Digitized by Google

cartella di protezione
temporanea

28/1997
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
LAB.
RESTAURO

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ROMÆ S. ANDREAS

[illegible]

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ, ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

Σφάλματα χαλκογραφικὰ τάγε νῦν ἡμέτερα συλλεχθέντα.

Σελίδι 381. γραμμῇ [illegible] [illegible] 192. 60. [illegible] [illegible] 433. [illegible] 1466. 59. [illegible] 1513. 59. [illegible] 1858. 67. [illegible]

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΔΕ ΜΕΓΑ ΕΤΥΠΩΘΗ ΤΗ ΡΟΒΕΡΤΟΥ τοῦ Χειμερινοῦ ἐπιμελείᾳ καὶ ἀναλώμασιν, ἐν Βασιλείᾳ τῆς Γερμανίας, ἔτει αἰώνων Ἰησοῦ Θεοῦ γεννήσεως τῆς αὐτοῦ σαρκικῆς χιλιοστῷ, πεντακοσιοστῷ τριακοστῷ τε ὀγδόῳ.

τὸ οὕτως, ἀντὶ τοῦ ὄντως, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, ἀντὶ τοῦ λίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα. ὅθεν οὐ μόνον τὸ ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ εὐκτικῷ καὶ ὑποτακτικῷ συντάσσεται. Ἀντιφῶν ἐν τῷ Χάρων, ἢ ἐπισκηνοῦντες, ὡς εἰ δυνατὸν ... ἐκεῖ ὄντες. καὶ ἐν τῷ Λυσίστρα, ἢ ἡρακλεῖ, ὡς μὴ αἰσχύνειν καὶ αὐτὸς λαμβάνων. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς προθέσεως, ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἐπὶ ἀψύχων. ἅπαξ δέ, καὶ ἐπὶ ἀψύχου Θουκυδίδης εἴρηκεν. οἷον, ἀπέπλευσεν ὡς Ἄβυδον. Ὡς εὖ [illegible] ἐστί, ἀντὶ τοῦ λίαν [illegible]. Ὦσαι, διῶξαι, διασεῖσαι, βιάσασθαι, ἀπώσασθαι. καὶ ὠσάμεθα, ἀπωσάμεθα. Ὡς ἄν, ποτὲ μὲν τὸ ἕνεκα δηλοῖ. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι, ὡς ἂν μάθοις, πανταχοῦ χρυσὸς ἰσχύει. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἵνα, Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, οὐδ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν, ἣν μένῃς, γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς μὴ μηδεμίαν δύναμιν ἔχοντος. Ὡς ἂν οἷός τε ὦ, ὡς ἂν δυνατὸν, ὅσον δύναμαι, καὶ ὡς οἷόν τε ἦν, ὡς δυνατὸν ἦν. Ὡς τὸν βασιλέα, πρὸς τὸν βασιλέα. Ὡς δὲ ἄν σφιν, ὡς δὲ αὐτοῖς. Ὡς δοκέω, ὡς νομίζω. Ὦσας, ὠθήσας.

Ὡς ἐκέλευσας χρὴ λέγειν, καὶ ὡς ὑπέσχου, οὐ μὴν καθὼς ἐκέλευσας, καὶ καθὼς ὑπέσχου. τὸ γὰρ καθὼς διαλελυμένον, κατὰ ὡς γίνεται. Ὦσεν, ὑπέστρεψεν, ὤθησεν, ἀπέωσεν, ἀπῶσεν, κατέβαλεν.

Ὡς ἔοικεν, ὡς φαίνεται. Ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν ὀλίγῳ εἰπεῖν, καὶ ὡς ἔπος, ὡς λόγος. Ὡς ἕως, ἀντὶ τοῦ ἕως, ὡς καὶ παρὰ Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ. οἷον, καταγελῶνται πρὸς τὸ πλῆθος, ὡς ἕως ἂν τοῦ θεοῦ χάριτος κρύπτηται. Ὡς ἔφη, οὕτως εἶπεν. Ὡς ἔχω, εὐθέως. Ὡς ἡμᾶς, πρὸς ἡμᾶς. Ὠθεύς, ἀνατροπεύς. Ὤθησεν, ὦσεν. Ὦσιν, ὑπάρχωσιν. Ὡσὴρ, ἑρμηνεύεται [illegible]. Ὥσκεν, ὥσπερ ἄν. τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ πῶς, τὸ κεν, ἀντὶ τοῦ ἄν.

Ὡς μάλιστα, ὡς ὅτι δυνατόν. Ὡς μέν, ὡς δέ, ἀντὶ τοῦ ὅτε μέν, ὅτε δέ. Ὠσμένῳ, ὠθισμένῳ. Ὠσμός, ἀνατροπή, ὤθησις, ὠθισμός. Ὡς οἶμαι, ὡς νομίζω. Ὡς οἷόν τε, ὡς δυνατόν. Ὡς ὅτι, καθὼς οὗτος. Ὡς ὅτ' ἀειδὲς [illegible], ἀντὶ τοῦ ἕως ὅτε. καὶ [illegible] τὸ ὡς [illegible] εἶναι τοῦ ἕως, προσλαβόντος [illegible]. διὸ [illegible] καὶ τὸ εἴως, ἀντὶ τοῦ ὅπως. [illegible] γὰρ προτεθέντος μὲν τοῦ ε, γίνεται ἕως, εἶτα [illegible] κατὰ [illegible]. Ὥσπερ, καθάπερ. Ὡς πρίν, ὡς πρότερον. Ὡς ῥά, ὡς δή. Ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ὡς τάχος ἤδη, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀττικῶς. Ὡς τελέεσθαι οἴω. ἤγουν ὡς νομίζω, [illegible]. [illegible] τέχνην εἶναι δηλοῖ τὴν μαντικὴν, ὡς [illegible] καὶ [illegible] μεθ' Ὅμηρον [illegible]. καὶ ὅρκ' [illegible] τελέσθη, ἀφ' οὗ [illegible] οὐ μόνον ἀτελές, τὸ μήπω τελεσθὲν ἀτέλεστον, τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι, [illegible]. [illegible] λέγεται παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. καὶ [illegible] ἀποτελεσματικοί. Ὥς τε, μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται. οἷον, ὥστε γενέσθαι. Ὡς [illegible], ὡς [illegible]. Ὡς τε τεοῦ, ἢ [illegible] σκηπτοῦχος ἀμύμονος, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας τ. τὸ ἀκόλουθον [illegible]. ὁ γὰρ [illegible] κλέος, καθὰ ἢ τοῦ βασιλέως, ὅτ' [illegible]. ὁ δὲ οὐ [illegible] οὕτως, ἀλλ' ἀρκεῖ εἰπεῖν τό, ἢ βασιλῆος. [illegible] δὲ τὸ [illegible], οὐ μόνον [illegible], ἀλλὰ καὶ [illegible] βασιλέως ἀγαθοῦ [illegible] τῶν [illegible], εἰς μεῖζον μὲν πρόσωπον ἀναβῆναι οὐκ ἔχει, εἰς ἔλαττον δὲ καταβῆναι [illegible], [illegible] ἀπρεπές. εἰ δὲ ἦν εἶπεν, ὥς τε τεοῦ, ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, [illegible], ἀλλὰ τοῦτο μέγα [illegible], καὶ οὐδὲ ἔξω κολακείας ἄκρας [illegible] μὲν οὕτω [illegible]. ἠγάπησε δὲ παρὰ [illegible] τῷ ἀγαθῷ βασιλεῖ τὸν θεόν, ὥς τε θεουδής. Ὠσίζεσθαι, [illegible]. Ὡς τὸ εἰκὸς εἰκάσαι, ἀντὶ τοῦ ὡς τὸ ἐνδεχόμενον [illegible] λέγουσιν. Ὡς, ὥσπερ, ὥστε, ὅπερ ἐπὶ [illegible], καθά, καθάπερ. τὰ παραβολῆς καὶ ὁμοιώσεως ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἀνταποδοτικά, τὸ ὡς [illegible], τὸ οὕτως, [illegible] δὲ διαφόρως [illegible] καὶ [illegible]. τὰ μὲν ἐν ταῖς προτέραις συντάξεσιν ἀρχόμενα, τὰ δὲ ἐν ταῖς δευτέραις. οἷον, ὥσπερ ὁ [illegible] ἐν ἄθλοις διαπρέπει, οὕτως ὁ [illegible] ἐν [illegible] διαλάμπει, καὶ ἀνάπαλιν. [illegible] χωρὶς δὲ τῆς πρὸς ἄλληλα ἀνταποδόσεως πολλάκις λαμβάνονται κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν. οἷον, ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι. σύνταξιν [illegible] σόμενα δὲ καὶ ταῦτα εἰς ὁμοίωσιν ἢ παραβολὴν, [illegible] τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν ἀρχικὰ γίνεται. οἷον, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας. [illegible] βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων. εἰ δέ πῃ ὑποτακτικῶς συντάσσοιντο, κατὰ τὴν τοῦ [illegible] συντάσσεται τρόπον. οἷον, τῶν δὲ μὲν κλαγγῇ [illegible] ὄρνιθες ὥς, ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρνιθες. Ὦσιν, ἰλιάδος ε, οὐκ ἐπὶ συνήθους [illegible] σημασίας. ἤγουν τὸ τῇ κάτω ἐπὶ τὰ ἄνω [illegible], ἀλλὰ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ, ἐξάγαγε μετὰ τοῦ [illegible] μέχρι, ἵνα [illegible] ἔξω [illegible]. τὸ ἐναντίον, τὸ προσῶσαι, καὶ διῶσαι. Ὠστίζ, ὠθίζουσι, πιέζουσι. Ἀριστοφάνης, οὐδ' ὠστίζ [illegible]. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ [illegible] κάζοντές σε κτείνω. Ὠστιζόμεθα, ὠθούμεθα. καὶ ῥωμαῖοι ὥσια, τὰς θύρας φασί, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τοὺς ἐπερχομένους. Ὠθίζεται [illegible], οἱ πρὸς [illegible] ἐλθεῖν [illegible], ἢ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι. [illegible] προφέρεται ἀττικῶς, [illegible] δηλοῖ τὸ [illegible], καὶ [illegible]. ὁ [illegible], τὸ παρωθεῖται, [illegible] παρορᾷ [illegible] καὶ ὑπερβαίνει. ἀπωθεῖται, ἤγουν ἀπείργεται καὶ ἀποσοβεῖται. ἐξωθεῖται, ἤγουν ἐκβάλλει, ἢ ἐξορίζει. συνωθεῖται, ἤγουν συνελαύνεται. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὸ ὠστιζόμεθα, ἀντὶ τοῦ συνελαυνόμεθα. προσωθεῖ, ἤγουν εἰς τὸ ἔμπροσθεν κινεῖ βίᾳ. [illegible], τῷ [illegible] τοῦ [illegible] παρὰ [illegible]. Ὡς φάσ[illegible], οὕτως εἶπον. Ὡς φάθ', οὕτως εἶπεν. Ὡς φάτο, οὕτως ἔφη, εἶπεν. [illegible], [illegible], μεταλλαγή. Ὦσχοι, τὰ κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσι. καὶ ὀσχοφόροι, οἱ ταῦτα [illegible] προφέροντες ἐν γυμνικοῖς [illegible]. καὶ ὀσχοφόριον, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος. καὶ ὀσχοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς [illegible] κληματίδος. Ὤσφραντο, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἀριστοφάνης, [illegible], οὐδ' ὤσφραντο [illegible]. Ὠσχοφόρια, παῖδες εὐγενεῖς [illegible] καταλέγονται, οἱ φέροντες τὰς ὤσχας εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς. Ὦταν, ὦ οὗτος, ὦ τάλαν, ὦ μέλε, ταῦτα παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦταν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ δὲ ἀττικοί, τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δευτέραν βραχυνοῦσι, καὶ βαρύνουσιν. ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὑρεθῆναι δύο ἔχουσαν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναί φησιν ὦ ἔταν, ἤγουν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτης κλητικὴν ἐστὶν ἔτα. καὶ δυϊκῶς, ἔταν. σημαίνει δὲ τὸν συνήθη, καὶ φίλον. Ὦτα κατεῖν, τὸ τὰ [illegible] μανθάνειν [illegible] ὤτων, ἢ τὸ [illegible] ἀκούειν. καὶ [illegible]. Ὠτειλή, κυρίως μὲν τραῦμα, τὸ ἐκ τοῦ οὐτάσαι, ὃ ἐστιν ἐγγύθεν τρῶσαι. Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, τὸ ἐκ τοῦ βολῆς οὕτως ἐκάλεσε. [illegible] διαφορὰν εἶδε τοῦ οὐτάσαι, καὶ τοῦ βαλεῖν, ὡς ἀλλαχοῦ φανήσεται. διαφέρει δὲ οὐλὴ ὠτειλῆς, ὅτι ὠτειλὴ μέν, αὐτὸ τὸ τραῦμα. οὐλὴ δέ, τύλος, ἢ τύπος, [illegible] τοῦ τραύματος. Ὠτειλὴν οὐταμένην, τρώσας [illegible]. παρὰ τὸ οὐτάζω γὰρ ὠτειλή. τὸ μὲν ω, ἔχει [illegible], τὸ δὲ δίφθογγον, κατὰ Βοιωτούς. σημαίνει ἐνίοτε καὶ τὸ ἁπλῶς τραῦμα. ὀξύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς λη θηλυκὰ μονογενῆ διφθόγγῳ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἔχει ἔννοιαν συνθέσεως, ὡς τὸ δείλη, σύνθετον ὂν παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῇ ὕλῃ. παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, αὐλή, ὠτειλή, ἀπειλή, οὐλή, γινομένη παρὰ τὸ λεῖα. Ὠτίχ[illegible] [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible], ἔχει δὲ τὸ ι. [illegible], ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ κράσει τοῦ [illegible]. Ὠτοφόροι, οἱ τὰς [illegible] φέροντες [illegible]. ὠτὶς δέ, εἶδος ὀρνέου. ὠτοφόροι, οἱ τὰ ὦτα συντεθλασμένοι. Ὦτις μὴ λέγε, ὡς [illegible] τῶν γραμματικῶν, ἀλλ' ὠσί.

Ὠτοκάταξις, κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ὁ θλασίας, τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ. ἀμφώτιδες, κατὰ Παυσανίαν, ἃς οἱ παλαιοὶ παρὰ τοῖς ὠσὶν εἶχον. ἄλλως δέ τι καὶ ἐκπώματος εἶδος αἱ ἀμφώτιδες. Ὠτοκοπεῖ, [illegible], [illegible]. Ὦτος, [illegible] τι ὄρνεον [illegible] Ἀριστοτέλης [illegible]. [illegible] καὶ [illegible] ἔχων περὶ τὰ [illegible]. [illegible] δὲ Διονύσιος, οὕτω περὶ αὐτοῦ φησίν. ὦτος ὄρνεον, ὅπερ τὰ ὦτα ἔχει πτερύγια, τοῦτο [illegible] καὶ [illegible].

ὥσπερ

...ως ὄλωκεν. Ωρίειν, πηχυαῖον. Ωραι, πόρναι ὑγχυρωμένοι, ... Ωριαι, γυναιξὶν ... συνεζευγμένας. ...

[illegible]

τῷ καὶ μ' ἔφη ἐλέγχιστον πολεμιστῶν. Ὤνθρωπε, ὁ ἄνθρωπε, κατὰ κρᾶσιν, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε, καὶ ὁ ἄναξ. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τῶν ποιητῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὥσπερ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς, οὕτω φασίν, ὤνθρωπε μὴ κτεῖνε Κροῖσον. καὶ ὥναξ, ὥναξ ἡράκλεις, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. καὶ Ὅμηρος, λοῖσθος ἀνὴρ ὥναξ ἐλαύνει μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ ὁ ἄναξ. Ὠνθυλευμένον, τὸ διεσαγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἐστὶ μεμονθυλευμένον. Ὤνια, τὰ πράσιμα. Ὤνιον, ὤνητον, ὅθεν τὸ παντοπώλιον, ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ εὐτελῆ πωλεῖται. Ἀριστοφάνης, οὐ τὸ τάριχος ὤνιον. Ὤνως, οὕτως. Ὦνος, ἐκ τοῦ ὠνῶ γίνεται, καθὰ καὶ τοῦ τιμῶ τίμος, καὶ εἰσὶ ταῦτα, ὦνος, καὶ τῖμος. Ὠνοῦμαι τὸ διὰ τὸ πρᾶγμα τῶν δύο, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν δύο. καὶ ὠνοῦμαι τῶν δύο ἰαμβικῶς, μέρος δηλονότι. ὠνοῦμαι ὠνήσομαι, ἐώνημαι, ἐπριάμην.

Ὠνοχόει, ἀντὶ τοῦ ἐχέου ἐδίδου. οὕτω γὰρ οἰνοχοεῖν κυρίως ἁρμόζει ἐπὶ τοῦ νέκταρος. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται. οἰνοχοεῖν γάρ ἐστι τὸν οἶνον ἐγχέοντα διδόναι, οὔτε γὰρ κιρνᾶν. κιρνᾶν μὲν γάρ ἐστι τὸ μιγνύοντα ἄλλο ὑγρὸν ἄλλῳ διδόναι. τὸ νέκταρ δὲ ἀκέραιον οἱ θεοὶ πίνουσι. νέκταρ δέ, ὅτι καθ' ἑαυτὸ ἀκέραιον ἦν, ἤτοι καθαρὸν καὶ ἀκραιφνές. Ὠνυχισμένον, ἀφῃρημένον. Ὤξ, ἀντὶ τοῦ οὖξ δωρικῶς. δωριεῖς γὰρ καὶ ἴωνες κιρνῶσι τὸ ο ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, ἤγουν τοῦ α, ἢ τοῦ ε εἰς ω. Θεόκριτος, ὤρωτος ἢ λ' ὤξ αἱ λέοντ. Ὠξυθυμοῦσα, ὠργίσθη. Ὤξωλον, εἶδος βάρβαρον.

Ὤοτοι, ἐπιφώνημα σχετλιαστικόν, πάθους ἐστίν. Ὠόν, τὸ ᾠὸν ἐν δάφνῃ, ἐσπαρμένον. Ὠὐτός, ὁ αὐτός, ἢ ὦ σύ. Ὦπα. παρ' Ὁμήρῳ, εἰς ὦπα, καὶ τὰ δεινά, οὐ μόνον λέγει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ τὴν ὅλην πρόσοψιν, ἣ ὡς καὶ αὐτὰ ἀπὸ τῆς ὄψεως λέγεται, καθὰ καὶ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ πρόσωπον. ἐπεὶ δὲ ἐν πᾶσι τοῦ κάλλους οἱ ὀφθαλμοί εἰσι, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπών, ἐπὶ διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων, αἴσχιστα τρέφειν ἐλπὶ τὰ εὐδαίμονα. ἴσως δὲ τὸ εἰς ὦπα, οὐδὲ μόνον τὸ πρόσωπον δηλοῖ, ἀλλὰ τὴν ὅλην, φησὶ τοῦ σώματος, ἐκ τοῦ προσώπου φανερουμένην. ὡς ἄρτι φημὶ ἔλεξε τὸ κάλλος τῆς ἑλένης, ὁ εἰπὼν πρεπώδες, ὧν καλλίστην χρυσῆν ἀρετῆς ἥλιος. Ὠπάσθαι, ὁρᾶν, σκοπεῖν.

Ὤπασαν, ἡ λέξις τὸ ἔδωκαν σημαίνει. ἐν ἄλλοις δὲ ὀπάζειν, τὸ κατόπιν διώκειν λέγεται. Ὤπασεν, ἐχαρίσατο. ἔδωκεν, ἐδωρήσατο. Ὦ πέπον, ὦ γλυκύτατε, ἀδελφέ, προσφιλέστατε. ἐπὶ δὲ ὁ πέπων μείλιχος. Ὤπερ, σημαίνει τὸ καθάπερ. Ὦπες, ὀφθαλμοί. Ὦπες, οἷον ὀπαὶ οὖσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ κατάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται. ἔνθεν καὶ ὀπώπια, ἢ ὅτι ὀπαὶ καὶ τρήματα εἰσί. Ὠπήσεσθαι, ὄψεσθαι. Ὤπια, ἐφόδια. Ὦπι, ἄντρον, πόρρω προθύρου, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν. Ὠπίζετο, ἐπιστρέφων ἐπαινῶν. Ὠπλή, ἡ ἐκ χειρὸς πληγή. Ὡπλίζειν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάζειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσκεύασεν. ὅπλα γάρ, οὐ τὰ πολεμικὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ παντὸς ἔργου, καὶ ἁπάσης τέχνης ὄργανα. Ὦ πόποι, φεῦ, παπαί. ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιαστικόν, καὶ λύπης δηλωτικόν. Ὢ πόποι. οἷον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται, φανερῶς ἐνταῦθα. οὐκ ἐπὶ θρήνου κεῖται, ἀλλὰ σχετλιασμὸν δηλοῖ, καὶ ἀγανάκτησιν, καὶ πάθος τῆς ψυχῆς, ἐπὶ δεινοῖς ἐστὶ γενομένοις, ἐφ' οἷς ἢ θρηνῆσαι τις, ἢ ἐκπλαγῆναι, ἢ ἄλλο τι θαυμάζεσθαι. ἐκ παραλλήλου δέ, τὸ ὦ καὶ τὸ πόποι, δηλοῦσι τὸ αὐτό, ὡς ἄλλως εἰπεῖν, φεῦ, παπαί. καὶ γὰρ καὶ τὸ φεῦ, παπαί παράλληλα κεῖνται, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχουσιν. ἔστι δὲ σχῆμα ἐκ παραλλήλου, ὅτι δύο λέξεις ὁμοῦ κεῖνται παράλληλοι, προφορᾷ μόνῃ διαφέρουσαι, σημαίνουσαι δὲ τὸ αὐτό, οἷον ἰάπετον, μόρον τε. ταὐτὸν γὰρ αἱ λέξεις ἄμφω δηλοῦσι, καὶ βάσκ' ἴθι, ἀντὶ τοῦ πορεύθητι, ἄπελθε. καὶ ποδώκεις δ' αὐτῶν, πόλεμόν τε, ὅμοιον καὶ τό, πατρὸς ἐσθλοῦ ἀγαθοῦ περιχεῖται, καὶ τὸ λίαν πάνυ, καὶ τυχὸν ἴσως. τοῖς δὲ βιαζομένοις τὸν Ὅμηρον καὶ μεταλγοῦσιν εἰς ἑτέρους πειρατὰς τὰ ἐκείνου, ἀρέσκει λέγειν τό, ὦ πόποι, ἀντὶ τοῦ ὦ θεοί. ἐπειδὴ εὑρετικῶς τοῖς μεθ' Ὅμηρον, οἱ θεοὶ πόποι λεγόμενοι, εἰ καὶ ἔοικεν κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς πάντα διοπτεύοντες, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ δέρκω. Ὤπολος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος δωρικῶς. Ὦπος, ὄνομα γε-

νικῆς πλάσεως. διὸ καὶ ἐστὶ ὑψίστου ἐπιτηδεύσαντος ὦπος, ὡς θρακός. Ὤπτα, ἐθεᾶτο. Ὤπτησαν, ὀπτάω ὀπτῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀπαρέμφατον λέγεται. ὄπτων παρατατικός, ὀπτάω μέλλων, ὤπτησα ἀόριστος, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ὤπτησαν. Ὤπφρύνωμαι, ὤσφραμαι. Ὤπυιεν, ὡμίλει ἐν συνουσίᾳ, παρὰ τὸ ὀπυίω ἥδομαι ὄμως, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς π ὄπυιον.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ,

καὶ τῶν λοιπῶν, ὧν προτάσσεται.

Ὥρα, ἐφ' ἑκάστῳ ἔτους τῶν τεσσάρων τμημάτων τοῦ χρόνου, οἷον ἔαρος, θέρους, καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ὥρα, ἡ εὐμορφία. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς ὡραῖος, ὁ εὔκαιρος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ὡραῖος ἐπαινετικῶς, ὁ καλός, ἤγουν ὁ ἐπὶ τῷ ἁρμόζοντι καιρῷ. καὶ πρῶτος μέν, ὁ πρὸ τῆς ὥρας καὶ νεαρός. ἔωρος δέ, ὁ παρηβηκὼς καὶ γεράσας. Ὤρα, ἡ φροντίς. Ἡσίοδος, ὤρα γάρ τ' ὀλίγη πέλει, ὅ ἐστι φροντὶς ἐλαχίστη ἐστί. Ὡραία, ἀκμάζουσα, κάλλος ἔχουσα. καὶ ὡραία τῇ ἡλικίᾳ, τῇ ὄψει. Ὥρα γάμων, ἐν ἀκμῇ γάμων. Ὡραῖα, κάλλιστα. οἱ δέ, δαιμόνια. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν συντελουμένων ἱερῶν. Ὡραία ἡμέρα, ἡ ἑορτή. Ὡραμοῖος, ὁ τοῦ αἰθέρος, ἢ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τοῦ ἡλίου, φιλοσόφων ὁ ποιητής, πολυωρίας ὑπὲρ λέγει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπιτετράφθαι αὐταῖς λέγει τὸν οὐρανόν, οὐ διὰ τὰ ἐκ τῶν ὡρῶν ἀποτελέσματα, ὡς ἂν εἶπε ἀκρίζομενος, ἀλλ' ὡς τὰ ὁ μὲν ἀνακλίνει φησὶ πυκινὸν νέφος, ὁ δὲ ἐπιθεῖναι, τοῦτ' ἔστιν ἀνοῖξαι νέφος, οἷοί εἰσι πάλιν, καὶ αὖθις ἐπιθεῖναι, ὅτι γὰρ ὧραι εἰσὶ ἕως εἰσίν, ὡς ἐπὶ πολὺ καὶ καιροὶ τεταγμένοι τοῦ νεφοῦσθαι τὸν οὐρανόν, εἴτε μή. Ὡραΐζω, τὸ καλλωπίζω. καὶ ὡραϊσμός, καὶ ὡραῖα γάμων παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἣν οἱ ἄλλοι ἕλληνες, ἐν ἀκμῇ γάμου λέγουσιν. Ὡραίων πυθαγόρας εἶπεν ἀπολλώνιος, ἀντὶ τοῦ εἰς ὥραν καὶ τὸν δέοντα καιρόν. καὶ Ὅμηρος, ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. Ὡραῖον διόνυσον, τὸν κατὰ καιρὸν φαινόμενον. ἐπεὶ κατὰ τὸν τοῦ ἔαρος καιρὸν τὰς ἑορτὰς αὐτοῦ ἦγον, καὶ τὰ κωμικὰ δράματα ἐν ταύταις εἰσῆγον. αἱ κωμῳδίαι δὲ τῷ διονύσῳ ἀνάκεινται. Ὡραῖον, ὥριμον, ἐπαρθέν. Ὡροπώλας, ὁ τῶν ὡραίων πωλητής, ὀπωροπώλης, ταριχοπώλης. Ὡραῖος, εὔμορφος, εὐπρόσωπος, εὔχημον, εὐπρεπής. Ὡραϊσμός, καλλωπισμός, κάλλος. Ὡραίων, τῶν πιθανῶν, καὶ ὡραίων, τῶν καιρῶν.

Ὡρακιᾶν, τίθεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὠχριᾶν, ὡς ὅτι ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξιμάχετο. Ὡρακίζω καὶ ὡρακιῶ, τὸ ὠχριῶ καὶ λειποψυχῶ, καὶ ἐκλύομαι, παρὰ τὸ ἀκριβεῖσθαι τὴν ὥραν, ἤγουν τὴν μορφήν. ὥρα γάρ, ἡ φροντίς, ἐκ δὲ τοῦ φροντίζειν ἐκλύεταί τις. τοῦ δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν ἀμφιαράῳ σατυρικῷ, ἤγουν τὸ ὠχριᾶσαι ἐκλιπούσης τῆς ψυχῆς. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται. Ὡράω, χελιδόνων ἀηδονή. Ὡρανός, ἐμός. Ὡραπόλον, κατὰ τὴν ἐπισημασίαν ὥραν ἑκάστου ἔτους ἀνατολήν. ἀνατολὴν δὲ λέγουσι, τὸ εἰς ἀροτρίαν τῆς γῆς.

Ὠργᾶ, οἰστρᾶ, γοναᾶ, ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται. Ὤργισθαι, πολὺ ἔχειν ἐπιθυμίαν. Ὡργασμένος, μεμαλαγμένος. Ὤργασε, κατέπεσε, ἐν ἐνδείᾳ ἦν. Ὠργασμένον, πεπλασμένον, λεῖον. Ὠργιᾶν, χαίρειν, ἐρίζειν. Ὠργυωμένους, ἐκτεταμένους, ὑπολελιμμένους, ἢ ἀπὸ ὀργυιᾶς, ἀπὸ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀργῶ τὸ ὁρμῶ. ὀργᾶν δέ, τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὁρμᾶν τι τῶν βοτανῶν, ἃ μετὰ προσχαρῆς ἢ, καὶ δεῖ προσχαρᾶς τοῦ ι, διὸ γράφε τὸ ὀργυωμένους. τὰ δὲ διὰ τοῦ γυ ἐκληνικὰ τῷ ι παραλήγοντα, μυῖα, ἄργυια, ὀργυιά, τὸ δὲ ὀργυιά, διαφορεῖται. Ὤργων, ἐπεθύμουν, ἐμίγνυντο. Ὤρδο λεσάμην, ἐμόχθησα. Ὤρεγον, ἐδίδου. Ὠρίου, γυναικός.

Ὤρια, ἀντὶ τοῦ ὄρια δωρικῶς, ἢ ἰωνικῶς. Ὠρίων, ὁ ἀστήρ, παρὰ τὸ ὀρεὺς γίνεται καὶ τὸ κύριον ὄνομα. Ὠρίων, φυλάσσειν. ὅθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται. Ὠρίξατο ἔγχει χαλκείῳ, ἤτοι ἐκτείνει ἐν ἔγχει, καὶ ἔτεινεν ἑαυτὸν τῷ ἔγχει.

Ὠρίξατο, ἔτεινε, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, σημαίνει καὶ τὸ ὄρεξιν ἔλαβε, καὶ οἷον πρόθυμος ἐγένετο. Ὤριξε χεῖρα, ἤγουν ἐκτείνε

φιλοῦ προσθέμενον σπέρμα. Ὦλλος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἄλλος. τὸ ἄλλο, ὤλλο, αἰολεῖς λέγουσι. Ὦλξ, ἡ αὔλαξ ἀπὸ τοῦ ἀλέγω, τὸ λόγον ποιοῦμαι, καὶ φροντίζω, ἀλέξω, ἄλοξ καὶ μεταθέσει, ὄολξ. καὶ ἐν συναιρέσει, ὦλξ, ἡ ἐν λόγῳ δηλαδὴ οὖσα. Δωρικῶς δὲ ὦλξ, ἡ ἀπὸ ὀρυσσομένη μία, καὶ κοιλανθεῖσα μιᾷ μικρᾷ τομῇ. Ὠλοφύρετο, θρηνεῖ, στενάζει. ὠλοφύρετο, ἐθρήνει, ἐστέναζεν. Ὠλυγίων, σκοτεινῶν, κακῶν, μακρῶν, ὀξέων, μεγάλων. Ὠλώσχετο, ἱλασάμενον.

Ὦ λῶστε, ὦ βέλτιστε. Ὠμὰ, τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα. Ὠμὰ διαλέγεται παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ἀντὶ ὠμῶς, ἢ κατὰ ἔλλειψιν τοῦ κρέατα. Ὠμαδὶς, ἐπὶ τοῦ ὤμου. Ὦ μέλε, πρόσφθεγμα ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ ὦ κάκιστε, ἢ κακοδαιμονήσατε, ἢ οἰκτρότατε. Ὠμαλλὸς, ἔλαιος πρὸ καιροῦ συνεχθέν. Ὠμαρτήσατε, ἠκολουθήσατε.

Ὤμβροι, ὦ ἑταῖροι, ὦ φίλοι. Ὡμάρτει. ὁμαρτέω, τὸ συγκοινωνῶ, ὁ παρατατικὸς ὡμάρτεον ὡμάρτουν, ὡμάρτεε, ὡμάρτει. Ὡμαρτῶν, προθυμούμενοι. Ὤμηλυσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα, διὰ τὸ μὴ φρυγόμενον ἀλήθεσθαι. Ὠμήλυσις, ὠμίζον. Ὡμήρησαν, ὁμήρευσαν. τὰ ἐνέχυρα. ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς, ὁ λόγος. ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρχομένων. Ὅμηρος δὲ ἐν ὑπομνήμασι τὸ ω, ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν. Ὅμηρος δὲ ἐν ὁμήροις, ἱερῶν μισθουμένων. οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν παρεσόμενον. ἢ διὰ ἀντὶ τὸ συναπελεύσεσθαι καὶ συμβαλοῦ. ἐξ οὗ ὅμηροι, οἱ ἐπὶ καταλλαγῇ διδόμενοι διὰ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. οἱ δέ φασι διὰ τὸ ἀρχαίως λέγειν, τὸ συναπολουθεῖν. διὰ τὸ ἐπὶ ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων ὄντας, ὁμήρους λέγεσθαι. Ὡμήρησεν, ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν, ὁμοῦ γέγονεν. ὡς γὰρ οἶνος οἰνηρὸς, οὕτως οἰνηρός. ἐξ οὗ ἔοικε οἰνοπνεύματα, γάρος, οὕτω φασὶν ἐκ τοῦ ὁμὸς, ὅμηρος. ὅθεν ὁμηροῦ ῥῆμα, τὸ συναντῶ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως ἡ λέξις μετὰ τῶν ἐν τῷ ὁμοῦ ἐρχομένων, ἢ συναρμοττόντων. Ὅμηρον δὲ ἔφασαν, ἐξ οὗ τὰ ἐπὶ ἱερῶν λεγόμενα ὅμηρα, δῶσιν οἱ ὅμηροι. Ὠμησε, ὁ μὲν Τεφανίων ἐδέξατο, ὡς συνάπτον ἐκ τοῦ ὠμὰ ἐσθίειν. Ἀρίσταρχος δὲ ὀρθῶς κατὰ διαίρεσιν. τὰ ἐπὶ στόματος τὰ ἀναλογούμενα ἔχοντα πρὸ τοῦ ε τὸ σ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεται. ἱππικὸς, ὀρχηστὸς. ἢ ὠμηστὰς ἐκ τοῦ ὠμὰ ἐσθίειν γίνεται, τραπέντος ἰωνικῶς τοῦ δασέος ε εἰς ψιλὸν τ, ὁ Ὅμηρος δηλοῖ εἰπὼν, θεῶν ὠμοφάγος, ὁ ταυτὸν διὰ τὸ ὠμηστάς. Ὠμηστὴς, οὐ μόνον ἐχθρὸν, ἀλλὰ καὶ λεόντων, καὶ τὸ ὅμοιον θηρίων ἐπὶ τὸ τρέφειν. ὠμησαὶ κυρίως, οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες.

Ὠμίας, ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων, ὁ εὐρύστερνος. Ὤμιλει, ἐπέρχετο. Ὡμιλήσαμεν, συνανεστράφημεν, ἢ συνανεστράφημεν.

Ὤμιλυσιν, τὰ κατὰ τῶν ἀφρύκτων κριθῶν ἄλφιτα, ἢ τὰ ἄλευρα. τὸ οἷον ὠμὸν ἄλευρον, κυρίως φασὶν ὠμήλυσιν· ὀνομάζεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἄλλως ἄλευρον. Ὡμίλησας, συγγενῆ εἶναι.

Ὤμιλλα, παιδιὰ ἐστὶν ἐκκλησιάζειν ἐμβεβληκότων εἰς τὴν ἑαυτῶν ἐκάστου μέρος, καὶ ἐκ τοῦ κύκλου μόνον λαμβάνειν ἐκεῖθεν.

Ὠμίζω, ὠμίζω, ὠμιζος, ἀντὶ τοῦ ἐκκλήσεως. Ὤμμαι, ἀόρατος. Ὠμόβιος, τὸ πρὶν ὑφέσεως. Ὠμοβόρος, κρίθινον ἢ ὠμόν. Ὠμοβόρον, ὠμοφάγον. Ὠμογέρων λέγει, καὶ μὲν παρὰ ἡλικίαν γεραιῶς. Ὠμογέρων, ἡλικία πρεσβυτική. μεθ' ἣν ὁ γέρων, ὥστε πέμπτος, ἔσται σοφὸς. καθὼς καὶ Ἀνακρέων εἶπεν. ἅπαξ δὲ καὶ αὐτὸ Ὁμήρου ἢ λέξις εἴρηται. καὶ ἔστιν ὠμογέρων, ὁ μὴ πω καθυφεὶς, καὶ οἷον ἰσχυρὸς ἐκ τοῦ γήρως γινόμενος. ἢ ὁ ὠμὸς καὶ στερρὸς, καὶ σκληρὸς, καὶ μὴ πω πέπων. ἐξ οὗ ὁ πέμπτος. ξυνατέσι ὁ ταυτὸν τὴν ὡμογέροντα εἶναι, καὶ πρεσβύτην. ἐπὶ δὲ προπέλιος κατὰ Δίδυμον Διονύσιον, ὁ ἔσθλον καὶ πρὸ τοῦ λέοντος πολιᾶς ἔχουσα, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἄξοντα προσθετικὰ ὀνόματα. ἐν δὲ Ἰλίῳ σκώμματος βλασφημοῦντες οἱ πάνυ γέροντες κρόνοι, ἰαπετοί, ζωνοί, ζωοί, βεκκεσέληνοι, τυμβογέροντες, ὡς φυλλομένοι, ὅτι τοῖς γήρως ἀγαθοῖς, ὡς ἀπὸ ἐκ τετρυμμένης δηλαδὴ αὐτοῦ. ἔτι δὲ ζωοπλανεῖς, ζωοπλανεῖς, καὶ θρέμματα. Ὠμοδρύπτη, ὠμοσπάρακτον.

Ὠμοβάλακτα, ὠμά. Ὤμοσα, ὅρκον ἐδέησεν. Ὠμοθετεῖν δὲ, τὸ τὰ ἱερεῖα ὠμοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν. Ὠμοθετεῖν παρὰ τὸ ἀρχόμενον ἐς δαμὸν παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἐπιθύουσι ὡς ἱερεῖα τοῦ ὠμοθετεῖν. Λέγον γὰρ ὡς τὰ ὠμὰ ἐτίθεσαν ἐς δημὸν, ἵνα μὴ ὡς ἱερεῖα ὦσι. Ὤμοι, οἴμοι, ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ὤμοι, τὰ μετάφρενα. Ὤμοι ἐγὼ δειλὸς, καινότερον ἐχρήσατο. τὸ γὰρ κοινὸν, ὤμοι διὰ τοῦ δειλοῦ. Ὤμοιν, τῶν ὤμων. Ὤμοι, ἐστὶν ἐπιφώνησις λύπης δηλωτικὴ, ἐκ τοῦ οἴμοι, κατὰ ἔκτασιν διὰ τὸ τοῖς ω, ὤμοι. οἱ πρῶτοι γὰρ καὶ οἴμοι. Ὠμοι, τελέως ἀπὸ τοῦ. καὶ γὰρ ἐμοὶ μόνοι λέγειν. Ὠμοκνίδιο, ἐπὶ τοῦ τῶν ὤμων ἰσχυρὸς μέγα φρονεῖ, ὅτι ταῖσι. Ὠμόλινα, τὰ ἄχρια ὀθόνια. Ὠμολόγησεν, συνέθετο.

Ὠμὸν γῆρας, τὸ παρὰ καιρὸν. ἵνα δηλοῖ ὅ ὠμὸν γῆρας, ἄωρον γένεσιν, ὡς εἰ παρὰ καιρὸς ἦν ἀνεπειθὲς ἐκτραπέσθαι. ὠμογέρων δὲ, ὄνομα ἡλικίας εἶναι γεροντικῆς φασὶ τὸ ἔχουσα καὶ ὑγιῶς, οὐ μὴν πεπεισμένος τὸ γῆρας ἐκ τῶν νοσερῶν ὠμότατος. καὶ ἐστιν οὕτως ὠμογέρων, ὁ λεγόμενος προπέλιος. Ὠμὸν, τὸ μὴ μεταβολὴν εἰληφὸς εἰς τὸ ἐκ πυρὸς καὶ τῶν ἔξω φαγῶν, ὠμὸν λέγουσιν, οὔτε ἢ ἐφθὸν, οὔτε ὀπτὸν, ἢ ὡς φιλόξενος, ὠμὸν τὸ ἐν τετάρτῳ μέρει, τὸ ὑπάρχον, καὶ μὴ μεταβληθὲν, παρὰ τὸ ὢν τὸ ὑπάρχω. Ὠμοπλάτη, ἰσχυρός. Ὠμορίν, ὠμὸς, ἰσχυρόν. Ὠμοργὸς, σκληρὸν. καὶ ὠμοργὸς, σκληρὸς, χαλεπός. Ὤμορξαν, ἀπεψήσαντο.

Ὦμος, ὅτι καὶ ἐπὶ ἵππου λέγεται πάλιν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζώων, ἰδίως κατὰ τὴν κατωμαδὸν ἄλειν ἵππους. Ὦμος, παρὰ τὸ ὦ, τὸ ὑπάρχω, ὁ ὑπομίνων τὰ βάρη, ἔχοντος καὶ τὰ φορτία. ἐπὶ δὲ τὸ μέλος τὸ σώματος, ἐξ οὗ καὶ ὠμὸς, ὁ ἀπλῶς, καὶ σκληρός. Ὠμοσπάρακτον λέγει Λυκόφρων, διασώμενον σπαράξαι τὸν λέγοντα, εἰ σπαράξειέ φασι, σκελίον προσπταίσει, οὐκ ἂν ποτε καθεστάναι, οὐδὲ διασῶσαι. καὶ ἄλλως, ὁ διαθέσει καταλαβεῖν, καὶ ὠμὸν, ὡς πρὸς μέτρον δὲ τὸ ὠμοσπάρακτον, ἢ τὸ κατασπάρακτον. Ὠμοτρίβω, βετίνω, τριβλίω. Ὤμοσεν, ὁρκίσασιν. Ὠμέταις, ἀρτιβώταις.

Ὠμοτόκησεν, ἐλυσίσασι, παρὰ καιρὸν ἄωρον τὸ ἔμβρυον προάγει. Ὠμοφάγος, φαῖται, τοῦς τὰ ὠμὰ κρέα μιγίζοντας καὶ ἐσθίοντας. Ὠμοχωρὸ, ὠκύποι. Ὠμόφυλον, ἐσθίοιεν.

Ὠμῷ, παρὰ καιρὸν γινομένῳ. Ὠμῷ γήρει, τὸ πρὸ τοῦ ὥρας γηράσκοντι. Ὤν, ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσι δωριεῖς. Ὤνησατο, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ὁ, κωμῳδίας εἰρήνης. ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον οὕτως. ἐπεί μοι ἔτερον ἄλφιτα, οὐ φθέρει τι, ἐπὶ τι. ὁ δὲ πληθυντικὸς ἐστὶ. ὠνήσατον, ὠνῆσαι παρὰ τὸ πληθυντικοῦ τοῦ σχήματος, τῶν τῆς ἐγγενῆ ἐκτήσατο. Ὠνάμην, ὤνατο, ὤνατο, πάντα ἀδέκτα τὰ διὰ τοῦ α. τὰ τοῦ ἀρχαία διὰ τοῦ ω, ὠνήμην, ὤνατο, ὤνατο.

Ὠνήμην, ὀνίαιτο. Ὤναξ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ δωρικῶς ὀξύνεται, καὶ οἱ παρισωθέντες τὸ ω α οἱ δωριεῖς εἰς ω τρέπουσι. τὸν ἄρχοντα ὤνακταν λέγοντες, καὶ τὸ ἄναξ, ὤναξ, καὶ τὰ ὅμοια οὕτως. ὁ δὲ κύριος ἀπὸ τοῦ φωνῶν, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ παρισωθῆ, καὶ πρὸ τοῦ φίλω, ἀντὶ τοῦ ἐκλαμβάνεσθαι α. Ὦνος, ἀντὶ ἐριθεύεσθαι, ὠνίδιον, ὀνήμην, καὶ ἀντὶ τοῦ ὠφέλεια εἰ ὄνομι, καὶ ὁ ὄνος, διὰ τοῦ ω ὀφθείη. καὶ ὤναθαι, καὶ ὀνήμην, καὶ ὠνήμενος, καὶ ὠνήμενος, ἀσίων διαλέγεται. Ὠναχος, λίμνος. Ὠνάσια, ὤνια φορμία. Ὤνον, παλαιὸν, ἀσπιδίσκος. Ὤνον, ἀντὶ τοῦ ἐπίονται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μέλανος ὡσανεὶ ὅπου. Ὤνησθαι, καὶ ἀγοράσαι, διαφέρει. ὠνήσασθαι μὲν, τὸ πρίασθαι ἐκ τοῦ συλλαμβάνειν. ἀγοράσαι δὲ, τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Ὤνημι κάλλιον, ὁ ὠφελῶν, καὶ ὀνάμενος, ὀνήμην. Ἡ ῥᾴστωσις ἐν τῷ πρώτῳ, τῶν λιμένος κτίσις οὐκ ἀκόντων. Ὠνητὸ ὀφειλέτου, ὤνησις ὀφείλεται. ὠνήσασθαι τοῦ ἀργυρίου. Ὤνατο εἶπεν Ὅμηρος, καὶ ὤνησε εἴκω ἐπὶ, οὐ μόνον παλαιότερα καὶ ἐπιλαμβάνεσθαι, ἀλλὰ διαφέρειν τῶν, πλούτων λέγεται λέξεων. ἀρέσκει γὰρ ὅτι παλαιοῖς διὰ τοῦ ω μὲν γράφειν ἐν ὠφελείᾳ ὤνητον. καὶ ὀνήμενος, ἐν ὀλυμπίῳ. διὰ δὲ τοῦ α ἐπὶ μέμψεως. οἱ μὲν τι μετὰ Ὅμηρον, ὤνατο διὰ τοῦ α γράφουσι, τὸ ἐπώναδ, ἀντὶ τοῦ ὠφελήσεσθαι. εἶμι δὲ καὶ τοῦ ὤνοδ καὶ τὸ ὤνατο, τὸ ὄνομα ἄρξηται. ἐπὶ τι ὠφελείας ὄν. ἐπὶ τι μέμψεως. ἐστὶν δὲ καὶ διὰ τὸ μὲν, οὐκ ἀπώνατο ζῶντα ἐν πρὸ ὥρας θανὸν δηλοῖ. τὸ δὲ ὤνατο, παράγει τὸν ὀνειδισμόν. διὸ ἡμεῖς μὲν ὠνήμεθα τὸ παλαιότερα, ἐκά-

σώματι πολιτευσμένη, ζωῆς παραιτία. ἢ ψυχή ἐστι, πνεῦμα αὐτοκίνητον, ἔχον ἐν ἑαυτῷ νοῦν καὶ αἴσθησιν, καὶ λόγον. ἢ ψυχή ἐστι, φύσις ζωογονοῦσα τὰ σώματα. Ψυχθῆναι, καὶ ψυχῶναι, οὐ ψυγῆναι. Ψυχόλεθρος ἡ τῆς ψυχῆς ἀπώλεια. Ψυχόμενος, ὑπὸ ψυχροῦ βρεχόμενος, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ψυχορραγοῦντα, ἀποψυχοῦντα. Ψυχορραγῶ, ἀσπαίρω, λειποψυχῶ. Ψυχοπομπούς, τὰς τῶν ψυχῶν ἐπιστάτας. Ψυχουλκός, πόα τις, ᾗ ψυχελκούμενοι, τὰς ψυχὰς ἑλκύουσι. Ψυχοπομπεύματα, ψυχοφαντάσματα. Ψυχρόν, κακόν, ψόφος αἰθέρος. Ψυχρολογία, ψυδρολογία. Ψύχω, τὸ ξηραίνω, καὶ ξυστικῶ, καὶ τὸ φυσῶ. ὅθεν ψόφος, ἀντὶ τοῦ φυσώδους. Ψῶ, σημαίνει δὲ, τὸ ἅπτομαι, τὸ λεπτύνω. τὸ σμικρύνω, τὸ κόπτω, καὶ τὸ κείρω. ἐξ οὗ καὶ ψιλός, ὁ κεκαρμένος ἀνήρ. Ψῶ καὶ ψίω, τὸ λεπτύνω, τὸ ψιχίω. ἀφ' οὗ ψωμός, τὸ ἔλαττον παρὰ τὸν ἄρτον παρ' Ὁμήρῳ. Ψῶα τὸ ψώρα, ἀμφότερα τὴν δυσωδίαν σημαίνει. ὄρνυμαι ἄτλαστον ἐπὶ ψῶαν πνείουσαν.

Ψωλαρίον, αὐχμηρόν. Ψώλα, σπῶλα. Ψώθιον, τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ ἄρτου. Ψωίζος, ἄφαλος ὑγρά, ἤτοι λυσσώδης, καὶ ὃν καλοῦσι μόθωνα. οἱ δὲ, αὐχμόν, ἢ μόλυσμα. Ψωία, ὄζουσα δυσωδία. Ψωχῆν, τραχύνειν. Ψωλή, παρὰ τοῖς φυσικοῖς κατὰ τὴν ὄρεξιν τῶν ἀφροδισίων, διὸ καὶ φύσει φυσώδες ἐστί. Ψωλόκοπος, ὁ λοιπὸς ἐστὶ. Ψωλόν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, λέγουσι τὴν αἰχμὴν κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. Ψωλός, ὁ λαπάθαμος ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ ψιλωθείς. Ψωμάκας, οἱ τὸ σῖτον τὰς ῥῖζας ἀποδιδόντες. Ψωμίζεται. Ἀριστοφάνης, ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται. ἤγουν οἷς ἀπατᾶται, οἷς χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι, ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. ὥσπερ αἱ τίτθαι, τίτθας καλοῦμεν, τὰς κατ' οἶκον τὰς τοῦ γάλακτος τροφοὺς τῶν παιδίων. ἐγγύτατον οὖν ἂν τὸ ψωμίζειν ἀπατᾶν λέγειν, διὰ κατὰ τὰς τίτθας καὶ σὺ τὸν δῆμον κακῶς τρέφεις. τίτθας οὖν, τὰς τροφούς, τὰς μάμμας. Ψωμίζ, τρέφω. Ψώμιξ, σφάκωμα. Ψωμοί, μέρη, τὰ λεπτὰ κόμματα. ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου, ὁ παρ' Ἡσιόδῳ βλωμός. ψωμὸς δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ψήχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων, καὶ τρίβεσθαι κατὰ τὰ ψωμοί. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ψῶ, τὸ λεπτύνω. δηλοῖ γὰρ αὐτὸ τὸ τεθλασμένον ἐλάχιστον. καὶ ψώρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ. ὃ παλάγγιον ψαύει. ἐπειδὴ οἱ ὑπὸ πάθει τούτῳ συνεχόμενοι πολλὴν ἔχουσιν ὁρμὴν πρὸς τὸ ψᾶν τε καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη. τὸ ψῶ, σημαίνει τέσσαρα. ψῶ γὰρ τὸ ἅπτομαι. ἐξ οὗ καὶ ψώρα, παρὰ τὸ ἅπτεσθαι καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα μέρη τοῦ σώματος. ψῶ, τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω. ἐξ οὗ καὶ ψιλὸς τραλιώτης, ὁ ἄοπλος ἢ γυμνός. ψῶ, τὸ κόπτω. ἐξ οὗ καὶ ψωμός, ὁ ὡς μικρὰ κεκομμένος. ψῶ, τὸ κείρω. ἐξ οὗ καὶ ψιλός, ὁ κεκαρμένος ἀνήρ. Ψωραλέοντα, ψωριῶντα.

Ψωροπίθηκοι, ἰχθυόβρωτοι. Ψῶρος, παλαιρασές. Ψῶσαι, ἀντὶ τοῦ θάλασσαν ἰωνικῶς λέγουσιν. ἐστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ, ἐγχειρητικὸν προσφώνημα. Ψώχοντες, τρίβοντες, λεπτύνοντες.

Ψώχειν, ἀνακινεῖν, ἀνατρίβειν. Ψώχω, λεπτύνω, τρίβω, ξαίνω. Ψωχός, τοῦ ψαμμώδους.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΒΓΔ ϹΕ.

Ω Μετὰ τῆς κλητικῆς οὐδέποτε ὀξύνεται, εἰ καὶ ἔκπληξιν ὁ λόγος ἔχει ἢ θαῦμα. οἷον ὦ Ἡράκλεις, ὦ θαῦμα θαυμάτων. οὐ γὰρ τὸ ὦ μόνον ἐν τούτοις ἐμφαίνει τὴν ἔκπληξιν, καὶ τὸ θαῦμα, ἀλλὰ μετὰ τῆς κλητικῆς. ὅτε δὲ ἐπάγεται γενική, ἐξάγεται ὀξύνεται. τότε γὰρ πάντως ἐστὶ σχετλιαστικόν ἐστιν. οἷον ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. ἢ θαυμαστικόν. οἷον ὦ ξένε μεταλλᾶς, διὸ καὶ τὴν γενικὴν ἔχει ἐπαγομένην, λαμβανομένου ἔξωθεν τοῦ ἕνεκα. Ω, ὦ, ἐὼ, ἐπιρρήματα κλητικὰ πρὸς τὴν κλητικὴν πτῶσιν τάσσεται. οἷον ὦ φίλοι, ὦ φίλοι. Ω, ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ἰωνικῶς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. Ὅμηρος, ὃς ἦλθε ... ἀντὶ ἐσόμενον, πρό τ' ἐόντα. Ω παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς Ἀττικοῖς εἶχε, καὶ τὸ ὠκεανόν, ὡς ὑποτακτικὸν ἐπίρρημα, παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον συνήθεστέρον τόνον ἔσχε. οὔτε γὰρ δασεῖαν, οὔτε περισπωμένην ἔχει, ἵνα μὴ συμπίπτῃ τῷ ὦ ῥήματι, ὃ δηλοῖ τὸ πέμπω, ὃ περισπώμενον ἰῶ γίνεται καὶ ἀφῶ.

Ωα, μηλωτή, διφθέρα, οἷς καὶ τὸ πρόβατον. ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ. δὲ γεγράφθαι, διὰ ὤας, αἱ ἔσχαται ἄκραι. ἐν ἄλλῳ δὲ, διὰ ὤα, ἡ μηλωτὴ κατ' ἔκτασιν, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ οἶς, οἴα, διφθέραι, μηλωταί. οὐ ἐκτάσει καὶ συστολὴ ἐστι. οὐχ δὲ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ἀπὸ ἱματίου διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ωας, τὰς κόμας, καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί. Ωασιν, ὠσίν. Ωατα, ὠτία, ὦτα. Ωάσω, ἐάσω, ἀκούσομαι. Ω, αὐτὶ νῦν, παρ' Ὁμήρῳ. ἤγουν κατὰ ἴδιον αὐτοῦ νοῦν ἐπόμενος. Ως, ἔθελον δοῦναι, παρ' Ὁμήρῳ. τὸ ὡς, ὅτι δηλοῖ τὸ ὅμως, περισπᾶται. Ωγαθέ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ δωρικῶς. Ωτᾶν, ἀντὶ τοῦ ὦ προσφιλέστατε ὦ, ἑταῖρε. Ωτᾶν, ὦ ἑταῖρε. ἢ ὦ φίλοι, διὰ οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦτᾶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. ὁ Κρατῖνος, ἀρά γε ὦ τᾶν ἐβάλλετο. Ωφήμερε, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὦ θνητὰ καὶ ἐφήμερα φρονῶν, καὶ ὑπερφρονῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Ω φίλος, Ἀττικοὶ ἀντὶ κλητικῆς εὐθεῖαν λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. Ωβάλλω, διώκω. Ωβάτας, τοὺς φυλέτας. Ωβοί, τὸ ... μεγαλομερές. Ωβαι, τὰ ὡς ἀργεῖοι. ἢ τὰ ἀργαῖα ὄντα.

Ωβοιωτάς, θεὸς ὄφεως. ἀπὸ τοῦ ὀβελὸν, καὶ τοῦ περιοικοῦ τὸ ἐντός. Ωβόρ, πόλις ... Ωβριατο, εἶμεν. Ωγανον, κεραμίς, ἀπάρχο. Ωγενίδαι, ἐπωνύμιαι, ὠγὴν ὁ ὠκεανός.

Ωγένιον, παλαιόν. καὶ ὄρος τι. Ωγήν, ὠκεανός. Ωγή, κόμα, φυλακή τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον. Ωγκωμένον, ἐκτετρυφηκότα.

Ωγμός, φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβοηθεῖν, ὁ μετὰ χειρετείας. Ωγμιδον, κατὰ τάξιν ἐδάφους, παρὰ τὸν ὄγμον. Ωγμωντ, ἀποψύγουσι. Ωγον, παραταλικὸς ἐκ τοῦ εἴγω. Ωγυγία, ὥσπερ ὄνομα τῆς κατὰ τὴν Καλυψοῦς νῆσον, ἀπὸ Ὠγύγου φασὶ βασιλέως ἀρχαίου Θηβῶν. Ωγυγίας, τὰς Θήβας λέγουσιν ἀπὸ Ὠγυγίου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτοῦ. Κορίννα δὲ τὸν Ὤγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶναι. ὅθεν ὄντως δὲ Ὠγυγίαι τῶν Θηβῶν πύλαι. Ωγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων. ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις. καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον, ὠγύγιον φασί, διὰ τὸ πάλαι αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. Διονύσιος, ὠγυγίη τε Θάσος Δημήτερος ἀκτή. ἐξ ἀρχῆς γὰρ τὴν δύναμιν μεγαλοπρεπῆ ἐτίμων. Ωγύλλοντ, συγκάμπτοντ. Ωδαὶ διάφοροι, παρὰ τῷ ποιητῇ. αἱ μὲν ἐπὶ θείοις. οἷον, οἱ δὲ πανημέριοι, οἱ μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες, μέλποντες, καὶ τὰ λοιπά. ἕτεραι δὲ ᾠδαὶ ἐν γάμοις καὶ ὑμεναίοις, καὶ ἀπλῶς ὀρχήσεις, ὥσπερ ἡ ἐν τῇ ὁπλοποιίᾳ μεσεῖα, καὶ ἡ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι, καὶ τοῖς Φαίαξιν. Ἀχιλλεὺς δὲ προϊόντος τοῦ λόγου ἄλλον τρόπον μεταχειρίζεται τῶν ἄλλων ᾠδῶν κλέα ἀνδρῶν. εἰσὶ δὲ πενθητικαὶ ᾠδαί, ἢ ἀοιδοὶ θρήνων ἔξαρχοι, παρὰ τῷ ποιητῇ. ὅλως δὲ ὡς οἱ παλαιοὶ σημειοῦνται, πέντε εἰσὶν ᾠδαί, παρὰ τοῖς ἥρωσι. σωφρονιστική, οἵα ἡ τοῦ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ συνόντος ἀοιδοῦ. ἐγκωμιαστική, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ Ἀχιλλέως θρηνωδικό. ὀρχηματική, ὡς ἡ τοῦ παιδὸς τοῦ ἐν τῇ ὁπλοποιίᾳ ᾄδοντος. καὶ παιανική, ὁποία ἦν ἡ τῶν παρὰ τῷ ποιητῇ. φησὶ γάρ, καλὸν ἀείδοντες παιήονα. Ωδάκτυλον, ἰδάκτυλον, ἀπότεμνον. Ωδ' ἄφαρ, οὕτω ταχέως. Ωδάγμων, ὠδυνάμων. Ωδαλξαν, ἰλδίδαξαν. Ωδίνων, ἀχίδον. Ωδε, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτω, λαμβάνεται. γίνεται γὰρ ἑκάτερον ἀπὸ τοῦ ὅδε ἀντωνυμίας. ἢ ὧδε, ἀντὶ τοῦ οὕτως, ἀλλ' ὡς δηλαδή, καὶ ἐπείπερ οὕτως. οὐδέποτε γάρ φασιν ὁ ποιητής, τοπικὸν εἶναι τὸ ὧδε, ἀλλὰ πολλάκις παρ' αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ οὕτως κεῖται. Ωδεσίνοιν, ἀντὶ τοῦ συντόμως εἰπεῖν.

Ωδίνα, οὕτω πῶς, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ωδινιώσα, ἐκ τοῦ οἶδα οἰδῶ οἰδήσω, ὤδηκα, ὤδημαι. ὅθεν ᾠδημένος, ὁ ἐξωγκωμένος. ἢ ὤδει χρόα, ἀντὶ τοῦ ἐξωγκοῦτο. εὕρηται δὲ ἐν παλαιοῖς βιβλίοις, ἀντὶ τοῦ ὦζει, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄζω, τρεπομένου τοῦ ζ εἰς δ. τὸ δὲ ὀξὺ κοινῶς μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ι. ὀζήσω τις. ὁ δὲ ἰωνικὸς ὀζέσω

ώμενος, ἀεὶ σὺν τῷ δικαίῳ εἰσί. Χωλά, τροφιά. Χωλεύει, ὀρρωδεῖ. Χωλεύει, νοσεῖ, σκάζει. Χωλεύεσθαι, ἀπὸ τινῶν κατά τι τῶν ἄρθρων συνίστασθαι. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Χώληθρον, ἡ κοιλασία. Χωλοποιὸν εἶπεν Ἀριστοφάνης, διὰ τοὺς τρεῖς βελλεροφόντην, φιλοκτήτην, καὶ τήλεφον.

Χωλὸς, χωλεύω, καὶ χωλαίνω. λέγεται δὲ χωλὸς, ὁ βεβλαμμένος τὸν πόδα, ἢ μέλος τι. ἐκ τοῦ κῶλον τὸ ὀστοῦν βεβλαμμένος, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου. οἷον, χωλός. Χῶλος δὲ ὄνομα ῥήτορος, ὡς κόλος. ἢ κατά τινας ἐκ τοῦ κόλος, τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ τοῦ ο εἰς ω. κόλος γάρ ἐστιν, ὁ μὴ τέλειος ἀμνὸς. κόλον, δόρυ. καὶ κόλους, κακοὺς, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλὸς οὖν, ὁ μὴ τέλειος. καὶ χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα, οὐκ ἐξ ἀνάγκης δηλοῖ, ὡς καὶ κυλλοποδίων καὶ ἥφαιστον ὑπὸ δὲ τινας. ἐπὶ πλέον δὲ πᾶς τὸ χωλὸν τοῦ κυλλοῦ. κυλλὸς μὲν γὰρ, ὁ τὰ κνήμας βλαβεὶς ἐκ γενετῆς. χωλὸς δὲ κοινὸς, καὶ ὁ ὕστερον ἐκ πληγῆς, ἢ ἄλλως πῶς ἐξαρτυόντως παθὼν κύλλωμα. ἑτέρως δὲ διορίζεται, τὸ χωλὸς ἦν ἕτερον πόδα, ἐπίτασις ἐστὶ τοῦ γελοίου. ἑκάτερον γὰρ ἂν φασὶν ἐχώλαινε, εἰ ἀμφω τὼ πόδε. Χωλὸς ἦν. ὅτι δὲ τὸ χωλὸν καὶ ἐπὶ χορὸς τίθεται, μετρικοῦ λεξικοῦ ἐστι παρασημείωσις. Χωλωθεὶς, ὀργισθείς. Χωλωσέσθαι, ὀργίζεσθαι.

Χῶμα, ὕψωμα γῆς, ὄχθη. Χῶμα τι πάκτας, ὁ τοῖς χώμασιν ἐπικείμενος. Χῶ, μονοσύλλαβον ῥῆμα, ὃ δηλοῖ τὸ χορῶ. ἐξ οὗ τὸ χαίνω, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται, ὧν ἐστι καὶ χανδὸν, καὶ προχάνη ἡ πρόφασις. τὸ ἐνεστὼς τοιοῦτον χῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ, χῶ γίνεται. ἀφ' οὗ καὶ χῶμα τὸ μαθηματικὸν, ὡς χωρητικὸν ὂν τοῦ ἐμβαλλομένου, καὶ χίσις, καὶ αὕτη δὲ ἡ ὁμηρικὴ ἐπιχυσία. ὁ γὰρ ἐπίχει τις, καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, ὃ περίχει καὶ κατέχει, χωρεῖται εἶσω παρ' ἐκεῖνο. ἐπεὶ οὐκ ἀφεῖται. ἔτι δὲ ἐκ τοῦ χῶ καὶ ἡ χιὰ, προσλήψει δὲ συλλαβῆς, καὶ ἡ χώρα. ἧς παράγωγον τὸ χωρίον. ὅτι δὲ χῶ δηλοῖ πλάτυσμα ἐστιν ἄρρητον, καὶ τὸ χαίνω, δῆλον ἐκ τοῦ χάσματος καὶ τοῦ χασμᾶσθαι, ὅπερ οὐχ ἐπὶ στομάτων μόνον λέγεται, ἀλλ' ἔστι τροπικῶς καὶ ἐπὶ θύρας ἀνεῳγμένης. Χ' ἀμὲν, συναλοιφὴ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ μὲν τὸ α γὰρ καὶ ο, εἰς ω μέγα κιρνᾶται. Χώνη, ἔθνος ἰταλικὸν. τραφαλαῖον φασὶ κατὰ τὴν αἰγυπτίων διάλεκτον χώνας λέγεσθαι, παραγενέσθαι δὲ εἰς ἰταλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ χῶνας ὀνομασθῆναι τὸ ἔθνος. Χωνευτήριον, χωνεῖον, καὶ χωνεύω ῥῆμα. Χωνίαν, τὴν ἰταλίαν οὕτω πάλαι ἔλεγον, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ συραϰούσιος ἐν τῷ περὶ ἰταλίας. Χωννύω, ἐπιχώννυμι παραγωγός, χώσω μέλλων, ἔχωσα ἀόριστος, χωννύσομαι ἐπιχώσας, καὶ χώννυμαι, ἐχωννύμην παρατατικός, χωσθήσομαι μέλλων, κέχωσμαι παρακείμενος, ἐχώσθην ἀόριστος. Χῶνος, βωμός. εἶπερ βωμός. Χ' ὡς μηκέτι χ' ὡς ἐγγενεῖς, ἀντὶ τοῦ οἱ συμπέται, καὶ οἱ συγγενεῖς. Χώομαι, τὸ σκύζομαι, καὶ ὀργίζομαι ἐπικώς. ἐχωόμην παρατατικός, χώσομαι μέλλων, ἐχωσάμην ἀόριστος, ἐκ τοῦ χώομαι μετοχὴ χωόμενος. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν τὸ χόω, καὶ τὸ ἔχωσα, ἐπὶ τῶν χωμάτων λέγεται. Χώρα, περιέχει.

Χωρεῖν, ἀπελθεῖν. Χώραξ, ἀναχώρησις. Χωρισμός, κέσα. Χωρίον, λοχεῖον κόπρος, ὁ ὄρνις ποιός. Χωρίζω, διίσταμαι, κρίνω, ἐκκρίνω, ἐχώρισα, χωρίζομαι, ἀπάγω, ἀφίσταμαι. ταυτόν. Χωρὶς ἀντὶ τοῦ ἄνευ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς, σημαίνει. χωρὶς εἰ μὴ τόδε, ὥσπερ φαμὲν, πλὴν εἰ τόδε, καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε. τὸ γὰρ πλὴν, καὶ τὸ ἐκτὸς, τὸ χωρὶς δηλοῦσι. λουκιανὸς ἐν τῷ βίων πράσει. πλὴν εἰ μὴ συνουσία, ἐστὶ φορὸν. καὶ πάλιν ἐκτὸς εἰ μὴ κρείττον μέμηνε εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιεν. Χωρὶς, ἀντὶ τοῦ ἰδία. καὶ Χωρὶς, ἄνευ καὶ δίχα, κατὰ τόδε ἄτερ, ποιητικόν. Χωρίς. τελευταῖς τάξεως ἐπιῤῥήματα τοῖς πτωτικοῖς συντασσόμενα πρὸς γενικὴν πλάσιν. οἷον χωρὶς τοῦδε, καὶ ἐξῆς τοῦδε. καὶ τὴν ῥήμασι παρὰ τὴν. οἷον, χωρὶς κάθημαι, ἐκεῖ σε βαδίζοντα. ἔστι δὲ τοῦ χωρὶς ὁμοιούμενον τὰ δ' ἄτερ καὶ ἄτερθεν, ποιητικά. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄνευθεν ποιητικὸν, καὶ αὐτὸ παλινὸν, καὶ παρῆν γεγονὸς ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως. τὴν κοινὴν δὲ σύνταξιν ἔχουσιν ἅπαντα ταῦτα, τοῖς δὲ χωρισμὸν δηλοῦντα. Χωρίσας, ἀγνώτας, ἀγροικος. ἄλλοι τὸ ὀλιγόν. Χωροβατεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ περιπατεῖ.

Χωροσμοῖ, ὀργίζεται. Χῶρος, τόπος, ἀγρὸς, ἀγροικος, ὃ χωρίον. Χωρῶ, τὸ ἔρχομαι. ἀφ' οὗ συγχωρῶ, ὅταν ἑκὼν ἀπολύω τι. παραχωρῶ, ὅταν ἄκων ἀπολύω. προχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀποβαίνει. καὶ ἀναχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ὑποστρέφει. καὶ ἀποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταται. καὶ ὑποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ὑποστρέφεται. Χωρῶ δὲ μόνον, τὸ ὁρμῶ. καὶ χωρῶ, τὸ δέχομαι. οἷον, δέχεται ὕδωρ τὸ ἀγγεῖον χωρεῖ. Χωσάμενος, χολωσάμενος. Χώσατο, συγχυθῆναι, ὀργισθῆναι, λυπηθῆναι. Χώσαιεν τοῖς λίθοις, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. τοιοῦτον καὶ τὸ ὁμηρικὸν, λάϊνον ἕσσο χιτῶνα. ἐν ᾧ καὶ αὐτὸ μετακίνουσιν. ἀλέξανδρος μὲν οὖν ἄξιος τῶν λίθων, λακεδαιμονίας ἐραστὰς γυναικὸς ἐπὶ συμφορᾷ. Χώω, δ λυπῶ καὶ ὀργίζομαι. ὁ παθητικὸς μετοχὴ, ὁ χωόμενος. καὶ δωρικῶς χώμενος, ὡς μοῦσα μῶσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χωόμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ, ΤΟ ΑΥΤΟ, μετὰ τοῦ Α, καὶ τῶν λοιπῶν ὧν προηγεῖται.

Ψῖ τὸ στοιχεῖον, ὅτι συσσημὸν ἔχει αὐτοῦ ἡ ἐκφώνησις, καὶ ὅλως ὁ συσσημὸς οὐκ ἔστι τι, ἢ μόνον ψι. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐπὶ ψαλμῷ χορὸς δηλοῦσιν.

Ψάγδαν, εἶδος μύρου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ψαγεῖον, ἐγγεῖον. Ψάγιον, πλάγιον, λοξὸν, ἐπικεκλιμένον. Ψάδδα, ἡ αιγαλώπης. Ψάλιον, καλτιανῶν. Ψαθυρὸν, ἀσθενὲς, μαλθὸν, ψαθυρόν. Ψαύσαι, φθάσαι, κτίσαι. Ψαθάλλειν, κνήθειν, ψηλαφᾶν.

Ψαθία, ψαμία. Ψαθύρματα, ἀποψήματα. Ψαιδὸν, ἁπαλὸν, εὔθλαστον, ξηρὸν, ψαφαρόν. Ψαιρὸν, φαιδρὸν, ἀραιόν. Ψαιὸν, ὑποφοινικοῦν. Ψαῖμα, ὀλίγον. Ψαισθέζειν, διὰ ψιθυρισμοῦ καταψόχειν. γράφεται δὲ καὶ ψιθυρισμοῦ. Ψαιόθιον, ψαθὺς, μαλτάκιον, νωθρὰς, φλύαρον, σιαζόν. Ψαιόρην, διανοοῦ. Ψαιύνετο, ψαυμίζοντο. Ψαίνον, ὀχλεῖν.

Ψαίρειν, τὸ ἀσθενῶς κινεῖν, καὶ ψαίρειν, ὑποχεῖσθαι, προσψαύειν.

Ψαισὰ, μάζαν τὴν ἐν μέλιτι καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένην. ἐπεὶ καὶ τὰ ψαιστὰ καλοῦσι, παρὰ δὲ ἱπποκράτει οὕτω λέγεται. Ψαισόν, κυρίως λέγουσιν ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον, καταχύσματα καὶ τὸ πέμμα. Ψαλιδοῦχοι, ψαλίδας ἔχουσαι. εἰσὶ δὲ ἐμβρυα. Ψακὰς, ὄνομα αὐλητρίδος. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἐν πότῳ ἑαυτὴν ἀπέσχε πρὸς ὀλίγον κεκαμμένος. ψακὰς κ. ἡ ῥανὶς. καὶ ψακάζω, ῥαίνω. Ψακὰς, τὸ μικρότατον, ὁ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἀριστοφάνης, μὴ δὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν, ἀντὶ τοῦ μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν διὰ τὸν πόλεμον. Ψαλδόν, μέσα.

Ψάκιον, ἀραιὸν, μακρόν. Ψάκτον, τὴν ψακτὴν μᾶζαν. Ψακτήρ, ψάκτρα. Ψαλάγματα, ψηλαφήματα. Ψαλακάνθα, τοῦ ἀλίσκεσθαι δοκεῖ εἶναι. Ψαλακρὸν, οὐκ ἀπορεῦνον. Ψαλάξας, κινήσας, ἢ προδούς. παρὰ σοφοκλεῖ, ψηλαφήσας καὶ ἄνω οὕτω κιθαρίσας. Ψαλάσσω, κινέω, ψηλαφῶ, κινῶ, ψαύω, ψάλλω. ἀφ' οὗ καὶ ἀψάλακτος, ὁ ἄψαυστος.

Ψαλία, κρίκοι, δακτύλιοι. Ψαλίδευε, ἀφῄρει τὸ κάλλος.

Ψαλίθοι, ψήγματα. Ψάλις, κιθαριστής. Ψαλίζεσθαι, ἁμιλλᾶσθαι. Ψαλὶς, τὸ ἅρμενον καὶ ἀκμαῖον, καὶ ταχεῖα κίνησις. Ψαλίον, τῶν χαλινῶν. Ψάλλιον, ἀτιθῶς. ψίλι-

δων.

ρος, οἱ καλούμενοι τὸ κάλλιον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολλά φασι παραλλάττειν τὸ ἄλλο τὸν καλούμενον χρυσόν, ἢ τάχα ἴσως οἱ ἐξευθέντες τῆς εἰκίνης λυδῶν, τὰ περὶ θρᾴκην καὶ τὸ παγγαῖον χρύσεα κατέχον μέταλλα, σὺν κροισείῳ, ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν. Χρυσίτανος, ὁ ἐκ χρυσίου κατεσκευασμένος. Χρυσοτριαίνα, περιφραστικῶς τῆς θαλάσσης βασιλεύς.

Χρυσοτρέφαντα, χρυσοτέχνα. Χρυσοῦς. Πολέμαρχός φασι δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρ' ἀττικοῖς, δραχμὰς δύο. τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμήν, νομίσματος ἀργυρίου δραχμὰς δέκα. μνᾶς δὲ λέγεσθαι, τοὺς πέντε χρυσοῦς. Χρυσῶν, λαίμων. Χρῶ δὶς βαρύτονος, ἐκ τῆς δευτέρου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ. οἷον ἐχρώμην ἐχρῶ, ἐχρᾶτο ἐχρῶ, τὸ προστακτικὸν χρῶ. Χρῶ, τὸ μαντείαν δίδωμι. οἷον ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεός, καὶ χρῶμαι, τὸ μάντεως πυνθάνομαι. Λιβάνιος ἐν τῇ τοῦ Ἀχιλλέως ἀπολογίᾳ. ὑπὸ θεοῦ χρώμενος ὑπὲρ τοῦ πράγματος. καὶ ἀμφότερα δοτικῇ. Χρῶ, τὸ χρῶ, τὸ μαντεύομαι, τὸ ἱκετεύω, τὸ ἑρμηνεύω, τὸ παρέχω σωτηρίαν. συντάσσεται δὲ ὁ χρῶμαι αἰτιατικῇ ἀττικῶς. Ἀριστείδης, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔχω τί χρήσωμαι. καὶ γνησίᾳ ὁ αὐτός, ἅπαντα χρώμενος τῇ τοῦ μύθου διανοίᾳ. χρῶ ὁ ἀπόλλων, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι. χρῆται δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν λαμβάνει. Ἑρμογένης, χρωμένου ἀνθρώπου ὁ θεός, ἀποφθέγγεται, οὐ χρῆσθαι, ἀλλὰ χρᾶσθαι, ἤγουν μαντεύεσθαι. Χρώζω, σημαίνει τὸ πλησιάζω, καὶ χρῶς χρωτίζω, ὡς φῶς φωτὸς φωτίζω, ἀποβολῇ τοῦ τ χρώζω, καὶ συναιρέσει χρῴζω. Χρῶμα κυρίως, τὸ μέσον τῆς ὕλης, οἷον ὤχρα, κιννάβαρι. χροιὰ δὲ καὶ χροιά, καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρώματος. ἄλλως. χρῶμά ἐστι ποιότης σώματος ὁρατὰ προσγινομένοις. καὶ χρῶμα σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν χρῶμα, καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρίτον μέρος τῆς μελῳδίας. ἁρμονικὸν εἶναί φασιν, ὃ ἰδίως χρῶμα καλοῦσι, τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν τοῦ διατονικοῦ. καί εἰσι διαφοραί, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως, ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ὁμώνυμον, καὶ τὸ παλαιὸν ὁμώνυμα. ὡς Διάλυρος, ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος ἔμμικτον ἄγριον, καὶ χρῶμα ἑκατέρῳ ἐναντίον ἐκπρέπον. Χρῶμαι τοῦδε τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύω τοῦδε τοῦ πράγματος. τὸ τρίβων οὐ χρῆται, ἀλλὰ χρῆται. τὸ ἀπόλαυσιν φαῦλον, οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. συντάσσεται δὲ δοτικῇ, οἷον χρῶμαι βιβλίοις. Χρὼς τρέπεται ἄλλοτε ἄλλος, ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλως. πολύχρωμος δηλονότι γινόμενος κατὰ τὰς πολυειδεῖς φοβεράς. ἐκ τοῦ χροῦς δὲ ἴσως ὁ χρώς, κατὰ τὸ μεταπλασμός, ποιεῖ δὲ μὴ περισπᾶται κατὰ τὸ χρόν, αἰτιατικὴν τὸν χαρακτῆρα τῆς εἰς ως ὀξυτόνων. καὶ χρώς, σῶμα, ἰδία. Χρῶσαι, τὴν χρωματικὴν. ὅτε πολλάκις, χρῶσαι λευκολημονίας. Χρωσθῆναι, μολυνθῆναι.

Χρωστήρ, ὁ χρωματίζων. ὡς ἐν ἐπιγράμματι, καὶ μολίβδῳ χρωστῆρι κανόνα τόνον ὀρθὸν ἐπάξων. Χρῶσαι, χρωματίσαι, μολῦναι. Χρωτί, χρώματι ἀπὸ τοῦ ω μεγάλου. καὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ο μικροῦ. ἐκεῖ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὁ χρώς, τὸ σῶμα, ὡς γέλως. ἐνταῦθα δὲ ὁ χροῦς, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό, ὡς ὁ βοῦς. Χρωτίζεται, πλησιάζει, ἢ χρωματίζεται. Ἀριστοφάνης νεφέλαις, νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ μουσικόν. Χρῶν, χρώς, χρῶ. ἢ τὸ παθητικὸν ἐξελαύνων χρωί καὶ χρόϊ χρὼς χροός.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Χύδην, ἐκκεχυμένως, ἀθρόως, εἰκῇ, σωρηδόν, δαψιλῶς. Χυλός, χυμάτων ὑγρῶν ἐκπίδυμα. Χῦμα, ῥεῦμα, πλῆθος. Χύματα, τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα. Χυμοί, γεύσεις. ἢ χυμοί, τὰ ἐν τοῖς ζώοις ὑγρά, ὥσπερ τὸ αἷμα, τὸ φλέγμα, ἢ τὰ λοιπά. ἀφ' οὗ εὔχυμος τροφή, ἡ εἰς καθαροὺς χυμοὺς μεταβαλλομένη. καὶ κακόχυμος, ἡ ἐναν-

τίον. καὶ χύσις, ἀφ' οὗ ἔκχυσις, σύγχυσις, καὶ ἔτυμα. Χυμὸς, σίλος, ὁ τάφου χῶμα. Χυμῶν, κυμάτων ὑγρῶν. Χύνειν, τὴν χεῖρα. Χύντ, ἐξεχύθησαν. Χύσιον, διαμὸς ὃ διαμετρεῖται τὰ χειρίδια. ἢ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ξύλον.

Χυτράβιοι, δεδομένων. Χύτραβος, ὄρνις πως. Χυρβεῦσαι, στειρεῦσαι. Χυσχρώματες, ἀντὶ τοῦ ἐκλύοντες, λέγει Ἀριστοφάνης. Χυτὴ γαῖα, τὸ χῶμα, ὅτι ὁ κατὰ τύμβον ἀποχωματισμός. χυτὴν γάρ φασιν, οὐχ ἁπλῶς ἡ πᾶσα γῆ, ἀλλὰ ἡ ἐπὶ νεκροῖς χεομένη. οἱ δὲ βῶλοι αὖθις ἐπιτίθενται, ἀλλὰ χοῦς ὁ ἐστι γῆ χυτή. ἢ χυτὴ γαῖα, ἡ χοώδης, ἢ λυτὴ εἰς ξηρὸν χοῦν. ἀφ' ἧς τὰ τῶν τύμβων χώματα, ἤγουν ἀποχωματισμοί. Χυτὴν γαῖαν ἐπέχευαν. τρόπον μὲν εἶπεν ἐτυμολογικοῦ. δηλοῖ δὲ συνήθως, τύμβου ἀποχωματισμόν. ἐστι δὲ τοῦ χεύαντος τὸ σῆμα, ἑρμηνεία τὸ χυτὴν γαῖαν ἔχευαν, ὅπερ σῆμά ἐστι τελευτῶντος ἀνδρός. χυτὴν δὲ Ὁμηρικῶς, τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένην γῆν.

Χυτλάζεται, ὥσπερ ἔλεγε κλύζεσθαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Χύτλα κυρίως, τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια. καταχρηστικῶς δὲ, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί. Χύτλαιον, διάχυσιν, ἀλείφεσθαι. χυτλάζειν δὲ, τὸ κινεῖσθαι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ κυρίως, ὃ ὑγρόν ἐστι ἀφ' ὕδατος ἐντὸς τοῦ σώματος, ἀλείφεσθαι. καὶ χύτλον, τὸ ὑδρέλαιον. Χυτλῶσαι, λοῦσαι, πλῦναι. χύτλος γὰρ λέγεται, τὸ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' ᾧ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ὅπερ μετὰ τὸ λούεσθαι ἐχρίοντο. ἢ χυτλῶσαι, οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀλείψαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ λουτρῷ ἀλείφεσθαι, χυτλοῦσθαι ἔλεγον.

Χυτοί, οἱ ὑπὸ δικτύων τῶν ἰχθύων περιεχόμενοι. Χυτὸς λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω καλούμενος. ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ πελασγοὶ χῶσαι αὐτήν, ὥς φησι Δηΐλοχος, κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς θεσσαλούς, ὑφ' ὧν ἐξεβέβλητο. οὕτως δὲ ὑπὸ τῶν γηγενῶν φασι κεχῶσθαι αὐτὴν κυκλικῶς. Χύτραι, τὰ χυτρόκαλα.

Χυτραῖον, ὀστρακινόν. Χύτρια, τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα.

Χυτρίδιον, χύτραν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χυτρίδιον, μέτρον τι. Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος θεαρτικῆς. καθίζεταί τις ἐν μέσῳ, εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, κινοῦσιν αὐτὸν περιτρίψεσθαι, ἕως ἅψηταί τις ἑκάστου αὐτῶν, εἶτα καθίζεσθαι ὁ ληφθείς. Χυτρίον, τοῦ ἀγγείου. Χύτροι, ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις γινομένη τῷ Διονύσῳ. ἄγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἣν καὶ Θεόπομπος ἐκτίθεται γράφων οὕτως. διασωθέντας οὖν τοὺς ἀνθρώπους ἧπερ ἐθάρρησαν ἡμέρᾳ, ἀπὸ ταύτης ἑορτῆς προσαγορεύεσθαι, καὶ τὴν ἅπασαν εἶτα θύειν αὐτοῖς ἔθος, τῶν μὲν ὀλυμπίων θεῶν οὐδὲν τῷ παράπαν, ἑρμῇ δὲ χθονίῳ, καὶ τῆς χύτρας, ἣν ἕψουσι πάντες κατὰ τὴν πόλιν, οὐδεὶς γεύεται τῶν ἱερέων. τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τοὺς παραγινομένους ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων ἱλάσκεσθαι τὸν ἑρμῆν. ἦγον δὲ ἀγῶνα αὐτόθι οἱ χύτρινοι καλούμενοι, καθά φησι Φιλόχορος ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς ἀτθίδος. χύτροι δὲ καὶ οἱ χόες ἐν Ἀθήναις, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤγοντο τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ ἑρμῇ, οὕτω Δίδυμος. Χυτρόπωνες, ἀντὶ τοῦ χυτροπόδων τῶν ἐσχαρῶν τῶν μαγείρων, περιφραστικῶς χύτρας εἶπε. Χυτρίζειν, ἐν χύτρᾳ θεῖναι. Χυτρῖνοι, τὰ κοιλώματα τῆς γῆς, δι' ὧν αἱ πηγαὶ ἐξίασι. Χυτρισμός, ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις. Χυτῷ λιμένι, παρὰ Ἀπολλωνίῳ χυτὸς λιμὴν κυζικηνῶν. χυτὸς δὲ καλεῖται, ὁ περικλυσθείς, καὶ λίθοις οἰκοδομηθείς, καὶ μὴ αὐτοφυὴς ὤν. καλεῖται δὲ οὗτος, καὶ ὁ ἔνδον ἔχων καὶ ἄστης, ἤγουν ἀκατάρσιον.

Χ' ὡ ἀδελφὸς δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ ἀδελφός. καὶ χ' ὡ μέν, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ μέν. Χώεσθαι, στυγχεῖσθαι, χολοῦσθαι. καὶ χώεται, θυμοῦται, μέμφεσθαι, ἐκκλίνεσθαι. λέγεται δὲ τὸ χώεσθαι ποιητικῶς, καὶ σκύζεσθαι κοινῶς. Χώεσθαι καὶ νεμεσᾶν, διαφέρειον. ἐκεῖνο μὲν γὰρ εἰδὸς ἢ μὴ δικαίως γίνεται. ὁ δὲ

νέμεσις

φέρον παρέσκευάζεν τὴν ἑαυτοῦ λόγου, καὶ τὸ δὲ τόπον δέχεσθαι βαλβίς. ὥσπερ ἐπὶ ξυγοῦ βάλανον ἔτι, τὴν πλείονα βαλβὶς δεχομένην πλάστιγγα, ὡς εἴ τις τοὺς χρόνους αὖθις ἀμείψαι, καὶ τὸν τόπον αὖθις πρὸς τὴν προτέραν ἀποδραμεῖν θέσιν. Χρόνιον δέπας, λέγεται τῇ ἐπαφῇ τοῦ ἑρμοῦ, τὸ δέπας δὲ χρυσοῦ γενέσθαι χρυσοῦν. Χρόνιον εἶδος. φασὶ γὰρ ὅτι τὰ ἐν ὑψηλῷ ὄντα, ἃ προσβάλλει ὁ αἰθὴρ, χρονίζειν πεπαῖνεσθαι, δι' ὅτι μάλιστα τὰ ἐαρινά. Χρονοτέχνη, ἡ διὰ χρόνου εἰργασμένη. Χρυσηλακάτε, καλλιτέχνε, ἢ χρυσοῦ ἔχουσα βέλη χρωμένης. ἠλακάτην γὰρ, καλοῦσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἐλκύσουσιν. ὡς ὁ ποιητὴς ἐν ὀδ, ἠλακάτῃ στρωφῶσα ἁλιπόρφυρα. καὶ τὸ ὑποπήνιον, ὅταν λέγει, καλλ' αὐτὰρ λίνα χεῦον ἐπ' ἠλακάτῃ τετάνυσται. Χρόνος, πόλις ἦν, ὥσπερ ἄλλα καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀρχαιοτάτη, πλησίον θήβης. ἢ ὡς κοινῶς μὲν λέγεται χρόνος, ἰωνικῶς δὲ χρόνοι. καὶ ὅτι πολλοὶ χρόνοι λέγονται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ἔλεγον δὲ χρόνους, καὶ ἀκριβέστερον περὶ τὴν σημασίαν, βλέποντες πρὸς τὴν ὕλην. Χρυσῶ, πᾶν θηλυκὸν εἰς ω λῆγον περισπώμενον, ἀρσενικῷ, εἰ περισπᾶται τὸ ἀρσενικὸν, περισπᾶται καὶ αὐτό. οἷον ὁ χρυσοῦς ἡ χρυσῶ, ὁ φοινικοῦς ἡ φοινικῶ. καὶ πᾶν ὄνομα ἰσοσύλλαβως κλινόμενον, εἰ περισπᾶται ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν περισπᾶται. οἷον ὁ χρυσοῦς ἡ χρυσῶ αἱ χρυσαῖ, τὸ χρυσοῦν τὰ χρυσᾶ, ὁ φοινικοῦς οἱ φοινικοῖ, ἡ φοινικῶ αἱ φοινικαῖ, τὸ φοινικοῦν τὰ φοινικᾶ.

Χρυσηΐς, ὥσπερ καὶ ἡ βρισηΐς, πατρωνυμικῶς ἐρρέθησαν ἀπὸ πατέρων τοῦ τε χρύσου, καὶ τοῦ βρισέως. Χρυσήλατος, χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατεσκευασμένος. Χρυσήνιος, ὁ χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. οἱ δὲ καλῶς, ἢ καλλίδιφρος. Χρυσῶν σειράν. οἱ μὲν φασὶ τὴν ὁδὸν ἀλλ' ὅλως ἐπιπλοκὴν τῶν τεσσάρων στοιχείων, κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ποιότητας, λεγομένην χρυσῆν, διὰ τὸ φύσει τιμιώτερον, καὶ διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου ἐν αὐτοῖς χρυσαυγίαν. ἧς δὴ ἐπιπλοκῆς μεταπεσούσης, ποτὲ ἄνω φασὶ γίνεσθαι τὸ πᾶν μεταχεῖσθαι, ἢ μεγάλῳ χειμῶνι ἄνωθεν ἐκ διὸς, ἐν κατακλυσμῷ καὶ ἐξυδατώσει, ἢ μεγάλῳ θέρει, κατὰ ἐκπύρωσιν. οἱ δὲ χρυσῆν φασὶ σειρὰν, τὰς τοῦ αἰῶνος ἡμέρας, αἳ χρυσοῦ δίκην κέκρανται, τῇ τοῦ ἡλίου λαμπρότητι, καὶ ἀλύτως δίκην ἀλλήλων ἐξήρτηνται, ὧν καθ' ἡμᾶς βίον λύουσαι, λυθήσονταί ποτε αἱ ῥαφαὶ καὶ αὐταί, καὶ τὸ πᾶν ἀναστοιχειωθήσεται, τοῦ διὸς μένοντος ἀπαθοῦς, ὃν ψυχὴν φασὶ τοῦ παντὸς οἱ παλαιοί. Πλάτων δὲ αὐτὸν τὸν ἥλιον, χρυσῆν λέγει σειράν. ὃν ἀνωτάτω μὲν, ὁ τοῦ κρόνου, πρόσγειος δὲ, ὁ τῆς σελήνης. ἐν οἷς κύκλοις, ἄλλοι εἰ ἄλλως τῶν πλανήτων σωμάτων, πολλαὶ περὶ τὸ πᾶν γίνονται μεταβολαί. οἱ δὲ τινὲς τὴν διὸς ἀπειλὴν, εἰς μόνην ἀπηγορεύουσιν ἐκπύρωσιν. ἐπεὶ ζεὺς μὲν, ὁ αἰθὴρ. χρυσῆ δὲ σειρὰ ὁ ἥλιος. εἰς ὃν κάτωθεν, ὥσπερ εἰς κρατῆρα ἀναχεῖται ἀναλυομένη ἡ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμίασις, ὅταν χρόνον ποτὲ ἀπαλλαγείσης δὲ ἀναθυμιάσεως, ὡς εἰκὸς ἢ θάλασσα ἐκλίπῃ, τότε δὲ τὸ πῦρ τροφῆς ἐρῆμον, ἀναλίσκει τὰ ἐν βάθει τῆς γῆς ὑγρὰ, καὶ λύσει αὐτὴν τὴν γῆν. καὶ ὁ μὲν ζεὺς οὐκ ἀνθελκυσθήσεται. τὰ δὲ καὶ τὰ μετέωρα γένηται τοῦ πυρὸς κατεχόμενος. τινὲς δὲ οἱ πολυλογεῖν ἐθέλοντες, φασὶ τὴν ἀπειλὴν ταύτην, αἴνιγμα μοναρχίας εἶναι, καὶ ἑνὸς ἐξῆφθαι τὰ πάντα, καὶ μιᾶς ἀρχῆς ἤρτηται. ὡς γὰρ ἐν τοῖς κάτω οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἄνω. Χρύσος. πόθεν χρύσος; παρὰ τὸ χρυσός. τὸ δὲ χρυσὸς, παρὰ τὸ ῥέω ῥύσω ῥυσός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυσός. καὶ τί μετέχει τοῦ ῥέω; ὁ γὰρ χρυσὸς διδόμενος ῥύεται τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ θανάτου. Χρυσίδες κυρίως, αἱ ἀνακείμεναι τοῖς θεοῖς χρυσαῖ φιάλαι. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶσαι ἐκ χρυσοῦ φιάλαι, χρυσίς λέγεται.

Χρυσάμπυξ ἄρτεμις ἐστὶ, ὃ ἔπερ ἐστὶ, κατὰ ἀπόσχισιν. ἔστι δὲ ἡ ἄρτεμις, ἡ αὐτὴ ἔτι τῇ σελήνῃ. σημείωσαι δὲ, ὅτι Ὅμηρος χρυσήνιον εἴρηκεν ἄρτεμιν, Σοφοκλῆς ἐντεῦθεν λαβὼν, χρυσήνιον ἡλίου ἵππον φησί. Χρυσίον, τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον. Χρυσίς, ποτήριον. οἱ δὲ, φιάλη χρυσῆ.

Χρυσίτης, σημαίνει τὸν λίθον, ἐν ᾧ ἀκονῶσι τὸ χρυσίον, καὶ βάσανος ἡ λυδία. Χρυσέως, διὰ τί οὐ γίνεται κατὰ συναίρεσιν χρυσοῦς, ἀλλὰ χρυσεῖς. τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς ου κιρνᾶται, ἐπειδὴ πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ω λῆγον, ἔχει διὰ διφθόγγου τὰς διὰ τοῦ ε καὶ ι τὸ δεύτερον, καὶ τότε χαῖρον ἀπεβλήθη τὸ ε, καὶ ἐγίνετο χρυσεῖς χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ, χρυσοῦμαι χρυσοῖ. πληρῶ πληροῖς πληροῖ, πληροῦμαι πληροῖ, βοῶ βοᾷς βοᾷ. τὰ δεύτερα πρόσωπα τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω βαρυτόνων ῥημάτων, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν περισπωμένων τῆς πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ η ἐκφέρονται, οἷον τύπτομαι τύπτῃ, ποιοῦμαι ποιῇ. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν περισπωμένων τῆς δευτέρας καὶ τρίτης, διὰ τοῦ α. οἷον βοῶμαι βοᾷ. καὶ διὰ τῆς οι διφθόγγου, οἷον χρυσοῦμαι χρυσοῖ. Χρυσοχοεῖ χρυσίον παρὰ τὸ λαβὼν, ἀνακαφάνως. ἤγουν ἐκ χρυσὸν χέω. Χρυσόθεμις, λαοδίκη, ἰφιάνασσα, τρεῖς θυγατέρες τοῦ ἀγαμέμνονος. καὶ ἔστιν ἡ μὲν χρυσόθεμις, ἀπὸ ὀρθοῦ νόμου καὶ καθαροῦ παρώνυμος, διὰ τὴν θέμιν. ἡ δὲ λαοδίκη, τῆς κρίσεως τοῦ δικαζομένου λαοῦ. ἡ δὲ ἰφιάνασσα, τῆς βασιλικῆς ἰσχύος, ἀντὶ τοῦ ἶφι ἀνάσσειν. ὅρα ὅτι ἠλέκτρα ἐνταῦθα οὐ κεῖται, ἀλλὰ φασὶ ζωὴν τὴν λαοδίκην ταύτην εἶναι, ἠλέκτραν ἐπικληθεῖσαν, ἢ κατὰ τρόπον λεχθεῖσαν. Χρυσόθρονος, καλλίθρονος. Χρυσοκόλλα, βρῶμά ἐστιν ἐκ λιθαργύρου καὶ μέλιτος, καὶ χρῶμα ἐστὶ χλωρόν. Χρυσοκόλλητος σφραγὶς, χρυσοδακτύλιος.

Χρυσοκόμης διόνυσος λέγεται, διὰ τοὺς σπενδομένους οἴνους, τοὺς κόμας ἐπιμελεῖσθαι τὰς ἑαυτῶν, καὶ ἄρας ἐντεῦθεν ἐκείνην, ἀντὶ βλάβας, καὶ ταύτας ἐμμέσως. πολλοὶ γὰρ μεθύοντες, οὐ μόνον τῶν τριχῶν ἐπιμελούμενοι καὶ ξανθίζοντες φαίνονται, ἀλλὰ καὶ μύρους ἑαυτοὺς παραδιδόασιν ἀσκήμασι. Χρυσόλοφοι, θράκες. Χρυσολέκιθοι, χρυσᾶς λεκίθους ἔχοντες. Χρυσόμαλλον ἀρνίον, τὸ ἀγγέλους φασὶν ἀργυροῦν εἶναι. τουτέστι φιάλην ἀργυρᾶν, ἧς ὁ κάλυξ ἐμπεπλασμένον εἶχεν ἀρνίον ἐπίχρυσον. φασὶν ὅτι πάλαι ποτὲ περιμάχητον οὐ μόνον ὁ χρυσός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄργυρος ... τὰ ... ξανθὸν, ὃ κατέχοντες οἱ παῖδες διαμεῖναι ἐκ τοῦ πολέως, καὶ ἀφιέναι πρὸς τὸν ἀέρα. Χρυσὸν περιχεύεται, τὸν χρυσοχόον σημαίνουσι. Χρυσὸν ἀγγέλων ἐπῶν, παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ἀττικὴ σύνταξις. ἀντὶ τοῦ ὁ πλοῦτον ἐκ τῶν ἐπῶν ἀγγέλων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὁ τιμιώτατον εἰπὼν λόγον.

Χρυσοπλόκαμον, τὴν διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην. Χρυσόπολις, ἀγαμέμνονος καὶ χρυσηΐδος παῖδα γεγονέναι φασὶ, χρύσην, καὶ ἰφιγένειαν. ὧν ὁ μὲν τὰς χρύσης ἐκομίσθη χρυσόπολις ἐν τῇ προποντίδι. ἰφιγένειαν δὲ γενέσθαι ἱέρειαν ὀρτίμιδος. καὶ χρυσόπολις ἐστὶ, ἀπέναντι τῆς χαλκηδονίας. ἐκεῖ οἱ ἕλληνες οἱ σὺν κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἱκανὰς ἡμέρας ἐπτὰ λαφυροπωλοῦντες, ὥς φησι Ξενοφῶν. Χρυσόπτερον ἴριν λέγει Ὅμηρος, τὴν μὲν χρυσὸν τῇ ἴριδι παρατίθεσι, διὰ τὴν λαμπρότατα τῶν χρωμάτων τῆς ἀερίας ἰριδος. τὸ δὲ πτερόν, διὰ τὸ ταχὺ ἀπὸ γίνεσθαί τι αὐτὴν καὶ ἀπογίνεσθαι. ὃν καὶ ἐν διώνυμον ἡ ποίησις καλεῖ. Χρυσόρραπις, ἡ χίμαιρα, ἀπὸ τοῦ χρυσῆν ἔχειν. Χρυσόρραπις ἑρμῆς, ὁ χρυσοῦ ῥαβδοῦχος, ὁ χρυσοῦν ῥαβδίον ἔχων, ὅπερ ὑποδήματα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐξ ὧν αἱ κνημῖδες σφραγίζονται. Χρυσόρραπις, χρυσοραβδία. καὶ χρυσόραπις ἱερὸς, τὸ ἀπερρυπωμένον, ἢ ἀπογεγραμμένον, ἀπὸ τὸ δένδρον. Χρυσόρρος, ὄνομα ποταμοῦ. Χρυσὸς κολοσ-

νος.

Χρησῶς, λείπει παρὰ τὸ ἀπεσφαλμ, ἀντὶ τοῦ καλῶς, ὠφελίμως, συμφερόντως. καὶ χρηστὸν ἰδέσμα λέγομεν, τὸ εὖ ἡρτυμένον. Χρῆται, οἱ Χρᾶται, δωδεκάγ συντάσσεται. λαμπαδαρος, πρῶτον εἰσὶ χῦται, πέτρα τῆς Χρυσοῖς. Χρῆται συμφορᾷ, ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖ. Πλούταρχος, ἐπειδὴ ἡρακλῆς ἐχρήσατο συμφορᾷ. οὕτω καὶ χρῆται βλάβη, ζημία, ἀνάγκαις, καὶ ἕτερα. Χριστὸς δὲ, ὁ κατὰ ὑπόστασιν. τούτου δὲ φύσεις θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος. Χριστὸς δὲ, θεὸς ἐνανθρωπήσας χωρὶς ἁμαρτίας, ἢ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Χριστὸς δὲ θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς καὶ εἷς ὢν κατ' ὑπαρξιν ἀμφότερα τὰ ἑκάτερα. Χρία, μορμάκων κοίτη.

Χρίμπτω, ἐγγίζω, ἐγχρίπτω, ἐκκρίπτω, προσκρίπτω, ἐκβάλλω, ἀλείφειν, προσπελάζειν. Χρίσμα, σημαίνει δ ἄλειμμα. Χρίμπτω, σημαίνει τὸ περιβάλλω, καὶ προσπελάζω. κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶ συναπτᾶν, καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. Χριμφθέντα, καὶ ἐγχριμφθέντα, ἔχοντα ἐμπελάζοντα. χρίμψαι γὰρ, τὸ πλησίον γενέσθαι. Χριμφθῆναι, προσπελάσαι, ἐγγίσαι, ἐφορμῆσαι. Χριστιανὸς δὲ, ὁ τὸ σῶμα αὐτοῦ χαλὸν σταυρώσας σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὰς αὐτοῦ πάσας φυλάττων ἐντολάς. Χριστιανισμός δὲ, καταφρόνησις πραγμάτων τῶν ἐν ἀνθρώποις, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας. Χριστιανισμὸς δὲ, ἐπίγνωσις τῆς ἐν σεβείας εἰς ζωὴν αἰώνιον ὁδηγοῦσα. Χριστιανοῦ ἔλαιον δὲ, πίστις δι' ἀγαθῆς ἐστηριγμένων. Χριστιανοῦ ἔλαιον δὲ, τὸ καθαρισθῆναι μὲν ἀπὸ πάσης μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιτελεῖν δὲ ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ ἀγάπη κυρίου. Χρετάδες, σφιγγίς. Χρὸς τέρινα, τὸν ἁπαλὴν σάρκα λέγει Ὅμηρος, ἐκ μέρους τοῦ φαινομένου ἐπιπολῆς, πρὸς διαστολὴν τῶν ἔσω, ἐκεῖνα γὰρ οὐ τέρινα, ἀλλ' ἁπαλά. ὥσπερ δὲ χροΐα, οὕτω καὶ ὁ χρὼς, τὸ προφαινόμενον δηλοῖ τῆς κατὰ ἄνθρωπον σαρκὸς, ὅταν τὴν χροιὰν κατὰ τὸ παραφαίνειν ἢ χροιῷ. διὸ καὶ πρὸς τὸν χρῶ ὁμοιότητα ἔχει τὸ χρώζειν. οἷον γίνεται μὴ χρώζεσθαι, ὅταν χρ... καὶ ἐν χρῷ ἔχειν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, μάλιστα ἐγχρώννυσθαι, ὅταν ἐκτείνεσθαι τὴν δίαιταν, καὶ τὰ τοιαῦτα. διόπερ καὶ ὁ χρώμενος πρὸ τοῦ ... οὐ πρῶτος μετέχει ὁ χρῶς, ἐξ οὗ ... ταῖς ... καὶ ὁ, ἀγορᾶς χρεῖον κύκλον, συγγενὲς δὲ τοῖς τρισὶ, καὶ τὸ χρίμπτειν. Χρὰς τὸν ἁλμυρὸν ... ἀπάσχω. ἢ γὰρ τὸν χρῶ ... ἐν τῆς ἅλμης, ἢ μᾶλλον τὴν ἀλμὶν ἐκ τοῦ χρεῖοντα ... ὅλος χρώς, καὶ ἅλμην ... Χρόα, χρόα, χρόῶν, ... ἐπὶ ... καὶ. Χρεία, ... μακρά. Χρειάν ... καὶ ὀξύνεται, χρείαν λέγεται. Χρεμέτισμα ... ὁ καλαμαῖς ... ἢ τὸν ... ἄλλοτ' ... ἐπὶ δὲ χλωρὰ ... καὶ τὸν ... λαμπρὸς ἔχουσα καὶ λεπτὸς. τοῦτο λέγει, ὅτι ἔχει ... καὶ λεπτὸν καὶ μέλανα ... καλαμαίαν ... φωνὴν, ὅτι ἐν ... ἔχουσα ... λοιμὸν φαινομένην. Χρόμαδος κατὰ ὀνοματοποιΐαν, ὁ ἐν ταῖς γένυσι ψόφος, καὶ οἷον τρισμός, μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. Χρόμη, φρόνησις, ὁρμή, θράσος. Χρόμιος, ἰχθύον παρὰ Θεοκρίτῳ παρεξῶνται οἱ παλαιοί. ὁ δὲ ἀλιεὺς προταρυξόντων λέγεσθαι, ἢ κῆριν ἐπὶ κυρίου παρεξωνται τὰ τρίβραχα, οἷον δολιχὸς, ταχινός, χρόμιος. ἅμα σημαίνει τὸ ἁλιεὺς, ζῶον, ἰχθὺς, καὶ ... κυρίως μὲν ὄντα καὶ τὰ βραχέα, προπαροξυνόμενα δὲ, ... παροξύνουσιν ἄλλος. Χρόμις, εἶδος ἰχθύος. Χρόμιος, ἀντὶ τοῦ ... Χρονίζω, διατρίβω. Χρόνος λέγεται, ὁ χρόνον ... ἐπὶ ... πράγματι. ... βαρβάροις, ... ἐν βαρβάροις. καὶ χρόνος, ὁ μετὰ πολλὸν χρόνον ἐλθών. ... χρόνος, ... ταχύτατα ... ὁ γέρων φίλος. καὶ Γρηγόριος, ... τῶν παρόντων ἐπιτελεῖ Χρόνον μὲν, ... θαρροῦσαν. Χρόνος δὲ, τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα, ἐν ᾧ πᾶσα παραμετρεῖται κίνησις, εἴτε ἀστέρων, εἴτε ζώων, εἴτε ... τῶν κινουμένων. Χρόνον εἰς τρία διῃρημένον οἴδαμεν, τό τε κατὰ πρῶτον διαιρέθη, ὡς ἐνεστῶτά φημι, καὶ παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα. τούτων ὁ μὲν ἐνεστὼς, οἷον δὲ καὶ ἀκαριαῖος δὲ, ὅτι τυγχάνων ἀπαθὴς τε, καὶ ἄτμητος ἐστι, τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάτερος ὑπὸ διαίρεσιν ἐστιν. ἀλλ' ὁ μὲν παρεληλυθὼς, ὅτι διαιρεῖται ... πρὸ ὀφθαλμῶν κείμενος, πλατύτερος ἐνταῦθα ἐγένετο, καὶ εἰς χρόνους τέσσαρας διῃρέθη, λέγω δὲ ... παρατατικόν, ... καὶ ἀόριστον. ὁ δὲ μέλλων ... μὴ πρὸ ... ἡμῖν ... ... τοὺς χρόνους. ὧν τὸν μὲν ἁπλῶς μέλλοντα, τὸν δὲ μετ' ὀλίγον μέλλοντα φαμέν. προσφέρεσθαι γὰρ ἐνταῦθα τῶν λόγων δευτέρους μέλλοντας, ὥσπερ ἀόριστον δεύτερον, ἢ μέσους παρακειμένους, καὶ ὑπερσυντελικοὺς λέγεσθαι. ταυτὶ γὰρ οὐδὲ μίαν ἐμποιεῖ τοῖς χρόνοις διαφοράν, μόνον δὲ τὰς τῶν ἐκλιθῶν ... πλάτος ... φαίνεται. Χρόνος λέγεται, ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό, καὶ ἐνιαυτὸς, καὶ ἔτος. καιρὸς δὲ, μέρος τι χρόνου. ἡμέρα δὲ ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἐπαγομένη. τὸ ἀληθὲς, καὶ μέρη δὲ τούτου τέσσαρα, τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον, καὶ ὁ χειμών. Χρὸς ἅψαι, τοῦ χρωτὸς κρατῆσαι.

Χρυσὸς μὲν, οὐχ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ χρύσεος, καὶ εἰκὸς ἀκολούθως καὶ ὄντα ... ἀπειλήφθαι. τὰς δὲ ἄλλας κινήσεις, ὡς ἀπὸ τοῦ χροὺς χροὶς ... οἷον χρυσὸν ἔλαιον ... καὶ οὐ χροὸς ... ... ὁ ... τοῦ κατὰ ... χροὺς ... τοῦ ... καὶ τὰ σύνθετα δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ χροὺς συντίθεται, οἷον μελαγχροιὴς γίνεται, καὶ δέρμα ... καὶ μελανόχροος ... καὶ ... Χρυσάζει, καλεῖ. Χρυσίζεται, κοσμεῖ.

Χρυσαλλίς, ζῶον ἐστὶν, οἱ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς κάμπης γινόμενον χρυσαλλίν λέγουσι. Χρυσάμοιβός, ἀργυραμοιβός. Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνους, χρυσομίτρους, χρυσοδέσμους.

Χρυσάνθεμον, ... καὶ χρυσάνθεμον. Χρυσάορον, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα. Χρυσαυγῆ, τὰ χωρία ὡς ἀπὸ ... ἔλαμβανον ... καὶ ... Χρυσαυγοῦντα, ἀστράπτοντα, ἢ στίλβοντα. Χρυσάωρ ... Χρυσαῖος ... Χρυσεῖα ... χρυσίου ... φαλον ... Χρύσεα, ἀργύρεα, κυάνεα, χάλκεα, ταῦτα ἐκ τοῦ δεσμῶν ... χρὴ οὖν λέγειν, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, κυανᾶ, ὡς ἁπλᾶ, διπλᾶ. Χρυσοῦς λέγει, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ τὰ ὅμοια, ὁ γὰρ χρύσεος, ἀργύρεος, καὶ χάλκεος, ἰακά.

Χρύσειον, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκ μετάλλων ... κατὰ τὴν τάσιν ἐν, οἱ μὲν ποιηταὶ ... ποιοῦσι, τὸ χρύσεον λέγουσι ... καὶ ἀργύρεον. ... τὸ χρυσοῦν λέγουσι ... τοῦτο λόγον ... καὶ ... λέγειν, καὶ τὸ χύτρειον. ... μὲν γὰρ ἀπὸ μετάλλων, ... τῶν ... αὐτῶν ... τὰ δὲ ἀπὸ παλαιοῦ, οἷα δὴ ... ἀσυνάρθρεα ... ἀφαιρεῖν ... τῶν τῆς ... ἐπὶ ... θέρους, τὴν δὲ ... ἐπὶ τὴν ... ἀπαφέρειν

σμὸς τῶν δήλων ἐκαλεῖτο χοῖνιξ, καὶ ὁμοιότατα ἴσως τῆς κατὰ τὸ σχῆμα στρογγυλότητος. οἱ δὲ παλαιοὶ ἁπλῶς οὕτω φασὶ χοινικίς, πάχεις πέδας, ὧν εὐθεῖα ἡ χοίνιξ παρωνομασθεῖσα ἐκ τοῦ χαίνειν. Χοιρογρύλλιον, ὁ ἐχῖνος. Χοιροκομεῖον, λεπτὸν ξυλικόν, ὡς ὀρνιθοτροφεῖον. Χοιροθλίψ, ὁ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποθλίβων. ἢ πάντας τὰς χοιρίνας, ὡς φιλοδικαστήν, τὰς χοιρίνας πιέζοντα κωμῳδῶν. Χοῖρος, κατωφερὴς εἰς ἀφροδίσια. ἔθος κατὰ Αἴλιον Διονύσιον καὶ πάντα γυναικῶν ὄρχεως πρὸς μίξεις. χοῖρος καὶ χοιρίδιον καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. νῦν δὲ χοῖρος φαίνεται, τὴν σφῆς σημαίνει, ἐπὶ χοῖρος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. ἔτι δὲ καὶ ἰχθύος. Χοῖρος, ὁ ὗς, ἐπὶ παντὸς χοίρου λέγεσθαι ἐχάλασε τὰ ἔντερα. χόλικες δὲ, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ὁ βοιδαρίου τις ἀπέκτεινε χολίκων ἐπιθυμῶν. Χοῖρος καὶ σῦς καὶ ὗς, ἐπὶ παντὸς χοίρου. χλούνας δὲ, καὶ μονιὸς, καὶ χαυλιόδοντας, ὅτι κάπρος, ὁ ἄγριος σῦς. ἔστι δὲ τὸ μὲν χλούνης, καὶ μονιὸς, καὶ χαυλιόδοντας ποιητῶν. τὰ δὲ ἄλλα λογογράφων. Χοῖροι τῇ Δήμητρι καὶ τῷ Διονύσῳ ἐθύοντο, ὡς λυμαντικοὶ τῶν τούτων δωρημάτων. Χοιροσφάγος, θύτης. Χοιροτροφεῖον, … γυναικεῖον, καὶ συφεῖον. Χοιροφόρημα, χοιρίδιον.

Χολᾷ, ὀργίζεται. χολᾶται ἐκ τοῦ χολὴ γίνεται χολάω χολῶ. ἐκ δὲ τοῦ χόλος γίνεται χολόω ὅθεν χολωθείς, ὀργισθείς. χολὴ καὶ χολᾷ, ἐπὶ μανίας. Χολάδες, τὰ ἔντερα λέγει Ὅμηρος, ἐπεὶ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ χολή, καὶ Ἀριστοφάνης … τῷ … Χολάδες, οὐ μόνον διὰ τὴν ξανθὴν χολήν, ἀλλὰ παρὰ τὸ κοιλότατα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, εἰσὶ κοιλάδες τινές. κοῖλα γὰρ καὶ τὰ ἔντερα εἰσίν, ἃ καὶ ὡς τῆς τροφῆς. ἣν κάτω λέγεσθαι δοκεῖ … αὐτόθι, … ὥσπερ κοιλάδας τινάς. Χολάδια, τὸ χολάζειν.

Χολαίνω, σκαίρω, σκιμβάζω. Χολάοντα, ἀνθοῦντα.

Χολαργεύς, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. καὶ Χολαργία, καὶ Χολαργεύς. Χολαί, ἑορτὴ Διονύσου. Χολίκια, ἐκ … κάτωθεν διὰ … καὶ ἄνωθεν διὰ σώματος …

Χολεῖον, χολῆς ἀγγεῖον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χολή, μανία, … Χόλικας, τὰ τῶν βοῶν παχέα. ταῦτα οὐχ ὁμοίως, ὡς τὰ ἄλλα σώματα. τινὲς δέ φασι χόλικα, εἶδος ἰχθύος. Χόλικες, τὰ παχέα ἔντερα. χόλικος δὲ καὶ ἔνυγρα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ταῦτα δὲ ἐγκοίλια ἔχοντα, ἔνυγρον δὲ, ἡ κάτω κοιλία. Χολίξ, κοιλίας. Χολοβάφινον. ἐντεῦθεν λέγεσθαι ἅμα μὲν διὰ τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσοῦ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Χολόβαφα, τὰ χρυσοῦ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Χολόν, πικρόν, χολωδέστερον.

Χόλον ἐξακέσεσθαι, παρ' Ὁμήρῳ. νέος μὲν γάρ. εἶπεν τὸ χολοῦσθαι. τὸ δὲ παύεσθαι τοῦ χόλου, ἀκέσασθαι … Χόλος καὶ μῆνις παρ' Ὁμήρῳ, ἡ διαφέρουσι κατὰ σημασίαν, ὁ καὶ πρῶτον εἰπών, ὁ καὶ ἄλλως ληφθέντα, ὡς ἐπιδέδεικται. ὁμοίως τὸ πόλεμόν τε, μάχην τε καὶ θάνατόν τε, μόρον τε. Χόλος, … ὀργὴ … Χολοῦται, πικραίνεται, θυμοῦται. Χολωσέμεν καὶ χολωσέμεναι, ἐκ τοῦ χολώσειν. οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀποβολῇ τοῦ ι … ἀπαρέμφατον καὶ προσθέσει τῆς μεν συλλαβῆς ποιοῦσι … τὰ ἀπαρέμφατα. οἱ Αἰολεῖς δὲ, εἰς μεναι, οἷον τύπτειν τυπτέμεναι αἰολικῶς. χολώσειν, χολωσέμεν, χολωσέμεναι.

Χόνδρας, χορδαῖς. Χονδρίον, πίναξ, κέραμος. Χονδρίον, σεμίδαλιν … Χονδρίλη, ἄγριον λάχανον.

Χονδροκέπια, μῆλον, … ὁ χόνδρος … Χόνδρος, τραγανός. οὕτως ὁ ἅλιξ, ὁ παχύς, ὁ μικρός. Χόνος, … χαλκεῖον. Χοραγεῖον, διδασκαλεῖον. Χορδεύματα καὶ χορδαί, καλοῦνται τὰ ἔντερα. Χορδή, παρὰ τὸ χορδεύειν. χορδὴ δὲ ἐστὶ τὸ λεπτὸν ἔντερον, ὃ εἰώθασι πλέκειν αἱ μάγειροι. χορδὰς καλοῦσι τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων. Ἀριστοφάνης, … καὶ χόρδαι. … καὶ χορδεύουσι, … ἐπιβάλλονται διὰ πάλιν. Χορδοκόπος, … Χορδεῦσαι, κατακόψαι, τεμεῖν. Χορδὴ καλεῖται, … προβάτου. Χορεία, ᾠδὴ ἡ μετὰ χοροῦ λεγομένη. … Ἀπόλλωνος, χορείη μέλπων ἀοιδῇ. Χορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμὸς ἦν, καὶ αὐλαία ἦν, καὶ μέρος τι χωρίου, καὶ ὁ καλοῦμεν τὸ συγγενόμενον ἐν ταῖς … Χορεῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν τρίχρονος, οἷον λόγιος. καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς μᾶλλον ἐχρῶντο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ. Χορεύει, μελῳδεῖ, βακχεύει, ὀρχεῖται. Χορευτής, χορεία, χοροστάτης, χορηγός. Χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ τελέσαι. ὅθεν καὶ χορηγία, ἡ ἐκ … δόσις, καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς γινομένη. Χορηγεῖν, τὸ ἀπ' ἑαυτοῦ καὶ χωρὶς ἀνάγκης καταβάλλειν. Χορηγός, ὁ διὰ χορὸς ἄγων. Χορηγία, δόσις. Χορηγεῖον, ταμεῖον. Χορηγός, διδάσκαλος, καὶ ὁ ἐπιδοὺς ἐκ τῶν ἰδίων τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. Χόρια, τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων … βρώματα. Χορίαμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς ἐξάχρονος, οἷον εὐφορίων. Χοροκάλη, καλῶς χορεύουσα. Χοροιτύπος, ὁ χορευτής, ὅτι ὁ τύπτων ἐν τῷ χορεύειν … ἢ ὁ τύπτων τὸ ἔδαφος. Χορὸς λέγεται, ὁ τόπος τῆς χορείας, καὶ τῆς ὀρχήσεως, καὶ τὸ χορευτικὸν πλῆθος. καὶ ῥῆμα τὸ χορεύειν.

Χορὸς, ἐνίοτε σημαίνει τὸ χορευτικὸν πλῆθος, ἐνίοτε δὲ τὸν τόπον ἐν ᾧ … ἀφωρισμένον. … δὲ χορὸν … τὸ κατὰ … χοροὺς …, ὅπου … τὸ χορεύειν.

Χοροστασία, χορός. Χοροῦ …, χορὸν … Χορτασθέντων, χόρτασμα … σιτικοῦ. Χορτάσαι, παρὰ τὸ χόρτος, ἢ παρὰ τὸ χόρτον, τὸ παραβαλλόμενον … Χορταῖος, δασὺς χιτών, οἷος … Χόρτων, οὐρανοῦ … Χόρτος, παρὰ τὸ … κεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ κείρω κόρτος καὶ χόρτος. καὶ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐλῆς … Χοῦαι, αἱ κατὰ … ἐπαγγελίαι.

Χυμός, χολήν. Χοῦν καὶ προχοῦν, … τῶν … εἰς … πλῆθος.

Χοῦς, ἡ λεπτὴ γῆ. κόνις δὲ, ὁ κονιορτός. ὁ καὶ κονίσαλος λέγεται. Χοῦς ὕδωρ, ὁ παχυτέρα τῶν στοιχείων φύσις. … Χοῦς. Ἀριστοφάνης. … χοᾶ. χοῦς μέτρον … κοτύλας … ἐν … ἀθλοῦσι, … αἰτίας. … τοῦ μητρὸς ἀναιρεθεῖσης … βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων … χοῶν. Χουσάμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Χρᾶ, χρῶ, … Χραίνω, κηλιδῶ. Χραίνει, μολύνει, σπίλοι, χρίει, μιαίνει, φοινίσσει. Χρεμετίζω, κράζειν ὡς ἵππος. Χρεμετισμός, ὁ τοῦ ἵππου φωνή. Χραισμεῖν, … καὶ φυλάσσειν. … χραισμῶ … τὸ … καὶ τὸ ἀπαρέμφατον χραισμεῖν. Χραίσματι μοι, βοηθεῖ μοι, … τὸ γὰρ … χραισμεῖν. Χραῦσαι, … Χραῖσμοι, βοήθησόν μοι. τὸ γὰρ χραισμεῖν

πλιτόριον

προσέλαβε ΣΤ. ἡ δὲ χιὼν κατ᾽ ἄλλην ἀναλογίαν ἐξέπεσε [illegible] μαλακοῦ. ἔτι δὲ ἡ χιών, ἱκανῶς ὅλως [illegible]. Χιονοβόσκη, [illegible], λαμπρυνθήσεται.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Χλαῖναν, ἐσθῆτα. Χλαῖναι καὶ ῥήγεα [illegible] λευκὸν χεῖμα καὶ [illegible]. καί εἰσι παρὰ Πινδάρῳ [illegible] πολλά. ἄπειρος δὲ ἀνὴρ οὐκ ἂν οὕτω φράσειεν [illegible] τὰς χλαίνας [illegible] πλεοναστικῶς. Ἄλλως.

Χλαῖναι, περιβλήματά φασιν [illegible] [illegible] χλαινώσαι. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἐπιχθόνια. διὸ καὶ ὁ πολλὰ ἐτυμολογίᾳ ἐκ τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τάπητας, [illegible] τοὺς τάπητας, οὓς οἱ παλαιοὶ [illegible] λέγειν, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] λέγεται δέ φασιν οἱ τάπητες, καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἱμάτια. χιτῶνες δέ, [illegible] [illegible] ταῦτά φασιν οἱ παλαιοί. Χλαμύς, χλαῖνα. Χλαμυραί, τρυφῶσαι, [illegible]. Χλαμυρίς, [illegible] [illegible] βρόμος. Χλαμύς, [illegible] χιτών. Χλανίδιον καὶ χλανίσκιον λέγονται. Χλανίσκια, αἱ [illegible] ἐσθῆτες.

Χλανίδες, λεπτὰ ἱμάτια. Χλεύη, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλιαρόν, [illegible]. Χλιδή, [illegible] [illegible].

Χλιδῶν, [illegible], τρυφερόν. Χλιαίνεται, θερμαίνεται. Χλιαρόν, χλιδόν, θερμόν. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], χλιδών, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλιδή, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλιδῶν, θερμόν, [illegible] [illegible] ψυχρόν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] χλιδῶνες, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλιδή, ἡ τρυφή, καὶ βλακεύομαι. καὶ χλιδή, ἡ βλακεία, καὶ ἡ τρυφή. Χλιδῶσα, [illegible], ἡ χλίουσα.

Χλίω, θρύπτω. Χλιαρόν, τὸ [illegible]. Χλόη, βοτάνη.

Χλοάζει, [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλοάουσι, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλοάουσι, βλαστάνουσι. Χλοερά, [illegible], καὶ μαλακά. Χλοερόν, [illegible] [illegible] καὶ τρυφερόν. [illegible] [illegible]. Χλόη, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], χλόαι, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Χλοιοῦνται, [illegible] καὶ χλωραίνονται [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Χλοηροῖσι [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλοῦς, χλωρίασις, [illegible]. Χλοῦνης, [illegible] [illegible]. Χλούνης, [illegible] [illegible]. Χλοῦναι, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλούνης, καὶ μονιός, καὶ [illegible], ὁ ἄγριος σῦς λέγεται. Χλούνην, κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χλοῦς, ἡ χλωρότης, [illegible] [illegible]. Χλωρός, [illegible] [illegible] χλοῦς, [illegible]. Χλωρός, [illegible] χλωρόν. Χλωρὶς [illegible] λέγεται, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] χλωραυχένες, αἱ ἀηδόνες λέγονται. Χλωροί, ταυτὸν ἐστι τῷ ὠχροί. διὸ καὶ τὸν ὠχρὸν [illegible] [illegible] φασιν ἐκ τοῦ χλωροῦ, μεταθέσει τοῦ ω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ χ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] χλωρότητος φυγή. διὸ ἐπάγει ὁ ποιητής, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον ἐπὶ ὠχρότητος ὁ χλωρότης μεταφορικῶς τίθεται, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] καὶ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῇ χλόῃ [illegible]. οὕτω [illegible] χλωρὸς τυρός, ὁ νεοπαγής. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. λέγεται δὲ [illegible] [illegible] χλωρόν, [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] οὐχ οἷον ἔχουσιν οἱ ξηροὶ καὶ [illegible]. [illegible] χλωροί, ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖοι, [illegible]. [illegible] [illegible] τῶν καλάμων, οἱ ὄντες μὲν χλωροί, ἁπαλοί εἰσι, ξηραινόμενοι δὲ ξηροὶ καὶ σκληροὶ γίνονται. Χλωρός, παρὰ τὸ χλόη καὶ τὸ ὥρα, ὃ σημαίνει τὴν μορφήν, χλοόωρος καὶ χλωρός, ὁ [illegible] [illegible] ἔχων ὥραν. Χλωρὸν δέος, χλωροποιόν, σημαίνει δὲ τὸ νέον. Χλωρότης, λαμπρὸν [illegible], καὶ ἐπὶ τὸ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ, Ν, Ο.

Χμαίνει, ἱμείρει. Χναύει, λαμβάνει, [illegible]. Χναῦμα, τὸ βρῶμα. Χναυμάτιον, [illegible]. [illegible], [illegible]. Χνοῦς, [illegible].

Χνόα, [illegible], [illegible]. Χνόη, αἱ [illegible], αἱ [illegible] [illegible] [illegible]. καὶ χνόην, [illegible] [illegible] [illegible]. Χνόος, [illegible] [illegible], κατὰ τοὺς παλαιούς. [illegible] [illegible] ἄλλοις, [illegible] ἄχνη.

Χνόος, ὁ χνοῦς τῆς γενείου [illegible]. Χνοῦς, τὰ λεπτὰ τοῦ ἀχύρου. Χοαί, θυσίαι, καὶ τὸ μελίκρατον, καὶ ἔλαιον.

Χοανεῦσαι, χωνεῦσαι. Χοάνη, χώνη, τόπος εἰς ὃν [illegible] [illegible] τὸ χωνευόμενον. Χόανος, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χοιρίνας, τὰ γράμματα. Χοάς, τὰς [illegible] τῶν νεκρῶν. Χοεῦσαι, [illegible]. Χοάσομαι, ἐπιξέομαι. Χόανος, [illegible] [illegible]. Χελιδόνιον, [illegible]. Χέλειον, [illegible]. Χόες, ἑορτή τις, παρ᾽ Ἀθηναίοις ἀγομένη [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. φασὶ δὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ [illegible], χοάς, λέγεται. Χοεύς, ἐκ τοῦ χέειν [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] χοεύς χοῦς, ὡς πειραιεύς, πειραιῶς. καὶ χοῦς ἐκ [illegible] αὐτοῦ [illegible] [illegible] [illegible] χοῦς, [illegible] οὐ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς. εἶον [illegible] [illegible] ἐν χοΐ [illegible]. αὐτὸ δὲ καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] λέγεται. εἶον [illegible] [illegible] [illegible] χοῦς τε [illegible]. [illegible] χοῦς, ἡ [illegible] χοῦ, ὡς τὸν πειραιᾶ. Χοῦς, [illegible] μέτρον. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χοῦς χθών, [illegible] [illegible] ἐτυμολογίας. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] χοός. Χοῦ, χώματα. Χοάνας, αἱ βαθεῖαι [illegible], καὶ αἱ [illegible] [illegible] [illegible]. Χοινίκη τοῦ ἄξονος, ἐν ᾗ στρέφεται ὁ ἄξων. Χοῖνιξ, μέτρον τι καὶ [illegible], [illegible]. Χοιρίναι, [illegible] [illegible].

Χοῖρον, [illegible] [illegible]. Χοῖρος, [illegible] [illegible]. Χοιράδες, [illegible], τόποι. Χοιράδες, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Χοιρίδιον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγουσι. Χοιράδες, ἀντὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὥς φασιν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὅπου οἱ χοῖροι [illegible]. Χοῖνιξ. λέξις δίσημος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible], καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ὁ [illegible], καὶ ἕτερα πολλά. ἡ χοῖνιξ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μέτρον. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

λυμαινόμενον. Χέραδος, κατὰ λέξιν ἀκαθαρσία πᾶσα συρρέουσα ἐξ ὕδατος, ἰσχυρὰ δὲ ἰλὺς μιμαίνουσα ἀπὸ τοῦ γινομένου ἄχου ἐν τῷ καταφέρεσθαι. οὐδετέρου δὲ γένους τὸ χέραδος, καὶ ῥεῖ ἀκαίως, ἅπαξ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου. ἕτεροι δὲ χέραδος εἶπον, ὁ ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ παραποταμίων τόπων. ἄλλοι τὴν μετ' ἰσχύος τῶν λίθων ἰλύν, τοὺς χερμάδας ἐπιτηδείων λίθων. ὑπὸ δὲ ἄλλων, ὥσπερ ψάμμος, ὅ ἐστι ῥεῦμα ἐν ὕδατι ξηρόν, ἢ συμμιγέστερον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἐξ ὕδατος. τινὲς δέ φασι, τὸ συναγόμενον, ἰλὺς ἐστὶν ὁ χέραδος. Τρύφων δὲ εἶπεν χεράδει κατηφέρειν, διὰ τοῦ ε, ὅτι ἐστὶ καὶ ἡ χεράς τῆς χεράδος, εἰ μὴ ἄρα φυλακτέον καὶ ἐκεῖνο οὐδετέρως κλίνειν χεράδεα, διὰ τοῦ διφθόγγου, ὡς τοῦ κεράδεα, καθ' ὁμοιότατα τοῦ τεῖχος τείχεα, καὶ βέλος βέλεα. Χερείων, ποιητικῶς ὁ χείρων. ἐκ τούτου χερειότερος καὶ χείρους καὶ χείρουσα κατὰ μεταπλασμόν. Χέρη, ἀντὶ τοῦ χειρί. Χέρνα, ὤφειλε μὲν ἡ παραλήγουσα εἶναι συγκοπτομένη ἐκ τοῦ χερνῆτα γράφεσθαι διὰ τοῦ ι διφθόγγου. τινὲς δὲ ὁμωνύμως διὰ τοῦ η καὶ τοῦ ι δίφθογγον ἔχειν, κατὰ τὰ ἀντίγραφα. οὕτω γὰρ τὸ χέρνι, τὸ χέρνις. Χερνῆτι, χείρων κακῶς, χερείων ποιητικῶς, ὅθεν ἡ δοτικὴ χερνῆτι. ἀφ' οὗ τὸ χέρνι κατὰ συγκοπὴν τῇ προχῇ τοῦ ι, διφθόγγου εἰς ε. ὁμοίως χέρνα. Χέρνες καὶ χείρονες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν πορίζοντες τὸ ζῆν, ὥσπερ οἱ χερνῆται. Χέρμα, ποίημα, καὶ λίθ. Χερμάδιον, λίθος χειροπληθής, οὗ χεὶρ ἂν μάρψαι, ὃ ἐστιν ἐφάπτεται. διὸ καὶ ὁ ἐπιστάτης, χειρὶ λαβεῖν ἐστιν. Χερμάδιον λέγει Ὅμηρος, τὸν χειροπληθῆ, καὶ ὃν ἔστι τὴν χεῖρα ἐπιμάσασθαι, ἤγουν ἐφάψασθαι, ὥστε καὶ κυλίεσθαι δακτύλοις ἐν τῷ ἐπιστρέφεσθαι αὐτῷ ἔχεσθαι. Χερμάδιοι πέτραι παρὰ Λυκόφρονι, ἐν ᾗ τὰ χοιρία τοῦ πλείστα δίδονται οἱ ἐν αἰγιαλῷ. Χερμὰς λίθος, ὃν ἡ χεὶρ δύναται κρατῆσαι.

Χερνῆσι, πενιχραῖς γυναιξί, καὶ ἀπὸ χειρῶν ζώσαις. Χερνῆτις γυνή, ἐκ τοῦ ταλάσιον, ἡ πτωχή, παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν τρέφεσθαι. Χέρνιβα, εἰς τὰς χεῖρας νίπτεσθαι. Χέρνιβα, τὸ ὕδωρ. ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ. Δημοσθένης, καὶ χερνίβων καὶ ἱερῶν ἀπείργεσθαι. Χέρνιβα, τὰ εἰς χεῖρας νίμματα καὶ χύματα. ὃ μὲν ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ χέρνιβον φαμέν, Ἀττικοὶ χέρνιβα φασι. δάπτει τις δαλὸν ὕδωρ καὶ σμῆμα, ἀπὸ τοῦ σμῶ, σμήσω. ὃν παράγωγον σμήχω, γίνεται σμῆμα, οἷς τὸ πάλαι ἀπεσμήχοντο τὸ καθαρτικὸν χειρῶν. τὸ δὲ μετὰ τὴν ἐκθαρσιν καταχυτὸν ὕδωρ, ἀπόνιπτρον ἐκάλουν. λέγων χειρῶν καὶ ποδῶν ἀπόνιμμα. Χέρνιβον, Ὅμηρος μὲν οὐδετέρως ἅπαξ εἶπεν. ἡμεῖς δὲ συνήθως τὸ χερνιπτρον, ὡς παρασημειοῦνται καὶ οἱ παλαιοί, τουτέστι τὸ τοῦ ὑγροῦ ὑποδεκτικὸν ἄγγειον, ὃ νῦν λέβητα καλοῦμεν. ἄλλως μὲν γὰρ χέρνιβα λέγειν ἑαυτόν, τὸ κατὰ χειρῶν δεδόμενον ὕδωρ. πρόχοος δὲ, ὃ τὸ ὕδωρ ἔχων λέβης. Χερνίβων, καὶ καινὸν ἀπόμενον. ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ τοῦ χέρνιβος γενικὴ πληθυντική, χερνίβων. τὸ γὰρ χέρνιβος μέμνηνται οἱ κωμικοί, παραλαμβανόμενος εἰς τὰς θυσίας. ἐγὼ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισί φησι, παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. Χέρνισον, τὴν μετὰ θρίαμβον πεμπομένην ὑπὸ τοῦ χερὸς, ὅπερ χερνίζουσιν λέγουσιν. ὃν δὲ πρότερον ναῦς ... τὰς ῥοίας, ἐπὶ ... χερσόνησος καρίας, ὥσπερ Ἀλέξανδρος ὁ περὶ Καρίας γράφας.

Χερνῆτις, ὁ ἐκ τῶν χειρῶν πόνων ἔχων τὸν βίον. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ... ταύτης δὲ ἐστὶ καὶ ἀρσενικόν. φασὶ γοῦν οἱ παλαιοὶ χερνῆτις, λάθρις. χερνήτας ἀπὸ χειρῶν ζῶν. καὶ πάλιν χερνῆτας, πένης χερσίβιος. Χερνίψασθαι, μετὰ ἄλλων πρᾶξαι, ἀπὸ τοῦ χερνίπτω. Χερνίψουσι παρὰ Λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ σφαγιάσουσι, θύσουσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων, οἷς καθαίρομεν τὰς χεῖρας. τὴν θυσίαν χέρνιβα εἶπεν, ὡς ἐκκαθαιρομένων. Χέρρεια, ἀντὶ τοῦ χείρεια λέγουσιν αἰολεῖς.

Χερρόνησος, ἡ ἐρήμη χώρα καὶ πόλις ὑποτελὴς τῶν Ἀθηναίων, οἳ φέρουσι εἰς ... γεωργίαν, ὅθεν καὶ ἐπιταγῶσι ἀθλοῦσι. Χερσεία, ἐρημία. Χερσίδαμας, καθὰ καὶ ὁ Ἀλάμας, καὶ ὁ ἄκαμας, καὶ ὁ ἀδάμας, ταῦτα βαρύνεται. τὰ εἰς ας λήγοντα, ὑπερτεταμένα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα, α παραλῆγον βαρύνεται. Χερσόνησοι, γῆ εἰς θάλασσαν ἐκπίπτουσα, ἢ μή τι χέρσος, μήτε θάλασσα. Χερσὶν ἀμπαλάζουσι, ἀντὶ τοῦ ἐκκρούουσι, καὶ εἶλκον διὰ δεξιώσεως ἐκ τῆς ἐκεῖθεν. καὶ τοῦτον ἀεὶ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἀσπασμός ἐστι. καὶ νῦν πολλοὺς τῶν ἐξ ἰθάκης ἰδεῖν ἐν τῷ ἀλλήλοις συναντᾶν, διαπετάσαντας τὼ χεῖρε, καὶ τὰ στήθη πελάζοντας, καὶ τὰς χεῖρας ἐπικυρτοῦντας, καὶ εἰς κύκλον περιάγοντας καὶ περιπλεκομένους ἠρέμα. ἔστι τούτοις ἀσπασμὸς γινόμενος δὲ τῆς λέξεως ἀπὸ τοῦ ἀσπάσασθαι, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π. καὶ εἴρηται τὸ χερσὶν ἀσπαλίζεσθαι, πρὸς διαστολὴν τῶν λόγοις ἀσπαζομένων. Χέρσος, ἡ ξηρὰ γῆ. ἄρουρα, ἡ ἠρεμοῦσα. λεῖον, τὸ ἔχον ἀσελγὲς χωράφιον.

Χερσωθέντος, ἐρημωθέντος. Χερωῖς, εἶδος φυτοῦ.

Χεῦαι, ἐπιχέαι, καταχῶσαι, ἐπὶ τοῦ τελευτησάντων. Χευάμεναι, περιβαλλόμεναι. Χεύαντες, ἀντὶ τοῦ χέαντες. αἱ προθέσεις τοῦ υ τοῦ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, αἰολικόν ἐστι.

Χεῦε, ῥεῦσε. Χεῦμα, ῥεῦμα, ὕδωρ. Χέω, τὸ ἐκχέω, ἐπὶ τῶν ὑγρῶν. χέω ἐν πρώτῳ προσώπῳ οὐ περισπᾶται, ἀλλ' ἐν τῷ δευτέρῳ προσώπῳ καὶ τρίτῳ δέχεται τὴν συναίρεσιν. οἷον χέω, χέεις χεῖς, χέει χεῖ. ὁμοίως ἐν τῷ παρατατικῷ. οἷον ἔχεον, ἔχεες ἔχεις, ἔχεε ἔχει. Χεῶ, χέω, χεύσω, πλεονασμῷ τοῦ υ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχυον, ὁ μέλλων δεύτερος χυῶ. ἀόριστος παθητικός, ἐχύθην, ὅθεν οὐ μὴν ἐχεύθην διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὁ ἀόριστος ἐνεργητικός, ἔχευα, καὶ ἔχεα, ἀφ' οὗ μέσος ἐχεάμην, οὐ δὲ ἐχευάμην. Χη, ἴδιος, στεῖρα. Χῆ, καταχέας, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χηίωτος, οἶκος. Χηλαί, ῥάβδοι, πλέκεται, ἢ τρέφεται. Χηλώματα, κρατεῖ τὰ ῥαπία, χηλὰς ἔχοντα πτίας. Χηλή, ὁ ὄνυξ. Ὧρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλήν, ἐπὶ τῶν διχηλῶν ζώων, χηλή, ὡς ὀβελός, παρὰ τὸ διχῇ ἔθαι. ὡς ὁπλή, ἐπὶ τῶν μονωνύχων. Χηλεῖον, πλευρόν. Χηλοδάκτυλον, ἀδελφόν. οἱ δὲ κιβώτιον. Χηλός, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ κιβωτός φασιν οἱ λάκωνες. βοιωτιάζουσι λάγηνον, μιτυληναῖοι δὲ, ἀντίκοψαι. Χήλην μόνην δίκροον κατὰ τὸ ἄκρον ἐντετμημένην, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χηλώνη, μηχανὴ πολέμου. Χηλώνια, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων.

Χήλωμα, τὴν διχηλὸν γλυφίδα τοῦ βέλους, ἢ προσιέασιν ἐν τῷ τόξῳ, τὴν σαυρωτὴν τοῦ βέλους, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Χήμη, χάσμα. Χὴν, γίνεται παρὰ τὸ χαίνειν, διότι τὸ βορόν ἐστι, καὶ ὅτι ἰδιότης αὐτοῦ τὸ χαίνειν τὰ πολλά, ὅτι ἐσθίει τὰ ὑγρά, ἢ ἀλιεία. Χὴν, κοινόν ἐστι τοῦ γένους. ἐστι δὲ ὁ ἰδιαιτέρα, γίνεται παρὰ τὸ ἠχή, ὁ σημαίνει τὴν βοήν, ἠχὼν, ἀφαιρέσει τοῦ η. ἱερατικὸν γάρ ἐστι καὶ φωνητικόν.

Χηνίσκος, τὸ τῆς πρύμνης μέρος, οὗ ἀπήρτηνται αἱ ἄγκυραι, ὃ καὶ τῆς πρύμνης ἐστὶν ἀρχή. εἰσὶ δ' οἱ μᾶλλον τοὺς πρώρας ἔφασαν ἄκρον, πρὸς ὃ ἐπιζεύγνυνται αἱ ἀκατίδες τῆς νεώς, τὴν ὀπισθίαν ἔχει. χηνίσκος λέγεται, ὅτι χηνὸς κεφαλὴν μορφοῦνται οἱ ναυπηγοί, ἐπιθέντες τῷ ἄκρῳ. τάχα τὸ πλοῖον εἰς χῆνα ἀπεικάζοντες, ἢ τοῦ εὐσταλοῦς χάριν, ὡς ἀβρόπλοος αὐτὸς ἡ ναῦς διατελοίη πρὸς χηνὸς ὑπεράνω τῶν κυμάτων. Χηνάλωπ, γένος ... χηναλώπεκας. Χῆνα ὁμοῦ, ἰσόν ἐστι κατὰ τῶν βιούντων ὁμοῦ τοῖς παλαιοῖς. Χήνημα, κατάμωκημα. Χηνοβοσκία, χηνοβοσκεία. Χήνεια, αὐτὴ ἡ χάσμη, καὶ τὸ ἐκτείνεσθαι. Χηνώδης, βροῦς, κίνητα; ... γεγγραῖα.

Χὴν, ἐν ἀστεῖ ξυλινὰ ἐσί. Χήρ, ἐχῖνος. Χήρα, ἡ ἐστερημένη τοῦ ἀνδρός. καὶ χηρεύει, ἀντὶ τοῦ ἐν χηρείᾳ διάγει. ἡ χῆραι, αἱ ἔρημαι, καὶ ἡ ὀρφανὸς μονωθεῖσαι. ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρώσω, σημαίνει τὸ ἐρημῶ, καὶ ἀφανίζω, καὶ ἐκπορθῶ.

Χηραμβὴς, κοίλη, χηρῶν οἴκημα. Χηραμοί, αἱ φωλεαὶ τῶν θηρίων, καὶ αἱ καταδύσεις, σπήλαια. Χηραμὸν, χῶ τὸ χωρῶ. καὶ ἐξ αὐτοῦ χηραμός, ὁ φωλεὸς καὶ κατάδυσις. Χηραμοί, καταδύσεις, ἡ κοίλη πέτρα. καθὰ ἐπιμελῶς ἐξηρεύνηται, καὶ μέχρι δὲ ἄρτι πολλοὶ τῶν ἰταλιωτῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πελοπόννησον χηραμοὺς τὰς παρὰ θάλασσαν μεγάλας πέτρας φασὶ κατά τινα παράδοσιν. ἐρμηνεύει δὲ Ὅμηρος λέγων, κοίλην πέτρην χηραμόν. κοίλη γὰρ πέτρα, ὁ χηραμός. Χήραμον, ἐξ ἔρη. Χηρεύει, ἀντὶ τοῦ ἐν χηρείᾳ διάγει, καὶ ἀντὶ τοῦ μονοῦται, καὶ ἀναχωρῆσαι τῶν ἄλλων.

[illegible] ὁ δὲ τρίτος ἐπὶ τούτων, τοῦ δὲ ἐπ' ἐκείνων κακός. Χείμαρρος, ὁ ποταμὸς. καὶ χείμαρρα ἐξ αὐτοῦ θηλυκόν, ἡ ἐν χειμῶνι φασὶ κυρίως τεχθεῖσα. Χείμαρρος λέγεται πάσσαλος, ὁ ὑπὸ τὴν πρύμναν ἐξηρτημένος, [illegible] ὕδωρ παραχωρεῖ. καλεῖται δὲ καὶ ὑδρίαιος. Ἡσίοδος, χείμαρρον ἐξερύσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐκβαλών. Χειμάρρους, ποταμὸς παρακείμενος ἐκ τοῦ γείτονος [illegible]. ὁμοίως τῷ βοῦς ταῦρος, καὶ τοῖς ὁμοίοις, καὶ [illegible] πέφρασται. ἔτι μέν τι μόνον χείμαρρος λέγεται, λείπει τότε ὁ ποταμός. Χειμάρροι λέγονται, οἱ μὴ αἰείρροον τὸ ὕδωρ ἔχοντες, ἀλλὰ χειμῶνος πληρούμενοι ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὄμβρων. Χειμασία, ζάλη, ταραχή. Χειμαστρον, χειμερινὸν ἱμάτιον. Χειμέθλον, τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος.

Χειμερίας, χειμερινάς. Χειμερίοντας, διαχειμάζοντας. Χειμερινὸν, ψυχρόν. Χειμέριος, χειμερινὴ ὥρα. Χειμὼν, ἡ ὥρα. καὶ κίνδυνος, ταραχὴ, ζάλη, διωγμός. Χειμὼν, χειμάδιος τόπος. ἐφ' οὗ ἔστι [illegible] χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι. Χεὶρ παχεῖα ἀνδρὶ γυναικὸς μᾶλλον ἐπιπρέπει ἢ γυναικί, ὅμως παρ' Ὁμήρῳ ἁπλῶς εἴρηται παρὰ [illegible] ἐπὶ Πηνελόπης ἐν Ὀδυσσείας φ. Χεὶρ παρὰ τὸ ἔχω, τὸ κρατῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾷον χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι, ἢ δεικτικόν. Χείρ, ἡ ἀριθμός, καὶ τὸ μέρος, καὶ μέρος. Χερμάδες, αἱ μετὰ λίθων καὶ ὅπλων βολαί. Χειραγωγῶ, τῇ χειρὶ ἄγω. Χεῖρας, αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες. καὶ χειρώδεις, οἱ τὸ πόδας κατερρωγότας, οἷον ῥαγόποδας. Χειρισμός, σημαίνει τὴν κατὰ θέσιν, παρὰ Λυκόφρονι. Χεῖρας ἀείρει παρ' Ὁμήρῳ, διχῶς νοεῖται. ἢ ὅτι [illegible] παρὰ τῶν λοιμῶν τὰς ἱκέτου χεῖρας ἀπέχει, ἢ ὅτι οὐκ ἂν τὰς [illegible] ἄπασχοιτο θεοῦ λοιμοῦ τὰς χεῖρας ἀπωκώλυσεν ἡμῶν. Χεῖρας, νικώμενος. Τηλέμαχος μέλλων ὑψοῦσθαι, νικᾶν τὰς χεῖρας καθὰ Πρίαμος ἐν τῷ τέλει τῆς Ἰλιάδος. καὶ Πηνελόπη [illegible] καθὰ καὶ [illegible] ἀεὶ [illegible] ἐν τοῖς [illegible].Χεῖρε, τὰς χεῖρας δυϊκῶς.

Χειρὶ ἐπιμαχεσάμενος, ἀντὶ τοῦ αὐτόχειρ ἀψάμενος. Χειρίδας χειρῶν, ἤγουν τὰ τῶν χειρῶν καλύμματα ἐκ δερματίων [illegible] καὶ αὐτά ἐστι, ὡς ἡ παλάμη, ὥσπερ κνήμη καὶ [illegible], οὕτω καὶ χεὶρ χειρίς. ἐξ ἧς καὶ ἐγχειρίδιον οὐ μόνον τὸ ξιφίδιον, καὶ τὸ μαχαίριον, καὶ τὸ βιβλίδιον, ὡς τὸ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον, ἀλλ' ὡς Αἰλιανὸς δηλοῖ, καὶ τὸ τῆς θαλασσίας κώπης [illegible]. Χειριδωτὸς χιτών, ὁ ἔχων χειρίδας, [illegible]. Χειρίζειν, διοικεῖν. Χείμετλον, ὑπὸ [illegible], [illegible], χειμῶνος καὶ χείμετλον, χειρουργικὸν [illegible]. ὥστε ἡ [illegible] γραφὴ [illegible] εἶναι [illegible] ὑποχείριος καλεῖται. Χειμάσαι, καλαῖσαι. ἀπὸ τοῦ χείρων χείμεθλος [illegible]. χεὶρ δὲ κυρίως ἡ κατὰ χεῖρα [illegible], αἷς ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζῴων διαφέρει, τεχνᾶσθαι δυνάμενος, καὶ χειροτέχνης. Χερείων, ἐλάττων, χείρων. Χειροβοσκὸν, τὴν διὰ χειρῶν ζῶντα. Χειροβρῶτι δόμῳ, τοῖς πεπλεγμένοις ἱμᾶσι. διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν, καὶ ἀναλίσκειν. Χειροβλήματα, σφενδόνες. οἱ δὲ χερίβλαστα. Χειρογάστορες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες. Χειρογονία, ἡ παρουσία. Χειρόγραφον, συμβόλαιον, γραμμάτιον. Χειροδίκαι, οἱ τῷ τῶν χειρῶν δυνάμει πεποιθότες, καὶ δι' αὐτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν, καὶ [illegible], [illegible] ἐν τῇ ἰσχύι τὸ δίκαιον ἔχοντες. Χειρόθεον, ὁ χειροποίητον λατρεῖον. Χειροεργάτας, χειρουργός. Χειροήθης, ἥμερον, πρᾶον, ἢ διὰ τὸ χειροῦσθαι. Χειροθετεῖ, χεῖρας ἐπιτίθησι. Χειρόμακτρον, ὁ χειρόμακτρον, μανδήλιον. Χειρόκμητα, ὑπὸ χειρῶν γεγενημένα, ἢ εἰργασμένα. Χειρόμακτρον, [illegible] καλεῖται μανδήλιον. Χειρομάντις, ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος. Χερνίβιον, [illegible]. Χερνίπτεσθαι, τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. Ἀριστοφάνης. Χειρονομεῖν κυρίως ἐστὶ, τὸ νομᾶν διὰ χειρῶν [illegible] χειρονομία. Χειρονομεῖν σαλεύειν, τὸ [illegible] [illegible] ὁ χειρονομῶν. Χειροτονία, ἑορτὴ ἐν ᾗ [illegible] θύουσι. Χειροτονίας, [illegible]. Χειρὸς [illegible], ἡ πεῖρα, καὶ τὰ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐκ χειρὸς, ἢ τοῦ πέλας, ἢ τῶν ἄλλων, ὅτι τὸ ἀπαθὲς λαμβάνομεν. Χειρισόφ[illegible], σὺν

[illegible] τοῦ συγκαταλεκτικοῦ, τὸ γὰρ χεῖρον συγκαταλεκτικόν. [illegible] οὐδέποτε ἐν χρόνοις [illegible] κεῖνται. Χειρόω, καθυπάγω, κατισχύω. Χειρωνία, ἰκλογή. Χειρουργῶ, χερσὶν ἐργάζομαι. Χειρῶ χειρῶ, τὸ κρατῶ. ὅθεν ἐχειρώσατο τὸν ἐχθρὸν. ἐκ τούτου χειροῦν, καὶ δυσχειροῦν. Χείρων καὶ ἄρειον, ἀντικείμενα. Χείρων, ἀπλῶς [illegible], [illegible] δὲ [illegible] χείρων. τὸ δὲ χειρότερος, πολλαχοῦ λέξει καὶ μόνα πανταχοῦ. [illegible] συγκριτικὸς τοῦ συγκριτικοῦ. [illegible] γὰρ σημαίνει ὁ χείρων, πλέον τοῦ χειροτέρου. τοιοῦτον καὶ τὸ [illegible], καὶ [illegible] χερσί, καὶ τὰ ὅμοια. Χειροτεχνίας, χειροτέχνας. Χειρωνάκτης, ὁ χειρωτέχνας.

Χείρων, κένταυρος ὁ ἐν τῷ Πηλίῳ οἰκήσας, δικαιότατος [illegible] πάντας ἀνθρώπους, καὶ ἐπαίδευσεν Ἀσκληπιόν, καὶ Ἀχιλλέα. ὑφ' οὗ Ἡρακλῆς δοκεῖ ἐλθεῖν δι' ἔρωτα, [illegible] καὶ σκηνοῦν ἐν τῷ ἄντρῳ, [illegible]. [illegible] αὐτὸν οὐκ ἀπεῖλεν, [illegible] ἐκτόξευσε, [illegible] τοῦ ἐν τῷ Ἡρακλεῖ. [illegible] [illegible] ἕνα τῶν [illegible], ἐκ τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ Χείρωνος. καὶ οὕτως ἀποθανόντος αὐτοῦ, ὁ Ζεὺς διὰ τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ σύμπτωμα, ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν.

Χειρωσάμενοι, καταγωνισάμενοι. Χειρωθῆναι, ὑποταγῆναι, ζωγρηθῆναι. Χειρωθεὶς, ἁλωθείς. Χέονται, χωροῦσι. ἀπὸ τοῦ χέω, τὸ χωρῶ. Χεῦμα, ἐκ τοῦ ῥεῖν, κυρίως ἐπὶ ὕδατος λέγεται. αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς [illegible] καὶ λείου. ὅθεν ἔθος λέγεται [illegible] καὶ [illegible]. Χεῦμα λέγεται, οὐ μόνον τὰ ὑγρά, ἀλλὰ καὶ ξηρά. ὁ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐπὶ ἄμβρος ἔταξε. Χελιδὼν, χελιδών, χελιδόνιον. καὶ ἰχθύς ποιός. Χελιδὼν, χελιδών, [illegible]. Χελιδόνιον, τὸ ἀπεσκληκὸς τοῦ χελιδόνι δέρμα. Χελιδονίζειν, ὀργανώδης. Χελιδόνων μουσεῖα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. καὶ τὰς ἀηδονίας ἐπὶ τῶν βαρβάρων, καὶ πολυλόγων, καὶ ἐπαχθῶν ἐπὶ [illegible]. [illegible] χελιδόνων γένος. [illegible] [illegible] ἐνίοτε [illegible], ἢ διὰ τὸ μέλος [illegible], ἢ [illegible] χελιδόνων [illegible] ἐμμετέχουσι, οἱ μὴ ἐμμουσοι, ὥσπερ [illegible], ἢ [illegible] μουσεῖα. καὶ ἄλλως, [illegible] θρηνεῖν χελιδών.

Χελιδόσι. ἡ βάρβαροι χελιδόσιν ἀπεικάζουσι, διὰ τὸ [illegible] ἀκαταληψίαν. Χελιδόνιον, φάρμακον. Χελιδόνιος, [illegible] ἰχθύων. Χελιδών, ἡ παρὰ τὸ τὰ χείλη δονεῖν, ἡ παρὰ τὸ τὰ χείλη οἰδαίνειν, ἢ παρὰ τοῖς χείλεσιν ᾄδειν. Χελλαμὼν, ἰχθὺς ποιός. Χελώνη, βάτραχος, καὶ χελώνη ὁμοίως. Χελώνη, [illegible] ἔργασμα. Χελωνεῖος [illegible], ἡ θαλασσία χελώνη, ὡς [illegible] διὰ τοῦ [illegible]. Χελώνη, χεῖλος, καὶ μόριον τοῦ ἰσχίου. Χελωνάζειν, χλευάζειν.

Χελύνιον ἔθηκαν, ἀντὶ τοῦ τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης, οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐκτείνουσι τὰ χείλη. Χελύνιον, ξηρόν, [illegible] εἴρηται. δηλοῖ δὲ τὸ βραχὺ καὶ ὀλίγον βαχεῖον. ξηρὸν δέ ἐστι, ὅταν [illegible] ὑγρότητος ἀναμεμιγμένον εἰς τὸ σῶμα [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χέλυσμα, ὁ [illegible] λούμενον τῇ τρόπῃ ξύλον, ἵνα μὴ τρίβηται τὰ ξύλα, ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα. Χέλυς, ἡ λύρα λέγεται, ὅτι χορδαί, [illegible] ὅτι λίθοι [illegible]. ὁ Ἑρμῆς δὲ φασὶν [illegible] [illegible] μουσικῶν ἐξ [illegible] χελώνης [illegible] μό[illegible] [illegible] ἐπὶ [illegible]. διὸ καὶ χέλυς, ἡ αὐτὴ καὶ λύρα, [illegible] λέγεται, ἐπειδὴ [illegible] χελώνη. [illegible] χελώνη [illegible] ὅθεν καὶ ἡ χέλυς. Χελωνεῖον, [illegible], [illegible]. καὶ γὰρ [illegible] χελώνῃ [illegible] παλαίουσι, κατὰ [illegible]. Χελώνη, [illegible], [illegible], καὶ ἡ τροχὸς τοῦ [illegible] καμπῆς. Χελωνίας, ὁ [illegible] κανθαρίς. Χελωνίς, [illegible] τοῦ θύρας τοῦ σκαιῶς. Χελώνη, [illegible] θαλασσίαν χελώνην [illegible] λέγουσι. Χελωνοφάγοι, ἀνώνυμοι. Χεμβρῶν, [illegible], ἡ [illegible]. Χέννιον, ὀρνιθάριον [illegible] κατ' Αἴγυπτον [illegible], καὶ εἶδος ἰχθύος. Χεράδες, χαράγματος. Χεράδιον, [illegible]. Χεράδες, τὰ [illegible] καὶ [illegible] χεῖσθαι ῥᾳδίως. [illegible] λέγονται καὶ οἱ σωροὶ τῶν λίθων τῶν μικρῶν, τῶν καθ' ἓν χειρὶ λαβεῖν δυναμένων.

[illegible] Χάλασμα, δῶρον.

Χαλαστικά, χαλῶντα, λύοντα. [illegible]

[illegible]

Χαυλιόδων, ἀλαζών. [illegible] Χαῦνος, [illegible] χαῦνος, ὡς φαίνω φανός, [illegible] Χαυνόφρων [illegible] Χαυνώσειν, [illegible]

Χάος, [illegible] χάος γὰρ ἡ [illegible] ἀρχαῖον λέγεται.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε, ΚΑΙ ΤΩΝ λοιπῶν, μεθ' ὧν συναρμόζεται.

Χεύσω, χέω, ὁ μέλλων χέσω, καὶ χεύσω. [illegible] Χέρσος, [illegible] Χέλυς, [illegible]

[illegible]

σημαίνει δὲ καὶ κρήπιδα. ὡς παρὰ τῷ Λυκόφρονι. καὶ ὅπερ ὁ διακεχυμένος ἀήρ. Χαρά ἐστιν, εὔλογος πρόφασις ψυχῆς. καὶ χαρὰ, ἡ ἡδονή. ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη. Χαράδρα, λάμνα ὕδατος. Χαραδρεῖς, ἰσαμιλλωμένοι τῷ ὀρνέῳ, παρὰ τὸ ταῖς χαράδραις διατρίβειν. Χαραδριός ἐστιν, εἶδος ὀρνέου. διχῶς δὲ ἐπὶ μὲν ὀρνέου χαραδριὸν, ὀξυτονεῖται. ἐπὶ δὲ τῶν χαράδρας, βαρύνεται. ἐπεί φασιν αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μολυβδίας ποιοῦνται. Χαραδρεῦται, ἐρευνᾶται, κοιλαίνεται. Χαράδρα κυρίως, ἐπὶ χειμάρρου. ὃς ῥέων χαράττει ἀφανείας τῆς γῆς. Χαραδρώδης, λιθώδης. Χαρακοῦ, πάλαι ἐφραττε, καὶ ἀκανθώδη φυτά. καὶ οἱ κάλαμοι. Χαράκια, ὑποστηρίγματα. Χαρακίζειν, σταυροῦν, μετεωρίζειν, διαιρεῖν. Χαρακτηρισμός ἐστι λόγος τῶν περὶ τὸ σῶμα ἰδιωμάτων ἐπαγγελτικός. ὃν ἔνιοι εἰκονισμὸν λέγουσιν. οἷον γυρὸς ἐν ὤμοισι μελανόχροος, οὐλοκάρηνος. Χαράκωμα λέγεται, ὃ περιβάλλουσί τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ στρατείᾳ. Μένανδρος ὁ ἄσωτος, πολλοὶ γὰρ ἐνελλοιπότες τὸν χάρακα, τὰς κώμας ἐπόρθουν. καὶ χαράκωμα, περίφραγμα, τεῖχος. παρὰ τὸ χαρακῶ, χαρακώσω. Χαρακτήρ, ἡ σφραγίς, ὁ τοῦ ὀνόματος τύπος. Χαρακτήρ ἐστι, διατύπωσις σώματος, δηλοῦσα τὴν ὑπόστασιν. Χαρακτῆρι, ὠνομάσθη ὑπὸ χαρακτῆρος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χαραμός, ἡ τῆς γῆς διαίρεσις. οἷον χηραμός. Χάρακες, ὀρθοῖς ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἃ ἀμπέλοις φυτεύουσι. Χαράξαι, κόψαι, κοιλᾶναι, τυπῶσαι. Χάραξ τὸ ξύλον, ἐν ᾧ τὰς ἀμπέλους ἁρμόζουσιν, ὥστε ἵστασθαι καὶ μὴ πίπτειν εἰς τὴν γῆν. ἡ χάραξ δὲ τὸ λεπτὸν ξύλον, ὃ προσδεσμοῦσι τῇ ἀμπέλῳ ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων συντριβῇ. Ἄλλως. Χάραξ θηλυκῶς, ἐπὶ τῶν ἀμπέλων. ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν πρὸς πολιορκίαν. Χαρακτῆρες τῶν λόγων, τὰ καλούμενα πλάσματα εἰσὶ τρεῖς. ὧν τὸ μὲν ἁδρὸν, τὸ δ' ἰσχνὸν, τὸ δὲ μέσον λέγεται. ὧν καὶ ἐστὶ παραδείγματα Θουκυδίδου μὲν τὸ ἁδρὸν, Λυσίου τὸ ἰσχνὸν, Δημοσθένους δὲ τὸ μέσον. ὧν πάντων καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ παραδείγματα εὑρίσκονται. τὸ μὲν οὖν ἁδρὸν πλάσμα ἐστὶν ὃ ἐστὶ, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ τῇ τῶν σχημάτων κατασκευῇ, μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις. οἷόν ἐστιν, ὣς οἱ μὲν συνέαξαν(?) ὀφίλας. ἐστράφη δὲ πάντων χθὼν φίλοισιν ἐλάν. πᾶσα δ' ἐρρέθιζεν αἴθρη πεντοίην ἀνέμων. σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. ἰσχνὸν δὲ τὸ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων, μικρὸν καὶ τῇ λέξει κεχρημένον. οἷόν ἐστι τοῦτο. ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ. ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη, ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς, ταρβήσας χαλκόν τε ἰδ' αὖ λόφον ἱππιοχαίτην. μέσον δὲ, τὸ ἑκατέρου τούτων μεταξύ. τοῦ μὲν ἰσχνότερον. τοῦ δ' ἁδρότερον. οἷον αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς. ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην ἰῶν ἔμπλειον. ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς πρόσθε ποδῶν. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε. καὶ τὸ ἀνθηρὸν εἶδος τῶν λόγων ἔτι τε λοιπὸν παρὰ τῷ ποιητῇ κάλλος ἔχων, καὶ χαίρειν ἐς τὸ τέρπον καὶ ἥδον ὥσπερ ὄνθος τι, ἂν ὡς καὶ λέγω. μεστὴ γάρ ἐστιν ἡ ποίησις τῆς τοιαύτης κατασκευῆς. ὁ μὲν δὴ τῆς φράσεως ἰδέα τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, οἷον δείκνυμεν ὀλίγα παραδείγματα θέμενοι. ἐξ ὧν ἔστι καὶ τὰ ἄλλα κατανοεῖν. Χαρή, χαραί. Χαρία, βουνός. Χαρίδαι, γένος ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ ἀρχαίου. Χαρίσια, φίλτρα.

Χαρίεις, ἀστεῖος. τί διαφέρουσιν αἱ μετοχαὶ τῶν ὀνομάτων; διαφέρουσιν. ὅτι πᾶσα μετοχὴ εἰς εις λήγουσα ὀξύνεται. ὄνομα δὲ, βαρύνεται. οἷον χαρίεις. διὰ τοῦτο καὶ τὸ εἰς ὄνομα περισπᾶται, ἵνα ἐκφύγῃ τὴν ὀξεῖαν τάσιν. καὶ κλίνεται οὕτως. ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ὦ χαρίεν, καὶ χαρίει κοινῶς, καὶ χαρίεις ἀττικῶς. τὼ χαρίεντε, τοῖν χαριέντοιν, ὦ χαρίεντε. οἱ χαρίεντες, τῶν χαριέντων, τοῖς χαρίεσι, καὶ χαρίεισι, τοὺς χαρίεντας, ὦ χαρίεντες. Χαρίεν, δῆλον ὡς ἐπὶ ὀνόματος παροξύνεται, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ χαρίεν πρόσωπον. καὶ παρὰ Ἀθηναίοις τὸ, ἀ-

ναίρων χαρίεν βρῶμα γίνεται. καὶ ὅταν μὲν τοῦτο ἡ ἀναλογία τοῦ λιμοῦ. φωνῶν, αἰτιῶν, καὶ τῶν ὁμοίων. τὸ δὲ προσαγορευόμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐπιῤῥηματικῶς προσαγορεύειν. καὶ ἀντὶ τοῦ χαριέντως ποιεῖν παρὰ τοῖς ὕστερον. ὁ δὲ λέγων χαρίεν μέτωπον προσαγορεύεται αἰσχύνει τὸ χαρίεν τὰς ἀναλογίας τοῦ βαρβαρισμοῦ. τοῦτο δὲ χαρίεν εἰπεῖν καὶ καλόν. καὶ χαρίεν, τὸ μετέχον χάριτος, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον.

Χαριεντισμός ἐστι, λόγος εὐτράπελος, ἐν ᾧ διαχεῖται ὅ τε λέγων καὶ ὁ ἀκούων. Χαριεντίζεται, εὐτραπελεύεται. σκώπτει. Χαριεντίζεσθαι, κοινῶς μὲν ὥσπερ οἱ πολλοί. ἰδίως δὲ ὡς ὑπὸ ἀφροδισίων. ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι.

Χαρεῖν τὸ ἔχον χαράν. χάριεν, τὸ ἔχον χάριν. ὅ ἐστι χάρι λέγεται. Χαριέστερος. πᾶν ὄνομα εἰς εις λῆγον τὸ συγκριτικὸν, ἔχει διὰ συλλαβῆς, πλεονάζον τῆς εὐθείας. οἷον χαρίεις χαριέστερος. τιμήεις τιμηέστερος, μορφήεις μορφηέστερος, δενδρήεις δενδρηέστερος, καὶ τὰ λοιπά. Χαριζόμενοι, μέλλων χαριοῦμαι κοινῶς. καὶ χαριοῦμαι ἀττικῶς.

Χαρίζομαι, οὐ μόνον τὸ δωροῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριν τινὶ ποιῶ. οἷον χαριζόμενός τι ἔπραξα τοῦτο. χαρίζομαι, χαριοῦμαι, ἐχαρισάμην, κεχάρισμαι. Χαρίζομαι, τὸ ἀπαιτοῦμαι καὶ κομψεύομαι, καὶ εἰρωνεύομαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει χαριζομένοις τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ταξιάρχαις, καὶ ὁμιλοῦσι τοῖς πολιτευομένοις. ἀντὶ τοῦ εἰρωνευόμενος, καὶ κομψευόμενος. τὸ δὲ αὐτὸν ἐπιχαρίτως ἐπέῤῥωσε παρὰ Ξενοφῶντι. ἀντὶ τοῦ ἀστείως, καὶ πρὸς χάριν. Χαριζομένη παρόντων. χαριζομένη δὲ ἡ τὸ πρὸς χάριν καὶ ἡδονὴν ποιοῦσα. παρόντα δὲ βρώματα λέγει, τὰ ἐν τῷ ταμιείῳ ἀπόθετα, ἅτινα ἕωλα. τὰ γὰρ πρόσφατα ὁ δαιτρὸς παρατίθησιν. ἢ καὶ ἄλλως παρόντα λέγει, τὰ ἐπὶ πολὺ παραμένοντα, ἤτοι τὰ ἀλίπαστα. εἶεν δὲ ὡς τὰ μὲν καθ' Ὅμηρον παρόντα, ἤγουν τὰ ἐν τοῖς κρέασι φανέντα ἐν τῇ λαιτάρᾳ, μέτρια ὡς εἶναι ἄρτον, καὶ οἶνον δοθῆναι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς δόμασιν ἐπιστάντι. Χαρικλῶ, ἡ φιλοπαρθένος Ἀθηνᾶ ἣν ὁ Χείρων ἔγημεν. ὧν ἡ μὲν Χαρικλὼ, γυνὴ Χείρωνος. Φιλύρα δὲ, μήτηρ. Χάριν καὶ τὴν δωρεάν, καὶ τὴν ἀντὶ χάριν λέγει Σοφοκλῆς, ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Χάριν. χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. χάριν, ἐν τῷ ἀδουλίᾳ, ὡς ὅταν λέγωμεν τὴν τῶν λόγων χάριν. χάρις καὶ ὄνομα φράσεως, ὃ ἐν ποιήσει(?) ἡ αἰτιατικὴ οὐκ ἐκφέρεται δισυλλάβως, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιῤῥημάτων τρισυλλάβως. οὐ γὰρ χάριτα λέγομεν, ἀλλὰ χάριτα. Χάριν ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. συντάσσεται γενικῇ. οἷον χάριν τοῦ δεῖνος. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς χάριν. οἷον, εἰς χάριν τοῦ τοῦδε ἐποίησα. Χάριν οἶδά σοι, καὶ χάριν ἔχω σοι, καὶ χάριν ὁμολογῶ, λέγομεν εὖ. χαρισάμενοι δὲ οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἴρηκεν. εὕρηται δὲ τὸ χάριν ἔχω, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐχαριστίαν δέχομαι. Χάριν ἀγγέλου τοῦ κόλακος, τοῦ ἕνεκα. ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν. καὶ ταυτόν ἐστι τῷ χαριζόμενος τῷ κόλακι, ἵνα σημαίνῃ ὡς οὐκ ἀεὶ ταυτὸν τὸ χάριν καὶ τὸ ἕνεκεν, ἀλλ' εἰ καὶ ἀμφότερα ἐπιῤῥηματικά εἰσιν. ὅμως τὸ μὲν χάριν, ἐπὶ τοῦ χαρίτος ἕνεκα γινομένου τίθεται. οἷον Ἀχιλλεὺς χάριν Μενελάῳ ἐστράτευσεν. αὐτὸ δὲ τὸ ἕνεκεν, ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς διά τι. οἷον Ἑλλήνων ἕνεκεν τῆς Ἀλεξάνδρου ὕβρεως ἐστράτευσαν εἰς Τροίαν. Χαρώνδας, ὄνομα κύριον. ὡς παρὰ τῷ Λυκόφρονι.

Χάριτον, ἐπισυνάγειν. Χάρις ἐστὶ, πράγματος ὀφειλομένου δόσις. ἢ δωρεὰ ἀναπόδοτος. ἡ εὐεργεσία ἑκούσιος, ἀπόδοσις ἀγαθῶν ὑπεργείας ἐν καιρῷ. Χάρις, ἡ δύναμις διαφέρει. καθότι αὐτὸς μὲν ὁ εὐεργέτης χάριν, ὁμολογία εὐεργεσίας ἐστί. Χάρις. ἡ ἡδονὴ. καὶ ἡ δωρεὰ, καὶ ἡ ἀντὶ χάρις. καὶ ὄνομα θεᾶς. Χαρίσια. πλακοῦς τις. λέγεται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίσια. αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. Χαρίσια, ἑορτὴ χαρίτων προσαγορευομένη. πανν υχίδες γὰρ ταῦτα ἦσαν ἐν αἷς πλεῖστον ὅσον χρόνον διαγρυπνοῦντες χορεύοντες, ὅτε παρόντες εἰς ἕκαστον ἐδίδοσαν τὸν διαγρυπνήσαντα, καὶ τὰ πέμματα καλούμενα ἐν αὐτῇ χαρίσια, ἐκ τῶν ἀναγρουμένων αὐτοῖς χαρᾶς. Εὔβουλος. εἶτα αὖθις ἐξεκόλαψε πιττοῦσα τὸν χαρίσιον. ἡ δὲ ἀναλογία τοῦ πυραμοῦντος. ὡς συνθείς συναπωλέσας. τὸν τὸ δὲ παλαιὸν καὶ μᾶλλον

φερόμενα. Χαλαίσμα, ἐκ τοῦ χαλῶ καὶ τοῦ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω, ὁ ἀπὸ χαλκοῦ ἡρμοσμένον, ὡς χαλκοβόρεια, ὁ ἀπὸ χαλκοῦ διακεκριμένον, ὃ ὑπὲρ ἐξερῶ. Χαλκίδικα ἐκλήθησαν, ἔνθα δὲ, κεκρίνδην. σημαίνει ὁ στεφανὸς, κατὰ δὲ ἐν ἄλλοις μετάγων φασὶ, ἐκ τῶν εἰδέναι διάλεκτος, ὡς μαθηματικοί. διαβαίνει γὰρ τὴν διαστάσιν μεταχειζόμενος τὴν μὲν τῶν ἐσομένων θεοῖς, τὰ δὲ ἀνθρώποις ἀνακεῖσθαι, ὡς ἐν τῇ αὐτῇ φανερῷ φαίνεται. Χαλκιδεύς, ὄνομα. Χαλκιδικά, σκεύη, τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου ἐκ τῶν ὑποβεβηκότα. Χαλκιδικὴν δίωγμα, διὰ τὸ εἰς χαλκίδα γίγνεσθαι τὴν ἐκδίωξιν.

Χαλκιδικὸς λιμὴν, οἱ μὲν τὸν συκλωνίαν κώμην, οἱ δὲ κύκλωπος λιμένα, καὶ εἰσὶν ἀλλαχῇ ὄντες. Χαλκίς, ἡ ὄρνεον, διὰ τὸ χαλκίζειν κατὰ τὴν χροιὰν τῆς πτήσεως. ἔστι δὲ καὶ πόλις εὐβοίας. Χαλκὶς ἐλέγετό φασι πρότερον ἡ εὔβοια. ἐκλήθη δὲ χαλκὶς ἀπὸ θυγατρὸς ἀσωποῦ κόμβης, τῆς καὶ χαλκίδος. ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τὸ χαλκεῖα πρῶτον παρὰ τοῖς ἐκεῖ ὀφθῆναι. ἐκλήθη δὲ φασὶ τῆς χαλκίδος καὶ συγγενείας ὁμωνύμως τῷ ἀρχαδικῷ. ὁ πολίτης αὐτῆς, χαλκιδεύς. ταύτης δὲ ἀποικοι, οἱ ἐν θρᾴκῃ μὲν, οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ τῆς σικελίας, χαλκιδεῖς. ἦν δὲ καὶ ἑτέρα πόλις χαλκὶς, καὶ αἰτωλικὴ, ἔνθα ὁ ἀχελῷος ῥεῖ. ἄλλη δὲ καὶ ἄλλαι, ὧν μία καὶ συριακή. ἰαμβλιχος γοῦν ὁ μέγας φιλόσοφος χαλκιδεὺς ἦν, ἐκ τῆς κοίλης συρίας. νῦν δὲ θρᾳκιὰ λέγεται χαλκίς. περιφέρεται δὲ καὶ χαλκικὰ ποτήματα καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἐκ ταύτης δὲ αὐτοὶ εἰσὶ χαλκιδεῖς, ξενικοὶ, ἀνδρείους δὲ τοὺς εὐβοεῖς χαλκιδεῖς, ἢ ἱπποβόται τοίνυν. οἱ γοῦν χρησμοὶ ἄνδρας, οἱ πίνοντες ὕδωρ ἱερᾶς ἀρεθούσης, οἱ χαλκιδεῖς λέγονται, ὡς ἄμεινοι ὄντες. ἔχει γὰρ καὶ ἡ ἐκεῖ χώρα κρήνην ἀρέθουσαν. Χαλκιδεῖς εἰσὶ μὲν ἐπὶ τῆς εὐβοίας ἄποικοι ἀθηναίων. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ θρᾴκης οἱ χαλκιδεῖς, ἄποικοι ὄντες ἀπὸ τῆς εὐβοίας. πολλὰ δὲ ἐν χωρίοις τῆς θρᾴκης, ἀποικήσαντες διὰ τοὺς ἀθηναίους. Αισχροτης λέγει χαλκιδικὸν ποτήριον. Χαλκίσιος, χαλκίσιος. Χαλκίνδα, ἡ εἰς χαλκὸν κυλινδεῖν. Χαλκίον, μακρὸν τὸν ἔλασσον ἐπιέχουσιν. Χαλκιῶται, φαρμάκους εἶναι τοὺς αὐτοὺς φασὶ καλεῖσθαι. ἐκάλουν δὲ αὐτῇ, χαλκιώτης ὁ ὅμοιος. Χαλκίζειν, συνήχιν, παρὰ τὸ ἱπποκράτει.

Χαλκοβάρεια, ἡ τῆς σιωπήσεως φύσις, ἔχουσι προσπαραφέρειν καὶ τὸ βαρεῖα, καθὰ καὶ τὸ ὀξεῖα μετὰ συνθέσιν. ἐπὶ γὰρ τῶν συνθέτων ἐποιοῦν τὸ ἔκτασιν. ταῦτα δ' ἴσως διὰ τὰ καὶ τὰ ἀρσενικὰ αὐτῶν προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῷ παχὺς ἄπαχυς, ὀξὺς ἐκλέξεν, θῆλυς ἄθηλυς. ὡς γὰρ ταῦτα σύνθετα καὶ χαλκόβαρυς, ὡς εἰκὸς, καὶ ἐπὶ θηλείας. ὅθεν χαλκοβαρεῖα καὶ ὑποδέδασα, ὁμοίως τὸ ἥμισυ, ἡμίσεια. Χαλκοβατὴς, τὸ ἰσχυρὰν βάσιν ἔχων. ὅταν δὲ καλὸν αὐτὸ θέλῃ δηλῶσαι, χαλκὸν τὸν χαλκόβατον Ὅμηρος λέγει. Χαλκοβωμήκην, ἔοικε πρὸς διακοσμήσεως ἐπὶ τῷ εἰρῆσθαι ευρήκην, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν διαφόροις ἱστορίας λεγομένων.

Χαλκογλώχινα, χαλκᾶς ἐπιδορατίδας ἐχούσας.

Χαλκοδάμαντης, χαλκοδάμαντος, ἐπεὶ ἐπλέκετο. λέγεται δὲ καὶ χαλκὸς δάμαντωρ. Χαλκοδόντας σῶλενας, χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἃ ἐπὶ τοῖς ἐμβόλοις. Χαλκοθώρηξιν, χαλκῷ καθωπλισμένοι.

Χαλκοθόροι, οἷς σιδηροῦ ἦσαν ἡ χαλκοῖ οἱ θώρακες.

Χαλκίουρας, τὸ χαλκόχρουν νόμισμα. Χαλκόδαρτος ἡ ῥίζα, δὲ τὰ κύμβαλα. Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν. Χαλκόλοφον ἐπιχαίτην, τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας, ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν ἐποιοῦσαν. Χαλκοπαρείας, χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσας. Χαλκόπλευρος λέγεται, ὁ ὑπὸ χαλκοῦ πλαγεὶς. Χαλκόποδες ἵπποι, οὐ μόνον οἱ στερεόποδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ταχεῖς. λέγει δὲ τοῦτον Ὅμηρος, καὶ ὡρμηθέντας πόδας ἵππων, καὶ ὠκυπέτας ἵππους, ὡς ὁ στερεὸς ὢν τὸν πόδα. διὰ δὲ ἰσχυρὸς ὁ χαλκὸς, ὅθεν καὶ οἱ ἵπποι ὡς στερεοὶ χαλκόποδες, οἱ ταχύποδες δηλοῖ μὲν, καὶ τοῦτο καὶ λέγεσθαι χαλκὸν, ὁ ἐστιν ἠχῶδες. καὶ χαλκόφωνος ὢν, ὡς παρέοικεν τὴν ἠχὴν χαλκοῦ. Χαλκὸς, καὶ χρυσὸς, ὁ πλεῖστος ἄργυρος, χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ τὰ ἀνθρώπεια, ἃ ἄλλο καὶ ἐκ χρυσοῦ ἡ χαλκοῦ κατεσκευασμένον. ὑπὸ τὰ

μαλακὰ πεφυκότα. ὅθεν, ἡ χαλκῆ, ὁ χρυσὸς, καὶ ἐκ τούτων δρατικὰ εἰσὶ, καὶ αἱ εἰς τὸ σῶμα τούτων ὑπηρεσία αὐτῶν ανακειμένα. ὅθεν χρυσοῖ καὶ οἱ χαλκοί, καὶ αἱ χρυσαῖ, καὶ αἱ χαλκαί. Χαλκόσημα, χαλκαῖα, κύμβαλα. χαλκοστόμα, λέβητας λέγεις. Χαλκοτύπους ὠτειλὰς, κατὰ κυρίαν φράσιν. λέγει ὁ Ὅμηρος χαλκοτύπους τὰς ἀπὸ τῆς τοιαύτης τυπώσεως χαλκῶν, ἤτοι ξιφῶν. ὁ δὲ εἶπε τὸ τύπωμα χαλκόσημον, τὸ χαλκοῦ κτυπῶν, οὐκ ἐπὶ τοῦ κυρίως τύπτειν αὐτὸ παράγαγεν, ἐξ οὗ καὶ τόρμα προχοῦ τυπωτὴ παρὰ Λυκόφρονι, ἀλλὰ τὸ κατακρατεῖν χαλκοῦ τὸν τοῦ τυπτικοῦ μετέβαλε. Χαλκοῦν πασσαλον, ἀθλητικὸν ἔχον ἵππος μιλλὸν πρῶτον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ λιμένος πατρὸς. Χαλκοχίτωνες, οἱ ἀπὸ χαλκοῦ χαλκοθώρακες. ἐοίκασι γὰρ ὡς χιτῶνι ἀναλογεῖ κατ' ἐξ ὑφάνσεως, ὁ πλαγμαδίους θώραξ. Χαλκοχιτώνων, ὅς χαλκοῖς ἔπλεσε ὁ πλεξάμενον. ἐπὶ δὲ Μενεξάρχην δὲ πρὸς τοὺς Λινοθώρακας, οὕτως αὐτοὺς λέγει Ὅμηρος. Χαλκώματ, χαλκῶν ἠγορασμένον. Χαλκοῦ φωναλέον, στερεὸν, πλατέως ἀντιφθεγγόμενον, ἢ λεπτοσμένον, γέγονε δὲ παρὰ τὸ φωνεῖν. Χαλκηδών, εἶδος σιδήρου, ἔνθα ὁ σίδηρος γίγνεται. μέμνηται δὲ αὐτὸν καὶ Καλλίμαχος, καλεῖ δὲ ὡς ἀπέλιθο γῆν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ χαλυβος τοῦ ἄρεως υἱοῦ. Χαλυβώνιος, οἶνος οἷον, ἀπὸ τόπου λεγόμενος τῆς συρίας. Χαλυψός, ὄνομα ἰδιωτικὸν, παρὰ τὸ χαλινὸν καὶ βλέπω, χαλιψω. Χαλώπα, κιθάρα. ἀπὸ γὰρ ὀργάνων χιλώνης ἡ κιθάρα γίνεται. Χαλῶς, χάους. Χαλῶ, ἐκλύω. παραλύω, μαλακύνω, ἀνακλίνω. Χαμάδις, ἐπὶ μὲν ὡς τὸ πολλάκι. δύναται δὲ καὶ διὰ τοῦ σ γράφεσθαι χαμάδις, ὡς πολλάκις. οὕτω καὶ δαδοῖς, δαδιαῖς, καὶ αὐδῆ, αὐδις, καὶ χωρὶς χωρί. Χαμάδιδι, λαχάνια. Χαμάζε λέγει Δίδυμος Διονύσιος, ὡς ἀεὶ πενταλαβεῖται. τὸ δὲ χαμᾶζεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον. Χαμαὶ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ γῇ, ὡς τὸ χαμαὶ καθῆσθαι. χαμᾶζε δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν, ὡς τὸ χαμᾶζε ἔπεσε. χαμᾶθεν, τὸ ἐκ τῆς γῆς. οἱ δὲ ἀττικοὶ χαμᾶθεν προσεχθῆναι χαμᾶζε, ὡς καὶ αὐτοὶ ἕτερ. Χαμαιριπής, χαμαὶ ἐρριμμένος. Χαμαίζηλοι, ταπεινοὶ. ἡ δίφροι ποδῶν κατὰ εὐτελεῖς. Χαμαιλέων, ζῶον ἐκτόσεν, καὶ πεζὸν. Χαμαιτυπίον, πόρνη ἡ ἀχθες. καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον. Χαμαιρῥιφὲς, χαμαιζηλος, ἡ εἰς τὸ γόνυ ῥίπτων. Χαμαιγενὴς, γεωργὸς. ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος.

Χαμαιταιρίς, πόρνη. Χαμευνάδες καὶ χαμευνάδες, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγοντο καὶ στιβάδες. εἰσὶ δὲ οἱ φασὶ καὶ τὰ χαμεύνια, ὁ ταπειναὶ κλῖναι, καὶ κλῖναι καὶ στιβάι. καὶ χαμευνάδες, οἱ χαμαὶ κοιμώμενοι. Χαμεύνια, ταπεινὴ κλίνη, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν. ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελὴς ἐστι. Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. Χαμῆλαι ἀμπελοι ἐλέγοντο, αἱ χαμαὶ κείμεναι. Χαμόν, καμπύλον. Χ μύναιτες, οἱ ἐπὶ τῆς γῆς κοιμώμενοι. Χαμύνης, παρ. ἡ τὸ ἐν σῖαιδε ἀντόμενον. Χαιὰ, κόσμησις. Χάναι, τὸ ἀνοῖξαι στόμα.

Χανδάνω, σάλος. Χανδὸν, ἐπιχαίρειν. Χανδάνειν, τὸ χωρεῖν, δέχεσθαι. χανδάνω μὲν ἀπὸ τοῦ χαδῶ. χαδεῖν δὲ, ἐκ τοῦ χῶ τοῦ χωρῶ γίνεται χαδῶ. ἐν δευτέροις ὁμοίως ἔχουσιν. ἐξ οὗ μέλλων δεύτερος ἀντὶ πρώτου χαδῶ. ὅθεν καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν χαδῶ ἐκεῖ. καὶ παράγωγον χανδάνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, διὰ τὴν ἀρχαιότητα, χανδάνω, κατὰ τὸ ἀνδάνω. Χανδὸν πιεῖν ἀπλῶς ἀχανδὸν οὕτω. χανδὸν, ἀπλήστως, χωρητικῶς. Χανδὸν πίνειν, τὸ μὴ αἴσιμα πίνειν. εἴρηται οὖν τὸ χανδὸν πίνειν, ὡς ἀπὸ τοῦ λεχέος διαχάσκοντος ἀεὶ πρὸς τὸ πολλὸ ποτόν. Χανδὸν, ἐκ τοῦ χάσκω, τὸ αὐτό. Χανὸν, ἡ τὰ πλεῖστα δέχεσθαι, ἀντὶ τοῦ πίνειν. Χανὸν πρὸς δίαιτας, ἡ διαίτη, ἀντὶ τοῦ καταχεῖν τὰ δίαιτα.

Χαόνες, τὸ ἐπὶ τῶν ὀμφαλῶν ἐπιδεδεμένον πλέγμα.

Χαιοι ὀρέα χθὼν, ὧν χάσμα πεποίηται γῇ. Χαοῦρ, βοῶν. Χαονος, εἰς ἀκα. Χαονίδες, ἄρρενες ἐλαίω ἀναφερόμενοι κουβένους, ἡ λάχανα. Χαονίς, ἔθνος θρᾴκης. ἡ ἄλλος τῶν ἠπειρωτῶν, ἡ βαρβάρων ἔθνος. ἄλλως. οἱ μὲν τῆς ἠπείρου, οἱ δὲ τῆς θρᾴκης εἰσὶ χαόνοι. Χάος,

σημαίνει

ἀγαθῶν εἶναι δοκούντων, κατ' εὐφημισμὸν λέγεται. ἢ μὴ καὶ φαυλότατ' ἂν προσφέρειν, κατὰ τὸ ἐναντίον. οἷον τὸ χαιρέτω φιλία, χαιρέτω λόγος. ἐπειδὰν ἀπειπὼν ἤδη τις ἔχῃ. Χαιρεφῶν, ἑταῖρος Σωκράτους. ἐς ἐπαλ... καὶ ὠχρὸς, διὸ καὶ μέλας εἶναι ἐλέγετο, καὶ ... Χαιρεδόνα, τὴν χαράν. Χαιροσύνη, χαρά. Χαίρω, ἐπὶ ἐνεργητικῶς γράφεται. συντάσσεται δὲ μετοχῇ καὶ δοτικῇ. οἷον χαίρω γράφων, χαίρω ἀκούων, χαίρω τὰ σὰ μηνύων, καὶ διηγούμενος. χαίρω τῇ σῇ εἰς, χαίρω τῇ γεωργίᾳ. χαίρω σοφίᾳ μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ προσέχομαι. Χαῖρε. αἱ τῶν παλαιῶν προσρήσεις, αἱ μὲν, ἑωθιναὶ χαῖρε. αἱ δὲ ἑσπεριναί, ὑγίαινε.

Χαίρω, τὸ ῥαχύνω, ἢ χαλῶ. καὶ κάρχαρος κύων ἐκ τούτου. ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ σιδήρῳ τεμνόμενα καὶ χαραττόμενα, ὀξυνόμενα γίνεται. ὅθεν καὶ χάρακας καλοῦμεν, τοὺς ὀξυμμένους καλάμους, ἢ τὰ ξύλα. Χαίρω, ἀγάλλομαι, γάνυμαι, γήθομαι, εὐφραίνομαι, ἀγαλλιῶμαι. Χαίρω θυμῷ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ψυχῆς, καὶ οὐ κατὰ τὸ ἐπιπόλαιον καὶ προσωπεῖον. Χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι, ἀμεταβάτως συντάσσεται. χαίρω δὲ τὸ ἐνασμενίζω, δοτικῇ, ὡς τὸ χαίρω τῇ φιλοσοφίᾳ. Χαίρω οἷς λέγεις. ἀντὶ τοῦ ἥδομαι τοῖς ῥήμασιν οἷς εἶπες. καὶ πάλιν, ἥδομαι τοῖς ῥήμασιν ἃ εἶπες. Χαιρηδόνας ἔξεστι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ χαρᾶς. τὸν τρόπον δὲ ὡς ἀλγηδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαιρήσω χαιρηδὼν χαιρηδόνος. Χαιρήσειν, ἐκ τοῦ χαιρίω, ἐξ οὗ μετοχὴ κεχάρηκα, καὶ ὄνομα ὁ χαίρημων. ὁ δὲ κωμικὸς κέχρηται ... ἐξ αὐτοῦ φησὶ τῶν χαρῶν. Χαιριδεῖς, βομβαύλιοι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὰ τοῦ χαιρίδος πεπαιδευμένοι ... τες. χαῖρις δὲ αὐλητὴς θηβαῖος, ἄμουσος. οὐ μιμεῖται Ἀριστοφάνης λέγων, ἔτι δὲ καὶ χαρίεντι χαῖρις ἐπὶ τὸ ὄρθιον. ἀττικὴ δὲ ἡ συνήθεια, τὸ οὕτω λέγειν ἀπὸ τοῦ χαιρίδος χαιρίδης, καὶ ἀπὸ τοῦ ... Χαῖρις, κιθαρῳδὸς γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις. ἔστι καὶ ἕτερος αὐλητής, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. Χαίτη, οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπου κομῶντος, ὡς ἐν τῷ κυανοχαῖτα Ποσειδῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λέοντος λέγεται. ὅθεν καὶ χαιτάζω καὶ χαιτήεσσα. καὶ ἐπὶ ἵππου. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ θρὶξ λέγεται. ὡς δηλοῖ τὸ ἵπποι καλλίτριχες. γίνεται δὲ χαίτη παρὰ τὸ χέω καὶ τὸ ἄσσω. χέεται γὰρ ἀΐσσουσα ... καὶ μάλιστα τοῖς ὠμοῖς ... κατὰ τὸ ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται. Χαίτας σημαίνει τὰς τρίχας. παρὰ τὸ κρατοῦ ... ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, χαίτη. Χαιτέας, ὁ χαίτην ἔχων, ἀπὸ τοῦ χαίτη, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ... Χαλαβδεῖν, φοβεῖν, θορυβεῖν. Χαλάδος, λεωφόρος, ἐξίτηλος. Χάλαζα, πάθος τῶν χοίρων. Χάλαζά ἐστιν, ἐλθοῦσα ἐκ ὕδωρ ὑπὲρ γῆς.

Χαλαζᾷ, ἤγουν χαλαζώδης ἐστί, καὶ ὁ χαλαζᾷ. νόσημα δὲ τῶν θρεμμάτων, ... ἐκ ζώντων μὲν λανθάνει. ἀποθανόντων δὲ, καὶ τεμνομένων φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμίγνυται, καὶ ἐμφέρεται ἡ χάλαζα. Ἀριστοφάνης, σκεψόμεθα εἰ χαλαζᾷ.

Χαλαργοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν τὰ ἰσόχωρα. οἷον ποδάργους, ἢ ταχύποδας. Χάλαρα, ἄλυσις. Χαλαίρυνης, ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος. Χαλάμβωσι ἵπποι, ἀπὸ τόπου Λιβύης.

Χάλαισθον, ἐμβεβάσθαι. Χαλαθωκεῖν, ὑποχωρεῖν, καὶ ἐνδιδόναι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλωμένων τόνων, τὸ ... ἄνειμι, ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου. Χαλαρὸν, ἀραιόν. Χαλάστρα, καὶ χαλάστρα πόλις. ἢ λίμνη τις ἐν Μακεδονίᾳ. ἐξ ἧς τὸ χαλαστραῖον νίτρον λέγεται. Χαλαζοβολεῖν, τὸ χαλάζῃ βάλλειν. Χαλδαῖοι, γένος μάγων, πάντα γινωσκόντων. Χαλεπαίνειν, ἤγουν βαρύνεσθαι. Χαλεπά, τὰ καλά. Σόλωνά φασι τὰ περὶ τὴν τυραννίδα πυθόμενον εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλά. καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν, ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἀδύνατον οὖν ἐστιν ἐφ' ἅπαντι ἀγαθὸν εἶναι. Χαλεπὸν, σημαίνει δύο. τὸ δεινὸν, ὡς τὸ χαλεπὸς δὲ δεσμὸς μεγαλοσθενέος. σημαίνει καὶ τὸ ἀδύνατον, ὡς ἐν Ὀδυσσείας α'. χαλεπὸν δὲ ὁρόωσιν ὅτε ἄνθρωπον. Χαλεπαίνει, ὀργίζεται, ἀγανακτεῖ, βλάπτει, εἰς χαλεπότητα ἄγει. Χαλεπαίνουσι, ἀγανακτοῦσι. Χαλίπτει, καπίζει.

Χαλᾷ, τα... παρ' ... αἱ ... συντάσσεται.

Χαλικοταβέντας λόγους λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς λελεπτυσμένους,

τοὺς χαλέπτας ... Χαλικὸς λέγεται, ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως, καὶ ἀντὶ τοῦ ὠμῶς, καὶ ... καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπνηλοῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ...

Χαλίκρατον, τὸ κέρασμα τὸ ἀπὸ τοῦ οἴνου γινόμενον. ὃ ἄκρατον λέγουσι. Χαλίσιον, ὄνυξ. Χαλιδάμεινοι, χελιδόνες. Χαλία, ἡσυχία. Χαλίδιον, πιννίον. Χάλικες, οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι. Χαλίκρατον, λαμπρὸν μέθυ, τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ τὰς βάκχας χαλιμάδας φησὶ λέγεσθαι. Χάλιμοι, φαρμακός. Χαλιμάδες, ἀναίσχυντοι, καὶ ἐρασταί. Χάλιξ, οἶνος ὁ χαλῶν, καὶ ἀνεὶς ἡμᾶς. καὶ ἀκροχάλιξ οἶνος ὁ μεθύων. καὶ Ἐπίχαρμος δέ φησι, χαλικράζειν λέγει τὸ περὶ συνουσίαν ὑφ' ἡδονῆς ... εἶναι ... Χαλινοὶ, τὰ ἡνία. ἢ μᾶλλον ἄλλως, τὸ μὲν ἐντιθέμενον τῷ στόματι τοῦ ζώου, χαλινὸν λέγει ὁ ποιητής. τοὺς δὲ ὀπίσω κατατεινομένους ῥυτῆρας, ἡνία. παρὰ τὸ ἱεμένους τοὺς ἵππους, τοὺς ὑπὸ τῷ ἅρματι. Χαλινὸν, σκαιὸν, ἐναντίον, ... Χαλίφρων ἑταῖρος, ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. χάλιξ γὰρ, ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ... τὰς φρένας. ἢ ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ κεχαλάσθαι τὰς φρένας. καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν. καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον, τὸ περὶ τὰς συνουσίας παίζεσθαι. καὶ κεχαλίφρων, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀπὸ τοῦ χάλις, ὁ οἶνος. Χαλίφρων, ὁ χαλίφρων, ὁ τὰς φρένας παρεωρημένος. παρὰ τὸ χαλῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐκχαλῶ. Χαλιφροσύνας παρ' Ὁμήρῳ, τουτέστιν ἀφροσύνας. ἐξ οὗ χαλίφρων, ὁ τὰς φρένας ἐκκεχαλασμένος, καὶ εὐήθης. Χαλκεῖα ἑορτὴ, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Πυανεψιῶνος. ἐν ᾗ καὶ ἱερεῖα ... Χαλκεῖα ... μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ ἀρχαῖος. Φανόδημος δὲ οὐκ Ἀθηνᾷ φησιν ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' Ἡφαίστῳ. γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δρᾶμα Χαλκεῖα.

Χαλκεία, τὰ ἔξω σκεύη. καὶ τὰ ἐκ σιδήρου. Χαλκαῖ ... τὰ ἐξ ... τροχῶν, οἱ ... Χαλκίοικον, πολεμικόν. Χάλκεος Ἄρης λέγεται, ὡς χρυσῆ Ἀφροδίτη. ἀπὸ τῶν φορημάτων, παρ' Ὁμήρῳ. Χαλκεόφωνον, οἱ διὰ τὸ στερεὸν, ἐκ ... φωνεῖν ἄρρηκτον, ... ἀκάματον τοῖς βοεῦς. ὁ χαλκεύτης γὰρ ἐν τοῖς μετάλλοις χαλκός. Κύων δὲ χαλκεόφωνος, ἔχει ἰσχυρὸν λόγον κατὰ τὰ ... φωνῆς. ... ἀνθρώποις καὶ τοῖς ... Χαλκὸς ἄγραμος, ἱερὸς, ... Χάλκεον ὕπνον, ἢ τὸν ἐκ σιδήρου φασὶν, ἢ τὸν σκληρὸν διὰ τὸ ... ἢ τὸν οὐ μαλακὸν, ἀλλὰ σκληρόν. Χαλκεύς, ὁ χαλκὸν ἐργαζόμενος. καὶ χαλκεὺς χαλκέως, ὁ χρυσοχόος. Χαλκίς δ' ἐν ... φησὶν Ὅμηρος τὴν ὄρνιν ... ὑπὸ τῶν ... ἐσπέραν ... οἱ ἀλιεῖς μὲν ..., καὶ ... δὲ τὸν ὄρνιν ... χαλκίδα, ... ἀγρίου, οἷον ... ἄλλοι δέ φασι ... ἀναλογίσαντες τὸν ... οἱ δὲ πολὺ ... φασὶ τὸν ... χάλκεον ... καὶ ... λαχ... τοὺς ... ἵνα φασὶ ... τὸν ... μέχρι ... ἐξαγγέλλει τὸ ... ὁ δὲ ... τὰ ... ὁ δὲ μῦθός φησι τοὺς μὲν ἀλωείδας ἐν τῷ ... ἔλαφον μεταξὺ αὐτῶν ἐλθοῦσαν ποιῆσαι ὡς ἐπ' αὐτὴν τὰ δόρατα ... μὲν ἀποτυχεῖν, ἀλλήλους δὲ βαλεῖν. ... καὶ οὕτω θανεῖν. ... μὲν τὸν Ἄρεος δεσμὸν ... ὑπερφανεῖσθαι ... τὸν δὲ Ἑρμῆν ... αὐτοῦ ... φησιν ... καὶ ... τοὺς ὑπ' Ἀφροδίτης παραπεμφθέντα, καὶ ἐν τῷ λέβητι τὸν Ἄρη ... Χαλκιδικά, χαλκίον. ἐν ᾧ τοὺς ... Χαλκεῖον, τὸ ἐργαστήριον τῶν χαλκέων.

Χάλκη, πορφύρα. Χαλκηδὼν πόλις. Χαλκηδόνιοι, ... τας ἱερὸν ἐν Σπάρτῃ. Χαλκῆ μυῖα. εἶδος παιδιᾶς. Χαλκίδιος δίκαιος, τὸ τῶν χαλκέων ἐργαστήριον ... ἀπολύτως ... ἐκκαίουσι παρὰ τὸ πυρὶ ... ἐν τοῖς βαλανείοις ἐγίνετο, καθὰ δηλοῖ ὁ κωμικός. Χαλκίζειν, χαλκοῦ φορεῖται.

[illegible] φωλεὸς, ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ φωλεύειν [illegible]. φωλητήριον, φωλητήρια ἢ φωλεοί, [illegible] εἰκόσι. φωλεστὴρ, [illegible]. φωλὶς, ἰχθὺς ποιός. φῶμαι, [illegible].

φωνάεντα, φωνήεντα παρὰ τοῦ Πινδάρου. [illegible] φωνὴ, [illegible]. φωνάσκει, φωνεῖ, [illegible]. φωνὴ, παρὰ τὸ φῶ, [illegible] φωνῆς [illegible]

[illegible]

φωνὴ, [illegible], παρὰ τοῦ Ἱπποκράτους. φωναὶ, λογογράφοι. [illegible] φωνήεντα λέγονται, [illegible]

[illegible]

[illegible] φῶς ἐστὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ, ταυτὸν πῶς ἐστι, τοῦ φωσφόρου. καὶ ἀγγέλλει. ὡς τὸ ἀγγέλλειν φαινομένης. [illegible] φῶσαι, φῶξαι, φρύξαι, [illegible]. φώσκει, διαφαίνει. φῶσιν, [illegible]

[illegible]

φωσφόρος ἀστὴρ, παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνους. [illegible] λέγει δὲ Ἀριστοφάνης, [illegible]

[illegible] φῶτα, ἄνθρωποι. ἢ ὄμματα ἢ θυρίδες.

φωταγωγὸς, ὁ τὸ φῶς φέρων. φῶτας [illegible] φῶτες. φωτίζω, [illegible]. φωτία, λαμπρία, καὶ ὄμματα. φῶλυγξ, αὐγὴ, [illegible]. φωτίζω, ὁ μέλλων φωτίσω, [illegible]. φωτισμὸς, αὐγὴ, τηλαυγὴς, [illegible]. φωτὸς, ἡμέρας. φώψ, φαῦος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ, ΤΟ ΑΥΤΟ.

τὸ μετὰ τοῦ α.

Χ [illegible] Χαβὸν, καμπύλον, [illegible]. Χαβῶνος, [illegible]. Χαβρίας, [illegible] χαίρω χαρίζω. [illegible]

[illegible]

σιως ἐκθλίβειν. τὸ μὲν καινὸν φύρεσθαι αἵματι, μετὰ φόνου. [illegible] τὸ δὲ φύρεσθαι, τὸ μολύνεσθαι καὶ συγχεῖσθαι. ὅθεν ὁ φύρδην συγκεῖσθαι [illegible] λέγονται. ὕστερον δὲ τὸ φυρᾶσαι. ἀφ' οὗ τὸ φύραμα, τὸ ζύμωμα. ἐκ δὲ τοῦ φυρᾶσαι κατὰ συγκοπὴν τὸ φύρσαι. [illegible] τὰ χείλεα φύρσαι αἵματι ῥεθέων πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἄλφιτον φύρσαι ὕδατι. Φῦσαι, τὰ χαλκευτικὰ φυσήματα, οἱ ἀσκοί. Φῦς, γεννηθείς, βλαστήσας. Φῦσα, φαρέτρα, [illegible] ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῷ Νείλῳ γινόμενος. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ὁ ἀήρ, ἡ ἀσκοί. Φυσᾶ, φυσᾶται, ἀπέρχεται. Φυσατήρ, [illegible] ποιὸς [illegible]. Φυσαλλίδες, φυσαλίδες, αὐλοί. Φυσᾶν, [illegible], ἡ τὸ σφοδρὸς [illegible] τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ στόματος. ἀφ' οὗ φυσῶσι [illegible], τὰ [illegible] τὰ πνεύματα. [illegible], [illegible] αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾶ. Φυσᾶν, τὸ πρίζειν, τὸ μυκᾶσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν, ταῦτα τὰ ῥήματα [illegible], [illegible] συμβεβηκότος γνώρισμα. Φύσας χαλκευτικάς, τὰ παλαιὰ τῶν [illegible] [illegible] φυσῶσιν [illegible]. [illegible] φῦ [illegible] μόνον [illegible] [illegible] ἡ λέξις παρῆκται, διὸ οὐκ ἀναγκαῖον διπλασιάζεσθαι τὸ σ. [illegible] δὲ τῶν ἀρχαίων. ἴσιον δέ ἐστιν ἡ χαλκευτικὴ φῦσα ἠπειλοίσης μεταφορικῶς, τῶν ἀλαζονικῶν αὐτῶν ὀνομαζομένων [illegible] [illegible] τῶν ἀλαζόνων. [illegible] οἱ λέγει φυσήματα [illegible]. [illegible] ἐξ αὐλητρίδος, [illegible], καὶ φυσώμενοι ἐπὶ βήματος ἐν [illegible]. [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] τὰς [illegible] ἔχων τὸ φύσημα. [illegible] τὸ φύσημα [illegible], [illegible] ἐξ αὐλητρίδος φῶς, καὶ [illegible] μέγα φυσᾶ. [illegible] τὰς φύσας καὶ ὁ φύσων. [illegible] φυσώμενος [illegible]. [illegible] καὶ ἡ παρὰ τῷ [illegible] φῦσα. [illegible] [illegible] δίφθογγος [illegible] [illegible] φύσας δὲ [illegible], καὶ οἱ [illegible], τὰ [illegible]. Φυσηθῇ, φυσμός. φῦσαι δὲ σκληρόν. Φύσει, βλαστεῖ, ἀληθῶς φύει. Φύσιγγες, [illegible] σκορόδου. [illegible] δὲ σκορόδων [illegible] οἱ [illegible] τῶν ὀρνίθων, [illegible] τὰ ἐν τοῖς [illegible] [illegible]. Φύσιγγα, [illegible] [illegible], καὶ μᾶλλον τὸ χεῖλον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φυσίζωος, ὁ [illegible] πρὸς ζωὴν φύουσα καὶ [illegible]. ἡ [illegible] τῷ [illegible] λέγεται χώρα [illegible] [illegible] [illegible] φυσίζωος. [illegible] [illegible] οἱ [illegible] [illegible] [illegible]. Φυσίζωος γαῖα, ἡ τὰ πρὸς ζωὴν χρήσιμα φύουσα. Φυσιοῦται, [illegible]. Φυσική, [illegible]. Φύσις λέγεται, ἡ ἰδιότης ἑκάστου πράγματος. ὡς τοῦ πυρὸς τὸ καίειν, τῆς χιόνος τὸ ψύχειν, καὶ τῆς γῆς τὸ φύειν τὰ βοτάνας. Φύσις οὐσίας διαφέρει. οὐσία μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ἁπλῶς ὕπαρξις, φύσις δὲ ἡ [illegible] [illegible] [illegible]. οἷον φύσει τῆς γῆς τὸ βλαστάνειν βοτάνας. [illegible] φύσει τὸ πυρὸς τὸ θερμαίνειν. ἀφ' οὗ φύσις, ὁ [illegible] ἔχων τῆς φύσεως. καὶ ἀφυής, ὁ [illegible] ἔχων. καὶ εὐφυΐα, καὶ ἀφυΐα. ἴσιον δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων ταῦτα λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ἐπὶ γῆς. καὶ γὰρ εὐφυῆ καὶ ἀφυῆ φυτὸν λέγομεν. Φύσις [illegible], ὁ [illegible]. [illegible], [illegible] καὶ ἀλήθειαν ἐν πᾶσιν ὑπάρχον. Φύσις λέγεται, [illegible] ἡ πρώτη κίνησις [illegible] [illegible] [illegible] ἐν αὐτῷ, καὶ [illegible] ὑπάρχει. ἡ φύσις ἐστίν, ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἠρεμίας. λέγεται δὲ [illegible] [illegible] τὰς ὑποστάσεις. ἡ φύσις παρὰ τὸ φύω φύσω, ἡ ἐν ἅπασι φύουσα καὶ [illegible]. Ἄλλως. Φύσις [illegible], φθίσεως καὶ αὐξήσεως [illegible]. φύσιν πολλάκις [illegible] τὸ [illegible], καὶ οὐκ αὐτὴν πάντως τὴν οὐσίαν. φύσιν δὲ πάλιν ὡς τὰ πολλά, τὴν οὐσίαν καλεῖν σύνηθες, καὶ μάλιστα [illegible] [illegible]. φέρεται δὲ πολλάκις τὸ τῆς φύσεως ὄνομα, καὶ [illegible] [illegible]. ὡς φύσις λέγουσι, καὶ φύσει [illegible], καὶ φύσις [illegible] κατὰ Βασίλειον. [illegible] φύσις, [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] τὰς οὐσίας λαμβάνεται.

Φυσιώσεις, [illegible]. [illegible] ἐν ταῖς [illegible] [illegible] ἡ [illegible] [illegible] [illegible] παραλύουσα βραχεῖαν βραχεῖ [illegible]. οἷον [illegible], φύσιον. [illegible] μακρὰν [illegible], καὶ ἀμφότερα. οἷον αὐδώων. Φυσιώντας ἵππους λέγει Ὅμηρος, [illegible] [illegible]. [illegible] σημαίνει ἂν καὶ τὸ φυσιουμένους, ἢ τὸ ἀσθμαίνοντας, ὡς [illegible] οἱ [illegible]. καὶ [illegible] [illegible]. Φυσίωσις, ἔπαρσις, [illegible]. Φυσιολογεῖ, περὶ φύσεως διαλέγεται. Φυσίον, τὸ [illegible]. Φυσκή, [illegible], παχύς. Φύσκα, [illegible] παχύ, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα [illegible], [illegible]. ἐξ οὗ γίνεται [illegible]. τὰς δὲ φύσκας [illegible] [illegible] ἐν [illegible]. Φυσκατήρ, [illegible] ἰχθύων [illegible].

Φῦσα, τὰ [illegible] μέλιτι ἄλευρα. Φύσα, ἡ ἐν ταῖς [illegible] τριβομένη, [illegible] [illegible] μᾶζα. Φύσμα μᾶζα, ἡ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου [illegible], ὥς φησιν Ἡρωδιανός. Φυταλιὰ κατὰ [illegible] παλαιούς, χωρίον [illegible]. [illegible] ἀνάπαλιν ἄρουρα, ἡ γεωργικὴ φυτῶν [illegible]. [illegible] ἐξ ὃς δ. ἡ λέξις καὶ [illegible], οἱ ἐν [illegible] γεγονότες. [illegible], τὸ [illegible], ὡς ἐν ῥαψωδίᾳ [illegible] λέξιν. λέγεται δὲ καὶ [illegible], ἡ ῥαψῳδία φυταλία. ὁμωνύμως δὲ ἡ λέξις αὕτη. αὐτὸς δὲ οὐ μόνον εἰς τὴν φυταλιάν, ἀλλὰ καὶ [illegible] [illegible] κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, καὶ [illegible] [illegible] τῶν ἐν [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] φασι. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. ὥσπερ [illegible] [illegible]. καὶ [illegible] παρὰ τῷ [illegible] ἡ λέξις τὸ [illegible]. Φυταλιάν φησιν Ὅμηρος, τὴν [illegible] καὶ τὴν [illegible] γῆν. ἄρουραν δὲ [illegible] τὴν ψιλὴν ἀροσίμην [illegible], [illegible] καὶ [illegible] Ὁμήρῳ ἡ ἄρουρα, καὶ [illegible] μέσον γῆς, [illegible] γέγραπται. Φυταλίη, ἡ φυτοφόρος γῆ. ἄρουρα δέ, ἡ ψιλὴ ἀρόσιμος. Φυταλιάζω, τὸ φυτεύειν [illegible]. Φυτάλιος, [illegible] παρὰ Ἀθηναίοις. Φυτάλμιος ζεύς, συγγενής, ἢ ζωογόνος. Φυτάλμιος, φυτὴν [illegible], [illegible], φυτάλμιοι, καὶ φυτάλμιοι. Φυτεῖα, ἡ τῶν φυτῶν [illegible] καιρὸς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φυτεία, [illegible] φυτῶν λέγεται. [illegible] τὴν ῥίζαν αὐτῶν καταβάλλειν. [illegible] [illegible] καταβάλλειν ἀρχὴν ἐν τῷ [illegible] λέγεται, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. [illegible], [illegible] φυτεύει [illegible]. καὶ φυτεύειν, ἀντὶ τοῦ σπείρειν ἐπὶ παιδός. [illegible] παράγεται ἀπὸ τοῦ φίτυς, ὁ πατήρ, καὶ [illegible] τὸ φῖ [illegible]. [illegible] φιτύω, σημαίνει τὸ φυτεύω, [illegible]. Ἡσίοδος, φυτεύσαντα φαίδιμον υἱόν.

Φυτὰ ἐστὶ φυτὴρ παρ' Ὁμήρῳ, ἐπιμελείας ἔχει [illegible]. Φυτεύω, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς κατεργάζεται. Φυτευτήριον, τὸν εἰς τὴν γῆν φυτευόμενον ξύλον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φύλον, [illegible], ἡ ζωή. Φύελα, γένη, γένεσις, γένος. [illegible], γεννήτορες. Φυτάλμιος, [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible]. Φυτοσκαφεῖ, [illegible] φυτὸν [illegible] γῆ. [illegible] δὲ φυτοσκάφος, ὁ τὰ φυτὰ περισκάπτων γεωργός. Φυτῶν, φυτόν. Φύω, φύσει. οἱ δὲ φυτεύει. Φύω, [illegible] σημαίνει τὸ γεννῶ, ὁ μέλλων φύσω, ὁ παρακείμενος πέφυκα, [illegible] σημαίνει τὸ [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] τὸ φύσιν ἔχω, καὶ τὸ ὑπάρχω, ὁ μετοχή, [illegible]. ὁ [illegible], [illegible] ἄλλον. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τοῦ [illegible]. [illegible] τὸ φῦ μακρὸν ἀεί, καὶ τὸ θερίζειν, καὶ τὸ παρακείμενον, σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ὡς τὸ [illegible] [illegible] [illegible].

Φύω, παρὰ τὸ φύω. σημαίνει δὲ τρία, τὸ ἀναβλαστάνω, τὸ [illegible], καὶ τὸ κρατῶ. Φυγίον, [illegible]. [illegible] μετὰ [illegible] [illegible]. Φῶ, ἀντὶ τοῦ φωτὶ σὺν τῷ ι. Εὐριπίδης [illegible]. [illegible] ἐν φῶ, ἡ δὲ [illegible]. Φῶ, σημαίνει [illegible], φῶ ὁ λέγω. ἐξ οὗ [illegible]. φῶ, τὸ φαίνω. ἐξ οὗ [illegible]. φῶ, τὸ θάλλω. ἐξ οὗ [illegible]. [illegible] φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ φῶς. Φωκαιάδες, [illegible] τὰς φωκὰς [illegible], [illegible] τὴν ἀ[illegible]. [illegible] λέγεται [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. φώκη σὺν τῷ ι, [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ φώκην λέγουσι. Φώκη, θαλάσσιον ζῷον ἐστί, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ἔτι δὲ πρὸς [illegible] ἐπιτήδειον. Φώκαις, [illegible] [illegible], παρὰ Ἱπποκράτει. Φωκαίς, [illegible] [illegible].

Φωλάζει, ἐμφωλεύει. Φωλάδες, [illegible] ἐν τῷ [illegible]. Φωλεόν, [illegible], [illegible] τὰ θηρία [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible]. οἱ δὲ [illegible]. Φωλεύει, [illegible].

Χρηστὸς, λέγεται παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι, ἀντὶ τοῦ καλὸς, ὠφέλιμος, συμφέροντος. καὶ χρηστὸν ἔλαιον λέγομεν, τὸ εὖ ἠργασμένον. Χρᾶται, εἰ χρᾶται, Δωρικῶς συστέλλεται. [illegible], χρῆσθαι δεῖ χρῆται, [illegible] τῆς χρησεως. Χρῆται συμφορᾷ, ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖ. Πλούταρχος, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐχρήσατο συμφορᾷ. οὕτω καὶ χρῆται βλάβῃ, ζημίᾳ, ἀνάγκῃ, καὶ ἑτέροις. Χριστὸς δὲ, ὁ κατὰ ὑπόστασιν. τούτου δὲ φύσεις θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος. Χριστὸς δὲ, θεὸς ἐνανθρωπήσας χωρὶς ἁμαρτίας, ὁ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Χριστὸς δὲ θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς καὶ εἷς ὢν καθ' ὑπόστασιν [illegible] τὰ ἑκάτερα. Χρία, μυρμήκων κοῖτα.

Χρίμπτω, ἐγγίζω, ψαύω, [illegible], [illegible], ἐμβαλεῖν, ἀλείφειν, προσπελάζειν. Χρῖσμα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα. Χρίμπτω, σημαίνει τὸ [illegible], καὶ προσπελάζω. κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶ συναντᾶν, καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. Χριμφθέντα, καὶ ἐγχριμφθέντα, ἤγουν ἐμπελασθέντα. χρίμψαι γὰρ, τὸ πλησίον γενέσθαι. Χριμφθῆναι, προσπελάσαι, ἐγγίσαι, ἐνορμῆσαι. Χριστιανὸς δὲ, ὁ τὸ σῶμα [illegible] Χριστὸν σταυρώσας σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὰς αὐτοῦ πάσας φυλάττειν ἐντολάς. Χριστιανισμὸς δὲ, καταφρόνησις πραγμάτων τῶν ἐν ἀνθρώποις, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας. Χριστιανισμὸς δὲ, ἐπίστωσις τῆς εὐσεβείας εἰς ζωὴν αἰώνιον ὁδηγοῦσα. Χριστιανοῦ ἴδιον δὲ, πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Χριστιανοῦ ἴδιον δὲ, τὸ καθαρισθῆναι μὲν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιτελεῖν δὲ ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ ἀγάπῃ χριστοῦ. Χροαιθής, λιφεγγής. Χρόα, τέρψις, τὴν ἔξω σάρκα λέγει Ὅμηρος, ὡς ἐκ μέρους τοῦ φαινομένου [illegible], πρὸς [illegible] τῶν ὄσων, [illegible] τέρψιν, [illegible]. ὥσπερ δὲ ὁ χροῦς, οὕτω καὶ ὁ χρὼς, τὸ [illegible] δηλοῖ τῆς κατὰ ἐπιφάνειαν σαρκὸς, ἤγουν τὴν χροιὰν, κατὰ τὸ παραφαίνειν ἢ χροιᾷ. διὸ καὶ πρὸς τὸ ἐν χρῷ [illegible] ἔχει τὸ χρώζειν. οἷον [illegible], ἤγουν χρώζειν, καὶ ἐν χρῷ ἔχειν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, [illegible], [illegible] κατὰ [illegible], καὶ [illegible]. [illegible] ὁ χρῶμα [illegible], οὗ πρῶτος [illegible] ὁ χροῦς, [illegible], ἀγορᾶς χραίνειν κύκλον. συγγενὲς δὲ τοῖς [illegible], καὶ τὸ χραίνειν. Χρόα [illegible] ἅλμην, [illegible]. ὁ γὰρ τὴν χροιὰν [illegible] ἐκ τῆς ἅλμης, ἢ μᾶλλον τὴν ἅλμην ἐκ τοῦ χρωτὸς, κατὰ [illegible], [illegible] καὶ ἅλμην [illegible]. Χρόα, ῥόον, [illegible], ἀντὶ τοῦ χροῦς, ῥοῦν, νοῦν, λέγουσιν Ἴωνες. Χροιὰ, [illegible] μακρά. Χροιὰν [illegible], χροιὰν λέγουσι. Χροΐζεται ἡ [illegible], ἡ μάστιξ, ἤγουν πλησιάζει [illegible] φησὶ σου ἡ μάστιξ. ἔστι γὰρ [illegible] λεγομένη μάστιξ, ἐν τῇ [illegible] γινομένη. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ [illegible], τῆς [illegible] πάλαι [illegible] ἔχουσα καὶ λαμπρὰ. τοῦτο λέγει, ὅτι ἰσχνὴ [illegible], καὶ [illegible] καὶ μέλαινα [illegible]. [illegible] φησὶν, ὅτι ἐν [illegible] ἰδίως τὴν [illegible]. [illegible] φησὶν, ὅτι προμαντεύεται λοιμὸν φαινομένη. Χρόμαδος κατὰ ὀνοματοποιΐαν, ὁ ἐν ταῖς γένυσι ψόφος, καὶ οἷον τριγμὸς, μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. Χρόμα, [illegible], ὁρμὴ, θράσος. Χρόμιος, [illegible] παρὰ [illegible] παρεξύνουσιν οἱ παλαιοί. τὸ δὲ ἄλιος [illegible] λέγεται, ὅτι [illegible] ἐπὶ κυρίων παροξύνονται τὰ τριβράχεα, οἷον Λόλιος, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], καὶ [illegible], κύρια μὲν ὄντα καὶ τριβράχεα, προπαροξύνονται δὲ, [illegible] παροξύνεται ἄλιος. Χρόμις, εἶδος ἰχθύος. Χρό-

μος, [illegible]. Χρονίζω, διατρίβω. Χρόνιος λέγεται, ὁ χρόνον πολὺν ἐπιμένων ἐπὶ πράγματι. [illegible], βεβαρβάρωνται, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις. καὶ χρόνιος, ὁ μετὰ πολὺν χρόνον ἐλθών. Εὐριπίδης, χρόνιος, ἀλλ' ὅμως τάχιστα [illegible] φίλοις. καὶ [illegible], [illegible] τῶν παρόντων [illegible] χρονίαν μὲν, ἀλλ' ὅμως [illegible]. Χρόνος δὲ, τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα, ἐν ᾧ πᾶσα [illegible] κίνησις, εἴτε ἀστέρων, εἴτε ζώων, εἴτε [illegible] τῶν κινουμένων. Χρόνον εἰς τρία διῃρημένον εἴδη, τά γε κατὰ πρώτην διαίρεσιν, ὡς ἐνεστῶτά φημι, καὶ παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα. τούτων ὁ μὲν ἐνεστὼς, εἴη δὲ καὶ ἀδιαίρετος [illegible], ὅτι [illegible] ἁπλοῦς τε, καὶ ἄσημος [illegible], τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάτερος [illegible] ἡμετέρου. καὶ ὁ μὲν παρεληλυθὼς, ἅτε δὴ [illegible] ἡμῖν, καὶ οἱονεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν κείμενος, [illegible] ἐνταῦθα [illegible], καὶ εἰς χρόνους τέσσαρας διῃρέθη, λέγω δὲ [illegible] εἶναι παρατατικὸν, [illegible], [illegible], καὶ [illegible]. ὁ δὲ μέλλων [illegible] μὴ [illegible] ἡμῖν [illegible], ὡς δύο μόνους διῃρέθη τοὺς χρόνους. ὃν τὸν μὲν ἁπλῶς μέλλοντα, τὸν δὲ μετ' ὀλίγον μέλλοντα φαμέν. [illegible] γὰρ ἐνταῦθα τῶν λόγων δευτέρους μέλλοντας, ὥσπερ ἀορίστους δευτέρους, ἢ [illegible], καὶ [illegible] λέγεσθαι. ταυτὶ γὰρ [illegible] τῆς χρόνοις διαφορὰν, [illegible] δὲ τῆς τῶν [illegible] τὸ πλάτος [illegible] φαίνεται. Χρόνος λέγεται, ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ ἐνιαυτὸς, καὶ ἔτος. καιρὸς δὲ, μέρος τι χρόνου. ἡμέρα δὲ ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, [illegible] ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς [illegible] τὸν ἥλιον, καὶ μέρη δὲ τούτου τέσσαρα, τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον, καὶ ὁ χειμών. Χρὸς ἅψαι, τοῦ χρωτὸς [illegible].

Χροῦς μὲν, οὐχ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, [illegible] χρώς. καὶ [illegible] ἀκολούθως καὶ [illegible], [illegible]. τὰς δὲ ἄλλας κινήσεις, ὡς ἀπὸ τοῦ χροῦς χρὸς [illegible], οἷον χρυσὸν [illegible], καὶ [illegible] χρὸς [illegible], [illegible] τοῦ κατὰ [illegible] δηλοῖ [illegible] λόγου. καὶ τὰ σύνθετα δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ χροῦς συντίθενται, οἷον μελαγχροὺς [illegible], καὶ [illegible], καὶ μελανόχροος [illegible], καὶ [illegible]. Χρυσίζει, καλεῖ. Χρυσίζεται, κοσμεῖ.

Χρυσαλὶς, ζῶον [illegible]. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς [illegible] γινομένην χρυσαλὶν λέγουσι. Χρυσαμοιβὸς, ἀργυροπώλης. Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνους, [illegible], [illegible].

Χρυσάντιμον, [illegible], ὃ καὶ χρυσάντεμον. Χρυσάορον, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα. Χρυσάσπιδα, τὰ χωρία [illegible] ἐλάμβανον [illegible] καὶ χρησμούς. Χρυσαυγοῦντα, ἀστράπτοντα, ὃ στίλβοντα. Χρυσάορ, [illegible], [illegible]. Χρυσάωρ ἔτοιμε [illegible] φορέοντα.

Χρύσεα, ἀργύρεα, κυάνεα, χάλκεα, ταῦτα ἰαμβικὰ διαιρούμενα. χρὴ οὖν λέγειν, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, κυανᾶ, [illegible]. Χρυσοῦς λέγε, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ τὰ ὅμοια. οὐ γὰρ χρύσεος, ἀργύρεος, καὶ χάλκεος, ἰαμβικά.

Χρύσειον, καὶ εἴτι ἄλλο ἐκ μετάλλων τραχεῖον κατὰ τὴν [illegible], οἱ μὲν [illegible] ποιοῦσι, τὸ χρύσεον [illegible] καὶ ἀργύρεον. [illegible] δὲ ἰαμβικὸν, τὸ χρυσοῦν λέγεσθαι, [illegible]. καὶ τοῦτο [illegible] τὸ κεράμεον, [illegible] λέγεται, καὶ τὸ κύπρεον, [illegible]. ὅσα μὲν γὰρ ἀπὸ μετάλλων, [illegible] αὐτῶν [illegible]. τὰ δὲ [illegible], [illegible], ὡς [illegible]. [illegible], καὶ τὴν τῆς [illegible] ἔκτασιν ἐπὶ τὴν [illegible], τὴν δὲ τῆς [illegible], ἐπὶ τὴν [illegible]

ῥῆμα δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ δέον ἐστί. περισπώμενον δὲ ῥηματικὸν ὄνομα ἀντὶ τοῦ χρῆμα, οἷον ἡ χρὴ τοῦτο. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ μαντείας, οἷον χρῇ μοι τιμᾶν ὁ Φοῖβος. Χρὴ. Ὅμηρος, τύδε τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης. δηλοῖ μὲν οὖν τὴν χρείαν τοῦ ἀφραίνειν οὕτω. Χρὴ, ἀντὶ τοῦ χρήζει βαρύνεται. χρῇ δὲ περισπώμενον, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι, καὶ χρᾶν ἀπαρέμφατον. χρᾷ γάρ ἐστι, καὶ τροπῇ τοῦ ᾱ εἰς η. χρῇ καὶ ὁ μὲν θεός, χρῇ ὁ δὲ ἄνθρωπος, μαντεύεται. χρῇ μοι τιμᾶν ὁ Φοῖβος, ἀντὶ τοῦ ἐχρησμῴδησεν, ἀπεῖλε. Χρήζω, ἀπὸ τοῦ χρεῖος γίνεται. ὅπερ ποιητικῶς λέγεται χρεῖος, καὶ κατὰ παραγωγὴν καὶ διάλυσιν καὶ τροπὴν τοῦ ε εἰς η χρηΐζω, καὶ χρήζω προσγεγραμμένου τοῦ ι.

Χρήζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ χρείαν ἔχω, συντάσσεται γενικῇ, καὶ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον, οἷον χρῄζω πλούτου, καὶ χρῄζω πλουτεῖν. χρήζω, τὸ θέλω αἰτιατικῇ. Χρήζω σε τόδε, ἀντὶ τοῦ δανείζω, δοτικῇ. Χρήϊα, χρεία, ἢ χρήματα. Χρῆος, τὸ χρέος. Χρῆμα, πρᾶγμα, ἢ κτῆμα. καὶ χρηματιζόμενοι, διαπραξόμενοι. καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πράττεσθαι.

Χρηματιεῖ, καλεῖ. Χρῆμα ποικίλον γράφεται, ὥσπερ ἂν εἴποις χρῆμα φρονήσεως, καὶ χρῆμα πολέμου, καὶ χρῆμα συός, ἀντὶ τοῦ μέγεθος. Χρηματίζει, ἀποκρίνεται, λαλεῖ, πράττει, χρήματα συλλέγει. Χρηματισμός, ὀπτασία, νομοθεσία.

Χρῆμα τῶν τοιούτων, τὸ μέγεθος τὸ ἐκτεθειμένον. ἔθος τοῖς ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι, οἷον ἵππος εὐμεγέθης ἢ χρῆμα, καὶ γύναι πολλῶν ἢ χρῆμα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Χρηματίζειν, λέγεται ἐπὶ θεῶν. τὸ δὲ διαλέγεσθαι, ἐπὶ ἀνθρώπων.

Χρηματίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ πλουτεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ χρήματα ἀπαιτεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖν περὶ ἔργων μεγάλων. χρηματίζω δὲ ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ καταλέγεσθαι. χρηματίζει βουλῇ καὶ δήμῳ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνταποκρίνεσθαι τοῖς πρέσβεσιν. ἐχρημάτιζε, καὶ ἀντὶ τοῦ λόγους ἀλλήλοις διδόναι, ἤγουν διαπραγματεύεσθαι. Ἀριστοφάνης, χρηματίζειν πρῶτα περὶ [illegible], ὅτι χρὴ [illegible]. Χρηματίζω, τὸ ὑπάρχω. ὡς τό, οἱ ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισαν καὶ τὸ χρηματισμοὺς δίδωμι, ἤγουν θείους λόγους. χρηματίζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ χρήματα συλλέγω. ἀφ᾽ οὗ χρηματιστής. Χρή με ποιεῖν τοιόνδε λέγε, οὐ χρή με. καὶ Σοφοκλῆς ἄνωθεν εἶπε. τὸ δὲ χρή, ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστί μοι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ, ὅταν δ᾽ ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί χρὴ φίλων; ἔστι δὲ τοῦτο [illegible].

Χρῆν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔχρην, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ, χρῆν δ᾽ εὐθὺς [illegible] δὶς παισὶ δίδου, καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible]. ὥσπερ τὸ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible], καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible], οὕτω καὶ τὸ χρῆν, ἀντὶ τοῦ ἔχρην, καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐστί. τὸ αὐτὸ γίνεται ἐπὶ τοῦ [illegible] χρῆν. καὶ ἐπὶ ἀπαρεμφάτου, ἀντὶ τοῦ χρῆσθαι. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ, χρῆσθαι τὸ χρῆν σφ᾽ [illegible] ἀνθρωποσφαγεῖν. χρῶνται δὲ τούτῳ ποιηταί, λογογράφοι δὲ τῷ χρῆναι ἀεί. Χρῆσαι, δάνεισον. Χρῆς, θέλεις, χρήζεις. Χρῆσαι, [illegible]. Χρήσαιμι, χρήσομαι, χρῶμαι, ὁ μέλλων χρήσομαι. ὁ μέσος ἀόριστος ἐχρησάμην, ἡ μετοχὴ ὁ χρησάμενος. ἰστέον δέ, ὅτι τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν δηλοῖ τὸ μαντεύειν, ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, τὸ χρείαν ἔχειν καὶ συντάσσεσθαι ἀεὶ δοτικῇ. Χρυσηΐς, οὐκ ἐν τοῖς χρόνοις πολλοὺς ἠχμαλώτευσαν, ὥσπερ [illegible] ὡς [illegible], ἀλλ᾽ ἐκ τῆς [illegible] λαβοῦσα, ἀποσταλεῖσα παρὰ τοῦ πατρὸς χρήματα, ὡς [illegible] προσφέρειν [illegible]. κατὰ δὲ [illegible] ἑορτὴν [illegible] ἐπιλαβοῦσα, ὁ μέν τι [illegible] πολεμαρχῶν, καὶ τὰ περὶ τὴν [illegible] λαϊζόμενος, καὶ ταύτην [illegible] καὶ τὴν χρυσηΐδα μετὰ τῶν ἄλλων [illegible]. ἱστοροῦσι δὲ [illegible] ἐκ τῶν [illegible] ἢ χρυσηΐς

ἀλέξειν, οὔτε [illegible], οὔτε ἐπὶ [illegible] ἐλθοῦσα, ὡς ὁ τὰ κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ [illegible], ἤτοι [illegible] ἀνδρομάχης οὖσα. Χρέσω, τὸ εἶμι χρέσομαι χρῶμαι. τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ [illegible] σημασίας, ὁ μέλλων, χρήσομαι, χρήσῃ τὸ δεύτερον. Χρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ χρῇ λέγουσι [illegible].

Χρῆσθαι, καυχᾶσθαι, πράττειν, προσφέρεσθαι, χρησμῷ χρῆσθαι. Χρηθήσεσθαι, χρησιμεύσειν. Χρέσθων, ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν ἀττικοὶ λέγουσιν, [illegible] καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυικῶν ἐν τοῖς προστακτικοῖς παθητικοῖς. οἷον ἐλέσθων, [illegible], καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐπὶ δὲ ἐνεργητικῶν, οὐ δυικαῖς τῶν προστακτικῶν χρῶνται. οἷον ποιείτων, λεγέτων, ἀλλὰ γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν μετοχῶν. ποιούντων γὰρ λέγουσι καὶ λεγόντων, λαμβάνοντες [illegible] τὸ [illegible], καὶ τῶν λεγόντων [illegible], ἢ ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ λεγέτωσαν. εἴθισται δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, οὐ θηλυκοῦ γένους οὔσης τῆς τοιαύτης γενικῆς, ἀλλ᾽ ἀρσενικοῦ.

Χρησιμεῦσαι, μὴ λέγε, ἀλλὰ χρήσιμον γενέσθαι. Χρήσιμον, τὸ ἐπιτήδειον εἰς χρείαν, ἤγουν τὸ συντελοῦν εἴς τι.

Χρήσιμος, καὶ χρεῖος ἀττικοί. ὁ χρεῖος δέ, ἤγουν χρήσιμος καὶ τὸ χρεῖον, φιλοσόφων καὶ ποιητῶν. φασὶ δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ χρεώ, τὴν χρείαν. Ὅμηρος, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο. Χρῆσις, παρὰ τὸ χρῶ χρήσω, διαφέρει δὲ παραδόσεως. χρῆσις μὲν γὰρ λέγεται, ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία. παράδοσις δέ, ἡ τῶν γραμματικῶν. οἷον τὰ μὲν Ὁμήρου καλεῖται χρήσεις. τὰ δὲ [illegible] τοῦ γραμματικοῦ, παραδόσεις. Χρῆσις τοῦ χρέος, πάνυ συνήθως Ὁμήρῳ. [illegible] τοῦ [illegible] γίνεσθαι [illegible] κατὰ τὴν [illegible] τόνον [illegible]. Χρησμολογεῖ, προφητεύει, μαντεύεται.

Χρησμολόγος, ὁ τὰ δυσνόητα τῶν χρησμῶν ἑρμηνεύων.

Χρησμῳδῶ, τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ μεταθέσει τοῦ διχρόνου χρησμῷ, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχρησμον. [illegible] χρησμόν. οὐ χρήσομαι, ἀπορήματα χρησμῶν, ὅθεν [illegible], χρησιμεύειν, [illegible] τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. Χρησμόν, [illegible]. Χρησμὸν ἔλαβον οἱ Ἕλληνες, μὴ πρότερον τὸ Ἴλιον πορθηθῆναι, εἰ μὴ τὰ [illegible] μετενεχθῶσιν [illegible] εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ [illegible] τὸν Ἀχιλλέως υἱόν, καὶ τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέους, ἅπερ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. [illegible] οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ἴλιον. Χρησμοσύνη, ἀπορία, πενία, ἔνδεια. Χρήσας. Ἀριστοφάνης τοὺς [illegible] λέγει. [illegible] συνήθεια δὶς [illegible] χρήσας καλεῖ. [illegible] δὲ τοὺς μὲν [illegible] χρήσας λέγουσι, τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρήσας. Χρηστήριον, τὸ μαντεῖον τῶν θεῶν. μαντεία δὲ καὶ μάντευμα, τὸ [illegible] μάντευμα ἀνθρώπων. χρησμός, ἡ ἐκ θεῶν μαντεία. Χρήστης μόνος λέγεται ὁ δανειστής· [illegible] οὕτω καλεῖται, καὶ ὁ ὀφείλων. Χρήστης, ὁ δανείζων, καὶ ὁ τὸ δάνειον δεχόμενος. δανειστὴς δὲ μόνον, ὁ δανείζων. Χρησμὸς [illegible], ὁ περὶ [illegible] χρησμοῖς. Χρηστοί, οἱ καταδεδιασμένοι, χρήσιμοι. Χρηστὸς μέν, [illegible]. Χρηστὸς δὲ [illegible], ὁ ἐπιεικὴς καὶ [illegible] μέν, ὁ [illegible]. φαῦλος δὲ [illegible], ποταμὸς [illegible]. Χρηστοὺς λέγεσθαι, οὐκ [illegible], οὐδ᾽ [illegible]. Χρηστοήθειαν, ἤθους ἁπλότητα, μετ᾽ [illegible] ἤθους [illegible], ἢ [illegible] ἀγαθοῦ [illegible]. [illegible] δέ, ἡ πρὸς τὸ [illegible] συνδιατεθῆναι, τὰ αὐτοῦ ὡς οἰκεῖα [illegible]. Χρηστὸν ἐναντίον ὁ φαῦλος. ἔστι δὲ χρηστός, οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ. φαῦλος δέ, οὗ ὁ βίος ἄτακτος, καὶ [illegible], ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεσθαι, ἐκ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. [illegible] ἀγαθοῦ [illegible] ἐναντίον, ὁ κακός· [illegible] καλοῦ δέ, ὁ αἰσχρός, ἤγουν ὁ [illegible].

Χρυσοῦς

κλιτέον λέγουσι τὸ ἰσοφωνεῖν. ἐν βαρυτόνοις δὲ κίνημα οὐ χαί σημα, ὡς βαίνω βαίνεσι. τὸ γὰρ περισπώμενον χαμαιπέτει. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ χραισμεῖν, τὸ ἱκανεῖν, ἢ παραινεῖν λαμβάνουσι κλιτικοί. κυρίως δὲ, τὸ βοηθεῖν. Χραμαλοῖδαι, χελῶναι, οἱ ταπεινοὶ τῶν κακῶν. οἱ δὲ τοὺς κοχλίας. Χραμβαλιασὺς, τέλως ὁ μετὰ παιδιάν. Χρᾶν, χρῆσαι, μαντεύεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Χράνας, μιάνας. Χρανίσθαι, χανθύνεσθαι, ἐπισκευάζεσθαι. Χραῦσαι λέγεται, τὸ ἐπὶ πολλῆς ῥύσεως εἰς αὐτὸν τὴν χεῖρα τοῦ σώματος, καὶ γίνεται ἐπιπόλαιον, ἤγουν πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀπὸ τοῦ χράω. ὡς ὃ ἴχνει κάθαρ, ἢ μαῖον καὶ μαστεύρω ἐπὶ χαρῶν. ὡς χάω χαύω, οὕτω καὶ λάω. οἷον ἀπολαύσοντα λάων, καὶ κατὰ πλεονασμὸν λαύω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπολαύω, καὶ λαυκανίας, ὁ λαιμός. οὕτω καὶ ἄω, πάσω πνέω, καὶ φαύω, καὶ ψάω ψαύω, καὶ ἐλάω ἐλαύω. ἐξ οὗ τὸ ἐλαύνω. Χραύσα, ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ σημαινόντος τὸ ῥέω παράγωγον χαύω, ἰδιαλόγος. Χραῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀμύξαι, ἐπὶ ὀλίγον τῇ χειρὶ ἐπιξῦσαι, ἢ προσεγγίσαι ἀπὸ τοῦ χεύω, οἷον προσκρίσαι καὶ προσξῦσαι.

Χραῦσαι, ἀγλυφανοῖς, βέλος. Χρᾶσαι, μελάνθαι, καὶ τὰ ὅμοια. ἢ χρῶσαι. Χραύω, ἐκ τοῦ χάω γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ χαύω. οἷον χαύσαι μὲν τὸ αὐτοὺς συμβάλλειν. ἔστι καὶ τὸ χάω, καὶ τὸ παρὰ Ὁμήρῳ ἐπὶ χαρμονῆς τὸ προσωπεῖον, καὶ τὸ ἐπίχαρι, καὶ τὸ χραῦσαι, καὶ τὰ ἐκ δευτέρου, χνοῦς καὶ χροὸς σαρκὸς ἐπαρεῖν ἀλλάσσει. καὶ ἐστὶ ἐκ τοῦ χάω, χῶ παλαιῶν ὀρ τὸ χαίνω. κατὰ τὸ ῥῶ, ῥαίνω. χαίτην δὲ ἀεὶ ἐπὶ τὸ ὄνομα κατὰ τὸ, ἀπὸ κάρας χαίτην κάλλος. οἱ μὲν καὶ τὸ μελάνειν διαφορεῖ, ἐς ὃ χαίτην μεταλαμβάνεσθαι. αὐτοῦ γὰρ τὸ μὲν μελάνειν τὴν ἐπιλοιπὴν, ψογερὸν ἦν. τὸ δὲ ἐκβαλεῖν, ἀπαγγέλλουσι τὰ χαίτας. ἐμέλλον ἀμαυρῶ, πεχυλὼς ἦν. ὡς ἐπισημαίνεσθαι τὰς ἀναλαβὰς ἐρρέθη. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ χάω, καὶ χῶ καὶ χαίνω. ἔστι καὶ ἕτερα ὁμοία συνωνυμία παραγωγή ἐν τῷ χαίνειν, τὸ ἔστι λέγειν ἰδιῶν, οὗ καὶ Ἀθηναῖος μέμνηται. οἷον πάντα ταῦτα ἐπεχάνομεν, καὶ ὅμοιοι τὰ χραθεῖν μιμοῦσι καὶ εὐσειλεῖα. ἐστὶ δὲ χέω, χῶ τὸ χωρῶ. ἐξ οὗ τὸ χαίνω, κατὰ τὸ χῶ χαίω, τὸ δὲ χάω, πλεονασμῷ τοῦ υ, καὶ αἰολικῇ ἐπενθέσει τοῦ ι, γίνεται χραύω. ὡς δὲ ἐκ τοῦ εἰρημένου χῶ γίνεται ὁ χώμα, τὸ ὄγκημα, οἷον τὸ χείλωμα, ἀλλὰ δὲ καὶ αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ Ἀθηναίου. Χράω χῶ, ἐπισκύς, τὸ λαμβάνειν, καὶ τὸ μαντεύω, ἴχνος ἴχνευ παρατατικὸς χρῆσαι μέλλων, ἴχνος ἀόριστος. Ἀριστοφάνης μῦθον σὺ μάντευ, χρήσομαι, χρῆμαι ἐπισύς ἐπὶ χρείας, ἰχρώμην ἐχρώμην παθητικὸς, χρῆσθαι μέλλων, ἐχρησάμην ἀόριστος, ἐκέχρημαι παρακείμενος. ἐχρησάμην παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἀνεχρησάμην. ὡς τ, τὸ ἐχρησάμην. Χρέα, λαλεῖται, μαντεύματα. Χρεωγοὺς, ὁ τὸ ἴχνος ἐτέρου τὴν ὀφειλέτην ἄγων. Χρεία καὶ χρέος, ἀπλικὸς χρεῖος δὲ, ἤγουν ὁ χρεῖος. καὶ τὸ χρεῖον, φιλοσόφων καὶ ποιητῶν. Σοφοκλῆς, χρὴ ἢ λέγειν, ἤγουν χρέσιμα.

Χρείω, πλεῖστον ἀεί. ποιεῖ δὲ καὶ τὸ χρέος. Χρεοῦ, ἐπιτελεῖν. Χρεία γὰρ κυρίως. ὁ δὲ ἰνιζ., χρεὼ λέγει. χρέος δὲ εἰ στρατικοί, πολλάκις δὲ καὶ χρῆμα. Χρεῶ, ἢ χρεία, ἢ χρεώ, ὡς κλαίω καὶ κλαίω. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι χρέω βουλῆς ἐμῆ καὶ σοῦ. Χρεώ, τὴν χρείαν φασὶν οἱ ποιηταί. Ὅμηρος, καὶ μὲ λεπτόγαστρον ἐς αὐλὰς χρειώμενον ἑορταῖς τετράδιον. ὁ καὶ τὸ μετὰ χρείαν, καὶ μοῖραν λεγόμενον, καὶ ὁ μέλλων.

Χρεία, ἡ χρησμολογία, οἷον λειψάγγος. παρὰ γὰρ τὸ χρέος χρεία, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι χρεία. Χρείων ἔφαινε μαντεῖος, χρησμωδὸς ἐπιτεθεὶς καὶ τελείως, λέγεται Ἀπόλλων. Χρεμέθω, ὁ γῆ, ὡς Καλλίμαχος. Χρεμέθω, ἤχει. Χρεμετίζειν ἐπὶ ἵππων. ἀπὸ τοῦ χρέμω, ἐπὶ ἤχου. καὶ βρεμᾶσθαι, βρυχᾶσθαι ἐπὶ λέοντος. μυκᾶσθαι, ἐπὶ βοός, διὰ τὸ ι ψιλοῦ, καὶ μυκᾶσθαι. μηκᾶσθαι δὲ, ἐπὶ αἰγῶν, διὰ τοῦ η. ἀφ' οὗ μηκάδες αἶγες ὀνομάζονται.

ὁ μέρος. καὶ φρυμάττεσθαι, ἐπὶ τῶν αὐτῶν διὰ τοῦ τ, καὶ φριμαγμός. γρυλλίζειν, ἐπὶ χοίρων. ὑλακτεῖν, ἐπὶ κυνός. βαύζειν, ἐπὶ τῶν σκυλακίων. βληχᾶσθαι, ἐπὶ οἰῶν. ὠρύεσθαι, ἐπὶ λύκων. ἐξ ὧν δὲ ὄνομα ἐστὶν ἴδιον ὄνομα τῆς φωνῆς, οἷον ὁρᾶτε, παρδάλεις, καὶ τὸν πιθήκων. τὸ βρυχᾶσθαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν μικροτέρων, οἷον ἀλωπέκων καὶ ζώων, ὥσπερ ἄλλην ἐπιταράττεσθαι. βοᾶν δὲ καὶ φωνεῖν, καὶ ποιητικὸς βρυχεῖν, ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου φωνῆς τὸ ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τοῦτο ἐπὶ τῶν μεγάλῃ φωνῇ καλούντων λυσσ. λέγειν δὲ καὶ φθέγγεσθαι, καὶ διαλέγεσθαι, καὶ λαλεῖν, καὶ αὐδᾶν, ποιητικῶς τοὺς ἀνθρώπους λέγειν, ἤγουν διὰ προφορικοῦ λόγου. Χρεμῆδαι. Χρεμέθης, ὄνομα ποταμοῦ. Χρέμπτειν, ὁ ἀπὸ τοῦ χρέμω. ἔστι δὲ καὶ τὸ χρέμψιν, ὁ ἀπὸ ἐκπτύειν. Χρεμύς, ὁ ὄνομα ἰχθύος. Χρεμψιάτροι, οἱ εἰσιόντες εἰς ἰατρεῖον. Χρεοκοπεῖν, χρεοκόπων. Χρέος, ἀρχαιοτέρω τοῦ. Χρέος, οἱ μὲν ἐπὶ ὀφειλῆς, ὁ δὲ ἐφέσεως οὐκ ὀλίγοι τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ χρέος τι, χρῆμα. καὶ αὐτὸ ἡ χρεία. οἷον, ἦλθον τειρεσίαο κατὰ χρέος. ὅπως δὲ ὁ τειρεσίαο κατὰ χρέος, ἀντὶ τοῦ χρησμοῦ ἀξίωμα. Χρέος ὀφειλὸ, καὶ τὸ χρέος ὀφειλόν, τὸ χρεωφειλέτην συμβαίνοντι. τοὺς αὐτοὺς δὲ ἐνίοτε ὄντα τοῦ ὀφείλειν, καὶ τὸ ἐφ' ἕλεον. διαφέρει ἐπὶ τάχει προσφορᾶν, καὶ καθὸ οὐκ ἀεὶ ἐπὶ χρέους τὸ ὀφειλεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀπλῶς αὐξανομένως ἐννοεῖς. Χρεῶμα, ῥεῦμα. Χρεὼ πάντας ἀχαιοὺς ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς βουλῆς, ἀντὶ τοῦ χρεία βουλῆς ἀγαθῆς, ἢ χρεία βουλῆς εἰς πάντας ἀχαιούς. χρεὼ, ἰωνικὴ λέξις, περὶ λόγον αὐτοῦ προσώπου. Χρεώμενοι, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχαίαν, ὥσπερ καὶ τὸ μιμνήσκω. οὐ τὸ ἄνευ δίχα τοῦ ε, ὡς δηλοῖ τὸ πλείονος ἐφ' ἑλεῖ, οὗ δηλονότι μιμούμεθα. Χρεώμενος, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχαίαν.

Χρεωστῶ, ὀφείλω, ὀφλισκάνω, ὀφλῶ. Χρεών, ἔστι μὲν μετὰ τοῦ ἄρθρου τίθεσθαι, ὄνομα δέ ἐστι μεταβλητὸν, ὥσπερ καὶ τὸ ἴδιον. μετὰ τοῦ ἄρθρου λαμβανόμενον, ὄνομα δέ ἐστι. χωρὶς δὲ τοῦ ἄρθρου ἐπίρρημα. Χρεὼν γὰρ ἐστι γενέσθαι, ἢ δεῖ, λέγομεν, σημαίνει δὲ τὸ πρέπον, καὶ ὀφειλόμενον, καὶ ἀκόλουθον. μετὰ δὲ τοῦ ἄρθρου λαμβάνεται ἐπὶ θανάτου. Χρεωφειλέτης, ὁ τὸ χρέος ὀφείλων. Χρὴ, δεῖ. Χρὴ δεῖ. εἶμαι νῦν γοῦν θεωρεῖται, ἐκ τοῦ ποιεῖσθαι τὸ χρὴ ῥῆμα ἐν, ὡς καὶ ἡ ἑρμηνεία πάντα δηλοῖ. λόγου γὰρ εἶναι ἀντὶ τοῦ δεῖ καὶ πρέπει. δεῖ καὶ ὀφείλει πληροῦσθαι κατὰ τὸ κατ' ἄλλον, καὶ ἔξω, καὶ τὸ κατ' ἄκρον ἀπλᾶ πυρὰ Σοφοκλεῖ. ἐν δὲ ὡς δηλοῖ καὶ ὁ τόπος σύνταξις ἀπαρεμφατικὸς παραλαμβανόμενος, ὁ ἐχρῆν. καὶ τὸ χρῆν, μονοσυλλάβως λέγεται, παρὰ τε Εὐριπίδῃ, καὶ Σοφοκλεῖ. καὶ οὕτω μὲν ἐχρῆν πληροῦσθαι τὸ χρῆ. ἴσως δ' ὀφείλει πρὸς ἀναλογίαν τὸ χρῆ, ὁ ἐστι μαντεύεσθαι. οἷον χρῆμαι ποιεῖν φησί. ἐκ δὲ τοῦ χρῆναι ἀποσχεῖν αὐτὸ φυλάξαι ὅρ ἐπεῖθεν τέλος. γράφουσι δὲ οἱ παλαιοὶ δίχα πλεονασμοῦ, ὅτι πᾶς λέμμα διπλοῦν λαμβάνει ἐν ῥήμασιν, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πάθη ἀπαθῶς, τὸν δὲ τὸ καταλειπόμενον εἰ δὲ ἀπὸ τέλους, ὅρισαι αὐτὸν, ἐν ῥηματικὰς διαλαλεῖ κατὰ τὸ ὧ, ὅτι. ἢ κατὰ τὸ ὅμοιον τὰ, ὅπου ὅθεν Ἀρίσταρχος. δὲ ἐκ δεῖξαι λόγον, καὶ εἰπεῖν ἐκ τοῦ χρῆναι χρῆ. χρῆσιν, ἐναπαρέμφατον τῷ ρε, ὄφρεσιν ἀντὶ Ἀρισταρχείων, καὶ ὥσπερ τὸ ἐλεῦ, ἐμοὶ, ὡς τὸ ἰδεῖν μοι κώνευρος, μεθ' ὑπερβολὴν εἰς ἐπίρρημα ἐξ ἔσχεν καὶ οὐ τοῦ ἐστὶ συμπέφυκεν, οὕτω τοῦ ἐκεῖσε καὶ τὸ χρῆ. καὶ εἰπεῖν ταῦτα πιθανῶς ἔχει, ἢ γεῶν ἀρκεῖ καὶ τὸ ἀπόχρη βαρυτόνως, ἀναφερόμενος τοῦ τόνου τῆς τὴν σύνθεσιν, ὅπου ἐν ῥήμασιν οὐκ εἰώθει γίνεσθαι. ὡς δῆλον οὐ μόνον ἐκ τοῦ σύνθεσθαι καὶ ἀποσιωπῆσαι καὶ τῶν ἐπιφώνων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ συμπεπλεγμένου καὶ ἀποστροφῇ. ὡς δὲ ῥῆμα ἐστι κυρίως καὶ τὸ ἀπόχρη, φαίνεται ἀναλύεως ἐκ τῆς κατ' αὐτὸ συντάξεως τοῦ ἀπόχρεσι, καὶ ἀποχρῶν. ἐξ οὗ ἀποχρώντως ἐπίρρημα. Χρὴ, ὀξυνόμενον ἐπίρρημα

σμὸς τελῶν ἐκαλεῖτο χοῖνιξ, καθ' ὁμοιότατα ἴσως τῆς κατὰ τὸ οἶκον στρογγυλότητος. οἱ δὲ παλαιοὶ ἁπλῶς οὕτω φασὶ χοίνικας, χαλκίας πέδας, ὧν εὐθεῖα ἡ χοῖνιξ παρωνομασμένος ἐκ τοῦ χοινικος. Χοιροκομεῖον, ὁ ἐχῖνος. Χοιροκομεῖον, λεπτὸν ἐκ πλεκτῶν, ὡς ὀρνιθοτροφεῖον. Χοιροθλὶψ, ὁ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποθλίβων. ἢ παρὰ τὰς χοιρίνας, ὡς φιλοδικαστῶν, τὰς χοιρίνας πιέζοντα κωμῳδεῖν. Χοῖρος, κατωφερὴς εἰς ἀφροδίσια. εἶδος κατὰ Αἴλιον Διονύσιον καὶ κάπρανα γυνὴ, ἢ ὀρχοῦσα πρὸς μίξας. χοῖρος καὶ χοιρίδιον καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. νῦν δὲ χοῖρος φαίνεται, τὸν τρόπον σημαίνω, ὅτι χοῖρος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. ἔτι δὲ καὶ κύσθος. Χοῖρος, ἡ σῦς. ἐπὶ παντὸς χοίρου λέγεται ἀδελφὰ τὰ ἔντερα. χόλικες δὲ, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἢ βδελυρίων τις ἀπέκτανε χολίκων ἐπιθυμῶν. Χοῖρος καὶ σῦς ἡ σῦς, ἐπὶ παντὸς χοίρου. χλοῦνος δὲ, ἡ μονιὸς, καὶ χαυλιόδοντες, ὅτι κάπρος, ὁ ἄγριος σῦς. ἐπὶ δὲ τὸ μὲν χλούνης, καὶ μονιὸς, καὶ χαυλιόδοντας οπιττῶν. τὰ δὲ ἄλλα λογοχάρων. Χοῖροι τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Δωδώνῃ ἐθύοντο, ὡς λυμαντικοὶ τῶν ἐκείνων ἀργυμάτων. Χοιροσφάγος, θύτης. Χοιροτροφεῖον, πύλισμα γυναικεῖον, καὶ συφεὸν. Χοιροφόραμα, χοιρίδιον.

Χολᾶ, ὀργίζεται. χολᾶται ἐκ τοῦ χολὴ γίνεται χολάω χολῶ. ἐκ δὲ τοῦ χόλος γίνεται χολόω ὅθεν χολωθεὶς, ὀργισθείς. χολὴ καὶ χολὰ, ἐπὶ μανίας. Χολάδας, τὰ ἔντερα λέγει Ὅμηρος, ἐπεὶ εἰς αὐτὰ σφύζει ἡ ξανθὴ χολὴ, καὶ διαθερμαινόμενος ἐρεθίζει τῇ δριμύτητι ἀπεκρίνεσθαι τὰ περιττώματα. Χολάδες, οἱ μόνον παρὰ τῶν ξανθῶν χολῶν, ἀλλὰ παρὰ τῶν κοιλότητα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, εἰσὶ κοιλάδες τινές. κοιλία γὰρ τὰ ἔντερα ἐστιν, ἢ καὶ εἰς τὸ φέρεις. ἣν κόλον λέγεσθαι φασί. Ἀθήναιος αὐτὰς κατατιθεὶς ὥσπερ κοιλάδας τινάς. Χολαδίκ, ὁ χολαίζων.

Χολαίνω, στρέφω, σκιμβάζω. Χολαίνοντα, ἀναθέοντα.

Χολαργεὺς, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. καὶ χολαργεῖα, καὶ χολαργεύς. Χολὰς, ἑορτὴ Διονύσου. Χολέρα, ἐπειδὴ κάτωθεν διὰ γαστρὸς, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος ἐκκρινεῖται.

Χολέδιον, χολὰς ὀργισῶ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χολὰ, μανία, πικρία. Χόλικες, τὰ τῶν βοῶν παχέα. ταῦτα οὐχ ἑψόμενα, ὡς τὰ ἄλλα σῶμα. ἐνίοις δὲ φασι χολίκια, οἷον ἰχθύας. Χόλικες, τὰ παχέα ἔντερα. χόλιξ δὲ καὶ ἐντέρων, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐκ παραλλήλου ταὐτό. ταῦτα δὲ ἐγκατάλειπεσθαι κρέατα, ἔντερον δὲ, ἡ κάτω κοιλία. Χόλιξ, κοιλίαις. Χολοβάφινον. βοῦν λέγεται ἅμα μὲν ἐκ τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτω, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Χολὸν, πικρὸν, χολωτὸν.

Χόλον ἐμπίσθη, παρ' Ὁμήρῳ, νόος μὲν γὰρ. οἷον τὸ χολοῦσθαι. τὸ δὲ παύεσθαι τοῦ χόλου, ἀλέξασθαι. Χόλος καὶ μῆνις παρ' Ὁμήρῳ, ὁ διαχαλῶμεν κατὰ σημασίαν, ὁ καὶ πρῶτον εἶπεν, ὁ καὶ ἄλλως λαμβάνεται, ὡς ἐβλάβημα. ὁμοίως τὸ πόλεμόν τε, μάχην τε, θάνατόν τε, μόρον τε. Χόλος, ὀργὴ διὰ τὸ λοῦσθαι. Χολοῦται, πικραίνεται, θυμοῦται. Χολωσίμων καὶ χολωσίμοισι, ἐκ τοῦ χολόω. οἱ γὰρ φωνῆς ἀποβολὴν τοῦ τὸ εἰς ων ἀπαριμφάτων καὶ προσθήκῃ τῆς μι ποιοῦσιν εἰς μιν τὰ ἀπαρέμφατα. οἱ αἰολεῖς δὲ, εἰς μεναι. οἷον τέλθεν τιθέμεν τυπτόμεναι αἰολικῶς. χολώσεν, χολωσέμεν, χολωσέμεναι.

Χονδρὰς, χονδρὰς. Χονδρίον, πίναξ, χέραμος. Χονδρίω, σεμίδαλιν τινί. Χονδρίλη, ἄγριον ἐκ λάχανον.

Χονδροκτόνια, μύλον, ἴσον ὁ χονδρὸς κόπτεται. Χονδρὸς, στρογγύλος. οὗτος ὁ ἅλιξ, ὁ παχὺς, ὁ μωρὸς. Χόνδρος, ποτήριον χαλκεῖον. Χοραγεῖον, διδασκαλεῖον. Χορδάψατα καὶ χορδαὶ, καλοῦνται τὰ ἔντερα. Χορδὴ, παρὰ τὸ χορδεύειν. χορδὴ δὲ ἐστι τὸ λεπτὸν ἔντερον, ὃ εἰώθασι πληροῦν οἱ μάγειροι χορδὰς καλοῦσι τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων. Ἀριστοφάνης, γάστρις καὶ χορδῶν. διὰ δὲ ἐνταῦθα εἰς ἐστιῶντας παραθέντα καὶ χορδεύσαντα, τουτέστιν εἰς θήκας ἐμβαλόντα τῶν κάλων. Χορδευτὸς, καὶ χορδευτὴς, ἐστίαμα. Χορδεῦσαι, κατακόψαι, τεμεῖν. Χορδὴ καλεῖται, ὁ παχὺ ἔντερον ὅν τριβάτο. Χορεῖα, ἀπὸ τῆς κινήσεως χοροῦ λεγομένου ὑπὸ Ἀπόλλωνος, χορείη μέλπον ἀοιδῇ. Χορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμὸς ἦν, καὶ αὐλημά ἦν, καὶ μέρος τι χορικόν, καὶ ὁ κολυμμα τὸ συγγενόμενον ἐν τῆς καλίας. Χορεῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν τριχρονος, οἷον λόγος. καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς μᾶλλον ἐχρῶντο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ. Χορεύει, μελῳδεῖ, βακχεύει, ὀρχεῖται. Χορεύω, χορεία, χορευτὴς, χορευτός. Χορηγεῖον, τὸ ἀφ' οὗ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. ὅθεν καὶ χορηγία, ἢ ἐκ ὅσος ἐν ταῖς ἑορταῖς γινομένη. Χορηγοῦ, τὸ ἀπὸ ἱμαντοῦ καὶ χορὸς ἀνάγειν καταβάλλω. Χορηγὸς, ὁ τοῦ χοροῦ ἄγων. Χορηγία, δόσις. Χορηγὸν, παρόν. Χορηγὸς, διδάσκαλος, καὶ ὁ ἐπὶ ἑορτῶν ἐν τῶν ἰδίων τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. Χόρια, τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἔντερα. ἄλλοι τὰ μέλιτι καὶ γάλακτι γενόμενα βρώματα. Χορίαμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς ἑξάσημος, οἷον ἐσφορίων. Χοροιμάλα, καλῶς χορεύουσα. Χοροιτυπος, ὁ χορευτὴς, ὅτι ὁ τύπτων ἐν τῷ χορεύειν τὸ ἔδαφος τῶν ποδῶν, ἢ ὁ τύπτων τὸ ἔδαφος. Χορὸς λέγεται, ὁ τόπος τοῦ χορεύειν, καὶ τῆς ὀρχήσεως, καὶ ὁ χορευτικὸν πλῆθος. καὶ ῥῆμα τὸ χορεύειν. Χορὸς, ἐνίοτε σημαίνει τὸ χορευτικὸν πλῆθος, ἐνίοτε δὲ τὸν τόπον ἐν τοῖς ποιήμασι δεικνύμενον, ὡς τὸ πίπλεγεν δὲ χορὸν. ἐνίοτε τὸ κατὰ τοὺς ποιητὰς χοροὺς ἔργον, ὅπερ ἐστὶ τὸ χορεύειν.

Χοροστασία, χορός. Χοροῦ ἐστίασις, χορὸν τρέφει. Χορταιοβάμων, χορτασμὸς ὃ ἐνδύμα ὃν σπίλωσι. Χορτάσω, παρὰ τὸ χόρτον, ὃ παρὰ τὸ χόρτον, τὸ παραβαλλόμενον βίᾳ ὑποζυγίοις. Χορταῖος, δασὺς χιτὼν, οἷος τῶν σκιλλίων. Χόρτον, εὐρεινὸς τὸ ἀφρίσματα. Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῷ χόρτῳ τιθεσθαι, ὁ παρὰ τὸ κεῖρε χόρτος καὶ χόρτος. καὶ χόρτος αὐλὸς, ὁ τῆς αὐλῆς ἱερός. Χοῦς, αἱ κατὰ ἀγορὰς ἐπαγγελίαι.

Χουνὸν, χολόν. Χοῦν καὶ τροχοῦν, ἐπιδοσί. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, ἐπιτηρεῖσθαι μέλλοντες τροχοῖς εἰς ἐπιθάλασσον.

Χοῦς, ὁ λιπὼν ἐκ γῆς, ὁ κονιορτὸς, ὁ καὶ κονιάσος λέγεται. Χοῦς ἔστιν, ὁ παχύτερος τῶν στοιχείων φύσις. οὕτω τοῖς ὅσαι ἐστὶ χοῦν βάλῃ κατὰ γαστρί μοι. Χοῦς. Ἀριστοφάνης, εἶπεν χοᾶ. χοῦς μέτρον ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας δώδεκα. ἐπὶ δὲ τῆς ἑορτῆς ἀθηναῖοι, ἀνάκειται δὲ ἀπὸ ὑπογυίας αἰτίας. ὀρέστης διὰ τὴν τοῦ μητρὸς ἀναίρεσιν, ὅπερ εἰς ἀθήνας ἦλθε τὸ πανδίονα συγγενοῦς καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε τότε βασιλεύων τῶν ἀθηναίων, καὶ αὐτὸν καταλαβὼν εὐωχίαν ἐνῆν δημοτελὴ, ἐποιήσατο ὁ ἑκάστῳ παραθεῖναι τὸν ὀρέστην αὐτοῖς κενωθῆναι, πάσαντο δὲ ὑπὸ καὶ τρισὶν ἔχοις ἀσεβεῖς ὁ μεμιασμένος, καὶ καθαρὸν τῷ αὐτῷ τῶν φόνων, ὡς ἐμιάνθη αὐτὸ ἱερατεῖον πίνειν, ἵνα ἐκ τῶν κεκλημένων παρέξαιτο χοῦν. Χουμένος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Χρᾶ, χρῆσε, ἐπείγε. Χραίνει, μιαίνει. Χραίνει, μολύνει, σπίλοι, χέει, μιαίνει, ῥυπαίνει. Χραισματίσαι, ἀρκέσαι ὡς ἵππος. Χραισμεῖν, ὁ τὸ ἵππων φωνή. Χραισμεῖν, ὁ ἐστι βοηθεῖν, καὶ φυλάσσων, χραισμεῖν. χραισμῶ, ὁ λείπω ἐκ ὀξεῖα ἐχόμενον, τὸ ἀπαρέμφατον χραισμεῖν, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον χραισμεῖν. Χραίσμη τί μοι, βοηθεῖ τί μοι, ὅ τι βαρύτονον τὸ χραίσμω, ὡς βαίνω βαίνει. τὸ γὰρ περισπώμενον, χραισμεῖν. Χραῦσαι, σχίσαι, χρῦσαι, ἐπιπιάχειν. Χραίσμηις μοι, βοηθήσεις μοι. τὸ γὰρ χραισμεῖν

προσέλαβε τὸ ι. ἡ δὲ χιὼν κατ' ἄλλην ἀναλογίαν ἔξωθεν τοῦ ἐν μαλακοῦ. ἔτι δὲ ἡ χιὼν, ἐπιπαγὶς ὕδατος [illegible] γῆς. Χιονοβόλεῖται, λευκανθίζεται, λαμπρύνεται.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Χαλαζᾷ, εὐτραφής. Χλαῖναι καὶ ῥήγεα ἔχειν, αἰολικὸν χῦμα καὶ δωρικόν. καί εἰσι παρὰ Πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά. ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ οὐκ ἂν οὕτω φράσειεν, ἀλλὰ διὰ τὰς χλαίνας ἐρεῖ ἂν, ὄχθοντο πλουσιωδέστερον. Ἄλλως.

Χλαῖναι, περιβλήματά φασιν εἶναι ἐκεῖνας λέγουσι ὅτι καὶ διὰ πλεονασμὸν, ὡς ἂν χλίον χλαινίναι. ὃν πρὸς διπλοῦν, αἱ ἁπλοΐδες. αἱ δὲ τάπητες πολλαχοῦ φαίνονται ὑποχεῖσθαι κατά τε [illegible] τραπεζῶν. ἐστίαζοντο καὶ τὰ καλούμενα ἐπιχέεια. διὸ καὶ ὁ πολλὰ ἐτυμολογίαν ἐκ τοῦ παστάδι αὐτὰ πλάσας. εἰ δέ τις μάθοι ἐν τοῖς ἑξῆς δύναται εἶναι, καὶ ῥήγεα ἐμβαλεῖν, κορέσαιτ' ἂν δῆθεν τάπητας, ἔτι δὲ καὶ ποιεῖ τοὺς τάπητας, οὓς οἱ παλαιοὶ μετὰ βολαῖς λέξιν, ὃν πρὸς ὃν φράζοντες, ἐφαπλώματα ἐρμηνεύουσι, συγχρώμενοι ἐκ τοῦ ἐφύπερθεν. λέγονται δέ φασιν οἱ τάπητες, καὶ δαπίδες, παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ τίθεσθαι. τὰ δὲ φάρεα γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἱμάτια. χιτῶνες δὲ, ἐνδύματα, ἐπιβλήματα, καθὰ καὶ ταῦτά φασιν οἱ παλαιοί. Χλαμὺς, χλαῖνα. Χλαμυραὶ, τρυφῶσαι, χλιδῶσαι. Χλαμυρὶς, [illegible]. ὁ κύριος Βρόμος. Χλαμὶς, τρυφερὰ, ὁ χιτών. Χλανίδιον. καὶ χλανίσκιον λέγομεν. Χλανίσκαι, αἱ ὁρμαὶ πλείονες.

Χλανίδες, λεπτὰ ἱμάτια. Χλάνος, τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δέρος. Χλαρὸν, κόχλαξ. Χλάδα, [illegible] ἐν ἐλαίῳ.

Χλαρὸν, ῥοπαλὸν, λεπτὸν, τρυχαλίον, ὑγρόν. Χλιαίνεται, θερμαίνεται. Χλιαρὸν, χλιδὸν, θερμόν. Χλαμύραι, χλιδῶσαι. Χλευάζω λέγε, καὶ χλεύη ἡ ἀπάτη, καὶ χλευασία, χλευασμὸς μακίτι. Χλιδὸν, κόσμον, σειραδὸν, πλαδῶντα. Χλίδος, σπάλαξ, θαλλός, ἰοῦχος. Χλιδὰ, φρίκη, ῥῖγος, τρυφὴ, ἢ καλλωπίσματα. Χλῆδος ἀρσενικῶς, ὁ σωρὸς τῶν ἀποκαθαρμάτων, καὶ ἡ τῶν ποταμῶν, καὶ μάλιστα ἡ τῶν χειμάῤῥων πρόχυσις. ὅθεν χέραδος λέγεται διὰ τὸ ι. Χλιαρὸν ὕδωρ, τὸ μέτρια θερμὸν, μήτε πάνυ ψυχρὸν διὰ τοῦ ι. Χλιδὸς, [illegible]. Χλιδῶνες, κόσμοι ὃν αἱ γυναῖκες περὶ τοὺς βραχίονας εἰώθασι φορεῖν, ἢ τοὺς τραχήλους. Χλιδανόστερον, πλέον τὰς περὶ τὰς κόμας ἔχοντα. τινὲς περισκελίδας. Χλιδῶ, τὸ τρυφῶ, καὶ βλακεύομαι. καὶ χλιδὴ, ἡ βλακεία, καὶ ἡ τρυφή. Χλιάνας, ἀττικοὶ, οὐ χλιάνας.

Χλίω, θρύπτω. Χλιαρὸν, τὸ ὑπόθερμον. Χλόη, βοτάνη.

Χλοάζουσα, γαστρίζεται. Χλοερὸν τὸ λεῖον, ὁ ἐπ' αὐτοῦ. καὶ χλοερὸν. χλωρὸν ἢ καλόν. Χλοάνεις, τοὺς κυλάμασιν, ἐν οἷς ἀποχέονται χωνεύματα. Χλοάουσι, βλαστάνουσι. Χλοῦν, θαλλοῖς, καὶ μαλακίαις. Χλοιδᾶν, διελκεσθαι καὶ τρυφᾶν. Χλοιδῶσι, θρύπτονται. Χλόη, παρὰ τὸ φλέω, τὸ ἀναπίμπλημι φλέω, καὶ χλόη, ἤγουν τῆς ἀναπιμπλαμένης, καὶ αὐξανομένης. ὅθεν καὶ χλοῦναι, οἱ σύαγροι, οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐνάζεσθαι καὶ διατρίβοντες.

Χλοιοῦνται, ὅτι καὶ χλωραίνονται ἔλεγε, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Χλοαροῖσι λαχάνοις, τοὺς κεκαυλίοις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Χλοὸς, χλωρίασις, ὠχρότης. Χλοαιὸς, ἰχθὺς ὑποῖσινον.

Χλουνάζειν, κινύρεσθαι. Χλοῦναι, λωποδύται, οἱ τῇ χλόῃ ἐγκρυπτόμενοι. Χλούνης, ὁ κάπρος, καὶ χαυλιόδους, ὁ ἄγριος σῦς λέγεται. Χλούνην, κατὰ τὸ ἔτυμον χλοεύνην, τὸν ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον, εὔτροφον, ἢ τὸν ἀφρικόν. οἱ δὲ τὸν μίαν. ἄλλοι δὲ τὸν ἐπὶ χλούνη χωρίῳ οὕτω καλουμένῳ ἐνδιατρίβοντα. Χλοῦς, ὁ χλωρότης, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χλυνὸς, χροιός. καὶ χλοῦς, ὠχρότης. Χλοερὸς, ἐριθαλὲς χλωρόν. Χλωρὶς ἀηδὼν λέγεται, ἢ ὡς ἐν χλωροῖς φασι διατρίβουσα, ἢ ὡς ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη. ἔαρος γὰρ φαίνεται, ἢ διὰ τὸ χρῶμα. διό φασι καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ χλωραυχένες, αἱ ἀηδόνες λέγονται. Χλωροὶ, ταυτὸν ἐστι τῷ ὠχροί. διὸ καὶ τὸν ὠχρὸν πλάττεσθαί τινές φασιν ἐκ τοῦ χλωροῦ, μεταθέσει τοῦ ω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ. ἀντίκειται δὲ τοῖς ἐν πολέμῳ χλωράπιδος φυγῆς. διὸ ἐκάλει ὁ ποιητὴς, τοὺς φοβουμένους ἐν τῷ η τῆς Ἰλιάδος, ἤγουν φεύγοντας. ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον ἐπὶ ὠχρότητος ἡ χλωρότης μεταφορικῶς τίθεται, διὰ τὸ χρῶμα, ἀλλὰ καὶ προσφατόν ἐστιν, ὅτε καὶ τὸ νεαρὸν δηλοῖ, διὰ τὸ ἐν τῇ χλόῃ καθαλές. οὕτω καὶ χλωρὸς τυρὸς, ὁ νεοπαγής. ὥσπερ αὖ πάλιν ὁ μὴ διεθεὶς εἴρηται ξηρός. λέγεται δὲ καὶ γόνυ χλωρὸν, τὸ εὐθὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνορθὸν, καὶ οὐχ οἷον ἔχουσιν οἱ ξηροὶ καὶ ἀλίβαντες. καὶ λόγοι χλωροὶ, ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖοι, νέοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ, ἁπαλοί εἰσι, ξηραινόμενοι δὲ ξηροὶ καὶ σκληροὶ γίνονται. Χλωρὸς, παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ὥρα, ὁ σημαίνει τὴν μορφὴν, χαλαίωρος καὶ χλωρὸς, ὁ κεχαλασμένην ἔχων ὥραν. Χλωρὸν δέος, χλωροποιὸν, σημαίνει δὲ τὸ νέον. Χλωρότης, λαμπρὰν διατεταμένη, καὶ ἐπὶ τὸ ὑδρωπῶδες ῥέποντος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η, Ν, Ο.

Χναίει, ἐκμύζει. Χναύει, λαμβάνει, κνίζει. Χνοῦμα, τὸ βρῶμα. Χνιμύρεται, κινύρεται. Χνιαρωτέρα, χλωροτέρα. Χνισμὸς, νύξις.

Χνίω, ψαλάσσω, θρύπτω. Χνόαι, αἱ χοινικίδες, αἱ τοῦ ἄξονος σύριγγες. καὶ χνόην, τὸ τοῦ τροχοῦ ψόφον. Χνόος, ὁ ἄκανθος ἐρσίης, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἤγουν ὁ ἐν ἄλλοις, ἁλὸς ἄχνη.

Χνόος, ὁ χνοῦς τοῦ γενείου ἀρχόμενος. Χνοῦς, τὰ λεπτὰ τοῦ ἀχύρου. Χοαὶ, θυσίαι, καὶ τὸ μελίκρατον, καὶ ἔλαιον.

Χοανεύσαι, χωνεῦσαι. Χοάνη, χώνη, τύπος εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χώνευμα. Χόανος. φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. Χοάρβυλα, τὰ γράμματα. Χοὰς, τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν. Χοᾶσθαι, κατχεῖσθαι. Χοάσομαι, ἐπιξομαι. Χόασπις, ποταμὸς ἰνδίας. Χοαστικὸν, ἀπαπατεῖν. Χόλανον, οἶον ἴσθμον. Χόες, ἑορτή τις, παρ' ἀθηναίοις ἀγομένη ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φασὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἀνθεστήρια μὲν καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ πιθοίγια, χόας, χύτρας. Χοῦς, ἐκ τοῦ χέω ποτηρίου εἶδος. οὗ ἡ κλίσις χοῦς χοός, ὡς κεραμίδος, ἰατρικῶς. καὶ χοῦς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος ὁ χοῦς χοεὺς, καὶ οὐ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς. οἷον ζωμόν τι φέρε ἐν χοΐ χροῦ. αὕτη δὲ καὶ πρόχους κατὰ σύνθεσιν λέγεται. οἷον φιάλαι τε λεκανίδες χιονές τε πρόχοαι. τοῦ χοὸς, ἡ αἰτιατικὴ χόα, ὡς τὸν πειραιᾶ. Χοῦς, εἶδος μέτρου. καὶ ὁ χοῦς ὁ πηλὸς λέγεται, διαφέρουσιν ἐν πλείστοις χόες χωρίζονται. Χοῦς χέεσθαι, ἀρχὴ ἐστὶν ἐτυμολογίας. εἰ χοῦς δὲ μακρὰ ἢ χοὶ, οὐ μόνον ἐσταλη, ἢ ἀττικῶς. χοῦ θηλυκῶς, καὶ κλίνεται τὸ χοῦς. Χοῖ, χώματα. Χοίνικες, αἱ βαθεῖαι πέδαι, καὶ αἱ ἐν μέρει τροφαί. Χοινίκη τοῦ τροχοῦ, ἐν ᾗ στρέφεται ὁ ἄξων. Χοῖνιξ, μέτρον τι καὶ πέδη, ἢ τόρνος. Χοιρίσκα, τὸ χοιρίδιον.

Χοῖνον, ποτάμιον χαλκοῦν. Χοίνας, ἡ ἀερσίασθαι. Χοιρὸς, πλάσμα, τρίτος. Χοιράδες, πέτραι περὶ τὸν ἑλλήσποντον, ἃς ἐμυθεύοντο συνέρχεσθαι ἀλλήλαις, καὶ εἴργειν τὰς ναῦς εἰσιέναι εἰς τὸν εὔξεινον πόντον, διὰ δισφόγγου. Χοιρίδιον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγουσι. Χοιρίναις, ἀντὶ ψήφων οἱ δικασταὶ ἐχρῶντο. αὗται δὲ κόγχαι εἶναι θαλάσσιαι εἰσιν, ὥς φασιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσι. χοιροκομεῖον ἐστιν, ἀγγεῖον δὲ πλεκτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι φέρονται. Χοῖνιξ. λέξις δίσημος ἐπί τε σκεύους τοῦ μετροῦντος, καὶ τοῦ μετρουμένου πράγματος. οὕτω δὲ καὶ μέδιμνος, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ὁ ξέστης, καὶ ἕτερα πολλά. ἡ χοῖνιξ, σιτικὸν ἐκ μετρικὸν σταθμίων μεῖζον, τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καλούμενον μέτρον. ἐκ τούτου παρὰ τοὺς ὕστερον, καὶ διασημὸν

λωσθείσων. Χέραδος, κατὰ λέξιν ἀκαθαρσία πᾶσα συρρέουσα ἐξ ὕδατος, [illegible] μεμολυσμένη [illegible] γενομένου ἢ χειμάρρου καταφέρεσθαι. οὐδετέρου δὲ γένους τὸ χέραδος, καὶ τὸ κίναδος, ἅπαξ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου. ἕτεροι δὲ χέραδος εἶναι, [illegible] παραποταμίων ψήφων. ἄλλοι τὴν μετ' [illegible] λίθων ἰλύν, τινὲς τὰς χερμάδας [illegible] λίθων. [illegible] ἀπὸ χεῦ, [illegible] ὃ ἐπὶ ῥύπου ἐν ὕδασι φερόμενον, [illegible] κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἐξ ὕδατος. τινὲς δέ φασιν, [illegible] ὡς χέραδος. Πίνδαρος δὲ εἶπεν χεράδει παμφόρῳ. [illegible] ὅτι καὶ ἡ χεράς τὸ χέραδος, [illegible] φιλονεικοῦσι καὶ [illegible] χεράδος, [illegible] διφθόγγου, [illegible] καθ' ὁμοιότητα τοῦ τείχει τεῖχος, καὶ βέλει βέλος. Χερείων, [illegible] ὁ χείρων. [illegible] χερείονος καὶ χείρονος καὶ χείονα κατὰ μετάπλασιν. Χέρι, ἀντὶ τοῦ χειρί. Χέρεια, [illegible] συγκοπῇ [illegible] χερείονα [illegible] διφθόγγου. [illegible] διφθόγγον ἔχειν, κατὰ τὰ [illegible] ἀντιγράφων. [illegible] χερσί, ἢ χέρας. Χέρνι, χείρων [illegible] χερείων [illegible] χερείονι. ἀφ' οὗ τὸ χέρνι κατὰ συγκοπὴν [illegible] διφθόγγου εἰς ι. ὁμοίως χέρνιβα. Χέρνης καὶ χερνῆτις, οἱ διὰ τῶν χειρῶν πορίζοντες τὸ ζῆν. ὡς καὶ οἱ χερνῆται. Χέρμα, [illegible]. Χερμάδιον, λίθος χειροπληθής, ὃ [illegible]. [illegible] Χερμάδιον λέγει Ὅμηρος, τὸν χειροπληθῆ, καὶ ὃν [illegible] τὴν χεῖρα [illegible], [illegible] ἐν τῷ [illegible] ἐχέσθαι. Χερμάδες πέτραι παρὰ Λυκόφρονι, [illegible] αἰγιαλόν. Χερμάς, λίθος, [illegible].

Χερνῆσι, πτωχαῖς γυναιξί, καὶ ἀπὸ χειρῶν ζώσαις. Χερνῆτις γυνή, [illegible] ἢ ταπεινή, παρὰ τὸ [illegible] χερνῆτι [illegible]. Χέρνιβα, εἰς τὰς χεῖρας νίπτεσθαι. Χέρνιβα, τὸ ὕδωρ, [illegible] τῆς χέρνιβος [illegible], καὶ χέρνιβον [illegible]. Χέρνιβα, [illegible] χερὸς [illegible]. [illegible] ἐν τῇ συνηθείᾳ χέρνιβα φαμέν, [illegible] χέρνιβον [illegible]. [illegible] σμῆμα, ἀπὸ τοῦ σμῶ, σμήσω. [illegible] σμῆγμα, σμῆμα, εἰς [illegible] καθαρτικὸν χειρῶν. τὸ δὲ μετὰ τὴν [illegible] χειρῶν καὶ [illegible]. Χέρνιβον, Ὅμηρος μὲν [illegible] ἅπαξ εἶπεν. ἡμῖν [illegible] χερνιβεῖον, ὡς παρασημειοῦνται καὶ οἱ παλαιοί, [illegible] τοῦ ὑγροῦ [illegible] ἀγγεῖον, [illegible]. ἄλλως μέν [illegible] χέρνιβα λέγειν [illegible] κατὰ χειρῶν [illegible] ὕδωρ. [illegible] λίθος. Χερνίβων, [illegible]. [illegible] τὸ χερνίβιον [illegible] χέρνιβος [illegible] παραλαμβανόμενος [illegible] Ἀριστοφάνης [illegible] φησι [illegible] καὶ τὴν χέρνιβα. Χερόνησον, [illegible] χερρόνησον λέγουσιν. [illegible] Χερσόνησος [illegible] Ἀλέξανδρος ὁ περὶ [illegible] γράψας.

Χερνῆτις, ὁ ἀπὸ χειρῶν [illegible] τυχεῖν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ [illegible] ἀρσενικόν. φασὶ γοῦν οἱ παλαιοί χερνῆτις, [illegible] χερνῆτας ἀπὸ χειρῶν ζῶν. καὶ πάλιν χερνῆτας, [illegible]. Χερνίψ, [illegible] ἀπὸ τοῦ χερνίπτω. Χερνίψουσι παρὰ Λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ σφαγιάσουσι, θύσουσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων, οἷς καθαίρομεν τὰς χεῖρας. τὴν θυσίαν χέρνιβα εἶπεν, ὡς [illegible]. Χέρρεια, ἀντὶ τοῦ χείρονα λέγουσιν [illegible].

Χερρόνησος, τῆς Θρᾴκης χωρίον [illegible] ἀπὸ [illegible]. Χερσαία, [illegible]. Χερσόνησος, κατὰ [illegible], καὶ [illegible] βαρύνεται. τὰ [illegible] δύο συλλαβὰς [illegible] παραλήγον βαρύνεται. Χερσόνησος, [illegible] λακκὸν [illegible], ἢ μή τι χέρσος, μήτε θάλασσα. Χερσὶν ἀσπάζοντο, ἀντὶ τοῦ [illegible], καὶ εἷλκον [illegible] ὡς [illegible]. καὶ [illegible] τοῖς παλαιοῖς ὁ ἀσπασμός ἐστι. καὶ νῦν πολλοὺς τῶν [illegible] ἀλλήλοις συναντᾶν, [illegible] τὴν χεῖρα, καὶ τὰ [illegible], [illegible] χεῖρας [illegible], καὶ εἰς κύκλον [illegible] καὶ [illegible]. [illegible] ἀσπασμόν. [illegible] δὲ τῆς λέξεως ἀπὸ τοῦ [illegible], [illegible] κατὰ πλεονασμὸν τοῦ [illegible]. καὶ εἴρηται τὸ χερσὶν ἀσπάζεσθαι, πρὸς [illegible] τῶν λόγοις ἀσπαζομένων. Χέρσος, ἡ ξηρὰ γῆ. ἄρουρα, [illegible]. [illegible] ἔχειν [illegible] χωράφιον.

Χερσωθεὶς [illegible], ἐρημωθεὶς [illegible]. Χερωίς, εἶδος φυτοῦ.

Χεῦαι, ἐπιχέαι, καταχῶσαι, ἐπὶ τῶν τελευτώντων. Χευάμεναι, περιβαλλόμεναι. Χεύοντες, ἀντὶ τοῦ χέοντες. [illegible] τοῦ [illegible] φωνήεντος, [illegible].

Χεῦμα, ῥεῦμα, ὕδωρ. Χέω, [illegible], ἐπὶ τῶν ὑγρῶν. [illegible] οὐ [illegible], ἀλλὰ ἐν τῷ δευτέρῳ προσώπῳ καὶ τρίτῳ δέχεται τὴν συναίρεσιν. οἷον χέω, χέεις χεῖς, χέει χεῖ. ὁμοίως ἐν τῷ παρατατικῷ. οἷον ἔχεον, ἔχεες ἔχεις, ἔχεε ἔχει. Χεῶ, χέω, χεύσω, [illegible]. [illegible] δεύτερος ἀόριστος, ἔχεον, ὁ μέλλων δεύτερος χεῶ, ὁ ἀόριστος [illegible], ἐχύθην, [illegible], [illegible]. ὁ ἀόριστος [illegible], ἔχεα, [illegible], [illegible]. Χεῖ, [illegible]. Χι, καταχέας, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χαίνεται, [illegible]. Χηλαῖς, [illegible], [illegible]. Χηλαμάτια, [illegible] τὰ [illegible], χηλαὶ [illegible]. Χηλή, ὁ ὄνυξ. Ὧρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλήν, ἐπὶ τῶν διχήλων ζώων, [illegible], παρὰ τὸ [illegible]. [illegible], ἐπὶ τῶν μωνύχων. Χηλευτόν, πλεκτόν. Χηλοδακτυλ[illegible]. Χηλός, κατὰ τοὺς παλαιούς, [illegible] φασιν οἱ [illegible]. [illegible] λάρνακα, [illegible]. Χηλὴν [illegible] κατὰ τὸ ἄκρον [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χηλώνη, [illegible]. Χηλύβια, αἱ [illegible] τῶν δικτυοπλόκων.

Χήλωμα, τὴν [illegible] τοῦ βέλους, ἣ [illegible] ἐν τῷ [illegible], τὴν [illegible] τοῦ βέλους, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Χῆμα, χάσμα. Χὴν, γίνεται παρὰ τὸ χαίνειν, [illegible] καὶ [illegible] τῷ χῆνι [illegible] τὰ πολλά, [illegible]. Χὴν, [illegible] τοῦ γένους [illegible], γίνεται παρὰ τὸ ἠχῶ, ὁ σημαίνει τὴν βοήν, ἠχήν, ἀφαιρέσει τοῦ η. [illegible] γάρ ἐστι καὶ φωνητικόν.

Χηνίσκος, τὸ τῆς πρύμνης μέρος, οὗ ἀπαρτῶνται αἱ ἄγκυραι, ὃ καὶ τῆς [illegible] ἐστὶν ἀρχή. εἰσὶ δ' οἳ μᾶλλον [illegible] τῆς πρύμνης [illegible] ἄκρον, [illegible] αἱ [illegible] τῆς νεώς, [illegible]. χηνίσκος [illegible], ὅτι χηνὸς κεφαλὴν [illegible] οἱ ναυπηγοί, [illegible] τοῦ ἄκρου. [illegible] πλοῖον [illegible] χῆνα [illegible], ὡς [illegible] ναῦς [illegible] τῶν κυμάτων. Χηνιλεκτά, [illegible]. [illegible] χηναλώπεκας. Χήνα ὁμοῦ, [illegible] κατὰ τῶν [illegible] τοῖς παλαιοῖς. Χήνισμα, καταμύκωμα. Χηνοβοσία, χηνοβοσκία. Χήρεια, [illegible] χαλάσμα, καὶ τὸ [illegible]. Χηνοτρόφος, βοῦς, [illegible].

Χήρη, [illegible]. Χηρ. [illegible]. Χήρα, ἡ ἐστερημένη τοῦ ἀνδρός. καὶ χηρεύει, ἀντὶ τοῦ ἐν χηρείᾳ διάγει. ἢ χῆραι, αἱ ἔρημοι, καὶ [illegible] μονωθεῖσαι. ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρώσω, σημαίνει τὸ ἐρημῶ, καὶ ἀφανίζω, καὶ [illegible].

Χηραμβὰς, [illegible], χηρῶν [illegible]. Χηραμοί, αἱ φωλεαὶ τῶν θηρίων, καὶ αἱ καταδύσεις, σπήλαια. Χηραμῶν, [illegible] χηρῶ. [illegible] χηραμός, ὁ φωλεὸς καὶ [illegible]. Χηραμοί, καταδύσεις, ἡ κοίλη πέτρα. [illegible], καὶ [illegible] τῶν [illegible], καὶ μάλιστα τῶν [illegible] χηραμοῖς τοῖς περὶ θάλασσαν [illegible] πέτρας φασὶ κατά τινα [illegible]. [illegible] Ὅμηρος λέγων, κοίλην πέτρην χηραμόν. κοίλη γὰρ πέτρα, ὁ χηραμός. Χήραον, [illegible]. Χηρεύει, ἀντὶ τοῦ ἐν χηρείᾳ διάγει, καὶ ἀντὶ τοῦ μεμόνωται, καὶ [illegible] τῶν ἄλλων.

[illegible]

πληρούμενον ἐπὶ χρῆμα χαλεπὸν κείμενον ὀνόματι. ἄλλοι δὲ, ὅτι καὶ αἰδοῖον ἦν μα ὁ χαρίσιος. Χάλασμα, ἄνεσις.

Χαλάσματα, χαλάστρα, λύρα. Χάλυβες ἔθνος, οἱ ἐκεῖ σίδηρον ἐργαζόμενοι πλάττονται καὶ ἀνορύσσουσι, ἰσχυρὸν. ἴσως παρὰ τὸ χαλεπὸν, ὡς ἐν τῇ Ἡσιόδου θεογονίᾳ κεῖται. Χαλεπὸν ἐστὶν, τὰ συνδέοντα διαλύεσθαι οὐ συντίθεται, ἃ περιφέροντα τὰς ῥίζας. Σιμωνίδης γὰρ τὸ χαλεπὸν ἐσθλὸν, οὕτω χαλεπὰ. ἔστι δὲ παρὰ τὸ Σιμωνίδου, ἀλλὰ τέλει μὴ λύειν φασίν. ἔστι δὲ ὀνομάτων μέσον τῶν συντίθεται, διὸ συγκατηγορεῖ ἀσιάζει. γενόμενον, ὅτι τὸν ἐσθλὸν, οὐκ ἀγαθὸν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ. οἷς δὲ οὐ μόνον τὸ συντίθεται, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ τὸ καλὸν διδοῦντος, ἀναφέρει καὶ τὸ καλὸν ἐν βίοις γενόμενον. ἀσεβῆ δὲ διδάσκει καὶ ἀσεβεῖς. οὐ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν κακὸν οὕτω καλὸν ἴσος ἔχομεν. τίς δὲ ἀνθρώπων, ὃ μηδὲν μαθητὸν οἶδεν, ἀλλὰ τὸν δυσσεβῆ πάντως. ἔστι δὲ ἐσθλὸν τὸ συντίθεται, καὶ τὸ δυσσεβὲς, ἐπειδὰν μὲν τὸ καλὸν σημαίνει, ἀσεβὲς δὲ τὸ καλὸν, ἀσεβεῖς οἱ δὲ ἀσεβεῖς, καὶ τὸ δυσσεβές. ἐπειδὴ δὲ τὸ καλὸν αὐτίκα. καὶ τὸ δυσκολον. ἔστιν καὶ τὸ εὔκολον, καὶ ἔτι εὐχερὲς τὸ δυσχερὲς, ἢ μυρίους. δυσθαλπὴς χαμαὶ φασὶν Ὅμηρος, καὶ χαλεπὰ. ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου δυσσεβὴς, ὁ ἀσεβὴς τῶν ἐναντίων ὀνομάτων τῶν σημαινομένων, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου σημασίαν, ὡς τὸ καθαρὸν καὶ αἰδεῖον ἐναντίον ἐστίν. ἀκαθαρσία μὲν τὸ αἰδοῖον, καὶ ἀναίδεια δὲ τὸ καθαρόν. ἐπίστασθε, τὰ ἐναντία. ὡς τὸ δεινότης καὶ λέξις, τῶν σημαινομένων. οἷον τὸ ἀδικώτερον, καὶ τὸ ἀφυλακτὸν, τοῦ σημαίνει. ἀδίκως ὅτι, τὸ μὴ ἔχειν δικαιοσύνην. καὶ ἀφύλακτον, τὸ μὴ ὑπὸ φυλακῆς. Χάρμα, ἡ ἐπὶ χάρματι, καὶ ὁ γέλως, οἷον χάρμα δυσμενέσι. ἄλλοι δὲ τὴν ὁδὸν ἀπὸ λέξεις. Χάρμη, πορίως μάχη. ὡς ἀναλύεται, ἣ οὐ χρειώδης ἐστιν, ἀλλὰ χαίρων, καὶ χάρμη ἔχον. καὶ ἄλλως δὲ αἴτιον, μελαναύγου ὥρα.

Χαμαί, χαμᾶ, σαλλεγά. Χαμαιεῦναι, ἱερεῖς ἀεὶ χαμαὶ εὕνοντες. Χαμαὶ σεισμοὶ. Χαμερσία, ἐτυμασία. Χαμερρεῖν, ὁ ἑρμῆς. Χανδὸν, χανδὸν, ὁμαλῶς. Χάος, λέγεται, οἱ δὲ βίωτος ἔχονται, τὸ ὀφθαλμοῦ ὕστερον, ὀφθαλμοῦ φάσκειν. δυσμενὴς ἐστὶ τὸ χάος. λεγόμενον καὶ ἐπὶ πολλῶν ἀνθρώπων δὲ τοῦ θεοῦ λέγεται, καὶ χαίρειν, ὁ λέων. λέγεται δὲ ἴσως κατὰ ἀντίφρασιν, μᾶλλον δὲ φοβερὸς ὁ λέων, καὶ οὐ χαρτὸν τοῖς πολλοῖς, καὶ κατὰ τὴν ἐναντίαν, ἐπεὶ καὶ ὁ χαροπός, ὡς ἀπὸ διακοπῆς. Χαροπὸς, καὶ τὸ γλαυκὸν, συνωνύμως λέγεται ὁμοίως ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. Χαροπὸς, τὸ χαλεπὸν ἔχον. χάρμη τὸ ἔχειν χαλεπὰς, ἀπὸ ἐπιχαίρων λέγεται. ὡς τὸ σφαλερὸν, τὸ ἐπισφαλές. καὶ τὸ ἐπιλωφερὸν, ἐπίλοφον, καὶ τὸ βλαβερὸν, τὸ ἐπιβλαβές. φοβερὸν δὲ καὶ ἐπίφοβον. ὃ ταυτὸ λέγεται γὰρ τὸ φοβερὸν, ἐπὶ τοῦ χαμαί. ἀπὸ φόβου. τὸ δὲ ἐπίφοβον, ἐπὶ τοῦ φοβουμένου. καὶ φοβερὸν ὑμεῖς, τὸ φοβερὸν ἐμποιοῦν, ἐπίφοβον δὲ, τὸ φοβούμενον. Χαροπὸς περιχαρής, εὐόφθαλμος. ἴσως χαροπή. Χαῦνος, χαῦνος ἀφιέμενος, ἡ βακτηρία. Χαυλιόδοντες, οἱ ὑπερανιστάμενοι ὀδόντες, περὶ τὰ γένυα, καὶ πάλιν γαμφηλαί. ἐπὶ τῶν ἀγρίων, καὶ τοῖς χαῦνοι καὶ ἄλλοις καὶ ταῖς ὑσί, οὗτοι τοῖς χαύνοις βαίνειν. Χαῦνος ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ χαροπότητος. Χαυλιόν, ὁ γραμμὴ τοῦ ἐμφυλακίας, δι' ἧς εἰς τάφρους τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐξάγεται. Χαύσις, διάχυσις, χύφασις. Χαῦνος, ἀναιδὴς, χαυνός. Χαυνοῦσθαι, ἀναίρεσις. Χαυνωτήρ, παραβολή. Χαψαι, παραβάλλει ὁ δέ τοῦ Ἱπποκράτους, εἰ πάρεστι τοῖς μυχοῖς. ἄλλοι τὸ ἀνευρόμενον. Χάσμα, χάσμα, ἢ χάσμα τῆς. Χάσμα θυρὸς, ὅτε ἡ θυρὶς ἀναπετάννυται. Χασκάζειν πολλάκις παρ' Ὁμήρῳ, ἀπὸ τοῦ ὀρχοῦς εἶναι τὰ τοῦ λόγου, ὡς οἱ παλαιοὶ φασὶν. ἐχρῆν γὰρ εἶναι, ὅτι οὐ πολλάκις χαίρειν, ἤγουν μετανεοῦσι ἀποχωροῦσι. καὶ ἐπὶ δύο προσώπων χάσμα, ὃ καὶ τεθλόγως λέγεται. ὅτι τίνα, τὸ χάσκειν ἐπὶ τυγχάνει. χάσκω, ἤγουν ἀνεχάνοντο ἔχοντες ἐπὶ τοὺς ὀλόφους.

Χατά, τὸ ὁπότε, δεῖ. χατίζει, δεῖ. Χατίζειν, ὃ ἐπὶ σημεῖον εἰς χρῆσιν, τοιοῦτον λέξει. ἔδει καὶ χατεῖ, καὶ χατίς, ὁ σίγουσι, ὃ ἐνδεής, καὶ χρεῖος οἱ ἀττικοὶ φασὶ. ἄλλοι δὲ ὅτι τὸ χατεῖν παρὰ τὸ χατίζειν, παρὰ τὸ λέγεσθαι. Χατίζειν, σημαίνει τὸ χρῄζειν, παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν. ὁ δὲ χρῄζων, ὁ μὴ ἔχων αὐτό. ὅτι τὸ αὐτὸ, ἢ ζητῶ καὶ χρῄζω. Χαλινὸν, ἐπεὶ χαλινοῦται τὰς χελώνας ἔχουσαν ὀδόντας, ἰσχυρότατον. ὃ καὶ ἐπὶ τῇ ἀμάξῃ τοῦ λύκου ὁ χαλινὸς ὅτι ἐστίν, καὶ παχύτερον.

Χαυλίζειν, ἀλαζονεία. Χαῦνον, ἀλλὰ παρὰ τὸ Δωριέων, ἀντὶ τοῦ πλατὺ καὶ μέγιστον. τὰ δὲ χαῦνα, εἰς πλάτος ἐκπλήσσονται. Χαῦνος, παρὰ τὸ χαίνω χαός, ὡς φαίνω φανός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, χαῦνος, ὁ κενός, ὁ ἄπειρος. Χαυνότης, χαυνοτής. οἱ δὲ χαυνολόγοι. Χαυνίζω, παρὰ τοῦ. Χαύνωσιν, τὸ λέγειν τῶν φαύλων λόγων. Δωριεῖς, τοῖς σοφοῖς, καὶ οἷον ἀναιδέως. ὁ χαύνωσις ὁ ἀσεβὴς ὢν, ἐπειδὰν τὸν ἀντίδικον προσβάλλοντες λόγοις πιθανοῖς, εἰς ὄνομα τοῖς αὐτοῖς προσφέρει, καὶ χαύνους ἀθύρους τίθησι, ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τοῦ αἰτεῖν, διαινεὶς, ὡς ἄρα ἀληθῆ λέγει.

Χαυνόω, ἀπὸ ἰλαίου ἀναφερομένη. Χάος, παρὰ τὸ ἀγαθοῦ, ἤγουν ἀγαθῶν. χάος γὰρ τὰ ἀγαθὰ, παρὰ Λακεδαιμονίοις. χάος γὰρ τὸ εὐγενὲς, καὶ τὸ ἀρχαῖον λέγουσι.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε, ΤΩΝ λοιπῶν, μεθ' ἃ ἃν συναρμόζεται.

Χέζειν, χέζω, ὁ μέλλων χέσω, καὶ χέσω. πλεονασμῷ τοῦ υ, καὶ χέσω, ἀποβολὴ τοῦ υ. ὁ δὲ ἀόριστος ἔχεσα, καὶ ἀποβολὴ τοῦ υ ἔχεσα. πάλιν ἀποβολῇ τοῦ σ ἔχεα, καὶ ἡ μετοχὴ ὁ χέας ὁ χέζων. Χέζειν, σημαίνει τὸ ἐκκρίνειν, τὸ ἀποπατεῖν τὸ ἀποχωρεῖν κατὰ συγκοπήν. Χεῖλος, τὸ στόμα. χείλεσι ἄλλο. Δωρικῶς χεῖλος λέγεται. καὶ χείλεσιν. Χεῖρα, σημαίνει δὲ χεῖρ τὸ σῶμα, ἀπὸ τοῦ χωρεῖν ὡς τὸ οὐρὰ, ἀμφοτέρας. ὁ δὲ χείρ ἐκτείνεται, ἤγουν χορηγεῖ. ὅθεν ὁ φθόγγος γράφεται, ὁμοίως τῶν χειρῶν. λέγεται δὲ αἱ ἐπὶ τῶν χειρῶν, ὅτι ἔφερον, καὶ εὖ ἐστι, καὶ ἐπιχειρῶ καὶ αἰμάσσει. ἴσως ὅτι ὁ γράφων, ὁ χείρ, ἤγουν ἡ κατὰ φύσιν τοῦ ἄρθρου, παρὰ τὸ χεῖρα γίνεσθαι, ἤγουν χωρεῖν. ἐπειδὴ ὡς καὶ χείρων ἐστίν, τὸ χώρημα ἀπαγγελίας. ὃ καὶ χείλιον ἐνίοτε λέγεται. καὶ ἄλλως χεῖρ λέγεται ἐπὶ φανεροῦ, φύλλα ἐπὶ θηρίων, ὅτε ἐπὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. τοιαῦτα ἐπὶ μικρὸν ὄρνεον. ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. σαῦλοι ἐπὶ ἵππων καὶ κτηνῶν ἐστίν. ἰδίως δὲ ἐπὶ χηνῶν καὶ ἱππασάτων, καὶ ἰσοσκελῶν, καὶ σανδαλῶν ἐπὶ πόντων, καὶ κτηνῶν κοινωνίᾳ. σανίς, ὅθεν ἐγκλείεται τὰ ποτά, ὅταν αἱ μητέρες ἀμέλγονται, ἢ εἰς νομὴν ἐκπέμπονται. Χαλιαὶ, πεδά, αἱ φυλαί. Χελιδόνων, χηλαί, αἱ συμπεσοῦσαι τῷ βλεφάρων. Χεῖλος, παρὰ τὸ χεῖν λόγους. Χέλυσθαι, μυγαλύνεσθαι, ἀναλύεσθαι. Χέλυς, ἡ ἐλαιωτρόφων ἑκάς. Χεμάζει ἀναστενάζουσι. καὶ χειμάζει τις ἐν τῷ δεῖ δὲ τοῦ τέως, ἤγουν τὸ χειμῶνα ὄντα σκυλεύειν. καὶ χειμάζεται τὸ πέλαγος, ἤγουν ταράσσεται. Χειμάζειν, ἀντὶ τοῦ ταρακτικὸν τοῦ χειμῶνος ὑπὸ λιμένι τόπῳ διασβέννυσθαι. καὶ χειμάζει, οὐ μόνον τὸ ταράσσειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ταράττειν. Χειμών, χειμῶνα.

Χειμαίνω, ἐμὸς τοῖς χειμῶσιν. Χειμάρρους, ὃν Ὅμηρος ἀλλαχοῦ ἀείφλοον. Χειμάζομαι, δυσηχία, συνοχή, παρὰ τὸ ἐπισφαλές. Χειμάρρους, πᾶς ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων, πλήρης γίνεται, ὅτι αἱ δὴ ὑπὸ ἀέρος ὄμβροι καταρρέοντες εἰς τὰς πεδιάδας, ὁπότε ἐκ ὀρῶν ῥέουσι. ἐπὶ γενικὸν μὲν ὁ ποταμός, ἰδικὸν δὲ ὁ χειμάρρους. εἰ δὲ γίνεται μὲν ἐκ τοῦ χειμαρρίου, ὁ ὧν κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀσθενὴς ποταμὸς ὁ χειμάρρους, ἐρημωθεὶς τῷ ὕδατι ποταμὸς. διὸ καὶ ἐξ ὁρέων χείμαρρος. Χίμαρος, ὁ τράγος, αἴξ, ἡ χίμαιρα. τράγος μέχρι τριῶν μηνῶν, ἡ τριετῆ. χίμαρος, ἐπὶ ἀπὸ ἑνὸς ἕως ἐτῶν τριῶν, τετράς ἕως δέκατον καὶ ἀμελγόμενοι. ἀφ' οὗ τρίτῃ ὁ χίμαρος, οὐκ ἔτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ αἴξ, ἡ χίμαιρα. ταύτην γὰρ αἶγα καὶ χίμαιραν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων, ἐνίοτε ὁ τράγος. οἱ δὲ ποιηταὶ τὸν ἄρρενα τῶν αἰγῶν λέγουσι, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἴξ, ὡς ἔλαφος, ἄνθρωπος, ἵππος. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων, ὅτε ἐπὶ τῶν προβάτων ἀρνός, καὶ ἀμνοί. καὶ ὁ αἰγὸς ἐνταῦθα, ὅτε ἐν ἐκείνοις.

σημαίνει καὶ τὴν λύραν. ὡς παρὰ τῷ Λυκόφρονι. καὶ ἔστιν ὁ διακεχυμένος ἀήρ. Χαρά ἐστιν, εὔλογος πρόφασις ἐν χάς. καὶ χαρὰ, ἡ ἡδονή. ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη. Χαραδρὸν, λίμνη σίδον. Χαραδριοὶ, ἐνσημαίνονται τὸ ὄρνεον, παρὰ τὸ ταῖς χαράδραις διατρίβειν. Χαραδριός ἐστι, εἶδος ὀρνίου. διχῶς δὲ ἐπὶ μὲν ὀρνίου χαραδριὸν, ὀξυνόμενον. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας, βαρύνεται. ἐπεὶ φασιν αἱ χαράδραι τρέπειν [illegible] τῶν ῥευμάτων [illegible] Χαραδροῦνται, ἐρύκονται, κοιλαίνονται. Χαράδρα κυρίως, ἐπὶ χειμάῤῥου. ὃς ῥέων χαράττει [illegible] τὴν γῆν. Χαράκας, [illegible]. Χάρακες, τάφροι, καὶ ἀκανθώδη φυτὰ. καὶ οἱ κάλαμοι. Χαράκια, ὑποστηρίγματα. Χαρακίζει, σπαίρειν. μετεωρίζειν, διαιρεῖν. Χαρακτηρισμός ἐστι λόγος τῶν περὶ τὸ σῶμα ἰδιωμάτων ἐπαγγελτικός. ὅν καὶ [illegible] λέγουσιν. οἷον γυρὸς ἐν ὤμοισι μελανόχροος, οὐλοκάρηνος. Χαράκωμα λέγεται, ὃ περιβάλλοντες [illegible] ἐπὶ σωτηρίᾳ. [illegible] χάρακα, τὰς κώμας ἐπέρθουν. καὶ χαράκωμα, περίφραγμα, τεῖχος. παρὰ τὸ χαρακῶ, χαρακώσω. Χαρακτὴρ, ἡ σφραγίς, ὁ τοῦ ὀνόματος τύπος. Χαρακτήρ ἐστι, διατύπωσις στόματος, δηλοῦσα τὴν ὑπόστασιν. Χαράκτειρι, [illegible] ὑπὸ χαρακτῆρος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χαραγμὸς, ἡ τῆς γῆς διαίρεσις. οἷον χαραγμός. Χαράξιν, [illegible] Χαράξαι, [illegible] κοιλᾶναι, τυπῶσαι. Χάραξ [illegible] ξύλον [illegible] τῇ γῇ. ὁ [illegible] Ἄλλως. Χάραξ [illegible]

Χαρακτὴρ [illegible] τὸν λόγον, τὰ καλούμενα πλάσματα [illegible] τὸ μὲν ἁδρὸν, τὸ δ᾽ ἰσχνὸν, τὸ δὲ μέσον λέγεται. ὧν καὶ ἐστι παραδείγματα Θουκυδίδου μὲν τὸ ἁδρὸν, Λυσίου τὸ ἰσχνὸν, Δημοσθένους δὲ τὸ μέσον. ὧν πάντων καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ παραδείγματα εὑρίσκονται. τὸ μὲν οὖν ἁδρὸν πλάσμα [illegible] μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις. οἷόν ἐστιν, [illegible] [illegible] Ἰσχνὸν δὲ [illegible] [illegible] Ὅμηρον [illegible]

Χαρὰ, χαρά. Χαρία, [illegible]. Χαρίδας, [illegible]. Χαρίεσσα, φίλτρα.

Χαρίεις, [illegible] τί διαφέρουσιν αἱ [illegible] [illegible] ὄνομα [illegible] οἷον χαρίεις. [illegible] χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, [illegible] χαρίεντα, ὦ χαρίεν. [illegible] Χαρίεν, δῆλον [illegible] παρὰ Ἀθηναίοις [illegible]

[illegible] χαρίεν βρῶμα γίνεται. καὶ [illegible] ἀναλογίᾳ τοῦ [illegible] [illegible] ἀττικόν ἐστιν [illegible] χαριέντως [illegible] ὁ δὲ λέγων χαίρειν [illegible] χαρίεν [illegible] βαρβαρισμοῦ. [illegible] χαρίεν εἰπεῖν καὶ καλόν. καὶ χαρίεν, ὁ μετέχον χάριτος, [illegible]

Χαριεντισμός ἐστι, λόγος εὐτράπελος, [illegible] τὰ λέγων καὶ ὁ ἀκούων. Χαριεντίζεται, [illegible] Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί. ἰδίως δὲ ὡς ὑπὸ [illegible] λόγου [illegible]

Χαροῦν τὸ ἔχον χαράν. χαρίεν, τὸ ἔχον χαίρειν. [illegible] χαρὶ λέγεται. Χαριέστερος. πᾶν ὄνομα εἰς [illegible] λῆγον τὸ συγκριτικὸν, ἔχει δύο συλλαβὰς, πλεονάζον τῆς εὐθείας. οἷον χαρίεις χαριέστερος, τιμήεις τιμηέστερος, μορφήεις μορφηέστερος, [illegible] καὶ τὰ λοιπά. Χαριζόμενος, μέλλων χαρίσομαι, κοινῶς. καὶ χαριοῦμαι ἀττικῶς.

Χαρίζομαι, οὐ μόνον τὸ δωροῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριν [illegible] οἷον χαριζόμενος [illegible] χαρίζομαι, χαριοῦμαι, ἐχαρισάμην, κεχάρισμαι. Χαρίζομαι, [illegible] καὶ κολακεύομαι, καὶ εἰρωνεύομαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει χαριζόμενοι τοῖς στρατηγοῖς, καὶ [illegible] ταξιάρχαις, [illegible] ἀντὶ τοῦ εἰρωνευόμενος, [illegible] [illegible] Χαριζόμενα παρέστησαν. χαριζόμενα δὲ [illegible] τὰ πρὸς χάριν [illegible] βρώματα [illegible] τὰ γὰρ πρόσφατα [illegible] παρατίθεσιν. ὁ καὶ [illegible] λέγω, τὰ ἐπὶ πολὺ παραμένοντα, [illegible] ὡς τὰ μὲν παρ᾽ Ὅμηρον παρέστησαν. [illegible]

[illegible] Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν, καὶ τὴν ἀντὶ χάριν λέγεσθαι [illegible] Χάριν. χάριν γὰρ ἐστιν [illegible] χάριν, ἀ[illegible] λέγομεν τῶν λόγων. χάριν. [illegible] ὄνομα [illegible] χάριν λέγομεν, [illegible] Χάριν ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. [illegible] χάριν [illegible] χάριν ὁμολογῶ. λέγομεν οὖν χάριν [illegible] Χάριν ἀντὶ τοῦ [illegible] χάριν. [illegible] χάριν [illegible] Χάριεν, [illegible] Χάρις [illegible] πράγματος ὀφειλομένου [illegible] Χάρις, [illegible] ὁμολογία [illegible] Χάρις. ἡ [illegible] καὶ ἡ ἀντὶ χάριτος [illegible] ὄνομα θεᾶς. Χαρίσιος, [illegible] Χαρίσια, [illegible] χαρίτων [illegible] ταῦτα [illegible] [illegible] Χαρίσιον. [illegible] ἀναλογία [illegible]

φορέοντα. Χαλκήρης, ἐκ τοῦ χαλκὸς καὶ τοῦ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω, ὁ ὑπὸ χαλκοῦ ἡρμοσμένος, ὡς χαλκοβάρεια, ὁ ὑπὸ χαλκοῦ βεβαρημένος, ὁ ἄγαν ἰσχυρός. Χαλκίδα καλοῦσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν. ὠνόμασεν ὁ ποιητὴς, κατὰ δὲ ἐν ἄλλοις οἱ ποιηταί φασι, ἐν θείαν διάλεκτον, ὡς μετεωρολογῶν. δοκοῦσι γὰρ τὰ δεινὰ μὲν διὰ μετεχόμενος τῶν μὲν τὰ ὀνόματα τοῖς θεοῖς, τὰ δὲ ἀνθρώποις ἀνατιθέασιν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ φαίνεται. Χαλκιδεύς, δειλός. Χαλκιδικὸν, συνθετικὸν, τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου ἐκ τοῦ χαλκοῦ εὑρεθέντα. Χαλκιδικὸν δίωγμα, διὰ τὸ εἰς χαλκίδα γενέσθαι τὸ ἐνδίωξιν.

Χαλκιδικὸς λιμὼν, οἱ μὲν τὴν ἀνεκλυτικὴν κώμην, οἱ δὲ κύκλωπας λιμηνίων, ἢ τὴν οἱ ἀλικρυίντες. Χαλκὶς, τὸ ὄρνεον, διὰ τὸ ὑποχαλκίζειν κατὰ τὴν χροιὰν τοῦ πτερώσεως. ἔστι δὲ ἡ πόλις εὐβοίας. Χαλκὶς ἐλέγετό φασι πρότερον ἡ εὐβοία. ἐκλήθη δὲ χαλκὶς ἀπὸ θυγατρὸς ἀσωποῦ κόμβης, τῆς καὶ χαλκίδος. ὕστερον δὲ διὰ τὸ χαλκεῖα πρῶτον παρὰ τοῖς ἐκεῖ ὀφθῆναι. ἐκαλεῖτο δέ φασι τὸ παλαιὸν καὶ σύμφυλος ὁμωνύμως τῇ ἀρκαδικῇ. ὁ πολίτης αὐτῆς, χαλκιδεύς. ταύτης δὲ ἄποικοι, ἐν θρᾴκῃ μὲν, οἱ ἐν τῇ κώμῃ δὲ τῆς σικελίας, χαλκιδεῖς. ἦν δὲ καὶ κορινθίων πόλις χαλκὶς, καὶ αἰτωλικὴ δὲ, ὅθεν ὁ ἀχελῷος ῥεῖ. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι, ὧν μία καὶ συριακή. Ἰάμβλιχος γοῦν ὁ μέγας φιλόσοφος χαλκιδεὺς ἦν, ἐκ τῆς κοίλης συρίας. νῦν δὲ θρᾳκικὴ λέγεται χαλκίς. περιφέρονται δὲ καὶ χαλκικὰ πτίσσα καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἐκ ταύτης δὲ αὐτοὶ εἰσὶ χαλκιδεῖς, ξαντίον. ἀνδρείους δὲ τοὺς εὐβοεῖς χαλκιδεῖς, ἢ ἰσοτίμους. οἱ γοῦν χρησμοὶ ἄνδρες, οἱ πίνουσιν ὕδωρ ἱερᾶς ἀρεθούσης οἱ χαλκιδεῖς λέγονται, ὡς ἄποικοι ὄντες. ἔχει γὰρ καὶ ἡ ἐκ χώρα κρήνην ἀρέθουσαν. Χαλκιδεῖς εἰσὶ μὲν ἐπὶ τῆς εὐβοίας ἄποικοι ἀθηναίων. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ θρᾴκης οἱ χαλκιδεῖς, ἄποικοι ὄντες ἀπὸ τῆς εὐβοίας. πολλὰ δὲ ἐν χωρία τῆς θρᾴκης ὑπακούοντα τοῖς ἀθηναίοις. Δημοσθένης λέγει χαλκιδικὸν τετέμον. Χαλκίνεος, χαλκίσιος. Χαλκίνδα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. Χαλκίον, μακρὸν τὴν ὀλισθηρὰν ἐπιχέουσιν. Χαλκιοικία. Φρύνιχος ἐν ἱερῷ ὧν εἶπεν αὐτὴν φασὶ καλεῖσθαι. ἐπώνυμα δὲ αὐτῇ, χαλκίοικος ἀφιδρύσασα. Χαλκῖτις, σώτειρα, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει.

Χαλκοβάρεια, ἡ τῆς συνθέσεως φύσις, ἔχουσα προπαροξύτονον καὶ τὴν βαρεῖαν, καθάπερ τὰ δασέα μετὰ σύνθεσιν. ἐφυλάχθη γὰρ ἡ κίνησις ἐπιπολάζουσα. ταῦτα δ᾽ ἴσως διὰ τοῦ καὶ τὰ ἀρσενικὰ αὐτῶν προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τοῦ τραχὺς ἄτραχυς, ὀξὺς κατόξυς, θῆλυς ἄθηλυς. ὡς γὰρ αὐτὰ οὕτω καὶ χαλκόβαρυς, ὡς εἰκὸς, καὶ ἐπιπέδωσις. ὅθεν χαλκοβαρεῖα καὶ ἐπιβάλλουσα, ὁμοίως τῷ ἡμίσεια, θήλεια. Χαλκοβατὲς, τὸ ἰσχυρὰν βάσιν ἔχον. ὅταν δὲ καλὸν αὐτὸ θέλῃ δηλῶσαι, χρυσοῦν τὸ δάπεδον Ὅμηρος λέγει. Χαλκοθωρήκων, ἔοικε πρὸς διαστολὴν ἑτέρων εἰρῆσθαι θωρήκων, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν διαφόροις ἱστορίαις λινοθωρήκων.

Χαλκογλώχινος, χαλκῆν ἐπιδορατίδα ἐχούσης.

Χαλκοδάμαντος, χαλκοδάμαστος, ἐπὶ ὅπλου. λέγεται δὲ καὶ χαλκοδάμαστος. Χαλκοδόντας αὐλούς, χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἃ καὶ τοὺς ἐμβόλια. Χαλκοκορυσταὶ, χαλκῷ καθωπλισμένοι.

Χαλκοκρότου μελάθρου, εἰς σιδηρᾶ ἡ χαλκᾶ τὰ κύμβαλα.

Χαλκόκραις, τὸ χαλκοκρότων νόμισμα. Χαλκόκροτος ὁδὸς, διὰ τὰ κύμβαλα. Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν. Χαλκόλοφον ἱππιοχαίτην, τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας, ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν κεκοσμημένον. Χαλκοπαρείας, χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσας. Χαλκόπληκτος λέγεται, ὁ ὑπὸ χαλκοῦ πληγείς. Χαλκόποδες ἵπποι, οὐ μόνον οἱ ἐρρωμενόποδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ὀχυρόποδες. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου, καὶ ἀκυπόδας πόδας ἵππων, καὶ ὑψηχένας ἵππους, ὧν ὕψου ὁ ἦχος ἦλθε τῶν ποδῶν. δῆλον δὲ ἠχητικὸς ὁ χαλκὸς, ἐξ οὗ καὶ οἱ ἵπποι ὡς ἐρεῖδον χαλκόποδες, οἱ ἠχόποδες λέγονται μὲν, καὶ τὸ ἠχοῦν λέγεσθαι χαλκὸν, ὃ ἐστὶν ἠχοῦντα. καὶ χαλκεόφωνος κῆρυξ, ὡς παρεοικὼς τὸν ἦχον χαλκοῦ. Χαλκὸς, καὶ χρυσὸς, ὁ κείμενος ἀργὸς, χαλκοῦς καὶ χρυσοῦς ἀμφιέσεως ἄλλο τι ἐκ χρυσοῦ ἢ χαλκοῦ κατεσκευασμένον. ὥσπερ τὸ χαλκεῖα πρὸς ἐσθῆτα. οἷον, ὁ χαλκοῦ, ὁ χρυσοῦ, καὶ ἴσως ἄλλα ὀρσενικὰ εἰς ος, καὶ αἱ εὐθεῖαι τούτων τε περισπωμένων περισπῶνται. οἷον χρυσοῖ καὶ οἱ χαλκοῖ, καὶ αἱ χρυσαῖ, καὶ αἱ χαλκαῖ. Χαλκόστομα, χαλκία, κύμβαλα. χαλκοστέρνα, κέραμος ἦν. Χαλκοτύπους ὠτειλὰς, κατὰ κυρίαν φράσιν. λέγει δὲ Ὅμηρος χαλκοτύπους τὰς ἀπὸ τῆς τυπῆς τοῦ τόπους χαλκῶν, οὗ ξιφῶν. ὁ δὲ εἶναι τὸ τύπημα χαλκόπλαστον, τὸ χαλκοῦ κιβώτιον, οὐκ ἐκ τοῦ κυρίως τύπτειν αὐτὸ παρήγαγεν, ἐξ οὗ καὶ τέρμα τρόχου τεχνητοῦ παρὰ Ἀνακρέοντι, ἀλλὰ ὁ καταχρηστικὸν χαλκοτύπου εἰς τὸ τύπτειν μετέβαλε. Χαλκοῦν πινάκιον, ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ δήμου πατρόθεν. Χαλκοχίτωνες, οἱ ἀρχαῖοι χαλκοθώρηκες. ἐγίνωσκον γὰρ ὡς χιτῶνι ἀναλογεῖ τὰ ἐξ ὑφάσεως, ὁ τοῖς ἀρχαίοις θώραξ. Χαλκοχιτώνων, τὸ ἐν χαλκοῖς ὅπλοις ὁπλιζομένων. ἀντιδιαστέλλων δὲ πρὸς τοὺς λινοθώρακας, οὕτως αὐτοὺς λέγει Ὅμηρος. Χαλκώνητος, χαλκοῦ ἠγορασμένος. Χαλκοῦ ῥοπαλίον, στύλος διακεκρυσωμένον, ἢ διεχρισμένον, γέγονε δὲ παρὰ τὸ ῥέπω. Χάλυβος, ἔθνος σκυθίας, ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος, χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Χαλύβου τοῦ Ἄρεως υἱοῦ. Χαλυβώνιος, εἶδος οἴνου, ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς συρίας. Χάλυψ, ὄνομα ἐθνικὸν, παρὰ τὸ χαλέπτω τὸ βλάπτω, χαλέπω. Χαλῶπτι, κιθάρα. ἀπὸ γὰρ ὀργάνων χαλῶνται ἡ κιθάρα γίνεται. Χαλώς, χάσκω. Χαλῶ, ἐκλύω, παραλύω, μαλθακίζω, ἀνακαλύπτω. Χαμάδις, ἐπὶ μὲν ὡς τὸ πολλάκις. δύναται δὲ καὶ διὰ τοῦ σ γράφεσθαι χαμάδις, ὡς πολλάκις. οὕτω δὲ δυάδις διάδις, καὶ αὖθι αὖθις, καὶ χωρὶς χωρί. Χαμαδίβι, κοχλίαι. Χαμαὶ λέγει Αἴλιος Διονύσιος, οἱ ἀεὶ περισπῶνται. τὸ δὲ χαμᾶζον, ὡς ἐπὶ πλεῖστον. Χαμαὶ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ γῇ, ὡς τὸ χαμαὶ καθῆμαι. χαμᾶζε δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν, ὡς τὸ χαμᾶζε ἔπεσε. χαμόθεν, τὸ ἐκ τῆς γῆς. οἱ δὲ ἀττικοὶ χαμᾶθεν προσχηματίζουσιν, εἰς καὶ αὐτὸ ἴσον. Χαμαιπετεῖς, χαμαὶ ἐρριμμένοι. Χαμαίζηλοι, ταπεινοί. ἢ δίφροι ποιλώδεις καὶ εὐτελεῖς. Χαμαιλέων, ζῶον ποικίλον, καὶ πεζόν. Χαμαιτυπία, πορνεῖα δὲ ἐξ ὅσος. καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον. Χαμαιγενής, χαμαίζηλος, ἢ εἰς τὰ γήϊνα φέρων. Χαμαιρπὲς, γεωργοί. ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος.

Χαμαιταιρὶς, πόρνη. Χαμεῦναι καὶ χαμαιευνάδες, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἕλιοι καὶ στιβάδες. εἰσὶ δὲ οἵ φασι καὶ διὰ χαμεῦναι, ἡ ταπεινὴ κλίσις, καὶ κλίσις καὶ στιβάς. καὶ χαμαιευνάδες, οἱ χαμαὶ κοιμώμενοι. Χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν. ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελὴς ἐστί.

Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. Χαμῖται ἄμπελοι ἐλέγοντο, αἱ χαμαὶ κείμεναι. Χαμὸν, καμπύλον. Χαμοκοίτης, ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος. Χαμόνας, κεάρ. ὁ τὸ ἐκ σίνδονος κατόπιν. Χανδ, κάσμασις. Χάνοι, τὸ ἀνοῖξαι στόμα.

Χαναὰν, σάλος. Χανδὸς, ἐκτενής. Χανδάνον ἐστὶ μωρὸν, δαμνοῖς. χανδάνει χωρεῖ μὲν διὰ τοῦ ἀσθενοῦς. ἐστὶ δὲ διὰ τὸ ἐκ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ γίνεται χάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδον. ἐξ οὗ μέλλων δεύτερος αὐθυποτακτικὸς χαδῶ. ὅθεν καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ἀναφερομένων χανδάνω ἐνεστώς. καὶ παράγωγον χανδάνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, διὰ τὴν χρεωστουμένην φωνὴν, χανδάνω, κατὰ τὸ ἁνδάνω. Χανδὸν πίνειν ἀττικοὶ, αἰχανότως ἐν ἀθρόοι Ἑλληνες. καὶ χανδὸν, ἀθρόως. ἐγκεχηνότως. Χανδὸν πίνειν, τὸ μὴ αἴσιμα πίνειν. εἴρηται οὖν τὸ χανδὸν πίνειν, ὡς ἀπό τινος δοχείου διακεχηνότος ἀεὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοῖμον. Χανδὸν, ἐγκεχηνότως, τὸ αὐτό. Χανὼν, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Χανεῖν πρὸς δύναμιν, ἢ διαλέγειν, ἀντὶ τοῦ κατατεῖναι τὸ διαλέγειν.

Χαόντες, τὸ ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἐπιτιθέμενον πλέγμα.

Χάοι εὐρεῖα χθὼν. εὐρὺ χάσμα τῆς ὑποκειμένης γῆς. Χαόνιον, βοῶν. Χαονία, βία καλή. Χαονικὸς ὄρνις ἐλαίω ἀναφυρασθεὶς τὰς κεφαλάς, ἢ λάχανα ὁπλά. Χάονες, ἔθνος θρᾳκικόν. ἡ δῆμος τῶν θεσπρωτῶν, ἢ βάρβαρον ἔθνος. ἄλλως, οἱ μὲν τὸ ἤπειρον, οἱ δὲ τὸ θρᾴκης τοὺς χάονας. Χάος,

σημαίνει

[illegible], κρύπτει. Φυλλὸς, ὁ συνετὸς [illegible] τόπος. παρὰ τὸ [illegible] ... φῶς [illegible]. Φωλεωτήριον, φωλεὸν [illegible] καὶ φωλεοί, τὰ [illegible] καὶ [illegible] οἰκεῖ. Φωλευτήρ, [illegible] αὐτοῦ τόπον [illegible] ἀεί. Φωλίς, ἰχθὺς ποιός. Φῶμεν, εἴπωμεν.

Φωνάεντα, φωνῶν ἀφιέντα παρὰ τοῦ Πινδάρου. εἰ μὲν προσγράφεται τοῦ φῶ τὸ ι, [illegible] φωνῇ, ἢ τῇ φωνῇ λεχθέν, [illegible] φωνηθὲν [illegible]. Φωνάσκει, φωνεῖ, ἐπιμελεῖται φωνῆς [illegible] ἀνθρώπων λέγεται. Φωνὴ, παρὰ τὸ φῶ, [illegible], ὅ ἐστι [illegible] φωτίζεσθαι, [illegible] τοῖς φωσί, [illegible] φάσις εἶναι τὸν νόον. διὰ γὰρ τῆς φωνῆς, τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα γινώσκομεν, [illegible] καὶ φωνή. Φωνή ἐστι, ῥεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ [illegible] φωνὴ ἐστιν, οὐ πᾶς λόγος, ἀλλὰ πᾶν [illegible] ψόφον [illegible].

Φωνή, [illegible], παρὰ τοῦ [illegible]. Φανὰ, λογογράφοι. [illegible]. Φωνήεντα λέγεται, διὰ τὸ ἕκαστον αὐτῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποτελεῖν φωνὴν, ἤγουν συλλαβήν. ὡς ἐν τοῦ α, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποτελεῖ φωνὴν συλλαβὴν καταχρηστικῶς, καὶ οὐ κυρίως. συλλαβὴ γάρ ἐστι σύλληψις, [illegible] συμφώνων μετὰ φωνηέντων. ὡς ἐν τῷ γράφω, τὸ γρα συλλαβή [illegible], [illegible] σύλληψις συμφώνων μετὰ φωνήεντος, καὶ τὸ φω ὁμοίως συλλαβή ἐστι. Φῶντα, λάμποντα. Φωνῶ, τὸ λαλῶ, καὶ καλῶ, [illegible]. φωνῶ δὲ τὸ διαλέγομαι, [illegible]. Φώρ, ὁ κλέπτης, ὁ κλέπτων. Φωράσαντες, εὑρόντες, καταλαβόντες. Φωραθῶσιν, ἐλεγχθῶσι, καταληφθῶσι. Φωρῶ, ζητῶ. Φωραθείς, εὑρεθείς, φανείς. Φωραθῆναι, γνωσθῆναι, λεχθῆναι.

Φωσκαμοὺς λέγει Ὅμηρος, τοὺς [illegible] χιλοὺς περὶ τὸν φάρον, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. [illegible] φωσκαμοί, [illegible] ἔνθα [illegible]. Φωσκαμός, [illegible] τὰ [illegible] ἐμπεσεῖν [illegible] ἀπέρχεται. [illegible]. ἔχουσι δὲ [illegible] βρέχεται [illegible], βαρύνεται. [illegible], [illegible]. [illegible]. ὁ ποταμός, [illegible] γίνεται, ἀφαιρέσει τοῦ σ. [illegible] τὰ [illegible] μακρὰς θέσει, βαρύνεται, ὄρχαμος, [illegible], [illegible]. τὰ δὲ φύσει, [illegible], βαρύνεται, [illegible]. οἱ δὲ μή, [illegible], χαραμός, [illegible] καὶ φωσκαμός. ἢ [illegible].

Φωρίον, [illegible], καὶ [illegible]. Φώσσων, εἶδος [illegible]. Φῶρος, [illegible]. Φωρυκὸν, [illegible]. ὁ φρυγάνων [illegible], ἢ βόρβορος, καὶ ἀκαθαρσία. [illegible] τῆς γῆς.

Φωρῶ, τὸ [illegible] καταλαμβάνω. [illegible], [illegible] ἐπ' αὐτῷ τῷ [illegible]. καὶ φώρ, ὁ κλέπτης. φώριον [illegible]. [illegible], [illegible] οὐχὶ φωράζων εἰσέρχομαι, ἤγουν [illegible]. Φωρῶ, τὸ [illegible], [illegible] καταφωρῶ, [illegible]. καὶ φωρῶμαι [illegible] γίνομαι. Φωρῶ, [illegible], ὑπολαμβάνω, ὑποπτεύω, [illegible], ὑφορῶμαι, ἐπὶ ὑπονοίας πάντα λέγεται, [illegible] παραλήγεται [illegible] ὑπόνοια, καὶ [illegible], καὶ [illegible]. [illegible] οὐ παραλήγεται. Φῶς [illegible]. φῶς [illegible] φασί, [illegible] ὑπὸ σκότου [illegible]. [illegible] φάος [illegible] γίνεσθαι, φῶς καὶ [illegible] λέγομεν. [illegible] τὸ [illegible], ὡς καὶ φῶς φάος, οὕτω καὶ γέλως, γελόως. [illegible].

Φῶς ἀληθινόν ἐστι, τὸ φωτίζον καὶ οὐ φωτιζόμενον. Φῶς φωτός, [illegible] φῶς, [illegible], λέγεται παρὰ τὸ φῶ, [illegible] ἐστι τὸ [illegible], καὶ σημαίνει τὰ ἐν [illegible] γινόμενα [illegible] ἀπὸ τοῦ πυρός. [illegible] λέγεται καὶ φωΐδες. Φώς, ἀρσενικόν, ὁ ἄνθρωπος. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος, λογικὸν ζῶόν [illegible] ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ, [illegible]. φῶς γὰρ [illegible] ἄνθρωπον [illegible], διὰ τὴν [illegible] λόγου δύναμιν. Φῶς οὐδέτερον, [illegible] φωτίζον καὶ λάμπον. [illegible] κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, λέγεται φάος. γίνεται παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, καὶ λάμπω, φάος, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν φόως, καὶ κατὰ συναίρεσιν, φῶς, καὶ κλίνεται διὰ τοῦ τος. ἐπεὶ καὶ τὸ φάος φάεος κλίνεται. τὰ γὰρ συνῃρημένα [illegible] [illegible]. οἱ δὲ λέγοντες ἀπὸ τοῦ φάος γίνεσθαι κατὰ κρᾶσιν, οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι. τὸ γὰρ φάος [illegible] ἔχει τὴν γενικήν.

Φῶς ἐστι κυρίως, τὸ ἐν ἑαυτῷ κατὰ πάντα, ὑφ' ἑαυτοῦ φωτι-

[illegible]. Φῶς ἱερὸν παρ' Ὁμήρῳ, ταυτόν πως ἐστι, τῷ φωσφόρον. καὶ ἀγγέλλει. ὡς τὸ ἀγγέλλειν φάος [illegible]. [illegible] καὶ τὸ [illegible] φάος [illegible], [illegible], τῷ [illegible]. Φῶσαι, φῶξαι, φρύξαι, [illegible]. Φώσκει, διαφαίνει. Φώσιν, [illegible], [illegible] φαίνω, φῶ, φημί, τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ, τὰ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ ἐὰν φῶσι. φῶμεν, εἴπωμεν. φῶ, [illegible], λέξω. [illegible] φῶ δεύτερον πρόσωπον [illegible] ἔφασκον, ἔφα, καὶ ἔφη, [illegible] φῶ ἀφαιρέσει τοῦ ε. Φώσκω τὸ λάμπω [illegible], ἀντὶ τοῦ λάμψαι, φῶς ὁ ἀνήρ. Φώσσων, [illegible], [illegible] λευκὸν, ἔνθι [illegible], ἢ καὶ τὸ [illegible]. οἱ παρὰ Λυκόφρονι, [illegible] καὶ [illegible] ὀργυωμένους [illegible] τι [illegible]. λέγεται δὲ οὕτω, καὶ ὁ παρὰ [illegible]. Φωστὴρ, θυρίς. Φωσφόρος ἀστὴρ, παρὰ τῷ Λυκόφρονι. τὸ μυστικὸν πῦρ, φωσφόρον λέγουσι. λέγει δὲ Λυκόφρονι, ἐπὶ τὴν νύκτα λέγουσιν αἰνιγματωδῶς, διὰ τὸ [illegible] ὁμνύτει, ἢ [illegible] τὰ μυστικά. ἀξιοῦσι δέ τινες αὐτὴν τὴν λαμπάδα, φωσφόρον ἀστέρα λέγειν. Φῶτα, ἄνθρωπον. ἢ ὄμματα καὶ [illegible].

Φωταγωγὸς, ὁ τὸ φῶς φέρων. Φῶτας [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. Φωτιοῖ, [illegible]. Φωτία, λαμπρία, καὶ ὄμματα.

Φῶϋγξ, [illegible], [illegible]. φλόγιες [illegible], [illegible].

Φωτίζω. ὁ μέλλων φωτίσω, ὁ ἀόριστος [illegible]. Φωτισμὸς, αὐγὴ, γαλαυγίς, [illegible]. Φωτολόγιον, τυφλόν, [illegible]. Φωτὸς, ἡμέρας. Φῶϋ, φαῦς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ, ΤΟ ΑΥΤΟ,

τὰ μετὰ τοῦ αι.

Χι τὸ στοιχεῖον, [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] κατὰ [illegible]. Χαβὸν, καμπύλον, [illegible]. Χαβῶνες, [illegible] ἀπὸ ἀλεύρου. Χαβρίας, στρατηγὸς ἀθηναίων, ὥς φασιν, φανίας, [illegible], οὕτω χαίρω χαρίας. [illegible] πλεονασμῷ τοῦ β, χαβρίας. Χαδέειν, [illegible] χείσω, ἐν ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχαδεν, [illegible] μέλλων δεύτερος χαδῶ, [illegible] χαδέειν, καὶ χαδεῖν, τὸ χωρῆσαι. Χάδεν, ἀόριστος δεύτερος, ἐκ τοῦ χάζω, [illegible] ἐχώρησεν. [illegible] κεφαλὴ χάδεν. Χαδασίας, [illegible] Ἐλευσίνος, ἀπὸ τοῦ χαδεῖν. Χάζω, ἀντὶ τοῦ [illegible]. χάζεσθαι [illegible], ὑποχωρεῖ. χάζεο, ὑποχώρει. Χάζε, προσ[illegible], χαλᾶται. Χαῖα, ἀγαθή. Χαίνας, [illegible]. Χαῖον, ἀγρόμιον. [illegible], χαῖον [illegible] κεχώρισται χαῖον. οἱ μὲν καμπύλην βακτηρίαν. οἱ δὲ ῥάβδον λαγωβόλον. Χαμαιτύπη, [illegible]. [illegible] ἀλοξόν [illegible]. Χαίνω, [illegible] ἀμεταβάτως. Χαίρειν [illegible] τὸ ἀγάλλεσθαι, [illegible] διαφορὰν ἔχει. χαίρει μὲν γάρ τις [illegible] ἐπὶ [illegible]. [illegible] ἀγάλλεται δὲ ἐπὶ [illegible] φιλουμένοις, [illegible] ἐπὶ τοῖς [illegible]. Χαίρειν, ἀντὶ [illegible]. [illegible] χαίρειν, ἀντὶ τοῦ [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible] προσκεῖσθαι. καὶ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ φθείρεσθαι. χαίρω [illegible] καλοῦ, χαίρω [illegible], χαίρω [illegible] τὸ [illegible]. χαίρω, τὸ χαρὰν ἔχω, καὶ [illegible] ἀμεταβάτως, [illegible] ταῦτα. χαίρω, ἀντὶ τοῦ χαρὰν ἔχω. Χαίρειν, [illegible] φασιν ἀπὸ τῆς [illegible] στρατηγίας [illegible] ἀθηναίοις [illegible], χαίρειν προσθεῖναι, [illegible] ἐν [illegible]. Πλάτων μὲν [illegible] ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῶν, τὸ [illegible] προὔθηκεν. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι, τὸ ὑγιαίνειν. [illegible] τὸ δὲ [illegible], [illegible] πρὸς [illegible]. ἄλλως, ἀρχαῖον [illegible] ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν. [illegible] ἐν [illegible] στρατηγίας. Χαίρειν, [illegible] φιλίαν προσφωνεῖν. [illegible] ἐν τῷ πλούτῳ δηλοῖ. Χαίρειν, ἀντὶ τοῦ [illegible] λαμβάνεται. ἔχει [illegible] διαφοράν. [illegible], ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένων [illegible]. [illegible], καὶ [illegible]. τὸ δὲ χαίρειν ἐπὶ τῶν

σιως ἐλλεῖψις. τὸ μὲν κοινὸν φύρον αἷμα, μετὰ δολιότητος· ἔστι δὲ φύρσαι, τὸ μολῦναι καὶ συγχέαι. ὅθεν ἡ φύρδην συγχυθεῖσα λέγεται. πρωτότυπον δὲ τὸ φυρᾶσαι. ἀφ' οὗ τὸ φύραμα, τὸ ζύμωμα. ἐκ δὲ τοῦ φυρᾶσαι κατὰ συγκοπὴν τὸ φύρσαι. ἐκ τοῦ λόγου δ' ἐστὶν οἷον, τὸ χείλεα φύρσαι αἵματι ῥαδινῷ, πρὸς ὁμοιότατα τοῦ ἄλφιτον φύρσαι ὕδατι. Φῦσαι, τὰ χαλκευτικὰ φυσήματα, οἱ ἀσκοί. Φὺς, γεννήσας, βλαστήσας. Φῦσα, φαρίγξ, ὁ ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῷ νείλῳ γινόμενος. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ὁ ἀὴρ, ἡ ὁρμή. Φυσᾷ, πίμπρηται, ἀκμάζει. Φυσκατὴρ, ἤγουν παῖς ἐν σκηνώματι. Φυσαλλίδες, φυσήματα, αὐλοί. Φυσᾷν, ὀγκοῦσθαι, ἢ τὸ σφοδρῶς πέμπειν τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ στόματος. ἀφ' οὗ φυσῶνται ὅπωσα, τὰ ἐμπνέοντα πνεύματα. Λαιοκεφάλας, ἐνδοῦσιν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ. Φυσᾶν, τὸ τρίζειν, τὸ μεκᾶσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν, καὶ τὰ τὰ ῥήματα οἰκεῖα, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος γινόμενα. Φύσας χαλκευτικὰς, τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ σ γραφουσιν εὐλόγως. ἀπὸ τοῦ φῦ γὰρ μόνον διγραμματίζει, ἐπειδὴ μαθεῖν ὠνοματοποιημένη ἡ λέξις παρῆκται, διὸ οὐκ ὀφείλει διπλασιάζεσθαι τὸ σ. ἐκτείνει δὲ τὴν ἀρχουσαν. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ χαλκευτικὴ φῦσα πρακτικῶς μεταφορικῶς, τὴν ἀλκὴν ἐμφαίνει αὐτῶν ἐμπνεῖσθαι τῷ ἀνέμῳ... φυσήμασιν ἐκείνων. διὸ λαμπάδα τοῦ ῥήξου παῖς ἐξ αὐλητρίδος, ἀναμένες, καὶ φρυκτόμενοι ἐπὶ βωμοῖς ἐκδιδόντες ἐσκώφθη λέγεσθαι. ἐπεσόμενοι γὰρ αὐτὸν χαρίδας εἰκὼν, οὐ σιωπῶσι μεῖζον τὲς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα. καὶ ἔγραψε τὸ σκῶμμα δίχα, διὰ τοῦ ῥ ὅτι τὸ ἀγωνὰς ἐστιν ἐξ αὐλητρίδος φὺς, καὶ οὐ μέγα φυσᾷ. ἐκ δὲ τοῦ φύσας καὶ ὁ φύσων. ἐπεὶ φυσώμενος πλησσεῖον ἀνέμῳ ἐνεργεῖ. ἐκ δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ φῦσα. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς λαχανεύονται φύσαι. φύσας δὲ παρώνυμον. ἡ οἱ φύλλοι, τὰ ὕστα. Φύσιγξ, σκορόδον. φύσα δὲ σκληρόν. Φύσα, βλαστοί, ἀλοιφὴ φύλλα. Φύσιγγες, εἶδος σκορόδου. ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας. καὶ αἱ τρίβολοι τῶν ἐριῶν, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑμέσιν ἐγκείμενα. Φύσιγγα, τὸ καλούμενον ἐμφύλημα, καὶ μᾶλλον τὸ κοῖλον, παρὰ τῷ Ιπποκράτει. Φυσίζωος, ὁ βίου τὰ πρὸς ζωὴν φύσεις καὶ διαφερομένη. ἀλλὰ τοῦ ἐπὶ λέγεται χώρα ἐν λαχαιαίμονι οὕτω φυσίζωος. ἐπεὶ καὶ δοκοῦσιν οἱ διάφοροι κατατεθέντες, πάλιν ἀναβιοῦσιν. Φυσίζωος γαῖα, ἡ τὰ πρὸς ζωὴν χρήσιμα φύουσα. Φυσιοῦται, ἐπαίρεται. Φυσική, ποιότης. Φύσις λέγεται, ἡ ἰδιότης ἑκάστου πράγματος. ὡς τοῦ περὸς τὸ καίειν, τῆς χιόνος ψύχειν, καὶ τῆς γῆς τὸ φύειν τὰς βοτάνας. Φύσις οὐσίας διαφέρει. οὐσία μὲν γάρ ἐστιν, ὃ ἑκάστῳ ὑπάρχει, φύσις δὲ ἡ ἐνοῦσα ἑκάστῳ δύναμις. οἷον φύσει τῆς γῆς τὸ βλαστάνειν βοτάνας. ὁ φύσει τοῦ πυρὸς, τὸ θερμαίνειν. ἀφ' οὗ εὐφυὴς, ὁ ὡς ἔχων τὰς φύσεως. καὶ ἀφυὴς, ὁ ἐναντίως ἔχων. καὶ εὐφυΐα καὶ ἀφυΐα. ἰστέον δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων ταῦτα λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ἐπὶ γῆς. καὶ γὰρ εὐφυὲς καὶ ἀφυὲς φυτὸν λέγομεν. Φύσις ἐστὶ, τὸ πεφυκός. τουτέστιν, αὐτὸ τὸ ὂν, ὃ κατὰ ἀλήθειαν ἐν πᾶσιν ὑπάρχει. Φύσις λέγεται, ὅθεν ἡ πρώτη κίνησις ἐν ἑκάστῳ τῶν φύσει ὄντων ἐν αὐτῷ, καὶ ἐστὶν ὑπάρχει. ἡ φύσις ἐστὶν, ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἠρεμίας. λέγεται δὲ ἐκ τοῦ φύειν τοὺς ὑπαρχοντας. ἡ φύσις παρὰ τὸ φῦ φύω, ὁ ἐν πᾶσι φύουσα καὶ κινουμένη. Αλλως. Φύσις ἐστὶ, φθίσεως καὶ αὐξήσεως προσαγορία. φύσιν ἐκάλεσεν καλουμεν, τὸ διὰ τὰ πεφυκέναι, καὶ εἶναι αὐτὴν παίσως τὴν οὐσίαν. φύσιν δὲ πολλάκις τὰ πολλὰ, τὴν οὐσίαν καλεῖν εἰώθει, καὶ μάλιστα δι' ὅ ἡμετέρους διδασκάλους. φέρεται δὲ πολλάκις τὸ τῆς φύσεως ὄνομα, καὶ ἐκεῖ ἀντιφέρεται. ὡς φύσις λόγου, καὶ φύσις μέρους. φύσις δὲ λέγουσιν οἱ Βασίλειον. ὁ γὰρ ἀλλοίως φύσις. ἐκεῖνον τοῦ ἡ εἶναι τοῖς οὐσίαις λαμβάνεται.

Φυτεύοντες, ἐκφυσοῦντες. σημαίνεται δὲ ἐν ταῖς μυθικαῖς ἡ ἐκκίνησις τῶν ..., παραλλάσσον βραχὺ ἀπὸ βραχέος τὸ πρῶτον. οἷον τελευτῶν, φονεύων. τὸ ὁμοίως ἀπὸ ἀμφότερα. οἷον αὐλοίων. Φυτεύοντας ἵππους λέγει Ομηρος, οὐ τοὺς πεφυτευμένους, ἀλλὰ σημαίνον κατὰ ... ὁμοιοῦντας, ὡς γὰρ ποι πα...καὶ τὸ κόσμα ἐρειδομένας. Φυτεύοντες, ἐκπεφυσῆσθαι, ἐκφυσῶντες φύσας διαλλάττοντας. Φυσίον, τὸ καταλιπεῖν. Φυτῶ, πάσχων, παχύς. Φύσαι, λέγεται ὅτι παχύ, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα, ἡ μάζα, φύσει. ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἄλλος. τῆς δὲ φύσεως μίμησις Δωριεῦσι. Φυσητὴς, ὁ τῷ στόματι ἰχθὺν αὐλός.

Φύσα, τὸ ἀνακεκομμένον ἀλευρον μετὰ ἄλευρα. Φυσὶ, ἡ ἐν ταῖς σανίσι τριβομένη, ἡ ἄρτι μάζα ἀναδευομένη. Φυσμάζα, ἡ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου ἐξυγίνας, ὥς φησιν Ηρωδιανός. Φυταλιά κατὰ τοὺς παλαιούς, χωρίον δενδροφόρον. ἐκεῖ ἀπαραλείπτων ἄρουρα, ἡ γεωργικὴ φυτῶν ἄρουρα. ἡ ὕλη φιλὴ, ἔξω δὲ λέξεως καὶ ψιλὴ, οἱ ἐν μάλη γυμνάσιοι. ἡ ψιλὴ γῆ, τὸ ψιλοῦσθαι, ὡς ἐν γῇ, ἡ ... λέξει. λέγεται δὲ καὶ αὐτὸ ἡ ῥαδινῇ φυταλιά. σημαίνει δὲ ἡ λέξις αὕτη. ἔστι δὲ καὶ μίτιν ἐκ τῆς φυταλιᾶς, ἀμπέλου καὶ ἐλαιῶν σημαίνει κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, καὶ ἔτι Διονύσιον τὸν ἐν Ἀλεξ... Φυσαλίδες δὲ κάπιν φασί. κυριώτατα δὲ ... παρείμενον. ὥσπερ ἕτερον σαμπίδιον. καὶ ἐπεὶ παρὰ τῷ κωμικῷ ἡ λέξις τὸ σκάφιον κεῖσθαι. Φυταλιὰν φησὶν Ομηρος, τὴν ἀμπελώδη γῆν καὶ τὴν δενδροφόρον γῆν. ἄρουρα δὲ, ἐκεῖ τὴν ψιλὴν ἄρουραν. ἄλλοι δὲ ἐκεῖ καὶ μὴ παρ' Ομήρῳ ἡ ἄρουρα, καὶ πεδίον μόνον γῆς, ὡς ἀμπέλων γέγραπται. Φυταλιὰ, ἡ φυτοφόρος γῆ. ἄρουρα δέ, ἡ ψιλὴ ἄρουρα. Φυταλιάζω, τὸ φυτεύειν, ἀλλ' οὐ καὶ σπείρειν. Φυτάλιος, γένος παρὰ Ἀθηναίοις. Φυτάλμιος, γένος, συγγενὴς, ἡ ζωογόνος. Φυτάλμιος, φυτὸν σώφρον καὶ ἐπιτηδευτὰ, φυτάλμιος, καὶ φυτάλιμοι. Φυτεῖν, ἐπὶ φυτῶν τελευτὴ ἐκεῖ παρὰ τῷ Ιπποκράτει. Φυτεύειν, ἐπὶ φυτῶν λέγεται. ἤγουν τὸ τὴν ῥίζαν αὐτῶν καταβάλλειν. ἀπὸ τούτου κατάβάλλειν ἀρχῇ ἐν τῷ ἀλγήμασι λέγομεν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὡς ἐπιφέρει, ἐνδεῶς φυτεύειν βίλεα. καὶ φυτεῦσαι, ἀντὶ τοῦ σπείρειν ἐπὶ σπορᾶς. ἡ παράγεται ἀπὸ τοῦ φύτης, ὁ πατήρ, καὶ ἐπὶ τοῦ φύτωρ. καὶ φυτεύω, σημαίνει τὸ φυτεύω, ἀπὸ τοῦ φύτου. ἀπὸ φυτοῦ. Ἡσίοδος, φυτεύεσθαι φαίδιμον υἱόν.

Φυτεύουσι φόνον, παρ' Ομήρῳ, ἐπιμελῶς ἔχω πρόστην. Φυτεύω, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς κατεργάζεται. Φυτευτήριον, τόπος εἰς τὴν τῶν φυτευομένων ξύλων, παρὰ τῷ Ιπποκράτει. Φυλὴ, ἥλιος, ἡ ζωή. Φυλὴ, γένος, γένεσις, γενεὰ. φύω, γεννῶ, γεννηθεὶς. Φυτάλιμος, φυσουργός. ἡ φυτὸν ... τινες, ... φυτὸν καρπόν. Φυτοσκάφος, ὁ τὸν φυτὸν ἐσκαμμένον γῆ. ἐργαζόμενος δὲ φυτοσκάφος, ὁ τὰ φυτὰ περισκάπτων γεωργός. Φυτομόρ, φύτωρ. Φύτω, φύσει. οἱ δὲ φυτεύειν. Φύω, ὃ σημαίνει τὸ γεννῶ, ὁ μέλλων φύσω, ὁ παρακείμενος πέφυκα, καὶ σημαίνει τὸ ἐγγενῆσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ εἶναι καὶ φύσιν ἔχω, καὶ τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων, ὁ πέφυκε, ὁ ἀόριστος, ἔφυν, ἄλλος ἀόριστος, αἴτιος ἔφυ, ἀντὶ τοῦ ἐγεννήθη. τὸ φῦ μακρὸν ἀεὶ, καὶ τῷ ὁρίσαι, καὶ τῷ παρακειμένῳ, σημαίνει τὸ ἀκρατῶς τὸ ἀρσενικὸν χαρί.

Φύω, παρὰ τὸ φύω. σημαίνει δὲ τρία, τὸ ἀναβλαστάνω. τὸ ἀπολύω, καὶ τὸ κρατῶ. Φωγεῖναι, τὸ φρύγειν, καὶ ἐξ ἀλεύρου πεφρυγμένας. Φῶ, ἀντὶ τοῦ φωτὶ σὺν τῷ ι. ἐν ἐνὶ ὀρίσας μελέτης. τὸ μὲν ἐν φῶ, τὸ δὲ κάτω σκότος καπνόν. Φῶ, σημαίνει τέσσαρα, φῶ τὸ λέγω. ἐξ οὗ καὶ φῶ. φάω, τὸ φαίνω. ἐξ οὗ καὶ φῶ. φῶς. φάω τὸ θάλλω. ἐξ οὗ φῶ ... θάλλεται. τὸ δὲ φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ φῶς. Φώγνυμι, ὅλως δὲ τὰ κάτω τὰς φωνὰς οὕτως ἐκτείνεται, φασὶν τὴν ἀσιωπήν. πῶς λέγεται ἐκεῖ μὲν ἄρχω, αἰολιέως δὲ τὸ φῶς ἢ φωξὸν σὺν τῷ ι, σημαίνει ἐκεῖνο. Βιθυνοὶ δὲ φώγειν λέγουσι. Φῶκα, θαλάσσιον ζῶον ἐστι. χερσαῖον δὲ μᾶλλον παράκειται. ἰχθύσι σωτηρίαν ἀνθρώπων ὑπὸ πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον. Φώδες, φάραγγες τὴν φλόγα, παρὰ Ιπποκράτει. Φωκίς, ἔθνικα. Φωλεὸς, ἡ φωλεύσει. Φωλεὸς, ἐν ᾧ ἐνθάδε ... Φωλεὸν, διδασκαλεῖον, ἡ ἐν τῷ ... χωρίοις καὶ διδασκαλεῖον. οἱ δὲ σπήλαιον. Φωλεύει, σκηνοῦ.

τοῦ π. εἰς α, ἔλιδω, ἐλίδουσι. συνεχῶς τοῦ ω εἰς ο, ὅμοιον ἐζεύγνυ ζεύγνυσι. ὁ δεύτερος πρόσωπος τοῦ δευτέρου ἀορίστου τῶν βαρυτόνων, καὶ περισπωμένων ῥημάτων παντων, τὸ ἔχει πρὸ τοῦ σαι. οἷον ἔτυψε γέγονας, ἔφλεγε φλέγουσι.

Φράζεσθαί σε ἄνωγα, ἀντὶ τοῦ φράζε, ὅτι συμφέρον, ὑπὸ μοι. Φράζεσθε, συμβουλευτικὴ λέξις. ἐπεὶ γὰρ ἐνεργητικῶς φράσαι, τὸ εἰπεῖν. φράζεσθαι δὲ, τὸ βουλευτικῶς σκέψασθαι.

Φράζομαι, διὰ φροντίδος ἔχω. Απολλώνιος. ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε, ἤγουν διὰ φροντίδος ἔχετε. Φράζω, ἐνεργητικῶς σημαίνει τὸ λέγω. φράζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ σκέπτομαι, καὶ διανοοῦμαι. ἢ φράζω τὸ λέγω, φράζομαι δὲ, τὸ νοῶ, ποιητικῶς. φράσαι, ἀντὶ τοῦ εἰπὲ, ποιητικόν. φράσσαι, ἀντὶ τοῦ διανοήθητι. Ομηρος, σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις. Φραδέως, ἀντὶ τοῦ φράζειν, δωρικῶς. Θεόκριτος, φραδέως πολὺ κλέος ἄμμι. Φραδὴς, διανοητικὸς, βουλευτικὸς φράζονται, σκέπτονται. ἀφ' οὗ φραδὰς νοῦς. ὡς τὸ φραδέος νόου τέτυκται. ὁ ἀρίφραδος, ὁ λίαν συνετός. ἀρίφραδες τὸ κύριον. καὶ δίεσκαται κατὰ τόνον. καὶ φράδμων, ὁ βουλευτὴς. εἰς ἐναντίον ὁ ἀφραδὴς. φράζειν, τὸ καλεῖν λεκτικῶς. ἔδειν φράσις, ἡ περίφρασις, ἡ παράφρασις. Φραίζειν, συμφραίζειν. φράξαι δόρυ δορὶ, ἀσπίδα ἀσπίδι, φάλος φάλῳ, κόρυν κόρυθι, ἄνδρα ἀνδρί. λέλον ὡς ταυτα μὲν τὸ ἐφράξαμεν σάκος σάκεϊ, ἡ ἀσπὶς ἀσπίδι ἐρείδεται. σαφέστερον δὲ τοῦ ἐκεῖνο. ἔτι δὲ τὸ φράξαι, ἡ συνῆφθαι σύστροφοι εἶναι ἀλλήλοις, δηλοῖ καὶ ὁ φραγμὸς, ὁ πᾶσιν ξύλον ἔχων. Φραξάμενος, καλύψας, σκεπασάμενος. Φράξαντες, ὅς μετὰ Ομηρον φραξάντες, καὶ καταφράκτους ὁπλίτας παράγαγε. δηλοῖ ἡ λέξις, τὸ πυκνῶσαι. ἀφ' οὗ καὶ οἱ λίθων φραγμοί. Φρασμία ὁ, ἀντὶ τοῦ φρασμοῦ. πολλοῖς ἐπὶ τὸν τρίτην ἀορίστου σύνταξιν τὸ ἐνεστῶτος. οἷον πεῖθεσθαι, παθοῖτο. Φράξαντες, εἰπόντες, δείξαντες, λέξαντες.

Φραδὴν, λοχθὶν, ψυχθὶν, ἡ τὰ ὅμοια. Φρασίζων, διαδεικνύμενος εἰς τὸ. Φράσμων, προσέχων. Φρά βοῶν, φραθῶ, σωζειται. Φράσις, λέξις, διάλογος, ἑρμηνεία. φράσις δὲ, γίνεται ἀέρνησι. Φρασάμενοι, σκεψάμενοι, νοήσας, λογισάμενοι. Φράσονται, ἀσφαλίζεται, πληροῦται, ἀντέχεται. Φρασσόμεθα, βουλευόμεθα, ὑπομένειν.

Φράσσω ἄμπελον, ἢ διειδὲν τὴν ἕω. ἤγουν ἕρκος αὐτῇ περιτίθημι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φρὼ φράσσω. ἐξ οὗ ὁ καταφρακτος ὀχυμοῦται, καὶ οἱ φραγμοί. Φρασῆρες, μηνυταί. Φρασίες, σύνεσις, ἔννοια, βουλὴ, φράσις. Φράτριες εἰσὶν, οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, οἷον πατριὰς ἦτος. ὁ γοῦν Ομηρος αὐτὴν παλαιὰν, ἢ μὲν ἀμφοτέρωσιν ὁμὸν ἦλθ' ἐν παλαιῷ. ἡ κατὰ ἀναφορὰν, πάντα καλεῖται. μεταπεπτωκε δὲ τὰ ἀσχήματα ἕκαστα ἐπὶ τοῦ δὲ, ὁ φράτριος ἦτος, καὶ ὁ πάτριος. Φραχθέντες σάκεσιν, ἀντὶ τοῦ καλυπτισθέντες, πυκνωθέντες. ὡς ἀλλαχοῦ, ὥσπερ ἐφράχθη εἶναι τεῖχος χαλκεῖον, ἐκ τοῦ φράσσω, ἐξ οὗ καὶ οἱ καταφράκτοι ὁπλῖται. Φρέαρ, λάκκος. λίμνη τῆς λειτουργίας. Φρέαρ, παρὰ τὸ φλῶ, τὸ ἀναδιδῶμι. ἢ παρὰ τὸ φέρω, συγκοπῇ φρὼ φρέαρ, ὡς ἐκεῖνο εἶπεν. ἐξ οὗ φέρεται ὕδωρ. Φρέατία, τὰ βαθέα ὀρύγματα. Φρέατα, φρέατα. Φρεωρύχος, φρεατώρυκτος. Φρενὴν, φρενεῖν, διδάσκειν.

Φρεναπάτωσις, βλαπτέσθαι. Φρένες, οὐ μόνον ὁ λογισμὸς, ἀλλὰ ἡ μέρη τε τὸ σπλάγχνων, ἃ καὶ διάφραγμα λέγεται. ἐπὶ δὲ ὑμὴν ἀποχωρίζων τὸ ἧπαρ ἀπὸ τοῦ σπληνὸς τοῦ πνεύμονος, καὶ τῆς καρδίας. ἢ καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς παλαιοὺς, φρένες εἰσὶν αἱ διαζωστικὰ τῷ πνεύμονι, καὶ τῇ καρδίᾳ τόπον, ὃ καλεῖται καὶ διάφραγμα. σύστασις δὲ εἰς τὸ φρενῶν. ἔδειν καὶ φρενήρης, ὁ φρόνιμος. ἐπὶ δὲ τοῦ φλεγμαίνειν, παραφρονοῦντας ποιεῖ. μελαίνας δὲ φρένας ἔφη ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ ἐνὸς αὐτὰς ἐν βαθεῖ κεῖσθαι, καὶ μὴ ὁρᾶσθαι. ἢ καὶ ἄλλως μελαίνας τὰς τοῦ θυμουμένου, ἢ μὴ ἔχοντος ἡμέρας, ἀλλ' οἷον σκοτεινοῦ, καὶ ὑπνατι δεινοῦ.

Φρένες ἔμπεδοι, ἐναντίον τοῦ φρένες ἀφρίζονται. περὶ οὗ φρονέρων. Φρένας ἐξείλετο Ζεὺς, φανερὸς ἐπὶ ἀφροσύνης ἐστί. Φρενοῦν, φρονίζειν, διδάσκειν, παιδεύειν. Φρενήρης φρόνιμος, ὁ παραλόγων, ἀρτίφρων. Φρενὶ, διανοίᾳ.

Φρενὸς ἔκστασις, ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν. Φρενωθεὶς, παραλογισάμενος, ἀπατηθείς. Φρενωτέον, παραινετέον. Φρόνιμον εἶναι, ἐνεργεῖν ψυχῆς πρὸς τὰ τῶν ὄντων, ἀκολούθως φερομένας. Φρένες, οὐ μόνον ὁ λογισμὸς. ἀλλ' ἤδη καὶ ὑμὴν τις ὁ ὑπεζωκὼς καλούμενος. ὁ γοῦν μετὰ τὰς σπλάγχνας ταύτας φρένας κατασκευάζει ἐν τῇ ῥάχει μέρος τοῦ σώματος, μεταφρένων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ῥάχιν, μετάφρενον λέγουσι. Φρενὸς, ἀντὶ τοῦ τὰ φρενα λέγουσιν Ιωνες. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ σοφοῦ. Φρενοβλαβεῖα, ἡ τῶν φρενῶν βλάβη. Φρενοκλοπεῖ, ἐξαπατᾷ. Φρενοτέκτονος ἀνήρ, τοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φρενὸς τεκταινομένου καὶ συντεθέντος. Φρεσὶ κέχρηται ἀγαθαῖς, παρ' Ομήρῳ, ἔπαινος τῆς σοφίας ἐστίν. ἐξ οὗ ἀνάπαλιν ἐστὶν εἰπεῖν, ὁ μὴ βιαῖος, οὐ κέχρηται φρεσὶν ἀγαθαῖς. Φρεσὶν ὁρμαίνειν, πρὸς διαστολὴν λεχθὲν τοῦ ἄλλως ὁρμαίνειν, κινεῖσθαι, δηλοῖ σκελευτικὸν, ὃ δὴ ὅταν παύσηται, ἐπειδὴ λέγεται. Φρεωτόμματα, ὀργανα τινα, παρὰ Πολυβίῳ. Φρεωρύχος, φρεατώρυκτος. γένος ἂν ἀθλήσειεν, ἢ οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες. Φρῶ, παρὰ τὸ ποιῶ, τὸ προέχειν, συγκοπῇ φρῶ ἡ φρῶ. ἐξ ὃν φρῶ, ἀφ' οὗ φρένες, τὰ βουλεύματα. διότι σεσημείωται φρῶ φρενός. οὐ δεῖν εἰς ἓν λέγειν ὄνομα μονοσύλλαβον μείως ἐπὶ θηλυκὸν, ἀλλ' εἰ ἐπιλέγεται τὸ θηλυκὸν γένος, ἐν κεινότητι ἐπιλέγεται. οἷον ὁ χὴν καὶ ἡ χὴν, ὁ ῥὶν καὶ ἡ ῥὶν, συμπίπτει δὲ τὸ πρόβατον. τὸ δὲ φρὴν διαλλάσσει. Φρατία, σίμα φρίατος. Φράτρα, τινὲς μὲν ἀπὸ τῆς φαφία παράγουσι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ, καὶ συγκοπὴν. ἄλλοι δὲ, προτεῖνειν φασὶ τὴν φρατρίαν μετὰ τὸν λόγον ρ, ἡ ἀπ' αὐτοῦ γίνεται τὴν φαφίαν, ἀποβολῇ τοῦ πρῶτου ρ. λέγεται δὲ ἐκ μὲν τοῦ φρατρίας εἶναι φράζεσθαι. ἔδει δὲ τὸς συγγενεῖς, καὶ συμφυλέτας καὶ τὴν φρήτρην τὴν αὐτὴν εἶναι τῷ φαφία, ἥ ἐστι τρίτον φυλῆς, λεγομένη καὶ τριττύς, ὥς προειρηται. ἀφ' ἧς φρήτηρ. καὶ φρήτηρ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ μεμνημένος συγγενείας, καὶ μὴ ἔχων φρατρίαν. καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς φράτωρ, καὶ φράτερ, τὸ ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας σημαντικοῦ. καὶ ταυτα μὲν ἐκ τῆς φρατρίας, φρατριάζειν ἀττικῶς, τὸ εἰς τὴν αὐτὴν σωζειται. Αἴλιος Διονύσιος φησὶ φαφίαν, μέρος τοῦ παρίου. καὶ διὰ φρατῶρος, εἰ τῆς αὐτῆς φατρίας. οἱ δὲ ἀχαιοὶ, φράτορας διὰ τοῦ τ. ὃν φασὶν ἐνθέν φράτορ. φέρεται, ἡ διὰ φρατὴρ ἀττικοὶ φασίν. ἴσως δὲ διὰ τοῦ ω. οἱ δ' αὐθι καὶ φρατὴρ. λέγεται καὶ φαφία. ἔδειν καὶ φατριάζειν, τὸ εἰς φραφίαν σωζειται. Φρέφφεις, εἴρηται αὐτοῖς λαιεδανός. Φρέξα, φοβεῖται. Φρίκη, λυπουμένη. ἡ ἀρχὴ τοῦ σώματος. Φρίκης, χαίρουσι. Φρίκη, φόβος, παλμὸς, ἀπὸ τοῦ φρίσσω. Φρικτὸν, φρικαλέον, δεινὸν, φοβερόν.

Φριμαγμὸς, οὐκ ἔστιν ὁ χρεμετισμὸς, ἀλλ' ὁ διὰ τὸν ῥινὸν τῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσι. Φριμασσόμενος, χρεμετίζων, ἀγριούμενος, ἢ ἀτακτως πηδῶν. καὶ φριμαγμὸς, ὁ χρεμετισμὸς παρὰ Ανακρέοντι. καὶ φριμασσόμενοι τὸν ταράχην, ἤγουν ἀποσεισάμενοι. καὶ φρυασσόμενοι, φρυαττόμενοι.

Φρυμάττεσθαι, ἐπὶ τῶν ἵππων. φρυάττεσθαι δὲ, ἐπὶ ἵππου. ἡ φρυάγματα ἵππικα, ξενοφῶντος ἐν ἱππικῷ. Φρυμοῦται, φυμαίνεται. Φρὶξ, φρίκα, διάστασις, γαλήνη. Φρὶξ, ἡ ἐπαναστασις τῶν κυμάτων. φρίσσει τὰς φόβας, ἢ θρίχας, ἢ ὅρνεα. ὡς ἔχοντος τὰς φάλαγγας φρίσσειν φασί. φρὶξ, ἡ ἐξαιρετική κίνησις τῆς ὕδατος, ἐπὶ τοῦ κύματος ἀρχομένου. ἢ ὁ ἐκκινούμενος τὸ κύματι ἀφρὸς, ὅταν ἀνέμου ὀρχεῖται πνεῦμα, ἡ ἡ πρώτη ἔγερσις τῶν κυμάτων. Φριξότριχα, ἐρθεντα τὰς τρίχας. Φρίξον ἐθερμαν, ὀρθὴν ἐποιήσατο τὴν τρίχα. Φρίσσειν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος αἴρεσθαι. Απολλώνιος. Φρίσσον, δηλοῖ καθόλου κίνησιν τινα ὀρθωτικὴν, κατὰ τὸ ἡσύχιον κίνησιν. οὕτω καὶ τὰς τρίχας φρίσσουσιν. οὕτω τὸ λέειν φρίσει ἀχάναι. καὶ σίτον φρίσσουσιν ἀπεῖ τὸ ὀρθοῦσι καὶ ἐγχέουσιν. ἐκ τούτου τοῦ ῥήματος γίνεται φρὶξ, καὶ ἐπιφρὶξ, ἡ προσομίαν ἐπὶ κύματος, μελανία πόντου, ὅτε ὁ ἄνεμος χεῖται ἐπὶ ὀρνύμενος. καὶ διὰ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καπὸν τοῦ πατέρα, μητέρα, γαστέρα γίνονται ἐνθεῖα, πατέρα, μήτηρ, γαστρα. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φρὶξ, φρικός, φρίκα. παρὰ δὲ ἡ φρίκη ἀλλ' ὥσπερ γάλα, γάλακτος, ὅς τὸ γάλαχτι μὲν ἐσιλ.

μέσον τοῦ ἐπικαλύπτειν, ἀνὰ τὸ πανουργεύειν καὶ κατασοφίζεσθαι.

Φοινικολίζα, ξανθολίζει. Φοινικικὸν τὸ ξύλον. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν [illegible] καὶ [illegible] ἀγομένων. Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, παῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ Κλυτίᾳ, ἢ Φθίᾳ κατὰ [illegible] παρ' [illegible]. φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ ἐς ἀγαγὼν αὐτὸν πρὸς Χείρωνα, ἱκέτευεν [illegible] αὐτοῦ. ταῦτα μὲν μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μιγέντα τῇ παλλακῇ [illegible] αὐτοῦ ὁ πατὴρ κατηράσατο μὴ τυχεῖν παίδων, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. φυγὼν δὲ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ ἐς ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὰ ἄντρα τοῦ Χείρωνος, ἔδωκεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα [illegible] παιδεύειν, καὶ [illegible] αὐτόν, εἰπὼν [illegible] πρός σε, ἔχειν [illegible] αὐτὸν τῶν λοιπῶν παίδων, ὡς καὶ πατέρα φίλον [illegible], καὶ [illegible] ἐμυθεύσατο, ὅτι [illegible] ὁ Πηλεὺς αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ [illegible] αὐτὸν [illegible] παῖδα. ὁ Ὅμηρος δὲ τὰ τέκνα φίλτατα καὶ [illegible] λέγει. ἔτι δὲ συμβολικῶς [illegible] τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος, τὸ ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ ὡς οἱ πολλοί φασι πραγματικῶς. ὁ Ὅμηρός φησιν ἐμοὶ [illegible]. φασὶ [illegible] λέγων, ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα. ἔστι Ὁμήρου ἐν τῇ Ἰλιάδι. Φοῖνιξ, ὁ πυῤῥός. ὅθεν καὶ φοινικοῦν ἡ ὀπώρα, [illegible] τὸ ὁμοιόχροον, [illegible]. ἐπεὶ καὶ οἱ Ἐρυθραῖοι [illegible] οἱ αὐτοί, [illegible] καὶ αὐτούς. ἢ οὕτω καλεῖσθαι, ἐπεὶ καὶ ὁμοίαν [illegible] ἐρυθρὸν εἶχον χρῶμα καὶ φοινικοῦν. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν, καὶ φοῖνιξ τὸ ὄνομα, [illegible] τοῦ φοινικοῦ [illegible] τὸ ἐρυθρὸν τὸ αἷμα [illegible]. Φοινίσσω, αἱμάσσω, [illegible], πυῤῥώσω, ἀπὸ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυῤῥός.

Φοίνιον, φόνιον, δεινόν, ἐρυθρόν. Φοίνισσα, εἶδος ἀμπέλου. Φοινίῳ, [illegible] αἵματι. Φοινιχθέντων, αἱμαχθέντων, αἱματωθέντων. Φοινοδάμας, [illegible] συνεβούλευσε [illegible] ἐκθεῖναι [illegible] τῷ κήτει, [illegible] περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ [illegible] μὴ αὐτὰς ἐκθεῖναι, [illegible]. ὁ δὲ Λαομέδων μισῶν τὸν Φοινοδάμαντα, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις ἐν Σικελίᾳ θηρίοις βοράν. αἳ γενόμεναι, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν. ὧν τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἔγεσταν, καὶ Ἔρυκα, καὶ [illegible], [illegible] ἀπὸ τῆς γυναικὸς [illegible]. Φοινόν, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ δαφοινόν, καὶ δηλοῖ τὸ πεφοινιγμένον ὁμοίως τῷ αἵματι. Φοινικόεις, ὅ ἐστιν ἐρυθρός, καὶ χλαῖνα φοινικόεσσα. καὶ Φοίνικες ἔθνος οἰκοῦσαν περὶ ποταμὸν Ἐρυθρόν, ἢ περὶ Ἐρυθρὰν θάλασσαν. Φοιταλέῳ, ἐμμανεῖ, μανιώδης [illegible]. φοῖτος ἡ μανία λέγεται. καὶ Εὐφορίων, φοιταλέος [illegible] τὰς ἑταίρας, φοιτάδας λέγουσι. Φοιτᾶν, τὸ συχνῶς [illegible], καὶ φοιτᾶν εἰς τὸ [illegible]. καὶ φοιτᾶν, τὸ προϊέναι κατὰ τοὺς παλαιοὺς λέγεται. Ἀττικοὶ [illegible] εἶναι τὸ φοιτᾶν, ἔλεγον μαίνεσθαι. ὅθεν καὶ φοιτητής, ὁ συνεχῶς [illegible] εἰς τὸ [illegible]. τὸ φοιτᾶν οἱ μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ μαθητῶν ἰδιάζουσι. καὶ φοιτητὴν τὸν μαθητὴν λέγουσιν. ἀλλ' ὁ ποιητής, τὸ ὁρμᾶν φοιτᾶν λέγει. οὕτω καὶ Ἡσίοδος, τὸ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς φοῖτος ἡ μανία [illegible] τὸ φοιτᾶν. Φοιτᾶν, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς διδασκάλους ἰόντων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπί τι ἰόντων συνεχῶς. σημαίνει δὲ τὸ μαίνεσθαι. Φοῖτος, ὁ [illegible]. παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ.

Φοιτητής, ὁ μαθητής, ὁμιλητής. καὶ [illegible] λέγειν, ὁ μαθητής. καὶ συμφοιτητής, ὁ συμμαθητής.

Φοιτήτην ἐκ τοῦ φοιτῶ, [illegible]. ἐφοίτων ἐφοίτας ἐφοίτα, [illegible] φοιτήτην [illegible] φοιτῴην [illegible] φοιτίω, [illegible]. Φοιτῶσα, [illegible] γινόμενος. Φοῖτος, ἡ μανία. Φοιτῶν, [illegible] φερόμενος.

Φολία, πάθη. Χρύσιππος δὲ καὶ τὸ σίλλιον οὕτω καλεῖ.

Φολκός, ὁ στραβός. [illegible], τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ ὀρθοὺς ἔχων, ἀλλ' [illegible] κατὰ φύσιν [illegible]. ὁ φολκός, ὁ [illegible] τὰ φάη τῶν βλεπόντων [illegible]. Φολίς, καὶ φολίδες, αἱ λεπίδες τῶν ὄφεων. ἐκ τοῦ λεπίς, [illegible] καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς φ, φολίς. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται [illegible] τὰ μικρὰ [illegible]. [illegible] καὶ φολιδωτόν, λεπιδωτόν. Φολοῖ, μελαίνει, [illegible].

Φόλυβοι, [illegible], οἱ πυῤῥοί. Φονᾶν, ἑτοίμως ἔχειν πρὸς τὸ φονεύειν. Φονᾶν, σημαίνει τὸ [illegible] ἐπιθυμεῖν, ἑτοίμως ἔχειν πρὸς τὸ φονεύειν. ἀπὸ τοῦ φονή, ὃ σημαίνει τὸν τόπον, ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται. Φονὰς λέγει Ὅμηρος περιφραστικῶς, τοὺς τόπους ἔνθα οἱ φόνοι τῶν κειμένων. γίνεται δὲ ἡ φονή, ἐκ τοῦ φόνος, καθάπερ ἐκ τοῦ χόλος ἡ χολή. Φονῆες, Ἀττικοί, ἀνδροφόνοι, [illegible]. Φονεύω, ἀναιρῶ, καίνω, κτείνω, κτείνω, ἀποκτείνω, κτεινύω, κτίννυμι, ἀποκτίννυμι, σφάττω, σφάζω, διαχρῶμαι, διαχειρίζομαι, [illegible]. Φονίους, φονοκτόνους. Φονίς, ἰχθύς ποιός. Φόνον αἵματος παρ' Ὁμήρῳ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ αἷμα. ἐκ δὲ τούτου γίνεται φοίνιος αἱματώδης. Φόνος, δύναται καὶ τὸ χυθὲν αἷμα λέγεσθαι, καὶ ὁ τόπος ἔνθα οἱ φόνοι [illegible], ὡς ἐν Ὀδυσσείας χ. γίνεται δὲ φόνος, παρὰ τὸ [illegible] φονεύω, καὶ [illegible] φόνος. ἀπὸ τῆς [illegible], καὶ [illegible] τοῦ γινομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος. ὁ φόνος [illegible], ἀντὶ τοῦ αἷμα [illegible]. Φονῶ, τὸ φόνον [illegible] φόνος, τὸ [illegible] τῶν φονευόντων, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ φόνου αἷμα. ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ φονευθέντες κεῖνται. φονεύω, φονία, φόνευσις. φόνιον ὄμμα, καὶ φονὴ ὁ τόπος, ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται. Φονῶντες, πρὸς φόνον [illegible], φόνου ἐπιθυμοῦντες. Φοξὴ χεῖλος, [illegible] λέγεται. φοξαὶ δὲ τὸ χεῖλος, αἱ [illegible], ὡς δηλοῖ Σιμωνίδης [illegible], αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος.

Φόξινος, ἰχθὺς [illegible] γινόμενος, [illegible]. [illegible] ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. Φοξός, ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς ὀξὺ λήγουσαν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀξύνεσθαι. ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐξ ὁμοιότητος τῶν [illegible], [illegible] φοξὰ λέγεται, [illegible] προμήκης [illegible]. Φορά, ἡ κίνησις, καὶ φορά, ἡ εὐφορία. οἷον φορὰ [illegible], καὶ φορὰ [illegible]. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν, ὃ [illegible] λέγεται φέρειν. ὃ μετὰ [illegible] προθέσεως, [illegible] λέγεται. [illegible] δὲ ἀπ' αὐτοῦ, [illegible]. μετὰ δὲ τῆς εἰς λέγεται εἰσφέρειν, ὃ δηλοῖ τὸ κατὰ μοῖραν [illegible]. μετὰ δὲ τῆς ἐκ, ἐκφέρειν, ὃ λαμβάνεται ἐπὶ [illegible] λόγου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἔξω [illegible] φορᾶς, καὶ ἐπὶ νεκρῶν. καὶ μετὰ τῆς σύν, συμφέρω, ἀφ' οὗ τὸ συμφέρον, ὁ [illegible] συμβουλευτικοῦ, μέρος τῆς ῥητορικῆς. καὶ ἡ συμφορά. μετὰ δὲ τῆς πρό, προφέρειν τὸ ὑβρίζειν, καὶ τὸ προτείνειν. μετὰ δὲ τῆς ἀνά, ἀναφέρειν, τὸ εἰς μεῖζον πρόσωπον ἀναφέρειν τὸν λόγον. [illegible] μετὰ τῆς κατά, καταφέρειν. ἀφ' οὗ καταφορά, ἡ κατηγορία. μετὰ δὲ τῆς διά, διαφέρειν, τὸ διαφορὰν ἔχειν. καὶ συντάσσεται [illegible] αἰτιατικῇ εἰς δοτικήν. [illegible] ὃ [illegible] μετὰ τοῦ [illegible] λέγεται, καὶ δηλοῖ τὸ [illegible] ἐπιτηδείως ἔχειν, καὶ φιλικῶς πρὸς [illegible]. οἷον, ὁ [illegible] διαφέρει [illegible], [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible] πρὸς [illegible], καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορὰν ἔχειν, καὶ μετὰ τῆς μετά, μεταφέρειν. καὶ μεταφορά, τὸ μετατίθεσθαι ἀφ' ἑτέρου [illegible] ἁρμόζουσαν λέξιν. καὶ μετὰ τῆς παρά, παραφέρειν, καὶ παράφορος, ὁ παραπαίων. καὶ μετὰ τῆς ἀντί, ἀντιφέρεσθαι, τὸ ἐναντιοῦσθαι. [illegible] μὲν λέγεται, ἀντιφερίζειν. καὶ μετὰ τῆς ἐπί, ἐπιφέρειν, καὶ ἐπιφορά. καὶ ἐπίφορον πνεῦμα, τὸ ἐπιτήδειον καὶ ἁρμόζον τοῖς πλέουσι. καὶ μετὰ τῆς περί, περιφέρειν. καὶ περιφερής, ἐπὶ τοῦ κύκλου φορᾶς. [illegible] μετὰ τῆς ἀπό, [illegible], ἀποφέρεσθαι, τὸ [illegible] ἀπιέναι, [illegible]. μετὰ τῆς ὑπό, ὑποφέρειν, τὸ ὑπομένειν. ἀπὸ τοῦ φέρω [illegible], ὁ [illegible]. ὁ μᾶλλον [illegible] φέρειν [illegible] τὰ προσπίπτοντα. [illegible], καὶ [illegible]. Φορὰ [illegible], καὶ φορά, ἡ εἰσφορά. Λιβάνιος, [illegible] ἐν ταῖς φοραῖς, μὴ μεῖζον [illegible] τὸ φόριον. Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. Φοράδην, [illegible] βασανισμῷ. Φάρβαντα, ἰατρικὰ φάρμακα. Φορβὰς βοῦς, ὁ νομὰς καὶ εὔφαγος. Φορβάς, [illegible], [illegible]-

Φλίψις, θλίψις. Φλόγεα, λαμπρά, πυρώδη. παρὰ τὸ φλέγω. Φλόγεαι, ἐρυθραί. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φλογιᾷ, πυροῦται, μετὰ ἐρυθήματος. Φλογίδιον, κρέα ὀπτά, διὰ τὸ φλογίζεσθαι. Φλογίδια, αἱ κιγκλίδες δι' ὧν κάλοι σπαργανούμεναι. Φλογόδρωποι, ἄνθρακες. Φλογόλευκον, ἐρυθρόλευκον. Φλογμός, καῦμα ἐν πυρετώσεως.

Φλογοῦται, ἀντὶ τοῦ πυροῦται. φλογίζεται δέ, ἀντὶ τοῦ ἐκκαίεται. Φλογώματα, τὰ ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα. Φλοιάν, τὴν Ἑρμῆν τὴν θεόν, οὕτω καλοῦσι Λάκωνες. Φλοιδιᾶν, παρὰ ποσί. Φλοιδούμενος, τεταπλήμενος. Φλοῖσβος, καὶ τὸ ὀνοματοποιητικὸν ἦχος ὕδατος θαλασσίου, ἐν τῷ ἐκκυμαίνεσθαι γινόμενος πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς παλινδρομοῦντος τοῦ κύματος. διὸ καὶ πολύφλοισβος λέγεται θάλασσα. ἔστι δέ, ὅτε καὶ ἁπλῶς ἐπὶ θορύβου κεῖται, οἷον ἐπὶ πολέμου. καὶ ἔστι μὲν καὶ ῥῆμα, ὀνοματοπεποιημένον τὸ φλύω. οἷον ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. ἡ φλοῖσβος, ποιὰ φωνή, ἀπὸ τοῦ ἤχου πεποιημένη, ὃν ποιεῖ τὸ κῦμα ἐκκλυζόμενον καὶ ὑποχωροῦν. ἀφ' οὗ πολύφλοισβος θάλασσα, ἡ συνεχῆ ἦχον δηλονότι ποιοῦσα, τῷ πολλὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἐπικλύζειν. Φλοιδούμενος, φλογιζόμενος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φλογὶ καὶ τοῦ αἰθόμενος, καὶ φλογιδούμενος, ἡ φλοιδούμενος. Φλοιός, τὸ καλούμενον λέπος. Φλόμος, βοτάνη τις, ἣ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῆται. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς.

Φλονίδες, λεπίδες. Φλόμος, λοχμῶδες φυτόν, ᾧ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. Φλόξ, ἡ τοῦ πυρός, ἢ ἄνθος τι. Φλυάζω, φλυαρῶ, ληρῶ. Φλούνδες, εἶδος ῥημάτων. Φλοῦς, φλοιός, λεπίχανον, λέπυρον. ἡμάρτηται δέ. πολλὰ γὰρ Ἀθηναίοις οὐ φλοῦς, ἀλλὰ φλοιὸς καλεῖται. Φλυακια, τὰ ψευδῆ ἀ... Φλύαξ, μῖμος, μωροκακοήθης. Φλυαρεῖν εἴρηται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεβήτων. ἀπὸ τοῦ φλύειν, ὅ ἐστι καχλάζειν. καὶ ἐν βύθει τὸν ἀφρὸν ἀποβάλλειν. καὶ Ὅμηρος. ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. Φλύαρος, μωρολόγος, παρὰ τὸ φλύω. ὁ ὑποφθείρων τοῖς λόγοις, καὶ ἀναπιμπλῶν ἀκρίτοις τὰ ῥήματα. φλύειν γὰρ τὸ ἀναζεῖν. ὅθεν ἡ ἐκθυμένουσα ἀνάζεσις λέγεται φλυκτίς. καὶ ἀνὰ δ' ἔφλυε, τὸ ἀνέζεε. καὶ φλύκταιναι, αἱ ἐπανιστάμεναι φῦσαι ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ ὑετοῦ. Φλυάσαι, φλυαρῆσαι, φλύσαι. Φλυδᾶν, ὑγραίνεσθαι, μυδᾶν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φλυδῶσιν, ὑγραίνειν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Φλυεῖς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. Φλύεται, ὑγραίνεται.

Φλύζειν, ἀναζεῖν. φλύζεσθαι. Φλυζούσαισι, βλυζούσαις.

Φλυζάκια, φυσαλλίδια. Φλυκτεῖος, ὁ Ἑρμῆς, ἐν Μυτιλήνῃ.

Φλυκτίς, κακή, χύτλια. Φλυκταίνας, Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα. ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοῖς τύλοις καὶ τὰ ἐπαναστήματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς διὰ τὸ κινεῖν τοῦ παχέος ὕδατος λέγει. καὶ φλυκταίνας λέγει Ἀριστοφάνης, φύσας ἐν τῇ χειρί, ἐκ τοῦ κωπηλατεῖν. Φλύον, βιβλίον, καθ' ὃν. Φλύος, ὀστρακον, ἰμάς, ξίφος. Φλύσιος, ἐξανθοῦντες τῆς ἐπιφανείας γινομένης, κατὰ τὸ σῶμα. Φλυσός, κρίβανοι, φλοιός.

Φλύσσει, ἐρυγγάνει. Φλυσώδης, μαινομένη. Φλῶ, τρίβω καὶ συνθλῶ. Φοῖ, δεῖ γινώσκειν ὅτι οὐδεμία τοῦ λέξις ἑλληνικὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φοῖ καὶ ῦ. τὸ γὰρ φοινίτης, ὄνομα παρ' Αἰγυπτίοις βαρβαρικόν. τὸ δὲ φνοί, ἐπιτεταγμένον τῷ παρὰ Ἀριστοφάνει, μίμημα ὀρνίθων φωνῆς. Φόα, ἐξανθήματα ἐν τῷ σώματι. Φοβέω, φεύγει, πτοεῖται. Φοβεῖσθαι, ἐφοβεῖτο. οὕτω καὶ τὸ φοβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φεύγειν ἀεὶ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. Φοβερόν, τὸ φόβον ἐμποιοῦν, ἐπίφοβον δὲ τὸ φοβούμενον. καὶ φοβερὸν δειλότατον. Φοβερός, σημαίνει τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικόν. οἷον, φοβερός, ὁ φόβον ἐμποιῶν. καὶ φοβερός, ὁ περιδεής. Φοβεράτε, ἡ φοβοῦσα τὸ στρατόν.

Φοβούμενος, δεδοικώς. Φόβη, ἡ θρὶξ παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας. οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω φοβερὸν ἐνόμιζον εἶναι τὴν κόμην, ὥστε φέβειν αὐτὴν προσηγόρευον. Φοβῶσαι, ῥῖψαι. Φοβεῖς, εἰς φυγὴν τρέπεις. Φοβήσαι, ἰσθμοῖ πείσαι. Φόβος τοῦ ἐλπὶς κακῶν. ἐλπὶς δέ, προσδοκία ἀγαθῶν. προσδοκία δέ, ἡ ἐπ' ἀμφοτέρων. σημαίνεται δὲ τὰ τρία, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέλλοντα τῇ ψυχῇ. φόβος τοίνυν, ἄλογος ἔκκλισις. ἢ προσδοκία μέλλοντος κακοῦ, ἔκπληξις ψυχῆς. ἡ προσδοκία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων. Φόβος, υἱὸς Ἄρεως παρὰ ποιηταῖς. οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς ἵπποις κέκληνται δεῖμός τε φόβος τε γίνονται. ὁ γραμματικὸς Ἀντίλοχος, ἵππους ἤρισε τὴν δεῖμόν τε καὶ φόβον παῖδα. σημείωσαι δὲ καὶ τὸ φόβος ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸ ἐς ἐφόβησαν ἐκλάφρισαν. διττὸς γὰρ ὁ φόβος. ὅτε τοῦ φεύγοντος, καὶ ὁ ἐκ τοῦ κατόπιν διώκοντος. τὸν μὲν ὡς πεφευγότος φόβον, ἤγουν φυγὴν διὰ ταραχῆς, τὸ δὲ ἐμποιοῦντος τὴν ἀταραξίαν, οἱ κατ' ἐνέργειαν φοβοῦντες. οὐ μόνον δὲ καὶ φοβεράν ἐστιν, καὶ ἄφρονες ἤδη μαθόντες συμβάλλουσι, ἐκπλαγέντες αὐτῷ. λέγεται ἔτι καὶ ἐπὶ λαϊκοῦ θορύβου. καὶ φόβος ἡ φυγὴ παρ' Ὁμήρῳ. ὃς τὸ φόβος ἔλαβε πάντας. διαιρεῖται δὲ εἰς ἕξ. εἰς ὄκνον, εἰς αἰδῶ, εἰς αἰσχύνην, εἰς κατάπληξιν, εἰς ἔκπληξιν, καὶ εἰς ἀγωνίαν. καὶ φόβον ἄρσεν φορεύουσαι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς φυγεύουσαι. ἕτεροι δέ τινα μὴ φοβουμένας, ὡς καὶ λύπην φέρειν τὸ μὴ λυπεῖσθαι. οὕτω καὶ φόβον φέρειν τὸ μὴ φοβεῖσθαι. ἄλλοι δὲ φόβον ἄρσεν, τὴν ἐκ σιδήρου κασσίτερον ἐοικυῖαν. ὅρος δὲ καὶ ὁ σίδηρος. ἐκ λέγει ἐγλυκανθαι αὐταῖς ἀπὸ σιδήρου σφραγίδα. ἔρως δὲ δηλοῖ καὶ δόρυ ἐνταῦθα εἶναι, τὸν ἐκ τοῦ ἄρεος φόβον. ὡς δόρατος ἐγλυκασμένας αὐταῖς εἰς ἐπίσημον. καὶ φόβον δ' ἔχειν, ἀντὶ τοῦ εἰς φυγὴν ἐλαύνειν. ὡς τὸ ἔχον ἐπὶ ἐλαύνοντας ἱππικῆς πολλαχοῦ νομίζει, διὰ τὸ δεῖν εἶναι τὸν ἐλαύνοντα οὕτως, ἢ ἐπέχον τοὺς ἵππους, ἢ ἔχειν χαλινόν.

Φοβοῦμαι, ἀγωνιῶ, δειλιῶ, δέδοικα, δειμαίνω, δέδια, εὐλαβοῦμαι, ὀκνῶ, ἐρρίγεσα, τρέω, ὑποπτεύομαι, τρέω, δεδαίνω, ῥιγῶ. Φοβῶ, ἐκ τοῦ φοβοῦμαι περὶ τοῦ ἔμπροσθεν. φοβοῦμαι πρὸς ἀπεῖμφασιν τοῦ μέλλοντος συντάσσεται, καὶ πρὸς ὄνομα. οἷον, φοβοῦμαι τεθνηξεσθαι, καὶ φοβοῦμαι θάνατον. Θουκυδίδης, οὐ φοβούμενοι ἐλασσωθῆναι.

Φοίβα, ἁγνὴ ὁδός. Φοιβάζει, μαντεύεται. Φοιβαζόντων, προλεγόντων. Φοιβάζω, τὸ λαμπρύνω. καὶ φοιβάσα, τὸ λαμπρύνουσα, παρὰ τὸ φοῖβον τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρόν. καὶ φοιβᾶται, τὸ λαμπρύνεσθαι. Φοιβάζων, πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασιν. θεὸν φοιβᾶν τὸ ὕδωρ, τὸ ποιεῖν καθαρόν. Φοιβηθέντος, λαμπρυνθέντος. τὸ ῥυπαρὸν σῶμα καθαρθέντος. φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν. ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Φοιβητεύειν, χρησμῳδεῖν. Φοιβάστρια, καθάρτρια. Φοῖβος, καθαρός, ἀμίαντος, ὁ μουσικός. φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν. Ἡσίοδος δὲ μετωνυμικῶς, φοίβην αὐτὴν καλεῖ, ἀπὸ Φοίβης. Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων, ὁ οἷον φαίβιος, ἤτοι καὶ ὀργυρεύς. ἢ ὅτι ὁμωνύμως, ἀπὸ μάμμης Φοίβης. ἢ ὅτι πᾶσι τοῖς σοφοῖς τὴν τέχνην. ὡς ἀκεσονόμος ἐξ αἰθῶ. ἐρρίθη τραγικῶς, κατ' ἀντιφρασιν τὸ ἡλίου φοίβῃ φλογί. Φοινίνετα, λευκόλευκον Ἀττικοὶ φασίν. οἱ δὲ φάσιν, τὸ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικόν, ἢ φονευτικόν. Φοίνια, ἐρυθρά, πυρρά. Φοινικοῦς, αἱ ῥάφανοι, ὑπὸ οἰβαίων. Φοινίκων τελευτῆς ἐν τοῖς ἀπελθοῦσιν α. εἰκός, ὅτι Φερεκύδης ὁ Σύριος συγχρόνος ἐστὶ Θαλῆ, ὁ σύριος διδάξας Πυθαγόραν. αὐτὸς οὐκ ἔχει καθηγητήν, κτησάμενος τὰ τῶν Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία.

Φοινικιστήν, καὶ λόγων ἀλαζόνα, ἀπατηλὸν καὶ κόλακα. Φοινικεύς, γένος τι ἀθλώνοι. λέγεται δὲ καὶ λόφα.

Φοινίκη, ἡ Συρία. ὁ Φοῖνιξ, ὁ Σύρος. καὶ φοινικοῦν χρῶμα, τὸ κόκκινον. καὶ φοινίσσω, τὸ κοκκαίνω, βάπτω. Φοινικοῦν, ἐρυθρόν, πυρρόν, ἢ τὸ μέλαν. γίνεται παρὰ τὸ φοινίσσω, τὸ βλάπτω. Φοινικῆς, νόσος. ἥτις κατ' αὐτὴν γίνεται φοίνικος τόπον, καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἀναβλικὰ μέρη πλεονάζει. δοκεῖ δὲ αὕτη ἡ ἐλεφαντίασις εἶναι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φοινικίδες, αἱ ἀναμάρται, ἢ νέα. οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα.

Φοίνικοι ἥρωες, τῆς ἐφραπτικῆς τὴν φοίνικα. Φοινικοβάλανα, τὸ βάγημα. καὶ εἶδος ἀμπέλου. Φοινικέλεγον, ἦν τὸ πλείονα τὸ ἔρνος. τὸ ἐκ βραχέων. ἐπὶ τὸ Φοινικέων. ὁ δὲ λέγει κορύδαλος. Φοινίκεος, μαλλωτὰ. διὰ τὸ ποίημα φοινικίον. Φοινικόχλοος, ξανθόχλωρος. Φοινικόλιθον, ἀνατολόν. Φοινικίον, πυρρόν. Φοινικήϊα γράμματα, ἀπὸ Φοίνικος τῶν ἐκείνοις, ὧν εὑρόντων αὐτά. Φοινίκη ἡ ἀπὸ Φοίνικος ἀνδρὸς ἢ παρὰ τὸ φοινικοῦν χρῶμα. ὥσπερ καὶ ὅτι πορφυροῖ οἱ Αἰγύπτιοι, ὅθεν αἰγυπτιάζουσι καὶ αἰγυπτιάζειν. οὐ μόνον

ἀπὸ Δαλματικοῦ ἔθνους. Φιλίδιος, φιλοπράγμων. Φιλοζωΐα δὲ, ἐπιθυμία ζωῆς. Φιλοθεαμονοῦσι, φιλοθεωροῦσι. Φιλόθηκος, ἀργά. Φιλοθηρίδης, φιλοθήρευτος παῖς. Φιλίστωρ, φιλῶν ἱστορεῖν. Φιλοκαλία, φιλοῦσα τὰ καλά. Φιλόκαλος, φιλόκοσμος. Φίλιος, ὁ ἀποτρόπαιος κατ᾽ εὐφημισμόν. Φίλοι, προσήκουσι διὰ φιλίαν. οἱ δὲ συνεσκηνηκότες, ἐφέστιοι. οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει, ἢ ἐν μιᾷ συμφορᾷ καταλεγόμενοι, ἑταῖροι. οἱ δὲ ξένοι, ξένιοι. οἱ δὲ ἐνόρκους συμμαχήσοντες οὕτω, ἐνόρκιοι. οἱ δὲ δεόμενοι, ἱκέσιοι. οἱ δὲ ἀδελφοί, ὁμόγνιοι. Φιλοῖνος, [illegible].

Φιλοκίνδυνος, φιλῶν κινδυνεύειν. Φιλοκινδυνευτής, ὁ καὶ δημοτικός. Φιλοκτημοσύνης, φιλοπλούτου. Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν, καυχώμενος. Φιλοκτέανος, φιλοχρήματος, φιλοκτήμων. Φιλοκρινεῖ, διακρίνει, δοκιμάζει. Φιλολάμπαδος, ὁ ὄρνιθας. Φιλοθύτης εἶπεν, οἱ δεισιδαίμονες, οἱ θεοσεβεῖς ἂν οὐ θεοῖς νομίζουσιν ἐκ τούτο ἀσεβεῖς ἰέναι. Φιλολογεῖν, ἀδολεσχεῖν, καὶ φιλοσοφεῖν, καὶ ὁ φιλόλογος, καὶ ἡ φιλολογία εὕρηται ἐν χρήσει. Φιλομήδης, ἐπειδὴ Ἡσίοδος ἐκ τῶν τοῦ Κρόνου μηδέων ἐγεννήθη. οἱ Βοιωτικοὶ δὲ, διὰ τοῦ ε διφθόγγου γράφεται ἐν τῇ παρακειμένῃ, καὶ διπλασιάζει τὸ μ διὰ τὸ μέτρον κατὰ τὴν τῶν ἀνεγραψάντων. Φιλομειδής, φιλόγελως, παρὰ τὸ μειδιᾶν, τὸ βασιλεύειν, τὸ φιλεῖν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ μειδιῶ τὸ γελῶ. Φιλομυθοῦν, πεπλασμένον λόγον. Φιλονεικῶ, ἐρίζω, ὁμιλοῦμαι, ἀνταίρω, ἢ ἐκφιλοτιμοῦμαι, ταυτόν. Φιλονεικία, δύναμις συντάσσεται, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, καὶ τὸ νεῖκος ὁ φιλονεικία. ὅθεν φιλόνεικος, ὁ διὰ λόγου μαχόμενος. Φιλόξενον, ὁ μὲν εἶναι πρὸς τὸν ἀγαθὸν τρίτον. ὁ δὲ ὡς κύριον. καὶ γὰρ ὁ φιλόξενος ἰσομυθεῖν, ὡς πόρνος. Φιλοξενίας ἐστὶν, ὅτε οἶδεν, καὶ ὅτι ὢν ξένος. Φιλοπανεῖν, ἀπατᾶν, μανθάνειν, ἐρωτᾶν. Φιλοπλουτία δὲ, φιλία πλούτου. Φιλόπολις, κοινόν. ἀττικὸν δὲ, τὸ φιλόπατρις. Φιλοποιΐα δὲ, διάθεσις ἐξωτικὴ τοῦ ἐπιθυμεῖν. ἢ ἕξις ἀπολαυστική, ὅσα ἂν προσίηται αὐτῇ, ἰσχυρός ἐστιν, ἀδιάβλητος πρὸς πόνον.

Φιλόπυρος, φιλοφρονὸς, ὁ περὶ τὸ πῦρ στρεφόμενος. Φιλοπότης. ἰστέον ὅτι διαφέρει φιλοπότης φιλοποτεῖ μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ φιλῶν πότους καὶ συμπόσια. φιλοπίτης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ φιλῶν πολλὰ πίνειν. παρὰ τὸ πῶ, τὸ πίνειν, ἐξ οὗ πόμα. Φιλόπονος, φιλοπράγμων. Φιλοπαίγμονες ἐν λόγοις, ... κατεῖχον βωμὸς τοῦ χρυσοῦ ἀθλίας, ἰδόντες τὸν ὕφον, καὶ ἀντία τὰ θαυμασθεῖσα νικᾶν αὐτόθι ὕπο τὴν ἀχαιὰν, εἰδότων ὡς οἱ τὸν ἀφανῆ ἰερεῖς ἰθεράπευον τοὺς ὀργιαστάς. λέγει δὲ ἡ ἱστορία, καὶ διενεῖμαν μὴ ἀλῶναι τὴν ἴλιον, δίχα τῶν ἡρακλέους τόξων, ἅπερ εἶχεν ὁ φιλοκτήτης. διὸ καὶ μεταθέντες αὐτὸν οἱ ἀχαιοὶ μετεκαλέσαντο. Φίλος θυμός, ὅμοιον τῷ φίλον ἦτορ. καὶ φίλα χεῖρ, καὶ φίλα γυῖα. καὶ φίλα γούνατα, παρ᾽ Ὁμήρῳ. Φίλος δέ, ὁ τὸν φίλον τὰ μυστικὰ γινώσκων. ἢ ὁ τῆς ψυχῆς διατηρῶν. ἢ ὁ τὰς περιστάσεις, τοῦ φίλου κοινούμενος. Φίλος δέ, ὁ οὕτως ἔχων τὸν φιλούμενον ἀσφαλῶς, ὡς ἑαυτόν. φίλος δὲ, ὁ τὰς περιστάσεις ἀεὶ κατὰ δύναμιν κοινούμενος. Φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. Φίλος, ἀεὶ βραχὺ, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς ἐνίοτε καὶ μακρόν. Φιλοσωματία δέ, φιλία ἄμετρος σώματος. Φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν, ἐπιζητεῖσθαι. Φιλοσοφεῖν, ἀντὶ τοῦ πειρᾶσθαι. φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο, ὅπως κατασκευάσῃ τὸ πρᾶγμα. Φιλοσοφία δέ, γνῶσις θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. φιλοσοφία δὲ, ὁμοίωσις κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ. φιλοσοφία δέ, μελέτη θανάτου. φιλοσοφία δέ, τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. φιλοσοφία δέ, φιλία σοφίας. φιλοσοφία δέ, ἀπόστασις ψυχῆς ἀπὸ σώματος, τὸ ζῶον ἐπὶ σωματικῶν. Φιλόσοφοι, μοναχοί, ἀσκούμενοι, ἀνδροῦμενοι, κοινοί. δωριεῖς δέ, φιλοσόφοι μοναχοί, ἐθισμένοι, δυναμένοι λέγεσθαι. Φιλόσοφος, ὁ φιλῶν λόγους, καὶ σπουδάζων περὶ παιδείαν. εἰ νοῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιμελεῖσθαι, συνηθὴς. Φιλοσοφεῖ, τῶν ἀληθοσοφίας ἀσκῶν ἀμεταβλήτως. καὶ φιλοσοφῶν τὸ μεταβαλλικὸς, ἤγουν ἀσκῶ. καὶ φιλοσοφεῖ, παρὰ Μενάνδρῳ, ὅπως κατασκευάσεται, ἤγουν φρο-

νεῖ. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, ταῦτα μοι περὶ θεοῦ φιλοσοφεῖσθω τὰ νῦν, ἤγουν εἰρήσθω. καὶ πεφιλοσόφηται παρ᾽ αὐτῷ ἐν πολλοῖς ἄλλοις, ἀντὶ τοῦ τεθεολόγηται. Φιλόστοργος, εὐμετάβολος. Φιλοσύμμαχος, φιλοπόλεμος, μάχιμος. Φιλοτης, καὶ ἡ τῶν φίλων συνουσία ἐστὶ φιλότης, ὁ φίλος. συνουσία, καὶ τὴν συνουσίαν. Φιλοτησία, πρόποσις ἡ μετὰ τὴν διεκπομένην φιλίαν. Φιλοτήσια, ἔργα ἀφροδίσια, τὰ συνουσιαστικά. Φιλοτησία, φιλία, διάθεσις. Φιλότητα λέγει Ὅμηρος, τὴν φιλίαν. φιλοῦμαι, διαλλάττομαι. Φιλότατα, παρὰ Ὁμήρῳ, τουτέστι φιλικὰ δῶρα. Φιλοτιμία, ἀντὶ τοῦ φιλονεικία. καὶ φιλότιμος, ἀντὶ τοῦ φιλόνεικος λαμβάνεται. Φιλοτιμία, δωρεά. ἢ πλεονεξία, ἢ κενοδοξία. Φιλοτίμως, μεγαλοδώρως, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιμελῶς. καὶ φιλοτιμεῖται, ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ. Φιλοτιμία δέ, ἕξις ψυχῆς προσεκτικὴ πᾶσαι δαπάναις, ἄνευ λογισμοῦ. Φιλοτιμία δὲ, ζῆλος ἄμετρος τιμῆς. Φιλοτιμία λέγεται, ἡ ἐπίδοσις. καὶ φιλοτιμεῖσθαι τὸ ἐπιδείκνυσθαι. καὶ ἐνδείκνυσθαι. λέγεται φιλοτιμία, καὶ ἡ φιλονεικία, καὶ ἡ ἔρις. καὶ φιλοτιμεῖσθαι, τὸ ἐρίζειν, καὶ φιλονεικεῖν. καὶ διαφιλοτιμεῖσθαι, τὸ διαμάχεσθαι. ὡς καὶ Ξενοφῶν, ὅσῳ περ ἐστὶ τὸ διαφιλοτιμεῖσθαι κακόν. φιλοτιμία λέγεται, καὶ ἡ ἀξίωσις, καὶ ἡ φιλοφρόνησις. καὶ φιλοτιμεῖσθαι, τὸ ἀξιοῦσθαι, καὶ φιλοφρονεῖσθαι. ὅθεν ἂν τὸν υἱὸν μου κατασκευάζῃ ταῦτα καὶ ἀναβιβάζῃ παρ᾽ ἡλικίας. φιλοτιμία δέ ποτε μὲν κενοδοξίαν δηλοῖ, ἐκ τοῦ φιλεῖν τιμᾶσθαι. ποτὲ δὲ μεγαλοψυχίαν. ποτὲ δὲ χάριν, ἢ δωρεάν. Φιλοτιμοῦμαι, ἐπιδαψιλεύομαι, μεγαλοφρονῶ, σπουδάζω, ἀγαπῶ, ἐπαίρομαι, πλεονεκτῶ. Φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἄνθρωποι, περὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν, ἤγουν φιλονεικοῦσι, παρὰ Λουκιανῷ.

Φιλοτίμως, μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς. Φιλοῦσιν, εἰώθασι. Φιλοῖμεν, φιλοῖμι φιλῶ, καὶ ὁ μέλλων, ὁ φιλήσω τοῦ φιλοῦντος, καὶ τὸ εὐκτικὸν φιλοίμι. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον φιλοῖμεν φιλοῖημεν ἀττικόν ἐστι. τὸ γὰρ ῥᾶον φιλοῖμι, φωνῆεν μὴ ὡς ἐν φιλοίην γίνεται. εἶτα τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, φιλοίημεν, οὕτω τὸ ἀναβιβάζω παρὰ Λουκιανῷ. καὶ φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, καὶ τὸ καλῶς διατίθεμαι πρός τινα, ὃ ἐναντίον τὸ μισῶ. φιλῶ καὶ τὸ στόματι τινα, ὃ ἐναντίον οὐκ ἔχει. φιλεῖ καὶ τὸ δὴ γίνεσθαι παρ᾽ ἀττικοῖς, ἤγουν εἴωθε, καὶ ἔθος ἐστὶ τοῦτο. φίλος ἐμοί, φίλα μοί. φίλος, ὁ οἰκεῖος, καὶ κατὰ γένος προσήκων ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ καὶ φίλα γυῖα, καὶ φίλας χεῖρας. Φιλοφρονεῖν, τὰς δεξιὰς ἀλλήλοις ἐμβάλλειν. Φιλοφρόνως, προθυμία, διαθέσει, σπουδῇ, ἀγάπῃ. παρὰ τὸ φίλα, ἢ φίλια φρονεῖν. Φιλοφρονεῖται, φιλοφρόνησις, φιλία. Φιλοφρονήματα, φιλιώματα, φιλοφρονήματα, παραμυθούμενα.

Φιλοχρηματία δέ, ἐπιθυμία ἄπληστος καὶ ἄμετρος χρημάτων. Φιλοχωρῶν, τὴν χώραν ἀγαπῶν. Φιλοψευδῶ, ... ἰκαλλιον Ὅμηρος, ἤτοι ἀπατηλὰ ψεῦδος εἰδότα, ἤγουν ἀπατᾶν. Φιλοψάλλος. ἰστέον ὅτι τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀξύτονα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐν τῇ συνθέσει ἐξώνονται. οἷον σοφὸς ἄσοφος, ἀθλητὴς φιλαθλητὴς, ἐραστὴς ἀντεραστὴς, ψαλλὸς φιλοψαλλὸς, σπονδὴς κατασπονδής. χωρὶς τοῦ ἀληθὴς, οὕτω γὰρ τὸ σύνθετον φιλαλήθης. καὶ τοῦ κακὸς, οἷον ἐγκρατής, ταῦτα γὰρ μεταβολὴν τόνου ἔπαθον. Φιλόψυχον, εὔψυχον. Φιλέω, φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, φιλήσω. ἐξ οὗ φιληθεὶς, φίλητος, ὁ ἀγαπητός. Φίλτατα, τὰ ὄμματα, καὶ προσφιλέστατα. Φίλτατοι, φιλικώτατοι. Φιλτατοι κατὰ συγκοπήν. καὶ φιλαίτατοι εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, ὄρνιθες δ᾽ ὁ παλαιὰ φίλα τέκνα. Φίλτρα, κυρίως μὲν λέγεται, τὰ ἐπὶ μαγγανείᾳ γινόμενα φάρμακα, ἅπερ τοῦ πόματι ἐπὶ τῷ ἐραθῆναι ἀπλῶς τὰ ζῶα, ἵνα ἐκ γίνεται τοῦ δι᾽ αὐτὸν ἀπολαύσαι. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, ποῦ δὲ τὰ φίλτρα. καὶ ἡ ἀπλῶς γινομένη τις ἐν ψυχῇ ἀγάπη. Φιλυρέων ἐστὶ, ἡ ... περὶ τὸ καταβήμιον χύσις διάδοσις, καὶ προσπαθείας ἐνεχομένη. ἢ φίλτρον, ἡ φιλία. Φιλύδρα, ὁ φιλυδρος, ὁ ὕδωρ. Φιλυδρία, ὁ φιλῶν τὸ ὕδωρ. Φίλυρα, φυτὸν ἔχον φλοιὸν βίβλῳ παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ τὰ σφαῖρα πλέκουσι. Φιλυρίδα παῖς ὁ Ἀπολλώνιος, τὸν τοῦ φιλύρου.

ἐν

[illegible] τοῦ ἱκετεύοντος. ἔστι τοίνυν φέρειν ἀπὸ τοῦ λαχεῖν, ἤγουν παθητικῶς, ἐν τῷ φέρεσθαι καὶ προσφέρεσθαι.

Φετμαῖς, ἐντολαῖς, ἐπαγγελίαις. Φεῦ, ἐπίρρημα θαυμαστικὸν συντάσσεται πρὸς γενικήν. οἷον φεῦ τῆς ἡμῶν ἀθλιότητος.

Φεῦ λέγεται καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, οἷον φεῦ τοῦ κάλλους, φεῦ μεγέθους. Φεῦ. φεῦ. ἔστι μὲν σχετλιαστικόν. καὶ θαυμαστικὸν κατὰ παλαιούς, ὡς παρὰ τῷ Λακωνικῷ. Φεύγει τις διωκόμενος ὑπό τινος. καὶ φεύγει φυγαδευόμενος καὶ ἐξελαυνόμενος. καὶ φεύγει κατηγορούμενος. ἐκφεύγει δὲ, ἀντὶ τοῦ διέλαθεν. διαφεύγει, δὲ ἐπὶ ἀρετῆς διελάθοσαν. [illegible] διωκόμενος. ἔφυγον, ἀντὶ τοῦ ἐξελάθοσαν αὐτόν, φεύγω ἄχρηστον. [illegible] σημαίνει [illegible], καὶ τὸ κατηγοροῦμαι ὡς ἀττικοὶ τὸ διώκω ῥῆμα. Φεύγω μετὰ τοῦ ὑποθέσεως: σημαίνει τὸ κατηγοροῦμαι [illegible] αἰτίας. μετὰ τοῦ κατὰ δὲ, ἐπὶ σωτηρίας [illegible]. μετὰ δὲ τῆς [illegible] ἐν φεύγειν. φεύγω ὄντως, ἔφυγον παρατατικῶς. φεύξω μέλλων ἄχρηστος. ἀφ' οὗ φεύξομαι, ὁ παρακείμενος, πέφευγα καὶ ἄχρηστος. ὁ μέσος, πέφυγα εὔχρηστος. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφυγον. φεύγω σε, ἤγουν διώκω σε. φεβοῦμαί σε, ἤγουν [illegible] σε. φεύγω τὸ κατηγοροῦμαι. καὶ φυγὴ, ἡ κατηγορία. ἀποφεύγω, ὅταν νικήσας ἀπολυθῶ τῆς κατηγορίας. καὶ ἀποφυγὴ, ἡ ἄφεσις. Φεύγω, καὶ ἀποφεύγω, διαφέρει. φεύγω μὲν γὰρ διώκω, ὁ κατηγορούμενος. καὶ γὰρ ὁ κατηγορῶν διώκει. ἀποφεύγει δὲ, ὁ νικήσας καὶ λυθεὶς τῆς κατηγορίας. Φεύγειν, αἱ [illegible] λέγουσιν ἀθηναῖοι. Φεύγω, ὑποδιαφεύγω, ἀποτρέχω, ἀλεείνω, ἀλύω, φυλάττομαι, ταυτόν. Φεύγω ξένος, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Φευκτὰ, φεύξιμα. Φευκταῖοι, ἀποφευκτοί. Φεύξι γραφαῖς. διώκειν καὶ φεύγειν ἔλεγον, ἐπὶ τοῦ κατηγορεῖν, καὶ τοῦ ἀπολογουμένου. ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. Φέψαλοι, καὶ φεψαλυγὲς, [illegible] ἐν τῷ καιομένων ξύλων, εἰς οὐκ ἔτι [illegible] καπνὸς συναναφέρεται. οὐ [illegible] ἐν τῇ φέψει, [illegible], ὁ φέψαλος λέγεται. οὐ [illegible] φέρεται [illegible] αἷμα, ἤγουν φεύγει. Φεψαλυγὲς εἰσὶν οἱ σπινθῆρες. ὡς Καλλίας [illegible], [illegible] οὐδὲ μοιχῶν καταλέλειπται φέψαλυξ. καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κεῖται, πυρὸς δὲ [illegible] αὐτοῦ φέψαλυξ. Φεψάλου [illegible], ἢν φεύγει τις φάναι, καὶ προσεγγίζειν.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η, Θ, Ι, Λ, Ν, ΚΑΙ Ο.

Φη, αἴπερ ἔλεγον. Φηγαιεῦσι, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. Φήγινον ἄξον, περὶ κρωσσῶν, ὅτι δρῦς ἦν. ἡ δὲ φηγὸς, ἀπὸ δρῦς παρὰ τὸ φάγω. πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ ἄρτου, βαλάνους καὶ ἀκρόδρυα, τουτέστιν ὀπώρας ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι. Φηγὸς, ὁ ἐπὶ δρυός, ὡς τοῦ Διὸς ἱερά, καὶ ὡς τὰ [illegible], ἀλλὰ τίμιον φυτόν, καὶ ὡς ἐχυρὸν καὶ [illegible]. καί [illegible] [illegible] ἐκ τῆς παλαιᾶς [illegible]. ὡς δὲ καὶ ἄλλως αἰδέσιμος [illegible], [illegible] τὸ ἀρχέγονον τῆς τροφῆς, ἣν ἐκείνου [illegible], ὅτι οἱ παλαιοὶ βαλανοφάγοι [illegible] [illegible]. [illegible] ὁ χρησμὸς κατ' ἐξαίρετον [illegible] βαλανοφάγους [illegible] [illegible]. ὅτι δὲ ὥσπερ [illegible], οὕτω καὶ [illegible] καλλίστως ἡ δρῦς μετέδωκε. δηλοῖ ὡς ἐν [illegible] φάναι, ὁ δρυμὸν, ὃς καὶ δρυμὸς λέγεται καὶ οὐδετέρως τὸ δρυμόν, καὶ ὁ δρυοκολάπτης, καὶ τὸ δρύαλλα, καὶ τὰ δρύφακτα, καὶ αἱ δρυπεπεῖς ἐλαῖαι, αἱ [illegible] δρυπετεῖς. ἡ κατὰ [illegible] δρυπετεῖς, παρὰ [illegible]. οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς [illegible], ἤγουν φυτῶν ἐλαιῶν, αἱ [illegible] ἐλαῖαι καὶ γεγηρακυῖαι [illegible] ἐλέγοντο. τὰ δὲ δρύφακτα, παρὰ τὸ [illegible], ὅπερ ἐπὶ ξύλοις φράσσειν. Φηγὸς, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν. ὡς δὲ τὸ φάγειν ὄρος, ὁ φηγὸς [illegible], ὃ [illegible] δρῦς εἶχεν. οἷον ἡ ἱστορία [illegible]. ταῦτα δὲ κατὰ ἀναγορίαν φηγὸς, καὶ ὁ Φηγαλεὺς διόνυσος, τῶν φηγῶν [illegible], [illegible] ὁμιλοῦσι. Φηγὸν, τὴν βάλανον. παρὰ τὸ φαγεῖν φαγὸν. φηγὸν λεγομένην. οἱ [illegible] ἀρχαῖοι [illegible] τοῦ σίτου εὑρεῖν, βαλάνους ἤσθιον καὶ ὀπώρας. ἄλλως. φηγὸς. εἶδος [illegible] βαλάνους φασὶν ἔχειν. [illegible] ἢ τὸ αἴδιον βούλεται λέγειν. ἐπεὶ [illegible] βάλανον καλοῦσι. Φηγούσιον, Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ

[illegible] φέρει. Φηγοῦς, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος. Φηλαιοῦντο, ἀφρωτίς. Φηλῶσαι, ἀπατῆσαι, φθεῖραι, ἀπολέσαι. Φηλακόθρισκον, [illegible] ὄλιστον τῆς [illegible] τεθραμμένον. Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον, καὶ ἰχαλί. διαφέρει φήληξ, καὶ ἄγριον σῦκον. λέγεται ὄλυνθος, τὸ ὕμβρον μὲν, ἄωρον δὲ. σῦκον δὲ τὸ ὥριμον. ἰσχὰς τὸ ξηρανθέν. Φήληξ, ὁ ὄλυνθος. κυρίως μὲν οὖν ὁ [illegible] σκληρός, καὶ πάμπυρος, ὅθεν μὴν [illegible] ἔχων, [illegible] δὲ ὤν. καὶ μὴ [illegible] φήληξ τις ἐστὶν, ὁ ἀπατεὼν καὶ ψευδόμενος [illegible] ὅθεν εἰς βρῶσιν. καὶ φῆλος, καὶ ἀπατεών. Μένανδρος [illegible], δι' οἰκίας φῆλον γέροντα. καὶ φηλώματα, ἐξαπάτη [illegible]. Φηλήτεσι, λῃσταῖς. Φηλὸν, ἀπατηλὸν, λαθραῖον, κακοῦργον, ἐπίβουλον. Φηλώματα, ἐξαπατήματα. φηλοῦν γὰρ τὸ ἀπατᾶν. καὶ φηλώσας, τὸ ἀπατήσας. ἔνθα καὶ φήληξ, τὸ ὄριμα [illegible] σῦκον. [illegible] δὲ φαμὲν, τὰ [illegible] τὰς ἐξεις [illegible], ὡς [illegible]. Φηλῶ, τὸ ἐξαπατῶ, συζυγίας [illegible], ἀφ' οὗ φηλώματα, καὶ ἐξαπάτη. Φηλωτὸς, ἀπατητός, ἀπὸ τοῦ φηλόω, ὦ, τὸ ἀπατῶ. ἀπὸ τοῦ φηλήκων, ἔνθεν τὸ ἐρίνεον σῦκον ἐλέχθη, ἃ [illegible] καὶ ἄχρηστα ὄντα, τῇ ἰδέᾳ [illegible] φαίνονται. Φηλώσαι, ἀπατῆσαι. ἀπὸ φήληκος τὸ ἄωρον σῦκον.

Φήματα, ῥήματα, φάσματα. Φημάσωμεν, βοήσωμεν.

Φήμ' ἐγὼ, ὅτε [illegible] ἔδει, πάλιν ἔδει [illegible] [illegible], ὥσπερ [illegible]. [illegible], τὸ φήμ' ἐγὼ, καὶ τὸ [illegible] ἔφασαν, καὶ τὸ [illegible], καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ ὅτε περισπωμένη, ἐν [illegible] λέξει [illegible] μετασυλλάβου, τὸ μὲν πρὸ δύο συλλαβῶν ἐστι τόνος, ἐγκλιτικόν. οἷον οὐδείς [illegible], οὐκ ἔστι [illegible] τὰ πράγματα ἐν [illegible]. εἰ δὲ πρὸ [illegible] συλλαβῶν ἐστὶν ὁ τόνος, ὥσπερ τῶν περισπωμένων ἀναβαίνειν καὶ ἐξάρχει. ὡς ἐν τῷ [illegible] λέγει, καὶ [illegible]. [illegible] περισπωμένων, [illegible] ἀνάγκη [illegible] [illegible], [illegible] ἐστι, καὶ οὐκ [illegible] ἔχει [illegible], οὐ [illegible]. οἷον, ἐπὶ τοῦ [illegible], καὶ τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] λόγον ἔχων. [illegible], τὸ διάφορον, ὡς ἐν [illegible] περὶ [illegible]. Φῆμαι, λόγοι [illegible] μάλιστα [illegible], [illegible]. Φήμη [illegible], οἷον ἀπόφημος, βλάσφημος, κακόφημος, δύσφημος, εὔφημος, [illegible]. Φημὶ, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα [illegible] συντάσσεται. Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ, καὶ αὐτὸς ἔφη [illegible], καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ. ταῦτα δὲ ἔχων, ἔφη [illegible] [illegible], ἢ αὐτοῦ ἀποκτείνειν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πέμπτῳ τοῦ [illegible], ἀντὶ πάντων ἔφη [illegible] χρημάτων αὐτῇ. εἰ δὲ περὶ [illegible] πράγματος δεῖ λέγειν, τότε τὸ ἔφη πρὸς [illegible] τίθεται. Φημὶ, καὶ εἰμὶ. τὰ εἰς μι ῥήματα [illegible], [illegible] τοῦ φημὶ, καὶ εἰμί. φημὶ τὸ λέγω, τῆς δευτέρας συζυγίας. εἰμὶ δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φ, τῆς πρώτης. Φημὶ ἐν ῥήματι ἐγκλίνεται, οἷον ἐγώ φημι. [illegible] φασίν. Φῆμι, ἀπὸ τοῦ φημίζω, [illegible], καθὰ τὸ [illegible], ἐκ τοῦ [illegible] [illegible] γραφόμενον, [illegible] δηλοῖ λαλιὰν, ἀλλ' [illegible] [illegible] τοῦ μέλλοντος. [illegible] ἡ [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible], [illegible] δημοσία φήμη, τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ [illegible]. Φημῶν, φαῦλον, [illegible] ἐρρίθη παρὰ τὸ μόρον. διὸ δὲ τέρας [illegible] μὲν, τὸ [illegible]. [illegible] [illegible] δίχα [illegible] βροτῶν. ἄλλως ἢ [illegible] τέρας ἀναγεγράφθαι εἰς [illegible], καθὰ καὶ [illegible]. διὸ καὶ [illegible] [illegible]. Φημίζεται, μαντεύεται, λέγεται.

Φήμιον, ἡ παλαιὰ ἱστορία διδασκάλου γενέσθαι λέγεται τοῦ [illegible], [illegible]. διὸ καὶ [illegible] ὁ ποιητὴς οὕτω [illegible], ἐν καταλειπόμενος τῇ νήσῳ [illegible] τοῦ διδασκάλου [illegible]. [illegible], [illegible] αἴτιος [illegible]. γέγονε δὲ φήμιος, [illegible]. [illegible] [illegible]. Φῆμις ὁ [illegible], οὐ [illegible] καὶ ἐν ἄλλοις ἐγράφη διὰ τοῦ ι [illegible] τέλει, ὡς ἡ μῆνις. [illegible] δὲ [illegible] [illegible] διὰ τοῦ [illegible], καὶ [illegible]. λέγεται φῆμις [illegible], ὡς καὶ [illegible]. λέγει [illegible] καὶ δῆμον φῆμιν διὰ τοῦ ι, τὴν δημοσίαν [illegible] δημηγορίαν. καὶ [illegible] τοῦ [illegible] ἡ εὐθεῖα ἡ φῆμις.

ζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστι γνωρίζεσθαι. ἔστιν φαντασίαν φασί, τὸ ζωγράφημα. καὶ φαντάσματα, τὰ εἴδωλα ζωγραφήματα τοῦ λόγου. Φάντασμα, ζωγράφημα. φαντάσματα, ζωγραφήματα, εἴδωλα. Φασί, λέγουσι, φησί. Φατίς, βοή, φήμη. Φάω, φημί τὸ λέγω σημαίνει καὶ τὸ φωνῶ, ὁ μέλλων φήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφην, ὁ μέσος ἐφάμην, ἔφασο, καὶ ἔφαο. ἔστιν καὶ ἐνεστὼς ὁ προστακτικὸς φάο, τὸ φαῦθι ἔφαο, καὶ συγκοπῇ φαῦ, τὸ ἀπαρέμφατον φάναι. Φατνίον, σύνταγμα, φάτνης, οἷον πατνία. ἐπειδὴ γὰρ ἵππος καὶ εὐγενεῖς ἄνδρες, ὡς πατρὸς καταλιπόντες τὸ ἐπίκτησιν λαβεῖν τὰ γένη, τούτοις ἐπὶ βοῶν ἀναφέρεται, ὡς ἡρακλεῖδαι. ἢ ἀχαιμενίδαι, ἀπὸ ἀχαιμένους ἐπὶ τοῦ πέρσαις. Φάτνην, τόπον ἔχει βρέφη ἐγέννησεν. φάτνα. Φαῦσαι, γένει σπινθῆρα. Φαῦσιν, φωτισμόν. Φαύζειν, φρύγειν. Φαυλίζει, καταφρονεῖ, ἐξουθενεῖ. Φαυλία, ὁ κότινος. ἡ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας. Φαυλίζω. ἐσημείωσα δέ, καὶ ἀπεφαυλίζω τὰ λεγόμενα. Φαῦλα μάλα, τὰ μεγάλα. Φαυλίον, ἀσθενές, κακόν. Φαῦλος, ἡ φαυλότης, φαῦλος θεός. Φαυλίστρια, ἡ καπηλίς. Φαῦλος, ἄπειρος, ὁ ἀμαθής, ἰδιώτης, ὁ πλημμελής, εὐτελής, ἄνευ μοχθηρίας, ὃν ἐκάλουν ὁ δὲ μοχθηρόν, ἤτοι καὶ πονηρός. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἐπίγραμμα εἰσὶ δὲ. φαῦλοι ἐπὶ πονηρὸν πειθόμενοι φαῦλος, λέγεται δ᾽ ἐκεῖ, πάντα ἀπολεσμένων. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητὴς ὀλυμπιονίκης, οὗ κροτωνιάτης, ἀπὸ φαύλου λεπτυλένος. μέμνηται δὲ ὅ γε Ἀριστοφάνης. Φαῦλον, τὸ κακὸν. ἀπὸ τὸ εὐτελὲς καὶ μικρόν, καὶ τὸ ἁπλοῦν. φαῦλον δὲ μέν. μὴ κακόν. καὶ φαῦλον λέγουσι τὸ ἁπλοῦν, καὶ ἐπιεικῆ ἐκεῖνο, τὸ διαπεπλασμένον πρὸς τὸ σπουδαῖον.

Φαῦλος ἐπὶ δυνατοῦ καὶ βελτίου, ὁ φαῦλος. φιλόσοφος, οὐ φαῦλον σοφιστὴν. Φαύω, νυκτὸς, μετὰ φάους. καὶ λύεται δὲ ἐπὶ τοῦ λάμπει καὶ τὸ ἁπλοῦν, καὶ τὸ κακόν. Ἀριστοφάνης, ὅδε φαῦλος. Φαῦλος, φαῦλος αὐτόν. Φάω, λαμπρῶς. ἀλεῖσοι. Φαεσφόροι, φωσφόροι, ἱέρειαι. Φάος, φῶς. Φάσκω, ἀντὶ τοῦ φάναι. ἡ μετὰ τοῦ φρασκω αὐτὸς λέγουσι. Φάσιγγος, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς καμίνοις σποδοί. οὕτως Ἀριστοφάνης. φαλάριδες δὲ καὶ αὐγάς, καὶ ἄστερες. ἄλλοι δέ, οἱ μορφὰς, καὶ φλεκτικάς, καὶ λαμπάδας.

Φαῦσις, φῶς, φέγγος, φωτισμός. Φαῦσμα, φωλάδα ἐν σίτου πεπτωκότα. ἡ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων. Φάω, τὸ εὐφραίνω. Φέβεσθαι, ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φεύγειν ἀεί. ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ὡς ἂν τρεπόμενοι φεβέσθω. Φέγγεται, καταλάμπεται. Ἀριστοφάνης, φλογὶ φέγγεται λαμπρόν. ἔστιν καὶ φέγγος. Φέγγος, φῶς ἡμέρας, φέγγος σελήνης.

Φεὰ πόλις περὶ τὸν ἄκρον, περὶ ἣν ἰάρδανος ῥεῖ ποταμός. λέγεται δὲ φειὰ πόλις ἠλείας, ἣν Ὅμηρος μετὰ τοῦ ι γράφει, φειᾶς πὰρ τείχεσσι. τὸ δὲ ἐθνικὸν ταύτης, φειεὺς καὶ φειάτης, ἢ φειαῖος. Φειδαλφιτῶσαι, φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι. Φειδιππίδης, ἰλεὼν. Φειδιππίδης, ὁ υἱὸς μοὶ τούτων. Φειδιπτίδην, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁ ὑποκρίνεται φιλοίππων υἱός. καλεῖται δὲ τὴν φήμην, ἡ προκειμένων φιλίππου ὄντος ἀδελφοῦ. Φείδομαι, παρὰ τὸ φεύγειν τὸ φεῦ ναί. ἢ παρὰ τὸ φίλομαι φεύδομαι, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι φείδομαι. Φειλοῦ ἀντὶ τοῦ φείδου. ἄγεται ὁ λαμπὸς ἐφειλόμενον. φείδομαι, τὸ ἀκριβολογοῦμαι, ἡ ἐκκεκλωμαι, καὶ ἐλεῶ. ἔστιν φειδωλός. Φειδωλή, ἡ φειδὼ ἐστὶ παρειμένη ἐκ τοῦ φείδου καὶ ἡ πρόσληψιν συλλαβῆς, ὅμοιος τῷ τρωπή, καὶ παυλή. καὶ ἐστιν αὐτὴ μὲν μεσότης. ἡ ψηφὸς χείρ, καὶ φειδὼ γνώμη, ἔχει ἡ ἀρσενικὸν γένος καὶ οὐδέτερον. Φειδώλιον, εἶδος σφίλας, χόρτος. Φειδωλός, παρὰ τὸ φείδομαι, καὶ τὸ δόσμαι, φειδωδής τις ὤν, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς λ φειδωλός. φείδομαι ἀπὸ ... Φείδων, ἐσμηκυῖα. Φεῖσθαι, πέσσειν, φυρμωθεὶς, ἐξ ὧν λαχανίων. σημαίνει δὲ ἡ τῶν φρενῶν ἐλλεῖν. Φεῖσαι, φεῦσαι, σῶσαι. Φέλλιον, τόπος ψαμμώδης ... παρὰ τοῖς ἄλλοις γαλγύρος.

Φελλία τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, φελλὸν ἐκάλουν. Κρατῖνος δρυμούς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν φειλαῖς. Φελλέως γὰρ ἀπὸ πειθοῦς, ἀπὸ πετρώδεις τόπος, εἰ δὲ τῷ κάτωθεν μένειν πετρώδης, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. Φελλὶνος, Δασ-

κεφαλῆς ἐν ἀφείλαις, ἐκ τοῦ φελλέως. τόπος δέ τις καλούμενος ἐν ἀττικῇ, οὗ μνημονεύει περὶ τὴν διόνυσον ἐστὶ τῆς ἑορτῆς ἐν ἐλευσινίοις, φελλὸν καλούμενα, ὡς τῆς διονυσίων ἄρχεται. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς συρίας ἑορτῆς, φαλλοὺς φασὶν ἐκάλουν τῷ διονύσῳ ἱερείαν, ἐπὶ τοῦ καὶ ἐκεῖ τὸ ἀνθρώπου μικροῦς, ἐκ ξύλου πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. καλεῖται δὲ τὰ ἐν σαμοθρακῃ. Φελλίνης, εἰλημμένην μέσον βίβλον, ὁ φελλίσκημον, ὁ χιτώνιον. Φελλύρεα, δόσωστε, ἀκριβεῖ.

Φελλός, ὄρος ὅπου ἐν ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ γίνονται πίνακαι πάρμο γίδες, ἐκ ὅτων τοῦ δένδρων γίνεται ἡ φελλός, οἷς κέχρηται ἐν ἐσκεπασμένων τῶν σωμάτων. Φελλίνοι, ὄροβάγχαι.

Φελλίνεα, καθαρὸς, ἀπὸ τοῦ φελλοῦ. Φελλεύς, σκληρὸς, καὶ πετρώδεις τόποι. Φελλεύτας, λίθος σκληρὸς ἀπὸ τούτων.

Φελλοῦν, ἐπιπλέειν. Φενάκη, ἡ προκόμιον, οἷον τῆς φαινομένης κεφαλῆς τὸ κῆπας, καὶ σκέπη. φενάκη δὲ κυρίως, ἡ προσθετὸς καὶ ἐπίπεπλεκτή κόμη, ἀπὸ τοῦ καταρρυκνῶν γυναικῶν. ἡ οὕτως ἐπαλλία τινὶ ἐπὶ τὰ ἕπομε κόμης. Φενακίζω, τὸ ἐξαπατῶ. φενακισμός, καὶ φέναξ, ὁ ἐξαπατῶν, λογογράφοι. φενάκη δὲ, πειδιακάτωρον. Φενακιστής, χλευαστής, ἀπατηλός. Φενακισμοῖς, ἀπατήμασι. Φενεὸς κατὰ τὴν ἀνάγκην φόμενον τὰ ἐθνικά, πόλις ἀζανίας. μέρος δὲ ἀρκαδίας οἱ ἀζᾶνες. λέγεται φησὶ ἡ ἀρσενικῶς ὁ φενεός. αὕτη δέ, ὑπὸ τὸ ὄρος τῶν κυλλήνην. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι περὶ τὰ τῶν στυγὸς ὕδωρ. Ἡρόδοτος δέ φησιν, ἐπὶ νώνακριν πόλις ἀρκαδίας, ὧδε λέγεται τὸ τῆς στυγὸς ὕδωρ, ὀλίγον φαινόμενον καὶ ζευγνύμενον ἀπὸ πέτρας εἰς ἄγκος. ἡ σημείωσαι ὅτι ἐν διαφερούσαις ἱστορίαις, ἀρκαδικὴν μὲν μοῖραν καὶ ἡ ἀζανία. καὶ ὁ φενεός, καὶ ἡ νώνακρις. Φενεόν, ἡ μυρική ἐστί. παμφίλαι. Φενεός. πολ. λα. ἐγένοντο γάρ φασι ἐν ἡ φενεὸς ἐστὶ καὶ φοινίκη, ἀπὸ τῆς φενεάδος, καὶ συγκεκλείσθαι ἀπὸ τοῦ ἀφέσεως τοῦ σφαζομένων, ἢ ἀπὸ τῆς φενακίζειν τῶν ῥιπῶν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκεῖσε, ἀλλ᾽ ἐπὶ ρωμαίοις ἀπὸ φενεῶς τοῦ ἱεροφάντου αὐτῶν. Φένιος, ἐκ τόνος, ἐνθεος. Φερέαι, ἀκολουθοῦν, ἀπὸ φέρειν, βέβηλοι ἐρείδεσι τοῦ ἀφ᾽ ἡμέρας πορεύεσθαι. ἀπὸ τῶν φερεῶν ἐκτόσαιεν. ἀλλὰ δὲ ὁ φερρ φέρναι, ἡ μὲν ὀργαία, ἡ δὲ ἐστιν, διέχουσαι ἀπ᾽ ἀλλήλων καθ᾽ ἐκ ἐπ᾽ ὀλίγον, φασὶ, καὶ ἐξαφερὲς φέρναι, ἐπιφρενίας, αἰτωλίας, καὶ πελοπίαιον. Φερῆνες, παραλαμπρός, ὁ φέρων τὴν αἰγλώ. Φέρβεται, βιβρώσκει, καταναλίσκει, παρὰ τὸ ἐπιχρέτειν. Φέρβω, ἐπὶ ἀλογιών. ὡς τὸ ἰδὸν καθὰ ὑπερηπῆ. διὸ καὶ φορβάδες ἵπποι, καὶ ἐφέρβετον ἀπ᾽ αἰδῶ. καὶ φορβή, ἡ βοτὴν τροφή. ἐπὶ ἐν φορβάς γὰρ ἀπὸ Σοφοκλεῖ. καὶ φορβὰς δὲ γυναικικῶς, ἐπὶ πολλοῖς ἐπιλυθῆ. ἀφορμὰς χάριν. ἐφ᾽ ἐσυνάρχεσθαι ὅμοιον τὸ φέρβω, ἐξ ἐλάσσω τὸ φέρειν βίον. κατὰ τὸ ρύμα τὸ βίη φέρειν. οὕτω καὶ τὸ φέρβειν ζωαγεῖον γὰρ ἡ φορβή. ὡς ἡ προσφέρει ἐν αὐτῇ τῷ βίῳ πᾶς ὁ πάλαιγωρος κατὰ λέναι καὶ ὁ φορβεία, ὅπερ τὸ περίσσιμον, καὶ τὸ σόμιον. φορβαιὰς δὲ ἄκριν, κατίσχιον. ἔστι δὲ ὥσπερ ἀρχὴ ἡ ἀρχή. καὶ ἐπιτιλαι ἐν τῷ διφθέρα ἀρῖν. οὕτω καὶ φορβεῖν. ἔστιν παρὰ τῷ κωμικῷ ἐπὶ φορβειώμενος. ἐν χινάγεσθαι, καὶ ὅτι τῶν φορβεῶν οἱ παλαιοὶ ἡ παρὰ τὸ φέρειν βίον φασίν. ἐφεύρετο δὲ ὁ φορβεία, καὶ ἐπιτίθετο. τὰ εἰς ω λαγαῖα ἐκλεκτὰ μετὰ στερήσεως τὸ πιλαλογούμενα, ὀξύνεται ἦν ἀπὸ τοῦ ῥήματος γίνεται ἐκ τῶν ὁ μὴ σε πιλαλογούμενος. οἷον τρέφω τροφή, ῥέπω ῥοπή, σκέπω σκεπή, πλέκω πλοκή. οὕτω ἡ φορβή. ἡ πόρπη, παρὰ τὸ πείρω γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ τοῦ πιλαλογεῖν. διὸ ἡ βρίθη. Φέρε ἀθλῶμεν, ἐπιεικὲς ἐστίν. οἱ δὲ τῶν ἰαστῶν. Φέρε, καὶ φέρε, καὶ τὸ ἴθι, καὶ τὸ ἄγε, καὶ εἰς συμβουλευτικὰ ἐπιτακτικά, καὶ εἰς προσκλητικὰ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης ἐν πελαργοῖς, φέρ᾽ ἴδω τί ἐφιλείω. ἐπὶ τούτοις τῷ αὐτῷ, φέρε δῆμοι γράφοιμι. συνηγορεῖν ἐπὶ τίνος, καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἐπεικάσαι. Πλάτων ἐν γοργίᾳ, ἴθι δὴ καὶ τόδε ἐπισκεψώμεθα. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, ἴθι δή μοι ἀπόκριναι. καὶ πάλιν, ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐπειδὴ οὕτως ἀνατείνειν, ἀναμνησθῶμεν τοῦθεν ἀνδρὸς ἐπισκεπτόμεθα. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἄγε καὶ τὸ φέρε ἀσυνταλώτως, ἐπιφέρεται ἐρωτήσιν. Πλάτων ἐν γοργίᾳ. φέρε δὴ φαῦλοι πρώτη τοῦ ἐνίων τὸ χρώματα. Φέρει, ὁ βίβλιοι. τὰς παρὰ τοῖς ἰωσι.

Φέρεσθαι, φέρεσθαι, ἀξιοῦσθαι, ἐγγυητὰς, φέρων τὸ

[illegible], φάλανθα. Φαλάκρωμα, τὸ ἀφαλακροῦσθαι. Φαλακρὸς, ὁ ἀπὸ μέρους ἔχων φαλὸν, ὅ ἐστι λευκὸν, παρὰ τὸ φαλός. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. Φαλακρὰ, τὰ στρογγύλα μετὰ λειότητος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φαλάνθιος, κύριον ὄνομα.

Φαλανθοί, φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ. Φαλάνθιον, ἰατρικόν. Φάλαρα, οἱ νῦν λεγόμενοι φαλοί. παρὰ τὸ φάλιον, τὸ λευκόν, ἢ παρὰ τὸ φαλὸν ἅλις. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον φάλαρα, καὶ κόσμος ἵππου περιμετωπίδιος. ἐν χρήσει τὰ φάλαρα, καὶ διὰ τοῦ ι. φάλαρα γάρ. οὕτω καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος φάλαρα. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ τετραφάληρος. οἱ ἐτυμολογικοὶ, τὸ φάλιον ἀφορίζουσι. ἢ φάλαρα, τὰ περὶ τοὺς γνάθους σκεπάσματα λέγουσι δεσμούς. Φαλαρίς, εἶδος τοῦ αἰγιαλοῦ φυλῆς. Φαλάρωμα, εἶδος λόγχης.

Φαλαρίδας, οἱ μὲν γένος ὀρνίθων. οἱ δὲ, τὰς ἐν τῇ φαλαρίδι γινομένας ὄρνιθας. Φάλαρος παρὰ Θεοκρίτῳ, ὁ λευκός. καὶ Ὅμηρος κύματα δ' αὖ φαληριόωντα, ἤγουν λευκαινόμενα. καὶ τὸ ἐν τῷ μετώπῳ δὲ ὁμοίως φαληρὸν καλοῦσι.

Φαληρεὺς, λιμὴν τῆς ἀττικῆς. φαληρικὰς δὲ ἀφύας, ὅτι [illegible] λέγουσιν ἀφύας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἐκ [illegible] [illegible]. Φάληρα, λευκά, ἀφρίζοντα, φρίσσοντα.

Φαληριόωντα πρὸς τὸ χρῶμα, ἐστὶ τὰ λευκανθίζοντα τοῦ ἀφροῦ. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. ἐξ οὗ καὶ οἱ φάλοι, καὶ τὰ λάφυρα. καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι φαλακρωθεὶς σπίλος, τουτέστι λευκὴ νῆσος. Φαληρίς, τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται, οὐ μόνον κωμικώτερον διὰ τοὺς ἰθυφάλλους καὶ τοὺς φαλλούς, καὶ ὡς γεγονέτερόν φησί τις, διὰ τὴν συνέμφασιν τοῦ φαλλοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ λευκότητα τὴν ἐν τῷ ζωικῷ σπέρματι, οὗ περὶ ὁμοίως ἐλέχθη τοῦ φαληρίδος ὀνόματος. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. ἐξ οὗ καὶ τὰ φάλαρα. Φαληρίς, ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον ἀνατικόν. ἐχρήσατο δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ τὸν φαλόν. Φάλαρις, τύραννος σικελίας, ἐκράτησε τὴν ἐν ἰταλίᾳ ἀκράγαντα πόλιν. λέγει δὲ τὴν [illegible] [illegible]. Διόδωρος δὲ ὁ σικελιώτης καὶ Ὀππιανὸς τὴν πόλιν ὑφ' ἡρακλέους φασὶ κτισθῆναι. καὶ φησὶν ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς, πτολίεθρον ἡρακλῆος, τὴν πόλιν λέγων. Φαλίζει, θέλει. Φαλλικὰ ᾄσματα λέγονται, τὰ ἐπὶ τοῦ φαλλοῦ ᾀδόμενα μέλη. ἔστι δὲ εἰς Διόνυσον, ἢ εἰς ἄλλον τινά. Ἀριστοφάνης, ᾄσομαι φαλλικόν. Φαλιαρὸν, ἀκμαῖον.

Φαλιόπτωι, λευκόπτεροι. φαλιοὶ γὰρ οἱ λευκομέτωποι.

φαλίσκα, μωραίνει. Φαλίς, καὶ βαθεῖς. Φαλίσατο, λευκαίνεται, ἀφρίζεται. Φάλκης, ὁ τοῦ κόμης αὐχμὸς, ἢ τρίχωσις.

Φάλλα, ἄκρα τοῦ εὐβοίας. Φαλλὴ, ἡ πετωμένη ψυχή.

Φαλλίκων, ὀρχουμένη. οἱ δὲ, μέλος. ἔλεγον δὲ τὴν ᾠδὴν ᾀδομένην ἐπὶ τοῦ φαλλοῦ ᾀσμάτων. Φαλλὸς, ξύλον ἐπίμηκες ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον. ἐστάθη δὲ ὁ φαλλὸς τῷ Διονύσῳ, κατά τι μυστήριον. περὶ δὲ τοῦ φαλλοῦ ταῦτα λέγεται. Πήγασος ὁ ἐκ τῶν ἐλευθερῶν, ἐλευθεραὶ δὲ πόλις εἰσὶ Βοιωτίας, λαβὼν τοῦ Διονύσου τὰ ἀγάλματα, ἧκεν εἰς τὴν ἀττικήν. οἱ δὲ ἀττικοὶ οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν. ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δ' ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς. οἳ δὴ ἐπανελθόντες ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως καὶ ὅτι παίδων γενέσεως αἴτιος ὁ θεός. ἡδονὴ γὰρ καὶ ἀφροδίσια πείθονται. οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ ἀθηναῖοι, φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεόν. μισθὸν ἐξονίσασι τοῦ πάθους καὶ ὁ λαὸς ἐπ' εἰς ἑαυτὸν μέθη, εἴτε βακχεῖον πιόντες ἐφύτευσαν παῖδα. φαλλὸς δὲ ὁ υἱός. ἔστι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν ἀχαρνεῦσι. Φαλὸν, τὸ λευκὸν [illegible] εἶδος. οἱ δὲ τὸν μωρόν. Φάλος δὲ ὁ μικρὸς ὀμφαλὸς, ὃς ἐπὶ τοῦ λόφου. οἱ δὲ περὶ Ἀπίωνα καὶ Ἡρόδωρον οὕτω φασί. φάλοι, ὀμφαλοὶ ἀσπίδος μακροῖς [illegible], καὶ λέγονται κατὰ τὸ μέτωπον ὑποβρίχοντες τοὺς ὀφρύας, ἀποσκιάζοντες τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν, εἰ καὶ τῶν περικεφαλαίων, ἢ τῶν [illegible] κόρυθας. διλοὶ Ὅμηρος λέγων, τετράφαλον [illegible] κόρυθα, ἐν ᾗ μετώπῳ τέτραφα. Φάλος κόρυθος, ἀποστίλβοντα, ἢ ἀπὸ κεφαλῆς λευκὸς καὶ λαμπρός, ἐκ τοῦ φάλιον τὸ λευκόν, αὐτὸ δὲ παρὰ τὸ φάειν λίαν. ἔνθεν καὶ φαλακροὶ, ὁ τῇ κεφαλῇ φάλιος, ἤτοι λαμπρός. ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ σκώπτει τις τὸν ὀδυσσέα. καὶ πέτρα δὲ φαληριῶσα παρὰ Λυκόφρονι, ἡ λευκὴ νῆσος. καὶ κύματα παρ' Ὁμήρῳ φαληριόωντα, τὰ λευκά. Φαλύγματα, ὑγράσματα. Φαλύνω, λαμπρύνω. Φαλύσσεται, κατὰ ξύλου, περιέρχεται.

Φαμένοι, παρατατικοί. Φαμάξεις, φήσεις. Φάμεν, φήμην. Φαμὲν, λέγομεν. Φάμμα, ἄλφιτα.

Φαμμαλήγια, τὰ ψευδῆ, καὶ ἐσ τί[illegible]. Φάν, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, ἐκ τοῦ φαὶ φαίνω. Φάνε, εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, παροξύνεται βραχέος ὄντος τοῦ α, καὶ ἔστιν [illegible] ἐν παρατατικοῖς ἀπὸ τοῦ φημί. εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, περισπᾶται μακροῦ ὄντος τοῦ α, καὶ ἔστιν ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ φαίνω φᾶναι, ἀντὶ τοῦ εἶπεν ἀεί. ἐμφῆναι δὲ, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι. ἐμφαίνω γὰρ τὸ δηλῶσαι. Φᾶναι, καὶ φῦναι ἰωνικῶς, ὡς μιᾶναι καὶ μηνῦναι. Φαναῖος ἀπόλλων, Ἀχαιός ὁμφαλῆ. παρὰ χίοις οὕτω λέγεται. Φανᾶν, θέλειν. Φάνοι, ἄρουροι.

Φάνας, ἐπλάμψας, ἢ τὰς ἐλλάμψεις. Φανὴν λέγεται, τὸ πλάσιν καὶ δόξαν. φανόν δὲ, τὸ φανταστὸν ὄντος. ἐξ οὗ γίνεται τὸ φάντασμα. Φανῶ, δηλῶ, σημαίνω. ἀποσημαίνω, μηνύω, ἐμφανίζω, ταυτόν. Φανῶ, ἀόριστος δεύτερος τοῦ ὑποτακτικοῦ παθητικοῦ. φαίνω, μέλλων φανῶ, ἀόριστος πρῶτος ἔφηνα, ὁ δεύτερος ἔφανον, ὁ παθητικὸς ἐφάνην, ὁ προστακτικὸς φάνηθι. ὁ ὑποτακτικὸς φανείην, ὁ [illegible] ὑποτακτικὸς ἐὰν φανῶ, ῆς, ῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, φανείη. Φανῆ χλαῖναν, τουτέστι λαμπράν. Φανεὶς φάνσος, ἣν δὴ καλοῦσι φαίνοντα, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φανεὶς ἐγένετο ἐρωτὸς. οὕτως Ὀρφεύς.

Φανείς, καὶ ἀναφανείς, ἀττικοί. ἐκ φανείς, οὐδὲ ἀποφανθείς. Φανεῖν, διαφέρει τοῦ φαντοῦ. τὸ μὲν γὰρ φανὸν λέγεται καὶ ἐπὶ νυκτὸς, ἢ ἡμέρας, τὸ δὲ φανὸν ἐπὶ νυκτὸς ἀεί. ὡς καὶ Λιβάνιος, χρυσὸς ἀπολαύσας νυκτὸς δὲ ἐναργέστερον γινομένης, ἡμέρας ἔλεγον τοὺς φίλους, ὡς ἴσασι τὸ ἔργον ὃ φανεῖν ἄγον. Φανεῖον, τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον, ἀποβολαί. Φανὸν, τὸ φαινόμενον φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν, ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. Φανός, ἐπὶ τοῦ λαμπάδος, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν λέγει. τοῦτο δὲ λυχνοῦχον λέγει. Φανὸς, ὃ καὶ πανὸς λέγεται, παρὰ τὸ φαίνω. πλεονασμῷ καὶ τὸ φενίον δὲ ἐκ τοῦ φανοῦ πλεονασμόν. οὐ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ, ἐν φανίῳ τὸ ὑποκόρισμα πλεονασμῷ καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον φανάριον. Φαντάζεσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀνατυποῦσθαι λέγεται, καὶ ἀναπλάττειν, καὶ τὴν ἐπὶ ὕπνῳ ὁρωμένων. φάσματα τὰ ἐν ὕπνῳ φαινόμενα λέγεται, καὶ ἃ φαντάζουσι τὰ δαιμόνια νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν ἐν τοῖς ἐρημίοις, ἀπὸ τοῦ ἀέρος λαμβάνοντα μορφάς, οἵας ἂν θέλωσι. λέγε οὖν φάσμα, ὡς ἀττικοὶ καὶ μὴ φάντασμα. φαντάζω γὰρ καὶ φαντάζομαι. εὕρηται δὲ καὶ φαντάζομαι τὸ ἁπλῶς φαίνομαι. Φαντάζομαι, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συναρπάζομαι. Φαντάσας, δείξας. Φαντασία ἐστὶ, κίνησις ψυχῆς, ὅθεν κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως. ἡ τύπωσις τοῦ ἡγεμονικοῦ. ἡ συμπλοκὴ δόξης ἐν αἰσθήσεως. Φαντασία ἐστὶ, δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς. Φαντασία, φαεσωσία τις τῶν ὁρωμένων, κλίσις περὶ θεωρίαν καταγινομένη. οἷον, ἄλλη προβολῇ ἐπιβάλλει ἐπ' αὐτῆς περὶ τὰ θεολογικὰ ἀσωμάτως θεολογεῖν παραμηνύουσα. ἡ φαντασία ὑποτίθεται καὶ σῶμα εἶναι τὸν θεόν, καὶ χρῶμα καὶ μέγεθος, καὶ ἐντεῦθεν ἐμποδίζει τῇ ψυχῇ τοῦ μὴ ἀσωμάτως θεολογῆσαι. Φάντι, φίλη λέξις δὲ παντός. τὸ μὲν φαμὲν, καὶ [illegible] ἀττικῶς. ταύτης τῆς ἀκολουθίας καὶ τὸ ἔφα καὶ ἔφαν, καὶ τὸ φῦ ἐν φεῦ.

Φάντι, ἀντὶ τοῦ φασὶ δωρικῶς. Φανίζει, φαίνεται.

Φάνος, νικητὸς, ὁ πλεῖστος φανοτάτος, παρὰ τὸ φαίνω, λαμπρά. Φανῶ, ἀποδείξω. Φάο, προσηνὲς ἦν, φάος μηδ' ἐπισκιοῦν. ξῆρον τὸ φᾶν γινόμενον ἐκ τοῦ φάος ἐνδείᾳ τοῦ ε.

Φαοφαρίς, πρωτίς. Φάος, τοῖσι παρίξω, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἕξω. οὐ πειστικὸν τὸ ἀφίξω, ἀντὶ τοῦ πλησιάσω χίονι. καὶ φάος, τὸ φῶς, τὸ φᾶ βραχύ. καὶ φᾶρος δίστιχον. φᾶρος δὲ τὸ

ἐστὶ. ὡς α, ἐλίδω, ἐλίδουσι. συνοχῇ ἐστὶ ὡς ε, ὁμοίως ἐπέγνων ἐπέγνωσαν. τὸ τρίτον πρόσωπον δὲ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τῶν βαρυτόνων, καὶ περισπωμένων ῥημάτων πάντων, τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σα. οἷον ἔτυχε τέτυχεν, ἔφλεγε φλέγουσι.

Φράζεσθαι σὺ ἄνωγα, ἀντὶ τοῦ φράζε, ἤτοι σκόπει, ὥστε μή. Φράζεσθαι, συμβουλευτικὴ λέξις. ἔστι γὰρ ἐνεργητικῶς φράσαι, τὸ εἰπεῖν. φράζεσθαι δὲ, τὸ βουλευτικῶς σκέψασθαι.

Φράζομαι, διὰ φροντίδος ἔχω. Απολλώνιος· ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε, ἤγουν διὰ φροντίδος ἔχετε. Φράζω, ἐνεργητικῶς σημαίνει τὸ λέγω. φράζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ σκέπτομαι, καὶ διανοοῦμαι. ὁ φράζων τὸ λέγω, φράζομαι δὲ, τὸ νοῶ, ποιητικῶς. Φράσον, ἀντὶ τοῦ εἰπὲ, ποιητικόν. φράσαι, ἀντὶ τοῦ διανοηθῆναι. Ομηρος, σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις. Φράσσω, ἀντὶ τοῦ φράζω, δωρικῶς. Θεόκριτος, φράσσω δὲ πονεῖ κλέος ἄμμι. Φράζω, διανοοῦ, βουλεύου. καὶ φράζονται, σκέπτονται. ἀφ' οὗ φραδὰς νοῦς. ὡς τὸ φραδέος νόου τέτυκται. καὶ ἄφραστος, ὁ ἄγαν σιωπηλός. ἀριφραδὴς τὸ κατάδηλον. καὶ διέσαλται κατὰ τόνον. καὶ φραδμὴν, ὁ βουλευτής. ὡς ἐναντίον ὁ ἀφραδής. φράζειν, τὸ λαλεῖν λεκτικῶς. ὅθεν φράσις, καὶ περίφρασις, καὶ παράφρασις. Φράζειν, συμφρονίζειν. Φράξαι δόρυ δορὶ, ἀσπίδα ἀσπίδι, σάκος σάκει, κόρυν κόρυθι, ἄνδρα ἀνδρί. λέγει ὡς ταῦτα μὲν τὸ ἐφράξαν σάκος σάκει, καὶ ἀσπὶς ἀσπίδ' ἔρειδε. σαφέστερον δὲ τοῦτο ἐστὶν. ἔστι δὲ τὸ φράξαι, καὶ φάργνυσθαι σύστροφα εἶναι ἀλλήλοις, δηλοῖ δὲ ὁ φραγμὸς, ὁ πυκνωσιν ξύλων ἔχων. Φραξάμενοι, κλείσαντες, σκληρύναντες. Φράξαντες, ὥς μεθ' Ομηρον φρακτοὺς, καὶ καταφράκτους ὁπλίτας παρήγαγε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὸ πυκνῶσαι. ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῶν γηπέδων φραγμοί. Φρασαίατο, ἀντὶ τοῦ φράσαιντο. αἰολικὸς ἐστὶ τῶν τρίτων προσώπων τοῦ εὐκτικοῦ εἰώθασι τρέπειν τὸ ἀμετάβολον εἰς α. οἷον παιδεύοιτο, παιδεύοιατο. Φράξαντες, εἰπόντες, δείξαντες, λέξαντες.

Φραδὴν, λεχθὴν, δειχθὴν, καὶ τὰ ὅμοια. Φραδίζων, διασκεπτόμενος ὡς ἐπὶ τό. Φράσμων, προνοητικός. Φράσθαι, φραδαίη, σημαίνει. Φράσις, λέξις, διάλογος, ὁ μὲν ἀδολεσχία. φρέσι δὲ, γένος ἀθήνησι. Φρασσάμενοι, σκεψάμενοι, νοήσαντες, λογισάμενοι. Φράσσεται, ἀσφαλίζεται, φροντίζει, ἀντέχεται. Φρασσόμεθα, βουλευόμεθα, σκεπόμεθα. Φράστωρ ἀμπελον, ὁ ἐπιστάτης, ἤγουν ἐπὶ τοῦ πατρικοῦ οἴκου. φρατρία δὲ ἐκ τοῦ φράζω, ἀφ' οὗ ὁ κατάφρακτος φραγμοὺς, καὶ οἱ φραγμοί. Φρασῆρες, μηνυταί. Φράσις, φράτρα, ἔννοια, βουλὴ, φρασις. Φράτορες εἰσὶν, οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, οἷον πατριαὶ ἦσαν. ὁ γοῦν Ομηρος αὐτὴν φησὶν, ἐν μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν ἐστὶ πάτρη. καὶ κατὰ μεταφορὰν, πάτρη καλεῖται. μετὰ τὴν ἔνωσιν δὲ τοῦ ἑξῆς καὶ ἐπὶ τῶν, ὁ φράτωρ ἦν, καὶ ὁ πάτριος. Φραχθέντες σάκεσιν, ἀντὶ τοῦ κατασφαλισθέντες, πυκνωθέντες. ὡς ἐνταῦθα, ἐφράχθησαν τείχει χαλκείῳ, ἐκ τοῦ φράσσω, ἐξ οὗ καὶ οἱ κατάφρακτοι ὁπλῖται. Φρέαρ, λάκκος τῆς πηγῆς. Φρέαρ παρὰ τὸ φλῶ, τὸ ἀναδίδωμι. ἢ παρὰ τὸ φέρω, συγκοπὴ φρῶ φρέαρ, ὡς δεῖπνον δεῖπαρ. ἐξ οὗ φέρεται ὕδωρ. Φρεάτια, τὰ βαθέα ὀρύγματα. Φρέατα, φρέατα. Φρεωρυχὸς, φρεωρύχος. Φρενὶν, φρεσὶν, διάνοιαν.

Φρενοβλαβεῖς, βλαψίφρων. Φρένες, οὐ μόνον ἀσώματοι ἐνέργειαι, καὶ νοητικὸς ἐπὶ λογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τοῦ σπλάγχνου, ὃ καὶ διάφραγμα λέγεται. ὡς δὲ ὁ μὲν ἀποχωρίζων τὸ ἧπαρ ἀπὸ τοῦ σπληνὸς τοῦ πνεύμονος, καὶ τῆς καρδίας. ἔστι δὲ ὡς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, φρένες εἰσὶν αἱ διαζωννῦσαι τὴν κοιλίαν, πνεύμονα, καὶ τὴν καρδίαν τόπον, ὃ καλεῖται καὶ διάφραγμα. σύνταξις δὲ εἰς τὸ φρενήρη· ὅθεν καὶ φρενήρης, ὁ φρόνιμος. ἐν δὲ τῷ φλεγμαίνειν, παραφρονοῦντας ποιεῖ. μέλαιναι δὲ φρένας φησὶν ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν βάθει κεῖσθαι, καὶ μὴ ὁρᾶσθαι. ἢ καὶ ἄλλως μέλαιναι τὰς τῶν θυμουμένων, καὶ μὴ ἔχοντος ἡμέρας, ἀλλ' οἷον σκοτεινοὺς, καὶ σκοτεινὰς ἐοικέναι.

Φρένας ἐμπλείει, ἐναντίον τῷ φρένας ἐρέθεσθαι. περὶ τοῦ φρονεῖσθαι. Φρένας ἐξείλετο Ζεὺς, φανερὸς ἐπὶ ἀφροσύνης ἐστί. Φρενῶν, φρονῶν, διάνοιαν, νοητὸν. Φρενήρης, φρόνιμος, ὁ παρὰ φρένων, ἀρτίφρων. Φρενὶ, διανοίᾳ.

Φρενὸς ἐκπεσεῖν, ὁ ὡς ἐκτὸς μὴ ὤν. Φρενόθεν, παραλογισάμενοι, ἀπατήσαντες. Φρενοῦντες, παραινοῦντες. Φρὴν ὡς τὸ παρ, ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς τὸ ὄντι ὄν, ἀκολούθως φρενοῦται. φρένες, οὐ μόνον ὁ λογισμὸς. ἀλλ' ἤδη καὶ ὑμὴν ἐς ὃ ὑπεζωκὼς καλοῦμενος. καὶ γοῦν μετὰ τὰς σωματικὰς ταύτας φρένας κατατείνει, τὸ σωματικὸν μέρος τοῦ σώματος, μετὰ φρενῶν λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ψυχὴν, μετὰ φρενῶν λέγουσι. Φρενώσεσθαι, ἀντὶ τοῦ φρονεῖν λέγεσθαι Ιωνες. λαμβάνεσθαι δὲ τούτου ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. Φρενοβλαβεῖς, αἱ τὰς φρένας βλαβεῖσαι. Φρενοῖ, σκέψις, ἐξαπατᾷ. Φρενοτέκτονος ἀνδρὸς, τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ φρένες κατασκευασμένας σωματοειδεῖς. Φρενὶ κέκμηκεν ἀγαθὸν, καρ' Ομηρῳ, ἔπαινος ὢν σοφίας εἶναι. ἐξ οὗ ἀνάπαλιν εἶναι εἰπεῖν, ὁ μὴ φιλοσοφὸς, οὐ κέκμηκεν φρεσὶν ἀγαθαῖς. Φρεσὶν ἑρμαίνειν, πρὸς ἑαυτὸν λογίζεσθαι τοῦ ἄλλοις ἑρμαίνειν, καὶ ἐνὸς ἀνθρώπου βλάπτεσθαι ἐξαπατήσας, ἀλλ' ὅταν παίσεται, ἐπειδὴ λέγεται. Φρενοτόμηματα, ὄργανον τι, παρὰ Πολυβίῳ. Φρεωρύχος, φρεωρύκτης. γένος ἐν ἀθήνησιν, οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες. Φρέω, παρὰ τὸ προίημι, τὸ προχωρεῖν, συγκοπὴ πρῶ καὶ φρῶ. ἐξ οὗ φρέω, ἀφ' οὗ προΐεσθαι τὰ βελωματα. ἀντὶ συσταμίνεται φρέω φρενός. οὐ λέγεται ὡς ἐν λόγον ὄνομα μονοσύλλαβον μόνως εἶναι θηλυκὸν. ἀλλ' εἰ ἐπὶ λέξεις τὸ θηλυκὸν γένος, ἐν κοινότητι ἐπιδείκνυται. οἷον ὁ χθὼν καὶ ἡ χθών, ὁ χὴν καὶ ἡ χήν, καὶ ὁ βῶξ, σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον. τὸ δὲ φρὴν δισύλλαβη. Φροντίς, σώματα φρίατα. Φράτρα, κοινῆς μὲν ἀπὸ τῆς φατρίας παράγεσθαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ, καὶ συγκοπήν. ἄλλοι δὲ, πατρίαν φασὶ τὴν φρατρίαν κατὰ τροπὴν τοῦ ρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν φατρίαν, ἀποβολῇ τοῦ πρώτου ρ. λέγεται δὲ ἐκ μὲν τῆς φρατρίας τοῦ φράζεσθαι. ἤδη δὲ ὡς συγγενεῖς, καὶ συμφυλέτας καὶ τὴν φρασὶν τῶν αὐτῶν οὖσαν τῆς φατρίας, ἢ καὶ εἰς τρίτον φυλῆς, λεγομένου καὶ φρῆτος, ὡς τὸ οὐδέτερον. ἀφ' ἧς φρήτριαι. καὶ ἀφρήτωρ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ μονούμενος συγγενείας, καὶ μὴ ἔχων φρατρίαν. καὶ παρὰ δὲ ἀττικοῖς φράτωρ, καὶ φράτερ, τοιοῦτος οὗ εἰσὶν αὐτῆς φρατρίας συνήγοντο. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῆς φρατρίας, φρατριάζειν ἀττικῶς, τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συνεῖναι. ἀλλὰ Διονύσιος φησὶ φρατρίαν, μερισμὸν πατρίαν. καὶ ἐκ τοῦ φράζεσθαι, οἱ τῆς αὐτῆς πατρίας. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ, φρατέρας διὰ τοῦ τ. ὃν φασὶν ἔνθα φρατὴρ. φρίσσεται, καὶ ἐκ τοῦ φρατὴρ ἀττικοὶ φασὶν. ἴσως δὲ διὰ τοῦ ε. οἱ δ' οὐδὲ καὶ φρήτηρ. λέγεται καὶ φατρία. ὅθεν καὶ φατριάζειν, τὸ ὡς φατρίαν συνεῖναι. Φριάρρεος, δῆμος τῆς λεοντίδος. Φρίκη, φοβεῖται. Φρίκα, λεπτοκυμία. ἡ ἀρχὴ τοῦ κύματος. Φρίκη, χαλεπότης. Φρίκη, τρόμος, παλμὸς, ἀπὸ τοῦ φρίσσω. Φρικνὸν, φριγαλέον, δεινὸν, φοβερόν.

Φριμαγμὸς, οὐκ ἔστι ὁ χρεμετισμὸς, ἀλλὰ ὁ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσι. Φριμασσόμενος, χρεμετίζων, ἀγριούμενος, ἢ ἀτάκτως πηδῶν. καὶ φριμαγμός, ὁ χρεμετισμὸς παρὰ Λυκόφρονι. καὶ φριμασσόμενοι, ταράττοντες, ἤγουν ἀποφυσῶντες. καὶ φρυασσόμενοι, φυσῶντες.

Φριματτεσθαι, ἐπὶ ἵππων. φρυάττεσθαι δὲ, ἐπὶ ἵππου. καὶ φρυαγμὸς ἱππικὸς, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ. Φριμάττεται, φρυμαίνεται. Φρὶν, φρίσσω, διάνοιαν, γνώμην. Φρίξ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. φρίσσει τίς φησι, ἡ ψύχει, ἢ ὀργῇ. ἐπέσχεν ὅσον τὰς φάλαγγας φρίσσειν φησὶ. φρὶξ, ἡ ἐξαιφνιδίως κίνησις τοῦ ὕδατος, ὅ ἐστι τοῦ κύματος ἀρχομένου. ἢ τὸ ἐμψυχωθὲν τοῦ κύματος, ὅταν ἄρχεται πνεῖν. ἡ ἡ πρώτη ἔγερσις τῶν κυμάτων. Φρίξαντες, ὀρθοῦντες τὰς τρίχας. Φρίξαν ἔθειραι, ὀρθαὶ ἔστησαν τὰς τρίχας. Φρίσσειν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος αἴρεσθαι. Απολλώνιος. Φρίσσειν, δηλοῖ κυρίως τὸ ἐπανίστασθαι κατὰ ὀρθωτικὴν, κατὰ τὸν ὄχλον κίνησιν. οὕτω καὶ τρίχες φρίσσουσιν. οὕτω καὶ λήϊον φρίσσει ἀσταχύεσσι. καὶ τρίχας φρίσσοντας ὁρᾶν κυρίως καὶ ἵστασθαι. ἐκ τοῦ τοῦ ῥήματος γίνεται φρὶξ, καὶ ἐπίφριξ, ἡ προοίμιον ἐστι κύματος, μελαίνει πόντον, ὅτε ἄνεμος χεῖται κατὰ ὀρώμενος. καὶ ὥσπερ ἀπὸ θηλυκῶν τοῦ πατρὸς, μητρὸς, γαστρὸς γίνονται εὐθεῖαι, πατρὶς, μήτρα, γάστρα. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φρὶξ, φρικός, φρίκα. παρὰ δὲ ὕστερον ἡ φρίκη. καὶ ὥσπερ γάστρα, ὡς τὸ τεῖχος μὲν φρίσσει

[illegible] φέρειν βία. λέγεται δὲ καὶ ὁ χαλκευτήρ. [illegible]

Φόρβας, [illegible]. Φορβαί εἰσι, τὰ δέρματα [illegible] μαθήμενα [illegible] σύμμετρον [illegible].

[illegible] λόγων [illegible] φορβῆς, [illegible] φέρειν. [illegible] φορβάς, καὶ φέ[illegible] [illegible].

Φόρβ[illegible], [illegible]. Φόρβειαι, [illegible]. Φορ[illegible]. Φορίοι [illegible] παρὰ Θεοκρίτῳ [illegible]. [illegible] τοῦ φέρειν [illegible] Ὅμηρος [illegible]. [illegible] Φορεύμενα, [illegible]. Φορεῖται, [illegible]. [illegible]

[illegible]

Φορμηδὸν, [illegible]. Φορμὸς ἐστι, [illegible]. Φόρμιγξ, [illegible]. Φορμίων, [illegible].

[illegible]

Φορτίον, [illegible]. Φορτίς, [illegible]. Φόρτος, [illegible].

Φορυτὸς, [illegible]. Φορβαί, [illegible]. Φορύσσω, [illegible].

[illegible]

Φουλλὸς, [illegible].

Φόως, φῶς, [illegible].

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ, Τ, Ε, Ω.

Φράγματα, [illegible]. Φραγμὸς, [illegible].

Φραδὴς, [illegible]. Φράζω, [illegible].

[illegible]

μένην τὸ ἐπικαλοῦσι, ἀνὴρ ὁ πανοῦργος καὶ κακότροπος [illegible]

Φοινικιζειν [illegible]. Φοινικικὸν [illegible] κατὰ τὴν [illegible] Ἀντεμίων. Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ [illegible], φυγὼν δὲ ὁ φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ [illegible] πρὸς Χείρωνα [illegible] μυθικά, τὰ δ᾽ ἀληθῆ οὕτως ἔχει. [illegible] παλλακῇ [illegible] ὁ πατήρ, κατηράσατο μὲν [illegible] ὀφθαλμοὺς [illegible]. φυγὼν δὲ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ [illegible] χεῖρα [illegible]

[illegible]

Φλίψις, θλίψις. Φλόγεα, λαμπρά, πυρώδη. παρὰ τὸ φλέγω. Φλόγεαι, ἐρυθραί. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φλογεᾶ, πυρούσῃ, μετὰ ἐρυθήματος. Φλογίδας, κρέα ὀπτά, διὰ τὸ φλογίζεσθαι. Φλογίδια, αἱ κεγχρίδες δὲ [illegible] Φλογοειδέστεραι, ἔνθερμοι. Φλογέλαιον, ἐρυθ. ἔλαιον. Φλογμός, καῦμα ἐν πυρετοῖς. Φλογοῦντα, ἐν τῷ πυρούσῃ. φλογίζεται δέ, ἀντὶ τοῦ ἐκκαίεται. Φλογώματα, τὰ ἄρτων τὰ ἐκκεκαυμένα. Φλοιάν, [illegible] οὕτω καλοῦσι Λάκωνες. Φλοιδιάν, [illegible] Φλοιδούμενος, [illegible] Φλοῖσβος, καὶ τὰ ἐξ ὀνόματος [illegible] ἦχος ὁ λάβρος θαλάσσης, ἐν τῇ ἐκκυμαίνεσθαι [illegible] πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς παλινοστοῦντος τοῦ κύματος. διὸ καὶ πολύφλοισβος λέγεται θάλασσα. [illegible] ἐπὶ θορύβου κεῖται, οἷον ἐπὶ πολέμου. [illegible] ὄνομα πεποιημένον [illegible] φλοῖσβος, [illegible]

[illegible]

Φλοῦς, [illegible] Φλυαρία, [illegible] Φλύαξ, [illegible]

[illegible]

Φλύω, ἀναβλύζω, [illegible] Φλυκταίνας, [illegible]

[illegible]

Φοιβάζω, [illegible] Φοῖβος, [illegible]

[illegible]

Φοίνικες, [illegible] Φοινίκιον, [illegible] Φοινικὶς, [illegible]

[illegible]

[illegible]

γειν. ἐφίστησι δὲ ἑαυτῷ. ἔστι μὲν παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ὀλιγοδρανίας, τὸ μιμεῖσθαι, καὶ ἱμεροδίζον, ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. ὅτι δὲ καὶ ἄλλως ὁ ποίησις καὶ οἱ ποιητικώτεροι τῇ ἱστορίᾳ, φθονερὸν τὸ θεῖον φασὶ φύλον, δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος. Φθονεροὶ πολλὰ ὄντα. ἀντὶ τοῦ μεμφομένη. πολλαχοῦ ὁ ὀφθείς, καὶ ἐπὶ μίμησεως τίθεται. Φθόνος ἐστί, τάξις ἐναντίων τῶν φίλων, ἢ λύπη ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων εὐπραγίαις, ἢ λύσις τῆς φίλης ἁρμονίας. φθόνος ἐστί, λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς οὖσιν, ἢ γενομένοις. Φθόνος ἐστί, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις καλοῖς. ὥσπερ κακία, ἔλεος ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. Φθονῶ, βασκαίνω, μεγαίρω, ζηλῶ, ζηλοτυπῶ, ταυτὸ σημαίνει. καθὰ καὶ τὸ θάνατόν τε, μόρον τε, καὶ τὸ μονομαχίαν πολλοί. Φθονοῦμαι ὑπὸ, καὶ φθονοῦμαι μόνον. καὶ φθονῶ τοῖς σοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τῆς σῆς εὐτυχίας. Φθονερὸν λέγεται, ἐπὶ τοῦ χωρίου τοῦ φθόνου. ἐπίφθονον δὲ, ἐπὶ τοῦ φθονουμένου. ὥσπερ φοβερὸν, τὸ φόβον ἐμποιοῦν. ἐπίφοβον δὲ, τὸ φοβούμενον. Φθορά ἐστι, λύσις συνεχείας τοῦ φυσικοῦ εἴδους. οὐ ταυτὸν δὲ φθορά, καὶ φθαρτὴ οὐσία. ἡ μὲν γὰρ φθορά, διάλυσιν σημαίνει τοῦ συντεθέντος καὶ ἡρμοσμένου. ἡ δὲ γε φθαρτὴ οὐσία, τὸ ἀποκείμενον δηλοῖ πρᾶγμα, ᾧ καὶ ἡ φθορὰ ἐνδεχομένως ἐπισυμβαίνει.

Φθορά ἐστι, κίνησις ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς τὸ μὴ εἶναι. ἡ φθορά ἐστιν, ἡ ἀπὸ τοῦ εἴδους, ἐπὶ τὸ μὴ ὂν μεταβολή. λέγεται γὰρ καὶ τὸ φθείρεσθαι, ἤδη σῆψις ἢ ἄχρηστος. ἡ φθορά ἐστι λύσις καὶ διάλυσις τοῦ κατὰ σύνθεσιν συνειλεγμένου πράγματος. Φθορεὺς αἵμα, τὸ ἀπὸ θῦτος ἰατρὸν λέγεσθαι, βλασφημοῦντος. δίον δὲ λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. τὸ γὰρ διέφθορεν, ἀντὶ τοῦ διέφθαρται.

Φθίσις, φθίσεις. Φία, κὶ νία. Φιαλίδαι, γένος ἀθηναίων. Φιαλοῦν, τοῦ ἔργου ἐπιβαλεῖν. Ὅμηρος. αὐτὸς γὰρ ἐφιάλτου δὲ ἔργα, ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλου. καὶ φιαλοῦμεν, πείσει τοῦ ἔργου ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦ ἑρμηνεύομεν. φιαλὴν γὰρ τὸ ἀρχὴν τοῦ πράγματος. ὡς Λυκόφρων. ἄγε δὴ ταχέως ἐπέχει τὴν φιάλην, ὅπως ἔργου φιαλοῦμεν εὐφαμοῦσι θεοῖς. ἄλλως, φιαλεῖν, τὸ τῇ φιάλῃ πίνειν. Φιάλη, κατὰ μεταθέσιν τοῦ π εἰς φ, πιάλη τις οὖσα. παρὰ τὸ πίνω, ἢ τὸ πίειν ἅλις παρέχειν, ὅ ἐστι δαψιλῶς. Φιαλοῦμεν. Λυκόφρων ἔργου φιαλοῦμεν. οἷον ἐπιθῶμεν τῇ φιάλῃ ἐπὶ τὸ ἔργον, ἢ ἔργου ἐπιβαλοῦμεν. ἢ ὅτι φιαλεῖν κυρίως ἐστὶ, τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. ἄλλως, φιαλοῦμεν, τοῦ ἔργου ἐπιλαβώμεθα, καὶ προθυμηθῶμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμεν, καὶ σπεύσωμεν, καὶ εὐφρανθῶμεν. Φιαρός, Καλλίμαχος, φιαρὸν ἦμος ἀνάγραψεν. παρὰ τὸ φάος φαρός, φιαρὸς πλεονασμῷ τοῦ ι, ὁ λαμπρὸς καὶ φαιδρός.

Φιαρὴν, λαμπρὸν ὑπὸ ὑγρότητος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Φιβάλεως, τόπος ἀττικός, ἄλλοι μεγαρικοί. ἀμφιβάλλεται γὰρ. γίνεται δὲ συκῆ ἡ φιβάλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ οὖν τὸ ἰσχνὸν ἰσχὰς καλεῖται. διότι ἰσχνὸς τῶν ἀνθρώπων φιβάλεως καλοῦσιν. ἦλθε τοιοῦτος φιβάλεως, προσηλθέ τινος. ὡς κορώνεως, πελίδνεως. Φιβάλιος, εἶδος συκῆς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φίβαλα, πόρνη, φιαλὴ, πέρ.

Φιδάκνη, πίθος μικρόν, καινόν. Φιδίτια, συσσίτια. Φίδρα, ῥίζα ἡ ἀχίλλειος καλουμένη. Φικιδέων, τὴν σφίγγα λέγει. αὕτη δὲ ἐστι θυγάτηρ χιμαίρας καὶ τυφῶνος. ἀπ' αὐτῆς δὲ ἐκλήθη καὶ τὸ φίκιον, ὄρος ἀττικῆς. λέγει δὲ αὐτὴν ἐν τῷ περὶ Θηβαίων, ὑπὸ Διονύσου πεμφθεῖσαν φασί. φίκα δὲ αὐτὴν οἱ βοιωτοὶ ἔλεγον. Φιτύειν, πρεσβεύειν.

Φιλαίμων, φιλῶν τὸ αἷμα. Φιλαίταδος, φίλος σφίσι.

Φίλαι, ἀντὶ τοῦ ἀγαπητοί, μέσος ἀόριστος πρῶτος, ὡς ἀπὸ τοῦ φίλημι ῥήματος. δέον πρῶτος μέσος ἀόριστος ἔφηνας, ἐφιλάμην. οὐ προσεκλήθη φίλαι. ἄλλως, φίλαι, ἰωνικῶς, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι ἀθήνη. ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνησον, ὁ φίλον ἡγοῦμαι, ὅτι πρὸς πρόσωπα, ἰωνικῶς. Φιλαίτιοι, μεμψίμοιροι.

Φιλακαμβόμενος, μετ' ἀκαμβείας διαχωρίζοντος, φιλακροώμενος. Φίλα φρονεῖν, περιφραστικῶς φιλεῖν. οἷον παρὰ τῷ φίλα φρονέων. Φιλάθρο, δωρικὸν ἀντὶ τοῦ ἐφιλήθην. ὥσπερ κόσμαθεν. Φιλαθήναιος, προκείμενος παρὰ Ἀθ. ἐπεὶ ταῖς οἱ λέγοντα προσφέρουσι μόνον ἀπλῶς ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζεται τὸν τόνον. οἷον δῆμος ἀκαδημος, πῶλος ἐχέπωλος. καὶ Ὅμηρος ἑαυτοῖς ἔλειπον ἐχέπωλον. ἀνθαιρεῖ, ἀγροκίφαιος, ὁμφαῖος περίφαιος, ἀρχαῖος φιλάρχαιος. οὕτω καὶ φιλαθήναιος. Φιλαιτίζειν, χλευάζειν. Φιλάλληλοι, οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους. Φιλαληθεία μυθεύεται, ἡ ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φίλων ἐστι ταληθῆ εἰπεῖν. ἢ φίλα τὰ ἀληθῆ, ὥστε εἰπεῖν αὐτά. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, αἰεί τοι φίλα ἐστὶ κακὰ μαντεύεσθαι. καὶ ἔστι φίλα ἀττικῶς ἀντὶ ἑνικοῦ τοῦ φίλον. Φιλαμένη, δυνηθεῖσα, ἀπὸ τοῦ φιλῶ φιλήσω. ὁ ἀόριστος πρῶτος κατὰ συγκοπὴν ἐφίλα. ὁ μέσος ἐφιλησάμην. ἡ μετοχὴ φιλησάμενος, καὶ τὸ θηλυκὸν φιλαμένη. Φιλάνθρωπος, φιλανθρωπεύομαι, φιλανθρωπία.

Φίλαξ, δρύινος, ὄλισθοι. Φιλαπεχθήμων, φιλομισής.

Φιλαργυρία ἐστίν, ἀκόρεστος ἡδονὴ περὶ κτῆσιν χρημάτων, προσθήκη ἐστί δὲ ἡ τῶν ἀναγκαίων, εἴργειν ἀναλίσκεσθαι χρυσὸν τὸν κατ' αὐτὴν πεπορισμένον. Φιλεταίριος, εἶδος βοτάνης. ἣν καὶ ἀχιλλείαν ὀνομάζουσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φιλαυτία ἐστίν, ἡ τοῦ σώματος φιλία. Φίλαυρα, τὰ κακὰ τὰ ἄδικα.

Φιλαυτία, τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτοῦ ὀρέξει πράττειν.

Φίλαυλος, ὁ τὴν αὐλητικὴν καὶ τὰ μέλη φιλῶν. Φίλε τέκνον, ἀττικῶς ῥητέον. τὸ δὲ εἰπεῖν φίλον τέκνον, οἱ συνήθως, ὡς ἰδιωτικόν. Φιλέεσκεν, ἐφίλει, ἐφιλοφρονεῖτο. φιλέω φιλήσω. αἱ δυνάμεις ῥῖψαι τὸ η εἰς ε, φιλέσω, πλεονασμῷ τοῦ κ φιλέσκω. ὁ παρατατικὸς ἐφιλέεσκον, καὶ ἀφαιρέσει φιλέεσκε. Φιλεῖ ἀναγινώσκειν, εἴωθεν. Φιλεῖν, τὸ ἁπλῶς φιλεῖν. ἐρᾶν δὲ, τὸ διαφόρως φιλεῖν. ποθεῖν δὲ, τὸ τοὺς πρότερον ὄντας, νῦν δὲ ἀπόντας εἰς ἐπιθυμίαν ἔρχεσθαι. φιλεῖν παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ἐπὶ ξενοδοχικῆς φιλίας, ὥσπερ τίθεται. οἷον χαῖρε ξεῖνε παρ' ἄμμι φιλήσεαι, ἀντὶ τοῦ ξενοδοχηθήσῃ φιλικῶς. διότι καὶ τὸ ξεινοφιλεῖν. Φιλεῖ γάρ πως, τέρπεται γάρ πως. Φιλέχθεις, φιλοχαίρημον, φιλοπαίγμονες. Φιλοκαλῶν, ἀκαδημονικόν. Φιλέω, ἡδόμενον. Φιλήσω, φιλοῦ ὁ. Φιλῆτος, φιλοτίμους.

Φιλῆσαι, φιλοστοργῆσαι. Φιλήμονες, οἱ ἐραστὰ ὑπὸ ἐρίζοντες. Φιλίχερος, φιλόμυθος. Φιλίταρος, περιφιλαμένος. Φιλίδιος, παρὰ Λυκόφρονι πίνας ὃν λέγειν ἱερείας ὑφάσει. στρατεύεις δὲ καὶ ἄλλοι διαβάλλεται, ὡς ὁ κωμικὸς Πλάτων. Φιλαδελφία ἐστίν, ἀντίδοσις εὐνοίας. ἡ εὔνοια ἀντιπεπονθυῖα, ἡ διάθεσις ἀντιδιδομένη, ἡ ὁμόνοια καὶ συμφωνία ἐν βίῳ. Φιλοδοξία ἐστί, φιλία ὁδυνηρά. Φιλῆσαι, ἐφιλήθησαν. Φιλολιαστής, ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας. ὅπερ οὕτω καλεῖται, ἀπὸ τοῦ ἐν αἰθρίῳ δημηγορεῖν, καὶ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι καὶ ἡλίῳ βάλλεσθαι. Φιλήμενος, ἀπὸ συστημάτων ῥήματος γίνεται τοῦ φίλημι. ἐξ οὗ καὶ τὸ φιλαυτόν, ἀντὶ τοῦ ἀγαπητόν. καὶ τὸ νῦν αὖ με φίλαι ἀθήνη. οὕτω γὰρ αὐτὸ γράφουσι τὸ ἀναβεβαίωμεν, καὶ οὐ φίλαι. ἐκ τοῦ θετέου ῥήματος καὶ τὸ φιλῆναι, ὡς θεῖναι. ἐξ οὗ φιλήμεναι, ὡς θέμεναι. Φιλήσω φιλίαν, τὴν προσφιλεστάτην. Φιλήρετμοι, φιλόκωποι, φιλοναῦται. Φίλητος, ἐξέλεγξος, ἀναλχνος. Φιλησίας, κλεπτεσθείσης. Φιλητὴν, περὶ ἀρχαίων τὸν παλαιὸν χαλκαῦν Ἡσίοδος. ἔστι ὁ φιλήτης ὁ παρ' Ἡσιόδῳ μὴ ἀπὸ τοῦ φιλῶ φιλήσω ὁ ἀπατῶν. ἀλλ' ἐκ γίνεται ἐπὶ συνεργίας, ὡς δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι τὸ φιλήσαντες μένειν, καὶ ὁ κλίτης παρὰ τὸ ὀφείλειν. ὃ ἀπὸ τοῦ φιλήτης, διὰ διφθόγγου. καὶ ὑφαιρέσει τοῦ υ, καὶ ἀπολύσει τοῦ ι, φιλήτης διὰ τοῦ ι. Φιλήτης, ξυνόμευσιν μὲν σημαίνει τὸν ἐραστήν. παροξυνόμενον δὲ, τὸν κλέπτην. Φίλτρον, τὸ φιλίαν ἐμποιοῦν. ὥσπερ μίσητρον, τὸ ἐμποιοῦν μῖσος. φόβητρον, ἄγειν χωρίσει τὸ φόβου ποιητικόν. θέλγητρον, τὸ θελγίζον εἰς τέρψιν. Φιλία ἐστίν, ὁμοιότης καλῶν καὶ δικαίων, προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ. ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως, καὶ πράξεως. Φιλιάζειν, ἐχαρίζετο αὐτοῦ. Φιλίδια, σ. α. ν. α.

Φιλίκιον, ὁ αὐτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν τὸ ἔτι ποιοῦσι, καὶ τῷ φιλεταιρίῳ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φιλίων, ὁ ἐταῖρος. καὶ γίνεται ἐν τῷ φίλος, ὅμοιος τοῦ καλὸς καλλίων. κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ. ὄντα ὁ ἐν ζεύγει, ἐν τῷ φιλίων ἐπόντων. Φίλιος Ζεύς, ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Φιλίπποι, μοιχοί. Φιλόγελως, φιλόγελων ἀττικοί. φιλογέλως δὲ ἄλλοι. Φιλογύνοι ἀττικοί, οὐ φιλογύναιος. Φιλογυνία ἐστίν, ἐπιθυμία γυναικείας συνουσίας ἀμέτρητος. Φιλόδακρυς, ἀχιλλεὺς. δεῖ ὁ ἀγαθοὶ ἀνέρες ἀρίδακρυς ἦσαν κατὰ τὴν παροιμίαν. ἀγαθοὶ ἀριδάκρυες.

Τῶ τ᾽ ἰωλάδος. ἔρῃ ἐνταῦθα ἡ φίρον φαγεδαινικός τε λόγ… ὅμ, ἅμα καὶ παθολικός, ἐν τῷ φέρεσθαι καὶ προσφέρεσθαι.

Φυτμαῖς, … [illegible]

[illegible]

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η, Θ, Ι, Λ, Ν, ΚΑΙ Ο.

Φ … [illegible]

[illegible]

ζεσθαι κατὰ βῦζ· παλαιοῖς, ὅ ἐστι γνύζεσθαι. ἔθεν φατνωτὸν φασι, τὸ ζωνίδωτον. καὶ φατνώματα, τὰ δίκλυφα ζωνιδώματα τῆς στέγης. Φατνωτὸν, ὁ ζωνιδωτόν. φατνώματα, ζωνιδώματα, στέγη διάγλυφος. Φαῦε, τεθνεῶτος, φαῦσι. Φαύς, φοῖβε, φῶμι. Φαῦ, φημὶ τὸ λέγω. σημαίνει καὶ τὸ φωνῶ, ὁ μέλλων φήσω. ὁ ἀόριστος ἄφησα ἔφην, ὁ μέσος ἐφάμην, ἔφασο, καὶ ἔφαο. ἔθεν καὶ ἰωνικῶς ὁ προστακτικὸς φάο, τὸ ζῆθι ἐφάον, καὶ συγκοπῇ φαῦ, τὸ ἀπαρέμφατον φάσθαι. Φατρία, σύνταγμα, ἱερὸν, οἷον πατρία. ὅταν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς, ὡς πατρὸς καὶ ἐλλιπὴς τῆς ἐπέκτασιν λαμβάνει τὸ γένος, τότε ἐπὶ τὸν πατέρα ἀναφέρεται, ὡς ἡρακλεῖδαι. καὶ ἀχαιμενίδαι, ἀπὸ ἀχαιμένους παρὰ πέρσαις. Φάτνη, τόπον ἔνθα βοῦν ἐρεθίζειν, φάτνη. Φαῦδαι, γένος σκευῶν. Φαίειν, σαίειν. Φαύζειν, φρύγειν. Φαυλίζει, κατευτελίζει, ἐξουδενεῖ. Φαυλία, ὁ κότινος. καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας. Φαυλίζω, ἐσμίκρυνα, καὶ ἀπεφαύλιζε τὰ λεγόμενα. Φαυλία μῆλα, τὰ μεγάλα. Φαυλίον, ἀθρόον, καλόν. Φαυλίς, ἐλαία. Φαύλιος, σιτικαῖος θεός. Φαυλίσκη, ὁ κατάγλωττος. Φαῦλος, ὄνομα δρομέως, ὀλυμπιονίκης, ὁπλιτοδρόμος, πυθιονίκης, ὃς ἐκαλεῖτο ὀλυμπιονίκης, ἀλλὰ καὶ πένταθλος. ἀφ' οὗ καὶ ἐπίγραμμα τοιόνδε. πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαῦλος, δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητὴς ὀγδόην ὀλυμπιάδα νικήσας, καὶ φίλος λακωνίζων. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστοφάνης. Φαῦλον, τὸ κακὸν, καὶ τὸ εὐτελὲς, καὶ μικρὸν, καὶ συνδιαιτημένον. φλαῦρον δὲ μόνον τὸ κακόν. καὶ φαῦλον λέγουσιν τὸν κακόβιον, καὶ πονηρὸν ἄνθρα, τὸν διαφθείρομενον πρὸς τὸν σπουδαῖον.

Φαῦλος ἐπὶ θαλάσσης κάλλιον, ἢ φαύλη. Φιλόχρατος, οὐ φαύλου στωμένως. Φαύλως, εὐχερῶς, μετὰ ῥᾳστώνης. λαμβάνεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως τὸ ἁπλοῦν, καὶ τὸ κακόν. Ἀριστοφάνης, οὐδὲ φαύλως. Φαῦνος, φαίνων αὐτόν. Φαυσι, ἀκουσίως διαφέρειν. Φαυσίφοροι, αἰγλή, ἱέρειαι. Φαῦρος, κοῦφος. Φαύσειν, ἀντὶ τοῦ φαλῦσαι. καὶ μετὰ τοῦ ρ, φραύσαι λίαν λέγουσι. Φαύσιγγες, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν τοῖς σώμασι σπίλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. φλυκτίδας δὲ καὶ κύστεις, καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ, αἱμορροΐδας, καὶ φλυκταίνας, καὶ λαμπηδόνας.

Φαῦσις, φῶς, φέγγος, φωταυγία. Φαῦσμα, σπλάγχνα ἐκ σίτων πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θυμάτων. Φάων, τὸ εὔμορφον. Φέβεσθαι, καὶ τὸ φοβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φεύγειν λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ. ὡς τὸ ἀπερχόμενοι φοβέοιτο. Φέγγεται, καταλάμπεται. Ἀριστοφάνης, φλογὶ φέγγεται λειμών. ἔθεν καὶ φέγγος. Φέγγος, φῶς ἡμέρας φέγγος. σελήνης.

Φεαὶ πόλις περὶ τὴν ἦλιν, παρ' ἣν ἰάρδανος ῥέει ποταμός. λέγεται καὶ φειὰ πόλις ἠλείας, ἣν Ὅμηρος μετὰ τοῦ ι γράφει, φειᾶς πὰρ τείχεσσι. τὸ δὲ ἐθνικὸν ταύτης, φεαῖος καὶ φειάτης, καὶ φειαῖος. Φειδαλφιτεῖσθαι, φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι. Φείδεσθαι, ἐλεεῖν. Φειδιππίδης, ἡ διὰ μαρτύρων πίστις. Φειδιππίδης, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁ ὑποκρίνεται φιλοῦντων υἱός. κολακεύει δὲ νῦν τὴν ἡδὺν, καὶ προσποιεῖται φιλεῖν ὁ πρεσβύτης. Φείδομαι, παρὰ τὸ φεύγειν τὸ δοῦναι. ἢ παρὰ τὸ φεύγομαι φεύδομαι, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι φείδομαι. Φείδεσθαι κινδύνων οὐδέν. ἤγουν οὐδαμῶς ἐφείδετο. φείδομαι, τὸ ἀκριβολογοῦμαι καὶ ὑποστέλλομαι, καὶ ἐλεῶ. ὅθεν φειδωλός. Φειδωλὴ, ἡ φειδὼ ἐρρέθη γενομένη ἐκ τοῦ φειδῶ κατὰ πρόσθεσιν συλλαβῆς, ὁμοίως τῷ τρωπῇ, καὶ τρωπή. καὶ ἔστιν αὐτὸ μὲν μονογενές. ἡ γὰρ φειδώ. χείρ, ἡ ψυχὴ, ὡς γνώμη, ἔχει καὶ ἀρσενικὸν γένος καὶ οὐδέτερον. Φειδώμενον, διφρ. σφίλας, χόρδη. Φειδωλός, παρὰ τὸ φείδομαι, ἢ τὸ δεδομαι, φειδωλός λέγω, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς λ φειδωλός, φειδόμενος κτήσεως. Φεῖδον, κόσμα καινόν. Φειδώ, πρόνοια, φειδομένη, εὐσπλαγχνία. σημαίνει δὲ καὶ τὴν φροντίδα. Φείσαι, ῥῦσαι, σῶσαι. Φελλὸς, ποταμὸς παρὰ Λυδοῖς, ὁ ἑρμηνεύεται τόμα αἰρεῖ. παρὰ δὲ ἄλλοις γαλήνης.

Φελλία, τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, φελλίας ἐκάλουν. Κρατῖνος ὥραις, καὶ Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Φελλεὺς ἐκάλουν ἀττικοί, τοὺς πετρώδεις τόπους, οἱ δὲ ἀπ' αὐτῶν μὲν εἰσὶ πετρώδεις, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. Φελλέως, Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ἐκ τοῦ φελλέως. τόπος οὕτω καλούμενος ἐν ἀττικῇ, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν Διόνυσον ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς ἀθηναίοις, φελλοὶ καλούμενοι, ἥτις τῶν Διονυσίων ἄρχεται. Ἀλκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς συρίας θεοῦ, φαλλοὺς φησὶν ἑστάναι τῷ Διονύσῳ ἐγείρεσθαι, ἐπὶ τῶν καὶ τοιοῦδε ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλων πεποιημένους μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. καλέεται δὲ τάδε νευρόσπαστα. Φελόνης, εἰλητὸν ἢ μάλλον βέμβρανον, ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον. Φελγύνει, ἀσυνετεῖ, λυρεῖ.

Φελλὸς, ὄρος ἐστὶν ἐν ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ γίνονται πεῦκαι ὑπερμεγέθεις. ἐκ τούτων τῶν δένδρων γίνονται οἱ φελλοὶ, οἷς κέχρηνται πρὸς πεφισμὸν τῶν σωμάτων. Φελλίνιοι, ὀροβάγχαι.

Φελλίνεος, κοῦφος, ἀπὸ τοῦ φελλοῦ. Φελλεὺς, σκληρὸς, καὶ πετρώδης τόπος. Φελλόδρυς, λίθος σκληρὸς ἀπὸ τούτου.

Φελώφερ, ἐπιπλέον. Φενάκη, τὸ προκόμιον, οἷον τὸ φαινομένη κουρεῖα ἡ ἄκος, καὶ σκέπη. φενάκη δὲ κυρίως, ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη, ἀπὸ τοῦ καταφρύγνυσθαι γυναικῶν. καὶ οὕτως ἐπαλλάττει ἐπεὶ φενάκη τῆς κόμης. Φενακίζω, τὸ ἐξαπατῶ. φενακισμὸς, καὶ φέναξ, ὁ ἐξαπατῶν, λογογράφοι. φενάκη δὲ, περιθετὸν. Φενακισθέντος, χλευασθέντος, ἀπατηθέντος. Φενακισμοῖς, ἀπατήμασι. Φενεὸς κατὰ τὴν ἀναγραφάμενον τὰ ἐθνικὰ, πόλις ἀζανίας. μέρος δὲ ἀρκαδίας οἱ ἀζᾶνες. λέγεται φασὶ καὶ ἀρσενικῶς ὁ φενεός. αὕτη δὲ, ὑπὸ τὸ ὄρος τῶν κυλλήνιον. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει, ὅτι περὶ ταύτην συρεῖς ὕδωρ. Ἡρόδοτος δέ φησιν, ὅτι νώνακρις πόλις ἀρκαδίας, ἔνθα λέγεται τὸ τῆς στυγὸς ὕδωρ, ὀλίγον φαινόμενον καὶ λάζεν ἐκ πέτρας εἰς ἄγκος. καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ διαφωνοῦσιν αἱ ἱστορίαι. ἀρκαδικὴ γὰρ μοῖρα καὶ ἡ ἀζανία. καὶ ὁ φενεὸς, καὶ ἡ νώνακρις. Φενίον, ἡ μισθωτὴ ἀγέλη. πεμφίλιοι. Φενίς, παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη. ἔστι καὶ φαινίνδα, ἀπὸ τοῦ φενακίζειν, κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων, ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκεῖσε, ἀλλ' ἐπὶ φενακισμῷ τοῦ ἀφαιροῦντος αὐτήν. Φένος, φόνος, ἐνιαυτός. Φέρμαι, ὑπομάθειον, ἀπὸ φέρειν τῆς κρατῆσαι τὸ ἀδμητον παρὸν. ἢ ἀπὸ φερᾶς θυγατρὸς αἰόλου. δύο δέ εἰσιν φεραί, ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ δὲ νέα, διέχουσαι ἀλλήλων σταδίους ὀκτώ. εἰσὶ δὲ φασὶ καὶ ἕτεραι τρεῖς φεραί, ἰταλίας, αἰτωλίας, καὶ πελοπίας. Φεραυγὴς, καταλαμπής, ὁ φέρων τὴν αὐγήν. Φέρβεται, βιβρώσκει, καταναλίσκει, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φέρβω, ἐπὶ ἀλόγων, ὡς τὸ ὕδωρ καθαίρεται. διὸ καὶ φορβάδες ἵπποι, κηρύττονται ἀπ' αἰθέρος. καὶ φορβὴ, ἡ βοτάνη τροφή. καὶ ἡ φορβὰς γῆ παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ φορβὰς δὲ γυνὴ κωμικῶς, ἡ πολλοῖς ὁμιλοῦσα ἐπὶ τροφῇ χάριν. προσυπάρχει δὲ ὥσπερ τὸ φέρβειν τὸ φέρειν βίον. κατὰ τὸ ῥῆσαι τὸν βίον φέρειν. οὕτω καὶ τὸ φέρβειν. ζωογόνον γὰρ ἡ φορβὴ, ὡς προσφέρει καὶ αὐτὴ τοῦ βίου τὸ πλεῖον κατὰ τοῦτο καὶ ἡ φορβεία, ἤγουν τὸ περιστόμιον, καὶ τὸ σίμιον. ῥωμαϊκῶς δὲ εἰπεῖν, καπίστριον. ἵνα ἡ ὥσπερ ἀρχὴ ἡ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ε διφθόγγου ἀρχαῖ. οὕτω καὶ φορβή. ὅθεν παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐμπεφορβειωμένος. οὐ χρὴ ἀγνοεῖν, καὶ ὅτι τὴν φορβὰν οἱ παλαιοὶ καὶ παρὰ τὸ φέρειν βίον φασίν. ἐξετάσας δὲ ἡ φορβὴ, κακῶς ἔχει τοῦτο. τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ μετὰ συμφώνου τοῦ σ παραληγόμενα, ὀξύνεται ἐὰν ἀπὸ τοῦ ῥήματος γίνεται μὴ τῷ σ μόνῳ παραληγομένου, οἷον τρέφω τροφὴ, στρέφω στροφὴ, ῥέπω ῥοπὴ, σπεύδω, τομὴ, ἐλαὴ, πλοκή. οὕτω καὶ φορβή. καὶ πόρνη, παρὰ τὸ περνῶ γίνεται, ἄρσεν τοῦ τὸ παραλήγει. διὸ καὶ βαρύνεται. Φέρε, ἀθλήσεσι, ξενικῶς εἶπε. οἱ δὲ τὴν ἰατρικήν. Φέρε, καὶ τὸ δεῦρο, καὶ τὸ ἴθι, καὶ τὸ ἄγε, καὶ ταῖς συμβουλευτικαῖς ὑποτακτικαῖς, καὶ εἰς προστακτικὰ συντάσσεται. Ἀρισ. φησὶν ἐν νεφέλαις, φέρ' ἴδω τί ἐφείλω. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ, φέρε δῆμοι φράσον. συγκροτοῦσιν ἐκ τίνος, καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, δεῦρ' ἐλθ' ἵνα κλάῃς. Πλάτων ἐν γοργίᾳ, ἴθι δὴ καὶ τόδε ἐπισκεψώμεθα. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, ἴθι δή μοι ἀπόκριναι. καὶ πάλιν, ἀλλ' ἄγ' ἐγὼ σφῶϊν ἀποτελέσαιμεν, ἀναμνησθῶμεν πάθος δεῦρο ἐξεφάνημεν. τίθεται δὲ ἔστιν ὅτε τὸ ἄγε καὶ τὸ φέρε ἀσυντάκτως, ἐπιφερομένων ἐρωτήσεων. Πλάτων ἐν γοργίᾳ, φέρε δὴ ῥητορικὴ περὶ τί τῶν ὄντων τυγχάνει οὖσα. Φέριγγος, ὁ βέβαιος τῆς παρὰ τοῖς ἴσοις.

Φερίγγαιος, φερίγγιος, ἀξιόπιστος, ἐγγυητὴς, φέρων τὸ

 βέβαιον.

[illegible]

ταλγγιῶον, φάλαγγα. Φαλάγγαι, νύμφαι τινές. Φαλακρὸς, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλὸν, ὅ ἐστι λευκὸν, παρὰ τὸ φαλός. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. Φαλακρὰ, τὰ στρογγύλα μετὰ λειότητος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φαλακρίνιος, εἶδος ἱέρακος.

Φαλακροὶ, φαλακροί. ἄνθος γὰρ ὁ λευκὴ θρίξ. Φαλάνθη, ἐπαγγέλει. Φάλαινα, οἱ νῦν λεγόμενοι φάλοι. παρὰ τὸ φάλιον, τὸ λευκόν, ἢ παρὰ τὸ φαίνειν ἅλις. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον φάλαινα, καὶ κόσμος ἵππου περιμετωπίδιος. ἡ χρῆσις παλαιῶν, καὶ διὰ τοῦ π. φάλαρα γάρ. εἴρηται καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος φάλαρα. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ τετραφάλαρος. ἡ ἐτυμολογία, τὸ φάλοις ἀραρέναι. ἢ φάλαρα, τὰ περὶ τοὺς γνάθους σιαγόνια τὰ λέγουσι δωριεῖς. Φαλλὸς, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. Φαλάκανα, εἶδος λόγχης.

Φαλαρίδας, οἱ μὲν γένος ὀρνίθων. οἱ δὲ, τοὺς ἐν τῇ φαλαρίδι γινομένους ὄρνιθας. Φάλαρος παρὰ Θεοκρίτῳ, ὁ λευκός. καὶ Ὅμηρος κύματα δ᾽ αὖ φαληριόωντα, ἤγουν λευκαινόμενα. καὶ τὸ ἐν τῷ μετώπῳ δὲ ὁμοίως φαληρὸν καλοῦσι.

Φαληρικὸς, λιμὴν τῆς ἀττικῆς. φαληρικὰς δὲ ἀφύας, ὅτι φαληρικὰς λέγουσιν ἀφύας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται φαληρικῶς. Φάληρα, λευκὰ, ἀφρίζοντα, φρίσσοντα.

Φαληριόωντα πρὸς τὸ χρῶμα, ὅσοι τὰ λευκανθίζοντα τοῦ ἀφροῦ. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. ἐξ οὗ καὶ οἱ φάλοι, καὶ τὰ φάλαρα. καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι φαληριῶσα κορώνη, τουτέστι λευκὴ οὖσα. Φαληρίς, τῇ ἀφροδίτῃ ἀνάκειται, οὐ μόνον λευκότερον διὰ τοὺς ἰθυφάλλους καὶ τοὺς φαλλοὺς, καὶ ὡς γεργέτερον ὄρνιν τις, διὰ τὴν ἐπίφασιν τοῦ φαλλοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ λευκότητα τὴν ἐν τῷ ζωικῷ σπέρματι, οὗ καὶ ὁμοίως ἔτυχε τοῦ φαληρίδος ὀνόματι. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. ἐξ οὗ καὶ τὰ φάλαρα. Φαληρίς, ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον λευκόν. ἐχρήσατο δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ τὸ φαλόν. Φάληρος, ὄνομα τόπου, καλοῦσι τὴν ἐν ἰταλίᾳ νεάπολιν. λέγει δὲ τὴν παρθενόπην ἀπὸ ταφῆς. Διόδωρος δὲ ὁ σικελιώτης καὶ Ὀππιανὸς τὴν νεάπολιν ὑφ᾽ ἡρακλέους φασὶ κτισθῆναι. καὶ φησιν ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς, νόστιμον ἡρακλῆος, τὴν νεάπολιν λέγων.

Φαλίζει, θέλει. Φαλλικὰ ᾄσματα λέγεται, τὰ ἐπὶ τοῦ φαλλοῦ ᾀδόμενα μέλη. ἔστι δὲ καὶ δαίμων, ἢ ἄλλον ἱερόν. Ἀριστοφάνης, ᾄσομαι φαλλικόν. Φαλιηρὸν, ἀλαμπόν.

Φαλιόπους, λευκόποδα. φαλιοὶ γὰρ οἱ λευκομέτωποι.

Φαλίπτει, μωραίνει. Φαλίς, κατάβασις. Φαλίσσεται, λευκαίνεται, ἀφρίζει. Φαλλὸς, ὁ τῆς κόμης αὐχμός. ἢ τρωγλίς.

Φάλλα, ὄρος τῆς εὐβοίας. Φαλλὸς, ἡ πετομένη ψυχή.

Φαλλικὸν, ὄρχημά τι. οἱ δὲ, μέλος. ἄλλοι ᾠδὴν ἐπιδείξασιν ἐπὶ τοῦ φαλλοῦ ᾀδομένην. Φαλλὸς, ξύλον ἐπιμήκης ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον. ἵστατο δὲ ὁ φαλλὸς τῷ διονύσῳ, κατά τι μυστήριον. περὶ δὲ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. Πήγασος ὁ ἐκ τῶν ἐλευθερῶν, Ἐλευθεραὶ δὲ πόλις εἰσὶ βοιωτίας, λαβὼν τὰ τοῦ διονύσου ἀγάλματα, ἧκεν εἰς τὴν ἀττικήν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν, ἀλλ᾽ οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δ᾽ ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς. οἳ δὴ ἐπανελθόντες ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως καὶ ὅτι παίδων γενέσεως αἴτιος ὁ θεός. ἤδη δὲ καὶ ἀφροδίσια. πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ ἀθηναῖοι, φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεόν. μέθη ἐξονίκησε θυηλοῦν καὶ ὁ λαὸς ἐκδοῦναι μέθη, εἰς τὸ βακχεῖον πεσὼν ἐφύτευσε παῖδα. φαλλὸς δὲ ὁ υἱός. εἴρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν ἀχαρνεῦσι. Φαλὸν, τὸ σφαιροειδὲς κύκλωμα τοῦ κέρως. οἱ δὲ τὸν μυρόν. Φάλος τὸ μικρὸς ὀμφαλὸς, ὃς ἐκδέχεται ὁ λόφος. οἱ δὲ περὶ Ἀπίωνα καὶ Ἡρόδωρον οὕτω φασί. φάλοι, ὀμφαλοὶ ἀσπίδες μικραῖς παραπλήσιοι, καὶ κεῖται κατὰ τὸ μέτωπον ὑπερέχοντες τὴν ὀφρύν, ἀποσκιάζοντες τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν, οἷα τῶν παλαιδίων, ἢ τῶν κορυβαίστων κόρυθας. δηλοῖ Ὅμηρος λέγων, τύψε ἱππείας κόρυθος φάλον, ἐν ἦ μετώπῳ πῆξεν. Φάλος κόρυθος, ἀποσκίδισκιον, ἢ ἀσπιδίσκος τις προμετωπίδιος λευκὸς καὶ λαμπρός, ἐκ τοῦ φάλιον τὸ λευκόν, αὐτὸ δὲ παρὰ τὸ φαίνειν λίαν. ἔνθεν καὶ φαλακρός, ὁ τῇ κεφαλῇ φάλιος, ἤγουν λαμπρός. ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ σκώπτει τις τὸν ὀδυσσέα. καὶ πέτρα δὲ φαληριῶσα παρὰ Λυκόφρονι, ἡ λευκὴ οὖσα. καὶ κύματα παρ᾽ Ὁμήρῳ φαληριόωντα, τὰ λευκά. Φαλύγματα, ἐγγαστρίσματα. Φαλύνω, λαμπρύνω. Φαλύσσεται, καταρρήσσεται, περιέρχεται.

Φαμωθεὶς, παραγγελθείς. Φαμάξεις, φύσεις. Φάμην, φήμην. Φαμὲν, λέγομεν. Φάμμα, ἄλφιτα.

Φαμμάκτρια, τὰ ψαιστὰ, καὶ ἑορτὴ τις. Φὰν, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, ἐκ τοῦ φῶς φωτός. Φάνη, εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, παροξύνεται βραχέος ὄντος τοῦ α, καὶ ἔστιν ὥσπερ ἐν παρατατικοῖς ἀπὸ τοῦ φημί. εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνεσθαι, περισπᾶται μακροῦ ὄντος τοῦ α, καὶ ἔστιν ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ φαίνω φᾶναι, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. ἐμφῆναι δὲ, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι. ἐμφαίνω γὰρ τὸ δεικνύω. Φᾶναι, καὶ φῆναι ἰωνικῶς, ὡς μιῆναι καὶ μιᾶναι. Φαναῖος ἀπόλλων, Ἀχαιὸς ὑμφαλή. παρὰ χίοις οὕτω λέγεται. Φανᾶν, θέλειν. Φάνακοι, ἄφνω.

Φάνας, ἐκλάμψας, ἢ τοὺς ἐκλάμψας. Φανὴν λέγεται, τὸ πλάσμα καὶ δόξαν. φανθὴν δὲ, τὸ φανταστὸν ὄνειρον. ἐξ οὗ γίνεται τὸ φάντασμα. Φανῶ, δηλῶ, σημαίνω. ἀποσημαίνω, μηνύω, ἐμφανίζω, ταυτόν. Φάνη, ἀόριστος δεύτερος τοῦ ὑποτακτικοῦ παθητικοῦ. φαίνω, μέλλων φανῶ, ἀόριστος πρῶτος ἔφηνα, ὁ δεύτερος ἔφανον, ὁ παθητικὸς ἐφάνην, τὸ προστακτικὸν φάνηθι. τὸ εὐκτικὸν φανείην, τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν φανῶ, ῇς, ῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, φανείη. Φανὴν χλαῖναν, τουτέστι λαμπράν. Φανεὶς φάνητος, ὃν δὴ καλοῦσι φαίνεται, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φανεὶς ἐγένετο ὀρφεύς. οὕτως ὁ ἀριθμός.

Φανθεὶς, καὶ ἀποφανθεὶς, ἀττικοί. ἐν φανείς, οὐδὲ ἀποφανείς. Φανὸν, διαφέρει τοῦ φανερός. τὸ μὲν γὰρ φανὸν λέγεται καὶ ἐπὶ νυκτός, καὶ ἡμέρας. τὸ δὲ φανερὸν ἐπὶ ἡμέρας ἀεί. ὡς καὶ Λιβάνιος, χρυσοῦς ἀπελαύσας τοὺς δὲ ἐναργεῖς γενομένους, ἡμέρας ἔλεγον τοῖς φίλοις, ὡς ἴσασι τὸ ἔργον τὸ φανερὸν ἄγον. Φανεῖεν, τινὲς εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον, φαῦλοι. Φανὸν, τὸ φαινόμενον φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν, ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. Φανὸς, ἐπὶ τῆς λαμπάδος, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λέγε. τοῦτο δὲ λυχνοῦχον λέγε. Φανὸς, ὃς καὶ πανὸς λέγεται, παρὰ τὸ φαίνω. παραλήγεται καὶ τὸ φανίον δὲ ἐκ τοῦ φανοῦ παραλήγετον. οἱ ἢ χρόνοι παρὰ Μενάνδρῳ, οὗ φανὶς τὸ ὑπόδημα παραλήγεται ἢ ἐσθιόμενος λεγόμενον φανίσκον. Φαντάζεσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀνατυποῦσθαι λέγεται, καὶ ἀναπλάττειν, καὶ τῶν ἐπὶ ὕπνου ὁρωμένων. φάσματα τὰ ἐν ὕπνῳ φαινόμενα λέγεται, καὶ ὅσα φαντάζουσι τὰ δαιμόνια νύκτωρ, ἢ μεθ᾽ ἡμέραν ἐν ταῖς ἐρημίαις, ἀπὸ τοῦ ἀέρος λαμβάνοντα μορφάς, οἵας ἂν θέλωσι. λέγε οὖν φάσμα, ὡς ἀττικοὶ καὶ μὴ φάντασμα. φαντάζω γὰρ καὶ φαντάζομαι. εὕρηται δὲ καὶ φαντάζομαι τὸ ἁπλῶς φαίνομαι. Φαντάζομαι, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συναναφαίνομαι. Φαντάσαι, δεῖξαι. Φαντασία ἐστὶ, κίνησις ψυχῆς, ἀπὸ τῆς κατ᾽ ἐνέργειαν αἰσθήσεως. ἢ κίνησις τοῦ ἡγεμονικοῦ. ἢ συμπλοκὴ δόξης καὶ αἰσθήσεως. Φαντασία ἐστὶ, δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς. Φαντασία, φαντασία τις τῶν ἀφανῶν, καὶ εἰς τὰς θεωρίας καταγινομένη. οἷον, ἁπλῶς πρὸς βελτίω ἐπιβαλλομένους τοὺς περὶ τὰ θεολογικὰ ἀσωμάτως θεολογεῖν παραινοῦντος. ἡ φαντασία ὑποτίθεται καὶ σῶμα εἶναι τὸν θεόν, καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος, καὶ θόρυβον ἐμποιεῖ τῇ ψυχῇ, τοῦ μὴ ἀσωμάτως θεολογῆσαι. Φαντὸς, ὁ καὶ λέξις τοῖς ποιηταῖς. τὸ μὲν τοῖς φαίνεται, καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ ἀττικαῖς. ταύτης τῆς ἀκολουθίας καὶ τὸ ἐφάνη καὶ ἔφανε, καὶ τὸ φῶ ἐν φαῦ.

Φάντι, ἀντὶ τοῦ φασὶ δωρικῶς. Φανίζεται, φαίνεται.

Φαινὸς, λίπαρος, ὁ πλεῖστος φαινόμενος, περιφανὴς, λαμπρός. Φανῶ, ἀποδείξω. Φάο, πρόσκαιρον, φάος μὴ δ᾽ ἐπισκευάζει. ζήτει τὸ φάο γινόμενον ἐκ τοῦ φάος ἐν δισσῷ τοῦ τ.

Φαορίαις, προθυμίαις. Φάος, παρὰ σοὶ παρέξω, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἐξῶ. οὐ πάνυ ἔτι τὸ ἀφέξω, ἀντὶ τοῦ παρακατασχέσω. καὶ φάος, τὸ φῶς, τὸ φᾶ βραχύ. καὶ φάρος ἔνδυμα τόπου. φάρος δὲ τὸ

Ὑφιᾶσι, ὑποχαλῶσιν, ἐλαττοῦσι, μειοῦσιν. Ὑφίεται, παραμελογοῦσιν. Ὑφιζάνειν, ὑποκαθέζεσθαι. Ὑφιέναι, ὑποχαλᾶν, ὑποχωρεῖν. καὶ ὑφίεῖς, ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλει. Ὑφίεῖς, τίθεις, ἀντὶ τοῦ τίθησι. καὶ ὑφίησι λέγουσι Δωριεῖς. Ὑφ' ἅρματος πριόντα χεῖρα, ὃ δὴ καὶ δουλικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ὑπὸ δίφρον, καὶ ὑπὸ δίφρου. Ὑφίσταμαι, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. Θουκυδίδης, ὥσπερ ὑπέσχημαι καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπολείπομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπομένω, λογογράφοι. Λουκιανὸς, ὑπέστη δὲ ὦ τίμιον δεσμοί. ὑφίσταμαι καὶ ἀντὶ τοῦ κρυφίως ἵσταμαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποχωρῶ. Λουκιανὸς, ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὑμῖν ὑποστήσομαι. ὑφίσταμαι, καὶ τὸ ὑποκάτω τινὸς ἵσταμαι. ἡ ὑφίστημι, τὸ ὑποβάλλω τι. Ὑφιστὰς, ὑποθείς.

Ὑφίσταται, τὸ ὑπισχνεῖται οἶδεν Ὅμηρος. Ὑφίστησιν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὑπόστασιν δίδωσιν. Ὑφίσταται, ὁ ὑπομείνων ἢ πάσχων λυπηρά. Ὑφίσταται, ὑπόμενε, καὶ ὑφιστὰς, ὑποθεὶς, ὑπομείνας. Ὑφόλμιον, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι. αἱ γλωττίδες, ἢ ὑπόθεμα. Ὑφὲς, μυθῶν κινούμενον. Ὑφορᾷ, ὑφορῶμαι. Ὑφορῶμαι, τὸ ὑποπτεύομαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὅρμοις κρυπτομένων πετρῶν, ἢ ὑπόπτων οὐσῶν τοῖς κατάγουσιν. Ὑφορῶμαι, τὸ ὑποπτεύω, ἢ ὑποβλέπειν, τὸ ταπεινὸν βλέπειν. Ὑφορώμενος, ὑποπτεύων, βλεπόμενος. Ὑφ' οὗ, παρ' οὗ. Ὑφόωσιν, ὑφῶσιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὑφόωσι. Ὑφύδριον, ὑποβρύχιον. Ὑφ' ᾧ, ἐν ᾧ. Ὑχιος, νίξ. Ὑψαγόρας. εἰ καὶ τὸν μεγαλήγορον σημαίνει, καὶ δεινὸν εἰπεῖν, ὅμως οὐκ ἂν ἐπὶ ἐπαίνου ὀρθῶς ῥηθείη πρός τινος. δηλοῖ γὰρ μᾶλλον τὸν φλύαρον καὶ συκοφάντην. Ὑψαγόρος, ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀγορῶ γίνεται ὑψαγόρος, καὶ τροπῇ. ὁ τὰ ὑψηλὰ, ἢ μεγάλα δημηγορῶν. Ὑψαύχενες ταῦροι, ἤγουν ἐξηρμένοι.

Ὑψεῖται, τηρηθήσεται ἀργυρίῳ. Ὑψηλὸς, ὑψηρὸς τις ὢν, ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος. Ὑψηλόφρων, εἴη ἂν καὶ ὁ ἐπαινῶν ὑψῶν. ὁ ἐπὶ τοῖς προσοῦσιν αὐτῷ καθρεύμασι μέγα φρονῶν καὶ ἐπαιρόμενος, κατὰ τὴν φαρισαίων ἐκείνων, ἢ μὴ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενος. Ὑψηρεφὴς, ἐν ὕψει τὴν ὀροφὴν ἔχων, ἢ ὑψηλὴν ὀροφήν. ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ.

Ὑψηχεῖς, ὑψηλῆς, μεγάλας. Ὑψηχέες ἵπποι, οἱ ἐπὶ ὕψει αὐχένα. ἢ ὧν ὁ κρότος ὑψοῦ ἠχεῖ. Ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βρέμων, τουτέστιν ἠχῶν. Ὑψιβάμενος, ἐν ὕψει βαίνοντος.

Ὑψι, μεῖζον, μετέωρον. Ὑψίζυγον, τὸ τοῦ Διὸς, τὸ τῇ εἰμαρμένῃ ἀμφερρηκὸς δηλοῖ. ὡς ἀπὸ τοῦ ταλαντιαίων ζυγῶν, ἃ κατείνει ὁ βροντὸς ζεύς. Ὑψίζυγος Ζεὺς, ὁ ἀφ' ὕψους τὰ καλὰ τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἀπὸ ζυγῶν ἀνθρωπικῶν, ἢ ὁ ἄνωθεν ταλαντεύων, ἤτοι τὰ κατὰ ἀνθρώπους. διὸ λέγει Ὅμηρος, ὅτι ὑπὲρ θεῶν, ἤγουν ἐκ θεοῦ νίκης πείρατα ἔχονται. ἢ γίνεται ἐντεῦθεν ἀφορμὴ τῆς γραφῆς ἐκ τῶν διὰ μεταχειριζόμενον τάλαντα, ὡς ἐν ζυγοστατήματι. ἐκ δὲ τούτων οὐ πάνυ φιλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, ζυγὸν εἰδέναι ἁρμαμάξας καὶ ἁμάξας. ὅθεν καὶ ζυγόδεσμον Ὅμηρός φησιν ἱμάντα, τὸν ζυγὸν φασὶ τῶν ζώων ζευγνῦντα. εἴδοται δὲ ἢ ζυγὰ, καθέδρας ἐρεσσόντων. ὅθεν φασὶν ὑψίζυγος, ὁ ὕψει καθέδραν ἔχων. ἢ ὅμοιοι οἱ μεθ' Ὅμηρον εἴδασι ζυγὸν, ἢ ἐπὶ σταθμοῦ. καὶ αὐτοὶ παρὰ τὸ δύο ἄγειν ἐτυμολογοῦσι τὰς ἑκατέρωθεν δηλαδὴ πλάστιγγας. ἀφ' οὗ καὶ παροιμία τὸ, ζυγὸν πρὸς δίκην εὐθύτατος. Ὑψίζυγος, ὁ ὑψηλὸς κυβερνήτης, ὁ ἄνω σταθμίζων τὰ κατ' ἀνθρώπους, ἀπὸ τοῦ ὕψει ἐπὶ ζεύγματος, ἢ τοῦ ἀνθρωπικοῦ ζυγοῦ εἰπεῖν, ὡς ὁ ἐν ὕψει καθήμενος. ὀνομάζουσιν οἱ παλαιοὶ φάμενοι ὀρείχαλκον μὲν τὸν ἐν ὄρει διατρίβοντα, καὶ ἐγχείμαχον, καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ στοιχεῖν. δίχα γε τοῦ ὀρίγανον, ὃ χαίρει ὄρεσι, ἢ τοῦ ὅσοις ἐπάγονται δύο σύμφωνα. οἷον, ὄρτυγες, ὀρίδρομος, ὀρίβατος. τὰ δὲ πάντα τὸ ὕψος καὶ κάλλος, ἐν δευτέρῳ εἶναι μόνον, ὑψίκομος, καλλίδρομος. Ὑψίζυγος, ὁ ἐπὶ μετεώρου θρόνου καθήμενος.

Ὑψικέρατα πέτρην, ἀντὶ τοῦ ὑψηλήν. μεταπλασμὸς δὲ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ὑψικέρατον. Ἀριστοφάνης. Ὑψικάρηνος, ὁ διὰ πυρὸς πληγή. Ὑψίκομος, φοῖνιξ, καὶ ὁ ἄνω τὰς ῥίζας ἔχων. Ὑψιμέδων, ἐν ὕψει βασιλεύων. Ὑψιμετέωρος, ὑψηλοῦ. Ὑψιπέτης, βαρύνεται κατὰ Ἀρίσταρχον πρὸς διαστολὴν τοῦ ὑψιπετὴς, ὁ δηλοῖ τὴν ἐξ ὕψους πτῶσιν. οἱ δὲ περισπῶσι αὐτὸ, ἐκ τοῦ ὑψιπετέος, ὡς ἡμιτελέος ἡμιτελὴς αἰζηῶς, αἰζηὸς αἰζηὲς πιθανῶς μὲν ποιοῦσιν. ἐπικρατεῖ δὲ ὅμως ἡ τοῦ Ἀριστάρχου γραφή. ὥσπερ δὲ ὑψιπέτης βαρυτόνως, οὕτω καὶ εὐπέτης, ὁ εὖ πετόμενος. οὕτω δὲ ἴσως καὶ προπετής, ὁ προπετόμενος, ἢ περιπεσεῖν εἰπεῖν, ὁ προπαλής. εὐπετὴς μὲν γὰρ, ὁ εὖ πίπτων, ἤγουν συμβαίνων. ὅθεν καὶ εὐπετὲς πρᾶγμα, ἢ εὔκολον. καὶ προπετὴς, ὁ θρασὺς, ἢ τῶν ἄλλων ἔμπροσθεν πίπτων ἐθέλων τῇ τάξει. Ὑψικόρυς, δι' ὕψους ῥίχεται.

Ὑψίπυλον, ὑψηλὰς πύλας ἔχον. Ὑψιρεφὴς, ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔχον. Ὑψίσολοι, οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τῷ χιτῶνι.

Ὕψιστος, ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ὑψιτελέω, χιτῶνος. Ὑψιτένων, ὑψαύχην, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι. Ὑψιφοίτης, ὑψιλοπόρος. Ὑψόθι, ἄνωθι. Ὑψόροφον, ὑψηλὸν, μέγα.

Ὕψος, παρὰ τὸ ὄπισθεν βλέπειν ὗψος, καὶ τροπῇ ὕψος. ἀφ' οὗ ὑπερορᾶν. Ὑψοῦ, καθὰ δίχως τῆλε ἢ τηλοῦ, καὶ ἄγχι καὶ ἀγχοῦ. οὕτω καὶ ὕψι καὶ ὑψοῦ λέγεται. Ὑψοῦ, τὸ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι. τὸ δὲ ὑψόσε, τὸ εἰς τόπον. Ὅμηρος, ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοισι. Ὑψωθεὶς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος ἐλαφρισθείς. καινότερον δὲ εἰπεῖν μετεωρισθεὶς, ἤδη γενόμενος μετέωρος, ὑπὲρ ἀπὸ τοῦ ἀέρα γίνεται. Ὕω, τὸ βρέχω. Ὑωδέστατον, μαλακόν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α′, Β′, Γ′, ΚΑΙ Δ′.

ΦΕΙ τὸ στοιχεῖον, ὅτι φαιὸν, τὸ μέλαν. μέλαν δέ ἐστι τὸ σκοτεινόν. οὕτω καὶ τοῦτο παρὰ τῶν ἰαφώνησιν. ἀκολούθως τῷ γάρ. Φάανθεν, ἀόριστος πρῶτος παθητικός. φαίνω φανῶ, πέφαγκα πέφασμαι, ἐφάνθην, ἐφάνθημεν τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν. καὶ συγκοπῇ ἢ ἀφαιρέσει τοῦ ε, καὶ προσθήκῃ τοῦ α, φάανθεν, ἀντὶ τοῦ ἐφάνθησαν, ὡς ἤγερθεν καὶ κόσμηθεν ποιητικῶς, ἢ αἰολικῶς, ἢ δωρικῶς. ὡς τὸ, δὴ τότε δὲ οἱ ὄσσε φάανθεν, ἀντὶ τοῦ φανεροὶ αὐτῷ ἐγένοντο, ἢ ἐφωτίσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, διὰ τὸ νίκας ἤγουν ἐκείνην εἰς ἀρχήν. φάανθεν συστέλλεται οὕτως. τοῖς μὲν πληθυντικοῖς τῶν εἰς ην λγόντων παθητικῶν ἀορίστων, τοῦ η παραληγομένου, ἀποβολῇ τοῦ η καὶ μ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ποιοῦσιν. οἷον ἐτύφθην πρῶτος ἀόριστος παθητικὸς, τὸ πληθυντικὸν ἐτύφθημεν, ἢ ἐξ αὐτοῦ ἀποβολῇ τοῦ η καὶ μ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γίνεται κατὰ τοὺς αἰολεῖς, ἔτυφθεν, ἀντὶ τοῦ ἐτύφθησαν. οὕτω καὶ ἠγέρθημεν ἤγερθεν, ἐκοσμήθημεν ἐκόσμηθεν, ἐτμάγημεν. ἀντὶ τοῦ διεκόσμημεν ἔτμαγεν, ἐφαάνθημεν ἐφάανθεν. Φαάντερον, λαμπρότερον. Φάβα, μέγας φόβος. ἢ τὸ σύνηθες ὄσπριον. Φάβαι, φὰψ, εἶδος ὀρνέου παρὰ τῷ Λυκόφρονι, τὰς ὁ περιστερὰς λέγομεν, αἱ κατὰ τοῦ ἀγαμέμνονος τῶν ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο τὰς οἰνοτρόπους διαπαλαμήσατε, αἱ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ ῥεῖθρον ἔτρεφον αὐτούς. Φαβεννοὶ, εἶδος ἱεράκων, καὶ περιστερᾶς ἀγρίας συλλαμβάνει. Φαβρὶς, τὸ σῖτον πρὸ τοῦ ἀττικοῦ. Φαγαθρύκαν, ἀκαθαρτῶν.

Φαγέδαινα, τῇ φθειρούσῃ ἕλκει ἀναβιβρωσκόμενα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φάγαινα, φαγέδαινα νόσος ἑλκώδης, νεμόμενον. Φαγεῖν, ἁπλῶς λέγομεν. καταφαγεῖν δὲ, πάντα φαγεῖν. ἢ φαγεῖν τὸ τάξει, καταφαγεῖν δὲ ἀθρόως. ἄλλο τὸ φαγεῖν, ἄλλο δὲ καταφαγεῖν. Φαγησώριον, πολυφάγον. Φαγηλὸς, ἀμνός. Φαγιμὸς, χείμαρρος. Φάγομαι, τὸ ἐσθίω, φάγω τὸ ἐσθίω, φύγω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφαγον. ὁ μέλλων δεύτερος, φαγοῦμαι ὤφειλεν, ἀλλὰ φάγομαι, ἔδομαι, πίομαι λέγεται. τὰ δεύτερα πρόσωπα, φάγῃ, ἔδῃ, πίῃ. Φάγεσθε, σιαγόνες, γνάθοι. Φάγησι, ἀντὶ τοῦ φάγωσι, παρὰ Θεοκρίτῳ δωρικῶς. Φάγυλλοι, μασοὶ, μαλχίσιοι. Φάγωρος, ἰχθύς τις. Φαδάσαι, γνάψαι.

Φάεα, ὀφθαλμοί. Φαεὶ χρυσόθρονος ἠὼς, ἤδη ἔλαμψε, πρωτότυπον ἐστὶ τοῦ φαίθειν, καὶ τὸ κατὰ τὸν ἥλιον φαίθοντος.

ἵππων, ὥς φασιν Αἴλιος Διονύσιος. ὅπερ οἱ ἐπιχώριοι, πάρωπον λέγουσιν. ἐλέχθη δέ, ὅτι ὥσπερ γελοῖον καταγαγεῖν εἰς πόδας τὸ ὑπώπιον, οὕτω καὶ τὸ ἀναγαγεῖν, εἰς ὀφθαλμοὺς τὸ ῥαιβόν. ῥαιβοὶ μὲν γάρ, οἱ ἐρραιβωμένοι τὴν βάσιν. ἐν ῥαιβοῖ πόδες, οἱ ἀκατάστατοι εἰς βλαισούς. ῥαιβότας δὲ ἐπὶ ὀφθαλμοὺς ἄνω ποιεῖ, ὅ φασι τὰ κάτω. Ὑπωπιασμέναι, ὀφθαλμοῖς πληγεῖσαι, παρὰ τὰ ὑπώπια, ἅ εἰσιν ἐπικείμενα ὀφθαλμοῖς. καὶ προσώπια, ἅπερ κορδύλας φασίν. Ὑπόρθιον, διαπρέπειν φασὶ τὸ παιδίον. οὕτω γὰρ καλεῖται παιδίας ὑπώρεια, ἀλλὰ ταπεινοτέρα μὲν κορυφῆς, μετεωροτέρα δὲ πεδιάδος. Ὑπωρόφιοι ὡς μὲν παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ἰ. σημαίνει ὑπὸ τὸ αἰδεῖσθαι μέλαθρον. ἥμισυ γὰρ καὶ εἰπεῖν αἴδεσαι μέλαθρον, καὶ αἴδεσαι τοὺς ὑπωροφίους ἡμᾶς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τὸ σύνηθες, ἔστι δὲ ὑποδύσχετον. ὡς εἶναι αἴνιγμα οὐ χρὴ ὀρῶν σοφὸς ποιητής. αἴδεσαι τὸν ὑπὸ τὸ αὐτό σε μέλαθρον ἰόντα. [illegible] ὑπωρόφιοι, κρᾶσιν ἔχει δύο οὐ. τὸ ἐντελὲς δέ, ὑποορόφιοι. τὸ δὲ αὐτὸ γίνεται ἐν τῷ ἀκρώρεια, καὶ ὑπώρεια.

Ὑπώς, ἀρτίως.

ΤΟ Υ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ΄, Σ΄, Τ΄, Φ΄, καὶ Υ΄.

Υρὰξ, μύγαλη, ἀπομύς. Ὑρὶ, φυβέτη. Ὑρία χώρα τῆς πλησίον αὐλίδος κατὰ τοὺς παλαιούς· ἣν λέγουσι καὶ πόλιν, ταύτην ὁ κτίσας Ὑριεὺς [illegible]. ὁ πολίτης δὲ αὐτῆς, ὑριάτης. ἔστι δὲ Ὑρία καὶ περὶ [illegible] καλουμένη πόλις κρητῶν κτίσμα, ἡ λεγομένη καὶ [illegible]. Ὑρισόμος, ὁ πανάριστος [illegible] Ὑσσύρον, ὕδωρ, [illegible]. Ὑσσίδα, [illegible]. Ὑσμὸς, φορμός. Ὑσμῖνα, πολλὴ ἔχον ὅρμ. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἀπεργασίαν περὶ κυνηγίαν ὀρνέων καλούμενον ὅρμινα, ἣ ὕρμινα. [illegible] Ὑρον, σμῆνος, κρατὸς, ἄσυχον. Ὑρράδιος, [illegible] Ὑρράχα, τρίχα. [illegible] Ὑρτακὸς, ἐγγύτερον. Ὑρτάνα, [illegible] Ὑρχὴ, ἡ ἐφ' ἣς τὰ φορτία φέρουσιν οἱ ναῦται. Ὑιὸς, κυρίως εἴρηται, ὡς ἐν τοῖς τοιοῖς. [illegible] Ὗς, χοῖρος, ἢ σῦς, καὶ ἰχθύς. [illegible] Ὕσκλοι, [illegible] Ὑσμῖνι, ἀντὶ τοῦ ἰσμῖνι. [illegible] Ὑσμῖνα, ἡ μάχη. [illegible] Ὕσπληξ, φραγέλλιον, ἀφετηρία, βούνευρον. [illegible] Ὑσπολάρ, [illegible] Ὑσσὸς, ἀκόντιον. [illegible]

φαλοῦ τὸ ἀσπίδος σιδηροῦν κύκλον, [illegible]. Ὕστερος, [illegible] Ὑστάτιος, [illegible] Ὑστέρα δὲ λέγεται, ἡ ἐξ ὑστέρου ἡμέρα καλουμένη. [illegible] Ὑστερόπους, ὁ ἐσχάτως [illegible] Ὑσφρᾶ, [illegible] Ὑσώπιον, [illegible] Ὑφαίνω, [illegible] Ὑφαντική, [illegible] Ὑφάς, [illegible] Ὕφασμα, [illegible] Ὑφορμῶ, [illegible] Ὑφέλκω, [illegible] Ὑφήγησις, [illegible] Ὑφορᾶν, [illegible] Ὑφορμέω, [illegible] Ὑφηγούμαι, τὸ διδάσκω. [illegible] Ὑφὴν, [illegible] Ὑφίσταμαι, [illegible] Ὑψίπους, [illegible] Ὑψηλός, [illegible] Ὑψόθεν, [illegible] Ὑψοῦν, [illegible] Ὑψοῦσθαι, [illegible] Ὕψος, [illegible] Ὑψίζυγος, [illegible] Ὕψιστος, [illegible]

Ὑψίτα,

Ὑπωσελὴ, δειλία, φυγή. Ὑπέστρεφον, ἀφιγμένον, ὑποστρέψαντα. Ὑπέστρωμα, περίστρωμα. Ὑποσχὼν, ὑπολαβών. Ὑπόσχεσις, καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ κατάνευσις.

Ὑπόσχομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. ὑπόσχω δὲ ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἑαυτὸν ἄγω, ἢ ὑπὸ παρέχω, ἢ ἐπιτίθημι. [illegible]

[illegible]

ρυθμὸν, ἀπὸ τῶν ὀργῶν. Ὑπομιλαφῆσαι, ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπομιμνήσκω, ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. ὑπὸ Θεόδοτος, πάλιν ὑπομιμνήσκει σε τοῦ βαπτίσματος. ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν. Λιβάνιος, οὐχ ἵνα τὰς συμφορὰς ὑπομνήσω τὴν πόλιν. Ὑπομιμνήσκω. τοῦτο ἐπὶ ἐλάττονος πταίσματος λέγεται πρὸς ἐφυλάττεσθαι. ἀναμιμνήσκω δὲ τοῦτο, ἤγουν ἐπιβάλλειν τῆς μνήμης. καὶ τοῦτον αὖθις εἰς μνήμην ἄγω.

Ὑπομνηματικὸς, ὁ ὑπομνήματα λέγων. Ὑπομνήσασθαι, γενικῇ συντάσσειν μετὰ αἰτιατικῆς. καὶ ἔστιν ἀττικὸν σύνηθες. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, τὴν δεῖνα ἀναμιμνήσκειν τοῦ δεῖνος.

Ὑπόμνησίς ἐστιν, ἀνάληψις, ἐκ λήθης τινὸς συμβᾶσα.

Ὑπομονὴ, καρτερία. Ὑπομύζειν, ὑποστένειν καὶ ἄξια τοῦ μυσάττεσθαι. Ὑπονίμεσθαι, ἐξαπατᾶν. Ὑπονόμιον, τόπος δένδρα ἔχων. ἐν οἷς ἐδίωξαν τὰς ναῦς. Ὑπονύξ, ὑπονύκτιον. Ὑποξυρᾶν, κολυμβήσας, ὑπελθοῦσα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑποπτεύσαι, ὑποφθέγξαι. Ὑπόνοια, ὑπερηφανία, θράσος. ὑπόνοια, καὶ ὑπονοεῖν. ἡ ὑπὸ πρόθεσιν ἐντελοῦς διανοίας ὑπάρξειν δηλοῖ. ὑπονοεῖν, τὸ μὴ τελείως νοεῖν τὸ προκείμενον. Ὑπονομεύοντος, ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντος. Ὑπονομαὶ, κλοπαὶ, ὀχετοί. Ὑπονοσήσας, ἐκπαλαίσας, ὑπονοήσας. Ὑπονύξια, ἀντὶ τοῦ κατὰ νύκτα.

Ὑποπάλαισις, καταπαλαίσεις. Ὑπόξυρα, ὑπόκολα, τανυσόντα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπόξυρος, πρὸς τῶν ξίφει. οἷα ὁ ταπεινότερα τὰ περὶ ξίφη εἰσὶ τῷ ὕφασμα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπόξυλος, ὁ αἰσχρὸς. ὁ ὑπόχαλκος.

Ὑποεργὸς, ὑπουργός. Ὑποπαθὴς, ὄρημα παθόν.

Ὑποπαιδία, ταπείνωσις. Ὑποκάμπτειν, τὸ ἀγριᾶσαι τῷ λεβητίῳ ἀποστέλλειν. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ὑποπεπτωκότες, ἀντὶ τοῦ ὑποκείμενοι. ἀπὸ τοῦ ὑποπεπτωκότος, κατὰ συγκοπὴν ὑποπεπτῶτος. εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, ὑποπεπτεῶτος. ὡς τετελεσμένος, καὶ ἐν τούτῳ τῆς πλεονασίας τοῦ ε. ἀπὸ γὰρ τοῦ τίω τέτικα. ἀφ' οὗ τελέω, εἶτα τελέω. Ὑποπεπτωκότος ἐν τοῖς. ἡ τοῖς ὑποπεπτωκότας δηλοῖ, ἀποβολῇ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ε, ἢ τοῖς ὑποπεπτωκόσιν. ἐκ τοῦ πλεονασμοῦ. ἰσέον δὲ ὅτι τὸ ω τῆς ἰσίας. ἰσέον δὲ ὅτι, αἱ εἰς ως μετοχαὶ τὰ πολλὰ μὲν τρέπουσι τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ. πολλάκις δὲ φυλάττουσι τὸ ω, καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις. καθ' ὁμοιότητα τῶν εἰς ως ἐξηρτημένων ὀνομάτων. ἵνα οἷα τοῦ τ κλίνονται. οὕτω καὶ τεθνηκότα ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ἐν τῷ κατευθυνεῖ τεθνηκότας. ὁμοίως καὶ ὁ ἀληθῶς μεμαθηκώς. φαίνεται δὲ ἐκ τοῦ πεπτωκὼς πεπτωκότος συγκοπὴν τοῦ κ πεπτῶτος. οἷον πεπτῶτα ἀδελφὸν, παρὰ Σοφοκλεῖ. ἐμπεπτωκότα συμπλέκεσθαι κατὰ τὸ βεβρωκὼς, ἤγουν βεβρωκότος αἵματος λέγει. καὶ ἄλλως. ὑποπεπτωκότος, ἀντὶ τοῦ ὑποκείμενοι. ἀπὸ τοῦ ὑποπεπτωκότος κατὰ συγκοπὴν, ὑποπεπτῶτος ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ὑποπεπτεῶτος, ὡς τελεκότος. καὶ ἐν τούτῳ τῆς πλεονάζει τὸ ε. ἀπὸ τοῦ τίω τέτικα. ἀφ' οὗ τελέω, εἶτα τετικώς, γράφεται τελικώς. Ὑποπερανσις, τελείωσις. Ὑποπερκάζουσιν, ὃ ἐστι μελαίνονται. δηλοῖ δὲ τὴν τοῦ περκάζειν σημασίαν. καὶ ὁ περκνὸς εἶτε ἀετὸς, εἴτε ἄλλο τι. Ὑποπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ ὑποπαλτοῦ πεσεῖν τινὸς, ἢ ὑποταγῆναι. Ὑποπιέζω, τὸ συνθλίβω. Ὑποπιάζομεν, ταπεινοῦμεν, μαλάσσομεν, ὑποπιασμὸς γὰρ, ταπείνωσίς ἐστι σώματος. Ὑποπῖσαι, ὑποπατῆσαι. Ὑπὸ πλάκα, ὑπὸ τὸ πλάκα, ἔργι Ἰπικίας. Ὑπόπλεως, μεστὸς, ἔμπλεως. Ὑποποιεῖσθαι, τὸ ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖν, καὶ τὸ ὑποκρίνεσθαι. Ὑποποιοῦμαι, τὸ προσποιοῦμαι, καὶ περιποιοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. παρὰ τῶν γραφῶν δὲ, αἰτιατικῇ. Ὑπὸ πρανίδων, ὑπὸ τὰς φρένας. Ὑποπτεύω σε κακόν τι δρᾶσαι περὶ ἐμέ. ὕποπτός ἐμοί ἐστιν, ἤδη ὑποπτεύεται. ἡ δὲ λέξις, παθητικὴν σημασίαν ἔχει. Ὑποπτήσσω, ὑποπτοῶ, ὀκλάζω, ὑποκλάζω. Ὑποπτέρων ἐπιδέρων. Διονύσιος ὁ σίδιος πρῶτον ταύτῃ τῇ ἐπιβολῇ ἐχρήσατο, ὅπερ χρῶνται οἱ γραμματικοὶ, ὡς τύμβος τυμβίδιος, παῖς παιδίδιος, ξίφος ξιφίδιος, πτερὸν πτερίδιον. ἐχρῆν οὖν εἰπεῖν καὶ τὸν ὑποπτερίδιον ἀπὸ τοῦ ὑποπτερίδιον. οὕτως Ἡρωδιανός. Ὑπόπυρος, κοῦφος. ὁ ὑπό-

πυρος, ὁ ταχύς. Ὑπόπυρος, ἰσχυρός. Ὑπόπωσις, κατάπωσις. Ὑποργιάζων, ὑπουργιάζων. Ὑπόρια, τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη. Ὑπόρινος, ὡς ὑπὸ ῥινὶ φθεγγόμενος. Ὑπὸ ῥινὸς, ὑπὸ τὸ ὄρμος. Ὑπορρίπτω, ὑπερ, ἔγγυς. ῥῆμα γὰρ, εἰ ἄρσις. Ὑπορρήσσω, ὑπείκειν. Ὑπορράπτες λέγεται, σωτῆρες. Ὑπορρύπτω, ὁ λαθραίως ὑπὸ τοῦ, θεμελίοις ὑποσκάπτω. Ὑπορρύτιζε, ὁ ἐπιδεῖν τοῦ σαλεύειν, καὶ τὸ ἐγκατασκάπτειν.

Ὑποσάλευσι, καὶ τοθεῖν ἐλαύνειν. Ὑποσαίνεται, ἄγουσι σῆμα τὰ κατὰ μικρόν. Ὑποσάλπιγξίς ἐστιν, ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν ταχὺ τι, καὶ λαθεῖν ἐπιχείρησιν. ἐμφαίνοιεν δὲ διὰ τὸ ἐπαχθεῖ αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνιγμάτων σημαίνειν.

Ὑποσαλπίζω, αἰτιατικῇ. ἴσως, ὑποσαλπίζει ἀρχήν. ὑπεσάλπισε. Ὑποσαλπίζει, ἀπατᾷ, χλευάζει. Ὑποσαίνειν, ὑποσαίρειν, ἀπαλύνειν, καὶ ὑποσαίνειν τὸ ἰδεῖν φασιν. ἤδη τὸ προσαίρειν, ἢ ἀλογεῖν. Ὑπόσκαφον λίθον, λίχνος. ὥσπερ εἰ ἀποσκάπτοιτο, οἷον κελεύει χωματίσαι τὴν χώραν, καθάπερ τοὺς πάντας ποιοῦσι. χῶμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκηνός. Ὑπὸ σκῆπτρα, ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ. Ὑποσμώμενος, δυσφραινόμενος. Ὑποσμύχει, ὑποκαίει, θάλπει, καίει, κατατήκει, καὶ ῥῆμα ὑποκαίει. Ὑποσμύχειν, ὃ ῥῆμα σημαίνει ἐνίοτε, ὑποσμύχεσθαι. Ὑποσμύχουσιν, ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ σκοτεινοῦ τόπου, καὶ ἀφεγγοῦς. ἡ τυφλώττουσι καὶ μεμυσμένοι. Ὑποσμύχονται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ὅτι ἐστὶν ὑποβάλλουσιν ἡμερῶν. ἔστι δὲ ὑποσμύχειν, καὶ τὸ ῥῆμα ὑποκαίειν, οἷον ὑποκαίουσι. Ὑπόσπονδος, ὑπὸ φιλίαν τεταγμένος. Ὑπόσσα, ὑπόμενε. Ὑποσταθμη, τρυγία, ὑπὲξ.

Ὑποσταθμὴ, ὑπόχυσις. Ὑποστάθεὶς, ἀντὶ τοῦ ὑπόχυσις, ἐγγινόμεναι. καθὸ σημαινόμενον λέγει ὁ ποιητής, ὅλον τὰ μὲν διαλύει, τὰ δὲ ὑπίσω, τουτέστιν ὑπόχυσις. Ὑποστὰς, ἀντὶ τοῦ ὑφιστάμενος, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπομείνας, καὶ θαρρήσας. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποσχεθεὶς, καὶ ἀντὶ τοῦ δημιουργηθείς. Ὑποστάς, ἀντὶ τοῦ συνταξάμενος καὶ ὑποσχόμενος. Ὑπόστασίς ἐστι, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀποστολικὴν παράδοσιν, τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτήρ. καθάπερ φησὶν ὁ Ἀπόστολος, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. τουτέστι, πρόσωπον ἐμφαῖνον τοῦ χαρακτῆρος, καὶ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ἀσωμάτους καὶ ἀπεριγράπτους, καὶ ἀσχηματίστους. ὑπόστασίς ἐστιν, οὐσία μετὰ ἰδιωμάτων. ἡ οὐσία τις ὤν, κ. δίκασα, περιλαμβάνει τὸν ἐν τῷ εἴδει ἀτόμων ποιὰν ἰδιωμάτων.

Ὑπόστασίς ἐστι, πρᾶγμα ὑφεστὸς τι, καὶ ὑποκείμενον, ἐν ᾧ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα. ὡς ἐν ἐπὶ ὕπαρξις ἐστὶ καὶ ἐνεργείᾳ ἐξέτασις. Ὑπόστασίς ἐστι, συνθεωρουμένων περὶ ἰδιωμάτων. Ὑπόστασίς ἐστιν, ἡ ἐπὶ τῆς οὐσίας συνεχομένη. Ὑπόστασίς ἐστιν, οὐσία τῶν οἰκείων ἰδιωμάτων, οἷον ὁ δεῖνα. Ὑπόστασίς ἐστι, καὶ ἰδιοπροσώπως ὕπαρξις.

Ὑπόστασίς ἐστιν, οὐσία μετὰ ἰδιωμάτων, ἀριθμῷ τῶν ὁμογενῶν διαφέρουσα, οἷον ὁ δεῖνα. Ὑπόστασίς ἐστι, τὸ καθ' ἑαυτὸ διακεκριμένον τῶν ὁμογενῶν, καὶ ἐμολ ... φ.σιν.

Ὑποστάχυις, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ στάχυν. ἐκ τοῦ στάχυος, τὸ ὑποσταχύεται. Ὑποσταλάμενοι, ὑπερσταλέντες, φοβηθέντες. καὶ ὑποσταλαμένη, παραιτουμένη, ὑποκρυπτομένη. καὶ ὑποστέλλεται, ἀναδύεται, ὑπαρίνεται, φεύγει, δειλιᾷ.

Ὑποστέλλεται, ἀναδύεται, ὑπερίνεται, δειλιᾷ.

Ὑποστόμιον, ὑποστάθμιον. Ὑποστρέψω, ταυτὸν τῷ ὑποστρέφειν. ἰσαὸ πρεσβεῦσιν ἀντὶ προβεβῆκα, εἴρηται ἐν ἑαυτοῖς εἰπεῖν, οὐκ ἀνομοίως ἔχει. διὰ ταυτὸν τὸ εἴρηται τυχεῖν, ὡς οὗτος βασιλεῖ. Ὑπόστρωμα, σπάθος. Ὑποστρῶσαι, ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος. Ὑποστήτω ἀχιλλεύς, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ὅσσον ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐφυλάττετο ἐμοῦ ὑποκείτω. βασιλεύτω, ἀξιοφανέστερος μοι. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, ὡς δεδομένοι ἐμοί. εἴτε φιλίας εἵνεκα, εἴτε ὡς ὑπερηφανεύων, ἐπ' ἐμοὶ ἔστω. Ὑποστήτω μοι, παραχωρησάτω, ἐκστήτω. Ὑποσχέσθαι κάλλιον, ἡ ἀναστρέφω. ὑπέσχετο μοι, ἀττικοί, οὐ περί εἰμι. Ὑποσχόντος λέγει Ὅμηρος, τὴν ἐπιούσαν ἀρετήν. ἤδη τὴν ἐποχὴν, ἄλλοτε περὶ τὴν ἐπιφέρειν, ἤδη τὴν ἀνάθεσιν. Ὑπόσφαγμα, ἔλκος τὸ μέλαν τῆς συνίας, ὃ οἷον ὑπόσφαγον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ὑποστολή

Ὑπόκειται, [illegible] ὑπόκειται, ἐπὶ Αἴαντος [illegible] [illegible] οἷον πολλοῖς ἐγκλήμασιν [illegible]. Ὑπάκουστα, [illegible]. Ὑπαίσιον, [illegible]. Ὑπακούειν, ὑπακούειν. Ὑπακροβάμενος, [illegible] ἄκρου [illegible] [illegible] κήρυκος [illegible]. Ὑπ' αἰθέρα, ὑπὸ [illegible]. Ὑπακλον [illegible] παρ' Ὁμήρῳ ἐν [illegible] [illegible], [illegible] λέξις εἰς [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] κλοπαῖς. [illegible] [illegible] Σοφοκλῆς [illegible], φίλε [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ὑπακμαίας, ὁ [illegible] [illegible] ὑποφαίνων. Ὑπακόνιον, [illegible] [illegible] [illegible] χῶραι αἱ ἄτιμοι. Ὑποκορίζεται, κολακεύει, ὑποκορίζεται. [illegible] [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ὑποκορίζομαι, τὸ μετὰ σεμνολογίας [illegible]. Ἀριστοφάνης [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κολακείᾳ. Ὑποκοριστικὸν, [illegible] ῥῆμα. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] δι' αὐτοῦ ταῖς κόραις [illegible]. αὗται γὰρ φιλοῦσιν [illegible] [illegible], εἰς κολακείαν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] εἰς [illegible] [illegible]. πολλὰ [illegible] παίζεται ἐν κωμῳδίᾳ, μέχρι [illegible] τῶν [illegible], [illegible] μάλιστα [illegible] ἑταιρῶν [illegible] [illegible], ὡς [illegible], καὶ [illegible], καὶ λαιδίον, καὶ [illegible]. Ὑποκρανίῳ, ἐν ταῖς [illegible]. Ὑποκρίνεσθαι, ἐπὶ ἵππων [illegible]. Ὑποκρίνεται, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεται [illegible] παρ' Ὁμήρῳ. ἰστέον δὲ, ὅτι Ὅμηρος οὐκ οἶδε τὴν λέξιν τοῦ ἀποκρίνεσθαι. [illegible] ἀντ' αὐτοῦ τῷ ὑποκρίνεσθαι [illegible]. φασὶ δὲ [illegible] [illegible] [illegible] ὑποκριτὴν οὕτω λέγεσθαι, [illegible] [illegible] πρὸς τὸν χορὸν ἀποκρίνεσθαι. [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ἀποκρίνειν, [illegible] ὑποκρίνειν, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], καὶ [illegible] κατὰ τὸν Ὅμηρον [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] μετ' Ὅμηρον ὑποκρινόμενος, καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ὑποκριτὴς, λαλοῦσιν [illegible] λαλοῦσιν. [illegible] δὲ [illegible] [illegible] ὑποκριτὴς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] λέγων [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] μάλιστα οἱ [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑποκαθῆναι, ἀνακαθῆναι. Ὑποκρίνεται [illegible] ἑαυτῷ, ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] ἐν ἑαυτῷ κρίνει. ὡς [illegible], ἐγὼ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑποκρίνεται [illegible], [illegible], [illegible] ἄλλο, [illegible] [illegible] [illegible], καὶ βιάζεται [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ὑποκρίνεται, [illegible] χρηματίζεται καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], οἱ [illegible], καὶ οἱ [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑποκρίνομαι, τὸ [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] καὶ ὑπόκρισις, [illegible] [illegible]. [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible].

Ὑπακούσας [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν χειρῶν. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπέκοψε, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀγάπης [illegible] φιλοσοφίᾳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀλήθειαν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπαντιὰς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπὲρ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπακούειν, ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ἀριστοφάνης. [illegible] [illegible], [illegible]. Ὑποκρουσεὶς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπο[illegible] [illegible] Ἀριστοφάνει, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπαλείφειν, [illegible]. Ὑπάλειμμα, [illegible] [illegible] γάλακτος, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ὑπάλειπτρον [illegible], ὁ [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ἢ κυκλοτερής. Ὑπακυνεύμενον, [illegible]. Ὑπακυνεύμενον, [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπαλαβὼν, ὑποδεξάμενος. καὶ ἀντὶ τοῦ διακρίνας, καὶ ἀντὶ τοῦ λογισάμενος ἐκ ἀμφιβόλου, καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] λόγον, καὶ ἀνακοῦσαι. [illegible] ἀντὶ τοῦ λαβὼν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀπολογισάμενος. καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀπάτης λαβών. Ὑπολαβὼν, διαδεξάμενος τὸν λόγον. ἤγουν λαβὼν, ἢ [illegible], [illegible] Λυδοί. Ὑπολαμβάνω, τὸ ἡγοῦμαι καὶ νομίζω. κυρίως πρὸς ἀπαρέμφατον μετὰ αἰτιατικῆς συντασσόμενον, ὑπολαμβάνω σε ἀγαθὸν εἶναι. καὶ δίχα ἀπαρεμφάτου, ὑπολαμβάνω σε χρηστόν. [illegible] λαμβάνεται [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. Ὑπολαμβάνω, δοξάζω, δοκῶ, ἡγοῦμαι, οἴομαι, στοχάζομαι, [illegible], συμβάλλω, λογίζομαι, εἰκάζω, [illegible]. Ὑπολάϊς, ὄρνις τις τῶν [illegible]. Ὑπολαλ[illegible], [illegible]. Ὑπολαιὸν, [illegible]. Ὑπολαμπάδα, [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπολαγαίσας, [illegible].

Ὑπολείβεται, [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] Ἱπποκράτει.

Ὑπολείπει, [illegible]. Ὑπολείπεταί μοι τι δὲ, ἀντὶ [illegible] [illegible]. Ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαὶ παρ' Ὁμήρῳ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ξανθόν. [illegible] [illegible] [illegible] λευκόν. καὶ [illegible] [illegible] λευκὸν ὄν. Ὑπολαΐς, εἶδος ὄρνιθος, ἢ [illegible].

Ὑπολαμπὴ, [illegible]. Ὑπολιπὴ, [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] φασι, καὶ [illegible]. Ὑπόληψίς ἐστιν, ἡ [illegible] [illegible] [illegible]. καὶ ἡ δόξα [illegible] εἰκασία, καὶ [illegible].

Ὑπολίζονα [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. Ὑπόλιμνον, [illegible]. Ὑπολιχνεύειν, [illegible]. Ὑπολίσπας [illegible] [illegible] Ἀριστοφάνει ἐν [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰ ὀπίσθια [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] φασί. καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὅτι [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ἐπὶ τὴν [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], ἐπὶ τῶν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ αἱ πυγαὶ τῶν [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπόλιτα [illegible] [illegible] [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] αἰτιατικῆς. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. καὶ [illegible] [illegible] μᾶλλον κατὰ ἀντίφρασιν τὸ λιτὰ βούλεται εἶναι, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]. Ὑπολίφιον, [illegible]. Ὑπολογίζομαι, [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὑπολόγιον, [illegible]. Ὑπολύειν, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ὑπομάζιον, τὸ [illegible] [illegible]. Ὑπομαλάσσω, [illegible] [illegible]. Ὑπομαλακισθείς, [illegible] [illegible]. Ὑπόμβριον, [illegible]. [illegible] [illegible] Ἰσοκράτει. Ὑπομάστια, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. Ὑπομειοῦσι, [illegible].

Ὑπομένειν, ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ὑπομένω, ἀνέχομαι, [illegible], [illegible], φέρω. Ὑπομονή,

Ὑπογράφω, ... τὰς χεῖρας ... Ὑπογραμμοί, τύποι, μίμημα. Ὑπόγραμμα, ... ὑπόμνημα ... ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι ... Ἀριστοφάνης. Ὑπογραφὴ ... ἰσχνὸς ... Ὑπογραφεῖον ... Ὑπογράφω, καταβάλλομαι ... Ὑπόγυιον ... Ὑπόδημα ...

[illegible]

Ὑπολίτης ... Ὑπόθεσις ... Ὑπομονή ...

[illegible]

Ὑπηγάγετο, ὑπέστρεψεν, ὑπέμεινεν. Ὑπηγλαϊσμένος, ὑπὸ τῆς [illegible] ἀιτιατικῆ μετὰ συντάξεως. Ὑπηκαλεῖτον, τὸ ὑπ' ἐλαττόνων ἰσοι φ[illegible]. Ὑπήλλαξεν, ὑπεχώρει.

Ὑπήλυθεν, ὑπέλυσεν, ὑπεισῆλθεν. Ὑπὴρ, ὑπῆρχεν. Ὑπέα, ὑπεμείνατο, ὑπέφερε. Ὑπηώσαν. Ὅμηρος, ἀλλά με ὑπηώσαντο πέδον ὕπερ, ὑπεξέφερον ταχέα. Ὑπηνήμια, κακῶς, τὰ δίχα συνουσίας ἀμίξεως. Ὑπηνήμος, σκιερός. Ὑπήνεμον, ἄνεμον, ὕδωρ, καὶ τὰ ὅμοια. Ὑπήνη, ἡ κυρίως τὸ γένειον κατὰ Ἴωνας, ὡς καὶ ἄλλοις. μύσταξ μὲν φασίν, αἱ τῶν ἄνω χείλους τρίχες. αἱ δὲ κάτω, πώγων. τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ὑπήνη. καὶ ὁ κωμικὸς οὕτως, ἐν οἷς λέγει, μελαίνειν τὴν ὑπήνην. ἰστέον δέ, ὅτι οὐ μόνον ἡλικία πατρική, ἀλλὰ καὶ τόπος σωματικός, ὃ ἐπίσημον καὶ τὸ ἰσχνόν, καὶ τὸ ἴσον ἐν ἐπιξύμει. καὶ ῥῆμα παρὰ τῷ κωμικῷ ὑποβολιᾶν, καὶ πρεσβύτης. καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ ὁ ἄγριος, καὶ τὰ ὅμοια. Ὑπηνήτης, ἀκμαῖος, ἀρχιγενής. ὑπήνη λέγεται, ἡ τῶν ἄνω χείλους τρίχωσις, ὑπάρχει τις οἷος, παρὰ τὸ ὑπὸ τὴν ῥῖνα. μύσταξ δὲ λέγεται, ἡ ὑπὸ τῶν μυκτήρων τρίχωσις. Ὑπηνίαζον, ὑπὸ ἡνίας. Ὑπ' ἠοῖα, ὑπὸ τὸν ὄρθρον, πρὸ τῆς ἕω. Ὑπ' ἠοῖα τίθει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν ὄρθρον, [illegible]. ἐκ παραλλήλου ὁ Ἀρατὸς δηλοῖ. Ὑπηρατος, λογομάχος, ἐπίφθονος. Ὑπηρέσια, τὰ κυπελλα, δίφθεσιν [illegible], ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ἃ ἐκαθίζοντο.

Ὑπηρέτης, κυρίως μὲν ὁ ναύτης, καὶ ὁ δοῦλος. Ὑπηρέσιον, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς πραττομένοις ἢ ἐργασίαις, ἢ λειτουργίαις. ἀπὸ τοῦ ὑπηρετῶ, ὑπηρέσιον. κυρίως, ἐφ' ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐρέται. ἔστι δὲ ἢ ἐρετικὸν πέλμα.

Ὑπηρέσιον, ὃ ἐξ ὑπηρεσίας τῶν ἐρετῶν. Ὑπηρέσιον, ὑποπόδιον, ἐφόδιον. Ὑπηρετῶ, καὶ ὑπηρετοῦμαι, ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐν ᾧ μὲν λέγεται κοινῶς. τὸ δὲ ὑπηρετοῦμαι, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. δηλοῖ δὲ τὸ διακονῶ, καὶ οἱ παλαιοὶ προφέρονται, ἀλλ' οὐ ταύτην τὴν σημασίαν ἔχει, καὶ διὰ τὴν σύνταξιν. ὡς ὑπὸ τοῦ λοιδορῶ καὶ λοιδοροῦμαι, καὶ σκώπτω καὶ σκώπτομαι. εἰ γὰρ καὶ αὐτὰ παθητικῶς προφέρεται, ἀλλ' οὐ τὴν ἐνεργητικὴν ἔχουσι σημασίαν. καὶ ἀπολαύω, καὶ ἀπολαύομαι, ὁμοίως τοῖς ῥήμασιν ἀμφοτέρως λέγεται. Ὑπηχεῖ, βομβεῖ.

Ὑπήχθην, ἤχθην. Ὑπηῶ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἠοῦς, ἤγουν ὄρθρον, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Ὑπιδέσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεῦσαι. Ὑπιδόμενοι, ὑφορώμενοι. Ὑπίσχετο, προστακτικὸν ἐστὶ τοῦ ὑπισχνεῖσθαι. ὑπίσχω γάρ, ὑπισχνῶ λέγομεν. Ὑπισχνεῖται, ὁμολογεῖ, συντίθεται, ἐπαγγέλλεται. Ὑπισχνεῖται καὶ καταινεύει, τὰς ἄνωθεν σημαίνει. Ὑπισχνοῦμαι, λέγω. τὸ δὲ ὑπέχομαι, βάρβαρον. ἐὰν ὑπόσχωμαι, ἐν χρόνῳ. ὑπισχνοῦμαι, ὑποσχήσομαι, καὶ ὑποσχέσθαι, ὑπεσχόμην, καὶ ὑπέσχημαι, ὑπισχνοῦμαι, ἐπὶ καλοῦ. οἷον, ὑπισχνοῦμαι ὀφειλόμενόν σοι. καὶ ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαι, ἐγγυῶμαι, εὔχομαι. Ὑπίσχομαι, προστακτικὸν ἐκ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. ἐξ οὗ τὸ ὑπίσχετο ἀμφὶ ἑκάστῳ. ὡς [illegible], ἴσχω ἰσχνῶ, οὕτως ὑπίσχω ὑπισχνῶ.

Ὑπνωμαί, ὑπαγωγαί, ὑποφέρουσι τὴν [illegible] σπήλαια μέρη. Ὑπνοῖ, κοιμᾶται. Ὑπνομαχεῖν, Σωσίφιλος Σωσίστρατος ἐν ἐπιστολῇ. οὐ δὲ ἀντιθετικῶς, ὁ ἀπαγορεύων τῷ ὕπνῳ λέγει, ἢ ὕπνου κρατεῖν. Ὕπνος λέγεται ἔρως χαρίεντος, διότι ἐπιχεῖ καὶ ὁ τῆς ὕπνου παῖς. καὶ ὡς ἐν Ἑκατὶ [illegible] εἶχον, φίλον εἴλκυσεν καὶ εἶδε, ἐν δίνῃ πρεσβύτερον. ἐτύφθη δὲ ὁ χαλκὸς τὸν ὕπνου ἱερόν, αἴνιγμα εἶναι ὡς οὐδὲ κοιμωμένῳ ἐπιλανθάνεσθαι χάριτος. ἄλλοι δὲ αἰνίττεσθαί φασι τὸ συμβαῖνον, ὡς ἐπὶ πολὺ περὶ τὸν τοκέντα χάλινον. κατὰ γὰρ τὸ κωμικόν, παρὰ τὸ στρῶμα τετείλεται καὶ τίθεται ἡ χάρις. ἢ καὶ οὕτως, ἅμ' ἔλιπε τὰς καὶ τέλεσαν ἡ χάρις. ὁ Πίνδαρος, παλαιὰ μὲν εὕδει χάρις. ὅθεν καὶ λίθος παῖδας ἐνίοι γενεαλογοῦσι τὰς χάριτας. χάριτον δὲ ἀπλῶς μίαν πασιθέην φασὶ λέγεσθαι, εἰς αἴνιγμα τοῦ δεῖν εἶναι παντὶ καιρὸς θεῖον. καὶ μὴ κατακρύπτεσθαι τὴν χάριν, ἀλλὰ προλάμπειν ὄμματα πάντα. καὶ μὴ δὲ γυρὰν, ἀλλὰ ἀκμάζουσαι, καὶ παρθένους εἶναι κατὰ τὴν ποιητικὴν. καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τῷ [illegible]. Ὕπνος ὕπερ αἰσθητικῆς ἄνεσις ψυχῆς χαλωμένης ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ τὴν πρᾶξιν ὑπεκλυούσης, οὐ μὴ φέρειν ἀδιάλειπτον τὴν διὰ τοῦ σώματος τόνον. Ὕπνος ὕπερ, ἄπνοις ψυχῆς.

κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων, ἐπὶ τῶν ἀρχῶν. Ὑπνώδης ὕπνος, ἀναπαύσεις. Ὑπνωὸς, ὑπνωτικῶς ἔχων, ὕπνῳ κεκρατημένος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπνώω ὑπνῶ, καὶ ὑπνώσσω, τὸ αὐτό. Ὑπνῶ, καὶ ὑπνώττω, ἀμεταβάτως, τὸ κοιμῶμαι. κοιμίζω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς. ὃ καὶ κοιμῶμαι γράφεται, ποιητικῶς. ἀφυπνίζω δὲ καὶ ἐξυπνίζω, τὸ ἐξ ὕπνου ἀνίστημι τινά.

Ὑπὸ δὲ, μεμμένος λέξαι, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τῆς ἄλλως πως λέγεσθαι. ὃ δὲ παλαισμάτων ἐστίν, ὑπνοῦν ἀπείρονα λέγει ὁ ποιητής, τὸν βαθύν, καὶ διὰ τὸ πολὺν καὶ ἀσύμμετρον, ὡς πρὸς τὸ σύνηθες. Ὕπνος, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνία ἐνίοτε τίθεται.

Ὑπὸ πρόθεσις, τὴν ὑπαλλάττει κλίσιν δηλοῦσα, ἀπλῶς μὲν συντάσσεται δοτικῇ. κοινῶς δέ, μετὰ αἰτιατικῆς. οἷον, ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὑπὸ γενικῇ, αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐδεὶς ὑπὸ πενίας εὐεργετῶν, καὶ ὅτε τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα.

Ὑπὸ τὴν πρόθεσιν, συνήθως ὁ ποιητὴς δοτικῇ συντάσσει. ὡς ἐν τῷ, ὑπὸ δὲ θρόνος ποσὶν ἦεν, ἤγουν, θρόνος ὑπὸ τοῖς ποσί. διατί δὲ καθ' ὑπερβατὸν εἶναι, ὅτι θρόνος ὑπὸ τοῖς ποσίν. Ὑπὸ πρόθεσις, δοτικῇ συντάσσεται ἁπλῶς. ὡς ἐν τῷ, καί παρ' [illegible] ὑπὸ κόλπῳ, ὑπὸ ἀγχίας βεβλήκοντε. καὶ ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι, καμπύλον ἁρμασίεσσι. Ὑπακταίνουσι, ὑπέρμορ. Ὑποβάθρα, κρηπίς, θεμέλιος, ὑπόβασις. Ὑποβαίνει, ἐλαττοῦται. Ὑποβάλλει, ὑποκλέπτει τινὰ ἐμφαίνει, καὶ δολιότητα. ὑποβάλλει γοῦν ὀφθαλμούς, ὑπόδολος βλέπων, καὶ ὡς εἰ λεγεῖν ὑποβλέπων. καθ' ὁμοιότητα τῶν παραβολῶν. ἔτι δὲ καὶ τῶν βλεπόντων, ὅς [illegible] τὸ βλέμμα ὑποκρίνει. καὶ ὑπόβλητος, ὅθεν ὑποβολιμαῖος, ὁ μὴ τῇ ἀληθείᾳ υἱὸς καὶ μητρὶ γνήσιος. καὶ ὑποβολιμαῖον βρέφος, τὸ ὑποβληθὲν λάθρα τῇ γυναικί, οὐ μὴν γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς. καθ' ὑποβάλλει δέ τις καὶ βλάβει τινά, ἤγουν κακῶς βλάπτει. λέγεται δὲ ὑποβάλλειν, καὶ τὸ ὑπαγορεύειν, ὃ ἐστιν ὑποτίθεσθαι ἐν τῷ λέγειν, καὶ τὸ δι' ἑρμηνείας καλεῖν. ἐξ οὗ καὶ ὑποβάλλειν παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ ὑποβολεύς, ὁ ἑρμηνεύς. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἐπιβάλλειν οὐ μόνον τὸ νομικόν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόπου ἐγχειρεῖσθαι. καὶ τὸ ὑποβλήδην δὲ καλεῖν, ἐξ αὐτοῦ παρῆκται, καὶ ὑποβαλὼν λόγον, ἀντὶ τοῦ λαλῆσαι. πρὸ τοῦ λαβεῖν τέλος τὰ προλελεγμένα. ὅθεν δὲ καὶ ὑπολαβεῖν λέγεται, ὑπολαβὼν δὲ ὁ δεῖνα, εἶπεν. Ὑποβάλλειν ἐπὶ γυναικῶν, ὅταν τὰ ἀλλότρια βρέφη ἴδια ποιῶνται. καὶ ἀπὸ τούτου ἁπλῶς, ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια ὡς οἰκεῖα λαμβανόντων. ἀφ' οὗ ὑποβολιμαῖος ἦν. καὶ ὑπόβλητος λόγος παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ ὑποβολιμαῖος, καὶ οὐ γνήσιος. καὶ ὑποβάλλει τίς τοι λόγους, κατά τινος, ἢ λάθρα ὑποτίθεται. καὶ ὑποβάλλω τὸ οἷον αἰτῶ, ἤγουν ὑφεσι. καὶ ὑποβάλλειν, τὸ ἐρμηνεύειν, καὶ τὸ διασαφεῖν ἑτέρου λόγον τινά, καὶ ὑποτίθεσθαι τὸ ἑαυτοῦ. καθὸ λέγεται ὑποβλήδην, ὑποβάλλειν τῷ παιδαγωγῷ καὶ νοεῖσθαι. ὑποβάλλειν καὶ τὸ ὑπέχειν καὶ ἐφιέναι. ὑποβάλλει τις τὰ ὦτα τοῖς λόγοις. ὑποβάλλεται οὐχ εὑρηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ὑποβάλλειν ὑποβλήδην, ὅ ἐστιν ὑποβλητικῶς, καὶ ὡς ἐν τῷ περὶ σχημάτων τοῦ διηγηματικοῦ λόγου. ὑποβάλλειν, τὸ ἄλλου λέγοντος μὴ ἀνέχεσθαι ἀπαντιᾶσθαι τοῖς λόγοις, ἀλλὰ ὑποβάλλειν τὰ ἑαυτοῦ.

Ὑποβάσομαι, ὑπέβαιν. Ὑπόβασις, ὁ ἐν Λέσβῳ χιτών, ἢ περίζωμα. Ὑποβάταν, ὑποβάτην, τὸ ὑποπόδιον. Ὑποβιβάζειν, ὑποταπεινοῦν. Ὑποβλεπόμενος, ὑπονοῶν, ἐχθαίρων. Ὑποβλήδην, ὑποβαλὼν λόγον ὑπεραπιστῶς. ἄλλοι, ὑπολαμβάνων. Ὑποβλητὸν ἐχιδνῶν, ὅ ἐστιν ἑρμηνεύειν. Ὑποβολή, ὁ κατά τινας λεγόμενος λόγος λαθραίως. καὶ ὑποβάλλει ὁ δεῖνα λόγον κατὰ τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ λαθραίως ὑποτίθεται.

Ὑποβολιμαῖοι, οὐ γνήσιοι, ἀλλὰ νόθοι, καὶ ἀλλότριοι, ὑποβαλλόμενοι, καὶ εἰσποιηθέντες. Ὑποβορβόριον, ὑπὸ πηλόν. Ὑπόβολον, ὑποκείμενον, πρὸς δάνειον καὶ τόκον. Ὑπόβροχα, τὰ ἀπὸ τοῦ ὑπόβρυξ ὑπόβροχος γίνεται, ἢ ἐκ τοῦ εὐ ὑπόβροχος, οὗ καὶ αἰτιατικὴ τὸ ὑπόβροχον. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ὑπόβροχα.

Ὑποβρύχιον, τὸ ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθέν, παρὰ τὸ βρύχω. Ὑπογαίδιον, ὑπόγειον, τύμβον. Ὑπὸ γαμφηλαῖς, ὑπὸ ταῖς σιαγόσι. Ὑπογενειάζειν, ἅπτεσθαι τοῦ γενείου, ἀντιβολεῖν. Ὑπογεγραμμένα, ἐγκεχαραγμένα. Ὑπὸ γαῖαν, ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπογλυκαίνων, ἡδύσμασι χυμώδεσι, καὶ ἀρτύμασι, λέγει κολακευτικοῖς καὶ ποιοῖσι. Ὑπογλωττίς, εἶδος στεφάνου. καὶ πάθος τι κατὰ τὴν γλῶτταν, καὶ μέρος στομίου. Ὑπογλωχίαν, ὑπὸ τὴν γωνίαν.

[illegible]

Ομηρον. [illegible] ... ἀντὶ [illegible] ... κατὰ νόμον [illegible] ... ἀντὶ [illegible] ...

Υπερμήκεσιν, ἀντὶ [illegible] κατὰ πάντα [illegible] ... οὐχ [illegible] ... καὶ πλεονασμῷ [illegible] ... καὶ χειλέων, καὶ [illegible] ... ὡς φησιν [illegible] ...

[illegible]

τατε, κατὰ χθονὸς ἔμμεναι πέζαν. Ὑπάρξαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ω, ἀντὶ τοῦ προκατάρξαι, οὕτω καινῶς καὶ πρωτοτύπως λεγόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν. ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ κατάρχειν φασίν, ἀφ' ὧν καὶ ἡ κατάρχη τῶν ἔργων, καὶ ὑπαρχή, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ὑπαρχῆς. λέγει δὲ ἡ ῥηθεῖσα γνώμη, ὅτι θέμις, τουτέστι, δίκαιον ἀνταμείβειν τὸν ὑπάρξαντα κατὰ τὸ δέμας, ἤγουν δὲ ὡς, ἄπερ δρῶ, τὸ ποιούμενον, καὶ ἴσα χαλεπὰ χαλεπῶν εἴη ἡ τίσις κατὰ τὸ ἐν ἄλλοις ῥηθὲν χαλεπῶν ἴδιον. Ὑπαιθα λιπὼν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸ ἰθὺ καὶ ἀνωτέρω, καὶ ἔμπροσθεν. ἐκ πλαγίων γὰρ ἰοῦσαι τὸ ὕπαιθα, οὐκ ἔγνωσαν δὲ οἱ παλαιοί. λιπὼν δὲ, οὐ τὸ ἐξέφυγεν, ἀλλὰ κατέλιπε. ὡς τὸ, ὁ δ' ἄρα πλεῶνας ἐλιπε. Ὑπ' αἰθέρι, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ αἰθέριον, καὶ ἀληθῶς αἴθρα, καὶ ἀνέφελον. διαστέλλει γὰρ ἐνταῦθα φανερῶς, αἰθέρα καὶ ἀέρα. οὗτος μὲν γὰρ σκοτεινός. διὸ καὶ ἠέρα τὴν ἀορασίαν φαμέν. ἐκεῖνος δὲ λαμπρὸς, καὶ ὡς ἐρρέθη ἀνέφελος. Ὑπαιθρα, ἀνεκάλυπτα ἐπίκαιρα, ἤγουν ἐκτεθέντα ἔμπροσθεν τοῦ ἀφαιρεῖν παρ' Ὁμήρῳ. Ὕπαιθρον, μὴ λέγε. τὸ δὲ γὰρ ὑπαίθριον, Θεόφραστος καὶ Βαβρίας. Ὑπαίθριον, ὑπὸ τὸν ἀέρα. Ὑπαιθύσσεται τὰς περδίκας λέγει Ἀριστοφάνης, ἔγειρε σκορπίζε, σὺ δίαιταν. Ὑπαικάλουσα, ὑποφημοῦσα. Ὑπαλέχειν, ἐκ πέτρας ὑποχωρεῖν. Ὑπαινίττεται, ἐμφαίνει, δηλοῖ.

Ὑπαίρω ἀρ᾽ ἔρημον, ἀντὶ τοῦ προαίρω. Ὑπαΐξας, ἐφορμήσας. Ὑπακούειν, πάντα λέγει ὑποταγῆναι ἐθελήμασι.

Ὑπακοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ὑποταγῆναι, καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Καὶ ὑπακοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀκοῦσαι, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Ὑπαντίον, ἐναντίον. ἐκ τοῦ ἄγω ἀντίον καὶ ὑπαντίον. Ὑπαλειπτρον, ἐλασματίον, ᾧ ὅτε ὑπαλείφεται τοὺς ὀφθαλμοὺς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπαλέξιον, ἀντὶ τοῦ ἐγχειρίδιον, Ἀριστοφάνης. Ὑπαλλαγή ἐστιν, ὅταν ἐπιλειπόμενοι τοῦ πρώτου ὀνόματος, ἕτερον προσλάβωμεν. οἷον, οὐκ ἔστι τοῦτο φιλανθρωπία, ἀλλ' ἔρως. καὶ οὐκ ὀργίλος, ἀλλ' ἐμμανής. Ὑπάλλακτον, ἐγχεῖσον φάρμακον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπαλυξάμενος, φυλαξάμενος. Ὑπαλύξας, διαφυγών, ἐκκλίνας. Ὑπαλυκτήρ, τὸ μὴ αἴτιον, ἀντὶ τοῦ κεραῖς λέγει. Ὑπαλύξω, ἀντὶ τοῦ ἐκκλινῶ, ἐκφεύξω. Ὑπαλύξας, ἐκκλίνας. Ὑπαμαχρεύειν, ἐπιρρίπτειν καὶ βάλλειν, ποτὲ ἐπὶ πέλας ἔρχεσθαι, ἢ χαλᾶν τοῦτο. Ὑπ' ἀνέρος, ὑπ' ἀνδρός. Ὑπ' ἀνθρώπου, ἐν ὑπολήψει τινῶν.

Ὑπανιὼν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας ἀπαιτοῦντος. Ὑπαντάξας, ἐξ ἐναντίας, ἀντὶ τοῦ ὑπαντιάσας, συναντήσας. Ὑπαντιάζει, ἀπαντᾷ. ὑπαντῆσαι, ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται. ἀπαντῆσαι δὲ, τὸ περιτυχεῖν δίκῃ. οἷον ἀπάντησον κατὰ τὴν δίκην. Ὑπαντλεῖσα, χαλᾷ ἄγγη, καλῶσι.

Ὑπάντροι, οἱ ὑπὸ τὸ σπήλαιον. Ὑπανύσσει, ὑπαρύττει.

Ὑπ' ἄξοσι φθάσας πίπτειν, πρὸς ἐξ ὀχέων. δηλοῖ τοὺς ἐξ ἁρμάτων πίπτοντας, εἶτα πατουμένους ὑπὸ τῶν φερόντων ἵππων ἄξοσι. Ὑπανίει, ὑποστρέφει. Ὑπ' ἀπειρίας, ὑπ' ἁμαρτίας. Ὑπαποτρέχων, ὀπίσω τρέχων. Ὕπαρ, ἀλήθεια, ἢ οὐκ ὄναρ. Ὕπαρ, ἡ μεθ' ἡμέραν ὄψις ἐν ἡμέρᾳ. οἷον φανερῶς, ἐναργῶς, ἀληθῶς. Ὑπαργυρον, τὸ ἀναλυόμενον. Ὕπαρ, ἐγρηγορσις, ἐξαιρεῖν ἀληθῶς, οὐκ ἐν ὕπνῳ ἀλήθεια, οὐκ ὄνειρος. εἰ μὲν ὕπαρ, οὐκ ὄναρ φαινόμενον.

Ὑπαρκτὸν, μόνιμον, ὑπάρχον, παρὰ τὸ ὑπάρχω. Ὑπαρνος, ποίμνη ἄρνας ἔχουσα. Ὑπάρξαι, τό, τὸ γενέσθαι, καὶ τὸ κατάρξασθαι. Ὑπάρξαι, ἀντὶ τοῦ προκατάρξαι. οὕτω καινῶς, καὶ πρωτοτύπως λεγόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν. ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ κατάρχειν φασίν. ἀφ' ὧν καὶ ἡ κατάρχη τῶν ἔργων, καὶ ἡ ὑπαρχή. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ὑπαρχῆς. λέγει δὲ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ ὅτι θέμις, τουτέστι δίκαιον ἀνταμείβειν τὸν ὑπάρξαντα, κατὰ τὸ δέμας, ἤγουν δὲ ὡς ἅπερ δρῶ, τὸ ποιούμενον. καὶ ἴσα χαλεπὰ χαλεπῶν εἴη ἡ τίσις κατὰ τὰ ἐν ἄλλοις ῥηθέντα, χαλεπῶν ἴδιον. Ὑπάρχει ἔχων, ἤγουν ἔχει ἀπλῶς. ὁμοίως ἔχων ἀνεῖ. Ὕπαρχος, οἰκονόμος, πολέμου στρατηγός. Ὑπαρχθέντος, προγεγενημένον. Ὑπάρχω, τὸ προκατάρχω. ὡς τὸ ἐπάρξω ἀδίκου μάχης. καὶ ὑπαρχὴ, ἡ προκατάρξις. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰμὶ καὶ ὑπάρχω, τὰ ἀρχὴν ἔχοντα ὑπάρχω. Ὑπάρχω, τελῶ, χρηματίζω, εἰμὶ, τυγχάνω, τουτέστιν.

Ὑπασπίδια προποδίζων, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεὶς τοὺς πόδας, καὶ οὕτως προβαίνων. Ὑπασπισταί, δορυφόροι, παρὰ τὴν ἀσπίδα. οἱ καὶ βοηθοὶ, καὶ ὑπηρέται. Ὑπάσσει, ἔμπροσθεν. Ὑπάτην, ὑψηλὴν, δυνατήν. Ὕπατε κρειόντων, βασιλεῦ βασιλευόντων. Ὑπάτη, ἀνωτάτη, παρὰ τὸ ὕπατος ὃ σημαίνει τὸν ὑπερέχοντα καὶ ὑψηλόν. παρὰ τὴν ὑπὸ προθέσει δηλοῦντος τὸ ὑπέρτατος, ὑπέρτερος, καὶ συγκοπῇ ὕπατος.

Ὑπατον μήστορα παρ' Ὁμήρῳ, ἡ ὑφ' ἓν ἐναντίον, ἵνα δηλοῖ τὸν ὕπατον ἐν βουλαῖς, ἢ ἰδίᾳ μὲν τὸν μήστορα, ἰδίᾳ δὲ τὸν ὕπατον. αὐτὸ δὲ διχῶς νοεῖται. ἢ γὰρ ἁπλῶς πάντων ὕπατον, ἢ τῶν ἀρχόντων. κατὰ γὰρ τὸ ὕπατον κρειόντων. μήστωρ δὲ Ζεὺς, ὁ ἐν ἄλλοις μητιέτης καὶ μητίετα. Ὑπ' αὐλῶν, ὑπ' αὐλοῖς. Ὕπαφρον, τὸ μὴ φανερὸν, ὕπαφρον λέγουσι, καὶ τὸ τὴν ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφρῷ. ἐκείνως ὕφιον καὶ ὕπουλον, τὸ ὕπαφρον. Ὑπαχθέντος, ὑποβληθέντος, πεισθέντος, ἀπατηθέντος. Ὑπέασιν, ἐληλύθασιν. Ὑπεα, τὰ ὀπίσθια.

Ὑπέδυ, ὑπεισῆλθεν. Ὑπεδείδισαν, ἐστὶ τοῦ μὲν δέδια ὁ παρακείμενος δέδια. ἐξ οὗ ὑπεδείδισαν, δεδίασι. ἔτι δὲ δεδίασιν, ὑπεδεδίεσαν, ἤγουν ἐδεδοίκεσαν. Ὑπεζωσμένος ὑπέζωσται, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπεδίσμαιν, ὑπεδίησεν. Ὑπεζασμένος, ὑπεζωσμένος. Ὑπεζωσμένοι, ἀναπεπηγότες. Ὑπέθηκε τὴν οὐσίαν ὁ δανειζόμενος. ὑπέθετο δὲ ὁ δανείζων. Ὑπέθηκε, ἔμπροσθεν ὑπεκθέμενοι. Ὑπεθεντο, συνεβουλεύσαντο. Ὑπεθωρήσσετο λόχῳ, ἀντὶ τοῦ λαθραίως καὶ κρύφα καὶ δολίως ὡπλίζετο. δόλος γάρ ἐστιν ὁ λόχος. διὸ καὶ φησί, δόλον ἄλλον ὕφαινε. διὸ καὶ λέγονται οἱ λοχῶντες. καὶ λόχον καθίζειν λέγεται ὁ λοχαγός. καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ δολιευομένων εἶπε, τὸ δὲ αὐτοῦ πάθος, λόχῳ δὲ ὑπεθωρήσσετο. ἔχει δὲ ἰδέαν ὁμοιότατα πρὸς τὸ ὑποθωρήσσεσθαι, καὶ τὸ ὑφορμεῖν καὶ τὸ ὑφελέσθαι, ἃ καὶ αὐτὰ δόλον δηλοῖ, κλοπιαῖον μὲν εἶναι. Ὑπεκόμην, ἀντὶ τοῦ ὑπεκόμισα. Ὑπεῖξε, ὑπέκυψε, ὑπεχώρει, ὑπετάσσετο. Ὑπειλημμένα, ἀντειλημμένα, ὑποπεπτωκότα, ὑποβεβλημένα. Ὑπειλήφασιν, ὑποσυγγραφοῦσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπεῖχον, ὑπέβαλλον, ὑπεῖχον. Ὑπείξαντος, ὑποχωρήσαντος.

Ὑπεῖπε, ἀντὶ τοῦ προεῖπε, καὶ ὑπέλαβεν, ἀντὶ τοῦ προέλαβεν. Ὑπείπωμεν, ἀντὶ τοῦ προείπωμεν. καὶ ἐπεῖπε, τὸ προσαγορεύεσθαι. Ὑπεὶρ ἅλα, ὑπὲρ τὴν ἅλα, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν. Ὑπείροχον, ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον. ἔστι ῥῆμα ἔχω, ὃ παρατατικὸν ἔχον, ποιητικῶς, μετὰ τῆς ὑπὲρ προθέσεως, ὑπείρεχον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὑπείρεχον. Ὑπείρων, ἐπὶ μέσης τῆς ὑπὲρ προθέσεως παρῆκται. καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀντὶ, ὁ ἀντίος, μετὰ δὲ τοῦ ἐν, καὶ ἐναντίος. οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἄντα ἴσως, ὁ ἄντιος. καὶ ἐκ τοῦ ἀμφὶ, ὁ ἀμφίος κίων. καὶ ἐκ τοῦ περὶ ὁμοίως ὁ πίασμος. καὶ ἐκ τοῦ ὑπ, ὕπιος, ὁ παρὰ Ἀρρία ποταμοί. Ὑπέσχεν, ὑπέλαβεν. Ὑπ' ἐκ δίοις κίσαν, παρὰ τὸ ἐκ δίοις ἀμεῖπται μόνον. Ὑπεκφαμένω, φύγω. Ὑπεκπρό, ὑπεκλείπομαι ἔξω. Ὑπέκθεσιν, ὑπόθεσιν. Ὑπεκπρονέεσθαι, καθυποίσειν, ἢ ὑπεκτρέχειν. Ὑπέκλινεν, ὑπέταξεν.

Ὑπεκπίμπη, τὸ λαθραίως πέμπει δεῖν, συμφυλασμένας τῆς ἐκ προθέσεως, συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς. Εὐριπίδης, λάθρα μ' ὑπεξέπεμψε γαίας χθονός. Ὑπεκπροθέειν, ὑπεκφεύγων. Ὑπεκρεῖ, ὑπεκχέω, ἐκβάλλεσθαι.

Ὑπεκρούσω παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιθάρας, ἢ τινὸς ἄλλου κρουομένου ὀργάνου.

Ὑπεκσώμεν, ὑποχωρήσωμεν. Ὑπέκφυγεν, τὸ ἐξέφυγεν.

Ὑπεκφυγέειν, ἢ ἀλύξαι παρ' Ὁμήρῳ φαμὲν δὲ τὸ ἐκφυγεῖν ὕστερον γενέσθαι, διὰ σύγχυσιν τῶν λεγομένων. ἔτι δὲ τὸ ἀλύξαι οὐ μόνον κοινότερον αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ γενικῇ, δηλοῖ Σοφοκλῆς ἐν τῷ, οὐκ ἀλύξειν μόρον κακὸν. Ὑπέλαιον, λεῖον.

Ὑπέλαβεν, ὑπελάβετο. Ὑπελθεῖ μέλαθρον, ἀντὶ τοῦ ὑπεισέλθοι κάτω παρ' Ὁμήρῳ, καὶ δοκεῖ κυριώτερον εἶναι τὸ ἐπέλθοι τοῦ εἰσέλθοι. Ὑπελύσαο, λύω λύσω, ἔλυσα ἐλυσάμην, ἐλύσω καὶ διαλύσει ἰωνικῶς ἐλύσαο, καὶ ὑπελύσαο. Ὑπέμβρυον, νεογνὸν βρέφος. Ὑπέμεινεν. Ὅμηρος, οὐδ' ὑπέμεινεν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐμαρτύρησεν. ὅπερ ἀνέμενε φασιν οἱ μεθ'

δὲ ἐν πρώτῳ ἁμαξευόντων, ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται. οὐχ ἡρπάσθη αὐτὴν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατενεχθῆναι εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Υλάζεσθαι, ξύλα συνάγειν.

Υλασία, ὁ ξυλισμὸς καὶ φρυγανισμός. Υλάστεαι, καὶ οἱ λαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες. καὶ ὑλοφόροι, οἱ ξυλοφόροι. καὶ ὑλουργοί, οἱ ὑλοτόμοι. Υλᾶται, ἰσφηκοῦ, ἀχίθανον.

Υλεῖς, οἱ ἐν ἀγροῖς παιδεύονται. Υλη ἐστὶ, τὸ ὑποκείμενον πάσῃ γενέσει, καὶ φθορᾷ, καὶ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς.

Υλη παρ' Ομήρῳ ἐν καταλόγῳ, ἀπὸ ὕλης θηρατὸς εἰπεῖν, ὅτι ὑλώδης ἐστί. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοί, ὅτι ὕλη καὶ εἰλίσιον καὶ ἐλεῶν, ὑλώδεις εἰσὶ τόποι Βοιωτῶν, καὶ ἑλώδεις. ὁ γεωγράφος δὲ φησιν ὅτι Ἐλεών, κώμη Ταναγρική, ἀπὸ τῶν ἑλῶν καλουμένη. καὶ ὅτι ἕλος καὶ ἐλεὼν καὶ εἰλέσιον, διὰ τὸ ἐπὶ ἕλεσιν ἱδρῦσθαι. Υλη λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ὁ ἄγνωστος, καὶ ἡ τῶν ἀνεφοδεύτων ὕλη, οἷον ὁ χαλκός. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὕλη, τὸ ἄλσος. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ὕλη λόγων, ἡ ὑπόθεσις αὐτῶν. ἄλσος μὲν καὶ δρυμὸν καὶ λόχμη, ἡ ἐπὶ σφριγᾶς γῆς. ἕλος δὲ, τὸ λιμνῶδες, καὶ καλαμῶδες. σημαίνει δὲ ἡ ὕλη φυλλάδα, τὰ ξύλα, καὶ τὸν σύνδενδρον τόπον, καὶ ὄνομα πόλεως. Υλήεντα ζακύνθου, ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἠμαθόεντα πύλον. ὑλήεις δὲ, πᾶσιν ὕλην ἔχουσα, καὶ οὐ τραχεῖα κατὰ τὴν ἰθάκην. ἥτις κρανάη λέγεται, διὰ τὴν τραχύτητα. Υλην ἄγειν, παρὰ τῷ ποιητῇ δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ κλῆρον καὶ θρόνον εἶναι, κατὰ τὸ νέα μέν μοι ἅμα τὰ Ποσειδῶν. τὸ δὲ βιοῦν ἀγών, καὶ ἀγωνίαν λέγεται. Υλήωροι, οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες. Υλουργοί, τέκτονες. Υλην αἰολίαν, τὴν σέφανον. Υληρὸς, νομεύς, ἐν ὕλῃ φυλάττων. Υλης μητέρα, εἶδος σαύλακος ὃ καλεῖται ὑλομήτρα. ἄλλοι δὲ βόμβυκα. Υλήται, εἶναι εἶδος. Υλιγγῶ, λόγχαι. Υλις ὕλος, μεταπλασμοί ἐστιν ἀπὸ τοῦ ὕλη τῆς μακροῦ γένους, παρὰ τὸ ὕειν, ὅ ἐστι βρέχεσθαι, ἡ διὰ ὑγροῦ αὐξανομένη. Υλίμη, μαῖχε τίς. Υλίαι, τὰ προσκαττύμασι δέρματα. Υλίασ, ὧς κατὰ τὰς τόμους. Υλλὰξ, θρυλλάξ, λίγα. Υλλίων τόπος, περὶ τὴν ἰλλυρίαν, ἀπὸ ὕλλου τοῦ ἡρακλέους καὶ μελίτης ὠνομασμένον. Υλλικὸς λιμὴν, ἀπὸ ὕλλου τοῦ μελίτης καὶ ἡρακλέους. Υλλος, ὁ υἱὸς τοῦ ἡρακλέους. Υλλος, ποταμὸς Λυδίας. Υλογος, σφαδὸς, ὑπόγαιοι. Υλοι, συστάδες.

Υλομανοῦντων, μεμβωσόντων. περὶ τὴν ὕλην, τοῦ ὕλῃ χαιρόντων. Υλοτόμος, ξυλοτόμος. Υλοιχθυόεντα, ὄνομα ποταμοῦ, ἰχθύας ἔχοντα. Υλωρὸς, ὕλην φυλάσσων.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ, Ν, Ξ, Ο, ΚΑΙ Π.

Υμᾶ, ὑμέτερα. Υμεδαπῶν, τῶν ὑμετέρων ἐδαφῶν. Υμέναιος, λαμβάνεται παρ' Ομήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ γαμήλιος ᾠδή. ὡς τὸ ὑμέναιος ὀρώρει, καὶ πολὺς δ' ὀρχησμὸς ὀρώρει. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἢ παρὰ τὸ ὑμνεῖν, ὡς οἷον ὑμναῖος ἦν, ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ μένειν τοὺς νυμφίους, ὡς οἷον ὁμέναιος. ἢ παρὰ τὸν παρθένιον ὑμένα, ὡς παιδικοὶ καὶ τὸ ὑμῶν. ὦ ὑμήναιε ὦ, παρὰ τῷ κωμικῷ. οὐ δεῖ διαλείπειν ὑμένος χάριν. καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ἐν τῷ ἐξάμετρον ἦν ὑφ' ἑπτάγονον, εἰ ἡμεῖς ἰδέαν, ἦγουν ἀγαν ἐλαύνεσθε λεπτὸν ὑπεισιέναι ὑμένος ἰδέαν. καὶ ἄλλως, ὑμέναιος ὑπὸ ἑνὸς τῶν ἀργείων, ὅς παρθένον ἀθηναίων, ἀπαναστὰς βίαν ἐν λῃσταῖς πελασγοί ἐκεῖνον παρὰ ταῖς [illegible], αἱ γάμου νόμιμον ἑσπέραν ἐκδοθεῖσαι, ὁ δὲ ἦγεν ἐκ [illegible], ἐν ὑμεναίοις ἐκάλουν ὑμέναιον. καὶ ἐξ αὐτοῦ πᾶς ὁ ἐν γάμῳ ὕμνος, ὑμέναιος. ἕτεροι δὲ περικαλῆ καὶ ἱεροῦ ὑμέναιον πρὸ ὥρας θανόντα, ἐπείπερ ἕνα λόγον εἶναι ἐν τοῖς γάμοις, ὃν καλεῖσθαι ὑμέναιον. Υμεναιοῖ, εἰς γάμους ἄγει, παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ. Υμένιον, λεπτόν. Υμενώδης, λεπτότατον καὶ οἷον νεῦρον ἀραιᾶς. ὁ δὲ ὑμὴν, ἰσχνόν τι ἐστιν. ἢ ὕφασμα εἶναι, λεπτὸν ὑμένα. Υμῖν, ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν φησὶν Ομηρος, ὑμνουμένην πόλιν ὑμῶν. ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ ὑμῖν κτήματα λέγει, τὰ ὑμέτερα. ὥστε ἴσασιν ἐνθένδε εἶναι ὁ ὑμὸς, ὁ ὑμέτερος, τὸ καὶ μὴ ἐν χρήσει ῥητῇ. ὥσπερ καὶ σφὸς ὁ ἴδιος, αὐτὸν μὲν σιγᾶται, ἔχει δὲ καὶ ὑμεῖν ἐξ αὐτοῦ. ὅτι δὲ καὶ ἀμὸς ἐστι ὁ ἡμέτερος ἐν πρώτῳ προσώπῳ, δηλοῖ ὁ γράψας ἀμὸν πατέρα. Υμήττιος ἀπόλλων, ὁ ἐν ὑμηττῷ τιμώμενος. ὁ ὑμηττῷ ξένος, παρὰ ἀττικοῖς. Υμήττιον μέλι, τὸ εὐχρωστον πρὸς ἰατρείαν. ὑμήττιος, τόπος ἀττικῆς, ἐν ᾧ λέγεται τὸ χρηστὸν μέλι γίνεσθαι. Υμιν, εἶδος ἐνδύματος. Υμμες, ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς· λέγουσιν αἰολεῖς. ἡ γὰρ ὑμεῖς δίλωσις, καὶ ὀξυτόνησις, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ διπλασ τοῦ μ, καὶ ἡ ἐκτροπὴ τοῦ υ, αἰολέων εἰσίν.

Υμνηδὸς, ἔργον ἀττικόν. Υμνεῖν λέγεται, τὸ εὐφημεῖν καὶ ὁμιλεῖν. καὶ ἐπὶ θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἐθέμενον. λέγεται ὑμνεῖν, καὶ τὸ ᾄδειν. λέγεται καὶ τὸ θρυλλεῖν. λέγεται ὑμνεῖν καὶ τὸ μνημονεύειν. καθὸ καὶ Σοφοκλῆς, βαιὰ μὲν ἀεὶ δ' ὑμνούμενά μοι, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ μνημονευόμενα ἐμοί. Υμνοπολεῖτε, ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖτε. Υμνος, ὁ ψαλμός, ἡ ἐκ θεοῦ ᾠδή. ἀφ' οὗ ὑμνοπόλος παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τουτέστιν ὁ ἀοιδοπόλος, ἤγουν ὁ ποιητής. Υμνος προσωδίας, ὕμνος ἐγκωμίου, ὕμνος παιᾶνος, ἢ τὰ ὅμοια. Υμνος θεῶν, εἶδος ἐμμελής. Υμνιον, τὴν ἀμόργην δίευσιν. Υμνοθέται, ποιηταί. Υμνοτοίτα, τὰ ποιητικὰ τῶν ἐπ' ἔπος γεγραμμένων. Υμνῶ, τὸ αἴρω, μεγαλύνω, σημαίνω, καὶ ἀποσημαίνω, δοξολογῶ, τετιμῶ.

Υμοιον, ἀντὶ τοῦ ὅμοιον λέγουσιν αἰολεῖς. Υμῶν, ἀντὶ τοῦ ὑμετέρας· Αττικοὶ διαλέγονται. καὶ ὑμῶν ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς οἱ αὐτοὶ λέγουσιν. Υσαν, τὴν νεφέλην. Υσις, ἐν τῷ εὐσεβεῖ σταδίῳ, καὶ κλίνεται ὕσεως. Υσαρεὺς ζεύς, ἀπὸ τοῦ νεφελεγερέτης. Υνις, πέλεκι, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσοῦσαν τρίην κοιλίαν.

Υστεῖν, συμπλέκειν. Υξον, βιβλίον. Υοβετοι, συνεβόσκοντο. Υολλὲς, τάττεται σὺν βορβορώδης. Υομονίας. Δημοσθένης, ἔγωγε θαυμάζω τῆς ὑομονίας, τῆς χειρωνοίας, τῆς ἀχαριστίας. Υοσκύαμος, ἐν οἱ πιόντες μαίνονται. καὶ ὑοσκυαμᾶν, τὸ μεμηνέναι καὶ παραπαίειν, ὡς θηριωδῶς ἐκνοεῖς. ἔστι δὲ ὁ ὑοσκύαμος, εἶδος βοτάνης.

Υομαμνία, ἑορτὴ ἦν ἐν ἄργει. Υομένῃ, βρεχομένῃ.

Υον, ὅμοιον. Υοχοί, τὸ βορβορώδες ὕδωρ. Υπαγάλην, τὸ ὑπακριβῶν, καὶ ὑπεφεύγεν, ἀπὸ ἐλαύνεσθαι καὶ συνεπισύνη, πρὸς μέσον λεγόμενον. Υπαγε, ἀντὶ τοῦ ἄπελθε. Αριστοφάνης, ὕπαγε θᾶττον ἀφ' ἡμῶν. Υπαγε ζυγόν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἄγειν. ὡς τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγαγεν ὠκέας ἵππους. Υπάγετ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. Αριστοφάνης. Υπάγειν, τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς, ἢ ἵππους, ἢ τὰ τῶν θηρίων. καὶ λέγομεν ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν. ὥσπερ ὑφηγητὴν, ἀντὶ τοῦ προηγητήν. ὑπάγειν, καὶ τὸ ὑποβάλλειν λέγεται. ὑπαχθεὶς, τὸ ὁρμηθεὶς καὶ κατὰ μικρὸν ἄγεσθαι. ὑπάγει, καὶ τὸ ὑπέβαλλε, καὶ ὑπεισέδυσεν. οἷον, ὑπάγεσθαι λογισμοῖς ὡς ἐχθρὸς, ἀντὶ τοῦ ὑπέβαλλε. καὶ ὑπάγει τὴν ἀσπίδα τοῦ δίχου, ἀντὶ τοῦ ὑπετίθεσεν. ὑπαχθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀπήχθη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπλανήθη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶ. ὑπαγωγὸς τοῦ εἰς δικαστήριον, τὸ ὑπάγειν τὸν περιεῖσθαι διαφέρει. ὑπάγειν μὲν γάρ ἐστι, τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν. καὶ δηλοῦν βοῦς, ἢ ἵππους. καὶ Ομηρος, ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους. περιεῖσθαι δὲ, τὸ βαδίζειν. τὸ δ' ὑπ' Αριστοφάνους λεγόμενον ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν ἐστὶν, ὑπάγεθ' ὑμεῖς τοὺς ὁδοῦ. ὥσπερ γὰρ ὑπογεγραμμένον ἀντὶ τοῦ προγεγραμμένον. καὶ ὑφηγητὴν, ἀντὶ τοῦ προηγητήν. οὕτω καὶ ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγεσθαι λέγουσι. καὶ Εὔπολις, οἱ δ' ὑπάγουσι τοῦ μὴ προσελθεῖν. Υπαιγειρώνει, κακῶς μεταβαλλόμενος καὶ ἀμεταβάτως. Υπαγορία, συμβουλία.

Υπαγωγία, ἣν ξυστῆρα λέγουσι. πλάτος δὲ ἐστι σιδηροῦν, ᾧ ξέουσι τὸν πηλὸν οἱ ὑπαγωγεῖς, ὥσπερ σιδηροῦν. οἷον πλινθίον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παρέξυσον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοῦτον γάρ τινα καὶ Ερμιππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει.

Υπαγωγὴ, ὑποχώρησις. Υπάγων, ὑπ' ὄψιν ἄγων.

Υπαγμένοι, δοῦλοι, ὑπεργοί. Υπαὶ, πρὸ τοῦ καὶ νῦν, ὑπαὶ πόδα. Υπαὶ δείους, ὑπὸ τοῦ δέους. Υπαιθύσσειν, ὑποσείειν. Υπαὶ πλάτυσμα, ἀντὶ τοῦ μετὰ πλάτους. Ησίοδος, ταί γε μὲν γελάσαντος ὑπ' αὐλητῆρος ἑκατέρω. Αρχίλοχος, ὑπ' αὐλητοῦ. Υπαιδίσσειν, ὑπεκ, ὑποβλέποντο, παραστῦσαι ἴσως τὸ βλέμμα, λοξῶς βλέψαντα.

[illegible] καὶ λέγειν. Ὕδωρ δὲ, [illegible] καταφθίσε, ψυχρὸν, ὑγρὸν, θρεπτικόν. ὕδωρ δὲ, [illegible] καὶ ἀτάραχος χύσις. ὕδωρ τὸ ῡ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς, μακρὸν, παρὰ δὲ τοῖς [illegible] βραχύ. ὡς τὸ ἀνὴρ, καὶ ἴσθι. γίνεται δὲ ὕδωρ, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕδωρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. καὶ ὕδωρ αἴθοπος, [illegible] ἰδεῖν. [illegible] Ὕδωρ, ὑδρεύω, ὑδρία, ὕδρευσις. ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον, δι' οὗ ὕδωρ κομίζεται. Ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε, ἀντὶ τοῦ νεκρωθείητε, καὶ ζωογόνου πνεύματος θερμοῦ στερηθείητε.

ΤΟΥ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε, Η, Θ, Ι, Κ, ΚΑΙ Λ.

Ὑέλιν, λαμπρὸν, μαρμαῖρον. Ὑελίσκος, ὑελοτίχος. Ὕελος, ὕαλος. Ὑετὸς, χεῖμος. Ὑγρὸν, ὑδρηλόν. Ὕης, ὁ Σαβάζιος. Ὕης, ἡ σελήνη, [illegible]. Ὑηλαία, [illegible]. Ὕητις, ὕφις, ταραντῖνοι. Ὑῆτης, ὁ αὐλητὴς, Μαρσύας. Ὑετὸς, ὄμβρος, ὕδωρ, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ὑετός. [illegible] [illegible], καὶ ὑῶς, [illegible]. [illegible] σκολιότης, καὶ ἀμαθία, καὶ ὕθλος, [illegible], καὶ ἀμαθῶν. Ὑηνία, ἡ μωρία. [illegible] χοίρων δυσμαθίαν φασίν. [illegible] Ὕθλος, φλύαρος. [illegible], ταραντῖνοι. Ὕης, ἐπίθετον Διονύσου. ὡς Κλείδημος, ἐπειδὴ ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης, τὴν σεμέλην, ὕην λέγει. καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς, ὑάδας. Ὕθλος, τὸ φλυαρεῖν. ὅθεν ὕθλος, ἡ φλυαρία. Ὕθλος, ἡ φλυαρία. ὁ ὕθλος, ἡ φλυαρία. Ὑῒ, ὑιὸν, [illegible]. Υἱὰ, ἀπὸ τοῦ υἱὸς, κατὰ συγκοπήν. ὡς τὸ [illegible], ἀπὸ τοῦ [illegible], καὶ ἐπὶ τῆς [illegible] ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ υἱὸς. [illegible] τοῦ ō μικροῦ [illegible], καὶ ἐπὶ τὰς αἰτιατικὰς ὁμοίως. Υἱεῖ, [illegible], ὡς ἀπὸ τοῦ ὕμας, υἱὸς, ὅμως συνεστάληκεν [illegible] συγγενικοῖς, τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς. οὕτω δὲ καὶ τὴν πάλιν ὀφείλομεν ἀκούειν κατὰ τὴν αἰτίαν [illegible] βαρύνεσθαι, [illegible] τὰ [illegible] συγγενικὰ, τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ, καὶ πατὴρ. [illegible] πατὴρ [illegible] ἐβάρυνε. καθ' ὅμοιον δὲ λόγον, καὶ τὸ χωρὶς [illegible] ὀξυνόμενον καὶ τὸ [illegible]. ὅμως εὕρηται μετὰ τῶν ἀποβολῶν τοῦ σ, [illegible] λεγόμενον βαρύτονος, κατ' ἐπιμονὴν τοῦ αἰτίου [illegible]. Υἱεῖος, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱὸς, καὶ υἱιδοῦς, καὶ υἱωνὸς ὁ ἐγγονός. λέγεται δὲ υἱὸς φυσικὸς, ὁ ἐκ γνησίας [illegible] γεγονώς. ὁ ἐναντίον ὁ γνήσιος, ὁ πάλιν ἐναντίον ὁ νόθος. [illegible] φασιν. Υἱὲ, ἐν ἐπιστολῇ [illegible] ἀδελφοῦ [illegible] [illegible] τὸ ὄνομα [illegible] γεγραμμένον, καὶ [illegible]. οὐ γὰρ ἐπεὶ [illegible], οὐδὲ καὶ [illegible], ἀλλὰ τὴν αἰτιατικὴν [illegible] λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι. [illegible] Φιλόξενος, ἐν [illegible] περὶ [illegible] συγγράμμασι. [illegible] ἐπίθετον, ἀλόκιμον μὲν εἶναι [illegible], δόκιμον δὲ [illegible]. Υἱεῖς, οἱ [illegible] φασιν εἰρῆσθαι ὅμοιον εἶναι τοῦ [illegible], καὶ πόλεως. Υἱόδιον, ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ὡς ἀπὸ τοῦ πατρὸς πατρίδιον. Ὑλῶδος, [illegible], [illegible] ἔχει. [illegible] μὲν [illegible] κεῖται τὸ ὕειν, [illegible], ὁμοίως καὶ [illegible], καὶ [illegible]. Ὕω, [illegible] τοῖς [illegible] χλαρίας, [illegible]. οὕτως οὖν καὶ ὗς, καὶ ὕς, σῦς καὶ ὗς. Ὕετος ἡ καταφορὰ τοῦ ὄμβρου, καὶ τὸ καταφερόμενον ὕδωρ. καὶ ὄμβρος ὁμοίως, ἐπὶ τοῦ [illegible] σημαινομένου. [illegible], ἐπὶ μόνου τοῦ πράγματος, οὐκέτι δὲ ἐπὶ τοῦ καταφερομένου χιόνος. χιὼν γὰρ λέγεται ἡ καταφερομένη. [illegible] δὲ, ἐπὶ χιόνος. Ὑετός ἐστι, [illegible] ἄθροισμα.

Ὑεῖς, ὑοί. Ὑθὸς χλαμὺς, οἱ [illegible]. Ὑελῶν, τὴν ἄμπελον, ἡ ὕλην. Ὑελὼ, [illegible] βοτάνη.

Ὑλαδῆν, [illegible], χεῖρε ἔργον. [illegible] Ὕλα, ὅμιλος. Ὑλεῶσθαι, ὅταν τὶς [illegible] λαμβάνει, καὶ τὸ ἄγιον βάπτισμα. Ὑλοθετεῖ, [illegible]. Ὑλὴν, [illegible]. Ὑλικὸν λῆμμα, οὐχ εὕρηται [illegible], [illegible] ἁμάρτανει [illegible]

λέξις σημαίνουσα μέρος σώματος, [illegible] τὸ πλεῖον, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ [illegible]. οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικὸν κρέας, ἀλλὰ χοίρειον. οὐδὲ ἀνθρωπικὸς [illegible], ἀλλὰ ἀνθρώπειος. οὕτως οὐ δεῖ λέγειν [illegible], ἀλλ' [illegible] ῥῆμα. [illegible] δὲ [illegible] λέγοντες, διατί αἰτιατικὴ [illegible] λέγεται, [illegible] δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται, καὶ [illegible], ὅτι τὸ κτητικὸν [illegible] πρὸς μείζονα λαμβάνεται ἡ κτῆσις, καὶ πρὸς ἴσον, καὶ πρὸς ἥττονα. πρὸς μείζονα μὲν, οἷον ὁ ἐμὸς δεσπότης. πρὸς ἴσον δὲ, οἷον ὁ ἐμὸς ἀδελφός. πρὸς ἥττονα δὲ, οἷον ὁ ἐμὸς δοῦλος. ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν ὀνομάτων, οὐδὲν [illegible] εὕρηται. ἀεὶ [illegible] πρὸς ἥττονα θέλει εἶναι ἡ κτῆσις, καὶ οὔτε πρὸς μείζονα, οὔτε πρὸς ἴσον. οὐδεὶς γὰρ λέγει [illegible] πατὴρ, ἢ φίλος. [illegible] δὲ ἀγρὸς λέγεται. [illegible] μὲν [illegible] λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττονά ἐστιν ἡ κτῆσις. [illegible] δὲ ἀδελφὸς, οὐ λέγεται πρὸς ἴσον γάρ. [illegible] τὸ ὑφερόμενον [illegible] μὲν σημαίνει [illegible], [illegible] δὲ πάθος. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ὁ φέρων τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ τὸ ἀπὸ ὕδατος φερόμενον. ἆρα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ῥημάτων [illegible], [illegible] εὑρίσκομεν, φασὶν ὅτι [illegible]. ὅτι δὲ [illegible] παθητικὰ τὸν λόγον, ὡς αἱ [illegible] καὶ τὰ [illegible]. οἷον [illegible], καὶ [illegible], [illegible] σημαίνει οὐ πάθος, καὶ [illegible], καὶ τὰ ὅμοια, ὥσπερ τὸ [illegible]. [illegible] μὲν παθητικὸν, [illegible] δὲ ἐνεργητικόν. τὸ μὲν [illegible] δηλοῖ τὸν ἐμβαίνοντα ἐπὶ τὴν [illegible], τὸ δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ [illegible] βαινόμενον. ἆρα καὶ τὰ λοιπὰ, τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει. Υἱοῦ [illegible], ὡς ἀπὸ τοῦ υἱεῖος, ὁ υἱὸς υἱός, καὶ υἱοὶ κατὰ κρᾶσιν. Υἱὸς, παρὰ τὸ ὕω, τὸ βρέχω. ὁ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς μητρὸς [illegible]. [illegible] κυρίως δὲ, δι' [illegible] ὁ φύσει, ὁ [illegible] δὲ ὁ [illegible] συγγίνεσθαι [illegible]. ἐπὶ δὲ ὄνομα [illegible] ἀφ' οὗ [illegible]. Υἱὸς τοῦ υἱέος, ὁ υἱεῖ. [illegible], τὸν υἱέα καὶ. [illegible], [illegible], τοῦ [illegible], καὶ [illegible] τοῖς υἱέσι, ὁ [illegible], τοὺς υἱέας, ὁ υἱέες, ὁ υἱέα, ὁ [illegible]. [illegible], ὁ υἱῆος, τοῦ υἱέος, τοῦ υἱῆϊ, ὁ υἱῆα, ὁ υἱῆες. τοῦ υἱέος ὁ υἱέα, τοῖς ὑλε. [illegible], [illegible] ἀποβολῇ τοῦ υ, [illegible], ὁ υἱὸς. ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, τοῦ υἱῷ, τὸν υἱὸν, ὁ υἱέ. [illegible] τοῦ λόγου. Υἱωνὸς, [illegible]. ὁ ἐκ [illegible]. Υἱοθεσία, [illegible], ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὴν ἐπιλαμβάνει. [illegible], [illegible] παρὰ [illegible]. Ὑλακὴ, [illegible]. Ὑλαγμὸς, βοή. Ὑλᾷ, θρυλλεῖ. Ὑλάζειν, [illegible]. Ὑλακὴ, ὑλαγμὸς, βοή. Ὑλακόμωροι κύνες, κατὰ μὲν Ἀρίσταρχον οἱ ὀξύφωνοι. ἐπεὶ καὶ μῶρον ἐν ἄλλοις [illegible] λέγεται τὸ ὀξὺ, ὁ [illegible] ἐν τῷ ὑλακόμωροι. [illegible] δὲ φασὶν [illegible], οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι, [illegible]. [illegible] καὶ πάλιν τοῦ σ, τὸ παραλιγόμενον, [illegible] οἱ περὶ ὑλακὴν ὄντες. [illegible] τὴν ὥραν, τὴν φυλακὴν, [illegible] ὑλακτοῦσι. [illegible] δὲ τοῦ μ ὑλακόμωροι. ἀπὸ δὲ τοῦ [illegible] ὥρας, [illegible], [illegible] αὐτοῖς [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] τὰ ὅμοια. Ὑλακόμωροι, οἱ περὶ τὴν ὑλακτεῖν μεμορημένοι. [illegible] τοῦ [illegible] μένοι, οἱ [illegible], ὀξύφωνοι. Ὑλακτεῖν, ἐπὶ κυνός. [illegible] ὑλακόμωροι κύνες, οἱ τῇ ὑλακῇ μεμερισμένοι, ἤγουν [illegible]. Ὑλακτεῖν δὲ, καὶ ὑλάειν δῆλον ὅτι διαφορὰ [illegible], [illegible] δὲ [illegible]. [illegible] δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὑλάειν, ἐξ οὗ [illegible], [illegible] ἀπ' αὐτοῦ ῥῆμα τὸ ὑλακτεῖν. [illegible] τοῦ [illegible], [illegible], [illegible]. Ὑλακτεῖν, μετὰ [illegible] κράζειν. Ὑλαιον, ὑλακτεῖν. Ὑλακτεῖν, ὑλακτοῦν.

Ὕλας, Ἡρακλέους ἐρώμενος. ὑιὸς [illegible] τοῦ [illegible], οὕτω [illegible]. Ἑλλάνικος δὲ [illegible] καλεῖ. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, [illegible] τὸν ὕλαν φασὶν υἱὸν εἶναι. Ἑλλάνικος δὲ [illegible]. [illegible] περὶ τὸν ὕλαν [illegible], [illegible] ὕδωρ, [illegible] γενέσθαι. [illegible] δὲ [illegible] οἱ ἐρώμενοι [illegible], ὕλας, φιλοκτήτης, [illegible] ὁ [illegible]. [illegible] λαβοῦσι. Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς [illegible], φασὶ τὸν ὕλαν ἐρώμενον πολυφήμου, καὶ οὐχ [illegible].

 Δίο

Ὑαλόεν, διαφανές, λαμπρόν. Ὕαλος, παρ' ἀττικοῖς, ὃς ὕελος λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ὕαλος, τὴν ὕαλον λέγεις. Ἀριστοφάνης, καὶ ἀπειπάσομαι ἐστὶν ὕαλις τροχοειδὴς παχύ. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι. ἐκ τοῦ ἐλαίου χεόμενος καὶ θερμαινόμενος, προσάγη ἐν θρυαλλίδι, καὶ οὕτως ἅπτουσιν. ἔτι δὲ ὕαλος θηλυκῶς καὶ διὰ τοῦ α, διὰ τὸ χ. Ὅμηρος δὲ οὐκ οἶδε τὸ ὄνομα, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἤλεκτρος μνήμη, ὕαλος δὲ οὔ.

Ὕαμα, βαλός. Ὑάμπολις, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ὄνομα ἕως τοῦ περὶ Βοιωτίαν, οὐκ ἔστιν ἀκριβῶς εἰπεῖν, οὐ πολὺν ἔχει λόγον παρὰ τοῖς παλαιοῖς. φασὶ δὲ τοὺς ἐγχωρίους καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ σ λέγειν αὐτὴν ὑσάμπολιν. ἡ δὲ γεωγραφικὴ ἀκρίβεια παραδίδωσιν, ὅτι ἀνεμώδεις ἀνωτέρω ῥυθέντος, ὑάμπολις μετωνομάσθη. οἱ ἂν ἐξίκοιντο ἐκ Βοιωτίας ὕαντες. ἑτέρα δὲ αὕτη ἡ ἐν παλαιῷ φασὶν ὑαμπόλεως. ἐν ἄρα τρεῖς ἐντεῦθεν ὑαμπόλεις ἀναφαίνονται. ἀρχαία μὲν αὐτή, ἥτις μετωνομάσθη ἐξ ἀνεμωρείας ὑάμπολις, καὶ τρίτη ἡ παλαιά. ἐν ἄλλοις φασὶν ὁ γεωγράφος, ὅτι ὕαντος τοῦ φωκίδος ὑάμπολιν ἐκτίσθη. Ὕανος, νικαῖος, βλοσυρός, χαλεπός, ὑπτιος.

Ὑανία, τίρβη, μάχη. ὕβρις, ἀγερωχία. Ὑαντία ὀγχηστοῖς, τοῦ Βοιωτικοῦ. ὕαντες γὰρ τὸ πρὶν ᾤκησαν τὴν Βοιωτίαν, ὀγχηστὸς δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας, ἱερὸν Ποσειδῶνος. Ὅμηρος, ὀγχηστόν θ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. ὑάντειον δέ, ἀντὶ τοῦ βοιώτιον. ὕαντες γὰρ Βοιωτίας ἔθνος βάρβαρον. ἔθνος ἐν τῇ φοινίκῃ, ὡς Βοιωτία. Ὕαξ, ὁ οἶαξ, πηδάλιον, ὁ ἀγός.

Ὑαγίλλαι, αἱ ὑπερβεβαίαι βάκχαι, αἱ ἄρξαι. Ὑασιν, ὕεσιν, ὑσὶν, ὑοῖς. Ὑβάδαι, ἔστι δὲ δῆμος τῆς λεοντίδος.

Ὕβαλλεν, ἀντὶ τοῦ ὑπέβαλλεν, αἰολικῶς. Ὕβαλλον δὲ λοῦσιν, αἰολικὴν εἶναι τὴν λέξιν λέγοντες. ἰστέον δέ, ὅτι ὥσπερ τὸ καταβαλεῖν συγκοπὴν ἐποίει διπλασιάσαν τὸ β διὰ τὸ εἰς μίαν, ἤγουν τὸ τ εἰς β, οὕτω καὶ τὸ ὑποβαλεῖν. ὡς γὰρ κατέβαλεν κάββαλεν, οὕτως ὑπέβαλεν ὕββαλεν. Ὑββαλὴς, καταφορής, λαγνός. Ὕβλα, πόλις σικελίας.

Ὕβλαντος, μαλακός. Ὕβλιον, τὸ πυρρόν, καμπύλον, γυρόν. οἱ δὲ ὑβὸς κυρτός, ὕβωμα. Ὑβοί, κυρτοί, καὶ ὕβωμα, τὸ κύρτωμα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑβὸν, ἀντὶ τοῦ κυρτὸν λέγουσι δωριεῖς. Ὑβρίζω, τὸ ἀτιμάζω καὶ τὸ εἰς ἔργα. Ὕβρις, τραύματα, ὕβρισα. Ὑβρίζω σε, ἢ ὑβρίζω εἰς σέ, ὅταν τινὰ τῶν σῶν ὑβρίζω, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπὶ σέ. ὕβρισεν εἰς τὸν δῆμον, ὅθι ὑβριστικὰ ἐποίησεν. Ἀριστοφάνης, τοῦ πλούτου δὲ ἐκεῖνον ὕβριζεν. Ὑβρίζω, κακολογῶ, λοιδορῶ, λοιδοροῦμαι, διαλοιδοροῦμαι, ἐξελέγχω, κωτίλλω, σκώπτω, προπηλακίζω, χλευάζω, σκώπτω, διασύρω, τωθάζω, κακηγορῶ, κακολογῶ, ἐπιπλήττω, κωμῳδῶ, κατὰ σῶμα νοεῖν. Ὑβρίζω, ἔθος ὕβρεως ὕβριν Ἡσίοδος ἀντιτίθησι τῇ δίκῃ, ὡς κατὰ Ἀναξιμένην τὸ ἀδικεῖν. Ὑβριστὴς, ὑπερήφανος, ἀγνώμων. Ὑβριστοδίκαι, οἱ μὴ θέλοντες εἰσαγαγεῖν τὰς δίκας [illegible] ἀττικοῖς. Ὕβρις, ὄρνεον νυκτερινόν. Ὕβρις ἐστίν, ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα. Ὕβρις, οὐ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ πᾶν ἔργον αἰσχρόν. ὑβρισταὶ γοῦν καὶ οἱ κακολογοῦντες. ὑβρισταὶ δὲ ὡς μάλιστα καὶ αἰσχρουργοῦντες. Ὑβώματα, κυρτώματα.

Ὑγγιμος, συλλαβὴ, σελαμίνιοι. Ὑγεία ἀθηνᾶ. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔστι δὲ ἐπώνυμον τῆς ἀθηνᾶς. ἐν δὲ ὑγεία καλεῖται, ὡς νίκη, καὶ ἱππία, καὶ ἐργάνη. Ὑγείαν, τρισυλλάβως οἱ λέγοντες ἁμαρτάνουσι, δέον ὑγίειαν τετρασυλλάβως. μόνως γὰρ οὕτως οἱ ἀρχαῖοι εἰρήκασιν. Ὑγιᾶ ἀρσενικόν, ἢ ὑγιῆ. διὰ τὸ τοὺς ἀττικοὺς ἀεὶ εἰς α τὴν δοτικὴν ποιοῦσιν, ὥσπερ καθ' ὅλας τῆς εὐθείας. τοὺς δὲ κοινοὺς εἰς η. τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν. τῶν οὐδετέρων, τὰ ὑγιᾶ γὰρ φαμέν. ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ χρέος, καὶ κλέος. καὶ ταῦτα γὰρ εἰς α τὴν τε εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχουσι. χρέα γὰρ καὶ κλέα λέγομεν.

Ὑγιάζω, καὶ ὑγιάζομαι. Ὑγιᾶ γράφουσιν οἱ ἀττικοί. καὶ τὸ ἐνδεᾶ, καὶ τὸ εὐκλεᾶ, καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ὁμοίως. τὰ ὑγιᾶ καὶ τὰ εὐκλεᾶ, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐν διπλασιασμῷ ἴσας ἔχουσι φωνήεντα, εἰς α ποιοῦσι τὴν κρᾶσιν. Ὑγιεινὸν τὸ σώματι, καὶ τὸ σῶμα. καὶ ὑγιὴς καὶ ὑγίεια, καὶ ὑγεία. καὶ ὑγιεινὸν φάρμακον, τὸ ὑγιείας ποιητικόν, καὶ ὑγιεινὸν σῶμα, τὸ ἐν ὑγείᾳ ὄν. καὶ ὑγιεινῶς ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἐν ὑγείᾳ διάκειμαι.

Ὑγίεια σώματός ἐστι, συμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων. Ὑγίεια καθόλου ἐστὶν, εὐστάθεια τῶν κατὰ φύσιν διοικουμένων ἢ ἐνεργειῶν. Ὑγίειά ἐστι, διάθεσις κατὰ φύσιν ἐνεργείας ποιητική. Ὑγίεια, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον εἴτε μύρον, εἴτε θαλλὸς, ἡ ὑγίεια.

Ὑγιὴς, τέλειος, σῶος. Ὑγιὴς, ὁ ἐν ὑγείᾳ ὤν, καὶ ζῶν, οἷον ὑγρός. ἔθος δισσὸς ὁ ζῶν, καὶ ἀλίβας ὁ νεκρός. οὕτως Ἡρωδιανός. Ὑγιοῦν, τὸ σωφρονεῖν. καὶ τὸ θεραπεύεσθαι.

Ὑγιῶς, ὀρθῶς, σώως, ἀπαραλλάκτως, ἐρρωμένως, ἐν εἰσὶ ἔμαθον.

Ὑγιᾶναι, φρονῆσαι. Ὑγρὰ κέλευθα, διακρίνει τὰ κατὰ ξηρὰν κέλευθα ἐπὶ γῆς. ὥσπερ οὖν πάλιν καὶ ἐπὶ θαλάσσης ὁδούς. ἡ δὲ κέλευθα μεταπλασμὸν γίνεσθαι φασὶν οἱ παλαιοί, μεταπλασθέντος τοῦ ο. κέλευθος εἰς τὸ κέλευθον, γίνεται δὲ διὰ τοῦτο πολλά. οὕτω δὴ καὶ τοὺς μηρούς, μηρὰ λέγει ὁ ποιητής. καὶ τοὺς ῥύπους ῥύπα. οὕτω καὶ τὰ ζυγά, τὰ δεσμά, καὶ τὰ τράχηλα, καὶ τὰ λύχνα, καὶ δίφρα φασὶν οἱ παλαιοί, μεταβολῆς δὲ γίνεσθαι, καὶ ὁ θεσμός. καὶ ταρταρος παρὰ Πινδάρῳ, καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ, εἰ δὲ τρίτως τάρταρα. Ὑγρὴν κέλευθον, Ὁμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. τραφερὴν δέ, τὴν διὰ ξηρᾶς. Ὑγρὸν ἔλαιον, ὃ καὶ λίπα φασὶν ἐλλειπτικῶς, ὡς ἐν τῷ ἀλειψάμενοι λίπ' ἐλαίῳ, καὶ λούσασθαι, καὶ λίπ' ἀλείφειν, καὶ ἀλοιφὴν λέγει. ἐν τῷ ἀμφὶ δὲ ἐλαίῳ χρίσμαι. ὅθεν δῆλον ὅτι χρεία ἐστὶν ἀλοιφή. ὡς εἶναι ταυτὸ κατὰ πολυωνυμίαν ἔλαιον καὶ ἀλοιφὴν, καὶ λίπα, δῆλον ἐκ τῶν ἐνταῦθα λεγομένων, ὡς καὶ ἐτυχολόγουν οἱ παλαιοί. ὅτι δὲ καὶ θερμοῖς ἐχρῶντο λουτροῖς, ἐν πολλοῖς δηλοῖ ὁ ποιητής. Ὑγρὴν, τὴν οὐράν, Δωριεῖς. Ὑγρὸς, ὁ εὐκαταφερὴς εἰς ἡδονάς. Ὑγρὸν, ὑγιές. Ὑδαλὶς, ὑδρορόη. Ὑδὰς, τὸ ὑδωρ. Ὑδαρεῖς, ὑδροποτεῖς. καὶ ὑδατώδεις, αἱ σαγόνες. Ὑδαταινόμενον, ὑδροειδές. ὡς ἐκλελυμένον τὸ αἷμα, καὶ ὑδατῶδες καθαιρομένους, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὕδατος, ἐκ τοῦ ὕδωρ εὐθείας σχηματιζομένης. ὡς φρέατος, ἐκ τοῦ φρέαρ. Ὑδατόχλοα, αἱ καὶ ὕδατι χλωρὰ λέγεται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ὑδατώδεας, τοὺς ὑδρωπικούς. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ὑδατοτρεφέων, ὑπὸ ὕδατος αὐξομένων, ἢ τρεφομένων.

Ὕδει παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ὕδατι. Ὕδεται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ᾄδεται, καὶ λέγεται. Ὑδέουσιν, ὑμνοῦσιν. Ὕδερον, τὴν ὕδρωπα. Ὕδη, διὰ τοῦ σ φασί τινες πόλιν εἶναι, ἐν ᾗ ὑπὸ ὀμφαλῷ, βασίλειον Λυδῶν, τὰς σάρδεις. Ὕδης, σοφὸς, ὁ ποιητής. Ὑδναι, ἔγγονοι, σύντροφοι. Ὕδνης, εἰδώς, ἔμπειρος. Ὑδνοφύλλος, ὁ ἐπὶ τοῖς ὕδνοις φυόμενος πόα. Ὑδνῶ, τὸ τρέφω. καὶ ὑδνεῖν, τὸ φέρειν. Ὕδρα, ὄφις ἔνυδρος δολιχός. καὶ θηρίον ἑπτὰ κεφαλὰς ἔχον ὄφεως ὅπερ, πολυκέφαλον. Ὑδραλής, ματαιόλογος. Ὕδρα, ὁ ὕδρος ὄφις. οἱ δὲ τὸν χέρσυδρον. Ὑδραῖα, εἰς θυσίαν ἀκραιφνῆ, ξένον, καὶ καθαρόν. Ὑδρανὸς, ὁ ἁγνιστὴς τῶν ἐλευσινίων. Ὑδραίνειν, πότιζειν, ἀντλεῖν.

Ὑδραίνεσθαι, ὕδατι φαιδρύνεσθαι, ὕδατι λούεσθαι, ἐφραινομένοις. Ὑδρηλοί, καθυγροί, μαλακοί, ἔνυδροι, ὑδατώδεις. Ὑδρηλὰ, λουόμενα, ἢ περιβρεχόμενα, ἢ ὕδατι περιχεόμενα.

Ὑδροχόος, ἰχθύας. Ὑδρία κυρίως, τὸ εἰς ὕδωρ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον. Ὑδρίον, ἡ μικρὰ ὑδρία. ὑποκοριστικῶς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑδριαφόροι, μέτοικοι. Ὑδρίσκη, ὑδρία.

Ὑδρορρόη, λάκκοι. Ὑδρόμυλοι, ὑδραλέτια οἱ ἰδιῶται. Ὕδρος, ὄφις. Ὑδροῦς, ὅλως οὕτως ἐκαλεῖτο.

Ὑδροχόας, ὀμβρίας. Ὑδροφορία, ἑορτὴ ἀθήνησι πένθιμος, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις. Ὑδρορρόα καλεῖται, τὸ μέρος τοῦ κεραμίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται, ἢ ὁ κοινὸς τόπος. λέγεται δὲ καὶ ὑδρορρόα. ὡς τὸ, τὸ δὲ εἰς τὰς ὑδρορροίας συμπεσόντες αὐτοῖς, διαθέντες εἰς τοὺς ναούς. καὶ Ἀριστοφάνης, διὰ τῆς ὑδρορροίας. οἱ κύλλοι τέως, δι' ὧν χωρεῖ τὸ ὕδωρ ἐξιόν. Ὕδρος, εἶδος ὄφεως δακετὸς πρὸς θάλασσαν. οὔτε θανάσιμος, οὔτε μὴν ῥᾳδίως ἰάσιμος. Ὕδρωψ, καὶ ὑδερος, εἶδος νοσημάτων. ἐκ μὲν τοῦ ὕδωρ ὑδρωπικός. ἐκ δὲ τοῦ ὕδερος, ὑδερικός. Ὑδῶ, τὸ ὑμνῶ λέγω. καὶ ὑδεῖν,

ξυμνεῖν

[illegible]

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.
ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄, Β΄, Γ΄, ΚΑΙ Δ΄.

Υ [illegible]

ἤδη μικρὰς, κατὰ τὸ κλυδὸς ἱπποδάλμια. Τυτθὸν ὑπ' ἐκ θαλάσσης φέρεσθαι τοὺς κυλινδομένους, ἀορίστως φησὶν Ὅμηρος. Ἀναλχῆσιν δὲ καὶ δακτύλοις μικρὸν τὸ διάστημα. ὅτι ἔφυ γέγονεν ἐν τῷ πλέειν, ὅπερ ἐστὶ πάχος τῶν συλλαβῶν τοῦ νέους ἀδελφούς, καὶ μᾶλλον ὡς τότε ἀδελφοῖς, ἦσε, ὅτε νέοι ἦμεν καὶ τοῦ ἐσχάτου ἀπεχομεν. Ἀρατος δὲ τὸ ὁμηρικὸν παραφράζων φησὶν, ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἀΐδ' ἐρύκει. καὶ τυτθὸν, ὀλίγον. τυτθὸς λέγεται ὁ μαστός. καὶ ὑπομάζια παιδία, τὰ βρέφη. ὅθεν γίνεται τυτθὸν, τὸ ἐπ' ὀλίγον. καὶ τιτθὴν λέγουσι, τὴν ὀλίγην, ἢ μικράν. Τυτῶ, ἡ γλαύξ. Τυφεδανὴ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐπεὶ τυφογέροντας εἰώθασι λέγειν τοὺς παραληροῦντας, καὶ ἀξίους τετύφθαι. Τέφθεῖσι πόθεν κανονίζεται; ἐκ τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς, οἷον τυφθεὶς τυφθέντος τύφθητι. ὅτι δὲ εἰς σ ὀξύτονον ἡ μετοχὴ, διὰ τοῦ ντ κλίνεται, τούτων εἰς θι γίνεται τὸ προστακτικὸν, χωρὶς τοῦ δοθεὶς. ἡ δὲ παραλήγουσα ἡ αὐτή ἐστι τῇ παραληγούσῃ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ὁριστικοῦ. οἷον τυφθεὶς τυφθέντος, τύφθητι ἐτύφθημεν. γνοὺς γνόντος, γνῶθι ἔγνωμεν. τιθεὶς τιθέντος, τίθετι ἐτίθεμεν. οὕτως εἰς ἰνδν ἴθι ἴμεν. κλίνεται γὰρ ὁ παρατατικὸς οὕτως, εἶν εἶς εἶ, ἴδμεν ἴτην, ἴμεν ἴτε ἴσαν. Τυφεδανός, τετυφωμένος. Τυφθεῖεν. ἰστέον, ὡς ἐὰν ἡ μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονον ᾖ, διὰ τοῦ ντ κλινομένη, καθάπερ ἐστὶ τὸ εὐκτικὸν, καὶ εἰς ην λήγει. οἷον λεχθεὶς λεχθέντος λεχθείην, δοὺς δόντος δοίην, στὰς στάντος σταίην. ἐὰν δὲ εἰς σ μὲν ὀξύτονος ᾖ, μὴ κλίνηται δὲ διὰ τοῦ ντ, οὐκ ἔχει τὸ εὐκτικὸν καθάπερ, οὐδὲ εἰς ην λῆγον, ἀλλ' εἰς μι. οἷον τετυφὼς τετυφότος τετύφοιμι. ἐὰν δὲ κλίνηται διὰ τοῦ ντ, καὶ οὐκ ἔχῃ εἰς σ ὀξύτονον τὴν λήγουσαν, ἡ μετοχὴ οὐκ ἔχει τὸ εὐκτικὸν καθαρόν, οἷον τύψας τύψαντος τύψαιμι, λέξας λέξαντος λέξαιμι. Τύφεται, καίεται, καπνίζεται τυφόμενον. Τυφθεῖσαν, μεμαραμμένον. Τύφιον, ὄρος Βοιωτίας. Τυφλῖνος, ἰχθὺς νεκλώδης, καὶ ὄφεως εἶδος.

Τυφλὸς, σημαίνει τὸν ἐστερημένον τῶν ὀμμάτων. τυφλὸς γὰρ κυρίως, ὁ μετὰ τὸ γεννηθῆναι τυφλωθείς. παρὰ τὸ τὸ ἀπολωλεκέναι τὸ φῶς γίνεται, ἢ παρὰ τὸ τύπους τῶν ἰδεῶν ἔχειν. καὶ τυφλοπλαστεῖται τυφλὸς πλαστεύεται. Τυφλουμένων, μικτὴν ἐκ φρενίτιδος καὶ ληθάργου πάθημα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τυφλέω τυφλὸς ἐστέρηον. τυφλώττω δὲ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ τυφλός εἰμι. Ἀριστοφάνης, εἶτα ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ὑπαυτῶ καὶ ὑπαυτῶ, τὸ αὐτὸ σημαίνει. Τυφλώδης, ὁ ὄνος καθεζόμενος. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τυφλῶν ἐνίπρων, τῶν ἀπαλλακτῶν. καὶ ἴσως πέπλασται τοῦτο. φοινικίδος πέλας φανεῖσιν εἰσὶν ὀνείρων. ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται. Τυφογέροντες. οἱ διὰ τὸ γῆρας τύφοι, καὶ τυφεδανοὶ σημαίνονται. οἱ καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα συμβιβάζοντες, διὰ τὸ δεῖν εἶναι ἤδη τύφεσθαι τοὺς γέροντας, ἤγουν καίεσθαι, καπνοῦσθαι. ὅθεν καὶ τυμβογέροντες, οἱ αὐτοὶ καὶ θρόπληκτοι, καὶ σοροπληγοί. Τίφοι, σφῆνες. Τυφόμενοι μέλισσαι, ἀντὶ τοῦ καπνιζόμεναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. εἰώθασι δὲ καπνίζειν κόνυζαν. Τύφος, ἀλαζονεία, ἔπαρσις, κενοδοξία.

Τύφος ἐστὶν, ἔπαρσις καρδίας, ἢ ἔγερσις κουφότητος.

Τυφλότης ἐστὶν, ἄγνοια τοῦ νοῦ, ταῖς τε πρακτικαῖς ἀρεταῖς, καὶ τῇ τῶν γενομένων θεωρίᾳ, μὴ ἐπιβάλλουσα. Τυφρηστὸν, πόλις ἐστὶν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς μεσαλίας. ἀπὸ τυφρηστοῦ βασιλέως. ἢ τυφρηστός τις ὄρος, ἀπὸ τοῦ ἡρακλέος τέφρας. Τύφω, τὸ καίω. Τυφωία, ἡ κατὰ τὴν τυφωία παραβολή, μυθικῶς μὲν ἐναντιουμένους ἔχει τὸν δία, καὶ τὸν τυφωία. ὃν ὁ μῦθος ἑκατογκέφαλον ἀναπλάττει. νικῶντα δὲ τὸν δία λέγει, ἀνθρωποειδῆ μάλιστα. καὶ τοιαῦται πληγαῖς ὃν συμμετέχειν καὶ ἡ γῆ, καταστατεύσασα εἰς αὐτήν. ἡ δὲ μυθικὴ ἀπειλὴ καὶ ὁ κατ' αὐτὴν λόγος, καὶ ταῦτα φησίν. ἡ γῆ ἄρα γαμακτοῦσα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν γιγάντων, διαβάλλει τὸν δία τῇ ἥρα. ἡ δὲ τῷ κρόνῳ τὸν δία ἐξέπει, καὶ αὐτὸς ἰδόντων αὐτὴν ὠά, τοῦ ἰδίου χειρὸς θορῷ, καὶ κατὰ γῆς κείλασαν ἀποθέσθαι, ἀφ' ὧν ἀναδοθήσεται δαίμων, ἀποστήσων τὸν δία τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ὡς εἶχεν ὀργῆς, ἔθετο αὐτὰ ὑπὸ ἀρίμαιον τῆς κιλικίας. ἀναδοθέντος δὲ τοῦ τυφῶνος, ἥρα διαλλαγεῖσα τῷ διὶ, τὸ πᾶν ἐκφαίνει. ὁ δὲ κεραυνώσας τὸν τυφῶνα, τὴν σικελικὴν αἴτνην (ὄρος δὲ αὕτη πυρωδές) αὐτῷ ἐπέθηκεν. οἶδε τὰ μυθικὰ ταῦτα καὶ Πίνδαρος. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ τοῦ μύθου. ἡ δὲ ἀλληγορία, διὰ μὲν τὸν ἀέρα νοεῖ. τυφωία δὲ πνεῦμα ὑπόγειον πυρῶδες καὶ καπνικὸν, ἐκ τοῦ τύφω τὸ καίω ἐσχηματισμένον. ὡς δὲ τυφωεὺς τοιοῦτος ὢν, ἐναντιοῦται πρὸς τῷ διὶ, ὅτε δηλαδὴ ἐκ τοῦ γῆς ἐκπνοαὶ ἐκπαίει, καὶ τὴν γῆν ἀναρρήξας, τὸ ἄσθμα, ἀναχέας τὰ περὶ γῆν. εἶτα καὶ ἐν μετεώροις, τῷ αἰθέρι τῷ δία ἐμπεσὼν, οὐράνιον ἄχος κατὰ τὴν τραγῳδίαν γίνεται. οὐ κατακρατεῖ δὲ εἰς τέλος ὅμως τοῦ διός, ἀλλὰ μαραίνεται, μὴ ἔχων εἰς τὸ πᾶν τὸν ψυχρὸν ἀέρα λέγειν. καὶ οὕτως ἡττᾶσθαι ὑπὸ διὸς λέγεται. ὅθεν οἱ κεραυνοὶ ἐκ τοῦ ἀέρος πίπτουσι. καὶ μάλιστα ἔνθα τυφωνικὰ ἐπιχωριάζει πνεύματα, πόλεμος αὐτὸς ἐστὶν ἔνθα μεταξὺ τυφωέως καὶ διός. τοιοῦτοι δὲ τόποι εἰν ἀρίμοις, καὶ τὰ βαθεῖα, ἔνθα ὁ τυφωεὺς εὐνάζεσθαι λέγεται, τουτέστι διατρίβειν, καὶ αὐτόθι μίγνυσθαι. οἱ μὲν ἄρα εὐναὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, εὐφήμως ὁ τοῦ τυφωέως λέγεται τάφος. ἢ ἀγγείαν ἐκείνου δηλοῦσιν αἱ εὐναὶ, ὥσπερ καὶ τὴν τοῦ ἀχιλλέως τὴν κλίνην. τὸν δὲ τυφωία τοῦτον οἱ μεθ' Ὅμηρον τυφῶνα καλοῦσι. παρ' οἷς καὶ διαιτᾶται, ἀλοητὸν ἐστὶν ὄνομα τοῦ τυφῶς, τὸ μετὰ τοῦ σ, ὁ τυφὼν μετὰ τοῦ ν, ἐν τέλει χωρισομένῳ. οἱ δὲ καὶ τυφάωνα αὐτὸν ὀνομάζουσι, τετραχῶς ἄρα χηματίζεται τὸ δαιμόνιον. τυφωεὺς γὰρ, καὶ τυφάων, τυφάονος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τυφῶν, καὶ τυφῶς. τοιοῦτόν τι, καὶ ὁ ταώς.

Τυφωθεὶς, ἐπαρθεὶς, ὑπερηφανεύσας. Τυφωεύς, Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ. Στησίχορος δὲ, ἥραν μόνην κατὰ μνησικακίαν διὸς τεκοῦσαν αὐτόν. οἱ δὲ τυφωία φασὶ σημαίνειν, τὴν τῶν χθονίων πνευμάτων τὴν ἀναδίδοσιν τὴν ἐκ τῆς γῆς. Τυφῶν, δαίμων ἑκατοντακέφαλος πολεμηθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ διὶ, ὡς φησὶν μυθικῶς Ἀπολλόδωρος. Πίνδαρος μὲν, λέγων ἑκατοντακέφαλος τυφῶνος ὀμβρίμου. Αἰσχύλος δὲ πάλιν περὶ αὐτοῦ φησί, δεινοῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον, ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ στοιχειωδῶς τυφὼν ἐστὶν, ὁ τῦφος, καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχουσα, τουτέστι πολλοὺς τρόπους ἐπαιρομένους. ἀφανίζονται δὲ καὶ πίπτουσι καὶ καταβάλλονται τῷ διὶ, ἤγουν τῷ σώφρονι λογισμῷ. ἢ τυφὼν ἐστὶ στοιχειωδῶς, ἡ μετὰ τὸν τοῦ χάους καὶ τοῦ ἔρεβος διάλυσις, καὶ κίνησις τῶν πνευμάτων καὶ ἐκπύρωσις. ὅτις ὑπερχύθη καὶ ἐπαύθη ὑπὸ διὸς, ἤγουν τοῦ εὐκραοῦς ἀέρος καὶ οὐρανοῦ. μετὰ γὰρ τὸ συμπαγῆναι καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὔρυθμον, ἐπεχύθησαν τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. ἐπὶ δὲ τοῖς κοίλοις καὶ κενωρίοις τόποις. ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῷ σικελικῷ, ἡμέρα μὲν καπνὸς φαίνεται. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τὸν νυκτὸς, πῦρ τοὺς τοῦ ὄρους πέτρας φέρειν καὶ κύλιον εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ μὲν ὅτι ἐν τῇ σικελίᾳ ὁ ζεὺς τὸν τυφῶνα κατετάφρωσεν. οἱ δὲ ἐν λακεδαίμονι, ἄλλοι δὲ ἐν κιλικίᾳ, καὶ ἕτεροι ἐν βοιωτίᾳ λέγουσι τοῦτον τεταφρωθῆναι. Ἀρτέμων δὲ ὁ ἰσομαχὸς φησὶν, ὥσπερ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀναδόσιν, καθάπερ ὑπὸ τυφῶνι καίεται. εἰς ὃ παρ' αὐτῶν οἱ λόγοι συντρέχουσι τοῦ μυθικοῦ, ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων τεταφθῆναι τὸν τυφῶνα. ὁ μὲν Πίνδαρος τῷ τυφῶνί φησιν ἐπικεῖσθαι τὴν αἴτνην. ὁ δὲ Καλλίμαχος τὸν ἐγκέλαδον. ἔνιοι δὲ ἐν πιθηκούσαις φασὶ τὸν τυφῶνα, ἄλλοι ἐν φρυγίᾳ, οἱ δὲ ἐν σικελίᾳ, οἱ δὲ ἐν αἰγύπτῳ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. οἱ δὲ ἐν τῷ ὄρει τὸ κατὰ βοιωτίαν. Τυφῶν, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. τυφὼν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνέμου σφοδρὰ πνοή. ὡς καὶ εὐροκλύδων καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ τύφος, τυφῶν, οὐχ ἡ φλὸξ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι. ὡς Πλάτων ἐν φαίδωνι. καὶ τυφῶνες, πυρώδεις δαίμονες. Τυφὼς ἐκβαίνει, οἷον ἀθρόως ἐκβαίνειν μέλλει. τοὺς δὲ καταιγιδώδεις ἀνέμους, τυφῶς καλοῦσι. τοῦτο ἐστὶ μεῖζον μέλανα ἄνω σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. εἰς τὸν Αἰσχύλον δὲ τοῦτο. Τυφῶς, γῆς μὲν ἐστιν υἱός. ἔχουσι δὲ τοῦτον, ὡς μὴ ἀνθρώποις μόνοις δεινὸν φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. καὶ εἰς ἀλόγων ἰδέας μετέβαλον τὰς ἰδίας, διὰ τὸ ἐκείνου σέβον. ὁ τυφῶς, ὁ κατὰ θάλασσαν ἐφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. εἰσὶ δὲ τρία, τυφῶν, πρηστὴρ, κεραυνός. καὶ τυφωνία, πίσσα ἐστὶν ἐφθὴ ἐν τῷ κακκάβῳ. καίεται

τύκῳ, ἐδιμάξω. Τύλαι, αἱ ἐν ταῖς χερσὶ φλυκταίναι ὡς περὶ τὰ ἴχνη καὶ ἐν τοῖς ὤμοις. Τύλαρος, μάνδαλος.

Τύλιφος, βασιλεὺς ἦν Μυσίας, ὃν πλανηθέντων ὅτε εἰς Τροίαν ἀπήρχετο τῶν Ἑλλήνων καὶ διαπορθούντων τὴν αὐτῶν γῆν ἀντὶ τῆς Τροίας, Ἀχιλλεὺς ἔτρωσε. καὶ πάλιν αὐτὸς οὐ θεραπευόμενος, τοῦ Πυθίου ὁ τρώσας ἰάσεται ἀνειπόντος, παραγενόμενος εἰς Θετταλίαν, τῷ χρησμῷ πεισθεὶς, θεραπείας ἠξίωσε. διασχίζοντα δὲ αὐτὸν ὕστερον, εἰσάγει Εὐριπίδης ἐν δράμασι, πήραν ἔχοντα καὶ προσαιτοῦντα.

Τύλη, τῆς καμήλου ἀπὸ τῆς ῥάχεως, τὸ ἄκρον δέρμα.

Τυλιδὸς, διφθερίον. Τυλίσσω, καὶ ἀνατυλίσσω.

Τύλος, ἀρσενικῶς ἔλεγον τὸν ὦμον τὸν τετυλωμένον, καὶ ἐπυλωμένον, καὶ τετριμμένον, ἐκ τῆς τριβῆς. ὅπερ πολλάκις ἐπὶ τῶν ὤμων γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις, ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. καὶ Τηλεκλείδης, τραχήλου τύλον εἶπε, καὶ τὸν τύλον, ἀπὸ τῆς ἀχθοφορίας γεγενημένον. ἄλλως, τὴν ἀπὸ τῆς ἀχθοφορίας ἐν τῷ τραχήλῳ γινομένην τοῦ τραχήλου σκληρότητα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχθοφόρων ζώων. ἢ τύλον τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ, ξύλον. Τύλος, νενευρωμένη σάρξ. Τύλωμα, τύμμα. Τυλωτὸς, ἐὰν ὕβρεις εἴπῃ, τὸν κέφαλον λέγει. Τυμβάδες γυναῖκες, τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρμακίδας, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς τύμβους διατρίβειν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνερωτᾶν.

Τύμβος, ὁ τάφος, παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. καὶ τυμβοχοεῖ, θάπτει χωστῷ τάφῳ.

Τυμβογέροντα, πέμπτη ἡλικία γερόντων. ὡς καὶ Θεόφραστος, παραλαμβάνει καὶ τῇ διαίτῃ παρηλλαγμένοι. Τυμβοχοῆσαι εἶπεν Ὅμηρος, τὸν τύμβον ἀναχωματίζειν. τινὲς δὲ βαρύνουσι, τυμβοχόη λέγοντες, καὶ ῥῆμα τὸ τυμβοχοῆσαι.

Τυμβεῦσαι χοὰς πατρὶ, ἀντὶ τοῦ τῷ τύμβῳ ἐπεξάξαι τοῦ πατρός. Τυμβεῦσαι τάφῳ, οὐκ ἔχει πλεονασμὸν, ἀλλὰ διὰ πολλῶν πρὸς ἐπίθεσιν τυμβεύματα. καὶ θαλάσσῃ γὰρ τυμβεύεσθαί τις λέγεται βυθισθεὶς ἐκεῖ. καὶ εἰς θηρίων δὲ γαστέρας οἱ καταφαγόντες αὐτόν. οὕτω δὲ καὶ γῦπες τυμβεύουσι κατὰ γαστέρων, ὅσα καὶ ἄλλων ταφῶν ἢ ὑπ᾽ αὐτῶν διασπωμένους, καὶ οὕτω καταπινομένους. διὸ καὶ τάφους ἐμψύχους ἐτόλμησαν τούτους εἰπεῖν αὐτούς. Τυμβωρύχος, λωποδύτης νεκρῶν. Τύμμα, πληγή. Τυπτόμενοι δίκην αἵματος, ἤγουν λαμβάνοντες δίκην αἵματος. τουτέστι, κολαζόμενοι διὰ φόνον. τυπτόμενοι φόνον, ἤγουν φονεύοντες. Τύμπανα, ξύλα ἐφ᾽ οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ. ἢ βάκλα παρὰ τὸ τύπτειν, ἤγουν ξύλα οἷς τύπτονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι. Τύμπανον, ἐκ δερμάτων ἀπὸ γεγενημένον καὶ κρουστὸν, ὃ κατέχουσιν αἱ βάκχαι. Τύμπανον ἐστὶ νόσος, ὑπέρθεσις ἐκ ... σώματος, συμφυσῶσα ... Τυμπανίζεται, πλήσσεται, ἐκδέρεται, ἰσχυρῶς τύπτεται.

Τυμφαῖοι, οἱ Ἠπειρῶται, ἔθνος, καὶ αἴθικες ὁμοίως. ὧν ὁ Ὅμηρος μέμνηται λέγων, Αἰθίκεσσι πέλασσεν. Τυνδάρεος. οἱ καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον, ἐκτείνουσι τῶν λόγων ἀττικῶς, ἀλλὰ παρὰ τῷ ποιητῇ κοινῶς κλίνεται. ὡς δηλοῖ τὸ, Τυνδαρέου κούρη. οὕτω καὶ ἐν Ἰλιάδι, πλεονάσει φησὶν ἄνακτος. ἐν παλαιᾷ ἐν ἰκταλὲς τὰ λεγόμενα φησὶν οἱ ἀττικοί. Τύνη, ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικὸν, πλεοναζούσης τῆς νη συλλαβῆς. ὡς ἐπὶ τοῦ ἐγὼ ἐγώνη, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ τύνη ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικῶς, ἔγνωσται παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ. ὁμοίως τὸ ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικόν, πεζογράφοις ἄχρηστον. Τυννὸς, μικρὸς, τυτθός. Τυννουτοὶ κληδίω, ἐστὶ παρὰ τῷ Λακεδαιμονίῳ, τοσοῦτοι δακτύλους καὶ τὴν παλαιμὴν κυλαίνας, φησὶν ὁ Ἀριστοκλῆς, ἀντὶ τοῦ μικρῷ. Τυντλάζειν, εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν. ἢ ἐπιρραίνειν πηλῷ. τύντλος δὲ ὁ πηλώδης τόπος, ἢ πηλὸς, καὶ τάραχος. ἢ τυντλάζειν, τὸ αὐτὸ λέγειν. Τύξιν, τεῦξιν, παρασκευήν. Τυπάδι, σφύρα. Τυπάζειν, κόπτειν. Τύπαι, ἑορτή τις. Τύπαις, πληγαῖς. Τυπίας, οὕτω καλεῖται τοῦ χαλκοῦ τις τροχός. Τυπῶ, πλάττω, γλύφω. Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω γίνεται. ὥσπερ εἰς τὸ βελτίστον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος, τύπον ποιεῖ, καὶ ... ἀποτελεῖ. τύπος δέ ἐστι, προσδοκωμένη δήλωσις, διὰ μιμήσεως δηλοῦσα τὸ μέλλον ὑποφαίνειν. Τυπὶς, ψοφοῖ, ἀψυχὶς, κροτεῖ, πλήσσει. Τυπεὶς, πλήξας. Τυπτέσθων, καὶ ἀφαιρείσθων, κατὰ συγκοπὴν λέγεται. ἀπὸ τοῦ τυπτέσθωσαν, ἀφαιρείσθωσαν, καὶ ἔστι τῆς ἀκολουθίας ταύτης. Τύπτω, ἱμάσσω, μαστίζω, ξαίνω, παίω, πατάσσω, αἰκίζομαι, ἀλοιῶ, θείνω, δέρω, ταυτὸ σημαίνει. Τύπτομαί σοι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σοῦ. πάντα τὰ μεταβατικὰ ῥήματα, τὰ παθητικὴν σημασίαν ἔχοντα, δοτικῇ προστιθέμενον ἔχει τὸ πρόσωπον τὴν ἐνέργειαν ποιοῦν, κειμένης τῆς δοτικῆς ἀντὶ τῆς γενικῆς, μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως. οἷον τύπτομαί σοι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σοῦ. γέγραπται τῷ δεῖνι λόγος, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ δεῖνος. Τύπτω σοι τὸν δεῖνα, παρ᾽ οἷς τὰ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα ῥήματα, ὅταν ἔξωθεν ἐμφαίνῃ πρόσωπον, οὗ ἕνεκα πρὸς χάριν ἐνέργεια τοῦ ῥήματος γίνεται, δοτικῇ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἐκφέρεται. οἷον τύπτω σοι τὸν δεῖνα, τουτέστι σοῦ χάριν. ἀρδεύω σοι τὸν κῆπον. ἅπτω σοι τὸ πῦρ, ἀμετάβατα. ὡς ὅταν λέγωμεν, οἷον ἥλιος ἡμῖν ἀνέτειλε, καὶ ἄνεμοι ἡμῖν πνέουσι, τουτέστι χάριν ἡμῶν.

Τυπτήσει, κάλλιον ἢ τύψει, καὶ παίσει. Ἀριστοφάνης, οὐ γάρ με τυπτήσεις. Τύπτοισα, ἀντὶ τοῦ τύπτουσα, δωρικῶς.

Τυπάνισμα, χορεία τις. Τύραννος λέξις, ἐπὶ Ὁμήρου ἀγνοεῖται. ἡ καὶ ὕστερον εὑρεθεῖσα ἐπ᾽ ἀγαθοῦ ἐλέγετο. τοῖς γὰρ ἐννόμοις βασιλεῦσι κλῆσις ἦν καὶ αὕτη. ὡς δηλοῖ παρὰ Σοφοκλεῖ Οἰδίπους τύραννος, ἡ μέντοι μεταγενεστέρα χρῆσις διαιρεῖ τοῖς ἀγαθοῖς μὲν βασιλεύσιν, ἐκλεγομένη τὸ τρίτον τῆς παλαιᾶς λέξεως τὸ βασιλεύς, καθὰ καὶ μάλιστα τὸ ἄναξ. τό γε τυραννεῖν, ἀποτάξασα τοῖς μὴ κατὰ νόμον ἄρχουσιν, ἐπέρριψε. σημείωσαι παρ᾽ Ὁμήρῳ οὖν, ὅτι οὐκ ἠξίωσεν ἄνακτα τὸν ἔχθον εἰπεῖν, ἀλλ᾽ ἁπλῶς βασιλέα, ὅ ἐστιν ἄρχοντα. ὁ δὲ ἄναξ, ἐπεὶ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ἀνακῶς ἔχειν τὸ ὑπὸ ... γινομένῳ. ὅ ἐστιν, ἐπιμελῶς. Τύραννός ἐστιν, ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν. Τύραννος, ὁ βιαίως κατασχών. βασιλεὺς δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. τυραννεῖν, καὶ τυραννεύειν λέγομεν. Τυρβάσαι, κυρίως τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι. τυρβάσαι, ἀντὶ τοῦ ταράξαι. Τύρβη, ὀχλήσεις, ὁ θόρυβος, ἢ τάραξις. Τυρβαῖος, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος. Τυρβασία, ἔλκει τὴν αἶγα. Τυρεύω, τὸ μηχανῶμαι ἢ πλάττω. Τυρώ, τόκος τις κλαιομένων.

Τυριάδοι, αὐλοὶ καλάμινοι. Τύρις, ὁ πρόσινος χιτών, ὁ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὸν Βορυσθένη. Τύρις, ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Τυρόεντα, πλακοῦντα. Τυροκνῆστις, μαχαίριον, καὶ χῦμα ἀπίλακον. καὶ ἡ πόλις ἀπὸ γυναικός, οὕτω δ᾽ ὠνόμασαν, εἰ τυροὺς πρώτης συμπηξάσης τὸ γάλα.

Τυρός. παρὰ τὸ τηρεῖν κατὰ ... γάλα γὰρ τυρούμενον ἐστὶν ὁ τυρὸς, ἢ τυρεύω, τὸ κατασκευάζω. καὶ τυρεύεται, καὶ τυροῦται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται, καὶ συμπήγνυται. καὶ τυρωθέντα, παχυνθέντα. Τυροκομεῖον, τάλαρος, ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελείας τυγχάνει. Τυρρηνικὰ σανδάλια, καττύματα ... οὕτω καλεῖται. Τυρρηνοὶ δεσμοί, οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί.

Τυρσηνικὸν πέλαγος, μεταξὺ Σικελίας καὶ ... οὐ καλῶς εἴρηται. Τύρσις παρὰ Λυκόφρονι, τὸ τεῖχος. ἐπεὶ Τυρσηνοὶ πρῶτοι τειχοποιίαν εὗρον. Ἄλλως. Τύρσεις, πόλεις παρὰ Πινδάρῳ, κυρίως δὲ τεῖχος. λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὑρηκέναι. Τυτθὸν, τὸ μικρόν. ἐκ μεταφορᾶς φασι τοῦ ὑποτιτθίου, ὅ ἐστιν ὑπομάστιον βρέφους. ἢ παρὰ τὸ συνεχὲς τοῦ τ εἶτα ... ἐκ τοῦ τυτθὸς γίνεται καὶ τυτθὸς, ὁ μικρὸς ... κατὰ συγγένειαν τοῦ θ καὶ τοῦ δ, ὡς δηλοῖ ἐν ἄλλοις μυρίοις καὶ τὸ προμηθεὺς καὶ ἐπιμηθεύς, γινόμενα ἐκ τοῦ μῆδος. καὶ τὸ μόλις, μόγις. Τύφος, τὸ ἐν ἰτέᾳ εἰκοσιλήμμα. Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως γενομένη δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, παρὰ τοῖς Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ῥείθροις κατέλιπε. τὸν μὲν οὖν ἕνα αἰπόλων ἀφαιρεθέντων αἰτίας τῶν ... πελίον ἔχοντα θολὸν ἔτρεφε. τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον ἐλάκτισεν. ἐπελθόντες οὖν οἱ ἱπποφορβοί, ἀνελόμενοι τὰ παιδία, ἔτρεφον. καὶ ὠνόμασαν τὸν μὲν ἐκεῖ ἐκ συνωφρύος αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν. τὸν δὲ ἕτερον, ἐπεὶ αἶγα κατέλιπε, Νηλέα. Τυρωθέντα, παχυνθέντα, ἀπαγέντα.

Τύχας, ἐπιτυχεῖν. Τυφάνη, ὄργανον ᾧ χρῶνται εἰς τὸ ἀλοᾶν τὸν σῖτον. Τυφλὸν ὀστοῦν, ὅμοιον τῷ κοτύλῳ ...

Τρωὰς, ἡ μὲν τρωική, σημαίνει τὰς τρωϊκὰς ἢ γυναῖκας, ἢ ἵππους. ἡ δὲ δμωαί, τὰς δούλας. καὶ οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι, ὅτι ἐστὶ φῶς τρωὸς, ὡς δμῶς δμωὸς, χωρὶς τοῦ ι. Τρωΐα, ἀρχεδίκη. Τρωγάλια, τὰ τραγήματα. λακωνικά. Τρωγάλιον, δέρμα, τὰς μελιτοκαίδας. Τρώγη, ὀπώρα, τὰ ἐν τοῖς ὀπωρίοις. Τρώγλη, παρὰ τὸ τρώγω γίνεται τρώγλη, τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετρυπημένον μέρος τοῦ τείχους. Τρώγλη, τρώγλη, ζεύγλη. τὰ τῆς [illegible], ἐπιπλοκὴν ἔχοντα τοῦ γ, τῇ [illegible] λέγει. Ἀθηναῖος λέγει. Λυδοὶ δὲ ἀκολούθως τῷ Ὁμηρικῷ, καὶ ὅτι ἡ τρίγλη, φιλογόνοις γονεῦσιν ἐπώνυμος οὖσα, οἱονεὶ τριγονή ἐστι, τρὶς τίκτουσα τοῦ ἔτους. [illegible] δέ φασι τεκοῦσα ἄγονός ἐστι, γίνεται αὐτῇ σκωλήκια ἃ κατὰ τὴν γαστέρα, ἃ τὸν γόνον κατεσθίει. ἔτι δὲ ἐκ τῆς τρίγλης γίνονται βίβλα, φοινικοῦ [illegible] τοῦ [illegible], πικρὸν γίνεται καὶ ἐκ τοῦ [illegible], καὶ ἐκ τοῦ οἶζον λίτρον. καὶ τοῦ φίλτης κύμινον, φίλτης παρὰ Πινδάρῳ.

Τρωγλοδύται, οἱ εἰς τὰς τρώγλας εἰσδύοντες. Τρώγω, ἐσθίω, ἔδω, βιβρώσκω, γαστρίζομαι, δαίνυμαι, δαῖτα χεῦμαι, δαίω, σιτοῦμαι, τένθω, ἐλλαπινάζω. [illegible], δειπνῶ, θοινοῦμαι, ταῦτα ἐν δηλοῦσι. Τρώγω, τὸ ἐσθίω. ἀφ' οὗ τρώξιμον ποιητικῶς, τὸ δυνάμενον βρωθῆναι. καὶ τρώκται, παρὰ Φιλοστράτῳ, οἱ πολλὰ ἐσθίοντες, ἤγουν οἱ κοινῶς φάγοι. τρώγω παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ τρῶ, ὃ βλάπτω, σημαίνει τὸ κατατρώγεσθαι τὰ βαλλόμενα, καὶ μὴ ἐᾶν ὑγιῆ, ἃ ἵνα ἂν τρώγῃ τις.

Τρώγω, ὀνοματοποιΐα ἐστὶ ἐπὶ ἀλόγων τραχύτητα ἔχον, καὶ ἐπιφέρεται πολλῶν πρὸς τὸ ἐσθίειν. ὅπερ ἐστὶ λεπτικὸν μᾶλλον λέγεται. δῆλον ὡς ἐκ τοῦ τρώγειν, οὗ δεύτερος ἀόριστος τὸ ἔτραγον, καὶ τράγος γίνεται. ἴδιον τοῦ βορῶ [illegible]. τὸ τράγος ὡς εἴπερ, φάγος. παράγωγα τοῦ τρώγειν, καὶ τοῦ τραγεῖν, καὶ τὰ τρωγάλια, καὶ τὸ τράγημα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, τὸ τραγηματίζω. Τρῶσαι, ἀντὶ τοῦ βλάψαι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τρῶ τοῦ συγκοπέντος ἐκ τοῦ τείρω. ἐκ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον καὶ τὸ τιτρώσκω, ὁμοίως τῷ γινώσκω παρῆκται, καὶ τὸ τρῶμα. καὶ ἡ τρῶμα ἐπὶ βλάβης, ἰωνικῶς. Τρώσητε, ἀντὶ τοῦ βλάψητε, παρ' Ὁμήρῳ. ἐξ οὗ καὶ τρῶμα, ἡ τρῶσις ἰωνικῶς.

Τρῶες, οἱ τὴν Ἴλιον οἰκοῦντες. καὶ οἱ τὴν Τρωάδα χώραν. Τρώσαι, τραυματίσαι. Τρωθῇ, βλαβῇ, [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τρωθεὶς, πληγείς. Τρωΐζειν, τετρυΐζειν, σιωπᾶν. Τρωΐλον, τὸ παιδὸς τὸ ἰαλβείας καὶ πριάμου. φασὶν ὅτι ἐρασθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ ἀπόλλωνος ἐδίωκεν αὐτόν. προσφυγόντα δὲ τῷ θυμβραίῳ ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀχιλλεὺς ἐβιάζετο αὐτὸν ἐφέλκειν. ὡς δ' οὐκ ἔπαθε, προσελθὼν ἀπέκτεινε τῷ βωμῷ. ὅν φασι καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων, αὐτόθι τὸν Ἀχιλλέα ἀναιρεθῆναι. καὶ οἱ μὲν λεγουσι περὶ τοῦ Τρωΐλου. ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν Τρωΐλον, καὶ βασιλεῖ ἔχοντα τὴν [illegible], καὶ μελαγχολίαν ἐπίσταμαι. οὐκ οἶδα δὲ εἰ ὁ θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ὤν, ὡς βαθυπώγωνα ἐρᾶν. νέος μὲν οὐχ ὁ Τρωΐλος καὶ ὡραῖος, μελαγχρὴς δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρωτικὸς ἀνάξιος. μετὰ δὲ τὴν ἑταίρησιν μόνος ἐφείλετο ὑπὸ τῆς [illegible], συμβάλλει τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ τρίᾳ καὶ αὐτὸν πένθος πολὺ, οἷον ἐφ' Ἕκτορος. Τρωϊκοὶ ἵπποι, οὐχ ἁπλῶς τρωϊκοί. οὐ γὰρ ἔχουσι τὸ ἐξαίρετον οἱ τοῦ Τρώος ἵπποι, ἀλλ' οἱ τοῦ Τρωὸς, οἱ καὶ ἀθάνατοι ἐλέγοντο. Τρώκτη, ἢ γαστὴρ, παρὰ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ τῆς ὀδυσσείας ο. Τρώματι, ἀπωθεῖται, ἀπατεῶν, ἐκ τοῦ σῶς καὶ φαίνειν. τρώκτης, ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς ἅμα ἐγκαταμίσγων. σφόδρα γὰρ ἅμα σύσσαρος, καὶ γελοῖος. ἐκ τοῦ τρώκτης γίνεται καὶ ἀπατεῶνας, καὶ κακουργῆσαι. καὶ Ὅμηρος, οὕτω τοὺς φοίνικας φησί. Τρωκτοῖσιν, ὁμοίως ἐσθιομένοις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τρῶμα φασὶν, οὐ τὴν ἀπλῶς, ἀλλ' ἐν πολέμῳ βλάβην. ἀφ' οὗ καὶ ἐπίτρωμα σύνθετον ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου, ὁ δοκεῖ ἐρωτισμένον ἵνα δηλοῦν τραυματικόν, ἐν τῷ, ἵνα μὴ κατακερματισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐνθυμήματα, ἃ προφέρεται παλαιοῖς ὁ ἰατρός. καὶ τοὺς γαργαλισμούς, ἢ τὰ τραύματα. δῆλον δ' ὅτι ὥσπερ γνῶ γνῶμα, δῶ δῶμα, οὕτω καὶ τρῶ τρῶμα. Τρῶμα, καὶ τρῶμα, ἐπὶ βλάβης ἰωνικῶς. ὁμοίως τῷ βρῶμα βρῶμα. Τρωπᾶσθαι, εἰς τοὐπίσω ἀναστρέφεσθαι, ἀπὸ τοῦ τρέπεσθαι. Τρωπᾶσθαι, τὸ τρο-πᾶσθαι φωνὴν παρὰ τοῖς ἀηδόσιν. τὸ φωνεῖν δὲ ἐκείνης τὴν ἀρχήν, ὡς τὸ τρωπᾶν, ἢ τρέχειν. Τρωπῶ, τρίχας τὴν φωνήν. Τρῶς, γεννᾷ Ἴλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην. καὶ Γανυμήδην μὲν μυθικῶς ἥρπαξεν ὁ Ζεύς. Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα. Λαομέδων δὲ, Πρίαμον. Πρίαμος, Ἕκτορα, καὶ Κασσάνδραν, Κρέουσαν, καὶ τοὺς λοιπούς. Ἀσσάρακος δὲ πάλιν, γεννᾷ Κάπυν. Κάπυς, Ἀγχίσην. Ἀγχίσης, Αἰνείαν. Τρώσαι, πλήξασαι, βλάψασαι. Τρωὸς αἰτιατικῇ χρῶνται ἀντὶ γενικῆς. εἶον, κατὰ ἵππον τὴν Ἀλέξανδρον, ἀντὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου. ὡς Ὅμηρος γυναικεῖα κατὰ μαζὸν, ἀντὶ τοῦ γυναικείας. καὶ σίδας δὲ ἐν οἴχας αὖλος ἄρης ὥστε μεταλλῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων. καὶ Ἰλλιακὸν τραγὸν, ἀντὶ τοῦ Ἰλλιακῶν. καὶ ἀδελφὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ταῦτα δὲ ἐστὶν ἀντὶ κτητικῶν φασίν. οἷον γυναικεῖον μαζὸν, καὶ Τρωϊκὰς εἶχας, καὶ Ἰλλιακὸν τραγὸν, καὶ ἀδελφικὸν αἷμα. Τρώων ἱππικόν, ἀττικῶς ἔχει. τὸ μὲν κοινὸν, τρώων ἱππικόν. Τρῶες, καὶ Δαρδάνιοι, φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς δύο διηρέθη τῶν τρώων ἀρχῶν, ἀπὸ Ἀσσαράκου καὶ Ἴλου ἐκλήθησαν. ὕστερον δὲ ἐκλήθησαν τὸ μὲν ἓν μέρος, ἀπὸ τοῦ Δαρδάνου. τὸ δέ, ἐκ Τρωός. ὅτι δὲ οἱ Δαρδάνιοι καὶ Δαρδάνιοι ἐκ παρανομασίας λέγονται, κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ αἰπολὸς αἰπόλιος, ὀρθὸς ὄρθιος, καὶ τὸ ὅμοιον. τρώεσσι καὶ γυναικέσσιν αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ τρωσί, καὶ γυναιξὶ κοινῶς. Τρώσασθαι, ἐπιτρῶσαι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τρωὸς, παιδός.

Τρώχων, ἀντὶ τοῦ τρέχων, ἀπὸ τοῦ τρωχῶ. οὐ ἡ γραφὴ ὁμοία τῷ τρωφῶ, ἢ τρωχῶ, καὶ τοῖς ὁμοίοις.

ΤΟΥ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ, ΚΑΙ Ω.

Τυ, ἀντὶ τοῦ σὺ λέγουσι δωριεῖς. ὅς τὸ τὺ δὲ ἀττικοῦ, ἀντὶ τοῦ σὺ ἀποκομμένου. καὶ ἀντὶ τοῦ σὺ λέγουσιν αἰολεῖς καὶ δωριεῖς. Τυβηνεὶς, καπηλεύσας. Τύρβη, θόρυβος, τάραχος, εἰκία. καὶ τύργοι, σφόδροι ὑψηλοί, [illegible].

Τυγχάνω, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχω. μετὰ τοῦ ὢν τίθεται ἐν παραλλήλῳ. οἷον φίλος τυγχάνω ὤν, καὶ ἐχθρὸς μοι τυγχάνει ὤν, ἀττικῶς. εὑρίσκεται δὲ, καὶ χωρὶς τοῦ ὢν, ὡς παρὰ ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ παρὰ Λιβανίῳ ἐν ἐπιστολῇ. ὥσπερ οὖν οἱ ἄνθρωποι ἐντυγχάνοντες, ἐξ ἧς ἂν σου ὄντος. γίνεται ἐπὶ τοῦ κυρῶ παρὰ ποιηταῖς, ὥσπερ ἔφαμεν. Τυγχάνω κατηγορούμενος ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. ἢ τυγχάνω σπουδαζόμενος, ἀντὶ τοῦ σπουδάζω. σπανίως τὰ τυγχάνειν παρέχειν, ἢ διαλεγόμενος. Τυγχάνω. ῥήματα βλῶθρα τὰ εἰς ανω, ἅγει τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

Τύδαι, ἐνταῦθα, αἰολεῖς. Τυδεῖ, παρὰ τὸ τυτθόν. μικρὸς γὰρ ὢν τῇ ἡλικίᾳ. Τυδεῦ, οὐκ ἀπὸ τοῦ τυδέα συνῄρηται, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐκ τοῦ τυδέως, καθάπερ ὁρίσαι τοῖς τεχνικοῖς. οὕτω δὲ καὶ τὸ ὀδυσσεῦ, ὀδυσσεῦ ἐστὶν εἰπεῖν, καὶ ἕτερα ὅμοια.

Τύγγα, ὀξυβάφιον. Τυΐ, ὧδε, κρητικῶς. Τυκάνη, ἀπὸ τοῦ τύκω τυκάνη παράγωγον, ἢ ἀλοῶσι τῇ ἀναλχεσαι. ἢ κατὰ μεταφοράν, οἱ κοινοὶ δικέλλαν φασί. Τύκος, ἐργαλεῖον ἐστὶ, ᾧ τὰ λίθους περιτέμνουσι, ἢ ξέουσι. Τυκτῆσι βόεσιν, ὃ ἐστι τετυγμέναις βύρσαις, οὐ μὴν ζῶσι βουσίν, ἀλλ' ἁπλῶς βοείαις, αἳ τρώγονται. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν ζώσιμ λέγει βοῦν τὴν ἀσπίδα, οὕτω ἢ βοῦν ἑπταβόειον ἐπάγουσι, καὶ ἑπτάβοιον, ὅ ἐστι ταυρείαν, τεχνητήν. ἀπὸ δὲ τοῦ τεύχω, καὶ ἡ τέχνη παράγεται. ὥσπερ καὶ τυκτὸν, τὸ αὐτὸ ἐστι κατὰ τὸ τεχνικόν. ἡ ἡ τέχνη δὲ ὁμοίως. ὥσπερ δὴ καὶ ὡς πύλας ποιεῖται, καὶ τράπεζα ξεστὴ κατὰ συνεκδοχὴν τοῦ οὐ, οὕτω καὶ νῦν, τυκταὶ βόες, αἱ ἐκ τεχνῆς. τὰς δὲ βεβυρσωμένας τυκτὰς βόας, καὶ βύρσας, ταυτὸν ἐστι βοῦν ὁλοκαλῆν εἰπεῖν, καὶ βοῦν αὐτὴν, πρὸς διαστολὴν τῆς ζώσης βοός.

Τυκτὸν δάπεδον, ὃ τὸ ἐπιτυκτὸν καθ' ὁμοιότητα τοῦ προτάγματος εἰργασμένον, ὃ δὲ μὴ φύσει ὑπάρχει, ἀλλὰ κατασκευάζεται εἰς τοιουτοτρόπον. Τυκτὸν δάπεδον, δῆλον ὡς οὐκ ἀναγκαῖον τοῦτο ἐν ἄλλοις εἰπεῖν ἢ τυκτὸν δάπεδον, τετυκμένον. φύσει γὰρ οὐδὲν ἂν ἐποίει ἂν, ἀλλ' ἐξ ἐπιτεχνήσεως τυκτὸν ὤν. Τυκτὸν κακόν, ὡς ἐφ' ἡμᾶς αὐτῶν τετυχημένον, καὶ μὴ φύσει ὑμῖν ἐγγενόμενον, καθὰ τὸ ἐσθίειν, τὸ πίνειν, τὸ ὑπνοῦν, καὶ τὰ ἄλλα. ἡ γὰρ φύσις, ὅμως μὲν ἐντεῦθεν ζῷον ἀνθρώπων, εἰ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς μάχιμον μετατεύχει. καὶ κακοτεχνὸς γίνεται δίαιτος.

γονται, ἄγουσιν οἱ ποταμοί, αἱ θαλάσσιαι λίθοι. Τροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας στίχος, οἷον δοῦλος, ὦμος. τροχαῖος καλεῖται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐξ ὕψους εἰς ταπεινὸν ἐκκυλιομένων λίθων, οἳ καὶ στίχον ἂν βαδίζοντα πλασάμενοι. ὃ δεῖ ὡς περιτρέχοντας τοὺς βωμούς, κιόνων μέτρον ᾄδειν. Τροχαντῆρες, πρὸς τὰ ποδάλια. καλεῖται τὸ πρῶτον τοῦ μηροῦ. Τροχαντὴρ, τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις. Τροχάσαι, τρέχειν, δραμεῖν, προλαβεῖν. Τροχιματί, ἐλαύνει. Τροχιαί, αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις.

Τροχίλος, ὄρνεόν ἐστι. λέγεται δὲ παρὰ τὸ τρέχω. Τροχιᾶς, τρεῖας, ἄγγελος, ἀκόλουθος. Τροχιθίζω, ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. Τρόχμαλος, ὁ ἐκ λίθων στρογγύλων, αἱμασιά, ἡ περιοικοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγονται, οἱ μικροὶ λίθοι. οἱ καὶ χάλικες παρὰ Λυκόφρονι. Τροχόεν, τροχοειδές, στρογγύλον. Τροχοί, δρόμοι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τροχὸς στέατος, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ̄, ὥσπερ καὶ τυροῦ ἀπεβέσθησαν, ἤγουν κύκλον εἶπεν. ἐπίκυκλον γὰρ ὁ κύκλος καὶ ἀβαθές, οὗ δίουτος δὲ ὁ τροχός. ὅθεν καὶ εἰκότως ὥσπερ ἐπὶ τυροῦ, καὶ ἐπὶ κηροῦ δὲ τοῦ κατὰ τὰς σφραγῖδας, οὕτω καὶ ἐπὶ στέατος. ἀρχαῖον δὲ ἔθος τροχοειδῶς καὶ τὰ στέατα στρογγύλλεσθαι. ἴσως δὲ τῷ στέατι καὶ πιμελῇ συγχωνεύεται, ὧν διαφοραί. ὅτι στέαρ μὲν τὸ τῶν κερασφόρων, ὃ καὶ θρύπτεται ψυχθέν. πιμελὴ δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων κέρατα. Τροχὸς ἦν, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἀριστοφάνης, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σε ἐκστρεβλούμενον εἰπεῖν, ἃ πεπανούργηκας. Τροχοποιεῖν, τροχοὺς ἁμαξῶν ποιεῖν, ὃ ἄλλοι λέγουσι. Τροχός, παρὰ τὸ τρέχω τροχός, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. ἐπὶ μὲν τῶν ἁρμάτων, ἐκ δίφρου πεσὼν ἐξεκυλίσθη. ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ ἐργαλείου, ἰδιαίτερος. τρόχος δὲ βαρυτόνως, ἐπὶ τοῦ δρόμου. ὁ τροχὸς παροξυτόνως, κατὰ τὸ παθητικόν, ὁ τροχόμενος. Τροχῶσαι, τροχεῦσαι. Τρόχων, δρόμων, καὶ τὰ ὅμοια. Τρύβλιον, εἶδος ὀξυβάφου. ἢ ποτήριον μακάριον. Τρύγα, οἶνον ἀδιήθητον ἀπὸ ληνοῦ. Τρυγαβόλια, εἰς ἀπόρους ξηροὺς ἀπετίθεντο. Τρυγαῖος, ὄνομα κύριον, ὃ ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς προπερισπᾶ. οἱ δὲ λοιποί, ὡς Τίμαιος προπαροξύνουσι. καὶ παρὰ τὴν τρύγα πεποίηται, ἁρμόζον τοῖς γεωργοῖς. Τρυγᾶν, ἐπὶ ἀνθῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ κάλλους, καὶ ἐπὶ παντὸς οὗ ἕνεκα ἀπολαύει τις. καὶ τρυγᾶ. Τρυγῆ, ξηραίνει. Τρυγήρατος, φαισμα λευκός. Τρυγηφοὺς, τρυγώδεις, ὄξος. Τρύγη, ὁ δαψιλὴς καρπός. τὰ πεπανθέντα καὶ κατατετριμμένα ἀπὸ τοῦ τρύχω. καὶ τρύγοιπος, ὁ ὑλιστήρ, παρὰ τὸ ἐκπηδᾶν τὴν τρύγα. Τρυγητήρ, ὁ τρυγῶν, ὡς ἐκτήρ. Τρύγητος, ὁ καιρός. τρυγητός, ὁ τρύγος. Τρύγη, ὁ πυρός, καὶ κριθή, καὶ πᾶς ἄλλος καρπός. καὶ ποιὰ βοτάνη. Τρυγῆλαι, τρύγη. Τρύγαλλος, εἴκασμα μεταλλικὸν κατασκευαζόμενον. Τρύγμα, δίκλωμα.

Τρυγοδαίμονες παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ ποιηταί. ἐπειδὴ τὴν τρύγα χριόμενοι, ἵνα μὴ γνώριμοι γίνωνται, οὕτω τὰ αὐτῶν ᾖδον ποιήματα κατὰ τὰς ὁδοὺς ἁμάξης ἐπικαθήμενοι. διὸ καὶ παροιμία, ὡς ἐξ ἁμάξης λαλεῖ, ἤγουν ἀναισχύντως ὑβρίζει. τοῦτο δὲ ἐποίουν, οἱ κωμικοὶ ποιηταί. ἄλλως, οἱ κωμικοὶ παρὰ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλοὶ τῇ αἰσχροποιίᾳ ἐχρῶντο. κακοδαίμονας δέ, παρ' ὅσον ἀφίεσαν τῶν θείων, περὶ τὸ ποιεῖν τρίβονται. τρύγοιπος, ὁ ὑλιστὴρ ὁ σακκίος. Τρυγῳδεῖν, κωμῳδεῖν. Τρυγών, ἰχθὺς θαλάσσιος. ἔχει τὸ κέντρον δηλητήριον, καὶ ὄρνις, καὶ ὁ τῶν γυναικῶν μίξει, καὶ σύντροφος. Τρυγῶσι, τὰς τρυγώσας. Τρύειν, κατατρίβειν, καταπονεῖν. Τρύζειν, τὸ πολυφωνεῖν, ἢ φλυαρεῖν. ἐξ οὗ καὶ τρυγὼν, ὡς ἡ παροιμία ἐπὶ σκώμματι τοῦ πολυλογοῦντος παραλαμβάνεται. λαλίστερος τρυγόνων τοῖς εἰσόντας καλοῦνται. Τρύζω, ψιθυρίζω, γογγύζω. ἀσήμως λαλεῖ. καὶ ἐπὶ τρυγόνων λέγεται. Τρύζειν μὲν ἐπὶ τρυγόνων, αἳ ἐκ τοῦ ῥήματος γίνονται. τρίζειν δὲ ἐπὶ νυκτερίδων, ὧν καὶ ἴδιον δοκεῖ ὁ ποιητὴς λέγειν, τὸ ἀλλήλαις συνέχεσθαι, ὃ καὶ ἴδιον ὁρμαθοῦ. ὁμοίως δὲ τρίζειν ἐπὶ χιόνος. ὅθεν καὶ χιὼν περιγυδία. Τρύζουσιν, ἐτρύω, τετόριν, ὠλόλυξε. Θεόκριτος, ἁ δ' ὀλολυγὼν τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. ἤγουν ἡ ἀηδὼν ἢ ἄρ ἦσαν ὀλοφυρομένη. Τρύζοντα, καταπονοῦντα, ἐνοχλοῦντα. Τρυηλίς, ζῶον, ῥίσις.

Τρυμαλιαί, τρύπαι. Τρυμαλιτίς, ἀφροδίτη. Τρύμη, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν, ὃν ἡμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρύμη καὶ τρύμην τὴν ὀπὴν φασι. θέλει οὖν εἰπεῖν λεπτολόγος, καὶ πανοῦργος, ὡς τρύπανον. τρύμη οὖν, τρύπανον, ὡς πάντων περιγινόμενον, καὶ τρίψ, καὶ ταλαίπωρος, ἢ τριμάλια. Τρύνας, ἐφίππιος σήμων. Τρύξ, ὁ νέος οἶνος, παρὰ τὴν τρύγην. καὶ γλεῦκος ἀδιήθητον. Τρύξοντα, θέμα μὲν τὸ τρύχω. αὐτὸ δὲ παράγεται ἐκ τοῦ τρύω. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ τρῶ, τοῦ συγκοπέντος ἐκ τοῦ τερῶ, ὃ δηλοῖ τὸ τρυπᾶν. Τρυπᾶν, τρίβειν. Τρύπανον, ὀργανεῖον τεκτονικόν. Τρύπημα, τρῆμα. Τρυπῶ, ἐκ τοῦ τρυπῶμι τρυπῶσι γίνεται αἰολικῶς. διὸ καὶ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ῑ. ἐκτρυπῆσαι κατὰ Παυσανίαν, τὸ μετὰ βίας ἐξελθεῖν. Αἴλιος δὲ Διονύσιος εἰστρυπᾶν φησι τὸ παρεισελθεῖν, καὶ λάθρα μετὰ βίας ἐξελθεῖν. Τρυσίβιον γαστρός, κεκολασμένης, καὶ καταπονούσης. Τρύσιππον, ὃ τοῖς τετριμμένοις καὶ ἀχρείοις ἵπποις ἐπιβάλλεται. ὁ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, τρυσίππιον τετραγωνοειδῶς, ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος, ἐπὶ τῆς γνάθου ὅμοιον τροχῷ. τὸ κῆρυ οὖν τὸ εἴτε τρύσιππον, εἴτε τρυσίππιον, θερμεία, ἢ σημεῖον γηραιοῦ ἵππου, διὰ ἐγκαύσεως. Τρύσαι, τρύχει, ξηραίνει. Τρύσις, νόσος, πόνος. Τρυσμός, γογγυσμός. Τρυσόν, νοσῶδες, λεπτόν, ἀσθενές. Τρυτάνη, ἡ ζυγὸν λεγομένη, ἧς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα, αἱ, καὶ πλάστιγγες. κυρίως δὲ τρυτάνη, ἡ ἀνάγει τὸ ῥάβδον τοῦ ζυγοῦ, αὖθις εἰς τοὐπίσω. Τρυφάλεια μὲν πρὸς διακολῶν ἀφάλου, ἡ ἔχουσα τρεῖς φάλους, ἵνα ἢ τρύφαλος, καὶ τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ῡ, τρύφαλος. ἀνάπαλιν πρὸς τὸ δίφρος, δίφρος ἄφαλος ἐν χρῷ κεῖται, οὐ μὴν καὶ τρύφαλος. τρυφάλεια, ἐπίθετον περικεφαλαίας οὔσης, ἀντὶ κυρίως ἐκείνης λαμβάνεται. Τρύφακτος, ... Τρυφαλίδες, ἢ τρυφαλλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ. Τρυφερός, νέος, ἁπαλός, ὁ ψιλός. Τρυφή, γαστριμαργία, πολυφαγία, οἰνοφλυγία. Τρυφή, παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῶ θρυφὴ καὶ τρυφή, ἡ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶμα. καὶ τρυφᾶν, ἀντὶ τοῦ διακλᾶσθαι. Τρυφὴ ἐστι φιλάδονος λιχνεία, ἢ πλεονασμὸς περίεργος, πρὸς ἡδυπάθειαν ἀεὶ μένων. Τρυφηλοῖς, ἐπιθυμητοῖς. Τρύφος, καλάσιρις, ἔνδυμα γυναικεῖον. Τρύφος, ἐπὶ ἄρτου λέγεται, δύναται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων. ὡς δηλοῖ τὸ τρίχθα καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός. τὸ γὰρ διατρυφὲν, τρύφος ... τρύφος, τὸ κλάσμα. τρύφος γίνεται, ἀπὸ τοῦ θρύπτω. τρυφὴ δέ, ἀπὸ τοῦ θρύπτομαι. Τρυφῶ ἀμεταβάτως, τὸ ἐν τρυφῇ διάγω, καὶ τρυφῶ τοῖς λόγοις. Τρυφῶ, ἐπὶ τοῖς λόγοις, καὶ ἐντρυφῶ τῇ σῇ θέᾳ, καὶ αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ, κατὰ τὴν μερικὴν σύνταξιν. ὡς τὸ ἔσπασα τοῦ ἄρτου, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, μέρος δηλονότι. οὕτω καὶ τρυφῶ τῶν πάντων καλῶν, μέρος δηλονότι. τρυφῶ καὶ τρυφή, τὸ χλιδῶ τὸ χλιδή, Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ, χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Συνέσιος ἐν τῷ περὶ βασιλείας, γαυροῦντα, τὸ χλιδῶντας. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ, τὸ ξῶμα τύμβον οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.

Ἄλλως. Τρυφῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, συντάσσεται δοτικῇ. οἷον τρυφῶ ἐπὶ τοῖς λόγοις, τὸ ἐντρυφῶ τῇ σῇ θέᾳ. Τρυφῶ λέγεται, τὸ ἀπολαύω τὸ ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἀπολαύουσι. τρυφῶ λέγεται καὶ τὸ βλακεύομαι. ἀφ' οὗ ἡ τρυφή, ἡ βλακεία. τρυφῶ ἡ τὸ κυδαλιάζομαι. τὸ τρυφή, ἡ κυδαλεία. Τρυφώματα, θρέμματα, ἁπαλοί. Τρύχεται, καταπονεῖται, κακοπαθεῖ, ταλαιπωρεῖται, ἀπονοῦται. ἐκ τοῦ τρύχω τρύχομαι, τρύχω τὸ δαμάζω. Τρυχηρά, ῥακώδη. Τρυχινοῖς, ῥακίοις. Τρύχνον, τὴν πόαν λέγουσι θηλυκῶς. τρύχνον δὲ σὺν τῷ σ̄, εὐδαιμόνως νύριν.

Τρυχοῦν, καταπονεῖν, ἰσχναίνειν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τρυχόμενος, καταπονούμενος, ὀνειδιζόμενος, δαπανώμενος. Τρύχος, τρύχος, ἐπιτρίβουσι. Τρυαί, κάλλιον ἢ τρυάδες.

χέρνιψιν [illegible]. Τρίμορφα, τρίσημα. Τριώλαξ, ἀγὼν παρθένων δρόμου. Τριόπτης, περιβραχύτατος κόσμος, ὡς μέν ποτε παρὰ τοὺς ὤμους, οἱονεὶ ὁ τρεῖς ἔχων ἴσως, ἢ γοῦν ὀφθαλμούς. Τριχῶς, τρισσῶς, ὥσπερ τελικῶς.

Τριχῶσαι, θάψαι. Τριτομηρίζειν, [illegible], καὶ περιλακεῖν τὰς ὥρας. Τροία τρὶς ἐπορθήθη, πρῶτον μὲν διὰ τοὺς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος. Λύσθαρ, κατέβημεν ταύτην ἀμαξεῖον, ὥς που φησὶν Ὅμηρος· ὡς ἂν πτολίεθρον ἀλαπάξαι ἀμαξόντα ἀντεκταλήσομαι. τρίτον δὲ, διὰ Ἰλίου πορθήσεως τελείως ἠφανίσθη. αὐτὴν δὲ τὴν χώραν ἔλεγον μὴ δύνασθαι ἐλλιπῶς πορθεῖσθαι, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνεγκῶσι, καὶ τὴν ἤδη Ἀχιλλέως συμπόλεμον, καὶ τὴν Φιλοκτήτην, ὅπερ οὖν ἐπράχθη. Φιλοκτήτης δὲ ἀντισαθῆναι αὐτὸν ἐν Λήμνῳ ἀλεξίκακον πρὸς τρίτην, ὑβρισθεὶς αὐτὴν, πρῶτον μὲν κατὰ λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν, καὶ τρίτον τοὺς πόδας βαλὼν ἀνεῖλε. Τροίαν ἱερὰν λέγει Ὅμηρος, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἐκτίσθη. ὅθεν καὶ ἱερὸν πτολίεθρον φησὶν, ὡς Θεόκλυτος λέγεται. Τροιζὴν, πόλις ἀπὸ Τροιζῆνος, ὡς πρόκειται προσίσταται. καλεῖται δὲ, ἀπὸ Τροιζῆνος τοῦ Πέλοπος, ἡ δὲ αὐτὴ πάντα καὶ Ἀφροδισιὰς, καὶ Σαρωνία, καὶ ἡ Ποσειδωνία, ἢ Ποσειδωνιάς, ὥς ἱερά φασι Ποσειδῶνος, ἢ Ἀπολλωνιάς. ἔστι δέ φασι καὶ ἑτέρα ἐν Ἰταλίᾳ μασσαλιωτικὴ, τοῦ δὲ Τροιζῆνος ταύτης λιμὴν ὀνομάζεται ὁ Πώγων. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων, τὸ γένειον, καὶ τὸ ἐκδεδεμένον ἀνδρικὸν πώγωνα. λέγεται παροιμιωδῶς, πλεῦσαι εἰς Τροιζῆνα. ἱστορεῖ καὶ Ἀθηναῖος Τροιζήνιον οἶνον, ὅς λέγεται φησὶν ἀγόνους ποιεῖν τοὺς πίνοντας. λέγων καὶ περὶ τοῦ τῆς Ἀχαΐας ἀμπέλου τί γένος εἶναι, ἀφ' ἧς οἶνος ἐκτρίβεται, ποιεῖν ἐξαμβλοῦν τὰς ἐγκυμονούσας γυναῖκας. Τρομεοίατο. καθὰ καὶ τὸ τρομέοιτο, ἀπορίαν ἔχει διὰ τί μὴ ἐκτείνουσι τὴν ἀρχουσαν, ἵνα ᾖ, ὡς τρέφω τρόφος τροφῶ, νέμω νόμος νομῶ, τρέπω τρόπος τροπῶ. οὕτω καὶ τρέμω τρόμος τρομῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὁμοίαν ἀπορίαν ἔχει, καὶ τὸ δέμω δόμος δομῶ δομέω, ἀλλαχοῦ διαλέλυται ἡ ἀπορία.

Τρομέουσι φρένα, διέσκλη τὸ κατὰ σῶμα τρόμον. Τρομέονται, γίνεται ἐκ τοῦ τρέμω τρόμος τρομῶ, οὐχ ὑπάγεται δὲ τῇ ἀναλογίᾳ τοῦ, τρέπω τροπῶ, καὶ τοῦ τρέφω τροφῶ. ἐκεῖνα μὲν γὰρ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τοῦτο δὲ τῆς πρώτης. τρόμος ἐπὶ δειλίας, ὁμοίως καὶ τὸ τρομέειν. Τρόμος, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τοῦ ὀνόματος εἰδικοῦ. γίνεται παρὰ τὸ τρέμω, τοῦτο παρὰ τὸ θέρμω, τὸ θερμαίνω. Τρόμος, εὐλάβεια, δέος, φυγή. Τρόνα, τὰ θρόνα, ἀγάλματα, ἢ φάρμακα, ἄνθινα. Τρόνοι, πότνιοι, κύμων, ἀρπεδόνη, ἄτρακτοι. Τροπαγὸς, ὁ ἀπηλιωμασμένος. Τροπαῖα, ἢ ἄρσενα δὲ τὸ τὰ τρόπαια, ἔστι τὰ νικητήρια, μὴ μόνον δεῖ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἥρᾳ. ἡ ὥσπερ ὁ Ζεὺς πανομφαῖος, οὕτω καὶ ἡ Ἥρα πανομφαία. ὅς δὲ καὶ γίνεται γένεα. Τροπαὶ ἠελίοιο ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὅθεν ἔσι τροπαὶ ἠελίοιο, ἀντὶ τοῦ καμίνης, ὅρους τοῦ σφαιροειδοῦς πρὸς τροπὰς ἡλίου. ἤτοι πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη τοῦ ὁρίζοντος. ἔστι δὲ τὸ τρέπεσθαι ἐπὶ τοῦ δύνειν κεῖται, δηλοῖ τὸ ἐπὶ ἡλίου λεχθὲν, τὸ ἀπ' οὐρανόθεν προτρέπεται. ἔνιοι δέ φασι σπήλαιον εἶναι ἐκεῖ, δι' οὗ τὰς τοῦ ἡλίου, ὅς εἰκὸς ἐσημειοῦτο τροπάς. ὁ καὶ ἡλίου διὰ τοῦτο σπήλαιον ἔλεγον. Τρόπαιον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, προπερισπωμένως παρείληπται. Τροπαῖον οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι, προπαροξύνουσιν. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, γυναικῶν, οὐκ ἀρέσει οὐ στήσω βελτίστην θ' ἡ τρόπαιον. καὶ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσι τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτου τὸ τριταῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ οὐράνιον. ἔστι δὲ τρόπαιον, ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν τεῖχος, ἢ λίθον μέγαν ἱστάντες, ἐγγράφοντες ἐν τούτῳ ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἔργα διεπράξαντο. ἐκλήθη δὲ τρόπαιον, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γεγενῆσθαι. Τροπαιοῦχος, ἀριστεύς.

Τροπαλισμὸς, μεταβολὴ, ἢ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι. Τροπαλὸν, τραχύ. Τρόπεον ὄχον, ἤγουν ἐστραμμένον τὸν τροπὸν, τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. Τροπέω, ἐκ τοῦ τρέπω. ἀφ' οὗ καὶ ὁ οἶνος λέγεται τρεπτός. Τρόπηλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς νεωρίοις τοῦ ἑορτῆς, ἔθηκεν σκόροδα, ἵνα αὐτῶν ἀπέχωνται ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρου πνέοιεν. Τροπαῖς ἀποσκίασμα, ἀντὶ τοῦ ἀποσκιασμὸς, καὶ ὁμοίωμα, φαντασίας φοβερᾶς. Τρόπηκες, μέρος τῆς κώπης, ὁ τρόπηξ οὐ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες. ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην. Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ὀξυνθείς. Τροπίδια τὰ εἰς τρόπιν νεὼς ἐνδεδομένα ξύλα. Τροπικώτερον, ἀκυρολογικώτερον, ἀναγωγικῶς, μεταφορικῶς, οὐκ ἀληθῶς. Τρόπιν, ὥσπερ ἔλεγεν Ἀριστοφάνης, τὴν ῥίζαν. ἐπὶ τῶν φυτῶν, ὁ τρόπις ἵσταται πρῶτον. ἄλλως, τρόπιν ἀντὶ τοῦ μέρος ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ναυς. οἱ δὲ τὴν ἀρχὴν, ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸ σκάφος. Τρόπις λέγεται, τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται. ὡς περιέχοντα τὸ λοιπὸν, καὶ συνέχον τὰ πάντα. ἐνίοτε ὅλον πλοῖον σημαίνει. Τροποὶ, ὀξυτόνως. ἤδη κοινότερον εἰπεῖν τροπωτῆρες, ἱμάντες οἷς ἡ κώπη πεδᾶται, ἐνείρεται τοῦ ἐδωλίου λεγομένου σκαλμοῦ. λέγεται καὶ ἐπικωπητήρ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπεσθαι, ὅ ἐστι στρέφεσθαι, κάμπτεσθαι, κλώθεσθαι, εἴλεσθαι, γυρεῦσθαι. τρόχος δὲ βαρυτόνως ἐπὶ ἀνθρώπων, ὥσπερ τρόχος κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἄγγελος, ἔτι δὲ ὁ δρόμος. τροχὸς δὲ ὀξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἅρματος καὶ ἀπήνης. Τρόπον ἕνεκα, ἀντὶ τοῦ ζῆθι τὸν τρόπον. Τρόποι, ἦθος, γνώμη, προαίρεσις. Τροποῦσθαι, ἁρμόζεσθαι, μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι.

Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται. τροπὸς δὲ ὁ τροπωτὴρ παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας. Τροπώσομαι, νικήσω, πλήξω.

Τρεῖται, ἰχνεύεται, τύπτεται. Τροῦγοι, δρόμοι, σεῖλοι.

Τροφωνιάδαι λεγόμενοι προκειμένου. Τροφαλίδα, οἱ μὲν τὸν ἐπιμήκη τυρὸν, οἱ δὲ τροχὸν τυροῦ σικελικοῦ. πλακοῦντα? δὲ σικελίαν, διὸ τυρὸν πολὺν καὶ κάλλιστον ἔχει. Τροφεῖς, ὁ τρέφων, τρόφιμος, ὁ τρεφόμενος ὑπὸ τοῦ τροφέως. ὥσπερ ἐγὼ γέγονα τοῦτο τρόφιμος τῶν μουσικῶν παιδεύων.

Τροφὴ, παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πηγνύω, ὁ πηγνύεται καὶ συνάγονται ὑπ' αὐτῆς τὰ σώματα. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς, καὶ παιδείας. καὶ τροφὴν ἀντὶ τοῦ ἀχθὴν, καὶ παιδευθείς. καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας. Πλάτων, τὸν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γένεσιν. τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα, καὶ πόμα λέγομεν. γένεσιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῃ πολιτείας, καὶ ὑπὸ τῶν Σειρήνων χερσὶ τεθραμμένος, ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος. Τροφὸς, χοῖραξ, σκώληξ. Τρόφι, ἀντὶ τοῦ τρόφιμον. ἤδη παλαιὸν πεπηγὸς ἐκ τοῦ τρέφειν. Τροφίμη, δέσποινα, ἢ μήτηρ. Τρόφι κῦμα, τὸ τεθραμμένον καὶ συνεστραμμένον, ὅ ἐστιν εὔτραφές. Τροφιώδες, ἔχον ἐμφερόμενα τινὰ πεπηγότα, παρὰ τὸ τρέφεσθαι ὅ ἐστι τὸ πήγνυσθαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Τρόφιμον, ὁ ὑμεῖς Λακεδαιμόνιοι. ἢ τρόφιμον ἀνθρὸς λακτύλιον. Τροφοῦνται, παχύνονται. Τροφὸς, πατὴρ δεσπότης, ἢ μήτηρ. Τροφόεντα κύματα, ἢ τραφόεντα. γράφεται δὲ διχῶς, τὰ μεγάλα καὶ εὐτραφῆ, καὶ τὰ πεπηγότα καὶ στερεὰ, ἐκ τοῦ τρέφω. ἐξ οὗ καὶ τροφὴ, ἡ τὸ σῶμα συμπηγνῦσα. Ἄλλως. Τροφόεντα κύματα παρ' Ὁμήρῳ, πελώρια ἢ ὄρεσι, ὃ ἐστι σημαντικὸν διὰ τὸ εὐτεκτὸν παραύξησιν. μεῖζον μὲν γὰρ φρικὸς, τὸ ἁπλῶς τροφόεν κῦμα. πλεῖον δὲ, τὸ πελώριον. ἔτι δὲ μεῖζον, τὸ ἴσον ὄρεσιν, ἢ ὥς φησί τις, πέλας ὄρους. Τροφώνιος, ἀνὴρ ὃν παλαιοὶ φιλόσοφοι. οὗτος ἐν Λεβαδείᾳ τῆς Βοιωτίας ὑπόγειον οἴκημα, εἰσελθὼν ἑαυτὸν, ὡς μαντευόμενος ἀπέθανεν. ἐγκαθιστὰς δὲ δαιμόνιον, τὰς μαντείας ἐτέλει. εἰσήρχοντο δὲ εἰς αὐτὸ οἱ χρώμενοι, ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶ μάζας, ἵνα τοὺς ἐκεῖ ἐμφιλοχωροῦσιν ὄφεσι διδόντες, μὴ ὑπ' αὐτῶν δυσχερὲς πάσχοιεν. ὁ δὲ εἰσιὼν ἐκεῖσε, λοιπὸν οὐκέτι ἐγέλα, διὰ τὴν τοῦ χωρίου κατάπληξιν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγελάστων, καὶ σκυθρωπῶν, εἰς Τροφωνίου μεμάντευται. Τροχαδίσκοι, ἐγκυλίσματα. ἀπὸ αἰγείου δέρματος. Τροχαῖα, μέλη ἐν ᾠδαῖς, ἡ ὁδὸς, ὡς ῥίψων. Τρόχαλοι, οἱ ἤδη τῇ ἰσότητι.

Τροχαλὸν, τροχαῖον, τραχὺ, ἢ περιτρέχον. Τροχαλὸν γὰρ ὄντα λέγει Ἡσίοδος, δίνῃ τροχῷ κεκαμμένον, καὶ κεκαμφότα. τρόχαλοι ἰδίως οἱ κόχλακες, οἱ δὲ κρημνώδεις λίθοι

Τρίπους συγκοπῇ αἰολικῇ τοῦ υ. ἔστι δὲ τρίπους κρατὴρ μέγας τρεῖς πόδας ἔχων. Τριπτὴρ, ὁ τῶν σταφυλῶν τριβευτήριον, ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν, ὁ ληνός. Τριπτὴρ τριπτῆρος, πυέλου ἐν σίτῳ, οἷα τὰ ἐπιλήνια. καὶ πόλιν σημαίνει τοὔνομα. Τρίπτυχος, ὁ τρεῖς πτύχας, ἤτοι ἐπιπτύσσεις ἔχων. ἢ ὡς σίδηρος, τριπλοῦμενος, διὰ περίφραξιν πρὸς ἀσφάλειαν. ἔστι δὲ χαλκοῦς πλάκας ὁμοίας πῶς, πρὸς τὸ δίπτυχα, οἱονεὶ δίπτυχα τριάζεται. Τρὶς ὄλβιος, τρὶς μακάριος. ὄλβος γὰρ ἡ εὐδαιμονία. τρισευδαίμων, μακάριος. Τρὶς, ἐπὶ τοῦ πολλάκις. Τρισαλιτήριος, ἁμαρτωλοί. Τρισκελῆ, χαλαῖα.

Τρισπόλιον, βοτάνη τίς. Τρισσοί, οἱ κατὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἱ ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς. κατὰ χεῖρα.

Τρισσὸν, τὸ ὀρθοτιακὸν, τρισσόν. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα, τρισσῶ, τρισσεύσω. Τρισσὸς, εἶδος ὄφεως. Τριστοιχεί, ἐπὶ τρεῖς τάξεις. Τριταγωνιστὴς, ὁ Αἰσχίνης, ὡς ἀδοκιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τῇ τρίτῃ τάξει καταλεγόμενος. Τρίτην ἡμέραν λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, οὐχὶ τρίτος, ἀλλὰ τρίτη. ξενοφῶν, χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ τρίτον ἔτος, οὐχὶ τρίτον ἔτει. Τριτοπάτορες, οἱ πρὸ τοῦ τρίτου πάλαι αὐτοῦ. ἃ ἔστι πλεῖστον φασὶ δος. Τρίτη θεσμοφορίων. καὶ ἅμα μὲν λέγει τρίτην θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τετάρτην οὖσαν ἡμερῶν;

Τριτημόριον, οἱ ἐξ χαλκοῖ. τριτημόριον ἐλέγετο, καὶ ἐπὶ τῆς μοίρας, καὶ ἐπὶ νομίσματος ἀργυροῦ. Τριτογένεια, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ φρόνησις. ἐπεὶ κατὰ Δημόκριτον τρία γίνεται ταῦτα ἐξ αὐτῆς, τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ λέγειν καλῶς, καὶ τὸ ὀρθῶς πράττειν αὐτῇ. τελείας γὰρ ἐστιν φρονήσεως, τὸ νοῆσαι, τὸ εἰπεῖν, τὸ ποιῆσαι, τὸ πάντα καλῶς. ὁ δὲ μῦθος οὕτω λέγει αὐτὴν, ὡς ἐν τρίτῃ μηνὸς γεννηθεῖσαν. ἢ ὅτι ἐκ τῆς Διὸς κεφαλῆς γενομένη. τρίτον γάρ φασι κατὰ τὸ μέσον κρατῆρα κεφαλήν. ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτωνι Λιβυκοῦ ποταμοῦ κεῖται, οὕτω ἀπ' ἐκείνου δηλοῦσι. καὶ οὐ μόνον δὲ καθ' ὃ ἐκαλεῖτο Τριτωνὶς, ὡς γεννηθεῖσα ἐκεῖ, ἀλλ' ὡς τραφεῖσα. ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν τῷ τρίτῳ γενομένῃ, αὕτη δὲ χῶρα καὶ ἡ παρθένος. καὶ γὰρ ἡ τὸν γεννηθεῖσα καὶ ἡ ἐν αὐτῷ γενομένη. ἢ κατὰ τὸ ἀκμαῖον τριτογενής, ἢ τὸ τρεῖς γεννᾶσθαι τοῖς ἐχθροῖς. Τριταγώνεια παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις, εἶδος ὀρχήσεως, ἢ καλεῖται πυρρίχη. διὰ δὲ τὸ ὑπὸ τριῶν ἀεὶ τελεῖσθαι, τριταγώνεια κέκληται. τρίτου γὰρ ἡ κεφαλὴ παρ' αἰολεῦσιν. ἐγεννήθη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. ἐτέλουν δὲ ταύτην τὴν ὄρχησιν, οἱ πρότερον μὲν ὡπλισμένοι, καὶ τὴν ἀσπίδα ἐν πλαγίῳ φέροντες. οἱ ὕστερον δὲ, ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν ἔφερον. Τριτοκείρα, ἡ πάντα συντελοῦσα τὰ εἰς τοὺς γάμους. ἔστι δὲ γενικὰ πλείστα. Τριτομηνὶς, ἡ τρίτη τοῦ μηνός. Τρίτον ἡμιδραχμον, αἱ δύο δραχμαὶ, καὶ τριώβολον. Τριτοπάτορες. Δήμων ἀνέμους εἶναί φασι. Φιλόχορος δὲ, τριτοπάτορας. Φανόδημος δέ φησιν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι, καὶ εὔχονται αὐτοῖς, ὑπὲρ γενέσεως παίδων. ἐν δὲ τοῖς ἐξηγητικοῖς φυσικοῖς, τοὺς τριτοπάτορας, ὀνομάζουσι, τρυβάλλειν, καὶ προβηκότα, θυρωροὺς καὶ φύλακας εἶναι τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανοῦ καὶ γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι. ὀνόματα δὲ αὐτῶν, κότος, βριάρεως, καὶ γύγης. Τρίτος κρατὴρ, Σοφοκλῆς ναυπλίῳ, καταπληκτικῶς ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκίρνων τοὺς κρατῆρας τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον, Διὸς ὀλυμπίου ἢ θεῶν ὀλυμπίων ἔλεγον. τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων. τὸν δὲ τρίτον, σωτῆρος. Τριττάται, Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. καταπεπαυμένοις, τουτέστι, τρίας. Τρίττα, οὕτως ἡ κοινὰς ὀνομάζουσιν. Τριττύς λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, θυσία ἐκ τριῶν ζώων, οἷον δύο μήλων καὶ βοός, ὡς Ἐπίχαρμος. ἢ βοὸς, αἰγὸς καὶ προβάτου, ἢ κάπρου, κριοῦ, καὶ ταύρου. ὁ δὲ τοιοῦτος βούπρωρος φασὶν ἐλέγετο, διὰ τὸ προηγεῖσθαι αὐτῶν, ἐν κρείσσονι τὴν βοῦν. φράζει δὲ ἵνα τριττύαν καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τοῖς βουθυσίαις, ὑν καὶ τράγον καὶ κριόν. ἐλέγετο δὲ καὶ δωδεκαῖς θυσία, ἡ ἐκ δώδεκα ζώων. ἢ δὲ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν δωδεκαΐς. ὡς δὲ καὶ ἑκατόμβη ἐλέγετο, ἡ ἐξ ἑκατὸν. καὶ χιλιόμβη, ἡ ἀπὸ χιλίων. Τριττὺς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττὺς, καὶ ἔθνη, καὶ φρατρίας. καὶ τριττύαρχοι, ὁ ἄρχων τῆς τριττύος. Τρίτων, ῥεῦμα, ποταμός, ῥεῖθρον.

Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ, παρὰ τὸ τρεῖς τὸ φοβεῖσθαι, ὁ φόβου ἐμποιητικός. ἢ παρὰ τὸ ῥέω. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τριῶν γενέσθαι στοιχείων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τρίτων. καὶ γὰρ ἕκαστος ποταμὸς τριῶν στοιχείων μετέχει, γῆς, ἀέρος, ὕδατος.

Τρίτων, πόλις Λιβύης. ἔστι δὲ καὶ Βοιωτίας. λέγεται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ θατέρῳ αὐτῶν γεγενῆσθαι. ἀφ' οὗ καὶ τριτογένεια λέγεται. οὕτω λέγει. οἱ δὲ, ἡ τὸ τρεῖν, ἤγουν τὸ φοβεῖσθαι τοὺς ἐναντίους ποιοῦσα. Τρίτων, θαλάσσιος δαίμων, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης. τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρις οὐρᾶς, δελφίς. καὶ οἷον εἰκὼν, ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος. Λυκόφρων τὸν τρίτωνα, ποσειδῶνα καλεῖ.

Τρίτωνος ἐκβολαῖς, παρὰ Λυκόφρονι. τρίτων ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς ὠνομάσθη. πρότερον γὰρ ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο. δεύτερον, ἀετὸς, διὰ τὸ ὀξέως ἐκρέειν. τρίτον, Αἴγυπτος. ὁ Νεῖλος δὲ νέον ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ νέαν ἄγειν ἰλὺν, καὶ χωροῦν τὸ μίλκιον. Τρίτωνος, Νείλου παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι. πρότερον γὰρ ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος. καὶ τρίτον Νεῖλος. ὅθεν αὐτὸν τρίτωνα καλεῖ. Τριτωνίς, τρίτωνες τρεῖς, Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης. ἐν δὲ τῷ κατὰ Λιβύην, ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

Τριφάλεια, κόρυς ἢ ἔχουσα τρεῖς φάλους, ἤγουν ἀναστήματα. Τριφάσιοι, τριπλάσιοι, τρίφωνοι. Τριφέρμηνεῖς, ἀντὶ τοῦ μαλακὰς τακεῖς. Τριφίλακον νύκτα, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ποιητὴς βούλεται εἶναι τὴν νύκτα, ὅ ἐστι τριῶν φυλακῶν, τριμερῆ ποιῶν αὐτὴν, καθὰ καὶ τὴν ἡμέραν. ὅτι εἶπεν ἑσπέρης, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ. Τρίφυλλα, πολύφυλλα. καὶ πόα δέ τις μηδική, οὕτω καλουμένη. Τρίφυλλοι, οἱ πεντακόσιοι. Τριφυῆ, τριπλοῦν. Τριχὶ, τριχῶς.

Τριχαΐκες, Δωριεῖς. ἐπειδὴ οἱ μὲν εὔβοιαν, οἱ δὲ πελοπόννησον, οἱ δὲ κρήτην ᾤκησαν. ἕτεροι δέ φασι τοὺς πολεμικοὺς, καθ' ὁμοιότητα τῶν κορυθαίολων πολεμιστῶν, οἱ δηλαδὴ αἱ τῆς περικεφαλαίας τρίχες αἴρωσι, τουτέστι σείονται κατὰ τὸν πόλεμον. ὡς ἐκεῖνο, ὡς οὕτω, τοὺς τριχαϊκοπολεμιστὰς, ἀναγινώσκεσθαι καθ' ἑξῆς. ἄλλοι δὲ τοὺς τριλόφους φασὶν, εἰς λόφους τρίχας ἔχοντας. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ κνίσας ὀρχηστὰς εἶπον τοὺς τριχαΐκας. ἐπεὶ καὶ ἡ ἀρετὴ πρὸ τὸν ἄλλα πόλεμον ὀρχήσεως. ὁ δὲ Γεώργιος οὕτω καλεῖσθαι μόνους τοὺς κατὰ πρώτην Δωριεῖς ἱμάτιον, δηλοῖ ὀνομασθῆναι οὕτως ἢ μετὰ φιλοσοφίαν, καὶ ὅτι τρίχινοι αὐτοῖς λόφοι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκ πατρικοῦ ἐλθόντος, τρεῖς ᾤκησαν.

Τριχάνα, ἡ τρίτη φυλακή. Τριχαπτὸν, τὸ βομβύκιον ὕφασμα, ὑπὲρ τὸν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἀπτόμενον, ἢ πλέγμα.

Τρίχες, παρὰ τὴν τραχύτητα, τραχεῖαι οὖσαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζειν ἐν τῇ κουρᾷ. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πλέκεσθαι. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι, καὶ ἀφαιρεῖσθαι συνεχῶς. Τρίχες, διαφέρουσι τῶν ἐρίων. τρίχες γὰρ, τῶν αἰγῶν, καὶ συῶν. ἔρια δὲ, τὰ τῶν προβάτων. Τρίχες, χαίτη, λαχνὴ, λάχνωσις, κόμη, γαλαντία, λεισκαρίων, ὑπαφαλαντίας, φαλάκρα, πλοκαμοί, βόστρυχος. τρίχες αἱ τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ ἐπὶ τριχῶν χρυσοῦ, κτένες, σκυγίδες. Τριχθαδίην, τρισσῶς.

Τριχθὰ, καὶ τετραχθά. ἐκ τοῦ τρίχα καὶ τοῦ τέτραχα γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ θ, διὰ τραχυφωνίαν πλείονα. ὁ δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ὄχθος ὄχθα. ἐν αὐτοῖς γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐξ ἴχνους γινομένοις, πλεονασμὸς τοῦ θ ἐστὶν, ὡς ἐν τῷ ὑποχθόνιον καταχθόνιον. ὃ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται, ἐκ τοῦ χθὼν χθονός. ἐξέτεινε δὲ, ὡς τὸ δυάς. Τριχαΐδες, αἱ χαλκίδες. Ἡρακλέων, μεμβράδες. Τριχίδες, εἶδος ἰχθύων, ἃς θρίσσας καλοῦμεν. ὥστε, ἰσοπλευρὸν ἔχει ὅλον τριχίδιων πεπληρωμένον. Τριχίνεον, παρὰ τὸ τρίχας ὑποκατασπᾶν. τὸ κατάπυκνον, καὶ ἀλγῦνον τὸ σῶμα. Τριχοβρωτοκάμπη, ὁ τοὺς τῶν κεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκων. Τριχόβρωτες, σῆτες, θρὶξ, σκώληξ κατεσθίων τὰς τρίχας. ἐξυβρισμένως δὲ λέγεται, τριχοβρῶτες. Τριχολογεῖν, τὸ τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, ἐκ ταπεινῶν φροντίζειν. Τρίχορδον, ὄργανον. Τριχοκόμος, ὁ τρίχας ἐπιμελούμενος. Τριχορῶντα, ξιφίδια τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα. Τριώβολον, τὸ δικαστικὸν μισθὸν λέγουσιν. ἐπεὶ τριώβολον ἐλάμβανον. Τριώδιον, τριῶν ἡμιμναίων σταθμός. Τριχώδη, ἔργα πολύφυλλα πρὸς χύρασιν

Τρίτατα, καὶ τετράτατα, καὶ τὰ ὅμοια προπαροξύνεται, χρόνου ὄντα δηλωτικά. Τρίζειν, ἐπὶ ψυχῶν λέγει Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, κυνολογούμενον ἐπὶ νυκτερίδων. τρίζω δηλοῖ ὀξύφωνον ἦχον φωνεῖν, καὶ ἐκλαγγὴν ἀφιέναι. Τρίζουσι, τρίζει γενειὰς ἐξήγαγε. Τρίζω, τὸ τὰ σφῶ, τρίζω παράγωγον. δηλοῖ δὲ ὀξύφωνον ἦχον φωνεῖν, καὶ ἐκλαγγὴν ἀφιέναι. ὅθεν ὁ τετριγῶτας, Ἰλιάδος β. Τριήμερος, τριημερία ἀπὸ Ἀκακίων. Τριημιολία ναῦς, μακρὰ ἄνω κατεσκευασμένη.

Τριήρ, ὄνομα, τριήραρχος. Τριηραρχεῖν, τριήραρχον εἶναι. Ἀριστοφάνης, τριηραρχεῖν πλούσιος οὐδεὶς θέλει.

Τριήρεις, πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦσι κάτεργα. Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα, ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τριθαλλεῖς, μεγάλως τὸ θάλλειν αἴτιαι. Τρικλινάρχης, τρικλινάρχου, ῥαβδουχός. Τρικλίνιον, ... Τρικέφαλον γερυονεῖα. οἱ μὲν γηρυόνην τὸν χειμερινὸν ὠνόμασαν καιρόν. οἱ δὲ, τὸν χρόνον. ἔλεγον γὰρ καὶ τοὺς τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν αὐτόν. τά τε ἐνεστῶτα, τά τε ἐσόμενα, καὶ τὰ παρεληλυθότα. ἢ τῶν σελήνης. ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ Ἑκάτῃ, τρίμορφος δὲ ἐστιν ἡ θεός. ἔστι δὲ ὁ γηρυόνης καλλίρρόης τῆς ὠκεανοῦ καὶ χρυσάορος. Στησίχορος δὲ ἓξ χεῖρας ἔχειν φησί, καὶ ἓξ πόδας, καὶ ὑπόπτερον εἶναι. Τρικέφαλος, ὁ Ἑρμῆς λέγεται. ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδούς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν τῇ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός, τῇ δὲ αὕτη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ὁ δὲ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, Προκλείδης. Τρίκκη, πόλις Θεσσαλίας. ἀπὸ Τρίκκης θυγατρὸς μὲν Πηνειοῦ ποταμοῦ, γυναικὸς δὲ Ὑψέως. ταύτην Τρίκκαλά τινές φασιν νῦν καλεῖσθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ Τρίκκαλα συλλήβδην δὲ ἐνέστι πόλιν Σικελίας ἱστοροῦσι. περὶ δὲ Τρίκκαν κατὰ τὴν Γεωγραφίαν ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ ἀρχαιότατον, ἐπιφανέστατον, ἱμερόν ... καὶ τὸ περὶ πίνδον χωρίοις.

Τρίκυμία, τριόφθαλμα, πολύκλυστα. Τρίκκος, ὀρνιθάριον. καὶ ὁ βασιλεύς, ὑπὸ ἐλαίων. Τριπόλευθον, τριμισμεναιόν. Τριπλάνητος, ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος. καὶ καταχωσθεῖσα. Τρικόρυθος, ἀνδρεῖος ἥρως. Τρικότυλος οἶνος, οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται. Τρίκυρος, ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκαθαρμένος παῖς. ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκαθαρμένος.

Τριακτήρια, ἡ θυσία, θυσία, ἐνιαύσιο. θύεται δὲ πάντα τρία, καὶ ἔνορχα. Τριττύα, τριάδα. θυσία κάπρου, κριοῦ, καὶ ταύρου. Τρίκυλα, πολλὰς δεόμενα λιτανείας.

Τρικυμία λέγεται, ὅταν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρία κύματα εἰς ἓν συνέλθῃ. καὶ τρικυμία ἡ σφοδροτάτη καὶ δεινοτάτη τῆς θαλάσσης ταραχή. παρὰ τὸ τρίω τὸ φοβοῦμαι, καὶ τὸ κῦμα, ὁ ἐκ τοῦ κυμαίνειν φέβος. Τρίλλιστος νύξ, ἐν δυσὶ κατὰ λιτὰν τῶν ἀναγράφων, ἡ πολυλιτάνευτος. ἐκ τοῦ τρία, ὃ δηλοῖ τὰ πολλά, καὶ τοῦ λίσσεσθαι, τοῦ παρακαλεῖν. καὶ ἡ λιτὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος γενομένη, εἰ μὴ ἄρα ἐκ τοῦ λίτου παράγεται, ὑποκολλῶ ἐκείνων. Τρίλλιστος, πολυλιτάνευτος. Τρίμιτοι πυροί, οἱ ἐπταμηνιαῖοι λεγόμενοι. Τρίμιτον, τὸ συνυφανθὲν ἱμάτιον.

Τρίμισκον, ἱμάτιον ἀσύνδετον. Τριμίτια, ὑφάσματα τρίμιτα. Τρίμμα, ὁ ἀρωματίζων. τρίμμα ἐν γράμμασι γεγυμνασμένον, καὶ ἐν δικανικοῖς ἀγῶσι. Τρίμμα, Ἀριστοφάνης. περιτετριμμένος ἐν λόγοις, καὶ ἐν τοῖς πράγμασι. Τρίμορφος Ἑκάτη, παρόσον μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ ἅδου. Τρίμνον, τριῶν μνῶν ἄξιον. Τριναρία, ἡ Σικελία. διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν, Πάχυνον, Λιλύβαιον, καὶ Πέλωρον. ὅθεν Τρινάκριον πέλαγος. Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν ἄξιος, εὐώνητος. Τρίοδον, μέρος τι παρὰ Ταραντίνοις. Τρίοδοι, καὶ τριόδους πλατυωνικοῦ, ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδούς, καὶ τρίκωμα. Τριολύμπιον ἅρμα, τὸ ἐκ τριῶν ὀλυμπιάδων ἐξαγόμενον. Τριόρυχον δόρυ, ἤγουν τρίαινα, παρὰ Λυκόφρονι. Τριοπολίς, δεσμὸν σκηρόδων. Τριόντιον, ἡ ἀπόληξις χώρα τοῦ ἀνθρώπου. ἀπὸ τρίωνος τοῦ παρ' ἑαυτοὶ χθονός.

Τριόπιον, ὁ αὐλός. καὶ ἱερὸν, ἔνθα ἑορτάζουσι. Τριόροφα, τρίστεγα. Τρίοψ, ὁ ἀπὸ τῆς πεντηκοντάδος ἐν Δελφοῖς τρίποδος. Τριόρχοι καὶ τριόρχαι, καὶ κορυφοὺς, καὶ μονοπατελίδας, ἤγουν μέλας καὶ ἁλιαιεὺς, καὶ περκνὸς, εἶδος ἀετῶν.

Τριόρχης, ὄρνεόν ἐστιν. Ἀριστοφάνης, ἡ δὲ θεὸς ἐπὶ τοῖσιν ἐσθ' ἡμῖν τοῖς τριόρχαις. καὶ τρίορχος, εἶδος ἱέρακος.

Τριπαία, ἡ ἐνεστῶσα πνοή. οὕτω Σοφοκλῆς εἴρηκε. Τριπατρεῖς, οἱ τρὶς γενόμενοι. Τρίπαλαι, πάλαι τριπάλαιον, βεβαιοῦσι. Τρίπλακα μὲν μαρμαρέην ἀσπίδα ἔφη Ὅμηρος, ὅ ἐστι τρίπτυχον κατὰ τὰς πλάκας. Τριπλῆ, τετραπλῆ, τριπλασίονα, καὶ τετραπλάσια. Τρίποδι χρῶνται ἀπόλλων μαντευόμενοι, διὰ τοὺς καιροὺς τῶν πραγμάτων. ὅς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα. τινὲς δὲ οὕτω φασὶν κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς ἐν Μιλήτῳ τινὸς μισθῷ βόλον ἔρριψαν. ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. συμβέβηκε γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τοῦ δικτύου. ἐφιλονείκησαν οὖν περὶ αὐτοῦ οἱ μὲν ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπρακότες οὐ τρίποδα. οἱ δὲ ἀγοράσαντες τὸν βόλον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν, καὶ πᾶν ὅτι τύχοι ὠνησάμενοι. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὖθις ταῦτα, ἐρεῖται μιλησίοις, τρίποδος πέρι φοῖβον ἐρωτᾶς, ὃς σοφίῃ πάντων πρῶτος, τούτῳ τρίποδα δοῦ. προσενεγκόντων οὖν αὐτῶν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς ἕκαστος δὲ τοῦτον πάντων σοφὸν εἶναι. διὸ καὶ ἐγνώκασιν ὡς σοφωτέρῳ πάντων ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι. ὅθεν φασὶν ἐχρημάτιζεν αὐτῷ μέχρι τὸν τρίποδα. χρῶνται δὲ ἐπὶ τὸ τρίπος, ὅτι Ἀλκαίου ἡ ὅλη, καὶ οἱ ἀδόμενοι χρησμοὶ τόμοις. ἐν δὲ τρίποδι ἐν Δελφοῖς εὑρίσκεται τὸ μαντεῖον, Διόδωρος ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῆς ἱστορικῆς βιβλιοθήκης, οὕτω πῶς φησιν. ὄντος γὰρ χάσματος ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, καθ' ὃ νῦν τὸ ἄδυτον, καὶ περὶ τοῦτον γενομένων αἰγῶν, διὰ τὸ μήπω κατοικεῖσθαι τοὺς Δελφοὺς, ἀεὶ τῷ χάσματι τὴν προσιοῦσαν καὶ προσβλέψασαν αὐτῷ, σκιρτᾶν θαυμαστῶς, καὶ προΐεσθαι φωνὴν διάφορον ἢ πρότερον εἰώθει. τὸν δὲ ποιμένα θαυμάσαι, καὶ προσελθόντα τῷ χάσματι, ταὐτὸ παθεῖν ταῖς αἰξί. καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τῆς δὲ φήμης διαδοθείσης, πλείους ἀπαντᾶν ἐπὶ τοῦτον τὸν τόπον, καὶ τοῖς πλησιάζοντας ἐνθουσιάζειν. δι' ἣν αἰτίαν θαυμασθῆναι τὸ χρηστήριον εἶναι τὸ χωρίον. καὶ πολλῶν ἀφανιζομένων διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν, προφῆτιν μίαν καταστῆσαι. ταύτῃ δὲ κατεσκευάσθαι μηχανὴν, ἐφ' ἣν ἀναβαίνουσαν ἀσφαλῶς μαντεύεσθαι, ἔχουσαν τρεῖς βάσεις. ἀφ' ὧν αὐτὴν τρίποδα κληθῆναι. θεσπίζειν δὲ, τὸ ἀρχαῖον παρθένον λέγεται, διὰ τὸ ἄγνον. ὕστερον δὲ, Ἐχεκράτους τοῦ Θεσσαλοῦ ... χρησμολογούσης ἐρασθῆναι διὰ τὸ κάλλος, καὶ συναρπάσαντα βιάσασθαι τοὺς Δελφούς. διὸ νομοθετῆσαι γυναῖκα πεντήκοντα ἐτῶν παρθενικὴν σκευὴν χρησμῳδεῖν, καθάπερ ὑπόμνημα τὸ τῆς παλαιᾶς προφήτιδος. οἱ δὲ τρίποδες, διάπυροι ἐσχισμένοι. Τριπόδων οἱ μὲν ἐμπυριβῆται, οἱ δὲ αἴθωνες ἐπικαλοῦνται, ὡς πυρὶ αἰθόμενοι, καὶ οὕτω χρώμενοι. οἱ δὲ ἀναθηματικοὶ, πρὸς κάλλος ἀνακείμενοι ἔμπυροι, ἢ ἄπυροι, ἀχρανεῖς πυρὶ φυλαττόμενοι. οὓς ἀπύρους ἐντανυστὰ φησὶν ὁ ποιητὴς, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐμπυριβητῶν. ἕτεροι δὲ ἀπείρους μὲν νοοῦσι τοὺς μήπω πυρὶ ὁμιλήσαντας. αἴθωνας δὲ τοὺς ἤδη πυρωθέντας. λέβητας δὲ ἑτέρους ἐντεῦθεν τριπόδων, ὡς δηλοῖ σαφῶς ἐν Ὀδυσσείᾳ. λέγεται. ἄλλως, αἴθωνα διὰ τὸ ἐκ τοῦ χαλκοῦ λαμπρὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω. ὅτι δὲ ἑκατέρω λεβήτων οἱ τρίποδες, δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ι. ἑπτὰ μὲν ἀπύρους τρίποδας. αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, πρὸς τοῦ βασιλέως ὑπισχνεῖται τῷ Ἀχιλλεῖ. Τριπολίμβος ἀγὼν τελεῖται παρὰ τοῖς Ῥοδίοις. ἐγκωμιαστικῶς δὲ ὁ Πίνδαρος τὸν ἀγῶνα ἡλίῳ τελούμενον εἰς τὸν τελίμαχον μετήγαγε. τελεῖται γὰρ, μηνὸς γορπιαίου εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ. ἀπέχει δὲ τῆς νουμηνίας ἡμέρας ιζ. ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες. ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται. Τρίπολις, εἶδος πίμματος, ἡ πόλις. Τρίπολος νειὸς, ἡ τρὶς ὀργωμένη. πολεῖν γάρ φασι τὸ ἀναστρέφειν. καὶ ὅρα, ὅτι τὸ μὲν πολεῖν, διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ τῷ ποιητῇ. ὥσπερ τὸ πωλίσκος, καὶ ἡ πῶλος γῆ. ἡ δὲ τρίπολος διὰ τοῦ ο μικροῦ. Τρίπολον γὰρ ἔφη ὁ ποιητὰς, διδάσκων οὕτω χρῆναι τὴν γῆν τέμνειν. ἔαρι μὲν γὰρ πολεῖται, καθ' Ἡσίοδον. θέρους δὲ, νεᾶται. ἐν τρισὶ περὶ αὐτῶν καιροῖς, ὅτε τοῦ σπείρειν καιρός. ὅτι δὲ καὶ εἰς πλεῖον βουλογεῖται, πολλαχοῦ ἡ πεῖρα δηλοῖ. Τριπτυχεῖται, ἑορτὴ Λακεδαιμονίων.

Τρίπυλ

χὴν, πόλις θετταλικὴ ὑπὲρ τῆς οἴτης, κληθεῖσα μὲν ὑπὸ ἡρακλέους, ἐπονομασθεῖσα δὲ διὰ τὴν τραχύτητα. ὄνομα δὲ ὄρους ἐστί. τοῦτο δὲ γράφεται καὶ ἄλλως οὕτω. ἡράκλεια, λακεδαιμονίων κτίσμα, τραχὶν πρὶν καλουμένη. διεῖχε δὲ τῆς ἀρχαίας τραχῖνος περὶ ἓξ στάδια, πρὸς ταῖς θερμοπύλαις ὄντος τῆς πόλεως, περίκειται δὲ ἡ τραχίν. μάλιστα δὲ, διὰ τὸν ἡρακλέα, ὃς ἐκεῖ που ὤχετο πυρὶ ἀνωτάτω ἐπιρρίψας ἑαυτόν.

Τραχὺς, ὁ τραχύς. Τραχὺ νόημα, σκληρὸν νοῦν.

Τρία, κατὰ τὸ πολλοῦ τοῦ πρεσβεῖα(?). Τρία θερμάντης(?). ἀλίκρες(?) τὰ τοῦ θερμάντου ἐπιζήμια ἐκτέθεικεν. Τρίαινα, δόρυ τρεῖς ἔχον ἀκμάς. Τριαινατῆρος, ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶντος. Τριακοντούτης ἄνθρωπος ἀττικοί, οὐ τριακονταέτης. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀριθμῶν ὁμοίως. Τριακοντάδας(?), τοὺς πένητας λέγει Ἀριστοφάνης, καὶ κατατριακοντάσαι(?), ὡς συνουσίαν λαβεῖν, ὡς ἐν ἱππεῦσι. Τριακὰς, πέρτα(?) λαμβάνοντος τριάκοντα, ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι. Τριὰξ, τριακάς. Τριὰς ἐστὶ, κατὰ μὲν φυσικὴν ἀκολουθίαν, μονάδων σύνθεσις. κατὰ δὲ τὴν θεϊκὴν οὐσίαν, ὑπεραρίθμιος ἔκθεσις. Τριακάς. τοῖς τετελευτηκόσι(?) ἡ τριακὰς ἡμέρα, ἡ μετὰ θάνατον. καὶ ἐλέγετο τριακὰς, ὡς Ἰσαῖος(?) ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀπίου(?) κλήρου δηλοῖ. Τριακάδας, ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τὴν ἡμέραν καλοῦσι. Τριακάστιοι(?), οἱ ἄρραμοι(?), καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν. Τριάζειν, τὸ νικᾶν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, τῶν ἐν τοῖς τρισὶ πάλαις τὴν νίκην ἀποφερομένων. καὶ ἀτρίακτος, ὁ ἄηττος. Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστικοὶ, ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν. ἢ τὸ τρὶς καταβληθέντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, καὶ δόλιχον. Τρίβακος, ἡ τρίβη.

Τρίβωνος(?), ἱμάτιον. Τρίβωνα(?), λήκυθον. Τριβαλλοί, οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀνάγωγοι(?) διατριβόμενοι. οἱ δὲ, τοὺς εἰκαίως τοὺς βίους κατατρίβοντας. Τριβὴ, διατριβὴ, ἡ βραδυτής. Τρίβολα, τραχέα, κεντρώδη(?). Τρίβολοι, ἀκανθώδεις εἶδος. ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς ἐντιθέμενον. Τρίβολον ἤκουσα, τρίπτην(?). Τριβόντου(?), λεοντῆ(?), ἢ φανερὸν πεποιηκότος(?), ἢ λεῖον. Τριβολεκτράπελα, ἐκ τοῦ τρίβειν καὶ ἐκτράπελος σύγκειται. ἀντὶ τοῦ σκληρὰ, καὶ ἀκαίδευτα(?), καὶ ἀπόβλητα, καὶ ἀνώμαλα. Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω. ἡ κατατετριμμένη ὁδός. ἢ παρὰ τὸ τρῶ(?), τὸ καταπονῶ, καὶ τὸ τρίβω.

Τριβοῦνος, ἔμπειρος. Τρίβω, προστρίβομαι δὲ μέμψιν, καὶ ἀποτρίβομαι τὴν κατηγορίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύομαι.

Τρίβωνα, ἀλισμόν(?). Τρίβων, τολὴν(?) ἔχουσα σημεῖα, ὡς γράμμα. Τρίβειν, εἴρηται παρὰ τὸ στίβειν. διὸ καθὰ τρίβεται περὶ τοσοῖ(?) βοῶν, οὕτω στίβεται ἐκεῖνο ποσὶν ἵππων. ὅθεν καὶ τοῦτον στίβον καὶ τρίβον εἰπεῖν. τὸ μὲν ἐκ τοῦ στίβειν, τὸ δὲ ἐκ τοῦ τρίβειν. ὃν ἀνάπαλιν ὁ ἄστιβος ὁδὸς, καὶ ὁ ἄτριπτος. ἑρμηνεία τῆς λέξεως αὕτη. τὸ δὲ τρίβειν, ἔοικεν ὀνοματοπεποιῆσθαι καθ' ὁμοιότητα τοῦ τετρίγαι δι' ἀρκοῦντα(?). καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίβειν, ὥσπερ τρίβος ἡ ὁδός. καὶ τρίβων τρίβωνος, τὸ τετριμμένον ἱμάτιον, οὕτω καὶ τριβακὸς καινότερον, ὁ ἐντριβὴς πράγμασιν. ὁ δ' αὐτὸς καὶ τρίβων τρίβωνος ἀττικῶς. ὡς τὸ, καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. τοῦ τοιούτου δὲ τρίβων σύνθετον, καὶ τὸ συντρίβειν. οὗπερ σημασίαι πολλαί. αἱ μὲν κοινολεκτικῶς, αἱ δὲ κατὰ μεταφοράν. τὸ δὲ ἐπιτρίβειν ἐνθένδε ἐστὶ, καὶ αὐτὸ φαυλότερόν τι τοῦ συντρίβειν σημαίνει. ὃ δηλοῖ καὶ τὸ σύνθετον ὁ ἐπίτριπτος. ὅτι δὲ καὶ τοῦ χρόνου τὸ τρίβειν οἰκεῖται(?), οἷα δηλαδή(?) ἐστι. τρίβειν γὰρ λέγεται χρόνον, καὶ συνθέτως χρονοτριβεῖν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ οἰκότριβες, οἱ οἰκογενεῖς δοῦλοι, διὰ τὸ ἐγκαρτερεῖν(?) (ὥς φησιν ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης) οἴκοι, καὶ κατατετρῖφθαι. μετενήνεκται δέ φησιν ἀπὸ ἱματίων ἢ πραγμάτων ἢ τινῶν ἄλλων χρείων σκευῶν. τοῦ δὲ ῥηθέντος ἐπιτρίπτου, παρωμοίωται. καὶ τὸ παρὰ τοῦ κωμικοῦ τρίμμα, συγγενὲς ὂν τοῦ ἐξ ὀπτῆς(?) λίθου κρυσταλλοῦ(?). οὐ τριβόμενον, τοιαῦτα κατασκεύασται(?). φασὶ γοῦν λέγειν, γεγονόσι τρίμμα κρόταλον. τὸ δὲ τρίβειν χόλον, οὐ μακρόν ἐστιν, οὐδὲ τὸ μὴ διατρίβειν ἐμὸν χόλον. Τρίβων, ἔμπειρος. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Τριβωνιζόμενοι(?), οἱ τρίβωνας ἐμπεπονηκότες(?). ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες(?) τρίβωνας εἶναι πραγμάτων. τρίβος γὰρ, ὁ ἔμπειρος. καὶ εἰ(?) τριβωνέστερα τὰ βιβλία, καὶ ἀκριβέστερα.

Τριβώνιον, τὸ παλαιὸν καὶ τετριμμένον ἱμάτιον λέγουσι. τὸ γὰρ τρίβωνα(?) ἱμάτιον, οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀττικοί. ὅπως δὲ ταῖς τρύφαις(?), ὥσπερ καὶ ὦτα οἱ ὀφθαλμοί, ὑποκοριστικὰ(?) γάρ ἐστι. Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν τολὴν(?), ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμμάτια. τρίβων γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ὅλα τετρῖφθαι ἐκ διαφόρων. Τρίγωνον(?), εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις.

Τριτογένεια, ἡ ἀθηνᾶ μυθικῶς. ὅτι ἐν τρίτωνι ποταμῷ λιβύας ἐγεννήθη. ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν, κἂν οὐ μυθικῶς, διὸς θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια. καὶ Αἰσχύλος μυθικῶς εἶτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου τρίτωνος, ἐν τόποις λιβυστικοῖς. ἢ ὅτι κατὰ Ἐρατοσθένην, τρίτη τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη. διὸ παρὰ ἀθηναίοις, ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς ἀθηνᾶς. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤγουν τῆς κεφαλῆς ἐγεννήθη τοῦ Διός. τριτὼ γὰρ βοιωτικῶς ἡ κεφαλή. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. ἡ δὲ σελήνη, ἀπὸ σκότους(?) τριταία φαίνεται. ἢ ὅτι αὐτή ἐστι τοῦ ἀέρος. τρίτος γὰρ ὁ ἀήρ. γεννᾶται γὰρ καὶ μετατρέπεται, ἔαρι, θέρει, χειμῶνι. τὸ γὰρ παλαιὸν, τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. ἢ ὅτι αὐτή ἐστι ἡ φρόνησις, γεννηθεῖσα ἐκ τῆς τοῦ διὸς κεφαλῆς, τρεῖς παρέχει τοῖς κεκτημένοις. ἢ ὅτι κατὰ Δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως. Τριγλῶσσαι(?), ἢ ἐπιγλῶσσαι(?), φράξαι. Τρίγλα, ἰχθὺς θαλάσσιος, καὶ τόπος τις.

Τρίγλυφα, ἢ τὰ ἀξιοθέατα, καὶ πολλῆς γλυφῆς ἄξια, ἤγουν θέας. ὅθεν καὶ γλυφὴν(?) πολλὰ κεχάνδει, ἤγουν ἐχώρει. ἢ ἐκ τριῶν ζώων σύνθετα. οἱ δέ φασι τριόφθαλμα, ἃ οἱ ἀττικοὶ τριόπτια καὶ τριόπτιδα καλοῦσιν. οἱ δὲ ἀπὸ τριῶν ἔχοντα χηλῶν(?) ἐκτυπώματα. τοῦτο δὲ οὐ καλῶς. οὐ γὰρ οἶδε χηλῶν ἀριθμὸν ὁ ποιητὴς κατὰ τοὺς ἵππους. ἄμεινον δὲ, ὅτι ἀξιοθέατα εἴκοσι(?) τὰ τρίγλυφα, ἢ εἰ τριόφθαλμα διὰ τὴν γλήνην οὕτως ἔκειντο, δι' ἧς ὀφθαλμοῦ κόρη δηλοῦται, γινόμενα κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ γαλήνη. Τριγλώχιν, Ἐρατοσθένης ἐν γ' γεωγραφικῶν, νῆσον εἶναι ἐν τῷ ἴστρῳ φησὶ τρίγωνον ἴσην τῇ ῥόδῳ, ἣν πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πεύκας. καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς, πρὸς τὸ ῥεῦμα αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, ἀγκῶνα ἐκάλουν. τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, αὐχένα(?). Τριγλώχιν ὀϊστός, ὁ τῆς φιλοσοφίας τοὺς τρόπους, ὁ ἠθικός, ὁ φυσικός, καὶ ὁ μαθηματικός, οἷς χρώμενος ὁ ἡρακλῆς, λόγους ἐπιτυχεῖς βάλλει, κατά τε ἀνθρώπων καὶ θεῶν, ἤγουν ἐπιτυγχάνει φιλοσοφίας λόγῳ, τῶν θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων καταλήψεων. γλωχὶν δὲ, ξίφος ἡ γωνία. ὅθεν γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς. ὡς οἷον γωνιόχιν(?) τις οὖσα, καὶ ἐν συγκοπῇ, καὶ τροπῇ γλωχὶν ἡ γωνίαν ἔχουσα. ἢ καὶ ἄλλως, παρὰ τὸ κλῶ, οἱονεὶ κλωχίν τις ἡ κεκλασμένη. ταύτην δὲ εἶναι(?) κλάσμα ἔχουσα. ἡ δὲ γωνία, ὅτι ἀπὸ τοῦ γόνυ κατ' ἔκτασιν γίνεται, δηλοῦσιν αὐτὸ οἱ παλαιοί. Τρίγονοι, τρίτην γενεὰν ἐπιχέοντες(?), ἢ οἱ τρεῖς. Τριγχὸς, περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον. Τρίγωνον δικαστήριον. κατ' Ἀριστογείτονα(?) ὄνομά ἐστι δικαστηρίου. Τρίγωνος ἀρσενικῶς, μουσικὸν ὄργανον, ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτυσιν ὁμοίαν ἔχον. Τρίδειρον, τὴν σικελίαν λέγει Λυκόφρων, ἣν καὶ θρινακίαν καὶ τρινακρίαν καλοῦσι. τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, λιλύβαιον, παχύνον, καὶ πελώριον. Τριέσπερος ἡρακλῆς λέγεται, ὅτε ἀμφιτρύων ἐπὶ τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδικήσων θέλων τὸν ἀδελφὸν ἀλκμήνης, καὶ τοῦ πατρός. ταύτης Ζεὺς, τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, συνεκάθευδε τῇ ἀλκμήνῃ· κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν, καὶ ἀμφιτρύων πάλιν νοστήσας, καθεύδει τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ, ἐκ μὲν διὸς ἡρακλέα, ἐκ δὲ ἀμφιτρύωνος ἰφικλέα. διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν καλεῖ ὁ Λυκόφρων. οὕτω τινὲς φάσκουσιν. ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν ἡρακλέα λέγω καλεῖν Λυκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει(?) τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ, διὰ τὸ ἀφώτιστον(?) καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν τοῦ θηρίου γαστέρα. τὸ δὲ παρὰ τοῦ διὸς οὕτω νοητέον τις. βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας συνέχαιρε(?), καὶ συνεκάθευδεν ἀλκμήνῃ, ἀποδημοῦντος ἀμφιτρύωνος. ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικὸς νυκτός ἐστιν ἔργον, ἐμυθεύσαντο ὅτι τὰς τρεῖς ἑσπέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησεν.

[illegible]

[illegible] ἔτυσεις, καὶ ἐπιβίβλια ἀντικρύ. ὁμοίως τοῦτο ἀντὶ τοῦ τὸ ἴσως. τοὐνδυμα, τὸ ἔνδυμα. τοὔλαιον, τὸ ἔλαιον. τοὐπίσημον, τὸ ἐπίσημον. τοὔργον, τὸ ἔργον. Τουντεῦθεν ἐπιτετμημένη κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην. ἡ γὰρ πρὸς ἑσπέραν ὁμιλεῖ τοῦ ἑρμοῦ. καὶ καθ' ἑκάστην μόνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπετίθετο τοῦ ἑρμοῦ. ἔξω γὰρ τῶν ἑορτῶν ἐν αἷς αἱ λοιπαὶ τοῦ μηνὸς ἡμέραι νομίζονται ἀθλῶσαι θεοῖς λοιπὸν. οἷον νουμηνία καὶ ἑβδόμη ἀπόλλωνι, τετρὰς ἑρμῇ, καὶ [illegible]. Τοῦ παντὸς ἀξιόλογον, τοῦ παντὸς ἄξιον.

Τούπταλειον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ πρυτανεῖον εἶχεν εἰς τὸ ὀπτάνειον, τουτέστι τὸ μαγειρεῖον. Τοὔργον, τὸ ἔργον. κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνηέντων. Τοῖς, ἄρθρον προτακτικὸν καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι, καὶ ἀντὶ τοῦ τούτοις. Τουσία, ἑορταία τίς ἐστιν. ἡ ἀρθύλλια ὑμεῖς [illegible] ἐν τοῖς πρυτανείοις τρεφόμενα. κατὰ δὲ ἑκάστας τὰ πρὸς τοῖς πρυτανείοις θυόμενα βρέφη. Τοῦτον, φύσαι τηλεγετ[illegible] οἷος αἰμάσσε.

Τοῖς ἐμβόλοις, τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Τοὐχαδὸν, τὸ ἐχαδὸν καὶ μέγιστον. Τούτω, ἀντὶ τοῦ ταῦτα λέγουσι Δωριεῖς. Τουτί, ἀντὶ τοῦ τοῦτο δεικτικῶς, καὶ ἀττικῶς. Τοῦ ἕως, ὁ κόσμος. τοῦ τοῦ πίνειν, τοῦ ἕως ἐχαδὸν. Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, ἅμα μὲν, ἅμα δέ. Σωκράτης, τοῦτο μὲν ὡς ὑγιαίνειν, τοῦτο δὲ ὡς ἀναγκαῖον. Τοὔψον, τὸ βρῶμα. καὶ τοὔψον, ὄψον, καὶ τὸ ὄψον. ἐκάλουν δὲ τὸ ἰχθύδιον. Τόφρα, σημασίας πέντε ἔχει, τὸ εὐθέως, τὸ ἕως, τὸ τηνικαῦτα, τὸ ἵνα, καὶ τὸ ἐν τοσούτῳ. Τόφρα, καὶ ὄφρα, τοιαῦτα ἐπιρρήματα, τὴν αὐτὴν ἔχουσι σημασίαν, τὸ τέως καὶ ἕως, τηνικαῦτα, ἡνίκα. Τόφρα, ἀντὶ τοῦ ὄφρα κεῖται παραλαμβάνεται. τὸ ὄφρα ποτὲ μὲν τὸ ἕως δηλοῖ. Ὅμηρος, ὄφρα μὲν ἀστέρι μόνος γαίῃ. ποτὲ δὲ προηγούμενον ἐστὶν ἀνταποδοτικὸν ἔχων τὸ τόφρα. Ὅμηρος, ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ.

Τουφὸς, τυφὸς.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Τράγαι, αὔλακες οὕτω λέγονται, ὅτι λείπεται ὁ αὔλαξ τράγαι. Τραγαλίον, διεῤῥωγότα. Τραγᾶν. οὕτω τὸ ἄκαρπον ἐνίοτε τῶν γεωργικῶν. οἱ δὲ, μελάνειν φησὶν τὴν φωνὴν τὸ παιδίον. Τραγάσιον, ἐν τῇ δοίᾳ ἀπὸ τραγάσου τοῦ παρὸν φιλοτιμίας τοῦ ἐγκαθείσης τινός. Τραγασαῖα, ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης, ἅμα δὲ καὶ ὡς ἀπὸ πόλεως. τραγασαῖα δὲ, διὰ τὴν τῶν τράγων λυσσωδίαν εἶπεν ἐξῆς. Τραγεῖν, ἰδίον ὅτι τραχύτερον τῇ φωνῇ τὸ ἔτραγον, τὸ ἔφαγον. ὥς καὶ τοῦ φαγεῖν, τραγεῖν. καὶ τοῦ ὁ φάγος, ὁ τράγος. καὶ ὅτι τὸ τραγεῖν μὲν πρωτότυπον θέμα φῶ, θεῖον τὸ φάγω. ὡς καὶ τὸ ἀνάγω, τὸ ἄνω, ἤγουν τελῶ. ἐξ οὗ τὸ ἀνύω. τὸ δὲ φαγεῖν προσεχὲς μὲν θέμα, τὸ φάγω, ἡ φήγω. πρωτόθετον δὲ τὸ φῶ, ἤγουν φονεύω, συντρίβω, κλῶ, θλῶ. ἀφ' οὗ καὶ ἄλευρον μελίφαγον. Τραγέαι, πόας εἶδος. Τράγη, καταλυγμένη, ἐκπαγεῖσα. Τραγηφόροι, αἱ κόραι Διονύσῳ ὀργιάζουσαι, τραγῆν περιεχόμεναι. Τραγίζειν, τὸ τραγᾶν τῇ φωνῇ, τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παίδων. Τραγικὴ σκηνὴ, πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεάτρῳ ἔλεγον τὸ ἔπος ἐξιόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή. Τραγικὰ, τραγῳδῶν ἄσματα. Τραγικὸς πίθηκος, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Τραγικὰς, ὅτι τὰ ἔργα κλέπτοντας.

Τράγοι, γράφει ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν μηλῶν, οὕτως. τῶν αἰγῶν οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι, καὶ ἔφαλοι. ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι. τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. ὁ δὲ ἐνιαυτὸς ἐν ἐλευσινίᾳ, τὰ τέλεια οὖν προγόνοις καλεῖ. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, μετάσσας. τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας. καὶ ἐπαινετὸς δὲ καλεῖται, ἡλικία τις καὶ πρατεύεται, καὶ ἐπιεπτατεύεται. τῶν δὲ προβάτων τὰ μὲν τέλεια οἶς, καὶ κριοί, καὶ ἄρρενες. τὰ δὲ νέα, ἄρνες, καὶ ἀμνοί. βοῶν δὲ, ταῦροι μὲν οἱ τέλειοι, καὶ ἐνόρχαι. οἱ χαλεπώτατοι καὶ διὰ ὀχείας μονάζοντες, ἀτιμαγέλαι καλοῦνται. αἱ δὲ θήλειαι, βόες μόνον. τὰ δὲ νέα, δαμάλαι, καὶ δαμάλεις, καὶ μόσχοι. καὶ πόρτες, καὶ πόρτακες. λέγει δὲ, καὶ ὅτι κατὰ τὴν δάμαλιν Σοφοκλῆς ἔφη γυρινὸν βούβαλιν. καὶ Αἰσχύλος, λεοντόχορτον βούβαλιν. λεόντων, σκύμνοι, καὶ λεοντιδεῖς καλοῦνται. παρδάλεων, σκύμνοι, καὶ παρδαλιδεῖς. ἄρκτων, σκύμνοι, καὶ ἀρκῆλοι. βουβάλων δὲ, πῶλοι. κυνῶν δὲ, καὶ λύκων, σκύλακες. ὑστρίχων δὲ καὶ τῶν τοιούτων, ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα. Τραγομάσχαλοι, οἱ δυσόσμοι τράγοι. οἱ γὰρ ἄῤῥενες τῶν αἰγῶν ὄζουσι.

Τραγοχύγων, μέλας [illegible]. Τραγορίγανον, ὅμοιον, ὅπερ οἱ ἐσθίοντες τραγὰ ταῖς γίνονται ἀκμαιότεροι. διὸ οὕτως εἴρηκε Νίκανδρος, ἴσα ἀργοτέρῃσι τραγοριγάνου. Τράγος, παρὰ τὸ τρώγω. πολύφαγον γὰρ τὸ ζῷον, ἢ παρὰ τραχὺ δέρμα ἔχειν. Τράγους, σατύρους. διὰ τὸ τράγων ὦτα ἔχειν. Τραγῳδία λέγεται, ἡ ποίησις τῶν τραγικῶν. τραγῳδία, καὶ τὸ πάθος αὐτοῦ, καὶ ἡ συμφορά. τραγῳδία καὶ ἡ τῶν τραγῳδῶν σεμνότης, καὶ φαντασία, καὶ ἀπόδειξις. παράγεται δὲ τραγῳδία καὶ τραγῳδὸς, ἀπὸ τοῦ τραγᾶν, ὃ δηλοῖ τὸ βαρέως βοᾶν. Τραγῳδικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐμφαθὲς κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐπειδὴ ἡ τραγῳδία, ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική.

Τραγῳδοῦσιν, ἤγουν τὰς τραγῳδίας καὶ τὰ δράματα ποιοῦσι. Τρακταΐζω, τὸ λακτίζω, καὶ κατασκευάζω. ἐξ οὗ τὸ τρακτὸν, ὁ καιρὸς ὁ πεποιημένος λευκός. Τράλλεις, οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἱ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες. Τραλλὸν, πικρόν. Τράμπις, ναῦς, ἄκατος, πορθμίς. ἤγουν πλοῖα βιβλιακά. Τραμπύη, πόλις ἠπείρου. ἔνθα μετὰ νόσον ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρός φησι. Τράμπιν. οἱ μὲν, τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ τόπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλλίου χωρίον.

Τρανὴς, σαφὴς, ἀληθής. Τρανίαν, αὐλὴν ἐν ὁδῷ μεγάλῃ. Τρανίδοι, εἶδος ἐρωδιῶν. Τρανὸν, ἐξαμίλλων προσβλέπειν. Τρανὸς, παρὰ τὸ τορὸς, μακρὸν τὸ α. τοῖς εἴς ος ὀξυτόνοις δισύλλαβα τῷ α παραλαμβάνομενα, ἐκτείνουσιν αὐτὸ. τρανὸς φανός. Τράπηχον, ἔξωθεν. Τράπεζα κυρίως, οὐχ ἡ ἐπὶ τριῶν ἱσταμένη, ἀλλ' ὡς γράφει Ἀθήναιος, ἡ κατὰ τεσσάρων. δηλοῖ δὲ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον. τετράπεζα γὰρ, καὶ συγκοπῇ διὰ εὐφωνίαν τράπεζα. ὥσπερ καὶ τετράδραχμον, τέδραχμον κατὰ παλαιοὺς καὶ φύσασι, φύσις. διὰ τὸ ζωτικῷ ποιήματι διαφυλάττεσθαι τὰ ζῶντα. Τράπεζαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ αἱ τραπεζαὶ ἐκαλοῦντο. αἱ δὲ ἀρχὴν τῶν πραγμάτων, ἃ καὶ τράπεζα ἐλέγετο. Τραπεζῆες κύνες, οἱ καὶ τραπεζῆες, οὓς ἀγλαΐας ἕνεκεν κομίζουσιν ἄνακτες. ἐν ᾗ φασι θανεῖν λέξεως, ἑρμηνεία τῆς λέξεως κεῖται αὕτη. τραπεζῆες, παρὰ τὸ ἐσθίειν, οἰκοφυλάκεις. οἷς παραδίδοασιν τι, ὡς τρέφον ἐν μεγάροις. δῆλον δὲ ὅτι πρωτότυπον τῶν τραπεζῆες κύνες, ὁ ἐνταῦθα τραπεζεύς. ἐξ οὗ καὶ ἐστιν ἐκεῖ, ἡ εἰ δίφθογγος. ὁ μὲν ἐκ ἀργυραμοιβὸς τραπεζίτης, οὐκ ἐκ τοῦ τραπεζεὺς, ἀλλ' ἐκ τοῦ τραπεζῖται γίνεται. Τραπεζῖται, παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμα. τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους. τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας, ἴσας. Τραπεζίται, κολλυβισταί, ἀργυραμοιβοί, δανεισταί. Τραπεζοποιὸς, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος. τραπεζῶν, σκευῶν, ἀκροαμάτων. οὕτω Μένανδρος, ῥητορικῶς. Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομα ἐστι. καὶ ὅτι αὕτη τε, καὶ ἡ κοσμοφόρος ἐστὶν ἐπιτα[illegible], πάντα τὰ τῶν ἀθηνῶν ἱερά. Τραπεζῶν, ἱερεύς τις ἀθήνῃσι. Τραπείομεν παρ' Ὁμήρῳ ἐν γ' τῆς ἰλιάδος, ἡ ἀντὶ τοῦ μεταβληθῶμεν μεταστραπῶμεν, ἐκ μέσου τοῦ σύνεστιν. ὡς ἀπὸ τοῦ τρέπω, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ τέρπω, ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν, ἡδυνθῶμεν τῇ φιλότητι. ὃ διασαφῶν ἐπάγει τὸ εὐνηθέντες, πρὸς διακολλὴν ἐπαφροδίσου φιλότητος. Τραπελιζόμενος, ἢ τροπαλιζόμενος, συνεχῶς ἀναστρεφόμενος.

Τραπέουσιν, ἀντὶ τοῦ πατοῦσιν. ὅθεν φασὶ καὶ τραπηταὶ οἱ πατοῦντες τὰς σταφυλάς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπειν ἡ λέξις. ἐπεὶ πατουμένη τρέπεται εἰς ἄλλο τι ἡ σταφυλή. εἰς οἶνον γὰρ τρεπομένη, ἀπὸ πνευτοῦ εἰς ῥυτόν. ἰδίον δὲ, ὅτι τὸ τραπεῖν μὲν σταφυλὰς ἀττικὴ τραχεῖα λέξις. τὸ δὲ πατεῖν, ἀνάπαλιν. κοινότερον γάρ ἐστι καὶ λεία. Τράπηκε, δέρματι. Τραπημὸς, ἀλεστηρίον. Τραπῆναι, τραφῆναι, παιδευθῆναι. Τραπητὸς, ὁ οἶνος. Τραποῦμεν, ἀποτρεπόμενος. Τραπῶ, ἀπελάσω.

Τραρὸν, βραχύ. Τράσια λέγεται, ὁ τόπος, ἐπὶ ψύχεται τὰ σῦκα, καὶ ταριχεύεται, ἡ ἐπ[illegible]. Τραυλίζω, παιδικῶς

λέγω.

Τόνοι, τὰ τῶν κραββάτων σχοινία. τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν. καὶ Ἀριστοφάνης, τὸ τόνῳ οὐκ ἔστιν ὅστις.

Τὸν ῥᾳ, τὸν δή. Τόνσον, τὸ τίλιον. Τόνος, λίαν τεταμένα. Τόξα, τά τε βάλλοντα, καὶ τὰ βαλλόμενα, ἃ τὰ βέλη δηλονότι. ὡς χοῖνιξ, καὶ μέδιμνον, τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον. ἔτι δὲ τῷ τοῦ τόξου ὀνόματι καὶ τοὺς οἰστοὺς συμπεριλαμβάνει Ὅμηρος, καὶ ἄλλοι πάντες οἱ παλαιοὶ. διὸ καὶ τὰ τόξα πληθυντικῶς φασι, δηλοῦσι τὰ ἐπαγόμενα. λαβοῦσα γάρ φασι τὰ τόξα ἐτύπησε. ἡ γὰρ χεὶρ ἐπιπλήσσειν εἴωθεν. οὐ τῷ τόξῳ ἐκπλήσσειν εἴωθεν, ἀλλὰ φθάσας. τόξοις ἄρα ἐτύπησεν, ἤγουν φησὶν ἀρ. ἡ μετ' ὀλίγα δὲ συνάπτεσθαί φασι παρὰ τοῖς λαβοῦσα τὰ τόξα, ὅ ἐστι, τὰ βέλη παρ' Ὁμήρῳ. Τοξευμάτων, βελῶν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τόξων εὖ εἰδώς, ἐναντίον ἐστὶ τοῦ εἰδέναι μὲν ὅπλον, καὶ ἐπιστάμενον τῶν τόξων. διὸ καὶ γὰρ οὐ συντάσσεται πανταχοῦ. τὸ μὲν γὰρ ἐπαγόμενον, τόξων εὖ εἰδότα ἶφι μάχεσθαι, δηλονότι καὶ ἄλλως νοεῖν. εἰ γὰρ τὸ συμβιβάζεσθαι οὕτω πῶς εὖ εἰδότα, ἤγουν μεμαθηκότα ἶφι μάχεσθαι, διὰ τῶν τόξων, λεγούσης τῆς διὰ προθέσεως. δύναται δὲ εἰπεῖν καὶ τὸ τόξων εὖ εἰδότα, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν τόξων τεχνίτην ὄντα. ἐστὶ δὲ μὲν ἀκινατισμένη τις τῇ καθωμιλημένῃ ἀρχαίᾳ τῶν παλαιῶν, ἀφελὲς μὲν τὸ τόξων εὖ εἰδότα ἶφι μάχεσθαι. ἡ δὲ τόξων εὖ εἰδὼς ἐπιστήμων, ἵνα ὥσπερ τόξων εὖ εἰδὼς λέγηται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ τοῦ τοξεύειν ἴδρις. οὕτω καὶ τόξων εὖ εἰδότα, οἷον τοξείας εἰδήμονα. τόξα γὰρ ἐνταῦθα τὴν τοξείαν δηλοῖ. ἢ τόξων εὖ εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ τοξεύειν εὖ εἰδὼς, ἐναλλαγῇ. Τοξάζεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν χ'. κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι, ἀντὶ τοῦ, ἀτέχνως τοξεύεις κατὰ τῶν ἀνδρῶν. Τοξεύω, τὸ ἀκοντίζω βέλος πέμπω. τοξεύω δὲ ἐπὶ σκοπὸν, καὶ τοξεύω κατὰ τοῦ δεῖνος. Τοξεύομαι, κατατοξεύομαι. Τόξιον, βωμὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Σικυῶνι. βέλτιον δὲ ἄκουειν τὴν ἐν Δελφοῖς νάπην λεγομένην. ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ Πύθων κατετοξεύθη, ἃ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς, τάφος δὲ τοῦ Πύθωνος. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ συνεστραμμένον. Τοξοσύνη, ὁμοίως τῷ μαχοσύνη, καὶ ἔτι βιοτεύεις ἐχρημάτισεν. Τοξότα λωβητὴρ παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐχ ἁπλῶς ὅσος ἐστί. τοξότας γὰρ καὶ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἄρτεμις, καὶ τῶν ἡρώων οἱ κράτιστοι, Ἡρακλῆς, Ἴδας, Τεῦκρος, καὶ κατὰ ῥοῖαν φιλοκτήτης, Τεῦκρος, μεγαλοφυὴς ἐκ ἐναντίου βοαλωβητήρ. ἵνα λέγῃ, ὦ φαῦλε τοξότα. ταῦτα δὲ εἶπεν ὡς ἀχθόμενος ἐπὶ τοῖς ἔργοις. καὶ κατὰ τὸν λόγιον Κωμικὸν φάναι, λωβατὰ τέχνης τῆς εἰρημένης δηλαδή.

Τοξόται περιπολούμενοι, στάσεις, καὶ ἐστασίαζον, οἱ δημόσιοι δοῦλοι ἐθῶσιν, ἂν αὐτοὶ ἐν πρώτῳ καταστῶσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. Τοξότης, πολεμιστής.

Τόξα πῆχυν, τὸ ὅλον τόξον, κατὰ ἀνταπόδοσιν τοῦ μέρους.

Τὸ ἔτυμον, τὸ ἀληθές. Τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἐμήν. Τοπάζω, καὶ ὑποβάλλω, ὃ δηλοῖ τὸ ὑπονοῶ καὶ στοχάζομαι. Τοπάσαι, ὑπονοῆσαι, ὑπολαβεῖν.

Τοπάσιον, ὑπολήπτιον, ὑπομνηστικόν. Τοπεῖα, ὅπλα πλοίου. σχοινία, ῥάκη, κάλοι. Τοπάζετε, εἰκάζετε, ὑπονοεῖτε. Τὸ παλαιὸν, πάλαι. Τὸ παράπαν, τὸ πρὸ τοῦ.

Τοπεῖα λέγουσι, τὰ σχοινία. Στράττις Μακεδόσι, τὸ πέπλον δὲ τοῦτο ἕλκουσι διαμπερὲς ἐκ τοπείων ἄνδρες. Τὸ πλεῖον, τὸ μεταξὺ, τὸ λοιπὸν, τὸ μεταξὺ, τὸ τρίτον, καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰ μὲν ἔχουσιν ἐπαγόμενον ὄνομα, πρὸς ὃ ἀποδοθήσεται τὸ τὸ, ἐπιρρήματά εἰσι. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ ἐξ ἀπαντος, τὸ ἐξ αἰῶνος. καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰ γὰρ μὴ ἐπάγοιτο γενικὴ, πρὸς ἣν ἀποδοθήσεται ἢ ἐξ, οἷον ἐξ ἀπαιδος τρόπου, τὸ τοιοῦτον, ἐπιρρήματά εἰσι. Τόπος, παρὰ τὸ πατῶ πατος καὶ τόπος. ὁ παρὰ τὸ τύπος, ἀπὸ τοῦ τύπτω, τὸ λαμβάνω, καὶ δέχομαι. ὁ τόπος δέ, πέρας τοῦ περιέχοντος, καθὸ περιέχει τὸ περιεχόμενον. ἄλλως, τόπος ἐστὶ, ἤτοι τὸ τοῦ περιέχοντος πέρας, ὃ ἀκίνητον μετεχόμενον ὑπὸ σώματος. ἢ τόπος ἐστὶν, εἶδος, τὸ τεταμένον σχῆμα. Τὸ προμηθεύς, τὸ προνοητικόν. Τὸ προσεχὲς, τὸ ἐγγύς. Τὸ πρῶτον, τὸ πρεσβύτατον. Τοχυρ- γίαις, ἱματισμοῖς. Τοκῶ, ποιῶ, ἤγουν τόκους λυεῖ καὶ ἀρχαῖα χρημάτων ἔχω, εἰς τὸ ὑποπνεῖν τὸ δεῖν. Τὸ ῥᾷ, ὅπῃ δή. Τόρβαλος, μεμψίμοιρος. Τόργιον, ὄρνεον σικελικόν, τοιοῦτον ὄνομα οἱ γῦπες. ἀφ' οὗ καὶ αἰδοῖ τόργοι. Τόργος, εἶδος γυπὸς αἱμοβόρου. ἐκ δὲ καὶ ὁ γὺψ παρὰ Σικελιώταις. Τορελλὴ, ἐπιφώνημα θρηνητικόν, σὺν αὐλῷ ἐρωτικόν. Τορεύει, γλύφει. ὀρύσσει, τὸ τρυπᾷ, τρυπᾷ. τορεία, ἡ τόρευσις. Τορνιμὸν, τὸ βαθὺ, καὶ μισητόν. Τόρμα, οὐδὲν δρόμος κατὰ τέχνην. καὶ σφαῖρα, καὶ σύμπας.

Τόρμις, ἡ δέσποινα. Τόρμος, ὁ πάλος τοῦ τροχοῦ, εἰς ὃν ὁ ἄξων. Τόρνος, ξύλον στρογγύλον, παρὰ τὸ τείρω τρῶ. ἰσοῦντα τρύπωσιν, τὸ περιγράψω, καὶ κατασκευάσασα. ὡς τὸ, τόρνωσαν δὲ σῆμα, θεμέλιά τε προβάλοντο. ἐκ κάλος ψ.

Τορνοῦμαι πρὸς μέτρον, ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι. Τορνοῦσθαι κυρίως, τὸ κυκλοτερῶς διαγράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ τόρνου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς περιγράφεται. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, ἐδαφος τορνώσεται νηός. Τορνώσαται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ περιγράψαι. μᾶλλον μὲν οὖν κατασκευάσει τορνωτὰ, ἤγουν στρογγύλον, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἰδίως λεγομένας μακρὰς ναῦς. ἰστέον δὲ, ὡς οἱ πλείους μὲν ταυτὸν οἴονται τορνον καὶ τόρνον. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τόρος, ἐργαλεῖον στρογγυλοχειρόν, ἢ λιθοξοϊκόν φασι σκεῦος. Τορὸν, τὸ ὑψηλὸν ἐπὶ φωνῆς, ὁ διάτορον, ἀφ' οὗ διάτορος ἐρμηνεὺς. Τορεῖος, τόρεος. τελεσμένος. Τόρος, ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν, εἰς ὃ ὁ πελεκὺς ἐμβάλλεται. Τορὸς, τρόχος, τρίβος. συνετός. ὡσεὶ σοφὸς, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. σημαίνει δὲ ἡ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν, σαφὲς παραπλησίως. Τορὸν, ὀξύ. Τόρτυρα, τὸ καθαιρεῖν περιμένοντες πνεῦμα. Τορτορισμένον, σιδηρώσας. Τορὸν ἐργαλεῖον, ὀξὺ, ἀκμαῖον, στερεὸν, ἐγρῷ, μεγάλην. Τόριον λέγεται, κοιτάκιον τοῦ χύτρου, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. σημειωτέον δὲ, ὅτι τρίτον πανταχοῦ κεῖται, εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι.

Τορῶ, τρυπῶ. ἐξ οὗ τὸ ἀντιτορεῖν, ἃ ἐν συγκοπῇ τρῶ τρώσω. οὕτω κορῶ κορέσω, ἐξ οὗ τὸ τρῶ τρώσω, οἷον ὑπὸ δ' ἔτορε ῥινὸς βοός. ἐξ οὗ οἱ βασιλικοὶ τρῶται, οἱ παρὰ Πέρσαις ἐπιπλεύσαντες. Τορῶς, σαφῶς, καὶ ἀκριβῶς. Τόσος, ὄνομα ἀναφορικόν. γίνεται δὲ τὸ ἀναφορικὸν ἀνταποδοτικοῦ. διὰ τί; ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ μίαν συλλαβὴν ἐρωτηματικὰ, ἀποβάλλοντα τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον, ἀναφορικὰ γίνεται. οἷον ποῖος οἷος, πόσος ὅσος. καὶ πάλιν προσλαμβάνοντα τὸ κατ' ἀρχὰς, ἀνταποδοτικὰ γίνεται. οἷον, οἷος τοῖος, ὅσος τόσος, ἃ καὶ πάλιν ὀξυνόμενα ἀόριστα γίνεται. οἷον ποσὸς ποιός, τοσὸς ἀ τὰ λοιπά. Τόσον χρόνον ποιῶ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον. καὶ πόσον χρόνον δηλοῖ ὡς πέπραχας ἤδη, ἤγουν πόσον ἐπὶ χρόνον αἰτεῖς διαμένεις, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ὅτι δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀφαιρεῖται ἐπὶ τούτων, δῆλον ἀπὸ τοῦ πολλάκις ἐντελῶς τὰ ἐνίοτε λέγεσθαι μετὰ τοῦ ἐπὶ, οἷον ἐπ' ὀλίγον. ἐπὶ πολὺ ἐλθεῖν ἄφνως, ἤγουν ἐπὶ πολὺ μέρος χρόνου, ποσὸν, πολὺν χρόνον. Τὸ σαῖς, τὸ λαμπρόν. Τόσον μᾶλλον, τοσούτῳ μᾶλλον. Τὸ τάχος, συντόμως. Τότε, ἀντὶ τοῦ οὕτως ὁ Χρυσόστομος λαμβάνει. εἰ πρῶτος ἀπολαύεις ἀγαθῶν ἐὰν ἤδη ἔχῃς καλὸν, τότε καὶ ὁ θεός. Τότε δὲ ἔτι, πᾶσι χρόνοις συντάσσεται, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ. Τὸ τοῦχας, τὸ ταχέως. Τοῦ, εἰ μὴ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ τινὸς, ἐγκλίνεται. οἷον παιδός του, ἀντὶ τοῦ παιδός τινος. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τινὸς ἐρωτηματικοῦ, οὐδέποτε ἐγκλίνεται. Τοῦ θρασέος, καὶ τὸ ἀναιδίας, ἀντὶ τοῦ ὦ θρασέος, καὶ φεῦ τῆς ἀναιδίας, ἀττικῶν ἐστι.

Τοῦ δ' ἐφίξομαι, γράφεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, καὶ ἐφέξω. οἷον ὑπὸ ξένου, ὑπισχνούμενός μου, ἐπιχειροῦντος, ἤ τινος χρείαν. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς, ἐφ' οὗ ἡ πρόφασις. τί τρέφει σιζόμενος συγκλεῖσαι. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, οἱ δ' ἤτοι ἄλλο μόθου ποιεῖσθαι ἐπιχειροῦν ἐπὶ νεκροῦ. Τούδευοι, οἱ τοῦ σωτῆρος. παρὰ νέκυσιν. Τοῦμαι, εἶμι. Τοὔμπαλιν, τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν, ἔμπαλιν, πάλιν. Τοὐλιὸν, τὸ τρακτίζειν, ἐν ᾧ ἱστᾶσι ἀγῶνα. ἔνθα καὶ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τραπέζαι. καὶ Ὅμηρος, ἐν ἐλεοῖσιν ἔθηκεν. Τοὔλεντρον, τὴν θολίαν λέγει Ἀριστοφάνης. τὸ ἐντολὰς, τὸ ἔλυτρον. Τοὔνομα, διὸ ἐστι. Τοὔργον, τὸ ἔργον. Τοὐς, σύ, λακωνικῶς.

Τοῦμα ὁ ἐμὸν, ἀντὶ τοῦ τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν, κατὰ συναλοιφὴν, ἤτοι τῶν δύο φωνηέντων συναιρουμένων εἰς μίαν συλλαβὴν.

Τόν᾽ εἰς αὐτὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν. εὔχομαι, τὸν αἰῶνα κουφίσειν, τὴν ὀργὴν δεινὰ δὲ πρᾶξαι, καὶ λέξαι. Τὸ γενόμενον ἡμῖν. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν, ἢ προαίρεσιν. Τὸ δ᾽ ἀπὸ τούτου, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. Ἡρόδοτος, τὸ δ᾽ ἀπὸ τούτου ἐθέλησε διὰ μεγάλων κακῶν αἴτιος γενέσθαι. Τὸ δὲ μεσημβρινὸν εἶναι. Ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου εἶναι ταῦτα λέγει. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἕν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ὀξύνει τὸ δὲ, ὁμοίως τούτῳ, ἵνα δύο μέρη λόγου. ἐπείσθη ὁ Παρθένιος Ἀρισταρχῳ. Τὸ δ᾽ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ δὲ, ὁμοίως δή.

Τὸ δίον, τὸ δεῖον. Τὸ δὲ δεῖ κἂν εἰδότι εἶναι. τουτέστι, δεῖ ... Τὸ δαΐον, τὸ πολέμιον. Τόδ᾽ ἱκάνω. τὸ δὲ σημαίνει ... πρόθεσιν, ... Τὸ ἐναντίον, ὁ πολλάκις. Τὸ ὑπέρτερον, μέρος τοῦ ... Τοὶ, ἀντὶ τοῦ οἱ δωριεῖς ...

Τοιγὰρ, διόπερ, σύνδεσμος. Τοίνυν, ... Τοιῶδε, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο ...

Τοίχου δ᾽ αὖ κεφαλὴν ... Τοῖον, ἀντὶ τοῦ δ᾽ ... Τοιοῦτος ...

Τοιόνδε ... Τοιοῦτο ... Τοῖχος, παρὰ τὸ τεύχω ... Τοιχωρυχεῖν ... Τοῖχος ... Τοκάδα ... Τοκεῦσιν ... Τοκεύς ...

Τὸ ἀδελφόν. Τολματίας, προπετής, αὐθάδης, ... Τολμᾶν δὲ ... Τολμῶ ...

Τολύπη, εἰ δαιμονίων ... Τολύπαις, μηχαναῖς, ἐργασίαις. ... Τολυπεύω, ... Τολύπη κατὰ ... Τομὴ ... Τομεὺς, ... Τόμος ... Τόνος ... Τονθορύζω, ... Τονθρυσμὸς ... Τόνον ... Τόξον ...

[illegible]

Τόξ.

Ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. Τιταρήσιος, ποταμὸς ὄνομα.

Τιτᾶσθαι, τείνεσθαι. Τιτήνας, βασίλισσαν, ἢ ἔνδοξον ἄνθρωπον. Τιτηνίς, οὐρανοῦ παῖδες. Τιτηνίδα ῥίζαν λέγει Ἀπολλώνιος, ἐπεὶ τῶν Τιτάνων ἦν ὁ προμηθεύς. διὸ τὴν ῥίζαν ἔφη Τιτηνίδα, διὰ τὸ ἐκ προμηθέως βεβλαστηκέναι, ὃς εἷς ἦν τῶν Τιτάνων. διὰ τούτων δὲ τεχνάζεται τὰ περὶ τὴν [illegible] ῥίζαν, καὶ τὴν συμπάθειαν [illegible] ἐπὶ τῇ ταύτης [illegible]. Τιτηνίδος αἴης, τῆς Τιτᾶνος ποταμοῦ. ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Τιτηνὶς κέκληται. Ἀπολλώνιος, Τιτηνίδος αἴης.

Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν, ἀπὸ τοῦ μέλλειν αὐτοὺς τιμωρίαν τίνειν, ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ὕβρεως ὑπὸ τοῦ Διός. ἢ ἀπὸ τοῦ τιταίνειν τὰς χεῖρας ἑαυτῶν, ὅ ἐστι βλάπτειν μέλλοντας τιμωρηθῆναι ὑπὸ τοῦ Διός, διὰ τὴν αὐτῶν ἀδικίαν καὶ [illegible]. Τιτᾶνες γὰρ οἱ ἄδικοι καὶ βλαβεροί. ὅθεν καὶ Τιτᾶνες ὀνομάζονται οἱ μωραίνοντες φασί. Ἡσίοδος δὲ Τιτᾶνας [illegible], καὶ τιμωρίαν λαμβάνοντας ὑπὲρ ὧν ἠδίκησαν. ἢ τιμωρίαν παρέχοντας, ἢ [illegible] τιμωρίαν ἀποτίσαι τὸν πατέρα [illegible] τὴν ὕβριν, καὶ τίσεως ἀξια ποιοῦντα. Τιτθίς, ἡ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφή. καὶ τίτθη μέν, ἡ μαστὸν παρέχουσα. [illegible] δὲ καὶ τροφός, ἡ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ποιουμένη τοῦ παιδός. Τιτθόνιον, ὅμοιον τέττιγι. Τιτίζ, τιμῶ. Τιτυσκόμενοι, κατασκευαζόμενοι. [illegible]

[illegible]

ΤΟ Τ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ΄ Η΄ ΚΑΙ Ο΄.

Τλᾶθι, ὑπόμεινον. Τλαίω, τλῆμι τλᾷς τλᾷσι, μέλλων τλήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτλην, ης, η. τὰ πληθυντικά, ἔτλημεν ἔτλητε. ἡ προστακτική, τλᾶθι. ὁ μετοχή, τλὰς τλάντος. [illegible] τλαίω [illegible]. [illegible] καὶ τετλαίω κατὰ [illegible] πλεονασμόν, [illegible] τλῆμι. οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ [illegible] θῆμι, [illegible] θαίω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τιθαίω. [illegible] κλίσιν ὁμοίαν [illegible] ἔχουσι [illegible] δίδωμι [illegible] δίδοσθαι [illegible] δίδωμι [illegible]. ἔχει δὲ [illegible] ἔκτασιν [illegible] παραλήγουσαν. [illegible] πίμπλημι [illegible] πίμπληθι, καὶ [illegible] πίμπλαθι. [illegible] βρα[illegible] ἔχει [illegible] βιώτω, [illegible] βιώσω. Τλακαθεῖν, [illegible]. Τλασίφρονα, ὑπομονητικόν.

Τλᾶθι, [illegible]. Τλάθυμος, [illegible]. Τλημάθειν, [illegible], τολμ[illegible]. Τλημονῶ, [illegible] Ἡσύχιος.

Τλήμων, παρ' Ὁμήρῳ ὁ [illegible], [illegible] Φαρισαῖοι [illegible]. Τλησικάρδιος, [illegible]. Τλητὸς, τόλμα, θράσος. Τλησίθυμος, [illegible].

Τλῆτε φίλοι, ὑπομείνατε [illegible]. Τλῶ, τὸ ὑπομένω [illegible]. Τμᾶγεν, [illegible]. Τμάγω, [illegible]. Τμῆμα, [illegible]. Τμήσις, [illegible]. Τμήτης, [illegible]. Τμώλος, [illegible]

[illegible]

Τόβλιον, [illegible]. Τόγλειον, [illegible]

Τίνι διαφέρει τέλ, καὶ τέλ μὲ λέγε, ἀλλὰ τί διαφέρει. καὶ ὁ Δημοσθένης, τί δοῦλον, ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει. Τινύμενον, ἐκδικούμενον, ἀποδιδόμενον. Τίνυσθαι, ἐκμωρεῦσαι. Τιννύω, τὸ ἐκτίνω. ἀφ' οὗ τίννυμαι, [illegible] ἀντὶ τοῦ λαμβάνω, [illegible] τίννυμαι φόνον. Τινίσσειν, διαλυσον, διαφθαρμένον, διαφθαρμένον, διαφθορά. Τινὸς, ἰφθίν. Τίνι μοι μέλλει γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ τίνα μοι κακὰ μείζω γενήσεται. [illegible]

[illegible]

μάρτυρ. πλεονάζουσιν οἱ μεθ' Ὅμηρον [illegible] [illegible]

Τίθεσθαι, [illegible] Τίσ, ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόναι, καὶ ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι. Τίσαι, [illegible] ὡς πρὸς τὰ γ' τοῦ τίω σημαινόμενα. ἤγουν, πρὸς τὸ τίω τὸ τιμῶ, πρὸς τὸ τίω τὸ ἀποδίδωμι, καὶ πρὸς τὸ τίω, τιμωρίαν δίδωμι. [illegible]

[illegible]

γηράσκοντα ἐκρέμασεν ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ, ἔνθα κατ' ὀλίγον ἀνὴρ περιεφθαρμένον εἶναι βρεφύλλιον κατεῖδον, ὡς τέττιγα μετέβαλεν. Τιθωνὸς, ἡ ἡμέρα, παρὰ τὸ ζωαστὸς, τὸ σημαῖνον τὸ ἡμέριον. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ Ἀριστοφάνει, ἔστι καὶ ὄνομα κύριον παρ' Ὁμήρῳ. Τιθωνὸς ὑπεργηράσας. οἱ λίαν πρεσβύται, Τιθωνοὶ ἐκαλοῦντο, ὡς ἀπὸ τοῦ ἱκανοῦ καὶ χρόνου, οἷοι ἐν χρόνοις τὸ ἱκανοί. λέγει δὲ ὁ μῦθος περὶ Τιθωνοῦ, καὶ ὅτι γῆρας ἐν ταλάρῳ ὑπὸ τῆς Ἠοῦς φυλασσόμενον, ἐν τούτῳ τὸ σωματικὸν ἐκρεμάσθη, ὥς ἂν δηλαδὴ μὴ φαίνοιτο τοῖς πολλοῖς, ἢ εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Τί ἱκανὸν, τί ὄφελος.

Τίκτω, τί ἦν. Τίκτω, μέλλοντα οὐκ ἔχει, καὶ τὸ τίκτομαι ὁμοίως. ἀπὸ δὲ τοῦ τέκω ἀχρήστου δηλονότι τοῦ τίκτω, γίνεται μέλλων τέξω ἄχρηστος, καὶ τέξομαι παθητικόν. ἔχει δὲ σημασίαν ἐνεργητικήν. καὶ ἀποτέξεται, ἀντὶ τοῦ γεννήσει, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτεκον. ἡ μετοχὴ, ὁ τεκὼν τοῦ τεκόντος, συντάσσεται δὲ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. Ἡσίοδος, τίκτουσι δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσι. Τίκτειν, κυρίως ἐπὶ γυναικὸς, τὸ δὲ γεννᾶν ἐπὶ ἀνδρός. ὅθεν καὶ γενέτωρ καὶ γενέτης ὁ πατήρ. Ὅμηρος δὲ τὸ τίκτειν καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς χρῆται. ὡς ἔχει τὸ, ἐν ἀθανάτοις τίκτε Ζεύς. Τιλίαι, αἴγειροι. Τιλλαὶ, πτερά.

Τίλλω ἐνεργητικῶς τὸ ἀνασπῶ καὶ ξαίνω. τίλλομαι δὲ παθητικῶς, καὶ τὸ ἀνασπῶ καὶ ἀνασπῶμαι. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, ποιήσετέ με αὐτίκα τίλαι ὡς λεπτά, ἤγουν διασπαράξαι καὶ ζημιῶσαι τὸν εἴφανον δηλονότι. Τιλφώσσαιον, ὄρος μακρὸν ἐπέχον τῆς Κωπαΐδος λίμνης. Τίλλειν, παρὰ μὲν Ὁμήρῳ οἶδεν ἔχει. ὁ δὲ παρὰ τοῦ κωμικοῦ τιλμὸς, καὶ τὸ ἐκτίλλειν καὶ παρατίλλειν, ἐξ οὗπερ αὐτῆς γίνεται, σκῶμμα ἔχει παρακλητικὸν τοῦτο, παρατιλτρίας. Τίλλειν ἑαυτὸν λέγεταί τις, τὸ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ σπαράττειν τὰς κόμας.

Τιλλομένη, λοιδορουμένη. Τίλμος, παιδικά. Τίλσον, εἶδος ὀψαρίου. Τιμᾶ τὰς ἀρετάς, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται. καὶ ἐκπονεῖ σπουδῇ, ἀντὶ τοῦ σπουδάζει. Τιμαδία, ἡ μικρὰ τιμή. Τί μαθὼν, τί βουλόμενος. Τιμαλφὲς, ἔντιμος, τιμὴν ἀλφαίνον, διὰ τιμῆς ἀγόμενον. Ἴων φοίνικι δευτέρῳ. τιμῆς μὲν τὴν ἑστίαν. Αἰσχύλος δὲ ἐν ἐπιγόνοις, ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

Τιμαλφοῦντα, τιμήματα. Τιμαλφέστατον παρὰ Λυκόφρονι, πρᾶγμα ἄγαν τίμιον, τὸ τιμιώτερον καὶ λαμπρότερον, τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην. τὸ δὲ συμβέβηκε τοῦ χρυσοῦ. ἀλφάνειν γὰρ, τὸ εὑρίσκειν. καὶ τιμαλφούμενος, ὁ τιμὴν εὑρίσκων.

Τιμόναξ, ὁ πρωταγωνιστής. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ διδάσκαλος. τιμάω, τιμώσιν. Τί μέλλω, τί βραδύνω. Τιμή ἐστιν, ἡ κατ' ἐκ τῶν ἀξίωσις. καθ' ἕτερον δὲ, ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. γέρας δὲ ἐστιν, ἆθλον ἀριστείας. ἔστι δὲ καὶ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν τιμὴ παρακειμένη. ὥσπερ τὸ κλέος ἡ δόξα. Τιμὴ, ἤγουν ποινή. γίνεται ἐκ τοῦ τίω τὸ τιμωρῶ. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ τίω, τὸ ἀνταποδίδωμι. ὅθεν καὶ τὸ τιμὴν ἀποτίνειν, καὶ τὸ τιμὴν τίνειν. ἐτυμολογικῷ τρόπῳ Πίνδαρος μὲν τοι πολλαχοῦ τιμὴν, τὴν ὑπὲρ καλοῦ ἀμοιβήν. δύναται δὲ καὶ ἄλλως τιμὴ νοηθῆναι, ἀπὸ τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον λεγόμενον τίμημα. ἵνα λέγῃ εὐρύμαχος παρ' Ὁμήρῳ ἐν χ τῆς ὀδυσσείας, ὡς τιμησόμεθα τὰ δαπανηθέντα. ἰδίᾳ καὶ χωρὶς ἕκαστος ἀγαγέντες, ἐν συναλλαγῇ, χαλκὸν καὶ χρυσὸν κατὰ τὸ ἀνάλογον, ἕως ἂν τὸ κῆρ ἰανθῇ. ἡ δὲ τοιαύτη τιμὴ κωμικώτερον, τίμος λέγεται. ὥσπερ χολὴ χόλος, ὠνὴ ὦνος. καὶ ἡ τιμὴ παράγει τὸ ἐπιτίμιον, ὅς ἐστιν ὁ ἔντιμος. ὁ δὲ ἑτέρως τοῦ ἐπιτίμιος, ὅ ἐστιν ὁ ἐπιζήμιος καὶ ἐπίπληκτος. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐπιπλήξειν, ἐπιτιμῆσαι φαμέν. καὶ ἐπιτίμησιν τὸ δεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήξειν. καὶ νοητέον ἰσθι, ὅτι τοῦ ἐπιτίμιος ἀρσενικοῦ ἐστιν οὐδέτερον, τὸ κοινῶς λεγόμενον ἐπιτίμιον. ἵνα ὥσπερ ἐγκώμιος λόγος, ὡς παρὰ Πινδάρῳ πολλαχοῦ, καὶ ἐγκώμιον αὐτοῦ σύγγραμμα. δηλαδὴ οὕτω καὶ ἐπιτίμιος ἀνὴρ, καὶ τὸ ἐπιτίμιον πρᾶγμα, ὃ λέγομεν. Τιμή ἐστι, δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς διὰ ἀρετὴν πράξεσι διδομένων ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς χῶμα. σημεῖα δὲ τιμῆς, ἀξιώματα. Τιμὴ καὶ αἰδὼς παρὰ τοῦ ποιητοῦ, ἐν οἷς παραλλαλος ὁ αὐτὸς νοῦς. Τιμῆς χρυσὸς, διὰ τὸ ὑπερέχειν τῶν λοιπῶν ὑλῶν. Τίμημα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἷον ἀντίτιμημα. ὡς Λυσίας. τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον. ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς συμμορίας Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ κατ' οὐσίαν εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου, ἐπὶ τιμωρίας εἴρηται, ῥηθέντα. Τιμὴν ἀρνύμενοι. τιμὴν τὴν τιμωρίαν φασὶν οἱ παλαιοὶ φιλοσοφώτερον. ὡς γὰρ ὁ ἀδικηθεὶς χρήματα πολλάκις πρὸς τὸ ἀδικηθὲν ἀποτίνεται, καὶ ζημίαν τὴν εἰς αὐτὸν ἀδικίας ἀντικαταλλάσσεται, ὃ τυχὸν καὶ κόλασιν ἀντιλαμβάνει τοῦ ὕβρεως ἐπὶ τοῖς ὑβρίσασι. οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες πολιορκοῦντες τὴν Τροίαν, τιμωρίαν ταύτην τοῖς βασιλεῦσιν ἀντικαταλλάσσονται, τῆς ὑπὲρ σφῶν πεπλημμελημένης εἰς τὴν Ἑλένην ἁρπαγῆς. τὸ δὲ ἑξῆς ἔστι τοιοῦτον, ἤγουν κλέος ἀγαθὸν ἑαυτῶν ἀρνύμενοι τοῖς τε ἐκ τοῦ πολέμου, φαῦλον μὲν τοι προφανῶς οὐκ ἔχει. φησὶ καὶ ὅτι πολεμοῦμεν ὅπως σοὶ χαίροις, οὐκ ὀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. βούλονται τοι Ἕλληνας πρὸς σφῶν τιμωρίαν καὶ δίκην, εἰς Ἰλιάδα στρατεύεσθαι. Τιμάοροι, ἐρευνηταὶ καὶ ἔφοροι. Τιμάσεως, ζημίας. Τιμηταὶ, οἱ τιμώμενοι τὴν ἑκάστου οὐσίαν. Τιμητικὸν πινάκιον, τὸ τοῖς δικασταῖς τιμώμενον, ἐν ᾧ γράφουσί τι χρήσιμον. Ἀριστοφάνης. Τιμηρεῖν, τιμωρεῖν. Τίμιος, παρὰ τὸ τιμή. Τιμιοῦχον, ἔλαιον τὴν τιμὴν. τουτέστι, τιμῶν. Τιμήεις, πλούσιος ἅμα καὶ ὄλβιος, ἀνὴρ στρατηγὸς ἀθηναῖος, τύχης οἰκοδομήσας, εἰς τὸ ἔδαφος ὄρθον τὴν τύχας, ὡς τὴν δαίμονα ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι οὕτω. καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν εἰκόσιν ἐποίουν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ σαγηνεύοντα αὐτὰς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ὅς ἐφεδρεύων πᾶσι Κύρου ἐπ' ἐννέα ἔτεσιν ὡς πλούσιος. Τί μοι ἐπέχεις, ἀντὶ τοῦ τί κατ' ἐμοῦ ἔχεις. καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ τὸ ἐχθρὸς ἐπιχαίρει τις. Τιμοῦνται, τιμὰς ὁρίζουσι. Τιμοῦχος, ἔντιμος, ἀξιόλογος, καὶ ἀρχὴν ἐχορεύσατο, μέγιστος. Τιμῶ, οὐ μόνον τὸ δοξάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι, ἀπὸ δοτικῆς τῇ γενικῇ. ἐξ οὗ τὸ τίμημα, ἡ τιμωρία. τιμῶμαι δὲ παθητικῶς, καὶ ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας καὶ ἐπὶ παθητικῆς. Πλάτων ἐν τῇ τοῦ Σωκράτους ἀπολογίᾳ, τιμᾶται δ' οὖν μοι ἀνὴρ θανάτου. καὶ Δημοσθένης, ἢ ἐγὼ πάσχειν ἐπὶ τοῦ τιμῶμαι, ἂν μὴ τὰ δίκαια ᾖ πρὸς ὑμᾶς. καὶ τιμῶμαι τὸν τοῦ δεῖνος, ὡς τὸ τοῦ πατρὸς τιμῶμαι τὰ σά. ἤγουν, εἰς λόγον τιμήματος τοῦ πατρὸς ἀξιῶ κρίνω. οὕτως ἔχει καὶ τὸ πόσου τιμᾶται ταῦτα τὰ ὤνια. ἤγουν, πόσου τιμήματος εἰσὶν ἄξια. ὅθεν καὶ τίμημα, ἡ τοῦ ὠνίου ἀξία. λέγεται τίμημα, καὶ ἡ περιουσία, διὰ τὸ εἶναι τοῦτο δι' ἧς τινας, τοῦτο τιμᾶσθαι τοῦ παλαιοῦ οὐσίας. Ἀνακίδης ἐν τῷ παναθηναικῷ, οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ μεγάλου τίμημα τῶν, ἀλλὰ τοῦ, ἐπιτάξαντες τὴν φόρον. τίμημα δὲ καὶ ὁ πρόσοδος. Δημοσθένης, τὸ τίμημα τοῦ πόλεως. Τιμῶ, ἀγάλλω, ἀξιῶ, δοξάζω, κυδαίνω, πρεσβεύω, σέβω, σεβάζομαι, στεφανῶ, τίω, τιμῶ, γεραίρω, ταυτοσημαντα. Τιμωρεῖν ἐστι, τὸ τιμὴν αἴρειν ὑπὲρ τινος, ἢ αἰρεῖν. ὅθεν καὶ ὁ τιμάορος, ὅ ἐστι τιμωρὸς τιμῆς ἕνεκα. δηλαδὴ μὲν τὸ τιμάορος. ἐξ οὗ καὶ ἐκράθη. ἔχει δὲ προσγεγραμμένον τὸ ι, ὥσπερ καὶ τὸ αἰγλάεις, αἰγλῆς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ χρυσὸν αἰγλήεντα. καὶ ἐκεῖ μὲν οὕτω καὶ φωνοῦντα βέλεμνα παρὰ Πινδάρῳ εἰσὶ τὰ φωνοῦντα. ὁ δὲ φωνοῦντα λέγει, ὡς ἀπὸ τοῦ φωνοῦντα, κατὰ κρᾶσιν ὁμοίαν τῷ πλέονα, πλεῦνα, ἐὸν ὤν. ὡς τὸ ὧν ἄρτημον, καὶ ἐσίβοες ἐρίβως, καὶ ὀδυσσεῖος ὀδυσσεύς. Τιμωροῦσιν ἀλλήλοις, ἤγουν βοηθοῦσι. τιμωρῶ, ἐνεργητικῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, βοηθῶ. σπανίως δὲ τὸ κολάζω, παρὰ μόνοις ποιηταῖς. τιμωροῦμαι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲν τὸ κολάζω. σπανίως δὲ τὸ βοηθῶ. ἔστι δὲ τοῦτο μόνον τῶν ποιητῶν. τιμωρία καὶ ἡ κόλασις, καὶ ἡ βοήθεια. καὶ ἀτιμώρητος, ὁ ἀκόλαστος, καὶ ὁ ἀβοήθητος. καὶ τιμωροῦμαι παθητικῶς τὸ κολάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. τιμωρῶ δὲ, τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδικῶ, δοτικῇ. Τιμῶς, ἀντὶ τοῦ τιμωῦς. τὸ ἀφαιρεῖν τὸ υ τῶν ἰωνικῶν, ἀττικόν ἐστι. Τίο, ἀντὶ τοῦ τοι λέγουσι Δωριεῖς. ὡς Θεόκριτος, τίν τοι πεπαιδεύμαι. ἀντὶ τοῦ τοι τῆς προσηγορίας. Τιπαθηπάλη, σίσλαφος.

Τίσαι, ἀποδοῦναι. Τισάλιος πυρὶ, δαμείημεν. Τίθεσο παρὰ Λυκόφρονι, τοῦ αἴτου καὶ τοῦ χαράγματος. παρὰ τὸ τίνω τὸ ἀνταποδίδωμι, καὶ τὸ ἀπὸ τὸ τίθημι, τιθεὶς καὶ τεθεὶς, τῶν χάραγμα. καὶ ὁ γελὰς, παρὰ ὃ γίνομεν καὶ ἀντιθέμεθα.

Τίω

ΤΟΥ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Τιάρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος, ὃν οἱ βασιλεῖς ὀρθὸν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις. οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένον. Δημάρατος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος, ἐς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ λόγῳ εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ἱστορίᾳ. τὸ αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίδαριν. Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ περὶ βασιλείας κυρβασίαν, τὴν κίδαριν ὡς διάφορον λέγει.

Ἄλλως. Τιάραν μὲν πᾶσι Πέρσαις ἐξῆν φορεῖν, ἀλλ᾽ οὐκ ὀρθάς, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ. μόνοι δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς, ὀρθαῖς τιάραις ἐχρῶντο. [illegible]

[illegible]

Τι. [illegible]

[illegible]

Τιάρα, [illegible]

[illegible]

Τιθασσὸς, [illegible]

[illegible]

Τίθημι, [illegible]

[illegible]

ἐπικαλεῖται, τὴν διπλασίαν πύλας διαφόρους ἔχουσαν. οὐ πάλιν μέν τι ὁρώμενα, ἀλλ' ὥστε τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τῶν εἰσιόντων. καθ' ὁμοιότητα τοῦ δασέος τε γίγνεσθαι. εἰσὶ δὲ οἳ αὐτὸν ὄνομα πόλεως τὴν τηλέπυλον ἐκδέξαντο. ἡ τηλέπυλον καὶ ὑψίπυλον, ἴσως ταυτόν. ὑψίπυλον δὲ λέγει ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ μεγάλην. Τηλεσκόπος, ὁ πόρρω ὁρῶν. Τηλεφανῆς σκοπιαί, ἀφ' ὧν ἐστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω. τοῖς γὰρ ἐν ὕψει οὖσι, καὶ τὰ μακρὰν καταφανῆ. Τηλέφιον, εἶδος βοτάνης. ἣν οἱ ἄνθρωποι ἄγριον καὶ ἀνδράχνην ὀνομάζουσι. ῥωμαῖοι δὲ, ἐλεκαμπάνην παρὰ τοῦ ἰατροφάντου. Τήλεφος, ὄνομα κύριον. ἐκλήθη δὲ ὅτι ἡ θηλάσασα αὐτὸν ἔλαφος ἦν. Τηλία, ἐστὶν ἡ θήκη, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίπρασκον. Τηλία, περιφέρεια τοῦ κοσκίνου. ἡ ἐστὶν ἡ πλατεία, ἐφ' ἧς ἄλφιτα πωλοῦσι. τινὲς δέ φασι τηλίαν, ξύλον πλατὺ, εἰς ὃ οἱ ἀρτοπῶλαι τοὺς ἄρτους ἐπιξηραίνουσιν. ἄλλοι δὲ τηλίαν, τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα. ὅ ἐστι περιφερές. καὶ τηλία ἦν ἡ ἀγγοθήκη ἐστίν. ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, αὐλὸς γίνεται. λέγει οὖν, ὅτι ὁ μὲν δακτύλιος τοιοῦτον ἔχει τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα. Ἄλλως. Τηλία, ἐστὶν ἡ λεγομένη κάρδοπος. τηλία δὲ, ἡ σηλία. ὥσπερ τὸ σύμφον, τύμφον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία, περίφραγμα ἐστὶ δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκετο. Τήλιδα, οὕτως ἐκάλουν τὴν σαπρῶν μεμιγμένων. Τηλικαῦτα, τοιαῦτα. Τηλίκος εἰμί, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ̄. οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ, ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι. ἤγουν, οὐκ εἰμὶ τοιαύτης ἡλικίας, ὥστε εἰς πᾶν ἔργον πείθεσθαι τοῦ κελεύοντί μοι κατὰ τοὺς ἀγροὺς, ὡς οἷα δυνατὸς γέρων ὤν. σημάντορα λέγει τὸν ἐπιτάττοντα.

Τηλικοῦτος, ἐπὶ τοῦ καὶ σωματικοῦ μεγέθους λαμβάνεται. Τηλικώτατον, πρεσβύτατον, παρρώτατον. Τηλόθι πάτρης, πόρρω τῆς πατρίδος. Τηλοτάτω. ἔχει μὲν ὀρθῶς εἶναι τηλοτάτω, ἀπὸ τοῦ τῆλε. Τηλοῦ, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τέλος, τηλοῦ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τηλοῦ. τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντεινόμενα μακρυνόμενα. ἐκ τοῦ δὲ καὶ τὸ γονεύ γονέσσω γονεῦσι, γίνεται τηλυγέτοιος. καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος. Τηλύγετος, μονογενής. καὶ τηλύγετος ἐν μάχῃ, ἤγουν μόνος. καὶ τηλύγετος παῖς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον μεθ' ὃν οὐκ ἔστι τεκνώσασθαι, ἢ ὁ μόνος ἢ ὅς, ἀλλὰ καὶ ὁ τηλόθεν τοῦ πατρὶ γονεῦσιν ἢ αὐξηθεὶς μετὰ γέννησιν, παράδειγμα τὸ πρότερον, ὁ τηλύγετος, ὁ τῆλε ὄντος τοῦ ὀδυσσέως γεννηθεὶς ἐκ τῆς αἰγαίας. τοῦ δευτέρου δὲ ὀρέστης ἀγαμεμνονίδας, καὶ ὁ τηλέμαχος τοῦ ὀδυσσέως. ᾧ οὕτω ἔθετο τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τῆλε μαχομένου τοῦ πατρὸς ἀνετράφη. Τηλυγέτων ἀπειπεῖν, τὸ μακρὰν ἀποχωρεῖν. Τηλωπόν, τὸ μακρόθεν φαινόμενον.

Τημελεία, θεραπεία, ἐπιμέλεια. Τημελοῦσαι, θάλψαι, φιλοκαλέσαι, σπουδάσαι, καὶ τημελής ἐστι, καὶ τημελούμενον. Τέμβρα, ὁ σαμβρωτὸς, καὶ ἐπὶ τεταγμένως ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμβον ἐπὶ χρόνου λέγεται. Ἀριστοφάνης, οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τέμβρα. Τέμβρον ἀττικοί, οὐ σύμβρον λέγουσι. τύμβρον εἶναι, καὶ τάμβρον ἔχον, πρόβατον ἢ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ νῦν ἔχον. Τὸ μῆ, ἔχει τὶ κατὰ τὴν λεγόμενα, κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν οὐ. οἷον, ἀμφὶ δ' ἐστὶ τῷ μῆ κλεινῷ. ἔστι γὰρ τοῦ ἐμῷ. καὶ ἐκβάλλεται τὸ ἄρθρον τὸ ι, καὶ τρέπεται τὸ η τοῦ ε εἰς α, καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι. ὡς τὸ, δὶς μνησιλάδι τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ. ἔστι γὰρ τοῦ ἐμῷ. καὶ ἐκβάλλεται τὸ ε τοῦ ἄρθρου, καὶ αἱρεῖ τὸ ω καὶ τὸ εἰς ω μέγα, καὶ γίνεται τῷ μῷ, χωρὶς τοῦ ι. Τῆμος καὶ εἶμος. τοιοῦτόν ἐστιν ὁμοιόσημα τοῦ τότε καὶ ὅτε. τῆμος δὲ, τὸ τηνικαῦτα σημαίνει. Τῆνα, δωρικῶς οὕτω λέγεται. ἀπὸ τοῦ κεῖνα. ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ κ εἰς τ, ἐκ τοῦ η εἰς α. Τὴν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τὴν γυναῖκα δὲ οὐχ ὁρῶν. ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ τὴν δ' ἀμπελάργος ἄγρευσε φέρειν. ἀντὶ τοῦ ταύτην. Τὴν ἀρχὴν, ἀντὶ τοῦ καθόλου. Κρατῖνος, οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀρχὴν βιβλίον ὑπῆρχεν ὠνεῖν. Τἄλλως, καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην. καὶ ἀπλῶς τὸ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον. Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, ἀντὶ τοῦ ταύτην δὲ ἐγώ. καὶ ἔστιν ἄρθρον ἑλληνικὸν, μεταληφθὲν εἰς ἀντωνυμικὴν σημασίαν. τὰ γὰρ ἄρθρα εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντωνυμικὴν μετάγεται σύνταξιν. Τηνέβλα, εὐφημία, τὰ ᾀδόμενα τοῖς νικῶσι.

Τηνὲξ φθὸν, ἰὰξ φθὸν. ὁ τηνὲξ ἀντὶ τοῦ ἰὰξ, καὶ τηνὰ ἀντὶ τοῦ ἰαχία. Τήνελλα, μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ ἢ τήνελλα. Ἀρχίλοχος, τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ ἰόλαος, αἰχμητὰ δύο. Τήνελλος εἰ. Ἀριστοφάνης ὄρνισι, πρέπειν ἁρμονία λύρας, μουσικώτατος. ὁ τήνελλος, κρουσματικὸν ἐστιν εἶπον. Τηνωδμὸς, νόσημα περὶ τὰ στόμα. Τὴν σύνευξιν, τὴν εὔκλοιαν.

Τὴν ἠϊόνα, τὸν αἰγιαλόν. Τῆος, ἕως, τοσοῦτον.

Τηνικαῦτα, τότε, τῆμος. τηνικαῦτα μὲν, ἀντὶ τοῦ τότε. τηνικάδε δὲ, ἐπὶ ὥρας. Τηνία, ἔχιδνα. ἄλλοι δὲ τὴν σαθροτέραν. Τὴν κύλικα, τὴν φιάλην, τὸ ποτήριον, τὴν παῖδα τὴν παρθένον. Τῷ λιμὸν, δωρικῶς. οὐ γὰρ λιμὸν φασί. Τὴν τιμὰ τόσα, δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος ἐκεῖνα ἐκεῖσε. Τῆνος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων, ἐν ᾗ ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ ἐγένοντο. ἢ ὅτι ἡ τῆνος φιμότατα σπείρεσθαι φέρει. ἡ τῆνος δὲ αὕτη, ὑπὸ ὀφιώδους δοκεῖ εἶναι. καὶ εὔπολις πόλεσι, τῆνος δ' αὐτὴ πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. Καλλίμαχος δὲ ἐπὶ τῆς ὀφιώδους καὶ ἄλλων. ὡς σκορπιοφόρου τῆς γῆς οὔσης, διὸ καὶ ἐπιφήμαχος. τήνου τ' ὀφιούσσης, οὐκ ἀλόγως ἔχειν δοκεῖ. Τὴν προσήκουσαν, τὴν ὀφειλομένην.

Τὴν φωδὼ, τὸ φείδεσθαι. Τῆξις, φθίσις, σῆψις. παρὰ τὸ τήκεσθαι. Τῇ ὀρέξει, τῇ ἐπιθυμίᾳ. Τήπεδα, λέβητα τρισκελῆ, χαλκίον. Τῇ πρὸς ἀκτῖνα, τῇ ἀνατολῇ.

Τηρεὺς, ὁ τηρῶν τὰ ἀηδόνων ἐγγραφεὶ δυνάμενα. ἡ ἀπαρχὴ ὑλῶν εἰλημμένος. Τηρία, ὄρος ζωικός. ἐν τηρίας, τὰ παλαιὰ σικελίας. Τηρῶ, σημαίνει δύο. τὸ παραφυλάττω, ὅθεν τὸ κοινῶς λεγόμενον παρακάθημαι. ὡς καὶ Λιβάνιος, καὶ τηρήσας ἀφείσης δίκην, ἀντὶ τοῦ παραφυλάξας. καὶ τηρῶ τὸ φυλάττω, ἀντὶ τοῦ φοβούμενος φυλάττου. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, αἱ τοῦτο τηροῦμεν ὑμᾶς, ἤγουν φυλάττομεν. Τῆς δ' ἂν τρεῖς κεφαλαί, ἀντὶ τοῦ ἄνθρωπος παρ' Ἡσιόδῳ. βοτῶν λέγεται γλώσσας εἶναι. οἱ ἱππαζόμενοι, πλαθωλεσι φαινομένοι σιωπῶσι. Τῆς, ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τῆς μὲν ἧς τῆς χολῆς ἀρχῆς. ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, τῆς τάχιστα πάντα. ἀντὶ τοῦ ταύτης. Τῆς ἅλας, τῆς πλάνης. Τῆς δὲ τρὶς φύσεως, ταύτης τῆς φύσεως. Τῆς ἀνθρώπου, τῆς οὐρανίσκου. Τῆτα, ἀπορία, ἔνδεια, στέρησις. Τήτθα, ἡ τοῦ πατρὸς, ἢ ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ. ἣν ἔνιοι μάμμην φασί. Τῆ δὲ τὴν εἰρῶν, ἀντὶ τοῦ δέξαι, λαβέ. ἔστι τάω τῶ, ὃ σημαίνει τὸ δέχομαι. τάεις τᾷς, τάει τᾷ. καὶ τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ α εἰς η δωρικῶς, τῆ καὶ τῆ. τοῦτο ὁ παρατατικὸς, ὅταν ἐστάθη ἐστί, καὶ τὸ προστακτικὸν, τάε. καὶ πρόσωπα δωρικά, τῇ κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον. Τήτυμα, ἀληθῆ.

Τητώμενος, στερούμενος, ὑστερούμενος. τητῶμαι γὰρ, τὸ στεροῦμαι. Τηΰγετον, ἤγουν ταΰγετον, ὄρος ἐστὶ λακωνικὸν, ὑψηλὸν καὶ ὄρθιον. μακρὰν ἀπὸ τῆς λακωνικῆς θαλάσσης. ἐρύμανθος δὲ, ὄρος ἐστὶ καὶ ποταμὸς περὶ ἀρκαδίαν. ἔνθα ὁ ἐρυμάνθιος κάπρος, ὃν κατὰ ἡρακλέους. Τηΰσιον ὁδὸν λέγει ὁ ποιητὴς, τὴν ματαίαν, ἄλλην κατὰ τὴν ποίησιν. ὁ δὴ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται, αὐτόθι δὲ ὁ δόσιν εἶναι. τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ διαλύσει τῆς αυ διφθόγγου. κατὰ τὸ σύνεσμος, συνησμός. καὶ τὸ τοῦτο, οὕτω. Τηΰσιον ὁδὸν ἐλθεῖν. ἔστι δὲ τῆς λέξεως τοιαύτη σημασία. δέω, τὸ ὑγραίνω, δεύσω δεύσιον. ἐκ κατὰ διάλυσιν τῆς ἀρχῆς, δεύσιον. ὥσπερ νικασμὸς, νίκημος, καὶ ταΰγετον τηΰγετον ὄρος ἀρκαδικὸν, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, τηΰσιον. φιλεῖ δὲ τὸ δ τοῖς ἰωνικοῖς τρέπεσθαι, ὡς δᾳδοῖ καὶ τὸ χάδος χανδὸς χαδανδός, θέμις θέμιστος θέμιδος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, θέμιτος. καὶ τὸ ὀνδέτερον ὀνθέτερον, καὶ ἐρεδεῖν ἐρεθίζειν. ἔστι δὲ τοσαύτη ὁδὸς, ἡ ὑγρὰ κέλευθος. καὶ ἄλλα κατὰ μετάληψιν, ματαία.

μα. Τεχνησάμενος, ὁ μετὰ τέχνης κατασκευάσας τι.

Τεχνολογία δὲ, παράδοσις ἑκάστου τοῦ λόγου φύσεως. ἐπὶ σκοποῦ τοῦ περιγενέσθαι. Τέω, ἀντὶ τοῦ τίνι, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. ὁμοίως δὲ ὅτεῳ, καὶ τοῖς τοιούτοις. πλεονασμὸν δὲ ἔχει τοῦ ε. τανῦν δὲ εἴρηται τίω, καὶ τῷ. καὶ γενικὴ πληθυντικῶν, τέων. Τεωρὸς, φρουρὸς, ἀκρόπυργοι, λαοί.

Τέωρος, σκοπευτής. καὶ τὰ ὅμοια. Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. τέως γὰρ ἐπίρρημα χρονικὸν, ὅπερ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ἕως. λαμβάνεται δὲ τὸ ἕως, καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ἴσῳ χρόνῳ. καὶ τέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ὁμολογουμένως. τέως, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ πλεῖον. Αἰσχύλος, τέως μὲν οὖν ἑκασταχοῦ καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ λοιπόν. τί μὴ τέως εἴρει τὸ φαινόμενον τὸ ἄκρον. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. Σωσίβιος, τέως μὲν, ἔτι ἀπόμορον. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ ὅμως.

ΤΟΥ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η, ΚΑΙ Θ.

Τηλεμάχου, τηλεμάχου, λεμμάτου. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λαβὲ, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ. κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον, καὶ τῆ, ἀντὶ τοῦ ταύτῃ. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λαβὲ ὡς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ τῶ θέματος, ἀρρήματος. ὡς ἀπὸ τοῦ φῶ, τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ προσῆλθε. καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ ζῆ προστακτικῶς καὶ αὐτό. ἐξ οὗ τὸ ζῆθι γίνεται, ἐκ τοῦ δευτέρου προστακτικοῦ καὶ τὸ τῆθι γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς λέγουσι περὶ βρέφους, τῇ θηλῇ, λαβὲ, θήλαζε. Τῇ ἀφροσύνῃ, τῇ ὑψηλότητι. Τῇ ἀλήθει, τῇ ἐμαθῇ. Τῇ ἄλλως, τῇ ματαίως. Τήβεννα, ἱμάτιον, ἡ χλαμὺς, ἣν φοροῦσι τύραννοι. Τήβεννος, εἶδος περιβολαίου παρὰ ῥωμαίοις.

Τήγαθ, πλοῖον μικρόν. Τήγανον, παρὰ τὸ τήκω τήκανον. καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ, τήγανον. Τηγανῖται, ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγονώς, καὶ μετὰ τυροῦ ἐψημένος. Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα λέγουσιν αἰολεῖς. Τῇ ἐπιούσῃ ἑορτῇ, οὐ προσθεὶς ἡμέρᾳ, τῇ ἐπιούσῃ δὲ ἡμέρᾳ. Τηθάμην, ἐγὼ ἐνταῦθα ἐκ τῆς, ἀπὸ τοῦ... Ὁμήρῳ, καὶ Ἡσιόδῳ. Τηθαλλαδοὺς, γυναικοτρόφους, ὑπὸ τηθῶν τεθραμμένους. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, καὶ τηθαλλαδοὺς, τοὺς μαμμοθρέπτους. Τήθη, ἡ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς μήτηρ, ἐπεὶ τιθεῖ δὲ, ἡ ὑπὲρ αὐτὴν. καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ πάππου. καὶ ὅτι ἀνεψιοὶ καὶ ἀνταψίαι οἱ αὐτοί. δηλοῦνται δὲ ἐξάδελφοι. καὶ ὅτι θεῖοι, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοὶ, ὡς καὶ οἶνος. καὶ ὅτι ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως ἐκεῖ μᾶλλον, οἵπερ εἰσὶ θεῖοι ἐκ πατρὸς καὶ μητρός. καὶ ὅτι ἀνεψιοὶ μόνοι κατ᾽ ἐπιγαμίαν εἰσί. συγκληθῆναι δὲ, οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες. καὶ ὅτι τηθαλλαδοὺς, οἱ παλαιοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσι, παρὰ τὴν τήθην ἀττικῶς, τὴν ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν. ὡς δηλοῖ Αἴλιος Διονύσιος, ἐκεῖνοι οἱ ἀττικοὶ μάμμην καλεῖν, ὡς τὸ πολλὸν οὕτω τὴν μητέρα καλοῦντων. λέγει δὲ τὰ συγγενικὰ συστρεψάμενος, καὶ ὅτι ἄπφυς παρά γε τοῖς ἀττικοῖς βαρβαρικόν ἐστιν. ἔστι δὲ ἄπφυς, ὁ πατὴρ ὡς δηλοῖ ὁ Θεόκριτος, ἀφ᾽ οὗ ἐστι τὸ ἀδελφός. λέγει δὲ ἐκεῖνος καὶ ἄπφαν τὴν ἀδελφήν, καὶ ἄπφιον, ὑποκοριστικὸν ἐρωμένης, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι δὲ καὶ ἐξανέψιοι ἐλέγοντο, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἀλλήλων ἀνεψιοί, εὕρηται καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς. περὶ δέ γε τήθης καὶ μάμμης, καὶ οὕτω φασί τινες, τήθην οἱ ἕλληνες, τὴν πατρὸς ἢ μητρὸς μητέρα. οἱ παλαιοὶ ἀπείρως, μάμμην, καὶ μαμμίαν. μάμμην γε οἱ ἀττικοὶ καὶ μαμμαίαν, τὴν μητέρα καλοῦσιν. ἣν δὲ οἱ παλαιοὶ τήθην, τηθίδα. μαῖαν δὲ ὡς ἡμεῖς, τὴν ὑπὸ ἰατρὸν ὀμφαλοτόμον. ὅτι δὲ ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως πατράδελφοι καὶ μητράδελφοι ἑρμηνεύονται, καὶ ὅτι πρὸς οἱ τῆς μητρὸς γονεῖς μήτρωες εὕρηνται, πάτρωες δὲ, οἱ κατὰ πατέρα πρόγονοι. ὁ δὲ τηθαλλαδοὺς, σκῶμμα συνήθειαν ἔχει. ὡς τὸ ὑπὸ τιτθῶν τεθραμμένον, ἀλλὰ τὸ ἀνήμερον τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτομανικῶς τὸν ἑαυτοῦ καλεῖν, οὕτω σφόδρα τηθαλλαδοῦς ἐνδείξων, μέχρι τῆς αἰγὸς, παίζων εἰς ἀνθρωπάριον τινά φησι, καὶ εἶπεν γραφῇ. οἱ δὲ τινές φασι προσηγορίαν συνθεσίας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεψιαδοῦς πλασθεῖσαν, ἀλλ᾽ ἐστὶν ἀλλ. ὡς εἴ τις ἐμπλεκτὸν τινὰ παίζων, ἐμπλεκταλέου ὀνομάσοι τινὰ, ἢ τὸ μωρὸν μωροδαλοῦν. ἔτι δὲ καὶ ὅτι μαῖα καὶ ἁπλῶς πρεσβυτέρα γυνὴ λέγεται. ὁ δὲ αὐτὴ, καὶ τήθη. καὶ τηθία καὶ τηθίδιος, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Τηθινὸς, ἐρασμίου. Τηθύα, τετάρτη ἢ πρὸς ἥν οἱ ποταμοί, καὶ εἶδος ὀστρέων. Τηθὺς τηθύος, ὁ γῆ παρὰ τὸ τῆθη, ὃ δηλοῖ τὴν τροφήν. ἡ γὰρ γῆ πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ᾽ ἧς πάντα τρέφεται. ἡ δὲ τήθη γίνεται παρὰ τὸ τίθῳ, ἀφ᾽ οὗ τὸ βρέφος τρέφεται. οἱονεὶ τιθεῖσα τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ τῆ, ὃ δηλοῖ τὸ λαβὲ, τοῦ τὸ θηλάζω, κατὰ τοὺς παλαιούς. οἱονεὶ, ἡ λέγουσα πρὸς βρέφος, λαβὲ, θήλαζε. Τηκεδανοῖο, τηκομένου, τήκοντος. Τήκεσθαι, κυρίως λέγεται ἐπὶ χιόνος, καὶ κηροῦ. καὶ δωρικῶς, τάκεσθαι. καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ, τί τὺ τάκεαι, ἀντὶ τοῦ τήκῃ, ὅπερ οὐ φθείρει. τήκω γὰρ, τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. Τηλαυγὲς, τηλεφανέστερον, καθαρόν. Τηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρά. Τηλαυγὲς, τὸ ἐκ τοῦ μακρόθεν φωτίζον. ἔνθεν τηλαυγὲς, μακρὸν διαυγές. Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες, ἄνδρες λῃστρικώτατοι τὸν τρόπον. καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες, τὰς τοῦ ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνῃρέθησαν. διὸ ἀλκμήνη μετανίσει καὶ ἀνακηρύσσει τὸν ἑαυτῆς γάμον, τῷ τιμωρησαμένῳ τὸν πατρῷον φόνον. τιμωρησάμενος δὲ ἀμφιτρύων, ἔγημεν. ἡ ἱστορία σαφὴς παρ᾽ Ἡσιόδῳ. περὶ δὲ τῆς μάχης Ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι περσεὺς καὶ ἀνδρομέδας τέκνα παῖδες ἐγένοντο, ἀλκαῖος, σθένελος, μήστωρ, ἠλεκτρύων. καὶ κοινῇ ἔχων τὴν βασιλείαν, μετὰ τὴν περσέως τελευτήν. μήστορος δὲ θυγατέρα ἱπποθόην, ἧς καὶ Ποσειδῶνος, πτερέλαος. τοῦ δὲ τηλεβόας, καὶ τάφος. ὡς δέ τινες πτερέλα τοῦ τηλεβόας ἐγένοντο παῖδες, οἱ καλούμενοι τηλεβόαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῄτουν ἠλεκτρύωνα τὰ τῆς μητρὸς ἑαυτῶν τοῦ μήστορος ἱπποθόης. ἀντιστάντες δὲ αὐτοῖς οἱ ἠλεκτρυωνίδαι, ἀνῃρέθησαν ὑπ᾽ αὐτῶν πτερέλα παῖδες τηλεβόας, καὶ τάφος. ἀφ᾽ ὧν ἡ νῆσος. τηλεβόαι οὖν, οἱ ταφιοί. ἢ διότι τῆλε οἰκοῦντες ἀπὸ τοῦ ἄργους, τὰς βοῦς ἀπήλασαν, ἢ ἀπὸ τοῦ τηλεβόου τοῦ πτερέλα τοῦ βασιλέως ἡμῶν. οὗ ἀδελφὸς ταφίος, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ νῆσος. Τῆλε, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν, καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλέσε συγκοπὴν τῶν ιε συλλαβῶν. ἐκ τούτου καὶ τηλέμαχοι, ἀπὸ τοῦ τῆλε ἐκεῖθεν κατὰ τὴν ἱστορίαν. Τηλέγονος ἔγημε κασιγνήτην τὴν θυγατέρα κίρκης. καὶ αἱρεῖ μὲν ἀνέκαθεν τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προσάγματα. ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τηλέμαχος, ὑπὸ κασσιφόνης. Τηλεδαπὸς γίνεται ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ τοῦ ἔδαφος. οἱ μὲν, νῦν τηλεδαπὸς, ὅτι τῆλε καὶ μακρὰν τὸ ἔδαφός ἐστι. τούτων δὲ παρασυνθέτων ἔχει καὶ τὸ ἡμεδαπὸς, καὶ ἀλλοδαπός. ὁ ἐκ τῆς ἡμετέρας δαπέδου ἐλάσεως, καὶ τοῦ ἄλλοθεν ἐλάσεως. ὁμοίως καὶ τὸ ποδαπὸς ὁ ξένος. οἷον, ποίας ἐδάφους, ἤτοι χώρας, γῆς.

Τηλεθάον, ἐκ τοῦ θάλλειν γίνεται, ὡς οἷα θαλλῖθον. ὃ ἰσομετρόν ἐστι, τὸ ἐριθηλές. Τηλεθάοντας. τοῦτο ὡς ἐπὶ φυτῶν εἶπεν Ὅμηρος. ὡς ἐστιν ἴδιον, τὸ θαλλεῖν τὰ καὶ θάλλειν.

Τηλεθόωσα κόμη ἀχιλλέως. οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ εἰς ἔμφασιν ὡς ἐπὶ θάλλουσι. σχηματίων γὰρ, οἷαν εἶχε κόμην ἐκεῖνος. ἄλλως τε καὶ ἐπιμεμελημένην, καὶ ἐς τοῦτον ἄκρον. ὅρα δὲ, ὡς οὐ μόνον δένδρα τηλεθάοντα καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι, καὶ ὕλη τηλεθόωσα, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ κόμη τηλεθόωσα. καὶ πῶς ἐκαλλώπισεν ἀναλόγως ἡ κόμη, καὶ τὸ τηλεθόωσα κόμαντα γάρ ποτε τὰ τῶν δένδρων λέγεται τηλεθόωντα φύλλα. τηλεθόωσα ὕλη, ὅ ἐστι θαλλίθουσα, ἤτοι θάλλουσα. ὃ δὴ μάλιστα τῶν ἀειθαλῶν ἐστι. Τηλεκλῆα, τὴν μεγαλόφημον. περὶ πλεοναχοῦ ταῦτα τὰ ὀνόματα Ἀπολλώνιος, οὐκ ἀπ᾽ ἱστορίας ἔλαβεν. οὕτω ταρρηνός. Τηλεκλειτοὶ, πόρρω ἔνδοξοι. Τηλέμαχος, καὶ ἐμοὶ διακείμενος. πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν τηλέμαχον ἐστὶν ὁ λόγος. Τήλεμος, ὁ μάντις παρὰ Θεοκρίτῳ. οὗτός ἐστιν ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ Εὐρυμίδης, ὁ εὐρύμαχος καλούμενος. ὃς μαντεύσασθαι ἐπεχείρησε. ὃς ἐμαντεύσατο περὶ κύκλωπι ὑπὸ ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. Τηλέπυλος, ὁ μεγάλη. τὴν γὰρ τοιούτων φασί, πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι. ἢ ἡ ἀπεστραμμένη τῆλε που. ἄλλως. ἢ τηλέπυλον φασὶ τὴν μακρόπυλον, οὐ περὶ διαστήματι, ἀλλὰ περὶ πλάτει τῶν πυλῶν, ἢ περὶ μήκει. ἄλλοι δὲ ὡς ἀνωτέρω.

τὰς πατρίδας, αἱ καὶ αὐταὶ φίλτερ λέγονται. Ἄλλος.

Τετριγῶτας, ἠχοῦντας φωνῇ. [illegible] μετοχὰς [illegible] ἀεὶ [illegible] μικροῦ κλίνουσιν. [illegible] μεγάλου, [illegible] μικροῦ, πρὸς τὴν χώραν τοῦ μέτρου. λέγω ὅτι Ὅμηρος καὶ ψυχὰς τετριγυίας, καὶ [illegible] τετριγῶτας. Τετριγυῖα, [illegible] φωμένη, ῥίζουσα. [illegible] Τετριμμένη, πολυπατημένη ὁδός. Τετριμμένον, λεπτὸν, [illegible]. Τέτρομος, φόβος [illegible]. [illegible] Τετροπωμένας, [illegible]. Τέτροφεν, [illegible] παραλήγεται, καὶ [illegible] σύμφωνον ἔχει, [illegible] [illegible] κέκλοφα, [illegible] [illegible] κέκλοφα [illegible] κέκλοπα. [illegible] Ἀπολλωνίῳ. [illegible] ῥῆμα [illegible] Τετρυχωμένος, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] τῇ συνηθείᾳ [illegible] ἔτυχον. τυγχάνω [illegible] παρατατικός. [illegible] μέλλων, ἔτυχον ἀόριστος, τετύχηκα παρακείμενος. [illegible] Τετύφασι, [illegible] μακρὸν [illegible] ῥήματα μακρὰ [illegible] γράφουσι, λέγουσι, [illegible] τετύφασι. [illegible] Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ [illegible] φρενῶν [illegible] Τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.

Τετυφωμένος, καὶ ὁ ἀλαζὼν, καὶ ὁ ἐμβρόντητος, [illegible] τῶν φρενῶν. [illegible] Δημοσθένους, [illegible] Τετύφωται, [illegible]

[illegible]

λομένοιο, καὶ τὸ λάβρον. δι καὶ ἐγὼ τίατορ φίλε λίθωμι. πολλάκις Ὅμηρος μέγα χεῦμα, πολλάκις τὸ γένος, ὡς ἐν τούτῳ. προλέεις γὰρ εὐδίτητον, ἐκλέγειν ἀρσενικὸν τὸ φάλαρ, τῆς δ' αὐτῆς ἀναλογίας αὐτὸ ἔχει. ἄλλο δ' ἐπὶ τεχὸ θεβαίαι τυρσοῖο σκίπτρον ἔχον. τὸ γὰρ ἔχων οὐ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τοῦ σώματος, τουτέστι πρὸς τὴν τορείαν ἁρμόσει. πολλάκις οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπόδοσιν, ὡς ἐν τούτῳ, πάντα ὠρίνετο θυμός. ἐοικότα δὲ φάλαγγος ἐλπόμενοι παρὰ ταύτην, ἀμύμονα πωλίωνα. τὸ γὰρ ἐλπόμενοι οὐχ αἱ φάλαγγες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες, ἐξ ὧν αἱ φάλαγγες γίνονται. Τετλαίη. ἀναδιπλασιάζεται ὡς τεθναίη. Τέτλαμεν, ὑπὸ τοῦ τλῶ δύναται εἶναι καὶ συγκοπῇ καὶ κινάσει. βεβήκαμεν βέβαμεν, τετλήκαμεν τέτλαμεν. ἀξιοῖ Φιλόξενος εἶναί τε καὶ τέτλημι ῥῆμα περὶ παθῶν. Τέτμης, εὕρῃς, καταλάβῃς. Τέτρα. Βοιωτὸς, ὁ δὲ γυνὴ τέτορ' ἤβασι, ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀκατάσει τὸ ἐπικὸν τοῦ τέτορα. τὸ τέτορα δέ ἐστι Δωρικόν.

Τετραβάμων, τετράπους. Τετραβαρῆ, πλέθρον τι τάγμα. Αλκαῖος. Τετράγωνον, ὄργανον πολεμικόν. Τετράγυος, οὗ ἱκανὰς τῶν τεσσάρων πλεθρῶν γῆν εἶχεν. ἴσως ὁ τετράπλεθρός φασι, τετράγωνος, ἰσόπλευρος. γύη δὲ ἡ γύης ἀρσενικὸν, μέτρον γῆς. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι γύη καὶ μέτρον γῆς, καὶ μέρος ἀρότρου. ὥστε ἀρσενικὸν ὁ γύης.

Τετράγυον, διαίτημα τὸ ὅσον ἂν ἀροτριᾷ, ὡς εἰκὸς δὲ ἡμέρας δύο ἀγαθοὺς ἐργάτας, καὶ χωμάτων βασὶν ὁμοίοις. ὁ δὲ πλατύτατος τετράπλεθρον, ἑρμηνεύουσι τὸ τετράγωνον.

Τετράγυον, τεσσάρων ὀργυιῶν. γίνεται δὲ μέτρον ἐκ δὲ γὰρ καὶ ἐν τοῦ ἀρότρου τὸ ἀρότρωμα τοῦ ἑκατέρως, γύης. ἔνιοι γῆν, τὸ ὀργυιαῖον μέτρον. Τετραγλώχινα βέλη, τὰ τέσσαρας γλωχῖνας ἔχοντα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τετραδισαί. σύνοδος οἷον συνήθως, κατὰ τετράδα γινομένη. Τετραδύναμις, ὀκτώ. Τετράδυον, ἱερόν τι. Αλκαῖος. Τετραενὶς, ἀντὶ τοῦ τετραετὶς λέγουσι Δωριεῖς. Τετραίλιακον ἄλμαν, ἤγουν ἐρικμύαν. Τετραιλιάκων, τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσα κύνες. Τετράϊλιξ, τετραέτης περιειλημμένος, ἢ πλοῖα, ἢ φυτόν τι. Τετράορον, εἶδος χαλινοῦ.

Τετρακίλημμον, ὅ ἐστι τετράπτυχον, τετράβοον σάκος.

Τετραῖον, ὀρνιθάριόν τι. λαλεῖται. Τετρακίνη, ἡ ἀγρία θρίδαξ. Τετράκυκλος, τετράπους. Τετρακτύς ἐστιν, ἣν ὤμνυον οἱ πυθαγόρειοι πίστιν, καθὼς Εἰρηναῖος ἐν τοῖς κατὰ Οὐαλεντῖνον ἔγραψε. βαθὺς καὶ σιγὴ, νοῦς καὶ ἀλήθεια. τοὺς δὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ὑπέλαβον λέγεσθαι ὑπὸ τῶν πυθαγορείων, τὴν τετρακτύν. Τετράκωμος, μέλος τι σὺν ὀρχήσει πεποιημένον, εἰς ἡρακλέα ἐπινίκιον. ἐκαλεῖτο δὲ, τέσσαρες κῶμοι. Τέτραλον, τετράστιχον. Τετραμμέναι, ἀπεστραμμέναι, πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις ἔχουσαι. Τετραοδίας, τετράγωνος, καὶ ἰσχυρός. Τετράοδα, τετράγωνα ἐστὶ χώματα. δηλοῖ δὲ καὶ βοῦς τέσσαρας χαλκοῦς. Τετράοροι, τέσσαρες ἐπὶ τοῦ τεθρίππου ἐζευγμένοι. Τετράρχαι, οἱ βασιλεῖς. Τετρακαιπλευρίδες λέγονται παρ' Ἴωσιν, αἱ σαρίδες, πλὴν τὸ τέσσαρα ἔχειν πλευρὰ, δύο μὲν ἔξω μείζω, ἐλάσσω δὲ ἔσωθεν ἕτερα δύο. Τετραπενδῖναι, οἱ ἐπίπονον βίον ζῶντες. Τετραπλευρόλιθον, τὸν ἀκρίδων, πλὴν τὸ ἐχαρίεσσα πλευρά. Τέτραπτο πρὸς ὃ ἰδὲ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπεστράφη, ἀντεπρόσωπος κατ' εὐθύ. οὐ μὴν εὐρὺ, ὅ ἐστιν ἐκ πλαγίων. Τέτραπται, ἐτράπη. Τετραρχίαι. τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἑκάστου μέρους τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὀνόματα δέ φασιν εἶναι ταῖς τετράσι, θετταλιῶτιν, φθιῶτιν, πελασγιῶτιν, καὶ ἑστιαιῶτιν. Τετράσυφον, τὸ εἰς τέσσαρα κλάσματα τεμνόμενον. σύφος γὰρ, τὸ κλάσμα. Τετραφάληρον, διαφορὰ φαλαρόν ἐστι τοῦ ἀμφιφάλου. ὁ γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἔχων φάλους, ἤγουν ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, καὶ αὖθις ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν, κατὰ μὲν δύο συζυγίας τὴν ἔμπροσθεν ὄπισθεν τὴν δὲ ἑκατέρωθεν, λεχθείη ἂν ἀμφίφαλος. κατὰ δὲ τὴν καθ' ἕκαστον τετράδα, εἴη ἂν τετραφάληρος. Τετραφάληρον, καὶ ἀμφίφαλον ἐξηγούμενοι οἱ παλαιοί φασιν, ὅτι φάλοι μὲν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀνασιδηρῶσι. φάλαρα δὲ, κρίκοι εἰσὶ τῆς περικεφαλαίας, ἐν ταῖς παραγναθίσιν, ὡς εἶναι διαφορὰν ταύτην φάλων καὶ φαλάρων. ἐνίους μὲν δὲ ταυτὰ ὑπέλαβον ὀμφότερα. ὡς εἶναι, τὸ τετραφάληρον, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἀμφίφαλον. ὁ γὰρ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχων δύο, καὶ αὖ πάλιν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, καὶ ὄπισθεν. ἀμφίφαλος μὲν, ἤγουν δίφαλος ἐστὶ τῇ συζυγίᾳ. τετραφάληρος δὲ, τοῖς καθ' ἕν. ὅτι δὲ φάλαρα, καὶ ἵππων ἐστὶ κόσμος προμετωπίδιος, ὁμολογεῖται, γινόμενος καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ φάω τὸ λάμπω. ὅθεν καὶ φάλιον, τὸ λαμπρόν. ἐξ οὗ ἵππος τις φάλιος, ὁ τὸ μέτωπόν φασιν ἔχων λαμπρόν. καὶ βοῦς, ὥσπερ φάλιος, οὗ περὶ τὸ μέτωπον θρίχες λευκαί. ἐνίοις δὲ καὶ ἄλλως περὶ τοῦ φάλου φράζεται, ὑπόδειγμά φασιν αὐτὸν περικεφαλαίας προμετωπίδιον. καὶ ἀσπιδίσκιον τι μικρὸν, καὶ λαμπρὸν, ἢ ὅλον λαμπρόν. Τετράφαλος, ὁ ἔχων τέσσαρας φάλους ἢ φάλαρα. φάλαρα δὲ, οὐ μόνον παραγναθίδας ἵππων καὶ χαλινὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ τῇ περικεφαλαίᾳ κόσμια. Τετράφατις, ἐκ τοῦ τέφαται τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ, μετὰ τοῦ τ εἰς θ. καὶ προσθήκῃ ἰωνικῶς, τετράφαται.

Τετράφθω, ἀναχωρείτω. Τετράφυον, τετραχάλκωσον. Τετραχαλισμένα, πεφαρμακευμένα. Τετραχίζων, ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι πιέζων. Τέτραχμα, τετράδραχμα.

Τετραῦξομαι, εἰς ἰσθμὸν τραχηλίζομαι. Τετράωροι, ἡ κατὰ ἕνα τετράωροι ἵπποι, οἱ τέσσαρες ὁμοῦ συνεζευγμένοι. ἀπὸ τοῦ ἄρω, τὸ συζευγνύω. ὥσπερ καὶ ξυνωρὶς, δύο ἵππων σύζευξις, ξυνωρὶς λεγομένη. ἢ τετράωροι, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες προσιόντες. οἱ δὲ τοῦ δὲ καὶ τετράοροι λέγονται, παρὰ τὴν συνάμ, ἀφ' ἧς καὶ ἄσυρος ἵππος ὁ ἄλλος. καὶ παράσυρος, ὁ πλάγιος. οὓς δὴ οὕτω φασὶν Ὅμηρος καὶ τὸ τέτρωρον, κατὰ καὶ τὸ ὄντα τὴν εἴλετο, οἱ καὶ μὴ ποιεῖ χωμάτων αὐτοῖς τοῖς ἥρωσι. ἰστέον ὅτι τοῦ τετράορος πρωτότυπον τὸ ἄορ ἄορος. ὅθεν ὦροι, αἱ γυναῖκες. Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι τέσσαρας ἵππους ζευγνύναι παρὰ Λιβύων Ἕλληνες μεμαθήκασι. Τετρεμμαίνω, δέδια. Ἀριστοφάνης, τετρεμμαίνω καὶ πεφόβημαι. Τετρεμαίνειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀντὶ τοῦ φρίττειν, καὶ δεδιέναι. τὸ γὰρ τρέμειν καὶ πάλλεσθαι τὸ σῶμα, τῶν ἄγαν εὐλαβουμένων. Τετρήχει. ταράττει, μέλλων ταράξω. ὁ παρακείμενος, τετάραχα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετεράχειν. ὁ μέσος ἐτετεράχειν, ἀφαιρέσει τετάραχα. καὶ συγκοπῇ τοῦ α τρεχ. τροπῇ τοῦ α εἰς η, τετρήχει. Τετρημένος, τὴν ψυχὴν τετιμωρημένος, ἐκπεπληγμένος, ἢ συγκεχυμένος. Τετρήνας λύχνους. Δυνάστην, διατρητικῶς. Τετρῆναι, τρυπῆσαι. Τετρήχει, ἀπὸ τοῦ τραχὺς τραχύνομαι κοινῶς. λέγεται δὲ ἐπὶ θαλάσσης κυρίως, ὅταν τὰ κύματα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐγείρῃ, καὶ ἀνώμαλοι γίνονται. ἀττικῶς δὲ τρέχω. ἀφ' οὗ τὸ τετρήχει ἐπὶ ὑπερσυντελίκου, ἀντὶ τοῦ ἐτεταράχει ἄλλως. κατὰ μεταφορὰν παρ' Ὁμήρῳ, ἡ τετρήχει, κατὰ ὀνοματοποιΐαν τοῦ ταράσσω, ἢ τεταράχει. ἀπὸ τοῦ τετάραχα συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η. Τετρηχώς, ὁ διαλελυμένος, τετραχυσμένος, τραχυνόμενος, καὶ σφοδροῦ εἶδος. Τετρηχυῖα ἀγορὰ, ἤγουν ταραχώδης. εἴρηται γὰρ ἡ δημοτικὴ ἄθροισις.

Τετρηχυῖα ἀγορὰ, ἡ ὑπὸ τοῦ θορύβου τεταραγμένη. ἐκ τοῦ ταράσσω ταράξω, τετάραχα. καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τέτρηχα, καὶ ἡ μετοχὴ ὁ τετρηχὼς, ἡ τετρηχυῖα, τὸ τετρηχός.

Τετρίγει, ὀνοματοποιεῖται, καὶ ἐπὶ τῶν νυκτερίδων ὁ χρόνος. ὡς δὲ καὶ χεῖρ τετριγέναι λέγεται παθούσης, ἀνάλογον ἐστι. τέτριγε δὲ καὶ ὁ δοίτας ὁ θυμομαχῶν. οἱ δὲ ζυγὸς περὶ ῥίζαν. ἀλλ' Ὅμηρος ἔοικε τὸ κρίζειν, ἐν τοῖς ἑξῆς εἰπὼν ἐπ' αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ διαφορὰ τοῖς τοῦ ῥίζω, ὁ καὶ ἐπὶ μυῶν καὶ νυκτερίδων λέγεται, καὶ τοῦ ἐπὶ χρεμετίζειν. ὅθεν ἡ βρυγμός.

Τετριγῶτας, μίμησίς ἐστι φωνῆς τῶν νεοσσῶν, ὅτι ἀπαλωτέρα τοῦ ῥίζειν ἐστί. ἀφ' οὗ γίνεται ὁ βρυγμός. ἰδιαίτερον δέ φασι τὸ τετριγέναι τὸ ἰσχύν. ὅθεν τὰ μὲν νεκρὰ τετριγότα. Ζηνόδοτος μέν τοί φησιν ἀντὶ τοῦ τετριγυῖας, λεπτεσπίτας γράφει. οἷα κρίνας αὐτὸ τοῦ τετριγέναι καταντικρύς. καί τοι φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι ἁπλῶς μὲν τετρίζουσιν οἱ νεοσσοί, καταθλιβόμενοι ἢ ῥίζουσιν. ἐπὶ δὲ φύσει, τὸ λεπτὸν ἦχον κατὰ

ζωῦς, καμπὴρ, ἰχθύν. Τερματίζω, τελεοῖ, ὁρίζω.

Τερμάτιον, τελευταῖον. Τέρμινθοι, οἱ ὑπὸ τερμίνθου. ... κατὰ τ ... συνισάμενοι ... φύσιν ... Τερμίεσσα ... τὰ μεγάλα. Τέρμιοι, ἄκανθοι.

Τερμιεὺς ὁ Ζεύς, ὡς πάντων ἀρχὴ ἢ τέρμα. Τέρμινθος καὶ τέρμινθος, ... φυτόν. ... Τερμιόεσσα, ἀπὸ τ ... Τερμιόεντα, ... Τέρμις, ποῦς. Τέρμορος, φραγμόν, ...

[illegible]

πλεονασμῷ τοῦ ε, τέμενος, ὁ ἀποτετμημένος καὶ ἀποκεχωρισμένος τόπος τῶν ἄλλων. Τέμενος, γῆ ἀποτετμημένη τῆς πόλεως, κοινῶς μὲν ἐπὶ πάντας τόπους, ἰδίως δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃς τῶν ἄλλων ἀφώρισται. Τέμενος, οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ἐπὶ ναοῦ οἴδασιν. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδ᾽ ἱερὸν ἁπλῶς τόπον λέγει τὸ τέμενος, ἀλλὰ τὸν κατὰ ἀπονομὴν ὄντα τινός. καὶ τέμενος, ὁ ἀποκεκομμένος τόπος τινί, ἢ θεῷ, ἢ ἀνθρώπῳ. Τέμενος τολμηρόν, ἔχει ἀφορισμὸν εἰς αὐτὸν ἰδίαν ἐξοχὴν ἄλλων, ὡς ἀπέφηνεν Ὅμηρος. Τεμένη, ἱεροὺς τόπους ἀπονομὴν τῆς πόλεως ἔχων. οὗ μέρος βωμός, ἀφ᾽ οὗ τὰ θυόμενα ἔθυον, διὸ θυώεις λέγεται. ἐκεῖ καὶ θεῖος ὁ θυόμενος. δῆλον δὲ, ὅτι οὐκ ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ τέμενος ἱερόν, ἀλλὰ τόπος ὁ ἀπονομὴν τῆς πόλεως ἔχων, ἐκαλεῖτο τέμενος. Τεμένουρος, τεμένους φύλαξ. Τέμεσα, πόλις Καλαβρίας, ἀπὸ χαλκοῦ. περὶ ἧς φησὶν Ὅμηρος, εἰς Τεμέσην κατὰ χαλκόν, ἄγω δ᾽ αἴθωνα σίδηρον. ταύτην δὲ καὶ οἱ Βρέττιοι Καλαβροί τε καὶ ἕτεροι, Τέμψαν ἐπικαλοῦσι. Λυκόφρων δὲ ἐκάλεσε Ταμάσην. Τέμμαν, παίδευε, λιπαῖν.

Τέμματα, στεφανώματα. Τέμνει τὰς ἀμπέλους, ὁ κλαδεύων. ἐκτέμνει δὲ, ὁ ἀφανίζων. Τέμπε, πόρρω. Τέμνοντα, ἀμέλγοντα. Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῆς Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον, καὶ τὴν Ὄσσαν ἄντρα. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν, αἱ κοιλότητες λέγονται λαγκάδες. ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, ὑπὸ Τέμπεα κεῖται. λέγει δὲ τὰς καταβάσεις καὶ φωλεοὺς τῶν ὀρῶν, ἢ δυσχερεῖς τόπους. τέμπη καὶ τὰ παρὰ τῶν ὀρέων λέγεται, Τέμπη τὰ μεταξὺ τῶν ὀρῶν διαστήματα. οἱονεὶ στενὰ ὄντα, τὰ μεταξὺ στενὰς καὶ καμπὰς ἔχοντα.

Τεμπανδροι, ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. Τέμω, μέλλων τεμῶ, παρακείμενος τετέμηκα, ἀλλὰ ἡμαρτημένος ὁ παρακείμενος. τέμνειν τάμνειν λέγουσιν οἱ Ἴωνες, τέμνω τὸ κόπτω. Τέναγος, εἶδος τρυφῆς. Τέναγος, ὁ πηλώδης τόπος. κυρίως γὰρ ἐπιπόλαιον ὕδωρ ἔχων, ἢ πηλῶδες ὕδωρ. Τένα, ζῶα. Τένθος, κακοῦργος, συκοφάντης. Τέννα, κόρυζα. Τένδειν, ὅπερ ἐστὶν ἐσθίειν πλεονασμῷ τοῦ τ, κατὰ τὸ ἔνδον τελεῖν, τὸ πρότερον ἐποίησεν, ὅς ἐστι προγόνους. ὁ καὶ Δίκαιος παρὰ τὸ ἔδειν, οὐ μὴν ἀληθής. ἐλαιὸς γὰρ μᾶλλον ἐστὶ παρὰ τοῖς ἐλαιοῖς, ὧν χύσις ἐν τῷ εἰς ἐλαιῶσιν ἔχειν. Τενέδιος ξυνήγορος, ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. Τενέδιον βέλος, ἀντὶ τοῦ Τενέδιος πέλεκυς. παροιμία δὲ ἐστὶν, ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων. ἦν ἄρα τὸ πρᾶγμα Τενέδιον πελέκει σωφρονήσαι. Τένεδος, νῆσος ἐστὶ πρὸ τῆς Τροίας κειμένη. αὕτη δὲ πρότερον Λεύκοφρυς εἶχε τὸ ὄνομα. Κύκνος γὰρ ὁ Ποσειδῶνος Τέννην ἔσχε, καὶ Λευκοθέαν παῖδας. καὶ ἡ μὲν μήτηρ αὐτῶν οὐκ ἦν ἔτι. ἐπίγαμος δὲ ὁ Κύκνος Φυλονόμην, ἢ ὥς τινες Πολυβοίαν. ἡ Φυλονόμη δὲ, καὶ τῆς ὥρας ἐπιθυμοῦσα ὁ Τέννης, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, λόγους περὶ συνουσίας ἐποιεῖτο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τὰ πρὸς τὴν φύσιν διακωλύοντος, κατηγορεῖτο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι τεθέληκε αὐτὴν βιάσασθαι. ὁ δὲ πεισθεὶς τῇ κατηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα ἐνέβαλεν εἰς λάρνακα, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν ἁλμυρὰν θάλασσαν. ὕστερον δὲ σωφρονήσαντα, καὶ διὰ τὸ εἶναι ἡγεμόνα, ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν. τὴν γὰρ λάρνακα προσενεχθεῖσαν τῇ Λευκόφρυϊ νήσῳ ἐποίησεν. οἱ ἐπιχώριοι θαυμάσαντες, καὶ ἀφελόντες τὸ ἐπίθεμα, μαθόντες τὸ γένος, οὐ μόνον ἑαυτῶν βασιλέα τὸν Τέννην κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ Τένεδον τὴν νῆσον προσηγόρευσαν. Τενοντέω, ἐκτείνω, αἰολικῶς. Τένος, παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω. ἢ παρὰ τὸ σείω τὸ σαλεύω, τένος. Τενθρηδών, ζῷον τῶν σφηκῶν καὶ κεντροφόρον, παραπλήσιον σφηκί. ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν. Τένθαι, λίχνοι. τενθεύειν γὰρ, τὸ λιχνεύειν. Τενθρήνιον, κηρίον, ἢ πολύ, καὶ κενόν, καὶ ἀραιόν. Τενθρῖναι, λίθοι πλατεῖς. Τένθαι, λανθάνοντες, μοιχοί. Τένθει, γαστρίμαργος. Τενίαι, ζῶναι, στέφανοι, ἢ δεσμοί, διαδήματα.

Τένει, σείει, βρόχεται. Τένως, στέφανος ἐλάινος, ἐρίῳ πεπλεγμένος. Τένοντες, τὰ διατεταμένα νεῦρα ἀπὸ κεφαλῆς, ἕως τῶν ποδῶν, ἢ ἡ συνάφεια τῶν νεύρων. Τενοντώδης, ταπεινός, ἀπόκλιτος. Τενόντας, φακέλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα. ὁ φάκελος μὲν τένων λέγεται, ἀπὸ τοῦ τείνω.

αὐτὰ δὲ τὰ νεῦρα, ἀπὸ τοῦ τείνω. Τένος, καὶ μύκωσις, νεῦρα, οἶστε τῶν καλυδόνων. Τένων, τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον.

Τεόν, τὸ σὸν Δωρικῶς. τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, τὸ τεόν, τεὸ ἀντὶ τοῦ τεῖος. τεὸν, ἐπὶ δευτέρου προσώπου, ἑὸν ἐπὶ τρίτου. Τεὸς φθόγγος, ἡ σὴ φωνή. Τεπῖα, ἐπεῖα.

Τέρα, καὶ τερῶν, ὁμοίως, ὡς κρέα κρεῶν. τέρατα δὲ καὶ τεράτων, ἁπλῶς ἐλλείπει. Τέραμνα, τὰ ξύλινα οἴκη λέγονται. Τεραμίνα, θρίμα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τέραμνοι, κοῖλα. Τέρας, ἐνίοτε σημεῖον δηλοῖ, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ. φράζεο δὴ Μενέλαε φοινίξ, εἴτε ἡμῖν τόδ᾽ ἔφηνε θεὸς τέρας, ἢ σοὶ αὐτῷ. τέρας τὸ σημεῖον εἰπών. οὐ γὰρ ἦν παρὰ φύσιν ἐγγεγονός, ἵνα καὶ τέρας εἴη ἐν τῷ ο τῆς Ὀδυσσείας.

Τέρας ἐστὶ πρᾶγμα ἔκπληξιν ὑπὲρ τὸ θαῦμα τοῖς ὁρῶσι παρέχον. Τερατοσκόπος, τερατουργός, μάντις, θαυματοποιός. Τερατεῖοι θεοί, ἐπὶ σημείων τεταγμένοι. Τερατεία παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ψευδολογία. καὶ τερατολογεῖν, ἀπίθανα διηγεῖσθαι. καὶ λέγειν πράγματα ἐπέκεινα τῆς ἀνθρωπίνης. Τερατευόμενος, ψευδόμενος. καὶ μηδὲν ἀληθὲς, μηδ᾽ ὑγιὲς λέγων, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Τερατουργός, παραδοξοποιός, ἢ τέρατα ἐργαζόμενος. Τέρεινα, Λυκόφρων. καὶ Ἀπολλώνιος, τερείνης ἄνθεα γαίης. ἔστι δὲ πόλις, ὅθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερειναῖος. τὸ δὲ τέρεινα γίνεται παρὰ τὸ τείρω, τὸ κατατήκω. σημαίνει δὲ τὸ τρυφερὸν καὶ ἁπαλόν, ἢ τὸ θερμόν, ὡς τὸ τέρεν κατεδάκρυε χεῖλος. παρὰ τὸ θέρω θέρεν, καὶ τέρεν, τὸ ὥσπερ τεθερμασμένον, καὶ διακεχυμένον. καὶ τέρεν, τὸ ἁπαλόν, παρὰ τὸ διακεχύσθαι, καὶ μὴ τραχὺ εἶναι.

Τερείνης, τῆς ἁπαλῆς, καὶ χλωρᾶς. Τέρεν δάκρυον, τὸ ἐκ τερπομένης ψυχῆς. Τέρεν δάκρυον, τὸ ἐκ τερπομένης δηλονότι καρδίας. ἢ κατ᾽ ἄλλως, τὸ τρυφερόν, ἤγουν μαλακόν, τὸ μαλακτικόν δι᾽ ἀναθυμίασιν. τέρεν τὸ ἁπαλόν, ἐκ τοῦ θέω τὸ εἶμι. Τέρενα χρόα. τέρενα λέγονται, τὰ ἁπαλά. κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ θ, οἷον θέρενα. τὰ γὰρ ἁπαλὰ εὔθερμα, τὰ δὲ σκληρά, ἀτέραμνα. Τέρεμνα, οἰκήματα.

Τέρεμνοι, ἰσχυροί, ἢ εὔρωστοι. Τερετίσματα, ἢ τερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ἠχητικαί, ἢ μωρολογίαι ἢ χαμαίζηλοι.

Τέρετρον, ὁ δίλητρον. καὶ τέλετρον ἀστεῖον, τὸ τρύπανον, παρὰ τὸ τρῶ, τὸ ἐν τῷ ξύλῳ τὰς ὀπὰς ἀποτελούμενον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τερῶ τερέσω τὸ φαῦ. ὃ καὶ μίμησιν ἐξέχει, καθὼς καὶ τὸ τρῶ. οὐ παράγωγον, ὥσπερ τὸ βρέχω, οὕτω καὶ τὸ τρίω. ἐξ οὗ καὶ ὁ τρῶμα, ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ. καὶ τρημαλιά, ἡ ὀπὴ τῆς βελόνης, ἐκ τοῦ τρυπᾶν. καὶ ἀρτύειν, ἀθεῖν. ἐκ τοῦ φυσᾶν. ἐκ δὲ τοῦ θεόντα τρῶ, καὶ τρίβω, ὡς θλῶ θλίβω, καὶ τὸ τιτραίνω, ὁ ἔργον ἐστὶ τοῦ τερέτρου. τέτρηνε δὲ πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοις. ἔστι γὰρ τρῶ, ἐξ οὗ παράγωγον τὸ τρανός, καὶ τρανής, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τετραίνω, ὡς φαίνω σημαίνω. ἔστι δὲ γίνεσθαι τὸ τρῶ, ἐκ τοῦ τείρω κατὰ συγκοπήν, ἢ ἐκ τοῦ τερῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ τρῶ, καὶ τρώγειν. ὅθεν ὁ τρωγλος, καὶ τρωκτὰ λέγεται, καὶ ὁ τρωγλοδύτης τόπος, ἐκ τοῦ τρώγειν. Τερετίζειν, ἢ τιττίζειν ἐπὶ τεττίγων. ἢ τερετίζειν, τοῖς μουσικοῖς κρούμασιν ἐπιτιθέναι τὸ λεγόμενον τόνον. ἀφ᾽ οὗ τερετίζειν λέγεται τὸ ᾄδειν, κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ α εἰς ε. καὶ τερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ἢ ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεττίγων, ἢ τῆς ἀηδόνος. Τερηδόνων, σηπεδόνων, ἢ σκωλήκων. Τερθρία, γοητεία, περιεργία. Τέρθεται, ξηραίνεται, καίεται. Τέρθροι, οἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστοῦ ἐκπεπλεγμένοι, οἷς τὸ ἀρμενον ἕλκουσι. Τέρθρον, ὁ λεγόμενος ἀρτέμων. ἔνιοι δὲ, τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ, καὶ εἶναι οἰκεῖον. ἔστι δὲ τὸ ἐπάνω καὶ ὑψηλόν. ἢ τέρθρον χωρίον τι τῆς πλοίας λεπτόν, οἷον τερέτρον. διατρυπῶνται γὰρ κατὰ τὸ ἄκρον οἱ σχοῖνοι. ἔνιοι δέ φασι τὰ ἄνω τρυμάλια τὰ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἀργαλεῖα, ἀφ᾽ οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἐκ τούτου γίνεται τερθρεία, ἡ λεπτολογία. ἄλλοι δέ φασι τερθρείαν, τὴν φλυαρίαν, τὴν ἐν τοῖς διὰ μέρεσι καλουμένην μάχην. σημαίνει δ᾽ ἔτι καὶ τὴν ἀπάτην, καὶ περιεργίαν.

Τερθρευτὴς, ἐπεὶ ὁ πρωρεὺς προορᾷ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Τερίνθινον, μεγαλόσαπρον. Τέριμο, τρέφεται. Τέριμνα, τετριμμένα. αἱ δὲ, τερπνά. Τέρμα, σημεῖον, τέλος

τοφορᾶς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀγγείων. Τέλειον, τὸ τέλος καὶ πέρας. Τελεστικὸν, τὸ ξηρὸν σῦκον. Τελέσαι, δοῦναι.

Τέλειον δόξαν. Ὅμηρος, ὅτι ἔτι δόξαν τέλεσεν. Φαῦλα μὲν ... εἰς τέλος ἤγαγον. γίνεται δὲ τοῖς ἐχθροῖς ἀφορμὴ ... τελείω. εἰ μὴ ἐτέλεσεν ὁ ... Τελεσθῆναι, τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν. Τελεσιαζόμενα, θυόμενα, καὶ τελούμενα. Τελεσία, ἡ μετὰ ξίφους ὄρχησις. ἀπὸ τοῦ εὑρόντος Τελεσίου. Τελέσιος ἡμέρα, ἡ ἐσχάτη. Τελεσιουργεῖ, τὸ ἔργον εἰς πέρας ἄγει. Τελεσφόρος, οὐ μόνον τὸν ... ἐπίθετον, ἀλλ' ... εἰς τέλος ἄγει. λέγει δὲ ... τελεσφόρον, ...

[illegible]

δος. Τεθυμμένον ἦν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ζ' τῆς ἰλιάδος, ὡς ἄν τις εἴπῃ, μεμυρωμένον, ἢ μεμυστωμένον. ἀπὸ τοῦ θύου τοῦ θύοντος, οὐ μέμνηται καὶ ὁ πλίνιος. τὸ παρὰ τὸ θύω. ὃ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ καίεται. Ὅμηρος μὲν τὰς μύρων μὲν χρῆσιν οἶδε, κνίσσην δὲ ἀγνοεῖ. ὥσπερ δὲ τὸ βρένθειον, καὶ ἡ ἶρις, καὶ τὸ ἴασπον, καὶ τὸ ἀμαράκινον, καὶ τὸ ῥόδινον, καὶ τὸ μεγάλειον, προχειριστωμένως κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους πρεσβευτόμενος, ὃν δὲ ἄν τις λ, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἰῶτα. Τέθυται, τεθυμίεται. Τεθωγμένοι, μεμεθυσμένοι. Τεθαλυῖα, τὸν ὀμφαλόν. Τείνω, τὸ ἐκτείνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. τείνω, τὸ τανύω. καὶ τείνειν, τὸ ἀφορᾶν. καὶ τείνειν, ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόναι. τείνω τενῶ, τέτακα. Τείνω, τὸ ἐκτείνω, διὰ διφθόγγου. ταῖς διὰ τοῦ ι. συστέλλεται δὲ διὰ τὸν ἀναδιπλασιασμόν. Τεινίδιον, τὸ φαινόλιον.

Τέϊον, καῖον, κρατήρ. Τείρω, ἔχει κινήσεις τινάς, καθὰ καὶ τὰ τείρεα, ἅπερ ἐστὶν ἄστρα. ἐσθίειν δὲ καὶ τὰ κατὰ εἰκόνας τέρεμνα, ὡς τετρόμενα εἰς τὸ φῶς, καθὰ δηλοῖ [illegible]. καὶ ὁ τέρεδων, τὸ ζωΰφιον, ὃ καὶ ξύλοις ἐμφύεται, καὶ ἐσθίει. καὶ ὁ τέρην, ἐναργῶς ὅταν τέρην [illegible] ἢ δάκρυον, ἢ τι ἄλλο. ἐκλυτικὸν δέ, τέρενα, οἷον παρθένοι λέχων τέρειναι καλάθους, ἤτοι ἁπαλαί. τὸ δὲ τείρειν κίνησις, ὥσπερ ἄτειρες, οὕτω καὶ ἀτέραμνον, ἤγουν δυσέκτηκτον ἔσωθεν, καὶ οὐ καὶ ἔθος ἀτέραμνον, τὸ ὠμὸν καὶ ἀνέψητον. καὶ ὕδατα δὲ ἀτέραμνα, τὰ πηγαῖα, καὶ οὕτω σκληρὰ ὕδατα. Τείρεα, τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρεα, καὶ τείρεα, πλεονασμῷ τοῦ τ. καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνουσί τινα σημεῖα. ἢ παρὰ τὸ τέρας, τὸ σημεῖον. σημαντικὰ γάρ ἐστι τῶν μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τείρω, τὸ καταπονῶ. πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπονοῦνται, καὶ γεγόνασιν ἀστρόβλητοι, ὥσπερ καὶ ἐμβρόντητοι. καὶ τειρεσίας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ἢ παρὰ τὸ τείρεα. οἱ δὲ μάντεις ἐκ τῶν ἀστέρων τι λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι, οἱονεὶ ὁ καταπονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν. τυφλὸς γὰρ ἦν. Τείρεται, καταπονεῖται, βλάπτεται. τείρω γὰρ τὸ δαμάζω. Τείχεα, τείχη. Τειχεσίπλητα, καλὰ τείχη ἔχοντος. Τειχεσιπλῆτα, τινὲς διὰ τοῦ β γράφουσι. ἀμφοτέρων μία ἡ ἔννοια. ἔστι δὲ τειχεσιπλήτης μὲν ὡς ἄν τις εἴπῃ, πολιορκητής, ὁ τοῖς τείχεσι πελάζων ἐπὶ πορθήσει. τειχεσιβλήτης δέ, ὁ καταβάλλων τὰ τείχη. Τειχομαχεῖ, πολιορκεῖ. Τέχος ἐστὶ νοερόν, ἀπαύγασμα ψυχῆς λογικῆς, ἀπρόσιτον δαίμοσι. Τεῖχος, κατὰ τὸν τοῖχον, ἐκ τοῦ τεύχω γίνεται τεῖχος οὐδετέρως, τὸ τῆς πόλεως. τοῖχος δὲ ἀρσενικῶς, ὁ τῆς οἰκίας, καὶ τὰ τειχία ὁμοίως.

Τεῖχος τειχίσαι, διαφέρει τοῦ πελίσαι. οὐ γὰρ πᾶς ὁ τειχίζων ἤδη καὶ πολίζει. διὸ ἕλληνες μὲν τεῖχος ἐτειχίσαντο. ποσειδῶν δὲ καὶ ἀπόλλων, τεῖχος ἐπόλισαν λαομέδοντι. Τειχοφύλαξ, ὥσπερ τις ἐν μυρρίνῃ.

Τέως, καθ' ὁμοιότητά ἐστι τοῦ νῦν ἕως. δηλοῖ δὲ τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν ἴσῳ. Τέκεν, ἔτεκε, ἐγέννησε. Τεκέεσσι, τέκνοις, ἰδίοις. Τεκμαίρομαι, παρ' Ὁμήρῳ εὕρηται ἀντὶ τοῦ τελειῶ, ἐκ τοῦ τέκμωρ, τὸ τέλος. οἷον τεκμαίρομαι. τὸ τεκμαίρομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. λευκιππος, ἀπὸ τῆς κνίσσης τεκμαιρόμενος τὴν εὐδαιμονίαν. καὶ τεκμαίρεται παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ βουλεύει. τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω, καὶ τὸ σημειοῦμαι.

Τεκμαίρεσθαι, ἀντὶ τοῦ σημειοῦσθαι. ἀφ' οὗ καὶ τέκμαρ, τὸ σημεῖον, ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον λέγουσι. Τέκμαρ, πέρας, τέλος. Τεκμήριόν ἐστι, σημεῖον ἄλυτον, ἀναμφίβολον. ὡς τὸ γάλα ἔχειν τινά, τοῦ τετοκέναι. εἰκὸς δὲ σημεῖον ἐστιν ἀναμφίβολον. ὡς τὸ, πατεῖ κλέπτειν ἐφίεσθαι. Τεκμήριον ἐστιν, ἀπόδειξις ἀφανοῦς λόγου συλλογιστικός, ἀληθής. λόγος ἐμφαντικός, διὰ προγινωσκομένων. Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι, φράζεσθαι. Τέκμωρ, τέλος φανερόν, μαρτύριον, σημεῖον. τὰ δὲ εἰς ωρ λήγοντα ὀνόματα, οὐδέτερα ὄντα ταῦτα, ἕλωρ, τέκμωρ, ὕδωρ. Τέκνον φίλε, παρ' Ὁμήρῳ ἀττικῶς ἐχρήσατο. λύεται τοῦτο καὶ διὰ σχήματος ὀρθοῦσθαι εἰς τὸ κοινότερον. ἵνα λέγῃ ὅτι τέκνον, ὦ φίλε.

Τεκνοῦσα, τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα. Τεκνῶσαι, εὐτεκνοποιῆσαι. Τεκταίνεσθαι βουλήν, ἀπὸ τῶν τεκτόνων μετώνυμα. ὡς τὸ βουλὰς ὑφαίνειν, ἀπὸ τοῦ ἱστουργοῦ. Τεκταίνεται, ξύλα ἐργάζεται. Τεκτήναιτο, κατασκευάσειε, οἶμαι ἐκ τοῦ τέκτων τεκταίνω. οὐ μέλλων τεκτανῶ, ὁ ἀόριστος ἐτέκτηνα. ὁ μέσος ἐτεκτηνάμην, ἐτεκτήνω ἐτεκτήνατο. καὶ ἰωνικῶς, τεκτήναιτο. Τεκτονική ἐστι τέχνη περὶ ξύλα καταγινομένη, θρόνων ποιητική, καὶ πολλῶν ἄλλων.

Τέκτονος υἱὸν παρ' Ὁμήρῳ, οἱ μὲν ἀκριβέστεροι ἐπίθετον φασιν. οἷον τέκτονος λεγομένου, καὶ τοῦ ναυπηγοῦ, ὡς δηλοῖ τὸ τεκτήνατο νῆας ἐίσας. ὥστε εἶναι ἐνταῦθα δύο πρόσωπα, υἱὸν μὲν φέρεκλον, πατέρα δὲ τὸν ἁρμονίδην. τινὲς δὲ ἐκδέχονται ὄνομα κύριον τὸν τέκτονα, καὶ ἓν φασὶ πρόσωπα. ἵνα ὁ μὲν φέρεκλος εἴη τέκτονος υἱός. ὁ δὲ τέκτων, υἱὸς τοῦ ἁρμονίδου. καὶ ἄρα δὲ ὅπως εἴκασε ναυπηγεῖς τὰ ὀνόματα λαβεῖν, φερόμενα τὰ ξύλα, καὶ οὐ δὲ συντιθεὶς αὐτά. οὕτω δὲ καὶ ὁ ἰατρὸς τινὰ ἔλεγεν ἰατρόν. Τέκτων δούρων, οἰκοδόμος, καὶ ναυπηγός. καὶ ἁπλῶς ἅπας ὁ ὁτιοῦν διακείμενος περὶ σκευῆς ξύλων. Τέλα, σπουδή. Τελαμών, ὁ λῶρος, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους, καὶ τῆς ἀσπίδος. ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ ὑπομένω, ὡς καρτερικὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ βαστακτικός. Τελαμῶνας ἔφη ὁ ποιητής, τοὺς ἀναφορεῖς ἐν τῷ ε' τῆς ἰλιάδος. αἱ δὲ ἀργύρεαι τῶν μὲν δὲ μαχαιρῶν αἱ ἀναφορεῖς, ὅμως ἐμάθετο, καὶ οὕτω νοητέον αὐτούς, ἀναλόγως τῇ ὑποκειμένῃ τῆς ἀσπίδος ὕλῃ. Τελαμώνιοι κόνδυλοι, οἱ προσδέμενοι ἐν τελαμῶσι, ἢ μεγάλοι, χαλκοῖ. Τελαμών, ἀσπίδος. οὗ ὁ λῶρος πλατύς, δι' οὗ ἀσπὶς ἀνεφέρετο. διὸ καὶ ἀναφορεὺς ὁ αὐτὸς ἐλέγετο. λέγεται δὲ τελαμὼν ἀσπίδος, καὶ πρὸς διακρίσιν ἑτέρων ἐρρέθη, ὧν εἷς καὶ ὁ τοῦ ξίφους. Τελάσσαι, τολμῆσαι, τλῆναι. Τελεώτατον, ἐντελέστερον. Τελαγών, ὁ καλούμενος ἐρωτικός. ἐστὶ γὰρ γελαγών. Τελαίνειν, κομιδῆς ἄξιον. Τελέθουσι, τελῶ, τὸ πρώτως, καὶ τὸ ὑπάρχω. ἀφ' οὗ κατὰ παραγωγήν, τελέθω. ὡς ἀπὸ τοῦ νέμω νεμέθω, καὶ φλέγω φλεγέθω, καὶ ἐθέλω ἐθελέθω. ὃ τρέπει τὸ ε εἰς τὸ τ, καὶ τὸ α εἰς τὸ η, καὶ γίνεται τελέθω. Τέλεα, καὶ τέλη, τὰ ἀναλώματα, καὶ τὰ συνέδρια τὰ ἐν ἀρχῇ. Τέλεα ἱερά, τὰ ἐνιαύσια. οἱ δέ, τὰ εἰς ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα.

Τελείω, ἢ ἐκ τοῦ τελῶ τελείω, ὡς χῶ χείω, θῶ θείω. ἢ ἐκ τοῦ τελέω τελείω, ὡς σέω σείω. ἐτελείομεν τὸ δεῖπνον, ἐτελείετε, ἰωνικῶς τελείετο. Τελεῖν, τὸ τάττεσθαι, καὶ τὸ καταλέγεσθαι. τελεῖν, καὶ τὸ ἀποπληροῦν, καὶ ἀπαιτεῖν. καὶ τελέσω, ἀντὶ τοῦ πράξω. καὶ τετελεσμένον, τὸ πεπραγμένον. καὶ συντέλεια, τὸ τέλος. καὶ συντελεσταί, οἱ τελοῦντες. Τελεῖν, καὶ τὸ λαμβάνειν φόρους, καὶ τὸ διδόναι, καὶ τὸ παρατιθέναι, καὶ τὸ ἐορτάζειν, καὶ τὸ καταλέγεσθαι, καὶ συναριθμεῖσθαι. καὶ τελεῖ εἰς τοὺς ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ ἕλλην ἐστί. καὶ τελεῖ εἰς τοὺς ῥωμαίους, ἀντὶ τοῦ ῥωμαῖός ἐστι. τελεῖ εἰς τοὺς ἀστούς, ἀντὶ τοῦ ἀστός ἐστι. καὶ ὁ βάρβαρος τελεῖ εἰς τοὺς ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ ἕλλην ἐστί. Τελεῖν, καὶ τὸ ἐπιτελεῖν, καὶ ἐκπληροῦν. τελεῖν, καὶ τὸ μυεῖν. ἔθεν καὶ τελεταί, καὶ τελούμενος, ὁ τὰ ἄδυτα μεμυημένος. ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει, σὺ μὲν ἐτέλεις, ἐγὼ δὲ ἐτελούμην. Τέλειόν ἐστι, τὸ συμπληρούμενον τῷ ἰδίῳ λόγῳ τῆς φύσεως. ἀτελὲς δέ, τὸ ἐναντίον. Τελεῖν, ἀναλίσκειν. ὡς ἐν τῷ περὶ παθῶν δεῖ λέγειν παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Τέλεοι, οἱ γεγαμηκότες. Τέλειος, τελεσιουργὸς ὁ ζεύς, καὶ ὁλόκληρος. Τελέσσαις, ἀγαγοῦσα. Τελέω, ἀνύω, ἐπανύω, διανύω, ἀνύττω, ἀπεργάζομαι, περαίνω, τελευτῶ, ἀπαρτίζω, διαρτίζω. Τελείων, οὐ μάτην ὁ ποιητὴς προσέθετο. οὐδεμίαν γὰρ λέξιν εἰκῇ παρέρριψεν οἶδεν, ἀλλ' ὅτι ἔστιν ὁσίως, ὡς τελείους προσάγειν χρὴ τέλεια. ὁ δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν εἶχε τοῦτο τὸ ἀρνῶν οὐ τελείων ἐστιν. ἀτελεῖς δὲ οἱ ἀρνοί. ἔστι δὲ μέντοι ἀρνειός, τέλειός ἐστι. Τελεσσεῖσαι, ἐν σφίσι τὸ ποιῆσαι, ἀπὸ τελεσθεῖσαι. ὡς τὸ εἰκὸς πίστεως παντελῶς. καὶ λέγεται τὸ τελειούμενος ἔχω, ἐκ μεταφορᾶς

Ταχὺ, καὶ βραδὺ, καὶ διὰ ταχέως, καὶ διὰ βραδέως λέγουσιν ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ταχέως καὶ βραδέως.

Ταχυβάμονας ἔρωτας, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ὥρᾳ γινομένους. ἀβλαβεῖς γάρ εἰ ἐκτεραμβοῦνται.

Ταχυπῶλων, ταχεῖς ἵππους ἐχόντων. Ταχὺς, ταχύτερος, ταχύτατος. ταχὺς ταχίων τάχιστος. καὶ ταχὺς τάσσων, ταχὺς ταχύτερος ταχίων τάσσων καὶ θάσσων. Ταχὺς ταχίων, τάσσων, καὶ θάσσων, πρὸς διαστολὴν τοῦ τάσσων μετοχῆς, ἢ τὸ ἐπίῤῥημα. ἔτι δὲ καὶ τὸ οὐδέτερον θᾶσσον. ὁμοίως καὶ μακρὸς μακρίων μάσσων. καὶ βραδὺς βραδίων βράσσων. καὶ παχὺς παχίων πάσσων. καὶ ἐλαχὺς, ὁ κατὰ Καλλίμαχον ἐλαχὺς ἐλαχίων ἐλάσσων. Ταχὺ, ἢ σὺν τάχει, ἢ κατὰ τάχος, καὶ ὅθεν τάχος, καὶ διὰ ταχέως, καὶ διὰ τάχους, καὶ διὰ ταχίων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ταχὺ, ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ διὰ ταχέος, καὶ ὅτι τάχιστα, καὶ ὡς εἶχε τάχους. καὶ ἐν τάχει, καὶ ὡς τὸ πολὺ, καὶ ὡς τὸ ἐπὶ πολύ. καὶ ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, πάντα ἀντὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος λαμβάνονται. Ταχὺς, καὶ ταχὺ οὐδέτερον. πολλαχῶς ἀποτελοῦσι τὰ εἰς ς ἀρσενικὰ οὐδέτερα· τῇ μὲν γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ς γίνεται, ὡς ἐπὶ τοῦ ταχὺς ταχὺ, φιλόπολις φιλόπολι, μέγας μέγα, ἢ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν, ὡς καλὸς καλὸν, σαφὴς σαφές. ἢ κατὰ τροπὴν τοῦ ς εἰς ν, καὶ συστολὴν τοῦ α, ὡς μέλας μέλαν. ἢ κατὰ συστολὴν μόνον, ὡς τὸ εὐσεβὴς εὐσεβὲς, εὐγενὴς εὐγενὲς, καὶ ἀληθὴς ἀληθές. Ταὼν πέδον, παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν. τὸ γὰρ ζῶον ἐναβρυνόμενον ὑπὸ ἑαυτοῦ κάλλει, τοῖς ὁρῶσι τὴν οὐρὰν ἐξαστράπτειν ἀποδείκνυσι. ὅπως δὲ ἀπὸ τοῦ ταὼς βούλονται εἶναι, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου, ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ἐπειδὴ τὸ ταὼς, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς, διὰ τοῦ ο μικροῦ οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς Ἕλλησι. καὶ λέγουσι ἄλλοι, ὅτι ὤφειλεν εἶναι ταὼς, ὡς λαὸς λεώς. Ταὼς, τάως, κρατοῦν. καὶ διαιρεῖ τὸ ἔργον, ταὼς.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Τε σύνδεσμος παρὰ μὲν τοῖς κοινοῖς, καὶ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, καὶ τοῖς κωμικοῖς, οὐδέποτε περιττὸς τίθεται. παρὰ δὲ τοῖς τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου χωμένοις πολλάκις, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ, ὅν τε διὰ βροτοί. καὶ παρ' Ὁμήρῳ πολλαχοῦ ἔστιν εὑρεῖν. Τε σύνδεσμος, ἐγκλίνεται. οἷον καί τε περιπατεῖ. Τε ἀντὶ τοῦ σὺ, λέγουσιν αἰολεῖς, καὶ δωριεῖς. τὸ, παρ' ἴωσι πλεονάζει καὶ πολλάκις. Ἡρόδοτος, ἐπεί τε ἐγένετο ταῦτα, ἀντὶ τοῦ ἐπεί. Τέγγε, βρέχε.

Τέγγεσθαι, εἰκεῖν, ἀποδέχεσθαι. Τέγγω, τὸ βρέχω, καὶ διαβρέχω. τέγγει δ' ἐπὶ κύματος ἄγχι τέγγει πόδας. Τεγούρει, ὄρνεον ποιόν. Τεγέα, πόλις ἀρκαδίας. Τεγέας γνώρισμα, ὃ Στράβων τοιοῦτόν φησι. κεχρῆσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῷ ὅλῳ τῷ ἐκ Τεγέας εἰς Ἄργος, διὰ τοῦ πάθους τούτου. λέγει δὲ καὶ ὅτι ἡ Τεγέα μεγίστη συμμίξει. εὐδαίμων δὲ, ὅτι γεωργικὸς τόπος. διὸ καὶ πολεμία ἐγένετο, εὐδαίμων ὁ κρίθινος, ἐγὼ δὲ εἰμὶ Τεγεάτης. τοῦ μέν τοι γεωγράφου ἀρέσκει Τεγεάτης, ἐνταῦθα γράφεσθαι. ἀπὸ Τεγέας κώμης φησὶ Κορυθέας, ἐν ᾗ Τεγεάτου Ἀπόλλωνος ἱερόν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι Τεγεάταις ὅμοροι Κυνουριεῖς. ὅμως δὲ τὰ χωρία ταῦτα καὶ νῦν κατέχουσι. καὶ ὅτι ἐν τῇ Λεπρεάτιδι, καὶ αὐτός ἐστι μνῆμα, καὶ ὅτι ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ποταμὸς καὶ νῦν ὁ Θαλυκός. Τεγίδιον, κοσμάριον ποιὸν γυναικεῖον.

Τέγη, στέγη, οἴκημα. Τέγκωνες, ἀκρωτήριον, κόρσιοι.

Τεγέος. ἴσμεν ὅτι Ὅμηρος γυναικείους θαλάμους, οὐ μὴν καὶ ὅσους τῶν ἀνδρῶν ὀνόμασε τεγέους, ἀντὶ τοῦ ἀνωγείους, ἐπὶ τέγει ἐστέγους οἴκους ἀνασαλεύοντας ὑπερῴους, πολυστέγους, πολυωρόφους, ἵνα μὴ διεστραμμένων φασὶ καθιστῶνται αἱ γυναῖκες. γίνεται δὲ τὸ τέγος, ἀπὸ τοῦ τέγει τέγεος, καὶ ἀποβολῇ τέγος. ὡς τέλος τέλεος τέλος. ὥσπερ δὲ μικρὸς σμικρὸς, οὕτω καὶ τέγος στέγος, ἐξ οὗ τὸ στέγω ῥῆμα. ἰστέον δὲ, ὡς εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ τέγος ἐγίνετο ἀπὸ τοῦ τέγγω, παράγεται τὸ στέγος, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ αὐθις ὁ ὅλος οἶκος παρονομάζεται, διὰ μέσου τοῦ στέγειν ῥήματος. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, ἐν οἷς πάντα λέγει, ὅτι ὄχλον στέγει δόμος. Τεγηθὲν, χρυσοῦν.

Τέγξω, καταστάξω. Τεγοῦν, κυδοῦν ἐπαλείφω.

Τεῖν, σοί. Τεθαλυῖα, ἀπὸ τοῦ θάλλω, ὁ μέλλων θαλῶ, ὁ παρακείμενος τέθαλκα, ὁ μέσος τέθηλα. καὶ ἡ μετοχὴ, τεθηλὼς, τὸ θηλυκὸν τεθηλυῖα. καὶ τεθαλυῖα κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς α. Τεθαγμένοι, μεμαθητευμένοι. Τεθάψαι, μεθύσαι. Τεθαλότα, θάλλοντα. Τεθέαμαι, ἑώρακα, πεπείραμαι. ἐστέον ὅτι ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων, εἰ καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ ἔχει τὸ α, ἀναγκαίως ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου διὰ τοῦ α ἐκφέρει. ὡς δρῶ δέδραμαι, βοῶ βεβόημαι, τεθέαμαι. ἢ μὴ ἔχον δὲ οὕτω, μετὰ τοῦ σ τὸ ρ ποιεῖ, ὡς γελῶ γεγέλασμαι, καὶ τὰ παραπλήσια. οὕτω καὶ τὸ ἐλάω ἐλῶ ἐλήλαμαι ἐλήλασμαι ὅμως, εἰ μή τε καθαρὸν ἔχον τὸ α, μήτε μετὰ τοῦ ρ, ἐκβολῇ τοῦ σ ἐλήλαμαι γίνεται. καὶ διὰ τοῦ η ἐπὶ τῆς μετοχῆς ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. οὕτως ἐληλαμένος, καὶ οὐκ ἐληλαμένος γράφεται τὸ ἀμετάβολον. Τεθέληκεν, ἀλεξανδρεωτικὸν σχῆμα. διὸ ὀφθείη ἀλεξανδρεῦσι, καὶ αἰγυπτίοις αὐτὸ, ἡμῖν δὲ ῥητέον, ἠθέληκεν. Τέθηκεν, ἐθαύμασεν, ἐκπέφευγεν. Τεθήλαμεν, ἀνηφάνημεν. Τέθηλε, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ θάλλω θαλῶ, τέθαλκα, ὁ ἥρως. μέσος τέθηλα, ὡς χρυσὸς. Ἡσίοδος, τοῖσι τέθηλε πόλις. Τεθήπασιν, ἐξεπλάγησαν, ἐθαύμασαν. Τεθηπότες, ἐκπεπληγμένοι, θαυμάζοντες. τεθηπότες, μέσος παρακείμενος τοῦ θάπω. ὅπερ σημαίνει ἀνθεῖν συμπαθὲς εἰς ἔκπληξιν. ἀφ' οὗ καὶ θάμβος, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ στοιχείου, τάφος, ἡ ἔκπληξις. καὶ θαῦμα μετοχὴ ἐκ τοῦ θήπω, κατὰ ὁμοίαν ἐναλλαγὴν τῶν ἀφώνων, ταφὼν, ὁ ἐκπλαγείς. ὅτι δὲ ἰόντων ἰδίᾳ καὶ εἰκότα τῶν δασέων καὶ ψιλῶν ἀντιμεταχώρησις εἰς τὰ σύστοιχα, δηλοῦσι μὲν καὶ τὰ τοῦ τ' ἐστί ὄντος Ἡροδότου, τὸ ἐνθεῦτεν, τὸ κιθὼν, τὸ βάθρακος, καὶ τὰ, οἷον ἀκανθίας, ἀχαθίας. καὶ ἡ τοῦ κώθωνος δὲ χρῆσις παρὰ τοῖς κωμικοῖς, εἰς τὸ τὸ οὖν πίπτω ἰωνισμὸν, εἴπερ ἀπὸ τοῦ κέχυται γίνεται, διὰ τὴν ὑπέρθεσιν κατὰ φύσιν χύσιν. ἰωνικὸς δὲ ἰδιωτισμὸς καὶ τὸ ἐκ χειρὰς σταθεῖν μονόκροτον. οὐ μακρὰν τούτων, οὐδὲ τὸ πάλχα ἐκ τοῦ φέσκα καλλιφωνεῖν. Τεθήσονται, ὀρακλέων, δυναστεύσονται. Τεθέωντο, ἐθαύμαζον. Τεθέαται, ἦσται, ἠγάπητο. Τεθεμένον, ὑποκείμενον. Τεθμὸς, ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τίθεμαι τέθεισαι τέθεται, τεθμός. Τεθναίην, ἐκ τοῦ τέθνημι, ὁ μέλλων θνήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθανον, ὅς ἔθνω. ἡ μετοχὴ ὁ θανὼν τοῦ θανόντος, ὡς στὰς στάντος. τὸ εὐκτικὸν θάνοιμι, ὡς σταίην, καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν τεθναίην. ὁμοίως τεθναίης ὁ ἀπαρέμφατον ἐκ τοῦ τεθνεῖναι, κατὰ συγκοπήν. ἐστὶ γὰρ τέθνηκα ὡς ἔστηκα. Τεθνάκαμεν παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ τεθνήκαμεν. Τεθνάναι, τέθνημι, τὸ πληθυντικὸν τέθναμεν, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τεθνάναι. ἢ τέθνημι, ὁ παρατατικὸς ἐτέθνην. ἡ μετοχὴ τεθνὰς τεθνάντος, τὸ ἀπαρέμφατον τεθνάναι. Τεθνᾶσι, κρᾶσιν ἔπαθεν, ὥσπερ καὶ τὸ βεβάασι βεβᾶσι, καὶ ἑστάασιν ἑστᾶσι. Τέθναθι, κακοποίει, ὡς τέτλαθι. Τέθνεικα, ἀπὸ τοῦ τίθνημι, πρώτης συζυγίας ὄντος αὐτοῦ τῶν εἰς μι. οὗ καὶ ὁ παρακείμενος τέθνηκα, ὡς τέθεικα, διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ τέθνεα. ἐκ τούτου ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται τέθνεα, καὶ ὁ τεθνεώς. καὶ πάλιν τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γίνεται τεθνηὼς διὰ τοῦ η. καὶ ἔστι τὸ μὲν τεθνεὼς κοινὸν, τὸ δὲ τεθνηὼς, ποιητικὸν ἐκ τοῦ τέθνεα παρακειμένου. Τεθνεῶς, ἐκ τοῦ θνῶ θνήσκω. ὁ παρακείμενος, τέθνηκα. ἡ μετοχὴ τεθνηκὼς, καὶ συγκοπῇ τεθνεώς. Τεθνεῶτος, ἐκ τοῦ τεθνεὼς τεθνεῶτος, κατὰ συναλοιφήν. Τεθολωμένον, μεμιασμένον. Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χλωροῦ ὕδατος μέρμηρα καθορῶσιν, γελῶντα καὶ χαίροντα, καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης. ὑπὸ τῆς ἀνοίας ἀποτεθολωμένος ἡ καρδία. Τεθόλωται, ἀνάπλεως, λυπεῖται. Τεθορεῖν, διεσπουδᾶσθαι. Τεθορυβημένον, ἐξεστηκότα. ἐθρέψατο, ἐξώσατο. Τεθραυσμαι, συγκέκλασμαι, ἀπὸ τοῦ θραύω. Τέθραπται, τέτρεπται. Τεθραῦσθαι, ὀχλεῖσθαι. Τεθραυσμένος, πεπληγμένος. Τεθρυλημένον, θρυλούμενον. Τεθρασυνόμενον, ὁ κολακεύων ἐρμηνευτὴς ὁρμητός.

Τέθριππον, τετράιππον ἅρμα. Τεθυκὼς, θυσιάζων.

Τεθυμένον, τὸ κεκαυμένον ὑπὸ πυρός. Τεθυλλωμένον, τεταραγμένον ἀπὸ τοῦ θυλλοῦ. Τεθυμιασμένον, εὐῶδες.

ὑπὸ ἐκείνου γενομένου, ὥσπερ καὶ Δάμαλις ὑπὸ ταύρου. ἦν δὲ ἐπωνύμου ὄνομα ποιμένος ταῦρος. ἐξ οὗ καὶ ὕδωρ ταύρειον, παρὰ Σοφοκλεῖ, παρ' ᾧ φασὶ τὰ κρήνη τις ὠνόμασται ἀπ' αὐτοῦ. ὅτι δὲ τὸ αἴσιον ὄνομα ὁ ταῦρος, οὐ μόνον ὁ κατὰ Κρήτην ἱερὸς ἱερεὺς, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὀνομάζουσι, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. ταῦρος γὰρ καὶ τὸ σύμβολον, ἐξ οὗ οἱ κωμικοὶ τὸν λασίταυρον, ἤγουν λασιόταυρον λέγουσι. Ταῦρος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι, διὰ τὸ τὴν Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ. χάριν δὲ τοῦτον ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἄστροις ὑπὸ Διὸς τιμηθῆναι. ἕτεροι δέ φασι βοῦν εἶναι τῆς Ἰοῦς μίμημα. χάριν δὲ ἐκείνης ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη τὸ ἄστρον.

Ταύρους ἔτι τοῖς ποταμοῖς ἱερῶσιν, εἰκάζουσι δὲ καὶ ἐν ταῖς ὄψεσι ζωοὺς ἴσως, ὃ δὴ καὶ ἐπὶ [illegible] ἐφιλοῦ. ὅτι δὲ οἰκειότητα ἔχει ὁ ταῦρος πρὸς τὸ ὑγρόν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ποσειδῶνι θύεται, εἴρηται ἀλλαχοῦ. δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος, ἐν οἷς φησι, σφαγιασάμενοι τῇ θαλάσσῃ ταῦρον. καὶ ἵππος δὲ, ὡς ταχύτατον ζῷον προσήκει τοῖς ὠκυρρόοις ποταμοῖς. Ταύρους τε αἶγας, ὁ χρόνος τοῦ ἡλίου Ἀπόλλωνι θύει. τοὺς μὲν, ἤδη τοὺς ταύρους, ὡς ἐργατικοὺς τῆς γῆς, καὶ ἡλίῳ συμπαραληφθέντας εἰς τὸ ζωογόνον τὰ ἀποτελεστικὸν τῶν ἀλλῶν. αἶγας δὲ, διὰ τὸ ἑρμηνευτικὸν τοῦ ζώου, καὶ ὡς ὕψος ἀλλικόν, ὅθεν καὶ ἀπὸ τῆς αἰγὸς ὀνομάζεται. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὰ ἐξ αἰγῶν αἵματα εὔθετα εἶναι εἰς τέρψιν [illegible]. βρέτης δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων, ἐξ ὧν ὁ ποιητής. ὅτι δὲ καὶ ἄρνας αὐτῷ ἐθύοντο, δηλώσει Ἀχιλλεὺς, αἰδόμενος ἀρνῶν τε κνίσην αἰγῶν τε ἐκάστοτε θύεσθαι τὸν Ἀπόλλωνα. ἡ πάλαι δὲ ἄγριαι προβατώδεις θύσαν αὐτῷ εὔχοντο. τὰ ἐν [illegible] δὲ, ἀγρευτικὸν τοῦδε ἡλίου ἱερεύειν. ὅτι δὲ τὰ προβάτων χαίρει ποιμνίοις, ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ λέγεται. ταῖς δὲ ἀγέλαις [illegible], τὰ τοῦ ἡλίου βοῶν καὶ προβάτων ποίμνια στεμμάτων, οὐκ ἀπείργεται δὲ οὐδ' ὁ νοῦς. ὑπερβοραίους οὖν, ὡς ὁ Ἰνδὸς ἱερεὺς, ταῦτα ἐκείνῳ πολλὰ ἴδιον κατὰ Ἡρόδοτον, τὰ θύεσθαι ἵππον αὐτῷ ἱερεῖον, ὡς ταχυτάτῳ, τῷ ἐν τοῖς θεοῖς ταχυτάτῳ. καὶ ὅλως εἰπεῖν, νόμιον ἔχοντες οἱ Ἕλληνες τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ζωοφόρον, πάντων ἐφόρον τῶν [illegible] ἀπάρχειν. Ταυροφάγον τὸν Διόνυσον, Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικῶσι, βοῦς ἐδίδοτο, ἢ τὸν ὠμηστὴν ὅτι τὰ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετείληπται τοὔνομα.

Ταυροφθόγγοι, παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι. Ταυροχολία, ἑορτὴ ἐν Κυζίκῳ. Ταυρώ, ἡ ἐν ταύροις Ἄρτεμις.

Ταύρωσον, ταῦρον ποίησον. Ταῦς, μέγας, πολύς.

Ταῦσαι, μεγαλῦναι, πλεονάσαι. Ταΰσιον, μάταιον.

Ταῦτα μὲν θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται. τοῦτο λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἀβεβαίως ἀδήλων. ἀντὶ τοῦ ἐν δυνάμει, ἢ ἐξουσίᾳ θεοῦ κεῖται. Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ταῦτα τοῦτον τὸν τρόπον ἔχουσι. Ταυτάδι, ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. Ἀριστοφάνης, ταυτὶ ἐπείσω ὑγρὰν τὸ φυλάττειν. Ταῦτ' ἄρα, ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. λείπουσι γὰρ αἱ προθέσεις παρ' Ἀττικοῖς. Ταύταις, ἑρπετοῖς.

Ταυτίας, αὐλὰς μεγάλας. Ταύτῃ οὕτω, τούτῳ τῷ τρόπῳ. Ταύτη δὴ, τούτῳ τῷ τρόπῳ, τότε ἐκεῖνον. Ταυτογέτη, καὶ ἠλέκτρα, ἄθλητον ἐγένετο θυγάτηρ. ταύταις ὁ Ζεὺς συγγινόμενος, ἐτέκνωσεν ἐκ μὲν Ταυγέτης Λακεδαίμονα, ἐκ δὲ Ἠλέκτρας Δάρδανον. Ταύτῃ δὴ, ἢ ταυτῇ δὴ, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. γίνεται γὰρ τὰ ἐπιρρήματα ἀπὸ δοτικῆς τοῦ ἐνικοῦ, ἃ ἀπὸ γενικῆς τοῦ δυϊκοῦ. Ταυτί, ταῦτα, ἀττικῶς. Ταυτόκλιτον, ταυτόλογον. Ταυτολογία ἐστὶ, λέξεων παράλληλος θέσις, τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν. οἷον, ὀξύς ἐστι καὶ ταχὺς, ἀλλ' οὐ νωθὴς ἢ βραδύς. Ταυτὸν, ὅμοιον, παραπλήσιον. ταυτὸν μετὰ δοτικῆς συντάσσεται, ταυτὸν λέγω, μὴ τὸν αὐτόν. ὁ δὲ ταυτὸν τὸ αὐτὸ ὂν κατὰ συναλοιφὴν ταυτὸ γέγονε. γράφεται καὶ ταυτὸν καὶ ταυτὸ ἐπαγομένου τοῦ συμφώνου, καὶ ἐπαγομένου φωνήεντος, οἷον ταυτόν ἐστι, καὶ ταυτό ἐστι, καὶ ταυτὸν ἐποίησε, καὶ ταυτὸ ἐποίησεν. ὡσαύτως καὶ τὸ τοιοῦτον ἐστι λέγε, καὶ τοιοῦτό ἐστι, καὶ τοιοῦτον ἐστιν. Ταυτότης ἐστὶν ἀπαραλλαξία, καθ' ἣν ὁ τοῦ σημαινομένου λόγος τῷ παντὶ κέκτηται ἀδιάκριτον μᾶλλον, πρὸς τὸ διαφορᾶς γνωρίζομενον. ταυτότης, κατὰ τρεῖς τρόπους λαμβάνεται. ἔστι γὰρ ταυτὸν τῷ γένει. ὡς ὅταν εἴπωμεν, ταυτὸν εἶναι τῷ γένει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον, καθὸ ἀμφότερα ζῷα εἰσί. πάλιν, ἔστι ταυτὸν καὶ τῷ εἴδει, ὡς ὅταν εἴπωμεν τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ταυτὸν εἶναι τῷ εἴδει, καθὸ ἀμφότεροι ζῷα εἰσί. Ταφῆς, θεωροὶ θαυμαστοὶ, ἢ οἱ νεκρόταφοι. Ταφεῦσι, κτερισταὶ, ἀγχιστεῖς. Ταφεῖον, καθ' ὁμοιότητα πλάττεται τοῦ πολεμεῖον. ἤγουν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, οὐ κατὰ διάλυσιν ὡς τὸ πρωτοβεῖον.

Τάφιοι, λῃσταί. τοὺς Ταφίους πρότερον Τηλεβόας φασὶ καλεῖσθαι. κληθῆναι δὲ αὖθις Ταφίους, ἀπὸ Τάφου τινὸς βασιλέως. καὶ αὐτοὶ δὲ τὸ ἀνέκαθεν, φοινικοῦ τὸ μετὰ Κάδμου καλεῖται. Τάφος λέγεται καὶ δαὶς, ἐπὶ νεκροῦ παρ' Ὁμήρῳ. Τάφος οὐ κατὰ τὸ κοινὸν ὁ μετὰ τὸ ταφῆναι τινα περίδειπνος, ἀλλ' ἁπλῶς ὁ ἐπὶ νεκρῷ. ἐπὶ γοῦν Πατρόκλου μήπω ταφέντος, τάφος τοιοῦτος γίνεται. ὃς πρὸς ἑσπέραν γενόμενος, καὶ δόρπος, ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεται. ὡς δηλοῖ τὸ δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες. καὶ δόρπον ἐφοπλίσσωμεν ἑκάστοι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ δαῖτα, καὶ ἀλλαχοῦ λέγει Ὅμηρος, οὐχ ἁπλῶς μὲν δὴ, ἀλλὰ νεκρῶν, ὡς ἐπὶ νεκρῷ γινομένην, ὅτι ἐκ τυροῦ κατὰ μῦθον ἀπέσιν. οἱ δὲ γλωσσογράφοι φασὶν, ὅτι Κύπριοι καὶ τὸν φόνον τάφον καλοῦσιν. ἕτεροι δὲ τὸ τῶν ταφῶν, τάφον λέγεσθαι οἴονται. ὡς καὶ τῶν χολῶν, χόλον. οἷον τάφου μνῆμα, οἷον ταφῆς μνημόσυνον. Τάφος, νῆσος μία τῶν Ἐχινάδων νήσων. ὅθεν λῃσταὶ Τάφιοι, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐλέγοντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ Τηλεβόαι. ἢ διότι λῃζόμενοι, τῆλε τὰς βόας ἀπῆγον. ἢ ὅτι οὐ τοῖς πλησιοχώροις μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆλε, καὶ μακρὰν βοὴν ἤδη μάχης ἐποίησαν, ἢ οἱ εὐρύφωνοι. ὁ τῆλε τουτέστι μακρὰν βοὰν ἐξεχέοντο. εἰς τούτους Ἀμφιτρύων ὁ πατὴρ τοῦ Ἡρακλέους στρατεύσας, λυσάμενος βόας τῆς γυναικὸς Ἀλκμήνης, ἔχων συστρατευόμενον καὶ τινα Κέφαλον ὄνομα φυγάδα ἐξ Ἀθηνῶν. ἀφ' οὗ χρησιμεύσαντός τι ἐν τῷ τότε πολέμῳ, Κεφαλληνία ἐν δυσὶ ἡ χώρα ἐκλήθη πρὸς διαστολήν, ἵνα τὸ ἐθνικὸν ὁ Κεφαλλὴν, ἔχῃ διαφορὰν πρὸς τὴν ἐν τῷ σώματι κεφαλήν. κεῖται δὲ ὁ Κεφαλλὴν παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν τῷ ὦ ξένε Κεφαλλήν. ἦρχε δὲ τῆς Κεφαλληνίας ὁ Ὀδυσσεύς. Τάφος ὁ νεκρὸς, ἔχει ὁμωνυμίαν πρὸς τὸ θάμβος, ὅτε καὶ αὐτὸ τάφος λέγεται. ὡς τὸ τάφος δ' ἔλε πάντας, ἤγουν θάμβος καὶ ἔκπληξις. ἐξ οὗ καὶ τὸ ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς, ἤγουν ἐκπλαγείς. Τάφρος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. ἐντεῦθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον. Ταφρεῦσαι, διορύξαι. Ταφών, ἐκ τοῦ θάπτω θάψω. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθαπον. καὶ ἀλλαχοῦ τῶν δύο ἀφωνον εἰς τὰ αὐτῶν ἀντίστοιχα ἔταφον ἐπὶ τοῦ νεκρικοῦ ταφῆς, καὶ ἐπὶ ἐκπλήξεως δὲ μεταφορικῶς. ὅθεν καὶ τάφος οὐ μνῆμα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔκπληξις. καὶ ἡ μετοχὴ, ταφών. ὥσπερ δὲ τὸ ἔθαπον, ἀφ' οὗ τὸ τεθαπέναι ἀφώνων ἐναλλαγῇ ἔταφον εἰς τὰ ἀντίστοιχα τούτῳ. οὕτω καὶ ἐτρέφετο λαλοῦσαι, τὰ ἄλλα εὑρίσκεται παρὰ τοῖς Ἴωσι. ἐν γοῦν ἐντεῦθεν, ἐνθοῦτα φασί. καὶ τὸν χιτῶνα, κιθῶνα, καὶ τὸν βάτραχον βάθρακον. οὕτω τὰ χύτρα κύθρα λέγεται. Τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως, ποιητικῶς. οἱ δὲ ὕστερον ταχέως, καὶ τάχιστα, καὶ ἐν τάχει. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ἴσως, καὶ ἀμφότεροι. ὅπερ καὶ μόνον τίθεται, καὶ μετὰ τοῦ ἴσως. ποτὲ καὶ μετὰ τοῦ πῶς, τοῦ δηλοῦντος τὸ ἴσως ἐκ παραλλήλου. οἷον τάχ' ἂν γένοιτο, καὶ τάχ' ἴσως. ἢ τάχα πως, καὶ ἴσως πως. Τάχα. σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ μηδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ δισυλλάβως εὑρίσκεσθαι, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀεὶ παραλαμβάνεσθαι. γενόμενον κατὰ συγκοπήν, ὡς σοφία σοφά, ἀντία ἄντα, λιγέα λίγα, ὠκέα ὦκα. οὕτω ταχέα τάχα. Τάχα τοι, ἀντὶ τοῦ ἴσως, ἐκ παραλλήλου. Τάχα, καὶ σὺν τάχει, καὶ κατὰ τάχος, καὶ ὅσος τάχος, καὶ διὰ ταχέων, καὶ διὰ τάχους. καὶ διὰ ταχέων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ταχὺ, βοή.

Ταχινοί, γοργοί. Ταχῖνος, λαγωός, ἢ ἔλαφος. Τάχει ἀλοῦ, καὶ ταχὺ λέγουσιν Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐλθεῖν.

Ταχὺ

φρονεῖν ἐστὶν, ἐπικράτησις τῶν ἡδονῶν. σωφροσύνη ἐστὶ, καθόλου κατὰ πᾶσαν τῶν ἀρετῶν ἐπωνυμία. Σωφροσύναι, καὶ σωφροσύνες, παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας. Ὅμηρος δὲ σώφρονας φρονεῖν εἶδεν αὐτὴν, διὸ καὶ ἐναντία τῇ χαλιφρονεῖν εἶπε. ἔστι ὁ σώφρων ἐναντίως τῷ χαλίφρονι, καθὸ καὶ ὁ περίφρων. Σωφροσύνη ἐστὶν, ἀνδρείων κάλλος, ἀσελγείας δὲ πέλυξ, ὀφθαλμῶν ἡνίοχος, ὑπονοίας δὲ ἐπίσχεσις, λογισμῶν ἀκρίβεια, ἀκολασίας δὲ ἐλαύνει, φύσεως ἀντίφυγος, καὶ πορνείας ἀντίθετος, ἔργων ἐχθρός, καὶ ἐγκρατείας συνεργός, καθαρὰ καμπὴ, νηφαλέα γνώμη. Σώφρων, ἡ σωφροσύνη, καὶ σωφρονεῖν, ἐπὶ τῶν μὴ συγκλωμένων ὑπὸ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ τοῦ ἐν ὑγιείᾳ διάγειν, καὶ τοῦ φαίνεσθαι νομίμως χρῆσθαι. ὡς καὶ τὸ κατὰ τὰ πάθη, σῶα καὶ ὑγιῆ φρονεῖν. ὡς τὸ σωφρονεῖν ὑπολαμβανόμενος, παρὰ Φαλαίδῃ. Σωχίς, εἶδος ἀμπέλου. Σωχὸς, ὁ τῶν κευράτων πατήρ. Σώχω, τὸ τρίβω. παρὰ τὸ σοῦ, σώχω. Σώω, τὸ ὁρμῶ. ὡς τὸ σώεσθαι προφάδην, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.
ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ταῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι ἐντεταμένον ἔχει τὸν χθαμαλὸν τοῦ στοιχείου τὰς ἐντεχνώσεις. αὐτὸ γὰρ μακρᾶς κεραίας καὶ τοῦ ι, τὸ γράμμα ἐστίν. ἐντεῦθεν καὶ ταῶς ὁ τὸ γράμμα ἔχων τὰ πτερά. εὖ δὲ ἀληθεῖς πάλαι φύσει μιμησάμενος, ἐντετύπωται τὸ γράμμα. Τα, ταῦτα, ἤγουν, αὐτὰ ἀναγκαίως. ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν. Τᾶ, ἄγουν, ὦ βέλτιστε.

Τὰ ἀνδάνοντα, τὰ ἀρέσκοντα. Τὰ αἴσχιστα, τὰ χείρω. Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείττονα. Τὰ βαθέα, τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα. Ταβαλ, ἀγαθὸν θεοῦ. Ταβαλα, ταβέλα. ὑπὸ Πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κατὰ τὴν ἡμέραν, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος. Ταγαῖος, ὁ ἐξ ἐπιταγῆς ἐπιτιθεὶς. Ταγαῖς, ἀρχαῖς, ἡγεμονίαις. Τάγανα, ταῦτα, κρατεῖ. Ταγατίζων, κιχλίζων. Ταγὴ, βασιλικὴ δωρεά. καὶ ἡ σύνταξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Τάγηνον, τὸ τήγανον. Ἴωνες τάγανον λέγουσι. καὶ ὁ Ἡρωδιανὸς αὐτὸ τήγανον, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν. οὕτως μὲν δὲ ὕστερον ἐπὶ ταγήνου ἐστίν ἡ καρδία, καὶ κατεστάθησαν αἱ σχάραι, καὶ αὐτόματα ἐχώρει κατὰ τῶν γενεθλίων τὰ λαίμαργα. Ταγηνίας, πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ ταγήνων ἐκ σίτου ὕφους, καὶ τυροῦ, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσταφίδος. Τάγιλος, φαιδρός, λευκός, προβαίνουσα, ὀξὺς, ταχὺς, βαλοίμενος. Ταγοὶ, προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνες. Ταγεύοντα, μακεδονικὴ ἐπ' ἀρχῇ. Ταγώνια, τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον. οἷον, ὀλίγα λίγοντα. Ἐπὶ πολλοῖς, μαθὼν δὲ μὴ ταγηνοῦ μυστικῶς. Τὰγχίλεια λέγει Ἀριστοφάνης, τὰς ἐγχέλεις. ἡ λίμνη τὰ κρέα. Τὸ ἔ, τὰ ἐγχέλεια ποιεῖ. Τὰ δ' ἄποινα, τὰ δὲ λύτρα. Τάδε, ἀντὶ τοῦ ὧδε, παρὰ Θεοκρίτῳ, ὑφάγησαι τάδε, δηλονότι αὐτὴν ὁ λόγος. Τἀλλαχοῦ, τοῦ ἀλλαχοῦ. Τάδ' ἔρημα φοβεῖται, τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τῇ τοῦ ποιμένος φυγῇ. Τὰ διάβολα, τοῖς διαλογισμοῖς. Ταδεῖς, ἀπλωθεὶς. Τὰ ἴδια πράττειν, καὶ τὰ ἴδια πράττε, καὶ τὰ ἴδια πραττέτω μὴ λέγε, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ πρᾶττε, καὶ τὰ σαυτοῦ πρᾶττε, καὶ τὰ αὐτοῦ πραττέτω. οὕτω γὰρ ἀττικοὶ λέγουσι. Ταὶ, ἀντὶ τοῦ αἱ ἡμέτεραι. Ταὶ, ἀντὶ τοῦ οἱ, Δωρικῶς. Θεόκριτος, πᾶσαι ταὶ δάφναι.

Ταινδία, παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἑορτὴ Ποσειδῶνος, ἢ ἐν αὐτῷ ταινδίσαι. τείνδον γὰρ, πεδίον λακωνικόν. Ταίναρον, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. Ταίναρος. Ἐφιάλτης φησὶν, ὅτι Ἀλκαῖος ἐκάρη γαμβρὸν Ἰσμηνίδαν ἢ Λαμπσάκης, ὅτε δὲ γίνεται ταινάρος ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμήν. Ταῖν θεαῖν, ταῖς θεαῖς. Ταινία, συνέχει καὶ ἐπίμηκες ὕφασμα. κοινότερον δὲ εἴπερ, φασκία.

Ταινίαι, ἐπὶ ὑφασμάτων λέγεται καὶ ζωνῶν, αἷς γυναῖκες περιελίσσονται. Ταινιοῦσθαι, στεφανοῦσθαι, ταῖς ταινίαις ἀναδεῖσθαι. Ἀριστοφάνης, νικήσαντα ταινιοῦσθαι. Ταινιῶσαι, στεφανῶσαι. Τἀκατ' ἐμὲ, ἤγουν τὰ ἐμά. καὶ τὰ κατ' αὐτὸν, ἤτοι τὰ αὐτῶν. Τάκεαι ὀφθαλμοὺς, ἀντὶ τοῦ τήκεις τοὺς ὀφθαλμοὺς, δωρικῶς. Τὰ κείρατα, τὰ ἄκρα. Τακτικὰ ὀνόματα, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως, τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ὀνόμασι συντάσσεται, οἷον ὁ πρῶτος θεός, ἡ πρώτη οὐσία, ὁ τρίτος λόγος.

Τακτικοῖς, στρατηγικοῖς, πολεμικοῖς. Τακτὸν, τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα, διὰ τὸ ἐνταῦθα καὶ νίτρον συντίθεσθαι. Τάκωνες, βραχίστοι εἴδει κεκομμένοι μετ' ἄλλων, καὶ ξηρῶν καὶ ἀρωμάτων. Ταλα, μέγα. Ταλαεργὸς, οἱ ἡμίονοι καλοῦνται μάλιστα, ὡς ἐκπονοῦντες. βόες γὰρ καὶ ἵπποι οὐχ οὕτω ταλαεργοὶ, ὥς ὡς τὰ πολλὰ τὸ ἀγελαῖον, καὶ ἄπονον. ἄλλως δὲ καὶ φορτικοὶ, αἱ ἡμίονοι μάλιστα. Ταλαιδίτης, ἀγὼν γυμνικός. Ταλαίνης, ἀθλίας, ταλαιπώρου.

Ταλαιονίδης, ἀπὸ τοῦ ταλαὸς ταλαίων. καὶ ἀπὸ τούτου ταλαιονίδης, ὁ Ἄδραστος, υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ. Ταλαιονίδην ὁ ποιητὴς καλεῖ, ἤγουν τὸν υἱὸν Ταλαοῦ. ἔοικε δὲ Διώνυμος εἶναι ὁ Ταλαός. οὕτω τὰ παλαιὰ μῦθος, ἐξ οὗ παρωνυμικὸν ἔσται ὁ Ταλαΐδης, καὶ ὁ Ταλαίων. ἐξ οὗ ὁ Ταλαιονίδης. εἰ δέ γε μὴ διώνυμος, ἀλλὰ μοναχῶς λέγεται Ταλαὸς, πλεονασμὸν ἔχει διὰ συλλαβῶν ὁ Ταλαιονίδης, ἀπὸ τοῦ Ταλαοῦ γεγονὼς, ὡς καὶ οἱ παλαιοί φασι. Ταλαιὸς, ὁ ζεὺς ἐν Κρήτῃ. Ταλαιπείριον, οἱ ἀττικοὶ τὸ ταλαίπωρον λέγουσιν. ἢ ὁ τηλόθεν πεπειραμένος, οἱονεὶ, ὁ πολλῶν πεῖραν εἰλημμένος, τουτέστι πολύπειρος, ἢ ὁ πολλὰ τετληκὼς, καὶ πολλῶν πεπειραμένος. ἢ παρὰ τὸ τηλόθεν πεπερακέναι, ταλαιπείριος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαιπείριος. Ταλαίπωρος, τλητικὸς, ὁ τετληκώς. ταλαίπωρος παρὰ τὸ τλῆναι τὸ πῶρον, ὅ ἐστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος τὸ πάθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχός φησι. πῶροι τοι ἀλόχοισιν εἰς τεκέεσσιν ἰακχοι. Ταλαιπωρῶ, καὶ ἀμεταβατὸν καὶ μεταβατικὸν εὑρίσκεται. οἷον, οὐ μόνον ἐγὼ ταλαιπωρῶ, ἀλλὰ καὶ σὲ δύναμαι ταλαιπωρεῖν. Ἰσοκράτης, καὶ πολὺν χρόνον τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. ὃ καὶ ταλαιπωροῦμαι λέγεται. Ταλαίφρων, ἀθλιόφρων. Ταλακάρδιος, τλητικὸς, ὑπομενητικὸς κατὰ τὴν καρδίαν. Ταλανίζει, θρηνεῖ. Ταλαντεύω, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ. ἀντισηκῶ, ἀντισταθμίζω, ἐπὶ πάντας ταῦτα λέγεται. Ταλαντεύουσι τὰ τίμια, ἤγουν δοκιμάζουσι, σταθμίζουσι. Ταλαντιαῖον, βαθύ. Ταλάντιον, τόπος, ὡς Ἀρτεμίδωρος. Τάλαντον, τό, τε ὄργανον, καὶ τὸ ταλαντευόμενον. οὕτω καὶ σταθμὸς, ὀργανικῶς νοεῖται. καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον, ὁ τρυτάνη καὶ ὁ ζυγὸς γίνεται τῆς ῥαβδίου λέξεων. τὸ μὲν τάλαντον, ἔθεν ἐρρέθη. τρυτάνη δὲ παρὰ τὸ τρύεσθαι, σταθμὸς δὲ, παρὰ τὴν στάσιν. ἔστι γὰρ ἐν ἰσότητι τῆς ὁλκῆς, καθιστῶν τὸ ὄνιον. ζυγὸς δὲ, κατὰ μεταφορὰν. ἀπὸ τῶν πλαστίγγων ἐπὶ κανόνι καθ' ἑκάτερα ζυγοῦ συνεζευγμένων. πλάστιγγες δὲ, διὰ τὸ κατ' αὐτὰς πλάττεσθαι. Τάλαντον, ὅτι ἐπὶ ζυγοῦ ἀκριβῶς διὰ τὸ ταλᾶν, ὅθεν καθυστερικὸν τοῦ ἔργου. καὶ ὅτι ὁμωνύμως τὸ ἐργαλεῖον λέγεται τάλαντον, καὶ τὸ ζυγοστατούμενον. καὶ ὅτι τὸ γένος ἀναγκαιότατον ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ καλῶς βουλευομένου τὸν σταθμόν. ἀφ' οὗ καὶ ἰσορροπικὰς πλάστιγξ. καὶ δίκη καὶ φιλία. καὶ ὅτι τὰ μὲν κάτω, καὶ πρόσγεια, δυστυχίας τίθεται σύμβολον. ἐνταῦθα γὰρ τόπος τὰ περὶ γῆν. ἡ δέ γε μετέωρος πλάστιγξ εὐτυχίαν δηλοῖ, καὶ ἐνεργουμένην ζωὴν, διὰ τὸ τῶν ἄνω μακαριότητος. καὶ ὅτι τάλαντον ἑνικῶς, καὶ τάλαντα πληθυντικῶς, κατὰ παλαιὰν παράδοσιν, οὐκ ἐπὶ ἀργυρίου, ἀλλὰ ἐπὶ πλαστίγγων. οἱ μὲν ἀπ' ἐκείνου ἔφασκον τάλαντα χρυσὸν τιτᾶν, ὃ ἐπὶ χρυσοῦ. οἷον, δῶκε δύο χρυσοῖο τάλαντα, καὶ φέρεν δέκα πάντα τάλαντα. τάλαντον καὶ τὸ ὄργανον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σταθμιζόμενα. διὸ τάλαντον ἐστὶν ὁ σταθμός, εἶτα χαλκοῦ βάρος ἐξ αὐτῶν. τάλαντον ὄνομα εἶναι καὶ τὸ πλάτος, καὶ μεταλαβεῖν τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθεται τὰ σταθμώμενα.

Ταλασι, τλησικάρδιε, καὶ τὰ κατὰ μέρος εἰδότες. Ἀριστοφάνης, μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα. Ταλάρους, τὰ

ΤΟ Σ' ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω'.

Σῶ, μονοσύλλαβον, ἀντὶ τοῦ οἱ σῶοι. ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ. ἡ δὲ συνήθεια γράφει σῶοι. Σῶ ἀντὶ ... σῶς, ἀντὶ τοῦ τῇ σῇ κεφαλῇ ... ἀποτίσεις ... ἵνα ... κεφαλικῶς ... Σῶ, σώω. Σωαλδὶς, πάλαμὶς. ... Σωίσκω ... βαρυτόνως ...

Σώζω. ἀφ' οὗ σωτὴρ, καὶ σωτηρία, τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ῥύομαι ...

[illegible]

τάσεως. ὅθεν καὶ τὸ σχετλιάζειν. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ καρτερικὸς, ἤγουν χολικὸς καὶ ὑπομενητικός. καὶ ὡς εἴπερ, οὗτι πένου λέγων, καὶ ὁ [illegible] δὲ τοῦ διέστ[illegible] εἴς τι ὀρθόν, καὶ παῖσαι δ[illegible]. ὃν ἔδει χέεσθαι καὶ τλῆναι. καὶ ἄλλως σχέτλιος, ὁ [illegible] καὶ [illegible], καὶ μὴ [illegible]. διὸ καὶ αἴαν τὸν ἀχιλλέα σχέτλιον [illegible], ὅλα λέγει [illegible]. ὁ δὲ [illegible], [illegible], σχέτλιον [illegible]. Σχέτλιος, [illegible] λέγειν Ὅμηρος. δύναται δὲ καὶ τὸν σφοδρὸν, καὶ ἄξιον χέεσθαι, καὶ τλῆναι σημαίνειν.

Σχέτλιον δὲ λέγει Ὅμηρος, ὡς σχετλιαστικόν. καὶ τὸ σχετλιάζειν [illegible] γινόμενον αἴτιον. σχέτλιος [illegible] λέγεσθαι ὁ πλέον τοῦ δέοντος, καὶ [illegible] οὐ καιρὸς [illegible], καὶ ὡς εἴπερ [illegible], ὃν ἔδει χέεσθαι καὶ τλῆναι, καὶ μὴ [illegible] εἰς τὰ παρόντα. [illegible] σχέτλιος καὶ ὁ [illegible] καὶ τλάς. σημαίνει δὲ καὶ [illegible]. [illegible] σχέτλιος [illegible]. ὡς ὦ φίλοι, [illegible]. ὁ δὲ χίμαρ [illegible], καὶ [illegible] ἤγουν [illegible], ὡς [illegible]. [illegible] μέτρος [illegible]. καὶ σχέτλιοι, χαλεποὶ καὶ [illegible]. Σχέτλιος [illegible], [illegible], ἀντὶ τοῦ τάλαν, τλήμων, [illegible], [illegible], καὶ [illegible]. σχέτλιος [illegible]. ὅθεν τὸ σχετλιάζειν, καὶ σχετλιασμοί. Σχετλία, [illegible] ἐπιτατικῶς, [illegible]. δηλῶν, ὅτι σχέτλιος κυρίως ὁ [illegible] χέεσθαι καὶ τλῆναι, ὁ [illegible]. [illegible] σχέτλιος, [illegible]. Σχῆμα ἐστι λόγος [illegible] τοῦ [illegible] πλάσιν, κόσμον ἢ χρείαν [illegible]. [illegible] μετα[illegible]ολὰς τοῦ λόγου, καὶ [illegible]. χρείαν δὲ, [illegible], καὶ [illegible]. [illegible], μεγαλοχήμων, [illegible].

Σχηματίζομαι, τὸ προσποιοῦμαι, καὶ [illegible]. [illegible] σχηματισμὸς ἡ προσποίησις. Σχημάβδελον, ἐπὶ τῶν [illegible]. Σχήσει, τίθεται παρ' Ὁμήρῳ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐφέξει, κωλύσει.

Σχέσιν, [illegible]. [illegible], [illegible]. Σχέσιν, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ [illegible]. Σχέσθαι, [illegible]. παρὰ τὸ χῶ ὁ [illegible] γίνεται χῶμι. Σχέσθαι, κεῖται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφίεσθαι παρὰ τοῦ Ἀπολλωνίῳ. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, [illegible] βέλος, ἤγουν [illegible]. [illegible] σχέσθαι. λέγει ὃν [illegible], τὸ ἀναχέεσθαι. Σχίζουσι, [illegible], [illegible], [illegible]. Σχιστηρίαν [illegible], [illegible]. Σχίδα, σχίδος, [illegible] πῆγμα.

Σχίδαξ, παρὰ τὸ σχίζω. σημαίνει δὲ τὸ [illegible]. Σχιδία, [illegible]. Σχίδος, τῶν [illegible].

Σχίζα, ἡ λαμπάς. Σχίζ[illegible], [illegible]. Σχίζαι [illegible], τῶν [illegible]. Σχίνος, [illegible]. Σχίζω, [illegible], [illegible], [illegible] λέγεται.

Σχινάτας, [illegible] ἐν [illegible] Λακεδαίμονι. Σχίνδαλμος, [illegible]. Σχινδαλμοὶ [illegible], [illegible]. [illegible] Σχίνον διατρώγειν. [illegible] τὴν σχίνον [illegible]. Σχινοκέφαλοι, [illegible] φυτοῦ. Σχίνον, [illegible]. [illegible]. Σχίνος, τὸ [illegible] καὶ ἡ [illegible], καὶ εἶδος φυτοῦ. Σχίνος, ὁ [illegible], [illegible] φωνήεν. Σχίσαι, κυρίως [illegible] οἱ παλαιοί, τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις [illegible] ξύλα. ὡς Ὅμηρος, καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων. Σχισμὸν, διαχώρησις. Σχισὰ, τὰ γράμματα καὶ τὰ [illegible].

Σχιστὸν, [illegible]. Σχιστὸς, χιτὼν [illegible] κατὰ τὸ [illegible] συνεχόμενος. Σχοίατο παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible]. [illegible] χοίαξε. κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ [illegible].

Σχοῖνος, [illegible] ὁμοίως [illegible], [illegible]. Σχοινὶς, ἀρίστη, καὶ ξένη, ἀφροδίτης ἐπίθετα. ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη [illegible], τοῖς [illegible] μὲν [illegible], [illegible] δὲ πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ἀρίστη δὲ λέγεται, ὅτι [illegible] ἁρμόττει [illegible] μίαν συνάπτειν [illegible] γαμικῶν. ξένη δὲ, ὅτι φιλόξενος. Σχοῖνον, ἡ ἀπὸ [illegible] ὁμωνύμου [illegible] φυτοῦ, ἢ [illegible] αὐτόθι. λέγεται δὲ καὶ [illegible] κλῆσιν [illegible] παρὰ [illegible]. ὁ δὲ [illegible] φησί, σχοῖνος χώρα θηβαϊκή, [illegible] τῇ ἐπὶ [illegible], [illegible] δὲ [illegible], σχοῖνος καλούμενος. Σχοινίον, [illegible] σχοῖνος. τοῦτο [illegible] χῶ, [illegible]. καὶ σχοινοφόρος, [illegible] τοῦ φέρω. τὸ δὲ σχοῖνος, μέτρον [illegible]. [illegible] δὲ [illegible]. [illegible], ὡς τὸ [illegible], [illegible]. καὶ μέτρον [illegible], ὁ παρὰ πέρσαις παρασάγγης λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς. καὶ ἡ κατ' εὐθυωρίαν [illegible]. ὡς ὁ [illegible] φησί, τὴν [illegible], καὶ τὴν [illegible]. [illegible] σχοίνου, τοῦ [illegible], καὶ τὰ [illegible] τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται. Σχοινιστὴς, ὁ [illegible]. Σχοινίλα, [illegible]. Σχοῖνον, [illegible] τῶν ἀρωμάτων, σχοῖνον λέγει Ἱπποκράτης. Σχοῖνον, [illegible] τὸ [illegible] φύλλον, [illegible]. [illegible] ἄρα καὶ [illegible] σκίλλης τὸν βολβὸν, παρὰ τοῦ Ἱπποκράτει. Σχοῖνον φησὶν [illegible] ἐν τῷ Πλούτῳ, τὴν σκίλλαν. [illegible] γὰρ βούλεται [illegible], [illegible] ἡ σκίλλα ἐκ τῶν Θεσμοφορίων. καὶ σχοῖνος παρὰ τὸ σχίζω καὶ [illegible]. [illegible] τῷ μαστίχῃ. Σχοῖνος, [illegible] φυτοῦ [illegible] τὰς σπυρίδας. Σχοινοτενὴς, τὸ μακρὸν, καὶ ὀρθὸν λέγουσιν [illegible]. Σχοῖνον, τῶν [illegible] τόμους τις. Σχολάζω, τὸ ἀργῶ, καὶ τὸ [illegible], καὶ ἐπιμελοῦμαι. ὅθεν σχολαστὴς, ὁ μαθητής. σχολάζω, τὸ ἀφίσταμαι καὶ [illegible], [illegible]. οἷον σχολάσας τῶν πραγμάτων. σχολάζω δὲ τὸ ἐπιμελοῦμαι, Ἀττικῶς. Ἀττικοὶ, τοῖς [illegible] ἐσχόλαζε. Σχολάζω, τὸ εἰς τὴν σχολὴν [illegible]. σχολάζω τὸ ἠρεμῶ, καὶ ἀφίσταμαι ὄχλου. ὅθεν σχολεῖον, τὸ παιδευτήριον τῶν γραμμάτων, καὶ συσχολαστὴς ὁ συμμαθητής. Σχολαῖον ὄργον, [illegible]. Σχολαῖον, ἡσύχιον, βραδύ. Σχόλια, [illegible]. Σχολαστικὸς, ἀπὸ τοῦ σχολῶ, σχολάζω καὶ σχολάζω. ὁ ἐν τῷ [illegible] διάγων.

Σχολὴ, ἀργία. ἀφ' οὗ ἀσχολία, καὶ ἡ διατριβή. ἀφ' οὗ σχολεῖον. Σχολὴ, ἡ ἀργία, καὶ ἡ [illegible]. ἀσχολία, [illegible]. ἀπὸ [illegible], σχολὴ καὶ ἡ διατριβή. [illegible] σχολεῖον, καὶ σχολάζω, τὸ [illegible] καὶ ἐπιμελοῦμαι. διατριβὴ δὲ λέγεται, ἡ ἐπιμέλεια, καὶ [illegible]. [illegible] σχολικοί, οἱ μαθηταί. [illegible] ἀπὸ τῆς σχολῆς ἡ ἀργία. σχολάζω τὸ ἀργῶ. Σχολῇ ἄγω, [illegible] ἔχω, οὐ σχολάζω. Σχόλιον [illegible], [illegible] πρὸς [illegible] ἑρμηνείαν, τῶν [illegible] ῥημάτων. Σχομένα, [illegible], [illegible] τὰς χεῖρας [illegible] τὸ πρόσωπον.

Σχόμενος περὶ δουρὶ, [illegible] καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος. Σχόντος, ἀντὶ τοῦ λαβόντος. καὶ σχόντος, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Σχῦρος, [illegible]. Σχωμένα, [illegible].

Σχώσται, [illegible].

Σφραγιδόνυχες, κομῆται, παρὰ Ἀριστοφάνει. ὅτι κόμη καὶ περιττοῖς δακτύλοις τὰς χεῖρας κεκοσμημένοι μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι, τῶν ὀνύχων ἐπιμελούμενοι, καὶ ὄσμιον ξύοντας αὐτούς, [illegible] χαλάζοντες μόνον. Σφραγίζω, σημαίνω, [illegible]. Σφραγίς, χελώνη, καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, [illegible]. Σφακοί, ἀπειλαί, ὀργαί. [illegible] σφριγῶσαι. σφριγανὸν γάρ ἐστι, τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν.

Σφριγῶν, [illegible], ἰσχύουσα.

Σφριγῶ, τὸ ἀκμάζω, σφριγῶ σφύζω, [illegible]. Σφυγμός, [illegible]. Σφυρά, ὁ [illegible]. Σφυδρόν, ἰσχυρός, [illegible], σκληρός. [illegible] Σφυρά, [illegible] παρ' Ὁμήρῳ, [illegible]

[illegible]

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Σχαλίσαι, [illegible]

[illegible]

ποτίσιν ὑποπόδια ἀμφικαρῆ, τὰ ἀμφικέφαλα, καὶ οἷον κεφαλὰς ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα, τὰς ἐν αὐτοῖς ἐξοχὰς καὶ λαβάς. Σφέλας, τὸ ὑποπόδιον, ὃ καὶ σκαμνὶ· κατὰ δὲ παλαιοὺς, βῆμα ἐν ᾧ σφῆνας [illegible]. Σφέλμα, τὸ ἄνθος τοῦ [illegible]. Σφενδάλας, δῆμος τῆς ἀττικῆς.

Σφενδάμνινοι, ἰσχυροί, καὶ στερεοί. διότι σφενδάμνινον ξύλον. ἀντὶ τοῦ σφενδονῶντα. Ἄλλως. Τὸ σφενδάμνινοι, ταυτὸν ἐστὶ τῷ [illegible]. σφένδαμνος γάρ τι λέγεται ξύλον. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος κακοπάθειας, ἢ σφενδάμνος. ὃ γὰρ σφενδόνη, ἀπὸ κακοπάθειας γίνεται. Σφενδόνη. ἐν μὲν τῷ περὶ παρθένων, ἡ ἀπὸ τοῦ δεῖν λίθους βαλλούσας σφενδονωμένην. ἐν δὲ τῷ περὶ ἀφόρων, τὴν καλουμένην φέρασα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν γυναικεῖον περισφυρον, ἔστι δὲ δύο [illegible]. Σφενδόνη, ἐπεὶ [illegible] ὡς οἱ [illegible] τὸ ὕδωρ, [illegible] ταῦτα ἐν τῇ [illegible]. σημείωσαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος, ὡς ἐν περιφράσει ἀνὴρ οἷος εἰ [illegible] ἐπὶ [illegible] τὸν τόπον [illegible]. ὡς ἂν ἦ αὖ πάλιν μὲν τὸ ἁπλῶς ἐξ [illegible] τὸ εἶδος τῶν σφενδονῶν, ὅτι καὶ αὐτὰ [illegible] οἷος ἀνὴρ οὗτος ἔχει διαφορὰν [illegible] τὸ περισσὸν [illegible]. ἐτυμολογία δὲ αὐτῆς τὸ [illegible]. ἀφ' οὗ καὶ σφενδόνη. [illegible] οἷον αὐτὴ καὶ κατασείουσα τῶν λίθων [illegible]. Σφέρτα, τὰ ἄφορα [illegible].

Σφετέρως, ἀντωνυμία ἐπὶ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἑαυτῶν, [illegible]. Ἡσίοδος δὲ [illegible] ἐπὶ [illegible], ἐν τῷ σφέτερον πατέρα [illegible], ἀντὶ τοῦ ἡμέτερον. [illegible] παρ' Ὁμήρῳ [illegible] σφετέροισιν, ἀντὶ [illegible] τῆς ἀντωνυμίας τοῖς ἑαυτῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ σφῶν αὐτῶν, [illegible] μάλιστα χαίρει ὁ ποιητής, [illegible]. Σφετερίζεται, ἰδιοποιεῖται. σφετεριζόμενος, ἰδιοποιούμενος. ἀπὸ τοῦ σφέτερος, σφὶ ἐκεῖνος, καὶ σφῶν, αὐτῶν, [illegible] ἰσχύουσι. καὶ σφέας, καὶ σφῶν, καὶ σφίσι, καὶ σφᾶς, πληθυντικὰ τρίτου προσώπου. σφὶ δὲ αὐτῷ, [illegible] σφέας, καὶ αὐτοί. [illegible] Θεσσαλοὺς, καὶ Πλάτωνι, σφῶν καὶ σφίσι, καὶ σφᾶς, [illegible] τοῖς [illegible]. οἱ μόνον δὲ σφέας, καὶ σφῶν, καὶ σφίσι, καὶ σφᾶς [illegible], ἀλλὰ καὶ σφέας αὐτοί, καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ σφᾶς αὐτούς. Λέγουσι δὲ ἁπλᾶ μὲν [illegible] αὐτοί, αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτούς. Σφέτερον πατέρα παρ' Ἡσιόδῳ, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἡμέτερον. καὶ σφέτερον, [illegible] ἔχουσι. [illegible] μόνον ἔχει τις. Σφετερισθὲν, [illegible]. Σφέων, αὐτῶν. Σφῇ, αὐτῇ. Σφῆκα, ἡ αὐτῷ. [illegible] σφῆκα [illegible], ὥς φησι [illegible] ἐν τῷ περὶ αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ [illegible] σφῆκες. [illegible] ὡς [illegible] ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λέγει, διὰ τὸ [illegible] αὐτὴ [illegible]. ὡς δὲ [illegible] ἐν τῷ περὶ [illegible], [illegible] ἀκριβῶς [illegible]. Σφηκία, λέγεται ὁ σφηκὼν τοῦ μελίττου τῶν σφηκῶν. [illegible] ξύλα. Σφηκίσκον [illegible] Δαμοφάνης, ἐπιτελεῖται [illegible] τῷ σφηκὶ. τὰ γὰρ [illegible] σφηκίσκοι καλοῦσιν. ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τῶν κοιλίαν [illegible] ἔχουσιν, [illegible] τοὺς λαγαροὺς δὲ τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους, [illegible] σφηκώδεις φασίν. ἄλλως. σφηκίσκον [illegible] ξύλον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ, ἐξ [illegible]. Σφηκισμός, εἶδος [illegible]. [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] τῶν βοσκῶν. Σφηκώσατο, [illegible] σφηκῶν. Σφηκοί, συνεσφιγμένοι, [illegible], συμπεπληγμένοι, ἀλλὰ [illegible]. Σφηκὸς λόφος, τὸ [illegible] τοῦ λόφου [illegible] ἀπὸ τῶν σφηκῶν [illegible] τοῦ λόφου, τὰς [illegible]. Σφηκοῦσθαι χρυσῷ, καὶ ἀργυρῷ. τὸ σφίγγεσθαι [illegible] ἐπὶ [illegible], τῷ ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου [illegible]

κίσμα. [illegible] τῶν σφηκῶν κατὰ τὸ μέσον ἐντομὴν, [illegible] σφηκοῦσθαι. Σφηκὸς, ὁ [illegible]. Σφηκώδεις, λεπτοὶ κατὰ τὸ μέσον, ὡς σφῆκες. καὶ πικροί. ἐπεὶ καὶ τὸ ζῷον πικρόν ἐστι σφόδρα. ἅμα μὲν ὅτι καὶ [illegible], ἅμα δὲ, ὅτι [illegible] γίνονται οἱ λιμῷ [illegible], ὡς σφῆκες [illegible] καὶ λεπτοί, μάλιστα τὰ κάτω τῆς γαστρὸς, διὰ τὸ γοργὸν τὸ ἐνέργετον. τοιοῦτοι γὰρ οἱ σφῆκες τὸ [illegible]. Σφηκώδεις, οἱ [illegible] τοῖς σώμασι. [illegible] γὰρ οἱ σφῆκες, τὴν κοιλίαν [illegible] ἔχουσι. Σφήκωμα, τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας, [illegible] ἄλλως, τὸ πλέγμα. οἷον ὅτι [illegible] τοῖς ἱμᾶσιν ἐνδέδεται. καὶ Ὅμηρος, πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι, οὕτω Φρύνιχος. ὅθεν καὶ σφηκούμενοι, [illegible], βαζειζόμενοι. Σφῆλαι, πλανῆσαι, βλάψαι, [illegible]. Σφήλαντες, ἀποτυχεῖν [illegible]. Σφηλόν, [illegible], [illegible]. [illegible]. Σφῆλος, βαρύνεται, [illegible], [illegible] βαρύνεται, [illegible], σφῆλος. [illegible] μὲν ὀξύνονται, οἷον πηλός, χηλός, καλός, [illegible]. [illegible] βαρύνονται, [illegible], ζῆλος, ἐν [illegible]. Σφηνὸς, ἰχθὺς ποιὸς θαλάττιος. Σφηνοῦται, φράττεται, [illegible]. Σφὴξ, ἀρσενικὸν, ζωὸν [illegible] μελίσσῃ [illegible]. [illegible] σφηκία, ἡ σφηκοθήκη τοῦ μελιττῶν [illegible] τῶν σφηκῶν. καὶ σφηκιὼ, [illegible] καὶ σφηλίας, ὁ [illegible]. [illegible] σφῆνα, [illegible]. ὁ σφὴν, [illegible] σφὴν σφηνός. καὶ [illegible] λίθοι, [illegible]. [illegible] σφηνίσκος, ὁ [illegible] ξύλον, ὡς [illegible] Δαμοφάνει ἐν σφηκ [illegible]. ὅμοιον σφηκίῳ, ἀντὶ τοῦ σφηκώδεις [illegible] χάριν γὰρ σφηκῶν [illegible].

Σφῆσι, ταῖς ἰδίαις, [illegible] ὅτι [illegible], ὅτι σφαῖρον αὐτοῖς, ἢ τὸ αὐτοῖς. [illegible] γράφεται, [illegible] τῇ [illegible] ἀντὶ τοῦ ἰδίαις λαμβάνεται. [illegible] γὰρ ἀπὸ τοῦ ὁ σφός, ἡ σφὴ, ταῖς σφαῖς, [illegible] ἐν τῷ πληθυντικῷ. ὁμοίως τῷ, ἑοῖσι φρεσί, καὶ σῇσι. Σφήττιοι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Σφήττιος ὄξος, τῷ [illegible] ἀπὸ δήμου. πικροὶ [illegible] οἱ σφήττιοι, καὶ [illegible]. ἢ [illegible] σφῆκας, θυμικοὶ γὰρ [illegible], [illegible] σφήττιοι ἐγένοντο. Σφιάτη, οἱ [illegible], καὶ [illegible]. Σφιγκτὴρ, [illegible]. Σφίγξ, ἣν κατὰ τὴν Βοιωτίαν μυθεύουσι, τερατῶδες ζῷον [illegible] μορφήν. Σφίδες, χορδαὶ μαγειρικαί. Σφὶν, ἀντὶ τοῦ σφίσι λέγουσιν Ἴωνες. Σφίσι δυνμὶς [illegible], ἀλλὰ [illegible] ἔχειν. [illegible] ὑψηλὴν [illegible]. ἔστι δὲ τοιοῦτον σχῆμα, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν [illegible], ὅτι [illegible] φίλον ὄντος, [illegible] φθόγγον βαρεῖ. [illegible] γὰρ αὐτὸ, [illegible] δὲ οὐκ ἂν χρεῖον δὲ τοιούτοις [illegible], ὅτι τὸ [illegible] τῶν [illegible] ταύτα μὲν τὴν [illegible], [illegible] τέτειρεν ἢ [illegible]. [illegible] δέ. [illegible].

Σφισὶν, [illegible] αὐτοῖς. Σφίσιν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς, ἢ αὐτοῖς. ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου [illegible]. Σφίττιος, δῆμος ἐν [illegible] τοῦ ἀκαμαντίδος φυλῆς. Σφόδελος, ἡ [illegible]. [illegible] σφαῖραν. οἱ δὲ, [illegible].

Σφοδελοφόροι, [illegible]. Σφόδρα, πάνυ, [illegible], λίαν. [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] σφόδρα. Σφοδρὸν, [illegible], ἰσχυρὸν, [illegible], χαλεπόν. Σφονδύλη, [illegible]. [illegible] Δαμοφάνης ἐν [illegible]. Σφονδύλη, [illegible] [illegible] σφονδύλων. Σφόνδυλος, [illegible] ἀπὸ τοῦ σφίγγεσθαι πρὸς [illegible]. μυελὸς αὐτῷ σφονδυλίων ἐκάλεσαν.

Σφοργάν, λιμόν. Σφός, δυϊκῆ [illegible], ἀπὸ τοῦ σφέτερος. Σφοῦ [illegible] Ὅμηρος, [illegible] χεῖρα [illegible] σφοῖσι, [illegible]. καὶ αἰτιατικὴ σφέας, καὶ θηλυκὴν ὡς [illegible] σφά. [illegible] καὶ σφῇσι [illegible] ταῖς ἰδίαις. Σφραγῖδι, [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible], καὶ τὰ τῶν [illegible].

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται. Σφαγὴ, ὁ τόπος ἐν ᾧ σφάζεταί τις, καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτή. Σφάγιον, σφάγιον, θῦμα, ὁ τόπος ἐς ὃ τῶν ἱερείων ὑπεδέχετο αἷμα. Σφαγὴ, ὁ κατὰ τὸν κατακλεῖδα τόπος. Σφαγὶς, ἡ τοῖς ἱερουργίαν ἀμίρα. Σφαγὶς, τὸ προκάρδιον, καὶ ἡ τμή. Σφαδάζειν ...

[illegible]

βεβυσμένα, ἢν τὸ πάλαι ἔχον. καὶ σύρβη. Συρβηνός, ὁ ταραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ τινές, διὰ τοὺς κακῶς αὐλοῦντας, καὶ ᾄδοντας. καὶ συρβηνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ συνῳδός, ἀπὸ τοῦ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐπιφωνούμενον. Σύρβα, μετὰ θορύβου. Σύργαστρος, ὁ ὀφεώδης, ἑρπετής. καὶ ὄνομα βαρβαρικόν. Συριάν, παρὰ τοῖς Ἴωσιν ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ὅμοιον, ἢ βρῶμα διὰ σησάμου καὶ μέλιτος. Σύρα, σῦ[illegible], σύρματα, [illegible]. Συρία, ἡ παχεῖα χλαῖνα [illegible] σισύρας. ἢ ἐν καπηλείῳ γίνεται, [illegible] Σύριγξ, μία φασὶ τῶν [illegible] καλουμένη. καὶ σῦργος, ἐν [illegible] φησὶ γοῦν ὁ Γεωγράφος, ὅτι ὁ σῦρος [illegible] ὃν σύριον λέγει ὁ [illegible] ὁ Βαβυλώνιος. ὥσπερ [illegible] [illegible] ὑπὸ τῆς Χίου, οὕτω καὶ ὁ σῦρος, συρία. Συρίγγιον, τρόχου [illegible], δι' οὗ [illegible] ὁ ἄξων. Σύριγξ, ἐπὶ [illegible] φυλακτική. ἡ καὶ λουρολοχὴ λέγεται. συμβαίνει δὲ τὴν ὁμωνυμίαν τῆς σύριγγος. οὐ μόνον γὰρ σύριγξ ποιμενική, ἀλλὰ γὰρ καὶ [illegible] [illegible] καταγωγ [illegible] καὶ αὕτη σύριγξ [illegible] ἔστιν δέ, [illegible] ὥς καὶ ἰαμβελὸς [illegible] φασὶ μὲν συριγγίαμβολον. συγκειμένως δὲ διὰ τὸ [illegible] λέγεται τῆς [illegible] συρίμβολος. [illegible] καὶ τὸ [illegible] τέτραχμον, εὕρηται καὶ ἄλλα ὅμοια. οὕτω δὲ καὶ ἀλλιμίδοντα κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν, τὸν [illegible] ἄλιμον [illegible] ὥσπερ [illegible] δὲ τὴν λέξιν οὕτω καὶ ἐν τοῖς [illegible] φασὶ γάρ, [illegible] αὐτομίλων τι, καὶ ἄλιμος ἀμφίξεστος [illegible]. Συρίζειν, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. ὥσπερ σαλπίζειν, τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν. καὶ αὐλεῖν, τὸ διὰ αὐλοῦ μέλπειν. συρίζω, καὶ τὸ κατὰ σύριγγας λέγω, ἢ φωνῶ. συρίττω ἐπὶ τοῦ συριγμοῦ τοῦ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως. καὶ συρίττω μεταβατικῶς, ἐπὶ χλευασμοῦ. οἷον συρίττω σε, ἀντὶ τοῦ χλευάζω. καὶ τῶν συριττομένων [illegible], ἐπὶ τῶν [illegible]. [illegible] τὸ συρίζειν, καὶ τὸ κέλευσιν, καὶ τῶν [illegible]. [illegible] τὰ μέν, μέλλος ἔχειν μέτρον, τὸ δὲ [illegible], ἐπὶ λόγου λέγεσθαι [illegible].

Συρίη [illegible], τῇ περὶ κόλπον, ὁ νῦν λεγόμενος σύρος [illegible] ἐπὶ δὲ τῶν κυκλάδων. Συρίοις, [illegible] σύριον [illegible], λεγόμενον διὰ τὸ συρίαν λέγεσθαι γῆν, ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος. Συρίσκος, ἀγγεῖον ἐκ πλε[illegible], εἰς ὃ σῦκα [illegible] [illegible] Συρίσκος, γέρανος ἄρρην. Συρίζειν, σαρίζειν, [illegible]. Σύρματα, σύρματα [illegible]. Συρμαία, ἀγῶνες ἐν Λακεδαίμονι, ἆθλον ἔχων συρμαίαν. ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος, λέγεται δὲ καὶ συρμαϊσμός. Συρμαία, τὸ καθαρτήριον [illegible] καὶ κοιλίας. καὶ συρμαΐζειν, τὸ καθαίρεσθαι. καὶ συρμαίαν βλέπειν, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Συρμαίαν μετρεῖν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ μὲν ἀξιοῦσι χυλὸν βοτάνης εἶναι τὴν συρμαίαν [illegible] αἰγύπτιοι πρὸς διάρροιαν. ἄλλως, φαίνεται τοῦ χυλοῦ τῆς συρμαίας πίνειν οἱ αἰγύπτιοι, πρὸς διάρροιαν, ὡς Δίδυμος. ἀλμαία, ἰδέα [illegible] [illegible], πρὸς κάθαρσιν [illegible]. Συρμαϊσμός. βρωμάτιόν τι ἦν διὰ σίκυος καὶ μέλιτος, ὃ ἔστι πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον. ἔστι δὲ καὶ πόμα δι' ὕδατος, καὶ ἁλῶν.

Συρματίς, [illegible] ἡ τὰ συμφόρματα καὶ φρύγανα σύρουσα, καὶ συλλέγουσα. Συρμεῖον, λάχανον [illegible] ὅμοιον. Συρμιάχη, ξυλοπώλης. Συρράψει, συμπλέξει. Σύρφακος, [illegible], μικτός, εἰκαῖος. Συρφεῖν λέγεται, τὸ [illegible] [illegible], ὃ πάντα συρφεσθαι ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. Συρφετός, συνειλ[illegible]. Σύρτεις, [illegible] ἐν τῇ Λιβύῃ εἰσὶ δὲ πηλώδεις, γίνεται δὲ ἀμπώτεως εἰς αὐτάς. καὶ ἐν τῷ [illegible] εἰσὶ τόποι [illegible] καταδύονται οἱ πλέοντες, καὶ ἀπόλλυνται. Σύρτης, χαλκός καὶ Σύρτις, φθορά, καὶ λύμη. Συρφετός, ἄχυρα, ἢ φρύγανα, ἢ ἄλλα τινά. ὥσπερ παρὰ τὸ ἰῶ ἰτός, πίνω πιστός, οὕτω καὶ σύρω συρτός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, συρφετός. ἢ συρφετός, ὁ συρφώδης ὄχλος, ἢ λόγος. ἢ ὁ ἐξ ἀτίμου συλλεγομένου κόπρου.

Σύρφος, ἢ σίρφος, θηρίδιον μικρόν, ὅμοιον ἐμπίς. Σύρω, ἕλκω, προσάγομαι. ἢ σύρω, ἕλκω. ἀφ' οὗ διασύρω, καὶ περισύρω, ὃ κατηγορῶ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βίας ἑλκόντων [illegible], καὶ ὑβριζόντων. καὶ παρασύρω, καὶ ἀνασύρομαι τὸν χιτῶνα, ἀντὶ τοῦ ἀνέλκω. καὶ ἐπισύρομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπάγομαι, καὶ μετὰ ἐμαυτοῦ ἕλκω. καὶ ὑποσύρω. καὶ συρμός, ἡ ἐν χαμαὶ βιαία κίνησις τῶν ἀνέμων. καὶ σύρτις σύρτεως, τόπος ἔνθα πλημμυρὶς γίνεται, καὶ οἷον ἀνάπαυσις. καὶ σύριγξ σύριγγος, ὄργανον ἐμπνευστόν. καὶ συριγκτής, ὁ τῇ σύριγγι χρώμενος. ὡς σαλπιγκτής, ὁ τῇ σάλπιγγι. καὶ σύριγξ ἐν τοῖς ἅρμασι, δι' ἧς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον, καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ. Σῦς, τοὺς [illegible] ἔλεγον, καὶ τὸ [illegible], καὶ [illegible] εἰς [illegible] κωμῳδοῦντες. Συῶν ἐπιβάτορα, περίφρασις τοῦ κάπρου. Σῦς, καὶ ὗς, ὁ χοῖρος. κάπρος δὲ καὶ χλούνης, καὶ χαυλιόδους, ὁ ἄγριος. τὰ ἔγγονα τούτου δελφάκια. καὶ συβῶται, οἱ τὰς σῦς θηρῶντες. καὶ συὸς τύπον, χοιρωδῶς. ἐπειδὴ τὰ σώματα παλαιά, συὸς τύπον εἶχον ἐν ταῖς πρώραις. Συσκευάζω, τὸ σκευωρῶ. ἀφ' οὗ καὶ σκευή, ἡ σκευωρία. καὶ συσκευάζομαι, ἀντὶ τοῦ κακουργῶ, καὶ πανουργεύομαι. καὶ σκευή, ἡ πανουργία. ἢ συσκευάζομαι τὰ ἐπιτήδεια συλλέγω. καὶ Ξενοφῶν, ἔδοξεν οὖν συσκευασαμένοις ἃ εἶχον καὶ ἐξοπλισαμένοις, προϊέναι τὸ πρόσθεν. Σύσκευα, τὰ σκευαστά. Συσκευάζεσθαι, λέγεται ἐπιβουλεύειν. καὶ συσκευή, ἡ ἐπιβουλή. Συσκευάζεσθαι, τὸ πρὸς τὴν ἀποδημίαν εὐτρεπίζεσθαι. Συσσοφῶν, καὶ συσκευάζεσθαι [illegible]. Σύσκηνος, σύνοικος. Σύσσημον, σύνθημα. Συσσιτεῖν, τῶν στρατιωτῶν τὸ ἐχορήγιον ἐκαλεῖτο, ὡς Πολέμων φησί, τὸ συστῆ[illegible] ἐν αἴτι[illegible] [illegible].

Συσπλαγχνίζεσθαι, συγγινώσκειν τὸ [illegible]. Συσσίτιον, εὐωχία, ἄριστον. καὶ συσσίτια τὰ δεῖπνα, ἃ κοινῇ ποιοῦσι Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιδίτια, ἀπὸ φιλίας [illegible] συναγωγαί. Σύσσημον, σημεῖον. Σύστασις, [illegible] Ἀριστοφάνους, [illegible] σύντροφον καὶ διαιτητήν. ὁ [illegible] δὲ ἐπὶ [illegible] κωμῳδεῖται [illegible] ὤν. Σύστασις, ἡ [illegible] φθορά. Συστάδην μάχονται, οἱ συλλαβόντες τὴν μάχην [illegible]. ἀκροβολίζονται δὲ οἱ μακρόθεν βέλεσι μαχόμενοι. ἀφ' οὗ ἀκροβολισμός. Σύσταμαι, ἰσόσταμαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Συστέλλεσθαι, [illegible]. Συστάσεις, σύνοδοι, συμφωνίαι. Συστατῶν, συγκρατῶν, συνιστῶν, καὶ τὰ ὅμοια. Σύστοιχον, συνεχόμενον, [illegible] κιτών. ἢ [illegible], Ἀντίμαχος.

Συστολὴ [illegible], ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συστέλλονται, ἢ τὰ μακρά, ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταβάλλονται. οἷον φωσφόρος, ἀντὶ τοῦ φωσφόρου. ξηρόν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. Συσομύτβαν [illegible], παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὀφρῦς [illegible] μετεώρων, διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον, εἰς [illegible]. Συστρεμμάτων, θορύβων. πλήθων. Συστρέφεται ἰς ἑτέραν χώραν, ἢ τόποις. συστρέφονται δὲ οἱ στρατιῶται, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων διαλαβόντες αὖθις παραθέουσι στρέφονται. ὅθεν καὶ συστροφή, καὶ σύστρεμμα.

Συστραφέντες, συναλισθέντες. Συστρὸς, [illegible]. σημαίνει, τὸ περιεχόμενον κύκλῳ. Συστροφάς, φύματα σκληρά, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Συσφαγή, [illegible] ὁ σπασμός. Συχαλασάς, [illegible] [illegible] συμφοιτα τοὺς λόγους. Συχνοῦσι, ἱκετεύειν. Σῶτο, ὥρμησεν, ἔρ[illegible], ἀπῆλθεν, ἀνεπαύσατο. Σύφαλα, ἔλυσεν. Συφαίζειν, [illegible]. Σύφαρ, καὶ λεβηρίς, τὸ ὄφεως δέρμα. Ἀντιφῶν δὲ

ἀντὶ

τισε, ἃ πολλοὶ συνίσασί σοι βέλτιστον, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ πάντα ἐπισταμένου σοι βιοῦντος. Ἀπολλώνιος ἐν τινι τῶν ἰδίων, ὁμολογῶν οὐδέ ποτε μαθεῖν παρά του τῶν πάντων συνειδέναι τοσοῦτα ἐκδόντα. Συνοικίζεται, συνοικεῖ. Συνοίκια, τὰ πλείονα φυσία. Συνοίκιον ὕμνον ᾄδων. Ἀπολλώνιος, σύμφωνον καὶ συνῳδόν. εἶναι δὴ ὁ ᾠδός. Συνοίσεσθαι, τὸ κατὰ συμφωνίαν συγκεκρίσθαι, καὶ εἰς ἓν ἐλθεῖν καὶ συμβαλεῖν. Συνοιχήσονται, συναπελεύσονται. Συνοκλάζω, τὸ. Συνολκή, νόσος, λοιδορία, μάχη. Συνολωλυχότι, ἐπισυμπεπληχότος, συνεχομένου. συνοκωχὴ δὲ ἡ σύμπηξις. Συνολίγη, ἀνακαλεῖν, ἀναλεκτέον. Συνομαρτεῖ, συνακολουθεῖ. Συνομαρτεῖν, σύνεστι, καὶ τὰ ὅμοια. Συνόμιλος, σύλλογος, σύνεδρος. Συνοπος, σύνοδος. Σύνοπτα, ἐπόπτα, ὁρατά.

Σύνορθρον, σύνοψις ὄρθρον. Συνορᾶν, ἀντὶ τοῦ κατανοεῖν. Συνορίνεται, ταράσσεται, θορυβεῖται. Σύνορος, συγγείτων. Συνος, ἐμοῦ. Συνουσιαστικὴ, φαρμακίς. Συνοῦται, λυπεῖται. Σύνοφρυς, μεγαλόφρων, μεγαλαυχος.

Συνοχὴ, θλίψις, ἀδημονία, ταραχή. Συνοχὴ, ὅλου συνοίκησις, καὶ ἀπὸ εὐρυχωρίας εἰς στενὸν σύμπτωσίς τε, καὶ σύγκλεισις. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς ἐστὶν, συνοχή ἐστι τὸ τῶν σταδίων συγχωρητικὸν, ὅπερ μάλιστα τὸ κατὰ τὴν καμπὴν, ἔνθα τὸ στενόν. Συνουσία, ἁπλῶς μὲν ἡ ὁμιλία καὶ συναναστροφή, ἰδίως δὲ ἡ μετὰ γυναικὸς μίξις. Συνοφρυῶσαι, συνεπιβλέψαι. Σύνταγμα, τεῖχος, στράτευμα. Συνταξικόριον, οἱ συλλόγοις τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἀρχόντων ἀποχαριστικοί.

Σύνταξις, ἡ κατάλληλος συνθήκη τῶν λέξεων, καὶ ὀρθὸς παρ' ἀθηναίοις, καὶ ἐπὶ παντὸς, κατὰ τάξιν καὶ ἁρμονίαν γινομένου. Σύνταξις, ἡ τιμὴ, ἡ διοίκησις, ἡ σύνθεσις. Σύνταξις, διαφόρων πραγμάτων ἕνωσις, καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ τιθέναι τὰ δέοντα. ἡ ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη εἴσπραξις. Συνταφον, παράχου. Συντάρχαι, συντεταραγμένοι. Συντάττω δὲ τέλη, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν τάττω, καὶ ἐξ ἴσου ποιῶ, καὶ συντάττεται τὸ πρᾶγμα. Συντέθεικα, συντέθεικα. Συντεθρυμμένον, συνδιεσαθρωμένον, ἡ ἐμβιβάσαι. Συντεθλάσθαι, συμπεπλέχθαι. Συντείνας, προσδιανοάσας. Συντελείας, βασιλείας. Συντελέσαι, πληροφορῆσαι. Συντελὴς, χρήσιμος. ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες μιᾶς μιᾶς, ἅμα ἐπιμελούμενοι, συντελεῖς ἐλέγοντο. ἢ οἱ συλλαμβανόμενοι, ἢ συνεισφέροντες τὰ πράγματα, συντέλειαι καλεῖται. Συντεμὼν, συντελέσας. Συντέμνειν, συντελέσαι. Συντεταγμένως, μετὰ τάξεως, καὶ ἀνεπιδέως, καὶ γοργῶς, καὶ μετὰ συγκροτήματος λόγος, παρὰ Ἀρισοφάνει. Συντετάσθαι, διατετάσθαι. Συντετμημένον, συγκεκομμένον, συντόμως εἰρημένον. Συντεταραγμένον, συγκεχυμένον. Συντέτηκα, πρεσβεύω, διαφθείρομαι. Συντέτακε χρυσοῦ χαλκοῦς. ἀντὶ τοῦ τήκει, ἀνέμιξε. Συντετρίμμενοι, συντετριμμένοι. Σὺν τῇ, σὺν αὐτῇ. Συντετμῆσθαι, οὕτω καλοῦνται οἱ σιδηρᾶς τομὰς γενέσθαι τὰ ὦτα. Συντίθημι, τὸ ἐξ ἁπλῶν τὸ διπλοῦν ποιῶ. ὡς τὸ συντίθησι λόγους, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁρμονίαν ἄγει. συντίθημι, τὸ συναρμόζω. καὶ συντίθεται δὲ, ἀντὶ τοῦ συναρμόζεται. καὶ αὖθις. ὡς πάντα συνθεὶς χρήματα. συντίθεμαι δὲ, τὸ ὁμολογῶ. Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τὴν ἀσιαν τοῦ τύχης, συντιθέμενος ὅρον εἰς τὴν ἐκφοράν. συντίθεται πράγματα, ἀντὶ τοῦ συναρμόζεται. Συντίθημι, τὸ δημιουργῶ, καὶ ἐργάζομαι λόγον, ἢ ἐπιστολὴν, ἢ ὁμοιόν τι βιβλίον. ὅθεν καὶ σύνθημα συνθήκη. συντίθημι, τὸ συμπλάττω, καὶ συσκευάζω, οἷον μαχαίραν, ἢ ἐπιβουλὴν, ἢ δόλον κατά τινος. ὡς καὶ Σοφοκλῆς, κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ συνθεὶς τάδε, ἀντὶ τοῦ συμπλάσας, καὶ συσκευάσας. συντίθημι δὲ τὸ ἅμα τίθημι, καὶ ἐν ταυτῷ, ὅπερ δηλοῖ συντίθημι. Συνθυμία ἐστὶ, φράσις ἐλαττ-

ον τὰ ἀναγκαῖα τοῦ δηλουμένου πράγματος. οἷον αὐτὰρ πάτροκλος, νίκιος δὲ ἀμφιμάχεται γυμνοῦ, ἀτὰρ τά γε τεύχεα ἔχει κορυθαίολος ἕκτωρ. καὶ ἄλλα πολλά. Συντόμως, διὰ βραχέων. Συντονία, σύντασις. Σύντονον, σφοδρὸν, ἰσχυρὸν, συνεχές. Συντριβὸς, συνδιατριβοῦσα, σύνοικος.

Συντρίβω, κατάγω, κατακλῶ. Συντρίβω, συνθλῶ.

Σύντριμμα, ἁμάρτημα. Σύντροφον, συνανάτροφον.

Συντροχάσαι, κατατρέχειν, πληρωθῆναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων. Συντυγχάνω, ἐρχόμενος συγκρούω τινί. ἐπιτυγχάνω ἀγαθοῦ. ἐντυγχάνω ἐναντίας οὔσης. συντυχάνω, ἀντὶ τοῦ ἐντυγχάνω ἀγαθοῦ ἐπὶ τὸ ἐναντίον λέγω, ὡς ἀρίστην. τὸ δὲ συντυχόντα, ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην συμβαίνοντα. ὡς Θουκυδίδης, οὕτω καὶ συνέτυχον. Συντυχία, συνάντησις. Συντυχίζον, συναντήσαν. Συνῳδεῖ, συμφωνεῖ. Συνῳδία, συγχορεία. Συνωθεῖ, ἐπὶ τῶν φατίμαις ταῖς χερσὶν ὠθούντων. ὁ συνωθεῖ, ἤτοι συνελαύνει. καὶ παρὰ Ἀναξαγόρα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τὸ συστρέφεται, ἀντὶ τοῦ ἐλαυνόμεθα. Συνωκισμένον, συναλλακτικόν. Συνωμάρτησαν, συνακολούθησαν. Συνώμεθα, ἐπὶ μὲν ποιητικὴ λέξις, δηλοῖ δὲ τὸ συνωθούμεθα, μᾶλλον δὲ συμβαίνειν, ἀπὸ τοῦ συνίεσθαι. ἢ γίνεται ἀπὸ αὐτοῦ ἡ συνωμοσία, ὃ δηλοῖ συνθήκην, ἢ συμβίβασιν. Συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ συνθήκας ποιησώμεθα. Συνωμοσία, ἡ μετὰ ὅρκων φιλία. Συνώνυμα δέ, ὧν τὸ ὄνομα καὶ ὁ λόγος ὁ κατὰ τοὔνομα ὁ αὐτὸς, ἢ τῷ ὑπογραφῇ τοῦ ὀνόματος κοινωνοῦσιν. οἷον τὸ ζῶον δηλοῖ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον. καὶ κατὰ τοὔνομα ζῶον, ἔχειν τὸ ζῶον συνώνυμα εἶναι. ἕκαστος γὰρ αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ζῴου δέχεται, ὑπογράφεται δὲ τὰ συνώνυμα οὕτω. συνώνυμά ἐστιν, ὧν τό, τι ὄνομα κοινὸν, καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. Συνώνυμον ἐστιν, ὧν τό, τι ὄνομα κοινὸν, καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. οἷον ζῶον, ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. ζῶον, ὅ, τι ἄνθρωπος, καὶ ἵππος. καὶ κοινῶς ὀνομαζ προσαγορεύονται τὸ ζῶον. καὶ λόγος δὲ, ὁ αὐτὸς τῆς οὐσίας, τουτέστιν ὁ ὅρος. Συνώπη, πόλις τοῦ πόντου, εἰς ἣν ἀπῴκισαν ἀπὸ τῆς ἀσίας ἐξαγαγὼν συνώπην, ἣν ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων κατὰ φιλοσοφίαν ἀπὸ Βοιωτίας, ἐκόμισεν εἰς τὸν πόντον, καὶ μιγεὶς αὐτῇ ἔσχε σύρον, ἀφ' οὗ οἱ σύροι. Συνωρὶς, ἅρμα δίππον.

Συνωρίδος, δυάδος. Συνωρίς, ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένων. Σύνωρον, σύμφωνον, ὁμόδρομον, ὁμοῦ. Συνωχιλόντο, συμπεπλεγμένοι, ὡς παρὰ συνοχιλῶ, λέγεται, ἀντὶ τοῦ παραλλήλους, οὕτω συνοχηκώς, ἀντὶ τοῦ συνακολουθοῦς. ἀποφέρτεται ἢ κατὰ ἴωνας συνοχηκῶς, εἶτα ἐκβολῇ τοῦ τ, τροπῇ τοῦ ο εἰς ω, ὡς ἐν τῷ οἴχωκα, ἀλλὰ παρὰ Ξενοφῶντι, συνοχωκώς.

Ἄλλως. Συνωχωκότε, δηλοῖ μὲν τὸ συμπεπλεγμένω, γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ συνοχῆς, ὃ ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ δηλοῖ τὴν ἀπὸ πλάτους εἰς στενὸν σύμπτωσιν, ὅπου συνοχὰς λέγει ὁδοῦ. σκοπητέον δὲ εἰ ἡμεῖς ἔχομεν ἐν τούτῳ συμβαλλόμενον, ὃ κεῖται παρ' Ἡροδότῳ. ἀεὶ βασιλικῶν ὀχημάτων συνοχωκότων. Δύο νέοι γὰρ ὁ αὐλὸς φασὶν, ἀλλὰ δίαυλον, ὁ δὲ ὅμως συνέλαβεν ἐπὶ τὸ στόμαδον. Παυσανίας μὲν τί φασιν, ἀλλὰ διαυλίαν, ὅτ' αὐλὸν συνῆχον, ἐν ἑνὶ ὅμως ἐπίλαβον. Συοῦν, σέβεσθαι. Συοβαύβαλοι, συῶν εἰλητήρια ἐν κριματοῖς. Συοθεωροί, οἱ θεωροί. Συὸς ἄγλις, συάγρα. Συοφορβία, συῶν ἀγέλαι, ἢ χοίρων βοσκαί ἀθροοί. Συοφορβὸς, ὁ συῶν τρέφων. Συοπώλαι. Συπαλεύθρος, δῆμος φυλῆς κεκροπίδος. Συπαλήττιος, λαβυρίντης. Σύραι, πελάγιοι. Συρακοσία τράπεζα, πολυτελής. Συρακοῦσαι, ἢ τοὺς πλουσίους συρακουσίους, ἀπὸ βασιλέως τοῦ συρακοσίου. Σύρας, μαθηταὶ, ἀπὸ παλιγγελοῖς διὰ τὸ παρασύρειν αὐτοὺς περιπλέουσας. εἰ μὴ ἄντι τοῦ συμβαρεῖς, καὶ ῥάχιν ἔχει σύρος. συρβάζειν γὰρ, τὸ θρηνεῖν, καὶ λαλεῖν φασί. Συρ-

βάβυττα

κεῖσθαι, ἐν ἄλλοις μὲν ἐπὶ συμφωνίας καὶ συνθήκης. οἷον, συνθεσία. μοι ὁμοσιν. τίθεται καὶ ἐπὶ συγκαταθέσεως ἡ λέξις παρ' Ὁμήρῳ. λέγει γάρ, αὐτὰρ ἐν ἄλλοι σύνθεθ' ἀργεῖοι μῦθον τ' ἐνόησαν. ἴσασιν. ἤγουν συγκατατέθειθε μοι ἀναμεινάντες ὑπ [illegible]. Συνθεσίας, ὑπ συνθήκας φασὶν οἱ μετ' Ὅμηρον. ἡ ἀναλογία κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Σύνθεσις δὲ ὑπ ἀπόδοσις τῆς ἰδιότητος, ἐπὶ ἡ πολλοῖς συμπεπλεγμένοις, οὐκ αἰτία φωνῆς, ἀλλὰ τῆς σημασίας. οἷον ὁ μὲν Θ εἰς μηδένας [illegible], καὶ ὁ λαυρίτης καὶ ὁ βαρίτης ἰθαύμαζον. γίνεται ἐν τῇ συνθέσει, ὑπ ὑπολαμβάνουσιν, ἢ πλεῖστα συμπεπλεγμένα. ἡ ἰδιότης, ἡ ἀπόδοσις ἰδιότητος, ἰσάζουσα μετὰ τῆς σημασίας, ἡ ἀνισάζουσα μετὰ τῆς φωνῆς. οἷον ἡ πυρία κακίη. γίνεται δὲ ἡ σύνθεσις, ἐν γένει καὶ ἐν ἀριθμῷ. οἷον τὸ πλῆθος βαδίζουσιν, ὁ βαρίτης καὶ ὁ λαυρίτης διαλέγεται, καὶ ἡ πυρία κακίη. Συνθετά, συντεθειμένα. Σύνθετο φρεσίν, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς ἤκουσε. τοὺς ἐλθόντος ἐγώ, οὕτω καὶ ἄκουσα. Συνθέσθαι, ἀπ' οἶς εἴρηται περὶ Ὁμήρου ἐν ὁδυσσείᾳ. εἰ γὰρ συνθέμενοι φασὶν ἡμῖν ὁ βουλεύς, μετὰ λελοιπότι ἐπιλελήσθη ἀφ' ἡμῶν, ἐκλιπόντι. [illegible] μάχην μὲν ὅτε δὲ μνηστῆρας, ὡς πλεῖστον ἰσχυρὸν τῶν [illegible] [illegible]. Συνθήκας, ἐπὶ τῆς ἐντεθειμένης ἁρμοσθείσης. καὶ ἡ συμφωνία, [illegible] λέγεται. καὶ συνθετικῶς, συνθετικὰ καὶ σύνθεσις. Συνθέσεις, διὰ τριῶν τελοῦνται λόγων, ἔργων, [illegible]. λόγων μέν, οἷον [illegible]. ἔργων δέ, διὰ τῶν ἐν βωμοῖς ἐν σπονδῶν. χειρῶν δέ, [illegible] διὰ τῶν δεξιῶν γίνεται. Ὅμηρος, δεξιαὶ ἐν [illegible]. Συνθέματα, μαθήματα, συνθήματα. Σύνθημα, σύνθεσις, σύσσημον, λέγεται ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων [illegible]. Σύνθημα δὲ, [illegible] τίθεται ἐν τοῖς πολέμοις, ἐρωτᾶσθαι ἀλλήλους [illegible], ἵνα τούτοις διαγινώσκωσι τίνες ἴδιοι, καὶ τίνες ἀντίπαλοι. Συνθηματιαῖοι, οἱ ἐργολαβούμενοι, καὶ [illegible].

Συνθίασε, συνιάζω. Σύνθου, κατάθου. Συνθραύεσθαι, συνθλίβεσθαι. Συνθρόνω, συναντήσω. Συνία, ταραχή.

Σὺν ἰδρῶτι, σὺν καμάτῳ. Συνίζησις γίνεται, ὅταν δύο μακρὰ ἀντὶ ἑνὸς μακροῦ παραλαμβάνεται. ὡς τὸ ἡ οὐχ ἅλις εἰς γυναῖκας ἀνάλκιδας [illegible]. ἰδοὺ γὰρ τὸ ἡ καὶ τὸ ου μακρὰ ὄντα, ἀντὶ ἑνὸς μακροῦ παραλαμβάνονται. ἡ ὅταν δὲ μακρὸν ἢ τὸ βραχύ, ἀντὶ ἑνὸς μακροῦ. ὡς τό, μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος. ἰδοὺ γὰρ τὸ ε καὶ α συνίζησίς ἐστι τῆς ε α καὶ τ συλλαβῆς μακρᾶς καὶ βραχείας οὔσας ἀντὶ ἑνὸς μακροῦ παραλαμβανούσας. ἢ τὸ βραχὺ καὶ μακρόν, ὡς βραχύ, ὡς τὸ δυσφίλ' ἐφερόμενοι ὅπα λαφύσσων ἴεσι. τὸ δὲ ἀπὸ βραχὺ καὶ μακρὸν, ἀντὶ βραχέος παραλαμβάνεται. ὡς τὸ [illegible] δάκτυλον ἔσεσθαι, ὡς ἡ συνίζησις, φωνήεντος ἐπισφάλεια γίνεται, ἤγουν καθαρευουσῶν, τῶν συλλαβῶν, οἷον [illegible] συμφώνων. συνίζησίς ἐστι, δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις, μεθ' ἑνὸς συμφώνου ἀνὰ μεταξὺ αὐτῶν παρεμπίπτοντος. ἡ ὅταν δύο συλλαβαὶ σύμφωνον μεταξὺ μὴ ἔχουσαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. γίνεται δὲ συνεκφωνήσεως, ἤτοι συνιζήσεως τέσσαρες εἰ ἀναγκαιότατοι. ὁ γὰρ δύο μακραὶ εἰς μίαν μακρὰν παραλαμβάνονται. ὡς ἐν τῷ, ἡ οὐχ ἅλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας [illegible], [illegible] ἐστὶ οὔτε [illegible] οὔτ' ἄφρονι [illegible]. ἢ βραχεῖα καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν. ὡς ἐν τῷ, ἡ μὲν [illegible] δεῖ ποτ' ἀλυμπιάδι [illegible]. καὶ τὸ, ὥρο μας τὸ ἅλις μ' ἄλιτας [illegible] τ' ἀργείοισι. ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν μακράν. ὡς ἐν τῷ, [illegible] βορίας καὶ ζέφυρος, τώ τε θρήκηθεν ἄητον. ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ὁ τοιοῦτος ἴχνεσι χρόνος, ἀλλὰ τινὰ ὃν ποιεῖ θυμὸν ἐπὶ τούτων [illegible] ἐστὶ δὲ ὁ [illegible] βραχεῖα καὶ ταχὺ ἀντὶ βραχείας ἢ ταχέως παραλαμβάνεται, ὡς τό, δυσφίλ' ἐφερόμενοι ὅπα λαφύσσων ἴεσι. ὁ τ μεσύλλαβα σαίμερος, καὶ ἰδίαιτο πάντας ἀχαιούς. διαφέρει δὲ συνίζησις συναλοιφῆς. ὅτι ἡ μὲν συναλοιφή, ὡς λέγεται καὶ φαίνεται, ἡ δὲ συνίζησις, ἁπλῶς μὲν λέγεται, κατὰ κρᾶσιν δὲ λαμβάνεται. Συνίασι, καὶ συνιᾶσι, μετὰ τῆς τῶν προθέσεων λέγομεν. καὶ δὲ συνίασι σημαίνει τὸ συνέρχονται. τὸ δὲ συνιᾶσι, γινώσκουσι καὶ ἐπαίουσι, ἢ αἰσθάνονται. Συνιδεῖν, ἀντὶ τοῦ κατανοῆσαι.

Συνίεμαι, ὁ τοῦ, αἰτιατικῇ. συνίεμι δὲ τὸ αἰσθάνομαι, γενικῇ. ὡς τὸ τῆς μητρὸς συνῆκε, ἀντὶ τοῦ αἴσθησιν λαβόντα. συντάσσεται καὶ μετὰ μετοχῆς. οἷον, συνίημι σε ἔχων καλῶς, καὶ συνίημι μεταγελώμενος. συνίημι, ης, σι, ὧν, ιεῖν, ἱεμεν, ιετε, συνιᾶσι. παρατατικὸς, συνίουν, ιες, ιε, ιτον, ίετην, ἱεμεν, ιετε, συνίεσαν. ἀόριστος, συνῆκα, ας, ε, ατον, ἄτην, καμεν, κατε, κασι. ὁ δεύτερος ἀόριστος τοῦ ἐνεστῶτος ἄχρηστος. ἡ προστακτικὴ συνίει. τὸ δ' εὐκτικὸν συνιείην. ὁ ὑποτακτικὸν, ἐὰν συνιῶ. ἡ μετοχή, συνιείς. ὁ δεύτερος ἀόριστος, συνείς. Συνίεσας, ἀντὶ τοῦ συγκλείεις.

Συνίσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ νίκημι, ὅ ἐστιν ἐναντίον τοῦ καινουργεῖν. καὶ συνίσταται, τὸ ὕπαρξιν ἔχον, καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶναι. συνίσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ συστατικὸς ἐστιν. συνίσταταί τις τινι, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτῷ ἵσταται. συνίσταταί τίς ἐστιν, ἤγουν φίλος γίνεται. καὶ συνίσταται, ὡς τὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. οἷον ὁ δεῖνα ζήτημα, τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχειν καὶ λαβεῖν. [illegible] παρέχων εἰς μεταλαμβάνεσθαι βελτίονας, καὶ ἀντὶ τοῦ συνέρχεται. καὶ συνίσταταί τις ἐστιν, ἀντὶ τοῦ γνώριμος γίνηται. ὁ τοῦ συγκροτεῖν, συνίστημι. Συνίστωρ, τῇ φιλίᾳ, τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ τὸ θαυμάσιον συνίστημι. ἐν ἄλλοις συνίσταται λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὑφίσταται καὶ ἐν ὑπάρξει ἐστὶ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποστῇ, καὶ συντελεσθῇ ἐστι. καὶ συνίσταταί τις ἐστιν, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτῷ ἵσταται. καὶ συνίσταται, ἀντὶ τοῦ συμβιβάζεται, ἐν φίλοις γίνεται. Συνίστημι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ τὸν λαυρέντιον, ὡς πολλοῦ μοι μάλιστα ὄντα. συνίστημι, καὶ παρίστημι, καὶ ἀνίστημι. ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, συνιστᾶσί τινα ἐπί, μαρτυροῦσι αὐτῷ χρηστά. Συνισχορεῖ, συνίσχει.

Συνίστωρ, ὁ ἐπιστάμενος, ὁ γνώστης, μάρτυς, συνόμιλος, συνεργάτωρ. Σύνιτε, συνέλθετε. Συννοῶν, νοῶν, φρονῶν.

Συνναυστολοῦμαι, διαναυμαχοῦμαι. Συννεφής, συνεστραμμένος.

Σύννοια ἐστι, διάνοια μετὰ λύπης, ἄνευ λόγου. Συννοέω, ἐννοέω, ἐνθυμοῦμαι. Σύννομα, σύμφωνα, ὁμόφρονα. Σύννους ἄνθρωπος, ὁ σοφός, καὶ ἀεὶ ἐν σκέψει ὤν. καὶ μὴ διακεχυμένον τὸν νοῦν ἔχων, οἷον σύννοια, σκέψις. ὡς φαμὲν, ἐπὶ σύννοιά ὁ ἄνθρωπος βαδίζει, ἀντὶ μετὰ σκέψεως περιπατεῖ.

Συνοδεύειν, συνανελθεῖν τινα καὶ πορεύεσθαι. Σύνοδος, ὁ ἐκ πολλῶν τόπων συναγωγὴ ἐπὶ ἕν, ὡς ἐπισκόπων, αἱ συνόδοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἐγένοντο. Σύνοιδα δὲ ἐπὶ τοῦ εἰργασμένος. καὶ σύνοιδα ἐμαυτῷ ὅ ἐστιν εἰργασμένον, σύνοιδά σοι φίλον. Συνοικέω, συνοικῶ, ὅμοια ἂν συγκατατίθεμαι, συμμαρτυρῶ, [illegible], ὁμογνωμονῶ, ὁμολογῶ, σύμψηφος, συνώνυμα, συνᾳδῶ, ἐπαινῶ, σύμψηφός εἰμι, συνεπαινῶ, ἐπέχομαι, ὁμόφωνος καὶ σύμφωνός εἰμι. καὶ συμφέρομαι, ἀποδέχομαι, συμπράττω, συναγωνίζομαι, καὶ τὰ ἐναντία. τὸ ἐναντίον, ἀντιτίθεμαι, ἀντιτάσσομαι, ἀντιλέγω, ἀνθίσταμαι, ἀντιλέγω, ἀπειθῶ, ἀντιδιίσταμαι τῇ γνώμῃ, ἀπολογῶ, ἐξελέγχω, ἀρνοῦμαι, ἀποφαίνω, ἀπολέγω, ἀπαγορεύω, ἀπαγορεύω, ἀντερῶ, ἀντιφωνῶ, ἀνταγωνίζομαι, ἀντιπράττω, διαφωνῶ, ἐρίζω, διαφέρομαι. τάχα δὲ ταυτὸν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου τῷ συνοικεῖν ἐπὶ δὲ τοῦ δυοῖν ἐπὶ [illegible]. Σύνοιδά σοι χρηστὸν, οὐ σε νοιδά σε ἀγαθὸν ὄντα, διὰ τὸ εἴδησιν μὲν δηλαδὴ συνεῖναι τὴν πρόθεσιν, πρὸς τό, σύν-ταῦτα δὲ μὴ ἔχον ἔχοι συνεχθέντα ἀλλήλαις τούτους. ἐπὶ δὲ πλήθους, καὶ ἀμφοτέρως. οἷον πολλοὶ συνίσασί σοι τὰ βέλτιστα.

λόντι φάναι, συντόμως λέγων, ἀπειπών. Συναλίχασι, συνή-θροισαν. Συναλὼν, ἀντὶ τοῦ συναλίξας, συναλίσας, παρ' Ὁμή-ρῳ ἐν Ὀδυσσείας υ'. κεῖται ἡ λέξις καὶ ἐν Ἰλιάδι. ἐν δὲ ἀμφο-τέραις ὀργῆς, σύναλα λίθος. ἐντεῦθεν εἴληπται καὶ τὸ, συναλεῖσαι φάναι, παρὰ τοῖς ὕστερον. καὶ τὰ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς συνα-ραιρέσεως. ἡ συναίρεσις, δι' ἧς αἱ λέξεις ἐκ πλατυτέρων ἐν ἐκτά-σει κειμένων συνάγονται εἰς βραχύτερον. Συνάμφοροι, σύν-νοδοι, σύμφωνοι. Συνάμυσσε, συνέτριψε. Συναναγκάζειν, λέ-γεται τὸ λιπαρεῖν, καὶ συμφορεῖν. Συναναπεπλεγμένος, συ-νελθών. Συναναχθέντων, παιδευθέντων, συλληφθέντων. Συ-νάντης, συνεργός. Συναρεβράσθη, συνερριβλάσθη. Συνεο-χμὸν κεφαλῆς εἰπεῖν, καὶ συνοχὴν, ταὐτόν ἐστιν. ἤγουν συγκόλ-λησιν, συγκράτησιν. προϋπάρχει δὲ αὐτῶν τὸ ἔχω. ἔνθεν τὸ ὀ-χμὰ, περὶ οὗ προείρηται. προσθέσει δὲ τοῦ συνεοχμοῦ ὁ ὀχμὸς. ἐξ οὗ καὶ ὀχμάζειν, τὸ συνέχειν. ὡς τὸ, μέσον δὲ ὀχμά-ζεις. καὶ προσοχμάσας δίμας. ἀστράγαλον δὲ οὐ τὸν ἐν ποσὶ λέγει. οὐδὲ γὰρ τοιούτους ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, οὔτε ἀνθρώπους ἔχειν, οὔτε τι τῶν μονύχων, ἢ ἀκεράτων, ἀλλὰ τὸν σπόνδυλον, ὅς ἐστι κεφαλῆς καὶ αὐχένος συνεοχμὸς, ἤγουν συνοχμός. πλεο-νάζει γὰρ τὸ ε. καὶ συνέχει τράχηλον, καὶ κεφαλῆς, ὅ ἐστιν σπόν-δυλον, καὶ καλούμενος ὥσπερ ἐγκέφαλος. καὶ ἰστέον, ὅτι καθά-περ ὁ σπόνδυλος λέγεται ἀστράγαλος, παρὰ τὸ ἀστραβὲς ὁ-μολογεῖται, οὕτω καὶ ὁ κατὰ πόδας, καὶ ὅτι ἐκ [illegible] ἀ-στραγάλων καὶ ἀστραγαλίζειν, καὶ μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, λέ-γων. Συνεσπαρμένος, συνεσμιγμένος. Συνεσφαίλε, ἐτε-λεύτα, πέρας ἔλαβε. Συνετέρασε, συνετέλεσε. Συνέτε-ον, ἀντὶ τοῦ συνίβη, ἐπὶ κακοῦ, ἢ ἐπὶ συμπτώματος. οἷον συ-νέπεσέ μοι ζημία, συνέπεσέ μοι ἀποβαλεῖν τὸν παιδίον τὸ φίλτατον. καὶ συνέπεσεν ἀγγέλλεις τὰ στρατεύματα. ἔσαν δὲ ἐν-λοιπεῖς καὶ ἄμφω κινδυνεύει, καὶ εἰς ταυτὸν ἔλθωσι. Συνε-τύχε, συνέβη, ἔτυχε. Συνεστιβημένον, συνεσφηνωμένον.

Συνεπλάκη, συνέφθη. ὁ μετὰ γυναικὸς, ὁ πρὸς ἄνδρας πά-λη. Συνεπιχύσει, συμβοηθεῖ. Συνεραννίσαμεν, συμπλη-ρούμενος. Συνεργεῖ, βοηθεῖ. Συνεργὸς μὲν ἑτέρως, ὁ περὶ τὸ ἔργον ἀπαιτούμενον συμπονῶν. συνεργὸς δὲ παρεχόμενος, ὁ αὐτὸ μετιὼν, οἷον συνεργάτης. Συνερείδειν, ὁμοίως τὸ ἀμφοτέρας ἐρείδειν τὰς χεῖρας. Συνερίσαι, συλλέγειν συγκεχυμένους. Συνέριθον, συνεργάτην. Συνέριθος κυ-ρίως, ὥσπερ καὶ ἔριθος, ὁ συνεργαζόμενος ἔριον, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἁπλῶς συνεργαζόμενος. Συνέριθος κέκρικε, συνεργὸς καὶ συμπράκτρια. Συνέριθος, ὁ βοηθός. Συνερίζον-τα, συνάπτοντα. Συνέρξω, εἶτα συγκλείσω, παρὰ δὲ ἰα-τροῖς [illegible]. Συνέρσαι, συγκαθίσαι μετ' ἄλλου, ἢ συγκαθεῖρ-ξαι [illegible]. Συνερχόμενος, συμβαλλόμενος. Συνέρρεον, συ-νέτρεχον. Συνέρρηκται. ῥῆμά ἐστιν, ἀφ' οὗ ὁ ῥωγμή. ὡς ἡ ῥα-γὴν [illegible], οὕτω κακοῖς ὁ Ὀδυσσεὺς συνέρρηκται παρ' Ὁμή-ρῳ. Συνέρρευσαν, συνεκινήθησαν. Συνέρχεται, συνάγεται.

Σύνες, ἐκ τοῦ συνίημι τὸ γινώσκω. ὁ δεύτερος ἀόριστος σύνην. ἡ μετοχὴ συνεὶς συνέντος. καὶ τὸ προστακτικὸν, σύνες, σύνετον, σύνε-τε. Σύνεσίς ἐστιν, ἐπιστήμη συμβλητῶν καὶ ἀσυμβλήτων. ἢ ἐπιστήμη συμβλητικῶν. τῇ δὲ σὺν προθέσει χρώμενοι εἰς τὸ τὰ συμβλητὰ συνάγεσθαι εἰς ἓν ὑπὸ τῆς συνέσεως, οἱ περὶ τοὺς ὁρισμοὺς ἀκριβεῖς. σύνεσίς ἐστιν, ἡ παρακολούθησις ψυχῆς ὡς ἐν ἕξει συνάγουσα τὰς τῶν πραγμάτων ἐννοίας. ἢ παρακο-λουθητικὴ ἑκάστῳ πράγματι, τὸ οἰκεῖον καὶ πρέπον ἐφαρμόζου-σα. ἡ σύνεσις, νόησις. Συνέσκλαξε, συμπέπηγε. Συνε-σκληρυμμένον, συγκεκλεισμένον. Συνεσπαρμένον, συγ-κεχυμένον. Συνεσταλμένος, πεφοβημένος, ἐδειλίασε. Συνεστα-λὼς, συνεστηριγμένος. Συνέστιον, ἰσότιμον, ἰσότιμον. Συ-

νεστώς, ἀντὶ δὲ τοῦ συνεισέρχεσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ διαλέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ συντυγχάνω, καὶ ἀντὶ τοῦ συνουσιάζειν. συνέστη, συνέστησε. Συ-νεσταλμένοι, συναθροισθέντες. Συνέταξεν, ἐνετείλατο, παρήγ-γειλε. Σύνετε, νοήσατε. Συνετέλεσε, ἀπώλετο. Συνε-τελέσθησαν, ἐπληρώθησαν. Συνετίσωσι, σοφίσωσι. Συνε-το, συνῆκε. Συνετὸς, σοφὸς, συγκεκροτημένος. Συνετε-χνῶν, ὁ συμβλητός. Σὺν ἐσθλῷ, σὺν τῷ ἀγαθῷ. Συνευ-δοκοῦσι, συγκατατίθενται. Συνευνέτας, συγκοίτους, συνευνά-ζοντας. Συνευφραίνομαί σοι τὸ ἔργον, συναίρομαί σοι εὐθύ. ὦ μόνοι δῆτα πιστοί; σοι συνευφραίνω. Συνεφαῖ παρὰ τῷ Ἀπο-φάτῳ, ἀντὶ τοῦ συνάγεται τὰ πάντα. Συνέφερεν, εἶα, ἰσάλα. λέ-γεται ἡ συμφορά. Συνεφέροντο, συνεμάχοντο. Συνέ-χειν, ἐπείγειν. Συνεχὲς, ἀδιάλειπτον. Συνέχεται, συμπλέ-κεται. Συνέχειν, κρατεῖν, συνέχειν. Συνεχῶ, ἀναγκάζω, πυκνά. Συνεχόμενοι, κρατούμενοι. Σὺν ἐχμασῇ, σὺν ἁρ-μονίᾳ τοῦ τραχήλου, ἢ τῆς κεφαλῆς τῶν σφονδύλων. Συ-νεχόμενον, [illegible]. Συνέχου, κράτει.

Συνεχέστερον, συνεχέστερον, [illegible]. Συνεχῶς, ἐπαλλήλως, πυκνῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως. Συνεψεύσθαι, ἀκολου-θῆσαι, ἢ ἀκολουθεῖν. Συνεψευσμένοι, συνεπιλαβόντες. Συνε-ψία, συμπαίστρια, ἡ συνομιλήτρια. Συνεψηφίσαντο, συνε-ψηφίσαντο. Συνεωνόσατο, [illegible], συνέτυχεν. Ὅμηρος. Συνε-βολία, ἡ σύμβολον. ἢ ἡ συμβουλή. Συνήγορος, πρακτικὸς ὑπὲρ τινῶν λόγων. ἔοικε γὰρ παρ' Ἀθηναίοις τινὰς χειροτονεῖσθαι συνηγόρους, ἐπὶ τῷ ἀδικοῦντι. ὡς Ἀντιφῶν φησι. Συνήδεται, συγχαίρει. ἐφήδεται. Συνήθεια, ἔθος. Συνήθεις, ὁμοεα-τρέποντες, ἐν ἀμοιβαῖς ἤθεσι τετραμμένους. Συνηθέλησαν, συνε-βουλεύσαντο. Συνῆκα, ἐκ τοῦ συνίημι. ὁ μέλλων συνήσω, ὁ ἀόρι-στος συνῆκα. καὶ ὕφειλεν εἶναι σύνεκα, ἀλλὰ πᾶς παθητικὸς ἐνεστὼς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸ αὐτὸ τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει. οἷον ἧκα συνῆκα. πλὴν τοῦ οἶδα σύνοιδα. ἐκ δὲ τοῦ σύνοιδα, πλεονασμῷ τοῦ ε ἀττικῶς.

Συνῆλθον, συνεχώρησεν, [illegible]. Συνηλλάξατο, ἐφιλιώθη. Συνῆλθον, τὰ ζῶα ἐπὶ τῷ ὀχεῦσαι, ἢ συνῆλθεν αἱ φωναὶ πρὸς ἀλλήλας, ἐπὶ δὲ διαλεχθῆναι. καὶ συνῆλθε συνέστη, ἀντὶ δὲ συνέβη. οἷον, νῦν πάντα τὰ δεινὰ συνῆλθον, ἀντὶ τοῦ συνέβησαν. Συνήλωσε, συνεφόρησεν ἐπὶ τὸ αὐτό. Συνημμέ-να, συνεζευγμένοι. Συνήμονας λέγει Ἀπολλώνιος, τοὺς συνή-θεις ἢ ἑταίρους, ἀπὸ τοῦ συνίημι. Συνημοσύνας, Ἰλιάδος χ', συν-θήκας, παρὰ τὸ ἥσυχα μέλλοντα εἰς αὐτὸ ἀφανίζεσθαι τὰ τῆς διανοίας. Συνήνεγκε, συνεβάλλετο. Συνηνώσατο, ἀπελύσατο, [illegible]. καὶ τὸ ἀπλώτατον καὶ συνελύσατο. Συνηνέχθη, προ-συνέπεσε. Συνήορα, συνόντα παρὰ τῷ ἱστοριογράφῳ. Συ-νήορος γίνεται κυρίως ὁ αἰρόμενος τῷ ζυγῷ. ἐκ τοῦ ἀείρω, ὁ συνήορος. ὁ μὲν δὲ ἐν Ἰλιάδι μοῖρος, ἀπὸ τοῦ ἀείρω τὸ προσφέρω ἢ ἐπαίρω γίνεται.

Συνήρχε, συνέκαμψεν. Συνηρίζον, ἐκ τοῦ συνέρομαι παθητι-κοῦ παρακειμένου. [illegible] ἐν τῷ [illegible]. Συνηρ-τημένη, ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖν λαμβάνεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς ὄρ-μον ἡρμοσμένων, ἢ συνεπισπωμένων. Συνηρεφὲς, ἐπισκιασμέ-νον, ἐσκιασμένον. ἀλλὰ δὲ ἱστορεῖται. Συνηρὲς, σύσκιον. Συνηρμοσμένα, συνηρμοσμένα. ὡς ἐν τῷ μοχλικῷ εὑρήσεις.

Συνηρμένον, τὸ κραδαινόμενον, ἢ συμπληρούμενον. Συνηρίζον-το, συνεκρούοντο. Συνηθείας, συγχωρήσεις. Συνησπακότων, συμπεπραχότων. Συνῆσαν, κατεθέμενοι. Συνθακεῖν, συγκα-θέζεσθαι. Συνθαλῶσαι, τὰ ἐξ ἐπιβολῆς συμπεσόντα συνθεῖναι.

Σύνθημα, σημεῖον ἀφορμῆς. [illegible], σύμβολον.

Σύνθου, συντίθεμαι ἐγὼ, συνετίθεμην πάντα τάχιστα, συνθή-σομαι μέλλων, συνεθέμην ἀόριστος, ἀφ' οὗ σύνθου προστακτικόν. ἢ κατὰ διάλυσιν τῆς ου διφθόγγου εἰς τὸ ο καὶ ε, σύνθεο. Συν-

Συναπείσθη, συναπήλειαι. Συναντέσθω, ἀντὶ τοῦ συναντιάσθω, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀντιῶ ἀντιάσω. ἡ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ.

Συναντιάσθω ἀγγέλοισιν, ἐν δ' ἄρ εἶα ἐξ ἀναλογίας, οὐδὲ τὸ ἀγγέλοισι συναντιάσθω, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀντιάω. ἡ καὶ αὐτὴ χρῆσις, παρὰ τῷ ποιητῇ. Συναντίμιος, ἔχει δῆμα τὸ ἀντιάστημα.

Συνάορος, σημαίνει τὴν γαμετήν. σύνευνον, σύζυγον, συναρμοσμένην, παρὰ τὸ συναρμόζεσθαι. ὁ συνάορος τὶς ἦν, καὶ σύνομιλος, μεταθέσει τοῦ α. Συναπάγεται, συναπορεύεσθαι, συνάρχεσθαι. Συναπεπληρωμένος, πεπληρωμένος. Συναπῆλθες ἐπί τε. Ἀριστοφάνης. τὰς συναπτομένας καὶ διεφθαρμένας τὰ [illegible]ματα. Συναπῆλθε ἐστὶν ἐπιρρ, καὶ συναπῆλθε ἐγὼ ἐπὶ, ἤγουν ἐπιπονοῦμαι, συναπόλλυμαι ἐπὶ μάχην. Συναρπαζόμενος, συναρπαζόμενος, συμβαλλόμενος. Συναρμοσθῇ ἁρμονικῶς, συναρμοσθῇ αἰτιολογικῶς. Δημοσθένης. δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὴν ἐπικουρίαν ἐκείνην τοῦ καιροῦ ὑμῖν φόρον ποιήσαντας, συναρμόσασθαι τὰ πράγματα. Συναράσσει, συγκρούει, συμπαίζει. Συναριστεύειν, συμμαχῶν. Συναρπάζεται, συγκινεῖται. Συνάρθρος, αὕτη ἄρθρον τὸ προταγμένον τῶν ὀνομάτων. Συναρχία, συνεδρία ἀγορανόμων. Συνάρξει, συμπράξει, βοηθήσει, συλλήψεται, ἰσχύσει. Σύναρξις, συνεισήλυσις, καὶ τὰ ὅμοια. Συνάρεσις, συναφή, ἁρμονία. Συναρίστων, συναρμόζων. Συνασπίζεται, συνασπίζει, συμμαχεῖ. Συνασπισμός, ὁ συνασπισμός, ἡ βοήθεια.

Συναυλία λέγεται, ὅταν δύο αὐλοῦσι τὸ αὐτὸ λέγουσιν, ἢ ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνεῖ, ἢ ἕτερα ὄργανα. Συνάφεια, σύναψις, ἕνωσις. Συναχθείς, συλλεχθείς. Συνάψαι, συλλαβεῖν, ἑνῶσαι, συμμῖξαι. Συνδεῖ κάλλιον, ὁ Ἀθηναῖος. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, συνδεῖ τε ταχέως, ἀντὶ τοῦ συνεκλέψεν.

Συνδεῖν, τὸ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεσμεῖν, καὶ συνδεδεμένον. ὁμοίως τὸ ἀμφοτέρας ὀπίσω τὰς χεῖρας. ὅπερ ἐστὶ παντελῶς ἀμφοτέρας, τὰς ἄνω χεῖρας. ἡ γὰρ σὺν πρόθεσις συνηλώσιν δηλοῖ, τὸ ἀγχιστεῖν δεῖ. Συνδιαρμαχεῖν, συμπαθεῖν. Συνδεδεμένος, συνδεδεμένος. Σύνδεσμος, λέγεται εἰκότως, καὶ δεῖν ἀνελθόντας, ἢ σφίγξις, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Συνδεσπότου, συνδεδεμένου. Συνδέουσι, συνημμένα. Σύνδεσμοι ἀεὶ τὰ ὅμοια συνάπτουσιν. οἷον ὄνομα ὀνόματι, καὶ οὐσία οὐσίᾳ, καὶ γενικῇ γενικήν, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ χρόνον χρόνῳ τὸν αὐτόν, καὶ ἐγκλίσει ἔγκλισιν τὴν αὐτήν, καὶ πρόσωπον προσώπῳ τῷ αὐτῷ. Σύνδ' ἵππον ἱμᾶσι, συνέδησε δὲ ἡγεμὼν τὸν ἵππον. Συνδῆσαι ἄρα τὼ χεῖρε, συνδῆσαι δεῖ τὰς χεῖρας. Συνδιαιτηθῇ, συνδιαπλεύσεται, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Συνδιαιτάζω, συνδιάγομεν εἰς τὸ [illegible]. Συνδιαφέρω, τὸ μετά τινος διαφέρειν, ὁ μέλλων συνδιοίσω, ὁ ἀόριστος συνδιήνεγκα. Συνδιεκλείψ, τὸ διαβασάσαι χερσίον, ὃ ἐφρόντισα ἐγώ. Συνδιήνεγκε, συνεπείρα.

Σύνδ' ἡμῖν δοῖτε ταράξαι, συνταράξαι ἡμῖν τὴν ψυχήν.

Συνδιωμόσαμεν, τὸν ἐπιόντα συνδιάγομεν. Σύνδεσμος ἐν τῷ κατὰ Ἀναστάσιον, σύνδεσμος ἔργα τὰς τὰ δυνάμεις ἐπιφέρειν. καὶ ἀναστήσῃς φασὶ περὶ τούτων, μέχρι αὐτῶν ἀρχαίας ἐν κατασκευῇ μετὰ τῶν ἐν πετρῷ: καθόλου σύνδεσμοι. Σύνδεσμος, σύμμαχος, ὁ συνάγων βουλῆς.

Συνδικασταί, οἱ ἐν τοῖς δίκαις βοηθοί. Συνδεδοκόν, συνδεδογμένον. Σύνδουλος, ὁμόδουλος. Συνδεδεμένος, συνδεδεμένος, συναπάρχων, σύνοχος. Συνέβαινεν, συνεβίβασε, βεβαιοῦται. Συνεβουλεύσαμεν, τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ βουλεύσασθαι κελεύσαι. Συνδυασμός, συζυγία. Συνεαυτοῦ, συναχθεῖς, κατεύνασε, συνεπράχθη. λέγεται δὲ καὶ παρὰ τὸ [illegible], συνάγει, λαλεῖ.

Σύνεγγυς, ἡ δηλοῖ τὸ σύνεγγυς, συνεγγίζειν. ἐκ τοῦ ἐγγὺς γίνεται. Συνεδάνειον, συνεδρεύω. Συνέδρια, ἐστὶ μικρόν, τὸ ἱερόν, ἀπὸ τοῦ καλοῦ τὸ καλόν. ἢ συνέδρια, ἀντὶ τοῦ κατὰ σύμβαμα γίγνεται

συνέβη, καὶ ἀντὶ τοῦ συναφῶσιν. Συνέασα, ἐστὶ ῥῆμα εἴω ἐκ τοῦ ἕημι, παράγωγον ἵημι, ὁ μέλλων ἥσω, ὁ ἀόριστος ἧκα ἥκαμεν, ἐκ τούτου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ η μέρους. ὁ μὲν παρακείμενος διφθόγγου ἐφεῖται, μετὰ δηλοῖ ὁ ἀόριστος μὴ ἔχων, καὶ τὸ ἀφεῖται ἀπαρέμφατον. Συνεβάλομεν, συνεχωρήσαμεν. Συνειδυῖα, συγκειμένη. Συνείδησις, ὁ πᾶσιν, ἣν σύμπαντες λέγουσι. Συνειρήσεται, συνήρχοντο, εἰς βουλὴν συνάγονται. Συνείρειν, διανύειν. Συνέκειν, ἀντὶ τοῦ συνέβαλεν, ἔφη Ὅμηρος. καὶ σύνεσιν δὲ τοιαύτην λέγει, τὴν συμβολήν. οἱ δὲ μετὰ τὸν Ὅμηρον, ἐπὶ φρονήσεως, καὶ τὸ συνιέναι, καὶ τὴν σύνεσιν λέγουσι. λαβόντες ἐξ Ὁμήρου τὴν ἀφορμήν, ὃς τὴν λέξιν τοῦ συνιέναι ἐν πολλοῖς ἐπὶ τοῦ νοεῖν τίθησι. Συνεῖχε, συνεῖχε. Συνειμένα, ὡμολογήσαμεν, συνεφυλάξαμεν. Συνείπεν, συνέθεντο. Συνέκλασε, συνέτριψε. Συνέθροισε, συνέτεμε, λεπτὰ ἐποίησεν, ἀπὸ τοῦ θρίσσειν, ὃ ἐστι τέμνειν. Συνεκδημος, σύνοδος. Συνείλας, συγκλείσας. Συνειλημμένα, συνηγμένα, συνηθροισμένα.

Συνελεύσομαι, συναγαγεῖν. Συνελθόντες, συλλαβόντες.

Συνέλαχες, συγκεκληρῶσθαι. Συνέλεξαν, συνήθροισαν.

Συνελόμενα, συνηγμένα. Συνέλευσις, συνέλευσις, λόγος. Συνέπεσεν, ἠκολούθει. Συνέπεμψεν, ὁδήγησεν. Συνέρω, παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω, ὁ μέλλων ἐρῶ, ὁ ἀόριστος εἶρα, καὶ συνεῖρα, καὶ παρεῖρα, καὶ ἐνεῖρα, τὸ ἐμπεφορημένον, συνειρμός, συνέπλεξα, συνῆψα. Συνείρει, συνάπτει, συγκολλᾷ.

Συνείργει, συνέσπασε, συνέδησε. Συνείσει, συνειδήσει.

Συνέστραπται, συνεσπείραται. Σύνεσιν, ἐπὶ ἰσχυροῦ, καὶ σύνεσιν ἐπὶ χλευαστικοῦ προσώπου. λέγεται. Ἀριστοφάνης, μετὰ τοῦ τὰ πλεῖστα σύνεσιν. Συνεσταλμένος, συνεσταλμένος. Συνεκδοχή, λέγεται ἀπὸ τοῦ κυρίως σημαινομένου ἕτερόν τι τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γένους ὄντων παραλαμβάνεσθαι. καὶ ἐστι ποικίλη, ἔχει διαφορὰς πολλάς. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ ὅλου δηλοῖ τὸ μέρος, ἡ δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον, ἡ δὲ ἀπὸ συμβόλου τὸ αἴτιον, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ γένους τὸ εἶδος, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδους τὸ γένος, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν πολλῶν τὸ ἕν, ἡ δὲ ἀφ' ἑνὸς τὰ πολλά, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον. ἀπὸ ὅλου τὸ μέρος, ὡς τὸ βόας αὐτὰς, ἀντὶ τοῦ ἀσπίδας τὰς βοείων δερμάτων. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ὡς τὸ λευκώλενος Ἥρα. ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς τὸ χρυσὸν δ' οἴνοχόει περίπλεκε, ἀντὶ τοῦ χρυσοῦν ποτήριον. ἀπὸ τοῦ ἑπομένου συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον, ὡς τὸ ἐρόμενοι λαλοῦμεν, ὅλον ξυστὸν ἐλάτινον. ἀπὸ τοῦ συμβόλου τὸ αἴτιον, ὡς τὸ σκῆπτρον τὴν βασιλείαν. ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον, ὡς τὸ λῦσαι δὲ παρθενίαν ζώνην. ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον, ὡς τὸ ἐπιρρίψω τὸ σανδάλιον. ἀπὸ γένους τὸ εἶδος, ὡς τὸ ζῶον ἐνιαυτοῦ, οἰκονομούμενον, καὶ ἀγροῦ μεθιστάμενον. ἀπὸ εἴδους τὸ γένος, ὡς τὸ ἐγὼ τὸ αἰδοῦμαι. ἀπὸ πολλῶν τὸ ἕν, ὡς τὸ ἀπόθανε μαρμαρθέντα. ἀφ' ἑνὸς τὰ πολλά, ὡς τὸ χίρων ἐθλεσθεὶς ἱερὸν τρεῖς πλίνθους. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, ὡς τὸ πᾶσα πόλις ἐσαλεύθη. ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον, ὡς τὸ οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Τρία ζητεῖται ἐν τῇ συνεκδοχῇ, τὸ ὅλον, τὸ μέρος, ἐπειδὴ ἂν γίνεται ἐν αἰτιατικῇ πάντοτε ὁ ἐλεγχος. οἷον ἡ γυνὴ ἡ κεκομμένη τὴν χεῖρα, καὶ ὁ αἰθίοψ λευκὸς τοὺς ὀδόντας. Συνέκυρσαν τὸ δὲ, ἐπὶ κατὰ συγκυρίαν ἐπέτυχον. Συνέκυρσεν, ἐξέβαινεν. Συνέλαβεν, συνεβοήθησεν, ὃ κατὰ γαστρὸς ἔχει.

Συνελαυνέτω, ἐλαυνέτω. Συνελάσωμεν, συμβαλῶμεν. Σύνελιν ἔφης, ἀντὶ τοῦ συνηγορῶν. Ὅμηρος.

Συνέλιξις, σύνοδος. Συνελόντος, συναχθέντος. Συνελόντα

λουραγμένων. Συμφὲρδ, τὸ σύνοιϐρ, ἢ τὸ σύμφορον, ἢ μέσα λέξις ἡ συμφορά. Συμφέρον, ἢ συμφέρον λέγε. Συμφέρεσθαι μάχῃ, ἤγουν συμβάλλειν εἰς πόλεμον, ἢ συνάγεσθαι. ἀφ' ὧν συμβολή τις, ὁ πόλεμος. καὶ τὸ συνάγονον ἄρμα. καὶ συμφέρεσθαι τῶν ἀνδρῶν, ὅ ἐστι συνοδεύει κατὰ τὸ παλαιὸν, ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος ῥήματος, καὶ τὸ λεγόμενον συμφέρειν, ἤτοι συνοῖσον γίνεται.

Συμφερτὴ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν. ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαττωθέντος εἴληπται δειλῶν, ὡς οἱ μάλα δειλοὶ ἀλλήλοις συμφερόμενοι, ἐπὶ τὸ ἓν ἐρχόμενοι, γενναῖα δρῶσι. Συμφέρω, οὐ μόνον τὸ εἰς συμφέρον ἐπὶ εὑρίσκομεν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνέρχομαι. ὡς τό, ἐκ γὰρ χειμάῤῥων ἴχνη συμφέρον δὶς κρίνετε. καὶ συμφέρουσιν ἐπὶ πληθυντικοῦ, τὸ ὁμοῦ πράγματα ἐπιφέρουσιν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, ὅσοι συμφέροντες παρεῖχον, οἱ μὲν φυτά, οἱ δὲ σπέρματα. Συμφόρων, ὠφέλιμος, καὶ σύμφορος. καὶ ἀπὸ τοῦ συμφέρω, συμφερόντως. ἀπὸ δὲ τοῦ σύμφορος, συμφόρως, συμφορά, οὐ μόνον ἡ συμβᾶσα ἐπὶ δυστυχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλευσις. Συμφεῦσαι, ἀποφυγεῖν. Σύμφημι, συναινῶ, συνομολογῶ. Συμφήτωρ, μάρτυς, μάρτυς. Συμφθεὶς, συντριβείς. Συμφορά, μέση λέξις, ὥσπερ ἡ τύχη. Συμφράσσατο, ἀντὶ τοῦ φράζω, ἀντὶ τοῦ συνεσκέψατο. σημαίνει δὲ δύο, τὸ λέγεσθαι καὶ βλέπειν. ὡς τό, τὴν δ' ἐφράσατο προσιόντα. σημαίνει καὶ τὸ διανοεῖσθαι, ὡς τό, φράζεο Πηλείδη καὶ χάζεο. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς σημαίνει τὸ λέγω. Συμφρατορῶν, τὴν συμμαθητῶν λέγει ὁ Σόλων. συμφράδμων δὲ, συνετὸς βάρβαρον, καὶ αἰγίδιον. Συμφρόνησις, συμφορὰ, συντυχία, σύμπτωμα, ἀτυχία, σύνεσις. Σύμφρασις, δύο ἢ πλείονα περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὁμοία λύσις, ἤγουν συγκατάθεσις καὶ συνομολογία. Συμφορίας, συμπεφορημένος, συμμιγέντων. Σύμφορον, ἁρμόζον, καλὸν, συμφέρον, σύμφωνον. Σύμφορος λιμὴν, ὁ συμπίπτων ἢ συνῳδόν. Συμφράδμονες, ὁμόφρονες, σύμβουλοι. Σύμφρα, ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος τελουμένη. Συμφραδήσομεν, κατασκευάσομεν. Συμφυΐα, ἕνωσις τῆς συμπεπλεγμένης, εἰς ἓν συνθέσεως ὁμοφυῶν. Συμφυλέτης, συνέτης, ὁμοεθνής. Σύμφυλον, τάγμα. Συμφυρέσονται, συμμιγήσονται. Συμφυῶς, ἐκ τῆς δύο εἰς ἓν συναφεῖν σημαίνει, ἢ τὰ συμπεφυκότα ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας.

Σύμφυτον, συμπεφυκὸς, συνόν. Σύμφυτος, ὁ πατρῷος ῥίζα. [illegible] ἐπὶ ἑκάστου ἐστὶ ἑλληνικόν. Συμφωνῶ, συνᾴδω, συμβαίνω, ὁμοφωνῶ, στοιχῶ, συντίθεμαι. Συμφωνῶ ὁμολογοῦντι, ἢ εὐλαμβάνοντι. Συμφωνῶ σοι, οἷον ὁμολογῶ σοι, διαφωνῶ. τἀναντία λέγω. οἷον χάριν τοῦ διαφωνεῖν, αὐτὸ παρὰ τῷ ταῦτα ἰσχύει, ὅντινα ἐναντίον αὐτοῦ ἐν λέγειν.

Συμφωνῶ τῷδε, σύμφωνός εἰμι τῷδε. Συμψῶσαι, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συγχέαι τὴν κόνιν, ὡς μὴ ὁμιλεῖν, ἢ τόπον ἀπολείπεσθαι τοῖς καθίδρας. ἐν γὰρ ψάμμῳ λεπτοτάτῃ ἐγυμνάζοντο. Συμψῆσας, λαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ συντρίψας. Συμψησις, βλαβείς, τριβείς. Συμψηφῶ, συνδοκιμάζω. Σύμψηφος, ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν, καὶ κατὰ [illegible]. Σὺν, [illegible] ἐμοῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς, καὶ μετὰ, [illegible] ὁμοῦ. Συνάγε, τὸ συναθροίζε, ἀλλὰ [illegible] ἐπὶ τῶν ἐξ ἑνὸς ἐμφαινόντων. οἷον συνάγε τὰς ὀφρῦς. Συνάγε, τὸ τὰ διεσπαρμένα συνάπτει. Συνάγω, συναγείρω, συναθροίζω. Συνάγω, συναθροίζω, ἀγείρω, συλλέγω, εἴω, σωρεύω, συνείλλω, ἀθροίζω. Συναγείρεται, ἀντὶ τοῦ συλλέγει, ἤγουν ἐπιλέγει τὸ συνάγω, τὸ δὲ [illegible] συναιρεῖται, τὸ συναγείρειν, ἐκ τοῦ ἐμοῦ εἶναι ἡ λέξις δηλοῖ. καὶ τὸ συνάγειν κατὰ ἔθος, ἐκ τοῦ ἄγω, καὶ ὁ ἄῤῥην, καὶ ἀγορὰ καὶ γυναικῶν. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, ὡς οἱ οἶνον συναγαγεῖν ἐποίει, ἀμέσως ἐκαλοῦντο. καὶ ἴσως καὶ ὁ παρὰ τῷ

Σοφοκλεῖ Βορέας ὅμιλος, οὐ καὶ Ἀθηναῖος. Συναγείρονται, συναλίζονται, συνίστανται. Συναγερμὸς, συναθροῖσις, σύναξις. Σύναγμα, ἤτοι ἐπὶ γαμικῷ, ἢ σύναθροισμα, ἢ σύστασις, ἢ στῖφος, ἢ ὁμοίως ἐν τῷ ἱερῷ τῶν ἐπιδημίων λέγεται, παρὰ τὸ ἀθροίζειν. Συναγορεύω, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγω. Συναγρίδα, θαλάσσιος ἰχθύς. Συναγρόμενοι, συναγόμενοι. Συναδικῶ σοι τὸν δεῖνα. [illegible] πάντα τὰ μεταβατικὰ ῥήματα καὶ ἀμετάβατα, τῇ σὺν προθέσει συντιθέμενα, καὶ ἔστιν ὅτε παραλαμβάνουσι πρὸς αὐτὸν κατὰ δοτικὴν ἐκφερόμενα. μεταβατικὰ μὲν, οἷον συναδικῶ σοι τὸν δεῖνα, συνασκῶ, συνδρῶ. ἀμετάβατα δὲ, οἷον συνευδαίμονῶ σοι, συμπαίζω σοι, συναγωνίζομαι. Συνᾴδει, συμφωνεῖ. Σὺν ἀθανάτῳ καὶ χεῖρα κινεῖ. ἡ παροιμία ἐπὶ τοῖς μὴ χρῶσι ταῖς ἐκ θεῶν ἐπικουρίαις καθημένοις ἀργῶν. Συναίδιος, συναπειρῶν. Σύναιμος, ὁ ἀδελφός. ὁ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Σύναιμος, ὁμιλος. Συναινεῖ, συλλαμβάνει. Συναινῶ, τὸ συμφωνῶ, ἢ ἐπινεύω, ὃ ἐναντίον τὸ ἀνανεύω. συναινῶ φαμὲν καὶ κατανεῦ. ὁμοίως ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο αἰνῶ, καὶ ἀποδέχομαι, καὶ τίθεμαι τῇ δεῖ τινι. Θουκυδίδης, ὁριστικῶς δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐπαινῶ. Συναίρεσίς ἐστι, δύο φωναέντων φυλαττομένων σύλληψις, οἷον Δημοσθένει Δημοσθένει, ἀπτεῖ ἀπτεῖ. Συναίρεσις ποικίλου, ἑτέρου, δίχα διχα. Συναίρεσις συλλαβῆς, ἡ μᾶλλον ἱερά, ἱερείας, ἱερεύς. Συναιρῶ, καὶ συναιροῦμαι, τὸ δύο ἐπὶ ὑπὲρ συνάγω. Συναιρέω, συναιρῶ. ὁ μέλλων συναιρήσω, συνῄρηκα, συνῄρημαι, συναιρεθέν. τινὰ ῥήματα εὑρίσκεται ἐν τῷ παθητικῷ ἀορίστῳ μὴ φυλάττοντα τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, εἰ εἰς ρ ὁπωσδήποτε. οἷον συναιρῶ, διαιρῶ, αἱρῶ. ἢ τὰ ἔχοντα τὸ ρ μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου παραλήγοντα τῷ α. οἷον τρέφω, τρέψω, ἐτράφη ἐτράφην καὶ ἐτρέφθην, ἐτρίβην. καὶ τρέφω ὁμοίως. Συναίρομαί σοι τῶν ἀτυχιῶν, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ δυστυχῶ. συναίρομαί σοι τοῦ κινδύνου, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ κινδυνεύω. Συναιρουμένως, συλλαβόντως. Συναίρω σύνταξις ἐστὶ μὲν ἐν γράφειν, παθητικῶς δὲ συναίρω ἐνεργητικόν. οἷον συναίρομαι καὶ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ βοηθῶ, καὶ ἀντιλαμβάνω. καὶ ὅτι μὲν λέγεται ἀντὶ τοῦ βοηθῶ, Ἀττικῶς. ὅτι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνω, αἰτιατικῇ. ὡς καὶ Δημοσθένης, ἑτοίμως συναίρεσθαι τὰ πράγματα. Σύμμαχος, ὁ σύμμαχος. Συναισθάνομαι, συναισθάνομαι. Συναλάμματα, συμπλέγματα. Συνάλλαγμα, σύναψις. ἢ συμβόλαιον συμβόλαιον. Συναλλακτής, φιλιαστής. Συναλλάσσειν, συνάγειν. Συναλλάσσω, λέγεται ἐπὶ συμφωνίας γάμου, ἀφ' οὗ συνάλλαγμα. Συναλοιφὴ ἐστὶ, δύο συλλαβῶν κατὰ τὰ φωνήεντα ἕνωσις. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἐπτά. ὅπου μὲν τρεῖς. κατὰ ἔκθλιψιν. οἷον ἐπὶ ἐμοῦ, ἐπ' ἐμοῦ. ὅταν ἐκθλιβομένου βραχέος φωνήεντος συναλείφηται καὶ ὁ χρόνος αὐτοῦ κατὰ κρᾶσιν, οἷον τὰ ἐμά τἀμά. καὶ ὅταν φωνήεντος φερομένου βραχέος, ὁ χρόνος αὐτοῦ τῷ γειτνιῶντι βραχεῖ φωνήεντι προσελθὼν, ἐκεῖνο κατὰ συναίρεσιν, οἷον παιδὸς παιδός. καὶ ὅταν τὸ πλῆθος μὲν τῶν χρόνων φυλάττηται καὶ ἡ δύναμις, ἐνδεῖ δὲ μόνον ἡ τῶν συλλαβῶν ποσότης. γέγονε δὲ καὶ κατὰ συνθέτους τρόπους, κατὰ ἔκθλιψιν, καὶ κρᾶσιν. οἷον, κἀγὼ καγώ. τέθνηκε γὰρ τὸ ι. ἔκθλιψις δὲ τὸ α καὶ ὁ χρόνος εἰς τὸ α μακρὸν, κατὰ ἔκθλιψιν, καὶ συναίρεσιν. οἷον, ἐγὼ οἶδα, ἐγᾦδα. τέθνηκε γὰρ τὸ ο, συναιρεῖται δὲ τὸ ω, προσγραφέντος ἢ ὄντος τοῦ ι, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἷον ὁ αἰπόλος ὡπόλος. αἴρεται γὰρ τὸ ο καὶ α εἰς ω. συναιρεῖται δὲ τὸ ω καὶ τὸ ι. κατὰ ἔκθλιψιν δὲ καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἷον αἱ εἰκάδες, αἱκάδες. τέθνηκε μὲν γὰρ τὸ ι τῆς διφθόγγου, αἴρεται δὲ τὸ ε καὶ α εἰς ω. στερεῖται δὲ τὸ ω καὶ ι. Συναλγεῖ, συνάλγος, συγκλαίει.

Συνανοίγω.

τὸ γένος ἐστὶν, οὔτε εἶδος, οὔτε διαφορὰ, οὔτε εἶδος ἀποφαντικῶς. συμβεβηκὸς ἐστι, τὸ ὑφιστάμενον ἐν ὑποκειμένῳ, ὃ οὔτε γένος ἐστὶν, οὔτε εἶδος, οὔτε διαφορὰ, οὔτε ἴδιόν ἐστι. πρόσκειται δὲ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον, ἵνα τὰ ὄντα, καὶ τὰ ἄτομα χωρίσωμεν. συμβεβηκὸς ἐστι, τὸ δυνάμενον δίχα τινὸς βλαβῆς ἀπογινέσθαι. Συμβιβά, εἶδος ὀργάνου. Σύμβιον, σύμφωνα λέγειν. Συμβῶσαι, συνομολογῆσαι. Συμβῶσαι, κοινῶσαι. Συμβιβάζει, εἰς φιλίαν ἄγει, ἢ συνδιαλλάττει. Συμβιβασθέντος, διαλεχθέντος, διαλεχθέντος. Συμβίβασις, πίστις, διδαχὴ, πίστις. Συμβιβάται, διδάσκεται. Συμβιβῶ σε, συνάψω σε, διδάσκω σε, συμφρονήσω σοι. Συμβλήιος, σίμβλους καλοῦσι τὰ ἀγγεῖα, ἐν οἷς κηροπλαστοῦσιν αἱ μέλισσαι. συμβλήιος οὖν πέτρας, ἐν ᾗ μελιττουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν, αἵτινες σίμβλων τάξιν ἔχουσι. Συμβλημένος, συναντήσας. Σύμβλησθε εχουσαι, ἤγουν συνῳκίσατε. Σύμβλον κυρίως ἐστὶν, ὃ ἔνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι.

Σύμβολα, σημεῖα, τέρατα, μαντεύματα, οἰωνίσματα. Συμβολαὶ, μάχαι. Συμβολαίους δίκας, τὰς κατὰ συμβόλαιον.

Συμβολαιωτήν, συναλλακτὴν. Συμβολικὰ προβλήματά εἰσιν, ὅσα διὰ τῶν αἰσθητῶν σημαίνουσιν ἐπὶ τὰ νοητά. τὰ δὲ πάντα εἰσὶν, ἠθικὰ, φυσικὰ, θεολογικά. τὰ οὖν ἠθικὰ, ἐν τῷ καταναγκεῖ. τὰ δὲ φυσικὰ, ἐν τοῖς πράγμασι. τὰ δὲ θεολογικὰ, ὑπὲρ κόσμον. πάντα δὲ ταῦτα ἐν τῷ ὀγκώσει θεωρεῖται, τὰ μὲν ἠθικὰ, περὶ τὸ ἦθος. τὰ δὲ φυσικὰ, δόγματά εἰσι. τὰ δὲ θεολογικὰ, περὶ τῆς πίστεως. Συμβολικὴ διακονία ἐστὶ, τὰ ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀληθείας σύμβολα. Σύμβολον, πέντε ταῦτα ἀλλήλοις παράκειται. σύμβολον, σημεῖον, τεκμήριον, εἰκὼν, καὶ ὁμοίωμα. διαφέρει δὲ, ὅτι σύμβολον καὶ σημεῖον ἐπὶ τῶν θέσει λέγεται, καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐστὶ διανοίας, οἷον ἐν πολέμῳ σάλπιγγος ἦχος, ἢ πυρὸς αὐγή. τὰ δὲ λοιπὰ ἤδη ἐπὶ τῆς φύσει. διαφέρει δὲ καὶ ταῦτα, ὅτι εἰκὼν μὲν καὶ ὁμοίωμα, τὴν τοῦ πράγματος φύσιν εἰκονίζουσιν, οὐ μὴν ἀπαραλλάκτως. τὸ δὲ τεκμήριον, ἀναγκαίως ἕπεται τῷ πράγματι μόνῳ, καθὼς τὸ συμβεβηκὸς ἔχον ἐν ἑαυτῷ. οἷον πυρὸς, καπνός. καὶ τοῦ τετοκυίας γυναικὸς, τὸ γάλα. Σύμβολον, ἐξ οὗ ἐστιν ἡμᾶς συμβαλεῖν ἢ γνῶναι, ὡς ἐπὶ τοῦ πολέμου ἡ σαλπίγξ. ἀκούοντες γὰρ ταύτης, συμβάλλομεν, τουτέστι νοοῦμεν, ὅτι πόλεμος προσδοκᾶται. ἔστι δὲ τῶν θέσει, τὸ δὲ τεκμήριον τῶν φύσει. οἷον ὁ καπνὸς τεκμήριον τοῦ πυρὸς, καὶ τὸ γάλα τοῦ τετοκυίας τὴν γυναῖκα. φυσικῶς γὰρ περίεστι τῇ γυναικὶ τετοκυίᾳ, τὸ γάλα ἔχειν. καὶ τῷ πυρὶ ἀναπτομένῳ, τὸ καπνίζειν. Σύμβοτον, σύννομον. τὸν θεόν. Συμβόσκεται, συννέμεται. Συμβουλεύει, ὑπερμαχεῖ, λάκωνες. Συμβουλευτικὰ πάντα, οἷον τὸ φθεγξώμεθα, τὸ ποιήσωμεν, τὸ δεῦρο ἔχουσιν ἐξωθεν, ἢ τὸ ἵνα ποιήσωμεν. οἷον δεῦρο ἵνα ποιήσωμεν τόδε. δεῦρο ἵνα φθεγξώμεθα τόδε. Συμβουλὴ, γνώμη, δόσις. ἡ συμβουλή ἐστιν, εἰσήγησις τοῦ συμφέροντος.

Συμβούλευσίς ἐστι, παραίνεσις ἑτέρῳ ὑπὲρ πράξεως, τίνα δεῖ τρόπον πράττειν. Συμβουλεὺς, ἀλιαίετον ὄρνεον, περὶ ὅ τὰ λοιπὰ πλέκουσι. Συμβουλεύω, ὑποτίθεμαι. καὶ συμβουλεύω σοι ἀγαθὰ, τὸ πρόσωπον δοτικῇ, τὸ πρᾶγμα αἰτιατικῇ. συμβουλεύω ἐμφατικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς συμβουλὴν τοῦδε καθίσταμαι. συμβουλεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ συμβουλὴν χρῶμαι. Λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ τοῦ φιλαργύρου, συμβουλευόμενον τοῖς ἐπιτηδείοις, ἥν τινα τέχνην αὐτῷ δοτέον. σύμβουλος, συμβουλεύω, καὶ συμβουλεύομαι, καὶ συμβουλία.

Συμβῶμεν, ἀντὶ τοῦ συμβιβασθῶμεν. Ἀριστοφάνης, ἀνάμενον, ἵνα συμβῶμεν. καὶ ὁ Θεολόγος, συμβῶμεν ἀλλήλοις. καὶ συνέβησαν, ἀντὶ τοῦ συνεβιβάσθησαν. Σύμη, νῆσος φασὶ [illegible], καὶ πόλις ὁμώνυμος. ἀπὸ Σύμης τῆς [illegible]. ἱστορεῖται καὶ ὅτι μέταποντίς τε καὶ αὐτὴ ὀνομάσθη ποτέ. λέγεται δὲ καὶ πέρδικας μαχίμους φέρειν. τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς, Συμαῖος.

Συμμάρψας, συλλαβὼν, δήσας. Συμμαχὶς, τόπος, καὶ ναῦς. Συμμαχεῖν, καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέρει. συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσι, τὸ σὺν ἑαυτοῖς φησὶ Δίδυμος, εἴτ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι, εἴτ' ἐπ' ἄλλους ἐπιστρατεύοιεν. ἐπιμαχεῖν δὲ, ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀμύνωνται μόνον. καὶ συμμαχῶ, καὶ ἐπιμαχῶ. καὶ συμμαχία, καὶ ἐπιμαχία. Σύμμαχος, βοηθός. Συμμεμαρτυρημένα, συνειλημμένα. Συμμετρία, ἰσότης γωνιῶν τε πλευρῶν, οὐκ ἔχον σῶμα. Σύμμετρον, τὸ μεμετρημένον. μήτε ὑπερβολὴν ἔχον, μήτε ἔλλειψιν, καὶ τὴν ἀναλογίαν ἔχον πρὸς ἑαυτό. ὥσπερ καὶ ἀσύμμετρος, ἡ τοῦ τετραγώνου διάμετρος τῇ πλευρᾷ, ἤγουν οὐδεμίαν ἀναλογίαν ἀριθμοῦ πρὸς τὴν πλευρὰν ἔχουσα. καὶ σύμμετρον, τὸ ἴσον μέτρον τινὶ ἔχον. οἷον περὶ Σμικύθου οἱ πάνυ ἄνθρωποι παιδία σύμμετρα τῷ ὀνόματι, ἤγουν μικρά. Σύμμετρον, τὸ μήτε ὑπερβάλλον, μήτε ἐλλεῖπον, ἀλλ' ἀνάλογον πρὸς ἑαυτὸ, καὶ ἰσόμετρον ὄν. Συμμετεῖναι λέγεται, τὸ συνέρχεσθαι, καὶ συνάπτειν, καὶ συμβάλλειν κατὰ νόμον πολέμου, δοκεῖ συντάσσεσθαι. συμμετεῖναι λέγεται, καὶ τὸ κατὰ φιλοφροσύνην τὰς δεξιὰς προτείνειν. Συμμίσγειν, ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν. Συμμορία, καὶ συμμορίτης, ὁ μετὰ ἑτέρου μετέχων τινός. Συμμορία, ἡ πλῆθος. ἢ ἡ συνέλευσις, ἢ ἡ φατρία, ἢ τὸ σύνταγμα. ὁ δὲ Δημοσθένης, ἑξήκοντα ἄνδρας ἔχειν λέγει τὴν συμμορίαν. τὰ πλείονα δὲ, πεντακόσια.

Συμμυολόγους, ἀντὶ τοῦ συνωμότας. Συμμῶν, συνιῶν.

Συμπάντων, ὁμοῦ πάντων. Συμπαραινέσαι ἔχω, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ παραινέσαι ἀπλῶς. Συμπαραμενοῦσιν, συμπαραμενοῦσιν. Συμπάσχομεν τῷ δυστυχοῦντι, οὐ μὴν δι' ἡμεῖς δυστυχοῦμεν, ἀλλ' ἀλγοῦμεν. συμπάσχομεν τῷ πυρέττοντι, οὐ μὴν δὲ πυρέττομεν. Συμπατάγησον, συμπαράταξον, συγκρούσαντας τὰς χεῖρας πλατείας ἐπικροτοῦντος.

Συμπατεῖν, τὸ ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πατεῖν. Συμπαραθέντος, συμπαραθέντος. Συμπεπερασμένους, συγκεκραμένους ὁμοῦ. Συμπεριγενόμενον, συμπεριλαμβανόμενον. Συμπεσεῖν, τὸ συμβῆναι. ἢ συγκρούσαι μάχην, καὶ ὁμοῦ πεσεῖν.

Συμπεσεῖν, τὸ συγκρούσασθαι εἰς μάχην. συμπεσεῖν τὸ ὁμοῦ γενέσθαι ἐπὶ ἑνὸς ἐρχομένων εἰς πόλεμον ἀλλήλοις, καὶ συρρηγνυμένων. ὡς οἱ συμπεσόντες ἐξ ἑωθινοῦ, μέχρι δείλης ἐμάχοντο.

Συμπηγνύειν, τὸ ἐπὶ μεγάλων σωμάτων, παρ' Ὁμήρῳ λέγεται, ἰσοῦν καταρμοσμένων εἰς ἄλληλα. οἷον πηγνύων ἢ λίθων ὀρθῶν, ἢ ξύλων. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τυχόντων ἀποδόντων τιθέασι. λέγεται δὲ συμπηγνύειν, καὶ τὸ ἅμα πηγνύειν. Συμπεφυλακισμένος, συνειλημμένος. Συμπίπτειν λέγεται, τὸ συμμίγνυσθαι ἐπὶ πολέμου κυρίως. ὡς τὸ συμπεσόντα ἄμφω τὰ στρατεύματα ἐμάχοντο, ἀντὶ τοῦ συμβάλλοντα καὶ συμμίξαντα. ἢ παρ' Εὐριπίδῃ, συμπεσόντες μάχην καρτερὰν συνῆψαν. συμπίπτειν λέγεται, καὶ τὸ συμβαίνειν ἢ ἁρμόττειν καὶ συμφωνεῖν. καὶ λακωνικῶς, ὅτι συνέπεσε τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ τῆς πόλεως, ὁ τῶν ἔργων ἐξετασμός. Συμπίπτει, συμπίπτει. Συμπλάττομεν, ψευδόμεθα. Συμπλευσάντων, ὁμοπλευσάντων. Συμπληγάδες, αἱ παρ' Ὁμήρῳ πλαγκταί. Συμπνευσμὸς, ὁμόνοια. Σύμπλους, συμπλωτής. Συμποδίζει, κωλύει. Συμποδεῖν, καταπεδεῖν.

Σύμπορπον τὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα. Συμπόσιον, τόπος εὐωχίας, ἢ πόσεως. Συμπράξει, βοηθήσει, συνάρξει, συλλάβοι. Σύμπτωμα ἐστὶ, πᾶν τὸ ἐπὶ προσθήκῃ ἐστὶν ὑφιστάμενον νοσήματι. σύμπτωμά ἐστιν, ἐξάλλαξις τοῦ κατὰ φύσιν, ἢ συνάντημα. Συμφανὲς, φανερόν.

Συμφέρει μοι ἀπραγμοσύνη, καὶ συμφέρει μοι μᾶλλον πο-

Συλλαμβάνειν, τὸ κυοφορεῖν. ὅθεν καὶ σύλληψις ἡ κυοφορία, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Συλλαμβάνει, ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνι, ἤγουν βοηθεῖ, ὃ καὶ συναντιλαμβάνεσθαι λέγεται. Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ συναντιλαμβάνων αὐτοῖς. καὶ συλλαμβάνειν λέγεται, ὅταν ἕνα τις κρατήσῃ. Συλλαμβάνομαί σοι τοῦ δεῖνος, ἐπὶ βοηθείας. οἷονεὶ σύν σοι λαμβάνομαι, ὅ ἐστιν ἅπτομαι. Συλλέγειν, τὸ συνάγειν καὶ συναθροίζειν, ὅθεν συλλογὴ καὶ σύλλογος. ὧν ἡ μὲν συλλογὴ, ἐπὶ ἀψύχων λέγεται. ὁ δὲ σύλλογος, ἐπὶ ἐμψύχων. συλλέγει αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ, ὁ βάσκανος συλλέγει φθόνον ἑαυτῷ. συλλεχθεὶς, κάλλιον ἢ συλλεγείς. Θουκυδίδης ἐν τοῖς κατακλειομένοις, πρός γε τὴν συλλεγεῖσαν, τὴν τυχοῦσαν ἀκμήν. συλλέγομαι εἰς τὸν μνήμην πάντα. Συλλελογισμένα, ἐκ συλλογισμῶν. Συλλήβδην, ὁμοῦ συλλαβών, ἀθρόως. ἐκ τοῦ λήβω λήψω λέλημμαι λήβδην, καὶ συλλήβδην. Συλλήπτορα, συναγωνιστήν. Συλλήπτωρ, βοηθὸς, ὁ συλλαμβανόμενος. παρὰ τὸ λήβω, τὸ λαμβάνω. Συλληψίας, ἀθροίσματα. ἡ μεταφορὰ δὲ, ἀπὸ τῶν εἰς τὸ ἀστέρας συνειλεγμένων, παρὰ τοῦ ἐπιγραφόντος. Σύλλιψ, δέλεαρ. Σύλληψις δὲ, διαφόρων λέξεων ὑπὸ πλειόνων ἐπὶ διαφόρως ἐκ τῇ συλλήψει φαίνεται κεῖσθαι, λέξις συλλαμβάνουσα, λέξις συλλαμβανομένη, ἡ ἰδιότης τοῦ ῥήματος, ἡ ἐπιθέτω πλειόνων σύνδεσμος, ἰδιότης ἐπάγουσα μετὰ τῆς λέξεως τῆς συλλαμβανομένης. κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται ἡ σύλληψις, ἐν γένει, ἐν ἀριθμῷ, καὶ προσώπῳ, καὶ ἐν πτώσει. ἐν γένει, τὸ ἀρσενικὸν γένος συλλαμβάνει τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον, οἷον ὁ ἵππος, καὶ ἡ αἶξ, καὶ τὸ ἄριστον μέλανες. τὸ θηλυκὸν, συλλαμβάνει τὸ οὐδέτερον, οἷον ἡ ὄρνις, καὶ τὸ πρόβατον ἰσχυραί, ἢ ἀσθενεῖς. εἰ γὰρ καὶ μὲν συλλαμβάνεται τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν, διὰ τοῦ οὐδετέρου, τῇ αἰτίᾳ τῆς τοῦ μείζονος σημασίας, οἷον ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ζῶα εἰσὶ λογικά. ἐν ἀριθμῷ, ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς συλλαμβάνει τὸν ἑνικὸν, οἷον εἰ εὐχομαι καὶ ὁ τριβοῦνος πολεμοῦσιν. ἐν προσώπῳ, τὸ πρῶτον πρόσωπον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον, οἷον ἐγὼ καὶ σὺ καὶ Βασίλειος, ἀναγινώσκομεν. τὸ δεύτερον συλλαμβάνει τὸ τρίτον, οἷον σὺ καὶ Βασίλειος ὑπεσπείσατε. ἐν πτώσει ἡ ὀνομαστικὴ συλλαμβάνει ἐπὶ γεν. πλείονας μετὰ πτώσεως, οἷον ὁ στέφανος μετὰ τοῦ λίθου τίθεται. ἐπὶ δὲ διπλῆ ἡ σύλληψις, ὁμοία καὶ ἀνομοία. ὁμοία μέν, ἢ ἐν γίνεται ἐν ὁμοίας πτώσεσιν. οἷον ἐγὼ καὶ ὁ Βασίλειος λέγομεν. ἀνομοία, ἢ ἐν γίνεται ἐν ἀνομοίαις λέξεσιν, οἷον ὁ ἄγγελος μεθ' ἡμῶν φεύγομεν. Συλλογισάμενος, συναγαγὼν τὸν λογισμὸν, καὶ ἀκριβῶς. Συλλογισμός ἐστι, λόγος ἐν ᾧ τεθέντων λόγων τινῶν, ἕτερόν τι ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει. Συλλογισμὸς διαλεκτικός ἐστιν, ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογισμός. Σύλλογος, σύνοδος ἀνθρώπων, ἄθροισμα. Σύλλογος, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως συναγωγὴ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τῷ βουλεύσασθαι. Σύλον, ἐνέχυρον. Συλῶ, τὸ κλέπτω. Φιλόστρατος, καὶ συλᾶν μὴ δέδωκεν, ἐν μέσῳ ἦν τοῦδε συλῶντας, ἤγουν κλέπτας. Συλῶ, συλᾷς, Αττικῶς συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ συλῶ δὲ, τῆς, ὡς φιλῶ. συλῶ δὲ τρέχει, φανερὸς ποιεῖ ἡ σωτῆρι φησὶ, τὸ ἐκλύειν ὅπλον τὸν κείμενον.

Συλῶ, τὸ κλέπτω, ἀφ' οὗ ἱερόσυλος. συλῶ, τὸ σκυλεύω. Ὅμηρος, ἀνὴρ ἐς πρῶτος ἐσύλα τεῦχος ἀχαιῶν. συλᾷ τὸ ἀφαιρῶ, καὶ αἰχμαλωτίζω. Συλῶ, τὸ σκυλεύω, ὡς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται. ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσύλα τεῦχος ἀχαιῶν. ἀφ' οὗ ἄσυλον ἱερόν, ἐν ᾧ ὁ καταφυγὼν ἀσυλίαν ἔχει. Σύμβασις, τὸ ἐκ συμβάσεως ἐσθίειν. Συμβαίνει τι, ἀντὶ τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς γίνεται. καὶ συμβαίνει τι, ἀντὶ τοῦ συμβιβάζεται καὶ συμφωνεῖ, καὶ σύνθεσις ἐστιν ἐπὶ τῶν ἡνωμένων, καὶ ἡρμοσμένων. συμβαίνει μοι τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεταί μοι, δοτικῇ συντάσσεται, συμβαίνει ἀντὶ τοῦ ἁρμόζει καὶ προσήκει, οἷον ἡ τοῦ χύματος ἡμῶν φύσις τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων συμβαίνουσα φαίνεται. καὶ συμβαίνει τις δεῖ, ἤγουν συμφωνεῖ. Συμβακχεύσαι αὐτοῦ, ἤγουν μαίνεται μετ' αὐτοῦ. Συμβάλλειν, μάχεσθαι πρός τινα καὶ νῦν, καὶ ἡ ἐκ αὐτοῦ συμβολή. ἔτι δ' ἔτι καὶ τὸ ἄπλως ὁμοῦ εἶναι δηλοῖ. οὕτω γὰρ ὕλατα συμβάλλειν λέγεται. ὅθεν καὶ συμβολὴ ποταμῶν, ἣν καὶ ξύμβολον ὁ ποιητὴς λέγει. καὶ παθητικῶς δὲ συμβάλλεσθαι, τὸ συγκρότειν καὶ βοηθεῖν ὁμοῦ ἔστι. ὅθεν καὶ συμβολὴ, ἡ ἐπὶ ἔρανον καὶ διδάσκει. ἐξ αὐτοῦ σύμβολον παρ' Ἀθηναίοις, τὸ δικαστὴν καὶ δίχα ὄρα τοῦ ἐκ τῶν ἐκδόσεων, καὶ τάξιν ὥν φασι λέγειν, ἐξ συμβάλλειν τὸ συναντᾷν. ὅθεν καὶ, εἰ κατὰ μαντείαν ἐσόδειν, σύμβολοι. καὶ ἀνὴρ ἀσύμβολος παρὰ τοῦ ἀφροδισίοις Ἀλεξάνδρῳ, οἷον ὁ ἀσύμβολος ἄπαις, ὁ ἄλλως ἀσυντελής, ἐκ τοῦ συμβάλλεσθαι τὰ εἰς ἀφίλων. ὅθεν καὶ τὰ πολιτικὰ συμβόλαια, ἐκ λόγου καὶ αὐτοῖς γνώμαις συμβολῆς, καθὰ καὶ ἡ συμβολὴ πρὸς ἑαυτὸν ἴσα ἐστίν. ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ βουλῇ πολλῶν ἀρχόντων, καὶ συμβολῶν ἐνεστηκυιῶν λογισμῶν, κυροῦται τὸ κράτιστον βούλευμα. ἐπεὶ δὲ συμβάλλειν καὶ τὸ συγκρίνειν, ἀκολούθως ἐξ αὐτοῦ ἀσύμβλητος, ὁ ἀσύγκριτος, ὁ καὶ ἀπαράβλητος. ὁ καὶ τὸ συνέσιν ἀπαντᾶσθαι. καὶ ταύτην δὲ ποτὲ τὸ συμβάλλειν, ἐξ οὗ καὶ σύμβολα, ἐν μόνον τὰ γραμματεῖα ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὰ μαντικά. Συμβάλλειν, τὸ συνιέναι, καὶ τεχνάζεσθαι. συμβάλλειν, τὸ συναντᾶν κυρίως ἐκ τοῦ πλέομαι, δοτικῇ συντάσσεται. συμβάλλειν τὸ συνέρχεσθαι, συμπλέκεσθαι, καὶ συρρήγνυσθαι, καὶ συμπίπτειν, ἐπὶ πολέμου καὶ μάχης καὶ ποταμῶν, καὶ τὸ μετοῦσι καὶ συναντᾶν. Συμβάλλειν ἐπὶ μίξεως ποταμῶν, σὺν ὕδασι δὲ καὶ ἐπὶ ὀρεταμένων. λέγεται δὲ ἐκ τοῦ ποιεῖν ῥήματος προσηκῶς συμβολή, καὶ ὅτι κοινοῦ κατ' Ἡσίοδον εἰπεῖν δαπάνη. ὅθεν καὶ ἀσύμβολον λέγειν, εἰς ὃ σύνοδος δαπάνης μὴ φαγεῖν. Συμβάλλειν μάχεσθαι. λέγει Ὅμηρος, τὸ συνελθεῖν εἰς πόλεμον. ἐξ οὗ καὶ πολεμικὴ συμβολὴ τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἐλάττω. Συμβάλλειν αἰνίσσω, παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνει ἐν ἐκκλησιαζούσαις, ἀντὶ τοῦ μεταδιδόναι καὶ μηχανᾶν.

Συμβάλλομαι, τὸ συναίρομαι, καὶ ἐπικουρῶ παθητικῶς προσφθέγμενον, ὅπερ σημαίνει δοτικῇ συντάσσεται, οἷον συμβάλλονται ἡμῖν πρὸς τοῦτο. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁρμόζει καὶ προσήκει. συμβάλλομαι, ἀντὶ τοῦ συντελῶ, καὶ ἀντὶ τοῦ νοῶ. συμβαλεῖν, ἀντὶ τοῦ κατανοῆσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ καταλαβέσθαι. Συμβάλλεσθαι, καὶ συμβαλεῖν, οἱ μὲν τὸ νοῆσαι, καὶ τὸ κατὰ μάχην συμμῖξαι, ἄλλοι καὶ τὸ ἀντιβολῆσαι, ὅ ἐστι συναντῆσαι.

Σύμβαμα, κατηγόρημα, συμβεβηκός. Σύμβασις, ἐκ τοῦ βίβημι, τὸ πορεύομαι. ἡ σύμβαμα κατὰ γραμματικὸν, σύνταξις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα, οἷον ὁ Ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δὲ ἐστι, σύνταξις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, εἰς αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα, οἷον ὁ Ἰωάννης μέλλει. δεῖ γὰρ εἰπεῖν τις Ἰωάννης περιπατεῖ. οὐ λέγομεν ἕτερον χάραγμα λαβεῖν. εἰπὼν δὲ Ἰωάννης μέλλει, περιπατεῖν αὐτοῦ παρέλειψεν εἰπεῖν. Συμβάνειν, συμφωνεῖν. Συμβαρυνάς, ἀκροατικαῖς, ὑπερβολαῖς, βαλαντιδίοις. Συμβάσεως, εἰρήνης. Συμβίβαζεται, ἀπατᾶ, συναλλάττεται, μεσιτεύει, ὑφαιρεῖ, συμβαλεῖ. Συμβιβάζεται ἡ ζωγραφία ἐκ χρωμάτων, ἤγουν ἁρμόζεται καὶ συμπλέκεται, παρὰ τοῦ φιλοσόφου. Συμβεβυσμένοι, πεπυκνωμένοι. Ἀριστοφάνης, πρὸς τοῖς τείχεσι συμβεβυσμένοι. Συμβεβηκός ἐστιν, ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. συμβεβηκός ἐστι, σημαντικὴ φωνὴ, ἐπὶ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει κατηγορουμένη. Συμβεβηκός ἐστιν, ὃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. συμβεβηκός ἐστιν, ὁ σύν-

ὅσοις συμπαθεῖν ἔοικέ τινι τὸ πρᾶγμα ἰδεῖν, ὃ συνέβη. οἷον, ποσία συνίζουσιν. ὡς ἔφαμεν καὶ περὶ Σωκράτους, σωφρόνως ἀρετῇ.

Σύγκρισμα, ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν εὑρισκόμενον χαλκόν. Συβδας, τόπος Βαρβαρώδης. Σύβακας, αἰσχρός. σκαιός, ἀμαθής. Συβακία, ἀκολασία, ἀμαθία, σκαιότης, παρὰ Φερεκράτει. καὶ συβακίζειν, Πλάτων τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συβάδας ἐκάλουν. Σύθην, ὥρμησαν. Σύθι, ἐλθέ. Συθεὶς, πεφρασμένον. Σοί, συναχθῇ. Σῦκα, τὸ συκοφαντεῖν παρά γε, τὸ χεῖρον, καὶ τὸ φυτὸν, καὶ κάρπιμον. ἔστι καὶ τὸ σικάζειν, ἤγουν ἀπορητικῶς πιέζειν. ἢ διὰ τὸ ὑπολαβεῖν, κατὰ τὸν κωμικὸν, εἶτ᾽ ἐφθοίους κοινάς. καὶ παροιμίαν γινώσκω, τὸ ὁμοιότερος σύκῳ, ἐπὶ τῶν πάντα παρισούντων καθ᾽ ὄψιν. ὅθεν δὲ καὶ τὸ συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀχρείων βοηθῶν. Σῦκα, ἐπαναστάσεις σαρκώδεις, ἐν τοῖς τῶν βλεφάρων τόποις γινόμεναι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Συκάζω, τὸ τὰ σῦκα συνάγω. καὶ συκάζειν, τὸ ἐκλέγειν τὰ σῦκα, ἀπὸ τῶν συκῶν. Συκαλίς, τὸ ὀρνίθιον, ἐν σύκων καιρῷ ἁλισκόμενον, ὃ Ἐπίχαρμος ἐν δυσὶ λ ἔγραψε. Συκαμύδωρος, μωρός. Συκάμινον, ἡ παρ᾽ ἐνίοις μορέα, τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπός. Συκίνους, σιωπτὸς τῆς συκομορίας. Συκάστρια, συκοφάντρια. Συκέας, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ συκῆς εἰπεῖν, κατὰ συναίρεσιν. ἐστὶ δὲ ὥσπερ ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ, κυρίως φασὶ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος τοῦ χαρακτῆρος, οὕτω καὶ συκέα συκῆ, διὰ τὸν κατ᾽ αὐτὰς καρπὸν τὰ σῦκα. οὕτω δέ φασι καὶ ῥοδῆ περισπωμένως παρ᾽ Ἀρχιλόχῳ, παρ᾽ ᾧ κεῖται τὸ, ῥοδῆς καλὸν ἄνθος. Συκεάτης, ὁ Διόνυσος. Συκῆ, καὶ ἀμυγδαλῆ, καὶ πάντα τὰ τῶν δένδρων ὀνόματα, τὰ ἀπὸ συναιρέσεως ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον, περισπῶνται. συκέα γὰρ συκῆ, καὶ ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ, καὶ πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα δένδρων ὀνόματα περισπῶνται, καὶ ψιλογραφοῦνται, πλὴν τοῦ ἐλαία, καὶ συκομορέα.

Συκῆ, τὸ δένδρον. καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σῦκα. καὶ συκάζειν, τὸ συκαῖς ἐντρυφᾶν. ἑνικὸς δὲ, ἡ ἀρχὴ συκῆ. Συκεών, τέμενος Διονύσου φασί, διὸ συκίτης Διόνυσος ἐν Λακεδαίμονι. Συκῆς, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν γυναικείων, καὶ ἀγρίας συκῆς, ἀπὸ ῥίζας, ἐν ἴσῳ τῷ συκίας, ἢ τῆς συκαμίνου ἐκ τῷ ἐρυθρῷ ὕδατι ἀφεψημένης φησὶ μορέου ῥίζης. Σύκινοι ἄνδρες, ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι. ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον, εὔθραυστον, ἀσθενὲς, καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικουρία, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς. Σύκινον, ἴσον τῷ ἀδύνατον. τὸ γὰρ ξύλον τῆς συκῆς ἀσθενὲς, καὶ χαῦνον. ὅθεν καὶ συκίνη ἐπικουρία, ἀντὶ τῆς ἀσθενοῦς, ἢ ἀνωφελοῦς. ἢ σύκινον, ὃν συκοφάντην κεκαλυμμένως λέγει Ἀριστοφάνης, ἀπὸ τῆς συκῆς σχηματίσας τὸ ὄνομα. Σύκιον, τὸ ἐκ τῶν ἰσχάδων ἀφέψημα. Συκίδας, τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτύλοις συκάς. Συκίνη μάχαιρα, συκοφάντρια. Συκοκνίζειν, κολακεύειν. Συκομορέα, τὸ δένδρον. Συκοπεδίας, ὁ συκοφάντης. Συκοφάνται λιμοῦ γινομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, οἱ κρύπτοντες τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο. μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν τούτων τινὲς, καὶ ἐκεῖθεν συκοφάνται λέγονται. ἄλλως. ἀπείρητο Ἀθήνησι, μὴ ἐξάγειν ἐντεῦθεν ἀλλαχόσε που σῦκα. βουλομένων οὖν τινῶν ἐξαγαγεῖν, ἱστάμενοι ἐν ταῖς τῶν πυλῶν ἐξόδοις ἄνδρες πανοῦργοι, τὸ τούτων ἐφώρων τέλεσμα, ὃ περὶ τῶν ἐξαγωγῶν ἐτίθετο. ἐκαλοῦντο οὖν συκοφάνται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐκράτησεν οὖν ἐξ ἐκείνου τοὔνομα, πρὸς πάντας τοὺς πανούργους. Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς κατηγορεῖν. ἡ συκοφαντία ἐστὶν, ἡ οὐκ ἀληθὴς κατηγορία. Συκοφάνται, οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεάζοντες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπειρημένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, τὸ φυτὸν κατ᾽ ἀρχὰς θαυμαζόμενον. τοὺς σμικρὸν οὖν διαφοροῦντας ἐν βίῳ τοῦτον, οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας. παραχεῖν οὖν τοὺς ἐπιτηδείους μάτην ἐγκαλοῦσι τὴν ὀνομασίαν, ἅμα καὶ τὸ φανερὸν τὸ ἐγκαλεῖν, ὁ εἰς δίκην εἰσάγων δηλοῦντος. ἐκ δὲ ἀπὸ τούτων γέγονεν, ἐκ τῶν δὲ δῆλον. συκοφάντας γὰρ, τοὺς φιλεγκλήμονας, καὶ συκοβίους, καὶ συκοφυεῖς, καὶ συκολόγους, καὶ φιλοσύκους, καὶ συκίλλας, καὶ συκίσκιδας, ἴσως ἐκ τοῦ πάντας ἐγκλήματα ἐφέλκεσθαι. Συλιχάδαι, ῥέπει. συλιχάλλος, εἶδος ὑποδήματος. Σύλχοι, ὑποδήματα φρύγια. Συλᾷ, ἀδικεῖ, συλεύει. Συλαγωγῶν, ἀποσυλῶν. Συλαγωγήσας, συμπορθήσας. Σύλαιον, εὔλαιον. Σῦλαι, αἱ συλλήψεις παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Συλᾶν, ἀφαιρεῖσθαι, γυμνοῦν, σκυλεύειν. Συλεύειν, κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ καὶ ἐπὶ κλοπῆς, οὐ τοῦτο ἡ λέξις μόνον δηλοῖ τὸ λαφυραγωγεῖν. Συληθεὶς, ἀφαιρεθείς. Συλῶσιν, ἀντὶ τοῦ ἐκδύσωσιν κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ σύλη καὶ λάφυρα λεγόμενος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ τοιούτου συλᾶν εἴληπται καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κλέπτειν. ἐπειδήπερ ὡς ὁ ἐν μάχῃ συλῶν μετὰ δέους ἀφαιρεῖται τὰ σκῦλα, οὕτω πῶς καὶ ὁ κλέπτων. ἀμφότεροι γὰρ καθὰ καὶ οἱ λῃσταὶ παραβάλλουσι τὰς σφῶν κεφαλὰς τῷ κινδύνῳ.

Συλλαβὰς ἔλευθ, τοὺς συλῶντας καὶ ἐκλύοντας.

Συλλαβεῖν, ἐκ τοῦ λάβω ἀχρήστου, ὁ μέλλων λήψω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον λαβεῖν. ἔχει δὲ διττὴν τὴν χρῆσιν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. εἰ μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου. ὥσπερ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, οὐχὶ συλλήψεσθε. ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν. ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν, ἐρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπαινῶ γοῦν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. Συλλαβὴ, συμπλοκὴ στοιχείων κατάλληλος, ὑφ᾽ ἕνα τόνον, καὶ ἓν πνεῦμα ἀδιασπάστως ἀγομένη. ἢ φωνὴ ἄσημος, συγκειμένη ἀπὸ φωνήεντος καὶ ἀφώνου, ἢ ἀφώνου καὶ φωνήεντος. ἢ συλλαβή ἐστιν, ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματον. Συλλαβὼν, ἀντὶ τοῦ ἐγκρατὴς γενόμενος. καὶ συλλαβὼν, ἀντὶ τοῦ συνάξας. καὶ συλλαβὼν, ἀντὶ τοῦ νοήσας. Συλλαβῶν ἡ μὲν μακρά, ἣ φύσει μακρά ἐστιν, ὡς τὸ ἥρως, καὶ τὸ κῶας. ἢ θέσει, ὡς τὸ ἔσχε, καὶ ἔξω. ἡ δὲ βραχεῖα, ἡ φύσει βραχεῖα, ὡς τὸ λέγε καὶ λόγος. ἢ δίχρονον συνεσταλμένον ἔχει, κοινοί. ἤ εἰ, ὡς τὸ ἄκυς, καὶ τὶς καὶ λίαν. ἡ δὲ κοινὴ, ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ τρέπεται, καταπεραιούμενον μὲν εἰς μέρος λόγου, ἔχον δὲ τὴν ἑξῆς ἀρχομένην ἀπὸ φωνήεντος, ὡς τὸ δεύτερον. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν, διχῶς δέ. ἢ γὰρ περαιοῦται μὲν εἰς μέρος λόγου, τὴν δὲ ἑξῆς ὁ διαφέρων ἔχει ἀρχομένην. οἷον, ἕκτορα δ᾽ ἐκ βελέων ὕπαγε. ἢ ἐπιφέρεται δύο σύμφωνα, τὸ μὲν ἡγούμενον ἄφωνον, τὸ δὲ ἑπόμενον ἀμετάβολον. οἷον πάτροκλέ μοι δειλῷ. σημεῖα δὲ τῆς μὲν μακρᾶς συλλαβῆς, τὸ δε —. τῆς δὲ βραχείας, τὸ δε ῠ. τῆς δὲ κοινῆς, εἰ μὲν ἀντὶ μακρᾶς λαμβάνεται, τὸ δε ῠ, εἰ δὲ ἀντὶ βραχείας τὸ δε ̄. Συλλαμβάνει, βοηθεῖ. Συλλαμβάνω, τὸ κατέχω, καὶ κρατῶ. καὶ συλλαμβάνομαι, τὸ βοηθῶ, ἀφ᾽ οὗ συλλήπτωρ, ὁ βοηθός. καὶ συλλαμβάνει ἡ γυνὴ ἐν γαστρί. ἀφ᾽ οὗ σύλληψις. Συλλαμβάνειν, κυρίως μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν βασταζόντων βαρύ τι, καὶ ὑπ᾽ ἀλλήλων βοηθούντων. καταχρηστικῶς δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως ἕνα βοήθειαν βοηθούντων. ἀφ᾽ οὗ καὶ συλλήπτωρ, ὁ βοηθός. καὶ τὸ συνεφάπτεσθαι, ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέγεται σημασίας. Συλλαμβάνει ἡ γυνὴ παιδίον, ἤγουν ἐν αὐτῇ ἔμβρυον λαμβάνει.

μεθύοντι μίθυμα. Συγκεχλευκὼς φαύλων, ἀντὶ τοῦ φαυλο-πλέον. Ἀριστοφάνης. Συγκωμιάζω, ὡς ἐπὶ ἑορτῶν. Θουκυδίδης ὀγδόῳ. καὶ ἐν συγκωμιάζει καρποῦ ἕξιν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοκράτην, συγκωμάσας δὲ λόγῳ, ἀπολαύσας τῆς ἀγορᾶς. Συγκωμάζειν, ἀντὶ τοῦ συνιέναι, ἐκ τῶν συγκωμασάντων παρασκευάζειν τὰς ἀποδόσεις. ἐπ' ἐκείνων γὰρ λέγεται κυρίως τὸ συγκωμάζειν, καὶ ἡ συγκωμιδή. Συγκωμιαί, ὥσπερ ἄρτοι ῥυπαροί, διὰ τὸ πάντα τὰ ἄλευρα ὁμοῦ συγκομίζεσθαι, καὶ μὴ διακρίνεσθαι, παρὰ τῶν ἐκκαθαιρόντων. Συγκωμάτιον, συνακοίτης παρὰ τοῖς ἐφεσιακοῖς. Συγκοπή, ἡ ἐκ τῆς μέσης λέξεως ὕφεσις. οἷον, κατέκταν, κάκταν. Συγκόψαι, ἐπὶ τῶν γῆς αἰκίσασθαι, οὕτως οἱ μεταγενέστεροι. Σύγκρασις, κατὰ μὲν τὴν ἕνωσιν λέγει, κατὰ δὲ τὴν σύγχυσιν. Συγκρητίσαι. συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρῆτες. ὅταν ἐπανίστανται αὐτοῖς γίνεται πόλεμος. ἐπανίστατο γὰρ ἀεί. διὸ δὲ πρῶτον ὑπὸ ῥημάτων διέλυσαν, κατὰ τὸν ἀπόλεμον πόλεμον, εἶτα δὲ τὴν νῦν ὁ καλεῖς κρητικὸς διὰ τοῦτο. Συγκροτοῦμεν, ὁμοιοῦμεν. Συγκρίνεται, ὁμοιοῦται. Συγκρινομένω, πρὸς ἰσότητα διαμαχομένω. Σύγκρισις, μίξις, κρᾶσις, ὁμοίωσις, ἀντιπαράθεσις. [illegible] συγκριτικῶν, ἢ ὑπερθετικῶν. Συγκριτικά, ἃ πρὸς ἕνα ἔχει τὴν σύγκρισιν, πρὸς πολλούς. οἷον τιμιώτερος τοῦ δεῖνος τιμιώτατος πάντων. σύγκρισις δέ ἐστι, τὸ παραθεῖναι καὶ παραβάλλειν ἓν πρόσωπον ἑνὶ προσώπῳ, ἢ δῆμον ὅλον, ὡς ἓν πρόσωπον ἐπὶ δήμου, καὶ ἀποδεικνύναι θάτερον θατέρου, ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον, ἤ τι τοιοῦτον. ὑπερθετικὰ δέ ἐστι, τὸ ἕνα πολλῶν ὑπεράγειν, εἴτε κατὰ φύσιν, εἴτε κατὰ ἐπαινον. εἴτε ὁμοῦ. γίνεται δὲ δὲ τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ τῶν ὀνομάτων, ἐκ μόνων τῶν ἐπιθέτων, ἃ καὶ ποιοτήτων λέγονται. ταῦτα γὰρ μόνα ποιότητας τινάς, ἢ ποσότητας μόνον δηλοῦντα, τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐπιδέχεται. ταῦτα δέ ἐστι τὸ σοφός, καλός, τὸ αἰσχρός, ὁ μέγας, ἀλλ' οὐχ ὡρισμένα ὡς τὸ δίπηχυ, τρίπηχυ, καὶ τὰ ὅμοια. [illegible] ἐστι, καὶ μεγάλου μείζων λέγομεν [illegible] μὲν τῶν [illegible] μὲν τὸ ἐπιθετικόν. σοφώτερος τὸ συγκριτικόν. σοφώτατος τὸ ὑπερθετικόν, ἀπὸ δὲ τοῦ φίλου, οἱ φιλέστερος, φιλέστατος, [illegible] φίλτερος καὶ φίλτατος, κατὰ συγκοπήν. καὶ τὰ μὲν μετὰ ἐπὶ [illegible] εἶτα οὕτω ποιεῖ τὴν σύγκρισιν, διὰ τοῦ μεγάλου, ἢ διὰ τοῦ μικροῦ. οἷον [illegible] τατος, ὅσιος ὁσιώτερος ὁσιώτατος, ἱερός ἱερώτερος ἱερώτατος, φιλόσοφος φιλοσοφώτερος φιλοσοφώτατος, λόγιος λογιώτερος λογιώτατος, γραμματικὸς γραμματικώτερος, γραμματικώτατος, [illegible] φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώτατος, τίμιος τιμιώτερος τιμιώτατος, ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος ὠφελιμώτατος, ῥητορικὸς ῥητορικώτερος ῥητορικώτατος, καὶ ἄλλα πολλά. τὰ δὲ τοῦ μικροῦ [illegible] μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ω [illegible] βραχεῖαν, διὰ τοῦ μεγάλου γράφεται, εἴτε μακράν, κἄν τε φύσει, κἄν τε θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ. φύσει μέν, οἷον ἰσχυρότερος ἰσχυρότατος. [illegible] τος, ἀλγεινότερος ἀλγεινότατος, τρανότερος τρανότατος, [illegible] τος [illegible] τατος, λιπαρώτερος λιπαρώτατος, [illegible] καὶ ἄλλα πολλά. [illegible] τοῦ [illegible] ποιεῖ τὰ συγκριτικά, διὰ τοῦ [illegible] τὰ ὑπερθετικά. οἷον ἀληθής ἀληθέστερος καὶ ἀληθέστατος, ἀληθέστερος ἀληθέστατος, σωφρονέστερος σωφρονέστατος, ἔτι δὲ ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος [illegible] [illegible] ἀφθονώτερος [illegible] καὶ ὑγιεινός, ὑγιεινότερος καὶ ὑγιεινότατος [illegible] βαρύς βαρύτερος, [illegible] βαρύτατος. ταῦτα μὲν [illegible]. τούτων

[illegible] τῶν [illegible] ὀνομάτων, τινὰ μὲν ἁπλῶν ποιεῖται σύγκρισιν, τινὰ δὲ διπλῆν, ἔστιν ἃ καὶ τριπλῆν. καὶ ἁπλῆν μέν, ὡς τὸ εὐρύς εὐρύτερος εὐρύτατος. διπλῆν δέ, ὡς τὸ ἡδύς, καὶ [illegible] [illegible] ταῦτα μὲν γὰρ οὐ μόνον ἡδύτερος ἡδύτατος, [illegible] [illegible] ἀλλὰ ἥδιον ἥδιστος, [illegible] [illegible] [illegible]. ὡσαύτως δὲ ὁμοίως καὶ αἰσχρός, καὶ ἐχθρός, οὐκ αἰσχρότερος, καὶ αἰσχρότατος μόνον, καὶ ἐχθρότερος καὶ ἐχθρότατος, ἀλλὰ καὶ αἴσχιον αἴσχιστος, ἔχθιον ἔχθιστος. τριπλῆν δέ, ὡς βραχύς, βραδύς, ταχύς, παχύς καὶ ἐγγὺς ἐπίρρημα. βραχύτερος γὰρ καὶ βραχύτατος, καὶ βραδύτερος βραδύτατος, καὶ ταχύτερος ταχύτατος, καὶ παχύτερος παχύτατος, καὶ ἐγγύτερος ἐγγύτατος, βραχίων βράχιστος, βραδίων βράδιστος. καὶ βάρδιστος ποιηταὶ λέγουσιν, ὡς [illegible], κρητικός ἐστι. καὶ ταχίων τάχιστος, καὶ παχίων πάχιστος, καὶ ἐγγίων ἔγγιστα, καὶ [illegible] βράσσων, ὅπερ ἀμφίβολοι, τὸ τε βραχίων, καὶ βραδίων. καὶ θάσσων ταυτόν ἐστι τῷ ταχίων. καὶ πάσσων, τῷ παχίων, καὶ ἄσσον, τῷ ἐγγύτερον. πρὸς δὲ, καὶ τὸ ῥᾴδιον, ὅπερ οἱ ποιηταὶ ῥηΐδιον λέγουσι, ῥᾷον [illegible] ποιεῖ. πρὸς μὲν [illegible] [illegible] ἀφ' ἑαυτῶν μὲν οὐ ποιεῖ, δανείζεται δὲ [illegible] ἀρρήτων. τὸ μὲν γὰρ καλὸς τὸ κάλλιστος ἔχει, [illegible] [illegible] [illegible]. ὧν τὸ βελτίων οἱ ποιηταὶ βέλτερος λέγουσιν, [illegible] [illegible] καὶ ποιητικῶς φέρτερος φέριστος, καὶ λῷον λῷστος. [illegible] συγκριτικὰ μόνα ὑπερθετικῶν ἔρημα, πρᾶσσον. καὶ [illegible] ἀδελφῶς, καὶ ἀμείνων. καὶ ὁ μὲν καλὸς ταῦτα. ὁ δὲ κακὸς ποιεῖ μὲν καὶ οἰκεῖον τὸ κακίων κάκιστος, ἔχει δὲ καὶ τὸ ἧσσον τὸ χείρων χείριστος, ὧν τὸ χείρων, οἱ ποιηταὶ χερείων καὶ χερειότερος λέγουσι. τὸ ἡ μέγας, τὸ μείζων καὶ μέγιστος. ὁ μικρός, τὸ ἐλάττων, ἐλάχιστος, καὶ ἔτι τὸ ἧσσον δίχα ὑπερθετικοῦ. τὸ πολὺς [illegible], τὸ πλείων πλεῖστος. καὶ τὸ ὀλίγος, τὰ αὐτὰ τοῦ μικροῦ. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ ὀνομάτων γίνεται συγκριτικά, ἀλλὰ καὶ προθέσεων, ὥσπερ ἀπὸ τῆς πρό, πρότερος τε καὶ πρῶτος, ὃ καὶ πρῶτος γίνεται. καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ ὑπέρτερος ὑπέρτατος. καὶ ἔτι ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἐκ προθέσεων καὶ αὐτῶν παρηγμένων. ἀπὸ τοῦ ἄνω ἀνώτερος ἀνώτατος. ἀπὸ τοῦ κάτω δὲ κατώτερος καὶ κατώτατον. καὶ τοῦ πάρος παρειότερον καὶ παροίτατον. καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ [illegible] ἀπωτάτω. καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ μάλα, τότε μᾶλλον καὶ μάλιστα, καὶ ταῦτα μὲν [illegible]. ποιεῖται δὲ τῇ ἑαυτῶν ἀδείᾳ καὶ πρὸς ταῦτα καταχρησάμενοι, καὶ ἀπὸ συγκριτικῶν συγκριτικὰ ἐποίησαν, καὶ ἐξ ὑπερθετικῶν ὑπερθετικά. καὶ τὸ [illegible] ἄμεινον ἀμεινότερον, καὶ τὸ λώιον λωΐτερον, καὶ τὸ [illegible] μειότερον, καὶ τὸ ὑπέρτερον ὑπερτερώτερον, καὶ [illegible] [illegible] καὶ πλειότερον, καὶ τὸ ἔσχατον ἐσχατώτερον, ἐπὶ δὲ πρὸς τοῖς, καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτος πρωτίστου. ὑπερθετικὸν, τὸ πρώτιστον ἔλεγον. ἐντεῦθεν διὰ πᾶσι τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, τὴν ἀναλογίαν [illegible] τὸ μᾶλλον καὶ μάλιστα γινομένων [illegible]. σοφώτερον γὰρ ἕτερον ἑτέρου λέγομεν, τὸν μᾶλλον ἐκείνου σοφόν. καὶ σοφώτατον, τὸν μάλιστα πάντων σοφόν. οἷον ὁ καὶ τοῦτον εἶπεν [illegible] σοφώτερος ἦν [illegible]. καὶ σοφὸς μᾶλλον τοῦ δεῖνος. καὶ ἔτι σοφώτατος ὁ δεῖνα πάντων, καὶ σοφὸς μάλιστα πάντων ὁ δεῖνα. ἔστι δ' ὅτε πρὸς τὸ συγκριτικὸν μᾶλλον προστιθέασιν, ὡς [illegible] [illegible] δ' ἄμεινον μᾶλλον ἐντυχεῖν [illegible] [illegible]. καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς μάλιστα [illegible] [illegible] ἐπιρρήματα τιθέασιν, ὡς τὸ [illegible] ἄριστος. καὶ πολλῶν ἄριστος. ἐστι δὲ καὶ τὸ συγκριτικὸν ἐκ τοῦ ὑπερθετικοῦ, ἀντὶ [illegible] [illegible] τῷ μάλιστα ποιεῖται. καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ἀντὶ τοῦ σώφρονα. καὶ ὅταν λέγω [illegible] [illegible] [illegible]. οὐ γὰρ πάντων σωφρονέστατον λέγω, ἀλλὰ πάνυ σώφρονα λέγω. διὸ δὲ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπέρθεσιν ἐπι-

σπομὲν ὄντος. στυπεῖον γὰρ, καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ τύπτω. Στύπιον, εἶδος λινοῦ. Στυππειοπώλης, ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι καννάβινα λίνα. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐκράτην, ὡς αὐτὸς ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι. Στύπος, τὸ πρέμνον καὶ κόλλος. ἐξ οὗ καὶ ἀποστυπάζειν, καὶ ἰχνία, καὶ κώλυμα. Στυπτῖνον, τετρασυλλάβως οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ στύπτιον.

Στυπτηρία, χαλκῖτις, ἣν ἁπλῶς οὕτως ὀνομάζομεν χαλκῖτιν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στύρα, κεῖται κατὰ τὴν [illegible], πλησίον Καρύστου καὶ αὐτὰ, καὶ τὸ ῥεῖθρον μαρμάριον, ἐν ᾧ τὸ ῥεῖθρον λατόμιον. τὸ ἐθνικὸν, στυρεύς. τὸ δέ γε στυράκιον, ἄλλο τι παρὰ τὸ στυράκιον, ὄρος Κρήτης ὄν. ὁ μέν τοι στύραξ φυτόν ἐστιν, ἐξ οὗ ἀκοντίσματά φασι στυράκινα, ἐοικότα τοῖς κρανείοις. κατεγράφη δὲ τὰ Στύρα ὑπὸ Φαίδωνος Ἀθηναίων στρατηγοῦ. καὶ πόλεις μὲν αὐτὰ τῶν περὶ Ἐλεφήνορα, κοινῶς δὲ οἱ ὑπ' αὐτὸν Ἄβαντες. Στυρακίζειν, κεντρίζειν. Στυρακίῳ ἀντιβαλόντος χρησάμενος εἰς τὸν μοχλὸν, ἀντὶ τοῦ βαλάνου. Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ κατακηγνύουσιν εἰς τὴν γῆν ἑστῶτες. Στύραξ τί σημαίνει, βλέπε σαυρωτήρ. χρῆσις τούτου καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ εἰπόντι, ἀνεῖξαι ἵνα τὴν πύλην πλαγίαις ἀκοντίου κέρασι. Στυφελμὸν, σκυφαλίζων. Στυφελή, ἡ ταραχώδης ἀκτή. στυφελὴν χθόνα λέγουσι τὴν τραχεῖαν, καὶ σκληράν. οὕτω καὶ ὄρει λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνόδοτος ἐν γλώσσαις. στυφελοὶ δὲ τὴν χέρσον. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ. ὡς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ ἀφροδίτης. Στυφελίζω, ποιητικὴ λέξις, ἐκ τῶν ἐπῶν ἄνω μετῆκται. δηλοῖ δὲ τὸ τρυφῶντας, ἢ ἐσσυμμένως, ὅ ἐστι κυρίως ἐλαύνειν. Στυφελισμοὺς, ὀργὰς, λοιδορίας, ὕβρεις, μέμψεις. Ἀριστοφάνης. Στυφελοὶ πάγοι, ἀντὶ τοῦ σκληροί. Στυφελίζειν δηλοῖ, τὸ ὁρμητικῶς καὶ ἐσσυμμένως συντρίβειν. Στυφελίζω, σείω, ἀσκῶ, διώκω, κινῶ. Στύφλα καλεῖται κλῖτα. λέγονται δὲ τὰ τραχέα κλίματα, Λυκόφρων. Στυφόκομπος, ὁ μάχιμος ὄρτυξ, παρὰ τὸ στυφῶς κόπτειν. ὄνομα ὀρνέου ἔπλασεν Ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξι. Στύφος, κέρδος. Στυφρὸν, ἀτίμητον, βαρύ. Στυχιοῦσι, διατυποῦσι. Στύψαι, τυγιάσαι. Στύψις, ἔκπληξις. Στωϊκοὶ φιλόσοφοι, οἱ ἐν τῇ στοᾷ. ἐκεῖ δὴ ἦν κοιτὼν τὸ διδασκαλεῖον. Στῶμιξ, δοκὶς ξυλίνη. Στωμοδέκων, τυμόλον.

Στωμυλίαν λέγει Ἀριστοφάνης, σκώμματα, κολακείαν, πανουργίαν. Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ὁ πολυλογίας συνάγων.

Στωμύλλεσθαι, τρανῶς λαλῆσαι. Στωμύλματα, κωτιλήματα. Στωμύλος, ὁ ἐπιτήδειος τὴν γλῶτταν, καὶ πεπαιδευμένος, καὶ ὁ λάλος. καὶ ἔστι λέξις τῶν μέσων, καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ψόγου. καὶ στωμύλος, ὁ μετὰ χάριτος πιθανολογῶν. καὶ στωμύλον φθέγμα, τὸ ἔμμετρον. στωμύλος, ὁ πολυλόγος, καὶ φλύαρος, καὶ κομψὸς, καὶ πιθανολόγος. ἢ ὁ μετὰ γέλωτος ἐμπαίζων τινὰ, καὶ διασύρων. Στωφυμένον, διαστρέφουσαν σώματος.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Σύαγροι, ὅταν περὶ ἄνδρας διαλύσῃς, σύες ἄγριοι ὄρειοι. οὓς εἶπέ τις ἂν ἐνεργηθέντας εἰς σφαγήν. Σύαγρος ὁ ἄγριος σῦς, τὸν ἄγριον οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Σύαγχος, ῥίζα ἐν ᾗ οἱ σῦς [illegible]. Συάδην, αἰδοῖ, ἐσχηματισμένως.

Συανία, λοιδορία, ἡ ἄνευ χειρὸς μάχη. Σύαρον, τὸν μυλῶνα. Σύαρτον, [illegible]. Σύας, κύων τις πολυγρήνιος.

Συβαρίζειν, παρὰ τὴν συβαριτῶν τρυφήν. φασὶ γὰρ τοὺς συβαρίτας πολυτελεστάτοις χρῆσθαι τραπέζαις. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν. ἢ παρὰ τὰ συβαριτικὰ ἐπιφθέγματα, ἅ ἐστι παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Σύβας, λάγνος. Σύβαξ, σίαλος. Συβάλλας, ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Σύβαρις, ὄνομα πόλεως, ἣν κατῴκουν Ἴωνες, μεθ' ἣν [illegible]. ὁ δὲ ἐν τρυφῇ ἐκδύτων ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τρυφώντων, καὶ ταῖς ἡδοναῖς διεφθαρμένων, ἀπὸ συβαριτικῆς τρυφῆς [illegible]. οἱ Συβαρῖται οὖν ἱππικὰ κατεῖχον τῶν φοινίκων, ὥστε [illegible] κατὰ τοὺς νικήσαντας τῶν Συβαριτῶν. Συβαρισμὸς, [illegible]. Σύβαρις Συβαρίτιδος, πόλις Ἰταλικὴ, καθ' ἣν [illegible] ἐγένοντο ἀκρασεῖ. Συβαρῖτις, ἡ τρυφερά. ἢ ἡ [illegible] ἐν Συβαρίτιδι. τρυφερά. οἱ Συβαρῖται. Συβήνη, ἡ θήκη τῶν αὐλῶν, ἢ φαρέτρα. Συβώτης, ὁ συοφορβὸς, χοροφόρος, ὁ χοιροβοσκὸς. καὶ ὄνομα κύριον. Συβώσια, τὰ τῶν συῶν νόμια. Σύβρα, ἐπὶ βοῶν. σημαίνει δὲ τὰς [illegible] ἐχούσας.

Συβριακὸν, τὸ πολυτελές. Συβριάζειν, ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν ἐπλάσθη. συβαρίτης [illegible] διαβέβληται. Συβριασμὸς, ὁ ἐν οἰνοχίᾳ θόρυβος τῆς ἐπιχθονίου φυλῆς. Σύβροι, ἰχνοί, λαγνοί, τάφροι. Συβύτας, Σπεύσιππος ὁ φιλόσοφος, ζῶόν τι. Συβώτης, ἀπλῶς ὁ συβώτην, οἱ συφορβοὶ, ἀλλ' ὁ συφορβεῖν. Συγγενής, τῶν παίδων ἴσως ἐπ' ἀδελφῶν λέγεται. Συγγενής ἐστι, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ὁμογενὴς ὑπάρχων. συγγενής ἐστι, καὶ συγγενῶς διαφέρειν τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ βελτίωσιν, ἢ κατὰ μείωσιν, ἢ ὁμοίως ἔχειν. Συγγένεια, ἡ κτῆσις, ἡ συνάφεια τῶν συγγενῶν, ὥσπερ οἰκειότης, ἡ διαδοχὴ, καὶ τὸ πλῆθος τοῦ γένους. Συγγενέσθαι, ἀντὶ τοῦ συμμαχῆσαι, παρὰ Σοφοκλεῖ. Συγγίνομαι, συμβουλεύομαι. Συγγίνομαι, συνομιλῶ. Συγγινώσκει [illegible] τῆς ἀμαθίας. Συγγινωσκόμενοι, πειθόμενοι. Συγγινώσκω μοι, ἤγουν συγγνώμην γινώσκω μοι, ἢ δίδωμι ἐμαυτῷ συγγνώμην. Συγγινώσκειν μὲν εἰκὸς, συγγινώσκειν δεῖ, καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν. συγγινώσκειν, καὶ συγγνώμης ἀξιοῦσι. ἢ κατὰ συγγνώμην ἔσται κάλλιον λέγειν, ἢ συγγνώμης ἄξιόν ἐστι. Συγγνωμονοῦσιν οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ συγγινώσκουσι. Συγγνώμων, ἐλεήμων.

Σύγγονος, ἀδελφός. Συγγραμμάτων, βιβλίων. Συγγραφεῖς ἔλεγον, κοινῶν τῶν αὐτοῦ τοῦ γράφειν συγγράφεσθαι, οἱ τὰ κατ' αὐτοὺς γινόμενα γράφειν ἐπιβάλλονται. Συγγραφεῖς ἄνδρες ᾑροῦντο, ἵνα συγγράψωσιν ἢ μεθιστῶντας τὸν τῆς πολιτείας ἀρχῆς, ὡς ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. ἐκ τούτων ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δημοσίᾳ δέοι αἱρεθῆναι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν [illegible] εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν [illegible] ἔλεγον. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ.

Συγγραφεὺς, ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γενόμενα ἱστορῶν. Συγκαθεῖναι ἄρξειν, μὴ συγκαταβαίνειν. Συγκαλύπτῃ, [illegible]. Συγκαλέσας, συναριθμήσας. Συγκορυβαλίζεις, [illegible]. Συγκατάθεσις, συμφώνησις. Συγκαταβαίνειν εἰς τὰς ψήφους, συγκαταβαίνειν εἰς διδασκαλίας μὴ εἰδότας, ἀλλὰ συγκατάβασιν [illegible] ὡς τὸ παίζειν παισὶν ἄλλοτε. Συγκαταχῶσαι, συγχῶσαι. Σύγκειται, ἀντὶ τοῦ συντεθειμένον ἐστὶ, ἢ ἡρμοσμένον ἐστίν. ὅθεν συγκείμενα, τὰ συντεθειμένα, καὶ ἡρμοσμένα παρὰ τὸ τὰ συμπεφωνημένα, οἷον παρὰ τὰ συγκείμενα ἑκάστῳ, ἤγουν τὰ συμπεφωνημένα. ἢ τὰ συντεθειμένα δὲ καὶ συντεθειμένα, ἐπὶ τοῦ δύο λέξεων σημαινόμενον λαμβάνεται παρὰ τοῖς [illegible]. Συγκεκλεισμένοι, πάλαι κεκρυμμένοι. Συγκεκορδυλισμένα, συντεθρυμμένα. Συγκεκόραμαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, μεταφορικῶς ὡς ἂν εἰ [illegible] τῆς συγκράσεως γενομένης. Συγκέχυται, συντετάρακται. Συγκηδεσταί, οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς. Σύγκλητος, τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ὅρου κατὰ μῆνα ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείγοιτο, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου. Σύγκλυδες, γείτονες. Συγκλύδων, συνελθόντων, ἐκ τινῶν μεμιγμένον.

Συγκομμᾶσθαι, συναλγεῖν. Συγκοίτην, τὴν ἑταίραν συγκοιμωμένην.

μενίων

Ἀριστοφάνης. στρεψιμάλλη μὲν ὁ κριὸς καλεῖται. ἀλλ' ἵνα παίξῃ εἰς τὸ ὄνομα, διέστρεψε τὴν κλῆσιν, ὡς ὄχευον ἐκεῖνος. Στρεψίμαλλος· ὄρνιθας κατὰ τῆς παλαιούς, ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν στρόφις, ὡς ἂν ἐρίων δηλαδὴ ἐχόντων συνεστραμμένους τοὺς μαλλούς. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι οὐ μόνον οὖλαι, ἀλλὰ καὶ ἐστροφωμέναι αἱ συνεστραμμέναι τρίχες. Στρέψις, στροφή, ἀπάτη.

Στρεψοδικῆσαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ διὰ στροφῆς καὶ ποικιλίας λόγων τὴν δίκην διαφθείρειν. ὁ στρεψοδικῶν, ὁ στρέψας τὰς δίκας. πρὸς τοῦτο δὲ καὶ τὸ ὄνομα πέπλασται τοῦ γέροντος, Στρεψιάδης. Στρεψοδικοπανουργίαν, συνθέτως Ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ στρεβλὸν εἶδος, καὶ συκοφαντικόν, καὶ τὴν δίκην, καὶ τὴν πανουργίαν. Στρυφνός, στιφρός, ἰσχυρός, τραχύς, αὐχμηρόν, ὀξύ, ἀπεστυμμένον, στρυφνόν. ἡ στρυφνίς, τὸ ἀπεστυμμένον γεῦμα, καὶ ὀξύ, καὶ δριμύτερον. ὄνομα δὲ ἀντὶ ἐπιρρήματος κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Στρηνιῶν, σπαταλῶν καὶ στρηνιῶντες, παρὰ τὸ σφρίγειν καὶ ἀπαιτεῖν τὰς ἡνίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. Στρηνιῶ, ἀμεταβάτως. Στρηνιῶντος, πιαινόμενοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν, καὶ βαρέως φέρειν. Στρηνόν, οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ ἀπεστυμμένον. Νικάνωρ δὲ, τὸ τραχὺ, καὶ προσαντὲς τῇ ἀκοῇ φθέγμα. Στριβιλικίγξ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ γρῦ. στρὶξ δὲ καλεῖται ἡ λεπτὴ καὶ ὀξεῖα φωνή. λέγεται δὲ, ὀλίγιστον φωνῆς τοῦ ὀρνέου. λέγω δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐλάχιστον τι μέρος μεταδίδωμι. Στρίγλος, τὰ ἐπὶ τοῦ κέρατος συντρίβοντα. καλεῖται δὲ καὶ συντριβία, οἱ δὲ συγκλινόμενα. Στρίφνος, ταχύς. Στριφνός, ἐστερημένος, στερεός. Στρέβει, ἀναλύει, καὶ διεξίασι, περιφέρουσι τῷ ἄλλῳ ἐπὶ πολλά, ποικίλον καὶ συνετὸν ποιοῦσαι, καὶ φρόνιμον συντεθειμένος. Ἀριστοφάνης, καὶ στρεβλός, ἐργαλεῖον κναφικόν. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης, περίεργει αὐτὸν, καὶ στρέφει. τοῦτο γὰρ καὶ ἐργαλεῖον τὸ ἔργον. Στρεβλοῖ, τορνεύει, κινεῖ, περιστρέφει.

Στρόβιλον, στρογγύλον. στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς λεχθὲν τοῦ ὠοῦ. Στρεβλόν, σκολιόν, πολυπλοκίλον. Στρεβλωθείς, στρεφόμενος. Στρόβιλος, ὁ ἄνεμος ὁ. στρόβιλος δὲ, οὗτος, ὁ.

Στρόβιλον, οἱ μὲν πολλοὶ τὸν κολυμβητὴν. λέγεται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ λίθιον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, τὸν βίαιον τὸν ἀνέμων εἰλητικὸν καὶ συστροφὴν, στρόβιλον καλοῦσι. καὶ συστροβῆσαι, τὸ συστρέψαι, τοῦτο οὖν ἡμῖν ῥητέον. τὸ δὲ λεγόμενον, πιτύων καρπόν. τὸ δὲ λίθον, πίτυν. καὶ γὰρ τὸ πίτυς, τὸ ἐκ κωνοειδοῦς. ἐκ τούτων κώνους λέγουσιν οἱ πολλοὶ ὀρεινῶν. Στροβοῦσα, συστρέψαι, ἐκφοβοῦσα. Στρόβιλοι, κατατριβέντες, καὶ τὰ ὅμοια. Στροβούμενος, συστρεφόμενος. Στροβοῦντα, συστρέφοντα. Στρογγύλαις μάλλοις, ταῖς συναθροισθείσαις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρογγύλον, τὸ μαρσυπποειδές. αὐτὴν γὰρ οὕτω γράφει, καὶ τὸ ἰσόλιθον, ὃ καλοῦσι λίθον πίνακι. ἐν τούτῳ δὲ ἐστὶ στρογγύλον, ὃ καλοῦσι μυρσίνην, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στροιβοῦν, ἀναλογίζεσθαι. Στροίβαξ, ἐπάρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ. Στροιβός, δεινός. Στρομβίλος, εἶδος. Δείναρχος τυραννοῦν. ἰχθύς ἐστι μεταξὺ πέτρας καὶ ἄμμος κείμενος. Στρόμβος, ῥόμβος, ὃ τῆς περιστροφῆς· καὶ στροβεῖ, ταράσσει, κινεῖ.

Στρόμβον, ἰοὺς μὲν ὅσοι πατρῷοι νοοῦσιν, ἀπὸ τοῦ στρομβεῖσθαι, καὶ δινούμενον περιφέρεσθαι. ἔτεροι δὲ, τὰς παραχρωματιζομένας βέμβικας. ὃν καὶ στρόβιλον καλοῦσι, λέγουσιν οἱ ἰδιωτίζοντες. ἄλλοι τὸν ῥόμβον. τινὲς δὲ λίθον στρογγύλον. Στρωμνή, παρὰ τὸ στορέσαι. ὃ σημαίνει τὸ στρῶσαι, γίνεται στρωμνή, καὶ συγκοπῇ στρωμνή.

Στρουθί, ὀρνιθάρια μικρά. Στρουθία μὲν λέγονται, πάντα τὰ μικρότατα τῶν ὀρνίθων. στρουθὸς δὲ κυρίως, ὁ λεγόμενος στρουθοκάμηλος. Στρουθίας, Σπαρτιάτης βασιλεὺς ἦν. Στρουθίον, πόας ῥίζα, οὗ ὁ χυλὸς πρὸς ἔριον ἐκπλύσιν. Στρουθός, ἔριον. Στροφάδας λέγουσι νήσους, διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστραφῆναι, στραφέντας εἰς τὸ ὀπίσω, λαβόντας παρὰ Διὸς μάχην. οἱ δὲ στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντας οὐκέτι εὗρον ἐπὶ Διῒ καταλαβεῖν τὰς ἁρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον, καὶ Ἀντίμαχον, καὶ Ἀπολλώνιον ἐν δευτέρῳ, πλωτὰς καλεῖσθαι, αἱ πλωταὶ νῆσοι μετονομάσθησαν στροφάδες. μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ. ὅτι δὲ ηὔξαντο, εἰ γένοιτο ζῆν, τῷ Διῒ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος. Στροφάλιγξ, ὁ στροφή, ὡς παρὰ τὸ λαῖλαψ λαίλιγγα, οὕτω στρέφω στρόφος στρόφιγξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α στροφάλιγξ. καὶ ῥῆμα στροφαλίζω. στρόφος δὲ λέγεται, ὁ τοῦ πέρατος κρεμαστήρ, παρὰ τὸ στρέφειν, καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον. Στροφαῖος Ἑρμῆς λέγεται, παρὰ τὸ στρέφεσθαι καὶ πανουργεῖν. λέγεται δὲ ἐμπολαῖος, καὶ κερδῷος, δόλιος, ἡγεμόνιος, ἀγοραῖος, διάκτορος. ἄλλως. στροφέα, ἐπεὶ στροφεῖ λέγονται, καὶ οἱ συμπεπλεγμένοι, καὶ δόλιοι λόγοι. στροφαῖον δὲ ἐκάλουν ἱδρυμένον, παρὰ τῇ θύρᾳ τὸν δαίμονα. ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦ τοιούτου πανοῦργοι. ἐπωνυμία δὲ τοῦ Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἱδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ἐκεῖνον τὸν θεὸν εἰώθασι καὶ ἀναδιδάξαι, καὶ ὅλως πανουργίαν. Στροφάλιγγες, τῇ συστροφῇ. Στροφάλιγγα κονίης, καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ταυτὸ δὲ σημαίνει καὶ τὸ στρέφειν καὶ τὸ μάλιστα, ὅμοιον ὡς τὸ μὲν τῆς στροφάλιγγος παράγεσθαι, τὸ δὲ, τῶν ἄλλων. Στρόφιγγα, τὸν στροφέα. Στροφεία, σκεῦος ἐλαιολογεῖν(?), λέγει ὁ Ἱπποκράτης. τοῦ τεύχους, στροφεία δὲ γὰρ ἐν ᾧ ἀγγεῖον φαρμάκου τὸ ἐλαῖον. Στρόφιγξ, τὸ τῆς θύρας στρόφιγγιον. ὃ καὶ θυραῖος λέγεται. Στρόφιον, τὸ τὰ γυναικεῖα ἐνδύμα, ὃ τὸν στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης, τὸ στρόφιον ἐνδύσασα. Στρόφις, ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος. ὁ μεταφορικὸς παρὰ τῷ Λουκιανῷ, οἷον εὔστροφος, καὶ ποικίλος. ἐν τοῖς πράγμασι λέγεται δὲ στρόφιγξ, τὸ τοῖς σφονδύλοις ἐμβαλλόμενον, ὥς τε τὴν τοῦ ὄλου ἐπέχειν, ὅτι τις ἑλίσσει, καὶ αὖ πάλιν ἀνίστασθαι φοράν. Στρόφοι, τὰ λεπτὰ σχοινία. Στρόφος, ἐκ τοῦ στρέφω. ὁ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στροφῶ, κατὰ ἔκτασιν, καὶ δηλοῖ τὸ στρίζω, οὕτω καὶ στρέμμα στρωμνῷ, τρόχω τρόχος τροχῶ, καὶ νέμω νέμος νωμῶ τὸ παρέχω. ἐξ οὗ τοῦ δὲ, καὶ τὸ κινῶ. ὁ στρόφος δὲ καὶ πάλιν πολὺς συνδεῖν, τὸ ἀναστρέφεσθαι. καὶ αὐτὸ γὰρ καὶ τὸ συλλέγειν, διὰ τὸ ῥιζοῦν κατά, μηχανεύσηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Στρέφος, χοινίον ἐστραμμένον, ἤτοι πλοκερόν. ὃ καὶ ἱμὰς τοιοῦτος, ἀφ' οὗ αἰωρεῖται. ἔνθα βαστάζεται καὶ κρεμάζεται ἡ πήρα. διὸ καὶ ἀορτὴρ λέγεται. οὕτω καὶ τελαμὼν λέγεται ὁ ἀορτήρ. ἔστι δὲ στρόφος οὐ μόνον ὁ στιλβνός, ἀλλὰ καὶ ὁ κινῶν γάστρα, ἀλλὰ καὶ ὁ κοιλιακὸς ἐκ τοῦ στρόφος ἐν ἴχνει ὢν, καὶ ὀδύνη τῶν γαστέρων. δῆλον δὲ καὶ ὡς ἐκ τοῦ στρόφος, ἡ στροφή, κατὰ τὸ χῶλος, ἡ χωλή.

Στρύβαλα, στροφὴ ῥιπίζειν, ὃ τῷ χεῖρι περιρρέω, καὶ συρίγγιον, στρομάργγι. εἶδος καὶ τοιοῦτον τῶν γραφῶν ὃ διεσκεύασεν ὁ κωμῳδιογράφος οὐ μόνον τὴν κομώδηγε, ἀλλὰ καὶ τοῦτ', οὐχ ὡς κλέπτον διεμηχανεῦτο, ἀλλὰ τὸ μονακῶς ἐπτερωμένον περὶ τὰ ὀφθαλμικά δηλοῦσι οἱ φασίν. εἴρηται γὰρ παρὰ Ἱπποκράτει, καὶ ἄλλα πολλά, κατὰ τὴν αὐτὴν λέξιν ἐπιθέματα. Στρύμη, πόλις. Στρυμόνιοι, οἱ βόρειοι τὸ πνεῦμα. Στρυμών, ὁ Βορρᾶς. Στρύμος, ξύλον μεμιγμένον ἐν ταῖς λίμναις, πρὸς τὴν τῶν κεφαλῶν ἐκλέψιν. Στρυμόρ, κατομός. Στρυφνόν, στιφρόν, ἰσχυρόν, αὐστηρόν, ἐπεστυμμένον, πυκνόν. Στρυφνός, ὁ σίφων, καὶ τὸ οἶνον ἔπειτα στρυφνόν. καὶ βοτάνη τις λέγεται δὲ καὶ μάζα. Στρωματεύς, ἰχθύς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Στρωματεῖς, διάφορον ἐκλίνου. καὶ στρωματεὺς ὁ μὲν, ὀρχαῖος καὶ ποικίλον. καὶ στρωματεὺς ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγεται οὖν καὶ ἐπὶ τῶν στρωμάτων ποικιλμάτων. Στρωμνή, παρὰ τὸ στρῶ στρώσω, ὃ παρὰ τὸ στορῶ στορέσω, ὃ σημαίνει τὸ γάλα τῷ γίνεται στορεσμή, καὶ συγκοπῇ στρωμνή. ἀπὸ δὲ τοῦ στορῶ, γίνεται στρωτὸς. καὶ

στρωτής

Στραγγὸς, στρεβλὸς, ἄνισος, ἢ στόμα. Στραγγουρία, ἡ δυσουρία. Στραγεύω, διαβάλλω, ἀναιδῶς τρίβω(?). Στράγξ, ἡ ἐπισχετικὴ ῥύσις. παρὰ τὸ τάσσω, τάξω, τάξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ στράγξ. Στραίνεια(?), ὁρία. Στρὰξ, ταγὼν. Στρατὸν καὶ ἀστράτην(?), ὅπως ἂν καλεῖσθαι. ὥσπερ στάχυς καὶ ἄσταχυς, καὶ σαφὴς καὶ ἀσαφὴς, καὶ πᾶς καὶ ἅπας. Στράταρχος, στρατηγός. Στρατεία, ἡ στράτευσις. στρατιὰ δὲ, τὸ στράτευμα. στρατόπεδον δὲ κυρίως, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵσταται τὸ στράτευμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα. Στρατεύω, στρατηλατέω ἀμεταβάτως. στρατεύειν, τὸ στρατιώτην εἶναι ἁπλῶς. ἐκστρατεύειν δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον ἐλθεῖν. Στρατεύω, τὸ στρατὸν κινῶ. στρατεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς στρατιώταις τάττομαι, ὁ μέλλων στρατεύσω. Στρατὴ, πέρα(?). Στρατήγημα, τὸ κατορθωθὲν(?) [illegible]. Στρατηλάτης, ἡγεμὼν, ἄρχων στρατοῦ. Στρατία, πόλις ἀρκαδίας. Στράτιον, πολεμικὸν, ἢ φοβερὸν, καὶ ἐπίθετον Διός. Στρατιᾶς(?), παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὸ εἰς πολλοὺς τῶν στρατευομένων διῆκον. ἐχρῶντο γὰρ καὶ κύλιξιν ἐν τοῖς στρατεύμασι. Στρατιώτης, ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀκμαζόμενος(?). Στρατιωτὶς, [illegible] ναῦς(?). Στρατολογῶ, στρατεύω(?). Στρατόπεδον κυρίως, ἵνα διάγει ὁ στρατὸς, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸ πέδον ἡ γῆ. λέγεται δὲ στρατόπεδον, καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα. Στρατὸς, τὸ συντεταγμένον πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω, [illegible], στρεπτὸς καὶ στρατὸς, ὁ εὐκταῖος(?) στρατὸς, ἢ ὁ συντεταγμένος ἢ συνδεδεμένος ὄχλος. ἀνὰ μέσον οἱ αἰολεῖς στρότον λέγουσι τὸ ῥῦμα, καὶ στρατὸν λέγουσι τὸ συντεταγμένον πλῆθος. ἢ παρὰ τὸ στερρῶς ἵστασθαι, στρατός. ἢ παρὰ τὸ ἀθρόως ἅπτεσθαι(?), ὅπερ ἐστὶν ἀθροίζεσθαι. ἰστέον δὲ, ὅτι τοῦ περὶ τὸ στράτευμα ταγματικοῦ καὶ ἡγεμονικοῦ, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς, καλεῖται πεμπάς. ὁ δὲ ἄρχων, πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα δεκὰς, καὶ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι λόχος, καὶ λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστύς. καὶ πεντηκόνταρχος, ὁ τῶν ἑκατὸν τάξις, καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων πεντακοσιοστὺς, καὶ πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων χιλιοστὺς, καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μεραρχία, καὶ τέλος, καὶ μεράρχης, καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων, φάλαγξ καὶ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων μυριοστὺς, καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο διφαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, καὶ ὁ ἄρχων τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέντοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα, ὁμωνύμως ταῖς μερικαῖς τάξεσι λέγεται φάλαγξ, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός. τὸ δὲ ἱππικὸν, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς, στρατιά. τὸ δὲ στρατιᾶς, τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι πρωτοστάται. καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης, οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα τεταγμένοι κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται. ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ βάθος τεταγμένοι, ἐπιστάται. τὸ δὲ ἐπὶ πᾶσι πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρὰ καὶ οὐραγία καὶ οὐραγός. ὁ τοῦτον δὲ ὀπισθοφύλαξ, ὁ συνθεὶς πεντακοσιοφύλακα(?) αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ γε τῆς πάσης στρατιᾶς ἡγεμὼν, βασιλεύς. Στρατόφιν, ἀντὶ τοῦ στρατοῦ. Ὅμηρος ἰλιάδος κ'. οἱ μὲν ἐπεὶ εὕδον(?), ἀπὸ στρατόφιν προλάβοιεν(?), ἀντὶ τοῦ ἀπὸ στρατοῦ, κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Στρατόωντο, ἐστρατοπεδεύοντο. Στραφῆναι, ἀναστραφῆναι, ἢ στραφῆναι.

Στρέβλαι ναυτικαὶ, τὰ ξύλα τῆς νεὼς, ἐν οἷς διασφίγγονται τομεσσάμενα(?). ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια. Στρέβλη, παρὰ τὸ στρέφω στρέψω στρέβλη, ὡς σέλας. καὶ στρεβλὸν, τὸ στραβὸν, οὕτω [illegible]. Στρεβλοὶ, οὓς καὶ στραβοὺς ὀνομάζομεν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρεβλὸν, καμπύλον, σκολιόν. Στρεβλούμενοι, βασανιζόμενοι. Στρεβλοῦται, αἰκίζεσθαι, βασανίζεσθαι. Στρεβλῷ [illegible], ὑπαλλακτόν(?).

Στρέμμα, εἶδος πλέγματος(?). Στρέμματα, περὶ [illegible].
Στρεπτὴ γλῶσσα βροτῶν, λέγει Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ὑγρὰ καὶ εὐλύγιστος. ὅθεν καὶ γλῶσσα λέγεται, οἱονεὶ κλῶσσα, διὰ τὸ εὐκάλυπτον(?). ἢ καὶ ἄλλως στρεπτὴ, ἡ ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπιχειροῦσα, καὶ ἐφ' ἅμφω μεταγομένη, ὥσπερ σοφιστῶν ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς, πολὺς δ' ἐπὶ μῦθοι, [illegible]. καὶ οὐ μόνον πολὺς, ἀλλὰ καὶ παντοῖοι, καὶ ἔτι σοφιστῶν. ἐπέων δὲ πολὺς νομός. εἰκάζει δὲ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς καὶ τὴν ἑαυτοῦ εἰς τὸ λέγειν δύναμιν, καὶ τὸ πολύφημον, καὶ ἀμφίδοξον(?). Στρεπτοὶ καὶ θεοὶ αὐτοὶ, ἀπόφθεγμα, λέγουσιν οἱ παλαιοί. ἔστι δὲ κατ' αὐτοὺς ἀπόφθεγμα, βιωφελὴς προφορὰ δι' ὀλίγων λέξεων. οἷον γνῶθι σεαυτόν. καὶ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ ἐπιχείρημα τοῦτο, ἐκ τοῦ μείζονος εἴληπται. Στρεπτὸν χιτῶνα παρ' Ὁμήρῳ, οἱ μὲν ἐπὶ ἱματίου νοοῦσι, λέγοντες στρεπτὸν τὸ κλωστόν. οἱ δὲ ἐπὶ θώρακος κοινοῦ ἢ ἁλυσιδωτοῦ. ἡ δὲ λέξις κεῖται καὶ ἐν τῇ φ' ῥαψῳδίᾳ. ὅτι δὲ καὶ σώματος κόσμος τὸ στρεπτὸν, δηλοῦσι σαφῶς οἱ παλαιοί. Στρεύγει(?), ἀνιᾷ, καταπονεῖσθαι, προσδιατρίβειν, βραδύνειν. Στρεύγεσθαι, τὸ τήκεσθαι, λιμῷ, παρ' Ὁμήρῳ. καὶ οἷον κατὰ στράγγα ἀπορρεῖν, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἀπολιβάζειν, ὃ ταυτόν ἐστι τῷ λείβεσθαι, ἤτοι κατὰ λιβάδα, ἤγουν ῥεῖν [illegible]. Στρεύγεσθαι, στραγγίζεσθαι. [illegible] κατ' ὀλίγον κινεῖσθαι, ἢ ἐκλείπειν, ἢ ταλαιπωρεῖν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ στραγγίζεσθαι, συγκοπῇ τοῦ α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ [illegible] καὶ ὑπερθέσει, στρεύγεσθαι. ὃ καὶ ἀπολιβάζειν φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον, οἱονεὶ κατὰ λιβάδα ἀπορρεῖν. Στραγευομένοις, φθειρομένοις, καὶ καταπονουμένοις, στρεβλουμένοις, ἢ καὶ προσδιατρίβουσιν. ὅθεν καὶ στράγξ, ἡ κατὰ βραχὺ στάξις τοῦ ὕδατος. οὕτω Δίδυμος, ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στράγγα οὐρεῖν. Στρέφανον(?), ἀξίνη καὶ πέλεκυς. Στρεφεδίνεον(?), συνεστρέφοντο(?). Στρέφω, στρέφειν παρέχειν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρέφειν λέγεσθαι, τὸ ἀναστρέφειν καὶ ἀναστρέφεσθαι. στρέφειν ἐπὶ νοῦν, τὸ ἀναλογίζεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. στρέφειν καὶ τὸ καταστρέφειν τὸν βίον, ὥσπερ δὲ καὶ τὸ τελευτᾶν(?), ἐπὶ πρώτης συζυγίας λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ στρέφειν ἐπὶ νοῦν, καὶ ἀναλογίζεσθαι. κυκλοῦν δὲ, ἐπὶ πρώτης συζυγίας, τὸ περικυκλοῦν καὶ περισχίζεσθαι(?). Στρέφεται, τὸ οἷον ἐνοικεῖ ἐν τῷ περὶ ὅρων(?) καὶ τόπων καὶ φύσεων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρεφθέντα φιλεῖ λέγειν Ὅμηρος, οὐ μὴν στραφέντα. ὡς Εὐριπίδης θρεφθῆναι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τραφῆναι. προλαμβάνουσι γὰρ οἱ ἴωνες τὴν [illegible], ὡς δηλοῖ τὸ βριχθῆναι [illegible] παρὰ Δίωνι, ἀντὶ τοῦ βραχῆναι. καὶ τὸ ταφθεῖσι, παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταφεῖσι. καὶ ἄλλα, ἐρεφθεὶς(?), καὶ ἐλαφθείς(?). Στρῆνος(?), [illegible]. Στριφοῦραι(?), τῶν ἰνδῶν γένος τι. οἱ καλοῦνται κοφίλοι(?). Στρέφω, σημαίνει καὶ τὸ κατευστρέφειν(?). στρέψον προστακτικὸν ἐκ τοῦ στρέφω, ὁ μέλλων στρέψω, ὁ παρακείμενος ἔστροφα, ὁ παθητικὸς ἔστραμμαι. Στρέψεις(?), [illegible] ἀγγείων, δέρματι γεγονότα. Στρέψα, πόλις [illegible] θρᾴκης. Στρέψαντα, καὶ ἀντὶ τοῦ κλέψαντα. πολλοὺς δὲ βαλαντίου(?) καταστρέψασα [illegible]. Στρῆναι(?), ἔθνος περὶ μακεδονίαν. Στρεψοδικεῖν, ἐκ τοῦ στρέφειν καὶ δίκην συγκείμενον, ταυτοσήμων λέξεων ἐννοίαι καὶ ἄλλαι. ὡς [illegible] ἐν τῇ πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ κεῖται, ὅπου καὶ περὶ καπνοῦ ἐρρέθη, ὡς ἐκ τοῦ καίειν καὶ πυρσῶν(?) ταυτολογικῶς ἡ λέξις συντίθεται. ἀφ' ἧς καὶ καπυρίδια, παρὰ τῷ Δωσιθέῳ(?), τὰ καλούμενά φησι ψαιστά. καὶ ὁρατέον ἐπὶ τοῦ ἄρτου χρῆσιν παλαιὰν τοῦ ψαιστοῦ. ἐν δὲ τῷ [illegible] καὶ [illegible] φησι [illegible]. οὗ παρώνυμον ἐστὶ [illegible] ἄρτον, καθὰ τοῦ κλιβάνου, τὸν κλιβανίτην. Στρεψίδαλος(?),

δυσο-

[illegible]

βος, ὁ δόλος. ἀπὸ τοῦ σίβω, τὸ περιποιῶ. καὶ ὁ τὴν ἰχνὴν [illegible].

Στίγματα, αἱ πληγαί, ὁ ποικίλματα. Στιγματίας, ὁ οἰκέτης ὡς στιζόμενος καὶ μαστιζόμενος, οἷα ἀχαρίστιμος. Στιγμὴ, διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ στίζω τίζω στιγμή. ἴσασι γὰρ τὴν φωνήν. τὸ δὲ ἀπηρτισμένης, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένης. στιγμαὶ δέ εἰσι τρεῖς, τελεία, μέση, καὶ ὑποστιγμή. ἡ τελεία ἐστὶ, σημεῖον διανοίας ἀπηρτισμένης. μέση δὲ, σημεῖον πνεύματος ἕνεκεν παραλαμβανόμενον. [illegible], χώραν [illegible]. ὑποστιγμὴ δέ ἐστι, σημεῖον διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης, ἀλλ᾽ ἔτι ἐνδεούσης. διαφέρει δὲ στιγμὴ ὑποστιγμῆς, χρόνῳ. ἐν μὲν γὰρ τῇ στιγμῇ, πολὺ τὸ διάστημα. ἐν δὲ τῇ ὑποστιγμῇ, παντελῶς ὀλίγον. στιγμαὶ δὲ κατὰ Νικάνορα, ὀκτώ. τελεία, ὑποτελεία, ἀτελής, ἄνω πρώτη, ἄνω δευτέρα, ὑποτακτικὴ, ἀνυπόκριτος, ὑποδιαστολή. διαφέρει δὲ στιγμὴ τῆς ὑποδιαστολῆς. ὅτι ἡ μὲν στιγμὴ τὴν φωνὴν διίστησιν. ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ, ἅμα τῇ φωνῇ, καὶ [illegible] [illegible]. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ στίζω στιγὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ στιγμή. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] δύο στιγμαί, [illegible] [illegible] φωνήεντος. [illegible] φθόγγου δὲ, ὡς ἐν τῷ [illegible], [illegible] ἐν δὲ ταῖς ὁμοίοις, [illegible] καὶ οἱ Ἀττικοί, ἐπὶ τοῦ [illegible] σημεῖον, [illegible] τὰ δύο, [illegible] φωνήεντος. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Στιγών, τὸ χωρίον. Στίλβων, [illegible]. Στίλβειν, λαμπρὸς [illegible]. Στιλπνός, ὁ λαμπρός. Στίξαι, [illegible].

Στίξω, [illegible] [illegible] στιγμή, καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] λαμπρὸν, καὶ ἔτι [illegible] στιγμῆς. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible], ὁ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ τὸ [illegible] [illegible] τὸ [illegible] τῆς [illegible]. Στιλπνός, [illegible]. ἀπὸ τοῦ στίλβω, τὸ μαρμαίρω. Στιλβώσω, ἀπαστράψω. Στίλβειν, λάμπειν. καὶ τὸ στιλβηδόν, λάμπειν. στίλβω δὲ τὸ [illegible] [illegible]. καὶ στίλβει τί ὁ χρυσός, ἀντὶ τοῦ στίλβον ἐστί. Στιλβότης [illegible], ἀντὶ τοῦ πλανοῖ, ὡς εἰ καὶ [illegible] αὐτῶν [illegible], κατὰ [illegible] [illegible] [illegible]. στίλβειν, ἐπὶ τῶν λαμπρῶν καὶ λείων, καὶ [illegible] [illegible] τῆς λαμπρότητος [illegible]. καὶ στιλβηδὼν, ὁ τῶν [illegible] λαμπρότης. καὶ στιλπνὸν, τὸ στιλβωδέστερον. καὶ στιλβει τί ὁ χρυσός, ἀντὶ τοῦ στίλβον ἐστί.

Στίλος, ὁ στῦλος, ὁ προηγούμενος τοῦ [illegible].

Στιλπνός, [illegible] τοῦ στίλβω, ὡς [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] σίλπνον, καὶ ὄνομα κύριον ὁ Στίλπων. [illegible] [illegible] τὸ στίλβω, [illegible] δὲ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ στιλβω. ἐξ οὗ καὶ στιλβηδόν. οὕτω διαφορεῖται καὶ τὸ καλύβη. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὡς [illegible] ἐκ τοῦ καλύβω. πλὴν [illegible] [illegible], [illegible] τοῦ στίλβω. τοῦ μὲν τὸ καλύβω [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], καὶ καλύβω [illegible] [illegible], ἀφ᾽ οὗ τὸ καλύβη [illegible]. ἔχει δὲ διαφέρουσαν ἐννοίαν, καὶ τὸ βλέπω. λέγεται γὰρ αὖ καὶ βλέπω, ὡς τὸ βλαβῆναι δὲ [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ βλάπτεσθαι, [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], βλάβη [illegible], καὶ βλαβερὸς βλαβερὸς, εἰς συμφωνεῖ καὶ ἡ βλάβη. Στιλπνότης, ἡ λαμπρότης. ἡ λαμπηδών, καὶ στιλβηδὼν στιλβωδέστερος. Στίμμι, εἶδος βάμματος. Στίξας, σημεῖον ποιήσας, μαστιγώσας. Στίξασθαι, [illegible] [illegible] [illegible]. Στὶξ μὲν ἐστὶν [illegible] [illegible], κατὰ τοὺς παλαιούς. σύλλαμος δὲ, τάξις ἐκ [illegible] ἀνδρῶν, φάλαγξ ἀπὸ [illegible] [illegible] [illegible].

γος δὲ ὁ ἐκ [illegible] [illegible] [illegible]. τάξις, [illegible] [illegible] [illegible]. Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ [illegible] ταύτῃ, χρῆται τούτοις ταῖς λέξεσιν, ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος. λαμβάνει δὲ αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἁπλῶς κατὰ πλῆθος [illegible] τάξεως. ἐν οἷς λέγεται, στίχας ἀνδρῶν καὶ σύλλαμον ἀνδρῶν, καὶ πυκινὰς φάλαγγας, καὶ πύργους ἀχαιῶν. γίνεται δὲ ἡ στὶξ ἀπὸ τοῦ στίχω, οἷα τὸ τῆς [illegible] [illegible]. σύλλαμος δὲ, παρὰ τὸ σύλον τὸ [illegible], ὡς τὸ σύλον [illegible], ἐξ οὗ καὶ σύλλεος. [illegible] [illegible] σύλλαμος, σχεδὸν [illegible]. φάλαγγος δὲ παρὰ τὸ φαλάγγια, ὡς φασὶν οἱ παλαιοί. οὕτω δὲ παρ᾽ ἐκείνοις ἐκαλοῦντο τὰ ξύλα, ὅθεν οἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες. ἐπεὶ ξύλοις οἱ πάλαι καὶ ῥοπάλοις, καὶ κορύναις ἐμάχοντο. διό φασι μὲν καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ ξύλων οἰκοδομήματα, φάλαγγας καλοῦμεν. καὶ [illegible] [illegible] τοῦτο, καὶ τὰ ἐν τοῖς [illegible] τῶν οἴκων τεκτονευόμενα ἀράχνια, φαλάγγια λέγεται. ἴσως δὲ καὶ τὰ διὰ πλοίοις [illegible] ἔρματα, ὅπερ οἱ παλαιοὶ φαλάγγια λέγουσιν. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ ἐπὶ [illegible] [illegible] τιθέασιν. [illegible] τὸ μὲν [illegible] φασὶ [illegible]. τὸ δὲ [illegible], φάλαγξ. ὁ δὲ πύργος [illegible] ὁμοιότητα τῶν [illegible] λέγεται, [illegible] τῶν [illegible] [illegible]. Στίον, ὁ [illegible], λίθος. [illegible] γὰρ, οἱ παρὰ τῇ θαλάσσῃ ψηφῖδες. καὶ στιβὰς, ὁ σκληρὸς παρὰ [illegible] [illegible]. Στίπος, ὁ τῆς ἐλαίας [illegible]. Στίψις ἴσως, ἀδιακρίνως [illegible]. Στιφρὸς γίνεται, παρὰ τὸ [illegible], ἀντὶ τοῦ πυκνοὶ. λέγεται δὲ, ἀπὸ τῶν [illegible], αἱ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ἡ ἀντὶ τοῦ [illegible] καὶ πεπιλημένοι. ἀπὸ τοῦ στίβειν, ὁ [illegible] πατεῖν. Στιφρὸς, [illegible] [illegible]. Στίφη, πλῆθη, συστήματα, τάγματα. Στιφρὸς, πυκνός, [illegible]. Στῖφος, τὸ τάγμα, σύστημα, τάξις πολεμικὴ, ἡ φάλαγξ, συστροφὴ, πλῆθος συνεστός. Στιφροί, ξηροί, προσεσταλμένοι, παρὰ τὸ [illegible] [illegible]. Στιχάω, πορεύομαι. ἀπὸ τοῦ στίχω, τὸ ἐν τάξει πορεύεσθαι, γίνεται [illegible] δευτέρας συζυγίας στιχῶ. ἐξ οὗ καὶ στὶξ ἡ τάξις τῶν [illegible] ἀνδρῶν, ἐκ τοῦ στίχω κλίνω, ἀπὸ τοῦ στίχω στίξω [illegible]. Στίχας, τὰς τάξεις λέγει [illegible], τὰς στίχας ὀρθὰς [illegible] τῶν λαῶν.

Στίχες, αἱ στρατιωτικαὶ τάξεις. δέον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ἀπὸ τοῦ στίχω στίξω. [illegible] δὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] λέγει μετὰ [illegible] [illegible]. διὸ καὶ ἡ τῆς [illegible] [illegible] [illegible]. ἡ δὲ [illegible] καὶ ἡ στὶξ, ἀπὸ [illegible] ἔχουσι τὰς [illegible]. Στιχοδίν, κατὰ τάξιν. Στίχος, ὁ ἔμμετρος λόγος, καὶ ὁ παρὰ [illegible] [illegible]. καὶ στιχίδιον, τὸ [illegible] [illegible]. Στιχίζω, στίχους γράφω, στοιχίζω δὲ, τὸ [illegible], [illegible]. Στίχος, ἡ ὑπὸ [illegible] τάξις. Στιχοῦσι, βαδίζουσι. στίχω, [illegible]. Στλεγγίδες, τὰ [illegible], [illegible] ἐν [illegible] βαλανείοις [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible]. Στόαι, [illegible], τὰ [illegible]. Στοβάζειν, [illegible]. [illegible], [illegible]. Στοὰ, ἀπὸ τῆς [illegible]. [illegible] δὲ αἱ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. Στοιβάζω, [illegible]. Στοιβὰς, ἡ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ἐκ [illegible] [illegible], [illegible]. Στοίβη, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Στοιχεῖα, γραμματικοὶ μὲν τὰ γράμματα φασί. φιλόσοφοι δὲ, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, καὶ γαῖαν, ἐξ ὧν τὰ σώματα συνίσταται, καὶ εἰς ἃ ἀναλύεται. ἰστέον, ὅτι τὰ στοιχεῖα, τρίχῶς ἑρμηνεύονται. [illegible], προσεχῆ, καὶ [illegible]. [illegible] [illegible] μὲν, ὡς τὸ πῦρ, ἡ γῆ, τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ ἀήρ. προσεχῆ δὲ, τὸ θερμὸν, τὸ ψυχρὸν, τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ὑγρόν. προσεχέστατα δὲ, τὸ αἷμα, τὸ φλέγμα, ἡ ξανθὴ χολὴ, καὶ ἡ μέλαινα. ἃ [illegible] [illegible] πάλαι αὐτῶν [illegible], προσεχέστατα ὀνομάζονται. στοιχεῖον [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

 [illegible]

θαι λέγεται, τὴν στολὴν ὅλην. λέγει δὲ αὐτὴν ὑπὸ πολλοῦ πλήθους σοκωρίαν. Στεγανὸς κυρίως, ἵνα οὐκ ἔχουσι διαστάσεις εἰς ὕδωρ, ἀλλ᾽ ἀποστεγνοῦται αἱ ὑπό. ἰσίον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ στεγανὸς ... ἐστὶ τὸ ὕψωχος. καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ πολὺ στεγανὸς λέγεσθαι, κατὰ σύρροιαν τὸ ὅλος, ἡ ῥύμη, ὁ τόπος. Στείομορ, προτόνιον τὸ στόμιον. Στεῖλον, τὸ βάσιμον. ἀπὸ τοῦ στείβω, τὸ περιπατῶ. Στεῖρα, ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν, ἢ ἡ ὀξυκνῆ στερεὸν ἔχουσα. καὶ τὸ ἐξέχον τὸ πρώρας ξύλον κατὰ τὴν τρόπιν. Στεῖρα βοῦς τίθεται δὶς κάτω οἰκείως, διὰ τὸ ἄγονον. οὕτω δὲ καὶ δὶς οὐχ ἁπλῶς μέλαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ μέλαν διὰ τὸ στερεὸν τὸ ἐν ἄλλον. Στεῖραν, τὴν ῥάχιν λέγει Ὅμηρος. ἀπὸ τοῦ στερὸν, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ στεῖρα βοῦς, ἡ γονή. Στειριεύς, δῆμος φυλῆς τῆς πανδιονίδος. Στείρωμα, ῥοχίο. Στείχω, τὸ διαστείχω, τὸ διέρχομαι. Εὐριπίδης, ... ἃ ταῦτα ὁ κοινὸς στείχω, ἤγουν ὁδόν. καὶ στίχον, καὶ στοιχεῖον πρὸς αὐτὰ ὃν ἄλλος λέγεται, διὰ τὴν κατὰ στίχον ὅτι τάξιν ποιεῖν αὐτό. ὅθεν καὶ στοιχεῖον τῶν ὡς μεγάλην ἐμβιβαζόντων λόγον αὐτόν. Στεῖον, ποικίλον, ἀπὸ τοῦ σῶ ἵσταμαι καὶ τόμος, τὸ τριττὸν πλεονασμῷ στόμιον. καὶ στόσμαι, ὡς δεύσμαι. δ᾽ δέομαι, ἀντὶ τοῦ ὑφίσταμαι, ἤγουν ὑπισχνοῦμαι, ἀφ᾽ οὗ τὸ στόμα κατὰ συγκοπήν. καὶ τὸ στῆθος, ἐπὶ τοῦ παρατακτικοῦ, εἰ δὲ ἐπὶ συμπλοκὴν ὁρίζει λαμβάνεσθαι. Στελεγγιδοποιός, ὁ χαλκεὺς, καὶ ποιῶν τὰς στλεγγίδας. ἄλλοι, στλεγγιδοποιός, ἡ στλεγγὶς ἡ κτίσις. Στλεγγίσματα, ἀποξύσματα. στλεγγὶς δὲ ἔστι, αἱ ξύστραι, οἱ τοῦ σώματος τὰς πλευρὰς ἀποξύουσαι, καὶ πρὸς τὸ γυμναστικὸν, καὶ προσαλείφειν διὰ τῶν στλεγγίδων. Στέλγη, ξύστρα. Στελεὸν οὐδέτερος, τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. Στέλεχος τὸ στελεός, τὸ ἀξιοκράτημα. Στελέχη, οἱ πυθμένες καὶ στέλεχος, ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου. Στελέχημα, πρέμνα. Στελεός, ὡς ἀπὸ τοῦ περὶ φυτῶν, τὴν ἰδίαν ὑποστάσιν. Στελλέσθω, ἡ ἐν ὅπλοις. Στέλλα, σῶσμα. Στέλλεται. Ὅμηρος, ἄλλοι στέλλεται κατὰ στρατόν. τοῖσιν ἐγὼ μιν ἐμοῖσιν ὑπερβιβασθεὶς ἐς ἀγῶνα, καὶ ὡς εἰς τὴν σκοπιὰν. διότι γάρ ἐστι τὸ στέλλω. καὶ τὸ ἐφ᾽ οὗ. ὁ στόλος, καὶ ὁ στολμὸς, ἡ στολή. Στελλόμενοι ἀντὶ τοῦ περιστελλόμενοι, καὶ ἀσφαλιζόμενοι. Στέλλω, δ᾽ εὐτρεπίζω, καὶ κοσμῶ. στέλλομαι δὲ ἐπὶ θαλάσσης, τὸ πορεύομαι, ἤγουν ἐκπλέω τὸν πλοῦν ἀποστέλλομαι δὲ ὑφ᾽ ἑτέρου. ἀντὶ τοῦ πέμπομαι, οἷον πορεύθημεν, οἱ ἀποστάλω. στέλλω καὶ ἀποστέλλω, ἐκ ἀποστέλλω. ἀποστέλλω οἱ δὲ τὸ ὁρμῶ, ὡς τὸ ... καὶ διαστέλλω τὸ πλοῦν, ἀντὶ τοῦ διαχωρίζω, συστέλλω καὶ κατασέλλω καὶ περιστέλλω, καὶ παθητικῶς μεταστέλλομαι, αἰτιατικῇ μετὰ.

Στέλλω, ἔστελλον, ἔσταλκα, ἐστάλκειν, ἔσταλα, ἐστάλη, σταλῶ. τούτων δὲ λέγεται, ὅτι καθόλου ὁ παρατατικὸς ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεσθαι θέλει ἢ θέσει, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται, καὶ οἱ λοιποὶ παρωχημένοι. οἷον φθείρω, ἔφθειρον, ἔφθαρκα, ἐφθάρκειν, ἔφθαρμαι, ἔφθαρον, φθερῶ, φθαρῶ. ὁλλύω, ὄλλυον, ὄλωλα, ὀλώλειν, ὄλεσα. ἔσταλκα, ἀντὶ τοῦ στείλαιν. σταλείων ἐστὶν αἰτίη, ἤγουν συστέλλουσι. Στέλμα, σῖγος, σίμμα. Στελμωνία, ζῶματα. Στελόδων, ἀσφόδελον. Στεμβάζειν, λοιδορεῖν, χλευάζειν. Στέμμα, τὸ προσειλημμένον ἱερὸν τοῦ θαλλῷ, ὁ στέφανος. Στεμματιαῖον, δίκαιον ἐν τῷ ἱερῷ, στεμμάτιον Δαίμονος. Στέμφυλα κυρίως λέγεται, τὰ ἀποπιέσματα τῶν ἐλαιῶν. περιπιέσματα δὲ, τὰ ἐκ τῶν σταφυλῶν ἀποπεπιεσμένα. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἀνάπαλιν τὰ στέμφυλα, ἐπὶ τῶν σταφυλῶν. καὶ τὰ πιέσματα, ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν. Στεναγμῷ, πεπονημένῳ.

Στεναγμὸς, παρὰ τὸ στενάζω. δύο παρὰ τὸ στενάχω, τὸ στενάζω τὸ στένω. Στενάζειν, λυπεῖν. ἔοικε δὲ κατὰ τὸ ἰδίον ὅσιον. ἄλλοι ποιεῖν, ἁπλῶς. οἱ δὲ, καταπονεῖσθαι τὰ αὐτά.

Στενάξαι, ἔοικε κλάξαι, καὶ ποιῆσαι. οἱ δὲ, εἰπεῖν, τὸ σκότος. Στεναχίζω, δαπανῶ. Στενάχω, καὶ στοναχῶ, τὸ αὐτό. ἐστὶ δὲ καὶ ἀμφότερα ποιητικά. Στένεσθαι, καὶ περιστένεται, θυμοῦται, περιστενῶς, καὶ πέραν τοῦ δέοντος ὀργίζεται. Στενολεσχεῖ, λεπτολογεῖ. Στενωπός, στενὴ ὁδός. Στενοχωρῶ, στενοῦσθαι. ἔοικε δὲ τὸ συναγαγεῖν τῶν ὑμῶν τὰς ἀγγέλους, καὶ ἐκφράσαι, παρὰ τοῦ ἐμπεριάτει. Στένυγρον, εὐρώματα σελίδων, καὶ στενοχωρεῖσθαι. Στένω, καὶ ἀναστένω, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, τὸ αὐτό. ὡς παρὰ τὸ μένω, καὶ ἀναμένω ταυτόν. Στένω, κυρίως, ὁ στενάζω. στενάχω δὲ στεναχὸν, καὶ στεναχίζω. καὶ στοναχὴ στοναχῶ, ἀπὸ τοῦ στενῶ, στένος στενάζειν. καὶ στενὸς, καὶ στενῶσαι. ἀπὸ τοῦ στενάζω, στεναγμὸς κτητὸν, ἀπὸ τοῦ στενάχω στοναχὴ παρὰ ποιηταῖς. στενάζω, τὸ στεναγμὸν ἀποτείνειν. στενάζει δὲ τὸ τεθνηκότα, μετὰ καλῶς αἰτιατικῇ. Στεντωρ, ὁ ἀγαθὸς, καὶ πλατεῖα, καὶ ἄμφοδος. Στεντόρειος, λόγος ὁ φωνήεις. Στέντωρ, μεγαλόφωνον σημαίνει. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐκεῖ μὲν ἀρκάδα, ἄλλοι δὲ θρᾶκα εἶναι. ἐρμῆ δὲ περὶ μεγαλοφωνίας ἐρίσαντα ἀναιρεθῆναι. τοῦτον δὲ αὐτὸν λέγουσι τὸν τῶν κόχλων βασιλέα. ἢ μᾶλλον τὸν διὰ κόχλον βοᾶν, ἐν ταῖς μάχαις. Στεφάνωσι, τέμματα, ἃ εἰ οἰκεῖται τὸ καλὸν ἰξῶν. Στεφανίτης, κόπτος.

Στέργεθρον, φίλτρον, καὶ κόπτις. Στέργω, τὸ ἀγαπῶ, αἰτιατικῇ. στέργω δὲ τὸ ὑμνῶ, καὶ πρόσκειμαι, καὶ ἀρκοῦμαι, δοτικῇ. στέργω κυρίως ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ φίλτρου, καὶ μὴ ῥᾳδίως καταλυομένου. ἀφ᾽ οὗ στοργὴ, καὶ φιλοστοργία, ἐπὶ πατέρων καὶ μητέρων, καὶ παίδων. Στερεῖν, ἔοικε τὸ διαπεπηγὸς ὕφασμα. ἄλλοι, στερεάν. Στερέμνιον, ἰσχυρὸν, δυνατόν. Στερεός, τὸ στερρὸς τοῦ σκληρός ἐστι συγκοπὴ στερός, καὶ ἐν τοῖς σφαιρικοῖς πρῶτον τὸ ι στερρὸς ἐστιν δὲ λέγεται μᾶλλον τὸ στερεὸς ἀπὸ τοῦ στέρφος εἶναι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε. τὰ γὰρ εἰς ρος ἀπαρέμφατα, ... ἰσῶς ... ὅσα μὴ ἴσον ... οἷον ... μιαρός, διαρὸς διερός, γναμπτὸς γναμπρός, καθαρὸς καθερός, ... καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε στερρὸς, καὶ τὸ ε πάλιν στερεός. Στερεοῦσθαι, καὶ στερεῖσθαι, ὡς ῥέθαι καὶ ξυρεῖσθαι λέγομεν. Στερεῶ, καὶ στερίσκω, τὸ στερῶ. Στερέω, ἀντὶ τοῦ στερήσω κοινῶς λέγεται. ὁμοίως τὸ ἐλάσσω καὶ τελέσω. Στέρησις, ἀποστέρησις, ἁρπαγή. Στερίσκειν, στερεῖσθαι. Στερίφα, ἀμέλητα, ... Στερίφωσις, αὐαχάρεσις, ἀγονεῖς, στεῖρες. Στερίσκω, κερδαίνω, χαρῶ, ἀποσπῶ. Στερίφη, ἄγονος, στεῖρα, μὴ τικτοῦσα, μηδὲ τίκτουσα. Στερροπήτης, ὁ μικρὸν πέπλον καὶ ἱμάτια ἔχων. Στερεία, ὁδὸς ἡ ἰσοκραταιής, ὁ πολιμία καὶ στρωτὴ τῶν πολιτῶν. Στέρνις, ἐστερνιών. Στερνόμαντις, ὁ ἐγγαστρίμυθος κύλων. Στερνοτυπόμενοι, εἰς τὰ στῆθη κοπτόμενοι. Στέρνος, τὸ στῆθος, ἀπὸ τοῦ στέρφειν. ἐπεὶ ἡ μὴ τίκτουσα, στεῖρα λέγεται, καὶ στεῖρα, ἡ τροπή. Στέρξις, στέργω, τέρψις, ἢ ἀγάπησις. Στεροπὴ, καὶ ἀστεροπὴ, καὶ ἀστραπὴ, τὸ αὐτό. ἀλλὰ τὸ μὲν στεροπὴ ἀπὸ τοῦ στερίσκειν τὰς ὄψεις καὶ φωτός, διὰ τὸ πολλοὺς γίνεσθαι ἐμπλήκτους, καὶ ἐμβροντήτους, ἀπὸ τῶν στερεῶν. ἀστεροπὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐξέλθαι, καὶ βλέπεσθαι, ὡς ἀστὴρ. ἀστραπὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ὡς ἀστέρας ἐκλάμπειν καὶ λάμπειν.

Στέτορον, παρὰ τὸ στέρφον τὸ ... εἶναι ἐν αὐτῷ. ἔστι γὰρ ὁ ... καὶ τὸ ζωτικὸν, ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις ἀρύεται.

Στέρφος, ἰσχυρὸν, ἀσφαλὲς, βέβαιον. Στέρφνιον, σκληρὸν, στερεόν. Στερφωτῆρα, παρὰ Λυκόφρονι, τὸ λευκὸν ἐνδεδυμένον. στέρφος γὰρ, τὸ δέρμα τὸ δέρμα. καὶ στέρφινον, αἰγιαῖς δέρμασιν. ἔσθ᾽ ἡνικαὶ στερφοῦσαι. ὁ βυρσὸς δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε, δερματοφόρον. ὅθεν καὶ παρ᾽ Αἰγυπτίοις οἱ ἱερεῖς χλαίνην μελανοφόρον, ... οὐ γὰρ μόνον τὰ δέρματα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται. Στεφάνη περίδρομος, ἁλεία. Στεφάνιον, ἀξίω, ... Στέφανον, ...

καιγο

κεράτε. Στάλιξ, ὁ χαλαγμένος δόλιξ ἢ, ὁ σκόλοψ ἐστί. Σταλάζομαι, ἐπὶ τῆς γάλακς τρεπομένης. Σταλακτός, κάταλος, ῥύσμα, στάλαι. Σταμαγορίς, ὅταν ἐν ὀψῇ πλείονες συγχαθῶσι σύμεισο. Σταμῖνες, τὰ κατακλύματα τῆς νεώς, ἐφ' ὧν ἐστάμενα. Ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα λέγει, τάμεσιν ἐνεστα.

Σταμνία, οἱ μὲν ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀμίδων... οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ οἰνηρῶν ἀγγείων. Σταμνοῦ ἰδὲς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει κεῖται ἐν Βατράχοις, ... σαμνίον ... ταμιείῳ βάλλεται. ὁ δὲ ... εἰς τὸν οἶνον ... ταμεία δὲ ... τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν. ... τὸ βατάζειν τὸν οἶνον, καὶ φέρειν. Στάμιος, ἰσθμα, πάλην, ... Σταμνοῦσι, οἱ ... Στάμνος, μέτρον τι. Στάν, ἀντὶ τοῦ ἵστασαν. ... ἀντὶ τοῦ ἔφθασαν ... τοῦ ... φῶς φωτός.

Στάνα, σύνιστα, συμβίβασαι. Στάνις, λύχνος. Στασι, βάλλε. Σταργάμας, τὰ σῖτα ... γινόμενα ... λέγεται. Στάρτοι, αἱ τάξεις τοῦ πλήθους. Στασάμενον, ... Στασάνη, ἐγγύη, ...

Στάσις, θέσις, χορός, ... ἐργαστήριον. Στασιάζων. ὁ μὲν ... λέγει ... ὁ δὲ ... λέγει ... Στάσιμον, τὸ μέλος τοῦ χοροῦ. ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον ... στάσιμον λέγεται. Στασιώτης, ... περὶ τὴν ... ὁ μὲν ... Στάσις, ... ὄνομα ... Στατά, μακρά. Στατίων, βάλλω. Στατὸς, πάρος, κάρθεις. Στατὴρ, τετράγραμμον, ἥγουν ἥμισυ οὐγγίας.

Στατὴρ, εἶδος νομίσματος. ... ἀργυροῦς ... Στατίδιον, ... Στατίλας, ... Στατίζεσθαι, ... Στατίλαι, ... Στάτου, ἀρχή τις. Στατὸς, ... Σταφὶς ἵππος, ὁ τῆς ἀγέλης ... τὸ δὲ ... Στάδια, ἐμπλέκτρια. Στατός, τὸ νόμισμα. Στασιώτης, ... Σταυρὸς, ... Σταυροὶ, ὀρθὰ καὶ ἀπωξυμμένα ξύλα, τὰ καὶ σκόλοπες ... λέγονται ...

Σταυρωσις τοῦ Χριστοῦ, ... τοῦ παλαιοῦ ἡμῶν ἀνθρώπου, ... Στάφος, ... Σταφίδα, ... ὄνομα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ... Ὅμηρος, ταφίδα ... ἔχοντα.

Σταφυλὴ, ὁ βότρυς. ... Σταφυλῖνος, ... Σταφυλῖνος ὄρνις, ὁ ... τοῦ ἀπὸ ... ἤλιον ... Σταφυλῖνος ... ὑπὸ ... Στάχυς, ὁ στάχυς, ... Σταφυλίζω, ... Στέαρ, τὸ τῶν πιόνων ... Στέγη, ... Στέγων, ... Στειβή, ... Στείβω, πατῶ. Στεῖρα, ... Στειλειὸν, ... Στέλεχος, ... Στέλλω, ... Στενακτὸν, ... Στενάζω, ... Στενοχωρία, ... Στένος, ... Στένων, ... Στέρνον, ... Στερεός, ...

ρίας, καὶ ἄτερ σπουδῆς, ἀντὶ τοῦ δίχα καμάτου. ἐξ οὗ ἐν Ἰλιάδι ἀσπουδί, ἀντὶ τοῦ ἀκονιτί. οἷον μὴ μὰν ἀσπουδί γε νῶν ἐπιβαίην ἕλωσι. Σπούσμα, σπουδή, σπούδασμα.

Σπυράθοι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σπυρθίς, σπυρθίζειν, σκιρτᾶν καὶ ἀγανακτεῖν, σπαράσσειν, καὶ σφάζειν. Σπυρίς, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος. Σπυρίχιον, πλεκτὸν ἐξ οἰσύων. Σπῶ, τὸ μεταλαμβάνω, συντάσσεται γενικῇ. οἷον ἔσπασε τοῦ ὕδατος. ἐπισπῶμαι δὲ, αἰτιατικῇ τὸ μεταλαμβάνω. κατασπῶμαι δὲ, τὸ ἀνασπῶμαι, τὸ διασπῶμαι, ὑφ' ἑτέρου. ὁ μέλλων κατασπασθήσομαι, ἐπισπασθήσομαι διὰ ἄλλον. ἐπεσπάσθην δὲ ὑφ' ἑτέρου. Σπώμενος, συντριβόμενος.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Σταβλοκόμην, οἰκοκόμην. Σταβατίναι, [illegible]. Σταβέλχον, [illegible]. Στάγιον, κάρδοπον. Στάγονες, ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ. ψεκάδες, ἐπὶ τῆς χιόνος. πλῆθος τῶν ψεκάδων, νιφετός. Στάγων, παρὰ τὸ σῶ ῥῆμα. οὐ παρέχουσα τάξιν. οἷον οὐ ῥόδην, ἀλλὰ στάσιν τῆς φορᾶς τοῦ ὑγροῦ λαβούσης. Σταδιαῖος, Διοσκουρίδης φησί, σταδίοις ἀναμετρῶν τὸν περίπατον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Σταδαία, ἑστῶτα, ὄρθια. Σταδία, ἡ λυχνία. Στάδιον ὀργυιαὶ ἑκατόν. ἢ στάδιον τὸ κατ' εὐθεῖαν εἰς μῆκος τεταμένον, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔτρεχον. ἦν δέ φασι πηχῶν τριακοσίων διάστημα. ὃ στάδιον κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἐκαλεῖτο αὐλός. ὅθεν δίαυλος, τὰ δύο στάδια, ἀπὸ τοῦ δύο αὐλῶνας ἔχειν. καὶ διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν δίαυλος ὁμαλοῦ καὶ συνεχοῦς διαπνέωσι. καλεῖται δὲ στάδιον διὰ τὴν στάσιν. ἐνταῦθα γὰρ ἵσταντο. οἱ δέ φασι περιττὸν εἶναι τὸ σ, εἶναι γὰρ τάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν. Στάδιον ὀρθώσαντα παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, λέγουσιν οὐκ ἐν ἀλυσιδωτός, ἀλλὰ σταδιαίως ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχηματίσθαι. τινὲς δὲ στάδιον τὸν ὀρθὸν, ὡς καὶ ὁ Καλλίμαχος λέγει στάδιον δ' ὑφέεσσε χιτῶνα. Σταδίη, ἡ ἐν τῇ συστάσει μάχη. ἢ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τοῦ ἐρισθέντος, ἢ ἀπὸ τοῦ τάσσειν τὴν ἠπειρωτικὴν τοῦ δρόμου διάστασιν. Στάζει αἵματος, ἀττικῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ ὕδατος. καὶ στάζει σταλαγμοὺς φόνου, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. φοινία δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος, ἀντὶ τοῦ αἵματος. Σταθερὸν ἦμαρ παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν. λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐν ᾗ συμβαίνοντος, ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων. ἢ διὰ τὸ ἑστάναι, ὅπερ δοκεῖ τότε ποιεῖν ὁ ἥλιος. Σταθεῦσαι, ὀπτῆσαι. κατεῦσαι, ξηρᾶναι. δηλοῖ δὲ τὸ ἰσχνῶς φλέγεσθαι, ἢ τὸ ἐπὶ πυρὶ ἡσυχῇ χλιαίνειν κρέας. καὶ τὸ ὀπτῆσαι. ἔστι δὲ ποιητικόν. ἐξ οὗ τὸ ὄνομα σταθευτός, ἀπὸ τοῦ σατεύω τὸ καίω.

Σταθευτός, ὁ περιφρυγισμένος ὄψιμα. Σταθεύειν, τὸ μὴ λίαν ὀπτᾶσθαι, ἀλλὰ περὶ χλιαίνειν. Σταθευτόν, τὸ μὴ λίαν ὀπτόν.

Σταθῆναι, καὶ στῆναι διαφέρει. σταθῆναι μὲν τὸ ὑφ' ἑτέρου, οἷον ἐστάθη ὁ ἀνδριάς. ἔστη δὲ ὁ κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν. Σταθηρός, ἰσχυρός. Σταθμά, ἐπὶ ζυγοῦ. σταθμοὶ δὲ οἱ οἶκοι, ἔνθα ἐναύλιον ἵππου, ἢ βόες. ἢ ὅσοι οἱ κοινῶς στῦλοι, οἱ καὶ αὐλητῆρες λέγονται σταθμά. Σταθμᾶσθαι καὶ σταθμίζειν ἐπὶ ζυγοῦ, ἀπὸ μέτρου ἐπὶ ψήφου. μετρεῖν, ἐπὶ μεδίμνου. σταθμῶμαι, τὸ τεκμαίρομαι.

Στάθμη, σπαρτίον τὸ λευκόν, ὃ μίλτῳ κεχρισμένον ἢ ἑτέρῳ χρώματι, γραμμὰς ἄγει τὰς ἑκατέρωθεν τάσεις, δι' ὧν τὰ ξύλα εὐθύνονται. ἐξ αὐτοῦ καὶ παροιμία, τῆς στάθμης ἀκριβέστερος. ὡς εἴ τις εἴποι, ὀρθότερος τῆς ὀρθότητος, ἢ κανόνος εὐθύτερος. ὁ δὲ τόνος τῆς στάθμης συνεσταλμένος τοῖς τῶν κλινῶν. ὡς ἡ σταθμὶς στάθμη, οὕτω καὶ κλινὶς κλίνη. ὁμοίως καὶ ὀρθός, ὀρθή. συντίθεται ὑποτίθεται τὴν στάθμην ἐπιτείνας, ὡς τῆς τεκτονικῆς μάλιστα ἔχοντος ἀναγκαίως ἀπορθοῦν τὰ ξύλα δι' αὐτῆς ἀκριβέστατα, σεσημασμένης ὡς ὀλίγον διὰ ξύλων αὐτῆς ἐρύκει. διὸ οὐχ ἁπλῶς εἶπεν αὐτῆς, ἀλλὰ ἐξιθύνοντος, τουτέστι λίαν ἐξορθοῖ. ἐπιτατικὴ πολλαχοῦ δὲ λαμβάνεται καὶ ἡ ἐξ πρόθεσις. οὐ μόνον δὲ ἡ φράσις παροιμία ἐκ τῆς τεχνικῆς εἴληπται στάθμης, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα. οἷον τὸ λευκὴ στάθμη, ἀντὶ τοῦ ἀδήλως στάθμη, κατὰ Παυσανίαν. οὐ γὰρ ἀκριβῶς διαφαίνει ὀρθότητα ἡ λευκὴ στάθμη. διὸ ἐκεῖθεν ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις συμμισγομένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. οἷον τοῖς λόγοις τῆς σοφίας οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴν στάθμην. καὶ ὅρα, ὡς οὐ πάντα ἀσφαλῶς ἡ τοιαύτη γραφὴ ἔχει. ὡς γὰρ ἐν λευκῷ λίθῳ οὐκ ἄν τις τεκμήραιτο στάθμην λευκήν, οὕτως οὐδ' ἐν μέλανι μέλαιναν, ἢ ἐν ἐρυθρῷ ἐρυθράν, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν λοιπῶν χρωμάτων. ἑρμηνεύεται δὲ ἡ στάθμη παρὰ τῶν παλαιῶν, κανών, γνώμων. ἦν δὲ ἴσα πως ἡ στάθμη καὶ ἐν θεάσεις τῶν θεμελίων. Ἄλλως. Στάθμη, κανών ἐστι τεκτονικός, ἔχει σχοινίον μεμιλτωμένον, ὡς τὰ πολλά, οὗ ἔργον τὸ ἰθύνειν. οὐκ ἀεὶ δὲ μιλτοῦται, ἀλλὰ καὶ μελαίνεται. σπάνιον δὲ λευκή, διὰ τὸ καθ' αὐτὴν ἐν ταῖς ὑπολευκήσεσι τῶν σωμάτων ἄσημον. καὶ οὐκ εὐδιόρθωτον ἐκ ἀπόδειξιν ποιοῦσα, ὅθεν καὶ παροιμία. φησὶ γὰρ Αἴλιος Διονύσιος οὕτω, λευκὴ στάθμη, ὁ μηδὲν διακρίνων, μὴ δὲ διαγινώσκων. Σταθμία, φλιαί, καὶ ἐπίθετον ἀθλητικόν. Σταθμός, ἐξάγεται κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς μος λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ θ ὀξύνεται, μνηθμός, πορθμός, σκαρθμός, ἰθμός, τὸ εἰσθμός, οἱ μὲν τοῦ Ὁμήρου ὑπομνηματισταὶ βαρύνουσι φασὶν εἰς ἰθμόν. οἱ δὲ ἐν τοῖς ἐπιγράφοις τοῦ Ἀνακρέοντος σταθμοί, αἱ ἐν ἀγροῖς κατασκευαί. καὶ ἐν τούτῳ μὲν συντίθεται τὸ βούσταθμον. ἐκ δὲ τοῦ ἀπλοῦ στάσιος, τὸ ἱππόσταθμον εἴρηται. Σταθμός, ἡ ἀγροικικὴ κατοικία, ὅθεν ἐπαύλεις, ὡς ὁ Σοφοκλῆς ἐν Θεοπλάτῳ σταθμὰ λέγει. λέγεται δέ ποτε καὶ ἐπὶ ζυγοῦ, τὰ βάρη ταλαντεύοντος, καὶ ἐπὶ παραστάσει οἰκίας. ὅτι μέχρι ἐκ τοῦ δὲ τὰ τέσσαρα εἰς τόπον, σταθμοὶ τῶν ὁδῶν λέγονται, ὅπερ ἔχει διάστημα, δηλοῖ ὁ σταθμός. ὡς εἰδὼς εἶναι στάσιν, ἢ μονήν, ἢ τὴν λεγομένην ἀγγαρείαν. σταθμὸν καὶ παραστάδα λέγει Ὅμηρος, τῶν θυρῶν κυπαρίσσινον, ἢ ὀξύινον ἢ λαϊνεύς. Σταθμὸς σηκοῦ ἔοικε διαφέρειν, καθότι κοινῶς μὲν ἁπλῶς ὁ σταθμός, σηκὸς δὲ μάλιστα ὁ τῶν νεογνῶν. ὅθεν καὶ σηκίται ἄρνες λέγονται. Σταθμοί, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωοστάσια, αἱ ἐπαύλεις, καὶ ὅλως κατοικίαι ἀγροικικαί. πολλάκις δὲ χρῆσις παρὰ τῷ ποιητῇ. τίθησι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ζυγοῦ. καὶ μέρος δὲ θυρῶν ἐν ὀδυσσείᾳ οἱ σταθμοί, οὓς παραστάδας ὁ τεχνικός φησιν. αἱ δὲ ἱστορίαι σταθμοὺς οἶδε καὶ λέγειν τὰς ὁδοιπορίας, εἴτε τὰς ἀγγαρείας, ἀπὸ τοῦ εἴτε ἐπανσῶσιν, εἴτε περιορμοῦσι. ὡς καὶ ἀγαθὸς ἐλαφρὸς ἐν ὁδῷ. οὕτω δὲ τοὺς σαθμοὶ ἐλαφροὺς λέγονται πρὸς ζυγόν. καὶ τὸ σταθμοὺς εἶναι, ἀπὸ τοῦ δείκνυσθαι εἰς ἄλλον τρόπον. Σταθμοῦχος, ὁ τῆς οἰκίας κύριος, ὁ ξενοδόχος. Στασίας, τὸ ἱερὸν ἀσυλον, καὶ τὸ ὑπόστασιον. Σταιρόν, ξηρόν, θερμόν, ἄκρατον. Σταῖς, φύραμα ἀλεύρου, πυροῦ. ἢ σταῖς, ὃ ἀναμαλάσσονται οἱ μάγειροι, ἐπειδὴ ἐκάλουν χειρόμακτρον. ὁ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπορρίπτουσι τοῖς κυσί. Σταιτίνα, πέμματος εἶδος. Σταίτινος ἄρτος, ὁ ἐξ ἀλεύρου καὶ σταίτινος, καὶ σταιτίτης. Στακτή, τὸ λεπτότατον τῆς σμύρνης. Σταλαγμόν, σημαῖνον τὸ ἀκριβὲς δέος. ἄλλοι δὲ ἀγγεῖα διαλύοντα τελευταῖον ὕδωρ. Σταλαγμόν, τὸ διυλισμένον. Σταλάω, στάζω, ὅθεν καὶ σταλαγμός. σταλάει γε ποιητικῶς, στάζει καὶ ἐπιστάζει κενῶς. Σταλινδὶς ... σταλαγμοί.

Σταλείς, πεμφθείς. Σταλη, ταμεῖον κτηνῶν. Σταλῆναι, ἐλθεῖν, ἑτοιμάσαι. Στάλικες, δύο κάμακας, ἢ χάρακας.

Σταλαγμοῦ, κατασταστάσεως τῆς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

κράτει.

σῖτος, μικρὸν ... Σπείρθειν, ...

Σπεῖραι, ... Σπερχνὸς, ...

[illegible]

Σπαρασσόμεθα, ξεόμεθα, ταραττόμεθα. Σπαραβάραι, οἱ γεφυροφόροι. Σπαράσιον, ὄσπριον ἐμφερὲς ὀροβῷ. ἔστι σκεῖφ.

Σπαργᾷ, ἀντὶ τοῦ ὀργᾶται, καὶ ἐπιθυμεῖ, ἴωνες λέγουσι.

Σπάργαι, ὀργαί, παρὰ τῷ ἐπιχάρμῳ. Σπάργανον, παρὰ τὸ σπαράσσω, σπαράγανον καὶ σπάργανον. λέγονται δὲ καὶ οὕτως φασκίαι σπαργανώματα. ἵνα δεσμοῦνται οἱ παῖδες ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον. Σπαργανᾶ, ὀργᾷ.

Σπαργῶν λέγεται, ὅτε οἱ μαστοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος.

Σπαργῶσι, πλημμυροῦσιν, ὀργάζουσι. Σπαργῶν, ὁ πλήρης καὶ ὀργῶν ὑπερβαλλόντως. Σπαρνούς, σπανίους, ἀραιούς, διεσπαρμένους. Σπάρνιοι, αἱ θαλάττιαι πέτραι. Σπαρνόν, σπάνιον, ὀλίγον. Σπαρνοπόλιος, ὀλιγοπόλιος. Σπάρξαι, σπαργανῶσαι, σπαράξαι. Σπαρμός, ὁ παλμὸς ῥῖψις, καὶ τὸ πάθος. Σπασαμένοις, ἑλκύσας, ἀγχόνης. Σπάρτα, τὰ σχοινία, ὡς ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους. ἐκείνοις γὰρ ὁ δὴ καὶ τὸν τὰ λαχεῖν γίνεται, σπάρτον φυτοῖς χρῆσθαι οἱ παλαιοὶ εἰς πλοκὴν σχοινίων. καὶ ὃν ἐν λόγῳ σπαρτίον ἐξευρίσκω παρὰ τοῖς παλαιοῖς. λέγει δέ τινα γῆν σπαρτοφόρον ὁ Ξενοφῶν, καὶ σχοινοπλοκικὴν σπαρτίνην. μέχρι δὲ νῦν εἰδότες ἐν σχοίνῳ σειραῖς σπαρτίνην ὀνομάζουσι. καὶ ὁ κωμικὸς τοῦτο παρεμφαίνει ἐν ᾧ· ὄρειχον, ἔνθα παρ' αὐτοῦ τῆς Λακωνικῆς σπάρτας, ὡς σκληρότερον. οὗ φασὶ σπάρτα φασὶ μὴ ἂν ἐκτείνεσθαι σπάρτος πρὶν ἰχὼρ, ὅτι μὴ ἐκτείνεσθαι πλέγματα, ἐὰν ἐν αὐτῷ ἰχὼρ καυσικὴν, ἀλλὰ μὴν κλῶνες. Σπάταγγαι, οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι. Σπαταγγίζειν, ταράσσειν. Σπαταλᾷ, τρυφᾷ. καὶ σπαταλῶς, μαστιγωτικῶς. Σπατίον, διάστημα τόπου. Σπάρτην Ἡρόδοτος λέγει, ἐν ᾗ ἐν Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα. ἱστοροῦσι δέ φασιν, ὅτι Λακεδαίμων πόλις ὀχυρωτάτη τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ἡ Σπάρτη πρότερον, ἀπὸ Σπάρτου υἱοῦ Ἀμύκλαντος. ἢ διὰ τὸ λέγεσθαι οἱ συνοικίσαντες τὴν πόλιν διεσπαρμένοι, εἶτα ἐκεῖ συνῆλθον, ἢ ὑπὸ σπορεὺς ταυτά. οἱ δὲ ἐκεῖ χωρίον φασὶ τὴν Σπάρτην Λακωνικήν, κληθεῖσαν ἀπὸ τῶν μετὰ Κάδμου Σπαρτῶν, οἳ ἐλθόντες εἰς τὴν Λακωνικήν, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν Σπάρτην ὠνόμασαν. ὀνομασθεῖσαν δὲ παλαιότατοι οἱ Σπαρτιᾶται. ἔστι δέ φασι καὶ Σπάρτων ὄρος, καὶ Σπάρτη κώμη περὶ Εὔξεινον. ἔνιοι δὲ λέγουσιν, ὅτι βασιλεῖον ἡ Σπάρτη, λέγοντες καὶ ὅτι τῶν κατὰ Πελοπόννησον πόλεων ἐνδοξοτέρα, ἄρχουσά τε Σπάρτη τις. Σπάρτην καλλιγύναικα λέγει Ὅμηρος, διὰ τὴν Ἑλένην. Σπαταιόν, διεσπασμένον, καὶ εὔχεον. Σπατίζει, τῶν σπατίων ἕλκει, τῶν διαστημάτων τῶν ποδῶν. Σπατίλη, ὁ ἀνθρωπεῖος κόπρος. ἢ τὸ ἀποπάτημα τῶν βυρσῶν ὁ μικρόν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν βυρσοδεψῶν. Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα, παρὰ τῷ ἐπιχάρμῳ. Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. Σπατιλουργοί, οἱ τὴν ἀγορὰν εἰς τὴν σπατίλην ἐκτιθέντες. Σπάτος, δέρμα, σκῦτος. Σπαρτωλός, πόλις ὑπὸ τῶν βοττικαίων. Σπαώτεις, οἱ σαλευόμενοι. Σπέος, τὸ σπήλαιον, ὅθεν σπείους. ἢ τῷ πλεονασμῷ τὰ σπέεα, καὶ συγκοπῇ σπῆα. Σπεῖδε ὠκύτατα, τὸ χεῖν. ἐμέριος, πάσας δὲ (ε) πηγὰς διαρρέουσιν. ἴσως σπεῖσαι καθολικῶς τὸ φιλιοῦμαι. Σπεῦμα, χεῖμα. Σπεύσομεν, πορευθῶμεν, ἀκολουθήσωμεν. Σπεῖό μοι, τουτέστιν ἕσπεο μοι. ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἑσπόμενοι δι' ἀγορὰς ἔβησαν. Σπεῖον, σπήλαιον. σπήλαιον, οἱ πρὸς τῇ βασιλείᾳ, ἢ τῆς νεὼς σκηνῶσαι. καὶ σπείρημα ἐν χοινίοις, ὃ ῥάκη ἢ ἱμάτια, ἢ ἱστία. ἄλλοι, εἶδος ἱματίου ποικίλου γυναικείου. Σπεῖος. αὕται εἰσὶ μόναι παρὰ τοῖς ποιηταῖς εἰς ους λήγουσαι, ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδέτερον. ἀεὶ δὲ ὀξυτόνως λέγεται πέλεος. σπέος. ἀπὸ τοῦ εἶδον ἦν δὲ ἐκεῖνος, καὶ δέος, εἰ προσλάβῃ ἡ γενικὴ ἑτέρου σπείους, καὶ δείους, πλεονασμῷ τοῦ ι. δεῖος καὶ σπεῖος. Σπεῖος, ὡς ἀπὸ τοῦ δέους δείους, οὕτως ἀπὸ τοῦ σπέους σπείους. Σπεῖρα, ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. καὶ σπεῖρα, τὰ τρίχινα ἀμφιβλήματα, ἤτοι ῥάκη. ὅθεν ὁ μὲν φαυλολίκτης ἐλευθερίως κακὰ σπεῖρα ἀμφιβέβληται. φασὶ τρίχινον τὸ σπεῖρον, πολυτελὲς ἱμάτιον, ῥάκος, καὶ ἱστίον. Σπεῖρα, τὰ ἱμάτια, παρὰ τὸ ἐσπειρῶσθαι, ἢ συσφίγγεσθαι ἐν αὐτοῖς. Σπεῖραι, σειραί, δέσματα, ἕλικες, καὶ τὰ μαλάγματα τῶν νεῶν. Σπεῖρα, σύνταξις, πλῆθος στρατευμάτων. Σπειρηδόν, ἀντὶ τοῦ περιπεπλεγμένως, ἢ κυκλοτερῶς, καὶ δίκην ὄφεως. ἐπὶ δευτέρου δὲ σημασίᾳ καὶ στρατηγικῶς, ἀντὶ τοῦ συμπλέκεσθαι. Σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλημα, παρὰ τὸ σπειρῶ τὸ εἰλίσσω καὶ ἐσπειρῶσθαι, ἢ συσφίγγεσθαι αὐτοῖς. καὶ σπεῖρον, τὸ ἱμάτιον. καὶ σπείρματα, ἱμάτια.

Σπείρω, ἀπὸ τοῦ σπῶ τὸ κατασπῶ. σπειρόμενα γὰρ ἐν τῇ γῇ δέχεται τὰ σπέρματα. παράγωγον ἐστὶ τοῦ σπῶ. ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σπορὰν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς ὡς ῥιζοῦσθαι εἰς αὐτήν, οὕτω Φιλόξενος. Σπείρω, μέλλων σπερῶ, παρακείμενος ἔσπαρκα, παθητικὸς ἔσπαρμαι, σαι, ται. Λακεδαιμόνιοι, πλεῖστος ἔσπαρται λόγος. Σπεῖσαι, τὸ διὰ χειρῶν θύσαι. σπένδεσθαι δὲ, τὸ εἰς καταλλαγὰς φιλιῶσαι. ὁμοίως τὸ σπένδω καὶ σπένδομαι. οὗ ὁ μέλλων σπείσομαι, ἀόριστος ἐσπεισάμην. Σπεῖσαι, παρὰ τὸ πεῖσαι, ὁ ἐστι πίεσαι τὴν γὰρ τοῦ οἴνου. Σπεῖσις, ἡ σπονδή, ἡ θυσία. Σπείσω, θύσω. Σπεκίς, ὄνομα τοπικόν. λέγεται δὲ ἡ ἐπικαλουμένη σπεκουλάτορ. Σπέλεθον, ὁ κόπρος. Ἀριστοφάνης, τὸ σπέλεθον κινοῦσιν. καὶ ἐν ἄλλῳ, κατάξαι βουλόμενος ἐν σκότῳ, λάβει τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον.

Σπελλόμενοι, σειλόμενοι. Σπένδαμνον, ξύλον. Σπένδω, τὸ χέω. ὡς τὸ, πολλὰ τῶν δαιμόνων κατίσχεθε. σπένδω, τὸ σπονδὴν ποιῶ, καὶ ἀμφοτέρως γράφεται. σπένδομαι, τὸ φιλιοῦμαι. σπένδομαι, τὸ μετὰ θυσιῶν φιλιοῦμαι καὶ καταλλάσσομαι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις. σπονδή, ἡ θυσία. σπονδαὶ πληθυντικῶς, αἱ φιλιώσεις, καὶ αἱ διαλλαγαί, προϋπηργμένης ἔχθρας τινός, ὡς φασιν, οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ἔθεντο πεντηκοντούτεις. Σπένδω, τὸ τεθνεῶτι χοὰς προσάγω. σπένδομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ καταλλάττομαι, δοτικῇ μόνῃ. καὶ σπένδω λοιβάς, ὡς λέγω λόγον. καὶ τὸ σπένδειν ἐπὶ τῶν οἰνοχοῶν λέγεται. Σπέος, παρὰ τὸ σβέω ἐτυμολογοῦσιν οἱ παλαιοί, ἵνα ᾖ σβέος τι, διὰ τὸ τὸ σπήλαιον ἀφώτιστον. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἴσως συγκεκρατῆσθαι τὸ σπέος. Σπέος, σπήλαιον, ἄντρον, τὸ ἀφώτιστον οἴκημα, διὰ σβέσιν τοῦ φωτός. Σπεργανῶσαι, σπαράξαι. Σπέργυς, παρὰ τὸ πρέσβυς τροπῇ τοῦ β εἰς γ, πρέσγυς. καὶ ὑπερθέσει σπέργυς. ὡς ἐν τῷ περὶ πάθων.

Σπέργουλος, ὀρνιθάριον ἄγριον. Σπέρχθεν, ἐρρωμένως.

Σπερχνόν, εὔλυτος, περιπλεκτόν. Σπερχνῶ, γεννῶ.

Σπέρμα ἐστί, ψυχῆς θρεπτικῆς ποίημα, καὶ γέννημα. ἢ ὑγρόν, ὃ πνευματοῦται ἐκ μεταβολῆς αἵματος, ἐπιτήδειον πρὸς ζωογονίαν. ἢ περίττωμα τῆς ἐσχάτης τροφῆς τὸ αἵματος. δηλοῖ δὲ τὸ σπέρμα καὶ τὸν καρπὸν παρὰ τῷ ἐπιχάρμῳ. εἴρηται δὲ σπέρμα, παρὰ τὸ ἐσπαρμένην ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τοῦ τελείου. ἢ σπερμαίνειν, τὸ γεννᾶν.

Σπερματίας, ὁ μέγας σίκυος. Σπερμαίνειν ἐστί, δύναμις ψυχῆς, σπερματικοῦ σώματος παρασκευαστική.

Σπερμολόγος καὶ σπερμολόγος, εἶδος ἐστὶν ὀρνέου, λαμβάνοντος τὰ σπέρματα. ἐξ οὗ οἱ Ἀττικοὶ σπερμολόγους ἐκάλουν, τοὺς περὶ ἐμπόρια ἢ ἀγορὰς διατρίβοντας, διὰ τὸ ἀναλέγεσθαι τὰ ἐκ τῶν φορτίων φασὶν ἀπορρέοντα, καὶ διαζῆν ἐκ τούτων. δὲ τὴν αὐτὴν ἐλάττονα κλῆσιν, καὶ οἱ οὐδὲν τις ἀργυρίου ἄξιοι. Σπερμολόγος, ὄνομα. εἰ ἐκ τοῦ ὀρνίθιον τὰ σπέρματα ἢ ἴδιον, οὕτως ὀνομάζουσιν. Σπέρχομαι, ὀργίζομαι. Σπερμεῖος

παλαὶ συνεπέρασθη. Σοῦσα, καὶ Ἐκβάτανα, τῆς περσίδος χώρας πόλις. ὧν ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ ἐχείμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας. ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, ἐθέριζε. Σοῦσθε, ὁρμᾶσθε, τρέχετε. Σοῦσθε, παρακινεῖσθε. ἔστι ῥῆμα σόω, οὗ τὸ προςακτικόν, σοῦσθε παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σεύεσθαι συνῃρέθη. Σουσίας, ὁ ἱππεὺς καὶ ἀστρολόγος. Σούσινον μῦρον, τὸ κρίνινον. ἢ οὕτως, σούσινον μῦρον, ὅ ἐστι κρίνινον. σοῦσον, ἡ κόρυζα. ἄλλοι δὲ οὕτω, ἢ φάρμακον.

Σουφίρ, χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσὸς ἐν ἰνδίᾳ.

Σοφοί, τόποι. Σοφία ἐστί, τοῦ θεωρητικοῦ τῆς φιλοσοφίας. φρόνησις δέ, τοῦ πρακτικοῦ. σοφία δὲ φρονήσεως διαφέρει. τῷ τὴν μὲν σοφίαν εἶναι δύναμιν τοῦ θεωρητικοῦ τῆς φιλοσοφίας. τὴν φρόνησιν δέ, τοῦ πρακτικοῦ. ἰστέον, ὅτι ἡ μὲν σοφία ἐνεργεῖ, ὅπως δύνηται τῶν πραγμάτων ἔχοντων. ἡ φρόνησις δὲ ἐναργῶς μόνον, τῆς προνοίας ἄλλως οἰκονομούσης τὰ πράγματα, ἢ τῶν διδασκομένων οὐχ ὑπακουόντων, ἢ οὐκ ἐπαινούντων. ἡ σοφία ἀνθρωπίνη ἐστίν, ἡ ἐμπειρία τῶν κατὰ τὸν βίον πραγμάτων.

Σοφία ἐστὶ γνῶσις ἀμφοτέρων θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καὶ τῶν τούτων αἰτίων. Σοφίζεσθαι, καταψεύδεσθαι. Σοφίζομαι, τὸ σοφιστικῶς λέγω, ἤγουν διὰ ἐπιχειρημάτων ἀποδεικτικῶν. καὶ τὸ ἐφευρίσκω, καὶ μηχανῶμαι. σοφίζομαι ὑφ' ἑτέρου, ἀντὶ τοῦ διδάσκομαι, ὅπερ ἔχει ἐνεργητικὸν τὸ σοφίζω, ὅθεν καὶ σοφιστής. σημαίνει δὲ τέσσαρα, τὸν φιλόσοφον, τὸν διδάσκαλον, τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν ἀπατεῶνα. Σοφίζομαι ὑπό τινος, ἀντὶ τοῦ σοφὸς γίνομαι. καὶ σοφίζομαι ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, τὸ παραλογίζομαι καὶ ἀπατῶ, ὃ καὶ κατασοφίζομαι λέγεται. Σοφίζεται, τεχνάζεται. Ἀριστοφάνης. Σοφίζει. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ σοφίζῃ, τεχνάζῃ. σοφίαν γὰρ ἔλεγον, τὰς τέχνας. Σοφίζω σε, ἀντὶ τοῦ σοφόν σε ποιῶ, καὶ τὴν σοφίαν ἐντίθημι. Σοφίας, τῆς περὶ τὰς τέχνας σχολῆς. Σόφισμα δέ ἐστι, λόγος σοφιστικός, ἢ λόγος δόλιος, ἢ συλλογισμὸς αἱρετικός. Σόφισμα θετταλικόν, ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν παρατάξει παροιμιάζεται, ἀλλὰ κακουργούντων. Παυσανίας δέ, εἰς τοὺς σοφιστὰς φράζων φησί. θετταλικὸν σόφισμα, ἐπὶ μάχης, καὶ ἐπὶ χρήματος, καὶ ἐπὶ παρακρούσεως, καὶ ἄλλων μυρίων τάττεσθαι, ἀπὸ αἰτίας διαφόρου. ὅρκον ἐκέλευσε, ὁ θεὸς ἔχειν φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας τύχῃ μείζονι καὶ λαμπρότερα κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ κατὰ τὸ Βίων ἀνθρώπων εὗρεν θύσειν ἐπὶ ἀπόλλωνι. ἐκαρπώσατο δὲ ἃ ἐβεβαίου, ἐμβαλὼν ἐπὶ τὴν θυσίαν, ὡς τὸ μὴ ἱεροσυλεῖν εἶναι. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διατριβόντων τὰς ὑποσχέσεις, ἢ καὶ ἄλλως παρακρουόντων. ὁ δὲ αὐτὸς Παυσανίας ἱστορεῖ, καί τινα ἔμβαρον ἐπὶ εὐχῇ σοφίσασθαι. ἱδρύσαντος γάρ φησι, Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερόν. ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λοιμὸς ἐπεγένετο. οὗ ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἐχρησμῴδησεν, εἴ τις τὴν θυγατέρα θύσει τῇ Ἀρτέμιδι. Βάρος δέ, ἢ ἔμβαρος ὑποσχόμενος οὕτω ποιήσειν, ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην τὸ γένος αὐτοῦ διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ἀπέκρυψεν ἐν ἀδύτῳ. αἶγα δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας, ὡς τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν εἰς παροιμίαν φασὶ περιῆλθεν, ἔμβαρος εἶ, τουτέστι νουνεχής, φρόνιμος. τῶν δὲ παλαιῶν τις ὀνειδίζων περὶ τοῦ θετταλοῦ σοφίσματος συλλογίζεται, φασὶ θετταλικὸν σόφισμα, ὡς πανοῦργον καὶ ποικίλον μαρτυρουμένων τῶν ἐκεῖ, ὡς εἶναι καὶ αὐτὸ θετταλικὸν σόφισμα, μὴ τὸ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἁπλῶς τὸ πανούργημα. ὅπερ ἐμφαίνει καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ μονομαχίᾳ τῶν παίδων τοῦ Οἰδίποδος. ὡς δὲ καὶ ἀνδραποδισταὶ οἱ θετταλοί, καὶ ὁ κωμικός, τοῦτο σόφισμα θετταλικὸν φάσκει τὴν ἐν θετταλίᾳ σοφίαν. Σοφιστής, ὁ ῥήτωρ, καὶ ὁ φιλόσοφος, καὶ ὁ παραλογιζόμενος, καὶ ἀπατεών, ὁ διδάσκαλος, καὶ ὁ ἱεροφάντης. Σοφιστὰς λέγουσι, τοὺς πεπαιδευμένους. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν μετεωρολέσχας λέγει. οὕτω δὲ λέγουσι πάντας τῶν μαθηματικῶν ὁρμωμένους. Σοφιστικὸς ἐστὶ λόγος, ὁ δόλιος. Σοφιστομανοῦσιν, ἐκ περιουσίας ἐπιθυμοῦσιν ἔχειν οἱ σοφισταὶ καὶ διδάσκαλοι, εὐφυεῖς μαθητὰς καὶ πολλούς. Σοφός, φρόνιμος, φιλότεχνος, καὶ ἐμπειρικός, καὶ ὁ τῶν θείων ἔμπειρος. Σόφος, πέλος, ὄξος, βραδύς, λευκός, βωμός, καὶ τράχυς, σκληρός, χωλός, καὶ τὰ ὅμοια, αἰολεῖς τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα, βαρύνουσι. Σοφῶς, ἐντέχνως, καλῶς. Σοφώτατος τῶν ἐκεινοῦν λέγει, καὶ σοφώτατος τῆς ἡλικίας, ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν τελούντων. Σόω, ἀπὸ τοῦ ὅμηρος, ἐν τῷ, ὃν γάρ δή με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ σῶος ἐκεῖσε γίνεσθαι. καὶ τὸ λαοσσόος. ἡ δ' αὐτὴ γραφὴ κεῖται ἐν τῷ, τῶν δὲ σόει καὶ λαὸν ἀχαιῶν. Σοώμεθα, ὁρμώμεθα.

Σωσταίτης, ποταμὸς περὶ ἡρακλείαν, οὕτως ὀνομασθείς. ἐπειδὴ πάντας τοὺς καταλαμβανομένους διασώζει, ἀπαθεῖς ἔχων καὶ ἠρεμαίους λιμένας.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Σπᾶ, φλοιὸς ῥίζης, ἢ ἐρυθρόδανον, ᾧ τὸ φοσπον φοίνικος, καὶ ὄργανον μουσικόν. Σπάδικα, αὐτόν. Σπαδαχαί, σπαράγματα. Σπάδιον, ἀντὶ τοῦ καλλίον λέγουσι δωριεῖς. Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος, παρὰ τὸ σπᾶσθαι τὶ μέρος αὐτοῦ. καὶ σπαδονισμός, ὁ εὐνουχισμός. Σπάδιον, τὸ σπάσμα τοῦ φύλλου. Σπαδωνίδα, τὰ σπάσματα.

Σπάζω, σκύφος. ἀχαιοί. Σπαθᾶν, ἀπὸ τῶν ὑφαινουσῶν γυναικῶν εἴληπται, ἀπὸ τῆς σπάθης κατὰ τὰς ὑφαντικὰς σπάθας. Σπάθη, μάχαιρα, ξίφος σπαθίον, γυναικεῖον. Σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, παρὰ τὸ κατασπῶν τὰ κρόκια. Σπάθαι, αἱ τῶν πλοιαρίων, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι πρὸς τὴν καμμονίαν. Σπάθημα, ὕφασμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη. Σπαθίζεσθαι, μύρῳ ἀλείφεσθαι. Σπαθίνης, τῶν ἐλάφων τὶς οὕτω καλεῖται, ἡ ἀλικίαν ἔλαφον.

Σπαθίς, ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον. Σπαθίσματα, τὰ σπαθωνίσματα. Σπαθῶσι, σκορπίζουσι. Σπαθῶ, δαπανῶ, καταναλίσκω, μαδῶ, τιλῶ, κολοβῶ, κολοβοῦ, ταυτὸ σημαίνει. ἐκ τούτων ὀνόματα, μείωσις καὶ ἐλάττωσις. οἷς ἐναντίον ἡ ἐπίδοσις, καὶ ἡ αὔξησις. Σπαίρει, ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ.

Σπαιρόντων, τῶν ψυχῶν ἐκπνεόντων. Σπαίρω, ψυχορραγῶ. Σπαίρω, καὶ ἀσπαίρω, τὸ κινοῦμαι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾱ. καὶ σημαίνει ἀμυδρὸν ἔχειν κίνησιν, ὡς ὁ ὅμηρος ἐν ἰχθύσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ σπαίρειν καὶ σπαρίζειν. ὅρα δέ, ὅτι ἀσπαίρειν ἐπὶ βοὸς εἴρηται σφαζομένου ὅμηρος, καὶ οὐκ ἐφιέντος ἐνθεῖναι ἄγκιστρον. σπανίως δὲ ἡ λέξις μεθίσταται εἰς τοὺς ἐν τῷ θανάτῳ ἀσπαίροντας. ἐξ οὗ καὶ σπαρίζειν, ἀσμενέστερον ἐκ τοῦ σπαρίζειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Σπάκα, κύνα, ἡ σφίγξ.

Σπάλαξ, ἢ ἀσπάλαξ, εἶδος ἀρουραίου μυός, ἐκ γενεῆς τυφλοῦ. καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες. Σπαλακία, νόσος, ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πήρωσις. Σπάλαθρον, σκάλανθρον.

Σπαλίς, ἀντὶ τοῦ σκαλίς. καὶ σπαλύω, ἀντὶ τοῦ σκαλεύω. αἰολεῖς ἀντὶ τοῦ τ τὸ π χρῶνται. Σπαλύκιον, τέκνον. Σπαλίδα, ἀντὶ τοῦ ψαλίδα. καὶ σπάλλιον, ἀντὶ τοῦ ψέλλιον λέγουσιν αἰολεῖς. Σπαλάσσεσθαι, σπαράσσεσθαι, ταράσσεσθαι.

Σπανίαν, τὴν σπανιότητα, ὡς ἐνδείαν τὴν ἐνδεότητα.

Σπανίζεσθαι, σκορπίζεσθαι, ἀπορεῖν. Σπανίζεται, λείπεται, ὑστερεῖται. Σπάνιον, τὸ ὀλίγον. ἐκ τοῦ σπάνιος. τοῦτο ἀπὸ τοῦ σπανίζω, ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττῶ, καὶ φθείρω. τοῦτο παρὰ τὸ σπάνις, ἡ λεῖψις. τοῦτο παρὰ τὸ σπῶ σπαίνω, σπάνις καὶ σπάσις. Σπανόν, τὸ τίμιον, καὶ πολλοῦ ἄξιον.

Σπαράγμασι, ῥήγμασι, ταραχαῖς, ἀμφιβολαῖς, διαιρέσεις.

Σπαραγμο-

φασιν ἐνταῦθα ὁ μὲν ἀπὸ [illegible], ὁ κάτωθεν. ὁ δὲ ἄνω, τὸ εἰς ὕψος. ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι. Σμηλικτὸν, σμηκτικὸν, ὃν πρὸς τὰς σμηλικάς. ὅπου δὲ μάλακτος ἁρμόζοντος, παρὰ τῷ ἐμπείρῳ. Σμώδιγγα, ταραττόμενα, ῥέοντα, σμηρίλυγγας ποιοῦντα. Σμῶ, τὸ καθαίρω. καὶ σμῶ, τὸ πλάσσω. Σμώμενος, σμηχόμενος. Σμώνη, ὁ τοῦ ἀνέμου χλωρός. ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος, τοῦ σημαίνοντος τὸ πλάσσω.

Σμῶξαι, τὸ κατατρῖψαι κατὰ Ἴωνας. Σμώχειν, ἐσθίειν μετὰ ψόφου.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Σοῦσα, ἀξίνα. χαίρειν. Σοβάδες, ὑπερήφανοι, ἄσωτοι, μαινόμενοι, ἢ μαινόμενοι. Σοβαρεύεσθαι, ὑβριστικῶς, καὶ ἔξω τοῦ δέοντος ἐπαίρεσθαι. Σοβεῖν, διώκειν, τρέχειν, ἀπελαύνειν. Σοβαρεύεσθαι, ὑπερηφανεύεσθαι. Σοβαρὸς, ἐπηρμένος, καὶ μέγα φρονῶν. ὁ σοβαρὸς, οὐ θήλεος ὑπερήφανος, σεμνός. Σοβὰς, ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, τὸ κινεῖν. Σοβεῖται, σοβεῖσθαι. Σοβεῖν, σοβῶ, τὸ πεπαρρησιασμένως χωρῶ. ὡς τό, ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν κονιορτὸν σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς. καὶ ἀνασοβῶ, καὶ ἀνεγείρω. Σόβησα, τέκνα.

Σοβῶ, τὸ κινῶ, καὶ μαίνομαι. Σογδιανὴ, καὶ Σογδιανὴ χώρα. Σόγχος, λάχανον ἄγριον. Σόλοικα, χήρωσις, τύφλωσις, ἢ πήρωσις, ἀνάπηρος σκηνὴ, ὁμοίωμα, ἔκκλισις, καὶ ἐμμελής. Σοΐας, σύζυγος. Σόλυμος, ἔθνος. Σοὶ καλῶς μαχήμεθα, παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν διὰ σέ. ὁμοίως τὸ σεῦ, ἤγουν διὰ σέ. Σοιδάκιδες, βλάκες, διὰ τὸ σεσοβῆσθαι ἐν τῷ βαδίζειν. σοῖβος γὰρ, ἡ ὁρμὴ καὶ φορά. Σοῖβος, ψόφος, ἀλαζὼν, διάβολος. Σοίκυδος, κίναιδος. Σοῖο, καὶ σεῖο, παρὰ ποιηταῖς κατὰ τὴν ἀκριβῆ ἀναγνώσκονται διαφέρει. σοῖο μὲν γάρ ἐστι, σύναρθρος ἀντωνυμία κτητικὸν μετὰ τοῦ πατρὸς σοῦ. ἡ δὲ σεῖο οὐ σύναρθρος. σεῖο λέγεται ζώου, καὶ τρὶς τόδε δοῦναι ἄποινα, ἀντὶ τοῦ σοῦ ζῶντος καὶ τρὶς τοσαῦτα δοῦναι ἄποινα, εἰ ἔτι σοῦ ζῶντος. καὶ φυλάττεσθαι ταῦτα ἄκρως παρ' Ὁμήρῳ.

Σόλος, ὁ δίσκος. Σολῶ, βροχίζω, ὀχλεύω. Σολῶν, ποταμὸς, καὶ κλήσεως Σολῶνος. σωλῆνα δὲ, τὸ σωληνάριον μέγα.

Σολία, χώρα. σωλεία δὲ, ἡ τῆς οἰκίας, μέγα καὶ δίφθογγον.

Σολοίκια, τὰ σφάλματα. Σολοικισμὸς, ὁ τοῦ σώου λόγου ἀϊκισμός. διαφέρει δὲ ὁ βαρβαρισμὸς τοῦ σολοικισμοῦ. ὅτι ὁ μὲν βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται. ὁ δὲ σολοικισμὸς ἐν λόγῳ. τὸ γὰρ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρτάνειν, βαρβαρισμός ἐστι. τὸ δὲ περὶ πλείονας, σολοικισμός. Σόλοι, ἔθνος ἀφ' οὗ τὸ σολοικίζειν, καὶ ὁ σολοικισμός. καὶ Σόλοι, ἡ Κυπρία πόλις, οἱ δὲ τῆς Κιλικίας.

Σολοικίζειν, Κροῖσος μετὰ τὴν ἅλωσιν Σόλωνος ἐρώτησιν ἐν Κιλικίᾳ γενομένης, Σόλους πόλιν ἔκτισεν, ἐν ᾗ καὶ ἔνια τῶν Ἀθηναίων κατῴκισεν. οἱ χρόνῳ βαρβαρωθέντες ἐλέγοντο σολοικίζειν, ἀφ' οὗ καὶ σολοικισμός. Σόλοικον, τὸ ἀμαθές. ἢ σόλοικος, ὁ τεθυμμένος, ἀδιάφορος. Σολοιτύπος, μυδροκτύπος, καὶ χαλκεὺς ἐν Κύπρῳ. Σολομῶν, Σολομωνὶς, σόλων, εὔκαιρος. οὗτος ἦν νομοθέτης ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ Σόλου πόλεως ἔθνος. ἀφ' οὗ τὸ σολοικίζειν. καὶ ὁ σολοικισμός. σόλος, ὁ δίσκος. σόλοικα, τόπος. ὁ ἀπὸ τόπων Σολυμίτης. Σοβαρὸς, ὁ ἐπηρμένος, ὁ ἀλαζών. Σοβῶ, τὸ ταράσσω. Σοβὰς γυνὴ, ἡ μανική. Σορὸς, ὁ τάφος. ἀφ' οὗ, ἐνσορεύειν, τὸ ἐνταφιάζειν. σόλυμα, τόπος καὶ ἱερά. Σόλος, ὁ δίσκος, παρὰ τὸ σῶ τὸ ὁρμῶ, καὶ κινῶ. ἀπὸ γὰρ τοῦ σῶ, τὸ σοῖο, ὁ μέλλων σώσειν. Σολόεντις, ἄκρα τῆς Λιβύης. Σόλυμοι, ἔθνος ἐπιφανὲς Λυκίας, πολέμιοι αὐθις. διὸ καὶ ὁ Βελλεροφόντης πολλοὺς ὑπὸ Ἰοβάτου πεμφθεὶς κατ' αὐτῶν, γενναίως πολεμήσας. οἱ δὲ ὕστερον ἀπὸ Σολύμων, πόλις Ἀσσυρίων, καλουμένη μετὰ τὴν ἅλωσιν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεροῦ. καὶ ὄνομα δὲ ὄρους Λυκιακοῦ,

ὡς δηλοῖ καὶ ὁ τοῦ Γεωγράφου, κύριος αἰγιαλὸς περὶ Λυκίαν. εἶτα Φάσηλις τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος. ταύτης ὑπέρκειται ὄρος τὰ Σόλυμα. Σόλιμος, ὁ ἕλιξ. Σόμαρα, τόπος. Σομὸς, μέτρον γῆς. Σομφῶδες, βαθυκοίλως, ἢ χαῦνον. Σονυρὸν, ῥυπαρόν. Σόοι, σωτῆρες, ὑγιεῖς, ὁλόκληροι, σωζόμενοι. Σόος, τυρός. Σόος, παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀεὶ συναιρεῖται τὴν παραλήγουσαν. ὡς ἀπὸ τοῦ σῶ, τὸ ὁρμῶ. ὁ προσλήψει τοῦ ο, γίνεται σόος. καὶ ἔστι σόος, εἰ ὅστις ἔχει τὰς φυσικὰς ὁρμὰς ἔχων. ἀκολούθως δὲ καὶ τὸ Λαοσόος Ἀθηνᾶ. καὶ αὐτὸ συστέλλει καὶ τὴν παραλήγουσαν. οὕτω δὲ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ, τὸ Λαοσόος κίσκος, καὶ δύο ὄμματα. ἰστέον, ὅτι καὶ ῥήματα ἐστὶ σόω διὰ τοῦ ο μικροῦ. οὗ τὸ προσακτικὸν σόωθι, παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σόωθι συνῃρημένον. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἀπίσωσον δεικνύον. ὡς δηλοῖ, ἔργα τὰ καλὰ, Πίνδαρος. ἤγουν ἀφύλαξον, ἀπῦλειν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ σόος, κράσεως γενομένης τῶν δύο οο, εἰς ω, ὡς ἐν τῷ πρόσθεν πρῶρα, ἀποτελεῖται ὁ σῶς. ὅθεν ὁρᾶται σῶς καὶ αἰτιατικὴ ὁλόκληρος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ σόος, ἐξ οὗ ὁ σώτερος γίνεται κατὰ κρᾶσιν σῶς. οὗ προτιθεμένου τοῦ ο μικροῦ ἐν τῇ παραληγούσῃ, καθ' ἕτερον μετὰ παραληγούσης μακρᾶς παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ σῶος, οὐ μὴν παρὰ τῷ ποιητῇ.

Σοῦται, φεύγει, διώκεται. Σοφαντίνος, ἑκὼν ἢ ἱερεὺς τῆς μανίας. Σορδισμὸς, τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἤτοι ἐλλείπειν. Σορέλλιν, σκῶμμα ἢ ἐπιχωριάζον εἰς τῇ γεροντας, ἀπὸ τῆς σοροῦ. Σορεύει, συνάγει. Σορηλὸν, ὁμοῦ, παρὰ τὴν σωρόν. Σόρμιξα, ἔξωμον. Σορία, παλινοδρον εἶδος.

Σοροπηγοὶ, τέκτονες οἱ ποιοῦντες σοροὺς τοῖς νεκροῖς. ἄλλως. τοὺς σοροποιούς, διὰ τὸ σοροὺς τῶν ἀποθανόντων ποιοῦσι.

Σορὸς, θηλυκῶς, ἐπὶ τῆς ταφῆς τίθεται. καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἐπὶ δὲ τῶν καρπῶν, ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου. Σορὸς, μνῆμα, θήκη ἢ τὸ λείψανον, παρὰ τὸ σωρεύεσθαι τὰ σώματα ἐν αὐτῇ, ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συλλέγω, σορὸς, ἡ σκευοθήκη. Σορὸς, φασὶ παρὰ τὸ ἴσω ὀροῦειν, ἢ ἐρύειν, ὅ ἐστι φυλάττειν τὸ τεθέντα. ἅπαξ δέ φασιν εἰρῆσθαι τῷ ποιητῇ ἡ λέξις. ἀφ' ἧς καὶ σορέλλιν παρὰ Ἀριστοφάνει σκῶμμα εἰς γέροντα, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ, ἐξ αὐτῆς καὶ σοροπηγὸς, πρὸς ὁμοιότατα τὸ ναυπηγός. δηλοῖ δὲ ἡ σορὸς τὸ αὐτὸ καθ' αὐτὸν γέροντος σκωπτικῶς, ὡς δῆλον ἐκ τὸ χάσαντε τὸ γεράσασα ἤδη σορός. ἢ τὸ σορέλλιον σορὸς εἰς σκῶμμα, ὁ τυμβογέρων, παρὰ τῷ κωμικῷ. Σορνὶς, ἐλάτη παλαιά. Σὸς, σοῦ, σόν, ἀντωνυμία παράγωγος. παράγεται ἀπὸ τοῦ σὺ, σοῦ, πρώτου τύπου ἀντωνυμικοῦ, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγὼ ἐμοῦ, ἐμὸς ἐμὴ ἐμόν. καὶ ἀπὸ τοῦ ὅς οὗ, ὁ ὅς, ὃ σημαίνει τὸ ἑαυτοῦ. ὁ ἡ, καὶ τὸ ἑρμηνεύεται ὁ ἡ, ὡς ἡ ἐμή. Σόος, ὁ δεσπότης, ἢ τὸ καλλιαῖον διάστημα. Σὸς δὲ τοῦ ἱερουργοῦ ἄρρενος ἀδελφοῖς, ἀλλ' ὑπολυθεῖς. ἔκ τινος ἄλλου τοῦ δυνάμεως ἀξίαν λέξεως, τὸ ἐκ γῆς καὶ ὁ ὑπολύξαι παρ' Ὁμήρῳ. Σοῦ, σοὶ, σὲ, ἀντωνυμία τοῦ δευτέρου προσώπου ἐγκλινόμεναι, οἷον οἶκοι σοῦ, ἔδωκά σοι, ἐδίδαξά σε, ἐθαύμασά σε. Σοῦ, ἴθι, τρέχε, ὅρμα. Σουβίον, τόξος. Σουγλάριον, ἐργαλεῖον. Σουδάριος, εὐτυχής. Σοῦκλαι, φοινικοβάλανοι. Σούμουρος, ἐγχειρισμένος, πλήρης. Σουσπιρᾶσθαι, συνανεκλοῦσθαι.

Σουσὸς, Σούσιος, λέμβος. Σουσάρεις, ὡς ἐν τῇ Σουσίᾳ ἀρώματα καὶ εὐχέρεια. Σοῦσον δὲ ἀνθεμοῦ τὸ ἀνθέων. Σουσάρεις, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ Σουσιάρεις. φαίνεται δὲ εἶναι ποταμὸς ὁ ἐπίθετον. καὶ ἐν ἐπιλύσει, ὃ λέγεται μέλος Σουσίδρας, παρὰ τὸ ἐν Σουσίῳ ἄκρα τῆς Ἀττικῆς τὰς εὐχὰς, καὶ τὰς ἀρὰς λέγεσθαι. Σοῦσα, τὰ κρίνα παρὰ Φοίνιξι. καὶ Σοῦσον τὸ κρίνον, κατὰ Φρύγας. Σούνιον ἱρὸν, ἄγκαν ἀκρωτήριον Ἀθηναίων. ἔνιοι ἱρὸν λέγεται, ἐπεὶ Ποσειδῶνος ἐπὶ μέγαν ἱερόν. ἐν διθυραμβικῶς παίζων ὁ κωμικός,

καλῶ

δὲ χλευάζει τῷ σκώπτῳ καὶ τὸ σκώπτειν. Ἀριστοφάνης, καὶ σκῶρ ἐπὶ τῶν. οὕτως οὖν σκατοφαγεῖ τὸ ἁμάρτημα. Σκώπτω, τὸ λοιδορῶ καὶ εἰρωνεύομαι, καὶ διασύρω. ἀφ' οὗ σκώμματα, αἱ λοιδορίαι. καὶ ὁ κωμικὸς δοκεῖ γενέσθαι ἀπὸ τούτου. σκωπτικοὶ γὰρ οἱ κωμικοί. καὶ σκώπτης, ὁ λοίδορος. Σκῶψαι, μέμψαι.

Σκώψ, ὄρνεον κόβαλον, καὶ μιμηλόν, ὅμοιον γλαυκί. φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου τούτου τὸ σκώπτειν εἰρῆσθαι. τινὲς δὲ κακόφωνον λέγουσι τὸ ὄρνεον, παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα, οὕτως Ὦρος ὁ Μιλήσιος.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Σμαραγεῖ, λαμπρὸν ἠχεῖ, ψοφεῖ, καὶ κτυπεῖ, ἀπὸ τοῦ σ ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μαρμαίρειν τὸ λάμπειν. ἢ ἀπὸ τοῦ σμάραγος, σμαραγῶ, τοῦτο παρὰ τὸ σπαράσσω σπάραγος, καὶ σμάραγος. ψόφος, ἦχος. κυρίως γὰρ σμάραγος, ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ἦχος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον σμαραγῶ, καὶ σημαίνει τὸ λάμπω. ἐξ οὗ καὶ σμάραγδος, ὁ λαμπρότατος λίθος. παρὰ τὸ μάρω, τὸ λάμπω, ὁ μέλλων μαρῶ, κατὰ παραγωγὴν μαράσσω, πλεονασμῷ τοῦ σ σμαράσσω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα σμάραγος, καὶ σμάραγδος. Σμαραγεῖν, εἰ καὶ τὸ πλεῖον ἐπὶ ὑδάτων ἤχου λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βροντῆς εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Σμαράγνη, μάστιξ, ῥάβδος, καὶ χωρὶς τοῦ σ.

Σμέρδικον, σφονδύλιον. Σμαρίδες, γρᾶες, ἢ ἰχθύδιά τινα μικρὰ ἄττα. οἱ δέ, τὰς μαινίδας. Σμηρόν, καθαρόν, βρωτικόν, δριμύ. Σμερδαλέα ἐκτυπίων. Σοφοκλῆς ἐν Τεύκρῳ ... τὸ μέγα κτύπος, φρικτὸς διόβολος, ἐν οἷς δηλοῖ ἤλιος, καὶ ὅτι βέλη Διὸς, οὐ μόνον κεραυνοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ βρονταί. ὅμως καὶ τοὺς ῥαγδαίους ὑετοὺς, καὶ μάλιστα τοὺς χειμερίους τοιούτῳ λόγῳ Διὸς ὄμβρα βέλη λέγω. Σμερδαλέα, οὐ μόνον τὰ ἔξω μέρη δεινά, ὅ ἐστι βλέπουσι καταπληκτικῶς, διὰ τὸ μὴ δεῖν αἴρεσθαι τὰ κάτω εἶναι, ἀλλ' ἴσως καὶ παρὰ τὸ τοὺς βλέποντας ἀλγεῖν ποιεῖν αὐτά. Σμερδαλέος δράκων, δηλοῖ τὸν τῇ ὄψει καταπληκτικόν. ἀπὸ τοῦ μέρδω τὸ βλέπω, καθά φασιν οἱ παλαιοί. ὅτι γε καὶ ὁ δράκων αὐτὸς, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δέρκω λέγεται. λέγεται δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς καταπληκτικοῦ ἡ λέξις, οἷον ὅτι εἶπε, σμερδαλέον κονάβησαν. καὶ σμερδαλέον δ' ἐβόησε. τὸ δὲ σμερδαλέον, καὶ σμερδνὸν λέγεται. καθίσταται δὲ ἡ λέξις οὕτω, μερίζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν μέρζω, καὶ διὰ τοῦ δ μέρδω, τὸ πανταχοῦ μερίζω, καὶ διασπάω τὴν ὄψιν. ἢ μετὰ τοῦ σ κατὰ συγκοπὴν σμέρδω, κατὰ τοὺς παλαιοὺς γραμματικούς. Ἄλλως. Σμερδαλέος καταπληκτικός, φοβερός. ἐκ τοῦ σμερδνόν, σμερδαλέος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ μερδαλέος. καὶ σμερδνόν, τὸ καταπληκτικόν. ἀπὸ τοῦ μερίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὁρώντων ὑπὸ φόβου, καὶ μὴ ἐᾶν αὐτὴν ἐν τῷ μένειν. παρὰ τὸ μερίζω μερδαλέος, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Σμερδαλέα, καταπληκτικά. Σμερδνόν, δεινόν, καταπληκτικόν, πολεμικόν, σκυθρωπόν. Σμέρδις, λῆμα, ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα. Σμέρδος, ἰχθύος εἶδος. Σμῆγμα, τὸ καθάρσιμα, μίγμα δι' ὕδατος. Σμηκτίδα γῆν, τὴν κιμωλίαν, παρὰ τὸ ἐκσμήχειν. Σμῆλαι, ψῆφοι. Σμηλαιοῖ, [illegible]. Σμηνίον, ὁ [illegible]. Σμηνοκόμος, μελισσουργός. Σμῆνος, οὐ μόνον ἐπὶ πλήθους λέγεται μελισσῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ σίμβλον, ἤτοι τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὸ μέλι ἀποτίθενται αἱ μέλισσαι, σμῆνος καλεῖται. καὶ ἑσμὸς μετὰ δασέος πνεύματος, ὡς δηλοῖ παρὰ Ἀριστοφάνει ὁ ἀφθαμός. Σμῆνος ἀπὸ λαῖς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, κυρίως μὲν τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. ὅμοιος δὲ εἴρηται τῷ τροπῷ, ἐπὶ ἀλλοτρίων ἐπαινῶν τὴν ἱστορίαν, τὸ καὶ ἀπὸ σμήνους μέλιτος σμηνίων ῥεῖν αὐλῶν. ὅθεν ἑσμός, τουτέστι σμῆνος τῶν Ἀριστοφάνους μελῶν. Σμαρις, μικρός, χαλκιδεύς. Σμήριγ-

γας, τὰς τρίχας, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μήριγξ καὶ μήρινξ. εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ αἱ τρίχες ἐμερίσθησαν, ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ σμήριγξ. Σμήνοθεν, ὄρνις ποιός. Σμίκανθοι, [illegible]τα, χοιρία. Σμίναξ, πόα, καὶ εἶδος ἀκάνθης. Σμῆθρ, τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος. Σμήχω, τὸ καθαίρω διὰ τοῦ η, ἢ γίνεται ἀπὸ τοῦ σμῶ, ὃ σημαίνει τὸ καθαίρω, ὁ μέλλων σμήσω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ προσθέσει τοῦ χ, εἰς ἐνεστῶτα μεταβιβάζεται. Σμικρὰ φρονεῖ, ἀντὶ τοῦ ταπεινοφρονεῖ, ὃ ἐναντίον τὸ ὑψηλὰ φρονεῖν, καὶ μέγα φρονεῖν, ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖν, καὶ ὑψηλοφρονεῖν.

Σμικρίζεσθαι, λεπτύνεσθαι. Σμικρόν, καθαρόν, δριμύ, μικρόν, ἢ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον, ἐλάττω ἥμισυ. Σμικύθος, ὁ Θρακῶν βασιλεύς, ὃς εἰσάγεται κωμῳδούμενος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει.

Σμίλαξ, εἶδος φυτοῦ, σμιλερόν, ἀκανθῶδες, ὃ λέγομεν ἀσπαλάθα. Σμιλακτοῖ, φυτοῦ ἀκανθώδους. Σμιλεύματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης, ἀντὶ τοῦ διακλέμματα, ξυσμα-τα. Ἀριστοφάνης. καὶ σμιλεύω τὸ τέμνω. Σμίλη, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. Σμίλα, ἡ δίκελλα. καὶ τὸ σμιλάκιον. Σμίλος, οὗτος καὶ λίσφον. οἱ δέ, πρῖνος. ἄλλοι, σμίλακα, ἢ κεφαλοῦνται. Σμινθεῖον, εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων. Σμινύη, ἐργαλεῖον γεωργικόν. ἡ δίκελλα, διὰ τοῦ ῡ γράφεται. σμίνθος, ὁ μῦς, κατὰ διάλεκτον. Σμινθίων, ὄνομα κύριον. Σμινθεύς, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, οὕτω καλοῦσι Κρῆτες τοὺς μύας. κεῖται ἡ ἱστορία ἐν τῷ α' τῆς Ἰλιάδος. Σμίνθος, ὁ καλούμενος μῦς. Σμινθουργοί, οἱ τὰς οὐρὰς ἐργαζόμενοι. Σμινύη, σκαφίδιον, δίκελλα. Σμιριός, μέτρον οἰκτὸν εἰς πεντάκις λίθους. Σμύρις, ἄμμου εἶδος, ᾗ σμήχονται οἱ σκληρότεροι λίθοι, καὶ λείφων. Σμογερόν, σκληρόν, ἐπίβολον, χαλεπόν. Σμοιός, χαλεπός, φοβερός, σκυθρωπός. Σμοιός, κύριον ὄνομα, αἰσχροποιὸς οὗτος εἰς γυναῖκας. Σμοιορδεῖν, τὸ χαματίζεσθαι τὰς γυναῖκας. Σμοιόρδους, ἢ τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας. Σμορδοῦν, σκυθρωπάζειν. Σμυγερῶς, τὸ ἐπιπόνως, ὀδυνηρῶς, καὶ ὡς εἰπεῖν, καυστικῶς. ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω. ὅθεν καὶ σμύξαι πυρὶ νῆας, τὸ σμύχω λευτόφως ἄνευ τοῦ σμυγερόν. ὅθεν τὸ σμυγερόν. Σμυγερῶς, ἅμα ἐπιπόνως καὶ αἰσχρῶς. Ἡσίοδος. Σμυδρός, διάπυρος, σίδηρος.

Σμυκτήρ, ὁ μυκτήρ. Σμώδιξ, τοῦ ξυστοῦ τὸ τρίμμα, ἐν ᾧ ὁ ἐσοβενὸς καθέρμοσαι. Σμύλα, σφύρα. Σμυδαρίδα, ὑποδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς σμυδαρίδου, ἢ τὰ πολυτελῆ. Σμῦξαι, τὸ καῦσαι, ἢ καπνὸν ἐκ πυρὸς ἀναδοῦναι, ὃ καὶ τύφεσθαι λέγεται. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ Χόλαν ὑποσμύχων, ἢ φθίνειν εἰλεῖσθαι. ἐκεῖθεν δὲ τὸ σμυγερόν, ὅ ἐστιν ἐπίπονον, ὡς ἀπὸ μύθου παρακειμένου, ὁ δεύτερος ἀόριστος, τοῦ ἔσμυγα καὶ ἔσμυγον.

Σμύρνα, φυτόν. Σμύραινα, ἰχθύς. Σμυγερός, στυγνωπός. Σμυρναῖος, ὁ ἀπὸ Σμύρνης. Σμυρνίον, τὸ ἱπποσέλινον ὁ καρπὸς, καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη. Σμύρος, ὁ ἄρρην ἰχθύς. καὶ ἡ θήλεια σμύραινα. Σμυσασθαι, ἀπομύσασθαι. Σμῦς, ὁ μῦς.

Σμυσία, ἡ πρόσπελος λιπαρότης. Σμύχω, τὸ καίω, μέλλων σμύξω, ἔσμυξα, διὰ τοῦ ξ. Σμύχεσθαι πυρί, ὅ ἐστι καίεσθαι, πολύχρονόν ἐστι. γίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ σμυγερόν. δοκεῖ δὲ τὸ σμύχω προσῆκειν τὸ σμῶ, οὐκ ἐξ οὗ κινεῖται τὸ σμήχω, ὅ ἐστι καθαίρω. ἀλλ' ὅπερ τὸ σμῆξαι, ἤγουν πλῆξαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ σμῶδιξ. ἔστι δὲ ὥσπερ ψῶ ψήχω, τρῶ τρύχω, οὕτω καὶ σμῶ σμύχω, τὸ σημαίνει πλήσσω. Σμώγα, ῥανίς, τὸ τοιχίον. Ἀμφίας, βούκλωψ. Σμῶδιξ, ὁ ἐξ αἵματος μώλωψ. ὑποτρέχοντος γάρ φασιν αἵματος κατ' ὀλίγον ἐξοιδεῖ. καὶ γίνεσθαι ἐρευθμῶδες, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ὅθεν κατὰ διάλεκτον τὸ πλῆξαι δηλοῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶλος ἡ κακοπάθεια, τροπῇ τοῦ λ εἰς δ, ἡ οἱονεὶ ὁ σμῶδιξ, ἤγουν ὕφαιμος οἴδησις. ὡς τὸ σμῶδιξ ἐξανέστη, ἤγουν κάτωθεν εἰς ὕψος. δηλοῖ γάρ

φασι

φέρους δὲ, ἢ διὰ ὁ θάλασσα, ὁ τούτης πατήρ. ὁ γὰρ θάλασσα Λοχῶν ταύτῃ ἐστι. [illegible] αὐτὴν πάλιν [illegible], [illegible] πάλιν [illegible] ὑφ' Ἡρακλέους [illegible], καὶ [illegible] ἡ θάλασσα Χίος, μετονομασθεῖσα εἰς τὴν ἀρχαίαν Λοχίρειαν. Σκυλεύεται πόθεν λέγεται; παρὰ τοῖς παλαιοῖς σκῦλον τὸ δέρμα λέγεται. ἀφ' οὗ ἴσως καὶ σκυλεύειν κυρίως, τὸ ἐν πολέμῳ βύρσας, ὅ ἐστι βοείας [illegible] λαμβάνειν. ἐξ οὗ ὡς ἀπὸ μέρους καὶ ἐπὶ πάσης πολεμικῆς σκευῆς, τὸ σκυλεύειν ἐλέχθη. οὗ ἡ ἀναλογία κατὰ τὸ ξύλον ξυλεύω, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ξυλεία. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τὰ πεντήκοντα πλείω [illegible] ξυλεία. Δοκεῖ δὲ αἰολικὸν εἶναι τὸ σκῦλον, ὡς φαίνεται ἐκ [illegible] [illegible], ἐν ᾧ κεῖται καὶ ὅτι [illegible], τὸ ἀφαιρεῖν τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ τὸ σκυλεύειν μεταφορικῶς. Σκυλευτής, αἰχμαλωτευτής. Σκυλεύσαι νεκρόν, καὶ ἀποδύσαι τεύχεα λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ τεύχεα, [illegible] καὶ πάλιν σκυλεῦσαι, ὡς τὸ [illegible] τεύχεα λῦσαι [illegible] [illegible] ὁ ποιητής, [illegible] ἡ ποίησις. Σκυλεῦσαι, [illegible]. Σκυλλαίειν, τὸ [illegible]. Σκυλλίς, κληματίς. Σκύλλος, κυρίως ἐπὶ [illegible] [illegible]. λέγεται δὲ ἀπὸ [illegible] [illegible], [illegible]. Σκυλμανίς, [illegible]. Σκυλοδέψης, ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων. Σκύλον, δέρμα, κώδιον. οἱ δὲ, [illegible] καὶ [illegible], ἢ δέρμα [illegible], καὶ τὸ [illegible] λῆμμα. Σκύλσις, θυμός, σκύλος, ταραχή. Σκύμνος, ὁ [illegible] σκύλαξ. Σκυμνιός, [illegible] [illegible] τῶν ἄλλων ζώων. Σκυμαλίσαι κυρίως, τὸ τὴν μίλην [illegible] εἰς τὴν πυγὴν τοῦ ὀρνίου ἐμβαλεῖν. Σκύνιον λέγεται τὸ ὀφρύς. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται σκυνίζω καὶ σκύζω. Σκυνίζω, [illegible]. Σκυνιφόν, [illegible]. Σκύρβια, κρέμματα.

Σκυρβαλίας. [illegible] τοὺς ἰχθύας οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. [illegible] δὲ τοὺς [illegible]. Σκυρβάλιος, [illegible].

Σκυρία δίκη. [illegible] [illegible] φασὶν, [illegible] [illegible] [illegible]. Σκῦρος, νῆσος τῶν κυκλάδων, καὶ πόλις τὸ [illegible] [illegible]. Σκύρος, πόρος, παρὰ τὸ [illegible]. Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσι. Σκυρωτὴ ὁδός, ἡ [illegible]. Σκυτάλη, βακτηρία, [illegible]. Σκύτη, τὰ [illegible] σκυτάλια τοῦ αὐχένος, παρὰ τὸ [illegible]. Σκυτάλιδες, οἱ [illegible] τῶν [illegible]. Σκυτάλη, [illegible] [illegible] [illegible] βακτηρίας [illegible] [illegible] [illegible] τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκύταλα [illegible], ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους. ἡ σκυτάλη λακωνική, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] εἰς τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. καὶ τὴν μὲν [illegible] στρατηγῷ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δέρμα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. λέγεται [illegible] σκυτάλη, [illegible] τὸ ξύλον. [illegible] [illegible] [illegible]. Σκυταλίδες, [illegible]. Σκυταλίς, [illegible]. Σκυταλοφόροι, [illegible]. Σκυτάλια, [illegible]. Σκυτεύς, [illegible], καὶ [illegible]. Σκύτα βλέπειν [illegible] [illegible] Ἀριστοφάνης, ὅ ἐστι [illegible] [illegible] [illegible]. παροιμία δὲ [illegible]

ἐπὶ τῶν [illegible], καὶ [illegible], πρὸς τὰ μέλλοντα κακά. Σκυτίνη, [illegible]. Σκυτίνη, [illegible] [illegible] παρὰ τὸ σκῦτος, ὅ ἐστι δέρμα. Σκυτίνη [illegible] [illegible] ἐπὶ τῶν [illegible] [illegible]. Σκυτίνων [illegible] [illegible] [illegible] οἱ [illegible] [illegible], οἱ δὲ αἰδοῖα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἐχόντων [illegible] [illegible] [illegible]. Σκυτάλιξ, [illegible], δέρμα [illegible], [illegible] βύρσαν [illegible]. Σκύτος, τὸ δέρμα. καὶ σκυτάλιξ, παρὰ τὸ ξύω ξυτός, [illegible] [illegible] [illegible] ξύω [illegible] [illegible] [illegible], κατὰ [illegible] καὶ [illegible]. [illegible] [illegible]. σκύτος δὲ λέγεται, πᾶν τὸ μετὰ [illegible] [illegible] [illegible] δέρμα, ὡς Γαληνός φησι. [illegible] [illegible] λέγεσθαι [illegible] [illegible]. οἱ δὲ, τὸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ἄλλοι δὲ, τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα, [illegible] καὶ σκύτος [illegible] [illegible]. Σκυθρωποί, δέρματα [illegible]. Ἀριστοφάνης, [illegible]. Σκυφοκάπηλος. Ἐπίχαρμος, [illegible] [illegible] [illegible]. Σκύφος. [illegible] [illegible], [illegible]. Σκωλήκια, [illegible] [illegible]. Σκώληξ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Σκωλοβάτης, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Σκώλον, [illegible], [illegible]. Σκῶλος, ἄκανθα, [illegible]. Σκῶλος, [illegible] [illegible] [illegible]. Σκῶλος, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι σκῶλος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ὅθεν καὶ παροιμία, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὑπὸ τῶν βακχῶν. ὁ σκῶλος καὶ [illegible], πόλις Βοιωτίας.

Σκύλος, [illegible], ὁ [illegible], ἡ σκύλαξ. οἱ δὲ, [illegible], ἢ [illegible], ἢ [illegible], ὡς [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πόλις ἐν Βοιωτίᾳ. Σκύλοψ, ξύλον [illegible], ἡ ἄκανθα.

Σκώμματα, [illegible], γέλωτος χάριν. Σκῶμμα, τὸ ἐπὶ [illegible] [illegible] [illegible] γινόμενον γελοῖον, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σκῶπες λέγονται, ἢ παρὰ τὸ σκώπτειν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]. Σκωπτόλης, γελοιαστής, παίζειν, λαρεῖν.

Σκωρομίς. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σκωρία, ἡ [illegible] [illegible]. Σκωρίδος, [illegible]. Σκωρνιφίαι, τὸ σκάνδαλον ἐν μυοκτόνῳ [illegible] [illegible] [illegible], τὰ [illegible] [illegible]. Σκῶρ, τὸ κόπρον. τῶν καθ' ἡμᾶς [illegible], ὁ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] γράφει, τὸ σκατός. [illegible], ὅτι ὁ ὀρθὴ κλίσις [illegible] τὸ σκῶρ. αἱ δὲ [illegible]

ἢ πρότερον ἰδίομεν ἀγαπητῶς, ἐνδύεις νῦν ἀφοδεύοντας ἀποματτόμενοι. Σκοροδῶν, ὁ τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται. διὸ καὶ ὀξυτόνως λέγεται. Σκορπίζω, ἐκ τοῦ καρπὸς καρπίζω. καὶ σκορπίζω ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις, ἐπεὶ ὁ καρπὸς σκορπίζεται. Σκορπιός, σημαίνει τρία. ζῷον χερσαῖον, καὶ γίνεται παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν. καὶ τὸ θαλάσσιον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ πλήττειν, καὶ τὸν ἰὸν ἐπιβάλλειν, ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν. σημαίνει καὶ τὸν ἀστέρα, καὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ χειμέριον ἐμπεσόντος. ἐπειδὴ ὅτε ἐν τούτῳ ἐστὶν ὁ ἥλιος, τότε τὰ σπέρματα ἐπὶ τὴν γῆν σκορπίζομεν σπείροντες, ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόλπου σκορπίζει τὰ σπέρματα. Σκορπιοῦται, ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται. Σκοτάσμα, ζόφος. ἀχλυοί. Σκότιον, ὅταν συσκοτάσῃ ἡ σκοτία.

Σκοτιεῖς, ἀφανιστέος. Σκότω κατὰ Παυσανίαν, τὰς χήρας ἐκάλουν οἱ [illegible]. ἀπὸ [illegible] φησί, τὰ [illegible], καὶ κεχρυσωμένα ἔλεγεν. Σκοτία, μέρος τι ἃ δὴ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, προσαγορευόμενον τρίγλυφον, καὶ Ἀφροδίτης Σκοτίας ἱερὸν ἀπ' Αἰγύπτου. Σκοτίζω, τὸ σκότος ποιῶ. σκοτέω δὲ σκοτώσω, τὸ τύφλωσιν ἐπάγω. ἐπισκοτῶ δὲ ἐπισκοτήσω, τὸ ἐπιπροσθῶ, ὡς ὅταν ἡ σελήνη ἐπισκοτῇ τὸν ἥλιον ἐν ταῖς ἐκλείψεσι.

Σκότιος, ὁ μὴ φυσικὸς υἱός, ἤγουν ὁ κρυφὸς [illegible], ᾧ ἐναντίον ὁ γνήσιος, ἤγουν ὁ ἐκ γάμου. τῷ δὲ γνησίῳ ἐναντίον ὁ νόθος, ἤγουν ὁ ἐξ ὀθνείας. σκοτίζω μὲν τὸ σκότος ποιῶ. σκοτῶ δὲ σκοτώσω, τὸ τύφλωσιν ἐπάγω. ἐπισκοτῶ δὲ ἐπισκοτήσω, τὸ ἐπιπροσθῶ. ὡς ὅταν ἡ σελήνη ἐν ταῖς ἡλιακαῖς ἐκλείψεσιν ἐπισκοτῇ τὸν ἥλιον. Σκοτοδινιῶ, σκυθρωπάζω, ἀμβλυωπῶ. Σκοτίβαρον, σκιερὸν, σκοτεινόν. Σκοτοδινιάσας, σκοτίας καὶ ἰλίγγου πληρωθείς. Σκοτόμαινα, νύξ ἐστιν, ἐν ᾗ μαίνεται καὶ ἄκρα ταράττει τὰ οὐράνια. Σκοτομήνιος νύξ, οὐχ ἁπλῶς ἡ ἀσέληνος, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀποκρύπτεται, φασὶν ἐγγίζουσα ἡλίῳ πρὸς σύνοδον. Σκότος, οὐκ οὐσία τίς ἐστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός. φωτὸς γάρ ἐστι στέρησις. Σκότος, ἀρσενικῶς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς οὐδετέρως, τὸ σκότος. Σκότος, λεπτομάχα τὸ ἐγκέφαλον, τὴν ἀπὸ τῆς ἀθυμίας σκότωσιν διαλεγομένην, λέγει ὁ Θεόλογος. Σκότος ἐστί, διότι τοῦ φωτὸς στέρησις. ἄλλως. σκότος ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ σκιάζειν. οἱ δέ φασι σκοτεινός ἐστιν, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν προσερχόμενον ἐν τῷ αὐτῷ, οὕτως Ἡράκλειτος. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ χέειν ἡμᾶς πολλάκις προσκόπτειν, ὅ ἐστιν ἐπιχεῖν. Ὧρος. Σκότος, ἀπὸ τοῦ σκάζειν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ [illegible], ἀπὸ τοῦ προσκόπτειν τὸν ἐπερχόμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ χέειν ἡμᾶς, ὅ ἐστιν ἐπιχεῖν πολλάκις προσκόπτειν. Σκοῦλαι, κλῶσαι.

Σκουτάριος, ὑπασπιστής. σκουτάριον γὰρ τὴν ἀσπίδα Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Σκύβαλον, οἷον κυσίβαλον τί ἐστι, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον καὶ ῥιπτόμενον. Σκυβαλίζεται, ἐξουθενεῖται, [illegible], ἀπολυμαίνεται, παραρρίπτεται. Σκύβα, λάχανον, ὃ λαψάνη. Ἴωνες δέ, σκοῦβα. Σκύβαλα, λῆρος.

Σκυβαλισμός, ἐκφαύλισμα. καὶ τὸ ἀδόκιμον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων. Σκυλακεία, [illegible].

Σκυλίζω, λαλίζω. Σκυλακικόν, Πολέμων παρὰ Ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησίν. ὑπολάμματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέραν [illegible] καὶ [illegible]. Σκυδμαίνειν, τὸ σκυθρωπάζειν, καὶ ὀργίζεσθαι. κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων, ἐπὶ τῆς ἀφαιρουμένης σκύμνους ὀργιζομένων. ἀπὸ τοῦ σκύμνος καὶ τοῦ μαίνειν, γίνεται σκυδμαίνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλους, ὅ ἐστι λῦγμα, ὃ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων. Ὅμηρος Ἰλιάδος ω'. Σκύζος, ἡ λοιδορία, ἡ ὀργή, ἡ σκυθρωπότης. Σκυζᾶν, λέγεται ἐπὶ κυνῶν, ὅτε καθεύδοντες ὑποφυσῶσι. Σκύζεσθαι, παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὸ χώεσθαι, ἤγουν τὸ ὀργίζεσθαι μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῶς. Σκύζεσθαι, τὸ χώεσθαι εἰρεῖσθαι. γίνεται δὲ ἴσως μὲν καὶ παρὰ τὸ κύων, πλεονασμῷ τοῦ σ, ἵνα ᾖ σκύζεσθαι τὸ κύνειον ἦθος ἔχειν, ὃ κινῶσι εἶναι. ὅθεν καὶ τὸ ἐπισκύνιον. μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὴν Σκυθίαν, ὡς τῶν Σκυθῶν μάλιστα ἑτοίμων ὄντων χολᾶν. Σκυζομένη, λυπουμένη, ὀργιζομένη. Σκύθαι, οἱ ἄβιοι. ὡς Ἀρριανός φησιν, οἰκοῦσι τὴν Ἀσίαν αὐτόνομοι, διὰ πενίαν καὶ δικαιότητα. ὅτι δὲ ἀμφίβολον εἴτε ἀσιανὰ τὰ ῥηθέντα ἔθνη, παρὰ τοῦ ποιητοῦ, εἴτε καὶ εὐρωπαῖα, ἐπειδὴ φοιτῶσι γάρ, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Γεωγράφου δηλοῦται, [illegible]. καὶ οὕτω μὲν ἐκεῖνοι. ὁ δὲ Γεωγράφος φησίν, ὅτι οἱ παρ' Ὁμήρῳ ἄβιοι οὕτω λέγονται, διὰ τὸ χωρὶς εἶναι γυναικῶν. ἀπέχονται δὲ ἐμψύχων μέλιτι χρώμενοι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ. διὸ καὶ καλοῦνται θεοσεβεῖς, καὶ καπνοβάται. καὶ ἀβίους φησίν, ὡς ἀοίκους καὶ ἁμαξικούς. λέγει δὲ καὶ νομάδας εὐδαίμονας, καὶ εὐτελεῖς, καὶ αὐτάρκεις πάντας, κοινὰ ἔχοντας καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα. ἄμαχοι δέ εἰσι καὶ ἀήττητοι, οὐδὲν ἔχοντες ὑπὲρ οὗ δουλεύσωσι. Σκυθικαί, εἶδός τι ὑποδημάτων εἰσὶν αἱ σκυθικαί. καὶ Ἀλκαῖος ἐν [illegible], σκυθικὰς ὑποδεδεμένος. Σκυθικὸν ξύλον, τὴν διάπυρον, ἔνιοι τὴν θαψίαν. Σκυθικός. Κρατῖνος, σκυθικὸν ἔφη τὴν [illegible], διὰ τὸ πυρρὸν εἶναι, ἐν ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες, καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια. Σκυθιστὶ χειρόμακτρον. οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολλοῖς, ὧν τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες [illegible], ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. Σκύθραξ, μείραξ, ἔφηβος. Σκυθράσαι, σκυθρωπάζω. Σκυθρός, στυγνὸς τὴν ὄψιν, χαλεπός, ὠμός, σκυθρωπός. Σκυθρωπάσαι, πλεονασμός ἐστι τοῦ ρ. σκυθωπάσαι γάρ ἐστι, παρὰ τὸ σκυθικὴν ἔχειν ὦπα. ἢ σκυθρωπός, παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι. καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. ἢ παρὰ τὸ χύτρα καὶ τὸ ὤψ, γίνεται χυτρωπός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, τουτέστιν ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεκτημένος. Σκυθρωπός, στυγνός, λυπηρός. Σκυλαῖα, τὰ σκῦλα καὶ λάφυρα. οἱ δὲ τὰς πανοπλίας. Σκύλλα, ἓξ κεφαλὰς εἶχεν. τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου. περὶ τὸ Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. ὡς πλησίον ἡ Χάρυβδις περὶ Μεσσήνην. ὥσπερ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας. ἂν τινὲς ἐν Ταρτησσῷ ταύτας λέγουσι, πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους, ὡς αἱ Ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, [illegible], σώματα γυναικῶν, πρόσωπα κόρης ἔχουσαι. καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν, σῶμα καὶ κεφαλὴν κόρης, τὰ δὲ κάτω ὄφις. ὡς καὶ Ὄρθος Γηρυόνου, κύων ἐν Ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. καὶ [illegible], καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἀνδρός. Σκύλαξ, χῦμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων. Σκῦλα, τὰ τῶν νεκρῶν λάφυρα. λάφυρα δέ, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. Σκύλλα, περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Σικελίας ἐστὶν ἀκρωτήριον, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ καθύπερθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους. καὶ σπήλαια, ἐν οἷς καταμένουσι θηρία θαλάσσια. τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀνειλουμένων, ὑπὸ τοῦ τῆς Χαρύβδεως ὕδατος, καὶ συγκλωμένων, τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν. ἡ δὲ Χάρυβδις καὶ ἡ Σκύλλα, πλησίον εἰσίν. ἡ μὲν Χάρυβδις περὶ Μεσσήνην ἐστίν, ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. τὸ δὲ Ῥήγιον ἐκλήθη [illegible], ὥς φησι Καλλίμαχος. Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο. Ἡρακλῆς σὺν [illegible], καὶ παραπλέων τοὺς τόπους μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτόθι [illegible] ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον [illegible] μηχαναῖς, [illegible] ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν [illegible]

φέρετο

τὸν σόμακα. Σκίμπτω, σκίμπτεσθαι, χολιαίνειν, ἐρείδεσθαι, ἐπιστηρίζεσθαι. καὶ σκιμπτεσθαι, ὁμοίως. Σκιμφθεὶς, διὸ διαδοῦ, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. τάχα διωρίσθη, ἢ ὑποκλιθῆ. Σκίμψαι, τύψαι, κατασχάσαι, [illegible], παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Σκίμψαι, ἐμπηγῆναι, ἐκπλαγῆναι, ἐγκλιθῆναι. Σκίμψειν, λάβειν. Σκινδαλμοὺς, λέγουσι τὰς λεπτολογίας, ἀπὸ τῆς ξέσεως τῶν καλάμων. σκινδαλμὸς κυρίως, τὸ περὶ τὸ φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. Σκινδαρεύεσθαι, κακοσχολεύεσθαι, διακτορεύεσθαι, συμβαλλεῖν, καὶ σκινδαρεύσαι, τὰ αὐτά. Σκινδαλος, ὀρχήσεις οὕτω καλούμεναι. Σκινδαροι, τὰ προσκλίνοντα. Σκινδαρος, ὁ ἀνατάτασις νυκτὸς, ἀφροδισίων ἔνεκα.

Σκινθαρίζειν, ἤγουν σκαρίζειν. δηλοῖ γὰρ τὸ διὰ μέσου διαδόντα τὸν μυκτῆρα παίειν. ὡς Δίδυμος. Σκινθίζεσθαι, λακτίζεται. Σκιοφλία, σκιοδολῶ. Σκιόειν, σκιερὸν, μέλαν, βαθύ. Σκιόεντα, σύσκια, συσκιαστά, ὑψηλά, ἢ τὰ μεγάλην σκιὰν ποιοῦντα. Σκίουρος, ζῶον μικρὸν καμψίουρος. ἄλλοι, ἰκτινουρος. Σκιόεντα, ἐπὶ μεγάρων λέγεται, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος λέγει τὰ δασέα, καὶ σκιὰς ἀποτελεστικά, διὰ τὸ τῆς ὕλης δάσειον. Σκίπη, εἴσω. Σκίπων, σκίπωνος, ἡ βακτηρία, ἤγουν ἡ ἐπιδημική ῥάβδος. Σκίρα, ἑορτὴ παρ᾽ ἀθηναίοις, ἀφ᾽ ἧς καὶ ὁ μὴν σκιρροφοριών. ὥς φασιν οἱ γράψαντες περὶ τῶν ἑορτῶν καὶ μηνῶν. Σκιράφιον, τὰ κυβευτικά. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τρίβον σκίρρωσι οἱ κυβεύοντες. Σκιράφη, σκίρρος λίθος, ἢ λατόπη. Σκιροφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. Σκίρρον, τὸ ῥαιβόν ἐπὶ τῶν τυρῶν. ἀπὸ τούτου καὶ τὰ λίαν προσεχόμενα, σκιρρῶσθαι λέγεται. Σκίρρος, ὁ γύψος. καὶ σκιρρίται, οἱ γυψομηλάσαι.

Σκιρρώδης, σκληρυνθείς. Σκιροφοριών, ὄνομα μηνὸς παρὰ ἀθηναίοις. λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίραν, ἐν μηνὶ τούτῳ τὴν θεὸν, ἤγουν γύψον. ὁ γὰρ θησεὺς ἀπερχόμενος μετὰ μινώταυρον, τὴν ἀθηνᾶν ποιήσας ἀπὸ γύψου ἐβάστασεν. ἐπεὶ οὖν ἐν τούτῳ μηνὶ τὸ τοῦτο ἐποίησε, λέγεται σκιροφοριών. Σκιρτᾶν, ἀναπηδᾶν, ὡς ἀλλεσθαι. ἀπὸ τοῦ σκαίρειν γὰρ, τὸ ἐμμελῶς κινεῖσθαι καὶ ὀρχηστικῶς. ἀφ᾽ οὗ καὶ σκαρθμοὺς, καὶ ὁ σκαίρος. σκαίρειν δὲ καὶ ἀσπαίρειν λέγεται ἀττικῶς, ὃ ἐπὶ τοῦ σφαττομένου ζώου καὶ ἀπαλλάττοντος λέγεσθαι. Σκιρτᾶν. ἰωνικῶς μὲν πρὸς τὸ σκαίρειν καὶ [illegible] ἐπὶ ἵππων. ἔστι δὲ σκιρτᾶν, καὶ τὸ ἁπλῶς τρέχειν, ἀλλὰ τὸ ἀνάπαλιν καὶ δίχα ἐπιτηδεύειν καὶ ἀτάκτως, καὶ οἷον ὀρχηστικῶς κατὰ τὸ καλπάζοντας. Σκιρτᾶν λέγεται, καὶ τὸ ἀποδιδράσκειν, καὶ ἀπολακτίζειν, ἢ ἐκβαίνειν, καὶ ἀποφεύγειν. σκιρτᾶν λέγεται καὶ τὸ πηδᾶν καὶ εὐφραίνεσθαι, καὶ τὸ χαίρειν.

Σκιρτῆς, λόχος ἀνδρῶν ἐξακοσίων. [illegible] ἐν αὐτῇ ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις λακεδαιμονίοις. Σκιρτήσεις, ἰσχύς, δυνάμεις, καὶ τὰ ὅμοια. Σκιρτηθεῖσα φαμὲν, ἐπὶ τῆς ῥώμης, τῆς σφόδρα ἐμμένοντος, καὶ συνισταμένης. Σκίρων σκίρωνος, ὄνομα ἀνέμου. Σκιταλοι, ἀπὸ τῆς ἀφροδισίων καὶ τῆς προσόδου τῆς [illegible], [illegible]. Σκιτώνια, σκιτωνοί. Σκιφίας, εἶδος ἰχθύος. Σκιφίνιον, πλέγμα ἐκ φοίνικος. Σκίφος, τὸ ξίφος, διαφέρει τοῦ ξ εἰς κ, καὶ [illegible]. Σκιφύδριον, εἶδος κόχλου. Σκίψαι, σκεπάσαι. ἀχαιοί. Σκιῶνα, χωρίον θράκης, πολίχνιον ἀθηναίοις, ἐν ᾧ [illegible] [illegible]. Σκλαρὰ, [illegible] καὶ τὰ [illegible] πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Σκληραγωγία, ἄσκησις, παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι. Σκληρὸς οἶνος, λέγεσθαι καὶ σκληρὸς λόγος, καὶ σκληρὰ ψυχή.

Σκληρὸς, [illegible] ἀρχαὶ δ᾽ ἐν τοῖς σμιλίοις, πρὸς τὸ [illegible] τὰ ἱερία. Σκληρυνθῆ, σκληρύνειν, σκληρὸν ποιῆσαι, λιπαίνειν. καὶ μάλιστα τὸ μετὰ κάσμας τετμημένον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκληρύνω, σκληρὸν καὶ ἀπαθῆ [illegible] συγχωρεῖ.

Σκληφροὶ, οἱ ἰσχνοὶ, ἢ λεπτοὶ τοῖς σώμασι. Σκνίπες, ζῶα εἰσὶ βραχύτατα, ὅμως ἀργαλεώτατα. οὐ γὰρ μόνον κνισμοὺς ἐμποιοῦσι, ἀνθρώποις, καὶ εἰς τὰ ὦτα βιάζεται. διὰ τῶν μυκτήρων καὶ ὤτων, εἴσεισι καὶ κόρας ὀφθαλμῶν, εἰ μὴ φυλάξαιτό τις.

Σκνιπὸς, καὶ σκνιφὸς, ὁ μικρολόγος καὶ φειδωλὸς, παρὰ τὴν σκνίπα, καὶ τὸν [illegible] σμικρότητα. Σκνιφὸς, κατὰ διαφορὰν οἱ πολλοὶ λέγουσι, τὸ ἐλάχιστον καὶ μικροπρεπῶς περὶ τὰ ἀναλώματα. οἱ δ᾽ ἀρχαῖοι, σκνῖπα καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ διαδύεσθαι τοῦτο ἐν τοῖς ξύλοις κατὰ βραχὺ κατεσθίειν. Σκνιφὸς, ἄκρα ἑσπέρας καὶ ἑσπέρας, ὀλίγοι. Σκνίψ, ζῶον χλωρόν τι, καὶ τετράπτερον. Σκοβαλὶς, εἶδος μαλάχης. Σκοιχοῦλας, γογγυσμὸς, ψιθυρισμός. Σκολιὰ, σκολιά, ἐνίοις κολεοβοί. Σκολιόδιον, σκιάδιον. Σκολιὸς, ἀρχὴ παρὰ μακεδόσι, τεταγμένη ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. Σκοίτας, διάβολος, ἀττικοί. λάλος, κυμβαλος.

Σκοιὸν, ἰσχυρὸν, δασύ, μαλακὸν, βαθύ, μέγα, χλωρὸν, ποικίλον, σύσκιον. Σκοῖπος, ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ᾽ ὧν εἰσὶν οἱ κέραμοι. Σκόλοφ, καταπεπαυμένη τὰς θρίκας. Σκύψ, ψύρα. Σκολιὰ, σκαμβὰ, οὐκ ὀρθὰ, ἄδικα, δυσχερῆ, ἐπικαμπῆ, ἄνισα, δύσκολα. Σκόλια, τὰ συμποτικὰ ᾄσματα.

Σκολιὸς, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω, ὁ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν πορευόμενος, ἀλλὰ διεστραμμένην, ἢ παρὰ τὸ σκαιὸς, ὅ ἐστι τὸ σκόλον, ὃ σημαίνει τὸ σκολιὸν κέρας. λέγεται καὶ τὸ ἀπὸ Βυζαντίου πλεῖν, ἕως τῆς κομίσεως τοῦ πόντου, ἵνα εἰσὶν αἱ κυάνεαι πέτραι, ἢ διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι, καὶ οὐκ εὐθύ. ἔστι δὲ τοῦ ξ στοιχείου, καὶ θηρίον ἑρπετόν. Σκολλὶς, κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν. ἔνιοι δὲ, μᾶλλον πλόκαμον. Σκολοῖς, ἐριχθαλεῖς.

Σκολόπαξ, ὄρνις ποιός. Σκολόπενδρα, ζῶον καὶ ἐνάλιον, καὶ χερσαῖον. Σκολοπισμὸν, τὸ σαυρώσιμον, ἀπὸ τῶν σκολόπων. Σκολόπων, ὀρθὰ ὀξέα ξύλα, σταυροί, χάρακες. Σκόλοψ, ἀκάνθης εἶδος. Σκολοφρὴ, κατακεκαυμένον. Σκολόφρον, θρόνιον. Σκόλοψιν, ὡς ἔπεσιν, τὸ γὰρ παλαιὸν τῶν κακουργούντων ἀπεκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ τῆς ῥάχεως καὶ τοῦ αὐχένος, καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἐπὶ ὀβελίσκων.

Σκόλοψ, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ὥσπερ σταυρός. ἀπὸ τοῦ σκόλοψ ἀνασκολοπίσθη, τουτέστιν ἐσταυρώθη. Σκόλυμος, ὁ ἐσθιόμενος βολβός. Σκολύθριον. Πλάτων τίθησιν ἀντὶ τοῦ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγομένου ὑποπόδιον. ὑπὸ πολλῶν δὲ ὑποθρόνιον. Πλάτων, ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι, ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕπτιον ἀνατετραμμένον. ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ μικροῦ δίφρου ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν. Σκόλυμος, λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες. Σκολύπτειν, ἐκτίλλειν, κολούειν. Σκολίφρα, σκυθρωπή, σκυθρά, ἐργώδης, δυσχερής.

Σκολόψαι, κολοῦσαι, κολοβῶσαι, ἀποτῖλαι, ἐκτίλλειν. Σκομβρίσαι, γογγύζειν, ἢ καὶ δι᾽ ἀναλογίαν εἶδος. Σκόμβροι, εἶδος ἰχθύων, πλείστοι ἐν μικροῖς ἔθνεσι. Σκόμβροι, ὄρνεον εἶδος. Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέρη ἐκτείνειν, μετὰ τοῦ χάσματος διακλώμενον λέγεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμῶνται ἐκτείνειν τὰς χεῖρας. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοὺς βαζομένους, καὶ διατεινομένους τὰ μέλη, οἷον σκορδινᾶσθαι, διατείνεσθαι. ἀπὸ τοῦ κάρου ὕπνου καὶ τροφῆς, ἢ σκορδινᾶσθαι τὴν κεφαλήν. [illegible]. Σκοροβυλος, κάνθαρος. Σκορόδαλμη, ἡ ταρία τοῦ σκορόδου καὶ τῆς ἅλμης, τὸ μετὰ τῆς ἅλμης, τρίμμα τῶν σκορόδων, οἷον ἡ [illegible]. Σκοροδίσαι, τὸ πρὸ τῆς μάχης σκοροδίζειν ἀνατρίψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. Σκοροδον, λέγεται ἴσως σκαιὸν ἢ ῥόδον ὂν, ἀλλὰ τὸ σκαιὸν ἔχειν. σκοροδίσαι, ἔνιοι κατὰ τοῦ [illegible] τοῖς τῶν σκορόδων κανδύλοις, οὐχ ἁπλῶς τὸν [illegible], ἀλλ᾽ ἵνα δείξῃ ὅτι ἐσθίει μετὰ [illegible] εἰς τὸ

τρον. παρασκήνια δὲ, τὰ ἔνδοθεν τῆς μέσης θύρας χαλκᾶ κάγκελλα. καὶ ἵνα συνελὼν εἴπω, σκηνὴ ἡ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια, ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος. ἐφ' οὗ καὶ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. εἶτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν, βωμὸς ἦν τοῦ Διονύσου, τετράγωνον οἰκοδόμημα, κενὸν ἐπὶ τοῦ μέσου, ὃ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ τὴν θυμέλην ἡ ὀρχήστρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. σκῆνος, εἰκαστικῶς, τὸ σῶμα. Σκηνὴ, ὁ πρόσκαιρος κατοικία. καὶ σκήνωμα. σκηνῶ, τὸ πρὸς καιρὸν οἴκησιν ποιοῦμαι, ἢ ἀπλῶς, ἀντὶ τοῦ οἰκῶ καὶ κατασκηνῶ. Σκῆπ, ὁ ὑπὸ μὲν φυχῶν, ὑπὸ δὲ φάλκαιναι. Σκῆνος, ἐοίκασι σκηνὰς εἶναι. ὅθεν οἱ μὲν κόσμον εἶναι γυναικεῖον εἶναί φασιν, οἱ δὲ σκιάδειον, ἔστι σκηνή. σκῆνος, καὶ τὸ σῶμα παρὰ τὸ σκήνωμα καὶ σκηνὴν εἶναι τῆς ψυχῆς, οἷον οἰκητήριον. Σκηνορράφιον, τὸ δέρμα ῥάπτειν. καὶ σκηνορράφος. Σκηνῶ, παρὰ τὸ σκηνή. τοῦτο παρὰ τὸ χῶ τὸ κρατῶ, χηνὴ καὶ σκηνὴ, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. οἱ δὲ δέρματα καὶ ξυστῶν καὶ λευκῶν, οἷς κατασκευάζεται πᾶσα ἡ σκηνή. οἱ δὲ εἶδος κόσμου γυναικείου, οἱ δὲ σκιάδες ἐν αὐτῷ καλούμενον, οἱ δὲ τὴν τῶν Δελφικῶν καλουμένην. καὶ σκηνίτης, ὁ σκηνὴν ἔχων οἰκῶν. Σκηνώματα, οἶκοι, τέκνα, ἢ καὶ τὰ σώματα. Σκηνῖται, οἱ σκηνοῦντες λέγονται δὲ καὶ σκηνωταί. Σκηπάνιον, σκῆπτρον, ῥάβδος.

Σκαπάνιον, [illegible]. Σκήπτομαι, τὸ ἐρείδομαι. ἀφ' οὗ σκῆπτρον, καὶ σκηπάνιον, τὸ ἐπιτήδειον ξύλον εἰς τὸ ἐρείδεσθαι. καὶ σκῆπτρον βασιλικὸν, ὑποστήριγμα, ῥάβδος, ἐν ᾧ ἐρείδεται ὁ βασιλεύς. καὶ σκήπτομαι, τὸ προφασίζομαι, αἰτιῶμαι, συντάσσεσθαι. καὶ σκῆψις, ἡ πρόφασις. καὶ σκηπτὸς ἄσχετος. μετὰ δὲ προσθέσεως ἐν χρήσει, οἷον κατασκήπτει κεραυνὸς, ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρεσθαι. ἀφ' οὗ σκηπτὸς πᾶς, ὁ οὕτω καταφερόμενος κεραυνός. καὶ ἐν σκηπτῷ ὁμοίως ἐπὶ κεραυνῶν, καὶ χαλάζης σφοδρῶς καταφερομένης. καὶ ἐγκατέσκηψεν αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ λοιμὸς καὶ πολὺς κατηνέχθη. καὶ ἐπισκήπτω, τὸ ἐντέλλομαι, καὶ ἐφορκίζω. καὶ ἀποσκήπτειν, ἐκ ὅλου εἰς μέρος ἐν τὸ λοιπὸν συνάγεσθαι. ἀφ' οὗ ἀπόσκημμα, τὸ κοινῶς ἀπότιμα. καὶ σκήπτομαι, τὸ προφασίζομαι. ἕνεκα γὰρ τῶν πολιτῶν, ἕνεκα χρημάτων εἰσφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν προφασίζονται, τὴν εἰσφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν. ἀζήμιοι γὰρ οὗτοι διαφυλάττονται, ὥς φησιν Εὔφρονος. ὡς τὴν πόλιν ὠφελοῦντες πλεῖστα διὰ τὴν ἐμπορίαν. διὸ καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει λέγει, ὅτι ὅταν γίνηται ὡς καιρὸς πολέμου καὶ εἰσφορᾶς, ἔμπορον ἱκανὸν ἀπολείπει. ἄλλως. ὅταν φησὶν ἀνάγκη γίνεται πραγμάτων, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι. προφασίζομαί φησιν, ὅτι πέμπομαι εἰς τὸ πέλαγος. Σκηπτὸς, ὁ κεραυνὸς ἐγκατασκήψας. Σκηπτοῦχος, κατὰ φύσιν ἐρρέθη, παρὰ τὸ ἔχειν σκῆπτρον, ὃ σκᾶπτον Πίνδαρος λέγει. καὶ ὡς μὲν πρὸς τὸ σκῆπτρον ἔλλειψιν δοκεῖ ἔχειν τοῦ ρ, διὰ δυσφωνίαν. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ σκήπτω γίνεται, ἀνελλιπῶς ἔχει. Σκῆπτρα, οὐ μόνον βασιλέων, ἀλλὰ καὶ δικαστῶν. ἐπειδὴ τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον βασιλείας, ἀλλὰ καὶ τιμῆς. Σκῆπτρον ἐλαύνειν, ἀντὶ τοῦ πλοῦτον ἔχειν. Ὅμηρος, λίθον δὲ ἐν χειρὶ ἐλαύνειν τις λέγεται. καὶ σίδηρον, καὶ τεῖχος ἐλάσαι ἐν τῇ πόλει, πλεονασμὸς ὁ [illegible]. Σκηπάνιον, ἡ ῥάβδος. Σκηρίπτεσθαι, τὸ ἐπερείδεσθαι. σκηρίπτω, τὸ ἐρείδομαι καὶ ἐπισκήπτω. ὅθεν σκίμπτορ, καὶ σκῆπτρον κατὰ συγκοπήν. Σκηρόν, σκληρόν, [illegible].

Σκῆψαι, πλῆξαι. Σκῆψις λέγεται ἀεὶ, ἡ ψιλὴ πρόφασις. ὡς Δημοσθένης, οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις, [illegible] ἡμῖν ὑπο λείπεσθαι, ἤγουν πρόφασις ψιλῆς. καὶ σκήπτεσθαι, τὸ προφασίζεσθαι, καὶ τὰ προφάσεις ψιλαῖς συμβαίνειν. ἡ σκῆψις, πόλις ἐν Τροίᾳ, ὡς μνημονεύουσιν ἄλλοι τε, καὶ ὁ γεωγράφος ἐν τῇ [illegible]

λικάτη. Σκιά, παρὰ τὸ κίω, τὸ ἀκολουθῶ, κιά, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σκιά, ἡ συνακολουθοῦσα. καὶ σκιερός, ὁ σκιὰν ἀποτελῶν.

Σκιὰ, σκίασις, ἐπιφάνεια δίχα χρώματος, ἀντίμορφος.

Σκιαγραφούμενον, τὸ ἀμυδρῶς καὶ ὀλιγωρῶς καταλαμβανόμενον. Σκιαγραφία, ἐπὶ τῆς μὴ ἀκριβῶς γεγραμμένης ζωγραφίας. καὶ σκιαμαχεῖν, καὶ σκιὰν γυμνάζεσθαι, τὸ μόνον ἑαυτὸν γυμνάζεσθαι, ὅ τινὰ ἄλλον οὐκ ἀνταγωνιστὴν ἔχει τὴν γυμνασίαν, οἷον πυγμὴν, ἢ πάλην. δίσκον δὲ καὶ ἅλμα, καὶ δρόμον, ἔστι καὶ μόνον ἐστὶ γυμνάζεσθαι. σκιαμαχεῖν ἐπὶ τούτων οὐ λέγεται.

Σκιαγράφος, ὁ Ἀπολλόδωρος. Σκίαινα, ἰχθὺς δὲ σκιάν [illegible] εἶδος ἰχθύος. Σκιάδειον, σκέπασμά τι, ὅπερ αἱ κανηφόροι γυναῖκες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσιν αἱ ἀπιοῦσαι εἰς τὰ ἱερὰ, ὥστε μὴ καίεσθαι τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Σκιάζει, σκιὰν ποιεῖ. Σκίαθος, νῆσος τῆς Θεσσαλίας, ἐπὶ τῆς Εὐβοίας, ἧς Σιμωνίδης μέμνηται. Σκιάς, ἡ ἀναδενδράς, καὶ σκηνὴ, ἐρεφομένη, καὶ τὸ θολοειδὲς σκιάδιον. ἐν ᾧ ὁ δῆμος κάθηται, καὶ τὸ πρυτανεῖον. καὶ κλάδοι ἀμπελίνοι, σκιάδες λέγονται. καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιὰ, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐπεμέτρουν. Σκιάσιν, ἐκάλυψεν. Σκιαμαχεῖν, ἐπὶ μόνου τοῦ πάλης, καὶ τῆς πυγμῆς. δίσκον γὰρ καὶ ἅλμα, καὶ δρόμον ἔστι καὶ μόνον γυμνάζεσθαι. ταῦτα δὲ χωρὶς γινόμενα, σκιαμαχεῖν καλεῖται. Σκιᾶς ὄνου, παροιμία ἐπὶ τοῖς περὶ μηδενὸς ἀξίου μαχομένοις. Σκιάπουν, εἶδος Λιβύων. οἵ φασι πόδας, ἐπειδὴ ἔχουσι πλατεῖς, ἐν ὅταν ἡ θέρμα, ὑπτίως ἀναπεσόντες, καὶ ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται δι' αὐτῶν.

Σκίρα, ἡ σκυταλιαία. Σκίρα, τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο τῶν λακεδαιμονίων, κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνήν. εἶδος γάρ ἐστι [illegible]. τοὺς δὲ νεωτέρους διὰ τὸ τὴν ὀργὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδίων, σκιάδας οἱ πάλαι προσηγόρευσαν. ἔχει δὲ μετ' ὀνόματος σκιάδας, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολίας ἐκάλουν αὐτάς, καὶ οἱ [illegible] οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολίας προσαγορεύουσι. Σκιδαρὸς, ὀρχηστὴς, παρὰ Λυκοφρονι ὁ Ἀπόλλων, τελεσφόρος. δὲ παρὰ [illegible]. Σκινδυλεύω, ἐμβλυωπεῖ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σκιδαρόν, ἀραιόν. Σκιδνᾶσθαι, ποικίλως, ἀντὶ τοῦ σκορπίζεσθαι. ἐκ τοῦ σκίδνω, σκεδάννυμι, τὸ πλῆθος τῶν πλοκάμων σκεδάννυσι, τὸ διαλύειν σκίδνασθαι, σκίδνατο, καὶ ἐσκέδασται. Σκιερόν, κατάσκιον, σκιώδες, τὸ σκιερόν, ἢ σκιὰν ἔχον. Σκίταλος, ἰχθὺς, ὁ καὶ τρίχαινος.

Σκίλλα, σκορόδου τι φυτὸν γένος. Σκιλλίον, σκυλλίον. Σκίλος, ἰκτῖνος. Σκιλλωτὰ, [illegible].

Σκιλλοκάλλης, [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Σκιμαλίσαι, τῷ μέσῳ δακτύλῳ σιμαρίσαι τὸν μέγαν, καὶ πλῆξαι ὑβρίσαι, ὃ κατὰ δακτύλιον. σκιμαλίσαι γὰρ ἐστι κυρίως, τὸ δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν. οἱ μέντοι δὲ ἀμελεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ὑβρίσαι, τὸν μέσον δάκτυλον δείξωσιν αὐτῷ. Σκιμαλίσων, ἐφορμήσων, ὁ χλευάσων τῷ μικρῷ δακτύλῳ, ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἀφημῶν. εἴρηται δὲ ὁ λίψις καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν εἰρήνῃ. λέγεται τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἐπιτηρεῖν, εἰ ἐγκύμονές εἰσι. Σκιμβάζειν, χωλεύειν. Σκιμβασμὸς, φιλίμαστος [illegible]. Σκιμβαλίζω, [illegible] εἰς πίχυν ἐπιβῆναι, σκιμβάς χωλὸν. Σκίμβαλος, ἠλίθιος. Σκιμβός, χωλός.

Σκίμπους, τὸ κραβάττιον λέγουσιν Ἀττικοί. οἱ δὲ φασὶ σκιμπόδιον, ἴδιοι δὲ λέγουσι τὸ χωλὸν σκιμπάζειν. σκιμπάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν, παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἴρηται, παρὰ τὸ σκιμπὸν ἔχειν τοὺς πόδας. Σκίμπους, τὸ μικρὸν κραβάττιον. [illegible] δὲ ὑπὸ κλινίδιον ἢ κραβάτιον [illegible] στρωματιον [illegible]. λέγεται δὲ καὶ ὁ σκίμπους, χωρὶς τοῦ σ, ὡς ἄρτιπος, ἀελλόπους, σανίποδες, ὁ πους

τῶν

Σκαρίζεται, ταράττεσθαι, βράζει. Σκαριφᾶσθαι, ξύειν, σκάλλειν, γράφειν. ὅθεν καὶ σκάλαφος. Σκαριφεύεσθαι ἔλεγον, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Σκαριφισμοὺς, συνεσκευασμένους ἐν λόγοις, παρ᾽ ὅθεν οὐκ ἀπεικότως οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται, ἢ οἷον σκαριφισμοὺς καὶ λεπτολογίας, σκιαγραφίας. σκαριφεῖον γὰρ, τὸ τῇ ζωγραφίας ὑποτυποῦσαι πρῶτον τῇ γραφομένους. καὶ σκαριφεύεσθαι, ἐπὶ τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν σκιαγραφεῖν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι λέγοι, ὥσπερ σκιαὶ καὶ αἰνίγματα διὰ τὸ ἀσαφὲς αὐτῶν καὶ λεπτόν. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν ὁ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ σκάριφος, ἤγουν τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. μᾶλλον δὲ ὁ γραφίς. Ἀριστοφάνης. Σκάριφος, ξέσις, γραφὴ, μίμησις ἀκριβὴς τύπων. Σκάρνα, ἐραίνας τὸ ὄχιον. Σκαρπαλιῶσι, κρίνει. Σκαίρτας, ταχὺς. οἱ δὲ σκάτας. Σκαρφᾶσθαι, σκαλεύεσθαι. Σκάρφη, κεῖταί φασιν ἐγγὺς Θερμοπυλῶν. ἐσήμανεν δὲ, ἐν σκαρφείαις ἐνδέξαι ἐκεῖ γυναικός. καὶ τὰ δὲ ἐν ταῦ γράφων, ἐφ᾽ ἧς ἡ σκάρφη κεῖται, χώραν εὔκαρπον καὶ εὔδενδρον ἔχουσα. καλεῖται δέ φασι τὴν φαρόγαν, ἡ ἔχει φαρυγγαίαν ὄρος ἴσθμιον. λέγει δὲ, ὅτι σκάρφεια εἶναι νῆσον, καὶ αἱ Θερμοπύλαι. καὶ ὅτι σκαρφεία, πόλις Λοκρῶν ὑπέρκειται θαλάσσης, διέχουσα ἐκείνων σταδίους τριάκοντα. καὶ ὅρα ὅτι καὶ σκάρφην τὴν αὐτὴν λέγει, καὶ σκάρφειαν. Σκαφεῖον, εἶδος κλωβοῦ ἐν τῷ μουσικῷ. Σκαφίστηρ, λέγει Ἀριστοφάνης, τὸν ἀποκλιθεὶς ἐλθὼν. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιωτοῖς βοῶν, οἱ διὰ τὸ ἐν πολλοῖς ἀμαθίαν, σκαπτὰ ὕδωρ. ἐκ βραχέων δὲ ὕδωρ ὁ σκαπτὸς ζωικὸς, ἀπὸ εἴδους τοῦ σκάφους. Σκάφαι, ὁ σπλόγχνα. Σκάφαλος, ἀντλητήρ. Σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο. σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ἵνα ὡς εὖνοι δοκῶσιν, μετέχοντες τῶν θυσιῶν. Σκαφίδα, ἀγγεῖον μὲν τὴν ποιμενικὴν σκαφίδα, καθ᾽ ὥσπερ λέγουσι γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα τοῖσιν ἄμελγεν. Ἱπποκράτης δὲ τὴν θαλαττίαν κόχλον τὴν πορφυρικωτέραν φασὶν, ἣν οἱ πολλοὶ μύακα καλοῦσι. Σκάφαι, τὰ ξύλινα ἀγγεῖα λέγουσι. Σκαφεῖον, πλοῖον, καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς. ὃ σκάφιον δέ φασι τὰς ἰσχάδας. εἶναι δὲ περιτρόχαλον καὶ ἰατρικὸν ἐπίδεσμον.

Σκαφὶς, ὁ κάλιστος ὥσπερ κατακλίνεται αἱ γυναῖκες. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδος ἐν πλοῖον, καὶ ὁμοιότροπος ὢν τοῦ πλοίου ὁ κάλιστος. ἔτι δὲ καὶ κουρᾶς εἶδος, καὶ ὑπομνήσεις γεωργικῆς. Σκαφὸς, τὸ ὅλη σκάφος ἢ κοιλαίνω, σκάπτω, ἔσκαφα. ἐξ αὐτοῦ σκαφὸς, ὁ μὴ ἀφορὰς τοῦ σκαπτομένου, καὶ γινομένου βαθέος. Σκαφώρη, ἡ ἀλώπηξ. Σκεδάζει, σκορπίζει ἀθεῖ, ταράττει, ἐχεῖ, καταργεῖ. Σκεδαννύω, ἀπὸ τοῦ σκεδάω πρωτοτύπου ἀρχαίου ὄντος, καὶ κατὰ παραγωγὴν σκεδάννυμι, καὶ κατ᾽ ἑτέραν αὖθις σκεδάννυμι. τὰ γὰρ ἀπὸ καταφοῦ τοῦ πρωτοτύπου παραγόμενα, διὰ δύο ν χάσθαι, ὡς τὸ σκεδάω σκεδαννύω, κέω κεννύω, ἐκ τίνω τίννυμι. Σκεδάσεις, σκορπίσεις, καὶ σκεδάζει. Σκεδῶ, σκεδάννυμι, σκίδνημι, σκίδναται, σκίδνασθαι. καὶ τὸ σκεδῶ, οὐ μόνον τὸ σκεδάζω παράγωγον, ὡς καὶ τὸ ἰσῶ τὸ ἰσάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ σκεδαίω, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἰσῶ ἰσάζω. Σκεθρὸν, ἀκριβές.

Σκειρά, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς. καὶ σκειράφια, τὰ κυβεῖα, ὅτι ἐπεὶ σκειράφοις ἐκεῖ ὄργανον κυβευτικὸν, ἢ ἀπὸ σκειράφου ἐκεῖ κυβευτοῦ, ἢ ὅτι ἐν τῷ τοῦ σκειράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον. Σκειρὰς Ἀθηνᾶ. σκιρὸν φασὶ τὸ ὑπονοσοῦν ἱερὸν, γύψωμα σκληρὸν τὸν ἀγωνῶν. Σκειραφεῖα, κυβευτήρια. Σκειράται, οἱ προβατικοὶ, ἢ κυβευταί. Σκειρίτας, λόχος οὕτω καλούμενος, ὁ προπολεμικὸς. ἦν δὲ ἀγρὸς λιπαρός. Σκειρόμαντις, ὁ ἐπὶ σκείρωσι μαντευόμενος. τόπος ἦν οὗτος, ἀφ᾽ οὗ εὐμενὲς ἔβλεπον. Σκεῖρον, λατύπη, ὁ σκληρόν. Σκεῖρος, ξύλον, καὶ ὁ δρυμὸς τυρὸς, καὶ ἄλσος, καὶ δρυμὸς. Φιλιππεῖς δὲ, τὴν προξένησιν γῆν. Σκεῖρον, ὄρνις, ἀπὸ τοῦ σκιρροειδῶν πετρῶν ἀποικτείων. Σκειρωτία, πίτυς. Σκεῖρον, ὄνομα λευκοῦ. σκεῖρον δὲ λευκὸν, ἤ. Σκειρώσθαι, σκληροῦσθαι.

Σκελεαὶ, τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. πόρπαι, ἐρέβαρα. Σκελίζεσθαι, ἄγαν σκληρὸς διακεῖσθαι. Σκελιφρὸν, ἐν ᾧ ἔστιν ὁ νόσος. Σκελλὸς, σκύλλα. Σκελετὸς, κατάξηρος. παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ξηραίνω. Σκέλιφος, βέλος ὄνομα λέξεως. Σκελίφορον, νάκιον. Ἀρχίλοχος. Σκέλισμα, τὸ συνέργημα. Σκελὶς, τὸ ἀπὸ τοῦ ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου. Σκελιφρὸς, ξηρὸς, προσισχναίμενος. Σκελίδα, τὰ πλευρὰ τμήματα. Σκέλισμα, ἀφαίρεμα. Σκελλὸν, διεστραμμένον. Σκελλόμενα, σκελετευόμενα. Σκέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω. Σκέλος, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀστραγάλου μέχρι τοῦ γονατίου, τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ σώματος. Σκέλος, τὰ τείχη ἐπὶ τοῦ Φαληρικοῦ, καὶ μέρος τι τοῦ νεώς. Σκελοῦνται, σκελετεύονται.

Σκελλὸν, σκολιόν. Σκέμμα, λόγος, σκέψις. Σκένα, σκηνάς. Σκεπάζω, ἐκ τοῦ σκέπω, ὅπερ παρὰ τὸ χέω τὸ ἐκλύω, χέπω, καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σκέπω. ἢ παρὰ τὸ σκιὰ, καὶ τὸ ἕπω. Σκεπαρνοειδὲς, ἐγκεκλασμένος. καὶ γὰρ ὁ σκέπαρνος αὐτὸς ἐπίδεσμος, ἀπὸ τοῦ πικνιῶν ὀνομάσθαι δοκεῖ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σκέπαρνον ὕδωρ, λέγεται καὶ ἐπὶ τὰ ἀμφότερα σημασίαν εἶναι τὸ ξίφος. ὥσπερ καὶ βέλος ἀμφότερον, τὸ ἀνταγωνιστοῦν. Σκέπασμα, ἐπίδεσμος ἐκ τῆς ἴσχυος ὄνομα. Σκέπας, σκέπη, ὑπόλοχος. Σκεπάσθη, ἐθυμώθη. Σκεπινὸς, ἰχθὺς ποιός. Σκέπτεται, ἀπεκρίνατο, φυλάσσεται, περιβλέπει, πραγματεύει. Σκέπτεσθαι, τὸ βουλεύεσθαι. Σκέραφος, λοιδορία, βλασφημία. Σκερβολλεῖ, λοιδορεῖ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ κερδαίνειν. κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μὴ λοιδόρει. Καλλίμαχος, σκέρβολα μνῆσαντο. Σκερὸς, αἰδεσιμώτατος. Σκερλίγγω, λεπτοὶ, ὅπισθεν. Σκευάζω, ἀντὶ τοῦ κακουργῶ, καὶ πανουργεύομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. σκευάζομαι δὲ, τὰ ἐπιτήδεια κυρίως συλλέγω ἐπ᾽ ἐξόδῳ, ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι λαμβάνεται, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Σκευαγωγεῖν, ἄλλοτε αὖθις συσκευασαμένοις ἃ εἶχον, καὶ ἑτοιμασαμένοις πρὸς τὴν πρόοδον. Σκευὴ ἐστὶ τὸ ἔνδυμα, ὅθεν καὶ σκευάζομαι τὸ ἐνδύομαι. σκεύη δὲ, τὰ εἰς ὑπηρεσίαν ἐπιτήδεια, οἷον λίβανος καὶ λόγχαι, καὶ τὰ ὅμοια. Σκευῶν βελῶν ἀλιευτικῶν, σκευῶν, παντοδαπῶν. βελῶν δὲ ἁλιευτικῶν, σκεῦος. Ἀριστοφάνης. Σκευὴ φέρουσι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἡ δὲ γραφὴ τριχῶς, ἡ γράφεται σκευοφοροῦσιν, ἢ σκευὴ φέρουσιν. ἡ σκευοφοροῦσιν, ἀντὶ τοῦ σκευοφόροις ἀπῆλθον πλέουσι. Σκευοποιὸς, ὁ τὰ πρόσωπα ποιῶν τοῖς σκηνικοῖς, πλάσμα, κακουργία, κατασκευή. τὸ γινόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην. Σκευωρῶ, τὸ ἐπιβουλεύω. καὶ σκευώρημα, ὁ ἐπιβουλή. Σκεῦος, παρὰ τὸ χῶ, τὸ ἱερατικὸν καὶ φυλακτικὸν, χῶος, καὶ σκεῦος. ἢ παρὰ τὸ ἰσχύω, τὸ ἐργάζω. Σκεῦος, ἀγγεῖον ἅπαν. καὶ τὸ σκευοῦσθαι, ἐνιμάζεσθαι. Σκευοφόροι λέγονται, οἱ τὰ ἀποσκευὰ φέροντες. ὅτι οἱ στρατιῶται ὄντες, ἢ κυρίως λεγόμενοι πρὸς ὄλεθρον μεσημβρινῆς γενεᾶς. Σκευοφορῶ, σκευὴ φέρω, ἔνδυμα χιτῶνα, πίλον, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης, σκευοφορῶσιν ἰλάσσει ἐν κωμωδίᾳ. Σκέψασθαι, ἀντὶ τοῦ σκέψασθε, προσδέχεσθε. Ἀριστοφάνης. Σκέψις ὕδωρ, ἡ μετὰ λόγου ζήτησις. σκέψις δὲ, λογισμῶν ἀντίθεσις εἰς συγκρίσεις.

Σκηνὸς, πόδα εἶδος καὶ ζῶον. Σκέλεα, τὸ σκελῶν ἐστι. γίνεσθαι γὰρ ἐκ τοῦ σκέλλω ἦν, ὅπερ καὶ τὸ σκέλος καὶ σκελιὰς, διαφέγγον ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν, ὡς καὶ τὸ ἀνθρώπω, καὶ ἀνατεῖλαι, καὶ τὰ ὅμοια. Σκεπηνίσθαι, κατακλείεσθαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σκελιὰ ὕδωρ ἡ μέση σφαῖρα τοῦ στόμου.

σον. ἐστὶ δὲ ἱμάτιον τραχὺ, καὶ παχὺ περιβόλαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν. ὁ χιτὼν δερματινός. φησὶ δὲ λέγουσιν ἀλλὰ τὸ ποιμένων ἱερὸν γενέσθαι, ὁπότε ὁ ἀνὴρ ἀγροῖκος ἐδόκει φορεῖν τὴν σισύραν ἐκδύσει. πρὸς δὲ τὴν διαφορὰν ἐν ἔστι καὶ σισύρα, σισύρνα, ἐκ τρίτου δ' αὐτό. πλὴν ὅτι ἡ μὲν σισύρα δασεῖα, βαθεῖα εἶναι, ἐκ δερμάτων αἰγείων. ἡ δὲ χλαῖνα, ἀπ' ἐρίων. διαφέρουσι δὲ σισύρνα καὶ σισύρα καὶ σίσυς. σισύρνα μὲν ἐστὶν ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔχον ἔτι τὰς τρίχας συνεστραμμένας. τὴν δὲ σισύρναν, οἱ κατὰ λιβύην λέγουσι, ὃ ἐκ τοῦ ποκίου ῥαπτόμενον ἀχειρίδωτον χιτώνιον. σίσυς δὲ ἐστὶ παχὺ ἱμάτιον, εὐτελὲς, μικρὸν, ἐπιτήδειον εἰς τὸ ἀπιέναι, εἶον ἐφεστρίδα. Ἐρατοσθένης δέ φησιν, ὅτι καλοῦσι τὸ δέρμα τὸ αὐτὸ καὶ ἀνθράκιον, καὶ ἀνθράκιον καλοῦμεν, οὕτως ὥστε σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μίσγεσθαι. καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι σισύρναν οἱ κατὰ λιβύην, τὸ ἐκ τῶν κωδίων ἀμπεχόνιον καλούμενον. ἡ σισύρα καλεῖται παρὰ μὲν ἐνίοις βαίτη, ἔστι δὲ περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένων προβάτων ἐχόντων τὰ ἔρια. οἱ δὲ ἀλιεῖς βισύδρι φασὶ, χλαῖναν παλαιὰν εἶναι ἀπηρίθμεν. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι καὶ σισύρναν. Σισύρνα ἐστὶ παχὺ περιβόλαιον, ἢ δερμάτινον ἱμάτιον. λελείφθαι, σισυρνοῦσθαι παρθένοι. Σίσυρος, γράμματος εἶδος. Σισύρας. Ἀριστοφάνης, ἐν αὐταῖς σισύραις ἐγκατορωρυγμένος. σημαίνει περιβλήματα παχέα ταῖς τῶν καλουμένων ἐφεστρίσι σίσυρας. ἐστὶ δὲ, καὶ μικρὰ περιβλήματα. Σίσυς λέγεται, πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος στρίχα, ὃ δ' αὐλῶς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον. σύρα δὲ τὸ στριχωτὸν δερμάτιον. ὅθεν σισυροφόρη παρ' αὐτοῖς, παρὰ λυκόφρονι. Σίσυφος, ὁ δολιώτατος, σισύφειον λέγεσθαι εἶναι. αὐτόλυκος γὰρ αἴσιμον καὶ ἀντίκλειαν γαμεῖ. ἡ δὲ ἀντίκλεια ὑπὸ σισύφου διεπαρθενεύθη. οὗτος ὁ αὐτόλυκος κλεπτίστατος πάντων ὑπερβάλλε. κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μεθιστάς, καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν. ὥς φασι καὶ Ἡσίοδος, πάντα γὰρ ἔσαι λάβεσκεν ἀΐδηλα τίθεσκεν. σίσυφος δὲ μολυβδ... γεγραμμένα, τὸ τοῦ ὄνομα ἐχαράττεν ταῖς τοῦ ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπιγίνεσθαι. αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος, καὶ τῶν ζώων τῶν ζώων λείαν, τὰς σφραγῖδας μεθιστάντων. ὡς δὲ καὶ οὕτω κατεῖργεν ἔχειν, τὴν σίσυφον φίλον αὐτοῦ ἐποίησεν. ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ ἀντικλείᾳ, ἐγκύμονα ποιῆσαι τὸν ὀδυσσέα. ὅθεν δὲ ἔγημε λαέρτης. Σῖτα, ἐκ τοῦ σῖτος μεταπλασθέντα, ἢ ἀπὸ τοῦ σιτία. Σιταλέον, τὸ ἐκ τοῦ σιτοποιοῦ ἴσον πυροῦ, τουτέστι κατὰ τὸ ἔαρ ἐσπαρμένον, παρὰ τοῖς ἐμπειρίαις.

Σῖτα, καὶ σιτία, τὰ βρώματα. Σιταρὶς, ἄρτιον. Σιταρχία, ἡ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα. ὁ δὲ ταῦτα ἐπιμελούμενος, σιτάρχος. Σιτίσκιον, ἐσθίειν, ἔδειν, ἄρτισμα. Σιτοφόρον ἀγγεῖον ἐστὶν, ἢ σιτία. ἐστὶ δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. Σιτοφύλαξ, ὁ διελόμενος ἔστιν εἰς τροφήν. Σιτισμός, ἡ διατροφή. ἐπὶ σιτισμὸς δὲ, ῖ. Σιτῶνος, ἐρίθων. Σιτοδόλος ἄρτος, ἐπίθεμα βοσκήματος. ὅπερ λέγουσιν οἱ βοσκοὶ. ὁμοίως καὶ τὸ ψίλα, ὁ λίπαργος.

Σιτία, δαπάνημα, βρῶμα στερέμνιον. Σιτίζειν, ψωμίζειν. Σιτοδόσια, θυσία τις τίμιος ἐπιτελουμένη. Σιτομετρεῖσθαι μὲν λέγε, ἀλλὰ διαλελομένως, σῖτον μετρεῖσθαι.

Σιβυλλιώδης, ἴσως. Σιβύλα, λιμὸς, ἔνδεια σίτου. Σιβώνεσθαι, σιτοῦσθαι. Σιτολογίσθαι, ὑπὸ λίθους ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ, ὑπὸ λίθους κλεισθαι, ἐπὶ φαγεῖν. Σιτόκουρος, ἀργὸς, καὶ μάτην τρεφόμενος. Σιδηρομετρεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν. παρεσκευασμένα γράφουσι οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα. Σῖτα ἐμβολή, ἡ πρώτη ἐνθουσίας χλόη. Σιτοποιὸς, ἀρτοποιὸς, κίχλημα. Σῖτος ὁ

σίτου, ἢ διδόμενα πρίζωλος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν, ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἐξ ἄλλων μαθεῖν ἔστι καὶ ἐκ Σόλωνος. Σῖτον ἔδοντες, παρ' Ὁμήρῳ, πρὸς διαστολὴν ἴσως ἑρμῆς ἑτέρων βροτῶν, μὴ τοιούτων, ὁποίους καὶ τοὺς μακροβίους αἰθίοπας ἱστορία φησὶν, οἱ ἄρτον ἐσθίοντες, ἀπὸ ... αὐτὴν εἴδισαν. ὅσον δὲ οἱ ἐξ ἀέρων ζῶντες. καὶ οἱ ἐξ ἰχθύων, οἱ καὶ ἀπὸ θαλάσσης τοῦτον, καὶ ἰχθυοφάγοι ἐκαλοῦντο. Σῖτος, ὁ ἀπαντήρεως. ἐπὶ δὲ βρώματος, οὐδέποτε τὸ σῖτον λέγεται. Σιτοῦμαι, αἰτιατικῇ, δηλοῖ τὸ ἐσθίω. Ἀριστοφάνης, σιτεῖσθαι μαλάχης μὲν πτόρθους. σιτοῦμαι, τὸ τρέφω. ἐπισιτοῦμαι δὲ, τὸ ἐφόδια λαμβάνω, ἤγουν μετὰ τὸ φαγεῖν λαμβάνω καὶ ἀπέρχομαι. Σιτοῦμαι ἄρτον, σιτίζω δὲ ἐτέρον. Σιδοφέλακες, ἀρχαὶ ἐν ἀθήναις, ὅπως ἐπιμελεῖτο, ὅπως ὁ σῖτος διαπραθείσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα μὲν ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν πειραιεῖ, ὡς Ἀριστοτέλης φησί. Σίττα, ἐπιφώνημα αἰπολικόν. Σίττα, ὄρνις ποιός. ἔνιοι δὲ, τὸν ψιττακὸν λέγουσι. Σίττιον, οἱ μὲν γλαῦκα, ἢ λίσσαν, ὁ ἴρηκα. Σιττίβαι, δερμάτινα σάλου, τὰ μικρὰ ἱματίδια. Σιτῶ, τὸ διατρέφω.

Σιτωνοῦ, σῖτον ἀγοράζω. καὶ σιτῶναι, οἱ τὸν σῖτον ὠνούμενοι, καὶ καπηλεύοντες. Σίφα, χωρία. Σιφαι, ποιὸς ἰχθύς.

Σιφνὸς, σημαίνει ὡς εἶμαι τὸν ἀσπάλακα. λυκόφρων.

Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν. διαβέβληνται γὰρ οἱ σίφνιοι, ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. σιφνιάσαι οὖν, τὸ σκιμαλίσαι.

Σιφλὸς, ἀντὶ τοῦ κινούμενος κεῖται παρ' Ἀπολλωνίῳ. οἱ δὲ τὸν κακόσιτον, καὶ ἐκλιμωμένον ἀπόλεσαν, σιφλὸς δὲ ὁ μῶμος. Σιφλὸς, τυφλὸς, ἄθικτος, ἐπίψογος, μωμητός. σιφλὸς δὲ κυρίως, ὁ σεσιμωμένος ἢ ἄλλους. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος πλεονασμῷ τοῦ φ. Σιφλώσει, τυφλώσειν, ἐπίψογον ποιήσειν. σιφλὸς γὰρ καλεῖται ὁ ψόγος.

Σίφων, ὑπάθραπι, ἀπὸ σίφων τὴν ἤνιν. Σίφων, τὴν γὰρ ἀθηναῖοι, καὶ ἡ Δημήτηρ, καὶ σικάν. Σίφων ὄργανον, παρὰ τῶν σιφώνων ἔγνω διαλειπὸς, ὡς ἀπὸ δακτύλων σχηματιζόντων. δηλοῖ οὖν τὴν διὰ δακτυλίων αἰδοῖον ἐπὶ τοῦ κασκχόλον. Σιφρός, κοῖος. Σιφοῦμαι, τήκομαι. Σίφων, παρὰ τὸ σιφὸν ἔχειν τὴν ἐν τῷ ἀσιτεῖν καὶ πίνειν, ἢ παρὰ τὸ σίζω. Σίφων, φυσητὸς ἄδραμος, καὶ λιχνὸς, ἢ εἶδος θυρίου μυρμηκώδους, καὶ ὄργανον κοῖλον ὅμοιον. ἐν ᾧ τὰς μαρσίππους ἐπισκευάζουσι, καὶ τῶν σαχύων καὶ τοῦ κεροῦ οἱ καπηλικοὶ, καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον χέουσι, καὶ ἐργαστήριον ἐνθα φοιτώντων ἐν τοῖς ἐμπορίοις. Σιχὰ, χωρία. Σιχελὸς τίς, ὁ μετὰ σφονδύλους ἐπὶ εἰμι. οἱ δὲ τὸ κτημέαν. Σιχωρὶς, λιβυκὸς ὀρχήσεως. Σιχλοὶ, οἱ ζεφυροί. Σιὼ, οὕτω θεὸς Διόσκουροι, οἱ λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἔλεγον. ὡς ἀθηναῖοι θεούς, Δήμητρα καὶ περσεφόνην. Σιῶν, ὁ μὲν σημαίνει τὴν πόλιν, γράφεται διὰ τοῦ ῑ, κατὰ παράδοσιν. ὁ δὲ σημαίνει τὸ ἀσιτήσουμαι, γράφεται διὰ τοῦ ū. Σιωπὴ, παρὰ τὸ σιγὴ καὶ τὴν ὄπα, τὴν φωνὴν, γίνεται σιγωπὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ τρόπῳ τοῦ ū εἰς ῶ μέγα σιωπὴ, ὡς ἐγδόασις ἐγδόηκοντα.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Σκαίρω, τὸ χωλεύω ἀμφιβαίνοντας. καὶ σκάζω, ἀντὶ τοῦ καταμφιβάλλω. Σκαίρειν, ἐκ τοῦ καὶ τὸ κωμῳδεῖν, γίνεσθαι κατὰ παραγωγὴν, καὶ πλεονασμὸν στοιχείου τοῦ σ. εἰσὶ γὰρ παίζειν, μετὰ ὁ σκάζων. καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐν ἀρχαῖς λέξεων πλεονάζει τὸ σ, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, καθὰ δῆλον ἐκ τοῦ ἱλαστοῦ ἱλαστικοῦ, καὶ τοῦ κνημοῦ κνησμοῦ, καὶ τοῦ βλέφαρον ἀμφίβληστρον, καὶ τοῦ βωμοῦ βωσμοῦ, καὶ ἑτέρων. Σκαιρώματα, σκαρισμάτα, σκαλεύματα. Σκαιὰ χείρ, καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ σκαιὸς, καὶ ἐναρίστερος ἄθρωπος. ποιὸ δὲ ἐστὶν ἐκ τοῦ

σιμοῦ, ἀπὸ τοῦ σιμίχου πατρωνυμικοῦ. Σιμόεις, ποταμὸς τρωϊκός. Σιμὸς, εἷς τῶν ἀλωπέκων. οὗτός ἐστι τῶν λακώνων σιμπρεσβευτῶν ὑπὸ μακεδόνι. Σιμὸς, παρὰ τὸ σίγμα σιγμὸς, καὶ σιμός. καὶ γὰρ τὸ σιγμοῦ ἡ ῥὶς, δοκεῖ ἀντίτυπον τοῦ σίγμα μιμεῖσθαι. Σιμοῖ νῶτα, ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα. σιμὰς δὲ λέγουσι τὰς μετεώρους ἀναβάσεις. Σίμον, τὸ πρόσαντες χωρίον. Σιμὸς, τυφλός. Σιμοῦσι, μέμφονται. Σιμωνίδας, ἱερὸς θεοσεβής. Σίμων, περὶ πόρνης καλεῖταί τις μόνος ἄγριον εἶδος. οὐ ταῖς δοραῖς χρῶνται πρὸς χιτῶνας. Σινᾶ, ὄρος, ὅπερ τῇ ἑβραΐδι γλώττῃ ἄγιον καλεῖται. Σινάμωροι ἐν δαιμονίων θεωροῖς, ἐν δευτέρῳ λυκαβίων. μεμωραμένοι φασὶ πρὸς τὸ σίνεσθαι, ἐξ οὗ ἐκαλοῦντο οἱ ἐφάπαντος κακουργεῖν, προηρημένους. οἱ μὲν ἀττικοὶ λέγουσιν ἀμοργεῖν, τὸ λιχνεύειν καὶ ὑφαρπάζειν τὰ ἑκάστου κλέμματα, σιμοργίματα καλεῖ. Σινάμωρος, κακόχολος. Σίναπι, οὐδεὶς τῶν ἀττικῶν εἴρηκεν. οὐ μὴν οὐδὲ τὸ σίναπι, ὃ λέγεται οὕτω, ἐπειδὴ σίνεται, φασὶν ὁ δειπνοσοφιστὴς τῇ ὀσμῇ, καθὰ καὶ κρόμμυον, διὰ τὰς κόρας μύομεν. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ σίναπι ἐστὶ καὶ ῥῆμα σιναπίζειν, σιναπῶ, οἷον τὸ θυγάτριόν μου συνεπάσαι διὰ τοὺς ξένους, ἤγουν ἐλαμύξαι, ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ. Σιναρόν, τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον, σαπρόν. οἱ δὲ σινιάς, περὶ τὸ σφαῖρ.

Σινδὼν, ἡ φαρμακίς. Σινδίς, ἡ σινδόνη, καὶ ἡ πόρνη. Σίνδικον, δηλητήριον φάρμακον τοῦ γυναικός. Σίνδης, γέρων. Σίνδοι, ἔθνος ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἰνδική, σινδικὸς λιμὴν λεγόμενος. Σινδοκλέοργοι, ὑπόδημα ποιόν. Σινδοὺς, χιτῶνας, σινδόνας. Σινέῳ, σινεροῦν, βλαπτικόν. οἱ δὲ, ἀπολαβόμενος, ἢ δούλους. Σίνεσθαι, κακουργεῖν, βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι. Σίνις, σίνις, κλέπτης, κακοῦργος, λῃστής. Σινόπαιδες, τὸ βλάπτειν. Σίνεται, βλάπτεται. Σίνεται, παρὰ τὸ σίνειν ἢ ἄπτειν. καὶ σινάπις, γογγύλις. Σινιάσαι, σεῖσαι, κοσκινεῦσαι. καὶ τὸ ὑποκείμενον δὲ, σινιατήριον. Σινόλους, ἰξ, ὁ σινόμενος τοὺς ὀλοῦσιν. Σίνομαι, τὸ βλάπτω. Σίνος, βλάβος. οἱ δὲ ὑμέτερος. Σιντοὺς, ὁ λῃστής. τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ᾤκησαν, βλαπτικώτατοι ὄντες, ἢ τὸν ὑπὸ βαρβάρων οἰκηθεῖσαν. καὶ Ὅμηρος, ὄχεν δ' ἐς λῆμνον μετὰ σίντιας ἀγριοφώνους. Ἑλλάνικος δέ φασι, σίντιας ὠνομάσθαι τοὺς λημνίους, διὰ τὸ πρώτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικά, πρὸς τὸ σίνεσθαι τὸν πλησίον καὶ βλάπτειν. Σίντιν, ὄρθιν. Ὁμήρῳ, εἰκεῖοσαν ὑπὸ λέοντι, διὰ τὸ αὐτοῦ βίαιον. ὃ λόγῳ καὶ λέοντος ἀνθρώπους ἐλέγετο, καθ' Ὅμηρον σίνται. ἄλλως, ἐκεῖνοι κλινόμενοι. ὁμοίως δὲ ὡς ἐν οἷς, καὶ λυκων τὴν σίντιν παρήγαγε. Σίντης, ὁ βλαπτικός λέγεσθαι διὰ τοῦ η, ὡς χρύσης. τὸ δὲ ἀττικὸν διὰ τοῦ ι, καὶ ἔχει τὴν κλίσιν, ὡς ὄφις. ὅτι δὲ πρὸς ἄλλους κλίνεσθαι, καὶ σίντι ἐλέγετο τοῖς εἰπεῖσθαι σίντιος, ὁ τεχνογράφος φησίν, ὡς δὲ καὶ σίνις σίντιδος ὑπάρχει λῃστὴς δίχα τοῦ τ, οἱ ἱστορίαι δηλοῦσι, περιάδουσαι καὶ αὐτὴν ἐκεῖ καὶ σαίρουσα, καὶ τὴν πιτυοκάμπτην, καὶ τὸν ἰσθμόν, καὶ τὴν λίθον ἀνταῖον, καὶ τῇ νεότης. καὶ εἰσὶν ἀληθῶς φθείρομεν, τὸ σίντιες, οἱ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ὁ σίνις, ἐπὶ κακῷ μέν τοι, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡς βλαπτικοὶ κατὰ τὴν παρῳχημένην συνοικεῖν θρασεῖαν ἐκείνην γυναῖκα, φέρουσι τὸ οἰκεῖον ὄνομα. ὁ ἱστορίαν καὶ ἄλλως, προσβιάσει ὑπὸ ἡφαίστου τὴν λῆμνον, οἱ μόνον διὰ τὸ ἐν αὐτῇ γῆθεν ἀναβαίνοντας κρατῆρας τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ διότι χαλκεῖς ἄνθρωποι ἦσαν ποτὲ ἡ νῆσος, οἱ πρῶτοι χαλκευσάμενοι βέλη. διὰ τοῦ σίντιας ἐπεκλήθησαν, διὰ τὸ σίνεσθαι, ἤτοι βλάπτειν τῇ εὑρέσει τῶν ὅπλων. οἱ δὲ οὕτω καὶ ἄφαρ λέγονται κομίζεσθαι τὸν ἥφαιστον πεσόντα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος, ὡς εἰ καὶ ἄλλοθι ἐπιπεπτωκεῖ χωρίῳ, ὅμως οἱ λήμνιοι ἐκλέγονται ὑπὸ ἡφαίστου μάλιστα, καὶ διὰ τὴν χαλκευτικὴν τέχνην. διὸ ἦν καὶ κλεπτέδην αὐτὴν λέγουσιν, ὡς οὐ μόνον τὸ πῦρ αὐτόματον ἔχουσαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦ πυρὸς ἐπιμελούμενοι, καὶ διὰ τὴν τέχνην ἀφίστανται μόνοι αὐτοῦ. ἔστι γὰρ κομίζεσθαι τὸ ἐπιμελεῖσθαι. ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια. καὶ κομιδῇ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς ἐν πολλῇ ἐπιμελείᾳ. καὶ ἄλλως δὲ σίντιες οἱ λήμνιοι, καθότι παρανομήσαντες, ὡς ἡ ἱστορία φησίν, ὥστε εἶναι καὶ αὐτῇ λήμνια κακά. καθότι ὕστερον αἱ γυναῖκες, οἱ τοὺς ἄνδρας ἐν λήμνῳ εἰς φόνον ἐπεβούλευσαν. καὶ ἄλλως δὲ, ὡς οἱ λήμνιοι ἄγριοι, δηλοῖ ἡ παροιμία, λημνίαν χεῖρα ἐπιφέρειν τὴν ἀπάνθρωπον. καὶ λήμνιον βλέπειν, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ πονηρόν. ἐκεῖθεν δὲ καὶ λήμνιον κακόν, ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ γένος δυσωδίας τῶν λημνιάδων, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν θρυλλουμένων φόνων. Σινώπη, πόλις ἐστίν. εἴρηται δὲ ἀπὸ σινώπης, τῆς ἀσωποῦ θυγατρός, ἣν ἁρπάσας ζεὺς ἀπὸ ἀσωπίας εἰς τὸν πόντον, βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι. ὤμοσεν δώσειν αὐτῇ, ὃ βούλεται. ἡ δὲ τὴν παρθενίαν ᾐτήσατο. ὁ δὲ ἄνδρωνς φασί, μίαν τῶν ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς πόντον παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ τόπου, πιοῦσάν τε πλεῖστον οἶνον, προσαγορευθῆναι σανάπην. μεταφράσαι δὲ οὕτω σημαίνει, τὴν πολλὰ πίνουσαν.

Σινώπη Ἡρόδοτος ἐν τρίτῳ περὶ κωμῳδουμένων φησίν, ὅτι σινώπη ἡ ἑταίρα, ἄβυλος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι. Σίνωπον, ἀνεφιὸς ἦν ἐξ ἀδελφοῦ ἀπολλωνίου, ὃς ἐκ τῆς ἱστορίας, ζητεῖ αἴσιμον καὶ σίσυφον, εἰ βούλει καλῶς εἰδέναι περὶ αὐτοῦ.

Σιοκόρος, νεωκόρος, θεοκόρος, θεραπευτὴς θεῶν. Σίον, λάχανον ἐμφερὲς σελίνῳ. Σιὸς, θεός. λάκωνες. Σιπαλόν, ἀκάθαρτον, εἰδεχθέστατον. Σιπαλὸς, ὑπάρχοντος βλεφάρα, λακωνικῶς, τουτέστι, λεύκωσιν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντος. Σίπαλος, ὁ ἄμορφος. καὶ σιπαλός, χωλός, καὶ τὰ ὅμοια. Σίπαλα, σιωπᾷ, μεθύουσι. Σιπλοί, πυκνοί, καὶ στερροί. Ἀντιφάνης. Σιπῶσαι, ἀποκνάσαι. Σιπύα, σιδηροῦν ἀγγεῖον, ἀρτοθήκη. Σιπυΐδα, πυξίδα. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλως κεραμεοῦν τι σκεῦος, ἐν ᾧ ἐμβάλλεσθαι ἄλφιτα, παρὰ τῷ ἐπικράτει.

Σιπύα, ἡ ἀρτοθήκη, κανίσκιον, οἱονεὶ σιτοβολεῖον τις οὖσα.

Σίπυλον. οἱ μὲν πόλεως ὄνομα, οἱ δὲ ὄρος περὶ τὴν λυδίαν, ὅθεν ὁ πέλοψ λέγεται. Σίρα, πάρθοι μεγάλα, καὶ πλεκτὸν ἱμάντωμα ἐν ταῖς κεφαλαῖς εἶχον, οἱ δὲ τὰ ῥάκια. Σιραγγώδης, βοθρώδης. Σιραιοῖς, σειραῖς, βραχίοσι. Σιραιόν, τὸ ἑψημένον γλεῦκος, παρὰ τῷ ἐπικράτει. Σίραμνος, ὁ βρόχος. Σιρβαῖον, βρέφος ἀπὸ ῥινὸς ἐκκρεμάμενον καὶ πικραινόμενον.

Σίρβιον, πέπονος, ὁ παρθενίου τῇ ἀφροδίτῃ. Σιρεῖον, τὸ ἑψημένον γλεῦκος, βραχὺ δ' ἔχον παράπικρον, ὅτι κατεψυχθῆ. Σιρία, ἀσφάλεια, ἀσυλία. Σίρις, ἀπαίδευτος.

Σίρις, πόλις ἰταλίας, ἡ πρότερον οὕτω καλουμένη, εἶτα ἡράκλειον. σίρις δὲ ὠνόμασται, ἀπὸ σίριδος θυγατρὸς μόρητος τοῦ σικελίας βασιλέως, γυναικός τε ἀπάνδου. ἢ ἀπὸ σίριδος μιᾶς τῶν νυμφῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος αὐτῇ ποταμοῦ. Σιροὶ, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. Σιρομάστης, λόγχη, δόρυ, ῥομφαία. Σιρὸς, ὅμιος, λίθος, δωματίσιον. Σιρούς, τοὺς σιρούς. οἱ δὲ τάφρους ἐσκευασμένας. Σιρομάστης, σκεῦος ἐκ σιδήρου, ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσι, λαβὴν ξυλίνην ἔχον. Σιρός, ὁ λάκκος, ὁ βαθύτατος ὄρυγμα. Σισαμίς, τὸ παλαιὸν τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σκευῆς. Σίσαμον, τὸ ὄσπριον σῖτον. Σισάμιον, κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἀλυσίδιον. Σισαμοῦντες χρῦσον, ἀποκαρπεῖ. Σισίλαρος, χίρδιξ. περὶ γοῖον. Σίσιλος, νόμισμα καθὰ τὸ σικελικὸν, καὶ ζῶόν τι. Σισίπολις, γέρων. Σισκοῦσα, ῥοιά. φασκωλίτας. Σισοφορεῖσθαι, ἀγορᾶς σφύξ. Σισυρβάκος, τράχουρος, ὁ ἰχθύς. Σισύμβρια, φύλλα οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι. Σισυρον, δέρμα. Σίσυρα, χλαῖνα εἶδος εὐτελοῦς, εἴτε ἐξωμίς, ἡ χλαῖνα ἢ ἐκ διφθέρας, καὶ ἀγροικοῦ χαμαίνος ἐστὶ πρὸς σισύραν ἀφιέναι.

ἀντὶ τοῦ ἑταιρικοῦ. φάρμακος γυναῖκα θρασεῖαν σιδηρῶ, τὸ σιδήρειον φορεῖν ὄνομα. Σιδηροδροῦς, ὑγρᾶς ὡς σίδηρον. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σιδίω, κοκκοφορίας. Σίδιον, ἐκ τῶν λεπύρων τῶν ῥοιῶν. Ἀριστοφάνης, ἐκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, καὶ ἐκ τῶν δερμάτων τροχοὺς καὶ ἁμάξια. Σιδόνιοι, φοίνικες. καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν. Σιδουντίας, κώμη τῆς κορινθίας. Σίδριμον, ἔτριμον. Σιδών, πόλις ἐστὶ φοινίκης, καὶ κλίνεται σιδῶνος. φυλάττει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ γενικῇ. οἷον, ἐκ μὲν σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι. ἐπεί τι τὸ πατὴρ αὐτῆς, πανταχοῦ κατὰ συστολὴν ὁ ποιητὴς προάγει, τὸ σιδόνιος, τὸ σιδονίη. πολύχαλκος δὲ σιδὼν λέγεται, ἢ διὰ τὸ ὀχυρόν, ἵνα δηλοῖ ἡ λέξις τὴν στερράν. ἢ ἡ πλουσία, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ πορφύραν. χαλκὸς γὰρ περὶ αὐτὴν οὐ γίνεται. καὶ ἄλλοι δὲ τόποι τῆς φοινίκης πορφυροφόροι εἰσίν. ἐπαινεῖται γοῦν καὶ ἡ τυρία πορφύρα. Σιειρ, ἔρος. Σιελ … σκανδάλη. καὶ ἀντὶ τοῦ σκανδαλικοῦ. Σίζε, σίζω … ὀνοματοποιΐα δέ ἐστι, φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκειμένου ἤχου, ὡς τὸ σίζε. Σίζειν, ὀνοματοποιεῖται πρὸς ἦχον στοιχείου σ, ὥσπερ ζίζειν, κατὰ τὸ ζ. καὶ τὸ ῥίζειν, κατὰ τὸ ρ. καὶ ὁ ῥοῖζος, κατὰ τὸ ρ στοιχεῖον. Σιζύς, ἄγναφος. Σίζουσι, ἀντὶ τοῦ ζέουσι. Σίκα, ὗς. λάκωνες. Σικανίαν, τὴν σικελίαν φασί τινες, περὶ ἣν ἡ πλείων τοῦ ὀδυσσέως γέγονε πλάνη, διὸ καὶ ὁ λυκόφρων οὐκ ὀρθῶς αὐτῆς μέμνηται. ἣν δὲ σικανίαν οἰκοῦσι καὶ καλοῦσι λέγονται ἴβηρες, ἐλθόντες ἀπὸ σικανοῦ ποταμοῦ. διόδωρος δέ που ἐν τῷ … βιβλίῳ εἰπών, περὶ σικελῶν καὶ σικανῶν διαφορὰν ἔχειν, ὡς προερρέθη, σικελοῦ καὶ σικανοῦ. Σικανίαν, τὴν σικελίαν φασί τινες, ἣν οἰκοῦσι καὶ καλοῦσι λέγονται ἴβηρες, ἐλθόντες ἀπὸ σικανοῦ ποταμοῦ.

Σικανοί, χοροί τινες. Σικανός, πεύκασμα … σῖτον, πεφυρμένον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σικελία, τρία ἀκρωτήρια ἔχει, πάχυνον, πελωρίδα, καὶ λιλύβαιον. ὅθεν τρινακρία ἐκλήθη ἡ σικελία. Σικελίζειν, ἀπατᾶσθαι. οἱ δέ, πονηρεύεσθαι. Σικελοί. διαφορὰν φασί τινες σικελιωτῶν καὶ σικελῶν, τοὺς μὲν ἕλληνας, τοὺς δὲ βαρβάρους εἶναι. φησὶ γοῦν Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι ἰταλοὶ μὲν, οἱ βάρβαροι. ἰταλιῶται δέ, οἱ ἐποικήσαντες ἕλληνες τὴν ἰταλίαν. οὕτω καὶ σικελοί φασι καὶ σικελιῶται διαφέρουσιν. οὐκ ἔστι δὲ ἀνάλογον θεσσαλοί φασι καὶ θεσσαλιῶται πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ἐναντίου χωρόν. ἔθνος γάρ τι τῶν ὑποικούντων τὴν θετταλίαν βαρβάρων, θεσσαλιῶται καλοῦνται. Σικελοὶ ὁμοίως τοῖς πελοποννησίοις δοτικῇ χρῶνται ἀντὶ γενικῆς, τῆς παρὰ προθέσεως ἔξωθεν λαμβανομένης. οἷον, δέξαι ἱερεῖα, ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς ἱερείας. καὶ Ὅμηρος, θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ δέξατο δέπας, ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς θέμιδος. καὶ δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἀντὶ τοῦ παρ᾽ αὐτοῦ. Σικελός, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς σικελίας. σικελιώτης δέ, ὁ ἐξ ἀποδημίας ὤν, ἐπειδὴ ἐν σικελίᾳ διατρίβοι, ὁ ἐκεῖ … Σίκερα, οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δὲ σκευαστόν, ἀλλὰ συνθετόν. Σίκιμα, σικιμά ἐστι τὸ ἱερώτατον χωρίον τὸ ἰωσήφ, παρὰ τοῦ ἰακὼβ δεδομένον, ὅπερ τῆς διαθήκης … ἰσραὴλ διεμερίσθη. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου. γράφεται δὲ ἀπὸ παραδόσεως τὰ διὰ … εἰς … ἵνα … εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἐτυμολογικὸν … καὶ αὕτη ἡ προφητικὴ ῥῆσις γεγραμμένη. Σίκιννις, σατυρικὴ ὄρχησις, ἐμμέλεια δὲ τραγική, κόρδαξ δὲ κωμική. ὡς Ἀριστόξενος ἐν πρώτῳ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. εἴρηται δὲ σίκιννις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σικιννοῦ, τοῦ … βασιλέως. Σίκινος, νῆσός τις πρὸ τῆς εὐβοίας, ἡ πρότερον οἰνόη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον. μετωνομάσθη δὲ ὕστερον ἀπὸ τοῦ σικίνου, υἱοῦ θόαντος καὶ νύμφης

νύμφης. Σίκχα, κόθρα. Σίκλοι, … Σίκλος, οἱ τέσσαρες ὀβολοί. Σικλός, βάρβαρος σικός. Σικυωνία, χώρα. Σίκυα, τὰ ἀγγεῖα. καὶ σικυήλατον. Σικυηλάτην, τοὺς κρασαίους … Σικύηλυροι, τὰ προσκυνήματα.

Σικύην, … κολοκυνθίδα, ἀδιαίρετον. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σικύος σπόγγον, τὸ ἔνδον λέγει τῆς κολοκυνθίδος. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σικυός, ὁ γναφεύς. Σικυώνια, ὑποδήματα γυναικεῖα, καὶ ψέλλια. Σικυών, κατὰ τὴν γεωγραφίαν μηκώνη πρότερον ἐκαλεῖτο. πρὸ δὲ τούτου, αἰγιαλοί. μέμνηται μηκώνης ὁ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ. παρωνόμασται δὲ τὴν σικυωνίαν … ἐκ τῆς … λαμβάνων τὴν ἀρχήν, καὶ … τὴν … χώραν. … ποταμοὶ τέσσαρες, κατὰ τὴν γεωγραφικὴν ἱστορίαν. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ἡ σικυών. ἐκλήθη δέ ποτε τελχινία, διὰ τὸ τοὺς ἀλωμένους τελχῖνας δὲ καὶ αὐτόθι οἰκῆσαι, εὐδαίμων ἡ σικυών. καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ παροιμία λέγουσα, εἴη μοι τὰ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος. αἰγιαλεὺς δὲ πρῶτα ἐβασίλευσεν αὐτόθι, … ὄντες … οὐκ … ἀρχῆς. διὸ πρῶτα ἐμβασιλεύειν ἐρρέθη, διὰ τὸ αὐτῷ πρώτῳ ἐκείνοις ὑποταγῆναι. Σικυώνη, τέσσαρα ταῦτα σημαίνει. κολοκυνθίδα τὴν ἀπαλήν. κολοκυνθίδα τὴν … , καὶ τὴν ἀπόθετον, καὶ … σικύαν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σικχαίνομαι, τῷ ὄντι … ἄξιον τὸ ὄνομα. καὶ ἡμεῖς βδελύττομαι, ὡς ἀθηναῖος. Σίκχαι, … Σικχαζόμενος, σκωπτόμενος. Σικχός, ὀμικρὸς σῖτος, ἢ ὁ ἀηδής. Σιλαίνω, τὸ μωραίνω. ὅθεν σιλανός, ὁ μωρός. Σίλαργε, πτανός. Σιλαβαι, … Σιλβε, εἶδος πέμματος … καὶ μέλιτος. Σιλβία, … Σιλγῖνοι, … Σίλαγες, κολυμβηταί. Σιλήνι, μελίζει, σκώπτει, σιωπᾷ. Σιλανίων, τῆς σαλαμῖνος πλησίον τοῦ λεγομένου τροπαίου.

Σιλλαινόμενον, … χλευάζων. Σίλλος, … ἀπεικός. Σίλλαι, ἔμμετρον σκῶμμα. Σιλλεῖα, τρίχωμα. ἢ λιτόν. Σιλλεῖ, ὀνειδίζει, λυπεῖ. Σιλλοῖ, μωκᾶται, ψέγει, κακολογεῖ. Σίλλοι, ἐπισκώμματα κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, τίλλοι τινές. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Διογενιανός. τίλλει τοὺς … οἷον σκώπτει καὶ χλευάζει. δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν σχῆμα παρὰ τὸ διαστρέφειν τοὺς ἰλλούς, καὶ διαστρέφειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν. ἰλλοὶ γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί. καὶ σιλλαίνειν, τὸ … ὁ γὰρ σίλλος, λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς πεφυσμένους ἀνθρώπων ἔχει. μέλος δ᾽ ἐστί. Σιλλογραφεῖσθαι, μωμολογεῖσθαι. Σίλλουρος, ἰχθύς. Σιλλόν, … χοινίον.

Σιλλός, ἀμφαλλακτός, μῶμος, κακολογία, καὶ χλευασμός.

Σίλλυβα, κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια, καὶ περιθέσματα. Σίλλυβον, … βιβλίον … σίλλυβα πλάτεος. Σιλός, ὁ πρίνος. οἱ δὲ …

Σίλφιον, ξηρόν. οἱ δὲ … Σίλφιον, εἶδος βοτάνης … καὶ μάλιστα τὸ κυρηναϊκόν. Σίλφιον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὸ ἐν λιβύῃ γινόμενον, θεραπεύει δὲ πολλά. ἔστι δὲ καὶ πολυτίμητον. καὶ ἐν πλούτῳ, οὐδ᾽ ἂν … πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ βάττου σίλφιον. σίλφιον δέ, ῥίζα … προσάρτημα. Σίλφη, ὁ σκώληξ. Σιλωάμ, ἀπεσταλμένος.

Σίμαι, τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα, καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς … Σιμαίθα, ἑταίρας μαγικῆς ὄνομα. Σιμαί, αἱ μέλισσαι. Σίμβλοι, ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κόθουρα.

Σιμίκιον, χῶμα ταφικόν. Σιμικίνθιον, τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς σανδάλιον. τινὲς δὲ τὸ φακιόλιον λέγουσι. κυρίως δὲ τὸ ἡμιτύμπανον, ὅ ἐστι … μορφομάκελλον …

Σιμιρ, αἰγιαλός. Σιμιχίδας παρὰ Θεοκρίτῳ, οὐκ ἀπὸ τοῦ

πρὸς διακονίαν τῆς συνάγχης. σίαλος γὰρ ὁ σιτευτὸς χοῖρος, παρὰ τὸ σιτεῖσθαι ἅλις. Σιαλοχάλινος, ὁ παράλογος, ὁ ἄνευ . . . Σιαλὸς, θαλὶς. Λάκωνες. Σιάλου ἀλοιφὸς, τοῦ σιάλου αἰγός, τοῦ λιπαροῦ, σιτώλου, ἤδη ἀπὸ τῆς σιτευτῶν πυρῶν, ἢ ἀποσεσυρμένων καὶ καθαρῶν, παρὰ [illegible] Ἱπποκράτει. Σιάλους, λέγουσιν οὕτω καλεῖσθαι, διὰ τὸ σιτεῖσθαι ἅλις. καὶ σίαλος, ὁμοίως ὁ σιτευτὸς χοῖρος, παρὰ τὸ σιτεῖσθαι ἅλις. Σιαλόχους, . . . προσραίνοντας σίαλον, ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι.

Σιαλώδη, λιπαρὰ πίονα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σίαλωμα, μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ. Σιαλῶσαι, ποικίλαι. Σίαρ, θίασος. Λάκωνες. Σιβαία, ἡ σίββα, . . . Σίβδαι, αἱ ῥοιαί, πλεονασμῷ τοῦ β. Σιβδία, . . . Σίβλευθρα, πόπανα τὰ . . . Σίβολα, . . .

[illegible]

οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ. Σηκοί, περὶ οὓς ἢ τὸ ἐρίφων δάπος, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι. ἐστὶ δ' οἷονεὶ σηκοὶ ἴσοι, ὅθεν καὶ σηκοῦται ἀργύριον. ἢ οὕτω μὲν πάντα τὰ σηκοί. οἱ δὲ κατὰ Ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ναοῦ τὴν λέξιν εἶδος τοῦ σηκοῦ. φασὶ γοῦν ἡρώων. οἷον ὅς τοῦ ... ἔχει τὸν σηκόν, ἵλεως γενοῦ. ἐλέγοντο δέ φασι καὶ σηκίδες, αἱ κατ' οἶκον ... κατὰ δὲ Αἴλιον Διονύσιον, σηκίδες, ἡ σηκὶς κυρίως, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα. οἷον φησὶν ἡ τοῦ Λαέρτου γραῦς. Ἀλκαῖος, καθάπερ ἐκεῖ δηλοῦν ὁ σηκός, ὡς ὁ ἀντισηκώσεις δηλοῖ, ἀντισηκώσεις ἴσος οὗτος ἐστι, καὶ τὸ σηκῶσαι, ἐπὶ σταθμίσεως λέγεται. καθ' ὃ λέγειν ὁ μυῖλος μεθεκέσθαι ἔφη τὰ τοῦ Τηλεμάχου δῶρα. Σηκύλος, ὡς ... σηκὸς δὲ ἡ μάνδρα τὸ παλαιόν, πλὴν τὸ οἴκημα καὶ σηλίς. ὅθεν ἢ σηκοί, αἱ τῶν ζώων ἐπαύλεις. οἱ δὲ ἐσθίειν, καὶ ἐπὶ ναοῦ ἰδίως τὴν λέξιν μὴ ἀπαξιοῦσιν τιθέναι, διὰ τὸ καὶ ἐν βωμῷ ... ζῶα ἐπὶ θυσία ἵστασθαι. Σηκαδόαι, λεπτοί. Σήκωσις, χώρα. Σηκός, ἐπιγρά φεται ἐς λόγον, ἐν τῷ δήλιον θύειν. ὃς περὶ ἐλαιῶν ἀναμιμνήσκει ὁ λόγος. ἐπιφέρει δὲ καὶ ταυτὶ ὁ ῥήτωρ, ὅς ἄλλο ἐστὶ γεωργὸς οὔτε ἰδιωτικὰς, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκὸν ἀπολωλέναι. νόμων, οὓς τὰς ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας, μορίας. σηκὸν δέ, ὡς ἐστίν, καὶ μορίαν ὀνομάζεσθαι τὴν αὐτήν.

Σηκός, ὁ ναός, καὶ ἡ τῶν προβάτων ἔπαυλις, ἡ παρὰ τὸ ἵστημι, καὶ γὰρ σταθμοὺς ἔφη, ὅτι ἐν ἵστασθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ἀγάλματα.

Σηκωνάσαι, ἡ σηκώσασθαι, ἰδεῖν. Σηκωσία, τὸ σταθμίζειν.

Σηκῶ, οἶκε, ἐν ᾧ ἱδρύθαι γενόμενον, ὁ βαθὺς τόπος. Σημαντὴρ, ὁ ἀναφερτὴς τοῦ φόνου. Σηλυβρία, πόλις Θρᾴκης. Σέλινον, ... Σῆμα, τὸ μικρὸν πινάκιον, καὶ σκεῦος ἀργυρωματικόν. Σῆμα, τὸ σημεῖον, καὶ ὁ τάφος, ὁ νεκροῦ σύμβολον. Σῆμα, καὶ τὰ παρ' αὐτῷ, ἄσημον. καὶ ἄσημον ἀργύριον, τὸ μὴ κεχαραγμένον. ἐπίσημον, ἐπίσημος ὁ αὐτὸς ἐκ τοῦ, καὶ παράσημος. Σημαία, τὸ φλάμουλον, τὸ σημεῖον. Σημαίνω ὁ τέλος, ἀντὶ τοῦ δηλῶ, καὶ σημαίνω, τὸ ἄρχω. παρ' Ὁμήρῳ, ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαινε. Σημαίνων, προστάττων, ἄρχων, δεσπότης, δηλοῦν, βοηθῶν, θλίβειν. Σημάντωρ, ἡγεμόνος, πλὴν τὸ σημαίνω, ὁ προστάσσω. ἐπειδὴ ὁ μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαινε. καὶ σημάντωρ, ἡγεμών. Σήμαντρα, αἱ σφραγῖδες. Σημασία, δήλωσις, καὶ φανέρωσις. Σήματα ἀναγνῶναι, ἀντὶ τοῦ ἐπιστολὴν ἐπιγνῶναι. σήματα, τὰ μὴ εἰδότα καὶ κατὰ λέγειν, γράμματα, καὶ ἄλλα. Σήματα, τέρατα, σημεῖα. ἐκεῖνοι δὲ μνήματα. Σημαχίδαι, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Σημεῖον ἐστι, δεῖγμα ἀεὶ ἐπισημαινόμενον. Σημεῖον ἐστι τεκμήριον ἐπὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων συνάγεται ἐπίδειξις. Σημεῖον ἐστι, σύνθημα πρὸς ἄπαισιον γνῶσιν. εἴρηται δὲ πλὴν τοῦ σημαίνων, τὸ σημαινόμενον πρᾶγμα. λέγεται δὲ τὸ σημεῖον παρεῖναι, καὶ κατὰ τοὺς ἐπαινοῦντας ... τὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ σημαινόμενον πρᾶγμα, τοῖς τρισὶ παθαῖς συγκαταμερίζεσθαι χρόνοις. ἔστι γὰρ καὶ παρόντα παρόντων σημεῖα, ὡς ὁ σφυγμὸς τῆς ὑγείας τοῦ πυρετοῦ, τὸν ἀκολουθοῦντα ἐπὶ τῆς πνοῆς. ἔστι δὲ καὶ παρόντα μελλόντων, ὡς ἡ ἐρυθρὰ τῆς ... ὑγρότης ... ἔστι γε καὶ παρόντα παρεληλυθότων, ὡς τὰ τῆς ἀναπαύσεως λείψανα, τοῦ ἐν ... ὑπὸ ... μήτρας γεγονέναι παράδοξα, καὶ πλείστων σημεῖα καλεῖ.

Σημέρον, κοινῶς, τήμερον ἀττικῶς, ἐπὶ ῥῆμα ... παρὰ ... πᾶσι χρόνοις συντάσσεται, χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελικοῦ, καὶ μέλλοντος. Σημειώσασθαι, σφραγίσασθαι. Σημειωτὸς, ὁ ... Σήπων, παρὰ τὸ σῶ, τὸ σωρεύω. Σῆψις, ... Σὴ χάσμα παρὰ τὸ τάφος, λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, διὰ τὸ σὸν ἔλυμα ... τάφος, καὶ ... ἐκεῖν ... τάφος.

Σήσαμα, πρὸς γελάσαι, προσχαίρουσι. Σησαμίδες, τὸ

... Σηκίς, ἔσχατος ... καὶ τὸ τετράποδον ζῶον ... ἰχθὺς ... πλάσμα ... καθιστάναι. Σηκοῦται, τοῖς οὐραῖς σαίνεται. Σηκὶς, ... Σήπη, ζῶα ἑρπετά, ὄφεις. Σῆψις, σκώληκος, ἡ σὴς ὁ σὴψ, τοῦ σηπός. Σὴς, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται σητός.

Σησαμοῦς, σησάμινος. Σητεία, εἶδος ἰχθύος. Σητάνιος, ἀληθινὸς ἐν ἐπιλογῇ, οὕτω καλούμενον διὰ τὸ σῶν εἶναι. τοῦτο δὲ τὸ σητάνιον καθαρὸν ... ὑπὸ παλαιῶν.

Σησαμίς, εἶδος ἀμπέλου. Σησαμίων, ὄρμος ἐλάμβανον. Σῆτες, πλὴν ὁ σὴς σητός, ὁ σημαίνει τὴν σκώληκα. οὕτω καὶ σὴς, ὁ μίλιον σίφων, ἡ δύναμις ἴσον, ὁ δεσπότης ἰσχύων. ὁ δεσπότης παθητικὸς ἐστίν. Σὴψ, ὁ σκώληξ, ἡ καὶ εἶδος ὄφεως. καὶ σηπτικὰ ἱμάτια, τὰ μεμαρασμένα. Σήραγξ, κοῖλος τόπος, ἡ λάκκος, ἡ τὰ χάσματα τῆς γῆς. ὁ σήραγξ τῆς σήραγγος. Σήραγξ, βαθὺς καὶ κρημνώδης τόπος. σήραγξ, καὶ σήραγγες, αἱ ὑπὸ γῆν ὑπονόμους ἐργάζεσθαι, οἷονεὶ φλέβες ἐκεῖ οὖσαι τῆς γῆς, ὡς ὑπορύσσειν τὸ ὕδωρ ... ἐντεῦθεν σηραγγώδεις τόποι εἴρηται, ὁ κοῖλος καὶ διατετρημένος, ἀπὸ τοῦ σήραγξ. Σηρά, σειλός, ἡ λαιμὸς πλεκτός.

Σήραμβος, εἶδος κανθάρου. Σῆρες, ζῶα νήθοντα τὴν μέταξαν. ἔθνος ἐστὶ σηρικὸν, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσήρικον. Σηραγγώδεις, κοῖλα, ἀραιά, πολλοῖς τρήμασι διειλημμένα. ταῦτα δὲ τὰ τρήματα, σήραγγες τε καὶ σύραγγες ὀνομάζονται, καὶ τὸ τοιοῦτον σῶμα, σηραγγῶδες τε καὶ σηραγγώδη. Σήριον, ... Σητάνειον, χωρίον τι τῆς παραλίας οὕτως ἐκαλεῖτο. ... μετὰ ... ἐν αὐτῷ ... γεωργεῖς. Σησαμοῦς, παρὰ τὸ ἐν τοῖς γάμοις, εἶδος πλακοῦς ὃ ἐν τοῖς γάμοις ... ἐστὶ πλακοῦς γαμικός, ἀπὸ τοῦ σησάμου πεποιημένος διὰ τὸ πολύγονον, ὥς φασι Μένανδρος. σησαμοῦς δὲ ὡς σησαμοειδής. σησαμὴ δέ, ἐν σήμα. σησαμὶς μὲν ἡ, εἶδος πλακοῦντος. σησαμᾶ δέ, ἐν μὲν ... σησαμίδα. σήσαμα δέ, καὶ μύκωνα, ἡ σίνηπι δὲ, καὶ σήσαμα τῷ σαλπίγγων ... σησαμοειδῆ πέταλα.

Σητάμιον καὶ σημεῖον, τὰ ... τὰ ἐπισημοτ... Σήτη. Σέσβης, ὁ οὕτω ... ἐπικρατεῖ. Σησαμία, εἶδος φυτοῦ. Σέσαμος, πόλις Παφλαγονίας. Ὅμηρος, καὶ σέσαμον ἀμφινέμοντο. Σησαμοῦς, ἄλλο σησαμοῦς, καὶ ἄλλο σησάμη. σησαμοῦς μὲν, εἶδος πλακοῦντος. σησάμη δέ, ἡ ... σησαμίδα. ἐτρίβα δὲ καὶ πυρῶν πλάσματα. Σητία, τὸν κατὰ ... ἐνιαυτὸν λέγεται, ἐν ᾧ καὶ θῆλ... Σήτυρ, τοῖς σησί. Σήτιον ... φυλάττειν ... τοῖς σησὶ ... Σητές, ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως διὰ τοῦ η γράφεται. ἐπὶ δὲ τοῦ σαομίου, διὰ ... Σῆτα, ... ἐπὶ ... Σητάνιος, ὁ καθ' ἕτος ἄρτος. Σητάνιον, ... χωρίον. Σητείας, ... Σητόβρωτα, ὑπὸ σητῶν βεβρωμένα. Σηφλοειδῆ, ψίχα, ἢ ... ζῶα.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ ΚΑΙ Ι.

Σθεναρά, ἰσχυρά. Σθένος, ἀπὸ τοῦ σθένω ... προσηγορία. Σθένος, δύναμις, καὶ θάρσος, ἡ δύναμις. Σιάλα, θυσία, πλὴν λέγουσι. Σίαι, πλὴν ... Σιαλοφίς, ... βρις, παρὰ Καλλιμάχῳ.

Σίαλος χοῖρος, ... κατὰ τὸ σιτεύεσθαι ... σιαλος ... Σιαγών, ὅτι σείεται ... παρὰ τὸ σιγᾶν, ἐπειδὴ ἐν σιγᾶν, καὶ λέγειν ... ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ... Σιαλίζειν, ... Σιαλίζειν, ... ἰδίως ... λέγειν ... τὸ σίαλον. Σιαλίς, βλέννα, ἄχνη. Σίαλον, ... φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸν ἅλα χοῖρον ...

καὶ ἐμφανισθέντος, ἐπειδὴ τὰ μέλη, καὶ ὅπισθεν σεμίδα.

Σεμίδα, τράπεζα. παρὰ δὲ Φρυνίχῳ, ἑορτή. Σεμιδαλίδαι, οἱ ἄνω καλύφους. οὕς ἔνιοι λίγδας. Σεμίδαλις, κάλλιον. Σεμίον, χιτὼν ἢ πλάξ, ἀντὶ τείχους ἐπικείμενος, ὡς Λακωνικόν. Σεμίδαλις, παρὰ τὸ σμῶ, τὸ καθαίρω, καὶ τὸ ἅλς. τουτέστι τὸ ἅλς σμῶμα, τὸ πάνυ καθαρόν, οἱονεὶ τὸ λεπτομερέστατον.

Σεμίραμις, πρεσβυτάτη ὄρος ἐλλείπει. Σεμιρόμαι τύχη, διαφθείρει. ἐφίκοντα δὲ, γ. Σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια. Σοφοκλῆς, τὰ ἄρρητα καὶ ἀπόρρητα μυστήρια. Σεμναὶ θεαὶ, τὰς εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον, καὶ ἐπαινοῦς, ἐπὶ εὐφημισμῷ. Σεμνή, σεμνή, Σώφρων. Σεμνεῖον, οἶκος ἱερός, ἤγουν μοναστήριον. Σεμνολόγημα, σεμνόν, κατάστιχον, καὶ ἄσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἄξιον ἐντροπῆς καὶ μέγα, καὶ ὕψος ἔχον. Σεμνύνεται, καυχᾶται, μέγα φρονεῖ, λαμπρύνεται. Σεμνύνομαι, ἐπαίρομαι. Ἀριστοφάνης, μὴ δὲ αἰδεσθεὶς σεμνυνόμενος χαλίνους, φρόνημα ποιῆσαι ἄριστον. Σεμνύνω ἔτι δὲ μεταβαλοῦσα, καὶ αἰκαλεῖ. σεμνύνομαι παρελαθὼν δηλοῖ. οἷον σεμνύνομαι τοῖς δε. Σέμματα, ὑπολήματα. Σεσάλ' ἴσθι, ὅτι ἐκ ἀρχῆς φράσις δυσκίνητος, λαμβάνεται ὡς ἐν πίσματος. ὁ ἐστι χεῖρον, ἀρχομένου μὲν καλῶς, σφαλέντος δὲ πρὸς τὸ ἕτερον ἄκρον ἄλλα τί. καὶ δηλοῖ ὡς ἐκ ἑνὸς ἀγαθὸς λόγος τελεσφοροῦσιν, ὑφ' ἑτέρου ἀρχὴν μὲν ἄλλοθεν ἔχων. ἐχέτω δέ τις καὶ τοῦ ἀποτελέσαντος αὐτό, καὶ δοκεῖ αὐτῷ μάλιστα εἶναι, ὡς ἔχουσι τὸν ἀγαθὸν λόγον εἰς τέλος ἀγαγεῖν. Σεπτά, ἅγια, θαυμαστά, σεβάσμια. Σεφύειν, σέβειν. Σεπτοί, μεταβαλλόμενοι. Σεπτίς, πυξίς.

Σεραφίμ, δυνάμεις ἅγιαι, λαβοῦσαι τοῦ κυρίου. ἐπὶ μὲν τοῦ δίφθογγον, ἐπὶ δὲ Χαλδαϊκοῦ ι. Σερφοί, ἔλαφοι.

Σεσέλιον, ἡ σερίς. Σερίς, ζωμόν. Σερίδος, στρεβλά.

Σερίζω, συρίζω, συρίζομαι. Σέριφος. Ἀριστοφάνης, τὴν ἄσπλαγχνον σέριφον. ἔστι δὲ καὶ νῆσος σέριφος λεγομένη καὶ ὁ ἐπιφανὴς μύρμηξ, καὶ ὁ ἅλως. Σέρβος, ἀλεκτρυών. καὶ ἀλεκτορίδος, σίλαιον. Σερμοί, θερμοί. Σερός, χθές, ὑδαῖοι. Σέρβιον, τεῖχος. καὶ σίσυρον, ὀνόματα χωρίων. Σέρτος, γέρων, σκελετώδης. Σέρφος, σκωληκώδες ζωύφιον, ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ ἡ παροιμία, ἔστι κἂν μύρμηκι, κἂν σέρφῳ χολή. Σέρφον, ἐφ' οὗ τὴν παρ' ἡμῖν τὸν σέρφον, ἔστι δὲ θηρίδιον ἐν μελάθρῳ. Κρατῖνος δὲ μύρμηκά φησι τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωύφιον κωνωπῶδες. ἀφ' οὗ ἡ παροιμία, ἔστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολή. παρεγγυῶσα μὴ δεῖν τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. Σές, ἐλαθόν. πάρισοι. Σέσηπται, ἐσάπη. καθὸ καὶ ἡμεῖς τῶν πολλῶν, σαπεῖν λέγομεν. Σεσαλαγμένον, σεσαγμένον, διατεθειμένον. Σεσαργία, ταῦτα λέγεται ὑπὸ κατασκευῆς. σαίρω γάρ ἐστι, τὸ καθαίρω, ὁ μέλλων σαρῶ, ὁ μέσος παρακείμενος σέσηρα, καὶ σέσαρα σεσαργία, ἤγουν ἀνοιγόμενον ἐν καλλίσματι χάσκοντα, καὶ οἱονεὶ σαίροντα ὑπὸ λαιμαργίας, καὶ τὸ ἐκ κρημνοῦ βολιδίοντος, παρ' Ἡσιόδῳ.

Σεσέλισθαι, ἐσπουδάσθαι, κατεσπεῖσθαι. σαίρω γὰρ ἡ καθόλου. Σεσῖσθαι, τεθορυβῆσθαι, ἀπαρέμφατον τοῦ παρακειμένου, ἐκ τοῦ σείω σείσω σέσεικα σέσειμαι, σαι, ται, ἀπαρέμφατον σεσεῖσθαι. Σεσιλλίσθαι, ἀλαζονεύεσθαι, καὶ σκώπτειν ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σιλλοῦ. Σεσίλο, ποῦ τις. Σέσηπεν, ἐκ τοῦ σήπω, μέσος παρακείμενος. Ἀριστοφάνης, σέσηπας, ἤγουν διεφθάρης. Σεσίσομαι, πεπλάνημαι. Σεσημασμένα, ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένα. Σεσοφισμένον, διακεκοσμημένον.

Σέσαπται δοῦρα, ἀντὶ τοῦ ἐσάπη. Ἀθηναῖοι γὰρ πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ ἐπάγουσι ῥήματα. τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ λέλυνται, κεῖται. δηλοῦ φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι εἰ εἶχον ἰδεῖν τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν αὐλὴν χρόνῳ. Σεσαργία, λαφύγματα. Σεσυρμένα, τεχν-

όντα, χαίροντα, γελῶντα. Σεσυρός, τὸ ἐκτετραμμένον ἢ διεστηκὸς ἐπιπλεῖον τοῖς χείλεσιν. ὅθεν καὶ ἐκπεπληγμένον λέγεται παρὰ τοῖς ἱππικοῖς. Σεσυρώς, ὁ γελῶν καὶ ὁ χάσκων. καὶ σεσηρότα λέγει Ἀριστοφάνης, ἢ μεταφορά, ἀπὸ τῶν κυνῶν. ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσήρασιν ἀπειλοῦσαι. Σεσωματισμένος, σεσωβαρευμένος, πλεονεκτικός, ἄτακτος, τῇ κινήσει τεθορυβημένος. Σέσωστρις, βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων κοσμοκράτωρ γεγονώς, ὃς ἀνείλατο πάντας τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν ἀνθρώπων, καὶ τροφὴν ἴσην ἀναλώσας αὐτοῖς, ἀπέκλεισε μετὰ βρέφος. αὐξανόμενος δὲ ὢν καὶ βοῶντος βέκ, ἀκούσας καὶ ἴσως ὁ βασιλεύς, ὅτι ἀρχαιότεροι εἶσιν οἱ Παφλαγόνες. καὶ αὖθις δὲ ὁ ἄρτος βὲκ λέγεται. συντίθησι δὲ εἰπὼν ὁ Ἀριστοφάνης τὴν λέξιν, βεκκεσέληνε. ἐπεὶ καὶ οἱ Ἀρκάδες προσέληνοι λέγονται. Σέλαχ, εἶδος ἰχθύος. Σέσυφος, πανοῦργος. Σεσυρμένα, βεβαρημένα. Σεσυρμένος, γυναικὶ συγγεγονώς. Σεύς, σημαίνει τὸν σκώληκα. οὐχ εὑρίσκεται δὲ ἐν χρήσει ἡ εὐθεῖα, ἀλλ' αἱ πλάγιαι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, ὑπὸ τῶν σέων κατεσκαμμένος. ὤφειλε δὲ ἀφαιρεῖσθαι, ὡς χοὸς χοῦς, ἀλλὰ φυλάσσονται καὶ τὴν μετὰ τὸ ἄλλων ἰσότητα, ὥσπερ καὶ τὸ οἱ λίνοι εὔλινον, καὶ τὸ φῦλλον φύλλων. Χοιροβοσκός. Σεσάσμενος, ἀπὸ τοῦ σεσασμένος, κατὰ συγκοπήν. Σεύεσθαι, οὐ μόνον τὸ ὁρμᾶν, καὶ παροξύνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ διώκειν. Σεύειν, τὸ παροξύνειν, καὶ παρορμᾶν, ἔστι δὲ καὶ ὁρμᾶν. ποιητικὴ δὲ αὕτη ἡ λέξις, ὡς ἐν πολλοῖς.

Σεούς, ἀντὶ τοῦ θεούς λέγουσι Δωριεῖς, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἢ Λακεδαίμονες ἀμνύοντες, ναὶ τὼ σιὼ φασί, τουτέστι μὰ τοὺς θεούς.

Σεύω, ἀπὸ τοῦ σῶ γίνεται σεύω, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ὁ μέλλων σεύσω, ὁ πρῶτος ἀόριστος ἔσσευσα. ἔστι δὲ καὶ σεσυμένος, ἀπὸ τοῦ σεσασμένος κατὰ συγκοπήν. Σεχίς, ὁ τοῦ ἑρμοῦ ἀστήρ. Βαβυλώνιοι. Σέψασθαι, σκέψασθαι, θαυμάσαι. Σέω, οὗ παράγωγα, τὸ σείω, καὶ τὸ σαίνω, καὶ τὸ σεύω. ἀφ' οὗ σητάνειος ἄρτος, καὶ τὰ ἄλλα, ἃς χρῆσις καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. ἐκεῖθεν καὶ τὸ σείω, οὗ σύνθετον παράγωγον, ὁ λαοσσόος ἄρης, ὅπερ εἰκὸς γενόμενον σεύω, προσλήψει τοῦ υ. χεῖρ ῥῆμα ἐκ κινήσεως λαμπρὸν τὸ ἀπιέναι, ἤγουν ὁρμήσας, ἀπῆλθεν, ἀπίειν. καὶ τὸ σεῦται δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σέω ἐν ᾧ μάλιστα ὥρμηται. σεῦται γὰρ ἐκεῖθεν, καὶ πρᾶσσε σεῦται. ἔστι ἐκ τοῦ σέω σεῦ, ἐκεῖνος τοῦ πρώτου, καὶ τοῦ σέω τὸ ὁρμῶ. τοῦ δὲ σαίνειν, σύνθετον τὸ σαίνειν, πρὸς ἀναλογίαν εὐλαβεστέρων. ἴσως δὲ καὶ ὁ σῶνος ὁ σεῦτος ἐξ αὐτοῦ παρῆκται, ὃς τοῦτο σημαίνει.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Σή, τρίχος. Σήγειον, τὸ τῶν ἀλόγων σπίλωμα. Σηγώρ, ὄρος καὶ πόλις. Σηγώρ, ἐκ παραδόσεως διὰ τοῦ η, κατὰ δὲ τὴν ἐτυμολογίαν, διὰ τοῦ ι. καὶ γὰρ ἑρμηνεύεται μικρά, ἢ ταπεινή, ἤγουν παρὰ τὸ σιγῶ. ὁ γὰρ ταπεινός, ὁ μὴ δυνάμενος καθ' ἑαυτὸν σιγᾷ. Σηδόν, φανερὸν ἐλαιῶν. Σηθρακοί, κτυποί. Σήθω, ἐκ τοῦ σῶ, ὃ δηλοῖ τὸ σείω. ἔστι παράγωγον ῥῆμα σήθω, ὃ κοσκινεύω, ὃ δηλοῖ τὸν αὐτὸν τόπον σεισμοῦ, τὸν ἐν τῷ κοσκίνῳ. Σηκάζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐχ ἁπλῶς ἐπὶ παντὸς θρεμμάτων, ἀλλὰ κυρίως ἐπὶ ἀρνῶν. καὶ σηκίς, ὁ τόκος τῶν αὐτῶν ἀρνῶν. εἰ καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ πάσης τὴν λέξιν ἔθεντο τοῦ σηκοῦ ἀλόγων ὑπνωττόν. σημαίνουσι δὲ ὡς εἶπεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ Τρώων τὸ σηκάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐγκλεισθῆναι τῇ πόλει, καὶ τῇ λέξει παραχρησάμενος, ταμιευόμενον. Σηκὰ ἐπὶ, ὡς εἰσελθεῖν κατακλεισθέντα.

Σηκίδα, πολὺς σηκωλίας. Σηκαστά, τὰ χλωρὰ φραγμένα. Σηκάδουσιν, συγκλείουσιν. Σηκίλαι, αἱ ταμίαι, παιδίσκαι. Σηκίς, οἰκογενής, δοῦλος, ἢ δούλη.

οἴκοι

[illegible] ἐσπειραμένος ἔχειν. Σειρὰ [illegible] [illegible] καὶ πλεῖστα [illegible] [illegible]. Σειρα[illegible] [illegible] χειρῶν, [illegible] [illegible] [illegible] λέξις, ὡς ἄλλοι [illegible] [illegible]. Σειρίζω, [illegible]. Σειραίνω, [illegible]. Σειραφόρος ἵππος, ὁ ἔξω τῆς ζυγοῦ. Σει[illegible], [illegible], οὕτω καὶ σειρὰ [illegible]. Σειρὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] λαχοῦ λέγει. Σείριος, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σειρώσαμεν, [illegible]. Σεισὰ [illegible] [illegible]. Σειρίδας, τὰς σειράς. Σεισμὸς [illegible]. Σει[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σι[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] σειραίνω, τὸ ξηραίνω.

Σέλας, [illegible] πάντα τὰ ἄστρα, [illegible].

Σιάλωμα, τὸ ἄθροισμα τῆς πλοσίων. Σελαγεῖ φῶς, λάμπει.

Σελαγεῖται, ἀντὶ τοῦ καταλάμπεται, παρὰ τῷ Ἀντιφά[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] σελαγεῖ, ἤγουν μετὰ λαμπάδων, [illegible] λαμπάδος πυρὸς χορεύει. Σέλας, λαμπηδών, παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ αὐγῇ τὸ [illegible] [illegible] πῦρ. οἱ δὲ [illegible] [illegible], οἱ δὲ τὸ φῶς. ἢ παρὰ τὸ σεύω, τὸ ὁρμῶ. Σελάσει, φαίνει, λαμπαδεύει. Σελασία, ἄρτεμις, ἢ τόπος τῆς λακωνικῆς, [illegible] [illegible] τὴν ἄρτεμιν. Σελασφόρος, λαμπροφόρος. Σελάται, κόχλαιον. Σελάχη, τοὺς ἐκ τῶν ἰχθύων [illegible] [illegible] [illegible] ἔχουσι, καὶ ζωοτοκοῦσι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σελάχιον, [illegible] ἰχθύος. ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. [illegible] [illegible] σελάχη [illegible] [illegible] [illegible]. σέλαχος δὲ λέγεται, [illegible] [illegible] σελαχίου ὀψαρίου. Σελάκη, [illegible] θαλασσίων θηρίων.

Σέλγη, πόλις. Σελευκίς, εἶδος ἱματίου, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible], καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον. Σελήνη, τὸ φέγγος, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὴν νύκτα, οὐχ ὡς τῇ ἡμέρᾳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ ἥλιος [illegible] [illegible] [illegible] τὴν σελήνην τῇ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] φῶς ὁ Δημιουργὸς [illegible], οὐχ ὡς [illegible] [illegible] φωτός, [illegible] ἵνα μὴ [illegible] [illegible] [illegible] φῶς. σελήνη, παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] σέλας δὲ, παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ αὐγῇ.

Σελήνιον, [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σεληνίς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σεληνιάζεται, σεληνιάζεται. Σέλας, φωνεῖ. Σελίδες, τὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], τὰ [illegible] [illegible] [illegible]. Σέλινον, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σελινουσία, [illegible] [illegible]. Σελίνου [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σελίς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σελλάδαι, [illegible] [illegible].

Σελληγοροῦ, [illegible] [illegible]. Σελλήεις, ποταμὸς [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] σελλοί, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σελληνιάδης, [illegible] [illegible], ὁ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Σελλίζω, [illegible] [illegible] [illegible]. Σελλός, [illegible].

πάριοι. Σαπφείδιον, σαπφείδιον, κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος. Σατίς, ἡ ἐν ἔτος. Λακωνῖς. Σάθλλα, παλαίον, τὸ ἄστρον. Σατῖναι, αἱ ἅμαξαι. Σατιῶραι, σκάφαι βοσκῶν, παρὰ λάκωσι. Σαῖδον, σιδηρὸν μέτρον. Σανισόας, ποταμὸς ἐν λαλαγεία. οἱ δὲ λίλαιγον καρπῶν γένος, πλησιάζουσι τοῖς ὄσπρ. ἐστι δὲ καὶ κιλικίας ποταμός. Σατς, ἐνθος. Σάγρα, σκαφία. Σατράπης, βασιλεύς, ἢ στρατηγὸς, ἢ ἄρχων.

Σατριὰς, ἔθνος αἰθιόπων. Σάτλα, κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας. Σάτλιν, ὄνομα τόπου. Σάτλα, φορτίζε.

Σάτυροι, μορφαὶ ἀπρεπεῖς. Σατύριον, πόα τις συνεργὸς πρὸς τὰς ἀφροδισίας ὁρμάς. καὶ ζῶον τετράπουν, λιμναῖον.

Σατυρισμοί, οἱ περὶ τὰ ὦτα πρόμηκες ὄγκοι τῶν ἀδένων. ἔνιοι δὲ τὰς τῶν αἰδοίων ἐντάσεις λέγουσι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σάτυρος, χορευτὴς τοῦ διονύσου, παρὰ τὸ σάθη σάθυρος καὶ σάτυρος, ὡς ἄλμη ἀλμυρὸς. κατωφερὴς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων, καὶ σάτυρος ζῶον. Σάτων, μόδιος γέμων, ἤγουν ἐν ἥμισυ μόδιον ἰταλικόν. Σαυάδαι, σειληνοί. Ἀμφίων τοὺς σειληνοὺς οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ μακεδόνων. Σαυκόν, ξηρὸν, συρακούσιοι. Σαυκρόν, ἁβρὸν, ἐλαφρὸν, ἄκρον, τρυφερὸν, στιλπνὸν, ὡραῖον. Σαυκροποδῶ, ἁβροβατῶ. Σαυλά, κοῦφα, ἥσυχα, τρυφερά. Σαυλάτης, φορτοφόρος.

Σαυλά, ἁπαλά. Σαῦρα, ὀρχηστὴν ζῶον, καὶ ἰχθὺς μικρὸς σαυρός. Σαῦραι, ἔθνος θρᾴκιον. Σαυρίδιον, ἡ καρδαμὶς βοτάνη, ἀπὸ τοῦ κατὰ χῶμα ὁμοιότητος, ἥ τις ἐπὶ καὶ καρδαμον ὀνομαζομένη, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σαυρίτης, λίθος ἐν ὄφεων. Σαυρίγγα, πόα τις, καὶ τὸ ζῶον ὁ σαῦρα. Σαυροβαθὴς ἰχθύς, ἐπὶ τοῦ σαυρώτου, βαρὺ, καὶ λίχνος, ὅπισθεν βαθὺς ἰχθύς. Σαῦρος, ἀρσενικὸς, καὶ θηλυκῶς σαῦρα.

Σαυρωτὴρ ἐστι σιδήρεον κοῖλον, ἐξ ἄκρου ὀξύ, ὃ ἐνεβάλλετο τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ δόρατος, ὀρθὸν αὐτὸ κατὰ σκέλος ἵν' ὑπὲρ σαυρὸν ἐστήκει τῇ ἐμπεπηγμένον κατὰ γῆς. ὅθεν καὶ τὸν κλῶσιν ἔχειν, ὡς οἷα σαυρωτὴς δόρατος. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσι σαυρωτὴρ, ὃ ἐν τῷ ἑτέρῳ ἄκρῳ τοῦ δόρατος εἶχον ὀπίσθιον σιδήρεον κέντρον. παρ' Ὁμήρῳ δὲ σαυρωτὴρ καλεῖται καὶ οὐρίαχος. παρὰ δ' ἄλλοις, καὶ στύραξ, ἢ γίνεσθαι, διὰ τοῦ γ. ἐπὶ δὲ σύραξ ὁ σαυρωτὴρ ὀνομάζεται, ἀφ' οὗ αναλελέγεται τὸ λόγω οὕτως, οἱονεὶ σύραξ. καὶ κατὰ τροπὴν σύραξ, ὥσπερ καὶ σὺ σέσυν, ξύλος, σύλος. Σαυσάκια, τυροὺς ἁπαλοὺς ἐντρίφοντες. δοκοῦσι δὲ εὐθεῖ διαφέρουσι πρὸς συνουσίαν. Σαυφορόν, ψιθυρόν. Σαυπαλοῖ, μισητοί, ἠλίθιοι. Σαυτὸν, αντωνυμία σύνθετος δευτέρου προσώπου, καὶ ἐμαυτὸν σύνθετος πρώτου προσώπου, καὶ ἑαυτὸν τρίτου προσώπου. εἰσὶ δὲ τριγενεῖς, καὶ εὐθεῖας οὐκ ἔχουσι, καὶ τίθεται ὅταν αὐτοπάθεια γίνεται. οἷον ἐμαυτὸν τύπτω, καὶ σεαυτὸν τύπτεις, καὶ ἑαυτὸν τύπτει. ἐπὶ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ οὐκ ἐν συνθέσει, ἀλλ' ἐν διαστάσει τίθενται, οἷον ἡμᾶς αὐτοὺς τύπτομεν, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς τύπτετε, καὶ σφᾶς αὐτοὺς τύπτουσι. εὕρηται δὲ ἑαυτοὺς τύπτομεν, διὸ ἀλόγως γίνεται. Σαυτοῦ, σεαυτοῦ, σεαυτῆς, κατὰ κρᾶσιν λέγομεν. Σαυτηρία, σωτηρία, ἀμφία. Σαφαλὲς τοῦ σοφία κατὰ συγκοπὴν λαμβάνεται ἤγουν τῷ σοφός. Λακεδαιμόνιοι, σὺν οἶδα σάφα τοῦ ὅπως ἔχει.

Σαφηνεῖ, ἑρμηνεύουσι, διαφανοῖ, ἐπὶ τοῦ σαφηνίζω, ὁ μέλλων σαφηνιῶ, ἡ ἀττικὸς σαφηνιῶ σαφηνιοῦμαι, σαφηνιεῖ. Σαφηνίζω, καὶ διασαφῶ, σημαίνω, σημειοῦμαι. Σαφής, ἀληθής, εἰκόλως, φανερός. Σαυχμόν, σχοινόν, χαῦνον, σαθρὸν, ἀσθενής. Σαῶς, ὁ ἀγαθὸς λαμὼν, πάντα ἄρασα. Σάω, σαῶ λ' ὀρέγειας ἑταίρους. ἐστι ῥῆμα σόω, τὸ σώζω, τρεπὴ γίνεται σάω, ὃ παλιλογεῖν σάωμι, σόωμι ἰσάω, ὃ τρεπὴ δωρικὴ τοῦ ο εἰς ω, καὶ συνηρχημένως σάω. διὰ τοῦ σάω, κατὰ αὐτοστροφὴν, ἵνα καὶ τὰ μὲν τὸ ἀπαίξειν ἐπιδείξηται ἡ λέξις. κατὰ δὲ τὸ κατασπεῖν αἰολ-

ζεται. οὕτω καὶ σαώσεν, ἐπὶ τοῦ σώσειεν. Σαώζω, σώζω. Σάω, σώω, ἐπὶ τοῦ ἐσάωσα, καὶ συναιρέσει ἴσωσα. Σαώθην, σώθην. Σαῶ, ὄνομα παρθένος. λέγεται διὰ τῶν σωτηρίαν τῶν πλεόντων. Σαωκής, ὁ σωμασκεῖν οὕτως ἰσχυρὸν τὸ πρότερον. Σαωμέναι, δωροῦντες. Σάωμεν, σώσωμεν. Σάς, ὄνος. Βαβυλώνιοι. Σαώτερος, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ σῶος, ἤτοι ἀβλαβής, ἄζημιος. Σαώτερος, ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ σώτερον ὄντων τῶν ῥημάτων, τοῦ σαῶ ὁ ὑγιής, τοῦ σῶς κατὰ συναίρεσιν, ἀπὸ σόος, διὰ τοῦ ο μικροῦ Ὁμηρικός, καὶ τοῦ σῶος, διὰ τοῦ παραλήγοντος τοῦ ω μεγάλου, χρῆσις κεῖται ἐνταῦθα τοῦ σαῶς, ἐν τῷ σωότερος, ὡς ἐκεῖνο, ἤγουν ἁμαρτωλῶς ἀκαταστατήσεως.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Σβέννυμι, σκοτῶ, τυφλῶ, ζοφῶ, ἀμβλῶ, ἀμαυρῶ, σκοτίζω, ἀμβλύνω, ἀχλύω, ταῦτα πάντα ἐπὶ φρόνησις λέγεται. Σβέσαι μένος, ὁ μεταφορὰ πυρὸς ταύτα μὲν καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν ἔμψυχος. σβέσις γὰρ πάντως τοῦ ἐπίρρευ μένους, ὁ ψυχῆς θάνατος. Σβέσαι, παῦσαι, κατασβέσαι. Σβέω, σβέννω, σβεννύω, σβέννυμι.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Σέας, σκώληκας, οὐχ ὁρῶνται ἐπὶ σέθεν ἐν χρόνῳ, ἀλλ' αἱ τοιούτοι παρὰ Ἀριστοφάνει, καὶ ἐπὶ τῶν σίων καμπήλων, ὁ εὐθεῖα τοῦ πληθυντικοῦ σέας σές. Σεβασμία, ἰσοπρεπή τιμίᾳ. Σέβασμα ἔχω, καὶ τὸ ἄγαμαι, καὶ τὸ γίνεσθαι, ἐπεὶ εχόμενα ὑπάλοις κατὰ σημασίαν ἐσβάννομαι, εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. Σεβασμιάζομ, ὑσεβεῖν. Σέβας ἔθη, ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις. λατρεία δὲ, ἡ διὰ τῶν ἔργων ὑπηρεσία. Σεβάζομαι, ἀξιοῦ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐτίμησεν, ἀφ' οὗ πάντα τὰ ὅσιοί σεβαστοί. Σεβάσσατο γε θυμῷ, ἤγουν ἐξεπλάγη, ὡς φανερὸν ἦν, ἡ καὶ ἄλλως σεβασθῶ ἐν θυμῷ κατὰ γε τοῦτο. οἱ καὶ ἄλλως ὑπολήψονται κατ' αὐτὸ, ἐπὶ τοῦ σίβω δ σιβάζω.

Σεβαστός, προσκυνητός, ὑμνητός. Σεβίννιον, τὸ ἐπὶ ἄκρων τῶν φοινίκων γλυκύτατον γινόμενον. Σέβωθι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ αἰδέσθητι. ὁ καὶ ἐν πλεονασμῷ, ἐφ' οἷς ἀναλαδὲ φαίνεσθαι γάρ. ἐπὶ μὲν τοῦτο ἡ λέξις ἐκεῖ, ὅθεν καὶ σέβας ὁ ἐκπλαγῆς, φησὶ δὲ λοιπὸς καὶ ἐν τῷ σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Σέβεται, λατρεύεται, ἡ αἰδεῖται. Σεβινός παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ βεκίρ ἴσως κακιμιλήσθη ἐν μαλακίᾳ. Σέβις, πεζίς. Σεβισεῖν, ὑμνεῖν. Σέβω, καὶ σέβομαι γράφεται, τὸ σέβειν, ἤγουν ἐστὶ τὸ ἔμμιν μᾶλλον, ὅθεν ὑσεβεῖς καὶ ἀσεβεῖς ποιοῦσι.

Σεγάνιον, γυργαθὸς πλέγμα, πάνυ ῥόδιος. Σέλας, κατίφας. Σεδία, πόλις μωαβιτῶν. ἑρμηνεύεται δὲ μάλιστα. Σεσελίσαι, φρόνιμος ἐν ἱερεῖς, ἀγαμεῖ διωχθεὶς σόμαρος, ὡς σεσελίσαι κεκομμένα πτιλώλεις. λέγονται, τὶς ὑπάρχει σίλλος ἐπιδίσιμος ἀλαζὼν, ἢ ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἡ ἐν τῷ προσφέρεσθαι πλαστὸν ποιούμενος καὶ ὑπερβολήν, ὡς ἡ πάντα πλανᾶς φέρειν καλοῦσι. Σέλ, σῆμα καὶ σίας, ὅτε τοῦτο σῆς ἀγίας σοφίας, ὥσπερ καὶ ἴδιος, ὅτε ἡ ὑγιής. καλεῖται ἐν τῷ πρὸς ἀκαιδευτὸν καὶ τὰ βιβλία ἐνδύμενον, καὶ συμβούλους τῇ σίας ἐπὶ τὴν εἴπεσιν παρακαλέσεις. Σείρεστρ, συνέδριον.

Σείθην. Λακωνεῖς ἀντὶ τοῦ σοῦ λέγουσι. Πίνδαρος, τραχὺ καὶ τὸ ἀμφιλαφέστατα ἀκρῶν σίθεν ἀνελάσατε, ἢ φάγετε. Σείως, ἀφανὰς ἀπικοί. Σεισώ, ἡ σαλασία. Σεῖν, θεῖν. Λακωνικοί. Σεῖο, ἀντὶ τοῦ σοῦ ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς. Σειομένους, καταλαμένους. Σείριος ἥλιος. ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπλανέσιν ἐξαφανίζομαι, ὁ τῆς κυνός. Σειλωός, ὁ διόνυσος, παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τοῖς λιμνοῖς. σειλωός, ὁ γέρων, ἡ σειλωοὶ, οἱ τοῦ σατύρων γέροντες, παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ χαίρειν γίνεσθαι σίλθος, καὶ μετάθεσει τοῦ λ εἰς ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε σιλωός. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι λίαν σειλωός, ὁ γέρων. Σείσις, κακοπτιέ. Σέσιρ ξηρὸν, ἀπὸ τοῦ πλανωμένοις.

ρεῖος, ὁ ἀγροῖκος. Σαρδανάπαλος υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλεὺς Νίνου Ἀσσυρίας χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν, ἐκτραχηλισθεὶς ταῖς τρυφαῖς. φασὶ δὲ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι, ὡς τὸ σύνολον μὴ ὁρᾶσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις ἢ κόραις. παρεμβαλλόμενος δὲ τὴν οἴκησιν, ἰδὼν εὐρύτης ἀπέθανεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν, ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι. Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. νῦν δὲ τέθνηκεν, ὡς τἆλλα οὐδενὸς ἄξια. ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν ταῖς περσικαῖς, δύο φησὶ Σαρδαναπάλους γεγονέναι. εἷς τὸν αὐτὸν, πρῶτον βασιλεὺς, ὃς ἐν τρυφῇ ὑπερῆρε τὴν εὐδαιμονίαν. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Κιλικίας, Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην. ἦν δὲ τὸν βίον τρυφηλὸς, καὶ τὸ εἶδος ἐκπρεπὴς, τὸ δὲ σχῆμα ἀφειμένος. διὸ λέγεται ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐπίγραμμα. εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε τερπόμενος θαλίῃσι, θανόντι σοι οὔτις ὄνησις. καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας. ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται. ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' ἐκλήσομαι. κεκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.

Σαρδανάπαλος, γελοιαστής. Σάρδεις, καὶ αἱ πόλεις, καὶ ἡ πόλις, διὰ τοῦ ι, ὥσπερ καὶ τὸ πόλεως καὶ ὄφεως. Σαρδάνιον, ὁ ἐστὶ σαρδόνιον γέλοιον. ἐξ οὗ καὶ διασαρδώνιον, ἤγουν διεγέλασεν, εἶπεν ἐπὶ λοχίσαι. δηλοῖ μὲν ὃ ἄκροις χείλεσι σεσηρέναι ὑπὲρ τὸ δακρύειν θυμῷ, ὃ λέγει, ἵνα ὁ σαρδάνιον μὲν Ὁμηρικῶς. καὶ σαρδάνιον δὲ κατὰ τοὺς ἄλλους, τὸ σκληρὸν καὶ σαρκαστικόν. καὶ οἱ μὲν φασὶ τὴν λέξιν εἰλῆφθαι ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου ὑπὸ Διὸς τῇ Εὐρώπῃ φύλακος ἐφεστηκότος, ὃς τοὺς παραβάλλοντας ξένους τῇ Κρήτῃ συλλαμβάνων, ἐλέγετο φασὶν ἐκπυρῶν πηδῶν εἰς πῦρ, καὶ θερμαίνων τὸ σῶμα, ἐπειδὰν δὲ περὶ τὸ Ἡφαίστου τάλαντο χαλκευτὸν φασὶ δὲ τὸν καὶ χαλκόποδος, καὶ περιπτυσσόμενον, καὶ ἐκκαιόμενον ἐκείνων, αὐτῶν σεσηρώς. καὶ οὗτος μὲν ὁ λόγος οὐ πάνυ διασαφεῖ τὴν λέξιν, ἄλλοι μόνον διδασκουσιν ὑπονοεῖν, ἐπειδὰν τὸ δαίειν, ὅ ἐστι καίειν, καὶ παρὰ τὸ σαίρω σεσηρέναι. ὅθεν καὶ σεσηρέναι γίνεται τὸ σαρδάνιον, παρὰ τὸ λαμβάνειν καὶ καίειν. ἕτεροι δέ φασιν ἐν Σαρδοῖ νήσῳ φύεσθαι βοτάνην σελίνῳ ὁμοίαν, ἣν οἱ γευσάμενοι σπασμῶν συνεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τελευτῶσι. Τίμαιος δέ φησιν ἐπεὶ ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τοὺς γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντο καὶ τύπτοντο τοὺς φίλους, καὶ πρὸς ὀχανὰς ἀγομένους κατωθοῦντο. ὅθεν ὁ σαρδάνιος γέλως ἐλέχθη. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ οἱ ἐπιστατοῦντες μειδιῶσιν ἀκουσίως, πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπαίτησιν τελευτήν. ὅθεν ἡ παροιμία. Σαρδονύχιον, καὶ σάρδιον, ὀνόματα λίθων. Σαρδῶν, ὁ σάρκωσις, καὶ εἶδος χιτῶνος. Σαρὶν, φυτὸν, φυτὸν ἐν φυόμενον ἐν τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἕλεσι. Σαρὶν, ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψάρῳ. Σαρὶν, κλάδος φοίνικος. Λάκωνες. Σάπαρα, εἶδος ὅπλου, ἀκοντίου μακροῦ Ἰλλυρικοῦ, λέγεται καὶ σάρισα βαρβαρικά. Μακεδόνες. Σαρκάζειν. κυρίως μὲν τὸ διὰ τῶν χειλέων δάκνειν χλευάζειν. ὁ δὲ Ἰσοκράτης, καὶ τὸ ἄκροις τοῖς χείλεσι συμμεμυκόσιν ἀποτίλλειν τι. Σαρκάζοντες, καὶ διασύροντες, ὥσπερ τὰ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῶσιν ἐσθίοντος ὁ γέλως τοῖς ὀδοῦσιν. διασεσηρότες ἐν εἰρωνείᾳ. Σαρδώνιος, ὁ μαίνων τὸ σαρδάνιον λόγοις μέχρι τοῦ σαρκάζειν κινεῖσθαι. Σαρκασμὸς, χεῖμα χλευαστικὸν μέχρι τοῦ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας, καὶ περιφαίνειν δόξειν ὑπουλότητα. ὅθεν ἦν εἰκὸς εὑρίσκειν τὴν ἀχιλλίαν λέγοντα, τοῖς μὲν ἔμπαλιν αὐτὰ, αὐτοῦ δ' αὖ μόνον εἶναι. Σαρκασμὸς, λοιδοριά εἰρωνεία, ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει, ὡς σύρειν δριμύ, σαρκῶν ἐμφαίνων. πολυσήμως παρ' Ὁμήρῳ βαλὼν ἔχει ἰδὼν, χλευάζειν λέγων. ἀλλ' ἐμὲ αὖτ' οἴω μεγαθύμου παῖδα, τοῦτον ἐμοῦ χειρὸς οὐκ ἐμβάρης ἄλλον πολλάκις ἄκοντα, ὁμοῦ δὲ ὀργήων ἐθέλουσι χολὴν. Σαρκίον, σαρκίδιον, ἐκ σαρκῶν συμπεπηγμένον ἢ οὐκ ἐκ καθαρῶν συνεστῶτα, οἷον ἀνθρώπων. Σαρκοβόρα, σαρκοφάγα. Σαρκοκόλλα, φυτοῦ δάκρυον. Σαρκὸς ἀπόθεσις, ἡ σωματικὴ ἀλοιφή. Σαρκῶν, σωματικὸς, σκληρός. Σάρματα, καλλύσματα, ἢ κάρφη, ὃ Δίδυμοι. Σάρμοι, σωροί. Καρύστιοι. Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, ἢ κάλυμμα. ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον. Σὰρξ, αἷμα πεπηγὸς ὑπὸ φύσεως, ἢ στοιχείων συνθρομή. σὰρξ, σῶμα ξηρὸν, ἐξ αἵματος καὶ φλέγματος, καὶ χυμοῦ καὶ χολῆς συνεστηκυῖαν, ἤγουν ἐξ ἀέρος καὶ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος, τουτέστιν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ. ὁ ἥλιος, τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν, ὁ ἀὴρ τὸ ψυχρὸν, ἡ γῆ δὲ ξηρὸν, τὸ ὕδωρ τὸ ὑγρόν. σύρματα λέγονται οἱ ἀπαλοὶ τῶν σαρκῶν, διὰ τὸ σύρεσθαι ἀπ' αὐτῆς τὸ δέρμα. Σαρὸν, στάθμιος ἐστι παρὰ Βαβυλωνίοις, ἢ κάλλυντρον.

Σάρον, τὸ σάρωθρον. καὶ σάρωμα ἐκαλεῖτο κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐν ἀνακρούσει. οὐ γὰρ ὠφείλοντο, ἵνα σύρονται τὰ σαρώματα. διὸ καὶ τὸ σάρον παρασυροῦ, καὶ μικρόν. τούτων δὲ καὶ τὸ σαροῦν, διὰ τὸ προστετάχθαι σαίρειν. ἐξ οὗ καὶ σύρεσθαι γῆς, καὶ σεσαρέναι ῥῆμα, ἢ χεῖλη σεσηρότα, ἐφ' ὧν πάντων χάσμα τι φαίνεται, καὶ μάλιστα ὀδόντος. ἐπεὶ σέλιον ἐκ τοῦ σεσηρέναι ὑπὸ στόματος ἄχρι τῇ ὄψει πόχια ἀπόλαυσιν διὰ τοὺς ὀδόντος.

Σαρούμενον, κλυδωνιζόμενον, ἀνακαθαιρόμενον. ἀπὸ τοῦ σαίρω, ὅθεν παρὰ τὸ σαίρω, τὸ καθαίρω. πᾶς γὰρ ὁ κλυδωνιζόμενος αἴρεται ἢ καθαίρεται, ὁ μᾶλλον σαροῦ, καὶ καθαίρεται εἰς ὀπίσω, καὶ γίνεται σαροῦ σαρώσεω, καὶ ἐπὶ τὸ χαίνειν. σάρμα γὰρ τὸ χάσμα φασίν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ γέλως σαρδάνιος. καὶ σαρωνίδες, αἱ κοῖλαι δρύες.

Σαρπηδὼν, ἁπλὸν, χαλαρόν. αἱ λαῖς συστέλλουσι τὰς κραδίας τὸ εἶδος τῶν λαγόντων ὀνομάτων. Σαρπηδόνι, οὕτω διὰ τὸ φαύλου γενεαλογίας ὁ ποιητὴς. Βελλεροφόντη παῖδας, Ἴσανδρον, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν. τούτων Ἴσανδρος μὲν ἀπὸ Σολύμων μαχόμενος. Ἱππολόχου δὲ παῖς ὁ Γλαῦκος. Λαοδαμείᾳ δὲ παραλέξατο Ζεύς, ἡ δ' ἔτεκεν ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν, ὥστε ἀνεψιός ὁ Γλαῦκος τοῦ Σαρπηδόνος. καὶ οὕτω μὲν ὁ ποιητής. οἱ δὲ νεώτεροι Εὐρώπης καὶ Διὸς υἱὸν Σαρπηδόνα λέγουσι, ἀδελφὸν αὐτοῦ ἱστοροῦντες Μίνωος, ἄλλον ἐκείνου Σαρπηδόνα γενεαλογοῦσι παλαιότερον, ὥς φασιν οἱ ἀκριβέστεροι.

Σαρπηδόνιον, τὸ μέγα, καὶ ὁ ἐν ὀρμωνίᾳ, καὶ πελαγία πέτρα ὑψηλοτάτη. Σαρπηδονία, πόλις τῆς Θρᾴκης, ἀπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Θρᾳκὸς βασιλέως. ἔστι καὶ ἑτέρα Σαρπηδονία πέραν τῆς Κιλικίας. Σαρπηδὼν, ὄνομα ἀπὸ νήσου τῆς Λιβύης. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου Σαρπηδόνιο καλουμένου, ἢ ὄνομα κύριον. Σάρπος, κιβωτός. Βοιωτοί. ξυλίνη κίστη. Σαρραφεὶν, μυραίνειν. Σάρσαι, ἁρπάσαι. Σάρων, χορὸς, πρὸς μέλος τεταγμένος τῶν Χαριτῶν λεγομένων. Σαρῶ, κορυφῶ. Σαρώδια, τὰ τῆς σαρωτῆς λέγει. Σαρωνία Ἄρτεμις, ἡ χεῖρα θεοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι Σαρωνικοῦ κόλπου. Σάρων, λάτος. ὥς δὲ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σαρωνίς, καὶ Σαρωνικὸν πέλαγος. ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐλαφον θηρῶν ἐκεῖσε κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν. διὸ τὸ Σαρωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Σάρωθρον. ἐπειδὰν ἄνδρες λέγονται, σάρον λέγουσι, καὶ σάρμα, ὃ πᾶσιν. Σαρωνίς, δρῦς. Σάσαι, καθίσαι.

πάριος,

σαρισοβόλος. Σάλπιγξ, συγκυκεωσάλπιγξ, ἀντὶ τῆς σύριγξ. ἰδὼς ἄνωθεν σάλπιγξ ὄργανον πολεμικόν, καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα. καὶ Ἀρχιλόχῳ δέ, τὸ στρόμβον. ἐκδέχονται δὲ καὶ σαλπίγγων ἀθλητάς, ἱερὸν παρὰ Ἀργείοις. Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω. τοῦ δ᾽ ἐχθὲ εἴπω, ὃ λέγω, ἴσω τῆς, ἐπιόπτω, καὶ μετὰ τοῦ σ ἄλλου, ὁ σημαίνει τὴν λαμπαδίαν, σαλπίζω καὶ σαλπίζω. καὶ σάλπιγξ σαλπιγκτής, τὸ δίκτυον διὰ τοῦ π, οὐχὶ δὲ διὰ τοῦ σ. καὶ τὸ σαλπίσαι διὰ τοῦ σ παραιτοῦ, διὰ δὲ δὺ γ λέγε. Σαλπίζοντος τὸν οὐρανὸν λέγει Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ διὰ σώματος. οἱ δὲ εἶπε βροντῶσαι τὸν οὐρανόν, οὐδὲν ἄλλο παρέλαβον. Σαλπίζω, ἀμφιβάτως. διασαλπίζω δὲ τὰ πεπραγμένα, ἀντὶ τοῦ διαφημίζω, μεταβολικῶς οἰστικῇ συντάσσεται. Σαλόνα, ὁ συσχὼς κίνησις. Σαλῶν, ὁ παροιμιασμένος. Σάμα, νεῦμα. Δωριεὺς δὲ τεῖχος. Σαμαίνα, εἶδος νεώς, ὑὸς ἔχοντος προτομήν. Σαμαίνεται, σφραγίζεται, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Σαμαρία, κωμαρίσιον. Σάμαξ, ὕλη τις θρυώδης, οἷον βούτομον. οἱ δὲ φορμόν, καὶ αἱ πλεῖοι, ἀντὶ τοῦ στρῶσθαι. ἔνιοι δὲ τὸν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα. καὶ ψιαθὸς κάλαμος, ἀφ᾽ οὗ τὰ πολλὰ συνάγονται, σιβάδια καλοῦσι. Σαμάρεια, πόλις.

Σαμβᾶ, ὀσφῦς, ὀρθός. Σάμβαι, θύραι, σάμβαλα.

Σάμβαλα, σάνδαλα. Σαμβύκη, οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον, οὗ μέμνηται Ἴβυκος, ἀλλὰ καὶ πολιορκητικόν, οὗ Βίτων.

Σαλμακίδα ἐν ταῖς ὕλαις τῶν ἱππείων περίσωμα. λέγουσιν.

Σαμίονα, τὸ βραβεῖον τῶν σφαιριζόντων. Σάμψα, σάμψον, σάμψαν, τὴν. Σάμη, νῆσος περὶ Κεφαλληνίαν. λέγομεν καὶ Σάμος. καὶ πολίτης αὐτῆς Σαμαῖος. ὁ μέντοι τῆς Ἰώνων Σάμου πολίτας, Σάμιος λέγεται. Σάμη, καὶ Σάμος λέγεται.

Σαμία, εἶδος ἀμπέλου. Σαμία γῆ, ἰατρικὸν μίγμα ὁμοιομερὲς ἰσῷ τριπλασίῳ. Σαμιακὸς τρόπος, δύο δηλοῖ ἢ λέξις. ἓν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν Σαμίων θρυλλούμενον, ὡς Καλλισθένης. ἕτερον δέ, ὅτι αἱ λεγόμεναι σάμαιναι νῆες ἐκτίσθησαν διὰ τοῦτο. Δίδυμος δέ, τὰς Σαμίων ναῦς ἰδιαιτέρας παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν. εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. ἡ δὲ ἔμβολος σεσίμωται, ὡς δοκεῖν ῥύγχος ὑὸς ὁμοίως ἀποτετυπῶσθαι, οἷον ἰχθυοπρώρος εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ ταύτας λέγεται. ταύτας δὲ ὡς ἀπὸ κάπρου Σαμίας, ὑὸς εἶδος ἔχοντος. Σαμίδα, φάρμακα, ὡς Γλαυκίας ὁ ἰατρός. Σαμινά, δαμινά, σπανιαχῶς λαλοῦσιν. Σαμιναράδα, ἐπὶ τῶν ὑστάτων ἐν δοκοῖς γραμμάτων. Σαμίων ὁ δῆμος. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων αὐτῶν τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πάντων κατάρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν τρίποδι. ἢ δὲ Ἀθηναῖοι ἔπεισαν χρῆσθαι τοῖς Ἰώνων γράμμασιν, Ἀρχίνου δ᾽ Ἀθηναίου, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐδιδάχθη διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνους, πρὸ τοῦ Εὐκλείδου, καὶ ἐπὶ Εὐκλείδους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δέ, ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν οἱ ληφθέντες ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιξαν. Σάμβυκα, ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς.

Σάμιον, τόπος. Σαμοθρᾴκη, πρότερον ἐκαλεῖτο Λευκωσία, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθρᾴκης πολιτείᾳ. ὕστερον δὲ ἀπὸ Σάου τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ Ῥήνης παιδός, Σάμος προσωνομάσθη κατὰ τὰ παρόντα δὲ ὑπὸ Θρᾳκῶν δὲ οἰκησάντων αὐτήν, ἐκλήθη Σαμοθρᾴκη. Σάμον, ὁ συγγραφεὺς εἶναί φασι τὴν τῶν παραλίων. ἀν. ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ. λέγεται δὲ καὶ Σάμη, ὡς ὁ πολίτης Σαμαῖος. οἱ δέ φασι, καὶ ὅτι ὁ μὲν νῆσος Σάμος λέγεται μόνον· ἡ δὲ πόλις, καὶ Σάμος καὶ Σάμη. ἔτι δὲ καὶ ἐστιν Σάμος, ἡ παρὰ τῇ Τριφυλίᾳ, καὶ Θρᾳκικὴ Σάμος. Σαμωνία. οἱ δὲ Σαμωνία, ἡ ἱερός. Σαμωλίς, ἡ προσπαίς, ὑπὸ τῆς πα-

λαιουργίας. Σαμφόρα, ἵπποι καλοῦνται ἵππων, ἐγκεχαραγμένοι τὸ σ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ σ, σὰν λέγουσιν. Σαμφόρος, πρώτα γένη ἐν αὐτοῖς. ἦσαν δὲ μάλιστα καλοῦσιν αὐτούς. Σαμῶνα, ἐξεμώνη. Σάναξιν, τὴν οἰκουμένην. συνέλθοι. Σανδάκη, τροχὸς ἐν τῇ γῇ. ἄλλοι δὲ τὴν λίθον ὄνομα.

Σάνδαλα, ἐν γυναικεῖον ὑπόδημα. Σανδαλαρίχου, χρώματος εἶδος. Σανδαλοθήκη, ἡ ταῖς δοῦλαις. Σανδαράκη, τροφή ἐστι τῶν μελισσῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. Σανδαροφάγος, ὑπὸ ἀλεξάνδρου κυκλοτερὲς μεταβαλλομένη, καὶ ἐκλήθη ἀνδρείας, ἢ εἶδος ἐκ μεταλλικῶν. Σάνδυξ, χρῶμα ἀνθηρόν. Σανδύς, αἰθόμενος, ῥοδός. Σανίδες, αἱ ἔχουσαι, τουτέστι θύραι τοῦ ἀργυρῶν, ἐστὶ παρὰ Ὁμήρῳ. Σανίδιον, οὕτω λέγονται τὰ λευκώματα ξύλα, καὶ πλατεῖα, οἷον σανίδας, παρὰ τὴν τάξιν.

Σανίσκος, κορυδός. Σανόσκαλπος, αἰλουρόσκαλπος.

Σανίς, θύρα, λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ ἐθήκαντο ἐγγράφοντο πρὸς τῆς κακούργου. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Σάνστρα, τροφός, Λυδῶν. Σαννάδας, τὰς ἀγρίας αἶγας. Σαννίον, τὸ αἰδοῖον, ἀπὸ τοῦ σαίνειν, παρὰ τὸ τὴν κέρκον σαίνειν. τὸ γὰρ αἰδοῖον ἴσως ἔτι σαῦρον ἔλεγον, ὡς Εὔπολις. Σαννίς, φρονιμοφαγοῦσα. Σάννορος, μωρός, παρὰ Ἰνδοῖς. τυραννίσαι. Σάνουροι, τὰς οὐρὰς σαίνοντες. Σάξαι, ἢ θεῖξον, σάξαι, νάσσειν.

Σάξασθαι, ἐπιβύσασθαι, πληρῶσθαι. Σαοί, βεβαιοί, καὶ σῶοι. Σαοσίμβροτος, ὁ σώζων τοὺς ἀνθρώπους. Σαόφρων, σώφρων. Σαοφροσύνη, τουτέστι σωφροσύνη. παρὰ μὲν δὶς ἕτερον ἀρετή, περὶ ἡδονὰς ἢ λύπας. Ὅμηρος δέ, τὸ σώας φρένας οἷον αὐτῷ. διὸ καὶ ἐναντίως τῇ χαλιφροσύνῃ ἔθηκεν, ὥς τε καὶ τὸ σαόφρων, ἐναντίος τῷ χαλίφρονι, καθὰ καὶ ὁ περίφρων.

Σαοφροσύνης ἐπιβῆναι, ὅμοιον τῷ ἀναιδείης ἐπιβαίνειν, καὶ τό, ὄφρα εὐφροσύνης ἐπιβῆτον. Σαόω, σῶος ἔθνος. Σαπέρδης, ἰχθὺς συνετικὸν οὕτω κληθείς, διὰ τὸ μάλιστα παρ᾽ αὐτοῖς γίνεσθαι τὴν Σαπερδίτην λίθον. Σαπέρδας. Σαπέρδας πίνει, καὶ τέσσαρας πέρνας. Ἀντίδοτον, σαπέρδαι οἱ ἀφύαι καλούμενοι διαιρούμενοι, καὶ τεταριχευμένοι τὰ ὅσα τε μάχεσθαι, ἃ ἰσόδην παρδοκηνοὺς καλοῦσιν. αἱ πέρναι δέ, εἶδος ἰχθύος, καὶ αὐτὸ τεταριχευμένον. καὶ ἐπικρατεῖται καὶ ὁ σαπέρδας, τὰ ὧν τῶν ἀφυῶν ὧν ταρίχη σημαίνων. οἱ δὲ ἀνταβέωσι, σαπέρδαν φασὶ τέμαχος τεταριχευμένου ἰχθύος. τὴν γὰρ καρδίαν ἰχθῦν, σαπέρδαν οἱ Ποντικοί φασι. Σάπιθος, θυσία. παῖσαι. Σαπρᾶς, παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας. κυρίως μὲν σαπρὸν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χρόνον. χρῶνται δὲ οἱ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ. Σαπρία, σῆψις. Σάθρωμα, γυμνάσιον. Σαπριοῦν, σήπειν. Σαπρόν, παλαιόν, αἰσχρόν, ἀκάθαρτον. Σαπρόν, τὸ σαθρόν, παρὰ Θεοπόμπῳ. Σαπρός, καὶ σαπρία, ὁ ἀφανισμός, ὅν ἡ σηπεδών λίαν λαμπρός. Σαπφώ, σαυὴν θέσθαι. Σαπφώ, καὶ ἵπποι οἱ στίγμα ἔχοντες περὶ τὴν μορφήν, καὶ διὰ τοῦ σ̄ καὶ τοῦ ϙ καλεῖσθαι. Σαρκάμων, τέκνος. Σαράβαρα, ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δέ, τὰ βρακία λέγουσι. Σαράβαρα, τὰ περὶ τὰς κνημίδας ἐνδύματα. Σαραβος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σάραγος, ὑπαρίνος. ὁ σαρῶν τὰς δημοσίους ὁδούς. Σαραπεῖον, τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερόν. Σαράπους, ὁ διεστραμμένους καὶ διεστῶτας ἔχων τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν, παρὰ τὸ ἐπισεσύρθαι. Σάραπις, περσικὸς χιτὼν μεσόλευκος. ὡς Κτησίας, καὶ ἀμφιεσάμενοι τὴν σάραπιν, καὶ τὰς τρίχας καθειμένοι, ἐπιλαβόντες καὶ βοῶν ἱππεῖς. καλεῖται δὲ καὶ ὁ Φιλήμων οὕτω. Σαραπίους, τὰς μαινίδας. παροιμία. Σαραφίν, γνώσεως πλεονασμός, ὁ σοφίας χύσις. Σαργάνη, χοινίον καὶ πλέγματα σχοινίων. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος, παρὰ τὸ σάγην στρέφεσθαι, καὶ πλείστων μὲν ὅν τ, σαργάνη. Σάργος.

[illegible]

[illegible] ῥωχμός, ἡ κατὰ τὴν ῥῆξιν [illegible] ῥωχμός [illegible]

Ῥὼψ, εἶδος φυτοῦ.

Τέλος τοῦ Ρ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Σίγμα τὸ στοιχεῖον [illegible]

[illegible]

[illegible]

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

[illegible]

φθαλμός. Ῥοιζοῦσιν, ἀθρόον καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι, καὶ ἐπιθέουσι. θαυμαστικῶς δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἷον μετὰ ῥοίζου, ἢ ψόφου ἰέναι. Ῥοίω, ῥύειν. Ῥοιβῶν, ὁρμῶν, τρέχων, λέγων, διώκων. Ῥοιβδεῖν, ἐλαφρὸν ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς κερβίας. οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὕδατος, ῥόθον φασί. Ῥόθιον, τὸ κῦμα, ἀπὸ τοῦ τάχιστα ῥεῖν, ἀπὸ τοῦ ἐρεισμάτων μετήνεγκεν ὁ ποιητὴς, ὅταν συνεχῶς ὑπὸ κωπῶν ἐρεθὲν ἐπὶ πλεῖον προέρχεται ὁ ἀφρὸς εἰς τὸ πρόσθεν. καὶ ἄλλως, ῥόθιον, οὐ τὸ ὕδωρ, οὐ μόνον ἐπὶ ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ μετὰ κτύπου κῦμα. ἄλλως, ῥόθιον, ἐπίθετον κύματος, ῥοθοῦντος κατὰ ὀνοματοποιίαν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὸ ῥεῦμα οὕτω καλοῦσιν. οἱ δ' ὕστερον Ἀττικοὶ, τὴν σύντονον εἰρεσίαν οὕτω φασί. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν συντόνως. ἔλεγον δὲ ῥοθιάζειν, καὶ ὅτε οἱ ναῦται ἐπὶ κώπαις [illegible] τυχὸν, ἢ καὶ πλείοσι παίοιεν, εἶτα ἅμα [illegible], ὡς ἐκ συνθήματος, ἅπαξ ἀναφώνειν. Ῥόθος, θόρυβος. Ῥοθῶ, τὸ ἠχῶ.

Ῥοία, [illegible] τὸ ἔπος, παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ψάλμα.

Ῥοίαξ, φάραγξ. Ῥοιβδῶ, τὸ ῥοφῶ, καὶ ῥοιβδήσειεν. ἐξ οὗ καὶ ἀναρροιβδήσειε. Ῥοιβδεῖν, καὶ ἀναρροιβδεῖν, τὸ μετὰ ἤχου πίνειν. Ῥοιβδήσει, μετὰ ἤχου ἀναλώσει, παρὰ τῷ Λυκόφρονι. Ῥοιδομὸς, ὁ ἀναρραγεὶς. Ῥοιδμὸς, παιὸς ψόφος. Ῥοίδιον, [illegible]. Ῥοίδιον, [illegible] λέγουσιν οἱ ἀμαθεῖς. ἄλλοι δὲ ῥοίδιον. Ῥοίζημα, ἤχημα. Ῥοιζεῖ, σφυρίζει, ὁρμᾷ, τρέχει. Ῥοιζηδὸν, σφοδρῶς, μετὰ ἤχου.

Ῥοίζησεν, ἤχησεν, ἐσύριξε. Ῥοῖζον φησὶν Ὅμηρος κατὰ γένος θηλυκὸν [illegible]. φασὶ γὰρ πολλῇ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος, τρέπε πίονα μῆλα, ὥσπερ δὲ ἡ ῥοῖζος, οὕτω καὶ παλίλλοις καὶ ἡ λιμός. ἰστέον δὲ, ὅτι κατὰ μέρος [illegible] ῥοῖζον λέγεσθαι [illegible]. τουτέστι συρίττειν ἐν τῷ ἐρείζειν [illegible], ἢ ὅλως [illegible] δὲ [illegible], καὶ ἄλλαι ἔχουσι λέξεις [illegible] σημαντικάς. Παυσανίας δὲ ψιττάκιζον λέγει, τὸ [illegible] φθέγγεσθαι. Ῥοικὰ, [illegible] ῥέμματος, ῥοφήματος ἢ ῥεμφόσεως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥοικὸν, λαγωβόλον, καὶ ῥόπαλον τὸ εἴσω νεῦον, καὶ στρεβλόν, ὃ καὶ ῥοιβὸν λέγεται [illegible]. Ῥοίκησε κατασταφεία. [illegible] ἐν τῷ [illegible] τῶν ἀμαθουσίων, βασιλέα ὄντα αἱ Χαλάστρων γενόμενον, εἶτα ἀποστρέψαντα πρὸς ἑαυτὸν, τῇ πόλει [illegible] ἐκεῖσε ἐπιλῆφθαι φησί. Ῥοῖ, [illegible], ὁ ῥοῦς, τοῦ ῥοός, τῷ ῥοΐ. ῥοὶ ποταμοῦ, καὶ ῥοὶ θαλάσσης [illegible] ῥοὴ αἵματος, καὶ ῥοὴ δακρύων, [illegible]. Ῥόϊον, τὸ στῆθος τοῦ ταύρου.

Ῥοισμὸς, ὁ τῶν ἵππων ῥυμός. Ῥοιτάλος ἀπὸ [illegible] γενίου τοῦ πρωτίστου ἐγγονοῦ. ῥοίτειον δὲ καὶ σίγειον ἀκρωτήρια φησί. Ῥοίτειον, πόλις ἐπὶ λόφου. συστικὸς δὲ τῷ ῥοιτείῳ, ἐφ' ἧ μνῆμα, καὶ ἱερὸν Αἴαντος, καὶ ἀνδριὰς, ὃν Ἀντώνιος μὲν εἰς Αἴγυπτον ἐκόμισε, χαριζόμενος τῇ Αἰγυπτίᾳ κλεοπάτρᾳ, σὺν ἄλλοις ἀναθήμασιν. Ἄρατος δὲ λέγει μετὰ τὸ ῥοίτειον, τὸ σίγειον, πόλις κατεσκαμμένη, καὶ τὸ [illegible], καὶ [illegible] χαιρὸν στρατοπέδον, καὶ ὁ παλαιὸς ἀπὸ ῥοιτείου μέχρι σιγείου. καὶ τοῦ μνήματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὁ οὗτος [illegible] ἐπὶ σάλια. πρὸς δὲ τῷ σιγείῳ Ἀχιλλέως μνῆμα, καὶ Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου, καὶ [illegible] θύουσι καὶ τῷ Αἴαντι οἱ Ἰλιεῖς. Ῥοίτιον, ἀκρωτήριον τῆς Τροίας. ῥοιτία [illegible] ἀκρον. Ῥοιὼ, Σταφύλου τοῦ ἥρωος, Διονύσου θυγάτηρ γίνεται, ἡ ἐμίγη ὁ Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ ὁ τάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος ἐπὶ Εὔβοιαν. παῖδα κεν ἄντρον, παῖδα γεννᾷ καὶ ἄνιον καλεῖ, [illegible] τὸ ἀνιαθῆναι διὰ αὐτόν. τοῦτον δὲ ὁ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς δωρεῖται τὴν γάμου, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους, Οἰνώ, Σπερμώ, καὶ Ἐλαΐδα, αἷς Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλονται οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι [illegible] ἐπείσθη [illegible] εἰς αὐτὸν, μόνον τὰ ὄντα ἔστω. [illegible] δὲ [illegible] τὸ ὕδωρ, [illegible] ἵνα περιθῶσι τὸν ἥλιον. Ῥόμβος, στρόβιλος, ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες, καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. Ῥομβοῦν, ἐπιπηδᾶν. Ῥομβεῖ, περιφορεῖ, κινεῖ. Ῥομβώλας, ὄνομα πλατάνου, καὶ τὸ πολεμικὸν τὸ καὶ σίδηρον. Ῥομαλέον, μεθυσμένος, ὅτι ὠμῶς εὐθεῖα. δύο δὲ καὶ ἰχθὺς ἐκ τοῦ πλατέως, καὶ ὁ ἐν τοῖς δίσμοις γάμος.

Ῥόμιξα, εἶδος ἀκοντίου. Ῥόμος, σκώληξ ἐν ξύλοις.

Ῥομφαία ἐπὶ τοῦ [illegible] λόγος [illegible] σῶμα χωρίζειν ἀπὸ ψυχῆς, ἢ κακίας καὶ ἀσεβείας. Ῥομφαία, ἐγχείριον, ἀμφότερον μάχαιρα, ξίφος, ἢ ἀκόντιον μακρόν. Ῥομφάζω, βαστάζω. Ῥομφεῖς, ἱμάντες οἷς ῥάπτουσι τὰ ὑποδήματα. Ῥόνον, [illegible]. Ῥόος, ῥοῦς, ῥεῦμα, ῥεῦμα. Ῥόπαις, κλίνουσι. Ῥοπαλίζω, στρέφω, κινῶ, ὡς ῥόπαλον. Ῥόπαλον, βακτηρία, ῥάβδος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥέπω, ὅς ἐστι ῥέπον εἰς μέρος, καὶ μὴ ὀρθὸν κατὰ τὸ [illegible] παρ' Εὐριπίδῃ σκολιὸν σκίπωνα. ὅμοιον δὲ ἐστὶ καὶ ἡ καλαύροψ, καλὸν ἰσχύν, τουτέστι ξύλον αὖ ῥέπον κατὰ ὁμοίαν ἐτυμολογίαν, καὶ τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ ῥοικὸν λαγωβόλον, τοιοῦτον δὲ [illegible] πλείοσιν εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέπειν γίνεται αὐτό. Ῥοπὴ, ἡ ἀπόκλισις, ἡ μετάκλισις, ἢ εἴτε μεταβολὴ ῥοπὴ ἐστὶ κατὰ τὸ ἀκαριαῖον τοῦ συστήματος καὶ ταχυτάτου. Ῥοπὴ ἔχων, ἀλλάξαντος κινήσεις. Ῥοπεία, σύμφυτος τόπος, καὶ ῥυπαρὸς ὁμοίως. Ῥοπτίον, κλαδίον. Ῥόπτρον φασὶ [illegible] ἤγουν ξύλον [illegible], ὡς ἂν εἴποι ῥόπτρον, ἐπεὶ ἐστὶ κατὰ τὸ παλαιὸν κλεῖσμα, ὃ ῥόπαλον ὃ καὶ ἄλλως, [illegible], ῥομφαία, εἶδος ξίφους, ἢ ἐγχειρίδιον. διὰ Λυσίας [illegible] θύρας αὐτὸ [illegible] ἐν τῷ [illegible] τὸ ἔπος, [illegible] ῥόπτρον τῆς ἱερείας κατὰ Ἀνδοκίδην, ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τοῦ εἰπεῖν.

Ῥοσθῶν, ῥεμφημάτων, ἢ μᾶλλον τῶν ἐσθιόντων ῥοφημάτων παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥοταρία, τρόπαιον. Ῥοβοίω, ῥόφημα. Ῥοτὸς, τρόπαιον. Ῥυδὸν, ῥυπαρόν. Ῥυμάζεσθαι, φρίττω. Ῥοῦν, ῥεῦμα. Ῥοῦς, τοῦ, μηκυλίνθος. Ῥοῦς, ῥοῦ, ὡς πλοῦς πλοῦ, καὶ μὴ ῥόος, ἐπὶ θαλάσσης, καὶ ἐπὶ ποταμοῦ. ῥόος μέρος, ἐπὶ μόνου ποταμοῦ. ῥοὴ δὲ, ἐπὶ δακρύων, καὶ αἵματος. Ῥοφεῖ, καταπίνει. ῥοφῶ, τὸ πίνω. ἐκροφῶ δὲ, ὅταν ἢ πλήρους πίνω, καὶ οἷον ἐκ [illegible]. ῥοφῶ, οἱ Ἀττικοὶ ῥόφω λέγουσι βαρυτόνως, οὐχ ὑγιῶς. ὁ γὰρ μέλλων ῥοφήσω. ἔστιν οὖν ῥοφῶ, οἱ δὲ Δωριεῖς ῥυφῶ, ἀπὸ τοῦ ῥοφεῖν, ὁ ῥυφεῖν λέγουσιν ἐκεῖ, καὶ Δωριεῖς κατὰ τοὺς παλαιούς. Αἴλιος δὲ Διονύσιος ῥέφειν φασὶ λέγεσθαι, ὡς χαίρειν. καὶ ῥόφουσιν, ὡς χαίρουσιν. Ῥόθιον, κῦμα. Ῥοχμὸν, σανταλίδα. Ῥοχθεῖ, ἠχεῖ, κλύζει, περιηχεῖ, ἢ ἀπηχεῖ τὸ μέτρον. Ῥόχθει, ἀντὶ τοῦ ἐρόχθει, κατὰ συστολήν, ἢ τις ἐστὶ τοῦ ἰέναι. Ῥοχθεῖ, ψοφεῖ. ῥοχθεῖ τὸ κῦμα, σημαίνει πρὸς τὴν ξηρὰν ἀνακροῦον. Ῥοχθεῖν, ὀνοματοποιητικῶς, καθὰ καὶ τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ἐρευγόμενον, καὶ τὸ χαλεπὸν, καὶ τὸ βέβρυχε. Ῥούλας, ὁ ἔχων ῥεῦμα.

Ῥούλα, τὰ ὦτα παρὰ τῷ Γαληνῷ.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ῥυακές, ὀχετοί, ῥεύματα. Ῥύαξ, τὸ ῥευματῶδες. ἔστι δὲ καὶ περικεφαλαίας μέρος. Ῥυβός, κεῖται παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ ῥαμφος. Ῥυαχίζειν, ἑορτάζειν ἢ τὸ ῥέοντα ὀχθεῖν. Ῥύβδην, λαψιλῶς, ἢ ταχέως, ἢ μετ' ἤχου σφοδροῦ. Ῥυγχιάζειν, διασύρειν, ῥιγχάζειν.

Ῥυδὸν, περιπλήθειν. Ῥύδην, κύκλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντος. Ῥυδὸν ἀφνειὸς, τουτέστιν ὀχλώδη πλουτοῦν, καὶ ἐπίρρεον ἔχων πλοῦτον. ὡς τὸ, ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλουσίου, τὸ περιρρεῖν τὸν πλοῦτον. Ῥυεία, ῥοά, ἡ ῥοιά. Ῥυδὸν, ἢ ῥύδην, χύδην, λαψιλῶς, ἡ ἀπνοῦς, σφοδρῶς. Ῥυλημένην, ῥεφομένην. Ῥῦον, ἡ ῥύσις συνόδου Ὅμηρος ἐπὶ

δὲ καὶ χρησμὸν εὑρεθῆναι ἐστασιάσθαι, εἶτα ἐν ᾗ εἰς Βοιώτας φέρουσιν οἱ ἵπποι αὐτοῦ. καὶ τοῦ ἐκείνου πίοιεν ὕδατος, ἀπρόσμαχον αὐτὸν ἔσεσθαι. Πίνδαρον δέ τινες φασὶν ἱστορεῖν, ὅτι μίαν ἡμέραν πολεμῶν μεγάλα κακὰ ἐνεδείξατο τοῖς Ἀχαιοῖς. τὰ δὲ πλεῖστα συλλογιστικῶς εἰρημένα. Ὅμηρος δὲ τὸν ἱστορικὸν εἶναι ὑπεδήλωσε. καλὸς δὲ ἐστι ἐπιεικῶς ὁ μῦθος ἐν μέσῳ τῶν ῥυθμῶν μείζων τὴν μετέραν ποιεῖ, ἐμὲ καὶ ἕτερον. καλλίστους μὲν γὰρ ὁ κλυτὸς ὀρφεύς, ἀλλ' ἐπὶ δὲ τρίχας, θαλείας παλαίφατος, ἐρατοὺς ἵππους, μεγάλους καὶ ἀχελώου στεροῦντα, πολεμικοὺς τριβολεμούς.

Ῥώσος, ἐυτομῶς τρεχάδος. Ῥῶσαι, τίμησαι, χύσαι, γέρας, ἐρωτᾶν. Ῥώοντο, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ σ' τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἐφορμῶντο. τὴν γὰρ ὁρμὴν ποιεῖ κινούμενος. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἐν εἴδει οἷά φασιν ὀρχησταῖς κατὰ τὸ πέπληγον χορὸν καὶ παίζοντα, ὁ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. Ῥῶπον, τὸ γεννικόν. ὃ λέγεται ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἐπὶ ἱματίων, ἢ ὑφασμάτων, ὅταν διασπᾶ αὐτά. Ῥάτρα, διδασκαλόν. Ῥώσθη, τὴν ἐωσμένην ἡμέραν τίς θεὸς εἰς τέσσαρα σημαίνει. Ῥωὴ ἀρσις, ἡ καλουμένη συμφωνία. Ῥῶτον, κάρον, καὶ ὅταν τὸ πλέον ὑγρόν. Ῥῶρι, οἱ ἐνδοξοι ταξάμενοι. Ῥωπόν, τὸ πεπαγμένον, ὃ ἂν ἐκ ταξίνηται. καὶ ῥωσάμενοι, ταξάμενοι.

Ῥωτρίς, λίαν, ὅσοι οἱ συνηγόροι μόνοι. Ῥητορικὴ γραφή. Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ πρὸς Τιμοκράτην, ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι ἡ γὰρ ῥήτωρ γράψας τι, ἢ εἰπὼν, ἢ πράξας τι παράνομον. ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ὁ κατὰ πρυτάνεως. καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατὰ ἐπιστάτου. ὥσπερ δὲ κατὰ τοῦτο, καὶ γραμματικὴ λέγεται παλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους σημασίας τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται καὶ ἀμφότεραι ἐν τῷ κατὰ πρυτανείων, εἰ συνήθως, ὑποσημαίνει. Ῥητορικὴ τέχνη, ἡ πειθοῦς δημιουργός. πιθανῶς, περὶ δίκαια καὶ ἄδικα μετὰ λόγου καὶ ἐμπειρίας, ἡ δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου, ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ λέγειν, ἢ τὸ πιθανῶς εἰπεῖν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον.

Ῥητὸς μισθὸς, ὁ ὡρισμένος. ὅθεν καὶ ῥῆτραι, αἱ ὡρισμέναι συνθῆκαι. ὡρισμένος, ἦν ἐκ συνθήκης, ἐκ τοῦ μισθοῦ σύγκειται τὸ μισθαρνεῖν. Ῥῆτρα, συνθῆκαι διὰ λόγων, ἢ δίκαια, ἢ ὁμιλίαι.

Ῥητρεύω, ῥαβδεύω. Ῥήτρη δὲ, συμφωνία καὶ συνθῆκαι ἐπὶ ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. οἱ μὲν μετὰ τὸν Ὅμηρον, γὰρ τὴν δημηγορίαν φασὶ, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων. Ῥήτρασι, δημηγορίαις. Ῥήτρευω, ῥήτωρ ἢ ῥαβδεία. Ῥήτωρ, δικαστὴς ἐν λόγοις. ἢ καλλιεπείας ῥημάτων δημιουργὸς, καὶ σοφιστής. Ῥήτωρ, τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμῳ συμβουλεύων, καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων. ὕστερον δὲ ὁ τοῖς δίκαις ὑπὲρ ἑτέρων λέγων καλούμενος ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ὑπὲρ ἀπολογούμενος, ἢ συνηγορῶν ἐκείνῳ. ὃς καὶ συνήγορος, καὶ δικολόγος καλεῖται. ῥήτωρ καὶ ὁ κατὰ ῥήτορας γράφων, καὶ ὁ ῥητορικός. λαμβάνεται δὲ τὸ ῥήτωρ, καὶ ἐπὶ διαβολῆς. ὁ ῥήτωρ δὲ ἀναστρεφόμενος ἐν ὁμολογητικοῖς, ὅλως παραβάλλεται πως ῥήμασιν. ἐκ τοῦ ῥῶ γάρ. ὡς ψύλλων χεῖρ τῶν αὐλῶν. Ῥητῶς, σαφῶς, φανερῶς. Ῥῆχος, τάσις, ἔγερσις. Ῥηχθέντα, καταβλαβέντα, χωσθέντα.

Ῥηχίαδαι, οἱ ἐπὶ τὰ δίκτυα εἰς ῥαχίας βάλλοντες. Ῥηχίσιν, οἷον πλημμύρα. καὶ γὰρ καὶ ὁ ῥαχὶς, οἷον πλημμύρα τις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥηχὶς, ἄκρα. Ῥηχὸς, φραγμός. Ῥῆψ, εἶδος ζώου.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ρία, ἀκρωτήρια ὄρους, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα, ὃ μάλα εὐχθοῦς, πάνυ. Ῥίγα, σιώπα. Ῥιγεδανὸν, καὶ κρυερὸν, τὸ λυπηρὸν καὶ φοβερὸν λέγεται.

Ῥιγεδανὸς, ὁ φοβερός. Ῥιγέω ῥιγῶ ποιητικῶς, τὸ φοβοῦμαι. ῥιγέω δὲ, ῥιγῶ, ἐπὶ κρύους. ῥιγῶ, τὸ φρίττω καὶ φοβοῦμαι ποιητικῶς. τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, εἰ καὶ ἐκ τῆς συστάσεως. ἐπειγόμενος δὲ ἀμεταβάτως. διασαφοῦντες, οὐκ ἀεὶ ἐπὶ ῥίγους ἔστι ῥιγαλέα, ῥιγῶ ῥιγώσω, ἐπὶ δὲ τοῦ κατὰ σῶμα πάθους ἐπὶ κρύους. ῥιγῶ δὲ ῥιγώσω, ἐπὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν δέους, ὅθεν ῥιγοσύνη. ἔτι δὲ ἐν ἀμφοτέροις τὸ α μακρὸν, ἀφ' οὗ καὶ ῥῖγος.

Ῥίγιον, τὸ φοβερὸν, διὰ τὸ ῥῖγος. Ῥίγιόν ἐστι ἔσται, ἀντὶ τοῦ φοβερὸν αὐτῷ. καὶ φρίξας, καὶ ἀντὶ τοῦ ῥιγώσας, ἐν τῇ ψυχῇ. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀτὰρ τάχα τοι καὶ ὀπίσσω ῥίγιον ἔσται. καὶ δὲ πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ, ῥίγιον ἔσται χειμῶνος ἄρα καὶ τὴν ἀηδόνα, ὃ ὁ ἐγγὺς χειμῶνος καιρός. Ῥίγιον, χαλεπώτερον, ἀλγεινότερον. ἀπὸ τοῦ ῥιγεῖν καὶ τὸ ῥίγος, ὥσπερ λυχνὸν, ἀπὸ τοῦ λίαν ὑγρόν. ἐκ τοῦ ὑγρὸν γάρ φασι, καὶ τὸ ψυχρὸν, τὰ ἀλγεινά. ἐκ δὲ τῶν θερμῶν, τὰ ἡδέα. Ῥιγίων, κρεῖττον τῆς συνόψεως. Ῥιγιστὸς, φαυλότερος ὡς εἰ φαυλότατος, διὰ τὸ ἀμαυροῦν τοὺς ἐπιόντας.

Ῥιγοῦν, ἐφοβοῦντο. Ῥιγνὸν, ῥιγεδανὸν, φρικώδες.

Ῥῖγος, ψυχρὸν κατὰ τὸ ῥίγιον. Ῥῖγος, τὸ ψῦχος, ἀπὸ τοῦ φρίσσω φρῖγος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ ῥῖγος. καὶ ῥιγηλὸν ὁ ψυχρός. Ῥιγῶσαι, κατὰ τρίτην συζυγίαν παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ τίς μετ' αὐτὸν ἐπὶ ψύχους. ἐπὶ μέντοι φόβου ῥιγῶ ῥιγήσω λέγεται. ἀφ' οὗ τὸ ῥιγηλὸν, τὸ φοβερὸν, ὅ ἐστι τὸ ῥίγιον, καὶ ῥιγήσασα ἐλέγε.

Ῥίδαοι, σαμβαλίσω. Ῥίζα, πηγὴ, λιβάς. Ῥίζα, οὕτω καλεῖται βοτάνιον ἢ ἄκανθον, καὶ ὑπανθὲς, ἢ ἄκαρπον, ἔχον τρία φύλλα, κατὰ πάντα ἐστεμμένα κατὰ τῆς γῆς κείμενα, δυσὶν δακτύλοις τὸ μέγεθος. Ῥίζα, δι' ἧς ῥέει τὸ ζῶμα ὡς διὰ φύσεως. Ῥίζαιον, τέκος. καὶ ῥιζῶν ὄρος. Ῥίζαν βάλλε πικρὴν, παρ' Ὁμήρῳ, ἣν ἐπὶ πληγῇ ἐπιτιθέασι. ταύτην δὲ τὴν ῥίζαν οἱ μὲν ἀχίλλειον ἐκάλεσαν, οἱ δὲ ἀσκολόχεσαν, ἣν καὶ ἔχομεν λέγουσι. Ῥίζαν λαλιὰν, τὴν τῆς φροντίδος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ῥίζαν, τρώγων, καίων, μοτωθῆναι, θυλάζων. Ῥιζοφάγος, παρὰ τὴν ῥίζαν. Ῥιζοῦχος, τεθεμελιωμένος. Ῥιζῶν πάζων, ἰατρικός. Ῥινᾶ, ἰξαπατᾶ, τρίτον ἐκ τῶν ἔξω ῥινῶν.

Ῥινεῖν ἔξιν, φωνητικῶν. Ῥινοὶ, ἱκανοὶ ἐν ῥινὶ, ἐπισπώμενοι, σίκαμβοι, σκολιοί. Ῥινεῖοι, ῥινοῖς ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχῳ, καὶ μὰ τὸ ῥινὸν ὕδωρ ἐμὸν. Ῥινὸν, ῥινὸν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥινὸς, ὁ διεσχισμένος ῥινοῖς ἐπισκάζοντος πόδας. Ῥινοτόρος, ἀθανάτερος. Ῥινοῦται, λεπτύνεται ἐπὶ τὸ εἶδος τῶν γερόντων. Ῥινοφυεῖς, τὰς σφύρας, καὶ πεπιεσμένας. Ῥινοῦσθαι, τὸ ἀχρημάτως κινεῖσθαι.

Ῥινώσεται, ξηρανθήσεται. Ῥίμβαι, ῥοπαὶ μεγάλαι. ὥσπερ δὲ διὰ τὸ ῥ ῥίμβαι. Ῥίμβησις, ἀγκύλη τοῦ ὤμου. αἱ δὲ τοῦ βραχίονος τῆς ἰξύος. Ῥίμφα, εὐκόλως, ἢ ταχέως, παρὰ τὸ ῥίπτειν ἐστὶ διὰ τάχους. Ῥὶν, καὶ ῥὶς, ἡ μύξα, καὶ κλίνεται ῥινός. Ῥίναι, αἱ μέλαιναι ἰχάδες. Ῥινὸς, πληθυντικῶς λέγει Ὅμηρος, διὰ τὸ αὐτόθι διαπέρας. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιεῖν ὀσμὴν λέγεσθαι ἐπὶ ἀπάτης τὸ ῥινᾶν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ ὀσφρήσεως ἀπατωμένων. ἢ καὶ ἀπατῶντι. ἢ χρῆσις περὶ λέξιν καὶ παρὰ Πλάτωνι, ὥς φησιν ἐκ ῥινὸς, τὸ ἐξαπατᾶν. Μένανδρος, ἐγὼ ἐπίσταμαι ῥινᾶν. Ῥίνη, ἰχθύος δορά. Ῥινολάτης, ὁ τὸ καθιστάμενον τῇ σομῇ. Ῥινοβάτος, ἰχθύς τις. Ῥινοβόλος, ἀνίμας, τὰς διὰ τὸ ἀνίσθαι φύσας.

Ῥινοδίψη, εὐςαλίψη. Ῥινοὶ, καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, διὰ τὸ ἐκ βοῶν βυρσῶν εἶναι. ἐμοὶ δὲ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων δέρματα. Ῥινόκερως, τὸ τετράπουν θηρίον, καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν Αἰθιοπίᾳ. Ῥινολαβίς, ἐπὶ τῶν ἀπεχομένων τῶν κυνῶν. Ῥινὸς, θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς λέγεται, κατὰ τὰ ἀντίγραφα. Ῥινὸς τὸ δέρμα, ἀπὸ τοῦ ῥίνη, ὥσπερ εἶδος ἰχθύος θηρίον. ὁ παρὰ τὸ ῥύειν, τὸ ἀκρωτήριον. ὁ γὰρ Ἀλέξιος εἶδος λέγει, ἐπὶ ῥινὸς λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἱδρῶτες. Ῥινοσιμὸς, τὴν ῥῖνα ἀνεσιμωμένος, ὁ τὴν ῥῖνα σιμὸς καὶ πατζός. Ῥινότμητος, σημαίνει τὸν διακόπτοντα, ὃ ἐστι τέμνοντα τὰς ῥῖνας. ῥινοὶ δὲ καλοῦνται, αἱ ἀσπίδες. Ῥινοτορία, μέρος τι τοῦ ποδός. Ῥινοπύλη, μικρὰ πύλη. Ῥινότομος, ὁ τὰ δέρματα κατατέμνων. Ῥινοτόρος ὄρος, ὡς ἂν εἴποι ῥινοτόμος κατὰ

χείμαῤῥον. τὸ δὲ ῥεῖον, ὄρος ἰδάκης, ὅπου δ' ἀκρωτήριον, ὅθεν ἡ τῶν ἰθάκης ἀκρωτήριον. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία οὕτως. ῥεῖον ὄρος ἰθάκης ὑψηλόν, ὅπερ εἰς τὸν καλούμενον ἀποῤῥεῖ λιμένα, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος τοῦ λιμένι. ῥειθρόσορος, τὰς ἀσπίδας φέρων, ἡ λεγόμενον. ῥεῖθρος, παλαίμωρος. ῥείσκε, εἰσὶ τὰ ἀποφθέγματα τῶν θεῶν, καὶ οἱ λέγοι, οἷον μυθικὰ ἄγαν, γυναῖκας, καὶ τὰ ἱερά. ῥειταῖ, ῥέων, καὶ ῥευτός. ῥειτοί, ἐν τῇ ἀττικῇ δύο εἰσίν, οἱ πρὸς τῇ ἐλευσῖνι ῥευσὶ ῥευσμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ, τῆς νεωτέρας. ὅθεν ἡ λουτρὸς ἀπίξεται ἡ εἰκών. ῥεῦμα, ἄγρα. ῥέκος, ῥῦμα. ῥεκτός, ἀνθρώπου ὁ χιτών. ῥεκτόν, ἀπομάκτρον, ἢ ἱματίον. ῥεμβασμός, ἀχαλίνωτος ὄνομα, ἢ ῥεμβ ἀφανισμός. ῥέμβεται, πλανᾶται, γυρεύει. καὶ ῥεμβεύεται ὁμοίως. ῥεμβεύεις, στρέφεις. ῥευμαί, ὁλισθαί, σύνη. ῥεμφεύω, ῥέμβω. ῥέμος, ὁ κόσμος, ἢ ἡ ῥίς. ῥένδα, ῥόνα, λυρίον, ὁ οἱ βασιλεῖς διαζώννυνται. ῥέξαι, τὸ ῥέψαι, ἢ οἷον μεταβαλεῖν. ῥέξον, πλὰ τὸ ῥέρδω ἡ θύω, ὑπερβιβασμῷ ῥέξω, τρισὶ λιπαρῶ ῥέξω, ὁ μέλλων ῥέξω. σημαίνει δὲ τρία, τὸ πράττω, ὡς τὸ, μή τι ἀργὸν ἔρεξαν. τὸ θύω, ὡς τὸ, ἄλλος ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν. καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ, ὡς τό, χειρί τέ μιν κατέρεξε.

ῥέον, ἐπιπολῇ ὤν, καὶ εὔχρηστον. ἐπεὶ μέρος, τὸ εὐφορώτερον, παρὰ τοῦ ἱπποκράτει. ῥέοντων, παραδεχομένων. ῥεῦ σιτον δὲ τὸ φθειρομένων, ἀφθόγγων. ῥέος, ῥεῦμα, θυρίον.

ῥέπειν, καὶ ἡ ῥοπὴ ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἔλκειν. ὡς καὶ ἐπὶ κάλλους ἡ ὁλκή, λίθος εἰς ταθμικαί. ῥέπα, ἰσορροπεῖ. ῥέπεις, ῥέψις, ῥέπον. ῥέπω, πρὸς τὴν κατάκλισιν, ῥέπει, κλίνει. λειποφανὴς, ὁ χρησμὸς εἰς τὸ ῥέπειν, θρόνον φέρεται, ἀποβλέπει, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ. ῥεραπισμένα, παρ' ὁμήρῳ κεκολασμένα. ῥέ θέλε. τὸ γὰρ ἀθικὸν, ἐῤῥωμένα. ῥεῦμα, ὁ λίθος. ῥεῦμιν, ῥεῖθρος ποταμόν. ῥεῦσαντα, ἐγκλίναντα. ῥευσαλέον, ῥέον. ῥευστὸν, χυτόν. ῥεῦμα, ὁ λιθος. ῥεφία, ἐπιγεγραμμένα. ῥέχθεον, ἐκλύειν. ῥεχθεῖν, τραχεῖν, σπιλάδιον. ῥέψω, κλίνω, στρέψω. ῥέω, ἐν πρώτῳ προσώπῳ συναιρεῖται οὐ κλίνεται, ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ ἀορίστῳ καὶ τρίτῳ ῥέω ῥέεις ῥεῖς, ῥέει ῥεῖ. παρατατικὸς ἔρεον ἔρεες ἔρεις, ἔρεε ἔρει. ὁμοίως καὶ τὸ πλέω, καὶ τὸ χέω. ῥέων, ῥέων ἀνδρός.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ρῆβας, ποταμὸς βιθυνίας. ὡς μάθε δὲ καὶ ἀπὸ λαοῦ ἀπὸ τοῦ συῤῥέοντος εἰς αὐτὸν ποταμοῦ. ῥῆγα, καλά. λίαν βαπτά, καὶ ῥυμαῖον βεβαμμένα ἱμάτια. ῥηγεῖς γὰρ, οἱ βαφεῖς. ῥηγεύς, ὁ βαφεύς. ῥηγεῦσι, χίσμασι. ῥήγμασι, πλὰ τοῦ ἱπποκράτει. ῥηγία, ποταμός. ῥήγιον, πόλις σικελίας, καὶ τόπος ἴσως τοῦ λευκανίων πόλεως. ῥηγίος, ἡ λαθοῦς, ῥηγίας ἔλεγον. ῥῆγλα, σίδηρα, ὡς ῥάβδοι.

ῥῆγμα, τάσις ἀνέμου κατὰ μυχὸς, τραῦματα, ἑλκῆ, σελλάγμα. ῥήγματα, χίσματα. ῥηγμὶν, ὁ αἰγιαλὸς, ὅτι τὰ κύματα προσῤῥήγνυται. ὡς τὸ φασὶν ὁ ποιητής, χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει. ῥηγμὶν, καὶ θὶν παραλία, αἰγιαλὸς κυμάτων. λέγεται δὲ ῥηγμὶν, διὰ τὸ ῥήγνυσθαι ἐν αὐτῷ τὰ κύματα.

ῥηγμῖνα τῆς θαλάσσης καλεῖ ὅμηρος, διότι καὶ ἐν αὐτῇ ὡς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κύματα ῥήγνυται, ὅς ἐστι καθόλου. ῥηγμῖνα, ἔνθα κῦμα ῥήγνυται, καὶ λέγει τὴν ῥηγμῖνα ὁ ποιητὴς τῶν τῆς θαλάσσης ἐπιφάνειαν. ὡς φησὶ καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, οὕτω καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ λέγει κύμασι τύπτεσθαι ἁλὸς, ῥηγμῖνα βαθεῖαν.

ῥήγνυμι, σπαράσσω. ἰωνικῶς δὲ ῥηγνύω, καὶ ῥήσσω, καὶ ῥηγνύσσω, ἐκ τοῦ ῥήγνυμι. ῥηγνῦον, καὶ κατηρέσσειν, ἐπὶ ὑδάτων λέγεται. ῥηγνύμενον, προῤῥηγνύμενον, φθειρόμενον. ῥήγνυσι, τάσις ἀνέμου, ὁ τραύματος ὠτειλή. ῥήγνυται, διαιρεῖται, ἐκρηγνύται. ῥηγμὸς, ἐκ παλαιοῦ, κατὰ διάλεκτον. ῥηγὸν, βοσβόρ. ῥηία, καὶ ῥηΐδια, εὐχερῶς, μάλα ῥαδίως.

ῥηιδίως, ῥαδίως, εὐκόλως. ῥήιδιον, ἀπὸ τοῦ ῥεῖα ῥήιδιον, καὶ κατ' ἐκτασιν ῥαδίως. ἡσίοδος, ῥήιδιον γὰρ ἐστιν εἰπεῖν. ῥηϊστος, εὐχερέστατος. ῥηϊτερον, εὐκολον.

ῥηΐτερον πολεμίζειν, ἀντὶ τοῦ εὐκολώτερον. ῥήϊτος, εὐκολώτερος. ῥηλαμμὸς, τόπος. ῥῆμα, ὅ ἐστι χωρὶς ὀνόματος λέγεται διάνοιαν, εἰ μὴ ἐξ οἰκείου τοῦ ῥήματος, οἷον ἀγαθὸν, ἔρχεται, προσυπακουομένου γὰρ τῷ ἀγαθῷ ὁ λογισμὸς, τίς ἐστιν ὁ ἀγαθός, καὶ οὐ γίνεται διαμάχη. καὶ πάλιν τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου οὐ λέγεται ἀπαρτίζειν χωρὶς ῥήματος. ὁ βαρβαρος ἐρχόμενος ἐνταῦθα παρεγένετο. χωρὶς γὰρ ῥημάτων ἀσυνάρτητον εἶναι ἴσμεν, οἷον ὁ ἄγγελος ἀγαθὸς ἀνήρ. ποιεῖται γὰρ ἴσμεν εἶναι, καὶ τὸ, οἱ ὀφθαλμοὶ καλοί εἰσιν, ποιεῖται ἀμφοτέρων. ῥήματα τὰ μὲν μετὰ δοτικῆς συντάσσεται, ἃ μετὰ ἑτέρου πτώσεως, ἃ τὸ ἄλλο καὶ ἀλλαλομένως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὕτω συντάσσεται, οἷον πολλὰ τοῦ λύειν, καὶ εἰς πόλεμον ἄλλον τοῦ λύειν, καὶ μάχομαι, καὶ εἰς μάχην ἔρχομαι. καὶ λύει ποιεῖν, καὶ λύειν ἔστι ποιεῖν, εἰσὶ καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς συντασσόμενα. ὁ ἀπαλλαγμένος καὶ μετὰ γενικῆς, οἷον ἀπὸ βραχέα, καὶ ἀπὸ ἴχνων ἀγαθῶν. καὶ προσλαβεῖν ἀγαθά, καὶ προσλαβεῖν ἔχω ἀγαθόν. ῥήματα ἃ ἀπρόσωπα ὀνόματα ὀνομάζειν, ταῦτα ἐστι, λῶ, χρή, ἀνάγκη, πρέπει, προσήκει, ἐνδέχεται, λοιπὸν, συμφέρει, συμβαίνει, ἐξέρχεσθαι, μέλει, μεταμέλει, ἔξεστι, καὶ μέτεστι, καὶ εἴτι τοιοῦτον ὅμοιον. οὐ δὲ καλὸς πάντων ὁ ἀπλῶς. ταῦτα τὰ ῥήματα, ἔχοντα μὲν χαρακτῆρα ἢ τύπον τρίτου προσώπου, ὄντα δὲ οὐδενός. τοῦτο δὲ ζητοῦμεν, ὅτι μὴ δὲ πρῶτα καὶ δεύτερα ἔχει, ἐκεῖνον τὸ ὄνομα, ἢ ταῦτα τρίτον φασὶ προσώπου. ἐπεὶ οὐδὲ μὴ λόγος ἐστι πρόσωπον, ἀλλ' ἀπὸ ὄνομα ἐπὶ μάθοις τὰ τρία πρόσωπα, οἷον ποιεῖ τὰ λαμβάνει, ἢ τὰ πρὸ τὰ ἀναβαίνειν, εὐθεῖαι συντάσσεται. τύπτω γὰρ ἐγὼ λέγω, καὶ τύπτεις σύ, καὶ τύπτει ἐκεῖνος. ὁ λέγω καὶ σὺ καὶ ἐκεῖνος, εὐθεῖα λέγεται. ὅτι δὲ ἐκ συνάψεως εὐθεῖα ἐκφαίνεται. λῶ γάρ μοι χρημάτων λέγομεν, οὔτε τὸ μοῖ, οὔτε τὸ χρημάτων εὐθεῖαν ὄντων, ἡ οἷον συμπροσυπακουόμενον, κἂν μὴ λέγωμεν. καὶ αὖθις, καλῶς ῥεῖ τὸ νῦν χρή. μὴ δὲ ἐνταῦθα εὐθεῖαν ἀποφαινόμενος, ἡ ὁλόκληρον γὰρ λόγον. ῥημάτιον, ἐκ τοῦ πλεῖον λόγου. ῥημάτιον, προβάτων, ὁ εὐθεῖα γὰρ ῥηματικῶς ῥηθέν. ῥήνα, τὰ μῆλα, καὶ πόλις. ῥήνικας, ἀρνακίδας, πλὰ τοῦ ἱπποκράτει.

ῥῆνος, ὄνομα ποταμοῦ. ῥῆξαι, διελεῖν, καταβαλεῖν, ἀπολέσαι, ἀράξαι. ῥήξαντο, ἐρρήξαντο. ῥηξηνορία, ἡ ἐκ μεγάλης τῆς ἀνδρείας. καὶ ῥῆξις ἀνέρων, ἀνδραγαθῶν. ῥηξίφλοιον, ὁ ῥήσσων τὸν φλοιόν. ῥηξήνωρ, ἐνδεικτικῶς ἔχει δύο ἀνάγνωσιν. λέγεται γὰρ ἐπὶ ῥηξήνορι ὁ ῥήσσων τοὺς συνιστάμενον τὸ φάλαγγας ἀνδρῶν. ῥηξήνωρ γὰρ πάντως ὁ ῥήσσων φάλαγγας. εἶτα ῥηξήνωρ, ὁ ῥήσσων ἀνέρας. ῥηξάρρενα, καταβαλόντα τοὺς ἄρρενας. ῥηξιφλοΐα, τὰ ῥήξαντα τὸ φλοιόν. ῥηνοβάτης ἀνομολογούμενος. ῥησάνω, ἐφορεύων. οἱ ἐπιτύλων. ῥησείδιον, ὁ μικρὰ ῥῆσις. ῥῆσις, λόγος, λόγοι, λέξεις, ψηφίσματα. ῥησίαρχος, ὁ ἱερεὺς τὰ κώφρατα, ὅτι παρὰ τὴν ῥησιωδίαν, ἢ ὡς ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς τραγῳδουμένοις, ἄπεσον αὐτὸν γυναικὶ θεὰν ἐν ὄρει. ἐκ εἴτου δὲ καὶ ἐπὶ τινος. ῥησίας, ὁμιλίας. ῥησίδεον, λεξίδιον. ῥῆσις καὶ τὸ ῥῆμα, ἢ τὸ εἰρηκέναι, ἢ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ῥῶ, ὁ λέγω γίνεται. ῥησκομένη, λεγομένην. ῥῆσος. ὅμηρος μὲν πάσης ἱστορεῖ. οἱ νεώτεροι δὲ, στρυμόνος τοῦ κατὰ θρᾴκην φασὶ ποταμοῦ. καὶ εὐτέρπης, μούσης υἱόν. λέγουσι δὲ καὶ

ἀντὶ τοῦ ῥαθύμως. καὶ ῥασώνη, καὶ ἄλσος. ῥασώνη, καὶ εὐκολία. Ῥᾳστώνη, ἡ εὐκολία, καὶ ἡ ἀμελεία, καὶ ἡ ἄνεσις καὶ ἡ εὔφροσύνη. Ῥᾶσον, ῥᾶστον. Ῥᾶσιν, τὸ τέλειον ἅρα σφιν, κατὰ ἔλλειψιν τοῦ π. Ῥαταμιγγύς, σταλαγμὸς λεπτὸς καὶ σταγών, μικραὶ καὶ μανοραὶ ψεκάδες, παρὰ τὸ ῥᾶον ψακάζειν. καὶ ὅσοι τὴν ῥαθάμιγγα, ὡς ἴσως ῥῆμα τὸ ῥαθαμίζειν, ἴσθοον πάντοθεν ὅρμασι τὸ ῥαθαμυγίζειν. ἐκεῖνο γὰρ οὐκ ἀπαίτιον δεῖ λαβεῖν. πολλὰ κινεῖ, ἵνα ἐν ὀλυμπικῷ κεῖται. ἐπειδὰν γάρ φασι σανδαρίζειν μὲν τὸ διὰ μέσου διελεῖν παίειν μολυσμῷ κύνος. Ῥάπανον, τρίναν. Ῥατίζω, τυρβάζω. Ῥατιχίζειν, καταφᾶσθαι. Ῥαῦλον, ἄχραυλον, ἄγροικον. Ῥαφαῖτης θρῆνος ᾠδῆς, ὁ τοὺς εἰσελθόντας εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας πάλιν ἐξελθεῖν βουλόμενος. Ῥαφανίδα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. ἡμεῖς δὲ ῥάφανον. πάλιν δὲ ῥάφανον, ὃ ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανίς, παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι. λέγεται γάρ, ὡς σπειρόμενον ταχέως ἀνιέναι. Ῥαφανιδωθῆ, οὕτω τοὺς μοιχοὺς ἐκόλαζον ῥαφανίδας λαμβάνοντες καθιέντες εἰς τοὺς πρωκτοὺς αὐτῶν, καὶ παρατίλλοντες αὐτούς, τέφραν θερμὴν ἐπιπάσσοντες, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Ῥάφανος, κράμβη. Ῥαφανεύει, κενοῖ. Ῥαφέωσι, πλανῶνται. Ῥαφίς, ἡ βελόνη, καὶ εἶδος ἰχθύος. Ῥαφίς, ὑπόδημα, πέδιλα, καὶ ἤγγιον λόγχην λαμψανοῦλον, καὶ ἡ ῥάβδος. Ῥαφίον, τὸ κοντάριον, ᾧ διακινοῦντες οἱ τεχνῖται τῶν πλοίων ἐπιτελοῦσι ὅπως τῇ τοῦ λίθου διαιρέσει παραστήσωσι, παρὰ τὸ ἐπικρατεῖν.

Ῥᾶχος, ὄρνεον ποιός. Ῥαχάζειν, ἐπὶ τῆς ῥάχεως. Ῥαχὰς, χωρίον σύνδενδρον καὶ πετρῶδες, διὰ τὸ ψόφον ἀποτελεῖν κατασπώμενον. Ῥαχιζεῖν, ῥαχίζει, ὡς πλατὺν καὶ τραχύν. οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου. Ῥαχία, κύματα, ἑρμηνεύονται ἀκτάς, ἢ κυμαινόμενος. Ῥαχθέντος, σπαραχθέντος.

Ῥαχίας, τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ πέτρας. ἡ ῥαχία, τόπος ὑψηλός. Ῥαχίζειν, παίειν τὸ ἱερεῖον, ἢ τὸ εὐκόλως καὶ ῥαδίως ψύχεσθαι. Ῥαχίζων, διαιρῶν. διὰ τὸ τὴν τομὴν καὶ μεγάλην διακοπὴν, κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. Ῥᾶχι, τὸ τίναγμον. Ῥᾶχις, ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τοῦ ῥήξις εἶναι, καὶ τὰ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. ὡς δὲ ἄλλοι, τράχις διὰ τὴν τραχύτητα τῶν σπονδύλων αὐτῇ συνδέδων.

Ῥάχις, παρὰ δογίς, ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου. Ῥαχισμός, ψόφος, ἀλαζὼν. μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψαλλόμενος. Ῥαχοὶ, χειράδες, ῥυβοί, σάγματα. ἄλλοι δὲ σφακέλους τῶν ξύλων. ἄλλοι τὰς μυρσίνας ῥάβδους. ἔτι δὲ καὶ ἀκανθῶδες φυτόν, ἀφ' οὗ τὸ περίφραγμα. Ῥάχος, ὁ σκόλοψ, ὁ αἱμασιὰς καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων. ἐπεὶ ἀναξηραίνεσθαι ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι, καὶ ῥαγῆναι. Ῥαχός, ῥάχιν. δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὴν ἐλευθερίαν. καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν.

Ῥᾶψαι, συνθεῖναι. Ῥαψῳδία, τὰ ποιήματα, ἢ γράμματα τῆς ποιήσεως Ὁμήρου καλοῦνται, διὰ τὸ κατὰ συνέχειαν τὸ στιχηρὸν ῥάπτεσθαι τὴν ᾠδὴν. καὶ φέρεσθαι εἰς τὴν γραφὴν ὥσπερ Ἡσίοδος φησὶ ταῦτα, ἐν μέτρῳ ὑφῶν, ἐν ἄλλῃ τινὶ τρόπῳ. ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀείδομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν. ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὴν ῥάβδον ἡ ῥαψῳδία εἴρηται, εἰσὶ ῥαψῳδοὶ τὰς ὠδάς, φασὶν οὖν καὶ οἱ παλαιοί, ἀπὸ τοῦ [illegible] ἔχειν, τὴν ἐπὶ ῥάβδῳ μέλος ἐργαζόμενον. δαφνίνη δὲ ἦν ἡ ῥάβδος, οἱ κατέχοντες ἐπιπορεύοντο τὰς ἑαυτῶν ᾠδὰς, καὶ τὴν αἰτίαν, οἱ τῆς γραμματικῆς ἐξηγηταὶ λέγουσι. καὶ οὕτω μὲν τὰ Ὁμηρικὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα, καὶ ῥαψῳδίαι ἐλέγοντο, μικραὶ ὅσαι οὖσαι περιέχονται, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, καὶ μικραὶ ὑποθέσεις. αἱ δὲ αὐταὶ ῥαψῳδίαι καὶ ποιήματα ἐκαλοῦντο, ὡς μέρη. ποίησις μὲν γὰρ ἡ ὅλη βίβλος. ποίημα δὲ τόδε τὸ γράμμα, ἤγουν ὅλη ἡ ῥαψῳδία, τὸ α καὶ τὸ β, καὶ τὰ λοιπά. οἱ δὲ πλείους τῶν παλαιῶν τὴν, τὰ ὅλην ὁμηρικὴν ποίησιν ῥαψῳδίαν λέγουσι, καὶ ῥαψῳδοὺς τοὺς αὐτὴν ᾄδοντας. ἔτι δὲ καὶ ῥαβδῳδοὺς διὰ τὴν ἄνω ῥηθεῖσαν δαφνίνην ῥάβδον, διὰ δὲ τὴν αὐτὴν καὶ στιχῳδούς. στίχοι γὰρ ἀπό τινων αἱ ῥάβδοι ἐλέγοντο. ἀλλὰ καὶ ἀρνῳδούς, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἐν ᾠδῇ ὁμηρικῇ, καὶ νικῶντες ἄρνα ἐλάμβανον ἔπαθλον. Πολλάκις εὕρισκεν, οὐκ ἀπὸ ῥάβδου, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ῥάπτειν τὰς ῥαψῳδοὺς λέγεσθαι. περιγράφων γὰρ τοὺς ῥαψῳδούς, ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοὺς αὐτοὺς λέγει. Ῥαψῳδεῖ, ἀποκρίνεται ἐπῶν. Ῥαψῴδημα, ψεῦσμα, φλυαρία. Ῥαψῳδός, Σοφοκλῆς οἰδίποδι, οὕτως ἔφη τὴν σφίγγα. καὶ οἱ τὰ Ὁμήρου ᾄδοντες ποιητοί, ῥαψῳδοὶ καλοῦνται. Ῥᾶον, τραχύτερος. ἔστι γὰρ ῥάδιον, ὁ ῥᾴων, καὶ τὸ ῥᾷον. καὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνεται ῥᾷον ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἀπεκουφίσθη τῆς νόσου ὁ ἰσχνός. καὶ ἐγενόμην αὐτίκα ῥᾷον. ὥστε μοι γενέσθαι κουφότερον τῆς νόσου. ῥᾷον, ὁ νόσος ἐγένετο ῥᾷον συγκεκλικόν, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος, γράφεται καὶ ῥάως καὶ ῥαώνως.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ῥέα, ῥαδίως, εὐχερῶς. Ῥέας πέρτος, παρὰ τὸ ἀφρόν κατὰ κόλπον, ἵνα λιμνᾶται ὁ βόσπορος. Ῥέα, ἡ γυνὴ τοῦ Κρόνου. καὶ ῥέα, εὐκόλως, καὶ ῥεῖα. Ῥεάτας, ποταμός. Ῥέβιννα, κόφινον, καὶ ἑρμηνεύεται ὑπομονή. Ῥεγεῖς, οἱ βαφεῖς. Ῥεγεωνάριος, γειτονιάρχος. Ῥέγματα, τὰ βάμματα. Ῥέζειν, καὶ ῥέγνος, ὠνομαστοποίησαι παρὰ τὸ γινόμενον ψόφον. ὥσπερ καὶ τὸ ῥέγχειν, παρὰ τὸ ἐπικρατεῖν. Ῥέγος, τὸ βάμμα, ἀλιπόρφυρον ῥῆγος. Ῥέγχω, οὐδεὶς ἀττικῶν, ἀλλὰ ῥέγκω. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, οἱ δὲ οἰκέται ῥέγκουσιν, ἤγουν βαθέως ὑπνώττουσι. Ῥέδα, τράπεζα, ἕδρα. Ῥεδιεύς, τράχηλος, ἢ ῥεδίων. Ῥεδίων, ἁρματηλάτης. Ῥεῖ δ' αἵματι γαῖα, ἀντὶ τοῦ αἱματώδης ἦν ἐν τῇ γῇ. Ῥεῖν αὐλὴν, παρ' Ὁμήρῳ τὴν τοῦ λόγου δηλοῖ διάθεσιν, ὡς ῥυτὴν, καὶ ἀπερισπάστως προϊέμενος, καὶ κατὰ ῥεῦμα προχεόμενον καὶ ῥέοντος. Ῥέεθρον, ῥευμάτων, καὶ ῥεέθρων. Ῥέει, ῥέω, πλέω, ὅσα ταῦτα διαιρούμενα. λέγει οὖν ῥεῖ, ἔρρει, πλεῖ. Ῥέζει, πράττει, θύει. ῥέξει, πράξει. ῥέξομεν, ποιήσομεν. ῥέχθειν, πραχθείν. Ῥέζον, ἐπικελεύεσθαι δοκεῖ καὶ ἐπὶ παιδίων, καθὰ καὶ τὸ χαίρειν χεῖσθαι. δι' ὅ φασιν ἵνα εἴπη ἀρσενὸν ῥέζειν, θηλυὸν τε μέλαιναν. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἱερεῖον, οἷον ὃν ἱερεύσιμον κεκαμμένον.

Ῥεζόντων, ἐπράττετο. Ῥέζω, σημαίνει τρία, τὸ πράττω, τὸ θύω, καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταφῶ. ὡς τὸ, χειρί τέ μιν κατέρεξε.

Ῥέθεα. ἰστέον, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τὰ μέλη φασὶν, Αἰολεῖς δὲ μόνοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ πρόσωπον ῥέθος καλοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ κἀκεῖ ῥέει, ἤγουν ἀνακινεῖται τὸ ἦθος δηλοῦσθαι. ὅθεν καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἡ ψυχὴ ἐκ ῥεθέων πταμένη. ὡς δὲ, ἐκ τῶν μελῶν νοοῦσι. πνευματικὴ γάρ φασιν ἡ ψυχὴ οὖσα, κατὰ πᾶν οἰκεῖ τὸ σῶμα. ἕτεροι δὲ ῥέθος νοοῦντες τὸ πρόσωπον, ὅτε ἄρα φασὶν ἐντεῦθεν τὸ πνεῦμα ἀναχωρεῖν. Ῥέθος, κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἤθη αὐτοῦ φαίνεσθαι, καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη. καὶ παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ τὰ πρόσωπα.

Ῥεῖα ζώοντες, τὸ ἀπόνως καὶ οὐχ ὑπολυσιτελῶς, ἀλλὰ κατὰ ἔμφρονα ῥᾳστώνην. Ῥεῖα διαιρεῖται. λέγεται καὶ ῥέα, καὶ γράφεται παρὰ τὸ ῥέω ῥέα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ῥεῖα. Ῥεῖα, θεά. Ῥείασιν, εὐχερῶς. Ῥεῖθρον, ἐπὶ τοῦ ῥεύματος οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τόπου, καθ' οὗ ὁ ποταμὸς φέρεται. ῥεῦμα δὲ καὶ ῥεῖθρον, αὐτὸ τὸ ὕδωρ. Ῥεῖθρα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, φασὶν οἱ παλαιοὶ ῥεῖθρον κατὰ κόσμον ὄρυγμα καλεῖται τὸ ἐν Ἰθάκης λιμένι, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν ὀρῶν κατορρεῖσθαι

χείμαρ-

ῥάλτρ παίειν, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ τὰς πρόσθες ἀπολλύσας ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων. ἢ ῥαθαπυγίζειν, τὸ ῥόθον, ἤδη ἦχον ποιεῖν ἐν τῇ πυγῇ. καὶ ῥαθαπυγισμός, τὸ αὐτό. ὁ ῥαθαπυγίζων, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν, τουτέστι πυγὴν τῇ χειρὶ παίων, ἢ τῷ ποδὶ τύπτων. ἄλλως. λεῖβρα τὸ πλῆρον, κατὰ τὰς πυγὰς τῇ πλατείᾳ χειρί, καὶ πλατεῖ τῷ ποδί, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν. Ῥαθαμιγμένοι, ῥαινόμενοι, πλαττόμενοι. Ῥάθυμα, ἡ ἀμέλεια, ὁ ῥαστώνη. Ῥάθυμος, ὁ ἀναπεπτωκώς, παρὰ τὸ ῥέειν τὸν θυμόν, ἢ παρὰ τὸ ῥᾷον θυμοῦσθαι. ἔστι μὲν συνθετικός, ἀλλ' ἐκλυτος, ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. Ῥαθυμῶ, ἀνακύπτω, ὑποδείκνυμι. Ῥαθυμῶ ἐγώ, καὶ καταρραθυμῶ, ἤτοι ῥαθυμίαν ποιῶ, καὶ ἀνίεμαι. Φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν, ἔοικε τοῦ διαφεύγειν τῶν χειρῶν καταθεῖν μεθύοντος. ῥαθυμεῖν, τὸ ἀργεῖν, ἢ καὶ τρυφᾶν, ἢ τὸ ταῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν. Ῥαθύλημα, ἐφόρμα. Ῥαῖ, ῥαῖον, ῥαδίως. Ῥαιβίας, ἔξαμιος λῦμος. Ῥαίων, ὑγιέων.

Ῥαιβοειδία, καμπύλον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥαιβός, ὁ διεστραμμένος, ὁ πλάγιος, παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ τὸ βαίνω, ῥαιβός, ὃν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ σκελλόν, καὶ διεστραμμένον. Ῥαιβώζει, ἐκλυμαίνει. Ῥαιλεῖται, σκωπτει. Ῥαιλοῦσθαι, ἐμφανής.

Ῥαίλιον, τὸ φερνίον. καὶ ῥαίλον, ἅρμα σκευικόν.

Ῥαιλία, συλλάλια. οἱ δέ, ὑποδήματα γυναικεῖα. Ῥαῖλος, ὄνομα θηρίου. Ῥαίεται, φθείρεται. Ῥαισαλεωρεῖς, σφαλδονήσαντι. Ῥαίκνος, χαλινός. Ῥαικός, ῥωμαῖος. Ἐπίχαρμος, φησὶ εἶναι χωλός, ἀπὸ βολῆς τῇ ῥαικῷ. Ῥαῖον, μᾶλλον. Ῥαίνεσθαι, ἐκβάλλεσθαι, κατηχεῖσθαι. Ῥαίξιν, τόπος ἰδίως ἰατροῦ ἐν Ταραντίνοις. Ῥαῖον, συγκείμενον, ἢ ἐτοῖμον. Ῥαίσσω, κινῶ, ὠθῶ. Ῥαῖθος, τοὺς νόθους λέγει, καὶ ἀμφιβόλους. Ῥαιθοί, τὸ ἐκ νόθου ἀπὸ φύλλων καὶ ἀναρριπτεῖται.

Ῥαίθος, ἀντὶ τοῦ κατεσπασμένον χώρα τὸ νόθον, οὕτω Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Ῥαισσάρα, θαλασσία κραταιά λέγει Ὅμηρος σφῦραν μεγάλην. οὐ λεπτουργόν, ἀλλ' οἷαι ἐξελαύνων τὰ χαλκεύματα. ἰδίως δὲ εἴρηται ὁ ῥαισσήρ. οὕτω καὶ ὁ Σοφοκλῆς, σφῦρα τύχην φησί. Ῥαιστῆρος, διαφθαρτικός. Ῥαισόν, ὑπὲρ ἐλεῶν, φθαρτόν. Ῥαίζειν, λυκτίζειν. Ῥαίσω, βάλλειν χῶ.

Ῥαιφάσι, κτλ. Ῥαίω, φθείρω. Ῥακά, ἀντὶ τοῦ σὺ ἑρμηνεύεται τῇ σύρων λέξει. ἔστι δὲ τῇ ἑβραίων φωνῇ, κενόν ἑρμηνεύεσθαι. Ῥακάζω, ἱμάτια ῥυπαίνω. Ῥακαλός, σκληρός. Ῥάκη, ἀποσκορακίσματα, καὶ ἀποπτύσματα, ἱμάτια. Ῥάκια, ἐν Λυδαῖς, ἄτινα διερρωγότα ἱμάτια.

Ῥακά, κενός. Ῥάκιλοι, ὀρόλιμνοι, κλάδοι. Ῥακίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέλη τῆς ῥάχεως, ὃ ἐστιν. Ῥαλικίζειν, ὁ διασπᾶν. Ῥακιοσυρραπτέλλω, ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων.

Ῥακλιός, σκληρός. Ῥάκος, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ῥήξω ἔρρηχα, μεταποιούμενος, τὰ ῥάκια γίνεται, τροπὴ τοῦ ὁ εἰς α, καὶ τοῦ διαιρέσεως. ψιλόν. καὶ ὅτι τὸ ῥῆγος βρᾶκος φασιν οἱ αἰολεῖς. χῶντες δὲ οὕτω παρὰ Σαπφοῖ ἐν τῷ τῆς δ' ἀγαθώτας θάλεα νέον, αὐτὰ ἐπισαμίνα τὰ βράκεα ἔλαβεν, ἐπὶ τῶν σφυρῶν, ἔγνων καὶ γυνὴ χυροδαῖ ἰησομένη, ἀχρειωτέρον ἐφίλατται ἱματίου. ὁ ῥάκος, τὸ διερρωγὸς ἱμάτιον, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω. τρίβων δέ, τὸ ἀποβιβλαῖος τὰς κροσσάδας, εἴτουν κρόκας, ὃ καὶ τημονίζειν οἱ ἀλιεῖς φασι. καὶ ἔστι ὅτι μὲν ἀρχὴ ἐκ τοῦ τρίβω τριβή, γινόμενος ὁ τρίβων, οὗ ὑποκοριστικὸν τὸ τριβώνιον. Ῥακτηρίοις, εἰσφορεῖν, ἀντὶ τοῦ ταῖς κώμαις, διὰ τὸ ἀράττεσθαι, καὶ ἐν φιλοσόφω δὲ τὸ τρυπημένα βοῶν ἄνω δέ. καὶ ῥακτρίαν, ἀπὸ τοῦ ῥοπάλου, καὶ ῥοπαλίδια. καὶ ῥακτήρια, τὰ τύμπανα.

Ῥακτόμενον, ἐρχομένοις. Ῥάκος, φάραγγος, πέτραι, χαράδραι. Ῥακτός, λόφος. Ῥάλιτριά, τὰ ῥαβδία, ἐν οἷς τῆς

πετρώδους ἀπορρώσεσι. Ῥαχίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν. Ῥάμματα, βρόχια, σφενδόναι, μηχανικά. Ῥάμνος, ὁ ὄφις ὄφεως. Ῥαμμά, ῥάμματα.

Ῥάμβας, ὁ λιμός. Ῥαμνουσίας, αὐτάς, δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅπου Νέμεσις τιμᾶται. Ῥαμνουσία Νέμεσις. ἱερόν, ἐν ᾧ ῥαμνουσίας Νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. Ῥάμνος, κῶδος ἄκανθα. κυρίως δέ, ἡ τὸ ῥόδον. Ῥαμφαλίζεται, κατάραται. Ῥαμφαλίεται, τὸ πυκνόν. Ῥαμφήη, ῥυγχαλίσσει. Ῥαμφή, κοπίς μάχαιρα, ἢ τὰ τῶν ὀρνίθων ῥύγχη.

Ῥαμφησταί, ἰχθῦς ποιοί. Ῥαμφίς, ναὸς εἶδος. Ῥαμφόν, καμπύλον, βλαισόν. Ῥάμφος, ἐπὶ ὀρνίθων τὸ χεῖλος, ὥσπερ ἐπὶ συῶν ῥύγχος. Ῥανα, ἀρνα, ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον.

Ῥανίδας, κυρίως αἱ ἀπὸ νεφέων ἢ ὑετῶν σταγόνες κατερρίφθησαν. Ῥανίς, σταλαγμός. Ῥανίται, πλανῶνται, σπείρονται.

Ῥαντίζει, σπείρει. Ῥαντίζω, ἐκ τοῦ ῥαίνω ῥανίζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ ῥαντίζω. Ῥανώρ, σπήλαιον. Ῥάξ, ῥάξ ὁ τῆς σταφυλῆς, ὃν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. Ῥᾶον, εὔκολον, εὐχερές, κοῦφον. Ῥαιστος καὶ ῥᾷστος, εὐκόλως. Ῥαιότερον, μᾶλλον. δὲ ῥᾷον. συγκοπὴ γάρ, συγκοπὴ οὗσά ἐστι. Ῥαπαΐδες, καλάμων, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐλοῦντας ῥαπιζάλοντα. Ῥαπίδα λέγει Ἀριστοφάνης, τὴν φωτῆρα. Ῥαπίδες, κροκίδες, ὑποδήματα, κλῶσμα. Ῥαπιδοποιεῖν, τὴν ποικιλίαν διὰ ῥαφίδος, ὁ ποικιλτικός, ὃ τὴν τὰς ῥαπίδας ποιοῦντα. Ῥαπίζω, σιαγονίζω, κολαφίζω, παίω, μαστιγῶ, τύπτω. Ῥαπίς, ἡ ῥάβδος. ἀφ' οὗ ὁ ἑρμῆς, χρυσόρραπις. Ῥάπισμα, τὸ πατάξαι στόμα ἁπλαῖς χερσί.

Ῥαπίσαι, φάραγγος, χαράδραι, γέφυραι. Ῥάπτειν, μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν. Ῥάπτειν φόνον, ποιητικὴ μὲν χρῆσιμον, κακόζηλον δὲ ἐν λόγῳ πεζῷ. Ῥαπτὸν ἀσπίδιον παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ω', ὑφ' ἓν ἀναγγελιαρίον. ἐπειδὴ δηλοῖ τὴν ἀσπίδας ῥαπτόν, διὸ οὐδὲν ἐν Ἰλιάδι. σύμβολον, τὸ ὄρθωμα ἀσθενές. Ῥαπτόν ὀνόματα καὶ τῶν αὐτοῦ σημαινόμενον, ἀσπίδας ὀθόνιον, ῥάπτης κεντρόν, ἀκύτης ποικιλτικόν. ἀλεῖπτα, ἢ κηνὸς βοῖον. τὸ δὲ ῥαφίδιον ἐλέγομεν. βοσκηρίας, ὁ ῥάπτης. βάσει γὰρ παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια. καὶ Σιτεβέστιον, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἱμάτια φυλάσσεται.

Ῥάπτω, ἀκούω, ἐκ τοῦ ῥάπτω ῥέψω καὶ ῥέμμα, ἀπὸ τοῦ ἐρρύφθαι, ἐν χάρτῃ. Ἀριστοφάνης, ὁ ποικηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ὁ χρυσοποιεῖν. Ῥάριον, παιδίον. Ῥάρος, τὸ βρέφος. οἱ δὲ ὄνομα τόπου, οἱ δὲ τὴν γαστέρα καὶ ῥάρον, ἢ ῥάρος, ὁ ἰσχυρός, καὶ ὄνομα τοῦ Τριπτολέμου πατρός. Ῥάσσεται, ἀντὶ τοῦ ῥαίνεται, παρ' Ὁμήρῳ, ἐν μὲν λιθοεργοῖς, ἕως ὅτου τοῦ εἰλευσῖνος διασείειν. ὄνομα δὲ τοῦ ῥάσσω ῥήσσω, ἐξ οὗ δίχα ἐρρήγνυται. ὁμοίως τῷ ἐσφάλλεται, καὶ τὸ ῥαίνεις ὡς γὰρ τοῦ βάζω, οὕτω καὶ ῥῶ ῥάζω. ἐκ δὲ τοῦ ῥέω γίνεται ῥάω, καὶ ῥαίνειν γίνεσθαι ὅθεν ῥάθος, ἤγουν ῥάναι. ἐκεῖθεν καὶ ὁ παρὰ τῷ Σαπφοῖ ῥάσμα. εἶτα δὲ ἀμειψίας ὁ φαληρεὺς τάδε καὶ τάδε φαῦλα κρέασιν ῥάσματα μυρίων πίπτειν ποιῶν ἐπὶ γῆν. τὸ μέντοι Ὁμηρικὸν ἀρχαῖον φασιν εἶναι, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ἀλλὰ ῥαίνοντα εἰλεν ἐς ῥανὸν δέπαος. τρώγλην δὲ κοίτας, καὶ φησὶς φλέγμα μένος, κραταιὸς ὁ τὸ ῥύπος, ὃν ἄλλον εἶναι. ἐκ δὲ τοῦ ῥήσσω, γίνεται ὄνομα ὁ πῆχυς. ἀλέκτιον δέ, καὶ ῥᾳδίως ἐκ τοῦ ῥῶ καὶ ἄλλον ἀρχεῖν παράγωγον ῥάσσω, ὡς φασι. καὶ δηλοῖ τὸ ἐρρωμένως καταπίπτω, ἀφ' οὗ καὶ ὁ κατορρήξας, ἐπὶ τὸ ῥήγνυμι, καὶ ἐπὶ κρηνῶν ποταμῶν. ὅθεν ἀπὸ ἐλαίου δέ, καὶ ἐπὶ ἄλλων ἄλλως καταρρασσόντων. Ῥάσσω, εὐκαιρῶ, εὐκολία. Ῥαστώνη, ἀνεσις, ὠθεῖ, τεμάχεσθαι. Ῥαστωνεύεται, ῥαθυμεῖ, ἀμελεῖ, καταφρονεῖ. Ῥᾶτον, τὸ εὐκολώτατον. ἐξ οὗ καὶ ῥατάνη, ὁ ἄρτος συντίθεσθαι μετὰ ἐσθιομένων, οἷον ῥᾶον φάγεσθαι. ῥᾶτον δηλοῖ, καὶ πρὸς τὰς ἐλάας.

Ῥατάνη, ὁ τορύνη, ὅθεν καὶ τὸ ἐρραστωνημένος ἐκ ῥατάνης

αυτὲ

τ, ὡς καὶ ὁ τόνος, καὶ ὁ παράδοσις ἀντίκειται, καὶ ὁ τῶν αἰολέων διάλεκτος. ὁ τόνος μὲν, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τῆς ῥίζα, ὤφειλε προπερισπᾶσθαι. ἡ παράδοσις δὲ, ὅτι οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι. ἡ τῶν αἰολέων δὲ διάλεκτος, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τῆς ῥίζα, οὐκ ὤφειλον οἱ αἰολεῖς προστιθέναι τὸ β, καὶ λέγειν βρά. τότε γὰρ προστιθέασι τὸ β τῷ ρ, ὅταν ἐπιφέρηται τὸ α, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ι, ἢ τὸ ζ. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ῥάδιον λέγεται βράδιον αἰολικῶς, ὡς ἐπιφερομένου τοῦ δ, ἵνα οὕτω γένηται κατὰ ἀποκοπὴν, καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι. οὐδὲν δὲ ξένον, εἰ δύο συλλαβῶν γέγονεν ἀποκοπή. καὶ γὰρ πολλάκις καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἀποκοπή. οἷον μακάριος μάκαρ, τετράορον τέτρωρ. οὕτως οὖν καὶ ῥάδιον, ῥᾷ. τὸ δὲ ῥᾴδιον, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἐπειδὴ εὑρίσκεται τὸ ι, κατὰ διάλεκτον ἐν τῷ ῥήιδιον, ὃ σημαίνει τὸ εὔκολον, καὶ εὔχερες. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέω γίνεται ῥήιδιον, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς τὸ α ῥᾴδιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥεῖα, ῥάον. εἰσὶ γὰρ παράγωγα, καὶ [illegible] τοῦ ῥᾷον, καὶ [illegible] τοῦ ἴδιον. ἐπεὶ εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥᾶος, οὐκ ὤφειλε τρέψαι τὸ α εἰς η ἐν τῷ ῥήιδιον. τὰ γὰρ [illegible] ἀπὸ προπερισπωμένων ἔχοντα τὸ α, οὐ τρέπεται, ὡς [illegible] καὶ ἔλαιον [illegible] παλάλιον. καὶ οὐ λέγεται [illegible], καὶ [illegible], καὶ παλήλιον. ῥᾴδιον, ὅτι χαίρει μάλιστα ὁ ποιητὴς τῷ ῥᾷ συναλοίφῃ, καὶ ὅτι ἐγκλίνεται, καὶ ὅτι κατὰ τοὺς τεχνικοὺς [illegible] ῥᾷ. ὃ σημαίνει μὲν τὸ εὐχερῶς, ὡς φασι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾴδιον κατὰ ἀποκοπὴν, διὸ καὶ ὀξύνεται, καὶ οὖν τοῦ ι χωρίζεται, καὶ οὐδὲ ἐγκλίνεται. λέγεται δέ φασι [illegible] τοῦ β, βρᾶ. ἐπεὶ καὶ τὸ ῥάδιον αἰολικῶς, βράδιον λέγεται. Ῥᾶ, σύνδεσμος ἐγκλινόμενος, οἷον ὡς ῥα [illegible]. Ῥᾶ δὲ, σύνδεσμος. ἄλλοι μὲν ῥᾶ φυτόν, καὶ ἀπὸ ῥίζα, καὶ παρὰ ἰατροῖς ῥίζιον τι. Ῥάβας, ῥεύματα. Ῥαβάστειρ, ὅπου καὶ πάντα βαλίζειν. [illegible] τέλειον, καὶ [illegible], καὶ φρόνημα τοῖς [illegible], καὶ ῥᾶνον. Ῥαβδίδαι, τὰ διαλεκτικά. Ῥαβδονόμος, βραβευτής. Ῥάβδοι, καὶ αἱ σύνθεσις [illegible] [illegible], καὶ ἐβολαί δὲ αἱ [illegible] τοῖς Ὁμήρου στίχοις, καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλάδοι. ὁ βραβευτής, ῥαβδονόμος. Ῥάβδον χρυσείην διὰ τοῦ [illegible] ποιητὰς τοῦ ἑρμοῦ, ᾗ τῶν μὲν ὄμματα θέλγει. ὅθεν [illegible] τινὰς [illegible], καὶ λέγει ὡς ταύτῃ κινοῦνα [illegible] τὰς ψυχάς, ὡς εἶναι καὶ ταύτην ἐνεργοῦσαν τοῖς ἑρμαϊκὴν ῥάβδον. γίνεται δὲ ῥάβδος, παρὰ τὸ ῥαδίως [illegible] βαλίζειν. [illegible] ἀρχαίοις ὑπομνήμασι φέρεται [illegible], καὶ ὅτι βέλτιον ἀπὸ τῆς ῥαψῳδίας τοῦ μὲν πρώτου λόγου [illegible]. ἡ λέξις, [illegible] τὸ ῥάβδον, τοῦ δευτέρου δὲ παρεβλήθη. Ῥάβδος, παῖς θεῖα ῥάβδος παρ' Ὁμήρῳ, μέγα τι καινὸν φῆ. οἷον ἡ τῆς ἀθηνᾶς εἰς ἀλλοίωσιν. ποτὲ μὲν νέον παιδίον, ποτὲ δὲ γέροντα, ἡ δὲ χρυσόρραπις ἑρμοῦ, ἐπὶ τοῖς ἐγρηγορόσιν [illegible], ἡ τοῦ [illegible], κατὰ τῶν [illegible], οὕτω δὲ καὶ τὸ [illegible] σιδηροῦν, [illegible]. Ῥάβδον, αἱ μὲν ἀπὸ τῆς [illegible] ῥᾶον βαδίζειν γίνεσθαί φασιν. οἱ δὲ [illegible] τῶν παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ [illegible] παράγουσι. διὸ καὶ [illegible]. [illegible] δὲ προσκλίνουσι, διὰ τὸ [illegible] ῥᾳδίως γίνεσθαι, παρὰ τὸ ῥᾶον βαδίζειν. [illegible] κατὰ τὸ ῥαπίζειν λέγουσιν [illegible], φασὶν ὅτι καὶ τὸ α διὰ τοῦ β συνάλλασσεται, ἀβρὸς, ἄβδηλος, ἀβαρβαρία, [illegible]. οὕτως οὖν φασὶ καὶ ῥάβδος, σημαίνεται τὸ ἄβδλι. Ῥαβδοφόροι, ῥαβδοῦχοι.

Ῥάγα, ἀκμή, βία, ὁρμή, καὶ [illegible] ῥῶγα, θολωτὸς, [illegible] ῥάγα. Ῥάγανον, ῥάδιον, [illegible]. Ῥάγας, πηλὸς, ἡ [illegible] ῥάγας ῥάγαται, ῥάσσεται. Ῥαγδαῖον, ἐπὶ τοῦ [illegible], ὅταν [illegible] κατέρχηται καὶ [illegible]. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ [illegible] κατέρχεται [illegible], ὡς ὄλβον.

Ῥαγδαῖον, τὸ ὀξὺ, καὶ ὁρμῆς μεστὸν, ἢ ἄθρουν, σφοδρὸν, ἰσχυρὸν, φοβερὸν, σκληρόν. Ῥαγίζω, [illegible] καὶ τὸ ἀθρόως ὁρμήσαντα, ὡς τὸ περὶ νόσων [illegible] μείζων. [illegible] καὶ ἡ αἱμοῤῥαγία, καὶ αὐτὴ παρὰ τὸν [illegible], παρὰ τὸ ἐκραγῆναι. Ῥαγήσεται, ἰσχυλίσαι. Ῥαγῶσαι, τεμεῖν.

Ῥαγίζω, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ τὰς ῥᾶγας ἀναλίσκω, ῥαγολογοῦσιν αὐτάς. Ῥαδαλόν, εὐδιάσειστον, χαῦνον, ἀπαλόν. Ῥαδαμανθυς, ὅτι περὶ τὰ ῥόδα ἡμέτε τὰ ὑπὸ τοῦ [illegible], ἢ ὅτι ἐν ῥόδῳ παρὰ [illegible] ἐπῆλθε. Ῥάδαμνος, κλάδος τοῦ φύλλου. ῥάδαμνος, κλάδος, καὶ βλαστὸς, ῥαδινὸς ποικίλος φορτός. Ῥαδαμάνθυς [illegible], ἀρ' ἐπὶ χιλὶ καὶ [illegible], καὶ δὶς ποιήσας ὅρκον.

Ῥαδαμοί, βλαστοί. Ῥαδανᾶται, πλανᾶται. Ῥαδέα, ἀργός, ὁμοίως ῥάδιον. Ῥαδανίζω, [illegible], καὶ κινεῖσθαι, τὸ παρὰ τοῖς [illegible] λεγόμενον, ὅσ' ὑφηλὸν [illegible] ἰλιάδος. Ῥάδανον, ῥάδιον, ἀπὸ τοῦ ῥαδίως [illegible]. Ῥαδανῶται, οἱ τῶν λαχάνων [illegible], ταραντῖνοι. Ῥαδία, τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον. Ῥαδία ἡ θάλασσα πλεῖται, ἀντὶ τοῦ πλεωθεῖσα. οὕτω καὶ [illegible] τὸ ἔργον ἐνῶσαι, [illegible]. καὶ ποταμὸς ῥάδιος διαπερᾶσαι τοῖς ποταμοῖς [illegible], ἀντὶ τοῦ διαπλασθῆναι.

Ῥαδίως, [illegible], οἱ δὲ [illegible]. Ῥαδινώτερον, κουφότερον, ἐλαφρότερον, παρὰ τὸ διαμεῖσθαι ῥᾶον, ἢ ἐκ τοῦ ῥῶ, ῥιάδιον, ἐξ οὗ ῥαδινός. Ῥαδινὰ, ῥάβδον, βακτηρίαν. [illegible] τὰ βοτὰ ταῦτα [illegible]. ἢ βάτος, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ [illegible] βαίνειν. Νίκανδρος. Ῥαδινὴ ἱμάσθλη, ἡ λεπτὴ καὶ μακρά, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ [illegible] ταῦτα καὶ λιγυρά. Αἰολεῖ δὲ γίνεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον [illegible], ὅτι [illegible] λεπτότατα. ἢ παρὰ τὸ [illegible] ῥᾶον εἶναι, πλεονασμῷ τοῦ δ. ἄλλον δὲ καὶ ὅτι συγκινεῖται ἡ ἱμάσθλη, [illegible] τὸ [illegible]. τὸ γὰρ [illegible] ἱμμάσθαι, ὡς οἷον [illegible], ἱμὰς ἱμάσθλη, ποιεῖ λῦφος [illegible]. Ῥαδινὸς, τρυφηδὸς. Ἀνακρέων δὲ, ἐπὶ [illegible] ἔταξε τὸ ῥαδινὸν, ῥαδινοὺς πώλους. Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν [illegible] καταξόντων κιόνων ῥαδινοὺς, [illegible] λέγει. Στησίχορος δὲ ἐπὶ τοῦ [illegible], ῥαδινὰς δ' [illegible]. Ῥάδιον, τὸ εὔκολον. ῥᾷον, τὸ εὐκολώτερον. ῥᾷστον, τὸ εὐκολώτατον. ῥᾷδιος, ὁ εὔκολος, καὶ ὁ κοῦφος, καὶ ὁ ψιλὸς. καὶ ῥᾳδίως, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς. Δημοσθένης, ἰδίᾳ γὰρ λέγειν ῥᾳδίως εἰσηγούμενος, ἀντὶ τοῦ κούφως καὶ εὐκόλως. Ῥᾳδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μετὰ πανουργίας τι διαπράττεσθαι. Ῥᾳδιουργία, ὁ εὐκολος φάσις, καὶ ἡ πονηρία, καὶ ὁ πλεονεξία, καὶ ὁ δολιότης, καὶ ἡ θρασύτης, καὶ ἡ εὐκολία. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως πάντα ἐργαζομένων. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει ἐπὶ τῆς πονηρίας, ὁ Φιλόστρατος. ταυτὸν ἐγένετο ἐπὶ τῆς πανουργίας, καὶ τοῦ πανούργου. ἔστι γὰρ πανοῦργος κυρίως μὲν, ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, ἕνεκεν ὁ φρασίας, καὶ [illegible]. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς [illegible], καὶ ἔργοις [illegible].

Ῥαδίως, εὐκόλως, ὀχυρῶς. Ῥαδίως, κακῶς. [illegible] δὲ ῥεῖα, καὶ ῥηιδίως. Ῥᾷον, καὶ ῥηΐτερον, κυρίως τὸ ἐλαφρότερον. μεταλαμβάνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄντος παραμονοῦντος καὶ [illegible], φέρεται ἐν ῥηθέντι λόγῳ. Ῥαίστηρ, σφῦρα, [illegible] ῥοῖζος, λῖθος. Ῥαθαίνεται, ῥαίνεται, βρέχεται.

Ῥαθάμιγγες, σταγόνες, ψακάδες, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. Ῥαθάμιξ, ῥανίς, ψακάς. Ῥαθαμίζεσθαι, ῥαίνεσθαι.

Ῥαθαπύγιζειν, τὸ πλατεῖ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν. ἴσως δὲ καὶ τὸ ποτὶ πυγὰν ἅλλεσθαι τοιοῦτον δηλοῖ, κείμενον παρὰ τῷ κωμικῷ. εἰ καὶ ἄλλως, ὡς γυμνάσματος εἶδός τι [illegible] παραλαλεῖ. διότι δὲ παρ' Ὁμήρῳ, τὸ λὰξ [illegible] [illegible]. βλέπει ἐπεὶ λὰξ [illegible] καὶ τὸ στηθῷ τῶν ποδῶν

χομένους αὐτῶν, ἢ διὰ τὸ τὸν πύῤῥον πρῶτον παίζοντα, ὑπομιμνήσκειν ... ὑπὸ μητρός, ἐπεὶ ἐκ τοῦ πυῤῥίχιου μᾶλλον σύγκειται.

Πύῤῥιχος, ἀντὶ τοῦ πυῤῥός, λέγουσι Δωριεῖς. Πύῤῥος, ὄνομα κύριον. καὶ πυρσός, ὁ τὸ ἐλαίαν ἐσθῶν. καὶ πύῤῥα, μία πόλις τῆς ἐν τῇ Λέσβῳ. καὶ πυρὸς ὁ σῖτος διὰ τοῦ ῥ, καὶ πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος, ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφυραμένος. καὶ πυῤῥὸς διὰ δύο ρρ, ὁ πυῤῥάκης. καὶ πυρσὸς ἡ εἰς ὕψος αἰρομένη φλόξ. καὶ πυρσὸν τὸ πυρῶδες, καὶ πῦρ πυρός. ἀφ' οὗ ἔμπυρος ... ὁ πυρώδης. καὶ ἔμπυροι λέβητες, οἱ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τεθειμένοι. οὓς Ὅμηρος ἐμπυριβήτας λέγει καὶ αἴθωνας. καὶ ἄπυροι, οἱ διὰ ... καὶ τέρψιν εἰργασμένοι, οὓς καὶ ἀνθεμόεντας ὁ αὐτὸς λέγει. Πυῤῥός, ὁ πυῤῥάκης ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ τὰς τρίχας, καὶ τὴν προσβολήν. ... καὶ οὐ διὰ ... ὁ πυῤῥὸς ὁ ξανθός. καὶ παροιμία, ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ μὴ δίκαιον χλωρός, ἐπὶ τῶν ... Πυῤῥοχίχος, ... ὁ πυῤῥοχῖχος, ὡς ὁ ... ὁ φύλακος. τῶν ... Πυρβίς, ... Πυρβρίδες, οὕτω ... καλοῦνται. Πυρεῖα, πῦρ ἐξάπτει. καὶ πυρεῖον ... σωτηρίαν, ἀντὶ τοῦ ... καὶ ... Πυργοι, ... φρυκτωρίαι. Πυργοβαρβαλίοντος, ... Πυρβλίφοι, ἢ πυρσολόφοι, οἱ ὑπὸ πυρὸς ... Πυρφόρον, ἀγγεῖον ... εἰς ὃ ... ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων, ὃν ... βωμοῦ ἐπὶ τὰ ... καὶ φυλάττειν ... σημαίνει δὲ καὶ λαμπαδηφόρον. Πυρσοῦ, πυρί. Πυρσαλάμπετρον λέγει Ἀπολλώνιος, τὸν ὑπὸ πυρὸς ... Πυρφόρος, ὁ πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τὰς ... τὰς ... πῦρ ἀνάπτοντας. Πυρίλαμποι ἱμάντες, οἱ ... βυρσῶν ... Πυρῶν, φλέγων, ὁ καίων. Πυρῶσαι, τὸ ἐμπρῆσαι. ὡς τὸ πυρώσων τὰς ... κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ ... πυρώσων ἦλθεν, ... Πύρωσις, ... Πυρμοβρὸς ... ἀντὶ τοῦ φλέξον, ἢ καῦσον. Πυσανία, ...

Πύσω, σῆψε. Ὅμηρος, σὺ δὲ ... ἄργυρα ... ἐν ... ὅτι ... ἀπηνεμίαν ... πατρίδα. Πύσμα, ἐρώτημα, καὶ ἐξέτασμα. Πύσματα, ὅτι τὰς ἐρωτήσεις τὰς ... ἐξ ... πύσματα ... λέγομεν ... οἷον τί ἐστιν ἄνθρωπος; ... δὲ πρότασις ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος ... ναὶ ἢ οὔ. Πύσταλος, ... τὰς μύχους ... ὁ ... θαλάσσιον.

Πύτιος, ἐρωτήσεως. ὡς τὸ ... ἐρωτήσεως καὶ ... ὁ χρησμὸς ... αὐτός. ... Πύσις, ἡ μάθησις, ... τὸ πέπυσμαι, πύσις, ... τοῦ τ πίσις.

Πυτὰ λάχανα, τὰ ἐρυθρὰ ... Πυτίζω, ...

Πυτίσις, ... παρὰ τῷ ...

Πυτίνη, πλέγμα ... ὁ ... ἔπλεκε. καὶ ... φασι, ... ἔχειν ... ... Πυτίνη ... λέγεται ... Πύω καὶ πυοῦται, παρὰ τῷ ... τὸ ... τὸ πρῶτον γάλα ... τὸ πρῶτον γάλα ... δὲ τὸ ... γάλα. ὁ δὲ ... τὸ ... εἶναι ... ... τοῖς ... λέξιν ... χρῆσθαι.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Πῶ, καὶ πώμαλα, τὰ παρὰ τοῖς παραλαμβανόμενα ἐπιῤῥήματα, ἀττικαὶ τῆς ... καὶ ... εἰς ω γίνεται παρὰ Δωριεῦσιν, οἷον αὐτόθεν αὐτῶ, τετόθεν ... οὕτω καὶ πόθεν πῶ. καὶ παρὰ Σώφρονι, ... ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ πώμαλα παρὰ Ἀττικοῖς, προσλαβὸν τὸ ... οἷον, ἢ μάλα ... ἄλκιμος ... μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ. τὸ δὲ πόθεν, ἐπὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως λέγεται, οἷον ἔγραψε, πόθεν. ἀντὶ τοῦ οὐ. καὶ κατὰ ... σημασίαν τὸ πώμαλα, παρὰ Ἀττικοῖς σημαίνει τὸ οὐδαμῶς. καὶ τὸ πῶ ... ἐπιῤῥήματος. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ Αἰολεῦσιν, οἷον χαῖρε καὶ πῶ, ... ἐστι δὲ ... συζυγίας, ὡς μυρῶ, δηλῶ, πῶ, ... Πῶ, ποῦ, ... Δωριεῖς. Πῶ, ... τὰ ... κληρονομήσειν, ... οἷον φημί, ... καὶ τὰ ὅμοια, διὸ καὶ τὸ ... τὸ πώμαλα. Πώγων ..., ... Πώγων καὶ ὑπήνη, ... γένειον. τὸ δὲ ... Πωγωνίας ..., ἀστὴρ ... πυρὸς ... ἔχων τὰς ἀκτῖνας. Πωγωνίας, ὁ μέγας πώγων.

Πώγων, παρὰ τὸ ... πήγνυσθαι, ... καὶ ... ὁ ... καὶ ... τόπος. καὶ ... καὶ ... τὸ ...

Πωγωνίτης, ὁ ... καὶ πωγωνίτης. Πῶα, ... βοσκήματα. Πωλεῖ, ἀντὶ τοῦ ... Πωλέω, ... γίνεται, κατ' ... τοῦ ... καὶ ... τοῦ ... διὸ καὶ ... ἐν τῇ β' ῥαψῳδίᾳ ... πωλεῖσθαι ... ὡς ... ὁμοιότητι ... ὅτι δὲ τὸ ... γράφειν Ὅμηρος ... ἐκλελοιπότος ἐστι. Πωλεῖ, ... Πωλία, ὁ τοῦ ἵππου ... καὶ πῶλος ... Πωλεῖται, ... τὴν αὐτὴν ... τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι, ... λέγουσι. Πωλίσκιον, ... πώλου ... μεγάλου, κατὰ ἀκολουθίαν Ἀττικήν. ἀφ' οὗ πωλίσκιον, ... ὡς ... ὁ παρατατικὸς ... χωρὶς αὐξήσεως κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων συνήθειαν, τὸ ... πωλίσκειν. ἐκ τοῦ πωλέω, ... πωλέεσκε, καὶ ... ἀφαίρεσιν κατὰ ... τοῦ ο ... τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὡς ... Πωλήσκω, ἀντὶ τοῦ ... ἐκτείνει ... τὸ ο μικρόν, ... τὸ ... παλαιὸν ... ἀρχομένην, ... τὸ ἀμφιπολεῖν ... Πωλικὸς, ... Πωλέω, ... Πωλήσεται, ... Πωληταί, καὶ πωλητήριον, οἱ πωληταί, ἀρχὴ ... δέκα ἄνδρες, ... ἐξ ἑκάστης φυλῆς. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ καλεῖται, ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πωλητής, ὁ πιπράσκων. Πωλία, ... φέρει δὲ ... τῶν ... πώλους, ... εἶναι παρθένους φασί. Πωλικῶ, ... παιδικῶ, ὡς τὸ πωλικῶ ... Πωλικός, ὁ ... καὶ πωλικὸν ... τὸ ... Πωλοδαμνεῖν, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ παιδαγωγεῖν, καὶ παιδοτριβεῖν. ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς καὶ παιδοτρίβος, ὁ ... Πωλοδαμαστής, ... Πωλοδαμνῶ, ... Πῶλοι κυρίως, τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν

ὁμοίως παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ ποιηταῖς λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. ὡς τό, αἰσχρὸν γὰρ τό δ' ἐστὶ καὶ ἐκτεταμένως πυθέσθαι. καὶ πυθέσθαι τῆς ἐκείνου δὲ μέγα κλέος, καὶ πυθόμενος δὴ ἐκεῖνος ἀπώλετο. καὶ ἐκείνου γὰρ ὄλεθρον ἀκηκόει. θεῖα κρατεῖν. ἐν γὰρ τοῖς ἄκουσιν, ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυθέσθαι. σημαίνει ὅτι τὸ πυθέσθαι, τὸ διδάσκειν ἐστὶ ἱστορεῖν. ἐκ δὲ τοῦ πεύθω, γίνεται πύθω, τὸ μανθάνω καὶ ἀκούω, ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω. Πυκινοῦ, ἢ ἰσχυροῦ ἐμβριθοῦς καὶ φανερός.

Πυκάζειν, πυραίνειν, ὡς ἐξαίνειν. Πύκτης, ὁ πύκτης.

Πύανος, κύαμος ἑφθός. Πύξ, ἀπὸ τοῦ πτύσσω πτύξω, ἀποβολῇ τοῦ τ γίνεται. πτύσσοντες γὰρ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους, ἢ συσφίγγοντες, εἰς πύκνωσιν, οἱ πυγμάχοι ἀθλοῦσιν, εἰς ἓν σῶμα συνεγείροντες. ὅπερ κόνδυλον φασὶν οἱ σοφοί, ῥῆμά τε κονδυλίζοντες. ἐξ αὐτοῦ τὸ κονδυλίζειν, ἤγουν τοιούτῳ κονδύλῳ παίζειν. καὶ παροιμίαν προάγοντες τὴν δὶς ἄρθμ τυχὸν καὶ κόνδυλον δῆμον ἐπ' αὐτοῦ, ἤγουν χερνήτων τὸν ἀρχαῖον παιδίον, ἢ ἐπὶ τοιούτῳ προσώπῳ. καὶ εἰ μὴ ἀρκεῖται, ἀλλ' ὀχλεῖ ἐς πλέον, τότε δὴ ἐπιβάλλει, ἀντὶ τοῦ ὀφθῆ. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου πτύσσω, ἀφ' οὗ τὸ πύξ, καὶ τὸ πυκνὸν γίνεται. καὶ ὁ πύγος, καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ πτύξω. ἡ δὲ πυγμή, καὶ ὁ πυγμάχος, καὶ ἡ πυγμαχία, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ πυγμαχεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα μικροῦ παρακειμένου σύγκειται, διὸ τὸ ἔχει ἐν τῷ υ. Πυξίδα, δίπτυχα. Πυξίον, χῶμα ἢ ἱμάτιον.

Πυξίς, τεῦχος ἰατρικόν, καὶ κυρίως ἡ ἐκ πύξου γενομένη. καταχρηστικῶς δέ, ἡ ἐξ οἱασδήποτε ὕλης, καὶ χαλκοῦ σὺν καὶ μολυβδίνου. Πυξίς, τὸ πινακίδιον. Πύξος, εἶδος φυτοῦ. Πυογενής, ὁ πυλωρικός, ὁ ἐν τῇ πόλῃ γεννηθείς. Πύον, τὸ ἕλκος. ἀφ' οὗ ἐμπυον, τὸ ἑλκῶδες. Πυός, τὸ πρῶτον γάλα, ὃ ἑψόμενον πήγνυται, καὶ ἡμεῖς χυτρίτην λέγομεν, τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα, τὸ γάλακτος ὕδωρ, γάλα νέον, μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἀμολχθέν. Πῦρ πυρός, ἐστὶν ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ υ μακρόν. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς βραχύ, πρὸς διαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου. ἔστι γὰρ πυρὸς τὸ υ μακρόν, καὶ σημαίνει τὸν σῖτον. τὸ δὲ πῦρ, φῦρ τι ὄν, ὅτι φυσώμενον ἐξάπτεται. ἢ παρὰ τὸ φύω, τὸ ἀναβλαστάνω, φῦρ. τί γὰρ πυρὸς εὐφυέστερον ἡνίκα ἐπιλάβηται ὕλης. φύεται γὰρ λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ τοῦ πῦρ πυρὸς πυρέσσω, ὁ μέλλων πυρέξω, ὄνομα ῥηματικὸν πυρετός, καὶ ῥῆμα πυρετῶ, ἐξ οὗ ἐπυρέσσετο. λέγεται δὲ καὶ πῦρ κάλλιον, τὸ καυστικόν, καὶ ἀντιβολῇ δὲ τὸ κάλλιον, ὁμοίως καὶ τέλειον τέλειον. Πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς, ἀντὶ τοῦ ὡς πῦρ βλέπων. καὶ ἔστιν ὅμοιον καὶ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. Πυράγρα, τὰ θυράκια. Πυραλίγγα, τὸ χαλκολίβανον καθαρόν φασι, δι' ὁμοιότητα λαμβάνεσθαι. χαμαιλέων δὲ αὐτό, κατὰ τὴν προσηγορίαν. Πυρά, καύματα. Πυράθελυνθος, τὸ πῦρ ὃ ἐπὶ ταφῇ ἀπέμενον, καὶ ὁ τόπος ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ ἅπτεται. Πύρα, πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. Πυραί, πυρκαϊαί. Πύραυνος, πῦρ ἐνδόσιμον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ φέρεται τὸ πῦρ οὕτως. Πυρακτεῖν ἐν πυρὶ παρ' Ὁμήρῳ, ἐτυμολογικῶς πέφρασται. Πυρακτῶν, ἐμπυρεύων, σφοδρῶς καίων. Πυραμιδής, πυροειδής. Πυραμίδες, οἰκοδομήματα γεωμετρικά, ἐπὶ τὰ ἄνω κατηχόμενα.

Πυραμίς, οἰκία τις. τῶν πυρίνων ἄμεινον λέγομεν ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς. Πύραμος, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμὸς κιλικίας. οὗτος ὁ υ ψιλόν, καλίου. Πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος, ἐκ μέλιτος καὶ φθοῦ, καὶ πυροῦ πεφρυγμένου. ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ σησάμου. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνοῦσιν ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον, ὁ μὲν τρόπος ὁ πυραμοῦς. Πυραμύη, ἡ μέλισσα. Πυραύστου μηχανήματα. ὁ πύραυστος οὗτος ἐστὶ τὸ ζωύφιον, καὶ συν κεράννυται. Πύρασος, πόλις θετταλίας, κατὰ τὴν ἱστορίαν ἀρχαίαν, κληθεῖσα οὕτω, διὰ τὸ τῶν πυρῶν εἶναι πυροφόρον, ἤδη σιτοφόρον.

διὸ καὶ Δημήτριος αὐτὴν τέμενος ἐκάλεσεν ὁ ποιητής, ὡς τοῦ παλαιοῦ Δημήτρας, καὶ οὕτως εὐανθέμων. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἀγαθοῖς, ὡς δήμητρα ἐπιστατεῖν ἐλέγετο. Πύραυνον, εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐναύσηται. λαλεῖον, ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτον. οἱ δὲ τὴν θερμαστρίδα.

Πύραυνος, ὁ χυτρίπους, παρὰ τὸ πῦρ ἐναύειν ἐν αὐτῷ.

Πυραύγης, ἐκ τοῦ αὐω, ζωύφιον καταχαιόμενον φλογός, ἢ οὗτος ἀλλόμενον. ὅθεν καὶ περίμεινε πυραύσου μόρον, ἐπὶ τῶν φαύλως καὶ ἀκουσίως θανατούντων ἀγνοοῦσι ἐξ ἀφροσύνης. Πυρίφλεκτος, ὅτι δηλοῖ τὸ περὶ τῶν θεατρικῶν θαῦμα, λέγεται πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ, βαῖνος ἐν ὄρει πυριφλεκτος. ἔτι δὲ τὴν ὑφαψεῖσαν χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ἀπέλαυσαν. Πυργηδὸν σφίσιν αὐτοῖς ἀρηρότες, ὅπερ ἀσφαλὴς διὰ τὴν πυκνότητος. εἰκάζεται δὲ πύργῳ ἡ τοιαύτη σύνταξις, ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι λίθοις, δι' ὧν πύργος γίνεται. ἴσως δὲ καὶ διὰ τὸ ἐσχηματίσθαι τετραγώνως, τοῦτον ἐν πλινθίου σχήματι. ἢ πυργηδόν, στιχηδόν, κατὰ τάξιν. Πυργηρεύμενοι, τὰ τείχη φυλάττοντες. Πυργήρης, μετεώρως, ὡς πυρός, καὶ ἐν φρουρείοις πυργίοις ἐκάθισε. Πυργῖτις, βοτάνη. Πύργιον, μέρος θεάτρου. Πυργίσκοι καὶ ἀσκοφυλάκια, σκεύη κατ' οἶκον, ἢ ἀπὸ πυργίζω. διαφέρει ἔγραφεν ἀναπυργίζοντας λόγους, ἀντὶ χώρας τῶν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἔχοντος τοὺς περὶ τὸ θεῖον ὄρους. ἀθλος γὰρ ἦν τὸ πρότερον. Πυργῖται, οἱ ἀστοί. Πυργοβάρεις, πρόμαχοι, οἱ ὀχυρώτατοι τῶν πύργων, καὶ τείχη ὀχυρά. Πύργον αὐτοῖς φησὶ Θεόκριτος, τὸν Ἀχιλλέα, ἤγουν τεῖχος πολέμου. παρασυλλήψεως τοῦ ἐξ Ὁμήρου, ἐκεῖνος, ὃς μέγα πᾶσιν ἕρκος ἐστὶ πολέμοιο. Πύργος, παρὰ τὸ ὑπερφαίνειν τῆς ἐκεῖθεν. σημαίνει δέ, ὅτε μὲν κυρίως τὸν πύργον. ὡς τό, πύργῳ ἐφεστάναι τοιοῦτος. ὅτε δὲ τὸ τεῖχος, ὡς τό, ὡς εἶδον ἐλέναν ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν ἢ τὴν τάξιν, ὡς τό, εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν. καὶ ἐπίῤῥημα πυργηδόν, καὶ μέρος τι τοῦ τείχους, ὡς τό, τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἔβη, ἰλιάδος μ. ὁ τὸ δὲ μεταφορικῶς, ἀσφάλειαν καὶ φυλακήν, ὡς ἐν τῷ, τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. Πύργοι, τάξεις. Πυργοῦχος, μέρος τι τῆς νεώς. Πυργοῦται, ὑψοῦται. Δαμάσκιος, τοῖς ἐπὶ μάκιστον ὦ μάλα πυργώσαντι τὴν φιλοσοφίαν τοῖς περὶ πυθαγόραν, πλάτωνα, τοῖς δὲ ναοῖς, πορφυρίῳ, ἰαμβλίχῳ, συριανῷ. Πυργοφόρος, ἡ ῥίζα. ὡς ἐν ἐπιγράμμασι, ῥίζας πυργοφόρον δίκαιον εἰς Ῥίμ. καὶ Αἰσχύλος, ὁ τραγικὸν φρόνημα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν πυργώσας στιβαρῷ, πρῶτος ἐν εὐεπίῃ. Πυργώσας, ἀντὶ τοῦ ὑψώσας, αὐξήσας, μεγαλύνας, ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα, ἢ μεγάλα εἰπών. Πύρδαλον, ὑφαπτόμενον, ὁ πλοῖον. καὶ τὸ καυστικὸν φρύγανον, ἢ ξύλον, ἢ μαγειρεῖον, ἢ λείψανον. οἱ δέ, πύρδαλον. Πύρδανα, τὰ λείψανα, καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός.

Πυρέας, πυρπολέοντας, ἐμπιμπρῶντας τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς πυρὸς ἰδέας. Πυρεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἅμμα εἰς πυρὸς αὐτὸ θέσιν.

Πύρεθρον, εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν, καὶ ὀδόντων ἑψομένη, ὀδύνας πραΰνει, καὶ πρὸς τὸν κατὰ περίοδον ῥῖγος, ἀνατρίβεται μετ' ἐλαίου, καὶ ἡ παραλύσεις τὰ παραμένοντα ὠφελεῖ. Πυρεῖον, θυμιατήριον. οἱ δὲ ἑλληνικοὶ καὶ αὐτὸ λέγομεν πυρεῖα. καὶ ἄλλα δέ τινά εἰσι, σκεῦος ἰσικῶν, ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνῆγον τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ Ἡρακλέους, τάς τε πόλεις καθαίρει, καὶ τὰ πυρεῖα διέφερε τὰ περὶ σῶμα. καὶ Σοφοκλῆς, πυρεῖα ὁμοῦ τἀλλ' ἐκεῖνος ἐξέσωσα σημαίνει τόδε, τὰ δὲ δακτυλικὰ διὰ τοῦ ῑ. Πυρίνδιν, ἄρμασι. Πυρηξ, φλογισμός, καῦμα. τὸ δὲ σῶμα, πῦρ λέγει.

Πυρίαι φασὶν δυοῖν ἐλαιῶν, τὰ πρεσβεύοντα ἢ ὥσπερ πρὸς τὸ πῦρ ἐγγύς. Πυρὶ ἐμπλείν, ἐκάλουν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ἰλιάδι, ἐκάλουν λέγειν δαΐ, μέλι, ὄξος, χλιαρὸν, ὅπλα,

τὰ ἀνδριάντα, οἷς ἐκαλοῦντο πυθικοί. οἱ δὲ, περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ, καὶ ἀστρονομικὰ, οὗτοι ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. ὅθεν οὖν οἱ μὲν οἱ ὑπὸ συγγενόμενοι ὑπὸ πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζηλωταὶ, πυθαγορισταί. Πυθεῖον, τὸ μαντεῖον. πύθια δὲ, τόπος καὶ ἑορτὴ ἑλληνικὴ, καὶ πανήγυρις. Πύθεσθαι, τὸ σήπεσθαι. πύθω δὲ σημαίνει τὸ σήπω, τὸ ἐρωτῶ, τὸ ἀκούω, καὶ τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω, καὶ πυθέσθαι, ὃ δηλοῖ τὸ μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι, γενικῇ συντάσσει ὁ ποιητής. Πεύθεσθαι, ἐρωτᾶσθαι, μαθεῖν, ἀκοῦσαι. ἐκ τοῦ πύθω, πεύσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπυθον, ἐπυθόμην, καὶ ὁ ἀπαρέμφατος πυθέσθαι. [illegible]

[illegible]

καὶ ἱμάντων, καὶ [illegible]. καὶ περιπτύσσομαι, τὸ περιλαμβάνω. καὶ πτυχαί, τὰ περιβλήματα, καὶ αἱ κατασκευάσεις [illegible]. [illegible] Πτύον, ὁ [illegible], καὶ πτοῖον. ἔτι καὶ πτοῖον, ὁ φόβος. [illegible] Πτῶμα, σῶμα ἄνευ κεφαλῆς. Πτῶμα, ἐπὶ νεκροῦ [illegible]. οἱ δ' ἀρχαῖοι οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πτώματα νεκρῶν [illegible]. Πτὼξ, [illegible] ὁ λαγωός [illegible]

[illegible]

τῶν κατ' Ἀρχίλοχον [illegible]

[illegible]

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Πυανεψιών, ὄνομα μηνός, καὶ πυανοψία [illegible]

[illegible]

σίαν, καὶ ὅτι εἴρηται τὰ αἶρα κατὰ τὸ τρέφειν. ἴσως δὲ, ὅτι καὶ τοὺς λογίους ὑφ᾽ ἑαυτῶν ἐξαίρουσι. Τρυφᾶν, ἐξαίρειν. Τρυφὸν, σαλευτόν. Τρυφωνίμος, τῆς ἀρετῆς νομάδος καὶ νεμεσίων. ὅπερ καὶ ὄνομα, ἐκ τοῦ ἐπιγεγραμμένου ἄγων. Τρυφεραίνων, τάχους ἔχοντος γὰρ τρυφερειδῶς ἀτεχνῶς ἐς τὸ ὑπερφρόνιον ἵμερος τέως, ὅσον ἐκ τῶν ἐκτεθρυμμένων νέων γίνεται. Τρυφεφόροι, τέλος τι χαλκολικόν, ὅ, ὡς διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λόγους τρύφησιν. καλοῦνται δὲ οὕτω καὶ τῶν ἐν αἰγύπτῳ ἱερῶν τινες. Τρύγηθυ τὸ καπνοτόρυ, τὰ παλάθια, καὶ μέρος χιτῶνος τὰ περὶ τὰ κράσπεδα. λέγεται δὲ καὶ τῶν χελιδόνων τὰ πλατέα, καὶ τὰ χείλη.

Τρύγηθυ, ἢ τρυγήθυ, κατὰ Ἀρίσταρχον, μέρος ἐστὶ σώματος, περὶ ὃ τὰ τρύφη ὑπισάμενα, κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ. οὐ γὰρ τὸ τρύγηθυ τὸν αὐτόν, ἀλλὰ τρύφη ἐξαίρετον κάτω. Τρυφιγίζεις, κνῖσμα ἢ μάταια διαλέγῃ. ἀπὸ τοῦ νοσεῖν. ἃ παράγουσι μὲν τὰς τρύγας, ἤπερ δὲ οὐ δύναται, ἢ κνίσμα λαλεῖς, ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνίθων τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι, διὰ τὴν βραχεῖαν ἡλικίαν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κεκράξας τελλὰς ἀπλαὶ ὅτε ὀρμὰς, καθάπερ καὶ οἱ νεοττοὶ περιαίρεσθαι τῶν τρύγετα, καὶ τὸ μιχάζεσθαι, ἅπερ καθὸ ἔχουσι τῶν τῆς πίστεως φορόν. Τρυφόγιον, ἀληπτικὸν, τρυφή. Τρυφίγος, ἀπὸ εἴδους τῶν τρυφῶν, ὃ λέγουσι τὰ τρυφὰ μόνα, ὃ μέσον δὲ μεθ᾽ ὃ πρυμνῶν τῶν. καὶ λέγουσι καὶ Ἡρωδιανὸς εἰπὼν, ὅτι τὰς εἰς θηλυκὰ μονοσύλλαβα μὲν ἔστιν ἐξενέγκαι, τὸ θρίξ, τριχός. καὶ μίαν δὲ ὄντα συλλαβὴν βαρύνεσθαι, κάλυξ, ὄνυξ, κτλ. τὸ τρύφη σημαίνεται ὑπὸ Ἀριστάρχου εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τὸ ἀμπελικὸν εἶναι. Τρυφαλλίδα, τὸ ἀγριλλον, παρὰ τὸ ἐπαναφέρειν τρυφεῖ. ἐρυθρόχροον δὲ διὰ τὸ ἀπαγγέλλειν κατὰ τὴν βοιωτῶν διάλεκτον. Τρύφος, διαφέρει τρύφος καὶ τρυφίς. τρύφος λέγεται, τὸ ὅλον μέρος. τρυφὶς δὲ, τὸ ἄτρυον. ὅτι τὸ τρυφὶς ὀξυτόνως, παρὰ τὰ ἄλλα. ὡς ἔτι ἐν ὑπερσημαίνει, ὥσπερ ἄλλω. καὶ τρυφηλικὸν ἔστι τὰ λῶν τρυφῶν. τρύφος δὲ, μέρος τι τοῦ τρυφοῦ παρεγγενόμενος. ὃ τρυφὸς, σάρξ, ἢ ἐκτρέφεσθαι τὰ τρυφά. τρυφὶς δὲ, τὸ τρυφητὸν, ἢ οὐ πίνεται. Τρυφοφαλίνη, διακονῶ. Τρυφόσθαι, ταῖς τρύφαις τὸν ἀέρα πλήττειν. Τρυφῶσα ζῷα, αἶξ, ἀλεκτρύων. ὡς τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι. Τρυφηλῆς, ἀλύτης, κνυφικὸς. καὶ τρυφίας, ὁ τρυφερός. Τρυφῶσις, ὑποσχέσεις. Τρύμα, τρῆσις οἰνηρῶν. τρυφηλῆς δὲ ὁ τρῆμα τοῦ οἰνηροῦ. Τρύσαι, ταχέως ἀνιχνεῦσαι. Τρυφόν, τὸ ἔρνον, τὸ ἰσχόμενον.

Τρύφαντα, τὴν ὄψιν εἰς ὕβλον ἐγκαταβαλόντα. Τρῶξιν, εἰς φόβον ἤγαγε. Τρεῖν, τὸ φοβεῖσθαι, καὶ διαλύειν.

Τρίασιν ἀγρίως, τὸ φεύγειν, ὃ φοβεῖσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ὕδωρ. καὶ πίομαι, πρίηται. καὶ τρήμασιν, τρεῖ ὅμην. Τρέσις, ὁ τῶν ὀρνίθων πέτασις. Τρέσαι, τὸ φοβεῖσθαι. Τρέσαι, μέτρα. καὶ τὴν ἀλλὰ ζῷα, τὰ τρέμοντα. Τρίλα, τὰ ἄρμενα.

Τρίλος, ὁ μαλακὸς τοῖς βλεφάροις. Τρίλον, τρυφὸν ἀπαλώτερον. ὃ ἄπιλα, τὰ ἀπίρητα. ὡς ἄνθη δὲ οἱ ἀνεμώνες. τρυφὸν χροιῇ πρὸς τὸ ἐξαμίσεται. τὸ τρυφὸν τὰ μεσαιολίσεται τρίλα, τὰ ἀκίνητα. Τρίπαια, ὁ κεκαμμένος λαβαρὰ, καὶ λιλιακὸν κατὰ ἑπιστάσει δὲ, καὶ τὸ πίτυρον. Τρίποτοι, ἀπαθῆ ματα. Τρίασιν, τὸ τύχην. ὅπερ ἐπὶ τοῦ σίτου λέγεται. ἀφ᾽ οὗ πτίσσειν, τὸ κυρίως πίτυρον. Τρίασις, λευκοί.

Τρία, ὁ φόβος ἐπὶ θηλυκοῦ διὰ τὸ Ἀρχιβόρρον. Τρίασμα, τὸ πόρον, θόρυβος, ἡ ταραχή. Τρυσίμενον, τρυσάσθαι λέγεται τὸ παρορμᾶσθαι, πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Τρελμίζωμεν, συλλαμίζωμεν. Τρείμοια, τελίμοια. Τριλίπορον τροίας ἐπώνυμον, ἀρχὸ ἐστὶ τὸ πολιπόρθον ὀλβοίας σωθείσης διὰ γὰρ ταύτης ἐπί τε τριλιπόρθος ὑποτόμευσι. ὅτι δὲ αἱ εἶλε τὴν τροίαν διὰ τοῦ Ἀσσυρίου ἵππου μηχανῆς. ἄλλον. λέγει τὴν ὁ ποιητής, ἐν δ᾽ ἄλλω βουλῇ πόλις ἐπεληλυθυῖα τροίας πτολίπορθον, περὶ τὴν πτολίπορθον, ἀντὶ τοῦ τὴν τροίαν. Πολιπόρθιον, ἔχει περιττεῦον τὴν πτολίπορθον, ὁ ἀναιρεῖος ὁ καίτοιν. Πτολίπορθον λέγει Ὅμηρος τὸν ὀλβοίαν, ὅτι διὰ τὸ αὐτοῦ μηχανῆς ἑλεῖν τὸ Ἴλιον. κατ᾽ ἐξαίρετον δὲ οὕτως αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ μέγα ἑλεῖν τὸ Ἴλιον. Πολίπορθος ἐπώνυμος παρὰ τῷ ποιητῇ λέγεται, οὐχ ὡς πολλὴν πόλιν πορθητὸς. ὅτι γὰρ μᾶλλον τὸ Ἀχιλλεῖ πρέπον, ἀλλ᾽ ὡς πορθητὴς διὰ τὸν δούρειον ἵππον τῆς Ἰλίου οὕτω λεγομένης πόλεως, ἤτοι τροίαν. ἢ λέγεσθαι πολίπορθος διὰ μίαν πόλιν κορυφαίαν τὴν Ἴλιον, ἢ ὡς τὸν ὀδυσσέως βουλῇ ἑλεῖν. Τρυλίπορθος, ἀνδρείου πόλεως πορθῶν. Τρίπολις, ὡς φασιν αἱ παλαιοὶ, κατείρων ἔστι τῶν ἐν Σαλαμῖνι λέξις. Τρίπολις, αὕτη ἡ πόλις. Τρίπολος, λέγεται κλάδος ὑπὸ πλατὺς, καὶ ἰσχυμένως. καὶ λέγεται οὕτω λαχθεῖσα, παρὰ τὸ διαπεσεῖν, ὃ τὸ ὄρθιον, ὁ ἐπὶ διαπετασμένος εἰς ὀρθόν. Τρόσμον, τὰ χέ, φρόνιμον. Τροσμὸς, φροντισμός. Τρῶ, τὸ φοβοῦμαι, καὶ πτήσσω. Τρέω ἐκ τοῦ πτῶ, πτῶ, καὶ ὑπερβάσει πτοῶ, τὸ διαπτοεῖν τὸ ἐπιθέλω, ἀντὶ τοῦ κατασείσεις. τὸ δὲ πτέω, λέγεται καὶ πτύω. ἐξ οὗ καὶ τὸ Ἀπλήσσει καὶ πτύω, ἢ πτέωσις. Τρύγημα, διάπλεγμα. ἐν ἰσχνῷ μαλακὴ, καὶ ἐπὶ πολλῶν ἰσχυρῶν πεῦμα ἐν μεσολίκῳ. Τρύβλον, σκεῦος ἐπιτάδειον πρὸς λουτρὸν, ἢ πύσμα. Τροκίτιον, βιβλίον. Τρυλιτῶν, πταισμάτων.

Τρύχηχις, καὶ πύκνως ὁ παρλίπος διὰ τὸ τὰς πτύχας, ἢ τὰ πτερὰ τῶν ὀρνίων ἀχύων. λέγεται γὰρ ἐκτὸς τῶν πηχῶν τίθεται λιθίδιον μικρὸν, ὅπως φέρη διὰ τὸ πολλὸς ἐφελκύσαι τῶν ὀρνιθῶν σαρκία. Τρύξωμαι, καλύψωμαι, σκεπάσωμαι.

Τρίον, πτόασον, ὁ ὄρυξ ξύλον, ὃ διαχωρίζεται ἐν οἴνῳ. Τρυόφιν, λαφύριον ἀντὶ τοῦ πτόου, κατὰ τρύφιν γενικῶς ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος. ὡς τὸ ἀπὸ πλατέος πτυοφιν ὅτι δὲ τὸ πτύον καὶ πτέον ἔλεγον οἱ ὕστερον ἀττικοί, ἄλλος Διονύσιος φασιν. ἄτερος δὲ ὡς λέγει πτίον, ὡς οἱ ἄλλοι. πτύον δὲ Σοφοκλῆς, ἀπολαοῦν διαλλάττει παρὰ τῷ ποιητῇ. Τρύοχλον, ὑπόδημα ἀνδρεῖον.

Τρέμεσθαι, κλαίεται, κλαδαίνεσθαι, σείεσθαι, φοβεῖται, φρίττει.

Τρυγμὸς, φρίκη, καὶ τὰ ὅμοια. Τρύσασθαι, τὸ διαπλέκεσθαι. ὅτι δὲ πτύσσειν λέγεται τὸ διαπλέκειν, δῆλον καὶ ἐκ τοῦ πτύξαι καὶ ἀσπίδος χιτῶνα. οὗ δὲ κυρίως πτύσσειν, παράγωγον καὶ ἡ πτὺξ καὶ ἡ πτυχὴ, καὶ ἡ πτυχηχὸς. καὶ τὸ σῶμα δὲ, ὅπερ ἐστὶ κυρίως, ἐξ οὗ καὶ ὁ πτύς τελείται, ἐξ οὗ δὴ πίπαρ διαπλέκεται τὸ πτύσσειν κατὰ παραγωγὴν, ἵνα ἢ ὡς ὅρμου ὀφθαῖσι, ὁμοῦ ἀμφιτριονί, ἐπέδαινεν ἔχει ἀπὸ χειρῶν σείματα. Τρύσσω τὸ ἔνδυμα, ὃ λέγουσι κυρίως διαπλῶ. καὶ πτύσσω τὴν θύραν, ἤγουν κλείω. ἀφ᾽ οὗ πτύχαι αἱ θύραι, καὶ τὰ κυρίως διαπλέγματα, καὶ διπτυχα καὶ προσαπτύσσομαι, τὸ ἀσπάζομαι. καὶ ἀναπτύσσω, ἀνοίγω, καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ φανερῶ καὶ ἑρμηνεύω, καὶ ἀναλαμβάνω καὶ περιπτύσσομαι, τὸ περιλαμβάνω. πτύσσω, παρὰ τὸ πτυῶ πτύσσω, καὶ συνηθικὴ πτύσσω. τὸ γὰρ πτύσσειν, οὐδὲν ἕτερον ἄλλο, ἢ τὸ ἐκπτύειν ὑγρὸν ἐστίν. καὶ ἐν ἰλιάδος ἔγχεα δὲ ἐπτύσσοντο. Πτυχαὶ, αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλείσεις, καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος, ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἐλάσματα, καὶ ἀναμέσον πολλῶν καμφθέν πτυχῶν, μόνας ὁρᾷ. Πτύχες ἰξ, ἀσπίδος λίθιον ἕτερος ἄορο, ἤγουν θύσεις, τὸ ξηρὸν ὀστέος, λέγεται ἐπίσταται καὶ ἐπιπάσσειν. Πτύω, τὸ ἐν τῷ στομάχῳ ὑγρὸν ἐξάγω. καὶ πτύω ἐστὶν εἰς τὸ πρόσωπον. ἀφ᾽ οὗ καταπτύω, καὶ διαπτύω, καὶ ἀποπτύω. καὶ πτύελον, τὸ ὑγρὸν, τὸ πτύσιμον. διαπτύεται, κατάπτυστον. ἢ κατὰ ἐπίτασιν. σημαίνει ἐκτείνειν. καὶ πτύον, τὸ κυρίως πλατύτερον. καὶ πτύσσω τὸ ἔνδυμα, ὃ λέγουσι τὸ κυρίως διαπλῶ. καὶ πτύσσω τὴν θύραν, ἤγουν κλείω, ἀφ᾽ οὗ πτυχαὶ, αἱ θύραι, καὶ τὰ κυρίως διαπλέγματα, καὶ δίπτυχα καὶ προσαπτύσσομαι, τὸ ἀσπάζομαι. καὶ ἀναπτύσσω, τὸ ἀνοίγω. καὶ ἀπὸ τούτου, τὸ φανερῶ

πέμπτην, τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τετάρτην, τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην τρίτην, τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην δευτέραν. εἶτα τὴν τριακοστὴν, ἕνην καὶ νέαν, ὅτι ἐν ᾗ οἱ τόκοι ἀπαιτοῦνται. ἐπεὶ ἐν αὐτῇ τελευτᾷ ὁ μὴν, καὶ ἀρχὴν ἔχει τοῦ ἑτέρου μηνὸς τῆς σελήνης, ὥστε ἡ μὲν εἰκοστὴ ἕκτη, παρ᾽ αὐτοῖς πέμπτη ἀκούει. ἡ δὲ εἰκοστὴ ἑβδόμη, τετάρτη λέγεται. τὰς δὲ τριάκοντα ἡμέρας τῆς σελήνης, εἰς τρεῖς δεκάδας Ἀθηναῖοι διαιροῦσι. καὶ τὴν μὲν πρώτην, ὡς ἡμεῖς ἀπαριθμοῦνται. τὴν δὲ δευτέραν, οὕτω. πρώτη ἐπὶ δέκα, δευτέρα ἐπὶ δέκα, ἄχρι τῆς ἐνάτης. τὴν γὰρ εἰκάδα οὕτω καλοῦσι, τὴν δὲ εἰκάδα πρώτην, ὑστέραν δεκάδα. καὶ τὴν μετὰ ταύτην ἐνάτη φθίνοντος, ἕως δευτέρα φθίνοντος, ἥτις ἐστὶν εἰκοστὴ ἐνάτη. τὴν δὲ τριακάδα, ἕνην καὶ νέαν φασί. Πρώτοισι θύρῃσιν, ἐπ᾽ ἄκροις τοῦ οὐδοῦ, ἐπ᾽ ἄκραις ταῖς θύραις. Πρώϊστος, πρώϊος, καὶ ὁ συγκριτικὸν οὐκ ἔχει. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν πρώϊστος, χαρακτηρίζεται μόνον, ἐπειδὴ τὰ ὑπερθετικὰ τρίγενῆ εἰσι. τὰ δὲ εὐθύτερα, οὐκ ἔχει. Πρωτέαλος, πρωτόπλους. Πρωτόβαθρον, τὸν πρώτου ἀξιωθέντα. Πρωτόβολος ἵππος, ἐκ τοῦ βάλλειν, ὁ ἐκ τοῦ βολοῦς. οὔπω χνοῦς ἐν τῷ τέλεσι, ἐπὶ πλείονα γενῶν. καὶ κατὰ συνέχειαν λειπογνώμονα καλεῖται, διὰ τὸ μηκέτι ἔχειν ὀδόντας τοὺς γνώμονας καλουμένους, οἷς ἐπιγινώσκουσιν οἱ ἔμποροι τοὺς πρωτοβόλους. ὁ δὲ τῶν χαλκέων Λυσιφάνης λέγει, καὶ ἀπηλλάχθαι λογικὰ εἴδη, λεγομένων λειπογνώμονα, οἷον τέλειον. καὶ ὅτι ἵππου ὀδόντα φύοντα ὀλίγα οἱ γνώμονα καλοῦσιν, ἀπὸ γνῶμα. οἷον εἶδον οὐχ ὁρᾷς, καὶ γνῶμ᾽ ἔχει. καὶ πάλιν, καὶ γνῶμα τοῦτο βέβληκεν, ὡς οὐκ ἐπέτας. ἔστι δὲ τὸ γνῶμα, κατὰ τὸ βρῶμα βρῶμα. οὕτω γὰρ καὶ ἐκ τοῦ γνώμων γνῶμα. Πρωτογόνους ἄρνας, καὶ τὰ τοιαῦτα πρωτογενήματα, ἢ αὐτὰ τὰ ἁπλῶς. Πρωτογόνον, πρῶτον φανέντα.

Πρωτογυναικὸς, αἱ μὴ ἐπιγημέναι γυναῖκες. Πρωτοκλισίαν, ἡ πρώτη καθέδρα. Πρωτόλειαι εἰσι, τὰ τῆς λείας πρῶτα, καὶ τῶν λαφύρων ἃ οἱ ἀστοῖς ἀναβάλλουσιν. ὡς ἀγαλμάτων χρυσᾶ, ἀχίλλεις δὲ τῶν βροντιδῶν, αἷς δὲ τῶν ἱππικῶν. Πρωτῶλα, πρῶτα, ἢ πλεῖον.

Πρωτολεῖσθαι, τὸ πρῶτον ἀποχαράξαι. Πρωτόλειον, ἀπαρχὴν. Πρωτολογία, πρώτης κατηγορίας εἶπε, ἀποφαίνει πρωτολογίαν. Πρωτομύλλοις, διὰ τὸ πρωτεύειν τῶν ἄλλων στοιχείων καὶ βασιλεύειν αὐτῶν, ὡς ἐξ αὐτοῦ γεγενημένων, ἐν εἴρηται ὄνομα συριακόν. Πρωτόνιοι, οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἰς ἕνα τόπον καταπλεύσαντες. Πρώϊος, πρωτεύς. Πρωτόμφαλον, τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον. Πρωτανάγῃ, πρώτως ἀπαγέτω. Πρωτόπλοος ναῦς, οὐ μόνον ἡ ἐκ τοῦ ναυπηγηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη κατὰ τὸν πλοῦν, ἡ μετὰ πρώτου ἑαυτοῦ πλέουσα, ὃ ἐστὶ ναυάρχησ. Πρωτοπραξία, τὸ πρῶτον ἀπαιτεῖσθαι, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον. Πρῷος, καὶ ἀλλοιότης πρῷος, πρωρεύς, ἔχων, καὶ ὕστερος, ὑπερθετικά. πρῷτος, ὁ δοῦλος. πρωτεύων δὲ, ἱππικὸς. ὁ προστάτης δὲ καὶ ἀμφότερα. ἀμφίβολος δὲ ὁ δοῦλος ἀδελφικῷ. καὶ οὕτω μὲν ἐπὶ διαφορὰν προσώπων καὶ ἀμφοτέρων τίθενται. καὶ εὑρίσκονται καὶ ἐπαλλαγμένως λεγόμενα, τουτέστιν ἀμφότερα, καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. Πρῷτος, ἐπὶ πολλῶν. πρότερον δὲ ἐπὶ δύο. καὶ ἐπὶ μὲν πρώτου, ἀκολουθεῖ ὁ ὕστατος. ἐπὶ δὲ ὁ ὕστερος, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ πρώτῳ καὶ προτέρῳ. Πρωτοστάτης, ὁ πρῶτος παρὰ τὸ εἶναι τῆς παρατάξεως τεταγμένος. Πρωτότοκος, πρωτοπορευτόκως ὁ πρῶτος τεχθεὶς, καὶ δηλοῖ πάθος ἡ λέξις. πρωτότοκος δὲ κατὰ θέσιν, ὁ πρώτως τεκοῦσα πρόσφατος. Πρωτουργός, ὁ ἀκολουθῶν πρωτουργός. Πρώτως, ἀκμάζοντες, νέοι. Πρωτώ, ὄνομα νηρηΐδος, παρὰ τὸ πρώτως ἐπιβαίνειν τοῖς θαλάσσης, ἢ παρὰ τὸ πρωτεύειν.

πρωτεύει γὰρ ὅλως, ὥς φασι πάντες ὅλως.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Πταίει, πίπτει, ἁμαρτάνει, σφάλλει. Πταῖσμα, σφάλμα. Πτακὸν, δειλὸν, ὃ προσδεχθείη. Πταίρειν, τὸ πτάρνυσθαι λέγεται κατὰ παραγωγὴν, ὁμοίως καὶ ὄρνυσθαι καὶ νῦν νεανίας, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ παραγωγὴ κατὰ ὀνοματοποιΐαν, ἐπισημασία ὃ πταρεῖν ἐπὶ ἵππων, ἐξ οὗ καὶ ὁ πταρμὸς. ἰστέον, ὅτι καὶ εὕρηται παρ᾽ Ἡροδότῳ σημειώδης πταρμὸς. εἶπεν δὲ ὡς ἐπειδὴ ὁ στρατηγὸς ἔπταρε καὶ ἔβηξε μεῖζον τοῦ συνήθους. καὶ ὥσπερ ἐξ ὑποσταθέντων τῶν ὀδόντων εἷς ἐκπίπτει, τὸ οἰωνιζόμενον. Πταίω, τὸ προσκόπτω, παρὰ τὸ πίπτω, συγκοπῇ, καὶ κατὰ παραγωγὴν πταίω, ἐν τῷ πίπτειν πολλάκις τοὺς προσπταίοντας. Πτακὶς, ὁ πτακίλος, δειλοὶ, ἐπίφοβοι, καὶ πτώσσοντες. Πτακωρεῖν, πτήσσειν, δεδοικέναι. Πτάρνυσθαι, ἐφ᾽ ᾧ ἡ κεφαλὴ κατασείεται. Πτάρμος, δειλόν. Πτὰξ, πτακὸς, πτὼξ, δειλός. Πταρμὸς. Ἀριστοφάνης, κατὰ τοὺς δὲ ἔπταρον, ἀντὶ τοῦ οἰωνισάμην. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς οἴδησις ἐπεὶ οἱ ὀργίζονται τοῦ μελλήσαντος λαθεῖν κάρφει, πταίροντα, ἢ ὀσφραινόμενα προστυχόντα. οὕτω φασὶ, ἅτε μου πλησίον, ἐν τρίτῳ ὄπισθεν καί ῥος μυκτήρων. Πταρμῶν, οἱ μὲν εἰσὶν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί. Ὅμηρος, ἐπὶ ἀγαθῷ τὸν πταρμὸν φησιν. οὐχ ὁράας ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε. καὶ Θεόκριτος, ἀπὸ σιμιχίδᾳ οἱ ἔρωτες ἐπέπταρον. Πτάτο, ἔπτη, ἵπτατο.

Πτελέα δένδρον, γένος μέσον ἐστὶν, καὶ μελαίνης καὶ λευκῆς. ὅθεν πτελεαλώδες οἶνον λέγομεν, ἢ τὸν ἐκ τῶν δένδρων, παρ᾽ ὅσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἀναπλέκονται, ἢ ἐρίνεον.

Πτελεάλας, πτελεώδης. Πτέλεθρον, ἤτοι πλέθρον, ὅ ἐστι διάστημά ἐστι σταδίου ἑκτὸν, ἤτοι πόχιον ἑξακόσιον, καὶ διμέριον. οἱ δὲ ὀκτάποδος, ἄρας μὲν ἐστὶ ἑκατὸν πλέθρα ἐν τῷ πεδίῳ. τινὲς δὲ ἐν ὅλον ἐπὶ ἑκατὸν κεῖσθαι πλέθρα. ἐστὶν ἐκεῖνο μὲν τῇ φαντασίᾳ δοῦναι, τοῦ δὲ τῇ ἀναβολῇ, ὃν ὁ μῦθος αἰτεῖν δοκεῖ. Πτελεὸς, ὁ πλέων, οὐδέτερος. ἐστὶ καὶ ἰωνίας πόλις καὶ τροιάδος. ἔστι δὲ καὶ τῶν περὶ θετταλίαν ὀχυρῶν. καλεῖται δὲ φασιν οὕτως, ὅτι πολλὰς ἔχει πτελέας. ὁ πολίτης πτελεάτης, καὶ πτελεοῦσιος, καὶ πτελεύς. ἔστι δὲ καὶ πτελέα δῆμος, φυλῆς οἰνηΐδος, τοῦ λεγομένου οἰνηΐδος. ὁ δημότης πτελεάσιος. ὁ δὲ Στράβων λέγει, ὅτι ὁ πτελεὸν πόλισμα ἐστὶ τῆς ἐν πτελεῷ τοῦ θετταλικοῦ, ὃν ὁ ποιητὴς προσηκόντως νεανίαν αὐτὸν ἔφη, τουτέστι πολυβότανον. οὐ ὁ καὶ χαρίζει δέξασθαι, ὅτι ἐγκατεσκεύασται. ἐστὶ δέ φησι Δημήτριος χωρίον ἀείδενδρον, πτελεάσιμον καλούμενον. Πτέρνα καὶ αἰδοῖα καλοῦσι. τὰς τῶν ἱερῶν σάγας, ὥς φησιν Ἴων ἐν ἀγαμέμνονι.

Πτέρη ἡ ῥυγώ, ἣ εἰς λεπτομέρη κατακαίεται ἐκ λίθων.

Πτερυγοτύραννος, ὅμοιος παιδίς, ἐν ἰολκῷ ἐγράφη Λεωνίς. Πτερύλλας, ὃν τρυγωνεύουσιν οὕτω καλοῦνται, ἐν τοῖς κήποις. Πτερίον, τὸ βατός. Πτέρνα, πτερνίδιον. Πτέρνα, Βοτάνη φαρμακώδης Διοσκουρίδης. ὅτι ἐμβρυώδη τι φθείρει καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατυτέραις ἐλμίνθας ἀναιρεῖ. Πτέρνα, τοῦ ἀρότρου τὸ στεγνῶσαν, τὸ κατακείμενον ὑπὸ τὴν γῆν τοῦ σκέλους, καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ποδῶν. Πτέρνα, ὁ δόλος καὶ ἡ ἐπιβουλή. καὶ πτερνίζω, τὸ καταβάλλω. Πτερνίζω, ἀπατῶ, ἢ ἀπατίζω. Πτερνισμὸς, δόλος, ἀπάτη, ἐπιβουλή. Πτέρυξ, τὰ πλάγια τῶν ἱματίων λεγόμενα. ἃ μέχρι τῶν πτερνῶν καθίεσαν χιτῶνες μακροῖς ἐν τοῖς ἱματίοις, καὶ εἶδος ἱματίου. Πτεροβάμονες, τῶν ἱματίων ὡς ἐπιδέσμων. Πτεροδόντα, παρ᾽ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ τάχιστα. Πτερόεντος, πτερόεις ταχέως. Πτερόεντα, ταχέα, κοῦφα. Πτερόεις, ταχύς, ταῖς τοῦ ἀνέμου ταχείαις στροφαῖς. Πτερόεντα λόγοι, διὰ τὸ ταχὺ καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἑρμηνείαν, καὶ συνουσίαν.

Πρωιαίτερον, ἕωθεν, ὅ ἐστι τὸ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωί, ἔχει ἐναντίον τὸ ὀψέ. πρωὶ καὶ ὀψὲ λέγομεν, οὐ πρωίαν καὶ ὀψίαν. ἔστι δὲ πρωί, καὶ ἔστι τὸ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ, πρωὶ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐσπάνιζον τροφῆς οἱ πολλοί. Πρωὶ δὲ ὑπὸ τοῦ δισυλλάβως, εἰς δὲ ὃ πρωὶ πρόσκειται τὸ ὑπὸ κοινῆς, ὡς ἂν ὁ ὄρθρος νοεῖται. ἄλλως γάρ φασι πρωὶ λέγεσθαι τὸ ἕως ἐπὶ ὥρας. Φιλήμων οὖν φησι, μεμίηνται δείλης πρωίας, ἤδη περὶ πρωίαν, ἀφ' ἧς ἡ δείλη ἄρχεται. ὅθεν σημειωτέον, ὅτι τὸ ἐπὶ μακρῷ τῆς ἑβδόμης ὥρας, ἀκμῆς· δείλη ὀψία λέγεται, καὶ ἔτι ὕστερον τὸ ὀψὲ γίνεται ὁ ἑσπέρος, καὶ ἐκ τοῦ νὺξ αὐτός, οὕτω καὶ τὸ δυσκόλως γυναικός, ὅμοιος, ὡς ἄλλος ἐλπίδος, καὶ τὰ γιαῦτα. καὶ πρωιαίτερον, ἕωθεν, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωιαίτερον, καὶ πρωιαίτατον. Αἰσχύλος, τῶν ἐχθρῶν πάλιν γὰρ οὖν τὸ πρωιαίτερον τοῦ δέοντος, ἢ λέγεσθαι, ὡς ἔθιμον.

Πρωίζα, προχθεσινά. Πρωίζον, πρὸ ὀλίγου. Πρώιμος, πρωινός, καὶ πρώιμος, καὶ πρώιον. Πρώιον, ἐωθινὸν ὄρθρον, ἢ πρόσφατον. Πρώιον, ἐκ τοῦ πρωὶ ὡς καὶ τὸ πρώιμος καὶ τὸ πρώιζα. προϋπάρχει δὲ αὐτῶν μονοσύλλαβον τὸ πρῶ, ὃ δὴ λοιπὸν κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ πρωί, ἢ πρὸ καιροῦ. καὶ πρῶ μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ πρωί. Πρῶνα, τὰ σκέλη τῶν ὀρῶν, ὅθεν λέγουσι. Πρώονα, δῶρα. Πρωίθεν, σκεπτέον, ζητείσθω, τηλαυγοῦσι. Πρωκτὸς λουτροῦ παροιμιακόν. ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπὶ κακῷ ὑπὸ ἑαυτῶν νικωμένων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀπολλυμένων ἢ βιαζομένων καθαίρεσθαι. ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος, χρῄζει πάντοτε τῆς καθάρσεως. καὶ ἔτι μολύνεται, καὶ μᾶλλον ἐν τῇ ῥύσει τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένην ἐχόντων, καὶ ὑπὸ ἀπολαύεσθαι πιεζομένων τῇ φορᾷ. Πρωκτοτηρεῖν, τὸ πρωκτὸν τηρεῖν. Πρωκτός, ὁ κῶλος παρὰ τὸ προκεῖσθαι τῆς γαστρός. καὶ παροιμία, εἰς πρωκτὸν κακὸς βλέπει, τῶν ἐπὶ ἄλλῳ βλέποντων ὀφθαλμιῶσι. Πρωκτοτηρεῖν, τοὺς πρωκτοὺς τῶν παρόντων τηρεῖν. ἀπὸ δὲ βοὸς νεοῦ δημηγορεῖν. Πρωλεύειν, κατερημωμένοι, παρακαλούμενοι. Πρωλέβιον, ὁ ἐπίφθονος, καὶ ἐπὶ σώμα. Πρῶ μονοσυλλάβως, σημαίνει τὸ πρὸ καιροῦ, καὶ τὸ ἑωθινόν. Πρῶνες, ὀρῶν ἐξοχαί, βουνοί. ὡς ἐν ἐπιγράμματι.

Πρῶον δὲ, τὸ πρώιμον δισυλλάβως. Πρώιος, ἐξ εὐθείας μὲν τῆς πρῶν. συστέλλει δὲ τὸ τελικὸν ὤ τῆς εὐθείας, ἵνα φύλαξις ἀπορῆται. ὡς μὴ δὲ κανόνος κωλύοντος. πρὼν δὲ ἐστι τὸ πρωτότοκον. καὶ κλίνεται πρωνός, ὡς κλωνός. λαλοῦσι δὲ οἱ πρῶνες κατὰ παρέμπτωσιν, ὄρους ἐξοχάς, βουνούς, λόφους. καὶ γίνεται φασὶ παρὰ τὸ πρῶθαι. Διονύσιος δὲ ὁ περιηγητὴς, πρωνάς φασι. Πρώονος, πλεονασμὸν ἔχουσι τοῦ ο μικροῦ. προϋπάρχει δὲ τὸ πρών, πρωνός, ὃ δηλοῖ τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὡς ἀπὸ τοῦ πρωίου μετοχῆς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκφωνῇ τὸ καὶ πρῶτον τῶν λοιπῶν φαινόμενον. ὁ πρώονος, ὄρων ἐξοχή. ὧν ἡ κλίσις ἐκ τοῦ πρώον πρώονος. οὐδ' ἡ κίνησις ἀναλογίαν ἔχει πρὸς τὸ κοινὸν κλίνον, κρεῖσσον. ἐκεῖνο μὲν γὰρ βραχὺ παραλήγον, φυλάσσει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ. ὅθεν δὲ συστέλλεται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μακεδόνος, ἴσιος, καὶ τὸ ὅμοιον. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ χθὼν πρῶνος, ὁ πρὼν πρωνὸς φανερόν. ὧν κοινότερον μὲν ὁ πρών, ποιητικώτερον δὲ ὁ πρώων, καὶ ὁ πρήων. Πρῶρα, ἐκ τοῦ πρόορα, κράσεως γενομένης τῶν δύο ο εἰς ω. σημαίνει δὲ τὸ ἔμπροσθεν, παρὰ τὸ προτείνειν τὸ ῥέοντος ἕνεκα τὸ ὕδατος ἀπωθεῖσθαι. Πρῴρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ πρῳράτης, καὶ πρωρεύς. Πρωράτης, ὁ μετεωρότατος ἐκ τοῦ πλοίου. ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῇ πρῴρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπισκοπούμενος καθίζεται τῇ θαλάσσῃ. φασὶ δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρεται. πρῴρα δὲ, τὸ πρόσωπον. Πρωρεῖ κυλίεται, ἀγρεῖ. προσορᾷ, φοβεῖται. Πρῶτα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τῶν γραμμάτων φασίν, ὅτι οὐδὲ αὐτὰ ἰδικῶς διὰ δηλωθῆναι. Πρῶτα φύσει, αἱ ἀρχαί. ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔτι δὲ ταῦτα προβλήματα, τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι, τοῖς δὲ ἀκούουσι ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα, τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δειχθῆναι, ἀλλὰ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων, τὰ δὲ πρῶτα μὴ εἶναι διὰ πρώτων. γίνεται δὲ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὁρίσασθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ἐστι, καὶ τοῦ αἰτίου ὑποθέμενος, εἶναι χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τῶν μετ' αὐτήν, διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαί, καὶ οὐ ῥᾳδίως δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. πρῶτον δὲ λέγεται χρῆμα, ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνου, ἀλλὰ τῇ τάξει. καὶ πλειότερον ἦν, οὐ γὰρ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ παράγειν, ἀλλὰ τὸ πλεῖον δύνασθαι, καὶ ταῖς ἀποδείξεσιν οἰκειοτάτην ἐφόδευσιν εἶναι. Πρωταγωνιστεῖν, πρῶτον ἀγωνίζεσθαι. Πρώτας, θύρας λέγει Ὅμηρος, τὰς αὐλείους. ἃς ἔθος ἦν τηρεῖσθαι ὑπὸ κυνῶν, τὰς αὐτὰς ἐφεστῶσιν καὶ πρόθυρα εἰσιν ἐν μιᾷ λέξει. καὶ σημειωτέον, ὅτι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πύματον ἀντίκεινται. Πρωτίλεια, αἱ ἀπαρχαί. κυρίως μὲν τῆς λείας, ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας. καταχρηστικῶς δὲ, πᾶσα ἀπαρχή.

Πρωτοβολεῖν, εἶδος ἐσθῆτος γυναικείας, ἢ πόλισμά τι οὕτω καλεῖται. Πρωτεύς, ποταμοῦ ὃς ὑπὸ γένει Αἰγύπτιος εἰς φαλάγγας τῆς παλλήνης καὶ θρᾴκης ἦλθεν ἐξ Αἰγύπτου, δραμὼν γαμεῖ. ἐξ ἧς αὐτῷ τμῶλος, καὶ τηλέγονος, οἳ κατεπάλαιον τοὺς ξένους ἀναιρεῖν. ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων ὁ πρωτεύς, ὑπὸ τῷ πατρὶ ποσειδῶνι ηὔξατο, πάλιν κατασταθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν αἴγυπτον. ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτοῦ, σχίσας ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς παλληνίας ὑπόγειον, ὑποκάτωθεν θαλάσσης, οὕτω διήγαγεν αὐτὸν ἄβροχον, μέχρις αἰγύπτου. ἡρακλῆς δὲ περὶ θρᾴκην διερχόμενος, καὶ καταπαλαίσας, ἀνεῖλε τὸν τμῶλον, καὶ τὸν τηλέγονον. ὅπερ μαθὼν ὁ πρωτεὺς ὁ τούτων πατήρ, οὐ γελᾷ μὲν ὅτε παῖδας ἐξ ἑαυτοῦ, ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει. τὸ δὲ ἀληθές. μὴ φέρων ὁ πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἔρριψεν ἑαυτὸν κατὰ τὸ χάσμα τῆς παλλήνης, καὶ ἀναιρεθεὶς οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. Πρωτεύω, ἀμεταβάτως. πρωτεύω δὲ τοῦ δήμου μεταβατικῶς, πρωτεύω πρώτευον, δευτερεύω δευτέρευον, ἱερεύω ἱέρευον, ἀριστεύω ἀρίστευον, βραβεύω βράβευον, καλλιστεύω καλλίστευον. τὰ οὖν τῶν διὰ τοῦ εὖ ῥημάτων διὰ τοῦ ευ γινόμενα εἰς δίφθογγα, διὰ τῆς ευ διφθόγγου γράφεται. Πρώτη ἱσταμένου, ἀθηναῖοι οὕτω ἠρίθμουν τὰς ἀπὸ νουμηνίας, ὁμοίως ἡμῖν λέγοντες, πρώτη ἱσταμένου, δευτέρα ἱσταμένου, μέχρι τῶν δέκα. μεθ' ἣν πρώτην ἐπὶ δέκα, εἶτα δευτέραν ἐπὶ δέκα, καὶ ἑξῆς ἄχρι εἰκοστῆς, ἡ αὐτὴ δεκὰς καὶ εἰκάς. μεθ' ἣν ἐνδεκάτην φθίνοντος, ἢ δεκάτην, ἢ ἐνάτην, ἢ ὀγδόην, ὡς ἂν τύχῃ ἔχων ὁ μήν, καὶ ἑξῆς ἀναλόγως ἄχρι δευτέρας. οὕτω γὰρ ἀθηναῖοι ἠρίθμουν, οὐ προστιθέντες, ἀλλὰ ἀφαιροῦντες, καὶ ἀναλύοντες μέχρι τριακάδος, Σόλωνος ἡγησαμένου πρὸς τὰ τῆς σελήνης φῶτα, οὕτω μετρούμενα. μετὰ δὲ δευτέραν ἀντίον ἔνην, τετάρτην τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς ἡμέραν. ἄλλως. πέμπτη, τετράς, οὐ προστιθέασι τὸ φθίνοντος. οὕτω γάρ φασιν ἀθηναῖοι μετροῦσιν ἀπὸ πρώτης ἕως δευτέρας, προστιθέασι τὸ ἱσταμένου. ἀπὸ τρισκαιδεκάτης, ἕως ἐννεακαιδεκάτης, τὸ ἐπὶ δέκα. εἶτα ἡ μεγάλη εἰκάς. ἀπὸ εἰκάδος πρώτης, ἕως εἰκοστῆς ἐνάτης, τὸ φθίνοντος. τὴν δὲ τριακοστὴν, ἔνην τε καὶ νέαν. ἐπεὶ μετέχει τοῦ τε παλαιοῦ, καὶ τοῦ νέου φωτός. ταύτην δὲ καὶ δημητριάδα προσηγόρευσαν, τὴν εἰκοστὴν δευτέραν ἐκάλουν ἐνάτην φθίνοντος, τὴν εἰκοστὴν τρίτην ὀγδόην, τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ἑβδόμην, τὴν πέμπτην ἕκτην, τὴν εἰκοστὴν ἕκτην πέμπτην,

οἷον ὑγρὸν πρὸς εὐκινησίαν. εἴληπται δὲ ἀπὸ ὑδάτων συλλαβομένων ποθὲν εἰς παλαιὰ ἄλλα. ἐντεῦθεν καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ, ἐπειδὰν ἐκχέωνται. Προχέονται, ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι.

Πρόχνυ, τοῦτ' ἐστι παντελῶς. ἢ πρόγονυ, ἤγουν πρόρριζον. πρόχνυ ἐπίρρημα ποιότητος ἐστι, καὶ δηλοῖ ἐπὶ γόνυ. καὶ ὡς εἶπεν πρόγονυ, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν πρόχνυ. Προχοαὶ, αἱ τῶν ποταμῶν ἐκβολαὶ καὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ παντὸς ὕδατος ἐκροή. Προχοὴ, ἡ τοῦ ὕδατος πρόχυσις. προχοὴ δὲ τὸ ἀγγεῖον. Λυκόφρων ἐν πρώταις, εἶτ' ἄρα νίπτων προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύσας προχέουσι. Προχοὶ, τῶν ποταμῶν αἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ λέγονται. Ὅμηρος, ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι. Προχοΐδας, τὰς ἀμίδας. Πρόχειο, προφαίνεσθαι, προβαλλοίο, καὶ ἐκπέσοιο, παρὸ καὶ τὰς ἀσπίδας προβάλλειν ἔλεγον. Πρόχοος, ἐν ὀδυσσείας ά, ῥῆμα ἐστι, ποτῆρος χέσθαι μὲν κατὰ τὴν ἐν α' ῥαψῳδίᾳ, δι' ἧς ὕδωρ χερσὶν ἐπιχεῖται. Πρόχοος δὲ ὀξυτόνως, ὁ ῥέων παρὰ τὸ προχέειν. ὅθεν καὶ προχοΐδιον, καὶ συναιρέσει προχοίδιον, ὡς βαδίδιον βάδιον, τὸ ἱμάτιον ἱματίδιον, ῥάδιον ῥᾴδιον, καὶ ἄλλα διάφορα παράγεται ἐκ τοῦ χέω, ὅθεν ἐστὶ καὶ χοῦς μέτρον τι χοᾶ. οὗ τὸ ἑνικὸν χεία, ὡς πεῖρα πειρᾶ. ὁ δὲ χοῦς χοῦς καὶ χόος ἐλέγετο. ἐμνημόνευσε τοῦ κατὰ γῆν. ὅθεν καὶ δίχουν ποτήριον, τὸ χωροῦν δύο χοᾶς. ἐλέγετο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐν ᾗ χοᾶς, ὀνομαζομένη ἐκ τοῦ χοῦς. ὡς δὲ καὶ χοὴ ἐπὶ νεκρῶν, ἐκ τοῦ χέειν. πρόχους κρατὴρ μέγας, ἤγουν φανερὸν, καὶ διάδηλον ποιεῖ. ὅθεν παρὰ τῷ μεθ' Ὅμηρον λόγος προφανὴς ὁ εἰς φανερὸν προαγόμενος, καὶ μὴ κατὰ τὸ ἐνδιάμεσον καλούμενος ἀφανὴς ὤν.

Προχέω, τῇ ἐπιχύσει, καὶ ἀγγεῖον ἐστὶν εἰς τοῦτο ἐπιτήδειον ἐπιχέεσθαι. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Πρόχειον, παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποπνῖξαι πρόχειον λέγουσι. Πρόχυσις, τὸ μεταξὺ χῶμα.

Προχύται. αἱ μὲν κριθαὶ, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ, ὃ ἐνέβαλλον ἐμβάλλοντες τὸ εἶδος τοῦ ἱερείου, ἐπὶ τοῦ ἐπινεύειν τὸ ἱερεῖον. Προχύτας, ὅλας ἀπαρχάς. Προχύτης, ποτήριον. Προχωρῶ, τὸ προκόπτω, ἢ προβαίνω. Προψάτης, καπήλειρος. Προωλὴν, ὁ ἐξώλης τοῦ ὀλέσθαι. Προωθεῖ, ἐπὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν κινεῖ βίᾳ. Προώλης, ὁ πανώλης. Προώμαι, ἐάσω, ἐνδώσω, παραχωρήσω. πρέωρος, ὁ πρὸ τοῦ ὥρας καὶ καιροῦ. ἄωρος δὲ, ὁ παρηβηκὼς καὶ γηράσας. Προώμεθα, προδώσομεν, ἐάσομεν, παραχωρήσομεν. Πρῶνες, οἱ προανέχοντες τόποι τῶν ὀρῶν. Πρώνεις, ἐπιβεβηκότες. Προωσις, ὤθησις. Προώρας, τὰ πρῶτα κλήματα. Πρώιμον, πρὸ καιροῦ. Πρώιος, πρόσκαιρος. Πρωχὸς ἵππος, ὁ ἐκ τοῦ ὄπισθεν μετέωρος, καὶ τοῦ ὑπερκύπτειν καὶ τῇ ἱππασίᾳ. Πρύανος, υἱός. Πρυλέες, οἱ ἐν μάχῃ πεζοὶ ὁπλῖται, κατὰ γλῶσσαν γορτυνίων, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Πρυλέες, δοκοῦσι τινὲς πρύλας, γεγονέναι ἐκ τοῦ πρῶτον ἐλθεῖν, τὸ ὀδύνα, πρόσω, ἢ πρύλας, ὡς Λάμαχοι Λάμαλες. ἴσως δὲ συντελεῖ τι πρὸς τὴν τοιαύτην κλίσιν καὶ ὁ τύπος, καὶ τὸ κάτω ὁ πρύλας, ὁ παρὰ Λυκόφρονι. καὶ μὴν ἄλλοι, ἐν οἷς καὶ Ἡρακλείδης, πρύλις γράφουσιν ὀξυτόνως, καὶ κανονικῶς πρυλὶς πρυλοῦς, καὶ ἔστιν ἀσφαλέστερον τοῦτο. εἰ γὰρ τὸ πρύλις πρύλεως ὤφειλεν εἶναι, ὡς ὄφις ὄφεως, ὀξυτόνως δὲ πρυλίδος, ὡς τυραννίδος. Πρυλίσσεις, ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν κατακοσμούντων, παρὰ τὸ ἰδεῖν. Πρύλιν, πυρρίχην, ἔνοπλον. Πρυλὶς, ὃν μάθοιεν τις, τῇ ἴσῃ, ἐπεὶ τῇ λίσβῳ, ἐξῆς τὸ καλούμενον καὶ ἑλλάδα, ἐπεὶ ἑρμοῦ καὶ ἴσως τοῖς ὁπλίταις, ὃς προσεχῆ ἔσται τοῖς ἄλλοις τῇ λίσβῳ, ὑπὸ ἐνὸς τοῦ πρόσω τοῦ Ἕλληνος ἀλώσεως διὰ μαντείαν. εἶτα γὰρ τῶν κατασκευῶν τοῦ δουρείου ἵππου δώροις πειθεὶς ὑπὸ παλαμήδους, πρὸς ὃν λέγει ὦ πρύλι, ὡς μὴ φιλεῖ σε τὸ πρύλιν φονεῦσαι καὶ γινώσκων ὁ κάλχας, ἐπὶ τῷ ἑρμῷ. οὕτω λεγόμενος παρὰ βοιωτοῖς ἐν τῇ ἴσῃ, ἡ

μεγαλεῖα τῇ ἀφροδίτῃ, ἐπεὶ τῇ πελαγίᾳ ὑπὸ θαλάσσης. φυτεύσαι δὲ ἐν λησταῖς, καὶ ἑρμῆν ὀλίγον τὸ ἄλλων. Πρέμνα, πρυμνόθεν. ὅθεν δὲ προσέγγειον ἔσωθεν, πρύμνον λέγεται.

Πρύμνα, τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τοῦ νεὼς, παρὰ τὸ εἰς μόρον τὸ τελευταῖον μένειν. Πρυμνηθεὶς, πᾶν τὸ πρύμνον. οἱ δὲ τὸν ... τῆς ἑρμηνείας, ἀντιτιθέασι τὸ χῦμα φασίν, ἵνα λέγῃ πάντα πρύμνην. ἢ πρυμνόθεν, ἀντὶ τοῦ ἐν πρύμνῃ τῆς νεὼς. ὅμοιον τούτῳ, καὶ οἷα ἀρχαίας ἀγαμέμνονι ὑδατι θυμῷ, ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου τοῦ θυμοῦ. Πρυμνήσια, τὰ σχοινία τὰ πρὸς τῇ γῇ δεσμεύοντα χοινία τῶν νεῶν, ἃ πείσματα λέγονται, ὡς τῆς νεὼς ἀποδεομένης αὐτῆς. Πρυμνὸν, τὸ ἔσχατον, ὡς ἐπὶ τοῦ μηροῦ πρυμνὸν τὸ κρέας τῶν ἱερῶν καὶ ἡ τοῦ νεὼς πρύμνα. καὶ πρυμνόθεν ὁμοίως, ἢ πρόρριζος. ἢ πρυμνώρειαν, κατὰ τοῦτον παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἔσχατον πρὸς τῇ κεφαλῇ λαλαλεῖ. λέγεται δὲ πρυμνὸν, καὶ τὸ ἐπικείμενον, οἷον τυχὸν ῥίζας, ἢ πλεῖστα. ὅλως δὲ εἰπεῖν πρυμνὸν, τὸ ἔσχατον. Πρυμνώρειαν, τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Πρυτανεύεσθαι, διοικεῖσθαι, προστατεῦσαι, φυλάξαι, βασιλεῦσαι, ταμιεῦσαι. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν τὸ συμπεπτωκὸς ταύτῃ ἡ λέξις. πρύτανις γὰρ, ὁ σιτοφύλαξ. οἱονεὶ πυροταμίας, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ πρύτανις. Πρυτανεῖα, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ ῥωμαίοις ... καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα. ἦν δὲ ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων. καὶ πρυτανεῖα, ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἡ πρυτανεία, ἤτοι ἐκ τριάκοντα καὶ ἕξ, ἢ τριάκοντα πέντε. Πρυτανεῖα, τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν δικαζομένων τῷ δημοσίῳ ἀργύρια. Πρυτανεῖον, τὸ κοινὸν ταμεῖον, καὶ οἰκίσκος παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, ἔνθα αἱ κοιναὶ συμβουλαὶ καὶ σιτήσεις ἐδίδοντο. πρυτανεῖα δὲ ἐκαλοῦντο, τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν δικαζόντων δίκας. ἦν δὲ τὸ ἐπιδέκατον τοῦ τιμήματος. πρυτανεία δὲ ἑνικῶς, χρόνος. εἰς δέκα γὰρ πρυτανείας ὁ χρόνος διῄρητο, διὰ δέκα φυλὰς οὐσῶν παρ' αὐτοῖς. καὶ ἐπρυτάνευσεν ἑκάστη φυλὴ κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. Πρυτανεῖα, μέταλλα, ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, δημιόπρατα, τούτων πλήρωμα ταλάντων ἐγγὺς δισχίλια. Πρυτανεῖα, πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατεταγμένα. ἣν οἱ δικαζόμενοι ... κατέβαλλον, ὥσπερ μισθὸν ζημίαν καταλείποντες ...

Πρυτάνεις, τὸ δέκατον μέρος τῆς φυλῆς τῶν πεντακοσίων. καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἐκ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς ταττόμενα, πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀναλόγως αἱ δέκα φυλαὶ, κλήρῳ λαχοῦσαι.

Πρυτανεῖς, οἱ προεστῶτες τῆς σιτήσεως, καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες, ἢ ὑπηρέται. Πρυτανευόντα. κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρύτανιν ὄντα, ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα. Πρυτανεύσαντα, στεψάμενοι, πράξαντο, χρηματίσαντες. Πρύτανις, διοικητὴς, προστάτης, φύλαξ, βασιλεὺς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος.

Πρῶ, ἀντὶ τοῦ πρωΐ. Πρωΐζον, τὸ προχθεσινὸν, γίνεται πρωΐζον, καὶ κατὰ συναίρεσιν πρῶζον. Πρώην, καὶ πάλαι, τοῦ παρῳχημένου συντελεῖσθαι, οἷον πάλαι καὶ ὅσα πρώην ἐλήλυθε. Πρεσβεῖαι, οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες, παρὰ τὴν ἥβην καὶ τὸ πρῶτον. Πρωθήβας, ὀρθὰ ἀκμάζων, νέος. Πρωθήβης, κατὰ τὸ φθέγμα ἐπὶ θηλυκοῦ διὰ τοῦ ἦ δοκεῖ ἔχειν τὴν λέγουσαν καὶ γὰρ τὸ ἀρσενικὸν ὁ πρωθήβης, καὶ τὴν γενικὴν ἔχει εἰς ου. τὰ δὲ τοιαῦτα εἰς ης ἔχει τὸ θηλυκὸν, οἷον ὁ δεσπότης τοῦ δεσπότου ἡ δέσποινα, ὁ τοξότης τοῦ τοξότου ἡ τοξότις, οὕτως οὖν ὤφειλεν εἶναι καὶ πρωθήβις. ἔοικε δὲ ὁ ὁμοιοφωνεῖν καὶ ὁμοιογραφεῖσθαι ἀττικοὶ τοῦ ἀρσενικοῦ. ὡς καὶ ἄλλως, ὥσπερ ὁ εὐπάτωρ ἡ εὐπάτειρα, ὁ ἀθάνατος ἡ ἀθάνατος, οὕτως ὁ πρωθήβης καὶ ἡ πρωθήβη. τὸ δὲ πρωθήβος, ὅμοιον τοῦ ἴφθιμος, ἄπαξ, ἄγριος, παρὰ τοῦ Θεοκρίτου. ἢ ἔφηβος, παρὰ τοῦ Αἰσχύλου. Πρωΐα, ἡ πρωΐα κατάστασις.

Πρω-

τον μισθόν. καὶ εἰ μὲν ἡ ὕβρισις σημαίνει, γίνεται παθὰ τῷ πρὸ ὁ προέθηκεν, καὶ τὸ γένος πρόνοικος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. εἰ δὲ ἡ ἄλλως, παθὰ τὸ ἐπὶ [illegible] βοίκον, ὃ σημαίνει τὸ οἰκεῖον, γίνεται πρόνοικος. καὶ τρέψει τὸ ο [illegible] δίφθογγον, πρόοικος. [illegible] Προῦλαλος [illegible]. Προύνικος, ὁ εὐκίνητος [illegible] ἅρματος [illegible] Προύνους, βουνός. [illegible]

Προῦπτον, πρόδηλον, φανερόν. Προῦρα, [illegible] Προυργιαίτερον, προφανὲς καὶ φανερόν, καὶ οἷον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον, τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον [illegible] Προυργιαίτερον, καὶ προυργιαίτατον, ἀναγκαιότατον, προὐμώτατον. προυργιαίτατον δέ, τὸ πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον. Προῦργα, τὰ ἀναγκαῖα, καὶ τὰ πρὸ τοῦ ἔργου. οἷον τὸ μὲν ἔργον αὐτὸς ὁ γάμος. τὰ δὲ πρὸ τοῦ ἔργου [illegible] Προῦργου, πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον. [illegible]

Προύτεινον, προέτεινον. [illegible]

[illegible]

ρο, ἀρχὴ [illegible]

[illegible]

μένον. Προτείνειν, ὀρέγεσθαι, χαρίζεσθαι. Προτείνω, καὶ προτείνομαι τόδε τὸ πρᾶγμα. προτείνειν ἐπὶ προβλήματος, οἷον προτείνει τὶς πρόβλημα, καὶ τ [illegible] οἷον ἀπέτεινε λόγον μακρὸν [illegible] κεφάλαια τῶν δικαίων. Προτέλεια, ἡμέραι οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεὸν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι. Προτέλεια, [illegible] τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι [illegible] γινόμενα, ἢ διδόμενα. Προτέλειον, ὁ προπαίδεια. [illegible]

[illegible]

λόγοις μεσιτεύων, ἀντὶ τοῦ μεσίτης. Προσώπατα, ἀντὶ τοῦ πρόσωπα, ἐγὼν ἀντὶ τοῦ ἐγώ. Πρόχους, καὶ πρόχουν, τὴν μακρὰν ἔχει τῶν συλλαβῶν. προσέχω γὰρ, οὗ ἀόριστος δεύτερος γίνεται ἔχον. ἐπεὶ μὴ συνεμπίπτει μετὰ τοῦ εἶχεν παρατατικοῦ ἔχον, οὐκ ὤφειλεν εἶναι χωρὶς αὐξήσεως, καὶ ἐξ ἀνάγκης διὰ τοῦ ω τὴν αὔξησιν ἐδέξατο. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν χῶ, καὶ πρόχω, ως, ῃ. ἐκλήθη δὲ αὐτοῦ ὁ τόνος, ἐπεὶ οὐ δύναται ἐν τῇ πλείονι αὐτοῦ ἐδέξατο. οὕτω κατάχους, καὶ κατάχουν, καὶ παράχους, καὶ παράχουν. Προχοαί, αἱ ἐκβολαί. Προχέμενον, προτείνοντα.

Προχόντες, προσέχω, μέλλων προσέξω, ὁ πρῶτος ἀόριστος ἔσχεσα, ὁ δεύτερος προσέσχον, ἡ μετοχὴ ὁ προσχών, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ προσχόντες, ὃ σημαίνει πλησιάσαντες.

Πρόχορδα, σύμφωνα. Προσχών, ἀντὶ τοῦ ἐλλιμενίσας, καὶ προσορμίσας. προσέχειν ἡ ναῦς τῷ λιμένι. καὶ προσχὼν τῷ λιμένι, ἐπιβὰς τῆς νεώς. προσχὼν τῷ ἀνθρώπῳ δεινὰ πάσχειν, ἀντὶ τοῦ τὴν ναῦν τρέψας πρὸς ἐκεῖνον τὸν διώκοντα. Προχωρεῖ, συμμίσγει. Πρόχωροι, ἀφίενται. Πρόσω καὶ ὀπίσω, ἤγουν τὰ παρελθόντα, καὶ μέλλοντα, συνεπιλογίσασθαι τὸ ἄρθρον ταῖς. Πρόσω, καὶ ἐμπαλιν ὀπίσω ὁρῶν, παρ' Ὁμήρῳ συμβολικῶς εἴρηται. ὅς ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ῥινὸς, ἐπὶ τῶν πρόχειλον φαυλίως λογίζεσθαι, ὡς ἔχειν βλέπον καὶ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ τὰ κατόπιν. Προσωδαρίζει, διαφωδαρίζει, ἀπὸ τοῦ τ. τὸ δὲ χαρίεν μετὰ τοῦ ι, προσωδαρίζει, παρὰ τὸ εἶδος μὴ γινώσκειν τὸ ἐγκωμιάζειν λυδοὶ παρὰ τῷ ὑποκριτῇ. Πρόσω, ἔμπροσθεν.

Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα, δασεῖα, ψιλή, ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη, μακρὰ, βραχεῖα, δασεῖα, ψιλὴ, ἀπόστροφος, ὑφὲν, καὶ ὑποδιαστολή. δέδοται δὲ τῇ προσῳδίᾳ γίνεσθαι ἡ διαίρεσις εἰς τέσσαρας τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα, καὶ εἰς πάθη. τόνοι μὲν οὖν εἰσι τρεῖς, ὀξὺς, βαρὺς, περισπώμενος. χρόνοι δύο, μακρὸς, καὶ βραχύς. πνεύματα δύο, δασὺ, καὶ ψιλόν. πάθη τρία, ἀπόστροφος, ὑφὲν, ὑποδιαστολή. ἡ ὀξεῖα, τόπους ἡ συλλαβὰς ἔχει τρεῖς, τὴν ἐπὶ τέλους, ἡ τὴν λήγουσαν, τὴν πρὸ τοῦ τέλους, τουτέστι τὴν παραλήγουσαν, καὶ τὴν τρίτην ἀπὸ τοῦ τέλους, ἣν ὀνομάζομεν προπαραλήγουσαν. καὶ παρὰ τοῦτο λέγεται ἡ λέξις ὀξύτονος, οἷον καλὸς, σοφὸς, δεινὸς, παροξύτονος. ἡ καὶ βαρύτονος, προπαροξύτονος καλεῖται, οἷον ἱμάτιος, ὄνειρος. προπερισπώμενος, οἷον χρυσοῦς, ἀέλλης. λέγεται δὲ ὁ τόνος παρὰ τὸ τείνειν τὴν φωνήν. ἡ περισπωμένη τόπους ἡ συλλαβὰς ἔχει δύο, τὴν ἐπὶ τοῦ τέλους, οἷον θυμοῦς, λαγωᾶς. καὶ τὴν πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους, οἷον κῆπος, δῆμος, μῦθος. καὶ καλεῖται ὄνομα περισπώμενον, τὸ ἔχον ἐπὶ τέλους, τουτέστιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὴν περισπωμένην. τὸ δὲ ἔχον ἐν τῇ μιᾷ πρὸ τοῦ τέλους τὴν περισπωμένην, καλεῖται προπερισπώμενον. ἡ δὲ βαρεῖα συλλαβικὸς τόνος ἐστί, καὶ οὐ κυρίως, τουτέστιν εἰς τὰς συλλαβὰς τὰς μὴ ἐχούσας τὸν κύριον τόνον ἐπὶ τέλους ἐτίθετο. ἀλλ' ἵνα μὴ κατακεχαράσσηται τὰ βιβλία, ὅτε νῦν οὐ γίνεται, ἀλλ' εἰς τὸν τόπον τῆς ὀξείας ἐν τῇ συνεπείᾳ γίνεται, οἷον ἄνθρωπος καλὸς ἦλθεν. εἰς τὸ λὸς ἐτέθη ἡ ὀξεῖα, ὅτι ἐπὶ τέλους εὑρέθη. ἐὰν δὲ εἴπω καλὸς ἄνθρωπος, ἰδοὺ ὧδε εἰς τὸ λὸς ἐτέθη ἡ βαρεῖα διὰ τὴν συνέπειαν. ἡ συνεκδέχονται, καὶ ἀπαρτίζουσι τῆς λέξεως, καὶ τοὺς διανοίας.

Προσῳδία, καὶ προσῴδιον, ὁ ὕμνος. Προσῳδία, ὁ τόνος ἡ χειρονομία. καὶ ἡ τοῦ ὀργάνου φωνὴ, παρὰ τὸ εἶδος τὸ γινώσκω. ἐξ αὐτοῦ ᾠδὴ, καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω μέγα, ᾠδὴ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ᾠδία καὶ προσῳδία, παρὰ τὸ προσᾴδειν καὶ ἁρμόζειν τῇ ὑποκειμένῃ λέξει, ἢ ᾠδὴ ἡ πρὸς αὐτὴν ᾄδεσθαι τὰ ποιήματα. ᾠδὰς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν. Προσῴδιον, λιτανεία μετὰ ὕμνων, παρὰ τὸ προσιέναι μετὰ ᾠδῆς τοῖς θεοῖς. ἰστέον, ὅτι τῶν μελῶν καὶ τῶν ὕμνων τὰ μὲν καλεῖται προσῴδια, τὰ δὲ ὑπορχήματα, τὰ δὲ στάσιμα. καὶ προσῴδια μὲν τὰ λεγόμενα ᾄσματα, εἰσερχομένων εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἱερείου. ὑπορχήματα δὲ, ἃ ἦσαν πάλιν ἔλεγον ὀρχούμενοι, καὶ τρέχοντες. στάσιμα δὲ, ἃ ἐσύστερον ἔλεγον ἀναπαυόμενοι. Προσωθίζη, προστρίβη. Προσώκειλαν, προσώρμισαν. Προσώπασιν, ἀντὶ τοῦ προσώποις, μετὰ πλεονασμοῦ λέγει, ὡς καὶ τὸ ἐγκασι, εἰς τὸ ἔγκασι μετὰ πλεονασμοῦ. σημείωσαι δὲ, ὅτι οὐχ ὥσπερ ἐν τῷ λιπάρεσι, καὶ κλάδεσι κλάδοις, καὶ ἑρμάσματι ἑρμάσμασι, καὶ τοῖς ὁμοίοις, τὸ κατάρχον μὲν σῶμα ἐστὶ τῆς ληγούσης μένει, ὁ δὲ ἐφεξῆς μετὰ πλεονασμοῦ τῶν τῆς ἀπαθοῦς λέξεως ἰσοσυλλαβίαν τηρεῖ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν προκειμένων γίνεται, ἀλλὰ συλλαβῶν ἀπὸ τέλους τῶν εἰρημένων πατρωνυμικῶν δοτικῶν μετὰ πλεονασμοῦ ἀναγκαίως, πρὸς ἀναλογίαν ἐμφαίνει. δὶς δὲ εἰρημένοις ὅμοιον καὶ τὸ ὀνείρασιν, ἔτι δὲ καὶ ἄστρασιν. ὅπερ εἰ ἀπὸ τοῦ ἀστὴρ ἀστέρος ἐκλίθη, ἀστράσιν ἂν ἦν, ὡς τὸ πατράσιν, ἀνδράσιν. οὕτω δ' ἂν καὶ τὸ μήλοις μήλασιν εἶπεν ἄν, ὁ φράζων τὸν μηλάτων ἀπάργματα, ἤγουν μήλων, ὅ ἐστι θρεμμάτων ἀπαρχάς. εἰ δὲ ὡς ναός καὶ ἄγγελον εὗρε τὸ προσώπασι. οὐ δεῖ δὲ τῶν πληθυντικῶν ὅ προσώπασι, οὐκ ἂν καινοτομοίη, ἐν θυμούμενος τὸ γένος γένεος, ὁ Δόρας δέρατος, κατ' Ἡρωδιανόν. Προσωπεῖον, πρόσχημα, ἡ τῶν καλουμένων γυναικῶν προσωπεῖς. Προσωπιδοῦντος, ἡ προσωποποιοῦντος, ἐπιβιβασοῦντος. Προσώπη, προσβολή.

Προσωπεῖον, τίς οὗτος ἐν Αἰγύπτῳ. Προσωποποιΐα ἐστὶν, ὡς ὅταν τις ὡς ἐψύχοις πρόσωπα, ἤδη ὅτε καὶ λόγους ἁρμοδίως προστάττῃ, ὡς τὸ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. Προσωποληψία, ὅταν τις πρόσωπον ὑποτεῖμενος, ἢ ὑποδεὴς ὡς ἐκ προσώπου τινὸς εἶπε. Πρόσωπον, ἐπὶ θεοῦ ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβίδ, πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. καὶ ἡ δόσις τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία. Προσωπωλεῖα, προθέσει ὁδοῦ. Προσώσσετα, κάλιμα ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἐπλυνον. Προσώτατα, ἐσώτατα. Προσωτέρω, περαιτέρω. Προσώχθικε, προσεκέκρουκε, προσεκόψεν, ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπιτυχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. Προσώχθισε, ἐβδελύξατο, διεστράφη.

Προσώχθισα, ἐμίσησα, προσέκοψα, περιπαθὴς ἐγένετο, προσήγγισα. Πρὸς ὦσιν, πρὸς ὤθησιν, ἢ πρὸς ὄψιν, οὐ καλῶς. Προτανὶ, προσφάτως, προσφρόνως. Προτάμιον, πρὸ μεθόρου, ἢ πάλαι. Προταμείμεθα, ἐν Ὀδυσσείας σ', ἀντὶ τοῦ προτμήσωμεν. καὶ ὡς εἰπεῖν προκόψωμεν. κατὰ τὰ πεῖστα ἔχειν ἦσαν ὅπως προβαλοίμεθα τῇ ἀρετῇ. Προτανόν, κέρας ἢ τὸ σκληρὸν τῆς τραφῆς προκατεσκευασμένος. Πρόταξις φιλόν, ὅταν τὸ ἄλλον ἐν τάξει μὴ οὐκ προτάττηται. ὑπόταξις δὲ, ὅταν ὑποτάττηται. προστάξις δὲ, ὅτε οἱ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι, πάξ ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις ὁδοῦ. Προτείνους, φανερῶς μάχος. Προτάξω, προκρίνω. Πρότασις, ἡ πρότασις ἐστὶ λόγος ἐξ ὅρων δύο τοῦ σημαινομένου τι περὶ τινὸς δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. γίνεται δὲ ἀπὸ δύο προτάσεων ἀπὸ τῆς κοινωνίας, τὰς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνάγκη, τοῦ ἕνα δεῖ συλλέγεσθαι καὶ ἐν ἀμφοτέροις ὑπάρχειν. χρὴ δὲ πρότερος ὁ δεῖ, τὸ μέσον ἔχων. πρότασις ἡ προτεινομένη ἐρώτησις, πρόβλημα τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον. συνίσταται δὲ καὶ ἐξ ἀλλήλων. πρόβλημα καὶ πρότασις τὸ αὐτὸ εἰσὶ διαλεκτικὰ, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς. τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνον ἐστὶν ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα, κατὰ μὲν τὸν πεῦσιν λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι. κατὰ δὲ τὸ ἐρώτημα, πρότασις. καὶ εἰσὶν αὐτὰ διαλεκτικὰ προβλήματα, καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν, οἷον πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἢ οὔ. πρότασις δὲ, ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστιν, ἢ οὐ προλεγομένου. Προτεθείμεθα, ἀντὶ τοῦ στείλωμεν. παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. δεῖται σ, τὸ στεῖλαι. Προτεθειμένου, πάλαι

[illegible]

παρὰ τῶν λυπηρῶν λεγόμενα. Πρόβαλε, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις, θρηνοβαλεῖν περὶ τοὺς βωμούς. πρόβαλε τοῖς θεοῖς καὶ προσκλαίουσι. Πρόβολος, εἰσφορά, εἶδος, ὁ ἐν φονεῦσιν. Προσκλύζουσι, προσαΐσσουσι, ταυτόν. Προβαίνοντος, προσκαθίζοντος. Πρόβοσκος, οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ἄμορφος. ἐπὶ γὰρ ὄρνιν τοῦτο λαμβάνεται. Προβιῶ, ἐπὶ μὲν ἐμψύχου, δοτικῇ. ἐπὶ δὲ ἀψύχου, αἰτιατικῇ. Ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ, προβιβάζει τὴν ἔχθραν ἑκατέρᾳ τῶν πόλεων. καὶ προβιβῶμεν, ὡς ἵκτος εἰπεῖν τὰς ὄχθας. Πρὸς οἶμον, πρὸς τὴν ὁδόν. Προβιβασθῆ, προσδέξασθαι. Πρόβοτον, προσδέξεσθαι, ἐπιτραπέντος. Προβάλλω, τὸ οἰκειῶ προσεγγίζω, καὶ προβεβληκότος, προσβεβλημένος. Πρὸς ὄλεθρον, πρὸς θάνατον.

Προβαλεῖν, προβεβηκέναι, προσδιαλέγεσθαι. Πρὸς ὀργήν, ἀντὶ τοῦ ὀργίλως. καὶ πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως. καὶ πρὸς εὐσέβειαν, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς. καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ πολλὰ ἕτερα λέγεται οὕτως ἀντὶ τῶν ἐπιρρημάτων. Προβεβηκότος, προβεβλημένος. Πρόσω, μετὰ τοῦ προθέσεως πρόσω μόνον λέγομεν, καὶ πρόσσω, ὡς πρόσω δὲ, οἱ καὶ πρόσθεν, ὡς πρόσθεν.

Προβλής, παρὰ τὸ ἐλάσσω προσκρούω, ἐκ τοῦ ὑπερρίψαι πρὸς χαμαί. Προβλῆτι, πρὸς τῷ ἐλατῷ ῥιφῆναι. Προβεβρωκότα, ἀνθρωπόμορφα, ὑπολελειμμένα ἐν φαγεδαίνῃ φαρμάκῳ ἐπικεκαυμένα. Προσβολή, ἐπιτυχία. Προβολή, ἐκπαίδευσις, ὀψεις. Προσοχή, ἀναβολή, ἐπιμέλεια διαίτης τῆς ἰδίας σώματος. ἐπιμελούμενος δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἂν τις φιλόσοφος, οὔτε πρὸς καλλωπισμόν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως. ἀλλ' ὥς τε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχήν, εἰς ὄλιγα πάνυ ἰατρικῶν χρείαν φαρμάκων, καὶ ἐπιθεμάτων ἐνὸς καὶ ἰκτέρ. Προσοχθίσματα ἃ χρυσῷ καλεῖ, τὰ εἴδωλα. καὶ προσώχθισε, δυσηρέστησε, ἐβδελύξατο. Προσοχισμός, πρόσκρουσις, δυσαρέσκεια, πάθος γνώμης συμβαλλόμενα. Πρὸς ὄψιν, πρὸς θεωρίαν. Σοφοκλῆς.

Προσπαίζω τὴν ἀρχήν, σὺ τῷ κοινῷ. καὶ προσπαίζει αὐτοῖς. ἐπὶ μὲν ἐμψύχου αἰτιατικῇ, ἐπὶ δὲ ἀψύχου δοτικῇ. Πρόσπαιον, πρόσφατον, νέον. Προσπελάσαι, προσπελάζω, προσεγγίζω. Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Προσπερικλείω, προσπελάζω, προσπταίω, αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. Ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον, ὥσπερ κατὰ τὸ προσπαταλεύουσι πετρῶν. Προσπελάζω, προσεγγίζω. Προσπεριβάλλεσθαι, προσπεριλαμβάνεσθαι. Προσπταίειν, καὶ συμπταίειν διαφέρουσι. προσπταίειν, τὸ ἐξαίφνης μὴ εἰδότα λίαν ἀποπταίειν. συμπταίειν δὲ, τὸ ἀλλήλοις μάχεσθαι. καὶ προσπταίειν, ἀντὶ τοῦ προσκυνῆσαι εὕρηται. Προσπταίουσι, συμβῆ, ἀπέπαυσεν. Προσπεσόντων, ἀγγελθέντων. Προσπαταλευόντων, προσφέροντος, προσαράττοντος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἥλων, ὅταν ἄνεμος πνέοντος χαλῶσιν οἱ οἴακες τὰ ἴδια διασπαθώμενοι. καὶ ἀναπεταννύουσι τὰς πύλας, παρ' Εὐριπίδῃ, ἀντὶ τοῦ διανοίγειν. Προσπεφυκότως ἀκριβῶς οὖν, ἀλλὰ διασωσάμενος, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. καὶ ἀκριβῆ προσπεφυκότως, ὁ οὐχ οἷον τε πρίασθαι διὰ τὴν σύγκρισιν. Προσπεφύρασαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐντέτριψαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἰς τὰς μάζας ποιούντων. διαμάττων δὲ, διαπλάττων. Ἀριστοφάνης, προσπεφύρατα λόγος εἰς μοι. Προσπλήγματα, μέρος τι τῆς νεώς. Προσπίπτουσαι, συναντῶσαι.

Προσπιπτούσας, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλομένας. Προσπίπτω, ὁ προσκυνῶ καὶ ἱκετεύω, ὁ παρατατικὸς προσέπιπτον. λέγεται καὶ τὸ ὑποτάσσεσθαι. λέγεται καὶ τὸ προσβάλλειν, ἐπὶ τοῦ ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου. Προσπλάζει, προσπελάζει. Προσπλάσω, τύψω. Προσποιοῦμαι, σχηματίζομαι, ὑποκρίνομαι, παράγομαι. Προσποιοῦμαι, τὸ ὑποκρίνομαι. καὶ προσποίησις ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. ἐστὶν ὅτε καὶ τὸ οἰκειοῦμαι εὕρηται. Σωκράτης ἐν τῷ Φαίδωνι. οὐ γὰρ ἑαυτὸν συκοφάντης θεὸς εἶναι. καὶ προσποιοῦμαι, τὸ ἐπαγγέλλομαι. καὶ προσποίησις, ἡ ἐπαγγελία. προσποιοῦμαι, καὶ τὸ οἰκειοῦμαι, οἱονεὶ τὸ πρὸς ἐμαυτὸν ποιοῦμαι. ὅθεν καὶ προσποίησις, ἡ οἰκείωσις. προσποιῶ, τὸ ὑποτάττω. Ἡρόδοτος, καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιοῦσαι.

Πρόσπολος, ὁ δοῦλος. ἀμφίπολος, ἡ δούλη. Προσπορευομένων, προσερχομένων. Προσπταιθεῖν, ἐπισταθεῖν, προσφθεῖν. Προσπταίειν λέγεται, δὶς κατὰ μέρος, ἢ ποσίν, ἢ χερσίν. Πρόσπταισμα, πρόσκομμα. Προσπταίω, προσκρούω, ἁμαρτάνω. ἐπὶ θείων καὶ ἀνθρώπων λέγεται ἐξαμαρτάνω. ἐξαμαρτάνω, ἐπὶ θεοῦ, δυστυχῶ, καὶ προσπταίω περὶ δῆμον. Προσπτύξαι, ἐνεχυριάζων, ἐφιλοφρονήσω δὶς λέγεις. Προσπτύσσομαι, ὑποβάλλω, παραμυθοῦμαι. Προσπτύσσεσθαι μύθῳ, τὸ λόγοις συμπλέκεσθαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλεκομένων σωμάτων, οἷς πλάζοντα εἰσὶν ἀλλήλοις τὰ μέσα. ἴσως δὲ καὶ κλεινὸν ἐπὶ τὸ διδακτικὸν αἰνίττεται τὸ προσπτύσσεσθαι. οὕτω γὰρ καὶ ἔχειν πτυσσόμενα ἐν Ἰλιάδι ἔφη ὁ ποιητής. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ φιλήματος, ἢ συμπλοκῆς περιπλοκῆς ἐκδέχονται τὸ προσπτύσσεσθαι.

Προσπτύσσετο, ἐλιπάρει, παρεκάλει, παρ' Ἀπολλωνίῳ.

Προσπτύξομαι τὸν ξεῖνον, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ προσείπω. διὸ καὶ ἐπάγει ἐν Ὀδυσσείας γ, πρὸς ἑρμηνείαν, τὸ ἠδ' ἐρέομαι.

Προσπτύξασθαι, περιλαβεῖν. Προσραίνουσι, προσβάλλουσι, προσέρχονται. Προσρῆξαι, προσράξαι. Προσρήσθαι, προσαγορεύσας. καὶ πρόσρησις, προσαγορεία, λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. Πρόρριζα, σὺν ταῖς ῥίζαις. Προσραπιζόμενον τοῖς κύμασι, περιρρεόμενον, κυματιζόμενον. Προσρυέντων, προσελθόντων. Πρὸς σοῦ λαμβάνω τόδε, ἀντὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἀπαιτῶ. Περὶ τῶν προστακτικῶν. Προστακτικοῖς, ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν, καὶ αὖ δὶς προστακτικοῖς ἀντὶ ὑποτακτικῶν οἱ ἀττικοὶ χρῶνται. οἷον Ἀριστοφάνης, μὴ ψεῦδος ᾖ ἐμοῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. τοῦ δευτέρου δὲ Μένανδρος, οἶδ' ὅτι ποίησον, ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πολυΐδῳ δράματι, οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ἀντὶ τοῦ δράσεις. Προστακτικά, ἐνεργητικὰ τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων ῥημάτων γίνονται, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς ἢ χρονικῆς αὐξήσεως, οἷον ἔτυπτε τύπτε τυπτέτω, ᾖδε ᾆδε ᾀδέτω, ἐποίει ποίει ποιείτω, ἐβόα βόα βοάτω, ἐχρύσου χρύσου χρυσούτω. τὰ δὲ παθητικὰ ἐκ τοῦ δευτέρου γίνονται. οἷον ἐτυπτόμην ἐτύπτου τύπτου τυπτέσθω, ᾀδόμην ᾖδου ᾄδου ᾀδέσθω, ἐποιούμην ἐποιοῦ ποιοῦ ποιείσθω, ἐβοώμην ἐβοῶ βοῶ βοάσθω, ἐχρυσούμην ἐχρυσοῦ χρυσοῦ χρυσούσθω. τὰ δὲ προστακτικὰ ἐνεργητικά, τῶν εἰς μι ῥημάτων γίνονται, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ΘΙ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν, οἷον τιθεὶς τιθέντος τίθετι, θεὶς θέντος θέτι ἢ θές, ἱστὰς ἱστάντος ἵσταθι, στὰς στάντος στάθι ἢ στῆθι, τροπῇ τοῦ α εἰς η. διδοὺς διδόντος δίδοθι, δοὺς δόντος δόθι ἢ δός. καὶ ἀεὶ ἔχουσι παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, οἷον τίθεμεν τίθετι, ἵσταμεν ἵσταθι, δίδομεν δίδοθι, ὁμοίως ζεύγνυθι. τὰ δὲ παθητικὰ γίνονται ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, οἷον ἐτιθέμην ἐτίθεσο, τὸ προστακτικὸν τίθεσο, ἱέμην ἵεσο, ἵεσο καὶ ἱέσθω, ἱστάμην ἵστασο, ἵστασο καὶ ἱστάσθω. τὸ ὡσαύτως τὸ παθητικὸν τῶν τὸ ῥῆμα οὐκ ἔχει, ἐδιδόμην ἐδίδοσο δίδοσο διδόσθω, ἐδόμην ἔδοσο δόσο καὶ δοῦ δόσθω, ἐζευγνύμην ἐζεύγνυσο ζεύγνυσο ζευγνύσθω. τὰ δὲ ἄλλα, δῆλα παρὰ τοῖς γραμματικοῖς. Πρόσταμα, κοιτών. Πρὸς τάραλι αὐλήν, πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν. Πρόσταξις. πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρου τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, κατὰ τὰ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τὸ εἶδος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατὰ θάτερον τὸ μετώπου τῆς τάξεως. Προστασία, βοήθεια. ὁ δὲ Ἰξίων κατὰ τοῦ πόλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, δυνάμεως, ἐξουσίας. καὶ αὖθις, καὶ τὸ ἴδιον

Προσίασι, τὸ προσέρχονται, δωρικῶς συντάσσεται μετὰ τῶν προ, λέγομεν οὖν προϊᾶσι. μετὰ δὲ τὸ προ, προϊᾶσιν, οἱ προϊόντες. Προσίω, ἐγγίζω. Προσίεμεν, προσδεχόμεθα.

Προσίεμαι, ὁ μέλλων προσήσομαι, ὁ ἀόριστος προσηκάμην, ὁ δεύτερος ἀόριστος προσκαλῶν πρόσω, τὸ ἐνεστὼς προσίεμαι, τὸ ἀπαρέμφατον προσίεσθαι, ἡ μετοχὴ προσιέμενος. ὅθεν καὶ τὸ προσίεμαι, τὸ ἀποδέχομαι. Προσίζανε, προσκάθηται. Πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευε, ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ πρὸς ἱερά. Προσίεσθαι, ἐφέλκεσθαι, προσφέρεσθαι. Προσίεσθαι, αἰτιατικῇ, ἀρέσκεται, προσδέχεται, ἡδέως λαμβάνει. Ἀριστοφάνης, τὰ μὲν ἄλλα με ἤρεσκε τῶν πραγμάτων. ἓν δ' οὐ προσίεταί με, ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με, ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσας. [illegible]

ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ. Πρὸς ἐμοῦ ἐστι, οἰκεῖός μοι, ἐγγύς μου, φίλος μοι, πρὸς ἐμοί. Προσεμπιδόωντες, ἐπιβιβάζοντες. Προσεμπρῆσαι, ἐμπρῆσαι. Προσεννέπει, προσαγορεύει. Πρόσεξις ἐστὶ, συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν. Προσέξεται, ἀντὶ τοῦ προσκολληθήσεται. προσέξονται ταῖς κατόλαις αἱ πέτραι. Πρὸς ἐπαλξεσιν, πρὸς βοηθείαν. Προσεπέλασε, προσεγγίσε. Προσεπεμβαίνει, ἐπιβαίνει, ἐπιτωθάζει, ἐπιγελᾷ. Προσέπταισαν, προσέκρουσαν. Προσέπτυον τοῦ δεῖνι ἐχθρὸς, μὴ κοινώσει.

Προσέπταισε, προσέπταισε. Πλεονασμῷ τοῦ σ ἀντὶ τοῦ ζ λέγεται. Προσεπιμετρεῖν, πλείω τοῦ μεμετρημένου διδόναι. προσεπιμετρεῖν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογούμενον· γινώσκειν τὴν ἐπὶ τοῖς χάριν. Προσεπιτριπλασιάσαντες, διπλασιάσαντες. διδοὺς μὲν πολλαπλασιάσαντες τὰ προτέρημα. καὶ προσεπιτριπλασιάσαντες κατεπλήξαντο τοὺς ἐπὶ τῆς [illegible]. Προσεπλάσεν, ἐπλάσατο. Προσεπτίσθη. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀντιταθείς, οὐ μὴν προσεπτίσθη κατὰ τὸν καιρὸν, ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν, ἐνεδείξατο. Προσεπτοήσαντο, ἀντὶ τοῦ ἀνεπτοήσαντο. Προσεπτίσσω, προσεκαλέσω. Προσερράχεται, τεθαμμένοις ἔσται. Προσερεύγεται, ἐρεύγεται. Προσερέσσομαι, ἐρωτήσω. Προσερίσαμεν, προσεβάλομεν. Ἀριστοφάνης.

Προσερρήγνυ, προσερρήγνυτο. Προσεῖλει, προσείρξασι.

Πρόσεσιν, καὶ πρόσεισι, ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ σημαίνει ἀπέρχεσθαι, ὡς τὸ θέλω καὶ ἀπλῶς ἐν τοῖς τοῦ τίθημι ἀκολουθοῦν ἀναλόγως κατ' οὐσίας, καὶ πάντα ἀπὸ τοῦ εἶμι. Πρόσεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐστι ἀλλοις ἃ ἔχω, ἔστι μοι καὶ ἄλλοτε. Πρόσεστιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς ἑτέροις, καὶ ἄλλοις ἐνυπάρχουσι λεῖται, πρόσεισιν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν ἔστι. Προσέσχεν, ἡ ναῦς τῷ λιμένι, ἀντὶ τοῦ προσωρμίσθη, οἷον προσχὼν, ἀπὸ τοῦ τῆς νεὼς, καὶ οἱ ναῦς εἰς αἰγιαλὸν ἔχουσιν, ἀντὶ τοῦ προσωρμίσαντο. Προσέσχεν, ἐξώκειλε. Προσέσχε, κατῆρεν, ἐπεστάθησαν. Προσεσχες, ἐγγὺς. ἐπὶ τῶν τῆς πόλεως ὅρμων οὐκ ἐδυνήθη. διὸ τὸ προσχεῖς, [illegible] αὐτὰς τοῖς ἐπεσιούσας. ἀλίμενος γὰρ ἦν, καὶ προσεχὴς, ὁ ἐστὶν αἰγιαλός. Προσεταιρισάμενος, ἑταίρους προσλαβόμενος. Προσεπίλασε, προσεγγάσειεν. Ἀριστοφάνης, εἰκὼς [illegible] προσεπίλασε χύτραν, ὡς ἐπὶ κοιλίας. Προσετρίψατο, ἐπέβαλε, κατέχει. καὶ βίῳ τῷ ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο. Πρὸς εὐθείαν, πρὸς ὀρθότητα. Προσευχὴ, συνουσία, καὶ ἱκεσία θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἡ αἴτησις ἀγαθῶν, μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ. ἡ τῆς πρὸς τὰ ἐσόμενα κακὰ τοῦ πεπειρακότος μετὰ πόνου αἴτησις, ἢ ἀρετῆς ἐπαγγελία. ὁ μάλιστα χαίρων θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἡ προσευχὴ ἔστιν ὁμιλία νοῦ πρὸς θεὸν, ἡ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος, ἡ αἴτησις ἀγαθοῖς πρὸς τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γινομένη, ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. ἡ προσευχὴ, ὅτι τὸ ὄφλημα τοῦ θεοῦ [illegible], αἰτῶ τι παρὰ τοῦ θεοῦ, τότε προσεύχομαι.

Προσεωχολιῶν, ἐπιεικῶς βλέπων. Προσέφη, προσεῖπεν. Προσέφυ, προσεγένετο. Προσέφυσας, προσηρμόσας. Ἀριστοφάνης, οὐ προσέφυσας, ἔχων οὐδὲν καινὸς προσηρμόσας. Προσέχω σοι τὸν νοῦν καλλίστῳ, ἢ προσέχω σοι μόνον. Ἀριστοφάνης, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πάθοι. Προσέχειν, τὸ προσκεῖσθαι. Προσέχεται, ἡ προσοχή. Προσέχειν, ἐπιμελῶς τηρεῖν. Προσέχω τοῖς πράγμασιν, ἀντὶ τοῦ προσορμῶμαι. καὶ προσέχω, ἀντὶ προσάγω, ἐπὶ τοῦ νοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλοῖον λεγόμενον, οἷον προσέχω τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις. Προσεψία, προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρὸς τινα ὁμιλία. Πρὸς ἕω, πρὸς ἀνατολήν. Προσηγάγον, ἀντὶ τοῦ περιεπλεῖξω, παρὰ τοῦ [illegible] ἀβιος. Προσηβάθησαν, ἐκοφθυναμάτων. Προσηγγελμένας, ὅτι ἤδη ἀγγελθείσας. ὅτι προσαγγελθέντες ἐπαρθόντες, εὐθὺ προεργάζεσθαι εἴασε μετὰ ταῦτα τοῦ βου-

θεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν. Προσηγλάιζε, ἐλαμπρύνετο.

Προσήγορος, ὅπου θνητῶν φαινόμαι μηδενὸς προσήγορος. Προσηγορία, φίλη προσλαλιά. καὶ προσαγορία, ἡ καὶ ὀνομασία. Προσήγορος, προσκυνητής. Πρὸς ἥδονὴν λέγει τάδε, ἀντὶ τοῦ λέγω πάντας τοὺς λόγους πρὸς τέρψιν ἀποβλέποντας. Προσῆκον τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐστηρίχθην. Προσήκειν, προσεῖναι. Προσῆκεν, προσελάβετο, προσεδέξατο, ἀπὸ τοῦ ἵημι. ὁ μετὰ τῆς πρὸς, προσίημι γίνεται, καὶ σημαίνει τὸ προσλαμβάνω. μετὰ δὲ τῆς πρὸ, τὸ προδίδω, ὡς τὸ προήκαμεν τὴν ψυχήν μου. ἀόριστος προσῆκα, ὁ μέσος προσηκάμην, τὸ τρίτον προσῆκεν. Προσῆκεν τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐδέξατο, καὶ προσελάβετο. Προσήκει, ἀντὶ τοῦ πρέπει, καὶ ἁρμόζει. οἷον προσήκει μοι τόδε, καὶ προσήκει μοι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μέτεστί μοι τοῦδε, καὶ μετέχω. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς λαμβανόμενον ἀντὶ τοῦ ἥκω, ὥσπερ ἵκει, ἀντὶ τοῦ ἥκει. Ἀριστοφάνης, σὺ δὲ προσήκεις τὴν ἐμαυτοῦ πόλιν μοι εὐεργετεῖν. προσήκειν λέγεται, ἐπὶ τῶν συγγενῶν. Προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς. Προσήλια, τὰ πρὸς ἀνατολήν. Προσήλυτος, ὁ ἀπὸ ξένης ἐλθὼν, καὶ πρόξενος λέγεται, καὶ πάροικος, καὶ ἀλλοεθνής.

Προσήλυτοι, οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους. Δαβὶδ, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Προσήλωσαν, προσέπηξαν, ἐπέθεσαν, ἐσταύρωσαν. Προσήλωται, ἀνεσταύρωται. Προσήμιλα πατρώας ἀλλίσας, ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἢ προσποιουμένου, ἐπὶ τῶν ἀλιτηρίων. Προσημολόγησε, προσέλαβεν. Πρὸς ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν. Προσηναντες, βλάψαντες. Προσηνὴς, καλὸν, ἁπλοῦ, ἐπιεικὲς, ἀγαθὸν, πρᾶον, χρηστόν. Προσήνιον, ὑψηλὸν, τίμιον. Προσηνὴς, προσφιλής. Προσηρμοκυῖας, προσηρμοσμένους. ὁ δὲ κατεσκεύασε νεὰς, καὶ διὰ τούτων προσηρμοσμένας τῷ τείχει, τὰς ἱεροφόρους μηχανάς. Προσῆρσε, προσέθεσε. Προσηρτημένος, προσκεκολλημένος. Προσηρτῆσθαι, ἀπαιωρεῖσθαι. Προσῆσθαι, ἀρεσθῆναι, δέξασθαι. Προσηταιρίσατο, φιλικῶς ἐποίησεν, οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο. Προσήχειν, ἀντὶ τοῦ προσάγειν. Πρὸς θείων, τοῦτ' ἐστὶ τῶν ἐκ τῶν θεῶν, τῆς προθέσεως κειμένης ἀντὶ ἑτέρας προθέσεως, ὃ μυριαχοῦ γίνεται. Πρόσθεται, προσεγγίζει. Προσθέλει, προσεῖπε, προσκαλεῖ. Προσθύρων, προσέτυχε, προσαγαλλίατο. Πρὸς ἠῶ, πρὸς ἀνατολήν. Πρόσθε, κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ πρότερον. Προσθεῖναι τὰς θύρας, ἀντὶ τοῦ ἀποκλεῖσαι. ἢ τὸ παρακλῖναι τῷ ἐπομένῳ ἀπὸ κέρως, ἐπεὶ τὴν κορωνὶ φασι. Προθεὶς, προθήκην λαβών.

Προθέματα, τὰ προοίμια. Προθέλυμνον, ὁ προθέλυμνον, ὃ ἐστι πρόρριζον. φαίνεται δὲ καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὸ προθέλυμνον, ἀντὶ τοῦ πρόρριζον ἀκούειν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ. πολλὰ δ' ἔγω προθέλυμνα. Ἀρίσταρχος δὲ, ὁ στιχικὸς, καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δεδομένοι φασὶ, φράξαντες δόρυ δουρὶ, καὶ σάκος σάκει προθελύμνῳ, καὶ σάκος ἦν τετραθέλυμνον, τουτέστι τὸ ἐπάρας ἐπ' ἀλλήλων ἔχον πτύχας. Πρόθεμα, ἡ προθήκη.

Πρόθεμα καὶ προθέματα, ἐπὶ τῶν εἰδώλων, παρὰ τὸ ἀλλήλοις ἐν ταῖς συνουσίαις προτίθεσθαι, ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη εἶναι. Πρόθεν ἵσταμαι, ὅμοιον ἐστὶ τῷ προΐσταμαι. δῆλον γὰρ ὡς ὁ πρόσθεν τινὸς ἱστάμενος, προΐσταται ἐκείνου. Πρὸς θεὸν, παρὰ τὸ ἱερὸν, ἐπὶ τὸ μέσον. Προθέοντα, ἔμπροσθεν τρέχοντα. Πρὸς θεοῦ, τὴν τύχην. ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασιν εἶναι.

Προθέσθαι, συμπεπληρῶσθαι. Προθέσεως, διατριβῶσεως.

Προθέλεια, προτέλεια. Προθέλξω, ἀφελεῖν τὰς ἐκ τοῦ στήθους τρίχας. Πρόθ' ἵσταμαι, προΐσταμαι, ἐκδίδωμι, ὑπερμαχῶ. Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸν, καὶ θυμήρες. καὶ αὖθις, τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγένετο.

καταλιπαρήσωμεν καὶ ζημιωθῶμεν, ἀντὶ τοῦ προσβλισσόμεθα.

Προσβοηθοῦμεν, βοηθοῦμεν. Προσβορρῶ, πρὸς αἶς ἔχεις, ἐν λόγοις. Προσβάθην. δοτικόν, ἐμοὶ προσβάθην, ἐμοὶ κατώτερον. ἀπὸ τοῦ προσβεῦσαι, τὸ καινοῦ. Προσβιαζόμενος, ἐπιτηδεύοντος, ἀγωνιζόμενος. Προσβιασάμενος, ἀναγκάσας, καὶ ἐπαγείρας. Προσβιαζόμενος, ἀπολῶν. τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσβιαζόμενος. Προσβολάδεις, ὀργισθεὶς, ἐπερεισθείς. Προσβλέποντες, προσέχων, προσκεκολλημένος. Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Πρόσθεν, λοχῶν, καὶ ἐναντίον. Πρόσθεν, τὸ δύσκολον, τὸ πρὸς ἐσάμενον τῇ γνώμῃ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὄρθει πρὸς ἐσαμένων, καὶ ἀνταλαιόντων. Προσθεῖν, προσθήσειν. ἀπὸ γὰρ τὸ αὔξειν, καὶ αὐτὸν τὴν αὔξησιν. Προσδιαλῶν, προσλαλεῖν, προσαγορεύειν, προσδιαλέγεσθαι, προσομιλεῖν. Προσεπιλαμ, λιμῶσαι.

Προσεμβαλεῖς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ζημιώσεις αὐτοὺς, ὡς τὸ προσεμβαλεῖς αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα. Προσεπάλη, προσεπλάσθη, συνεπάγη. Πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν. Προσεῦξαι, προσάγου. Πρὸς αὔριον, εἰς αὔριον.

Προσεφορῶ, προσευχῶν. Προσεφωνεῖτο, προσφωνεῖτο.

Πρὸς ἀφοσίωσιν, πρὸς λιμῶν. Προσέψαο, συνάψαο.

Προσερρασμένα, προσερρηγμένα, προσκρουόμενα. Προσεσωπωμένος, ἀντὶ τοῦ προσωπικῶν. ὁ δὲ παρεκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ὁ προσεσωπωμένος πιστὸν. Πρὸς κιβῶ, ἀντὶ τοῦ κύριον αὐτοῦ. Προσέβαλλεν, ὃ προσεφέρθη, καὶ συνέρρεεν ἐπὶ μάχης. ὅπερ συμβάλλειν κυρίως λέγεται, δοκεῖ συνεπιδοῦναι. καὶ προσβάλλει τὸ κῦμα τῇ νηΐ, προσβάλλων πόλει, καὶ προσβάλλει τάφρον, προσβαλὼν, προσελθών. Προσβαίνει, ἐγγίζει. Προσβάλλει τὸ κῦμα τῇ νηΐ, καὶ προσβάλλει ὁ ἄνεμος τῷ λίθῳ. προσβάλλει καὶ τὸ προσρήγνυται, ἢ συμπίπτει πορίως ἐπὶ πολέμου. ὃ καὶ συμβάλλει κυρίως λέγεσθαι, ὡς ἡ παρὰ Ξενοφῶντι. καὶ προσβάλλοντα περὶ δείλην ὀψίαν, μέχρι τῆς ἑσπέρας ἐμάχοντο. Πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως, καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. ὥσπερ πρὸς λύραν ᾄδει, ἀντὶ τοῦ μετὰ λύρας. πρὸς ὀργὴν δὲ διαλέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ λαβεῖν ὀργήν.

Προσβολὰς, ὁρμάς. προσβολὴ ἐστιν, ἀπὸ λόγου κίνημα κατ' ἰδίαν. ἔστι δὲ εἰκόνων λογισμῶν, ἐκεῖ συγκατάθεσις γίνεται. κίνημα γάρ ἐστιν ἀπόλυτον, ἀναίτιος προσβολή. προσβολὴ τὸ ἐστιν ἡ μονολόγιστος ἐμφάνεια πράγματος κινουμένου.

Προσβλέπω, καλλωπίζω. Προσβολοχεῖ, προχαίρει, λέγε.

Πρόσγειον, τὸ πρὸς γῆν. Πρόσγειος, ὁ ταπεινὸς, ὃ ὁ περὶ τὰ γήινα ἀσχολούμενος. Προσγελῶ αὐτῷ, οὐκ αὐτὸν, ἀτιμάζει.

Προσγράφω, προσκρίνει. Προσδεῖται, καὶ ἐνδεῖται διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγου ἐνδεῖν κτῆσιν. τὸ δὲ, παντελῶς ἀπείρως τὸ ὅλον δηλοῖ. Προσδίζεσθαι. προσδίζεσθαι δὲ τὸ διαρρήγνυσθαι πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν πολεμίων, ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς.

Προσδέχομαι, τὸ προσιέμενος δέχομαι, καὶ τὸ ἐλπίζω δέξεσθαι ἀσπασίως ἐρχόμενον. καὶ προσδεχόμενοι, ὁμοίως προσδοκῶντο. Προσδέδεμαι, αἰτιαλοῖ. Διαφέρει προσδοκία, ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι, προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. κακῶν δὲ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος, ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπὶς, ὡς μόνοις τοῖς ὁσίοις χρῶνται. Προσδοῖται, προσδόκει. Προσδιαψεῦσαι, ψεῦσαι. Προσδιορισμὸς, πρόσρημα σημαῖνον ἐπὶ ποσὸν ὑπάρχει τὸ κατηγορούμενον τοῦ ὑποκειμένου. καὶ ὁ μὲν προσδιορισμὸς τὸ ποσὸν σημαίνει. ὁ δὲ τρόπος, τὸ ποιὸν, ὃ ποιόν. οἷον πᾶς ἄνθρωπος, τὶς ἄνθρωπος. ὃ ταχέως βαδίζει, ἢ οὐ βαδίζει. Πρὸς Διὸς, παρὰ τοῦ Διός.

Προσδοκῶν, τὸ ἐλπίζειν ἀγαθὰ καὶ κακὰ, μετὰ μέλλοντος καὶ ἀναδύτου συντάσσεται. προσδοκῶ καὶ τὸ ἐλπίζω, ἀπλῶς καὶ οὕτως εἴρηται, μέλλουσι συντάσσονται καὶ ἐνεστῶσι. εἰ δὲ διαλαμβανομένως, οἷον ἐλπίδα ἔχω. καὶ προσδοκίαν ἔχω, καὶ πρὸς παρῳχημένον, καὶ πρὸς μέλλοντα. Λυσιάδης ἐν Λεοντικῶν τριταίων προσδοκίαν εἶναι ἴσασι δεῖ ἡμᾶς πάλιν συστῆναι. Θουκυδίδης ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν νίκην. καὶ αὖθις, ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτὴ οὕτω φοβεῖται. προσδοκῶ ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς νόσου, καὶ προσδοκῶ ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου, καὶ προσδοκῶ πείσεσθαι κακά, καὶ προσδοκῶ κακά. ὡσαύτως, ἐλπίζω ἐλευθερωθήσεσθαι, καὶ ἐλπίζω ἐλευθερίαν. Προσεβαίνετο, προσέβη.

Προσεγκεῖσθαι, ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι. Προσεγεγόνει, συνεμίχθη, συνανεμίχθη. Προσεῖδεια, προσέδρα. Προσεῖδε, χολᾶ. Πρόσεδρος, τουτέστιν ἐκ προσέδρου λυπηρὸς δὲ ἀστραφεὶς ὀφθαλμὸν ἄρας, οὐδ' ἐν πολλῷ ὁρατῷ. Προσεῖσθαι, προσθέσθαι. Προσειλήφθησαν, ἀντὶ τοῦ συνελήφθησαν. Ἰώσηπος. προσειλήφθησαν γὰρ ἐκ τοῦ χρήματος μετ' αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ἐκ τῶν ὑπεναντίων. Προσειλεῖν, τὰ θαλάσσια ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Προσειλέου, προσλαβὼν, συναριθμούμενος. Πρόσειλος, πρὸς τὴν εἵλην, ἤγουν τὴν θερμασίαν. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή.

Προσεῖναι, ἀπὸ τοῦ προσεῖναι κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν, ὡς παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ, τὸ προσαλέσαι προσεῖναι. Προσεῖπα, ἀντὶ τοῦ προσηγόρευσα, αἰτιατικῇ. Προσείπεις, ἀντὶ τοῦ ὀνομάσεις. Μάξιμος, ἐρῶντα μὲν τὸν φιλόσοφον, ἐρῶντα δὲ καὶ τὸν μοχθηρὸν ἄνδρα, μὴ προσείπῃς τὸ πρᾶγμα ὁμωνύμως. καὶ προσείπεις, ἀντὶ τοῦ χαιρετίσεις. Προσειρηκε, καὶ ἀντὶ τοῦ ὠνόμασεν, ὡς ὁ προσείρηκε τὸν εὐδαίμονα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐχαιρέτισεν. ὡς τὸ προσείρηκε τοὺς φίλους, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεφήμισεν. Λυσίδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ, καὶ ἐν τοῖς ἐπιταφίοις λόγοις, τῶν ἀποθανόντων ἐνίους προσειρήκασιν. οὕτω καὶ περὶ τοῦ προσειπεῖν νέον, καὶ τοῦ προσφθέγξασθαι. Προσείρων, προσάπτων.

Προσείσας, προσσείσας. καὶ εἶον ἀπαγγείλας, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τὰ τετράποδα ἃ ὑπὸ βοῶν ἢ θαλλοῖς σείοντες, ἐπαλείφοντες. Πρόσεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπελεύσεται. πρόσειμι τὸ προσέρχομαι. ἡ πρόσεισιν, ἀντὶ τοῦ προσέρχεται. ἐν χρόνῳ ἐνεστῶτι, διὰ τοῦ ι καὶ προσίασι. Προσείκελος, ἀντὶ τοῦ προσόμοιος. Προσέοικεν, ἀντὶ τοῦ προσέοικε. ἡ προσέοικε τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦται. οὕτω Ποσειδώνιος. Προσεκτέον, προσεκτέον. Προσελελεῖσθαι, παρακαλεῖσθαι. Προσελαύνομεν, εἰσβάλλομεν.

Προσελεῖν, τὸ ὑβρίζειν κατὰ ἀρκάδας. ἐπειδὴ οἱ Ἀρκάδες λοιδορούμενοι εἰσίν. Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις, ὃ χοροῖς καὶ μουσικῇ προσελοῦμεν. Προσέληνοι, Ἀρκάδες. ἐπεὶ φέρονται γὰρ πρὸ σελήνης γενέσθαι, περὶ ὧν ἱστορεῖ τὰς Βαλανείους. ἢ προσέληνοι, οἱ ὑβρισταὶ λέγονται. προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ, ὡς μωροὺς αὐτοὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι, καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀρχαιολογικώτερον ἔχειν ἀρχαιολογίαν, καὶ Ἐπικούρου μόνος, ἐσημείωσας, καὶ τὰ τοιαῦτα, πᾶν Ἀρκάδων βασιλεὺς, ὁ Ἄτλας Λιβύης, εὗρεν ἀπὸ σελήνης τῆς μήνης συλλογισάμενος, ὕστερον δὲ Θαλῆς. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες θυσίας θεοῖς κατέλιπον, πρῶτον μὲν, διότι πρὸ σελήνης ἦσαν. Προσέλθοι, προσπαλαίειν. Προσελήνιδες, αἱ Ἀρκαδικαὶ νύμφαι. Πρόσελθε, πρὸς με ἐλθέ.

Προσελθὼν, προσβαλὼν, ἐξαπίνης ἐπιθέμενος. Προσεληλυθότες, λίαν προσέγγισαν. Πρὸς ἐληλυθὼς, πρὸς τὸ κεκλεισμένον.

Προσελοῦμεν, ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν. Προσέμαξε, προσανατρίψασθαι, προσεκόλλησεν. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι, καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλφιτα. Ἀριστοφάνης, τὴν παροιμίαν προσέμαξε. Προσεμβῆναι, ἐπεμβῆναι. καὶ ἀντὶ τοῦ προσεμβαίνειν, ἐπὶ τῶν λὰξ ἐναλλομένων λέγεται τὸ ἐπεμβαίνειν. Πρὸς ἐμοῦ λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ

Πρόσπιθ@, προφανὲς, πρόδηλ@. Πρεοῦ, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων ἥσω, ἐξ οὗ ὁ μέσ@ ἧκα, ἀποβολῇ γίνεται ἧκα, καὶ συντίθεται πρεοῦ, ἔχει πρόσωπα, καὶ συναιρεῖται. ἐνίοτε γὰρ συντεθὲν μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως συναιρεῖται, οἷον προοῦ, ἐνίοτε δὲ μετὰ δισυλλάβου. βαρύνεται, οἷον ἄφεσον, κατάθου, παράθου, ἡ λοιπὴ αὐτοῦ τοῦ προοῦ κλίσις προΐεσθαι πρόϊεθεν προϊέμην πρόϊεσθε προΐεσθωσαν, ὡς ἐσοῦ δίδου, δίδοτε δίδομεν, δίδοι δίδωσαν. Πρόονρον, τὸ ἀπέσαγμα τῆς ταφρυλῆς πρὶν πατηθῇ. Προπαλίζων, προβαίνων, ἀπὸ τῆς ἀσπίδ@. Προπαίδεια, τὰ πρῶτα μαθήματα. Πρόπας, ὁ πρεσβύτης, μακροτὸς ἢ μάκας, μακρόχειρος. Προπαλῶς, ἀφειδῶς. Προπαραγγέλλειν. προπαραγγελεῖν οἱ νῦν ἐκ βασιλέως. Προπάροιθεν, ἔμπροσθεν. Προπάροιθεν, ἰδοὺ ὅτι ἐπὶ μόνον, εἰ δὲ βίλλως ἐπὶ μονον. ἐγὼ δὲ εἶμι προπάροιθεν.

Πρόπας σελ@, πᾶσα ἡ δύναμις. τοσοῖ δέ μοι πρόπας σέλ@. Προπάτωρ τίνος παρ' Ὁμήρῳ, ὁ πρὸ τῆς πρόθεσις, ἢ τὸ λίθον λαλεῖ. Προπάτορ, τὸ πρὸ τοῦ πατρὸς τόπον. Προπάτωρ, ὁ προγενὴς, καὶ πατρὸς πατήρ. Προπέμπων, ὁ συνακολουθήσας ἐπὶ. καὶ προπέμπειν, οἷον προσέρχομαι, ἐπὶ τῆς ὄπισθεν, καὶ οἷον δορυφορία. προπέμπειν, τὸ ἔμπροσθεν πέμπειν. προπέμπων, προπέμπεσθαι, ἔμπροσθεν πέμπων. Προπετής. Δίδυμός φησι, μὴ μόνον ἄλλα λεγόμενον ἐπιτίμια, τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμματα τῶν ἱμαμάτων παραλαμβάνεσθαί φασιν. οὐ μὴν ἄρα προπέμπεται, ὡς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας πέντε. Προπηλακισμὸς, καθύβρισις. Προπηλακιστὸς, ἀντὶ τοῦ προλελυμένος. ὁ προπηλακιστὸς, ἀντὶ τοῦ παραλελυμένος. Προπίθημι@, ἀγαλλόμεν@. Προπίνειν, τὸ ἐκπίειν τὸν ποτόν. Προπίνεται λέγεται, ὁ ἐπαινέτος, καὶ ἐπαινεῖ τὰς προθυμίας, ὡς πρὸς ἡ αὐθάδης καὶ προπετὴς, ὁ παρὰ τὸ δίον λαμπρόν, καὶ ἐπανελθὼν προπιόμεν@, λέγεται ἐπὶ τοῦ παραφυτεύοντος. μέρχεται δὲ ἀπὸ τῶν ποτῶν, τοῦ μὴ λαμβάνειν πίνεσθαι. λέγεται δὲ προπίνειν, ὁ ἔμπροσθεν πιόντων, ὡς καὶ παρὰ Γλαυκίδη, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν τοῦ μὴ προπίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν καμινίω καὶ πίπτοντ@. καὶ προπίπτειν, ἡ ἀχαλίνωτ@ γλῶσσα. Προπιὼς, ὁ ἔμπροσθεν κλιμένος. προπίπτει δὲ παραφυτεύσας, ὁ πρὸς πατέρα τινὰ, καὶ παρὰ τὸν καιρὸν παρρησιαζόμεν@ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σχετλίων, τῶν πρὸ καιροῦ ζεόντων πίνεσθαι. τὸ μὲν οὖν ἐπίρρημα ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας, προπετῶς λέγεται παρρησιαστικῶς. καὶ προπετὴς δὲ, ὁ προχειρ@. Προπίφαντα ἀπαντα, λέγει προφανῆ εἶναι, ἐκ τοῦ φαίνομαι, παραφαινόμενος πεφυκώς.

Προπιεῖν, προπιόντα. Προπηλακίζει, ὑβρίζει, ὄθεν προπηλακισμὸς, ἡ ὕβρις. προπηλακισθεὶς, ἀτιμασθεὶς, ὑβρισθεὶς, λοιδορηθείς. Προπλῶς, ἔμπροσθεν, κατασχεθείς.

Προπόσια, διὰ τοῦ οἴνου λαμά. Προπίνειν δὲ, τὸ ἅμα τῷ ἐρωμένῳ τὸ ἄγγεῖον χαρίζεσθαι, παρὰ Πινδάρῳ. λαλεῖ μὲν, ἀλλὰ πρόπινε φιλοτησίας ὦ φίλοι μοι, ἀντὶ τοῦ χαρίζου. καὶ Δημοσθένης, ἡ προδιδόναι τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνουσι ἔφυδες ἐχθροῖς. Προπίνει, ὡς αἰτιατικῇ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, προπίνει τὴν Ἑλλάδα. Λιβάνι@, τὴν μὲν φιλοσοφίαν προπίνων. Προπίνων, μεταπεμπ. καὶ ἔσοδον. Εἰς τὰ εἰς ὁμαλίσματα. Προπόδιος, τῶν ὀρῶν τὰ προὔχοντα, καὶ τὰς προκειμένας τῷ αἰγιαλῷ. Προπόλδες, μεγάλοι πόλας ἔχοντες. Προπολεῖν, προβαίνειν.

Προπολλύων, τὸ παρατατικὸν οἷον ἐπὶ τοῦ πρὸ τοῦ ὤν, προπολλύν, τὸ πολλῶν. Προπόλ@, ὁ πρὸ πόλεως οἰκῶν τοῦ ἱεροῦ προβαίνων. Προπόμπ@, ὁ ἔμπροσθεν ὁ προπέμπων. παρὰ τοῦ πέμπειν ἤ προτέρα, λύσανοι, ἔλαιον. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, προπολ@ ὁ ποιητής. Προπόλω, καὶ προπολῶ,

ὀφθαλμοῦ. Προπόδων, οἷον ἐμβλεπόντων. Πρόποιμα, ἐκ τοῦ προπίνω. Προποιμνία, ἐκ συνθέσεως διὰ τοῦ τ. ποιμνία δὲ, ἀπλοῦν διὰ διφθόγγου. Προποντὶς, ἡ πρὸ τοῦ πόντου θάλασσα, ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐπικειμένη. Προπρηνὴς τάφος, πτῶσι κατάφορος πληγῶν ἐπιτηδείων. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐν τῷ προπρηνεῖ, μόνον τὸ χωρίον ἄλλως γὰρ οὐκ ἔστι κατακεῖσθαι τὸ σῶμα ὃς χά.

Προπροκυλινδόμεν@ παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἱκετεύων ἐπὶ πολλοῖς, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐλθών. αἱ δὲ δύο προθέσεις ἐν τῷ προπροκυλινδόμεν@, τὸ ἄγαν ὑποσημαίνουσιν τοῦ ξένου διαλέγεσθαι, ἐν τῷ ἱκετεύειν. Προπροκυλινδόμεν@, τὸ ἱκέτευε, διὰ τὸ προθέσεων. Πρόπτωσις, ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐκ προπίπτω. Προπύλα, ἡ ἐσχάτη. Προπύλαιον, πρόθυρον. Προπαιδεύεσθαι, προπαιδεύεσθαι ἀντὶ τοῦ προλελυμένος.

Πρόσω, ἐμπρὸς τοῦ σώματος πρόχειρα, ἐπίσημα, ἀπομυκάλισμα.

Πρόμον, τὸ μεταξὺ τῆς ὀφρύων καὶ τὸν ῥῖνα ματ@. Προρρῆσις, προλέγειν, προφητεύω. ἡ πρόρρησις, λόγ@, ἢ τὰ δόκιμα.

Προρρίζον, ἐξ αὐτῶν τῶν ῥιζῶν. καὶ προρρίζ@, ἀντὶ τοῦ παντελῶς. Πρὸς πρόθεσις δηλοῖ κίνησιν πρὸς ἔμψυχον, κυρίως ὅτι συντάσσεται αἰτιατικῇ, οἷον ἀπέρχομαι πρὸς τὸν Αἰτωλὸν. καὶ ὑπάρχειν ἔχει, ἢ ἐνέργειαν. προστιθέναι τὸ ὕστερον ἄλλο, καὶ συντάσσεται δοτικῇ, ὡς τὸ πρὸς τῷ τινὶ σωθῆναι τέλος, ἐπείγεσθαι τέλει. τοῦ δὲ ἐν τῇ συνθέσει ἔχει, οἷον πρόσεισί μοι καὶ τέλει. ἐμφαίνει γὰρ καὶ ἄλλο ἐπιδιδοῦναι καὶ πρὸς ἐκεῖνο καὶ τοῦτο λαμβάνεσθαι. δὲ καὶ ἐπὶ ἔρωσ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνώπιον, οἷον πρὸς τὸν ἀθῶν μακρόθεν, πρὸς τὸ ὅπου ἐν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον, οἷον οἱ πρὸς ἰατροῦ ὄψον θροεῖν εἰς ἀλλας. δοτικῇ συντάσσεται, ὅταν τὸ ἐγγύς τι, καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ προθέσεως, καὶ συντάσσεται γενικῇ. σημαίνει δὲ τοῖς συνθέσεσι, καὶ τὸ ἔρχεσθαι πρός τι, μετὰ κλίσεως Αἰολικῶς, οἷον προσῆλθον ἐκεῖ, προσέφημον τῇ ἐκκλησίᾳ. Πρὸς, παρέχειν δὶς ἁπλῆς σημαῖναι, ὡς ὁ Θουκυδίδης, καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν ἀδίκων. καὶ ὁ Λφένι@, πλαθόντα γὰρ ἄρχεται πρὸς βίαν ἔχουσι κτάομαι, ἀντὶ τοῦ βιαίως. πρὸς, ἁπλικὴ εἰς τὴν σημασίαν ὑπὲρ χρόνου ἐστίν. Λακωνίδας, τῶν πρὸς ἡμῶν θεῶν, πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν. Πρὸς δὲ, εἰς μῆκος δὲ, ὅθεν κέλλω ἐξηγεῖται. καὶ πρὸς, ἀντὶ τοῦ πλεῖον, πρόσθεν. Προσαγγέλλω, ἀντὶ τοῦ μηνύω ἐκεῖνο τὸ ἄλλον ἀπαγγέλλω. Προσαγγέλλω, λέγεται καὶ τὸ ἀπαγγέλλω. λέγεται καὶ τὸ διαβάλλω καὶ προδίδωμι, αἰτιατικῇ.

Πρὸς ἀγαθὸν, ἐπ' ἀγαθῷ, ἐπὶ καλῷ. Προσάγω, τὸ οἰκειοῦται, καὶ προσφέρει ἱερὸν, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον προσάγει δὲ πᾶσαν μὲν πεῖραν, καλεῖ δὲ Δημοσθένης τῷ πατρί. καὶ προσάγει τὸ προέρχεται, ἀμεταβάτως.

Προσάγεται τις ἐκεῖ, ἤγουν ἔλκει. προσάγομαί τινα, ἀντὶ τοῦ ἕλκω. προσάγω, ὁ προσφέρω. προσάγει, προσμίξει.

Προσαγόμενον, ἀναπαύοντα, προσαιτούμενον. Προσαγορεύειν, τὸ τῶν τεχνιτῶν ἔργον, ὁ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ βιβλία ξύλα. Προσαγορεύει, ἀσπάζεται. Προσαγορεύουσι, καλοῦσι. Προσαγωγὴ, προσέλευσις. Προσαιθρεύοντα, προσαιρέοντα. Προσαιθρίζουσα, πέμπουσα φλόγα, πρὸς τὸν αἰθέρα ἀνιοῦσα, ὥστε ἄνω πίμπασθαι τὴν φλόγα.

Πρὸς αἷματ@, δὶς συγγενεῖς Σοφοκλῆς. ἐγὼ δὲ ἄναντ@ ἐξ ὀσμῆς αἷμα βλέπων ὃρ, ἐκκινῶ μιβιν πρὸς αἷματ@.

Προσαιτ@, λῦπ@ τῆς ἀσκανεοδ@. Προσαιτῶν, προσαιτούμενος, προσαιτούμεν@. Προσαίτης, ὁ ἐπαίτης. προσαιτεῖ δὲ ἐλευθέρα, διὰ τοῦ τ. Προσαιτῶν, παρὰ τῷ Αριστοφάνει, εὕρηται ἀντὶ τοῦ καλλαΐτων. Προσάλλεις, ἐγγύς. Προσαλθαίνειν, πρὸς ὑγείαν. Προσαλημένοι, οἱ τῆς μυλωθρίας πρὸς τῷ σώματι μικροὶ σκόλοπες. Πρὸς ἀλέτων, ὡς ἀσφαλῶς. Προσαλισκόμεθα, ἐπὶ τοῦ πρὸς τινας καταλει-

[illegible]

[illegible]

ἐκφέρεται. προθέσεως δέ εἰσι τῇ μὲν φωνῇ ὀκτωκαίδεκα, τῷ δὲ σημαινομένῳ ἑπτακαίδεκα. ἡ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ, τὸ αὐτὸ σημαίνουσι, καὶ ἐν τῷ ὁμοσημαίνειν λέγεσθαι. ὡς ἐν τῷ, Ἕκτωρ δ' ἀμφιπερισχώμενα καλλίτριχας ἵππους. τῶν μονοσύλλαβοι μέν εἰσιν ἕξ. οἷον ἐν, εἰς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρό. δισύλλαβοι δὲ δωδεκαίδεκα, οἷον ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. διαφέρουσι δὲ αἱ μονοσύλλαβοι προθέσεις τῶν δισυλλάβων. ὅτι αἱ μὲν μονοσύλλαβοι πᾶσαι, εἰς σύμφωνον κατέληξαν. μία δὲ ἐξ αὐτῶν εὑρίσκεται, λέγεται εἰς φωνῆεν, ἡ πρό. αἱ δὲ δισύλλαβοι πᾶσαι εἰς φωνῆεν κατέληξαν. μία δὲ ἐξ αὐτῶν εἰς σύμφωνον, ἡ ὑπέρ. ἡ πρόθεσις, ὁ προορισμὸς, κατὰ τὸν ἀπόστολον, κατὰ πρόθεσιν οὖσαν ἀπ' αἰώνων, ἢ κατὰ πρόγνωσιν. ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ. καὶ ὁ γνώμη κατὰ πρόθεσιν, τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος. Πρόθεσις, τριχῶς μετὰ τῶν τοῦ λόγου μερῶν λαμβάνεται. ἐν συνθέσει, ἐν παραθέσει, καὶ ἐν συντάξει. ἐν συνθέσει, οἷον καταγράφω, καταβολή. ἐν παραθέσει, οἷον καθεύδω. ἐν συντάξει, οἷον κατὰ τῆς πόλεως. Πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος.

[illegible]

μιμήσηται. Προδέδωκε, προέπεμψε δέ. Προδείξαντος, προδείξαντος. Πρόδηλος, προφανής, προδιαλαβών.

Προδιεσκευασμένοις λόγοις, ὅταν πεπληρωμένῳ λόγῳ ἐπενεχθῇ [illegible] πλέον διασαφοῦν. οἷον [illegible] τῇ διανοίᾳ μεῖζον, καὶ ὠφελιμώτερον. πλήρει γὰρ τῷ λόγῳ ἐπήνεκται ἡ διάνοια.

Προδιαβὰς, παραβὰς τὰς συνθήκας. Προδικασία, οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προσάγονται, καὶ τοῦτον ἔλεγον προδικασίαν. Προδίδωμι, ἐπὶ προδοσίας. ἀφ' οὗ καὶ προδότας. καὶ προδίδωμι, [illegible] προδιδοῦσί τις [illegible] βασιλεῖ, καὶ προδιδοῦσί τις τὴν φιλίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύει. Προδικεῖν, ἐπιτροπεύειν.

Πρόδικος, συνήγορος. Προδόμως, φρονίμως, [illegible]. Προδοκάζων, παρατηρῶν, ἐνεδρεύων. Πρόδομον, [illegible] πρόναον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Πρόδομος, ὁ πρὸ τῆς οἰκίας ναός. ὃν Ὅμηρος αἴθουσαν καλεῖ. Πρόδομον, προδομάτιον. Προδόμῳ, τῷ πρὸ τοῦ οἴκου [illegible].

Προδοσι[illegible], ὁ ὑποχείριος, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις [illegible] προδιδούς. Πρόδρομα, τὰ ἐν τῷ ἔαρι φύλλα, ἢ τὰ πρωιαίτερα σῦκα. Πρόδρομος, ὁ προτρέχων. Προδωμάτιον, τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος τοῦ ἰδίου. Προδώσειν, ἀμελήσειν. Προεγκαλέσθαι, ἐπιλαβέσθαι, προεπιχειρεῖν.

Πρόεγμα, [illegible]. Προεδρία [illegible]. ἄλλοι [illegible] προεδρία. [illegible] προσεδρεύειν. Προεδρία, [illegible] οὗτος ὁ [illegible] τὰς [illegible] τυχοῦσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν παντὶ [illegible] συλλόγῳ [illegible] προκαθέζεσθαι [illegible] αὐτοὺς [illegible] καθίσαι τόπον. [illegible] ὄνομα, [illegible] πρώτην αὐτὴν [illegible] ἔχειν. Ἀριστοφάνης, [illegible] προεδρίαν φέρουσι, καὶ τὰ σιτία [illegible]. ἀντὶ τοῦ [illegible] σιτία [illegible], ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Πρόεδρος, ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγός, ὁ ἡγεμών. Πρόεδρος, προεδρεύω, προεδρία. Προέδωκεν, ὁ δοὺς τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ λάθρα καὶ ἐπιβούλως παρέδωκεν. ἔνθεν καὶ προδοσία, καὶ προδότης. καὶ προέδωκεν ὁ ποταμός, ἀντὶ τοῦ ἐπέλιπε καὶ ἐξέλιπεν. ὡς τὸ, οὐδέ μοι δῶμα παρέσται προδοῦναι τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐκλείπειν [illegible]. λέγεται δ' [illegible] καὶ προδοσία, ἡ [illegible] καὶ ἔκλειψις.

Προέηκε, προέπεμψε. Προεθυμήθησαν, μετὰ προθυμίας [illegible]. Πρὸ [illegible], πρὸ [illegible]. Προει[illegible], [illegible]. Προεκαλινδοῦντο τοῦ ναοῦ καὶ ἱκέτευον. προεκαλινδοῦντο δὲ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν [illegible] ἐκυλινδοῦντο. καὶ [illegible]. Προειλημμένον, προειλημμένον, ἐξειλεγμένον. Προείλοντο, [illegible], προέκριναν, [illegible]. Προείπερ, [illegible] τὸ λέγειν [illegible], ὁ μέλλων [illegible], ὁ [illegible] πρῶτος [illegible]. [illegible] αὐτοῦ [illegible] καὶ [illegible] ὁ κλίσεις αὐτοῦ [illegible], καὶ αἱ [illegible] ἐγκλίσεις [illegible]. [illegible]. Προε[illegible], προε[illegible]. Προεικὸν, [illegible].

Προελθεῖν, ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξελθεῖν λέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ πρότερον τῶν ἄλλων ἐλθεῖν. προσελθεῖν δὲ, ἀντὶ τοῦ προσπελάσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐλθεῖν. Προέμβολα, τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νεὼς, [illegible] καὶ προέμβολα [illegible]. Προέμενος, [illegible], προδούς, [illegible], προαφείς. Προεμπιπλῶν, [illegible] βασιλεία [illegible], [illegible] βουλόμενος [illegible]. Προεμπορία, [illegible] τόπος, [illegible].

ρους ταῖς [illegible], καὶ οἷον [illegible].

Προεξῆρξε, προελάλησε. Προέρχομαι, τὸ [illegible] ὑπεκφέρω, καὶ κάτω [illegible] πάντας [illegible], καὶ προῆλθον, καὶ προελήλυθα, καὶ [illegible]. ταῦτα λαμβανόμενα ἐπὶ τῆς [illegible] σημασίας. Προεφθάσε, προελαύνει. Προέσθαι, ἐᾶσαι, [illegible], ἀφεῖναι [illegible], τὸ προσκαλεῖν [illegible] καὶ προέσθαι. προέσθαι παρ' Ὁμήρῳ, καὶ πρόσω [illegible]. [illegible], καὶ τ[illegible] πρόσω [illegible], [illegible] τὰ πάντα καὶ θεὸν κτῆσαι μεῖον. Προέσθαι, προδοῦναι. [illegible] δὲ τὸ [illegible], [illegible]. Προεσπερίας, [illegible], καὶ [illegible]. Προετικός, χαριστικός. Προεθύουν, προεδίδουν. Προέτυψαν, προεχώρησαν. Προέφθασε, προέδραμε. Προέχων, ὁ ὑπερφέρων, καὶ διαφέρων. Προεχόμεθα, ὑπερβαλλόμεθα, ἢ προβαλλόμεθα. Προεστιῶ, προκατορθῶ. Προηγγελκέναι, προαπηγγελκέναι. Προηγεῖτο, προεῖπεν, [illegible]. Προηγόρει, προηγόρευε, προέλεγε. Προηγορεῖον, ὁ λεγόμενος [illegible], ὁ λαιμός. προηγορεῖον δὲ κυρίως, ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προκατέρχεται ἡ τροφή. Προηγορεῶνας, τὰ βρόγχια τῶν ὀρνίθων. κυρίως τὰ λεγόμενα προλοβοὺς, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὁ προηγορεῖον. πάλιν ὁ βρόγχος. [illegible] δὲ, [illegible] ἀθροίζειν ἐπὶ τὴν τροφὴν, ἃ φάρυγγας ὀρνίθων. Προηγούμενον ἐστὶν, [illegible] τὸ σῶμα [illegible] τὴν κίνησιν. Προηγοῦμαι, ἄρχω, ἡγοῦμαι. Προΐει, προέρχεται. Προεῖον, [illegible] πράγματος [illegible]. [illegible] τοῦ [illegible], [illegible] πλησίον [illegible]. Προήκαμεν, προειπέμψαμεν. Προήκαν, προδίδωκε, καὶ προήκουσιν, ἀντὶ τοῦ αὐξάνουσι, προελθοῦσι. Προηλίαι, κατὰ τὸ [illegible] προκατ[illegible]. Προήρημαι, θέλω. Προηρόσια, ὄνομα θυσίας. Προηροσίαι, αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι, περὶ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι [illegible]. Προήρτηται, κρέμαται.

Προήσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι, καὶ [illegible]. οἷον προήσεται τὴν πατρίδα [illegible]. Προῆσθε, πέμψατε. Προήσομαι, προπέμψω, προδώσω. Προήχθη, προετράπη, ὡς καὶ ἐξήχθη, καὶ ἐξετράπη. Προθεῖν, προτρέχειν. Προθέσθαι, προφυλάττεσθαι. Προθέλυμνα, παρ' Ὁμήρῳ, τὰ πρόρριζα, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν θεμελίων ἀνεσπασμένα. καὶ ὡς τεῖχος ἐκ θεμέθλων. διὸ καὶ Ὅμηρος εἰπὼν προθέλυμνα, ἐπάγει αὐτοῖς ῥίζῃσιν ἀπλῶς, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐταῖς ταῖς ῥίζαις. δηλοῖ δὲ [illegible] ἡ λέξις καὶ τὸ συνεχὲς, καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ τεθειμένον, ἢ ἁπλῶς τὸ πυκνόν. ὡς τὸ, [illegible] προθελύμνους. καὶ ὡς ὅτι σάκος εἶπε προθέλυμνον, οὗ αἱ [illegible] βύρσαι [illegible]. καὶ τετραθέλυμνον δὲ, τὸ τετράβυρσον.

Προθέλυμνα, συνεχῆ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις, παρὰ τὸ τέλος τέλυμνον. καὶ θέλυμνος, ὁ πρόρριζος. Προθέλυμνα, τὰ ἐπαλλήλους [illegible] ἔχοντα [illegible], ἀπὸ τοῦ θελυμανεῖν. Προθέλυμνον σάκος, τὸ πυκνὸν καὶ ἀλληπάλληλον, ἢ ἐν ᾧ δεῖ τὰ ἄλλα πρὸ ἄλλων τεθεῖσθαι. Προθελύμνους, προρρίζους. Προθέματα, προγραφάς. Πρόθεμα, τὸ πρόγραμμα, [illegible] βασιλικοὺς προστάξεις ἐγγράφουσι, δημοσίᾳ ἀνατιθέμενα. Προθεμιστάμενος, [illegible]. Προθέοντα, προβαλλόμενον, ἐπαγγελλόμενον. Προθέουσιν [illegible], ἤγουν προτρέχουσιν, [illegible] ὕβρεως εἵνεκεν. Πρόθεσις, λέξις προτιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἔν τε συνθέσει καὶ συντάξει. ἐν συνθέσει μὲν, οἷον ἀναφορὰ, εἰσφορά. ἐν συντάξει δὲ, οἷον ἐπὶ τὰς χεῖρας, κατὰ τὰς χώρας. [illegible] δὲ προτίθεται πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, [illegible]. [illegible] ὁ [illegible] περιπατεῖσθαι, ὑπὸ ἄλλων βασταζόμενος [illegible], οὕτω καὶ ἡ πρόθεσις [illegible] πάντων [illegible] τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὑπὸ ἄλλων λέξεων βασταζομένη

 ἐφί-

λίμῳ, καὶ βοηθοῦντων τοῖς ὅπλοις. Προβάλλειν, οὐ μόνον τὸ προτείνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ προτιθέναι. καὶ προβάλλεσθαι, τὸ προΐσχεσθαι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ προφασίζεσθαι, καθ' ὁμοιότητα τῷ λέγειν τὸ ἐπίπροσθεν τῆς βολῆς, ὅθεν καὶ ὅπλον πρόβλημα. καὶ προβλῆτες πέτραι, αἱ προβεβλημέναι τῆς θαλάσσης. μᾶλλον δὲ ἡμῖν τοῦ προΐσχειν πρόβλημα. οὗ προβλῆτος, ὁ χαλινισμὸς ὅμοιος τῷ ἐπιβλὴς ἐπιβλῆτος. ὁ δηλοῖ τὸν τῆς θύρας μοχλόν. καὶ ἀβλὴς ἀβλῆτος, ἐπὶ οἰστοῦ. ἐκ τοῦ προβάλλειν δὲ, καὶ τὸ ῥηθὲν πρόβλημα. καὶ τὸ κεφάλαιον ἡ προβολὴ λεγομένη οὕτως, ἢ διὰ τὸ προτίθεσθαι τῶν ἄλλων, ἢ ὡς πρὸ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων βάλλοντος τὸν διαλεγόμενον. ὅμοιον δὲ καὶ ὁ πρόβολος, ὡς οἷον πρόμαχος. Προβάλλεσθαι, ἐπὶ ἐνεργείας, καὶ ἐπὶ πάθους. Προβαλλομένους, ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὴν γῆν ἐμβαλλομένους. Προβαλοίμην, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τ' τῆς ἰλιάδος, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλοίμην, ἤγουν πρόφρων, ὁ ὑπέρφρων, καὶ πρὸ παίδων καὶ γυναικῶν, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ παίδων καὶ γυναικῶν. ἵνα καὶ ἔχῃ τὸ κοινὸν τῆς συντάξεως. γενικῇ γὰρ συντάσσεται ὁ προβαλοίμην. νεῖκος γάρ τοι προβαλοίμην φησί. καὶ ἴσως κάλλιον ἐστὶν εἶναι τὴν πρόθεσιν μὴ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ ὑπέρ. ἵνα λέγῃ ὁ Αἰνείας, ὅτι πρὸ τοῦ Ἀχιλλέως βαλοίμην, καὶ ἐπιτυχὴς γενοίμην ἐν τῷ τοξεῦσαι, ὥσπερ αὖθις σὺ πρὸ ἐμοῦ βάλοιο ἂν τῷ ἔγχει. βάλλειν γὰρ καὶ τὸ ἁπλῶς ἐπιτυγχάνειν, ὅθεν ὁ τοῖς ἐπίβολος ἐν Ὀδυσσείᾳ. Πρόβαλος, ἀσπίς. Προβαλοῦ, ἐνστῆθι. Προβάς, ὑπερβάς.

Πρόβασις, ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. Προβατικὸς ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβάτιον, χοιρικῶν ἀκρόασιν. Πρόβατα φασὶ τινες, τὰ τετράποδα πάντα βοσκήματα. παρὰ τὸ τοὺς πρώτους, ἤτοι τῆς ἔμπροσθεν βάσεως, ἐτέραν βάσιν ἔχειν.

Προβατεία, ἡ τῶν προβάτων νομὴ, καὶ κτῆσις. Προβατήματα, πρόβατα. Πρόβατον, καὶ προβάτιον, λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, προβατίων βληχώμενον. ὁ καὶ δὶς ἐν τῷ αὐτῷ, ἐπίμικτον οἷς προβατίοις. Προβατοπώλης, ὁ πωλῶν. καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ πολιτεία. ὁ Λυσικλῆς ἐκ ἀσωτίας. συμπαραπωλεῖ δὲ ὁ ἐυκράτης, ὃς καὶ σύνταξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρείληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα. Προβιβᾶν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς προΐχειν. διὸ καὶ γενικῇ συντάσσεται. ἀσυνήθως μέντοι. κυρίως δὲ προβιβάζειν, ἐπὶ τῶν ἐν ὁδῷ ἢ δρόμῳ προβαινόντων. ἐκ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡλικία, καὶ ἁπλῶς χρόνῳ προβεβηκέναι τις λέγεται. Προβίβασιν, ὁ λέγεται τῶν διὰ τῇ ἡλικίᾳ. καὶ προήκων, ἐπὶ ἡλικίᾳ ἐρχόμενος. Προβέβληταί τις, ἤγουν πρόβολος ἵσταται. καὶ προβέβληται, ἤγουν ἔμπροσθεν ἵσταται. Προβέβουλα, βούλομαι ὄντως, ἐβουλόμην παρατατικῶς, βουλήσομαι μέλλων ἐπιφοιτήτως, ἐβουλήθην ἀόριστος, βέβουλα μέσος παρακείμενος. ὥσπερ μέλω μαλῶ μεμέληκα, καὶ μέσος παρακείμενος μέμηλα, καὶ θάλλω θαλῶ, τεθάληκα τέθηλα. οὕτω καὶ βεβούληκα βέβουλα καὶ προβέβουλα, διοῦτερ ἐστὶ καὶ τὸ δέδοικα, δειμαίνω τὸ δέδοικα, καὶ τὸ δεδοίκατε δέδοιμεν, κατὰ Ἡρωδιανόν. καὶ ἕτερα τοιαῦτα εὑρίσκεται ἐν οἷς καὶ τὸ ἐκτόνηκα ἔκτονα. εἰσὶ γὰρ καὶ πληθυντικὰ ἐνεργητικὰ μέσοι παρακείμενοι. Προβήμασιν, ἀντὶ τοῦ πελάγεσιν. ἐκ τοῦ δὲ ἐμβῆς γηφέντων εὐρύθμοις προβήμασιν ἐμβάλλει δεινότατα ἀνθρώπῳ ὑπολήματα, παρὰ τὸ ἐμβαίνειν.

Προβιβάζεις, παραινεῖς, πείθεις, ἢ προβιβάζεις. Προβιβάζοντες, ἀντὶ τοῦ κατ' ὀλίγον ἄγοντες. Προβιβάσαντες, προτρέψαντες. Πρόβλαστος, ὁ δικτυωτὸς. ἐπεὶ ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, δεῖ συμπλεῖν, ἢ ὅταν μέλλωσι κλᾶν καὶ κλαδεύειν. θρασὺς, ὅτι ἀνεκάλεις αἱ οἰκοδέσποται. Πρόβλημα, αἴνιγμα. πρόβλημα δὲ, καὶ ὁ προοιμιακὸς λόγος. Πρόβλημα. σημαίνεται, ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρα ζητεῖται, εἰ ἔστι, τί ἐστιν, ὁποῖόν τί ἐστι, καὶ διὰ τί ἐστι. τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ, τὰ δ' ἄλλα τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐνεργείας. καὶ τὸ τί ἐστι, ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ, ἐξ αὐτοῦ παραλαμβάνομεν. ἐκ δὲ ὁρισμοῦ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν. διὰ δὲ τὸ τί ἐστι τὸν ὁρισμόν, τὰ λοιπὰ προβλήματα ἐκ τῶν συμβεβηκότων. ἢ πρόβλημα, λόγος συνεσκιασμένος, καὶ αἰνιγματώδης, ἢ ἐρώτημα. Προβλῆτα σκόπελον, λέγει Ὅμηρος, ἤγουν προβεβλημένον τῆς θαλάσσης, ὡς ἐν ἀκρωτηρίῳ. ἐξ οὗ ἐστι πολὺν τόπον κατασκοπεῖν. ἰδίως δὲ, ὡς ἐπὶ ἐκ τοῦ σκοπὸς γίνεσθαι σκόπελος, λέγοιτ' ἂν καὶ σκοπιὰ, ὅτε δὲ καὶ περιωπή. Προβλῆτες, ἤγουν προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. Προβλῆτες ἀκταί. ἁπλῶς μὲν αἱ προβεβλημέναι, καὶ μὴ κρυπτόμεναι. Προβλώσκειν, ἔξω προϊέναι, ἢ προμολεῖν. Προβολάς, ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας, ἐκ πολλῶν ἢ τειχῶν, ἢ τινῶν ἄλλων δεχόμενον, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. Διογένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου συνθηκῶν, ὁ Κυνικὸς. παρὰ δ' Αἰσχίνῃ, ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας ἡ προβολὴ τίθεται γίνεται, ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι ἐπικαθίζειν. Πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινες. Πρόβολον, πρόμαχον, πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμὸς, ἤγουν προβαλλόμενος, προστάτης, τεῖχος, ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης νεφέλαις, πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις. Πρόβολος, τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον. Πρόβολος, ἔξαρχος τῶν βουλευτηρίων, εὐνοῦχος. Προβῶλα, προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. καὶ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι.

Προβοσκὶς, ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία. Προβολὴ, γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων, φέρει τὴν ἐπωνυμίαν τὴν προβολὴν αἰδοῦ τὸ αἱρέσεως, ἐφ' ἣ τὴν χαρίεντα ῥᾷον ἐκπέμπειν βίον.

Προβόλιον, εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται ἐπὶ τὴν τῶν συῶν θήραν. Προβοῦσιν, ἐπέραν. Προβούλευμα, ὃ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὃ καὶ δίχα τῆς προθέσεως ἀεὶ ἐπὶ ἴσης τάττεται. ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ τὸ βούλευμα, ὡς ἐν ἀρχαίοις τέλ' ἦν. Προβοῶντες, προφωνοῦντες, ἐγκαλοῦντες, προβαλλοντες. Πρὸ βραχέος, πρὸ ὀλίγου. Προβύσαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὸ ἔμπροσθεν βαλεῖν τὸ ἐλλύχνιον. Πρὸ γὰρ ὀλίγου, προϊεῖμαι γάρ. Προγενὴς, εὐγενής. Προγένεσιν. αἱ μὲν μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ πρεσβυτέρων λέγουσι χρονικῶς, οἷον προγενέστεροι τὰ γραικὰ τῶν περσικῶν, ὥσπερ Ὅμηρος προτεθεῖσθαι λέγει. ἐν τῷ, ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἐνταῦθα. ἤγουν ἐν τῷ σ' τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ προέχουσαν τῷ ὅλῳ, ἢ ἀκολουθεῖν ἐν ἔμπροσθεν ἐγίνοντο. ἐσχάτη δὲ αὐτὴ ὡς ἐκεῖθεν τὸ πρὸ ὅλου ἐγένετο, ῥηθεὶν ἀμαχουμένου. Προγεγενῆσθαι, προελθεῖν. Πρόγονοι, πατὴρ, πάππος, πρόπαππος, καὶ οὐκ ἀνωτέρω. ἀπόγονοι δὲ υἱὸς, ἔγγονος, καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι καὶ οἱ ἐκ τοῦ προτέρου γάμου γεγεννημένοι, ὧν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον. Πρόγονοι, καὶ μέτασσαι, καὶ ἕρσαι, διακεκριμένοι, παρ' Ὁμήρῳ. πρόγονοι, τὰ πρωτότοκα ἀρνία. μέτασσαι, δ' ἔτι αἱ μέσσαι, κατὰ πλεονασμὸν τῆς μέσης συλλαβῆς, ἤγουν αἱ μεταγεγενημέναι, αἱ μεσαῖαι. ἕρσαι δὲ, αἱ νεώταται, καὶ οἷον δροσεραὶ, διὰ τὸ ἁπαλόν. Πρόγονοι, καὶ ἄνω τοῦ γένους, οἷον πρόπαππος, καὶ οἱ ἀνωτέρω, καὶ ὅσοι καὶ οἱ προϋπαρχόντες ἐπὶ γυναικὸς παῖδες τῆς δευτέρας ληφθείσης, πρόγονοι λέγονται.

Προγνώστης ἐστὶν, ὁ τὰ μέλλοντα προγινώσκων μόνον. προφήτης δὲ, ὁ προγινώσκων τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγων τὰ μέλλοντα.

Προγονίαι, τῶν ἐπηρμένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὑφαρμόζον τοῖς ἔπεσιν, ὃ ἐπικαλεῖ τὰ μικρὰ ὁ παλαιὸς θύειν, ὡς ἐν Δαμασκῷ.

Προγορεύων, νόθος ὢν ἐπὶ γάμῳ ἀγείρεται ἡ τροφή. Προγράμματα, ἐκθέματα. Προδανείς, πρότερον. Προδείδιμεν, προμεμάθηκα.

βουσιν ὀξερώτατός ἐστι. Πριόνωτος, κίων πρίονος, χειρῶν ἢ ὀδόντας. πριονωτὰ, τὰ ὀξεῖ ἔχοντα. Πρῖνος, ξύλον, πολύστατον. Πρινώδη, τὸ σκληρὸν λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ πρίνου. Πρίαπος, ὄνομα κύριον, ἀδελφὸς λύκου, ὃς προαγόμενος μονομαχῶν ἐν τῇ μάχῃ ἔπεσε. ἔστι πρίαπος, πόλις πλησίον ἡρακλείου. Πρίαμος, κοίλιμος. κοίμισος δὲ, ὁ ἀγοραζόμενος, μέγα. Πρίασθαι, ὅρα ἐν τῷ λεγόμενοι. Πρίον, ἐλατήριον. Πριόνιον, τόπος ἐργαστήριον. Πρίσαι, τὸ πρίσαι χίσαι, προσεκθεισομένους. πρίομαι, ἀντὶ τοῦ τέμνομαι, καὶ οἱονεὶ διαιροῦμαι ὑπὸ λύπης, ἢ τοιαύτης τινός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διαιρουμένων ὑπὸ πρίονι. πριστὰ ξύλα, τὰ ὑπὸ πρίονι ἐσχισμένα.

Πρισθεὶς, ἐξαφθεὶς, διαμεθείς. ζαμενὲς πρισθεὶς ὑπὸ τῶν ἐξ ἀντέγων, ἐνεδύμαηε ἀὴρ, ἐς τὸν ἀπέψυξε βίον. Πρισμοῖς, τοῖς βιαίοις καυχαῖς. Πριονοειδὴς αἰχμὴ, ἐκ τοῦ πρίω.

Πρίνος, ῥίνον, πρίον. Πριστὸς ἐλέφας, ὁ ἐλεφάντινος ὀδοὺς, πρὸς διαιρεθὲν τὸ ζῷον. Πρίω, ἀγόρασον. Ἀριστοφάνης, μὴ πρίω τοῦ δεῖνα. ἐκ τοῦ πρίαμαι, παρατατικὸς ἐπριάμην ἐπρίασο καὶ ἐπρίω, τὸ προστακτικὸν πρίω. Πριῶμαι. γράφει Συνέσιος, πριῶμαι πρὶς ὁ τέταρτος τῶν ἀναβολῶν. καὶ πρίαμαι. ὠνητὸς, ὁ πολλῶν ἀριθμεῖ πρίασθαι χρημάτων. καὶ πρίαμαι.

Πριάμενοι, πρίσμασι. Πρίων, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, ὡς ἐν ἐπιγράμμασι. Πρὸ πρόθεσις, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται, οἷον πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ χρόνου. δηλοῖ δὲ ἐν τῇ συνθέσει τὸ ἔμπροσθεν, καὶ τὴν προτέραν ὕπαρξιν ὡς, οἷον προγενέστερος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος. καὶ τὸ ὑπὲρ ὡς ἔσθαι, οἷον προκινδυνεύω, καὶ προαγωνίζομαι. πρὸ παίδων καὶ γυναικῶν μάχεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπέρ. ἔστι πολλάκις εὑρεῖν παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὰς προθέσεις ἀντὶ προθέσεων κειμένας. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ὃς τὴν κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπὸ λαμβάνει, καὶ ἐν παραθέσει. οἷον βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων. καὶ βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων. καὶ ἐν συνθέσει, ὅταν λέγῃ καταπεπαυμένος, τὸς ἀποπεπαυκότας. καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ προθέσεως, γίνεται συγκριτικὸν μὲν πρότερον. ὑπερθετικὸν δὲ, πρῶτον. λέγεται γὰρ τὸ μὲν πρότερον, ὅταν ἓν μόνον ἐπάγηται, ἢ πολλὰ ἐν μιᾷ τάξει, ἢ ἐν ἑνὶ χρόνῳ ὄντων, οἷον πρότερος ὅδε τοῦ δε. καὶ πρότερος ὁ δεῖνα ἡμῶν, ἢ ὑπὸ χρόνῳ, ἢ τῇ τάξει ἡμῶν, δηλονότι ἐν μιᾷ τάξει, ἢ ἐν ἑνὶ χρόνῳ ὄντων. τὸ δὲ πρῶτος ὅταν πολλὰ ᾖ ἐπακτέμενα, ἄλλο ἄλλου πρότερον ἐφεξῆς, ἢ κρεῖττον. ἀκολουθεῖ δὲ πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον μόνον. ἢ πληθυντικῶς τὰ δεύτερα, κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον. πρὸς δὲ τὸ πρῶτον, δεύτερον, τρίτον, καὶ τὰ ἑξῆς. Προαγωγὸς, διδάσκαλος κακῶν. Προαλέμενος, προπηδήσας. Προαλέσαντες, προθέσαντες. Προαλίσαντες, προκαθροίζοντες. Προάστεια, τὰ πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως χωρία. ἃ καὶ προπύλαια λέγονται. καὶ προπύλαιος κόσμος, ὁ πρὸ τοῦ τείχους τῆς πόλεως. Προαίσιος, ἀρχὴ ἐστι τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον προασκεῖον. Προανατρέψασθαι, προκυλῶν. Προανέχει, προανατέλλει. Προαντιβολεῖ, ἀντὶ τοῦ προκατάρχει, τῆς ὁδοῦ προαντιβάλλειν.

Προαύλιον, τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς. Πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο, περίφρασίς ἐστι τοῦ προώδευσαν. ἢ δὲ ὅτε τῆς πρὸ ὁδοῦ, ἐν ὅτε τὸ φροῦδος. οἷον φροῦδος γὰρ ἦλθε τοῦ κακοῦ, μείων λόγος. καὶ ἐπεὶ δὲ φροῦδος ἀργεῖον στρατὸς, ὅ ἐστιν ἐπεὶ ᾤχοντο οἱ ἀργεῖοι. ὁμαλῶς μὲν οὖν ἐκφωνεῖται τὸ πρὸ ὁδοῦ, τραχύτερον δὲ τὸ φροῦδος. λαμβανομένου ποτὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανοῦς σεσηπότος. σημείωσαι δὲ, ὅτι πρὸ ὁδοῦ οἱ μεθ' Ὅμηρον λέγουσιν, ὡς ὁ Παυσανίας δηλοῖ, τὸ ἀνωτάτω πρότερον, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πρόσω. Πρὸ πρὸ, ἐμφατικῶς αἱ προθέσεις τίθενται. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, προπροκυλινδόμενος. καὶ παρ' Ἀπολλωνίῳ, πρὸ πρὸ ἀφαλέος. ἐμφατικὴ ἡ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως. ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχείρως γενέσθαι τὸν

δέσιν. Προαγγέλλω, τὸ πρότερόν τι δηλῶ. Προάγεται τίς τινα, τουτέστι προφθάνει. προάγεσθαι δὲ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίστασθαι, τὸ δὲ ἑκούσιον ἢ λέγειν. προάγει, καὶ τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἄγει, ἢ εἰς τοὔμπροσθεν ἔρχεσθαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται, οἷον προάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. Προαγωγὸς, προαγωγεύω, προαγωγεία. Προαγωγεύων, προξενῶν. Προαθύροντος, προπαίζοντος. Προαιρεῖσθαι, προλαμβάνειν, προλέγεσθαι. προαιρεῖσθαι, οἷον τὰ κάλλιστα τῶν ἱματίων βιβλία προαιρεῖσθαι.

Προαίρεσις, ἀδούλωτόν τι χρῆμα, αὐτεξούσιον ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διανοίας κείμενον, ἢ ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτέων. ἡ προαίρεσις ἐστι δύο τινῶν προκειμένων, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν, ὅτι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως. ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γάρ ἐστι, τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προαιρεῖται μὴ βουλευσάμενος, οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνων. Προαίρεσις, ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προτιμήσῃς τοῦ ἑτέρου. αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. Προαιροῦμαι τόδε ἐστι. προαιροῦμαι ζῆν ἢ ἀποθανεῖν, καὶ αἱροῦμαι ἀναγινώσκειν μᾶλλον, ἢ γράφειν. Προακτικὸν, τὸ προβατικόν. Προαλὴς χῶρος, ὁ κατωφερὴς καὶ κατάντης. σημαίνει δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ πρὸ τοῦ δέοντος ἑρμηνείαν. Προαλοσαίνω, προαθεσαίνω, προχειροτονῶ. Προαμείψασθαι, προαλλάξασθαι, παρελθεῖν. Προαμαστὴς, ἐργάτης, προηγούμενος. Προαναθρέξοντο, προσιδών. Προαναθρώσκων, προπηδῶν. Προαναιρεῖσθαι, ἀναχωτίζω. Προανέχει, προανατείνει. Προαναφώνησίς ἐστι, λόγος περὶ τῶν μελλόντων. προαναφωνούμενος, μεταξὺ τῆς συνεχείας διηγήσεως. αἶψα δ' ἑτάρον ἑὸν πατροκλῆα προσέειπε, φθεγξάμενος παρὰ νηός. ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας ἔκμολεν ἶσος ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή. Προαπάντησις γίνεται, ὅταν δύο τινὰ ὄντα, πρὸς τὸ δεύτερον ἀπαντήσωμεν πρότερον, οἷον καλὸν προστάχθη καὶ ἐγχειρεῖ, καὶ πειθέτω [illegible] ὁ χρηστὸν πρὸ τοῦ πάθους. Προασπίζων, φρουρῶν, διακωλύων. Προαρτῶ, προαρμόζω, προτείνω. Προασπιστὴς, ὁ βοηθὸς, ὁ πρόμαχος.

Προάστειον, καὶ προάστιον, τὸ πρὸ τῆς πόλεως. Προαύξεσ, τοῦτό τινες οὕτως ὀνομάζουσι. ἤγουν τὰς τοῖς προβεβηκόσι καὶ τὴν ἡλικίαν γενομένων, ὅτι καὶ οὐδὲς τύπος τῆς προβεβηκότων, ἐπεὶ οὕτως Ἱπποκράτης καλεῖ. Προαύλια, τὰ προσαυλήματα. ὥσπερ προάμβουλα, τὰ προκιθαρίσματα. Προβάδην, περιπατῶν. Ἡσίοδος, μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς. Πρόβασιν, τὴν περιουσίαν ἔλεγον οἱ παλαιοί, διὰ τὸ ἐν βάσεις περιποιεῖσθαι, ὡς αὐτόθεν δηλούμενον προβαίνειν. Προβαίνω, τὸ προβιβάζεσθαι. καὶ προτίθεσθαι, καὶ εἰς μῆκος ἐκτείνεσθαι. ἤγουν ἐν ὁμιλίᾳ προβαίνω, ἐπὶ μήκιστον προβαίνειν, ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι, καὶ μηκύνεσθαι. Προβαλεῖ, τὼ χεῖρε παρ' Ἀριστοφάνει, ἤγουν προτείνεις, καὶ ἀπλώσεις. Προβαλέσθαι, κάτω κυρίως ἐπὶ θεμελίων λέγεσθαι, ταυτὸν ὂν τῷ προθέσθαι, ἤτοι τὰ θεμέλια. Προβάλλειν, τὸ προτείνειν, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεσθαι. οἷον, τοῖς παλαιοῖς Ὀδυσσεὺς ἴσος ἦν νικῶν ἀεὶ λόγοις ἀπορίας προβάλλων. ἐν αὐτῇ τῇ σημασίᾳ προβάλλεσθαι, καὶ τὸ προτείνειν καὶ προΐεσθαι, καὶ προέχειν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς ὁ Δημοσθένης, τὰς ἀγαθὰς προβαλλομένους ἐλπίδας. προβάλλεσθαι, καὶ ἀποβάλλεσθαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Προβάλλει ὁ κατὰ τὸ νόμου τοῖς ἀλλοτρίοις, ἀντὶ τοῦ προχεῖ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Προβάλλεταί τις τινὰ, ἤγουν προΐσταται. προβάλλεσθαι δὲ μάρτυρα ἢ αἰτίαν. οἷον προβάλλομαι νόσον, ἤγουν προφασίζομαι, καὶ ἔμπροσθεν ἄγω τινὰ εἰς βοήθειαν. προβάλλομαί τινα μάρτυρα εἰς βοηθὸν, ἤγουν πρόβολον ποιοῦμαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἔμπροσθεν ἱσταμένων ἐν τοῖς

[illegible]

[illegible]

τόπου. Πραιτώριον, τόπος ἔνθα συνήγετο ὁ λαός. Πρακτίον, δεῖ πρᾶξαι. Πράκτωρ, μέλαινα. Πραΰτης ἀρετή ἐστι, μέσος ὀργῆς καὶ ἀναλγησίας, τὸ παθητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ἐπικρατοῦσα, ἢ ὀδύνης καὶ λύπης καὶ στεναγμοῦ ἀπάθεια. γνῶσις δὲ θεωρητικὴ ἀσφαλείας, καὶ ἀπορίας ἀποβολή. Πρακτικόν, ἀνυστικόν. Πράκτιον, πόλις τροίας. Πρακτικός ἐστιν, ὁ τὸ παθητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς μόνον ἀπαθὲς κεκτημένος, καὶ ὁ τῆς ἀρετῆς ἐξελθὼν τῶν ἐναντίων καὶ τῶν ὁδύνων. γνωστικὸς δὲ, ὁ τῆς ψυχῆς ἐξαφανίσας τὴν λήθην καὶ τὴν ἄγνοιαν. θεωρητικὸς δὲ, ὁ ἀρχὴν τὴν πολλῶν ἀπολύσας τόπον, ἐπὶ μόνῳ τῷ καταφθάσειν καὶ ὄντως κρυφίῳ τῆς θεότητος καταλαμπόμενος, καὶ τὴν φύσιν πρὸς ἑαυτὴν ἀπαρακταστάσεως ἄγειν. Πράκτρα, ἰνδικὸν φόρον ὑπ' αὐτὴν πραΰνοντα ἐξελθεῖν πηγῆς. Πράκτρου, ἀπαιτηταί. Πράλεξ, ὁ λίαν ἄγροικος. Πράμνειος οἶνος, μέλας. οὕτως ἂν καλούμενος εὐλόγως, ἢ ὅτι πραΰνει μένος, ἢ ὅτι παραμένει πολυχρονίως. οἱ δέ φασι πέτραν, ἢ ὄρος οἰνοφόρον ἐν Ἰκάρῳ τῇ νήσῳ εἶναι πράμνιον καλουμένην, ἐν ᾧ πρῶτον ἐφυ ἄμπελος. ἀφ' ἧς ὁ οἶνος πράμνειος. καί τι θεοῦται λόγῳ διὰ τὸ τὴν ὀφείλειν ἔχειν τὴν γραφὴν, ὡς ὁ βάσιος, καὶ ὁ σάμιος οἶνος πικρόν. νῦν δὲ οὕτως ἀκριβῶς ἔχει τὴν διὰ διφθόγγου γραφῆς, ὥς τι καὶ πράμνιος, ὡς χύτειος χύτρειος. ἐν δὲ ταῖς ἀθηναίων φέρεται τὸ δὲ πλατύτερον, γίνεσθαι κατά τινας ἐν Ἰκαρίῳ τῇ νήσῳ ὁ πράμνειος, γένος τι οἴνου. καὶ ἔστιν οὔτε γλυκὺς, οὔτε παχὺς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρός. τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἐν Ἰκαρίῳ πράμνειος πέτρα, καὶ παρ' αὐτῇ ὄρος μέγα, ἐξ οὗ πράμνειος οἶνος, ὁ καὶ φαρμακίτης. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἄμπελος ἡ τοῦτον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερὰ, ὑπὸ δὲ τῶν οἰνοέων, πόλις δὲ ἡ οἰνόη ἐν τῇ εἰρημένῃ νήσῳ, διονυσιάς. Δίδυμος δέ φασι πράμνειον οἶνον λέγει ἀπὸ πραμνίας οὕτω καλουμένης ἀμπέλου. τινὲς μὲν ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου, πάντα τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον, ὡς οἱονεὶ παραμένειον. οἱ δὲ τὸν ἁπλῶς πραΰνοντα τὸ μένος. καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ πραμνείου οἴνου λέγεται. Πραμνίου δαίμονος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοῦ προσιόντος. ὑπὸ ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ πραΰνειν τὸ μένος. ἢ διὰ τὸ πολυχρόνιον παραμένειν, ὃ πράμνια λέγεται γινόμενον. διὸ δὲ εἶπεν δαίμονος ἀγαθοῦ, εἶπε πραμνίου. ἐπειδὴ ὁ πράμνειος οἶνος, ὁ ἀντίμαχός ἐστιν. ὃ παρὰ τὸ ἐμμένειν, καὶ μὴ ἐᾶσαι τὸν πίνοντα.

Πρὰν, ἀντὶ τοῦ πρώην λέγουσι δωριεῖς. Θεόκριτος, ἔτι πρὰν. Πρανὴς, κάτωθεν, καὶ κατωφερής. Πρανὴς ὁδὸς, κατωφερής. ἐν δὲ τῷ πρανεῖ ὄντι καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλισθηρῷ γινομένῳ, πολλοὶ παρεφέροντο. Πρανῆ, κοῖλα. Πρανιχθέντα, πεσόντα ἐπὶ στόμα. Πρασοῦ, ἀκρίδος εἶδος. Πραξάμενος, ἀπαιτήσας. Πραξάντων, ἀντὶ τοῦ βουλευσάμενοι. Θουκυδίδης, οἱ δὲ μετὰ ἀθηναίων πράξαντες ἔφθασαν ἀνοίγοντες τὰς πύλας. Πραξιεργίδαι, οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες. Πραξιδίκη, δαίμονά τινά φασι τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θύματα ὁμοίως. Πραξικοπήσας, ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος, δολιευσάμενος. καὶ πραξικοπήσας δωροδοκηθείς. Πρᾶξις, καὶ πρᾶγμα, ἐκ τοῦ πράττω, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐργάζομαι, καὶ ἐνεργῶ, ἔργον ἐργάτης. καὶ ἐργασία, ἐργασίαν ἐπιχείρημα. καὶ ἐνεργὸς, καὶ ἐνέργημα. καὶ ποιῶ, καὶ σκευάς, ὁ πεποιημένος. καὶ ποίησις καὶ ποίημα.

Πρᾶξις, κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια, ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. καὶ πρᾶξις, ἡ προσοδία. ἔτι δὲ πρᾶξις μὲν, ἡ πρὸ τὸ τέλος τινὸς ἐνέργεια. ἔργον δὲ, τὸ τέλος.

Πρᾶος, θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας παντελῶς πρὸς τὰ παρὰ φύσιν ἀκινησία. καὶ πραεῖς, οἱ μὴ ὀργιζόμενοι πρὸς τὰς ἐμπαθεῖς τῆς ψυχῆς κινήσεις, ἀλλὰ κατασταλμένοι τῷ λόγῳ. διὸ τὴν γῆν κληρονομήσουσιν οἱ πραεῖς. ἡ φύσις γὰρ πρὸς ἐκδίκησιν εὔκολός ἐστι, καὶ ὀξύρροπος ἐπὶ τὸ χεῖρον. καὶ πραΰτης, ἡ βραδυτής, καὶ ἀντικείμενος ἐφεξ. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀπάθειαν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει νομοθετεῖ ὁ θεός. οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἐν τῷ ἐνύλῳ ζωῇ, τὸ ἄυλον. εὕρηται δὲ παρὰ τὸ πάντα ῥᾳδίως ποιεῖν. Πραΰτης ἐστὶν, ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς. καθ' ἣν ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι. πραΰτης ἐστὶ, τὸ δύνασθαι φέρειν τὰ μέτρια ἐγκλήματα, ἐπὶ ὀλιγωρίας καὶ ἀγνοίας καὶ πονηρίας, καὶ μὴ ταχέως ὁρμᾶν καὶ σπεύδειν ἐπὶ τιμωρίας, καὶ τὸ μὴ εὐκίνητον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς, ἄπικρον δὲ τῷ ἤθει καὶ ἀφιλόνεικον ἔχοντα τὸ ἠρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ καὶ στάσιμον. παρέπεται δὲ τῇ ἐπιεικείᾳ, μετριοφροσύνη καὶ εὐσέβεια. Πραπίδας, τὰς φρένας εἶπεν, χρώμενος ὡς οὐδὲν τῇ λογογραφίᾳ. διὸ φυλακτέον ἀκοῦειν τῇ ποιήσει. γίνεται ἴσως ἡ πραπὶς ἐκ τοῦ πρό, καὶ τοῦ προθέσεως, καὶ τοῦ ἰδεῖν, ἢ νοῆσαι, ἵνα ᾖ πραπὶς, ἡ προβλεπτικὴ καὶ προγνωστικὴ τοῦ μέλλοντος φρήν.

Πραπίδες, καὶ φρένες, ταυτόν. τὸ μὲν ποιητικῶς, τὸ δὲ κοινῶς λεγόμενον. φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι φρένες οἱ μὲν ὅτι δυνάμεις, καθ' ἂν νοοῦμεν, ἀλλὰ καὶ σπλάγχνον. ὥσπερ διάφραγμα, οἱ περὶ Πλάτωνα πρῶτοι ὠνόμασαν. ἔστι δὲ ταυρόδες ὑμὴν, τὰ σπλάγχνα διαζευγνύς, ὃ ὡς ταπεινὰ συνέχεται φλεγμαίνοντα, καὶ ὁ ἐγκέφαλος, καὶ παραφρονεῖν ποιεῖ. Πρασιαὶ, τετράγωνά τινα χώματα ἐν τῇ γῇ. οἱονεὶ περασίαι τινὲς οὖσαι, παρὰ τὸ πεπερατῶσθαι, ἢ κατὰ συγκοπὴν, τὸ γεωργικὸν χῶμα. Πρασιαὶ, τόποι λαχανοφόροι, ἀπὸ μέρους τῶν πράσων κληθέντες, ἀφ' ὧν καὶ χῶμα τὸ πράσιον, περιῄρηκεν ἡ λέξις. Πρασιαὶ, πόλις λακωνική, καὶ αἱ τοῦ κήπου λαχανίαι. καὶ λάχανον πράσιον, καὶ πράσινον χῶμα. Πράσα, τὰ βρύα, καὶ τὰ φυκία.

Πρασιανός. ὅτι πρασινιανὸς λέγεται καὶ βενετικός καὶ παλαμονλάκος καὶ σταυτάκιον, παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ. Πρασοκουρίς, ζῶον χλωρόν, κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. Πρᾶσις, ἡ πώλησις. Πρᾶσις, ἡ ἐκ τῆς πραγματείας, οἱονεὶ περασίς τις οὖσα, ἡ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαινόντων πλειόνων τῶν πεπερασμένων, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε. Πράσον, λάχανον. ἔστι δὲ διπλοῦν. ὥς δέ φασι Διοσκορίδης, δασύποδα, κεφάλιον, διευρυσμένον, λεπτὴν τινόν. ἔστι δὲ καὶ ῥιζικόν. Πρασόργιον, φάρμακον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσι. Πράσου φύλλον, ὃ τῶν ἐρώντων δὲ λέγεται βαλάνιον. ἐπὶ τῶν δὲ ἔρωτα πολλὰ ἀνακλινάντων, καὶ ἀσυντάκτων. Πράσιλλος, πόλις θράκης.

Πρατὰ, ἡ νουμηνία. Πράτασον, μαλλόν. Πράτειον, τὸ ὕστερον ἀπελκόν, καὶ ἡλικία τῆς προβάτου οὔσης. ὡς δὲ ἔνιοι, τοῦ πρώτου γενομένου. οἱ δὲ, ἐναντίον. ἄλλοι, ἀρχομένου στέφεος. Πραταρεσίαι, κατοχαί, ἀρχομένης ἀρετῆς.

Πρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, καὶ κηρύσσων. Πρᾶτος, καὶ πρᾶτος δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ πρῶτος καὶ πρώτιστος. Πραττεσθαι, ἀπαιτεῖσθαι. Πραττομένους, ἀντὶ τοῦ ἀπαιτουμένους. ἰσοκράτης, καὶ τοὺς μαθητὰς μισθὸν πραττομένους. Πράττω, ἐνεργῶ, ἐρδῶ, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, ποιῶ, μετέρχομαι, ταυτά. Πράττω, τὸ ἐνεργῶ, ἐν ᾧ διάκειμαι. οἷον εὖ πράττω, ἀντὶ τοῦ καλῶς διάκειμαι. κακῶς πράττω, ἤγουν κακῶς διάκειμαι. ἀφ' οὗ εὐπραγία καὶ δυσπραγία, πράττω πράξω πέπραχα ἔπραξα, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι. μετὰ μὲν τοῦ εὖ ἢ κακῶς προθέσεως, ἐνέργειαν. τὸ δὲ πέπραγα, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι, καὶ μετὰ προθέσεως, καὶ χωρὶς προθέσεως, ἐπὶ πάθος ἐμφαίνουσι. Πράττω, οὐ μόνον τὸ ποιῶ καὶ πάσχω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ, ὃ καὶ εἰσπράττω λέγομεν. πράττομαι καὶ μετὰ τῆς προθέσεως, καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως, καὶ τὸ ἀπαιτῶ καὶ τὸ ἀπαιτοῦμαι. Πλάτων ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογίᾳ, ὡς ἐγὼ παιδεύειν ἐπιχειρῶ ἀνθρώπους, καὶ χρήματα πράττομαι. καὶ πράττω κακῶς, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶ.

πράττω

ἔχει καὶ τὸ ἀκριβὲς. οὐ γὰρ χρεία τῆς ἀσιλοῦ, ὡς μόνον προσδεῖν ἐνθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπλοῦν. ἐπεὶ οὕτω θέλει ἀκολούθως ἀδελφή. Ποδαρκεία, προσαίτει. Ποδαρκῆ λέγει Ὅμηρος, καὶ τὸ τῆς ὕλης ἄχθος, καὶ τὸ γάλα. ἐν ὀδυσσείᾳ περὶ τοῦ κύκλωπος. Ποτὶ ἑσπέρα, πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ. Ποτίζω, ἄρδω, ἀρδεύω. ποτίζω τὸν οἶνον. Θεόκριτος, τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ἄλλοι ποτίζοντι, ἀντὶ τοῦ ποτιζομ. Ποτίκρανον, πρόσκρανον, τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ ὑποκείμενον ὑποπόδιον, ἐφ᾽ ᾧ καθίζονται οἱ ἱερεῖς. Ποτικεχρίμενον, προσκεκλιμένον δίχορ.

Ποτινίσσεσθαι, πορεύεσθαι, προσέρχεσθαι. ἀπὸ τοῦ νίσω νίσσω νίσσεται, καὶ ποτινίσσεσθαι, πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ δὲ ποτὶ ἀντὶ πρὸς πρόθεσιν σημαίνει δωρικῶς. Ποτίσσεσθαι, προσάγεσθαι. Ποτιστάμι-δας, τὰς ἐν ταῖς πέτραις φλέβας οὕτως φησὶν Ἱπποκράτης.

Ποτὶ πλάκεσσιν, ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις πλαξί. Ποτὶ φύλα, πρὸς τὰ ἔθνη. Ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, πρὸς δῶμα καὶ οἴκημα χαλκοβατές. τὸ ποτί, ἀντὶ τοῦ πρὸς προθέσεως ἐστὶ δωρικῶς. ἡ γὰρ πρὸς πρόθεσις, ἐκβάλλει τὸ ρ δωρικῷ ἔθει, καὶ τρέπει τὸ σ εἰς τ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ποτί. διότι οὐ δύναται λέξις ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον καταλήγειν, προσλαμβάνει τὸ ι. Πότμον ἀναπλήσαντες, τίθεται ἀντὶ τοῦ ἐντελῶς θανόντος, καὶ μὴ κατὰ ἡμίσειαν διατεθέντος. ὁ καὶ ἄλλως ἀντὶ τοῦ τὴν τύχην πληρώσαντος ἐν τοῖς πράγμασιν. καὶ διαστημίας γὰρ οὐχ ὑπολείπονται οἱ τεθνεῶτες, οὕτω καὶ μοῖραν ἀναπλήσαι βίοτον, ἢ πληρῶσαι τὴν ζωήν. τὰ δὲ τοιαῦτα περίφρασίς ἐστι τοῦ θανεῖν. Πότμον ἐφέψω, ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμψω, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐφίημι ἐφήσω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἔφημος, ὁ ἀκυλεύς. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐντελοῦμαι, ἀπὸ τοῦ ἐφίημι. ὅθεν καὶ ἐφετμή, ἡ ἐντολή. ἵνα λέγῃ, ὅτι ὄλεθρον ἐντελοῦμαι. Πότμον, μόρον, θάνατον. καὶ σύστημα, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων, ὡς οἱ ἀγροὺς καὶ λιμοὺς ἐς γῆρας ἔλθειν εἰδαιμόνες ποτμον. Πότνια, ἀπὸ τοῦ πότνια, κατὰ συγκοπήν. πότνια δὲ, σεβασμία καὶ ἔνδοξος σημαίνει. Πότνα, δέσποινα. Πότνια, σεμνή, ἔνδοξος.

Ποτνιάδες θεαί, αἱ μαινόμεναι. Ποτνιάδας ὄρεος, πρὸς τῶν ἐπωνύμων. πότνιαι γὰρ χωρίον βοιωτίας. ἔνθα φασὶν αἱ βοτάναι αἱ κλαίουσαι ἵπποι τοῦ βελλεροφόντου, καὶ μανῆναι διασπάσαι τὸν γλαῦκον διαφθεῖραι. ὃ δὲ ἄλλον λέγει ὁ ἀνδροκλῆς ἄλλως, ἱερὰ ἵππους ἔχειν παρὰ θάλασσαν βοτάνης γευσάμενον, καὶ ἀναγεῖσαν. φαγοῦν καὶ αὐτὰς ἐμμανεῖς γίνεσθαι, καὶ ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν. Πότνια, δεσποινίς, σεμνή, σεβασμία. Ποτνιάδες, αἱ βάκχαι, ἀντὶ τοῦ μαινάδες, καὶ δυσαλθεῖς, μανιάδες αἱ. Ποτνιάσαν, τὸ καλλιστεῖς χαλεπὴ πότνιον γὰρ τὴν δεσπότιν λέγουσι. Ποτνιᾶν, τύχης παρολιγίζειν. Ποτνιᾶσθαι, τὸ μετὰ λύπης τὴν θεὸν ἐπιβοᾶσθαι. Ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, ἢ τὸ μετὰ δεισιδαιμονίας ἱκετεύω. Ξενοφῶν ἐν ἱστορίᾳ. τί οὖν ποτνιᾷ καὶ ταῖς ἱκεσίαις τῇ δακρύων ἐχεῖς. Ποτνιώμενος, παρακαλοῦντες, ἱκετεύοντες, ἐλεεινὰ ῥήματα λέγοντες. καὶ ποτνιᾶσθαι δεινότερον ἄν ἐστι φωνεῖν γυναικῶν, ὅταν καλοῦσι τοὺς χορὸν ἐκθύουσι. Ποῦ μοι διθύρας, τὸ ἁπλῶς πινόμενον. πότος δὲ ὀργίασμός, ἡ τὸ συλλόγων ἐν συγκλητεία συμποσίοις πόσις. ὅθεν καὶ συμπόσιον, καὶ συμπόται. Ποτόομαι, πετῶμαι.

Πότος, καὶ πόθος διαφέρει. πόθος τὸ ἐπιθυμεῖν ὑπὲρ εἶναι. πότος δὲ τὸ συμπόσιον, βαρύνεται. Ποτὶ πὰρ, ἀντὶ παρά. σοφὸς ἴσθι ποτὶ πὰρ ματέρα ἐκαθέσθαι. ποτὶ πὰρ ματέρα δὲ, πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον. Ποτὶ διὸς, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦ διὸς δωρικῶς. ὁμοίως ποτὶ πὰρ ἔρωτα, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν ἔρωτα.

Ποτῶμαι, διατρίβομαι. πατοῦνται δὲ, ὑγρὸν πίνεται.

Ποῦ, ἐπίρρημα τοπικόν ἐπίρρημα, γενικῇ συντάσσεσθαι. οἷον ποῦ γῆς, καὶ ποῦ τῆς πόλεως, ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν γῆν, ἁπλῶς. Ποῦ, καὶ τοπικὸν καὶ ἐρωτηματικόν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως, καὶ ἀόριστον ἔστιν. Ποῦ μὲν, τοῦ δὲ οὐ. Ποῦ, ὅταν ἐπιρρηματικῶς λαμβάνηται, μετὰ ὀλιγωροῦ. ποῦ εἰσὶ τὰ τηλικαῦτα ὄρη, ὡς ὁ ἀπορῶν αὐτό φησιν. ὅταν δὲ ὀξυτόνως κατ᾽ ἐρώτησιν, μετὰ ἀπαιτεῖται. ποῦ δηλαδὴ ὁ δεῖνα, ἤγουν ἐν ποίῳ τόπῳ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως. Ποῦ ἄρ οἱ ἐφθοὶ κόσμοι, ὅσπερ. Ποῦ μμα, τὸ τῆς χειρὸς πυγμή. Ποῦ ποτε, ἐρωτηματικῶς λαμβανόμενον, οἷον ποῦ ποτὲ ἐστὶν ὁ δεῖνα. περισπᾶται γὰρ μόνον τὸ ποῦ. τὸ δὲ ποτὲ ἀντὶ τοῦ ἐστὶ ποῦ λαμβανόμενον, καὶ ἀορίστως ἐκφερόμενον ὀξύνεσθαι, διὰ τὸ ἐγκλινόμενον τοῦτο. αὐτὸ γὰρ τὸ ποῦ οὐκ ἔχει τόνον ἴδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐγκλίνεσθαι, ὥσπερ τὸ εἰπέ που. Ποῦ-λυπον, μαγειρεῖον. λάκωνες. Πουρίσκος, κρίβανος σιδηροῦς πεπυρακτωμένος, καὶ λάδον ἔχων ἐν τῷ τρυπήματι ἐμφέρομενος. ὃ χρῶνται πρὸς δαλὸν σύων πυκνῶν, ὡς λακεδαίμονες φασὶν ἐν ἐξηγήσει λακωνικῶν. Ποῦρ, πυρόν. Πούς, ἀπὸ τοῦ πάνυ πατεῖν ποὺς καὶ ποδὸς, εἰς ὃν ἀναπαύεται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ποσὶν ἀναπαύονται καὶ καταλέγεται τὸ σῶμα, ἢ ὅτι εἰσὶν ἕνα εἰς σχήματα πρὸς διάφορον πορευόμενον, διάφορον ἔχοντα καὶ τὴν τάσιν. οἷον φόρος ἔστιν, ὁ φέρων. φορὸς δὲ, ὁ φερόμενος. τρόχος ὁ τόπος, ἐν ᾧ τρέχουσι. τροχὸς δὲ, ὁ τρέχων. Ποῦσιν, ἀντὶ τοῦ ποῦ ἐστιν, ἁπλῶς κρᾶσις.

Ποῦ χῶσιν δεσμεῖς, ἀντὶ τοῦ πῶς ἀπόξεσιν τὴν στήλην. Ποῦ τε τέρων, τοῦ ἐστὶν ἡ διὰ τέρων ἐμπορία. Πραοῤῥίζεται, σπαράττεται, σπαράσσει, ὑπορίχω, ὑποβάλλω, συμφέρει. Ποῦ χώρου, καὶ τοῦ λόγου τάξιν, οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖον μέρος ὁ λόγος, καὶ εἰς ποῖον μέρος τοῦ χώρου.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Πράγματα ἀπολογραφάς. ἀριστοφάνης, οὕτως ἐκάλεσεν τὰς δίκας πάλαι, πράγματα ἀπογραφάς, διὰ τὰς ἀνάδοσεις καὶ λύσεις τῶν ἐπιφερομένων. Πράγματα πράττεσθαι, ἁπλῶς λέγεται. ἀριστοφάνης, τὰ δὲ πράγματα οὐχὶ διὰ οἱ πάντα πράττεσθαι. ἐκ τοῦ πράττω πράξω, πέπραχα πέπραγμαι, παράγεται τὸ πρᾶγμα. Πράγματα, ἐπὶ κακῶν χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος, ἐν πράγμασιν, ἐν μόχθοις. καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, ἄλλοι τίνοι ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν πλοῖων τὴν κεφαλὴν ἐστὶν ἐγώ. καὶ αὖθις, ἀνὰ ἐστὶ παρέξω πράγματα, ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. Πράγματα, κακοπάθειαι. ἔρια τὲ ἦν καὶ τιμὴ ὁ δόλος, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ θὶς χρόνον αἱ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ λύπας.

Πράγματα, δυχέρειαι. Πραγματεία, πολυπραγμοσύνη, κακοπάθεια, πεῖραν ἀνθρώπων καὶ σπουδὴ μεγάλη περὶ πραγμάτων εἰλικρινῶν πραγματείας ὁ βασιλεύς. Πραγματεία, σύγγραμμα βιβλίον, ὁ λόγος. Πράγματ᾽ ἐξ ἀπραξίας, ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀόρατα, καὶ παρ᾽ ἐλπίδα συμβαινόντων. Πραγματεύομαι, ἀπιαλακῶ, μεταχειρίζομαι. ἀριστοφάνης, ἐγὼ ταῦτα ἐπραγματευόμην. Πραγματευτὴς ἄνθρωπος λέγεται, ὁ ἔμπορος, καὶ ἐμπλαίων ὁμοίως. Πραγματοδίφας, ὁ δικολόγος καὶ πραγματοδίφας, ὁ μακάριος τοὺς τοίχους. Πραγματεύτατον, ἐπιβολιμαιότατον. ἐν δὲ καὶ πραγματεύτατον γεγονέναι, τὸ διαβοήσιον. καὶ αὖθις, ἦν δὲ κινεῖν τὸ κακῶς ὅμως, καὶ πραγματικός. Πραγματοδιοίκετις τάξις, ὁ διευχεισίρης.

Πραγματοματικός, καὶ πραγματικῆς. ὁ δὲ ὑπ᾽ ἀρχῆς καὶ τριβῇ καταδίκων πραγματικῆς. καὶ πραγματικοί, οἱ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμβάνοντες, διὸ καὶ οἱ ρωμαῖοι πραγματικοὺς ὑπάρχοντες ὑπουργοῦντες τὰ τῆς τύχης ἄλλα. Πραγσείας, οἵτινες. Πρᾶγος, ἡ πρᾶξις. πρᾶγος δ᾽ ἄτιμον, οὐδὲν ἀνθρώπῳ χρεὼν, ἄνθρωπον ὄντα φησὶ. οὐ δεῖ πρᾶγμα ποιεῖν.

Πραδιὴν, ἡ ἐπιλαῖς, καὶ οἷον ἡ γῆ. Πραδίην, ἀπὸ τοῦ πίρθειν διασφαλίζεσθαι μάλιστα, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι πραδίην. Πράδων, πρεῖσαι, ἐπειπεῖν. Πραδεῖσθαι, βραβευθῆναι, ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις. Πραικάς, ὄνομα

 τόπου.

[illegible]

λαιῶν, καὶ πέῤῥω τεκτῶν, ὁμοίως ἐκ τοῦ πέῤῥω πεῤῥωτέρω πορρωτάτω πορρώτερος πορρώτατος. Πορσαίνοντα, κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάζοντα. ἀνηκοῦ δέ, ἀπὸ τοῦ [illegible] ὁμοίως πορσανέουσιν, ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάσουσι. Πορσαίνω, τὸ καλλωπίζω, καὶ ἑτοιμάζω, ὁ μέλλων πορσανῶ, ἡ μετοχὴ πορσανῶν, πορσανέοντος, καὶ πορσανέουσα, διαλύσει ἰωνικῇ, ἐν πλεονασμῷ τοῦ ε. Πορσύνουσαν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἑτοίμην, ἐπιμελῶς ἔχουσαν, καὶ [illegible]. Πορσύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω καὶ ἑτοιμάζω, κοσμῶ καὶ περιέπω. Πορσύνεος. Ὅμηρος, [illegible] πορσύνεος λέχος, [illegible] σημαίνει εἴρηται. [illegible] λέχος, τὸ συγκατακλίνεσθαι [illegible] λέχος [illegible] λέχος, ὡς ἀπὸ τοῦ [illegible] ῥήματος. [illegible] καὶ δηλοῦσι τὸ περιέχειν καὶ εὐτρεπίζειν, ὡς ἀπὸ τοῦ πέῤῥω πόρσω. [illegible] ἰσχυρός, ὡς ὁ ἰσχυρὸς ἐκ τοῦ ἰσχύω. Πόρσω, ἐπιρρηματικῶς, ἢ πόῤῥωθεν ἐγγίσαι. Πορσωτάτω, τὰ πόῤῥω καὶ μακράν. Πόρτις, παρὰ τὸ [illegible] Πορτάζει, [illegible]. Πορτάκιον, μόσχιον, ἢ δάμαλις. Πόρπαξ, [illegible] πόρπαξ. [illegible] χωρὶς τοῦ τ [illegible] Πορφύρεον, τὸ βαθὺ [illegible] καὶ τὸ [illegible] Πορφύρειν [illegible] Πορφύρειον, τὸ βαθὺ [illegible] διαλογισμοῖς [illegible] πορφύρειον [illegible] πορφύρεον [illegible]

Πορφύρεος, [illegible] μέλανος [illegible] πορφύρεος [illegible] πορφύρειον αἷμα, ἀντὶ τοῦ μέλαν [illegible] πορφύρεον [illegible] τὸ πορφύρεον [illegible] Πορφύριος, ὁ πορφυροῦς. Πορφύρων, ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθος [illegible] ἐν βάθει τῆς θαλάσσης [illegible] Πορφυρίων [illegible] Πορφυρόπωλις, ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα. Πορφυρώματα, τῶν ταῖς

[illegible] τιθέντων χειρῶν τὰ ἔργα. Πόρω, τὸ παρέχω, ὁ μέλλων πορῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ πόρσω. καὶ ἀπὸ τούτου πορσύνω, τὸ παρέχω. καὶ πορίζω, τὸ αὐτό. Ποσειδάων, ἐκτείνει ἀεὶ τὴν [illegible] αἰολικῶς, ὡς καὶ αἱ γενικαὶ τὸ πολάων, μουσάων, [illegible] καὶ λοιπαί. Πόσαι, ἀντὶ τοῦ πολλαὶ εἴρηνται. [illegible] καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκησαν. [illegible] ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς [illegible] τῇ τριαίνῃ, [illegible] θαλάσσης [illegible] Ἀθηνᾶ δέ, [illegible] τῶν γενομένων [illegible] τῶν τότε τῆς Ἀττικῆς βασιλεύς, τῇ θεῷ [illegible] τὴν χώραν. [illegible] ὅτι θάλασσα [illegible] φυτὸν τῆς ἐλαίας [illegible] Ἀθηνᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. Ποσάκις, ποσαχῶς, ἀναριθμήτως [illegible] λέγεται. καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. [illegible] ψυχῆς, [illegible] ἡ σὰρξ, καὶ [illegible] Βουλεύμασι. Ποσειδεών, [illegible] παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται, ὁ Δεκέμβριος. Ποσίδιον, δέρμα τέκνον. Πόσις, ἀντὶ τοῦ [illegible] Πόσθων, [illegible] Ποσειδῶν [illegible] Λαομέδοντι [illegible] Λαομέδοντος [illegible] Λαομέδοντι [illegible] Λαομέδοντα [illegible]

[illegible] Πόσθη, τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. Πόσθων, ὁ ἀνδρὸς [illegible] Ποσειδώνιον, [illegible] Ποσί, [illegible] Πόσις, [illegible] Πόσις, [illegible] Πόθη, [illegible]

[illegible]

ἀσκληπιοῦ πάντες θεοί, καὶ πόλιν ἡμῖν σωτηρίαν δοῖεν.

Πορεῖον, παρὰ τὸ πόρος. τὸ δὲ πορθμός, πλὴν τὸ πορεῖον τὸ τελωνεῖον. σημαίνει δὲ τρία, ἕν περάσιμον τόπον τοῦ ποταμοῦ, ὡς τὸ ἀεὶ ὅτι δὲ πόρον ἴσον, καὶ τὸ βραχὺν, καὶ λιθώδη τόπον. καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου σημαίνει κύριον ὄνομα. Πορθεῖν, προνομεύειν, ὀλλύειν. Πορθήσειας, ἕλοις, λάβοις. Πόρθησις, ἐρήμωσις, καθαίρεσις, ἁρπαγή. Πορθμεῖον, τὸ πλοῖον. καὶ πορθμεῖον τὸν ναῦλον. ἀφ' οὗ πορθμεύω, καὶ διαπορθμεύω. Πορθμεῖς, οἱ ταῦτα πορθμευταὶ λέγονται, ὡς διὰ πορθμοῦ ὅ ἐστι στενοῦ πόρου θαλάσσης ἢ περαιουμένους ἄγοντες. ἄλλως γὰρ οἱ διὰ μακρᾶς θαλάσσης πλέοντες, οὐκ ἂν πορθμεῖς λέγοιεν, ἤγουν πορθμευταί, ὧν καὶ ὁ μισθός, ἤτοι ὁ ναῦλος, ὃ οἱ λαβόντες τὸν ναῦλον πορθμεῖον λέγεται, καὶ τὸ αὐτῶν πλοῖον οὐ ναῦς ἁπλῶς, ἀλλὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου πορθμεῖον. Πορθμεύει, εὑρίσκει πλοῖον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν, ὡς πορθμεύσοιεν ἀλκμαίωνα καὶ διαπεράσαι. Πορθμῆες δ' ἄρα παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ', οἱ δὲ τὸν φιλοιτίου καὶ μελανθίου εἰς ἰθάκην ἐλθόντες, καθὰ οὐ δὴ διὰ τὴν τῆς συμμαχίας ἑορτὴν, δι' ἣν ἄλλοι καὶ αὐτὸς ὑποφέρων βοῶν στεῖραν ἄγων, καὶ πίονας αἶγας, ὃ καὶ συβωτίζων ὁ συβώτης, ἵνα μὴ δὲ αὐτὸς καὶ μελάνθιον ἴσως τῆς ἰθάκης εἶναι μέσον, φησὶ πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον. Πορθμεῖον, ὁ μισθὸς τοῦ ναύλου. Πορθμίς, καὶ πορθμίδιον, τὸ δ' ἀχέροντος ὕδωρ ὃς πλώουσι πορθμίδι κυανέῃ. Πορθμός, πόλις ἐστὶ τῆς εὐβοίας. Πορθμὸς δέ, στενὴ θάλασσα μεθορίω δύο γαιῶν. ἀνάπαλιν πάντως ἀπὸ ἰσθμοῦ, ὃς δύο μεταξὺ θαλασσῶν. Πορθμὸς, λέγεται ἀλλαχοῦ, ἵνα ἐκ σικελίας εἰς ἰταλίαν, τὴν φησὶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων ἀφορᾷ πρὸς ἰταλίαν ὁ πέλωρις. ἐκεῖ εἶναι δὲ αὐτὴ χάρυβδις. ἡ δὲ σκύλλα, ἐν τῇ ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης ἀκρωτήριον. δι' ὃ ἡ σκύλλα, ἐξέχει εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα τῷ πρόσωπον ἔχον γυναικὸς. κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μένουσιν. ὅτε μὲν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνοντα, ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν χάρυβδιν ἐνδῦσιν, ἀναφέρονται ὑπ' αὐτῆς συγκαταφθέμενα τῇ θαλάσσῃ. ὅτε δ' αὖ ὑπὸ τῆς ἐν χαρύβδει θαλάσσης, εἰς τὰς πέτρας τῆς σκύλλης ὀφθαλμοὶ καὶ τραχείας οὔσας ἀποθῶσι, συγκατακλῶνται καὶ διαφθείρονται. εἶτα ἐξιόντα θαλάσσια κήτη, καὶ ἕτερα διάφορα θηρία, ἐσθίουσι τὰ ἐκ τῶν ναυῶν ἄνδρας. δοκεῖ δὲ ἡ σκύλλα, καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἐκ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν αἱ ἀναιρεῖσαι, ὑποτιθοῦνται καὶ ὁρῶνται, ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν, καὶ τῶν πλευρῶν. καὶ τὴν ἐν τῇ μεταξὺ δὲ καταβάσιν, χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν νεωτέρων ὠνομάκασι.

Πόρθος, πτόρθος, κλάδος, βλαστός. Πορθογγίς, [illegible], βυβλίον. Πορίνης, δῆμος τῆς οἰνηίδος φυλῆς.

Πορίεσ, νέοι βόες, μόσχοι. Πορίζειν, εὑρίσκειν, σκευάζειν.

Πορίζω, τὸ παρέχω. πορίζομαι δὲ ἀττικῶς, τὸ λαμβάνω. οἷον ἐπορισάμην πρᾶγμα. δημοσθένης, εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισι πορίζομεν ἀγαθόν. καὶ τὸ σφηνόδες αὖθις, οὐ πορίσας, ἤγουν κτήσας. λαμβάνεται δὲ τὸ πορίζομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ πορίζω.

Πόριμος, ὅστις καὶ ἐπίνοιαν ἔχοι. ἰσχυρὸν καὶ ἔργῳ πόριμον. Πορισάμενος τοιοῦτον ἐλογισάμην πορισματικῶς ἐπιβολῇ, ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλῇ. καὶ πορίζονται, ἀντὶ τοῦ κερδαίνουσι.

Πόρισμα, κέρδος, πορισμός. Πορισμὸν, κέρδος. ὡς ὁ ἀπόστολος, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. τοῦτο λέγει, ὑποκρίνονται εὐσέβειαν, ἵνα διὰ τοῦ ἐργάζονται πορισμὸν, οἷον χρημάτων ἢ κέρδους. Πορίζονται, περιποιοῦνται. Πορισταί, οἱ τοὺς πόρους ἐκπορίζοντες, δημαγωγοί, ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν πολιτείας.

Πόρκης δὲ ἐστὶ κρίκωμα, συνέχον τὸ ξύλον καὶ τὰς αἰχμάς. οἱ κρίκον δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὸν περιδέοντα ἤτοι περικυκλοῦν, ὡς ἔτι τὸ περιείρειν, ὅθεν ἴσως ἡ περιφέρεια, καὶ τὸ περιάγεσθαι. ἀφ' οὗ ἄγκυρον περιστρεφές, καὶ περιφερές. Πόρκος, ἐπιδορπίδιος λακεδαιμόνιος. ἀφ' οὗ καὶ τὰ στρογγύλα, καὶ κρικώδη εἴρηται. Πόρκις, πόρκης, οἱ μὲν πόρκιον δίκτυον ἀπὸ δικτύου εἶδος. ἐστὶ δὲ σχοινίον πλέγμα. οἱ δὲ κύρτον, οὐδὲ οὐδείς ὑγιῶς. ὁ δὲ Πλάτων, φησὶν εἶναι τὸν κύρτον τὸν πόρκον. ἐν σοφιστῇ λέγων οὕτω, κύρτους δὲ καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους, καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα. Πόρκος, κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων. Πόρκος, οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἐστὶ δὲ σχοινίον πλέγμα. πόρκον δὲ τὸν περὶ τὸ δόρατι κρίκον φασίν. ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος, διὰ τὸ περιέχειν. περὶ δὲ χρυσέος θέε πόρκης. Πόρκος, ζῷον δὲ παρὰ τὸν ἴστρον ποταμὸν, τὸν λεγόμενον δανούβιον, τετραπόδιον λευκῷ περιεχόμενον δέρματι. ὃ φοινίκεον, γίνεται ὡς ἄσκος, καὶ πνίγεται ἕως ἂν λιποθυμῇ, καὶ ἐφέλκεται ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, ὃ ἐστιν ἀθρόον ψυχόμενον [illegible]. Πορνεία ἐστὶ διττή. ἡ μὲν σωμάτων ξένων κλοπή τις. ἡ δὲ ἑτέρα δαιμόνων. ὅταν μὲν ὁ φίλτρον εἰς ἐχθροὺς πέμπῃ. ἡ πορνεία ἐστί, πάθος τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, καθ' ὃ τὰ πράγματα κινοῦντα ὑμῖν φαντασίας λόγοις, ἡμαθῶν περιοχῆς. Πορνεῖον, τόπος ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. ἐς τὰ πορνεῖα εἰσίεν δ' ἐκάστοτε. δημοσθένης. Πορνίδιον, ἡ εἰδωλολατρεία. καὶ πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης. παρὰ τὸ πέρνημι ἐστὶ, ἐξολοθρεύσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ, ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. πορνεία ἡ ἀκολασία, πλὴν τὸ πεπορευμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Πόρνη, πλὴν τὸ πέρνημι τὸ πωλῶ. ὅθεν τὸ πρὸς νόσον ἐπιτηδευτικόν, ἀντὶ τοῦ πεπραματευμένοιο. πέρνη τις οὖσα, ἡ τὴν μίξιν πωλοῦσα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρός, παρὰ τὸ πεπορευμένον ἔχειν τὸν νοῦν, τουτέστιν ἐσκοτισμένον. Πορνόμενος, πωλούμενος, πωλούμενοι. Πορνίδιον, ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ. Πορνοκόπος, οὕτω Μένανδρος. οἱ δὲ ἀρχαῖοι πορνότριψ λέγουσι. Πορνοῦσαι, αἱ ὧραι.

Πόρος, ἐξ οὗ πορείω, πορεία. Πόρος, ἰδίως τὸν ἐμβάσιμον [illegible], πορισμόν φασι. Πόρον, διάβασιν, περάσιμον, καὶ τὸ περαιοῦσιν ποταμοῦ. Πόρος, πέρας, ὁ ποταμός, ἡ ὁδός, ἡ φυσώμενα ἐλάτων, ἡ μηχανὴ ἡ πορισάμενοι, ἡ διάβασις. πόρος δὲ καὶ κυρίως, ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ σίτηρος, ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. Πόρος, προθυμία, πορεία. καὶ πόρος δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Πορπάλη, χλωμός.

Πόρπαξ, τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθεμα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διείρον. τοῦτο δὲ καθ' ὁμοιότητα τῆς πόρπης. ἀφ' ἧς καὶ ἐπιπόρπημα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ τῶν ἱματίων ἐσθής, ἣν οἱ δωριεῖς ἐπιπόρπημά φασι. Πόρπαξ, ἐν ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν, ὃ καλεῖται ὄχανος. ἀντίθεσιν ἔστι ἐκ τοῦ πολέμου [illegible] ἄνω ὄχανον, ἵνα μὴ ἐπίσημος αὐταῖς ἔχωσι χρῆσθαι. σὺ γὰρ [illegible] εἰς φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ τῆς ἀσπίδος ταύτης ἐάν, οὐδέποτε τοὺς πόρπακας ἐκποιεῖν. Πόρπαξ, κατὰ μὲν ζηνόδοτον, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δὲ ἄλλοι, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης. ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν, ἀλλ' αὐτὸς μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐκ φύλαξιν τετρίσματα, ἔχει διὰ πολλοῦ σφραγῖσιν νεῶν πόρπακας, ἐκπεπλεκὼς ἕξειν ἄρτον σίτου.

Πόρπη, ἡ πλὴν ῥωμαίοις φίβλα. ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῖς ἀπὸ στασεως, ἐπεί φασιν ἡμεῖς οἱ περὶ τῶν ὄχλων ἐπὶ πόρπης τασσόμενοι. καὶ πορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι. Πόρπημα, ἱμάτιον.

Πόρρω, πόρρωθεν, πλὴν Λυκόφρονι διὰ [illegible] χόρφυρα. πόρτις γὰρ λέγεται, ἡ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ πόρρις ὁ Λυκόφρων δὲ ἀδρία οὐ ποιητικῶς, ἀπὸ μυρία, οὐ χῆται. Πόρρω, καὶ ἀντὶ τοῦ μακράν, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς βάθος. οἷον πόρρω σοφίας ἐγένετο. πόρρω γνώσεως ἥκει, ἀντὶ τοῦ εἰς βαθὺ τῆς σοφίας. καὶ πόρρω δοκῶν.

ταυτὴν τοῦ ἱερέως γίνεσθαι. τὸ, τε οὐ πολὺς ταυτὸν τῷ ὀλίγος, καὶ τὸ οὐκ ὀλίγος τῷ πολύς. Πολὺς τὴν λόγον, λείπει ὁ κατὰ ὅσον οἱ χαριέντες τῶν ἀνθρώπων, λείπει ἡ ἀπό. Πολύς, σφοδρός. Πολύσπαρθμος, ἡ ἱπποχικὴ καὶ πολυδίνητος. γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ σπαίρω, τὸ παλλῶ ὁ σπαρθμός, πλεονάσαντος τοῦ θ, ὡς καὶ ἐν τῷ μινυθμὸς καὶ κλαυθμὸς καὶ ἐρυθμός, παρὰ κείμενα. ἴσως δὲ τὸ πολύσπαρθμος, πρὸς τὴν ταύτην ἑρμηνεύσομεν, ὃς πολλῶν φασιν ἐνεχθησομένων αὐτόθι ἐν τῷ πολέμῳ σπαρθμῶν, ὅ ἐστι κινήσεων πολλῶν. ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς σπαρθμός, δρόμος, βάσις, ποδός. ἔτερος δὲ πολύσπαρθμος, ἀντὶ τοῦ τραχεῖα ἐνεχθεῖσα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ καταλόγῳ. Πολυσμαράγεις, ἠχητικοῖς. Πολύστροφον, πολυέλικτον. Πολυσταθὴς, ὁ πλεονάκις ὑπὸ πολλοῖς ἐνεχθείς. Πολυσπερές, ἐπὶ πολλὰ μέρη διασπαρμένον. πολυσπερέα τὸ φάλαγγος. Πολύσπερμος, πολυσπόρητος. Πολύσπορα, πολλῶν [illegible] αἰτία. Πολυσφίλμον, [illegible]. Πολυχιλὴς, πολυμερὴς. καὶ πολυχιλᾶ ζῶα, ἄνθρωπος, κύων, λύκος, καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτελεῖν. Πολυτελὴς, δαπανηρὸς. καὶ πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ τὸ δαπάνημα. καὶ τὸ αὐτίκα, πλουσίως. Πολυτελῶ, τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀπαλῶ, τὰ ἀπάλαια. Πολυτιμήεις, [illegible].

Πολυτίμητος. [illegible] ἥρωος ὑπομνηματισμοὺς, οὓς ὁ [illegible] Ἡρακλείδης ἔλεγον ἔχων, ὁ πολυτιμήεις [illegible]. Πολύτιμον, τὸ πολλοῦ τιμήματος ἠγορασμένον. πολύτιμον δὲ, τὸ πολλῆς τιμῆς, ἤγουν δόξης ἀξιούμενον. [illegible] ἐν φίλοις, ὁ πολυτίμοις φίλοις. Πολύτλας, πολλὰ ὑπομείνας, ὁ καρτερήσας, πολλὰ ἀνατλὰς, ταλαίπωρος. Πολύτροπον, δίκτυον ἐχίνον, [illegible] τὰς [illegible] [illegible] φύσεις πολλὰς ἔχουσι. Πολυτρήτα, πολλὰς τρήσεις ἔχουσαν. Πολύτρητοι σπόγγοι, [illegible] πολυτρήτην δίκτυον. Πολύτροπος, ταυτὸν τῷ εὐμήχανος, ποικίλον, πολυμήχανον, πολύτροπον, ἐπικοσμητικὸν, πολύτρεπτον, πολύστροφον. [illegible] [illegible] [illegible] πολλοὺς ἔθνους ἐκπλανώμενον, ὃς οὐκ [illegible] τῷ πολυμηχάνω, τῷ παιδείοις λόγοις κεκοσμημένω, [illegible] ὁ ποιητὴς. [illegible] [illegible]. καὶ ὡς οἱ μετ' Ὅμηρον [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] οἷς φασι [illegible] ἐν φρεσὶν, ἄλλο δὲ [illegible]. πολύτροπος τὴν, [illegible] πολλῶν ἐμπειρίαν πολύτροπον. Πολυφαείας, [illegible] [illegible] φῆμα, καὶ ὁ λόγος. Πολύφατος ὕμνος, πολύφημος, ὁ ὑπὸ πολλῶν φημιζόμενος καὶ λεγόμενος, πολυθρύλλητος. Πολύφιλος, πολύφιλος. Πολύφημος Κιλικίας [illegible] [illegible] κατὰ [illegible] [illegible] πόλιν [illegible] οὕτως [illegible] ποταμοῦ. μαχέμενος πρὸς Χάλυβας [illegible] [illegible] φασι Νυμφόδωρος. ὅτι δὲ τῶν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Πολύφημον, [illegible] παῖδα [illegible] Ἀπόλλωνος. [illegible] [illegible] καὶ τὸ φερέων, πολύμυθος.

Πολύφημον ἀγορὰν λέγει ὁ ποιητὴς, ἐν ᾗ πολλαὶ [illegible] [illegible] [illegible], ἤγουν [illegible] [illegible] λέγει. Πολυφλοίσβοιο, πολυταράχου, πολυκτύπου. Πολυφόρβη γῆ, ἡ πολλοὺς τρέφουσα. Πολύφορβος γῆ, [illegible] [illegible]. φορβὴ γὰρ ὡς ἐπὶ [illegible] [illegible]. πολύφορβος [illegible] [illegible] φορβὸς, εἰ μὴ ἄρα κατεχρήσατο. φορβὸ μὲν ὁ ἁπλῶς τροφή, πολύφορβος γῆ, ὡς ἐκ μέρους ὁ πάντοθεν, ἤγουν παμβώτις, κατὰ τὴν Σοφοκλῆν. [illegible] [illegible] φέρβω, ἡ οὐ ἡ φορβὴ, [illegible] πολύφορβος, ἐκ τοῦ φέρων βίον γίνεσθαι καὶ ὅτι, ὥσπερ ἐκ τῆς βόσκω βοσκὰς βοσκάδος, [illegible] [illegible] φασι [illegible], οὕτω καὶ ἐκ τοῦ φέρβω φορβὰς φορβάδος, ἐπὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ὁ, φορβάδος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν παλαιῶν. Πολυφόρῳ δαίμονι παρὰ τῷ [illegible], πολλὰ μοι [illegible] [illegible] καιρὸν [illegible] [illegible]. [illegible] ἀκράτῳ [illegible] [illegible] πρὸς τὸ [illegible] [illegible] [illegible] πλήθουσι μὲν ὀλίγον, [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], τὸ ὀλίγον. [illegible] [illegible] πολυκαρπων χωρίων, ἡ πολυπόδων [illegible]. Πολυφραδέσι [illegible], ὥσπερ ἐν λόγοις.

Πολυφραδὴς, πολυκέλευθος, ὁ λίαν συνετός. Πολύφροσι, σώφρονι, συνετὸν, φρόνιμον. Πολύχαλκος οὐρανὸς, ὁ στερεὸς. διὸ καὶ σιδήρεος ποτὲ λέγεται, εἰ τε ὡς λαμπρὸς χαλκῷ λαμπάδι λάμπεται. ἢ πλὴν ἔχων καλὸν μεθόδον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἠμισωσμένα χαλκώματα λάμματα. Πολυχανδὴς, πολλὰ χωροῦσαν. Πολυχειρία, πλῆθος ἐργαζομένων, ἢ ἀνθρώπων. Πολυχρόνιον, πολυφορώτατον, ὁ πολυεδῆ. Πολύχροος, πεπλουτισμένους. Πολύχρυσον, τὸν μεγάλην [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ἐν αὐτῇ [illegible] [illegible]. διὰ δὲ οὕτω χρημάτων [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] τὰ τῆς ὠφελείας, πολύχρυσος λέγεται, ὡς [illegible] [illegible] πολύβοτος, [illegible] [illegible] [illegible] παρὰ [illegible]. [illegible] [illegible] τοῖς ἐν τῇ Ἀναστασίας τῶν ἀρχόντων [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. μετὰ [illegible] Σοφοκλῆς [illegible], [illegible] πολύχρυσον τι λῆμα πολυπίδαν. Πολυώδυνα, ἡ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ [illegible] ὤν. Πολυώνυμον, τὸν [illegible] [illegible] [illegible] ἐπίκλησιν. Πολυωπὸν δίκτυον κατὰ τῶν παλαιοὺς, τὸ πλέον ὀπὰς ἔχον, ἢ [illegible] [illegible]. [illegible] γὰρ φασι πολυωπὸν [illegible] [illegible] πολυοφθαλμον, ἢ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τινὰ [illegible] ὀφθαλμοὺς [illegible] κατὰ τὰς [illegible]. λέγεται [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δίκτυον, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πλέον [illegible] [illegible], [illegible] κατὰ [illegible] [illegible] ὀφθαλμούς, [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ὡς ὀπάς. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] πολυωπὸν ἱμάτιον.

Πολυωρέσας, [illegible] [illegible] [illegible] φιλάσσω, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] λέγει [illegible]. Πόλφοι, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἑψομένα. Πολλῶ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Πόμα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὑδατός.

Πόμαλα, γέλοιον [illegible]. Πομπαίας, [illegible]. Πομπεύων, τέχνος. Πομπεύοντα, ἐπιδεόντα. Πομπαῖος, ὁ ἐν τῇ γαίῃ εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. καὶ πομπαῖος Ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην καταπέμπων τι, καὶ παραπέμπων. Πομπεία, λοιδορία. καὶ οἱ δικασταὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι λέγεται πομπεία, καὶ τὰ ἐν τοῖς πομπαῖς [illegible] [illegible] [illegible] ἐν τοῖς κατὰ [illegible] [illegible]. Φιλόχορος λέγει, ὡς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. Πομπεύω, ὡς [illegible] μεγαληγορεῖ. Πομπεύς, ἐκ τοῦ πομπεύω. ὡς ἡγεμονεὺς, ἐκ τοῦ ἡγεμονεύω. καὶ ἐπιοχεὺς, ἐκ τοῦ ἐπιοχεύω. Πομπεύω, τὸ δημοσίᾳ [illegible] [illegible], πομπὸς, ὁ προπέμπων καὶ ὁδηγῶν. καὶ πέμπειν, ὁ [illegible] προπέμπων καὶ ὁδηγῶν τινα. πομπεύω, ἐπεὶ μετὰ τιμῆς προάγεται.

[illegible], Βαρίνυ Φαβωρίνυ τ̃ [illegible], ὃς [illegible] τῶν πάνυ ὠφέλιμον βίβλον, ᾗς [illegible] πᾶσι [illegible]. ὁ πολυληι@, ὁ πολλὰ κτήματα ἔχων, πλούσι@, ἢ πολλὰ θρέμματα. Πολλάκις, πολυειδῶς, πανταχοῦ [illegible]. Πολύλιτ@, πολυλιτάνευτε. Πολυμερῶς, εἰς πολλὰ μερίζόμενον. Πολυμερῶς, διαφόρως, καὶ ποικίλως. [illegible] πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Πολυμηλο, [illegible] γῆ. Πολυμηλος, πολύβοτ@. Πολυμήχανον [illegible]

[illegible]

τᾶς ἀμυμώνας ἔρωτα. ἐξ ἧς καὶ ἀμυμώνια ἐν ἄργει ἐκλήθη. ὃ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναΐδων, αἳ παραγινόμεναι ἐξ αἰγύπτου φρεωρυχίαν ἐδίδαξαν. ὡς Ἡσίοδος, ἄργος ἄνυδρον ἐὸν, Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον. Πολύδετος, κεχλιασμένος. Πολύδωρος γυνὴ, ἡ πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ μνηστευομένου, ἢ πολλὰ δῶρα ἐπενηνεγμένη ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς οἴκαδε. ἢ πολύδωρος γυνὴ, καθ' ὅμοιον τῆς μυθικῆς πανδώρας. κυρίως δὲ πολύδωρος, ἐκ δώρων φύσεως παρονομάζεται, ἅπερ ἀνωτέρω ὁ πάππος ἀνεπλήρωσε. ἰστέον δὲ, ὅτι δῶρον κοινῶς μὲν τὸ διδόμενον. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, καὶ οὐ μόνον παλαιόν, ἐξ οὗ καὶ οἱ Δωριεῖς, ἀναλογίας ἰσοβαρεῖς, ἐφ' ᾧ νῦν τὸ ἔτι καὶ μεγάλου καὶ καλοῦ καὶ ἐπιδεικνυμένου πρός τινος ἐπὶ ἑαυτῷ ἐν αὐθώρως ὁρίσαν ὁ κύριος ἔφη τὸ τῆς ὀλυμπιάδος πρὸς δῶρον, ἢ γὰρ ἐνθεῖ μεγάλων δώρων ἐπιμαίεο θυμὸς, ἤγουν ἀγαπᾷς τὸ μέγα δῶρον, ἐνθαλαβὼν ἀξίως τὴν γενεὰν τῶν ἐπισημοτέρων εἰς γενεὰν ἦν ἡ ἐνθεία, ὁ μεγαδώρος, οὗ κλεινὸν παρ' Αἰσχύλῳ, ὃς τὸ ὁ μεγάλου ... περὶ δὲ τοῦ μνημονευθέντος πολυδώρου ἱστορεῖ Ὅμηρος, ὅτι αὐτὸν οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι, οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶν πάντων ὁπλότατος γένοιτο, καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα, ἀλλ' ἔτι καὶ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων, θῦνε διὰ προμάχων, εἶος φίλον ὤλεσε θυμόν. Πολυειδὴς, ὁ ἐν μιᾷ θεωρίᾳ διαφορὰ εἰδῶν ὑποδεικνύων. ἐν συγγενεῖ δὲ τὸ συμπαραλαμβανόμενον ἕτερον εἶδος, ἢ τοὺς διαφόρους μορφὰς ἐν μεταβολῇ φαινόμενον. Πολύαλος, ἐπειδὴ ὁ, ὁ δὲ ἅπαντας μεθ' ὁδοῦ καὶ πόνου. ἐν ἄλλοις δὲ, διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου. ὡς παρὰ Χοιροβοσκῷ, ὄγε καὶ χαρὸν πολυαλὸς τοῦ μάντεως καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς, οὐκ ἔστιν οἷα πολυΐδου. Χοιροβοσκός. Πολύϊος, ὁ πολυχόλος. Πολύαινος, τίμιον πανταχόθεν, ἀπὸ τοῦ ἄξιον. Πολυειδὴς, πολύμορφος. καὶ πολυειδία, ἡ ποικιλία. Πολύκλεος, πολύευκλεον, ἄλλον. Πολυετὴς, μακρόβιος, μακρόβιος, πολυχρόνιος, καὶ μακροχρόνιος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γήρως οὐδενὸς, ἐπὶ δυσμαῖς βίου. Πολύζηλος ὁ πλούσιος, καὶ πολυάνθρωπος, καὶ τάχους ὑποφέρουσα τοῦ πολυζήλου βίου, ἐπὶ ... φθόνος φυλάσσεται. Πολύζηλος, οὗτος περὶ οὗ ὡς φάσμα ... μεῖζον, ἢ ὡς ... τοῖς ὀφθαλμοῖς ... καὶ κρύπτειν τὴν ἀσπίδα. σύμμαχον ἐν πάσῃ δὲ ... εἶναι, ἐπὶ μάχης ὡς ὁρῶν, καὶ δίκαιον τῇ φωνῇ ... καὶ ... πολεμίοις. Πολύζυγος ναῦς, ἢ πλοῖον, ὃν καὶ πολυκλήϊδα λέγει Ὅμηρος ἀπὸ ... ὡς ζυγοῦ τοὺς καθίσμας λεγομένους, ἢ ἡ πολύδεσμος, ὡς ζυγῶν λεγομένων τῶν μεγάλων ξύλων, τῶν τοίχους ἀποδεσμούντων, καὶ συνεχόντων διάλων ζυγοῦ. τῶν δὲ αὐτῶν καὶ κλεῖδων λεγομένων, ὡς διὰ κλειδὸς τὰ ἐκατέρωθεν συνεχόντων, ὡς εἶναι οὕτω ταὐτὸν τὴν πολύζυγον ναῦν, καὶ τὴν πολυκλήϊδα. τὴν δὲ πολύζυγον ναῦν, ἐν ἄλλοις ἐπιτόνηγερον λέγει. τὸ μὲν εὔζυγον, ἅρματος ... Πολυΐστωρ. οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυΐστωρ, ἀλλὰ ῥώμη τῇ φύσεως, ἢ ... ἐξηγητῶν, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπον τὸν ὡς τὸ φειττὸν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ ... λόγους, ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας. Πολύηρατος, πᾶσιν ἐράσμιον λέγομεν.

Πολυήρατος, πολύευκτος, ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς.

Πολύηρος, πολυάρουρος, πλούσιος. Πολυηχία φωνή, τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην. Πολύθεος, πολυστένακτος, πολύστονος. Πολύθρονον, πολυφάρμακον. θρόνα λέγει τὰ ἄνθη. Ὅμηρος, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου. Πολυθρύλλητος, πεφημισμένος, διαβεβοημένος, ὀνομαστός. Πολυθύσανοι. ἄρτημα πολυθύσανον αἰγίδα. παρὰ τὸ θυσάνους, καὶ ... ἢ ὅτι πολλὰ ... ἐπιθύσαντας ἰσ... καὶ πολυθύσανος, ἢ πολυθύσανος.

Πολυίδιος, πολύχρους, πολυέρωτος, πολύδιψος, ἀκρατοπότης.

Πολυΐδρις, ὁ πολυεμπειρία. Πολυϊδρία, διὰ διφθόγγου ἔχει ἐπὶ τῆς παραληγούσης, ὡς καὶ ἡ αἰδοῖα, διὰ τὸ ἀναφέρεσθαι τῷ ι, κατὰ κλίσιν τῆς ἴδρις ἴδριος, ὁποίαν ἔχει ἐλιχεια, καὶ ἡ ἴχνία. Πολυκαγχία ... λέγομεν, τὴν ξηροτάτην, κατὰ ... ξύλα, τὰ ξηρὰ καὶ ἐπιτήδεια καίεσθαι. Πολυκαρπότατος, τόπος εὔγεως. Πολυκερδία, πανοῦργον.

Πολυκίρδιον. πολὺ βίβλον. Πολυκηδία, ὅμοιος ταῖς ἰλιχνία, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ κήδιος. Πολύκεστον, ἐπίθετον τοῦ ἱμάντος. τὸ φέρον παλάμιον τοῖς ἐν τοῖς ὑφάσμασιν ἐπιφανείας παραλλαγαῖς, καὶ πολύτροπον. ὁ δὲ ἄλλος ὁ τῶν ἐρώτων πολύτροπον, καὶ ποικίλον. φέρει δὲ αὐτὸ ἐν εἰκόσι μὲν ἀφροδίτη, ἥρα δὲ ὑπὸ κόλπῳ, διότι παλαιότερον τὸ πάθος τοῦ ἔρωτος, καὶ ἐγκαλυπτέον ἐπ' αὐτῷ. ὃ καὶ διότι τῶν ἐρώτων οἱ ἀγαθοὶ φασι, διὰ τοῦτο γίνεσθαι παίδων, οἱ παῖδες ταῖς ἐπιτόκοις ὑπὸ κόλπῳ φέρονται, καὶ μαζῷ, καὶ ὅτι ὁ ... φερόμενος, οὐ μόνον τὸ φορεῖν ... ἐρώτων, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους ἀπὸ τοῦ φοροῦντος ... ἔρωτας. οὕτως ἄρα, διὰ τοῦ ... εἰς φιλίαν συναγαγεῖν. Πολυκεος, πολυτίμητος, πολύδωρος, πολὺ ... Πολυκέφαλος, τῶν κιθαρῳδικῶν ἐν μέλος. Πολυκηδής, πολυφροντίς. Πολυκηδὴς, πολλῶν κακῶν αἴτιον.

Πολύκλαυτος, πάνυ ἔνδοξος. πολύκλυτοι δὲ, οἱ ἐκ πολλῶν συγκεκλημένοι τόπων. Πολυκληΐς, ναῦς βαρύτονον ἔχει, διὰ τοῦ ... ἡ πολυκληΐς ἐκτείνει τὴν λήγουσαν. Πολυκληΐσι ... οἱ παλαιοὶ δὲ μὲν γὰρ εἰς τόπους κλῆσι, ἢ πολλαὶ καθέδρα, παρὰ τὸ κλῶ, ἵνα κλεῖται τὸ σῶμα συγκαμφθέν. ἢ δὲ συνθέσεις ... γίνεται πολυκλῆΐς πολυκλήϊδος. ἰστέον δὲ, ὅτι πολυκλήϊδες νῆες, οὐ μόνον οἱ πολυκώπῃσι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αἱ πολυκλεῖστοι, παρὰ τὴν κλεῖδα, τουτέστι κατὰ τὴν κλεῖδα. πολυκλήϊδες γὰρ ἐκαλοῦντο αἱ νῆες διὰ τὸ πολυγομφον καὶ ... τουτέστι γὰρ κατὰ ... παλαιοὺς κλεῖς καὶ κλεῖδον. γενικὴ δὲ τῆς κλεῖς κλειδός. καὶ ἐν σωματίοις κλεῖδος, ὡς κορώνη, ... παρὰ Λυκόφρονι, ... Πολυκλεὶς ... παρ' Ὁμήρῳ, ... τῶν ... οἱ γὰρ ... ἐν ... πολύκλητοι.

Πολύκμητος σίδηρος, ἴσως ὁ κατείργασμένος, περὶ ὃν πολλὰ ἔστι καμεῖν. μάλιστα δὲ εἰς ἔργα χαλκευτικὰ πολλοῦ καμάτου. δὲ καὶ κοινῶς ξίφεσιν, τὰ ... ἔργα λέγεται ... πολύκμητος σίδηρος, διὰ τὸ πολλοὺς ἐν κάμινῳ, ... ἢ κατεργαζόμενον ... λέγεται. Πολυκνήμων, ... τόπον. Πολυκοιρανία, ἡ πολυαρχία. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω, ὁ βασιλεύς. Πολύκοιτος πᾶσι κοινός. Πολυκρατία, πολυαρχία. Πολύκρατος, τὸ ... ὡς ... Πολύκρημνος μὲν διὰ τοῦ η, ὁ πολλοὺς κρημνοὺς ἔχων. διὰ δὲ τοῦ ι, πολλὰς ... ἔχων, διὰ τὸ ... τὸ τόπο. Πολυκρήμνων, ... ὀρεινόν. Πολυκτήμων, πολλὰ κτήματα ἔχων. Πολυκτονος, ὄνομα τινος. Πολυκύμων θαλάσσης, πολυτάραχος. Πολυλάγνως, τὸ πολλοὺς ... Πολυλεπτοςλιος, πολλαχοῦ ... Πολυλήϊος, ... Πολυλήϊος, ... διὰ ... βίβλον. Πολυλήϊον λέγουσι τὴν πλείονος ... πολυλήϊον.

Πολυλήϊος, ὁ πολύσπορος. ἢ ὁ πολλὰ βοσκήματα ἔχων. καὶ πολύλαος, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ ἀπὸ τούτου ἴσως πολυλαός, ... συνώνυμον ... πλείονας, ... τοὺς παρόντας ... βίβλον ... καὶ συλλέγων ... ὅσους ... τυχεῖν ... γίνεται δὲ οὗτος μαθητὴς τοῦ ...

ε ἰς βαρύτονον, οἷον [illegible] δισσάκις, οὕτω καὶ τὸ ι, οἷον αὐτεῖ, ἑκεῖ, ὅθι. πρὸς α μεθυκνοῦμεναι τὸ πολλάκι καὶ τὰ κατὰ αὐτό. ἐκτεῖ καὶ τὸ χωρί, χωρὶς μὲν γὰρ ὀξύτονον, ὡς τὸ λικαῦ. Πολλαπλάσιον, [illegible]. Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται, παροιμία πρὸς τῇ [illegible], καὶ [illegible]. Πολλαχῶς, ἀναλογικῶς, ἐκ τοῦ πολλαχοῦ. Πολλῶν, ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ πολλὴ τῆς πολλῆς τῇ πολλῇ τῶν πολλῶν. πλὴν δὲ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ὁ πλεῖς, ἐκ φωνῆς, τοῦ πλέου [illegible] τὴν πλέιν. Πολλῶν ἀπειλαί, ἐπὶ τῶν καὶ χεῖρα καὶ λόγον, τῶν ἀνελλειπῶν λέγουσι. λέγε δὲ καὶ αἰχμαλώτους καὶ ἰχθῦς, τὸν πόλεμον, τὰ πρότερα λέγουσι [illegible], τὰ δεύτερα οὐ, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλων ὀνόματα. Πολλὰ φέρουσα, πολλοὶ τρέφει. Πολλοῖς ἄπιστος ἐστὶ φίλος. ὁμοίως πρὸς τὸ, [illegible] ὑπερέχων. Πολλαχόθεν, ἡ [illegible] σαφελῇ. Πολλοῖς, ἡ εὐθεῖα ὁ πλεῖς, καὶ κλίνεται πλεοῦ ἐκ [illegible], ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ πλεῖς, ὁ γενικὴ τῶν πλεῶν, [illegible] τοῖς πλεοῖς. ἰδιον, ὅτι ἀναλογίας τοῦ κλίνονται οἱ πολλοί. λέγουσι τὸ [illegible], ὁ πλέος τοῦ πλέους [illegible] πλέω τὸν πλέον. [illegible] οἱ πλεῖς τὸν πλέον τοῖς πλέοσι τῇ πλείας τοὺς πλεῖς. Πολλὸν, ὁ πολὺ. καὶ ὁ πολλὸς, οὐχὶ πολὺς λέγουσιν οἱ ἴωνες. Πολλὸς, ἀρσενικῶς· ἀντὶ τοῦ πλέος.

Πολλοστημόριον, τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς. Πολλοστοῦ, ἐσχάτου. ἔστι καὶ ἡλικίαν [illegible], οὕτω καὶ τὰ ἄλλα προειρημένα, ἀλλὰ διὰ τὸ [illegible]. Πολλοστόν, τὸ ἐλάχιστον. Πολλοῦ, τὸ πολὺ καὶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. Αἰσχύλος, θρασὺς εἰ πολλοῦ, εἶτα κατὰ πολύ. Πολλοῦ μὲν οὐκ [illegible], [illegible] ἐκ πολλοῦ καὶ πολλὸν χρόνον λέγομεν. Πολλοῦ δέω λέγειν καὶ λέγειν. σημαίνει πόῤῥω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οἴομαι. προσυπακουομένης ἐρωτήσεως, ὁ λόγοι [illegible] ἀλλὰ πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Πολλοῦ δεῖσου, ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὅλον. [illegible], δεῖσθαι κυρίως σημαίνει τὸ ἀπέχειν τελέως, ἀντὶ τοῦ οὐδ᾿ ὅλως κυρίως [illegible]. καὶ πολλοῦ δέω [illegible], ἀντὶ τοῦ οὐδόλως [illegible]. Πολλῷ μᾶλλον, καὶ πολλῷ μεῖζον, καὶ οὐ πολὺ λέγομεν. Πόλοι δύο εἰσί, περὶ οὓς ὁ οὐρανὸς πολεῖται, καὶ στρέφεται. Πόλον ὅρος εἶχεν, τὸ καλούμενον [illegible]. φησὶ [illegible] Αριστοφάνης [illegible], [illegible] τετράποδα. Πόλος, ὁ οὐρανὸς, καὶ πόλον οὐρανοῦ, ὁ κόσμος. ἐπὶ δὲ ἄξονος δίσκου, παρὰ τὸ περὶ αὐτὸν ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον, ὥς φασι γὰρ [illegible] πολὸν [illegible]. πόλος δὲ, ὁ ἀεὶ λαμβάνων [illegible]. Πόλος ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοί, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖον [illegible] καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περίχωρον ἅπαν. [illegible] περιέχει καὶ τὴν ἀπλανῆ φρουρὸν πόλον, ὡς αὐτοὶ [illegible] τε περὶ [illegible] καὶ δι᾿ αὐτοῦ [illegible]. Πολοῦνται, περὶ ὃ αὐτὸ ἀναστρέφονται. Πόλτον, [illegible], παρὰ τὸ πόλω, ὁ ἀναστρέφομαι κατὰ ἀντίφρασιν. καὶ κλίνεται πόλτιος, ὡς φέρετρα φέρετρος. Πόλτος, [illegible]. Πολὺ, πλεῖστον. Πολυαίμων, πλείστοις [illegible] ταῖς ἐν αὐτῷ πολλὰς ὁρμὰς καὶ μεταφορὰς λέγεσθαι.

Πολύαινος, πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. ἢ πολὺ δεινὸς ὀλέσαι.

Πολύαινε, ἐπὶ ἐπαίνου εἴρηται. αἶνος δὲ ὁ ἐπὶ τῶν πολεμίων ἔπαινος. εἰ μέντοι πρὸς εἰρωνείαν λαλεῖται, ἡ ἀντὶ τοῦ σωμάτων, μυθολόγει. αἶνος γὰρ ἦν, οὗ καὶ ὁ μιθόλως λόγος, ὡς ὁ παρ᾿ Ἡσιόδῳ, αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω, ἤδη μυθῶδες χαρακτῆρα. περὶ οὗ διαφέρουσι καὶ πλεῖστα φασιν οἱ παλαιοί. αἶνος καὶ παροιμία διαφέρουσι, καὶ ὁ μὲν αἶνος, λόγος ἐστὶ μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὥς φασι Λουκίλλιος ὁ ταῤῥαῖος. ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ. ἀπὸ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. Πολυαλθής, πολυσινής, πο-

λυόρμητος, ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας. Πολυάνθιον, μνῆμα, τάφος, τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. Πολυαπάλαιστος, μεγάλων, πλατύς. οὐ πολλάκις πολυπάλαιστος εἰμὶ ὁ γέρων.

Πολυάργυρος, πολύχρυσος. Πολυαρκῶς, τελείως ἀρκῶν. Πολύαρνι, πολυθρέμμονι, πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης. Πολύαρνι, παρ᾿ Ὁμήρῳ κατὰ μεταπλασμὸν, ἀντὶ τοῦ πολύαρνος. πολυθρέμμονα δὲ εἶναι δηλοῦν αὐτὸν ἐκ μέρους.

Πολυβέλεμνοι, οἱ ἐπομνυμένοι τὰς πολυνίκας, ὅτε τὴν ὁρμὴν ἐπίστανται πολλοῖς βέλεσι. Πολυβενθής, πολὺ βάθος ἔχοντος. Πολύβοια, θεός τις. ὑπὸ τινῶν μὲν ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων κόρη. Πόλυβος, συγκοπὴ καὶ οὐχ ὑφαίρεσις. οἱ γὰρ κατ᾿ ἐλλειψιν γίνεται τοῦ ι, ὤφειλεν εἶναι πολύβος, ὡς ἀνήρ. προπαροξύνεται εἶναι, ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβοος συγκοπῇ, ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβιος, ὡς ἐκ τοῦ περὶ παίδων. Πολυβότειρα, πολλοὺς φέρουσα. Πολύβοτον, ὄνομα τόπου, ἢ τὸ πολλοὺς φέρον, λιμήν. Πολύβολος, [illegible]. Πολυβοῦται, πολλά· ἀπὸ [illegible] ἔχοντας, πλουτοῦντας, πλούσιος, ἢ ὁ δημόσιος [illegible]. Πολυβοσφαῦσι, [illegible] ἀναστρέψαι πόλυβον [illegible].

Πολυβότας, εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ θεοῦ Πλούτου ἐπολέμει, ποταμῶν [illegible] ἀφεὶς τὴν νῆσον, τὸ μὲν ἥμαρτε. γίγνεται γὰρ νῆσος, ὁ βλέπειν εἰσορῶ ἐκαλεῖτο, καὶ τὰ πορθμεῖς ἐκ τῶν ἐπαίτῃ [illegible]. ὁ δίκαιος, εἰσορῶ, ἢ [illegible], καὶ ἐστιν [illegible] ἐν [illegible]. ἐν δὲ βάρος [illegible] σωματικός ἔγκαλον [illegible]. Πολυγάθητα, πλουσιώτατα. Πολυγηθὴς, πολυχαρής. Πολυγλώσσα, πλουσία. οὐ δὲ [illegible] γαμόμενος [illegible]. Πολύγλωσσον, πολυόμματον. οἷα πολύγλωσσον βοτάνην ἐνεχθεὶς ἐν [illegible]. Πολύγονος, [illegible] μὲν ἐν τῶν τέκνων. [illegible] δὲ τὸ γένος, ὡς δὲ καὶ μαθητὴς ἀπὸ [illegible]. τυγχάνει δὲ τοῦ [illegible] [illegible] τῶν ποικίλων τὰ ἀντίγραφα [illegible], ὡς ἔτι [illegible] ἐν αὐτῷ [illegible]. Πολυγραμμής, γεροντικὸς. παρὰ [illegible], τὸ [illegible], παρὰ [illegible]. οἷον χεῖρα ἀφνεὸς, ὧν λίαν εἰσίν. [illegible] ἐκ τῆς [illegible], γίνεται [illegible], [illegible] κατὰ πλεονασμὸν καὶ [illegible] πολυκαγής. Πολυδάω, πολυφάγω, καὶ [illegible], ἐν λιμοῖς, ἀλλὰ μάχος, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Πολυδαίδαλος ἀσπὶς, ἔγων τὰ [illegible] κατὰ τὰ ἔργα τοῦ Δαιδάλου. Πολυδαίδαλον, πολλὰ [illegible] ἔχοντος. Πολύδωρον, πολύδωρον. Πολυδάμας, φρονιμώτατος, ἢ καθ᾿ [illegible] ὁ [illegible] πολλοῖς δαμάζειν ἐν [illegible], [illegible] λόγου καὶ ὁ πρὸ ὄντι χρῶ πολυδάμας, καὶ ὁ [illegible] [illegible] καὶ ὁ ἀμφιδάμας, ἐν ᾧ ἀμφιδάμαντος [illegible]. οὐχ ἥττω δὲ τῶν ἄλλων [illegible] πολυδάμας, οὐ [illegible] [illegible] [illegible] ἀνδρόδαμος, [illegible] ὁ δαμαλεὺς, ὁ πολλὰ δαμάσας, ὁ ἐπὶ πολλοῖς [illegible] ἐν τριβαῖς, οὐ καὶ [illegible], ὁ δάμας. καὶ οὐ [illegible] [illegible], ἀλλὰ καὶ παρὰ δὶς [illegible] ἐμοῦ [illegible] [illegible].

Πολύδακρυς ἄρης, [illegible] πρὸς εἰρήνην, καὶ [illegible] φιλομειδής. [illegible] ἀφροδίτης προσφωνήσεται. Πολυδειράδος, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, οἷον πολλοὺς τραχήλους ἢ λόφους. [illegible], [illegible] ἀλόγων ζώων [illegible], [illegible] λέγεσθαι.

Πολυδερκὴς ἄλυμπος, τὸ ὄρος δηλαδὴ τὸ ἔχον πολλὰς ἐξοχάς. Πολυδέσμου, πολυτίμου. [illegible] γὰρ τῶν πάντων εἰσὶν οἱ γάμοι. Πολυδέγμων θυσία, πολλοῖς [illegible].

Πολυδεύκης, πολυδεύκεος. τὰ εἰς ευς ὀνόματα [illegible] τὰ, ἀπὸ [illegible] παρωνύμιον, εἰς ευς ἔχει [illegible], ὡς [illegible] [illegible] [illegible]. Πολύδωρα, πολύδωρον. Πολυδίψιον ἄργος, καλεῖ Ὅμηρος, ὡς [illegible] [illegible], ὁ ὅτι μυθεύεται ἄνυδρον ποτὲ εἶναι. ὕστερον μὲν [illegible], [illegible] ἀναῤῥήξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς, [illegible] τὸν

Πολέμοιο, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ πολέμου. ἡνίκα δὲ διαλύουσιν αἱ γενικαὶ διφθογγίζονται, ἀνθρώπου ἀνθρώποιο, θεοῦ θεοῖο. διὰ γὰρ δύο λέγομεν, ἢ ὅτι δίφθογγος πολλάκις κιρνᾶται ἀπὸ τῶν δύο εε, οἷον πλέος πλοῦς. λοιπὸν ἡνίκα δὲ διαλύεται, εἰς ταῦτα, ὡς ἐνταῦθα τὸ ἀνθρώπου εἰς τὸ ἀνθρώποιο. ἀλλ᾽ ἔστι κανὼν ὁ λέγων, ὅτι ἐν ταῖς διαλελυμέναις γενικαῖς, ἡνίκα συστέλλεται ἡ λήγουσα, ἐκτείνεται ἡ παραλήγουσα. ἡνίκα δὲ ἐκτείνεται ἡ λήγουσα, συστέλλεται ἡ παραλήγουσα. οἷον κοχλίου καὶ κοχλίαο. τοῦ μὲν κοχλίου ἡ λήγουσα ἐκτείνεται, καὶ συστέλλεται ἐξ ἀνάγκης ἡ παραλήγουσα. τοῦ δὲ κοχλίαο, ἐπειδὴ ἡ λήγουσα συστέλλεται [illegible] δεῖ συστέλλεσθαι καὶ ἡ παραλήγουσα, [illegible] χάριν [illegible] τὸ ι, ἵνα ἐκταθῇ ἡ παραλήγουσα, τῆς λήγουσης συστελλομένης.

Πόλεμον πολεμίζειν, ἀττικῶς ἔχει συμπαρακείμενον τῷ ῥήματι τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα. Πόλεμος, ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις μεθεῖν, ὃ παρὰ τὸ πολλοὺς ὀλέσαι, ἢ παρὰ τὸ τὰς πόλεις ὀλλύειν, ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ ὄλεμος, καὶ πόλεμος. Πολεμῶ, δοτικῇ. ἀποκαθάρας, καὶ τῶν δήμων πολεμούντων. πολεμεῖ τῷ δεῖνι, καὶ πολεμεῖ μετὰ τοῦ δεῖνος τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ σύμμαχον ἔχων. καὶ πολεμεῖ μετὰ τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ μάχεται. Πολεμόκριτος, πόλις [illegible], ἀπὸ Πολεμοκρίτου βασιλέως, ὃς ἦρξεν [illegible] τοῦ [illegible].

Πολέμων, ὁ ἡρακλῆς. διὰ τὸ παλαῖσαι Ἀνταῖον. Φερεκύδης λέγει, ὅτι μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν Ἀνταῖον καὶ ἀποκτεῖναι, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰφινόῃ, καὶ ἐγέννησε Πολέμωνα. ἔξω.

Πολέμωνος, εἶδος ζώου. Πολεμῶσαι, πόλεμον κατασκευάσαι, καὶ ἐκπολεμῶσαι. Πολίοχον, ὅτι ἐκ τοῦ πόλος πόλος πολῶ, ἤγουν ἀναστρέφομαι γίνεται, κατὰ τὸν τρίτον τρόπον τροπῶ, καὶ τὰ ὅμοια. μᾶλλον δὲ τοῦ πολῶ πολίσω, ἐξ οὗ τὸ πολίοχος, ὡς ἀγῶ ἀγίσω ἀγίοχος. Πολιοῦν, τρίφειν, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]. Πολιοῦν, ξυστοῦν. Πόλος, πόλεως.

Πόλιος, ὁ μάστιξ. Πολιά, ἡ τὸ γῆρας. καὶ πολιάς, ἡ [illegible]. Πολιὰν ἅλα λέγει Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ λευκήν. ἀπὸ τοῦ, ἡ περὶ τὸν αἰγιαλὸν μέρους τῆς θαλάσσης κατὰ δὶς παλαιοὺς [illegible], ὡς [illegible] λευκοτέρας οὔσης τοῦ πόντου, ὡς [illegible] τῆς θαλάσσης βαθεῖ. ἢ τὴν ἐκαφρίζουσαν [illegible], καὶ οὕτω λευκανθίζουσαν. διὸ μέλανος πόντου παρὰ Λυκόφρονι. τὸ μὲν διὰ τὴν τοῦ πόντου μελανίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ οἷον ἐξανθοῦν, καὶ ὑποπόλιον τοῦ ἀφροῦ. Πολίειον, πόλις [illegible] Ἰταλίας, πρότερον Σῖρις καλουμένη, ἀπὸ Πολιέως ἱεροῦ, ἢ ὅτι Ἀθηνᾶς Πολιάδος ἱερὸν ἐν αὐτῇ ἔστι. Πολίζειν, [illegible]. Πολίζω, τὸ πόλιν κτίζω. Πολιεῦς, λευκῶς.

Πολιήτας, ὁ πολίτας, πλεονασμῷ τοῦ η. Πολιοὶ λύκοι, λέγονται καὶ πλαγιοί, πυρροί, ἢ μέλανες. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ [illegible], φησὶν πολιοῖο λύκοιο. ἢ ὑπόπυρροι, ἢ γέροντες. γέροντα γὰρ τὸ ζῶον, καὶ παρ᾽ Ἀθηναίοις ὁ ἀποκτείνας λύκον ἐγείρειν [illegible] τὰ πρὸς ταφήν. καὶ ἴσως ἐκεῖθεν ἡ λυκῶν ἔγγονος [illegible] διὰ [illegible] [illegible] εἰσῆλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. διόπερ [illegible] τὰ [illegible] τίκτω παιδία λέγουσιν. ἢ πολιοὺς λέγει τοὺς λευκούς. οἱ γὰρ τρίχες αὐτῶν, τὸ μὲν ἔχουσι πυρρόν, τὸ δὲ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν ἐν αὐτοῖς. οἷον τὸ μὲν κάτω πρὸς τοῖς δέρμασι λευκόν, τὸ δὲ μέσον μέλαν, τὸ δὲ ἄνω πυρρόν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν εὑρίσκεται οὖν ἡ θρὶξ τρεῖς ἔχουσα χροιάς. πολιοὺς οὖν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ μέρους τῶν τριχῶν τοὺς λύκους εἶπε. Πόλιν ἀνωρθωκότος, καὶ πόλιν κατασκάψαντος. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων, ἢ βλαπτόντων. Πολιορκία, πόλεως περίβασις λέγεται, καὶ ἡ χαράκωσις. Πολιορκεῖν, τὸ περικυκλοῦν πόλιν μετὰ στρατεύματος. ἐκπολιορκεῖν δέ, τὸ ἐκπορθεῖν. ὥσπερ καὶ [illegible], ὅταν ἔτι [illegible]. ἐκλείπειν δέ, τὸ ἐκπληροῦν τὸ ποιούμενον. ὡς τὸ ἐξέπιε τὴν κύλικα. Πολιορκουμένων λέγεται κυρίως πόλις, ἢ ὑπὸ πολεμίων περικλειομένη, [illegible] ἔξωθεν καὶ περιφερόμενος, ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἕρκους πολιορκούμενος, πολιορκοῦμαι.

Πολιοστεφάνους γέροντας, ἀπὸ μέρους πολιοὺς στεφάνους, ἢ τοὺς ἐντίμους καὶ λαμπροὺς ταῖς διανοίαις. Πολιορκῶ, αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία, φυλακὴ πόλεως. Πολιόν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ τὸ λευκόν. Πολιὸν ἔαρ δοκεῖ οὕτως εἰρῆσθαι, διὰ τὸ λευκὸν τῶν ἐν αὐτῷ ἀνθέων. Πόλιον, εἶδος βοτάνης. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη, τὸ μὲν μικρότερον θερμαίνοντι, καὶ ξηραίνον κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐμφράττει ἀνοιγνύντα σπλάγχνα, καὶ οὖρα καὶ ἔμμηνα κινεῖ. καὶ χλωρὸν μὲν ἰᾶται κολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα, ξηρὸν δὲ τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται ἐπιπαττόμενον. Πολιὸς σίδηρος, ὁ λευκός. φασὶ γὰρ σμῆξαι, ὅ ἐστι λειῶσαι, ἢ ἰὸν λαμβάνειν, ὅ ἐστι ῥύπος. λέγει δὲ τὸν σίδηρον τὸν προσφθαρέντα πολλάκις Ὅμηρος ἐν τῷ φ΄ τῆς ὀδυσσείας. καὶ πολιός, λαμπρός. Πολιὸν σίδηρον εἶπεν Ὅμηρος, ὡς ἰωδὲς [illegible], ἢ ὡς χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τὸν ἀμυδρὸν ὑλῶν χαλκὸν λίθον, καὶ παλαιότερον. Πολιοῦχος Παλλάς, ἡ τὴν πόλιν κατασχοῦσα, καὶ περιέχουσα. ἐπεὶ καὶ ἄρχει τῆς πόλεως. ἔφορος γὰρ αὐτῆς ἡ θεός. Πόλις, [illegible] ἀττικῶς. πόλις, καὶ ὁ τόπος, καὶ οἱ κατοικοῦντες. ἄστυ δὲ μόνον ὁ τόπος. Ὅμηρος ἐν τῷ ν΄ τῆς ἰλιάδος, φράζεο νῦν ὅπως καὶ πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις. ἐνταῦθα ζητοῦμεν, εἰ πόλιν μὲν λέγει τὸ ἐσωτέρον, ἄστυ δὲ τὴν ἀκρόπολιν, ἢ καὶ ἀνάπαλιν. ἴσως δὲ καὶ ἐκ παραλλήλου ἔφη, πόλιν καὶ ἄστυ, ὡς ἐσβεσμένα. οἱ δὲ παλαιοί φασι, πόλιν μὲν τὴν πολιτείαν, ἄστυ δὲ τὸ τεῖχος. Πόλις, εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία, πόλεις παίζειν. Πόλις, σύστημα ἱδρυμένον, καὶ κατὰ νόμον διοικούμενον. Πόλις, σημαίνει δύο, τὰ κτίσματα. ὡς τό, ἀλλ᾽ ἄγε δὴ τὴν δεῖπνον ἄγεις πόλιν. σημαίνει καὶ τὸ πλῆθος, καὶ τὴν [illegible], φαμὲν δὲ πόλις [illegible] καθόρμισμος. γίνεται ἐκ τοῦ πόλω, τὸ ἀναστρέφομαι, παρὰ τὸ πλεῖν ἐν αὐτῇ, ἐν ᾗ ἀναστρέφονται οἱ ἄνθρωποι. Πολίσαμεν πόλιν, ἐτειχίσαμεν, περιεβάλομεν, ἐκαλλωπίσαμεν, ἀπὸ τοῦ πολίζω. Πολιτεία, πρᾶξις, ἢ βίος κατὰ νόμον φύσεως διοικούμενος.

Πολιτεύομαι, καὶ πολιτεύω λέγομεν. ἔτι δὲ καὶ πολιτεύομαι, τὸ μάχομαι. Δημοσθένης, πρότερον μὲν δὲ ἐπολιτευόμην κατὰ συμμορίας, νῦν δὲ πολιτεύεσθαι κατὰ συμμορίαν. Πολιτεύομαι, δοτικῇ. καὶ πολιτευόμενοι, ταῖς πολιτείαις, ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι. Πολίτας λέγει τοὺς λοιπούς, ἤγουν συμπολίτας. πολίτας [illegible] ἐμοὶ ὀλίγοι, οὐδέ τις μετὰ τοῦ σοῦ, ἤγουν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ [illegible] πόλεως. συμπολιτεύεσθαι δέ μοι τις, μετὰ τὸ σύν, ἤγουν [illegible] ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ, πολίτας, δημότας, φυλέτας, ἅμα τοὺς συστρατιώτας, λέγων ἀττικῶς ἡμᾶς. συστρατευσάμενος δὲ καὶ συνδικάσαντας καὶ συμπαίκτας, ὅτι καὶ προσηγορία αὐτῶν ἡ κοινωνία. [illegible] δὲ τῶν προτέρων οὐχ ὁμοίως. Πολιτικός, ἀστεῖος, [illegible] τόκους, ἢ ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. Πολίχνια, αἱ μικραὶ πόλεις. Πολιήτης, ἐκ τοῦ πόλις πολίτης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε πολιήτης. Πολίτης λέγει, ἀλλὰ μὴ συμπολίτης. Πολιτογραφῶ, πολιτικὰ γράφω. Πολίχνη, πολίχνιον, πόλις. Πολίον, πολλῶν, καὶ τῶν πόλεων. Πολλά γ᾽ ὑμᾶς λανθάνει, ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα. Πολλά, ἀντὶ τοῦ πολλάκις. ὡς καὶ ὁ [illegible] τῆς [illegible], καὶ [illegible], ἀντὶ [illegible]. Πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζειν, ὅμοιον δὲ τῷ λέγεται ἦτορ. μερμηρίζειν γάρ ἐστι τὸ διανοεῖσθαι, καὶ τὸ μεριμνᾶν. [illegible] δὲ ὅμοιον ἔστιν ἐν μιᾷ λέξει τὸ δαΐφρων, ὅτι δαιόμενος τὰς φρένας τρίτῃ συμβολῇ. Πολλά, βόσκω καὶ ἔχω μάλα παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας δ΄, τὰ πολλά, ὡς πρὸς πράγματα ἁπλῶς ἀποδίδοται. ὁ πολλαχοῦ εἰωθὼς κατὰ [illegible] φράζειν ὁ ποιητής. Πολλάκι, ἀποβολῇ ἐκείνη τοῦ ς. ὡς καὶ [illegible], καὶ τοσσάκι καὶ δισσάκι, καὶ τὰ ὅμοια, ἔτι μετὰ τοῦ ς ὡς [illegible] καὶ τοῦτο [illegible]. πολλάκι γὰρ [illegible], [illegible]

λάβωσιν [illegible] δίκα [illegible] ἐσφάγη, οὐτ᾽ ἄν μιν [illegible] γῆ λάβωσιν, ὅμοιον ὂν τῷ ἐνταῦθα [illegible] τ χήματος. [illegible] ὡς εἴρηται, [illegible] κατὰ τ ὀλίγον, [illegible] καὶ ὁ μὲν [illegible] ἄθρουσιν. [illegible] ὀλίγον [illegible] ὅθεν ὁ λόγος [illegible] εἰσὶ τὰ κοῖλα [illegible] σώματος. [illegible] δ᾽ ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν [illegible] τὴν καρδίαν [illegible] κατέλαβεν, [illegible] καρδίαν [illegible] ὄσσε [illegible] ὀφθαλμοὺς [illegible] τρόμος [illegible] ἔλλαβε θυμόν. Ποιότης, ἡ τὴν διαφορὰν [illegible] ἄλλων ἐν ἑαυτῷ [illegible]

[illegible] Ποιότης [illegible] Ποσειδῶν [illegible]

[illegible]

Πολέμαρχος, ὄνομα ἀρχῆς. οἱ δὲ πολῖται [illegible] ξένοις [illegible] πολεμάρχου [illegible] πολέμαρχον [illegible] Πολὺς [illegible] Πολεμήιον, πολέμιον [illegible] Πολεμήια ἔργα [illegible] Ὅμηρος [illegible] Πολεμιστήρ [illegible] Πολεμίζω [illegible] Πολεμίζειν [illegible] Πολεμικὴ [illegible] Πολεμιστήρια [illegible] Πολέμιος [illegible] Πόλεμος, ἡ μάχη [illegible]

κατ᾽ ἐξοχὴν ποιητῶν λεγομένων, τέσσαρα ταῦτα τυγχάνουσι τὰ γνωρίσματα, μέτρον ἡρωϊκὸν, μῦθος διηγηματικὸς, ἱστορία, καὶ ποιὰ λέξις, ὧν χωρὶς ἐποποιοὶ λέγονται. γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ οὗτοι, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πάνυασις, Ἀντίμαχος, Πείσανδρος. νέοι δὲ ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ᾽ ἐξοχὴν ποιητῶν. λυρικῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ πρὸς τὴν λύραν τὰ ποιήματα ᾄδεσθαι μέλη. καὶ χορὸς ἱστὰς κυκλικῶς, ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, εἰ καὶ τὸν ταῦρον ἐλάμβανον. οἱ δὲ διθυραμβικοὶ τὸν ἀσκὸν οἴνου ἢ πλεῖον, ὁ πρὸς δεῖνα πολυστρόφως πλέκων ἢ ὕμνους, καὶ τρίποδα ἐλάμβανον. διὸ καὶ διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δύο θυρῶν ἐμβαίνοντος, τῆς τε γαστρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ δέκα, Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, Κόριννα. διθυραμβικὸς δὲ Διάγορας ὁ Μήλιος ποιητὴς, Φιλόξενος ὁ Κυθήριος. ἰαμβογράφων ποιητῶν γνωρίσματα, λοιδορία διὰ ἰάμβων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι᾽ ἑτέρου εἴδους ποιοῦ μέτρου. ἀκριβεῖς δὲ ἰαμβογράφοι, Σιμωνίδης, Ἀρχίλοχος, Ἱππῶναξ. τραγικῶν σατυρικῶν ποιητῶν κοινὸν μὲν τὸ τετραγώνως ἔχειν ἱστάμενον τὸν χορὸν, καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστι νέον οἶνον, καὶ μιμητικῶς ὡς ἐν τῇ σκηνῇ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαι, καὶ φράσαι. διαφορὰ δὲ αὐτοῖς, ὅτι τὴν κωμῳδίαν γέλωτα ἔχειν καὶ σκώμματα, καὶ εἰκοσιτέσσαρας χορευτάς. τὴν δὲ τραγῳδίαν, καὶ τοὺς σατύρους ἴσως μὲν ἔχειν χορευτὰς, ἐκκαίδεκα. διαφέρει δὲ πρὸς ἀλλήλας, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία θρήνους μόνον καὶ οἰμωγὰς, ἡ δὲ σατυρικὴ ποίησις συγκεράννυται ταῖς ὀλοφύρσεσιν, ἱλαρότητα, καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾷ. διαφέρει δὲ καὶ τῶν κωμῳδία καὶ τραγῳδία, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ἢ ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος, ἤγουν τοῦ ὕπνου εὑρέθη. ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν ταῖς κωμικαῖς, ἢ ταῖς πόλεσιν, ἢ ταῖς μεγίσταις χώραις, ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις τοῦ Διονύσου εὑρέθη. ἡ δὲ τραγῳδία, ἀπὸ τοῦ τράγου ἢ τρύγα λαμβάνειν, τουτέστι νέον οἶνον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίεσθαι τὰ πρόσωπα κατ᾽ ἀρχὰς, ἢ ὅτι τετραγώνως ἱστάμενοι τραγῳδία, ἀπὸ τοῦ τραχεῖαν ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους, τραχῳδία καὶ τραγῳδία. σατυρικὰ δὲ, ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη, τῶν ἐν ὄρεσιν αὐλῶν, ἤτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων. τραγῳδοὶ ποιηταὶ, Ἀρίων, Θέσπις, Φρύνιχος, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἴων, Ἀχαιὸς, καὶ ἕτεροι μυρίοι. κωμῳδοὶ, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὔπολις, Φερεκράτης, Ἀριστοφάνης, καὶ ἕτεροι. καὶ νέοι, Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων, καὶ πλῆθος πολύ. σατυρικὸς δὲ, Πρατίνας. καὶ ταῦτα μὲν περὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν. ἐλεγειογράφων γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ προσεοικότας οἴκτῳ συγγεγράφθαι, καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ μέτρῳ κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἑτέρῳ. ἐλεγείων δὲ ποιηταὶ, Καλλίμαχος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς. ἐπιγραμματογράφων δὲ γνωρίσματα καὶ ἀναθηματικῶν, τὸ γεγράφθαι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα, καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτα ἴσα. ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν, ἐπὶ τῇ Δελφίνου τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μιλησίων, ἣν ἀνέθεν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας οὕτω, Φοῖβε ἄναξ Ἄπολλον, δῶρόν τι ἑλὼν Ὅμηρος ἔδωκεν, σῇσιν ἐπιφροσύναις. σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις. ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταὶ, Σιμωνίδης ὁ παλαιὸς, οὗ Ἡρόδοτος μέμνηται. Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου. Λεωνίδας, Πρόκλος, Παλλαδᾶς, Ἀγαθίας, καὶ ἕτεροι μυρίοι. ὑμνογράφοι ποιηταὶ, οἱ εἰς θεοὺς γράφοντες ὕμνους, ὡς πρὸ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεὺς, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Ἀσκληπιάδης, καὶ ἕτεροι. γράφει δὲ Ὀρφεὺς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν καὶ μαγικῶν καὶ ἱερατικῶν, καὶ ὕμνους εἰς Δία, καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτω, Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος ἀργικέραυνος. Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ᾽ ἐκ πάντα τέτυκται. καὶ Ὅμηρος, μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι, Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὁμοίως. ᾀσματογράφων καὶ αὐλῶν γνωρίσματα, τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν πρὸς μουσικὴν, καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρβιτον καὶ κιθάραν, καὶ πᾶν ὄργανον μουσικὸν ᾀδόμενον. οἱ δὲ περὶ τοῦτον ποιηταὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Λιτυμέλας, Δημοδόκος, ὁ Λάρας, οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος. καὶ οἱ λοιποὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς γράφει. ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταὶ, ὅσοι πρὸς τὰς νύμφας ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον. οἷος ἦν, Ἀγαμήστωρ ὁ Φαρσάλιος, καὶ ἕτεροι. καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράφει ἐπιθαλάμιον εἰς Πηλέα καὶ εἰς Θέτιν, τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ, ὃς τοῖσδ᾽ ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις. μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται, οἱ μονοπροσώπως ὅλον τὸ ποίημα ἀγωνιζόμενοι.

Ποιμαίνουσι παῖδας εὐγενεῖς, παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἔθος τοῖς παλαιοῖς, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν βουκολεῖν, ἢ ἱπποφορβεῖν, ἢ ποιμνίοις ἐφίστασθαι, καρτερίας καὶ ἀσκήσεως χάριν τὴν ἀνθρωπίνην ποιμανδρίαν ἀσκουμένοις ἐν τῇ τῶν ἀλόγων ἐπιμελείᾳ, δι᾽ ὃ καὶ ποιμένες λαῶν ἐλέγοντο. κυριολεκτεῖται δὲ τὸ ποιμαίνειν ἐπὶ προβάτων. ἐπεὶ καὶ ποιμὴν κυρίως, ὁ τῶν οἰῶν ἐπιμελητὴς, παρὰ τὸ ὄϊς, καὶ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ὡς οἷον οἰμὴν τις ὤν, ἤγουν ὄϊς ζητῶν, καὶ ἐν συστάσει οἰμὴν, καὶ πλεονασμῷ ποιμὴν, καθ᾽ ἅπερ τὸ ἴγανον, πήγανον. ἔτι δὲ καὶ τὸ μέλα, ἄλα. Ποιμανδρία, πόλις Βοιωτίας, ἡ Τάναγρα λεγομένη, ἔνθα ἄμεινον βόες γίνονται.

Ποιμαντικὴ, διδασκαλικὴ ἡ τῶν ποιμένων. Ποιμάνωρ, λέγεται παρ᾽ Αἰσχύλῳ, καὶ τὸ ποίμνιον ποιμανόριον. Ποιμένα λαῶν, βασιλέα τῶν ὄχλων. Ποιμήν, κυβερνήτης. ἀπὸ τοῦ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν. Ποιμαίνει, βόσκει, ἢ διδάσκει.

Ποιμανίδαι, γένος, ἐξ οὗ ὁ τῆς Δήμητρος ἱερεύς. Ποιμὴν, ὁ τῶν προβάτων νομεὺς, ὃς ποιητικῶς λέγεται ποιμάντωρ. καὶ ποίμνιον, ἡ ἀγέλη τῶν προβάτων, ὥσπερ ὁ τῶν αἰγῶν αἰπόλιον, καὶ αἰπόλος ὁ νομεὺς αὐτῶν. καὶ τῶν βοῶν βουκόλιον, καὶ βουκόλος ὁ νομεὺς αὐτῶν. καὶ ποιμαίνω, τὸ πρόβατα νέμω. καὶ ποιμενικὴ ῥάβδος, δι᾽ ἧς ὁ ποιμὴν ἐλαύνει τὰ πρόβατα. Ποιμνήϊον, ἡ ποίμνη, κλίσεως μὲν ἔχει τοῦ ο̄, κατὰ καὶ τὸ πελμαῖον, καὶ τὸ οἰκεῖον, ὃ δηλοῖ πλεῖον οἰκεῖον, καὶ οἷα ἂν ἔχῃ ἀμφιβολίαν, ὡς τὸ ξυνήϊον. Ποινά, ποιαί. λάκωνες.

Ποινάζω, βασανίζω. Ποιναῖς, ἐπιτιμίοις ἐκτίσει, τιμωρίαις. Ποινᾶσθαι, τίσιν λαμβάνειν, ὅταν ἀντίδικόν τις λάβῃ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ συνεχίζεσθαι. Ποινήτορα, τιμωρόν. Ποινηλατούμενος, ἐλαυνόμενος. Ποινὴ, τιμωρίαν, ἀντίδοσιν πρέπουσαν. Ποινὴν λέγει Ὅμηρος ἐν τῷ ε΄ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀντάλλαγμα, ὥς τε σημειωτέον ὅτι ποινὴ οὐ μόνον λέγεσθαι τὸ ὑπὲρ φόνου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀντισήκωμα. ἡ δὲ χρῆσις πολλὴ παρὰ τῷ Πινδάρῳ. ἰστέον δὲ, ὅτι ποινὴ ἡ κοινὴ ἀμοιβὴ ἰδίως ὅτι δηλοῖ, οὐχ ὡς ἀπὸ τοῦ φόνου ἴσως, ἀλλὰ τοῦ πόνου, ὅπερ ἐστὶ τοὺς ἱκανοὺς ἀντιδίδωσιν, οὕτω καὶ ἄμεινον. φασὶ γὰρ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης, τὸ ὄνομα οὐ μόνον σημαίνειν τὸ ἁπλῶς ἀντιδιδόναι, ἀλλὰ ἀντιτίθεσθαι καὶ ἀντὶ φίλου τοῦ ἀμείψασθαι ὁτιοῦν. Ποινήματα, τιμωρήματα. Ποιοίην κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ μι εἰς ην γίνεται, οἷον ποιοῖμι ποιοίην, τελοῖμι τελοίην. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων, ἤγουν κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων. ἡ δὲ τὸ σὸν ἀπὸ στόματος ἔτερον ἐξέφυγεν. τὸ γὰρ ὄφελον εἰπεῖν. καὶ ἔτι τὸν ἀντίλογον. ἢ πρὸ τοῦ προσλειπτέον ἔχειν, οἷον ποῖον σε ἔπος ἐξέφυγε κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων. νῦν δὲ μάλιστα ἐκδιδάσκοντες, ἀπὸ τοῦ ἀντιλόγου, ἐν ἀλλοτρίᾳ φωνῇ ὄντος, ἐφ᾽ ὧν μὲν κόμματος καταγράφεσθαι,

ον ἦλθε, ἐλθὲν ποθέν. καὶ ὁμοίως πόθι, ἦλθες πόθι. Ποθέσω, ἀντὶ τοῦ ποθήσω. δοκεῖ μὲν ποιητικὸν, ἔστι δὲ ἀληθῶς ἀττικὸν, λέγεται γὰρ ἑκατέρως καὶ ποθήσω, καὶ ποθέσω. ἀφ' οὗ ὁ ἄποθος κύων, ὁ ἠμελημένος, καὶ ἀπόθητος. ἐν ὀδυσσείᾳ, κύων ἄποθος, ὁ ἔστι μὴ ποθούμενος. Ποθεῦσι, ἀντὶ τοῦ ποθοῦσι, ζηλοῦσι, παρὰ Θεοκρίτῳ. Ποθὴ, ἡ ἐπιζήτησις. Ποθή ἐστιν, ὁ πόθος. καὶ ἐπὶ αὐτοῦ παράγει, ὡς χόλος χολή. ἐξήγεται δὲ ποθὴ ἐκείνῃ νεότητι, τὰ εἰς ος δισύλλαβα ὑπὸ ο παραληγόμενα βαρύτονα ἀπαρασχημάτιστα δισυλλάβοις, ἐὰν ποιῶσι θηλυκὸν ὀξύτονον, αὐτὸ ποιοῦσι, τρόφος τροφὴ, νόμος νομὴ, ῥόθος ῥοθὴ, πλόκος πλοκὴ, οὕτω καὶ πόθος ποθή. σεσημείωται τὸ κόρη, ἐκ τοῦ κόρος, ὁ νιός. ἐπιτηδεύεται γὰρ νεότητι κανόνι, καὶ ἡ βιοτὴ ἐκ τοῦ βίοτος, εἰ καὶ τρισύλλαβοι. Ποθήμεναι, δῆλον ὡς ἀπὸ τοῦ ποθήμι αἰολικοῦ παράγεται ῥήματος, ὡς καὶ φορήμεναι ἀπὸ τοῦ φορήμι. ἴσως δὲ καὶ ἄλλως αὐτά. ὁ μὲν ἐκ τοῦ ποθῶ πόθημι, τὸ δ' ἐκ τοῦ φορῶ φόρημι γίνεται. Ποῖ, ποῦ, καὶ πῇ κοινῶς. τὸ μὲν ἐπὶ στάσεως, τὸ δὲ ἐπὶ κινήσεως πόθι, καὶ πόσε ποιητικῶς. λέγεται δὲ τὸ μὲν ποῦ ἔστι ποτὲ μὲν ἐπὶ τόπου, ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσως. ἔστι δ' ὅτε καὶ περισπᾶται, ὅτε δὲ ἐπὶ τόπου. ἔστι μὲν κατ' ἐρώτησιν περισπᾶται, ἔστι δὲ χωρὶς ἐρωτήσεως, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐγκλίνεται. ὅτε δὲ κατ' ἐρώτησιν λέγεται, οὐ δύναται ἐγκλίνεσθαι. Ποθολκίς, ὁ κατὰ τὸ ὑποζύγιον. Πόθος, ἔρωτος διαφέρει. καθὸ ὁ μὲν ἔρως λέγεται καὶ ἐπὶ παρόντων, καὶ ἐπὶ μὴ παρόντων πραγμάτων. ὁ πόθος δὲ ἀεὶ λέγεται ἐπὶ ἀπόντων. καὶ ἀπὸ τούτων ῥῆμα ποθεῖν, καὶ ἐρᾶν ὧν τὸ μὲν ἐρᾶν, καὶ ἐπὶ παρόντων, καὶ μὴ παρόντων λέγεται. ποθεῖν δὲ τὸ μὴ παρόντα ἀνακαλεῖν, καὶ ἀναζητεῖν. καθὸ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει φιλοσοφικῶς λέγεται, τὸ ποθεῖς τὸ οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.

Πόθος ποιητικῶς, κοινῶς ποθὴ, κατὰ τὸ χόλος χολὴ, βίοτος βιοτὴ, ἐκ τοῦ ποθῶ, ὁ πόθος, ποθή. Πόθος ἐστὶν, ἐπιθυμία πραγμάτων ἀπόντων. ἐπιθυμία δὲ καὶ ἵμερος τὸ αὐτὸ, καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπόντων. Πόθος, παρὰ τὸ πάθω τὸ πάσχω γίνεται πάθος, τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἢ ἀπὸ τοῦ πίθειν, τὸ εἰς συγκατάθεσιν ἄγειν. ἐξ οὗ τὸ πίστις. ὁ γὰρ πόθος, πείθει τὸν ποθοῦντα πείθειν ὃ ποθεῖ, ἐκ τοῦ πόθος ποθεινὸς, ὡς σκότος σκοτεινός. Ποῖ ἐρωτηματικὸν, ἀόριστον. τίθεται ἐπὶ μὲν κινήσεως μόνον δ' ποῖ, διὰ τὸ ο καὶ τὸ ι διφθόγγου γράφεται. διὰ δὲ τοῦ ω ἠρεμοῦν, καὶ ἐπὶ στάσεως καὶ κινήσεως τίθεται. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ πᾶ βῶ, πᾶ σῶ, παρ' Ἐπιχάρμῳ. εἰ δέ που καὶ διὰ διφθόγγου εὕρηται, ἐπὶ στάσεως κατὰ παράδοσιν ἐστι. Ποία, ἡ χλοηφόρος γῆ. Ποίαν, κλονεῖν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμὸν, θόρυβον. Ποιάζειν, πεδίον. Ποῖ ἄπει, ποῦ, Σοφοκλῆς. Ποῖ γῆς ἄπει δῆμος. ὁ Διόνυσος λέγει, ποῖ γῆς. ὁ δέ φησιν, ἐπιβατικὸν κληθέν. τὸ ἐπιβατικὸν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. Ποῖ ἄπει, οὕτω συντάσσεται διὰ τοῦ ι. ποῦ δὲ ἄπει διὰ τοῦ υ ἁμάρτημα, ἐν δὲ τῷ υ ποῦ διατρίβεις. Ποιάδην, ποιαντος παῖδα. Ποιεῖν, τὸ ἐν ἑαυτῷ ἔχειν τὴν αἰτίαν τοῦ ἐνεργεῖν, ὅπερ λέγεται ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ τεχνῶν, τεχνικῶς φημὶ, καὶ τοῦ βιωτικῶν. Ποιεῖν ἐστι, ὃ εἰς ἄλλο ἐνεργοῦντας ποιεῖν ᾖ, ἢ δρᾶν. Ποιεῖσθαι, τὸ τίθεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. οἱ φασιν ἐποιήσατο ὁ δεῖνα τὸν παῖδα τοῦ δεῖνος, ἀντὶ υἱὸν ἐνόμισεν. Ποιοῦμεν, ποιοῦμεν. Ποιοῦμαι, ποιοῦμαι, ἡ πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων συναιρεῖ τὸ εο εἰς ου, ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος. ἡ δευτέρα δὲ συναιρεῖ τὸ αο εἰς ω, οἷον βοῶμαι βοῶμαι. ἡ τρίτη δὲ καὶ τὰ δύο οο εἰς ου, οἷον χρυσόομαι χρυσοῦμαι. Ποιάναται, στηρίζειν, βοτανώδη. Ποιοῦ βοτανώδους, ἀπὸ τοῦ ποία, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην. Ποιεῖν ἐστι, τὸ κατασκευάζειν τι. περιποιεῖν δὲ, τὸ περιποιεῖσθαι, ἢ κοσμεῖν. ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ γράφειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ποιητικῶς γράφειν.

Ποιεῖν ποίειν ποιεῖν. παρατατικὸς ἐποίουν, εις, ει, προστακτικὸν ποίει ποιείτω, εὐκτικὸν ποιοῖμι ποιοῖς ποιοῖ. ὑποτακτικὸν ἐὰν ποιῶ, ῇς, ῇ. ἀπαρέμφατον ποιεῖν, ὁ μετοχὴ ὁ ποιῶν τοῦ ποιοῦντος. οἱ ἴωνες δὲ ἐκτείνουσιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρατατικοῖς ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσι καὶ μετοχαῖς τῶν πάντων περισπωμένων ἐντελῶς χρῶνται, χωρὶς συναιρέσεως. Ποίη, τὴν ἔχουσαν τὸ φύλλον, ὅμοιον εἰκάζει τὴν φύσιν, ὡς τὸ τῆς κισσαμπέλου καλουμένης εἶδος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ποίη, πόα, βοτάνη. καὶ ποιηφάγον. Ποίη κατὰ τὸ ἔαρ ἀνθήμενος, ἢ κορίμενος χόρτος δηλοῖ. καὶ ὁ ποιητὴς ἐν ὀδυσσείᾳ, ἐν τῷ κύκλωπι τῷ ποίης, οὐ μόνον δηλοῦν τὸν χόρτον, ἀλλὰ καὶ καρποὺς δήμητρος, οἷς καὶ βοῦς παιδεύεσθαι ἐν ἀκμαῖς. Ποίη, τὰ πρωτογάλακτα, τὰ ἐξ αὐτοῦ πηγνύμενα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ποίησον, ταυτὴν τῷ ἐποιήσατο. καὶ ἔστι λέξις κοινὴ μὲν, κεῖται δὲ πολλαχοῦ κειμένη καὶ ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς. Ποιῆσαι, κατοικίσαι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα δύναται λαμβάνεσθαι, ἀντὶ παρακελευστικοῦ χρόνου, ὅταν ἔχωσι ὅπισθεν τὸ ως. ἐκλιματικὸν γὰρ τοῦτο. Ποίησις, τὸ ὅλον βιβλίον, οἷον ἡ ἰλιάς, καὶ ἡ ὀδυσσεία. ἰλιὰς δὲ ἐστὶν ἡ τῆς τροίας ὑπόθεσις. ἴλιον γὰρ ἡ τροία. ὀδυσσεία δὲ, ἡ πλάνη τοῦ ὀδυσσέως. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ δύο αὗται ποιήσεις τοῦ Ὁμήρου. διαιρεῖται δὲ τριχῶς ἡ ποίησις, εἰς διηγηματικὸν, εἰς μιμητικὸν, καὶ μικτόν. καὶ διηγηματικὸν ἐστιν, ὅταν ὅλος ὁ λόγος ἐκ ποιητικοῦ μόνου προσώπου λέγηται. μιμητικὸν δὲ, αἱ τραγῳδίαι καὶ κωμῳδίαι. μικτὸν δὲ, ἐξ ἀμφοτέρου εἴδους. ποίημα δὲ ποιήσεως διαφέρει. ποίησις μὲν γάρ ἐστιν ὡς εἴρηται, τὸ ὅλον βιβλίον. ποίημα δὲ ἡ ῥαψῳδία. εἴρηται δὲ ῥαψῳδία, ἀπὸ τοῦ δαφνίνῃ ῥάβδῳ περιερχομένους ᾄδειν τὰ Ὁμήρου ποιήματα. καὶ διά τι δαφνίνην ῥάβδον ἐκράτουν οἱ ᾄδοντες τὰ Ὁμήρου ποιήματα; ἢ ὅτι μαντικὴ ἡ δάφνη, μαντικὴ δὲ ἡ ποιητική. οὐδὲ γὰρ εἰς τέλειος ποιητὴς, εἰμὴ ἱστορήσει καὶ μαντεύσεται καὶ διηγήσεται. Ποιησῶ, ἀντὶ τοῦ ποιήσω δωρικῶς. δωριεῖς γὰρ περισπῶσι τοὺς μέλλοντας, τύψω κοινῶς, τυψῶ δωρικῶς, ὁμοίως τυψοῦμαι. Ποιεῖσθαι, τίνας ἐγγραφῆναι παρὰ λάκωσι, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα φησί. Ποιήζουσι, οἰκοδομοῦσι. Ποῖ κῦχος, ζητεῖ καὶ τοῦτο ποῖ κῦχος εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ Ἀριστοφάνης, ποῖ κῦχος τοὺς στίχους. καὶ παρὰ τῷ Φερεκράτει, ποῖ κῦχος. καὶ ἡ μὲν παρεζευγμένον εὑρίσκεις τὸ ποῖ τῷ κῦχοι. ἐπαναθήκας δὲ λαμβάνει ἐκ ταύτης τῆς συντάξεως ποῦ ἐγγὺς, καὶ εἰς τινα τόπον, τοῦ ἄχος, τοῦ κῦχος. τὸ πᾶ κῦ. πᾶ ἐγγὺς, πᾶ ἄχος, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ ἔγχος, κῦχος. ἐπαναφέρει τοῦτο κῦχος ἄχος, ἔχει ὡς ἐν τῷ ἔγχος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ποικίλα, ποικίλλαινα, κεκαλλωπισμένα. Ποικίλα ποεῖ, ἐν θυμίασι, ἔνθα ἐγγράφουσιν οἱ ἐν μαραθῶνι πολεμήσαντες. Ποικίλον, πλαστόν. Ποικιλομήτης, ποικιλόβουλος. Ποικίλον, ἱμάτιον, ζωγραφητόν. Ποικίλος, σημαίνει τὸν ἐπιμελῶς κατεσκευασμένον, παρὰ τὸ πόλα, ὃ πολλὰς ἔχων ποικιλότητος ποικίλος. Ποικιλοδειρὴ, ὁ σφιγξ, ἢ πρὸς τινι στίχιν. Ποικιλόδουλος, ποικιλόβουλος.

Ποικιλὶς, ὄρνις ποιός. Ποικιλάζω, πλουμιστικὼς.

Ποιητὸς λόγος, ὁ ἐμμετρός. Ποιητὰς ἀπροσδιορίστως λεγόμενος, τεχνικόν ἐστιν ὁμώνυμον ὄνομα, εἰς εἴδη διαιρούμενον πλείονα, ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον ποιητὴν, εἰς λυρικὸν ποιητὴν, εἰς διθυραμβικὸν, εἰς ἰαμβογράφον, τραγικὸν, σατυρικὸν, κωμικὸν, εἰς ἐλεγειογράφον, εἰς ἐπιγραμματογράφον, ὃν καὶ ἐπιγραμματικὸν, καὶ ὑμνογράφον, εἰς ᾀσματογράφον καὶ ᾠδικὸν, εἰς ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς μελῳδὸν, ἢ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη, ὅπερ μακρὸν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρὸν, καὶ περιττὸν ἐπισημαίνειν. λεκτέον δὲ καὶ τὰ τῶν ῥητόρων γνωρίσματα, καὶ χαρακτηρίσματα, τῶν μὲν ἀπροσδιορίστως καὶ

διαιτᾶν ἐποίει, μαχάων δὲ περὶ τραύματα. Ποδαλείριον, μαχάονα, ἰασῶ, καὶ πανάκειαν, καὶ αἴγλην νεωτάτην, τὰ ἀσκληπιοῦ παῖδας λέγουσιν. ἄλλοι δὲ προστιθέασιν ἰανίσκον, καὶ ἀλεξήνορα. ἐστὶ δὲ καὶ ἀμφιαράου θυγάτηρ ἰασώ. Ποδαλείριος, παρὰ τὸ ἔχειν τὴν πόδα περὶ τὰ λείρια, ἤγουν τὰ ἄνθη. καὶ ποδαλείριος χιτών. Ποδάνεμοι, ταχεῖς. Ποδανιπτῆρα ποδῶν, ἃ αὐτῶν λέγει ὁ ποιητὴς τὸν νίπτρον τῶν ποδῶν. ἢ τὸ ὕδωρ, ᾧ πόδες νίπτονται, ὃ καὶ ἀπόνιπτρον ἔλεγον, ὡς ὁ κωμικός. ἰστέον δὲ, καὶ ὅτι καταλλήλως ἐν τῷ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ περιττεύει τὸ βοῶν, καὶ τῷ οἶνον οἰνοχοεῖ, τὸ οἶνον. καὶ ἐν τῷ αἰπόλος αἰγῶν, τὸ αἰγῶν. αἰπόλος γὰρ οὐδενὸς ἄλλου ζώου λέγεται, ἀλλὰ μόνον αἰγῶν. οὕτω καὶ ἐνταῦθα παρέλκει τὸ ποδῶν, ἐν τῷ ποδάνιπτρα ποδῶν. Ποδαπὸς ἐπὶ γένους λέγων, ὀρθῶς εἴποις ἄν. οἷον ποδαπός ἐστι, θηβαῖος ἢ ἀθηναῖος. ἔστι γὰρ οἷον ἐκ ποίου δαπέδου. καὶ Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία, ἤγουν ἐκ ποίου γένους. γράφεται δὲ καὶ ὁ ποδαπὸς, ποταπός. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ, πρώην τὴν καλὴν φωσφόρον, ποταπός τε εἴη τῷ τρόπῳ. περὶ δὲ τρόπου ἐρωτῶν, οὕτως ἐρεῖς. ποταπὸς τὴν γνώμην συνεχῶς, ἐπιεικής. Λιβάνιος, ποταπὸν τὸν φιλοσοφίαν ἢ παρθένος. Ποδάρκης, ὁ ταχὺς περὶ τὸν δρόμον, ὡς ποδάρκης ἀχιλλεύς. Πόδας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λέοντα. Πόδας ὠκύς, τοῖς ποσὶ ταχύς. Ποδαύρη, ἐρρωμένη τοῖς ποσίν. Πόδες, τὰ κάτω δύο χωνία, οἷς πρὸς πρώραν καὶ πρύμναν δεσμεῖται τὸ ἱστίον. καλοῦνται δὲ πόδες, διὰ τὸ κάτω εἶναι. ἀντικείμενοι ταῖς ὑπερκειμέναις κεραίαις, ὡς οἷον ἐκεῖθεν κεφαλαῖς τεθεῖσι τῶν ποδῶν. ἐξ ὧν ῥῆμα ποδῶ, ποδώσω, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ Λυκόφρων. ἔνθα ποδωτὰ λινᾶ τὰ ἱστία φράζει. οἱ δὲ παλαιοὶ φασι, καὶ οὕτω πόδες λέγονται, σχοῖνοι κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. ἢ οἱ μετάγοντες τὸ κέρας, ἢ κατὰ ἄλλους, οἷς συνέχεται ἡ πρώρα καὶ ἡ πρύμνα ὁ ἱστός, ἢ τὰ ἑκατέρωθεν φασι προσδεδεμένα τοῖς ἄρμενοις χωνία. Πόδας φέρειν, παρὰ τῷ ποιητῇ, φασὶν οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα. ὡς ἔθος Ὁμήρῳ, οὕτω φράζειν ἐπὶ τοῦ ταχέως ποδῶν θεόντων, ὡς μὴ κινούντων τοὺς πόδας, ἀλλὰ φερομένων ὑπ' αὐτῶν, ὡς οἷα ὑπὸ ἄλλων πτερῶν. Πόδας ἴδης, τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη. οἱ δὲ, δίποδα. Ποδεῶνες, εἶδος γεωργικόν. καὶ τραχεῖς ποδεῶνες. καὶ ποδεῶνες, οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἀσκοῦ προέχοντες. Ποδηγῶν, ὁδηγῶν, χειραγωγῶν.

Ποδηνεκέα, τελείαν, βαθεῖαν. ὥς τις ἂν τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διηκοίη. ἐπεὶ δὲ ποδηνεκής. Ποδήνεμος, ἀνεμώδης, ὁ τοῖς ποσὶ ταχύς. Ποδήρης πόδη, τὸ ἕως κάτω τοῦ ἱματίου κατεσκευασμένον. καὶ ποδήρης, ἡ ναῦς ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη ταῖς κώπαις, ἤτοι πολύκωπος, ἢ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια.

Πόδιοι, ἐπιλήμματα ποδῶν, ἤγουν σανίδες. Ποδισμόρ, τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν ἢ ἀποστρέφειν. Πόδισμα, στρόφον. Ποδίσμα, ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη. λακωνικός.

Ποδοῖν, δυϊκόν, παρὰ τὸ τοῖς ποδὸς ποδοῖν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ποδοῖιν, ὡς τὸ ἵπποιιν καὶ ὁμοιοῖιν. Ποδοκάκη, ξύλον εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν, ὃ παρὰ ῥωμαίοις κῦπος καλεῖται. ἐν εἱρκτῇ τε καὶ ποδοκάκῃ στρεβλούμενοι, καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ ποδοστράβη, ἡ ἐν ποδοστράβαις ἐστὶ τοῖς βόθροις ἐμπεσόντες ἐπιτελοῦντο. καὶ ἡ ποδοκάκη ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς τῶν ποδῶν, ὅτι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἔστι δὲ εἶδος παγίδος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ θηρία. καὶ ξύλον, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμοῦνται, ποδοκατόχα τις οὖσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται. Ποδορρῶ, ἐπώνυμον ἀτλάντος. παρὰ τὸ ποὺς καὶ τὸ ῥέειν, οἷον ἡ τοῖς ποσὶν ὁρμῶσα. Ποδὸς σθένος, τὸ ποδὸς ῥίψασθαι τὴν ἀφαίρεσιν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο ἀπὸ τοῦ διός. οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, ἢ

ὅτι ποδαλεῖς οἱ ὧν ἐκ κεφαλῆς ἐκαθεσμένοις, ἐν τοῖς μετώποις, κάτω ῥιπτοῦνται. ὥσπερ οἱ κεφαλαῖοι, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πολὺ παραμένει τοῖς ἄνω. ὅπως τοιοῦτον ἄγροικον, ἀλλὰ ἄλλως ἀφανιζόμενος λύεται καὶ σκεδάννυται, ἢ ἀποβάλλεται. Ποδὸς κοπίον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν περιττὸν ἐχόντων. ἐπὶ πόδα γὰρ πλείων ὄντος ἐμφαίνει τοῖς πλεῖστοι, συστέλλουσι καὶ περιαιροῦσι τῶν ἱστίων τὰ ποδιαῖα. ὁ γὰρ μὲν ἐπιφερόμενος τοῦ ἱστίου, τὸ δὲ ἕτερον ὑποστέλλεται. οἷον ἐὰν μὲν χαλᾷ, καὶ ὁ καιρὸς ἀπαιτῇ. πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τὰς παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐκδεδεμένους τῆς ὀθόνης. Ποδηγετῶν, ἐκ τοῦ ποδηγός, ἀντὶ τοῦ ἐδηγηλατοῦσιν. Ποδηγέτει, παρὰ Λυκόφρονι, λέξις ἀπὸ τῶν κυνῶν μετενεχθεῖσα. ἰχνεύουσι γὰρ οἱ κύνες τοῖς τῶν θηρίων ἴχνεσιν, ἐν τοῖς κυνηγεσίοις. Ποδοκάκκη, δέρμα, τὸ θερμὸν καὶ μέχρι ποδῶν ἐσχηκός. παραγωγὴ δὲ τῆς λέξεως κατὰ τὸ δωρικόν, δωρικῶς. Ποδίζειν, τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν τὸ χωρίον. καὶ τὸ τῷ ποδὶ μετρεῖν, πρὸς ἣν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐβάδιζον. Ποδοστράβη, τὸ τῶν ποδῶν ἐλκύσαι. Ποδοστράβαι, μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατεσκευασμένα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα, ἐκρατεῖτο. διαλέγεται Ξενοφῶν περὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, ἐν τῷ περὶ κυνηγετικῶν, καὶ τοῦ χιόνος. Ποδοστράβη, τὸ γνώμονον πρὸς τὰ στίγματα τῶν ποδῶν. ἄλλοι τὰς τοῖς ἐλάφοις ἱσταμένας πάγας. Ποδοστρόχαλος, ὁ διὰ ποδῶν τὴν κίνησιν ἔχων αὐτῶν. Ποδώκεια, ἡ ταχύτης. Ποδώκης. ἀχιλλεὺς καὶ Ἡρόδωρος, οὐκ εὐλόγως προσαγορεύονται λέγονται. τό γὰρ ὠκὺ εἰρημένον, φυλάσσονται ἐν τῇ συνθέσει τὸν ὀξὺν τόνον, ἀποδιδόασι τὴν τόνον, οἷον ὠκύμος ὤκιμος, τραχὺς ἄτραχος. μὴ οὕτω δὲ ἔχοντα, ἀλλὰ τρέποντα τὸ τέλος, ἰσοταλ φασὶν εἶναι ὀξεῖαν, οἷον ἀδὺς ἀηδὴς, βαρὺς ἀβαρὴς, ἀὺς ἀεὶς, βαθὺς ὑπερβαθὴς. οὕτω γοῦν καὶ ὠκὺς ποδωκής, ὥς τι κατ' αὐτόν. καὶ ποδώκης ἵππος ὀξυτόνως ὤφειλε, καὶ πληθυντικὸν ποδωκέες. τὸ μέντοι ποδώκης ἀχιλλεύς, οὐ παραδέχονται οἱ ῥήτορες, ὡς ἄγειν ὅτι τὸ ποδώκης ἀχιλλεὺς, εἰς ἰδιότητα τοῦ ὄρους βαρυτονεῖται, ὥσπερ ποδώκης. καὶ γραμματικῶς, ὡς μᾶλλον τοῦτο, οὕτω καὶ ποδώκειος καὶ ἀελλόπους. ἐξ οὗ ἀειλλόπος τοῦ ὃ, γένοιτο ὁ σολοικισμὸς. ἄλλως γὰρ ἄχρηστος ἡ λέξις μέσου δεικτικοῦ, κατὰ καὶ εἰδήσεως, καὶ ἴσως ἐμφιλοσοφεῖ. Ποδώνυμος, ἰδίως ἱερά τις παρθένος. Ποθαίνειν θηρίον, τὸ τὰς ἱστίας ἴδιον. Ποθέεσκον, ἐπόθει, ἐπεζήτει. Ποθέεσκε, ποθεῖ, ἐπόθει ἐκεῖθεν. ἀπόθι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σκ ποθέεσκε, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ὀρχεῖσθαι, ἐπόθει. Ποθεινὸς, περιπόθητος, ἐραστός. Ποθεῖς τὴν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς. ἡρακλῆς πλέων μετὰ τῶν ἀργοναυτῶν εἰς κόλχους σὺν ἰάσονι καὶ ὕλαν ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαγέντα καὶ ζητήσας τὸν ἐρώμενον οὐκ ἐδύνατο ὅλως εὑρεῖν, πλανῶμενος αὐτόν. ὁ δὲ ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαχθεὶς ὕλας ἡρακλέους πλείω χρόνον ὀφείλετο. ὅθεν δὲ ὑπὸ τῶν θηρίων φωνῆς ἤκουσε, ποθεῖς τὴν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς. εἴρηται οὖν τοῦτο εἰς παροιμίαν, ἐπὶ τῶν μάτην προσδοκώντων. Πόθεν, ἔστι μὲν ὄντως ἐρωτηματικόν, καὶ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ τίνος τόπου, ἢ ἀντὶ τίνος αἰτίας. ἔστι δὲ ὅτε ἀπορηματικόν, ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς λαμβάνεται, ὡς παρὰ εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ, ὡς μὴν ὅπα πόθεν, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Πόθεν ἐπίρρημα, ἐκ τόπου τινὸς ἐμφαῖνον, ἐθέλομεν τῇ ἐκ προθέσει. ὁ γὰρ ἐρωτῶν πόθεν ἥκεις, ἀντὶ τοῦ ἐκ τίνος οἰκίας. τὸ νῦν πόθεν, οἷον τοῦ πόθεν ὁ Πλάτων, ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἐθέλομεν τῇ ἐν προθέσει. διὸ τὸ τοῦ ἐντεῦθεν καὶ μετὰ γενικῆς. τοῦ τῆς πόλεως ὁ λακωνίδης ἐκβαίνει. ἐθέλομεν τοῦτο, ἐν τίνι μέρει τῆς πόλεως. ἐμφαίνει δὲ καὶ τὸ πόθεν αἰτίαν. οἷον πόθεν κινούμενος διδάσκαλος μὲ κακοῖς, ἀντὶ τοῦ ἐκ τίνος αἰτίας καὶ ἀφορμῆς. Πόθεν ἐπίρρημα, ἐξ ἀρχῆς πόθεν

[illegible]. Πλωοὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῷ χ´ τῆς Ἰλιάδος πύλαι, ἐπειδὴ αὗται καὶ περιφέρειαν φαίνονται. τουτέστι λελεπιδωμέναι, ἐπιτήδειαι πλύνειν. ἱστοροῦσι γὰρ οἱ τὰ περὶ τοὺς ἱστορουμένους φασὶν, ὅτι πλύνεσθαι γυναῖκες ἔργον τὰ τοιαῦτα. ἐν δὲ τῇ Αἰτωλίᾳ, βόθροι, οὓς σκάψαι τινὰς οἱ πλυνοὶ παραποτάμιοι, πρὸς πλύσιν [illegible], ὧν πρὸς Αἰτωλῶν οἱ λαῖνοι λέγονται, ὅθεν λίθινοι. Πλωοὺς, ὁ ἄτιμος, καὶ ὑβρισμένος. Πλωτὸς ὀξυτόνως, οὗ ἀγγέλομεν τὸ παροξυτόνως δὲ, τὸ πλωϊζόμενον. Πλωτὸς, πόλις Αἰβύης. ἔστιν ἐν Ἄτλας. πλωτὴ ἡ Ἄτλαντος ἐπὶ θυγατρὸς, ὧν μία καὶ Ἀστερόπη. Πλητὸς ἢ μουσικὰ, παρ᾽ Ὁμήρῳ. [illegible] τοῖς ἐν λέξεσι τὸ τοιοῦτον ἔργον, ὡς ἰδύλλιον ἡ [illegible], καὶ ὁ μήτηρ τοῦ [illegible] τῆς Ὀδυσσείας.

Πλυσμὸς, πλυντήρ. Πλυντήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας, ἑορτὴ παρ᾽ Ἀθηναίοις, ἣν ἐπὶ τῇ Ἀγλαύρῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ ἄγουσι. Πλύνω, πλυνῶ, πέπλυκα. Πλῶ, τὸ πλεονάζω. Πλώζω ἐκ τοῦ, ἢ σημαίνει τὸ πλωΐζω. Πλωθεῖα, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. ἔστιν ὁ δημότης Πλωθεύς. Πλώιμος, τὸ ἄξιον πλεῖσθαι, πλωτὴρ, ὁ ναύτης. καὶ πλωτὸς, ἤτοι πλεόμενος. καὶ πλωτὴ θάλασσα, ἡ δὲ πλεομένη, καὶ πλωΐζω, καὶ πλώϊμος, [illegible] καὶ πλώσιμος: πλοιζόμενος, ὁ πλέων καὶ πλωτὰς, [illegible] μεγάλων. Πλώτας, ἰχθὺς ὄρνιθος. Πλωΐζειν, ἀπὸ τοῦ πλέω πλώσω. ἀφ᾽ οὗ πλωίζομαι, καὶ ἀπὸ τούτου [illegible] πλωΐζω [illegible], καὶ πλωΐζεσθαι παραγωγικῶς.

Πλωός, ἴχνιον. Πλωτίμον, [illegible]. Πλωαί, [illegible]. Πλωταὶ φασὶ νῆσοι Ἀπολλώνιος, ὅτι [illegible] [illegible] τε περιφέρεσθαι, ἢ κλονεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ὁ [illegible] ταύτας φασὶ [illegible], ἐν αἷς ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν κατελείφθησαν, κατὰ τὸ μυθολόγημα οὕτω κληθείσας. [illegible] [illegible] οὕτω, αὐτὰς ἐμνημόνευσεν. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ταύτας [illegible] καλουμένας καλεῖ, [illegible] [illegible] ἄλλας [illegible] καλεῖ [illegible]. Πλῶτι, πλεῖτε. Πλωτῆρες, ναῦται. Πλωτὸν, πλεόμενον.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν

Πνεῦμα, τὸ ἴδιον, ὁ ἄγγελος, ἡ ψυχὴ, ὁ ἄνεμος, ὁ νοῦς, ὁ δαίμων. ἡ πνοὴ δέ ἐστι, [illegible] ἄπειλις, ἀπλοῦν καὶ λεπτὸν, σαφὲς καὶ τρανὸν, ἀθάνατον καὶ ἀμόλυντον, μεταποιητικὸν πάντων [illegible]. ἡ πνοὴ δέ ἐστι, [illegible], ἢ ἀχώριστος, [illegible] ὕπαρξις. πνεῦμα δὲ λέγεται, [illegible] [illegible] [illegible] πᾶσι [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible] τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πνεῦμα, ὁ ἄγγελος. πνεῦμα, ἡ ψυχή. πνεῦμα, ὁ ἄνεμος. [illegible] [illegible] [illegible] ἀνθρώπου πνεῦμα λέγεται. πνεῦμα ἅγιόν ἐστι, δύναμις [illegible], ἀχώριστος, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ὁμοούσιος, [illegible] [illegible] [illegible] προοδοκ. πνεύματα, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] δύο πνεύματα, διότι ἡ μὲν [illegible], ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχεται, ἡ δὲ ψιλὴ ἐξ ἄκρων τῶν χειλέων. καὶ [illegible] [illegible] [illegible] πνεύματος, τῆς φωνῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] λέγεται πνεῦμα, [illegible] τοῖς πνεύμασιν αὐτὰ [illegible]. πνεῦμα δὲ ἀὴρ, [illegible] [illegible], ἐπ [illegible] [illegible] [illegible]. Πνευματικὸν σῶμα. φασὶ μετὰ [illegible] [illegible] τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὁ πάντως [illegible] [illegible], [illegible] φλυαρία [illegible]. τοῦτον δὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὡς ἐν τοῖς τόποις Ἀριστοτέλους [illegible] [illegible] λέγει.

Πνευματώδες, [illegible], [illegible] [illegible], καὶ ὁ [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πνεύμων, λέγεται [illegible] [illegible]. ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνὴν, μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα, καὶ ἀναπνέοντα. ὅλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον οἱ κοχλίαι. οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον οἱ κάραβοι, [illegible]. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων, ποτάμιος ἵππος, καὶ κροκόδειλος. φωνὴ δὲ οὗτος καταβραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχελῶον ἰχθύες δοκοῦσι φωνεῖν, οὐ φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. τυχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἀπολαμβάνουσι πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστελλόντων τὰ βράγχια ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ταράττουσι τὴν ἐκπομπήν. τὸ δὲ ταραττόμενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος τῷ γῇ ἠχεῖ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέττιγες, δι᾽ ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν [illegible] [illegible] ἀέρος, ἐκθλιβόντων ταῖς πτέρυξι τὸν ἀπειλημμένον ἀέρα φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχεῖαν οὖσαν, πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν. ὁμοίως καθίσασαι, οὐκ ἔτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάροι ἐν τῷ στόματι ὕδωρ ἐμβαλόντων, μετὰ ῥοίζου τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν, ὁμοίως ἐν τῷ βάθει ὄντες οὐ φωνοῦσι. Πνόας, σφοδρῶς, ἐργικῶς. Πνεσποῦν, φυσῶν, ἱματίων. Πνέω, καὶ ἀναπνέω. πνέω δὲ μάλιστα. καὶ ἱματίω [illegible] προσνεμεῖ, μετὰ βατικῶς δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ἀλλὰ μὲν ἱματίω, βραχὺ ἀπνεύσε, αἰτιατικῇ διαλύω δὲ, τὸ ἄνεσιν, καὶ τὰ λεῖα πνέω. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως, διαπνεῖ ὁ ζέφυρος τὸν λιμένα. πνεῖ δὲ θυμοῦ καὶ θυμόν. ἀναπνεῖ δὲ θήρα, [illegible] πνεῖ. ἰσχύειν γὰρ ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ἀέρος. Πνεῖ δὲ ἐλέειν, κοινόν. πνεῖ δὲ [illegible], ἀπηλιόν. πνεῖ, ζεῖ, ῥεῖ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, παρ᾽ ἡμῖν δὲ [illegible] [illegible] τὰ διαλελυμένα. Πνέω, πνευστιῶ, ἀσθμαίνω. ταῦτα λέγεται ἐπὶ ἀναπνοῆς συνεχοῦς, τῆς ἀπὸ δρόμου ἢ [illegible] γινομένης. καὶ τὰ ὄνομα, ἆσθμα, καὶ [illegible].

Πνίγω μετρίῳ, συμμίγῳ καύματι, τουτέστιν ἔαρι. καὶ τὸ πλαθυντικὸν, τὰ πνίγη. Πνιγεὺς, ὁ τῶν ἀνθράκων κάμινος, παρ᾽ ὅσον δὲ ἐκεῖ οἱ ἄνθρακες ἔχονται, καὶ πνίγονται. ὁ πνιγεὺς, ὁ κρίβανος. ἡ δὲ κάμινος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. καὶ πνιγεὺς, τὸ ποτήριον παρὰ τοῖς ποιηταῖς φέρει μακρὸν εὑρίσκεται. [illegible] δὲ, καὶ ψύχος, ὁμοίως καὶ παρὰ ψυχὴ, καὶ ψυχὴ βραχεῖα. Πνιγηρὰν λέγει Ἀριστοφάνης, τὴν κασματώδη, ἅμα μὲν ὅτι θερμὸν, ἅμα δὲ ὅτι πνίγει. Πνῖγος, ἁμαρτάνουσιν οἱ βραχύνοντες τὸ ἐκτείνουσι γὰρ τοὔνομα, καὶ τὰ [illegible] αὐτῶν. οἷον πνιγηρὸν καὶ λέβη. Πνιξειδὲς, [illegible]. ἔστι δὲ εἶδος ὀστέου πνιγερόν.

Πνύξ, ὁ πηγμός. Πνοὸς, ἀνάψυξις. Δυναμέαν τιμῆς τὴν ἀνθρώπων, καὶ πνοὴ, τὸ ἆσθμα. Πνοὴ, πνοῦν, ταχύ. Πνοιμος, τροφή. Πνοος, φθόγγος, πνοή. Πνὺξ, δικαστήριον ἐν Ἀθήναις, ἢ ἡ ἐκκλησία παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ὅτι τὸ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πνύτο, ἐπνεῖτο, ἐπνεύσθη, καὶ [illegible], καὶ τὰς τῶν αὐτομάτως βλαστάνοντα φυτεία, ἢ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὰ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν ὄσπριον. Πνυτὸς, ἔμφρων, σώφρων.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

Πόα μελικὴ, παρ᾽ ἡμῖν χόρτος ὀρεινὸς, καὶ καλεῖται, καὶ ὅπου ἐστι τὸ στρατόπεδον. ἡ αὐτὴ δὲ ἑψομένη λέγεται. Ποαλεῖς, [illegible] ἐπιπορίδες. Ποάζειν, οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλαμίαν ἐκτίλλουσι, καὶ καλοῦνται οἱ κατ᾽ ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμενοι. Ποαλβρὶς, ὁ τὴν πόαν [illegible]. πόλλα, διὰ τὸ παίειν τὸ ἔλαφος. Πολάγρα, τὸ τῶν πολῶν πάθος, καὶ πάγος. Ποδαγκώνας, στενορινας. ἢ τοὺς κατὰ τὰς ἀρχὰς τι λέγοντας, ἢ πράττοντας. Ποδαλείριος, καὶ Μαχάων, ἰατροὶ παῖς ἱεροὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι. καὶ Ποδαλείριος μὲν, [illegible]

γύπλων, ἁλικῶν, βλάπων. Πλάσσειν, θλίβειν. Πλάσγγας, νάρθηκας, παρὰ τὸ πλάσσειν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Πλατύνοντα, διδοῦντα. Πλάτος, πλησιασμός. Πλάνοι, λίθοι. Πλάζομεν, πλανώμεν, ἁμαρτάνομεν. Πλεῦν, τὸ οὐχ ἧττον τοῦ πέλαγον. ἀπὸ γὰρ τὸ πέλω, γίνεται πλῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ πλέω, οὗ τρίτη ἐν τῷ συλλαβῇ πλεῖν, πλεῦν χθονὶ, πεπόρικ ἐπίπλοεν. Πλεῦν, τὸ ῥῆμα πλῶμι. νῦν δὲ ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλωρῶ, καὶ τὸ παθητικὸν πλῶμαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐπλώμην ἔπλω ἔπλεν, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε πλεῦν. Πλάττειν, τοῦ κατάσσειν διαφέρει. πλάττειν μὲν γὰρ λέγεται, τὸ ἐπιρρέον καὶ σαθρὸν πρᾶγμα, ἀφ' οὗ καὶ πληκτὰ. κατάσσειν δὲ, τὸ ἁπλῶς κρούειν καὶ ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων λέγεται. ὡς Ὅμηρος, ἔπειτα τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι πατάσσειν, ἀφ' οὗ καὶ πάταγος. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. οὕτω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τοῦ βροντῆς ἐδίδαξας. καὶ καταγεῖ, παρ' αὐτῷ ῥῆμα κοινῶς γραφόμενον. Πλάττω πλάσσω, ἀπαλλάττω ἀπαλλάσσω. καὶ ἕτερα ἄλλα ὅμοια, ἃ μὲν Ἀττικοὶ ἀορίστως, εὐχερῶς κατ' ἀττικὴν συνήθειαν ἔχουσι. πρῶτος δὲ συλλαμβάνει, οἷον ἐπλήχθην δέον λέγειν, καὶ οὐκ ἐπλάχθην. ἀπαλλάχθην, καὶ οὐκ ἀπηλλάχθην. τὸ δὲ καταπληγμένον παρακείμενον, καὶ ἐπὶ ἑτέρων καὶ ἐπὶ πάθους λαμβάνεται. Πλάττω, ὁράω, καταράσσω, παίω, κτείνω, φονεύω, διωχθῶμαι, πληγῶ, θλίβω, κόπτω, ἐξωθῶ, διαφθείρω, ἀπόλλυμι, ταυτά. Πλέγματα, τὰ πατήματα. ὁ πλίξ, τὸ βῆμα, παρὰ Ἀριστοφάνει. Πλεῖθρα, ἐκ τοῦ πλινθεύω, ἡ πλίνθευσις. Πλινθεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ πλίνθοι πλάττονται, οὕτω Λυσίας. Πλινθίον, παρατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ ἄγων τῶν στρατιῶν, βαδίζειν ἐπιχειρεῖν.

Πλινεύειν, ἐξαπατῆσαι, ἀπὸ τοῦ ἀπαιδευσίας τῶν παλαιῶν. Πλινθίον, τὸ τετράγωνον χῶμα. Πλίνθος, μέρος τι τοῦ κεφαλῆς τοῦ κίονος. ἡ παλαιὸς ὀπλίτης, πλίξ. Πλίνθος, παροιμία, πλίνθος πλύνεις, χαμαὶ ἀντλεῖς, φαιὸν λευκαίνεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων, καὶ μὴ ὄντων λέγεται. Πλινθουργεῖν, τὸ πλίνθους ἐργάζεσθαι. Πλίνθος, ἡ πλινθεία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι τινὲς τῶν στρατιῶν, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τῶν χιλίων, πλαίσιον ὀνομάζει. Πλίξ, ἔνθεν καὶ τὸ περιβάλλειν ἀμφιπλίξ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος, αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πλίσμα, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐν τείχους εἰς τὸ λιχανὸν διάστημα διάστασμα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὁδὸν. Πλίξαντα, διαβάντα καὶ ἀνατείναντα, καὶ διαβάντα. Πλινθεύτης, κόλπος. Πλίσσοντ, λίθοι ἐν ᾧ ἴσταται, κατὰ δὲ τὴν πλείονος διάνοιαν. δηλοῖ δὲ τὸ βηματίζειν, καὶ μεταφέρειν στοίχος παρὰ στοῖχον, ὅθεν καὶ πλίξ τὸ βῆμα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πλίγμα. καὶ πλίμας, ὁ βηματίζων. καὶ πλημμεληγμένον, ὁ περιβεβηκώς. ὁ ἀπηλίξας, τὸ ἀπέβη παρὰ τῷ κωμικῷ. καὶ Ἱπποκράτης λέγει πλίγμα τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα. ὅθεν καὶ διαπεπλίχθαι, τὸ ἀμπλίκων τῇ πόδας. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν τροχάζειν, συντόνου κινήσεως. ἐπίφορος δὲ τὸ πλίσσεσθαι πόδεσσιν. ἵνα λέγει τὰς ἡμιόνους ἀγαθὰς εἶναι καὶ τρέχειν. καὶ ἄλλως ἁπλῶς βαδίζειν. Πλοιάδιον, τὸ ἐκ φύλλων ἐκ τῆς οὕτω καλοῦνται. Πλοιάρια, πλοῖα μικρὰ, ἢ ὑποδήματα κοιλά.

Πλοῖζω, περιέρχεσθαι. πλοῦς δὲ, καὶ ὁ ὅλος. Πλοιάς, ἡ πλωτὴ θάλασσα. Πλοίμα, πλωτικά, ἢ τὰ πλεῖν πεμπόμενα.

Πλοΐμος ἄνεμος, ὁ ἐπὶ πλωϊμῶν. καὶ πλοΐμος καιρὸς, ὁ πλεόμενος. πλοΐμος θάλασσα, πέτασι πλεομένη. καὶ πλοϊμώτερος οὗτος, ἤτι ἐπιτήδειος, πλέος μικρῶν. Πλόκαμοι, τὰ περὶ ὀστᾶ νεῦρα. Πλοκάμους φαεινοὺς, ἔφη Ὅμηρος ὡς διαστρέφοντας. ἄλλων δὲ, ὡς ἐπὶ γυναικῶν λέγονται πλόκαμος, ὃς ἐκ τοῦ πλέκειν γίνεται. καὶ ἀπ' αὐτοῦ δὲ συγκοπεὶς γίνεται ὁ πλοχμός, κατὰ τὸ ἴαμβον, ὁ συγκόπτει ἐκ τοῦ ἰωνικῶν. εἰσὶ δὲ καὶ τὸ δῆγμα, ὅ ἐκ τοῦ δακνῶ πλοκμὸς, οἷα πρωΐα ὅ ἐ

εἰς χ, κατὰ τὸ ῥωγμὸς ῥωχμὸς, καὶ βρεγμὸς βρεχμός.

Πλοΐα, κατάφρακτα, σύνανδρα μέσα πλοῖα, ὡς τὸ πάτερ μὲν ἔχειν τὰ ὅπλα, μετὰ δὲ ἄνω διώγον. Πλοῖον ἢ ναῦς, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστοφάνης ὡρίσει, καθὸ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ ἴδιος καὶ τὰ πλοῖα διαιτᾶν, ὥσπερ λίμνας, ὅτι οἶκοι πειραιᾶ[illegible] τὰ πέταλα. Πλόκαμοι, αἱ μακραὶ θρίξ, αἱ ἐπὶ πλέκειν οὔσαι εἰς τὸ πλέκεσθαι, παρὰ τὸ πλέκω. Πλοκαμῖδες, τὰ ὅλον βόστρυχον. Πλοκαὶ μῦθοι, οἱ πεπλεγμένοι, καὶ σκολιοί. δῆλον δὲ, ὅτι σκολιώτη πᾶν τὸ πλεκόμενον, καὶ οὐκ ἔχει τὴν προτέραν εὐθύτητα. Πλεκτὸν, ἐπὶ ὑποθέσεως πεπλεγμένος λέγουσιν οἱ εἰωθότες. Πλοκὸν, πλέγμα, ἐκ τριχῶν ἄρτεος, ὅ πλοκὸν ὀδύνας τοῦ δ' ἀπόκειμαι λέμας, παρθένου ἱμερτοὶ κρεμοὶ εὐπλοκάμοις. Πλόμιον, φασὶν, γινόμενον, λίθον. Πλάστος ἄλλος. Πλόμος ἐν τοῖς ὀργανικοῖς φασι, εἶναι τὸ αὐτὸ ἐκ μόνους ἐπανελθεῖν, δι' ὃς καὶ ὑπορρέεσθαι εἰς πέλαγος ἢ ὄρτο τοῦτοις. ἐπειδὴ δὲ ὁ μιλήσιος, ἐκ τοῦ φασιδίου ἀναλθεῖν εἰς τὸ ἀνασπᾶν. οἷα ἐκεῖθεν εἰς τὸ εἶδον, ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. τοῦ δὲ ὁ ὁρίσιος Ἀρτεμίδωρος ψεύδεις φασὶν εἶναι. τὸν γὰρ φασὶν μὴ συμβάλλειν τῷ ὠκεανῷ, ἀλλ' ἐξ ὄρεων κατάφερεσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ῥεύμασι ἐν τῷ τρίτῳ τοῦ γεωγραφιῶν φασι. Τιμαγήτος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ λιμένων, τὸ ὄρος φασὶ καταφέρεσθαι ἐκ τοῦ κελτικῶν ὀρῶν. εἶτα ἐκδιδόναι εἰς πελάγη λίμνη. μετὰ δὲ ταῦτα, εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ. καὶ τὸ μὲν εἰς τὸ εὔξεινον πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν κελτικὴν θάλασσαν. διὰ δὲ τὸ τοῦ σώματος πλεύσαντας ἢ ἀργοναύτας, καὶ ἐλθεῖν εἰς τυρρηνίαν. κατακλύσαντας τὸ δὲ τῷ καὶ Ἀπολλώνιος. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν πυθιονίκαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λυδῇ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν ἀργὼ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι. Πλουτίνδην, συνδιάμετος Ἀριστοφάνης λέγει ἐμπλουτεῖν, καὶ τὴν ὑπέροψιν εἰς ὃν σημαίνει. σημαίνει δὲ, εὐδαιμονίαν, βίον, εὐπλοίαν, εὐτεκνίαν, πλοῦτον, χορείαν, θαλίαν, γάλα ἐρίθων, ὅς τε παρέχεται σκιπαρέμιν, ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς, οὕτω πλατύνεται πάντα. Πλοῦς, τοῦ νεὼς τὸ πλέει ἕχασμα, μιχθὲν τῷ φέρειν ἀκριβῶς ὀφείλει. ναῦς ἐπὶ τῶν πάσης ὁδὸν, πλοῦν ἔλεγον. Πλουτίνδησις, οἱ ὑπὸ διαβατοῦ τοῦ νόμου τοῦ ὅρον. εἶτα δὲ, εἰς χεῖρα τὴν ἀναγκαίαν ἀπολαυσαντες. Πλούσιον, διαφέρει δὲ, τοῦ ἐντυχοῦς, ὁ ὅλον. Πλούσιος, εὔπορος, ἄφνειος, ὄλβιος, καὶ εὐτυχής, διαφέρει. πλούσιος γὰρ ὁ πολυκτήμων, ὅπερ ὁ πολλῶν οὐσίαν ἔχων. εὔπορος, ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας χρείας ἀποδιδοὺς ἀφθόνως, ὁ ἐπ' αὐτοῦ τῶν πορίζων συνάξειν. ὄλβιος, ὁ δὲ ἀπὸ βιοῦς, ἤτοι εὐδαιμονίας, καὶ μετὰ ἀφελείας. εὐτυχὴς δὲ ζῶν, καὶ εἰς καλήν. Πλούσιος, ὁ ὅλος. Πλοῦτος, κτῆσις κτημάτων καὶ χρημάτων, παρὰ τὸ παλὺς καὶ τὸ τῶ, τὸ λαμβάνειν καὶ δέχεσθαι, πολύετος, καὶ συγκοπῇ πλοῦτος. ἢ ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ καὶ τὸ γῆς ὁ πλοῦτος ἐπὶ γῆς εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλουτῶ, δεύτερον ἔφησε, ὅς τό πολλοῖς, ὁ πατὴρ πλέων. Πλουτῶ, εὐπορῶ, χρηματίζομαι. πλουτῶ ἐγὼ, ἀπαταβαίνεις. πλουτίζω δὲ ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ πλουτῶν, ὁ ὅλος. Πλουτῶν ἐγίνοιμι, ἀπὸ τοῦ χρημάτων ἐπιδοσθῆ, ὅθεν οὖν λέγειν ἐπεῖπεν. Πλούτων, ὁ κατακχθόνιος δαίμων.

Πλόχανον, πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται. Πλοχμὸς, ἐπὶ ἀνδρῶν, οἱ πλοχμοὶ οἱ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἐσφίγκοντο. πλόκαμοι δὲ ἐπὶ γυναικῶν, ἅπερ καὶ εὐπλόκαμοι λέγονται. δηλοῖ δὲ τὸ πλοχμὸς μὲν ἐκ τοῦ πέπλεγμαι, πρὸς λόγον ἐμοιώθη τοῦ βέβρεγμαι, βρεχμός. πλόκος δὲ παρὰ Ἀνακρέοντι, ἐκ τοῦ πλέκω, ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ γραφόμενος πλόκαμος, κατὰ ἐκ τοῦ θάλλω θάλος καὶ θάλαμος, ὁ ἄρχω ἀρχὸς καὶ ὄρχαμος. Πλύνε, καθαίρε. Πλύνεται, λοιδορεῖται, αἰσχῶς ὑβρίζεται. πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἐλέγχειν. Πλυνοὺς, οἱ ὕστερον λέγουσιν αἱ ἀλουργοὺς.

ταύρου. ὁ μὲν ταῦρος, οὗτος οὐκ ἀναφέρεται, ἀλλ' ἴσως τῶν ἰχθύων. αὗται δὲ εἰσὶν Ἄτλαντος καὶ Πληιόνης θυγατέρες, ὧν τὰ ὀνόματα, Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινώ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας εἷς τῶν γιγάντων μιγεὶς Πληιόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ, ἔσχε θυγατέρας ἑπτά, αἳ τὴν παρθενίαν ἀγαπήσασαι, συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. ἐρασθεὶς δὲ Ὠρίων, ἐδίωκεν αὐτάς, μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γινόμεναι, ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς πελειάδας ἐποίησε, καὶ δὴ αὐτῶν ἄστρον κατασκεύασεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πλειάδες, ἀπὸ Πληιόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, τὸ κατοικητήριον τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν ἣν τέτακτο χώραν. διὸ καὶ οὔσας πρότερον ἑπτά, γενέσθαι ἕξ. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς. Πλῆκται, πολεμικοί. εἰσὶ δὲ πλῆκται ὀργεῶνες παρὰ βακχαίοις. Πλήκτης, μάχιμος, ὑβριστής. Πληκτίζεσθαι, διαπληκτίζεσθαι, γαργαλίζειν. Πληκτιζομένους, μαχομένους. Πληκτικώτερον, ὑβριστικώτερον. Πλῆκτρον, ἀμυντήριον ὅπλον παρὰ τῷ Λυκόφρονι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ἐκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα οἷς μάχονται, ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσιν, ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων. καὶ πλῆκτρον, τὸ ξύλον ᾧ κιθαρῳδὸς τὰς χορδὰς κιθαρίζων κρούει. ὃ τὸ προσπελάζον, ἢ τὸ πλῆσσον, καὶ τὸ μέρος καθ' ὃ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει, καὶ διὰ τὸ συνέχειν τὴν μηρόν. Πλῆμα, πλήρωμα. Πλημαθῆναι, πληρωθῆναι. Πλημμυρίς, πλήμμυρα. Πλήμη, ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης, καὶ πλημμυρίς, ἡ ταραχή. Πλημμελεῖν καὶ ἐξυβρίζειν ἐρεῖς. λαμβάνει δὲ τὸ ἐξυβρίζειν ἀντὶ πλημμυροῦντος τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ γειτνιῶντα παρασύροντος. καὶ πλημμελεῖν, τὸ ἁμαρτάνειν. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, τὸ ἐξυβρίζειν.

Πλημμέλεια, ἀπὸ τοῦ πλημμελής. τὸ δὲ πλημμελής, παρὰ τὸ πάλιν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, γίνεται παλιμμελής, καὶ συγκοπῇ πλημμελής. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ δευτέρου τὰ αὐτὰ φροντίζειν ἢ λέγειν, ἢ ἐπαναλαμβάνειν. Πλημμελές, ἁμαρτωλόν, ἢ τὸ ῥᾴθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Πλημμυρεῖ, καὶ πλημμύρειν βαρυτόνως γράφεται. ἀφ' οὗ τὸ ἐπλήμμυρεν, ἐπὶ ὕδατος, καὶ ἐπὶ τῶν κατ' ὕδωρ χεομένων. ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ πλημμυρὶς καὶ πλημμυρία, οἷον συνοχή, καὶ ἀνάστασις. λέγεται καὶ πλήμμυρις, ἀπὸ ἀμετρον πλημμυρίς. τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ις, ὀξύνεται. οἷον βασιλεύω βασιλίς, πλημμύρω πλημμυρίς. ἢ πλημμύρα, ἡ ἀνάχυσις τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν. ἃ πάντα καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ υ. ἄμπωτις δέ, τὸ ἐναντίον τῇ πλημμύρᾳ, ἤγουν ἡ συνοχή, καὶ οἷον ἀνάστασις. Πλῆμναι εἰσίν, αἱ τῶν τροχῶν χοινικίδες, ἐν αἷς ἐμβάλλεται ὁ ἄξων. ἃς ὄνας καὶ χνόας φασίν, ὡς δηλοῖ ὁ Σοφοκλῆς, ἤγουν τὰ μέσα τῶν εἰρημένων συρίγγων, εἰς ἃς ἐντίθενται τὰ τοῦ ἄξονος ἄκρα, πλῆμναι καλοῦνται. διὰ τὸ πλήθεσθαι, ἢ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. ἰστέον δέ, ὅτι πλεονασμὸν ἔχει ἡ ὁμηρικὴ πλήμνη. ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ πλήμνης τῆς ἐν ὕδασιν, ἐπείπερ καὶ περὶ τὴν ὠκεανὸν μάλιστα ἱστοροῦνται γίνεσθαι, ἐς πλήμνας παράγωγον, ἡ πλημμύρα. ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ πλημοχόης, ὅς προϋπῆρχε ἀκολούθως ὁ πλήμη. σκεῦος δέ φασιν ἡ πλημοχόη κεραμεοῦν βεμβικῶδες, ἑδραῖον ἡσυχῇ, ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι πλῶ πλάσσω, ἐξ οὗ τὸ πλήμη. καὶ ἐξ αὐτοῦ πλήμνη. οὕτω καὶ πορεῖν καὶ μοσχεῖν, καὶ πίτνω. σημείωσαι δὲ ὡς ἡ πλήμνη, καὶ τέρμα λέγεται, καθὰ δηλοῖ ὁ γράψας τέρμα, ἡ πλήμνη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται. καὶ ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἢ ἡ καμπή, καὶ ὁ νύσσαξ. Γεωργίαν δὲ ὡς τοῦ τέρματος, καὶ ἱππ-

μὸν λέγει τὸ τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐκβαίνειν. Πλήμνη, ἡ τοῦ τροχοῦ τρύπα, ἡ πληρουμένη ὑπὸ τῶν ἀξόνων. ἢ πλῆμναι, αὐτὰ τὰ ὀκρίβαντα. Πλήμνη καὶ πλήσμη, διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ. ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον, αὐτὰρ ὅ γ' ἐν πλήσμῃσι διιπετέος ποταμοῖο, οὐχ ὡς ἐνίοι ἐν πλήμνῃσι. Πλῆμος, ἀφρός. πλῆμναι δέ, αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες. Πλημοχόη, τῇ ὑστάτῃ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας. Πλῶ, ἱκανῶς, ὁμοίως. Πλὴν, τρία σημαίνει. πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρὶς γενικῇ. πλὴν ἀντὶ τοῦ εἰμί, εὐθεῖᾳ, καὶ αἰτιατικῇ. πλὴν, ἀντὶ τοῦ ὅμως ἀσύντακτον. Πλανοδία, παρανόμῳ, τῇ ἐκπεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, τουτέστιν ἀδίκῳ.

Πλανώδους, ἀθλίου. Πλῆτο, προσεπέλασεν, ἀπὸ τοῦ πλάω πλῶ, καὶ σημαίνει τὸ ἐπληροῦτο. ὡς τὸ πλῆτο δ' ἄρα αἴθουσα τε, καὶ ἕρκεα ἀμφοῖν. Πληθέρα, περιλάλησιν. Πλῆθεν, τέθηπεν, θαυμάζει. Πλήξιππος ὑπὸ Ὁμήρου κέκληται, ὡς εἷς τῶν ἱππεύειν ἐμπειρότατος. πλήξιππος καὶ ἱππόδαμος ταὐτόν, δηλοῦσι δὲ τὴν ἱππικὴν καὶ πολεμικήν. Πληρέω, ἐξοχολίς, μικρόν, ἐπίμεστον, ἔμπλεον, ὑπέρπλεον, ὑπερχειλίς. τὸ δὲ μικρῷ ἐνδεέστερον, ὑπόπλεων, ἐπιχειλίς. βέλτιον γὰρ τὸ ὑποχειλίς. ἴσως δὲ τὸ ἐνδεές, καὶ ἐλλειπές, τὸ δὲ εἰς ἥμισυ τελοῦν, ἡμιπλήρωτον. ἡμιδεής, ἡμίμεστον, ἡμίκενον. Πληρής, παρὰ τὸ πολὺ πολεύρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν πλήρης. Πληροῦται, ἀντὶ τοῦ γεμίζεται. καὶ πληροῦται, ἀντὶ τελειοῦται. ὡς ὁ θεολόγος, ἀμφὶ μοι τὴν ἐκείνου πληροῦσθαι δοκεῖ καθαρῶς. τὸ ῥῆμα πληρόω πληρῶ, ἀπὸ τοῦ πλήρης. Πλῆξαι, πατάξαι.

Πληροφορηθείς, πλήρωσιν. ὡς ὁ ἀπόστολος, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Πλήρωμα, ναῦς ἐργατική. καὶ πλήρωμα, πλοῖον, ἀναπλήρωμα. Πληρώματα, ὁ τῶν νεῶν φόρτος. πλήρωμα δέ, καὶ οἱ ἐπιβάται. Πληρωτής. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος, πληρωτὰς ἐκάλουν ἢ ἀπολελοιπότας τὴν ἐρανισμοῖς ἐκείνοις λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι, οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐξανάρχαι. Πληρώσας, πλήσας. Πλεσίον θυμόν, ἴσον ἔχει τὸ κερδαῖον. Πλησιάζω, πλησιάζειν. ἔστιν δὲ αἰτιατικῇ, μεταβατικῶς. πλουτῶ, πλημμυρῶ, πλουτῶ ἀμεταβάτως. Πλησιάζω, ἐγγίζω, προσπελάζω, ἐγχρίμπτομαι, παραβάλλω, γειτνιῶ. Πλησίον, ἀπὸ τοῦ ὁ πλησίος ἀρσενικοῦ ὀνόματος. ἐξ οὗ καὶ τὸ πλησίον ἐπίρρημα, ὁμοίως τῷ ἐναντίος, ἐναντίον. χρῆσις τοῦ πλησίος, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν τῷ πλησίῳ τῷ νυμφίῳ. Πλησιέστερον, ἐγγύτερον καὶ πλησίον, παρὰ τὸ πέλω παράγωγον πελάζω, ῥηματικὸν ὄνομα, πλατός καὶ πλατής, κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, καὶ κατὰ παραγωγὴν πλήσιος. ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος. Πλησίον, ἔστι χρονικὸν ἐπί, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ν', πλησίον ἐβρόντησεν, ἤγουν αὐτίκα. οὕτω καὶ ὁ γαμικὸν ἐλάλησε πλησίον, ἤγουν εὐθέως, πλησίον ἐπίρρημα γενικῇ συντάσσεται. πλησιάζω δὲ δοτικῇ. πλησίον ἐγγύς.

Πλήσιος, τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα προπαροξύνεται. τὸ ἀναφὲς, καὶ δεξιὸς ὀξύνεται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλατὸς πλάσιος, ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος, τροπῇ τοῦ τέλους. οὐ γίνεται δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ λέλεκται τὰ παρὰ μέλλοντα, εἰς τὸ ου τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς ις ἐναντίος, ἐναβοίος, ἐναύσιος λέγουσιν. ὑπόκειται δὲ δι' ὄνομα διὰ τοῦ ου. πλούσιος, πλείσιος, πλοέτιος. τὸ δὲ πλήσιος, πλάτιος λέγουσι. Πλησίστιος, ὁ φορὸς ἄνεμος, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον. Πλησιφαής, ἡ πληρεστάτη ἡμέρα. Πλῆσον, πλήρωσον. Πλησμονής, ὑπερβολικῶς ἐμπεπλησμένος. Πλάσον, ῥαντόν, σχίζον, τόλμη

συμπλέκουσι τὰ αὐτά. Πλεκτάναι, οἱ πλόκαμοι. Πλεκτανῶν, πλεγμάτων, ἀπαρτημάτων περιπλεκτῶν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πλεκτὴ, σειρὰ ἡ ἐξ ἱμάντων. Πλέμνιον, ἀρχαῖον, πλῆθος. Πλενραὶ, μυξώδεις. ἐξ οὗ καὶ πλένα ἡ μύξα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πλέον, τὸ περισσότερον, ἀφ' οὗ τὸ πλεῖν, κατὰ κρᾶσιν ἀττικῶς. ὥσπερ δεῖν, τὸ δέον παρ' αὐτοῖς, δεικνὺν δεικνῦν. καὶ πλέος ὁ πεπληρωμένος. ἀφ' οὗ τὸ πλεῖν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. Πλεονασμὸς δέ ἐστιν, ὅταν πλεονάσῃ συλλαβὴ λέξεως, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ σημαίνῃ, ὡς ἔχει τὸ ἀντίον καὶ τὸ ἐναντίον. ταυτὸν γάρ ἐστιν, καὶ τὸ ἐναίει, ναιετάει, καὶ τὸ πανταχοῦ ἁπανταχοῦ, καὶ τὸ εἴλω ἰείλω, καὶ ἕτερα. εἴδη δὲ τοῦ πλεονασμοῦ εἰσὶ τρία, παραγωγὴ, ἐκτάσις, καὶ παραπλήρωμα. παραγωγὴ μὲν ἐστι, λέξις ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸ πλεονάζον, οἷον ἐκλάμφθης αἷμα, ἢ τὸ χθονὸς εὐρυοδείης. ἔκτασις δέ ἐστι, λέξις ἐκτεινομένη παρὰ τὸ σύνηθες, οἷον καλέουσι, κάλεσσι, ὅπως εἶσι. παραπλήρωμα δέ ἐστι, λέξις ἔξωθεν περισσοῦ παραλαμβανομένη, παρὰ τὸ σύνηθες, οἷον ὥς τε πέρ ἀπολλὼν αὐτὸς ἐλθεῖν. ὁ γὰρ καὶ σύνδεσμος, πλεονάζει, ἢ ἄρχοις αὖ πρὸ ῥήματος, οἷος τι στρατηλάτης, πλεονάζει ὁ πρὸ προθέσεως. ἄλλος. Πλεονασμός ἐστιν, ὅταν λόγῳ μέσον προστεθῇ περιττὸν, κόσμου χάριν ἢ ἐμφάσεως, οὗ ἀφαιρεθέντος, ἡ διάνοια οὐδὲν βλάπτεται.

Πλεονασμὸς στοιχείου, οἷον τάχος ἄταχος, πνοιὴ πνοιή, πτόρθος πτορθή. Πλεονασμὸς συλλαβῆς, οἷον δεινὴν τροδεινὴν, ἕτερος ἑτέρημος, ἐρείπω ἐρείδω. Πλεονασμὸς καὶ λέξεως, οἷον ἔσθ' ἐπιβουλὸς ἀνήρ. κεῖται δὲ εἰς τὸ ὁλόκληρον ἄλλα πάντα τά δ' ἄλλα. ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. ἔνθα μὲν τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζει. τοῦτο δὲ τὸ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. τὸ γὰρ μάλα, καὶ ὀφθαλμοῖσι, πλεονάζει κατὰ συνήθειαν ἀττικῶν. Πλεονέκτης ἐστὶν, ὁ τῇ κτήσει τῶν χρειῶν ὑπερβαίνων. ἢ τὸ ἐμβαλεῖν τρόπον, ἀδικῶν ἢ ἐνδεικνὺς. Πλεονεκτῶ σύνταξιν ὁμοίως, μετὰ γενικῆς πρὸς τὸ πρόσωπον. πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ, ὡς ὅτως καὶ τὸ μειονεκτῶ. μειονεκτεῖ τῶν ἄλλων ταῖς κτήσεσι, πλεονεκτεῖ δὲ τοῖς λόγοις, ὅτι πλέον ἔχει τῶν ἄλλων ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ταῖς κτήσεσι. Πλεονεξία, ἐναντίον τῇ μειονεξίᾳ.

Πλεονεξία, ἡ ὑπὲρ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη. παρὰ τῷ Ἀπολλῶνι. παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ ἁλικαρνασεῖ, πλεονεξία ἡ νίκη. πλεονεξία παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν, καὶ τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἐνδοξότερον αὐτοῦ ὑπαρξιν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρων. Σοφοκλῆς, ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶς καὶ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. Πλέχος, πλέγμα σκεῦος φορὸν τραχηλικόν. ἔστι δὲ καὶ ζῶον, ὁ καλεῖται ὑπὸ ἐνίων χοιρογρύλλιος. Πλεύμονα, ἀντὶ τοῦ πνεύμονα, λέγουσιν ἀττικοί. Πλεμονία, νόσος ὁ ἐρυθρός. Πλεύμονος, φθόη, ἡ πλευμόνων πάθος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πλεύμονες, πλευμώδεις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Πλεῦρος, ἀντὶ τοῦ πλεῖστος. Πλευραὶ, οἷον αἱ πλάγιαι οὖσαι καὶ ἀμήχυτοι. ἢ πλευραὶ ἴσαι οὖσαι, αἱ φυλάττουσαι τὰ σπλάγχνα. ἢ πανουραὶ ἴσαι οὖσαι, ὡς πλατεῖαι. καὶ πλευρὸν παρὰ τὸ πλέω, ὅ ἐστι πλατὺ. καὶ πλευρὰ, παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ ἀὴρ, πολύαερα ἴσα ὄντα, τουτέστι πλατέα. Πλευρῖτις, νόσος ἡ ἐν τῷ πλευρῷ. Πλευρόθεν, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς. Πλευρῶν, οἱ ἐκτίσεον γίνονται φασι πυρετῶν. περὶ ὧν καὶ Ἀριστοτέλης ἔφη. ὅθεν οἱ πυρεταίνοντες πλευρίνιοι ὄντες. ὁ πολίτης αὐτοῖς οὐ μόνον πλευρίνιος, ἀλλὰ καὶ πλευρωνίος. Πλευρωνίας ἄλτης. πλευρὸν γὰρ πόλις Αἰτωλίας, καὶ ἡ χώρα ὁμοίως, ὅθεν ὄρφνης ἢ τριφυλλος. εὐρωπαίων καλοῦσι τῶν ἐλαιῶν. Ἀπολλόδωρος δὲ πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὅμηρος ἀργίαν. Πλέφιξ, ἡ πεφρυγμένη σκάφη. καὶ πλέφις, στοιβάς. Πλέω, πλεύσω, πλέω, τὸ μετὰ ποδῶν νηὸς πλέω, ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ νέω, τὸ κολυμβῶ. Πλέον, καὶ λυτιδαλουν, δωδεκάπλουν, ὁ πλόος. Πλείω ἤ, τῶν δύο μοιρῶν. πλέον μὲν γὰρ καὶ πλείονες αἱ δύο μοῖραι, ὁ τρίτος ἀκαταφορᾶς. Πλέως, ἀττικῶς κατὰ ἔκτασιν. καὶ τὸ πλέων ὁμοίως, ὅθεν ὁ ἔμπλεως, καὶ τὸ ἔμπλεων. ὁ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἐνίπλεον λέγει κοινότερον, ὡς τὸ δῶμα ἐνίπλειον βιότου. Πλέγανον, βακτηρία. Πλεχὰς, φάκελλος. Πληγεῖον, πελεκίον. Πλήγνυται λέγεται, ῥαίνει ἐξ ὕδατος καὶ ἄθλιως ἐπληγὴς, λίθον ἀργυρωθῆ, ἡ οἱ δελτίον ἐπιμελίσσει. καὶ Ἡσίοδος δέ φησι, ἀπελαύνοντι ἀνθρώποις, ἄλλα καὶ εἴμεθα. καὶ Εὐριπίδης, ταῦτα ἔχοντι γράμματα, ὑπ' ὧν ἔχουσαι. καὶ δελτία παρὰ Σοφοκλεῖ ἐφ' ἑαυτῇ καὶ τῇ ἀδελφῇ λέγει. ἰδοὺ τοῦ δὲ τὸ κασιγνήτου, ὑπὸ ταύτας τὰς ἀδελφὰς. δεῦτο γὰρ ἡμᾶς, ὦ ψυχὰς ἀφαιδρύνει, ὁ ἐστι ταύτας αἱ ψυχὰς ἀφαιδρύνουσι. καὶ οὐ ταῦτα μόνον κατασημαίνει ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας ἄρρενα, ἐν ἰδίῳ τῇ προφορᾷ ἐπιλαμβάνεσθαι ἡ κλητὴς, καὶ ἡ γυναικὸς, καὶ ἡ ἀδελφὰς. καὶ ἄρρενα δὲ ἄρθρα τοῖς θηλείοις προσερχόμενα, τὰ γυναῖκε, καὶ τὰ χεῖρε λέγοντες. Πληιαδαὶ, οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πατρὸς, μητρὸς ἀδελφοί. Πλέος, ἰσοπλέος. Πλῆκτρον φλεγμαῖνος, ἡ μάχη συναναλωθεῖσα. Πλῆγμα, ἡ πληγή. πλῆγμα δὲ τὸ βάλλισμα, ἴδιον. Πλῆθος, πελάγος, ἡ τριγάνου ἀντιμώ.

Πλῆθος πρὸς τὸ βαλεῖν, τῷ πλήθει τῶν ἐκκειμένων σταγόνων, ὅ ἐστι βουλευόντων, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἐκεῖ ὑπολειπομένων, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμπεδιζόντων, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἐπεχόντων. δίδωμι γὰρ ὕδωρ οἱ ὑποχέοντες. Πλήθω, ταυτόν ἐστι τῷ πλημμύραν. ἐκ γὰρ τοῦ πλήθω ῥήματος, ἡ τὸ παρὰ τῷ γεωργῷ πλήθειν γίνεσθαι, ἃ εἰς αὐτοὺς πλημμύρει.

Πλῆθος, ἀθροισμὸς, ὄχλος. Πλῆθος παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ ἐπ' ὀλίγον λέγεται. Πλήθουσα ἀγορὰ, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένη. ὡς ἐν τῷ, πληθούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ σχεδὸν ὥρα τρίτη ἐκεῖ προσβάλλειν περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. λέγεται καὶ πληθυνούσης ἀγορᾶς. Πλήθουσα, πληθύνουσα, πλείους.

Πλήθουσιν οὐδατα γάλακτος, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένα εἰσὶν, ὄντος ἀντὶ πεπληρωκόσι. Πλήθουσι ποταμοὶ, σοφὸς ἑρμηνεύει πλήθοντες ποταμοὺς ὁ ποιητὴς, τοὺς ἐξ ὄμβρου πληρουμένους λέγειν, ὃς δεῖ ὄμβρος τοῦ Διὸς ἔρχεται. ἢ μὲν χειμάρρους αὐτοὺς γενομένους, ὅθεν καὶ διιπετεῖς ποταμοὺς λέγονται, τοὺς δὲ ἀενάους ὑποπύρους ἔχοντας, οὐ μέσους ἐπὶ χαλεποῖς φησὶ, ἀλλὰ καὶ ὑπερχυλίους, ὅ ἐστι πλήθοντας. Πλῆθρον, κλῆθρον, ἡ εἰς ἐσθὴν μίτος. Πληθύνω, ἐκ τοῦ πληθὺς, ὅ ἐστι παρὰ τὸ πλῆθος, ὅθεν παρὰ τὸ πλῆθος. καὶ πληθὺς, ὅ ἐστι ἀντὶ τοῦ πλῆθος. Πληθυντικὰ νυκτὸς ἐκφέρειν, ἀττικῶν ἔθος, οἷον τὴν λαμπάδα εἶναι, τὴν παῖδα, ἀντὶ τοῦ τὰς λαμπάδας. Ὁ δὲ οὐδὲ παῖδας. Πληθύουσιν, αὐξάνουσι, πληθύνουσι. Πληθὺς, ὄχλος, δῆμος. Πληθὺς ἐπὶ τῆς ὄχλου σημασίας, ἐν τούτῳ ὁ ποιητὴς συνάλλαξε τὴν ἀπλήν. πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος, ἐπεὶ γὰρ τὸ πληθυντικὸν. λέγοντι, πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀναφέρων. ἐπὶ δὲ πλῆθος ὁ πλήθυς, τῶν μὲν ὑποστατικὸν ἑνικῶν ἐστι. πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ περιείληφεν. ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἐστι τὸ ἔμφασιν ἐπὶ τὸ ἁπλᾶν προτεθέντος τοῦ πληθυντικοῦ, τὸ ἑνικὸν ἐπιτεχθέν. ὡς ἐν τούτῳ, οἱ δ' ἄλλοι ἦν ἔχοντο, πρέσβιν πᾶς δ' ἵστατο. τὸ γὰρ πᾶς τῷ λέγειν ἐκεῖνο ἐστι. τίθενται δὲ ἐπὶ πλήθους ἰδίᾳ δὲ καὶ ὑπὲρ τῷ πάντων. τὰς δ' αἰτίας οὐ χύματα ἴδιοι ἐστὶ κοινὸν. οἱ δὲ θόλον πολὺ, ἐστὶ τὸ μὲν πολλάκις ἴσον δὲ τὸ ἐπὶ θαλάσσης ἰδεῖν. εἰ ἐστὶ γὰρ οἱ πύλαι. Πλήθουσα, ἡ πλησμονή. καὶ πληρωθεῖσα, ὁ σῖτος, ἢ τοὺς πληθύνοντι. Πλήθυρα, ἡ πλεῖστος, ἡ πλησμονή. καὶ πληρωθεῖσα, αἱ πλησμοναί.

Πλημμελῶ, ἐπεὶ εὐρύθμως εἰσί, ἐνῷ μᾶσσον ἐπὶ τῶν πλημμελῶν τοῦ τρόπου.

Πλαστουργὸς, ποιητὴς, πλάστης. Πλάστρα, ἡνία, καὶ θύρα τόξου. Πλαταγώνιον, τὸ μάδιον. κυρίως δὲ, τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ἤγουν ἠχεῖν. τιθέντες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὴν ἀντίχειρα, καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον, τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρί. καὶ οὕτω σημειοῦνται οἱ ἀγαπώμενοι ἀπὸ τῶν ἐρωμένων. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τῆς πλαταγῶνος ψόφου, οἱ ἄψοφοι ἐπικρινθέντες. Πλαταγὴ, κρόταλον χάλκεον, ὅτι πλατεῖαν πλαταγὴν ἐπὶ χερσὶ [illegible]. Πλαταγωνίζεις, ἀπολακτίζεις, καὶ ψοφίζεις. Πλαταγώνιον, τὸ τῆς μήκωνος καὶ τῆς ἀνεμώνης φύλλον. Πλάταια, καὶ πληθυντικῶς αἱ πλαταιαί, πόλις. ὁ τῆς πόλεως ταύτης λόγος, τά τε ἄλλα, καὶ τάφους φασὶ καὶ τρόπαια ἔχειν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, τῶν τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερωσάντων, καὶ τὸ βασίλειον στράτευμα διολεσάντων. ὁ δὲ πολίτης αὐτῆς πλαταιεὺς, οὗ αἰτιατικὴ ἑνικὴ τὸν πλαταιᾶ, ὡς περαιᾶ, πληθυντικὴ εὐθεῖα οἱ πλαταιεῖς, αἰτιατικὴ τοὺς πλαταιεῖς, καὶ πλαταιᾶς. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶ πλάταια, ἀπὸ τοῦ πλάτους τῆς χώρας. καὶ πλαταιεῖς, οἱ ἀπὸ [illegible] ζῶντες. πλαταιαὶ μεταξὺ Κιθαιρῶνος, καὶ Θηβῶν [illegible] Ἀθηνῶν καὶ Μέγαρα. παραρρεῖ δὲ αὐτὰς Ἀσωπὸς, ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τὰς τριάκοντα μυριάδας Περσῶν Ἕλληνες ῥίψαντες, ἱδρύσαντο Ἐλευθερίου Διὸς ἱερόν. καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες, ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν, τὰ ἐλευθέρια.

Πλαταιεὺς, καὶ πλαταιικὴ ναῦς, καὶ πλαταιεὺς ἐθνικόν.

Πλάταιον, τὸ ἔλασμα. Πλαταμὼν, ἔφαλος αἰγιαλὸς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πλαταμῶνος, ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ πλάτους, πλαταμών. κυρίως δὲ, ἐπὶ θαλάσσης ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας.

Πλάταν, πλεῖον. Πλατάνιστος, ὄνομα παρώνυμον. ὁ γὰρ πλατάνιστος καὶ πτελεάνιστος, τῇ μὲν φωνῇ εἰσὶν ὑπερθετικά. τῷ δὲ σημαινομένῳ καὶ ὁ χαρακτὴρ, ἀντὶ ἁπλῶν εἰσι, καὶ εἰσὶ παρώνυμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πλάτους. λέγεται δὴ εἶναι πλατύφυλλον. Πλάτανος, ἔτι κατὰ παραγωγὴν πλατάνιστον καλὴν λέγει Ὅμηρος, ὡς ἂν εἴποι τις εὐειδῆ. τιθεῖσα γὰρ τὸ φυτὸν ἄκαρπον μὲν, καλὸν δὲ εἰς σκιὰν [illegible]. διὸ καὶ τὴν ῥίζαν πλάτανος ἔχειν [illegible], ὃν καὶ [illegible] νομίζων [illegible] ὑπὸ ταύτης σκιαζόμενος, ἐπὶ ὑγρὰν [illegible]. χαίρει δὲ ὕδασι τὸ φυτὸν, καὶ ὡς οἱ παλαιοὶ, διαπλατύνεσθαι [illegible]. διὸ καὶ μετωνομασμένον διὰ τὸ πλατὺ καὶ [illegible] αὐτῆς, πλάτανος λέγεται. Πλατεῖα, τὰ ἐν πλάτει κεχυμένα μεγάλα. Πλατεῖα, κόσμος τις. Πλατειάζονται, οἱ γυμνάζοντες τοῖς ἐφήβοις. Πλατεῖαι, οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν. Πλατείας, ῥύμας, ἀγοράς. Πλατεῖον, ἵνα πλατύνηται τὰ ῥεύματα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πλάτη, κώπη. πλάτη, καὶ εἶδος πλοίου, καὶ ἡ θάλασσα. Πλατεῖον, τὸ πλατεῖᾳ τῇ χειρὶ πατάξαι. Πλάθανον, τῆς κώπης τὸ ἄκρον, ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ. Πλατὶ γυναικῶν, τὴν ἄθροισιν. πλατὶς, ἡ γυνὴ ἢ [illegible], κλὼψ, σύνοδος, ἄθροισμα. Πλάτιδι, τῇ γυναικὶ, παρὰ τὸ πλάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. [illegible], καὶ [illegible] καὶ τῇ πλάτιδι. Πλατίζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Πλατίστακος, εἶδος ἰχθύος, καὶ ἰχθὺς ποιός. Πλαυρία, [illegible]. Πλάτος, παρὰ τὸ πλῶ τὸ πληρῶ. ἢ παρὰ τὸ πολὺ [illegible], ἢ παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ ἄτος, ὃ σημαίνει τὸ εὖρος. Πλάστης λέγεται ὁ κατασκευάζων ἀγάλματα, ἃ σκεύη [illegible] καὶ πλάσται, οἱ τοιοῦτοι χειροτέχναι, ὡς ἀνδριαντοποιοὶ, οἱ διὰ χαλκοῦ καὶ σιδήρου δημιουργοῦντες. ὁμοίως [illegible], οἱ τὰ ἱερὰ γλύφειν ἐπιστάμενοι. πλάττεσθαι δὲ ἐπὶ ψευδολογίας, διαφέρειν μὲν τῶν σημαινομένων. πλάττειν μὲν γὰρ λαμβάνεται παρ' Ἀττικοῖς [illegible]. πλάττειν λέγεται καὶ τὸ διαπλάττειν καὶ ῥυθμίζειν, ἀφ' οὗ καὶ πλάστης παρὰ τῷ Θεολόγῳ, τὴν καλὴν πλάσιν, ὃ καὶ διαπλάττεσθαι παρ' αὐτῷ λέγεται. καὶ πλάττουσιν αἱ μαῖαι τὰ βρέφη. πλάττειν τὸ ποιεῖν καὶ δημιουργεῖν, καὶ συντιθέναι. οἷον πλάττει τις λόγους, ἢ ἐπιστολὰς, ἀντὶ τοῦ δημιουργεῖ. πλάττειν καὶ τὸ συμπλάττειν, ἤδη σοφίζεσθαι καὶ ψευδολογεῖν, καὶ τὰ μὴ ὄντα συντιθέναι. καθ' ὃ δὴ, καὶ τὸ συμπλάττειν λέγεται, ἀντὶ τοῦ τὰ ψευδῆ συντιθέναι καὶ τεχνάζεσθαι. πλάττεσθαι δὲ δηλοῖ, τὸ ὑποκρίνεσθαι καὶ σχηματίζεσθαι, οἷον πλάττεται ὡς δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ πλάττεται ὡς δίκαιος εἶναι, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνεται, ὡς καὶ Δημοσθένης, καὶ πλασάμενος χάριν τραγικὴν [illegible], καὶ λόγους ψευδόμενος. Πλάττω καὶ πλάσσω, μέλλων πλάσω, παρακείμενος πέπλακα, παθητικὸς πέπλασμαι, μετοχὴ πεπλασμένος. Πλάττω, δημιουργῶ, ψεύδω, [illegible], ἐργάζομαι, [illegible], ποιῶ, ταῦτα πάντα φραστικά. Πλατυγίζω, [illegible]. πλατυγίζω καὶ θαλασσοκοπῶ, ἄμφω μεγαλορρημονοῦντος ῥήματα, ἀντὶ τοῦ πλατύνω, καὶ ἀλαζονεύω, ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης. ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσπελάζει καὶ τύπτει τὸ ὕδωρ, [illegible], ὁ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ, τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

Πλατὺ, μέγα, εὐρὺ, ἁλμυρόν. Πλατειάζουσαι ἅπαντα παρὰ Θεοκρίτῳ, ἤγουν Δωριάζουσι πάντα. οἱ γὰρ Δωριεῖς, πλατυστομοῦσι τὸ ᾱ πλεονάζοντες. Πλατύνων, μηρίον. Πλατὺν Ἑλλήσποντον, ὃ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος, ποιητικῶς λέγων. Πλατύνω, εὐρύνω. Πλατύπιδος [illegible], βασιλεὺς, περὶ πίθου λέγει. Πλατὺς, [illegible], ἢ δειλός. Πλατὺς γέλως ἐρεῖς, οὐχὶ πλατὺς γέλως. Πλάτων, [illegible], ὃ [illegible], ἐπεὶ γάλα [illegible]. Πλέον, ἀπὸ τοῦ πλέονος, κατὰ συγκοπήν. ὁμοίως καὶ πλείω, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο καὶ τοῦ ν, ἐκ τοῦ πλείονα.

Πλεγματίζεσθαι, ἐμπλέκεσθαι. Πλέος καὶ πλέως, Ἰωνικῇ συγκοπῇ τοῦ ο καὶ τοῦ ε, ἐκ τοῦ πλέονος. [illegible], μετὰ [illegible], ὡς καὶ μείζονος καὶ κρείττονος, καὶ τὰ λοιπά. Πλέθρα, μέτρα γῆς, ἤγουν αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι, [illegible] βοτανικῶς φασίν. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας [illegible]. πλέθρον τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος. ἐπειδὴ πηχῶν ἑξήκοντα [illegible], ὅλον γὰρ τὸ στάδιον [illegible] τετρακοσίων, ὃ πανταχόθεν ἔχει πόδας τριακοσίους, καὶ πλεθριαῖον διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ἑκατόν. Ξενοφῶν φησι, πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βαβυλῶνι, ἢ καὶ μείζονας, [illegible]. [illegible] ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας [illegible] καὶ [illegible] τοῦ παιδὶ, δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας [illegible] πλέθρα [illegible] ἑκατόν. ἀφ' οὗ [illegible] μετρῆσαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. Πλεῖ, τὸ προστακτικὸν, οὐχὶ πλεῖ, οὐδὲ πλεῖ. [illegible] καὶ πνεῖ, οὐχὶ [illegible]. καὶ δεῖ, καὶ [illegible] λέγω. [illegible]. Πλείη [illegible] κλισίαι, [illegible] παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται ἐν τῷ πλείη μὲν γαῖα κακῶν. [illegible] ὁ πλεῖος κενῆς, [illegible], καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὁ πλεῖος καὶ ὁ πλεῖος [illegible] συγκοπὴν ὁ πλείων, ἢ πλεῖον. Πλειάδες, [illegible] ἐγένοντο δώδεκα, [illegible] ἐν Λιβύῃ [illegible]. τὸ δὲ [illegible] ἐπὶ τῷ θανάτῳ [illegible], [illegible] χαρακτηρισθεῖσαι. [illegible] τὰ αὐτὰ μετὰ ταῦτα καὶ οἱ [illegible], διὸ καὶ πλειάδες εἴρηνται.

φαίνω τὸ λάμπω, φάσκω, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ πιφαύσκω, σημαίνει καὶ τὸ λέγω. Πιφαύσκω, ὃ ὕπαρ ὡς καὶ προδηλοῦν, ἐπιδείκνυμι, καὶ φαίνω. Πιφαύσκομαι, τὸ φάσκω. Πιφάσκεται, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ λέγων κεῖται. οὕτω καὶ ἐν τῷ πιφαύσκομαι ἢ δ' ἀγορεύω. δηλοῖ καὶ τὸ διασαφῶ, ὡς τὸ πιφαυσκόμενος τὰ ἃ μῦθα. Πιφαυσκόμενος, ... ὄχημα. δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸ λέγω, ὡς ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λέγω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιδεικνύμενος, ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνω, ἐξ οὗ φάσκω, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ ἐπενθέσει τοῦ ῡ πιφαύσκω.

Πιφαύσκω, ἐμφανίζω, φανεροποιῶ. Πιφαύσκων διασαφεῖ δίῳ, ταχέως δηλῶν. Πιφαυσκόμενος, μαντευόμενος. Ὅμηρος, μνηστῆρσι δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω. Πίφιξ, εἶδος ὀρνέου, παρὰ τὸ πίω. χαίρει ὡς τὸ ὄρνεον τοῖς ὕδασι.

Πίχορον, ἀνταπόδοσις. Πῖχυς, βραχίων μέτρον.

Πίω, ὃ πίνω λέγομεν. Πίων, σημαίνει τὸν λιπαρόν. ἐκ τοῦ πίω. ἐξ οὗ καὶ πιῶ, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπιον. ὥσπερ ἐκ τοῦ πίω γίνεται ὄνομα πίων. ὁ γὰρ λιπαρὸς ποιότητα ἔχει αὐτοῦ. πιότης δὲ τὸ ὑγραίνεσθαι τῇ ἀναδόσει τοῦ σιτίου. οἱ δὲ παρὰ τὴν πίαν, τὸ πῖ μακρόν. κανὼν δ' ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ων δισύλλαβα διὰ τοῦ ι παραληγόμενα, μὴ ὄντα ἐθνικά, ἐκτείνει αὐτό, οἷον πίων.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Πλαγὰν, πληγήν. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. πολλὰς δ' ἀντήρεις, ᾔσθου στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων. θρηνοῦσα γὰρ ἡ Ἠλέκτρα, ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον.

Πλάγγαι, τὰς συμπληγάδας πέτρας. Πλαγγόνιον, μύρον τι παρὰ Ἀθηναίοις. Πλαγγόνες, τὰ μειράκια θρυλλούμενα παρὰ ταῖς τίτθαις, κομψάλλεσθαι καὶ λέγουσι, περὶ κοράσιδος καὶ κοριδίων καὶ πλαγγόνων, ἐάσωμεν. Πλαγγὼν, κόσμιον ἢ κηρόπλαστον, σφαῖρα, κοράσιον. καὶ πλαγγόνες, κηρόπλαστοι.

Πλαγία φάλαγξ, ἣ ὡς ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. Πλαγιάσαι, παραλογίζεσθαι, πλανῆσαι. Πλαγίως, δολίως, βεβαίως, ἀσφαλῶς. Πλαγκτόν, ἀνόητον τὰς φρένας, βεβλαμμένον, πλανώμενον. Πλαίσιον, τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. ὃ ἔνιοι πλινθίον καλοῦσιν, ὅταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξονται ἴσας, ἑτερομήκη χώραν. Πλαγκταὶ πέτραι, ἐν τῷ πορθμῷ εἰσίν, ὡς Τίμαιος καὶ Καλλίστρατος ὁ λιπαραῖος λέγουσιν, Ἀπολλώνιος τὰς κυανέας λέγει. Πλαγκτέ, ἀντὶ τοῦ ἔμπληκτε, παράπληξ, ἢ πλαζόμενε τὴν διάνοιαν, οὐ μὴν καθαρέ.

Πλαγχθέντα, πλανηθέντα, πλανηθέντα. Πλάχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός. ἀπεκρούσθη δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ πλάζω πλάξω πλάγχθη. Πλάχθη, ἀπὸ τοῦ πλάζω πλάξω πέπλακα πέπλαγμαι ἐπλάχθην, πλεονασμῷ τοῦ γ ἐπλάγχθη. τὸ δὲ πλάζω ἐκ τοῦ πλανῶ πλανάζω, καὶ συγκοπῇ πλάζω. Πλάγχθε, ἀπὸ τοῦ πλάζω γενόμενον. πλεονασμὸν ἔπαθε τοῦ γ, διὰ καλλιφωνίαν καὶ ὄγκον ἔχειν. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμφασία ἐγένετο, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄμβροτος καὶ τερψίμβροτος, καὶ τέτμηκα, καὶ πίμπλημι, καὶ χίμετλον, καὶ φαεσίμβροτος λιγὺς βίος. καὶ ἐπὶ τοῦ λαγχάνω, καὶ λέλογχα, καὶ φυγγάνω, θιγγάνω, ἐρυγγάνω, τυχαίνω. ἑρμηνεία δὲ τοῦ πλάζειν κοινῇ διαλέκτῳ τὸ πλανᾶν, ὃ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀπὸ τοῦ ἄλω γίνεται, προσθέσει τοῦ στοιχείου τοῦ π καὶ λ. Πλαδαρόν, τὸ δίυγρον. Πλαδαρώτερος, ὑγρότερος, καὶ τὰ ὅμοια. Πλαδιῶσα, σήπεται. Πλαδδιῶν, παραφρονεῖν, ληρεῖν, πλανιάζειν. Πλαδδιᾷ, ματαΐζει, φλυαρεῖ.

Πλαδῶσαν ἄρουραν, ἄνυγρον ἔτι οὖσαν. καὶ πλαδαρόν, τὸ χαῦνον. Πλαδῶ, τὸ σήπομαι, ἐκ τοῦ πλάδου. Πλάζομαι, βαρέως εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ πρὸς τὸ, τίς οὗτος ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται. ἄλλως γὰρ οὐ πλανᾶται ὁ βασιλεὺς, εἰδὼς ὅπῃ ἔρχεται οὗτος. ὁ Διονύσιος λέγει τὸ εἴσω,

τί ποτε ἀνὰ στρατὸν ἀλᾶσθε. ἰστέον δὲ, ὅτι τοῦ πλάζεσθαι, πρωτότυπόν ἐστι τὸ πλῶ, ὥσπερ τοῦ χάζω τὸ χῶ, καὶ τοῦ βάζω, τὸ βῶ. καὶ τὸ πλῶ συμπλέκεσθαι ἀπὸ τοῦ πλῶ τὸ ἀναφέρομαι, ὃ διὰ τῆς πλαζομένης περιέχεται. Πλάζοντος, ἀποπλανῶντος τοῦ δίνου τὰς ὄψεις. Πλάζω, ἐνίοτε κεῖται ἀντὶ τοῦ πλανῶ, τοῦ ἐγχειρεῖν, ἢ τοῦ φρονεῖν, ἢ τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας. καὶ πλάζουσι παρ' Ὁμήρῳ, ἀποπλανῶσι τοῦ σκοποῦ. Πλαθάναι, ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. Πλαθάνιον, εἶδος ἀγγείου ξυλίνου, ἐν ᾧ σφαιροῦσι τὰ πέμματα Δωριεῖς. Πλάθειν, πλησιάζειν. πλαθεῖν, παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πελάζω γίνεται, ἐξ οὗ ἴσως ἡ πλαθάνη, ἡ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Πλάθειν, πλησιάζειν. Πλάθεται, παραγίνεται, προσπελάζει. Πλάθους, πλάθους. Πλαίσια, τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα. πλαίσιον γὰρ πλινθίον τετράγωνον. Ἀφθόνιος, [illegible] τὸ σχῆμα πλαίσιον τυχεῖν τοῦ μηχανήματος. Πλαίτερ, πέτραι. οἱ δὲ παῖται.

Πλάκα ἠπειρώτιν, τὴν ἀναπεπταμένην γῆν, ἢ τὴν ἠπειρώτιν. πλάκες, καὶ τὴν ὅλην χώραν, καὶ τὴν κοιλάδα, ἢ τὴν γῆν. Πλάκες, λίθοι. Πλακάτιον, ἱερουργικὸν ἐργαλεῖον. Πλακερῷ ζωστῆρι, ἀντὶ τοῦ πλατεῖ. πλακερόν, τὸ πλατύ, παρὰ Θεοκρίτῳ.

Πλακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἔνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται. Πλακία, χώρα παρὰ τὴν Θρᾴκην, ὡς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι. Πλακίνοιν, ἁμαρτίαις. Πλακίς, κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἰτεῶν, τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων. Πλακόεις πλακοῦς, πλακόεντος πλακοῦντος, πλακόεντες πλακοῦντες, πλακόεντα πλακοῦντα, ὦ πλακόεν πλακοῦν. ὁμοίως κλίνεται, σιμόεις σιμοῦς, σιμόεντος σιμοῦντος, σιμόεντες σιμοῦντες, σιμόεντα σιμοῦντα, ὦ σιμόεν σιμοῦν. Πλάκος, ὄρος τῆς Κιλικίας. ἴωνες δὲ, πλακούντιον λέγουσι. Πλακοῦς, πλάκας ἐκάλουν πάντα τὰ εἰς πλάτος ἐκτεταμένα. ὅθεν πλακόεις, καὶ ἀττικῶς συναιρεθὲν πλακοῦς. Πλακοῦς, ἐκ τοῦ σήμματος, καὶ ὁ ἐπιφανέστατος τόπος τῆς ἡμέρας μαλάχης.

Πλακτὴρ, τὸ τοῦ ἀλιευτικοῦ πλήκτρον. Πλῆκτρον, πλάτισμα, πλῆθος, ἢ τὸ πλῆκτρον. Πλάκτος, περίφραγμα, πεπλεγμένος. Πλὰν, ἀντὶ τοῦ πλὴν, λέγουσι Δωριεῖς. Πλάνα, ἀπατηλός. Πλανᾶσθαι λέγεται, τὰ μὴ τεταγμένην ὁδὸν ἐρχόμενα, ἀλλὰ ἐνίοτε μὲν ταύτην, ἐνίοτε δὲ ταύτην. Πλανᾶται, ἐκπέπτει, ἢ ὑβρίζεται. Πλάνη, ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπόταξις.

Πλανητὰ, ἀνόματα ἀστέρων, παρὰ φιλοσόφοις πλανῆται. λέγονται ἐκ τοῦ πλανῶ, ὁ πλανήτης. Πλανήτης, ξένος. καὶ πλανῆται, οἱ τῶν ἀστέρων περιπολοῦντες. Πλανίς, τὸ τῆς νύμφης κοσμάριον διάδημα. Πλάνιον, ἄφρων, ἄνους, καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. Πλανώμεθα, πλανώμεθα, παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀττικῶς δὲ περιέρχεται. Πλανῶ, ἀποπλανῶ, ἀποβουκολῶ. πλανῶμαι, πλανῶμαι. Πλάξ, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μέρος, καὶ τὰ μεμαρμαρωμένα, καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ἡ πλάκας, τὸ ἀμφίλιον, καὶ ὁ ναός. Πλασμᾶν, μίγνυσθαι. Πλάσμα, τὸ ψεῦδος, σημαίνει καὶ ἔργον τέχνης καὶ εἴδους καὶ διαμορφώσεως. Πλάσις, ἀνάμιξις, ἐκτύπωμα, μάλαξις. Πλαστήρ, ἄνεμος, ὁ πλευρῶν καὶ γεμίζων τὰ ἱστία καὶ τὰ ἅρματα.

Πλαστά, προσπελασαι. Πλασσομένοντες, πλάσσοντες.

Πλάστης, καὶ πλάστις, καὶ πλάσμα, ἐκ τοῦ πλάττω παράγεται. Πλάστιγξ, τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπιτίθεται τὰ ζυγά. Πλαταγὴ, εἶδος ἐργαλείου, ἦχον ἢ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ πλαταγῶν χαλκόστομος, ἐπλατάγει.

Πλαταγώνιον ἐξετάσας, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. σημαίνει δὲ τὸ κρόταλον. φασὶν αὐτὴν ἡ φαυσίστατος οὖσαν, προσκαλεῖ παρὰ τὰς ἀθηνᾶς δοθῆναι. ὁ δὲ Ἑλλάδικος φησὶν αὐτὴν κατεσκευάσθαι. Πλάστιγξ, τὸ κοῖλον τῆς κοττάβου τοῦ ζυγοῦ. Πλασσίς, ὄνομα μελίσσης. Πλασσὶς, ψαλίον.

[illegible]

[illegible] Πηχίον, οὐ πηχῶν. [illegible]

Πῆχυν προὔχοντα. [illegible]

Πῆχυς, [illegible]

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Πίαίνει [illegible]

[illegible]

ὅως εἰς τὸ ᾱ μακρὸν ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον εὐμαρίας, τοῦ εὐμαρίου, τοῦ ἀτρείδα. ἰωνικῶς δὲ διὰ τοῦ ω. οἷον αἰνείω, πηλείδεω, ἀτρείδεω. βοιωτικῶς δὲ διὰ τοῦ ao. οἷον αἰνείαο, πηλείδαο, ἀτρ. δαο. μακρᾶς ἐξ ἅπαντος οὔσης τῆς παραληγούσης. καὶ ἰσέον ὅτι αἱ οὕτω χασμώμεναι, ἐν δικλίνω γενικῇ, οὐδέποτε τὴν παραλήγουσαν ἰσόχρονον ἔχουσι τῇ ληγούσῃ, ἀλλ' ἀνομοίαν ἀεί. καὶ ἐὰν μὲν ἡ λήγουσα μακρὰ ᾖ, βραχεῖα ἔσται ἡ παραλήγουσα. ὡς ἐπὶ τοῦ αἰνείω, πηλείδεω, ἑρμείω. ἐὰν δὲ τὸ λῆγον βραχύνηται, μακρὸν ἔσται τὸ παραλῆγον. ὡς ἐν τῷ αἰνείαο, ἑρμείαο, πηλείδαο. οὕτω καὶ τὸ πριάμοιο, δίοιο. καὶ τὰ τοιαῦτα ὁμαλικὰ ὅτι κατὰ ἴσας ἀνομοιοχρονοῦν τῇ παραληγούσῃ τὴν λήγουσαν. διὸ καὶ τὸ ἠοῖο, ἢ οἶο, καὶ τὸ ἀναλογώτερον ἔχει προσλαβέσθαι τὸ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ, καὶ γινόμενα ἠοῖος, καὶ οἶο, καὶ εἷο. καὶ ἀνομοίαν ἔχουσι τῇ ληγούσῃ, τὴν παραλήγουσαν μακρὰν δὲ. ἐν τῷ ω. ἀεὶ ποιητικῶς πλεονάζει διὰ τοῦ ἰδεῖν χασμωδικῶς, ἀλλὰ μόνον ἐξ ἀνάγκης, δεῖ πρὸ τοῦ ῑ μακρὰ εἶναι συλλαβή. οἷον τελαμωνίδης τελαμωνιάδης, πηλείδης πηληιάδης, οὕτω καὶ πηλείδης. ἐὰν γὰρ μὴ πλεονάσῃ διὰ τοῦ ι τὸ ᾱ, καὶ οὕτως ἀναλυθῇ δάκτυλος, οὐκ ἔστι τελεσθῆναι εἰς μέτρον ἡρωϊκόν, διὰ τὸ κατακλεισθῆναι εἰς σύλλαβον ἀμφιμακρον. ἀμέλει ἐν τῷ ἀτρείδης, πηλείδης οὐ πλεονάζει τὸ ᾱ. οὐ χρὴ γάρ. καὶ ἔστι μὲν ἐν τούτοις φανερῶς πλεονάζον τὸ ᾱ. φύλος δὲ ἐστι κατὰ τὴν παλαιὰν ὁ πλεονασμός, ἀπὸ τοῦ μέτρου τῆς συλλαβῆς. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ πατρωνυμικὰ μετὰ συνεκτικῶν παλαιότερα ὠνομάσθησαν, μετὰ πλεονασμοῦ, μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει τῶν γενικῶν πρωτοτύπων. ἀφ' ὧν ὁ πατρωνυμικὸς γίνεται. οἷον ἡ πρίαμο γενικὴ ἐν τρισὶ συλλαβαῖς ἐστι, πριαμίδης δὲ, ἐν τέσσαρσιν. ὁμοίως ὁ νέστορος νεστορίδης, λαερτίδης, ὁ λεπτοειδὴς, ἀτρείδης ἀτρίδης. παρὰ πινδάρῳ. Γόλοξ, λοβός ἐστι τῆς λαγόνος πηλικός. ὃς φησι διδυμός ἐστιν ἀμφοτερογενής. Γόλοξ πηλικὸς, ἡ περικεφαλαία.

Γολκίσματα, φυσήματα. Γολίας, τὸ δέρμα. Γολιάδας μελίαν, ἀπὸ μελίας δένδρου. Γολιδρόν, πηλόδρον.

Γολίνην, ποταμόν, διάφορον. Γολίνη τὸ μιγάδος ἐπαυλικόν. καὶ τὸ ἐν ἀμορφία ὂν. ἰδέει πηλίκης γράμμασιν ὑμῖν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἀπὸ τὸ λέγει, καὶ ταῦτα μὲν ἴδιος γράφειν καλῶς. Γολίνης δὲ ἐπὶ παχὺς, παχὺς, λιπαρὸς, ἰσχυρός.

Γολίνος, χοινικίς. Γόλιος, ἐκ πηλοῦ, χοϊκός. Γόλιον ὄρος, ὑψηλόν, εἰσερχόμενον. Γόλιον ἀντὶ πηλοῦ τῇ ἐλαίᾳ. ὄρος δὲ ἄμφω. δηλοῖ τε ἰλύν. δι' ὑγρασίας ποιουσῶν. ἐστὶ δὲ καὶ πόλις θεσσαλίας, ἧς τοῦ πολίτου πηλίου, ἐν πηλιώτας, πήλιον ὄρος. οὗ ἐστι μέθη τὸ ξύλον. πηλός, ἐκ τοῦ πάλλω, ὃ πάλλουσι τὸ βρέχω. ἐν πολύνω, γίνεται πηλός, ἡ βεβρεγμένη γῆ. πηλὸς λέγεται, καὶ ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ὑμῶν τὰς φρένας. εἰ γὰρ πίει τις αὐτόν, σείεται. ὅθεν κραιπάλη. Γολούσιον, ὄνομα τόπου, καλεῖ τὸ αἰγιαλὸν καὶ ποιεῖσθαι ἐν ἰσθμῷ. ἐν πολουσιώτης, ὁ πολίτης. Γολοφορεῖσθαι παρὰ τῷ λυκοφρόνι, ὡς χορεύειν, καὶ μισθωτοί. Γόλυξ, φατός. Γόμα, λωβὸν, βλάβη, λυσσικία. πῶμα καὶ τὸ κακὸς γίτων. Γομαῖος, λωβός, βλαπτικός. Γομαῖσθαι, βλάπτεσθαι, λυπεῖσθαι. Γομαστὴς, βλαβερός. Γομὸς μέν, ὅπου μέν. Γομῶσθαι, βλάψαι. Γομός, ἡ βλάβη. Γόμος, πηλῶν. Γόνος, ἀσφαλῶς τέμνεσθαι, παρὰ τὸ εἶναι τὸ ἐσθίειν. εἶπε δὲ τὸ ζώον, παρὰ τὸ πίνειν, ὅ σημαίνει τὸν ῥύπον. Γονίλιος, συγκεκριμένον ὄνομα. παρὰ τὸ πίνεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι πλὴν λαιμοῦ. ἐπεὶ οὐ πίνω πινίλιος, καὶ δίδομι ἐγώ καὶ μίνω μισθώσω. καὶ πάλιν ὥσπερ μαθεῖν μαθών, φόρος φέρετος φορτίδιος. ἄδμητος καὶ δίμητος, οὕτω καὶ πινίλιος πινέλιον ἀπλῶς. οὐ τὸ κοινὸν ἄχρον ἰρωικὸν μέρος, πῶμα τὸ πινίλαος. τοιοῦτον δὲ καὶ ἀγκίλιος. Γονίλοψ, ὄρνεον

ἄλλος τοῖς μὲν ὅμοιον, παχύς δὲ μίγεθος, μέμνηται δὲ αὐτοῦ στησίχορος. Γονίας, ὄνομα ποταμοῦ. Γονίκα, μὲν ἐπὶ χρόνου. ἐστὶ γὰρ ὥρας δηλωτικόν. οἷον ὁ ποιητὴς τοῦτο πολλὰ ἀπολαμβάνεις, ἐὰν εἴπης μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς. ἐὰν δὲ εἴπης ἑσπέρα, ἢ περὶ μεσημβρίαν, ὀρθῶς ἐρεῖς. οὕτω δὲ εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ὡσαύτως καὶ τὸ τηνικαῦτα, καὶ τηνικάδε, ἐν ὥρᾳ λέγει. πλάτων ἐν κρίτωνι, οὐ τηνικάδε ἀφίξομαι κρίτων. Γονίκη, τὸ κεφαλόδεσμον. πηνίκη δὲ, ἡ οὐρὰ τοῦ ἵππου. Γονίκη, περικεφαλαία τρίχωσις. καὶ περίθετος κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν, τὸ ἀπατᾶν. τὰς δὲ περιθέτους κόμας, τὸ μὲν ἐνίσχειν, τὸ δὲ προσκόμιον, τὸ δὲ πηνίκην ἐκάλουν. Γονία, τίθεται ἐπὶ τοῖς πλέκουσι, λέγεται πηνία, ἐστὶ δὲ λινᾶ ἐν προσόμοια τοῖς πινίοις ὄντως. Γονάξαι, ἀπατᾶν. Γονικισμάτων, φενακισμάτων. Γονίον, τὸ μέσον. Γονίον, ὁ ἀγκυλος ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη, καὶ τὰ στοιχεῖα πανία. ὡς καὶ λεπτακιδής, ἢ δὲ πολὺ φοινικίας, καὶ σανίδας ἐμβριθεῖς πολυάργυρα. καὶ ὅμηρος, πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ ἰκνοῦται. Γονίον, ζῷον ὅμοιον κώνωπι. λεπτὰ φέρει πτέρυγας, λιπαρὸν ὥσπερ πηνίῳ βινουμένη, ἀντὶ τοῦ ξηροῦ. οὐκ ἔχει γὰρ τοὺς πόδας. χαριέστατα, εἰς ξηρότατα καὶ ἀθόρυβον. ἔχει δὲ αὐτὸ πώποτε ἰδέας ἐστι, στεῖνος ... καὶ δείκετο τὸ ὁμοιότατον φησὶν οὕτως, ἀκμή, ἰμπίς, κώνωψ. Γονίον κατὰ τὸ πᾶσαν, ὅτι ὅσα φασὶν ὑφαντικὰς ὑφάσματα. ἀφ' οὗ καὶ τὸ πανίον, ἡ ἀγορὰ λέξις. ἐκ τοῦ πηνίου, ἐνεχύρων παρὰ τῷ κωμικῷ. ἡ πηνίκη τεχνῶν τοῦ αὐτοῦ. καὶ τὸ χρυσοπήνιτον ἐργαζόμενον δὲ τοῦ πηνίου τὸ μέρος. πηνίον δὲ ἐστὶ μέτρον χρήσιμον, ἐξ οὗ μίτος ἐγίνετο τοῦ πηνίου. Γονίσματα, ὑφάσματα. Γονίζομενον, πηνιζόμενον, φιβόμενον. Γόνος, ὕφασμα. Γόξαι, ἐπὶ τῆς τῶν ξύλων ἁρμονίας λέγεται κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ κατασκευάσαι. Γόσαι ὄμματα κατὰ χθονὸς, δίσπερ ἐρείσας, τηρήσας. τὸ βλέμματι ἐμφανίσαι κατεικασία. Γόξι ἐνθεον, ἐστήριξε τὴν ψυχήν. Γόξις, αἰσθάνεσις. Γόξον, ἰσχυρόν. Γοοῖ ποτε ὅμηρο ὅπερ ἰδὲ ἐπέδησε πηγῇ, πασί τι, φίλος τι. πηοὺς μὲν δοκεῖ λέγειν, τοὺς ἐξ ἀγχιστείας οἰκείους. φίλους δὲ, ἢ ἀφ' αἵματος. Γηός, ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ πηοσύνη, ἡ συγγαμβρία. καὶ πηόν, τὸν συγγενῆ. Γήρα λέγεται, παρὰ τὸ περιβάλλειν τὰ βαλλόμενα εἰς αὐτήν. λεχοῖς δὲ φασὶ ἡ πήρα. λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὁ φέρων εἰς τὴν μισθόν ἐν ἡμῖν. καὶ τὸ ἀρτόν τι ἐγχειρίδιον, καὶ πηρίδιον. Γήρα, ἡ θήκη τῶν ἄρτων. ἐν παροιμίᾳ, πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. Γήραφον, ἀφιδνοῦν. Γήραια, χωρίον θετταλικόν. ὅτε τυχεῖν ἴδωσιν ... ἔφη τὸ πηφύλαξε ὅτε ἀπελθὼν δὲ τὰς ὑμῶν ἐθρέψαν ἵππους, ὡς νομεύς. καὶ εν τοῦσας φασὶ τοῦ ἄλματος, ὅτι ἐξ ἀνάγκης τὸ ἁλὸς εἶναι πηφαναβὰς ἢ κύκλωπας, ἐν τῇ ἐν ὀδυσσείᾳ ὑπὸ ἐντεροις. Γηριφανία, ἀφανισμός, λύπη. Γηρίν, δι' ἧς καταλόγου ἐστὶ σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν. ἀπὸ τοῦ πείρω περῶ, ἐν πηρίν, παρὰ τὸ πεπηρῶσθαι δι' αὐτοῦ τὰ εἶδη. Γηρὶς πηρίνος, τὸ αἰδοῖον. Γηρὸς, τὸν περίτον. ἐν δὲ περὶ αἱμορροΐδων σπερμάτων, ἥ ἐστι τὸ ἄρρεν λέγειν δοκεῖ, ὡς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Γήρις, πέρδιξ, ἀρτία. Γηρὸν, ἐστερημένον τῆς φωνῆς. ἢ τὸν πάντη ἀσίνη ὁρῶντα. Γηρός, ὁ παθὼν τὴν ὅρασιν. ἢ ὁ πάντη ἄπειρος μὴ ὁρῶν, ὁ βεβλαμμένος, ὀφθαλμούς, ἀπηρεῖ δὲ φασὶ προσβίαιομένος, ὅμοιον τῷ λῆρος, οὕτω δὲ αἰτεῖ καὶ τὸ μωρὸς μέρος φασί. Γηροῖς, βλάπτοις. Γηροῦ πηρῶ, ὁ μέλλων πηρώσω, ὁ παρακείμενος πεπήρωμαι, ὁ παθητικὸς πεπήρωμαι. ἡ μετοχὴ, ὁ πεπηρωμένος. γίνεται τὸ πηρῶ, ἀπὸ τοῦ πηρὸς, ὁ βεβλαμμένος τὰ μέλος. Γήρωσις, τύφλωσις, βλάβη, λύπη.

Γήσασθαι, μίμψασθαι. Γήτιον, τὸ πετεινόν. Γήτια, πᾶ

[illegible]

νίος πεφύκει. καὶ συγκριθὲν ὑπὸ πίφου. Πιφοβήκω, φοβῶ φοβήσω, πεφόβηκα, πεφόβημαι, ἐπεφοβήμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐπεφόβηντο, καὶ ἰωνικῶς πεφοβήατο. Πεφοβημένοι, εἰς φυγὴν τετραμμένοι. Πεφοβῆσθαι, ἐκπεπλῆχθαι, ἐκπλαγῆναι, δεδοικέναι. Πεφοινιγμένα, ἡμαγμένα, ᾑματωμένα, πεπυρωμένα. ἀπὸ φόνου, ὁ φοίνιξ. Πεφοιτηκότες, παραγινόμενοι. Πεφόρηκεν, ἐφόρησεν. Πεφορημένα, ἐσωρευμένα, πεπληρωμένα, κεχορτασμένα. Πεφορύσθαι, μεμιάνθαι, μεμολύνθαι. Πεφορυγμένον, κεκαλυμμένον. δηλοῖ καὶ τετρυφορ, πλῆθι πεφορυγμένον ἀφρῷ. Πεφράδαται, ἐκ τοῦ φράζω, μέλλων φράσω, παρακείμενος πέφρακα, μέσος πέφραδα, διὰ τοῦ δ. ὁ παθητικὸς πέφρασμαι, σαι, ται. ἰωνικῶς πεφράδαται. Πέφραδε, ἀντὶ τοῦ εἶπε. ὁ μέσος παρακείμενος τοῦ φράζω, ὁ δεύτερος ἀόριστος φράδε. καὶ κατὰ διπλασιασμὸν, πέφραδε. οἷον, μῦθον πέφραδε πᾶσι. Πεφρασμένος, παρακεκλημένος. εἰς τὸ φραδῆναι προσταττικῶν ἔχων δύναμιν.

Πέφρικα, φρίσσω φρίξω, πέφριχα, ὁ μέσος πέφρικα. Πεφρίκασιν, ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, καὶ τὰ ὅμοια. χαλδαϊκῶς διαλεκτον. ὡς τὸ ἔληλακα, καὶ εἴληφα, καὶ τὰ ὅμοια. Πεφρικυῖαι, ἀντὶ τοῦ ὀρθούμεναι. πᾶν δὲ τὸ φρίσσον, τινὶ φρίσσει ὑπὸ λόγου πρὸς ἐν, κατὰ ὁμηρικὴν συνήθειαν. τὸ λέων, ἀταχύνων. ὁ κάπρος, τῇ λοφιᾷ. ὁ ἄνθρωπος, ταῖς θριξίν. ἡ μάχη, ταῖς ἐγχείαις. ἡ θάλασσα, κύμασιν. οὕτω καὶ αἱ φάλαγγες φρίσσουσι σάκεσί τε καὶ ἔγχεσι. Πεφροντισμένως, ἐπιστημόνως πεφροντικότως. ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας συνθλίψεως ἀναιρεθέντων, καὶ πεφροντισμένος ἐπὶ ἀνθρώπων. Πεφρυγμένα, τὰ εἰς τὴν χεῖρα κεκαυμένα. οἷον σίτου καὶ κριθῆς. Πεφρυγμένον, ἐκ τοῦ πεφρυγμένον γίνεται, ἀπαλλάττον τὸ ι. διὰ τὸ λαβεῖν ἓν τὸ φωνῆς. Πεφρυγμένος, ἀντὶ τοῦ πεφρυγμένος, ἐκ τοῦ φρύγω. Πεφρυγμένον δένδρον, ἤγουν ὑπὸ πυρὸς πεφρυγμένον δένδρον. κατὰ τὸ, κἀν ἐπεὶ πεφρυγμένον ἦν αὖον. Πεφυγμένον ἄμμι παρ' Ὁμήρῳ, ὅπερ φυγόντας ἡμᾶς, ἐπειδὰν ἔχομεν συντάξεως, καὶ ἐν εὐθυντικῇ, τὸ πεφυγμένον ἦν αὖθις. ὥστε διαφορεῖται ἡ σύνταξις τοῦ πεφυγμένος. Πεφυζότες, ἀπὸ τῆς φύζα φυζῶ, φυζήσω πεφύζηκα, πεφυζηκὼς, καὶ συγκοπῇ πεφυζὼς πεφυζότος. καὶ πεφύζητο. ἤ ἐκ τοῦ φύγω, καὶ ἰωνικῶς ἐγράφη τὸ γ εἰς ζ, καὶ γίνεται φύζω. ὁ μέσος πέφυγα. καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τροπῇ τοῦ γ εἰς ζ, πέφυζα. ἡ μετοχὴ πεφυζὼς, ὢς. Πεφυζότες, δεδιότες, λέξις ἀπὸ τῶν πεφυλαγμένων. διοτι δ' ἀπὸ ῥήματος συγκείσθαι τὸ φυζῶ φυζήσω, πεφύζηκα, πεφυζηκώς. Πέφυκε, τὸ ἐγεννήθη, ἐκ τοῦ φύω, μέλλων φύσω πέφυκα πέφυκεν, ἀντὶ τοῦ φύσιν ἔχει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει. παρακειμένως ταῖς ἄλλαις φυτὰ. πέφυκεν ἐσθλός, ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει.

Πεφύκασιν, ἐφυσιν, ὑπάρχουσιν. Πεφύλαχα, ὅσα ὑπὸ τὴν πίφυκα παρακείμενος. οὐ παρατατικὸς, παρ' ἡ συνήθεια εὐγένεια, τὸ ἐπέφυκεν. Πεφυρμένους, μεμιγμένους. Πεφύρθαι, συγκεχύσθαι, ἐκ τοῦ φύρω. Πεφυρμένον, ἀντὶ τοῦ μεμιασμένον, ἐκ τοῦ φύρω καὶ πεφυρμένος, μεμολυσμένος. Πεφυσιγγωμένοι, πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, λέγεται κέλυφος τῶν σκορόδων. Πεφύραται, πεφαίνεται, ἐνέρηται. Πεφυραμένα, ἐκλελυμένα, καταλελυμένα. φυράσαι γὰρ, τὸ ἐκλύεσθαι. Πεφωσμένος, κεκαυμένος. ἐκ τοῦ φώγω. Πέχαρις, ἐλλαφος, ἄμφιος. Πέψαι, πέψαι. ἐλθεῖν κατασπεύσαι, ἢ πρᾶξαι. Πέψις, ἡ ἄρτυσις.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Π Ἡ ἐπίρρημα ἐγκλίνεται, οἷον πῇ ἐλθεῖς πη. ἄλλως. Πῇ διὰ τοῦ η γραφόμενον παρὰ δὶς ῥήτορσιν, ἀντὶ τοῦ πῶς ἐπαρατάσιν ἐπίρρημα ὡς. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἐπ' ἄλλου καὶ ἀντὶ ἐπὶ κινήσεως λαμβανόμενον. ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. πῇ πῇ γὰρ οὐκ ἔβην ἐγώ. ὁμοίως καὶ παρ' ἐπιχειρίῳ, πῇ δῆ, πῇ σὺ, πῇ κέλσω. σὺν δ' ὅτι λέγεται καὶ τὸ οἷ, καὶ τὸ οὗ. ὧν τὸ μὲν οἷ, ἐπὶ κινήσεως ἀεὶ λαμβάνεται. τὸ δὲ οὗ, ἐπὶ στάσεως, παραπλησίως ὑπὸ ποῖ, καὶ ποῦ, καὶ ὅποι, καὶ ὅπου.

Πῇ, ποῦ. εἰς τίνα τὸ τόπον. πῇ δὲ τοῦδε μολοβρὸν ἄγεις, Ὅμηρος. Πῇ, εἰς τίνα τόπον. πῇ γῆς, εἰς ποῖον τόπον. Πῇ δὲ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν, καὶ τὰ λοιπὰ παρ' Ὁμήρῳ. ἐστὶ δὲ ὁ λόγος βαρὺς ἅμα καὶ εἰρωνικὸς, ἵνα λέγῃ ὅτι ἐάκασιν αἱ βουλαὶ ἡμῶν καὶ αἱ σπονδαὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα συγκατετάχθησαν, τότε ταῖς τῶν ὅρκων θυσίαις, καὶ ἀπολέσθη. σημειωσαι, τὸ γενοίατο ἀντὶ τοῦ ἐγένοντο. σημείωσαι καὶ ὅτι τὸ γενοίατο καὶ τὸ φθίατο ἰωνικά ἐστι, πλεονασμὸν ἔχοντα τοῦ α μετὰ τῶν δύο ἀπόλυσιν. ἄλλως γὰρ τὰ διὰ τοῦ αται καὶ ατο τρίτα πατιθεῖσα τῶν πληθυντικῶν, ἰωνικοῦ εἰσι σχηματισμοῦ. ἀσσίον καὶ τὸ διελέχαται, καὶ τὸ πεπέραται, καὶ ἐσπάραται. καὶ παρ' Ἡροδότῳ, τὸ ἐσπαλχαται, ἀντὶ τοῦ ἐσκευασμένοι ἦσαν. ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ πλεονασμὸν τῆς διὰ συλλαβῆς, οἷον τὸ ὀνομάζαται, ἐκηρύδαται, ἐσκεδάσατο, καὶ ἀγωνίδαται, πεπονήθαται, καὶ τὰ ἀνάβολα τοῦτο καὶ δίαλειπον τοῦ παραλήγοντος ἢ εἰς τὸ η ᾱ. οὕτω γοῦν Ἡρόδοτος δίχα τούτων ἑτέρων καὶ ἀποκαθίσταται φησι. καὶ εἰρίαται, ἀντὶ τοῦ εἴρηνται. καὶ ὠμνύατο, καὶ ἐκτέατο, ἀντὶ τοῦ ἐκέκτηντο, καὶ ἐλμίνθα. οἷς ὅμοια καὶ ἐν ὀνόμασι παρ' αὐτῷ, τὸ ἀσταγέων, ἀργυρίου, καὶ κομβέοντα, καὶ μιλτιάδαι. ἐν τούτοις γὰρ τὸ α μὴ διαλείπεται, ἀπέρχεται δὲ τὸ ἐπαγόμενον. Πηγάδας, πηγάδας ὑμέτας, πηγετούς. Ἡσίοδος, τοῦτον ἀλείφεσθαι πηγάδας. Πηγάζει, ἀναβλύζει.

Πηγαὶ λέγονται πληθυντικῶς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ποταμῶν, οἱ πηγαί. οἷον αἱ πηγαὶ τοῦ ἀχελώου, καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ νείλου, καὶ ἐκβολαὶ, αἱ ἐκδιαλύσεις αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Πηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί. Πηγαὶ, τέκος ἐν μεγαρεῖς. ὡς ἐν τετάρτῳ τῆς ἀτθίδος φασὶν ἑλλάνικος. Πηγαῖον, τὸ ὄνομα. ὁ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ προκαθαῖρον τὰ πρὸ τῆς οἰκίας τὸ ἀπεσπασμένον, ὅτι ἐξελέμιζον. Πήγανον, εἶδος βοτάνης. Πηγὰς γάλακτος, πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων, πολλὰ δάκρυα. Πήγασος ἵππος ὁ μυθικὸς, λέγεται γεννηθῆναι ἐκ τῆς μεδούσης, ταλαὶς ἐλθοῦσι εἰς τὰς γοργόνας προσάξαι τῆς ἀθλᾶς, τὴν μὲν ἄλλην καὶ εὐρυάλειαν ἀθανάτους οὔσας, παρῆκε, καρατομεῖ δὲ τὴν μέδουσαν. ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης ὁ πήγασος ἵππος ἀνέθορεν, χρυσάορος, ἄνθρωπος χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Πηγεσίμαλλος, ὁ λασίμαλλος. Πηγεσίμαλλον ἀρνειὸν, ὁ πηγεὶ, καὶ εὖ τραφεὶ, ὁ μαλλομάλλος. ὁ τοιοῦτος ἀρνειὸς ἐν μεγάλῳ λανώ σαρκί διανδάλος. καὶ κῶμα τῆς πηγὴν, τὸ μάλλην. οἱ δὲ πηγεσίμαλλον, τὸ λευκόμαλλον φασίν. ὡς ὁ ἀνλεόφρειος πλείονα κατὰ τὴν ὁσίαν. ἐκ τοῦ πηγῶ ἐστὶ ῥῆμα πηγῶ πηγήσω, ἐξ οὗ πηγεσίμαλλος. ὁ τὸ πηγός, ἐξ οὗ ἂν πηγεσίμαλλος γίνεται. Πηγὴ διαυγὴς, τὰς παῖς λύει λίθας. Πηγίδιον ἡ μικρὰ πηγή. Πηγὴ, ἀνάβλυσις τῆς ὑπὸ γῆν ἀτμίδος, ἥτις ὑπὸ τῆς ἐντὸς ψυχίτην ἐκ τα μικρὸν βλαστῆσαι, ὁμοῦ τι συνίσχει καὶ ἰζώθη. Πηγνύω πήγνυμι, ὁμνύω ὄμνυμι, ῥηγνύω ῥήγνυμι. τὰ διὰ τοῦ νυ ῥήματα, ἔχοντα παρὰ γῆν τὰ εἰς μι, ἀεὶ παρατατικοῦ κλίνεται. Πηγὸν κῦμα, ἡ τὸ ἰσχυρὸν, ἢ μέγα, ἢ ψοφερὸν. ἢ τὸ εὐπαγές, καθ' ὁμοιότητα φαινοῦ πάγου. ὡς που καὶ ἵπποι πηγοὶ, οἱ ἰσχυροί. ἢ τὸ εὐπαγὲς κῦμα, τὸ κατὰ πεισιβὲς. ἢ λίμνα πηγὸν, τὸ μέλαν κατά τινα διάστασιν. ὅθεν καὶ ἀρνειὸς πηγεσίμαλλος. Πηγὸς, ὁ εὐτραφὴς καὶ εὐπαγής. σημαίνει καὶ τὸ μέλαν, ἢ τὸ κυρτούμενον. Πηγοὺς ἵππους, τοὺς εὐπαγεῖς λέγει, καὶ ἰσχυρούς. οἱ δὲ παλαιοὶ θέλουσι τοῦτο μέλανας, ὡς τοιούτους ὄντας ἀρίστους. τῆς δὲ τοῦ πήγυ λέξεως.

...ος, καὶ πρὸς τὸ νοῆσαι, ὅτι περὶ θηλειῶν ὁ λόγος οὐχὶ ἀρρένων τῶν πόρνων. Γέργυντα, ὀλίγοντα, [illegible], ἀπολόντα. Γερσία, [illegible]. [illegible], ἀπὸ περσίας.

Περσεὺς ἱστόρηται [illegible] ἄργοις, διὰ τὴν δόξαν. τῇ [illegible] Δανάῃ ὡς χρυσὸς λεγεὶς ὁ ζεὺς, ἐγέννησεν αὐτόν. [illegible]

[illegible]

φράζω, φράζομεν, φράδες, καὶ φραδέως ἐπὶ τοῦ μετὰ λόγου ἐπιστάμενος τι [illegible] παρ' Ὁμήρῳ [illegible] περιφραδέως. Περίφρασίς ἐστιν, ὅτι διὰ πλειόνων λέξεων τὸ [illegible] ἀπαγγέλλομεν· ὡς ὅταν λέγῃ Ὅμηρος, [illegible] βίην ἡρακληείην τὸν ἡρακλέα. ἢ ὅταν διὰ μιᾶς λέξεως [illegible] διὰ πλειόνων ἑρμηνεύῃ. οἷον μένος [illegible] βία, καὶ μένος ἀτρείδαο, καὶ ἱερὴ ἲς τηλεμάχοιο, καὶ πατροκλῆος λάσιον κῆρ. Περίφρασις, ἡ περιττὴ φράσις. ὡς τὸ καλεσόν μοι τὴν βίην τοῦ ἡρακλέους, ἀντὶ τοῦ ἡρακλῆν. καὶ ἄλλως, περίφρασίς ἐστι, περιττὴ φράσις διὰ πλειόνων λέξεων, ἓν σημαίνουσα. ὡς [illegible] τὸ πᾶν [illegible] πλεῖον [illegible] διὰ τῶν ἄλλων [illegible] λέξεων [illegible]. Περιφρονεῖν, ὑπερφρονεῖν.

Περιφρονῶ, [illegible] καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῶ, καὶ ἀντὶ τοῦ περιφρονῶ. ἀμφοτέρως [illegible] ὁ Ἀριστοφάνης.

Περιφρῦξαι, περικαῦσαι, περιφλέξαι. Περίφρων, περιφρόνιμος. Περιφῶ, ἀντὶ τοῦ περικλάσεις. καὶ [illegible] χερὶ. [illegible] χεῖλος, [illegible]. Περιφύσωντο, [illegible]. [illegible] εἰς χύτρας [illegible]. καὶ περιφυσῶντο [illegible] πρὸς τὴν [illegible]. Περιχαίρω, [illegible]. περιχαρὴς [illegible]. Περιχάρεια, ἡ χαρά. καὶ περιχαρίαν, περιττὴν χαράν. Περιχαρὴς, λαμπρόμενος, [illegible].

Περιχάσκων, [illegible] στόμα. Περιχολοῦντο, [illegible]. Περιχύσω χρυσῷ, περιχρύσω χρυσίῳ.

Περιχλαινίζεται, περιβάλλεσθαι, περιχλαινῶσαι, [illegible]. Περιχορεύω, περιχορεύειν. Περιχορεύων, [illegible]. Περὶ χεῖρα [illegible] χαλκὸν [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible].

Περιχωρεῖ, συμμίγνυσθαι. Περιχώριον, [illegible], περίοικον. Περίψημα, βδέλυγμα. Περίψημα, τὸ [illegible] [illegible] ἀπεψύχει. ἢ τὸ [illegible] περιττόν. ἐκ μεταφορᾶς [illegible] ἀποψῶντες [illegible]. Περιψεῖν, ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν. Περιψύχεος, περιπαθέστατος, ἐκ ψυχῆς ὅλης [illegible]. Περὶ ψυχῆς ἐμάχοντο, παροιμία [illegible]. οἱ γὰρ [illegible] ἀγωνιζόμενοι, τὸν περὶ ψυχῆς θεῖον λέγονται. ἢ τὸν περὶ ψυχῆς μάχεσθαι, ἢ ἀγωνίζεσθαι. Περιώγνυμαι, [illegible]. οἱ δὲ τὰς [illegible], αἱ περιχέονται ταῖς [illegible]. Περιωδυνίαν, ἀλγηδόνα. καὶ περιώδυνον [illegible]. Περιωθεῖσθαι, ὑπερωθεῖσθαι, ὑπερβαλόντες καλοί.

Περιωπὴ, ἀκρώρεια, ὑψηλὸς τόπος. Περιωπὴ, καὶ [illegible], καὶ [illegible], πάντα ταῦτα [illegible], παρὰ Θουκυδίδῃ. [illegible] περιωπὴν τὴν φροντίδα, καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον. ὡς Ὅμηρος, καὶ Ἀγάθων δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. ὁ [illegible] [illegible] ὑπερῷον [illegible], ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου, [illegible] περιπαίδευσε. καὶ Σιμωνίδης, [illegible] πρὸς ταῦτα [illegible] μεγίστας περιωπῆς, καὶ τὸ [illegible]. Περιώσιος, [illegible]. Περιώσιον, λίαν μέγα. καὶ γίνεσθαι [illegible] τοῦ [illegible]. ὡς γὰρ [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] περιουσίαν, [illegible] τῷ [illegible] περιώσιον. Περλάξω, ὁ [illegible] καὶ [illegible] τὴν τοῦ [illegible], καὶ ὁ [illegible], εἴτε αὐτὸς, εἴτε ἄλλος. Περμάζειν, παρὰ Φιλοστράτῳ, [illegible] ἄρχοντας [illegible]. Περνάναι, διαπιπράσκεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Πέρναντ', τὰ [illegible] περνάσματα.

Περκὸς, μέλαν κατάστικτος. Περκώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα. Περκώτη, πόλις Τρωϊκὴ, ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Περκώσιον, τόπος. καὶ περκώτη, ὄνομα τόπου. Περμησσὸς, ποταμὸς τῆς Βοιωτίας. ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην. τὰς δὲ πηγὰς ἔχει ἐν τῇ [illegible] χώρᾳ. καὶ ἀπ' αὐτῆς ῥεῖ εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην. Περνᾶν, καὶ περνάσθαι, ὡς [illegible] ἐπὶ τοῦ πέραν [illegible] κεκόλασται, ὅθεν καὶ ἡ πρᾶσις, καὶ τὸ πιπράσκειν. Πέρνηξ, [illegible]. Πέρνας, ὅθεν [illegible]. παρὰ τοῦ [illegible] ἡ [illegible], ὁ πιπράσκων ἢ [illegible], ὅτι τὴν [illegible] ὄντα, [illegible] τοῦ πέρναι, ἡ μετοχὴ ὁ περνάς. Πέρνη, ἔνθεν [illegible] εἰς [illegible]. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ περνᾶν, μετὰ τοῦ μὲν [illegible] καὶ ἐπὶ τοῦ [illegible] λαμβάνεσθαι. δίχα δὲ τούτου καὶ ἑτέρας σημασίας προβάλλεσθαι. Πέρνασθαι, πιπράσκεσθαι, ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ [illegible] τὴν μίξιν [illegible] ἔχειν τὸ σῶμα.

Πέρνα, [illegible] τὸ [illegible]. εἶναι γάρ [illegible] τῆς αἰγίδος, [illegible]. Πέρνηξ, πώλησις.

Περός, [illegible], ὁ [illegible] καὶ [illegible].

Πέρσης, ὁ περσῶν βασιλεύς. Περόνη, κόσμος τις, καὶ [illegible] διαπεπερονημένοι, καὶ σφαιρίοις χρυσοῖς [illegible] [illegible]. Περόνη, παρὰ τὸ πείρειν, ὁ [illegible] διὰ περᾶν, γίνεται [illegible]. πόρπη δὲ, ἡ φίβλα. Περόνη, [illegible] καὶ [illegible], καὶ [illegible], [illegible] τόξον, αὐλός. [illegible] ὁ δὲ περόνης, μέτρον καὶ μουσικὸν ὄργανον. Περόνην, [illegible]. [illegible] παρὰ [illegible]. Περονᾶσθαι [illegible], ὁ ἐπὶ [illegible] [illegible] ἡ ποδήρης χιτών. Περόνια, τὰ [illegible].

Περπερά, [illegible]. Περπερεία, ἡ [illegible], ὁ [illegible] περπερεύεσθαι, ὁ Ἀπόστολός φησι. τουτέστιν, οὐ [illegible].

Περπερεία, ἡ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεσθαι. ἢ καὶ βλακεία, καὶ ἡ προπέτεια. Πέρπερος, ὁ μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος, οἷον λάλος, προπετὴς, [illegible]. καὶ πέρπερος, ὁ φλύαρος. Περσσὸς, [illegible] ὅτι [illegible] καὶ [illegible], ὅτι [illegible] [illegible] [illegible], οὐ γὰρ [illegible]. καὶ ἐὰν μὲν [illegible], [illegible]. ἐὰν δὲ [illegible]. Περσεύονται, περισσεύονται. Περσὶς, [illegible]. Περσίχον, [illegible]. Περσεφόνην, [illegible]. Περσίδαι, τῆς [illegible]. Πέρσον, Ὅμηρος. αὐτὰρ ἐγὼ [illegible] [illegible]. Πέρσαι, [illegible] [illegible], [illegible] ταχύτατα φασὶ [illegible] τάχιστον. [illegible] ἐκείνην [illegible] [illegible], φιλοπόνοις [illegible], οἷον ὁ [illegible], ὁ [illegible], ὁ [illegible], ὁ [illegible] ἵππαρχος, ὁ [illegible], οὗ ὁ [illegible], καὶ [illegible] ὀνομάτων σημεῖον ἴππεις, ὡς ἂν εἴπῃ τις [illegible]. καὶ τῶν [illegible] δὲ [illegible] τὸ [illegible], αἱ [illegible]. Πέρσαι, τὰ [illegible] λέγοντα, ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, ταῦτα ἐπὶ τῆς γενικῆς [illegible]. οἷον πέρσαι περσῶν, καὶ τὰ παραπλήσια πληθυντικῶν [illegible], ξένοι ξένων, φίλοι φίλων. [illegible] γὰρ [illegible], ὁ ξένος, ἡ ξένη, καὶ τὸ ξένον, ὁ φίλος ἡ φίλη καὶ τὸ φίλον. πῶς οὖν πέρσαι περσῶν περισπῶμεν. καί τι καὶ [illegible] τὸ [illegible] ἐστιν, ὁ [illegible] ἡ [illegible] καὶ τὸ [illegible]. λέγομεν οὖν, τὴν περισπῶμεν, πρὸς [illegible] τοῦ ὀξύτονος, καὶ πρὸς

[illegible]

σθαι, συμπεπλέχθαι. Περιπέπταται, αἰτιατικῇ. περιβάλλεται.

Περιπλοκαί, περιβολαί. Περιπλοχὰς, περικεκυλισμένος.

Περιπτώσεις, συμφοράς. Περίπυστος, ὁ περιβόητος. Περίῤῥανσιν, ἐξάγνισιν. Περιῤῥέον, τὸ ἐπὶ ταῖς καθαρσίοις θύραις.

Περιῤῥομβοῦσαι, περιστρέφουσαι. Περὶ ῥέεθροι, περὶ ταῖς συνθήκαις. Περιῤῥαῖς, οἱ ἐπὶ ὀχημάτων ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἐῤῥιμμένοι. Περὶ ῥίον, περὶ τὸ ἀκρωτήριον. Περιῤῥανισθαι, περιῤῥαντίζεσθαι. Περιῤῥαντήρια, σκεύη. κατὰ δὲ τὴν μίξιν τοῦ ἐν Δελφοῖς τεμένους, κάλπεις τε χρυσαῖ καὶ περιῤῥαντήρια. ἐπὶ τὸ πίθος χρυσοῦ. Περιῤῥίνος, ὁ λεπτὸς καὶ ἀραχνώδης, καὶ μαλακός.

Περιῤῥοή, περικεκυκλωμένον ἐφ' ἑκατέρα, πλὴν τοῦ ἑνὸς μέρους. Περιῤῥοδίων, τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ. Περιῤῥοθος, ἐπὶ πρόσωπον, μεθ' ὁρμῆς κατασχεθείς. ἐπιῤῥαγεὶς εἰς τὸ συμπεσεῖν, ἢ ἐπισχεθείς. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. περιῤῥοθος δὲ τραπέζῃ κάππεσεν ἐνρόμενος, ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος. ἡ κατὰ τὸ κλέος πάθειν, οὕτω λέγεται. Περιῤῥοθος, ὁ ἐῤῥωμένος αἵματι, ἡ ὁ λαὸς, ἀπὸ τοῦ ῥόθιον. ἔστι ῥόθιος ἀέριος, ἐῤῥόθιον, ἢ θορ περιῤῥοθος. εὕρηται δὲ καὶ ἀμφιῤῥοθος, λέξιν καὶ ὁμοίω ταῦτα. Περιῤῥοιος ἀρότα, κατὰ πάντας τοὺς ἱπποὺς, ἐπὶ καὶ πάσας ὁμοῦ ἄλλοι. ἴσως δὲ καὶ δ' πάτρις ποιᾶς, μᾶλλον τοῦ Λέων δηλοῖ. εὖ χάριν, καὶ ἔκλαι ἐπὶ καὶ πάντα. Περιῤῥυτος, ἐπὶ ὄχθαις ἐστὶν ὅπου ἐστί. καὶ περιῤῥυτος ἐπιτειχίζει αὐτοὺς φροῦριον, ὑπὲρ φιλοτιμίαν τὸ ζῆται σφαλέν. Περισάσσετο, καλὰ ἀνέσεσθαι παρὰ δ' ἔργον, ὡς τῷ κατὰ τῶν ὄρων κινδύνων.

Περισεί, περὶ Θεὸν, ἐγγὺς Θεὸν, γνωρίμως λέγεσθαι. Περισεῖσθαι, τὰ πλάγια τῆς πλωτῆς. Περισείσομεν, περιποιησόμεθα. Περισκελῆ, διαβατά. Περισκεπῆς, ἀπὸ τοῦ θέτο χύματος. καὶ οἱ Ἀττικοὶ αὐτὴν ἀττικὴν, ἐν οἷς περὶ λέγεται τὸ περισκελὲς καὶ περισκελής. Περισκοπεῖ, περισκοπίζεσθαι. Περισκελὲς, σκληρὸν, ἄγριος. Περισκελῆ, βραχεία, φωνὴ παλαιὰ λέγουσα λαιπῖον. Περισκελίδα, ἃ ἐφόρουν αἱ γυναῖκες περὶ τὰ σκέλη. ἤγουν δὲ ἐκ βαθέων. Περισκελίδα ἐπὶ τοῦ δηλοῦ, ἤγουν περὶ ἐπιθυμίας, ὁ ἀνοῦ στενῶς ἐστι.

Περισκεπὴς, περικεκαλυμμένον. Περισκέπτον, περιβλέπον. Περισκευὴ, χώρος, καὶ περιπατεῖν, φυλάττον καὶ σκιὰ, ἐν ᾧ τινὶ ἐστὶν. Περισκοπεῖ, περισκοπεῖν ἐν χώρῳ, τοῦ ἐφορᾶν. ἐπὶ τὸ περισκέπτεσθαι σφ' τὸ ἴδιον, καὶ ἀπολείπειν ὁ δὲ περὶ ἐπιμελεῖν, περιέργως, ὅτι ἂν κατοπτεύων θαυμάζοι. Περισκελὶς, βάσανος. Περισκελεῖ, ἁρμοδίως λέγει. ἐπὶ δὲ τὸ βλέπειν ἰκανῶς. Περισκευάσαι, καθίσαι τὸ ἔτος τοῦ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αἷμα ὅλον ἐκείνη. καὶ περισκευασθέντος, ἐκπεπληγμένος, ἐκπεπληκότος. Περισβεῦ, τὸ περισχόμενος. καὶ ἀνασβεῦ, ἐκ ἀναπαράλαβε. ἐξ ἧς καὶ τὸ περισσβεῦσαι χωρῶ. ξυνέσιος ἐν ἐπιστολαῖς, γὰρ ἐν τοῦτο περισφίγγεται ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐν ἀνατολαῖς. δὲ ἀνέγειρε.

Περισβέννυμι παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ περιέπεσθαι, καὶ ἐπὶ δικαστήριον καλεῖν. Περισείεται, περισείεσθαι. Περισπᾶν, ἀφαιρεῖν, καὶ ὁ κατὰ βίαν ἀφαιρεῖσθαι. Περισπᾶσθαι, περιέλκεσθαι. Περισπασμὸς, ἐν δυσὶν ἐπιστροφαῖν, ὅτε τὰ γράμματος αἴνεσις, ὅτε μεταλαμβάνειν τὴν ἐπὶ τοῦτο τόπον. ἐπὶ περισπασμὸς δὲ ἐστὶν τριῶν ἐπιστροφῶν στιχῶν τοῦ γράμματος αἴνεσις, ὅτε μεταλαμβάνειν, ἐξ μὲν ἐπὶ δόρυ γίνεται, τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐκ ἀσπίδα, τῶν ἐκ δεξιῶν.

Περισπερχὲς, περιώδυνος. Περισπερχθεὶς, περιοργισθεὶς, περιαλγήσας. Περισπερχὲς, βαρύ. καὶ δ', περισπερχὲς πάθος. Περισπεύδων, περισπεύδεις. Περισπῶ, ὁ περιέλκω. ὡς ὁ περισπασθεὶς τὴν ἀσπίδα. Περισπωμένα, ταῦτα συλλαβαῖς ἐν τῷ περισπωμένῳ. καὶ οἱονεὶ ὡς συμπρομένα εἶναι. πάντες δὲ ἔτι, φωνὰ δηλοῦσι τῶν ὑπὸ ἔνατα τῆς σημασίας.

Περισσεία, ἡ δαψιλεία. καὶ ὁ Ἀπόστολος, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος. Περισσευοῦσα, περισσολογοῦσα.

Περισσομένη, περισσευομένη. Περισσαλὸν, ἀνάλογον ἐπὶ τα τὰ παραγωγῶν τοῦ παρασαλὸν, καὶ ἀποσαλόν. Περίστασις, ἡ συμφορά, κατὰ τὴν συνήθειαν. κατὰ δὲ τοὺς ἀρχαίους, ἡ ἀπὸ ἴσου τάραχον πλήθους παρουσία, καὶ ἡ αἰτία. καὶ περιστάσεις παρὰ ῥήτορσι κεφάλαια, τὰ σημαίνοντα δηλοῦσι, τά τε καὶ αἰτίαν ἀφ' ἧς ὡς μείζον καὶ ἄνω καινότερος, καὶ τἆλλα τὰ περὶ τὰ αὐτὰ ὀνομασίᾳ. Περιστατὸν παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ περίστασιν κεῖται. ἢ περισσῶς, καὶ ἐκπληττομένους, ἢ ἐπιβλέποντας. Περισταλὴς, κοσμεῖς, ἔτι ταφείς. Περιστάραλον, περιαζόμενον, περιῤῥέοντα τοῦ Χελῶ. Περιστασία, ἐπὶ θλίψις, ἀνάγκη, μέριμνα, ἢ συνήχεια πραγμάτων κατακλεῖον ὡς ἀλλοιουμένης ἢ ἀναλυομένης εἰσηγητικοῦ. Περιστατήρια, συλλαλήχεια. Περιστῦν, δ' ἀναστατεῖν. Περιστεὶς, περὶ βάλλει. ἐφ' οἷς ἂν ἦν σαὶν, βουλόμενος θεᾶσθαι. Περιστεγαζὸν, περισσῶς στεγανόν. Περιστέλλεσθαι, περικαλύπτεσθαι. Περιστέλλας, διαχωρισάμενος. Περιστέλλεται ἐν τῷ τῆς ἐλευσινίας οὐκ ἔσω μὲν δηλοῦν, τὸν μὲν ἐπὶ νεκροῦ. πρὸς ἄλλοις δὲ καὶ ἐπὶ ζώντων. νικήτας δὲ Λυσίμαχος καὶ ἢ περιστολή. Περιστεχίζεσθαι. διαγνοὺς φιλανθρωπεῖ φασι, μέλλοντας ἡμᾶς καὶ κατασκευὰς περιστοιχίζειν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ δὲ τὰς ἱσταμένας τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα περιστάσιν, ἃ καλοῦσι στίχας, ἢ τοίχους, κατεσκευασμένα αὐτὸ δίκτυα. ἰδεῖν οὖν αὐτὴν ἰσχύοντα τὰ θηρία, ὡς τὰ δίκτυα ἐμπίπτει. ὡς ἐπισημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ κυνηγετικῷ. ἐν οἷς μέρος γράφεται περισσεχίζεται, ἐν ἄλλοις δὲ περιχειρίζεται. Περιστέλλω, κατευθύνω, συστέλλω, κοσμῶ, σκηνῶ, φυλάττω, περιβάλλω. Περιστέλλοντα, περικοσμοῦντα. περιστέλλειν τὰ ὀστᾶ καὶ ὃν τάφον, παρὰ Σοφοκλεῖ, τάφον περιστέλλοντα Αυλώνων νεκροῦ. Περιστεῖον, περιστοίχιον, στοχωρίτη. Περιστέναι, στενοχωρεῖν, ἢ καὶ τὸ στενάζειν, καὶ ἐνθυμον εἶναι. Περιστένω. οὕτος φόβον ἀπαλλάξῃ. Περιστερὰ, παρὰ τὸ πέτεσθαι στερῶς. ἢ παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν. περισσότατα κατὰ συνουσίαν ἐστί. διὸ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνάκειται, καὶ πολλάκις τίκτειν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, τὸ ἄλλων ὀρνίθων μὴ ποιούντων ὅτι. Περιστερεῶσαι, πυκνῶσαι. Περιστεφανοῦσθαι, κυκλοῦσθαι, περιστεφανοῦν τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος. Περιστηθίον, γυναικεῖον ἔνδυμα. Περίστησαν ἐκεῖνοι, τουτ' ἔστι περιέβησαν, ὃ ἔτι περιμάχεσθαι, ὡς μακροῦ λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. Περιστῆσον, ἐκεῖνο τῇ καιρῷ ἐκπεμφθέντα περιστέψουσι, καὶ ἐ καθάρσιον ποιοῦσι. Περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλιν, ἀπὸ τὰς ἑστίας, ὁ τοῦ περιστιάρχου ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια φασι περιστρέφεσθαι τὰ καθάρσια. καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστιαρχοῦντες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τὰ χοῖρου μαχαιροφόρος ἑκάστου τὸ ἱερὸν, οἱ δὲ περικαλυμμένοι δημοσίαις, περιστήσομεν ἔχοντες. Περιστίαρχος, ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, περιστίαρχος ἐκαλεῖτο. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια. Περιστίλβω, ἐπὶ περιλάμπειν καὶ λαμπρὸν εἶναι. Περιστοιχίσαι, περικυκλῶσαι. περιστοιχεῖν, περικαλύπτειν, ἀπὸ τοῦ σίχου.

Περιστοιχεῖς, ἀντὶ τοῦ περιστοιχίσας, παρ' Ὁμήρῳ. Περιστοιχίσασθαι, περιζώσασθαι, σκεύη γὰρ, ἢ ζωστήρ. Περιστοιχεῖν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φοιτητῶν ἰδίων περιστοίχων κατασκευάσει. φιλοκέρδος συναλλάσσεις προσαγόρευσις. μὴ ἐστι δὲ περισσοίχους κύκλον ὃ φέρει τὸ κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν τοῖς τοίχοις περιφερόμενον. Περιστοιχίζεσθαι, περικυκλοῦσθαι, περιιστάσθαι, περιλαμβάνεσθαι. Περιστολή, περιβολή, ἐπιφυγὴ, ἔνδυμα. Περιστόμιον, ὅ ἐστι περὶ τὰ χείλη ὀνειδίζουσι τείχους ἐν τῷ βρόχῳ. Περιστοιχίζεται δῆμος, ἐν τῷ περιλαμβάνειν, ὡς καὶ τὸν πολιτῶν δήμου ὄχλος ἐστί.

δὲ ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόητα φιλονεικούντων. ἐπεὶ δὲ ὁ [illegible] φασί τινες ἐν Αἰγίνῃ [illegible] Ἀθήναζε ἐκέλευσε μισθώσασθαι ὄνον, ἐπὶ τὸ τὰ φορτία βαστάσαι μέχρι ἐπὶ τὰ Μέγαρα, καὶ διὰ τὸ δόξαι αὖθις ἐπιθεῖναι τὰ φορτία ὥσπερ [illegible] δὲ γενομένης, καὶ τῶν ἀπὸ κόπου καυμάτων σφοδρῶς αὖθις ἐπικειμένων, οὐχ εὑρίσκοντος σκέπην, καθεῖλε τὰ φορτία ἀπὸ τοῦ ὄνου ὁ δεσπότης αὐτῶν, καὶ δι᾽ αὐτῶν ἐπὶ τὸ σκιὰν ἐποίησε, πρὸς ὃν μαχόμενος ὁ ὀνηλάτης, ἔλεγεν ὅτι μεμισθωκέναι ἐπὶ τὸ φορτία φέρειν, οὐ σκιὰν παρέχειν. ὁ δὲ ἔλεγε μεμισθῶσθαι, ὅπως ὅμως βούλοιτο χρῆσθαι. ἐκ δὲ ταύτης τῆς φιλονεικίας [illegible] ἡ παροιμία. Περιωπή, τὸ ὕψος, ὁ ἀκρώρεια. Περίεισαν, [illegible]. Περίοπτον, περιβλεπτον, μέγα, ὑψηλόν, περίβλεπτον.

Περιοργᾶσθαι, καταδοξεῖν, ἀποθεωρεῖν, [illegible], ὀργίζεσθαι. Περιοργής, ὠργισμένος. Περιοργῶς, ὑπερόργως, καὶ κεχολωμένως. Περιορία, ἑορτὴ ἐν [illegible]. Περιοσμούμενον, περιγομφούμενον, ἢ [illegible]. Περιοῦσα, περιοῦσαι. Περιουσιάσαι, [illegible], ἢ [illegible] γενέσθαι, καὶ περιληφθῆναι. Περισπασμός, ἐξοπασμός. Περιφρονῶ, τὸ καταφρονῶ. περιφρονοῦμαι δέ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ καταφρονοῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ καταφρονῶ. Θουκυδίδης ἐν δευτέρᾳ, μὴ περιορᾶσθαι ὑπὸ πολεμικοὺς κινδύνους. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ [illegible], ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τετάρτῃ. καὶ τοῖς μετρίοις ἐπικειμένοις περιφρονουμένους ἑτέρων ἡ οἰκία ἐστί. τὸ καὶ ἀντὶ τοῦ φροντίζειν, γενικῇ συντασσόμενον. Περιουσία, περίσσευμα, πλεονασμός, [illegible] ἢ ἀποκείμενος οὐσία. Περιούσιος, ἐξαίρετος, ἐκλεκτός. Περιούσιος λαός, ὁ ἐξαίρετος. ὡς τό, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἐπὶ θεοῦ. ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα, ὥς τινες. οὐσίαν γὰρ τὴν ὕπαρξιν. Περιουσιασμός, περιουσία, ὕπαρξις φυσική.

Περιουσίας, περίσσας, περισσῶς. Περιοχή, περίληψις καὶ ἀπόδεσις, θλίψις, συνοχή. καὶ ὁ Δαβίδ, ἐν γῇ περιοχῆς, τουτέστι περιβόλου. περιοχὴ δέ, ἐστὶν ὁ κύκλος. Περιοψῶμαι, καταφρονεῖν, περιΐδοι. Περιπαθῶς, [illegible], συμπαθῶς, λυπηρῶς. Περιπαλαχθεῖσαι, περιπλακεῖσαι. Περὶ παντὸς ποιοῦμαι τάδε, ἀντὶ τοῦ ἀρίστων πάντων ἔχω. ὁ γὰρ πᾶν τυχεῖν, σημαίνει τὸ πλέον. Περὶ πάντων ἔδει μαντεύεσθαι, ἤγουν μανθάνοντος ὄν. τὸ δὲ περὶ πάντων, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντων, καὶ περισσότερον πάντων μάντεων. καὶ περὶ γὰρ [illegible], καὶ περιφέρειν [illegible], ὁ περισσῶς φρονῶν. Περιπαροινεῖν, περιοινοῦσθαι. Περίπατοι, αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι, οἱ [illegible] ἀπὸ κινήσεως. Περιπατῶ, στείχω, σύρομαι, βαδίζω, [illegible], τοσταί. Περίπατος, ὁ περὶ χεῖραν [illegible] δολοῖν. τὸ περιέχεσθαι, περιπάτειν, οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπατος. ὁ γὰρ τὸ ποτίμενον, ἐξ οὗ τὸ κατὰ [illegible], περιπατητικός λέγεται. Περιπαίειν, ταπεινοῦν. Περιπετῆ, περιπετής, ἐμπεσών, καταλυθείς. Περιπείρω, τὰ περὶ τὴν γῆν [illegible]. πείρω γὰρ οὐ μόνον ὁ [illegible], ἀλλὰ τὸ [illegible], παρὰ τὸ [illegible]. Περιπέρθω, περιπορθῶ. Περιπέμπω, τὸ ἐν [illegible] καὶ [illegible] πέμπω, εἴτ᾽ ἀλλῇ συντάσσονται. Περιπεπλεγμένα, περιπεπλεγμένα, περιπεπλεγμένα. Περιπεπηγμένα, περιπεπηγμένα τοῖς μέλεσιν. οἱ γὰρ ὀλίγοι καὶ τὸ [illegible] πέπηγμα λέγουσι. Περιπεπλέχθαι, διαλλαχθεῖσι τὰ [illegible]. Περιπεποίηται, [illegible], τὸ περιπεποίηται [illegible]. Περιπετής, ἀπὸ τοῦ λαμπρός, ἀντὶ τοῦ περιπαλαιόντων τῶν ἀσκητῶν, ἐκ τοῦ [illegible] κόσμου, [illegible] τὴν [illegible], ἤγουν τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, [illegible]. τὸ δὲ περιπίπτειν, ἵνα [illegible] παρασιτούμενος εἴρηται, ὃ [illegible] τὰ ἄλφιτα [illegible], καὶ [illegible] κατολιμπανόμενα [illegible], μετιόντος [illegible]. Περιπλάζεσθαι, πλάζεσθαι, περι-

πλανᾶσθαι. Περιπλέω, [illegible], [illegible], ἐπίτονος. Περιπλοκήν, κάλυμμα [illegible]. εἶδος φιλόμαθον ἐραστήν, ἐν ᾧ δεῖ [illegible] τῶν κατοφιλούντων λόγον. Περιπέτεια, περίπτωμα, ὃ συνέπεσε, ὃ σύμβαινε.

Περιπετής, περιπεσών. περιπετὴς δὲ γίνεται βροτὸς [illegible], ἀντὶ ἐξ ἀκουσίας περιπεσών. Περιπετής, περιεχόμενος, ἐναντίος, ἢ περιπεσών, ἢ περιπεσόντος. Περιπέτης, [illegible]. πλὴν τὸ δ᾽ ἴχθυ [illegible] κατηγοροῦ, ἤγουν ἡ [illegible]. Περιπέτεια παρὰ τῷ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ ἦκεν. Περίπηρ, [illegible]. Περίπατος, διατάσσεσθαι, ἢ αὐτὸ τὸ βάδισμα. Περιπήγνυσθαι, περιπαρεῖσθαι. Περιπατεῖς, περιπατεῖς [illegible], [illegible] τὸ [illegible]. παρὰ γὰρ, ὁ [illegible]. Περιπλάσεις, [illegible]. Ἀριστοφάνης, [illegible] εἰς [illegible]. Περίπλοις, [illegible], ἐμπορία. Περιπλακήσονται, περιπλακήσονται, παρὰ Καλλιμάχῳ. Περιπλάσας, περιπλάσας. Περιπλανώμενος, καὶ φιλῶν, ἀντὶ τοῦ περιπλανώμενος. Περιπλεῖν, ἐκ τοῦ πλεῖν, ὅθεν τοῦ ὄν, πλέει καὶ περιπλέει. Περίπλεως, λίαν, πλεονάκις. Περιπλεῖν, τὸ περὶ σῶμα θαλάσσῃ φέρεσθαι, περὶ τὸ αὐτὸ [illegible]. Περιπλεῖν, τὸ κύκλῳ ἕως πλεῖν. καὶ παράπλους καὶ περίπλους καὶ εἴσπλους. Περίπλεων, [illegible]. Περιπλεῖος, ἔμπλεως. Περιπλεύσας, ὁ [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ κατὰ [illegible] πρὸς τὸ [illegible].

Περιπλοκή, περιπλέγδην, περιβάλλω, περιπλοκῆς.

Περιπλεγομένων λόγων, ἤγουν περιπλεκόντων, [illegible]. ὡς [illegible], εἰς τὸ περιπλεγόμενον [illegible] καὶ [illegible], ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενον, περιστρεφόμενον. Περιπλεκομένων [illegible], ἐκ τοῦ περιπλεκομένων λέγεται, ὃ ἐστι [illegible]. ὁ περιπλεκόντων, κατὰ συγκοπήν. ἔτι δὲ ὁ [illegible], καὶ ἐπὶ [illegible] λέγεται, [illegible] μακρὰ [illegible]. Περιπλεύσεσθαι [illegible] πλεῖν, [illegible]. καὶ ἀναπλεῖν, τὸ ἀναστρέφειν. καὶ [illegible] ὁ οὐρανός, ἤγουν περὶ τὸ [illegible] στρέφεται. [illegible] περιπλέομαι, καὶ περιπλεόμενος, εἶτα κατὰ συγκοπὴν περιπλόμενος.

Περιπνευμονία, πάθος τι. Περιποίησιν [illegible]. Περὶ πόδα, εἶναι ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα εἰς πόδα. Περιπόλιον, [illegible], καὶ [illegible], παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς. Περιπομπάς, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμψαντες. [illegible] περιποιεῖσθαι [illegible] καταπλῆξαι.

Περιποιοῦσι, κτῶνται. καὶ περιποιουμένους τὰς σωτηρίας τῶν παίδων, ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας, κηδομένους. Περιποίησις, κτῆσις, περιπόρισμα. Περιποιητικόν, περιποιητικόν, [illegible].

Περιπολικός, διαιτητικός. Περιπολεῖν, περιφρουρεῖν.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τόδε, περὶ πλείονος τόδε ἢ τόδε, καὶ περὶ πλείστου ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ εἰς πολλὴν φροντίδα ἔχω. οἷον περὶ πλείστου ποιοῦμαι τὸ μανθάνειν τῶν χρημάτων. ὑπὸ τοὐναντίον περὶ ἐλάττονος ποιοῦμαι τόδε τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐλάττονα φροντίδα ἔχω. Περίπολος, φρουρός, ἔφορος. Περίπολοι, οἱ φύλακες λέγονται [illegible], ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. Περιπολῶν, περιτρέχων. Περιπόνηρος, ἀρτίμων, παρὰ τὴν [illegible], [illegible] περιφορητὸς ἀρτίμων. [illegible] ἀρτίμωνος [illegible].

Περιπτύσσω, [illegible], καὶ [illegible]. Περὶ [illegible] ἔχει τὴν, ἀντὶ τοῦ [illegible] πρὸς [illegible] τὸ ἄλλων [illegible] προμαχόμενος, ἢ [illegible] προμαχόμενος. Περιρραίνεσθαι, [illegible] ἐπὶ τῇ πηγῇ. Περίρρυτος, [illegible]. Περίσσον, [illegible]. Περισπώμενος, [illegible]. Περιστεῖλαι, περιλαβεῖν. περιστέλλομαι, τὸ περιλαμβάνω. ὅθεν περιστεῖλαι, περιβλήματα. Περιστερεῶνα, [illegible]. Περιστέφειν, καταφιλεῖν. Περιστοιχισθῆναι, [illegible]

[illegible]

[illegible]

φέρομαι, καὶ ὑπέρχομαι. Περίεδρα, καθαρά. Περιεγένετο, περιεγενήθη. Περιεζωσμένος, ὑπεζωσμένος. Περιεδό-μεθα, περιεγενησόμεθα. Περιείασαν, ἀτίμως περιεῖδον.

Περιεσπαῦσθαι λέγουσί τινες, ἐπὶ τοῦ ἐν ἀσχολίᾳ γενέσθαι, [illegible] πάλιν περιβάλλεσθαι. τὸ γὰρ περισπᾶν καὶ περισπᾶσθαι, ἐπὶ τοῦ παραιρεῖν καὶ παραιρεῖσθαι ταττουσιν οἱ ἀρχαῖοι. δέον οὖν ἄσχολος ἦν λέγειν. Περιεσπάσθη, ἐσείσθη, περιεδινεῖσθαι. Περιέσσαι, περιβάλλειν. Περιεσταλκότων, ἀγοκότως. ἰσχὺν γὰρ ἀπειλησάντων λέγειν. Περιέσσαι, νικῆσαι. ἢ περιεγένετο, ὑπάρξαι. Περιέστελλεν, τοῖς περιβολαίοις ἑαυτὸν ἐσκέπε, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Περιέσχε, ἀντὶ τοῦ ἐν κύκλῳ ἐσχε. καὶ Ὅμηρος, [illegible] ἄλλος φησί. καὶ περιέσχε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε. καὶ περιέσχε, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. ὁμοίως καὶ περιέτυχε, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περιέσχε. καὶ περιγένηται, ἀντὶ τοῦ περιτὸν δοκεῖ. [illegible] καὶ Ἀριστοφάνης, περιγενέσθαι δ' αὐτῶν μικρόν. καὶ περιγένηται, ἀντὶ τοῦ ὑπερφαίρει καὶ νικᾷ. καὶ περιγένηται, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐναντίον συμβαίνει. Περίεστι, ἀντὶ τοῦ περιουσία ἐστὶν, ἤγουν πλῆθος. καὶ συντάσσεται ἐπὶ δοτικῇ πρὸς γενικήν, οἷον περίεστί μοι [illegible]. περίεστιν, ἀντὶ τοῦ κρεῖττόν ἐστι. καὶ Ὅμηρος, οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι. ἤγουν περίεστε μὲν κρείττους ἐστὲ ἐν τῇ βουλῇ τῶν Δαναῶν. περίεστε δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι, ἤτοι ἐν τῇ μάχῃ. περίεστιν, ἀντὶ τοῦ ζῇ. ὡς τὸ ἔτι γὰρ περίεστιν, ἤγουν ζῇ. Περίεστιν ὁ δεῖνα, ἀντὶ τοῦ ζῇ. καὶ περιεῖναι, ἀντὶ [illegible] μοι [illegible] ἑτέρων, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἑτέρων περιττεύει [illegible] οὐδὲ [illegible] ἦν μοι. περίεστί μοι πλοῦτος, ἀντὶ τοῦ ὑπερβολὴ ἐστί μοι πλούτου. περίεστι, καὶ τὸ περιττόν ἐστί μοι, καὶ γίνεται. καὶ περίεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐναντίον συμβαίνει, καὶ [illegible]. Περιεστοιχισμένοι, οἱ περιέχοντες, καὶ περιεχόμενοι. Περιεσφίγξαι, [illegible], περιφράξαι, ἢ περικυκλῶσαι. Περιεσώθη, [illegible]. Περιέτεινεν τῶν ἄλλων, ἤγουν ἐπὶ [illegible] καὶ περιττότερον τῶν ἄλλων ἐγένετο. καὶ κυρίως λέγεται ἐπὶ τῶν κατὰ τέχνην [illegible] αὐτῶν. Περιέτισαν, ἐτίμησαν. Περιέτυχον, συνέτυχον. Περιετρίφησαν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible], ἐπεριοῦν. ὅθεν καὶ τροφὴ ὁ συμ-[illegible] καὶ [illegible] τὸ σῶμα. οἷον καὶ γάλα θρέψασ [illegible] τυροποιεῖται. Περιέτριψεν, ἐκλαιεν, ἐνεβίβλει. ποιεῖται ὁ φωνὴ, ἀπὸ τῶν [illegible] τὸ περιπεπλεγμένον, καὶ θρηνούντων τῇ κυλινδούντων ἑαυτὸν ποιῆσαι. Περιευτελίσθη, ἀποδεῖσαι αὐτῷ.

Περιέφραξαν, ἐσκέπασαν, ἐφύλαξαν. Περιέχεσθαι, τὸ σφό-δρα καὶ συντεταμένως ἔχεσθαί τινος καὶ ἀντιποιεῖσθαι, γενικῇ.

Περιέχεσθαι, γενικῇ. ἀντέχεσθαι, φροντίζειν. Περιεχόμενον, ἀντιποιούμενον. Περιέχοντες, περιλαβόντες, καὶ τὰ ὅμοια. Περίζυξ, ὁμόζυγος, σύζυγος. Περίζυγα. Ξενοφῶν, ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων δὲ τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων, [illegible] ἀργεῖν, εἰ μή τις ἔχει περίζυγα. Περίζωμα, τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα γυμνῶν μαχομένων τῶν ῥωμαίων, ἐν τοῖς περιζώμασι. Περίζωμα, περιβόλαιον. Περιηγία, περιφορά. Περιήγγειλεν, ἐκέλευε. Περιηγεῖ, ὑπογράφει. Περιηγεῖται, ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Περιηγεῖν, πανταχόσε περιέρχειν. Περιηγὲς, κυκλοτερὲς, περιφερές. Περιηγητὴς, ὁ περιπόρφυρος χιτών. Περιηγμένα, περιφερόμενα. Περιηγοῦμαι, τὸ ὡς λεπτὸν διηγοῦμαι. ἐξ οὗ καὶ περιηγητὴς, ὁ κατὰ λεπτὸν διηγούμενος. καὶ παρὰ [illegible], περιήγησαί μοι τὰ ἐν ἅδου. Περιῆλθον, περιήρχοντο. Περιήλυθεν, ὑπάρχει. Περιήνεσε, περιέφυγε, περιέσχετο. Περιηκὴς μοχλὸς, ὁ ὀξυνόμενος. εἰ δὲ βαρυτόνως γράφεται περιήκης, σημαίνει ὑπὸ τοῦ [illegible] ξίφος, καὶ τῶν ὁμοίων. δύναται δὲ περιήκης εἶναι, καὶ ὁ περισσὴν ἔχων ἀκμὴν, ἀφ' ἧς ἡ ἀκωκή. Περιῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐν κύκλῳ ἦλθε. καὶ περιῆλθέ μοι τόδε, ἀντὶ τοῦ περιττόν ἐγένετο. καὶ περιῆλθεν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐναντίον συμβέβηκεν. [illegible] δὲ λέγεται καὶ τὸ περίεστι καὶ περιγίνεται. καὶ περιῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐξεπέτασεν.

Περιημεκτεῖ, ἀγανακτεῖ, ἀπατᾶται, δυσχεραίνει. Περιημέκτου, ἐλυσφόρει. Περιῆν, ἀντὶ τοῦ ἔζη. Ξενοφῶν, ἕως ὅτε περιῆν ὁ μακαρίτης θεόδωρος. καὶ περιῆν, ἀντὶ τοῦ ἐνίκα. οὕτω πρότερον ἐγὼ περιῆν. Περιῆν, ὑπῆρχεν, ἐπλεόναζε. Περίηρος, ἐκ τοῦ περιήρου, ἄρον τὸ ἢ περίηρο. [illegible] παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι κλίνον αὐτὸ, μὴ κλίνος. οὐ γὰρ [illegible] ὁ καταληκτικός. εἰ γένοιτο περιήρης πρὸς τὴν περιήρης [illegible], περὶ τοῦ θῶν. Περιηχεῖσθαι, περιψιθυρίζεσθαι. Περιηχούμενον, κυκλούμενον. Περιήσω, περιδιώκων. Περιθείως, μάθεις, παραθείς. Περιθεῶσαι, περικαθᾶραι, κυρίως, θείως. Περιθέσθαι, περιτεθῆναι, προσλαβέσθαι, κυκλωθῆναι. Περιθέσθαι [illegible], καὶ ἀμφιβαλέσθαι, καὶ περιβαλέσθαι, ταὐτά εἰσι. Περίθετος, προσωπεῖον. Ἀριστοφάνης, ἥδιον μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ, ἵνα λαν' ἀγενὴς, καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ. Περιθοίλιον, δῆμος φυλῆς τῆς οἰνηίδος. Περίθοος, ὁπόθεν ἡμῖν σύνηθες ἐπίθετον λέγει Ἀριστοφάνης. Περιθραυσθέντα, περιθλασθέντα, ῥαγέντα.

Περιθριγκίον, περιθρανίον. Περιθυρεῖν, τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστάναι. Περίθριξ, ὁ ἐκ γυναικὸς πλόκαμος. Περιθρώσκουσιν αἱ μέλισσαι, ἤγουν αἱ περὶ τὴν ἀκτὴν ἑαυτῶν. Περιιᾶμεναι, περιιοῦσαι [illegible]. Περιιδεῖν, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ καταφρονῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῆσαι. Περιιόντα, περιερχόμενον. Περιιπτάμενον, περιφερόμενον. Περιίσταται ὥρας, περιέρχεται τὰς ὥρας. Περιίσταμαι τὸν δεῖνα, μὴ εἴπῃς. πῶς ἂν [illegible] τινα περιστῶν, ἀλλὰ περιιστάμεθα. λίβανος, περιιστάμεθα τὰς ἐπιστολάς. Περιίσχετο, ἀντελάβου. περισκίασον, κύκλωσον, σκέπασον. περίφραξον, ἀνάστησον, περιτειχίσωσι. Περιίσταται, ἀντὶ τοῦ κυκλοῖσται. Περιίσταται, ἀντὶ τοῦ περιέρχεται, [illegible] καὶ τὴν αἰτιατικὴν [illegible], δι' ἣν πρότερον [illegible] τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ, νῦν φεύγει ταύτην. καὶ περιίσταται, ἀντὶ τοῦ τρέπεται. Ξενοφῶν, εἰς τοὐναντίον μοι περιίσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφίσταται. Περικαθαίρειν, ἀναλύειν τὸ πεφαρμακευμένον, ὃ τὸ γεγοητευμένον. Περικαθάρματα, ἀντὶ τοῦ ἀποσφάγματα, ἢ [illegible] ἀποθρύμματα. Περικάθηνται, οἱ πολέμιοι τὰ φρούρια, ἤγουν πολιορκοῦσιν. ἡ γὰρ περὶ, τὸ κύκλῳ σημαίνει. Περικακῶ, ἐκκακῶ. Περικαλλὲς, λίαν καλὸν, λαμπρόν. Περικαλλὲς κάπνον εἰπὼν Ὅμηρος, σιγᾷ τὴν ὕλην, ὡς μὴ ἀπεχθαίνειν ὂν δηλοῦται καὶ αὐτήν. Περικαλλὲς λίμνης, τὸ ὠκεανὸν λέγει Ὅμηρος, ἀφ' οὗ δοκεῖ ἀνατέλλειν ὁ ἥλιος. Περικάμπτεται, περικυρτοῦται. Περικαυτὸν, περὶ τὸ καυτήρ. Περικάρπιος, τὸ λίπυρον, σκέπασμα. Περικαῶς, ἐρωτικῶς περικαιόμενος τῆς γυναικὸς ἔχων. Περίκειται, τὸ περικαλύπτεται, καὶ [illegible] δοτικῇ συντάσσεται. Περικεῖσθαι, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ συντάσσεται δοτικῇ, λαβὼν αὐτὸ ἀντὶ τοῦ συμπλέκεσθαι. καὶ περικεῖσθαι [illegible] συνήθεια ἐπὶ τοῦ βαστάζειν, καὶ φορεῖν τὴν λέξιν τίθησι. καὶ αἰτιατικῇ συντάσσει. ὡς ἐν τῷ, περίκειται τόσον ὁ πλοῦτον ἢ διαδημα. λέγεται δὲ κατασκευάσθη, ἢ τὸ περιττὰ [illegible] εἰς ἃ εἶπεν περιτίθεται, πλουτίζεσθαι, κοσμεῖσθαι. ὡς τὸ τί δὲ τί μοι περίκειται, ἀντὶ τοῦ οὐδέν τι περιττὸν ἔχω ἀποκείμενον.

Περικεκλασμένοι, περικεκαμμένοι [illegible], καὶ [illegible] παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Περικεκλασμένως, [illegible] ἔχειν τοῖς περικεκλασμένοις, καὶ διαθρύπτεις. Περικεφαλαίαν φασὶν ἔλεγον, καθὰ καὶ περιπροσωπίς. ἡ περὶ τῷ προσώπῳ [illegible]. ἣς καθ' ὁμοιότητα, περόνια τὰ ὀφθαλμοῖς ἐστὶν περιτιθέμενα δέρματα, καὶ τὰ χάριν σκιᾶς ἀντηλα, τὰ προβεβλημένα δηλαδὴ τῶν προσώπων τοῖς ἐλαιαζομένοις. Περικεφαλαῖαι αἱ μὲν ὀφρύαι, ὡς ὁ αὐτός που λέγει [illegible]. αἱ δὲ φα-

λοιτα

λῃ τὸ σπίλωσ, καὶ τὸ προσκολλώμενον αὐτοῦ καὶ περίλει. Περὶ λαβὶ, περὶ τοῦ λέγειν. Περιβράττεσθαι, περιέχεσθαι. Περίδρομοι, τοῦ δικτύου τὸ διατρέχον χοινίον. ἔστι δὲ ὁ κάτω βρόχος καὶ παντη περιέχεται, τουτέστι περιφερεῖς, στρογγύλοι. Περίδρομοι κύκλῳ, οἱ πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι. λέγει δὲ Λυκόφρων τὰς ἰάσεις. Περιδρόμους τοίχους, τοὺς περιβεβλημένους τείχους κύκλῳ. Περίθρεμμα, περίθρεμμα. Περιλαβέσθαι, κρατῆσαι, ἐνδύσασθαι. ἢ περιλαβέσθαι, ἐνδύσασθαι. Περιλύσασα, ἐκλύσασα, ἀμελήσασα. περιλύσασα οὖν τὸν νοῦν, ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ νοῦ βασανίσαι. Περίλογος, ἀπόλογος. περιλύω, ὅμοιον. Περιλύω, ἀντὶ τοῦ ἐκλύω ἐπὶ λυσσῶν. ἀπολύω καὶ ἐκλύω, ἐπὶ ἀγῶνος. καὶ περιλύω, καὶ ἀπολύω σε τὰ ἱμάτια.

Περιλείμεθα, ἀντὶ τοῦ συνδυάσομεθα, συμφωνήσομεν. καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι, δύο μὲν σχήματα, ἐξ ὧν περὶ ἕτερον καὶ περὶ ἕτερον εἰπεῖν, Λ. ... ὁ ἐπὶ ... συνθέσεως, ὡς ὁ ... καὶ καλῶς ἡ μάρτυς ἴσως λέγεται, παρὰ τὸ ... ἐπεὶ ... ὅμως ... ἐπὶ ἴσοις μέρεσιν ἴσταται. Περιλείβομαι ... παρ' Ὁμήρῳ ἐκ ὁλολυγή, ἀντὶ τοῦ συνειβόμαι, βιβασμοῦ ... ὁ τὸ λαμπρὸν σχῆμα ... ἀντὶ τοῦ διασφαλισμόν, τὸ ἱκετεύω με, οἰκτίσω ἐλέησον. ἔστι δὲ περιλιώνσθαι καὶ ἕτερον ... ὡς ὁ ... δηλοῖ ἐν τῷ, τρίπαλτος περιλώμενος ... ἑκατέρωθεν ἡ ... ἔχει, ἢ γὰρ ... περὶ τοῦ λύσεως λόγον ἡ συνάγειν.

Περὶ δὲ κτύπος ὅλου πολλῶν, παρ' Ὁμήρῳ. ἐπὶ δὲ τὸ περιθαλ..., ... τοῦ ... περὶ αὐτὸ ἅλες. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ... λέγεται, καὶ τὸ ... μεγαλεῖον, καὶ τὸ ... λέγεσθαι. ... περιβάλλει τὸ ... τὸ φάρμακον. λέγον δὲ, καὶ ὅτι ... περὶ δὲ κτύπος ἅλες πολλοῖς, καὶ πολλῶν δὲ ὑπὸ αὐτοῦ ... Περιβάλλοντο, ἐπιπειθοντο. Περιγίνων, ἀντὶ τοῦ ... γενέσθαι, ὡς καὶ περιγίγνομαι ... περιγίνων, καὶ ἀντὶ τοῦ προσγίνων, καὶ ἀντὶ τοῦ ... γινομένων τῇ ... χρημάτων, ἐκ τοῦ ἔργων τοῦ ἀργυρίου ... καὶ ἀντὶ τοῦ ... καὶ ... Περιέλιπε, περιεκλείσατο.

Περιεφέρθη, περιεβλήθη. Περὶ λύσιν ... τὰ ἑαυτοῦ ... ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν ἅπασαν περιλύσειν, ὡς οὗτος ... τοῦ ... περὶ ἄλλων λέγων. Περιζώμενον, περιεχόμενον. Περιζώσας, ἀντὶ τοῦ περιβάλλων. Περίθετα, περίτηχε. Περιλαμπόμενος, περιλαμπόμενος. Περιλάμπομαι, πανταχόθεν κατέχομαι. Λυκόφρων, οἷμαι περιλάμπομαι ... ἐκ τοῦ λίθου ἀγῶνος ῥήματος, λάμπω, λίλαμπα, καὶ ... ὁ παθητικὸς παρακείμενος λέλαμμαι, μετοχὴ λελαμμένος, καὶ περιλελαμμένος, καὶ περιλέλαμμαι. Περιέλαβε, περιέγραψε, ἢ ἐκράτησεν, ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι. Περιλαβόμενος, συγγραφεύς, ὁ περιλαμβάνων. ἄλλον γὰρ τὸ σύνεχον. Περὶ ... τὸ περιγράφομαι, καὶ περιειλημμένος, περιειλημμένος. Περίειμι, ζῶ, ἐπὶ σώζομαι. Περίειμι, τὸ κύκλῳ βαδίζω. καὶ περίειμι, τὸ περιγίνεσθαι συνταλεῦσαι. Περιέχω ... καὶ ἐκ ... παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ... μαρτυρεῖ καλῶς περιέσεσθαι τῶν ... λέγεσθαι. Περίειμι, ποτὲ μὲν τὸ ὑπερέχω δηλοῖ, καὶ περίεστι, ὡς ὅταν τις εἴπῃ, ὅτι ὁ Αἰνείας περίεστι τοῦ ... ὅ ... καὶ ... περίειμι λέγεται πάντων, ἔν τε βουλῇ καὶ μάχῃ. ποτὲ δὲ περιέσεσθαι λέγεσθαι ἐπὶ περιουσίας τοῦ ἐν τῷ βίῳ. ὡς ἔχει τις ... ὡς πολλὰ ... οὐ ... περίεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ περιουσίας ... καὶ οὐ περιουσία λαμβάνεται. δηλοῖ δὲ πολλάκις, τὸ περιεῖναι, καὶ τὸ ἁπλῶς ζῆν. Περιεῖναι, περιγενέσθαι.

Περιεῖναι, ἐν βίῳ διάγειν, ζῆν. τὸ τε μὴν οὕτως ... περιεῖναι ... καὶ ἀντὶ τοῦ ... Περιεῖναι, εὕρηται αἰτιατικῇ ὁ δηλοῖ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ συντασσόμενον. ὡς δηλοῖ παρ' Ὁμή-

ρῳ, τὸ νόον καὶ βουλὴν καὶ τὸ μάχεσθαι. ὡς τὸ, περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ βουλὴν ἀθανάτων, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι. Περίεργον, περὶ ... ἢ πολυπραγμοσύνη. Περιέργασμαι, ... ἐποίησα.

Περίεισι, τὸ ἐν τοῖς ζῶσιν εἰσίν. ὡς Συνέσιος, ἕως ἔτι περίεστιν ὁ μακαρίτης ... ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ζῶσιν ἦν. περίεισι, καὶ ἀντὶ τοῦ περιβάλλειν, συντασσόμενον γενικῇ, καθὰ καὶ τὸ περιγίνεσθαι τοῦ πολεμίου. περίεσει, ὁ ἀντὶ τοῦ περιποιήσεσθαι ὑπὲρ τὸν ... καθὸ λέγεται καὶ τὸ περιγίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ περισσὸν εἶναι. ὡς ὁ Δημοσθένης, περιγίνεσθαι αὐτῷ μικρόν. Περιέχειν, ὑπερέχειν.

Περιηχεῖν, πανταχόθεν, περιήχει. Περικοκκυσμός, ... ἐπὶ δὲ εἶδος ὀρχήσεως. ... ὁ μὲν ... ὁ δὲ ... καὶ ὀρχησάμενον. ὁ δὲ περικοκκυσμός ... καὶ ... καταφρονέω.

Περικυκλώσασθαι, περιίχνοσαν. κυκλοῦν κυκλῶσαι ... ἐν τῷ Θέρτῃ τοῦ βαρυτόνου ... ἢ ... ἐχεῖν ... ὂν ποιεῖ τὰ ... σώματα συγκεχυμένα. Περιελικὰ ὀνόματα, μεσσόν, χωλόν, κυρτόν, ἰατρόν, μαγειρεῖον, πανδοχεῖον, διδασκαλεῖον, πατριαρχεῖον, ὄρθον, ... λοχεῖον, ἀρχεῖον, τὸ παλαιόν. Περιελικὰ ῥήματα δὲ εἶτα, ὅσα ... ἴμερον ... οἷον βιάζομαι, λυποῦμαι, σφαγιάζομαι, καὶ ἄρχομαι.

Περιέλκων, τὸ περιέχον ἐστὶ γενικόν, ὁ περιελκύσθησεν ἐκ τοῦ περιβάλλει, ὁ περιέχον. Περιελίκτον, τὸ καθόλου, ὁ τὸ ἐν ... τὰ μερικὰ συνάγων, καὶ ... Περιελάσσων, ... ὡς βορρᾶς ... τῶν λέγει ... τὰ λήμματα ... Περιλάω, ... περιάγω. Περιλείπω παρ' Ὁμήρῳ ... τοῦ φλοιοῦ ... καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ... περιλεπεῖν ... τὰ φύλλα καὶ τὸν φλοιόν ... αἰτιατικῇ ... Περιλελυμένος, ἐπάρσας. Περιλιχμώμενος, τῇ γλώττῃ ὡς σπόγγῳ ... Περιλλιθ ... ἀλαζονεία, οἷον ἀπολύσασα καὶ παύσασα τὸ ἀλαζόνευμα ... μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἱππέων ... ἀλαζονεία. περιλάσαι, παῦσαι. Λυκόφρων. Περὶ ... πρὸς με. Περιμαχητὸν ... ὁ δὲ περιμαχητὸς τῷ ... τὸ ἔργον, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίαν ... ἀντὶ τοῦ ... ὁ δὲ ... τοῖς φρονίμοις ... ἐν τῷ πελάγει. Περιμελής, ὁ κύκλῳ ἀγαγεῖν. Περί ... περιέρχεται, περιστρέφεται. Περίνοια, αἰτιατική, φυλάσσειν, ἢ ... Περίνοιαν, ... περιφέρειν ... παρατατικός ... παρατατικῶς ... ἀπαρέμφατος ... ὁ παρακείμενος ... παρακείμενος. Περίνοιαν, ... γὰρ ... Περινόσιον ... ἀντὶ τοῦ ... Περιπεπτωμένον, ... περικαθαρμένον. Περιπεπλησμένος, οἷον ... καθαροὶ ... καθαρισμός ... Περιπέσαι ... Περίσεισμα ... ὁ φίλος ... τὰ κυβικὰ καὶ θάλασσα καὶ φυλάσσε. περίσεισμα, ἀντὶ τοῦ περιφερόμενον ... ἐπὶ τοῦ φίλτρου ... τὰ ... καὶ ... ἄλλον ... ἀντὶ τοῦ ἀποβλέπων. Περιεργασάμενος, ... Περιεργασάμενος, ... ὁ δὲ ... ἐν οἷς συνεχόμενος ... τούτοις ... Περισπάσας, ... Περισπῶν, ... ὁ ... Περισσεία, καθαρσία. Περισσὸν, ... Περισσὸν, ... Περισσότερον, ... ὁ σημαίνει ... φερόμενος. Περιέργια, ...

Περιέρχομαι, παρὰ τοῦ ... ὁ δὲ

φίλιμαι,

τοῦ ἀμφιβαίνειν αἰτιατικῇ συντασσόμενον, οἷον ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας. δοκεῖ μὲν οὖν ὁ Διόδωρος [illegible] σύνταξιν. Ὅμηρος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν βαῖνε, καὶ περὶ πόρταξ, καὶ περὶ [illegible] βαίνει. [illegible] καὶ δίχα τῆς διαλύσεως [illegible] φησὶ [illegible] περίβας. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ μόνον μετὰ τοῦ βαίνειν ὁ ἀμφὶ καὶ περὶ δοτικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ ἵστασθαι, οἷον ἀμφὶ [illegible], καὶ ἱστάσθω περὶ [illegible].

Περίβολα, ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες, ὑποδήματα γυναικεῖα. Περιβάλλειν, τὸ ἐνδύειν, [illegible] δοτικῇς εἰς αἰτιατικὴν, οἷον περιβάλλω σοι τὰ ἱμάτια. [illegible] αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν, οἷον περιβάλλω σε τοῖς ἱματίοις. Περιβάλλειν, τὸ [illegible] ἐμβάλλειν. Περιβάλλει [illegible]

[illegible]

πέπασχε, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο πέποσχε. ὅθεν οὐκ ἐμοὶ ἀρέσκει. Πεποτίαται, ἐκ τοῦ πεπότηται. ἄμεινον ἀρέσκει κατὰ διάλεκτον τοῦ παραλήγοντος η εἰς ι καὶ α, ὡς ἧλον ἥλιον, ἄγω ἰάγω. Πεποτέαται. ποτάομαι ποτῶμαι ἰωνικῶς, ἰωνικῶς ποτέομαι παρατατικὸς, ποτήθημαι μέλλων, πεπότημαι παρακείμενος, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν πεπότηνται, καὶ ἰωνικῶς πεποτέαται, παρ' Ὁμήρῳ μάλιστα, ἀντὶ τοῦ πέτονται, ἰωνικὸν δέ. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ηρτέαται, ὁρμέαται, ἀντὶ τοῦ ὥρμηνται.

Πεπότηται, ἀνέπτη, καὶ ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα φρονεῖ. Ἀκουφισθεὶς, πέπραγα, ἐκ τοῦ πρῶ πέπρακα, καὶ κατὰ συγκοπὴν πέπραγα. Πεπραδίαι, εἶδος ἰχθύων. Πέπρακται, πράσσω, ὁ παρ' Ἴωσι πρήσσω, ὁ μέλλων πράξω καὶ πρήξω, ὁ παρακείμενος πέπραχα ἄχρηστος, ὁ μέσος πέπραγα, ὃς ἀντὶ τοῦ ἔπαθον λαμβάνεται, καὶ οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. ὁ παθητικὸς πέπραγμαι, ξαι, κται. ἔστι δὲ τὸ πρᾶ, φύσει μακρὸν, ὃ οὐ θέσει. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ πρᾶγμα περισπᾶται, καὶ πρᾶξις, καὶ πρᾶσσε, καὶ πρᾶξις. Πεπράξεται, μετ' ὀλίγον μέλλων. ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ παρακειμένου πέπραγμαι, ξαι, ξομαι. Πεπραγματευκότα, ἀντὶ τοῦ προδεδωκότα. Πεπρᾶσθαι, καὶ πωλεῖσθαι, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι, πάντη καὶ τελείως ἀπέβη. τὸ δὲ πωλεῖσθαι, ἔτι ὅτι καὶ οὐκ ἀπέβαινε. ἐλέγετο γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι. Πεπράσομαι, ἀττικὸς μέλλων, ἀντὶ τοῦ πραθήσομαι. Πεπράτρα, θαυμασία. Πεπράχαμεν, ἐπράξαμεν. Πεπρημένος, πεφυσημένος. Πεπρίλος, ἰχθὺς ποιός. Πέπρισαι, πέπρησαι. Πεπρωμένοι, σταυροί. Πεπρωμένως, ἐπιμεμελημένως, καὶ προσηνῶς. Πέπρωται, εἱμαρμένον ἐστὶ, καὶ πεπρωμένον. Πεπρωμένη, εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις. πεπρωμένον, εἱμαρμένον, ὡρισμένον, πεπερασμένον, ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. Πεπρωμένον. Ὅμηρος, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ, τουτέστι πεπερατωμένον, καὶ εἰς τέλος ἐλθόντα τοῦ ζῆν. Πέπρωται, ἐκ τοῦ παρακειμένου πεπεράτωμαι, σαι, ται. πέπρωται συγκοπῇ. Πέπρωται, τέθειται, ὥρισται, τὸ εἱμαρμένον ζητεῖν. Πέπταμαι, ἐκ τοῦ ἵπταμαι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔπταμαι, σαι, ται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπταμαι αἰολικῶς. οἱ γὰρ αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον. Πέπτασθαι, ἀναπεπτάσθαι, περιέχειν. Πέπταται, ἥπλωται. Πέπταται. πτῶ, πτῆμι, ὁ μέλλων πτήσω, ὁ παρακείμενος πέπτηκα, ὁ παθητικὸς πέπταμαι, σαι, ται. ἀπὸ τοῦ ἔπταμαι. Πέπταμαι, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐξήπλωμαι. ἀπὸ μικροπρεποῦς λέξεως εἰς μέγα πρᾶγμα τέτραπται. κυρίως γὰρ ἐπὶ πτηνῶν ἡ λέξις. Πεπταμένον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, Ἡρωδιανὸς παροξύνει. Πεπταμένας πύλας, ἤγουν ἀνεῳγμένας. εἴληπται δὲ ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐξηπλωμένων πτερύγων τῆς πετομένης. χαῖρον δὲ τῇ λέξει ὁ ποιητὴς, λέγει καὶ πεπτάσθαι τὰς πύλας, ὅ ἐστιν ἀνοιγῆναι. Πέπτω, πραΰνεσθαι τὴν τροφήν. Πεπτεῖον, φυλακτήριον, ὀψοπτεῖον. Πεπτηχύαμαι, ἐκ τοῦ ἐπτηχύαμαι, προσθέσει τοῦ π αἰολικῶς. Πεπτηῶτα, τὸ ἁπλοῦν πεπτηκὼς, κότος. καὶ ἐν συγκοπῇ πεπτηῶτος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πεπτηῶτος, ἀπὸ πεπτηῶτα. Πεπτηῶτα, ἔχει τὸ ἁπλοῦν πεπτηκὼς πεπτηκότος, καὶ ἐν συγκοπῇ πεπτηῶτος, ὡς βεβρωκὼς βεβρωκότος βεβρῶτος, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ. εἰ δὲ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ι καὶ διαφέρεται κατὰ τὴν γραφὴν, οὐ κακοπαθεῖ. κοινὰ γὰρ ταῦτα πολλὰ λέγομεν, καὶ μάλιστα ποιητικῶν. Πεπτηῶτα, περιβεβλημένος. Πεπτηῶτα, πτήσσω, ξω. ἔπτηχα, ἐπτηχὼς, καὶ πεπτηχὼς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ χ πεπτηώς. ἢ ἐκ τοῦ πεπτηκὼς, ἀποβολῇ τοῦ κ. Πεπτηῶτα, ἀντὶ τοῦ ἐκτεθαμμένον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πεπτωκότα. Πεπτηὼς, ὁ καταπεπτηχὼς, ὁ διὰ δειλίαν συνεσταλμένος. ὃς καὶ πεπτηὼς κατὰ συστολὴν τῆς παραληγούσης λέγεται. Πέπτωκα, ἐκ τοῦ πέπτηκα, τροπῇ τοῦ η εἰς ω μέγα.

Πέπτωκα, ἐκ τοῦ ἔπτωκα, προσθέσει τοῦ π αἰολικῶς. τὸ πτῶ, πτώσω ἔπτωκα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπτωκα. Πέπτωκα, τὸ θέμα αὐτοῦ ἄχρηστον, ἀπ' αὐτοῦ λέγεται τὸ πίπτω, ὁ μέλλων πεσοῦμαι. ἀφ' ἑτέρου καὶ οὗτος θέματος, ὁ παρακείμενος πέπτωκα.

Πεπτῶτα, ἀπὸ τοῦ πεπτωκότα, γίνεται κατὰ συγκοπὴν πεπτῶτα. Πεπύθοιντο, ἀκούσειεν, ἀττικῶς. Πεπυκασμένα ἅρματα, τὰ ἐσκεπασμένα. ἔστι μὲν καχρὺ ἀσκίζονται, ὁ ἀνεσκέπασται κύκλος. Πεπυρακτωμένα, πεπυρωμένα. Πέπυσαι, ἀκήκοας. Πεπύσθαι, ἤγουν ἐπύθετο, γενικῇ συνήθως συντάσσεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ' τῆς Ἰλιάδος. Πέπωσμαι, ἀπὸ τοῦ πώθω πώσω πέπωκα, ὁ παθητικὸς πέπωσμαι. ἔχον τὸ σ, πέπωσμαι. Πέπωσμαι, δαίσαι, ἐμοῦσαι, ἰδεῖν. Πεπωγμένον, κεκλεισμένον. Πέπωκα, ἔπιον. Πέπων, ποτὲ μὲν ἐπὶ φιλίας λαμβάνεται. ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ χαύνου καὶ ἀπαλοῦ. ἀμφότερα δὲ εἴληπται, ἀπὸ τοῦ πέπονος καρποῦ. πᾶς γὰρ πέπων ὑγρὸς καρπὸς, φίλος μὲν ἐστι διὰ τὸ ὡραῖον, ἔκλυτος δὲ διὰ τὸ ὑπὸ πεπανθῆναι, καὶ μὴ πολὺ ἢ ματαίως ἢ φυσικῶς ἔχειν. ὅπερ οὐχ ὁ καρπὸς ὠμότητος. καὶ τὸ ὠμὸν δὲ ὁμοίως ἀποτρέφει. καθότι μὲν γὰρ ἄβρωτον, οὐκ ἐν ἐπαίνῳ αἰτίᾳ, οὔτε αὐτὸ, οὔτε τὰ ἀπ' αὐτοῦ λεγόμενα. οἷον ὁ ὠμηστὴς καὶ ὁ ὠμότης, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἄλλως, πέπων παρ' Ὁμήρῳ κυρίως ἐπὶ τῶν πεπανθέντων σικύων λέγεται τοὔνομα ἐπιθετικῶς. κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ ἐπὶ ποτημάτων καὶ ἐλαιῶν πεπανθέντων. ὡς παρ' Ἱπποκράτει, πέπονα ἐρεβίνθων καὶ ἀπίων μὴ ὠμά. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ φίλον αὐτὸ τάττει, διὰ τὸ ἐγγίνεσθαι τῆς ἀληθοῦς φιλίας καὶ ἀπηλλαγμένον πάσης σκληρότητος. καὶ ἔτι ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων καὶ ἀνάνδρων, διὰ τὸ χαῦνον τῶν πεπανθέντων, ὥς πέπονες οἱ ἔκλυτοι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πεπόνων, οἱ ἔκλυτοι γίνονται πεπανθέντες. ὥσπερ αὖ πάλιν οἱ ὠμοὶ τῶν καρπῶν σκληροί εἰσιν, ὅθεν ἐπίθετον γεγόνασι τοῖς ἀνηλεέσι ἀνθρώποις, καὶ ἀπηνέσι. δῆλον οὖν, ὅτι πέπων κυρίως πᾶς καρπὸς φασὶν ὡραῖος τοῦ φαγεῖν. οὕτω δὲ καὶ μῆλα καὶ μῦρα πέπονα. καὶ ὅτι ἐναντίον καὶ τὸ πεπαίνειν, οὐ μόνον τὸ κείνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ λεχθὲν, ὡς ἐν λόγῳ σημειῶ. τὸ ἐπὶ χυτοῖς, χοὰς ἐπιχεῖν.

Πέπων, ὁ ἐπιεικὴς καὶ ὁ προσηνὴς φίλος, ἀπὸ τοῦ πεπαίρω καὶ ἀσφαλοῦς, ὁ ἀπὸ τοῦ πεπαίνω. Πεπωρωμένα, ἐσκληρυμμένα, τεθυφλωμένα. Πεπώρωται, τετύφλωται. Πέπωται, ἐκ τοῦ πόω ὀχήσω, πώσω, πέπωκα, πέπωμαι, πέπωσαι, πέπωται.

Περάαν, διαπεράν. Πέρα, πλέον. καὶ πέρα, πλέον, ἐπέκεινα, ὑπεράνω. καὶ συντάσσεται γενικῇ, οἷον πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωπος. Περαιβοί, ἔθνος θετταλικόν. Περαίην φασὶν ὅρατος ἀνατολῶν. Ὅμηρος, νῆσος μὲν ἐν περάτῃ δολιχῶν χίθεν. λέγεται δὲ περαία καὶ ἡ δύσις. πέρατα γάρ εἰσι τῆς γῆς.

Περαίην γῆν λέγουσι, τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον κειμένην.

Περαίνει, ἐπὶ πέρας ἄγει, πληροῖ, ἀνύει. Περαῖον, τὸ τελεσθὲν, καὶ τὸ συνεσταλμένον, καὶ τὸ ἐξανύειν, καὶ ἀπεληρωμένον.

Περαίνω, τὸ τελειῶ, περαιῶ μεταβολικῶς. περῶ δὲ ὑπερβαίνω. Πέραινον, οἱ πυθαγορικοὶ τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς.

Περαιόθεν, γέγονεν ἀπὸ τοῦ περαίαν, καὶ πέρας, καὶ τὸ περαιόθεν. ὅθεν καὶ ἄπειρος λέγεται πᾶσα γῆ κατοχετικῶς. κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερὸν Εὐριπίδης διδάσκει. ἄπειρον, ὡς ἄπειρον ἐκβάλλων χθόνα. Περαιτέρω, περαιτέρωθεν, ἢ πορρωτέρω πλέον πάλιν. Περαίτης, ἀλαζὼν, διαλέκτου ἴσως. ἐκάλει δὲ κακῶς, ὅτι πολλὰ ἐπιχειρούμενος, οὐδὲν ἐτέλει. Περαιωθεῖσα, περάσασα. Περαιωθῆναι, τελειωθῆναι. πέρα λόγου, ὑπὲρ λόγον.

Περᾶν, σημαίνει ἐνίοτε καὶ τὸ ὑπὸ διαπωλεῖσθαι. οἷον ἐν νήσοις τελειωθεῖς. Περᾶσαι, τελειῶσαι. καὶ περᾶσαι, αὐθυπότακτον ἀντὶ τοῦ τελειῶσαι. Πέρας, τὸ τέλος. καὶ

ὁ λόγος

πεπαρῳνημένος, ου, ον. Πεπαρῳνήκασιν, ἐπαρῳνήκασιν, ἀτάκτως ὕβρισαν. Πεπᾶσθαι, κεκτῆσθαι. Πεπάσωται, ποιότητος γέμει. Πέπασο, ἐγέγασο, ἐπεπλήρωσο. Πεπαταγμένος φρένας, ὁ ἐκπεπληγμένος καὶ ἐμβρόντητος, ὥσπερ οἱ πολλοὶ ἀπὸ πατάγου, ἤγουν κτύπου. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ πάτω καὶ τοῦ πατεῖν, τὸ πατάσσειν γίνεται. ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν, ὁ πάταγος.

Πεπάτηκας, ἀντὶ τοῦ ἐπάτησας. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οὐδ' αἴσθησιν πεπάτηκας. Πέπαν, ἐκέκτητο. τοῦ μὲν τὸ κτῆμα. καὶ πολυκτήμων, ὁ πολλὰ κεκτημένος. Πέπαυται, πεπαύσεται.

Πεπαλαγμένος, δεδευμένος. Πεπίθατο, πείθω, μέσος παρακείμενος πέποιθα, [illegible] πέπεισμαι, σαι, ται. τὸ δὲ γ' τῶν πληθυντικῶν πεπεισμένοι εἰσί, καὶ ἰωνικῶς πεπείθαται.

Πεπιθεῖν. πείθω, πείσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπιθον, καὶ ἀναδιπλώσει ἐπέπιθον, ὁ μέλλων β' πεπιθῶ, τὸ ἀπαρέμφατον πεπιθεῖν. Πεπειρᾶσθαι, γεγυμνάσθαι, [illegible]. Πέπειρον, πεπαιδὸν(?), ὥριμον. Πέπειρον, ὡραῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὥριμον, γραῦς. φησὶν Ἀριστοφάνης, [illegible] ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδὲ [illegible] μᾶλλον ἂν ἴδοις, ἢ ἐγὼ τὸ φίλον. Πεπείρως, ἐφαμίλλως, ἐπὶ ὀπώρας λαβεῖν, [illegible]. Πέπειρος, ὁ ὥριμος καρπός. Πέπεισμαι, ἐλπίζω, θαρρῶ. Πεπελτωμένα, πεπυρωμένα. Πεπεμμένην, [illegible], ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γινομένην. Πεπεμμένος πλακοῦς, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Πεπεραγμένα(?), [illegible].

Πεπερασμένον, πεπληρωμένον. Πέπερι, [illegible] τὸ εἰς [illegible], τῇ [illegible] τοῦ πνεύματος. Πεπέρδομαι(?), [illegible]. Πέπηγε, πέπηγε. Πεπηγμένοις, [illegible], [illegible], καὶ κόσμοις. Πεπιέσω, πιέζω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πιεσῶ πιέσω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πεπιέσω κατὰ [illegible]. μέλλων [illegible] ἐκ τοῦ [illegible]. Πεπιθεμένος, πεπεισμένος. θαρρήσας καὶ πεποιθώς, θαρρῶν. Πεπίθοιμεν, πείθοιμεν. Πεπιλημένα, σταθερὰ γινόμενα.

Πεπλαδηκὸς, ὑγρανθὲν, [illegible], ἢ ξηρανθέν. Πεπλασμένος, πονηρὸς. Πέπλασται, ἔπλασται. Πεπλεγμένοις, [illegible]. Πεπλεγμένον, μεμολυσμένον, μὴ ἀληθὲς, ψευδής. Πεπλεγμένη φάλαγξ [illegible] [illegible] ἐξομοιοῦσθαι. Πεπλεγμένη, ἐκ τοῦ πέπληγα, [illegible] πεπλέγω, τὸ ἀπαρέμφατον πεπλέγειν. πέπληγε, καὶ πεπληγέμεν, καὶ πεπληγέμεναι. Πεπλεγμένον, κεκοσμημένον, [illegible], πεπλεγμένον. Πέπληγον, ἰωνικὴ καὶ συρακουσία λέξις. οὐ [illegible] πεπλέγω, ἐκ τοῦ πέπληγα, ὥσπερ ἐκ [illegible], ἐκ τοῦ λέλαθα λελάθω. [illegible] Ἡρακλείδου τὸ ἀπὸ τοῦ [illegible] εἰς ω μεταβαίνειν, οἷον πεποίηκα πεποιήκω, οὕτω καὶ πέφυκα πεφύκω, καὶ κατὰ [illegible] πεφύκω. [illegible] δὲ, οἱ σικελικὰ ταῦτα λέγει, [illegible] ἀναδιπλασιασμὸς [illegible] λεγόμενα, κατὰ τὸ κεκράγω καὶ λελάβω. Πεπληγὼς, καὶ ἀντὶ τοῦ πλήξας, καὶ ἀντὶ τοῦ πληγείς. ἔστι δὲ [illegible]. Πέπλιον, [illegible] καὶ πέπλος, καὶ [illegible], πλὴν τοῦ [illegible]. πέπλος τὸ [illegible], καὶ χαμαίζηλον, καὶ [illegible], καὶ ἄφρυλλον, καὶ μηκώνιον. Πέπλος, ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, πέπλος τὸ ἄρμενον, τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς. Πέπλος, γίνεται παρὰ τὸ [illegible], [illegible], ὁ [illegible] καὶ λαμπρός. καὶ [illegible] πέπλος, ἡ συγκοπῇ πέπλος. ὅτι δὲ [illegible] καὶ ἐπὶ ἀνδρείου ἱματίου ὁ πέπλος τίθεται, δηλοῖ [illegible] Εὐριπίδης. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Τραχινίαις, [illegible] Ἡρακλέους χιτῶνα, ἐν [illegible] τοῦ ἐκ [illegible] φαρμάκου. καὶ [illegible] πέπλον λέγει, καὶ καινὸν [illegible] [illegible] πέπλον, καὶ θανάσιμον πέπλον. Πέπλον, φασὶ [illegible] τὸ [illegible], καὶ [illegible], καὶ [illegible], [illegible] εἶναι [illegible] τὸν ἀριστερὸν ὦμον, καὶ [illegible] καὶ [illegible] συνάγειν τὰς δύο πτέρυγας εἰς [illegible] πλευρὰν, γυμνὴν [illegible] δεξιὰν χεῖρα

καὶ τὸν ὦμον. εἰ δὲ [illegible] [illegible], τί δήποτε [illegible] [illegible] αὐτός; δηλοῖ δὲ μᾶλλον γυναικεῖον ἱμάτιον εἶναι ὁ πέπλος, [illegible] τὰ [illegible], χιτὼν [illegible] τὰ ἱμάτια, [illegible] τοῦτο [illegible] πολλὰς πτέρυγας. [illegible] δὲ, [illegible] [illegible], εἰς ἃς αἱ πτέρυγες [illegible]. Πεπνυμένος, ὁ φρόνιμος καὶ συνετός. ἀπὸ τοῦ πνέω [illegible] γίνεται αὐτό, ἢ ἀπὸ τοῦ [illegible] [illegible] κατὰ συγκοπὴν, ὁ δηλοῖ [illegible]. [illegible] γὰρ, ὁ φρόνιμος. ἢ ἀπὸ τοῦ [illegible] τὸ φρονῶ. ἐξ οὗ καὶ [illegible], τὸ ἀφραίνειν. ἢ [illegible], ὁ φρόνιμος. Πεπνυσμένον, [illegible], [illegible]. Πέπνυσαι, συνετὸς εἶ. Πεποδήγημαι, δεδίδαγμαι, ὁδήγημαι.

Πεποδισμένοι, τοὺς πόδας δεδεμένοι. πεποδισμένοι δὲ, τοὺς πόδας κατεχόμενοι. Πεποίηται, ἀντὶ τοῦ πεποίηνται, ἰωνικῶς. ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ γίνεται τὸ τρίτον πληθυντικὸν, συστολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ προσθέσει τοῦ α. Πεποιημένον, ποιότητα ἔχον. Πεποίηται, κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ πέπραται. φησὶ γὰρ λέγεται, [illegible] γράφειν. Πεποίηκαντι δωρικῶς, κοινῶς πεποιήκασι. δωρικὸς δὲ γίνεται [illegible] [illegible] εἰς [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Πεποιήμην, ἧς, ἧ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] πεποιήμην πεποιῇ, ᾖ. Πέποιθα ἐπὶ σοί, καὶ ἐπὶ σέ. Πέποιθας, ἀντὶ τοῦ λογίζῃ. πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν. Πέποιθα χωρὶς τοῦ [illegible], ἤγουν [illegible] [illegible] [illegible] τὸ πέποιθα, καὶ τὸ ἤλπικα. Πεποιθὼς(?), ἐλπίζω, θαρρῶ. Πεποίθομεν, ὥσπερ ἐκ τοῦ πέπληγα γίνεται τὸ πεπλήγω, καὶ ἐκ τοῦ πέφυκα τὸ πεφύκω, οὕτως ἐκ τοῦ πέποιθα ὁμοίως [illegible] πεποίθω, ἐξ οὗ πεποίθομεν, κατὰ τοὺς Συρακουσίους. Πεποθήτατε, προσφιλέστατε, φίλε. Πεποθήκω(?), αἰολικόν ἐστι κατὰ Ἡρακλείδην, ὅς λέγει [illegible] εἴδω, πέποιθα, λέλοιπα, δέδοικα αἰολικοί [illegible] [illegible]. τὰ δὲ κοινὰ αὐτῶν, εἴδω, πέποιθα, λέλοιπα, δέδοικα. Πεποιωμένον, ποιότητα ἔχον. ποιότης δέ ἐστιν ἐνούσιος δύναμις. ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ὑγρότης, καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης, καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης, καὶ τῆς γῆς ἡ ξηρότης. ποιότης δὲ, ἡ [illegible], ἡ διαφορά, καὶ ἰδίωμα, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει. Πεπόλεται, [illegible] τις [illegible]. Πεπολέμωται, ἀντὶ τοῦ εἰς ἔχθραν προσ[illegible]. [illegible] τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ὁμοίως [illegible], εἰς ἔχθραν προσῆλθε. Πεπόλισται(?), [illegible] ἐστι [illegible], ὡς τοῦ [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] λεγομένης, τὸ [illegible] [illegible] ἐστι τοῦ πολῦ, ἤτοι [illegible]. ὡς [illegible] [illegible], καὶ ὅσα τοιαῦτα. Πέπομφα, ἢ πέπεμφα, καὶ ἀνατέτροφα, ἐκ τοῦ ἀνατρέφω παρακείμενος ὤν, ὁ οὐ μέσος, ἀκριβῶς τὸν ποιεῖν. ὁ [illegible] γάρ φησιν, [illegible] [illegible] [illegible] τῶν [illegible] παραλογομένων, μέσος ὁ μέσος παρακείμενος [illegible] [illegible] [illegible] τρέπει τὸ [illegible] εἰς [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible] [illegible]. [illegible] πλέκω πέπλοχα, λέγω λέξω λέλογα. Πέπομφα, ἔπεμψα. Πέπον, προσφιλέστατε, [illegible]. Πεπὸν, [illegible], ἀσθενής. [illegible] δὲ [illegible] [illegible] [illegible], ἀντὶ τοῦ ὥριμον. Πέποσθε, ἐκ τοῦ [illegible] [illegible] [illegible], ὁ μέσος παρακείμενος, ἢ [illegible] [illegible] [illegible]. Πεπορισμένος, φανερός. Πέπορδα. Ἀριστοφάνης, [illegible], [illegible], καὶ [illegible], καὶ τὸ [illegible] μᾶλλον, ἢ τὸ [illegible]; [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνίθων, τῶν [illegible] τὸ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], τουτέστι τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ [illegible] τὸ γῆρας. Πεπορεῖν, δοῦναι. Πεπορθῆσθαι, ἀπολωλέναι, συντετρίφθαι.

Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλοῦν [illegible], [illegible] συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. Πεπορπωμένος, ἐκ τοῦ πορπός. Πέποσθε, ἐκ τοῦ πεπόνθατε, κατὰ συγκοπήν. [illegible] τοῦ πάθω πείσω πέπονθα πέπονθα(?), [illegible], [illegible] τὸ δεύτερον τοῦ πληθυντικοῦ πέπονθε, καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ε πέποσθε, ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε. Πέποχε, πάσχω [illegible] [illegible], τὸ τρίτον

[illegible], ἴκε δὲ, ἐπὶ τοῦ κατεχομένου ἐν βαθυτάτῳ ὕπνῳ [illegible] λέγων. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ πάθος [illegible] καὶ φρικῆ, πένθος. Πένθος, ἐκ τοῦ πάθος μεταθέσει, καθὰ καὶ τὸ βάθος, ἐκ τοῦ βένθος. Πενία, σίρησις χρημάτων, καὶ κτημάτων. Πενία καὶ πτωχεία διαφέρουσι. πενία μὲν γὰρ, μεμετρημένη ἔνδεια, πόθεν τὰ χρειώδη εὑρεῖν. παρὰ δὲ τὸ πένεσθαι, ὃ [illegible], ἐκ τούτων πορίζειν τὰ χρειώδη. ὁ δὲ πτωχὸς, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. Πενιχαλέον, εὐτελὲς, πενιχρὸν, [illegible], ὀλίγον σῶμα πενιχαλέον. Πένα, [illegible]. Πένομαι, πένης εἰμί. Ἀριστοφάνης, ὁ ξένος δὲ ἐστὶ πένης. Πενὸν, μεμελανωμένον. Πένοντο, καὶ ἀμφεπένοντο, ἀντὶ τοῦ ἐνήργουν, καὶ ἠχολοῦντο. ἀπὸ τοῦ πένω, τὸ κάμνω. Πενταετηρικὸς ἀγὼν, ὃ πενταετηρὶς μὲν λέγει, [illegible] ἀφαιροῦν τὸ α, πεντετηρὶς καὶ πεντετηρικὸς ἀγών. Πενταέτηρον, πέντε ἐτῶν. Πένταθλος ὤν, πυγμὴ, δρόμος, δίσκημα, δίσκος, καὶ πάλη. Πένταθλον, οἱ πέντε τὰ περὶ ἰσθμῶν ἀγώνων ἐπισκεψάμενοι, οὕτως ἐμέτρησαν ἢ ἄθλους μερίζουσιν. ἅλμα ποδὸς, δίσκου τε βολὴ, καὶ ἄκοντε ἱερὸν, καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη. μία δὴ ἔπλετο πᾶσι τελευτή. ὃ τὸ [illegible] φασὶ πένταθλον. ἑτέρως δὴ οὕτως. ἅλμα, πάλη, δίσκευμα, ἀκόντιον, καὶ δρόμος. εἴδη δὲ δρόμου, δίαυλος, δολιχὸς, [illegible], κέλης, ἀπήνη. Πεντάλικρον ἐκάλει, ὅτι βάκχον [illegible] ἐλέγετο [illegible] ὁ Λυκόφρων. πέντε δὲ ταύτην ἔγημεν ἄνδρας, [illegible] Θησεὺς, [illegible] ταύτην ἁρπάσας. καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, ὁ φασιν [illegible] ὑπὸ [illegible] τῆς αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν [illegible] πολύχνην τῶν ἀθηνῶν, γυναῖκα σαν ἐπιγίνεσθαι, καὶ ἔτεκεν παῖδα τὴν κλυταιμνήστραν [illegible]. εἰς μὲν οὖν ἑλένης νυμφίος, ὃς ἔγημεν, ὁ Θησεύς. δεύτερος ὁ Μενέλαος, νομίμως ἐκ κλήρου ταύτην λαχών. τρίτος, ὁ Ἀλέξανδρος, ἁρπάζας αὐτήν. τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου Δηΐφοβος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς, [illegible] κατὰ πόλεμον, [illegible] λαβὼν, ἢ βίᾳ κατὰ [illegible]. πέμπτος Ἀχιλλεὺς, [illegible] ὀνείρῳ ταύτῃ μιγεὶς, ὡς λέγουσιν. Πεντόμικον, [illegible], ἑξάπηχυ, καὶ ἑξαίτης, [illegible] ἀφαιρέσεως τοῦ α. ἑξάπηχυ, καὶ ἑξέτης, ὃ ἔκπλεθρον, ὃ ἐξάπλεθρον λέγει, οὐχ ἑξάπλεθρον.

Πέντοχα, εἰς πέντε μέρη. καὶ πένταχα, ἡ χείρ. Πεντάχοτον, [illegible]. Πένταχον, τὸ [illegible]. Πεντηκοντηρίς, [illegible] τοῖς κωμικοῖς [illegible]. οὐ μόνον [illegible], ἀλλὰ καὶ ἐν [illegible]. Πεντάδυον, [illegible], οἷον [illegible] ἐμφερῆ, [illegible]. Πεντάπλοοι, [illegible] πορφυρεῖ. [illegible] περὶ τὰς [illegible], πέντε [illegible] πορφυροῦς. Πεντελεία, ὄρος [illegible], ἐξ οὗ [illegible]. Πέντε πτύχας, παρ᾽ Ὁμήρῳ δηλοῖ τὴν ἀσπίδα [illegible] πεντάπτυχον, ὧν πρώτη χρυσῆ, ὡς [illegible]. δευτέρα δὲ χαλκῆ, ὡς ἰσχυρά. ὁμοίως χαλκῆ ἡ [illegible] αἱ δύο τῆς [illegible] κασσιτέρου, [illegible] τὰς [illegible] πτύχας. διὸ ὁ ποιητὴς πεντάπτυχον τὰς δύο χαλκέας, δύο δ᾽ ἔνδοθι κασσιτέροιο. ὅτι ἔνδον τῶν δύο χαλκέων. τὴν δὲ μίαν χρυσῆν, τὴν [illegible] δηλαδή. Πεντάπηχυ, [illegible]. Πεντάγγον ξύλον, πέντε [illegible] ἔχον, κατὰ τὸ [illegible] τέσσαρας μὲν, [illegible] οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες [illegible]. μίαν δὲ, [illegible] ὁ τράχηλος. Πεντάδαλος [illegible] περὶ τὸ [illegible] παρὰ τοῖς ἀττικοῖς.

Πεντέθηρις, πενταέθηρις. Πεντηκόνταρχος ναῦς, ὁ τῶν πεντηκοντόρων ἄρχων. ὡς δηλοῖ Δεινάρχος ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηράρχήματος. ἔτι δὲ πεντηκόντορος ἐκαλεῖτο ἡ ναῦς, ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη, πλοῖον. Πεντηκοντόγυον, ἐν ᾧ πεντήκοντα ζευγῶν, ἢ ἀροτήρων. γύας γὰρ μέρος ἀρούρης. ἢ τὸ πεντήκοντα πλέθρον. γύα γὰρ, μέτρον τι γῆς. Πεντηκοντομίσθαλμον, [illegible], ἀργεῖ μισθόν, [illegible]. Πεντηκοντόπεδον, [illegible]. Πεντηκοντα-, [illegible], πεντηκοντα[illegible], καὶ πεντηκοντάλιτος. πεντηκοστὴ μὲν, τέλος τι. πεντηκοστεύεσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ [illegible] τὴν πεντηκοστήν. καὶ πεντηκοστολόγοι, οἱ τοῦτο τὸ τέλος [illegible]. [illegible] ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους, καὶ [illegible] ἐν τῷ περὶ τῶν [illegible] Λυσίου. Πέντοζος, ἡ χεὶρ, παρὰ τὸ πέντε ὄζους ἔχειν.

Πεντόροβον, ἡ [illegible]. Πεντώβολος, ὁ πέντε ὀβολοὺς ἔχων. Πεφόμενος, [illegible]. Πέος, [illegible]. Πέπω, [illegible]. [illegible] παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ [illegible], ὡς καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ, [illegible] ἀμᾶσθαι. Πέος, αἰδοῖον. [illegible], τὸ [illegible]. Πεπάγουσι, ἁπαλά. Πεπαθὼν, [illegible] πεῖσιν. διὸ [illegible] γίνεται, ὡς τὸ [illegible] δηλοῖ. ὅθεν καὶ τὸ [illegible], ἐξ οὗ τὸ [illegible], ὡς [illegible], καὶ κατὰ πάθος [illegible]. ὅθεν ὁ [illegible] ὡς Ἡρακλείδης λέγει. Πεπαθὼς, [illegible]. Πεπαιδεῦσθαι, [illegible]. Πεπαίνω, [illegible]. Πεπαίνεται, [illegible], ἐκλύεται, μαλάσσεται, [illegible] γίνεται, πραΰνεται. Πέπαιρον, [illegible]. Πεπασμένος, ἀπὸ τοῦ [illegible], καὶ [illegible] τὰς φρένας. Πεπαλαγμένος, παλάσσω, μέλλων παλάξω, πεπάλακα, πεπάλαγμαι. πεπαλαγμένος, ἤγουν μεμολυσμένος. Πεπάλακτο, ἐπὶ μόνον κεῖται, [illegible] ἔχει. τὸ γὰρ πλῆρες, πεπάλακτο λύθρῳ, ἢ αἵματι, ἢ ἀμφοτέροις. Πεπάλασθε, κληρώσασθε, λάχετε. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος, παρὰ τὸ πάλλω ῥῆμα τὸ [illegible], καὶ [illegible], παλῶ παλέσω. [illegible] ἀνεκλοῦντο οἱ κλῆροι, πάλλοντες. Πεπαλάχθαι κλήρῳ, ἀντὶ τοῦ κλήρῳ λαχεῖν, ἢ κληροῦσθαι. παλάσσειν γὰρ, οὐ μόνον τὸ μολύνειν, ἀλλὰ τὸ κληροῦσθαι. παρὰ τὸ πάλον, ὁ κλῆρον δηλοῖ. ἐξ οὗ ὁ ἀντίπαλος, ὁ παρὰ τὸ πάλλω τὸ [illegible]. ἀντίπαλος δὲ ὁ κατὰ πάλον ἐναντίος, ὁ καὶ ἰσοπαλὴς, ὡς προδεδήλωται, καὶ κατὰ πάλον ἴσος. καὶ παλτὸν, [illegible]. ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ δίπαλτος [illegible], καὶ παλτὸν πῦρ, τὸ κεραύνιον. ἐκ τοῦ πάλλω δὲ καὶ παρὰ Πινδάρῳ [illegible]. Πεπάλασθε, τουτέστι κληρώσασθε, ὁ [illegible] κλήρους βάλλετε, ἐκ τοῦ παλάσσειν παράγεται, οὐ μόνον τὸ μολύνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ κληροῦσθαι καὶ λαγχάνειν δηλοῖ. Πεπάλη, τὸ τοῦ ἀλεύρου λεπτὸν, ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ [illegible] λέγουσι [illegible] τοῦ σ, [illegible] λεπτότατα. παρὰ τὸ [illegible] πάλη, ὡς [illegible]. [illegible] τὸ [illegible], ἐγὼ δὲ λέγω, [illegible]. Πεπαλαγμένοι, [illegible]. Πεπαλαιμένοι, βεβλαμμένοι. Πεπαλαίωται, [illegible]. Πεπαλάσσω, [illegible], καὶ [illegible] πάλλω. πάλη δὲ [illegible] κατὰ Δίδυμον Διονύσιον, ἄλφιτον καὶ [illegible]. ὁ δὲ τοιοῦτο [illegible] κατὰ τὴν [illegible], καὶ κατὰ τὸ [illegible], ἀποτελεῖ τὴν [illegible]. Πεπαλών, ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible]. πάλλω παλῶ, [illegible]. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπαλον, ὁ μετοχὴ ὁ παλών, καὶ [illegible] πεπαλὼν ἰωνικῶς.

Πεπαμένος, [illegible]. Πέπανσαι, [illegible].

Πεπαίνει, πραΰνει. Πεπᾶσθαι, μαλάξαι, [illegible]. Πεπαυθέντος, σικυοί, ἢ [illegible]. ἰστέον δὲ ὅτι ὡς οὐ μόνον τοὺς σικυοὺς φαμὲν πέπονας, ἀλλὰ καὶ τοὺς [illegible] καὶ ἄλλους πλείονας καρπούς. Πεπονὸς, ὁ πολὺν χρόνον ἔχων. παρὰ τὸ [illegible]. Πεπαρεῖν, [illegible], σημῆναι. Πεπαρμένον, εὔφραστον, σαφές. Πεπαρθενεῦσθαι, [illegible] τὴν μῖξιν. Πεπάρθαι, παραπεῖσθαι. Πεπαρμένον, [illegible], [illegible], [illegible]. Πεπαρμένω, ἐκ τοῦ πάρω τὸ [illegible]. [illegible] πέπαρμαι [illegible]. ὁ μετοχὴ

λα ἀμέλγοντος, σπαίρει τις. Πελλὶς, φιάλη γάλακτος ἀγγεῖον πελιδνόν. Πελλεχλεύρασον, ἐξόθησον, ἢ ἔκλινον.

Πελλόρον, μέγιστον. Πελλυτρὰ, οἱ δεσμοὶ οἱ περὶ τὰ σφυρὰ, καὶ οἱ ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιειλισσόμενοι, εἰς τὸ μὴ ἐκτρέφεσθαι. Πέλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τοῦ λοιποῦ σώματος, ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τοῦ ἐδάφους. Πελοπίδαι, ὀνομάζονται γένος. Πελοποννησιακοὶ, ἀντὶ τοῦ πελοποννησιακοὶ ἀγῶνες.

Πελοπόννησος, τὸ ἀρχαῖον αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ ἰνάχου, τοῦ ἐν ἄργει ποταμοῦ, καὶ μελίας τῆς ὠκεανοῦ. ὕστερον δὲ πάλιν ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως παιδός. εἶθ' οὕτως ἄργος, ἀπὸ ἄργου τοῦ πανόπτου, τελευταῖον δὲ πάντων πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν ταντάλου υἱὸν πέλοπα. Πελτασταὶ, πεζοὶ, οἱ πέλτας κατέχοντες. Πέλτα, ἀσπίδιον, καὶ ἀσπίδιον τετράγωνον, καὶ κατεπέλτη. Πέλτη, δοράτιον ὅπλον, καὶ εἶδος ταρίχου ἢ ἀσπίς ἴτυν μὴ ἔχουσα.

Πέλτη ἀσπίδιον, δέρματι κεκαλυμμένον αἰγός, ἢ οἰός. Πέλω, εἰμὶ, διάγω, γίνομαι. Πελωριάδες, φανερῶς μεγάλαι.

Πέλωρ πέλωρος πελώριον, καὶ ἔλωρ ἔλωρος ἑλώριον. ἀλλὰ πέλωρ μὲν κοινὸν ἐπὶ τῶν γένους. ἔλωρ δὲ, μόνως οὐδέτερον. οἷον πατρόκλοιο δ' ἔλωρα γενέσθαι. δύο γάρ φασι μόνα οὐδέτερα εἰς ωρ, ὕδωρ καὶ ἔλωρ. ὧν τὸ μὲν διὰ τοῦ ρ κλίνεται, τὸ δὲ διὰ τοῦ τ. Πελῶ, βαρυτόνως μὲν, σημαίνει τὸ ὑπάρχω. περισπωμένως δὲ, τὸ προσεγγίζω. Πέλωρ, σημαίνει τὸ ἐξαίσιον καὶ φοβερόν. Πελωρὶς, ὄνομα, ὑπὸ ᾗ δὲ διονύσιος ὁ περιηγητής. λέγεται δὲ πελωρὶς, καὶ εἶδος ὄρνιθος παρὰ τὸ πέλωρον. ὁ σημαίνει τὸ μέγα. Πέλωρον, τρεῖς πολλαχοῦ ἔχει κινήσεις. λέγεται γὰρ πελώριον καὶ πέλωρ καὶ πέλωρον, ἤγουν μέγα καὶ τεράστιον. Πέλωρος, προπερισπώμενον τοῦ πελώριος. καὶ ἐκ ταύτης λέξεως καὶ πελωρὶς, τὸ μέσον ἐπιθετικὸν ἀκριβέστερον, ἤγουν καὶ χέων εἶδος ἐκλήθη ἐκ τῶν παλαιῶν, παρ' οἷς καὶ Διὸς ἐπίθετον ὁ πέλωρος. καὶ πελώρια, ἑορτὴ παρώνυμος αὐτοῦ. Πέμματα, πλακούντια. ἄλλως, οἱ δὲ ξύλινα ἐφθῶν, τοὺς ἐν καμβάνοις ὠπτημένους, καὶ πέμματα ὀλίγα, καὶ βαλάνους φοινίκων. Πεμπάδος, πεντάδος. πεμπαζόμενοι, ἀπαριθμούμενοι, ἐκπληρούμενοι, μετρούμενοι. Πεμπάζειν, τὸ κατὰ πέμπτας, ἤγουν πέντε ἀριθμεῖν, αἰολικὴ ἡ λέξις τὸ πέμπε. ὅθεν καὶ πεμπάδαρχον οἱ παλαιοὶ, καὶ πεμπάδα φασίν. ὅτι τοῦτο τὸ πεμπάζειν καὶ ἀριθμεῖν δηλοῖ ὁ ποιητὴς εἰπὼν, ἀριθμήσω. εἶτα ἐπάγει, τὸ πεμπάσθαι. Πεμπὰς, τριακάς. Πέμπε, οἱ αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν. ὅθεν καὶ πεμπάζειν κυρίως, τὸ κατὰ πεντάδας ἀριθμεῖν. ἐξ οὗ ἀναπεμπάζειν μεταφορικῶς, τὸ ἀναμετρεῖν καὶ ἀναλογίζεσθαι. Πεμπταῖος, ἑξαμεταῖος. Πεμπαδαρχεῖ(?), σημαίνει τὸ ἀποδείξει, ἐγκαλῶ. τὸ θέμα πεμπάζω.

Πέμπειν, τὸ πομπεύειν. Πέμπελος, γέρων ἢ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ἅδην. Πέμπελον, κομψὸν, λάλον. οἱ δὲ διαπεπραγμένον. Πέμπελον, τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι εἰς τὸν ἅδην. ἀνακρέων δὲ, τὸν γεροντικὸν λέγει. ἐπειδή φασιν αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι, ἀπὸ κάδμου, ὃν καὶ κατὰ τέσσαρες ἐπολεμήσε καὶ ἐπολιόρκησε. Πεμπώβολον, πέντε ὀβελίσκους ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους σιδηροῦς ὀβελούς. Πεμπταῖον, τὸ μετὰ τὴν πέμπτην. Πεμπταμέροις ἁμίλλαις, παρὰ τῷ Πινδάρῳ, ἐπειδὴ ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἦγον τὰ ὀλύμπια ἀπὸ ἑνδεκάτης μέχρις ἑκκαιδεκάτης. Πέμπω, ἀφίημι, ἐφίεμαι, περιέρχομαι, περιβλέπω, περιπολῶ. Πέμπω καὶ ἔρχομαι, μετὰ μετοχῆς μέλλοντος συντάσσονται. οἷον ἔρχομαι σκεψόμενος τόδε. προστέτακται δὲ ἐπὶ τῆς ἐμβατηρίου πομπῆς τὸ πέμπω, ἀφ' οὗ ἡ πομπή. Πέμπω, τὸ ἀποστέλλω, καὶ τὸ ἀφίημι ἐπὶ βέλους. Πέμπω καὶ γράμματα. μεταπέμπομαι δὲ, καὶ ἀποπέμπομαι αἰτιατικῇ μόνῃ.

Πεμπώβολα φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι φασὶν ἐπὶ τῶν ὀβελοῖς, οἱ λέγουσιν ἂν τριώβολα. μόνοι δὲ οἱ κυμαῖοι, αἰολικὸν δὲ ἔθνος, πεμπωβόλοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ ἡ τῶν πεμπωβόλων λέξις αἰολικὸν, καθὰ ἡ χρῆσις. πέμπε γὰρ οἱ αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν. ὅθεν καὶ πεμπάζειν κυρίως, τὸ κατὰ πεντάδας ἀριθμεῖν. ἐξ οὗ ἀναπεμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμετρεῖν, καὶ ἀναλογίζεσθαι. ἔοικε δὲ τῶν παρὰ τοῖς κυμαίοις τοῦτο. Πεμπώβολον δακτύλους ἔχει ἀκμαῖον, ἃ δηλοῦσι τριαίνας, οἷς ἐπιπείρουσι τὸ ὀπτώμενον. ὅρα δὲ ὅπως τὸ μὲν ἁπλοῦν ὀβελὸς διὰ τοῦ ε. τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον διὰ τοῦ ο, ἀπὸ τοῦ βολῆς. πεμπώβολον γὰρ, καὶ δηλοῖ ἐργαλεῖον ἐν μαγειρικὸν πενταδάκτυλον. Πέμφιγα, δρόσος, λαχνία, βαθεῖα. Πεμφιγώδης, ὁ πυρετὸς μικροὶ καὶ ὑγρότητος. ὃ καὶ πνευματώδεις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πεμφίδες, πομφόλυγες, καὶ σπινθῆρες, ψυχαί. Πεμφιδώδεις πυρετοὶ, φλυκταινώδεις, πνευματίαι. Πεμφὶξ, πνοὴ, ψυχὴ, καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. Πέμψις, ἀποχώρησις. Πενέστης, πενιχρός.

Πενθαλεῖν, κατασκευάζειν. Πενθέω, πενθήσω, ὥσπερ ὀφείλω, ὀφειλήσω, καὶ περιφέρω περιφέρεσθαι, καὶ βαρύνω βαρύνεσθαι. παράγεται δὲ ὁμοίως καὶ ἄλλα πολλά. λέγεται δὲ πενθέω παρὰ τὸ πάθος περὶ τὸ λέχος. λέχος δέ ἐστιν ὄνομα λευκὸν κατὰ χρώματα λευκὸν, ὅ φησιν ὁ ποιητής. ἐξ οὗ κατὰ ἔκτασιν λεύκιον, καὶ ὁ ἐμβαλεῖν αὐτῶν λευκολέχους, ὁ παρὰ τὸ πένθος ἐλθεῖν. πένθος δέ ἐστιν ὁ μῦθος, ἐξ οὗ καὶ χρυσοπενθῶν ἄρα, καὶ ἐκπενθίζω, ῥῆμα παρὰ τῶν κωμικῶν. καὶ ἐκπενθεῖται, ὁ ὑπὸ μαρτυρίας. καὶ κατὰ Παυσανίαν, ἐξολέσαι εἰς πλοῦτον. καὶ ἔστι κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην, καὶ πενθαλέπη, κλάδους ἐκτρέφων γυναικὶ ἀρίστη. Πενθικῶς, Δοθὼς ὁ σάμιος λέγει συνήθη πᾶσι τοῖς μυστηρίοις, καὶ γυναῖκας τῷ πάθει. Πενέσται, οἱ δοῦλοι τῶν θετταλῶν, ὡς οἱ τῶν λακεδαιμονίων εἵλωτες, καὶ τῶν κρητῶν κλαρῶται. Πενέσται, φασὶ λέγεσθαι τὸ θάλασσαν παρὰ τοῖς θετταλοῖς. ἔστι δὲ ἐν πάλαι ἀπὸ πενέστου τὴν ἐπωνυμίαν ἔχον, ὃς ἡγήσατο τὸ γένος εἰς θεσσαλὸν τὸν ἡρακλέους. Πένης, πενιχρός, ἐνδεὴς, ἀχρήματος, κάμνων. Πένης, ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ ὤν. καὶ πένης σημαίνει τὸν ἐκ πόνου καὶ ἐργασίας τὸ ζῆν ἔχοντα, παρὰ τὸ πένεσθαι ἐργάζεσθαι καὶ πράττειν. Πένης ἐστὶν, ὁ πλῆρης ἐνδεής. ἢ ὁ μετὰ πόνου τὰ ἀναγκαῖα πορισάμενος. πένης δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ πονεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, πορισάμενος τὸν βίον. καὶ πένης, ὁ αὐτοδιάκονος. Πενεστεύω. πενεστεία, πενία δὲ διὰ τοῦ τ. Πενιχρὰ, πτωχά.

Πενθεῖν, ἐπὶ τοῦ λυπεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν μελανειμονεῖν. πενθῶ δὲ τὸν λυπρὸν τῶν πενθοῦσι λέγουσιν. πενθῶ δὲ ἐπιμελῶς τὸν πατέρα, αἰτιατικῇ. Πενθήμερον, ἐπὶ τριῶν, τάσσεται. Πενθερὸς, ὁ τῆς γυναικὸς πατὴρ τῷ νυμφίῳ. καὶ πενθερὰ, ἡ μήτηρ. ἑκυρὸς δὲ, ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατὴρ τῇ νύμφῃ. καὶ ἑκυρὰ, ἡ μήτηρ. Πενθήμεναι, τὸ κοινὸν πενθεῖν. ὡς ἀπὸ τοῦ πένθημι, ὡς αἴχημι μεχῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ πενθῶ, πενθεῖναι. ὥσπερ καὶ τὸ ὀνομαίνειν καὶ φοραίνειν. ἐξ ὧν, ὀνομῆναι καὶ φορῆναι. Πενθημιμερὴς μὲν ἐστὶν, ὅταν μετὰ δύο πόδας εὑρεθῇ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου. ὡς τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, καὶ ἀγρίδα πεῖρον ἐν ἰχθύσι. ἔχει γὰρ τὸ πέντε τὸ ἥμισυ. ἑφθημιμερὴς δὲ, ὅταν μετὰ τρεῖς πόδας εὑρεθῇ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου. οἷον ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη. καὶ τὸ ἀγρίδα πεῖρον ἐν ἰχθύσι. ἔχει τὰ ἑπτὰ τὸ ἥμισυ. τροχαϊκὴ, ὅταν μετὰ δύο πόδας εἰς μέρος λόγου τροχαῖος ἀπαρτίζῃ. οἷον οἴνοισί τε πᾶσι. τετάρτη βουκολικὴ, ὅταν κατὰ τέσσαρας πόδας ἀπαρτίζηται ὁ στίχος ὡς μίαν συλλαβήν. οἷον ζεὺς μὲν τό γε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι. Πένθος, τὸ μελανειμονεῖν. θρηνεῖν δὲ, τὸ κλαίειν. Πένθος, διάθεσις ψυχῆς συνεστραμμένη, ἐπὶ στερήσει τινὸς τῶν καταθυμίων συνισταμένη. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐν εὐθυμίᾳ βιούντων χώραν συνέχει, ἡ αἴσθησις ἀλγοῦσα, τῆς τῶν εὐφραινόντων στερήσεως. λέγεται πένθος, παρὰ τὸ βάθος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, βένθος καὶ πένθος, τροπῇ τοῦ στοιχείου.

ἀμείβειν. Πελαργοὶ, λιχανοῦντες· εἰς ὅντινα ἐπὶ τῶν βαθὺ γήρως τοὺς πατέρας γεγηρακότας βαστάζοντα. περὶ μὲν οὖν τοῦ τοὺς πελαργοὺς ἀντιστρέφειν τοὺς πατέρας, Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, προθεὶς αὐτοῖς καὶ τοὺς αἰγοπούς, λέγων οὕτω, περὶ μὲν τῶν πελαργῶν, ὅτι ἀντιστρέφονται, θρυλλεῖται παρὰ πολλοῖς. φασὶ δὲ καὶ τοὺς αἰγοπούς τοῦτ' ἐμποιεῖν. ὅθεν καὶ ἀντιπελαργεῖν. Πελαργὸς κυρίως, διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα, ἢ λευκά. πελὸν γὰρ τὸ μέλαν. καὶ ἀργὸν, τὸ λευκόν, οὕτω καλεῖται τὸ ζῷον. Πελαργὸς, ἄγγος τι κεράμιον. Πέλας, καὶ τοπικὸν, καὶ χρονικόν, καὶ ἐπὶ συγγενείας, καὶ γείτων, καὶ ἐγγύς, καὶ πλησίον. Πελάσαι, ἐγγίσαι, πλησιάσαι. Πελασγία, ἡ Θετταλία, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος ἐκαλεῖτο. Πελασγικὸν Ἄργος Ὅμηρος εἶπεν Ἀχιλλέως, ἐκ τῆς Θετταλικῆς χώρας. πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο, οἱ τὴν Φθιῶτιν κατῴκησαν. ὡς φησὶν Ὅμηρος, καὶ οἳ τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον. Πελασγικὸν Ἄργος, τὸ Θετταλικὸν λέγει· ἀπὸ Πελασγῶν, οἳ πάλαι ἐπλάνων ὅπου, ὡς πολλαχοῦ δηλοῦται, ὤκησαν. καὶ ἐκεῖ. ὅτι δὲ Ἄργος οὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά, δηλοῦται ἀνωτέρω. ἔστι δὲ Πελασγικὸν ἕν, καὶ τὸ Πελοποννήσιον Ἄργος, καὶ τὸ ἐπίδαυρος δηλοῖ, περὶ οὗ ἱστορεῖται, καὶ ὡς ἐφθάσαμεν οἱ ἐκεῖ πάλαι μὲν Πελασγοί, Δαναοὶ κληθέντες ὕστερον. Πελασγοί, οἱ Θεσσαλοί, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἰνάχου, ἢ ἀπὸ Πελασγῶν ἔθνους βαρβαρικοῦ οἰκήσαντος τὴν Θετταλίαν καὶ τὸ Ἄργος, ἢ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησὶν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θετταλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θετταλίαν κληθῆναι. ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοί, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί, καὶ οἱ Τυρσηνοὶ Πελασγοί. Πέλας τοῦ, ἤγουν πλησίον τοῦ, τοῦτ' ἐστιν, ἐγγὺς ἑκάστου. Πελάτης, ὁ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθοῦ δουλεύων, ὁ ἀντιστρέφων, καὶ ὑπηρετῶν, ὡς τὸ συντάγματα τοῖς πελάταις, κατὰ πλεῖστον ἐλευθέριον, ὑπηρέτην τὲ καὶ θεράποντα δηλοῖ. Πελαχίζω, τρυβλίον ἐκπίεσον.

Πελδασαὶ, ἢ πελτασαὶ, οἱ τὰ ἀσπίδια ἔχοντες. Πελεθὸν, βόλβιτον λέγει Ἀριστοφάνης. Πελεθόβαψ, Θεόλυτος ὁ κωμικὸς Ὑπερβατὸς οὕτως ἐπικαλεῖ. ἦν δὲ ποιητὴς αὐτὸν φασὶ γεγονέναι. Πελέθισμα, τὸ δρόμημα. Πέλεθρον, μέτρον γῆς, ὃ φασί μυρίας πόδας ἔχειν. ἦν δὲ καὶ δίς ἑκατόν.

Πελεθρόνιον, ἐπεὶ οἱ φάρμακον. καὶ πελεθρόνιος ὁ Χείρων, ἀπὸ τοῦ Πελεθρονίου, ἐν ᾧ ἐτράφη. Πέλεια, περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάττῃ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Πέλειαι, οὐχ ἁπλῶς περιστεραί, ἀλλὰ διὰ τὸ περιστερᾶς μελαντέρας, ὡς ἡ λέξις ὑποδηλοῖ. πελὸν γὰρ τὸ μέλαν εἶναι, ἐξ οὗ ὁ πελαργός. Πέλε, ὑπάρχει, ἐστί. Πελειάδες, περιστεραί. καὶ πέλεια, περιστερά. παρὰ τὸ πελὸν, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ πελειάς, καὶ πελειάδα χερὶ μεμαρπώς. ὥσπερ παρὰ τὸ μέλω γίνεται μελάς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πέλω, πελειάς, οὕτως ὁ Χοιροβοσκός. Πελειοθρέμμονα νῆσον. Ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστερὰς, καὶ πελειάς. Πελεκᾶν ἐστι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, μάλιστα πελέκας προσεοικότι, ὡς ὀλίγος. ὁ δὲ πελεκίνος τῷ πελεκᾶν ἐστι προσέοικεν. πελεκᾶν μέρει πελεκᾶνος κυκνῶς. πελεκᾶς δὲ πελεκάντος ὁμοίως. πελεκᾶς πελεκᾶ Δωρικῶς, ὄνομα ὀρνέου τρυπῶντος τὰ δένδρα. ἀφ' οὗ καὶ δρυοκολάπτης καλεῖται. Πελέκημα, πέλεκυν δίσεμον. Πελέκιον, οὐ μία σημασία. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ὁμωνυμίας λόγῳ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ποιμὸν ἐν ὑφάσματι ἐζόμενον, ἢ διπλοῦν. ὅρα δὲ τὸ ἥμιον καὶ διπλοῦν καινοῦς χαρακτηρίζειν ἐκ τῆς μνᾶς. ἐκείνως δὲ ἢ ἀνάλογος πρὸς ὀγκίαν, μνᾶσον καὶ μναϊαῖον ἔφαλιν. Ἀριστοτέλης δέ, μναῖος ἴσον φυλάξας τὴν γεγραμμένην ὑπερβάσαν, ἅπερ ἦν μνᾶ.

Πελέκκησεν, διὰ τὸ μέτρον διπλάζει τὸ κ, ὡς καὶ ἡμιπέλεκκα. ὅτι δὲ πελεκᾶν μέν ἐστι ξέειν, πελεκίζειν δὲ, ἐπὶ σφαγῆς· τό βοῶν, καὶ ὅλως ζῴων, καθυπελέκησε τοῖς γράμμασιν. Πελεκῖνον, οἱ δὲ ἔμπορος ὁ πελασεῖς, πτῖσιν ἡ λοξὴ τοῦ πελέκεως, ὅτι τὸ ἄξονος, ὡς καὶ ἐν τῷ ἡμιπέλεκκα. ἐκεῖνα γὰρ μὲν πελέκεις δηλοῖ, ἀλλὰ μικροὺς ὥσπερ πελέκεας. Πέλεκυς, παρὰ τοῖς ἔξω πέλεξ. Πέλεκυς, παρὰ τὸ πέλω ὠκύς. τὸ γὰρ πέλω σημαίνει καὶ τὸ γίνεσθαι, καὶ εἶναι, στρέφειν καὶ ἀναστρέφεσθαι. ὅθεν ὁ μέλλων πελάσω. ἐξ οὗ καὶ πόλος, ὁ οὐρανός. Πέλεκυς, ἀξίαν δίσεμος, ἢ κάθαρον ἐξαμναῖον ἀρχαῖον. οἱ δὲ, δεκαμναῖον.

Πέλεκυς πελέκεως, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. Πελεκύστορον, τὸ σκαλίον. Πελεκῶ, πελεκάσω ξύλα. πελεκίζω δὲ, τὸ μόνον τὸ τραχήλου κόπτω. Πελεμίζειν κυρίως τὸ πελάσαι κινεῖν. ὅθεν ἴσως καὶ πόλεμος ὁ καὶ πτολεμαῖος, καὶ πτολεμαῖον δεόμενος. προσφυὴς δὲ ἡ λέξις τοῖς δὲ ὁρμαῖς κινοῦσι ὀλίμπιον. ὡς τὸ ἐλελίζειν, οὕτω καὶ πελεμίζειν. Πελεμίζω, παρὰ τὸ σείω, τὸ κινεῖν καὶ μετακινεῖν. ἐντεῦθεν ἴσως γίνεται καὶ ὁ πόλεμος, ὡς οἰονεὶ πέλεμος, οἷα κινῶν, ἢ καὶ πολλοὺς τοῦ βίου μετακινῶν.

Πελεμίχθη, ἐκινήθη, ἐσείσθη. ἐκ τοῦ πελεμίζω, τὸ κινῶ ἐχομένου ῥήματος. Πέλεν, ἦν, ὑπῆρχε. Πελίνη, μέτρον βοῶν. Πελιός. Ἀχαιὸς, φρίξω ἡ μάχεται τὸν παρ' Ὁμήρῳ πελιόν. λέγεται δὲ καὶ τὰ πέλα τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ λεγόμενα δηλοῦν. Πελιοδέρμα, τὸ διὰ τὴν βλαβὴν ἰδίαν. Πελιανόψαι, συντρίμματα ὑδάτων. Πέλειν, ὑπάρχειν, γίνεσθαι. Πελίων, ὄρος θράκης, καὶ πόλις, ὅθεν ἦν στρατός. Πέλον, περιστερὰς, καὶ περιστερᾶς τὸ ἥμισυ. Λακωνικῶς. Πέλεται, γίνεται. Πελεῦς, γέρων.

Πελιανόν, μολύβδῳ ἐοικὸς, κατὰ τὴν χρόαν. Πελιγᾶνες, οἱ ὑψηλοί. παρὰ δὲ Σύροις, οἱ βουλευταί. Πελίγξαι, ἐκσφαγεῖν. Πελιδνόν, μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιδνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ πελιδνοῦται, ὠχρὸς ὤν. καὶ πελιδνούμενος ἀντὶ τοῦ μελαινομένου. πελιδνὸν δέ, τὸ μεταξὺ ὠχρότητος, καὶ μελανίας, οἱονεὶ μολιβδίζειν, παρὰ Θουκυδίδῃ. Πελιχὼν, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι. ἄλλοι, ξυλίνη λεκάνη. Πελικαῖος ῥοῦς, ἐν Χίῳ. Πελιόω, ἐλαίου, ὠχρός.

Πελιώματα, τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν. Πέλλα, τὸ συνεσταλμένον ἀγγεῖον, ὃ πυθμένα ἔχει πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον γάλα, ἐκ τοῦ πελλοῦ γίνεται, ὡς ξύλινον οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι. χώρας δὲ αὐτό, καὶ ἐν τῷ πρὸς Μακεδονίας κατὰ πέλλας. ὅθεν πελλὶς καθ' ὑποκορισμόν. ἡ πόλις, ἐκ πελλαίου γένους. Πέλλα, λίθος.

Πέλλαι, ἀγγεῖα ποιμενικά, ὡς ἀπὸ τοῦ πελλοῦσθαι τοὺς παλαιούς.

Πελλαῖον, ἔργον. καὶ πελλαῖος, ὁ ἐκ Πέλλης πόλεως Μακεδονίας. ὅθεν πελλαῖος Ἀλέξανδρος. Πελλασαὶ, ὑποδήματα, ἃ ὑφεῖλκον οἱ ἱερεῖς περὶ τὰ σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω τρέφοιτο.

Πελλαχὸν, ἢ πελλαχεὸν, πυρρόν. Πελλάτος, πεπολωμένος ἐν κοιλίᾳ. Πέλλας, πέλλατος, ἐπὶ βότρυος. Πελλαντίρια, ἀμολγία. Πελλαῖος χιτών, ἐπὶ τῷ παλαιὰ φορεῖν τὸν ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. Πελλήν, πόλις, καὶ φαιὸν τοῦ χρώματος. Πελλήνη πόλις Ἀχαΐας· τὸ ἐθνικόν, Πελληνεύς, καὶ Πελληνιος. Παλλήνη δὲ διὰ τοῦ α πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, καὶ Χερσόνησος τρίγωνος, ἡ καὶ Φλέγρα λεγομένη, περὶ ἣν Ἡρακλῆς τοὺς γίγαντας κατεπολέμησεν. ὁ δὲ Πολέμων φησίν, ὅτι μετὰ Σικυῶνα Πελλήνη κεῖται, εἶτα Αἰγεῖρα, μετὰ τέτταρα, τρίτη Αἰγαί. ὥς καὶ Αἰγὰν λέγουσι Ποσειδῶνος ἱερόν. ἔχουσα τέσσαρα βουνά, μεθ' ἣν ἐλαιών. μετὰ δὲ ὁ Βοῦρα, Αἰγαὶ καὶ Παρίς, εἶτα Ὤλενος. παρ' ᾧ ποταμὸς μέγας Μέλας, εἶτα Δύμη κληθεῖσα, διὰ τὸ δυσμικωτέρα κεῖσθαι. πρότερον γὰρ φασί Στρατὸς ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ κώμη Πελλήνη. ὅθεν καὶ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἆθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν Ὄρνισι. Πέλλυρον, ξίφος. Πέλλυς, πλαγιαλῆς, ἀμολγός. καὶ πελλατῆρες ὁμοίως. Πέλλιξ, ορανός. Πελλίς, ἡ πελλὰς, λεκάνη. Πελλός, ἰδία τροφὴ κατασκευάζεται, γάλ-

[illegible]

ωτέωα. Πελαχιοῦται, ἐμπλέονται καὶ τρυφᾷ. Πελασικὸς, ἵππος φρυαγματίας καὶ μετεωρικός. Πέλιδνὸς, ἰκτέταλος, μιτιλέος. Πέλαυρα, ὕβρα. λείψανα. Πέλας, ὁ πλησίος, παρὰ τὸ δίω ἴλα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέλας. ἔστι δὲ εἶδος ἱματίου. Πέλα, κυρίως ἐπὶ πολλῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ χορός. ὅθεν συνθέτως χαρωπέλα. Πελᾶται, πεπελασμένος, συνδεδεμένος. καὶ πελάτης ὁ διάμαθεις. Πέλασον, προσχίσασθαι ἐπίσιον. Πελιακὰ πρόβατα, πρόβατα ὄντα πελιαλλος, καὶ οὐ λαιμῶνος. Πέλεια δυσάμενος ὑπὸ πουσί, τὰ ὑπολύματα. ἐτυμολογεῖ ταῦτα δηλαδὴ τοῖς πελίδνοις ὄντα. Πελιαλλαι, μεταπέμψασθαι, μεταλαβεῖν. Πελιαὶ ἐκ τῶν πόλεων, τὰς πλησίον τοῦ θυμβραίου ἐν ἰλίῳ φασὶν, ἃς ἔνιοι ἐπικολὰς καλοῦσι. Πελινὸς, ὁ ὁμαλὸς τόπος. Πελιόθεν, ἐκ γῆς. παιδιόθεν δὲ διφθερίον, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας. Πέλιον, κατὰ τὴν παλαιοὺς ὁ μακρὸς καὶ ἀναπεπταμένος τόπος, ὃς καὶ πεδίας λέγεται. πέδιον δὲ προπαροξυτόνως κατ' ὑποκορισμὸν, ὁ μικρὰ πέδιλα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ λύκου, θύακον. Πελόθεν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἐκ γενεῆς, καὶ ὡς εἴπερ ἐκ πέδω, τουτέστιν ἐκ γῆς, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐκ ῥίζης αὐτοῦ. οἱ δὲ μεταφορικῶς φασὶν ἐκ τοῦ φυτοῦ. ἢ ἀντὶ τοῦ βρεφόθεν, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέδω, εἰς ὃ καὶ πίπτουσι καὶ ἕρπουσιν οἱ ἀρτιγενεῖς. Πελοῖ, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν. Πελοίκους, μυτίκους. Πελοίκου, χελιδόνος σωοίκου, αἰσχύλος προφαίς. Πέλον, γῆ, ἔδαφος. ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζεύειν. καὶ πεζοὺς φασὶ, ἢ διὰ τὸ οἰκεῖον κειμένους τὸν πορείαν. Πελόγειον, ὁ ἐκθλίβων. Πέλουργος, μεθόριος. Πέλοτα, ἡμέρα, ἐν ᾗ οὐ γίνεται ἑορτή. Πελῶ, πελάσω, κυρίως τὸ τῇ πόλῃ διαμένουσι. Πελῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων εὑρηται, ὡς δηλοῖ τὸ πελαία, ὅπερ ἐν τοῖς βοαία καὶ ὁραία.

Πελῶ, ἡ νῦν καλουμένη ἐλεφάντινη, κρίνη ἐν ὄχει. Πέζα, ὁ ποὺς, ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν. τὸ γὰρ πρότερον ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προσέρραπτον. ὁ ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Πέζαι, μόχοι, ἑταῖραι, αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσαι. Πεζέταιροι, οὕτω καὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτοὺς λέγουσιν ὄνομα γυμνικὸν, οὕτω λεγομένους. οἱ δὲ, ὅτι ἐνίους ἑταίρους αὐτοὺς γαλέουσι, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντας, τὸν δὲ ἕτερον ὑποδεδεμένον. διό φασι καὶ πεζέταιρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ, τὰ κάτω τοῦ ποδός. ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι, τοὺς αὐτοῦ τοὺς πλείους τῶν πεζῶν, ὧν εἶχε ξένων, ἑταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῷ. οἱονεὶ ξένους ἐκλελεγμένους διὰ τὴν ἀνδρείαν, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφὴ, πρὸς διάφορον ἐξήγησιν.

Πεζεύειν, ἐπὶ ξηρᾶς λέγεται, καὶ ἐπὶ θαλάττης, ὅταν ἐπάνω τῶν κυμάτων περιπατεῖ τις. Πεζεύω, τὸ πεζῇ περιβατῶ, ὁμεμβαίνως. Πεζεῦσαι, τοῦ ἅρματος ἵππων ἀποβῆναι, λέγει Ὅμηρος. Πεζὴ στρατιὰ λέγει, ὡς Δημοσθένης καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζικά. ποιητικώτερον γὰρ τοῦτο. Πεζῇ βάδιζε, καὶ παροιμία πεζῇ βαδίζων. νῦν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

Πεζὴ λέξις, κοινὴ λέξις. Πεζῶν, τῶν συνήθων, ἢ κοινῶν.

Πεζίτης, ὁ πεζός. Πεζίτια, σήμματα ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη, ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κομμάτια. Πεζολόγος, συγγραφεύς. Πεζὸς, ἐκ τοῦ πέδον γίνεται, κατὰ συγγένειαν τῶν συμφώνων. ἔστι γὰρ πεζὸς, ὁ ἐν τῷ πέδῳ βαίνων, ἢ ἀπὸ τοῦ πέζα ὁ ποὺς. καὶ δηλοῦσιν ἀνθρώπους ποσὶν ἀπλῶς βαίνοντας. πεδοί, ὁ πέδος παρὰ τὸ πέδον. ἐξ οὗ τροπῇ συνήθει τοῦ δ εἰς ζ, πέζη καὶ ἡ πέζα ὁ πεζός. Πεζὸς, κοινὸς, τοπικός. πεζοὺς δὲ, τοὺς ἐκ πολλῶν πορεύουσι. Πεζοφόρους, ζώνας ἐκ. Αἰσχύλος πρόσεστιν, ὑπὸ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων. ἔνιοι δὲ πολυπόδας. ζῶμα δὲ τὸ ἐνδυ-

μα. Πεζῶν, τῶν ἐλαφρῶν. Πεθαίρεσθαι, δέρεσθαι.

Πειθανάγκη, ἡ μετὰ βίας πειθώ, ὑπολαμβάνουσι διὰ τὸ τοὺς πειθαναγκαίους προσάγειν τοῖς λακεδαιμονίοις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιτασσομένοις. πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατάγχειν. οὕτω γὰρ ἐν Λύσιος. καὶ εἴκετο τῇ ἐπιτελεσιά πειθανάγκη, κτείνοντα αὐτὸς τὸν αὐτοῦ δικαστήν. Πειθαρχεῖσθαι, πειθανικῶς. Πεῖθε, πεῖθε. Πειθήνιος, ὑπήκοος, πειθόμενος. Πειθοῖ, τῇ πεισμονῇ. Πείθονται, πειθήνιοι εἰσί.

Πειθὼ, ἡ συμβουλή. Πείθομαι, ὄνομα ζώου. Πείθω, σημαίνει τρία. τὸ ἐλπίζω, ἐξ οὗ καὶ πίστις. τὸ φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πεῖσμα. σημαίνει δὲ διὰ τοῦ ἡ τὸ πάσχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπιπεῖθον β' ἀόριστος. ἐκ δὲ τοῦ πείθω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος πέποιθα. πείθω δὲ ἐστὶ ἡ λόγοις, ἢ χρυσῷ, ἢ διὰ δακρύων, ἢ διὰ τοῦ κάλλους. ὁ παρακείμενος πέπεικα, ὁ παθητικὸς πέπεισμαι, ὁ ἀόριστος ἐπείσθην. Πείθω σε τόδε τὸ πρᾶγμα. πείσομαί σε ἀκολουθεῖν πάντα, ἤγουν κατὰ πάντα. Πειναμαῖς, ἐξείαις καὶ λεπταῖς. Πεινᾶν, κτείνειν, ξαίνειν. Πεινὸν, πικρὸν, πανουργόν. Πεινὸς, ἰσχνὸν, ξάσμα. Πεινὸς, πᾶν τὸ πιεζόμενον. Πεῖνα, ἡ διὰ ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία, διὰ διφθόγγου. πίνα δὲ, ὁ ἰχθὺς, διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πεῖνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ, ἡ δίψα δὲ ψυχροῦ. συνεχῶς γὰρ ἡμῶν ἐκθλίβεται τὰ σώματα, τρίβεσθαι δι' αὐτὰ, ὅταν ἐχόν κατεργάζεται, καὶ πίνειν ἢ ἐσθίειν τὰ προσφερόμενα. Πείνασι, τὸ τῆς κοινῆς ἀπεσπασμένον δὲ, ὡς ἰδίωμα, ι. Πειναρὸν, ῥυπαρόν. Πείνω, πεινῶ. Πεινῶν, πεινῶν. Πείνη, ἡ πεῖνα. Πείραμα. τὸ γὰρ μαθεῖν οὔτε ἡ προφορὰ ξυλωτὴ, οὔτε ὁ τῆς θέμιδος ἐπέρχεται. τὸ μὲν γὰρ πεπόνημαι, προϋπάρχει πεπόνηκα. αὐτοῦ δὲ τὸ θέμα τὸ πέπημι. ὁ τὸ πεπαίνω, ἐκ τοῦ πεπῶ, ἀποβέβληκε τὰ τῷ πείσω. καὶ τὸ πέπηγμαι, ἢ πέπηγα. ἐξ οὗ τὸ πεπεισμένον ὄνειρον. καὶ τὸ πεπαίνω, ἀφ' οὗ τὸ ἄπεπτα θαυμαστεύοντες. εἰκὸς δὲ ἄλλως τὸ πεπόνημαι, ἀκολούθως ἔχον τοῖς φιλέμοσι ἀπείμεναι. Πεινῆς, λιψᾶς, καὶ ζῆς, χρῶνται ἀθηναῖοι. Πεινῆν, οὐ πεινᾶν λέγομεν ἀττικῶς. Πειρῶ, λιμώττω, βουλιμιῶ. Πεῖρα, ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι. πεῖρα δὲ, καὶ ἡ βλάβη. Πειρᾶ ὑπερηφανεύς, ἀντὶ τοῦ συνοὸν, αἰτιατικῇ. οἷον πειρᾶ ἀνὴρ γυναῖκα. πειρᾶται δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν ποιεῖ. γενικῇ. πειρῶμαι σου καλοῦ, ἀντὶ τοῦ διὰ πείρας σε καταλαμβάνειν καλόν. καὶ πειρῶμαι τῆς γνώμης σου εἰ μεταβέβληκεν, ἀντὶ τοῦ θέλω διὰ πείρας καταλαβεῖν αὐτήν. πειρῶμαι βλάπτειν σε, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῶ. πειρῶμαι εἰς πειρᾶσθαι, πεπείραμαι, καὶ ἐπειράθην. Πειραιὸς, λιμὴν ἐν τῇ πόλει, πάντων κλειστός. εἰς μὲν, ὁ κανθάρου λιμὴν, οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἥρωος κανθάρου, ἐν ᾧ τὰ νεώρια. εἶτα τὸ ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε. Πειράζειν, κατάρχεσθαι. Πειράζειν ἐκεῖνον, γενικῇ συντάσσειν, κατὰ τὸ πειρᾶ ἐμεῖο γέροντος. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπολύτως κεῖται, χωρὶς εἰδότων συντάξεως. Πείραζειν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἁρμόττειν. Πειράζων, ἐνεδρεύων, λοχῶν. Πειράζειν, παρ' Ὁμήρῳ κοινῶς ῥηθὲν, ἀντὶ τοῦ δοκιμάζειν. προστάττεται δὲ αὐτοῦ τὸ πειρῶ, ὡς δηλοῖ τὸ πειρᾶ ἐμεῖο γέροντος. Πείρατα, πέρατα, δόλος. Πειραίδαο, πειραίου παῖδα. Πειραιεὺς, λιμὴν οὕτω καλούμενος. Πειραιεὺς, ἐμπόριον τῶν ἀθηναίων παρὰ τῇ θαλάττῃ κείμενος, ὃς ἀπεῖχε τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι καὶ τριάκοντα. Πειραίνουσιν, ἀντὶ τοῦ περαιοῦσι. Πειραιόθεν, ἀττικόν. πειραιεύς, κοινόν. Πειρῶν, πειράζων. Πείραν, πειρᾶν, δόλον. Πειρῶν, τὸ λόγοις περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους νεότης. Πειρήναντε, ἀντὶ τοῦ περατώσαντες, ἐκδίσαντες. καὶ ἔστι τὸ ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες, σύνοιχον, τῶν ἐκ δ' αὐτοῦ πεῖραι ἀνάγεσθαι. προτάσσεται τοῦ πειρά-

σαντε, &

πατρὸς, ὡς πατὴρ πατρῷος, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω πατρῷος, μένοντος τοῦ ι ἐν προσγραφῇ. οὕτω δὲ μητρῷος γίνεται, καὶ τὸ παππῷος. ῥηθέντος δὲ τοῦ προσγεγραμμένου ι, καὶ εὐθὺς ἐκφωνηθέντος, γίνεται πατρώϊος μητρώϊος παππώϊος. οὕτω καὶ ὁ μινώϊος ἐκφωνεῖται, καὶ τὸ λῷον λώϊον, καὶ τὸ ἀεθλῷον ἀεθλώϊον. ἔθεν τὸ ἀεθλεύειν, παρὰ τῷ ποιητῇ. Πατρῷος ζεὺς, καὶ πατρῷος ἀπόλλων, ἐν ἀθήναις τιμῶνται. ὁ ζεὺς μὲν μετὰ τῶν ἐν ἀρμοδίῳ, ἢ ὡς ἵδρυται μετὰ τῶν ἐν κρήτῃ ἀνατρεφθῶν, ὅτι πρῶτον ταῖς ἀθήναις ἐπέστη, καὶ ἱερᾶται τοῖς πατράσιν αὐτῶν. οἱ ἀπὸ ταύτης τῇ προσηγορίᾳ τετιμήκασιν αὐτόν. ἀπόλλων δὲ, ἐπειδὴ χθόνιος θυγατέρα ἔγημε τὴν κρέουσαν, ἐξ ἧς γίνεται ὁ ἴων, ὡς πρότερον σὺν αὐτῷ ἐτίμα, καὶ οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐχειροτονοῦντο. ἵνα γὰρ τὸ μὴ πολίτας ξένους αὐτοὺς ἐπέμιζον. ἄλλως. οὕτω τιμᾶται παρ᾽ ἀθηναίοις ζεὺς πατρῷος, καὶ ἀπόλλων, διὰ τὸ πρῶτον ἀποδείξασθαι τὸ φῦλον εἰς τὴν χώραν, καὶ θυσίας συντελέσαι κατὰ φράτρας, καὶ δήμους, καὶ συγγενείας, μόνους ἀγχίλαμπ.

Πατρωνυμικὸν ὄνομα τέσσαρας ἔχει παραδόσεις. τῶν εἰς δὶ φθογγον, εἰ τὸ πρωτότυπον εἰς ευς λήγει, καὶ διὰ τοῦ ευς κλίνεται, οἷον πηλεὺς πηλέως τὸ πρωτότυπον, καὶ τὸ πατρωνυμικὸν πηλείδης. τὸ ι, εἰ τὸ πρωτότυπον λήγει εἰς ος μὴ καθαρεῦον. ὁμοίως καὶ εἰ ἐν γενικῇ τῆς πέμπτης κλίσεως, τῆς ος λεγούσης, οἷον αἰακὸς αἰακίδης, τάνταλος ταντάλιδης, πρίαμος πριαμίδης, ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος ἀγαμεμνονίδης, ἕκτωρ ἕκτορος ἑκτορίδης, νέστωρ νέστορος νεστορίδης, πέλοψ πέλοπος πελοπίδης, κέκροψ κέκροπος κεκροπίδης. καὶ τὸ α, εἰ λήγει τὸ πρωτότυπον εἰς ος καθαρεῦον, οἷον ἥλιος ἡλίου ἡλιάδης, μενοίτιος μενοιτίου μενοιτιάδης, καὶ τῶν εἰς δίφθογγον, εἰ ἔχει τὸ πρωτότυπον τῶν λήγουσαν καὶ τῶν παραληγουσῶν διὰ δύο οὐ καθαρεῦον, οἷον πάνθοος τοῦ πανθόου πανθοίδης, καὶ κατὰ συναίρεσιν πανθείδης, λητὼ λητόος λητοίδης ἢ λητίδης. καὶ τὰ ὅμοια. χωρὶς τοῦ κοθωίδης, ὃ μόνον ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ οι διφθόγγου γράφεται. τὸ δὲ καλαμώδης καὶ γανυμήδης καὶ θρασυμήδης, οὐ πατρωνυμικά εἰσιν, ἀλλ᾽ ὀνόματα κύρια ἀπὸ τοῦ μήδομαι συγκείμενα τὸ βουλεύομαι. ὅθεν διὰ τοῦ η τῶν γραφῶν ἔχουσιν. ἰστέον, ὅτι τοῖς πατρωνυμικοῖς συντάσσεται τὰ τῶν παίδων ὀνόματα, ὅταν δύο ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ πλείους, οἷον ἀτρείδας ἀγαμέμνων. ὅταν μονογενὴς υἱὸς ᾖ, οὐκ ἔτι χρεία τῆς τοῦ κυρίου προσθήκης, πῶς κλίνεται πηλείδης, διὰ τῆς η. κανὼν γάρ ἐστιν, ὅτι πάντα τὰ εἰς δης λήγοντα πατρωνυμικά, διὰ τοῦ ου κλίνεται, οἷον πηλείδης πηλείδου, κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν.

Πάτρως πάτρως ἀδελφός. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς μήτρως, καὶ μήτρων καὶ πάτρων. Πατταλεῦσαι, προσπῆξαι. Πάτταλος πασσάλῳ ἐκκρούεσθαι, καὶ ὁ ἄλλος ὑφ᾽ ἑτέρου καλεῖσθαι. Παττάλοις, πασσάλοις.

Πάττουσι, πάλλουσι τοῖς ῥάβδοις. Πατῶ πατήσω, ἐκ τοῦ πάτος, τοῦτ᾽ ἐκ τοῦ τόπος. Πατώσας, διαπατοῦσαι. Παυσάζει, ὑπερεκλάμπει. Παῦε, παῦε ὦ δέσποθ᾽ ἑρμῆ. παρὸν γάρ ἐστι τὴν κλίσιν ἀπολογεῖσθαι. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τὰ σφάζομένους μὴ ἀπολογεῖν. Παύεσθαι, ἡσύχως γίνεται. Παῦλα, ἀνάπαυσις. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον παῦσις κόπου, μεῖζον κακόν. διότι ἐν κακῶν αἱρέσει, τοὔλαχιστον δεῖ ἑλέσθαι.

Παῦλος, θαυμαστός, ἢ ἐκλεκτὸς σύμβουλος. Παῦρον, μικρόν. οἱ δὲ μέγα, ἢ ἀγαθόν. Παύσεις, ἀπέχεις. παῦρον, μέτρον. Παύομαι, παυστικῶς, μετὰ γενικῆς. οἷον παύομαι τοῦ τὰ ἀπεοικότα, παύομαι τοῦ ἔργου. ἀριστοφάνης, παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας. ἀττικῶς, παύω σε τοῦ ταῦτα ποιεῖν, καὶ παύω σε τῆς ἀρχῆς τῶν πραγμάτων. καὶ παύω σε ἐκείνων χωρὶς τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου, παρὰ ποιηταῖς εὑρίσκεται διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου. Παύομαι ἀναβάλλων, ἤγουν ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ τῶν πολλῶν ἔχων. Παῦρα, ὀλίγα, βραχέα, εὐαρίθμητα.

Παυράκις, ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲν ὅλως. Παυρακίς, τὴν πέμπτην ἑβδομάδα καλοῦσιν. Παῦροι, ὀλίγοι, ἐλάττους, ὀλιγόστοι. Παύσασθαι χόλου, διχῶς φράζει Ὅμηρος, ἀπολῆξαι τοῦ παῦσαι τὸν μῆνιν. καὶ πάλιν λῆξαι μηνιθμοῦ χόλον. ταυτὸν δὲ τὸ παῦσαι μῆνιν καὶ μηνιθμὸν εἰπεῖν, καὶ μηνίσαι, καὶ ἀφεῖναι, τὸ ἐπικλινοῦσαν τῷ ἑτέρῳ, φησὶν Ὅμηρος, ὡς τὸ λίπον τῆς ζωῆς διαλαθόν, ἀτὰρ πεζὸς ἐς ἴλιον ἦλθον. καὶ ἀλλαχοῦ πεζοὶ ὅ ἱππεῖς τε. Παυσιβάκχειον, ἰσχυρὸν βακχικῶν χυμῶν.

Παυσικάπη, μηχάνημα τροχοῖς ἐμφερὲς, δι᾽ οὗ τὴν τράχηλον δεῖν τῶν ἀποξυσμένων, ὥς τι μὴ ἐσθίειν, καὶ τὸν ἀπὸ στόματος μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παῦσις ἐστὶ κληρονομία. λῆξις δὲ μερὶς, ἡ δὲ ἀποκλήρωσις. μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν ἀποκληρώσασα θεσπεσίῳ φροντίδι σώματος ἀπαστον. Πανσίωα, ὅρα τῆς ἀχαΐας, ἐν οἷς ὁ ἔριον ἀπέθανε, καὶ προβλήματα, ἢ φράγματα. Παυσωλὴ, κατάπαυσις τελευτὴ, κατάληξις. Παύω, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαι, καὶ λήγω.

Παύω, ἐνεργητικῶς αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται. οἷον παύω σε τοῦ γέλωτος. καὶ παύω σε ποιοῦντα τόδε. ἀριστοφάνης, ἵν᾽ ἐκπνεόμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας. Παφία, ἡ ἀφροδίτη. Παφλαγόνιος, ἔθνος. Παφλάζειν, τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδίδοσθαι γίνεσθαι. Παφλάζουσιν, κυματοποιοῦσιν ἢ πλείονος, καὶ ἐπαναλαβόντος ἐν τῷ διαλέγεσθαι, διδοῦσαι βουλόμενος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παφλάζοντα, ἠχοῦντα, ἀναρρέοντα, ἢ τὸ ταρασσόμενα. παφλάζειν δὲ, κυρίως σημαίνει τὸ ἦχον κυματουμένων τῶν θαλαττῶν. παφλάζω, ἀναζέω. Παφῶν, αἰσίων. Παχεῖα χειρὶ, τῇ ἰσχυρᾷ. Παχεῖς βραχμῆ, τὸ δίβραχμον, ἀχαιοί. Παχεῖς, οἱ ἀθηναῖοι τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Παχέτερος, παχύτερος, κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ τοῦ ρ. Παχίμερον, τὸ μετάλλειον λεγόμενον. Πάχνη, ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ᾽ ἡλίου ὑγρασία ἀναχθεῖσα μὴ ἐκπυκνωθῇ, καταψυχθῇ δὲ πάχνη καλεῖται. παχνοῦται, πήσσεται. πέττεται, λυπεῖται. Παχνουμένους, ἀνιωμένους. Παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ φθείρεται, λυπεῖται, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης, τῆς φθειρούσης. Ἡσίοδος, ἐπαλχνοῦσι φίλον ἦτορ, ἤτοι ἐλύπησεν ἔφθειρε. Παχνοῦται ἦτορ, κεῖται μὲν καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ ἐν τῷ ἐπαλχνοῦσι φίλον ἦτορ. δηλοῖ δὲ τὸ πυκνοῦται, καὶ οἷον πήγνυται τῇ λύπῃ. ἐπεὶ καὶ ἡ πάχνη δρόσος ἐστὶ πεπυκνωμένη, καὶ πεπηγμένη. ἢ καὶ ἄλλως παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ ψύχεται. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ ψυχρὰ λέγειν τὰ ἄελπτα, ὥσπερ οὖν πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου θερμὰ, τὰ προσδοκώμενα. διὸ καὶ θαλπωρὴ, ἡ ἐλπίς.

Παχνώθη, ἀντὶ τοῦ ἐπάγη, ἐλυπήθη, ὁ ἔρως εἰλεῖται ἀπὸ τῆς πάχνης. Ἀπολλώνιος. Παχθεῖσι, παχθεῖσα, ἀνιαθεῖσι. Θεοὶ δὲ ὑμεῖς παχύνατε, καὶ ἀμαθίαν κατεσκευάκαμεν. Παχυμερῶς, ἀφυῶς, παχέως. Παχύσεσθαι, τὴν ἀπὸ λιμοῦ, καὶ φιλαργυρίας οἰδήσαντα. Παχύτερον, ἀμβλύτερον οὐκ ἀκριβές. Παῶται, συγγενεῖς, οἰκεῖοι. λάκωνες.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Πέαρ, δαψιλὲς, λιπαρόν. Πεδαίρουσιν ἐπὶ τοὺς ἀλγοῦντας, ἀεὶ ἐλέγομεν, καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐκ θεοῦ πελαζόμενος. Πεδαρχεῖον, μεταμέλειον, μεταληπτέον, ποικίλον. Πέδαι, δέσμα, παρὰ τὸ ποὺς καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Πέδιλα, ποικίλα.

Πεδαλεόμενος, μεταμελόμενος, μεταδιωκόμενος. Πεδανοῦ, ταπεινοῦ πεδανοῦ, κοῦφου, ἀγαμέμνων. ὥς δὲ οὐ βέβαιον. Πεδανὸς, ταπεινὸς, πεδινὸς, ἢ ὁ τῷ μέσῳ διδόμενος μισθός. Πεδάρσιον, μετέωρον, πετομένον, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι. Πεδασιά, τα ἐπίπεδα καὶ φιλοπεδῆ

γουσι. Παταικὸ, πάλαι ποτέ. Παταρεὺς, πόλις, καὶ ὄρος Λυκίας. Παταγεῖ, πλήττει. ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, παταγεῖ τῷ ξίφει. Παταγεῖ, πλήττει, κρούει, τρίμει, κτυπεῖ, φοβεῖται, ἀλλοιοῦται, ἢ παταγεῖ. Παταγεῖ ἐν σήθεσι θυμὸν, ὅ ἐστι τὰ κατὰ τὴν καρδίαν. ὀνοματοποιεῖται, κατὰ μίμησιν ἤχου. ἀφ' οὗ καὶ τὸ πατεῖν, καὶ ὁ πρίνινος ἢ ὁ δὲ, καὶ πατακτός. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸ ποιὸν ἦχον τῆς καρδίας ἀποτελεῖν, ὃ ὑπὸ τῶν δεῖσθαι, ἀφ' οὗ παραλαμβάνεσθαι αὐτὴ δοκεῖ. Παταγεῖ, ἐκ τοῦ πῶ τὸ φοβοῦμαι, ὁ μέλλων πήσω, συστολῇ τοῦ η πατάσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α παταγῶ, μεταχομένου τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα, ἢ παρὰ τὸ πατῶ πατάσσω. Πάταχνον, σκεῦος λεκανίδι ἐμφερής. Πατεῖν, ἐσθίειν. Πατεῖται, ἐγένετο.

Πατέουσι, καταπατοῦσι, καταφρονοῦσι. Πατέρα, οὐ πάτρα, ὡς πατρὸς πατρί. ἦν γὰρ πάτρα ἡ πατρίς, οὕτε μητέρα μήτρα, ὡς μητρὸς μητρί. ἦν γὰρ μήτρα ἡ γυνή. τὴν μέντοι θυγατέρα θύγατρα λέγομεν, ὡς θυγατρὸς θυγατρί. τὸ γὰρ πάλαιον οὐκ ἦν. Πατέρες, πλούσιοι, ἢ πρεσβύτεροι. Πατέρες, πατέρα καλλ. Δεινοφάνης. Πατεικὸν, ἐπιτακτικόν. Πάτημα, κατατετριμμένον, κοινόν. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, Ζεὺς λέγεται, ὡς παντὸς ἐν τρόπον ἕνα βασιλέα τε καὶ πατέρα εἰπεῖν. διὸ τὸ χῆναι τὸν ἄρχοντα πατρὸς δίκην, τῶν ὑπηκόων κήδεσθαι. ὃ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ φανερῶς δηλοῦται. ὅπου λέγει, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν. διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ, Καμβύσης μὲν δεσπότης, Κῦρος δὲ πατὴρ τοῖς Πέρσαις ἦν. ὁ μὲν ὠμῶς ἦρχεν, ὁ δὲ ἠπίως. ἢ λέγεται πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, οἷον ἁπάντων αἴτιος. ὡς γὰρ βαλβῖδα μὲν γῆ, πρὸς μέρος ὁ ἄνθρωπος τρέφεται, καθόλου δὲ ὁ πομβαῖος γῆ, οὕτω καὶ πατὴρ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν καθόλου μέρος. Πατήσια, ἐγκαίδια, καὶ τῆς λίμνου μέρη δηλοῖ. Πατῆσαι, ἐνδιατρίψαι, ἀφικέσθαι. Πάτησον, κατάπατον. Πατήσαν, καταφρονῆσαν. Παταταί, αἱ τρυπηταί. Πατία, χώρα. Πατὸ, καλὸ, ὑπὸ πόρθων. Πατούματα, κεραῦσματα οἴκου. Πάτος, ἡ ἀναστροφὴ, ἤγουν ὁδός. ὅθεν ἀπόπατος ὁ ἄφοδος, ἤγουν κόπρος. καὶ ἀποπατεῖν, τὸ ἀφοδεύειν. καὶ παροιμία τοῦ ἐκπατεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν. ὀνοματοποιεῖται δὲ καὶ αὐτὸ, καθὰ καὶ ὁ κτύπος, καὶ ὁ δοῦπος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Πάτος ἀνθρώπων, ὃ δηλοῖ κατὰ ὀνοματοποιίαν ὁδὸν, ὅ ἐστι τρίβον, βαρύνεται κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς ος δισύλλαβα βραχυπαράληκτα μονογενῆ βαρύνονται, κρότος, κόπος, μῖσος, ὅ, τε τῶν ὑφαινόντων, καὶ ὄνομα ποταμοῦ. ῥύτος, πόνος, οὕτω καὶ πάτος. ἀντίκειται τὸ τρατὸς, βροτός. διχῶς φασὶν ἐκπίπτειν τοῦ κανόνος, ὅτι τὸ κοινὸν ἐστὶ καὶ οὐ μονογενὲς, καὶ ὅτι ὑποίφασιν ἔχει πρὸς τὸ βροτὸς, ὃ δηλοῖ τὸ μολυσμόν. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ πάτος γίνεται τὸ ἀποπατεῖν, ἤγουν ἄνω τοῦ οἰκήματος ἀφοδεύοντα καθέζεσθαι. καὶ τὸ ἀποπατεῖν δὲ, καὶ ὁ ἀπίπατος. ἐπεὶ δὴ ταυτὸν πάτος καὶ ὁδὸς, ὡς ἀπὸ τῆς ἀπὸ καὶ τῆς ὁδοῦ τὸ ἀφοδεύειν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πάτος τὸ ἀποπατεῖν, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὁδοῦ εἶπεν Ἡσίοδος. ἐκ δὲ τοῦ πάτος καὶ τὸ περιπατεῖν, καὶ ὁ περίπατος. ἔνθεν δὲ καὶ ἐπάτει καὶ ἀπατῶν. οἱονεὶ τὸ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν ἔχεσθαι, καὶ ὡς ἐπὶ ἀτραποῦ βαδίζειν, ἀλλὰ καμπὰς ἑλίττειν, καὶ παράγειν ὥσπερ πάσσαλον. ἐκ δὲ ἂν τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐναντίον ὁ ἀπάτη καὶ δολοφία. ὀπατᾶν μὲν γὰρ, τὸ ἀπάγειν τοῦ πάτου. ὁδηγεῖν δὲ, τὸ ἄγειν εἰς ὁδόν. ἐκ τοῦ πάτος δὲ, καὶ τὸ καταπατεῖν, καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ Ὁμηρικὸς πάτος. ὁ δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς βάδος, οἷον δὴ ἐν τόποις τὸν βάδον βαδίζομεν, ἴσως πέπαικται. καὶ ἐστὶν ὡς ἐκ τοῦ κινῶ ἀκίνητος παρὰ τοῖς αὐτοῖς, οὕτω καὶ ὁ βάδος ἐκ τοῦ βάδω, οὗ τὸ παράγωγον βαδίζω. Πατούμενοι, ὑβριζόμενοι. Πατρόδελφος, θεῖος πρὸς πατρός.

Πάτραι, πόλις τῆς Ἑλλάδος. Πάτρα, λέγεται ἡ πατρίς. Πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. λέγονται δὲ οἱ ἥρωες τοὺς μὲν οὐρανίους θεοὺς, ἄνω τὰς χεῖρας ἀνίσχοντες, μετὰ εὐχῆς ἱλάσκεσθαι. τοὺς δὲ θαλασσίους, πολλὰ δὲ μᾶλλον φίλας ἔχοντες χεῖρας ὀρεκτὰς, εἰς θάλασσαν δηλονότι. τοὺς καταχθονίους δὲ, πατοῦντες τὴν γῆν. ὡς ἐπάλλαι φασὶν Ὅμηρος, χερσὶν ἀλοία ταῖς χερσὶν ἔπληττεν, ὅθεν καὶ πατραλοίας. Πατραλοίας, πατροτύπτης. καὶ πατραλώας, ὁ αὐτός. Πατριὸς, ὁ ἀπὸ πατρῶν, ἢ δελεία πατρί. Πατριάζοντι, ὑψηλοί. Πάτρην, πάλιν ἐπαρχίαν φολίδα, πατρίδα. Πάτριος, πατρίδος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένους. Πατριά, ἀπὸ τοῦ πατρὸς πάτριος γένεται. διαφέρει δὲ πολιτείας. Πατριαί, αἱ φυλαί. Πατρίδα γαῖαν, πατρίδα μόνον εἰπεῖν ἱκανῶς ἔχει, ὥσπερ τὸ πατρὶς πατρίς τε γὰρ γῆ, δηλαδὴ ἡ ἐκ πατέρων. ἡ πατρίδα δὲ εἰπεῖν γῆν συνάγεται. τουτέστιν δὲ πατρίδος ἡ πόλις, ἐκ χώρας πολλαχοῦ. Πατρίκιος, οἱονεὶ πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Πάτριον, πατρικόν. Πάτριος, θεός. Πατριώτης, πατριώτης ὁμοῖον ἐστιν, ὡς γὰρ φαμὲν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην, τὸν συμπατριώτην. καὶ ἐπὶ βαρβάρου, ἢ πατρῷος πολὺ, ἢ κατὰ τὰ πάτρια ἴδια γενομένων. ἐκ τούτου γὰρ καὶ παράγεται. πάτρια δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ παράγεται ἐκ τούτου διάφορα. οἷον πάτρια ἐπὶ τῶν ἐθῶν, πατρικὸς φίλος, καὶ πατρῷος κλῆρος, καὶ πάτρως πάτρω πατρῶος, ὡς μήτρως μήτρω, ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἀδελφός. καὶ πάτρων πάτρωνος παρὰ τοῖς ῥωμαίοις, ὁ πατρὸς τάξιν ἐπέχων. Πατρόθεν ὀνομάζειν, ὅτι πατέρων εἰσὶν ἕκαστοι ἐπίσημοι. Πατροκασίγνητος, καὶ θεῖος λέγεται. καὶ πάτρως, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μήτρως. Πατροκλῆς, καὶ πάτροκλος λέγεται, ὡς ἐτεοκλῆς καὶ ἐτεοκλῆς. διὸ καὶ ὁ κλητικὸς πατρόκλεις εἶπεν. ὡς ὁ Πάτροκλος τὸν πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῆ τοῦ Ἀχιλλέως παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι Ἡσίοδος φησὶ Μενοίτιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι ἀνεψιοὺς αὐτοὺς ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀκτορ Μυρμιδόνων, οὗ Ἄκτωρ. ὃς Αἴγιναν γήμας, μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν ἐκ Διὸς Αἰακὸν ποιεῖται Μενοίτιον, οὗ Πάτροκλος. τῷ δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ, Αἰγίνης παῖδες ἀμφιμήτριοι, Αἰακὸς καὶ Μενοίτιος. καὶ οὕτω πάλιν συγγένεια τοῦ Πατρόκλου καὶ τοῦ Ἀχιλλέως. τὸ δὲ Μενοίτιος πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι, ὡς ἐκ τοῦ μένος. Πατρονομούμενος, οἱ τὰς πόλεις τῶν πατέρων παραδεδεγμένοις νόμοις τηροῦντες. Πατρόπαις, ἡ πατρῴα οἰκία. Πατροπροβλήτος, ἐκ τοῦ πατρὸς προβαλλόμενον. Πατροφονεύς, ὁ τὸν πατέρα κτείνων. Πατρὸς ἐμοῖο, ὁ πατὴρ πολλοῖς γὰρ συμβαίνει ἀδιακρίτως, καὶ δηλοῖ τὸν πρὸς πατρὸς πάππον, ὃς ἐν γενεᾷ ἐλίγον λακωνικῶς, οὕτως ὁ ἐκ τῶν χορῶν ἐκ πόνος. οὐχὶ πρόπαππος λέγεται, ὥς φασί τινες ἀποσημοσάμενος ὀνόματα γενικά. Πατροῦχον, πολλάκις τὰς ὀρφανὰς, καὶ ἐπικλήρους, ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Πατροφονεύς, οὐ μόνον ὁ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀνελὼν, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑφέτερον. Πατρῷα, τὰ πατρικά. Πατρῴζοντα, τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα. Πατρῷα. Ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας χ', οὐδ' ἐμοὶ πατρῷα πάντα ἀποδοῖτε. ἵνα λέγει πατρῷα μὲν τὰ κατελθόντα ἐκ πατέρων τοῦ ὀδυσσεῖ, ἀλλὰ τὰ τοῖς μνηστῆρσι πάλαι ποτὲ πατρῷα. καὶ οὕτω πλέγουσι οἱ τρεῖς χρόνοι, ὁ ἐνεστώς, ὁ νῦν, καὶ ὁ εἰσόμενα. ὡς φαμὲν ὀδυσσείας, μὴ ἂν καταλλάττεσθαι τοῖς μνηστῆρσιν, οὐδ' εἴπερ τὰ ἐκ πατέρων αὐτοῖς προσόντα διδεῖεν, μήτε ἃ νῦν ἔχουσι, μήτε ἅπερ εἰσί ποτε κτήσονται. Πατρῷον, παρ' Ὁμήρῳ πατρικόν ἐστι, ὥσπερ καὶ θυγατρῷον. εἰ δέ τι καὶ μητρῷον, ἀλλ' οὐ προσφανὴς ἡ χρῆσις. Πατρῷον λέγομεν, τὸ ἐκ προσώπου λέγομεν πατρῴων. πατρῷα λέγομεν εἰ ἐστι, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ἢ περὶ χρημάτων, ἢ τέκνων. Πατρῷος, κτητικὸν μέν ἐστι, γίνεται μὲν ἐκ τῆς πατρὸς γενικῆς πατρῷος, ὁ τοῦ πατρὸς.

δὴ παροίξας τὰς θύρας. Πάροινος, πρᾶος. Παροῖξαι, ἠνεῳγμέναι, πρότερον. Παροιθιδίως, παρεγχυθείς. Παρῴχημεν, παρῳχήκαμεν, παρακεκμήκαμεν. Παροινήσαντες, ἁμαρτήσαντες. Παροινήσωσι, μαίνονται. Παροινῶν, ἐξαπατῶν, ὑβρίζων. καὶ παροινοῦσι, παρακαθίσωσι θυμῷ. παροινοῦντος δὲ, οἴνῳ μαινομένου. Παροίτατος, ἀντὶ τοῦ πρότατος ἐχρήσατο δὲ ἀπὸ τοῦ παρά. καὶ Ὅμηρος, ἄλλοι μὲν διώκουσι παροίτερον ἔμμεναι ἵππον. Παροιτέρω, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὄνομα, ἀντὶ ἐπιρρήματος. Παροίτεροι, ἀντὶ τοῦ ταχικοῦ, πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. καὶ παροίτατος, παλαιότατος, ἀρχαιότατος. Παροκλάζων, γονατίζων. Παρολίγον, τῷ βίῳ ἐκκλίνουσα σύνταξις. Παρολκὴ, ὑπέρθεσις, διατριβὴ, βραδυτής. Παρομαρτεῖ, παρακολουθεῖ.

Παρὸν, καὶ ἐὸν, καὶ ἕτερα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέ ποτε πλαγιάζονται κατὰ γενικὴν, κατὰ δὲ ἀττικοὺς, εἰ καὶ πλεονασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ. οἷον οὐκ ἐξὸν δέοντος γενέσθαι τόδε, ἐρεῖτε τοὐναντίον. ἀλλὰ δέον ὂν, ἢ δέον χωρὶς τοῦ ὂν, ὡς καὶ Λιβάνιος. καὶ δέον τὴν εὐδαιμονίαν φυλάσσειν πρὸς θεὸν ἐπιστάμενοι. καὶ δέον πρὸς τὸ παρὸν συνελθεῖν τῶν συμβούλων τοῦ πολέμου, ἐπειδὴ ὑμᾶς ὁμοίως καὶ τὸ δόξαν, καὶ τὸ οὐδ' ὁλοῦν συμβαῖνον διεχθρίς. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει, ἐν τῇ εἰρήνῃ τοὐλαχὸν τὸ γράμμα ὄν. ἀντὶ τοῦ λαχόντος τοῦ γράμματος ὄντος.

Παρὸν, ἐξὸν, δυνατὸν, δέον. Παρ' ὁτιοῦν, παρὰ πάντα.

Παρόντα, ὑπάρχοντα. Παροξυνταὶ, οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἱερῶν, ὡς ἂν δὴ ἱερατικοί. Παροξύνω, τὸ διεγείρω καὶ ἐπὶ τὸ λαμπρότερον κατάγω, οἷον παρεξύνθησαν οἱ Ὀλύνθιοι Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου. καὶ Δημοσθένης, φησὶ δεῖν θελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι, καὶ τοῦ πολέμου προέχειν. Παροπαιλία, λίθος ἢ πόρος. Παροπάλιον, ἡ μικρὰ μάχαιρα. Παρορᾶσθαι, εἰκότως ἐδόκουν οἱ ἀρχαῖοι παρορᾶσθαι, τῶν δὲ ὅπλων παράδοσιν ὑποπτεύεσθαι, ὑφορᾶσθαι. Παρόριον, τὸ πλησίον τοῦ ὄρους. Παρορμᾷ, διεγείρει, παροξύνει, προτρέπεται. Παρ' ὅρμον, παρὰ τὸν λιμένα. Παρορῶ, περιορῶ, καὶ ὑπερορῶ, τὸ αὐτό. πλὴν τὸ μὲν παρορῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται, καὶ περιορῶ ὁμοίως αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λιβάνιος, συμβουλεύω τοῖς ἡμῶν τοῖς πολίταις, μὴ ταῦτα περιορᾶν, ἀλλ' ἀντιστῆναι, καὶ κωλῦσαι. Παρ' ὅρος κοινῶς, καὶ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

Παρ' ὅσον, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Παρ' ὃ, τὸ ὅσον δέ ποτε μικρόν. καὶ ὁ Ἀπόστολος, παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

Παροτρύνει, διεγείρει. Παρ' οὐδὲν ἐνόμισεν, εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο. Παρ' οὐδὲν θέμενος νῦν, ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας, παραλογισάμενος τὰς σπονδὰς παρέβη, καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν θέμενος. Παρουσία, ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἡ αἰτία πλείστη οὐσία. Διογένης ἐν τῷ περὶ τῆς συντάξεως, καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς νεώς. ἔνιοι ἔχοντες ἱκανὴν βίου παρουσίαν τῶν χρημάτων. Παρ' ὄχθας, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κατ' ὄχθας. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, παρ' ὄχθας φασί. Παροχετεύει, παρακλαγγιάζει. ἢ ἀφ' ἑτέρου ὕδατος εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες. Παροχλίζουσι, μετακινοῦσι. Πάροχος, ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τὸ ζεῦγος. πάροχοι λέγονται, καὶ οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐξ ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Παροχῶν, δωρημάτων, χαρισμάτων. Παροψὶς, τὸ τρυβλίον λέγεται. παρὰ μέν τοι τῷ Πλάτωνι, σανίδιον ὄψον ἡ παροψίς, ὥς τι καὶ σκεῦος ἡ παροψὶς, τὸ ἀγγεῖον ὄψον. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ῥῆμα ὀψᾶσθαι, ὡς βᾶσθαι. καὶ εὐοψία, ἡ τῶν ὄψων εὐπορία. καὶ ἀνάπαλιν ἀνοψία, κατὰ τὸ δεινῶς πάνυ τὴν ἀνοψίαν φέροντας. φαῦλα δὲ οἰωθεὶς ὄψα, οὐ μόνον τὸ ἀσυμμέτρους ὀψωνεῖν, κατὰ τὸν κωμικὸν ὀψωνεῖν τὰς σαρκίδας, ἀλλὰ τὸ παντελὲς τὸ τῶν ὀχθίνων ἔξω νέους, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀψοφαγεῖν, ὅπερ ἐστὶ παρὰ τὸ δεῖν ὄψοις χρῆσθαι. οὐχ ἱκανὸν ἄρτον ὀψώνημα ἀλλ' ὥσπερ αἰρεῖσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων δύο ἢ τρεῖς. δῆλον δὲ, ὅτι τὸ ὀψοφαγεῖν ἐπίτασις ὁ ὀψοφαγίστατος, οἷον ὀψοφαγίστατος καὶ βλακίστατος, ἃ δὴ λέγεται αὐτόθι παρὰ Σοφοκλεῖ. Παροψὶς, ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον.

Παροψωνοῦσι, λάθρα ὀψωνοῦσι. Πάρπατος, ὁ ἀπὸ τῆς θύρας μάνδαλος. Πάρπαρος, ἐν ᾧ ἀγὼν ἦν, καὶ χορὸν ἱστᾶσι. Παρρακότες, παραχθέντες, παραλογισάμενοι.

Παρπυλεῶνα, παρὰ τὴν πυλεῶνα. Παρπομπαῖς, παρὰ τῶν ἐχθρῶν. Παρρασία πόλις, ἀπὸ Παρρασίου υἱοῦ τοῦ Λυκάονος παιδός. Κιναίθων δὲ ἄλλως φησὶν, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας λέγει, Παρβασίαν αὐτὴν κεκλῆσθαι, διὰ τὴν τοῦ Λυκάονος εἰς τὸν Δία παρανομίαν, καὶ κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ β παρρασίαν. Παρράσιον λαὸν, τὸν ἀρκαδικόν. ἀπὸ μιᾶς ἀρκαδικῆς πόλεως, καλουμένης παρρασίας. Παρράκας, καινοτράπεζον ἐπὶ σκεῦος.

Παρρησία, ἐξουσία, ἄδεια. Παρρησίαν, ἀντὶ τοῦ βλασφημίας, καὶ δεινὸν λόγον. Θεμιστοκλῆς βλασφ. Παρρησιάζομαι, ἐλευθεροστομῶ. παρρησία δὲ λέγεται κυρίως, ὁ εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας εἰσελθὼν ἐπὶ δημηγορίαν πάρεδρος. ἐκ τοῦ πάντα προθέσεως τῆς λαλούσης τῶν εἰς τὸ μέσον ἀφιέντων τὸ ῥῆμα ῥέουσαν, ἄχρι τοῦ λέγει. καὶ μάρτυς Εὐριπίδης ταύτῃ τῇ παραχρωμένῳ λόγον. καὶ χορικὰς εἶπον ἐν μέσῳ τάδε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθών. ἔστι γοῦν παρρησία, καὶ κατὰ συγκοπὴν παρρησία, ὅπερ διὰ δύο ρρ γράφεται. ποτὲ δὲ καταχρηστικῶς ἐρρέθη παρρησία, ἡ τὸ θάρσος, ἡ ἡ ἐξουσία. Παρτάδας, ὁμιλίας.

Πάρταξον, ἐχθρὸν. λάκωνες. Παρτιῶται, κοραχῖται.

Πάρ τι, πάρεισι. Παρυπὶς, μικρὸν τὸ μικρὸν βιβλίδιον. Παρυφὴς, εἶδος χιτωνίου, ἢ ἔνδυμα κόσμον, ἢ πέτρον τοῦ κόρου. Παρυφιδεῖς, αἱ τὸ ἔλαιον ἔχουσαι. Παρυφὴ, ἡ ἐν ἱστῷ ἐργασία. Παρυφὴ, κατὰ τὸν Ἀθηναῖον ἐστὶν εἶδος ἐν ἱματίῳ, οὐκ ἐνδιάρθρως παρυφασμένον. ἐστι δὲ εἶτα ἢ κόλλημα συνυφασμένον περὶ τὰ μέρη, οὐ μὴν κατὰ διαπλοκὰς πίπλεγμα, ὃ τινὲς ἀντὶ διπλοῖς χρῶνται, ἀπὸ τοῦ ἐφ' ἑτέρων παρυφήν διαφανῆ πέντε, οἷς τὸν ὅλον τῶν γυναικῶν ἐκρίνετο βίος. φανερὸν ὅτι ἐκ τῶν παρυφῶν, ὑπόργυρος λόγος. Παρυφαίνω, παραπέμπω ἀπαντα.

Παρφάμενος, οὐχ οὕτω παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ παραινέσας, ἢ παραπείσας, ὡς ἀντὶ τοῦ παραλογισάμενος. Παρφάμενος, ἀντὶ τοῦ παραπείσας. ἐξ οὗ καὶ ἡ παραίφασις γίνεται. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις οὐ τὸν ἁπλῶς ποθὲν ἐκ παραινέσεως, ἀλλὰ τὸ παρατρέπειν λόγοις, ὅ ἐστι παραλογίζεσθαι. Πάρφασις, παραίνεσις, συμβουλία, παρηγορία, ἢ ἀπάτη. Παρφρονέοντες, ἄστραχοι. Παρῶ, ἀφῶ, παραλείπω, σιγῶ, συγχωρῶ. Παρῶαι. παρωαὶ λέγονται, ἵπποι τινὲς, τὸ χρῶμα πυρροί. Παρῳδούμενος, λεγόμενος καὶ παρῳδία. Παρῳδοῦντες, παρατραγῳδοῦντες, χλευάζοντες, ἢ λέγοντες, ἢ ἐκβάλλοντες. Παρωθοῦντες, ἐκβάλλοντες. Παρώκισμαι, ὤκηκα, ἐν πλησιάσω.

Παρώκλασαν, ἐγονάτισαν. Παρωλένια, τὰ χείρων τὰ ἄνωθεν. Παρώλισθεν, ὤλισθον, ἐξώσθη. Παρώλουρα, τὰ ἐν τοῦ τελέστου μέρη. Παρωμφαλα, παρωνυμίασμα. Παρῶν ἀπολαμβάνω, ἐπὶ τὸν ἀληθινὸν λεωνίς μυλωνίαν παρεχόντων. δοκεῖ ἐστὶ ὁ νοῦς δὲ ἦν παρὸν ἀπολαμβάνω. Παρώνας, εἶδος πλοίων. ὁ δὲ ἔπλει παρώνας ἐπινοούμενος, ἢ στόλον πολεμίους, ἄκρον γὰρ γέλλοις εἰς συμμαχίαν. Παρώνυος, ἐν ᾧ.

Παρώνυχον, ἀτάκτως ἐξέβαλον. Παρωνομασία, σχῆμα ἐστὶ, ὅταν παρὰ τὸ προκείμενον ἕτερον ὄνομα ἐμφερὲς τεθῇ ἐπιθὲν, κατὰ τὸ σύμμετρον διάφορα, οἷον ἐστὶ, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός κρατερὸς Λυκοῦργος. καὶ ἐν ἄλλοις, τὸν ἄνω προσέθηκε θεοὺς ὀρμαίνων. Παρωνομασία ἐστὶν, ὅταν τὸ λεχθέντων εἰς διάνοιαν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων, βραχὺ μεταποιήσαντες, ἐπι

παρὰ κρουνοῖ ξύλον τι. Παρήγαγε, παρέπεισεν ἐν τῷ λόγῳ. Παρήλλαξεν, ἐνάλλαξεν, συνεχόμενον. Παρηγοραῖς, παραμυθίαις, ἀπάταις. Παρηγορία, ἡ προτροπὴ, καὶ ἡ συμβουλή. Παρηγόρευε, παρεκάλει, ἐφιλοφρονεῖτο. Παρηγορῶ, τὸ παραμυθοῦμαι. καὶ τὸ παραινῶ, καὶ παραμυθητικῶς λέγω.

Παρηγορίαις, ἀντὶ τοῦ παραμυθητικοῖς λόγοις. Ἀπολλώνιος.

Παρήορον, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ τόπου τοῦ δὲ ὄντα. σημαίνει γὰρ παρὰ πλευρὰ τόπον τὰ, ὥσπερ ὁ παρῆλθε ὡς εἰς τὸ στάδιον. σημαίνει δὲ καὶ ταῦτα τὸ παρελθεῖν, τὸ παρὰ ἀλλοῦσης τὸ ἔξω. οἷον παρήορον τὸ στάδιον, ἀντὶ τοῦ ἔξω γενόμενον. παρήορα, ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ἵππον. οἷον παρήορα πολλοὺς ἐν τῷ φιλεῖν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ αἴω τὸ στρέφομαι, ὁ μέσος παρακείμενος εἶπε, καὶ ἐν Διαλόγοις καὶ τρόπῳ τοῦ ε εἰς η διὰ. ὁ ὑπερσυντέλικος ἤειρ, ἐξ οὗ παρήορ.

Παρήνεσαν, παρῆλθον. Παρήνθει, παρεμίχθη, παρεκρεμάσθη. ἀείρω ἀρῶ ἤρκα ἤρμαι ἤρθην, καὶ μετὰ τοῦ παρὰ προθέσεως παρήρθη, ἐξ οὗ τὸ παρήορος γίνεται. Παρῆσαν, ἦσαν.

Παρήϊον ὠνόμασται ἵππων παρ' Ὁμήρῳ, τὸ τοῦ χαλινοῦ παραστάδιον, καὶ ἵππου κόσμος. λέγεται δὲ ὅτι οὕτω, καὶ αὐτὴ ἡ παρειά. ὅρα δὲ ὅτι ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι παρειὰ ἐπὶ ἀλόγων ζώων φασὶ δεῖν λέγεσθαι. Παρῄξαν, ἐπῆλθον. Παρήκαμεν, ἐπέμψαμεν, ἢ ἀφήκαμεν. Παρήκασι, παρῆλθον. παρείκασι δὲ, ἀντὶ τοῦ παρέπεμψαν, δίφθογγον. Παρῆκεν, εἴασεν, ἀφῆκε, κατέλιπε. Παρηκόντιστη, παρὰ Αἰσχύλῳ, ἀντὶ τοῦ ὀξύτατοι ἵστε ξίφος εἴληπται, ὅπερ ἀκοντίσαντες οἱ πρὸς ἄλλων ἀνθρώπων. ἐκ τοῦ ἀκονάω, ἀκονῶ, τὰ σημαινόμενα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀκόνητη, καὶ μετὰ τοῦ παρὰ παρηκόνητη. Παρῆκεν, καὶ διὰ πάντα εἶναι ἐξέδωκε, καὶ μειγνύει, κατὰ τὸ παρῆκεν τοῦ αὐτοῦ προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως. Παρήκοντα, παρατείνοντα, ὡς διήκοντα ἐκτεταμένα. ἐκ τοῦ παρήκω· ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγοντος. Παρῆπται, ἐκ τοῦ ἅπτω παρῆπται, μᾶλλον ἄψω, παρακείμενος ἦχα, παθητικὸς ἧμμαι ἧψαι ἧπται, καὶ μετὰ τοῦ παρὰ παρῆπται. Παρῆσαν, πάντα ἤλθομεν ἐπὶ κακῷ. Παρῆλθεν, ἀντὶ τοῦ παρέδραμεν, ὃ ἐνίκησε. λέγεται καὶ ἐπὶ τινὸς καὶ ἐπὶ ἁρματηλατῶν. Παρῆλθε, παραμέλει. Παρῆλθεν ἡ παρῴχηκεν, καὶ παρέδραμεν, καὶ παρήλλαξε, ταυτό. λαμβάνονται δὲ ἐπὶ τοῦ σημαινόμενου τοῦ νικῆσαι. Παρῆλθεν ὁ καιρὸς, παρῆλθεν ὁ ἔφηβος τὸ ἔφηβεῖα. παρῆλθεν ὁ λαὸς τὴν λύσιν τῇ μάχῃ, ἔντιν ἐνίκησε. Παρήλλαξεν. ὡς τὸ, κύριος μισθὸν παρήλλαξεν τρεῖς. Παρήλιος, ἡ φίλη πληγαιομένη καθ' ὑπέρβολον, ὁ γιγνομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Παρήλλαξεν. ἐπελθὸν παρήλλαξεν τὴν ὁδὸν, ὥσπερ πάντες ἐκτρέψαντες, ἀντὶ τοῦ παρῆλθον.

Παρήλλαξα, οὐ μόνον ἐνήλλαξα ἐκ, ἀλλὰ καὶ τὸ παρῆλθον.

Παρημέλουν, παρημελημένην. Παρήμενος, παρακείμενος. ὁ παρήμενος, ἐκλυτός. Παρημουσία, ἀθυμία. Παρήμων, παρήμιλον αἰκῶς, κατὰ ἀφηκός. Παρῄνιχθαι, ἐπὶ μισθὸν ὅταν παραγγελθῇ, ἐστράφθαι ἐπὶ εἴρων φθέγγεται. τὸ γὰρ παρὰ τὸ ἔξω σημαίνει, ὁμοίως τῷ παραπαίει, ὅταν ἐκβαλὴ τοῦ καθεστηκότος. καὶ τὸ παρῳνίχθαι, ἐπὶ τοῦ ὄντος ἔσω, ἀντὶ τοῦ ἔξω γίγνεσθαι τοῦ προκειμένου ὅλου. Παρίξαν, ἐπῆλθον.

Παρθενίαι, αἱ παραστραμμέναι τῷ χρηστῷ στερεῷ, εἰς ἀλκὸν ἔφυσαν ἵππου, ὃ δὴ παρήορος, κατὰ προλέλεκται. οὐ παρήορα αἱ παροίχιαι. παρθενίαι, μεῖζον λέγεται ταῦρ. Παρθενίας ἀπίτομον, ἕτερον τῶν τοῦ παρθένου ἵππου. Παρήορος. Ὅμηρος, πολλάς γαρ ὡς ἵππου παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐπὶ μεγάλων συμάτων καὶ ἐκλύτων λέγεται. λοιποὶ δὲ τὸ μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα, τὸ εἰς μῆκος καὶ εἰς πλάτος. τὸ δὲ παρήορος, ἀντὶ τοῦ παρατεταμένος, ὁ δὴ αἰχμάλωτος, ὥς καὶ ἐπὶ ἐκλυτός, χαῦνος, καὶ οὕτω πολὺν ἐπέχων τόπον τῷ σώματι. εἴληπται δὲ ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τοῦ παρηόρου ἵππου. Παρήορος, ὁ παρεξαγμένος.

ἤγουν ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ ζυγοῦ, ἢ τοῦ ζυγίου κατὰ τὴν συνωρίδα. ὁ δὲ παρὰ τὸν ἕτερον καὶ παρήορος λέγεται παρὰ τῆς σειρᾶς. ἔστι δὲ καὶ σειραῖος, ὁ λοιποὶ σειραφόρον ἀπὸ τῆς σειρᾶς. ὅθεν καὶ ἀπαντᾶ ρ διὰ φιλίαν, τὸ ἀνακεκλιμένον. Παρήσαφεν, ἀπολώλεσεν, ἐξέσωσεν. Παρηπατώς, λαβών. Παρησυχασμένην, ἐκβεβλημένην, ἐκκεχωρισμένην, ἀπὸ τοῦ αἴρω. Παρήρεσεν, ἀφήρπασεν, ὑφαιροῦντο. Παρηρέθη, ἀφῃρέθη. Παρήρηται, ἐξώσατο.

Παρήρτητο, καὶ παρηρτημένος ἐκ τοῦ ξίφους, ὃ ἐτύγχανε παρηρτημένος, ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων, ἑαυτὸν διέφθειρε. Παρθὲς, ὑπὸ παρθένου, καὶ παρῆσαν, ὑπάρχον. Παρθέσθαι, καὶ παρῆσαν, παρεκάθιζον. Παρήσω, παρέλθω. Παρῆσαν, λοιπὸν ἐφόδους, οἱ παρήσαν, οἱ συγχωροῦν. Παρῆν, παρεγένετο. Παρατεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐμπαίζειν, παραιτεῖσθαι, καὶ τὸ ὁρολόγιον. ὁ δὲ ἰδὼν, πλῆθος ἐν τῷ πόρῳ. Παρατεῖν, ἀπαιτοῦντας βοᾶς. ὁμολογεῖ καὶ κακῶς παραιτεῖν τὸ ἁμάρτημα, καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι. οἱ δὲ παραιτοῦνται τὰ προμαχομένους μικρὸν ἀντέχειν. Παρῃτήσαντο, ἐξέωσαν. Παρῃτήσαντο, παραμυθήσαντο, ἢ ἐρρίφθαι τοὺς λίθους. καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς αἰτίους. Ἀπεσφαλμένος. Παρωρμήθησαν, κατηγορήσαν. Παρθένια μοιραλέως, ἀντὶ τοῦ προτεινόντων, ὁ ὡς ἐν ἐπιθυμίᾳ, εἴτε ἐπιμεῖναι, εἴτε ἐπικρεμάσαι, ὡς τε καὶ πεσεῖν. Παρθενία, προσκείμενος, ὄνομα. ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα. Παρθένος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι Λακῶνας εἶναι γεννηθείς. καὶ παρθένιον, λέχος.

Παρθενίας, ὁ καθαρὸς βίος. καὶ παρθένιον, πέλαγος.

Παρθενία δὲ, ἐν τῷ σώματος ὑπερῴῳ ὑποκείμενος τρόφις, δῶρον λαχεῖν ἐπέχοντος. Παρθενικὴ, ἀντὶ τοῦ παρθένος. τὸ λαμβάνειν τὰ κτηλεπάθοντα προπετεῖς, ἀπηκόν δὲ, καὶ οὐ τὰ τὰ προτέρονα ἀντὶ πολεμῶν, ὡς τὸ γυναικεῖον τίθεται μαζόν, ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐξάλαξε μαζόν. Παρθενικὴ ὀξυτόνως, ὁ παρθένος. παρθενικὴ δὲ βαρυτόνως, πόλεως, ἡ συγγενείας φασιν ἀκτικὸς, γενεὰ εὐρύπεδον καὶ θράκη. καὶ ἔστι μὲν πόλις, ὁ ὀρθὸς φίλος. ἔστι δὲ, ἡ πενὴ ὀξυτόνως. καὶ ζυγὸς μὲν ποταμὸς σύνδεσμος, ζυγὸς δὲ ὀξυτόνως ἅρματος. Παρθενικαί τε καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέουσαι. ὅταν αὐτοῦς ἀφθονίαν καὶ θαλάσσῃ οὐδ' μαλέως φέρονται ζῶμα, ἡ μητρὸς ἀφθονίαν ἐπιχαρίει, ὡς ἐν τῷ ἄνω. Παρθένιοι λέγονται παῖδες, οἱ πρόσω ὑπεξέμεινοι, παρὰ τῶν ἔτι νομιζομένων εἶναι παρθένων. Παρθένιον, τὸ μὲν πρίσμαλον. καλεῖται δὲ παρθένιον, καὶ ἡ ἀνθρωπὸς, καὶ ὁ ἐλξίνη, καὶ ἡ λινοζωστις, καὶ τὸ ἀμάρακον. ἀλλὰ καὶ Διοσκουρίδης μὲν ἀντὶ φασιν ἀκοστέον, ἔτι τοὺς ἰχῶρας, ὃ τὸ λινόζωστις τὸ εἶδος ἔχον τὸ μικρόφυλλον, παρὰ τῷ ἐμπεραίνει. Παρθένιος, ποταμὸς Παφλαγονίας. Παρθένος, ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ἀπολελειμμένος τὴν παρθενίαν, ὑπὲρ τῆς γαμεῖν. Παρθένος ἐνομάσθη, ὁ ἐκουσίως ἑαυτὸν περιζώσας τῷ αὐτῷ, καὶ ἀποταξάμενος τῷ γάμῳ, καὶ τὸν ἐν ἁγνείᾳ βίον προελόμενος. Παρθένος, παρὰ τὸ παρακατάθεσθαι τὴν παρθενίαν, ἢ παρὰ τὸ παρθένον τῇ μητρί, ὡς ὁ ποιητής. Παρθενοπίπης, ὁ τὰς παρθένους ὀπιπεύων, ὁ δὲ μὲν παρθενοπίπης εἰς γυναικομανής, ὡς προσέχοντα μὲν γυναιξὶν εἰσοπτεύει τὰς γυναῖκας. πρὸς ὁ παίρων ὁ ποιητὴς, πόρρω τὸν σκοπὸν ἔχει, ὡς ὀπιπεύοντα τὰς πόρρω. ὡς δὲ φασι, καὶ ὅτι παρθενοπίπην τὴν πάσαν εἶπων, πίνων κατηγόρουν. εἰκὸς μὲν μόνον γυναικομανὴς δὴ, ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ κατακλίνεσθαι πλησίον τῆς ἀγάπης φάλανο. ἕτεροι δὲ πλευραῖον χάσμιον, ὁ δὴ πλούσιος ἐκεῖνος διὰ ἔφη. ἐκ παρθένιτος γὰρ ὁ νέος. Παρθένος ὀλίγων, ὁ μὴ παραβαίνων ἀλίγων ὀλίγον δύναται λέγεσθαι ὁ ὅλων. Παρθενῶνος, τὰ μουσεῖα, τὰ ἀνατεῖνα. Παρθενῶνος, τὸ τοῦ πλείονος χροῦ. Παρθὶς, ὁ πλεῖνος. Παρθέντα, πόλις. Παρία λίθος, λευκὸς ἡ λίθος. λευκός, ὡς μάρμαρος ὁ παρίαν λίθος ἔργου

[illegible]

βασιλεὺς οὐ μόνον ἔδοξε πεῖσαι, ἀλλὰ καὶ ἀληθῶς ἔπεισε τὸν ἀδελφόν. Παρείρεσα, πλεονάσαντα. Παρείρξαν, [illegible]. Παρείρυσαν, [illegible]. Παρείς, [illegible].

Παρείς, ἀμελήσας, [illegible]. [illegible]

[illegible]

κυρίως ἐπὶ πολέμου, ἀντὶ τοῦ παρασκευάζομαι πολεμήσων. ὥσπερ καὶ ἀντιτάττω, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ὁμοίως καὶ τὸ ἀντιτάττομαι, ταυτὸ δηλοῦν τῷ παρατάττομαι. πλὴν τὸ μὲν παρατάττω, καὶ παρατάττομαι. εἴποις ἂν κυρίως ἐπὶ πολέμου καὶ πλήθους ἀντιτάττομαι, καὶ ἀντιτάττομαι ἐφ᾽ ἑνός. ἐπιτάττω δὲ καὶ προστάττω τὸ αὐτό. καὶ ἐπίταγμα καὶ πρόσταγμα, πλὴν ἀναμφίβολον τὸ ἐπιτάττω, καὶ ἐπίταγμα. Παρατεχθείς, πορ᾽ αὐτὴν τεχθείς.

Παρατέθειγμαι, παρακείμαι, παρωξύνθην. Παρατείνω, τὸ ἐπιτρῖψαι, καὶ ἀπολέσαι. Παρατείνω, τὸ παρέλκω, καὶ μέχρι πόρρω προάγω. οἷον παρατείνω τὴν ὁμιλίαν. παρατείνω, [illegible]

[illegible]

Παρατίθημι, [illegible]

Παρατίλλειν, [illegible]

[illegible]

Παρανλόω, [illegible]

[illegible]

Παραφρονῶ, καὶ τὸ μαίνομαι, καὶ τὸ ἀνοηταίνω, ἁπλῶς ταυτά.

[illegible]

Παραχώρα, [illegible]

ρὰς δ᾽ ἔχοντες ταῖς ναυσίν, οἱ δ᾽ ὑπόλοιποι. Παραρρυμίς, τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν. Παραρρυφεῖν, παρέχειν. Παρασαγγιλῶται, οἱ περσιστὶ ἀγγελιαφόροι οὕτω λέγονται. Παρασάγγης, εἶδος μέτρου περσικοῦ, ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα στάδια. Παραζυγοῦσαι, ἐρῶ δὲ καὶ παλινῳδίαν, ὃ πάλιν ᾄσομεν τὸ στέρον, καὶ [illegible] καλεῖται. Παρασεσυρμένοι, παρελαυνόμενοι, ὑποβεβλημένοι. Παρασημαίνω, δηλοῖ, χαράττει. Παρασημαίνομαι, καὶ ἐπισφραγίζομαι, τὴν σφραγῖδα ἐπιτίθημι καὶ ἀσφαλίζομαι. ἔστι δὲ κάλλιον τὸ ἐπισημαίνομαι, τοῦ ἐπισφραγίζομαι.

Παράσημα, τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων λέγεται, τὰ φαῦλα καὶ ἀδόκιμα. παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὅ ἐστιν ἐσφραγίσθαι.

Παράσημος ῥήτωρ, Διογένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα, ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημεῖόν τι, ᾧ τὰ φαῦλα δηλοῦσιν. ἐπεὶ δὲ παρασέσημαι καὶ παρακεχάρακται. ὅτι γὰρ ἐπὶ νομισμάτων λέγεται τὸ παράσημον, δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριστοκράτους. Παράσημος, ὁ ἀκίβδηλος ἐστί. Παράσημος, ἀδόκιμος. καὶ παράσημον τὸ σήμαντρον, καὶ ἐπίσημον. καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον, ἐπὶ φορτίων ἐπίσημα δηλοῦν. Παράσιτος, Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ὅτι μὲν ὁ σχηματισμὸς ὁ πάρεδρος, πάντα δῆλον. [illegible] ἐν ὀλίγοις περὶ [illegible] διέρχεται τὰ περὶ τῆς ἀρχῆς, φασὶ δ᾽ αὐτὸ νῦν μὲν καὶ μαθητὴν σύνδειπνος. ἐφίστορ ἢ τὸ γένος.

Παράσιτοι, οἱ κόλακες. Παράσιτος, κοινοτράπεζος.

Παράσιτος, ἐν τοῖς τῆς Δημοσθένους ἑαυτοῦ σημείων, ἄλλα τί ἔστι φλυαρίας λέγω περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν ἄριστον, καὶ ἔδει ἀναβῆναι πρὸς κλιμάκιον κεκοπὼς εἶναι, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων, ὅλον δὲ πίνων βάτραχος, ἀπολαῦσαι δειπνῶν, λαχάνων τι, κόμματα. πρὸς τὸ μὴ λουθῆναι, ἔτι μὴ λούεσθαι, ῥύπος, ὑπόδετος χωλεύων. λύχνος, κόσκινος. ὅπερ ἐστὶ κεκυφώς, πῖλος ὑπομεῖναι. καὶ μεσημβρίας λαλεῖν, τέττιξ. ἐλαίῳ μὴ χρῆσθαι, κονιορτός. ἀνυπόδετος ὄρθρου περιπατεῖν, γέρανος καθεύδειν δὲ μικρόν, ἐντυπίς. εἰς τὸν δὲ χρόνον ἐστὶ λαγωός. τότε πραθεὶς ἐκείθεν, καὶ τὸ τύπτεσθαι μάθος εἰμί, τύπτειν πρὸς τύπος, τυφλοῦν ἔστιν ἀγραπή. φέρω τοὺς ὤμους, ἄπιος. ὀσφραίνεσθαι, βρόχος. θύρας μοχλεύειν, σεισμός. ὑποκλέπτων, σκύλαξ. ὁ συνεχῶς ἀκλαίνω, μῦς. καὶ φιλεῖν, φίλος. προσφωνεῖν· ἐνδεικνύων ὁ ποιητὴς ἀῆρος συνεχόμενον πάντα, ἀεὶ δὲ τοῦ πατρίδος ἄγγελον παρασίτου ἐκδοίην ἐγγεγονέναι, κολακικῶς. Παράσιτος, ὁ ταῖς τοῦ πλουσίου τρεφόμενος τραπέζαις, κόλαξ. καὶ παρασιτικά, ὁ τοιαῦτα τέχνη. καὶ ἁπλῶς παράσιτος, ὁ δημοσίᾳ σιτούμενος ἐν τῷ κοινῷ πρυτανείῳ. Παρασιώπησις λέγεται, ὅταν καὶ ῥῶ καὶ αὐτὰ καὶ ἐλλάτω γενομένα, παρὰ τῷ τοῦ παρασιωπῆ. διαφέρει δὲ σιγῆς, ἐκ αὐτὰ μὲν εἰς τὸ παντελὲς σιωπᾶται, τῶν πραγμάτων. ἡ δὲ ἔλλειψις, τὸ μὲν λέγει, τὸ δ᾽ οὔ. Παρασιώπησις ἐστί, λόγος ἐν ᾧ δύο ὀφειλόντων πραγμάτων, κατὰ τὸ πλῆρες λέγεσθαι, καὶ τὸ μὲν ἑτέρου ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, τὸ δὲ ἕτερον κατὰ τὸ ἀνάλογον τελεῖται. οἷον αὐτὰρ ὁ Διομήδης δόρυ μὲν ἔθηκεν. ὃς μὲν ἔθηκεν εἶπεν, ὡς δὲ ἀνέβαλεν οὔ. Παρασιωπῶν, μακροθυμῶν.

Παρασκευάζω, τὸ εὐτρεπίζω, καὶ οἰκονομῶ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ξενοφῶν, ὃν τρόπον οὖν παρασκευάζοιεν αὐτῷ δόξαν, ὡς ἀνδρὶ γενναίῳ. Παρασκευάζομαι, ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάζομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. κυρίως ἐπὶ πολέμου τάττεται. Δημοσθένης, ἐπὶ δὲ τά γ᾽ ἐμοὶ δοκοῦντα ψηφίσασθαι μὲν ἤδη τὴν βοήθειαν, καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην. Παρασκήνια. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὡς ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ εἰκοστῷ νόμων ὑποσημαίνει, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος, ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος, τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους, οὕτω φησὶ

καλεῖσθαι. Παραστάς, φυτὸν ἀπεσπασμένον. Παραστασιάσθαι, ἀφελκύσαι. Παραστάτης, σύνεγγυς, συνεχής. Παραστατικός, πλεονεκτικός, ὁπλίτης. Παραστάδες, παραβὰς τὰς στάσεις. Παραστατοῦμαι, παραβαίνομαι. Παραστάδες, οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετραμμένοι κίονες. Παραστάδην, παρασταδὸν καθ᾽ ὁμοῦ κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον. Παραστεμίδες, τὰ θύρεα πρὸς τῷ περιφεγγεῖ. Παράστασιν, λόχον. Παράστασις, φυγή. καὶ τὸ φυγαδεῦσαι, παραστήσασθαι. Παράστασις. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου, τὸ ὄνομα παρὰ πολλοῖς ἐστὶν ἀττικοῖς. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη, ὑπὸ τῶν διωκομένων τὰς ἰδίας δίκας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τὴν διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς. μίαν μὲν ἀπὸ τοῦ λέγοντος, ἣν παράστασιν ἐκάλουν. ἑτέραν δέ, κατὰ ὑπωμοσίαν ἑκάστην.

Παράστασις, στάσις παρά τινος ἄλλου. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρημάτων. Παράστασις, ὁρμή, προθυμία. καὶ παράστασις, ψυχῆς.

Παραστάται, τὰ ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἀγγεῖα, καὶ οἱ πρὸς τὰς ὦμας σχημοῦσι. Παραστατοῦσιν πύλας, ἐκ παραλλήλου. τὸ γὰρ παραστατεῖν, τὸ πύλας σῴζεσθαι δηλοῖ. Παραστάτης, παραστάτες γενοῦ, νικητής. Παραστάται, οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων. πρωτοστάται, καὶ ἐπιστάται διὰ τὸ παρ᾽ ἀλλήλους ἑστάναι. καὶ παραστατεῖν, τὸ συμμαχεῖν. Παραστάται, ὑπ᾽ ἐνίων καλοῦνται αἱ γόνιμοι φλέβες, οἱ τῷ γονῷ παρεστῶτες. λέγονται καὶ οἱ τῶν ὑπηρετούντων βασιλεῖ. Παραστατίς, ἀγγεῖον θερμαντικόν. Παραστορεῦντες, ὀρθὰ ξύλα κατιόντες. Παραστέλλεται, ἀποστέλλεται. Παρασυβίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ εἰς δίκην προσκαλεῖσθαι. Παρασύμβολον ἐκ συμβόλου, ἐπὶ συμβόλου, τὸ πρὶν παρασυμβολεῖν. τῶν δὲ ἁρμόδιον λέγουσι τοῖς κατὰ πλεῖον βεβιωκόσι, καὶ παθὸν ὑποκείμενα. Παρασυνάμενος, ἐλῶν, παραλαβών, καταγινώσκομενος. παρασυνῆκε μοι, σύνεσιν. ἐπεὶ οἱ ἀπελεύθεροι, παρέσαντες ἀγοραίων, ὡς δοῦλοι διατελοῦσι. Παρασύρεται, τὸ λείαν ὠθεῖται ξίφος, καὶ τὸ παράγειν. Παρασορῶ, ἰατρικῶς, ἀπὸ τοῦ σωρεύω, ἐγὼ σοι τὰ ὡραῖα παρασορῶ. Παρασύρω, χαμαὶ παραχέω. Παρασύρω τὸν χιτῶνα, ἀντὶ τοῦ ἀνέλκω. Παράσφιγξ, ἡ παρασφιγγίς, καὶ ταινία. Παράσχαθος, ἀναχέαθος.

Παραχλιδαζομένη, παρακεχλιδωμένη. Παρασχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς λαμβάνειν, καὶ ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. Παρασχίζομαι πάλιν, ἢ παρατείνομαι. παρίζομαι δέ, ἢ παρίζω. Παράταξις, πόλεμος ἐμπλεόμενος, ἡ φάλαγξ, καὶ ὄνομα. Παρατάσσεται, ἐν τῷ δίκῃ ἀνθίσταται. Παρατατικὸς ἐστίν, ὅταν παραλαμβάνηται χρόνος, τί κατ᾽ ἐκεῖνον ἐποίουν. ὡς ὅταν ἐρωτηθεὶς, τί χθὲς ἀνατέλλοντος ἡλίου ἐποίουν, λέγω ὅτι ἔγραφον. τὸν γὰρ νῦν λέγω ὅτι ἔγραφον. νῦν μὲν ὅταν νῦν λέγω, παρελήλυθε χθὲς τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, ἐνεστὼς ἦν. καὶ οἱ μὲν λέγειν τὸν τοιοῦτον, τί ποιοῦντος ἦν, ὅτι γράφω. Παρατατικὸς, γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ τελευταίου εἰς ον, καὶ προσθήκῃ τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. ὅπερ κοινόν ἐστι πᾶσι παρῳχημένοις ῥήμασι τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου, οἷον τύπτω ἔτυπτον, λέγω ἔλεγον. ἅμα ὅτε ὁ ἐνεστὼς ἄρχηται ἀπὸ τοῦ ρ, τότε ὁ παρατατικὸς διπλασιάζει τὸ ρ, οἷον ῥίπτω ἔρριπτον. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος, ἢ διφθόγγου μεταβολικοῦ, τροπῇ τοῦ βραχέος φωνήεντος εἰς μακρόν, γίνεται ἡ αὔξησις χρονική, οἷον ἀκούω ἤκουον, ἐρίζω ἤριζον, ὀράω ὥρων, αἴρω ἦρον, αὐδάω ηὔδων, οἰμάζω ᾤμαζον. παρὰ τισι δὲ ταῦτα ἀναύξητα εὑρίσκεται, ἰδίως ἰωνικῶς. ὅτε δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἀμεταβόλου, ἤτοι ι υ ω, ὁμοίως καὶ ἀπὸ διφθόγγου, οὐ γίνεται τροπὴ ἐν τῷ παρατατικῷ αὐτοῦ. ὁ παρακείμενος παρατατικὸς γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀορίστου, ἐπενθέσει τοῦ μ μεταξὺ τοῦ ε καὶ τοῦ υ, οἷον ἔτυψα ἐτετύφειν, ἔλεγον ἐλεγόμην, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Παρατάσσεται, πολεμεῖ, στηρίζεται. Παρατάττεσθαι ἐμβαίνει τῷ πολέμῳ φιλίῳ. παρατάσσομαι δὲ ἐγὼ τῷ δεῖνι

ροιμιῶδες· ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες ἀδικοῦνται. Παραλύω, ἐπὶ τοῦ ἔσωθεν, ἐξ οὗ περιλύουσιν ὁ ἱππεὺς τὰ μέλη. Παραλύει, ἀντὶ τοῦ διαλύει καὶ παραλύει τὴν δύναμιν τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλει. Παραλώματα, τὰ ἔξωθεν τῶν μετώπων σκεπάσματα. Παραμαρτών, ἀποτυχών. Παραμέμβλωκε, παραμεμένηκε. πόρεσι, προσεμμένει, ἐκ τοῦ μέλω μεμέληκα καὶ μεμέλωκα, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβλωκα. Παραμένειν λέγεται, ὅταν βουλόμενον ἀπέρχεσθαι κρατοῦσιν παρ' ἑαυτοῖς. Παραμείβεσθαι, γειτνιάσαι. Παραμέτριον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, περίπλεον. Παραμιῆσαι, παρομοιάσαι, ἐκτραπῆναι. Παραμιλλᾶσθαι, παραστατεῖς. Παραμύξας, παραλλάξας. Παραμιὼν, ἡ τῶν θεῶν μοῖρα. Αὐλεῖ. Παραμείψας, παραμείψασα, καὶ καταπροδοὺς τὸν μισθὸν, ὅπερ ἐδίδοσαν. Παρὰ μοῖραν, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ καθῆκον. Παραμόνιος, καρτερός. Παραμυκῆσθαι, παρορμᾶν τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι, αἰτιαλιγῆ, συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθεῖσθαι, ὑβρίσας. Παραμυθεῖσθαι, τὸ παρηγορῆσαι, καὶ παραινέσαι. ἰστέον, ὅτι μῦθος, αἶνος, φάσκειν, ἀγορεύειν, εἰπεῖν, εἰρηνεύειν, ὁμοίως εἰπεῖν σημαίνουσι ἀλλήλοις. διὸ καὶ προσλαβόντα τὴν παρὰ πρόθεσιν, ὁμοιότατα δύο ἔχουσι ἔννοιαν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μύθου μὲν τὸ παραμυθεῖσθαι, τοῦ αἴνου δὲ τὸ παραινεῖν, τοῦ δὲ φάσκειν τὸ παραφάσκειν καὶ πάρφασις ἡ ἡ παραίφασις, τοῦ δὲ ἀγορεύειν τὸ παρηγόρημα, τοῦ δὲ εἰπεῖν τὸ παρειπεῖν, τοῦ εἰρηνεύειν τὸ παρρησιάζεσθαι. ἐτόλμησαν δέ τινες ἐντεῦθεν ἐκδοῦναι καὶ παῤῥησίαν τὴν παράῤῥησιν. δῆλον δὲ, ὅτι μυθεῖσθαι μὲν τὸ μυθεῖσθαι καὶ παραμυθεῖσθαι, ὁμοίως. μυθεῖσθαι δὲ τὸ ψευδῶς λέγειν, τοῦ καὶ Ὁμήρου παρὰ χρῆσιν. Παραμυθία, ἐπὶ τῶν ἐνδόξως τελευτώντων ἐν πολέμῳ. τὸ ποιοῦν μὲν ἴσασιν ἀρχόμενοι τοῦ διδάσκειν. ἐπὶ πολλὰ πρῶτα θεοῦ ἐστὶ λαμβάνειν. Παραμύθωμα, τῆς ψυχῆς ἰατρεῖον φέρει παρὰ τῶν ἀλγεινῶν ἀνθρώπων, τουτέστι προσίασμα. Παρὰ νόμον, παρὰ τὸν νόμον. Παρὰ ναῦς, παρὰ τὰς ναῦς. Παρὰ ναυσὶ, παρὰ ταῖς πλοίοις. Παρανοεῖν, ἐκφρονεῖν. Παρανομία ἐστὶν, ἡ παρὰ τοῦ τὸν νόμον διαιρεῖν ἔχουσα πρᾶξις. Παράνομος, ὁ πιστεύων μὲν εἰς θεὸν καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ δεξάμενος, μετὰ φρόνησιν δὲ διανοίᾳ καὶ διαστρεμμένας τούτων κατέχων. καὶ θεῷ μὲν πιστεύειν νομίζων, μετὰ κρίσεως δὲ βουλόμενος τῇ πρὸς θεὸν αὐτοῦ πίστει ἐναντίος.

Παρανέμων, τὴν δίαιταν φέρομαι λέγοντος Ἀττικοί. Παρανομοῦ παρανοίᾳ. Πάραντα, τὰ παρὰ τὸ ἀνάντη. οἷον πάλαι τὰ παρατετραμμένα τοῦ ὑψηλοῦ τόπου. Παράνυμφος, νυμφαγωγός. Παραξιφὶς, τὸ ἐγχειρίδιον λέγεται. φησὶ γοῦν Ἡρόδοτος, καὶ ἐγχειρίδιον παρὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. δῆλον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ παρὰ καὶ τοῦ ξίφος, ἡ παραξιφὶς συντίθεται. Ὅμηρος καὶ εἰς τοῦ ἐπιδόντος ἀρχῆς, καὶ εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. καὶ αὐτοὶ γὰρ διελκύσαντες τὰς ὑπερ, δι' ἂν τοῦ ξίφους χεῖρας ἐμάχοντο.

Παραξένια, πολλὰ ξένια καὶ παραβέβυσμα, παρὰ τὴν τροφὴν λαμβανόμενα. καὶ ἄλλως παραξένια, πολυξενία, ἀπὸ τοῦ ξένου. ἀπὸ γὰρ τὸ μέσον τῶν πολυξενίας. Παράορος, συνορατήριος.

Παραός, αὐτὸς, ἀπὸ παιδείας. Παράσπει, χαυνοῖ, ὁ παραξέλκεται. Παράοχος, μάταιος εὔπορος. Παραπαίει, ὁ παρακεκρουκὼς, παίει ὁ τὸ πλῆθος. Παραπαίει, παρακινεῖ, μαίνεται, ληρεῖ, παραφρονεῖ. Παράπαιστος, παραπλὴξ, ὁ παραπεπαικὼς. Παράπαν, καθόλου, παντελῶς. Παράπαν, τελέως, ἀντὶ τοῦ παντελῶς, κατὰ πάντα τρόπον. Παραπεποιημένος, ἐπιβεβλημένος. Παραπεῖσαι, παραπεῖσθαι. Παραπέμπειν, τὸ παρακελεύειν διὰ δόξαν, καὶ δορυφορεῖν. οἷον παραπέμπουσι τοὺς βασιλεῖς, ὅσοι συνόντες εἰσὶ ἀρχόντων ἐξόδου, καὶ οἷον δορυφοροῦσι. καὶ παραπέμψαι ὁ λόγος τῶν ἀστείων, ὅπερ παραχωρεῖ καὶ διδάσκειν. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου. Παραπεπληγμένη, μανική. ὡς ἂν φρονεῖν

σιν, ὥσπερ μαινόμενοι ὑπὸ παραπεπληγμένοι. Παραπέπτωκε, ἐγγίζουσι, παραλλάττεται. Παραπέμψειν, ἐπὶ χρόνου. οἷον μετὰ πρὸς χρόνον ὡς ἐμοὺς παραπέμπω εἰς τὴν ἱστορίαν τὰ πρότερον γεγονότα. παραπέμπειν καὶ τὸ ἀποπέμπειν, καὶ ἀποδιῶξαι, αἰδεσθῆναι. Παραπετάσματα, ἐπὶ πλεῖον πολλάκις. Παραπετασμὸς, ἀντὶ τοῦ ὑποπετασμὸς. Παραπέταλος, πετάλους ἐπικεχρυσωμέναις ἢ ἀργυροῖς κόσμου διαπρεπεῖς, ἀργυροῖς τὰ ἔμβολα, καὶ χρυσοῖς τὰς πρύμνας παραπέταλοι. Παραπέτασμα, παρακάλυμμα, παράπλευρα, τὸ λεγόμενον βῆλον. Παραπετάσμασι, ταῖς σκηναῖς, τοῖς καθιεμένοις βήλοις, ἃ βηλοθύροις.

Παραπέφυκε τῇ πηγῇ, ὅπερ πλησίον τοῦ πηγοῦ ἐβλάστησε.

Παράπηγμα, κανὼν, καὶ εἶδος ὀργάνου ἀστρονομικοῦ.

Παραπήχυον, ὑπάρχον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν.

Παραπικραίνειν, παροξύνειν, παροργίζειν. Παραπλαγχθεὶς, πλανηθεὶς, πλανώμενος. Παραπλάσματα, τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς γεγραμμένοις βιβλίοις. Παραπλασμὸς, ὁ ἐν ταῖς τῶν χειλῶν πρόσωπος ῥύπος. Παραπλεῖν, τὸ ταῖς ὄχθαις παρερχόμενον πλεῖν, καὶ τὸ εἴσω ὁδοῦ πλεῖν. διαφέρει ἐν τῷ παραπλεῖν. ὡς τε καὶ παραπλεῖν, καὶ περιπλεῖν, καὶ περαιοῦν, καὶ παραπλεῖν, τὸ ἔξω τοῦ ὁρίσαντος πλεῖν. Παραπλήσια, παραπλησίως ἔοικε. Παραπλῆγα, ἄφρονα, μωρὸν, ἀπὸ τοῦ προειρημένου τοῦ διαπεπληγμένου τὰς φρένας λογισμοῦ. ἀληθῶς ὁ ἀσύνετος, παραπεπληγμένος ὑπὸ διανοίας. Παραπλῆγας πόλεις, παραλίας πληττομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Παραπλῆγες εἰσὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, πάραλοι πληττόμεναι ὑπὸ ἁλός. μάλιστα δὲ αἱ μὴ ἀντικείμεναι, ἀλλ' ἐκ πλαγίου πλησσόμεναι τόποι. Παραπληγὸς, μανιώδης. Παραπλῆγον, μαινόμενον. Παραπλὴξ, μαινόμενος, παράφρων. καὶ παραπλῆγες, αἱ παραπεπληγμέναι τόποι, καὶ μὴ προσόδιοι. Παραπληξία, μανία. Παραπλήσιον, παρόμοιον, προσόμοιον, ἀδελφόν. ταυτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου λαμβάνουσι, καὶ δηλοῦσι συνιδεῖν, ὥσπερ δὲ καὶ τὸ ἐμφερὲς λέγεται, ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, οὐδ' ἂν ἴδοι ἐμφερὲς ἐμοί, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος. Παραπλόκαμος, ὁ παραπλέκων τὰς τρίχας. Παραπλέμενοι, πλέοντες. Πέριπλοι, καὶ παράπλοι, καὶ ἀνάπλοι. ὡς τὸ καὶ παράπλοι, καὶ περίπλοι, καὶ ἀνάπλοι πάντων ἁπάντων, τὸ παρὰ λίμνην. Παραπλεῖν, τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἰέναι, ἢ ἴσως. Παραπόδας, ἐκ ποδῶν, παραυτίκα, ἐκ τοῦ ποδὸς, παραυτίκα. Παραποδίζειν, ἐμποδὸν γίνεσθαι, οὕτω Πολύβιος. Παρὰ ποδὶ, παρὰ τοῖς ποσί. Παραποιεῖν, παραπράττειν. Παραποιήσασθαι, παραφθεῖραι. Παραπολὺ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἔλαττον, οἷον ἐκ τοῦ παρολίγου. Φιλίππος, ὥσπερ παραπολὺ τοῦ δέοντος. Παραπολὺ, ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ πάνυ, καὶ παντελῶς. Παραπολὺ, κατὰ πολὺ, σφόδρα. ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν πρώτῳ, καθαιρεῖ παραπολὺ ἐνίκησαν. Παραπομπὴ, παρακομιδή. Παραπρεσβεῦσαι, ἐπιτροπεῦσαι, νεῦσαι. Παραπρυτανεύειν λέγεται, ὅταν παρ' ὅσοις ἀδολεσχεῖ, καὶ διαβαίνει τὸ ἐν τῷ ἑτέρῳ. παρατρέχειν δὲ ἐπὶ δύο ἀνθρώπων, ὅταν τρέχωσι, καὶ παρατρέχῃ ὁ εἷς. τὸ παρέρχεσθαι δὲ, ὅταν ὁδοιπορῶσιν, οὕτως ἀπῆσι καὶ διαβαίνει ὁ εἷς τὸν ἕτερον. Παράπτωμα δὲ ἦν, ὁ κατὰ ἄγνοιαν τοῦ εἶναι συνειδήσεως διὰ φαῦλον πρᾶξις. Παραῤῥηθείς, παρεγκλινεὶς λέγεται, παραμυθούμενος, ὑποκλινεὶς. εἰ δὲ συνέβη τοῦτο. Παραῤῥῖπτος, ὁ παρερριμμένος τῶν πράγμάτων, ὁ ἀνάξιος, ὁ ἄχρηστος, καὶ μάταιος, ἐν μεταφορᾷ τοῦ παρερριμμένου ἔξω τοῦ ἱεροῦ οὐ χρησιμεύοντος. Παραῤῥιπτοῦντα, δίψας, σπαράγματα. Παραῤῥιπτοῦμεν, παραπέμπομεν, ἐξαιρεθῶμεν.

Παραῤῥιψοκινδυνεῖσθαι, παρακινδυνεύεσθαι. Παραῤῥινὶς, ἀντὶ τοῦ παραπετασμὸς. Παράσημα. Σοφοκλῆς Πολυξένῃ, παράσημα ὅπλα, ὡς ἐπισημασμένον ὅπλων ἐπισημαντήρια τοῦ ὀρμηθέντος, πρὸς κακόν. ἔ

τὰς

διφθόγγου ἀρχόμενα τὰ ῥήματα τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς συγκλείοντα, οἷον ἀγείρω ἀγερῶ, ἤγερκα κοινῶς, καὶ ἀγήγερκα ἀττικῶς, καὶ ἀγήγερμαι παθητικῶς. ἀκούω ἤκουκα, ἤκουα μέσος παρακείμενος, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς. ἀλείφω ἤλειφα, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς. ἄγω ἦχα, καὶ ἀττικῶς ἄγοχα, καὶ ἐκτεταμένου τῆς γ' συλλαβῆς, ἀγήοχα. καὶ ἐκβολῇ τοῦ γ διὰ καλλιφωνίαν ἀγήοχα, ἐλεύθω ἤλευθα ἐλήλυθα, ὀρύσσω ὤρυχα καὶ ὀρώρυχα, ὁ μέσος ὤρυγα καὶ ὀρώρυγα.

Παράκειται, καὶ τὸ πλησίον ἐστίν. οἷον Δημοσθένης, παράκειται δὲ ταύτῃ τῇ χώρᾳ. καὶ δοτικῇ συντάσσεται. ἔτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ λείποντος ἔξω κεῖται. οἷον ὁ τῆς δημοκρατίας νόμος παράκειται τοῦ πέλας, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ προσήκοντός ἐστι. Παρακαμπυλωμένον, ὑφαλόν, βλάσφημον, παράδοξον, ἀσύνηθες. Παρακεκλημένος, παρατετηρημένος. Παρακεκλημένοι, παρακινηθέντες, καὶ παρακληθέντες. Παρακεκομμένος, κακόκομμος, ἐψευσμένος, παράσημον, ἀσθενεῖα μοχθηρά, παρακεκομμένα, ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα. Παρακεκίνηται, παραφρονεῖ. Παρακεκρόαται, τὸ φρονεῖν ἠλαττῶσθαι. Παρακέλευσμα σὺν τῷ σ, ἐπιρρηματικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ ἐξαπατητικόν. τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ παθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ ἐξαπάτησις. Παρακελεύεσθαι, προτρέπεσθαι, διεγείρειν, παρακελεύομαί σοι τοῦτο ποιεῖν. Παρακεχόρδηκεν, οἷον παραφρονεῖ. λέγουσιν ἀττικοὶ καὶ παράχορδον. Παρακινῶμεν, ἐγκείμενοι ἡμῖν. Παρακινῶ, πλανῶ, διεγείρω, παροτρύνω, ἐπαίρω, ἐπιθήγω, ταράττω, θέλγω, ἐρεθίζω, διαφθείρω, μοιχεύω, ἐξορμῶ, ὁρμῶ ὀρίνω, ὀτρύνω, παροτρύνω, παρακινῶ, τὸ μαίνω καὶ διεγείρω. τὸ μὲν ἐπὶ ἀψύχων, τὸ δὲ διεγείρω, ἐπὶ ἐμψύχων. Παρακλεῖδος, ἐπιόντα. παρὰ τὸ τρυπήματος παρεγκείμενον κλεῖθρον, δι' οὗ τὴν ἐπιόντα ἐπιθήσει. Παράκλησις, ἀντὶ τοῦ παραμυθία. Ἰσοκράτης παραινέσθαι, δι' ὅπερ ὑμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. τίθεται μέντοι σπανίως, καὶ ἀντὶ τῆς δεήσεως. Παράκλησίς ἐστιν, ἀνάκλησις ψυχῆς ἀπίως, διὰ λόγου παραμυθητικοῦ. Παράκλητον πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τὸ ὅλον δεχόμενον. Παρακλητεύει, παραμυθεῖται.

Παρακλιδὸν, τὸ παρατετραμμένως, καὶ κατ' ἔκκλισιν, ἐκ τοῦ παρακλίνω. καθὰ καὶ ἐκ τοῦ διακρίνειν καὶ νοσφίζειν, τὸ διακριδὸν γίνεται, καὶ νοσφιδόν. καὶ ἔστι ταὐτὸ τὸ παρὲξ εἰπεῖν, καὶ τὸ παρακλιδὸν εἰπεῖν, καὶ τὸ ἀπατῆσαι. Παρακλιδὸν, παρακεκλιμένως. Παρακλίνουσι, παρανεῖξαι. Παρακλίνω ἔσθιεν, ἀντὶ τοῦ παρατρέπω. καὶ παρακλίνω ἀμφιβάτως, ὡς ἐκκλίνω. Παρακμάζων, παραμεθεύμενος. Παρακνᾶν, παραφρονεῖν, καὶ παραφρονεῖν. κνᾶν γὰρ τὸ κνῆν, τὸ φρονεῖν. παρακνᾶν δὲ, τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν τὸ γίνεσθαι. Παρακομίζομαι, τὸ παραγίνομαι. καὶ παρακομιδὴ, ἡ προσέλευσις. Θουκυδίδης, ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῆς εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ πάλιν ἀναχωρήσει. Παρακοίτης, ὁ ἀνήρ. παράκοιτις δὲ, ἡ γυνή.

Παρακοπὴ φρενῶν, ἡ φρενίτισις. Παρακόπτει, μαίνεται. Παρακόρυθος, παρακαλλίνων. Παρακοπτεῖ, παραφρονεῖ.

Παρακούω, τὸ παρανοῶ. ἐπὲ τίς εἰς ἕτερον ἔννοιαν εἶπεν, ἐγὼ ἑτέρως ἐνόησα. καὶ παρακούω, τὸ παρέργως ἀκούω, καὶ μὴ μετὰ σπουδῆς. καὶ παρακούω, λάθρα ἀκούω. Ἀριστοφάνης, παρακούων ᾀδόντων, ἤγουν λάθρα ἀκροώμενος λεγόντων. Παρακρούσας τὸν νοῦν, παραπεπαικώς. Παρακρουόντων, παραθαρρούντων, παρορμώντων. Παρακροτῶν, παροξύνων. Παρακρούει, πλανᾷ, ἐξαπατᾷ. Παρακρούεται, ἀπατᾷ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν τῶν οὐ καταβαλλόντων, ἀλλ' ἐν ὥρᾳ παρακρουόντων, ἢ ἀπὸ τῶν χειρὶ, καὶ οὐ ῥυθμιζόντων. καὶ παρακρουσάμενος, ἐξαπατήσας, παραπείσας. καὶ παρακρουσθῆ, ἀνατρέψαι. Παρακρουσθέντες, παραλογισθέντες. Παράκρουσιν, ἐξαπάτην. Παράκρουσιν χοῖνιξ, παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ. εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα, καὶ διδόναι ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. Παράκυρος, μωρός. Παραλάτας, ὁ τῶν κυνηγῶν ἐκ λίνων ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων. Παράλαλοι οἰωνοὶ, ἤτοι παραγίνονται οἰωνοί. καὶ κοινὸς ὡς ἂν θέλοις γράφε, εἴτε τρισυλλάβως, εἴτε τετρασυλλάβως. Παρὰ κωφὸν ἀπεπαρδεῖν, παροιμία. πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία, παραλελεῖπται. Παρακωχὴ, παρὰ Θουκυδίδῃ παροχὴ, ὡς ἡ ἀνακωχὴ καὶ διακωχή. Παραλαλεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ. Παραλαμβάνω, καὶ νῦν λέγεται, τὸ διαδέχομαι. ὡς παρὰ Λιβανίῳ, παραλαβὼν τὴν βασίλειον ἀρχὴν, ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος. Παράλαμψις, ἡ ἐν τῷ μέλανι τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλάμπουσα οὐλὴ, διὰ τὸ ἐπιπολῆς καὶ βαθυτέρα εἶναι τὸ αἰγίλωψ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Παραλαπαθεῖν, παρὰ τὴν λεγεῖν. Παραλία, πάραλος. καὶ παράλιος, παραθαλάσσιος. Παραληροῦντα, διαπορεῦντα, καὶ ἀσχημονοῦντα λέγει Δημοσθένης τὸν κρατίστον. καὶ παραληρούντων, μωρὰ λαλούντων. Παράλιον, εἶδος λευμάλλου. καλεῖται δὲ καὶ ἡ ἐρύμβιον παράλιον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πάραλος, καὶ πάραλος χώρα. ἦν δὲ Ἀθήνησι καὶ ἱερὰ ναῦς πάραλος καλουμένη. ὅθεν καὶ πάραλοι, οἱ ἐν τῇ νηῒ τῇ παράλῳ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν πάραλον χώραν οἰκοῦντες.

Παραλλαγῆς, ἐναλλαγῆς, ἀλλοιώσεως. Παραλλάξας, ἐναλλαγμένως παρελθών. Παράλλαξον, πάρελθε. Παραλλάττειν, παρέρχεσθαι. καὶ τὸ κατὰ τὸ μὲν ὁμοιοῦσθαι, κατὰ τὸ δὲ διαφέρειν, καὶ τῇ παραθέσει ἀνόμοιον διίστασθαι. ἀφ' οὗ παραλλὰξ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ παρηλλαγμένως. ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἀνόμοιον κέηται, καὶ ἁπλῶς τὸ ἐφεξῆς ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ κεῖσθαι.

Παρ' ἀγκάλοισι τέθαλθεν, καὶ παρ' ἀγκάλοισι τέτανεν, ἔχειν ἐγγὺς ἀγκάλων, ὅθεν καὶ παραλλαλίζειν, ἐπὶ παραθέσεως, ἄνευ συγκρίσεως, καὶ λέγει παράλληλοι. τὸ δὲ γε ἐν ἀγκάλοις, πλεῖόν τι δηλοῖ τοῦ ἐγγὺς ἀγκάλων, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν, τὸ οὐ παρ' ἀγκάλοις, ἀλλ' ἐν ἀγκάλοις. Παράλληλον σχῆμά ἐστιν, ὅτε δύο λέξεις ὁμοῦ κεῖνται παράλληλοι, προφορᾷ μόνῃ διαφέρουσαι, σημαίνουσαι δὲ τὸ αὐτό. οἷον θάνατον μόρον τε, ταυτὸν δ' ἐστ', αἱ λέξεις ἄμφω δηλοῦσι. καὶ βάσκ' ἴθι, ἀντὶ τοῦ πορεύθητι, ἄπελθε. καὶ πυθέσθαι δ' αὐτόν τε πόλεμόν τε, καὶ φιλοῦσι βεῶντ' ἐπιστατῶν. γονὲς γὰρ ἐνταῦθα καὶ βεὶς, ταὐτὸν νοοῦσιν. ὅμοιον πατρὸς ἐσθλοῦ ἐσθλὸν πεφυκέναι. καὶ τὸ λίαν πάνυ, καὶ τυχὸν ἴσως, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Παραλλήλων, ὁμοίων, ἀκολούθων, ἐγγὺς ἀλλήλων.

Παραλογίζομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπατῶ. οἷον παραλογίζομαί σε, ἀντὶ τοῦ λαθὼν παρασύρω αὐτὸν εἰς ψευδῆ λογισμόν. καθὸ λέγεται καὶ τὸ παράγειν, τὸ ἀπατᾶν. Πάραλος, ἡ Σαλαμινία. Παραλογισμὸς, ἀπάτη λογισμοῦ. Παραλογισμός ἐστι, λόγος σοφιστικὸς πιθανὸς, συγκρύπτων καὶ συσκιάζων τὴν ἀλήθειαν.

Παραλογιστὸν, ἀπατητικόν. Παραλόγως, ἀνελπίστως. Παράλογον, ἀλόγιστον. Πάραλος, μία τῶν Ἀθήνῃσιν πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διατεταγμένων τριηρῶν. ἀπὸ τινος ἥρωος, τοὔνομα παράλου. οἱ δὲ ἐπιβεβηκότες αὐτῇ ἐκαλοῦντο πάραλοι. οὗτοι διὰ ταύτην τὴν ναυτείαν τέτταρας ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι ἔμενον. Παραλουργεῖς, οἱ ἔπιπλοι ἐνδεφεῖς, ἢ ἔλιμοι. ἀστεῖ λέγει τοὺς παραβαφεῖς. ἁλουργὲς γὰρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος. Παράλους λέγει Ἀριστοφάνης, ἢ ναυπλάτας. πάραλος γὰρ καὶ ἡ Σαλαμινία τριήρεις. κοινῶς δὲ παράλους, ἢ ἐκ τῶν τριήρων ναύτας. Παραλυθεὶς, παρακαρατικεῖς, σχισθείς. Παραλύσας, ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος, παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. Παραλύσαι, ἀφελέσθαι, βουλόμενος ἀναπαῦσαι καὶ πόνου παραλῦσαι, ἢ ἰδίας σχολάζειν.

Παράλυσίς ἐστι, δυσκινησία ψυχῆς λογικῆς, πρὸς τὰς πρακτικὰς ἀρχάς. Παραλυθεῖσαι, ἀπολυθεῖσαι. Παραλύομαι, τὰ

μαι, τὸ παραιτοῦμαι καὶ ἀφαιρῶ. Λιβάνιος, τὰ μέγιστα καὶ τιμιώτατα τῶν ἔργων, τὸ μὲν ἤδη παραιρούμενος. Παραιροῦμαι, καὶ ἀφαιροῦμαι. ἀφαίρεσις δὲ μόνον, οὐ παραίρεσις. Παραιρεῖται, ἀντὶ τοῦ ἐλαττοῖ. Παραιροῦντες, ἀφαιροῦντες. καὶ παραιρούμενος, ἀφαιρούμενος. Παραιωρίζειν, παραιωρουμένον, ὑπὸ τοῦ σάλου. Παραίσιμα, ἀγγεῖα τῶν προσηκόντων.

Παραίσια, ἀπαίσια, χαλεπά. Παραιτεῖν, παρακαλῶ, ἱκετεύω. Παραιτήσεις, παρακλήσεις. παραιτήσεις δὲ ἐστι τὸ φίλων τινῶν ἀπόλυσις τῆς αἰτίας. Παραιτησάμενος, ἀπώσας τὴν χρυσὸν, ὡς παραιτησάμενος τοῦ θεοῦ διὰ αὐτῆς τὴν χόλον. Παραιτητὴς, παράκλητος, ὁ ἀπολεγόμενος. Παραιτεῖν, παρακαλεῖ, ἀπαγορεύει. Παραίτιον, τέκνον. Παραιτοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφίημι, καὶ ἀπορρίπτω. ὡς τὸ παραιτοῦμαι τὴν ἀρχήν. παραιτοῦμαι, τὸ ἀπολύω καὶ ἐλευθερῶ. ὡς τὸ, παραιτοῦμαί σε μέμψεως. παραιτοῦμαι τὸ ἀποπέμπω, ὡς τὸ παραιτοῦμαί σε τῆς οἰκίας. παραιτοῦμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ, καὶ τὸ ἀπολέγομαι. Λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ τῶν τιμωριῶν, παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ περὶ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις καὶ παραίτησις, ἡ συγγνώμης αἴτησις, καὶ ἡ ἀπολογία. παραιτοῦμαι τὸ ἀποστρέφομαι, καὶ ἀθετῶ. ὅθεν καὶ ἀπαραίτητος, τὸ ἀμετάθετος. παραιτοῦμαι, τὸ ἐκβάλλω. παραιτοῦμαι, ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ τυχεῖν συγγνώμης. παραιτοῦμαι, ἐξωθῶ. Ἡρόδοτος, παραιτησάμενος βασιλέα ὡς σπουδὴν οὐκ ἔχειν. καὶ παραιτοῦμαι, τὸ αἰτίαν ἀπολύω. Παραιφάμενοι, παραινέσαντες. παραιφάμενος, παραινούμενος, πληροφορούμενος. Παραίφασις, παραίνεσις, συμβουλὴ, παρηγορία, ἀπολογία. Παραιφασίησι, παραινέσεσιν, ὑποθήκαις.

Παραφαλασσε, ἐνόχλει, παθῶ, παραινεῖ, καὶ τὰ ὅμοια.

Παραφυλαττόμενα, παρατηρούμενα. Παρακαιρίζων, παρ' Ἡσιόδῳ, ἵππον ἄγριον καὶ ἀνάρμοστα πράττων. Παρακαλοῦμαι ποιητικῶς, παρακινοῦμαι, καὶ ὑπ' ἄλλου ἐκδίδομαι. παρακαλοῦμαί σε εἰς μάχην, ἀντὶ τοῦ προκαλοῦμαί σε. παρακαλοῦμαι κυρίως, ἐπὶ πολέμου καὶ μονομαχίας. ἀντὶ τὸ δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λιβάνιος, παρακαλούμενος εὖ μὲν φίλον εἶναι προκαλῶ. ὃ καὶ προκαλῶ ποιητικῶς λέγεται. οἷον αὐτὸς δὲ προκαλέσσατ' Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος. Παρακαλῶ, τὸ προτρέπομαι. ὅθεν καὶ παράκλησις, ἡ προτροπή. καὶ ἡ παραίνεσις. ἔστι δὲ καὶ τὸ δέομαι. Παρακαλῶ. ἐπὶ γενικῆς μὲν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω καὶ δέομαι, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ παραινῶ καὶ διεγείρω. ἐκείνως συντάσσεται αἰτιατικῇ μετὰ προθέσεως. Λιβάνιος, σὺ μὲν παρακαλεῖς με πρὸς παρρησίαν. Παρακαλῶ, ἀντὶ τοῦ καθικετεύω, καὶ ἀντὶ τοῦ καλῶ. Λουκιανὸς, παρακαλοῦμαί σε προθύμως εἰς ἄριστον πότον καὶ παρακαλῶ, τὸ παραμυθοῦμαι. Παρακαρπισὸς, ὄνομα ποταμοῦ.

Παρακαταβολὴ, πρόσθεσις δεκάτη μέρος τοῦ τιμήματος. εἴρηται ὁ Δαμασκηνὸς πρὸς πρεσβυτέρου. παρακαταβολὴ, καὶ παρακαταβάλλειν, οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων ὑπὸ δεδημευμένων, πρὸς τὴν πόλιν. καὶ οἱ περὶ κλήρων, ἢ ἐπὶ κλῆρον πρὸς ἰδιώτας ἐκδικοῦντες. Παρακατασχὼν, ἰσχυρόν. Παρακαταθήκην, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἣν διὰ τῆς χειροτονίας ἐδέξατο ὁ Τιμόθεος. ὦ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον. ἤγουν, τὴν ἐντολὴν, ἥν σοι δέδωκεν ὁ θεὸς παρέθετο.

Παρακατέχειν, ἐγκρατεύεσθαι. Παρακατάστασις, ἀργύριόν ἐστι, παρακαταβαλλόμενον ἐν ταῖς δίκαις ταῖς ὑπὸ τῶν διαιρουμένων. ἡ παρακατάστασις, λέγεται καὶ παρακαταβολὴ, καὶ παρακαταβάλλειν τὸ πρᾶγμα. Παρακατέλιπε, παρακατέθετο. Παρακείμενα, τὰ ὑπὲρ ἑαυτὰ κείμενα. τὰ γειτνιάζοντα. Παρακείμενος, συμπληρούμενος. ἤδη διὰ δὲ παρακεῖσθαι αὐτῷ τὴν συμπλήρωσιν. Παρακείμενός ἐστιν, ὅταν περὶ τοῦ ἄρτι παρεληλυθότος χρόνου λέγω τι πεποίηκα καθ' αὐτόν, ὡς ὅταν ἄρτι πεπαυμένος τοῦ γράφειν, καὶ ἐρωτηθεὶς τί πεποίηκας, εἴπω ὅτι γέγραφα, καλῶς ἄρα καὶ παρακείμενος λέγεται. ὁ γὰρ ἄρτι παρεληλυθὼς χρόνος, παράκειται πάντως τῷ ἐνεστῶτι, καὶ ἐγγύς ἐστι τούτου. Παρακείμενοι, εἰδέναι ἔχουσιν ὅτι ἐκ ποίων λαμβάνονται, οἱ μὲν γὰρ πάντες οἱ παρακείμενοι οὕτω λαμβάνονται, ἀλλ' εἰσὶ μὲν οἳ ἐπὶ σημασίας ἐνεστῶτος παραλαμβάνονται ἀεί. ὡς ὁ δέδορκα, δέδοικα, πέφρικα, καὶ ἕτεροι. εἰσὶ δὲ οἳ οὐδέποτε ἐπὶ ἐνεστῶτος λαμβάνονται, ἀλλ' ἀεὶ ἐπὶ παρεληλυθότος. ὡς ὁ πέποιθα, καὶ πεποίηκα, ἔτυψα. εἰσὶ δὲ οἳ ποτὲ μὲν ἐπὶ ἐνεστῶτος, ποτὲ δὲ ἐπὶ παρεληλυθότος λαμβάνονται, ὡς ὄλωλα, ἔρριμμαι. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. Παρακείμενος ἐνεργητικὸς ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεται, τρεπομένων τῶν τελευταίων εἰς φα, ἢ χα, ἢ κα. οἷον τύψω τέτυφα, λέξω λέλεχα, πείσω πέπεικα. ἐκ δὲ τοῦ παρατατικοῦ. καὶ γὰρ εἰ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει, ἢ θέσει, ἀεὶ καὶ ὁ παρακείμενος ἄρχεται. οἷον, ἦχον ἦχα, ἔσπειρον ἔσπαρκα. εἰ δὲ ἀπὸ βραχείας, ἢ κοινῆς, τότε ὁ παρακείμενος διπλασιάζει ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον μετὰ τοῦ ε, τοῦ προσλαμβανομένου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρατατικοῦ. οἷον τύπτω ἔτυπτον τέτυφα, κρίνω ἔκρινον κέκρικα, γράφω ἔγραφον γέγραφα. χωρὶς τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ στ, καὶ γν. ταῦτα γὰρ οὐκέτι διπλασιάζουσι τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον, διὰ τὴν κακοφωνίαν. οἷον στορέω ἐστόρεσα ἐστόρεκα, γνωρίζω ἐγνώρισα ἐγνώρικα. ἀλλὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ρ, οὐκ ἀναδιπλασιάζουσιν, οἷον ῥίπτω ἔρριπτον, ἔρριφα, ἀλλὰ ῥεραπισμένα, καὶ τὰ ἄλλα ποιητικά εἰσι. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν δασέων, ἤγουν θ, φ, χ ἀναδιπλασιάζουσι τὸν παρακείμενον, τρεπομένων τῶν δασέων εἰς ψιλά. οἷον θύω ἔθυον τέθυκα, φράζω φράσω πέφρακα, χαίρω χαρῶ κεχάρηκα. τὰ δὲ τῆς πέμπτης συζυγίας ῥήματα, οὐ ποιοῦσι τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ κοινοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ ἀπὸ αἰολικοῦ. οἷον ψάλλω ψαλῶ, καὶ ψάλσω αἰολικῶς ἔψαλκα, σπείρω σπερῶ, καὶ σπέρσω ἔσπαρκα. τὰ δὲ ἔχοντα τὸ μ, φυλάττουσι τὸ μ ἐν τῷ παρακειμένῳ, καὶ προσλαμβάνουσι τὸ η μετὰ τοῦ μ διὰ τὴν καλλιφωνίαν. οἷον νέμω νενέμηκα, ὡς νενόμηκα. ὁμοίως τὸ βρέμω, δέμω, τρέμω, τέμνω, κάμνω, καὶ γέμω. τὰ δὲ εἰς νω ῥήματα οὐ φυλάττουσιν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ τὸ ν, ἀλλὰ τρέπουσιν εἰς τὸ γ. καὶ εἰ ὑποδέχονται τὸ κ ἢ τὸ χ, οὐ τρέπεται εἰς τὸ γ. οἷον φαίνω φανῶ πέφαγκα, μολύνω μολυνῶ μεμόλυγκα. δισύλλαβα δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ ει, ἢ ε δίφθογγον, ἢ τὸ, ἀποβάλλουσι τὸ ν ἐν τῷ παρακειμένῳ. οἷον κρίνω κρινῶ κέκρικα, κτείνω κτενῶ ἔκτακα, τείνω τενῶ τέτακα. ὅσα δὲ τῶν παραλήγουσιν ὑπὸ παρακείμενος καὶ ὁ μέλλων, οἷον τεύχω τεύξω, λέξω λέλεχα, πείσω πέπεικα. χωρὶς τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας, τὰ ἐν τῷ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχοντα τὸ ε, οὐ τρέπουσιν εἰς ο ποιοῦσι τὸν παρακείμενον. οἷον στρέφω στρέψω ἔστροφα, θρέψω τέθροφα. Σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι πᾶς παρακείμενος εἰς κα μακρὰν ἔχων τὴν παραλήγουσαν, ἐὰν ἀποβάλῃ τὸ κ, συστέλλει αὐτὴν ἐπὶ ποιητικῶν. οἷον βέβηκα βέβαα, ἕστηκα ἕσταα, δέδοικα δέδια, γέγονα γέγαα.

Παρακείμενοι δευτέρας ἔχουσι διάφορα, φυλάττουσι καὶ ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον. οἷον ἔρχομαι κατέρχομαι, ἧμαι κάθημαι, ἧσμαι κάθησμαι. εἰ δέ ποτε ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ῥημάτων ἀπὸ μεταβολῆς φωνηέντων, ἤτοι τοῦ α εἰς ο, ἐκτεινομένου συμφώνου, ἢ ἀρχὴ ἡ τῆς δευτέρας συλλαβῆς. οἷον ἀκούω, ἐρείδω, ὀρύσσω. καὶ μή τι ἂν τὸ μακρὸς ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὡς ἄδω, προστιθέντες τῷ ἀττικῷ παρακειμένῳ ἀ-

δω

ται φυλάσσεται, ἐπιτηρεῖται. Παράγει ὁ θεὸς πάντα, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται ἢ ποιεῖ. καὶ παράγει τις ἑνὸς, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷ ἢ φενακίζει. ἐξ οὗ καὶ παραγωγὸς, ὁ ἐξαπατητικός. Παράγων, ὁ εἰς φῶς ἄγων, ἀντὶ τοῦ μέσον. Ἀριστοφάνης, τὴν ποιητὴν μὲν παράγων. Παράγεσθαι, μεταπείθεσθαι. Παραγινώσκω τόδε, οἱ ἀττικοὶ δὲ πολλάκις καὶ γενικῇ τοῦτο συντάσσουσιν, ὡς Φιλόστρατος, παραγινώσκοντος τοῦ δικαίου, ἤγουν παρὰ τὴν γνῶσιν τοῦ δικαίου θελητικῶς ἐκείνων. Παραγκωνίσας, ἀποσπάσας. ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας. Παραγνούς, παραιτήσας. Παραγορεῖν, ἀρνεῖν. Παραγραμματίζων, ὅπερ παράχημα λέγεται. Παραγραμματισμὸς, ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ, οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη, βυρσίνη, τὸ β ἀντὶ τοῦ μ. ὡς Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ, τὸ β ἐχρήσατο, δέον πῶς εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὴν βυρσοδεψίαν. καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ ῥήτορες. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ ἐγκλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ κεκροπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ. Παραγράπτους, ἢ παρεγγράπτους, νόθους, ξένους.

Παραγράφει τις, ὡς ἐν βιβλίῳ παρὰ τὰ σελίδια γράφει. παραγράφεται δὲ τὸν μάρτυρα, ἀντὶ τοῦ διαιρεῖται. Παραγράφεται, ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται. Παραγραφὴ, ζημία. Παραγραφῆς, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι ἑνὸς ὡρισμένον. καὶ παραγεγραμμένον, ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένον. Παραγράφεται, οὐ παραδέχεται. Παραγράψαι, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι. ὅτι ἐκ τραπέζης λαβόντα διὰ γραμμάτων τὸ τραπεζίτου πιστώσασθαι. Παραγυμνῶσαι, φανερῶσαι.

Παράγω, τὸ παρίων φαίνομαι. καὶ παράγω, σημαίνει δὲ διαφόρων. παράγω σε ἀντὶ τοῦ ἀπατῶν. ἐγὼ δὲ περὶ φιβῶν παρηγόμην. παράγειν ὁ παθών. παράγεται δὲ καὶ ἡ γραμματικὴ λέξις ἐκ λέξεως. καὶ παράγεται, ὃ ἀπατᾶται. Παραγωγοῖς, ἐξαπάταις. σημαίνει δὲ καὶ παραγωγαῖς, αἷς τε καθ' ἡμέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται. Παραγωγὰς, χιτὼν, παραπόρφυρος. Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τὰ ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδίζει. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μονόθεν φοβῇ. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν. τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. Παρὰ δὲ, ἐγγὺς δέ. Παραίφασις, παραμυθία. Παράδειγμα, ἐπὶ ἐντόχου. παραβολὴ δὲ, ἐπὶ ἀτόχου. Παράδειγμά ἐστι, πράγματος προγεγονότος παράθεσις, καθ' ὁμοιότητα τῶν ὑποκειμένων πρὸς παραίνεσιν προτροπῆς, ἢ ἀποτροπῆς ἕνεκεν. προτροπῆς μὲν, οἷα αἴξ οἷον κλέος ἔλαβε δῖος Ὀρέστης, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα Αἴγισθον δολόμητιν. ἀποτροπῆς δὲ, οἷον οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζε. Παράδειγμα, εἰκών. ἢ χαρακτὴρ ἐννοίαν ἔχων εἴδους τοῦ πράγματος. ἐπειδὴ δὲ ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ, οἷον λογικὸν λογικῷ. παραβολὴ δὲ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἷον ἀλόγῳ λογικόν. ἢ ἐκβάλλειν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ ἀμφίβολον διὰ παρακειμένου ὁμοίου. ἢ παράδειγμα, ὑπόδειγμα. ἢ παραδειγματισμὸς τοῦ λαοῦ εἰς μίμησιν. Παραδειγματίσαι, φανερῶσαι, θριαμβεῦσαι. Παράδεισος. ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα οἰκείαν τε καὶ ὁμοίωσιν, ὥσπερ ἕνα βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ προκατεσκεύασεν αὐτῷ, οἷον ἐν βασίλειον ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανόλβιον ἕξει ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος θείαις χερσὶ πεφυτευμένος. ἔδει δὲ τροφὴν ἑρμηνεύεσθαι, ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος. εὔκρατος δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν, εὐωδίας πλήρης, φωτὸς ἔμπλεως, ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν, καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τούτου. Παράδεισος, τίθεται ἐπὶ τοῦ ἀναβαθμοῦ, οἷός ἐστιν ἐν περιπάτοις, ἢ τόπος ἱερὸς, ὑποῖος ἐν ᾧ περίπατοι, καὶ ὁ βασιλέως κατάλυσις. Παραδεχθῶ, εὐφρανθῶ. Παιρι δίδοται, παίρεται δίδοται. Παραδήμω, ἐξαπατῶ. Παραδιαιτᾶσθαι, τὸ περὶ ἑτέραν ἐπὶ τρέφεσθαι. Παραδικαι, παρὰ τὸ δίκαιον. Παραδοκιμῶ, εἰς δόξαν ὑπερβαίνω. Παρὰ δόξαν, παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν. Παράδοξον, θαυμαστὸν, ἀπροσδόκητον. Παράδοξος, ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος. Παράδοσις, ἄγραφος διδασκαλία. Παραδιδόντων, διδασκαλιῶν. Παραδραθεῖν, παρακοιμηθῆναι. Παραδρώωσιν, ἤγουν παραδιακονοῦσι παρ' Ὁμήρῳ. δῆλον δὲ ὅτι ποιητικωτέρα λέξις τὸ νεοῦργ δρᾶν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ κινήσεις, καθὰ καὶ τὸ κλῶσιν, ἤγουν πέρας πεπράκασιν, καὶ τὸ κλῶσαι. Παραλύομαι, παροιμία. ἐπειδὴ εἰς τῆς πλησίας οἱ πίνοντες παραλύονται.

Παραδῦσι, πλουσιώτερον συντρέχω. Παραείδειν, ὑφεῖσιν ἐν ἔχει πρὸς τὸ ἀείδειν. καὶ δηλοῖ τὸ ἐγγὺς, ὅτι χωλὸν, ἐν ὀδυσσείᾳ χ. ἔοικα δέ τοι παραείδειν, ὥς τε θεῷ ἐργάται τοῖς θεοῖς ἀνθρώποις ἀείδειν. ἵνα λέγῃ, ὅτι νῦν οὐχ ὡς ἀνθρώπῳ σοι παραείδειν, ἀλλ' ὡς θεῷ. αὐτὸς δὲ τοῖς θεοῖς καὶ ἀνθρώποις ἀείδειν, πρὸς ἕνα ὁμοιότατον εἶναι τὸν, κήρυκες Διὸς ἄγγελοι καὶ ἀνδρῶν. Παραζηλοῦ, παροξύνου, παροξύνου. Παραζηλῶν, αἰτιᾶσθαι, παροξύνων, ζηλοτυπῶν, παροτρύνων. Παραζωνὶς, μικρὰ μάχαιρα. Παραθαλάσσιος, παραθαλάττιος. Παράθεμα, ἐπίθεμα. Παραθέντες, ἐκβαλόντες.

Παραθέω, ἀντὶ τοῦ ἐγγύτατα τρέχω, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερτρέχω. Παραθήγων, παροξύνων, ἀκονῶν. Παραθήξεται, παρακονηθήσεται. Παραθήκη λέγεται, καὶ παρακαταθήκη. καὶ παρατίθεσθαι, καὶ παρακατατίθεσθαι. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι.

Παρὰ θῖνα, παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Παρὰ θῖνα, παρ' Ὁμήρῳ, ἢ παρὰ τὸ πλησίον δηλοῖ. Παράθυμος, παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. Παραθέσεις, σημαίνει παραθέσεις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς παλαιοῖς. φασὶ γὰρ ἔλαβον παράθεσιν.

Παραιθυσσόμενοι, παρεξελθόντες εἰς ἑτέραν θυρίαν. Παραθυρίας, παραθυρωμένας. Παράθυρον, θύρα ἐν ταῖς παραθυρίσι. Παραθραύοντες, ταλαιπωροῦντες, ἀδικοῦντες.

Παραθρέψαι, κατάλυε. Παραθύρας, παραιτίσας, τὸ στρουθίον πρὸς τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων, ἀπολλύμενος. Παρ' αἰγείρου θέα, Κρατῖνος φησὶν, ὅτι πλησίον αἴγειρος ἦν τῆς θέας. αἴγειρος δὲ ἐστὶ φυτοῦ εἶδος ἐγγὺς τοῦ ἱεροῦ. ἕως οὖν τούτου τοῦ φυτοῦ ἐξέτεινον, καὶ κατεσκεύαζον τὰ ἴκρια, ἃ δὴ ὀρθὰ ξύλα ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας, οἷον βαθμούς, ἐφ' αἷς ἐκαθέζοντο πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον. Παραιθήματα, τὰ ἀπὸ τοῦ μιασμοῦ δεόντων, παρὰ τὸ θῦμα, ἤγουν ἐπὶ τὴν πορνείαν.

Παραινέω. αἰτιᾶσθαι, ζυγοῦ ἀπὸ τῶν ὁπλιτῶν τάξεις. Παραίθως, ἥσυχος παραθέων. Παραίνεσις, συμβουλὴ, νουθεσία, ὑπομνήσεις. Παραίνεσις, ὀλίγον ἁμαρτίαν. Παραινῶ, τὸ συμβουλεύω. Ἀριστοφάνης, αἰσχύλον παραινῶ σιωπᾶν.

Παραινοῦμαι, παραιτοῦμαι. Παραιρῶ σοι, παρὰ τὸ σοί.

Παραιρέματα, παραρτήματα ἱματίων. Παραιρῶ, ἀφαιροῦμαι. Παραιροῦνται ὀστᾶ αὐτὰ, διαφθείρουσι σφόδρα αὐτῇ, οἱ μὲν ἐκ τῶν στεφάνων, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, τουτέστιν ἀφαιρέματα, ἀπέχοντες. Παραιροῦ-

Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παραβάλλουσα τοῖς εἰρημένοις. οὐ γὰρ ἀκου σίον ἐστὶ ὅτι ἀπατᾷν. Παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς. ἡ παραλο γιστικῶς, καὶ ἐξ ἀποκρίσεως. Παραβλεψάμενος, συγκρίνας μιμος. Παραβλῶπες, παραβλῶπας, ἀπεστραμμένας ἔχοντα τὰς ὄψεις. Παραβλύσας, παραβαλὼν, ἀποπτύσας. Παραβολῆς. Παραβολὴ, παράθεσις ἐστὶν ὁμοιωματικὴ, ἐπὶ σαφηνείᾳ τῶν ὑποκειμένων. ἡ παραβολή ἐστι, παραπλησίων πραγμάτων παράθεσις, ἔχουσα ἀνταπόδοσιν τὴν ἀπὸ τοῦ προκειμένου διηγήματος. ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ ποικίλα τὰ εἴδη τῶν παραβολῶν. συνεχῶς δὲ καὶ πολυτρόπως παρατίθησι ταῖς ἀνθρώπων πράξεσι, καὶ χθονίοις, ζώων ἄλλων ἐνεργείας ἢ φύσεις. καὶ ἔστι μὲν ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιῆται τὴν ὁμοίωσιν οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν φύσιν ἑκάστου ἀφορῶν. ὅθεν τὴν μὲν ἰταμώτατα, ἀπείκασε μυίᾳ. οἷον καὶ οἱ μυρμηκες θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε. καὶ τὴν συνέχειαν αὖ τῶν [illegible] ἔθνεα πολλά. τὸν δὲ ἀθροισμὸν καὶ τὴν πολυπλήθειαν, μετὰ εὐταξίας μελίσσαις. ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων. οὕτω δὲ καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν δίωξιν σφηξὶν ἐοικότες εἰνοδίοισι. καὶ ἔτι προθύμως, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, ἵνα μᾶλλον τὸ ἐκ φύσεως αὐτῶν θυμῶδες τὸ ἀπὸ τῶν παίδων ἐρεθισμοῦ ἐπιτείνῃ. ἐπὶ δὲ συνεχοῦς φωνῆς φασὶν, ἐσθλοὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες. λαλίστατον γὰρ ζῶον, καὶ ἄπαυστον ἐν τούτῳ. τῶν δὲ ἀσυντάκτως φθεγγομένων φωναῖς πολυμιγέσιν, οὕτως εἴκασεν, ὥστε περὶ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό. τὰ δὲ εἰς τάξιν καθιστάμενα πλήθη, ὅσας καθημένοις ὄρνισιν ὁμοιοῖ, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων. τὴν δὲ ὀξύτητα τῆς ὄψεως καὶ τῆς πράξεως, ποτὲ μὲν ἱέρακι παραβάλλει, ὥστε φασσοφόνῳ, ὅς τε ὤκιστος πετεηνῶν. ποτὲ δὲ ἀετῷ, ὅντε καὶ ὑψόθ᾽ ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ. παρίστησι γὰρ τὴν ὀξυδορκίαν ἐκ τοῦ πόρρωθεν ἰδεῖν. τὸ δὲ τάχος, ἐν τῷ ποδωκέστατον ζῶον ἐλαφῶν. τὸν δὲ ἐκπλαγέντα πρὸς ὄψιν πολεμίου, δράκοντος ὁρμήματι προσείκασεν, ὡς ἐλινύσας οὐδὲ ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν παραδείγματα λαβεῖν. ὡς δὲ ὅτε τίς δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων ζώων, δειλίας μὲν ἐκ τοῦ λαγωοῦ λαμβάνει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάφου ὁμοίως, τίφθ᾽ οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἠΰτε νεβροί. κυνῶν δὲ, ὅτε μὲν ἀλκὴν, ὡς δ᾽ ὅτε κάπρον κύνες [illegible] [illegible]. ὅτε δὲ φιλότεκνον, ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βιβῶσα. ὅτε δὲ προμηθίαν πρὸς τὸ φυλάσσειν. ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ. ἁρπακτὴν δὲ ἅμα [illegible] καὶ ἰταμῶς [illegible], λύκοις εἴκασεν, ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι. τὸ δὲ ἄλκιμον καὶ ἄτρεπτον, διά τε συῶν ἀγρίων καὶ παρδάλεων καὶ λεόντων ἔδειξε, μερίζων ἑκάστῳ τὸ πρὸς τὴν φύσιν οἰκεῖον, τῶν μὲν συῶν τὴν ὁρμὴν, ἣν ἔχει πρὸς μάχην ἀπνευστότατον [illegible]. ἰδομενεὺς δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκήν. τῶν δὲ παρδάλεων τὸ ἄπαυστον τῆς τόλμης, ἄλλα τε, καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει. λεόντων δὲ τὸ μὲν ὀργὴν μὲν, ὡς τέλος δὲ γενναῖον, οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται. πάλιν δὲ παραβάλλει ἵππον ἀνδρὸς γενναίου, ἵππῳ τροφῇ κεκορεσμένῳ. ὡς δὲ ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ. καὶ τοὐναντίον βραδύτητα ὄνῳ παρέβαλε, ἄπλητον ἐν τῷ καρτερεῖν, οὕτως ὁ Αἴας. ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὄνος παρ᾽ ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας. χῆμα δὲ βασίλειον καὶ ὑπερέχον ἐνδείκνυσι, διὰ βοῦς. ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ᾽ ἔξοχος ἔπλετο πάντων. οὐ κατέλιπε δὲ οὐδὲ τῶν θαλασσίων ζώων ὁμοιότητας, πολύποδος μὲν τὸ παράμονον καὶ δυσαπόσπαστον τῶν πετρῶν. ὡς δ᾽ ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο. δελφῖνος δὲ τὸ ἡγεμονικὸν, καὶ κρατιστεῦον τῶν ἄλλων. ὡς δ᾽ ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι. πολλάκις δὲ τὰς ἀνθρώπων πραττόμενα, ἄλλας ὁμοίως πράξεσι παραβάλλει, ὥσπερ ἐν τούτῳ. οἱ δὲ ὥς τ᾽ ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι. τὴν ἐνστάσιν καὶ καρτερίαν δηλοῦν τῶν ἀνδρῶν. τῷ δ᾽ ἀγνοοῦ διαιρεῖται, ἐσοδίως μετὰ ἐναργοῦς ὁμοιώσεως. [illegible] καὶ γενναία. ἐπέλαμψε δὲ καὶ διὰ ποιλίοις παραβολὴν πρὸς ἀνθρωπίνας, ὡς ἐν τούτῳ. [illegible], ἀργαλέοι δὲ μέγ᾽ ἰαχε [illegible] τι κῦμα διὰ τῆς ἐφ᾽ ὑψηλῇ, ὅ, τι κινήσειε νότος ἐλθὼν προβλῆτι σκοπέλῳ, τὸν δ᾽ οὔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων ὅταν ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα γένωνται. ἐν οἷς δηλοῖ ὅτι καὶ ὑπερβολὴ καὶ συζεύξεως [illegible]. οὐ γὰρ ἤρκεσε κύματος ἠχῷ τὴν κραυγὴν ἀπεικάσαι, ἀλλὰ τῶν προφερομένων διὰ τῆς ἐφ᾽ ὑψηλῇ, ὅπου μετεωριζόμενον τὸ κῦμα, μείζονα ἦχον ἀποτελεῖ. καὶ οὐχ ἁπλῶς κῦμα, ἀλλὰ τὸ κινηθὲν ἀπὸ νότου οὗ μάλιστα ὑγρὰ κινοῦντος. καὶ ἐπὶ σκοπέλῳ προβλῆτι, τῷ ἀνατεταμένῳ εἰς τὸ πέλαγος, καὶ περικλυζομένῳ ὑπὸ παντός, ὃς καὶ ἀδιάλειπτον ἔχει τὸ κλυδώνιον, ὁπόθεν ἂν προσπνεύσωσιν οἱ ἄνεμοι πάντοθεν. Ἄλλως. Παραβολή ἐστι λόγος διὰ παραθέσεως ὁμοίου πράγματος, τὸ ὑποκείμενον μετ᾽ ἐμφάσεως παριστῶσα. ἡ δὲ ὁμοίων ἢ γινωσκομένων εἰς ὄψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον, ὡς ἡ τοῦ κυρίου περὶ τοῦ ἀσώτου παραβολή. ἐν ᾗ δείκνυσι τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς, καὶ τὴν περὶ τοῦ ἀγαθότατα καὶ φιλανθρωπίαν. γίνονται δὲ αἱ παραβολαὶ τετραχῶς, ἀπὸ πάθους πάθει, ὡς δ᾽ ὅταν [illegible], ἢ διαθέσεως διαθέσει. ὡς δὲ ὅτ᾽ ἄν τις δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη. καὶ, ὡς ἄν τις καθ᾽ ὅμιλον ἰδὼν γνώμην ἀγρεύων. ἢ φύσεως φύσει. οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν. ἢ πράξεως πράξει, οἱ δ᾽ ὥς τ᾽ ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι. γίνονται δὲ αἱ παραβολαὶ τριῶν ἕνεκεν. αὐξήσεως, ἐμφάσεως, καὶ σαφηνείας. Παραβουλευσάμενος, εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς.

Παράβολον, τὸ δέλεασμα λέγεται. τῷ μὲν οὖν ὀνόματι οὐ κέχρηνται οἱ παλαιοί, τῷ δὲ πράγματι. φασὶ γοῦν οὕτω, παραβάλλομαι τῷ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ, καὶ ἐπὶ τούτων λέγομεν. παραβάλλομαι ἀργυρίῳ. Παραβόλως, ἐπισφαλεστέρως. Παραβολώτερος, ἀνίατος. Παράβολος, κεῖται παρὰ τῷ δημοσθένει. Παραβραβεύεις, καταῤῥαγεῖς, παρανομεῖς. Παραβραβεύοντα, δικάζοντα, διορίζοντα, ἀποκλίνοντα τὸ δίκαιον. Παραβύουσα, παρακαλύπτουσα. Παράβυστον, ἐκαλεῖτο τι τῶν παρ᾽ ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τις ἐν τοῖς συμφοιτηταῖς διαμετρίοις. καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται τὸ περὶ δαιμονίων. λέγεται δὲ ἴσως ταῦτα κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων. τουτέστι παραπληρωμάτων. Παράβυστον, παρακεκαλυμμένον, λάθρα γινόμενον. Παραγάγοις, παρατρέψοις. Παράγαυσον τίθωνοῦ, παρὰ τοῦ λαμπροῦ τίθωνοῦ. Παραγγέλλας. ὁ δὲ ἀναχώρησιν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας, ἀντὶ τοῦ σημάνας. καὶ αὖθις, παρίσματα ἐκτάττε τὰ παντελῆ ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

Παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται. Παραγγέλλοντα τὴν ἀρχὴν, ἀντὶ τοῦ διώκοντα τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, πόπλιον ἀποδείκνυσι ὕπατον, τὸν αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν. Παραγγέλλω, τὸ ἐντέλλομαι, καὶ προστάσσω, συντάσσεται μετὰ δοτικῆς, καὶ ἀπαρεμφάτου. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, ἐμοὶ δὲ παρήγγελλε καθεύδειν τὸν θεοῦ ὁ πρόσπολος. Παραγγέλλω εἰς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ἀνδρῶν τάττομαι, ἢ εἰς ἀνδρείαν ἡλικίαν ἀφικνοῦμαι. οὔπω ἐπεὶ εἰς ἄνδρας παρήγγελλε, τὰ τῶν γερόντων διαπράττετο.

Παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ συνδιερχόμενος, συνδιατρίβων, συμπαραγινόμενος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος. Παραγγελία, προτροπὴ, προκατάρξις, παράγγελσις. αἱ γὰρ παραγγελίαι, οὐ καθ᾽ ἱερὸς πρότερον, ἀλλὰ δι᾽ ἅλαι ἐγίνοντο. Παραγε, ἐγγὺς διάγουσιν. Παράγε, παρέρχεται, παραπέμπε—

θαδὼς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων. τὴν γὰρ πάππον ἀρίστην μετὰ τὴν κατὰ Γοργόνης ἄθλον ἀπήνεγκεν καὶ ἀφείλετο. Παπταίνω, σημαίνει τὸ περιβλέπω, καὶ περισκοπῶ τῇ δὲ κάκωσει. Πίνδαρος, μαίνετο παντων περισσόν, ἤγουν περισκόπει περισσότερον. παπταίνειν τὸ πάντοσε διασκοπεῖν, ἤγουν ὥσπερ ἐκεῖ τὴν θέαν.

Παπυλαιώδης, σαλωσῆς, ἤτοι τίτυσις. Πάλκυρος, θαλυκῶς ὁ χάλκυρος. λαμπάδα καρχίτωνα, κρόκη ὑφάσμα, λύχνον χείρ, καὶ λεπτῇ σφιγγομένην πυκνόν. Παρα. ἰστέον, ὅτι οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ πάρεστι, καὶ πάρεστι λαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ νεωτέρων, καὶ ἀντὶ τοῦ πάρειμι πρώτη ἐνικοῦ προσώπου, ὡς ἐν παλαιῷ περὶ παίδων συγγράμματι φέρεται. ὅπου καὶ χρῆσις κεῖται, τίς ἐστιν ὁ τὸν ἀσφαλῆ διαλεξάμενος παῖδα. Παρὰ πρόθεσις ὅτι πλεῖστα δηλοῖ, ἐπὶ μὲν ἐμψύχου δοτικῇ συντάσσεται. οἷον παρὰ βασιλεῖ κάθηται. ἐπὶ δὲ ἀψύχου, αἰτιατικῇ. Λουκιανὸς δὲ ἐμπειρικῷ ξύλῳ, ἐπὶ μὴ ἀψύχου εἰς αἰτιατικὴν εἶπε. καὶ θρόνος τῶν ἐντεῦθεν παρὰ κέρον τὴν πόρπην τὴν πρεσβύτην. Ὅμηρος φησὶν ἐν τῇ ἰλιάδι, νῦν δὲ παρ' αὐτὴν ἔχον πεντηκόντα χιλίων. ὡσαύτως καὶ Πλάτων ἐν φαίδρῳ, καὶ αὐτὸς παρ' αὐτὴν ὡς ὑπερβάς ἔφη. ὅτι δὲ ἤτοι ἀντὶ τῆς εἰς, ἐπὶ κινήσεως ἀεὶ τίθεται, ἐπειδὴ ἔστιν ὅτε καὶ χωρὶς κινήσεως, ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. καὶ παρὰ πάντα μοι τὴν χεῖρα προσῆκε, καὶ διαλέγειν. ἐνίοτε ὁ παρὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. μετὰ γενικῆς σημαίνει τὸ λαμβάνειν τι ἀπό τινος, μετὰ δοτικῆς σημαίνει πλησιότατα, οἷον παρὰ βασιλεῖ κάθηται. καὶ ὕπαρξιν τινός ἐν τινι. ἔχει ἐν τῇ ἑνότητι σημασίᾳ, τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἢ τὸ προσῆκον, ἢ νοούμενον. οἷον παρὰ τῷ θεῷ ὁ ἥλιος, ἤγουν ἐν τῷ οὐρανῷ. μετὰ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, δηλοῖ κίνησιν, οἷον παρὰ σὲ ἦλθον. καὶ αἰτίαν, οἷον σὺ παρὰ σὺν ἐγὼ κακὸς, ὅτι σὺ ἐγένου ἀμελὴς ἔστιν. ἀντὶ τοῦ διὰ σὺν, καὶ ἔξω. οἷον παρὰ τὴν ἀλήθειαν λέγει, καὶ παρὰ τὸ δίκαιον πράξεις, ἀντὶ τοῦ ἔξω τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ δικαίου. κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον λέγεται, καὶ τὸ παρά. οἷον σπείρει μὲν ὁ λαγωὸς κατὰ φύσιν, ἐπαινεῖσθαι δὲ αὐτὸς, παρὰ φύσιν, οἷον ἔξω τοῦ πέφυκε. καὶ παραγωγὴν τινός ἀπό τινος, καὶ ἐξέλευσιν. οἷον παρὰ τὸ πορίζεσθαι ἔμπορος, καὶ παρὰ τὸ δῆμος καὶ θεῖος δημοσθένης. σημαίνει ἐν τῇ συνθέσει παραφθείρειν τι, ἢ καταφρονεῖν, οἷον παρεώραμα. ἢ σπουδῇ χρῆσθαι, οἷον τρέχων μετά τινος παρέδραμον τοῦτον, καὶ παρῆλθον αὐτόν. Παρα, συνεσταλμένον ῥῆμα ἐστὶ δηλοῖ ἢ ὑπερ. οἷον μετὰ τοῦ πρέσβεως, τὸ ἔξω τῆς πρεσβείας τι πράττω. ὡσαύτως καὶ πάρειμι, ἀντὶ πλησίον εἰμί. Παρὰ, ὡς ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ πλησίον. Παρὰ πρόθεσις σημαίνει τρία. τὴν ἰδιαὶ θέσιν, ὡς ἄνομος παράνομος, λαλῶ παραλαλῶ, ἰσῶ παρισῶ. τὴν πλησιότητα, ὡς τρέχω παρατρέχω, ἵζω παρίζω. καὶ τὴν πλείονα θέσιν, ὡς τὸ ὁρμῶ παρορμῶ. καὶ τὸ ἔξω δηλοῖ, ὡς παραπλεῖν, τὸ ἔξω πλεῖν. Παρὰ δὲ χρυσόθρονος ἤρη, ἀλλοῖον ἔχει. ὡς γὰρ τὸ μετὰ δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα δέ. καὶ ἐπὶ δὲ, καὶ πρὸς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις καὶ πρὸς τούτοις, οὕτω καὶ παρὰ δὲ χρυσόθρονος ἤρη, ἤγουν παρὰ δὲ αὐτῷ ὁ χρυσόθρονος ἤρη. ἐνίους δὲ τοῦ χρυσόθρονος φασὶν οἱ παλαιοί, τὴν χρυσὸν, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ εἰλῆφθαι ἐπιχρονικῶς. πτρώδους γάρ φασι πρὸς τοῦ αἰθέρα καὶ τοῦ ἥλιον. Παρὰ ἐλπίδα τῶν ἐμοὶ συνέβη. ἤγουν ἔξω. Παρ' ἄκοιν, παραχρῆμα, εὐθέως. Ἀπολλώνιος, ὡς φάτο, τὴν δὲ παρ' ἄκοιν ἀθάνατοι προσέειπε. Παρὰ πόδα βαίνω, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἀκολουθεῖ. παρὰ πόδας, ἀντὶ τοῦ ἐγγύτατα. Σιμωνίδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ πόδας ἀπολέλοιπε τὴν χάριν.

Παρὰ τόπον, ἀντὶ τοῦ εἰς κακὸν τόπον. οἱονεὶ ἔξω τοῦ καλοῦ τόπου. Σιμωνίδης, παρὰ τόπον ἐρμήσαντα, διὰ τὴν ἀπορίαν. Παρὰ, τὴν εἰς τὸ μεῖζον ἄρσιν δηλοῖ. ὡς τὸ κἀγὼ παρὰ πρὸς ἠνορίαν μείζονος, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μεῖζον ἦλθον. Παραβαί-

νειν, τὸ ἐγγὺς βαίνειν. ταύτην δὲ ἐκεῖ ἐπάγχιστα ἰκάνει. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἐφέρματος παραβάτης γίνεσθαι. Παραβαίνει τοὺς νόμους, καὶ τὰς σπονδὰς, καὶ τὰ συνθέσιμα. ὡς Ξενοφῶν, καὶ παραβαίνει μὲν ἄριστος τις μεθ' ἡμῶν σπονδὰς, παραβαίνει δὲ καὶ Τισσαφέρνης ὁ βασιλεὺς. παραβαίνει, καὶ τὸ μεταβαίνει. Παραβαλέσθαι, τὸ ἐξαπατῆσαι. ὅθεν καὶ παραβλώψ, ἀντὶ τοῦ ἀπατηλῶς. Παραβαλεῖς, παραβάσας, ἢ πλησιάσας. Παραβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀσπάζεσθαί φησι Λιβάνιος. Παραβάλλομαι, τὸ μάχομαι, δοτικῇ συντάσσεται. Παραβαλλόμενον, ἀντὶ τοῦ διαμαχόμενον. Παραβάλλω, τὸ συγκρίνω καὶ παρατίθημι, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Παραβάλλω, τὸ πλησιάζω, καὶ τὸ παρακάζω, τὸ ἔρχομαι, καὶ τὸ παρεξετάζω. παραβάλλω, τὸ ὁρμῶ, καὶ πρὸς δεῖνα πορεύομαι. Παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ παραγίνεσθαι. καὶ παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει. καὶ παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλει, καὶ ἀντὶ τοῦ τρέφει ἄλογον ζῷον. ὅθεν καὶ παράβλημα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ παραβλήματα, αἱ τροφαὶ τῶν ἵππων. Παραβάλλομαι, παθητικῶς τὸ παρεξετάζομαι, καὶ συγκρίνομαι, καὶ τὸ ῥιψοκινδύνως τι ποιῶ πρὸς κίνδυνον παραβαλλόμενος. καὶ Ὅμηρος παραβαλλόμενος ἐμὴν ψυχὴν, κινδύνοις παρατιθέμενος. Παραβαλοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐρμήνευσον τῇ γῇ τὴν ναῦν. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν τῇ εἰρήνῃ ὁ χάρων λέγει. Παράβασις, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ὡ διέμενοι, δοκεῖ λέγεσθαι ἐκ τοῦ χοροῦ. εἰσάγει δὲ τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής. παράβασις δέ ἐστιν, ὅταν ἐκ τῆς προτέρας στάσεως ὁ χορὸς μεταβὰς, ἀπαγγέλλει πρὸς τὸν δῆμον ἀφορῶν. εἴδη δὲ παραβάσεως ἑπτά. ἁπλᾶ μὲν τρία, κατὰ δὲ χρῆσιν τέσσαρα. ἀπὸ τοῦ βουλομένου, ἐξεῖπεν ἑορτὴν ἐν τῇ εἰς τὰς Ἀριστοφάνους κωμῳδίας χελιδόσι. Παραβάσει κέχρηται ὁ χορὸς, μηδὲν περὶ τὸ προκειμένου λέγων, ἢ τὴν ποιητικὴν ἐπαινῶν. παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν, ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν. ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι, ἔξω τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ χοροῦ. ἐγράφοντο δὲ ὁ χορὸς καὶ ἔλεγεν στίχοι τέσσαρες. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ αἰτὸ ποιοῦσιν οἱ ποιηταὶ τὸ γράφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Παραβάται λέγονται, οἱ μαχόμενοι ἐν τοῖς ἅρμασι, παρ' Ὁμήρῳ. Παραβάτης, ἐνίοτε ὁ ἡνίοχος εὑρίσκεται λεγόμενος, ὡς ὅτι τὴν ἄντυγα ἐρασιμῆ ἡνίοχον ὁ ποιητὴς λέγει. εὑρίσκεται δέ ποτε καὶ ἡνίοχος, διὰ τὰ ἡνία λαβεῖν καὶ ὅλως ἐπαλλάσσειν, αἱ λέξεις αὗται ἀλλήλαις φέρονται. εἰ δὲ καὶ ὁ συμφανὴς πόρτοχος εὖ λέγεται παραβάτης, φαίνεται ἀναχθῆ. Παραβεβαμένοι, παραβεβηκότες. Παραβέβλησαι, παραβέβλησαι κίγχησαι. Παραβιβάζεσθαι, παραβιάζεσθαι. Παραβλέπων παρ' Ἀριστοφάνει, οὐκ ἀτενίζοντα φασιν, ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου ὀφθαλμοῦ βλέποντος. Παραβλέψας παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ πλησίον βλέψας. καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκος, καὶ κατεῖδον. σημαίνει καὶ τὸ πλαγίως βλέψας. Παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς. παραβάλλεσθαι γάρ φασι καὶ τὸ ἐξαπατῶν. ἐξ οὗ καὶ παραβαλλόμενος, ὁ ἀπατῶν τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς παραδίδωμι. ἀφ' οὗ καὶ παράβλημα κοινῶς, ὃ ῥῶμις τροφῶν παρατιθέμενον. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ παράβολος ἄνθρωπος, ὁ κινδύνοις ἑαυτὸν παραβάλλων, ὅ ἐστι παρατιθεὶς. καὶ πρᾶγμα ὅπερ ὁ τοιοῦτος ποιεῖ, ὑπερβάλλω γίνεται, ἐκ τοῦ βάλλω μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, τὸ ἀμβλήδην γοόωσα, ὡς ἐκ τοῦ μουσικῶς ἀναβάλλεσθαι, κατὰ τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. οὕτω καὶ τὸ παραβλήδην, ὃ δηλοῖ τὴν παραβολὴν καὶ συγκριτικῶς. Παραβλήδην παρὰ τῷ

Ἀπολλω-

φασὶ δὲ ὡς καὶ τί θέλει δηλοῦσθαι, δῆλον. ἴσως δὲ δηλοῖ τὸ ἐκ τοῦ διεμπόδες ὑπ' αὐτῆς ἐσφίχθαι, ἤτοι χωλοῦσθαι καὶ ἀρχαιοῦσθαι. Πανοπλία, ἡ πανοπλία. ἴσως ἀπὸ τοῦ σάκους εἴρηται.

Πανσπλώου, χιτωνίσκος λινοῦ πεπληρωμένος σπλώου.

Πανσθενεστάτῳ, ἰσχυροτάτῳ. Πανσπερμία, παγκαρπία.

Πανστρατὶ, σὺν ὅλῳ τῷ στρατεύματι. Πανσυδίῃ, ὃ διὰ τῆς διφθόγγου γράφουσιν οἱ παλαιοὶ, ὡς τὸ σύνεστος, ὀξύτατος, καὶ τὰ ὅμοια. δηλοῖ δὲ κατὰ λέξιν, τὸ παμπληθεί. ἕτεροι δέ φασι πανσυδὶ, ἀντὶ τοῦ πανσταλῶ, μοδιοὺς ἀπομάχου μένοντος. ἄλλοι δὲ πανσυδὶν, ἀντὶ τοῦ πανορμεί. Αἴλιος δὲ Διονύσιος, ἀντὶ τοῦ παντελῶς. ὅθεν παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ πανσυδὶ διαφθάρῆναι.

Πάντα κάλων σείει, παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χεῖρ ἐργάσεται. οὐ κατὰ βαθέως ἔτρωσεν, ἀλλ' ἐπιψαύει τοῦ χρωτὸς, καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δέρμα. Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην, παρὰ Θεοκρίτῳ. φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι, καὶ ὅτι Ζεὺς λάθρᾳ τῇ Ἥρᾳ συνῆλθε. καὶ Ὅμηρος, εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας. Ἀριστοκλῆς δὲ ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Ἑρμιόνης ἱερῶν, ἰδίως ὑθλῶν περὶ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἥρας γάμου. ἱστορία. τὸν γὰρ Δία μυθολογοῦσιν ἐπιβουλεύσαντα τῇ Ἥρᾳ μιγῆναι, ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι, καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα, καὶ καθέζεται εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν θρόναξ ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ κόκκυξ. τὸν δὲ Δία χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τὴν δὲ Ἥραν πορευομένην μόνην ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος, καὶ καθίζεσθαι ἐπ' αὐτὸ, ὅπου νῦν ἐστιν ἱερὸν Ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ἰδόντα, καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς, τὴν δὲ Ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὸν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ Δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν, καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς Ἥρας, τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι. καὶ παρ' Ἀργείοις δὲ οἳ μέγιστοι τῶν ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ κόκκυξ. Παντάνη, τρυβλίον. Πανταπάσιν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ τελέως, καὶ καθόλου, τὸ παράπαν, διόλου, ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λαμβανόμενα. Πανταρκεία, πᾶσι βοηθεῖν.

Πανταρκὴς, ὁ πᾶσιν αὐταρκῶν. Πάνταρος, ὃ καὶ τόξον ἀπέδωκεν αὐτὸς Ἕλενος. συνεκδοχὴ ἀπὸ τῶν παρισωμένων τὴν πρᾶξιν παραλαβῶν. ἀπὸ γὰρ τοῦ τόξου, τὴν περὶ τόξον ἐμπειρίαν δηλοῖ. καὶ οἱ δὲ πανσμίαι σεῖον ξυγὸν, ἤγουν ἐγχώριον.

Παντάσκιος, ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων. Πανταχῆ, πανταχοῦ, πάντα τρόπον, ἐν παντὶ τρόπῳ, καὶ πανταχόθι. πανταχοῦ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον. Πανταχῆ τῶν τόπων περιστιχὲς εἰμένοι, καὶ πανταχοῦ γῆς. Πανταχόθεν, καὶ πάντοθεν. Δημοσθένης, οὕτω πάντοθεν καταπεφρονηκότας ἐκείνους ἥττους πάντοθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τὰ μέρη. Πανταχοῦ, καὶ τὸ ὅσον, μετὰ γενικῆς. οἷον πανταχοῦ τῆς πόλεως, καὶ ὅπου γῆς ἦμεν. Παντελῶς, κοινῶς. καθόλου δὲ, ἀττικῶς. Παντελὲς, παντελῶς, ὁλοτελῶν. Ὁ πανεπόπτης, ὁ πάντα καθορῶν. Πάντῃ, ἀντὶ τοῦ εἰ πλεῖστοι.

Πάντοθεν, ὑπὲρ πάντων. Πάντ' ἔχεις, πάντ' ἔγνωκας.

Παντέλειον, ὁλόκληρον. Παντευχία, πανοπλία. Πάντῃ, πάντως, πανταχοῦ, πάντοθεν. Παντῇ, περιεσπωμένον δωριεῖς λέγουσι. Πίνδαρος, πρέφαντος ἐπὶ καθ' ἑλλάδας ἐόντα παντῆ. Παντικάπαιον, ὄνομα πόλεως. Παντὶ θένει, ὅλῃ δυνάμει. Παντίζω, παντέλῃ. Παντοδαπὰ, παντοῖα.

Παντοδαποὺς, διαφόρους. Πάντοθεν, προπαροξύνεται κοινῶς τοῦτο. τὰ ὑπὲρ δύο ἐν τῷ παραλήγουσαν ἐν ταῖς μόναις προπαροξύνονται, οἷον αὔθιν, ἔνδοθεν, ἄλλοθεν, ἑκάστοθεν, ἑκατέρωθεν, ἔκτοθεν, πάντοθεν. τὰ δὲ ἄλλα πάντα παροξύνονται, οἷον οὐρανόθεν, τὸ ἐκ πόντου. οἴκοθεν, τὸ ἐξ οἴκου πόλεως καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ πράγματος. οἷον οἴκοθεν, οἴκου. θεόθεν, ἀβυδόθεν, οἴκοθεν, ἐκ τοῦ οἴκου ὁ μόνος. πατρόθεν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Παντοίων, πάντων πολυτρόπων. Πανδοκεύτρια. κεῖται παρὰ τῷ λεγομένῳ ἀντὶ τοῦ κάπηλος, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ κάπηλος παρὰ τὸ καπύειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος, ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπηλος οὖσα ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. ἡ πανδοκεύτρια, ἡ πάντα δεχομένη καὶ καταπίνουσα, ἡ πάντα ἐπιτρέπουσα. Παντοκράτωρ, ὁ θεὸς ὁ πάντων κρατῶν. Παντοπραγμία, πολυπραγμία. Παντολμοτάτος, παντελῶς ἐλλογιμώτατος. Παντομάντορες, μοῖραι. Παντομιγὴς, παλαιόπολις. Παντοῖα, παντοδαπά. Πάντοσε, εἰς πάντα μέρη. πάντοθεν, παντὶ μέρει. πάντοσε ἴσην ἀσπίδα λέγει Ὅμηρος, περιφερῆ. Πάντοτε μὴ λέγε, ἀλλ' ἑκάστοτε, καὶ διὰ παντός. Παντουργὸς, πάλαι μὲν ὁ πανοῦργος, νῦν δὲ ἐπὶ κακῷ ἡ λέξις. καὶ ἡ συμφορὰ μέση οὖσα λέξις, καὶ λεγομένη ποτὲ καὶ ἐπὶ συμφέροντος, νῦν κακὸν μόνον δηλοῖ. ὁ τύραννος τὸ βασιλικὸν ποτὲ ὄνομα, βλασφημεῖται νῦν. ἐλέγετο ἑταιρικὸν ποτὲ καὶ ἔνδικον, τὸ ἔξω τοῦ οἰκείου καὶ δικαίου, νῦν δὲ ἀγαθολογοῦνται χυδαῖοι, οἱ πεπλεονεκτηκότες. νῦν οἱ εὐδαιμονοῦντες, πολλοστὸς, οὐχ ὡς οἱ παλαιοὶ, ὁ πολύς. ἀλλὰ ὁ τὸ μακρὸν ὠμὸς. καὶ ἔνδοξος, οὐχ ὡς σεμνὸς, καὶ ἀνόητος, ἀλλ' ἐπὶ φαυλότητος, νῦν δὲ ὁ ἀνόητος. Παντουργῶ, πάντα ποιῶ. Πάντων ἐκπεπληγμένοι, ὑπὲρ πάντας ἐκπεπληχότες. Πάντως, παντελῶς, ἴσως δύναμαι, ἀληθείᾳ κυρίως.

Πάνυ σφόδρα, ἐκ παραλλήλου, τὸ αὐτὸ καὶ πάνυ λίαν.

Πανυπερτάτη, πασῶν ὑπερκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων.

Πανυπείροχον, πάντων μέγιστον. Πάνυσσα, ἀρσενικὸν ὄνομα. οἱ δὲ κουρίαν, ἢ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι. Πανώλεθρον, πάντων ἔσχατον. Πὰν, φασὶ τις ὢν διὰ τὸ ἐπιφαίνεσθαι ἀπείροις τισὶ ἐνθουσιῶσι. Πανωλεθρία. καὶ πανώλης, ὁ πανώλεθρος. Πὰξ, ἀπόλυμα ἐπιρρηματικὸν. ὁ τέλος ἔχον.

Παξαμᾶς, ἑλικοειδὴς ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή.

Πάππα, προσφώνησις ὑποκοριστικὴ ἰδία τῶν πρὸς πατέρα. οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατὴρ πᾶς, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ πλεονασμὸν τοῦ α πάππας. Παππάζουσι παρ' Ὁμήρῳ τὸ παππάζειν. ὃς καὶ τὸ ἀππάζειν, ὑποκοριστικῶς ἐστι. δηλοῖ τὸ βρεφικῶς προσφθέγγεσθαι τὸν πατέρα, καθά φασιν οἱ παλαιοί. ὥσπερ καὶ μᾶ, ἡ μήτηρ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, πάππας καὶ παππίας, ὡς μαμία ἡ ῥητέος μᾶλλον. δὲ χρόνον καὶ τὸ τοῦ ἀπάτου εἰκότος ἐν Βιθυνικοῖς, ὅτι Βιθυνοὶ ἀνιόντες εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν ἐκάλουν πάππαν τὸν Δία, καὶ Ἄττιν τὸν αὐτόν. ὁμοίως καὶ τὸ Ἡροδότου, καλεῖται Ζεὺς ὑπὸ Σκυθῶν ὀρθότατα Παπαῖος. ἐξ ὧν συνάγεται δεῖν εἶναι ξένην λέξιν τὸ πάππας καὶ πάππος καὶ τὰ τοιαῦτα. Παππάζειν, παραπαλεῖν. Παππαδίω, παντελῶς. Παπαὶ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Πάππαξ, παπαὶ ἔχων ἐπίτασιν, Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Παππασμὸς, προσφώνησις, παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινόμενος. Παππῶ, ψηλαφῶ. παππῶ παππεῖς δευτέρας συζυγίας. τὴν ἁπαλῇ τῇ χειρὶ ψηλαφῶσαν. ἀπὸ τοῦ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ἀφῶ οὖν παφῶ, καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων παππῶ.

Παππίας, παρὰ τὸ πάππα, ὃ σημαίνει τῇ τῶν ῥωμαίων φωνῇ, τὸν πατέρα. Πάππος, ἀπὸ τῆς τῶν μικρῶν παίδων προσφωνήσεως. Ὅμηρος, οὐδέ τι μὲν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι. Πάπποι, αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες. μύσταξ δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω. Πάππος, ὁ πατρὸς πατὴρ. καὶ πάτρως ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός. ὡσαύτως καὶ μήτρως, ὁ μητρὸς πατὴρ, καὶ ὁ ταύτης ἀδελφός. Παππῷος, ὁ περὶ τοὺς

δὲ, πανίερθε. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἱερῶ ἱερέσω ἱερός, ὡς ἀγαπῶ ἀγαπήσω ἀγαπητός, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Γ ἱερόεντος, καὶ συγκοπῇ ἱερθός, καὶ ἐν συνθέσει πάνιερθος πανίερθε. Πανίστιον, πᾶσι συναυλίζειν. Πανήγυρις, ἐπανήγυρις, συνάθροισις, ἀγείρω, ἄγυρις καὶ ἄγυρις. καὶ πανήγυρις, εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται. Πανόδυμον, διὰ βίου. Πανημέριος, καὶ ἐφημέριος, ὁμοίως παρῶξυται. Πανημέριος, σημείωσαι ὅτι πανῆμαρ μὲν λέγει ἢ ἠμάτιον, τὸ ἀμφινόν. πανημάτιον δὲ οὐ λέγει, ἀλλὰ πανημέριον. οἷον πανημέριος κακὸς ἔσομαι. καὶ τοῖς πανημερίοις νίκος ἦν. Πανημέριοι, παρ' ἑτέροις παιανταί· εὕρηται πανήμεροι, ὁμοίως δὲ ἐφήμεροι, ἐκβληθέντος τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου. Πανήμερον, τὸ δι' ὅλης ἡμέρας πραττόμενον, ὃ καὶ πανημέριον. ὡς καὶ τὸ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, πάννυχον καὶ παννύχιον. τὸ δὲ διὰ μιᾶς ἡμέρας πραχθὲν, αὐθήμερον. καὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν διὰ μιᾶς ἡμέρας ἀντεπανελθεῖν, αὐθημερῆσαι. καὶ τὸ δι' ὅλης τῆς τετάρτης ἡμέρας, ἡμεροδρομεῖν, καὶ διημερεύσαι. οἷον ἐπὶ τῶν βαναύσων ὁ Πλάτων εἴρηκε, πρὸς τὴν ὀψιδέντας. λέγοιτο ἂν καὶ πανημερίσαι ἐπιέργω, ὦ ἄνθρωπε. καὶ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας δεῖπνον, ἡμερόδειπνον. τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν μὴ μένον, ἐφήμερον. τὸ δὲ παρὰ μίαν, παρήμερον, ἐφήμερον. φαίης δ' ἂν δὲ ἐπιοῦσαν ἡμέραν, καὶ τῇ παρελθούσῃ, καὶ τῇ ἐχθεσινῇ, καὶ τῇ προτεραίᾳ, καὶ τῇ προτέρᾳ, καὶ τῇ χθές. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν αὐτῇ πραχθέντος, χεῖρον, ἔνδον. ἐπὶ δὲ τῆς παρούσης ἡμέρας, τήμερον καὶ σήμερον, καὶ ἡ ἐνεστῶσα καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα. ἡ δ' ἐπιοῦσα ἡμέρα, καλεῖται αὔριον, καὶ ἐπιοῦσα καὶ προσιοῦσα. τὴν δὲ μετὰ ταύτην εἰκάσαις ἂν, ὡς ἔφη Ἡσίοδος καλεῖ, εἰ μὴ τὴν τριακάδα οὕτω λέγει. ἐνίοις παρὰ Ἀθηναίοις καλοῦνται τριακάδα, ἐπὶ τῶν τελευτησάντων. φιλοδωρότερον δὲ προσθεῖναι τὴν εἰς πρόθεσιν ταῖς ἐπιούσαις ἡμέραις, οἷον εἰς αὔριον, καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν, καὶ εἰς ἡμέραν τρίτην, καὶ εἰς ἡμέραν τετάρτην. λέγεται δὲ, καὶ εἰς ἡμέραν ῥητὴν, εἰς ἣν ἂν ἐπισυνθώμεθα. καὶ εἰς ἡμέραν ὡρισμένην, καὶ εἰς ἡμέραν διωμολογημένην. καὶ ἡμέρα κυρία, ἐπὶ δὲ τῆς παραγγελίας. χωρὶς δὲ τῆς ἡμέρας εἴποις ἂν οἱ ῥήτορες, παρούσης τῆς κυρίας, καὶ ἐνστάσης τῆς κυρίας. προσυπακουομένης, τὸ τῆς ἡμέρας. ἐπὶ δὲ τῆς παρελθούσης ἡμέρας, ἡμέρα τρίτη, ἡ τρίτην ταύτην ἡμέραν, καὶ τὰς ἄλλας ὁμοίως. Πανίστορος, πανόπτης, ἐνδελής. Πανίσχυρα, πᾶσιν ἀρέσκοντα. Πανορίσαισι, κατὰ πάντα ἡρμοσμέναις.

Πανίσχυρος, πᾶσιν ἀρέσκων, ποικίλον, παμμήχανον. Πανθηρον, τέχνη ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ζώων αἱρεῖν. πῶς ἦν κατὰ πάντων τῶν θηρῶν, πάνθηρα καλοῦσιν αὐτῶν ἐπιχείρησιν. Πανδοίδαλος, ἐκ τοῦ πάντα γίνεσθαι. ὅθεν τὸ βουδοίδαλος βουδοίδαλος ἐστιν υἱός. Πανδοίδαλος, καὶ ἐν συναιρέσει πανδοῖλος, κατὰ παρωνυμίαν λέγεται, ὁμοίως δὲ βουδοίδαλος ἐστιν υἱὸς ἐν ἀλυσίᾳ ὁ τοῦ βουδόου υἱός. Πανδοσίαν λέγουσιν, ὥς φασιν Εὐφορίων, ὁ πάντας εἰς κοινὸν καταθέντος τὰ κομισθέντα λείψανα πάντων ἀπὸ λάκων. Πανδοσία, ἐπίρρημα, καὶ πανδημεί, τὸ καταναχθέν.

Πανδοῖλος, κύριον ὄνομα, ἐξ οὗ πανδοίδαλος πατρωνυμικὸν, καὶ ἐν συναιρέσει πανδοῖλος. ὁ πολυλάμπας. οὕτως καὶ βουδοίδαλος βουδοίδαλος ὁ βουδόου υἱός. Πανδαίδαλος, πολυλάμπατος ὢν παντός, ἀνὴρ μανικός. Πανδεῖος, πανδίαιος. Πανδρομία, παρρησίαν ἄγειν λέγομεν, πάντα θρυλεῖ, ὥς τι μηδὲν ὑποστέλλεσθαι. Πανθρύλλιον, τὸ πάντα θρυλλοῦν. Πανδίδεω, μενοτραγεῖ τοῖς τέρψις, ὃ σφοδρὰ ἔσεις. Πανδαμαλὸν ἐγιάδαι, τὸ ὡς οἰκὸς ἐλεύχος τραχ ἔθω, ἀφ' οὗ λίθος ὁμοίως, ὁ λάχης.

Πανδ' ἀπὸ μιαιφόνον, παρὰ πάντα ὑπὸ τῆς μυίας ψήφων.

Πανίεντα, παρίβασα. Πανίς, ἡ πλατεῖα αὐτόθεν. Πανίως, βίαιον, ὡς ἀπὸ τοῦ παιός. Αἰσχύλος καλλιθοί, καὶ ὁ λαιός πάντα, ὅ ὁ λαιὸς πάντα, καὶ καθαρῶς, καὶ ὁ μίλας καθαρός.

Πάνισον. ἕρμαιος σημαίνει, ὥρα τι τὴν παρ' ἐμοῦ χωρὶν τὴν κώπαν λαβοῦσα, καὶ προσκεφάλαιον, ἵν' ἐς τὸν τοῦ ἐμπεδίζεσθαι ῥοθίοις. ἀλλ' οὐ λίαν μαι πάντα τὴν ἔχων τὸ πρακτέον.

Πάνσον, αὐτόχθων, ὁμοφύλην, λευκὸν, καθαρόν. καὶ πάνσον, ὅσον μὲν τόπον. ἔνθα καὶ χάργον παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ λέγεται πάνον πρὸς τοὺς ἐρπλείου μέρους. Πανσιος, κρατήρ. Πανίς Λαίμων, μονιώλα λαίμων. Πανισιος, ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν Ἰθάκῃ. Πανναρνία, πανουργία. Παγκρατής, πάντων κρατῶν, καὶ ἄρχων καὶ βασιλεύων. Παννίας, ὁ ἀπόπληκτος, καὶ ἀλολίχας. Παννυχίζει, ἀντὶ τοῦ διανυκτερεύει. Αἰβάλιος, ἐκπαννύχιζον. Παννύχιοι. ἀναβὰς δὲ πάντας ἐκ φυσικῆς κλίσεως τὸ παννύχιοι. Παννύχιοι, σὺν ὅλῳ δὲ οἴκῳ. Πανόλβιος, παμμακάριος. Πανομφαῖος Ζεύς, κατὰ μὲν ἀναγραφὴν εἰς ἓν πᾶσα ὀμφὴ, ἤγουν ἁπλῶς φωνὴ ἀνάγεσθαι, πτῆσιν ὁ πάσης φωνῆς αἴτιος ἀήρ. φωνὴ γὰρ, ἀὴρ ὢν πληγεὶς, κατὰ δὲ ἑτέρων πανομφαῖος δὲ ἐν ὧν, ὁ πάσης μαντείας αἴτιος. οἱ γὰρ ἄλλοι πάντες ὑποφέρονται, διὸς εἴσιν, εἴτε δαίμονος ἐκείνου, εἴτε ἀνθρώπου. Πανομφαῖος, παμφήμων, ἀπὸ τῆς ὀμφῆς. Πανόπτης, ὄρνις οὕτω καλουμένη. Πανόπη, ὄνομα νηρηΐδος λέγεται, ἡ πᾶσιν ὁρωμένη. Πανόπη, πόλις φωκίδος κληθεῖσα ἀπὸ πανοπέως υἱοῦ φώκου. ταύτης δὲ φασιν ὁ πολίτης πανοπεύς, ὁμοφώνως δὲ τῷ προτέρῳ κυρίῳ. Πᾶν ὅτι σὺν, πᾶν τὸ συχνόν. Πανοπεύς, ἀπὸ πανοπέως ὠνόμασται υἱοῦ φώκου. ἕτεροι δὲ πανόπην μὲν γράφουσι τὴν πόλιν, πανοπία δὲ τὴν χώραν αὐτῆς, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς γράφεται. ζητεῖ δὲ καὶ τὴν Χαιρωνείαν εἰπόντα φανοτέα, ὁ φωκεύς. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην. φασὶ δὲ οἱ ἀρχαῖοι, ὅτι ὁ Ζωΐλος ἐν δὲ καὶ Λαυλίδα καὶ πανοπῆα γράφεσθαι καὶ πανοπέων, ὡς μὴ σώζων, αἰτιῶνται τὴν γραφήν, διότι ἀπολλύει τὸ μέτρον, καὶ οὐδὲ χαριέστερον καθ' Ὅμηρον τὸ ὄνομα. ἔστι γὰρ πανοπέως, ὡς ἀχιλλεύς. ἐν δὲ τῷ Γεωγράφῳ κεῖται πανοπεύς, ὁ τὴν φανοτέα ὅμηρος τοῖς περὶ λεβάδειαν τόποις. καὶ ὅτι ἐνταῦθα ὁ τοῦ ἐπειοῦ πατρίς, καὶ ὅτι ἐκεῖ μεθύοντα τὰ περὶ τὸν τιτυόν, ὅθεν ὁ τῆς ἀετοῦ τὰ ἀποτῆς βίας ἀπ' αὐτῆς, δι' ἣν οἱ μυθικοὶ γίγαντες αὐτὸν κατὰ τὸ ἡπαρ ἐσθίουσι, καὶ κύρειον φρούριον εὑρηκότας ταύτην καλῆ καὶ λιθινικῇ, καὶ ἀλέξανδρον, ὅς ὁ μῦθος βούλεσθαι. Πανόπτης, πολυόφθαλμος, καὶ ὁ πανταχόθεν φαινόμενος. Πανορμίας, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Πάνορμοι λιμένες, οἱ ἐχέβαθεις εἰς οὓς διὰ τὸν πᾶσα ναῦς καὶ ἐν παντὶ ἀνέμῳ ὁρμίζεσθαι. Πανδοσκοῦλος, ἐπίθετον Διονύσου φορτωνίου. Πανοσκοῦλον, σχῆμα χάματος. ὅταν οἱ ἀπὸ σπόλου ἐπὶ τῷ νηὸς, ὅσον τι, λέγεται χῦμα. Πανσπερμία, ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων μίξις. Πανσπερμία, ὁ ἀπὸ ἄλλος συμμιγής, πλῆθος. Πᾶν ὅτι σὺν, οἷον λίαν κατ' εὐθὺ, πᾶν τὸ συχνόν. Πανουργός, ἐπάλας. Πανουργία κυρίως, ἐπὶ μὲν τοῦ καλοῦ, καὶ τοῦ κακοῦ, διὸ ἐν οὐκ ἐκλαμβάνεται ὡς εἰς κακίαν. Πανουργία δὲ ἐπὶ τὸ κατ' ἐπιτήδευσιν τεχνῶν. ὁ τοῦ πανούργου προσηγορία δύο σημαίνει. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων τῇ ἐπινοίᾳ τῶν ἔργων χώμενος. ἕτερος ὁ δὲ ἐπαινετὸς πανοῦργος, ὁ ὀξέως καὶ συνετῶς τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν ἐκφέρων, καὶ τὰς δολίως καὶ ἐπιβούλως παρ' ἑτέρων αἱ δὲ βλάβαι σκευωρουμένας ἀποδιδάσκων. Πανοῦργος ἀεὶ πᾶς, ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, καὶ ὁ φαῦλος, καὶ ὁ δόλιος. κατὰ μετὰ πάντως δὲ, καὶ ὁ ἐπὶ κακοῖς τὸ μὲν σύμβολον ἔχων γνώμην, ὡς καὶ παντεργός, ὁ πάντα ἐργαζόμενος, καὶ ὁ μηχανικός.

Πανοῖος, πάντα οἷος. Πάνοψ, ὄρνις ἁπλῶς, ἔστι δὲ καὶ πῶς καὶ ἄγαλμα καὶ ἑρμοῦ. Πανόφρων, ὁ τὸ πᾶσιν ὁρᾷν. ἢ τὸ πάντων τελευταῖον καὶ ἔσχατον, καὶ μείζον. ἀπὸ τοῦ ἴση, ὃ ἀπὸ τὸ ἴδιον, ὅτι ὑπερέχοντες ὡς καιρός. Ἀντίμαχος δὲ ὑπὸ σφετερίσασθαι, καὶ τί μὲν σημαίνει οὐχ ἑρμηνεύουσιν οἱ παλαιοί,

φαεὶ

ποτῶν ἐσφαλμένον. τουτέστιν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. Παναχαιΐδα, τὴν θεσσαλίαν λέγει Ἀπολλώνιος, ὅτι αὕτη πρώτη ἐκλήθη ἀχαΐα, ἀπὸ ἀχαιοῦ τοῦ ξούθου. Παναχαιῶν, πάντων ἑλλήνων. Πανάωρον, ὁ τὸ πάμπαν ἄωρον λέγει Ὅμηρος, παρὰ τὴν ὥραν τὸν καιρόν, διὸ καὶ ἐλλείπουσιν παρὰ ... κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἢ παρὰ τὸ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ πεφροντισμένον. ἢ ἀνάπαλιν, ὡς ἐν ἔθει τὸν πάνυ δίχα φροντίδος, ὅτι παῖς καὶ ἐφίλουν αὐτό. Πανδαισίας, πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας. Πανδαισία. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. πανδαισία, ἡ ἀφειδὴς καὶ παντελὴς εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ συγχυτὸς ἄρτος. ἄλλως. ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν θύωνται ἕκαστοι φέροντος ἑαυτοῦ δεῖπνον, κοινὰ πάντα φαίνεται. τὰ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, τὸ δὲ αὐτῶν θυομένων. ἄλλως. φασὶ γὰρ τὸν δεῖπνον ἐν ᾧ ἕκαστος αὑτοῦ κομίζων εἰς κοινὸν κατατίθεται, καὶ πάντες πάντων μετέχουσι. τὸ δὲ εἶδος αἰτῶν, ἐπιμάζει ἀλφίτοις καὶ μάζῃ, διὰ τὸ κυκεῶν. καὶ ἐπειδὴ κυκῶνται, ὅταν μὲν τὰ ἄλφιτα. ὅταν δὲ οἱ θυόμενοι. πανδαισίαν δὲ τὴν ποικίλην καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων εὐωχίαν. ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀναπλήσῃ, καὶ καθῶνται εἰς τὸ κοινόν. ἢ ὅταν πολλῶν προκειμένων ἐδεσμάτων, λάβῃ τις ὃ θέλει. οἱ δὲ πανδαισίαν, λαχανηρὸν ἔχον παντοῖον ἔδεσμα. τὸ δὲ ὅλον τοιοῦτόν ἐστιν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. Πανδαμάτωρ, τὸν ὕπνον ἔφη Ὅμηρος. Σιμωνίδης δὲ σημειωτικῶς φησι δαμασίφωτα, δεῖ τοῦ μὴ καὶ τὸ θεῖον κωμῳδεῖσθαι παραιτήσασθαι τὴν ὁμηρικὴν ἀκρίβειαν. ὡς οὐ πάντας, ἀλλὰ πάντα δαμάζεται φησὶν ὕπνος, τὰ πορευτὰ ὑπνῶν, ὡς ἐκ τῶν θεῶν πάντων ἰσχυρότερος. ὁ πάντων ἄναξ, κατὰ τὸ ὕπνε ἄναξ. δαμᾶν γὰρ καὶ δαμάζειν, τὸ ταπεινοῦν καὶ ὑποτάσσειν. ὅθεν καὶ δαμάλη καὶ δαμάλις, παρὰ τὸ δεδαμᾶσθαι. τῶν δὲ ἀπ' ἐκείνων φασὶν ὑπὸ ζυγίων. αἱ δαμαζόμεναι εὐποδίσφων ὑπὸ τὸν ζυγὸν, καὶ ἄντι χίσφων σφαδάζουσι. καὶ ἡ δάμαρ δὲ ἐντεῦθεν κέκληται, φασὶν ἀμφὶ συνεζευγμένη, καὶ δεδαμασμένη. πιθανὴν δὲ ὑποβάλλει ἔννοιαν ὁ λαοδάμας, καὶ ὁ λαγέτας. ὡς δαμαλὶς δαμάζεται, καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἄγει λαὸν ὑπὸ ζυγοῦ τοῦ ὑπὲρ εὐλόφως φέροντα. καὶ οὕτω μὲν πανδαμάτωρ ὁ ὕπνος. εἰ δὲ καὶ λυσίπονος καὶ λυσιμελὴς ἐστιν, ὡς λύων μελεδήματα θυμοῦ, ἐρρέθη ἀλλαχοῦ. Πανδαμικοί, πανδημοὶ χιτῶνες, ἐν ταῖς κωμικαῖς.

Πανδάρεω, δύο κόραι τρίαι πανθείσαι, ἐκόμισαν ἀφροδίτη. ὡραῖαι δὲ γάμου γενόμεναι ἀνηρείψαντο ἅρπυιαι, καὶ παρέδοσαν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν. ἴσως γὰρ περικαλλεῖς μὲν οὖν οὖσαι, διὰ ὀρφανίαν δὲ δυστυχοῦσαι, καὶ εἰς ὑπερβολὴν, καὶ οἷον ὑπὲρ ἑαυτοῦ δὲ ὅτου μεταβληθεῖσαι τῇ δίκῃ, ὥχοντο ἀνέμοις, καὶ διὰ τοῦ ἀνέμοις ἐπαχθεῖσαι, καὶ ἐριννύσι παραδοθεῖσαι μυθεύονται. ἡ δὲ πλείων παρ' Ὁμήρῳ ἐν υ', εὔχεται ταῖς τοῦ πανδαρέου θυγατράσιν ὁμοιωθῆναι. κατά γε τὸ ἁρπαγῆναι θυέλλαις προσφερομένας εἰς ἐρχόμενα κέλευθα. περὶ δὲ τοῦ ῥηθέντος πανδαρέου φέρεται λόγος, ὅτι κύνα κλέψας χρυσοῦν ἐν κρήτῃ ἡφαίστου ἔργον ἔμψυχον ἐκ τοῦ διὸς τεμένους, παρακαθῆκε ταντάλῳ. διὸς δὲ ἀναπέμψαντος τὸ κλέμμα διὰ ἑρμοῦ, ὤμοσεν ὁ τάνταλος μὴ ἔχειν. καὶ ζεὺς μὲν τὸν κύνα ἑρμοῦ ὑφελομένου ἀπολαβὼν, κατέστρεψε τοῦ ταντάλου τὸ σίπυλον. ὁ δὲ πανδάρεως ἢ πανδάρεος φυγὼν εἰς ἀθήνας, ἐκεῖθεν εἰς σικελίαν διέβη. ἔνθα διεφθάρη φασὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἁρμοθόης. Πανδάρεως, κυρίως ὁ πάντα δέρων, ζῆνα δείρολους καὶ πλεονεξίας, ἐρῶν. Πάνδαρον λέγει ὁ ποιητὴς, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀπόλλωνος λαβεῖν τὸ τόξον, ἤγουν τὴν τέχνην, ὅτι τὴν τέχνην ἐπιστάμενον. καὶ ἔτι φησὶν ὁ ποιητὴς, μεθαρμόζει, ... δὲ ποιηταῖς, ἱστορεῖν τὰς περὶ ζωὰς τέχνας δεξιούς, θεόθεν ἔχειν τὰ ὄργανα. οὕτω καὶ ἄλλος τις, μοῦσαν ἔχει περίεργον τὴν οἱ πόρε φοῖβος ἀπόλλων. καὶ κίθαρον δὲ ὡς, καὶ ἕτερος λύραν. καὶ ἄλλος ἀσπίδα, ἢ ὡς ἀρχαῖον ὅπλον, ἐκ θεῶν λαβεῖν μεμύθευνται. τοὺς γὰρ εἰς ἄκρον φασὶν εὑρεῖν, θεοῖς ἀναπλάσαι ἃ εἰσιν οἱ ποιηταί. Πάνδεια, ἑορτὴ ἐπὶ τελοῦσι μετὰ τὰ διονύσια ἀγομένη. Πανδελέτιοι γνῶμαι, τουτέστι διεφθαρμέναι. ἐπεὶ πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος, καὶ γράφων ψηφίσματα, καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. Πανδέλετος, ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβλήτο. συκοφάντης δὲ ἦν, καὶ φιλόδικος, γράφων ψευδῆ ψηφίσματα. πανδελετίους εἶπεν Ἀριστοφάνης γνώμας, ὡς ἄρτων πανουργίαν στρέφων, μέμνηται τοῦ πανδελέτου καὶ Κρατῖνος. οὗτος καὶ ψηφίσματα ἔγραψε.

Πανδερκής, πάντα ὁρῶντος. Πᾶν δ' ἦμαρ, δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας. Πανδήμιος, παράγεται ἐκ τοῦ πανδήμου. καὶ δῆλον ὅτι ὡς ἐγκαίρως πανδήμιον αἰεὶ πάσης ἦσαν τὴν κοινὴν ζημίωσιν. ὡς ἐκ τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον καλουμένου δημίου. ἐξ οὗ σκῶμμα κωμικοῖς ἐπὶ ... τὸ δημόκοινος. ὃς ὁ ἄσφακτος, ὁ ἄσφακτος ἐπεκαλεῖτο. καὶ ὅτι παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον πτωχὸς μὲν, ὁ δὲ ἐνδεὴς ἐπαιτῶν. ἀκολούθως Ὁμήρῳ καὶ οὕτω τὴν γαστέρα βόσκων. πῶς; δὲ, ὁ χρειοῖ ἀγορείμενος, καὶ οὕτω ζῶν. ἣ δὲ τοιοῦτος χειρομάχων πλευρὸν, ἐστὶν ἐν τοῖς τῶν Ἀθηναίων νόμοις. καὶ ὅτι τὸν πτωχὸν ἀστεῖος παρῳδεῖ εἶπεν ὁ Μένανδρος εἰκὸς, δημοσίων πτωχοὶ ἦσαν, καὶ πικρὸς, τὸ δὲ πλουτεῖς. Πάνδημος ἀφροδίτη, οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔτι δὲ τὸ πάνδημον, πανηγύριον. Πανδήμου, παντὸς τοῦ πλήθους, ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. Πανδοκεῖς, καὶ πανδοκεύτριαι καλοῦνται, αἱ τὰ πάντα πιπράσκουσαι. καὶ τὸ χωρίον πανδοκεῖον, καὶ τὸ πρᾶγμα πανδοκεύειν, καὶ πανδοκεία. οἱ δὲ εἰς τὰ πανδοκεῖα καταγόμενοι, καταγέται ἂν λέγοιντο. μᾶλλον δὲ οἱ τὰ πάντα πωλοῦντες, παντοπῶλαι, καὶ ὁ τόπος παντοπωλεῖον. τὴν δὲ παντοπῶλιν, καὶ τὴν παντοπωλίαν, εἶπεν Ἄρχιππος ἐν ἰχθύσι. Πανδοκεύς, πανδοχεύς, ὁ πάντας δεχόμενος. Πανδοκευτρία, ἡ ἀεὶ πολεῖς, παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντα. εἴρηται δὲ κάπηλος, παρὰ τὸ καπύειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος, ὅθεν καὶ ἄπηλος. οἰνέμπορος οὖν ὁ ἐν αὐτῷ ἔχων τὸν πηλόν. Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοκείῳ οἰκῶν. Πανδοῦρα, ἡ πανδουρίς, ὄργανον μουσικόν. πάνδουρος δὲ, ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον. Πανδοσία, πόλις τῆς ἠπείρου, καὶ ἰταλίας. Πανδοῦρα, μάχαιρα κρεωκόπος, ἡ κοπίς. Πανδοχεῖον, οἱ διὰ τοῦ χ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. διὰ γὰρ τοῦ κ χρὴ λέγειν πανδοκεῖον, καὶ πανδοκεύς, καὶ πανδοκεύτρια. Πάνδοχοι, αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τὸν δὲ ἔνοικον ὅλη περιφερόμενον. καὶ πάνδοχοι γραῖαι. καὶ πανδοχεῖον, τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα. Πάνδροσος, ὄνομα γυναικός. Πανδῶρα, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τῆς γῆς. ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δωρεῖται, ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος· ὁ ἀνησίδωρος λέγεται. Πανδώρα, εἴρηται ὅτι παρὰ πάντων δῶρα ἔλαβεν. ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν, ὥς φησιν Ἡσίοδος. Πάνεα, κεχορτασμένοι. Πανέκαν, ἀνακλός. Πανέλληνας, οὐ κατὰ Ζηνόδοτον, ἀλλ' ἐμφατικῶς ἑρμηνευτέον κατὰ τοὺς παλαιοὺς λέγοντας τὸ πανέλληνας καὶ ἀχαιούς, ἀντὶ τοῦ θεσσαλοὺς, καὶ ἀργείους. ἵνα ἐνδείκνυσι τοὺς ὅλους ἀργείους τῶν ὑπὸ ἀχιλλεῖ λεγομένων ἰδίως ἕλληνας κατὰ ἐξοχήν. ἑλλάδα γὰρ οὐ τὴν οἰκουμένην χώραν ὑπὸ ἑλλήνων λέγει, ἀλλὰ μίαν ἐκεῖ πόλιν θεσσαλικὴν, καὶ τοὺς ἐκεῖθεν ἕλληνας. Πάνεμος, ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν, ὁ ἰούλιος. Πανεξάλειπτον, ἐν πᾶσιν ἀήττητον. Πανεῦ, ἡ ἐπιλέγοντες σφίσιν περὶ τὰς συνουσίας πάντες ἔλεγον. Πανέφθον, ἑφθοῦ, καὶ διεφθαρμένον, ὁ ἐχόμενον φλογί. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου, ἐν οἷς δὲ

μαχομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτά, οἱ δὲ σφενδόνας. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχοντες παλτὸν, ὡς τὸ ἐξάπηχυ. ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τὸ ξύλον σφαιροειδές. Παλτάσια, σφενδόναις. Πᾶλτ, ἦλατ, ἐπίβα. Πάλτρ, κληρωτικόν.

Παλύνει, ἐπιπάσσει, παρὰ τὸ ἐμπάσσεσθαι. Παλύνων ἄλφιτα ἀκτῇ, παρ' Ὁμήρῳ, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τουτέστι λευκαίνων καταπάσσων ἄλφιτα ἀκτῇ, τουτέστι λευκῷ, ἢ κλασματι. Παλύνειν, δηλοῖ τὸ λευκαίνειν, κυρίως δὲ ἐπὶ ἀλεύρου λέγεται. ὅθεν καὶ ἡ πασπάλη. ὁ δὲ κωμικὸς δηλοῖ καὶ ἀντὶ τοῦ καταπάσσειν τοῖς τὴν ὀσφὺν ἐν τῷ καταπαττόμενος, πασπάλη γενέσθαι. καὶ ἔστι φασὶ πάλη, τὸ ἀποπαλλόμενον λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. ἐξ οὗ καὶ τὸ παλύνειν, καὶ ἡ πασπάλη κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ. οἱ δὲ λέγουσι παλύνειν ἢ τὸ μολύνειν κατὰ Ἀττικοὺς, διακαλοῦν εἰς τὸ ξανθὸν κρῖμα Διοπολλικὸν, παρὰ Σωσικλῆ. Παλύνον, ἀντὶ τοῦ ἐπιπάσσειν ἐνίοις φασί. Παλύνω, ὡς λευκὸν τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν. ἄμεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. Παμβαξ καὶ παμβακὶς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον, ἐκ τῶν συντελείων κοτίδα παμβακίδων. Παμβασιλεὺς, ὁ ἐπισκοπίδιος λαμπρός. Παμβῶτις τύχη, ἐλπὶς παντηγόρος.

Παμιώς, πυταμός. Παμμάκαρ, κατὰ πάντα μακαριός. Πάμματα, καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι, ἐκτεταμένου τοῦ α. Παμμάχιον, παγκράτιον. Παμμέγεθες, λίαν μέγα. Παμμέλαθιν, μέλασι φλυκταῖς. Παμμήτορα, πάντων τεκοῦσαν. Παμμήτωρ, ἡ γῆ, ἐκ τοῦ τρέφειν πάντας. Πάμπαν, παντελῶς, ὁ ὅλως. Παμπάτωρ, ὁ δημιουργὸς ἐν ὀρφικοῖς. Παμπήδην, παντελῶς, ὁλοσχερῶς. Παμπησίαν, τὴν πᾶσαν κτῆσιν λέγει Δημοσθένης. Παμπληθεί, καὶ πάμπληθες, ἀντὶ τοῦ πολύ. καὶ παμπληθεῖς, πάνυ πολλούς. Παμποίκιλος, πολύτροπος. Παμπρύτανιν, πάντων ἡγεμόνα. Παμπόλας, ὄνομα πόλεως. παμποίκιλη δὲ, ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη. Παμφάγον καλοῦσι τὸ πῦρ, οὐχ ὡς φάγον καὶ τὸ λαμπρὸν εἶναι. Παμφαής, ὁ πάντα λαμπρός. Παμφαὴς, ὁ πᾶσι φαινόμενος φαιδρότης.

Παμφαίνειν, λάμπειν, στίλβειν, ἀστράπτειν. Παμφαίνουσιν, κατὰ ἐπίτασιν ἐκ τοῦ φάω φαίνω παμφαίνω παμφαίνοις παμφαίνω παμφαίνουσιν, ὅσπερ ἔχουσι. Παμφαλᾶν, τὸ μετὰ πτοήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν πάντη. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων. Ἀπολλώνιος, πολλὰ ἐπιπαμφαλῶντος, πολλὰ ἐπιβλέποντος, σημαίνει καὶ τὸ ἐπιφέρεσθαι.

Παμφαλύξα, τρίμμα. Παμφανόων, σφόδρα λάμπων. παμφαίνω, καὶ ἐκ τούτου παμφανόω, ῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, παμφανόων. Παμφαοῦς, λαμπρός. Παμφθέγγε, παμφθόγγ. Πάμφι, παντάπασι. Παμφίλη, γυναῖκα ἀθηναίαν, ἐκ πάμφι τὸ γένος ἔχουσαν. Παμφίλαιον, χρῆσθαι...

Πάμφιλον, τόπος. Πάμφιλος καὶ Βιλοσπύλας παρὰ Δημοσθένει, ἀμφότεροι πλούσιοι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πλουτοῦσιν, ὧν οὐχὶ κλαίονται. ὁ Πάμφιλος δὲ Μακεδονικὸς ἦν, οἰκῶν ἐν Ἀθηναίοις, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦ δήμου. ἐνίοις δὲ τὴν βιλοσπύλην παραλαβεῖν φασι τοῦ παμφίλου. διευχυθεὶς οὖν τοῦ πάμφιλον, ... καὶ αὐτὸ συνδιευχεῖν αὐτῷ. Πάμφιλος παρὰ τῷ Δημοσθένει, ζωγράφος ἦν. ὃς εἰς τοὺς Ἡρακλείδας ἔγραψεν ἱκετεύοντας τὴν τῶν ἀθηναίων δῆμον. μετὰ τὸν θάνατον Ἡρακλέους εὑρεθέντες διώκει τοὺς Ἡρακλείδας, διὰ τὸ πρὸς τὴν Ἡρακλέα τὸν ἐκείνων πατέρα ἐμφύλιον μῖσος. ταύτην τὴν ἱστορίαν ἔγραψε Πάμφιλος τραγικός. κατὰ δέ τινας ζωγράφος ἦν, ὃς τὴν Ἡρακλείδων τύχην χαρακτῆρι ἐργασάμενος. καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τούτου ἄλλοι λέγουσι. Πάμφορον, πολύκαρπον. Πάμφορος, παντοῖα φέρων. Πάμψυχος, ὁ ἀμφιάραος, ὅτι πάντων ἀνθρώπων ψυχῶν ἐν ᾅδου, ὃ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ὁ διασώσας τὴν ψυχὴν σώζων, ἤδη ἄδηλος.

Πάμψυχος, ὁ κύκνος. ἐπειδὴ καὶ ὁ λυκὸς, καὶ τὸ φιλεῖν τῷ νόμῳ τὰ παιδία καὶ τὴν πατέρα. Πανάγης, καθαρόν. ἅγος γὰρ καὶ αἰτία, καὶ μῦσος, κατ' ἀντίφρασιν. Παναγισίας, παναγίας. Πάναγρα, τὰ δίκτυα, ἐκ τοῦ τὰ πάντα ἀγρεύειν.

Παναθήναια, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις εἶναι μεγίστην παρὰ πάντων ἄλλων, ἐν οἷς ἄρχουσι οἱ παῖδες ἐν ὅπλοις. ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς Παναθηναίοις πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποικισθεῖσαι πόλεις βοῦν τεθυσόμενον ἔπεμπον, συνέβαινεν ἄπλετον εἶναι τὸ κρεῶν, ὥστε πληροῦσθαι πάντας, καὶ παρὰ τὸ δίον ἐσθίοντας, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κρεῶν. Πανάθηναια παρὰ ... Βαρύνεται, ὅτι ὡς σύνθετον. ὡς γὰρ καλὸς πάγκαλος, κακὸς πάγκακος, οὕτως αἰδὸς πάναιδος. οὐ θηλυκὸν ἡ πάναιδος, ὡς ἡ παγκάλη. ὃ καὶ ἄλλως, κανόνι πίπτει. τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα ὀξυνόμενα, ἢ μὴ γινόμενα ἐν τῇ συνθέσει κύρια, διὰ προθέσεως μὲν φυλάσσει τὸν τόνον. οἷον ἐπιτομὴ ἀνατομή, ἐπιτολὴ ἀνατολὴ, ἐπιῤῥοή. τὸ ἀναφορὰ συμφορὰ βαρυνόμενον. μετὰ ἄλλου δὲ τινὸς ἀναλύει τὸν τόνον, ἰσοδύναμα ...

... φυλάσσοντος τὸν τοῦ ἀπλοῦ τόνον, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐν τῷ αἰδὸς γεγέννηται. Πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ... καὶ πάντων τῶν ..., καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ πᾶνα. ... δὲ ἐν τοῖς ... αὐτοῦ, ... καὶ ... δὲ ἐν τῷ ..., Διὸς καὶ ... οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦ πᾶν, ὅτι τοῦ ... τὸ σημεῖον, τουτέστι τοῦ παντός. ὅθεν κυρίως προσαγορεύεσθαι ... συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι. καὶ τὸ μὲν τῶν ... ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ ... φασὶν εἶναι. τὸ δὲ πάρδαλιν εἰλῆφθαι τῆς φαντασίας εἵνεκα. τὰ δὲ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς μερῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων. τὴν δὲ σύριγγα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι. τὸ δὲ αἰγοῦν, τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδίους ταραχὰς, καὶ τῶν ἀέρων γινομένων περὶ τὴν ἀέρα μεταβολῶν. καὶ τὰ κάτω, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς σημαίνοντας, ἢ ὑλώδεις τόπους. καὶ τὰ κάτω βραχέα, σημαίνοντα τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ ... σημαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.

Πανάγυλος, πάγκακος. Πανακές, ἀθάνατον ... Πανάθλησιν, ὅλως λαμπραῖς, πανάθλοις ...

Πανάθεος, πάντα ἀκαρίτης. Πανακία, ἱερεία, ἡ ... μίσγεσθαι ἀνδρί. Πανακοὶ, ἴδιον ἔθνος. Πανάπαλος, παμπόνηρος. Πανάκεια, θεραπεία. Πάνακες, βοτάνη τις ἣ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται. Πάνακτος, ὁ ὄρίγανος, καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Πανάλκης, ἰσχυρότατος. Πανάλκιος, ἰσχυρᾶς, γενναίας, παντοδυνάμου, ἐκ τῆς πανάλκιος χειρός.

Πανάμερος, δι' ὅλης ἡμέρας. Πανάμωμος, ἄριστος.

Πανάνυτρ, πάντα ἀνύοντα. Πανάποτμος ..., ... Πανάρτιος ... ἀλλ' οὗ ... Πανάθλιος, ἄθλιος, δυστυχής. Πανάκυλος, ἀνάκυλος. Πανάργυρον, ὅλον ἀργυροῦν. Πανάρκεια, ... Πανάρκεος, τοῦ μεγάλου καὶ ... ἄλλου δὲ πανάρκειος, τοῦ πανταχῇ λάμποντος.

Παναρμόνιον, πάντοθεν ἡρμοσμένον. ἢ παναρμόνιον, ἐξ ὅλου τεθεραμένον. ἁρμονία γάρ ἐστιν ἡ ... καὶ παναρμόνιον, ἐμμελέστατον. Πανασκυθία, πάντα ὑγιῆ. Πανασθενέστατος, ἰσχυρότατος. Πανανγής, πάνυ λαμπρός. Πανομφαῖος παῖς, ὁ τῶν ἑλικιωτῶν ἀπαλλαγμένος. ἢ παιδεία ἀφῆλιξ, οἷον τῇ ἀφηλικιότητι προσηκόντων τῶν τῆς ὀρφανίας ἐκείνων. καὶ πανομφαίανα λέγει Ὅμηρος, τὸν πάντων ἐλεῶ...

μοῦσθαι λίθον. Παλίουρος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

Παλιγκάπηλος, σημαίνει τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. λέγεται δὲ καὶ ὁ τραχὺς ἄνθρωπος καὶ ἀνώμαλος. Παλιῤῥόθιον, ἤγουν παλίῤῥουν, ὅ ἐστι τὸ [illegible] τὸ ἐρημωτικὸν λέγει, [illegible] τὸ δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῦν, αὖθις ἐς ἤπειρον. ἐπὶ γὰρ αὖθις ἐς ἤπειρον ἤγαγε, ταυτὸν τῷ παλιῤῥόθιον ἔφερε. Παλίῤῥοια, ἡ ἄμπωτις. Παλίῤῥυτον, εἰς τοὐπίσω ἐλαυνόμενον. Παλίσκιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπ' ἄλλου. Παλιμποντὸ, εἰς τοὐπίσω ὁρμῶ. Παλίσσυτοι, ὀπισθόρμητοι, ἀναχωρήσαντες. Παλινστάλακτον, ἐξ οὗ [illegible], ὁ μεταμελητήρ. Παλίσφημα, δύσφημα, κακά, ἐναντία. Παλίωξις, ἡ ἀνάπαλιν δίωξις τῶν διωκομένων στραφέντων εἰς τοὺς διώκοντας. Πάλκος, πηλός. Παλλαντικοὶ, σφαῖραι [illegible] ποικίλων νημάτων πεποιημέναι. Παλλάδιον, τὸ ἐν Τροίᾳ, φασὶ διοπετὲς μὲν εἶναι. ἦγεν ἐξ αἰθέρος ἄνωθεν οὐρανόθεν πεσόν. ἀνάφει δὲ δόρυ ἀμφίβολον, σχῆμα τι ἔχει καὶ ἠλακάτην, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ πῖλον, καὶ δόρυ ἐν τῇ δεξιᾷ. Παλλάδιον, ὅπου ἦν ξύλινον μικρὸν ξόανον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον φυλακτήριον τῆς βασιλείας τῆς Τροίας. Παλλάδιον χρυσούμενον, ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ Ἀθηναῖοι ἀγάλματα ἦσαν ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Παλλάδος πρόσωπον, κάτοπτρον. ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους Ἀθηνᾶς πρόσωπον, ἐπὶ δὲ θατέρου, γλαῦκα. Παλλακίς, ἡ παῖς. κατὰ Δωριεῖς πάλλαξ λέγεται. Παλλὰς ἡ Ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα. ἐμυθεύθη γὰρ, ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς, ἐξάλλεσθαι τὰ ὅπλα κινοῦσα. ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ Διονύσου καρδίαν ἀνενεγκεῖν τῷ Διΐ. Διόνυσον γὰρ τὸν Ζαγρέα καλούμενον, ὄντα Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα, μελιστὶ οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν. οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. ἢ ὅτι ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς μάχης τῶν γιγάντων καὶ τῶν θεῶν, Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀνεῖλεν. ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα, καὶ βιαζόμενον ταύτην ὡς θέλοντα συγγενέσθαι. ἢ τὴν παρθενίαν τιμῶσα, τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλετο, καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. ὅθεν αὐτὴν [illegible], καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίδα μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμαν δὲ ἀδελφιδῆν. ὧν Ἰοδάμας ἀντιπολεμοῦσαν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος [illegible]. [illegible] τὸ [illegible] ἔργον Ἀθηνᾶς Ἰτωνίδος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἥρωας [illegible]. Φρύνιχος δὲ παλλάδια λέγει τὰ χειροποίητα μορφώματα, ὡς πᾶν δὲ ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν βαλλόμενον. τὸ παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς, πεσὸν ἦν τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ [illegible] ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας. ὅθεν ὁ Διόνυσος [illegible] καὶ Δῖον [illegible] ἀπὸ τοῦ Παλλάδος [illegible] ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὅπου [illegible] τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους ἐμέμψατο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, [illegible] Ἶλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. [illegible] δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ παλλάδιον, ὅπερ [illegible] φιλόσοφος [illegible] παλλάντιον, ὅπερ [illegible] εἶναι τὴν πόλιν [illegible] τὸ [illegible] χαρίσαντα δὲ τὸ [illegible] παλλάδιον τῷ [illegible]. [illegible] δὲ λέγει, κατὰ τὸ [illegible] ἴδιον, τῷ [illegible] σαν [illegible] τὸ παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, [illegible] συμβιβάζει τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, τῇ λαιᾷ ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. [illegible] Ἀθηνᾶς [illegible] φέρεσθαι [illegible] ἀμφοτέρους [illegible] τὰ κατὰ πόλεμον [illegible] παλλάδος, φοβεῖσθαι [illegible] αἰγίδα, [illegible] ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς [illegible]. Ἀθηνᾶ [illegible] γενομένη, [illegible] ἐπὶ [illegible]

[illegible] τοῖς [illegible], ὀλίγου σὺν αἰγίδι, καὶ [illegible] περὶ τῷ Διΐ. [illegible] δὲ ἡ [illegible] προσαγγίσασα [illegible] εἰς τὴν [illegible] τῆς [illegible]. τουτέστι [illegible], ἡ τιμῶσα παρθενίαν ταῖς συμφοιτώσαις μόνη. διαφέρει δὲ παρθένος, καὶ κόρη, καὶ νεᾶνις, πρὸς νύμφην, γυναῖκα, γραῦν. παρθένος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μὴ γνωσαμένη συνουσίας ἀνδρῶν. νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ ζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα. γυνὴ δὲ, ἡ γηραιὰ [illegible] καὶ τίκτουσα. γραῦς δὲ, ὁ διαφθείρεται τῷ τίκτειν. Παλλάδα τὴν Ἀθηνᾶν λέγει κατὰ ἀλληγορίαν, διὰ τὸ τῆς [illegible] ἢ φρονήσεως, εἰς ἣν ἡ Ἀθηνᾶ λαμβάνεται, ἐξενήνοχεν. ὡς ἀπὸ τοῦ πάλλω, τοῦ δηλοῦντος τὸ [illegible]. ἐξ οὗ καὶ πάλος, ὁ κλῆρος λέγεται. καὶ [illegible], ὁ [illegible] παλμός, ὅθεν [illegible] καὶ δι[illegible] τοῦ κάρα, ἤγουν τῆς κεφαλῆς. ἡ δὲ ἱστορία εἰς ταυτὸν ἄγει [illegible] τὴν Παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰς [illegible] ὀνομάζεσθαι λέγουσι. ὅθεν καὶ παλλακὶς [illegible]. καὶ πάλλαντας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, οἱ νέοι, ὡς [illegible]. τὸ δὲ λέγειν οὕτω καλεῖσθαι αὐτὴν, ἐπειδὴ ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ Πάλλαντά τινα [illegible] γίγαντα, ἀνεῖλεν. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἀνέπαλτο κεφαλῆς. ἢ ὅτι [illegible] τῆς [illegible] βληθείσης, καὶ τοῦ Διονύσου [illegible] ἐν [illegible], παλλομένην τὴν [illegible] καρδίαν ἤνεγκε τῷ Διΐ. εἶτι δὲ τοιοῦτον ἄλλο λέγεται, μῦθος δὲ [illegible]. καὶ [illegible] μὲν [illegible], ὅτι τὰ τῆς Παλλάδος εἴδωλα, παλλάδια τοῖς παλαιοῖς ὀνομάζονται. καὶ ὅτι φρόνησις [illegible] ἐστιν Ἀθηνᾶ, ὡς ἐῤῥέθη. Παλλεῖν, ὁ τῶν [illegible] ἐπάλλαλος [illegible]. Παλλάκιον, μειράκιον. Παλλακός, ἐρώμενος. Παλλάντιος ζεὺς, ἐν τραπεζοῦντι. Παλλαντίς, ἡ τρωικὴ λίμνη. Παλλανίων, τῶν πεπτωκότων ἵππων [illegible]. τινὲς δὲ τῶν παλαίθων, παλαίθω δὲ εἶδος [illegible]. Ἀριστοφάνης.

Παλλάσσειν, ταράσσειν, βρέχειν, μολύνειν. Παλλαχθέν, [illegible], [illegible]. Πάλλω, κινῶ, σείω, ἄλλεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τὸν θυμὸν [illegible] ὁ Κέρβερος, καὶ τὸ παλλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου [illegible]. Πάλλειν, [illegible]. Πάλλεσθαι, κληροῦσθαι, ἅλλεσθαι. Παλλευ[illegible], ἀναπηδῶν. Παλλήνις, δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς. ἔνθα [illegible] τῷ βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ Ἀθηναίοις ἀμυνομένοις αὐτὸν πόλεμος συνέστη. παρὰ τὸ [illegible] πάλλειν. [illegible] δὲ ἡ λέξις. τὸ γὰρ [illegible] παλλήναια. Παλληνίς, ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Χαλκίδι. Παλλήνη, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ [illegible] ἐν θρᾴκῃ Παλλήνη γνώριμον. Παλληνικὸν βλίτον, ἀντὶ τοῦ γενναῖον. Πάλλαξ, βούπαις. Παλλία, [illegible]. οἱ δὲ τὸ παλίον, ἄνεσις δὲ τὸ πᾶν. Παλλιλογία, γίνεται προσθήκῃ τοῦ ε [illegible], ὅμοιον καὶ τὸ πάλλειν [illegible]. Παλλιχίαν, [illegible] παρὰ [illegible]. Παλλόμενον, [illegible], ὑπερορώμενον. Πάλλονται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ σαρκὸς ὑπὸ παλμοῦ [illegible]. ἀφ' οὗ παλμὸς καὶ παλμοσκόπος, ὁ τῶν παλμῶν ἑρμηνεύς. καὶ πάλλεται ὡς καρδίαν, ὑπὸ φόβου. Παλλύτης, ὄργανον βασανιστήριον. Πάλλω, παλῶ, ἔπαλα, ὅθεν πάλος ὁ κλῆρος. Παλμίς, τὸ μὴ τυχεῖν βαλόντα. Πάλμη, γέῤῥον. Παλμιδός, [illegible]. [illegible] συνεγράψατο, οἷον ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει. Παλμικός, πέλας. Παλμός, τρόμος, σεισμός. Παλμυδός, βασιλεύς, πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς. Πάλμυς, αἰγύπτιος θεός. Πάλος, σάλος, σείστης. Πάλος, κλῆρος. ὁ δὲ [illegible] τούτους [illegible] παλλεσθαι, [illegible] δὲ, λαγχάνειν ἐκ πάντων βασιλεύς. Παλτὰ, [illegible]. ὁ δὲ πῦρ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰ [illegible] ἔλαβε, [illegible], καὶ Ἀῤῥιανός, ἐξελαύνειν εἰς τὴν [illegible]

λεῦκος, κλέμμα. δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος ἐναντιόβολος, ἐναντιοτρόπως. ὡς καὶ παλίνδιος, ὄνομα. Παλίμβολον κάρφειαν ἐστὶ, τὰ ἐναντία βουλευόμενον. οὕτω ὠνόμαζον γὰρ λυδοί. Παλίμβολος. οὐ μόνον οὕτω λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ δούλου ἐν τῷ παλίμβολος τρίπρατος, ἢ πολλάκις ἀπημπολημένος. ἴσως δὲ καὶ ὁ τοιοῦτος ἐκεῖθεν γέγονεν. εἴρηται ὁ μεταβολεὺς, ἵνα ᾖ παλίμβολος δοῦλος, ὃν πάλιν καὶ πάλιν οἱ τῶν ἀνδραπόδων μεταβολεῖς ἤλλαξαν, οἷα τρίπρατον. Παλιμκαπηλεύειν, τὸ εἰς τοὐπίσω ἀνακυλίζειν. Παλιμπετὲς ἀποφαίνονται, ἀντὶ τοῦ παλιμπετεῖς. ἤγουν πεσόντες ἀνάπαλιν τοῦ σκοποῦ. καὶ ἔστιν ἐκ μετοχῆς, ἡ μεταφορὰ πεπλέοντων, ὅπως ἂν τύχῃ. δύναται δὲ ἐπίρρημα τοῦτο εἶναι, καλῶς ἐξηγούμενον. τὰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ πίπτω γινόμενα, βαρύνεται. οἷον, αὐτὸς ὑψιπέτης, τὰ γινόμενα. τὰ δὲ ἐκ τοῦ πέτω, ὀξύνονται. οἷον παλιμπετὲς ὑψιπετές. Παλιμπετὲς, παλιγκινὲς εἰς τοὐπίσω, παλιγκαμπές. Παλιμπετὲς. παρὰ μὲν τοῖς μεθ' Ὅμηρον, ὁ ἑαυτῷ μαχόμενος, καὶ ἐναντιούμενος οἷς εἶπεν, ἢ ἔπραξεν, ὃς καὶ περιπετὴς λέγεται. οἷον ὁ δεῖνα παλιμπετής, ἢ ὡς περιπετὴς ἑαυτοῦ ἐγένετο, ἀνάπαλιν ἑαυτῷ καὶ οἷς εἶπε πίπτων. ἔστι τὸ ἐπίρρημα παλιμπετές. Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ἰδέης πάτροκλος παλιμπετὲς, τὰς τῶν ἀχαιῶν δηλαδὴ φάλαγγας ἐπὶ τὸ ὀπίσω, ἔστι ἀνάπαλιν τῶν λέξεων τίθησιν. ἕτεροι δὲ εἶπον παλιμπετὲς ἐπιρρηματικῶς, τὸ εἰς τὸ ὀπίσω πίπτειν. δύναται δὲ καὶ αἰτιατικὴ εἶναι θηλυκὴ πληθυντικὴ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἐκ τοῦ παλιμπετεῖς. ἡ συνήθης τοῦ ἀπὸ τοῦ παλιμπετέας, ὁμοίως τοῦ ἐρέτας. ἐπιπεσὼν καὶ ἀναίδως οὕτως, ἤγουν ἀκλεεῖς. Παλιμπλαγχθέντας, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου πλανηθέντας χρώμενοι τῇ τῶν νεωτέρων ἱστορίᾳ τῇ λεγούσῃ, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπιστρατεύοντες τῇ τροίᾳ οἱ ἕλληνες, ἥμαρτον τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν μυσίαν αὐτοῖς εἰς τιμωρίαν προσέπεσον τῶν ἐλοίζοντο. ἡ δὲ ἦν ὑπὸ τῷ τηλέφῳ μυσία. ὁ δὲ τήλεφος ἀντικαταστὰς ἐτρώθη καὶ καλὸν, καὶ ἐπαθε. πίπτει μὲν τραῦμα λαβὼν ὑπ' ἀχιλλέως, ἀμπέλου ἕλικι συμποδισθέντος αὐτοῦ τοῦ ἵππου, κατὰ διονύσου πρόνοιαν, καὶ πεσόντος ὡς τῶν. ἐποίησε δὲ τὸ ἀσφαλῶς ὑποχωρῆσαι τοὺς ἕλληνας. ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν ἀθεράπευτον, χρᾶται. καὶ ὁ χρησμὸς ἀνεῖπε τὸ θρυλλούμενον, ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται. πλεύσας οὖν τὴν ταχίστην ἐπ' ἀχιλλέα, καὶ συμβαίνει τὴν μὲν ἰάσασθαι τὴν ἑλκώσιν, τὴν δὲ λοιπὰ μαθὼν τῆς ὁδοῦ τὴν εἰς τροίαν ὁδηγίαν. ὡς οὖν ἅπαξ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐπλανήθησαν, οὕτω φασὶ δεῖν καὶ νῦν ἀχιλλέα, μὴ πάλιν πλαγχθῶσιν, ἔδει τὸ δεύτερον. ἀλλ' οὕτω μὲν τινὲς ἀκολουθοῦντες καὶ τῷ νεωγράφῳ εἰπόντι, ὅτι ὁ τὸ ἁμαρτήσαντος τόλμος μυσίαν ὡς τροίαν πορθῶν ἐπαλινδρόμησεν αἰσχρῶς. ἄλλοι δὲ, οὐκ ὁμονοοῦσί φασιν, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ πάλιν ὅλως ἐπὶ τοῦ ἐκ δευτέρου κεῖται που παρὰ τῷ ποιητῇ. ἔστι δὲ φαίνεται ὁ ποιητὴς τὰ λέγειν ἑτέρῳ καὶ ἀνατιθεὶς τὴν ὁδηγίαν τὴν εἰς τὴν ἴλιον, ἀλλὰ ὁ τοῦ μάντεως κάλχαντι. φησὶ γὰρ, ὅτι ὁ κάλχας διὰ τὴν αὐτοῦ μαντοσύνην, ἡγήσατο ταῖς τῶν ἀχαιῶν νηυσὶν εἰς τὴν ἴλιον.

Παλιμπεπλεγμένον, οἷον παλίμπλεγμον κύρασιν προῦλαν ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν ἀνακάμπτουσα, ὡς ἐπὶ δρόμοις χρῶνται. Παλιμκύρτης, βάκχης. Παλίμφημα, κακὰ, ἐναντία, κακόφημα, δύσφημα. Παλίμφημον, βλάσφημον. τὸ παλίμφημον δὲ φημα. Πάλιν, ἐν τῇ παραθέσει, καὶ ἐν τῇ συνθέσει δύο σημαινόμενα ἔχει. σημαίνει γὰρ ἐστὶ ἐν τῇ παραθέσει, καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω. ἐν δὲ τῇ συνθέσει ὡσαύτως. σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, ἔστι τὸ ὡς τὰ ὀπίσω. Πάλιν, σημαίνει τρία. τὸ εἰς τοὐπίσω, ὡς τὸ χειρὶ πάλιν ἐρύσατο. τὸ ἐκ δευτέρου, ὡς τὸ οὐδ' ἔτι μὲν πάλιν ἐνόσεται θυμός. σημαίνει δὲ τὸ ἐξ ἐναντίας. ὡς τὸ οὐκ ἔστι τὸν μῦθον ἐνίσπεται, οὐδὲ πάλιν ἐρέω. Πάλιν καὶ ἐν ἀναφορᾷ, ἀντὶ τοὐπίσω. Παλιράθειν, τὸ ἐπανελθεῖν, ὁ παλιν-

λινζωΐα καὶ παλιγγενεσία λέγεται. Παλιναγγελος, ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινὶ, ἀπὸ τούτου ἑτέρῳ ἀποφέρῃ, ἐπιφέρῃ. Παλινάγρετα, ἀμετάβλητα, τὰ χαρίσματα, τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα. καὶ παλινάγρετον, παλίλλυτον, μεταμελητόν. Παλινάγρετον, ἀπατηλὸν, ἀτελεύτητον, παρ' Ὁμήρῳ. οὕτω φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι διὰ τοῦ οὐ παλινάγρετον δηλοῖ, ὡς βέβαιος ἐστι. διὰ δὲ τοῦ οὐδ' ἀπατηλὸν ἐμφαίνει, ὅτι καὶ φιλαλήθης ἐστι. διὰ δὲ τοῦ οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι τὸ λεσιουργὸς ἐστιν ὄντι, οὐ γὰρ ἐμὸν, λείπει τὸ ἔπος. Παλιναίρετα, τὰ ἐπισκεπτόμενα, καὶ οἷον ἐπίγραφα. οὐ κακὰ δὲ, ἀδεὴ ὑγιῆ. Πάλιν, αὖθις αἰεὶ λέγουσιν ἴωνες, καὶ οὐκ αὖθις. Πάλιν ἀφίκετο πρὸς οἶκον, ἀντὶ τοῦ ἐπίστρεφε πρὸς οἶκον. Παλινδίνησις, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς ὑλάκτων. Παλινδίνες, παλίγγυνον. Παλινδικεῖν, ἐπισυνάπτειν δίκην. ἔστι παλινδικίαν λέγουσι, τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι. Παλινδικία, ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη. Παλινδίνητον, συνεχές. Παλινδορία, τὸ ἀκάτιος. Πλάτων, σύρρηξε καὶ μαμουῆρι παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ κατὰ θύραν. Παλινδρομεῖν, εἰς τοὐπίσω ὑποστρέφειν. Παλίνδρομος, ἐπιθέρματος, πέμψας αὐτοῦ μιᾶς νήσοις, παλινδρόμους ἀπέλαβε. Παλινορία, ἐναντιοῦνται, ἡ ἀντιδοσία. Παλινῳδία, ἐναντία ᾠδὴ. παλινῳδία δὲ, ἐναντία ᾠδή, ἢ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Παλίνοπλα, τὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀπεστραμμένα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παλίνορον, παλινόρμητον. δικλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ψευδῶν. ἀριστοφάνης, ὃ σφαῖραν παλίνορον ἐξεκόμισε. Παλίνορσος ἀνήει, καὶ ἀφ' ἀνεχώρησε, ταυτόν. ὥσπερ καὶ τὸ παλίνορσος, καὶ ἀψόρρος. ἀφ' ταυτὸν τῷ αὖτις, ἤγουν ὀπίσω. Παλινορμένων, ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὁρμῶν, ὡς παλιμπλαγχθέντες, καὶ ἐπιτυχείαν. σημαίνει δὲ τὸ ὑποστρέψαντες καὶ παλινδρομήσαντες. Παλινοστήσας, ἐπανελθών. Παλινσκιοῦ, καὶ σκιοῦ, σκιερά. Παλίντιτα, ἀντιτιτα λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἀντιτίσεις, ἤγουν ἀντίποινα. ἔστι δὲ παλίντιτον, οὗ ἡ τίσις πάλιν, ἤγουν ὕστερον τῷ μέλλοντι γίνεται. Παλίντιτα, ἐφθὰ πέπτα. Παλιντόνος, χώρα γυνή. Παλίσκιον, σκιερόν. τὸ γὰρ πάλιν, ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια, παλίσκια λέγει, τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία. Παλίσκιος, ἴσκιος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς, Χαμαὶ παλισκίῳ, ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ. Παλίντομα, εἰς τοὐπίσω τετμημένα. Παλίστροφα, ἐπιστρεφόμενα ἢ τὰ ἐφ' ἑκάτερα τρεπόμενα. Παλιντρέπτον, ἀντιστραμμένον, ἐναντίον. Παλιντριβῆ, παλιντριχῆ. Πάλιν τράπεν ἵππους, ἀντὶ τοῦ στραφῆναι ὀπίσω, καὶ ἀνακάμψαι τῆς ὁδοῦ ἐπίσω. ἅμα γὰρ τοῦτο καὶ πάλιν ῥέζειν ὥσπερ φαμέν. καὶ πάλιν τραπῆναι, ἐφ' ἐκεῖθεν φασὶν ὁ ποιητής. δῆλον δὲ, ὡς ἐκ τοῦ πάλιν τρέπω, ὁ παλίντροπος σύγκειται. ἐκ δὲ πάλιν τρεπέσθαι, ὁ καινότερον διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, ἀνάπαλιν τοῦ τρέπεσθαι, ἴσως διὰ τὴν σύνθεσιν. Παλιντροπιάασιν, ταῖς παλιντροφαῖς. ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Παλίντροπος, ἐπιθέρματος. τομιὸν ἐν ἑαυτῷ λαβοῦσα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο παῖδ' ἰὸν, ἐς πατρὸς οἶκον ἵετο πολλά.

Παλιντροπᾶσθαι, ἡ ἀρχὴ ἐστι τοῦ παλίντροπος. ἀφ' οὗ τοῦ ο μικροῦ παραλεγομένου γίνεται πάλιν τροπᾶσθαι γράφειν ὁμοίως ἔχον καὶ ποτὲ, καὶ οὐ μαχόμενον κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ τροπᾶσθαι. ὅπερ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται ἀναλόγως τῷ ὀροφῶ, σκοπῶ, ὀχῶ, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Παλινῳδία, ἡ προτέρα ᾠδὴ, ἢ ἡ ἐναντία, ἢ δόγμα τοῖς προτέροις ἀνόμοιον. Παλίνωξις, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις. Παλίνωρον, εἰς τοὐπίσω ἐξέκλινε, καὶ ἐξέβαλεν. ἀπὸ τῶν ἐκχυνιζομένων ῥεῖθρον. Παλίρροος, ἄκοντας. Παλίρροος, κάθοδος ἀντλητὴς καὶ τὸ ἀπ-

σωφρόνως ἁπλῶς, ἀλλὰ χάρακας. αἱ δὲ κεκλιμέναι τοῦ οἴκου μὴ ἔχουσαι, τάχιον ἐπαναλύειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν βραχὺ ἀποθλιβῶσι. καὶ ἔστι τὸ εἶδος περίφρασις τοῦ ἀχαιϊδος, οὐκ ἔτι ἀχαιαί.

Παῖς ὁ τὴν τοῦ παιδὸς παραδραμὼν ἡλικίαν, οὔπω δὲ ἀφιγμένος ἐπὶ τὴν τοῦ μειρακίου. εἰσὶ δὲ ἡλικίαι ἑπτὰ, ὥς φησιν Ἱπποκράτης. ἑπτά εἰσιν ὧραι, ἃς ἡλικίας καλέομεν. παιδίον, παῖς, μειράκιον, νεανίσκος, ἀνὴρ, πρεσβύτης, γέρων. καὶ παιδίον μὲν, ἄχρι ἑπτὰ ἐτέων ὀδόντων ἐκβολῆς. παῖς δ' ἄχρι ἐκ φύσιος ἐς τὰ δὶς ἑπτά. μειράκιον δ' ἄχρι γενείου λαχνώσιος ἐς τὰ τρὶς ἑπτά. νεανίσκος δ' εἰς τὰ τῆς αὐξήσιος ὅλου τοῦ σώματος, εἰς τὰ τετράκις ἑπτά. ἀνὴρ δ' ἄχρι ἑνὸς δέοντος ἐς τὰ ἑπτάκις ἑπτά. πρεσβύτης δ' ἄχρις ἐτῶν πεντήκοντα ἓξ, εἰς τὰ ἑπτάκις ὀκτώ. τὸ δ' ἐντεῦθεν, γέρων λέγεται. Παῖς ὁ ἐν παιδικῇ ὢν ἡλικίᾳ. ἀρτίπαις, ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. βούπαις, μέγας παῖς. καὶ παρ' Ὁμήρῳ παῖδα παιδὸς, οἱ μετέπειθεν γίνονται. ταῦτα περὶ αἰνείου παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ υ' τῆς Ἰλιάδος, καὶ παρὰ Οὐεργιλίῳ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Αἰνηΐδος. τὸ δὲ λέγεται διὰ τὴν τῶν ῥωμαίων ἀρχὴν, ἥν φησιν εἰκὸς εἰδέναι τὸν ποιητὴν ἐκ τῶν σιβύλλης χρησμῶν, ἢ αὐτὸν εἰδέναι. ποιητὴς γὰρ ἀρετὴ, τὸ μαντικὴν ἐπιστήμην ἔχειν, ὥς φασιν ἄλλοι πλατωνικοί. καὶ ὅρα ὅπως ὁ ποιητὴς οὐ μόνον τὰ Τρωϊκὰ ἱστορεῖ, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας τινὰς ἱστορίας παραδίδωσιν, ὧν ἐστι καὶ ἡ τοῦ Αἰνείου ἀρχή. ἣν φημιζομένην ὡς εἰκὸς ἀχιλλεὺς μὲν ὀνειδίζων ἀπιστεῖ, τὸ δὲ μετρίως ἐξετάζων εἰς αὐτὸν, καὶ παίδων παῖδας, ὡς ὑστερῶ ποιητής. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι τὴν Αἰνείαν τινὲς μέν φασι μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας καὶ ἀσκανίου τοῦ παιδὸς λαὸν ἀθροίσαι, καὶ πλεύσαντες εἰς σικελίαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν λατίνην χώραν ἐλθεῖν κατὰ τὸ λόγιον. ἕτεροι δὲ οἰκῆσαι αὐτόν φασι περὶ τὸν μακεδονικὸν ὄλυμπον. ἄλλοι δὲ εἰς ἀρκαδίαν καθάραι. Ὅμηρος δὲ ἐμφαίνει φησὶν ἐν τροίᾳ μεῖναι αὐτὸν, καὶ διαδεξάμενον τὴν ἀρχὴν παραδοῦναι εἰς παῖσιν, ἠφανισμένου τοῦ πριαμιδῶν. ὅλη γὰρ πριάμου γενεὴ ἤχθηρε κρονίων. καὶ τὰ ἑξῆς. τινὲς δὲ φασι γράφουσι, νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει, καὶ παῖδες παίδων, τὸ ῥωμαίους λέγοντες. πρὸς οἷς τὴν αἰνείαν καὶ καταστρέψαι τὸν βίον φασὶ ἐκεῖ. ὅρα δὲ, ἔστι τὸ μὴ ἔχοντος τῆς διαδοχῆς ἀκόσμως ἡ γενεὰ λέγεται, καὶ ἄφθονος εἶναι. ἀλλὰ καὶ διαδέχεσθαι κρατοῦς καλὸν εἰπεῖν. τὸ νῦν γὰρ δὴ ὁ δὲ ὁπωσοῦν ἀπέβη καὶ παῖδα παιδὸς οἱ μετόπισθεν γένωνται.

Παῖσαι ἀττικοί, οὐχὶ παῖξαι. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι, ὑπὲρ ἡμεῖς παῖξαι, ταπεινοῦσθαι, στεφανοῦσθαι. ταινία δὲ ῥέμμα τοῦ στεφάνου. Παισθεύματα, προκόμματα. Παίετο, ἀντὶ τοῦ ἐπαίετο. ὡς ἀπὸ τοῦ παίζω παίσω. ὅθεν καὶ ἡ συμπαίστρια, καὶ ὁ συμπαίστωρ ἀττικῶς. ὡς τοῦ παίζω παίξω δωρικοῦ ὄντος. ὅθεν καὶ τὸ παίγνιον καὶ ὁ συμπαιγμός. ἠχῶ ὡς τοῦ βιοῦντος παίστου, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. Ἡρόδοτος λέγει, οὗτος μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπὸ ἑλλήνων. τινὲς δὲ τὸ παίσεται, ἀντὶ τοῦ τύψεται, ὅθεν ὀρχηστικῶς κρούονται τὴν γῆν. καὶ οὕτω παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν ὀδυσσείᾳ. Παίσδυ, παιδαριώδει. Παισὸς, πόλις μεταξὺ παρίου καὶ λαμψάκου. ἥτις καὶ μετὰ τοῦ α λέγεται ἀπαισός. λέγεται δέ φασι παισὸς, διὰ τὸ ἐκεῖ τινα ἐργῶ ὑπὸ πολυμήτορ Ἀπολλωνίου ἀποπαισθῆναι, ἤδη ἀντικρούεσθαι, ὅτι καὶ τῷ πριῷ χρυσὸν ... Παίσωμεν, συγχορεύσωμεν. Παιδὶ, εἶδος ἐπαινετικόν. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης, παιτὸν παίειν. Παιφάσσειν, τὸ ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπιφανῶς ὁρμᾶν. ὅπερ ἐκπαιφάσσειν, τὸ ἐμφανοῦ ὁρμὴν ἔχειν. καὶ παίφασσεν, ἐφλάσα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἀφίετο. Παιφάσσουσα, ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λάμπω. φαίνω κοινῶς. ποιητικῶς δὲ φάω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παφάσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι παιφάσσω. ἀφ' οὗ τὸ παιφάσσουσα, ἤδη διαπρέπουσα, περιφανὴς οὖσα. καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐνθουσιωδὸς ἔχουσα, καὶ ὁρμῶσα ἐπὶ τὰς ἀθηνᾶς. Παιφάσσω, φανερῶς εἰμὶ, ἢ ὁρμῶ.

Παίω, τὸ τύπτω. εἰσπαίω, τὸ εἰσέρχομαι. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, εἰσπεπαικέναι εἰς τὴν οἰκίαν. ἐκπαίω, τὸ ἐξέρχομαι. παραπαίω, τὸ παραφρονῶ. συμπαίω, τὸ συντρέχω. ὑπερπαίω μὲν δὴ, τὸ ὑπερβάλλω. Παίων πρῶτος, ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν πεντάχρονος, οἷον ἀστικός. Παίων δεύτερος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ δύο βραχειῶν, πεντάχρονος, οἷον ὀνήσιμος. Παίων τρίτος, ἐκ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, πεντάχρονος, οἷον κλεόβουλος. Παίων τέταρτος, ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς, πεντάχρονος, οἷον ἱκετεύειν.

Παιᾶνας, ἰατροὺς καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιανίζειν, τὸ ἀλαλάζειν. Παιώνιον, ῥίζης φάρμακον. παιώνιον, ἰατρεῖον θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. Παιωνία, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἔστι δὲ παιωνία ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἀπόλλωνι ἴσως ἀνακειμένη. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις σωτηρίοις, ἰατρικοῖς, θεραπευτικοῖς. καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, παιωνίαισι χερσί. Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες, ἀλαλάξαντες, τὸν παιᾶνα ἐπιφωνήσαντες. ἦν δὲ ἔθος ἐπὶ ἔργον ἀρχομένους, καὶ ἐπὶ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιωνίσας, εὐξάμενος, ἢ θεοῖς ὁμολογήσας χάριν. παιὼν γάρ ἐστιν, ὕμνος εὐχαριστήριος. Παιώνιος, Διόνυσος. Παιωνὸς, τοῦ ὕμνου. παίονος δὲ, τοῦ ἰατροῦ. Πακόρεια, πόλις. Πακτὰ, ἀποσκευή. Πακτὰ, ἡρμοσμένα, πεπηγμένα. Πακτοῦν, κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι. μοχλοῖσι διὰ προσβλῆτα πακτοῦν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. Πακτωλὸς, ὄνομα πόλεως, καὶ ποταμοῦ. Πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας, ὁ νῦν χρυσορρόας λεγόμενος. Πάλα, ξύνε. Παλαιγενὲς πρεσβῦτα. Ἀριστοφάνης, χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές. Παλάθαι, μάζαι σύκων. καὶ παλάθιον, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. παλάθαι δὲ καὶ εἴδη βοτάνης. παλάθαι καὶ τὰ ἰατρικὰ πλάσματα, ὃ ἢ ἐπαλλαλος θέσις τῶν σύκων. Παλαία, ἀληθινισμός. οἱ δὲ πᾶσιν σῖτον.

Παλαιθέου, παλαιᾶς θεοῦ. Πάλαι, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Παλαιβίσκα, πόλις. Παλαίμων, ἐκ τοῦ πάλη, ὃ σημαίνει τὴν παλαίστραν γίνεται, καὶ τὸ αἵμων, τουτέστιν, ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστικῆς. καὶ παλαίμων, ὁ ἡρακλῆς. Πάλαι παρά τε τοῖς κωμικοῖς, καὶ ἑτέροις λέγονται, οὐκ ἀεὶ μακρὸν χρόνον σημαῖνον, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ πρόσφατον ἀττικῶς, ὡς μάλιστα δῆλον καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀλλαχοῦ τε καὶ ἐν τῷ, νῦν τε καὶ πάλαι λέγω. νῦν μὲν γὰρ ἔφη τὸ προσεχῶς ἄρτι. πάλαι δὲ, τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐν τῷ προοιμίῳ εἶχε. Παλαιοβίτης, παλαιοπράγμων, ἀρχαῖος. Παλαιὸν, ἀρχαῖον, σαθρόν. Παλαιὸς, ὁ ταῖς φρεσὶν ἐξεφθαρμένος. ἄλλο ἄφρων, ὁ καὶ ἠλίθιος.

Παλαιότερος, ἐπὶ ἀψύχων. πρεσβύτερος μὲν, ἐπὶ ἐμψύχων. Παλαιὸν, ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον. ὡς παλαιὰ γνώμη, πρὸς τὴν νέαν. ἐνίοτε δὲ οὐ τοῦτο δηλοῖ, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γεγονός. παλαιὰ πρᾶξις, ἡ πάλαι γεγονυῖα, καὶ ἁπλῶς τὸ ἀρχαῖον. ἢ τὸ πάλαι μὲν τὴν ἀρχὴν εἰληφός, οὐ μὴν δὲ πεπαυμένον. Παλαιὸς, ῥάπισμα, καὶ παλαιά. Πάλαι γνῶ, ἔγνων ἐκ μακροῦ. καὶ πάλαι ἐστίν, ὅτι ἐστὶν πρὸ μακροῦ. καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐκ περισσοῦ κεῖται, καὶ οὐ κατὰ κυρίαν σημασίαν ἐν τῷ μοῖραν ὁ πρῶτος ἔχει πάλαι. οὐ γὰρ κυρίως πάλαι μοῖραν ἔχει, ὁ νῦν αὐτίκα λαβὼν αὐτήν. ἀττικῶν δὲ τὸ σχῆμα, παρ' οἷς καὶ τὸ νῦν καὶ τὸ πάλαι ἁπλῶς οὕτω κεῖται, δίχα τοῦ σημαίνειν πλεονασμὸν ἐκεῖ. Παλαιπλις, τὸ παλαιὸν ἄγγος. Παλαιρον, τέως. Παλαίστρα, ὁ τόπος ἔνθα παλαίουσι. καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. Παλαίσμασιν, ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. Παλαιστὴς, ἀνταγωνιστής, σοφὸς παλαιστής. Παλαιστίνη, ὄνομα χώρας.

Παλαιστὴ, σημαίνει τὴν τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρθίαν σύνθεσιν, πλατεῖα δὲ οὖσα, ὅτι πάλαι συνάγει τὰ ὀστᾶ, τουτέστι πλησίον ποιεῖ τοὺς δακτύλους. παρὰ τὸ πελάζειν οὖν τὰ ὀ-

τῆς κατὰ τὸν βίον εὐταξίας ἐπιστήμη, καὶ σωφρονισμὸς ἀμαθίας ἀπαλλακτικός. παιδεία δ' ἀγωγή τις ὠφέλιμος τῆς ψυχῆς, ἐπιπόνως πολλάκις τῶν ἀπὸ κακίας κηλίδων, ἐκεῖθεν ἐκκαθαίρουσα. ἥ τις πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτοῦ γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν εἰς σωτηρίαν. ἡ παιδεία, ἰθύνουσα κατόρθωσις ἐπὶ τὸ κρεῖττον φέρουσα. παιδεία γάρ ἐστιν ἁπλῶς μὲν ἡ ἀρετή, συνόλως δὲ, ἡ φρόνησις, ἡ σοφίας, ἡ ἐπιστήμης. ἡ γνῶσις, ἡ τοῦ χριστοῦ παιδεία, καὶ ἡ τῶν μαθητῶν ἀνάληψις, κατὰ τὸ γεγραμμένον περὶ τοῦ μωσέως, ὅτι ἐπαιδεύθη μωϋσῆς πάσῃ σοφίᾳ αἰγυπτίων. Παιδεραστὴς σφοδρός, ὅ, τι κιναιδίας, καὶ ὁ εὐτοιχίδης. Παιδέρως, οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείματα, οἱ δὲ μύρου εἶδος. Παιδεύω, τὸ πάλαι μὲν τέκνα ὀρθοῦν καὶ ἀνάγειν, νῦν δὲ τῆς χρείας τῶν, καὶ οἱ δοῦλοι. Παιδιόω, παιδοτροφεῖν. Παιδεύειν, ἀντὶ τοῦ κολάζειν εἰδὼς τὸ ἐν σέρων εἰπεῖν, ἀλλὰ παρὰ μόνῃ τῇ θείᾳ γραφῇ τοῦτο εὑρίσκεται.

Παιδεύω, καὶ παιδοτριβῶ, ἐν ἄλλοις τὰ καλά. Παιδεύσεις, παιδοκτόνος. Παιδιὰ, παίγνιον. ἦν δὲ κατὰ τὴν βασιλίδα καὶ τὴν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργον παιδιὰν ἐκεῖ ἑορτασμοὺς ὁ ἐμάστιος. Παιδικὰ, ἐπὶ θηλειῶν ἢ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. λέγεται δὲ παιδίον, καὶ παιδαρίσκος, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ ἀγαθοῦ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. ἔτι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δὲ λέγεται ἐπ' ἀγαθοῦ ἔργου, τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι. Παιδικώτερον, ἐλαφρότερον. Παιδίσκος, ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης. Παιδίον, παιδίσκος λίθος. Παιδίον, παιδίσκη. Παιδισκάριον, τὸ κοράσιον ἀπλῶς, ἐπὶ τῆς ἡλικίας. καὶ λέγεται, ὦ πρὸς τὰ διακονοῦντα χρῶνται. Παιδίσκαι, οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες. Παιδίσκη, ἡ ἐλευθέρα, καὶ ἡ δούλη, καὶ παιδισκάριον. παιδάριον δὲ ἁπλῶς μὲν τὸ θυγάτριον, ἰδικῶς δὲ τὸ ἄρρεν. Παίδνης, ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ. Παιδνὸς, ὁ πάνυ νέος, παρὰ τὸ παίζειν, καὶ ὁ εὐγενής. ἢ ὁ νήπιος παῖς. Παιδοβάτιον, εἶδος ἀμπέλου. Παιδόθεν, ἀρχῆθεν, ἐκ νέας, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας.

Παιδοκομοῦντα, παῖδας τρέφοντα. Παιδοκόρος ἑρμῆς, τιμᾶται ἐν μεταποντίοις. Παιδολέτωρ, παιδοφθόρον. Παιδομαθῶς, ἐκ παιδὸς ἐσκεμμένον ἔστι. νέον μὲν, ἑρμῆς δὲ πλήρη, καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά.

Παιδονόμος, ἀρχή τις παρὰ λάκωσι. Παιδονόμοι, οἱ προϊστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας. Παιδοπίπην, τὸν παράγοντα καὶ παρακρουόμενον, καὶ ἀπατῶντα τὰ μειράκια λέγουσι. τοῦτον δὲ κρατῖνος παρθενοπίπην λέγει.

Παιδοποιία, παρ' ὁμήρῳ τετραχῶς. οἱ μὲν γὰρ γνήσιοι ἐκ τῶν νόμων γάμων, οἱ δὲ νόθοι οἱ ἐκ παλλακῶν. οἷον, ἐμὸν τεῖχος αὐτοῦ. καὶ εἶεν ἐκ λέχεος ἐόντα, οἷον ἀλλὰ γνήσιον ἆμα, οἱ δὲ ἐκ δωρεᾶς, οἱ ἐκ λαθραίας μίξεως. οἷον σκότιον δ' ἐγείνατο μήτηρ. ἄλλοι παρθένιοι, οἱ ἐκ τῆς ἔτι νομιζομένης παρθένου γενόμενοι. ὡς τό, παρθένιος τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ πολυμήλη. ἡ δὲ διαφορὰ λέξις, διαφορεῖ τῷ παραλήπτορι. ὁ μὲν γὰρ παρθένιος υἱὸς τὸ τίκτει. ἡ δὲ παρθένος ἰδοῦσα, ἐν ἐπιβολῇ τῶν ἐπιθέσεων φιλεῖν λέγεται. Παιδοτρίβας, ἀλείπτας, γυμναστάς. Παιδοτριβικῶς, ἀλειπτικῶς. Παιδοτριβοῦσι, παιδεύουσι. Παιδουργία, παιδοποιία. Παιδουσί, ὁ παιδοῦσι, ἐγγόνων. Παιδολέτορα, παιδοφόνος. Παιδωνὰς, οὓς μισθοῦ ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντας τι. Παία, αἰτιατικῇ. τύπτω, πλήσσω, κρούω, δέρω, θείνω. Παίει μὲν ὁ τύπτων, παρακαίει δὲ ὁ παραφρονῶν, τοὺς παρὰ προθέσεως ὑπὸ λελυμένος. Παίειν ἐφ' ἄλλων ἐπὶ παίζειν, παρὰ τὸ ἀκροφύσια. ἰδίως κατὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ ἄρτον, ἀπὸ τὸ ἀπεριόν προσφάτιον. Παίζω τὰ πράγματα, προσπαί-

ζω σοι. παίζω, τὸ ἐναντίον τὸ σπουδάζω. παίσαι παρ' ἀττικοῖς, ἀντὶ τοῦ παῖξαι. παιστέον τὸ ἐναντίον τὸ σπουδάζω, κατὰ τὴν. Φόβου παίζουσι τοὺς ἐν τοῖς διατριβαῖς. Παίζω, ἀθύρω. Παίζω, συσσημαίνεται ὡς μὴ ἀναλογοῦν. λέγεται δὲ ἐκ τὰ εἰς ζω οἱ παραλήγεται τῷ α διφθόγγῳ, ἀπὸ φωνηέντων ἔχουσι τὸ σ. οἷον σφαδάζω, βοράζω, τὸ ἰδίω. ματάζω, ὃ μάταια φρονῶ. τὸ παίζω δὲ φασιν ἐκ τοῦ παῖς παιδὸς, παιδίζω συγκέκοπται. Παιηόνη, ἰατρεία. Παιώνιον, πλακοῦν. Παιήων, ὄνομα τις φασιν εἰς ἀπόλλωνα ὕμνον, ὃ μετὰ ἐπὶ παύσει λοιμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου. καὶ ὁ μὲν προτείνων, καὶ παιᾶνα τοῦτον καλεῖ, οἱ δὲ μετὰ τὴν παιῶνα. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα παιωνίζειν, ἀλλὰ καὶ παιᾶνα. ἐξ οὗ καὶ οἱ παιᾶνες. καὶ τοῦτον ῥῆμα, παιανίζειν. γίνεται δὲ ἐκ διαίτης λέξις, ἐκ τοῦ παίω τὸ θεραπεύω. αὐτὸ δὲ ἐκ τοῦ παύω, τροπῇ τοῦ διφθόγγου εἰς δίχρονον. ἐπειδὴ καταπαύσει κακοῦ καὶ ὁ ἐν τῷ ὕμνος ἱδρύεται. ἔτι δὲ καὶ παιᾶνα ὄνομα ἰατροῦ, παρὰ θεοῖς. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ ὁμοίως, ἐπὶ θεραπείᾳ καὶ καταπαύσει κακοῦ, τὸ τῆς ἀσκληπιαδῶν φῦλον. τὸν δὲ ῥαίνοντα παιᾶνα, ἰατρὸν τινὲς δὲ αὐτὸν εἶναι περὶ ὑπὸ ἀπόλλωνι. διὸ καὶ παρ' ὁμήρῳ εἰρηται εἰς τὸν παιήονα ἀνιδεῖν, ἐπάγουσι παιῶνα μέλποντες ἑκάεργον, ἀντὶ τοῦ ἥμερον δεόμενοι εἰς τὸν παιᾶνα ἀπόλλωνα, καὶ οὐκ ἀρίστην ὑπὸ τοὺς ἀκριβεστέρους. ὥσπερ δὲ παίω παίσω, ἐπὶ ὑποτίθη, κατὰ τὸ παίσσειν σφιγγεσθαι παιήσομαι, οὕτω ἴσως καὶ παιω παιώ, σωτῆρ θεραπείας. ἐξ οὗ ὁ παιήων, ὅθεν κατὰ συντέλειαν παιώνιον. εἶτα ὥσπερ ἄλλαμα ἄλλιμον παρὰ πινδάρῳ, οὕτω παιώνιον παιαν. ὁ δὲ παιᾶνα συγκοπεὶς γίνεται παιᾶν, ὡς τό, παιᾶνα καὶ παιήονος ἔμπεδον τυχεῖν. σημειοῦσι, ὅτι εὑρηται παιωνία θεραπευτικὰ βοτάνη. καὶ παιωνία χείρ, ἡ ἐπὶ θεραπευτική. παιωνία χώρα, ἐκ τοῦ παίων παιήονος ὄνομα κύριον. Παιάγεται, ἀρχή τις ἐπὶ ἵππων. Παιάλιος, ἀρχιερεύς. Παιμμνησάστατος, ὁ τῶν πάντων ἐπιλήσμων. Παίμματα, τὰ ἀκούοντα. Παίσμα, ψευδῶς ἀπὸ τοῦ ἕ, ὁ δὲ ἀττικὸς, παίσμα ἀπὸ τοῦ παίσατι. καὶ συμπαίσμασιν ἀπὸ τοῦ ἱερῷ. Παίσμα, παίγνιον, ἀπατήματα. καὶ τὰ παιδικά, παισύγνωμα λέγουσι. Παιονιαζεν, ἔθνος βαρβαρικὸν, δούλοι, καὶ ἱεροί, καὶ παιανία χώρα.

Παῖον, ἀσφαλὲς, βέβαιον. Παίπαλα λεγομένη τὰ δύσβατα. καὶ παιπάλη λέγεται, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. ἀφ' οὗ παιπάλημα, τὸ λεπτότατον. ὃ, παλάσας δὲ χεῖρ ὑπὸ ἀλεύρου ὀρούσας. Παιπαλῶν, περιοδεύειν, ἐρευνᾶν. Παιπάλη, σεῖον. Παιπάλη κυρίως τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. καὶ παιπάλημα, πολλάκις ἰατρικὸς καὶ διδάσκαλος ἔχει. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Παιπάλημα, τὸ πανοῦργον, ὁ ποικίλος καὶ λείος, καὶ παμπόνηρον τὸν παῖς ἐν σχίσεις. παιπάλημα, ὁ πολλὰς ἰατρικὰς καὶ διόδους ἔχων, κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Παιπαλόεις, ὁ τραχύς, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π, παρὰ τὸ αἰπεινός. σημαίνει τὸ μέγα καὶ τραχύ. Παιπαλόεσσαν, ὑψηλήν. ἐκ δὲ τοῦ παιπάλη εἰς παιπαλόεσσαν ἀνέλθω. Παιπάνια, ὁ ποσοδάρια.

Παῖς, παρὰ τὸ παῖς. ἐκ τοῦ παίω, παῖς δαῖς. παῖς δαίς, δαὶς διαιροῦσι τὰ μεταφυσικὰ ἰόματα, τὰ εἰς αἷς λήγοντα. Παιδικά, τὰ ἐρωτικά. Παῖς παιδὸς, παιδίον. παιδεία, ὁ παίδευσις. παιδίζω ὀξυτόνως, ὁ παιδίον. παῖς παιδί ὃν παρ' ἀττικοῖς ὁ δευτέραν ἀξίαν. τοῖς δὲ ἐπαινος ἡ ὁ ἐν νέοις τὸ ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ ὁδε τῷ ὑπερβολῇ σωμάτων σφοδρὸς, τοῖς σημαίνουσιν, οὐ παῖ μόνον πατρὸς, ἀλλὰ καὶ τὸν γέροντα, ὡς ἐν ὀδυσσείας φ'. Παισὶ καὶ κέρας, ἐν β' ὁμήρου ἐπιπαίζει τῇ ἑλλάδι, ὅτε διέλκουσιν αὐτοὺς καὶ ἀκμὴν ἀλλήλων. καὶ μέν τὸ γυναικῶν εἰς μικροψυχίαν, καὶ δὲ τὸ παίδων εἰς ἀγωνίαν, καὶ εἰς μαλακότητα. καὶ ὁ χαρίεις παισὶν, καὶ ἀνάγκαις, καὶ ταῖς ἐνταῦθα ἡ εἶναι ἀπαλὸς θέσεως ὑπὸ μιμεῖται. καὶ ἄλλο το-

πᾶν τὸ συνάμα σιτίοις ἐσθιόμενον. καὶ γίνεται φασὶν ἡ λέξις παρὰ τὸ ἕψω. διό, οὐχὶ ἰωθὸν, ἀλλ' ἑφθὰ τοιαύτας τροφὰς προσεφέροντο. ἢ μᾶλλον δέ ἐστι κουρεῦσι χρῆσιν ἦλθεν ἀνθρώποις ἡδονῆς χάριν τὸ ὄψον. τὰ πρὸ τούτου δὲ, ἀπλοϊκῶς ἔζων. τὸ δὲ εἴωθεν ὡς ἐκ τοῦ ἕψειν γίνεται τὸ ὄψον, οὐ πάνυ πιθανεύεται, τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι τὸ μὲν ἕψω δασύνεται, τὸ δὲ ὄψον ψιλοῦται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἕψειν μᾶλλον ἑψητὸς, ἰδίωμά τι λεπτῶν ἰχθύων, ἀφύης τε χρόν, ἀθερίνας, ἢ τριγλίδων, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἢ σηπιδίων, ἢ καριδίων. ὃς δὴ ἑψητὸς, πληθυντικῶς φασι λέγεται ὡς ἐπὶ πλύ. ἑψοὶ γάρ φασιν ἰχθύδια ὑπολελειμμένα ἐν διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος ἀποπαύεται τῆς πληρώσεως. ἰστέον δέ, ὡς οἱ ὕστερον ἐπὶ μόνων ἰχθύων τὴν λέξιν ὥρισαν, ὡς καὶ Ἀθήναιος παρασημαίνεται. ὅθεν καὶ ὀψάριον, καθάπερ ὁ Τίμαρχος, ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς δηλοῖ, ἐπὶ μόνων τεμαχῶν ἰχθυηρῶν, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἰδιάζεται. ὀψαρίου δὲ πολλαὶ χρήσεις ἐπὶ ἰχθύος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὄψος, μοχθηρός. Ὄψου, παντὸς προσοψήματος.

Ὀψοφαγία, ἡ ὀψοφάγος, λαίμαργος, ὄψα ἐσθίων. Ὀψώνη, τὴν πρὸς τὸ ὀψώνιον συντέλεια. Ὀψώνια, κέρδη, χαρίσματα. Ὀψοφαγία, εὐωχία. Ὠγύγιος, ὁ ἀρχαῖος. Ὠκύμορος, ὁ ταχυθάνατος. Ὠκύαλος, ὁ ταχέως πλέων. Ὠκυπέτος, ὁ ταχέως πετόμενος. Ὠκύτατος, ὁ ταχύτατος, ὀξύτατος. Ὠμηστὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. Ὤν, θεὸς, ὁ ἀεὶ ζῶν, ἐν ὑπάρχων. Ὠνήμενος, ὁ ἀγοράζων. Ὀάρων, γυναικῶν. παρὰ τὸ ὀαρίζειν.

Τέλος τοῦ ω στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π

ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Π, τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ πάω. ὁ δὲ τύπος φθόγγος, ὅστις πιεσθεὶς καὶ βροντῶν ἦχός ἐστι. Πᾶ, ἀντὶ τοῦ πῆ Δωρικῶς. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, πᾶ μοι ταὶ δάφναι. Παάπις, οὗτος τὰ τριάκοντα τοῖς Ἀθηναίοις ἔπεμψε λόγια. Λεύκων φροντίζοιμ', ἀτὰρ ὁ μεγακλέους ὑπάτου παιπάλημα, ὑπέρβολος τὰ κτήματα κατεδήδοκεν. Παγαί, αἱ κῦμαι, συνθεῖσαι. Πάγαια, σφόδρα. ἐν ὀργῇ, ἰσχυρά. Παγαιοί, ἀστράπτουσι. Παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων. Παγάς, τὰς τῆς ὑπὸ τῶν γεωργικῶν. καὶ πάγας, δίκτυα, παγίδας. Πάγος, ὄρος. καὶ παγῆναι. Παγασαῖος, ὁ Ἀπόλλων, ὁ ἐν Παγασαῖς τόπῳ τιμώμενος. Παγασαί, πόλις καὶ ἀκρωτήριον Μαγνησίας. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῶν πηγαῖς περιρρεῖσθαι τοὺς τόπους. ἔστι δὲ καὶ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. Παγασιτικὸς, κόλπος. Πάγγαιον, ὄνομα ὄρους. Παγγὰς, πλάνος. Παγγενῆ, ἐπίρρημα μεθόντος. Παγκαλὸς, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγελαῖος. Παγετὸς, κρύσταλλος, ψῦχος, κρυμὸς, σκόπελος. Παγὸ, πηγὶς, ποδάλγα, βράχος. Πάγλω, παγίδα, ἢ ὀφθαλμὸν τὸν τάφον.

Παγῆναι, κρυσταλλῶσαι, πηγῆναι. Παγκακὸς, ὁ ἐξ ὅλου πονηρίας καὶ διωγμοῦ κατάρατος. Πάγιον, στερεὸν, πετρὸν, κάτοχον, βέβαιον, ἀσφαλές. Παγὶς, ἐνέδρα. παρὰ τὸ πήσσω πηγὶς, καὶ παγὶς. λέγεται καὶ πάγη δίκτυον, ἢ θηρατικὸν ὄργανον τετράγωνον. Παγκάλως, πάνυ καλῶς. Παγκαρπία, πανσπερμία. Πάγκοινος, ἢ λιμὴν ἢ τὸ ἄλλον. Παγκράτιον, ἀπὸ τῆς κράσεως τῶν σωμάτων. Παγκρατὴς εἶδος, ἀθλητοῦ.

Παγκρατιάζειν καὶ παγκράτιον, τὸ αὐτό, ὃ τρὶς ἀλεσιάζειν. καὶ τὸ κάθαρον, ἐστὶ ποιεῖν. Παγκρατιασταῖς, ἀθληταῖς, πύκταις, ταῖς χερσὶ ἐν ποσὶ προσπαλαίουσι. Παγκράτιον, συγκρό, ἀγὼν, πάλη, ἄθλησις. Πάγκυφος, ἐλαίας εἶδός ἐστι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν, ἐν τῇ ἀκροπόλει. Παγλαδία, ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις, ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ. Πάγοι, πηγάδες ἐξοχαί, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι ἐξέχουσαι πέτραι. Πάγον εὐταχῶς, ἐν ὄρει τετοιχισμένον. Πάγον λέγουσι, διὰ τὸ ἐξ ὕδατος πεπῆχθαι. πάγος, ὕλην τὸ πεπηγμένον ἀπὸ ψύχους, καὶ τὸ σκληρὸν καὶ πετρῶδες ὄρος. Πάγος, ὄχθος, βουνὸς, ψῦχος.

Παγόθεν, μάρμαρος, ἢ μικαλύς. Παγουροί, οἱ καρκίνοι, παρὰ τὸ οὐρεῖν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δέ εἰσιν, οἱ κρημνώδεις τόποι παρὰ τὸ πεπῆχθαι εἰς ὕψος, καταγνῶναι δὲ εἰς τὸ διατρίβειν ἐν τοῖς πάγοις, ὡς τὸ δυσωδὲς νύκτα φυλάξω, ἀντὶ τοῦ διατρίψω. Πάχυρος, ζεύς. Παγυρίτης, ὄνομα χώρας ἐν τόπος. Πάχυ, ποτελῶς, παῖον, ἀσφαλὲς, βέβαιον. Παχυρισμὸς, πολυσύγκριτος. Παγῶν, πηγῶν. Παδοχίαι, χίραι. Πάδος, ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου. Πάζιον ἢ τοπάζιον, λίθος πολύτιμος. Παθαίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἀγανακτεῖν. καὶ παθαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ πάθος μεταλαμβάνειν, ἢ λυποπαθεῖν. Πάθας, πάθη, ξυμφοράς. Πάθο, δύο σημαίνει. πόνον καὶ ἡδονήν. ἔστι γὰρ μὲν ἡδονὴ, λεία κίνησις. ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, εὐδοκητὸν πᾶσι ζώοις, ὁ δὲ πόνος, ἀποκρουστικός. Πάθε, ἢ κάκωσις, ἀκολουθεῖν σφίσι. πάθο δὲ θυλακόν, τὸ πάθος. Παθολογία πιότης ἐστὶν, ἢ ὀφθαλμὸς οὐ σιωπῶν τῷ πράγματι. ἢ διὰ τὸ βάθους χωροῦσα, ἢ ἐπιπολαία. Παθιώτατα, συγγενοῦς, τελευταῖον. Πάθος, λέξεως ὁμωνυμία. ὡς καὶ μεταφορὰ, ὡς τὸ πάθος ὁ γῆ, κατάχρησις. ἐντεῦθεν καὶ ἡ ὀνομασία. Πάθος μεταποίησις ἐστὶ λέξεως, οὐ ἤμελλεν εἰς ἀγαθὸν, εἴτε καὶ ἄλλως. ἢ τὸ μεταποιηθῆναι δυνάμενον εἰς τοῦτο, ὃ οὐκ ἦν πρότερον. ἢ πάθος ἐστὶ δύναμις, καθ' ἣν παθητικοὶ γινόμεθα. πάθος ἐστὶ ψυχῆς κίνησις ἄλογος, δι' ὑπόληψιν κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ. πάθος κίνησις ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔχον ἐν τῷ ποιοῦντι, τὸ δὲ τέλος ἐν τῷ πάσχοντι. Πάθω. Ἀριστοφάνης, ἢν τι πάθω, ἀντὶ τοῦ ἐὰν συμβῇ με πθνέντα ἀποθανεῖν. Πάθωμεν, πάνυ χεῖρα αὐτόν. Παί. Ἀριστοφάνης, τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ. παιδία γὰρ κἂν ᾖ γέρων καλεῖν δίκαιον, ὅς ἂν πληγὰς λάβῃ. Παιὰν, εἶδος ᾠδῆς. ὁ δ' οὖν κλαίοντα φθόγγος οὐχὶ παιᾶνος, τουτέστιν ὑμῖν, φροντίδος δὲ, λύπης.

Παιᾶνας, κώμους, εὐφημίας. παιᾶνας δύο ᾖσαν. ἐκάλεσε, ὅτι ἦρχον, ὃς ἐν πρὸ τῆς μάχης ἐγίνετο. ἕτερος, ὅτι ἐνίκων. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί. πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. ὃ δὴ, ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγει Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον.

Παιανίζω, τὸ παιᾶνα ᾄδω ἢ παιωνίζω. παιὰν γὰρ καὶ παιών, λαμπάδης ἐν τῷ Πεισιστρατιδῶν, ἐκ θεῶν ἀρξάμενοι, ἐν τῷ φίλε παιᾶνος. Παιὰν δὲ ἐπὶ ὕμνου τῶν θεῶν ἀεὶ κεῖσθαι καὶ μάλιστα τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τοῦ λοιμοῦ. τὸ δὲ παιὰν καὶ παιανίζω, ὡς ἀλλὰ καὶ τὸ παιωνίζω, ἐπὶ νίκης πλείω κυρίως. καταχρηστικῶς δὲ, ἐν ἰσῷ ἁπλῶς εὐφροσύνας. Παιανισμὸς, ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν. Παιανομονίσαντος, τοῖς Παιονίοις ἐπαίνων. Παίγνια, ἑορτή. ὡς τὸ γίνεσθαι παιγνίαν. Παιδαγωγικώτερον πολλῶν, ἀντὶ τοῦ ἀληθέστερον, καὶ παιδαγωγοῦ. οἰκειότερον. Παιδαγωγία, διδασκαλία. Παιδαγωγὸς, παιδευτὴς, ἐν τὰ ὅμοια.

Παιδάκια, μειράκια. Παίδας, ἀμφότεροι. Παίδα δέ μοι, τὴν θυγατέρα δέ μοι. Παιδαλάτριον, παιδοφθόρον. Παιδάρια, τὰ μείζονα, καὶ τὰ ἀρτίως γενόμενα. Παιδαρίσματα, παιδάρια. Παιδάριον, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. Παιδαρίδιον, ἀρκτεῖα. Παιδεία ἐστί, παιδεία τῆς

ὄφρ᾽, ἐνθάδ᾽ ἐπ᾽ ὀχέων εἶχον. καὶ οὐδ᾽ ἂρ ὀχῆας ἐχειδέτην. Ὀχεῖς, ὁ τῆς ὑποδιφραλκίας ἱμάς. Ὀχὴ ὀξυτόνως, ἡ τροφή. ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ εὐωχεῖν κατὰ [illegible] παρ᾽ Ἡσιόδῳ. καὶ ἡ εὐωχία δὲ κατὰ [illegible]. ὅμοιον δὲ πρὸς τὰ ῥηθέντα, καὶ τὸ πλεῖον πλείονος τοῦ συγκριτικοῦ. καὶ τὸ πλεῖον ὀξυτόνως κατὰ περιοχὴν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ κυκλικὰ πλεῖον ἐμπεριλαμβάνων. ἔστι δὲ τόνος καὶ βαρυτόνως. ὁ τροφὸς ὀξυτόνως, ὁ ἀπὸ τοῦ γαλακτος. καὶ νόμος μὲν ὁ τῶν δικαίων διδούς. νομὸς δὲ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ὁ τοῦ νομέως τόπος, ἢ ὁ κατὰ αἱ γυναῖκες ἐν ἐνορίαις. καὶ κατὰ τόνον ὀξύν, ὁ χόρτος. καὶ ὁ δὲ προπερισπωμένως τὸ μέτωπον. καὶ ἄρκτος μὲν προπαροξυτόνως κώριον, ἀρκτὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ φορητός. Ὀχῆας, τοὺς ζωστῆρας φασὶ τινὲς κρίκους εἶναι, οἷς διόλου συνέχεται ὁ ζωστήρ. Ὀχῆες, οἱ μοχλοί, ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας. Ὀχὴς, ὁμιλία, καὶ φωνή. Ὄχημα, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος. Ὄχησις, ἱππασία, φόρησις. Ὀχθέομαι, βαρυαχθέομαι. Ὄχθας οὐ μόνον ποταμοὶ ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ τάφροι. αἱ δέ εἰσι κοῖλα καὶ ἀνασκαφαὶ κοίλας τάφρου. διὸ καὶ κατ᾽ αὐτὸν εἶπεν Ὅμηρος ἐν τῷ ὀ τῆς Ἰλιάδος, ἐμφαίνων τὰς ἐκ τῆς σκάπτης ὄχθας. Ὄχθη ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται, ἀκτὴ δὲ ἐπὶ θαλάσσης. ἀπὸ τοῦ ἔχω γίνεται ὀχθῶ ἐχθέσω ποιητικῶς τὸ βαρύνεσθαι. καὶ ὀχθίζω τὸ αὐτὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς καὶ προσοχθίζω, καὶ προσοχθίσματα. Ὄχθη, ὁ ἀνάντης τόπος, καὶ κρημνώδης ἐν ποταμῷ. ὁ τοιοῦτος ἐν θαλάσσῃ λέγεται ἀκτή. ἀκτὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγνυσθαι, τὸ θραύεσθαι. ἀφ᾽ οὗ δὴ λέγεται καὶ Δημήτηρος ἱερὸν ἀκτιῶν. οἷον τὸ ἐξαίρετον τοῦ σίτου καὶ προέχον. ὁ ἐπίπεδος τόπος ἐπὶ μὲν τοῦ ποταμοῦ λέγεται ποταμών. ἐπὶ δὲ θαλάσσης, αἰγιαλός, ἢ ἠιὼν καὶ θίν, ποιητικῶς. Ὀχθῆσαι, τὸ δυσπαθῆσαι, ἢ πονῆσαι. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ὀχθεῖν λέγει τὸ ἐπὶ κακοῖς κεῖσθαι. ἢ καὶ ἄλλως ὀχθῆσαι. τὸ εἰς ὕψος ἐπᾶραι τὸν θυμόν. ὄχθος γὰρ τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα, τὸ γοῦν μέγ᾽ ὀχθήσας, ἀντὶ τοῦ λυπηθείς. καὶ τὸ ὤχθησαν θεοί, ἀντὶ τοῦ ἐδυσπάθησαν, ἠχθέσθησαν, ἢ ὕψωσαν τὸν θυμόν, ἢ τὸν φόβον. ἐκ δὲ τοῦ σημαινομένου ὀχθεῖν καὶ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον προσοχθίζειν παράκειται. καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ προσόχθισμα. Ὄχθησις, θόρυβος, ταραχός. Ὄχθοι, αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι, ἢ αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν.

Ὀχθοιβοί, περιάπτειν εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους, εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα. Ὄχθος, κρότου ἢ ὁλμικός. πρώην δὲ κρότου λόγος ἐκαλεῖτο. Ὄχθος, κρημνός, πέτρα, τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ, ἢ τῆς γῆς, ἡ ἀπορρήγμα τέμα τῆς θαλάσσης. κυρίως δέ, ποταμῶν ἄκρα. Ὀχλαγωγῆσαι, θορυβῆσαι, ἢ συναγαγεῖν ὄχλον, ἢ ταράξαι. Ὀχλεῖ, τίλλει, λυπεῖ, κινεῖται μετὰ ὄχλου. Ὀχλεῦντι, ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται τοῦ ὀχλέω, ἐξ οὗ παράγωγον τὸ ὀχλίζω. ὡς ἐκ τοῦ ὁπλέω τὸ ὁπλίζω. ἢ διὰ ἀφρέω τὸ ἀφρίζω, ὀνοματοποιεῖται τὸ ὀχλεῖν. καὶ μιμεῖται ἡ λέξις καχλασμὸν ὀρμώμενον τοῦ καχλάζειν, ἢ διὰ τὸ μὲν συμφρόνως πέφρασται τῷ ποιητῇ ἐπὶ ψηφίδων. Θεόκριτος δὲ θρασέως ἔφη τὸ πᾶσα λίθος ἀείδει. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ὀχλεῖν καὶ διὰ ὄχλου πλεονασμῷ διὰ τὸ γίνεται ὁ μοχλός, καὶ ἐκ τοῦ ὄχθος ὁ μόχθος. Ὀχλεῦντι, ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται διὰ ὀχλέω. Ὀχλεύς, μοχλός, τρόφις, δεσμός, ἅρμα, τομή. Ὄχλησις, χολή. ὀχλουμένων, μοχλῶν. Ὀχλίσειαν, κινήσειαν. Ὀχλιζομένων, συναγομένων. Ὀχλίζω, τὸ κινῶ. Ὄχλογος, κατάλογος, λαός. Ὀχλοισίαν, ἐκβοίαν, ἐκκλησίαν. Ὄχλος, πλῆθος, σύνοδος, σύλλογος, δῆμος, ἄθροισμα, συναγμός, σύστασις. τάχα καὶ συναγωγή, καὶ συλλογή, καὶ θίασος, καὶ χορός. ὡς εἰ λέγει τις ἀνθρώπων ὄχλος, καὶ γυναικῶν πλῆθος, καὶ παίδων σύνοδος, καὶ ξένων σύλλογος, ἢ πολιτῶν δῆμος, ἢ δούλων ἄθροισμα, ἢ ἐμπόρων ἀγερμός, καὶ καπήλων σύστασις, καὶ ναυτῶν συναγωγή, καὶ ἀνθρώπων συστροφή, καὶ βακχευόντων θίασος, καὶ παιδευομένων χορός. Ὄχλος. ἡ ὄχλησις παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. Ὀχλῶ, καὶ ἐνοχλῶ, ἐνίοτε μὲν αἰτιατικῇ, ἐνίοτε δὲ δοτικῇ συντάσσεται. ἐνοχλίζω, στρέφω. Ὀχλώδης, ὁ ταραχώδης. Ὄχμα, πόρπημα. Ὀχμάζουσα, κατέχουσα, βαστάζουσα. κυρίως δὲ ἐστὶν ὀχμάσαι, τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. σημαίνει καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι, ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Ὀχμοί, ταχέως φυτεία. Ὄχναι, κυρίως αἱ ἀχράδες. ἤγουν διὰ ἀπίων γινόμενα ἡ ἀγρία ἄπιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄχος, ἄχθονται γάρ πως αἱ ἐκεῖθεν καρποὶ διὰ τὸ ἀγρευτικόν. Ὄχνη, εἶδος κόκκου, ἢ κυνόσβατον. Ὀχοί, οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς, καὶ διασαφοῦντες. Ὄχος, τὸ ἄνεμος. ὄχημα δέ, κοινόν. ὄχημα ἐφ᾽ ᾧ ὀχεῖταί τις. Ὀχὸς τεχνικῶς τὸ ἅρμα, τὸ ἐκ τῆς ἁμάξης κατασκευασμένον, καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων κινούμενον, καὶ ὀχούμενον. καὶ ὀχοῦμαι τὸ ἐπὶ ἅρματος βιαίως φέρομαι. καὶ ἅρμα πρῶτον, τὸ ἵππων κρατεῖν. Ὀχοῦμαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβαίνω εἰμί. καὶ τὸ ἐφ᾽ ἵππου καθῆμαι. ὅθεν καὶ ὄχημα τὸ ἅρμα. καὶ ὀχῶ καὶ ὀχεύω, τὸ ἀφροδισιάζω. καὶ ὀχεία τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐχὶ ὄχημα. παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δὲ λέγεται καὶ ὀχεῖσθαι ποιῶ, καὶ ἐπιβαίνειν καθίστημι ἵππον, ὡς Ἀριστοφάνης. αὐτὸς βαδίζω καὶ ποιῶ. τοῦτον δὲ ὀχῶ, ἀντὶ τοῦ ὀχεῖσθαι ποιῶ.

Ὀχός, ὀχούμενος, φερόμενος. Ὀχῶν, βάσιν. Ὀχυρός, ἰσχυρός, ἀσφαλής. Ὀχύρωμα, στερέωμα. Ὀχύρωσαν, ἀσφαλίσαντο, ἐφυλάξαντο. Ὀχῶν, ἐχόντως ἔχων, ἢ ὀχῶν, ἢ ἁρμάτων. Ὄψ, ὄψις, ὀφθαλμός, ἡ φωνή. Ὄψα, λέγονται τὰ διὰ σίτου ἡδύσματα, παρὰ τὸ ὀψέ. καὶ τοῦτο ἀκριβῶς. ἡ γὰρ διὰ ὀψὲ ὥρας εἰς δεῖπνον προσεφέροντο αὐτά, πεπαυμένοι ἤδη τῶν ἔργων, ἢ διὰ ὀψὲ χρόνου ἐπορίσθησαν, μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἐξ ἀλιευτικῶν καὶ σπορίμων τροφάς. Ὀψαλίδαι, οἱ ἀρχηγέται τῶν αἰπολῶν. Ὄψανον, ὄψις, φωνή. Ὀψάριον, τὸ ἰχθύδιον. Ὀψαρτύτας, μάγειρος. Ὀψαλίδαι, οἱ ἀρχηγέται τῶν αἰπολῶν. Ὄψανον, ὄψις, φωνή. Ὀψάριον, τὸ ἰχθύδιον. Ὀψαρτύτης, μάγειρος. Ὀψαρτυτική, μαγειρική. Ὄψεαι, θεωρήσεις. Ὄψεις, θέας. Ὀψέ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ μόλις, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ὑστέρῳ, μετὰ προσθήκης ὀνόματος χρονικοῦ. οἷον ὀψὲ τῆς ἡμέρας. χωρὶς δὲ τῆς προσθήκης, ἀντὶ τοῦ ἑσπέρας καθαρῶς. παρὰ Θουκυδίδῃ. οἷον καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα ἕως ὀψέ. Ὀψίδιον, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου διὰ γράφειν κατὰ τοὺς παλαιούς. οἱ συνθέτως ὑφ᾽ ἓν ὀψιδίων. διὰ τοῦ ι γὰρ ἂν ἐγράφετο. ὡς τὸ ὀψιμαθής, ὀψιτεκτής, ὀψιτέλεστος. Ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοί, ὡς τὰ τοιαῦτα ῥήματα ἐφεσιν κατὰ δηλοῦσι, καὶ τὸ ἐπιθυμητικῶς κινεῖς ἔχων, ὅθεν καὶ βρωσείω, τὸ βρωτικῶς φασὶν ἔχω. καὶ κλαυσείοντες, οἱ κλαυστικῶς ἔχοντες. σημειοῦνται δέ, ὡς οἱ τοιοῦτοι ἐν τοῖς οὐ προχωροῦσιν εἰς μέλλοντας. Ὄψεις, ὄνειροι, ὀφθαλμοί, ὁράσεις. Ὀψέ ποτε, μόλις ποτέ. Ὄψεσθε, ὀψεῦντα φασὶν εἶναι Ἡρωδιανός. ἀπὸ τοῦ ὄψομαι. Ὀψία, ἡ βραδεῖα. Ὀψιγονός, ὁ βραδέως γεννηθείς. Ὀψίας, ἑσπέρας. Ὀψίγονοι, οἱ ὀψὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον γεννησόμενοι. νόθους δὲ καὶ ἐπιγόνους φασίν. Ὀψιμαθής, ὁ ὀψὲ ἀρξάμενος μανθάνειν. Ὄψιμον, χρόνιον, ὕστερον. Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ἐκ παραλλήλου. τῆς αὐτῆς ἐννοίας δηλωτικά, διὰ σαφήνειαν. Ὀψινός, ὁμοίως τῷ ὄρθρινός, καὶ τῷ ἁμάρτημα. χρῆ οὖν ἄνευ τοῦ ι ὄψιος. Ὀψιπαίδωνας, τοὺς ἕως γῆρως ἄρρενας παῖδας βδέλλειν. Ὄψις, ὄψις διακριτικὴ σωμάτων, ἢ διάκρισις αἰσθητῶν. καὶ ἡ πρόσοψις, ἤτοι τὸ πρόσωπον. ἡ ὁρατικὴ δύναμις, καὶ τὸ ὁραθέν.

Ὀψιτέλεστον, μετὰ πολὺν χρόνον τελεσθησόμενον. Ὀψοδίαι, ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. Ὄψομαι, καὶ ὄψει μόνα ἐν χρήσει. τὰ ἄλλα θέτην ἄχρηστα. Ὄψον ἁπλῶς φασὶν οἱ παλαιοί,

ἀντὶ τοῦ ὤφελλε, τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. πίνε καὶ δῶρον ὀφέλλοις, ἀντὶ τοῦ ὄφελλες. Ὀφέλλω, σημαίνει τὸ αὐξάνω, καὶ διαβάλλω. ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται ὀφείλω. ὅθεν καὶ τὸ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον. Ὄφελμα, αὔξημα, κάλυμμα, κάλλυντρον. Ὀφέλμασι, σαρώμασιν. Ὄφελον, ταυτὸ ὂν τῷ ὤφειλον. ἀναυξίαν δὲ ἐπιλείπω ἔχει, καὶ ἀπόλυσιν τοῦ ι. Ὄφελον, εἰ μὲν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ εἴθε, εὐκτικῷ συντάσσεται, ὡς ἐν τῷ ὄφελον κατεσβέσθησαν αἱ ὁδοί μου. καὶ μηδὲ παλιλλαλοῦσα χάριν. οἷον ὄφελον ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ εἴθε ἐγένετο. ἀ γράφεται διὰ τοῦ ο μικροῦ. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστουν, διὰ τοῦ ω μεγάλου, καὶ κατοχὴ ἀπὸ τοῦ ὀφείλω εἰς παρατατικόν. οἷον ὀφείλω. ὁ παρατατικὸς, ὤφειλον, ἀ ι, καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου. οἷον ὤφειλον γενέσθαι τόδε. μετὰ τὸ ως γράφεται ἀντὶ τοῦ εἴθε. ὡς ἐν τῷ, ὡς ὤφελλέ γε, μὴ δὲ ἦν προσθεῖναι, μετὰ δὲ τοῦ ως, ἀ τοῦ οὖν, ἢ ἔτι τοῦ πότε, ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστουν. οἷον ἐπεὶ παραγινόμενον ἐνταῦθα, ὡς μὴ ὤφελον. καὶ τόδε, ὡς εἶθε ὤφελον. σημαίνει δὲ ταῦτα συνεμπεπλεγμένον ἔχει τὸ ἀπαρέμφατον ἅπαξ ῥηθὲν ἢ πεποίηκα. δὲ παραγινόμενον, ὁ διὰ τοῦ ι. οἷον ἐπεὶ τόδε πεποίηκα, ὡς μὴ κατ' ὤφελον ποιεῖσθαι δυνατόν. Ὄφελος, ὠφέλεια, ὠφέλημα, κέρδος, ὄνειαρ, ὄφελον, ἐπικουρία, ἐπιμέλημα, ὄρμημα, ἔρυμα, ἐπίρρημα. τὰ δὲ ἐναντία. ἐριστὶς ὠφέλιμος, ἐπωφελῶς, ὠφελίμως, ἐπωφελῶς. ὠφελεῖσθαι, καρποῦσθαι, ἐπαυρίσκειν, ἐπιλαύειν. ἑτέρας δὲ χρεῖας ὠφέλιμον, χρειῶδες, χρήσιμον, πάγχρηστον, χρήσιμον, ἀναγκαῖον, ἐπιτήδειον, ἐπωφελὲς, λυσιτελὲς, συμφέρον, σύμφορον, πρόσφορον, ὀνήσιμον. τὸ δὲ ὀνήσιμον, μοχθηρὸν. ἀπὸ δὲ τούτων, ἡ ὄνησις. καὶ τὸ ὀνήσασθαι, ἡ χρεία, ἡ ὠφέλεια, τὸ κέρδος. φαῦλον δὲ ἀνωφελὲς. τὰ δὲ ἐναντία, ἄχρηστον, ἄχρειον, βλαβερὸν, ἀσύμφορον, ἀλυσιτελὲς, ἀνωφελὲς, ἀνόνητον, ἀνεπιτήδειον. Ὀφελτρεύων, σύρουσα, καθαρίζουσα. Ὀφέλτης καὶ χάραξ. ὄρειον βόσκων. ὁ μὲν ὀφέλτης, ἀπὸ τοῦ ὀφέλλω, ὅ ἐστι καὶ ἀρχέμορος κληθεὶς, ὃς ἦν λυκούργου υἱὸς τοῦ νεμείου διός. χάραξ δὲ ἀπὸ τοῦ χάρακος τοῦ ἐκεῖ ὑπάρχοντος. ὁ δὲ αὐτὸς, χάραξ κατὰ Φίλιππον καὶ ἑτέρους, καφαλαιὸς λέγεται. τῶν δὲ ὁ κασμηρὸς, ἐλευθεριώτερον ξυλοφόρος καλεῖται, προχάτα καὶ πόλιν, διρχυασις, βραχυβολίας. ὃς δὲ ἐστὶ λυκουργιδίας, ὁ ἥρως καὶ ἡ αἴτια, καὶ ὁ προμηθεὺς. ἥρως λέγων μὲν, ὅς καλὸν ὁ ἄνθρωπος ἐν μέσῳ. προμηθεὺς δὲ, ὅς καλὸν ἡ αἴτια. αἴτιον, ὅς καλὸν ὁ βοῦς, ὥστε φασὶν οἱ μῦθοι. Ὀφελτρεύω, ὀφελτρεύουσι, κοσμοῦσι πάντων. δελφικὸν, σημαίνει τὸ καλλύνειν. Ὄφελτρον, κάλλυντρον. Ὀφθαλμίαν, ἰδίως τῶν ὑπέρων φασίν.

Ὀφθαλμιάζει, φθονεῖ, ἐπιβάλλει ὀφθαλμόν. Ὀφθαλμιῶ, ἀμεταβάτως δὲ ἔχει ὀφθαλμοὺς νοσῶ. Ἀριστοφάνης. Ὀφθαλμοῦ ἀλώσει. πρόσθεσις τὸ ὀφθαλμοῦ, λείπειν ἁπλῶς οὐ τοῦ διὰ σημείωσιν. ἄλλως γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ὀφθαλμοῦ ποιεῖται τὴν ἅλωσιν ἐπὶ τυφλωττόντων. Ὀφθῇ, ἰσχυσθῇ, φανῇ.

Ὀφθαλμὸς βασιλέως, ὁ τιμιώτατος κατάσκοπος. Ὀφιοί, οἱ ὑπὸ ὀχικοί. Ὀφιοῦχος, χελιδών, ἀστὴρ, αἰλουρ.

Ὀφιομάχης, εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχων πτερά. Ὀφιόδηκτος, ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς. ὄφις ἀπὸ τοῦ ὄψις, ὅτι ἐν ἀνθρώποις πλεονασμῷ τοῦ φ, ὄφις. Ὀφιοῦσσα, τινὲς ἰσγουσα. Ὀφιουρὸς, ὄρνις ποιὸς ἐν αἰθιοπίᾳ. Ὀφιοῦς. ἡ ῥόδος διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄφεων. Ὄφις παρὰ τὸ ὅπω τὸ βλέπω. ὀξυδερκὴς, ὃς κοιμώμενον ἀνοικτὰς ἔχει τὰς ὤπας. Ὄφις, ποιὸς ἰχθύς. καὶ τὸ χρυσοῦν περιβραχιόνιον, καὶ ὁ φλέβων, ὁ φυλάσσων τὰ χρυσᾶ μῆλα, ἐν ἀπεκτεινεν ἡρακλῆς. Ὄφλα, ὄνομα χωρίου ὅπου ἦν τεῖχος ἱερουσαλήμ. Ὀφλόντες, ὀφλισκάνοντες, ὀφείλοντες. Ὄφλημα, τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον. κυρίως ὀφείλημα τὸ ἐκ δανείου, καὶ τὸ ἁπλῶς χρέος. χρέος δὲ

τὸ ἐκ δικαστηρίου διδόμενον. Ὀφλήσουσι, καὶ ὄφλοιεν χρημάτων. Ὀφλισκάνοντες, χρεωστοῦντες, ὑπομένοντες. Ὀφνίς, ὕννις, ἄροτρον. Ὄφρα, εἰ μὲν ὑποτακτικὸν ἐπιφέρεται, σημαίνει ἀντὶ τοῦ ἵνα. εἰ δὲ ὁριστικὸν ἐπιφέρεται, ἐστὶν ἐπίρρημα, ὡς τὸ ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, ἀντὶ τοῦ ἕως. Ὄφρα εἰδῶ τὸ, ἕως εἰδῶ τι, ἐπιθεάσασθαι. Ὄφρ' ἂν, ἕως ἄν. Ὄφρ' εὖ εἰδῶ, ὅπως καλῶς εἰδῶ. Ὀφρύα, τὰ ὑψηλά, καὶ ὑπερκείμενα χωρία. ὅθεν καὶ ἀκμησιὰς. Ὀφρυαγμοσυνη κακευσεβείας, παρὰ τῷ Ἀντιφάνει, ἀπὸ τὸ ὀφρύς ἡ ὀφρύαγμα καὶ σημαίνει ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. Ὀφρυάζειν λέγεται, τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν. Ὀφρυηέσσαν, ὑψηλὴν. οἱ δὲ μέσον, καὶ ὑψηλόν. Ὀφρυή, χῶμα, λόφος, αἱμασιαί. Ὀφρυόεσσα, παρὰ τὸ ὄφρυς γίνεται καὶ τὸ χρόνῳ τὸ φ, ἀλλὰ τροπῇ συνήθει, ὡς ἐν πολλοῖς τοῦ π εἰς φ. φυλάσσουσι γὰρ τὸν ὄφιν εἰσὶ ἄλλον, καὶ τὸ μὴ κακουργεῖσθαι ὑπὸ ὑφαντῶν.

Ὀφρύωσιν, ἐρυθριῶσι. οἱ γὰρ ἐρυθριῶντες κινοῦσι τὰς ὀφρῦς. Ὀφρύν. λέγει ποτὲ ὁ ποιητὴς τῶν ὀπισθεν ἐξοχῶν. ὡς ἐν τῷ ἐπ' ὀφρύσι καλλικολώνης. ὅπου φησὶ κρᾶτα ὀλίγον, ἀπὸ ὀρέων κείμενα. καὶ ὀφρῦς, τὰ κρημνώδη καὶ τραχέα τοῦ ὄρους καὶ ἔπαρσις καὶ ὑπερηφανία. Ὀφρύνιον, πόλις ἐστὶ τρωάδος, ὡς Δοῦρις Ἀνθρωπίων ἐν τρίτῃ ἀττικῆς. Ὀφρυῶν, μετέωρον. Ὀφρυόεσσα τρεῖα, ἡ ἐπὶ ὀφρυώδους τόπου κειμένη. διὰ τὸ εὔτειχος καὶ ἐπιμήκεια. ὀφρυὸς γὰρ αἱ ὀρειναὶ ἐξοχαί. Ὀφρυόεντα, λοφώδη, ὑψηλόν. καὶ ὀφρυόεντος, ὑπερήφανος. Ὄχα, ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐξοχῶς, τὸ ἔξοχον, τὰ ἔξοχα, ἐπίρρημα ἔξοχα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἐξ προθέσεως ὄχα. ἀποβάλλεται γὰρ πολλάκις ἡ πρόθεσις, ὡς ἐστὶ τὸ κατωγεῖς, αἰγείς. Ὄχανον, τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος. καὶ ὄχανον, ὁ δεσμὸς καὶ ὁ λῶρος. ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἀσπίς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔχω, ὁ σημαίνει τὸ κρατῶ, ὄχανον, καὶ ὄχανον. Ὄχ' ἄριστος, ταυτὸν τῷ μέγ' ἄριστος. καὶ ἐξόχως ἄριστος. ὑπέρθεσις ἐστὶ ὑπερθέσεως, κατὰ σύναψιν ποιητικήν.

Ὀχάζει, ἄλλεται. ὁ λόγος ἐπὶ ἀχιλλέως, οὐ βαρυνομένους ποιεῖ ὅτε πνευστὴν μυκλὸς. Ὀχέειν, εἶργειν, ὀχεῖν, φέρειν, βαστάζειν. ἀπὸ τοῦ ὄχω καὶ τοῦ ὀχλίζω. ἐν χειμῶνι ποτὲ ὀχέων. ἐκεῖνον δὲ, ὅτι ἐχέδνας εἰς ζῆν, περίφρασις ἀπὸ τοῦ οἰκουροὺς εἶναι. καὶ εἴρηται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀσθενεῖς. καὶ λέγεται ὀχεῖν. καὶ ὀλεῖν. Ὀχετὸν, ἀντὶ τοῦ ὄχουν. ἤτοι ἔφερον, ἐβάσταζον. Ὀχεῖσθαι, ἄλλοτε μὲν ἐπὶ κυνηγεσίῳ ποιεῖται. οὕτω γὰρ φαμὲν ὡς θέλω τινὸς ἵππου ὀχεῖσθαι. ἄλλοτε δὲ ὀχεῖσθαι λέγεται τοὺς ἀχιλλέως ἵππους πωλικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀπέχειν γίνεσθαι. Ὀχέα, ποιεῖα. ἢ ἄγκυρα. παρὰ τὸ ὀχεῖν ἐν τῷ κέντρῳ τὰς ναῦς. Ὀχεύς, ὁ μὲν ζυγὸς, καὶ ἡ συνουσία. Ὀχεῖον, ἅρμα, δίφρος, ἅμαξα, ὄχημα. ἢ καὶ τοῖς εἰς ὄχευον ἐπιτήδειος. Ὀχεῖσθαι, ἄλλως μὲν κοινότερον ἐπὶ ῥυσεῶν δηλοῖ, λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ ἐποχεῖν καὶ ἐπιβαίνειν. λαμβάνεται καὶ παλαιῶς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνέχεσθαι. Ὀχέεται, μετέωρος φαίνεται. Ὀχεῖσθαι, ἐν αὐτοῖς ἔχοντο. Ὀχεῖον, ὑπόμενον, ἔφερον.

Ὄχεσφιν, κατὰ προσχηματισμὸν Ὅμηρος εἶπεν. ἐπὶ τὸ ἐν τῇ ἀναλυτῇ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν. ὅτι ὀχήμασιν, ἢ τοῖς ἅρμασιν. Ὀχετεύειν ἐστὶ κυρίως τὸ ὕδωρ διὰ αὐλῶνος ἄγειν. ἀφ' οὗ μετεχειτεύειν, τὸ μετάγειν ὕδωρ ἐφ' ἕτερον αὐλακα. Ὀχετεύει, ἐπικλύζει, σαλεύει, μεταφέρει. Ὄχετλα, τὰ ὀχλήματα, οἱ δὲ τὰ συντεθραυσμένα. Ὀχετός, αὐλών, ἀγωγός, ῥεῖθρον, ὕδωρ, ὑφαγωγεῖον. Ὀχετοκρανία, τὰ καλούμενα, ἃ ἐκλύουσαι αἱ λεγόμεναι τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλινα, ἢ καθαμαῖαι. οἱ δὲ φασὶ τοὺς ὑπονόμους, καὶ διὰ ὑπὸ τῶν γῆν ὀχετούς. Ὀχεῦνται, ὀρίναι, ποιοῦνται.

Ὀχεὺς, ὁ μοχλός, ἢ τὸ λεγόμενον σερά. ἔχουσι σερά, ὁμοίως τῷ ξυλὶ ζυγῷ, καὶ λαρῇ λίθῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔχω, ὁ τὰς θύρας συνέχων. διὸ ὁ ποιητὴς τρόπῳ ἐτυμολογίαν

ἐφη

πρὸ τοῦ· εὑρέσεως τῆς καταβάσεως. Οὖς ἀφροδίτας, οἱ ἁλιεῖς ὄργανόν τι οὕτω καλοῦσιν. Οὔ σε ἔοικε, τί διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι ἀντωνυμίαι τῶν ὀρθοτονουμένων; διαφέρουσιν. ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι διαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου. οἷον ἐμοὶ ἔλεγε καὶ οὐκ ἄλλῳ, ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου. αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσιν, ὡς σοὶ νῦν ἔγραψα. Οὐ θενῶς, οὐκ ἰσχυρῶς. Οὐσία πρώτη ἐστί, πᾶν τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστὼς οἷον λίθος. οὐσία δὲ λέγεται δευτέρα αὐξητική, καθὸ αὔξει καὶ φθίνει τὸ φυτόν. τρίτη δὲ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητικὴ τὸ ζῶον, οἷον ἵππος. δύο δὲ οὐσίαι ἔμψυχοι, αἰσθητικὴ καὶ λογική, ὁ ἄνθρωπος. διὸ καὶ ἔσχατος γέγονεν. ὡς οὖν ἐκ πάντων τῶν ψυχῶν ἔχων ἄϋλον, καὶ τὸν νοῦν θεοῦ εἰκόνα. Οὐσία, ἐξουσία, ἑστιότης, πλοῦτος, ὕπαρξις, εἶδος ὑφεστώς, βίος, κτῆσις.

Οὐσίας ἴδιον, τὸ ἐν πᾶσι καὶ πάντων φυσικῶς κατηγορεῖσθαί τε καὶ προσφαίνεσθαι. Οὐσία, καὶ φύσις, καὶ μορφή, ταυτόν ἐστιν. ἄτομον ὑπόστασις καὶ πρόσωπον, ταυτόν ἐστιν. Οὐσιώδης δέ ἐστιν, ὃ οὔτε παρὸν σώζει, οὔτε ἀπὸν φθείρει, ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ. Οὐ συγγινωσκόμενοι, οὐ συγχωρούμενοι. Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ. Οὐ συνέχειν ὀργήν, οὐ καταπραΰνειν ὀργήν. Οὐ σὺν ἱδρῶτι, οὐ σὺν καμάτῳ. Οὐ χολαίτερον, ταχέως. Οὖτα, ἀντὶ τοῦ οὔτασε κατὰ ἀποκοπήν, ἔπληξεν.

Οὖτα αὐτὴ παρ' Ὁμήρῳ προπερισπώμενον, διὰ τὴν ἀποκοπὴν τὴν ἐκ τοῦ οὔτασεν, ὃ σημαίνει τὴν ἐγγύθεν πληγήν. φησὶ γοῦν οὖτα Δημοκοόωντα αὐτοσχεδόν, ἤγουν ἐγγύς. ἔνθα εἰ μὴ προσέκειτο αὐτοσχεδόν, καὶ ἄλλως τὸ οὖτα τὴν αὐτὴν σημασίαν εἶχεν ἄν. Οὐταὶ χαλκῷ, τὸ ἐντελές ἐστι τοῦ προγραφέντος οὖτα. Οὐτάμενος, παρὰ τὸ οὔτημι, οὔταμαι, μετοχὴ οὐτάμενος, ὃ ἐκ τοῦ οὐτασμένος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ οὐτάμενος. καὶ παροξύνεται, ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύνονται. οἷον ἐληλασμένος, ἐληλάμενος. Οὐτάσαι καὶ οὐτάναι, ἀπαρέμφατον. τὸ μὲν οὐτάσαι, ἀπὸ τοῦ οὐτάζω. τὸ δὲ οὐτάναι, ἀπὸ τοῦ οὔτημι. Οὔτε, ἐπὶ παρῳχημένου, καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, καὶ ἐπὶ μέλλοντος τάττεται. οὔτε ποιῶ, οὔτε ποιήσω. Οὔτε προσδιαλέγεται, οὐδέν. δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς, ὅπερ ἀττικόν ἐστιν. Οὔτε παρελθεῖν, οὔτε ἁλιῶσαι. ἔστι δὲ παρελθεῖν μέν, τὸ μηδαμῶς παραβῆναι, καὶ ὁμοιότερον εἰπεῖν, παρὰ Διὸς ἐλθεῖν. ἁλιῶσαι δέ, τὸ παντελῶς ματαιῶσαι, καὶ ἀργεῖν διαπραχθεῖν ἄπρακτον. Οὐτηθείς, τρωθείς. Οὐτήτειρα, πληκτική. οὐτήτειρα, διψὰς ἔχιδνα. Οὐτιδανὸς ποιητικῶς, ὁ οὐδενὸς ἄξιος. ἀπὸ τοῦ οὔτις καὶ τὸ παραγωγὸν οὐτιδανός, εἶτα προστιθεμένου τοῦ δ διὰ εὐφωνίαν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἰχθυδανοῦ, σημαίνει τὸ ἀσθενῆ, ἄψυχος, οὐδενὸς ἄξιος λόγου. Οὐτιδανός, πλεονασμός ἐστι τοῦ δ. ἴσως δὲ καὶ ἡ ὅλη δαν συλλαβὴ πλεονάζει, ὥσπερ ἐν τῷ κολυμβίξιον ἄργος. ἰχθυδανὸς μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἰχθύω καὶ τοῦ ἕπω, ὃ τὸ δὶς ὄνος, ἵνα ᾖ ἰχθυοεῖς, ἐν μικροῖς βλέπεται, ἢ προσφωνοῦνται. οὕτω δὲ καὶ τὸ κωδάλιον, εἴτε ἀπὸ κινῶν ἀλίσκεται, εἴτε κινεῖσθαι. ἐν τῷ ἁλιπλεονασμὸν ἔχει τοῦ δ, ὡς καὶ ὁ ἀχίρδος, ὃς οὐκ ἐπὶ χερσὶν ἅψασθαι διὰ τὸ ἀκανθῶδες, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑὸς γινόμενον ὅλον.

Οὔτι καίριος ὀργεῖον, ἀντὶ τοῦ ἀσφαλέστατος εἰλεκτο.

Οὔτι κράτει γε, οὐ τῇ δυνάμει. Οὔτι μάλα δήν, οὐκ ἐπὶ πολύ. Οὔτι μέλει, οὐ μέλει. Οὔτι μοι ὑμμές, οὐκ ἐστέ μοι ὑμεῖς. Οὔτι πω σῦν, οὐδέποτε. Οὔτι που, οὐδαμῶς.

Οὔτι ἀπόβλητον, οὐκ ἀποβλήσεως ἄξιον. Οὑτοσί, δεικτικὰς αὕτη παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις. Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, δεικτικὴ ἀντωνυμία. δέχεται δὲ τὸν προσχηματισμὸν τοῦ ι, διὰ πλείονα δεῖξιν. οἷον οὑτοσί, αὑτηί, καὶ τουτί, ὁμοίως καὶ ἐν τῇ κλίσει αὐτῆς πάσῃ. Οὗτος, τὸ θηλυκὸν αὕτη, κλητικὰς ἔχουσιν. οἷον ὦ οὗτος, καὶ ὦ αὕτη. καὶ ἐπὶ πληθυντικῶν, ὦ οὗτοι, ὦ αὗται, ὅπερ οὐδαμοῦ ἑτέρᾳ ἀντωνυμίᾳ συμβαίνει. ἐπὶ δὲ δεικτικήν, καὶ ἔχει πλείονα δεῖξιν, ὅταν τὸ ι προσλάβῃ, οἷον οὑτοσί, καὶ αὑτηί. ἔστι δὲ ὁ προσχηματισμὸς οὗτος ἀττικός. διαφέρει δὲ τῶν κοινικῶν προσχηματισμῶν, τῷ μὲν ἐκεῖνα εἶναι τὸ ι μακρόν, ἐν ἐκείνοις δὲ βραχύ, οἷον ἐκεινοσί, ἀνθρωποισί. καὶ τῷ τὰ ἀττικῶς προσχηματιζόμενα ὀξύτονα εἶναι, οἷον οὑτοσί, αὑτηί. τὰ δὲ κοινικῶς ἀεὶ βαρύτονα. καὶ ὅτι τὸ οὑτοσί μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ προσλαμβάνει τὸ ι, φωνήεντος ἐπιφερομένου. τὸ δὲ αὑταί, καὶ τουτί οὐδαμῶς. τὰ δὲ κοινικὰ πάντα τὸ ι προσλαμβάνουσιν, εἰ φωνῆεν ἐπιφέρεται. ἐν τῇ δοτικῇ γὰρ ταῦτα εὑρίσκεται, ὡς ἴδιον προσλαμβάνειν τὸ ι. Οὐτιγανοί, σφακελοί, σπουδαῖοι. Οὕτω που Διὶ μέλλει φίλον εἶναι, ἤγουν οὕτως ἴσως ἔοικε φίλον εἶναι τῷ Διΐ. Οὕτως, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ οὗτος γίνεται τὸ οὕτως ἐπίρρημα παρὰ τοῖς κοινοῖς, καὶ δηλοῖ δύο. λαμβάνεται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ τόνδε τὸν τρόπον, καὶ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς, οἷον οὕτω ποιῶ ὡς ἐκέλευσας. καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτό, τὸ αὕτως παρὰ ποιηταῖς, κατὰ τὰ δύο ταῦτα σημαινόμενα λέγεται τὸ αὕτως, καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τόνδε τὸν τρόπον, ἐφ' ᾧ σημαινομένῳ, τὸ οὕτως λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ οὕτως ὅταν ἔχῃ ἔμπροσθεν φωνῆεν μετὰ τοῦ σ γράφεται, ὅταν δὲ ἔχῃ σύμφωνον δίχα τοῦ σ. Οὐρατῶς, ἀφάτως. Οὐρανομηκέστατα ἁμαρτήματα, τὰ μέγιστα ἁμαρτήματα δηλοῖ. καὶ ἔστι σχῆμα ἔχουσαν ἀπόφασιν, κατάφασιν δηλοῦσι, κατὰ τὴν ἐναντίαν ὑπέρθεσιν.

Οὐ φαῦλα, οὐκ ἀργῶς, οὐ κούφως. Οὐ φίλαι γάρ, τὰ ὡς τὰ ἱμάτια. Οὐρίαχμα, τὸ τάγματος ὁ πρὸς τῷ πλευρῷ διαφθείρει. Οὐ φοιβάσεται. φοιβᾶν ἐστι τὸ ἐπὶ καθαρῷ, ὃ δαιμονικῷ μαντεύεσθαι. Οὐφορατόν, μέγα, βαρύ. Οὐχ οὕτως, οὐχὶ οὕτως. Οὐ χάζομαι, οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι. Οὐχ ἅλις, οὐχ ἱκανός. Οὐχ ἁπλῶς, οὐχ ὡς ἔτυχεν, οὐκ ἀκαίρως. Οὐχ ἥκιστα, μάλιστα. Οὐ χάζος, οὐκ ἄχος, οὐ πῆγος συνεχές.

Οὐχ ἕδος, οὐ καιρὸς τοῦ καθίζεσθαι, οὐ καθέδρας φροντίς.

Οὐχ εἶκον, οὐχ ὑποχωροῦν. Οὐχ ἑκών, οὐ βαλλόμενος, οὐ θέλων. Οὐχοῦν, φυλακοί. Οὐχ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ.

Οὐχ ἧττον, ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον λαμβάνουσιν. οἷον οὐδεὶς Σωκράτους ἧττον ἀμαθὴς ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον φρόνιμος.

Οὐχί, οὐδαμῶς, οὐ δῆτα. Οὐχ οἷόν τε, οὐ δυνατόν. Οὐχ ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον τὸ οὐχὶ λαμβάνεται. οἷον πανταχόθεν χρόνος οὐχ ὅπως φιλοσοφοῦσιν ἀπαρκεῖν ἐμοί γε φαίνεται, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον οὐχὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν. Οὐχ ὁράας παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ', ὃ ἀντὶ τοῦ νοεῖς. ἐπεὶ νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἀκούεις. ὡς ἂν εἴη αἴσθησις, ἀντὶ αἰσθήσεως. Οὐχ ὁρῶντα, οὐ ζῶντα. Οὐ χραισμεῖ, οὐ βοηθεῖ. Οὐ χρή, οὐ δεῖ. Οὐχ ὑπέλειπε, οὐχ ὑστέρησε, οὐ κατέλιπε. Οὐχ ὑπείκει, οὐχ ὑπείργει, οὐ βαστάζει. Οὐχ ὑφίσταται, οὐκ ἐνδίδωσιν. Οὐχ ὑφίσταται, οὐχ ὑποφέρει, οὐχ ὑπομένει. Ὁ φάρυγξ, ἀρσενικῶς μὲν ἐπιχώριος λέγει. ὁ δὲ ἀττικός, ἡ φάρυγξ. Ὄφατα, δεσμοὶ ἀρότρων. ἀκαρπῶν. Ὀφειλή, τὸ χρέος, καὶ ὀφείλημα. Ὀφειλέτης, χρεώστης. Ὀφείλω, τὸ χρεωστῶ, καὶ ὀφλισκάνω δίκην. ὀφείλω δὲ ὀφειλήσω, ὃ ἐλαττωθήσομαι. ὀφείλω δὲ νεμεῖν, καὶ ὀφείλω λέγεται τὰ δικαστικά. Ὄφελον τις ἐπὶ εὐχῆς. ὀφείλω δέ τις ὡς ἡμεῖς ἐπιδεχόμεθα. καὶ ὀφείλω τὸ τέλος διὰ τὸ πρῶτον. Ὀφείλω σοι χρήματα, καὶ ὀφείλω πολὺ χρυσίον, καὶ ὀφείλω τὰ δίκαια ποιεῖν. Ὤφελε θανατός μοι ὀλεῖν. ταῦτα δὲ γίνεται κοινῶς ὤφελε, καὶ ἰωνικῶς ὄφελε. ἐκτείνεται δὲ ὁ λόγος τοῦ ὄφελε λέγειν κοινῶς συλλαβῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ τοῦ στίχου λαγαρώτατος. Ὄφελον, ἄνεσις πρῶτός ἐστιν εἰδικοῦ τοῦ ὄφελε, καὶ ἐμποιεῖται τοῦ τύψαι, καὶ σεσιάσομεν. Ὄφελος, ἡ μακρά ἐστι κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον, χαλεπῶς καὶ μέγα καὶ μικρόν. Καλλίμαχος δὲ ἐπίρρημα τέθεικεν, ὡς τὸ ὄφελος δ' ἐγένετο τοῦ τρίτου. Ὀφέλλεις παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ

οὐ προθυμῶ, οὐκ ἔχω λέγειν. Οὔπω καὶ οὐδέπω ποτε, ἐπὶ παρῳχημένου τάττεται. οἷον οὔπω ἦλθε, καὶ οὐδέπω ποτε ἐποίησεν. ὁ δ' Ἀριστοφάνης, οὐχ ὅρα ὡς ἐμοὶ ἦλθεν οὐδέπω ποτε. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι, τοιαῦτα μὲν εἶπεν, οὔπω δ' ἐφαίνετο χρυσὸς οὔπω. καὶ παρὰ Στησιχόρῳ, ἕως ἔμελλεν ἦν καὶ τὰ λοιπὰ οὔπω παρῆν. Οὔπω πάνυ εἴρητο, κακῶς λέγεται. λείπει γὰρ ἢ τὸ ἔχω, ἢ τὸ νόημα, ἢ ἴσως τὸ ῥῆμα λαμβάνειν ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ τοῦ εἴρητο.

Οὔπως, οὐδένα τρόπον. Ὅμηρος, ὦ γέρον οὔπως ἔγωγε τῷ πείθεσθαι ἔοι. Οὖρα, ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐπίουρα. εἰσὶ τὰ ὁρμήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρούειν. ἢ τὰ μεταξὺ διαστήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ὅρου ὁ περιορισμὸς κατὰ γένους μετατιθέμενον, ἐπεὶ τρία ἐστὶ καὶ τὰ διάπεντα, καὶ τὰ τετρά, καὶ τὰ λόχια, καὶ τὰ πόσα. ὡς τὸ καὶ πόσσα κατάγραμμα καὶ κύβον βαλεῖ. ἔστι δὲ μὲν πρὸς ἡμιόνους εἰρημένος τοῦ δόλιχος. ὁ δὲ πρὸς βίαν τῶν διωκόντων ἐλαυνικῶν δρόμων. εὐγενέστερος οὗτος παλιν ἐκείνου. προσφθίνεσθαι δὲ, αἱ ταχεῖται, καὶ ἐμπροσθεν φερόμεναι. Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται ἡμιόνων. αἳ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμεναι.

Οὖρα λίσκον, οἱ παλαιοὶ τὰ ὁρμήματα φασί. παρὰ τὸ ὀρούω τὸ ὁρμῶ, ἃ καὶ δίσκουρα λέγονται ἀνοχεῦ. ἐκεῖ μὲν τὸ τῶν ἐν ἐγχώρων διὰ οὖρα ἐχόντων ἐν δυσὶ μὲν διὰ λέγον κατὰ συναλοιφήν. μεταπέπλασται δὲ οὖρος, καὶ λέγεται οὖρον, ὡς ἐρρέθη ὅρμημα. καθὰ καὶ εἰς τὸ λέγειν, ὁ λόγος. Οὐρὰ, τὸ ὄπισθεν τῶν ζώων, καὶ ἀπὸ τούτου οὐρὰ, καὶ ὁ πρύμνα τῆς νηός. ὅθεν οὖρος ποιητικῶς, ὁ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς φορὸς, καὶ ἐπιτάδιος ἄνεμος, ὅς κοινῶς λέγεται οὔριος. ὅθεν καὶ τὸ ἐξ οὐρίου πλεῖν, καὶ οὐρὰ ἡ ἱέραξ, ἢ τὸ αἰδοῖον. Οὐραγεῖν, ὑστερίζειν. Οὐραγία, μᾶλλον οὐραγόνου, παρακείμενος οὐραγῆσαι. τὰ ἀρχόμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς οὐ διφθόγγου, οὐ τρέπουσι τὴν οὐ δίφθογγον. ἐπειδὴ ἡ νόησις μεγίστη ἔχουσιν ἐν τοῖς παρῳχημένοις. Οὐραγία, στρατηγίας οὐραὶ. τουτέστι, τὸ τέλος τῆς φυλακῆς, καὶ τῆς τάξεως.

Οὐράγιον, ἔσχατον. Οὐραγὸς, τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμὼν, καὶ τοῦ τελευταίου στρατοῦ φύλαξ. ὁ δὲ τοῦ δεξιοῦ, δεξιοφύλαξ. Οὐ ῥᾳδίως, οὐκ εὐχερῶς. Οὐ ῥᾳδίως, κακῶς. ἐν ἐνδείας. Οὐρανίαν, ὅταν τὴν σφαῖραν ἀποβάλλωσιν, καὶ τὴν παιδιὰν δὲ καθόλου παιδιὰν, οὐρανίαν καλοῦσι. καὶ οὐρανίζειν, παρὰ τὸ οὖν ἐπαίζειν Ἀριστοφάνης. Οὐρανίαφι φίλα, κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι, ἀντὶ τοῦ ὦ οὐρανία φίλα.

Οὐρανία δ' αἴξ, ὥσπερ λέγοι τις, ἡ τῆς Ἀμαλθείας κέρας. ἐπειδὴ γὰρ τις οὐρανὸν ἐλάμβανεν ἔχων τοῦτο. ἐκεῖνος δὲ ὅθεν αὐτὴν ἔσωσεν, ὅτι κατ' ἐνίους ὁ ὀφθαλμὸς τῇ αἰγὶ ἐπιχεῖται. ταύτῃ δὲ τὰ γόνιμα ἔσχεν, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἐν Δωδώνῃ τὰ αὐτὰ πάθειν, ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν εἶναι. Οὐρανίδης, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Οὐράνιον αἷμα, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀπολλώνιος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθεῖσαι σταγόνας, τουτέστι κατέρρευσαν κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας, οἱ δὲ τοὺς γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ οὐρανοῦ. Ὅμηρος δὲ, οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησι, διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν. Οὐρανίσκος, ὁ ὄρανος ἄνω, ἢ ὁ ὁρώμενος ἄνω. ἢ ὅτι οὐρανία ἄνω. ὑποκοριστικὸν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ μέρους, οἱονεὶ ὁ μικρὸς οὐρανός. ὅτι μεταφορικῶς διὰ τῆς εὐρυχωρίας οὕτως ὁ τόπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ. Οὐρανίζειν, πρὸς τὸν οὐρανὸν διαίρειν. Οὐράνιος ἄχος, τὸ κατ' οὐρανόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν. Οὐράνιοι, οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες. Οὐρανίωνες, οἱ ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένοι. Οὐρανίωνες, οἱ θεοὶ δὲ οὕτω λέγονται. Οὐρανοβάμος, οὐρανοφοίτης. Οὐρανόθεν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. οὐρανόθι, ἐν τῷ οὐρανῷ. οὐρανίοι, εἰς τὸν οὐρανόν. τὰ διὰ τοῦ θεν ἐπιῤῥήματα αἱ μὲν ἀπὸ ὀνομάτων γίνεται, μικροτέρα φαίνεται καὶ τὴν ἐκ τόπου κίνησιν σημαίνει. οἷον οὐρανόθεν, οἴκοθεν, κυκλόθεν. τὸ δὲ κύκλωθεν, ὡς ἀπὸ τοῦ κύκλῳ γινόμενον, μεγαλοφωνεῖται. τοιοῦτον ἐντεῦθεν, ἐκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν. αἱ δὲ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων, ἄμφω καὶ κίνησιν, καὶ στάσιν, οἷον ἔξωθεν λαμβάνει. ἤγουν ἐκ τόπου ἐκτός. ταῦτα γίνω τὰ εἰς θεν ἐπιῤῥήματα ἔχουσι τὴν ἀπὸ τὸ θεν ἐν ἑαυτοῖς, καὶ εἰ δύναται αὖθις λαμβάνει. οἷον ἀπ' οὐρανόθεν Ὅμηρος, ὁ ποιητὴς ἀδεία τοῦτο λέγει. Οὐρανόθι πρὸ, ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ. Οὐρανομήκη, ὑψηλὸν λίαν.

Οὐρανὸς, ὁ κατεστηριγμένος τόπος. λέγονται δὲ τὰς βασιλείους σκηνὰς καὶ αὐλὰς, ὧν τὰ καλύμματα κεκλεισθῆ, οὐρανοὺς λέγουσιν. Οὐρανὸς ὑπὸ πρὸ περιέχων τὰ ἄλλα πάντα τῆς ἑαυτόν. Οὐρανοσκόπος, ἰχθὺς ποιός. Οὐρανοφαίνων, οὗ ἡ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται. Οὐρανοφοιτῶν, ἐν οὐρανῷ διατρίβων. Οὐρεα, Δοῦσα· φησὶ ἢ ὑπὸ γιγάντων κατενεχθέντας λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντας, γενέσθαι νήσους. τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν, ὄρη. Οὐρέας, ἡμιόνος. Οὐρεσι ἐν βήσσῃσιν, ἐν τοῖς βασίμοις τόποις τῶν ὀρέων. Οὐρεσίφοιτος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμενος. Οὐρεύς. Ὅμηρος ἐν τῷ α', οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο. φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι οὐρῆας τὴν ἡ φύλακας νοητέον. ὡς ὁ ἐπίοχος, ἐποχεὺς, ὑὸς, ὑεὺς, ὑφοχεὺς. χοεὺς. παρὰ τῷ Ἀράτῳ, πατροφόνος, πατροφονεὺς, οὕτως οὖρος οὐρεύς. οὐρῆας δὲ ἐδήλωσεν ἢ ἡμιόνους οὐ θέλουσιν. Οὐρεὺς ἀπὸ τῶν ὀρέων παρωνομάσθη. ὅτι δὲ ταυτὸν οὐρέα εἶπεν καὶ ἡμίονον δηλοῖ τὸ, ἰδόντων ἡμιόνων, οἳ καὶ θελκτικῶς προφέρονται. Οὐρητὸν, ἀσῖτον. Οὐρίζω, ἐκνεύω, ἐπινεύω. Οὐριάσας, εὐρῶσαι βελόνη, ὁ παράτριον περιπέτειαν κοσμεῖ. Οὐραθείς, ὀρχεῖσθαι. Οὐρίας, φιλοπονέστατον. Οὐρίαχος, τὸ σαυρωτῆρα. ἔστι δὲ σιδήρεον ἐγκεκαμμένον εἰς τὸ ἄκρον μέρος τοῦ δόρατος.

Οὐρίαχος, τὸ ἀντικείμενον τῇ αἰχμῇ, ὡς οἷον οὐρὰ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ λέγεται καὶ σαυρωτήρ. τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος. ὃ καὶ στύρακα καὶ στυρακίαν φασίν. Οὐρίζειν ῥῆμα τὸ ἐξ οὐρίου πλεῖν ἐκ τοῦ οὖρος. δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ κατ' ἐξοχὴν οὐρίζω. δῆλον δὲ καὶ ὅτι διαφέρει παρ' Ὁμήρῳ τὸ οὖρος καὶ οὐρός.

Οὐρία, ὀπισθία. Οὐριοδρομία, ἐν ὀρθῇ στροφῇ τινα. Οὐριοδρομοῦντες, ἀντὶ τοῦ φορῷ ἀνέμῳ πλέοντες. Οὐροσμβίειν, τὴν ἀμίδα, ἢ οὐροδόχην. Οὖρον ἄνεμον, ἢ ἐξίως πνέοντα, ἢ ὀξύν. Οὖρον, οὐρίον, ὄπισθεν πνέον. καὶ οὖρα, φυλακὴ, σημεῖον. Οὐρίζει, πλαστικὸς. Οὐροδόχην, τὴν ἀμίδα.

Οὖρον κατέλεξεν, ἀντὶ τοῦ φύλακα, ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν, ἢ ἐστὶ τοῦ ἀναπλεῖν. ἐξ οὗ ἐπίουρος. ὡς τὸ οὖρος Ἀχαιῶν, ὅ ἐστι φύλαξ, ἔφορος. ὁ ἄλλοις ἐπίουρος. Οὖρος, ὁ ἔφορος ἄνεμος, παρὰ τὸ ὀρούειν, ὅ ἐστι πρὸς ὁρμὴν ἢ προπέμπειν τὴν ναῦν. Οὐροὺς ἐφολκάζοντες. οὐροὶ λέγονται οἱ τόποι, ὅθεν αἱ νῆες ὀρούουσι τουτέστιν ὁρμῶσι καθελκόμεναι εἰς θάλασσαν. σημαίνει δὲ φασὶν ἡ λέξις ὁμωνυμία πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ οὖρος τοῦ δηλοῦντος τὸν ἄνεμον. ἄλλως δὲ τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἀπὸ φωνήεντος τὴν οὐ δίφθογγον ἐκτείνονται. κοῦρος, νοῦρος, θοῦρος ὁ ὁρμητικὸς, οὖρος ὁ ἄνεμος. ἄλλο δὲ ἔτι ἐν τῷ μοῦρος, σοῦρος, οὐλὸς, οὐρὸς, ὁ πλατυσμὸς τοῦ ὕδατος χώματι, ὅ φασιν οἱ γραμματικοὶ ἐπιτιθέντες, ὡς δηλοῖ τὰ δένδρα. Οὖρος, ὁ ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν φυλάττειν. προσαγορεύεται δὲ τὰ ἐπίσημα οἱ φύλακες, οἷον καὶ φρουροὶ λέγονται, ἀπὸ τοῦ ὅρον τὸν ἐν τοῖς πεδίοις. ὁρίζειν δὲ κυρίως ὁ φύλαξ τηρεῖσθαι τὰ φυλασσόμενα, καὶ ἀποδιδόναι τὸ ἐπιόντων βλαβερῶν.

Οὖρος ἄνεμος, ὅτι ὁ φορὸς, ἐκδεδεκταί τινες ἀεί. Οὐς, ὁ κλίνεται ὠτὸς ἰδιοκλίτως, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λέγεται, οὖας, οὔατος, οὔαθ. Οὖς ἀττικοί, οὐκ ὠτίον. Οὖς, τὰ χεῖρα, παρὰ τὸ οἴω τὸ καμίζω. οὖς καὶ ἰωνικῶς οὖς. ἢ τὰ ἀπὸ τῆς οἰσίας φοβοῦ, ἤτοι λύγου. πρόσθεν γὰρ ἀπὸ λύγου σχοινίους ἐποίουν.

πρὸ

νυν ὁ κύκλος ἀπήρτισται, ὅ ἐστι τέλος. οὐκ ἀπηρτισμένως ἐμφατικὸν τὸ οὖλον ἄρτον ἑλών, ὅπερ ἐστὶν ὅλον, ἤγουν τέλειον. Οὖλον ὄνειρον λέγει Ὅμηρος, τὸν ὀλέθριον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ ὁλόκληρον, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ φασίν, οὖλον ἄρτον ἑλών. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν. οὖλον δὲ ὄνειρον οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον. ἢ οὖλον τὸν ὑγιῆ, ὅθεν λέγεται οὐλὴ τραύματος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ὑγιαίνειν, ὡς ἐν ἐκείνῳ, οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τι ὄλβια δοῖεν. Οὐλός, ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας. Οὖλος, σημαίνει τέσσαρα, τὸ ὁλόκληρον, τὸ πρόσωπον, τὸ μαλακόν, καὶ τὸ ὀλέθριον. Οὖλος ἄρης, ἀντὶ τοῦ ὀλέθριος, δεινός, καὶ ταραχώδης. Οὐλοχεῖον, ἀγγεῖον εἰς ὃ αἱ οὐλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν. Οὐλοχύτη, ὡς μὲν ἦν ἀπὸ ἑνὸς εἰπεῖν, τὰ προθύματα. οὐλοχύτας γὰρ πρὸ τῆς θυσίας κατεχειρίζοντο. ὡς φησὶν ὁ ποιητής, προβάλλοντο, ἤγουν προΐθεντο, προέρριψαν. οἱ δέ γε καὶ πλατύτερον λέγουσιν, οἱ οὐλοχύται οὐλαὶ ἦσαν, τουτέστι κριθαὶ μετὰ ἁλῶν, ἃς ἐπέχεον τοῖς βωμοῖς πρὸ τῆς ἱερουργίας. ἐποίουν δὲ τοῦτο, ἢ πολυπλασίαν καρπῶν οἰωνιζόμενοι, ὧν ἀπαρχαί, οἷον οὐλαὶ αὗται προσήγοντο. ἢ ἄλλως, διὰ τὸ πρὸς θεοὺς εὐχάριστον ὑπὲρ τῆς εἰς τὴν γῆν εὐεργεσίας. ἐπεὶ τοῦ βαλανηφαγεῖν καὶ τῆς τῶν ἀκροδρύων ἀπαλλαγέντες τροφῆς εἰς ἥμερον βίον τὸν ἐκ σπορίμων μετῆλθον. διὰ τοῦτο δὲ καὶ κριθὰς προσέβαλλον σπέρμα ἥμερον. ἃς πρώτας κρατεῖ λόγος εἰς χρῆσιν ἐλθεῖν, τοῖς παλαιοτέροις ἀπαλλαγεῖσι τῆς βαλανηφαγίας. διὸ καὶ κριθαὶ ἐκλήθησαν. διότι ἐν αὐταῖς εὑρεθείσαις, διεκρίθησαν τῶν ἀλόγων ζώων οἱ ἄνθρωποι. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ κρίβανος, οἱονεὶ κριθῆς βωμός. καλοῦσι δὲ βωμὸν μέχρι καὶ ἐς ἄρτι Πελοποννήσιοι τὸν τοῦ πυρὸς τόπον, ὃν καὶ πυρσίαν λέγομεν ἰδιωτικῶς. ἐκεῖθεν δὲ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ κριβανωτοὶ ἄρτοι, δηλαδὴ ὀπτηθέντες κριβάνῳ. ὃν καὶ διὰ τοῦ κ κλίβανόν φασιν. εἰς εὐχάριστον οὖν μνήμην τῆς παλαιᾶς βρώσεως, καὶ οὐλαὶ προσέβαλλον, τὴν ἀρχὴν ὅλαι, ὅτι οὔπω ἠλήθοντο, πρὶν γενέσθαι τὰ τοῦ ἀλέτου. διὸ οὐλαὶ λέγονται κατὰ πρόσληψιν τοῦ υ ὀλαί, ἄλλως ὀφείλουσαι λέγεσθαι. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς μὴ παρουσῶν οὐλῶν, τουτέστι κριθῶν, ἀντὶ κριθῶν δρυὸς φύλλα προσέβαλλον. ἀνατρέχοντες οὕτω πρὸς παλαιοτάτην μνήμην διαίτης, καὶ ἀναμιμνησκόμενοι τῆς ἐκ τῶν ἀκροδρύων παλαιφάτου διαίτης. τινὲς δὲ τὸ ὕστερον, οὐ συνήθως οὐλοχύτας, οὐλὰς δὲ μόνον φασίν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως συντομώτατον φράσαι περί τι οὐλοχυτῶν, καὶ τὸ δι' εἶναι σπονδὰς, ὅτι διττῆς οὔσης ἐν ἡμῖν τροφῆς, ἀναγκαιοτάτης ξηρᾶς τε, ἥ τις ἐν σπέρμασι θεωρεῖται, καὶ καρποῖς. ἔτι δὲ καὶ τῆς ὑγρᾶς τε θεωρουμένης, πρώτως μὲν ἐν ὕδατι, δευτέρως δὲ ἐν οἴνῳ, ἀπαρχὰς οἱονεὶ τῆς ὅλης ζωογόνου τροφῆς. μετὰ ταῦτα ἡ οὐλοχύτας αἱ θυσίαι, καὶ ἡ ἐν αὐταῖς κρεωφαγία. διό γε καὶ μετὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων τροφῶν εὕρεσιν, ἡ τῆς κρεωδαισίας πολυτέλεια, καὶ ἡ τῆς τρυφῆς ἐπεισῆλθεν εὕρεσις. Οὐλοχύτας, οἱ μὲν τὰ κανᾶ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται τὰ πρὸς θυσίαν. οἱ δὲ τὰς κριθάς, ἐπειδὴ οὐλὰς τοῖς βωμοῖς ἐπέβαλλον. Οὐμαί, ἐμοὶ τῷ. Οὐ μάτην, μάταιον. Οὐ μάλα ἐγγύς, δηλοῖ πολλὰ μακράν. Οὐ μάν, οὐ μήν. Οὐ μάτην, οὐκ ἀληθῶς. Μένανδρος ἐν ὀργῇ. Οὐ μεῖον, οὐκ ἴσον. Οὐ μὴ ἐάσεις, οὐ συγχωρήσεις με. Οὐ μᾶλλον αὐτό, οὐ φαυλότερον. Οὐ μὴν δή, ἀντὶ τοῦ ὅμως δή, ἥκιστα δή. Οὐ μὴν οὖν, οὐδαμῶς. οὐ μὴν δὲ οὐδαμῶς. Οὐ μὴν κακός, τὸν ἔστιν ἀπὸ δρυός. οὐδ' ἀπὸ πέτρης, ὑπόληψιν εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τῶν ἀνθρώπων γεγονότων. Οὐ μεταλλῶ, οὐ μεταπλάσω χρόνον.

Οὐ μεταμελεῖ, οὐ μετανοεῖς. Οὐ μετρίως, μεγάλως.

Οὐ μὴ προῶμαι, οὐ μὴ παραχωρήσω. οὐ μή σε ἐῶ, ἀντὶ τοῦ ἐάσω. Οὐ μὴν, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. καὶ οὐ μὴν, ἀντὶ τοῦ ἀλλά, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι, οἷον ὕβρισεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτυψε, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο, ὁ καλούμενος συλλογισμός. Οὐ μός, τὸ ἐμός. οἱ ὑμοί, οἱ ἐμοί. τἀδελφῷ, τῷ ἀδελφῷ. τἀμά, τὰ ἐμά. ἅτερος, ὁ ἕτερος. τοὐτέρου, θατέρου. ἅτεροι, οἱ ἕτεροι. οὐ μόνον τὸ ο, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς φωνήεντα μετὰ τοῦ ε ἐν τοῖς τῷ ἔτυμα εἰς ε κιρνῶσιν, ἀποβάλλοντες τὰ ἐπὶ τέλους σύμφωνα. οἷον ἐν τῷ ἑτέρῳ θατέρῳ, τῶν ἑτέρων θατέρων. οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦσι τὰ ἄρθρα, καὶ οὐκ ἀποβάλλουσι τὰ φωνήεντα. συναιροῦσι δέ, ἢ εἰς τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν, εἰ ἐκτεταμένον ἐστίν. εἰ δὲ μὴ ἐκτεταμένον τύχοι ἦν, συναιροῦσι τὸ ἐπαγόμενον εἰς τὸ παρ' αὐτοῖς. ἢ ἐκτεταμένον αὐτό ἐστιν, ἢ μακρόν. Οὖν, σύνδεσμος παραπληρωματικός, μετὰ τῆς οὐκ ἀρνήσεως, ὁ ἀποφαντικῶς περιλαμβάνονται ἐγκλίνουσιν. οἷον εἶπεν ἐάσω τίνα δὲ γοῦν εἰπεῖν. ἔτι περισπώμενος ὁ κατὰ φασίν σημαίνει συλλογιστικὸς ὢν ἐπιφορικός. οὐκοῦν ἦν ἤδη τὸν ἑκατὸν λέγει.

Οὖν κεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλαχοῦ ἀργόν, κατὰ δὲ λέξιν παραπλήρωσιν. Οὖν, καὶ τὸ δή, καὶ μόνα καθ' ἑαυτὰ τίθενται, καὶ ὁμοῦ ἑκάτερον τούτων, ἢ ἡγούμενον, ἢ ἑπόμενον. οἷον ὅτε οὖν γίνεται, καὶ ὅτε δὴ γίνεται. καὶ πάλιν, ὅτε οὖν δὴ γίνεται, καὶ ὅτε δὴ οὖν γίνεται. Οὖν, εὕρηται πολλάκις τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ δή. ἐπεὶ εἰ τὸ ἐπεὶ οὖν, ταυτὸ τῷ ἐπειδή. λύεται δὲ καὶ αἰτιολογικῶς κεῖσθαι, ὡς ἂν ἐκ παραλλήλου ταυτίζεται, τὸ ἐπεί, καὶ τὸ οὖν. Οὖνα δεῦρο, δράμε. ἀρκάδες. Οὕνεκα, σημαίνει τὸ ὅτι, ἕνεκα, χάριν, σύνδεσμός ἐστιν αἰτιολογικός. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ οὗ ἕνεκα. διὸ καὶ δασύνεται καθ' ἔκθλιψιν τοῦ ε μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν τοῦ φωνήεντος. ὡς καὶ μὴ ἔστι, μή 'στι, καὶ τὰ ὅμοια. Οὐ νέμεσις, οὐ μέμψις. Οὐ νέομαι, οὐ πορεύομαι. Οὔνησιν, ἐπωνύμιον ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὀνῶ, ὄνημι. οὗ παθητικόν, ὄνομαι. ὅθεν οὐκ ὀνήσιμον ἔχεις, κατ' εἰρωνείαν. Οὐ σπαρὲν λεγόμενον παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, κεφαλαιόφρονα τῆς ξένον ὑποδέχεσθαι. τοιοῦτος γὰρ ὁ μὴ ἐκπέμπειν δεῖ καλῶν. κεφαλαιώδη δὲ καὶ αὐτὸς τὸ χλαῖναν ἐπὶ σκίμπου λαβεῖν. Οὖνος, κλέπτης, κλεπτῶν συναφεία. Οὖνος, ἐπωνὶς, φονεύς, κλέπτης. Οὖνοι, ἰδού. Οὔνομα, ὄνομα.

Οὖνον, ὑγιές. κάπρος, δρόμον. Οὐοδοῦσα, ἰδού.

Οὖς, χεῖλος. Οὐ παρεξίεναι, οὐ πλήσσειν. Οὐ πάντος ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. λέγεται, ἐπεὶ δοκεῖ τοῖς ἐς Κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις, χαλεπὴ ἡ πόλις εἶναι, διὰ τὴν τῶν ἑταιρῶν πολυτέλειαν. ἐπεσκεύαζον γὰρ ἐπὶ τοῦτο οἱ Κορίνθιοι, καὶ ῥᾳθύμως διὰ τοῦτο λέγεται. Οὐ παραλείπεται, οὐ παρέλκει, οὐ παραλείψει. Οὐ παρέργως, οὐχ ὡς ἔτυχεν. Οὐ περιέσται, οὐ περιγενήσεται. Οὐ πεδοματεῖ, οὐ πεδαρτᾷ. Οὐ πεπλασμένον, ἄπλαστον. Οὔπω, ὅταν. Οὐ περιχυθήσεται, οὐ στραφήσεται. Οὐ περιλαλοῦσιν, οὐ τελοῦσιν. Οὖπις, ἐπίθετον Ἀρτέμιδος. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας αὐτήν, ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν Οὖπιν. Οὔποτε, οὐδαμοῦ. Οὐ ποιῶ, οὐ τρέχω, οὐ δεῖ τὰ φθονῶ. τὰ ἀρνητικὰ ἤγουν ἀποφατικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς ὁριστικοῖς μόνον συντάσσεται ῥήμασιν, ὡς τὰ ἄνω. ἰστέον γάρ, ὡς ἡνίκα δεῖ συντάσσειν τὸ ἀρνητικὸν ἐπίρρημα, λέξεσιν ἀρχομένοις ἀπὸ φωνήεντος, εἰ μὲν ψιλούμενον ἢ, τὸ κ παραλαμβάνομεν. οἷον οὐκ εὔχομαι, οὐκ ἐπορεύθην, οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ τὸ κατ' ἀρχὴν φωνῆεν δασυνόμενον ἢ, τὸ χ παραλαμβάνομεν. οἷον οὐχ εὕρηται, οὐχ ὁρᾷς, οὐχ ἥλατο, οὐχ ὑμεῖς. ὅθεν οὐκ ἐπιτίθεται ἀπόστροφος. Οὐ πολιῶ, οὐ γηράσω. Οὐ πολλὰ χαιρήσεις, τὸ πολλὰ λυπηθήσῃ δηλοῖ. Οὔπω, οὐκ ἄρτι, οὐ δεῖ. Οὐ πρὸ πολλοῦ. Ἀττικοὶ μιμούμενοι λέγουσιν, οὐ πολλοῦ πρό. Οὐ προβαίνει, οὐ βαδίζει. Οὐ πρὸς σοῦ, οὐ κατὰ σοῦ, οὐκ ἄξιόν σου. Οὐ προσεῖλεν, οὐκ ἐδέλεασεν.

Οὐ προσεποιήσαντο, οὐκ ἠγάπησαν. Οὐ προσῆκαν, οὐ προσεποιήσαντο. Οὐ προσίεται, οὐ προσδέχεται, οὐκ ἀρέσκεται. Οὐ προσέχθεσαν, οὐκ ἀπεγράφησαν.

ὅτι, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἔτι, τουτέστιν οὐκ ἔτι χρόνος ἐστί. Οὐκ ἰδ' ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀττικῶς. Οὐκ ἐσάλευσαν, οὐκ ἐτάραξαν. Οὐκ ἐσήφιζεν, οὐχ ὑπέμενεν. Οὐκ ἔστιν ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστι τρόπος, ὅπως. Οὐκ ἔσφαλεν, οὐκ ἐπελάθοντο.

Οὐκ ἔτι, τὸ μέλλον σημαίνει. οἷον οὐκ ἔτι ἐστὶ καιρός, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔτι καιρός, ἀλλὰ παρῆλθε διαδοχῆς. σημαίνει τὴν πρὸ αὐτοῦ, μετὰ παρῳχημένου. τὸ δὲ οὐκ ἔτι, μετὰ μέλλοντος.

Οὐκ ἔτι καὶ οὐδέ ποτε, πρὸς μέλλοντα ἐπιρρηματικὸν ἀποδίδονται, εἴ περ οὐκ ἔτι, καὶ οὐδέ ποτε συνήθως. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, οὐδὲ ποθ' ἡμέρα γενέσθαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει, οὐκ ἔτι γὰρ τῇ πόλει φανεῖται ὡς χρυσὸς καὶ τὰ δίκαια λέγων. Οὐκ ἐτός, οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ δικαίως παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶς. ἐπίρρημα ἀττικὸν γάρ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἐτῶς ἀπὸ τοῦ ἐτεὸς συγκεκομμένον. Οὐκ εὐρύνθη, οὐκ ἐπλατύνθη. Οὐκ ἐτῶς, οὐκ εἰκότως, οὐ μάτην. Οὐκ εὐδιάθετος, οὐ δυνάμενος εὐχερῶς γενέσθαι. ἢ εὐμαρῶς γίνεσθαι, οὐκ εὐεπίσκεπτον, οὐκ ἀκριβῶς, ἢ ὀρθῶς βλέπων. Οὐκ ἔφριξας, οὐ παύσῃ. Οὐκ ἐφίκετο, οὐκ ἐνεκλήθη. Οὐκ ἐφίενται, οὐκ ἐπιθυμοῦσιν.

Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθάνει. Οὐκ ἐχάδεν, οὐκ ἐχώρησεν.

Οὐχ ἥκιστα, οὐ μάλιστα. Οὐκ ἤμειψεν, οὐκ ἤλλαξεν.

Οὐκ ἠσμένισαν, οὐκ ἐχάρησαν. Οὐχί, οὐχί. Οὐ κιγχάνει, οὐχ εὑρίσκει. Οὐκ ἐκποιμένως, ἀντὶ τοῦ προσηκόντως, οὐ καθηκόντως λαμβάνεσθαι παρ' ἐμοῦ. Οὐκ ὄθεται, οὐκ ἐπιστρέφεται. Οὐκ ὀκνῶ, οὐ φοβοῦμαι. Οὐκ ὀλίζεται, οὐ φροντίζεται. Οὐ κομπῶ, οὐ μεγαλοφρονῶ. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ. ἰδιωτικὸν καὶ παροιμιῶδές ἐστιν, ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν ἀγαθῶν. ἀντίκειται δὲ, τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ. καὶ γίνεται ὄναρ μὲν παρὰ τὸ ἐν καὶ τὸ αἴρω. ὕπαρ δὲ, παρὰ τὸ ὕπνον καὶ τὸ αἴρω. ἵνα εἴη ὄναρ μὲν ὕπνου ἄρσις διὰ τῶν ἐγρηγορσιν, ὡς εἰσιν ὕπαρ. ὄναρ δὲ, παρὰ τῶν τοῦ ἐντὸς ἄρσιν. φαντασία γὰρ καθ' ὕπνους καὶ οὐκ ἐν ἀντιτυπίᾳ. Οὐκ ὀνησιφόρον, οὐκ ὠφέλιμον. Οὐκ ὀρθῶς τὸ κολλυβιστής. πάλιν οἶδεν ἡμᾶς μελέτων διαπαύεσθαι ὁ Μένανδρος, τὸ ἀργυραμοιβὸν, κολλυβιστὴν λέγων. ὁ μὲν γὰρ νόμισμα κόλλυβος, δόκιμον. ὁ δὲ κολλυβιστὴς, παρασεσημασμένον. Οὔκουν, παροξυτόνως μὲν ἀποφατικὸν, ἴσον τῷ οὐχὶ οὖν. οἷον οὔκουν ἀπιστεῖν δεῖ. περισπωμένως δὲ, συλλογιστικός ἐστι σύνδεσμος, καὶ σημαίνει ἀπόφασιν. Οὔκουν, ἥκιστα, οὐ μὲν οὖν, οὐδαμῶς, οὐδοπωσοῦν, οὐδόλως, ταυτά. οὐκοῦν δὲ περισπωμένως, τίθεται ὡς αἰτία, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Οὐκ ὤνατο, οὐκ ἐπορίζετο. Οὐκ ὦν, οὐχ ὑπάρχων. Οὐκ ὤπτα, οὐκ ἑώρα, οὐκ ἐγίνωσκε. Οὐ κωφοί, οὐ βλαπτοί, οὐ πηροί. Οὐλάδες, πῆραι, θύλακοι. Οὐ λαίνει, οὐ χαλάζει. Οὐλαμηφόρος, ὁ ὀλέθριος, ἢ οὐλαμὸν καὶ τάξιν στρατιωτῶν ἱππέων.

Οὐλαμὸς ἀνδρῶν, ἤγουν τὸ πύκνωμα καὶ σύστημα τοῦ λαοῦ. Ὅμηρος, ἐὰν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ συρρικνοῦς εὐλώσεως, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἢ ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῶν συνηγμένων ταχῶν. οὐλαμὸς δὲ τάξις συνισταμένη ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. ἡ δὲ φάλαγξ, τάξις ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνδρῶν. καὶ οὐλαμὸς ἡ μάχη. Οὐλαφορεῖ, κηροφορεῖ. Οὐλαφος, κηρός.

Οὐλάς, καθαρά. εἰσὶ δὲ καὶ τὸ μαλακὸν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλόν. ὅθεν καὶ τὰ ἑκάστου τῶν ὀδόντων, πάνυ μαλακὰ ὄντα, οὖλα καλεῖται. καὶ ἡ γαστήρ. Οὖλε, ἐν τῷ κ' τῆς Ὀδυσσείας, ἀντὶ τοῦ ὑγίαινε, τουτέστιν ὅλος καὶ ὑγιὴς ἴσθι. ἐκ δὲ τοῦ γεγονότος ῥήματος, ἐκ τοῦ σχήματος οὔλω, ὅλος ὤν καὶ αὐτὸ σύμμετρος. ἅπαξ δὲ εἴρηται, καὶ τὸ οὖλε. Οὐλαὶ ἐσθίειν. ὑγιαίνειν κοινοί. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων, οὐλὰς λέγουσι. Οὐλὴ βαρύνεται, ἀπὸ τοῦ οὖλος. λόγῳ τούτῳ, κατὰ Ἀπίωνα καὶ Ἡρόδωρον. τὰ εἰς λος δισύλλαβα μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ λ ἄλλο σύμφωνον, τὸ δὲ παραλήγοντα ἢ μακρὸν, ἢ ἐν διφθόγγῳ, βαρύνεται. οἷον πῖλος, σῖλος, κῆλος. οὕτω καὶ οὖλος. ἐξ οὗ, καὶ τὸ οὐλὴ διὰ τοῦ η λέγεται. καὶ οὐχ ὡς ἡ κοινὴ συνήθεια, οὖλος ἄνθρωπος ὁ οὐλὴν ἔχων. τὸ καλὸς, ἐπὶ συχνῶς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπὶ κακοῦ σημαίνειν, εἴρηται. Οὐλή, τὸ ὑγιανθὲν τραῦμα, παρὰ τὸ οὖλω τὸ ὑγιαίνω. οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, εἰσὶν ἢ τῶν ὅλων ἀγαθῶν βουλόμενος σάρκα. Οὐ λήγουσαν, οὐ παυομένην. Οὐλὴ μὲν χλαῖνα βαρύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ θηλυκοῦ ὀξυτόνου. ἔστι ὅπερ τοῦ οὐλὴ ἡ κακή. καὶ οὐλὴ, τὸ ὑγιανθὲν τραῦμα. Οὐλὴν χλαῖναν, ἢ τὴν συνεστραμμένην λέγει Ὅμηρος Ὀδυσσείας τ', καὶ εὐλάπεσον, ἢ τὴν ὅλην καὶ ὑγιῆ, ἢ τὴν ἁπαλήν. ἐστὶ δὲ τὸ οὖλον συνεστραμμένην μετὰ τῆς πορφυρίας φασὶν ἄμφω δηλοῦν τὴν ἁλοπόρφυρον. οὖλον γὰρ πάντως τοῦ καὶ τὸ ἴδιον. Οὐλιάδες, ἐν σιτήσει ἔχθε. Οὐλεῖεν, ἐν ὑγιείᾳ φυλάσσοιεν. Οὔλιος ἀστὴρ κατὰ ἤπιον, ὁ τοῦ κυνὸς ὡς φθοροποιός, διὰ τὰ ὑπὸ κύνα ὀλέθρια καύματα. οἱ δὲ καμπύλον ἀστέρα τοῦτον νοοῦσιν, ὃς φθορὰν ὑποσημαίνει φανείς. οἱ δὲ τὸ οὔλιον, αὔλιον χαλεπὸν, ὅ ἐστιν ἰσχυρόν, ὡς διὰ λαλεῖν εἰς αὐλὴν ἄγει τὰ ζῶα, τουτέστιν αὐλίζεσθαι ποιεῖ. Οὔλιος, ὁ Ἀπόλλων, ἰατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ καὶ ὀλέθριος. Οὐλοβάται, οἱ κολοβοί. Οὐλόθυμος, χίτλιος, λειόθυμος. Οὐλοθύσια, τελεία θυσία. Οὖλαι, οὖλα ψήγματα. Οὖλαι τὰ κατὰ, ἢ αἱ ὀλαὶ καὶ τρίχες, ἐπεὶ κατὰ τὴν κοινῶς τῶν λεγόμενα ἐπεῖχον. ἢ ὅτι εἴλανται καὶ εἰλήσεσι. ὅθεν καὶ οὐλοχύται. ἢ καὶ ἄλλως εἴλανται, ὅ ἐστιν ἐπλανῶντο. Οὐλοκάρηνος, ὁ παρὰ Ἡροδότῳ οὐλόθριξ. καὶ ἔστιν ἐκεῖνο τοῦ παρ' Ὁμήρῳ τρίθρον. τὸν γὰρ διὰ τοῦ οὔλου τὸ μῆλος ἔφρασεν. οὐ γὰρ τὸ κάρηνον οὖλον, ἀλλ' αἱ περὶ τὸ κάρηνον τρίχες. Οὐλομελία, καλεῖσθαι, συλλαβή. ἄλλοι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ὅλων φθίσεως. τὸ γὰρ ὅλον οὖλον λέγει. Οὐλομενής, ὀλοός, ὀλέθριος, ὀλέθριον. Οὐλόμενος, ὀλέθρια ἄξει, ἢ ὀλέθρου αἴτια. Οὐλομένη μῆνις, παρὰ τὸ μῆνιν τὸ ὀλοὸν συντίθησιν ὁ Γεώργιος τὸ οὐλομένην καὶ τὴν οὐλομένην μῆνιν. ἐστὶ γάρ φησιν, οὐλόμενος μὲν, καὶ ὁ ὀλοὸν ἔχων μένος, ἤγουν θυμός. τουτέστιν ὁ φθαρτικὸν ἀρετῶν κεκτημένος. ἀρβὴ γὰρ τὸ θυμός. οὐλομένη δὲ μῆνις, ἡ ἐξ ὀλοοῦ μένους γεγενημένη. οὐ γὰρ αὐτὴ εἶχεν ὀλοὸν μένος, ἀλλ' ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ χρησάμενος αὐτῇ. οὐ δοκεῖ δὲ ἀκριβῶς ἔχειν ἡ ἀπόδοσις αὕτη. λέγεται γὰρ καὶ οὐλόμενον γῆρας, καὶ οὐλομένη πενία. καὶ οὐλόμενον παῖδα ὁ Εὐριπίδης φησίν. ἐφ' ὧν οὐκ ἔχει χώραν οὐδεμίαν ταῦτα τὰ σημαινόμενα. τὸ μὲν γὰρ παιδί, θυμὸς οὐδεὶς μαρτυρεῖ. πενία δὲ καὶ γῆρας πῶς ἂν εἴη κατὰ ταῦτα οὐλόμενα. εἰ δὲ ἐπὶ τούτων βιάσαιτό τις τὸν λόγον μεταφέρων τὸ σημαινόμενον ἐπὶ τοῦ βλαπτικῶς ἁπλῶς ὁρμᾶν καὶ φθαρτικώτερος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παιδὸς, κατ' οὐδεμίαν ἁρμόσειεν ἂν μηχανήν. ἐστὶ δὲ ταῦτα μᾶλλον, ὡς ἔοικεν ὀνόματα μετοχικά, ἀπὸ τοῦ ὀλέσαι, καὶ δηλοῖ τὸν ἀπωλείας ἄξιον, καὶ τὴν ἀπωλείας ἀξίαν. ὀνόματα δὲ εἴρηται μετοχικά, ἀλλ' οὐ μετοχαί. ἐπεὶ εἰ ἦσαν μετοχαί, ἔμενον ἐπὶ τοῦ σημαινομένου τῆς μετοχῆς. καὶ ἦν ἂν οὐλόμενος μὲν ὁ φθορεύς. οὐλομένη δὲ, ἡ φθορεῖσα. νῦν δὲ ἐπεὶ μετάγουσιν ἐφ' ἕτερον σημαινόμενον, ἀπέστησαν καὶ τοῦ μετοχαὶ εἶναι. Οὐλομένην παρ' Ὁμήρῳ, Γεώργιος ὄνομα σύνθετον λέγει ἐκ τοῦ ὀλοὸν, καὶ τοῦ μένος, εἴ γε τὴν ἔχουσαν οὖλον, ἤτοι ὀλέθριον μένος. Ἡρωδιανὸς δὲ, μετοχὴν μέσου ἀορίστου δευτέρου. ἵνα λέγῃ ποιητικῶς οὐλομένην, ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ, τὴν ὀλομένην καὶ ἀξίαν ὀλέσθαι. ὅθεν καὶ οὐλομένη καὶ ἀπολομένη λέγεται κατὰ χρόνον μέσου ἀορίστου δευτέρου. ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐνέργειαν σημαίνει ἐπαγωγὴν ὁ ποιητής, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, λέγων μῆνιν οὐλομένην, οὐχ ὅτι αὐτὴ ἔπαθέ τι, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον ἐνήργησεν. Οὖλον ἄρτον ἑλών, παρ' Ὁμήρῳ ἐκλαβεῖν φασὶν ἄρτον ὅλον, διὰ τὸ κατὰ στρογγύλον. ἐπεὶ δὲ τῶν χαμαι-

ὁ ποιητὴς ὅτι πάλιν ἀφορμὴ τοῖς παλαιοῖς, ὡς ἐπειδὴ τὸ βοῦς ὃ ἵππος ἀπελαῦσαι ποῖον, ἢ καὶ τὸν τοὺς ἐπιβαινόντας διαλύεσθαι, ἤγουν βλάψαι. Οὗ, ἀντὶ τοῦ οἷ χρῶνται ἀττικοί, ὡς ὅταν λέγωσι τοὔγκλημα, ἀντὶ τοῦ τὸ ἔγκλημα. τοὔμπαλιν, ἀντὶ τοῦ τὸ ἔμπαλιν. Οὔατα, ἰωνικὴν ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ υ. τίθεται γὰρ αὐτοῦ ἐπεὶ ὅσα κατὰ εἰρημένην, ὡς φάος. διὸ καὶ συναιρεθέντα εἰς φῶς, καὶ ὡς, ἃ δὴ μόνα ἐν οὐδετέροις εἰς ως λήγει, διὰ τοῦ τ κλίνεται. Οὔατα, ῥῖνάς τε ἀμήσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐκτεμόντες, καὶ ὥσπερ ἀποκόψαντες. ὡς εἰ καί τι φυτὸν ἀμώμενον. Οὐ γὰρ θέμις οὐδ᾽ ἐστὶ ἀνακλὶ γενέσθαι, γεγραμμένον τι. φασὶ γὰρ λέγειν τὸν ποιητὴν, ὡς οὐκ εἴομαι νόθον σε εἶναι τῇ Πηνελόπῃ, οἷα τῶν νόθων μὴ θείως γενομένων, ἀλλὰ τὸ τῆς μίξεως ἐκ ἐνθυμημάτων. ὅθεν φασὶ πεπλάσθαι καὶ τὸ νόθος ὄνομα, παρὰ τὴν τοῦ εἴρεσιν καὶ τὸ θεῖον. ἔστι δὲ νόθος, ὁ τοῦ δευτέρου ἐσπαρμένος. ὃ ἐστι τῆς ἐξ ἐνόμου γάμου γεννήσεως. Οὐ γὰρ μοῦσιν, ἀλλ᾽ ἀκουσία, τὸ τέλειον. οὐ γάρ, ἀλλά μοι δέδιεν ἀκουσία, ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ. Ἀριστοφάνης βατράχοις, καὶ ἐν ἱππεῦσιν. ἀντὶ οὐ γάρ. ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ὁ χαλεῖ, ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ. τοῦ παραθέντος ὁ χαλεῖ. Οὐ γάρ, ὅ ἐστι τὸ οὐ γὰρ δή. οὐ γὰρ δὴ ὑγιαίνει, οὐδ᾽ οὐδέ. Οὐδ᾽ ἀθέριον, οὐδὲ ἀπόστην. Οὐδ᾽ ἅλα δοίης κατὰ Ὅμηρον, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἅλας, τὸ ἐπὶ ξενίας διδόμενον, ἵνα λέγῃ παροιμιωδῶς, ὅτι οὐδὲ τὸ εὐτελέστατον ἂν δοίης. ὅτι δὲ τὴν ξενίαν ἅλα θεῖον ὁ ποιητὴς εἶδεν, ἐδήλωσεν ἐν ταῖς λιταῖς. ἵνα ἔχοιεν καί ἵνα συντεθειμένα ἐκ τοῦ ἁλός. νῦν δὲ μυστικόν, ἐστι καθὰ κρέα ἀλίπαστον. καὶ ἰχθύς, οὕτω καὶ χοιρίον ἁλίπαστον, αὐτὸ μὲν τί ἐξ ἐπιβολῆς ποτε πρὸς τὸ μὴ φθείρειν. ὅθεν φασὶ καὶ οἱ δανοὶ διαθέμενοι τὰ σώματα, ἁλίσαντες ταριχεύτερον ἐκαλοῦντο. λέγεται δὲ ἅλς παρὰ τὸ ἅλα καὶ πάλιν, τὸ ἁλοὶ πασὶ κατασπείρων. οἱ δέ γε περὶ προσφάτου καὶ παρ᾽ οὗ, καὶ παλαιοῦ γράφοντες, καὶ ἐπήνεσεν δὲ τὸ παλαιὸς εἴδωσι. πρόσφατον μὲν κρέας φασίνει παρὰ τὸ φάσαι, ἤγουν φονεῦσαι, ὅθεν καὶ φασγανόν. παρὰ δὲ ὕδωρ, τὸ ἀρύειν ἐγκειμένον τῇ λέξει. παλαιὸς δὲ τὸ παλαίεσθαι, ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ ἀλωπεκίδων ἁλιεύτων, ἅπερ ἁλὸς ὀνομάζονται, οἱ ὡς εἰκὸς κατὰ τὴν ποιητὴν, οὐκ εἴδωσαν θάλασσαν. καὶ διὰ τῶν ταλάντων εἰ μὴ τὸ ἅλας, ὡς καὶ τὸ ἡμιούστατον τῶν ἀνθρώπων ἅλμας, οὕτω πεπηγνύεσθαι ἀναδιδοῖσι. καὶ τιοῦτον μὲν τὸ οὐδ᾽ ἅλα δοίης, ὡς γράφει Ἀρίσταρχος. Οὐδαῖοι, χθόνιοι, ἐπίγειοι. Οὐδαμινός, οὐδανὸς λόγου ἄξιος ἐστι, βραχὺς, εὐτελής. Οὐδαμῶς, οὐδέποτε, οὐδόλως. Οὐδ᾽ ἂν εἷς, καὶ μηδ᾽ ἂν εἷς. δοκιμώτερον λέγειν, ἢ οὐδεὶς ἂν καὶ μηδεὶς ἄν. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, οὐδ᾽ ἂν εἷς ἐπιθυμήσειεν. ὁμοίως καὶ μηδ᾽ ἂν εἷς, μηδένα τῶν πάντων. καὶ εἷς ἂν οὐδεὶς τῶν πάντων, ἢ μηδένα τῶν πάντων, καὶ μηδεὶς τῶν πάντων. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου. Οὐδὰν, κατὰ τὴν γῆν. Οὐδ᾽ ἂν παλαιφάτου δρυός, τοὺς παλαιοὺς φημιζομένους. ὅτι ἐξ αὐτοὺς ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἴσως δὲ γράφουσι παλαιφάτου, ἐπειδὴ παλαιόν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς. Οὐδ᾽ ἀπέστην, οὐδὲ ὄνησιν ἔλαβον. Οὗ, δασυνόμενον μὲν δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικόν, καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν. καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, ἐμοῦ, σοῦ.

Οὖδας, αὐτὸ μὲν λέγεται κατ᾽ εὐθεῖαν ἄκλιτον ὄν. τοῦ δὲ οὔδεος εὐθεῖα μὲν οὐχ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. δοκεῖ δὲ αὐτοῦ πολλαχοῦ, ὡς ἀμφοτέρω ἐν τῷ οὔδει ἐνσκίμψαντε καρήατα. ὅς τι τὸ μὲν οὖδας οὐκ ἔχει πλαγίας, τὸ δὲ οὔδει ὀρθὴν ἔχει. οἷον μητρὸς εὐθεῖας, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ γυνή. ὥσπερ οὐδ᾽ αὐτὸ διοδεύει ταῖς πλάγιοις καὶ τοῦ γυναικός. οὕτως εὐθεῖα οὐ προσκεῖται. Οὐδ᾽ ἐγὼ φημι, οὐδὲ αὐτὸν λέγω. Οὐδ᾽ ἐλακίρα, οὐδὲ ἔλαιον. Οὐδ᾽ ἱμάτιον, οὐδ᾽ ἐλέγχοιεν. Οὐδέμιον, οὐδαμοῦ. Οὐδὲν ἀν᾽ τρόπον, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄτοπος. Οὐδ᾽ ἐν λέρμασι, ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς. Οὐδένα, ἢ ἀπὸ θρηνία. Οὐδένες, οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. Οὐδενίας, εὐτελείας. Οὐδ᾽ ἂν ὑδ᾽ ἀφίκοιτο σοι, ἤγουν ἐλίγου, χρήσιμον συνήθως καὶ Ὅμηρος κατὰ τοὺς ἀττικοὺς ἢ εὐάγγελος. Οὐδεὶν, ἀντὶ τοῦ οὐδέν, ἀττικῶν ἐστιν. Οὐδεὶς οὐδετεροῦν, μηδεὶς μηδετεροῦν, οὐδὲν οὐδετεροῦν, καὶ μηδὲν μηδετεροῦν, οὐδὲν οὐθετεροῦν, καὶ μηθὲν μηθετεροῦν, παρὰ τοῖς λογογράφοις. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, οὔτις καὶ μήτις ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, καὶ οὔτι καὶ μήτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν. καὶ μηδεὶς μηδεμία μηδέν, παρὰ τοῖς κοινοῖς. παρὰ τοῖς ποιηταῖς δὲ οὔτις, καὶ οὔτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδενὸς ἄξιος ὁ δεῖνα λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἄτιμος ὁ δεῖνα.

Οὐδεὶς λέγει τοῦτο, λέγει τοῦτο οὐδείς, ταυτὸ σημαίνει. ἀεὶ καὶ ἡ διπλασιάζουσα τὴν ἀπόφασιν. Οὐδ᾽ εἰ μὲν, οὐδὲ φησὶν, οὔτε φρένας, οὔτε τι ἔργα. ἐπαινεῖται ὁ ποιητὴς ἐν ἐπὶ εἴχε πᾶσαν γυναικὸς ἀρετὴν ἐμπεριλαβών, τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν, τὸ εὔφυες, τὸ συνετόν, καὶ τὸ ἐργαστικόν. ἀφυὴς δὲ φαμὲν, τὸ δεξιὸν τοῦ ἤθους καὶ ἐπιστημονικόν. οὐ σφοδρότερον τὸ κάλλος δηλοῖ ἐστι, κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅπερ ἀγλαΐαν οὗ χάριτον. Οὐδὲν, καὶ οὐθὲν, τὴν μετάθεσιν τοῦ δ καὶ τοῦ θ, τοῦ αἰολικὴν εἶναί φασιν. ὅθεν ἐξουδενοῦ ἐξουθενοῦ, μέλω μέθω, δᾶος θᾶος.

Οὐδὲν μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ οὐ, τῆς ἀττικῆς διαλέκτου χθονικόν.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μάταιος.

Οὐδὲν ἱερόν. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν εἰς τέλος ἀχαρίστων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν καὶ ἑαυτοῖς τὴν συνήθειαν. φασὶ δὲ Ἡρακλέα πρῶτον, δυσφημοῦντα τὸ ἄλλων εἰπεῖν, οὐδὲν ἱερόν. ἴσως ἂν ἀνέθεσαν, ἀλλὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον. Οὐδενόσωρα, προπαροξύτονον μέν, ὡς τὸ κινέζωρα δηλοῖ τὰ οὐδεμιᾶς ὥρας, ὅ ἐστι φροντίδος ἄξια. ὠρεῖν γάρ, τὸ φροντίζειν, καὶ φυλάσσειν. ὅθεν τὸ ὀλιγωρεῖν, καὶ πολυωρεῖν. ἄλλοι δέ, οὐδενὸς φυλακῆς. Οὐδ᾽ ἐν σελίνοις. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον διεσπαρμένων, εἰς ἐπίδειξιν. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις παραδείσοις, τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία οὕτως, οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ εἰ δὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. Οὐδέποτ᾽ ἔην, οὐδὲ τοῦτον. Οὐδέπω πῶς, οὐδαμῶς.

Οὐ διεῖπας, παρανόμως. Οὔδιος, ἐδάφους. Οὐδὲ πα ἐστὶν, ἰδία μετὰ πάσης ἐξ, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν μυστικῶς. ἵνα λέγῃ, οὐδέ πη δῆλον, ἢ τρίτον, ἢ ὅσιον, ἢ εὐσχήμων, ἢ ...

Οὐδέ ποτε, καὶ οὐκέτι, καὶ οὔπω, καὶ οὐδεπώποτε, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ οὐκέτι καὶ οὐδέποτε πρὸς μέλλοντα ὥσπερ ἀποδίδοται, οἷον οὐκέτι καὶ οὐδέποτε ποιήσω. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, οὐδέ ποθ᾽ ἡμέρα γενέσθαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει, οὐκέτι γὰρ φανεῖταί σε χρηστός, καὶ τὰ δίκαια λέγων. τὸ δὲ οὔπω καὶ οὐδεπώποτε, ἐπὶ παρῳχημένου τάττεται. οἷον οὔπω ἦλθε, καὶ οὐδεπώποτε ἐποίησα. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, οὐκέτ᾽ ἂν ὡς ἐμὲ ἦλθεν οὐδεπώποτε. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι, ταῦτα μὲν εἶπον, οὔπω δ᾽ ἐφαίνετο χρηστὸς εἶναι. καὶ παρὰ Σικελιώτῃ, ἕως ἡμέρα τις ἦν, καὶ τὰ δένδρα οὔπω ἦλθον. τὸ δὲ οὔπω, καὶ ἐπὶ παρῳχημένου, καὶ ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος τάττεται. Οὐδ᾽ ἔτι ἴσα εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐλαττοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ ἴσα, πολλοῦ μᾶλλον οὐ μείζονα ἔσται, ἄρα ἐλάττονα. Οὐδέπω ἔχει ἡ θύρα, παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων. μέμνηται Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις, καὶ Καλλίμαχος. ἔχει δέ, ἀντὶ τοῦ κωλύει, ἢ ἀποκλείει.

Οὐδέπω ἐστὶ, μόνον ἐπὶ παρῳχημένου, ὥσπερ τὸ ἐναντίον τὸ εἴσω, καὶ αὐτὸς ἐπὶ μέλλοντος. εἴσω ἔσται εἴρηκε, αὐτὸς δηλοῖ, οὔπω, μετὰ παρῳχημένου καὶ ἐνεστῶτος συντάσσεται. οἷον οὔπω γίνεσθαι, οὔπω γέγονε. καὶ ἀνακρίνει τὸ χαρακτηριστικόν. σημαίνει δὲ τὸ μέλλον, οἷον οὔπω ἐστὶ καιρός, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀμέλει, οὐκ ἔστι καιρός, ἀλλὰ ἔσται δηλονότι. τὸ δὲ οὐκ ἔτι, τὸ

ὁ σκότος, ἢ τὸ σκότος. καὶ ὄχος, ἐξ οὗ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ βαρβάροις ὄχοις. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, τὰ ὄχεα· ἐκ τοῦ ὄχος ὁμοίως, καὶ ὄϊλος καὶ ὁ ἴλεος. κατὰ δὲ ἴωνας ὁ θρῆνος καὶ ὁ θρῆος. Ὄσσε, ἡ ὄψις τὸ ὄσσος, ὡς ἔρκος, βέλος, τεῖχος. τὰ δυϊκὰ ὄσσε, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι ὄσσε, ἀπὸ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. ἐξ οὗ καὶ τὸ κακὸν ὀσσόμενος, ἀντὶ τοῦ κακῶς περιβλεπόμενος. Ὄσσε, δυϊκόν. δηλοῖ δὲ τοὺς ὀφθαλμούς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄσσω, τὸ βλέπω. ἐξ οὗ καὶ τὸ κακὰ ὀσσόμενος, ἀντὶ τοῦ κακῶς περιβλεπόμενος. κλίνεται μὲν κατὰ τοὺς ἴωνας ἀπὸ τοῦ ὄσσος οὐδετέρου ὀνόματος, ὡς βέλος. οὗ δυϊκὸν ὀφείλει εἶναι ἐν χρήσει, τὸ ὄσσεε, ὡς τὸ βέλεε. καὶ ἀκολούθως τῷ δυϊκῷ τῶν ὄσσε, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἢ ἀποκοπὴν, ὄσσε. ἕτεροι δέ φασιν οὕτως, ἀπὸ τοῦ ὄσσος ἀρσενικοῦ, ὡς πλόος, ὦ τῷ δυϊκῷ ὄσσω, ὡς πλόω, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ὄσσε, ὅπερ κατὰ μετατροπὴν τοῦ ω τελικοῦ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, εἰς ε. ἴδιον καὶ αὐτὸ τελείων ἐστὶ τῆς τῶν ἀρχαίων ἰώνων. Ὄσσεσθαι, λέξις ποιητική, ἀπὸ τοῦ ὄσσω, ἣν ἐπὶ μαντείας ὁ ποιητὴς τάσσει. Ὀσσεῖσθαι, διακλυδωνίζεσθαι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ, ὀσσόμενος κάθηται. Ὀσσῦξαι, ἐπιδεῖξαι. Ὀσσυτῦρα, σοβαρόν. Ὄσσιχον, ἀντὶ τοῦ ὅσον δωριεῖς λέγουσι. Θεόκριτος, ὅσσιχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει. Ὄσσοι, βλέφαρα, ἴλοι.

Ὀσσόμενος, προσβλέπων. αἰολικῶς τροπῇ τοῦ π εἰς σσ, ὄπομαι ὄσσομαι. Ὀσσοῦς, ἐλίπως. καὶ ὄσσου, ἔβλεπε.

Ὀσσόμενος, ὁ βλέπων. ὀσσόμενος δὲ φρεσὶν ὁ φανταζόμενος τὸ μὴ παρὸν, καὶ κατὰ νοῦν ἀποβλέπων, καὶ ἀνειδωλοποιούμενος. ὡς ὁ Τηλέμαχος κάθηται ὀσσόμενος φρεσὶ πατέρα ἐσθλὸν, ἤγουν ἐννοούμενος, ὁ προορῶν, ἢ προμαντευόμενος.

Ὄσσετο, προέβλεπεν, προεώρων. Ὄσσος, ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ. διὸ ἀρσενικῶς φέρεται ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. παρ' Ὁμήρῳ δὲ οὐδετέρως. Ὀσσυπαρόν, ῥυπαρόν. Ὀσσῶ, αἰολικῶς τὸ ὄσσω, ὡς βλέπω βλέπεω. ὁ ἀποβολῇ τοῦ β καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε λέγεται, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ πίπτω πίπτεω. Ὀσταδεῖς, ἐξηλεκτωθείς. Ὀστακός, εἶδος καράβου. οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν. Ὀστολόγος, ὁ συλλέγων τὰ ὀστᾶ. Ὀστάκαξ, πλέγμα, ἕλιξ, βόστρυχος. ὁ ἐν τοῖς βότρυσι γινόμενον. Ὀστλίγχος, τόξευμα. Ὀτάσαι, οὐδὲ πρὶν, παρὰ πέρσαις μάγοι ἐλέγοντο. Ὄτασον, ἄκουσον. Ὀταφίς, καὶ ἀταφίς, πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τοῦ α. σταφὶς δὲ τὸ ταφίς. ἴδιον γὰρ ἡ χρῆσις, ἀσταφὶς εἶχε. Ὀτεῖν, ἴσον, ἕως τοῦ ὠτοῦ. Ὀτόφιν, κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Ὅμηρος Ὀδυσσείας κ'. φεῖσθαι δὲ ἀμφ' ὀτόφιν χρώς. ἀντὶ τοῦ περὶ τὰ ὦτα. Ὀτίνοις αὐλοῖς. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης, τοῖς ὀτίνοις φυσῶντες τὸ πρωκτὸν κυνός. Ὀταρίως, ἀξιωματικός, σημαίνει δὲ τὸ θυρωρόν. Ὄτλιγγες, αἱ λακωνικοὶ παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τοὺς βοστρύχους. ὡς τὸ, ἀπ' ὀτλίγγων δ' αἶψ' ἄλαφα ῥέα.

Ὅσον οὐκ ἔστι. καὶ ὅσον ἐστί, ὁμοίως οὐκ ἔστι καὶ ἔστιν, ὁμοίως πληθυντικῶς. Ὀστοφαγεῖν. ὀστᾶ ἐσθίειν. καὶ ὀσταφαγεῖν. Ὀστρακίζομαι, καὶ ἐξοστρακίζομαι, καὶ ὀστρακισμός. Ὀστρακίνδα, ὄνομα παιδιᾶς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ὅλως δὲ εἰπεῖν δηλώσεως αὐτὸν ἐξοστρακισθῆναι. ὁ δὲ τρόπος τοιοῦτος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ· προχειροτόνει ὁ δῆμος ὄστρακον εἰσφέρειν, καὶ ὅταν δόξῃ, ἐφράττετο σανίσιν ἡ ἀγορά, καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν ὄστρακον, κρύπτοντες τὴν ἐπιγραφήν. ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε θ' ἄρχοντες, καὶ ἡ βουλή. ἀριθμηθέντων δὲ ὧν πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως. εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἑξακισχίλια, οὐ μεθίστατο. ὠστρακοφόρουν δὲ οὐ μόνον οἱ ἀθηναῖοι, ἀλλὰ καὶ ἀργεῖοι, καὶ μιλήσιοι, καὶ μεγαρεῖς, σχεδὸν δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὠστρακίσθησαν. Ἀριστείδης, τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συνῴκει μενίς, καὶ διαβληθεὶς πρὸς τὴν πόλιν. Θεμιστοκλῆς, Θουκυδίδης, Ἀλκιβιάδης, μέχρι δὲ Ὑπερβόλου ὁ ὀστρακισμὸς προελθὼν, ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη, μὴ ὑπακούσαντος τοῦ νόμου διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν γεγενημένων εἰς ἀδοκήτων πράγμασιν ὕβρει. ἔοικε δὲ ἡ ὀστρακίνδα καὶ πάντα τὰ τοιοῦτα ἐπὶ παιδιᾶς τασσόμενα. διαφέρει δὲ φυγῆς ὀστρακισμός, ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀπελθόντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν χρόνοις ὥρισται καὶ τόπος. οἱ δὲ φυγόντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. Ὀστρακισμὸς διαφέρει τῆς φυγῆς, καθὸ τῶν μὲν φυγόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται. τῶν δὲ ὀστρακισμῷ μεταστάντων οὐκέτι κύριος ὁ δῆμος, καὶ τοῖς μὲν ἐστι τόπος ἀποδέδοτο καὶ χρόνος, τοῖς δὲ οὐδέτερον τούτων. Ὀστρακίς, ἀγαλμάτιον τῆς ἀφροδίτης. Ὀστρακισμός, οἱ κακοτεχνοῦντες τῷ δήμῳ δοκοῦντες, ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐνέγραφον τὸ ὄνομα τοῦ φυγαδευομένου. Ὀστρακόδερμοι, οἱ καρκίνοι. καθάπερ καὶ οἱ στρόμβοι. φασὶν οἱ κοχλίαι οἱ θαλάττιοι κήρυκες, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι. ἐπειδὴ οἱ στρόμβοι κώνου ἐπέχουσι δίκην. στρόβιλος δέ ἐστιν, ἡ συστροφή. Ἀριστοφάνης. Ὄστρακον, ὅταν τις ἀποθάνοι γάστραν πρὸς τὴν θύραν ἐτίθεσαν ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες, καὶ πληροῦντες ὕδατος. Ὀστράκου περιστροφή, παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Εὐνάπιος, ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε ῥωμαίοις. Ὀστράκων ἀπ' [illegible] ἄντυτον, ἄρτι γεμνόν. ὄστρακον ἀντὶ τοῦ [illegible]. κεῖται δὲ καὶ ἀδελφῶν.

Ὀστᾶ, τὰ κοτύλια. λακωνικῶς [illegible]. Ὄστριον, μουλεῖον, [illegible]. Ὄστριμον, ἐν ᾧ αἱ θρεπταὶ μένουσι βόες. οἱ δὲ, ἔπαυλις.

Ὄσφιν, ἀντὶ τοῦ ὅς ἐν αὐτοῖς, παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὀσφραίνομαι, κακῶς δὲ ὀσφραίνομαι. Λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ φθονεροῦ, ὀσφραίνεται τῆς εὐδαιμονίας. οἱ λακωνικοὶ, ὀσφρόμενος ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἀντὶ τοῦ ὀσφραινόμενος, καὶ ἐπὶ μέσου ἀορ. τοῦ ὀσφρησάμενος. ἔστι γὰρ οὐ μόνον ὄσφρω, ἀλλὰ καὶ ὀσφραίνω. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ὄσφρον. ὁ μέσος ὠσφρόμην καὶ ὀσφρόμενος, τὸ δὲ ὀσφρησάμενος ἀττικόν. Ὀσφραινόμενον, τὸ δεχόμενον τὰς ὀσμάς. ὀσφρόμενον δὲ, τὸ πέμπον τὰς ὀσμάς. Ὀσφρέσθαι, τὸ ὀσφρανθῆναι. Ὀσφρώμενον, τὸ πέμπον τὰς ὀσμάς. τὸ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὀλόκληρον παρὰ τοῖς ῥήτορσι, τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ τοῦτο τοῦ δεχομένου τὰς ὀσμάς. Ὄσφρησις, ἀέρος μετάληψις, ἢ διάκρισις ἀτμῶν. καὶ ὀσφράδιον, ἐπὶ οἰδοίων. Ὀσφύος, ἰσχίου. ῥάχις ἢ τὸ πλησίον τῶν νεφρῶν.

Ὀσφῦς, τὰ μετὰ τὴν ζώνην ἑκατέρωθεν ἰσχία, αἱ μετὰ τὰς ὀσφῦς σαρκώδεις περιβολαὶ γλουτοί, καὶ καλοῦνται τὰ μετὰ τὰ ἰσχία ἔχοντα περὶ τὴν κοιλίαν ὑπερέχοντα. Ὀσφὺν, οἱ δαιμονοῦ [illegible] τὰς κεχωσμένας, ἐπειδὴ θεοῖς ἱερεύεται, ὡς ζωογονίας αἰτία. ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων τῷ ποιητῇ. Ὄσχαι, κλήματα βοτρύων γέμοντα. Ὄσχια, βαλάντια, μαρσύπια, ἢ τὸ τοῦ διδύμου ἀγγεῖον. καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη. Ὄσχεος, ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος. Ὀσχέοισιν, κλήμασιν. Ὄσχοι κλήματα ἐστὶ βότρυς ἐξηρτημένους ἔχων. ταύτην δὲ ὀσχοφόροι καλοῦσιν. Ὀσχοφόροι, διὰ τὸ [illegible] τῶν γινομένων καὶ πλούτου προσέχοντων. Ὅτῳ, πλέον ἥμισυ, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἐν [illegible] κλήρου, ἐξ ἀδικίας, παρ' Ἡσιόδῳ ὥσπερ ἄν. ὅτῳ ἄν.

Ὅταν, οἱ μὲν παλαιοὶ διαιροῦσιν, ὅτε καὶ ἂν πνεῦμα καὶ τόνον [illegible]. οἱ δὲ νεώτεροι συνημμένως ἐκφέρουσιν. ὥσπερ καὶ τὸ διὸ, καὶ ἐφ' ᾧ, καὶ τἄλλα. ἔστιν ὅτε μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται. [illegible] βαίνῃς, ὅταν εἰδῇς. Ὅταν, πολλάκις, ὁπότε. Ὅταν ὁ καιρὸς εἰσάγῃ, ὅταν καιρὸς καλῇ. Ὅταν, ἐπίρρημα, οὐ δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς αν ἐπιρρήματα ἐκτείνεται. οἷον ὅταν, λίαν, τὸ πάμπαν. τὸ δὲ ὅτ' ἄν, δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ὅτε ἄν, ὁμοίως καὶ ὁ ποτ' ἄν. Ὅτ' ἄκουσον, [illegible] τὸν [illegible]. Ὅτι

ἵνα καὶ τὸ πλέον κατορθώσῃ. ἢ καὶ ἄλλως. εἴ τις ἅρμα δὲ πλησίον ἐλαύνων ἀναβῇ, ὡς ἂν ἐκπεσὼν τοῦ οἰκείου, ἢ καὶ ἄλλως κατά τινα χρείαν ἔχει ὀρεξάσθω, τουτέστιν ἔγχει ἐκτεινάτω. ὀρέγω γὰρ τὸ ἐκτείνω. ἐξ οὗ καὶ ὀρεκτῆς ἔγχεα ἐν τῇ Βοιωτίᾳ μελίας, ὧν χερῶν πληθούσας. Ὅς δή, καὶ ἥ τις, καὶ ὅ, δὴ μετὰ τοῦ ἂν τιθέμενα, ἐπὶ ἀορίστου καὶ ὑποτακτικοῦ τίθενται. Δημοσθένης, οἶμαι ἅπαντας ἂν ὑμᾶς συμφῆσαι, ὥσπερ τοῖς ἐν δικαστηρίοις λόγων τούτους ἀληθεστάτους ἡγεῖσθαι, ὧν ἂν γνωριμώτατοι μάρτυρες ὦσιν, οὕτω καὶ τοῖς συμβόλοις ἐκείνων, οἷς ἂν πλεῖστοι καὶ σαφέστατοι μάρτυρες ὦσι, τούτοις χρῆναι πιστεύειν. ὡσαύτως ἔχει καὶ τὸ τίς ἄν. Ὅς τις, ἀεὶ ὅτε γενικῇ συντάσσεται. οἷον ὅς δὴ τῶν ἀνθρώπων. Ὅς δὴ αἴτιον ἐστι, τὸ δὲ ὅς τίς ἐστι, ἀμφίβολος λέγεται. οἷον, ὅς τίς ἐστιν ὁ παράδοξος. ἤγουν εἴτε νοητὸς εἴτε αἰσθητός. Ὅστισοῦν, οὑτινοσοῦν, ᾡτινισοῦν, ὅντιναοῦν, καὶ ὦτινεσοῦν. τὸ θηλυκόν, ἥτισοῦν, ἧστινοσοῦν, ᾗτινισοῦν, ἥντιναοῦν, καὶ ἥτινεσοῦν. τὸ δὲ οὐδέτερον, ὁτιοῦν, οὑτινοσοῦν, ᾡτινισοῦν, ὁτιοῦν. ἐπειδὴ εἰώθασι λαμβάνεσθαι τὸ ὅτου ἀντὶ τοῦ οὗτινος, καὶ ὅτῳ ἀντὶ τοῦ ᾧτινι λέγει, ὁτουοῦν καὶ ὁτῳοῦν, ἀντὶ τοῦ οὑτινοσοῦν καὶ ᾡτινισοῦν. Ὅς οὐδὲν ποιῶν, ὅς οὐκ ἦν βιοῦντος, ἀλλὰ τοὐναντίον λαμπρός, ἐνδοξότερος ὁ φιλόπαις. Ὅσα, ὁ μέριον τὸ ἄπειρον, ἄπειρον πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. Ἀριστοφάνης, ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Ὅσα, ἀττικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ὅσον. φιλοῦσι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν χρῆσθαι. οἷον ἴσα κἀμὲ τιθέναι, ἀντὶ τοῦ ἴσον λαμβάνονται.

Ὁσάκις, ποσάκις. Ὅσαι ἡμέραι λέγει, ὅσαι δὲ ὧραι. λέγεται καὶ ὅσαι ἡμέραι. Ὁσημέραι, ἐπίρρημα. καὶ σημαίνει τὸ πάντοτε. δοκεῖ δὲ συντεθεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. πλὴν γράφεται ἀεὶ συντεθειμένως. τὸ δὲ τόσαι ὧραι, τοὐναντίον ἐν τῇ συνηθείᾳ διαλελυμένως γράφεται. Ὅσα γνώμη, γνωσία.

Ὅσια, ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμή, ἡ ἐπιμέρα. Ὅσια ἄλφιτα, δεδευμένα ἐλαίῳ ἢ οἴνῳ, καὶ ἐκ παρδ. Ὅσιον, καθάριον. Ὁσίη παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας π'. οὐδ' ὁσίη, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅσιον. ἐλλείπει δοκεῖ. λείπει γὰρ τὸ βουλή, ἢ πρᾶξις. ἵνα λέγῃ, ὡς οὐκ ἐστιν ὁσία δίκη, ἢ βουλή, ἢ πρᾶξις τὸ ἐπ' ἀλλήλοισι κακὰ ῥάπτειν. ὁμοίως τὸ οὐχ ὁσίη. λείπει τό, δίκη ἢ εὐχή.

Ὅσιον, χωρίον, τὸ βέβηλον, καὶ μὴ ἱερόν. καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. Ὅσιον ἐστὶ θεράπευμα θεοῦ, ἀρεστὸν θεῷ. τὸ ὅσιον λέγεται καὶ δίκαιον. κρεῖττον δὲ εἰπεῖν, ὅτι διαφέρει ὅσιον. καὶ γὰρ δίκαιος μὲν λέγεται, ὁ τὴν ἰσότητα τοῖς ὁμοίοις φυλάττων. ὅσιος δέ, ὁ περὶ τὰ θεῖα ἐσπουδακώς. Ὅσιος, ὁ περὶ τὰ θεῖα λίαν. παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, γίνεται ἅσιος, καὶ ὅσιος. διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον ὀπάσω ὀπάσιος, ἀλέξω ἀλέξιος, κτήσω κτήσιος, μνήσω μνήσιος. τὸ δεξιός, καὶ ἀνεψιός, κατὰ τὸν τόνον μόνον διήλλαξεν. Ὁσιότης, παρὰ τὸ ὅσιος. τὸ δὲ ὅσιος, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι. τὸ γὰρ ὅσιον πάντως σεβόμεθα. Ὁσιουργῆσαι, ἀποκαθαρεῖν, ἱερουργῆσαι. καὶ τὸ ἐπιλέγειν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θυῶν αὐτῶν. Ὁσίους θαλάμους, τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους. Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, ὑπὸ Τυφῶνος καὶ τῶν συνόντων μελεδὸν κατατμηθείς, ἐφθάρη. ἡ δὲ Ἶσις ἡ καὶ Δήμητρα γυνὴ Διονύσου, μετὰ ὀργῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέλη καὶ μόρια συλλέξασα ἐκάστῳ μέρει, καὶ ἱεροὺς οἰκοδομήσασα ἐν φαγάλαις. Φαγάλη δέ, πόλις Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν. ὅς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐστὶ γὰρ, μὰ τὸν ἐν φαγάλῃ Ὄσιριν. πάντα γοῦν εὑροῦσα τὰ μόρια, ὡς ἔφην, καὶ θαψαμένη πάντας ναούς, τὰ δὲ αἰδοῖα μόρια μὴ εὑροῦσα, τῇ δερματίνας φαλλοὺς ἐπινοῆσαι χρηματίσασα ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ νῦν ἔτι

χεῖσθαι. καὶ περὶ μὲν τοῦ Ὀσίριδος οὕτως ἔχει. Ὁσιωθῆναι ἡμέραν λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ κενές. οἷον μὴ ἴζας, ἀλλὰ ὅσας νομισθεῖσαι.

Ὁσιώτατος τοῦ ωτ, ἰῶτα. ἐπεὶ οὖν μᾶλλον τὰ διὰ τοῦ ιος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἅγιος, ὅσιος ὁσιώτερος, καὶ ὁσιώτατος. Ὀσκάπτω, ἀνασκάπτω. Ὄσκεος, καὶ τ ὄσκεος γράφεται. παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς, ἀεὶ ἀρσενικῶς ὁ σκεῦος γράφεται. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, τὸ σκεῦος οὐδέτερον. Ὀσμὴ λέγει διὰ τοῦ σ. διὰ τοῦ δ ὀδμή, ἰωνικῶς. πλῆξ σὺν Ξενοφῶν. Ὀσμύλια, τὰ πλεκτὰ αἱ ἐρέναι λεγόμενα, καὶ ἰχθύδια τινά, ἀλλ' εὐτελῆ. Ὀσμῶσαι, βελβατίνας θαλάσσης. Ὅσον οὕτω χάριτι λέγομεν, τὸ ἴσον καὶ χαρισι. Θουκυδίδης, ἀπέβαλεν αὐτὸς τὰς ἐκ Πελοποννήσου ναῦς, ὅσον οὐκ ἤδη οὔσας. Ὅσον οὐκ ἤδη, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Εὐριπίδης, ἐγὼ δὲ ὀλεσθεὶς ὅσον οὐκ ἤδη. καὶ μικρὸν ὅσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον λίαν. Θεόκριτος, μικρὸν ὅσον ἄπωθεν ἀλεκτρυόνα γέροντος. Ὅσον τάχιστα, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Σοφοκλῆς, ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδε ὅσον τάχιστα.

Ὅσον δεῖν, ἀναφορικόν, λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλέον ὁ Θεολογος. καὶ τὸ τάχος, ὅσον ἐκεῖθεν τὸ γράμμα τῆς ἐφορείας. Ὅσον αὐτίκα, ἀντὶ τοῦ συντομώτατα. Λουκιανός, ὅσον αὐτίκα. Ὅσον σθένος μοχθῶ, ἤγουν ὅση δύναμις. ὁ χαμαιλεονος καὶ τοῖς κοινοῖς ἐστι συνήθης. οἷον, συλλαβοῦ ὅση δύναμις. ἐκέλευσε τὸ λεγόμενον μοι ἰσχύς. ἐλλειπτικῶς δὲ ταῦτα λέγεται. τὰ δὲ ἐντελῆ, συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν, ὅση ἐστί. καὶ ἐκέλευσε τόδε κατὰ τὴν ἰσχὺν ὅση μάλιστα. Ὅσον ὅσον, ὀλίγον ὀλίγον. ὅσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγον εὑρηται κείμενον. Ὅσον, ὅτι, ὡς, λαμβάνονται ἀντὶ τοῦ λίαν. πλὴν τὸ μὲν ὅτι καὶ τὸ ὡς, ὑπερθετικοῖς μόνοις συντάσσεται. τὸ δὲ ὅσον, καὶ ἁπλοῖς ὀνόμασιν. ὑπερέχει δὲ λεληθότως, ὅτι μετὰ τοῦ ὀνόματος κεῖται. Ὀσπρίζειν, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν ὄσπρια. Ὀσπρεον, ὀστέον. παρὰ τὸ ἔσω εἰρῆσθαι, ἢ ὅσιον τὸ εἶδος τοῦ σπόρου. τὸ ἔσθιον καὶ ὀσπρίτον. Ὄσπρια, ποικίλα. Ὄσπριον, καὶ γενικῶς καὶ ἰδικῶς λέγεται. Ὄσπριον, παρὰ τὸ σπείρω σπεῖρον, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ὄσπριον. Ὄσπρεος, ἴδιος τις λέγεται, ὡς πισός καὶ ἐρέβινθος. Ὅσσα, ὅς δή. Ὀσσεοῦ, τίτας. Ὅσσα ἔοργας, ὅσα εἰργάσω. Ὄσσα, θεία φήμη, καὶ κληδών, ἡ μαντεία. Ὄσσα, ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία.

Ὄσσα δ' ἐκ Διὸς λέγει Ὅμηρος, ἥ τε καὶ πάλαι κλέος ὄσσαν καὶ ὀμφὴν εἰς τὸν Δία ἀνάγουσι. διὸ καὶ πανομφαῖος ἐλέγετο. Διὸς δὲ ὄσσα, ἡ ἐκ τοῦ προμάντεως εἰρημένου. διαλεκτικὴ ἐστι τοῦ μέλλοντος. ἢ καὶ ἄλλως, ἡ τοῦ Διὸς ὡς αἴτιος ἐστι φωνῶν, διὰ τὰς τυχάνων. ἰστέον δέ, ὅτι παρ' Ὁμήρῳ οὐχ ἁπλῶς ἡ φωνὴ λέγεται ὄσσα, καθὰ παρὰ τοῖς ὕστερον, ἀλλὰ καὶ ὄσσα ἡ κληδών, καὶ ὁ ὀμφὴ. καὶ ἡ φήμη, θεία, καὶ σημαίνουσα τοῦ μέλλοντος σημαίνει παρὰ αὐτῷ. Ὄσσα δισκεύουσα, ἴσα δίσκῳ οὖσα. Ὀσσάκιον, δύο ἔχει παραγωγάς. ἐκ τοῦ ἐσαίος. Ὄσσε αἱματόεντα, ἢ αἱματόεντε. γράφεται δὲ ἀμφοτέρως. εἰ μὲν αἱματόεντα ἐρεῖ τις, ἀριθμὸν οὐδετέρου γένους εἶναι παριστᾷ τὸ ὄσσε. εἰ δὲ διὰ τοῦ αἱματόεντε, ἀμφιβόλου αὐθις μένει τοῦ γένους. Ὄσσε, σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς, παρὰ τὸ ὄσσω τὸ βλέπω. Ὀσσεία, ἡ μαντεία. ὄσσα δὲ ἡ κληδών, καὶ ἡ φήμη. Ὄσσε πάλιν κλαίων παρ' Ὁμήρῳ, ἐπὶ τοῦ ἀποστρέφων, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν στρεβλῶν. ἐπεὶ καὶ ἐκ τοῦ στρέφω γίνεται καὶ ὁ στρεβλός, καὶ ὁ στραβός. κατὰ τὴν συγγένειαν τοῦ β καὶ τοῦ φ. Ὄσσε ὅτι διαφορεῖται κατὰ γένος δεδήλωται. εἰ μὲν δὲ ἀρσενικὸν εἴη, ὅσσοι τε τοῦ πληθυντικῶς γενικῆς, ἡ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται ἐν τῷ δεδαιδαλμένῳ ὄσσων ὀμμ' ἔχων δεδορκότων. ἔδει ζητεῖν διαφορὰν ὄσσων καὶ ὄμματος, καὶ ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ τῆς πληθυντικῆς. οὔτε γὰρ ἐκ τὸν ὄσσον ὄσσων, ὡς βέλος βελῶν. οὔτε τοῦ ὄσσων, ὡς βέλεσιν. ἀλλ' ὄσσοις, καὶ ὄσσοισιν, ὡς ὄρος καὶ ὄρεσιν, οὕτω διαφορεῖται ἐν ἄλλοις τὸ ὄνειδος. ἔστι γὰρ καὶ ὁ ὄνειδος δεύτερον. καὶ ὁ σκέλος.

καὶ ἔλεκτο τὸ αὐτό. καὶ ἀφίλαιαν ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὄρχις, πληθυντικῶς. καὶ ὀρχίδιον ὑποκοριστικόν.

Ὀρχειλόγης, ἀντὶ τοῦ ὑβριστήν. Ἡρόδοτος. Ὀρχίδιον, τὸ μόριον. Ὀρχεῖται, διασείεται, βακχεύει. Ὀρχηδὸν, ὑβριδόν. Ὀρχαμοῖς, ὀρχεῖσθαι τὴν τάξιν τῶν φυτειῶν, ὄρχους εἰώθασι λέγειν οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ὀρχηστικοὶ ἐντεῦθεν, διὰ τὰ τῶν τῶν βοτρύων συγκινουμένων ἐν τοῖς τόποις ὀξύτης, ἐπειδὰν ἔτυχον τρυγῶντες, ἀπάρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες, καθάπερ κωμῳδοί. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ, ὀρχήσω, ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὀρέγειν, ὅθεν ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ.

Ὄρχησις γίνεται ἐκ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω ὤρεχα κατὰ συγκοπήν. δηλοῖ καὶ δηλοῖ κίνησιν χειρῶν καὶ ποδῶν μετὰ ῥυθμοῦ. ὡς δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον διάφορα εἴδη ὀρχήσεων εὕρηται, δῆλόν ἐστιν. ἦν γοῦν καὶ τραγικὴ ὄρχησις, ἡ καὶ ἐμμέλεια καθ' ἣν Βάθυλλός φασιν Ἀλεξανδρεὺς νομίμως ὠρχεῖτο. καὶ κωμικὴ δὲ ἡ καὶ κόρδαξ καὶ σίκιννις, ἧς εὑρετὴς σίκιννός τις βάρβαρος, ἡ κρητικὴ καὶ σατυρική, ἐπεὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί. ὀρχηθμὸς, ὁ ἐν γάμοις καὶ ὁ ἐν ἑορταῖς καὶ ὁ ἐνόπλιος. Ὀρχήσεως τρία εἴδη. ἐμμέλεια μὲν τραγική, σίκιννις σατυρική, κόρδαξ κωμική, ἣ καὶ αἰσχρῶς κινεῖ τὴν ὀσφύν. Ὀρχηστὴς ἄρες, ὁ εὐκίνητος πόλεμος. ἢ ὁ μετὰ πυῤῥίχης καὶ ἐνόπλου ὀρχήσεως γενόμενος. ὥσπερ ἐγένετο τοῖς Λάκωσιν ἐν ᾗ ἐκινοῦντο ῥυθμῷ, καὶ γυμνάσιον καὶ κινοῦντο πρὸς πόλεμον. Ὀρχήστρια, αὐλητρία. Ὄρχιλ, ζῷον τετράποδον, καὶ πόα. Ὀρχιπεδίζειν, τὸ κακοχολιοῦσθαι πάθει τοῖς παισίν. Ὀρχιπέδων, ἐν μὲν οὐχ ἑώρακα τὸ ὀρχιπέδων, οὐδ' ἐγὼ τὸ τρυγῶν. Ὀρχίλος ὄρνις, διὰ τὰς μοιχείας τοῦ Διὸς τὸ ὄρνιν παρέλαβεν. ἔπλαττε δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος Ἀριστοφάνης, ἐπεὶ κατωφερὴς Ζεὺς καὶ μοιχός. διὰ τοῦτο ὀρχιλόχον παρέλαβε διὰ τῶν ὄρχεων. Ὀρχμοί, φραγμοί. καλαμῶνες, φάραγγες, αὐλῶνες. Ὄρχοι, στίχοι ἀμπέλων. Ὀρχομενός. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Βοιώτιος Ὀρχομενὸς, καὶ ὁ Ἀρκαδικὸς τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλονται. ὁ μὲν γὰρ Ἀρκαδικὸς πολύμηλος. ὁ δὲ Βοιώτιος, Μινύειος. ἐπειδὴ Μινύας πρῶτος αὐτοῦ ἐβασίλευσε. ὁ δὲ γένος λαμπρὸν οἱ Μινύαι ἀπό τινος Μινύου βασιλέως κληθὲν, ὃν αὐτῷ ποτε ἐκτήσατο. Γεωγράφος δὲ οὐ μόνον πλουσίους, ἀλλὰ καὶ μάλα δυνατοὺς τοὺς Βοιωτίους Ὀρχομενίους δείκνυσι, λέγων καὶ Ἐτεοκλῆς Ὀρχομενοῦ βασιλεὺς Χαρίτων ἱερὸν πρῶτος ἱδρύσατο. οἱ δὲ Μινύαι Ὀρχομένιοι, ἀπῴκισαν εἰς Ἰωλκόν. ὅθεν καὶ οἱ Ἀργοναῦται Μινύαι λέγονται. λέξοι δ' ἂν ὁ Μινύας παρὰ τὸ μινύθειν. ὅ ἐστι μικρὸν δηλοῦσι. καθὰ καὶ ὁ Τυδεὺς ἀπὸ τοῦ τυτθὸν, ὅ ἐστι μικρόν, καὶ ὡς μικρὸν ἰσχύων ἀθλήσειεν ἡ λέξις, δῆλον ἐστι. καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ καὶ μινυρίζειν γίνεται. Ὀρχομενοὶ δύο. εἰσὶ τὸ ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ τοῖς Ὀρχομενὸς Μινύειος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. ὅθεν Μινύαι καὶ Τριτογενείας τῆς Αἰόλου οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ὀρχομενός, καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀρκαδίας, καὶ πόλις. Ὄρχος καὶ ὄρχατος, στίχος ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν. παρὰ τὸ ὀρχεῖσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν. Ὀρῶ τὸ δηλοῖ μὲν. ὁρῶ δέ, ῥῆμα βλέπειν, ἰστέον ὅτι τὸ ὁρῶ μάλιστα ζητεῖ. ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν ὅρασις, ἐκ τοῦ ὁρῶ ῥῆμα. τὸ δὲ ὁρτῶ ῥῆμα, ποιεῖ τὸ ὁρτίζω, ἐκ πλεονασμοῦ τῆς τα συλλαβῆς ὁρταλίζω. δηλοῖ δὲ ὁρταλίζειν, τὸ ἀναπτερυγίζειν τὰ νήπια τῶν παιδίων. οἷον ὁρμᾶν ἐπαίρειν εἰς ὕψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλως κινήσεως, ἣν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Ὀρῶ, κανονικῶς περισπᾶται. Ἡρακλείδης δηλοῖ γὰρ οὕτω, τὰ ῥήματα τὰ ἔχοντα μετὰ τὸ προηγούμενον σύμφωνον ἁπλοῦν ἐπόμενον περισπᾶται, νομῶ, τιμῶ, ζοφῶ. τὸ πέμπτον τρέπεται, ἐπεὶ δύο σύμφωνα ἔχει αὐτῷ. τὸ δὲ ὁρῶ καὶ διαπορεῖται, ἐπεὶ ἁπλοῦν. ἔστιν τὸ ὁρῶ ὡλόγως περισπᾶται, σύμφωνον ἐπό-

μενον ἁπλοῦν. Ὀρώγυια, τὸ ὀρῶν τὰ ὀγκύλα, ὃ καὶ ὀρέγχειν καλοῦσιν. ὁ ὁρῶν λόφος. κοινὸς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα. Ὀρῶ καὶ ὁρῶμαι, καὶ τὸ ἰδεῖν καὶ ἰδέμεν, Ὅμηρος. Ὀρῶν, ὁράω ὁρῶ. μετοχὴ ὁ ὁράων τοῦ ὁράοντος. καὶ τὸ οὐδέτερον ὁράοντα ὁρῶντα. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω ὁρόων ὁρόωντος ὁρῶν. ὁμοίως ἀγαπῶν, ας, α, βοώων ας, α. Ὀρῶν, ἰδών, θεωρῶν. Ὀρῶνται, ἐφορμῶσιν, ἐπικαλοῦσιν. Ὄρυμα, μέσος παρακείμενος, καὶ κατὰ μετάθεσιν ἐστιν. ὅτι διὰ μέσου ὑπάρχει ὤρυμαι. ἀπὸ τοῦ ὄρομαι. ἀφ' οὗ καὶ ὅρμος ἐπὶ πλεονασμόν. προπαροξύνεται δὲ ὄρμενος, διὰ τὸ ἀναφέρειν μέσου κατὰ τὴν τῶν ἰωνῶν συνέπειαν. ὡς καὶ τὸ βλήμενος, καὶ τὸ φθίμενος. Ὀρώρηται, ἔχει ἀναφορὰν παρακειμένου εἰς ἑαυτόν. ἐκ τοῦ ὄρυμα ἢ τὸ ὀρώρω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρώρηται, οὕτω δὲ καὶ τὸ προσαράρηται παρ' Ἡσιόδῳ, ἐκ τοῦ ἄραρα ἀράρηται γίνεται. ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ ἔλαλα τὸ ἐλήλαται. ὅθεν τὸ, ὅταν τὸ ἐληλάμενος. Ὀρωρέχατο, παθητικὸν τοῦ ὀρέγω ὀρέξω, ὤρεχα, ὤρεγμαι, ὠρέγμην ὠρέξω ὤρεκτο. ὠρέχατο ἰωνικῶς, καὶ ἀττικῶς ὀρωρέχατο. καὶ συνεσταλμένως ὀρωρέχατο. ἢ ὀρωρέχαται ἰωνικῶς φράζειν οὐκ ἄλλως, ἢ διὰ τοῦ ἐκτείνεσθαι ἐμελλήσαν. Ὀρωρέχαται, ἐκτέτανται. καὶ ὀρωρέχατο. Ὀρώρει, ποιητικῶς. ὁρῶ τὸ διεγείρω, μέλλων ὀρῶσω, ἐξ οὗ ὤρεκα. μέσος ὦρα, καὶ ἀττικῶς ὄρωρα. ὃς ὑπερσυντέλικος γίνεται ὠρώρειν. ὑπερσυντέλικος κοινῶς ὠρώρειν, καὶ ἰωνικῶς ὀρώρειν, οὗ τρίτον ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. Ἄλλως.

Ὀρώρει, συνεσταλμένον ἔχει τὸ ω μεγάλου, εἰς ο μικρόν. ὄρω γὰρ τὸ διεγείρω. ὁ μέλλων ὀρῶ. ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα. καὶ ἀττικῶς ὄρωρα. ὁ ὑπερσυντέλικος ὤφειλεν εἶναι ὠρώρειν. τὰ δὲ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. ὡς τὸ συνεσταλμένον ἔχει τὸ ὀρώρει, διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. Ὀρώρει ὁμοιόν ἐστι τῷ ἐλήλατο. ὡς γὰρ ἐκεῖνος παρακείμενος ἐστιν ὑποτακτικὸς ἐκ τοῦ ἔλαλα, οὕτω καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὄρωρα. Ὀρώρεκα, ἐκ τοῦ ὀρῶ ὀρήσω ὤρηκα, ὀρώρηκα ἀττικῶς.

Ὀρώρηται, ἐκ τοῦ ὄρυμα παρακειμένου ὤρυται, ἀναχθέντος εἰς ἐνεστῶτα τὸ ὀρώρω. Ὀρώρυχα, ὠρώρυχειν, ἀλήλεκα ἀληλέκειν, οἱ ἀττικοὶ παρακείμενοι ἀρχόμενοι ἀπὸ βραχέος, ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ χρονικῶς μεγεθύνονται. ἀλλὰ τὸ ἐλήλυθα ἐληλύθειν, καὶ ἔοικα ἐώκειν, παρέβη τὸν κανόνα. Ὀρῶσι, δίχα τῆς προθέσεως, ἐκ τοῦ ὁρῶ εἰς σὺ μετὰ τῆς προθέσεως, καὶ ἐνορῶσι ὁμοίως, ταῦτα αἰτιατικῇ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ Τ ΚΑΙ Υ.

Ὃς, ἄρθρον ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου, ἐμός, σός, ὅς. σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ οὗτος, οἷον ὃς γὰρ δυνατὸς ἦλθεν Ἀχαιῶν. δύναται σημαίνειν καὶ αὐτός, οἷον ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μέγαν κεραυνόν. ἔστι καὶ ἀόριστον μόριον ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅς τις ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμόφωνον, οἷον ὃς ἂν ἔλθῃ μενέτω. καὶ ὅσοι ὃς ἔλθοι. Ὅς, ἀντὶ τοῦ οὗτος, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ψ'. Ὅς, ἥ, ὅ. ἄρθρα ὑποτακτικὰ μετὰ τοῦ τις ὀνόματος ἀορίστου συντιθέμενα, ἀναφορικὰ γίνονται. οἷον ὅς τις, οὗ τινος, ᾧ τινι, ὅν τινα. πληθυντικά, οἵ τινες, ὧν τινων, οἷς τισιν, οὕς τινας. θηλυκά, ἥ τις, ἧς τινος, ᾗ τινι, ἥν τινα. πληθυντικά, αἵ τινες, ὧν τινων, αἷς τισιν, ἅς τινας. οὐδέτερα, ὅ τι, οὗ τινος, ᾧ τινι, ὅ τι. πληθυντικά, ἅ τινα, ὧν τινων, οἷς τισιν, ἅ τινα. καὶ μετὰ τοῦ περ συντιθέμενον ταυτὸν σημαίνει. οἷον, ὅσπερ ἀντὶ τοῦ ὅς τις, ἥπερ ἀντὶ τοῦ ἥ τις, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ὅ τι. καὶ κλίνεται οὕτως, ὅσπερ, οὗπερ, ᾧπερ, ὅνπερ. ἥπερ, ἧσπερ, ᾗπερ, ἥνπερ. ὅπερ, οὗπερ, ᾧπερ, ὅπερ. Ὅς δ' ἂν ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται, παρ' Ὁμήρῳ ἔχει ὀρεξάσθω. τουτέστιν, εἴ τις ἅρματος πολεμίου κρατήσει, μὴ ἀριθμείτω, ἵνα τυχὸν καὶ εἰς τὰς νῆας κατάγειν τὸ κρατηθέν, ἀλλ' ἔχει πάλιν πολεμεῖτω.

ος ποιεῖν βαρυτόνων ποιητικῶς καὶ αὐτῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ταύτην τηροῦσιν ὡς ἀπαθῆ, ος μὴν κἀκεῖνο ποιοῦσι τοῖς εἰρημένοις ἐμελλομεν, ἐν τοῖς ἐκτατικοῖς ἐστιν ὥστε τὸ διὰ τῶν ῥημάτων. τῶν μὲν συνῃρημένας συλλαβὰς διὰ τοῦ ω προφερομένας, ὃ πρὸ αὐτοῦ ἐκτείνουσιν, εἰ μὲν ἡ πρὸ τῆς συνῃρημένης ω συλλαβὴ βραχεῖα ἦν, μικρόν, ὡς ὁρῶ ὁρόω, βοῶσι βοόωσι. εἰ δὲ μακρά, μέγα, ὡς μαιμῶ μαιμώω, πηδῶσι πηδώωσι. διὰ δὲ τοῦ α ἐκφερομένας, ὃ πρὸ αὐτοῦ ἐκτείνουσιν. εἰ μὲν ἡ πρὸ τοῦ συνῃρημένου α πάλιν βραχεῖα, βραχύ. οἷον βοᾷ βοάᾳ, γελᾶται γελάαται. εἰ δὲ μακρὰ μακρόν, οἷον μαιμᾷ μαιμάᾳ, πηδᾶτε πηδάατε. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἐκτείνοντες μὲν καὶ συστέλλοντες τὸ μέτρον εἶναι, ὥσπερ φυλάττεται. ἐκλείποντες δὲ τῇ μὲν ο, τῇ δὲ α, διὰ τὸ δυσέκφορον ἴσως τὴν λέξιν γίνεσθαι. τοῦ μὲν γὰρ α διὰ τὸ α συντιθεμένου τοῦ ω, πάλιν διὰ τὸ ω, εὔχρηστον σημαίνει τὴν προφορὰν ἔχεσθαι.

Ὁρόωντε. ὁράω ὁρῶ, ὁράοιμι ὁρῷμι, ὁράοιτε ὁρῷτε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω ὁρόωντε. ὅπερ οἱ μετ' Ὅμηρον ὁρόωντε φασίν. ἐκ τοῦ ὁράοιτε ὁρῷτε γίνεται, πλεονασμῷ ἰωνικῷ τοῦ προπαραλήγοντος ο. τρίτον δὲ αὐτοῦ πρόσωπον τὸ ὁρόωμι. τὸ δὲ κοινόν, τὸ ὁράοιμι ὁρῷμι. ἐστὶ δὲ τὸ φίλως ὁρόωντε, ταυτὸν τῷ ἡδέως ἂν βλέποιτε. Ὀρπα, ἱερινός.

Ὄρπαξ, θρασὺς ἄνεμος. Ὄρπαξ, τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος, ὅπερ ἀκρίδιον καλοῦσιν. Ὄρπηξ γίνεται ἐκ τοῦ ὄρω τὸ κινῶ, καὶ τοῦ πλέω πήξω, ὁ ἀναπηδήσας εἰς ὕψος περιέπεσεν. ἢ ὄρπαξ, ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἕρπειν, καὶ ὀρουσμοῖς ὕλος πεποίηται. κλίνεται δέ, ὄρπηξ ὄρπηκος. Ὀρπεστηδων, ἐν ᾧ ἦν ἐλέφαντα τοῦ πλοῦτον. Ὀρσοθύρα, ἐπὶ τὰ ἴχνια καὶ τοὺς φλοιοὺς πιαίνειν.

Ὄρριον, ὀργανον. Ὀρρεβολος, ὀδὸς ἰταλιώτης. Ὄρρος, λέγεται τὸν λεγόμενον ταῦρον, τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος τὴν ὀσφύν, ὁ ἱερὸν ὀστοῦν. Δίδυμος τὴν τρυφήν, οὐχ ὡς τὸ ἰσχίον. ὅθεν καὶ τὸ ὀρρωδεῖν, τὸν ὄρρον ἱδροῦν. Ὅμηρος, ἴδιον ὡς ἐκεῖνος. οὗτοι γὰρ πάσχουσιν οἱ φοβούμενοι.

Ὀρροπύγιον, ὀρθοπύγιον. Ὄρρος, ἡ τράμις. οὐχ ὡς ἐκ τοῦ τειχίου. ἔτυμοι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀρρωδεῖν. οἱ γὰρ δειλιῶντες ἱδροῦσι πρέρρον, ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν. ἢ τὸ ὀστοῦν τὸ ὑπὸ τὴν ῥάχιν. Ὀρροδει, ὁρμᾷ, πηδᾷ. Ὀρρωδεῖν, τῶν ἄχρι τοῦ ὄρρου ἐκτεταμένων, ὄρρος δὲ τοῦ ἱεροῦ ὀστέον τὸ πέρας, ὅπερ καὶ ὀρροπύγιον καλεῖται παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

Ὀρρωδῶ, ὁ φοβοῦμαι λέγεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων διὰ τῆς οὐρᾶς δεικνυόντων τὸ δέος. εἰώθει γὰρ ταῦτα φοβηθέντα συνάγειν τὴν οὐρὰν ἐντὸς τῶν μηρῶν. ὀρρωδῶ δὲ κατὰ τὴν ἀρχαίαν σημασίαν, τουτέστιν, οὐκ εὐλαβοῦμαι, ἀλλὰ καταφρονῶ καὶ παρέρχομαι. Ὀρρωδῶ παρὰ τῷ Λαισφαίνει, τὸ πάνυ φοβοῦμαι. ἀπὸ τοῦ ὄρρου, ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιτροφῆς. ἔστι γὰρ προμηθέρον. καὶ κυρίως μὲν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ συστέλλειν τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος. ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τούτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν. ἢ διὰ τῶν φοβουμένων ἱδροῦν ὁ ὄρρος πρῶτον ἱδροῦν.

Ὀρσάγγας, σωματοφύλαξ. ὃ ὁ τὴν βασιλέως εἰκόνα ποτὲ ἐφρόντισεν. Ὄρσαι, ὁρμῆσαι, ἐγεῖραι, ἐρεθίσαι. Ὄρσο, ῥῆμα προστακτικόν. ὄρω, τὸ διεγείρω. ὁ μέλλων ὀρῶ, καὶ αἰολικῶς ὄρσω, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ κλίνεται ἕως παρατατικοῦ. τὸ παθητικὸν, ὄρσομαι ὠρσόμην ὤρσου. τὸ προστακτικὸν ὄρσο. καὶ διαλύσει τοῦ ου εἰς εο ἰωνικῶς, ὄρσεο. Ὀρσοθύρα, ὑψοῦ ὄροφον. Ὀρσίππης, βοῦ ἐπιστηκὸς πλασθέντες πρὸς τὸν καλὸν δρόμον. Ὀρσολάχου, ζωοφορικὸν ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον. Ὀρσοθύρα, παρὰ τῷ ποιητῇ, θύρα τις ἐπίστομος ὑψηλοτέραν ἔχουσα πρόσβασιν, εἰς ἣν ἔστιν οἷον τὸ ἐπαναβαίνειν ὥστε μὴ διὰ κλίμακος ἴσως, ἢ ἄλλως πῶς ἀναρρώσαντα, καὶ ἀναβάντα εἰς αὐτήν. ὅθεν καὶ ὀρσοθύρα ἐκαλεῖτο, ἤγουν θύρα, εἰς ἣν ὄρνυται ἔξω, διὰ περιόδου ἐκεῖθεν. ὁ δὲ πονηρὸς ἐκβὰς καὶ τὴν ὀρσοθύραν περιάγαγεν ἐπ' ἐκεῖνον, δι' ἧς ὄρνυται ὕδωρ ὑψοῦ δηλονότι. Ὄρσος, τῆς ἀγρῶν οἱ ἀχαιοὶ γενόμενοι. Ὀρσολόχος, ὀρσίπους. Ὀρσοδακίτης, διαλιμπίτης, τίθεσθαι, λέχιλος. Ὀρσομένη, διεγειρομένη. Ὀρταλίζω, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ παθητικὸς παρατατικὸς ὤρμαι, τὸ τρίτον ὦρται. ῥηματικὸν ὄρσομαι, ὄρτες. ἀφ' οὗ καὶ περισπώμενον, ὀρτῶ. καὶ παράγωγον ὀρτίζω, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις, τὸ ἀναρρίπτειν τὰ νήπια τῶν παίδων, εἰ καὶ ὄρουσαν εἰς ὕψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλην ἐλευθέραν ποιεῖσθαι κίνησιν. ὡς Λαισφάνης. οἷον ἀνορταλίζω καυχώμενον, ἀντὶ τοῦ ἀναρριπτεῖν ἑαυτούς. Ὀρτάλιχοι, οἱ μήπω πτερόμενοι νεοσσοί. καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες, ὁ κερματίζεσθαι. Ὀρτάλιχον, τὸν ἀλεκτρυόνα κατὰ τὴν τῶν Βοιωτῶν διάλεκτον. Ὀρτή, ἀντὶ τοῦ ἑορτή, κατὰ συγκοπήν.

Ὀρτυγομήτρα, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω. Ὀρτύς, βωμός. κόπριον. Ὀρτυγία, ἡ νῦν δῆλος καλουμένη νῆσος.

Ὀρτυξ, μία τις ὀρνιθολογίᾳ ἱερά. Ὀρυβάδης, οἱ αἶγες. Ὀρυγάναι, ὀρύγονται. Ὀρυμαγδὸς, κυρίως ὁ μέγας ἐπὶ πλήθει κατὰ ὀνοματοποιίαν, καὶ ἐπὶ ἴσως τοῦ ῥόου κυρίως ἐν ὄρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ θορύβου μεγάλου. λέγεται δὲ ὀρυμαγδὸς, οὐ μόνον στενάζων ὁ κατὰ τὸ ὄρος κτύπος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἁπλῶς θόρυβος, μεταθέσει τοῦ υ ἐκ τῆς προπαραληγούσης εἰς τὴν παραλήγουσαν. οὐ μόνον διὰ τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τραχυφωνότερον. Ὄρυγμος, βρυχώμενος. Ὀρύεται, ὑλακτεῖ. Ὄρυξ, λαξευτικὸν σκεῦος. ἢ στρουθίου εἶδος. καὶ ἰχθύς, καὶ ζῷον ἐν τετράποσι δορκάδι κατὰ τὴν χροιὰν παραπλήσιον. Ὀρύσσω, σκάπτω. Ὄρυμος, βωμός. οἱ δὲ ὄρυμβος. Ὀρυθεῖ, χρυσίζει. Ὀρύσσειν, σκάπτειν. Ὀρύττω ἠρύς, οὐ τὸ ῥύπος. Ὀρυττω, σκάπτω. ὤρυσσον παρατατικός, ὀρύξω μέλλων, ὤρυξα ἀόριστος, ὀρυχθήσομαι μέλλων δεύτερος παθητικός, ὀρύγην ἀόριστος δεύτερος παθητικός, ὀρώρυγμαι παρακείμενος. ἀπορύττω τὸ κεκρυμμένον, καθορύττω τὸ φανερόν. Ὀρύττω, τὸ ἁπλῶς σκάπτειν τὴν γῆν. διορύττω δέ, τὸ λαθραίως ὑπὸ τοὺς θεμελίους ὑπεισελθεῖν.

Ὀρφανῖνος, ἰχθύς ποιός. Ὀρφανὸς, λαμβάνεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ ὀρφανὸς παῖς. λαμβανομένου τοῦ κτητικοῦ ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου, ὥσπερ ἀθηναῖα ἡ παρθένος. Ὀρφανισταί, οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν. καὶ χηρισταί, οἱ ἐπίτροποι τῶν χηρῶν. Ὀρφανή, ἐπὶ γονέων. Ὀρφανὸς, ὁ μὴ ἔχων ἔχειν βοηθόν. παρὰ τὸ ὄροφος ὀροφανὸς, καὶ ὀρφανός. Ὀρφεία λύρα, ἡ τοῦ Ὀρφέως. Ὄρφινος, καλούμενος μελάνος. Ὀρφναίη νύξ, κυρίως ἡ μετὰ δύσιν ἡλίου, καθ' ἣν ὁ ὄρφνος παρῴχεται. Ὀρφνή, σκοτεινὴ νύξ, ἡ μέλαινα. γέγονε δὲ ὀρφνὸς, παρὰ τὸ ἐρέφω, τὸ σκεπάζω, ὀροφνὸς καὶ ὀρφνός, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, καὶ συγκοπήν. Ὀρφοβῖται, ἐπίτροποι ὀρφανῶν.

Ὀρφὸς, ἰχθὺς ποιός. Ὀρφῶς παρὰ τῷ Λαισφαίνει ἐν τοῖς πλείοσιν ὀρφῶς. ἰστέον δὲ ὀρφὼς. μήποτε δὲ καὶ τὸ ἰωνικὸν τοῦ ἰχθύος οὕτως ἐλέγετο ὀρφῶς, ὡς λαγὼς καὶ ταώς. Ὀρχάδες νῆσοι, περὶ τὸν ὠκεανόν. Ὄρχαμος, ἡγεμών, βασιλεύς. Ὀρχάς, περίβολος αἱμασιά. καὶ εἶδος ἐλαίας. Ὄρχατοι, ἢ παρὰ τὸ ὀρύσσω, οἷον ὀρύχατοι, ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ φυλάσσω. ἢ παρὰ τὸ ἔρχω, ἵνα ᾖ ὄρχος, ἡ κατὰ τάξιν φυτεία. ὅθεν ὄρχατος προπαροξυτόνως, ὡς μίστος μίσθιος. τὰ γὰρ ἀπὸ ὀνομάτων διὰ τοῦ τος παραγόμενα, προπαροξύνονται. ἡ. βος, ἐ. τατος. ἰβλαμος. ἰβδίμαδος. μύχος μύχατος. μέσος μέσατος. ὄρχος ὄρχατος. δένδρα ἐστιχα, κατὰ φυτείαν ἀμπέλων. ὁ ὄρχατος, ὁ παράδεισος. Ὄρχεα, ὄρχια. ὄρχις, τὰ περὶ τὸ αἷμα τῆς μήτρας ἐκκρεμαστὰ ἐπικρεμάμενα. ὄρχις γὰρ καὶ ὄρχος, τὰ κλήματα.

καὶ

μὸν, ἢ πολεμὸν, ὅ ἐστι θεατὸν. καὶ τὴν ἁπλῶς δὲ μαντείαν ὄρνιν ἐκάλεσαν. καὶ πᾶν κατὰ τύχην συμβαῖνον. Ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας. Ὀρνιθεύομαι, μαντεύομαι διὰ ὀρνίθων. Ὄρνιθας παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁ σφοδρὸς χειμών. ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὃς ὑπὲρ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα τορνεύουσιν ὑπὸ τοῦ ψύχους πεσεῖν. ὁ δὲ Σέμμαχος, χειμῶνα ὀρνιθίαν ἐκάλεσε, διὰ τὸ χειμῶνος ταῦτα τὰ ὄρνεα ἐπιφαίνεσθαι. ὡς παρὰ Ἀράτῳ. Ὀρνίθειον κρέας, τὸ τῶν ὀρνίθων. ὀρνίθιον δὲ ἀπλοῦν. Ὀρνιθοκάπηλος, ὀρνιθοπώλης. Ὀρνιθοκλόπος ἀπὸ τοῦ κλέπω τὸ σημαίνει, γίνεται ὀρνιθοκλόπος, οἷον ὀρνιθοκλέπτης. Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα. Ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, διπλῶς νοοῦνται. ὁ δὲ ἐρανιστὴς [illegible] ἐξελέγξει τὴν ἀλήθειαν. ὀρνιθόπαις δὲ, ὁ ὄρνιθος παῖς. καὶ ὀρνιθοφυὴς παῖς. καλλίπαις, ὁ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ὁ καλὸς παῖς. ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρὸς παῖς. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ὀρνίθων γάλα, παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. Ὄρνις ἀρσενικὸν, ὄρνιξ δὲ δωρικόν.

Ὄρνις, ὁ κληδὼν, τὸ μάντευμα. Ὄρνις, ἐπὶ εὐθείας βραχὺ τὸ ι ἐκφέρεται. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. καὶ μαρτυροῦσιν οἱ ποιηταί, οἷς ἐμέλησε κατὰ τὸ μέτρον. καὶ ἐξ ἴσου πᾶσαι αἱ εἰς ις θηλυκαὶ μακρᾷ παραλήγονται, πλὴν τοῦ κόρις κόριθος. τοῦ δὲ γὰρ ὄρνιθος τῆς εὐθείας ἐφύλαξε καὶ ἐν τῇ γενικῇ. Ὄρνις δεξιὸς, αἰτὸς παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ο τῆς ὀδυσσείας, τὸ μὲν ὄρνις γενικόν, εἶδος δὲ ὁ κίρκος. ἢ καὶ ἄλλως ὄρνις συνήθως, ὁ σημαντικὸς τοῦ μέλλοντος οἰωνός, ὃς δεξιὸς ἐνταῦθα ἐπιπταθεὶς ἀγαθὰ ἐσήμαινεν. Ὄρνιχα, ἀντὶ τοῦ ὄρνιθα δωρικῶς λέγουσι. Πίνδαρος, δίδε πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ὄρνυμαι, ὄρνυμι ὄρνυν. ὄρνυς ὄρνυντος, ὀρνύω, ὀρνύειν. Ὀρνύμενος, διεγειρόμενος, ἐκ τοῦ ὄρνυμαι. Ὀρνυμένων, ὁρμώντων, διεγειρομένων.

Ὀρνύω, ὄρω, τὸ διεγείρω. καὶ ὀρνύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν αἰολικῶς, ὀρύνω. καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀρνύω. ἐξ οὗ ὄρνυμι, καὶ ὄρνυτο καὶ ὄρνυθι. Ὀροάνδας, ὄνομα κύριον. Ὀροβαῖχα, βοτάνη τίς. αἱ δὲ τὰ ῥίζας ἢ καρποὺς, οὓς ὠνομάκασιν. Ὀροβάδιον, ὀσπρίων. Ὀρόβιον, χυθεῖσα εἶδος. Ὄροβος, εἶδος κριθῆς, οἱονεὶ ὁ ῥηθησόμενος ὑπὸ τῶν βοῶν. Ὄροβος, εἶδος σπέρματος. Ὀρέγμα, ὀρέγω τὸ ἐκτείνω, ὤρεγα, ὠρεγμαι, ὤρεγμα συσταλὲν καὶ τροπῇ ὄρεγμα. Ὀροβία, πόλις. Ὀροδάμνοι, κλῶνες, κλάδοι, βλαστήματα ὄρπηκες, καὶ ὀρόδαμνος ὁ θαμνός. Ὀρόδαμνος, ὁ παραφυάς. Ὀροδαμνάδες, νύμφαι. καὶ αἱ μελίσσαι, ἀπὸ τοῦ ὄρος τῶν δρυῶν. ἐπὶ κονιάζουσι. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἵ εἰσι κλάδοι. Ὀρόδαμνος, καὶ ὄρπηξ, ἐπὶ τοῦ κλάδου. παρὰ τὸ ὀρνύειν, κατὰ τὴν αὔξησιν. Ὀρόδιος, φόβος. Ὀροθέσια, τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν. Ὀροθύνειν, ἐρεθίζειν, ταράσσειν. θαρρύνειν. Ὀροθύνω, ἐκ τοῦ ὄρω καὶ τοῦ θύνω συνέθηκαν, ὃ δηλοῖ τὸ διεγείρω, καὶ τὸ ὁρμᾶν, καὶ δηλοῖ, τὸ προσφοιτᾶν, καὶ καὶ θύνειν τὸ πορεύειν, τὸ κατευορμᾶν. καὶ ἢ ὄρα καὶ γῆ, τὸ ἔργον τὸ ἐπὶ γεωργίας. καὶ τὸ κλεόν, καὶ μάζον παρὰ Ὀππιανῷ, τὸ κλίματον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τοῦ φιλεῖν, καὶ τοῦ ὀλεῖν, τὸ φιλόδειον γίνεται. καὶ ἐκ τοῦ χάος καὶ χνοός, ὁ κανονισμὸς τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. Ὀροθύνων, σύγκειται ἐκ τοῦ θύειν δηλαδή, καὶ τοῦ ὀρύειν. Ὄροι, οἱ ἀριθμοί.

Ὀρεικλάνοι, ἐξόχιοι. Ὀρείτυπος, ὁ ἐν ὄρει τὰ ξύλα, ὅ ἐστι πελέκει, κόπτων. Ἀρχίλοχος, οὐρέων ἀποτέβαζον, σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν. Ὀροκουσκύλιδος, ἐστὶ γραφὴ περιέχει τὸ δλοκοκκίδιος, περὶ ἧς ἔμπροσθεν εἴρηται. φασὶ δὲ Διοσκορίδης τὴν ἐπιμὲν γινομένην ὀροκουσίτιν ὀνομάζεσθαι παρὰ τοῦ ἴσ[illegible] πραται. Ὄρομαι, ὅρω τὸ παρατηρῶ. Ὀρόμενος, ἀναφερόμενος. ὀρόμενος δὲ, ὁ βλαστημένος, μέγα. Ὀρομαλίς, τὸ ὀρεόμηλον. Ὀρομαλίδες, τὰ ὄρεια μῆλα. ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα.

Ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει. ἐστὶ δὲ τὰ συναπτόμενα τοῖς σῖτοις μῆλα. Ὀροντίς, ὄνομα κύριον. Ὀρόντης, ὄνομα ποταμοῦ. Ὀρός, ὁ ὑδατώδης τοῦ γάλακτος ὑπόστασις. ἢ τὸ διεφθορὸς γάλα. ἢ ἡ γαλακτὸς ὑπόσταθμη, γίνεται δὲ παρὰ τὸ ῥέω, καὶ δηλοῖ τοῦ γάλακτος τὸ μὴ πηγνύμενον εἰς τυρόν, ἀλλ' ἀπορρεόμενον. ἔστι ἢ ἐκ τοῦ ῥέω ῥέος, ὑπερθέσει καὶ τάσεως πρὸς ἀποφυγὴν συνεμπτώσεως τοῦ πρὸς τὸ ῥέον ὄρος, ὅ μέν τι ἐστι ζῷον ἔρπος. ἐξ οὗ τὸ ὀρρωδεῖν διπλασιάσαντες τὸ ρ, ἐκ τὸ φαγεῖν τὴν κατὰ τὸ ὄρος φωνήν. Ἄλλως. Ὀρὸς τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες ἐν τῇ πήξει τοῦ γάλακτος. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιούς, ὑδατώδης καὶ ἐφθαρμένη ὑπόσταθμη γάλακτος, δι' ὅπερ γράφεται. ὀρρὸς ἐστὶ ὁ ἀφροῖ τοῦ διυλισμοῦ μαλάσθος, ὡς μὴ διίκνεσθαι αὐτὸν πίνειν γάλακτος. Ὄρος, νόμος, θεσμός, ἢ τέλος, ἢ κατὰ πεπηγμένα ἐπὶ χωρίῳ, ἢ οἰκίᾳ. Ὄρος, λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς ὑποκειμένης οὐσίας τοῦ πράγματος. ἢ δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὅροι δὲ λέγονται, ὡς ὥσπερ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν πραγμάτων τυγχάνοντες. καὶ ὥσπερ ὁριζόντες πᾶσι περιειλημμένος συντόμως τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν οὗ ὑπ' οὗ λέγομεν, ἐκ ἀνθρωπίας ἐστιν οὐσία ἐκ σαρκὸς καὶ ψυχῆς, καὶ λόγου καὶ αἵματος, καὶ ποικίλων καὶ ἑτέρων πλειόνων. περιορίζομεν οὖν ταῦτα διὰ τοῦ ὅρου λέγοντες, ἐκ ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικὸν θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν.

Ὄρος τὸ ὄρον κρατῶν, ὁ πάντα νόμον ὁρίζων, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ὁριζόμενος, ὅ ἐστι μόνος ὅρος τὸ ἱερὸν θεός. Ὄρος, σιδηρῶς ἐκ γεωργικὸν σημαίνει, ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὄρος κατακείμενον ὕλη, τὸ δασύ. καὶ οἷον ἐνδεδομένον φυτῶν πολυειδῶν, καὶ κεκαλυμμένον. ὅθεν καὶ εἶπον, τὸ κάλυμμα. οὗ παράγωγον, τὸ ὀρεινόν. ὡς τὸ, ὀρεξὶ δὲ πάντα νίκων κατανοεῖν. Ὀροτύπου δίκην, ἐκ οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον. Ὀροῦα, χόρδα καὶ σύντριμμα πολεμικόν. ὡς ὁ Ἐπίχαρμος φρόμα. Ὀρούσαι, παρορμῆσαι. Ὀρούματα, ὁρμήματα, πηδήματα. Ὄρουσεν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὁρμῶ, ὀρούσω, ὤρουσα, ὤρουσεν. ἰωνικῶς ὄρουσε, καὶ ἀνόρουσε. Ὀροφὴ, ἡ στέγη. Ὀροφηφόρον, ζῷον πῶς ὀγκοειδές. Ὀροφίας, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μῦς ὀροφίας. λέγονται μῦς ὀροφίαι, καὶ ὄφεις, οἱ περὶ τὰς ὀροφάς, οἱ ταύτας κατατρώγοντες. Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη περιφοιτῶμενον.

Ὄροφος ἀρσενικῶς, καὶ ὀροφὴ θηλυκῶς λέγεται. Ὄροφος, καλαμίσκου εἶδος, ᾧ οἱ ὀροφεῖς ἐπιτιθέασιν εἰς ὀροφήν. ὃς ἐν λειμῶσι φύεται, δασεῖαν ἐπιτιθεῖσαν ἔχει λάχνην. ὅτι καὶ ἐστὶν ἀγαθὸς ἐρέφειν. αὐτοῦ δὲ διὰ τὴν πάλαι ταύτην χρῆσιν, καὶ ἁπλῶς αἱ τῶν οἰκιῶν τέγαι πᾶσαι ὄροφοι λέγονται, ἀφ' οὗ καὶ φάλαγγες, ἤδη ἀράχναι ὑπορόφιοι, οἱ φωλεύοντες ὑπὸ τοὺς ὀρόφους. Ὄρχθον, ὄρμον ἔχθον. Ὀρόων, πολλάκις ἐν δευτέρᾳ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων μετὰ τὴν συναίρεσιν, πλεονάζει ποτὲ μὲν τὸ ο τὸ μικρόν. ποτὲ δὲ τὸ α τὸ βραχύ. οἷον μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ ὁρῶν πλεονάσαντος τοῦ ο, γίνεται ὁρόων ἢ βλέπων. ἄλλοτε δὲ ἐν τῷ ὁρᾷ πλεονάσαν τὸ βραχὺ α πρὸ τῆς λήγουσης, τὸ ὁράᾳ πεποίηκεν, οὕτω καὶ βοόωσι καὶ κῦμα βοάᾳ ποτὶ χέρσον. Ὀρόωντες. διὰ τί ἐν ταῖς τῶν τοιούτων συναιρουμένοις μετοχαῖς τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων συζυγίας, τὸ μὲν πρὸ τοῦ ω τῆς συναιρουμένης συλλαβῆς βραχείας οὔσης μικρὸν ο μεταξὺ τῶν δύο συλλαβῶν τιθέασι, καὶ τό, τὸ ὁρῶντες ὁρόωντες λέγουσι, καὶ τὸ βοῶντες βοόωντες. μακρᾶς δὲ οὔσης καὶ μακρὸν ἐντιθέασι. καὶ τό, τὸ μαιμῶντες μαιμώωντες λέγουσι, καὶ τὸ ἡβῶντες ἡβώωντες. καὶ ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν ὑπὸ τῶν μέτρων, ὡς ταῦτα διὰ συντεθείμεθα. ἔχουσι δὲ δὴ τὴν παραλήγουσαν ἐν ταῖς πλαγίαις αἱ τοιαῦται μετοχαί, διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ γίνεται ἐξ ἑκάστης, καὶ ὑπόστασις ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων, ὡς ἀπὸ τῶν [illegible]

γίνεται, διπλάσιον ἔχουσα τ βάθος ἢ μῆκος. καθόλου μὲν παράμηκες λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τ μῆκος ἔχῃ πλέον ἢ βάθους. ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τ βάθος ἢ μῆκος. Ὄρθια, ἀνατεταμένα, ἐξάκουστα, μεγάλα. Ὀρθία ἄρτεμις. οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ χωρίου, ὅπου ἱερὸν ἀρτέμιδος ἵδρυται. Ὀρθιάζειν, μαστιγοῦσθαι. Ὀρθίως, ἴσως καὶ ἐπὶ καλῶν φασί. Ὀρθιασμάτων, ἀνατάσεως ῥημάτων, ἢ τ μετὰ βοῆς κόμπων, ἢ τῶν μελῶν. παρ' ὅσον ὄρθιος νόμος ὁ κιθαρῳδικός. Ὀρθιοκῶκοι, οἱ ἰσχυρῶς ἐλαύνοντες, ἢ ἀκλινῶς. Ὄρθιον, ὅρος. καὶ ὄρθιον, πρόσαντες, ἀνατεταμένον, ὑψηλόν. Ὄρθιος, φυλακτικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ εἶναι εὔτονος καὶ ἀνατάσιν ἔχων. Ὀρθογόη, ἡ μεγάλως ἐρωσοῦσα. ἀπὸ τοῦ ὄρθρον ἤχοῦσα. Ἡσίοδος. λέγεται δὲ ἡ χελιδών. Ὀρθογραφίας τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες, ἀναλογία, διάλεκτος, ἐτυμολογία, καὶ ἱστορία. ἡ ἀναλογία μὲν ἐστὶν, ὅταν διὰ ὁμοίου ὅμοιον παρατιθῶμεν, καὶ ὅταν κανόσιν ἀποδῶμεν. διάλεκτος, ὅταν τ ὀρθῶς διὰ ἢ μεγάλου γράφωμεν, εἴπω οὕτω παρὰ τῇ συνηθείᾳ τ ἀττικῶν γράφεσθαι. ἐτυμολογία, ὅταν τ ὕπερος διὰ τ ῡ καὶ τοῦ ω ἀιθερίου γράφωμεν, εἴπω ἀπὸ τ ὕδατος, καὶ τρεπῇ τ ᾱ εἰς ῡ, ἢ πλεονασμῷ τ ῑ ὕπερος. ἱστορία, ὅταν τ χίλια διὰ τ ῑ γράφωμεν, εἴπω οὕτως αὐτὰ γράφεσθαι βούλεται ἡ παράδοσις, ὅτι τὰ ἑβραϊκὰ καὶ ἐθνικὰ ὀνόματα παραγωγὰς οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ κατὰ παράδοσιν γράφονται. Ὀρθόδοξος, καὶ ὀρθοδοξία. ὀρθοδοξία ἐστὶν, ἀσφαλῶς περὶ θεοῦ καὶ κτίσεως ὑπόληψις. ἡ ἔννοια περὶ πάντων ἀληθής. ἢ δόξα τῶν ὄντων, καθ' ἃ ἐστίν. Ὀρθόκωρον, μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρός, ἀπ' ἄκρου τ ἢ καρποῦ μέχρι ἢ δακτύλου. εἰ δὲ, σπιθαμήν. Ὄρθρος, παρὰ τ αἴρειν, καὶ ὀρθίους ἡμᾶς ποιεῖν λεχήρεις ὄντας. Ὀρθοκίραν, ὀρθόκερως. Ὀρθοκέρως, ὀρθὸν κέρας ἔχων. Ὀρθόκραιραι βόες, αἱ ὄρθιαι τὰς κεφαλάς. κραῖρα γὰρ ἡ κεφαλὴ ἐν τέλει. ἐπεὶ δὲ σχετικῶς καὶ νῆες ὀρθόκραιραι, ὧν τὰ ἄκρα εἰς ὀρθὸν ἀνέχει. οἵαι καὶ τὸ καμπύλον ἐκλαμβάνει τις τῶν ἑτέρων ἡμίκραιραν, ἤτοι τ ἡμίκερων. Ὀρθός, τ ἑστάμενον ἢ ἀναβλέπον, ἢ μὴ συγκεκυφός, ἢ σκολιόν. ἀφ' οὗ ὀρθὴ, τ ὀρθίαν ἔχον φωνήν. καὶ ὄρθιον ἐπὶ φωνῆς, τ ὑψηλόν. καὶ ὀρθῶς ἐπίρρημα, τὸ ἐναντίον τ σκολιῶς. ἢ ὀρθόω ὀρθῶ, ἀντὶ τ ὀρθὸν ἵστημι. καὶ ἀνορθῶ, τ τ πεσόντα ἀνιστῶ, καὶ εἰς ὀρθὸν εἰς χῶραν ἀποκαθιστῶ. Ὀρθομαντεία, ὅταν γυνὴ ἑαυτῆς ἐπαίρῃ, πρὸς τ μακρότερα φαίνηται. Ὀρθοπλήξ ἵππος, ὀρθὸς ἐπαιρόμενος, καὶ πλήττων. Ἀνακρέων ἀνατείνας, ὡς ὁ ὀρθοπλήξ. ἀπ' φωνῆς δὲ δυσερ γαλίς. Ὀρθόπολιν λέγει Πίνδαρος, τὴν τῷ ἑαυτοῦ δικαιοσύνῃ ὀρθοῦντα καὶ σώζοντα τὰς πόλεις. ὡς ἐρυσίπτολιν καὶ σωσίπολιν. Ὀρθόπριον, τὸ χειλίδιον. παρὰ τὸ ἐπιπρίειν. Ὀρθόπτεροι, μεγάλας πτέρυγας ἔχουσαι. ὅσα δὲ τ τὰς ὄψεις ἀνέχοντα, ἢ μεγάλας ἔχουσι παρὰ τοὺς εἰκοσομάς. Ὀρθός, ὁ διαγόμενος, καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων. Ὀρθόσταδον, τ ὀρθὸν ἀφροδισιασμοῦ. Ὀρθοσάνδαλα, ὑλέας σίμματος. Ὀρθοκτύπων, παρακτύπων. Ὀρθοστάδιοι, οἱ δὲ κατὰ χιτῶνες, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί. Ὀρθοτίτθιος, ἡ παρθένος, ἡ ὀρθοὺς τ τιτθοὺς ἔχουσα. ὅθεν καὶ ἐπιτίτθιον, τ ὑπομάζιον.

Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων λέξιν, παρὰ ἀριστοφάνει. παρὰ τ ὀρθόν καὶ φοιτᾶν καὶ συκοφαντεῖν, καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. Ὀρθόφρων, ἀνατεταμένος φρένας ἔχων, μετέωρος. ἢ ὀρθός. Ὀρθρεύω, καὶ ὀρθρεύομαι. δοκιμοῦμεν, ὡς ἔχοις ὀρθρευόμενος προσευχέσθαι τὰ πολλὰ τ ἔργων. ἐπὶ δὲ ὄρθρος, ὁ πρὸ τ λυκαυγοῦς καιρός, ἐν ᾧ ἔτι λύχνῳ δύναταί τις χρῆσθαι. ὀρθρίζω, ὀρθρεύομαι, οὐκ ὀρθρεύσομαι, ἀλλ' οὐδ' ὀρθρεύσομαι. Ὄρθριον, τ ὀρθόν. καὶ ὄρθριον μέλος, τ ὑψηλόν. ὅτι ἔθος ἐστὶν ἐν ὄρθρῳ ὀρθίων κηρυγμάτων. Ὄρθρος λέγεται, ὅτι εἰς ἔργα ἡμᾶς ὀρθροῖ. ὄρθρος, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμέρας ἀρχῇ, διὰ τὸ ὀρθοῦν αἴρειν εἰς ἔργον. Ὀρθῶ ἵστημι, ὀρθοῦμαι ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου. ἐν τὸ ἐναντίον σφάλλω καὶ σφάλλομαι. ἐπανορθῶ δὲ, ἐπανορθοῦμαι, διορθῶ καὶ διορθοῦμαι, ταυτόν. Ὀρθῶ εἶναι, καὶ τεῖχος. καὶ ὀρθοῖ τ ἀπόμαχα τῶν ναῶν, ἀντὶ τ κατευθύνει.

Ὀρθωθείς, ἐξαναστάς. Ὀρθωσία, ἡ ὄρθωσις. καὶ ὀρθωσία, ἡ ἄρτεμις. Ὄρια, τὰ ταμιεῖα. ἔνιοι ἀποθήκας. καὶ ῥωμαῖοι ὅρια καλοῦσιν. Ὀριαχός, ὀρίκχισον. Ὀρικρημνίτης, ὁ ἐν τῷ ὄρει ἔχων. ἰσίον δὲ, ὅτι τὰ παρὰ τ ὄρος σύγκειται εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τ ρῑ συλλαβὴν διὰ δύο συμφώνων, διὰ τ ῑ γράφεται. οἷον ὀριβρεμος, ὀριβρεμίτης, καὶ τὰ ὅμοια. εἰ δὲ διὰ ἑνὸς συμφώνου, εἴτε διὰ δύο φωνηέντων, εἴτε δι' ἑνός, διὰ τῆς ει διφθόγγου. οἷον ὀρειβάτης, ὀρείχαλκος, ὀρείπλαγκτος, καὶ τὰ ὅμοια. Ὀρίγανον, βοτανικῶς ἄπειροι λέγουσιν. Ὀρίγανον, βοτάνη. ἡ φαλ διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. καὶ γὰρ παρὰ τῶν ὄρων ὀρείλαον. καὶ ὁ γένος, ὁ σημαίνει χαρὰν, γίνεται ὀρίγανον. τ γὰρ ὀρίγανον ἐν τοῖς ὄρεσι χαίρει. ἢ διὰ τ ὁρᾶν καὶ τ γανῶ τ λαμπρύνω. ὁρᾶν γὰρ καλῶς ποιεῖ τ ὀρίγανον. ὁ δὲ γραμματικὸς Θεοδόσιος λέγει, διὰ τ ῑ γράφεται. ἐπειδὴ παρὰ τ ῥιγῶ γίνεται ῥίγανον καὶ πλεονασμῷ τ ο, ὀρίγανον. οἷον, τ ψῦχος ποιεῖ. καὶ τὰ ἀντίφρασιν. θερμαντικὸν γάρ. Ὀριγνώμενοι, ἐπιθυμοῦντες.

Ὀριδρόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει τρέχων. Ὁρίζει, ἰσχυρίζει, ὅρους βάλλει, κρίνει, διατίθησι, διαιρεῖ, ἀφορίζει. Ὁρίζω, προστάσσω, ἐπιτέλλω, ἐντέλλομαι, κελεύω, ἀφαιρῶ, διορίζομαι, παραινέσομαι, ἐπιτάττω, ἐπισκήπτω, σημαίνω. Ὁρικὰ χιτὼν, τὰ τῶν ὀρέων. τεινίσι τὰ τῶν ἡμιόνων. ὀρίας γὰρ ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους. Ὀρικάδιν, διαμετρητέον. εἰ δὲ φραγμόν, εἰ δὲ σαγήνην, ἢ σκέπην. Ὀρικοῦσθαι, τὸ ἀναπίπτειν, ἐπ' ἄκρων ἐστηκὼς ἔχων. Ὀριμαλίδες, ἐπὶ τὰ ὄρεα μῆλα λέγουσι δωριεῖς. Ὀρινάδες, τὰ ὄρνεα. Ὄρινον, ἐνόρμησον. Ὀρίνδην, ἄρτον παρὰ αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ἐξ οὗ ἐψητοὺς σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὄρυζαν. Ὄρινε, διήγειρε, τῶν ψυχῶν ἐκίνησεν, οὐ κατὰ ἀπειλήν. ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν. Ὀρίνθη, ὁρμῶν, ἐτάραξεν, ἐκίνησε, ἄνεμοι δὲ ἀπὸ πόντον ὀρίνοντες ἰχθυόεντα. Ὀρινθεῖσα, ἀναλυθεῖσα. Ὀρίνθη, ἐταράχθη, ὑψώθη. Ὀρινόμενοι, ταραττόμενοι, διωκόμενοι, ἐξορμῶντες. Ὀρινομένη θάλασσα, ἡ ταρασσομένη. ὥστε ὁ θυμὸς ὀρίνθη, ἢ ἦρθη. Ὀρίνω, τ διεγείρω, καὶ τ ταράσσω, ἐκκινῶ. ἢ ὀρίνω, ὥρινον πλεονασμῷ. ὁρῶ, ὅρσω μέλλων, ἐπιθετικῶς ὦρσα ἀόριστος. καὶ τὰ ταυτὰ δυνάμενα θέσις. ὁρμῶ, ὁρμῶν, ὁρμάσω, ὥρμησα, ὥρμημαι. παρορμῶ, ἐπεγείρω, παρορμῶν, παρορμήσω, παρώρμησα. ὁρμῶ πλείσσαι. Ὅριον, τείχισμα, φραγμόν, ὁριῶν ἐπὶ τὸ ἀντίθετον ὅρος ἢ ἀνθρώπων βάσεις. σάσις. ἐπὶ τὸ μέσον ἄλλων, ὁ θεός. ἀφορίζω, τὸ κτιστὸν ἀρχήν. Ὀριβάτης, ἀνδρὸς χειὼς, ἀνθρακηδόν. ὁ Ἀπελλῆς, τ ὀριβάτης ἐν θεοῦ ἐν δωμ. Ὁρισμός, ἀπόλυσις πράγματος διὰ λόγου. οὐ χωρίς οὐ διὰ λόγου, οὐδὲ ὁ λόγος χωρίζεται. Ὁρισάς, ὁρίσαντος. Ὁριστόν, τὸ ἐπιδεχόμενον ὅρον, ὡς ἔχον ὕπαρξιν, καὶ ἰδιοσυστατικὸν. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος. ὡσαύτως δὲ, ὁ τὸ ἀγαθόν. Ὀριτρόφος, ὁ ἐν τῷ ὄρει τρεφόμενος, τ ῑ γράφεται διὰ τοῦ τ καὶ ἢ ῡ.

Ὀριχάλκω, ἀπήχει, ἐπέκεινα. Ὀριψ, ἐριφεύς. Ὀρκάδους, ἐφ' ὧν τὰ σῦκα ἰσχάδες. Ὀρκάνη, μέσην ὁ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα, καὶ ἡ αἱμασιὰ οὕτω καλεῖται.

Ὀρκιάτειν, κλάσαι δὲ ὅρκων. Ὅρκια, ἔφις. Ὅρκια τεμεῖν, τὸ διὰ θυσιῶν ὀμνύειν. Ὅρκια πιμώτατα, τὸ ἐφύφασις ἐστιν ἱερουργοῦντος. διδόναι δὲ, ὅτι οἱ μάντεις ὅρκων εἶναι, ἢ τούτων παράβασις, ὥσπερ καὶ τὸ ὅρκια φυλάσσοντα. Ὅρκια πιστά, τὰ πιστωτικά. ὅθεν καὶ πιστωθῆναι ὅρκοις.

καὶ ἐπιθέω. Ὀρέθω, ἐκτείνω, καὶ προθύμως. Ὀρέθειν, οἱ κουρεῖς ταυτίζειν. Ὀρθὴ, ἡ ἐν ὀρθοῖς ἀναστρεφομένη. Ὀρεία, τραχεῖα, σύνδενδρος. Ὀρειαυλος, ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

Ὀρειβάτης, ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. Ὀρεικὸν ξύλον, τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὄρειον πρίμνον, καὶ ὄρειος ὁμίχλη. Ὄρειον ἱματίον, τὸ ἐν ὄρεσι. Ὄρειον, ἱμάτιον ἄγναφον. Ὀρεικόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων. Ὀρείοις τισὶ, κώπαις. ἐπεὶ ἡ ἐλάτη ὄρειος. Ὀρείτης, ἀνθεύς. Ὀρείχαλκον, εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἥ τις τῶν οὐκ εὑρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χαλκοῦ ἐστι λευκοῦ τὸ ποιὸν ὑποκειμένου λευκοῦ χαλκοῦ. Ἡσίοδος, ὅς εἶπεν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ.

Ὀρεῖται, κινηθήσεται. ὄρω, ὀρῶ. μέλλων μέλλων ὀροῦμαι, ὀρῇ, ὀρεῖται. Ὀρείχαλκος, ὁ διαυγὴς χαλκός. Ὀρείτερος, ἄγριοι. Ὀρεκτῶν, ἐπιθυμιῶν. Ὀρεκτοῖσι, μακραῖς. Ὀρεκτῇσι μελίῃσιν, ὡσεὶ μελίαι τὰ δόρατα. διό τι ἀπὸ ξύλου μελίας ἐποιοῦντο. ὀρεκτοὶ δὲ, ἐκτεινόμενοι κατὰ τὸν πόλεμον. ἐπεὶ οἱ μὴ ἀφιέντες τὰς αἰχμὰς, ἢ μελίας, ἀλλὰ ὀρέγοντες ταῖς χερσὶ καὶ οὕτω πλήσσοντες. ὀρέξαι γὰρ, τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι. ὅθεν καὶ ὀρεκτὴ μελία. ἡ δὲ σαφεστέρα περὶ τῶν τοιούτων ὁμιλία, ἡ παλαιὰ γνῶσις. διττὴ ἡ τῶν δοράτων φασὶ χρῆσις. ἡ μὲν ἐκ χειρὸς, ὅτι καὶ ἀγχέμαχοι καὶ ὀρεκταὶ λέγονται. ἡ δὲ ὡς ἐν μακροῖς, καθ᾽ ἣν ὁ βαλὼν ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἀποδίδωσι, συναλλάσσων τὸ γὰρ. καὶ κοντοβολοῦντα, ὥσπερ καὶ ἡ σάρισσα δύναται καὶ ἐκείνως. ἔνθα σημείωσαι κοινωνίαν καὶ διαφορὰν δόρατος καὶ παλτοῦ, καὶ κοντοῦ, καὶ σαρίσσης καὶ ὑσσοῦ. λέγει δὲ ἡ αὐτὴ παλαιὰ γραφὴ, καὶ ὅτι ἀγαθοὶ οἱ εὔβοιες πρὸς μάχην σταδίαν, ἣ καὶ συστάδην λέγεται καὶ ἐκ χειρός. ὁ δὲ εἰπὼν δορὶ δ᾽ ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τὶς οἰστῷ, τὸ παλτῷ λέγει δόρατι. καὶ οἱ μονομαχοῦντες δὲ παλτοῖς χρῶνται δόρασι πρότερον, εἶτα ἐπὶ τὰ ξίφη βαδίζουσιν. ἀγχέμαχοι, οὐ μόνον οἱ χρώμενοι ξίφει, ἀλλὰ καὶ δορατίῳ ἐκ χειρός. Ὀρεκτὸν ἐστὶν, ἤτοι τὸ ἀγαθόν. ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθὸν, ἐφ᾽ ᾧ ἡ ὁρμή. ὁρμὴ δέ ἐστι, φορὰ διανοίας ἐπί τι. Ὀρεκτὸς, ἐκτείνων. Ὀρεκτῶν, ὀρέξεων. Ὀρέξαι, δοῦναι. Ὅμηρος ὁππότερος πατὴρ ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ. ἤγουν ἐκτείνας τὴν χεῖρα δώσει. κυρίως γὰρ ὀρέγειν, τὸ ἐκτείνειν. ὅθεν καὶ ὀρεκτὸν δόρυ. καὶ ὀργυία, ἡ εἰς πλάτος ἔκτασις ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν. τὸ μὲν οὖν ὀρέξασθαι παθητικῶς οὐ δόσιν, ἀλλὰ μόνην ἔκτασιν δηλοῖ. Ὀρεξαμένη, ἀντὶ ἁπλώσασα, ἀνατείνασα. ἐξ οὗ καὶ ὀργυιὰ καὶ ὀργυιοῦσθαι παρὰ Λυκόφρονι.

Ὀρεξάμενος κῦδος καλὸν, ἁπλῶς μὲν ἀντὶ τοῦ ἐκταθεὶς τὸ σῶμα. σαφέστερον δὲ εἰπεῖν, τὸ ἀλλαχοῦ ῥηθὲν ὀρεκτὸν δόρυ τείνας, εἰς τὴν τοῦ σώματος ἀντιπάλου ἐπιφάνειαν. καὶ ὀρέξατο, ἀντὶ τοῦ ἐλάβοντο. Ὀρέξασθαι, οὐ μόνον ἐπὶ χειρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ποδῶν συντόνου τάσεως καὶ διατάσεως, ἢ ἐκτάσεως. διὸ ἐκ τούτου ὀρέγω καὶ ἡ ὀργυιὰ κατὰ συγκοπήν. Ὀρέξατο παρ᾽ Ὁμήρῳ, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ. ἤγουν ἐκταθεὶς ἥψατο. σημείωσαι δὲ ὅτι Ὅμηρος καὶ δοτικῇ, καὶ γενικῇ. ὡς τὸ, ἔγχει ὀρέξατο. Ὀρέξασθαι χειρὶ, ἀντὶ τοῦ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα. οὕτω καὶ ἔγχει ὀρέξασθαι, ἀντὶ τοῦ ἔγχος ἐκτεῖναι. ὥσπερ γὰρ ὁ πόδας τείνων ἢ χεῖρα, ποσὶ ὀρέγεται καὶ χειρὶ, οὕτω καὶ δόρυ ἐκτείνων δόρατι ὀρέγεται, τὴν τάσιν τοῦ ἔγχει ποιούμενος διὰ μέσης χειρός. Ὀρέξειν, παρέχειν, δοῦναι.

Ὄρεξιν. ἐπιθυμίας διακρίνουσιν οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ, καὶ τὴν μὲν ἐπὶ ἀλόγοις καὶ ἀκολάστοις τάττουσιν, ἄλογον οὖσαν. τὴν δὲ ὄρεξιν, ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀναγκαίων. Ὄρεξις, ἐπιθυμία, ἢ ἡ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς κίνησις. Ὀρέξιεν, ὄρεξις τοῦ σιτίου, ἢ ἔφοδος ὀρεκτοῦ. Ὀρεοκόμος, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. ἢ τῶν ἀσκλήρων. Ὀρέοντι, ὥσπερ διονύσου. ἐξ οὗ φαίνεται, διὰ τριῶν ὑποστήματα συζυγίας τὸ ὀρῶ. καὶ τὸ μὲν ὀρέω ὡς φοιτάω εἴρηται κινοῦμαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ὄρω πολλαχοῦ, ἰδοὺ καὶ ὄρω παρὰ Ἀλκμᾶνι. οὐ μετέχει, ὄρων γὰρ ὀρόντος. Ὀρέοντο, ὥρμων, ἐπορεύοντο. Ὀρέω, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. καὶ τὸ ἰχέοντο, ἀντὶ τοῦ ἵκανον. ἐκ τοῦ λέγουσιν. Ὀρέοντο, ὁρμῶ ἐντεῦθεν. παραγωγικὸς ὀρέω, ἀναλογίας κατὰ ἴωνας. ἐκ τρίτου τῶν πληθυντικῶν ὄροντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ὀρέοντο.

Ὀρεῦσι, προβάτοις. Ὀρεφανίδιον, τὸ διατηθέν. Ὀρεσκῷοι, ἐπιθετον ἐστι πᾶσι τοῖς ὀρεινόμοις τῶν ζώων ἁρμόζον.

Ὀρεσίτροφος, ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. λέων, ὁ σημειωθεὶς τῶν κοιμηθέντων ἀπὸ τοῦ κοιλοῦ, ὀρεσίκωος, ὁ συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω ὀρεσκῷος, ὁ μὴ ἔχων τὸ ι προσγεγραμμένον. τὰ διὰ τοῦ ωος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, οὐ προπερισπᾶται. οἷον ἀχιλῷος, μινῷος, πατρῷος, ἡρῷος, ὀρεσκῷος. οἷς συνεξακολουθοῦσι καὶ ὁ ἀθῷος, χωρὶς τοῦ καλῶς, ὁ σημαίνει τὸν θόρυβον. Ὀρεσφιν, ἄγριος. Ὀρεσίδες, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁ προσποιούμενος μυρίαν τῆς παρεῖναι ἀνίσην. ὄρ γὰρ λιπεῖν λέγεται. ἢ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ ὁ μακρομάχος.

Ὀρέστη, χωρίον εὐβοίας. Ὀρεστιάδες, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἐσίαν ἔχουσαι. Ὀρεύς, ὁ αἰδέλφος, ἢ ὁ ἡμίονος, παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι. Ὄρεσφι, κατὰ σχηματισμὸν, ἀντὶ τοῦ ὀρῶν. Ὅμηρος ὀδυσσείας τ. ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ᾽ ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσφιν. Ὀρέχθει, τὸ σὺν τοῖς βοῦς ἀσθμαίνοντι κλῶμαι. Ὀρεῖν, φυλάσσειν. Ὀρέαι, ἔρμαι, λαβαί, ἐπέρεισις. Ὀρέχθεν, ἐν ὀρέξει ἦν. τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφώρμησεν ἐπιθέμενος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἐπειγον. ὀρέχθειν ἀμφὶ σιδήρῳ. Ὀρέχθειν, μίμημά ἐστι τραχέος ἤχου γινομένου ἐν τῷ σφάξεσθαι βοῶν. Θεόκριτος δὲ, ἐπὶ θαλάσσης τὴν λέξιν τέθεικεν. καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ, ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ ἐπὶ καρδίας ἡ λέξις τέθειται. ὡς τὸ κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὀρέχθει. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ὅτι τὸ ὀρέχθειν, ἀντὶ τοῦ ἀναιρούμενοι ὠρέγοντο. καὶ κατὰ τὸ παθὼν εἰπεῖν, τανύοντο ἀναιρούμενοι. ἄλλως, ὀρέχθειν, ἤτοι διεπνέοντο. ὅθεν καὶ ὀρεγμός φασιν, ὁ διακεκομμένος πόνος. Ὄρευε, προπαροξυτόνως, ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὄρημι, οὗ χρῆσις παρὰ Στησιχόρῳ. κατὰ δέ τινας ἐρέαι προπερισπωμένως, ἐκ τοῦ ὀρᾶται, ἐνδείᾳ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἔρεαι, ὡς ἵεσαι καὶ ὄλεσαι. ὅθεν καὶ ἔρω τὸ διεγείρω. μέλλων ὀρῶ, αἰολικῶς ὄρσω, ὦρσα, ὤρμαι. Ὀροθανὸς, τὸ ὑπὸ τῶν ἀριστέων ἐπὶ θεῶν, καὶ οὕτως ἐντεταμένον ἔχον τὰ αἰδοῖον. Ὄρημα, ἐκ τοῦ ὀρῶ. ὁ ἀττικὸς παλαιότατος ὀρώρημα παρὰ Διφίλῳ. δύναιτο καὶ φυλάττεσθαι τὴν φύσιν ἔτερον. Ὄρομαι, ὀρῶ. Ὀρῶς, δωρικῶς, πλὴν οἱ δωριεῖς, τὸ α εἰς ω κιρνῶσι. οἷον ἐροῖς ὀρῶς, πεινάεις πεινῶς, διψάεις διψῶς. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, καὶ ἀθηναίοις εἰς α. ὁρᾷς, πεινᾷς, διψᾷς. Ὀρῶντι, ἀντὶ τοῦ ὁρᾶται δωρικῶς. Ὀρθάγω, παρὰ Λυκόφρονι τὸ ζέον, κατὰ διάλεκτον. Ὀρθαγορίσκος, χοιρίδιον μικρόν.

Ὀρθαί, διεγερθεῖσαι. Ὀρθαῖς ἀκοαῖς, προθύμοις. Ὄρθιον, ὄρθιον, μακρὸν, ὀξὺ, μέγα. Ὀρθιῶν, ἀνορθοῦν. Ὀρθία, βαρύνεται ὡς ἡ ἄρπη κατὰ τοὺς παλαιοὺς, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου. πόλις δέ φασι καὶ αὕτη περραιβίας, ἢ θεσσαλίας, καλουμένη φασὶ καὶ νοσοῖα τὴν πρὸ τοῦ καιροῦ. ἴσως ὡς εἰκὸς φαλάκρας ἀκροπόλις. φασὶ δὲ ὅτι φαλανναίων κατὰ τὸν γεωγράφον. περραιβικὴ δὲ πόλις ἡ φαλαννὸς φασὶ πρὸς τῷ πηνειῷ.

Ὄρθια, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῷ λ τῆς Ἰλιάδος, εἶρος ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὄρθιον. ὄρθιος νόμος παρὰ τοῖς μουσικοῖς. ὁ τρόπος ἐκεῖνος ᾠδῆς εἰς πόλεμον ἐγείρων. τιμόθεος οὖν ὄρθιον ᾄσας ποιοῦντα ἀλέξανδρον ἄρειον ἐποίησεν, ὡς εἰς τὰ ὅπλα εὐθὺς ἀναπηδῆσαι. σαφέστερον δὲ Ὅμηρος ὑποδηλῶν ὅτι ὁ ὄρθιος νόμος ἐπιφέρει βίον ἡ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετο, καὶ τὰ λοιπά. Ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται

λέγει ἀγαχοῦ. Ὀπωρίζοντες, τὰ εἰς πρᾶσιν ὠνουμένους. ὀπωροφυλάκιον δὲ, ἡ σκηνὴ, ἡ καλύβη τοῦ φυλάσσοντος. Ὀπωροφυλάττειν, τὰς ὀπώρας φυλάττειν. Ὀπωρώνας, ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν, ἢ ἀγοράζων. Ὀπωροπώλας, οὕτω οἱ ἀγοραῖοι λέγουσιν. οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ὀπωρώνας, ὡς καὶ Δημοσθένης.

Ὅπως, ὅτε λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἵνα, εἰς ὑποτακτικὴν ἀποδίδοται, ὅταν ᾖ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ὅταν δὲ ἐπαμφοτερίζῃ, εἰς εὐκτικὴν ἀποδίδοται. ὅτε δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῶς, ἐπὶ παραγγελίας, πρὸς μέλλοντα ὁριστικόν. οἷον, ὅρα ὅπως ποιήσεις προσαχθὲν ἐστὶ κατὰ τὸ παράγγελμα. καὶ ὅπως ἔχει ἐστὶ τὸ σῶμα. ἔχουσι πῶς. ὡς τὸ παρὰ Δημοσθένει, σκοπεῖτε δὲ οὕτω, ὅπως τοὺς λόγους ἐροῦσιν, ἀντὶ τοῦ πῶς ἐροῦσι. λαμβάνεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα. οἷον ὅπως δὲ εἰς ταυτὸν ἥκομεν. καὶ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. οἷον, ὅπως ἐρῶ. καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ, ὅπως ἱκνοῦ ἀφυῶς, ὅπως πῶς δὲ ἔρχομαι. ὅπως ἀντὶ τοῦ ὅτι. Ἡρόδοτος, ὅπως μὲν ὧδε ἐν τῇ γῇ ὡραῖος ἀφθὸς τεθυκαῦτα ἐπέβαλε τὴν στρατιάν. καὶ ὅπως, ἀντὶ τοῦ καθά. ὅπως ἀντὶ τοῦ λίαν. Ὅπως ἔντασης ὁπωσοῦν, περίφρασις τοῦ τι εἶναι. ἔστι δὲ ἀντ᾽ ἔσται μὲν τὸ τυχεῖν. ὁπωσοῦν δὲ, ἡ δία. Ὅπως δὴ ἔστι, ἀντὶ τοῦ καθ᾽ οἷον δή ποτε τρόπον. καὶ ἀντὶ τοῦ πῶς δή. Ὁπωσοῦν, ἁπλῶς ἁπλῶς. ὁπωσοῦν δὲ, ὁπωστιοῦν, καὶ ὁπωσδήποτε, ἀττικοί. Ὀπωρῶνται, ποιοῦνται, σιλλοῖ. Ὄρα, ἀντὶ τοῦ ὥρα. Ὀτείλα, ἀντὶ τοῦ ὠτειλή. αἰολεῖς ἀντὶ τοῦ ω μεγάλου τὸ ο μικρὸν χρῶνται. Ὀρακίστειν, τόπος. Ὀράγδωμα, ὁρμητικόν. Ὀράλα, οἱ μὲν τὴν ὄρασιν, οἱ δὲ τὴν γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. Ὀράδης, ὑλώδεις τόποι. Ὀραδες, ἀναγκαῖαι, προσήκοντες. Ὄρας, ἴγαρε, ἰδέ. Ὀράζειν, λύειν, μαλάσσειν. Ὀράματα εἰσὶ προφητῶν, ἃ ἐγρηγορότες βλέπουσιν οἱ προφῆται, εἴτε ἐν νυκτὶ, εἴτε ἐν ἡμέρᾳ. ἐνύπνια δὲ, ἃ καθεύδοντες φαντάζονται. ἐὰν γένηται φησὶ προφήτης ἐν ὑμῖν, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὅρασις, διὰ τὸ τὰ ὅρια, ὅ ἐστι τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν. Ὁρατικόν, συνετικόν. Ὁρατόν, αἰσθητόν, διακριτικόν, καὶ θεωρητόν. Ὀρῶ ὁρῶ, τὸ βλέπω. ὃ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως χρῆται καθολικῶς ὑφορῶμαι, ὃ δηλοῖ τὸ ὑποπτεύω. Ὀργάδ᾽ αἰτιῶν, ὀργᾶν λέγουσι τὸ ἑτοίμως παρασκευάζεσθαι, καὶ ὁρμᾶν. Ὀργάδες, γεωργούμενοι τόποι. Ὀργάνα, ἡ ἀθηνᾶ. ἣν καὶ ἐργάνην, ἀπὸ τῶν ἔργων λέγουσιν. Ὀργανίας, ταράξας, εἰς ὀργὴν ἐμβαλούς.

Ὀργάσας, μαλάξας. Ὄργανον, τὸ εἰργασμένον, καὶ ἐργαλεῖον. Ὄργανον, παρὰ τὸ ὀρέγω, ὀρέγανον, καὶ ὄργανον.

Ὄργανον, ἄτομος ἄψυχος. Ὀργάλεαι γῆν, παρὰ τὸ ὀργᾶν τισ εἶναι, καὶ ἀνέργαστος. ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὔξησιν ὀργᾶν. Ὀργὰς, λοχμώδης, καὶ ὀρεινὸν χωρίον, καὶ ἀνέργαστον. καὶ πᾶν τὸ ὀργιζόμενον, ἢ ἐπιγινόμενον, ὃ ἐπιθυμῶν, ὃ ἀκμάζειν. Ὀργὰς, ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος, καὶ λειμὰς, καὶ ἀκμαία γῆ. Ὀργάσασθαι, ἀναμίξαι, συγκαθάψαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὄργασον, κυρίως τὸ πίλωσον. ὀργάσαι παρ᾽ Ἴωσιν ἡ πίεσις. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον, Ἀριστοφάνης. στεάτευ ἀπολεῖς ὄργασον, ἀντὶ τοῦ φύρασον, μάλαξον.

Ὀργεῶν, ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. Λυσίας, ὀργεῶνες, οἱ θύται. Ὀργεῶνες, οἱ θεοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θυσίας ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια, τουτέστι μυστήρια, καὶ νόμιμα τελεῖν. Ὀργὴ, ἀπὸ τοῦ ῥέζω, τὸ πράττω. ὅθεν τὸ ἑορτάζειν γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω, τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρεγὴ καὶ συγκοπῇ ὀργή. ἢ παρὰ τὸ εἴργω εἰργὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργὴ, ἡ κωλύουσα ἡμᾶς τὰ δέοντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὄρω, τὸ διεγείρω, ὀρχὴ καὶ ὀργή. σημαίνει δὲ δύο, αὐτήν τε τὴν ὀργὴν. ὡς τὸ, κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. καὶ τὴν ἰσχὺν.

Ὀργάζω, ὀργῶ, μαίνω, διαλύω. Ὀργὴ θεῶν ἐμμανὴς

λύσσα. καὶ ὁρμὴ διαρκὴς πρὸς τὴν τοῦ ἠδικηκότος ἀντίδοσιν.

Ὀργὴ ἐστὶν, ἐπιθυμία πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τὸν δοκοῦντα ἠδικηκέναι παρὰ τὸ προσῆκον. Ὀργὴ ἐστὶ, παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι. Ὀργιῶνες, οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν, ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν, καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν, ἤτοι παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὰ ὄργια. ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ ὕλαις ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι. καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν, ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν. Ὄργια τὰ μυστήρια, παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς ἀμυήτους αὐτῶν. ἢ τὰ ἐν ὄργασι γινόμενα. ὀργάδες δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι, καὶ ὑγροί. Ὀργιάζειν, τὸ θύειν καὶ τελεῖν. Ὀργιαδὲς, ἱερατικῶς, ἱεροπρεπῶς θείως. Ὀργίζομαι, σκύζομαι, ὀδύσσομαι, χολοῦμαι. Ὀργίζομαι τοῖς ἐχθροῖς. ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, καὶ χολοῦσθαι ταυτόν. πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει, τὸ δὲ χολοῦσθαι ποιητικόν. ὀνόματα δὲ αὐτῶν, ὀργὴ, θυμὸς, καὶ χόλος. τὸ μὲν ἀπὸ τῆς χολῆς. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θύειν, τὸ ὁρμᾶν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγείρεσθαι καὶ ὀργᾶν. ὀργᾷ γὰρ ὁ ὀργιζόμενος τὴν ψυχήν. λέγεται θυμὸς καὶ ἡ ψυχὴ, ποιητικῶς. κινεῖται δὲ ὀργὴ, εἶτα μὴ ἀφεθεῖσα ἀλλὰ παραμένουσα, μῆνις λέγεται. καὶ μένος, παρὰ τὸ μένειν, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ κοινὸν μῆνις. τὸ δὲ ποιητικὸν, τὸ μένος. ῥῆμα δὲ αὐτῶν, τὸ μηνίειν. λέγεται μένος, καὶ τὸ ἐμμένειν ἐν πολεμίῳ ἔργῳ. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ ἰσχύς. τὸ ὀργίζεσθαι δὲ, εἰ ἐπιταθείη, καὶ ἀγανάκτησιν προσλάβοι ἀμυντικήν, χώεσθαι λέγεται, καὶ σκυζεσθαι, καὶ ἐπισκύζεσθαι μετὰ τοῦ ἐπισκυνίου. δηλοῖ δὲ ταῦτα οὐχ ἁπλῶς τὸ ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ μετὰ θυμοῦ καὶ τὸ ζητεῖν ἀμύνεσθαι καὶ κακοῦν τινα. γίνεται δὲ τὸ μὲν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ χωννύω, καὶ τῶν χωμάτων. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀνακεχυμένους τούτῳ τῷ πάθει σκυζειν τὸ ἐπισκύνιον. ἐπισκύνιον δέ ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν ὀφρύων. ταῦτα δὲ ἐναποτεθέντα τῇ ψυχῇ, καὶ παραμείναντα, τὸ κότον ποιεῖ καὶ τὸ κότον. ἔστι δὲ κότος, ὀργὴ ἐναποτιθεμένη τῇ ψυχῇ, μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς. Ὀργίλως, μνησικακῶς. Ὀργίλος λέγεται ὁ καὶ ἐπίθυμος, βαρύθυμος, ἄμετρος ὀργὴν, τραχὺς ὀργὴν, ἰσμητρος, χολώδης, ἐπίχολος, ἀκρόχολος, μελάγχολος, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, πικρὸς, δύσκολος καὶ μεμψίμοιρος. Ὀργιλώτατος, ὀργιλώτατος. Ὄργιον, ἱερὸν, ἢ ἱερεῖον. Ὀργιῶνες, οἱ θύται παρὰ τὰ ὄργια, ὅ ἐστι τὰ θεῖα μυστήρια. Ὀργμὰ, ῥῶμα, ῥώμη.

Ὀργυιαῖος, ὁ μέγας. Ὀργυιὰ, τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν. ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους. παρὰ τὸ ὀρέγειν ἐπ᾽ ἴσον τὰ γυῖα. ὅ ἐστι τὰς χεῖρας. Ὀργυιὰν προπαροξυτόνως, ἡ παλαιὰ ἀτθὶς λέγει, ὥσπερ καὶ ἄγυιαν. οἱ δὲ ὕστερον παροξυτόνως. Ὀργῶ, ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Ἀριστοφάνης, καὶ πλὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία. καὶ ἐργασάμενος ὁμοίως παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, πέσσουσι. ὀργὴ παρ᾽ Ἴωσι ἡ πίεσις. σημαίνει δὲ τὸ σπαργᾶν, καὶ τὸ ὀργίζεσθαι. ἰδὼν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ, ὑβρίζω. καὶ ὀργῶντας, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμοῦντας. Ὀργῶσι παρὰ Φιλοστράτῳ, ἤγουν ἐξογκοῦνται, ὡς ἐν τῇ τρυγῇ τοῦ φυτοῦ ... θαι. Ὀρδίκιον, τὸ χιτωνίσκιον, παρά τισι. Ὄρδαμα, ἡ τολύπη τῶν ἐρίων. Ὀρέγει, ὀρέγω, παρέχει. Ὀρέγεται, ἐπιθυμεῖ. Ὄρεγμα, βῆμα, δρόμημα, αἷμα. Ὀρέγω ἐπιρρηματικῶς τὸ δίδωμι, καὶ τὸ ἐκτείνω. ὀρέγομαι δὲ καθολικῶς, τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ κομίζομαι. Ὀρέγω τις ἐπὶ χεῖρα. ὀρέγεται δὲ ὅδε ὁ ἐφιέμενος. Ὀρεγνὺς χεῖρας, ταυτόν ἐστι τῷ ὑψώσας ἀνατεινόμενος. Ὀρεγνὺς, ἀπὸ τοῦ ὀρέγω, τὸ ἐκτείνω, ὀρεγνύω καὶ ὀρέγνυμαι. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω, τὸ κλῶ, ἄγνυμι. παρατατικὸς ὠρέγνυον. οὐ γὰρ τὸ ὠρέγνυον ἐν χρήσει, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἔζευγνυον, οὐδὲ τὸ ἐπίθην. μετοχὴ ὁ ὀρεγνὺς, ἀπὸ τοῦ ὀρέγνυμι ἀχρήστου, ὡς ὁ ζευγνὺς, καὶ δεικνύς. ἀπὸ τοῦ ζεύγνυμι

 καὶ

[illegible] Ὀπισθόδομος [illegible] Ὀπισθοβαρής [illegible]

Ὀπισθοδρομέω [illegible]

Ὀπισθότονος [illegible]

Ὀπλα [illegible]

Ὀπλίτης [illegible]

Ὀπλισμα [illegible]

Ὀπλότερος [illegible]

Ὀπτάω [illegible]

Ὀπτάνεια [illegible]

Ὀπώρα [illegible]

[illegible]

ἐκ… ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀξέων βελῶν. ἢ ὁ ἐνθουσιώδης. ὀξεῖς γὰρ λέγονται οἱ θυμικώτεροι. Ὀξὺς ἐπιῤῥέπῃ λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ὀξέως ἐπιῤῥέπῃ, ὃ ἐλλειπτικῶς εἰρηκεν. Ὀξυτόμους ἐπιστολάς, τὰς ὀξυκαθούσας. Ὀξύτης, διὰ τρία μέρη εὐμαθείας, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. ἔστι μνήμη μὲν δεῖ, τήρησις ὧν ἐμαθέ τις. ὀξύτης δέ, ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δέ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθεν εὑρίσκειν, καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ὀξύτης, πονηρία, κὐ τυρία. Ὀξυτενὴς, ἡ ὀξεῖα τρίβος. Ὀξυχολία, ἐξάψις καρδίας παραυτίκα ὀργιζομένου, ἐκκαῦσαι τὴν κακίζοντα.

ΤΟ Ο, ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π, ΚΑΙ Ρ.

Ο Καὶ ὁ, εἰς τὴν ου δίφθογγον ἐκτρέπεται. οἷον λωτός, ὁ λωτοῦς. πανθέος ὁ πανθοῦς. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ῥημάτων. οἷον ἰχθυόω ἰχθύω, χρυσόομεν χρυσοῦμεν. ὁμοίως ὁ καὶ τὸ εἰ ὁ. οἷον χρυσόεις χρυσοῦς, χρυσόεντα χρυσοῦντα. Ὄαγα, φαρέτρα. Ὄου κλέος, οὗ δόξα. Ὅου, ἀντὶ τοῦ οὗ τινος πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο, ἵνα ἡ ὑπαρχὴ τοῦ ὅτου ἔχει ὄντως. ἢ ἄρθρον ὑποτακτικόν. τὸ δὲ ο, οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλὰ διαίρεσις. τὰ γὰρ ἄρθρα εἰώθασι διαιρεῖσθαι, οὐ πλεονάζειν. οἷον ἧς ἑῆς, οὗ ὅου. διαιρέσεις εἰσίν, οὐ πλεονασμός ἐστιν. ἡ δὲ διαίρεσις διαλλάσσει τὸν τόνον, ἧς ἑῆς, οὗ ὅο. Λεσύνεται δέ, τὰ δὲ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν λέξεσι ταῖς ἀπὸ δασυνομένων φωνήεντος ἀρχομέναις, μεταληπτικὰ γίνονται τοῦ δασέος πνεύματος. οἷον ὥρα ἑώρα, ἥνδανεν ἑήνδανεν. εἷς ἑεῖς, ὃς ἑός, ἢ ἑή, εἷλεν ἕειλε, καὶ ἀφίκετο καὶ ἀφεῖκε. τὰ δὲ πλεονάζοντα ἐν λέξεσι ψιλουμέναις ψιλοῦνται καὶ αὐταί. οἷον, εἴκοσιν ἐείκοσιν, εἶκα ἔεικα, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. Ὄπα, φωνήν. Ὄπα, γηρύοντα, φωνὴν φθεγγόμενον. Ὀπαδὸς, ἀκόλουθος, ὑπηρέτης, δοῦλος. Ὀπάζω, σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ περιποιεῖν καὶ διδόναι. ὅς τ' ἀφνειοί τε καὶ ἐσθλοί κῦδος ὀπάζει. ποτὲ δὲ τὸ καταφέρεσθαι, οἷον χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος διὸς ὄμβρῳ. ποτὲ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι. οἷον ἢ καὶ νώτερον ἱερὸν ἐπάζει τὸ κῦδος. ποτὲ δὲ τὸ διώκειν. καὶ ὅτι δέ ῥ' ἐπέχευε πόλιν καθ' ὅμιλον ὀπάζων. Ὀπάζει, παρέχει, ἐχαρίσω, χαρίζομαι.

Ὀπάζειν, οὐ μόνον τὸ παρέχειν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατόπιν διώκειν. καὶ ὀπάζων, κατόπιν διώκων. Ὀπαζόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπειγόμενος, ὁ ἐκ κατόπιν ἐλαυνόμενος παρ' Ὁμήρῳ. Ὀπαία, ἡ ὀπὴ ἔστι ὀροφῆς, ἡ ἐκ τοῦ καπνοῦ, ἢ τὸν καπνὸν ἔχουσα.

Ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι, τῷ πάλαι, τὸν πάλαι. εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ προτακτικὰ τῶν τριῶν γενῶν ἄρθρα, πολλάκις ἐπιῤῥημάτων προτασσόμενα δίδωσι τὸν πτώσεων καὶ ἀριθμῶν, ἐπιδέχονται ἀναπληροῦσιν ὀνομάτων χώραν. φυλαττομένης δηλαδὴ ἀκριβῶς φυσικῶς ἐπιῤῥηματικῶς ἰδιότητος. οἷον, ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι, τῷ πάλαι, τὸν πάλαι, καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν ἔτι ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν. οἷον, ὁ πάλαι, ἡ πάλαι, τὸ πάλαι. ὁ πλησίον, τοῦ πλησίον. καὶ ἡ πλησίον, τῆς πλησίον. ὁ πέλας, τοῦ πέλας. καὶ ἡ πέλας, τῆς πέλας. τὸ πέλας, τοῦ πέλας. καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως, οἱ πλησίον, αἱ πλησίον, τὰ πλησίον. οἱ πέλας, αἱ πέλας. ὁ ἔγγυσα, ἡ ἔνυστα, οἱ ἔνυσα, αἱ ἔνυσα. ὁ πάνυ, τοῦ πάνυ. καὶ ἡ πάνυ, τῆς πάνυ. ὁ ἄνω, καὶ ἡ ἄνω. ὁ ἀνωτάτω, ἡ ἀνωτάτω. παραπλήσιαι δὲ τούτων εἰσὶν αἱ μετὰ προθέσεως καὶ αἰτιατικῆς, ἢ δοτικῆς πτώσεως ὀνοματικῆς, ἢ ἀντωνυμικῆς διὰ τοῦ προτακτικοῦ ἄρθρου γινόμεναι συντάξεις. οἷον, ἡ ὑφ' ἥλιον, τῆς ὑφ' ἥλιον, τῇ ὑφ' ἥλιον, καὶ ἡ ὑπ' οὐρανόν, τῆς ὑπ' οὐρανόν, ἡ ὑπ' οὐρανῷ. καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν, μεθούσης τῆς προθέσεως, μετὰ αἰτιατικῆς ἀκολουθεῖ. σημαίνομεν γὰρ ἐν τῷ λέγειν, ἡ ὑφ' ἥλιον, καὶ ἡ ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἡ ὑπ' οὐρανῷ, τὴν ὑποκάτω τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ οὐρανοῦ κτίσιν. λέγοντες δὲ οἱ ὑπ' οὐρανόν, καὶ οἱ ὑπὸ γῆν, δηλοῦμεν τοὺς νῦν κάτω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑπὸ κάτω τοῦ ἡλίου ἀνθρώπους. εἰ μὴ καὶ οἱ ἄνθρωποι συντάσσονται. πολλὴ ἡ διαφορὰ ἐν τοῖς σχήμασι τῇ συντάξει τῇ συγγραμματικῇ χρῆσις. Ὀπάονας δούλους, ἀκολούθους. Ὀπάζει, διώκει. Ὀπάσσας, κλισσάμενος. Ὄπασιν, ἔδωκεν. Ὀπαθεῖς, ἐκ τοῦ ὄπισθεν διωχθείς, καὶ ἐξαγκωνισθείς. Ὄπασεν, ἐπόρισε, παρέσχε. Ὀπασάσθω, προσλαβέτω. Ὀπάσω, χαρίσομαι. Ὀπασόν, τὸ ὠφέλιμον, πόρισον. Ὄπατρον, τὸ ἐκ πατρός. Ὀπατρος, κασίγνητος φιλοῦντι, τὸ ο πρὸ τοῦ π μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν ψιλοῦται, ὁπόταν. οὕτω καὶ ὄπατρος παρὰ τὸ ὁμὸς καὶ τοῦ πατρός. τὸ γὰρ ὁμὸς σημαίνει τὸν ὁμοῖον. Ὀπατρον, τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀδελφόν.

Ὀπάων, ἀκολουθῶν, παρὰ τὸ ὀπάζω. Ὀπεῖραρ, ὁ ἐπίσκοπος.

Ὄπεο, περισκοπεῖ, βλέπει. Ὀπεὶ, ἡ ὀσφῦς, ὁ προδ… Ὀπὴ, κυρίως τετρημένον. ἀφ' οὗ τις δύναται ὀπτευθῆναι καὶ περιβλέψασθαι, οὕτως Λεπτόνικος. Ὅπη, ὅπως. Λεπτοφανῶς, ἀφ' ἑτέρου φροντίζειν, ὅπη τῶν ἄλλων κρατήσειε. καὶ ὅππη, καὶ ὅππως, αἰολικῶς. ὅπη καὶ ὅπῃ διὰ τὸ ὑπεστάλθαι τίθεται. οἷον, ὅπῃ εὑρίσκομαι, καὶ ὅπου οἰκῶ. ὅπῃ διὰ τὸ ο καὶ τὸ ἐπὶ κινήσεως. οἷον, ὅποι ἔρχομαι. Ὀπηδεῖ, συνέπη ἀκολουθεῖ. Ὀπαδὸς, παρ' ἀττικοῖς. κοινῶς δὲ ὀπαδὸς, ὁ διδοὺς τὴν ἀκολουθίαν ἐκ τοῦ ὀπαδὸς γίνεται. Ὀπηνίκα, ὅτε ἄν, ὁπηνίκα, ποίᾳ, ὁ πότερ, ὅτε.

Ὀπηνίκα, ὁ πότε, ὅταν. Ξενοφῶν, οἱ δὲ ἐβούλοντο, ὅπως ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. Ὀπὴ, ἡ διάτρησις. Ὀπήσκαδι, ἐνορῶσαν. Ὀπίτιον, τὸ βυβλίον, τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Ὀπιβαλῆ, ἐν ὀδυσσείᾳ. Ὀπίσω ἐνίστε παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὴν… τοῖς ποιηταῖς δὲ λέγουσιν ὀπίσω, τὸ ἐκ τοῦ συνήθους ἀνακείμενον. Ὀπικοί, … Ὀπις, σημαίνει τὴν μῆνιν. ἐκ τοῦ ἕπω παρὰ τὸ ἕπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν. ἔξεστι καὶ φύλαξις, καὶ θεῶν ὄπιν.

Ὄπισθα, τὴν εἰς τὸ μέλλον… ἐπιστροφήν. … τὸ ὄπισθεν αἰολικῶς φασὶν οἱ παλαιοί. Ὀπισθίη, φοβερά, … Ὀπίζεο, συνορῶσα, ἀπέρυγε. Ὀπίζεσθαι, … οἷον θεῶν δ' ὄπιν οὐκ ἀλέγουσιν, ἀντὶ τοῦ … θεῶν μῆνιν, καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐπιστρέφεσθαι, καὶ φροντίζειν. ἔτι καὶ ὄπις, ἡ ἐπιστροφή. Ὄπιθεν, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν πολλάκις παρὰ ποιηταῖς κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ … μέσον. φύσει γὰρ διὰ τοῦ σ ἐστίν, ὡς ἐκ τοῦ ὀπίσω συγκοπή, ὅπερ αἰολεῖς ὄπιθα λέγουσιν. Ὀπικα, χώρα. Ὀπίμια, τὰ λάφυρα. Ὄπιον, βοτάνη, ὃ πιόντα οὐκ κοιμίζει.

Ὀπίπας, ἀπατῶν, ἢ ἀπατῶν. Ὀπιπεύει, ὀφθαλμιῶσα.

Ὀπιπεύειν, τὸ περιέργως βλέπειν. ἔνθεν καὶ ὁ περίεργος, ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ παῤῥησίας, ὁ γυναικοπίπης, παρὰ τὸ βλέπω παράγωγον ὀπιπεύω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὀπιπεύω, τὸ περιβλέπομαι. Ὀπιπτεύοντα παρ' Ἡσιόδῳ, τοῦτο παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ προθέσεως ἐν χρήσει ἐστίν. οἷον ὑποπτεύω, ἀντὶ τοῦ ὑφορῶμαι καὶ μεθ' ἑτέρας ἴσως προθέσεως, χωρὶς δὲ προθέσεως οὐκ ἂν ῥηθείη οὐδείς. οἱ ποιηταὶ δὲ οὕτω χωρὶς προθέσεως εἰώθασι χρῆσθαι. Ὀπιπεύοντα γυναῖκα παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἔχοντα ἐξηρημένην εἰς φιλερωτικὴν τὴν γνώμην. Ὄπις, ὁ ἐξ ἐπιθυμίας ἐσομένη τιμή. ἡ ἐπιστροφή, ἡ φωνή.

Ὄπισθεν, γράφεται δὲ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡρόδοτος, αὐτός τε οὕτω τυγχάνω ἐπιστάμενος. καὶ ἐν τοῖς ὄπισθεν λόγοις ἀποδείξω. Ὄπισθεν ὀνομάζει, εἰς ταυτὸν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὄπισθεν ὑπείκω. ὄντως εἰς τὸ μέλλον ὑποίχεται. Ὄπισθεν, μετὰ τοῦ σ γράφεται. συγκέκοπται γὰρ ἐκ τοῦ ὀπίσωθεν. Ὄπισθεν, λάχανον … ἢ φύκιον, ἢ ἄπιον. Ὀπίσθια, τὰ παραλειπόμενα … ζώων οὐραῖα. Ὀπίσσεται, ὄψεται. Ὀπίσσω, εἰς ὕστερον ἐπαινοῦ φέρεσθαι. Ὀπισθεῖσα, … Ὀπισθοβάμων, ὁ πάγουρος. ὀπισθοβάμων … ἄλλος ἐπιβαίνει, καλεῖται.

Ὀπισθόπους δίκας, ἢ καθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα εἰς …

διαποτῶν, καὶ διατοῦτο ἐπιτρέπουσ ἄγειν τοὺς ἀξιολογωτέρων καταφρονουμένους ἐκείνων. Ὀνόσαιτο, ἐκφαυλίσει, μέμψαιτο. Ὄνοσις, ἔστι φιλεῖν. ἔστι δὲ ζῶον πλάτιον, ὀστρέῳ ὅμοιον. ὃ καὶ ἰουλὸν τινές φασιν. Ὀνοστὰ, εὑρίσκεται ποτὲ καὶ δίχα τοῦ σ, ὁμοίως τῷ γνωτὸς καὶ γνωστός. καὶ ἐκ τοῦ ὀνοστὰ γίνεται ὀνοτάζειν, τὸ μέμφεσθαι. ὡς τὸ σκολιῶς ὀνοτάζων. Ὀνοτύπας, ὀνοτύπτα, διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μύλωνα ἐνδείξων. διὰ δὲ τοῦ τύπτα κ…, διὰ συνεπισπάσας ἦν. Ὀνοταζομένη, μεμφομένη. ἔστι μεγάλῳ ῥήματι. κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφαυλίζεσθαι. Ὀνοτάζων παρὰ Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ πανσόφως εὐτελίζων. Ὀνοτὸν, μεμπτόν. Ὀνοτὸς, μεμψίμοιρος, φαῦλος, ἐκφαυλιστέος. Ὄντα, λέγεται ἀττικῶς τἀληθῆ, ἃ τὰ μὴ μαρτυρίας εἰς πλάσιν ἀνόματα. ἔντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα κτήματα, ἤδη τὰ ἐν περιουσίᾳ κτήματα. Ὄντως, ἀληθῶς, μέγα. ἔντος δὲ, τοῦ ὑπάρχοντος. ὃ ὄντος τοῦ θεοῦ, μὴ περὶ ὃν ὄντος, ἀπὸ τοῦ ὄντος. Ὄντωσις, ἡ αὔξησις. Ὃν τρόπον ἐπιῤῥήματα τοῖς ῥήμασι, τὸν αὐτὸν εἰσὶ τὰ ἐπίθετα κυρίοις. ἄμφω γὰρ ἐπιτίθενται. προφέρονται δὲ τὰ ταῦτα λέγω ἐπίθετα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς προσηγορικοῖς, ἢ κυρίοις. ὁμοιογενῶς μὲν, ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ἡ καλὴ οἰκία, τὸ καλὸν παιδίον. ὁμοιοπτώτως δὲ, ὡς τοῦ σοφοῦ ἀνθρώπου, ὁποία ἡ πτῶσις τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ, τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ ἐπιθέτου. Ὄνου γνάθος, τόπος παίζουσι πολυχρόνιον. ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος. Ὄνου πόκαι, χαριεντίζεται ἀδυνατωτέρων Ἀριστοφάνης, οὕτω λεγόμενον πλάσας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία τις ὄνου πόκαι, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀνυπάρκτων. οὐδὲ γὰρ αἱ τρίχες τῶν ὄνων εἰς ἐρέας δύνανταί τι, ὥσπερ εἰ λέγοι τις ὄνον κείρεις. παρέθετο τὰ ἄλλα ἀνύπαρκτα, ὃ τὰ μηδὲν παρὰ τοῦ τὰς ὄνων πόκας ἐπλασεν. Ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης σφηξί, περὶ τούτου νῦν δὴ μάχη περὶ ὄνου σκιᾶς. ἐπὶ τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλονεικούντων. Ὄνυμα, ἀντὶ τοῦ ὄνομα λέγουσιν αἰολεῖς. Ὀνυμαίνω, τὸ ὀνομάζω, ἐκ τοῦ ὄνυμα. ὄνυμα δὲ ἐκ τοῦ ὄνομα, τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ο εἰς υ. Ὄνυξ, παρὰ τὸ νύω, νύξω, νύξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄνυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀνοίγω ἀνοίξω, ἄνυξ, καὶ ὄνυξ, δι' ἧς ἀνοίγεται ἡ σὰρξ καὶ ἁρμόζεται. Ὀνυχίζεται, ὀλίγεται. Ὀνυχίζεται, ἀκριβολογεῖται, οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ σωτηρίᾳ, τὸ ἐπὶ βλάβη ἐπὶ ἐξαπατᾶσθαι. καὶ ἀπονυχιῶ σου τὰ περὶ τὸν σιτία, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γάρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσω μᾶλλον λέγουσιν, ἢ ὀνυχίσαι. Ὀνύχινος, εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης. Ὀνυχίζειν, καὶ ἐξονυχίζειν, ἐκάτερα ταυτὸ σημαίνει. καὶ τίθεται ἐπὶ τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι. τὸ δὲ ἀπονυχίζειν, τὸ τὰς αὔξησεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρεῖν σημαίνει. ἐπειδὴ δὲ ὁ πλοῦς συρρεῖ, λέγουσιν ὀνύχισόν με καὶ ὀνυχισάμην, διατοῦτο σημαινόμεθα τὰ ὀνόματα, καὶ φαμὲν ὅτι εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ δὶς ὄνυχας ἀφαιρεῖν τίθησί τις, καὶ σαφῶς ἂν τῷ ἀπονυχίζειν. εἰ δ' ἐπὶ τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι, καὶ ἐξετάζειν ἀκριβῶς, τῷ ὀνυχίζειν χρῆσαιτο ἄν. Ὀνῶ, σημαίνει δύο. τὸ ὠφελῶ. ἐξ οὗ ὄνησις, ἡ ὠφέλεια. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. τὸ δὲ ὠνῶ τὸ ἀγοράζω, ἐστὶ δευτέρας. Ὀνῶ, τὸ μέμφομαι. καὶ ὀνοτάζω, τὸ ὑβρίζω. Ὀνώνης, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, καὶ τὸ ὄνος, ἢ τοῖς ὄνοις ὠφελοῦσα. ἔστι δὲ ἀκανθῶδές φυτόν.

Ὁ ξῦτος ἀρσενικῶς λεγόμενος, ἁμαρτάνεται. οἱ Ἀττικοὶ δὲ τὸ ὄξιον. Ὀξάλεια, εἶδος σύκων. Ὀξαλὶς, ὀξεῖα τρύξ, ἢ ὄξινος οἶνος. Ὀξέα, μεγάλα, ὑπατικηραμένα. Ὀξὶ, ἔστι κύ. ἡ ἰούδα, τὸ ὄξος. καὶ ὀξάλιον, τὸ ὄξος. καὶ ἀλίβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι πικρανθεὶς οἶνός ἐστι. καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός. Ὀξηρίας, τορὸς ἀγρός. Ὀξέως, ταχέως, σοφῶς. Ὀξίδας, τὰ τῶν ἀλευμάτων ἀγγεῖα. ὀξίδας μὲν εἰς ἃ καὶ τὸ ὄξος ἐνετίθεν. ἐμβάφια δὲ, καὶ ἄλλ' ὁρᾶ, καὶ λεκάνας, καὶ τρύβλια, καὶ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τὰ ἀλεύσματα, ἢ ἐμβρύματα. ὀξύβαφα δὲ ἐκάλουν πάλαι, καὶ τὰ ὑπολεχίμενα τοῖς κοτυλίσκοις. τὰς δὲ λεκανωμένας παροψίδας, λεκανίδας ὀνομάζουσι, εἰ καὶ ἐξ ἀργύρου εἶεν. ὀξίσμοῦς μὲν ἃ ὁ κωμικὸς, ὀξύκεον ὀξύρου λεκάνιον. Ἀριστοφάνης δὲ λεκανίσκιον, ἀπὸ χοὸς δὲ λεκανίω, καὶ δὴ λοιπὰ, καί μοι λεκάνιον τῶν λαγῴων κρεῶν. Ὀξεῖα, ὀργαλέον ἢ γεωργικὸν, σιδηροῦς τέμφους ἔχον, ἐλάσσονον ὑπὸ βοῶν. Ὀξίνω, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ὀξίδα, ὃ καλοῦμεν ὀξυβάφιον. Ὀξίνω. Ἀριστοφάνης, ἐπιχειρεῖ αὐτοῖσι τὸ μὲν ὀξίνω πιεῖν. ὀξίδα, ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν, ὡς ἐπὶ τοῖς Ἀριστοφάνους ἐν πλούτῳ, ὀξίς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον. Ὀξὶς, ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ὀξίδι, ὤδημα μικρὰ θὴν, ὃ εἶδος λοπάδος ὀξίς, ὃ φάλαγξ, εἶδος ἀγγείου ὀξηροῦ ἢ ὀξίς. Ὀξύβαφος, βάρβαρον. ὀξύγαρος γάρ. ὀξύγαρον εἰσφέρων ἐκ καλεῖται. Ὀξένος, χόνδρους εἶδος ἐλαίας. Ὀξὺς, ὁ παρ' ὑμῖν. ὄξος δὲ, ἕν μεταπτωκμοῦ μέγα. ὀξὺς, ὥσπερ παρὰ τὸ ταχὺς γίνεται τάχος, καὶ ταχὺς τάχος, οὕτω παρὰ τὸ ὀξὺ ὄξος. ὀντίτυπον ὀξὺ καταβεβηκὸς εἶδος. ἐπεὶ δὲ τέμνει καὶ κεντρίζει ἡμῶν γεῦσιν. εἰ δὲ ἀγριαίνει τὸ ὄξος, εἶδος φασι. καὶ ἄλλοι, ὀλελόξον. Ὀξὺ, ἐπὶ μαχαίρας καὶ ὀφθαλμῶν λεγόμενον, ὃ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἀμβλύ. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ μεταδοκόντων ὀξέως ταπεινός, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ. λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ. ὅθεν ὀξυδερκῶ, ἤγουν ὀξέως βλέπω.

Ὀξυάκανθα, εἶδος βοτάνης καὶ φρυγάνου. Ὀξύβαφος, οἷον ὀξοβάφος. Ὀξύβαφον, τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. Ἀριστοφάνης ἔριστιν, ὀξύβαφον ὑπάγειν πρὸς λαβὼν, ἢ τρυβλίον. φασὶ δὲ Ἡρακλέα τὸν ἀθλητὴν εὗρεν ἐν οἷς ἐν ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ἐγκαλεῖν ἀγγείοις, ἀπὸ ἤχου ἐν ξυλοφίῳ. Ὀξυβελής, ὀξέως βάλλων, ὃ ὀξὺ βέλος ἔχον. Ὀξυβελὴς, φανερῶς δηλοῖ ὅτι βέλος κυρίως τὸ εἶτα σιδήριον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὅλον βέλος λέγεται. ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ στιλβοντος τῆς αἰχμῆς, τὸ ὅλον δόρυ αἰχμὴν φαμέν. Ὀξυβολῶ, τὸ ταχέως ἀκούω. Ὀξυδερκῶ, τὸ ὀξέως βλέπειν. ὀξυδορκία δὲ, ἡ. Ὀξυωπεῖν, ὀξέως βλέπειν. Ὀξυηκοῶ, ὀξέως ἀκούειν. Ὀξυθηκτος, ὀξύτατος. Ὀξυθύμια λέγεσθαί φασι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπὸ γεννᾶται λέων ἀπὸ ὄξους, εἴρηται διὰ τὸ θυμῷ χεῖσθαι. ταῦτα δὲ ἐκκομίζονται ἐξορίζουσι, καὶ καλοῦνται ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα λέγεται, καὶ ἀπολύματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσι. καὶ τὰ ἐν ταῖς τριόδοις φασὶν Ἑκαταῖος, ὅτι τὰ καθάρματα ἀπέφερον ἐκεῖ, ὅθεν ὀξυθύμια καλεῖται. Ὀξυλαβεῖσθαι, ὀξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος. Ὄξυλον, ὅμοιον, ἰσόξυλον. Ὀξύμηλα, τὰ κοκκύμηλα. Ὀξυμυρσίνης, ὅθεν μετὰ σκίφους εὑρισκομένοις, καὶ ἀσφόδελον. Ἀριστοφάνης. Ὀξὺν ἄρνα, ὀξὺν πόλεμον. Ὀξύνω, ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύνω. Ὀξύνεται, ὀξεῖ τὸ ὀξύνω. ὀξεῖα δὲ, εἶδος ὀσπρίου. Ὀξυπαθῶς, λίαν παθητικῶς. Ὀξυπικρὶς, ὀξύπικρον. Ὀξύπυρος, πυροῦ ποιὸν εἶδος, ὡς οἱ γεωργοὶ φασιν. Ὀξύπυρον, ὀξυπέρατον. ἡ τὸ ὀξεῖαν ἔχον τὴν πρῷραν. Ὀξυρεγμία. δι' ἣν ἡ γαστὴρ καὶ τὰ σιτία συνεχοῦς, ὀξυρεγμίαν τοῦ καταποθέντος σιτίου. ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ὁ τροφὴ ὀξίζη. Ὀξύῤῥοπος, ταχέως μεταπεσούμενος. Ὀξὺς ἄρης παρ' Ὁμήρῳ, ὁ τῶν πάλαι συμβολικώτερον μᾶλλον. ὁ γὰρ πρὸ τῆς συμβολῆς τῆς πολέμου οἷα ὀξὺς ἐστὶν, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν ἀμβλὺς, διὰ τὸ ἀποκαταστῆσαι ἐκ καὶ ἀπέχοντας μένειν δεῖς ἀλλήλους. καὶ ἄλλως δὲ καθὰ δεῖ λέγεσθαι, ὀξὺς ἄρης, διὰ τὸ μὴ εἶναι σίδηρον. ὅπερ αὐτοῖς ἄρης κατ' ἀντίφρασιν λέγεται. ἵνα ἐγείρας ὀξὺν ἔριν, τὸ μὴ καταισχῦναι ὑπὸ ὀκνηρίας τὰ ἔργα τὰ μάχης, ἀλλ' ἐγείρειν ἐν ἀσφαλείᾳ τοῖς ἐχθροῖς. Ὀξὺς ἄρης, ὁ ταχὺς, ὁ τμητικός.

[illegible]

ὁ ποιητὴς ὅτι πολέμου ἀφορμὴ τοῖς παλαιοῖς, ὡς ἐκπολὺ τὸ βοῦς ἢ ἵππους ἀπελαύνειν τινῶν, ἢ καρπὸν γῆς ἐπιδραμόντας δηλώσασθαι, ἤγουν βλάψαι. Οὖ, ἀντὶ τοῦ οὐ κεῖται ἀττικοί, ὡς ὅταν λέγουσι τοὔγκλημα, ἀντὶ τοῦ τὸ ἔγκλημα. τοὔμπαλιν, ἀντὶ τοῦ τὸ ἔμπαλιν. Οὔατα, ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ υ. εὐθεῖα γὰρ αὐτοῦ ἑνικὴ οὖας κατὰ ἰσοδυναμίαν, ὡς φάος. διὸ καὶ συναιρεθέντα εἰς φῶς, καὶ ὡς, ἃ δὴ μόνα ἐν οὐδετέροις εἰς ως λήγει, διὰ τοῦ τ κλίνεται. Οὔατα, ῥῖνάς τε ἀμήσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐκτεμόντες, καὶ ῥᾶον ἀποκόψαντες. ὡς εἰ καὶ ἐπὶ φυτὸν ἀμώμενον. Οὐ γὰρ οἴω σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι, τετράφθαι. φασὶ δὲ λέγειν τὴν ποιητὴν, ὡς οὐκ οἴομαι νόθον σε εἶναι τῇ πιθανότητι, οἷα τῶν νόθων μὴ θείως γινομένων, ἀλλὰ τὸ τῆς μίξεως οὐκ ἔνθεσμον. ὅθεν φασὶ τετεῦχθαι καὶ τὸ νόθος ὄνομα, παρὰ τὴν ἰδ εἴρησιν καὶ τὸ ἦθος. ἤτοι ὁ νόθος, ὁ τοῦ δευτέρου ἱδρυμένος. ὃ ἔστι τοῖς ἐξ ἑτέρου γάμου γεννήσεως. Οὐ γὰρ μοῦσιν, ἀλλ' ἀκηδία, τὸ ὕπνον. οὐ γὰρ, ἀπαί μοι ἐστὶν ἀκηδία, ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ. Ἀριστοφάνης βατράχοις, καὶ ἐν ἱππεῦσιν. ἀπιθ' οἱ γάρ. ἀντὶ τοῦ παραβάντος ὁ χαλκὸς, ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ, τοῦ παραβάντος ὁ χαλκός. Οὐ γὰρ, εἶδος τὸ οὐ γὰρ δή. οὐ γὰρ δὴ ὑγιαίνει, οὐδ' οὐδέ. Οὐδ' ἀθέσφατον, οὐδὲ ἄπειρον. Οὐδ' ἅλα δοίης παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἅλας, τὸ ἐπὶ ξενίας διδόμενον, ἵνα λέγῃ παροιμιωδῶς, ὅτι οὐδὲ τὸ εὐτελέστατον ἂν δοίης. ὅτι δὲ τὴν ξενίαν ἅλα θεσπρώτ ποιητὰς εἶδεν, ἐδήλωσεν ἐν ταῖς λιταῖς. ἔνθα ἔγραψε καί ἐνα σωματοπεθαμμένα ἐκ τοῦ ἁλός. νῦν δὲ μνησέον, καὶ ὅτι καθὰ κρέας ἁλίπαστον. καὶ ἰχθὺς, οὕτω καὶ χωρίον ἁλίπαστον, αὐτὸ μὲν ὅτι ἐξ ἐπιβολῆς ποτε πρὸς τὸ μὴ φύειν καρπόν. ὅθεν φασὶ καὶ οἱ λευκὲς λεθάλησαν τὰ σώματα, ἁλίπαστον κομψότερον ἐκαλοῦντο. λέγουσι δὲ ἔνιοι παρὰ τὸ ἅλα καὶ πάλιν, τὸ ἄλσι πᾶσι ποιούμενον. οἱ δὲ γε περὶ προσφάτου καὶ παροῦ, καὶ παλαιοῦ γράφοντες, καὶ ἰσοδυναμεῖν τὸ παλὶς οὖλαι. πρόσφατον μὲν γὰρ κρέας φασὶ παρὰ τὸ φάσαι, ἤγουν φονεῦσαι, ὅθεν καὶ φασγανόν. παρὸν δὲ ὅλον, τὸ ἀρόειν ἐγκείμενον τῷ λίξει. παλὶς δὲ τὸ πασὶ ἰσλαμικῶς, μυσαρὸν ἐνταῦθα καὶ ἀνθρωπίλων ἀλωνήτων, ἅπερ ἁλὸς ἀπενοῦντο ἴσως, οἱ ὡς εἰκὸς κατὰ τοῦ ποιητοῦ, οὐκ εἰδότες θάλασσαν. καὶ διὰ τοῦτο καλοῦσι ἅλα εἰς τὸ ἄλσο, ὡς καὶ τὸ ἡμιώτατον τοῦ ἀνθρωπίνου ἅλμος, οὕτω πεπηγνείας ἐκλελεῖται. καὶ τινὲς μὲν τὸ οὐδ' ἅλα δοίης, ὡς γράφει Ἀρίσταρχος. Οὐλαῖοι, χθόνιοι, ἐπίγειοι. Οὐλαμοὸς, οὐλαιὸς λέγει ἀμφὸς ἔστι, βραχὺς, εὐτελής. Οὐδαμῶς, οὐδέποτε, οὐδέν. Οὐδ' ἂν εἷς, καὶ μηδ' ἂν εἷς. δοκιμώτερον λέγειν, ἢ οὐδεὶς ἂν καὶ μηδεὶς ἄν. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, οὐδ' ἂν εἷς ἐπιθύσειεν. οὐδέποτε καὶ μὴ ἀρῖσαι, μηδένα τῶν πάντων. καὶ εἷς ἂν οὐδεὶς τῶν πάντων, ἢ μηδένα τῶν πάντων, καὶ μηδεὶς τῶν πάντων. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδέτερον. Οὐλῶν, μὰ τὴν γῆν. Οὐδ' ἂν παλαιφάτου δρυὸς, τῆς παλαιᾶς φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἴσως δὲ γράφουσι παλαιφάτου, ἐπειδὴ παλαιὸν ἔστι φυτὸν ἡ δρῦς. Οὐδ' ἀκέντητον, οὐδὲ ὅπωσον ἔλαβεν. Οὗ, δασυνόμενον μὲν δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικὸν, καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν. καὶ ὡς ἄρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, ἐμοῦ, σοῦ.

Οὐλαι, αὐτὸ μὲν λέγεται κατ' εὐθεῖαν ἄκλιτον ὄν. τὸ δὲ οὐλὸς εὐθεῖα μὲν οὐχ εὑρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. δοτικὴ δὲ αὐτοῦ πολλαχοῦ, ὡς ἀνωτέρω ἐν τῷ οὐλαι ὑποτίμφαντο παρέστασαν. ὥστε τὸ μὲν οὐλαι οὐκ ἔχει πλαγίας, τὸ δὲ οὐλαὶ ὀρφανίζεται. οἷον μητρὸς εὐθείας, κατ' ὁμοιότητα τοῦ γυνή. ὅπερ οὐδ' αὐτὸ διολεῖται ταῖς πλαγίαις καὶ τοῦ γυναικός. οὔπερ εὐθεῖα οὐ πρόσκειται. Οὐδὲ φημι, οὐδὲ αὐτὸν λέγω. Οὐδ' ἐλπίζω, οὐδὲ ἐλπίς. Οὐδ' ἱμείρουσιν, οὐδ' ἐλέγχουσιν. Οὐδέποτε, οὐδαμοῦ. Οὐδὲν ἂν πρόσαν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπαχές. Οὐδ' ἐν λόγῳ, ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ἐμβολικῶς. Οὐδίνεται, ἢ ἀκοὴν θρυπτία. Οὐδάνοι, οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. Οὐδ' ἐνίδαι, εὐτελεῖς. Οὐδ' ἂν εἰ ἀφίκοιτο σοι ἔγωγε ἀλίγω, περιττὴ συνήθως καὶ Ὅμηρος κατὰ τοὺς ἀττικοὺς ἢ εὐάρεστος. Οὐδεὶν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, ἀττικῶν δὴν. Οὐδεὶς οὐδενός, μηδεὶς μηδενός, οὐδὲν οὐδενός, καὶ μηδεὶς μηδενός, οὐδὲν οὐθενός, καὶ μηδὲν μηθενός, παρὰ τοῖς λογογράφοις. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, οὔτις καὶ μήτις ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, καὶ οὔτι καὶ μήτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν. καὶ μηδεὶς μηδεμία μηδὲν, παρὰ τοῖς κοινοῖς. παρὰ τοῖς ποιηταῖς δὲ οὔτις, καὶ οὔτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδενὸς ἄξιος ὀλίγου λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἄτιμος ὀλίγου.

Οὐδεὶς λέγει τοῦτο, λέγει τὸν οὐδεὶς, ταὐτὸ σημαίνει. ἀττικοὶ καὶ δὲ διπλασιάζουσι τὴν ἀπόφασιν. Οὐδέποτε, οὐδὲ φυλὴν, οὔτε φρένας, οὔτε τι ἔργα. ἐπαινεῖται ὁ ποιητὴς ἐν ἐπὶ στίχῳ πᾶσαν γυναικὸς ἀρετὴν ἐμπεριβαλὼν, τὴν τοῦ σώματος εὐσυνθεσίαν, τὴν εὐφυΐαν, τὴν σύνεσιν, καὶ τὸ ἐργατικόν. εὐφυΐα δὲ φαμὲν, τὸ δεξιὸν τοῦ ἤθους καὶ ἐπιτηδευτικόν. οὐ σφαιρίζω ἐν τὸ κάλλος δηλοῖ ἔστι, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἅπερ ἀγλαΐαν πεποιημένον. Οὐδὲν, καὶ οὐθὲν, τὴν μεταθέσιν τοῦ δ καὶ τοῦ θ, τὸ αἰολικὸν εἶναί φασιν. ὅθεν ἐξουθενεῖν ἐξουδενοῦν, μηδὲν μηθέν, δέος θεός.

Οὐδὲν μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ οὔ, τῶν ἀττικῶν διαλέκτῳ χθαιτείρ.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

Οὐδὲν ἱερόν. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τέλειον ἐχόντων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν καὶ ἑαυτοῖς τοῖς γνωρίμοις. φασὶ δὲ Ἡρακλέα πρῶτον, ἀποδειμένον τὸν Ἄδωνιν εἰπεῖν, οὐδὲν ἱερόν. ἴσως ἦν ἀνάθημα, ἀλλὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον. Οὐδενόσωρα, περιπεφρονημένα μὲν, ὡς τὸ κατάξορα δηλοῖ τὰ οὐδεμιᾶς ὥρας, ὃ ἔστι φροντίδος ἄξια. ὤρειν γὰρ, τὸ φροντίζειν, καὶ φυλάσσειν. ὅθεν τὸ ἐλεγωρεῖν, καὶ πυλωρεῖν. Ἀκίων δὲ, οὐδενὸς φυλακτικά. Οὐδὲ ἐν σελίνοις. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὸ λοιπὸν διαπεπρακότων, εἰς ἐπίδοσιν. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις παραδείσοις, τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα καταφυτεύεται. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία οὕτως, οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οἱ δὲ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. Οὐδὲν ἦν, οὐδὲ ἦν ποτε. Οὐδένων πῶς, οὐδαμῶς.

Οὐ δεόντως, παρανόμως. Οὐδέτερος, ἑκάτερος. Οὐδὲ σύμπαν, ἀδιακρίτως ἔχει, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν μεταστάσεις. ἐπὶ λέγει, οἱ δὲ καθ' ἑαυτὸν, ὁ τρίτον, ἢ ὅσιον, ἢ θεοφιλὲς, ἢ εὐσεβές.

Οὐδέποτε, καὶ οὐκέτι, καὶ οὔπω, καὶ οὐδεπώποτε, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ οὐκέτι καὶ οὐδέποτε πρὸς μέλλοντα ὁμοίως ἀποδίδοται, οἷον οὐκέτι καὶ οὐδέποτε ποιήσω. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, οὐδέποτ' ἡμέρα γενέσθαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει, εἴπερ γὰρ φανεῖταί ὡς χρυσὸς, καὶ τὰ δίκαια λέγων. τὸ δὲ οὔπω καὶ οὐδεπώποτε, ἐπὶ παρῳχημένου τίθεσθαι. οἷον οὔπω ἦλθε. καὶ οὐδεπώποτε ἐποίησα. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, οὐκέτ' ἄρ' ὡς ἐμὲ ἄλλον οὐδεπώποτε. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ταῦτα μὲν εἶπον, οὔπω δ' ἐφάνη χρυσὸς εἶναι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἕως ἡμέρα τε ἦν, καὶ τὰ δεινὰ οὔπω πάθοιμεν. τὸ δὲ οὔτι, καὶ ἐπὶ παρῳχημένου, καὶ ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος τάττεται. Οὐδέ ποτε ἴσος, ἀντίπτωσις εὑρηται, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐλαττοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ ἴσος, πολλῷ μᾶλλον οὐ μείζονα ἕξει, ἄρα ἐλάττονα. Οὐδέποτ' ἔχει ἡ ἕδρα, παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων. μέμνηται Ἀριστοφάνης, καὶ Εὔπολις, καὶ Καλλίμαχος. ἔχει δὲ, ἀντὶ τοῦ κωλύει, ἢ ἀποκλείει.

Οὐδεπώποτε, μόνον ἐπὶ παρῳχημένου, ὥσπερ τὸ ἐναντίον τὸ εἴθε, καὶ αὖθις ἐπὶ μέλλοντος. εἴθε ἴσως αἴνεσις, αὖθις δηλώσει. οὔπω, μετὰ παρῳχημένου καὶ ἐνεστῶτος συντάσσεται. οἷον οὔπω γέγονε, οὔπω γίνεται. καὶ ὑπερεῖ τὸ παραλληλότης. εἰσάγει δὲ τὸ μέλλον, οἷον οὔπω ἔστι καιρός, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀμέλει, οὐκ ἔστι καιρὸς, ἀλλὰ ἔσται δηλονότι. τὸ δὲ οὐκ ἔτι. ὁ

ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος. καὶ ὁ ὄχος, ἐξ οὗ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ βαρβάροις ὄχοις. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, τὰ ὀχεῖα τοῦ ὄχος ὁμοίως, καὶ ὁ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος. κατὰ δὲ ἄλλους ὁ θρῆνος καὶ τὸ θρῆνος. Ὄσσε, ἡ εὐθεῖα τὸ ὄσσος, ὡς ἕρκος, βέλος, τεῖχος. τὰ δυϊκὰ ὄσσε, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι ὄσσε, ἀπὸ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. ἐξ οὗ καὶ τὸ κακὰ ὀσσόμενος, ἀντὶ τοῦ κακῶς περιβλεπόμενος. Ὄσσε, δυϊκόν. δηλοῖ δὲ τοὺς ὀφθαλμούς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄσσω, τὸ βλέπω. ἐξ οὗ καὶ τὸ κακὰ ὀσσόμενος, ἀντὶ τοῦ κακῶς περιβλεπόμενος. κλίνεται μὲν κατά τινας ἀπὸ τοῦ ὄσσος οὐδετέρου ὀνόματος, ὡς βέλος. οὗ δοτικὴ ἑνικὴ εὕρηται ἐν χρήσει, τῷ ὄσσει, ὡς τὸ βέλει. καὶ ἀκολούθως ἡ εὐθεῖα δυϊκῶν ὄσσε, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἢ ἀποκοπὴν, ὄσσε. ἕτεροι δέ φασιν οὕτως, ἀπὸ τοῦ ὄσσος ἀρσενικοῦ, ὡς πλόος, ἡ εὐθεῖα δυϊκῶν ὄσσω, ὡς πλόω, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ὄσσε, ἤγουν κατὰ μετάθεσιν τοῦ ω τελικοῦ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, εἰς ε. διὸ καὶ αὐτὸ τελικὸν ἐπὶ τῆς τῶν δυϊκῶν εὐθείας. Ὀσσεῦθαι, λέξις ποιητική, ἀπὸ τῆς ὄσσης, ἣν ἀεὶ ἐπὶ μαντείας ὁ ποιητὴς τίθησιν. Ὀσσολύεσθαι, διακλυδωνίζεσθαι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ, ὀσσολύμενος κάθηται. Ὀσσῦξαι, ἐπιδεῖξαι. Ὀσσυτῆρα, ζωνόν. ζώσιχορ δέντι τοῦ ὄσσον Δωριεῖς λέγουσι. Ὀσσόκερας, ὁσσίχον ἐπὶ τοῦ τὸ μὴ καὶ ἀλίσκειν ἄνδρα δαμάζει. Ὄσσοι, βλέψαι, ἰδεῖν. Ὀσσόμενος, προσβλέπων. αἰολικῶς τρεχῇ τὸ πῖ εἰς δύο σσ, ἔπομαι ὄσσομαι. Ὀσσοῦς, βλέπεις. καὶ ὄσσου, ἴβλεπε.

Ὄσσομαι, ὁ βλέπω. ὀσσόμενος δὲ φησὶν ὁ φανταζόμενος τὸ μὴ παρὸν, καὶ κατὰ τοῦτον ἀποβλέπων, καὶ ἀναδιδοποιούμενος. ὡς ὁ Τηλέμαχος κάθεται ὀσσόμενος φρεσὶ πατέρα ἐσθλὸν, ἤγουν ἐνωροσκοπῶν, ἢ προορῶν, ἢ προμαντευόμενος.

Ὄσσοντο, προέβλεπον, προεώρων. Ὄσσος, ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ. ὁ ἀρσενικῶς φέρεται ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. παρ' Ὁμήρῳ δὲ οὐδετέρως. Ὀσσοπορὸν, ὕπαρεν. Ὄσσω αἰολικῶς τὸ ὄπτω, ὡς βλέπω βλέψω. ὁ ἀποβολῇ τοῦ π καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ λύσσω, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ πίπτω πέσσω. Ὀσταῖς, ἐξαγλωττίδες. Ὀστακὸς, εἶδος καράβου. οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν. Ὀστολόγος, ὁ συλλέγων τὰ ὀστᾶ. Ὀστάφις, βότρυς, ἕλιξ, βόστρυχος. ἢ τὸ ἐν τοῖς βότρυσι γινόμενον. Ὀσταλίσκος, τόξευμα. Ὀστάνω, οὐδὲ πρώην παρὰ πέρσαις μάγοι ἐλέγοντο. Ὀσταζῶν, ὠπτησαν. Ὀσταφὶς, καὶ ἀσταφὶς, πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τοῦ α. σπάνιον δὲ τὸ ταφίς. χεῖλον γὰρ ἡ ὀστᾶ, ἀσταφὶς εἶχεν. Ὀστέον, ὕσω, ἴσως τοῦ ὀστοῦ. Ὀστέφιν, κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Ὅμηρος Ὀδυσσείας π, φαίνεθεν δὲ ἀμφ' ὀστέοφιν χρώς. ἀντὶ τοῦ περὶ τὰ ὀστᾶ. Ὀσίνοις αὐλοῖς. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης, δὶς ὀσίνοις φυσῶσι τὸν πρωκτὸν ποτέ. Ὀσπάριος, ἀξιωματικός, σημαίνει δὲ τὸ θυρωρόν. Ὀστλιγγες, αἱ λαμπάδες παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τοὺς βοστρύχους. ὡς τὸ, ἀπ' ὀστλίγγων δ' αἰὲν ἄλαφα ῥέεν.

Ὀσοῦν οὐκ ἀεί. καὶ ὁσουοῦν, ὁμοίως οἷα ἐστὶν ὁ ὁσῳοῦν, ὁμοίως πλεοναστικῶς. Ὀσοφαγεῖν. ὁσία ἐσθίειν. καὶ ὀσοφαγεῖν. Ὀστρακίζομαι, καὶ ἐξοστρακίζομαι, καὶ ὀστρακισμός. Ὀστρακίνδα, ὄνομα παιδιᾶς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἀλλ' ἔδει πάλιν θελήσας αὐτὸν ἐξοστρακισθῆναι. ὁ δὲ τρόπος τοιοῦτος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ πρὸ χειροτονίας ὁ δῆμος ὄστρακον εἰσέφερεν, καὶ ὅταν δόξῃ ἐφράττετο σανίσιν ἡ ἀγορά, καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν ὄστρακον, ἐπιδιδόντες τὴν ἐπιγραφήν. ἐπεστάτουν δ' οἵ τε θ' ἄρχοντες, καὶ ἡ βουλή. ἀριθμηθέντων δὲ ὅτῳ πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως. εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἑξακισχίλια, οὐ μεθίστατο. οὐ μόνον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὠστρακοφόρουν, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι, καὶ Μιλήσιοι, καὶ Μεγαρεῖς, χεῖλον δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὠστρακίσθησαν. Ἀριστείδης, τῷ ἀδελφῷ ἐλπίδων στυλοῦ μὴ τοῖς, καὶ διαβληθεὶς πρὸς τῇ πολίτας. Θεμιστοκλῆς, Θουκυδίδης, Ἀλκιβιάδης, μέχρι δὲ Ὑπερβόλου ὁ ὀστρακισμὸς προῆλθεν. ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη μὴ προεκπέσαντος τοῦ νόμου διὰ τὴν ἀθένειαν τῶν γεγενημένων δὶς ἀδικούντων πράγμασιν ὕβρει. πλεονάζουσα δὲ δεῖ τὸ ὀστρακίνδα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παιδιᾶς τασσόμενα. διαφέρει δὲ φυγῆς ὀστρακισμός, ὅτι τῆς μὲν φυγῆς ἀειφυγίαν, αἱ οὐσίαι δημεύονται. τοῦ δὲ ὀστρακισμοῦ ἀπελθόντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν χρόνοις ὥρισται καὶ τοῖς. οἱ δὲ φυγόντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. Ὀστρακισμὸς διαφέρει τῆς φυγῆς, καθὸ τῶν μὲν φυγόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται. τῶν δὲ ὀστρακισθέντων μετανάστων οὐκέτι κύριος ὁ δῆμος, καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τακτὸς ἀπεδίδοτο ὁ χρόνος, τοῖς δὲ οὐδέτερον τούτων. Ὀστρακὶς, ἀγαλμάτιον ἀφροδίτης. Ὀστρακισμὸς, οἱ καλούμενοι τῷ δήμῳ δοκοῦντες, ἐξωστρακίζοντο καὶ κατελιμπάνοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐνεγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευγομένου. Ὀστρακόδερμοι, οἱ καρκίνοι. καθάπερ καὶ οἱ στρόμβοι. τουτέστιν οἱ κοχλίαι οἱ θαλάττιοι κήρυκες, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι. ἐπειδὴ καὶ οἱ στρόμβοι κώνου ἐπέχουσι δίκην. στρόβιλος δὲ ἐστιν, ἡ συστροφή. Ἀριστοφάνης. Ὄστρακον, ὁ ποτὲ τὶς ἀποθάνοι γάστραν πρὸς τὸ θυρῶν ἐτίθεσαν ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες, καὶ πληροῦντες ὕδατος. Ὀστράκου περιστροφὴ, παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Εὐνάπιος, ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε φημαῖσι. Ὀστράκῳ ἀπεδύσατο, ἀρὺ γομνόν. ὀστράκον ἀντὶ τοῦ ὕδωρ. ἐπεὶ δὲ καλοῦμεν.

Ὄστρια, τὰ καγκύλια. λαλιωδὸν ἀντὶ. Ὄστρον, μυελὸν, θαλάσσιον. Ὄστριμον, ἐν ᾧ αἱ θρεπταὶ μέναι τόπος. οἱ δὲ, ἔπαυλις.

Ὄσφιν, ἀντὶ τοῦ ὅς ἐν αὐτοῖς, παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὀσφραίνομαι, καὶ δὲ ὀσφραίνομαι. Λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ φθονεροῦ, ὀσφραίνεται τῆς εὐδαιμονίας. οἱ λοιποὶ, ὀσφρόμενος ἐπὶ τοῦ ἐκεῖνος ἀντὶ, τοῦ ὀσφραινόμενος, ἐπὶ μέσου ἀντὶ τοῦ ὀσφρωσάμενος. ἔστι γὰρ οὐ μόνον ὄσφρω, ἀλλὰ καὶ ὀσφραίνω. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ὄσφρον. ὁ μέσος ὀσφρόμην καὶ ὀσφρόμενος, τὸ δὲ ὀσφρησάμενος ἀττικόν. Ὀσφραινόμενον, τὸ δεχόμενον τὴν ὀσμήν. ὀσφρόμενον δὲ, τὸ πέμπον τὰς ὀσμάς. Ὀσφρανθῆναι, τὸ ὀσφρανθῆναι. Ὀσφρόμενον, τὸ πέμπον τὰς ὀσμάς. τὸ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀδιάφορον περὶ τοῖς ῥήτορσι, τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ τοῦ τοῦ λεγομένου τὴν ὀσμήν. Ὄσφρησις, ἀέρος μετάληψις, ἢ διάκρισις ἀτμῶν. καὶ ὀσφράδην, ἐπὶ οἱ δύτροι. Ὀσφύος, ψιάς. ῥάκις ἢ τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν. Ὀσφῦς, τὰ μετὰ τὴν ζώνην ἑκατέρωθεν ἰσχία, αἱ μετὰ τὰς ὀσφῦς ζῳνώδεις προβολαὶ γλουτοὶ, καὶ ἰσχίοις τὰ μετὰ τὰ ἰσχία, ἤγουν τὰ περὶ τὴν πυγὴν περίχοντο. Ὀσφὺν, οἱ λαμοῦ ὁ τι γῆς ἐσχάτως, ἐπειδὴ θεοῖς ἱέρευον, ὡς ζωογονίας αἰτία. ἐπὶ δὲ ἡ λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων τῷ ποιητῇ. Ὄσχαι, κλήματα βοτρύων γέμοντα. Ὄσχια, Σαλόστια, μαρσύπια, ἢ τὸ τοῦ διδύμων ἀγγεῖον. καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη. Ὄσχεος, ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος. Ὀσχοφόρια, ὀχήματα. Ὀσχοκλήματα, βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δὲ ὀσχὰ λαίνοι καλοῦσιν. Ὀσχοφόροι, δύο ἐξ ἑκατέρων γίνεται καὶ πλούτῳ προεχόντων. Ὅσῳ, πλέον ἥμισυ, δηλονότι ἀπὸ τοῦ διαιρεῖν τοὺς κλήρους, τοῦ ἐξ ἀδελίας, παρ' ὃ σιδὴρ ἴσον ὄν, ὅσον ἄν.

Ὅταν, οἱ μὲν παλαιοὶ διαιροῦσιν, δύο ἐν πνεῦμα καὶ τόνον ἔχουσιν. οἱ δὲ νεώτεροι συνημμένως ἐκφέρουσιν. ὥσπερ καὶ τὸ δυὸ, καὶ τὸ ᾧ, καὶ τἄλλα. ἐστὶν ὅτι μετὰ τοῦ δὲ συντάσσεται. Λιβάνιος, ὅταν οἱ δέω. Ὅταν, ποιῶμεν, ἐποίησε. Ὅταν ἐν καιρὸς ἐστί, ὅταν καιρὸς καλῇ. Ὅταν, ἐπίρρημα, οὐ δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς αν ἐπιρρήματα ὀξύνεται. οἷον ἄταρ, δίαν, τὸ πάμπαν. τὸ δὲ ὅτ' ἂν, δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ἐστὶν ὅτ, ὁμοίως καὶ ὁ ποτ' ἄν. Ὅτ' ἀεὶ πρὸς τὸν προλεγόμενον. Ὅτι

ἵνα καὶ τὸ πλέον κατορθώσῃ. ἢ καὶ ἄλλως. εἴ τις ἅρμα δύο πλεόνων ἵππων ἀναβῇ, ὡς ὁ ἐπιστὰς τῇ οἰκίᾳ, ἢ καὶ ἄλλως κατὰ ... ἔχει ὀρίζεσθαι, ... ἴχνος ... ὁρίζειν γὰρ τὸ ... ἐξ οὗ καὶ ὁριστὰς ... Βοιωτία μελίας, ὃν χαρῶν πλουτήσας. Ὅσ ἄν, καὶ ἥ τις, καὶ ὅ, ὁ μετὰ τοῦ ἄν τιθέμενα, ἐπὶ ... καὶ ὑποτακτικοῦ τίθενται. Δημοσθένης, οἶμαι ἅπαντας ἂν ὑμᾶς συμφῆσαι, ὥσπερ τὰς ἐν Λακεδαιμονίοις λόγων τούτους ἀληθεστάτους ἡγεῖσθαι, ὧν ἂν γνωριμώτατοι μάρτυρες ὦσιν, οὕτω καὶ τοῖς συμβολαίοις ..., οἷς ἂν πλεῖστοι καὶ ... μάρτυρες ὦσι, τούτοις χρῆναι πιστεύειν. ὡσαύτως ἔχει καὶ τὸ τίς ἄν. Ὅς τις, ... γενικῇ συντάσσεται. οἷον ὅστις τῶν ἀνθρώπων. Ὅς ἄν ... ὁ δὲ ὅς τίς ἐστι, ἀμφίβολος λόγος. οἷον, ὅς τις ἐστὶν ὁ παράδοξος. ... κειμένου ... Ὅστινος οὖν, οὗτινος οὖν, ... καὶ ... οὐδετέρως ... Ὅς οἶδεν τις ... φιλόπαις. Ὅσ, ὁ μέριον δύο ... Ἀριστοφάνης, ὅσα ... Ὅσα, ἀττικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ὅσον. φιλοῦσι δὲ οἱ ἀττικοὶ πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν χρῆσθαι. οἷον ... ἀντὶ τοῦ ὅσον λαμβάνεται.

Ὁσάκις, ποσάκις. Ὅσημέραι λέγει, ὅσαι δὲ ὧραι. λέγεται καὶ ὅσαι ἡμέραι. Ὁσημέραι, ἐπίρρημα. καὶ σημαίνει τὸ καθ' ἑκάστην ... ἀπὸ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. πλὴν γράφεται ... τὸ δὲ τόσαι ὧραι ... διαλελυμένως γράφεται. Ὅσ..., γνώμη, γνῶσις.

Ὅσ α, ἡ ἐπὶ θανάτῳ ... Ὅσια ἄλφιτα, ... Ὅσιον, ... Ὅσιν παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας π'. ... ὅσια, ἀντὶ τοῦ ... ὅσιον ... λέγει γὰρ τὸ βουλή, ἢ ... ὡς ... ὅσιν ... ἡ βουλή, ἡ πρᾶξις ... ὁμοίως ἐν χ', οὐχ ὁσίη ...

Ὅσιον, χωρίον, ... καὶ μὴ ἱερόν ... ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. Ὅσιον ... ὅσιον λέγουσι ... ἀντὶ τοῦ δικαίου ... ὅσιον καὶ γὰρ ... λέγεται ... Ὅσιος, ὁ περὶ τὰ θεῖα ... Ὅσιος, ὁ περὶ τὰ θεῖα δίκαιος. παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, γίνεται ἅσιος, καὶ ὅσιος. ... ὅσιος ... Ὅσιότης, παρὰ τὸ ὅσιος. ὁ δὲ ὅσιος, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι. τὸ γὰρ ὅσιον πάντη σεβόμενα. Ὁσιουργῆσαι, ... καὶ τὸ ἐπιλέγειν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται τῶν ἱερῶν αὐτῶν. Ὅσιος θαλάμους, ... Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, ... τυφῶνος καὶ τῶν συν... μελλόντων ... ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ... ἡ Ἴσις ... Δήμητρα ... Διονύσου, μετὰ ... αὐτοῦ ... τὰ δὲ Διονύσου ... καὶ μόρια συλλέξασα ... ἱεροῖς ... τῶν ... Αἰγύπτου, ... τὸν ... Αἰγυπτίοις ... πάντα ... μόρια ... δερματίνους φαλλοὺς ... κρεμαμένους ...

χεῖσθαι. καὶ περὶ μὲν τοῦ Ὀσίριδος οὕτως ἔχει. Ὅσιον ... λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ ... οἷον μοίρας, ... ὅπως νομίζεται.

Ὁσιώτατος ... μελλοντος διὰ τοῦ ... γινόμενα, διὰ τοῦ γράφεται. ... ὅσιοι, ὁσιώτερος, καὶ ὁσιώτατος. Ὀσκάζω, ἀνασκάπτω. Ὀσκεός, ἢ τὸ σκεός γράφεται. πλὴν ... ἀττικοῖς, ... γράφεται ... Ὀσμὴ λέγεται διὰ τοῦ σ ... Ὀσμύλια, ... λεγόμενα, καὶ ... Ὀσμῶσι, ... Ὅσον οὕτω πάρεστι λέγομεν, ... Ὅσον οὐκ ἤδη, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Εὐριπίδης, ... ὅσον οὐκ ἤδη. καὶ μικρὸν ὅσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον ... μικρὸν ὅσον ... Ὅσον τάχιστα, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Σοφοκλῆς, ... ὅσον τάχιστα.

Ὅσον δὲ ... λαμβάνεται ... Θεο... ὅσον ... συνωνύμως ... ὅσον ... ὅσον ... Ὅσον ... ὅσον δύναμις. ὁ ... Ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ ... Ὅσον ὅσον, ... Ὅσπριον, παρὰ τὸ ... Ὅσπρια, ... Ὅσσα, ... Ὅσσα, φήμη, ... κληδών ... Ὄσσα, ὄρος, ... τέλος Θεσσαλίας ...

Ὄσσαν εἶναι Διὸς λέγει Ὅμηρος, ... Διὸς ... λέγεται. Διὸς ὄσσα, ἡ ... Διὸς ... εἱμαρμένη ... τῶν ... Ὅμηρος, ... φωνὴ λέγεται ὄσσα, ... ἡ φήμη ... σημαίνει ... Ὄσσε, ... ὄσσε, δύο ἔχει παραγωγάς. ... ὄσσοιο ... Ὄσσε αἱματόεντα, ... τὰ ... Ὄσσε πάλιν ... Ὅμηρος ... ὄσσε, ... φῦ, ...

... δεῖ ... ὀφθαλμός, ... ὄμματος, καὶ ἀπὸ τοῦ ... ὄσσεσθαι, ... ὄσσεται ... ὁ σκοπός.

καὶ ἔλεγε τὸ αὐτό. καὶ ἀφίλασιν ὀνομάζονται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὄρχις, πληθυντικῶς. καὶ ὀρχίδιον ὑποκοριστικόν.

Ὀρχαλέους, ἀντὶ τοῦ ἐβαλόν. Ἡρόδοτος. Ὀρχίδιον, τὸ μόριον. Ὀρχεῖται, διασείεται, βακχεύει. Ὀρχαλόν, ἐβαλόν. Ὀρχηθμοῖς, ὀρχεῖσθαι τὴν τάξιν τῆς φυτείας, ὄρχους εἰώθασι λέγειν οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐντεῦθεν, διὰ κατὰ τάξιν τῶν βοτρύων συγκειμένων ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐπειδὰν ἔτοιχον τρυγῶντες, ἀπάρχονται τῷ θεῷ χορεύοντες, καθάπερ καὶ μουσεῖ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ, ὀρχήσω, ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὀρέγειν, ὅτι ἐκτείνουσι τὰς χεῖρας, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ.

Ὄρχησις γίνεται ἐκ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω ὤρεχα κατὰ συγκοπήν. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλως κίνησιν τινα χειρῶν καὶ ποδῶν μηχανικοῦ. ὡς δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις διάφορα εἴδη ὀρχήσεων ἴδρυται, δῆλον ἐντεῦθεν. ἦν γοῦν καὶ τραγικὴ ὄρχησις, ἡ καὶ ἐμμέλεια καθ' ἣν Βάθυλλός φασιν ἀλεξανδρεὺς νομίμως ὠρχήσατο. καὶ κωμικὴ δὲ ἡ καὶ κόρδαξ καὶ σίκιννις, ἧς εὑρετὴς Σίκιννός τις βάρβαρος, ἢ κρητικὴ καὶ σατυρική, ἐπεὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί. ὀρχηθμός, ὁ ἐν γάμοις καὶ ὁ ἐν ἑορταῖς καὶ ὁ ἐνόπλιος. Ὀρχήσεως τρία εἴδη. ἐμμέλεια μὲν τραγική, σίκιννις σατυρική, κόρδαξ κωμική, ἥ ἐστιν αἰσχρῶς κινεῖν τὴν ὀσφύν. Ὀρχηστὴς Ἄρης, ὁ ἐκίνητος πόλεμος. ἢ ὁ μετὰ πυρρίχης καὶ ἐνόπλου ὀρχήσεως γενόμενος. ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς Λάκωσιν ἵνα ὦσι κινητοὶ εὔρυθμοι, καὶ γίνωνται καὶ κινῶνται πρὸς πόλεμον. Ὀρχήστρια, αἴρα. Ὄρχις, ζῷον τῶν τετραπόδων, καὶ πόα. Ὀρχιπεδίζειν, τὸ κατασχολεῖσθαι περὶ τοῖς παισίν. Ὀρχιπέδων, οὐ μὴν οὐχ ἁλκύονος τὸ ὀρχιπέδων, οὐδ' ἐγὼ τῶν τρυγόνων. Ὄρχιλος ὄρνις. διὰ τὰς μοιχείας τοῦ Διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν. ἔπλαττε δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος Ἀριστοφάνης, ἐπεὶ κατωφερὴς γίνεται καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὀρχίλοχον παρέλαβε διὰ τὸ ὄρχις. Ὀρχμαί, φραγμοί. καλαμῶνες, φάραγγες, αὖλαξ. Ὄρχοι, στίχοι ἀμπέλων.

Ὀρχομενός. ἰστέον δὲ ὁ Βοιώτιος Ὀρχομενός, καὶ Ἀρκαδικὸς τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλονται. ὁ μὲν γὰρ ἀρκαδικὸς πολύμηλος. ὁ δὲ Βοιώτιος, Μινύειος. ἐκλήθη Μινύας ποταμὸς κατὰ τὸν πλοῦν [illegible]. ὅτι γένος λαμπρὸν οἱ Μινύαι ἀπὸ Μινύου βασιλέως κληθέν, [illegible]. [illegible] δὲ οὐ μόνον πλουσίους, ἀλλὰ καὶ μάλα δυνατοὺς τῆς Βοιωτίας Ὀρχομενίους [illegible], λέγων καὶ Ἐτεοκλῆς Ὀρχομενοῦ βασιλεὺς Χαρίτων ἱερὸν πρῶτος ἱδρύσατο. [illegible] Μινύαι Ὀρχομένιοι, ἀποικισθέντες εἰς Ἰωλκόν. ὅθεν καὶ οἱ Ἀργοναῦται Μινύαι [illegible]. δόξοι δ' ἂν ὁ Μινύας παρὰ τὸ μινύθω [illegible] μικρὸν λέγεσθαι. [illegible] ὁ τυφλὸς ἀπὸ τοῦ [illegible], διὰ δὲ ἐπίλοιπον τὸ μινύθειν, καὶ ὡς μέχρι τῶν ἰσχύος [illegible] ἡ λέξις, [illegible] ἐστι. καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ καὶ μινυρίζειν γίνεται. Ὀρχομενοὶ δύο, ὁ ἐν Βοιωτίᾳ, οὗ ἐστιν ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ γένος Ὀρχομενὸς Μινύειος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. οὗπερ Μινύου καὶ τρίτης γενεᾶς τοῦ Αἰόλου οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ὀρχομενός, καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Πόντου. Ὄρχος καὶ ὄρχατος, στίχος ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν. παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτοῦ τὰς τάξεις τῶν φυτῶν. Ὄρω τὸ διεγείρω. ὄρω δέ, ῥῆμα βαρύτονον, ἔνθεν ὅτι τὸ ὀρνύω μάλιστα [illegible]. ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν ὄρθος, καὶ ὀρτῶ ῥῆμα. ἐκ δὲ ὀρτῶ ῥῆμα, ποιεῖ τὸ ὀρτίζω, καὶ πλεονασμῷ τῆς ε συλλαβῆς ἑορτάζω. δηλοῖ δὲ ἑορτάζειν, τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ ἱμάτια τῶν παιδίων, οἷον ἐγείρειν εἰς ὕψος. κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλως ἥκοντος, ὃν ἔδει [illegible]. Ὀρῶ, κανονικῶς περισπᾶται. Ἡρακλείδης δηλοῖ γράφων οὕτω, τὰ θέματα τὰ ἔχοντα μετὰ τοῦ προηγουμένου τὸ ρ σύμφωνον ἀκόλουθον ἐσόμενον περισπᾶται, τομῶ, [illegible], ῥοφῶ. τὸ κέντρω βαρύνεται, ἐπεὶ δύο σύμφωνα ἔστη αὐτοῦ. τὸ δὲ ὄζω καὶ δικάζω, καὶ ἀκολουθοῦν. ὅθεν τὸ ὀρῶ ὀλίγως περισπᾶται, συμφώνου ἐπομένου ἁπλοῦ. Ὀρόγυια, τὸ ὀρὺν τὰ ἐγγύαλα, ἃ καὶ ὀρέγχεις καλοῦσιν. ἢ ὀρῶν λόφους. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα. Ὀρῶ καὶ ὁρῶμαι, καὶ τὸ ἰδεῖν καὶ ἰδέσθαι, Ὅμηρος. Ὀρόω, ὁρόω, ὁρῶ. μετοχὴ ὁ ὁρόων τοῦ ὁρόωντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν ὁρόῳμι ὁρῷμι. καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ν, ὁρόῳμι ὁρώοις ὁρόῳ. ὁμοίως ἀγαπώῳμι, ας, α, βοώωμι ας, α. Ὀρῶν, ἰδών, θεωρῶν. Ὀρῶνται, ἐφορμῶσιν, ἐπαναλαμβάνουσιν. Ὄρωρα. μέσος παρακείμενος, καὶ κατὰ μετάθεσιν ἐστίν. ὅτι διὰ μέτρου ἀνάγκην ὄρωρα. ἀπὸ τοῦ ὄρομαι. ἀφ' οὗ καὶ ὅρμενος ἐπὶ παρακειμένου. προπαροξύνεται δὲ ὅρμενος, διὰ τὸ ἀναδραμεῖν κατὰ τὴν τῆς ἰωνίας συνήθειαν. ὡς καὶ τὸ βλήμενος, καὶ τὸ φθίμενος. Ὀρώρηται, ἔχει ἀναδιπλασιασμὸν παρακειμένου εἰς ἐνεστῶτα. ἐκ τοῦ ὄρωρα γὰρ τὸ ὀρώρω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρώρηται, οὕτω δὲ καὶ τὸ [illegible] παρ' Ἡσιόδῳ, ἐκ τοῦ ἄραρα ἀράρω γίνεται. ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ ὄλωλα τὸ ὀλώλω. οἷον γ, ὅταν τοῦ ὀλώλῃσιν. Ὀρωρέχατο, ἀπὸ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω, ὤρεχα, ὤρεγμαι, ὠρέγμην ὤρεξο ὤρεκτο. ὠρέχατο ἰωνικῶς, καὶ ἀττικῶς ὀρωρέχατο. καὶ συστολῇ ὀρωρέχατο. καὶ ὀρωρέχαται ἰωνικῶς φασὶν οὐκ ἄλλως, ἢ διὰ τοῦ ε ἐκτανθέντος ἑρμηνεύονται. Ὀρωρέχαται, ἐκτέτανται. καὶ ὀρωρέχοντο. Ὀρώρει, ποιητικῶς. ὀρῶ τὸ διεγείρω, μέλλων ὀρήσω, ἐξ οὗ ὤρηκα. μέσος ὦρα, καὶ ἀττικῶς ὄρωρα. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος ὠρώρειν, καὶ ἰωνικῶς ὀρώρειν, οὗ τρίτον ὀρώρει δὲ [illegible]. Ἄλλως.

Ὀρώρει, συστολὴν ἔχει τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρόν. ὄρω γὰρ τὸ διεγείρω. ὁ μέλλων ὀρῶ. ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα. ἀττικῶς ὄρωρα. ὁ ὑπερσυντέλικος ὤφειλεν εἶναι ὠρώρειν. τὰ δὲ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. ὥστε συστολὴν ἔχει τὸ ὀρώρει, διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. Ὀρώρῃ ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀλώλῃ. ὡς γὰρ ἐκεῖνο παρακείμενός ἐστιν ὑποτακτικὸς ἐκ τοῦ ὄλωλα, οὕτω καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὄρωρα. Ὀρώρυκα, ἐκ τοῦ ὀρύσσω ὤρυκα, ὀρώρυκα ἀττικῶς.

Ὀρώρεται, ἐκ τοῦ ὄρωρα παρακειμένου ἐγένετο, ἀναχθέντος εἰς ἐνεστῶτα τὸ ὀρώρω. Ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, ἀκήκοα ἠκηκόειν, οἱ ἀττικοὶ παρακείμενοι ἀρχόμενοι ἀπὸ βραχέος, ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ χρονικῶς μεγεθύνονται. ἀλλὰ τὸ ἐλήλυθα ἐληλύθειν, καὶ ἔοικα ἐῴκειν, παρέβη τὸν κανόνα. Ὀρῶ σε, δίχα τῆς προθέσεως, καὶ ὁρῶ εἰς σε μετὰ τῆς προθέσεως, καὶ ἐνορῶ σε ὁμοίως, ταῦτα αἰτιατικῇ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ Τ ΚΑΙ Υ.

Ὅς, ἄρθρον ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου, ἐμός, σός, ὅς. σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ οὗτος, οἷον ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν. δύναται σημαίνειν καὶ αὐτός, οἷον ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν. ἔστι καὶ ἀόριστον μόριον ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμοφώνῳ, οἷον ὃς ἂν ἔλθῃ μενέτω. καὶ ὅπως ὃς ἔλθῃ. Ὅς, ἀντὶ τοῦ οὗτος, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ψ. Ὅς, ἥ, ὅ. ἄρθρα ὑποτακτικὰ μετὰ τοῦ τις ὀνόματος ἀορίστου συντιθέμενα, ἀναφορικὰ γίνονται. οἷον ὅστις, οὗτινος, ᾧτινι, ὅντινα. πληθυντικὰ, οἵτινες, ὧντινων, οἷστισιν, οὕστινας. θηλυκὰ, ἥτις, ἧστινος, ᾗτινι, ἥντινα. πληθυντικὰ, αἵτινες, ὧντινων, αἷστισιν, ἅστινας. οὐδέτερα, ὅτι, οὗτινος, ᾧτινι, ὅτι. πληθυντικὰ, ἅτινα, ὧντινων, οἷστισιν, ἅτινα. καὶ μετὰ τοῦ περ συνδέσμου ταυτὸν σημαίνει. οἷον, ὅσπερ ἀντὶ τοῦ ὅστις, ἥπερ ἀντὶ τοῦ ἥτις, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ὅτι. καὶ κλίνεται οὕτως, ὅσπερ, οὗπερ, ᾧπερ, ὅνπερ. οἵπερ, ὧνπερ, οἷσπερ, οὕσπερ. ἅπερ, ὧνπερ, ὅπερ. Ὃς δ' ἂν ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρματα ἵκηται, παρ' Ὁμήρῳ ἔγχει ὀρεξάσθω. τουτέστιν, εἴ τις ἅρματος πολεμίου κρατήσει, μὴ ἁρπαζέτω, ἵνα τυχὸν καὶ εἰς τὰς ναῦς κατάγῃ ὃ κρατοίη, ἀλλὰ ἔχει πάλιν πολεμεῖτω.

[illegible] βαρυτόνων [illegible] καὶ αὐτῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ταύτην τηροῦσιν ὡς ἀπαθῆ, [illegible] κάκεῖνο ποιοῦσι δὶς εἰρημένοις ἐμέλλομεν, ἐν δὲς [illegible] τὸ βιοῦν ῥημάτων. τῶν μὲν συνῃρημένης συλλαβῆς διὰ τοῦ ω προφερομένης, ὁ πρὸ αὐτοῦ [illegible], εἰ μὲν ὁ πρὸ τῆς συνῃρημένης συλλαβῆς βραχύ ἐστι, μικρόν, ὡς ὁρῶ ὁράω, βοῶσι βοάουσι. εἰ δὲ μακρά, μέγα, ὡς μαιμῶ μαιμάω, κυλῶσι κυλάουσι. διὰ δὲ τοῦ α ἐκφερομένης, ὁ πρὸ αὐτοῦ [illegible]. εἰ μὲν ἡ πρὸ τοῦ συνῃρημένου α πάλιν βραχεῖα, βραχύ. οἷον βοᾷ βοάᾳ, γελᾶται γελάεται. εἰ δὲ μακρὰ μακρόν, οἷον μαιμᾷ μαιμάᾳ, κυλᾶτε κυλάατε. [illegible] τοῦ μέτρου [illegible] [illegible] δύο τὰς λέξεις γίνεσθαι. [illegible] συνῃρημένου [illegible] πάλιν [illegible] [illegible] τὴν προφορὰν [illegible].

Ὁρόασι. ὁράω ὁρῶ, ὁράουσι ὁρῶσι, [illegible] ὁρόωσι. [illegible] Ὅμηρον ὁρόωντο φασίν. [illegible] ὁράοιτο ὁρῷτο γίνεται, [illegible] τοῦ προπαραληγομένου. [illegible] πρόσωπον τὸ ὁρόωμι. [illegible] τὸ ὁρόωμι ὁρῶμι. [illegible] τὸ φίλως ὁρόωντι, ταυτὸν [illegible] ἡδέως ὁρῶντι. Ὄρπαξ, ἐρινεός.

[illegible], θρασὺς ἄνεμος. Ὄρπηξ, [illegible] ἀκρίδος [illegible]. Ὄρπηξ γίνεται [illegible] τοῦ ἔρπω [illegible], καὶ τὸ [illegible], ὁ [illegible] εἰς ἄνθρωπον [illegible]. ὁ ὄρπηξ, [illegible], παρὰ τὸ ἔρπον, καὶ ὁρούω [illegible] πεποίηται. κλίνεται δέ, ὄρπηξ ὄρπηκος. Ὀρρωδέω [illegible] τὸ [illegible] τοῦ [illegible]. Ὄρρηδέω, [illegible] καὶ τοὺς [illegible].

Ὄρριον, ὁρ[illegible]. Ὄρροβος, [illegible]. Ὄρρος, λέγουσι τὸν [illegible] ταῦρον, τὸν μεταξὺ τῶν [illegible] [illegible] τὴν [illegible], ὅ ἐστιν [illegible]. [illegible] ὁ ὄρρος [illegible] [illegible] μηρός, ἴδιον ὡς [illegible] [illegible] οἱ φοβούμενοι.

Ὀρροπύγιον, ὀρσοπύγιον. Ὄρρος, ὁ τράμις. οὐχ ὡς [illegible] τειχίων [illegible] καὶ τὸ ὀρρωδεῖν. οἱ γὰρ [illegible] [illegible]. Ὄρσεο, ὁρμῶ, κυλῶ. Ὄρρωδία, τὴν ἄκρ[illegible] τοῦ ὄρρου [illegible], ὄρρος [illegible] τὸ [illegible], [illegible] καὶ ὀρροπύγιον καλεῖται παρὰ [illegible].

Ὀρρωδῶ, ὁ φοβοῦμαι λέγεται. [illegible] μεταφορᾶς τῶν [illegible] διὰ τῆς οὐρᾶς [illegible] τοῦ δέους. [illegible] γὰρ ταῦτα φοβηθέντα συστέλλειν τὴν οὐρὰν [illegible] τῶν μηρῶν. ὀρρωδῶ [illegible], [illegible], [illegible] φοβοῦμαι. Ὀρρωδῶ παρὰ [illegible], τὸ πάνυ φοβοῦμαι. [illegible] μισοπύγιον [illegible] [illegible] καὶ κυρίως μὲν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. [illegible] παρὰ τὸ [illegible] τὴν οὐρὰν [illegible] τοῦ δέους. [illegible] παρὰ τὸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] φοβουμένων [illegible] ὁ ὄρρος [illegible].

Ὀρσάγγας, [illegible] [illegible]. Ὄρσαι, ὁρμῆσαι, ἐγεῖραι, ἐρεθίσαι. Ὄρσο, ῥῆμα [illegible] ὄρσο, [illegible] ὁ μέλλων ὀρῶ, καὶ [illegible] ὄρσω, καὶ μετάγεται ὡς [illegible], καὶ κλίνεται [illegible] [illegible] ὄρσο. Ὀρσίπους, [illegible]. Ὄρσο, βου[illegible] [illegible]. Ὀρθέλαιον [illegible]. Ὀρσοθύρα, παρὰ [illegible] ποιητῇ, θύρα τις [illegible] ὑψηλοτέραν ἔχουσα πρόσβασιν, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ ὀρθοθύρα [illegible].

τὸ [illegible] θύρα, [illegible] [illegible]. Ὀρσὸς, [illegible]. Ὄρσε, [illegible]. [illegible]. Ὀρσοδίνης, ὀρθ[illegible]. Ὀρσοτριαινα, [illegible]. Ὀρταλίζω [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀρχαῖα, [illegible] [illegible]. Ὀρτάλιχοι, [illegible] [illegible]. Ὀρταλίχων, [illegible]. Ὀρτή, [illegible] ἑορτή, [illegible].

Ὀρτυγομήτρα, παρὰ τὸ [illegible]. Ὀρτὸς, βωμός. [illegible]. Ὀρτυγία, [illegible].

Ὄρτυξ, [illegible] ὄρνεον [illegible]. Ὀρυάσθαι, [illegible]. Ὀρυγμαδός, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ ὀρυγμαδός, [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἠχοφωνότερον. Ὀρυγμός, βρυχηθμός. Ὀρύεται, ὑλακτεῖ. Ὄρυξ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πλατύτερον. Ὀρυχή, [illegible]. Ὀρυμαγδός, βοή. [illegible]. Ὀρφνή, [illegible]. Ὀρφανός, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὀρφνός, [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ὀρφανίνος, ἰχθῦς ποιός. Ὀρφανὸς, λαμβάνεται [illegible] [illegible] [illegible] ὀρφανὸς [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὀρφανεύω, [illegible] τὸν ὀρφανῶν [illegible] [illegible] τῶν [illegible]. Ὀρφανιστής, [illegible]. Ὀρφανὸς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὀρφανός, καὶ ὀρφανός. Ὀρφνία [illegible] [illegible]. Ὀρφνη, [illegible] μέλαινα. Ὀρφνια [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὀρφνὸς, σκοτεινή, [illegible] μέλαινα [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ὀρφεύς, [illegible] ὀρφανῶν.

Ὀρφώς, ἰχθῦς ποιός. Ὀρφῶς παρὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὀρφῶς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἔλεγεν ὀρφῶς, ὡς λαγὼς καὶ ταώς. Ὄρχα [illegible] [illegible]. Ὄρχαμος, ἡγεμών, βασιλεύς. Ὄρχας, [illegible] αἱμασιά, καὶ εἶδος ἐλαίας. Ὄρχατοι, [illegible] παρὰ τὸ ὄρχω, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὄρχατος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὄρχατος, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὄρχαδος. Ὄρχεα, ὄρχεις, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

μὸν, ἢ παλμὸν, ἢ διωθόν. καὶ τὴν ἁπλῶς δὲ μαντείαν ὄρνιν ἐκάλουν. καὶ πᾶν κατὰ τύχην συμβαῖνον. Ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας. Ὀρνιθεύομαι, μαντεύομαι δι᾽ ὄρνιθος. Ὀρνιθίας παρὰ [illegible] λεγομένη, ὁ σφοδρὸς χειμών. ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὃς ὑπὲρ τὴν τῶν τὰ ὄρνεα τερπόντων ὑπὸ τοῦ ψύχους πνεῖ. ὁ δὲ Σύμμαχος, χειμῶνα ὀρνιθίαν ἀποδίδωσι, διὰ τὸ χειμῶνος ταῦτα τὰ ὄρνεα ἐπιφαίνεσθαι. ὡς παρὰ Ἀράτῳ. Ὀρνίθειον κρέας, τὸ τῶν ὀρνίθων. ὀρνίθειον δὲ ἁπλοῦν. Ὀρνιθοκάπηλοι, ὀρνιθοπῶλαι. Ὀρνιθοσκόπος ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν τοὺς οἰωνοὺς, γίνεται ὀρνιθοσκόπος, εἶτα ὀρνιθοσκόπος. Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα. Ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, διπλοῦς τονοῦται. ὁ δὲ ὑμεῖς ἢ παρὰ τὸ συνεκφέρει ἐμφαίνει τὴν ἀλήθειαν. ὀρνιθόπαις δὲ, ὁ ὄρνιθος παῖς. ἢ ὀρνιθοφυὴς παῖς. καλλίπαις, ὁ καλοὺς μερόπας παῖς, καὶ ὁ καλὰ παῖς. ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρὸς παῖς. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ὀρνίθων γάλα, παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. Ὄρνις ἀρσενικὸν, ὄρνιξ δὲ δωρικόν.

Ὄρνις, ὁ κληδὼν, τὸ μάντευμα. Ὄρνις, ἐπὶ εὐθείας βραχὺ τὸ ι ἐκκλίνεται. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. καὶ μάρτυρες οἱ ποιηταί, οἳ ἐμέτρησαν κατὰ τὸ μέτρον, καὶ ἀλλότριως πάλιν αἱ εἰς ιθος γενικαὶ μακρῷ παραλήγονται, πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος. τοῦ δὲ γὰρ ἄρχοντος τῆς εὐθείας ἐφύλαξε καὶ ἐν τῇ γενικῇ. Ὄρνις δεξιὸς, αὐτὸς παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ο τῆς Ὀδυσσείας, τὸ μὲν ὄρνις γενικὸν, εἶδος δὲ ὁ ἱέραξ. ὁ καὶ ἄλλως ὄρνις σημεῖον, ὁ σημαντικὸς τοῦ μέλλοντος οἰωνὸς, ὃς δεξιὸς ἐνταῦθα ἐπιπταθεὶς ἀγαθὰ σημαίνεται. Ὄρνιχα, ἀντὶ τοῦ ὄρνιθα Δωριεῖς λέγουσι. Πίνδαρος, διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ὀρνύμεν, ὄρνυμι ὄρνυν. ὄρνις ὀρνύντος, ὀρνύσαι, ὀρνύμην. Ὀρνύμενος, διεγειρόμενος, ἐκ τοῦ ὄρνυμαι. Ὀρνυμένου, ὁρμῶντος, διεγειρομένου.

Ὀρνύω, ὄρω, τὸ διεγείρω. καὶ ὀρύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν διαιρετικῶς, ὀρύνω. καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀρνύω. ἐξ οὗ ὄρνυμι, καὶ ὤρνυτο καὶ ὄρνυθι. Ὀροάνδας, ὄνομα κύριον. Ὀροβάγχη, βοτάνη τίς. οἱ δὲ τὰς ῥίζας τῆς καρπὸς, οὗς ὑποκυπτόντες. Ὀροβάδιον, ὀσπρίων. Ὀρόβιον, χυδαῖον εἶδος. Ὄροβος, εἶδος κριθῆς, οἱονεὶ ὁ ῥωννύμενος ὑπὸ τῶν βοῶν. Ὄροβος, εἶδος ὀσπρίου. Ὀρέγω, ἐρέγω τὸ ἐκτείνω, ὤρεγα, ὠρέγης, ὤρεγε. ὀρέγυια συστολῇ καὶ τροπῇ ὀρέγυια. Ὀροβία, πόλις. Ὀροδάμνοι, κλῶνες, κλάδοι, βλαστήματα ὄρπηκες, καὶ ὀρόδαμνος ὁ τακτός. Ὀρόδαμνος, ὁ παραφυάς. Ὀροδαμνιάδες, νύμφαι. καὶ αἱ μελισσαί, ἀπὸ τοῦ ὄρος τῶν δαμνίων. ἐπὶ κολοκύνθης. αἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἱ εἰσὶ κλάδοι. Ὀρόδαμνος, καὶ ὄρπηξ, ἐπὶ τοῦ κλάδου. παρὰ τὸ ὀρούειν, κατὰ τὴν αὔξησιν. Ὀρόδιος, φόβος. Ὀροθέτης, τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν. Ὀροθύνειν, ἐρεθίζειν, ταράσσειν, θαρρύνειν. Ὀροθύνω, ἐκ τοῦ ὄρω καὶ τοῦ θύνω συντεθὲν, ὁ δηλοῖ τὸ διεγείρω, καὶ τὸ ὁρμᾶν, καὶ δηλοῖ τὸ ὀρμᾶν ἴσως, καὶ κινεῖν τὸν πυρὸν, τὸ ἐκπυρόν. καὶ τὸ ἔρα καὶ γῆ, τὸ ἔργον τὸ ἐπὶ γεωργίας. καὶ τὸ πλεῖον, καὶ μαζικὸν παρὰ Ὀππιανῷ, τὸ πλείστατον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τοῦ φιλεῖν, καὶ τὸ ἔλασθαι, τὸ φιλαδεῖν γίνεται. καὶ ἐκ τοῦ κάσις καὶ γνωτὸς, ὁ κασίγνητος. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. Ὀροθύνων, σύγκειται ἐκ τοῦ θύειν δηλαδὴ, καὶ τοῦ ὀρέειν. Ὄροι, οἱ ἀριθμοί.

Ὀροικλαίνοι, ἐξόχοιτε. Ὀροιτύπος, ὁ ἐν ὄρει τὰ ξύλα, ὅ ἐστι πελέκει, κόπτων. Ἀρχίλοχος, οὐρίων ἀναστάταζον, σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν. Ὀρολεπτίδος, ἑτέρα χωρὰ περιέχει τὸ ἔλασμα, περὶ ἧς ἔμπροσθεν εἴρηται. φασὶ δὲ Διοσκορίδης τὴν ἐπερχομένην ὀρολεπτίδα ὀνομάζεσθαι πᾶσαν τὴν ἐπιφέρεται. Ὄρομαι, ὤρετο παρατατικός. Ὀρόμενος, διαφυλαττόμενος. ὀρόμενος δὲ, ὁ βλεπόμενος, μέγα. Ὀρομαλὶς, ἡ ἀγριομηλέα. Ὀρομαλίδας, τὰ ἄγρια μῆλα. ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα

Ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ ῡ μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ σπαδωνίζοντα τοῖς ὀδοῦσι μῆλα. Ὀροντας, ὄνομα κύριον. Ὀρόντης, ὄνομα ποταμοῦ. Ὀρὸς, ὁ ὑδατώδης τοῦ γάλακτος ὑπόστασις. ἢ τὸ διεφθορὸς γάλα. ἢ ὁ γαλακτὸς ὑποστάθμη, γίνεται δὲ παρὰ τὸ ῥέω, καὶ δηλοῖ τὸ γάλακτος τὸ μὴ συντετμημένον παχὺ, ἀλλ᾽ ὑγρὸν ὡς ὕδωρ. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ ῥέω ῥεῦσος, ἐξ οὗ ὀρὸς, ἣν ἔφασκον πρὸς ἀφυγὴν συνωνυμεῖσθαι τῷ πρὸς ῥέω ὄρος, ὁ μέν τι ἐπὶ ζώων ἐστὶ. ἐξ οὗ τὸ ὀρρωδεῖν διπλασιάσαντες τὸ ρ, ἐπίφερον τὴν κατὰ τὸ ὄρος φωνήν. Ἄλλως. Ὀρὸς τὸ ὑπόλειμμα ὑδατῶδες ἐν τῇ πήξει τοῦ γάλακτος. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὑδατώδης καὶ ἐφθαρμένη ὑπόστασις γάλακτος, διὸ ὀρὸς γράφεται. ὀρὸς δὲ ὀρροὶ τοῦ ὀλιγοῦ ὁ μαλάχιος. ὡς καὶ δεικνὺν αὐτὸν εἶναι γάλακτος. Ὅρος, νόμος, θεσμὸς, ἡ στήλη, ἢ κατὰ τινὰ πηγὴν ἐπὶ χωρίῳ, ἢ οἰκίᾳ. Ὅρος, λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς ὑποκειμένης οὐσίας τοῦ πράγματος. ἢ δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὅροι δὲ λέγονται, ὡς ὅρια ὄντες ὀφθαλμοὶ τῶν πραγμάτων τυγχάνοντες. καὶ ὅροι ὁριζόμενοι ἢ παραβαλλόμενοι συντόμως τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν. οἷον ἂν οὐ λέγομεν, ἄνθρωπός ἐστιν οὐσία σαρκὸς καὶ ψυχῆς, καὶ λόγου καὶ αἵματος, καὶ σοφίας καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. περιορίζομεν οὖν ταῦτα διὰ τοῦ ὅρου λέγοντες, ἄνθρωπός ἐστι ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν.

Ὅρος τῶν ὅρων θεὸς, ὁ πάντα τὰ ὄντα ὁρίζων, αὐτὸς δὲ ὑπ᾽ οὐδενὸς ὁριζόμενος, ὅ ἐστι μόνος ὅρος τῶν ὅρων θεός. Ὅρος, σκευῆς γεωργικὸν σημεῖον, ξύλον τι ἐν τῷ πεπατημένῳ σταφυλὰς πιέζοντες. Ὅρος καταλειπόμενος ὕλη, τὸ δασύ. καὶ ἔτι ἐνδεδεμένον φυτῶν πυκνότατον, καὶ κατακλειόμενον. ὅθεν καὶ οἶνος, ὁ καλούμενος. οὗ παράγωγον, τὸ οἰνηρὸν. ὡς τὸ, ὄρεσι δὲ πάντα πίνω καὶ τρύγων. Ὀρουθύνω δίκην, ὡς οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον. Ὀροῦν, κόρδα καὶ σύντριμμα τοῖς ἑκατὸν, ὡς ὁ Ἐπίχαρμος φησί. Ὀρούειν, παρόρμησιν. Ὀρούμενα, ὁρμώμενα, πηδήματα. Ὀρούσαν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὁρμῶ, ὀρούω, ὤρουσα, ὤρουσεν. ἰωνικῶς ὄρουσα, καὶ ἀνόρουσα. Ὀροφὴ, ἡ στέγη. Ὀροφηφόρον, ζῶον τῶν ὀστρακοδέρμων. Ὀροφίας, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μῦς ὀροφίας. λέγονται μῦς ὀροφίαι, καὶ ὄφεις, οἱ περὶ τὰς ὀροφὰς, οἱ ταύταις καταφυγόντες. Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη περιερχόμενον.

Ὄροφος ἀρσενικῶς, καὶ ὀροφὴ θηλυκῶς λέγεται. Ὄροφος, καλαμίσκου εἶδος, ὑψοχαρὴς ἐπιτήδειος εἰς ὀροφήν. ὃς ἐν λειμῶνι πεφυκὼς, δασεῖαν ἐπὶ τοῦ ἄνω ἔχει λάχνην. ὅτι καὶ ἐστὶν ἀγαθὸς εἰς ὀροφήν. αὐτὸ δὲ διὰ τὴν πάλαι ταύτην χρῆσιν, καὶ ἁπλῶς αἱ τῶν οἰκιῶν στέγαι πᾶσαι ὀροφαὶ λέγονται, ἀφ᾽ οὗ καὶ φάλαγγες, ἤγουν ἀράχναι ὑπωρόφιοι, οἱ φωλεύοντες ὑπὸ τοῦ ὀρόφους. Ὄροχθον, ὄρθιον ὄχθον. Ὀρόων, πολλάκις ἐν διαίρεσει συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων μετὰ τὴν συναίρεσιν, πλεονάζει ποτὲ μὲν τὸ ο τὸ μικρὸν. ποτὲ δὲ τὸ α τὸ βραχὺ. οἷον μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ ὁρῶν πλεονάσαντος τοῦ ο, γίνεται ὁρόων ὁ βλέπων. ἄλλοτε δὲ ἐν τῷ ὁρᾷ πλεονάσαν τὸ βραχὺ α πρὸ τῆς λήγουσης, τὸ ὁράᾳ πεποίηκεν, οὕτω καὶ ἀϋτεῦντες βοόωσι καὶ κῦμα βοάᾳ καὶ χέρσῳ. Ὀρόωντες. διὰ τί ἐν ταῖς τῶν ἐνεστώτων συνῃρημέναις μετοχαῖς τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων συζυγίας, τὸ μὲν πρὸ τοῦ ω τῆς συνῃρημένης συλλαβῆς βραχείας οὔσης μακρὸν τὸ μεταξὺ τῶν δύο συλλαβῶν τιθέασι, καὶ τὸ, τὸ ὁρῶντες ὁρόωντες λέγουσι, καὶ τὸ βοῶντες βοόωντες. μακρᾶς δὲ οὔσης καὶ μακρὸν ἐντιθέασι. καὶ τὸ, τὸ μαιμῶντες μαιμώωντες λέγουσι, καὶ τὸ ἡβῶντες ἡβώωντες. ἀ ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν ὑπὸ τῶν μέτρων, ὡς ταῦτα δεῖ συνεωσθῆναι. ἔχουσι δὲ δὴ τὴν παραλήγουσαν ἐν ταῖς πλαγίαις αἱ τοιαῦται μετοχαί, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὸ γὰρ ἥμισυ ἐξαίρεσιν, καὶ συνάπτουσιν. οὐκ ἀπὸ περισπωμένων θεμάτων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου

ρύεται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. ἐκεῖνο μὲν παράμηκες λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους. ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους. Ὄρθια, ἀνατεταμένα, ἐξάκουστα, μεγάλα. Ὀρθία Ἄρτεμις. οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἵδρυται.

Ὀρθιάζειν, μαστιγοῦσθαι. Ὀρθίασ, ἰσὸς ναός. ἔστι καὶ ἐπὶ ... φύτε. Ὀρθιασμάτων, ἀνατάσεως ῥημάτων, ἢ τῶν μετὰ βοῆς ..., ἢ τῶν μελῶν. παρ' ὅσον ὄρθιος νόμος ὁ κιθαρῳδικός.

Ὀρθιοκῶπαι, οἱ ἐπιπόνως ἐλαύνοντες, ἢ ἀκλινῶς. Ὄρθιον, ὄρος. καὶ ὄρθιον, πρόσαντες, ἀνατεταμένον, ὑψηλόν. Ὄρθιος, αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ εἶναι εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν. Ὀρθογόη, ἡ μεγάλως θρηνοῦσα. ἀπὸ τοῦ ὄρθρον γοῶσα. Ἡσίοδος. λέγεται δὲ ἡ χελιδών. Ὀρθογραφίας τέσσαρες εἰσὶν ἀγωγαί, ἀναλογία, διάλεκτος, ἐτυμολογία, καὶ ἱστορία. ἡ ἀναλογία μὲν ἔστιν, ὅταν τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ παρατιθῶμεν, καὶ ὅταν κανόνα ἀποδιδῶμεν. διάλεκτος, ὅταν τὸ ὄφεως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφωμεν, εἰπὼν οὕτω παρὰ τῇ συνηθείᾳ τῶν ἀττικῶν γράφεσθαι. ἐτυμολογία, ὅταν τὸ ἄνεμος διὰ τοῦ ε καὶ ... γράφωμεν, ... ἱστορία, ὅταν τὸ χίλια διὰ τοῦ ι γράφωμεν, εἰπὼν οὕτως αὐτὰ γράφεσθαι βούλεται ἡ παράδοσις. ὅτι τὰ ἑβραϊκὰ καὶ ἐθνικὰ ὀνόματα παραγωγὰς οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ κατὰ παράδοσιν γράφονται. Ὀρθόδοξος, καὶ ὀρθοδοξία. ὀρθὰ φρονεῖν, ἀσφαλῶς περὶ θεοῦ καὶ κτίσεως ὑπόληψις. ἡ ἔννοια περὶ πάντων ἀληθής. ... τὴν ὄντων, καθάπερ ... σιν. Ὀρθόδωρον, μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρός, ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ μέχρι τοῦ δακτύλου. εἰ δὲ, σπιθαμήν. Ὄρθρος, παρὰ τὸ αἴρειν, καὶ ὀρθίους ἡμᾶς ποιεῖν λεχέων ὄντας. Ὀρθοκίρων, ὀρθόκερως. Ὀρθοκόρης, ὀρθὸν πῖλον ἔχων. Ὀρθόκραιραι βόες, αἱ ὄρθια τὰς κεφαλὰς. κραῖρα γὰρ ἡ κεφαλὴ ἐν τελικῶς. ἐντεῦθεν δὲ φοινικαὶ καὶ νῆες ὀρθόκραιραι, ὧν τὰ ἄκρα εἰς ὀρθὸν ἀνέσταλται. ἐπὶ δὲ τῶν ... ἀποδοτέον ... ἡμικραιραν, ἤτοι τὸ ἡμίκρανον. Ὀρθόν, τὸ ἐστάμενον ἢ ἄνω βλέπον, ἢ μὴ στρεβλόν, ἢ σκολιόν. ἀφ' οὗ ὀρθῶ, τὸ ὀρθὸν ἔχον θέσιν. καὶ ὄρθιον ἐπὶ φωνῆς, τὸ ὑψηλόν. καὶ ὀρθὸς ἐπίρρημα, τὸ ἐναντίον τοῦ σκολιῶς, ἢ ὀρθόω ὀρθῶ ἔστω, ἀντὶ τοῦ ὀρθὸν ἵστημι. καὶ ἐπανορθῶ, τὸ τὸ πεσόντα ἀνιστῶ, καὶ εἰς ὃ εἶχε σχῆμα ὀρθότητα ἀποκαθιστῶ. Ὀρθοπαγίαν, ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ, πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι. Ὀρθοπλὴξ ἵππος, ὀρθὸς ἐπαιρόμενος, καὶ πλήττων. Λακεφόνος ... ἡ ὀρθοπλὴξ ... δυσάγαλις. Ὀρθόπολιν λέγει Πίνδαρος, τὴν τῇ ἑαυτοῦ δικαιοσύνῃ ὀρθοῦντα καὶ σώζοντα τὰς πόλεις. ὡς ἐρυσίπολιν καὶ σωσίπολιν. Ὀρθοπρίονι, τῷ χειλώματι. παρὰ τῶν ἰατρῶν.

Ὀρθόπτερος, μεγάλας πτέρυγας ἔχουσα. ἢ ... ἀπὸ ... μεγάλας ἔχουσα ... οἰκοδομάς. Ὀρθός, ὁ ἀνεστηκώς, καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων. Ὀρθοστάδιον, τὸ ὄρθιον ἀφροδισιακόν. Ὀρθοσάλιδες, εἶδος χιτῶνος. Ὀρθοσάτων, ... Ὀρθοστάται, οἱ δὲ κατὰ ... , οἱ δὲ συνέμεινε συνεστῶτοι. Ὀρθοτίτθιος, ἡ παρθένος, ὁ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα. ἔθεν καὶ ἐπιτίτθιον, ὃ ὀνομάζεται.

Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων φάσιν, παρὰ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ ὀρθόν, καὶ φοιτᾶν καὶ συκοφαντεῖν, καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. Ὀρθόφρων, ἀνατεταμένας φρένας ἔχων, μετέωρος. ἢ ὀρθός. Ὀρθρίζω, καὶ ὀρθρεύομαι. δοκιμαστέος ὡς ἔχεις ὀρθρευόμενος πρωϊνὸν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων. ἔστι δὲ ὄρθρος, ὁ πρὸ τοῦ λευκοτάτου καιρός, ἐν ᾧ ἔτι λύχνῳ χρῶνταί τινες. ... ὀρθρίζω, ὀρθρεύομαι, οὐκ ὀρθρεύσομαι, ... Ὀρθρινόν, τὸ ὀρθρόν. καὶ ὄρθριον μέλος, τὸ ὑψηλόν. ὡς ... τοῦ ... ὄρθριον κηρυγμάτων. Ὄρθρος λέγεται, ὅτι εἰς ἔργα ἡμᾶς ὀρθροῖ. ὄρθρος, καὶ ἡ τῆς ἡμέρας ἀρχή. διὰ τὸ ὀρθοῦν τὸ αἴρειν εἰς ἔργον. Ὀρθῶ ἕτερον, ὀρθοῦμαι ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου. ὂν τὰ ἐναντία σφάλλω καὶ σφάλλομαι. ἐπανορθῶ δὲ καὶ ἐπανορθοῦμαι, διορθῶ καὶ διορθοῦμαι, ταυτόν. Ὀρθῶ οἰκίαν, καὶ τεῖχος. καὶ ὀρθοῖ τὸ πνεῦμα τῶν ναῶν, ἀντὶ τοῦ κατευθύνει.

Ὀρθωθείς, ἐξαναστάς. Ὀρθωσία, ἡ ὄρθωσις. καὶ ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις. Ὄρια, τὰ ὡραῖα. ἴσασι ἀποθήκας. καὶ ῥωμαῖοι ὅρια καλοῦσιν. Ὀριαχός, ὀρίκοιτον. Ὀριβρεμέτης, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἠχῶν. ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ παρὰ τὸ ὄρος συγκείμενα εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ρι συλλαβὴν διὰ δύο συμφώνων, διὰ τοῦ ι γράφεται, οἷον ὀρίδρομος, ὀμβριμέτης, καὶ τὰ ὅμοια. εἰ δὲ δι' ἑνὸς συμφώνου, εἴτε διὰ δύο φωνηέντων, εἴτε δι' ἑνός, διὰ τῆς ει διφθόγγου. οἷον ὀρειβάσιος, ὀρείχαλκος, ὀρειπόλος, καὶ τὰ ὅμοια. Ὀρίγανον, θηλυκῶς ἀττικοὶ λέγουσιν. Ὀρίγανον, βοτάνη. ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. καὶ γὰρ παρὰ τὴν ὄρειον ... καὶ ὁ γάνος, ὁ σημαίνει χαράν, γίνεται ὀρίγανον. τὸ γὰρ ὀρίγανον ἐν τοῖς ὄρεσι χαίρει. ἢ ... τὸ ὀρᾶν ... τὸ γανῶ ... λαμπρύνω. ὁρᾶν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. ὁ δὲ γραμματικὸς Θεοδόσιος λέγει, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥίζω γίνεται ῥίγανον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον. οἷον, τὸ ψύχειν τινά, ... τὸ ἀντίφρασιν. θερμαίνει γάρ. Ὀριγνώμενοι, ἐπιθυμοῦντες.

Ὀρίδρομος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι τρέχων. Ὁρίζει, ἴσασιν, ὅρον δίδωσι, κρίνει, διατίθησι, διαιρεῖ, ἀφορίζει. Ὁρίζω, προστάσσω, ἐπιτέλλω, ἐντέλλομαι, κελεύω, ἐγκλημάτω, διαιρίζομαι, παραλιθόμαι, ἐπιτάττω, ἐπισκήπτω, σημαίνω. Ὁρικὰ ζεύγη, τὰ τῶν ὀρέων. τουτέστι τὰ τῶν ἡμιόνων. ὀρέας γὰρ ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους. Ὁρικόν, ἀφωρισμένον. εἰ δὲ φραγμόν, εἰ δὲ σαρκῶν, ἢ σιδήρων. Ὀρικνᾶσθαι, τὸ ἀνατείνεσθαι, ἢ τὸ ὄκνον ἐπιχωρεῖσθαι. Ὀριμαλίδας, ἀπὸ τοῦ τὰ ὄρεα μῆλα λέγουσι δωριεῖς. Ὀρινάδες, τὰ ἀγνώτερα. Ὄρινον, ἐταράχθη. Ὀρίνδην, ἄρτον παρὰ αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ἐξ οὗ ἀρτοποιεῖται. τινὲς δὲ ὄρυζαν. Ὀρίνει, διώκει, τῶν ψυχῶν ἐκίνησεν, οὐ κατὰ ἀπαλλὰν, ὡς φησί, ἀλλὰ θυμὸν ἐπὶ στήθεσιν ὄρινεν. Ὀρίνθη, ὥρμησεν, ἐτάραξεν, ἐκίνησε, ἀνιαρῶς. ὡς δ' ὅτε ... πίπτων ὀρίνοντα ἐλθέντα. Ὀρίνω, ἀναλυτέα ῥᾴδιος. Ὀρίνω, ἐταράχθη, ὑψώθη. Ὀρινόμενοι, ταραττόμενοι, διωκόμενοι, ἐφορμῶνται. Ὀρινομένη θάλασσα, ἡ ταρασσομένη. ὡς τι δ' ὁ θυμὸς ὀρίνθη, ἤγουν ἔτι ... Ὀρίνω, τὸ διεγείρω, καὶ ταράσσω, κινῶ. ἢ ὀρίνω, ὄρνυμι ... παρὰ ... λος, ὄρσω μῆλον, ἐπιρροϊκῶς. ὄρσω ἀερισθεὶς. κατὰ ταυτὸ δυνάμενα ἐλέγχεις. ὁρμῶ, ὄρνυμι, ὁρμάσω, ὥρμησα, ὥρμημαι. παρορμῶ, διεγείρω, παρορμῶν, παρορμήσω, παρώρμησα. ὁρμῶ πλέοσαι. Ὅρια, τειχίσματα, φραγμόν, ὅριον δὲ τὸ ... καὶ ... ὅρος. ἀπὸ ... τὸ μετρεῖν ... ὁ θεός. Λαοόριον, τὸ κτιστὸν καὶ ἀρχήν. Ὀριβάτης, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι βαίνων. ... οὗ θεοῦ ἐν ... Ὁρισμός, λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως ... Ὁρισμός, διάλυσις πράγματος διὰ λόγου. οὐ χωρὶς οὐ ... Ὀρίσαι, ὁρίζαντα. Ὀριστόν, τὸ ἐπιδεχόμενον ὅρον, ὡς ἔχον ὕπαρξιν, καὶ ἰδιοσυστατικὸν τρόπον. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος. ὡσαύτως δὲ, ὁ τὸ ἀγαθόν. Ὀρίτροφος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι τρεφόμενος. γράφεται διὰ τοῦ ι καὶ τοῦ ρ.

Ὀρίζεται, ἐλίσσεται, ἐπιθυμεῖ. Ὀρίτα, ἐριστικῶς. Ὀρκάδες, ἃς ὥρα τὰ σῦκα τίκτουσιν. Ὀρκάνα, μαντεῖον ἢ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα, καὶ ἡ αἱμασιὰ οὕτω καλεῖται.

Ὁρκιάζειν, καλάσθαι δὲ ὅρκων. Ὀρκίζεις. Ὅρκια τάμνον, τὰ διὰ θυσιῶν ὀμνύον. Ὅρκια πιστὰ ταμεῖν, παρ' ὅσον ... ἐπὶ τοῦ ἐπιορκήσαντα. ἄλλον δὲ, ὅτι ... δράμων ... τούτων παραβάσις, ὥσπερ καὶ τὰ ὅρκια διαλύσαντα. Ὅρκια πιστά, τὰ πιστευτικά. ἔνθεν καὶ πιστωθῆναι ὅρκῳ. τὸ

καὶ ἐπίθυμίαν. Ὀρέγω, ἐκτείνω, καὶ προθύμως. Ὀρέγειν, αἱ κουρεῖς γυναιξίν. Ὀρεία, ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη. Ὀρεία, τραχεῖα, σύνδενδρος. Ὀρεαυλος, ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

Ὀρειβάτης, ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. Ὀρεικὸν ζεῦγος, τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὄρειον [illegible], καὶ ὄρειος [illegible]. Ὄρειον [illegible], τὸ ἐν ὄρει. Ὄρειον, ἱμάτιον [illegible]. Ὀρεοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων. Ὀρείους [illegible], κύνας. [illegible] ὄρειος. Ὀρείτης, [illegible]. Ὀρείχαλκον, εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἢ τις τὴν τοῦ [illegible]. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χαλκοῦ [illegible] χαλκοῦ. Ἡσίοδος, ὅς εἰπών, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ.

Ὀρεῖται, [illegible]. ὄρω, ὀρῶ. μέσος μέλλων ὀροῦμαι, ὀρῇ, ὀρεῖται. Ὀρείχαλκος, ὁ [illegible] χαλκός. Ὀρέξεται, [illegible]. Ὀρεκτήν, ἐπιθυμητήν. Ὀρεκτοῖσι, μακροῖς. Ὀρεκτοῖσι μελίῃσιν, [illegible] μελίαι τὰ δόρατα. [illegible]

[illegible]

Ὀρέξεσθαι [illegible]

Ὀρέξιν. ἐπιθυμίας [illegible]

[illegible]

Ὀρέοντο, [illegible] ἐπιθυμητικῆς συνέχειας [illegible]

καὶ τὰ [illegible]

Ὀρεστιάς [illegible]

Ὀρεύς, [illegible]

Ὀρέχθει [illegible]

Ὀρθαὶ, [illegible]

Ὀρθὴ, [illegible]

[illegible]

Ὀρθιάζω, [illegible]

Ὀρθιάς, [illegible]

Ὀρθία, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ Λ τῆς Ἰλιάδος, [illegible]

Ὀρθία λέγεται φάλαγξ, [illegible] πορεύεται

λέγει ἀπηχοῦ. Ὀπωρίνους, τοὺς εἰς πρόσω ὑπονοοῦντας. ὀπωροφυλάκιον δὲ, ἡ σκηνὴ, ἡ καλύβη τοῦ φυλάσσοντος. Ὀπωροφυλάκιον, τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον. Ὀπωρώνης, ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν, ἢ ἀγοράζων. Ὀπωροπώλης, οὕτω οἱ ἀγοραῖοι λέγουσιν. οἱ δὲ παλαιοὶ λεγόμενοι, ὀπωρώνης, ὡς καὶ Δημοσθένης.

Ὅπως, ὅτι λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἵνα, εἰς ὑποτακτικὸν ἀποδίδοται, ὅταν ᾖ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ὅταν ᾖ ἀμφιβαλλόμενον, εἰς εὐκτικὸν ἀποδίδοται. ὅτε δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῶς, ἐπὶ παραγγελίας, πρὸς μέλλοντα ὁριστικόν. οἷον, ὅρα ὅπως ποιήσεις προσαχθῆναι, κατὰ τὸ παράγγελμα. καὶ ὅπως ἕξει ἐπὶ τὸ σῶμα. ἔχουσι πῶς. ὡς τὸ παρὰ Δημοσθένει, σκοπεῖτε δὲ οὕτως, ὅπως τῇ λέξει ἐροῦσιν, ἀντὶ τοῦ πῶς ἐροῦσι. λαμβάνεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ. οἷον ὅπως δὲ εἰς ταυτὸν ἥκομεν. καὶ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. οἷον, ὅπως ἔφην. καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως. Εὐριπίδης ἐν Ἰκέτισιν, ὅπως ἐκεῖ φύσις, ὅπως γὰρ δὴ ἔσομαι. ὅπως ἀντὶ τοῦ ὅτι. Ἡρόδοτος, ὅπως μὲν νῦν ἐν τῇ γῇ καρποὺς ἀφῆκε τοιαῦτα ἐπέβαλε τὴν στρατιάν. καὶ ὅπως, ἀντὶ τοῦ καθό. ὅπως ἀντὶ τοῦ λίαν. Ὅπως ἐπεὶ ὅπως, περίφρασις τοῦ τί εἴληφε. ἐστὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν τυχεῖν. ὀπωσοῦν δὲ, ἡ βία. Ὅπως δὴ οὖν, ἀντὶ τοῦ καθὸ οἷον δή τινα τρόπον. καὶ ἀντὶ τοῦ πῶς δέ. Ὀπωσοῦν, ἐλλιπῶς ἁπλῶς. ὀπωσοῦν δὲ, ὁπωστιοῦν, καὶ ὁπωσδητιοῦν ἀττικοί. Ὀπωπῆται, πέπηγεν, εἶλε. Ὅρα, ἀντὶ τοῦ ὥρα. Ὀπιλα, ἀντὶ τοῦ ἀπειλῇ. αἰολεῖς ἀντὶ τοῦ ω μεγάλου διὰ τοῦ ο μικροῦ χρῶνται. Ὁραμάτιον, τόπος. Ὁρατὸν, ὁρμητικόν. Ὀράδια, οἱ μὲν τὴν ὄρασιν, οἱ δὲ τὴν γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. Ὀράδης, ὑλώδεις τόποι. Ὀρασθαι, ἀναγκαῖον, προσήκοντα. Ὀραι, ἔσοπτρον, ἰλαί. Ὀράζειν, λύειν, μαλάσσειν. Ὁράματά εἰσι προφητῶν, ἅτινα ἐγρηγορότες βλέπουσιν οἱ προφῆται, εἴτε ἐν νυκτὶ, εἴτε ἐν ἡμέρᾳ. ἐνύπνια δὲ, ἃ καθεύδοντες φαντάζονται. ἐὰν γίνηται φησὶ προφήτης ἐν ὑμῖν, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὅρασις, διὰ τὸ ᾗ ὁρᾶς, ὅ ἐστι τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν. Ὁρατικὸν, γνωστικόν. Ὁρατὸν, αἰσθητὸν, θεωρητικὸν, ἢ θεωρητόν. Ὁρῶ ὀρθῶς, ὃ βλέπω. ἡ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως γράφεται καθολικῶς ὑφορῶμαι, ὃ δηλοῖ τὸ ὑποπτεύω. Ὀργᾷ δὲ ἀθηνῶν, ὀργᾶν λέγουσι τὸ ἐπὶ παρασκευάζεσθαι, ὃ ὁρμᾶν. Ὀργάδες, γεωργούμενοι τόποι. Ὀργάσαι, ἡ ἀθηναῖοι καὶ ἐργάζειν, ἀπὸ τῶν ὀργῶν λέγουσιν. Ὀργανίας, ταράξαις, εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις.

Ὀργάσας, μαλάξας. Ὄργανον, τὸ εἰργασμένον, καὶ ἐργαλεῖον. Ὄργανον, παρὰ τὸ ὀρέγω, ὄρεγανον, καὶ ὄργανον.

Ὄργανον, δοῦλος ἄψυχος. Ὀργάλαγον, παρὰ τὸ ὀργᾷ τις εἶναι καὶ ἀνέργαστος. ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰ φυτὰ πρὸς αὔξησιν ὀργᾶν. Ὀργάς, λοχμῶδες, καὶ ὀρεινὸν χωρίον, καὶ ἀνέργαστον. καὶ πᾶν τὸ ὀργιζόμενον, ἢ ἐπιγεννώμενον, ἢ ἐπιθυμοῦν, ἢ ἀκμάζον. Ὀργάς, ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος, καὶ λιπαρὰ, καὶ ἀκμαία γῆ. Ὀργάσασθαι, ἀναμῖξαι, συγκεφαλαιῶσαι, παρὰ τὸ ἐπικρατοῦντα. Ὄργασον, κυρίως τὸ πηλὸν. ὀργάζειν παρ' Ἴωσιν ἡ ζέσις. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον, Ἀριστοφάνης. σπολάδ' ἀπολὺς ὄργασον, ἀντὶ τοῦ φύρασον, μάλαξον.

Ὀργεῶν, ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. Λυσίας, ὀργεῶνες, οἱ θύται. Ὀργεῶνες, οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια, τουτέστι μυστήρια, καὶ νόμιμα τελεῖν. Ὀργὴ, ἀπὸ τοῦ ῥέζω, τὸ πρακτικόν, ὅθεν ἡ ἑορτὴ γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω, τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρεγὴ καὶ συγκοπῇ ὀργή. ἢ παρὰ τὸ εἴργω εἰργὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργὴ, ἡ κωλύουσα ἡμᾶς τὰ δέοντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὄρω, τὸ διεγείρω, ὀρὴ καὶ ὀργή. σημαίνει δὲ δύο, αἰτίαν τὴν ὀργῶν. ὡς τὸ, κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. καὶ τὴν τιμωρίαν.

Ὀργῆς, ὀργή, λαπτει, διαδίδωσι. Ὀργὴ δέ ἐστιν ἐμμονος ἄλση. καὶ ὁρμὴ διακρινὴς πρὸς τὴν τοῦ ἀδικηκότος ἀντίληψιν.

Ὀργὴ δέ ἐστιν, ἐπιθυμία πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τὸν δοκοῦντα ἠδικηκέναι παρὰ τὸ προσῆκον. Ὀργὴ δέ ἐστι, παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι. Ὀργιῶνες, οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν, ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν, καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν. εἴτε παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὰ ὄργια. διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι, καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διατάξεων. Ὄργια τὰ μυστήρια, παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς ἀμυήτους αὐτῶν. ἢ τὰ ἐν ὀργάσι γινόμενα. ὀργάδες δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι, καὶ ὑγροί. Ὀργιάζειν, τὸ θύειν καὶ τελεῖν. Ὀργιάδας, ἱερείας, ἐκ περισσοῦ θείως. Ὀργίζομαι, σκύζομαι, ὀδύσσομαι, χολοῦμαι. Ὀργίζομαι τοῖς ἐχθροῖς. ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, καὶ χολοῦσθαι ταυτόν. πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει, τὸ δὲ χολοῦσθαι ποιητικόν. ὀνόματα δὲ αὐτῶν, ὀργὴ, θυμὸς, καὶ χόλος. τὸ μὲν οὖν τῆς χολῆς ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ θύειν, τὸ ὁρμᾶν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγείρεσθαι καὶ ἀλλάσσειν. οἱδαίνει γὰρ ὁ ὀργιζόμενος τὴν ψυχήν. λέγεται θυμὸς καὶ ἡ ψυχὴ, ποιητικῶς. ἐντεῦθεν δὲ ὀργὴ, εἶτα μὴ ἀφεθεῖσα ἀλλὰ παραμένουσα, μῆνις λέγεται. καὶ μῆνις, παρὰ τὸ μένειν, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ κοινὸν μῆνις. τὸ δὲ ποιητικὸν, τὸ μῆνις. ῥῆμα δ' αὐτῶν, τὸ μηνίειν. λέγεται μῆνις, καὶ τὸ ἐμμένον ἐν πολεμίῳ ἔργῳ. ἀπὸ θείου καὶ ἰχῶρος. τὸ ὀργίζεσθαι δὲ, εἰ ἔστι ταχύ, καὶ ὀργὰ τάχα ἂν προσλάβοι ἀμετάβλητον, χαλεπαίνειν λέγεται, καὶ σκυζεσθαι, καὶ ἐπικοτεῖν μετὰ τοῦ ἐπιβουλεύειν. δηλοῖ δὲ ταῦτα οὐχ ἁπλῶς τὸ ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ μετὰ θυμοῦ καὶ τὸ ἐπιμαίνεσθαι καὶ χαλεπαίνειν. γίνεται δὲ τὸ μὲν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ χαλεποῦ, καὶ τῶν χωμάτων. τὸ γ, ἀπὸ τοῦ ἐπισκυνίου τοῦ ἐπιχεομένου τούτῳ διὰ παθῶν συνάγειν τὸ ἐπισκύνιον. ἐπισκύνιον δέ ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν ὀφρύων. ταῦτα δὲ ἐναποτεθέντα τῇ ψυχῇ, καὶ παραμένοντα, τὸ κότον ποιεῖ καὶ τὸ κότον. ἐστι δὲ κότος, ὀργὴ ἐναποτιθεμένη τῇ ψυχῇ, μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς. Ὀργίλως, μυσαρίως. Ὀργίλος λέγοιτ' ἂν καὶ ὑπόθυμος, βαρύθυμος, ἄμετρος ὀργὴν, τραχὺς ὀργὴν, ἔμμετρος, χαλεπὸς, ἐπίχολος, ἀκρόχολος, μελάγχολος, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, πικρὸς, δύσκολος καὶ μεμψίμοιρος. Ὀργιλώτατος, ὀργιλώτατος. Ὄργιον, ἱερῶν, ὁ ἱερεύς. Ὀργιῶνες, οἱ θύται, παρὰ τὰ ὄργια, ὅ ἐστι τὰ θεῖα μυστήρια. Ὀργμά, ῥύμη, ῥώμη.

Ὀργυιαῖος, ὁ μέγας. Ὀργυιὰ, τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν. ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους. παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὅ ἐστι τὰς χεῖρας. Ὄργυιαν προπαροξυτόνως, ὁ παλαιὰ Ἀτθὶς λέγει, ὥσπερ καὶ ἄγυιαν. οἱ δὲ ὕστερον παροξυτόνως. Ὀργῶ, ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Ἀριστοφάνης, καὶ μὴν ὀργῶ ἐκ τοῦ ὄγκα. καὶ ὄργασον ὁμοίως παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, πίσσουσι ὀργὰ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα. σημαίνει δὲ τὸ σπαργᾶν, καὶ τὸ ὀργίζεσθαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ, ὀρθρίζω. καὶ ὀργῶντας, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμοῦντας. Ὀργῶσι παρὰ Φιλοστράτῳ, ἤγουν ἐξεγείρονται, ὡς καὶ σπαργᾶν λέγεσθαι. Ὀρδίκιον, τὸ χιτωνίσκιον, παράσιοι. Ὄρδημα, ἡ τολύπη τῶν ἐρίων. Ὀρέγω, περιέχω. Ὀρέγεται, ἐπιθυμεῖ. Ὄρεγμα, βῆμα, ὅρμημα, αἷμα. Ὀρέγω ἐνεργητικῶς τὸ δίδωμι, καὶ τὸ ἐκτείνω. ὀρέγομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ κομίζομαι. Ὀρέγει τις ἐπὶ χεῖρα. ὀρέγεται δὲ ἴσως ὁ ἀφιέμενος. Ὀρεγνὺς χεῖρας, ταυτόν ἐστι τῷ ὑψώσας ἀπεχόμενος. Ὀρεγνὺς, ἀπὸ τοῦ ὀρέγω, τὸ ἐκτείνω, ὀρεγνύω καὶ ὀρέγνυμαι. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω, τὸ κλῶ, ἄγνυμαι. παρατατικὸς ὠρέγνυον. οὐ γὰρ τὸ ὠρέγνυμι ἐν χρήσει, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἐζεύγνυμι, οὐδὲ τὸ ἐτίθην. μετοχὴ ὁ ὀρεγνὺς, ἀπὸ τοῦ ὀρέγνυμι ἀχρήστου, ὡς ὁ ζευγνύς, καὶ τιθείς, ἀπὸ τοῦ ζεύγνυμι,

κύμαντρ. Ὀπισθόδομος, ὁ οἶκος, ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς ἀθηνᾶς οὕτω ἐκαλεῖται, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Ὀπισθοκράνης, ... Ὀπισθορμήσας, ὡς ἐναντίον χωρήσας.

Ὀπισθοστιλα, ... Ὀπίσθατος, ἐκ τοῦ ὄπισθεν, ὀπισθέστατος ὤφειλεν εἶναι. ἐπεὶ δὲ οὐχ εὕρηται ἡ τοιαύτη γραφή, δύναται ἀπὸ τοῦ ὄπισω ὀπισώτατος εἶναι, ... ὁ τελευταῖος ἢ ἔσχατος. Ὀπισθότονος, ... Ὀπισθοτονὸς ... Ὀπισθοφανὴς, εἰς τοὐπίσω ... Ὀπίσω ἐπὶ μέλλοντος χρόνου τίθεται. ... Ὀπίσω, ... Ὀπίζομαι, ... Ὅπλα, ... τὰ καλκευτικά.

[illegible]

κὸς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀξέων βελῶν. ἢ ὁ εὐθυσπουδάστης. ὀξεῖς γὰρ λέγονται οἱ θυμικώτεροι. Ὀξὺς ἐπιῤῥέπει λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ὀξέως ἐπιῤῥέπει, ἢ ἐλλειπτικῶς ἐπιτάσει. Ὀξυτόμους ἐπέξιδας, τὰς ὀξυαδόντας. Ὀξύτης, διὰ τρία μέρη εὐμαθείας, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. ἡ μνήμη μέν ἐστι, τήρησις ὧν ἐμαθέ τις. ὀξύτης δὲ, ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε εὑρίσκειν, καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ὀξύτης, πονηρία, ἀσέβεια. Ὀξυτονὰς, ἡ ὀξεῖα τρίβος. Ὀξοχολία, ἐξάψις καρδίας πυρετώδης ὀργιζομένη, ἐκκαῦσαι τὴν καλουμένην.

ΤΟ Ο, ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π, ΚΑΙ Π.

Ο καὶ ο, εἰς τὴν ου δίφθογγον ἐκτρέπεται. οἷον λωτόεις λωτοῦς. παιδέοις παιδοῦς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων. οἷον ἰχθύοιν ἰχθύοιν, χρυσόομεν χρυσοῦμεν. ὁμοίως ο καὶ ε εἰς ου. οἷον χρυσέου χρυσοῦ, χρυσέοις χρυσοῖς. Ὄπα, φαρέτρα. Ὄου κλέος, οὗ δόξα. Ὅου, ἀντὶ τοῦ οὗ τινος πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο, ἵνα ἡ ὥσπερ τοῦ ὅτου ἐκ τοῦ ὅτευ. ὁ ἄρθρον ὑποτακτικόν. τὸ δὲ ο, οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις. τὰ γὰρ ἄρθρα εἰώθασι διαιρεῖσθαι, οὐ πλεονάζειν. οἷον ἠὼς ἠόος, οὗ ὅου. διαίρεσις οὖν, οὐ πλεονασμός ἐστιν. ἡ γὰρ διαίρεσις διαλλάσσει τὴν τάσιν, ὡς ἐὺς, ἐὸς. διαφέρουσι δὲ, τὰ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν λέξεσι ταῖς ἀπὸ δασυνομένου φωνήεντος ἀρχομέναις, μεταληπτικὰ γίνονται τοῦ δασέος πνεύματος. οἷον ὥρα ἑώρα, ὕδατι ἰὲν δάσει. εἷς ἕνος, ὃς ἑός, ὁ ἑὸ, ἧκεν ἕηκεν, καὶ ἀφέηκε καὶ ἀφῆκε. τὰ δὲ πλεονάζοντα ἐν λέξεσι ψιλουμέναις ψιλοῦνται καὶ αὐταί. οἷον, εἴκοσιν ἐείκοσιν, εἶκα ἔεικα, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. Ὄπα, φωνήν. Ὄπα, γεγωνεῖν, φωνὴν φθεγγόμενον. Ὀπαδὸς, ἀκόλουθος, σύνεργος, δοῦλος. Ὀπάζω, σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ παρέχειν καὶ διδόναι. ὡς τὸ, τιμῇ τε καὶ ὕβρει κῦδος ὀπάζει. ποτὲ δὲ τὸ κατασφίγγεσθαι, οἷον χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ. ποτὲ δὲ τὸ ἐπικλίνεσθαι. οἷον ἢ καὶ κύντερον ἦεν ὀπάσσατο κῦδος. ποτὲ δὲ τὸ διώκειν. ἀφ' ὅτε δὴ ἐπέχει πόλιν καθ' ὅμιλον ὀπάζων. Ὀπάζω, παρέχω. ἐπάσω, χαρίζομαι.

Ὀπάζειν, οὐ μόνον τὸ παρέχειν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατόπιν διώκειν. καὶ ὀπάζων, κατόπιν διώκων. Ὀπαζόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπειγόμενος, ὁ ἐκ κατόπιν ἐλαυνόμενος παρ' Ὁμήρῳ. Ὀπαία, ἡ ὀπή. ἡ θυρίς, ἡ ἐκ τοῦ κεράμου, ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα.

Ὁ πάλαι, ἡ πάλαι, τὸ πάλαι, τῇ πάλαι. εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ προτακτικὰ τῶν τριῶν γενῶν ἄρθρα, πολλάκις ἐπιῤῥημάτων προτασσόμενα δι' ὅλον τῶν πτώσεων καὶ ἀριθμῶν, ἐπιθετικὴν ἀναπληροῦσιν ὀνομάτων χώραν. φυλαττομένης δηλαδὴ ἀκλίτου φυσικῶς ἐπιῤῥηματικῶς ἐκείνου. οἷον, ὁ πάλαι, ἡ πάλαι, τὸ πάλαι, τὴν πάλαι, καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν. οἷον, ὁ πάλαι, ἡ πάλαι, τὸ πάλαι. ὁ πλησίον, τοῦ πλησίον. καὶ ἡ πλησίον, τῆς πλησίον. ὁ πέλας, τοῦ πέλας. καὶ ἡ πέλας, τῆς πέλας. τὸ πέλας, τοῦ πέλας. καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως, οἱ πλησίον, αἱ πλησίον, τὰ πλησίον. οἱ πέλας, αἱ πέλας. ὁ ἔγγυσα, ἡ ἔνδυτα. οἱ ἔνδυσα, αἱ ἔνδυσα. ὁ πάνυ, τοῦ πάνυ. καὶ ὁ πάνυ, τὸ πάνυ. ὁ ἄνω, καὶ ἡ ἄνω. ὁ ἀνωτάτω, ἡ ἀνωτάτω. πλὴν πλείστη δὲ τούτων εἰσὶν αἱ μετὰ προθέσεως καὶ αἰτιατικῶς, ἢ δοτικῶς πτώσεως ὀνομαστικῶς, ἢ ἀντωνυμικῶς διὰ τὸ προτακτικὸν ἄρθρον γίνεται συντάξεως. οἷον, ἡ ὑφ' ἥλιον, τῆς ὑφ' ἥλιον, τῇ ὑφ' ἥλιον, καὶ ἡ ὑπ' οὐρανόν, τῆς ὑπ' οὐρανόν, ἡ ὑπ' οὐρανοῦ. καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν, μενούσης τῆς προθέσεως, μετὰ αἰτιατικῆς ἀκλίτου. σημαίνομεν δὲ ἐν τῷ λέγειν, ἡ ὑφ' ἥλιον, καὶ ἡ ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἡ ὑπ' οὐρανοῦ, τὴν ὑποκάτω τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ οὐρανοῦ κτίσιν. λέγοντες δὲ οἱ ὑπ' οὐρανόν, καὶ οἱ ὑπὸ γῆν, δηλοῦμεν ἢ τὸν κάτω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸν κάτω τῆς γῆς ἀνθρώπους. οἱ μὲν καὶ τοὺς ἀνθρώπους συστάσεως. καὶ πάλιν ἡ διαίτη ἐν τοῖς σώμασι τῶν συγγραμμάτων χρῆσις. Ὀπάονα δοῦλον, ἀκόλουθον. Ὀπάζει, λοῦσαι. Ὀπάσσω, χαρίσομαι. Ὄπασεν, ἔδωκεν. Ὀπαδεῖς, ἐκ τοῦ ὄπισθεν διωκεὶς, καὶ ἐξαγκωνισθείς. Ὄπασον, ἐπίδος, πάρεχε. Ὀπάσατο, προσελάβετο. Ὀπάσω, χαρίσομαι. Ὀπατόν, τὸ ὀφείλιον, σήραι. Ὄπατον, τὸ ὕπατον. Ὀπατρός, κασίγνητος ψιλοῦται, τὸ ο πρὸ τοῦ π μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν ψιλοῦται, ὅπερ ἄρα. οὕτω καὶ ὅπατρος παρὰ τὸ ὁμὸς καὶ τὸ πατρός. τὸ δὲ ὁμὸς σημαίνει τὸ ὅμοιος. Ὄπατρον, τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀδελφόν.

Ὀπάων, ἀκόλουθον, παρὰ τὸ ὀπάζω. Ὄπειρον, ὁ ὀπισθίνα.

Ὀπεύω, περισκοπεῖ, βλέπει. Ὀπὴ, ἡ τρυμαλιὰ, καὶ ἡ τρύπα. Ὀπὴ, κύριος τόπος τετρημένος. ἀφ' οὗ τις δύναται ὁπόσα καὶ περιβλέψασθαι, οὕτως Ἀπολλώνιος. Ὅπη, ὅπως. λειπόμενος, σὺν ἔργον φροντίζειν, ὅπη τὸν ἄνδρα κρατήσωσι. καὶ ὅππη, καὶ ὅππως, αἰολικῶς. ὅπη καὶ ὅπη διὰ τοῦ η ἐπιτάσεως τίθεται. οἷον, ὅπη εὑρίσκομαι, καὶ ὅπου εἰμί. ὅπου διὰ τοῦ ο καὶ υ ἐπὶ κινήσεως. οἷον, ὅπη ἔρχομαι. Ὀπηδεῖ, ὑποτάσσει ἀκολουθεῖ. Ὀπηδεῖν παρ' ἀττικοῖς. κοινῶς δὲ ὀπαδὸς, ὁ δηλοῖ τὸν ἀκόλουθον ἐκ τοῦ ὀπηδῶ γίνεται. Ὁπηνίκα, ὁπότε ἄν, ὁπηνίκα, ἡνίκα, ὁπότε, ὅτε.

Ὁπηνίκα, ἡ πότε, ὅταν. Ξενοφῶν, οἱ δὲ ἐβούλοντο, ὅπως ὁπηνίκα δέοι, ἐπὶ τὰς ὥρας τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. Ὀπὴ, ἡ διάτρησις.

Ὀπιπεύσας, θεωρήσας. Ὀπίτιον, τὸ βυβλίον, τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Ὀπὶ καλῇ, ἐν ἐδητύϊ. ἠχῇ, ἀοιδῇ. Ὀπισῶ, ἐπὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὴν ὀπὴν τὸ ὄνομα, τὸ γὰρ δὲ λέγουσιν ὀπίαν, τὴν ὑπὸ ὀπῷ τῆς συκῆς πηγνύμενον. Ὀπικοί, ἰδιώτης. Ὄπις, σημαίνει τὴν μῆνιν. ἐκ τοῦ ἕπω παρὰ τὸ ἐπιέσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν. ἐξ οὗ καὶ φιλόπις, καὶ εὐώπις.

Ὀπίσω, τὴν εἰς τὸ μέλλον εὐποιΐαν ἐπιστρέψω. ἐκ τούτου δὲ τὴν ὄπιν αἰολικῶς φασὶν οἱ παλαιοί. Ὀπισθεν, φοβερὸν, ὑστερεῖ. Ὀπίσσω, ὕστερον, ἀπόφανσις. Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐπιστρέφεσθαι. οἷον θεῶν δ' ὀπιζόμενος μῆνιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν τῶν θεῶν μῆνιν, καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐπιστρέφεσθαι, καὶ φροντίζειν. ὅθεν καὶ ὄπις, ἡ ἐπιστροφή. Ὄπιθεν, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν πολλάκις παρὰ ποιηταῖς κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ ἐστὶν εὑρεῖν. διὰ χρείαν μέτρου. φθάνει γὰρ τὸ σ εἶναι, ὡς ἐκ τοῦ ἐπὶ συγκοπήν, ὅπερ αἰολεῖς ὄπιθε λέγουσιν. Ὀπίλια, χύτρα. Ὀπίματα, τὰ λάφυρα. Ὄπιον, βοτάνη, τὸ πιόντα αὐτὸ κοιμίζον.

Ὀπίπας, ἀπατεῶν, ἢ ἀπατῶν. Ὀπιπεύειν, ὀφθαλμιῶσα.

Ὀπιπεύειν, τὸ περιέργως βλέπειν. ὅθεν καὶ ὁ περίεργος, καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ περίεργος, ὁ γυναικοπίπας, παρὰ τὸ βλέπω παράγωγον ὀπίπω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀπιπεύω, τὸ περιβλέπομαι. Ὀπιπτεύοντα παρ' Ἡσιόδῳ, ταῦτα παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ προθέσεως ἐν χρήσει ἐστίν. οἷον ὑπεπτεύω, ἀντὶ τοῦ ὑφορῶμαι καὶ μεθ' ἑτέρας ἴσως προθέσεως. λογίως δὲ προθέσεως οὐκ ἂν ῥᾳδίως εὕροις. εἰ μὴ παρὰ δὲ τὸ χωρὶς προθέσεως ὀλιγάκις χρῆσθαι. Ὀπιπτεύοντα νήπια παρὰ Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἔχοντα τετραμμένην εἰς φιλοπαίγμονα στόμιον. Ὄπις, ὁ ἐξεταστὴς ἐλάμηνε τισίν. ἡ ἐπιστροφή, ἢ φωνή.

Ὄπισθεν, γράφεται καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡρόδοτος, αὐτός τε οὕτω τυγχάνω ἐπιστάμενος, καὶ ἐν τοῖς ὄπισθεν λόγοις ἀποδέξω. Ὄπισθεν ὀνομάζοι, εἰς ταυτὸν ἐκ τοῦ, ὄπισθεν ὑπάρχει. ἤγουν εἰς τὸ μέλλον ὑπάρχει. Ὄπισθεν, μετὰ τοῦ σ γράφεται. συγκέκοπται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀπίσωθεν. Ὄπισον, λάχανον ἀγριον. ἢ φῦκον, ἢ ἄπιον. Ὀπίσθια, τὰ παρελθόντα. ἄλλοι, τὰ τῶν ζώων οὐραῖα. Ὀπίσεται, ὄψεται. Ὀπίσω, εἰς τὸ ὄπισθεν ἐπαινεῖν φέρεσθαι. Ὀπίσθιον, ἡ ἄψις τοῦ τροχοῦ. Ὀπισθοβάμων, ὁ πύγουρος. ὀπισθοβάμων σφίγγαλον, ἐλεπτώσεως, τελεταῖς.

Ὀπισθόπους δίκη, ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδίκ-

διαπονοῦν, καὶ διατοῦτο ἑτέρους ἄγειν τοὺς ἀξιολογωτέρους καταφαγομένους ἐκείνου. Ὀνόσαιτο, ἐκφαυλίσοι, μέμψαιτο. Ὄνοστις, ἔκφρισιν. ἔστι δὲ ζῶον πολύπουν, ὅπερ ἴουλον καὶ ἰουλίδας φασίν. Ὀνοστὰ, εὑρίσκεται ποτὲ καὶ δίχα τοῦ σ, ὁμοίως τῷ στατὸς καὶ σταστός. καὶ ἐκ τοῦ ὀνοτὰ γίνεται ὀνοτάζειν, τὸ μέμφεσθαι. ὡς τὸ σκολιῶς ὀνοτάζων. Ὀνοτύπας, ὀνοτύπτα, διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μύλωνα ὀνειδίζων. διὰ δὲ τοῦ τύπτω, ὁ συκοφάντης ἦν. Ὀνοταζομένη, ψεγομένη. ἔστιν μεγάλῳ ῥήματι. κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφαυλίζεσθαι. Ὀνοτάζων παρὰ Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ πανούργως ἐντελέζων. Ὀνοτεύω, μεμφθῶ. Ὀνοτὸς, μεμψίμοιρος, ψεκτὸς, ἐπονείδιστος. Ὄντα, λέγεται ἀττικῶς τὰ ἀληθῆ, ἐν ταῖς μαρτυρίαις εἰς πληθυντικὸν διό μενα. ἔστι καὶ τὰ ὑπάρχοντα κτήματα, ἤδη τὰ ἐν περιουσίᾳ κτήματα. Ὄντως, ἀληθῶς. μέγα. ἔστι δὲ τοῦ ὑπάρχοντος. ὄντος τοῦ θεοῦ, μικρόν. ἐν ὄντοτος, ἀπὸ τοῦ ὄντος. Ὄντωσις, ἡ αὔξησις. Ὃν τρόπον ἐπιῤῥήματα τοῖς ῥήμασι, τὸν αὐτὸν εἰσὶ τὰ ἐπίθετα κυρίοις. ἄμφω γὰρ ἐπιτίθενται. προφέρονται δὲ τὰ τοιαῦτα λέγω ἐπίθετα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς προσηγορικοῖς, ἢ κυρίοις. ὁμοιογενῶς μὲν, ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ἡ καλὴ οἰκία, τὸ καλὸν παιδίον. ὁμοιοπτώτως δὲ, ὡς τὸ σοφοῦ ἀνθρώπου, ὁποία ἡ πτῶσις τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ, τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ ἐπιθέτου. Ὄνου γνάθος, Εὔπολις παίζων εἰς πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος. Ὄνου πόκαι, χαριεντίζεται ἀδιανοήτως ἐνίκησεν Ἀριστοφάνης, οὕτω λεγόμενον πλάσας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία εἰς ὄνου πόκας, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ εὐτελῶν. οὐδὲ γὰρ αἱ τρίχες τῶν ὄνων ἐν κράσεσι δύνανται, ὥσπερ αἱ λοιπαὶ τῶν ζώων. παρεθέντες οὖν τὰ ἐν ἄλλοις ἀδύνατα, ἐν τῷ μύλῳ παρὰ τοῦ τὰς τοῦ ὄνου πόκας ἔπλεκον. Ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης σφηξί, περὶ τούτου νῦν δὴ μάχη περὶ ὄνου σκιᾶς. ἐπὶ τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλονεικούντων. Ὄνυμα, ἀντὶ τοῦ ὄνομα λέγουσιν αἰολεῖς. Ὀνυμαίνω, τὸ ὀνομάζω, ἐκ τοῦ ὄνυμα. ὄνυμα δὲ ἐκ τοῦ ὄνομα, τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ο εἰς υ. Ὄνυξ, παρὰ τὸ νύσσω, νύξω, νύξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄνυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀνοίγω ἀνοίξω, ἄνυξ, καὶ ὄνυξ, δι' οὗ ἀνοίγεται ἡ σὰρξ καὶ ἀμύσσεται. Ὀνυρίζεται, ὀδύρεται. Ὀνυχίζεται, ἀκριβολογεῖται, οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, τὸ ἐπὶ βλάβῃ ἐπὶ ἐρανισθῆναι. καὶ ἀπονυχιῶ σου τὸ ἀναγκαῖον σιτία, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γάρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχιῶ μᾶλλον λέγουσιν, ἢ ὀνυχιῶ. Ὀνύχινος, εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης. Ὀνυχίζειν, καὶ ἐξονυχίζειν, ἑκάτερα ταυτὸ σημαίνει. καὶ τίθεται ἐπὶ τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι. τὸ δὲ ἀπονυχίζειν, τὰς αὐξήσεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρεῖν σημαίνει. ἐπειδὴ δὲ ὁ πολὺς συρφετὸς, λέγουσιν ὀνύχισόν με καὶ ὀνυχισάμην, διατοῦτο σημειούμεθα τὰ ὀνόματα, καὶ φαμὲν ὅτι εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ τοὺς ὄνυχας ἀφαιρεῖν τίθησί τις, χρὴ σαφὲς ἦν τῷ ἀπονυχίζειν. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι, καὶ ἐξετάζειν ἀκριβῶς, τῷ ὀνυχίζειν χρῆσθαι ἄρα. Ὀνῶ, σημαίνει δύο. τὸ ὠφελῶ. ἐξ οὗ ὄνησις, ἡ ὠφέλεια. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. τὸ δὲ ὠνῶ τὸ ἀγοράζω, ἐστὶ δευτέρας. Ὀνῶ, τὸ μέμφομαι. καὶ ὀνοτάζω, τὸ ὑβρίζω. Ὀνώνις, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, καὶ τὸ ὄνος, ἢ τοὺς ὄνους ὠφελοῦσα. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν.

Ὁ νῶτος ἀρσενικῶς λεγόμενος, ἁμαρτάνεται. οἱ Ἀττικοὶ δὲ τὸ νῶτον. Ὀξάλιοι, εἶδος σίτου. Ὀξαλὶς, ὀξεῖα τρύξ, ἢ ὀξίνης οἶνος. Ὀξέα, μεγάλα, ἀνατεταμένα. Ὀξεῖ, δὲ τὸ αὐ. ἢ εὐθέα, τὸ ὀξύ. καὶ ὀξείδιον, τὸ ὄξος. καὶ ὀλίβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι ὑπαρχόμενος τινός ἐστι. καὶ ὀλίβας, ὁ ὀξηρός. Ὀξεῖας, τυρὸς ἄγριος. Ὀξέως, ταχέως, σφοδρῶς.

Ὀξίδας, τὰ τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα. ὀξίδας μὲν εἰς ἃ καὶ τὸ ὄξος ἐνετίθεσαν. ἐμβάφια δὲ, καὶ τολύπια, καὶ λεκάνια, καὶ τρυβλία, καὶ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τὰ ἡδύσματα, ἢ ἐμβρώματα. ὀξύβαφα δὲ ἐκάλουν πάλαι, καὶ τὰ ὑπὸ λιχνείαν τὰς λεπτὰς. τὰς δὲ καλουμένας πατέλλας, λεκανίδας ὀνομάζειν, ἃ καὶ ἐξ ἀργύρου εἶχον. θεόπομπος μὲν δὲ ὁ κωμικὸς, εἴρηκεν ὄρυβον λεκάνην. Ἀριστοφάνης δὲ λεκανίσκην, ὁμοίως δὲ λεκάνην, καὶ ἄλλοι, καί μοι λεκάνιον τῶν λαγώων κρεῶν. Ὀξίνη, ἐργαλεῖον ἐκ γεωργικὸν, σκληροὺς γόμφους ἔχον, ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν. Ὀξίνη, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ὀξὶς δὲ, ὁ καλοῦμεν ὀξύβαφον. Ὀξίνη. Ἀριστοφάνης, ἐπαχθῶς αὐτοῖσι ἐτέραν ὀξίνην πεπλεκότος. ὀξὶς δὲ, ἀγγεῖον ἄξονος δεκτικόν, ὡς ὁ παρὰ τοῖς Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον. Ὀξὶς, ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ὀξίδα, κεράμιον μικρὸν, ἢ εἶδος λοπάδος ὀξίς, ἢ φάλαγξ, εἶδος ἀγγείου ὀξυροῦ ἡ ὀξίς. Ὀξόγαρος, βάρβαρον. ὀξύγαρος γάρ. ὀξύγαρον οἶνον, ἐκ κελεύουσι. Ὄξους, χόνδρους. εἶδος ἐλαίας. Ὄξος, ὁ παρ' ἡμῖν. ὄξος δὲ, ὄνομα ποταμοῦ μέγα. ὄξος, ὡς παρὰ τὸ ταχὺς γίνεται τάχος, καὶ ταχὺς τάχος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀξὺς ὄξος. ἐν τῇ θυεστείᾳ ὀξὺ καταβεβλημένος οἶνος. ἐπειδὴ τέμνει καὶ κεντρίζει τὴν γεῦσιν. οἱ δὲ κυρηναῖοι τὸ ὄξος, ἀλὸς φασί. καὶ ἄλλοι, ἀλκάδιον. Ὀξὺ, ἐπὶ μαχαίρας καὶ ὀφθαλμῶν λεγόμενον, ἐναντίον ἔχει τὸ ἀμβλύ. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ μετέχοντος ὀξύτητος, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ. λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ. ὅθεν ὀξυδερκῶ, ἤγουν ὀξέως βλέπω.

Ὀξυάκανθαι, οἱ ἐν κηπίᾳ καὶ φρυγίᾳ. Ὀξύβαφος, οἱ δὲ ὀξόβαφος. Ὀξύβαφον, τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. Ἀριστοφάνης ὄρνισιν, ὀξύβαφον ἐντεῦθεν πρόσθε λαβὼν, ἢ τρυβλίον. φασὶ διοκλέα τὸν ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἃ περιέκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. Ὀξυβελὴς, ὀξέως βάλλων, ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυβελὴς, φανερῶς δηλοῖ ὅτι βέλος κυρίως τὸ τοῦ οἰστοῦ σιδήριον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὅλον βέλος λέγεται. ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ σιδήρου τῆς αἰχμῆς, τὸ ὅλον δόρυ αἰχμὴν φαμέν. Ὀξυβελῶ, τὸ ταχέως ἀκοντίζω. Ὀξυδέρκω, τὸ ὀξέως βλέπω. ὀξυδερκία δὲ, ι. Ὀξυωπεῖν, ὀξέως βλέπειν. Ὀξυήκοος, ὀξέως ἀκούων. Ὀξυθάνατος, ὀξύτατος. Ὀξυθύμια λέγονται φασὶ τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀποχωρίζονται. ἀπὸ τοῦ ὀξέως τοῦ θυμοῦ γίνεσθαι. ταῦτα δὲ ἐκκαθαίροντες ἐφόρησαν, καὶ ἐκαίοντο. καὶ ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα λέγεται, καὶ ἀπολύματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσι. καὶ τὰ ἐν ταῖς τριόδοις φησὶν ἑκαταῖον, ὅπου τὰ καθάρσια ἐκφέρουσιν, ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Ὀξυλαβεῖσαι, ὀξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος. Ὄξυλον, ὅμοιον, ἰσόξυλον. Ὀξύμηλα, τὰ κοκκύμηλα. Ὀξυμυρσίνας, τὰς μετὰ στεφάνων εὑρισκομένας, καὶ ἀσπαράγους. Ἀριστοφάνης. Ὀξὺν ἄρηα, ὀξὺν πόλεμον. Ὀξύνω, ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύνω. Ὀξύνοντι, ὀξεῖ τὸ ὀξύνω. ὀξεῖα δὲ, εἶδος ἀκάνθου. Ὀξυπαθῶς, λίαν περιπαθῶς. Ὀξυπευκὲς, ὀξύπικρον. Ὀξύπυρος, πυροῦ εἶδος, ὡς οἱ γεωργοὶ φασίν. Ὀξύπυρον, ὀξυκέρατον. ἢ τὸ ὀξεῖαν ἔχον τὴν πρῷραν. Ὀξυρεγμία δὲ ἡ πεπτικῆς πάσης ἐχομένης συνεχοῦς, ὀξυρεγμίαν προσαγορεύουσι. ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ἐκοξισθῇ. Ὀξύῤῥοπος, ταχέως μεταστρεφόμενος. Ὀξὺς ἄρης παρ' Ὁμήρῳ, ὁ τῶν ἤδη συμβεβηκότων εἰς μάχην. ὁ γὰρ πρὸ τοῦ συμβολῆς τῆς μετ' ἐχθρῶν οὐκ ὀξὺς ἦν, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν ἀμβλὺς, διὰ τὸ ἀκονιτεῖ ἔτι καὶ ἀγρύπνους μένειν τοὺς ἀντιμάχους. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς, ἐν ταχεῖ δηλοῦται, ὀξὺς ἄρης, διὰ τὸ εἶναι σιδηροῦν. ἢ αὐτὸς ἄρης κατ' ἀντονομασίαν λέγεται. ἵνα ἡ ἐγείρειν ὀξὺν ἄρηα, τὸ μὴ καταναρκᾶν ὑπὸ ἡσυχίας τὰ ὄργανα τῆς μάχης, ἀλλ' ἐγείρειν καὶ θήγειν ἀεὶ ταῖς χερσίν. Ὀξὺς ἄρης, ἢ ὁ ταχὺς, ἢ ὁ τμητικός.

μέγα. Ὀνησιδώρα, κύριον. καὶ ἡ γῆ, ἡ παρέχουσα καὶ δωρουμένη, ὠφέλειαν. Ὀνήσιμος, ὀνήσιμον ἀντὶ τοῦ ὠφέλιμον, ὁ περιφραστικῶς δηλοῖ τὸ ὤνατο παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας φ΄. Ὀνήσομαι δὲ διὰ τοῦ η, ἀττικῶς. Ὄνθος, σύστοιχον τῷ ὀνήμενος, καὶ ὄνατο, καὶ ὤνητο. τὰ δὲ διὰ τοῦ ἄλφα, οἷον ὀνάμενος ὄνατο, οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον λέγουσιν. Ὀνητά, μεμπτά. Ὀνήτωρ, ὄνησιν φέρων. Ὄνθος, ἡ τῶν βοῶν κοπρία. Ὄνθος, βόλβιτον. ὄνθος δὲ ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ὅμηρος ἐν Ἀ΄ ἴλιάδος βοὸς πλῆτο στόμα. Ὀνίας, σκάφου εἶδος. Ὀνίας, ὄνομα κύριον. Ὀνίδιον, τὸ ἴππου τὸ ἀφέλκυσμα. ἢ ὀνίδια, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. Ὀνίδιον, ὑποκοριστικῶς τὸ ὀνάριον, ὄνειον, ὠφέλιμον. Ὀνιδία, τὸ ἵππου τὸ ἀφέλκυσμα. Ὀνιγλα, εἶδος οἴνου. Ὀνίνημι, ἀπὸ τοῦ ὀνίνημι, ἡ μετοχὴ ὁ ὀνινεὶς τοῦ ὀνινέντος, ὡς λύσις τιθέντος. ἢ ὀνινεὺς ὀνινέντος, ὡς ἱστὰς ἱστάντος, τὸ ἀπαρέμφατον ὀνινάναι, ἢ κατὰ συγκοπὴν ὀνίναι. Ὀνίνημι ἐνεστὼς, ὠφέλοιμι παρατατικός, ὀνήσομαι μέλλων, ὠνήμην ἀόριστος. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὠνήμην, ἤγουν ἀπολαυσαίμην. ὤνατο, ὠφελήθη, ὤνασθαι τὴν ἀπόλαυσιν. ὀνήσειν, ἀντὶ τοῦ ὠφελεῖ, ὅν κεν ἵκηται, ἀντὶ τοῦ εἴς ὃν ἂν παραγένηται παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἀπὸ πλεοναστικοῦ τοῦ ἄνθρωπος εἰς ἐκεῖνον κατέβη συνεχῶς. αἴτιον δὲ ὄντος, ὅτι οὐ πάντως βλάπτοιτο διὰ τῆς γαστρὸς, ἀλλ᾽ ὅπου ἂν ἴδωσι ἡ πλάνη. ἐκεῖνος γὰρ μάλιστα διὰ τὴν γαστέρα μυρία πάσχει κακά. Ὀνησιος, τελεσφόρος πρῶτον. Ὀνησείει, νοσεῖ.

Ὀνῖτις, ὀρίγανον. Ὀνοβατίδες, ὀνομάζονται αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες, ἢ ἐξενεχθεῖσαι ἐπὶ ὄνου. Ὀνάγυρος, φυτὸν ἀδρίκακον, ὃ παρατριβόμενον ὄζει. οἱ δὲ ἀνάγυρον αὐτὸ φασιν. ὅθεν μετενήνεκται καὶ τὴν παροιμίαν, κινεῖς τὸ ἀνάγυρον, ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. Ὀνάγροι, ἄγριοι καὶ πόα τις. Ὀνολίσφοι, ἄσιτοι. Ὄνοι δὲ ὀνίσκοι λέγονται, οἱ ἄχρηστοι. οἱ αὐτοὶ καὶ καλοῦνται ἀπὸ [illegible], ἢ λίνου, ἢ κανάβεως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀνοκένταυροι, παρὰ Ἀκύλᾳ τριχίνους, δαιμόνων τι γένος, καθόλου ἢ σκοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ. ὅπερ σειρῆνας ὠνόμασαν οἱ τὴν ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες. Ὀνοκίνδυνος, ὀνηλάτης ἀγροβελάτης. Ὀνομάτων, ἀπείρων φωνῶν περιοχή. Ὀνομάζω, φωνὴ σημαντικὴ διὰ νοήματος ἁπλοῦ, χωρὶς χρόνου. Ὄνομα ἐστι, τὸ ἑκάστῳ τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων, κοινὴν ἢ ἰδίαν σημαῖνον. ὃ ὄνομά ἐστι, μέρος λόγου πτωτικὸν, σῶμα ἢ πρᾶγμα σημαῖνον. σῶμα μὲν, οἷον λίθος. πρᾶγμα δὲ, οἷον παιδεία. παρέπεται δὲ τῷ ὀνόματι πέντε, γένη, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, πτώσεις. καὶ τελικὰ ἀρσενικῶν ὀνομάτων στοιχεῖά εἰσι πέντε, ν, ξ, ρ, ς, ψ. Ὄνομα, ἀντὶ ἐκ ῥήματος λαμβάνεται, οἷον ἐρὶς ἔσβεσεν, ἀντὶ τοῦ ἐρίσας. μινυρὸς, ἀντὶ τοῦ [illegible].

Ὄνομά ἐστι διάλεκτος ἀσύνθετος. ἑρμηνευτικὸν τῆς κατὰ τῆς οὐσίας κατηγορουμένου, καὶ παντὸς τοῦ μὴ καθ᾽ ἑαυτὸ λεγομένου. ὄνομά ἐστι πᾶν, ὃ μὴ σημαίνει χρόνον. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος, λίθος, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὀνομάζειν, καὶ ὀνομαίνειν, ἀδιάφορον. σημαίνει δὲ, τὸ πρὸς ὄνομα καλεῖν τὸ ὀνομαίνειν. Ὀνομάζειν, ἀντὶ τοῦ φράζειν, ἑρμηνεύειν χύμενος. Ὀνομαίνειν δηλοῖ, τὸ ἐξ ὀνόματος καλεῖν. Ὀνομαίνειν παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ι΄, τὸ πρὸς ὄνομα καταλέγειν, ὅσα πάντα βασιλεὺς ἐξαριθμούμενος ἃ δώσει τῷ ἀχιλλεῖ. Ὀνομαστὶ, ἐξ ὀνόματος. ὀνομαστὸς, ὁ καλός. Ὀνομαστὸς, περιβόητος, ἔνδοξος. Ὀνοματοποιΐα ἐστὶ, μίμησις λεκτικὴ ποιότητος ἤχου. καλεῖται δὲ οὕτω, διὰ τὸ ποιεῖσθαι ἐπ᾽ αὐτῆς ὄνομα. ἢ λέξις, ἣ ὡς ὀνοματοπεποιημένη λέγεται. οἷον φλοῖσβος, θαλάσσης. σίζω, καὶ ἔκλαγξαν οἰστοί. Ὀνοματοποιΐα δὲ, λέξις κατὰ μίμησιν καὶ ὁμοιότητά τινα τοῦ σημαινομένου γεγονυῖα, ἤγουν κατὰ παραγωγὴν τοῦ καταλαμβανομένου ἐξευρημένη. ὡς ὅταν τις τὰς ἀσήμους κτύπους φωνὰς ὀνομάζῃ. καὶ ὡς ἡ γραφὴ λέγει, φωνὴν ἐλάσαν αἱ νεφέλαι, τὴν βροντὴν λέγων. διὰ τὸ περιηχεῖν ἡμᾶς φωνὴν ὀνομάζουσα. φωνὴ γὰρ κυρίως, ἡ ἐκ τοῦ νοῦ προερχομένη λέγεται. ἐστὶ καὶ φῶς, νοῦ ἡ φωνὴ ὀνοματοποιεῖται. λέγεται δὲ ἡ ὀνοματοποιΐα ποσαχῶς, κατὰ ὀνοματοποιίαν ὥς ὅταν τὸ λακεῖν, λέγεται. καὶ οἱ σύνθετοι κατὰ ἀναλογίαν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, γεροντάγωγον, καὶ ἀνασπαλίζω. ἀναλόγως γὰρ τὸ γεροντάγωγον, συνθέτως ἀντὶ τοῦ παιδαγωγεῖν εἴληπται. κατὰ παρωνυμίαν, ὡς χρυσοῦς ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ, ὡς καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ ὀνόμασαι, ὡς τὸ χορίζομεν ὕδει τῆς μελλούσης χάριν. κατὰ σύνθεσιν, ὡς τὸ πτολίπορθος δῖος ἀχιλλεὺς, καὶ νεφεληγερέτα ζεύς. κατὰ ἐναλλαγὴν, ὡς ὅταν ἐπὶ συναφῶν ὀνομάτων ἐναλλάξῃ τις τὸ κατωνομασμένον, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. οἱ γὰρ γήμαντες, καὶ λέγων ἐκτεθνηκότας οἱ ἀποθνήσκοντες. κατὰ διαίρεσιν, ὡς εἴ τις τὸ σύνθετον διέλῃ. ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἀκρόπολιν, καὶ ἄλλα λέγων πόλιν ἄκρην. καὶ πεποιημένην, ὡς τὸ τετριγότας, καὶ κελαρύζει, καὶ λάμποντα ἐλελίζειν. Ὀνομαίνει, ὀνομάσαι, ἐπαγγεῖλασθαι. Ὀνομακλυτὸς, ἔνδοξος. κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαίους δοκοῦντας εἶναι ἔνδοξος κατ᾽ ὄνομα. κατὰ δὲ τοὺς διαιροῦντας, ὁ τῷ ὀνόματι κλυτός. Ὀνόπορδον, τὴν ἀρκτίον. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον, καὶ εἶδος κοχλίου. Ὄνονται, φαύλως καρποῦσιν, ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὄνω ὄνομαι. ὅθεν καὶ τὸ ὀνοῦ ὀνόσω παράγωγον ῥῆμα κατώνεσαν, καὶ οὐ φύσει ἐν τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ἰλιάδι. μὴ ἐπὶ κόρακα ἀτιμάζοντες ὄνονται, τουτέστι μέμφονται, ἐξευτελίζουσιν. Ὀνόπη, ἀμπέλου εἶδος, καὶ μηλέας εἶδος. Ὄνος, ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου, καὶ τὸ ἀποχύτιον. καὶ τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν ζῶον, καὶ στρογγύλον ὡς κόκκος. Ὄνος, κοινῶς μὲν τὸ ζῶον. τε, τὸ χερσαῖον καὶ ὁ ἰχθὺς, ὁ καὶ ὀνίσκος καὶ βάκχος. ὁ δὲ ὁμώνυμος κοινὸς αὐτὸ εἶδε, πλὴν διὰ ἀποτελέσεις. καὶ ἔστιν ἐπὶ [illegible] ῥῆμα, περὶ οὗ Αἴλιος Διονύσιος. ὥσπερ παρὰ Εὐριπίδῃ, τὸ ἐκεῖνο καὶ περιάγειν. ὄνος, τὸ μέλι τὸ κινούμενον, καὶ οἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνος. τὸ δὲ ὀνθὺς, ὥσπερ τὸ ταχὺς ἐπὶ ἵππων. εἴτε ὡς αὐτὸ ἐπὶ ὄνων, ὡς ἀργοῦ φύσει, καὶ ἐπειγομένου. οἷον ἐξ οὗ ἄνωθεν, οὕτως ἡ ὀνθὺς γίνεται, ὡς ἐπιθυμίαις τὸ ἔσωθεν, ἐπὶ πολλῶν ἢ ἰσχύει. ἐν δὲ ταῖς ἢ κωμικὴ λέξις ὄνος, ἤγουν ὁ νοῦν ἔχων τὴν οὐρὰν φασιν ἐκ τοῦ συγγενέσθαι. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ κατὰ τὰς θύρας αἰδοῖον. ὁ δὲ ὀνῶδης ἀνὴρ, ἄπειρος ἐλέγετο. κατὰ ἡ ὀνῶδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ εἰδὼς αἰσθέσθαι. ὡς ὅταν λέγῃ τὸ κόσμον τριόβολον, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἐναντίον γέγονεν. ὁ δὲ εἰρημένη οὐρὰ, καὶ ἀπομύζουσιν παράγουσι γυναῖκα, τὴν ὀχεύουσιν. παρὰ τὸ μυζᾶν, ἤγουν θηλάζειν οὐρὰν. εἰ δὲ ἢ παροιμία ἡ τοιαύτη ἐλέγετο πρὸς κείρουσι τὰς παιδίσκας καὶ βορβορῶδες ὡς ἀκάθαρτος. παρὰ τὸ βόρβορον ἢ τὴν ὄνου, ἄλλα λέγει ταῦτα. Ὄνος βρωμώμενος, βρῶμον ἐσθίων. ἔστι δὲ εἶδος σπέρματος. Ὄνος, παρὰ τὴν ὄνησιν τὴν ἐξ αὐτῆς γινομένην ἐν τοῖς ἔργοις. Ὄνος, παρὰ τῷ λιτοφάγῳ, εἶδος ἀγγείου. ἴσως δὲ διὰ τὸ διεστηκὸς σῶμα ἔχειν ὄνου μορφήν. Ὄνος διατί τιμᾶται ἐν τῷ οὐρανῷ; ἐπεὶ ἐπὶ γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ θεοὶ, λέγεται Διόνυσος καὶ Ἥφαιστος καὶ σάτυροι ἐπὶ ὄνων ὀχεῖσθαι. οὕτω δὲ ὁρωμένων αὐτοῖς τῶν γιγάντων, πλησίον ὄντες ὠγκήσαντο οἱ ὄνοι. οἱ δὲ γίγαντες τῆς φωνῆς ἔφυγον. διὸ ἐτιμήθησαν ἐν τῷ καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δισμάς. Ὄνος ἄγων μυστήρια. διὰ μυστηρίοις ἐξάγιος εἰς ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρείαν. ὅθεν ἡ παροιμία διὰ τὸ καταστέλλειν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. Ὀνόσαι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσαι ἡμῖν δουλείαν, ἢ τὴν ἀλάτας. οὐ μὴ βορεῖς οὕτω, μὴ δὲ [illegible] τὰ τοῦ εἴδους τῶν σῶν

 διανοιῶν.

γυδῆ ἐνίμος καλεῖν. Ὁμφένην, αὔξην, συμπνέην, ἰολεμόγεθον παιδίον. Ὁμῶ, ὀμνύω, ὄμνυμι. τοῦ δὲ ὀμῶ ὄμοσα πλεῖον ὄντων συνθέτων, ἐνθυμητέον ἐνταῦθα τὴν συνωμοσίαν, περὶ οὗ φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι συνωμότης μὲν ὁ κατὰ τοῦ δήμου ἀνταστάς. ... δὲ, ὁ τῆς τοιαύτης ἀπολειπόμενος. ἴσα δὲ τὴν ἀντωμοσίαν, καὶ τὴν ὑπωμοσίαν, καὶ τὴν ἐξωμοσίαν. ὧν κατὰ τὸ αὐτὸ ἀντωμοσία μὲν ἦν ὅταν ἀντωμόσωσι. προώμοσε μὲν γὰρ ὁ διώκων δικαίως κατηγορεῖν. καὶ ἣν φασὶ τὸ αὐτὸ καὶ κατωμοσία, ἀντώμοσε δὲ ὁ φεύγων ἀδίκως ἐγκαλεῖσθαι. καὶ ἐλέγετο οὐκ ἀντωμοσία μόνον, ἀλλὰ καὶ διωμοσία, ὁ ἀμφοῖν ὅρκος. τὴν δὲ ὡς ἔφημεν διωμοσίαν, κατωμοσίαν ἐκάλουν ..., μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίαν ἐλέγετο. καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἀντωμοσία. ὑπωμοσία δέ φασιν ἦν, ἀπολογίας αἰτίας, δι' ἣν ῥᾳδίως ἀπόντας εἰς πρὸς τὴν δίκην. ἐξωμοσία δέ φασιν, ἦν ὀμόσαι τις ἀδύνατος εἶναι ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. Ὁμευνέτης, ὁ ὁμοευνέτης, σύνευνος, εἰς εὐνὴν ἐλθών. Ὁμήλικες, ὅμοροι. ἥλικα γὰρ τὴν αὐλακα Λακωνικῶς. καὶ Ὅμηρος, ἐν μέσον κατὰ ὦλκα. Ὁμὸ μὲν ὁμόσε, καὶ ὁμοῦ, καὶ ὁμοῦ. ἰσόμιγες καὶ ἀπόμιγες. καὶ ἐρημικοὶ, ἐκ συνθέσεως. Ὁμωμοσμένος, ὀμωμοκὼς, ὀμωμοκέναι. ὀμόσας δὲ τὰ ἄλλα μέρη. Ὁμόνοια ἦν, ὁμολογία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ἢ ἀπὸ ἀρχῶν καὶ ἀρχιτων. Ὁμώνυμα ἦν, τὰ ἀπὸ αὐτοῦ ὀνόματος λεγόμενα, λόγον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν ἔχοντα. οἷον ὁ ἄνθρωπος τοιοῦτον καὶ ὁ γεγραμμένος. Ὁμώνυμον ὄνομά ἐστι, τὸ κατὰ πολλῶν ἰσομένως τιθέμενον. οἷον ἐπὶ μὲν κυρίου, ὡς Θωμᾶς ὁ Λεσβαῖος, καὶ Θωμᾶς ὁ Λίλυος. Ὁμώνυμα, ὁ τὸ ὄνομα μόνον ἔχων κοινὸν, οὐ μὴν δὲ τὸν ὁρισμὸν τὸν κατὰ τὸ ὄνομα. Ὁμοσόφιος, ὁ ὁμόλογος. Ὁμῶς, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, περισπᾶται.

Ὁ ν, ἄρθρον ἀρσενικὸν ὑποτακτικόν. ὡς τὸ, ὃν ἴσα μὲν βασιλῆα καὶ ἔχειν. καὶ ἀντωνυμία ἀρσενικὴ τρίτου προσώπου ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ. ὡς τὸ, (τοῦ), πρὸς ὃν λίθος ἠλάσατο. καὶ αὐτὸν ὃν ὃν φίλον ἔχω. ὁ ὃν, ὑπάρχων, ὁ ὂν, ἀντὶ τοῦ οὗτος. Ὄναγρος, ὁ ἄγριος ὄνος. Ὄναγρος, μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ὄργανα, οἱ γινόμενα τῆς πρεσβύτας ... εἶχον. Ὀνάμην, τὸ χαίρω, ἀπολαύω. ὠφελήθην. ὤναιτο, ἢ ὄναιτο, ὠφεληθείη. Ὄνειον, ὄρειον. Ὄναρ, ὁ ὕπαρ ὕλον τὴν ἄλλα, οὐ κατ' ὄναρ, ἀλλὰ καθ' ὕπαρ καὶ λέγεται ὄναρ, ἢ καθ' ὕπνον φαντασία. Ὀναστὴ, ἀντὶ δὲ ὄνησαι, Δωρικῶς. Θεόκριτος, ταχὺ τῆς ἄλλης ὀνασί. Ὀνασῇ, ὠφελήθῃ. Ὀνάς, λοιδορὸς, ἐξουθενημένος. Ὄρ γόνον, ἢ ἑαυτοῦ προγόνους, ἢ τὸν ἑαυτοῦ γένος. Ὀνία, ἢ ὄνος φορά. Ὀνίατος, σφατητός.

Ὀνάτωρ, ὀνητοφόρος. Ὄνειαρ, ὠφέλημα. Ὀνήσιμον, ἀγαθόν. Ὀνία, ἡ λίαν ἢ ὄνος. Ὀνία καρία, ὄνου καρία. Ὀνίατα, σημαίνει ὅτι παρ' Ὁμήρῳ καὶ τὰ δῶρα, ὡς ἂν ὠφέλημα. οὐκ ἄρα τὰ βρώματα μόνον ὀνίατα. Ὀνιατά φασιν ὁ Ἀπολλώνιος, τὰ σιτία. καὶ βρώματα παρὰ τὸ πρὶν τινα. Ὀνίατα μυρία κεῖνται, παρ' Ὁμήρῳ ὀνήσεια τὰ βρώματα λέγει, ἐξ ὧν ἐστὶ τις ὄνησις. Ὀνίδας, φασὶν τὰς ὕβρεις φασὶν Ὅμηρος. καὶ ὄνειδος καὶ νίκεια, τὰς αὐτὰς λέγει.

Ὀνείδη, ὕβρεις, κλαύσματα, κατηγορίαι, αἴσχη. Ὀνείδειος λόγος, ὁ ὀνειδιστικός. Ὀνειδίζω, προφέρω. Ὀνειδίζω σε, καὶ ὀνειδίζω σοι τὸ δὲ πρᾶγμα. Λουκιανὸς, ὀνειδίζω σοι τὴν συμφορὰν. Ὀνειδίζειν, οὐ μόνον ἐπὶ ἰδίων ἀναφέρειν καὶ προσφέρειν τοῖς εὐεργετηθεῖσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς ὀνειδίζειν καὶ ἐπιμεμφεσθαι λέγειν. Ὀνειδιῶ, ἁπλῶς μέλλων. Ὁ παλαιὸς, τίθεται ... Ὀνειδος παρ' Ἡσιόδῳ τὸ αἶσχος. ... ἔγκλημα, τὸ ἁμάρτημα. Ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ ἁμαρτήματος τὸ ἐγκαλεῖσθαι. οὕτω δὲ αἶσχος τὸ ὀνειδίζεσθαι. παρ' Ἡσιόδῳ ὄνειδος οὐ τὸ αἶσχος, ἀλλὰ τὸ αἶσχος

λέγουσι τὸ μετέχειν αἴσχους. Ὀνειδός, μέμψις κατήφεια, καὶ ἔλεγχος. καὶ ἐλεγμός πεπαιδός. Ὀνείδεια, ὀνειδίας σκυθρώπα.

Ὄνειρος, ὁ ἐν κοιλίᾳ. ... ἐνύπνιον, ἐν ὕπνῳ ὄνειρος. Ὀνείρειοι πύλαι, ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις, οἷς ὑφίστανται μυθικῶς, ὧν τὴν μὲν μίαν κεράτινην, τὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην. διὰ γὰρ ὄντων ἔσοισιν εἰσπίπτονται. Ὀνειρόπολος, ὁ ὀνειροκρίτης. Ὀνειροπόλος, ὁ ὀνειρεύων. Ὀνειρόπολος, ὁ ἐν ὀνειροπολήματι. Ἐν ... ὀνείρων Λυδοὶ παρὰ δὲ ... Ὅμηρον, ... ἔλεγον. ὀνειροπόλον γὰρ, τὸ ὡς ἐν φαντασίᾳ ... πολεῖσθαι, ὁ τὸ βλέπειν ἐν ... ὡς τὸ ὀνειροπολεῖ δὲ ... τὸ καθεύδειν ... λέγομεν δὲ τῆς ἐπίῤῥοος καὶ τὰ ὀνειροπολεῖν. ἀνάλογα δὲ ὁ ὀνειροπόλος, κατὰ τὸν οἰωνοπόλον, ὅρ καὶ οἰωνοθύτην εἰπὼν ὁ Σοφοκλῆς. ... ὀνειροπόλον ... Λυδοὶ καὶ Σοφοκλῆς, ἐν ... ὕπνον ὀνειρωγμὸν φρονεῖν. Ὀνειρώσσω, τὸ φαντάζομαι ἐν ἀπειλῇ τῇ καθ' ὕπνον, ἀμεταβάτως. λαμβάνεται καὶ μεταβατικῶς συντασσόμενον. Λιβάνιος, ἐγὼ δὲ ὀνειροπολῶ τὰ τῶν φοινίκων ἀγαθά. καὶ Ἀριστοφάνης, ὀνειροπολεῖ ἵππους, καὶ καθ' ὕπνον ... Ὀνειρωττεῖν, καὶ ὀνειρώσσειν ταῦτα διαφέρει. τὸ μὲν ὀνειρωττεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων. τὸ δὲ ὀνειρώσσειν, ἐπὶ τῶν γονὴν αὐτομάτως ἀφιέντων γονορροεῖν ... συμβαίνει, Λυσίας δὲ καὶ παιδὸς ... Ὄνειρος, παρὰ τὸ ... ὠφελεῖν, ὄνειρος. ὡς ... εἶπε, ὄνειρος. ... Ἀλκαῖος, ὁ ... Ὄνειρος λέγεται, παρὰ τὸ ἐν εἴρειν, ὃ ἐστιν ἀγγέλλειν τὸ ἀληθές. ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἶρις παράγεται, ὁ τῶν θεῶν κατὰ τὸν μῦθον ἄγγελος. ὡς Λυδοὶ εἴρεις ἀγγελιῶναι. Ὀνείρους, πρὸς τὰ ... μέλλειν ἀληθεῖς. ὡς ... τῶν στοιχείων, καὶ ... ἐν τῶν βρωμάτων ... ὄνειροι ... Ὅμηρος εἶπεν ὄνειρος ... καὶ ... τῶν ... ὀνείρων ... Ὀνειροκρισίς, ὁ τῶν ὀνειράτων λύσις. καὶ ὀνείρωσις, τὸ ...

Ὀνειρώττει, ὀνείρους βλέπει. Ὀνείδειον, τὸ ἐξ ὄνου ... φῦν ... παρὰ ... Ὀνηΐστος, ὁ ὀνειδιστός.

Ὀνήσασθαι, ὠφεληθῆναι. Ὀνήσεσθαι τοῦ παρὰ τῶν ... ὠφελημάτων. Ὀνησίμος, ὁ ὄνησις ἰδόντων.

Ὀνήσιμος, κατὰ ... μὲν ἐκ τοῦ ὄνω ... παράγεται ... ἀπὸ Λύκου λέγεται. ... τὸ ... λέγομες. καὶ τὸ φιλῶ, φίλημι. ... παρ' Ὁμήρῳ. ... Ἡρακλείδης, ... ὀνήσιμος ... ὄνησις ... ὠφελεῖν, καὶ τὸ ... ἄλλο ... Ὀνήσασθαι, ὠφεληθῆναι, ἀπολαβεῖν. ... Ὀνήσιμος ... παρ' Ὁμήρῳ ... ἀγαθὸν ... Ὄνησις ... φαίνεται ... Ὀνίατα λέγεται ... βρώματα ὀνίατα λέγεται ... ὀνήσιμον ... παρὰ ... δῆμον ... τῶν ... Ὀνητέος, ὠνητέος ... Ὀνήσιμος, ὁ ... ὠφέλιμος. Ὄνησις, ὠφέλεια, ἰσχύς. ... ἐπιφάνεια.

ὁμοούσιον δὲ, τὸ τῇ δυνάμει ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ἔλαττον. οἷον λίθος ζαθρὸς, καὶ λίθος ἀκρότομος, ξύλον φοινικος, καὶ ξύλον ἰδαλιον, σὰρξ ἰχθύος, καὶ σὰρξ [illegible]. ἑτεροούσιον δέ ἐστι, τὸ κατὰ πάντα τρόπον, τοῦ ἑτέρου ἀνόμοιον. ὡς πῦρ καὶ ὕδωρ. ἄνθρωπος καὶ ἄγγελος, καὶ πηλὸς καὶ ἥλιος πρὸς χλαῖναν.

Ὁμοπαιδοτριβεῖν, τοὺς ἄνδρας ὁμοῦ παιδευθέντας. ἢ ὁμοῦ τεθραμμένους, ἐξ ἧς διδυμοί εἰσιν. Ὁμόπληθοι, ὅμοιοι, ὁμότριχοι, ὁμόχροοι, ἀδελφοὶ, ἥλικες, ὁμοῦ ηὐξημένοι. Ὁμορβεῖν, ἀκολουθεῖν, ὁλοπορεῖν. Ὄμοργμα, ἀποσπόγγισμα. Ὀμόργνυ, ἀποξύειν, ἀπομάσσειν. ἐκ τοῦ ὀμόργνυμι. ὀμόργνυμι δὲ ἐκ τοῦ ὀμοργνύω, παρατατικὸς ἀναύξητος, ἰωνικῶς ὄμοργνυ. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀμόργω, ὡς ἄγω ἀγνύω. λοιδοί δὲ [illegible]. τὸ δὲ ὀμόργω ἔχει τὴν παραγωγὴν ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω, ὃ καὶ ἀμέργω λέγεται. Ὁμορίτου ἄρτος, ἐκ πυροῦ [illegible] γεγονώς.

Ὀμορξάμενος, ὅ ἐστιν εἶχε τὸ ὀμόργω. ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν καὶ τὸ ἀπομόργνυσθαι. καθ' ὁμοιότητα παρὰ χεῖρ τοῦ ἄγνυσθαι, καὶ ἄχνυσθαι, καὶ τῶν ὁμοίων. Ὀμόρξασθαι, ἐκμάξασθαι ἢ ὀμόργνυσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπομάττει, ἢ ἀποσπογγίζει. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω, φασὶ τοῦ α εἰς ο, καὶ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς ρ. πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν, γίνεται ὀμόργνυμι. καὶ ὀμοργνύω. Ὅμορος, πλησιόχωρος, γείτων. Ὁμόσιον, ὁμοίωμα. Ὀμόρρυθμον, κυρίως, τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρίσσον. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ συμβαίνειν τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ. Ὀμόρρυθμα, ἄθροισμα.

Ὁμορῶ, γειτνιῶ, πλησιάζω. Ὄμοσαι, ἐπὶ τὸ λέγειν τι θεῖον ὄνομα. οἷον ἐν τοῖς λόγοις, ἢ μὰ τὴν στὴν ἐξόδαν κεφαλήν, ἢ ἄλλο. τελειοῦσθαι δὲ ὅρκον τὸ πληρῶσαι καὶ ἀποδοῦναι τὸν ἐνόρκιον λόγον, ἢ ἐκπεπληρωκὼς, ὡς προείρηται, οἷον ποιῆσαι τόδε. ἢ ἀκμαλικῶς, ἐν οὐρανοῖς. Ὁμόσε, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἐξ ἐναντίας, σφοδρῶς, θρασέως. Ὁμοστοιχεῖν, ὁμοῦ ὑφαίνεσθαι. Ὀμοσσον. ὁμνύω ἐπεί, καὶ ὄμνυμι. ὤμνυον παρατατικῶς, ὀμοῦμαι μέλλων, ὀμώμοκα παρακείμενος, ὤμοσα ἀόριστος, ἀφ' οὗ προστακτικὸν ὄμοσον, πλεονασμῷ τοῦ σ αἰολικῶς.

Ὁμότιτοι καὶ ὁμώροφοι, ταυτὸν. φάλαγγες δὲ παρὰ τοῖς ἐν τοῖς [illegible] τὰ ἐπὶ [illegible] ὄρεσι ἱστουργοῦντα φαλάγγια, ὅ ἐστιν ἀράχνια [illegible]. Ὁμοτοιχεῖν, γείτονας [illegible], ἐκ τοῦ τοίχου, οὐ τὸ ὄνομα τοῖχος. εἰς ὅμοιον καὶ στίχος στιχῶ. ἰσνυχίος τος καὶ ἀστιχος. Ὁμοτόνιοι, ὁμοῦ [illegible]. Ὁμότολον, τὸ συμμορφον τῇ ψυχῇ. Ὁμόσολος, τοὺς πιοῦσας ὁλοῦ, καὶ αὖθις τὸ ὁμότελον ψυχῆς ἄνθρωπον σῶμα. Ὁμόσπυρος ὁ ἀδελφος, ὅτι τὰ περὶ τὰ αὐτὰ σφαῖρα τῆς μητρὸς [illegible] γεννηθέντα. Ὁμόσπυροι, σύνοδοι [illegible]. Ὁμοταγεῖς, οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι. Ὁμοτελεῖς, οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων. Ὁμοτέρμων, ὅμορος, γείτων. Ὁμόφερα, τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομὴν [illegible]. Ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἅμα. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς. ὁμόσε, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῖ, καὶ εἰς τὸ αὐτό. ὁμόσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. ἐμοῦ παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐν τῷ τόπῳ σημαίνει. οἷον ἐμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους. τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς παρ' Εὐπόλιδι, ἐμοῦ τέρπεσθαι καὶ νέοι καὶ μητέρες. Ὁμοῦ, ἐπὶ σημαίνει δύο κώλων λεγόμενον, καὶ ἐπὶ τοῦ προτέρου κώλου δύναται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου, ὥσπερ καὶ τὸ ἅμα, καὶ ὁ σύνδεσμος, καὶ τὰ ἄλλα. Ὀμοῦ λέγεσιν Ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἴσως. ὡς τὸ, καὶ πῶς ὁμοῦ σοι τὴν ἡδονὴν ὀμοῦμαι σοι. θεὸς θεοὺς, οὐκ ὀμόσω, καὶ ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ. Ἀριστοφάνης. ἤγουν ὀμόσω. Ὁμοούσιατον, τὸ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν ἀλφ [illegible]. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οὐσίαν τυχόντων, ὡς ἐπὶ ψυχῆς ἔχει καὶ σώματος, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα φύσως ἐνδέεται διαφέροντα, καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν. Ὀμοῦμαι. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὀμοῦμαι μισθὸν σοι τελεῖν. ὀμοῦμαι τοὺς θεοὺς οὐδὲν σοι δώσειν. Ὄμπνη, σεμίδαλις ἑφθή, μέλι ἔχουσα, ἢ σησάμην.

Ὁμόρεσιν, τὴν ὁμόρησιν, ἀττικοί. Ὁμοροῦσι, γειτνιῶσιν, ἐν τοῖς ὅροις. Ὁμόφρονας κούρας λέγουσι, τὰς ὅμοια σφισιν αὐταῖς φρονούσας, καὶ μὴ ἐναντιουμένας ἀλλήλαις.

Ὁμοφροσύνη, ἡ ὁμόνοια καὶ πραότης. Ὁμοφυὴς, ὁ ὁμογενής. Ὄμπαι, θύματα, πυροὶ μέλιτι δεδευμένοι. Ὀμπεῦται, ὑβρίζει, προπηλακίζει. Ὄμπια, ποπάνια τραγήματα. Ὄμπνια λεγόμενα, πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι. Λυκόφρων δὲ ἁπλῶς, Δημήτριον σῖτον φησίν. Ὄμπνιος λειμὼν, ὁ τῶν πυρῶν, ἢ Δημήτριον καρπὸς. Ὀμπνιόχειρ, πλουτοχαρ, πλούσιος. Ὀμπνιόφορος, μεγάλη, πολλοῦ, ηὐξημένη. Ὄμπνα, τροφὴ, εὐδαιμονία. Ὄμπνια, τὰ ξανθικά. Ὄμπνια, ἱερα τροφος τροφὴ, ἄφθονος, ἀγαθὴ, εὔσημος. ἡ τὴν ἀναπνοὴν ἡμῖν διδοῦσα. Ὄμπνιον τάχιον, πολὺν, δαψιλῆ. Ἀπολλώνιος λέγει, φιλητὰς ἐν ἀταλαῖς ἀλωαῖς ἀπὸ δὲ λῶπερ ὄμπνιον κάλλος, τὴν εὔχυλον καὶ τροφίμον. κυρίως μὲν δὲ τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. ὄμπνιον δὲ φιλιστίων φησὶν. οἷονεὶ ἐμπνοὸν ὄντα, ἢ ὄμπνιον. Ὀμπνιρόν ὅλον, τρόφιμον. Ὀμπνία, ἡ ὁμόπνοια, ἡ ἀναπνοή. Ὀμπνιος, ἡ Δημήτηρ. αἰτία οὖσα τῆς ἀναπνοῆς. Ὄμφα, ἐσμὴ. λάκωνες. Ὀμφαλὸς, πάντα τὰ αὐτὰρ καὶ ὄξεα, ἤγουν ὄμφαλα. Ὀμφακίας λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὠμὸς, σκληρός. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὕτω δὲ καὶ τὰς γυναῖκας ὀμφακίας οὔσας, καὶ οὔπω πέπειροι. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίον πέπειρον, τὸ ἥμερον καὶ ἡδύ. ἀπλῶς δὲ τὰς ὀμφακας λέγει. Ὀμφακίζω, καὶ ὀμφακισμός, ὀμφακίζω. ὀμφακίζω, ὀμβρίζω, καὶ σελινίζω, καὶ φαλινίζω ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον, τὸ καὶ μέλλοντος. ἐπὶ δὲ παρακείμενος, ή. Ὀμφαλὴ μία, ὅταν τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι, καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. καὶ ὀμφάλιον, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος. Ὀμφαλητόμος, μαῖα.

Ὀμφαλίδαι, πατρικοί. Ὀμφαλόεντα, ὀμφαλοὺς ἔχοντα ζυγόν. ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι, τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τρύπας, ἐφ' ὧν αἱ ἡνίαι διδόνται. Ὀμφαλόεσσα ἀσπίς, ἡ ἔχουσα μέσον αὐτῆς ὀμφαλόν. ὅς ἐστι πάλλος ἐξοχὴ σφαιρικὸς, ἐπὶ τὸ συγκεκριμένον. Ὀμφαλοὶ ἀσπίδος, βοῦλλαι [illegible], εἰς κόσμον ἐκκείμεναι, καὶ μάλιστα περὶ τὸ μέσον, ὅθεν καὶ εἴρηται κατ' ὁμοιότητα τῶν ζυγικῶν ὀμφαλῶν. Ὀμφαλοὶ, ἐν ἀσπίσιν ὅσαι βοῦλαι. Ὀμφαλὸν θαλάσσης, τὸ μέσον τοῦ. ἀμείνως καὶ τῆς ὀμφαλὸν, καὶ μέσομφαλόν ἐστιν, οὐκ ἂν ἁμάρτοις. Ὀμφαλὸς, πλινθώματός λίθος, καὶ ἄλλον δεῖ ἐκ τοῦ κατὰ ἄνθρωπον ὀμφαλοῦ, ὀμφαλητόμοι δὲ λέγονται μαῖαι. καὶ ὀμφαλοτομία, ὅτι αὗται ὀμφαλὸν βρέφους ἀποτέμνουσιν. Ὀμφαλὸς κυρίως, ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ μεσομφάλιον. παρὰ τὸ ὀμπνὴν, ὅ ἐστιν ἀναπνοὴν, γίνεται ὀμπναλὸς, καὶ ὀμφαλὸς, κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς φ, ἢ ἀπὸ τοῦ ο. ὀμφαλὸς δὲ, διὰ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ. ὁ γὰρ βρέφος κατὰ γαστρὸς ὤν, πρὸς αὐτὴν τελεῖται, καὶ ἀναπνεῖ, καὶ τρέφεται. ἢ παρὰ τὸ φαλὸς [illegible]. ἐπειδὴ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀναθυμιάσεως. λέγεται δὲ μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ ζυγοῦ, καὶ ἀσπίδος, καὶ ἄλλων [illegible]. Ὀμφαξ, ταφυλὴ φιμώδης οὖσα, ἢ οὐ πέπειρος. ἁπλῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας, Γλαύκων ὁ [illegible].

Ὀμφὴ κυρίως, ἡ ἀλήθεια φήμη, ἡ τὴν ὄνα φαίνουσα. ὡς ὁ ὄνειρος κατὰ κυριολεξίαν, τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, δι' οὗ τὸ ὂν εὑρίσκεται. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ὀμφῆς, ὁ κληδὼν λέγεται. ὥς τε τὴν ὀμφαίαν θεῖαν πάντες ὁ κλήδονον. Ὀμφὴ καὶ κληδὼν, τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. καὶ μὲν γὰρ ὁ δεσ. οἱ δὲ νεώτεροι, ἐπὶ ἁπλῶς λόγου τιθέασι. τὴν ὄσσαν καὶ τὴν ὀμφὴν, θείη δ' ἄμφι χυτο ὀμφή. ἀντὶ τοῦ περιβάλλειν. Ὀμφὴ, θεία φήμη, θεία φωνή, ἢ θεῖος λόγος. παρὰ τὸ φῶ φαίνω, καὶ τὸ ὂν, γέγονεν ὀμφή, τροπῇ τοῦ π εἰς φ, ἢ τὸ ὂν φαίνουσα. Ὀμφορα, ἐξ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἱερό-

Χρώμενον ἀπὸ λαμίας, ἢ νόσου, ἢ ὑπὸ τῶν παραπλησίων. Ὄμνυμι τὸν θεὸν, καὶ ὄμνυμί σοι εἰς τὸν θεὸν, ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ. ἢ κατόμνυμι τοῦ θεοῦ. καὶ Ἀριστοφάνης, παρὰ ὄμνυτε, ἢ σιδαρίσιοισιν.

Ὄμνυμι, ὀμνύω. Ἀριστοφάνης ὄρνισιν, οἱ ἐμνυσι γὰρ, ... εὔχεται. συντάσσεται αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ δὲ, ἔτι μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως. ὄμνυμι κατὰ θεοῦ, ἢ κατόμνυμι τοῦ θεοῦ. Ὀμνύω, ὀμῶ, ὀμοῦμαι. καὶ συγκοπῇ, ὀμνύω περισπωμένως. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ νεύειν, ἢ παρὰ τὸ ὄμμα καὶ τὸ νεύειν. οἱ γὰρ ὀμνύοντες ... Ὁμοαιχμία, ὁμομαχία. Ὁμόβωμοι θεοί, ... Ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί. Ὁμογενῶν, συγγενῶν.

Ὁμογάστριος, ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρός. Ὁμόγνια, ὁμογενῆ, γνήσια, ἢ φίλα. Ὁμόγνιος, ὁ τοῦ γένους ἔφορος ... ὁμογενὴς, ἢ γνήσιος φίλος ... Ὁμογνώμονος, ὁμόφρον. ...

[illegible]

τοῦ α καὶ ὁμαρτεῖν διὰ τοῦ ε, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐτυμολογίας τῷ ἐπιῤῥήματι, ὡς ἐστι γνῶναι καὶ αὐτὸ ἐκ τῶν παλαιῶν. Ὁμαρτήσαντες ἅμα, ἀντὶ τοῦ ἅμα ὁρμήσαντες, καὶ ὡς εἰπεῖν ὁμοῦ ὁρμηθέντες ἀγχόθι. Ὁμαρτήτην, παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ε τῆς Ἰλιάδος, οἱ μὲν ἐπίῤῥημα ποιοῦσιν ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. ἕτεροι δὲ, ῥῆμα χρονικὸν φασὶν, ἀντὶ τοῦ ἠκολούθησαν κατὰ τὴν βουλήν. οἱ δὲ φασὶ τριπλῆν ἐνταῦθα εἶναι γραφὴν ὁμάρτησαν, καὶ ὁμαρτήτην, καὶ διὰ τοῦ ε ὁμαρτεῖτην, ἐν πᾶσι δὲ δηλοῦσθαι τὸ ὁμοῦ. εἰ δὲ καὶ ἐστι ῥῆμα ὁ ὁμαρτήτην, παραληγόμενον τῷ η, ἐκ τοῦ ὁμαρτησάτην συγκέκοπται. Ὅμαυλον, ὁμόπνοον, ὁμοῦ αὐλιζόμενον. Ὀμβρεῖ, ἀλμάζει, ἀκολουθεῖ, ἐπιφέρει, ὕει, ἐπομβρεῖ, πλύνει. Ὀμβρίζω, καὶ παθμίζω εὕρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, μέλλοντος δὲ αὐτῶν ὁ δὲ λόγος αὐτῶν κείμενα· οὐχ εὕρηνται. κοινὰ καὶ τὸ ὄμβρησε, καὶ τὸ ἐπαθμησε, διὰ τοῦ ε γράφονται, ὡς ἀπὸ θεμάτων τοῦ ὀμβρῶ καὶ παθμῶ. Ὀμβριμοεργὸς, ὁ μεγάλοις ἔργοις ἐπιδεδειγμένος, καὶ ἰσχυρὰ διαπραξάμενος, ἰσχυροπράγμων, ἰσχυρὸς ἐν τῷ ἐργάζεσθαι, ἰσχυρὰ ἐργαζόμενος. Ὄμβριμον, καὶ ἐπὶ ὕδατος τίθεται, ὡς καὶ ἐπὶ ἔγχους. Ὀμβροκτυποῦν, ὑετὸν καταχέον. Ὀμβρόβλητος, ὑετῷ καταληφθείς. ὀμβροχαρὴς δὲ ἐπὶ τοῦ ὄμβρου. Ὄμβρος, χοιρίδιον. ὁ ὑετός. Ὄμβρος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν ὅμορος, ὅμορος, καὶ συγκοπῇ ὄμρος. καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β, καὶ γίνεται ὄμβρος, ὁ ὁμοῦ καὶ κατὰ χεῖμα ὢν. ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω κατὰ συγκοπὴν φρὸς καὶ βρὸς, καὶ προσθέσει τοῦ ο, ὄβρος, ὅπερ τοὺς ὑετούς. ἐν πλεονασμῷ τοῦ μ ὄμβρος. ἢ ἀπὸ τοῦ βαρὺς βρὸς, καὶ ὄμβρος ὁ βαρέως φερόμενος.

Ὄμβρος Διὸς, τουτέστιν ἀετός. Ὁμειρόμενοι, ὁμείροντες, ἐπιθυμοῦσιν. Ὁμεῖται, ὁμοιοῦται. Ὁμέστιοι, σύνοικοι.

Ὁμέστιος, ὁμόοικος. Ὁμευνέτις, σύγκοιτος, ὁμολέκτρος.

Ὁμὴ, ὁμοῦ, ἢ ὁμοῦ ἐς καὶ ἕνα, ἢ αὐτὸ ἡμᾶς ἢ δύο. Ὁμηγερέες, ὁμοῦ ἀθροισθέντες. Ὁμηγερέειν, ὁμοῦ πᾶσιν.

Ὁμηγέρει, ἠγέρθησαν, ἐν ταυτῷ συνήγοροι. Ὁμηγυρίζω, τὸ συνάξαι. Ὁμήγυρις, συνοδὸς, συναθροισμοῦ. Ὁμηγυρίζειν, ὅμοιον τῷ συναγείρειν. ὁμηγυρίζονται μὲν γὰρ ἑαυτοὺς αὐτοί. ὁμηγορίζονται δὲ ὑπ' ἄλλων. Ὁμήγυρις, πλῆθος, ὄχλος, ἀγορὰ, συνέλευσις. Ὁμηγυρίσασθαι, ὁμοῦ συναγαγεῖν πολλούς. Ὁμάδῳ, συνηθεῖ. ὁμαδὸν μάχεσθαι εἰώθασι, ἢ κατὰ πλῆθος καὶ ἀθρόον, ἢ ὅ φασι κατὰ ἴλας. συμπλοκὴν μονομαχικὴν καὶ ὡς ἂν ὁ ποιητὴς εἴποι μέσσον. Ὁμήλικα, τοῦ αὐτοῦ ἡλικίας, συνήλικα. Ὁμῆλιξ, ὁ συνηλικιώτης.

Ὁμῆν, ὁμοίαν, τὴν αὐτήν. Ὁμηνέειν, ὀργίζετο. Ὁμηρεύω, τρέφω. Ὁμηρα, τὰ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενα ἐνέχυρα. Ὁμηρεία, ἡ τοῦ ὁμήρου. καὶ ἡ συναλλαγὴ, καὶ ἀντιστροφὴ. Ὁμηρεῖν, ἀπὸ τοῦ εἴρεσθαι καὶ συμφωνεῖν. Ὁμηρεῖ, ἐγγυᾶται, ἀκολουθεῖ. Ὁμηρίδαι, οἱ ῥαψῳδοί.

Ὁμήρειον ἔπος, τὸ τοῦ Ὁμήρου. Ὁμηρεύεις, ὁμοφέρεις ὁμοπνεύσεις. Ὁμηρεῦσαι, τὸ συμβολῆσαι. Ὁμηρία, ἡ συνάντησις. Ὁμηρίζειν, ψεύδεσθαι. Ὁμηρίδαι, οἱ τοῖς Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. Ὁμηρίζω, διὰ Ὁμήρου χρῶμαι. Ὅμηρος, ὁ τυφλὸς καὶ ὁ ἐνεχυραζόμενος. Ὁμηρεῦον, ἀκολουθοῦσι συνήγοροι. ὁ Ὅμηρος, κύριον. καὶ ὅμηρος ὁ πλασιέχυρος. παρὰ τὸ σημαίνει διὰ λαμβάνειν. οἷον, ὁμοῦ συνιέντων. Ὁμηρίδαι, γένος ἐν Χίῳ. Ὁμηρίδας δὲ ἀπὸ γένους εἶναι τοῦ ποιητοῦ. ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι, εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους, καὶ νύμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους ὁμηρίδας λέγουσιν. Ὁμηρῖται, ἔθνικόν. Ὁμηρεῖ, περὶ διαλλαγῆς λαλεῖ. Ὁμηρεῖται, τὸ συμβάλλειν. Ὅμηρος, ὠνομάσθη διὰ μετ' ἄλλων ἐρχόμενος ἐλθεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. διὸ οὖν καὶ ἀκολουθίᾳ τινὶ ὁμολογουμένην δεδεμένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι.

Ὁμιάδας, βασιλέας φρυγῶν πλούσιος. Ὁμιλαδὸν, τὸ ἐν συστροφῇ καὶ τάξει μάχεσθαι κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα.

Ὁμιλεῖν, δηλοῖ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας γενέσθαι. Ὁμιλεῖ τινι, ἀντὶ τοῦ διαλέγεται. καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς λόγους ἔρχεται. ὁμιλεῖ δὲ κακῷ, ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται, καὶ ὁμιλεῖ συμφοραῖς, ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται καὶ συγκεράννυται. ὁμιλεῖ, ἀντὶ τοῦ συναναστρέφεται. ὁμιλεῖ ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἐπὶ λόγοις. Ὁμιλέομεν, ἰσομοιοῦμεν. Ὁμιλάδον, πολεμικὴ λέξις, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς πολεμικὰς συστάσεις ἴλας εἶναι μαχομένας, ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ. καὶ ὡς ἐν τῷ ὁμιλίαν δηλοῦσιν, οὐ περιφράσεις τὸ εἶναι ὅμιλον, καὶ τὸ ἐξ οὗ παρὰ πᾶσι μάχην ἔγειρας. ἐκ δὲ τοῦ ὁμιλίαν δηλοῖς, ἤγουν ὁμοῦ κατὰ πολεμικὰς ἴλας αὐτοῖς γινομένα. Ὁμιλία ἐπὶ τῶν ἐνουμένων. κοινωνία, ἐπὶ τῶν συμμαχούντων ἑνός. ἐπεὶ ἡ ἕνωσις καὶ διὰ λόγων, καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίου, καὶ δι' ἑτέρων λέγεται. ὁμιλία ἐπὶ συνουσίας καὶ διαλέξεως. ὁμιλεῖ γάρ τις τινὶ, ἀντὶ τοῦ διαλέγεται. καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ διέρχεται, λόγους γὰρ τὸ βιβλίον ὑποτίθησιν ἔχει. παρὰ Σοφοκλεῖ ὁ ὁμιλεῖν κεῖται ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον ἔρχεται. Ὁμιλεῖ χθονὸς, ἀντὶ τοῦ φίλας, ἐρῶντι τῆς πατρίδος. ἢ ἀντὶ τοῦ πάλαι. περὶ δὲ τὴν πάλην ἀναστρέφεται οἱ Θηβαῖοι.

Ὁμιλεῖ προστάτην, ἤγουν τὸν πρόμαχον πρῶτον. ὁμοῦ ἐν καὶ πρώτην ὁρμὴν τοῦ λέγει Ὅμηρος. Ὁμίλους τρωσομένοις. ἀπὸ τοῦ ἀλχμαλώτου. ἄλλος γὰρ ὑπὲρ ὅμιλος τρώσομαι.

Ὅμιλος, ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας ἐμβάλλειν, ὅ ἐστι, τὰς συστροφὰς ἐπὶ δὲ τὰς ἀναστροφὰς τοῦ πλήθους, ἤγουν τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. Ὁμιλῶ, τὸ ἐντυγχάνω, οἷον, ὁμιλῶ συμφοραῖς. ὁμίλιοι καὶ οἱ κοινοὶ λόγοι, ὡς τὸ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς πάντας. Ὁμὶν, ἔτι αὐτήν. Ὁμίχευσις, ἡ οὔρησις. Ὁμιχεῖν, σημαίνει τὸ οὐρεῖν. ἔστι δὲ βαρύτονον ῥῆμα. οἷον ὀμίχω. ὁ μέλλων, ὀμίξω. ὁ ἀόριστος, ὤμιξα. οἷον ὤμιξεν αἷμα. Ὁμίχλη, διὰ τοῦ η. ἔστιν δὲ ὅτι καὶ διὰ τοῦ ι ὀμίχλα ὡς καὶ πύλα, καὶ ξεύγλα, καὶ τρίγλα, ὡς ἀρέσκειν τῷ Ἡρωδιανῷ. τὰ μὲν τοιαῦτα φασὶ ῥητὰ ὀνόματα ὑπὲρ τὸ δ' ἔτερον δ' ἔχει, ἤγουν διὰ τοῦ ι ἐκφέρεται, οἷον σιβύλλα, ἀσύλλα. ἀδελφὰ μίμους. ἀφ' ἧς ἐν τῷ σπίλῃ πόλις ὀνόματος. ἰδὼν φασὶ τὸ σιβύλλα παραλόγως γράφειν ὑπέστη τὸν διερθοτέον, ἀναλογώτερον γὰρ τὸ σίβυλλα. Ὁμίχλη. σκότος, ἀορασία. ἡ παχὺς καὶ ὑγρὸς ἀήρ. οἱονεὶ ὁμοίλη τις οὖσα παρὰ τὸ ὁμοῦ, καὶ τὴν εἴλησιν τῶν νεφῶν, ὁμίλη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, ὁμίχλη. Ὀμίγματα, οὐρήματα. Ὄμμα, ὄμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος. ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀνομάζειν αὐτὸν ὀφθαλμόν. Ὄμματα, οἷον ὄμματα καὶ εἵματα εἶπε, ἐπεὶ δὲ αὐτῶν ὁρᾶται καὶ ὁρμᾶται καὶ τὸ ἐρωτικόν, αἰολικῶς, ἔχει τὰ περὶ τοὺς ὤτας. Ὀμματοῦ πόθος, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ ὁρᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς, ὀμματοπαλοχαὶ φασίν.

Ὄμνυμι, τὸ ὀμνύω. ὀμοῦμαι. ἐπὶ μέλλοντος. ἀπὸ θέματος ὀμόω ὃ παρ' Ἀττικοῖς ὀμοῦμαι λέγεται. καὶ ὀμεῖσαι ἐπὶ ἀορίστου. ἀφ' οὗ, ἀντωμοσίον, καὶ συνωμοτῶν, καὶ ἀπόμνυσθαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ ἀντωμοσία, καὶ συνωμοσία, καὶ ὑπωμοσία, διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ἀντωμοσία μέν ἐστιν, ὅταν οἱ κατηγοροῦντες καὶ κατηγορούμενοι ἀντομνύωσιν. οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. συνωμοσία δὲ, ὅταν τινὲς ἐπί τινι συμφωνήσαντες ὀμνύωσιν. ἡ δὲ ὑπωμοσία, ὁ ὑποτίθεσθαί τινα δίκην μεθ' ὅρκου προφάσει

ὄρχας. Ὀλοφεῖν, τίλλειν. Ὀλοφλυκτίδες, φλύκταιναι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀλοφυγγόνα, φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης. Ὀλοφυγών, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ὀλοφυγδών. ἡ παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ ἐκ τοῦ ὀλοφύζειν. εἰ μὴ ἄρα ὥσπερ ὀλοφύζω ὀλοφυδνόν, οὕτω καὶ ὀλοφυδών, καὶ προσθέσει ὀλοφυγδών, κατὰ τὸ ἐνδοιάζειν ἐγδοιάζειν. ἰστέον δὲ, ὅτι καθ' Ἡρόδοτον ἐκ Λιβύων ἦλθεν εἰς Ἕλληνας τὸ ὀλολύζειν ἐπὶ ἱερῶν. ἐν Λιβύῃ γὰρ πρῶτον ἐγένετο ἡ ὀλολυγὴ ἐπὶ τῶν ἱερῶν. Ὀλοφυδνόν, τὸ ὀλολύζον, ἔχει προπαροξύτονον κατὰ Ἡρωδιανὸν ὅμοιον ὀλολύζω. ἵνα ᾖ ὡς παίζω παιδνόν, οὕτω καὶ ὀλοφύζω ὀλοφυδνόν. καὶ ὥσπερ ὀλολύζω ὀλολυγών, τρύζω τρυγών, οὕτω καὶ ὀλοφύζω ὀλοφυγδών. ὡς τὸ ὀλοφυγδόνα φώνας. εἰ δὲ καὶ τὸ ἔθνος οἱ ὀλοφύξιοι ἐκ τοῦ τοιούτου παράγονται ῥήματος, ἀφ' ὧν παίζει δὶς ὀρτυξίους ὁ κωμικός, οὐκ ἔστι τρανῶς εἰπεῖν. πόλις δὲ φασὶ θρακικὴ περὶ Ἄθων ὀλόφυξος, ἀφ' ἧς ἐκαλεῖτο ὡς Ἡρόδοτος γράφει περὶ νυμφῶν. Ὀλοφύρατο, εἴληπται τὸ ἐπὶ τοῦ ἐλέησεν. τὸ ὀλοφυρόμενος, συμπαθῶν, πάσχων, ὀλοφυρόμενος, κλαίων, θρηνῶν. κυρίως δὲ μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν. Ὀλόφυλος, ὁ ὁλόκληρος. Ὀλόφυξις, θρακία πόλις περὶ Ἄθω.

Ὀλοφύρεσθαι, τὸ ὅλως ἢ μετὰ ὀλολυγῆς φύρεσθαι δάκρυσι. Ὀλοφύρεσθαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐπί τινι ὅλον φύρεσθαι δάκρυσιν. ἐκ τούτου δὲ ὀλοφυρμός, ὡς ἐκ τοῦ ὀδύρεσθαι καὶ μύρεσθαι ὀδυρμός, καὶ μυρμός. Ὀλοφυρόμενος, κλαίων. κυρίως μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν κλαίειν. Ὀλοφώια, κυρίως τὰ ὀλέθρια ἢ φθαρτικὰ φωτῶν, ἤτοι ἀνθρώπων, ἢ ὅπερ ἄλλοισιν ἐν τῷ φαίνεται. νῦν δὲ ἄλλως ἐν ἀντὶ τοῦ δεινά, καὶ ἐκφοβητικά. οὐ γὰρ, οὐκ ἂν ἐφοβεῖτο ὁ πρωτεύς, ὅτι πῦρ καὶ λέοντα ἐγένετο, καὶ δράκοντα τὸ ἕτερά τινα φοβερά. Ὀλόφωτος, ὁ ἀλεκτρυών, οὕτω Κρατῖνος.

Ὀλοφώιον, τὸ ὀλέθριον, τὸ δόλιον, τὸ χαλεπόν. παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν, ἤγουν τοὺς ἄνδρας φθείρειν. Ὀλοώτερος, τὸ δικαιότερον, συγκριτικὰ ὄντα τύπον, ἀντὶ ἁπλῶν λαμβάνεται παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος, ἀντὶ τοῦ ὀλοὸς ἐν θεοῖς. Ὄλπη, ἡ λήκυθος, καὶ χύτρου τις ἔμφασις, λήκυθος, ἐνδυμά τι, ἢ ὄλβος. Ὄλπια ὄρη, τὰ διαιροῦντα ἰταλίαν καὶ κελτικήν. Ὄλπις παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀπὸ τοῦ λέπω λέπις, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε ὄλπις, ὁ τῇ λεπιδωτῇ ἰχθύων ἀγρεύων, ἢ τοὺς ἰχθύας. ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα. ἢ κύριον τοῦ ἁλιέως. Ἄλλως. Ὄλπις τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως, παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων, ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος λέπιν. ὄλπιν γάρ φασι τὴν λήκυθον, ὡς εἶναι παρὰ τὴν σμικρότητα τοὔνομα. ἢ ὄλπις, ὁ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύων, κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων. εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι. Ὄλπας. Καλλίμαχος, καί ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὴν λήκυθον. εἴρηται ἢ παρὰ τὸ εἰσιοῦ ἐλαιόλιπον εἶναι, διὰ τὸ δεῖ αὐτῆς ἐμπιμπλᾶσθαι τὸ ἔλαιον.

Ὀλύκειν, ἀπολλύναι, πολιορκεῖν, φονεύειν. Ὀλύμπια κάρηνα, οἰκειότερον ἐπὶ ὄρους νοεῖν, ἤπερ ἐπὶ οὐρανοῦ. ὄλυμπος μὲν γὰρ τὸ ὄρος ἔχει κάρηνα, ἤτοι ἐξοχάς. ὁ μὲν δὲ οὐρανὸς σφαιροειδὴς ὤν, οὐκ ἂν κυρίως λέγοιτο κάρηνα ἔχειν. ὅλως γὰρ ὁ Ὅμηρος περὶ ὀλύμπου, ὡς μὲν ὄρος λέγειν ἔργον ἔχει καθάπερ τις. ὡς δὲ περὶ οὐρανοῦ ἀλληγορικῶς, πάρεργον. Ὀλύμπια, πέντε ἡμέρας ἐτελεῖτο, ἀπὸ ἑνδεκάτης τῆς σελήνης, μέχρι τῆς ὅλης πέντε καὶ δεκάτης. προεγυμνάζοντο δὲ πρὸ ἡμέρας τριάκοντα. Ὀλυμπιᾶσι προπερισπώμενον λέγεται περὶ τόπου, ἐὰν περὶ πράγματος ἡ δηλοῦσα ἡ λέξις, οἷον εἴ τις λέγοι δὶς Δίων ὀλυμπιᾶσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ Δίων, προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀλυμπία ὀλυμπίασι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλυμπιάς, ὀλυμπιᾶσι. ὅτι τὰ εἰς ι λήγοντα τῶν ἐπιρρημάτων ζητεῖ τὴν τόνον τοῦ ὀνόματος γένους. οἷον ὀλυμπιάς ὀλυμπιᾶσι, τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ἐξενήνεκται. οἷον ἱππεὺς, ἱππόθεν, σεσημείωται τὸ εἴκοσιν. Ὀλυμπιονίκης, ὁ ἐν τῷ καλλίστῳ γεγονὼς τρόπῳ. ἢ ὁ νικήσας κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἀθλήσας. Ὀλύμπιος, ὁ οὐράνιος, θαυμαστός. ὀλύμπιος δὲ ἀυλασμὸς, ὁ τοῦ ὀλύμπου, διάφθογγος. Ὄλυμπος παρὰ τῷ ποιητῇ, ὄρος μακεδονίας. ἢ καθ' Ἡρόδοτον τεσσαλίας ὑψηλότατον θεῶν οἰκητήριον. κατὰ μῦθον ἅλειαν ἐκλήθη τὸ ὄρος, ὡς ἀνθρωποπαθεῖς αὐτοῖς καὶ τόπον ἐξαίρετον δοῦναι εἰς ἀνθρωπικωτέραν διαγωγήν. ὅθεν καὶ ὀλύμπιοι λέγονται. ἡ δὲ ἀλληγορία, ὄλυμπον τὸν οὐρανὸν λέγει, ὡς εἰ ὁλόλαμπον. καὶ τάχα διὰ τοῦτο ὁ μῦθος οὐκ ἀπεικὸς ὄρος αὐτοῖς ἔδωκεν, ἤγουν τὸν ὄλυμπον. διὰ τὸ ἔχειν δηλαδὴ συμβιβάζεσθαι εἰς τὸν λαμπρὸν οὐρανόν, τῇ ἀναπτύξει τοῦ ὀνόματος. ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὁλόλαμπος συγκοπείσης μιᾶς ἀπὸ συλλαβῆς, τραπέντος δὲ τοῦ δευτέρου ο, εἰς υ αἰολικῶς. ὡς τὸ ὄνομα ὄνυμα. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀνυμαίνω, καὶ τὸ νώνυμος, διὸ καὶ ψιλοῦται τὸ ὄλυμπος. ψιλωτικοὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς. Ὄλυμποι εἰσὶν ἕξ. μακεδονίας, θεσσαλίας. ἐν ᾧ τὸ ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι. μυσίας, κιλικίας, ἠλιδος, καὶ ἀρκαδίας. Ὄλυνθοι λέγονται, τὰ ἄωρα σῦκα. ἐμφακίδες δὲ αἱ ἄωροι σταφυλαί, καὶ οἱ ἄλλοι καρποί. ὅθεν καὶ ὀμφάκιον λέγομεν ἔλαιον, τὸ ἐκ μὴ πεπείρων ἐλαιῶν γεγονός.

Ὄλυνος, τὸ ἀπὸ τρίμμα, καὶ ἀποκάθαρμα. Ὄλυρα, ἡ τροφή. Ὀλύρα, σπέρμα μέλαν μικρότερον τοῦ λεγομένου βέλου, τὸ τοῦ ἐρέβου, καὶ φυλάσσει μέχρι τὸ νῦν τὴν κλῆσιν παρ' ἐνίοις τῶν παραθαλασσίων ἐποίκων τῆς μεγάλης λυκίας.

Ὄλχον, ἴσχναν. Ὀλώλια, θολερά, ἢ μέλανα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὄλωλα, τὸ ἀπόλωλα, τὸ ὀλώλεκα, καὶ ἀπολώλεκα, ἐπὶ παρακειμένου λαμβανόμενα, οὐ παρὰ τὸ ὀλλῦσιν. ὄλωλα καὶ ὀλώλεκα, οὐ συνεθὲς, εἰ μή που ποιητικὸν καὶ παρὰ ποιηταῖς, μετὰ προθέσεως ἀεὶ γράφεται ἀττικῶς. Ὀλώλαμεν, ἀπολέμεθα. Ὀλώλω, ὑποτακτικὸν τοῦ ὄλωλα. Ὅλως, παντελῶς. Ὅλως ὁ ψιμυθὸς, ὅλος σοφιστής, μέγα. ἐλασσόνερος, μικρόν. Ὁμαλίζειν, ἀθροίζειν. Ὅμαδος, ἡ ὁμοῦ αὐδή, ὁ κοινὸς θόρυβος. ὅπερ καὶ ἀλαλητὸς λέγεται, οἱονεὶ ὁμολάλητος. Ὅμαδος καὶ βοητὺς ταυτόν. ὥσπερ αὖ πάλιν ὅμαδος καὶ ἀλαλητός. Ὅμαδος, βοὴ σύμμικτος. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. ὅτι δὲ τοῦτο τοιοῦτον δηλοῖ Ὅμηρος ἐν δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ. ἐπάγεται γὰρ, εἴ ποτ' αὐτῆς χέοντο.

Ὅμαδος, ὁ θόρυβος καὶ ὁ λαὸς καὶ ὁ συνάθροισις. θορύβος ἐστὶ ἀνθρώπων, ὁμόαυδός τις ὤν. Ὁμαίμονας κατὰ τὸν Σοφοκλῆ, ὁμογενεῖς. Ὅμαιμον, ὁ γνήσιος ἀδελφός. Ὁμαιχμία, ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ὁμαίχμιος, ὁ μίσθιος. Ὁμαλῆ, ὁμοῦ.

Ὁμαλίζω, λεαίνω. Ὁμαλὸν ἐποίησεν, ἀντὶ τοῦ ἀνώφερον. κατὰ τὸ ἀνορύσσειν δι' ὑψηλοῦ. καὶ ἔστι μὲν καὶ τὸ ὑψηλὸν ταυτὸν τῷ ἀνωφερῆ. Ὁμαλὸν, λεῖον, ἴσον, ἐπίπεδον, εὐχερές. Ὁμάρξασθαι, ἰσομαρξασθαι, ὁμοιῶσαι. Ὁμαρτῆ, ὁμοῦ, συμφώνως. Ὅμαρξον, ἀπόμαξον. Ὁμαρτεῖν καὶ ὁμαρτεῖν, ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀκολουθεῖν, τὸ δὲ δεύτερον καὶ ἐπὶ τοῦ συμπράξαι λαμβάνεται. Ὁμαρτεῖν, τὸ ἀκολουθεῖν, καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν σημαίνει. Ὁμαρτῇ, τουτέστιν ὁμοῦ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἁμαρτῇ, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ ἀρτῶ, ἡ μὲν συνήθεια περισπᾷ. ὡς τὸ εἰκῇ, πολλαχῇ. καὶ ἔστι ταῦτα ἐν οἷς καὶ τὸ ἡσυχῇ καὶ βῇ, ὄνομα φωνῆς προβάτων ὀνοματοποιηθέν, ὡς καὶ ἑκασταχοῦ δηλοῦται. Ἀρίσταρχος δὲ ἐξέθετο, ὡς ἐν ταῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡρωδιανοῦ φέρεται λέγων ἐκ τοῦ ἀποστάδην συγκοπῆναι αὐτό. ἰστέον δὲ, ὡς εἰ καὶ ὁμαρτῇ τὸ ῥηθὲν ἐπίρρημα γράφεται, κατά τινα τῶν ἀντιγράφων ἴσχεται λόγον, διὰ τὸ τοῦ ἀκολουθεῖν. ἁμαρτεῖν δὲ λέγεται διὰ τοῦ

οἴχεται, πορευόμενον ἐπὶ θάνατον. Οἰχετηρὸς, ὑφηγητός. Οἰχήσονται, πορεύσονται, ἀπελαθήσονται, ἢ ἔρχονται. ἐμοί· ἐ καὶ οἴχω, ἢ ἀφανίζω. Οἰχμὰ, δοῦλα, οἱ δὲ οἰχμᾶν. Οἰχνεῖν, πορεύεσθαι, ἀμφίβολον. ἢ παρὰ τὸ ἴχνος, ἰχνῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο οἰχνῶ. ἢ παρὰ τὸ οἴχω, οἰχνῶ. ὡς ὀρέγω ὀρεγνῶ, –κίδνω σκεδνῶ. Οἰχνῶ, ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφομαι, περιέρχομαι, παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀφ' οὗ ἴχνος διὰ τοῦ ι. Οἰχοῦρος, οἰκουρός. Οἴω καὶ οἴω διὰ μακροῦ τοῦ ι, καὶ οἴομαι, καὶ οἴομαι συνεσταλμένως. σημαίνει δὲ ταυτά, οἶμαι δὲ ἀπλῶς. τὸ δεύτερον δὲ καὶ τρίτον αὐτοῦ οἴει, καὶ οἴεται. ἀπὸ τούτου παρατατικὸς ᾤμην. συνεσταλμένως δὲ ᾤμην. μέλλων, οἰήσομαι. ἀόριστος ᾠήθην. Οἴω, τὸ κομίζω, ἄχθεσθαι. οἴσω, εὔχεσθαι. Οἴω συνεσταλμένως, καὶ ὀΐω. καὶ οἶμαι τὸ αὐτὸ κοινῶς. καὶ ὀΐομαι. ᾤμην παρατατικὸς, ὠόμην, καὶ ὠιόμην συνεσταλμένως ὠήθην ἀόριστος, οἰήσομαι μέλλων, ὀίομαι μετοχή. Οἴω σημαίνει δύο. τὸ ὑπολαμβάνω, καὶ τὸ προσδέχομαι. οἷον καίτοι διομένω τὸν ἄμμορον.

Οἶον. δὲ οἶον μέγα πῶυ, ἰδὲ οἶον ἀρ γ'. Ἀρίσταρχος ὁ Πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης δισυλλάβως ὡς αἰτῶν. λέγει γὰρ, ὅτι ὁ ποιητὴς μονοσυλλάβως εἶπε τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ δισύλλαβον. ὡς τὸ, τοῖσι δ' οἶς λόος. καὶ τὰς πλαγίας κατὰ διάστασιν λέγει, οὐ μὴ κωλύει μέτρον. ὡς τό, ὥστε ποτ' ὄϊ ἴδεν ὄϊς. εἰ δὲ κωλύει μέτρον, οὐ κατὰ διάστασιν λέγει οἷον, οἶς ἀώτῳ. Οἰωνὸς, ὄρνις ὁ γὰρ παρὰ τὸ οἶω τὸ μονῶ γίνεται. φασὶ γὰρ ὅτι, ὅτι καὶ χωρὶς μίξεως πίστιν πολλάκις τίκτει ἐξ ὑπήνεμον καὶ σημασίαν, καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. Οἰωνοπόλος, ὀρνεοσκόπος, μάντις. ὁ περὶ οἰωνοὺς, ἤγουν γῆπας καὶ ἱέρακας καὶ ἄλλους ὄρνιθας πεδρησκ ἀδῆ, ἤγουν ἀναστρεφόμενος, καὶ μαντευόμενος. ὅθεν καὶ οἰωνιστὴς ὁ μάντις. Οἴω τὸ ὑπολαμβάνω, ὁ παθαλαιὸς ἀεὶ γράφεται παρὰ τοῖς κοινοῖς. οἴω τὸ κομίζω ἄχθεσθαι, ἐν τῷ ὀπτῶ τοῖς ἄλλοις χρόνοις, πλὴν τοῦ μέλλοντος. Οἴω, τὸ μονῶ, καὶ οἷος ὁ μόνος. καὶ οἶος τὰ δὲ μετὰ τοῦ ι ἀντὶ τοῦ δι ἀ, ὁ χωρὶς τοῦ ι, οὐδὲ ἐστὶ ταύτῃ τῇ σημασίᾳ λαμβάνεται.

Οἰῶθεν, ἰδιωθέν. Οἰῶθεν δὲ μαχε, ἤγουν μόνος αὐτὸς ἑτέρων χωρὶς ἄλλου τοῦ κατ' αὐτὴν λαμπρῶν παρόντος. Οἰωνίζομαι, τὸ δὲ οἰωνῶν μαντεύομαι. οἰωνίζομαι δὲ τοῖς τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς σκοπεῖν ὁμοιως. ἢ μαντεύομαι μεταβαλλῶς, ἐκλαλεῖ συντάσσεται. Οἰωνισάμην, παρατησάμην, οἰωνισάμην. Οἰωνιστῶν, ταύτην εὗρον πρῶτοι φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐστιν ὀρνεοσκοπικὸν, περὶ οὗ ἔγραψε Τηλέγονος. τὸ δὲ οἰωνοσκοπικὸν, ὃ συνέγραψε Ξενοκράτης. τὸ δὲ ἀνέλεον, ὃ συνέγραψε Πόλης. τὸ δὲ χαροσκοπικὸν, ὃ συνέγραψεν Ἔλος. τὸ δὲ παλμικὸν, ὃ συνέγραψε Ποσειδώνιος. Οἰώνιον, μουσεῖον. τοῦτο δὲ αἰωνίχου φασὶ μουσεῖον εἶναι. Οἰωνόβρωτος, ὀρνίβρωτος. Οἰωνοὶ, σαρκοφάγα ὄρνεα. καὶ πάντα, γῦπες, ἱέρακες. Οἰωνὸν ἰέναι ἴσνωμ, τουτέστι σημαντικὸν καὶ μαντευτικόν. ὅθεν καὶ οἰωνίζεσθαι τὸ μαντεύεσθαι, λέγον δ' ἐπὶ πλείστων δὲ ταλαιπῶς καὶ ὄρνις λέγοι καὶ ἐν τῷ δίχου περ ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. Οἰωνοπόλος, ἀετοσκόπος. οἷον περὶ τὰς κρίσεις. ἐστὶ δὲ οἰωνοὺς ὁ διὰ ὀρνίθων προσέχων. καὶ διὰ τούτων μαντευόμενος. Οἰωνοσκόπος, ὁ δὲ ἐρῶν μαντευόμενος. Οἰωνὸς, ὄρνις. ἰδιαίως γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας δὺς ὄρνις ἔχον, οὓς καὶ οἰωνοὺς ἔλεγον. Οἰῶντα, μεταγόντα. Οἰωτὸς, χιτὼν ἀπὸ ἐρίων.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ Λ Μ Ν ΚΑΙ Ξ.

Οκαδίος, ὁ χαλάσας. καὶ ὀκαδὶς ὤμων, ἢ τοὺς ὤμους. Ὀκαυλὸς, ὁ κλάδος. Ὀκείλα, προσπελάζει. Ὀκείλειν, τὴν προσπελάζειν ναῦν. Ὀκέλλειν, ἐμβάλλειν, προσορμεῖν. Ὀκέλλειν, τὸ γυμνόν. προσκέλλειν, τὸ μετὰ ἡσυχίας κεκαίρειν. ἐξοκέλλειν, τὸ ἀπὸ βίας τῶν κυμάτων. Ὀκὲ ὁ, ὅτι ἡ. Ὀκιμβάζειν, διατρίβειν, καταστρατεύεσθαι. Ὄκκα, ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα. καὶ ὁπότε, καὶ ὅταν λέγουσι Δωριεῖς. Ὄκλαβος, τὰ περὶ τὸν βραχίονα φύλλα.

Ὀκλαδὴ, τέσσαρα. παρὰ ἀλκμᾶνι, τὸ ὅτι ὀκλα λέγει ὁ διάλεκτος, εἴτε διπλασιασμὸς ἔκκα, περὶ καθῶν. Ὀκλα σάξω, ὅταν τάχυ. Ὄκκον, ὀφθαλμόν. Ὀκλαδίας, ὁ ἐκλάσας, ὅτι ἐπὶ τῶν πτερῶν καθίζεσθαι. Ὀκλαδὸν ἤγουν, τὸ κάμψαντα τὰ γόνατα ἐν τῷ καθίζεσθαι. Ὀκλαδίας, συγκεκλασμένος δίφρος, καὶ κατὰ μὲν ἐκτεταμένος, κατὰ δὲ συνεσταλμένος, Λακωνοφάνης. Ὀκλαδίας, τὸ σελλίον. Ὀκλαδόν, ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὀκλὰξ, ἐπὶ τὰ γόνατα. καὶ ὀκλάζειν ῥῆμα. Ὀκλάζει, χωλεύει, ἐκ γόνυ κάμπτεται.

Ὄκλασις, ἡ ὄκνος, ἡ λύπη. ἀπὸ τοῦ ὀκλάζειν. Ὀκλὰξ, ἐπικαμπτόμενος. Ὀκνέω. ἐστὶ κατὰ παραγωγὴν, ὡς βρέμω βρεμέω, οὕτως ὄκνω ὀκνέω, σημαίνει τὸ φοβοῦμαι καὶ ὀκνῶ καὶ τὸ ἀμελῶ. ὅθεν ὁ Θεολόγος, ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ δέδοικα.

Ὀκνεῖν, ἐστὶ δύο. Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἐλεεινοῦ τῆς ψυχῆς τίθεται, ἐπὶ τὸν ὄκνον, ἢ οὐ κατὰ τὸ ἤγουν μὴ τολμᾶν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πλείονα χρῆσις τῆς μετὰ Ὅμηρον ἐπὶ φόβον τὸ ὄκνον τίθησι, καὶ ἐστὶ τῇ ἄλλῃ ἡ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ. Ὄκνος, ῥαθυμία. οἱ οὐ ἄλλοι τις ὡς ὢν, ἡ συγκοπῇ ὄκνω. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄκνος. Ὄκνος δὲ, ἀργὴ ἀκτίνων. Ὄκνος ἐστὶ φόβος, μελλούσης ἐνεργείας. Ὀκνῶ, τὸ φοβοῦμαι, καὶ τὸ ῥαθυμῶ. ὄκνον κατὰ μὲν τὸν μετ' αἰτίας ὅνος ὅθεν ἀναβάλλεσθαι, οἷον τὸ ἐρχόμενοι Ἀκουσίλαος παλαιμονεῖν ἀμφότεροι. ἔστι δὲ τῷ ἀλόγῳ ἢ ἀναιτίῳ ῥαθυμίᾳ παρίστασθαι, ὅθεν καὶ ὀκνηρός. ἐκεῖ, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ῥαθυμῶ.

Ὀκχεῖν, ὀχεῖν, ἀπλῶς. Ὀκριοεὶς, τοὺς ἀπολαβόντες καὶ τὰ ἀκριβῆ οὕτω λέγουσιν. Ὀκρὶς, ἀντὶ τοῦ ὀκρὶς, ἐνικῶς. Ὄκρα, τέχνη. Ὀκριάζειν, τραχυνόμενος. Ὀκριβαντος, ἐφ' ὃν ἄγγελοι ἑστῶτες οἱ ὑποκριταί. οἱονεὶ ἀκριβαντες τινὲς ὄντες, παρὰ τὸ ἄκρον. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι ὡς ἐργὸν ὀργιάζωσιν. Ὀκρίβας, χῆμα ἀνθρώπων. Ὀκρίβας, ὁ ἀπὸ τῆς ἰδίως πάντων τοῦ λογεῖον τὰ πλαστικὰ πάγματα, ἐν οἷς διατιθέασι τὰς εἰκόνας. καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φασὶ τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἵστανται οἱ τραγῳδοί. ἢ οἱ ὑποκριταί, ἐπιστάμενος καὶ ὅλως ἄρτον. οἱ δὲ ἄλλον φασὶν εἶναι. οἱ δὲ, ἄχριον λιμένα. ἄλλοι κλίμακα. Πλάτων ἐν συμποσίῳ, ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην, ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν, καὶ βλέψαντος ἐναντία. Ὀκρυόεις, χαλεπὸς, μισητός. ἡ φρίκης καὶ φόβον ποιοῦσα. παρὰ τὸ ἄκρον ἄκρυς, καὶ ὁ ἀκρόεις φόβος. ἢ παρὰ τὸ κρύος, κρυόεις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκρυόεις. Ὀκρυόεις, ὁ τραχὺς λίθος. ἀκρίας δὲ, τὰς πέτρας φασὶν Ὅμηρος. ὀκριόεις ἐκοινώσατο, παρὰ τὸ ἄκρος καὶ τὴν ἰσχὺν, ἀπὸ ἄκρος, κατὰ πλεονασμόν. ἢ κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ἄκρις, ὡς αἰπόλος αἰπόλιος, ὁ βουτὸς βούτειος. εἶτα ἐκ τοῦ ἄκρος, γίνεται ὀκριόεις, ὡς βροτὸς βροτόεις. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. τὸ θαλάσσιον, ἐκρίωσε. Ὀκρυόεις λᾶας, ὁ ἔχων ἄκρας. ἤγουν ἐξέχοντας. διὸ ἐρμηνεύων Ὅμηρος ἐπάγει, ἐφ' ᾧ δεῖ. ὅπως καὶ ἀπέκοψεν τὸν ἐπιφερῆ ἵππον πάντα ἔχοντα, τραχὺ ἐπιμολογικῶς. Ὀκρυόεσσα νέος, τραχεῖα. Ὄκρις, ἐξοχὴ μεγίστη παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀκτάβλωμον, ἤγουν ἄρτον τοῦ ὀκτὼ κλάσματα ἔχοντα, ὀκτὼ λέσματα ποιεῖν δυνάμενον. Ὀκτάβλωμος, ὡς ὀκτὼ λέσματα τεμνόμενος ὀκτάβλωμος ἄρτος.

Ὀκτάδων, κελεύειν πρὸς ἀριθμόν. Ὀκτάκνημον, ὀκτώπεδον, ὀκτάμετρον. ὅτι τοὺς θεσπεσίους ἐσμῶν Λακωφόρους ὁ ποιητής. ὀστοῦ καὶ τὸ ἐκτεμεῖσθαι. Ὀκτάπολις πολύποδον, καὶ τὴν σήπιαν, πολυπλόκιον σίλουρον, καὶ πολύποδα τοῦτον, λέγουσιν οἱ παλαιοί. ὀκτὼν τὸν ἀριθμὸν ἀρτίως ἐπὶ τοῦ ἀορίστου. ὡς ἐν τῷ ἐκατόμβῃ καὶ ἑπτάμερον.

σα. Οἴσετε, φέρετε. παρὰ τὸ οἴσω, τὸ ῥῆμα. τὸ δὲ οἴσω, οὐκ ἔστι μέλλων. ἐνεστὼς δὲ, οὐ τοῦ φέρω μέλλων οὐκ ἔστι. τοῦ δὲ οἴσω, ἐνεστὼς οὐκ ἔστι. πλὴν ἴσθι ὅτι οὐ συνήθη, μετάγειν ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε. διαφέρει δὲ τὸ οἴσω, καὶ οἰσόμενος. οἴσομεν γὰρ, καὶ ἑτέρῳ, οἴσετε δ' ἄρ' ἑτέρῳ, οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ. Οἴσετε ἀπολελυμένως, κατηγορεῖται ὡς παρατατικὸς ἀπὸ μέλλοντος ἀποφημισθέντος ὡς ἐνεστῶτα. εἴτε γὰρ, οὐ παρατατικὸς οἶσον, τὸ τρίτον οἶσε, τὸ προστακτικὸν ὁμοφώνως οἶσε. οὐ πληθυντικὸν οἴσετε, εἰς ἀπολογίαν ἄχρηστον. Οἶδα, γινώσκω. ἔστιν εἴδω ῥῆμα περισπώμενον. καὶ ἄλλο εἴδω βαρύτονον, τούτου βαρύνεται ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα, κατ' αἰολεῖς, ὡς λέγει Ἡρωδιανός. τοῦ δὲ παρακειμένου ὁ μέλλων εἰδήσω, παράγωγον εἴδημι, τὸ δεύτερον εἴδης. καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα συλλαβῆς, εἴδηθα. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, οἶσθα. ἢ ἔστιν εἴδω βαρύτονον. ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα. αἰολικῶς τὸ οἶδας, οἴδασθα λέγουσι, τὸ δεύτερον οἶδας, καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς θα συλλαβῆς οἴδασθα καὶ οἶσθα. Οἶδα ἐκεῖνον, ὁ οἶδας, γινώσκεις, ἐπίστασαι. Οἶδας καὶ οἶσθας. Αἴλιος Διονύσιος γράφει, ὅτι ἄμφω ἑλληνικά εἰσι, καθὰ καὶ ἦσθα καὶ ἦσθας, ἅπαξ δὲ φασὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ οἶσθας, ἐν τῷ πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν ἐπιλείβεα οἶσθας. Οἰδαίνω, οἰδαινόμενος, ὀγκωθεὶς, διάραν. Οἰδαλέα, ἀγαθά. Οἰδία, εἶδος λίθου καὶ οἰδοῦσα ῥάβδοις, ὅ ἐστι συσκευαστικαῖς. Οἰδεῖ, ὑποοιδήσας, ἐκ τοῦ οἴω. Οἴδημα, ἡ ἔπαρσις. Οἰσόμενος, κομίσων, οἴσων. διαφέρει δὲ οἴσων καὶ οἰσόμενος. οἴσων μὲν ἑτέρῳ, οἴσετε θεῖον χεῖ καὶ καλὸν [illegible], οἴσεται δ' ἅρμα λαβὼν. οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ. Οἰσοφάγος, ὁ λαιμός. Οἶσπος, ῥυπαρὸν προβάτων ἔρια. Ἡρόδοτος. καὶ οἰσπώτη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἴσπη αἰγός, ὁ ἐπὶ ταῖς θριξὶ τῆς αἰγὸς ἐγγινόμενος ἐν τῇ ἰσχύι ῥύπος, [illegible]. Οἰσπώτη, [illegible] προβάτων. ἐκ τοῦ οἶς καὶ τοῦ πατῶ, οἰσπάτη, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω. Οἰστά, φορητά, ἐλαφρά, κοῦφα. Οἰστεύσας, τοξεύσας. Οἰστέον, ἢ οἰστέον, κομιστέον. Οἰστός, τὸ βέλος. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, γίνεται ἰστός, πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ οἴσω τὸ φέρω, γίνεται οἰσός, καὶ οἰστός. ἐξ οὗ καὶ τὸ οἰστεύειν.

Οἰστός, φορητός, ὑπομενετός. ἀπὸ τοῦ οἴω, τὸ κομίζω. Οἰστρεῖ, παρὰ Θεοκρίτῳ. διαστέλλει τὸν οἶστρον ἀπὸ τοῦ μύωπος. οἶστροι δέ εἰσι πολέμιοι ταῖς βουσίν. ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτὰς οἰστρεῖν ποιοῦσι καὶ τρέχειν ὅλον [illegible] μετὰ βοῦς. καὶ τὴν γαλάθην οὖν οἰστρεῖν φησιν ὁ Θεόκριτος, κατὰ μεταφοράν. ὑπὸ τοῦ οἴστρου πεπληγμένοι παλαίουσι, καὶ ταράζονται. Οἰστρολαβώμενοι, χορεύωμεν. Οἴστροις, μανίαις. Οἰστροπλῆγα, τῇ μανίᾳ πεπληγότα. Οἶστρος, θηρίδιον, ὁ καὶ μύωψ λεγόμενος, μυίας μὲν μεῖζον, τὰ δὲ ἄλλα ἐμφερές, τὸ χρίμπτον βουσὶ καὶ δάκνον. κατὰ δὲ [illegible] καὶ εἰς τὰ ὦτα εἰστρέχον εἰ τῶν ὅσα τύχοι κομίζον, ἀνάγκῃ φέρεσθαι. διὸ καὶ οἶστρος καλεῖται, παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω. ἐντεῦθεν δὲ πᾶσα ὁρμὴ ἐνθουσιαστικὴ κατὰ ἔρωτα τυχὸν, ἢ μανίαν, ἢ θυμὸν, οἶστρος λέγεται. καὶ τὸ [illegible] αὐτὸν, οἰστρηλατεῖσθαι φαμὲν, καὶ οἰστρεῖν καὶ παροιστρεῖν.

Οἰσύα, ἰτέα. καὶ οἰσύινος ἀσπίδας. Οἰσοφάγος, βρόχος, ἢ βρόχος. Οἰσύινα γέρρα. οἰσύα καὶ οἰσύα, γένος τι ἰτέας, ἀφ' ἧς ἔπλεκον τὰ κανᾶ. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ γέρρα, σκεπαστήρια ταῦτα πολεμικά, οὐ κυκλοτερῆ δὲ ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τετράγωνα καὶ οὐδὲ ταῖς παρατάξεσιν ὑφ' ἑκάστου στρατιώτου φερόμενα ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ ταῖς τάφροις κατασκευαζόμενα [illegible] ἄρα ἐφεξῆς τῆς παρατάξεως ὡς σκέπη ἐσόμενα τῶν στρατιωτῶν, ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς παρατάξεως φερομένων βελῶν.

Οἴσυλος, στροίβιλος, στρόμβος. Οἴσυμα, πόλις τῆς Θρᾴκης. Οἰσύπη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσυπηρός. ῥυπαρός. ἔρια οἰσυπηρά, ῥύπου πεπληρωμένα, ῥυπαρώματα ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.

Οἴχεια, λίθωμα ἀρχαῖον. Οἶχος, ὁ ἄμπελος.

Οἰχός, κλῆμα βότρυας φέρον [illegible] καὶ γυναικῶν. καὶ ὀσχοφορία, τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα περιέχοντα βότρυας. [illegible] Λυσιφάνης. Οἴσω, μέλλων ὢν ἐνεστὼς οὐ λέγεται ἀπὸ τοῦ οἴω τοῦ ὑπομένω. οὐδὲ γὰρ εὕρηται τὸ ῥῆμα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εἰ οὖν ὁ ἐνεστὼς οὐχ εὕρηται, δῆλον οὐδὲ ὁ παρατατικός. ὧν γὰρ ἐνεστώτων ῥημάτων τὰ ῥήματα οὐχ εὑρίσκονται, τούτων οὐδὲ οἱ παρατατικοί. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ φέρω ῥήματος, εὑρίσκεται τὸ οἴσω, καὶ [illegible] ἀπὸ δὲ τοῦ οἴσω μέλλοντος οὐ λέγεται οἴσω. δεῖ γὰρ τοὺς παρωχημένους τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος μεταποιεῖν, καὶ [illegible].

Οἴσω, ἀντὶ τοῦ κομίσω, καὶ ὑπομενῶ. Θεολόγος, πάντα φέρειν οἴσω, κομίσω. Οἴσων καὶ οἰσόμενος, διαφορὰν ἔχουσί φασιν οἱ παλαιοί. ὅτι τὸ μὲν οἴσων, ἐπὶ ἄλλου εἰς ἄλλο [illegible] ἐνέργειαν τοῦ χρησίμου. τὸ δὲ οἰσόμενος, ἐπὶ προσώπου [illegible] γράφει. οἷον [illegible] οἰσόμενος ἑαυτῷ. οἴσων δὲ [illegible]. Οἶτα, ὄνομα ὄρους. Οἶτος, θρῆνος, μόρος, θάνατος. παρὰ τὸ οἶ καὶ αἶ, τὰ σχετλιαστικὰ ἐπιφωνήματα. ἢ παρὰ τὸ οἴσω, οἰσός, καὶ οἶτος. Οἶτον ὁ ποιητὴς, οὐ μόνον θάνατον, ἀλλὰ καὶ τὴν συμφορὰν λέγει. οὕτω καὶ πότμον καὶ μόρον ὁμοίως ἐπὶ θανάτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τύχης βαρυσυμφόρου τίθησιν.

Οἴτυλον τρισυλλάβως, ὡς δάκτυλον, ἀπὸ Οἰτύλου ἥρωος, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φασίν. ἕτεροι δὲ τὸ Οἴτυλον ἀμφινέμοντο, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀνεγνώκασιν, ἄρθρον μὲν λαβόντες τὸ οἱ, πόλιν δὲ τὴν Τύλον. [illegible] καὶ οἱ τὴν Τύλον ἀμφινέμοντο. οὐκ ἀρίστη δὲ ἡ τοιαύτη ἀκρίβεια. [illegible] τύλους. Τύλον δὲ οὐ πόλιν λακωνικήν. [illegible] ὄρος [illegible] λέγουσιν ἰταλίας. Οἰφαλοί, τὰ [illegible] μάλιστα μέρη, καὶ τὰ αἰδοῖα. Οἰφεῖν, τὸ συνουσιάζειν. [illegible] καὶ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι [illegible] λέγεται, ὁ παρὰ τοῖς γάμοις. [illegible] οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ [illegible], [illegible] γυνή. ὅθεν καὶ παροιμία, [illegible] χελώνη [illegible]. [illegible] φασὶ [illegible] ἐπεὶ αἱ χελῶναι [illegible] συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. ἄλλοι δὲ ἄλλως λέγουσι, καὶ ἀπὸ τοῦ οἰφεῖν φιλοίφης, ἤγουν ὁ φιλῶν τὸ συνουσιάζειν. Οἶφιν, μέτρον τι. [illegible] αἰγύπτιον. Οἰφόλης, ὁ καὶ φιλοίφας λέγεται ἀπὸ τοῦ οἰφεῖν. ἢ οἰφεῖσθαι, ὅ πέρ ἐστι [illegible].

Οἰφόλης, ὁ μὴ καταφθείρας πρὸς γυναῖκα, [illegible].

Οἰφολὶς γυνή, καταφερὴς, μάχλος, χαχλεῶσα. Οἰχαλία, πόλις ἐστίν, ἧς τὴν ἀρχὴν ὁ πρεσβύτατος Εὔρυτος, οὗ θυγάτηρ Ἰόλη, [illegible] Ἡρακλῆς [illegible]. αὐτὴν γὰρ αἰχμαλωτίσας Ἡρακλῆς ἐξ Οἰχαλίας, εἴτε δι' αὐτὴν [illegible] μετέλλαξε. σημειοῦται δὲ, ὅτι Οἰχαλία [illegible] κατὰ τὸν συγγραφέα, παρ' ᾧ καὶ ἀρκαδική τις Οἰχαλία πόλις εὑρέθη. ὁ πολίτης δὲ Οἰχαλιεὺς, Οἰχαλικὸς, καὶ Οἰχαλιώτης, καὶ Οἰχάλιος. Οἴχεται, καὶ ἔρρει, ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλεν, εἴρηται. οἴχεται ἀντὶ τοῦ ἔφθαρται, καὶ ἔρρει ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη. Οἴχεται, καθολικῶς γράφεται. [illegible] ἔχει δὲ σημασίαν τριπλῆν. ἢ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀφανίζεται, ἢ ἐπὶ τοῦ πορεύεται. ἢ ἐπὶ τοῦ ἔφθαρται. [illegible] ἀλλὰ παραλυθεῖσαν σημασίαν δηλοῖ. οἴχεται γὰρ [illegible] φασὶν, ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη, καὶ τέθνηκεν. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, εἰς [illegible] λαμβάνεται τῇ προφορᾷ καὶ τῇ σημασίᾳ. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, τί δ' αὖτοι μῦθος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες, ἤγουν [illegible]. καὶ [illegible] οἴχεται. [illegible] ἀπολλυμένων.

Οἴχεσθαι, πολλαχοῦ καὶ τὸ θνήσκειν λέγει. καὶ σαφῶς δια

σίδαται

εἶναι τὴν χρόαν ἰοειδῆ τὸ παλαιὸν μέσα ἀρωμάτων τὰς τροφὰς, τοὺς τελαμῶνας καὶ τοὺς λευκοὺς καὶ τοὺς ἀνθοσμίας. ἢ βότρυος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μέλανος ὄντος. ὅθεν καὶ οἴνοπα πόντον, τουτέστιν οἴνου ὄψιν ἔχοντα, καθ' ὁμοιότητα τοῦ αἴθοπος οἴνου, ἀντὶ τοῦ μέλανος. Οἰνὸς στίχαι, περίφρασίς ἐστι τοῦ μεθύοντος, οὕτω δὲ ὁ θυμούμενος θυμῷ ἔχεσθαι λέγεται. τὸ δὲ ὅμοιον, ἐπὶ μανίας, καὶ ἔρωτος, καὶ ἑτέρων παθῶν. Οἶνον ἐπιχεῖν, παρ' Ὁμήρῳ πάνυ κυρίως εἴρηται, καὶ διατεταγμένως. δηλοῖ γὰρ τὸ λίαν εὐτελὲς τοῦ βρέφους. ὡς μὴ δὲ κρατοῦντα δύνασθαι τὸ δέπας, ὅθεν ἀνάγκην εἶναι τῷ παιδαγωγῷ αὐτὸν κατέχειν, καὶ ποτίζειν τὸν τιθέμενον. Οἶνον οἰνίζοντο, ἀττικῶς εἴρηται. καθὰ καὶ τὸ δαῖτα δαινυμένους, καὶ λέγω λόγον ἄρρητον παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ τὰ ὅμοια. ἔθος γὰρ εἶναι ἀττικοῖς τὸ φαντασιοῦν συνεκβάλλειν αὐτὸ τῷ ῥήματι περιττῶς καὶ τὸ οἰκεῖον ὄνομα. Οἰνόσπονδοι, θυσίαι, ἐν αἷς οἶνος σπένδεται.

Οἰνοτρόποι, αἱ Οἰνίου θυγατέρες. Οἰνοῦττα, μᾶζα οἴνῳ πεφυραμένη. ἣν διακονοῦσι τοῖς συμποσίοις. Οἰνόδοτος, ὁ [illegible] ἀμπέλου. Οἰνοῦττα, τὴν ἐν οἴνῳ πεφυραμένην μᾶζαν λέγουσι. ἰστέον δὲ οἰνοῦττα, ὁ λόγος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενος. Οἰνοφρύγης, πάροινος. Οἰνοφλυγία, ἡ μέθη. ἔτι δὲ οἰνοφλυγία, ἐπιθυμία οἴνου ἄμετρος. Οἰνόφλυξ, μέθυσος, ὁ εἰς τὸν οἶνον ὁρμῶν. φλύειν γὰρ, τὸ ὁρμὴν ἔχειν πρός τι. Οἰνοχοεῖν, οὐ μόνον κιρνᾶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐγκεράσαι, ὅθεν ἐγχέειν. ὡς τὸ ἄκρατον ἐγκάταξόν μοι πολύν. ὅθεν καὶ οἰνόπτρον τρύβλιον. Οἰνοχόη, τὴν κατάχυσιν, τὸ ἀγγεῖον.

Οἰνοχίτωνες, ἱλάται. Οἰνοχοεῖν, τὸ κιρνᾶν οἶνον, καὶ ἀπὸ τούτου οἰνοχοεῖται νέκταρ, καὶ πᾶν τὸ πινόμενον. Οἰνοχοεῖν φασὶν οἱ παλαιοί, εἶναι ἔργον παρθένων καὶ ἀνδρῶν νέων. ὧν ἐν τὸ ὑπηρετεῖν. ὅθεν καὶ παῖδες οἱ δοῦλοι καὶ παιδίσκαι, διὰ τὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑπηρετικόν. Οἰνοχόοι, τὰ ἐκπώματα ἐκπλυνόντων τε καὶ διανιπτόντων καὶ κλυζόντων, καὶ καθαιρόντων. καὶ τὰς φιάλας ἐπὶ τῶν δακτύλων ἄκρων ἐχόντων προσφέροντες τοῖς συμπόταις εὐλαβῶς. τὰ δὲ ἐκπώματα καὶ ποτήρια αὐτοῖς εἶναι. τὸ γὰρ δέπας, καὶ κύπελλον, ποικίλα.

Οἰνοχόος, ἐπιχείρησις. Οἶνοψ, μέλας. Οἰνοῦται, αἱ μεθύουσαι. Οἰνωᾶτιν ἄρτεμιν, τὴν ἐν οἴνῃ τῆς ἀργολίδος.

Οἰνώνη, θυγάτηρ Κεβρῆνος, ταύτην πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς αὐτῷ Κόρυθος, ὃν Κόρυθον ἀναδιζομένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διὰ τὸν φθόνον καὶ τὴν μέμψιν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ διὰ τοὺς ἐπακτοὺς γάμους τῆς Ἑλένης, ἀγνοηθεὶς ἔπεμψεν, ἡγησάμενον τοῖς Ἕλλησι τοῦ ἐπὶ Τροίαν πλοῦ. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Οἰνώνη φαρμακοεργὸς οὖσα, βουλομένη θεραπεῦσαι Ἀλέξανδρον, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἑαυτὴν συνανῄρει. ἢ κατὰ Κόιντον, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν, ἢ ἀπαγχθεῖσα. ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα κατακρημνίσασα τοῦ πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἕλκος. ἤδη γὰρ τεθνεὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἐδύνατο. ἤδη κεχρισμένα ἦν τὰ βέλη Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐβλήθη διὰ τῆς ὕδρας. ἡ γὰρ Οἰνώνη, ἰατρικὴν καὶ μουσικὴν ἤσκει. Οἰνοῦντα, μονήρη. Οἰνοχοῦς, μέτρον δ' ἐστὶν, ὃς πληροῦται ὅταν ὁ πῖλος ὀρθὸς τῶν αἰγυπτίων. ὅθεν ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐλάττονος πληροῦσθαι, διὰ τοῦτο ἄδηλον πέρυσιν.

Οἰνωροί, οἱ ἐργατηγοὶ Διονύσου. Οἰνωτρία γῆ, ἔνθα νῦν ῥώμη ἐστί, χωρίον ἦν πρότερον λεγόμενον Οἴνωτρον, κατὰ Διονύσιον, καὶ Δίων, καὶ Καλλίμαχος, οἱ ῥωμαίων γράψαντες ἱστορίαν. Οἴνωτρον, χάραξ, ᾗ τὰς ἀμπέλους ἱστᾶσι δοκεῖς. Οἴξας, ἀνοίξας. Οἴξασα, ἀνοίξασα. Οἰόβιον, μονόβιος. Οἰόζωνον, μονόζωνον. Οἰόθεν, οἶος. ἐκ μόνου, μόνος, τουτέστιν ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους. ἔστι δὲ μόνος καὶ μόνου.

οἷο, τὸ ἴδιον. ὅς, οὗ, οἷο ἰωνικῶς. οἱ δὲ ἴωνες καὶ οἱ θετταλοὶ τὰς ἐκ τῆς εὐθείας γενικὰς, διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν. Οἰόθεν οἶος ἑταῖρον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, οὐχ ἁρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν, οἶος. μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν, ἣν δὲ εἰπεῖν οἶος ἀπ' ἄλλων. Οἰοβὸς, ὁ σιτομεθής. Οἶοι, ὀπίσω. ἢ οἵ, οἱ ἴωνες. Οἴοιτο ἢ ἄλλος. ἐνεργητικῶς κεῖται κατὰ κοινὴν συνήθειαν, ἀντὶ τοῦ νομίζοι. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἄλλ' ἄν οἴοιτο ἄλλος. Οἷο ἂν κασιγνήτοιο, τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ἡ εὐθεῖα ὅς, οὗ. καὶ ἰωνικῶς οἷο. ὁ κανὼν, οἱ ἴωνες καὶ οἱ θετταλοί, τὰς ἐκ τῆς εὐθείας διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν. Οἰόμεθα, νομίζομεν, ὑπολαμβάνομεν. Οἰόμενον θαυμάζεσθαι. ἢ ἐνεργητικῶς κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ νομίζοντα. ἢ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ νομιζόμενον. ἐν τῷ Α΄ τῆς ἰλιάδος.

Οἶον, ἅπαξ ἐστί. Οἶον, τὸ ὁποῖον, καὶ ἰωνικῶς. ὃ λέγεται καὶ οἰονεί, καὶ οἷον. καὶ οἷον, θαυμαστικόν. καὶ οἷον, σχετλιαστικόν. ὡς τὸ, οἷον ἔειπες. καὶ οἷον, ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. λαμβάνεται καὶ μετὰ πλεονασμοῦ. Χρυσόστομος, οἷον εἰσὶν ἐν τῷ ᾅδῃ οἱ ὀρθόδοξοι. Οἷον ἔτυχεν, ὁποῖον ἐγένετο. Οἰονεί, ὡς εἰ ἐντελεχῆ, ὥσπερ τι. Οἰονοῖς, οἰωνοῖς, δοκώσας. Οἰόπερ, μαντεύω. Οἴοιτο, δοκοῦσι λέγουσιν. Οἰοπόλα ἔρημα, οὐ μόνον τὰ ἔρημα, ὅσα δηλαδὴ παρατυχὼν ὡς οἶος, τουτέστι μόνος πολεῖ, ὅπερ ἀναστρέφεται. ἢ καὶ ἄλλως τὰ μεμονωμένα τοῦ πολοῦντος διὰ τὸ ἐρημάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰ εὔθετα εἰς νομὰς ἀγαθά, τοῖς ἤγουν θρέμματα πολεῖν ἐν τοῖς ἐκεῖ. Οἰοπόλοι, αἱ περὶ τὰς οἷς πολοῦσαι. Οἰοπόλος χῶρος, ὁ ἔρημος ἐν ᾧ οἶος, ὅ ἐστι μόνος πολεῖ. ἢ ἵνα οἷον πάντα πλοῦσι βοσκήματα. ἰστέον σημείωσαι ὡς εἰ καὶ τὸ πλεῖν, καὶ πλεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι ὁ περὶ τὰς ἰκτῖνας, ἀλλὰ τὰ ἐκεῖθεν, οἷον οἰοπόλος, ὀνειροπόλος, οἰοπόλος, ἱπποπόλος. οἷον ἱπποπόλων θρῃκῶν, ἢ ὅσα θεηκῦτα, ἐν τῷ μικρῷ χορῷ. τὸ μὲν τοῦ ἱππόπολον γὰρ ἱππευομένων καὶ τὰ ῥηθέντα ἔχει σύνθεσιν. Οἶος, ὁ ἰωνικὸς δασύνεται. οἶος, ὁ μόνος, φιλοῦσι τὰ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ τ γινόμενα, τὰ ἰωνικὰ δασύνεσθαι. οἷον, οἶος ὄϊος, ὀνειρος ὄνειος, ἐπιλῖνος, ἐπεταν, ἐπιθοῖνα.

Οἷος, ὁ μόνος. τὸ οἷός τε, ἡ μετὰ τοῦ τε, ἀντὶ τοῦ δυνατός εἰμι, ὃ χωρὶς τοῦ τε, οὐδέποτε ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ λαμβάνεται.

Οἷος ἐκεῖνος ἦν βουλεύειν, οἷος μάχεσθαι. ἐπικῶς τε ὑπερηλικοῦ τε τὸ διάφορος ἀνδρός. ὥσπερ τὸ οἷος ἐκεῖνος ἦν τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε. Οἰσταζομένης, φιλοδικουμένης.

Οἴσελος, ὁ πρώτῃ τῆς γενέσει ἐλάσσων. Οἷς ἀνδρὸς, οἷον ζωτός. Οἰοφάγῳ σελήνῃ, οἷον μελάγχρῳ. Οἰοχίτων εἰμί, τουτέστι μόνον ἔχω χιτῶνα. Οἷ παῖδα ἐοικότα, ἑαυτοῦ παῖδα ὅμοιον. Οἷπερ ἄν, ὅθιπερ ἄν, οἷπερ δὴ, οἱ ἴωνες.

Οἰστρεῖν, κιρνᾶν, οἰνοχοεῖν. Οἱ προσλαμβανόμενοι, οἱ κολλώμενοι. Οἶσα, οὖσι λύ. Οἶσε μὲν οὖσα, οἱ ἴωνες δὲ αὖ συντάξεως. Οἰσύη, ἐκ τῆς κατακαμφθείσης τῆς γῆς ἐνθυρία. Οἶς τὸ πρόβατον, οἷς μονοσυλλάβως ἐπὶ θηλυκοῦ. αἰτιατική, ὄιν κοινῶς, ὄιδα ποιητικῶς, οἷς ὄιος προσλήψει τοῦ ι.

Οἶς ἔστι διαλελυμένως παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὄις, ὄιος κοινῶς, πληθυντικῶς ὄιες ὀΐων, ὄιας. Ὄις οἰὸς ὑψηλούς, ἵνα μὴ συνεκφαίνηται τῷ οἶος ὁ μόνος. οἷς μονοσυλλάβως, οὐδέποτε εἶπεν ὁ ποιητής, ἀλλὰ διαλελυμένως, ὄις. ἀλλὰ καὶ τὰς κλίσεις δὲ διαλύει, εἰ μὴ μέτρον κωλύει. ὡς ἐν τῷ, οἰὸς ἀώτῳ. καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον τὸ δισύλλαβον. οἱ δὲ γάρ ἐστιν ἄλλο ἔτυμον, ὦ μὲν παρ' ἀττικοῖς αὐτό τε καὶ τὸ φθοῖς. Οἴσω, ἀπὸ τοῦ εἴσω γέγονε ῥήματος, κατὰ διαίρεσιν οἴω. μὴ ὄντι τοῦ διφθόγγου ἐν τῇ φωνῇ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀφεισμένου ἔχεται τὸ Χ, ὡς τὸ διαφθείρω ὕδωρ, παρὰ τὸ οἶφος κινεῖται καὶ παρὰ τὸ ἶψαι. Σοφοκλῆς ἐν ἐρίσι, δίφιον φησὶ τὸ βεβλημένον. καὶ Ὅμηρος, πλευρῶν ὀϊστὸν ἀργὸς ἐκχύμενον, πολλάκις βεβλημένον. Οἶσι δὲ μαντῶν, ἐκ τοῦ οἴσω ἐκεῖνος. Οἶσε, ἔνεγκε, πρόσφερε, κομί-

ποιεῖ δὲ λέγεται ἀπολύτως. καὶ Ξενοφῶν, οὐ γὰρ οἴμαι νομίζεται συμφορά τις εἶναι βαδίζειν ἐπ' ἐκφοράν. καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' οἶμαι καὶ ἀναιδεία, οὐδὲν ποιοῦντες. τοῦτο δεῖ φυλάττειν, ὅτι ἀεὶ παρατατικὸς πρὸς ῥῆμα ὁμοίως ἀκολουθεῖται. Οἶμαι, τὸ ἐλπίζειν συντάσσεται μετὰ παρῳχημένου, ὅταν ἐλπίζῃς ὅτι ὑπολαμβάνεις τὸ πρᾶγμα, ὅτι ἐγένετο. οἷον, οἶμαι αὐτὸν νενικηκέναι σε τέλος. Οἶμαι ἀττικόν, ὃ Λυσίας φησὶ καὶ τρίτον αὐτοῦ οἴει. καὶ οἴεται, ἀπὸ τοῦ οἴομαι. ποιητικὸς ἀττικὸς μὲν ὤμην, ποιητικῶς δὲ, ὀϊσάμην. μέλλων οἰήσομαι, ἀόριστος ᾠήθην. Οἴμας τελέσων, παρὰ Λυκόφρονι, ὁδοὺς ἱερατικῶν, ἐνταῦθα τροπικῶς, οἴμους δὲ ᾠδὰς λέγων τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῆς κασάνδρας. ἡ οἴμας τὰς ὁδάς. οἶμος γὰρ ἡ ὁδὸς, οἴμη δὲ ἡ ᾠδή. Οἱ μὲν ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι. οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ κακοὶ τούτων. Οἴμη, ἡ ᾠδή. παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἴμαις, τουτέστι ταῖς ὁδοῖς ψάλλεσθαι. οἴμη καὶ ἡ ῥαψῳδία ἡ ἑρμηνευτικὴ τοῦ ᾄδεσθαι. Οἴμη, ἡ διήγησις, ἀφ' ἧς καὶ τὸ προοίμιον σύγκειται καὶ τὸ φροίμιον. ἀφ' οὗ καὶ φέρμιγξ, διὰ τὸ φερμίζειν παρέχειν δοκεῖ. καὶ οἴμη, ἡ ἀοιδή. Οἴμηλα, οἰμήλα, ἀγροικικά. Οἴμησιν, ὁρμήσιν καὶ οἴμησα, ὡς τὸ, ἀοιδῶν οἴματ' ἔχων. Οἴμοι, οὐ δύο μέρη λόγου ὑπάρχει, ἀλλ' ἓν. ὅθεν καὶ Ὅμηρος δωρικῶς λέγων, ὤμοι ἐγώ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Οἴμοι δείλαι μέλαινα κυνάσσω, Ὅμηρος ἐν τῷ λ' τῆς ἰλιάδος, τουτέστι δίνη ζῶσα, ὄλοι, χάβλοι ὀρθαί ἴσθι μέλαινα κυάνεια. τὸ δὲ οἶμος βαρύνεται κατὰ συνθήκην. τὰ εἰς ΜΟΣ δισύλλαβα μονογενῆ ἀπὸ τῆς ΟΙ ἀρχόμενα φιλεῖ βαρύνεσθαι, ὅτε πρὸ τοῦ ΟΣ σύμφωνον, ἢ σύμφωνα ὑπάρχει. οἷον οἶκος, οἶκτος, οἶμος, οἶτος. τὸ δὲ οἰός, διὰ τὸ ἐξ ὑπερατικῶς, ἐρυθρὸς οὐκ ἔχει σύμφωνον πρὸ τοῦ ΟΣ. ὁ δὲ ῥοιζὸς οἰός, ἔοικε καὶ οὕτω λέγεσθαι θηλυκῶς, διὸ ὁ ἐκ τοῦ θηλυκοῦ δίμοιρος ἐλέγετο, κατὰ ὁμοιότητα τοῦ αἰθιόπων, καὶ θάκκοιν. Οἴμοι, τείχει, ὁδοί. Οἶμον, οἶμος, ὁδός, κύκλος, τρίβος. ὅθεν καὶ τοὺς τῆς ἀσπίδος κύκλους, οἴμους ἐκάλεσαν. Οἶμος, ἡ ὁδὸς ποιητικόν, ἀπὸ τοῦ οἰμῶ τὸ ὁρμῶ. γράφεται καὶ ὁ οἶμος, καὶ ἡ οἶμος, ἀρσενικῶς δηλονότι καὶ θηλυκῶς. Οἰμωγὴ δὲ δηλοῖ, τὸν ἐκ πολέμου δηλοῖ θρῆνον. ἀπὸ τοῦ δαίω γὰρ τὸ δέδηα. ὅθεν καὶ δαΐς καὶ δαΐς, ὁ καυστηρὸς πόλεμος ὑπὸ τῶν πυρφόρων, ἄλλοι δὲ καὶ κύριος, κατὰ τὸ πυκνὸς πόλεμος σφοδρῶς ῥεόμενον. Οἰμωγή, ἐκ τοῦ οἰμώζω, αὐτὸ δὲ ἐκ τοῦ οἴμοι καὶ τοῦ ἔζειν. ὅθεν ἐκ τοῦ ὠδὴ γίνεται. αὕτη δὲ ἡ χρῆσις παρ' Αἰσχύλῳ. λέγει δὲ περὶ τοῦ τοιούτου ῥήματος Αἴλιος Διονύσιος οὕτως, ὄζειν τὸ θαυμάζειν. ὡς ὦ λέγειν καθὸ καὶ οἰμώζειν, τὸ οἴμοι λέγειν. καὶ φεύζειν, τὸ φεῦ λέγειν. Οἰμώζω, καὶ οἰμώξω, θρηνῶ. Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης, οἰμώξονται δὲ τοῖς ὅλοις πεπραγμένοις. Δημοσθένης, ὁ κατάρατος οὐκ οἰμώξεται.

Οἰμώζω, τινάζω, ἀμεταβάτως. καὶ οἰμώζω τὸν τεθνεῶτα.

Οἰμωκτί, μετὰ θρήνου. Οἶν, σημαίνει τὸ ἓν ἀρχαϊκῶς ἀττικοί. Οἶνα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Οἰνάδας αἶγας, ἀντὶ τοῦ οἰνομαδὰς λέγει. καὶ οἰνάδες, ἀμπελώδεις τόπους. Οἴνας, οἱ μὲν τῆς ἰταλίας, οἱ δὲ τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς εἶναι.

Οἰναίουσιν, οἱ ἑκεῖ οἰκοῦσιν. Οἰναῖα τὴν Χαράδραν, παροιμία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὸν ἐπισπωμένων. φησὶ δὲ Δίδυμος, ὅτι τῆς ἀττικῆς δῆμος ἐστὶν Οἰνόη. οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν φερομένην χαράδραν, ἄρδειν τὰ λήϊα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρησαν. ὑετοῦ δὲ πολλοῦ γενομένου, συνέβη καταῤῥαγέντα τὸν ποταμὸν, τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι, καὶ τὸν τόπον δὲ αὐτὸν κίνδυνος ἐγχῶσαι. Οἰνάνθη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου λέγεται. Ἀριστοφάνης, οἰνάνθη φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν. Οἰνάνθη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς. καὶ Θεόκριτος, οἰνανθὰ ἐν καταμήνιον ὄξυα καὶ τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἑλικὸς βότρυν. Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Οἰναρίζειν, τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρίων καὶ τρυγᾶν. κυρίως δὲ οἴναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα, ὅ ἐκεῖνο φανερῶς δηλοῖ, σημαίνει τὸ οἰναρίζειν. δεῖ γὰρ καὶ ξενίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὰν πεπαίνωνται οἱ βότρυες.

Οἰναρίς, κληματίς. Οἰνάς, γένος πελειάδος. οἱ δὲ, ἀχίνην τὴν φάτταν. Οἰναχθείς, μεθυσθείς, μεθύων. Οἰνεὺς, ὁ ἀμπελουργός. ἢ κυβευτικὸς βόλος, ὅπου ἢ ἀνεκαίετο. τῶν ἐξ ἀχαιῶν οἰνίζεσθαι δὲ τὸ μεταλλάσσειν κατὰ διάλεκτον. Οἰνεύς, μία τῶν δέκα φυλῶν, παρ' ἀθηναίοις. Οἰνήρυσις, ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ᾗ ἀρύονται. Ἀριστοφάνης, φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγχέω. Οἰνία, πεδάλια. Οἰνίας, οἰνωθεὶς. Οἰνίαξ, ὕλη κεραμεὺς.

Οἰνιοῦ, ταχεῖς, ὀξεῖς. Οἰνίζειν, τὸ μεθύειν κατὰ διάλεκτον. Οἰνίζεσθαι, σημαίνει τὸ οἶνον ἀγοράζειν. Οἰνιστήρια, ἀθηναῖοι οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσιν ἐπεδίδοσαν πίνειν. ἡ δὲ σπονδή, ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια. Οἰνοβαρεῖον, βαρύτερον. ἐκ τοῦ ἐνὸς κατὰ τὴν ἐκλοχήν.

Οἰνοβαρές κυνὸς ὄμματ' ἔχων κραδίην δ' ἐλάφοιο, ταῖς ὕβρεις ὁ ἀχιλλεὺς ἐνείρηται τῷ βασιλεῖ, καὶ παραλαμβάνει τὸ τέταρτον, λέγων αὐτὸν δειλὸν βόρον. ἀντίκειται δὲ τὸ κυνὸς ὄμματα ἔχων, πρὸς τὸ κραδίην δ' ἐλάφοιο. καὶ ἔστιν ἀντίθετον σχῆμα ῥητορικὸν, ἵνα λέγῃ αὐτὸν θρασὺν μὲν ὡς κύνα, δειλὸν δὲ ὡς ἔλαφον. Οἰνοβαρής, οἴνῳ βεβαρημένος, μέθυσος.

Οἰνογάλακτον γένειον, τὸ φίλοινον καὶ προσφυὲς, καὶ κατάλληλον, καὶ ἁρμόζον. Οἰνόμαος ἄρχων ἦν πίσης, καὶ ἀπίστης τῆς ἀρετῆς, ἤδει εὐρυθμὸς τῆς θανατοῦ, θυγατέρα ἔχων ἱπποδάμειαν. καὶ χρησμὸν λαβὼν ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, εἶτα ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν ἵπποις. ἠρέσατο δὲ αὐτοῖς κελεύσας τοῖς μνηστῆρσιν ἀγωνίζεσθαι. ἰθμὸς δὲ, τὸ τέρμα. καὶ ἀπέκτεινε τρεῖς καὶ δέκα μνηστῆρας, ὡς Πολύαρχος ἱστορεῖ, οἱ καὶ εἰσὶν οὗτοι. μέρμνος, ἱππόθοος, πέλοψ, ὀπουσθεύς, ἀκαρνὰν, εὐρύλοχος, αὐτόλυκος, αὐτομέδων, λάσιος, χάλκων, τρικόρυνος, ἀλκάθους, περθάονος, ἀριστόμαχος, κρόταλος. τούτοις τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀνῃρημένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυροῦσι. ὡς δέ φασι, πεντεκαίδεκα προτιθέντες ἐπεσφάγησαν, καὶ λοιδορίαν. ἐλαθέντος δὲ τοῦ πέλοπος ἐπὶ τὸν ἄθλον μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ ποσειδῶνος, ἐφοβεῖτο ὁ ἱπποδάμειας πέλοπος, ἔπεισε μυρτίλον τὸν ἑρμοῦ μὲν παῖδα, ἁρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον οἰνομάου, ἐμβαλεῖν κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἀξονίου, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον, ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ. οὗ γενομένου, οἰνομάος τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀνεῖλεν, καὶ ἱπποδάμειαν πέλοψ ἔλαβεν. αἱ δὲ τοῦ οἰνομάου ἵπποι, ψίλλα καὶ ἅρπινα. ὁ δὲ μυρτίλος, ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν δαναοῦ θυγατέρων φαεθούσης. οἱ δὲ, ἐκ μυρτοῦς, μιᾶς τῶν ἀμαζόνων. Οἰνομάου κύλικες ἐκ τοῦ ὄνομα. παρὰ τῷ Πινδάρῳ. Οἴνοπα πόντον λέγει Ὅμηρος τὸν μέλανα, ὡς ἔχοντα οἴνου ὄψιν μέλανος. ὁ γὰρ οἶνος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τοῦ ξέσαι. σπάνιοι γὰρ οἱ λευκοὶ οἶνοι. Οἰνόπεδον, ἔδαφος μὲν τὴν σύνθεσιν πρὸς τὸ εὐλόπεδον καὶ τὸ τόπεδον. σημαίνει δὲ ἄμπελον γῆν πεδινήν. Οἰνοπίπετον, οἰνώδεσμον, μέλαν, οἰνωπόν, ἀμαυρόν, σκοτεινόν. Οἰνωπίδας, οἱ οἰνώδεις ἐλαῖαι. καὶ διὰ τὸν μέλανα. κατὰ καὶ πιεῖν οἴνοπα φασιν, τὸν μέλανα. Οἰνοπώλιον, οἶνον πίνειν, εὐωχεῖν. Οἰνοπτία, ἀρχὴ εὐτελής, καθ' ἣν ἐφεῖλον δεῖν ἢ λόχους ἢ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν. Οἰνοπώλιον, ἔνθα ὁ οἶνος πιπράσκεται. Οἶνος, οἶνος ἐστὶν ὕδωρ ὑπὸ ἀμπέλου πεποιημένον. οἶνος παρὰ τὸ ἴσιν, ὅ οἴεσθαι ποιεῖ καὶ πλάνης αἴτιος τοῦ νοῦ γινόμενος. Οἶνος, μέλανα

τοθῆναι, καταλῦσαι, ἐναυλίσαι, ἐναυλίσασθαι, καταλύεσθαι, καταυλίσασθαι, σκηνῶσαι, κατασκηνῶσαι, καὶ τὰ ἄλλα. Οἰκατόρια, σκεύη τὰ κατὰ οἶκον. Οἰκία σμικρὴ, ὁ ἔχων οἴκους. Ὅμηρος, ἔλθῃ καὶ οἰκίᾳ ναίων, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ λεωφόρῳ οἰκῶν. τοῦ δὲ οἰκία, οἰκεῖα μὲν τὸ οἰκίον. ὥσπερ δὲ οὔτε θυρὸς θύριον, οὔτε τὸ ἰχθὺς ἴχθιον, ὑποκοριστικῶς ἔχει παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ παρώνυμά ἐστι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὕτως οὐδὲ τὸ οἶκος οἰκίον. ὅθεν παρά τισι ὕστερον ὑποκοριστικῶς οἰκίδιον, κατὰ τὸ ἄργυρος ἀργύριον ἀργυρίδιον. χρῆσις δὲ τοῦ οἰκία, ἡ παρὰ τῷ πεζογράφῳ Ἀρριανῷ. Οἰκία παρ᾽ Ὁμήρῳ οὐχ ὑποκοριστικῶς ἐξεφράσθη, ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν. ἴστωσαν γὰρ ὅτι σπάνια τὰ ὑποκοριστικὰ παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἱ μὲν γὰρ μεθ᾽ Ὅμηρον, ἀφειδῶς ὑποκορίζουσι χρώμενοι κατασμικρύνοντες μυρίοις τὰ τοιαῦτα, οἷον οὐ μόνον οἰκίον φασὶ τὸν οἶκον καθ᾽ ὑποκορισμὸν, ἀλλὰ καὶ οἰκίδιον. καὶ χαλκίον δέ φασιν ἐκ τοῦ χαλκὸς, καὶ τὸ χρυσὸς δὲ χρυσίον, καὶ ἐκ τοῦ κύων κυνίδιον εἶπον. οὕτω δὲ καὶ τοῦ πόδες πόδιον. οἷον ἀσακοὶ τὰ πόδια ἔχουσι μικρὰ, τὰς χεῖρας δὲ μακρὰς, διὸ καὶ μακρόχειρες λέγονται. καὶ γαμψώνυχες δὲ κατὰ Ἐπίχαρμον. Οἰκία ἔθεντο περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν. ὥσπερ καὶ ἔργα ἐτίθεντο, ἀντὶ τοῦ εἰργάζοντο. Οἰκέλας, σιμωνίδου καὶ ἐκείνου πατήρ. Οἰκεῖν, καθεῦδαι. Οἰκίζουσιν, οἰκοῦσιν. Οἰκίζω τόνδε τὸν τόπον, τὸ οἰκεῖσθαι ποιῶ, καὶ οἰκίζω κτίζω ἐν αὐτῷ. καὶ οἰκίζεται τόπος, ἤγουν καθοικεῖται. οἰκίζεται δὲ, ἤγουν εἰς κατοίκησιν ἐνεργεῖται καὶ κατασκευάζεται. οἰκίζεται πόλις ὑπὸ τῆς πρώτως τῶν συνοικητόρων ἀθροίσεως, συνοικίζεται δὲ ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη, ὑπὲρ τοῦ πλείονα δύναμιν ἔχειν. διοικίζεται δὲ, ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγάλης ἐκχυθεῖσα εἰς πολλὰ καταδιαιρουμένη, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν. Οἰκιτὴς, ὁ κτητὸς δοῦλος. Οἰκιμβρίζαν, ἐγχρονίσαι, διατρίβειν. Οἰκίσκος ὁ τῶν ὀρνίθων. ἢ ἐλυτρός. Οἰκιστὴς, ὁ οἰκίζων τὴν πόλιν, οἰκήτωρ δὲ ὁ τὴν πόλιν οἰκῶν. Οἰκτρὸν, οἴκτιστον, ἐλεεινόν. ἢ οἶκτον. Οἰκογενὴς, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθεὶς, καὶ ὁ δοῦλος, ἢ συγγενής. Οἰκοδομεῖ, καὶ οἰκοδομεῖται, ὥσπερ κατασκευάζει, καὶ κατασκευάζεται. Δημοσθένης περὶ Φιλίππου λέγει, ὁ δ᾽ οὐδὲν δείματος τριήρεις κατασκευάζεται καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται. Οἰκοδομὴ, οὐ λέγεται. ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ οἰκοδόμημα. Οἰκοδομῶ, ἔσω, ᾠκοδόμηκα. δεδομήμην, καὶ δεδομημένος μόνον. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς, παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν φανερῶς ψευδομένων. ὅταν γάρ τις αὐτὸς δοκῇ πάντα αὐτοῖς ἐξελέγχεσθαι τούτοις δι᾽ ὧν παρέσχεν καὶ ἐξαπατᾶν τοὺς ἀκούοντας νομίζει, οἴκοθεν ὁ μάρτυς λέγεται, καὶ τὰ φώρια ἐν χερσὶν ὁμοίως. καὶ οἴκοθεν κακουργεῖν, λέγεται παροιμία, καὶ ἀφ᾽ ἑστίας ἀδικεῖν. ὅταν τις πένης ὢν, εἶτ᾽ ἐν ἀρχῇ καταστὰς πρῶτον τοὺς οἰκείους ἄρξηται πλεονεκτεῖν. καὶ ἵππον εἰς πεδίον προσκαλοῦνται, ἐπὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι βελτίους καὶ ἐπιστημονεστέρους αὐτῶν, εἰς ἔριν προσκαλουμένων. λέγεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδίον προσκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν πλεονεκτούντων ἐπὶ ταῦτα εἰς ἃ βούλονται, καὶ ἃ δύναται κατορθῶσαι. Οἰκόθυρος, οἰκουρὸς κύων.

Οἴκοθι, ἐν οἴκῳ, ἢ ἐξ οἴκου. Οἴκοι, ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν, ἐξ οἴκου.

Οἶκοι λέοντες, παροιμία παρὰ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ Λάκωσιν ἀτυχησάντων. οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἀλώπεκες. Οἰκονομία, βράβευσις, διοίκησις. Οἰκονομίαν, χρηστὴν καὶ ἐπιμελῆ διοίκησιν. οὕτως ὁ Ἀπόστολος, εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν. οἰκονομία, καὶ ἡ ὑπέρθεσις, καὶ ἡ ἀποβολή τις.

Οἰκονομικὸν πρᾶγμα, οὐ πάντως ὀφεῖλον γίνεσθαι, γινόμενον δὲ διὰ σωτηρίαν, ὡς ὁ Παῦλος περιέτεμε τὸν Τιμόθεον.

Οἰκονομῶ, τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Οἰκόπεδον, ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. Οἶκος καὶ οἰκία, τὸ οἴκημα. οἰκεία δὲ ἡ [illegible] διαφθέγγει. Οἶκός ἐστι, κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων, ἐκ λίθων καὶ ξύλων συνιστάμενον. Οἰκόσιτος, μισθωτὸς, ἑαυτὸν τρέφων. Οἰκοτρίβας, οἰκογενὴς, δοῦλος.

Οἰκότριψ, ὁ θρεπτὸς. διαφέρει δὲ οἰκέτης, οἰκοτρίβου. ὁ μὲν γὰρ οἰκότριψ, γνήσιος δοῦλος. ὁ δὲ οἰκέτης, οὐ πάντως, ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος, καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν. Οἰκοτρύβιον, τὸ ἐκ δούλου δοῦλον. Οἴκου ἀποχήσει, ἀντὶ τοῦ πόρρω ἔξω, ἐκβαλεῖ, ἀφήσει. οὐ ἐναντίον πορίζειν, καὶ παρέχειν.

Οἰκουρεῖν, τὸ ἐν τῷ οἴκῳ διατρίβειν. ἐνίοτε δὲ, μόνον διατρίβειν δηλοῖ. καὶ οἰκεῖον εἶναι γυναικὶ τὴν οἰκουρίαν, γνωματεύει ὁ ποιητής. ταὐτὸν γὰρ τὸ ἐν οἴκῳ ἔργα κομίζειν. καὶ τὸ οἰκουρεῖν. ἔτι δὲ κομίζειν, τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦν, ἐξ οὗ καὶ ἡ κομιδή. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ κομῶ, ὡς ἐκ τοῦ νεμεσῶ τὸ νεμεσίζω, καὶ τὸ πολεμίζω ἐκ τοῦ πολεμῶ. Οἰκούρια κυρίως, τὰ ὑπὸ τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νεωτέροις παίγνια. ἢ ἡ κατ᾽ οἶκον φυλακὴ, οἰκουρία. Οἰκουρὸν ὄφιν, τὸν τῆς πολιάδος φύλακα δράκοντα. καὶ οἱ μὲν ἕνα φασὶν, οἱ δὲ δύο, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἐρεχθέως. τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως φασὶν, ᾧ καὶ μελιτοῦτταν παρατίθεσθαι. Οἰκουρὸς, ὁ φροντίζων τὰ τοῦ οἴκου, καὶ φυλάττων. οὖρος γὰρ, ὁ φύλαξ λέγεται. Οἰκοφθόρους, μοιχεύς. Οἰκτείρημα, ἔλεος. Οἰκτεῖρον κυρίως, τὸ λαλεῖν λόγους, οἳ κινοῦσιν εἰς οἶκτον, ἤτοι ἔλεον. οἰκτείρω σε τῆς ταλαιπωρίας. Οἰκτείρω, ἐλεῶ. ἐκ τούτου ὀνόματα, οἰκτίρμων. καὶ οἰκτιρμὸς, καὶ ἐλεήμων καὶ ἔλεος καὶ ἐλεημοσύνη.

Οἰκτίζει, θρηνεῖ. Οἰκτίρμων, ἐλεήμων. Οἰκτρὸν, ἐλεεινόν. Οἰκῶ τόνδε τὸν τόπον, ἤγουν κατοικῶ ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνοικῶ τῷ τόπῳ. οἰκῶ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἰκῶ τὸν οἶκον. οἰκίζω δὲ, τὸ οἰκεῖσθαι ποιῶ. καὶ οἰκίζω ἕτερον. καὶ οἰκεῖται τόπος, ἤγουν καθοικεῖται. οἰκίζεται δὲ, ἤγουν εἰς καθοίκησιν ἐνεργεῖται καὶ κατασκευάζεται. Οἰκῶ, τοῦ ῥήματος ζητεῖται ὁ παρατατικὸς καὶ ὁ ἀόριστος, πότερον φυλάσσει τὴν οι δίφθογγον, ἢ τρέπονται εἰς τὸ ω. οἷον ᾤκουν καὶ ᾤκησα. καὶ τὸ σύνθετον κατῴκησα, οὐχὶ κατοίκησα. ὡς καὶ ὁ Μένανδρος, ἀπὸ τοῦ οἰδῶ τὸν παρατατικὸν μεταβάλλει εἰς τὸ ω, λέγων, ᾤδουν τὸ ἐν ἱματίῳ. Οἰκῶ, κατοικῶ, ναίω. οἰκῶ ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐνοικῶ τῷ χώρῳ τῶν ἀγρῶν. Οἰκῶ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ τὸν οἶκον οἰκῶ. οἰκῶ, οὐ μόνον τὸ καθοικῶ, οἷον οἰκῶ τόνδε τὸν τόπον, ἢ τήνδε τὴν οἰκίαν, ἤγουν ἐν αὐτοῖς κατοικῶ, ἀλλὰ καὶ ὡσανεὶ διοικῶ. Αἰσχίνης, τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν καλῶς οἰκοῦντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διοικήσειν. Οἰκωφελίαν, οὐ μόνον τὴν οἰκονομικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπορίαν. τὴν οἰκοδομίαν γὰρ, ὡς καὶ προερρήθη [illegible]. Οἴλευμα, τὸ προσεζευγμένον τῇ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ, ἐὰν μὴ ἰσορροπῇ. Ὀϊλεὺς, οἰλεὺς, καὶ ὀϊλεὺς, ἰλεύς. εὕρηται παρά τε Ἡσιόδῳ καὶ ἄλλοις, ἀφαιρέσει τῆς ἀρχούσης. οὕτω καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἰζέδιος, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ζάδιος, εὕρηται δίχα τοῦ κατάρχοντος ι κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ δὲ οἰλεὺς, ψιλωτέον κατὰ τὴν ἄρχουσαν. ὡς ἐν μέρει λόγου, κατὰ τὸν Ὅμηρον. Ἡσίοδος δὲ καὶ Στησίχορός φασι διχῶς αὐτὸν προσαγορεύειν. οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως οἰλεὺς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως ἰλεύς. τοῦτο δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν νεωτέρων, οἳ καὶ δασύνουσι. Οἶμα, ἀντὶ τοῦ οἴμημα. κατὰ συγκοπὴν τὸ ὅρμημα. Οἶμαι, ὃ ὑπολαμβάνω, ἐπὶ ὁμολογουμένου τίθεται. τὸ δὲ οἴομαι, ἐπὶ ἀμφιβόλου. Οἶμαι ἀντὶ τοῦ οἴομαι, ἀνλαιῶν ὕδωρ. αὖθι γὰρ ἐξαιροῦσι τὰ βραχία τῶν νεόντων.

Οἶμαι, καὶ βούλομαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, οἷον οἶμαί σου τὴν ἑκουσίαν ψυχὴν καὶ πρὸ εὐχῆς εὖ πράττειν. καὶ Λιβάνιος, τίνος γὰρ εἶναι με γίνεσθαι πυθόμενον,

ὃν ἡ ὁ ὑβριστικὸς [illegible]. Οἰλεὺς, οἰλῶ, οἰλέως, οἰλεῖ, ... οἰλέως ... τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων μελλόντων γινόμενα, ... μικροῦ, ... καὶ ... φιλοῦ, οἷον ... στοίχος, πράξω, πραξιφάνης. οὕτως οὖν καὶ οἰλέως, οἰλεσίτους. καὶ ἐν συνθέσει, οἰλέως, οὕτω ...

Οἰλεὺς ἀποβαλὼν ἰοκάστην, ἐπέγημεν ... ἣν ... ὡς πειράσαντα αὐτήν, ἀγανακτήσας δὲ ... αὐτὸν διὰ αἵματος ... τὴν χώραν, καὶ παρέδωκε τὴν βασιλείαν τῷ ... ὃς ἐξέβαλε ... τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς ... παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς ἄργος, εὗρε τυδέα φυγάδα ... τῷ πατρὶ καὶ ... ἀπήγαγεν. ... αὖθις ... τυδέα μὲν ... ἀδελφὴν ... ἔγημεν. ... καὶ ... μὲν ... ἀργείαν δὲ ... μὲν οὖν ... ἐπιστρατεύσας δὲ ... τυδέα, ... συμμαχούντων ... τὸν ...

Οἴλημα, τὸ λῦμα, ἐκ τοῦ οἰλῶ, τὸ ἰσχυρῶς ... οἴλημα, καὶ ... οἴλημα καὶ οἰλήματα, ἰσχύματα, φρονήματα. καὶ οἴλημα, ἔγκεμα. Οἰλεῖ, οἰλήματα ... Οἶλος, αὐτόλεος. Οἰλῶ, τὸ ἰσχυρῶς ... πόλεως ... οἴλημα ... τὸ λῦμα. Οἰ, ... γὰρ σημαίνει, τὸ ... Οἶμαι, ... παρ' Ὁμήρῳ, ... οἴομαι. Οἴω, νομίζω, ὑπολαμβάνω. Οἶδα, ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν. καὶ οἶδα.

Οἴης, τ γένους ... στρατιωτικοῦ ἐπώνυμον.

Οἴεται ἄφρων παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ φαίνεται, νομίζεται ... ἀντὶ τοῦ νομίζων. Οἰετέα, παρ' Ὁμήρῳ ... ἡλικίας, ... λέγει ... ἡλικίαν ... τὸ ... φύλλα ... ὡς φασὶν ... μέλανα, ... μέλανα, ... τὰ ... καὶ οὕτω μὲν ... ἡλικίαν δηλοῖ. ... ἄμφω ... Δύναμιν δὲ τὸ φοβερὸν ... φορεῖσθαι ... αὐτοὺς ... πόλεμον ...

Οἰζύω, μογῶ, πάσχω. Οἰζύειν, τὸ κακοπαθεῖν σημαίνει. Οἰζυρὸς, ἐπίπονος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, κακῶς, ἄψυχος. ἡ οἰζὺς ἡ ταλαιπωρία, παρὰ ... γίνεται οἰζύς ... ἀπὸ τοῦ ... γίνεται οἰζύς ... οἰζυρὸς ... ὡς ... γίνεται οἰζύω ... οἰζυρός ... γίνεται ... κατὰ διάλυσιν, καὶ οἰζυρός. Οἰζυρὸς ... παρὰ ... γίνεται ... παρὰ τὸ ὑ ... κατὰ διάλυσιν ... οἰζυρός ... ὁ ... Οἰζυρίστερος, ταλαιπωρότερος. παρ' Ὁμήρῳ

... Οἰζὺς, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ταλαιπωρία, κακοπάθεια. ... Οἶκος ... καὶ κατὰ διάλυσιν, οἶκος ... τοῦ ... Οἷ, καὶ μία ... Οἰκία ... τὰ πολλά, ... οἰκεῖα, ... οἴκους ... Οἰκεῖος ... ὃ ... Οἰκεῖος ... Οἰκέτης ... ὅτι ... καὶ ἀντὶ τοῦ ... Οἰκία ... ἡ πόλις ... Οἰκιστὴς ... Οἴκημα ... πολλάκις ... φέρεται ... Οἰκέω, οἰκῶ ... Οἰκοδόμος ... Οἰκονομία ... Οἴκαδε, πρὸς οἶκον ... Οἰκεῖοι ... Οἶκος ...

Οἰκεῖος, ὁ ... Οἰκεύς ...

Οἶκος, τῶν προβάτων τὰ ... Οἷ ... Οἴκαδε ... Οἴκαδε, εἰς τὸν οἶκον ... ἐν τῷ οἴκῳ ... Οἰκαδε, ἤγουν εἰς τὸν οἶκον ... οἴκοι ... τοῦ ... οἴκοθεν ... ἐν χρήσει ... οἰκόνδε ... ἐν χρήσει ... καὶ ταῦτα πάντα ἐν χρήσει ...

Οἴκαδε ... κατὰ ... Ὅμηρος ... τοῖς ...

Οἰκεῖον, τὸ οἰκεῖον. Οἰκέτης, τὸ ... Οἰκία, ἰδία. Οἰκεῖος ... Οἰκιακὸς, ὁ οἰκεῖος ... Οἰκεῖοι ... Οἰκεύς, οἰκέτης ... Οἰκεῖος, ὁ οἰκεῖος. Οἰκεῖος, ἴδιος.

Οἰκίζω ... Οἰκοδόμος ... Οἰκήσω ... Οἰκήτωρ ... Οἰκία, ... Οἶκος ... Οἰκέτης, δοῦλος, ὑπουργός. Οἰκίσκος ... Οἴκοθεν, Ὅμηρος ... πάντας ... ὁ ... Οἴκημα, τὸ ... Οἰκοῦσι, ... κατάγεσθαι ...

Ὄζος, ὁ κλάδος, καὶ ἡ ῥίζα, ὅθεν φύονται. οὐ λέγεται δὲ ὄζος, ὁ [illegible], καὶ [illegible] τῆς γῆς, ἀλλ' ὁ ἐν [illegible] δένδρῳ [illegible]. Ὀζεφύλλιον, [illegible]. Ὄζυγος, ὁμόζυγος. Ὀζύμυρον, [illegible]. [illegible] μύρον, [illegible]. Ὀζωτά. [illegible] Εὐριπίδου φησίν, ὀζωτά, [illegible] Ὄζωλας τόπος, ὁ ὄζων. Ὄα, [illegible] Ὀθαρσαλέως, [illegible]. Ὄθαρ, [illegible]. Ὀθεσαν, [illegible]. Ὄθεσθαι, φροντίζειν, [illegible]. Ὀθίτε, ἅμαξα ἡμιονική.

Ὀθείω, ἄγε, φρόντιζε. Ὄθη, φροντίς, ὥρα, φόβος, λόγος. Ὀθηλυφίας, ὁ γυναικώδης. Ὄθι, ὅπου, ἵνα. Ὄθ[illegible], ἅμαξα. Ὄθματα, ὄμματα. [illegible]. Ὀθνεῖα, [illegible], ἀλλότρια, [illegible], ξένα, [illegible]. Ὀθοί, ὄνομα κύριον.

Ὄθομαι παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἐπιστρέφομαι, [illegible]

[illegible]

καὶ οἰκεύς, ὁ δοῦλος καὶ οἰκέτης. καὶ οἰκίσκος, ὁ μικρὸς οἶκος, παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς οἰκίσκος [illegible] ὑπὸ τῶν ἄλλων [illegible]. καὶ οἶνος [illegible] [illegible]

Οἶδα, ἀντὶ τοῦ γινώσκω. καὶ σύνοιδά [illegible]. Οἶδα, [illegible]

[illegible]

Ἰσοκράτης τὸ ἐν τῇ ὁδῷ καθ᾽ ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ, καὶ ἐνέδρα. Ὀδόντες, οἱ ἐπὶ ἐδωδῇ ἐπιτήδειοι, ἐδόντες τινές. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, γίνεται ἐδοὺς, καὶ κλίνεται ἐδόντος. ἐτράπη δὲ, καὶ διὰ τοῦ ο κλίνεται. Ὀδοντισμὸς, εἶδος κυλίσεως, ὅτι ἡ γλῶττα προσβάλλεσθαι πρὸς τοὺς ὀδόντας. Ὀδοντομάχαι, οὕτως ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τῶν δὲ ὀδόντων κοινὴ μὲν εὐθεῖα ὁ ὀδοὺς, εὕρηται καὶ ὁ ὀδών. Ὀδοιπορῶ, δοτικῇ συντάσσεται. Ὁδὸς δὲ, κατὰ κατάστασιν ἀρίστη λογικῆς ψυχῆς, ἐφ᾽ ἧς ὁ νοῦς τὴν πορείαν ποιούμενος, ἀπαντᾷ τοῖς πράγμασι, καὶ τῇ λέξει τούτων ἐπιγινώσκει. ὁδὸς, καὶ ἡ διδασκαλία. ὁδὸς καὶ ἡ οἰκονομία. ὡς ὁ Ἀπόστολος, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Ὁδοῦ ἐπέβην, καὶ ὁδῷ ἐπέβαινον, καὶ ὁδὸν ἐβάδιζον, ταὐτόν. σύνοδος, ἡ συνέλευσις ἀπὸ διαφόρων πόλεων λαοῦ. πρόσοδος, ἡ προσφορὰ καὶ ἡ προσέλευσις. πρόοδος, ἡ προχώρησις καὶ προέλευσις, καὶ ἡ ἐπίδοσις. ἔξοδος, ἡ ἐξαγωγή. οὗ τὸ ἐναντίον, εἴσοδος ἡ εἰσφορὰ, καὶ τὸ εἴσοδος, καὶ ἡ εἰσέλευσις. οὗ τὸ ἐναντίον, ἔξοδος ἡ ἐξέλευσις. καὶ ἔφοδος ἐπὶ συγκεκριμένης καὶ διαφορᾶς. κάθοδος ἰδίως, ἡ ἐπάνοδος τῶν φυγάδων. περίοδος, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ κίνησις. Ὁδοῦροι, οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντες. Ὁδουρὸς, ἐπιβουλευτὴς, καθ᾽ ὁδὸν ἐνεδρεύων κατάσκοπος, προδοσίας, κακοῦργος.

Ὀδοὺς, ὡς παρὰ τὸ λέγω γίνεται λόγος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔδω, ὀδοὺς, ἐτράπη ὡς μετοχή. αἱ γὰρ εἰς ους μετοχαὶ ἐξβαίνουσι.

Ὀδοῦται, καθ᾽ ὁδὸν πορεύεσθαι. Ὀδύσσαια, πόλις.

Ὀδύναι, λῦπαι, παρὰ τὸ ἐδόειν τὴν ψυχήν. Ὀδυνάομαι, ὀδυνῶμαι, ὀδυνάσομαι, ὤμαι, ὀδυνᾶται. τὸ τρίτον τροπῇ τοῦ α εἰς ω ἰωνικῶς ὀδυνῶνται. Ὀδύνη, οὐκ ἀεὶ ἐπὶ πόνου σωματικοῦ κεῖται, ἀλλὰ εὕρηται καὶ ἐπὶ λύπης μεγάλης μόνης.

Ὀδύσσασθαι ἐδύσαντο, ἀντὶ τοῦ ὠδύσσαντο ῥηθὲν, κατὰ ἀξίαν περίφρασιν. Ὀδυνήφατον, πρὸς ὁμοιότητα κεῖται τοῦ προσφάτου νεκροῦ. φῶ δὲ φαίνω, τὸ φονεύω. ἐξ οὗ ὀδυνήφατον φάρμακον, καὶ πρόσφατος νεκρὸς, καὶ ἀρηΐφατος. εἰ δὲ ἦν ὅμοιον δεῖμα τὸ φᾶσθαι, ὃ ἐστι φονεῦσαι ὀδύνην, καὶ τὸ ἀπεῖσθαι ὀδύνην. διὸ καὶ ταυτὸν ἐστιν ὀδυνήφατον εἰπεῖν καὶ ἀνώδυνον.

Ὀδυνηρὸν, λυπηρὸν, ἐπίπονον. Ὀδυνήφατα, τὰ ὡς εἰπεῖν ἀνώδυνα. ταυτὸν γὰρ οὕτως ἢ οὕτως εἰπεῖν, ὡς τοῦ ἀπεῖσθαι ὀδύνην. καὶ τοῦ ὀδύνην φαῖναι, ἤτοι φονεῦσαι, ὅς οἶδα ὅτι κωλύειν ταυτὰ δηλούντων. ἐνέργειαν δὲ σημαίνει τὸ ὀδυνήφατον. ἀνάπαλιν δὲ τοῦτο παθητικὸν, τὸ μυλήφατον, καὶ τὸ πρόσφατον, ἐν ᾧ πρόσφατος νεκρὸς, ὁ ἐγγὺς καὶ πρὸ ὀλίγου φονευθείς.

Ὀδυνῶμαι, τὸ ἀλγῶ. ὀδύνη. ἀφ᾽ οὗ περισπωμένα διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἡ ἄμετρος λύπη. Ὀδυρμὸς, κλαυθμός. Ὀδύρομαι, ὀδυροῦμαι, ὠδυράμην, τὸ θρηνῶ, κατακλαίω. τί σαυτὴν ὀδύρεαι; ὀδύρεσθαι ἔνδοθι θυμῷ, οὐ κατὰ μὲν δηλοῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς λύπην βαθεῖαν ἐνδιάθετον. Ὀδυρομένοις, κλαίουσιν. ὀδύρομαι, ἐπὶ ἐνεστῶτος, παρὰ τὸ ὀδύνω, ὃ σημαίνει τὸ τήκομαι, καὶ καταπονοῦμαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἔδω, τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ γίνεται ὀδοὺς, ὀδύρω, καὶ ὀδύρομαι. ὀδυροῦμαι δὲ, ἐπὶ μέλλοντος, μέγα. Ὀδυρτὸν, τουτέστι θρηνητικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦν, καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης, λόχῃ τις ἐμπίπτει μοι διὰ ὀλίγον ὀδυρτικήν. Ὀδύρτα κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ο ὀδύρτος, τουτέστι θρηνητικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦν, καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης. Ὀδύσσασθαι, χολωθῆναι. Ὀδυσσάμενος, μισηθεὶς, καὶ δι᾽ ὀργῆς ἐλθὼν, παθητικῶς. οἱ μὲν κατ᾽ ἐνέργειαν, ὥσπερ τὸ, τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο.

Ὀδυσσέως πλάνη, ἡ τοῦ Ὀδυσσεία. Ὀδύσσεια, καὶ Ὀδυσσέως μηχανὴ, ἐπὶ τῶν πανούργων. ὁ δὲ καταλέγεις πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ παλάμην καὶ μηχανὴν, τὸν βίον ἔχει. καὶ αὖθις, Ὀδύσσειον ἔργα καὶ ὑπερβάλλουσαν περιλαλουμένως πανουργίαν.

Ὀδυσσεὺς, κατὰ μὲν διὰ δύο σσ παρὰ τὸ ὀδύσσω, κατὰ δὲ δι᾽ ἑνὸς, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς κατὰ μὲν διὰ δύο λλ, κατὰ δὲ δι᾽ ἑνός. Ὀδυσσεία διὰ, καὶ διογενὴ, καὶ δὶς μῆτιν ἀτάλαντον, καὶ θεοῖς ἐναλίγκιον μάλιστα ἔχοντα ὁ λέγων Ὅμηρος, οὐ μόνον διὰ τὸ ἀρχικὸν τοιαύτας κλήσεις αὐτῷ ἐπιτίθησιν, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὴν σύνεσιν, διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, ἔτι ἴσον τῷ διῒ, κατὰ τὴν βουλήν. Ὀδυσσεία, συλλαβὰς μὲν ὁ χ. Ὀ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν αὐτῶν μυθικῶν οἰκονομεῖ, παρὰ τὴν ὁδὸν λέγων, ὡς Ἀντίκλεια ὁδοιποροῦσα παρὰ τὸ Νήριτον ὄρος τεκεῖν αὐτὸν, τὸν δὲ πάππον ἀγωνίσαντα ἐπὶ τοῦ γεννηθέντος τεκεῖν, καὶ τὸ γεννηθὲν κληθῆναι Ὀδυσσεὺς, παρὰ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὕσαι αὐτὸν. Αὐτόλυκος δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ, τῇ θυγατρὶ μὲν προσευχόμενος ἐξ ἐκείνου οἷς ἐπίκαρσιν, ἐβόλεσε ὀνομάσαι τὸν παῖδα ἐκ τοῦ μίσους διὰ λαοῦ, ὅτι εἶχεν ἐκ πολλῶν διὰ τὴν κλεπτοσύνην. δῆλον δὲ, ὡς ὀδύσσασθαι τὸ αὐτὸ ἐμφαίνει, ὃ δὴ τίθησιν ὄνομα τῷ ἐγγόνῳ. Ὀδῷ γήρως, ἐπὶ γήρως οὐδῷ, ἐπ᾽ ἐξόδῳ τοῦ γήρως, ὅτι ἤδη πληροῦται ὁ βίος, καὶ διεξελαύνει δι᾽ αὐτοῦ. Ὄδωδα. ἐστὶν ὄζω, μέλλων ὀζήσω, ὁ παρακείμενος ὦζα, ὁ μέσος ὄδα, καὶ ἀττικῶς ὄδωδα. ἢ ἐκ τοῦ ὀδῶ ὀδώσω ὤδωκα, ὁ μέσος ὦδα. Ὀδώδει ὑπερσυντέλικος, ἀντὶ τοῦ ὠδώδει. συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ τῆς ει εἰς η ἀττικῶς. Ὀδώδη, μέσος ὑπερσυντέλικος, τὸ κατένισμα τιθὸν. ὄζω, ὀζέσω, παρὰ τὸ κυρίου ἐν σφαιρίοις. οὗ καὶ ἄλλως ὀζέσω χρῆσις κοινὴ, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ αἰνῶ αἰνήσω καὶ αἰνέσω, καὶ τῶν ὁμοίων. ὄζω οὖν ὀζήσω, ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος ὤζηκα, ὁ μέσος ὦζα, διασυλλαβῶς. ἐν γὰρ τοῖς περισπωμένοις ῥήμασι μιᾷ συλλαβῇ ἐπλεῖ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου ὁ μέσος, οἷον ἐλῶ ἐλάσω ἤλακα ἦλα, ὅθεν ἀττικὸν ἐλήλακα. ὄζηκα τίνων, ὁ μέσος ὦζα, καὶ ἀττικῶς ὄδωζα, καὶ τροπῇ δωρικῇ τῶν δύο ζ εἰς δ, ὥς ἐτέρωθι δηλοῦται ὄδωδα. ὁ ὑπερσυντέλικος ὠδώδει, καὶ ὀδώδει μετὰ δευτέρας ἀττικῆς αὐξήσεως, καὶ ἰωνικῶς ὀδώδει, συστολῇ τῆς ἀρχούσης. Ὀδωδέναι, μέσος παρακείμενος ἀττικὸς, ἐκ τοῦ ὄζω, ὀζῶ, ὦζα, ὦμαι, μέσος ὦδα, καὶ ἀττικῶς ὄδωδα. τὸ ἀπαρέμφατον ὀδωδέναι.

Ὀδώδει ὑπερσυντέλικος, ἀντὶ τοῦ ὠδώδει, συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ τῆς ει εἰς η ἀττικῶς. Ὀδωδὴ, ὀσμή.

Ὀδῶν, ὁδοῖς. Ὀδωνὶς, ἡ ὁδὸς ἡ πάλαι.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε, Ζ, Η, Θ, ΚΑΙ Ι.

Ο καὶ ε, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται, οἷον βόες καὶ βοῦς. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷον ἰχθυόεις ἰχθυόεντος, ἰχθύεις ἰχθύεντος, ἰχθυόεντα ἰχθυοῦντα.

Ὀΐα, μηλωτή. Ὄεα, αὔδεια. Ὀέχαι, μηλωταί, βαῖται, ἤγουν δερμάτιναι. Ὀΐτια, παρὰ τοῖς βαρβάροις, ὁ καλλίαξ. Ὀ ἕτερος ἡ εὐθεῖα, καὶ ἀττικῶς λέγεται ἅτερος, καὶ κλίνεται τοῦ ἀτέρου, ἀττικῶς δὲ θατέρου, ἡ δοτικὴ θατέρῳ, ὁ αἰτιατικὴ θάτερον. ἡ μὲν εὐθεῖα ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς ὁ θάτερος, καὶ ἡ θάτερος οὐ λέγεται. βάρβαρον γάρ. ὁμοίως οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ ἡ θατέρα. ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου, καὶ ἡ εὐθεῖα κατὰ συναλοιφὴν ἐκφέρεται. οἷον ἡ εὐθεῖα τὸ ἕτερον, καὶ ἀττικῶς θάτερον. καὶ κλίνεται θατέρου θατέρῳ θάτερον. Ὄζα, τὰ δέρματα τῶν αἰγῶν.

Ὀζεῖα, ἰσχὺς, ἰδοῦ, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν βασιλειῶν ὀξυφίας. Ὀζεῖα, θεραπεία. Ὄζει μόνον ἀττικῶς, οὐ μύρον.

Ὀζόλαι τινὲς κέκληνται παρὰ τὰ δυσώδη τοῦ φανέντος, κληθέντες ἢ διὰ τὴν ἐν τοῖς τοῦ χειμῶνος ῥαθυμίαν αἴτιον, ἢ διὰ τὸ φασὶν αἰγοβόσκοι εἰσὶ, καὶ ὄζους ἀθυρονίτας καὶ διασυδίους ἀμφιέννυται. ὄζαι δὲ εἰσὶ περισπωμέναι, αἱ τῶν ζώων δοραὶ, ὡς λεονταῖ καὶ παρδαλαῖ, αἱ τῶν λεόντων, καὶ τῶν παρδάλεων. Ὄζολα, ἔθνος. ὀζύλη, πόλις. Ὀθνεῖον, ξένον. ὡς παρὰ τὸ ἄκαθος ἀκαθεῖον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔθνος ἐθνεῖον, καὶ ὀθνεῖον, μεταθέσει τοῦ ε.

βελῶν. ἐκ δὲ τούτου ὄγκον, καὶ ἐπὶ ἀλαζονικοῦ ὀξύτονος ἡ μεταφορὰ γίνεται. Ὀγλίς, ἡ γωνία, ὁ ἀγλίς, καὶ μέγεθος.

Ὄγκοι, αἱ ἐξοχαὶ καὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων, καὶ πάγκοινο τῶν βελῶν. Ὀγκολογῆσαι, γογγύσαι. Ὀγκοπλάδιον, πίλιον εἶναι. Ὄγλος, τὸ βάρος. Σοφοκλῆς, μικρὸς προσάκτης ὄγλος ἐν σμικρῷ κύτει, περὶ τοῦ ὀρίγανα λεπταλέου. καὶ εὔογκον, τὸ εὐτάλακτον. Ὄγλος, φύσημα, ὑπερηφανία, ἔπαρσις, μέγεθος. Ὀγλώλασθαι, ὑψαυχενεῖν, καὶ ἐπαίρεσθαι. καὶ ὄγκου περιβεβλῆσθαι. Ὀγλύδιον, σμικρόν, γαῦρον. Ὀγμεύω, κατὰ τάξιν θερίζω. Ὄγμιος, ὁ Ἡρακλῆς. Ὄγμοι, φανερῶς αἱ τοῦ ἀρότρου τομαί, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ σ' τῆς Ἰλιάδος. εἰ καὶ ἐν ἄλλοις ἐπίστιχον φυτείαν, ἡ λέξις δηλοῖ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ οἴγω, ἀποβολῇ τοῦ ι. οἴγεται γὰρ ὑπὸ ἀρότρου ἡ γῆ, ἢ παρὰ τὸ ἕλκω ὄλγμος καὶ ὄγμος. οἱ δὲ παλαιοί, ὡς τὴν σημασίαν τοῦ ὄγμου φασὶν οὕτω. οἶμος, ἀρχή, τέρμα, δίαυλος, θερισῶν τάξις, αὖλος, θεριστῶν στιχεῖα, ἐπίστιχος φυτεία. ὄγμον δέ φασι παράγωγον, ἐπόγμιος ἐπίθετον. Ἄλλως. Ὄγμος, ἡ τάξις, ἢ ἡ ἐπίστιχος φυτεργία τῶν δένδρων καὶ κατὰ τάξιν ἀγωγή. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ λείχω γίνεται λειχμός, καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω ἀγμός, ὄγμος. μεταθέσει τοῦ α εἰς ο αἰολικῶς, καὶ προξυτόνως. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, ἐχμός, καὶ ὀχμός. παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλου, καὶ πρὸς ἄλληλα ἔχειν τὴν χώραν. κυρίως δὲ ὄγμος, ἡ τομὴ τοῦ ἀρότρου, παρὰ τὸ οἴγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτῆρος. Ὅμηρος δέ, ἐπὶ τῆς εὐθείας τάξεως τοῦ θερισμοῦ φησίν. οἷον ὄγμον ἐλαύνουσιν. Ὄγμος, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ ἐκ τοῦ ἕλκω ὄλγμος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ὄγμος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγμός καὶ ὄγμος, ὁ ἐπίστιχος ἀγωγή. σημαίνει γὰρ ἐπίστιχον καὶ κυλακῶδη φυτείαν. βαρύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ, τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ο, καὶ ἔχοντα δύο σύμφωνα, βαρύνεται. ὄκνος, ὄμβρος, ὄχος, ὄρθος, ὄρφνος, ὄλβος, ὄλμος. οὕτω γοῦν καὶ ὄγμος. Ὀγχηστός, ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος ὥς φησιν Ὅμηρος, Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος. Ὀγχηστός, ἄλσος ἐν τῇ Ἁλιαρτίων χώρᾳ, ἱδρυνθὲν ὑπὸ Ὀγχηστοῦ παιδὸς Βοιωτοῦ, ὅς φασιν ἐν τῷ τόπῳ πρῶτος Ποσειδῶνος ἱδρύσατο ἱερόν. ἔστι δὲ καὶ πόλις μεγάλη. καὶ ποταμὸς δὲ ὁμώνυμος ταύτῃ Θετταλικός. ἐκφεύγει δὲ Ποσειδῶνι τὸ ἐμπίπαλον, διὸ Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος ὁ ποιητὴς καλεῖ. ὁ δὲ Στράβων φησὶν Ὀγχηστὸς ἐν ὕψει κείμενος ψιλός, ἔχων Ποσειδῶνος ἱερὸν ψιλὸν καὶ αὐτό. οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα, κἂν ᾖ ψιλά.

Ὀχνός, ὄνομα λιμένος. Ὄχναι, κυρίως αἱ ἀχράδες, ἤγουν δένδρα γεννῶντα τοὺς ἀχέους ἀπίους. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄχθειν. ἄχθουσι γάρ πως οἱ ἐσθίειν πειρώμενοι διὰ τὸ ἄγαν στυφόν.

Ὀγυγία, μῆλα. Ὄγυρον, ἱμάτιον. οἱ δὲ, μάκτρον.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ὄδα, φορτία, ὤνια. οἱ δὲ, ἐλάδια. Ὄδαγμα, βρῶμα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ὀδόν. ἐπακτέον γάρ φασιν ἐν τοῖς ὀδοῖς. Ὀδαῖον, πράσιμον, καὶ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον. Ὀδαῖον, ὤνιον. ὀδᾶσαι γὰρ τὸ πωλῆσαι. Ὀδακτάζουσι, δάκνουσι. Ὀδακτάζουσι, δάκνειν τὴν καρδίαν, ἢ ἀκούειν τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς χαρορύσσειν. Ὀδανός, ἔλαιος.

Ὀδάξ, δακτικῶς, καὶ μετὰ δηγμοῦ. ὡς γὰρ λέγω λήξ, καὶ ἐν συνθέτῳ λάξ, οὕτω δάκω, τὸ δάκνω δήξω δάξ καὶ λάξ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν ὀδάξ. ὥσπερ τὸ ὀλάξ ἐκ τοῦ λάξαι, ὅ ἐστι λακτίζειν. οὕτω καὶ αὐτολάξ, τὸ τραχῆμα. ἔοικε δὲ κωμικωτέρα ἡ τοιαύτη λέξις εἶναι. Ὀδάξ, κυρίως τοῖς ὀδοῦσι. Αυκόφρων δὲ τὸ χεῖρα λέγει. Ὀδαξέσκον, ἢ ὀδακτέζοντες, ὀδοντέζοντες. ὠδύνομαι δὲ, μάχονται. Ὀδάξ λαβέσθαι τὴν γῆν, ἤγουν λαμβάνεσθαι τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ δάκω δάξω δάξ, ἢ ὡς λάγω λάξω λάξ καὶ λάξ, οὕτω καὶ δάκω δάξω δάξ καὶ δάξ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν ὀδάξ. δηλοῖ δὲ τὸ δάκνειν τὴν γῆν τῇ πιφαυσκομένης ἐν τῷ σφαδάζειν. ἔνιοι δὲ ὀδάξ, ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀδόντων. Ὀδαξησμός, κνησμός, ὁ ὀδόντων φυσμός. Ὀδαρός, ἐντερός. Ὀδασμίνος, ὠνίασθαι ἐπεγέννητος. Ὀδάχα, κατακνύγων, ταράττει. Ὄδε, ἀντὶ τοῦ οὗτος. ἥδε, ἀντὶ τοῦ αὕτη. τόδε, ἀντὶ τοῦ τοῦτο. Ὁ δὲ αὐτὸς ἐγώ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν φ' τῆς Ὀδυσσείας, ἐκ παραλλήλου πρὸς ἔνδειξιν ἐμφατικῆς ἀναγνωρισμοῦ, αἱ τρεῖς κεῖνται ἀντωνυμίαι. τὸ ὅδε, τὸ αὐτός, καὶ τὸ ἐγώ. Ὄδια, τὰ ἐγόδια. Ὀδίγμαι, προσδέδεγμαι. Ὅδ' ἐγώ, αὐτὸς ἐγώ.

Ὀδεία, ἡ ὄδευσις. Ὀδεμάλιος, εὐλαβής. Ὁδεῖνα, ὥσπερ τὸ πάσσαλος δύο ὀνόματα εἰσι καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου, οὕτω καὶ τὸ ὁδεῖνα δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου. ἔνιοι δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις ἐστὶ καὶ οὐ δύο. οἱ ἔνιοι κακῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὤφειλε κατὰ πλεῖστον ἐναλλάττεσθαι ἡ ἀρχή, οἷον ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τῷ δεῖνι. τῆς γὰρ μιᾶς λέξεως φυλάττεται ἐν κλίσει ἡ ἀρχή, οἷον φιλάνθρωπος φιλανθρώπου φιλανθρώπῳ. νῦν δὲ, διὰ τὸ εἰ δίφθογγον γράφεσθαι, οὕτως ἐχούσης τὸ παραδόσεως. καὶ ἴσως πλανηθεῖσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς λέγειν, ὅτι μία λέξις ἐστίν. οἱ γὰρ λέγοντες, ὅτι μία λέξις ἐστί, λέγουσιν, ὅτι παρὰ τὴν ὅδε ἀντωνυμίαν γίνεται ὁ δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα. Ὁ δεῖνα, ἐπὶ τριῶν προσώπων λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ τριῶν γενῶν. Δημοσθένης, ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε. καὶ ὁ Θεολόγος. ἐγὼ τοῦ δεῖνος καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ. Ὁ δεῖνα καλός. ἔθος ἦν ἐρασταῖς, τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ φλοιοῖς δένδρων οὕτως. ὁ δεῖνα καλός, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. Ὀδεῖν, πωλεῖν. Ὀδελόν, Βοιωτοὶ τὸν ὀβελόν, ὀδελὸν λέγουσι. Ὀδέον, πράσιμον, ἢ τὸ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον. Ὀδέρος, γαστήρ.

Ὅδε ὧδε, ἀντὶ τοῦ οὗτος ὧδε. Ὀδεύειν οὐδὲ παρ' ἑνὶ τῶν ἐλλογίμων εὕρηται. Ὀδεύω, καὶ ὁδεύσω, εἰς τὸ δὲ τὸ τῶν μεταβολικῶν αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὁδεύειν ἐπὶ ξηρᾶς. πλεῖν, καὶ σελλίζεσθαι, ἐπὶ θαλάσσης. πορεύεσθαι ἐπ' ἀμφοτέρων. ἀφ' ὧν ὀνόματα ὁδός, ἐπὶ ξηρᾶς. πλοῦς καὶ σέλος, ἐπὶ θαλάσσης. τὸ μὲν κοινόν, τὸ δὲ σέλος ποιητικόν. πορεία δὲ ἐφ' ἀμφοτέρων. ὀδεύω τὸ τὴν ὁδὸν διέρχομαι. διοδεύω, τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ἔρχομαι. παροδεύω, τὸ παρεξέρχομαι. οἷον παροδεύειν τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν τὴν πόλιν παρέρχεσθαι. Ὀδηγήσοιτο, ὁδηγεῖν, μέλλων ὁδηγήσω, παθητικὸς ὡδήγηκα, ὁ παθητικὸς ὡδήγημαι, ὁ παθητικὸς ὡδηγήθην, ὁ μέλλων ὁδηγηθήσομαι ὁδηγηθήσεται ὁδηγηθήσεσθαι. Ὀδηγός, ὁ προπομπός. Ὀδηγμός, πταρμός.

Ὀδηθείς, λαφθείς, πραθείς. Ὀδεῖος, ὄνομα κύριον.

Ὀδηλία, ἡ προπομπή. Ὀδίμαντος, εἶδος ὀρνιθικόν. Ἀριστοφάνης, τίς τῶν ὀδιμάντων τὸ πῖος ἀπαιτεῖ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιλαθεῖν. Ὀδῖσαι, πρίασθαι, ἀποδόσθαι, ὠνήσασθαι. Ὀδίνιον, πώλιον. Ὀδίνη, ἡ κόρη, θεός. Ὀδισμός, ἀποφορά, ὀσμή.

Ὀδίοχος, κατὰ Κρῆτας. Ὀδίος οἰωνός, αἴσιος καὶ ἐπίδοξος ἑρμοῦ. Ὀδίος, πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα, ἐπὶ κτητικοῦ δεῖ. τὸ δὲ προσηγορικὸν ὄδιος, ὡς σκότιος. Ὀδίτης, ὁ ὁδοιπόρος.

Ὁδμήν, ἀντὶ τοῦ ὀσμήν λέγουσιν αἰολεῖς. Ὀδμημένος, συνδυασμένος, ἠνωμένος. Ὀδοιδόκος, ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος, κλώψ, λῃστής. ἢ ὁδοιδοκῶν, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶν. Ὀδοιδοκεῖ, ὁδοσκοπεῖ. Ὀδοιπόριον Ὅμηρος λέγει μισθόν, ἢ ἀμοιβὴν ὑπὲρ τοῦ συμπλεῦσαι. ἰστέον, ὅτι πᾶν δῶρον τὸ ὑπὲρ συνοδεύσεως καλῶς ἂν λέγοιτο ὁδοιπόριον. Ὀδοιπορία, ὁδοιπλανία. Ὀδοιπόρος, ὁδίτης. Ὀδολάμ, ὄνομα πόλεως.

Ὀδολκοί, ὀβολοί. κρῆτες. Ὀδελωθεί, ἐριθεύθει. Ὀδὸν ἐλθεῖν, σημαίνει τὸ ἢ ἀπελθεῖν εἰς λόχον ἐλθεῖν, ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς. οἱ δ' αὖ Δημοσθένης φέρουσι χρῆσιν εἰπόντες, εἰ ἔτι καθ'

Ἀκο-

[illegible] Ὄ, σημαίνει [illegible] ἄρθρον προτακτικὸν, καὶ ὑποτακτικόν. καὶ ἀντωνυμίαν [illegible] ἀντὶ τοῦ οὗτος. [illegible] καὶ ἀντὶ τοῦ τὸν [illegible] Ὁ καὶ [illegible] Ὄα, [illegible] Ὄα, [illegible] Ὀαρίζειν, [illegible] Ὀαριστὴς, [illegible] Ὀαριστύς, [illegible] Ὄαροι, αἱ γυναῖκες. Ὄασις, [illegible] Ὄασις, [illegible]

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ὀβάκχος, ὁ Διόνυσος. Ὀβελίσκω, [illegible] Ὀβελίζω, [illegible] Ὀβελίζω, τὸ διαγράφω. Ὀβελίας ἄρτος, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ἐπτώμενος [illegible] Ὀβελοὶ, [illegible] Ὀβελισμὸς, [illegible] Ὀβελὸς, καὶ ὀβελίσκος, [illegible] Ὀβελίας, [illegible] Ὀβελὸς, [illegible] Ὀβολὸς [illegible] Ὀβολοστάτης, [illegible] Ὀβριμοεργὸς, [illegible] Ὄβριμον, [illegible] Ὀβριμοπάτρη, [illegible] Ὀβρυζος, [illegible]

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ὄγαλα, [illegible] Ὄγε, οὗτός γε. Ὀγάσων, [illegible] Ὄγμα, [illegible] Ὀγδόα, [illegible] Ὀγδόατον, [illegible] Ὀγδόδιον, [illegible] Ὀγδοηκοντούτης, [illegible] Ὄγδοος, [illegible] Ὀγδώκοντα, [illegible] Ὄγκος, [illegible] Ὀγκία, [illegible] Ὀγκᾶσθαι, [illegible] Ὀγκηρὸς, [illegible] Ὄγκοι, [illegible] Ὀγκηθμὸς, [illegible] Ὄγκιον, [illegible] Ὄγκος, [illegible]

βιλῶν.

Ξυνέλιως, σύνολος. Ξυνερβίοιας, συνθεῖ, συζυγέοις.

Ξυνίασι, συνέρχονται. ἵημι ὃ σημαίνει τὸ ἀπολύω, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἱεῖσι, καὶ ἰωνικῶς ἱέασι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἶασι, καὶ ἐν συνθέσει ξυνίασι. Ξυνιάς, λίμνη τῆς Θεσσαλίας. ἔστι δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ Βοιβηίδι λίμνῃ. ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἴρηται ξυνιάδα, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστιν ἡ πόλις. οἱ δέ φασι ξυνιάδα εἰρῆσθαι, διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι, τὸ κοινόν. ταύτην δὲ εἶναι Θεσσαλίας ἢ Βοιωτίας. Ξυνίασι, συνέρχονται. ξυνίαν, νοεῖν, ἀκούειν. ξυνίεναι, συνιέναι, νοῆσαι. Ξυνίεναι, ἐκ τοῦ ξυνίημι, καταλαμβάνειν. Ἀριστοφάνης, νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, καὶ συνιέναι. Ξυνιέντες, συνιέντες. Ξυνίζειν, τὸ ξυνικῇ χρῆσθαι φωνῇ καὶ μὴ ἐπιχωρίῳ, ἢ τὸ ξυνικοῖς χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι. Ξυνίημι, αἰσθάνομαι. Ξυνίημι αἰνιγμάτων. Ἀριστοφάνης, οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ. Ξύνιον, ἤκουον, συνῆκαν. Ξύνιον, ἀντὶ τοῦ ξυνίεσαν, ὡς τὸ ἤλθοσαν καὶ ἐμάθοσαν. ἔστι μὲν χαλκιδικοῦ διαλέκτου. Ξύνιον παρ' Ὁμήρῳ, δηλοῖ τὸ ξυνίεσαν καὶ ἠθέτουν, καὶ ὡς ὁ ποιητὴς εἰδὼς ἑρμηνεύει, ἐπίθοντο δὲ μύθῳ. ὁμοίως τῷ ἄγνοος τοῦ ξύνιον, τὸ ξυνίω. οὗ παράγωγον τὸ ξυνίημι, ὅπερ γίνεται συντάσσεται. Ὅμηρος, ἐμέθεν ξύνιε ὦκα. σημαίνει τὸ ἐπείθοντο καὶ ὑπήκουον, ἐκ τοῦ ἀγνοῶ ῥήματος ξυνίω, ἀφ' οὗ τὸ ξυνίεις παρὰ Σοφοκλεῖ διὰ διφθόγγου, εἰ δὲ ξυνίεις μαθεῖν. καθὸ καὶ μαθεῖν λέγεται, ἀντὶ τοῦ μαθεῖν, ὅτι ἀμελεῖ. ξυνίεις, ὑπακοῦεις, παρὰ Ἀριστοφάνει. Ξυνόντων, συμπορευομένους. Ξύνοιεν, συνέρχοιντο. Ξύνοχον, σύμφωνον. Ξυνάορ, συμπράκτωρ, σύμβολος, συγγνώμης. Ξυνουρῆσαν, συνθρυπτόω. Ξύνολος, σύνολος, σύμπαντες. Ξυνοδόχος, ξυνοδόχος, ξυνάορος, ἡ γαμετή. Ξυνοί, κοινοί, καὶ ὅροι. Ξυνοίσεις, μαθήσει. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ ξυνοίσεις. Ξυνὸς ἐνυάλιος, ἀντὶ τοῦ κοινὸς ὁ τοῦ πολέμου τύχη, καὶ ὁ κατὰ αὐτὸν κίνδυνος, καὶ οὐ μᾶλλον τοῦ τε ἢ ἐκείνου. Ξυνοικίαι λέγονται, αἱ μικραὶ οἰκίαι, καὶ ἀνοικοδομαί. ἃς οὖν νῦν φανέστερον φαμέν. Ξυνομαρτεῖ, ἀκολουθεῖ, συνομαρτεῖ. Ξυνόν, τὸ κοινόν. Ξυνουσία, ἡ συνουσία, συνήθεια. Ξυνοχή, συνοχή. Ξυνοχῆσιν ἁλὸς λέγει ὁ Ἀπολλώνιος, ὅπου συνοῦται ἡ θάλασσα, λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ πόντου. Ξυνοχῆσι, παρὰ συνέχειαν τόπῳ τοῦ καμπτῆρος, καὶ συνεῖναι ἀμφοτέρων τῶν δρόμων. Ξυνταάσεται, συνταράσσεται. Ξυντυχεῖν, συντυχεῖν. Ξυνωδά, ὅμοια. Ξυνώμνυσαν, ξυνωμοσίαν ἐποιήσαντο, πίστιν ὅρκους καὶ πίστεις ἀλλήλοις δεδώκασι. Ἀριστοφάνης. Ξυνωμότας, ἔλεγον οἱ ἐπὶ καταλύσει δήμου συνηρχομένους. καὶ ξυνωμότας, προδότας. Ξυνωμοτάς, ξυνωμοσίαν πεποιημένους. πιστά, πίστεις δι' ὅρκων δεδωκότων. Ξυνών, συνυπάρχων, συνών. Ξυνωρίδα ζεῦγος, κυρίως ἐπὶ τῶν ἡμιόνων, ἢ ἐκ δύο ἵππων λέγεται. Ξυνωρικεύεται, ἐπὶ ξυνωρίδος ἅρματος ὀχεῖται. Ἀριστοφάνης, ἐπάγεται καὶ ξυνωρικεύεται.

Ξυνωρίς, ἡ δυάς. ἄρω, τὸ ἁρμόζω. ξυνάορος τις ὤν, ὁ μετὰ ἑτέρου συναρμοζόμενος. καὶ τὸ θηλυκὸν ξυνωρίς, κατὰ κρᾶσιν τοῦ αο εἰς ω. Ξύομαι, δέρομαι. Ξυόμενοι, ἐξεσμένον.

Ξυπεθέα, δῆμος τῆς κεκροπίδος φυλῆς. Ξυρᾶν τοὺς λέοντας, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων. καὶ τοῦτο μὲν διὰ τὴν γενναιότητα τοῦ λέοντος, ὃν οὐκ ἂν ξυρᾶν τολμήσειε τις. τὸ μέντοι πάντως ὅτι ἄλλον τρόπον ἀδύνατον ἐστι, διὰ τὸ μὴ εἶναι πίκειν τοῦ ἄρον. ὅμοιον δέ πως καὶ τὸ ἄσκον δέρειν. οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἄσκου δέρμα ἑτέρου ἀποσυρῆναι. Ξυρεῖ, ἀκονᾷ. Ξυρεῖν, καὶ ξυρᾶν, οἱ ἀττικοὶ ἐπὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας λέγουσι. ξυρᾶν τὰς τρίχας. ξυρῶ τῶν κεφαλῶν, ὃ τῆς πώγωνα. ξυρέω ξυρῶ ἀττικοί, οὐ ξυράω ξυρῶ. Ξυρήκης, ἀδιακρίτως λαλεῖν, καὶ ἐκχυθῆναι, ἀττικοί. Ξυρόν, τμητόν, ἰσχνόν, ὀξύ. Ξυρός, παρὰ τὸ ξύειν ῥᾷον. Ξύσαι, χαράξαι, ἐπιγράψαι. Ξύσμα, κνῆσμα, λέπρα. Ξυσταθεύσω, σὺν ταῖς ἐκλάσω παρὰ ἔρωτι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν. Ξυσμὸς, κνησμός. Ξυστά, τὰ δόρατα, ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὰ λεπτίρα κόπτειν. μάλιστα γάρ, τὸ μὲν πρῶτον ἐνδόρατα, ἄλλα καὶ δόρατα λέγεται. τὸ δεύτερον, ξύεται δὲ ἐλαφρότατα καὶ ὀρθότατα, ἴσως καὶ ξυστὰ λέγεται, καὶ ὡς αὐτὰ μόνα τῶν πολεμικῶν πλείονος δεόμενα ξέσεως, ἢ καὶ ὡς εὔξεστα. πρωτότυπον δὲ τοῦ ξυστοῦ τὸ ξύειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ξύλον, καὶ ἡ ξυσμή. τοῦ δὲ τοιούτου ἔχεται καὶ παροιμία, τὸ ξύειν τὴν ἀρὰ ξύεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ ξύω ξύσω ξύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ὀξύς, ὁ θυμικός. ἐκ συνθέτου παρὰ ξύς. οἷον οὐ μάχιμος, οὐ παροξύς, οὐδὲ βολικανος. Ξυσταλίδες, αἱ κνημαὶ ἀμπέλοι. ἄμεινον δὲ τὰς ξίνῃ, καὶ μὴ κατὰ σεσχορπευτευμένον ἀνοίην. Ξυστέομαι, συστοῦμαι, ξύομαι.

Ξυστίδα, τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ἢ εἶδος ἐνδύματος. Ξυστίδα, προκαρεξύουσιν, ἄνευ πορφυρίδα. καὶ ἔτι μέχρι νῦν οἱ εἰσελαύνοντες ἀθληταί τοιούτῳ κοσμηθέντες χλαμύδι, καὶ ἅρματος ἐπιβάντες, διὰ μέσης πομπεύουσι τῆς πόλεως, ᾧ καὶ οἱ βασιλεῖς χρῶνται. ξυστὶς λέγεται τὸ ἱερατικὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι φοροῦσι μέχρι νῦν πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοί, καὶ οἱ βασιλεῖς, καὶ οἱ ἱππεύοντες. Ξυστίς, γυναικεῖόν τι ἔνδυμα ποικιλμένον. ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν κωμικῶν, καὶ Ἀριστοφάνης. ἔστι μὲν καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ἔστι δὲ καὶ ἱππικόν. Ξυστοῖς, ἀκοντίοις. Ξυστόν, παρὰ δόρατι ἐπικείμενον. λαμβάνεται δὲ ποτε αὐτὸ μόνον ἁπλῶς ἐπὶ δόρατος. ὁμοίως καὶ ἱστός, ἀντὶ πέπλου. καὶ βροτός, τὸ ἐπίθετον ἀντὶ ἀνθρώπου, οὐκ ἔστιν ἐπίθετον. Ξυστός, τόπος ἀνειμένος ἀθλητῇ. ξυστός, καὶ ὁ κοινός, ὅ ἐστι τὸ κοινόταφον. Ξυστός, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν καλῶν δρόμος, ὁ εὖ ἐξεσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος.

Ξύστρα ξύστρας, γέφυρα γεφύρας, οἱ κλίνοντες ἁμαρτάνουσι, δέον διὰ τοῦ α, τὸ ξύστρας, καὶ τὸ γεφύρας, λόγῳ τοιούτῳ. πάντα τὰ διὰ τοῦ ρ παραλήγεται ὀνόματα, φυλάττει τὸ α ἐπὶ πασῶν τῶν πτώσεων. οἷον σφαῖρα σφαίρας, ἑταίρα ἑταίρας, οὕτω ἄρα ξύστρα ξύστρας, καὶ γέφυρα γεφύρας. ὁμοίως κλίνονται τὰ διὰ καθαροῦ τοῦ α ἐκφερόμενα. οἷον μάλεια μαλείας, θεσβεία θεσβείας. τὰ δὲ μήτε διὰ τοῦ α ἐκφερόμενα καθαροῦ, μήτε παρὰ τοῦ ρ παραληγόμενα, ἀλλὰ ἄλλο τι σύμφωνον, πάντως τρέπουσι τὸ α, οἷον μέλισσα μελίσσης, θάλασσα θαλάσσης. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ζητεῖται πῶς ἡ λέδα διὰ τοῦ α κλίνεται. καί τι οὔτε διὰ καθαροῦ τοῦ α ἐκφέρεσθαι, οὔτε παρὰ τοῦ ρ παραλήγεσθαι, ἀλλὰ παρὰ τοῦ δ. πῶς οὖν ἐφύλαξε τὸ α τὸ λέδας. λέγομεν οὖν, ὅτι ἐκτείνεται ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς λέδας. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἐκτεινόμενα, φυλάττει τὸ α, ὁποῖον σύμφωνον ἂν παραλήγηται, οἷον φιλομήλα φιλομήλας. Ξυσχελάκιον, κάδος, ἢ βίκος, ἐλαιηδόχον. Ξύθιν, ἀντὶ τοῦ ἱζάνειν. Ξύλων, ἔθνος βαρβάρων. Ξύστρα, ψηκτρίς ψηκτρία.

Τέλος τοῦ ξ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ο Τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐκφωνεῖσθαι εἶναι παρὰ χαρακτῆρα τῶν ἐκφωνήσεων. κατὰ γὰρ περίληψιν φωνῆς, ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου.

Ο, ὅτι ἐν πολλοῖς πλεονάζει, οὐκ ἄλλον. ὥσπερ ἐκ τοῦ νέω, νήσω, ὄνυξ. καὶ ἐκ τοῦ τλῶ ὄτλος, ἡ κακοπάθεια. καὶ ὀλύνω, παρὰ τὸ λύω. κύριον ἐστι δὲ καὶ τὸ ὀλύρεσθαι, λύρεσθαι. εὕρηται δὲ καὶ ὀβριμάρειος καθ' ὅμοιον τρόπον.

ἑκατοντάδαρχον· εἰ δὲ πλείους, τοῦ τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον. Ξεναλίζω, τὸ συναθροίζω. Ξεναλόγος, ξένους συλλέγων. Ξενία, καταγώγιον, κατάλυμα, ἢ ἡ ξεναγωγία. Ξένιοι, φιλόξενοι. Ξενίας δίκη, ἐπὶ τῶν πολιτῶν μετεχόντων τῆς δημοσίων. Ξενίζομαι, τὸ εἰς ξενίαν δέχομαι. ξενίζω ὁ Ὅμηρος, ὅπερ οἱ ὕστερον προξενεῖν λέγουσι, μετὰ γενικῆς τὸ ῥῆμα συντάσσοντες, οἷον παράδειγμα ἐν προξενεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ξεναγεῖν. ὅπερ ταὐτὸ ἦν τῷ προξενεῖν, γενικῇ συντάσσει ὁ Ἀρριανός. τὸ δὲ ταῦτα ποιοῦντα, πρόξενον ἐκάλεσαν οἱ μεθ' Ὅμηρον. Ξενίζω, τὸ ξένῳ διαλέγεσθαι χρῶμαι. ὃ μᾶλλον τὸ ἐν ξένῃ διατρίβω, καὶ τοὺς ξένους δέχομαι.

Ξενίζω, οὐ μόνον τὸ ξένον ἀποδέχομαι, ἀλλὰ καὶ ἐκπλήττω. ξενίζομαι δέ, τὸ εἰς ξενίαν ἀπό τινος δέχομαι. τὸ δὲ ἐπιξενοῦμαι λέγε, ἐπὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, σημαίνει ξενίζομαι, καὶ τὸ ξένος διαλέγεσθαι. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, τὸ μισθοφορικὸν στράτευμα, ὃ συνεστήσατο πρότερον Κόνων. Ξένιος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, πάντας τοὺς ὧν μὴ ἐπιμελεῖται, ὧν τὰ ὅπλα ἁρπάζειν. τινὲς δὲ καὶ ἀγροικόν φασιν αὐτόν. Ξένιος Ζεύς, ὁ φιλόξενος. Ξενιτεύω, ξενίω ξενῶ.

Ξενιτευομένης, ἀντὶ τοῦ μισθοφορούντων. ξένοι δὲ οἱ μισθοφόροι. Ξενόδοχος, οὐ ξενοδόχος. Ξενοδόχος, παροξύνεται διὰ τὴν ἐν αὐτῷ νοουμένην ἐνέργειαν. τὰ γὰρ παρὰ ῥῆμα σύνθετα ὀνόματα παροξύνεται μέν, ὅτε ἐνέργειαν ὑπηχεῖται. προπαροξύνεται δέ, ὅτε πάθος, εἰ μὴ κανόνος κωλύοιεν, οὓς παρατίθεται Ἡρωδιανός. λιθοβόλος μὲν οὖν παροξυτόνως, ὁ λίθον βάλλων. προπαροξυτόνως δέ, ὁ λίθῳ βεβλημένος. καὶ πρωτοτόκος μὲν ἡ πρώτως τεκοῦσα. πρωτότοκος δέ, ὁ πρῶτος τεχθείς. οὕτω καὶ ξενοδόκος, ὁ ξένους δεχόμενος. φίλα δὲ λέξις ὁ ξένος παρὰ τῷ ποιητῇ. Ξενοδοκοῦμαι, μαρτύρομαι. Ξενοδοχῶ, προξενῶ. Ξενοδοχεῖον, οἴκημα ὑποδεχόμενον τοὺς ξένους. Ξένοι, οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τῶν πόρρω. οἱ δέ, τοὺς ἐν ξενίᾳ φίλους, ἢ ξένους.

Ξενολόγιον, καὶ ξενολόγος, ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας.

Ξένος καλεῖται, ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ὁ ὑποδεχθείς. ἰδίως δὲ ὁ ὑποδεχόμενος ξενοδόχος. ἄλλως δὲ ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας στρατιώτης. παρὰ δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις [illegible] ὀνομάζεται. ἔτι δὲ αὐτὸ καὶ ναύκληρον ἐκάλουν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς καταγωγῆς μισθόν, ναῦλον. ὥσπερ ἐνοίκιον, ὃ οὐ μόνον τοῖς πολλοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς καλεῖται. παρὰ δὲ ἐνίοις στρατόπεδον. εἴ τις δ' ἂν μισθώσηται, καὶ μισθώσασθαι εἰκῇ, ὅπερ ἡ βούλοιτο ἐκδίδοσθαι καλεῖ, ἐκμισθοῦν παρ' οἷς ἐνδιδόασιν τῶν αὐλῶν. Ξένος ὁ ἐξ ἀμφοτέρων φίλος, ὃν ξένον καλοῦσι φασί. ξένος ἐκ πατέρων φιλότητος, τουτέστιν ἡ ξένος πατρῷος. ξένος φασίν, οὐ μόνον ὁ καταγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος. Ξένος, ὁ ἀπόστρεφος. καὶ ξένος, ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀμφοτέρων. ὅθεν καὶ ξενίζω τὸ φιλοφρονοῦμαι, ὡς τὸ χρυσέω τε ὅπλω ξενίζειν τινὶ τοῖς δώροις. ἐκ τούτου καὶ ξενία τράπεζα, ἡ τοῖς ξένοις προσηκούσα ἐπὶ φιλίᾳ. καὶ ἐπιξενοῦμαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς φίλος διακυβεύομαι ξένος ὤν. ἔτι ξενίζω, καὶ τὸ ξένα τινὰ φθέγγομαι, ὡς τὸ ὁ βάρβαρος προσιών, ξενίζει τῇ φωνῇ, ἢ τοῖς λόγοις. Ξένον, τὸ ἀλλότριον, καὶ τὸ παρηλλαγμένον. ὥσπερ καὶ ξενίζω, τὸ ξένον ὑποδέχομαι, καὶ τὸ ἐκπλήττω. καὶ ξενίζομαι ὑπό τινος, οὗ κρεῖττον ἐπιξενοῦμαι, οὐ τὸ εἶναι ξένου. ἡ ξένωσις, ἡ ξενολοχία. καὶ ξένια τὸ αὐτό. καὶ ἔτι ξενία ὄνομα δίκης κατὰ ξένων τῶν ἐγγεγραμμένων ἑαυτοὺς εἰς πολίτας, ὡς ἔτυχε. ξενία δὲ ἡ ξενοτεία. καὶ ἔτι ξένος, ὁ ἐξ ἀμφολακτοῦς καὶ ἀμφίκτυος, καὶ παράδοξος, καὶ ὁ ἐξ ἀμφολακτοῦς φίλος, ὅς συνδετικός, ξένος. τῷ ξένον οὖν ἀντίκειται ἀστός. τῷ δ' ἐν δήμῳ, ὁ ἀπόδημος. Ξενοφῶν, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω, ὁ ἐν τοῖς ξένοις τοιοῦτος φανείς.

μενος. Ξενῶ, λέγει. Ξενών, τὸ ξενοδοχεῖον. Ξενών, οἶκος ὑποδεχόμενος τοὺς ξένους καὶ ὁρμηθέντας. Ξενῶνες, οἱ ἀνδρῶνες, ἀπὸ φρυγῶν. Ξενώσεις, ὑποδέξεις. Ξερόν, τὸ ξηρὸν παρὰ τοῖς χέρσος. Ξέρξης τρανής, ὁ τοῦ Ξέρξου.

Ξέσαι, τεμεῖν, κόψαι, ποιῆσαι, τεκτονεῦσαι, κατασκευάσαι.

Ξέσμα, ξέσιον. Ξεστή, ἐξεσμένη, παρὰ δὲ ξεστὴν ἐπάνω τράπεζαν. λέγει δὲ καὶ συνθέτως εὔξεστον, ἐλάτησι. Ξέστης, ῥωμαϊκῶς ἐστὶ τὸ ὄνομα. τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν ἓξ ἀριθμόν, αὐτοὶ λέγουσι σέξ. καὶ μέτρον ὅτε παρ' αὐτοῖς τὸ ἕκτον, λέγουσι σέξτον. διὰ δὲ ὑφαίρεσιν, τὸ σέκστος ξέστης λέγεσθαι κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου, οὕτω Φίλων. Ξηρόν, μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν. Ξιερόν, ὠμοβόρον. Ξιερόν, ξηρόν, λεῖον, ὀξύτερον. Ξίγυξ, καθὸ ὁ ἐξαλείπτης, πνίδιον. Ξίσω, ξέσω. Ξίω, ἐπὶ ξύλου. ξύω δὲ ἐπὶ στρεπτοῦ. καὶ ἡ παροιμία, τὴν ξύοντα ἀντιξύειν. Ξίω, κνήθω. ξαίνω δὲ τὸ διαλύω, λίφθογγον.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ξηός, ὁ κορμός. Ξηραλοιφεῖν, καὶ ξηραλοιφία, τὸ ἄνευ λουτροῦ ἀλείφεσθαι. ἐπεὶ καὶ ξηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτροῦ, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γενόμενος. ἄλλον δέ ἐστι τὸ τὰς τρίχας χρίειν, ἀλείφειν λέγεται, ἢ ἀλοιφῇ. διὸ φέρεται ἐν ξυγγραφικοῖς λέξεσιν, ὅτι ἄλειμμα τὸ αὐτό, ἢ ἀλοιφὴ τὸ τῶν τριχῶν χρῖσμα. καὶ ὅτι ἀλοιφαῖον, ᾧ οἱ ἀλειπταὶ χρῶνται. πάντως δὲ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἀλοιφή, ἡ ἀπὸ τοῦ εἴληφα, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἤλειμμαι ὁ ἄλειμμα. κατὰ καὶ ἀπὸ τοῦ λείπω λέλειμμαι, λοιμός.

Ξηραίνω, τὸ ψοχαίνω, σιτοποιῶ. Ξηροὶ συντελεῖ, τῇ γαγγραινῃ, πλὴν τοῦ ἰ προσγραφῆς. Ξήραγγοι, σπήλαια ἢ μέτωπον. Ξήριον, φυτόν, ὃ εἶδος βοτάνης ἰατρικόν. Ξηρόλοφος, ὅτι τὸν ξηρόλοφον πρῶτον μὲν εἶναι τινὲς ἐκάλουν, ἐν αὐτῷ δὲ κοχλίαι ἐκκαίδεκα, ἢ ἀρτέμιδος οὐ [illegible] ἄλλα, καὶ Σεβῆρα τὸν κτίσαντος, καὶ θεμάτιον τρίποδον. ἔνθα ἱδρυσίασε πολλὰς θυσίας σεβαστός. ἔνθα ἐστὶ χρησμοὶ πολλοὶ τοῦ τύπου γεγονότες, καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἦν ἀστρονομική, ἐξ καὶ τριάκοντα χρόνους διαρκέσασα. Ξηροκόλλα, σύνθεσις ἐν παρὰ τοῖς χρυσουργοῖς. Ξηρόν, παρὰ τὸ ξῶ ῥῆμα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων. εἴτε δὲ ἐξέσαι, ξηρὸν γίνεται. ἢ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε ξερόν, οὕτω Φίλων. Ξηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων ἢ πόνων γενόμενος. Ξηρός, ἀντιδιαστέλλεται πρὸς ὑγρόν, ὡς κύων, πρὸς χλωρόν. ἢ πρᾶος, πρὸς πλεῖστον.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ξίμβραι, φοινικίσκοι. Ξίμε, φυτόν. Ξίφαι, τὰ ἐν ταῖς φοινίκαις φύλλα, ἢ σιδήρια. Ξιφεύς, ὁ φέρων ξίφος. Ξιφήρεις, ξίφη κατέχοντες, ξιφοφόροι. Ξιφήρης καὶ ξιφοφόρος, ὁ κατέχων ξίφος. Ξιφίας, ἰχθύος ὄνομα. Ξιφίδια, κοχλία. Ξιφίζειν, ἀνατείνειν τὴν χεῖρα καὶ ὀρχεῖσθαι. Ξιφίδιος, ὁ ξιφίδιος. Ξιφισμάτων, ὀρχημάτων. Ξιφισμός, σχῆμα ὀρχηστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμελείας ὀρχήσεως. Ξιφόκτονος, ὁ ὑπὸ ξίφους φονευθείς. ξιφοκτόνος δέ, ὁ ξίφει φονεύσας. Ξιφουλκα, βελοθήκη. Ξίφος, μάχαιρα, ὃ παραξίφιον, ὁμώνυμον φάσγανον. ξιφίδιον, ἢ ποιεῖ τις. Ξιφισμός, μαχαιρομαχία, μάχη ἐκ χειρῶν.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ ΚΑΙ Ω.

Ξυανᾶσθαι, συναλλάττειν. Ἀριστοφάνης, βουλῇ ξυνανᾶσθαι ταῖς πρόσθεν τοῖς λόγοις. Ξυνέμπορος, προπολεμητόρος. σύνθετον δέ, ὡς κάπηλος, πένθιμος. τὰ ἀπὸ τῆς εἰς ὀξύνοντα σημειούμενα βαθύνεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, τῷ ξυνεμπόρῳ κακῶν. Ξύγκλυδες, σύμμαχοι, πλεῖστοι. Ξύλ, γράφ. ὅθεν ἢ τὰ γράμματα, ξύσματα λέγονται. Ξυάλη, ξυάλα. ἐστὶ ἢ ξιφίδιον, ὃ τινὲς ξίφος λέγουσι. Ξύλα φανά, πάσα ποιεῖ ξηρά ἢ ἐπιτήδεια εἰς τὸ δαίεσθαι. Ξύλα κάγκανα, τὰ ξηρά, τὰ καύσιμα

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ξ, τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν ἄλλων πλέον. καὶ ἄλλως, ὅτι ἀσύμφωνον ὂν [illegible], ὁ τοῦτο ἦχος.

Ξαίνω, τὸ διαλύω. ὡς τὸ ξαίνειν [illegible]. καὶ ξαίνω, τὸ μαστίζω καὶ τὸ τύπτω. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, ξαίνει κατὰ νώτου πολλάς. ξαίνεσθαι, τὸ πάσχειν. Ξαίνειν, λέγεται τὸ τύπτειν. καὶ ξαίνεσθαι, τὸ πάσχειν.

Ξανᾶν, [illegible] τὰς [illegible] τῶν χειρῶν, [illegible] ἐρίων ἐργασίαν. Ξάνθω, διαλύοντες. [illegible], διακόπτοντες, ψιλόν. Ξανᾶν, κοπιᾶν τὴν χεῖρα. Ξάνθαρος, ζῶον ὅμοιον βοΐ, [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

[illegible]

καὶ πῶς ἔοικε πρὸς τὸ νυστάλιον, ὅπερ σημαίνει νυσταλῶν διατριβήν. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι νῦσαι κατὰ τὰς ἱστορίας. αἱ μὲν ὄρη ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδικῇ καὶ Λιβύῃ. ἡ δὲ ὥς φησι ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει, καὶ Κασταλίῳ πέλαγει. Νύσσα, τὸ ἐν γύμνοις. Νυσάγα, ἀμβαβάτως. Νυσταγμὸς, ὕπνος.

Νυστάζω, ἐκ τοῦ νεύω καὶ τὸ σάζω, οἷον νευστάζων κόρυθα βαθμῶν. ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι. ὅθεν καὶ ῥαχαλιχὸν ὄνομα, νύσταλος, νυσταλοχρόνιον, ἢ παρὰ τὸ νεύσαζον, ἀποβολῇ τοῦ ε. τὸ δὲ νευσάζον, παρὰ τὸ νεύειν τὴν κάραν. Νύσυχον, ἐλέγομεν κοτύλων. Νύττεται, ἔνι κεντεῖται. Νύττουσιν, εἰς ὀφθαλμόν. καὶ οὕτω μὲν ἡ ὀφθαλμία νύσσα καλεῖται. ὁ δὲ ἀκμαῖος νύσσης καλεῖται, παρὰ τὸ νύσσω, νύξις καὶ νύσσα. νύσσουσι γὰρ περὶ τὴν καμπτῆρα καὶ κάμπτουσι. Νύχα, νύκτωρ, νυκτί.

Νυχεύει, κρύπτει, νυκτερεύει. Νύχιος, νυκτερινός.

Νύχμα, ἄναλος. λοιδοὶ, ψηλός. Νυχὸς, νύξ, σκότος.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Νῶ, ἀντὶ τοῦ νῶϊ, ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ ὀξύνεται. Νῶ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. βλέψαι ποιῆσαι νῶ, ὅτι τὸ νῶ ἀντὶ τοῦ νῷν. ἢ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτῷ βλέψαι.

Νῶ, νήσοντες, συρρεύσοντες, ἐκ τοῦ νῶ νήσω, τὸ συρρέω. καὶ νῶ νήσω, τὸ κολυμβῶ. καὶ νῶ, τὸ ῥέω. νῶ, τὸ νήθω. καὶ νῶτος καὶ νῶς, ὁ πᾶν μέγιστος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἰχθύς. Νῶβαι, κυημαίνει.

Νωβαλίσματα, ἢ νωγαλίσματα, τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα. οἱ δὲ, τὰ μὴ εἰς χορτασίαν, ἀλλὰ τρυφῆς ἅρματα. Νωγαλίον, λαμπρόν. Νωδὸν λέγουσι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὸ ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας. οὐ γὰρ δεῖ ἄφωνον. ἀλλὰ γὰρ ὁ πλούτος. καὶ νωδὸς, ὁ ἐστερημένος ὀδόντων. λέγεται δὲ καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόντων. οὐ μὴν δὲ καὶ νωδὸν φαμὲν αὐτό, ἀλλ' ἐκεῖνον φαμὲν νωδὸν, τὸν ὀδόντας κεκτημένον, εἶτα ἀσθενείᾳ ἢ γήρᾳ ἀποβεβληκότα. Νώδυνον, τὸ ἀνώδυνον. Νῶε, ὄνομα κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ πρόσωπον ἀναπαύσεως. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Νωθεία, νωθρία, ὀκνηρία. Νωθεῖς, ῥάθυμοι, βραδεῖς, οἱ ἐστερημένοι τοῦ τρέχειν.

Νωθὴς, ὁ νωθρὸς κατὰ κίνησιν τοῦ θεῖν, βραδὺς, ἀμβλύς.

Νωθὴς ὄνος, ὁ μακρὰ ὄνος. Νωθῆ, ἐντεμάθη, ῥυῶθι.

Νωθὴν ἐργάτην, τὸν μηκέτι σκιρτᾶν δυνάμενον. Νωθρογὸς, ὁ δυσαιὲς συγγενὴς. ὁ ὄνος. Νωθρία καὶ νωθεία, ἡ ῥαθυμία. Νωθροκάρδιος, ὁ κατὰ λογισμὸν βαρὺς, καὶ ῥάθυμος. Νωθρὸν, βραδὺ, νωχελὲς, ἀθυσές. Νῶϊ, ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμῶν. Νωΐτερος, ἡμέτερος. Νῶκαρ, νάρκη, νωθεία, κακόχολος ἐντέκα. Νῶκαρ, ὁ δυσκίνητος, ὁ οὐδ' ἐπὶ σκιρτᾶν ἐρρωμένος. παρὰ τὸ νῶ στερητικὸν, καὶ τοῦ σκαίρω τὸ σκιρτῶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. Νῶλα, πόλις. Νωλανοὶ, ἔθνος.

Νωλεμὲς, συνεχὲς, σημαίνει καὶ βιαίως. Ἀπολλώνιος, νωλεμὲς ἐστηλέξασαι ἐναντίον. Νωλεμέως, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς. παρὰ τὸ νῶ στερητικὸν, καὶ τὸ λείπω τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλεπέως, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ νωλεμέως, οἱονεὶ τὸ μὴ λειπόμενον, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὄν. Νῶμα, νόημα, ἐνθύμημα. Νωμᾶς, διανέμεις. Νωμᾶν, καὶ νέμειν τουτέστι διανέμειν, καὶ ἔστι παρ' Ὁμήρῳ. ἐνόμιζεν, ὃ δὴ περιέχον. Νωμᾶν ἔοικε καὶ ἐνῆκα, τουτέστιν τῶν ἀναγραφῶν. Ὅμηρος, τηλέμαχος κέρδεα νωμῶν, ἤγουν κινῶν, στρέφων εἰς νοῦν, καὶ κέρδεα ἐν φρεσὶν ἐνόμα.

Νωμᾶται, κινεῖται. Νώματα, ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ νεοφόρματα. οἱ δὲ τὰ θρέμματα. Νωμάδια, χώρα. νομάδια δὲ μικρόν. Νωμήσαι βοῶν, διανέγκειν, βαστάσαι, ὁ κινῆσαι παρ' Ὁμήρῳ. Νώμησαν, τουτέστι διενείμασαν, διέδωκαν, ἐκ τοῦ νωμῶ νωμήσω, ἐνώμησα, καὶ ἰωνικῶς νώμησαν. Νωμῶ, κινῶ, ἢ τὸ σκοπῶ. Νωμῶν, ἔχων, διανέμων, κρίνων, διαιρῶν.

Νώνακρις, τόπος ἐπώνυμος Ἀρκαδίας, ἔστι δὲ πόλις.

Νῶν, καὶ σφῶν σὺν τῷ ι. αὐτὸ γὰρ τοῦ νῶϊν καὶ σφῶϊν γέγονε, κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ω δίφθογγον. ἄλλως τὸ δὲ, πᾶσα δυϊκὴ ἐπὶ παντὸς ἀκλινοῦς τὸ ι ἔχει. Ὅμηρος δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀεὶ γράφεται λέγων, ὅτι τρία πρόσωπα ἐστὶ τῆς καθολικῆς, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν. ἀντὶ τοῦ δύο, δυϊκόν. ἀντὶ γὰρ τοῦ σφῶϊν λέγεται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, χωρὶς τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ ἐν δοτικῇ τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ τῶν δυϊκῶν κέχρηται ὁ ποιητὴς, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον. οἷον τὴν τοῖν, ὑμοῖν ὑμοῖν, ἀλλ' οἶδεν ἀμφοῖν. εἰ οὖν ἐνταῦθα τὸ ι ἔχει, ἔμελλε κατὰ διάλεκτον εἶναι. Νῶντα, νήθοντα, ῥέοντα. Νωνυμία, ἄκλεια, ἀσφάλεια. Νώνυμοι, εἴτε νώνυμοι οἱ ἐστερημένοι τοῦ ὀνομάζεσθαι, ἢ ὑμνεῖσθαι, ὅπερ οἱ ἀνώνυμοι, ἢ οἱ ἀκλεεῖς. Νώνυμος, ἀνώνυμος, ἄδοξος, ἂν οὐκ ἂν ὡς οὔνομα εἶναι, ἀλλὰ διαλεχθῇ. Νωρεὶ, ἐνθάδε. Νώρεμος, μέγας, καλὸς, κατευτεργὸς, ἰσχυρὸς, ἀθυμὸς, πλατύς. Νώρμα, ἡ νόρμα, ὀνόματα πελαγῶν. Νώροπα χαλκὸν λέγει Ὅμηρος, τὸν λαμπρὸν καὶ στερίσκοντα τοῦ ὁρᾶν. οἷα διασωζομένης τῆς ὄψεως, πρὸς τὴν λαμπρότητα. ἔστι γὰρ στερητικὸν μὲν τὸ νῶ. ὁρᾶν δὲ, τὸ βλέπειν. ἐξ οὗ καὶ ὁ νώροψ. καὶ ἄλλως ἰστέον δὲ, ὡς εἰ καὶ νώροπα κοινότερον χαλκὸν λέγουσιν οἱ παλαιοὶ τὸν λαμπρότατον, διὰ τὸ στερεῖν τοῦ ὁρᾶν τὴν ὄψιν τῇ ἐξ αὐτοῦ, ὡς οἷον ἐνεργείᾳ πλαστότητι. ἀλλ' ἡ σκευαστικὴ παρέχουσι λύπην καὶ ἄνθρωπον ὠφίσασι τὸ παρ' ἄλλοις ἰδεῖν, εἶτα παραβλέπτα, καὶ ἡ καβὸν διὰ τὸ στερεῖσθαι τοῦ κατὰ ὅρασιν ἐπιτηδείου, ἵνα ὁ νώροψ μὲν χαλκὸς, ὁ ἀποστερῶν τοῦ ὁρᾶν. νώροψ δὲ ἄλλως ἀνὴρ, ὁ ἐστερημένος τοῦ ὁρᾶν. Νώροψ, λαμπρὸς, ἄφωνος, ἄηχος, ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀθυμὸν ποιεῖ. Νῶσαι, εἰς νοῦν λαβεῖν.

Νωσάμενος, νοήσας, νοῦς. Νωσῆσαι, τὸ κατὰ νοῦν λαβεῖν, καὶ παραμελῆσαι φυγόντα. Νώσασθαι, αἰσθέσθαι, ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι. Νώσω, ἐκ τοῦ νοῶ, νοήσω, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα νώσω. νώσω, ἐκ τοῦ νοήσω, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ η νώσω. Νῶσιν, ἀντὶ τοῦ νήθουσι. νήθω δὲ, τὸ κλώθω. ὡς τὸ, ταῖς χερσὶ νήθουσι λίνον. Νῶσις, ῥίνησις, νοῦς. Νωσιχαλος, ἀμελὴς, ῥάθυμος. Νῶτα, τὸ νῶτον λέγεται. ὧν τὸ μὲν ἐγγὺς τῶν χελωνῶν ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἑκατέρωθεν ὠμοπλάται, πτερύγια. ὧν τὰ μὲν πλάγια μετάφρενον, τὸ δὲ μέσον νῶτον καὶ τὸ μετάφρενον, καὶ ὑποχωροῦν αὐτὸ τῆς ὠμοπλάτης. ὧν τὰ κοιλώματα καλοῦνται, τράπεζα καλοῦνται. τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῖς, ῥάχις, ἔσω τὸ μέσον κατὰ μῆκος ἄχρις ὀσφύος ἐν τῷ σώματι κοιλαινόμενον, ὡς ἐπὶ ταύτης τὸ ἀκαλοῦσιν ἀντίεδρον. τὸ δὲ ἄνω τῆς ῥάχεως ὀσφύς. τὸ ἄχρι ἀλλὰ τὴν ῥάχιν, ἴσως τὸ ποιεῖ ὀνόμαζεν Ἀλέξη. καὶ Ἀντίμαχος. ὡς εἴτε κλέπος τι ἔργης, καὶ τὰ λοιπά. αὐτὸ δὲ ὀνόματα, κατὰ νῶτα ἐπιχειρεῖσθαι ἐν πολέμῳ, καὶ τοῦτο οἴεσθαι. καὶ νωτίσαι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὸ κατὰ νῶτα τι ἀκολουθεῖν. καὶ νωτοφόρος, ἡμίονος παρὰ Ξενοφῶντι, καὶ ὄνος. ἡ νωτίς ἡ τὸ νῶτον ἐπὶ δόρυ, ὡς καὶ τῇ ὑπὸ ζυγοῦ ζυγίας. καὶ νωτοτῆσαι τὴν μάστιγα, Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. Νῶτα θαλάσσης, ὁ ὕπερ ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Νωτίς, οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι. οἱ δὲ ἐλαστοὶ, ῥάχεις. Νωτίζω συνεχῶς, τὸ κατὰ νῶτα τι ἀπολείπω, καὶ τὸ ἐπὶ τὰ μετάφρενα. ἢ νωτίζειν, διώκειν, τρέχειν. Νῶτος, ὁ ῥάχις. ἐπειδὴ τὸ ἄλλων μέρος νομίζεται μᾶλλον, ἢ εἰς τὸ ἕν ὁ ἱερεὺς καταφέρει, ὡς ὁ ποιητὴς, κατὰ δὲ νώτους φοινικόεις, ὥς τε δοκεῖν εἶναι τὸ ο εἰς ω. ἢ πλὴν ὡς ω, τὸ ὑπτιακὸν ὡς. ἡ νῶτος. Νωτοφόρος, ὁ ἐπὶ τῶν νώτων τὰ ἄχθη ἢ τὰ βάρη ἢ τὰ φορτία βαστάζων, ἢ οἶς.

Νῶτον λ' ἐπέβαλεν ἠμάθαλεν, περιφράσεις τὸ ἱμάσθαι. τὸ γραφικὸν περιφραστικώτερον, ἐν τῷ, κίοσι πύλαις μετάφρεν ἰθύς. Νωφαινόν, ἀφανές. Νωφελὴ, νωθρός. Νωχελία, ἡ βραδύτης, ταπεινοῦται. εὕρηται δὲ αὐταῖς δύναται ἡ ὁ μανία, γινομένη ἐκ τοῦ μανῆναι. ἐξ οὗ τὸ μανῆναι, περὶ οὗ προδεδήλωται. Νωχελὴς, ὁ νωθρὸς ἢ ἀσθενὴς ἢ δυσκίνητος. Νῶχμα, ὄνειδος. Νῶψ, ἀθυμὸς τῇ ὄψει.

τὰ ἐν γυναιξὶ σχήματα ἐν τοῖς ὕδασι φαινόμενα δαιμόνια.

Νύμφαι, οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες, καὶ οἱ σκώληκες, οἱ πτεροφυοῦντες, ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις. οἱ δὲ καὶ αἱ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικῶν νύμφαι, καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες, καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, καὶ μοῦσαι, καὶ θεαί. Νυμφαῖον ἄντρον, ὃν ὁ ἀλφειὸς τῶν ὀρχομένων παραμειβόμενος, τὰς λεγομένας πηγὰς διέρχεται. Νύμφαι, αἱ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, αἱ ὀρεστιάδες, καὶ ἀκροσφυνιάδες, καὶ ὀρεστιάδες καλοῦνται. νηρηΐδες, αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ. ναΐδες, αἱ ἐν ταῖς λίμναις. καὶ ἄλλως, τῶν νυμφῶν αἱ μὲν οὐρανίαι, αἱ δὲ ἐπίγειοι, αἱ δὲ ποτάμιοι, αἱ δὲ λιμναῖαι, αἱ δὲ θαλάσσιαι. καὶ καθόλου τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διήρηται, ὥς φασι Μνησίμαχος. Νύμφη, ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα, καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄστροις αἲξ, ἡ ἀμάλθεια, καὶ μοῦσα, καὶ τὸ μεταξὺ τῆς γενειάδος καὶ τοῦ κάτω χείλους κοῖλον. καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ. Νυμφεύτρια, ἡ συμπαραπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος. Νυμφικὸν, νυμφῶν ἱερόν. Νυμφογονίαν, νεωστὶ νενυμφευμένην. Νυμφικὰ λουτρὰ, τὰ μέλλοντα λουτρά. ἦν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐννεακρούνου. Νυμφίος, ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος. καὶ νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη. ὅθεν καταχρηστικῶς, τινὲς λέγονται νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα. καὶ οἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' Ἰνδοῖς. καὶ νυμφίον, ὁ καινός. Νυμφῖος, ὁ νυμφικὸς οἶκος. νυμφίος δὲ, ὁ γαμέτης, καὶ ὁ γαμβρός, ὡς τύχιος, ὁ τυχαρός. τοῖχος δὲ κίονος. νυμφίος δὲ, ὁ κακος, διφθογγον. Νυμφίων βίον λέγουσιν, ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἐδυνάσθησαν πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Νυμφοβάς, ἀχαιός, ὃς ἦν δεινὸς ἐπιβαίνων ταῖς νύμφαις, καὶ ἐν μόροις, βαβαὶ βαβαί, βάζομαι γυναικῶν ἐπὶ τῆς ἀφροδίτης. Νυμφοκόμος, ὁ νυμφευτικά, ὁ κοσμοῦσα τὴν νύμφην. Νυμφόληπτοι, οἱ κατεχόμενοι νύμφαις. μάντεις δέ εἰσι καὶ ἐπιθεαστικοί. Νυμφοκόμος, ἡ περὶ τὴν νύμφην ἀσχολουμένη. Νυμφοπόλος, ὁ τὸ νυμφίον κοσμῶν. νυκτιπόλος δὲ, ὁ ἐν τῇ νυκτὶ ἀναστρεφόμενος. νυκτιλόχος, ὁ κατὰ τὴν νύκτα ἐνεδρεύων. Νυμφοστόλος, ὁ νυμφαγωγός. Νυμφοστολοῦσαι, νύμφην κοσμοῦσαι. Νυμφοτροφίον, ἀρχαστις λέξιν. Νῦν, ἐπίρρημα χρονικόν. συντάσσεται πᾶσι τοῖς χρόνοις, χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελίκου, ἐπειδή. νῦν γὰρ ὅλον γένος ἔσται. νῦν μὲν παρῆται τέρπεσθ' ἰδέσθαι νίκας ἀχαιῶν. μέλλοντι δὲ, οἷον νῦν αὖτ' ἐχθίστη περάσομαι, αἴ κεν τύχοιμι. νῦν δ' αἰνεῖ σε βίη στρέψασαν ἀνάσσει. νῦν ἐποίουν. παρακειμένῳ δὲ, οἷον νῦν δὴ ἐξαπόλλυνται λόγων κειμήλια καλά. ἀορίστῳ δὲ, οἷον νῦν μεγάλα ἐνίκησεν τὸν ἄθλον, νῦν ὤλετο πᾶς κατ' ἄκρας. παρατατικῷ δὲ συντάσσεται, οἷον νῦν ἐποίουν, νῦν ἔγραφον. ἔστι δὲ καὶ νῦν, ἀντὶ τοῦ οὖν. οἷον νῦν μὲν ἀγαθὸς δοκεῖ. νῦν δὲ πᾶν τοὐναντίον. χρῶνται οἱ τραγικοί τε καὶ κωμικοὶ καὶ ἑτέρῳ νῦν, λαμβανομένῳ μὲν ἀντὶ τοῦ δὴ, ἔχοντι δὲ ἔμφασιν χρόνου. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι σίγα νυν ἑκὼν, καὶ μένε ὡς κυρίως. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ, σῶσόν νυν αὐτόν. Νῦν ἐνίκα μὲν δηλοῖ τὸ ἀρτίως, ἐπίρρημα ὂν, μακρόν ἐστι καὶ περισπᾶται. ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ οὖν παραπληρωματικοῦ συνδέσμου. σύνδεσμος δ' ἐκεῖνο γινόμενον βραχύνεται, καὶ ἐγκλίνεται. Σοφοκλῆς, σίγα νυν ἑκών. καὶ Εὐριπίδης, σῶσόν νυν αὐτόν. διαφέρει μέντοι τὸ νῦ τοῦ νῦν. ὅτι τὸ μὲν νῦ μὲν, Ὅμηρος χρῆται. τῷ δὲ νῦν οἱ τραγικοὶ καὶ κωμικοί. ἐντεῦθεν καὶ τὸ τόνον παράγεται, συνεσταλμένον ὂν καὶ αὐτό.

Νῦν καθ' ἡρακλείδην, ἐπειδή τι ἁρμόττεται. οἷον νῦν ἔρχεται ὁ ἀγών. καὶ παρῳχημένῳ, οἷον νῦν παρῆλθεν ὁ ἀγών. καὶ μέλλοντι, οἷον νῦν ἔσται ὁ ἀγών. τὸ δὲ νυνί, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος. τὸ ἀττικὸν δὲ ταῦτα. καὶ τὸ μὲν ὡς σύνδεσμον, τὸ δὲ εἰς ὁδόν ἀποκλίναντες, ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν, ποτὲ δέ. Νῦν δὲ ἐν τῇ φράσει, ἀντὶ τοῦ ἄρτι λαμβάνεται. Νῦν, ὅτι δηλοῖ τὸ ἐπειδὴ, ἐπειδὴ μόνῳ συντάσσεσθαι, καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου δύναται τίθεσθαι. τὸ δὲ νῦν ὅτι ἀκολουθίαν οὐχὶ προηγουμένην λέγει, οὔτε ἐν ἀρχῇ λόγου ποτὲ τίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συντάττεσθαι, καὶ τρισὶ χρόνοις συντάσσεσθαι. οἷον ἐγὼ μὲν ᾤμην ταῦτα τὰ πεισόμενον δεῖνα. νῦν δὲ τοὔμπαλιν ἐποίησεν, ἢ ποιεῖ, ἢ ποιήσει.

Νῦν, σύμφωνον, ὡς τὸ νῦν. ἡμίφωνον ἀλλ', ἢ καὶ ἐν ὀδύσσειᾳ κεῖται, ἀφ' ἧς καὶ γίνεται τὸ σύμφωνον. Νῦν, ἀντὶ τοῦ σύμπαν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἐν τῷ δευτέρῳ. Νυνί, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος ἀεὶ τίθεται. καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου, ὅπως ἂν ὁ ἀκμὴ διδῷ. τότε δὲ μετὰ παρῳχημένου καὶ μέλλοντος τὸ νῦν συντάσσεται, ὅταν συγγένειαν ἔχωσιν ἀμφοῖν οἱ χρόνοι, καὶ ὅσα ἔμφασιν ἐνεστῶτος. ὡς τὸ νῦν ἔγραψα, νῦν ἐλθὼν ὄψομαι. Νύννον, ἐπὶ τοῖς παιδίοις κατακεῖσθαι καλουμένοις φασὶ λέγεσθαι, ὁμοίως καὶ τὸ νίννος. Νῦν μὲν, ἀντὶ τοῦ νῦν μὲν πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης. Νὺξ ἀβρότη, ἀμβροσία, θεία, οἱονεὶ ἄβροτος. ἔστι γὰρ ἰδία τῶν θεῶν ἡ νύξ. ἐν ᾗ βροτοὺς οὐκ ἀναστρέφεσθαι. ὁ βροτὸς βαρυτόνως, τουτέστι μελισμὸς καὶ φόνος οὐ γίνεται. Νύξ, γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκ τοῦ νύσσω νύξω, ἀποβολῇ τοῦ σ, ἀνὰ φραστικῶς φασιν ὁ μὴ νύσσουσα εἰς ἔργον, ἀλλὰ μᾶλλον καταλύουσα. ὅθεν καὶ θοὴ νύξ, ἡ καταλύουσα τοὺς πόνους. εὖ δὲ τὸ αὐτὸ φασὶ νύξω νύξ, καὶ τὸ κατὰ τοὺς ἀκοντίζοντας ἔξω σκληρόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρὸς Διασολὰν γαστροφυΐας, ὄνυξ. οὕτω καὶ κλῶ, κλάζω, ἐξ οὗ ὁ κλαγγάζεις, αὖ πάλιν κλῶ κλάζω. καὶ ὁμοίως πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκλάζω. ἐξ οὗ καὶ λόγος ὀκλασίας. καὶ ἐπίρρημα δὲ ὀκλάξ, ὅθεν ὀκλὰξ καθίσαι, τὸ ἐπὶ γόνυ. Νύξ, ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν εἶναι. νυκτὸς δὲ διάστημα, ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρις ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου φερομένου, παρὰ τὸ νύσσω νύξω, νύξ, δι' ἧς κεκμηκυῖα. ὁ δὲ Βυζάντιος, παρὰ τὸ νύξω μέλλοντα, τὸ δηλοῦντα τὸ πλήσσω. διὸ τὸ νύσσω, καὶ προσεπταίειν τοῖς ἐμφερομένοις τι ἐν σκότει. ὁ προσπταίειν καὶ πλήσσεσθαι ἢ βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Νὺξ ὀλοή, πρὸς διαστολὴν ἐρρέθη παρὰ Ὁμήρῳ τῆς κατὰ φύσιν νυκτός. ἐκείνη γὰρ ἀμβροσίη νὺξ λέγεται, καὶ χαίρειν ἔχει ὡς ἀγαθή, κατὰ τὸ ἀγαθόν, καὶ συντίθεται. Νύξαι, βαλεῖν, τὸ νύξαι κέντρον. ὑπὸ δὲ, καὶ τύψαι, τὸ ἐγχειρὲς τρῶσαι. Νύξας, διατρήσας. Νύξον, ἐκ χειρὸς ἐγγύθεν. νύξε δ' ἐκ χειρὸς μίαν.

Νυός, ὄνομα συγγενικόν, ἡ τοῦ υἱοῦ νύμφη. Νυρίζει, ῥεῖ, νύσσει. Νύρον, νίτρον. Νύσα, παιᾶ, ῥύσει. Νύσσα, ὀρχήσεως εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν βερεκυντιακὴ λέγεται, ἡ δὲ κρητικὴ, ἡ δὲ καρική. νύσσα οὖν τὰ βερεκυντιακά. Νύσσα γάρ ἐστιν ἡ βερεκυντιακή. κισσίζα δὲ, κρητικά. ἐν μυσίᾳ γὰρ, καὶ ἐπιμελῶς ἡ ὄρχησις. νύσσα δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἰνδικῇ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ὀνομαζόμενα. ἄλλως, τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσὶ διονυσιακαί, αἱ δὲ κρητικαί, αἱ δὲ ἐνόπλιοι. νύσσαι ἦν, αἱ διονυσιακαί. κισσίζαι ἦν, αἱ κρητικαί. ἐπειδὴ καὶ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κουρήτων ἐτράφη ὁ ζεύς. Νύσσαι, ἐκ χορὸς ποταμοῦ. Νυσαῖον, ὄρος λέγουσι τῆς θρᾴκης. τὸν ἐν ἄλλοις νυσήϊον, ἡ Διονύσου διατριβή. ἡ δὲ νῦσα, ἐν μὲν ταῖς χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ θρᾴκῃ καὶ ἀραβίᾳ καὶ ἰνδικῇ, καὶ λιβύῃ, καὶ νάξῳ. ἔστι δὲ πόλις, ὡς ἐν καρίᾳ, καὶ ἐν τῷ καυκασίῳ ὄρει. ἔστι δὲ νῆσος, ὡς ἐν νείλῳ τῷ ποταμῷ. οὐ δεδήλωκε δὲ ὁ ποιητής, ἐν ποίᾳ οὔσῃ τὰ περὶ τὸν λυκοῦργον διαφέρει ἔχειν. Νύσσα λέγεται, ἡ ἀφετηρία τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. ἣ μὲν ἵππους νύττουσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἀφορμητήριας ἐκπαιδεύουσι τῇ πληγῇ, τὸ δὲ περὶ ἔσω. Νυσήϊον, ὄρος θρᾴκης, ὅ τινα λέγεται, ἀφ' οὗ ὁ Διόνυσος ἐπαναστῆναι δοκεῖ. περὶ ὃ ἦν ὁ λυκοῦργος ἐκεῖ τὰς βάκχας. δηλοῖ δὲ ὡς οὐδὲ περὶ καλοῦ λόγος διατρίβειν ἐκεῖ ἔχοντας, ἀλλὰ Διονύσου κατὰ τὸ νυσαῖον, νυσαῖα, ὅπῃ ἐπὶ διονυσιακά.

σθαι, τὸ παρακινεῖ δοτικῇ, καὶ ὑφηγοῦμαι, ὑποτροῦμαι, συμβουλεύω, ὑποτίθεμαι. Νουκερία, πόλις ἰταλίας, τὸ ἐθνικὸν νουκερῖνος. Πολύβιος μέμνηται ταύτης. Νουμηνία, ἀρχὴ τοῦ μηνός, ἀθηναῖοι οὕτω τὰς ἡμέρας ἠρίθμουν, ἀπὸ νουμηνίας λέγοντες πρώτη ἱσταμένου, δευτέρα ἱσταμένου, τρίτη ἱσταμένου, μέχρι τῶν δέκα. μεθ' ἣν πρώτη ἐπὶ δέκα, εἶτα δευτέρα ἐπὶ δέκα, καὶ ἑξῆς, ἄχρι εἰκάδος, ἢ αὐτὴ ἢ εἰκάς. μεθ' ἣν δεκάτη φθίνοντος, ἢ δεκάτη, ἢ ἐνάτη, ὀγδόη, ὡς ἐτύγχανεν ἔχων ὁ μήν. Νουμήνιος, ὄρνεον ὅμοιον ἀτταγᾷ, ὁ καὶ τροχίλος. Νούμμος, τὸ νόμισμα. Νουνεχόντως, νουνεχῶς ὑφ' ἕν, ἀπὸ τοῦ νοῦν ἔχω σύνθετον ῥῆμα. Νουνεχῶς, πεφροντισμένως. Νοῦς, τριχῶς λέγεται. νοῦς θεοῦ. νοῦς καὶ ὁ ἄγγελος. νοῦς καὶ ὁ ἡμέτερος. νοῦς ὅρασις ψυχῆς ἀσώματος, πρὸς πάντα ἐκτεινόμενος. νοῦς, πρᾶγμα ἄδηλον, ἀδήλως ἄδηλα περιαθροῦν. τὸν γάρ ἐστι νοῦς ἐν ψυχῇ, ὅπερ ἐστὶν ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. νοῦς, ἐστὶ ψυχῆς τὸ καθαρώτατον καὶ λογικόν, εἰς θεωρίαν τῶν ὄντων. Νοῦς, θεραπεύω ἐστίν, ὁ ἔξωθεν ἐπιγινομένη γνῶσις. Νοῦς, φύσις ἐπισκοπικὴ παντὸς πράγματος. Νοῦς, ἐστὶ δύναμις ἀσώματος πρὸς πᾶν ἐκτεινομένη. Νοῦς, παρὰ τὸ νέεσθαι, τὸ πορεύεσθαι, ὁ πάντοτε ἐν ἡμῖν κινούμενος, καὶ ἐπὶ πάντων ἰών. τί γὰρ ὁρμητικώτερον τοῦ νοῦ; καὶ Ὅμηρος, ὡς δ' ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος. Νοῦς ἐστιν, ὥσπερ ὄψις τις ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ἐν τῇ ψυχῇ ἀποκείμενος, ἤγουν ὀφθαλμός. νοῦς, τέλειος ἐστὶν ὁ τὴν ἐνεστῶσαν γνῶσιν ῥᾳδίως δυνάμενος ἀποδέξασθαι. Νοῦ πέρα παντός, ὑπεράνω παντὸς νοῦ. Νοῦς, τὸ νοῦν καὶ τὸ νοούμενον σημαίνει. ὥσπερ αἴσθησις, καὶ ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν, ὡς ὁ Θεολόγος, ἐν τῷ νοῦς μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴσθησις, οὕτως ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα, τῶν ἰδίων ὅρων ἐντὸς εἱστήκεισαν, ἤγουν τὰ νοητὰ καὶ αἰσθητά. οὐ μόνον δὲ τὸ καθολικὸν ἡ αἴσθησις, οὕτω διττῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἑκάστη τῶν πέντε αἰσθήσεων. οἷον ὅρασις, καὶ ἡ ὁρατικὴ δύναμις, καὶ τὸ ὁρατόν. ὡς ἐν τῷ, ὅρασις ἦν εἶδον Ἡσαΐας. καὶ ὄσφρησις, ἡ ὀσφραντικὴ δύναμις, καὶ ἐπὶ τοῦ ὀσφραινομένου, οἷον ἡ ὄσφρησις τοῦ ῥόδου εὐώδης. καὶ γεῦσις, ἡ γευστικὴ δύναμις, καὶ ἐπὶ τοῦ γευστοῦ. οἷον ἡ γεῦσις τοῦ μέλιτος, γλυκεῖα. καὶ ἀκοή, ἡ ἀκουστικὴ δύναμις, καὶ τὸ ἀκουόμενον. ὡς ἐν τῷ τὰς ἀγγελίας ὑμῶν μὲν φωνὰς οὐκ ἴσας ἡγοῦμαι, πάσας δ' ἄλλας ἀκοὰς ἀνθρωπίνας νομίζω κρείττους. καὶ ἁφὴ τῶν ἐρίων μαλακή, ἡ δὲ τῆς πέτρας σκληρά. καὶ ἁφή, τὸ ἁπτόμενον. Νοῦς ὀνομαστικῶς, ἀντὶ τοῦ νόος. οὐκ ἐπὶ πάντων οἱ ἴωνες τὸ ου εἰς ο μετρῶ παραλαμβανομένων ὀνομάτων τὸ υ προστιθέασιν, ἀλλ' ἐπὶ μετρίων τινῶν, ἃ καί ἐστι ταῦτα. νόσος, μοῦσος, οὔρεα, οὔνομα, πουλύ, κούρη, οὔλυμπος, οὔλεμος, οὐλός. Νοχαλός, ῥάθυμος, χαῦνος. Νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ, διαφορά ἐστι πρὸς τὴν ἄφρονας καὶ ἀβούλους ὁμοψυχοῦντας. Νοῶ, ἡ μετανοῶ, δοτικῇ. καὶ μετανοῶ, ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. προνοοῦμαι δέ, γενικῇ. Νοῶ καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προνοοῦμαι, ἀντὶ τοῦ πρόνοιαν ποιοῦμαι τινός. τὸ γὰρ ἡ πρό δηλοῖ, ὡς τὸ προΐσταμαι, καὶ προμάχομαι. Νοῶ τὸ πρᾶγμα, αἰσθάνομαι, γινώσκω, γνωρίζω.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ν Υ σύνδεσμος, ἐγκλίνεσθαι. οἷον μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ. Νυγμή, κέντρον. Νυχθήμερον ἐστι, κόσμου περιστροφή. Νυθόν, ἄφωνον, σιωπηλόν. Νυκτάλωπος ὄρνις, ἱερὸς ἥρως, ὁ καὶ ἐρωδιός. Νυκτάλωψ, ποιὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι. Νυκταλός, ὁ ὕπνου φιλῶν, παρὰ Διογένει τοῦ κυνός φασιν. οὐδὲ γὰρ ἦν ὡς νυκταλός, καὶ ὑπνηλός. Νύκτας τε καὶ ἦμαρ, παρ' Ὁμήρῳ. δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὸ τὸ μὴ μόνον ἐν ἡμέρᾳ δεῖν ἐνεργὸν εἶναι τὸν ἀρχηγὸν καὶ ἐπιμελῆ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτί, καὶ μὴ παννύχιον εὕδειν, ὡς εἴρηταί που. ἔχει δὲ τὸ ἦμαρ, ἀντὶ ἐπιῤῥήματος. οἷον καὶ τὸ αὐτῆμαρ, καὶ ἐννῆμαρ. Νυκτιλαίην, ἐν νυκτὶ τελεῖν. Νυκτιβρόμον, ὀξυπνοῖν. ἀττικοί. Νυκτερινοὶ κύνες, οἱ λύκοι. ὡς δύσιος ὑπὸ δύματος γινομένης. Νυκτερίς, πετεινὸν νυκτερινόν. Νυκτὶ ἐοικώς. ἡ μὲν ἀλληγορία ἐπὶ ἀπόλλωνος, ἤγουν ἡλίου λέγει, ὡς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ λοιμοῦ μὴ καθαρὸς ἀπολάμποντος, μηδὲ φοίβου ὄντος ταῖς ἀκτῖσι, κατὰ τὸ τοῦ ἡλίου φοῖβον φλέγει, ὃ δὴ φησὶν Αἰσχύλος, ἀλλὰ διὰ τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ἀμυδρὰν καὶ ἀμαυρὰν καὶ ζοφώδη κατάστασιν ἔχοντος. ὅτι γὰρ λοιμώδης νόσος ὁ ἐκ τοῦ ἀπόλλωνος ἐφίει κατὰ τῶν ἀχαιῶν, καὶ ὅτι τοιούτων κακῶν αὐτὸς αἴτιος, πάντες οἱ παλαιοὶ φασί. καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀλληγορία. ἡ δὲ ῥητορικὴ ἐπιβολὴ νυκτὶ ἐοικότα φησί, τὸν ζοφερὸν καὶ ἄγριον τὴν ἰδέαν, ὥσπερ ἔμπαλιν τὸ μὴ τοιοῦτον. τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας. πρὸ γὰρ [illegible] ἡ ἡμέρα. ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ τῆς νυκτός, δυσπροσώπου οὔσης, καὶ διὰ τοῦτο φοβερᾶς. ὅθεν καὶ δειλία λέγεται, παρὰ τὸ δεδιέναι. Νυκτὶ θοῇ, τῇ ταχείᾳ, διὰ τὴν ἀνάπαυσιν δηλονότι. ἡ γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα, μακρὰ ἡμῖν φαίνεται. Νυκτίδαι, γένος τι τῶν τὰς δαιμονας νύκτας ἐκδιωκόντων. Νυκτίβιος, ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων. Νυκτικόραξ, εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ. Νυκτιλόχοι, λῃσταί. Νυκτιπόλος, ὁ λῃστής. Νυκτίλιος, ὁ διόνυσος. Νυκτιβόμενος, ὁ νυκτικόραξ. Νυκτίμαντις, μάντεως εἶδος. Νυκτομαχία, ἡ ἐν νυκτὶ τῶν πολεμίων μάχη. Νυκτός, ἢ ἑσπέρας, ἢ μεσημβρίας ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἰδιωτικῶς λέγουσιν ἀττικοί, ἤγουν εἰς τὸν καιρὸν τῆς νυκτός, [illegible]. κοινοὶ δὲ λέγουσι κατὰ τὴν νύκτα, καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἄλλως. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀττικοί, ἤγουν ἐπὶ τῆς νυκτὸς καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἰδιωτικῶς ἐξενεγκεῖν. ἡ νύκτα καὶ ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὴν νύκτα καὶ ἡμέραν. τὸ δὲ νύκτωρ, καὶ καθ' ἡμέραν ἁπλῶς, ἰδιωτικά. Νυκτῶν μέσον ἀττικῶς, ἀντὶ τῆς νυκτὸς μέσης. Νύκτωρ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα. Νυκχαλοῦν, νύξαι. γράφεται δὲ καὶ [illegible], ἐπεὶ ἐστι [illegible] νυκτιδρόμος. Νυμφαγωγεῖ, νυμφίῳ ἄγει. Νυμφαγωγός, ὁ μεθ' ὧν ἐρχόμενος ἐπὶ τὴν νύμφην, καὶ [illegible] τῆς [illegible] κίας, ὁ πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν. διὸ ἀποστέλλουσι τὸν φίλον αὐτοῦ. διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου. καλεῖται γὰρ πάροχος ὁ φίλος [illegible], ὁ ἐπὶ [illegible] ὅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ἐρχόμενος, οἷον [illegible]. Νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ κατὰ τὸ νέον, ἢ ἐστι κατὰ τὸ ἔαρ μάλιστα ἐκφαίνεσθαι. διὸς δὲ θυγατέρες, ὁ ἐστιν αἰθέρος [illegible], διὰ τὴν ἄνωθεν ἐσταμένην αὐταῖς ἰκμάδα καὶ [illegible], ὅτι [illegible] κατὰ παρθένον γυναικὶ κόρη, [illegible] ἡ μέλλουσα τὸν δήμητρος κόρη, οὕτω καὶ αἱ μελικαὶ νύμφαι [illegible] ταῖς παρ' ἀνθρώποις. ὅτι καθάπερ παρθένοι κόραι, [illegible] καὶ κοῦραι λέγονται διὰ τὸ νέον, ὡς καὶ Ὅμηρος οἶδε, καὶ αἱ τοῦ μέλι νύμφαι, ὧν πολὺ πλῆθος ἐν τῇ [illegible] καὶ γάμον ὑποστᾶσαι καὶ τεκοῦσαι νύμφαι καλοῦνται, κατά τινα συνωνυμίαν. ὅτι δὲ καὶ συγγενικὸν ἐστιν ὄνομα ἡ νύμφη, καὶ ὅτι καὶ πρεσβυτέραν τῇ ἡλικίᾳ νύμφην ὁ ποιητὴς καλεῖ, οἷον φίλη ἐστὶ νύμφη φίλη. καὶ ὅτι πλεονασμὸς τῆς νύμφης ὁ νυμφίος, καὶ ἔτι ὁ παρώνυμος εἰκαιότερον οὕτω λέγεται. ὀρθότερον γάρ ἐστι παρανυμφίον καλεῖν τὸν συμπαραγινόμενον τῷ νυμφίῳ τὴν νύμφην ἐπὶ [illegible] ἁμάξης, ὡς παρὰ ἀθηναίοις, ὑφ' ὧν καὶ πάροχος καλεῖται, διὰ τὸ μόνος αὐτὸς συναναβαίνειν, καὶ ὀχουμένῳ τῷ νυμφίῳ παρέχεσθαι. καὶ ὅτι νυμφῶν περιεκτικῷ λόγῳ ὁ τόπος, ἐν ᾧ οἱ νύμφιοι. καὶ ὅτι νυμφαγωγός, ὁ τὴν νύμφην ἄγων ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας τῷ νυμφίῳ, καὶ ὁ μάλιστα τὸν κατὰ δευτέρους γάμους, καθ' ὃν οὐ θέμις τὸν νυμφίον μετιέναι, ἀλλὰ ἀποστέλλεσθαι φίλον. ἐπ' οἷον προσθεμάζεσθαι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Νύμφαι, εἰσὶ

ον. Νόμιος Ἀπόλλων λέγεται κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐπεὶ οἱ λοιμοὶ ἀπὸ τετρακόδων ἄρχονται. αὐτὸς δὲ ἐπίσκοπος αὐτῶν. καὶ ἄλλως δὲ νόμιος ὁ Ἀπόλλων. ἐπεὶ θερμαίνων ὡς ἥλιος τὴν χλόην τοῖς θρέμμασιν ἀναδίδοσθαι ποιεῖ. Νόμιος μέλος, ἐπιμονικὸς παρὰ τῇ νομίδι. ἢ νόμιον, μέλος, ὕμνος, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος. Νομίσας, ἀντὶ τοῦ ὑπολαβών, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποληφθείς, καὶ ἀντὶ τοῦ νόμον θέμενος. Θουκυδίδης, ἐπιψήφιζε καὶ γνώμας προτίθει αὖθις, Ἀθηναίοις νομίσας. Νόμισμα, δύο σημαίνει, τό τε νόμιμον ἔθος, καὶ τὸ τύμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ, ἢ χρυσοῦ. Νομισαμένων, νομίμως διοικουμένων. [illegible]

[illegible]

Νοσφίζω, τὸ κλέπτω καὶ χωρίζω. νοσφίν, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ χωρίς. καὶ νοσφισμός, ὁ χωρισμός. [illegible]

[illegible]

Νίσαιον, γένος πεδίον, ἔνθα ἵπποι ἄριστοι γίνονται, νεσαῖοι λεγόμενοι. Νισαῖος ἵππος, ὁ ξανθός. ἡ γὰρ Νισαία χώρα τοὺς ἵππους ξανθοὺς ἔχει. Νισᾶν, ὁ ἀρτιμέλιστος μὲν, καὶ ἰλὰς πόλις. Νίσσεσθαι, ἤγουν πορεύεσθαι, ἐκ τοῦ νίσω νίσσω μέλλοντος γίνεται, νίσσομαι ἐνεστώς, παρατατικὸς ἐνισσόμην ἐνίσσετο.

Νίσιβις, νισίβεως, ὄνομα πόλεως, ὁ πολίτης νισιβηνός.

Νίσσομαι, εἰ μὲν διὰ δύο σ̄ γράφεται, τῆς ἀναλογίας ἐστὶ τῆς διαλέκτου καὶ τῶν νεωτέρων. εἰ δὲ ἐν ἑνὶ σ̄, ἔστι μὲν χρόνου μέλλοντος. ἄδηλος δὲ ὁ ἐνεστὼς αὐτοῦ, εἴτε ὁ νίσομαι εἶναι, εἴτε καὶ ὁ μὴ γνωστός. νίω, ὡς τίω. ὅπως δ' ἂν ἔχοι, οὐχ ὁ καταλογάδην γράφων αὐτοῦ δύναται. ὅτι δὲ ἐστὶ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ἡ τοῦ νίσσεσθαι ἄρχουσα, ἐν διαφόροις καταλέγω, ὡς ἀπὸ τοῦ νίω τὸ πορεύομαι, κατὰ τὸ τίω τείω, βίω βείω, ὡς τὸ, ἐς ὀρχομενὸν ἐνίσσεσθαι. Νίσυρος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων, ἡ καὶ πορφυρίς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. Νισσόμενος, ἐρχόμενος.

Νίσσεσθαι, πορευόμενον δοκεῖ, καθὰ καὶ τὸ λίσσεσθαι. εἰ γὰρ ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ νίω ἦν, εἶχεν ἂν διὰ διφθόγγου τὴν ἄρχουσαν. εἰ μὴ ἄρα ὀνοματικὸς χαρακτὴρ εἰς τὸν ἰαμβικόν, ὁ τοῦ λίσσω, πλίσσω, καὶ τῶν ὁμοίων. Νιτάριον καὶ βάτιον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Σύμμαχός φησι νίταρος ὀχλὸς ἐπὶ μαλακίας ὀνομαζόμενος, ἀνάχου καὶ βάτιος. καὶ τὰς μικρὰς δὲ θηλείας, βατύλους ἔλεγον. καὶ Θεόπομπον φησὶ διὰ βατύλα. ἐστὶ δὲ νιτάριον καὶ βάτιον, εἶδος φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν Ἀριστοφάνης, ὅτι ὡς ἄνθη με εἶχε. Δίδυμος δέ φησιν, ὑποκοριστικὸν πρὸς γυναῖκας. νιτάριον δὲ νεόττιον, εἰσὶ κοράσιον. ἄλλως, φιλοφρονητικὴ ἡ προσφώνησις. βατάριον δὲ τὴν ἧβαν, παρὰ καὶ τὸ βάτιον. ἡ δύναται βατὸν, ἀντὶ τοῦ τρυφερὸν καὶ μαλακόν, οἷος ὁ βάτος τὸ ἰχθύδιον. Νιτίσιον, ἀκροτήριον.

Νιτρία, τόπος. Νίτρον, σμῆγμα, ἢ εἶδος ἰατρικόν, παρὰ τὸ νίζω νίτρον, ὡς μάσσω μάκτρον, πλήσσω πλῆκτρον, φέρω φέρτρον. Νίτρον, τοῦτο αἰολικῶς μὲν ἂν εἶχε, ὥσπερ οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τοῦ ν̄. Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ̄, λίτρον. Νιφάδες χιόνος ὁμοιότητα ἔχει. Νίφαργον, νιφάδι λελευκασμένον. Νιφάς, ἡ τῆς χιόνος κατ' ὀλίγον ἀπόρροια. νιφάδες δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔρχεται. τὰς γὰρ ψακάδας, ψακάδας φασὶ γάρ. αἱ μαρμάρου δὲ ψακάδας κατέχουσιν ἔρχεται. Νιφάτης, ὄρος ἀρμενίας. Νίφω, ἐπὶ τοῦ νέφους, χιονίζει. ἀφ' οὗ νιφετός, ὅταν χιὼν σφοδρὰ καὶ ἀθρόα καταφέρεται. Νιφετός, λέγεται ὁ κατὰ θάλον χειμών. νιφὰς δὲ τὸ μέρος, καὶ ὄμβρος, καὶ ὑετός, καὶ ψεκάς, καὶ ὅρος νιφόβολος, καὶ χιονόβλητον. Νιφοβόλα, μετὰ πλεονασμοῦ ἰωνικῶς Ἀριστοφάνης ἐν ὀρνίθων, ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλου εὐθείας. Νιφόβολον, ὑψηλόν. Νιφοβόλοις, ξηροῖς.

Νίψα, πόλις θράκης παρὰ Ἡροδότῳ. Νίψαν, ἤγουν ἔπλυναν.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Νόαι, πόλις σικελίας. ὁ πολίτης, νοαῖος. Νόα, πηγή. λακωνικῶς. Νόημα, ἀντὶ τοῦ νόημα αἰολεῖς λέγουσι. τρέπουσι γὰρ τὸ η εἰς ᾱ, οἷον ἐκάβην ἐκάβαν, πύλην πύλαν, ἠὼς αὐώς. Νοαρίως, νουνεχόντως. Νόει, συλλογίζου, σκόπει. Νοερὸν, πνευματικόν, ἄϋλον, ἢ τὸ τὰ νοητὰ ὁρῶν, ἢ πᾶν διὰ τοῦ νοῦ νοούμενον, ἢ τὸ διαφεῦγον τὰς πέντε ἡμῶν αἰσθήσεις, ἢ τὸ μὴ ὁρώμενον. οὕτω μὲν οὖν κυρίως. λέγονται δὲ καὶ ἐναλλὰξ καταχρηστικῶς. Νοεῖ, οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ λογισμοί. ὅτε κακῶς λέγουσι καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι τὴν νοῦν, αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν. καὶ οἱ νόες εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, καὶ αἰτιατικὴ τῆς νόας. δεῖ γὰρ τὸν νοῦν λέγειν, καὶ οἱ νοῖ. ἀπὸ γὰρ συναιρέσεώς ἐστι, καὶ δεῖ πρὸς τὸ ἐντελὲς κλίνεσθαι, καὶ τὸ συνῃρημένον. ἔστι γὰρ νόος νοῦς, νόον νοῦν. Νοεῖσθαι, νόησαι. Νόημα, σύνεσις. Νοοῦντος, νοοῦντος, αἰολικῶς.

Νόημι, τὸ νοῶ. καὶ φίλημι, τὸ φιλῶ. τὰ εἰς μι λήγοντα περισπωμένων τῆς πρώτης συζυγίας ῥήματα, εἰς μι προφέρουσιν αἰολεῖς. Νοήμων, συνετός, ἔμπειρος, γνωστικός. Νοῆσαι, ἐννοηθῆναι. Νοήσειν, ἐφράσθη. Νόησις, ἡ πρώτη τοῦ νοῦ κίνησις. παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι. οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοός.

Νοήσις ἐστὶν, ἐνέργεια ψυχῆς περὶ τὰ νοητά. Νοητὰ εἰσι, τὰ μὴ σωματικῶς, ἀλλὰ κατὰ νοῦν γινωσκόμενα, χωρὶς σωματικῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τὰ μὴ ὁρώμενα. Νοητὸν ἐστι, τὸ ἐν ὑπὸ νοὸς ὑποληφθέν, καὶ νοούμενον. Νοθεία, ἡ λαθραία γέννα, ἢ πορνεία, καὶ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα, οὕτω ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Νοθεύω, τὸ κιβδηλεύω. Νοθογέννητα, πορνογέννητα. οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες, ἀλλ' ἀπὸ πόρνης, ἢ φίλης, ἢ δούλης, ἢ παλλακῆς γεγονότες, ἢ δυσγενεῖς, ἢ φαῦλοι. Νοθεύει, ἀπαλλοτριοῖ, ἀπατᾷ, κολακεύει. Νοθοῖ, σεβεῖται, ἀγνοεῖται, νοθεύει. Νόθος, ὁ μὴ γνήσιος υἱός. παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ μέμφομαι, καὶ βλάπτω, γίνεται ὄνοθος, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο̄ καὶ τροπῇ τοῦ τ̄ εἰς θ̄ νόθος, ὁ μὴ ὢν γνήσιος υἱός, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος. αἱ γὰρ παιδοποιΐαι παρὰ τῷ ποιητῇ τετραχῶς λέγονται. γνήσιος, νόθος, σκότιος, καὶ παρθένιος. γνήσιος ὁ ἐκ νομίμων γάμων. νόθος, ὁ ἐκ παλλακίδος. σκότιος, ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως. παρθένιος, ὁ ἐκ τῆς παρθένου ἔτι νομιζομένης γεννώμενος.

Νόθως, φαύλως. Νοίδιον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, λεπτὸν καὶ μεμερισμένον. οὐ γὰρ ὑποκορισμὸν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς διαιρεματικὸν παρήγαγεν, ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ, τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν. ἔστι δὲ ὀνειδισμῶν, καὶ διελομένων, ἀπὸ τοῦ νοῦ καὶ τῆς μέθης κακοῦ. Νοίδιον, καὶ βοίδιον, ἀρχαῖα καὶ δόκιμα. οὐχὶ νούδιον καὶ βούδιον, διὰ τοῦ ῡ. Νομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι, καὶ ἔθνη σκυθικά, ἄγωσι, βάρβαροι, οἱ λεγόμενοι ἁμαξοφόροι, ἢ ἁμαξόβιοι. Νομάδες ἡμέραι, αἱ φθίνοντος τοῦ μηνός. Νομαδέσσεχοι, ἀπὸ τῶν νομῶν κατὰ στοίχον ἐρχόμενοι. Νομαὶ, βοσκήματα, βοσκαί. Νομαντία, πόλις ἰβηρίας παρὰ Ἴβηρα, ἡ καὶ νουμαντία λεγομένη.

Νομάτιον, σκεῦος τραγικόν. Νομάρχης, ὁ νομῶν ἄρχων. νόμους δὲ λέγουσι, τὰ μεγάλα χωρία. Νάμβα, πόλις ἰουδαίας. Νομέας, ξύλα περιφερῆ. Νομεῖς, βασιλεῖς, ἄρχοντες, καὶ τὰ πλεῖον τὰ ἐγκύκλια, καὶ χοῖνοι ἀρμένων. Νομεὺς, κυρίως λέγεται ὁ κτηνῶν βοσκός, καὶ διαιρεῖται εἰς αἰπόλον, ποιμένα, βουκόλον, συβώτην, ἱπποφορβόν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔστιν ὁ αἰπόλος νομεὺς αἰγῶν. ὁ ποιμὴν δὲ, προβάτων. ὁ βουκόλος, βοῶν. ὁ συβώτης, χοίρων. ὁ ἱπποφορβός, ἵππων. Νομὴ, ἀπὸ τοῦ νέμω, τὸ βόσκω. ἀφ' οὗ εὐνομία λέγεται μαλιστῶν, ἤγουν καλὴ βοσκή. ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω, τὸ δίδωμι. γίνεται νόμος καὶ διανομή, ἡ πρὸς πολλοὺς δόσις καθ' ἴσα. καὶ εὐνομία, ὅταν ὦσι καλοὶ νόμοι, ἢ ὅταν ἐκφύγωσι καλῶς κείμενοι νόμοι. Νομὴ, διαίρεσις, μερισμός, νέμησις, τροφή. Νομίζου, ποιμένου.

Νομικὸν, ὁ νομομαθής. Νομίσματα, δικαιώματα.

Νομίζειν, οἴεσθαι, λέγειν. Νομιζόμεθα, νόμισμα οἴομεθα.

Νομίζοντος, ἀντὶ τοῦ νόμον ἔχοντος. Ἡρόδοτος, γυναῖκας δὲ νομίζοντος πολλὰς ἔχειν ἕκαστος. Νομίζω, τὸ ὑπολαμβάνω, καὶ τὸ νόμιμον ἡγοῦμαι, καὶ νομίζομαι παθητικῶς. ἔστι δὲ νομίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ νομίμως τελεῖσθαι. καὶ νενομισμένα, τὰ νόμιμα, οἷον τὰ τῷ νόμῳ δοκοῦντα. Νομίζεται, νόμιμόν ἐστι, καὶ νενομοθετημένον ἐστι. νομίζεσθαι νενομοθετημένον εἶναι. νομίζω καὶ τὸ δοκῶ, οἴομαι, ἐν τοῖς χρόνοις συσταλέντος νομίζω, μέλλων νομίσω, κοινῶς καὶ ἀττικῶς νομιῶ. Νομικὸς, ὁ τῶν νόμων ἀκριβολογῶν, ἢ ὁ τοῦ νόμου ἐξηγητής. Νόμιμόν ἐστι, δίκαιον ἢ ἁρμόδιον.

Νηρία, χώρα, γράφεται διὰ τοῦ ι. Νηθὲς χρυσός, ὁ συνεσωρευμένος. παρὰ τὸ νῶ νήσω, ἐξ οὗ ἐκκλίνετο. καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ λέγεται νήσω. Νῆτος, ἔσχατος, ὁ πολύς, σεσωρευμένος.

Νητρικῶς, ἀληθῶς, παρὰ τὸ νῆ σχετλιαστικὸν μόριον, καὶ τὸ τρέμω ὃ φοβοῦμαι. οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες, οὐ δεδοίκασι κατὰ τὸ ὄνειρον, ὡς οἱ ψευδόμενοι. Νῆττα, παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἐστι ζῶον τὸ ζῶον. Νῆτον, πλῆρες, μεστόν. Νηῦν, ἀντὶ τοῦ ναῦν λέγουσι Δωριεῖς. νῆας οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ τὰς ναῦς. Νηΰτμος, τὸ ἄφωνον, τὸ ἐκφωνούμενον ἀϋτμῆς, ὃ ἐστι φωνῆς. Νηῦς, ἡ ναῦς. διὰ τοῦ η. παρὰ τὸ νέω, τὸ νήχω. νηῦς, διὰ τοῦ α ναῦς, παρὰ Δωριεῦσι. χρῆται οὖν ὁ ποιητὴς ταύταις ταῖς φωναῖς. νηυσί, νηυσί, νήεσι, νήεσσιν, οἱ Αἰολεῖς νάεσσι. τί οὖν Ὅμηρος οὐκ οἶδε τὴν ναῦν οἱ φωνήν; ναί. ἀλλ' ἐν συνθέσει, ναυσίκλειτος, ναυσίκλυτος. Νηφάλια ξύλα, τὰ μὴ ἀμπέλινα, ἢ συκάμινα, ἢ σύκινα. ἐκεῖνα γὰρ οἰνίσαι λέγονται. Νηφάλιοι, νήφοντες, μὴ πεπωκότες, ἢ ἱερὰ μάτα καὶ βωμοί, ἐφ' ὧν οἶνος οὐ σπένδεται, ἢ θυσίαι. Νηφάλιος, ἄχυνος, διεγερτικός, ξένον τῷ πνεύματι. ὁ ἀπέσοφος, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον. Νηφαλισμός, ἡ προσοχή.

Νηφαλισμένον, ὕδατι οὐκ οἴνῳ ἐκπεπωμένον. Νηφαλιεύειν, ὁ ἀεὶ νήφων καὶ σώφρων ἐρέχων τῇ ἡλικίᾳ κατάδηλον.

Νήφει τις, ὅταν ἐκτὸς μέθης ᾖ. σωφρονεῖ, ὅταν ἐκτὸς μανίας ᾖ. γρηγορεῖ, ὅταν ἐκτὸς ὕπνου ᾖ. ἀφ' οὗ νηφάλιος, καὶ νηφάλιος τὸ αὐτό. ἀνανήφειν, τὸ ἐκ μέθης ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ αἴσθησιν. Νήφω, γρηγορῶ. νίφω δέ, ἀντὶ τοῦ βρέχω, δίφθογγον. νίφω δὲ ἀντὶ τοῦ χιονίζω, ι. ἐξ οὗ καὶ νιφάς. καὶ νιφετός, ἡ χιών. Νήχεσθαι, νεῖν, κολυμβᾶν, δύεσθαι. περὶ κολυμβητοῦ καὶ κυβιστητοῦ ἐρεῖς. εἶτα νήκτης, δύτης, βύθιος, κολυμβητής, ὑγρός, ὑγρότατος, ἐπιπολάζιμος, ἐπιπλεύσιμος.

Νήχεσθαι, παρὰ τὴν νῆσον γίνεται, ὅπερ ἐστὶ τὸ κολυμβᾶν, παρὰ τὴν κολυμβήθραν. ἐρεῖς δὲ ὀνόματα, καὶ ἄμφω ἐν τοῖς λέξεσι δηλοῦται. Νήχυτος, πολύχυτος. Νήχυτον ὕδωρ, τὸ πολύχυτον. τὸ γὰρ νῆ καὶ ἐπίτασιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν, καὶ ἀχύτην ὕδωρ, τὸ πολὺ κατὰ ἰκάδα ἔστι στιλπνότερον. Διονύσιος, πλαζομένους ἵνα λύσειεν ἀχύτην ἄκοβελος. Νήχομαι, τὸ κολυμβῶ. νήχεσθαι δὲ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἐμβυθισθῇ τοῖς ὕδασι. νήχεσθαι ὁ ἰχθὺς καὶ ἐπινήχεσθαι ἐπιπολάζων εἰς ἐπιφάνειαν.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Νίβα, χιόνα, καὶ κρύσταλλον. Νιβάδες, οἱ τὰ λέφους ἔχοντες αἶγες. Νιβατισμός, εἶδος ὀρχήσεως βαρβαρικῆς. Νιγλαρεύειν, τερετίζειν. Νίζω, σημαίνει τὸ νίπτω, καὶ καθαίρω. νίπτω, νίζω. οἱ Αἰολεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα, εἰς δύο σσ μεταβάλλουσιν. οἷον νίπτω, νίσσω. ταραντίνων δὲ φωνῇ γίνεται νίζω. Νίδαλα, παίδων αἰδοῖα. Νίκαιρον, ἔπαθλον, ἐπινίκιον. Νικᾷ, κρατεῖ, λικμᾷ. Νίκαια, πόλις ἐπὶ τοῦ λοκρίδος τῆς ἐπικνημιδίας. Νικαῖον, ὄρος, ἐν καὶ λιμὸς ἦν. Νικητῆρες, οἱ ἀγωνισάμενοι ἐν ταῖς τάξεσι. Νικητήριον, νικητίκιον. Νίκη, παρὰ τὸ ἐπὶ δοκεῖν, καὶ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, γέγονεν ἐνείκη. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δευτέρου, τοῦ τε ἐν ἀρχῇ, καὶ τοῦ μέσου, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εἰς ἕν, διὰ τὸ εἶναι μακρόν, νίκη. οἷον ἡ ἐπὶ ὑποχωρεῖν. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει, ἑτεραλκέα νίκην. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ νῆ στερητικόν, καὶ τὸ εἴκω, γέγονε νίκη κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ε, ὁ μηδενὶ ὑποχωρεῖν. ἀλλ' ἐναντιοῦται αὐτοῖς, καὶ ἡ ἀποβολή, καὶ ἡ γραφή. ἡ γραφὴ μέν, ὅτι νίκη διὰ τοῦ ι γράφεται. καὶ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἡ ἀποβολὴ δέ, ὅτι οὐδέποτε τὸ νῆ ἐπίρρημα ἀποβάλλει τὸ η, οἷον νήλυμος. Νίκη, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ νείκη. Νίκη ἔστι, δύναμις κρατοῦσα περὶ ἀγῶνα.

Νικήφορος, νικίας, νικίας, νικίας, ὀνόματα κύρια. Νίκης πέρατα, ἀντὶ τῆς νίκης, τὸ τέλος δηλαδὴ τῶν ἀγωνιζομένων.

Νικᾶσθαι, καὶ τὸ κρίνεσθαι δὲ γίνεται, ἐκ παραλλήλου ταυτὸν σοῦσι, πλεῖστα πολλαχοῦ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἐν ἰλιάδι. τὸ κρίνον γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι, ἀντὶ τοῦ νικητὴς ἐκείνου γίνεται. Νικᾶσθαι, ἡττᾶσθαι. Νικητήριον, ἔπαθλον. Νικόδημος, κυρίως ἑρμηνεύεται, ὁ κατὰ διάβολον ἐγρηγορμένος εἰς τὴν ἐπίστασιν τοῦ Χριστοῦ. τὴν δὲ τῶν τρόπων τῶν ἐν τῷ λαῷ φιλοδημίαν, φεύγει τοὺς ἐχθροὺς ὡς δῆλος περιτρώμενος. καὶ ὁ θεολόγος, λαμπρὸς ἦν ὁ νυκτερινὸς θεοσεβής, μόρσις αὐτὸν ἄλειφον. Νικοκλῆς, διαφθορά. Νικόστρατος, εἶδος ἀμπέλου. Νικόλαος, κύνας. Νικόστρατος, δουλίαν δοῦλος. Νικῶ, τὸ περιγίνομαι, ἀφ' οὗ νίκη. Νικᾶν, νικᾷ. ὡς δὲ τοῦ σιγῶ σιγᾷ, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ νικῶ νικᾷ, καὶ τὸ ἐνεστὼς νικᾶν. καὶ νικέω νικῶ νικᾷς, ὁ παρακείμενος τοῦ νικῶντος, τὸ ἐνεστὼς νικῶμαι, τὸ τρίτον νικῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε ἀττικὸς νικᾶν, καὶ ἐξ αὐτοῦ νικῶ καὶ νικῶν. Νικόλαος, ὁ σκόλοψ, ὁ μὴ ἔχων ὀστοῦν. Νικώνια, πόλις ἐν τῷ πόντῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἴστρου. Νικῶ, τροπῶμαι, ἀνταγωνίζομαι, περιγίνομαι, ὑπερβάλλω, ὑπερφαίνω, ὑπεραγωνίζω, ἐξαίρω, αἱρῶ, κρατῶ, καταδουλοῦμαι, κλίνω, καταγωνίζομαι. Νίκωχις, πόλις. Νιμμονός, ὁ καθαρός.

Νίμμα, νάθορμα. Νίμμα, ὁ πολὺς λέγει. ἡμεῖς δὲ ἀπόνιπτρον λέγομεν. ὡς Ἀριστοφάνης, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτόν. Νίμματα, λουτρά, πλέμματα. Νίν, ἀντὶ τοῦ αὐτά, παρὰ Σοφοκλεῖ. Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ αὐτὸν λέγουσι. Νιόβη, οἱ μὲν ταντάλου, οἱ δὲ πέλοπος καταλέγουσι. καὶ γυναῖκα μὲν ἐπὶ ζῆθον φασίν, οἱ δὲ ἀμφίονος, ἕτεροι δὲ ἀλαλκομενέως. καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐτῆς, κατὰ μὲν ἐνίους ἐν λυδίᾳ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν θήβαις γενέσθαι φασί. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας αὐτῆς ἐν θήβαις ἀπολέσθαι φησίν, αὐτὴν δὲ εἰς λυδίαν ἐλθεῖν. ὁ δὲ τῶν παίδων αὐτῆς ἀριθμὸς Ὁμήρῳ μὲν κατὰ ἑξάδα μερίζεται ἑκατέρων, καὶ ἑξάδα ἑκάτερον συντιθέασιν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δώδεκα. ὁ ἀπλούστερος, ὡς Ὅμηρος ἔδοξεν, ἢ καὶ συνδυαζομένους τὰς παῖδας, ἐπεὶ προσαλείσθεν ἡ μήτηρ εἶχεν αὐταῖς. Εὐριπίδης δὲ ἑκατέρων ἑπτὰ νιόβης ἱστορεῖ. τῶν δὲ ἄλλων ἑκατέρων, οἱ μὲν τεσσαράκοντα τοὺς παῖδας εἶπον, οἱ δὲ εἴκοσι. δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς νιόβης θάνατος ἐξ αἰτίας λοιμώδους γενέσθαι, ὃ καὶ ἄλλως ἂν ἀφροδίσιος πάθους ἐνίς. ὅθεν ἀπόλλωνι καὶ ἀρτέμιδι ἀνατίθεσθαι, οὓς τούτων ἐκαναῖτε εἶσιν αἰτίας, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τοὺς οὕτω θνήσκοντας. Νίσαια, πόλις σιστρῶν, ἐν τῇ μεγαρίδι. ὁ πολίτης, νισαῖος, ἢ νισαεύς. Νισαί, πόλις.

Νισέα, ἡ ἐν καρίᾳ ἀφροδισιάς. Νιτρᾶς, ἄνθος. οἱ δὲ, εἶπα καὶ νιτρώδεις καὶ νιτρωτός, νίμος καθ' ἀπόδλας, καὶ φρύγιον μέλος. Νίσσον, τὴν ἀκαθάρτην ἵππον. Νίζω, τὸ δὲ ὑγροῦ καθαίρω. Νισαῖος τρεῖς οὗτοι ἔγε σήμαιον, ἔγγονοι αὐτοῦ τῆς νίσου σίμας. γίνονται δὲ ἐκ τῆς ὀχλαίας καὶ χαρότου. ὅρα δὲ ὅπως καὶ οἱ γεννησάμενοι τὴν γαρία πρὸς ὡραίομεν ὀνομάζονται. μήτηρ μὲν γὰρ ἡ ἀφαία. χάροπος δὲ βαρυτόνως, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου ὁ πατήρ. ἡ μὲν αἰγλήεσσα, ὁ δὲ χαρίεις, ὡς ἡ κλῆσις ὑπεμφαίνει. Νίρος, φθείρ, σχοινίον, ἡ νέρμος. Νίσον, μέγα. Νῖσος, ἐστὶ μὲν καὶ μεγαρικός. ὁ δὲ ἐν βοιωτίᾳ Διονύσου ἱερὸν εἶχεν ἐπιφανές. ἔστι δὲ καὶ παρώνυμος νίσος ἐπὶ ὄρει. ἡ δὲ μεγαρικὴ καὶ νισαία ἐλέγετο, τοῦ μεγαρίδος νίσου ἐπίκτητον, ὃν νίσου κληθεῖσα ἐστὶ πανδίονος. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον φασίν, ὅτι νίσαν οἰδαμοῦ φαίνεσθαι βοιωτίας. διὸ καὶ γράφουσί τινες. ἴσον δὲ ζαθέην ἀνθηδόνα τε. ἄλλοι νίσαν δὲ ζαθέην. κώμη δέ ἐστιν ἑλικῶνος ἡ νυσταν. Νῖσος, τέκτος, καὶ πόλις, ἐν ἱερᾷ κειμένη. Νισίβιοι ἵπποι, ἀπὸ τῆς νισίβιος, ἄριστοι καὶ μέγιστοι ἵπποι, οἷς ἐχρῶντο οἱ βασιλεῖς. καὶ ἐξ ἀρμενίας ἦσαν. οἱ δέ φασιν, ἐν μηδίᾳ νίσαιον.

[illegible]

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ν[illegible]

[illegible]

νέα γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι [illegible]. λέγεται δὲ καὶ πᾶσα [illegible] χώρα, ἡ θάλασσα. Νεόταρ, [illegible]. Νείφαρ, [illegible]. Νείατα, ἔσχατα. Νηρεὺς, ὁ κόχλος. [illegible] δὲ, ὁ θαλάσσιος [illegible].

Νειρὰ, κοίλα, κοιλία ἔσχατα. Νειρὸν, [illegible], ἔσχατον.

Νεισσονται, ἀντὶ τοῦ πορεύονται [illegible] δίφθογγον [illegible]. [illegible] Νεῖται, [illegible]. Νείφει, βρέχει, [illegible]. [illegible] Νικέω, [illegible], ἀρχαῖοι, [illegible].

Νεκρὸς [illegible]

[illegible]

τὰ νεοττὰ τῆς ἐλάφου. ἰωνικὸν δὲ καὶ ἀττικὸν ἡ κατὰ θηλυκὸν γένος προφορὰ τῆς νεβροῦ. Νεβρός, οἱ τελείαν ἔλαφον, ἀπὸ ὁ ποσὶ βορὰν δεχόμενος. ἄρσεν δὲ ὡς γράφω οὕτω, ἐλάφων τὰ μὲν νέα, νεβροί. οἱ δὲ ἄρτιως ἐκ νεβρῶν εἰς ἐλάφους μεταβάλλοντες, καλοῦνται κεμάδες. τὰ δὲ τέλεια εἰσὶν ἄλλοι, ἢ ἔλαφοι. Νεβρὸς, θαίρου γένημα, εἰονεὶ νεοφανὴ τῶν βορὰν ἐξιὸν, ἢ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ, ὡς καὶ νεοπόρος. τῆς δὲ καὶ νεβρίδα καρδία, καλοῦσι αὐτὸν. λέγεται δὲ νεβρείαν λίθον ὀδόντος ἁρπαγος ἀνθρώπων. Νέεσσα, πολίχνιον ἀρραβίας. Νεάζει, νεάζει. Νέδα, πόλις ἀρκαδίας, ἀπὸ νύμφης νέδας. γράφεται καὶ νέδις, ὅθεν ὁ πολίτης νεδάσιος. Νεδίας, τὰς αἰτίας. Νέδων, ποταμὸς ἢ τόπος λακωνικός. καλεῖται νέδωνος. ὅθεν νεδουσία ἀθηνᾶ. Νέφρα, μὴν, χώριζε. Νείαθεν, περιϊδεῖν. Νεικάζουσιν, οἰκοῦσι. Νείκη, χορευτὴ, ἐκπέπληχε. νίω τὸ πορεύομαι, τὸ ἀπαρεμφατικὸν ἐὰν νίσμαι, τὸ τρίτον ἐὰν νίσεται, καὶ ἰωνικῶς νίσεαι, ἐκβολῇ δὲ τοῦ ι. λέγεται δὲ ἡμῖν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπέλθοις. ἔστι ὡς ἀντὶ ἀορίστου. Νεογνὸς, ταυτὸν ἐκ τῶν νεογνὸς. ἔστι δὲ ἢ τῷ νεοδαῦς, οἱ νεογνοὶ ὄντες, τροπῇ ἐκ τοῦ ν εἰς δ, ὁμοίως τῷ νίτρον λίτρον, καὶ πνεύμων πλεύμων. Νεογνὸς, νεωστὶ γεννηθέν. Νεάκουσιν, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ἠκονημένοις. οἱ δὲ τοῖς ἔχουσι νέαν ἀκμὴν, ὅ ἐστιν ἀκμαίαν καὶ ὀξύτατα. διό φησι καὶ ὠφελον ὀξύνεσθαι ὡς ἐκεῖνο. τὰ εἰς ν λήγοντα θηλυκὰ, τοῖς ἰσοσυλλάβοις ἀρσενικὰ εἰς ης ἐπιθετικὰ, ὀξύνονται ὅταν ἔχωσιν οὐδέτερον παρασχηματιζόμενον, καὶ τὴν γενικὴν περισπωμένην εἰς ους, οἷον τύχη, εὐτυχής. διότι τὸ μὲν οὐδέτερον εἰς ες. ἡ δὲ γενικὴ εἰς ους. πύλη, εὐρυπυλής. διότι εὐρυπυλὲς τὸ οὐδέτερον ἐν δυνατῷ, καὶ ἡ γενικὴ εὐρυπυλοῦς. ἐχρῆν οὖν φασιν ὀξύνεσθαι καὶ τὸ νεήκης. ἀλλὰ θηλυκὸν οὐκ ἀκμὴν. προσκείσθω καὶ οὐδέτερον εἰς ες. καὶ γενικὴν εἰς ους. ἀλλ' ἡ παράδοσις βαρύνει αὐτὸ κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ὠκυήκης, καὶ μεγαλήτης, καὶ τὸ ἔτερον. βαρύνεται δὲ ὁμοίως καὶ ξυρήκης, ὁ ξυρήσιμος, καὶ κουρεῖον, ὥς φασιν Αἴλιος Διονύσιος. Νεήλατα, λειανά. Νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἐληλασμένα, ἃ δὲ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας τε καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐμβαλόντες, θεοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔτυμον. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν. καὶ ἐλλείψει προφέρουσιν οἱ ἀττικοὶ νεήλατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα. Νεηλάτης, ὁ ἰθύνων, ὁ ἐλαύνων τὸ πλοῖον. Νεήλατον, νεοταχές. Νέηλυς, ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. τὰ εἰς υς σύνθετα, ἃ μὲν ἅπερ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁπλῶν συντίθεται, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον βραχὺς βραχέος, τρίβραχυς τριβράχεος, ὀφρῦς ὀφρύος, λασίοφρυς λασιόφρυος. ἃ δὲ ἀπὸ ἄλλων τινῶν εἰσὶ συντιθέμενα, διὰ τοῦ δος κλίνονται. οἷον, ἔπηλυς ἐπήλυδος, νέηλυς νεήλυδος. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁπλῶν εἰσὶ συντιθέμενα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, γίνεται ἤλυς καὶ νέηλυς. Νείω, νέαν, καινήν. Νεῖ, πλέει. Νείαι, παρθένοι. Νεία, φύλλα τὰ εἰς ἐπανακύκλησιν πῦρ ἐπιτέλλεται. Νείαιρα γαστὴρ λέγεται ὁ ὑποκάτω, ἢ τὸ ἐσχάτη κατὰ βάθος, ὁ οἱ ἐς νέονται τὰ σιτία. ἔστι ἡ νέατος καὶ ἐπενθέσει τοῦ ἰῶτα πρὸς διακολλὴν τοῦ ἐσχάτη, νείαιρα. Νέα, ἐπὶ φανεροῦ, φυλάσσει ἐπὶ θηρίων. ὁ δὲ, ἐπὶ μορφῶν, καὶ μυῶν. Νείατα πείρατα γῆς, ἤγουν ἔσχατα καὶ τὰ ἀπείρονα γῆς τέλη εἶναι. Νεάονται, οἰκοῦνται. Νείατον ὄνομα Ὅμηρος καλεῖ, τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη. Νείατος, ὁ ἔσχατος, κατώτατος. Νεῖκος, φιλονεικία, ἔχθρα. Νεικεῖν χολωτοῖς ἐπέεσσι, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ ἄλλως νεικεῖν, οἷον μαχέσασθαι. δῆλον γὰρ ὡς νεῖκος, καὶ ὁ πόλεμος λέγεται. χολωτὸν δὲ ἔπος, τὸ ὀργίλον, ὁμοίως οὕτως ὀνομαστικὸν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐπανισταμένου τῇ ὀργῇ, καὶ ὀργιστικὸν ἐκ τῆς ὀργήσεως, οὕτως εἶπε καὶ τὸ χολωτὸν ἔπος, ὃ ἀποίσεται τοῦ χόλου, οἷα μένος γεννῶντος αὐτὸ, ἤγουν χόλου. Νεικεῖεν. καὶ νεικίω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι νεικείω. ἀφ' οὗ τὸ νεικείεσκεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ζέω ζείεσκεν. Νεικείεσκεν, ἐκ τοῦ νεικέω, ἐὰν νεικείω νεικείεις νεικεῖ, παρασχηματισμῷ τῆς σκ νεικείεσκεν, ἢ ἐκ τοῦ νεικῶ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ε διφθόγγου νεικείω, ἀφ' οὗ ὑποτακτικὸν, ἐὰν νεικείω, τὸ τρίτον νεικείῃ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σκ νεικείεσκε. Νεικεῖν καὶ ὀνειδίζειν, ταυτόν. Ὅμηρος ἑρμηνεύων τὸ νείκεσεν, ἐπάγει ὀνείδειον φάτο μῦθον. Νεικέσαι, παρ' Ὁμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι. Νεικῆσαι, ἐρίσαι. Νείκεσσεν, ὕβρισεν, ἐφιλονείκησεν. ἢ νείκεσεν, ἀπὸ τοῦ νεικῶ νεικέω νεικεῖν. καὶ ἐκτάσει τῆς σ συλλαβῆς, νεικείεσεν. Νείκεσεν, ἐνείκεσεν, ὠνείδισεν, ἤλεγξε. Νεικεστῆρα, εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ κατὰ δίκην φιλονεικῶς, ἢ ὀνειδιστικῶς, ἢ ὑβριστοῦ. Νεικεστὴρ, πολέμιος. Νεικεῖν, ὀνειδίζειν. Νεῖκρον, τὸ δίκτυον. Νεῖκος, διαφορά, μάχη, φιλονεικία. Νεῖκος, τῆς παλαιᾶς ἐστι φωνῆς. ὡς γὰρ βλάξ ὁ καὶ δίψος, οὕτω καὶ νεῖκος. ἐξ οὗ καὶ ἡ φιλονεικία. τὰ μὲν οὖν κοινὰ βλάβη, καὶ δίψα, καὶ νίκη, οὕτω δὲ καὶ ἡ νάπη, νάπος, παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ, καὶ ἑτέροις. καὶ ἡ κόνις δὲ κόνος. καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ γράψας, ἀντὶ τοῦ κόνιν μεταδέδωκεν, κόνιν δίχα τοῦ ι. εὕρηται δὲ καὶ νίκη νῖκος λεγόμενον, ὡς καὶ ἡ σκάφη σκάφος, καὶ ἡ πάθη πάθος. Νειλῷον τάφον, ὁ τοῦ νείλου. νεῖλος δὲ, ποταμός ἐστιν ἐν αἰγύπτῳ, παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἔχειν ἐν τῇ ἀναβάσει νεῖλος, καὶ νεῖλος ἢ παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω, νεῖλος, ὁ ῥέων ἰλύν. ὁ γὰρ νεῖλος ἰλυώδης ἐστίν. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πλέος, πεπλέλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος, νέλος. καὶ κατὰ συναίρεσιν, νεῖλος. καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος γίνεται. πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος, καὶ ποτίζει τὴν αἴγυπτον. Νεῖλος, ἀπὸ νειλέως. ὃς μετὰ μάχην ἔκτισεν εὐκρατίν. ἢ ἀπὸ τοῦ νεὸν ἰλύος, ὅ ἐστι κατὰ συστροφὴν, ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει. ἢ κατ' ἔτος πλημμυρῶν, ὡρισμένον χρόνον πάλιν δοκεῖ. Ἄλλως. Νεῖλος ὁ ποταμὸς, παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω καὶ τὸ ἰλὺς, νεΐλος, καὶ κατὰ συναίρεσιν, νεῖλος, οἱονεὶ ὁ ῥέων ἰλύν. ὁ γὰρ νεῖλος, ἰλυώδης ἐστίν. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πίθος γίνεται πίθηλος, καὶ τρέω τρώιλος, καὶ ζέω ζεῖλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέω νείλιμος, καὶ νεῖλος. καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος γίνεται. πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν αἴγυπτον. ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει. ἢ πῶς ἔχει νέαν ἰλὺν, ἐπειδὴ ἐναντίως φέρεται πρὸς τοὺς λοιποὺς ποταμούς. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι, τῷ δὲ θέρει ἀσθενέστερον ποιοῦσι τὸν ῥοῦν. οὗτος δὲ ὑπεναντίον. τῷ μὲν γὰρ χειμῶνι ἀσθενέστερον ῥεῖ, τῷ δὲ θέρει πλημμυρεῖ, καὶ ἐξερχόμενος ποτίζει πᾶσαν τὴν γῆν αἰγύπτου. Νεῖμ' ἀχιλλεὺς, ἀντὶ τοῦ ἐμέριζε κατὰ μοίρας, ὅθεν καὶ πρυτανεύω. τοιοῦτον τὰ ἀμείνονα. Νεῖν, τὸ κολυμβᾶν, κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων. Νεῖμεν, διένειμεν. Νεῖμον, ὄρχησον. Νεῖν, καὶ νήχεσθαι, οὐ κολυμβᾶν νεῖσθαι, κολυμβᾶν. Νειόθεν, κάτωθεν, ἐσχάτως. Νείοθεν, συγκίνησται ἐκ προσώπου ἐκπτώσεως. Νεόθι, συγκίνησιν πάντες. ἐκ τοῦ νείατον γάρ ἐστιν, εἰ μὴ ἄρα πρὸ τοῦ πόρχα αὐτοῦ τὸ νεῖον, ἐξ οὗ παράγεται τὸ νείατον, ὁμοίως τῷ πρίατον, καὶ τοῖς κατ' αὐτό. Νειοῖο, ναὶ δὲ λέγει δὲ τὴν ποθμένα, ὥσπερ τῆς νεὸς τὸ προτιθέμενον. Νειὸν βαθεῖαν λέγει Ὅμηρος, τὴν ἐργαζομένην, ἢ διατεμένην εἰς βάθος σχίζεσθαι. προσφάτως δὲ αὐτῆς τὸ νέον, οὗ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ θέρει δὲ νεωμένη ἐν ἀπατῶσα. ἐξ οὗ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ ἀναπαύσασα λόγους, τὸ ἀναπαῦσαι. εἰπεῖν δὲ ἀκριβέστερον, ἀναπαυθῆναι.

Νεῖον, τὸ νέον, παρὰ τῷ ἰ πλεονάζει. Νεὶς, ἡ ἄρτι παραμένη γῆ. κατὰ δὲ τῆ παλαιοὺς εἰπεῖν, ἀναπαυομένη. Νεῖος, κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ, τουτέστιν ἠροτριωμένη.

[illegible]

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ν [illegible]

ἀναδήσηχα χαίτην, νάρδον ἀπὸ ψαυστῆς κλωσαμένην ὕλλον.

Ναίρειν, κύειν, κρύπτειν, ἔσειν, κοιμᾶσθαι, ἀμέλγεσθαι.

Ναρί, ναρεῖ. Ναίρη, ὁ ἄφρων καὶ μωρός. Νάρθηξ, ἀκολουθεῖ τῷ μείζονι, καὶ οὕτως ἐλαφρῷ Διονύσῳ. καὶ τὸ, πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι. καὶ ὅτι νάρθηξ πεδίλιον ἐγγύς φασι σχῆμα, ἐν ᾧ λεξιᾷ τὰς προσπλέουσι. οὐ ἱστικὸν, ναρθηκώντιο. ὁ ναρθηκοφόρος, καὶ κατακλείεται νάρθηκα ἐρετόφορον, πλαγίεστρα ταπαλχον. Νάρθηξ. σημαίνει δέο. τὴν τῆς ἐκκλησίας νάρθηκα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἴργειν εἶναι τοῦ ναοῦ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον νάρθηκα. ἔστι δὲ καὶ ἰατρικὸν τὸ τεῦχος. Νάρθηξ, παρὰ τὸ εἴργειν, ἤγουν ἐκλύσθαι τοῦ ἄμβωνος κεῖσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον ναρθήκιον, ἢ γίνεται παρὰ τὸ νάρον, ὃ σημαίνει τὸ ὑγρόν.

Νάρκα, ἰκλινὸς μελῶν, καὶ εἶδος ἰχθύος. Νάρκα, μορμολύκειον, ἔκπληξις. Νάρκη. μαλθακὸν μὲν ἐκφωνεῖ. ναρκᾶν δὲ τὸ πλαδᾶν ποιεῖ. ὁ δὲ ῥῆμα ποιεῖ τὸ ναρκᾶν. παράγωγον ἐστιν ἐξ αὐτοῦ. οἷον νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ κάρπῳ. Γλαῦκον μὲν ἐν φύσει, διὰ τὸ ὃ ἔφη εἰπὼν, ὡς ὁ νάρκη τὴν πλάστιγγα ναρκᾷ. Μένανδρος δέ φασι διὰ τοῦ ἔφη, ὅμως ὑπὸ τόλμη τόλμης. οἷον ἀπολλάντί μου νάρκα τις ὅλον τὸ σῶμα, μάλιστα τῶν παλαιῶν οὕτω κεχρημένων. λέγεται δέ φασιν ἡ νάρκη τὸ ζῷον, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, καὶ διὰ ξύλον διασπᾶσθαι ποιοῦσα ναρκᾶν τοὺς ἐν χερσὶν αὐτὸν ἔχοντας. ὡς δὲ σύμβολον ἐστὶ τοῦ ναρκᾶν, καὶ ὁ ναρκισσὸς, προλελέλυται. Ναρκίον, ὀστέον.

Νάρμολις, πόλις πισιδίων, ὡς κάβαλις. Νάρσηξ, κιβωτός. Ναρσὸς, τὸ φύλακος. Ναρκώσης, ἐκλύτη, ἐκλυομένης. Ναρσοῦ, στρατηγὸς ῥωμαίων. Νάρυξ, πόλις, ἐκφέρεται θηλυκῶς λεγομένη, ὃ καὶ ναρύκιον, καὶ ναρύκα. ἐξ ἧς ὁρμᾶται Αἴας. Νάρφη, σημαντικὸς ὄρνις, ὁ καὶ μαστρίς.

Νάσρευθος, ὄνομα κύριον. Νάσαι, προβάλλειν, ἐκβάλλειν φύλλα νᾶσαι, ἢ ῥεῖν. Νάσθαι, σκανδῶσαι, οἰκῆσαι, κτίσαι.

Νασθανασία, τὸ ὄνομα. ἐξ οὗ ἐν ναίτης. καὶ νάσσω, τὸ οἰκοῦσα. ὡς κλαίω κλάω, οὕτω καὶ ναίω νάω, ὁ ναίων, μέλλων νάσω νένασμαι ἐκ τούτου νάσσε καὶ μετανάστης, ὁ μέτοικος φυγάς.

Νασμός, ὁ ὄμβρος. ἀπὸ τοῦ νάω, τὸ ῥέω, ὅθεν σῶμα καὶ ναύτης. Νασμοὺς, τὰς ἀπορροίας. οἱ δὲ πληρώσεις, ῥύσεις.

Νασμύλης γῆ, λίθος παρὰ γεωργοῖς. Νάσσα, ἐκτίσθη. Ὅμηρος, ποίει οἱ ἄργει νάσσα πόλιν καὶ δώματ' ἔναξεν.

Νάσσα, ἀντὶ τοῦ κατῴκισε. οὐ δὴ οἶον μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅθεν καὶ ναίτης ὁ ἐγκάτοικος. καὶ ποιοῦν μὲν τὸ ναίω νάσω, ἔνασσα, νάσσα, διπλασιασμῷ τοῦ σ. Νασῦ, ῥεῖ, ῥέλει, καὶ ἄπεικοι ἄρτος καὶ ἴσω πέμματα. Νασαμῶνες, ἔθνη ἐσπέριον μὲν οὐ δύσεων, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἔχειν μεθέξειν. ἀρνοῦνται δὲ πρὸς τὸ τάσσειν, ὃν μαστὸν δεχόμενοι. καὶ λέγονται ὡς οὐ ταύτην τὴν νομοθεσίαν, ἀλλ' ἑτέραν ὁ μαστὸς ἔλιξεν. Νασῦραι, οἰνάρια, καὶ νανῶρεσ. Νασὸν, πυκνὸν, πλῆρες, μεστὸν, μὴ ἔχον ἀπόκενον τὸ. διαφέρει δὲ τοῦ μανοῦ. τὸ γὰρ μανὸν ἀραιὸν, χαῦνον, ὃ ἀντίκειται ὡς φλέψ. νασὸς δὲ ἀρτυτικῶς, πλακοῦς, ὃ θερμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. ἀπὸ τοῦ νάσσω, πλήσσω, ἀεὶ γὰρ ἂν ὁ νασὸς εὖ πεπιλημένος. καὶ ποιοῦν μὲν ἐν ἐσβέσει ταύτη νασός. οὐ θέμα, τὸ ἐν ἐλλειπτικῷ νάσσεσθαι. νάστος μὲν τῇ βαρυτόνως, πόλις Θρᾴκης, ἢ ἐλέγετο καὶ πισσός. Νασὸς, σηκός ἀπὸ στηρίου, ἀλλοσφάρατος μὴ ἔχων ἀπόκενον τὸ. Νασὸς κυρίως, ἄρτος ζυμιτὸς, μετὰ μέλιτος καὶ σταφίδων καὶ ἄλλων εἰδῶν. Ἀριστοφάνης δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπε. Νασὸς μέγας πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης φασὶν, σιτικὸν πλακοῦντα.

Νατῆρες, ὑπηρέται, ἢ ναυμαῖδες. Ναύαρχον, πολύχρουν. Ναυαγῶ, ναυαγῶ, σαλεύω, πεποίθημαι, ἀμφιβάλλω.

Ναυαγία, κλυδωνισμὸς, ὡς ἰοπηγία. Ναυαρχῶ, δελεαλέα συνιέναι. Ναύαρχος, ὁ τῆς νηὸς ἄρχων κυβερνήτης, ὃ ταύτην καλοῦσιν ναύτης, ἐρέτης, πρωρεύς. ἔμπορος δὲ, ὁ ἐπὶ ναυδοσίᾳ νῆας τὸν πλοῦν ποιούμενος. Ναυάγιον, παρὰ Θουκυδίδῃ, συλλήβδην μὲν ὅταν τι τῆς νηὸς ἀποκλασθῇ, οἷον πηδάλιον, ἢ τὸ ποσῶν. ναυαγία δὲ ὁλοκλήρως, πᾶσα ἡ τῆς νηὸς ἀπώλεια.

Ναύαιθος, ποταμὸς ἰταλίας, ἐξ ἰλίου πλεόντων ἑλλήνων, κατέχθησαν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον. αἱ δὲ αἰχμάλωτοι ἀλλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ ἑλλάδι δουλείαν, καὶ τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνέπρησαν τὰς ναῦς. καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνόμασται ναύαιθος, ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ καίω. αἱ δὲ γυναῖκες, ναυπρησίδες. αἱ δὲ νῆες, πρησίδες. Ναυαλὴς, ὁ ἐπίπλοος.

Ναυβάται, ἐπιβάται, τὰ ναυάγια φρονοῦντες. Ναυάτης, οἱ ἐπιβάτες. ἢ ὄνομα κύριον. Νάω, ῥέω, βλύζω. Ναυηγὸς ὁ κατεαγὼς τῶν νεῶν. καὶ ναυηγία, ἡ θραῦσις τῆς νεὼς. ναυάγια δὲ, τὰ τμήματα αὐτῆς, τὰ ἀπὸ τῆς ναυαγίας. Ναυτιλία, ἡ μετὰ νεὼν ἐργασία. Ναύκληροι, ἐπὶ νεῶν. τελῶνες παρ' ἀττικοῖς, οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια χρήματα. ἢ συνωναρίων, οἱ τίσιν ἐν οἷς ἐπίκειντο τὰ τοιαῦτα χρήματα, ἢ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκληροι καὶ μισθωτοί. Ναυκληρώσιμος, λογίζεται ἐκ. ἐπεὶ ἐνίοι ἱστορίαν λέγουσιν, ὡς Στησίχορος ἱστορικὸν οἶκον φασί. Ναυκρατίτης σίφων, ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας ναυκράτιος, ὁ βύβλινος, ἢ ὁ ἐκ φιλύρας, ἢ ὁ σμυρνάχιος. Ναυκράτορες, οἱ τῶν νεῶν ἡγούμενοι. Ναῦλα, τὰ ἐφόδια. Ναῦλον ἀπαιδὸς, Καλλίμαχος. ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ναῦλον οὐδέτερον λέγειν διαφυλάττεται δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἡ γραφή, καὶ ὅτι παρὰ τοῖς νεωτέροις, ὁ ναῦλος ὑμῖν τῆς νεὼς ἐφυλάττεται οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς οὐδετέροις λέγεται διὰ τοῦ ναῦλος καὶ ναῦλον. Ναύλοχον σκέπας, λέγει Λυκόφρων, τὴν γαληνὴν εἴσω τοῦ λιμένος τῆς ἰθάκης, ὃς ῥεῖθρος καλεῖται. ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ναῦλον, τὸ εἰς τὸ μέρος τῶν ναυτῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον.

Ναύλοχοι λιμένες, ἀκροῦσι λέγεσθαι, ἐκ τοῦ νηῶν ὄχοι οὔσαι ὄντως, πλεονασμῷ τοῦ λ. τί σημαίνει ὁ ὄχος, βλέπε. λιμένες, ὄχοι. Ναύλοχοι λιμένες, ἢ παρὰ τὸ λόχος, ἐν οἷς δελεάζονται συνάγονται νῆες. ὃν καὶ οἱ ἄγκυραι ἐνιαῖ λέγονται, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ λ, ἵνα ὦσιν ναύοχοι, ἐν οἷς ὀχοῦνται νῆες κατὰ τὸ καὶ λιμένες νηῶν ὄχοι βαρυτόνως, ἢ ὀχοὶ ὀξυτόνως. Ναυλοχῶ, τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεύω, ἢ ἀνακαίω καθιστῶ. Ναυλοχῶ, τὸ ἐλλιμενίζω. Ναῦμα, νέα τις παρὰ πέρσαις, ἣν ἄνδες πολύγονον λέγουσι. Ναύμαχα, ὡς τὰ ἐπίμαχα προπαροξυτόνως. ἐξηγήσεις γὰρ τὰ παρὰ ῥῆμα οὐδέτερα σύνθετα μονογενῆ εἰς ον λήγοντα προπαροξύνεται, οἷον χειρόγραφον, ἀκρατέφορον, χαρτόνημον, οὕτω φασὶ καὶ ναύμαχον. καὶ ναυμάχος μὲν ἀνὴρ, παροξυτόνως ὡς πανζόνος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μεσομάχος. ναύμαχον δὲ δόρυ, παρὰ τὴν μάχην, ὡς ἐπίσκοπος νέρυς, παρὰ τὴν νομήν. ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν τοιούτων ὀνομάτων εὑρίσκεται τὰ παλαιοῖς, ὅσα μὲν ἐκ τοῦ μάχη ποιεῖται προπαροξύνειν τὸ τέλος, οἷον φιλόμαχον γένος, σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἀντίμαχος, ἐπίμαχος. οὕτω γοῦν καὶ ναύμαχος αἰχμή, καὶ ὁπλοδέδως δόρυ ναύμαχον. ὅσα δὲ ἐκ τοῦ μάχεσθαι σύγκειται, παροξύνεται, πυγμάχος, ὁπλομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος, μονομάχος. Ναύμαχα, μακρὰ δόρατα, ὡς τε καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι, οὕτω καὶ Ὅμηρος παροξυτόνως. ὁ μέν τοι ναυμάχος ἀνὴρ, πρὸ μιᾶς νηὸς τοῦτο. Ναυμαχία, ἡ διὰ πλοίων μάχη. Ναυμάχιον, ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι, καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν, καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ἔγκλημα, ναυμάχιον ἐκαλεῖτο. Ναυμαχῶ, δοτικῇ συντάσσεται, τὸ διὰ νηὸς μάχομαι. Ναυμαχησείοντες, πρὸς ναυμαχίαν

[illegible] ἐπίῤῥημα. Ναὶ μὴν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ ἔστι βεβαιωτικὸν ἐπίῤῥημα. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ναίδες, [illegible] [illegible], νύμφαι ἀπὸ τῶν ναμάτων. Ναιετ[illegible], [illegible]. [illegible]. Ναίειν, οἰκεῖν, ῥέειν.

Ναὶ, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, [illegible] χωρὶς τοῦ ι [illegible] Ὁμήρῳ, [illegible] ἔγχεα [illegible].

Ναιέθαι, [illegible]. Ναιετάουσιν, οἰκοῦνται. [illegible]

[illegible]

Μώλωψ, τραῦμα συμπλωθέν. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείου λώρου γενομένη πληγὴ, ἀπὸ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ λώπος, ὅ ἐστι δέρματος, ὡς οἱ ἱμάντες συνάξονται. ἄλλως. Μώλωψ, εἶδος πληγῆς ὕφαιμον, ἐκλιθέντος τοῦ σώματος, ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείου λώρου πληγὴ γινομένη, παρὰ τὸ βοῦς βοὸς, καὶ τὸ λῶπος, ἡ λεπὶς γίνεται βώλωψ, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ μώλωψ.

Μῶμαρ, μέμψις, ὄνειδος, αἶσχος. καὶ μόμαρ, ὁ ψόγος, ὁ μῶμος. ἢ μῶμαρ, ὁ μωρὸς, καὶ ὁ μάχος. Μωμῆται, ψέγει, μέμφεται. ἔθεν μωμητὰ, τὰ ψεκτά. Μώμεθα, ζητοῦμεν. Μωμήσηται, μέμψηται, ψέξει. Μῶμος, ὁ ψόγος. μωμητὸν, τὸ ἐπιμωμητὸν, τὸ ἐπίψογον. καὶ μῶμαρ, ὁ μῶμος, ὀνειδος, αἶσχος. Μωμοσκόπος, ὁ φιλόψογος. Μωμφαί, μέμψεις. Μῶν, ἆρα.

Μῶν, ποιητικὸν λαμβανόμενον ἐπὶ ἐρωτήσεως. γίνεται οὖν ἀπὸ τοῦ μὴ οὖν κατὰ κρᾶσιν μῶν. Μωνὰ, ἀρδά. Μωνὰ, ὀλιγωρία. Μωνιὸν, μόνον, ὀχεῖον. Μῶνυξ, ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων μονώνυχος. Μώνυχες ἵπποι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἄλλων ζώων πολυωνύχων καὶ διχήλων. Μώνυχα, ὁπλὴν μὴ διεσχισμένην. Μωπάσειν, μέμφεσθαι. Μῶρα μοι δοκεῖς φρονεῖν, ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ. τὸν βουλόμενον μαλακὸν ἐφαρμάσαντος τοῦ καιροῦ, ὁ αἴσω φησὶ πρὸς τὸν μυστικὸν. καὶ αὖθις, ὦ μῶρε μῶρε μὴ ἐμὲ εἶναι φρονεῖς δοκεῖς. Μῶρα, ἀνόητα, παράλογα, λόγος γάρ τις ἐστὶ τοῦ ἐφιαλτέρου, ὡς ἀνόητ᾽ ἔχει μῶρα βουλευσάμενος ἅπαντ᾽ ἐπειδὴ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὅτι ποτὲ δῶν καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς. νικᾶται δὲ τῶν ἀθηνῶν, καὶ ἐλθοῦσα τὰς ποσειδῶνα καταράσασθαι τῇ πόλει κακῶς ἀεὶ τὰ ἀθηναίοις βουλεύεσθαι, ἀκολουθεῖν δὲ τῶν ἀθηνῶν προσθεῖναι, κακῶς βουλευσαμένοις, καὶ ἐπιτυχεῖν. Μῶρα, σπέρματα. Μωραίνω, ἀμαθαίνω, ἤγουν ἀνόητός εἰμι. Μωραίνω, ἀνοηταίνω, ἀναισθητῶ, ἀφραίνω, παραφρονῶ, εὐηθίζω. Μωρίαι, ἀμαθίαι, καὶ ἵππος καὶ βοῦς ἀπὸ ἀγκάλων. Μωρίας, αἱ τῶν ἐλαιῶν βασιλείς. Μώκον, πόσιν τινὸς πρὸς φιλίαν χωρεῖν. Μωροκακοήθεια. ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εἰπεράζοντος, ὃν δὴ μωροκακοήθη καλοῦσι. Μωροὶ καὶ ἀβέλτεροι, καὶ κιχλωνέδεις μαμμάκυθοι, μελιτίδαι, βουταλίων, κέφαλος. Μωρὸς, ὁ ἄφρων. εἴρηται παρὰ τὸ ἀέω, καὶ ἀπίστως. ὡς τὸ, οὕτε λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός.

Μωρὸς, πάλαι ποτὲ ὀρθῶς εἶχε τοῦ προπερισπᾶσθαι, ὡς τὸ ὦ παλαιοὶ μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι. ὕστερον δὲ συνεξέφθαρμαι τῶν πολλῶν, σοφὸς, ἐσωρὸς, καὶ τοῖς ὁμοίοις, ὡς καὶ τὸ ἀγκυρὸς καὶ ἀβρὸς καὶ ἀμυδρὸς. τῶν ἀφαυρὸς, ἀμαυρὸς, ἀχρὸς, μαῦρος. Μωρὸς, ὁ ἄνους.

Μωρὸς, μωραίνω, μωρία, μωρῶ· καὶ μωρῶς, κέρα καὶ ἴτρια. ἢ ἐκ μωροῖς ἀρχαίας ἐκάλουν, ἀπὸ τῆς ἱστορίας. ἱστορία. τῇ ἀρκαδίᾳ κατὰ τῇ πρὸ σελήνης χρόνους ἐν ταῖς ἐρήμοις διάγουσιν, ὑπὸ ταῖς ὕλαις, καὶ ἐκ τῶν ἀκροδρύων καρπῶν διαζῶν. φιλονεικούντων δὲ ποτε ἀρκάδων, καὶ τῶν φρυγῶν καὶ αἰγυπτίων περὶ τῶν ἀρχαιότητος, καὶ εἰς κρίσιν ἐλθόντων, ψαμμίτιχος ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου λαβὼν δύο ἀρτίτοκα παιδία, ἐν ἐρήμῳ ἀπέκλεισε τόπῳ, καὶ αἶγα ἐπέσειν ἐθηλάζειν. ἄλλοι δέ φασιν οὐκ αἶγας, ἀλλὰ τὰς ἑαυτοῦ ματέρων ἐκτετμημένας τὰς ἑαυτῶν γλώττας, ἵνα μὴ δύνωνται διαλέγεσθαι ὁμιλοῦσαι ἀγαγεῖν τὰ παιδία. ἔπειτα μετὰ τρεῖς χρόνους ἀπέλυσε ζητοῦντα ἐξελθεῖν ἀποστέλλειν πρὸς αὐτά. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ, προσπελάσαντα τὰ παιδία λέγοντα βέκ. ἔστι δὲ τοῦτο φρυγιστὶ ἄρτος. ἐκ τούτου φρύγες ἐφάνησαν ἀρχαιότεροι. Μωροὶ, τῇ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς. Μῶρον, τὸ ὄξος. Μώρωσις, τὸ ... Μωρωσὶς, ὁ τὴν διάνοιαν κατὰ παλαιὰς πεπληγὼς. Μῶσθαι, καὶ μῶσθαι. δωρικῶς. Μῶσαι, τὸ λαμβάνειν. μῶσαι καὶ ταλαίπωρον μωσῦμεν, ἀντὶ τοῦ ζητεῖν, παρὰ λάκωσι. Μῶσθε, ζητεῖ, τεχνάζεται.

Μῶυ, τὸ ὕδωρ, παρ᾽ αἰγυπτίοις, ἐξ οὗ καὶ μωυσῆς. Μωυσῆς, ὁ ... λόγιος. Μῶφις μώφιδος, ὄνομα κύριον. Μώχεται, φθονεῖ. Μῶψ, ὁ μὴ ἐξυδορκῶν, κατὰ δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

Τέλος τοῦ μ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν

ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Nῦ, τὸ στοιχεῖον, ὅτι νεγμὸν ἔχει ἐπὶ ἐκφωνήσεις. καὶ νῦ, ἀντὶ τοῦ δή, δῆλον.

Ναὶ δὴ, κατώκησε. Νάσων, ὄνομα κύριον. Νάβα παρὰ ῥωμαίοις, τὸ στρέμμιον. φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὲν ἀπὸ τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκὴ. ναῦς γὰρ, καὶ ναῦβα, ἐρυγός. Ναβὰρ, ἐγκαθισμός. Ναβάται, γένος ἀράβων. ὅ δὲ πέμπει πρὸς ἄραβας τὸ λεγομένους ναβαταίους. καὶ ναβαταῖος ἐθνικόν. Ναβὶς, ναβίδος, λακεδαιμονίων τύραννος.

Νάβλα, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ἢ ψαλτήριον, ἢ κιθάρα. καὶ ναβλὰς κιθαριστὰς, εἴδους ὀργάνου μουσικοῦ διοῦχος, καὶ ὁ σοφίων. καὶ νάβλον, τὸ αὐτὸ ὄργανον. Ναβουζαρδᾶς, ἑρμηνεύεται γαστριμαργίας. Νάει, ῥέει, ῥέω. νάω, τὸ ῥέω. ὅθεν καὶ νᾶμα, καὶ κατὰ κρᾶσιν νᾶμα. Ναίω, πρωτότυπον ἐστὶ τοῦ ναίων, καὶ τοῦ νάματος, καὶ τοῦ ναρίας, καὶ τῶν νεκρῶν.

Ναδλαμῶς, ἐναντίον τὸ εὐλαμῶς. Νάειν ἐρῶ, παρ᾽ Ὁμήρῳ τὸ πεπληρῶσθαι, ὡς καὶ ἐπὶ ῥέειν. ὅθεν καὶ τὸ νᾶμα γίνεται. καὶ τὸ ναρὸν, ἐξ οὗ ὁ ναρὸς, καὶ τὸ ἐπὶ νάον. ὅπερ σημαίνει ἐστὶ ἐπὶ τῶν ἀεὶ νεῶν, παρὰ τῶν κωμικῶν. Ναίρβα, διάκονα. Ναίται, οἱ οἰκήτορες, καὶ κάτοικοι. Ναίτων, ῥέων, πολύῤῥους.

Ναζαραῖος, μοναχὸς, ἡγιασμένος, καὶ ἀφιερωμένος τῷ θεῷ. Ναζιῆς, ἐθνικόν. Ναζωραῖος, ἅγιος ἑρμηνεύεται. ἢ ἐκτεταγμένος, ἅγιος. ὑπάρχεσθαι παρὰ πολλοῖς τὸ ὄνομα. Ναζάρεον, ὄρος. Ναηλαίς, πρόσφατα. διακαθεί. Ναθμὰς, τὰς χοιράδας. τάσσεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιμῶν. Νάθραξ, νάρθηξ.

Ναϊάδες, ἢ ναΐδες, νύμφαι ὑδραυλίαι, πηγαί. Ναὶ, ἀληθῶς, ἐπίῤῥημα συγκαταθέσεως. ναίχι, τὸ αὐτό. Ναὶ μοίρας, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ νὴ τὰς μοίρας. Ναὶ καὶ ναίχι, ἐπιῤῥήματα συγκαταθέσεως, προταγομένης ἐρωτήσεως ἀποδίδοται μετὰ τοῦ ῥήματος, δι᾽ οὗ γέγονεν ἐρώτημα. πολλάκις δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῥήματος πάντως ἀπὸ κοινοῦ νοουμένου τοῦ ἐρωτηθέντος. ἡ γὰρ ἐρώτησις, διὰ ὁριστικῶν ῥημάτων προβάλλεται. οἷον ἔρχῃ. ἀποκρινόμενος λέγομεν, ναὶ ἔρχομαι, μετὰ τοῦ ῥήματος τὸ ἐρωτήσεως. εἰ δὲ καὶ εἴπω μόνως ναὶ, τελεία ἐστὶν ἡ ἀπόφανσις ἀπὸ κοινοῦ νοουμένου τοῦ ἔρχομαι ῥήματος. Ναὶ μὴν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ ἔστι βεβαιωτικὸν ἐπίῤῥημα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀγά. Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, παρ᾽ Ὁμήρῳ πλεονάζει τὸ μὰ, κατὰ ἀττικὸν ἔθος. ὅρκοι γὰρ εἰπεῖν, ναὶ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. ἰστέον δὲ, ὅτι δύο τούτων ὄντων ἐπιῤῥημάτων ὀμωμοτικῶν, τοῦ μὰ καὶ τοῦ ναὶ. ἀπωμοτικὸν μὲν ἤτοι ἀποφατικὸν ἐστὶ τὸ μὰ, οἷον μὰ τὴν δίκην οὐ ποιήσω τόδε. καταμοτικὸν δὲ τὸ ναί. οἷον ναὶ τοὺς λόγους ποιήσω τόδε. ὁ μὲν τοι ποιητὴς ἐνταῦθα καὶ καταμοτικὸν ἔχων ὅρκον, καὶ ἀπωμοτικὸν τῷ δὲ τὸ νὰ χρῆσιν μὴ ἔχειν τοῦ ἐπιῤῥήματος, τὸ ναὶ ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐχρήσατο ἐπιῤῥήματι. καὶ διδόασιν ἀφορμὴν ἡμῖν νοῆσαι, ὡς ἐπὶ τούτων ἑκάτερον τὸ νὰ ἐπίῤῥημα γέγονεν, ὑπὲρ ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, καὶ ἐμφῆναι, ὅτι καὶ καταφατικῶς ὀμόσει. καὶ κατὰ ἀπόφασιν, ἤγουν καταμοτικῶς καὶ ἀπωμοτικῶς. διὰ μὲν τὸ ναὶ, καταμοτικῶς. ἀπωμοτικῶς δὲ, διὰ τὸ μά. καὶ ἔστιν ὅρκος ἐνταῦθα ἐν ὑπεραφάσει μὲν τὸ ὅτι οὐ; ἀχιλλεὺς ποθὴ ἵξεται ἀχαιούς. ἐν δὲ ἀποφάσει, ὅτι οὐ δή σοι δυνήσεται ἀχνύμενός περ χραισμεῖν. ἰστέον δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς δωριεῦσιν εὑρίσκεται ἐξ ὀρθοῦ ὀμωμοτικὸν ἐπίῤῥημα τὸ ναί. ἤγουν ναὶ τὸν σιὸν, ἤγουν ναὶ τὸν θεόν. καὶ τάχα ἐκ τούτου

τὴν μυσίαν, κατὰ τὴν τελήφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Μύστρα, τὴν χλαῖναν. Μυσκίζειν, κολάζειν. Μύτης, ἰχθὺς θάλασσ., ὅς ἐστιν ἄφωνος οὐ νίπτεται, καὶ ὁ ἐνεὸς, καὶ ὁ μὴ λαλῶν, καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος. Μυττὸν, ἰχθύν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ μύττεται. οἱ δὲ καὶ τὸ ἀποβαῖνον, καὶ ὁ νεκρὸς, καὶ ὁ νέος. Μυττάλλουσα, μυγάλα. Μυττακὸς, μόνος, σκυλαί. Ἰωνικῶς, κύζουσα. Μυτταίζουσα, κνυζοῦσα. Μύτταξ, ὄρνις ποιός. Μυττακίζειν, κόπτειν. Μυττιλωτὸς, ἀκίνητος. Μυττὶς, τὸ μέλαν τῆς σηπίας. ἐπεὶ ἐν τῷ σώματι ἔχουσα ἐκχεῖται. Μυττωτὸν, εἶπεν Ἀριστοφάνης. παίζων ἴσως πρὸς τὸν Ὀμηρικὸν κυκεῶνα. ἔστι δὲ ὑπότριμμα διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου, καὶ ᾠοῦ, καὶ ἐλαίου, καὶ τοιούτων. κεῖται δέ ποτε ἀντὶ τοῦ σκόροδα ὁ μυττωτὸς, ὡς Ἀριστοφάνης, εἰμὶ τάλας, μυττωτὸν ὄψον ἀπώλεσα. καὶ μυττωτεύομεν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συντρίψομεν, ἀμύνομεν, ἐκπειρασθήσομεν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν σκορόδων. μυττωτὸν γὰρ κυρίως, τὸ ἐκ σκορόδων καὶ τυροῦ καὶ ὄξους τρίμμα. καὶ οὕτως ὠνομάσθη, ἀντὶ τοῦ μυσωτὸν ἢ, παρὰ τὸ μυσάττεσθαι αὐτοῦ τὴν ὀσμήν. καὶ τροπῇ ἀττικῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ πλεονασμῷ μυττωτός. εἴρηται ὁ Καλλίμαχός φησιν, ἂν ἐγὼ ἀεὶ μυττωτὸν, ὅτιν ἀπομύττομαι ἴσως. Μυχοίτατον, ἐσώτατον. καὶ μυχοίτατον, καὶ μυχεία ἡ ἀφροδίτη. Μυχοῖ, παρὰ Ἡροδότῳ, καταδύσεις, τὰ ἔνδον. Μυχθίζειν, χλευάζειν. Μυχθισμός, στεναγμός. Μόχλος, σίδηρος. Μυχλὸς, χολιὸς, ὄχευτὴς, λάγνος, μοιχὸς, ἀσελγής. φωκεῖς δὲ καὶ ὄνους τοὺς ἐπὶ ὀχεία πεμπομένους. Μυχμὸν, λέγει Ὅμηρος, τὸ διὰ τῶν μυκτήρων ἆσθμα, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦτο ἦχον, παρὰ τὸ μύζειν. ἐξ οὗ καὶ ὁ μυκτὴρ, καὶ μυχθίζειν, παρ' Αἰσχύλῳ. Μυχοὶ, αἱ καταδύσεις. οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες, κοιλότητες, ἔσχατα, καὶ τὰ ἐσώματα, ἃ τὰ ἐσώτατα μέρη. Μυχοίτατος, ὃ μυχοίτατον φασὶν ἢ μεθ' Ὅμηρον ὅτι ἐς, ὅπερ ἐνδότατος. γίνεται ἐκ τοῦ μυχός, προσλήψει τοῦ ι, ὡς ἀλλοῖος ὅμοιον. εἶτε μυχοίτατος εἴπῃ τις, εἴτε μυχώτατος. καὶ ἐπὶ ὅμοιον τῷ παρὰ χαροῖτατος, οὗ καὶ συγκριτικὸν ἐν ἰδιαίᾳ παροίτερος ἐστι. ἐπεὶ εἰσὶν, ὅμως ἀπὸ τοῦ προτρέχοντος. σημείωσαι δὲ, ὅτι καθὰ τὸ μυχοίτατος τροπῇ τοῦ ο εἰς ω, μυχώτατος γίνεται ἀττικῶς, οὕτως ἐκ τοῦ πρωὶ πρωΐος, παραγίνεται πρωϊαίτερος. οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὄρθρου ὀρθριαίτερος πλεονάσαντος αὐτοῦ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ κάμινος καμιναῖος, καὶ μεσαῖος λίθος, κατὰ πλεονασμόν.

Μυχὸς, ὁ ἐνδότατος τόπος, ὃ καὶ ἀπόκρυφος. Μυχὸς, παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω. Μυχὸν ὄργιον ἱεροβόσκον, καὶ μυστηρίων λέγει, ὧν ἀπομνήμων ἦρχε. Μυχουσαντες, ἀντὶ τοῦ ἰσώτατος. Μυχανόν, ἀντὶ τοῦ σπερὸς τοῦ ὀχύρου, λέγουσι Λακεδαιμονίοι.

Μύω, συμμύω, ἐπὶ στόματος, καὶ ἁπλῶς κατασμύειν ὀφθαλμῶν.

Μυὸ, τελῶ σε τὰ ἀπόρρητα. μυὸ κηπὸν, καμμύω τινέλι. ὅν, ὡς τὸ καββαλών. κατὰ μύω γάρ ἐστι, καὶ συγκοπῇ καμμύω, παραπλησίως ἐκείνοις ὧν εἴρηται. Μύω, τὸ καμμύω.

Μυών, ἡ γαστροκνημία εἰσί, ἐφ' ἑ τῶν πολλῶν σφαιρικῶν ἀποτελεῖ, συγκειμένων ἐκ πόρων πολλῶν ἢ συγκειμένων ὀργάνων. ὁ ἄλλως εἰπεῖν, περιπλοκὴ ἐστὶν ἡ ὕλη ὁ μυὼν, ὡς περὶ ὀχύρου μύες. μέρη δὲ, σαρκὸς συγκειμένων ἢ νευρώδους, ὡς οἱ πεπαλαιωκότες ἰατροὶ λέγουσι μεταλλακτικῷ λόγῳ τρόπῳ. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ ὅτι ὁ ἀθλητὴς κατὰ μυώνων πλαγεῖς, ἀπέθανε. συμπαθοῦσι γὰρ ἢ αὐτοὶ ἔχουσι πρὸς τὰ παίδια, εἰ καὶ ἐν ἀνθρώποις εἰσίν.

Μυώναν, τοῦ ταγματάρχου τίτλον, Γρηγόριος. Μυωξία, ὕβρισμός λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τοῦ μυὸς χηραμούς. Μυωξός, ὁ τῶν ποντικῶν φωλεός, ὅπου ἡ καὶ κατάληψις λέγεται δικαία.

Μυωπία, τυφλότης. Μυωπάζειν, τὸ φυλάττειν. Μυωπίζειν, ὀφθαλμιῶ. Μύωψ, ξυστήρ. Μυωπίζω, κεντρίζω, ἀπὸ τοῦ μύωπος, ὅς ἐστι μύωψ καὶ ὁ ἐπιβαίνων τὰς βοῦς. ὡς τὸ ἀπὸ μύωπος κεντούμενος. Μυωπίζω, τὸ λακτίζω, ἐκ τοῦ μύωπος. Μυωπιάσμενος, ἄπρεπως τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μύωψ, εἶδος μυίας κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον, ἥ ἐστι ταῖς οὐραῖς τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη, δάκνει αὐτὰς, καὶ εἰς μανίαν ἄγει. ἀφ' οὗ καὶ οἶστρος λέγεται. Σώστρατος δὲ ἐν τῇ ἑβδόμῃ περὶ ζώων, διαφέρει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου. ὁ μὲν γὰρ μύωψ, ἐκ τοῦ ξύλου ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἶστρος, ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐμπλεόντων ζωαρίων.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Μῶ, τὸ ζητῶ τὸ δίον προθυμοῦμαι. Μῶα, εἶδος ποιᾶς. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἡ λέβης ἀμφιμείας, τουτέστιν ὁ ἀπόβλητος ἄνθρωπος ὁ ἀπαλλαγὴν ἔχων, μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ἕως εἰσελεύσεσθαι γὰρ μωαβίτας, ἕως τρίτης καὶ δεκάτης γενεᾶς εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ μωάμ. ἐστὶ δὲ πατρὸς γὰρ ἑρμηνεύεται. ταύτῃ δὲ, καὶ τὸ ἐμήτριον σῶμα. Μῶλα, ἄλφιτα σίτου. Μώλιξ, φλόξ. φλογίς. Μωλοῖ, λαλεῖ, ἄδει. Μώλιον, εἶδος ἐστι σιδήρου. Μωλύνω, τάλας, μωραίνω, ἐκλύω. Μώλωψ, ὁ παιδευθείς. Μωμᾶται, βοῦς, καὶ μωμᾶται. καὶ ἀπὸ τούτου τὸ διὰ ταύτης τῆς φωνῆς τὸ χλευάζειν, καὶ καταμωκᾶσθαι. τὸ καταχολᾶν. Μωμοσύνη, πολλὰς. Μωμεῖσθαι, μέμφεσθαι. Μωρία, πόνηρα, μανία καὶ ἡ λοιδορία, καὶ ὁ μωμητής, μέμφεται σοφοῦς. Μωρίας, καὶ μωρία, καὶ μωρολογία, κωφεία. Μωλίζω, τὸ ἐκπαίζειν. Μῶκος, μωρός, χλευαστὴς, σκώπτης.

Μωλὺ, τὸ λοιδορῶ. Μωκώμενος, μωκάζειν, περιπατίζω, καταστρέφω. Μωκωμένος, χλευαζομένους, καὶ τὰ ἔμοια.

Μώλαξ, εἶδος οἴνου. οἱ δὲ, τὸ ἐν τοῖς ὁρίοις συνηθεστέρως. ἀπὸ τοῦ μώλου, ὡς λυδὸς λύδιος, τὸ οἶνον. Μωλεῖα, ἑορτὴ παρὰ ἀρκάσιν. ἐπειδὴ λυκοῦργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην, εἷλεν ἀρηΐθοον. μῶλος δὲ, ἡ μάχη. Μωλῶ, μάχη, καὶ ἀπὸ Δίου, ὡς ἀρσένι ἀνδρὶ παραγένηται. Μωλύσασα, μαχέσασα, πολεμήσασα. Μῶλον ἄρηος, λέγει Ὅμηρος, ὁ καὶ πόνον, ὡς ταῦτα οὕτω καὶ οὕτως εἰπεῖν. Μῶλος, ὀνόματα πόλεων. Μῶλος, ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μὴ ὀλοὸς εἶναι. πολλοὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται, καὶ ὁ μὴ ἄλλος εἰπεῖν ἢ ἀνθρώπους, ἢ μοχθηρός. μόλος, καὶ ὁ ἐν ἀγχίνοις. Μῶλος ὄρος, ἡ κατασκευὴ. ἐκ τοῦ μόλις ἐκτελεῖσθαι τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ ὅλον, ὁ κατὰ τὴν ὁλότητα φυλάττων τὰ ἔργα. καὶ κατὰ κρᾶσιν μῶλος, ὅς δύσμα λῦμα, σεγονὴν σπουδὴ, βοῦσμα βύσμα, ὀξυλήκτα ὀξυλήκτα, τὸ ἔμμονον τῶν μορόν. μάλιστα δὲ ὡς μέσος μόρον, παρ' ἀττικοῖς ὁ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὀξύτερος μορός. Μῶλος, ὁ πόλεμος. μῶλον ἄρηος, ἤγουν πόλεμον. Μωλύχιον, εἶδος βοτάνης. Μῶλυ, φυτοῦ εἶδος ἀλεξιφάρμακον, ἢ βοτάνης ἀντιδότον. οἱ δὲ τὸ λέγειν, διὰ τὸ τὰ πάντα μολύνεσθαι, ἢ διὰ προσγίνεται. μῶλυ γὰρ, τὰ ἄκρα φύλλα. Μῶλυ, εἶδος βοτάνης, ὅτι διὰ δύναμιν ὁ δύναμις τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ, καὶ ἀπεπαίησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀλλοιώσεως τῆς κίρκης. παρὰ τὸ μωλύειν, τουτέστι παύειν καὶ καταλύειν τὰς φθοροποιοὺς νόσους. Μωλύειν, παύειν, καταλύειν, ἢ τὸ ἀμβλύνειν καὶ κωλύειν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐᾶν, ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν ἔχειν μὴν ἐν τῇ χειρὶ μέλαν, ἀντὶ τοῦ φαρμακον. ἐκ δὲ εἶδος βοτάνης, ἔτι πήγανον ἄγριον. Μωλύσαι, ταράξαι.

Μώλυζαι, αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί, τοῦ τέλους. αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί, μώλυζαι, γέλγιθές τε, γελγέθαι καὶ γόσεῖς. Μωλόσσων, μεμολυσμένον. Μωλυσω, τὸ ἀπαίδευτον, χαυνότητα. Μώλυξ, μωλυκῶ, φεβόλου. Μωλυρὸν, πυρρὸν, ξηρόν. Μῶλυς, ὁ ἀμαθὴς. Ἰσοφανῆς ἐν φασι, μεμολυσμένα, παραμένει. Μωλώταπον, ἀμβλύτερον.

Μυῤῥίνη, χώρα, καὶ εἶδος φυτοῦ, καὶ μυῤῥινῶν ἀρχὰς ἐπιθυμῶν. μυῤῥίναις ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες. ὁ δὲ λέγων μυῤῥίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τινός. οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυῤῥίνης λαμβάνοντες, ᾖδον. Μυῤῥίνην ἔνιοι μὲν οἶνον μυῤῥίνας καλοῦσιν. οἱ δὲ πόσιν ἐσκευασμένον, οἱ δὲ πόσιν φασίν, ἢ ἐπέκειτο μύρον. Μυῤῥίνα, ἡ μυρσίνη. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτα. Μυῤῥινοῦς, δῆμος ἐν Ἀττικῇ μυῤῥίνας ἔχων. ὅθεν αὐτὸς μυῤῥινοῦς, καὶ κατὰ συναίρεσιν μυῤῥινοῦς, ὥσπερ ἔνθεν ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ φυομένων ῥάμνων. ὡς οἱ Λαμπτεῖς μυῤῥινούσιοι καὶ ῥαμνούσιοι. καὶ ὁ ἐρινεὸς λέγεται, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐρινεάς, καὶ ὁ κεραμεὺς δὲ κεραμεῦς, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράμων κέκληται. καὶ πιτυοῦσσα, ἡ Μίλητος ποτέ, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας ἐκλήθη. οὕτω καὶ ἡ πιτυούσιος, ἀπὸ τόπου ἑτέρου πολλὰς ἔχοντος πίτυας. Μυρσίνας, ἀντὶ τοῦ μυῤῥίνας λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Μυρσίνης στέφανον ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, καὶ ὡς ἱερὸν νομίζοντες ἐκείνων. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ ἡ ἐπιμελοῦσας φασὶ διὰ τῆς μυρσίνης εἰρῆσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεός, ὅτι ἐν τοῖς Χθονίας ἀπείρατο. μυῤῥίναις ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες. καὶ μυῤῥινῶν, ἀρχὰς ἐπιθυμῶν. Μύρσινος, ἡ μύρσινον, κόλπος, ἐκλήθη δέ φασιν, ὅτι ὅλον μυρτοῦντων. ἐκεῖνον δὲ αὐτὸς εὕρηται μυρτοῦντος. Μύρτος, ἰσόφιλος ὢν ταῖς ἔχων, ἐν τῷ ἀρχῇ. λέγεται δὲ καὶ ἄγγος πλεκτὸν ἐξ ὅτου, ἢ τὸ λόγον πλακός. Μύρτα, ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπός. ἐν ἐστὶν οἰκεῖος ἔσπειν εἰς τὸ ἴδιον. Μυρταλίς, ἡ ἐξ μυῤῥίνης, ὡς λέγεται. Μύρτεον, φρεάτιον ὂν ἐν Θρᾴκῃ. Μύρτις, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καταλέγων δὲ τοὺς προδότας ἐκεῖ ἐν Πελοποννήσῳ φασίν, ἀργείων μύρτις, τελέδαμος. μνησίας. Θεόπομπος δὲ, πασίαν καὶ ὅμηρ ὧν ὀνομάζει τῶν ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδίων αὐτὸν γραφικάς ἐστιν ἁμαρτήματα. Μυρτίς, μυρσίνη καὶ μυρτίς.

Μυρτίλαον, πίνακα, παρὰ τῷ ἐπικράτει. Μυρτίνος, εἶδος ἐλαίας. Μυρτίλος, ὁ μύρτις. Μύρτον πιττακωμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. οἱ δὲ τὸ χεῖλος τὸ γυναικεῖον. Μυρτώσιον, τέρας, ἢ ἄκρα περὶ κυρήνην. Μύρω, τὸ ῥέω. ὅθεν ἐπιμύρεται ἰθμός. Μυρώ, ἡ φιλόσοφος. κύριον γυναικῶν βασιλιδῶν, καὶ μύθους. Μυρωνία, ἱερεία ἐν τῇ Ἀττικῇ. Μυρῶν, ῥέων. Μῦς, ὄνομα κύριον. ἐν δὲ πᾶσι σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζῳδίου, καὶ κλίνει μυός.

Μῦς τὸ καὶ φασί, ἰσοδέδηκεν ἐν φθάσει πίθου. Μῦς λευκὸς ἐπὶ τῶν λαγνῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ ἀκολάστων. Μῦς ἄρτι πίττης γεύεται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀρχὴν μὲν τολμηρῶν καὶ ἀπειλῶν, ὕστερον δὲ δειλῶν ἀναφαινόντων. οἱ γὰρ κατοικίδιοι μύες, ἅπαντα πρὸς τὴν ὄψιν ἐκλείπουσιν. καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. Μυσὴ, μυαρὰ, μεμιασμένα. Μῦσαι, καμμῦσαι. ὅ τὸ ὑπὸ μύσους ἀττικοί, ἢ μιάναι. Μυσάλη, οἱ πολὺ καταπίνοντες καὶ ἰδιώτες. Μυσαρὸν, ῥυπαρὸν, ἀκάθαρτον. Μυσάττεται, ἀηδίζεται. Μυσαχθὴς, βδελυκτός, ἀποτρόπαιος. ὅθεν μύσος, τὸ μίασμα. Μυσάχνη, ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ. μυσάχνη δὲ, ἡ μισητό, καὶ ἀκάθαρτος. Μυσαχνεῖν, μεμιασμένον, καὶ τὰ ὅμοια. Μύσαι, ἀπορρεῖν. Μύση, μιάσματα, ἀπόλεματα. Μύσιοι, φαῦλοι, καὶ οἱ ἐσχατώτεροι τῶν ξηρῶν σῖτον. Μύσος, κακὸν ἔργον. Μυσιών, ἀπαντῶν, ἢ συναγωγισθέντα. οἱ δὲ συνεταιρίζοντα συνουσίαν. οἱ κατὰ Σοφιστήν. Μυσκέλαστον, τοῦ ἀποθήκης ἢ ὅμοιον, τὸ ἐκ ἄλλης δὲ κοσμημάτων μιλήσιον. Μυσκελλὸς, Κρατῖνος ἐν ἄρχοις. οἱ μὲν ἐνήγουσαν ὡς ἀκουστί, καὶ φασὶν ὅτι ὁ μιμολόγος καὶ ἑαυτῷ. οἵτινες οὕτω λέγουσιν. ἢ ὡς ὀνομαζομένου τινὸς οὕτω τοῦ μυδρῶν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐλαφρὸν ἐπιλῆσθαι, καὶ ἐπιγελῶντος ἐπὶ κακόν.

Κλάσ. ὅθεν ἐμοῦ γάρ ἐστι μυσίλιπος. οὐ μνημονεύει καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ κωμικός. ὡς λέγει δὲ τὸν ἀρχιμόχθον. Μυσίας, ὁ κατοικίδιος πολύν. Μυσίων, θρακικῶν χωρίων. μέρη γὰρ τῆς θρᾴκης πολλὰ περὶ τὴν μυσίαν. Μυσιῶν, σιλλαίνων. Μυσίων, ὀλυμπίων. ἐπὶ πλείους ἐστὶν ὀλυμποι μακεδονίας καὶ θετταλίας, ἔνιοι δὲ δωδεκάτους ὀριθμοῦσιν. Μυσοκέλαφρα, ἀπειπεῖς μυσόχολα. Μυσκελὸς, ὁ συμβόσιος. Μύσκος, μίασμα, κῦλον. Μυσοὶ, ἔθνος βαρβαρικόν. Μύσον, τὰ ἀξύλα, μύσοι. Μύσος, μίασμα, βδελυγμός, ὁ ἄγος τὸ φθορά. Μύσπαλα, μυάγρα, παγίς. Μυσπολείματα, τὰ καταλείμματα τῶν ἀλόων μίων. Μύσσαν, μύξαν. οἱ δὲ τὸ μυὸς ζῴον ἀπαρτίζεσθαι. Μυσσίλαν, μυχοισμὸν, μύσταγμα. Μυσσεύς, καταδύεται, ὡς μῦς φειτῷ. οὕτως ἄλλοι ὑπὸ μίαν ἔριν. σημαίνει καὶ τὸ διδράσκεσθαι κρύφα. Μύσσαν, ἐκλείθη σαν. Μυσίασα, μισεῖ. Μύσσει, κύφωται. Μυσσοτῶματα, ἀρτύματα. Μυσσότριβον, ἀλφίβαιον. Μυστά, γέλοια. καὶ μυστηρίων, καὶ εἶδος περὶ τῶν ὄψιν. Μυσταγωγῶ, τὸ τὰ μυστήρια διδάσκειν. Μυσταγωγός, ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων. Μυστάλης, ὁ λέγει καὶ φατρία μάστιγον. Μυστάς, ὁ μυστηρίων μεταλαβών. Μῦσται, οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες, μύσται καλοῦνται. Μύσταξ, τὸ χεῖλος. ἐκ τοῦτο τὸν μυστάκαν παριέσατο, καὶ χαρατονεῖ ὑμνάδι βαρδιον. Μύσταξ, αἱ ἐπὶ τὰ ἄνω χείλη τρίχες. Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μαλταῖς λέγονται. Μύστα, παιδικὰ τῷ ἐπιτελουμένων καταλεύοντες τὸ ἐξάρχοντας. Μυστήρια ἐκλήθη, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα, ὅθεν δὲ ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια, ὧν τῆς τελετῆς οὐ μόνον χαρακτῆρ, ἀλλὰ καὶ ἐξάρχων ἦν ὁ Διόνυσος ἐν Ἀλεξάνδρῳ ἱεροφάντης καὶ ἐν Ἀθήναις ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια. Μυστήρια, δευτερία παρματικόν, τὰ τῶν ἱερῶν κατάληψιν διαφεύγοντα. καὶ γὰρ τὸ ἄλλο γινώσκειν δεῖ τοὺς μὴ ἔνδον. Μυστήριόν ἐστιν, ἄρρητον εἶδος, καὶ τὸ ἀπόρρητον. ὡς τὸ ἴδιον μυστήριον ὑμῖν λέγω. πάντα μὲν οὐ κηρυχθεῖσιν ἐκεῖθεν, ὅτε τὰ ἀπόρρητα λέγειν. Μυστικῶς, ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Μύστης, ὁ τὰ μυστήρια ἐπιτελῶν, ἢ διδάσκων. Μυστικὸν, λιπαρόν, ἢ λάσιον. Μυστικὸς λόγος, ὁ περὶ τὰ ἀπόρρητα μυστήρια. λίαν ὁ αὐτοῖς τὸ μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐπενόλεκτο. Μυστικὸς, ὁ κακός. Μυσύλαι, ὧν ὁ μὲν ἀρχόντων ἐστὶν, ὁ δὲ παρὰ τὸν γέρον ὄντος, φωναὶ εἶσι κοιλοί. οἷον μύσγα κατὰ Αἰλίου Διονυσίου, τουτέστι μυστήρια ἐστὶν ἰδιωτικῶς. καὶ μυσκλῶσθαι φασί, τὸ οὕτως ἰδιάζειν κατὰ δὲ ἄλλους, τὸ κνλαίειν φωνεῖς. Μυτιλήνη, καταγίνεται περὶ τῶν Ἀριστοφάνει. ἰδίως ἡ παῖσι τοῖς τὰ τοὺς μύσιλλον ἐκάλουν τὸν ἄρτον, τὸν οἷς κυσὶ παραβαλλόμενον. καὶ ἀλλαχοῦ μεμυτιλημένας, ἀντὶ τοῦ κατατετριμμένας ἔλαιον καὶ ἐγέμοντ, τουτέστι μεμαγμένας. ἄλλως. μυτίλη, ὁ τοῦ λεως ἄρτος, ὃ δύνασθαι καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι. Μυτίλλα, πίννα. Μύτιλον, τὸ κοῖλον. παρὰ τὸ ἐσθίειν τῷ θαλασσίῳ μυὶ. καλεῖται δὲ μυτίλαιον, ὅτι μύτις καὶ συγκλείεται, ἐν τῷ λαι. Μυτιλῶμαι, καταπίνω. ἰδίως δὲ μυτίλος λέγεται, ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. Μύτις, ἅμα τῷ σιτεῖν.

Μύτις, μεμυημένος. Μυσολάτης λόγος, τῶν ἐλευθέρων λέγει ὁ Ἀριστοφάνης, μυστικὸς καὶ ἱερὸς ὅτε μύστας ἐπιτελουμένου, ἵνα ταῦτα λέγει καὶ πέρας ἐπιτελεῖται μυστήρια. Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυσιλλάσθαι, καὶ μικρὰ ἐπαίρειν.

Μύσφανον, πατρίς. Μύχαι, αἱ ἀμοχαί. Μίχας, μύλος, ὑδρεῖος ὡς Ἀμφίλοχος. Μύχον, τὸ ἀνήκειον τοῦ γυναικείου μέρους. Μυσῶν ἐσχάτη, παροιμία τίς ἐστιν, οὕτω λεγομένη. ἣν φησι Δημοσθένης ἐν πρώτῳ περὶ παροιμιῶν, τὴν ἀρχὴν λαβὼν ἀπὸ τῶν κατεφρονημένων ἐσχατεύειν τι, καὶ λαβόντων

λέγεται δὲ καὶ εἰς Λυσουρίαν ὄνος. καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. μῦθος γάρ ἐστιν ὅτι ὁ βρέμιλος ὑβριστὸς, ἀντὶ τοῦ ὡς καὶ μεγαλαυχος. Μυόλοχον, οὐδενὸς ἄξιον. Μυοθήρατον, εἶδος λίαν εὐτελοῦς. Μυόμενος, τελούμενος. Μυοπάρων, εἶδος πλοίου. Μυούμενος, τελούμενος, μυσταγωγούμενος. Μύουρον, τὸ ἐπὶ τέλει τοῦ ἀπολεπτυνόμενον. Μυοφόνον, πόα τις, ἣ καὶ ἀκόνιτον.

Μύραινα, ὄνομα ἰχθύος. Μύραινα, ἐπὶ τῆς ἐχιδνῆς λέγεται, ἡ ἔχιδνα. ἄλλοι δὲ μύρον αὐτὴν καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄρρεν.

Μύραν, τὴν σμύρναν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μυργμα, φύσημα. Μυρεῖν, ῥεῖν ὕδωρ, κλαίειν, θρηνεῖν, ὀχεῖν, ὀλοφύρεσθαι, καὶ ἁλιμυρήεντων, πρὸς τῇ θαλάσσῃ ῥεόντων. Μυρίδιον, τέκνον. Μυρίζω, ὅτι πρωτότυπον ἐστὶ τὸ μορμύρω. ἢ ὅτι ἐπειδὴ ἔχον καταφορᾶς λαμβάνει ἡ λέξις λαλεῖ, ἤγουν ἠχοῦ ῥέοντα. Μύρον, ὁ λύχνος. μύρεσθαι δὲ τὸ κλαίειν, παρὰ τὸ ῥεῖν τὰ δάκρυα, ἀπὸ τοῦ μύρω τὸ ῥέω. Μύρις διαφερόμενος, ἀντὶ τοῦ ἱερεὺς διαφθειρόμενος μετ' ἐρμοῦ ῥῶν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

Μυρεψὸς, ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων. Μυρίον, λυπηρὸν, θρηνῶδες. Μυρία, πολλὰ, ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι ἢ διατίθεσθαι ἐν τῇ ψήφῳ. Μυρία, ἡ ἀορίστως τὰ πολλὰ λέγει. καὶ παροξύνεται ἡ λέξις, πρὸς διαστολὴν ὡρισμένου ἀριθμοῦ τοῦ μύρια. ἢ κατὰ λόγον τὰ θρηνῶν ἄξια, ὡς ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι, ὃ δηλοῖ κλαίειν ἔχων ῥοῦν. ἐξ οὗ καὶ τὸ μορμύρειν ἐπὶ ὑδάτων γίνεται, καὶ ὁ πλεονασμός. ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν πλειόνων παροξυνόντων τὸ ὡρισμένον, ἤγουν τὰς δέκα χιλιάδας, Ἡρωδιανὸς ἀναστρέφει ἀφελεῖν φησιν ὀξυνέσθαι, κατὰ τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους, ὃ ἐστι κατὰ τὴν παραλήγουσαν. Μυριάμφορον, μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Μυριάκις, μυριοντάκις. Μυριέλικτος, ὁ πολλαῖς ἕλιξι στρεφόμενος. Εὐνάεις, ὁ βαθὺς καὶ μυριέλικτος ἐπιδόμενος ὄφις, ὁ πολυέλικτος, ὃ δὴ ὑπὸ τῆς μυελίνου ὑποφαινόμενος, καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, ἀκουομένων παριδών αὐτόν. Μυρίνας, χωρίον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Κύπρῳ. Μυρικὸς, ἄρρενος, ἐν ἑαυτῷ ἔχων, ὃ μέλλει σφάλλειν.

Μυρίκη, βοτάνη ἔχουσα λευκάς, ἀναισθητούς, παρὰ Ἀφροδίτῃ ἐν σποραῖς. ἢ κατὰ λόγον φυτὸν ἐστὶν, εἰς ὄνομα τοῦ πεδίου φυόμενον. Μύκανα, πολύχειον τρίαν ἐστὶν, ὅτι παρὰ τὸ βάνωσαν οἱ τρεῖς ἀπὸ ἐσόπτρου τῶν ἄλλων πλείων ἐπίλασιν, παρὰ πολὺ τοῦ ἄρου ἀριθμὸν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν ὑπάρχει, βαρέων πολλῶν τοιγαροῦν, ὥς φησιν Ὅμηρος. ἔτι δὲ ὡς προκόρευε πόλεως αἰπεῖα κολώνη ἐν πεδίῳ, ἀπάνευθεν ἀμφίδρομος, ἵνα καὶ ἵνα, τὴν ἔτι οἰκεῖαν Βατίειαν κικλήσκουσιν. ἀθάνατοι δὲ, σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης, ἵνα τότε Τρῶες διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. μόνον δὲ ἡ πολύχειον κεῖται, ὅτι μία τῶν ἀμαζόνων μίαν ἐκαλεῖτο, ἐπὶ τελευτῇ, ὅτι κατὰ τρίαν ἐγένετο. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἀμαζόνων, εἰς ἄλλην πόλιν ἀνήγαγον.

Μυρρίνης, ὁ ἐκ τῆς μυρρίνης, ἀντὶ τοῦ μυρρίνη, διὰ τοῦ ἄλλο ρρ γράφεται. Μυρίοι, ἐν μεγάλῃ πόλει. Διονύσιος ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, συνῄδεσαν ἐπὶ κοινὸν ἀγαλμάτων, οὗ πολλαῖς μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. διαλέγεται δὲ περὶ αὐτὸν, καὶ Λεοντίδης ἐν τῇ κοινῇ ἀγαλμάτων πολλῶν, ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου.

Μυριοπαγέστατον, καὶ μυριοπαγέστατον. Μύρος, ὄνομα ποταμοῦ. ἢ μυρίνης οἶκος. Μυρίζει μύρουσι σαυτὶς, ἤγουν ὀχετοῖς, ἁπλῶς λέγεται. Μύρμος, ὁ πάλαι μὲν λευκὸς, μνημονευόμενος καλεῖν. συρρακώσεις, ἐπειδὴ ἄρρενος. Μυρλίαιος, ὄνομα πόλεως Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη. Μυρμιδόνων πόλιν ἀνθρώπων λέγονται, πᾶσι δῆλον. οἱ δὲ, τὸν μῦθον ὑφηγησάμενοι τὰς ἱστορικὰς γνώσεις ἢ αἰγύπτιοι φασὶ, κατοικοῦντες τὴν γῆν δίαιταν καλῶς, καὶ ὑπὸ μὲν ἐκ καταδύσεως οἰκοῦντες. τὸ δὲ ἀναβαλλόμενον χῶμα εἰς ὑψηλοὺς τοιούτους τὴν ἀκινδύνως

ἔσονται, διὰ τὸ τὴν γῆν τὰ μὲν ἔσω ἠσχολεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ δὲ τὰ ἔνδον. διὰ τῶν τότε ἦν ταῦτα ποιοῦντες μόρμιμοι ὑπὸ Λοκρῶν οἱ ἰδιῶται. διὰ τὸ τὰς δίαιτας, ὡς εἰσὶν μυρμηκῶδες, μυρμιδόνας ἐκάλεσεν αὐτοὺς. ἐπεὶ ἦν δὲ ὕστερον ἀπὸ τοῦ αἰακοῦ συμμιγνυμένους ὡς εἰς φιλίαν συναγαγεῖν ἑαυτοῖς ἐπὶ τῶν κλήσεων. καὶ τὸ μὲν πατρῷον ἐκεῖνο εἰς Λοκρίδα ἐκβῆναι λέγεται. ἡ δὲ φιλοσοφία ἐξ αὐτῶν εἰς μυρμιδόνας μετῆλθεν. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. ἔτεροι δὲ ἀγαθὸν εἶναι τὸν αἰακὸν ἱστοροῦντες, τὰς εἰς τὸ ἀρχαῖον φασὶν ἀπὸ πολλῶν, ὅτι μάλιστα δικαιοσύνην τὴν πρὸς αὐτὸν τόπον εἰς φιλανθρωπίαν ἐπεξεῖναι, ὅσον τόδε διὰ λεχθέντα τὸν μῦθον, ὡς ὅτι ἐστὶ κατὰ χώραν μύρμηκες ἀνδρῶν τῷ αἰακῷ ἐγένοντο καὶ εὐχήν. ὅτι δὲ ὁ παροιμία καὶ ἐν ἄλλοις τὸ κολοῦ τὰς εὐτυχίας ἀπὸ μυρμήκων δηλοῖ, ὡς ὅτι μυρμηκίων φασὶν ἀγαθὸν. συντελεῖ δὲ καὶ ἐνταῦθα καὶ Θεαγένης, εἰπὼν, μύρμηκες ἀθροισμοὶ ἐπὶ Θεσσαλίας λαοῦ. Μύρμηκες ἀτραπός, ἀθλοῦσιν ὑπὸ συμβαινόντων, ἐπεὶ μύρμηκος ἀτραπὸς, ἀπὸ ἄρου μύρμηκος ἐπιμαζομένη. Μύρμηκες, εἶδος τὸ ζῶον καὶ οἱ πεζικοὶ ἱππέων, καὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν εἶδος, καὶ ζῶα ὑπὸ τὸ πίτυς. Μυρμηκιά, τόπος δὲ καὶ ἐπὶ διαλοπηκιῶν καὶ συμφυομένων. ἐν δὲ καὶ λίθος, ὡς ὁμοιοῦνται ὡς μυρμηκίαν εἶναι τὰ χείλη, ὡς ὁ Δανιλόχος.

Μυρμηκιῶν, ὁ τόπος ἔχων ἐν ταῖς πέτραις. ἄλλα δὲ ἐπὶ τὰ ἐξανθήματα, καὶ τὰ εἰλήματα, τὰ περὶ τὸ σῶμα γινόμενα.

Μύρμηξ, παρὰ τὸ μυρμηρίζω, τὸ φροντίζω. ὁ μέλλων μερίζω, ἐκβολὴ τοῦ μυρμήριξ, καὶ συγκοπῇ μύρμηξ, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ἡ μύρμηξ. Μυρμιδόνες, ἀπὸ μυρμήκων, κατὰ μῦθον ἐκλήθησαν, ὡς καὶ ὁ λυκόφρων ὑπεκαλεῖ, ὁ ἀπὸ μυρμηδόνος ἥρωος, υἱοῦ Διός. τρισὶ τάξις δύναμιν ἐκλήθησαν οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ ὑποτεταγμένοι, διὸ μυρμιδόνες, καὶ θέτιδος, καὶ αἰακοί. Μύρμων, μύρμηκος. Μύρμος, φόβος. Μύρμηξ ἐστὶν, ἄνθρωπος πρακτικὸς τὴν ἑαυτοῦ τροφὴν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ παρασκευάζων. Μυρμύρων, ὁ μορμύρων, ταράσσων. τάσσεται δὲ ἐπὶ ταραχῶν ἐχόντων ῥεύματα. Μύρονται, μύρονται σαυτὶς τοῖς ὀχοῖς καὶ χρυσίοις πρὸς ἐπιτελεῖν τῶν ξυρῶν. Μυρομένη, ὀδυρομένη, θρηνοῦσα. Μύρον, ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον, ἐξ ἀλείμματος συνάγει, καὶ ἐστὶν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τελείαν ἐπισυμφωνίαν ἐφίει. ὁ δὲ πάντων μίξις καὶ κράσις πλείστων ὅσων τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο, τῷ τὴν ἀλληλουχίαν εἰκότως συμφωνίαν ἀπέχειν. ἡ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορὰ, τῆς τελείας ἀρετῆς εὐοσμίαν ἐργάζεται. Μύρον διατριπτικὸν, παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι, οἷον τὸ διατριβῆς γέμον καὶ βραδυντικὸν, ὃ ὅτι ἐπιτριβόμενον ὑπὸ τῶν μύρων, ὁ δὲ γίνεται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν. Μύρον, ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι, μύρω γὰρ, τὸ ῥέω, ὅθεν ὑπομύρεται ἱδρώς.

Μυρσίνης, ἀπὸ πόλεως. καὶ μύρτος, ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. Μύρτον, ἤγουν ἰθύφαλλον, ἢ ἐστὶν. ἐκ δὲ τούτου τὸ μύρτων, τὸ μορμύρων ἐπὶ ὕδατος, καὶ κατὰ μέρος ἁλιμυρήεις. καὶ μύρον τὸ πρῶτον ἐπιχυθὲν λάβωμεν, ἀπὸ μύρρας τοῦ θείου τε. Μύρος ἰχθὺς ποιός, καὶ ὁ ἄρρην μύραινα. Μύρρα θύγατηρ ἐγένετο Κινύρου, αὕτη ἐραθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰδουμένη τὸν τοῦ πατρὸς ὕβριν τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταβληθῆναι. ὅθεν καὶ εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλλον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρρα, ὅτι σμύρναν αἰολικῶς. καὶ γὰρ οἱ μυροὶ, καὶ τὴν μύρραν μυρίζει, ὅτι μυροῖσιν τοῖσιν. ὅθεν δὲ μεταβληθεῖσα αὐτὴ εἰς μύρραν, ἐφιστάντος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ διαρραγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν. ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ ἐραστὴς ἐγένετο ἐπὶ τῇ νεότητι.

Μυρρ᾽ίνη.

Μυλαῖος κατὰ λεῖαν, ἀπὸ τοῦ μυλλάζεσθαι τῶν ἰὸ βοῶν, ἐπὶ γεγαμμένων. λέγεται δὲ καὶ ἰσοῦν· καὶ πλειονάκις, ὁ δὲ πολίτης αὐτοῦς, οὐ μόνον μυχλωνεῖος, ἀλλὰ καὶ μυαλωνὸς κατὰ τὰ ἔθνη καὶ χαλέποντα [illegible] φασὶ μετὰ τὰ τρωικὰ αἱ μυ[illegible], καὶ οἱ τὸ ἄργος ἔχοντες, εἶχον καὶ μυχλώνα [illegible]. [illegible] δὲ ὕστερον κατελκύσαντες ὑπὸ ἀργείων, ὡς μὴ δὲ ἴχνος εὑρίσκεσθαι τῆς μυαλωνίων πόλεως. καί πως ἐστιν, ὁ [illegible] πρεσβεῖν διὰ τῆς ὥρας, ἐν τῇ [illegible]. Μυαλώνα, ἀπὸ λιθον [illegible] φασὶ λακωνικῆς [illegible], ὃ ἀπὸ [illegible] ἀδελφοῦ φερομένου ἢ ἀπὸ μέσου τοῦ ξίφους, [illegible], οὐ [illegible] φασὶ [illegible] ἑρμοῦ, τῶν πολλῶν ἐπὶ [illegible] δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. Μύκης, ἀμυγδαλῆ [illegible] δὲ, μῆλα καὶ ξύλα. Μύκης, τὸ ξίφος ὁ κατὰ τῶν λαβῶν, ὁ [illegible] καλούμενος, καὶ ὁ περὶ τῶν [illegible] τὸ λύχνου ἐγκαόμενος. ὃ πίλος καὶ διαφυλαττων [illegible], καὶ τὸ ἀνθρώπου μόνον, καὶ ὁ ἐν ταῖς ἐλαίαις ἐκ γινόμενος [illegible]. Μύκης, πολυσῆμαντος λέξις λεγομένη ἐν μετοχῇ [illegible] φασὶ [illegible] τὸ βήματος, ὁ [illegible], καὶ ἐπὶ τοῦ μύκης, ὃ [illegible] τὴν ἀντικείμενον [illegible] προβάλλεται. Μυκαστὸς, [illegible]. Μύκητος [illegible] ὅτι μέλλοντος ὑετοῦ [illegible], οἱ περὶ τῶν [illegible] τοῦ λύχνου [illegible], [illegible] λέγει ἄρατος. ἢ λύχνοιο μύκητος ἐγείρονται [illegible] κατὰ [illegible], δι φασὶ τὴν μέλιτταν [illegible], ὁ δὲ [illegible] τοῖς [illegible], καὶ [illegible] καὶ [illegible] ἐν τῷ λύχνῳ [illegible] τὴν [illegible] τὸν καλλίμαχον, [illegible] μύκητος. Μυκτίον, [illegible] ἀγγεῖον. Μύκλαι, αἱ [illegible] τῶν ὄνων [illegible] τοῦ τραχήλου καὶ [illegible] ἐγγυμεναι. Μυκλωρὸν, [illegible]. Μύκλος [illegible] τοῦ τραχήλου τῶν ὄνων [illegible]. Μύκλος, παρὰ λυκόφρονι [illegible] καὶ [illegible], ὡς καλλίμαχος. Μύκον, [illegible]. Μυκὸν [illegible] ἄστεος [illegible]. Μυκὸς, ἄφωνος, ὡς [illegible] καὶ οἱ [illegible] ἀνθρωπον. οἱ δὲ, τὴν ἀλαζόνα. Μύκος, μικρός. Μυκτὴρ, τοῦ ῥινὸς τὸ τρῆμα. Μυκτηρίζω, [illegible] μυκτῆρος [illegible] καὶ μυκτηρισμὸς, καὶ μύζα, καὶ [illegible].

Μυκτηρίζω, [illegible]. Μυκώμενος, βοῶν. Μυλώνιον, τόπος. Μυλαῖον [illegible] τοῦ διαβιβάζειν [illegible]. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀλήτως [illegible] τὰ συμπόσια. Μύλη, [illegible]. Μυλῶν, [illegible]. Μύλου, [illegible], θυμόν. Μυλαβρίδος, μυλαβρὶς ὁ [illegible] γίνεται [illegible] ἀπὸ τῶν μυλῶν [illegible] τῶν ἀλεύρων. [illegible] τὰς [illegible] ἐν τοῖς ἀλεύροις [illegible] φασὶν, [illegible]. Μύλαι, αἱ [illegible], ὁ [illegible]. Μύλαι, οἱ [illegible] ὀδόντες. [illegible] ἄνθρωποι τὴν τροφήν. Μύλαι [illegible], [illegible]. [illegible] γὰρ [illegible] τοῦ [illegible] ταῦτα. οἱ δὲ [illegible] καὶ ὅτι [illegible] ἐστὶ [illegible] τοῦ [illegible], ὡς ἀπὸ τοῦ [illegible], καὶ [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible] Ὅμηρος ἐν [illegible]. Μυλαιος ἀπὸ [illegible] ὁμολογουμενος. Μύλαξ, λίθος μυλοειδὴς, ὁ ἐστι στρογγύλος. [illegible] δὲ [illegible] παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυλακρὶς, [illegible], αἱ βαλανεῖαι, τὰ [illegible]. ἔτι δὲ αἱ ἀλετρίδες, ὁ τὸ ἄλευρον τοῦ μύλου. Μύλακροι, γόμφιοι ὀδόντες. Μυλάσται θεοὶ, ἐπιμέλειοι. Μύλας λιθων, ἀλέται. Μυλὰς, ἡ πέτρα, καὶ εἰς τὴν τειχῶν, ὅς τὰ ἐν [illegible] ἱερὰ μυλαντεῖον [illegible]. Μυλάζεσθαι τὸ σῶμα, ἡ τῶν κεφαλῶν, σμήχεσθαι. [illegible]. Μυλεῖν, λίθος. Μυλιὸς, δι' οὗ τὰς μύλας, καὶ τὸ ἀλέται [illegible], ὁ ἀρτοδίαιτος ἀπὸ τῆς μύλης. Μύλη, τὸ καὶ τοῦ μύλου. ὁ [illegible], διὸ λέγεται. [illegible], τῶν δὲ [illegible] τῆς [illegible] διαιρεῖσθαι, [illegible] τὰς μύλας ἐνεργοῦ. Μύλη λέγεται, καὶ μύλην καὶ μύλος παρὰ τοῖς [illegible], ἀφ' ἧς ὁ μυλίας λίθος, ὁ εἰς ἀλεῖ χρήσιμος. [illegible] ἡ μυλλὰς, [illegible] ὁ λιθογραμμένος [illegible] τῶν [illegible] ἀπὸ τὸ [illegible] μυλλὰς [illegible] παλαιοῦ. ὃς μυλωρὶς [illegible] τῆς μύλας, ἡ ἐμύλλον [illegible] κατὰ τὸ ὀλέτιον, καὶ τὸ μυλλεῖν παρὰ θεοκρίτῳ ἐπὶ [illegible], ἐπὶ μίξεως [illegible] μυλοεσσομένως δὲ [illegible] ὁ ἐπιμύλιος [illegible] ἐπὶ ἡ ἀλεῖ [illegible] καὶ [illegible] τῇ μυλωθρὸς [illegible] τῶν μύλων. Μυλάκρον, [illegible] τὸ βρεφῶν λέγεται, [illegible] μυλάκρον. Μυλάται, τῶν οὐρανίων ἄστρων. Μυλεφάτι, μυλοκλάστον, ἀλλαδόμενον, ὑπὸ μύλου [illegible], [illegible] καὶ τὰ φάρμακα [illegible], ἀφανῆς τοὺς ὀλέτας [illegible].

Μολίζειν, τὸ κατατελίζειν τοῦ τελευτοῦ. [illegible] ἀπομύλιζε, [illegible]. Μύλιον, [illegible] ἐργαλεῖον [illegible]. Μυλιώντες, [illegible]. Μυλιάειν, [illegible] καὶ μυλιώντες, τὰ χείλη κινοῦντες. ἀπὸ [illegible] ψόφους, ὃ συγκρούοντες τὰς μύλας, ὁ [illegible]. Μυλιωντες, παρ' Ἡσιόδῳ, οἱ τῷ ὀλέτιον συγκροῦντες. μύλαι γὰρ οἱ ὀδόντες τῶν [illegible] ὀλέτας. Μύλλα, [illegible], [illegible].

Μύλλα, λύα. Μύλλον, [illegible], [illegible], [illegible], καὶ [illegible] ἰχθύος. Μύλλος, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ προσποιουμένων μὴ ἀκούειν. [illegible] κωμῳδιῶν [illegible] οὕτω καλούμενον. Μυλλὸς, [illegible]. Μύλοι, οἱ ὀδόντες, οὓς γομφίους καλοῦσι. Μυλοειδὲς, στρογγύλον, τραχύ. Μύλλος πάντα ἀκούει, ἐπὶ τῶν [illegible] προσποιουμένων, καὶ πάντα ἀκουόντων. Μυλόεργες, ἢ μοὶ [illegible], [illegible] φέρουσι. Μυλωθρὸς, ὁ μύλωνα κατέχων, καὶ ἐν [illegible] αὐτοῦ. ἐστι [illegible] παρὰ [illegible] παρὰ τοῖς [illegible]. Μυλωτὴρ, [illegible]. Μυλωνικὸς [illegible], [illegible]. Μῦμαρ, οἶχος, φελλός, [illegible].

Μυμαρίζω, γελοιάζω. Μῦ, μόνον, ἀπὸ τοῦ μὴ παρεῖναι τὸ μὴ ζῆν [illegible] ἄλλοις ὅμοιος. μῦ [illegible] τὸ τοῖς [illegible] ἀρεταλὴν. [illegible] πάντα [illegible] καλῶς.

Μυσάμιος, [illegible]. Μυσαυθὴς, [illegible] τὸ [illegible] ἀφ' οὗ τὸ [illegible]. Μυσαρὸς, [illegible].

Μῦν δ' ὀλίγαν, [illegible]. Μύνδας, ἄφωνος, καὶ πόλις ὁσίας, ἢ [illegible]. Μύνδος, ἰχθύς. Χαιρεκλῆς, ὁ μὴ [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] τῶν ἐπὶ [illegible].

Μύνη, ἡ πρόφασις. ἐπιμονὴς γὰρ [illegible] προφασιζόμενος, εἰς τὸ [illegible] ὑπὸ τὸ μυῶ μύνη, ὡς [illegible] ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, παρὰ τὸ μιμνήσκειν [illegible]. Μύνασι παρὰ [illegible], παρ' Ὁμήρῳ [illegible] τοῖς [illegible] ἀποφάσεσιν ἐρεθίζε [illegible]. [illegible], μυσταλὴν, παρακομμένην. Μύξα, ἡ παρ' ἀθηναίοις [illegible] καὶ τὸ ταύτην ἀφαιρεῖν, [illegible], καὶ αἱ ῥῖνες, καὶ οἱ μυκτῆρες αὐτῆ, καὶ οἱ [illegible]. Μύξα, τὸ [illegible] τῆς κεφαλῆς. [illegible] καὶ μοξωτὴρ, τὸ [illegible]. λέγεται [illegible] τοῦ λύχνου. Μύξας, θρηνοῦσας. Μυξίας, οἱ τῶν [illegible]. Μύξος, ἐλαττώσεως παρ' ὅμοιν [illegible], ἀλύτων [illegible], καὶ [illegible]. μύξος οἱ [illegible] λέγεσθαι

τάδε, οἱ φυλάσσοντες ἀρχαῖον ὄντα Βοιωτίαν ἦν. Μοσσυνοίκοι, μοσσυνοίκια ἐθνικὰ ὁ Δίδυμος ἔκαστον. οἱ γὰρ μοσσύνοικοι ἐν πύργῳ εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πύργους. Μόσυχλον, ὄρος Λήμνου. Μοσχεύω, παρὰ γεωργοῖς, τὸ ἐνθεῖναι ἀνακεχωσμένους τὰ κλήματα ἐν ὀρύγματι γῆς, ἐπὶ τῷ ἐμφῦσαι ῥίζας. ἵν' οὕτως ἐμφυτευθῶσι. Μοσχεύματα, τὰ νεόφυτα. Μοσχεύεσθαι, γεννᾶσθαι. Μόσχια, ἁπαλὰ φυτά, ἢ κρέα μοσχαρίου, ὁ κρεμασμὸς τὸ ἀόρμα. Μοσχίδιον σῦκον, οὕτω καλοῦνται αἱ ἁπαλαὶ συκαῖ. μοσχίδια, τὰ νέα βλαστήματα, καὶ ἡ ἁπαλὰ καὶ νέα λυγός. Μοσχίδια, μοσχεύματα. Μοσχίνα, τὸ ἐξῆς ἢ ἀπαλλακτικῶς. Μοσχιαῖοι, σπερματικοί. Μόσχοι, οἱ νέοι βλαστοί. Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις. Μόσχος, ὁ τῆς βοὸς ἔγγονον. Μόσχος, νέος λυγός, κλάδος, θάλλος, καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς. λέγεται δὲ εἰσι, τὰ ἱμαντώδη φυτά. Μόσχος, λυγοὺς τοὺς ἁπαλοὺς δηλοῖ Ὅμηρος, καὶ νεοφυεῖς. καὶ φασὶν οἱ περὶ Ἀπίωνα καὶ Ἡρόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ ἁπαλῶν βοῶν, ὃ ἐστι μόσχον μεταποιῆσαι τὴν λέξιν ἐπὶ τὰ νεοφυῆ καὶ λυγώδη φυτά. δῆλον δέ, ὅτι ἐν τούτῳ καὶ τὸ μοσχεύειν ἡ γεωργικὴ λέξις ἐστίν. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ λύγον φασίν, οὐκ ἁπλῶς τὸν τοῦ τυχόντος δένδρου ἁπαλὸν κλάδον, ἀλλὰ φυτὸν ἱμαντῶδες καὶ ἁπαλόν, ὃ καὶ ἴδιον καλοῦσιν, ἐξ οὗ εἰσὶ καὶ στεφανώματα. ἐπεὶ ὁ λύγος καὶ ἄγνος καλεῖται. οἱονεὶ ἄγονος. ὁ γὰρ αὐτοῦ καρπός φασιν ἐσθιόμενος, ἀφανιστικός ἐστι τοῦ γόνου. διὸ καὶ αἱ ἱέρειαι κόμας τοῦ φυτοῦ τούτου ὑποβάλλουσι τῇ στρωμνῇ, ὡς φασίν, ἵνα διάγωσιν εἰς τὸ ἁγνεύειν ἐχόμεναι. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου λύγου, καὶ τὸ λυγίζειν, καὶ οἱ καμπύλοι ... ἐν φαύλως ὀρχεῖσθαι λογισμοί. λέγεται δὲ λυγίαι ἰδίως αἱ, ὡς οἱ ἁπαλοὶ ἀκρέμονες, καὶ μᾶλλον αἱ παραφυάδες, καὶ ὡς πλέγμα συγκείμεναι καὶ εἰς δεσμούς, κατὰ λεῖαν χοίνικες τὰ καὶ ἱμάντων. ὅρα δὲ ὅπως ἀγνοοῦσι τῇ πρεσβείᾳ ὁ ἀστεῖος ἀχιλλεὺς ἐδέσμευσεν. οὐ γὰρ ἱμᾶσιν, ἀλλὰ λύγοις, ὑφ' ὧν ἡ βοῦς συνδούμενοι ἕλκονται ἱμᾶσιν, ὥς που φασὶν ὁ ποιητής, ἄγειν συνεργαζομένους. ὡς ἀπὸ τοῦ ἰδίου ῥήματος. ἐξ οὗ ἰδιώς, ὁ σταβεὺς ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἴλη ἡ τάξις, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν. Μότα, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός. Μοτάριον, ᾧ χρῶνται οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς. Μοτέσαι, κατακρατήσαι. Μοτή, τὸ εἰς ἀναπλήρωσιν σαρκὸς ἐπιτιθέμενον. ἔνθεν καὶ ἀπολύτως, οἷον πεπληρωμένον σαρκός. Μοτοῖσι, ... Μοττιασόι, ὁ στέφουσι τὸ φυτὸν τῶν ἄρενα. Μοττί, λεπρός, ταράττει. Μοτταφαγία, θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου τελουμένη. Μότυλοι, οἱ ἴκελοι καὶ παραμίσθιοι.

Μοττωνεῖσαι, τῷ πίπρω τύψαι. Μοτῶσαι, πληρῶσαι.

Μοτώσειν, ἰάσασθαι διὰ ὀθονίων. Μουλίκα, τὸ ... ἐλέκει, ἐπίληψις καὶ πρᾶσις. Μοῦσαι, σπάλαθοι, οἱ γενόμενοι ἐν τοῖς κρέασι. Μουχθίται, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ Θήβη.

Μουχορίβαι, καρποκαυτάλτης. Μοῦχα, στὸ μίμησθαι τοῖς χείλεσι. Μουτωνοῦ, σπαργανωτής. Μοῦ, μοί, μέ, ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου προσώπου, ἀποβαλλόντα τὸ κατ' ἀρχὴν ἐ ἐγκλίνονται, οἷον ἐχαρίσω μοι, ἐλεεινός μοι, ὕβρισάς με. Μοναρχία, ἡ μονομαχία. Μόναιον, καταμόνας. Μονιμίζε, τὸ μονίζειν τῶν ἀλλῶν, ὡς Ἀρχίλοχος. Μονομάτωρ, ὁ τῆς ἀδελφῶν μόνον μήτηρ ὑπάρχει. Μονοπάλαι, οἱ μόνοι πάλῃ νικῶντες. Μοῦνος, μόνος. Μονοσαλής, καταμόνας παλαίων. Μονέξ, μόνη. Μουνυχιών, ὁ δέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται. ἐν δὲ τούτῳ τῷ μηνὶ Ἀρτέμιδι ἔθυον. μουνυχία γὰρ, τόπος ἐπιλάσιος. Μοῦρκον, μυχός. Μοῦρον, φίλος, καὶ ἐπὶ μορίων. Μούρβαι, θυσίαι. Μοῦσα, ἡ γνῶσις, ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ. λέγεται δὲ καὶ ἡ τέχνη. καὶ θεοὶ καὶ μουσικὰς τὰς τεχνίτας ἔλεγον. Μοῦσαι ἐκλήθησαν, ὡς ὁμοῦ οὖσαι. μίαν γὰρ ἁρμονίαν ἐπιτελοῦσαι, συνάδουσι καὶ συνχο-

ρεύουσιν ἀεί, ὅσπερ μελισσῶν ἀπ' ἀγέλης χειμαζόμεναι. Μουσῶν, ἀντὶ τοῦ μουσῶν, λέγουσι Δωριεῖς. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων γενικῶν πληθυντικῶν τοῦ πρώτης καὶ δευτέρας κλίσεως. Μουσεῖον, ὁ ὑπὸ τῶν βοῶν τρεφόμενος. Μούσων, τέλεσμα. Μουσουργόν, κιθαρίζον. Μουσουργεῖ, ἀδει, ὁμιλεῖ. Μουσικά, τεχνικά, τὰ διὰ αὐλῶν, καὶ κιθάρας, καὶ τὰ ὅμοια. Μουσικός, ψάλτης, τεχνίτης. ἢ μουσικός, ὁμοίως. Μουσικὴ γυνή, ἡ μετέχουσα τῆς μουσικῆς. μουσικὴ δὲ ἡ ἐπιστήμη, καὶ τὸ ὄργανον. ὥσπερ καὶ γραμματική, ἡ τέχνη, καὶ ὁ μετέχων αὐτῆς, καὶ ῥητορική, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Μουσοπόλος, ποιητής. Μουσουργοί, ψάλτριαι. αἱ δὲ μουσουργοὶ βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες, ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον σάρβα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πεντάχορδα, αἱ δὲ ἑπτάχορδα ψαλτήρια, αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. Μουσόμανις, κωμῳδός. Μουσοφιλίδαι, τὰ μουσικά, ἡ μελικὰ μέλη ᾄδοντες. ἦν δὲ ταῦτα θρηνώδη. Μοῦσιν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ ἐστιν. Ἀριστοφάνης, μεγάλων δὲ μοῖσιν ἀγαθῶν αἴτιος. Μούχανον, τὸ βλαστόν. Μοχθεῖται, χθὲς μοχθῶν διαλεχθῆναι. Μόσυνοι, οἱ κορυφαῖοι τῶν μαγείρων, ἢ οἱ τεχνῖται. Μοχθεῖ, κακοπαθεῖ.

Μοχθηρία, ἡ κακία, ἡ τῆς ἀργυρίου ἐπιθυμία, ἢ ἡ κτῆσις τοῦ ἀργυρίου. Μοχθηρῶν, ἐπιπόνων, κακοπαθούντων, ἀπὸ τοῦ μοχθῶ τὸ κακοπαθῶ. Μοχθηρός, οὐ μόνον ὁ γεωργός, ἀλλὰ καὶ φαῦλος ἔχων τρόπους. Ἀριστοφάνης, οὐ μοχθηρὸς ὢν τὰ τρόπους. Μοχθίζειν, ὅμοιόν ἐστι τῷ πολεμίζειν, ἢ τῷ τιμωρίζεσθαι, καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἐν οἷς καὶ τὸ ὀχθίζειν. Μοχθίζοντα ἰσχύουσι, ἀντὶ τοῦ ματαίως μοχθίζουσι, κακοῦσι, Ἀριστοφάνης. μοχθίζω πονηρόν, μοχθῶ κακόν. Μόχθος, ὁ κόπος. καὶ μοχθηρός, ὁ πονηρός. Μόθος, τὸ κακῶς μοχθῆσαι, καὶ ἕτερα. Μοχθῶ, αἰκαλικῶς συντάσσεται. πάντα ἡμῖν οἱ θεράποντες μοχθοῦσι. Μοχλεύει, κινεῖ. Μοχλία, οἱ μοχλοί. μοχλεία δέ, ἡ μόχλευσις, διάθεσις.

Μοχλοί, κλεῖθρα. Μόχλος τὰ μόχλα, ὁ κύκλος τὰ κύκλα, ὁ χαλινὸς τὰ χαλινά, ὁ δεσμὸς τὰ δεσμά, ὁ ζυγὸς τὰ ζυγά, ὁ σταθμὸς τὰ σταθμά. πολλὰ ὀνόματα εἰσίν, ἃ ἐν τοῖς ἑνικοῖς ἀρσενικῶς, καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέρως κλίνεται. Μοχλός, παρὰ τὸ ὀχεῖν τὴν κλεῖν, ὃς ἅμα αὐτῷ τὴν κλεῖν ἔχει.

Μόχλος ἐστί, τουτέστιν ἀντιφωνητής, ἀπαρχὴ διὰ αὐτοῦ κάλων.

Μόψος, κηλὶς ἡ ἐν τοῖς ἱματίοις. κίνησις. Μόψος, υἱὸς τοῦ Ἀργοναυτῶν, ἐκ γένους Ἀμπύκου ἢ Χλωρίδος τοῦ Ὀρχομενοῦ. ὁ δὲ ἕτερος, υἱὸς ἦν Τειρεσίου, ἀφ' οὗ καὶ πόλις. ὡς καὶ Ἡσίοδος, Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον ὄζον Ἄρηος. οὗτος ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀπέθανεν ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ. ἰδόντα δὲ ἐφοίτων αὐτοῦ οἱ Ἀργοναῦται, ἐπεξανέστησαν τῷ τάφῳ αὐτοῦ κοῖλον, καὶ σανίδα ἐκ τῆς Ἀργοῦς. καὶ ὁ Μόψος υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τὰς ἑπτὰ γυναῖκας τεκοῦσα, ἐν Κολοφῶνι τὸ ἄσυλον κτίσαι ... δὲ φασιν ἐν Κιλικίᾳ. Μόων, μόθων.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Μῦ, μῦ, παρ' Ἀριστοφάνει. τίθεται δὲ ὡς ἐπιφώνημα. ἐστὶ δὲ ἴαμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον βραχύ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν. Μύειν, μυεῖν ἐστί, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. ἰδίως δὲ τῆς ὀφθαλμοὺς συνάγειν διατηροῦσιν, ἢ ὥσπερ μῦθοι καταλύεσθαι, ἢ συμπλαμβάνεσθαι, ἢ μύλλειν, ἢ μυκτηρίζεσθαι. Μυγαλῆ, εἶδος ζώου. Μύγοςγέροντος ἀδελφὸς μία. Μύγματα, ῥύσματα, τεχνάσματα.

Μυγμός, στεναγμός, καὶ ὁ τοῦ μυὸς ἦχος. Μυδαίνει, σαλεύει, σήπει. Μυδαλέαι, αἱ διάβροχοι, ὡς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, ὅθεν καὶ τὸ μυδᾶν. Μυδαλέην ὀλμῶν, τὴν μιαράν. Μυδαλέοι, οἱ κάθυγροι. Μυδαλέον, διάβροχον. Μυδαλέος, σεσηπώς, διάβροχος, δρόσος. ἀπὸ τοῦ μύω, ὃ ἀπὸ τοῦ μύδων, καὶ ἐπεκτάσει τὸ ὑγρόν. κυρίως δέ, ὁ ἀμαλὸς καὶ σαθρός, παρὰ τὸ μυδῶ, καὶ

ρομηδίζω, ὅτι καὶ μίσθος. ἐγὼ δέ φημι, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι διὰ τῶν κιλῶν, ἀλλὰ κρυφῆ κατέχειν. Μορίαι. αἱ ἱεραὶ ἐλαῖαι ἐν τῷ ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει, μορίαι ἐκαλοῦντο. λέγουσι γὰρ, ὅτι ἁλιῤῥόθιος ὁ παῖς ποσειδῶνος ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτὰς, διὰ τὸ τῆς ἐλαίας εὕρεσιν, καθ᾽ ἣν ἔλαχεν ἡ ἀθηνᾶ τὴν πόλιν. ὁ δὲ ὑποτεινάμενος τὸν πέλεκυν, καὶ ταύτης ἀποτυχὼν, ἔπληξεν ἑαυτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ διὰ τοῦτο μορίαι ἐλαῖαι ἐκλήθησαν. ἢ διὰ τὸ παρὰ τῶν ἀθηναίων κατατεμνόμενον ἔλαιον, ἐπειδὰν ἐξελέγχθη μέρος τι παρέχειν εἰς τὰ παναθήναια κέραμον γὰρ ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. ἐπεφύτευον δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρον. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ἀλειφομένοις ἐκ τοῦ ἐλαίου ψύχειν. Μορίλα, μολύντες. Μορίζω, μηδίζω, κοινωνῶ. Μόριμον, ἤγουν μόρσιμον δίχα τοῦ σ λαχεῖν, ἀπὸ τῆς μοίρας. ἐξ ἧς καὶ τὸ ὑπέρμορον, ἀπαλείφεται τὸ σ. καὶ ἡ μορία, ἡ δυστυχία, καὶ αὐτὸς ὁ μόρος.

Μορόεν, σκοτεινὸν, μέλαν. Μόκος, ἄπλαστος. Μόρμυ, χαλεπὴ, ἐκπληκτική. Μόρμοι, φόβοι, κενοί. Μορμολύξαι, ἐκφοβῆσαι. Μορμολύττει, ἐκφοβεῖ. τοὺς παῖδας ... τι μορμολύττεσθαι. Μορμολύττει, φοβερίζει. Μορμόνας, πλανήτας, δαίμονας. Μορμόνος. λαιστρυγόνος, τῆς σῆς μορμόνος. παρὰ τὴν μορμὼ καὶ τὴν γοργόνα, ἣν εἶχεν ὁ λάμαχος ἐπίσημον. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον, καὶ τὰ προσωπεῖα, αἰσχρὰ μορμολύκια. ἀφ᾽ οὗ τραγικὰ καὶ κωμικά. καὶ ἐν ἀμφισβητήσει, ἀφ᾽ οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον εἶπεν. Μόρμορος, ἰχθὺς θαλάσσιος. Μορμορωπὰ, καταπληκτικὰ, φοβερὰ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς μορμοῦς, τῆς τὰ βρέφη φοβούσης.

Μορμύρειν, ὀνοματοποιία ἐστὶν ἦχον ῥέοντος ὕδατος καὶ ταραχωμένου ἠρέμα, ὡς καὶ ἐκπαφλάζειν. καὶ ἐπὶ τραχύτερον τοῦ μύρειν. ἰδοῦ ὡς καὶ ... δηλοῦται μορμύροντες καὶ ποταμοί. καὶ τὸ μύρεσθαι, ἤγουν κλαίειν, καὶ τὸ κλαυθμυρίζεσθαι, οὗ διαφέρει ὁ κατὰ μελάνυδρον κρήνην μορμύρος, ἢ μύρος τῶν δακρύων ῥεῖ. Μορμῶσι, δειλιῶσι. Μορμόρωπος, ... Μορμυρίζει, καταταράττει, ἠχεῖ, ὡς ἐπὶ ὕδατος.

Μορμύροντα, πλημμυροῦντα. Μορμύρος θάλασσα, δεινῶς ταρασσομένη, καὶ κινουμένη φοβερῶς. Μορμύρων, τρέχων, ταράσσων. κυρίως δὲ, ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται ῥεῦμα ἔχοντος. ὀνοματοποιεῖται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου. Μορμύρων, ἀναβράττων κατὰ ὀνοματοποιίαν, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, ἢ ἐκφοβούμενος παρὰ τὴν μορμώ. μυθικῶς δὲ καὶ τὸ δαιμόνιον ἄγριον, ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ μορμολύκειον σύγκειται. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τὸ θεοῦ δὲ ἐκδειμαινόμενος μορμὼ τοῦ δράκοντος φησὶν, ὡς εἰπεῖν εἶπεν, ὦ τοῦ δράκοντος. Μορμυρωπὸς ὄχλος, ἀμαυρὸς, ἢ ὁ φοβερὸς, ἢ μορμυρωπὸς, ὁ πᾶσιν ὁρώμενος κατ᾽ ὄνομα ... Μορμώσατε, ἐμβριμᾶσθε. Μορμὼ τοῦ δράκοντος, τὸ μορμολύκειον, ὃν λέγουσι λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον τὰ φοβερὰ, ἃ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνοχεν. Μορόεις, ὁ μετὰ πόνου ἐργασθεὶς τόκος. Μορόεντα, παρὰ τὸν μόρον, τὰ κακοπαθέστερα. τὰ δὲ ἐκπεπονημένα φασὶ τῇ κατασκευῇ, καὶ μεμελετημένα τῇ τέχνῃ. Μόροιο, θανάτοιο. Μοροπονεῖν, κακοπαθεῖν. Μόρος, ὄλεθρος, πότμος, θάνατος. Μόρος, καὶ πότμος, καὶ οἶτος, μέσαι λέξεις εἰσί. καὶ γὰρ ἐπὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας λαμβάνονται. Μόρος, ἤγουν μοῖρα. Ὅμηρος, οἶδα ὅτι μοι μόρος, ἤγουν μοῖρα δὲ ὑπὲρ ἐνθάδ᾽ ὀλέσθαι, νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητρός. Μόρος, ὁ θάνατος. μορία, εἶδος δένδρου.

Μόρσαν, ὄνομα πόλεως. μόρσιμον, τὸ μεμοιραμένον. Μόρσιλον, ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι, ᾧ ἔστεφον ... ἐν τοῖς λαμπτῆρσι. Μορσικὴ, ἡ ἰνδική. Μόρσιμον, καὶ μελάνθιον, ὅπερ διαβάλλει Ἀριστοφάνης, λέγων οὕτω, γοργόνας ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι, γραῦς σεσοβημέναι, μιαροὶ, τραγομασχάλαι, ἰχθυολῦμαι. ὃν καταχρησάμενος μέγα καὶ πλατὺ μοῖχος ... μετ᾽ ἐμοῦ ῥάπτειν τὴν ἑορτήν. Μόρσιμον, εἱμαρμένον, πεπρωμένον, μεμοιραμένον. παρὰ τὴν μοῖραν, μοιράσιμον συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ μόρσιμον. Μόρσιμος, τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἐστι δὲ Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός, ἦν ὀφθαλμῶν ἰατρὸς ἀγαθός, ἦν δὲ καὶ σμικρός. ἦν δὲ ἰσχνὸς ἀμφιλάμενος.

Μόρσιμον, τὸ μελάνθιον. Μορτὴν, τὴν γενομένην καταβολὴν ἀπὸ τοῦ καρποῦ. Μορὸς, ἄνθρωπος θνητὸς, μέλας, φαιός. οἱ δὲ, μορτὸν φασί. Μορυβάτεια, ἀνθρωποβάτεια σώματος.

Μόρυχος, ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ κωμῳδεῖται. ἦν δὲ καὶ τῆς πόλεως βουλευτὴς. τραγῳδίας δὲ ποιητὴς οὗτος. Μόρυχος, διὰ τὸ ἐκεῖ μορύχοντος καὶ στέμμα. στέμμα δὲ, ἡ θέσις τῆς ἕλης. Μορφάζω, ποιῶ. Μορφέας, μιμητής. Μορφὴ, τὸ καθ᾽ ἑαυτὸ ὂν, καὶ κοινωνίας ἑτέρας εἰς τὸ εἶναι οὐ δεόμενον. παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, μορφὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ μορφή. μορφὴ κυρίως, ἡ οὐσία ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἐλήφθη, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, ὅπερ ἐστὶ τῇ οὐσίᾳ γνωριζόμενος. Μορφὴ, εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις.

Μορφνὸν, σκοτεινὸν, μέλαν. Μόρφνος, διὰ μὲν τοῦ βαρυτόνως, ὡς αἰετός. ἔστι δὲ εἶδος μορφῶν, ὡς φοῖνος, καὶ μόρφνος αἰετὸς τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις. ἢ μεμορφωμένος περὶ φόνον, ἢ μόρον φέρων. οἱ δὲ εὔμορφος. ἔστι δὲ ἕτερος μέλας, παρὰ τὴν ὄρφνην, πλεονάσαντος τοῦ μ, ὡς καὶ ἐν τῷ μοχλὸς καὶ σμικρὸς τοῦ διωκομένου. παρὰ τὸ μάρπτω, τὸ συλλαμβάνω, μέμαρφα, τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ὁ δὲ χαρακτὴρ τοῦ τοιούτου κατὰ τὴν παλαιότητα. τὰ εἰς ος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ορ συλλαβὴν, ἀπαραχήματα θηλυκοῦ γένους βαρύνεται, χόρτος, φόρτος, ὄρκος, πόρος, ὄρθος τὸ μονογενές. (ὃν δὲ κύων τοροῦσα) πόρδος. ... ἐν τῷ ... τὰ εἰς μος, ... κορμός, φορμός. τὸ δὲ πρῶτον ὀξύνεται, ὡς τὸ πυκνός. σημαίνουσι δὲ τὸ μέλανα, ὡς ἀπὸ τοῦ πελαζούσης μελαίνας σταφυλῆς, ἀφ᾽ ἧς καὶ ὁ μέλας οἶνος. ὁ μέν τι Ἀρίσταρχος οὕς φασιν ἐβαρύνετο τὸ πρῶτον, ἀλλ᾽ ἡ παράδοσις ἐπιθεῖ τοῖς ὀξύνουσιν. ὅρα δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν τοῦ πλείονος διαφωνίαν, ὃς καὶ μόρφνος καὶ πέρκνος λέγεται. οἱ δὲ παλαιοὶ τὸν ῥηθέντα πρῶτον ... σπάνιοι φασι, καὶ ὅτι μέλας μὲν ὤν, τὸ τοῦ εἴδους ... λευκόν. ὁ δὲ θηρευτὴρ, τὸ ἐπιτακτικόν. εἰ δὲ ... ὃ κατέχων ἐπιφέρηται, ἀλλ᾽ ἄμαχος, ... ἀχίλλεια ἔσται, καὶ ὡς οὐδὲ συλληφθήσεται ὑπὸ τῶν φυλάκων, καὶ τὰ λοιπά. Μόρφνος, εἶδος ἀετοῦ, παρὰ τὴν ὄρφνην. οἷον σκοτεινὸν διὰ ὀρφναίων, πλεονασμῷ τοῦ μ μόρφνος. ἴσως σημαίνει ὁ μόρφνος, ὁ παρὰ τὸν μόρον, καὶ τὸ φόνος, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ... μόρφνος, οἱονεὶ ὁ ἐπιφέρων τοῖς ὄρνισι φόνον. Μόρφωμα, μορφή. Μορφωσία, ἡ συνήθεια. Μορφὼ, ἡ ἀφροδίτη.

Μορφοῦν, καλλωπίζω, κοσμῶ. Μορφὼ, παρὰ Ἀντιφῶντι. τὸ ξόανόν φασι ποιηθῆναι τῇ ἀφροδίτῃ ὑπὸ λακεδαιμονίων ... τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείθεσθαι τῷ θεῷ. οἱ δὲ τυνδάρεώ φασι διὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς ἑλένης. Μόρφωμα, τὸ ἐπίπλαστον. εἰκόνα καὶ σχῆμα ἔχον ἀληθείας, οὐκ ὂν δέ. καὶ ὁ Ἀπόστολος, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ. Μόρφωσις, σχηματισμὸς, εἰκών.

Μοσσυνοῦσαι, φυλάττουσαι. Μόσυν, πύργος. Μοσσυνῶν, μασᾶσθαι βραδέως. Μόσυνοι, ἔθνος ἀπὸ τῆς διαίτης τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός. μόσυνες γὰρ, οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται, οὓς καὶ αὐτοὶ ἔχουσι. Μόσυν, ξυλίνην οἰκίαν, ἢ τὸ ξυλόπυργον. ὁ μόσυν, καὶ κλίνεται τοῦ μόσυνος, ὡς φόρκυς φόρκυνος. Μόσυνας κυρίως, τὰ ξύλινα τείχη. καταχρηστικῶς δὲ νῦν ἐν τῷ Ἀντιφῶντι, τὰ τείχη τῶν ἐκτισμένων ... ἐν θηβαίοις ἐκτίσας, εἰ μή τι φησὶ ... διαβάλλοντες οἱ θηβαῖοι, ὡς ... καὶ ἀμαθεῖς. ὡς καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸν χειροδιδάσκαλον αὐτὸν φασιν, ...

σόλα

μολυρίδος, κεφάλαιον. Μολυσμὸς, ἀκαθαρσία, μίασμα, ἁμαρτία διαστάλτος. ὁ μολυσμός ἐστιν, ὁ ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τῶν κακῶν τύπωσις, ῥυπαῖνον τὸν νοῦν, καὶ μολύνον. μολυσμὸς δὲ σαρκός ἐστι, τὸ ἀναμίγνυσθαι τοῖς αὐτουργοῖς, ἢ τὰ ἀπηγορευμένα. πνεύματος δὲ τὸ ἀδιαφορεῖν πρὸς τοὺς φρονοῦντας, ἢ ποιοῦντας τὰ τοιαῦτα. Μέλυχρον, δεσπαλίον. Μολῶ, ἔω, ἐλεύσομαι, παραγίνομαι. Μόλων, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, μεγαλόσωμος. Δίδυμος φησὶν, ὅτι δύο μόλωνές εἰσιν, ὁ ὑποκριτὴς, καὶ ὁ λωποδύτης. καὶ μολῶν, χωρῶν, ἐλθών. Μολὺχ, εἴδωλον τῶν μωαβιτῶν. Μομβρῶ, ἢ μορμῶ, καὶ φόβητρον τοῖς παιδίοις. Μομφὴ, μέμψις, κατάγνωσις.

Μέμψις, αἰτίασις, ἢ μῶμος. Μοναδικὸς, ἀναχωρητὸς, ἢ ἁπλῶς μονάζοντος. Μοναδὶς ἐξέχουσα, ἀνθυφαλλαντα. Μοναμπυκτία, μονοχαλίνῳ παρὰ Πινδάρῳ. κοντίον δὲ ἐστὶ τῶν λεγομένων κιδάρεων. ἄμπυξ μὲν γὰρ κυρίως ἀνάδεσμα τῆς κεφαλῆς ἐστι, καὶ λῶρος χρυσοῦς, λίθοις κατεστιγμένος. ὅπερ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι. μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυκες λέγονται. Ὅμηρος, χρυσάμπυκας ἵππους. Μονανθεῖν, οὐκ ἔκλαυσαν αἰγύπτιον αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανθεῖν. Μοναχὸς, ὁ μόνῳ ζῶν θεῷ.

Μοναρχία, μονοκρατορία. μονάρχης, τύραννος. Μονὰς, ἀριθμὸς. αἱ ἓξ μοῖραι τῶν ἐπιπέδων, ἢ κατὰ τόπον ἀδιαίρετον.

Μονὴ, παραμονὴ, καὶ ἡ καταμονή. μοναχός ἐστι βίος φύσεως διαιτητικὸς, ἐσχισμένον σῶμα, κεκαθαρμένον αἷμα, καὶ πεφωτισμένος νοῦς. Μονήρη βίον, μοναχικὸν βίον. Μονῆτα, ἡ ἥρα παρὰ ῥωμαίοις. Μονητάριος, ὁ κέρμα ἐργαζόμενος.

Μονοφορῶ, ἐν φορῷ. μονομαφορῶ δὲ δίφθογγον, ὃν τὸ μόνον, καὶ τὸ εἷμα τὸ ἱμάτιον. Μονίαν, νόσφιν. τοὺς γὰρ μαθόντας, διατέρας εἶναι φασίν. Μόνιμον, κάσιμον, βέβαιον, ἑδραῖον καὶ ἰσχυρὸν, πάγιον, ἀσφαλὲς, ἀμετάβλητον, καὶ ἀμετακίνητον, ἄλυτον, ἀμετάτρεπτον, ἀνεξάλειπτον, ἄτρεπτον, ἀραρὸς, ἑδραῖον, ἀκίνητον, ἀτρεμὲς, ἰσχυρὸν, ὀχυρὸν, καὶ τὰ ὅμοια. Μονιὸς, ὗς ἄγριος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος. ἢ ὁ περὶ τὸν χοῖρον ὁρμῶν. ὁ δὲ ἄγριος κάπρος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ὄρθιος τὸ προφέρειν, ὅπερ λέγει σημαίνων. ἢ ὡς δὲ μέγα θηρίον, κατὰ ἀνάστασιν κατὰ μόνας νεμόμενον. Μονίπποις, τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον. Μονητάριοι, οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται, οἱ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διαφθείραντες τὸ νόμισμα, καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα φελικίσσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον. οὓς μόλις Αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσει ὠμότητος κατεστρέψατο. Μονοχία, τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ ἀττικῇ. Μονογενῆ, τὸν μονότατα. Μονοβαῖον, κλόπος. Μονολαβιουργοὶ, οἱ τὰς δίκας διαπέραντες. Μονογενὴς, οὗ ἄλλος οὐ προεδέχθη, καὶ μεθ' ὃν ἕτερος οὐ γέγονεν.

Μονοειδὴς, οἷον μονοειδὴς οὐσία ἡ ἐν μόνῳ τῷ εἴδει αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐν μετασχηματισμῷ ὁρωμένη οὐσίας, ἢ ἡ μονότροπος ὁραθῆναι δυναμένη, ἢ ἡ πάσης τροπῆς καὶ μετασχηματισμοῦ οὐσία χωρίς. Μονοείμονα, μονοχίτωνα. Μονόζωνοι, ἔφοδοι, βάρβαροι, ἢ ἀπελάται, μάχιμοι, καὶ οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὴ τὴν αὐτὴν τοῖς ἄλλοις ζώνην φοροῦντες, ἢ ἀσύντακτοι καὶ ὡσανεὶ λησταί. Μονόκερως, ζῷον τὴν δύναμιν ἄμαχον καὶ ἀνυπότακτον τοῖς ἀνθρώποις. οὐ γὰρ δύναται αὐτὸν φέρειν ἱμάντι, οὐδὲ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης. Μονοκρηπῖδι, τῷ ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς γοργόνος τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δοῦναι, τὸ δὲ ἓν ἔχειν μόνον. Μονολόγιστος, μονόκλονος. Μονόλωπα, μονόδεμα, μονοχίτωνα. λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον. Μόνον καὶ ἓν, διαφέρει.

Μονὰς, ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα. ἓν δὲ, τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς, κατὰ τὴν ἰσότητα, καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται. ἡ δὲ δυὰς, καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. Μονοχειλὸν, ἐγγύς. καὶ μονοχεὶ τιθέναι τὸν αἶνον, καὶ ἐξαπλοῦν τὴν παρθένον μονοχεὶ, ὑπεχόμενος ἔρια χερσί. παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις λέγεσθαι, τάττεται τὸν, ἀλλὰ μᾶλλον τόν. Μονομάτην, μονοειδῆ, ἁπλοῦν. Μονονομαστῶν, εἰλεῶν ἄρχοντας. Μονοξύλοις, πλοίοις. Μονοούσιον, τὸ μὴ ἔχον ἕτερον ἐκ τῆς αὐτῆς οὐσίας ὅμοιον, οἷον ἥλιος, οὐρανὸς, σελήνη, καὶ τὰ ὅμοια.

Μονοπείρας, τοὺς μὴ ἀθρόως, ἀλλὰ καθ' ἕνα πειρατεύοντας.

Μονόρυξ, ἀπερρηγμένος, ἀπεπληγμένος. Μόνος πάντων, ἀντὶ τοῦ ἐκ πάντων, καὶ εἷς ἀπὸ ἄλλων. μονώτατος παρὰ κωμικοῖς. μονώτερος δὲ οὐκ ἔστι. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος. Μόνος, ὄνομα ὑπερθετικὸν κατὰ τὸ ἰδιάζον τὴν ὑπέρθεσιν ἔχον. ἀναιρεῖ γὰρ τὴν κοινωνίαν ἁπάντων. διὸ ἐστέρηται ὑπερθέσεως λέγεσθαι κατὰ ἀκριβῆ λόγον. τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει, πέπαικται. Μονοσίλαν, ὁ ἐν τοῖς ὕδασι λαμπρὸς ἀστήρ. Μονοσκελὴς, ὁ κατὰ μόνας κελλιζόμενος.

Μονοσκήνῳ, τῷ κατὰ μόνας ἐλθόντι. Μονόσκελον, μίαν σκελῶν ἔχοντα. Μονόξυλον ὁλκάδα, τὴν ἓν πλοῖον ἔχουσαν.

Μονοσταβὴς, ὀχὸς ἡμίονος. Μονήτης, μόνος ὢν, ὑπάρχων μονομάχος. Μονότροπος, μόνος τραφεὶς, ἀγαθὸς, ἀγροῖκος. Μονότροπός ἐστιν, ὁ ἀμετάβολος ἐν ταῖς κρίσεσι τῶν πρὸς ἀνάρεσιν τοῦ θεοῦ συναλλαξαμένων. Μονοτρόπους, τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ τὰς ἀρετὰς μόνας ἐπιμελουμένους. καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους. Μόνυα, τὰ λεπτὰ λίθινα. Μονούαλον, τὸν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί. Μονυχία, ὁ μόνος βίος χωρὶς γάμων. Μονυχίων, ὄνομα μηνός. Μονόφθαλμον οὐ ῥητέον, ἑτερόφθαλμον δέ. Κρατῖνος δὲ μονόφθαλμον εἶπε τὸν κύκλωπα.

Μονόφαντος, μόνη ἐν φανερῷ, μόνη φαινομένη. Μονοφθόγγους, μονοφόρους ὄνους. Μονόφορβος, ὁ μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος. Μονόχειρος, ἐπίμικος, ὑπηρέτης.

Μονοψάλλας, μονιὸς, ἀλμαγίλας. Μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. ἐπειδὴ γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσι. μονῳδεῖν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μονώτατος, μόνος ἐν ὑπάρχων.

Μονωτὶ, κρύφα, καὶ μόνως. Μορέαι, κυρίασαι, ταπεινοῦται. Μόρος, λυδὸς, ὃς σοφὰ ἐργασάμενος, καὶ τὴν μέλλουσαν τυραννίδος κάθοδον τοῖς λυδοῖς, παραιτεῖσθαι τὴν δικαίαν ἀπολεῦσαι, καθ' ὃ ἦν ἄρα τοῖς θεοῖς. δι' ἐπιθέντες, καὶ ἀπαιτουμένους τὰ κείμενα, ἐξῆρεν διαπάντων ἐκ πάντων καὶ κατέθεον. ἐκ τούτου μέγιστος ἀγὼν καταλαμβάνει λυδίαν, καὶ πολλοὺς σφαλῆναι λέγεσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ μέγιστον κλέος ἐν λυδοῖς, ἐπί τε ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ταῦτα πράξας. ἐπὶ τὴν πρόμβον ἰσάκις, ἢ ταύτην εἶδε καὶ ὑπόρθωσε. ἡ δὲ ἀνθρώπους εἰς τὸν πλούσιον λιμὸν ἀγαγὼν, κατηνάγκασε. Μόρα, τάγμα ἐστὶ παρὰ λακεδαιμονίοις στρατιωτικὸν, οὕτω λεγόμενον. ἡ μέρα τοῦ στρατοῦ. παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις οἱ πατρίδοχοι, μόρα αὐτοὺς ὀνομάζοντες. ἔτι δὲ ἡ μόρα, τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων, ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριακοσίων. Μόρα, τὰ συκάμινα. Μοργᾶται, καθαίρεται. Μοργίας, τασγημοργίας, ἢ ἀκρασίας. Μόργιον, μέτρον γῆς. ὅ ἐστι πλέθρον, ἢ εἶδος ἀμπέλου. Μόργος, φραγμός. καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φρύγανα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσι, καὶ σπιτίων τεῖχος. ἄλλοι, ταχοβόλος. Μοργοὺς, οὕτω καλοῦσι τὸ ὀμοργνὺς, τὸ ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μόρον γὰρ τὸ ἀμαυρόν. καὶ σφόνδυλον, τὸν ἀσφόνδυλον καλοῦσι. Μοργυθαὶ, χονταῖοι. Μοργνῦν, ἀπορραίνειν.

Μορῦσσαι, μεθύσαι, διαλεῖν, ἐλεῖν. Μορύσσω, κατασβέννυμι. Μόσα, τὰ τοῦ σώματος μέλη. καὶ μόσχον, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μορίων τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸ κύ-

παρὰ τὸ μέσ[illegible]. ἔστι δὲ καὶ χώρα. Μοιμυᾶν, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν. καὶ μοιμύλλειν, θηλάζειν, ἐσθίειν. Μοῖ-ος, σκυθρωπός. Μοῖρα, ὡς ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπορά, καὶ ἀπὸ τοῦ κείρω κουρά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, ὤφειλε λέγεσθαι μορά. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μορὰ τάγμα ἐστὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις, τοῦτο χωρὶς πρὸς ἀπο[illegible] ἐκεῖνο ἐβαρύνετο, καὶ ἐγένετο μοῖρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μοῖρα. ἡ δὲ μοῖρα σημαίνει τρία. τὸ καθῆκον, οἷον κατὰ μοῖραν ἔειπες. τὴν εἱμαρμένην, οἷον μοῖραν οὔ [illegible] φημί. καὶ τὴν μερίδα, μοίρας δεδασμένας.

Μοῖρα, ἡ μερίς. καὶ τὸ πρέπον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ναὶ δὴ ταῦτα πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες, ἤγουν κατὰ τὸ πρέπον. μοῖρα, καὶ ἡ παρ' ἄλλοις τύχη. ἀφ' οὗ μοιρηγενής. καὶ μοιραῖος. καὶ εὔμοιρος, καὶ ἄμοιρος. ἀπὸ τῆς μοίρας, τὸ μειρέσθαι ῥῆμα. Μοῖρα [illegible], πρὸς [illegible] τῆς εὐμοιρίας. [illegible] μοιρηγενὴς δηλοῖ τὴν ἐν εὐμοιρίᾳ γενόμενον. Μοῖρα, Ὅμηρος ἐν κατὰ μοῖραν [illegible] πάλιν [illegible], ἤγουν ἀπάτως, καὶ [illegible] ἀκόσμως [illegible] τὸν τάφρον, ὡς [illegible] ἐστὶ, ἐν κατὰ κόσμον [illegible]. ταῦτα γὰρ ὥσπερ μοῖρα καὶ κόσμος, οὕτω καὶ τὸ ἐν κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ ἐν κατὰ κόσμον. Μοίραις, μερίσι, φυλακαῖς. Μοῖραι χολαί, παρὰ Λυκόφρονι, [illegible] τὸ ἀπομοιρον τοῦ [illegible], καὶ [illegible] ὡς [illegible] τοὺς βαίνειν λέγεται. Μοῖραι ἀποκλώσεις βιότου, [illegible] ἀναπληρώσεις, [illegible] ὅτι τὸ θάνατος. καὶ ἡ μοῖρα δὲ τοῦ βίου αὐτὴν τὸν βίον δηλοῖ [illegible]. Ὅμηρος. Μοῖραν τ' ἀμμορίην τε. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, [illegible] ἅπαντα μοῖραν τ' ἀμμορίην τε. μοῖραν, [illegible] τὴν [illegible] καὶ εὐτυχίαν [illegible], [illegible] δηλοῖ [illegible] τοῖς εἱμαρμένοις [illegible] τὸ λίαν. Μοίρας, λέγει Ἡσίοδος τὰς [illegible], κῆρας δέ, τὰς [illegible] τὸν θάνατον. Μοιρηγενής, ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγενημένος.

Μοιρῶσαι, μερίσαι, ἢ διανεῖμαι. Μοιρᾶσθαι, λαχεῖν, ἢ τὰ ὅμοια. Μοιρίχος, [illegible]. Μοιρίδιοι, οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες. Μοιροδοκῆσαι, ἀντὶ τοῦ μέρος [illegible]. Μοιρολαχεῖν, τὸ μερίδι λαχάνειν, [illegible] διαιρεῖσθαι. Μοῖσος, ὁ μοῦσος [illegible]. Μοισί, [illegible]. Μοιχάγρια, τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως, ὃ ἔστι συλλήψεως μοιχῶν ἐκτινόμενα. ἡ δὲ συνήθεια αὐτοῦ, ὅμοια τῷ ζωάγρια, βοάγρια, ἀνδράγρια. Μοιχαλίς, ἡ πόρνη, ἡ μοιχευομένη. Μοιχᾶν, [illegible] γυναικῶν ἐμοίχευσε.

Μοιχεία, καὶ φαρμακεία ταυτὸν ἐστὶν ἀμφότερα. λάθρα [illegible] γίνεται, λέγεται δὲ καὶ ἐπιβουλή. καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη, οὔτε ὁ φαρμακευόμενος φιλεῖ τὸν ἄνδρα. Μοιχεία ἐστὶ [illegible] ὡς, ἡ δὲ ὡς καὶ λαμβάνειν, ὅταν [illegible] τὸ φίλτρον εἰς ἐχθροῦ πίνειν. Μοιχίδιον, τὸ ἐκ μοιχοῦ γεγενημένον. οὐχ ὅτι [illegible], ἀλλὰ καὶ τὸ [illegible]. Μοιχίδιος, καὶ μοιχᾶται ὁ ἀνήρ. μοιχεύεται δὲ γυνή, ὅτι ἄνδρα ἔχουσα ἑτέρῳ ἀνδρὶ μίγνυται. Μοιχός, ὁ εἰς ἄλλου γυναῖκα ἀσελγαίνων. μοιχεύω, μοιχεία, μοιχαλίς, ἡ μοιχευομένη γυνή. Μοιχός, εἶδος καὶ [illegible] κουρᾶς ἀτίμου, [illegible]. Μοιχός, ἐστὶ μὲν τοῦ ἀσελγοῦς. λέγεται [illegible] παρὰ τὸ [illegible] τὸ πρέπον, [illegible] σημαίνει [illegible] καὶ [illegible], καὶ [illegible] μοιχός. [illegible] τέκνον φίλον, παρὰ τὸ [illegible], μυχός, ἢ μυχός. Μοιχοτύπας, ὁ ἀπὸ μοιχῶν τυπτόμενος. Μοκκαν, [illegible], παραβλέψας. Μόλγεια, [illegible]. Μολβίς, [illegible]. Μολγὸς εἶδος [illegible] τὸ [illegible], ἢ ἀσκὸς [illegible]. [illegible] ὁ μολγεὺς. ὁ δὲ ἀμέλγων τὰ [illegible] μολγοῦ

ἀκούεται ἢ μοχθηρός, ἢ ὁμιλοῦντος τὰ κοινά, κλῖναι, καὶ τὸ ὁμελγες. ὅθεν δὲ μολγόν, τὴν βοείαν ἀσκόν. [illegible] ἐπὶ τοῦ ἀμολγοῦ. Μολγὸν γυναῖκα, παρὰ τὸ λεκτικὸν μολγόν, ἀντὶ τοῦ [illegible], παρὰ τὸ ἀμέλγειν, καὶ [illegible]. [illegible] μέλγειν καὶ ἀμέλγειν τὸ αὐτόν. ἀμελγεύς δὲ παρὰ τὸ [illegible] φασὶ λέγεσθαι, ἢ ὁμιλοῦντας τὰ κοινά. Ἡσίοδος δὲ [illegible] τὸ ἀμολγὸν [illegible] τὸ [illegible]. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, μολγὸς ὁ μοχθηρός, [illegible], οὕτω Σωκράτης. [illegible] μολγὸν [illegible], οἱ δὲ [illegible], οἷον ἀμελγόμενος [illegible]. Μολεῖν, ἐλθεῖν, [illegible]. Μόλιβος, ὁ μόλυβδος, [illegible] μόλιβος δὲ [illegible], παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος [illegible], ὁ λίπτω. Μολις, ἀντὶ τοῦ βραδέως. Μολισθὲν, [illegible], καὶ μολισθεῖσα, [illegible]. Μολίσμενα, κατὰ βραχὺ ἀπομαραινόμενα, παρὰ τὸ [illegible]. Μολοβρὸς, ὁ τοῦ Διὸς [illegible], [illegible] χαλδαϊκοῖς. Μολοβρός, ὁ [illegible], καὶ μολὼν [illegible] εἰς βορὰν [illegible] καὶ ὁ [illegible]. Μολοβρός, ὁ [illegible], ἀπὸ τοῦ μολεῖν, καὶ παραγωγή πρὸς βορὰν, καὶ τρεφόμενος. Μολοβρίτης, ἢ [illegible] οὕτω καλεῖται. Μολοβρίς, καὶ μολοβρὸς, ὁ πτωχὸς, ὁ γαστρίμαργος, ὁ προσαίτης. Μολοβροῦρος, [illegible], ὁ ἄγριος [illegible] τὸ ὀλόχοιρος. Μολοβρὸς, [illegible], [illegible].

Μολος, ὁ [illegible], ἀπὸ τοῦ μολεῖν γίνεται, ὅθεν καὶ μῶλος, καὶ δηλοῖ τὸ ὁρμᾶν. Μῶλος, πόνος, μάχη, ἔργασμα. Μολοσσός, καὶ μολοσσικός, [illegible] ποιμενικός, καὶ μέγας. Μολοττὸν ἔθνος, καὶ μολοττικοὶ παῖδες. Μολύειν, [illegible] τὰς [illegible]. Μολύνας, [illegible], λέγω, ἢ μολύνω. Μολυσμὸς, [illegible] τὰ [illegible]. Μολοῦσθαι, [illegible]. Μολοσχίον, [illegible] γυναικεῖος. [illegible]. Μολχέω, [illegible]. [illegible], τῇ φωνῇ μολπάζων. Μολπασὸς, συμπαίκτης. μολπάζω, ἢ συμπαίζω.

Μολπὴ, ᾠδὴ. παρ' Ὁμήρῳ δὲ ποίησιν μολπῆς ἔρχεσθαι τὰ γὰρ [illegible] ἀναθήματα δαιτὸς. καὶ οἷον μολπῆς [illegible]. Μολπὴ, [illegible], ὡς ὁ λόγος ἐν μὲν [illegible] βοὴς ὁμιλοῦς. μολπὴ μὲν ἡ καὶ [illegible], [illegible] ἔνθα [illegible] δέ, καὶ [illegible], φησὶ [illegible]. ἔστι καὶ ὁ σινασμός. Μόλπιδος πέτραι, τὴν ἅλιν. μόλπις γὰρ ὡς [illegible] αὐχμοῦ καταξέχεσθαι τὴν ἅλιν, [illegible] πανθεῖν τὸν αὐχμόν, [illegible] τῷ Διί, [illegible] ἱερεῦς [illegible] φασὶ [illegible], [illegible] Διὸς [illegible] μόλπιδος. ἡ πέτρα [illegible] ἅλιν λέγεσθαι, [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible], [illegible] καὶ αἴτιος [illegible] φάρμακο, καὶ [illegible] ὁ [illegible], ὁ [illegible]. Μόλυβδος, [illegible]. [illegible] μόλυβδος, [illegible] τὰ [illegible]. Μολυβδαινα, [illegible] τὸ εἶδος τοῦ μολύβδου, [illegible]. Μόλυβδος, ὁ πρὸς τῇ ὁρμιᾷ, καὶ [illegible] μόλυβδος, [illegible] βαθεῖ [illegible]. Μολυβδαίνη, μολυβδίδι. Μόλυβδος, [illegible].

Μολυβρὸν, τὸ μολοβρὸν [illegible]. Μολύνω, μιαίνω, [illegible], [illegible]. Μελιεία, [illegible]. Μολύνει, [illegible], γυναῖκα, [illegible], [illegible]. Μολύνει, [illegible], [illegible] τὸ [illegible] ὀλίγον, καὶ μολίνω [illegible] παρὰ τὸ [illegible], [illegible] τοῦ [illegible]. Μολυρὸν, [illegible], βραδύ, [illegible], ὀχέαν, λυπηρόν. Μολυρίδες, τὰς ἀκρίδας φασί. Μολυνς, μολυ-

ον. Μνησικακία [illegible], δρομὲς εἰς κακὸν ἐνηνέχθην. Μνηστικοῦ, μνηστήρων. Μνηστηροκτόνος, ὁ τοὺς μνηστῆρας [illegible]. Μνηστεία ἐπὶ συμφωνίᾳ γάμου. ὅθεν μνηστεία ἡ περὶ γάμου συμφωνία, καὶ μνηστήρ, ὁ μεμνησμένος. καὶ μνηστή, ἡ μεμνησμένη. Μνῆστις, μνήμη. Μνηστή, ἡ μνησθεῖσα γαμετή. μνηστῆς ἀλόχοιο. Μνηστὴρ μνηστῆρος, καλεῖται πρὸ τοῦ γάμου ὁ νυμφίος. καὶ μνήστωρ ὁ αὐτὸς, ποιητικὰ δέ εἰσι. μνηστεία δὲ χρᾶσθαι, καὶ μνᾶται ὁ ἀνὴρ γυναῖκα. μνηστεύεσθαι δὲ ἡ γυνή. Μνηστῆρες, οἱ ἐπιβαλλόμενοι γῆμαί τινα, καὶ οἱ μεμνημένοι. Μνῆστις, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ σ. οὐ γὰρ ὡς ἐκ τοῦ λήσω ἡ λῆστις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μνήσω ἡ μνῆστις, ἀλλ' ἐκ τοῦ μέμνηται. Μνήστρα, ἐπισχέσεις. ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὴν μνήστρα. Μνήστωρ, ὁ δοὺς τοῦ γάμου ἀρραβῶνα.

Μνήσων, βασιλεῖ φρονίμῳ. Μνήσω, ἔχει εἰς μνήμην ἀγαγεῖν. ἐκ τοῦ, τὸ σ διὰ τὸ μνήσω. γενικὴν ἔχει σύνταξιν. οὐ πρὸς ἀμοιβὴν καὶ τὸ ἀναμνῆσαι. Μνῆστρα, γάμου δῶρα.

Μνῶοι, δοῦλοι. Μνία, τὰ τῆς θαλάσσης ἀνθήματα, ἡ βρύα, καὶ τὸ φῦκος. Μνία, ἰδία. Μνιόεντα, σύμφυτα.

Μνίον, τὸ κολλώμενον ἐν θαλασσίαις πέτραις, ὃ ἰκοῦλον, ἢ βοτανοῦλον, παρὰ Λυκόφρονι. Μνοία, ἡ ἰκετεία. Μνοῖον, μαλακόν. Μνοῦδες, οἱ μωροί. Μνοῦς, ἧσσον ἁπαλώτατον, καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἡμιόνων καὶ πώλων ἐξάνθησις, καὶ τὸ λεπτότατον πτερόν. κυρίως δὲ τὸ τῶν χηνῶν, καὶ ἡ ἁπαλὴ θρίξ. Μνῶα, δουλεία. Μνώω, μίμνω. Μνωμένου, μνησαμένου.

Μνώομαι, ὅπερ ἐστὶ ποιητικὸς, ὡς χώομαι, μιμνήσκομαι κοινὸς, μέλλων κοινὸς μνησθήσομαι, ἢ μνησθήσομαι. ποιητικὸς δὲ μνήσομαι, ἀπὸ τοῦ μνάομαι μνῶμαι, ὁ ἐφ' ἑτέρου ἐτάχθη σημαινόμενον. ἀόριστος μὲν, κοινὸς μὲν ἐμνήσθην, ἀπὸ τοῦ μέμνημαι. δοκεῖ δὲ τὸ σ διὰ καλλιφωνίαν προστεθεῖσθαι αὐτῷ, ποιητικὸς δὲ ἐμνησάμην. παρακείμενος μὲν κοινὸς μέμνημαι, ποιητικὸς δὲ μέμνομαι, ὡς τέτρομαι. ἀφ' οὗ τὸ μεμνέων, πλεονασμῷ τοῦ ο. καὶ ἐναλλακτικῶς ταῦτα λέγεσθαι, ἀναμιμνήσκω, ἀναμνήσω, ἀνάμνησις, καὶ ὑπομιμνήσκω ὑπομνήσω, ὑπόμνησις. ἃ οἱ ποιηταὶ χωρὶς προθέσεως λέγουσιν, ἐπὶ τούτων τῶν σημαινομένων. μνήσω γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναμνήσω, ἢ ὑπομνήσω. καὶ ἔμνησας, ἀντὶ τοῦ ἀνέμνησας, ἢ ὑπέμνησας. Μνώοντο, ἐμνηστεύοντο.

Μνώεσθαι, μίσγεσθαι, ἔρχεσθαι.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Μογιλάλος, ὁ ἰσχνόφωνος, καὶ μόλις τὸ φθέγμα διαρθροῦν δυνάμενος. Μογέουσι, μογοῦσι, πονοῦσι. δυσκόλως. Μογερῶς, ἀθλίως, πονηρῶς, λυπηρῶς, ἐπιπόνως. Μογερόν, μοχθηρόν. Μογοστόκος, κακοπαθοῦσα. Μόγις, καὶ μόλις, τὸ αὐτό, ἀλλὰ τὸ μόλις μᾶλλον τοῖς ῥήτορσι χρήσιμον. ἀναλογώτερον δὲ τὸ μόγις, ἀπὸ τοῦ μογῶ, τὸ κακοπαθῶ. Μόγος, ταλαιπωρία, καὶ κάματος. παρὰ τὸ σημαίνειν, μόγος. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γαλήνην ἔχειν. καὶ μογοστόκοι, αἱ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσαι. Μόγος, πόνος, ὄχλησις, μόχθος, κακοπάθεια. Μογοστόκος, ὁ ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθοῦσα, ἢ ὁ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσα. μογοστόκος αἱ Εἰλείθυιαι. Μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, παρονομάζονται ὁμοίως τῷ προστάτιδι γυναικῶν, ὡς ἐνεργοῦσαι δηλονότι τὴν κατὰ τὸν τοκετὸν ὠδῖνα. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν ἐπιθέτων, ὡς φασιν οἱ παλαιοί, ἐνεργοῦσαν ἐπιτεινόμενα παροξύνεται. εἰ δὲ πάθος ἄλλος ἀνάγει, χωρὶς τῆς προπαροξυτόνου. αὐτὸ γὰρ ἄνωθεν τῷ κανόνι παραχθέντα. [illegible] γάρ ἐστι, καὶ κανόνα μὴ ἔχειν κελεύοντα, προπαροξύνεσθαι. πλεονασμὸν τοῦ σ τὸ μογοστόκος ἔχει, ὡς ἂν οὕτως εὐχρηστεῖ πρὸς μέτρον, οὕτω καὶ ἐν τῷ θέσφατον, καὶ θεσπέσιον, καὶ θέσκελον, καὶ τοῖς ὁμοίοις, δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθησαν. θυγατέρες δὲ Ἥρας γαμηλίου μυθικῶς αἱ μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, ὡς ἐπισπεύδουσαι τοκετούς, καὶ ἐν τῷ κατὰ τὰ ἔμβρυα εἰς φῶς ἐλθεῖν. μόγον ταῖς τικτούσαις ἐκ τῆς ὠδίνων ἐπάγουσαι, ἢ αἱ καὶ βέλει ἐπιφέρουσαι. καὶ ἴσως τοιοῦτῳ λόγῳ τρέχει ἡ Ἄρτεμις, ὡς τοῖς τόκοις οὕτως ἐπιστατοῦσα καὶ αὐτή. διὸ καὶ λοχεία ὀνομάζεσθαι. λέγονται παρὰ τὸ ἐλεύθερον ὡς εἴρηται. διὸ καὶ γράφεται ὁ μὲν ἄρχοντας διὰ διφθόγγου, ὡς ἐπιτεθέντος τοῦ ι εἰς τὸ ἐλεύθω κατ' ἀρχήν. αἱ δὲ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἔχει τοῦτον δίφθογγον, καὶ αὐτὴ ἐκ τοῦ ἐλεύθω μετατεθέντος τοῦ διχρόνου συνήθως εἰς τὸ ι δίχρονον. ἡ δὲ παραλήγουσα διὰ τὸ υ δίφθογγον ἔχει, διότι τὰ εἰς α θηλυκὰ ἰδιάζουσιν ὡς τὰ πολλὰ τὸ ι παραλήγεσθαι, ἢ μόνῳ, ἢ μετὰ καὶ ἄλλου φωνήεντος, κατὰ λόγον διφθόγγου. μόνῳ μὲν, ὡς κοιλία, καρδία, καὶ ἄλλα μυρία. μετὰ δὲ ἄλλου φωνήεντος, ἢ τοῦ α, ὡς μαῖα, γαῖα. ἢ τοῦ ε, οἷον εὐσέβεια, ἀσφάλεια. ἢ τοῦ μικροῦ ο, οἷον εὔνοια, σύρροια. ἢ μετὰ τοῦ ω μεγάλου, ὥσπερ ἡ ᾠα τοῦ ἐνδύματος. ἢ μετὰ τοῦ υ, ὡς ἐν τῷ μυῖα καὶ ἅρπυια. οἷς συνεγγίζει, καὶ τὸ Εἰλείθυια, ὡς μὴ δυνατὸν ἐν μετὰ τοῦ ο ἐνταῦθα συγχωρηθῆναι τὴν δίφθογγον. οὐ δὲ προϋπέπεσε τῆς Εἰλειθυίας ἔσομαι, ὡς ἐγένετο ο μικρὸν ὄνομα ἐκεῖθεν ὁ οι δίφθογγος γενηθῇ, ὥσπερ ἡ σύρροια ἔχει τὸ ῥέος προϋποκείμενον, καὶ τὸ νόος ἡ ἔννοια, καὶ τὴν βοὰ ἡ εὔβοια, καὶ τὴν χόα ἡ εὔχοια. ἐξ ἀνάγκης οὖν τὸ Εἰλείθυια συνεζευχθεῖσαν τῷ κοιλία, ὀργυῖα, ἅρπυια. διὰ ταῦτα δὲ τῆς εἰρημένης κανόνος τὸ μυῖα, καὶ τὸ παῖα, οὐ συμφωνία, μοῦσα κοῦσα. ὁ δὲ φιλοσοφία ἐκλεξάμενοι, τελεσφορεῖ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες θυγατέρας Ἥρας τὰς Εἰλειθυίας. ἐπειδὴ τελεσφορηθέντα τὸ βρέφος εἰς φῶς ἐλθεῖν, ὅταν τὰ ἐκ τῆς Ἥρας αὐτὸ προσκαλέσηται. τότε γὰρ τὸ ἔμβρυον ἐκπίπτει πρὸς γένεσιν, ἱκανῶς ἤδη θαλφθέν, ὅταν καὶ ὁλικῶς ἀὴρ καὶ τὸ ἔξω ζωῆς ἐξ ἀνάγκης προσδέηται. εἶεν ἂν οὖν Εἰλείθυιαι, ὡς μὲν ἂν ἀπὸ ἑνὸς φράζοι, ἐλεύσεις. θυγατέρες δὲ Ἥρας, αἱ εἰς φῶς ἐλεύσεις καὶ παραγωγαὶ τῶν κυοφορουμένων. οὐ μόνον πληθυντικῶς Εἰλείθυιαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλὰ καὶ ἑνικῶς. Μογερὰν, ἐπίπονον. Μογοῦσι, κακοπαθοῦσι, πλὴν τὸ μὴ ἐᾶν γαλήνην. Μογῶ, τὸ κοπιῶ. ἀφ' οὗ μόγις ἐπίρρημα, ὅπερ Ἀττικοὶ μόλις λέγουσι, καὶ μογιλάλος, ὁ ἰσχνόφωνος ποιητικῶς. μοχθίζω μόλις, ἀντὶ τοῦ βραδέως. μόγις δὲ, ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας.

Μόθα, χρώματα. Μοθωνὸς, ταπεινόν. Μόθιον, μέτρον τι. Μόθυχνον, διετάλεον. Μοθῶν, φέγων. Μόθωνες, οἱ ἀνατρεφόμενοι τοῖς υἱοῖς, δοῦλοι παῖδες. Μόθον, τὴν μάχην φασί, παρὰ τὸ ὁμοῦ θέειν τοὺς μαχομένους. καὶ πόλεμον, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν. καὶ δηιοτῆτα, παρὰ τὸ δηιοῦν, ὅτι καίειν. ὅθεν καὶ Πλούταρχος, λαβὼν ἐξάψαι πόλεμον λέγει, τὸ ἐξεγεῖραι μάχην. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ πρὶς σύμβολον τοῦ ἱκετεύειν τῶν μάχην πυρφόρους, οἱ σάλπιγγι μὲν ἐν τοῖς πολέμοις ἐχρῶντο, ἀλλὰ καὶ δαλοῦ ἀφιεμένου, σημεῖον μάχην. ὡς καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ ἐν τῷ ἐπειδὴ ἀφεῖσθαι πυρσὸς, ὅτι λαμπὰς, ὡς τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή. Μόθος, ἀπὸ τοῦ μὴ θέειν, ἤγουν ἀποφεύγειν καὶ φροντίζειν ἄλλου τινὸς πράγματος τὴν μαχόμενον, ἀλλὰ μόνου τοῦ πολέμου γίνεσθαι. Μοθούρας, τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν. Μόθων ὁ ἀναιδὴς, ἢ φλύαρος, καὶ φορτικός. μόθος, ὁ πόλεμος. Μόθων, ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες, τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι δὲ καὶ γένος ὀρχήσεως.

Μόθων, εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως. οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας, μόθωνας καλοῦσιν. ἄλλως. μόθων, φλύαρος, φορτικὸς, ἄσεμνος, αἰσχρός. λέγουσι γὰρ τοὺς ἀθλίως χειροτονηθέντας, μόθωνας, δουλικῆς ἀγορᾶς ὄντας παρὰ τῆς τύχης. ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ μόθωνες, ὁ ἂν μόθωνος ὢν αἰσχροποιεῖν τὸν, καὶ ἀεὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐρχόμενος, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναιδοῦς, ἄλλοι λέγουσι δουλοπρεπεῖς, σωματικῶς ἀλάζονες. καὶ ἄλλως. μόθωνα τὴν εἰρωνείαν καὶ δόλιον, καὶ πανουργίᾳ προσφερόμενον ἐστι ἔλεγον. ὡς τὸ φορτικὸς, μόθωνα. Μοθωνία, ἡ ἀλαζονεία.

λαβεῖν. Μίσθωμα, μισθὸς ὁ ἑταιρικός. Μίσκος, αἴτιος. Μίσκα, ἄρχεσθαι. Μίσυλος, εὐτελὴς, καὶ μέλας οἶνος. Μισγάγκεια, μισγάγκειος. Μισόκαλος, ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν.

Μισσύνη, ἡ ὀξύτης, παρὰ Καλλιμάχῳ. Μισύλλειν, παρὰ τὸ μικρὰ τίλλειν, τὸ διαιρεῖν εἰς μικρὰ μικρὰ μέρη. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς. μισυλλᾶσθαι, τῆς δευτέρας συζυγίας. παρὰ τὸ διὰ μισύλλας, ὃ ἐστι διὰ κόλλου ἄρτι ξηρὸν ἐρύεσθαι. Μισύλλειν, εἰς μικρὰ διακόπτειν. μισύλλοντες, τουτέστιν εἰς μικρὰ, ὅ ἐστιν εἰς μικρότατα κόπτοντες. τὸ δὲ μισύλλειν, τὸ εἰς μικρὰς μερίδας κόπτειν, καὶ ὡς ἂν ἀπὸ ἰδὲ εἰπεῖν. δηλοῖ δὲ σμικρύνειν, καὶ τὸ εἰς μικρὰ, ἤτοι βραχύτατα μέρη τέμνειν, καὶ ὡς εἰπεῖν εἰς μερίδας. Μισθωτὸς, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων, καὶ μίσθιος. μισθόω μισθῶ, ἐκδίδωμι ἑτέρῳ, ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ. τοῦτο δέ τι καὶ ἐπιμισθοῦν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιόντας, ἤγουν τὴν ἐνέργειαν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ μισθῷ διδόασι. μισθοῦμαι δὲ ἐγὼ λέγω, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ λαμβάνω. Μισθόομαι, μισθοῦμαι κἀκεῖθεν, ἐμισθώσατο τὴν καινὴν ἐπὶ [illegible] γαμεῖν αὐτὴν, καὶ μίσθωσις λέγεται τοῦ ἐκφερομένου.

Μισόλαιμαχος, ἀμίσει μισόπολεμος. ὁ γὰρ Λάμαχος πολεμικώτατος ἦν, καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. Μισοπορπακίστατον, ἀντὶ τοῦ μισόπολεμος, παρὰ τὴν πόρπακα. πόρπαξ δὲ καλεῖται μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ δέρμα μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρεον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ πολεμῶν. Μίσος, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ μισῶ διὰ τοῦ ε, ἐκτείνεται, καὶ περισπᾶται. μῖσος δὲ τὸ μίσημα, ὀξύνεται, καὶ βραχὺ ἔχει τὸ ι. Μίσος, ἐκ τοῦ μύειν παρῆκται, ἀφ' οὗ καὶ τὸ μῖσος. μύει γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ὁ μισῶν, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. Μῖσος, ἡ πρὸς τὸ ἀπεχθὲς ἀποστροφὴ, καὶ ἡ τοῦ λυποῦντος ἀποτροπὴ, παρὰ τὸ μὴ ἰσοῦσθαι. Μισοὶ, οἱ ἔχοντες τὸ ἥμισυ λακεδαιμονίου σώματος. τὸ δὲ ἥμισυ, μῖλαν, οὓς μίσγους ἔνιοι λέγουσι. Μίτρα, πιλήματα, ταινίαι, μαλλοὶ, οἱ τῶν ἐρίων. Μίτος, ὁ παρὰ τὸ φίλον κάλος. Μισῶ, ἀπεχθάνομαι, βδελύσσομαι, ἐχθαίρω, ἀποστρέφομαι, ἀπεχθάνομαι, κατακρίνω, ἀποστρέφομαι, μυσάττομαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μισῶ σε τοὺς ἀνελεύθερον, αὐτὸ καὶ βδελύττομαι, καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ μέμφομαι, ταλανίζω, καὶ κακίζω, τοιαῦτα ἐν ἄλλοις τοῖς τοῖνα. καὶ πάντα ταῦτα ἀναστρέφεται ἐν γενικῇ εἰς αἰτιατικὴν συντάσσεται, οἷον μισῶ σε τὴν ἀνελευθερίαν, καὶ μέμφομαί σε τῆς ὕβρεως. Μισῶν τοὺς Λακωνίζοντας ἀλώπεκας, Θεόκριτος, ἀντὶ τοῦ μισῶ τοὺς Λακωνίζοντας ἀλώπεκας.

Μίτρα, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, καὶ ἐπὶ τῆς περὶ κεφαλὴν ταινίας λέγεσθαι, ἔστι κατακρίτων εἰπεῖν ἐπὶ φαυλοτέρων. ὡς δηλοῖ παρ' Εὐριπίδῃ, μίτραις ἀναδέοντες ῥυθμίζεσθαι πλόκαμον, καὶ τὸ παρὰ Ἡροδότῳ, μίτραις καταδεδεμένοι, καὶ οἱ περὶ κεφαλὰς μίτρας φοροῦσι. [illegible] ὁρμώμενοι, ταινίαν ὁρμώσαντες ἁπλοϊκὸς οὕτω σίγανον. φασὶ δέ τινες, καὶ αὐτὸ εἶδος σίγανος εἶναι ποτὲ τὰς μίτρας φαίνεσθαι. ὅτι μίτρα κυρίως, οἱ ἀπὸ φασκιῶν καὶ ὁμοίων γινόμενοι σίφωνοι. γυναικεῖοι δὲ ἴσως καὶ οἱ τοιοῦτοι, παρὰ τὴν μίτραν δὲ ἡ λέξις ἐτυμολογεῖται, ὡς οἷον μίτρα λέγεσθαι. Ἄλλως. Μίτρα λέγεται, ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός. μίτρα, ζώνη, ὁ διὰ τῆς μίτρας φαινόμενος. ἐφορῶν δὲ ἐπιστρατεῦσιν λογεῖον. ἡ χαλκῆ λεπὶς, ἣν ζώννυνται περὶ τὴν κοιλίαν, χάλκεον ὑπὸ τοῦ θώρακος ἀσφάλειαν. ἔστι δὲ προσφόρως λέγεσθαι ἄλλως. διὰ τὸ ὅλον φυλακτικόν. Μιτράλγειν, ὁ προστατοῦντα μίτρας ἄγγελος, παρὰ τοῦ ἀρχαίου. Μίτος, τὸ πεπλεγμένον νῆμα. Μίτρα κυρίως, οἱ ἀπὸ φασκιῶν καὶ ὁμοίων γινόμενοι σίφωνοι, ἐν καταχρήσει δὲ πᾶς ὁ φασκίας μίτρα λέγεται. Μίτρα λέγεται, ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός. Μιτροχιτών, ὡς λινοχιτών, ὁ ὑπὸ μίτρᾳ φορούμενος. Μίτραν ζωννύουσι. διὰ πεσόντος ἢ καὶ αὐτὸ τὸ πολεμικὸν ζώνης, καὶ τὸ ἐπιλαβέσθαι αὐτὴν πρὸς τὴν μίτραν. ἄλλως γὰρ εἰπεῖν ζώνη ἡ μίτρα.

πως ἂν γυναικεῖον. Μίσκον, στάλιον. Μίσος, ἀγρίως μέχρι, χαλινῶν δοχεῖα. Μίσγειν, τρώγειν ἐλαίου, παρὰ λευκωλένον. λέγουσι γὰρ τὰς γυναῖκας αἱ πρώτως τίκτουσαι, καὶ ἐπαλείφουσιν ἀρτεμισίᾳ. ὅθεν καὶ λυσιζώνης Ἀρτεμίδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις.

Μίτος, τάξις, σειρὰ, τόνος. Μιτύλλαι λέγουσιν αἶγας τὰς μὴ ἐχούσας κέρατα. Μιτυλλῶ, τίλλω. Μίτυλλον, ἔχοντα, τίλλον, λαπαζόμενον. Μιχαίας, ἑρμηνεύεται τίς ὡς θεός, ἢ ταπεινούμενος. Μιχθῆναι, ὁ μιγῆναι, ἑνωθῆναι, συμμίξαι, ὁμιλῆσαι. Μιχωκί, ἐγώ.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Μνάα, δεύτερον πρόσωπον παθητικοῦ ἐνεστῶτος κατὰ Ἴωνας. Μνᾶ, μνασθῆ. Μνάδας, τὰς ἀμελγομένας αἶγας. Μνᾶ, ἱστὸν σταθμόν, ποιοῦσι μνᾶν μίαν. Μνασία, μνῆσαι, μνασθῆς.

Μνημονεύομαι, διαλέγομαι. Μνημοσύνη, τὸ ἐπιτρέπειν, ὃ μνημονεύεσθαι ἔστι. Μνάμων, ἱερομνήμων, ὃ μνήμονας τὰς θυσίας ἀπομνημονεύσοντος. Μναίας, τὸ καλλιτέρων. [illegible] Μνᾶρ, ῥόδον, μαλακὸν, τρύφημα, θυμηδία. Μνάστορ, μάστορι, διαλέγω. Μνασὸν, τῶν μνηστήρων ἀπὸ τοῦ μνάειν. Μνᾶσθαι, ἐπὶ ἀνδρὸς, οἷον μνᾶται ἀνὴρ γυναῖκα. ἐπὶ δὲ γυναικὸς, τὸ μνηστεύεσθαι, ἤγουν ὁ γονεὺς μνηστεύεται καὶ ἐξαγέσθαι καὶ ἄγεσθαι. Μνεία, ἡ μνήμη, ἐφεξῆς.

Μνεία ἐστὶν, ἀναλαμβάνοντος ἐπιεικοῦς ἐπιστημονικῶς. Μνημεῖον, ὁ τάφος. Μνημεῖα, τὰ οἰκοδομήματα ἀπὸ τοῦ μνᾶν τὸν κατοικοῦντα τῆς οἰκίας. Μνῆμα, μνημεῖον, μνημόσυνον, ἀνάθημα, τάφος. Μνήματα, καλεῖται τῶν νεκρῶν μνήματα, ὁ λίθος ἐπὶ τάφου. Μνήμη ἐστὶ διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ ἐν αὐτῇ ἀποδοχῆς ἀληθείας. Μνήμη γενικῶς, τύπωσις ψυχῆς. μνεία δὲ, λόγος φασὶ κατὰ ἀνάμνησιν λεγόμενος. καὶ μνήμη μὲν, ἡ τῶν μνημονευτῶν συνοχή. μνεία δὲ προσγινομένη ἐπὶ ἐκείνων, εἰς ἴδιον ἄκρον τῇ ἀναμνήσει.

Μνῆμα, ὅθεν μνηστεία ἡ περὶ γάμου συμφωνία. καὶ μνηστὴρ, ὁ μνηστευόμενος, καὶ μνηστὴ, ἡ μεμνηστευμένη. μνηστεία ἐπὶ συμφωνίας γάμου. μνῆμα, μνημεῖον, ὁ τόπος ἔνθα ἐτάφη, ὁ διὰ τὸ μνήμην ποιεῖν. τάφος δὲ, ὁ τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος μόνον περιέχων. μνημόσυνον, μνήμην, μνήμων, μνησθῆναι, μνεία, καὶ κλῆσθαι μνήμης, μνήσω, καὶ ἐσθίω. μνεία δὲ μόνον διὰ δίφθογγον. Μνῆμα ξένον, ἀντὶ τοῦ μνῆμα καὶ ἀθύμεσις. καὶ ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσι, μνημόσυνον, ἰδίαν ἑνὸς χάριν καὶ ὁ λιτανὸς τὸ ξίφος τέθεικεν ἐν τῷ οἴκῳ, ἵνα ὡς προικὸς ἔχων. Μνῆμ' ἑλένης χειρῶν, παρ' Ὁμήρῳ. τὴν ἁπλῶς τὴν μνήμην λέγει. ἐξ οὗ δῶρον, ὅ καὶ τὸ παρὰ τὸ μνῆμα οὕτω καλεῖται. διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ μνήμην τοῦ ποτε δόντος. δῶρον δὲ, ὅτι τὸν τῷ ῥῆμα ῥῆμα, βρῶμα βρώμη, οὕτω μνῆμα μνήμη.

Μνήμονα, ἀρχὴ γυναικῶν ἐπιτηδευομένη τὰς ἱερείας.

Μνημονεύω, γίνεται ἐκ τοῦ μνήμων. ἐστὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ εἰσὶ ταῦτα, οἷον τυλίω λ' ἐν μέμνομαι. Μνημοσύνη, ἀρραβῶνες. Μνημοσύνη, ἀνάμνησις. Μνήμων, συντηρητικὸς. Μνήμονες, ἀνέγνωσαν, διηγήσαντο. Μνήμων, ὁ μνήμην ἔχων, καὶ ἐπιμελῶς φυλάττων τι μνημεῖον φέρει ἐκ παιδὸς ἐπὶ πλεῖον καλοῦμεν. Μνήμην φέρει, ὁ γραμματεύς, ὅτι ἐν τοῖς συναλλάγμασι φροντίζει γραμμάτων, ὃ καὶ ἄλλως λογιστὴς, ἐπιμελητὴς, ἐπίσκοπος δὲ, ὁ ἐπίτροπος ἀναίρων, ὅ ἐστιν ἱερεὺς ἀγέλης. Μνήσιον, τὸ τίμιον τὸ διαλέξασθαι, ὡς ἀνθρώπῳ εἰπόντων τὰς μαθήσεις, ἀναμνήσας. Μνῆσαι, ἀνάμνησθι. Μνηστήρ, ἐμνηστεύσατο. Μνήσιππος, ὑπεύθυνος παραμυθούμενος, μνήμην ἐγγυᾶσθαι λέγω. φασὶ γὰρ μνημοσύνῃ πυρὸς γίνεσθαι, τοῦ ἐπὶ μνήμῃ πυρός.

Μνηστῆρο, ἐλεεινὸς. Μνησικακεῖν ἐστι, μνήμη τοῦ παρὰ τῶν ἀδικηθέντων ὀργιζόμενος, ἐπὶ τὸ ἀντεκδικεῖσθαι τοῦ μηχανᾶσθαι.

μικῷ λέξει. οἱ δὲ ὅτι μίνθος ἄνθους ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ὃ καὶ ἄλλως. μίνθος λέγεται κόπρος τῶν αἰγῶν. ἐκκαλεῖν δὲ οἱ τράγοι τὸν γαμικὸν χρόνον συνιόντες, οἱ αἰπόλοι λαμβάνοντες τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ χρίοντες αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτω τῇ ὀσφρήσει πλησμὸν κινεῖν. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος. ὁ γὰρ πλησμὸς, ἀφανίζει τὸ πάθος. ἄλλως. κατεψάμμωσαι. μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ φυόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. οἱ δὲ μίνθον φασὶ τὴν ἀνθρωπίνην κόπρον, ᾗ χρῶνται παρατρίβοντες οἱ αἰπόλοι, τῷ ἀποπαύειν τὸν τράγων πλησμόν.

Μίνιον, εἶδος ἀλείμματος. Μίνυαι, οἱ ὀρχομένιοι, καὶ μάγνητες. Μινυανθὲς, καὶ ἀσφαλὲς καὶ τρίφυλλον. Μινύαθον, ὀλιγόβιον. Μινυήϊος, ποταμὸς, ὡς ἱστοριογράφος ἄνωθεν καλεῖται, βαθὺς καὶ ὑγρὸς, ἀθρόως ἔχων ἰχθύας. τὸ ἐντεῦθεν λουτρὸν, ἀλφοὺς καὶ λειχῆνας καὶ λέπρας ἰᾶται. ὠνόμασται δὲ μινυήϊος τετρασυλλάβως, τόπος ἀπὸ ... καὶ διαλέκτου, καὶ ἐκαλεῖτο μινυήϊος, ἀπὸ μινυῶν τῶν μετὰ χλωρίδος τῆς μητρὸς νέστορος αὐτόθι ἐλθόντων, ἐκ τοῦ μινυείου ὀρχομενοῦ. οἱ τῶν ἀργοναυτῶν ὄντες ἀπόγονοι, οὓς μινύας ὁ ἀνακρέων λέγει. ἐκ λήμνου μὲν εἰς λακεδαίμονα ἐξέπεσον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τριφυλίαν. καὶ ᾤκησαν περὶ ἀρήνην τὴν ἐν τῷ ὁμηρικῷ καταλόγῳ. ἀντὶ δὲ ἀρήνη παρὰ τῷ ἱστοριογράφῳ, ὁ μὲν μινυήϊος, ὁ δὲ τριφυλίου. ὁ πολίτης αὐτῶν ἀρηναῖος. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ φασὶν ποταμὸς, καὶ μινύαο τρισυλλάβως λέγεται. Μινύθω, σμικρύνομαι, καὶ ἐλαττοῦμαι. ἡσίοδος, μινύθουσι δὲ οἶκοι, ἤγουν σμικρύνονται, φθείρονται. ποιητικὸν δὲ ἡ λέξις. Μινυήϊος, ποταμὸς πύλου. Μίνυνθα, καὶ μινυνθάδιος, ἐπ' ὀλίγον χρόνον. καὶ οὕτω μάλα δηρόν, ἐφθεγμίσθη παρὰ τῷ μίνυνθα παρ' ὁμήρῳ. Μινυνθαδίη, ἡ ὀλιγοχρόνιος, ἀπὸ τοῦ μινύθειν. Μινυνθάδιος, ὁ ὀλίγος ἐκ τοῦ μίνυνθα, ὁ δηλοῖ τὸ ὀλιγάκις. Μινυνθάδιος, πτῶσιν ὀλίγος, τῷ χρόνῳ δηλαδὴ τοῖς ζωῆς, ἤγουν μίνυνθα, καὶ ἐπ' ὀλίγον ζῶσιν μέλλων. ὥσπερ δὲ ὀμφαλὸν ὀμφάλιος, οὕτω μίνυνθα, μινυνθάδιος. προῆλθε δὲ ὀμφοῖν, τὸ μινόριον πάντα τὸ γινεῖν, οὕτω καὶ αὐτὸ δηλοῖ πρὸς ἀπλοῖς τὸ μικρόν. ἐξ οὗ καὶ μινύθω, τὸ ἐλαττῶ, καὶ σμικρύνω, καὶ μινύρω, τὸ μικρὸν ...κλαίειν. τοῦτο δὲ καὶ κινύρεσθαι λέγεται. Μινυνθάδιος αἰών, ἐξ οὗ δῆλον ὡς οὐ μόνον μινυνθάδιος ἀνήρ, ἀλλὰ καὶ ζωὴ ἡ κατὰ ἄνθρωπον. ἐκ παράγεται ὅν τὸ μίνυθα, τὸ σμικρὸν. μίνυθα ἐπίρρημα χρονικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὀλίγον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, ᾧ ἐναντίον τὸ δηθὰ, καὶ τὸ δηρὸν. μινυνθάδιος παρ', οὕτω μάλα δηρόν. Μινύθουσι δὲ, φθείρουσι δὲ, ἀφανίζονται δέ.

Μινύον, τὸ βλέπω, διάκειαν, ἢ κινεῖ ... Μινύρω, ὀδύρομαι ... Μινυρίζειν ὅτι, τὸ μινύρω, ὅτι μικρὸν ... ῥῆμα κλαίειν. ... τὸ μινυρίζειν, τὸ ῥῆμα καὶ λεπτὸν ἄλλον. οἱ δὲ ... τὸ θρηνεῖν καὶ ὀλοφύρεσθαι. ὁ δὲ χρηστὸς τὸ μινυρὸν φωνεῖν ... ... μινυὸς, ὁ μινύαν τὸ κύκνον. ... μινυρός, ὁ τυφλός.

Μινυρίζειν, σημαίνει τὸ ἡσυχῇ κλαίειν καὶ θρηνεῖν. Μινυρίζων, τὸ ῥῆμα προσολλυμ... μινυρίζεσθαι δὲ, τὸ θρηνεῖν. Μινυρομένη, θρηνοῦσα, καὶ τὰ ὅμοια. Μινύρονται, προφητεύουσι, ὀρθολέγονται. Μινυώδης, βραχύβιος, ὀλίγος, ὀλιγοχρόνιος, ὀλιγοχρόνιος, ὀλίγος ὥραν ἄξιος. Μινώς, εἶδος ὁμιλίου.

Μινώϊδος λέγουσι τὰς κυκλάδας, ἐπεὶ μίνως αὐτῶν ἦρχεν, ἐβασίλευσε τῶν νήσων, θαλασσοκρατῶν. ἡ χαλεπὸν ἐξελαύνων.

Μινώϊδας, ὡς ὄρος, ὄρνιθος, ὀρνίθας. Μινώϊον λίθον, ἀπὸ τοῦ κρήτης αὐτῆς καὶ μίνως ἦν βασιλεὺς, ἐπεὶ ἐπὶ ταλαντεύματα ὑφ' αὐτὸν τὰς νήσους ἐποίησε, μέχρι δὲ τὸ κρηνίδιον, τὸ αἰγύπτιον. Μὶν ὥρα, αὐτὴ ταχέως. Μινώς, μίνως μίνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μινώο, οὕτως ἀνέφο ... Μίνως μίνω, ἄλλοι ἄλλως ἔφασαν κατ' ... ὅτι ὥσπερ ἀπλοῦς κατ' ...

τοῦ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, καὶ ἀναβιβασμῷ ἀναβιβάσει τόνου καὶ ἀναβαίνειν, οὕτω καὶ μίνως μίνω καὶ μίνω. ἦν δὲ ἂν φασὶ καὶ ἔθηκεν, εἰ μὴ ἐκώλυε τὸ μίνωρον ἐν τῷ, ἐξ ἀθρόου ἐπὶ πέντε ἐκλεγόμενον κατακλινόμενα. Μίνως, ὄνομα κύριον, καὶ κλίσιν μίνω ἀπλοῦς. μίνωος καὶ ῥαδάμανθυς, καὶ ταῦτα τὸν ὅλον κατὰ τὴν μεταβολήν. παρὰ τὸ μίμνω δὲ, γίγνεται μίμνως καὶ μίνως, ἢ παρὰ τὸ ἴσος ἴνως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μίνως. τὸ δὲ μίμνω, ὃ σημαίνει τὸ καρτερῶ, παρὰ τὸ μίνω. Μινώταυρος, πασιφάης υἱός.

Μίξαι, μιγῆναι, μῖξαι, συμβαλεῖν. Μιξίαν, πάθος, παρὰ τὸ μίσγω μιξίας, ὡς σώζω σωσίας, λέξω λεξίας. Μιξίαμβος, λοίδορος, μικτημίαμβος, λοιδορία τοιμικατικός. Μίξις, κοίτη, συνουσία. Μιξολύδιος, τρίοδος. Μιξόδος, ὁδὸς, ἢ εἰς ἑτέρας συμβάλλεσθαι. Μιξοφρία, μίξις, πλοκή. Μιξολύδιστί, ἀδὸς, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, μιξολυδιστὶ ἀπὸ τοῦ τόνου, καθ' ὃν ἂν ὁ στιλλάκ καὶ ὁ χαλυβδικὸς, αὐτὸ τὸ αὐλεῖν πρὸς αὐλὸν ἀμφότερον. Μίξωι, κάκωσαι. Μιργάδον, τὸ λευκὸν. Μιργώσαι, παλάσαι. Μίρια, λοίχουσα. Μίρινε, ὠαλέαι, ποικίλαι ὑφάσθαι. Μίρμα, ἐπὶ τοῦ κακιστηρίου καὶ ῥυπαροῦ καὶ πικροῦ. Μίρον, ὅταν ἀποσυνάζῃ τις, λέγουσι τυραννίσαι. Μίρτιλον, μίσος, μίασμα. Μιρύκιον, χοῖρον.

Μίσγεσθαι, μιγνύεσθαι. Μισὸς, μίσος τὸ περὶ τὴν μητέρα τις, ἣν καὶ ὑμνοῦσι. Μισγάγκεια, τόπος κοῖλος εἰς ὃν τὰ κατασφόμενα μίσγεσθαι ἐκ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. ἐκγάγκεια δὲ λέγεται, ὥσπερ ὁ κοῖλος τόπος. Μισγάγκεια. ὅμηρος, ἄλλων συμβάλλει εἰς μισγάγκειαν, ἐκείνων ἐφ ... ὥσπερ ἐκ τὸ κοίλους ἐντεῦθεν χαράδρας. ἐπὶ γὰρ ἡ μισγάγκεια, κοίλη χαράδρα. Μίσγεσθαι, ἤγουν μίγνυσθαι. Μίσγεσθαι, κυρίως λέγεται ἐπὶ ὑγρῶν. χειμάρροι ποτῶν μίσγεσθαι λέγονται. ὅθεν καὶ ἡ μισγάγκεια, καὶ κιρνᾶν οἶνον ἐμίσγον ἐν κρατῆρσι καὶ ὕδωρ. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῖς μίσγεσθαι λέγονται φίλοι. συγκεράννυνται γὰρ πως ὁ φίλος τῇ ψυχῇ. λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ μάχης, καὶ ἐπὶ ... ἔτι καὶ ἐπιμιξ μάχεσθαι. Μισγονεία, ὅπου ἂν οἱ μίσγονται. Μισογέλως, δύσβολος. Μισογαῦ μος, ὅπου πολλοὺς ἡ μονάς γῆ. Μίσωσιν, ἐφθόνησαν. Μισοπία, πορνεία, οἰωνὴ μισητία, παρὰ τὸ μίσγεσθαι. καὶ ἀνακρέων φασὶ μισητίαν, τὴν εἰς τὰς συνουσίας ἐπιφορὰν. Μισητίαν, οἱ μὲν παρὰ ἀνακρέοντι, τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ὁρμὴν, ὅθεν μισητὴ γυνή. Μισύτις, μίσυ, σῦκα. Μισητὸς, ὥσπερ ποιητὸς, ὁ τὸ μίσος ἔχων. μισητὴ γυνή, ἡ μίξεως ὀρεγομένη, μισεῖται δὲ βαρυτόνως, ὁ καταφρονῶν. ἢ ἁπλῶς λέγεται μισητὸς τὸ μισούμενον, ὁ ἀπλεῖσιν τὸ τροφῇ. Μίσητρον, τὸ μίσος ἐμποιοῦν. φίλτρον δὲ, τὸ φιλίαν ἐμποιοῦν. κατὰ ταῦτα λέγεται, καὶ θέλγητρον, τὸ ἡμποιοῦν τέρψιν. καὶ φόβητρον, τὸ ποιοῦν φόβον.

Μισθαρνεῖν, τὸ μισθὸν λαμβάνειν ἀργεῖσθαι, ἐκ τοῦ ἄρνυμι.

Μισθαρνία, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. Μισθαρχίδας, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ἐλ... ... γὰρ οἱ ἄρχοντες. Μισθὸς κυρίως, ὁ εἰς μῆνα καταλειπόμενος. Μισθὸς, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, μίξεως ἀπόδοσις. φιλεῖται γὰρ μισθωτὰς λέγειν, ὡς φησὶν ἀῖλιος. ἰδίως γὰρ οἱ μεθ' ὅμηρον μισθὸν λέγουσι, τὸ λύτρον, ὑπὲρ τοῦ ὁ στρατευόμενος. διὸ καὶ μισθοφορὰ παρ' αὐτοῖς ὁ ὑπὲρ τινῶν λύτρων λαμβανόμενα συνεισφορά. καὶ ἐπιτιμεῖν μέν τι, ὥσπερ μισθωτοί, οἱ μὴ προῖκα διδόντες, ἀλλὰ ὅμως λύτρων λαβεῖν. οὕτω καὶ ὁ μισθὸς ὁ κομιζόμενος αὐτοῖς, ἐπὶ ἐλευθερίᾳ συναλλάσσω. Μισθοφορεῖν, οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, τὸ μισθὸν τοῦ στρατευομένου. Μισθοφόροι τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθῷ στρατιώτας ἄγουσαι. Μισθοφορῶ, τὸ μισθὸν φέρω. καταμισθοφορῶ δὲ τόδε, ἐπὶ τοῦ ὡς μισθὸν στρατιωτῶν καταλογοῦ. λέγεται, ἐκεῖνα κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα. Μισθοφορεῖν. ἀριστοφάνης, ἢ μισθοφορεῖν, ἤγουν ἢ μισθὸς βουλόμενος

λαβεῖν.

χ@, τῶν ἀμηχανίαν [illegible]. [illegible] ὁ [illegible] μοχθηρὸς, [illegible] καὶ μοχλευτὴ μόχ@. [illegible] καὶ μόχον, κατὰ τὸ [illegible], [illegible] μόχ@, καθὰ [illegible] ὄχλ@, [illegible].

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Μιαιμάχαιρα, τὴν λυγρὰν [illegible]. μιαιμάχαιρα [illegible]. Μιαίνειν, παρὰ τῷ ποιητῇ [illegible] βάπτειν. [illegible] ἄλλοι φαρμάσσειν φασίν. [illegible] καὶ μιαιφόν@ [illegible] ἐπὶ φόνῳ, [illegible] ὡς αἱμοβαφὴς καὶ μιαρὸς αἵματι, οὐχ ὡς [illegible] ἡμέραι, παρὰ τοῖς [illegible] [illegible] ὁ αἱμοβαφὴς κατὰ τὸ [illegible] μιαρὸς. [illegible] τέλει τῆς [illegible] κεῖται. Μιαίνω, τὸ μολύνω, καὶ [illegible], καὶ τὸ βάπτω. ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὡς δ᾽ ὅτε τίς [illegible] φοίνικι μιήνῃ. [illegible] μίασμα μιαρὸς καὶ μιαρότατ@, καὶ μιαίνω. [illegible] καθ᾽ Ἡρωδιανὸν, [illegible].

Μιαίνομαι. Λακεδαίμονες [illegible]. οὕτως ἔλεγον τὸ [illegible], ὡς οἱ [illegible]. τὸν [illegible], ὅτι [illegible] ὅσοι [illegible]. Μιαιφόνε. [illegible]. Μιαιφόν@, ὁ φονεὺς, [illegible] φόνῳ. καὶ [illegible] τοῖς φόνοις, καὶ [illegible] φόνῳ [illegible] φόνῳ. [illegible] Ἀπολλόδωρος [illegible] ἐπὶ [illegible] τῆς ἡμέρας.

Μιάνθη μιαρά, [illegible]. Μιαρὰ, [illegible]. Μιαρὰ ἡμέρα [illegible] ψυχὰς τῶν κατοιχομένων [illegible]. Μιαρία, [illegible]. Μιαρὸς, παρὰ τὸ μιαίνω [illegible] μιαρὸς [illegible].

Μιαρὸς, καὶ παμμίαρ@, καὶ μιαρώτατ@. ἐν μιαρία, ἀντὶ βδελυρία. Μιας, ὁ μιαρὸς, [illegible], μολυσμὸς, ἀκαθαρσία, μιαρότης. Μίασμα, μόλυσμα, λυμεών. Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. παροιμιῶδες τοῦτο. βούλεται δὲ [illegible], ὅτι μία ἡμέρα, [illegible] ἐμβάλλειν, [illegible] ἀμαθίαν. Μιαχέρ, [illegible]. Μίκ@, μίασμα, ἀσέβημα, [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible]. Μιγάδας, τὰς μεμιγμένας, [illegible]. Μιγαζομένους, μισγομένους.

Μιγάδην, τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα [illegible]. Μιγάδες, οἱ [illegible] καὶ τοῖς κοινοβίοις. Μιγάς, μιμηλὴ [illegible].

Μίγδα, ἐκ τοῦ μίγδην [illegible], ὡς ἐκ τοῦ κρύβδην κρύβδα, καὶ κύβδα, παρὰ τῷ [illegible]. Μίγδην, ἀναμεμιγμένως. Μιγὰ ἀλλήλοις, ἀναμεμιγμένως τοῖς ἄλλοις. [illegible] μίγνυμι, μίγα. [illegible] ἐμίγη, ὁ [illegible], ὁ [illegible], ὁ [illegible] μιγνύς, ὁ [illegible]. Μιγνύσι, μίσγονται [illegible]. [illegible] μιγνῦσι [illegible]. Μίγα φιλότητι, [illegible] πρὸς τὰς [illegible] ἐπὶ τῆς [illegible]. Μιγνύναι [illegible] κατὰ τὴν [illegible] πρὸς [illegible] καθ᾽ [illegible], οἷον ἐν [illegible]. Μιγῆναι, ἐπὶ μὲν τῶν ἀλόγων ζῴων, κυρίως βαίνειν καὶ ἐπιβαίνειν καὶ ὀχεύειν λέγεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ὁμιλῆσαι, μιχθῆναι, [illegible]. Μίγνυται, [illegible] τῇ γυναικὶ, [illegible] ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Μίγω, χαίρεσθαι καὶ μίσγω. Μίδας [illegible] μίδου, καὶ [illegible] Μίδα δὲ [illegible]. ἱστορία. Μίδας, βασιλεὺς ὢν φρυγίας [illegible] ὁ μίδας,

[illegible] ἔχει. τοῦτον οὖν παροιμιωδῶς ἔλεγον ἐπὶ τῶν. [illegible] ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, [illegible] ὅτι [illegible] φρυγίας κατέχειν, [illegible] ὦτα ὄνου ἔλεγεν. λέγεται δὲ τοῦτον τὸν πακτωλὸν χρυσὸν ῥεῦσαι. λέγεται δὲ αὐτὸν πάλιν [illegible], ὡς τὰ πάντα γενέσθαι χρυσὸν, ὧν ἂν ἅψαιτο. [illegible] μᾶλλον [illegible] ἄλλων ζῴων, [illegible] μῦς. καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δέ φασιν ὅτι [illegible] τὸ Διόνυσον ὁ Μίδας, [illegible] εἰς ὄνον. [illegible] ὅτι [illegible] [illegible] ἀπέκτεινεν. διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ὦτα ὄνου αὐτῷ [illegible] [illegible]. οἱ δὲ, ὅτι ὦτα μεγάλα ὄνου εἶχεν. λέγεται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν [illegible]. ἄλλως. οὗτ@ ὁ Μίδας [illegible] πλούσι@ ἦν. [illegible] ὡς φασὶ [illegible], ὅτι [illegible] τοῖς χερσὶ [illegible] χρυσὸν γενέσθαι. καὶ τοχὼν [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] εἰς χρυσὸν μεταβαλέσθαι. μυθεύεται δὲ αὐτὸ καὶ ὦτα ὄνου ἔχειν, ὅτι τὰ [illegible] αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν [illegible]. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστὰς, ὡς πάντα ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ [illegible] αὐτοῦ χώρᾳ λεγόμενά τε, καὶ [illegible]. Μιδία παροξυτόνως, λέγεται τὸ βασιλικὸς ἐκεῖνο δὲ καὶ [illegible]. Μίδαι, πόλις. Μίκη, [illegible]. Μικῖναι, μιάναι, [illegible]. Μιὼς, χθονὸς, τὸ αὐτὸ γῆς.

Μίθρας, ὁ ἥλι@ ἐν πέρσαις [illegible]. Μίθρ@, ὁ ἥλι@. Μίθρ@, ὁ μίθρας, [illegible]. Μίκα, λόχανα, [illegible]. Μίκκος, μικρολόγ@. Μικκὸν, ἀντὶ τοῦ μικρὸν, [illegible]. Μίκλον, [illegible]. Μικρολογοῦμαι, περὶ φαῦλον καὶ μικροψύχων [illegible]. Μικρολόγ@, ὁ φαυλίς.

Μικρόβιος, μικροβότρυς. Μικρὸς, παρὰ τὸ μεῖον μεῖον, καὶ μεῖον. μειρὸς, καὶ [illegible] μικρός. Μικροῦ, [illegible] [illegible]. λαβὼν, καὶ μικροῦ τὸ σῶμα λαβὼν [illegible]. Μικροῦ δεῖν, [illegible]. Μικρὸν [illegible], μικρόν. Μικροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ [illegible] μικροῦ δεῖν [illegible]. μικροῦ [illegible], μικροῦ δεῖν [illegible], τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι, καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τί. Μικροῦ δὲ ἔλεγεν τόδε, [illegible] μικροῦ [illegible]. Μικρόψυχ@, δειλός. Μικτὸν, τὸ μικρὸν [illegible]. Μίλαξ, εἶδ@ βοτάνης, καὶ κλῆται μιλαξ. [illegible]. Μιλήσια [illegible] ἐπὶ τῆς [illegible] ὄξυν, καὶ ἀσφαλείας. Μιλήσια [illegible], ἐν Μιλήτῳ καλὰ ἦν τῶν [illegible] ἐργασία. καὶ τὰ Μιλήσια [illegible] [illegible] καὶ ἁπαλὰ γίνεσθαι, καὶ διάφορα. [illegible] οἱ Μιλήσιοι [illegible], καὶ [illegible] πολυτελὲς, [illegible] [illegible]. [illegible] ταπήτων [illegible] μαλακώτερον [illegible]. Μιλήσιοι [illegible] φασὶν ὅτι ἐν βίῳ παλαιοὺς [illegible] οἱ Μιλήσιοι. καὶ [illegible] [illegible]. [illegible] οὖν ὁ δῆμ@ [illegible] πρὸς [illegible] πόλεμον, [illegible] εἰς συμμαχίαν, [illegible] [illegible] περὶ [illegible]. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησε πάλαι [illegible] ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἄλλως. περὶ τῆς παροιμίας ταύτης, [illegible] οὕτω φασὶ, τὸν [illegible] πρὸς [illegible] [illegible], [illegible] ἐν [illegible] [illegible]. οἱ μὲν [illegible] Μιλήσιοι [illegible]. καὶ [illegible] [illegible] τὸ [illegible] πρὸς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], καὶ πάντων [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] τὸ [illegible], πάλαι [illegible] ἄλκιμοι Μιλήσιοι. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον χρονικὴν σημασίαν ἔχει τὸ μέσον, κατὰ καὶ τὸ οὕτω. παρέλκει δὲ ὁμοίως καὶ τὸ τί, καθὰ καὶ ἐν τῷ οὐκ ὅλον ἦν τὸ μέσατε μεῖναι, ταυτὸν δὲ τῷ μὴ ἀμελεῖτε. Μήρισθαι, συνάγεσθαι, κλώθεσθαι. Μηρία, τὰ μεσαῖα ὀστᾶ. Μηρία τάμνων πάντα, ἀντὶ τοῦ ὅλα, ὃ ἐστιν ὁλοκληρα. ἄλλως τὰ τῶν μηρῶν πάντα, ἐπὶ δύο μηρῶν μέσον κείμενα. Μήρυξ, ἄκανθα, γενομένη ἐν τοῖς ἐρίοις τῶν προβάτων. Μήρυκος, δίλογος, ἢ μήρυκος. Μηρυκίς, ἰχθύς. Μήρυκος, ὁ σπάρος, παρὰ τὸ μήρυσθαι καταρρίπτειν τῷ κλώθεσθαι αὐτῶν, ἤγουν συνάγεσθαι. Μήρυκος, λεπτὴ χοῖρος. ἱστορεῖ δὲ, ὅτι Ὅμηρος μὲν μήρυκον οἶδε. Παυσανίας δὲ, καὶ μετὰ τὸ σ σημαίνει λαβάς. λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ αὐτὸν λεξικῷ, ὅτι σημαίνει λαιμοί, ἢ στόμαχοι. Πλάτων σάμμη πρώτῳ, ταῦτα δὲ πάσῃ κῦρα, ὃ σημαίνει λίαν ἐκεῖνος ποιεῖ τι ἡμᾶς, καὶ ἀλλήλοις ἀνθέλκουσιν. ἐκ τοῦ μηρύεσθαι δὲ ὁ λεπτὸς μήρυκος, τροπῇ ἐσχάτην τοῦ χ εἰς κ καὶ τὸ μηρύσσεσθαι. καὶ Ὅμηρος, καὶ μέρμηραι, αἱ φροντίδες. δοκοῦσι γὰρ ἄν συνείλεῖσθαι μὲν καὶ ἐπιμαθῆναι, τὸ παχύ. μηρύεσθαι δὲ, τὸ λεπτόν. λεπτὸς δὲ ὁ μήρυκος, καὶ τὰ λοιπά. Μηριόνης υἱὸς κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὁ Ἰδομενεύς. Διὸς γὰρ Μίνως, οὗ καὶ πατρὸς Δευκαλίων, οὗ μέλος καὶ Ἰδομενεύς. μόλος δὲ Μηριόνης. Μηριόνης, ὁ ἀπὸ τῶν μηρῶν τὴν ἔννοιαν φέρων, ἐπὶ δὲ τῷ ἰμείρειν. ταχὺς γάρ. ὁ μόλος δὲ, ὁ τούτου πατήρ. ὁ τὸ μολίσκειν. Μήρισμα, κάταγμα, ἢ σπάσμα ἐρίου. Μηρός, παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, μηρός. καὶ μηρός. Μηρός, τὸ ὄργανον ἀμπέλου, καὶ ξύλον, καὶ τὸ βαλάνιον ξύλον, καὶ ὄρος. Μηροτροφία ἐστί, κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ἀλλότρια ἐστι φέρειν εὐτυχίαν, λύπη καὶ ἀλγεῖν.

Μηρύεσθαι, εἰς μηρὸν κεῖσθαι, ὅτι τὸ μηρία. Μήρυμα, συρμα, εἶμα, κάταγμα τοῦ ἐλλύχνου. μήρυμα, εἶμα, κάταγμα, φυλικός, μηρίζειν. Μήρυμα ἐλαιηρὰ κορίας δὲ, τὸ βασιζόμενον ἀπὸ δὲ τοῦτο σημαίνει τὸ καὶ, ἀπὸ τοῦ τὸ ἀπομηλῶσαι ἀπὸ σφυρός, εἰς μῆκον καὶ ἐλαπερέλκεσθαι. οἱ δὲ μήρυμα, ἐπεὶ σχῆμα ὅ ἐργάζεται. μηρῦν γὰρ τὸ τείνειν, καὶ μηρύεσθαι, ἀπὸ τοῦ ὑφαίνειν καὶ κλῶσαι. Ἡσίοδος, σήματ' ἐν πάσῃ πολλῷ κρόκας μηρύεσθαι. καὶ μήρυμα, τὸ σχῆμα. Μηρυομένη, ἐκτεινομένη. Μηρύσιν, συνέλκειν. Μηρύω, ὁ ἐστι τὰ ἄρμενα συνάγω. ὅτι τὸ μῆκος μηρῶν καὶ μηρύω, ὡς πάλιν τὰ κλῶσα. καὶ μήρυμα, τὸ ὑφάσμα. καὶ μηρύεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑφαίνειν καὶ κλῶσαι. Μισβμένη, βεβλαμμένη. Μίσος, ἐργάζεται, ἐπειγόμενος. Μήστωρ, ἀλαμβάνων. Μήσεαι, ὑφαίνει. Μήστωρ, συμβουλεύων. Μῆτις, μὲν μαλακὰ, βουλὴ δὲ, σμῆμαι κοινῶς. καὶ μὲν μαλακὰ βουλεύματα, καὶ τὰ εἶδος, τὰ ἀφ' οὗ ζωομένας ἡ ἀφροδίτη, παρ' Ἡσιόδῳ, δι' ὅ φασι τὸ μαλακώτερον ἐργάσασθαι. Μῆτερ, ἀντὶ τοῦ μὴ ἔστι, λέγων ἐν δευτέρῳ. Μῆτε, ἐξελέγχων. Μήτερα, σημαίνει μὲν καρά τὸ εἶναι συνείλειν τῶν παραλόγων. ἐπὶ δὲ τοῦ βελτίου ἐντείνεται, εἰ μὴ μεῖζον φέρειν. Μήσατο αὐτοῦς, τοὺς ἀθηναίους λέγει, εὐλαβεῖσθαι μάχῃ καὶ διαπολεμοῦντες εἰσφέρειν εἰς τὸ ἀπ' ἰδίως. Μήσατο αὐτοῦ, ἐβουλήθη, μάχης, κρατοῦς, βουλῆς. Μήστωρ, ὁ σπουδαῖος, παρὰ τὸ μήδω, μέσω, ὁ δύνασθαι μέδεσθαι, μήδω δὲ λέγω, τὸ βουλεύομαι. Μεταίχμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο λιμῶν περιεχομένην ὑπάρχειν. κορίως δὲ, ὁ μεταξὺ δύο στρατευμάτων τόπος. Μήτηρα, φρόνιμα, ἢ βουλευτήρ. Μήτια, βουλεύματα. Μήτις, μήτι εἴσειο παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ὁ τῆς δολωνείας. ὅ ἐστι τὸ μήτι σὺ εἴσω, μήτι ἴσθι. τίς γάρ τίς ἐν θυμῷ οἴσει μέμνησο, καὶ τὸ ἄλλο γεγονός, ὁ ἐστι ῥάδιον μὴ ἂν γενέσθαι, ὡς καὶ ἄδηλον ὃ ὁρᾷ, ἢ μήτι εἶναι ἄρα, ἄλλα τὸ εἴσοιο, μήτι μὲν πάλιν ὕδωρ ἴσθιο, ἵνα ὁ Γενευσέρας ἐφ' Ὁμήρου λαβὼν λογίζηται ψυχικὸς ὕδωρ μεταγγισμοῖς, οἱ δὲ τὸ ὡς ἐρρίσε πάλιν γίνεσθαι κατὰ τὸ Γεβαυσέρας λῶρον. καὶ παλιγγενεσίαν λέγεται, ἤτοι βλάβαις ὁ φυσικὸς ἐπιμελεῖσθαι.

καὶ τὸ συνδοξάσαι καταξιεῖσθαι ἐκ τοῦ τὸ ἄλλο πρὸ ἐγὼ γενόμην, κοῦρός τε, κόρος τε, θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς. ὁ δὲ παραφράσας Δαμοθένης ταυτά τε, καὶ τὸ βουγάϊον ἐπιμενοῦν φησί, μή τι εἴης σύ, μήτι ἐνσημαίζειε βόσκημα ἀνεῖδον. Μὴ τίκτειν, μὴ ἐργάζειν, μὴ κατασκευάζειν. Μητίεσα, εἶδος σφηκός, καὶ τὸ ξύλον τὸ ἐπὶ σῆς, ὁ καρδίαν ἔχεις, ἢ ἐντεριώνην καλοῦσι. καὶ ἐκ λόγος ὑπὸ ζωίων, ὡς Κλείταρχος. καὶ ἡ τοῦ γυναικὸς, καὶ κεφαλῆς διάδημα βαρβαρικόν. Μητέρα δι' ἣν οἱ δεσμὸς ἐφορμᾶται, γεννᾶσθαι. ἀφ' ἧς ἐν μέγαρον πατρός. τὸ ἀκόλουθον καὶ ἀσύνδετον ἐν τούτοις εἰπεῖν, μετὰ ὀρθὴν καὶ εὐθεῖαν. μήτηρ δὲ ἀφ' ἑτέρου ἄλλως, μητέρα δὲ εἰ θυμὸς ἐφορμᾶται ὀπισθήμενον. Μητέρα θηρῶν, πολλὰ θηρία ἔχουσαν. Μητέρα μήλων, πολυθρέμμονα. Μητέρι, μητρί. Μὴ τὸ ἐνμικλομαχαι τείχους, μάλιστα ἀνδρεῖον καὶ ἰσχυρὸν τεῖχος. Μήτηρ, παρὰ τὸ μαστεύεσθαι. αἱ γὰρ γυναῖκες ὅταν γένηται μητέρες, φυλάττονται πρὸς τὸ μὴ λυμαίνεσθαι τὴν αὐτῶν παρθενίαν. ἐοίκα δὲ γίνεται μητέρος, οὐ τηρεῖται. ἢ παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ, ὁ ἀπὸ τοῦ τίκτειν ζητουμένη, ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς γεννηθεῖσιν, ὁ ἐστιν ζητοῦσα αὐτὰ μάλιστα τὰ γεννηθέντα ὁ μήτηρ. ἢ ἐκ τοῦ μαῖα, μάτηρ καὶ μήτηρ, ὡς μάλις μῆλις, ὁ τὸ ἀλεύρων ξηρόν. Μῆλις, ὅτι ἐκ μολεῖ μαλίζεσθαι μάλιστα μηλὶς, ὁ ἐστι βάλλειν δι' αὐτοῦ, καὶ κρέμασθαι δίω τε. μῆλις, στικλωδές, βουλωτικῶς. Μηλὶς κλίνομαι, ἀντὶ τοῦ τῇ βελόνῃ κλίνειν. εἴρηται παρὰ γεύεις δὲ εἰπεῖν κλίζεσθαι. Μήλιστα, τέσσαρες μόνον.

Μηλίτα, ἀντὶ τοῦ μηλίτης, ὁ κλητικὴ ἀντὶ τῆς εὐθείας. ἐστὶ δὲ πάθος φωνῆς μὴ αἰτίαν. Μηλίτα γῆς, ἐκ τοῦ μηλέας γενομένη, ὁ διάδει τοῦ βαλλινόμενος γὰρ ὁ βολὴ. καὶ ἐκ τοῦ ἀκανθίας ὁ ἀκύλα, ὁ εἴρηκεν, καὶ μὴ κακοποιόν. μακαριζομένη γὰρ εἴσειν οἱ αἰολεῖς ἐν πολλοῖς σημαίνεσθαι, διὸ ὁ μαλάκεσθαι φησὶ, καὶ μελίας λέγεται. Μῆλις, ὁ βέλος, καὶ μῆλις, σφηστής, τέχνη. ἔστιν καὶ μελιτοῦσθαι. τὸ κατεψιδεῖσθαι, καὶ βελτιοῦσθαι. Μηλίς, ἐπὶ ὀργανικῶν καὶ θαλασσῶν. μηλὶς, ἐπὶ ἐνδείξεων παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Μηλοθύσιον, ὁ τόπος τῶν μηλίσα αἰτ.

Μήλων λόγοι λέγονται φυσικῶς. λόγοις γάρ ἐστιν, ἢ κόσμος. λόγεται δὲ καὶ καθ' ἱστορίαν. αἱ γὰρ πρὸ πῶν ξίωτωσι, λόγοις τὰς ξένας ἐπιστήμας ὀρθῶς μῆλα, ἔστιν καὶ λοιπὸν ὀρθῶς ἔξοδον ἐν ἀθλοῖς. Μητροτόμος, ὁ χόρος. Μητροκώμας, τὰς πάλαι μηλίαν. Μητρὸς, μήτηρ, ἡ ἀρχαία.

Μητρὸς ἐκεῖνο, οἱ ἀπὸ τῶν μητέρων ἐπιγαμίαι. Μητρῷα, καὶ μήτρῳ, μητρὸς ἀδελφός. Μήτρως λέγεται, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. Μήτρως ὅρος, καθ' ὅμοιος πάτρως. ὁ γὰρ Ἡσίοδος πάτρως, καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς, καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐς τὸν ἐπὶ τοῦ μητρικοῦ μάτρως. οἱ δὲ μετ' Ὅμηρον, καὶ ὁ ἀπὸ πάτρως πατέρα πρόγονον, οὕτω καλοῦσι. Μὴ τῷ μὴ τὸ μὴ εἶναι. Λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ δὲ μὴ ὧν. Μὴ φέρειν, ἀπὸ τοῦ μὴ λαμβάνειν. ἀλλὰ καὶ μισθοφόρος λέγεται, ἢ ἐκ τοῦ λαμβάνειν, καὶ μισθοῖς φερόμενος.

Μὴ φοροῦς, μὴ ἐλέγχοις. Μηχανᾶ, ἐπιχειρεῖ, ἐπινοεῖ, βουλεύματα, δόλος, στρατηγήματα, καὶ ἐργαλεῖα μηχανικά, ἐν οἷς πρὸς δὲ ἐνεργεῖ τὰ ἔργα ἐλάβοντο. Μηχανᾶσθαι, τεχνάζειν, ἐπινοεῖν. Μηχανῶ, ἐργάζω, σπουδάζομαι, στοχάζω, σοφίζομαι, τεχνάζομαι, τεχνῶμαι, ἐπινοοῦμαι, πολεμοῦμαι, ἐκπονοῦμαι. Μηχανὰ, τεχνικά. οἶμαι παρὰ τὸ μῆδος μῆχος, μηχανῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ μηχανῶν, ἀντὶ τοῦ ἐμηχανῶντο, καὶ ἐπεβουλεύοντο.

Μηχανορράφος, ὁ κακὰ συρράπτων, καὶ τεχνώμενος.

Μηχανορραφία, ἐπίνοια, ἡ κατασκευὴ κακῶν. Μηχανώμενος, διαλογιζόμενος. Μῆχαρ, μηχάνημα, ἐργαλεῖον.

Μῆχος, μηχανή. Μῆχος, παρ' Ὁμήρῳ, οὐδέ τι μῆχος, ἤ ...

μ[illegible] εἰς τὸ εἶδος μῆλος. καὶ αὐτὶ φασὶν ἐν πανδεκτίῳ εὑρεθεὶς, καὶ μὴ εὑρὼν ξύλα, ὡς ἄλογμα ἡρακλέους, ἅγε φασὶ τριεσπέριον ὑπὲρ ἐπιτελεῖν ἆθλον, καὶ ἔθηκε τὴν φωνήν. Μηλοβοτεῖν, ποιμαίνειν, καὶ εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι. Μηλόβοτος, ὁ καλῶς τρέφων τὰ πρόβατα. μηλόβοτον πεδίον [illegible]. Μηλοβότης, ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. Μηλόβοτος, τόπος ἀνειμένος προβάτοις εἰς βρῶσιν. Μήλαθρα, βάμματα. οἱ δὲ, τὸ τῶν λαμπάδων βάμμα. ἄλλοι, τὸ προσεμμα τῆς στο[illegible] φόρου. οἱ δὲ, καλλωπίσματα. Μῆλον, πᾶς καρπός. Μῆλον, κυρίως τὸ πρόβατον. μηλωτὴ, ἡ τοῦ προβάτου δορά. καὶ ἔστιν ἐν χρήσει. Μηλολόνθη, οὕτω γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. ἔνιοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ζωΰφιόν ἐστι χρυσίζον, κανθάρῳ ὅμοιον. ὃ λαμβάνοντες οἱ παῖδες, ἀποδεσμοῦσι λίνῳ καὶ ἐκπέτασθαι [illegible], ἀπροσφαλῶς. Μηλὸν, ἀργὸν, νωθρόν. Μηλονομεῖς, ποιμένες. Μηλονομεῖν, ποιμαίνειν. Μήλοπα [illegible] σῖτον, ὡς μηλοπῶν τὴν χρόαν, ὅ ἐστι κιῤῥὸν καὶ ξανθόν. διὸ καὶ Δημήτηρ ξανθὴ λέγεται. Μῆλος, πόλις θεσσαλίας. καὶ οἱ μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων, λιμῷ ἐπιέσθησαν. καὶ προδεδώκασιν ἑαυτοὺς, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. καὶ λιμὸς μήλιος ἀντὶ τοῦ μεγίστου. Μῆλος, νῆσος.

Μηλοσκοπιή, ἀφ' ἧς τὰ πρόβατα ἐλαύνεσθαι ῥᾴδιον.

Μηλοφαγεῖ, παρὰ συρακουσίοις, ἀντὶ τοῦ θύει. Μηλοφόρος, θεραπεία περσικὴ τοῦ βασιλέως. Μηλυρὶς, ἡ [illegible].

Μηλοβάθης, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐρωμένου. μηλοβολεῖν γὰρ ἔλεγον, τὸ εἰς ἀφροδίσια δελεάζειν. ἐπεὶ τὸ μῆλον ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερόν. Μήλαθρα, τὰ παρθενικὰ βάμματα.

Μήλων, ἡρακλῆς. ὀνομασθῆναί φασι τὸν θεὸν οὕτω, διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς μελιτεῖς, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὴν [illegible] τὰ μῆλα.

Μηλῶσαι, τὸ τὴν μήλην καθεῖναι. καὶ ἐν τῷ τόπῳ, κατανοῆσαι τί εἰς τὸ σῶμα καταμηλοῦν. καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἐμβάλλειν εἰς τὸ χαλκεῖον. Μηλωτὴ, ποιμένος. Μηλωτὴ, τὸ τῶν προβάτων δέρμα. Μηλωτὴ, διφθέρα. Μήμι, μαθὼν μὴ [illegible]. Μημονίδα, ψευδῆ. Μήμ' ἐρέθιζε, μή με παρόξυνε. Μὴν τριχῶς ἀναλύεται, κατὰ φύσιν τοῦ ε στοιχείου. λέγεται δὲ καὶ μῶν κατὰ τὸ ρ, καὶ μὰν δωρικῶς. καὶ μὲν ἰωνικῶς, οὕτω καὶ σχῆμά, οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ λέγεσθαι. ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ α πρῶτον, καὶ διὰ τοῦ η πρῶτον παρὰ Ἱππώνακτι βοιωτικῶς. Μὴν, παρὰ μὲν τοῖς ποιηταῖς ἀργόν. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ τοῦ δὲ. καὶ ἐπὶ τῶν ὑπάρχειν, μετὰ τοῦ γε, ὃ προσγενόμενον ὑπομένει. οἷον τὸ γέμειν εἰς παντοῖα ἄλλων. καὶ οὐ μὴν γε τὴν ἐκείνην. Μὴν, χρόνος ἀπὸ συνόδου ἡλίου καὶ σελήνης, ἐπὶ τὴν ἑξῆς σύνοδον ὡς παρὰ τὸ ἄφαλος πέμα. [illegible], οὕτω καὶ παρὰ τὸ μεῖος μειῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν μὴν. ἀφ' οὗ καὶ μήνη, ἡ σελήνη. Μὴν, κλίνεται μηνός, ὡς χὴν χηνός. τὰ γὰρ εἰς ην ὀνόματα, διὰ τοῦ ος κλίνεται. καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐπὶ γενικῆς, πλὴν τοῦ φρὴν φρενός. ἐπὶ τῆς μονοσυλλάβου, καὶ αὐχὴν αὐχένος, ἐπὶ τῶν δισυλλάβων. Μῆνα λέγομεν, τὴν τῆς σελήνης ἀποκατάστασιν. Μήνη, τὸ μῖσος τῆς [illegible] ἐν καρδίᾳ καὶ ὀργὴ μένων. Μήνη, ἐκλείπειν, ἡμέρα. Μηναγύρτης, ὁ καθ' ἑκάστην ἐχλαμυσίαν ἀγείρων, καὶ συνεθροίζων, καὶ φύλλα στρέφων. Μήνη, ὁ σελήνη. [illegible] τῆς μὴ ἐν ἐπὶ χρόνοις μένειν. καὶ ἀπὸ τούτου αἱ ἡμέραι, δι' ὧν οὕτω τὰ δώδεκα λέγεσθαι φύλλα. Μηνιάσαι, ὀργισθῆναι.

Μήνιγμα, μῆνιν. Μήνιγγα, ἐγκέφαλον. Μήνιγγες, ὑμένες τῆς ἐγκεφάλου, ὅθεν ὑφιστάμενον τοῖς οἰκείοις πίλοις ἐν τῷ οἴνῳ, πρὸ τοῦ ἀνθεῖν, ἐπιτελὲς, καὶ δῆμος. Μήνιε, ὀργίζου. Μηνιθμός, ὀργή. Μήνιγγός λέγονται, αἱ περιέχουσαι ἀμφότεροι τὸν ἐγκέφαλον. διὰ τὸ μένειν ἐν αὐτοῖς τὸν ἐγκέφαλον.

Μῆνις κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ ἐπιμένουσα ὀργὴ διὰ τὸ μένειν, ἐκ τῆς μήνιδος. Μῆνις, χόλος, θυμὸς, κότος, πάντα ταῦτα λέγονται ἐνίοτε παρὰ τῷ ποιητῇ. ὥν ἐστι μὲν καὶ χόλος ταυτό ἐστιν, ὥσπερ καὶ ὁ κοινότερον μὲν Ὅμηρον λεγομένον ἐν τῷ. καὶ εἰσὶ τρία ταῦτα. ὁ θυμὸς, ὁ χόλος, καὶ ἡ ὀργὴ, συνώνυμα κατὰ τοὺς γραμματικούς. κατὰ δὲ ἄλλους πολυώνυμα. καθὰ καὶ βροτὸς μέροψ, ἄνθρωπος, καὶ τὸ ξίφος ἄορ, φάσγανον. παράγεται δὲ ὁ μὲν θυμὸς, παρὰ τὸ θύειν, τὸ ὁρμᾶν, καὶ τὸ αἷμα, οἱονεὶ θυαμός τις ὤν. κίνησις γὰρ αἵματος ἐν καρδίᾳ ἐστὶν ὁ θυμός. ὁ δὲ χόλος, παρὰ τὴν χολὴν. ἡ δὲ ὀργὴ, παρὰ τὸ ὀργᾶν.

Μήνη, σελήνη ἐστὶ, καὶ ἐπιμηνίδιον. μήνιδα δὲ, τὸ κυανοῦν, ὅταν οἱ μᾶλλον ἐν χρήσει ὦσιν. ὥσπερ ἐν τῇ γαμηλίᾳ τὸ ἰάλεμος. Ἀλκαῖος δὲ παρὰ τοῖς αἰολεῦσι μῆνιν εἶπεν. μάννη δὲ τοῦ βραχυκαταλήκτου τὴν μῆνιν κατὰ Ἡρωδιανὸν τοιοῦτος. τὰ εἰς τὸ λήγοντα ἐν τῇ αἰτιατικῇ πάντα βραχὺ ἐστὶν, οἷον εἶπεν λὴν, ἄλφιν, ἔχιν, ὄφιν, οὕτω τοῦτο καὶ μῆνιν. Μῆνιξ, μήνιγγος. ὁ καὶ κρόταφος, ὃς τῶν κροταφιτῶν ζώων, ὅτι τοῦ μετώπου, ὅτι ἀραιόν. Μηνίσκοι, τὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων ἐπιτιθέμενα, ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθίζηται, καὶ τὰ χαλκώματα τῶν παλαιῶν μηνίσκοι, πέταλα, πεντηκοντοχίλια, μηνίσκοι, πεδιλήματα. Μηνίω, τὸ ὀργίζομαι, παρὰ τὸ μένω μηνίω μηνίσω, ὡς αἰνῶ κονίω κονίσω. Μηνισμός, ἐστὶν ὁ μὲν ποιητὴς οἶδε βαρύτονος, οὕτω καὶ ὁ κοινὴ χρῆσις. ἔνιοι δὲ ὑγιῶς ἀποδιαιροῦσι μηνιᾶν λέγουσιν, ὡς βοᾶν. καὶ μηνιώντες, ὡς βοῶντες. τινὲς δὲ ἐσώθη τὸ συνιέναι, εἰς τὸ συνιεῖν ἰσοκατάσκευον ἐκ τοῦ σκοπῶ. Μηνίω, τὸ μηνυτικό. μηνυμός, ὁ τοῦ μηνυτικοῦ μήνυτρον. Μηνόθεσις, σεληνοθεσίας. Μῆνος, θυμὸς καὶ ἐπιμένουσα ὀργή. Μηνύειν. λέγεται μὲν καὶ τὸ ἀγγέλλειν ἁπλῶς, ὡς τὸ μηνύειν τι ταῦτα, ὅτι δηλοῦται ὡς καὶ διαβάλλει μηνύσει τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ τὴν αἰτίαν. λέγεται δὲ καὶ τὰ κεκρυμμένα καὶ ἀπόῤῥητα ἐξαγγέλλειν. ὧν τὰ ὀνόματα ἀπὸ τοῦ μηνύειν, ὁ δηλοῖ τὸ ἀγγέλλειν. λέγεται ἀγγελιαφόρος, καὶ μηνυτὴς. ὡς καὶ διδάσκαλος, καὶ τὰ ἄλλα καὶ μηνυτὴς ἔχων τὸ σαφὲς ἀκριβῶς. ὅτι τὸ μηνύειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἐξαγγέλλειν διαφέρον. λέγεται προσαγγελεὺς καὶ προσαγγελεύς. Μήνυσιν ἐστὶ, τὸ κλέπτουσα ἔννοια λαοφόρον, ἣ φύσει ἐστὶν, ἢ τοιοῦτον ἐστὶ οὕτως. καὶ μηνυτὴς ἐπὶ ῥήτορι. μηνύειν γὰρ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς, καὶ δηλοῦν, οἷον ὁ κορωνὸς μηνυμένος χειμῶνα μηνύει. σημαίνει καὶ τὸ ἀγγέλλειν, καὶ ἀποῤῥητόν τι δηλοῦν. Μηνύειν, μηνυτιζέσθαι, μήνυμα λέγεται. Μηνυτῆσαι, βούλεσθαι.

Μηνύουσι, θρηνοῦσι ὁ φθόγγος. Μὴ νῦν, ἀπὸ τοῦ μὴ οὖν γε. Μήνυμα, παρὰ τὸ μηνύω. τοῦτο παρὰ τὸ μένω, ὁ σημαίνει τὸ λέγω μεν. Μηνυτὴς, ἡρακλῆς ἐν [illegible]. Μηλωδὸς, παρὰ τὸ μένω, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν μηλωδὸς, οὕτω καὶ ὄνομα. Μηνύτης, ὁ ἐλεγχῶν. Μαονὶς γυνὴ, παρ' Ὁμήρῳ, ἡ λυδή. μαίονας γὰρ καὶ μαίονας, οἱ λυδοί. παρ' οἷς καὶ ἀγαθοὶ λέγονται εἶναι ἐν [illegible]. Μήονες, οἱ καὶ μαίονες, καὶ λυδοὶ ἐπιφέρονται κατὰ τὸ ἴασμα. ἔστιν καὶ παροιμία, τὸ παρὰ λυδίων ἅρμα, ἐπὶ τῆς πολὺ ὀπίσω ὄντας ἀποσκοπεῖσθαι. Μὴ ὅτι, ἀντὶ τοῦ μὴ μόνον. ὡς ὁ θεολόγος, μὴ ὅτι τοῖς δὲ ἀγαθοῖς τι ποιοῦσιν, ἢ πιστεύουσι. Μηρακίσκος, χλιδονισμός, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μὴ πάχυ, μὴ παντελῶς. Μὴ παραγέλλων, μὴ ὁμοιωθείς. Μὴ παραφυῆς, μὴ ἐνόχλει ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑλῶν. Μὴ πλείων τρίπων, μὴ ἀριθμοῦ τὴν πενίαν, ὅτι λέγει.

Μήποτε πόσιν ἐλθὼν ἐς ἀρραβῶνα, καὶ τὸ μή πως τι λίποι τῷ χαλινῷ, συνδέων ἔλαφρον ἔχει τὸ ὅρα, ἡ δὲ λιθέσις τοιαῦτα ἐστί. Μήπυσιν μάσουσι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἐπεὶ ἐπὶ τὸ ἀλίπεις καλεῖται τὸ τοιοῦτον χῶμα, τὸ διὰ τοῖς αὐτοῖς μέσοις γεωθαιρόμενος. Μήστωρ, παρ' Ὁμήρῳ ἀργεῖον ἔχει τὴν παρα[illegible] μηστωρικῆς γὰρ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ εὕρεσιν ποιμήν τοῦ ευ παρὰ

καὶ αἰδοῖα, τὰ παρ' Ἡσιόδῳ μήδεα. ὃν προκατάρχον, τὸ μέδω, ἤγουν ἄρχω. ἐξ οὗ μήδεα, ἀρχὴ γάρ ἐστι καὶ αὐτὰ ἐν τῷ ζώῳ, καὶ κατὰ τροπὴν συνίθη μέζεα. Μήδεα, τὰ αἰδοῖα. παρὰ τὸ μέδω, καὶ ἄρχειν τῆς γενέσεως. Μηδὲ λόγον ἔχειν, μὴ φροντίζειν. Μήδιος, καὶ σύδιος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλειόνων τῶν πληθυντικῶν ἀπλῶς λέγεται. Μηδία, κύκλος. μηδία δὲ χώρα. Μηδεῖν, μὴ ἰδεῖν. Μήδεα, βουλεύων.

Μήδεσθαι, τεχνᾶσθαι, βουλεύεσθαι. Μὴ δὲ τυχόντος, μὴ δὲ βοηθοῦντος. Μηδ' ἕτερος, μὴ δὲ εἷς. Μὴ δέ μοι τελέσειε θεὸς κατὰ κύδεα. παρὰ τῷ ποιητῇ, κατ' ἔλλειψιν εἴρηται. λείπει γὰρ σκαιότης, τὸ δεῖδω, ἢ τοιοῦτόν τι, ἵνα λέγῃ, δέδοικα μὴ τελέσῃ μοι [illegible] ὁ θεός. Μήδετο, ἐφρόντιζεν, ἐτεχνάζετο, ἐβουλεύετο. Μὴ δὴ οὕτω, μηδαμῶς οὕτω.

Μηδαμῶς, μηδαμῶς. μηδέμιος, οὐδείς, βουλεύμενος.

Μηδιᾷ, γελᾷ. καὶ ὄνομα ἐρωτικόν, μήδεα. Μηδικοί, ὄρνεις μήδοι, ἀλεκτρυόνες. Μηδικὴ πόα, ὁ τρίφυλλος. οἱ δὲ λωτὸν ἀπὸ Μήδων ἀρμόζοντα. Μηδισμός, μηδεῖς παρὰ μὲν Ἀθηναίοις μηδίζειν, μηδαμῶς. παρὰ δὲ Λυδοῖς τινὲς, γένος. Μήδος, μαλακός, καὶ βοτάνης εἶδος, καὶ λίθος τις μηδίτης. Μηδισμός, ὁ τὰ τῶν Μήδων φρονῶν. Μὴ [illegible], τὸ βλασφημεῖν τοιοῦτον. Μηδεν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, ἤγουν ἐβούλετο. ἔστι δὲ χεῖρον παρατατικόν. Μὴ δέξηται, μὴ νομίσῃ τις. Μηδεῖς, μηδεὶς ἔστι. Μῆδος, καὶ μήδεα, ἔπεια. Μηδείειν, μεσοῦσθαι, ἰδεῖν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μὴ ἐπαίρῃ, μὴ ὑπερφρονοῦ. Μὴ ἐρωτώμενοι, μὴ καταλαμβάνοντες. Μέθυμαι, παρὰ τὸ μέθυ, δηλοῦν τὸ μανθάνω. ὃ γίνεται κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς θ. Μέθυμνα ἐξ [illegible], ὡς πρὸς μέθυ, παρὰ τὸ μέθυ. μέθυμνα γὰρ διὰ τὸν Διόνυσον, καὶ [illegible] τὸ ἀρχαῖον μέθυμνα. ὁμοίως τῷ μανθάνω, μαθῶν. ἔστι δὲ μέθυμνα, πόλις Λέσβου. Μηθυμναῖος, ὁ Λέσβιος. Μαθεῖν, ἀρχαῖον τὸ μανθάνω, ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθον. Μηθών, πόλις.

Μηθώνη, ἐπὶ τῶν [illegible] κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοὺς ἀρχαίους, [illegible] τοῦ μῆ συλλαβῆς. μηθώνη ἐκ Νάφλου γενέσθαι. τρεῖς δέ φασι μηθώνας, ὃ ἐν μακεδονίᾳ, ἄλλην τὴν ἐρετρικήν. καὶ ὁ ὑπὸ τῷ φιλοκτήτῃ, ὃ περὶ τροιζῆνα. καὶ νῦν μὲν οἱ χαλκιδικοί, οἱ λέγονται, ὃ δὲ καὶ τοὺς μηθωναίους οἱ μὲν σικελοὺς φασίν, οἱ δὲ ἀχαιούς, οἱ δὲ αἰτωλούς, ἕτεροι δὲ περὶ τροιζῆνα μὲν καὶ μακεδονίαν μεθώνας εὑρίσκουσιν. ἄλλως δὲ ὁμοίως τρεῖς μεθώνας λέγονται, ἥν μηθώνη φιλοκτήτου, ἑτέρα τῆς θράκης. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πελοποννησιακὴ μεθώνη. [illegible] οὕτω παρὰ τὸ μέθυ. [illegible] γάρ. τούτους δὲ ὁ πολίτης μηθωναῖος, ὡς κορωνός. Μῆκα, εἴρηται. Μηκᾶσθαι, ἐπὶ αἰγῶν, [illegible]. ἀφ' οὗ μηκάδες αἶγες παρ' Ὁμήρῳ. καὶ φαμά[illegible] ἐπὶ τῶν αὐτῶν διὰ τοῦ τ, καὶ φωνμός. Μηκεδανός, ἐπιμηκὴς ὁ μακρός. μήκιστος, ὁ μακρότατος. Μὴ κεῦθε, μὴ κρύπτε. Μηκάδες, ἡ τῶν αἰγῶν βοή. ὅθεν καὶ τὸ μηκάδας αἶγας. βληχὴ δέ, ἡ τῶν προβάτων. Μήκιστα, μέγεθος, [illegible], ἔσχατα. Μηκιστεύς, [illegible] ἐκ τοῦ μηκιστεύς μηκιστός, ὁ [illegible]. φησὶ γὰρ Ὅμηρος, μηκιστῆ δ' ἔλετο λαοδάμας. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ἀγγέλῳ ἐπὶ τοῦ [illegible] ἀρχαῖοι. Μὴ κλίνει, μὴ ἀφόρει, μὴ μίαινε, μὴ ἀκάθαρτον ποίει. Μῆκος, καὶ μήκιστον. εἰ μακρότατον, τὸ μακρότατον.

Μὴ κτείνε, μὴ ὀρνιθεῦ. Μηκύβερνα, πόλις Θρᾳκῶν ὁμόρων, κολπῶδες ἐπέχουσα τῆς ὀλύνθου. Μηκυνθῆ, μακρυνθῆ, καὶ ἰωνικῶς μακρυνθῆ. καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ αἰολικῶς μυκυνθῆ. Μήκιστον, αὔξανον, μάκρυνον. Μηκύνω τὸν λόγον κάλλιον, ὁ [illegible] δὲ τὴν χεῖρα. ἀκουσίως, τὴν χεῖρα ἐκτεταμένως. Μηκύνω, εἰς μῆκος ἄγω. Μήκων, ὄνομα φυτοῦ, ὃ σπέρματός ἐστιν ὄλυθον. ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τοῦ ἐντέρου τοῦ [illegible] τοῦ ἰχθύος, ὃς κεῖται ὑπὸ τοῦ [illegible], εἰσὶ δὲ [illegible] ἑαυτῇ ἔχουσα τὴν θέλησιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων.

Μήκων, εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ μῆκος μάκων. λέγει δὲ τὴν κοιλίαν. Μηκώνιον, τὸν χυλὸν τῆς κωδείας, ὃν καὶ μηκωνίτην ὀνομάζει, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μήκωνος, πόα τις λεπτὴ ὑμένιος, καὶ τὰ τῆς [illegible] περιτώματα, καὶ τὸ ἔμβρυον, καὶ [illegible] καὶ ὃς ἀπὸ μα βιώσεσιν, καὶ οἱ ὄρχεις, καὶ ἡ μηκωνῖτις.

Μηλάνθη, καὶ μηλολόνθη, εἶδος βοτανῶν. Μῆλα, ὁ ποιητὴς καλεῖ καὶ τὰς αἶγας, οἷον μῆλα ὄϊς τε, καὶ αἶγες ἐπίθασκε. καὶ ἡμεῖς δὲ λέγομεν μηλοτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν. τὴν δὲ τῶν προβάτων ἐκεῖ οἴσειν. τὰ δὲ ἀρχαῖον ἀπλῶς ἐν σπηλαίοις [illegible] ποιούμενοι, οἷον ἐκάλουν. καὶ φέρει καὶ χρῆσιν ἐρμηνεῦσαι ταύτην, ὥσπερ μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς, ὃ τὴν [illegible] λαβέσθαι περὶ τῶν ἑορτῶν. Μῆλα, τὰ ἀκρόδρυα λέγει Ὅμηρος. ἐκ μέρους, ἐπεὶ ἐξ ἑνὸς καρποῦ τοῦ μήλου τοῦ καλοῦ, καὶ κατὰ τὸ [illegible] ἀκρόδρυα καὶ [illegible], ὡς ἐπὶ δένδρων [illegible] παλαιγόνων [illegible] φυτός. Μῆλα, πάντα Ὅμηρος ἐν τῇ τῆς ὀδυσσείας λέγει τὰ τετράποδα, ὡς ἀπὸ μέρους. οὐ γὰρ πρόβατα μόνον οἱ μηλονόμοι ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ σύας, καὶ αἶγας, καὶ βοῦς ἀγελαίους, καὶ ἄλλα. Μηλάτης, ὁ ποιμήν. Μηλάτων ἀπάργματα, ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προβάτων. μῆλον δὲ τὸ πρόβατον αἰολικῶς, παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, λεγόμενον. [illegible] γὰρ καὶ γεωργικὸν βίον ἔζων οἱ παλαιοί. Μηλοφῶσαι, ψηλαφῆσαι. Μηλέα, οὐ συναιρεῖται εἰς μῆλον κατὰ τὴν συναίρεσιν, καὶ ἔστιν ὁ καρπὸς αὐτῆς τὰ μῆλα καὶ ἄλλα [illegible]. [illegible] πολλὰ [illegible]. φέρεται καὶ ταῦτα βράβυλα ἀλλὰ κοκκύμηλα. μάφροκ τὰ αὐτά [illegible] μάρφρα μὲν λεγόμενα, ὡς οἷον μαλάθα, ἤγουν δασκαλικὰ μηλόφυα, πρὸς ὁμοιότητα τῶν ἀκρόδρυα. βράβυλα δὲ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν φασί, καὶ αὐτῶν Δημητρίου [illegible], ὡς ὁ [illegible], καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἔστι δὲ, ὡς οἷον μῆλα, ἐπεὶ ἐκ τῆς μηλιάδος καὶ μηλιάδες, αἱ παρὰ δὲ [illegible] μηλιάδες νύμφαι, αἱ [illegible] μηλιάδες κατὰ τὸ φιτῦλα μηλιάδες, φιτῦλα ῥειαί, φιτῦλα μελίαι, ἐν οἷς νύμφαι [illegible], ἐνόματα τὰ θηλυκά. Μήλεια, προβάτεια, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μηλιατρεῖ, δυσμηλοφρεῖ. Μηλόθριπτα, τὴν μηλοτίδα. μήτρα ἡ ἐπίδεσμις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Μήλη, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ ψηλαφᾶται τὰ πεπονημένα. μηλοῦν γάρ, τὸ ψηλαφᾶν λέγεται καὶ μηλωθρα, τὰ [illegible] βόμματα, οὕτω Σίλανος. ὁ δὲ [illegible] ὁ μηλωτός. παρὰ τὸ μάλη, ἐντελὴς κατὰ τὴν [illegible] ἐργάτης. Μηλιάδος, [illegible] τοῦ ἀπὸ μήλου χαλαίτιος, ὁ ἀτηρίον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Μηλαθμῶν παρὰ θῶν τῶν προβάτων. Μηλιάδες, νύμφαι.

Μήλειαι, ἀγέλαι. Μήλιος Σωκράτης, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρ' ἱστορίαν. Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης. ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὢν διαβάλλων, ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην δὲ ὡς ἄθεον διαβάλλει, διὰ τοῦτο Μήλιον αὐτὸν ἔφη. ἄλλως. ὁ Μήλιος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἀσεβής. Διαγόρου γὰρ τοῦ Μηλίου μαθητὴς ὁ Σωκράτης. διεβέβληντο δὲ ἐπὶ ἀθεΐᾳ οἱ Μήλιοι, ἀπὸ Διαγόρου, ὃς χρήματα παραθέμενος [illegible] καὶ ἀποστερηθεὶς, ὡς ἀσεβὴς ἐγένετο. ἢ διότι Μῆλον ἐπολιόρκησαν ἁπλῶς. οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἦν Διαγόρας λίθον ἐμβαλὼν ἐξερχόμενος τὰ ἐλευσίνια. οἱ δὲ Μήλιον, τὸν [illegible] τῷ διαλογεῖ τὰς ψυχὰς τῶν Μηλίων. οἱ δὲ, τὸν [illegible] δεσμῷ. καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τούτου λέγεται τοῦ Μηλίου. ἄλλως. ὁ Μήλιος [illegible] ἐφηλίζοντο τὸν τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ἐξέτασιν, περιμετρῶν ὀλιγωρίαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀλίγων θηρίων. μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα οἷον ὁ δεῖ καὶ εὐχαρίστου ποιοῦσι. οἱ δὲ παρέλαβον οὕτω. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς πρότερον ὢν θεοσεβὴς, παραλιπὼν θεῖον ἀπὸ [illegible] ἐπὶ τὸ ἄθεον ἐξέφερεν. ἐφ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐπόρθησαν. ἄλλως. Διαγόρας γέγονε [illegible]

ΤΟ Μ' ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η'.

Μη, ἐπὶ μὲν ἀορίστου συντάσσεται μετὰ ὑποτακτικοῦ· ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, μετὰ προστακτικοῦ. Μὴ ἄν, ἀντὶ τοῦ οὐ. Μὴ χαῖρε, μᾶλλον λέγε, μηδαμῶς τοῦτο, μὴ τέτορε. τὰ ἀπαγορευτικὰ προστακτικῶς συντάσσεται. εἰ δέ ποτε εὑρεθῇ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν τοῖς ὁριστικοῖς συντασσόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἐστὶ παραληπτέον. οἷον μὴ δὲ μοι ἔχοντα ποιμαίνειν, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμόν. Μὴ θαυμάσῃς, μὴ τύψῃς, μὴ τύψῃ, μὴ δὲ ἀπέχου. μὴ τύψῃς δὲ, ἐπὶ ἀορίστου τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς τὸ μὴ δοκεῖν προσῆκοντα, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι, καὶ παρὰ Λιβανίῳ ἐν τῇ εἰς τὸν νεὸν τοῦ Ἀπόλλωνος μονῳδίᾳ. μήτε πολλῶν, μήτε μεγάλων πολέμων ὅτε εἰώθει τὴν πόλιν, ἀλλὰ τότε χαλεπὸν γέγονε τοῦτο. ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀπαγορεύων, ἐπὶ ἐνεστῶτος προστακτικοῦ ἐξ ἀνάγκης χρῆται. ἐγὼ γὰρ ἀπαγορεύω. ὁ δὲ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἀπαγόρευσιν ποιούμενος, οὐ δεόντως ἔχει προστακτικῷ χρῆσθαι. ὅτι τοίνυν ἐφ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν ποιούμενοι καὶ κατὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι προστακτικῷ χρῆσθαι, διὰ τὸ ἐν τοῖς προστακτικοῖς ἐπιφανὲς ἀριθμοῦ πρῶτον πρόσωπον μὴ εὑρίσκεσθαι. οὐδεὶς γὰρ ἑαυτῷ προστάσσει, ἐξ ἀνάγκης ὑποτακτικοῖς ἐπεισενηνέχασιν λέγοντες, μὴ λέγωμεν, καὶ μὴ καλῶμεν. γίνωσκε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐπὶ τῶν ἑκατέρων πρώτων προσώπων τοῦ ὑποτακτικοῦ ἀορίστου καὶ παρακειμένου, καὶ τῶν καθεξῆς χρόνων, οὐ χρώμεθα μόνῳ τῷ μὴ, οἷον μὴ τύψω, καὶ μὴ τύψωμεν, καὶ μὴ πεσόντα, ἀλλὰ μετὰ τοῦ οὐ. δηλαδὴ τὸ οὐ, οἷον οὐ μὴ ταῦτα. ἰστέον, ὅτι καὶ τὸ μὴ, καὶ τὸ οὐ μὴ, οὐ μόνον ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τίθενται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ μελλόντων ἀπὸ τῶν, οἷον παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ, ὅπως μὴ [illegible] καὶ παρὰ [illegible] ἐν Βατραχοῖς, [illegible] ὅπως μὴ [illegible] καὶ παρὰ [illegible], εἰ μὴ [illegible]. τὸ τοιοῦτον δὲ μὴ, οὐ μόνον ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ εὐκτικοῦ παρὰ [illegible], ἅπαξ ἐπὶ ὁριστικοῦ ἐνεστῶτος, ἐν τοῖς [illegible]. ὅρα γοῦν, μὴ τὸ [illegible], μηδὲ καὶ τὸ οὐ ἐκ παραλλήλου [illegible] τίθενται. μὴ ἔτι, κεῖται μετὰ τοῦ ἄρα ὑποτακτικοῦ συντάσσεσθαι, [illegible] ἐπιζητεῖν. καὶ ὅτι κεῖται μετὰ τοῦ τί ἐρωτηματικοῦ, καὶ τότε μετὰ ὑποτακτικοῦ, οἷον μὴ τί γένηται, μὴ τί πάθω. καὶ ἐπὶ παρατάσεως νοούμενον, μετὰ προστακτικοῦ τίθεται, οἷον μὴ ἐνόχλει μοι, μὴ χωλύετε. εἰ δὲ μετὰ ἀορίστου ᾖ, μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται, οἷον μὴ ποιήσῃς, τὸ μὴ δῖον μὴ κλέψῃς.

Μὴ ἀποστερήσῃς μοι, μὴ ἀποκλείσῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με. Μὴ, ἀπαγορευτικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μὴ παραπληρωματικοῦ λαμβάνεται. Μὴ, ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνεσθαι. Μὴ οὐκ ἐπ' ἐκεῖνον ἐλθεῖν, οὐδεὶς ἄν με πείσειεν ἀνθρώπων. οἱ δύο ἀποφάσεις, ἀντὶ μιᾶς λαμβάνονται. ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐπιρρήματα, τοῖς δευτέροις προσώποις τῶν ἀορίστων προστακτικῶν ἐνεργητικῶν τε καὶ παθητικῶν καὶ μέσων οὐ συντάσσονται, οἷον φαμὲν μὴ τύψον, μὴ [illegible]. οὐ δὲ μὴ τύψατε, μὴ τύπτε, οὔτε μὴ τύψαι, μὴ τυπτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τοῖς αἰτιολογικοῖς ἐπὶ ἄκρας ἐν συνδέσμοις ὑποτάσσονται αἱ ἀόριστοι, οὕτω καὶ μόνον τὸ δεύτερον ἐκ τῶν προσώπων ἐν τε τοῖς ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς ὑποτάσσεται τοῖς ἀπαγορευτικοῖς ἐπιρρήμασιν, οἷον ἑνικῶς μὲν μὴ τύψῃς, μὴ τύψῃ, μὴ τύψῃς, μὴ τύψῃ, μὴ τέκῃ. δυϊκῶς δὲ, μὴ τύψητον. καὶ ἐπὶ τῶν [illegible] ὁμοίως πληθυντικῶς δὲ, μὴ τύψητε, μὴ τύψησθε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως μὴ τυχθῆτε, μὴ τυχῆτε, μὴ τύψησθε, μὴ τύχησθε. τοῖς μέντοι τρίτοις προσώποις προστακτικοῖς, τούτων φημὶ δὴ πάντων τῶν ἀορίστων συντάσσονται, οἷον μή με καταπολεμείτω κακίας ὕλαιος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον μὴ δὲ γενηθήτωσαν. εἰ δέ ποτε εὑρεθῇ αὐτῶν ῥηματικῶν ὑπο-

ταξιν, ὡς ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις, καταχρηστικῶς ποιοῦσι, καὶ οὐ κυρίως, οἷον καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσῃ με, ἀντὶ τοῦ μὴ σαλευσάτω με. τοῦτο δὲ διαιρεῖσθαι, ὅτι κατὰ τὴν ἀττικὴν, τὸ μὴ παραλαβόντες, μᾶλλον πλεῖον δηλοῦν τὸ ἀποφάσεως, οἷον τίς μὴ οὐχὶ τὸν θεὸν εἰδόσιν οὐ δεῖ πιστεύειν καὶ ὅτι τὸ οὐ ὁριστικὸν προτασσόμενον τοῦ μὴ ἐν τοῖς ἀορίστοις, ὑποτακτικοῖς τε ἅμα καὶ ἀσφαλιστικὴν ἀποτελεῖ σύνταξιν, οἷον οὐ μὴ ἐκβάλω, οὐ μὴ διψήσω. ὁπόταν δὲ μετὰ τοῦ συνδέσμου συντάσσῃ, τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐγείρει, ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκεται. οἷον ὀλίγου τὴν παίδευσιν, ὅτι τοῦτο δοκεῖ [illegible] καὶ ἀπαιδεύτοις, [illegible] οὐχ οὕτως ἔχουσιν. εἰ δὲ [illegible] λέγεται τὸ [illegible], ἐσθλίσαμεν [illegible] συλλεκτικοῖς, [illegible] συνδέσμοις. ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ ἀσφαλιστικὰ καὶ ἀπαγορευτικὰ καὶ συγκαταθετικὰ προτάσσεσθαι τῶν ῥημάτων θέλουσιν. οἷον οὐ λέγω, καὶ λέγε, μὴ λέγε. εἰ δέ ποτε εὑρεθῶσιν ὑποτεταγμένα ῥήμασιν, οἷον ἄκοντος μὲν οὐ κινηθήσεται, οὐκ ἀναστρέφει· τρόπῳ εἰσὶν ὑποτεταγμένα, ἀντὶ τοῦ ἄκοντος μὲν οὐ κινηθήσεται. Μὴ ἀπαγορεύσεως, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀντὶ τοῦ οὐ ἀρνήσεως παραλαμβάνεται. Μήμοι τόθ' ἵκοιτο, χαρὰ μία ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχοι, γένοιτο τοῖς φίλοις. ἡ γὰρ [illegible] μοι τότ' ἔλθοις, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς. Μηδαμοί, [illegible] Ἡρόδοτος ὡς ἰωνικά, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ. ἐβουλεύσαντο [illegible] μηδαμοῖσιν ἐλλείπειν ἔνεστιν, [illegible] Δαμοί μετασχεῖν. Μὴ δ' ἄγε δοῦρεν ἄρας, μηδ' [illegible] τὸ πολεμικὸν ἆρα. Μὴ δ' ἄλλα διδοῦσι, οὐ μόνον [illegible], [illegible] ἡνίοχος, καὶ τὸ [illegible], καὶ συνθέτως [illegible]. [illegible] καὶ λιμὸς, καὶ [illegible], ἀλλὰ καὶ [illegible] ἀνὴρ [illegible]. λέγουσι γὰρ οἱ [illegible] διὰ τὸ [illegible], καὶ [illegible] τὴν [illegible], ἡνίοχοι [illegible]. Κρατῖνος οὖν, ὁ, φησὶν Αἰσχύλος τὸν ἡνίοχον, [illegible] ἐντεῦθεν χρήσιμα ἐκ τῶν παλαιῶν. καὶ τὸ [illegible] ὀρχηστὸς, [illegible] φασὶ χρυσίον, καὶ ἀργύριον. καὶ λιμο[illegible], καὶ [illegible], διὰ [illegible], καὶ [illegible]. καὶ [illegible], παρὰ [illegible], καὶ [illegible], διὰ τὸ [illegible] τοῦ βρώματος, καὶ [illegible] διὰ τὸ [illegible]. καὶ φαιδὸς, [illegible]. διὰ τὸ [illegible]. καὶ [illegible] παρὰ τοῦ [illegible], καὶ [illegible]. ὧν ὁ μὲν δηλοῖ τὸν [illegible], ἤτοι [illegible] τὸν βίον. ὁ δὲ, [illegible] δαπανῶντα. ὡς [illegible] ἀρκεῖσθαι, [illegible] λέγε. τοιοῦτος δὲ σκώμματος καὶ ὁ [illegible], γενόμενος [illegible] ἐκ τῆς [illegible] ἄλμην, [illegible] ἐκ τῶν [illegible] φασὶ [illegible], ὁ [illegible] ἄλμην [illegible]. αὐτὸ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς δύναται καὶ τὸ [illegible] βίον. Μηδαμινός, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς ἐπιρρήματος, τοῦ ὄντος ἀπὸ τοῦ μηδαμός. ὄνομα σημαινόμενον ἀπὸ τῆς [illegible], καὶ δαμῶς, τοῦ [illegible] τίς. Μηδαμινός, ἄτιμος. Μηδαμῶς, μὴ δῆτα. Μὴ δ' [illegible], μὴ δ' εἰς ὀπίσω [illegible]. Μηδαμῆ, τὸ [illegible]

Μήδεα ἀνθρώπων, παρ' Ὁμήρῳ, βούλεται εἰρηκέναι ἀντὶ τοῦ ἡμῶν αἱ βουλαί, ὁ [illegible]. ἰστέον δὲ, ὅτι μήδεα παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ οἱ ὄρχεις. παρὰ τὸ μέδων, ὅ ἐστιν ἄρχων. ἀρχὴ γὰρ [illegible] ἐν [illegible] καὶ αὕτη, ὡς δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. [illegible] ἐκ τῆς [illegible] τῶν γάλλων, ὅτε [illegible] φησὶ [illegible]. Ἡσίοδος δέ φησιν, αὐτοὺς μήδεα [illegible], φυλάξαι μὲν τὸ ε τοῦ μέδων, τρέψαι δὲ τὸ ω εἰς ε, κατὰ ἀναλογίαν, [illegible] καὶ τὸ [illegible], ἀπὸ τοῦ [illegible]. δῆλον ὅτι [illegible] λέξις καὶ τὰ μήδεα δηλοῦντα, τὴν μὲν βουλεύματα. ἐν ἄλλοις δὲ,

Μετόπισθεν, ὄπισθεν. μετὰ ταῦτα, ὕστερον, ἢ ἔπισθεν. Μέτρου, ἄστρου. Μετόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. Μετόρχιον, τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων. ὄρχοι δὲ καλοῦνται τὰ μέσα τῶν ἐλαιῶν, καὶ τῶν ἀμπέλων. ἄλλως. μετόρχιον δέ ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον, ἐν ᾧ οὐ σῖτος οὐ ἄλλο τι ἐσπάρται. Μετ' οὐ πολὺ, μετ' ὀλίγον. Μετουσιαστικὰ ὀνόματα, οἷον χρύσεον ἔκπωμα, καὶ ἀργύρεον, σιδήρεον ὅπλον, ἃ ποιητικῶς οὕτω λέγεται. ἐνίοτε δὲ χωρὶς τοῦ ε, οἷον χρύσεον, ἀργύρεον, σιδήρεον. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς συναιρουμένως ταῦτα πάντα λέγεται, οἷον χρυσοῦν, ἀργυροῦν, σιδηροῦν. καὶ πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ σύνταξιν ἔχει, ὡς τὰ ἐπίθετα. [illegible], ἀφορᾷ, ἀποβλέπει. Μετοχαὶ, ἀντὶ ὀνομάτων. ὡς ὅτε τὴν τοῦ Διὸς φωνὴν ἐρωμένην, ἀντὶ τοῦ γυναῖκα. καὶ τὸν [illegible] οὐλομένην, τὴν ἐλευθερίαν. Ὀνόματα, ἀντὶ ἐπιρρημάτων. ὡς τὸ πλατὺ χαίνων, ἀντὶ τοῦ πλατέως. καὶ ὠκὺ βαδίζων, ἀντὶ τοῦ ταχέως. Ἀντωνυμίαι ἀντὶ ἐπιρρημάτων. ὡς τὸ ἄλλο, ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. καὶ ταῦτα, ἀντὶ τοῦ οὕτως. καὶ σύνδεσμος ἀντὶ προθέσεως, οἷον ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς, ἐν τῷ πυλῶνδε, ἤγουν εἰς πυλῶνα. καὶ ἀγορήνδε, καὶ οἴκαδε, καὶ φύγαδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγορὰν, καὶ εἰς οἶκον, καὶ εἰς φυγήν. ἔστι δὲ καὶ ἐξ ἐναντίας καὶ πρόθεσιν εὑρεῖν ποτε λαμβανομένην ἀντὶ συνδέσμου, ὡς ὅτε τις εἴπῃ, δεῖ ἐν τῷ [illegible] γενέσθαι, πεῖραν ἕνεκα τούτου. Μετοχετεύσας, μεταγαγών. Μετοχαῖς χρῶνται ἀντὶ τῶν ὀνομάτων, τῶν ἀττικῶν δὲ μ. οἷον Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, [illegible] τῶν [illegible]. καὶ Ὅμηρος πεπνυμένον λέγει, ἀντὶ τοῦ πινυτόν. Μέτοχος, κοινός. Μετοχὴ, ἐνίοτε ἐφεξῆς λαμβάνεται, ὡς τὸ πρὸς τὴν ἄρκτον πλέομεν. τὸ γὰρ ἐντελὲς ἂν πρὸς τὴν ἄρκτον [illegible]. ἐν ἄλλοις καὶ μετοχὴ ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται, ὡς τὸ, χαλεπὴν γὰρ καὶ ἐπισταμένοισι [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμοσι. Μετοχὴ, διὰ τοῦτο λέγεται μετοχὴ, διότι μετέχει ὀνόματος καὶ ῥήματος. εἰ δὲ οὐ μετέχει ἑκατέρου τούτων, οὐκ ἔστι μετοχή. τὸ γοῦν εἱρημένη, καὶ τὸ εἱμαρμένη, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ εἰσὶ μετοχαὶ, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι τὸ ἰδίωμα τοῦ ῥήματος. τὰ γὰρ παθητικὰ τῶν ῥημάτων δοτικῇ συντάσσεται, οἷον τύπτομαι σοί. τὸ δὲ εἱρημένη οὐ λέγεται σοί, ἀλλὰ σοῦ, οἷον εἱρημένη τοῦ δεῖνος. μετοχὴ, ὅταν μὲν σὺν ἄρθρῳ προφέρηται, μᾶλλον πλεονάζει τῷ ὀνόματι. τὸ γὰρ ἄρθρον τοῦ ὀνόματος ἴδιον. ὅταν δὲ ἀνάρθρως, μᾶλλον τῷ ῥήματι. τὸ γὰρ ῥῆμα οὐ χρῆται ἄρθροις. διὰ τοῦτο καὶ πρὸς μὲν τῷ ἄρθρῳ ῥήματος ἐπιφερομένου τέλειον ἡ μετοχὴ λόγον ποιεῖ. οἷον ὁ ἀναγινώσκων προκόπτει, ὥσπερ ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος τέλειος λόγος γίνεται. δίχα δὲ τοῦ ἄρθρου, οὐ δύναται ποιῆσαι λόγον τέλειον, οἷον ἀναγινώσκων προκόπτει. δοκεῖ γὰρ δύο ῥήματα εἶναι. καὶ ὥσπερ οὐδὲ ἐκ δύο ῥημάτων, οὐ δύναται λόγος γενέσθαι τέλειος, οὕτως οὐδὲ ἐκ τούτων. ἀλλ' εἰ δεῖ χωρὶς ἄρθρου λόγον γενέσθαι τέλειον, ἀνάγκη ὄνομα προστεθῆναι. οἷον ἀναγινώσκων τις προκόπτει, [illegible] ἄρα καὶ ἴσα τὸ ἄρθρον προστεθῆναι καὶ ὀνόματος ἐφεξῆς δεῖ χρεία. οἷον, ὁ ἀναγινώσκων ἄνθρωπος προκόπτει. Μετοχαὶ εἰς ων, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς διὰ τοῦ ο μικροῦ, πλὴν τοῦ γέρως τεθνεὼς, ἑστώς. [illegible] γὰρ ὄν, ἐκβαλλομένου τοῦ ε, ἐβραχύνθη ἡ παραλήγουσα. Μετοκλάζω, [illegible] τὸ κλῶ. ἐξ οὗ πλεονασμῷ καὶ παράγωγον, τὸ ὀκλάζειν. ὃ σημαίνει [illegible] ὀκλαδίαν, παρὰ τῷ κωμικῷ. [illegible] ἀμφοτέρους [illegible] ἐκλὰξ γάρ ἐστι, τὸ [illegible] τὰ γόνατα, διὰ τὸ ὀκλαδίας μετοκλάζειν.

Μετρητὰ, πλῆθος τοῦ [illegible], κατὰ Διονύσιον μετρεῖται, [illegible] μέτρα τοῦ ποδομέτρου. ἔστι δὲ μονόμετρον μὲν, τὸ ἔχον πόδας δύο. δίμετρον δὲ, τὸ ἔχον πόδας τέσσαρας. τρίμετρον, τὸ ἔχον ἕξ. τετράμετρον, ὀκτώ. πεντάμετρον, τὸ ἔχον δέκα. [illegible] λέγεται δὲ [illegible] ἐπειδὴ νῦν [illegible] κατὰ Διονύσιον μετρεῖται, διὰ τὸ [illegible] ἢ πόδας τρισυλλάβους. Μετρεῖν, ἐπὶ [illegible] λέγεται. Μετρεῖσθαι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν, ἢ ἕτερόν τι [illegible] ἐπὶ ἀποδόσει. [illegible] τὸ μὲν μετρῆσαι, τὸ δὲ ἀκολουθεῖ. Μετριάζειν, τοῦτο οἱ μὲν ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέρειν ἔθεσαν. Λιβάνιος δὲ, ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν παρὰ τὴν τῶν [illegible] χρῆσιν. Μετριάζων, ἀμεταβάτως, ὁ μέτρια φρονῶν. Μέτριοι, ἐπιεικεῖς, μικροί, εὐτελεῖς, καὶ οἱ μεμετρημένην οὐσίαν ἔχοντες. Μέτριον, [illegible] λέγουσιν [illegible]. Μέτριον, τὸ σύμμετρον, τὸ ταπεινόν, καὶ τὸ ὀλίγον. μέτριον δὲ φαμεν οἶνον, τὸ ἔχον μετριότητα. τὸ δὲ συμμέτρου παράλληλον. Ἀριστοφάνης, μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπιτυχὼν [illegible] ἀντὶ τοῦ μετριώτατα, [illegible] ἀγαπῶν, μή τι φαῦλον [illegible].

Μετριοπαθεῖν, συγγινώσκειν, ἢ ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. Μέτριος ἀνὴρ λέγεται, ὁ διαμετρῶν ἑαυτὸν τῷ ζῆν. Μέτριος, ταπεινός, ἐπιεικής. Μέτρον, ἐπὶ τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ μέσον εἶναι. τὰ δὲ ἄλλα ἐπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, παρὰ τὸ ἀρῶ, γίνεται μέτρον. Μετρονόμοι, ἀρχή ἐστιν Ἀθήνησι περὶ τὸ [illegible]. ὅσοι δὲ τὸν ἀριθμὸν [illegible], εἰς μὲν τὸ Πειραιᾶ δέκα, πέντε δ' εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μέτρον, μέτρον.

Μέτωπον, [illegible] καὶ [illegible] ὁ λεγόμενος μέτωπος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος, [illegible] εἶναι αὐτὸ [illegible]. καὶ ἄλλοι ἄλλα περὶ αὐτοῦ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης, [illegible] μέτωπον. Μετωνυμία ἐστὶ, λέξις ἐφ' ἑτέρου κυρίως κειμένη, ἄλλο δὲ κατὰ [illegible] σημαίνουσα. οἷον ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ [illegible]. τὸν γὰρ οἶνον [illegible] Διόνυσος ὀνομάζεται. καὶ ὅταν [illegible] σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο. ἐν γὰρ τοῦ Ἡφαίστου ὀνόματι τὸ πῦρ λέγει. [illegible] ὅς κεν ἐμῆς χοίτης [illegible] λέγει γὰρ τὰ [illegible] τῇ χοίτῃ. Μετώπιον, ἢ τὸ μέτωπον, [illegible] ὡς καὶ μεταμάζιον, τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν. καὶ μεταίχμιον, τὸ μεταξὺ δύο στρατῶν. φησὶ γὰρ Ὅμηρος, μετώπιον ὀξέι δουρὶ ἔνυξε. [illegible] οὐκ ἔστι παρ' Ὁμήρῳ ἀποκεκομμένον, οὕτως οὐδὲ τὸ μετώπιον. σημαίνονται γὰρ οἱ παλαιοί, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ εἴρηται, μὴ εἶναι παρ' Ὁμήρῳ ἀποκοπάς, διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς κατασκευῆς [illegible], εἰ μὴ ἄρα φασὶν ἐν τῷ μάλα μέγα [illegible] ἀποκοπτικῶς [illegible] ἑρμηνεύεται, διά τε τοῦ μάλα, καὶ διὰ τοῦ μέγα. [illegible]. [illegible]. Μέχρι, καὶ ἄχρι, καὶ ἕως, συντάσσονται μὲν καὶ μετὰ ὀνόματος. οἷον μέχρι τοῦ τέλους, καὶ ἕως ἑνός. συντάσσονται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτων, ἄρθρων προτασσομένων. ὡς τὸ, μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν [illegible]. συντάσσεται καὶ μετὰ ῥήματος ὑποτακτικοῦ, οὐκ αὐτοῦ τοῦ μέχρι ὑποτασσομένου, [illegible] μέχρι ἔλθω, [illegible] μέχρις ἂν ἔλθω. μέχρι [illegible], ἄξιον μέχρις [illegible] τῶν [illegible] κακῶν.

Μέχρι συντάσσεται μετὰ γενικῆς. εὕρηται παρ' Ἀττικοῖς καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, μέχρι τὰς [illegible] ἢ τὰς [illegible], οἷον ἐξεπονοῦντο τὰ ἔργα ἄχρις ἢ μέχρι πρὸς τὴν σκοτίαν. Μέχρι [illegible], Ἀττικῶς. μέχρι [illegible] ἄνδρα ἐξ [illegible] μέχρι πρὸς τὴν πόλιν πελάζειν.

λιώσαι. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα ἔρχεσθαι, τὰς μετὰ ἐπὶ τοῖς δακρύοις χρόνους λαμβανομένας. Μέτεισιν ἐπὶ ἐκάστου, ἐπὶ ἀσεβείας καὶ γεμισθείσης, καὶ καταλιπόντας ἐκλείπειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τιμωρίαν καὶ κολάσεως. Μέτεισιν ὁ θεός, καὶ μετέρχεται διὰ τὰς ἁμαρτίας τοὺς πταίσαντας. μέτεισιν, ἀντὶ τοῦ μεταλεύσεσθαι, καὶ κολάσει. Μετεσσύμενος, πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος. Μετεσσύμενος, ἤγουν μετελθών. οὗ τὸ θέμα εἶναι ποιητικῶς. Μετείω, ἀντὶ τοῦ σύνειμι. προστέτακται δὲ αὐτοῦ μετέω. ἐξ οὗ μετέασι, τὸ συνυπάρχει, παρὰ τῷ ποιητῇ. Μετ' ἐκεῖνον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν π' τῆς Ὀδυσσείας, ἤγουν δι' ἐκεῖνον τὸν λαέρτην. Μετεκίαθεν, μετ' αὐτοὺς ἦλθε. κίω κιάθω, ὡς διώκω διωκάθω. Μετεκίαθον, μετέρχοντο, περιήρχοντο, μετῆλθον, ἐπεδίωξαν. Μετελεύσομαι. Ὅμηρος, τόσον μετελεύσομαι. τουτέστι διὰ μετὰ σὲ εἰς τὴν πόλιν ἐλεύσομαι. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ ἀμείνους καὶ ἐκδικήσεως τὴν λέξιν ἐθέντες, ἤγουν μετῆλθεν ἡ δίκη τὴν κακίαν. λέγεται δὲ τὴν πόλιν μετελεύσομαι, καὶ ἁπλῶς τοιοῦτον ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πόλιν ἐλεύσομαι ἐν τῷ, πολλοὶ δὲ μεταθέντες γράφουσι. φανερῶς δὲ ὁ μετὰ προθέσεως ὑποθετικῶς δηλοῖ, ἵνα λέγῃ, ὅτι μετὰ τὴν ἐκείνου ὁρμὴν ἀκολουθήσουσιν αὐτῇ. Μετελθεῖν, τὸ μετέρχεσθαι.

Μέτελθε, ἄπελθε. Μετελθεῖν, μεταγινώσκειν, μεταπείθειν. Μετ' ἐμέ, πρὸς ἐμέ, ὡς ἐμέ. Μετέμελλε χάσι, τὸ τετελεσμένον. Μετεμέμφθησαν, μετεφέρθησαν. Μετ' ἐμφανείας, μετὰ φανερότητος. Μετέμπλομος, μετάπλομος.

Μετενεγκεῖν, τὸ μετακομίσαι. Μετενίσσεν, σημαίνει δὲ μετῆλθε. νίσσω γάρ, τὸ πορεύομαι. Μετενίσσετο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη, μετῆλθε, διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ παλαιοί, ὡς ἀπὸ τοῦ νίω νείσω νείσσω, ὥσπερ κίω κείσω, καὶ χέω χεύσω, τὸ χωρῶ. οἱ ὕστερον διὰ τοῦ ι γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ νίσσω, μετὰ τοῦ διπλοῦ.

Μετεξετέροι, ἀντὶ τοῦ ἕτεροι δὲ λέγουσιν ἴωνες, καὶ μετεξέτεροι ἔνιοι. Μετέπειτα, μετὰ ταῦτα. Μετεπαίδευσεν, μετεπαίδευσε. Μετέπρεπεν, εὐπρέπειαν. Μέτερρα, τὸν τὸ πῶλος τῆς αἰολικῆς ἐστι διαλέκτου, οἷον αἰολεῖς τὰ μέτερρα. ὁ γὰρ μετὰ ὁ μέτερρος παρ' αὐτοῖς εἴρηται. Μετερρυθμισμένα, μετεσχηματισμένα. Μετέρχομαι, τὸ ζημιοῦμαι. καὶ ἀπέρχομαι, τὸ αὐτὸ καὶ κολάζω, ἀντὶ καὶ ἐκδικοῦμαι καὶ παιδεύομαι, ἢ κολάζω. Μετέρχεται, ἀντὶ τοῦ ἐκδιώκει, καὶ ἁπλῶς ἐργάζεται. Λιβάνιος, οὕτω πάντα μετέρχονται. μετέρχεται τὸ βιβλίον, ἀντὶ τοῦ κατ' ὀλίγον διέρχεται. καὶ μετέρχεται, ἀντὶ τοῦ κολάζει. Ἀρριανός, καὶ τὰ μὲν ἁμαρτήματα τῶν παίδων μετέρχονται. Μετεσκεύασεν, μετεδίωκεν, ἐφώρμησεν, ἐπορεύθη. Μετεσπάσθη, μετεπέμφθη. Μετέωρος τῶν ἀνθρώπων, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβιβάζοντος. Μέτεστιν, ἀντὶ μετουσία ἐστίν, ὁ μετοχή. καὶ συντάσσεται ἐν δοτικῇ τῆς γενικῆς. οἷον μέτεστί μοι πλούτου, ἤγουν μετουσία ἐστί μοι πλούτου, ἤγουν μετοχή. Μέτεστί μοι τοῦδε, καὶ μέτεστί μοι τοῦδε, ὥσπερ μέλει μοι τοῦδε, καὶ μέλει μοι τοῦδε, φαμέν. Μετέσχεν, ἐκοινώνησεν. Μετέσχον, μετέλαβον. Μετέτρεψεν, ὅπερ μυθικῶς μὲν δηλοῖ τὸ ἐτράπη, ὡς ἄρ' ἔφη τίς ὁ τῆς κόρης ἀφάνισμος. ἀναγωγικῶς δέ, τὸ μεταβλέπω τοῦ θυμοῦ, ὁ ἐπιστρέφει τὸ φρονοῦσα. κατὰ τό, οὐκ μετέστρεψα, οὐδ' ἀλεγίζεις. Μετέχω, κοινωνῶ, μεταλαμβάνω. Μετέχει, προσεῖχεν, ἐδιδάσκετο. Μετέχω, καὶ συμμετέχω τοῖς τοιούτοις, καὶ μετέχω τοῦ τοῦδε πάθους, ὡς Ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ μετέχεις τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί. Μετέχω τοῦδε, καὶ μετέχω τόδε, φαμέν. καὶ εὕροις ἂν τοῦτο οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογογράφοις.

Μετέχων, μεταλαμβάνων. Μετεωρίζω, ὑψοῖ. Μετεωρίζονται τῆς γῆς. Μετεωροκοπεῖ, οὐράνια σκοπεῖ. Μετεωροκόπον δὲ κυρίως, ὅπερ καλεῖται τοὺς κόμπους ματαίους τὴν λέξιν συνθέντες. Μετεωρολέσχης, ὁ τὰ μετέωρα, καὶ περὶ ἑαυτὸν φλυαρῶν. Μετεωρολέσχαι, μεγαλορρήμονες. Μετέωρον, ὑψηλόν, καὶ μέγα. μετέωρον δέ, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. μετέωρα, ὑψηλά, καὶ οὐράνια, περὶ ὧν τοῖς φιλοσόφοις τὰ ζητήματα. Μετεωροπόλον, τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων.

Μετέωρος, ὁ κοῦφος, καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενος. καὶ μετεωρίζω, ἐκ τοῦ ἀείρω, τροπῇ τοῦ α εἰς ο ἀείρω, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε ἔορω, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω ἐώρω, καὶ μετεωρῶ, καὶ μετεωρίζω, καὶ μετέωρον. Μετεωροφένακες, ἡ διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας, ὡς Ἀριστοφάνης. φενακίζειν γάρ ἐστι, τὸ ἀπατᾶν. περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγει. Μετῇ, ἐξῇ. Μετῆκε, παρὰ πολλοῖς τὴν παραγενομένην αὐτοῖς δίκην, τουτέστιν ἐπόλεμον αὐτοῖς. Μετήεσαν, ἐπέστησαν. Μετήιεται, μεταπέμπεται, ἢ μεταποιεῖται. Μετῆκε, μετεμελήθη, ἐπέστησεν. Μετῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐπόλεσεν, καὶ ἀντὶ τοῦ μετέπεσεν. Ἀρριανός, τὸ ζῆλον τὴν ἀρχὴν λαμπρὸν γεγονός, εἰς ὃ νῦν ὁρᾶτε μετῆλθε. Μετῆλθεν, ἐζημιώθη, μετεμελήθη. Μετήλλαξαν, μετέπεμψαν. Μέτην, μίσθιον, μετουσίαν. Μετήορα, τὰ κοινῶς μετέωρα. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ ἀείρω, τὸ συζυγοῦ παρήορος ἵππος, ὁ παράζυγος, οὕτως ἐκ τοῦ ἀείρω, τὸ κουφίζω, καὶ ἄνω φέρω τὸ μετέωρον. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ μετέωρον, κατὰ περίφρασιν συνεκφορᾷ. ἐκ τοῦ ἀείρω γάρ φασιν ἄορος, ὁ εἰς ὕψος ἐλαφρυνθείς. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, καὶ τῆς ει διφθόγγου εἰς ω ἐν συνθέσει μετέωρον. Μετ' ἦχον, μετὰ κραυγῆς. Μετίασι, τὸ μετέρχονται, καὶ ἐπιτηδεύουσιν. οἷον οἱ ὅσοι μετίασι τὰ βιβλία. μετίασι, τὸ ζημιοῦνται, καὶ κολάζουσιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Μετίδοιεν, περιίδοιεν, ὀλιγωρήσειεν, μετασφρονήσειαν.

Μετιόντα, ἀντὶ τοῦ μετιόντας, ὅ ἐστι βουλευτικῶς. βοιωτῶν δὲ καὶ αἰολέων ὁ τοιοῦτος τῆς ὀνομαστικῆς μετασχηματισμός, οἷον αὐτὰρ ὁ Λύσιδι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὁ εἶπεν. καὶ ἐπελάτα, ἀντὶ τοῦ ἐπελάτας. καὶ νεφεληγερέτα, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. καὶ κυανοχαῖτα, ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. παρ' ἡμῖν δὲ εἰ δὴ ἀρσενικὸν ὄνομα ἐπὶ τοῦ εὐθείας εἰς α λήγει. Μετίκμεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσομεν. Μάξιμος, ἀπὸ τοῦ Διογένην μὲν ἴδωμεν, μετίωμεν δὲ τῇ ὑποθέσει. Μετοῦλαι, αἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι.

Μετ' ὄγμους, τὰς ἐπὶ στίχον φυτείας. Μετοικεσίαν, αἰχμαλωσίαν. μετοικεσίαν Βαβυλῶνος. Μέτοικον, φορτικόν. μέτοικοι δὲ λέγονται, οἱ καταλιπόντες τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ ἄλλοις οἰκοῦντες. Μετοίκιον. τὸ περιέχον ἐν τῷ κατὰ δικαστήριον, μέτοικος μέν ἐστιν ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὡς ξένος ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι κατασκευασάμενος. ἐδίδοσαν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, δραχμὰς δώδεκα. ὑπερέβη κατὰ τὸ μετοίκιον, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον. ὁ δὲ υἱός, ἐξ. ὅτε τοῦ ἑαυτοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει. μὴ τελοῦντος δ' ἐκείνου, αὐτὴ τελεῖ. ὅτε δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον, ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν διδάσκουσι, καὶ Ἀριστομένης. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφηφόρους, ἢ μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον. Μετοικῶ, καὶ μεταναστεύω ἐκ τῆς ἰδίας πόλεως εἰς ἑτέραν. ὅθεν μέτοικός ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν εἰς ἑτέραν, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὡς ξένος ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι κατασκευασάμενος. Μετοίχεσθαι, τὸ εἰς ζήτησιν ἐλθεῖν. οἷον κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον ἀοιδόν. Μετοίχεσθαι καὶ μετέρχεσθαι εἰπεῖν, ταυτόν. ὡς δηλοῖ τό, ἀνὰ ἄστυ πόλινδε μετοίχεο. Μετοκλάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ μεταβιβάζειν τὴν φαῦλον εἶναι οὖν. Μετοχλίζει, γονατίζει, ἢ μεταχωρεῖ, παρὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ ἐναλλάσσειν τὰ γόνατα. Μετοχμάζω, μοχλῶ, ἰσχύω, ὁ ἰσχύω.

Μετ' οὐδέν, ἄγουν οὐ διὰ μικρὰς ματαίας οὕτως αὐτῷ. Μέτρον, ἴσον, προσῆκον. Μετώκισεν, κατῴκισθεν.

σπουδάζεσθαι, φροντίζω, ἐπιτηδεύω, γυμνῶ. Μεταπονοῦμαι, φροντίζω. Μεταπόντιον, πόλις ἰταλική, ἀπὸ Μεταπόντου τινὸς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ· καὶ Μεταπόντιος, διὰ τοῦ ι. Μεταπρεπέα ἐπελθὼν, μετελθών. Μεταπρέπω, τὸ ἐκπρέπω. αἱ δὲ μὲν αὐτὸ ἐν χρήσει κεῖται, ἀλλ' ὁ ἐκπρεπὴς πολλαχοῦ εὕρηται, ὥσπερ καὶ ὁ ἀπρεπὴς, καὶ ὁ εὐπρεπὴς, καὶ ὁ διαπρεπής. Μεταπρέπειν γυναιξὶ μάργη, ἀτίμως ἔρριψε, ἀντὶ τοῦ ἐκπρεπὲς ἦν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, εἴτουν ἀπληστίᾳ. τοῦτο γὰρ ἡ μάργη, γαστὴρ διαλελυμένης φύσεως, ὁμοίως τῷ πόλις ἄκρα, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Μεταπρέπων, καὶ διαπρέπων εἶναι, ταυτόν.

Μετ' ἀπτάκτως, ἀπταίστως. Μεταστρέφεται, ἐπιστρέφεται. Μεταπύργιον, τὸ ἐν μέσῳ οἰκοδομημάτιον ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγετο, οὕτω καὶ Θουκυδίδης [illegible], ὥσπερ ἐν τῇ τρίτῃ. Μετάρσιος, ὑψηλὸς, μετέωρος.

Μεταστολοχεῖν, τὸ ἀπολοχεῖν περὶ μελλόντων καὶ κοινῶν πραγμάτων, οἷον περὶ τοῦ κακοῦ [illegible], ὡς ἐστὶν εὑρεῖν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Μετασκευάζω, τὸ τὰ διαλλασσόμενα [illegible] μετασκευῇ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς ὁ Θεόλογος, πάντα κινῶν, καὶ μετασκευάζων ἐπὶ τὸ βέλτιον. μετασκευάσθαι, ἀντὶ τοῦ τὴν σκευὴν ἀλλάξαι. σκευὴ δὲ λέγεται, ἡ ἐσθής. ὅθεν καὶ σκευάζομαι τὸ ἐνδύομαι, καὶ μεταίρω, ὃ γέγονεν ἀπὸ τῶν σκευῶν. σκευὴ δὲ, οἷς χρώμεθα κατ' οἴκους πρὸς ὑπηρεσίαν, ἃ καὶ ἔπιπλα φασὶ, διὰ τὸ τὰ κτήματα καὶ πρὸς ἐπιπλοῦν ἔχειν. τὸ γοῦν ἐξ οἰκίας εἰς ἑτέραν οἰκίαν τὰ τοιάδε σκεύη μεταβιβάζειν, μετασκευάσασθαι φασὶν οἱ ἀττικοί. ὁ Θουκυδίδης λέγει, οἱ ἀθηναῖοι διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀνασκευασάμενοι ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. ἀντὶ τοῦ ἐνθέσθαι ἀναβιβάσαντες ἐπὶ ναῦν τὰ αὐτῶν σκεύη, ἤγουν τὰ πρὸς χρείαν ζωῆς ὄντα. ἐκ τούτου καὶ συσκευάζω, τὸ κρυφῶς συμβουλεύω. ὃ καὶ ἐπὶ κακουργίας κεῖται, οἷον συσκευασάμενοι δόλον. καὶ ἀποσκευάζομαι, τὸ ἀποτίθεμαι, καὶ ἀπορρίπτω. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, ἃ ἵνα κλύδωνα [illegible], καὶ τῆς θαλάττης ἔργον γενέσθαι κινδυνεύοντα, τὰ σκεύη ἀπορρίπτουσιν, ὅπως ἐκ τοῦ κλύδωνος διασώζωνται. Μετασπῶν, σύνθετον ἐκ τοῦ ἐπισπῶν, καὶ ἐπισπώμενος, καὶ ἐπισπῶν, καὶ τὰ ὅμοια. δηλοῖ δὲ τὸ καταλαβὼν, γενόμενος ἐκ τοῦ μετόπισθεν. ἔτι δὲ μονοχρόνου ἀορίστου δευτέρου, καθὰ καὶ τὸ ἐπέσπον ἐπισπῶν ἐπισπεῖν ἐπισπέσθαι ἐπισπόμενος.

Μεταστάσω, ἀντὶ τοῦ μεταλλάξω. μεταστάθμιον [illegible]. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ σταθμοῦ, ἀντὶ μεταλλασσόντων. Μεταστοιχὶ, λέγεται τὸ ἐπὶ στίχον. στίχος δὲ, ἡ ἐπὶ βάθος τάσις τῶν χορευτῶν. καὶ ἴσως μεταστοιχὶ, τουτέστιν ἐπὶ στίχον, καὶ τάξιν ἐφεξῆς. Μεταστοιχεῖ, κινεῖται. Μετασχηματίσαι, μεταλλάξαι, μεταμορφῶσαι, μεταβαλεῖν. Μετασχηματισμὸς, τὸ τῆς ὑπαρχούσης θεωρίας μετακίνησις [illegible], ἢ ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐν ἀληθείᾳ μεταποίησις. Μετατρέπῃ, ἐπιστροφὴν ποιεῖ, καὶ φροντίζεις, παρ' Ὁμήρῳ. οἷον, οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις, οὐδὲ λόγον ἔχεις. τὸ ἀλεγίζειν ἑρμηνεία τοῦ μετατρέπῃ. τὸ δὲ ἀλεγίζειν, ἐκ τοῦ ἀλέγω. Μετατρέπεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι. Μετατρέπομαι, ἤγουν ἐπιστρέφομαι. Μετατάττω, τὸ ἐν ἑτέρᾳ [illegible] τάξει μεθιστῶ. μετέταξεν ὁ διδάσκαλος τὸν παῖδα ἐν ἑτέρᾳ τάξει, καὶ χορῷ φοιτητῶν. μετετάχθη δὲ ὁ παῖς, ἐπὶ πάθους. Μετατίθημι, τὸ μεθίστημι, οἷον τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου ἐφ' ἕτερον ἄγω. μετατίθεμαι, τὸ μεταβάλλομαι καὶ μετανοῶ, καὶ μεταμέλομαι τὴν πρώτην πεῖραν, ἢ ἐπιχείρησιν, καὶ οἷον μεταβουλεύομαι. Μετατύπωσις ἐστὶ, λέξις συνηλλαγμένα στοιχεῖα ἔχουσα. οἷον ὑπὸ πόδα, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πόλα, καὶ τὸ βορέας [illegible], καὶ τὸ [illegible]. Μεταυλὸς θύρα, ἡ φανερὰ λεγομένη αὐλὴ, οὐ [illegible]. Ἀριστοφάνης [illegible], καὶ Μέ[illegible]. Μεταφορὰ ἐστὶ, λέξις μεταφερομένη ἀπὸ τοῦ κυρίου, ἐπὶ τὸ μὴ κύριον, ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἕνεκα. ἐμφάσεως μὲν, οἷον αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα. ὁ γὰρ μαιμώωσα λέξις, ἤ τις ἐστὶ προειρημένη, ἰδίως ἐπὶ ἐμψύχου τασσομένη. νῦν μὲν ἐπὶ ἀψύχου τοῦ δόρατος τέτακται. ὁμοιώσεως δὲ, οἷον πόδα δ' ἴδης πολυπιδάκου [illegible], καὶ οὔρεος ἐκ κορυφῆς. πολλῶν γὰρ καὶ κορυφαὶ ἐπ' ἀνθρώπων ῥηθεῖεν κυρίως. ἐπὶ δὲ ὄρους ὑπώρεια, καὶ ἀκρώρεια. γίνεται ἡ μεταφορὰ τετραχῶς. ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν τις τὴν ἀκρώρειαν τοῦ ὄρους κορυφὴν, ἢ κεφαλὴν εἶναι λέγῃ. τὰ δὲ κάτω, καὶ παρὰ τὴν [illegible], πρόποδα, ἢ πόδας. κορυφὴ γὰρ καὶ κεφαλὴ καὶ πόδας κυρίως, ἐπὶ ἐμψύχων λέγονται. ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, ὡς ὅταν εἴπῃ [illegible]. ἀπὸ δὲ ἐμψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, ὡς ὅταν τις τὸν βασιλέα ποιμένα λέγῃ λαῶν. ποιμὴν γὰρ, ὁ τῶν προβάτων κύριος, καὶ νομεὺς λέγεται. καὶ ἀμφότερα ἔμψυχα, ὅτε βασιλεὺς καὶ ὁ νομεύς. ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν τις [illegible] πυρὸς [illegible] λέγῃ, σπέρμα πυρὸς διασώζεσθαι τοῖς ὑγροῖς συμβέβηκεν. ὥσπερ δὲ ὀνομάτων, οὕτω καὶ ῥημάτων εἰσὶ παρὰ τῷ ποιητῇ μεταφοραί. οἷον [illegible] βέλεα [illegible], ἀντὶ τοῦ ἤχησε. Μεταφορὰ ἐστὶν ἀπὸ κυρίως δηλουμένου πράγματος, ἐφ' ἕτερον μετενηνεγμένη, κατὰ τὰς ἀμφοτέρων λόγου ὁμοιότητος. καὶ πολλαὶ εἰσὶ καὶ ποικίλαι, παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον [illegible] ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο, καὶ [illegible] περὶ πόντος [illegible]. ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἄνθρωπον, τοῦτον καὶ ἡ ἀκρώρεια πρὸς τὸ ὄρος. καὶ ὃν [illegible] πρὸς τοῦτον [illegible], τοῦτον θάλασσα πρὸς τοῦτον.

Μεταφράζεσθαι Ὅμηρός φησι, τὸ μεταβουλεύεσθαι, ὡς ἐν τῷ μεταφρασόμεσθα, καὶ [illegible] ἐστὶ [illegible]. ὁ δὲ καὶ ἐπιφράζεσθαι καὶ ἐπιμυθεῖσθαι λέγεται. Μετάφρασις, ἑρμηνείας ἀμείψεις, τὴν αὐτὴν φυλάττουσα διάνοιαν. Μετάφρενον λέγεται, τὸ ἀπὸ αὐχένος ἕως ὀσφύος. μᾶλλον δὲ τὸ [illegible] ὄπισθεν τῶν φρενῶν, μετάφρενον ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ὤμων.

Μετάφρενα, τὰ νῶτα, ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖται. φρένες δὲ, ὑμένες εἰσὶ μεταξὺ τοῦ πνεύμονος καὶ τοῦ ἥπατος. Μεταχειρίζω, καὶ μεταχειρίζομαι, ταυτὸν συντάσσεται αἰτιατικῇ. πλὴν τὸ μεταχειρίζομαι, ἐνεργητικὸν ἐστὶ καὶ συντάσσεται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δοτικῇ, ὅτι δηλαδὴ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐγχειρῶ. ἔστι δὲ καὶ τὸ μεταχειρίζω, [illegible].

Μεταχειρίζομαι τὸ ἕτερον ἀφεὶς, ἕτερον εἰς χεῖρας λαμβάνω. μεταχειρίζομαι τὸ φονεύω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. μεταχειρίζομαι ἢ μεταχειρίζω, τὸ οἰκονομῶ. μεταχειρίζω τὸ [illegible]. Μεταχωρῶ, τὸ μεταβαίνω καὶ μεθίσταμαι, ὡς [illegible], καὶ οὕτω [illegible], μεταχωρήσει τὰ σώματα ταῦτα, ἀντὶ τοῦ μεταβήσονται. Μετασχηματισάντων, ἀντὶ τοῦ μετασχηματιζόντων. Μεταψαίρων, μεταφέρων. Μεταψαλάσσων, μετατιθέναι. Μεταψίφων, μεταμέλεσθαι. Μεταψίφω, μεταβουλεύομαι. Μετέβαλεν ἕτερον, καὶ μετέβαλεν, ἀντὶ τοῦ μετεβλήθη. Συνέσιος, μετέβαλεν ὁ [illegible] τοῦ βίου. Μετεγνώσθη, μετανοεῖσθαι. Μετεδίωξεν, [illegible]. οἱ δὲ [illegible] μετεδίωξεν τέσσαρες. Μετέθεσε τὸ σκεῦος, καὶ μετεκινήθη [illegible]. ὥς τε τὸ μετατεθεῖσα, ἐπὶ ἐμψύχων. τὸ δὲ μεθεῖναι καὶ μετακινῆσαι, ἐπὶ πραγμάτων. Μέτα, καὶ [illegible], ὁ παρατατικὸς ἐστὶ [illegible] κατὰ μετάθεσιν, [illegible] καὶ μετὰ τῶν προθέσεων [illegible].

Μέτασι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀντὶ τοῦ μετελεύσομαι λαμβάνεται. μέτασι ἐκεῖνον, ὅθεν ἀπήχθης με τοῦ λόγου, ἤγουν μετελεύσομαι, [illegible]. Μετεῖναι, προσήκειν, διαφέρειν. Μέτεισι, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέρχεται, καὶ [illegible], ὡς τὸ μέτεισι τὰ θηρία ὁ κυνηγέτης. ἀντὶ τοῦ μετελεύσεται, καὶ διώκει.

γιστὸν ἄργος ἵππον, καὶ τοίνυν ἀειδῶ ἐπικληίσεσθαι, δηλοῖ ὅτι ἐκεῖ ἀνεγείρονται μεταλλεῦσι. τοιοῦτον καὶ μῆνιν ἄειδε θεὰ οὐλομένην, ἣ μυρία ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. ἐν τούτοις γὰρ αἱ αἰτιατικαὶ εἰς εὐθείας μεταβάλλονται, ἢ μεταλάσσονται. ὁμοίως καὶ τὸ, ἄνδρα μοι ἔννεπε, ὃς μάλα πολλὰ ἐπλάγχθη. Μεταλλαγὴ δὲ, κατὰ συνωνυμίαν σημαινόμενον πρᾶγμα διάφορον. οἷον, ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι. βούλεται σημῆναι τὰς κυρίως ὀξείας λεγομένας νήσους, ἐπεὶ συνωνυμεῖ τὸ θοὸν τῷ ὀξεῖ. ἔστι δὲ οὐ μόνον τὸ κατὰ κίνησιν ταχὺ, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ σχῆμα προηγούμενον εἰς λεπτότητα. Μεταλλῶν, ἐρευνῶν, ζητῶν, ἐρωτῶν.

Μεταλλᾶν, τὸ πολυπραγμονεῖν ἐν παρ' Ὁμήρῳ. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ γῆν τὸ μεταλλεύειν εἴρηται. καὶ τὰ ἐκεῖθεν ἀνορυττόμενα, μέταλλα λέγονται. κλῄζεσθαι(?) φασὶ οὕτω, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα ταῦτα ἐπιτεθῆναι. καὶ γὰρ ἔοικε τῶν περὶ γῆν πάντων τῶν ἄλλων ἀποδοθέντων, τότε δὲ μετὰ τὰ ἄλλα ἐκεῖνα ἐγχειρῆσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ταῖς γεωργίαις. καὶ ὁρῶνται μὲν τὰ ἄνω τῆς γῆς, ἐπιχειροῦσι δὲ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς, ὑπ' ὀρύσσειν ... αὐτ. Μεταλλάξαντος, ἀντὶ τοῦ μεταχωρήσαντος. Μεταλλάττων, τὸ μεταβαίνων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καθὸ λέγεται ὁ μετήλλαξε τὸν βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησε.

Μεταλλεὺς, ... οὕτω καλοῦνται. Μεταλλεῖς, οἱ μέταλλα ἐργαζόμενοι ὀνομάζονται. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα Φερεκράτους μεταλλεῖς. Μεταλλῆσαι, ζητεῖ, ἐρώτα, ἀνάκρινε.

Μεταλλήσαντα(?), μετὰ ... Μεταλλάξας, ... Μεταλλήσουσα, ἐπιζητοῦσα. Μέταλλος, λίθος. θάλασσα. ... Μεταλλόμενος, ἐξαλλόμενος. Μεταλλώφησαν(?), ἀντὶ τοῦ ἐπαύσαντο. Μεταμάζιον, τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ ὑπὲρ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ μετὰ μαζῶν. Μεταμαθεῖν, μεταγνῶναι. Δημοσθένης, οὐδ' ἂν μεταμάθοις τοῦτο. μεταμαθεῖν ἔλεγον κυρίως, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφεμένου τοῦ πρώτου. Μεταμείβων, μεταλλάσσων. Μεταμέλεια δὲ, Λυσίας(?) ... ἐπὶ πεπραγμένοις. καὶ μεταμέλεια, ἡ μετάνοια. Μεταμέλειν, ῥῆμα παράγωγον ἐκ τοῦ μεταμέλομαι, καὶ μετανοῶ, καὶ μεταγινώσκω. Μετάμελος ἄνθρωπος, καὶ μετάμελος ἡ μεταμέλεια. Λιβάνιος, εἰ μὴ παραχρῆμα μετάμελος εἰσῆλθεν αὐτὸν, ... τῶν πεπραγμένων.

Μεταμελοῦμαι, παλαιῶς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, οἷον μεταμελοῦμαι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν χρημάτων. ἔχει δὲ πρόσωπον, καὶ μεταμέλει μοι τοῦ πταίσματος, καὶ μεταμέλει μοι ἐπὶ τῷ πταίσματι. Μεταμέμβλεται, μεταμελήσεται. Μεταμέθεσαν(?), μετάνοια. Μεταμίξ, ἀναμίξ, μετὰ μίαν. Μεταμίξεις(?), μετανοεῖ. Μεταμόρφωσις δὲ, μόρφωσις, μεταχαρακτηρισμὸς καὶ μετατύπωσις. σύμμικτος, ὡς ἕτερον χαρακτῆρα. καὶ μεταμορφοῦται. Μετ' ἀμύμονας, πρὸς τοὺς ἀγαθούς.

Μεταμφιάζεσθαι, ἐνδύσασθαι ἐσθῆτα. Μεταμφιάσαι, μεταβαλέσθαι τὴν ἐσθῆτα. Μεταμώλιον, μεταμελείας ἄξιον. γράφεται δὲ καὶ μεταμώνιον, ἤγουν μάταιον, μετὰ ἀνέμων φερόμενον. ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸν τύπος εἰς ιος διὰ τοῦ ι παραληγόμενος, οἷον ἀνέμων ἀνεμώνιος, ἀνέμων ἀνεμώλιος. Μεταμώνια, ἃ μεταμώλια γράφεται. γίνεται τὸ μεταμώνιος παρὰ τὸ μὴ ... καὶ κατὰ κρᾶσιν καὶ σύνθεσιν μεταμώνια. ὁμοίως τῷ ἐπιβοώμεθα ἐπιβωσόμεθα, καὶ ἀττικῶς μεταμώλια, ὡς καὶ νίτρον λίτρον, καὶ ... Μεταμώνια, τὰ μάταια, καὶ μὴ ὄντα. ... ἐκ τοῦ ... μορίου, καὶ τοῦ ... ἔχει κρᾶσιν ἡ λέξις τοῦ ο καὶ ε εἰς ω μέγα. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ... γίνεται καὶ τοῦ ... εἰ δὲ καὶ μεταμώλια γράφεται, εἴη ἂν ὁ χαρακτηρισμὸς ἀττικός. ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ν ... τὸ λ ... ὅθεν καὶ τὸ νίτρον καὶ ὁ πνεύμων, ὃ ἐκεῖνοι λίτρον καὶ πλεύμονα φασί. Μεταναί-

ειν, φυγάδα, μέτοικον. ἀπὸ τοῦ ναίω, ὁ μέλλων ναίσω, νένασμαι, νάσας, καὶ μετανάστης. Μεταναστεύω, μεταναστεύειν, τὸ ... φασί. Μετ' ἀνέρας, μετὰ τῶν ἀνδρῶν. Μεταναστεύει(?) τὴν ἕω, ἤγουν μεταλλάσσει τὸ χρῶμα.

Μετάνιπτρον, ἢ μετανιπτρὶς, ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπιδίδοσθαι διδομένη κύλιξ. οἱ δὲ τὴν ὑγιείας πόσιν. Μετάνοια, ... ἀπὸ πταισμάτων ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἀγαθὸν, ἐπιστροφή.

Μετάνοια, καὶ μεταμέλειαν λέγομεν καὶ μετάγνωσιν. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα, μεταμελῆσαι, μετανοῆσαι, μεταγνῶναι.

Μετάνοια δὲ, συναίσθησις ψυχῆς, ἐφ' οἷς ἔπραξεν ἀτόπως. ἡ πρὸς τὸ κρεῖσσον ἐπιστροφή. Μετανοῶ. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις καὶ μετανοοῦμαί τινι, καὶ μετανοῶ τινι ...

Μεταξὺ, ἀντὶ τοῦ διὰ μέσου. καὶ μεταξὺ, ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ. Λιβάνιος ἐν τῷ, ἦλθεν πολέμαρχος καὶ τοῦ δέομαι μὴ μεταξὺ λέγοντος ἀπαντᾶν. Μεταξὺ ἐν τῷ μέσον. μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς θαλάσσης. μεταξὺ τυφλούμενος λέγεται ἀλέξανδρον ἐξαναστῆναι ἐπὶ τὰ ὅπλα. μεταξὺ ἀναγινώσκων τοῦτο ἐποίησα.

Μεταπεμψάμενοι(?), καὶ μεταπεμψάσθαι(?), τὸ διαλλαμπάνειν σημαίνει. Μετὰ πᾶσιν, ἐν πᾶσι. Μεταπαυόμενοι, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ' τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀμειβόμενοι ἀλλήλους. ὡς παύεσθαι μὲν τούτους, ἑτέρους δὲ μάχης ἄρχεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναπαυόμενοι. Μεταπαυσωλὴ, συνήθως ἡ παῦσις, ὥς φησιν Ὅμηρος, καὶ ἀνάπαυσιν. Μεταπείθεσθαι, μεταπεισθῆναι. Μεταπέμπεσθαι, παλαιῶς ... ἐκφέρειν. ... προσκαλεῖσθαι ... ἀριστοφάνης, ἔστι δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν, ὅπως χαρίεν τὸ σφάλμα, ἢ φίλους μεταπέμπεται, κάλει νῦν. ὑμεῖς δέ με ... μεταπέμψασθαι, μετακαλεῖσθαι. Μεταπηδᾶσθαι(?), μεταβλέψαι(?). Μεταπίπτειν, τὸ ἀπὸ λέξεως εἰς ἑτέραν πίπτειν, ἢ τὸ ἐναντίον. Μεταπλασμός ἐστιν, ἐναλλαγὴ λέξεως εἰς ἑτέραν λέξιν, τῆς αὐτῆς κλίσεως, ἢ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, οἷον τῷ κλάδῳ τῷ κλάδι, ..., τῇ ὑσμίνῃ τῇ ὑσμῖνι, τῇ ἀλκῇ τῇ ἀλκὶ, τῷ αἴδῃ τῷ αἴδι, ... ταῦτα μετεπλάσθη ἀπὸ ... δηλαδὴ, εἰς τελικὸν, ὅπερ πάθος καὶ ἐν ἐπιρρήμασιν. ὡς ὅτε τὸ διχῆ, δίχα φαμὲν, καὶ τριχῆ τρίχα, καὶ τὸ ... καὶ ἐν τούτοις γὰρ τελικῶς γέγονεν ἐναλλαγή. Κανών τις ἐστὶ μεταπλασμὸς τῶν εὐθειῶν τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὅτι εἰς α μεταπλάθουσι κατὰ τὴν λήγουσαν, οἷον ὁ ... λέγεται, καὶ ὁ ἱππότης ἱππότα, καὶ αἰχμητὴς αἰχμητὰ, καὶ κυανοχαίτης κυανοχαῖτα, ... μητίετα, ὁ κῆρυξ ἤγουν φωνάεις, παρὰ τὸ ἀπύω, τὸ φωνῶ. οἱ μὲν γὰρ μεταπλασμοὶ, ὡς προγέγραπται, ἀπὸ τελικῶν γίνονται εἰς ὁμοιόπτωτον τελικόν, οἷον τὸ ἀλκῇ ἀπὸ τοῦ η εἰς τὸ ι μεταπλάθειν ἐν τῷ ἀλκὶ ... ἔστι καὶ ἀμφότερα τελικὰ δοτικῶς. ὡσαύτως καὶ τὸ ... δοτικὸν, ὃ δηλοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς, μεταπλάθει ἐν τῷ ..., εἰ καὶ συγγενὲς ... τελικόν. καὶ γὰρ καὶ τὸ μεταπλαθὲν α εἰς ε, εἰ καὶ μεταπέπλασαι τελικά εἰσι τῶν δοτικῶν. ὁμοίως ... καὶ τὸ ... ἐν τῷ ... ἢ αι γὰρ δίφθογγος, καὶ ἡ ... συλλαβὴ, ... εἰσὶ τελικά. τὸ μέντοι ἱππότης ἱππότα. καὶ τὰ ὅμοια, ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν εἰς α μεταπεσόντα, μεταπλασμὸν παράδοξον ... καὶ ἴσως οὐδὲ μεταπλασμὸν τὸ τοιοῦτον κλητικόν. τὸ γὰρ α τοῦτ', οὐκ εὐθείας ἐστὶν ἀρσενικῆς ... τελικὸν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ κλητικῆς τοῦ ὦ ἱππότα, καὶ ὦ ... ἐστὶ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς βοιωτῶν καὶ αἰολέων ὁ τοιοῦτος τύπος τοῦ χαρακτηρισμοῦ. διὸ καὶ ... ἐκ τῶν τοιούτων ... ὡς τὸ, μητίετα ζεύς. Μετὰ πλαθὸν(?), ἐν τῷ πλαθεῖ(?). Μεταπλεομένοις(?), τοῖς ἐξ ἀνθρώπων γενομένοις θεοῖς. Μεταπτανεῖται(?), μετα-

καιρὸν μετὰ ἰσοῦ προτάττω, οἷον μετὰ σοῦ μανθάνω. ὁμοιότητα δὲ, ὅταν κατὰ ἄλλον καιρὸν ὅμοιόν τι ποιῶσιν. ὡς ὁ Θεολόγος φησί, μετὰ τῶν μάγων δωροφορήσωμεν. μετὰ δὲ αἰτιατικῆς, δηλοῖ ὑπερέχεσθαι καὶ μετάβασιν, ἀπ' ἑνὸς πρὸς ἄλλο, καὶ τάξιν, καὶ ἐλάττονα τάξιν. οἷον μετὰ τὸν γεώργιον ὁ Λέων, ἤγουν ἐλάττων κατὰ τάξιν. σημαίνει δὲ ἐν τῇ συνθέσει μετάβασιν ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα, οἷον μεθίσταμαι ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε. καὶ μετουσίαν, οἷον μέτεσί μοι τοῦδε. ἄλλως, μετὰ καὶ ὀργανικῶς λαμβάνεται. διβολος, μετὰ τούτων καὶ ἢ γνωρίμους ὀρχούμενα, ἤγουν μετὰ τῶν χημάτων. Μετὰ συνταττόμενον ῥῆμα ἕτερον δηλοῖ, ἢ ὅτε καὶ ἕτερον συνταττόμενον τῇ γενικῇ, καὶ ἕτερον συνταττόμενον τῇ αἰτιατικῇ. Μετὰ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ἐλευσινίῳ, ἔστι μὲν ταυτὸ τῇ ἐν προθέσει. τὸ μὲν δὲ ὑπερβατὸς μετὰ τοῦ, ἐν τοῖς ὅλοις πᾶσιν, ἐκ παραλλήλου κεῖται μετὰ ἐσβεννάμενον προθέσεως. Μετὰ πρόθεσις, ὅτε μὲν μόνη αὐτὴ καθ' αὑτὴν, τίθεται ἀντὶ τοῦ ῥήματος μέτεστιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ. καὶ τὸ πάρα, τοῦτ' ἔστι καὶ ἀντὶ ἐπικοῦ λαμβάνεται ῥήματος τοῦ χαίρειν. καὶ ἀντὶ ἐπιρρηματικοῦ, οἷον χαῖρ' ἐμοί γε τοῖς ἄλλοις. ὁμοίως καὶ τὸ ἔνι, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἐν πρόθεσις. καὶ αὐτὸ γάρ ποτε μὲν ἀντὶ τοῦ ἔνεστι κεῖται, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν. ὡς τὸ ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρεσὶν, οὐδ' ἐθέλει. Μετὰ πλεόνεσι, παρ' Ὁμήρῳ ἡ μετὰ πρόθεσις συνήθως, ἀντὶ τῆς ἐν προθέσεως κεῖται. Μεταβαίνει, τὸ μεθίσταται. καὶ μεταβαίνει, τὸ μετατίθεται. Μεταβαίνει, τρέπει, παρέρχεται, ὑποχωρεῖ. Μεταβαλὼν, θαυμάζει τὸν ἄνδρα, ἀντὶ τοῦ μεταβληθείς. ὁμοίως καὶ τὸ ἄκουσε ἐδόξαζον.

Μεταβαλλόμενος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις. ἀντὶ τοῦ μεταφέρων, ἀποθεὶς ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον. Μεταβάλλω, τὸ ἀμείβω, καὶ μεταποιῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. μεταβάλλομαι ἐγὼ, ἐπὶ παθόντος. μεταβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ μεταθέμενος. Ἀριστοφάνης, μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ἤγουν τὸ ἐπὶ ὤμων φορτίον. μεταβάλλει τις τι, ἤγουν ἐξ ἑτέρου, ἕτερον ποιεῖ. μεταβάλλεσθαι δὲ τὸ πάθος κοινόν. καὶ γὰρ καιρῶν, πράξεων, καὶ ἀφροδισίων γίνονται μεταβολαί. ὡς ἐκεῖνο, μεταβολὴ πάντων γλυκύ. λέξις ἐμπορικὴ δ' ἐστίν. ὅθεν μεταβολεῖς ὀβολῶν, καὶ ἀλφίτων, καὶ τῶν τοιούτων, οἱ αὐτὰ καταλλάσσοντες. Μεταβαλὼν, μεταποιήσας, μεταστρέψας. Μεταβεβλακὼς, ὡς λίθον μέλανα, ἤγουν μεταβληθείς. Μεταβοθρεύοντες, μετακατασκευάζοντες.

Μεταβολεὺς, πραγματευτικὴ λέξις. δηλοῖ ὁ τῶν ἀλφίτων μεταβολεὺς, καὶ τῶν ὀβολῶν, καὶ τοῦ χρυσίου, ἐκ τοῦ βολῆς ὃ ἦν σῖτος ἐκ βολῆς. ὃ ἐστιν ἡ πρώτη ἐκ τοῦ κάλυκος τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. Μεταβολὴ ἐστὶν, ὅταν τὸ αὐτὸ νόημα διαφόρως ἐξαγγέλλωμεν, ὡς τὸ τίνος διώκοντος, ἢ συναναγκάζοντος, ὡς Λυσίας. τίνος ἐπιτείνοντος, ὡς ὁ λακωνικὸς, ἢ ἀργεῖος. Μετάβολοι, οἱ μεταπράται. Μέταβος, ὁ τὸς ἀλίβαντος. ἡρακλέα λέγεται ἐπὶ τὰς γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα, ξενωθῆναι παρὰ ἀλίβαντι, καὶ τότε γεννηθέντα τὸ παιδίον, διὰ τοῦτο μέταβον προσαγορευθῆναι. ἐπεὶ μετὰ τὰς βοῦς τοῦ γηρυόνου ἦν. Μετάβρασος, μέτριος ἑρμηνευτής. Μεταγγέλλομαι, παθητικῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι, καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετάγγελος, περὶ τῶν ἔχει τὴν πρόθεσιν, καθὰ καὶ ἐπίουρος, καὶ ἐπίσκοπος, καὶ ἐπιβουλεύων ἀνὴρ, καὶ τις ἂν καταθέντων ἀνθρώπων, καὶ ἀνδρῶν καταστήσαιεν. Μεταγειτνιὼν, ὁ δεύτερος μὴν παρ' ἀθηναίοις, οὕτω καλεῖται. ἐν ᾧ ἤτοι, Ἀπόλλωνι μεταγειτνίῳ ἔθυον, ὡς Λυσίμαχίδης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθηναίων μηνῶν. Μεταγενὴς, μεταγενέστερος. Μετάγνωσις, ὁ μεταμέλεια. Μετάγω, τὸ μετατίθημι. μετάγω, μεθιστῶ, καὶ μεταβιβάζω, καὶ μετακινῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον μετάγω τὸ λίθον κεῖσθαι ἐπὶ θάτερα. ἀντὶ τοῦ μεθιστῶ. μετάγω ἐκ τῆς γνώμης, ἢ τῆς ὁρμῆς, ἀντὶ τοῦ ἀποτρέπω. Μεταγωγὴ, καὶ διάβασις, ἀπὸ τῶν διαιτῶν εἰς

διαιτάς. Μετακλαίοντα, ἤγουν ὕστερον κλαίοντα. ἐπεὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ σ' τῆς ἰλιάδος τοῦτό φησι φράζων φαῦλον. οὐδὲ καὶ ἄλλον τινὰ ἰσομοιρεῖσθαι ἐπὶ μηδενὶ συμβάντα, ὃ καὶ ἀπὸ τῆς προσφορᾶς ἐπαθε τοῦ περὶ δαιτὸς μαχεσάμενος. Μεταδαίσασθαι, μεταλαβεῖν, εὐωχηθῆναι. Μετὰ δὲ, ἐν αὐτοῖς δέ.

Μετὰ δ' ἐτράπετο, ἐπιτρέψει δέ. Μεταδιώξαι, μεταδιῶξαι. Μεταδόσεως, μεταμελεία. Μεταδήμιος, ἐνδήμιος ὁ ἐν δήμῳ. ὡς μεταδόρπιος, ὁ ἐν τῷ δόρπῳ. Μεταδίδωμι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν, ἀττικῶς, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Ξενοφῶν, μετέδωκε γάρ μοι πρὸς κατασκευὴν δίκης, πρὸς μεταγραφὴν ἱκανά. καὶ Ἡρόδοτος, μεταδιδοὺς πέντε τάλαντα, ὡς παρὰ ἑαυτοῦ δῆθεν διδούς. μεταδίδωμι σοι τοῦ πλούτου.

Μεταδόρπιος, δείπνου ὥρα, ἤτοι δεῖπνον. Μεταδρομάδην, ἐπιδραμὼν, ὃ ἐν τῷ τρέχειν ὁμοῦ. Μεταδῶ, ὅπερ τις ἔλαβεν ἀπ' ἄλλου. ὡς καὶ ὁ Ἀπόστολος, ἵνα τι μεταδῶ ὑμῖν χάρισμα πνευματικόν. νῦν δὲ λέγει, οὐκ ἐμόν τι δώσω, ἀλλ' ὅπερ ἐγὼ ἔλαβον. Μεταθέω, μετὰ σοῦ ἐλεύσομαι. Μεταθεὶς, ἤτοι μετακινήσας, μεταγαγὼν, ὅταν ἐστὶ. Μετάθεσις τῶν στοιχείων, γίνεται οὕτως καρδία κραδία, ἀταρπὸς ἀτραπὸς, σφάραγον φάραγγον, ὀλίγος λοιγὸς, κάρτος ἀντὶ τοῦ κράτος. καλεῖται δὲ καὶ ὑπαλλαγὴ, καὶ ὑπέρθεσις. τῇ δὲ μεταθέσει χρῶνται οἱ ἴωνες. Μεταιγδάω, ἐρμηνευθείς. Μεταίζων, τὸ συνιζάνων.

Μεταίζων, μεταδιώκων. Μεταΐσσεσθαι, μεταλαβεῖν, μεταστῆναι. Μεταίρω, ἀμεταβάτως τίθεται τὸ μετοικῶ, καὶ ἀπαλλαγῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. μεταίρω τὴν οὐσίαν, ἀντὶ τοῦ μετατίθεμαι. μετατίθεμαι, καὶ μετακομίζω, καὶ μεταίρω ἐπὶ μεταθέσεως. Μεταίσιον, μεταχρόνιον. Μεταῖτα, ἐπαίτα. Μεταίφνιος, ἐξαπίνης. Μεταιχμεῖ, μοχθεῖ. Μεταίχμιον, τὸ κοινὸν δηλοῖ, τὸ μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων, οἷον καὶ μεθαίχμιον ἐν ὀρθῇ ἀττικῇ τροπῇ τοῦ σ' εἰς τὸ, ὡς καὶ μεθόσιον καὶ μεθόριον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καταχρηστικῶς μεταίχμιον, καὶ τὸ ἁπλῶς μεταξὺ δύο τόπων. τὸ δὲ τοιοῦτον κοινὸν, ἤτοι μεταίχμιον φράζει ὁ ποιητὴς, ὀλίγα δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. βαρβαρικὸν δ' εἶναί φασιν οἱ παλαιοί, τὸ μονομαχεῖν. Μετακαλοῦμαι, ταυτὸν τῷ μετακαλέσομαι, ἀντὶ τοῦ δεῖ ἐμὲ εἰς ἐμαυτὸν ἐπανάγω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετακαλῶ, μεταπέμπομαι, μεταστέλλομαι.

Μετακάρπιον, τῆς χειρὸς μέρος τὸ μετὰ τὸν καρπόν.

Μετακέρασ, τὸ εὔκρατον ὕδωρ, ἢ χλιαρόν. Μετακεκλασμένον, μετασχηματιζόμενον, ἢ μεταβαλλόμενον. Μετακλίνεις, αἱ γυναῖκες, αἱ μεταθέουσαι. Μετακοίνωνον, κοινωνόν. Μετακυλινδῶ, ἡμέρα μεθεόρτιος, ἢ ἑορτὴ οὐκ ἔστι. Μετακόνδυλον, τῶν κονδύλων, τὸ μεταξὺ τῶν κομμάτων. Μετακάθεον, φοινικόν.

Μετακέρας, τὸ γαλακτῶδες σύγκραμα, παρὰ τὸ ἐπικεράσαι. Μεταλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ μετασχεῖν γενικῇ, καὶ μεταλαβεῖν, ἕτερον λαβεῖν, αἰτιατικῇ. Μεταλαγχάνω τοῦδε, ἀντὶ τοῦ, τῶνδε μεταλαμβάνω, γενικῇ μόνῃ συντάσσεται. Μεταλαμβάνω, γενικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὅτι εἴρηκεν ὅπου δηλοῖ ἡ μετά, οἷον μετὰ τὸ στῆσαι, ἢ κινεῖν. λαμβάνω τόδε, οἷον τὴν προσοῦσάν μοι πλοῦτον ἀφαιρεθεὶς, τὴν τῆς πενίας κακίστην μετειλήφαμεν, οὕτω τοίνυν καὶ τὸ μεταμανθάνω, καὶ τὸ μετονομάζομαι. Μεταλαμβάνω, τὸ κοινωνῶ καὶ μετέχω γενικῇ. οἷον μεταλαμβάνω τῶν ἐδεσμάτων, καὶ μετέλαβε τοῦ ἱεροῦ, παρὰ τῷ Θεολόγῳ. καὶ αἰτιατικῇ, ὅταν λαμβάνω, καὶ αὐτὸς τὸ πρᾶγμα μετὰ τὸ ἕτερον. Μετάλλαον, οὕτω μύρον ἐλέγετο ἀπό τινος μεταλλέως συνθέντος, εὑρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευήν. ὃ καὶ διὰ τοῦ χ γράφει Ἀριστοφάνης. Μεταλειπτικὸν, τὸ μεταλογικόν. Μετάληψις, ἡ κλίσις ἐστὶν, ὅταν προσταχθεὶς πλοῦτος οὐ φυλάξῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολουθίαν, ἀλλ' εἰς ἑτέραν κλίσιν μετακλιθῇ, ἢ μεταληφθῇ. οἷον καὶ ἔτι, ὅτε δεῖ τὸ πλουτεῖν

γεννᾷν

ἀπὸ δὲ τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ αὔλιον ὑποκοριστικῶς. ὃ κατὰ παραγωγὴν, ὡς τὸ ἴχνιον καὶ αὔλειος θύρα, καὶ ἐπαύλια, τὰ μετὰ τὴν γάμον, ὡς δηλοῖ Παυσανίας ἐν οἷς λέγει ἐπαύλιον ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ ἡ νύμφη πρῶτον ἐπαύλισε. καὶ ἐπαύλια, τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τοῦ γάμου δῶρα, παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς φερόμενα τοῖς νυμφίοις ἐν σχήματι πομπῆς. παῖς γὰρ ἡγεῖτο χλαμύδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα παῖς ἑτέρα κανηφόρος. εἶτα αἱ λοιπαὶ φέρουσαι λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοιτίδας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θήκας, μύρα, νίτρα, ἐνιαχοῦ φησι καὶ τὴν προῖκα.

Μεσαύχενος, ὁ ἐν μέσῳ τοῦ αὐχένος διαμαιόμενος.

Μεσεγγύημα, τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ᾽ ἀνδρὶ μέσῳ γενόμενον ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως. καὶ μεσεγγυηθῆναι, τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται, ὡς ὑποσημαίνει Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Μεσέγγυον, μεσίτην. Μεσόρκιον, δεὸς ἐπίορκον.

Μεσηλιξ [illegible], ξυστὸς ὀρατός, τοῦ τέλος, ἀρχὴ σώματος, ἀέξεως. Μεσημβρινὸν, ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ, ἐκβολῇ τοῦ ο, καὶ προσθέσει τοῦ β. Μεσημβρία δὲ χρόνος, ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλάχιστον μῆκος ποιοῦσι. Μεσημβρία, μεσοφανοῦς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας. μεσαῖον, μεσόδμον. μέσον καὶ μέσος τοῦ ἅρματος. Μεσηγὺς, καταμέσον.

Μεσόδμος, μέσος τῇ ἡλικίᾳ. Μεσῆλιξ, ὁ ἐν ἔτων τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα. Μεσημβρινὸν, τὸ μεσεμβρινοῖς συμμαχεῖν, Φίλιππος. Μεσαγκῶν, μέσην ὀλένην. Μεσονύκτιον, μέσας. Μεσίας, ὁ κεχρισμένος, καὶ ἀλειμμένος. λέγει δὲ τὴν χρίσιν. μέσια γὰρ τὸ ἔλαιον, ἤτοι τὸ χρῖσμα ἑρμηνεύεται. Μεσιδιώ[illegible], τεταγμένα καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις, ἀντὶ τοῦ μεσεγγυηθέντα λέγει. Μεσίτης, ὁ μεταξύ. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς [illegible] διὰ τοῦ ι [illegible] γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται, οἷον τέχνη, τεχνίτης, μέσος μεσίτης. Μίσκος, κύλιον, δέρμα. Νίκανδρος. Μίσημα, μίσημα. Μέσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ Λοκρῶν, ὁμωνύμως ἀπὸ ποταμοῦ. Στράβων.

Μεσογαίου ἐπικέκληται, τὴν ἐν τῇ μέσῃ γῇ. βέλτιον δὲ, τὴν διαζευγμένην μέσην τῶν χωρῶν, ξυνεγαίου. Μεσόγεος, γῆ ἄνευ λιμένος. Μεσοδάκτυλα, ἐπιτίθεσαι τῶν ἀκροδακτύλων. λέγομεν οὖν τὰ μέσα τῶν δακτύλων. Μεσόδμαι, οὐ μόνον ἐπὶ νεῶν, ἀλλὰ καὶ οἴκου μεσόδμαι τὰ μεσόστυλα κατὰ Ἀρίσταρχον. καθ᾽ ἑτέρους δὲ τὰ μεταξὺ τῶν δοκῶν. ἔνιοι δὲ διαφράγματα, μεταξὺ τῶν κιόνων. οἱ φασι, περὶ ἢ τοίχους ἔσαν. Μεσόδμαι λέγονται, τὰ μέσα ξύλα τῆς χειλίδος καὶ τοῦ πλοίου. ἱκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ καὶ καταστρώματα. Μεσόδμη, ὁ ἱστοδόκη, ὅπου τίθεται ὁ ἱστὸς, ἢ κλίνεται. Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ, δι᾽ ἧς ὁ ἱστὸς ἐκτείνεται. λεχθεὶς οὕτω παρὰ τὸ μέσον τῆς νεὼς δεδομῆσθαι. μέσον γὰρ τοῦ τοιούτου πλοίου ἐστί. λέγονται καὶ ἐπὶ οἴκου αἱ μεσόδμαι, τὰ μεσόστυλα κατὰ Ἀρίσταρχον. ἡ μεσόδμη, κατὰ τὸ μέσον. Μεσολάμπη, γυνὴ. Λάκωνες. Μεσοκρίται, μέτοικοι, ἢ οἱ τοὺς λαγόνας εἰκόνες. Μεσόκοποι αὐλοὶ, οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων, μέσοι. Μεσοκόρακος, οὕτω καλοῦσι λίθια τὰ ὑπὸ ἀνέμων κατατριβέντα, καὶ κυρτοῦ. Μεσόδμιον, μεσολάμπιον. Μεσομφαλία, ὁ μέσος τῶν Δελφῶν πόλεως. Μεσόμφαλοι, φιάλαι, ἔχουσαι ὀμφαλόν. Μέσον ἔχουσι, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον, καὶ ἡττωμένων. δηλοῖ τὸ ἔχω ἐν ἀφανεῖ. Μέσον ἡμέρας, καὶ μεσημβρία, καὶ μεσοῦσα ἡμέρα. μέσος δὲ ἡμέρα, κοινόν.

Μέσον αἴθουσι, ἐπὶ τῶν σφακῶν οἱ μέσοι [illegible]. Μέσον ἔρκος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. Μεσοπύλιον, [illegible]. Μεσοπαγὴ καλοῦσι, τὸ μεσοπαγὲς ἐν ταῖς ἱστάμεναι λεύραις. ἤγουν εἰς ἥμισυ, καὶ μέχρι μέσου ἐμπεπηγότα γῇ, διὰ τὸ σφοδρὸν τῆς βολῆς. ἐπεὶ οὖν μεσοπαγὴς τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ παρ᾽ Ὁμήρῳ εὕρηται. γράφεται καὶ μεσοπαλὲς δόρυ, διὰ τοῦ λ. καὶ δηλοῖ τὸ ἕως μέσου παλλόμενον, καὶ κραδαινόμενον. ἕτεροι δὲ οὕτω φασὶ, ὡς συντόμως, οὕτω σεισθέντος ἀμφοτέρων τὰς χεῖρας φασίν. ἐπειδὴ ἕως μέσου πεπηγὸς ἐπάλλετο κατὰ τὴν εὐρίχον.

Μεσάβα, ἱμάντα τὴν περὶ τὸ ζυγὸν, καὶ τὸ ἄροτρον δεσμεῖον.

Μεσοπαλὲς, κραδαινόμενον, ἐκ μέσου δόρυ. Μεσόπορθμον, μεσοπορθμεῖ, μέσον, τὴν φερόμενον. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἀντὶ τοῦ φ ἔχοντα, προστεθέντος τοῦ πῦρ διὰ τοῦ σημεῖον. Μεσοπορφυρᾶ, ὑποδήματα γυναικεῖα. Μεσόπυργον, μέσον ὀλιγόν. Μεσόρρωξ, δεσμὸς παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

Μεσοστροφώνιαι ἡμέραι, ἐν αἷς Λέσβιοι κοινὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσι. Μέσος, παρὰ τὸ μεσοχορινότατος, ὃ τοῦ ἴσου.

Μεσότοιχον, τὸ διάφραγμα. ὡς ὁ Ἀπόστολος, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τὴν θεὸν ἡμῶν τε καὶ ἐθνῶν λέγει. τοῖον δὲ μεσότοιχον ἔλυσε, τὴν ἔχθραν, ἡ σὰρξ τοῦ Χριστοῦ. Μεσοφάλαγγον, μέλλοιον. Μέσου, Δηρὸς ἐλῶν, ἤτοι ἀφελόμενος. ἐποίουν δὲ τοῦτο ἐν τοῖς καιροῖς οἱ παλαιοί. ὡς μεταχειρίζοντες βοῶν ἱερόν, διὰ τὸ ἀκμάζειν ἔτι τὴν πόλεμον, καὶ ἐλλείποντα τῇ μεσολαβήσει τοῦ δόρατος πολέμου χωλῶν, εἶτα μὴ πρὸς χῶρα μάχιμον αὐτοσχεδιαζόμενος. Μεσοφέρδην, μεσολαβεῖν. Μέσπιλα, φυτὸν δὲ. Μεσότερον, μέσον. Μέσσαλα, ἡ σαλάμη παρὰ σκῦτος. Μέσσαβον, ἐξ ἀναβολίου ἱμάντων, ἢ τὴν ἐπιβολὴν πρὸς μέσον τὴν ζυγὸν προσδέοντες, ζεύγλη ἐχέβοιον. Μεσαῖον, τὸ ὑπὸ τοῖς τραχήλοις ὑποδεδεμένον. Μεσάτω παρ᾽ Ὁμήρῳ, οὐ συγκριτικὸν ὁ μέσος. ὡς ὁ τρίτος τοῦ τρίτατος. μεσαίτατα λέγουσιν οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ἀττικῶς. Μέσσατω, παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μεσαιτάτω. ἀλλ᾽ ἀττικῶς ἐρρέθη, δεῖται τὸ τόνο. Μεσσηγὺς, μεταξὺ, μέσον. μέσον δὲ χίμαιρα, τὸ μέσον αἰγοπρόσωπον. Μέσσα, ἀντὶ τοῦ μεσαίου. ἄλλως δέ φασι μέσσην εὐδόμου διαιρεῖται. [illegible] δέλεται δὲ καὶ αὕτη ἐν ταῖς ἱστορίαις. ἐν αἷς φέρεται, καὶ ὅτι ἡ σπάνιος μεσαίων ταύτης ἄστεος. γράφεται δὲ καὶ αὕτη, καὶ ἐκείνη ἐν δυσὶ σ, παραδίδονται δ᾽ ἔτι καὶ ἕτερα μεσαίων δι᾽ ἑνὸς σ γραφόμενα. ἀποκοπὴν οὖν ἡ ὁμηρικὴ ἔχει μέσσα, ἀπὸ τοῦ μεσσάτω. οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ κρῖμνον τὸ κρῖ, καὶ ἀλκιμίδην ἄλκιμος. Ἡσίοδος δὲ, τὸ βριθὺ, καὶ βριαρὸν βρῖ. καὶ Σοφοκλῆς ῥάδιον, ῥᾶ. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ, μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος ἀὴρ ἐστὶ, περὶ ὃν ἐλαύνει Ἥρα, τὸ ὅρμα. Μεσσηγὺς, ἀντὶ τοῦ μεταξὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ μέσον. Μεσσηγὺς καὶ ὑπέρα, πρῶτα ἰσὼν, ὃν ἔκτορ μίμνει, παρθενικάς τε ἴσως τῶν γυναικῶν, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὑφιστάμενος ἰσομένων. οὐ γὰρ σπανίως αὐτῶν ἀποδεχέσθαι [illegible] τῶν τυχόντων, ἀλλ᾽ εἰς βασιλικὸν γέρας ἐν ἔργῳ ἐξαιρεθήσονται.

Μέσσα, πόλις Λακωνικῆς. Μεσσάτιον, ὁ ὄρθιος. Μεσσίδιος, μέσος, ἴσος. Μεσσογενὴς, οἱ ἐν μέσῳ τῇ ἡλικίᾳ γενόμενοι. Μέσος ὠκεανοῦ καὶ οὐρανοῦ τόπος. Μεσοτάφρος, ὁ μεσοτοίχου κατὰ τὴν ὀγδόην. Μέσακα, ἡ μέσακα, τὴν μίμησιν σημαίνειν τρεφῶν. Μεσὸ, γόμφος. Μεσὸς, ὁ πῆγος. ἐστὶν δὲ τὸ πλευρόν, ὄνομα ῥηματικὸν ἰσὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μεσός.

Μεσόω, τὸ πληρῶ. Ἀπρόφατος, ὁ πέλας ἐμὲ ὑπεγγεγραμμένον καὶ βωμολόχον ἀναμεσάζειν. Μέσσοι, ἐν μέσῳ, αἰολικῶς.

Μέσφα, ἀντὶ τοῦ μέχρι. μέσφα ἠοῦς, ἤγουν μέχρι, ποιητικὴ λέξις. Μέσφα νῦν ἰχθὺς, ἀντὶ τοῦ μέχρι ἰχθύς. Μέσυρον, μέσον. Μέσος, μέσος. Μετάρσια, ὅσα ἐνταῦθα ἐστὶν ἐν ταῖς ἱεραῖς, καὶ παράλια, καὶ ἀγγεῖα, καὶ πίνακα, οἷς ἔχαιρον, καὶ τὰ ὅπλα οἷς ἐχρῶντο καὶ παῖδες ὄντες, καὶ ἔφηβοι, καὶ τελευτῶντες. Μετὰ προθέσεις, μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς συντάσσεται. καὶ ὅτε μὲν μετὰ γενικῆς, δηλοῖ ἕνωσιν καὶ ὁμοιότητα πράξεως ἕνωσιν μὲν, ὅταν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν

μέμνημαι, τὸ ἰωνικὸν μεμνάμεθα, μέμνεο, μέμνου, παρὰ Δημοσθένει. Μεμνῆν, ἐκ τοῦ μεμνημένου. Μέμνον, ὁ ἴσος.

Μεμνόνια, τὰ ἴσοια ἔργα. Μεμοργμένος, μετὰ καμάτου ἐκκοπιακώς. Μεμοιραμένον, λαχόντων, κληρωσαμένων.

Μεμοίραται, μετέχει, εἴληφε. Μεμολυσμένα, τεθραυσμένα, ἢ πεφυρμένα. Μεμολυσμένους, ἢ κατεψυγμένους. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπιῤῥημένους, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μέμονα, προθυμῶ, ἀπὸ τοῦ μένω μενοινῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν μενοινῶ.

Μέμονε, θέλει, ὁρμᾷ, παρέχει, προθυμεῖται, ἢ προεθυμήθη.

Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος. Μεμονώς, ὁρμητικώς, ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος. Μεμορμένον, ἐσκαμμένον, πεποιημένον. Μεμόρηται, κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ ἰῶτα. ἔστι γὰρ μεμοίραται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται. καὶ μεμόρητο, μεμοιραμένος εἴχομεν ἄν. Μεμορμένον, πεπρωμένον. Μέμορται, μεμοίραται. Μεμορυγμένα, τὰ μεμολυσμένα, καὶ πεφυρμένα, κατὰ τοὺς παλαιούς. κρεῖττον δὲ ἠφανισμένα εἰπεῖν, παρὰ τὸ μόρον, ἐξ οὗ τὸ μορύσσω. Μεμόσσω, μολύνω. Μεμπτὸς, μέμψεως ἄξιος. Μεμυαλωμένα, εὐτραφῆ καὶ πίονα. οὕτω δὲ καὶ ὁ νόμος ἐκέλευσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν, ἄμωμά τε καὶ ἄρτια. ἐκκρατεῖται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι. Μεμυδηκὸς, ῥέοντος. Μεμυήμεθα. μυέω, μυήσω, μεμύηκα, μεμύημαι. Δημοσθένης, ὅτι μεμυήμεθα, ἤγουν τὰ μυστήρια ἐδιδάχθημεν. μυστήριον δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ μύειν, καὶ κλείειν τὸ στόμα τοὺς μεμυημένους, καὶ μηδενὶ λέγειν τῶν ἀμυήτων αὐτά. Μεμυημένος, πεπαραμένος, διδιδαγμένος. Μεμυημένος, ἐκ τοῦ μυέω. λόγος ἐπικρατεῖ παρ' Ἀθηναίοις, ὡς ὁ μυηθεὶς διδαχθεὶς μετὰ τὴν τελευτὴν θείας ἀξιοῦται τιμῆς. διὸ καὶ πάντες πρὸς τὴν μύησιν ἔσπευδον. Μεμυθῆσθαι, εἰρῆσθαι. Μέμυκεν, οἷον μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη. ἐν μὲν σημαίνει τὸ ἦχον ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκῶ περισπωμένου ῥήματος. ἓν δὲ τὸ πεπιλῆσθαι καὶ συνεστράφθαι, ἀπὸ τοῦ μύω, δηλονότι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστί. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε', αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἀντὶ τοῦ ἤχησαν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. Μεμυκότα, κρύψαντα, ἐσκεπασμένα, ἢ κεκλεισμένα, καὶ φωνοῦντα, ὅπερ ἔχοντα σῆμα βοῶντα. καὶ μεμυκήκασιν, ἐφώνησαν. Μέμυκεν, οὗ τὸ ἐναντίον ἀνέῳγεν. οἷον μεμυκότα χείλη, ἢ ἀνεῳγότα. Μέμυκεν, ἐκ τοῦ μύκω, τὸ ἦχον ἀποτελῶ. Μεμυκὼς μακρὰ, ἀντὶ τοῦ μεγάλως, καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτι πρὸς μῆκος πολὺ ὁ μυκηθμὸς ἐκτείνεται. ἐξ οὗ μήκους παρεσήμανε τὸ μακρόν. μῆκος δὲ παρακείμενος τοῦ μεμυκηκὼς ἔσται, τὸ μεμυκώς. Μεμύλληκε, διέσχισται, σχίζεται. Μεμύσακεν, συνεῖλκεν, ἀπὸ τῶν μυσομένων ὀμμάτων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μεμυστακωμένοι, ἐσχηματισμένοι. σαμὲν ἄρτοις ἄρτοις κρίβαις, καὶ μυστάκαις μεμυωμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστηρίοις, οἷον μυστήρια ἑορτή. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντων πρώτων ἤσθιον, καὶ τὴν ἀθάραν, καὶ ἄλλα ἔνια. μυστίλη δὲ καλεῖται, κοῖλος ἄρτος, ἤγουν ψωμίον.

Μεμφίδες, αἱ τῶν πολλῶν ψυχαί. Μέμφις, ὄνομα πόλεως. καὶ κλίνεται μέμφεως, ἡ δοτικὴ τῷ μέμφει, καὶ θηλυκὸν ἡ μέμφις. ἔστι δὲ θεὸς αἰγύπτιος. τοῦτον αἰγύπτιοι τιμῶσι. οἱ ἱερεῖς ἂν δὲ ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ μέμφις τοῦ ἡλίου.

Μέμφομαι, βασκαίνω, τιμωρῶ, ἐπιζητῶ, ἐπιλαμβάνομαι, αἰτιῶμαι. Μέμφομαι, ποτὲ μὲν αἰτιατικῇ, ποτὲ δὲ δοτικῇ. καταμέμφομαι δὲ συντάσσεται, καὶ ἀεὶ πτωτικῶς. Μέμφεαι, ἐκ τῶν πτωτικῶν τρίτων προσώπων ἐνικῶν ἀποβολῇ τοῦ ἐ ποιοῦσι τὰ δεύτερα πρόσωπα, οἷον τίλλεται τίλλεαι, μέμφεται μέμφεαι, ἵκνεται ἵκνεαι, ἔλλεται ἔλλεαι. Μεμφωλὴ, μέμψις. Μεμψιβολεῖν, μέμφεσθαι. Μεμψίμοιρος, ὁ μεμφόμενος τὸ ἀγαθὸν, ὁ φιλεγκλήμων, ἢ φιλαίτιος. Μέμψις, κατάγνωσις. Μεμωκημένος, κατακεχρημένος.

Μέναπνείων, μεγάλα δυνάμενος. Μενέαινε, ἐλεεινοὶ χεῖρα ἀπέσχου δὲ φασὶ νήπιοι, οἱ ζηνὶ μενεαίνομεν, ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμεθα. καὶ μενέαινε κῦδος ἀρέσθαι, ἀντὶ τοῦ προεθυμεῖτο.

Μενεαίνων, ὁ προθυμούμενος. ἐκ τοῦ μενεαίνω μέν τι, ἀντὶ τοῦ ὅμως λαμβάνεσθαι. ὡς τὸ χᾶσαι μέν τι, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Μενδαίους, μολύνω. Μενδήσιος ἵππος, ὁ πολεμιστής.

Μενεδήϊον ἔστιν εἰπεῖν, καὶ μενεχάρμην, καὶ μενεπτόλεμον, δῆλον ὡς ταυτόν. οἷς ἐναντίον ὁ φυξηλιώς, καὶ μάλιστα ὁ φύξηλις. Μενεδήϊος, ἴσον τῷ μενεπτόλεμος. Μενεδήϊον, λέγουσιν ὡς μενοινεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. δηΐς γὰρ ὁ πόλεμος, καὶ ἡ μάχη. Μένελλω, οὕτω καλοῦσι τὴν πάλαι κἱγύπτιοι, ὡς πραγματευομένην, τῷ καὶ τὴν πρᾶξιν τὴν αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν. Μενελάειον κέρας, τὸ τοῦ νείλου στόμα. Μενέλεως, ὀργίλως, ὑπερφίαλος. Μενέλαος, παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν προθυμίαν, καὶ τὸ λαὸς γίνεται μενέλαος, καὶ μενέλαος. Μενεπτόλεμος, ὁ μὴ ψοφοδεής. Μένεα παρ' Ὁμήρῳ, καὶ θάρσος ἔχων. οὐ μακρὰν δὲ τοῦ μένος, καὶ τοῦ θάρσος χεῖρ. Μένος, θυμοῦ, δυνάμεως, ἢ ὀργῆς. Μενεπτόλεμος, ἀπὸ τοῦ μένειν καὶ καρτερεῖν ἐν τῷ πολέμῳ.

Μενεπτολέμους εἶπεν ὁ ποιητὴς τοὺς πύργους, ὡς καὶ τὴν πολυστάχυον μενεπτόλεμον, οἱονεὶ σαδιαῖον, ἢ σταθερὸν πολεμιστήν. Μενέτω, ἡμένων, δυνατῶς. Μενεχάρμης ἐπίθετον. ἴδιον δὲ, ὡς προϋπάρχοντων χάρμης καὶ πολέμου καὶ δηΐου, γίνεται ἐξ αὐτῶν ὁ μενεχάρμης, ὁ μενεπτόλεμος, ὁ δήϊος. οἱ αἰεὶ ὄντες τῷ πολέμῳ μαχηταὶ, ὧν ἐναντίος ὁ φύξηλις. ὁ δὲ μενεχάρμης, εὑρίσκεται καὶ μενέχαρμος κατὰ τὸ πολυ εὐρύπυλος καὶ εὐρυπυλής, οὗ τὴν ὀρθότητα δηλοῖ, τὸ εὐρυπυλὲς δῶμα. Μενέχαρμος, καὶ μενεχάρμης, καρτερικὸς, πολεμικὸς, ὑπομονητικὸς ἐν τῇ μάχῃ. χάρμη γὰρ, ἡ μάχη.

Μενέχαρμος, ὅμοιον μὲν τῷ μενεπτόλεμος, καὶ μενεδήϊος. ἐναντίον δὲ, πρὸς τὸ φύξηλις, καὶ πρὸς τὸ δειλός.

Μενέω καὶ τλήσομαι, ἢ ἐκ παραλλήλου ταυτὸ νοοῦσιν, ἢ διαφορὰν τινὰ ἔχουσιν. ἔστι γὰρ μεῖναι μὲν τινὰ, μὴ τλῆναι δέ. πολλοὶ γὰρ μένουσι μὲν πρὸ κακοῦ τινος, ἐπιλαθόμενοι δὲ τλῆναι οὐ δύνανται. Μενέων, δυνάμενον, προθυμιῶν. Μενθῆραι, αἱ φροντίδες. Μενθηρῶ, μεριμνήσω, διατάξω. Μενὶ. Δημοσθένης, τὴν μοὶ, ἀντὶ τοῦ νῦν ἐμοί.

Μένος, μῆνι, κύων. Μενδίτιον, ὄνομα τόπου. Μενοεικέα δαῖτα λέγει Ὅμηρος, ἣ ἴσον τὸ μένος εἴκει, διὰ τὸ αὐταρκὲς, ἢ τὴν ἐπαρκοῦσαν τῷ κατὰ φύσιν μένει. ἡ δ' αὐτὴ, καὶ ἐπήρατος εἴη ἄν. Μενοεικέα δῶρα φησὶν Ὅμηρος ἐν τῇ σ' τῆς Ἰλιάδος, τοῖς δηλαδὴ τὸ μένος εἶκον τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ ἀνωτέρω λέγει ὕλην μενοεικέα. καὶ ἑρμηνεύειν δεῖ νῦν, τοῦ ὥσπερ ὕλην, μᾶλλον δὲ διαρθρωτικὸν, τὸ μὲν γὰρ ὥσπερ ἔχει τι καὶ ὑπερβολῆς. τὸ δὲ μενοεικὲς, εἰ καὶ ἀορίστως φράζεται, ὅμως συμμετρίαν δηλοῖ τινα τὴν κατὰ τὸ ἀρκοῦν.

Μενοεικέα, πολλὰ, προσηνῆ, δαψιλῆ. Μενοεικὲς, ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ. ὃ θυμῆρες, καὶ προσηνές. παρώνυμον τὸ θυμοειδὲς, καὶ ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ. Μενοινᾷ, φροντίζει, μεριμνᾷ, προθυμεῖται, ὀρέγεται. Μενοινὴ, ἀντὶ τοῦ βουλὴ. κεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Μενοινὴν, ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν, ἢ μέριμναν. Μενοινῶ, τὸ προθυμοῦμαι, μένω μενοινὴ, καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν οι δίφθογγον μενοινή. ὡς παρὰ τὴν ἀγκῶνος γενικὴν ἀγκοίνη καὶ ἀγκοίνη, οὕτω μενοινὴ καὶ μενοινή, καὶ μενοινῶ ῥῆμα. Μενοινώδης, ἀπὸ τοῦ μενοίνιος μενοινώδης, ὡς ἀπὸ τοῦ πρίαμος πριαμίδης, εἶτα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α μενοινιάδης, ὡς οινιάδης καὶ ἀμφινιάδης. Μένος, τὸ ἔμμονον ἔργον, ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ θυμός.

τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ὃ μικρὸν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μαι, οἷον τόψω τύψομαι, λέξω λέξομαι. Μέλλων μέσος δεύτερος γίνεται, ἀπὸ τοῦ δευτέρου μέλλοντος ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου περισπωμένου εἰς τὴν ου δίφθογγον, καὶ προσθήκῃ τοῦ μαι, οἷον τενῶ τενοῦμαι, λεγῶ λεγοῦμαι, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μέλος, μέλισμα, ἢ μέρος τοῦ σώματος, ὃ ἦχος ᾠδῆς, ἆσμα, ῥυθμὸς, καὶ ἀλαλαγμός. Μέλος, ἡ σύγκρισις τοῦ ἴσους, τὸ μεμελισμένον, ἢ ἀπὸ τοῦ μέλιτος γλυκύτατος.

Μέλσο, ἐπιμελοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ μὴ μέλου Άλκαίος, ὥσπερ ἐς τὰ ἡμέρας. Μέλπεσθαι παρ' Ὁμήρῳ, ἐν σολίᾳ, δηλοῖ μέλπεσθαι ἄρει. δηλοῖ τὸ εὐχερῶς κινεῖσθαι, καὶ οἷον παίζειν ἢ ἄλλον ἐν τῇ κατὰ σύστασιν καὶ πεζῇ μάχῃ, διὰ τὸ πολλὴν ἐν τοῖς δεινοῖς ἔχειν εὐκαιρίαν. καὶ τὸ μὲν σολίᾳ λέγεσθαι τοῦ ἱππικοῦ, ἢ μάχης, ὃ τοιοῦτο λέγει. τὸ δὲ μέλπεσθαι, εἰλῆφθαι ἀπὸ τοῦ καθ' ἡσυχίαν μελπόντων χαλκιδὲς ᾠδῆς ἄρει, λέγω ἑορτὰς, ἢ καὶ πρὸ μάχης καταυλουμένων, ὡς μὴ δειλιᾶν. Μέλπεθρον, τὸ παίγνιον. παρὰ τὸ μέλπω, τὸ παίζω, σημαίνει καὶ τὸ ὑμνῶ.

Μέλπουσι, ἀδέουσι, ὑμνωδοῦσι. Μελπόδιοι, παίγνια μέλποντες, ὑμνοῦντες, ᾄδοντες. Μέλπω, τὸ ὑμνῶ. ἐκ τοῦ μολπὴ, ἡ ᾠδὴ παρὰ τὸ μέλω ἐπιδεῖσθαι. καὶ ἔτι, τὸ μελπὴ ἀπὸ τοῦ ἀέρ ἐν, εἴπερ οὐδὲν παρέκειτο τὸ μέλπεσθαι, ἵνα ὁ μελπὴ μέλποντος. Μελόγειον, ἱμάτιον σκυθικὸν, γινόμενον ἐκ μέσου μέλαιος καὶ ὕλαιος, βεταίας ἐκ τῶν ἐμβαλλομένων. Μελύδριον, ἰωνικὸν ἀντὶ τοῦ τροφαλίς. τοιοῦτοι τῆς ἴωνος. Λυκοφρόνης, Διὸς ἔτ' ἐπὶ τοῦ μὲν αἵμα, μελίδριον εὑροῦσαι ἐν τῶν ἰωνικῶν. Μελχιστεδὲκ, ἑρμηνεύεται ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.

Μελχισεδὲκ, τὸ χι, τὸ ἀπὸ παρακολούθους. μελχὶ, λέγεται βασιλεὺς. τὸ σεδὲκ, εἰρήνη. λέγεται οὖν βασιλεὺς εἰρήνης, καὶ ἀνάγεται εἰς τὴν Χαναάν. Μελχὸμ, προσόχθισμα ἢ εἴδωλον καὶ τοῦτ. προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα, τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ γραφή. ἐπεὶ δηλοῖ τὸ μῖσος καὶ ἀποβλεπτόν. Μελωδία, ἡ τῶν μελῶν εἴδησις. Μέλω, ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. Μελωδία, ἐμμέλεια. Μελῳδοῦσι, μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσι. Μέλων, φροντίζων. Μεμάασι, προθυμοῦνται. Μεμαγμένα μάζα, ἐπὶ τῶν ἐπιμεμαγμένων. Μεμαγμένῳ λέγει Λυκόφρων, ἀντὶ τοῦ παρασκευασαμένῳ, καὶ ἐν ἑτοίμῳ γινομένῳ. Μεμαίεσθαι, φυλάσσεσθαι. Μεμακηκότα, τὰ μακρὸς φρονοῦντα, ἀποκταίνοντα. μακὴ γὰρ καὶ λαμὸς ἰσχυρὸν οὖσαι, πρὸς βαρέως κεῦσαι. ἢ παραφρονοῦντα, λυσσῶντα. γίνεται παρὰ τὸ μάταιον κενὸν, ὃ ἐστι κενὸν. ὅθεν θεοσεβὴς, παρὰ τὸ θεὸν καὶ τὸ σέβω, ὃ σημαίνει τὸ σεβῶ. Μεμακυῖαι, μηκώμεναι. μάκη γὰρ, ἡ τῶν αἰγῶν φωνή. βληχὴ δὲ, ἡ τῶν προβάτων. ὅθεν καὶ μηκάδες αἶγες. Μεμακυῖα, ἐκ τοῦ μεμηκυῖα, συστολῇ τοῦ η εἰς α. Μεμακυῖαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ μηκῶ μηκήσω. λέγει δὲ συγκοπέσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκείνου γινομένου δυνατὸν φωνῆσαι παρακειμένου. ἰσίον δὲ, ὡς Ὅμηρον ἐπὶ ὄϊων θελήσας τὴν πάντων λέξιν, οἱ μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ αἰγῶν μὲν εἴλοντο λέγειν τὸ μηκᾶσθαι. ταῖς οἴσι δὲ ἀπεκλήρωσαν, τὸ βληχᾶσθαι. Μεμαλισμένος, μεμαλαγμένος, ἢ παραφρονοῦντας, μαινομένους. Μέμαμεν, ἐκ τοῦ μῶ μάσω μέμακα, μεμάκαμεν συγκοπῇ.

Μέμαμεν, προθυμούμεθα, ἐπιθυμοῦμεν, βουλόμεθα, ποθοῦμεν, σπεύδομεν. Μέμαρπε, μάρπτω, τὸ καταλαμβάνω, ὁ μέλλων μάρψω, ὁ ἀόριστος ἔμαρψα, ὁ δεύτερος ἔμαρπον, καὶ ἰωνικῷ ἀναδιπλασιασμῷ μέμαρπον, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐμέμαρπον, καὶ ἀφαιρέσει μέμαρπον. Μεμαρπὼς, εἰληφὼς, ὑπνῶν. Μέμασαν, οὐκ ἐκ τοῦ μαιμῶ, οὐ μέλλων ὁ μαιμήσω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μῶ πρωτοτύπου τοῦ μεμῶ. τοῦ δὲ τοιούτου μῶ παράγωγα καὶ ὁ μαία, καὶ ὁ μάτηρ, εἰδὶ δὲ καὶ ὁ μωσῆς. οὐ γὰρ ἐξ ὕδατος ὁ μῶ, ἔγνω ζητῶ. καὶ τὸ μῶ, ὃ ἐστι προθυμοῦμαι. Μέμασαν, ἐκ τοῦ μῶ, τὸ προθυμοῦμαι. καὶ μεμαὼς, ἐμαιὼς ἐκ τοῦ μὰ μέσου μέμακα. μετοχὴ μεμακὼς, καὶ συγκοπῇ μεμαὼς μέμασαν ἐκ τοῦ μέμακα, τοῦ α εἰς ᾱ βραχὺ τραπέντος. Μεμάσομαι, ἐκπιάζομαι. Μεμαύαιεν, τὸ ὁρμῆς ἐξεχόμενος προθύμως.

Μεμαστιγωμένος, καταργασμένος. Μεμαχημένος, προθυμημένος, ἐλιχθέντος. Μεμαχημένα, ἀπεχθομένω. Μεμαὼς, καὶ μεμακὼς, ἀπὸ τοῦ μεμῶ μεμάσω. Μεμαὼς, προθυμούμενος. Μεμαὼς, ἰσχυρῶς, ἐθέλων, ποθῶν, προθυμούμενος, παῦσαι ἐθέλων. Μεμαὼς μεμαότος, βεβαὼς βεβαῶτος, τελεώς τεθνεῶτος, ἑσταὼς ἑσταῶτος. μετοχαὶ ἐπαθεῖς τὰς εἰς ως διὰ τοῦ ο μικροῦ, αἱ πᾶσαι διαλλεῖσαι κλίνονται δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. Μεμαὼς, ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος εἶπεν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐν τῷ τρίτῳ. Μεμβλάσθαι, σπουδάσαι. Μέμβλεσθαι, μεμίλεται, μέμβλεται. Μέμβλετο, ποιητικὴ λέξις ἐκ τοῦ μεμέλετο γίνεται. ὅτι διὰ μελήσαντος ὂν, κατά τι συγκοπὴν, καὶ ἐπεκτάσει τοῦ β. διὰ εὐφωνίαν καὶ συστολῇ τοῦ παρὰ λήγουσαν ο εἰς ε. Μέμβλεται, ἐν φροντίδι ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ μέλω. καὶ μέμβλεσθαι, καὶ ἐπιμελεῖσθαι. μεμέλεται, μέμβλεται.

Μεμβλὶς, μολὼν, ὁ νέος. Μεμβραναιάζω, εὔχομαι, ἔξω τοῦ βίου εἰμί. Μεμβλώκασιν, ἀντὶ τοῦ παραβαίνουσι. καὶ μέμβλεται μοι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐγίνετό μοι. Μέμβλωκα, ἐκ τοῦ μολῶ μολήσω μεμόληκα, συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω μέμβλωκα καὶ παρέμβλωκα. μέμβλωκεν, ἀντὶ τοῦ μεμόληκε, παρῆλθε. Μέμβλωκε, παραμένει. Μεμβλώτων, τυχόντων. Μέμβρας, εἶδος ἀφύας. Μεμιασμένος, μισούμενος. Μεμίαται, μεμίαν-ται. Μεμινὶ θεοὶ, ἀπρίαστοι, καὶ οὐκ εἰκίας ἄλλως, μεμινὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατώσι. Μεμιγμένοι, συμφωνοῦντες. Μεμιτρίεται, μιτρῶ, μιτρήσω, μεμίτρωκα, μεμίτρωμαι, καὶ ἰωνικῶς μεμιτρίαται. Μέμνειν, βοᾶ μέμνει, κραυγάζει. Μέμνειν ὁ τῷ, καὶ δίσφυλ. παρ' Ἡσιόδῳ. ὁ ἀντὶ τοῦ σχοῖ, ὁ ἀντὶ τοῦ συμμίσγει, συγκίρνηται, διὰ τὸ κεραίνιστα τοῦ κρύους. ἐν τῷ αἶαν γὰρ ἐν τῇ γῇ, καὶ τὰ εἴσοδα ἀνοίγεται. Μεμηκὼς, κεκραγυῖας. Μέμηλε, μέλει παρακειμένου. καὶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ μεμέληκα, ὡς ἐκ τοῦ δεδέληκα τὸ δέδηλα, καὶ τὸ βεβόληκα τὸ βέβουλα. Μέμηλε, διὰ φροντίδος ἐστὶ. μέλω ἐπιμελοῦς, μελήσω μέλλων, μεμέληκα παρακείμενος, καὶ μέσος μέμηλα, ὡς βέβουλα. Μεμηλὼς, μέσος παρακείμενος συσταλτικὸς, ἐκ τοῦ μέμηλα ἐπείσως τὸ ἔλωλα, ὄλωλα. Μεμηλὼς, φροντίζων, ἐπιμελούμενος.

Μέμηνε, μαίνεται. Μεμιασμένα, μεμολυσμένα, μεμιγμένα. Μεμιγμένοι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένοι ἢ ἀναμιξ κείμενοι, ὃ ἀναλογεῖν ἔχει πρὸς τὸ κεκινημένοι. Μίμημος, ὕπατος ἐρήμαιον ἐστι τῷ δίχα. Μιμηθαρπακὸς, ὁ μισθῷ χαμών. Μεμίχθων, μεμιγμένοι εἶσαι. Μεμνῶν, ὃ ἐκ τοῦ μιμνήσκειν γίνεται κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. δι' ἀπὸ τοῦ μιμνῷ, ἀπὸ τοῦ ε. ἐννοια καὶ ἄλλα εἰκελὰ καὶ παρὰ Σεοκλῆ, τὸ ἀρχὸς δὲ τοῦ σοῦς μνῆμονος μιμνήσκω. Μέμνω, ἀπὸ τοῦ μένω, κατὰ συγκοπὴν μνῶ καὶ μέμνυκα, ὁ μέλλων μνήσω, ὁ παρακείμενος μέμνυκα. μέμνω δὲ, τὸ καρτερῶ. Μέμνω, ἀπὸ τοῦ μέμνεσθαι παραλόγον. ὅτι πᾶς παρακείμενος πρώτης συζυγίας τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ποιεῖ τὸν δεύτερον, οἷον πέπληγα πέπληγμαι, μέμνηται μέμνημαι, καὶ ἀπὸ βολῇ τοῦ η μέμνη ταϊωνικές, καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς ε μέμνεμαι, καὶ τρέψαι μέμνε. Μέμνημαι, ἀττικὸν καὶ γενικὴ συντάσσεται παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τὸ τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, καὶ ὅδυσσεὺς μέμνηται. ἐσθότε κοινὸν μετὰ ζημίας. Μεμνήμαι, ἀνάλογον συλλαβῶν κατὰ τὸ πεπληγμαι καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν οἱ τεχνικοὶ κανονικὰς παραδιδόασι. Μεμνῶ, μέσου κατὰ συγκοπὴν μνῶ, μνήσω μέμνηκα μέμνημαι

τὸ χλιαρὸν ἄλλα εἴδη καλοῦσιν. Μελίτη, ὄνομα νηρηΐδος, λέγεται διὰ τὴν τῶν αἰγιαλῶν ἀλόγιστα. ἐπὶ δὲ τοῖς πᾶσι, τὸ πλεῖν.

Μελίτη, δῆμος τῆς ἀττικῆς, ἐν ᾗ ἐμυήθη ἡρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ ἡρακλέους ἱερόν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ μελίτης νύμφης, ἧς ἠράσθη ὁ ἡρακλῆς. ἐν μελίτῃ διὸ ἦν ἐπιφανέστατον ἡρακλέους ἱερὸν ἀλεξικάκου. Μελίτη νῆσος, ὀρθρωνοῦ πέλαγος, ὀρθρωνὸς νῆσος μεταξὺ ἠπείρου καὶ ἰταλίας. ταύτῃ νῆσος παράκειται μελίτη, ἣ ὥς προβέβληται τὸ παχύνου ἀκρωτηρίου τῆς σικελίας. ὁ δὲ ὀρθρωνὸς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀδρίου.

Μελιτόμηλον, ἡδύ, γλυκύ. Μελίτια, τὰ βέτια. Μελιτίδης, μωρός τις ἦν. Μελίτιον, πόμα τι σκευαστὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδατι, καὶ πόα ἐστί. Μελιτοκολλῶν, ἐκδυομένων. Μελιτοῦν, πλακοῦν, ὃ τὸ ἑφθὸν κλυστήρ. Μελιτόπωλις, ἐπὶ τὸ χρονίζειν καὶ φορεῖν ἐτάσσετο, πρὸς τὸ προσιέναι μελίσσαις.

Μέλιττα, ἡ μέλισσα. Μελιττοπαχεῖν, τὸ χρονίζειν φόρους ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτωνται. Μελιττοῦται, μάζαι λέγονται ὑπὸ μέλιτι δεδευμέναι. ἐσθίον δὲ ὡς ὁ λέγουσι τοῖς ὄφεσιν. δρακαφαίνης ὠφέλεις, δὲ μελιττοῦται. δέδοικα δή, ὥσπερ ἐς τροφώνιον. Μελιττοῦται, πλακοῦντες. Μελίφρονα, προσηνῆ, καὶ ἡδέα. διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας, καὶ μελίφρων τὸ αὐτό. Μελίφρων, ὁ κατὰ τὴν τοῦ μέλιτος γλυκύτητα ἡδύς, παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ εὐφραίνειν. ἐλλείπει δὲ κἀνταῦθα τῇ ου διφθόγγῳ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. ἐν ἑτέροις δὲ τίθεσιν αὐτὴν περιττῶς, ὡς ἐν τῷ ἐπαφώμενοι. δηλοῖ γάρ, τὸ ἐπιβόσκουσιν ἀπαλῶς. Μελίφυλλον, βοτάνη τις, ὃ καὶ μελισσόφυλλον, καὶ τηλέφιον. Μελίχλωρος, ὁ χλωρός. Μέλιον, κρίνα, νύμφαι, παίγνιον. Μέλλησις, μελλησμός, βραδυτής, ὄκνος, τροφή, ἀποστροφή, ἀναβολή, ὑπερβολή, διατριβή, διατριβή, τριβή, ἀνάθεσις, ὕπνος εἰς ἐντίλεσιν. ἡ δὲ ἐνεργεία χαμαιπέτης, νωθρεία δὲ καὶ νωθρότης καὶ ἀμβλύτης.

Μελλέβιος, ἠμιθανής, καὶ μὴ σωτηρίας. ἢ ὁ μὴ διαβιωσόμενος. Μέλλω, ἀντὶ τοῦ βραδύνω, διὰ δύο λλ γράφεται. καὶ ἔστι καὶ μέλλω ὄντως ἐπὶ μέλλοντος χρόνου. καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἐνεστῶτος. οἷον μέλλω μοι ποιεῖν τὸ δεῖ. ἢ μετὰ μέλλοντος πρώτου, οἷον μέλλω ποιήσειν. ἐν δὲ τίσι δὲ μετὰ ἀορίστου, οἷον μέλλω ποιῆσαι. μέλλω δὲ ἀντὶ τοῦ ὀφείλω μετὰ ἀορίστου. καὶ Ὅμηρος, ἦ μὲν δὴ πολλοὺς μέλλει ἀνέρι τελέσαι.

Μέλλειν, ἀναβάλλεσθαι, ὀκνεῖν, στρέφεσθαι, διάγειν, ἀναβάλλεσθαι, ὑπερβάλλεσθαι, βραδύνειν, διατρίβειν, ὑπερτίθεσθαι, ὑπαγγέλλεσθαι. Μελλόγαμος, ὁ μέλλων ἀνὴρ γενέσθαι. Μέλλω ποιεῖν, καὶ μέλλω ποιήσειν. οὐ μέλλω ποιῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἄν, μέλλω ποιῆσαι ἄν. προστιθέασι τὸ ἄν, ἵνα τὴν παρωχημένων διὰ τούτου ὡς μέλλοντα δηλώμεθα. οἱ δὲ μὴ οὕτω γράφοντες, ἁμαρτάνουσιν. Μέλλει διὰ δύο λλ, ἀντὶ τοῦ εἵμαρται, καὶ πεπρωμένον ἐστί. καὶ μέλλει, ἀντὶ τοῦ ἔοικεν. ἀεὶ πρὸς ἐνεστῶτα ἐπιφέρει, ἢ πρὸς μέλλοντα ἀποδίδεται, οἷον μέλλω ἐρᾶν τι χρυσὸν. καὶ μέλλω λυπεῖσθαί τι, ἄπυχον. Μέλλειν, ἐλπίζειν, προσδοκᾶν, φοβεῖσθαι, ὑποπτεύεσθαι. συντάσσονται ἢ μέλλοντι, ἢ ἐνεστῶτι, οἷον μέλλω ποιήσειν τι, ἢ ποιεῖν, ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα.

Μέλλεις εὔχεσθαι, ἐγὼ νῦν ἔοικας εὔχεσθαι δύναται εἶναι, καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλεις. Μέλλησις, ὑπέρθεσις. Μελλήσω, ποιήσω, ὑπερθήσομαι. Μελλητιᾶν, τὸ μέλλειν. Μελλίρην, μελλέφηβος. Μελλόγαμβρος, μελλόνυμφος. Μέλλον ἐν ἀσφαλείᾳ ὄλβιος εἶναι, ἐπιεικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἔοικα. ἐπεὶ γὰρ εἰπεῖν ὄλβιος ἦν, παρὰ Ὁμήρῳ. Μελλονικιᾶν, τὸ βραδύνειν, καὶ ἀναβάλλεσθαι. Μέλλονται, ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. μελόντων, ἀντὶ τοῦ μελέτωσαν αὐτοῖς, παρ' Ὁμήρῳ, ἐν π τῆς ὀδυσσείας. Μελλέπαις, ὁ ἀπὸ διακόνων, προκόπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ. Μέλλω, ἐπὶ τοῦ βραδύνω,

καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου, παρὰ Θεσσαλοῖς. Μέλλων δὲ ἦν, ὅταν περὶ μέλλοντος χρόνου τι ποιῶν κατ' αὐτὸ λέγω. ὡς ὅταν ἐρωτηθῶ, τί ἄρα ποιήσω αὔριον, εἴπω, ὅτι γράψω. μετ' ὀλίγον δὲ μέλλων ἐστίν, ὅταν περὶ τὸ ἐγγὺς μέλλοντος χρόνου τι κατ' αὐτό, ἤ τι ποιήσω, ἤ τι πείσομαι. ποιήσω μέν, ὡς ὅταν περὶ τὸ ἐγγὺς ἐλθὼν μέλλοντος χρόνου ἐρωτηθῶ τί ποιήσω, εἴπω ὅτι τυπτήσομαι. πείσομαι δέ, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐρωτηθῶ τί πείσομαι, εἴπω ὅτι γεγράψομαι. Μέλλων πρῶτος ἐνεργητικὸς γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ὅτι ἔχει πρὸ τοῦ ω μεγάλου σ, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. δυνάμει, οἷον τύπτω τύψω, λέγω λέξω. ἐνεργείᾳ, πλήθω πλήσω, φράζω φράσω, ἀκούω ἀκούσω, ποιῶ ποιήσω, βοῶ βοήσω, χρυσῶ χρυσώσω, τίθημι ἡ θέω θήσω, ἵστημι ἡ στάω στήσω, δίδωμι ἡ δόω δώσω. ἀλλὰ δύο ἀρκεσόν ἐστι, χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, ὧν ὁ μέλλων εἰς ω λήγων καὶ συστάσει διὰ τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον ἐκφέρεται, οἷον ψάλλω ψαλῶ, νέμω νεμῶ, φαίνω φανῶ, κρίνω κρινῶ, σπείρω σπερῶ. αἰολεῖς δὲ μετὰ τοῦ σ, καὶ παροξυτόνως τούτων τῶν ῥημάτων τοὺς μέλλοντας λέγουσιν, οἷον ψαλῶ ψάλσω, μενῶ μένσω, φανῶ φάνσω, κρινῶ κρίνσω. καὶ τὴν αὐτὴν τῷ ἐνεστῶτι ἔχει ἀρχήν, χωρὶς τοῦ τρέφω καὶ θρέψω. ἐν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ τ γράφεται, οἷον τρέφω τρέχω. καὶ χωρὶς τοῦ ἔχω, οὗ ὁ ἐνεστὼς ψιλοῦται, οἷον ἔχω. ἕξω δὲ ὁ μέλλων παραλήγουσαν ἴσην τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζονα. συλλαβῇ δὲ ἐλάττονα, χωρὶς τοῦ πνίγω πνίξω, ἐρύκω ἐρύξω, καὶ φύγω φύξω. ὧν ἡ παραλήγουσα τοῦ ἐνεστῶτος, τῇ φύσει ἐστὶ μακρά. ὁ δὲ τοῦ μέλλοντος ἴσος, καὶ χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας. ὧν ὁ μέλλων συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, οἷον ψάλλω ψαλῶ, κάμνω καμῶ, φαίνω φανῶ, σπείρω σπερῶ. εἰσὶ καὶ ἐναντίον τούτοις πάσχουσιν, οἷον πλέω πλεύσω, ῥέω ῥεύσω, πνέω πνεύσω, ὧν ὁ μέλλων προσλαμβάνει τὸ υ. σημείωσαι καὶ τὸ καίω καύσω, καὶ κλαίω κλαύσω, ὧν ἡ παραλήγουσα τοῦ ἐνεστῶτος διὰ τῆς αι διφθόγγου. ἡ δὲ τοῦ μέλλοντος, διὰ τῆς αυ γράφεται. σημειωτέον δὲ ὅτι, ὅτι οἱ μέλλοντες τοῖς ἐνεστῶσιν ἰσοσύλλαβοι εἰσιν, οἷον τύπτω τύψω, ἀκούω ἀκούσω, χωρὶς τοῦ θελήσω, μελλήσω, ὀφειλήσω, βουλήσω. ὧν οἱ ἐνεστῶτες οὐκ εἰσὶ θέλω, μέλλω, ὀφείλω, βούλω, ἀλλὰ θελέω, μελλέω, ὀφειλέω, βουλέω. σημείωσαι ἔτι, τὸ θήσω, στήσω, δώσω, ὧν οἱ ἐνεστῶτες οὐκ εἰσὶ τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ἀλλὰ θέω, στάω, δόω. τὰ γὰρ εἰς μι ῥήματα, οὐκ ἔχουσι τὸν μέλλοντα. ἀλλὰ μόνον τὸν ἐνεστῶτα, καὶ παρατατικόν, καὶ δεύτερον ἀόριστον, αὔξω, ἀλέξω, καὶ ἕψω βαρύτονοι οὐκ εἰσὶ μέλλοντες, ἀλλὰ ἐνεστῶτες ἀττικοί. κοινοὶ γὰρ περισπῶσι, καὶ λέγουσιν αὐξῶ, ἀλεξῶ, ἑψῶ. τὰ γὰρ εἰς ψω καὶ ξω λήγοντα ῥήματα, περισπῶνται, οἷον διψῶ, κυνολοξῶ, φιλολεξῶ, ἀλοξῶ, αὐξῶ, ἀλεξῶ, ἑψῶ. αὔξω δὲ καὶ ἀλέξω καὶ ἕψω ἰδεῖ ἀττικὸν ἐκ τῶν περισπωμένων γεγένηνται βαρύτονα, ἀλλ' αὐτῶν οἱ μέλλοντες, οὐκ ἐκ τῶν βαρυτόνων ἀττικῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν περισπωμένων γίνονται, οἷον αὐξέω αὐξήσω, ἑψέω ἑψήσω, ἀλεξέω ἀλεξήσω.

Μέλλων δεύτερος τῶν τοῦ πρώτου μέλλοντος ἔχων ἀρχὴν γίνεται ἐκ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, ἢ φωνῆεν, ὅπερ πρὸ τοῦ ον ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ τίθεται προσλαμβάνων, οἷον τύπτω τύψω, ἀόριστος δεύτερος ἔτυπον. τυπῶ μέλλων δεύτερος, πάθω πάθου, ἔπαθον παθῶ. τυφθήσομαι μέλλων πρῶτος παθητικός, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου παθητικοῦ, ἐκβολῇ τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν, καὶ προσθήκῃ τοῦ σομαι, οἷον ἐτύφθην ἐτύφθης τυφθήσομαι. τυπήσομαι, μέλλων δεύτερος παθητικός, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ δευτέρου ἀορίστου παθητικοῦ γίνεται. ἀποβολῇ τοῦ ε, τοῦ κατὰ τὴν ἀρχήν, καὶ προσλήψει τοῦ σομαι, οἷον ἐτύπην ἐτύπης τυπήσομαι, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Μέλλων μέσος γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος,

προσθή-

μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἤδη ἐνεστῶτος, οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δέ. ἢ μέλλοντος πρώτου, οἷον μέλλει ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου, οἷον μέλλει σπεῦσαι. μέλλει δὲ ἀντὶ τοῦ ὀφείλει, μετὰ ἀορίστου. Μελλιχί, κατὰ μέλος τι καὶ τάξιν. Μελλίρηνες, τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι. Μέλλιον, μάταιον, ἄθλιον. Μέλεος, ἄθλιος, μάταιος. μελέη δέ οἱ ἔπλετο αὐτή. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. καὶ ἰωνικῶς λέος, καὶ μέλεος, ὃν μὴ θέλομεν. οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸν μάταιον. εἶτα συστολῇ τοῦ η εἰς ε, μέλεος. ὦ μέλεοι μὴ τλῆτε ἐμὰ παρὲξ θέσφατα βῆναι ῥύβαντα κυρέειν ποταμόν, ἀλλ᾽ ὅτε μέλαιναν. ποταμός ἐστιν ὁ ῥύβας πλησίον τῆς Βιθυνίας, παρ᾽ ᾧ ἀκτή ἐστι μέλαινα. Μελιρὸν, μαραντικὸν, καυστικόν. Μελετᾷ, γυμνάζεται, ἀσκεῖ. καὶ μελετῶ, παρὰ τὸ μέλω. τοῦτο παρὰ τὸ μέλι. καὶ τὸ ἐτεὸν, τὸ ἀληθὲς, ὅ ἐστιν ἡ ἀληθινὴ γλυκύτης. ἢ παρὰ τὸ μέλειν, τὸ φροντίζειν. τὰ γὰρ μαθήματα, φροντίδων πολλῶν εἰσιν ἄξια. Μέλεται αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ μέλει. ἤγουν φροντίς ἐστι. Μελετάω, ῶ, τὸ ἀσκῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, οὔτε τέχνην, οὔτε σοφίαν μελετῶν οὐδεμίαν. μελετῴη δὲ ἀττικῶς ἐκ τοῦ μελετῷμι εὐκτικοῦ, μελετῴην, ης, η. μελετᾷ, ἀσκεῖ, γυμνάζεται. Μελέτη, ἄσκησις, ἐπιμέλεια. καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν ῥωμαίων τὰς χωρὶς αἵματος παρατάξεις, τὰς δὲ παρατάξεις τὰς μεθ᾽ αἵματος, μελέτας. Μελετητήριον, οἶκος, ἢ ὄργανον ἐν ᾧ τις μελετᾷ, ἢ σχολεῖον. Μελετώμενοι, διδασκόμενοι, ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀετῶν ἁπλῶς μὲν ὑπὸ τῶν πτερῶν παρακαλοῦνται ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοὺς, μελετώμενοι ὑπ᾽ αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τῆς γονέας, ἄλλως τε κἂν λίχνους αἴσθωνται, ἐν κνίσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους. Μελέτωρ, ὁ ἐπιμελούμενος. ἐκ μοιρὸς τοῦ πατρός. ἔφαθε γὰρ μελέτωρ, ἀμφὶ τὸν ἐν παισί. Μελετῶν, οἶκος ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. Μελέων, δειλῶν. Μέλη, τὰ γυῖα. καὶ ᾠδὴ, καὶ σκεῦος. ἢ συνωνύμως ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι μέρη, καὶ μέλη. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν. ἐπειδὴ παρὰ ἐκείνοις ἐκεῖνα οἱ ἄνθρωποι μετὰ ἁρμονίας συντιθέναι. οὕτω καὶ τὰ σώματα, οὕτω Σωρανός. Μεληδὸν, κατὰ μέλος. καὶ ἐπίρρημα ὡς μικρὰ μέρη καὶ μέλη κατατέμνων. Μεληδὼν, ἐπιμέλεια, φροντίς, ᾠδή. Μέλημα, φρόντισμα. Μέλην, διασκοπητικά, ὃν διασκοπεῖν δηλοῖ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μήλη, πλατεῖαν τὴν σπαθομήλην. μήλης τῷ πλατεῖ τῷ κυάθῳ, τῆς ὀφθαλμικῆς μήλης παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. καὶ μήλη ἰχθύων τὴν τραυματικὴν μήλην. Μελήσας, ὑπερθέμενος, βραδύνας, καὶ ἐπισπουδάσας. Μέλης, μέλητος. ὁ τοῦ Ὁμήρου πατήρ. Μελήσεται παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ κατασπουδάσομαι, ἐπιμελήσομαι. τὰ κοινὰ μελήσει, καὶ κατασπουδάσει. Μελησία, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς. Μελησμὸς, ἡ βραδύτης. Μελήσω, σπουδάσω, φροντίσω. Μέλι τῷ, φρόνησις ἄγαν ὑφελεῖσαν. ἢ ἔργον μελίττης. Μελία, καὶ μέλαινα ἀκρόδρυα?, τὸ αὐτό. μελίας τοῦ δένδρου. οὐχ ὡς τινὲς λέγουσι τὸ μακρόν. ἢ ἔχει ἐρρέοντα παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὰ ἐξ ὁσίας τοῦ δένδρου κατὰ φύσιν. Μελίαν, τὸ ἔγχος λέγει Ὅμηρος, ὃν τρόπον καὶ δόρυ. τὴν ἐκεῖνο μὲν γενικῶς, τοῦτο δὲ ἀπὸ εἴδους δένδρου μελίας. διὸ καὶ μείλινον τὸ δοῦρον, κατασκευαστικῶς. καὶ ἄλλως δὲ τὰ μελία ὁμωνύμως τῶν ἐρρίσιν τῶν ὄλων. ὡς γάρ που ἐλέφας τὸ ἐξ ἐλέφαντος ἄστυ, οὕτω καὶ μελία, τὸ ἐκ μελίας δόρυ.

Μελίας καρπὸς, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. Μελίβοια, μίλτειον. Μέλι, τοῦτο γλυκὺ μὲν ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν. χολῆς δὲ ποιητικὸν αὐτό φασιν εἶναι καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς ἐναντίον τῆς γεύσεως, ὃ δὲ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ πικρότητα κατηγορεῖ τὴν γένεσιν. Μελίβοια, πόλις Θεσσαλίας. Μέλι, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω.

Μελίβοιον, τὴν ὁλιζῶνα πόλιν. Μέλιγγας, ἀκοντίσεως, θαλάσσας, παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον. ἀκούεται δὲ ἐκ δύο τὴν ναῦν. τινὲς δὲ τὸν αὐλὸν, ἢ τὸν διὰ αὐλοῦ μελισμόν. Μελίγηρυς, ἀηδὼν. Μελίγηρις, εὔφωνος, ἡδύφωνος. Μελίγληνος, ἡδυοφθαλμος. Μελιγουνίς, οὕτως ἡ λιπάρα ἐκαλεῖτο νῆσος, καὶ μία τῶν ἀφροδίτης θυγατέρων. Μελίγειον, πόμα τι σκυθικὸν, γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος, μεθ᾽ ὕδατος βοτάνης ἐμβαλλομένης. Μελίεσσα, μέλιτι ὅμοια. Μελίζωρος, γλυκεῖα. Μελίη, δόρυ. Μελιηδέα θυμὸν εἰπεῖν, ἢ φίλον ἦτορ ὁμοίως ἔχει. καὶ ὅρα, ὡς οὐ μόνον οἶνος μελιηδὴς, καὶ πυρὸς μελιηδὴς, ἀλλὰ ἰδοὺ παρ᾽ Ὁμήρῳ θυμὸς μελιηδὴς, ἤγουν ἡ ψυχὴ λέγεται. Μελιηδὲς, μελιτῶδες, ἥδιστον, διὸ καὶ ἐφελοῦντο. παρήχθη γὰρ παρὰ τὸ μέλι. ἔνιοι δὲ ἐν μέλι ἡδύ, διὸ καὶ ἡδύσομεν. Μελιηδέος, ἡδυτάτου, γλυκυτάτου. Μελίκην, τὴν ἐκ μελίας, ὅ πέρ ἐστι δένδρον. Μελίκηρι, σκευάσματι βρωτῷ διὰ τυροῦ. Μελίκηρα, τὰ ὑπὸ τῶν προφερόντων συντιθέμενα ἐμφερῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ. Μελικηρίς, εἶδος ἀμπέλου, καὶ πόα τις, καὶ πάθος ἑλκῶδες, μελιτῶδες ὑγρὸν ἔχον. Μελίκρατον, οἱ παλαιοὶ μῖγμα φασὶ μέλιτος καὶ γάλακτος. οἱ μέντοι μεθ᾽ Ὅμηρον, μέχρι καὶ ἐς ἄρτι κέραμα μέλιτος καὶ ὕδατος τὸ μελίκρατον εἴδασι. νηφάλιον δὲ πόμα, καθὰ τὸ ἐξ ὕδατος, οὕτω καὶ τὸ ἐκ μέλιτος ψυχαῖς πρέπειν, καὶ ὅλως ἄνευ οἴνου. Μελίλωτος, πόα τις, καὶ λωτοῦ εἶδος. Μελίνους, εἶδος ἀμπέλου. Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου, καὶ μέρος τι τῆς πολιτείας. ἣν δὲ καὶ σῖτος ὁ μελίνης. ἔνιοι δὲ, εἶδος κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην. ὅ περ τινὲς καλοῦσιν ἔλυμον. Θεόφραστος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ φυτῶν, ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει, κέγχρον, ἢ μελίνην, ἢ ἔλυμον. Μελισσῶσι, κατασκευάζουσι. Μελίσδεται δωρικῶς, ἤγουν μελίζει, ᾄδει, ἠχεῖ λιγυρῶς. μέλπε γὰρ, τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. Μελίσματα, ᾄσματα.

Μελισμὸς, τὸ μελῶν ἢ διαιρεῖσθαι, ἐκ τοῦ μελίζω. Μέλισσα, ὀβολὸς, ὅ ἐστι μέρος δραχμῆς. Μελισσαῖος, ὁ ζεύς. Μέλισσαι, αἱ τῆς Δήμητρος μύστιδες. Μέλισσαι, παρὰ τὸ μέλιτος ἐργάζεσθαι, ἤγουν ἄνθεσι γίνεται. Μέλισσα κατὰ τοὺς παλαιοὺς Αἰγυπτίους μελιτουργὸς, καὶ τὸ χρήσιμον ἐκ τῶν κηρῶν ἄπαν θέρος. παρὰ τὸ μῆλον διαλαλεῖν καὶ τὸ ἴσω, τὸ κάθημαι τῷ ἡ συγκαλεῖν τοὺς εἰς τὸ. ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ μῆλα πάντα τὰ θρέμματα, ὡς ἀπὸ ἑνὸς εἴδους τῶν προβάτων κατὰ τὸ ἐξαίρετον, οὕτω καὶ τὰ ἀκρόδρυα μῆλα ἐνταῦθα, ὡς ἐκ τῆς τῶν μήλων ὀπώρας, διὰ τὸ κατὰ τὰ ἀκμαίαν ἐξαίρετον. Μελισσαίων, μελισσῶν. Μελισσώμενον, πραΰνον, παραπείθον, παρηγοροῦν, πρὸς ἡδονὴν λέγον.

Μελίσσιον, τὸ σμῆνος. Μέλισσα, ὄνομα πόλεως. καὶ χωρίον, ὅπου ἐργάζεται τὸ μέλι. μελισσεῖον, κηρίον. ἀπὸ μελισσῶν κηρίον. Μελισσοκόμοι, οἱ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενοι.

Μελισσόδετος, ἡ γλυκεῖα δέλτος, ἢ μέλιτι κεχρισμένη.

Μελιτηγενὲς, γλυκέος. Μελισσὴ, κατὰ μέλη. Μελιταῖον κυνίδιον. τῶν κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευτικοί. οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν. οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί. οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια, καὶ μελιταῖοι κύνες, ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι. Μελίταινα, πόα τις, ἣν ἔνιοι μελιττίαν, ἄλλοι μελισσόφυλλον. Μελιταῖον, κυνίδιον μικρόν. Μελίτεια, ὀδόντα ὧν διάφορα, ἐκ μέλιτος τὸ νόσου. Μελιττία, εἶδος βοτάνης, ἡ κοινῶς λεγομένη μελισσοβότανον. τὰ δὲ φύλλα ἔχει πλατέα.

Μελίτεια, εἶδος βοτάνης γλυκυζούσης. Μελίτειον, ὄρος κεκρύφας. Μελιτοῦς, κόπρος. τὸ δὲ δῆμα μελιτοῦς ἐστι. καὶ σὺν αὐτῷ ἀντικρὺς ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα, ἐπεὶ καὶ ἄρατον αὐτὸν φασὶ πολλαχοῦ. ἴσως δὲ, καὶ ὅτι μάλιστα ἐκεῖ τοῦ, ἐν οἷς συνέγραφε. Μελιτεῖον οἶκος, ἐν τῷ τὸ μελιτεῖον δῆμῳ, οἰκόσεις ἂν παραμιγνύμενος, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. Μελιτήγονος

πρὸς τὸ λευκότερον, οὕτω καὶ ὁ μέλανθος ἀντὶ τοῦ μελάνθιος, ἐπίθετον δὲ τοῦ ποσειδῶνος ὁ μέλανθος. ἐπειδὴ σύμβολον ἴσως ἦν τῶν κατὰ θάλασσαν ἐπιθέτων ἀναπτυχθῆν. ἵνα ὁ τὸ μὲν μέλαν, διὰ τὸν μέλανα πόντον. τὸ δὲ ἄνθος, διὰ τὴν πολιὰν θάλασσαν.

Μέλανθος, προπαροξύνεται ἀντὶ τοῦ μελάνθιος, ὡς κάπρος κάπριος.

Μέλανθος ὁ ποσειδῶν παρ' ἀθηναίοις. ἱστορεῖ ταῦτα ὁ αὐτὸς παρὰ σαλίσκῳ. Μελανίππιος, συγγραφεύς. Μελανοκάρδιον πέτραν λέγει ἀριστοφάνης, διὰ τοῦ λέξεως τὸ φοβερόν. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγριότητα, μελανοκαρδίους φασί. Μέλανος τοῦ δερματίου, παρ' Ὁμήρῳ λέγουσι ἔχει πολλοὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀρίσταρχος μὲν φησὶ μέλανος τοῦ ἐπιγινώσκει, τουτέστι, μέλανος ὄντος. οἱ ἀντιλέγοντες τοῦτο ἔτεροι, φασὶν οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ τοῦ ἐγκλιθέν. ἀλλὰ ἢ τοῦ λέγει, ἢ τίς, διαλελυμένως. ἄλλοι δὲ, μελανόσσου γράφουσιν, ἤγουν μέλανας ἔχοντος ὀφθαλμούς. οἱ δὲ γράφοντες μελανόσσου, ἤτοι μέλανα ἔχοντος ὄσσα, εὐθέως πολλὰς διδόασι τοῖς τεχνικοῖς. ἤρεσεν οὖν ἐν ἄρθρῳ γράφειν αὐτοῦ μέλανος τοῦ δερματίου, ἐν καὶ μελανοῦται τὸ συνήθως φασί, τὸν καὶ φαιοφόρον μικρὸν μὲν φασὶν ὄντα, τῶν ἄλλων δὲ ἐχυρώτερον. Μελανοσυρμαίαν λέγει, μέλανα καὶ συρμαΐζοντα. συρμαία δὲ καθαρτικόν ἐστι πόμα. λέγει δὲ τοὺς αἰγυπτίους. Μελανόφρυς, λασιόφρυς, βαθεῖα. Μελανοχροίς, ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων. Μελάντατον, μελανόν, κατὰ ἐπίτασιν. Μελάντιοι εἰσί, δύο σκόπελοι οὕτως ὀνομαζόμενοι, ἀπὸ μέλαντος τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν, τὴν προσηγορίαν ἔχοντες. Ἀπολλώνιος. Μελανοβλέφαρον, τὴν κοινὴν ἀνοδὸν, ἢ καὶ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρώματα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μελαντιμίδιος, οἰνός πως οὕτω καλεῖται. Μελάντιος χοιράς, ἡ χοιράδες, ἤγουν σκόπελοι. καὶ ἱερὸς ναξίου τοῦ πάρου μελάντιος.

Μελάνυδρος κρήνη, οἱ μέντοι διότι καθόλου τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι δοκεῖ μὴ φωτιζόμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ βάθους ἀνάγουσα τὸ ὕδωρ. Μελάνυδρος κρήνη, ἡ ἐκ βαθέων ῥέουσα, καὶ διὰ τοῦτο δυσόρατος, ἢ ὅτι καὶ διαφανὴς, ἀλλὰ μέλαν ἄλλως τὸ ὕδωρ.

Μέλας πόντος, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ οὕτω λεγόμενος, ὡς ἱστορεῖ εὔδοξος ἐν δ' τῆς περιόδου. ἔνθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν σαρπηδονίαν πέτραν φασίν. ὅτι δὲ οὕτω λέγεται, καὶ Ὅμηρος λέγει, ἐπὶ μέλανι πόντῳ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ μέλανος τοῦ φρίξου υἱοῦ ἐμπεσόντος, ἢ ἀπὸ ποταμοῦ μέλανος καλουμένου, καὶ ἐκεῖ ῥέοντος. Μέλας, ὁ μὴ βλεπόμενος. παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ λάω τὸ βλέπω. Μέλδει, τήκει, ἑψεῖ, φθείρει, ἀναλίσκει. Μέλδων κυρίως ἐστὶ, τὸ τὰ μέλη ἔδων, οἷον μελέδων, καὶ κατ' ἐκθλιψιν μέλδομενος. Μελδόμενος κνίσῃ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τήκων τὸ λίπος τοῦ χοιρίδιος. γίνεται δὲ τὸ μέλδειν, ἀπὸ τοῦ μέλω δεῖν, ἤδη καίειν. καὶ ἔστιν ὁ φράσις κοινή. ὁ γὰρ λέβης τὴν κνίσαν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ κεινμένου τήκειν, ἵνα τὸ λίπος τήκει, ὅτε τήκεται ὁ λέβης τὴν κνίσαν. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ παθητικοῦ δεξάμενος τοῦ μελδόμενος, λέγει ὅτι τήκομενος τῇ κνίσῃ, ὥσπερ οἱ τοῦ χαλκοῦ λέβητες, ὁ λέβης τὴν τῆξιν τοῦ τήκου ἀτόμοις καὶ ἀνύκτῳ, ἀλλὰ τῇ ἐντὸς αὐτοῦ κνίσῃ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ὅμοιον τῷ, ἐφρίξε μάχη ἐγχείῃσιν, ὅτι λαῖον ἀσαχύθησαν. ὡς δὲ ἐκεῖ τῶν ἀσταχύων τὸ ἐγχέων φρισσόντων ἡ μάχη, ὅτι τὸ λαῖον φρίσσειν αὐτοῖς λέγεται, οὕτω κἀνταῦθα τῆς κνίσης μελδομένης, ἤτοι τηκομένης, ὁ λέβης τῇ κνίσῃ λέγεται μέλδεσθαι. ἐκεῖ δὲ τὰ κνίσαν φασὶν οὐδέτερως, λέγοντες τὸν λέβητα τήκειν τὰ κνίσαν, τουτέστι τὰ λίπη ἐν τῷ ἕψειν. Μελδόμενος, καιόμενος. Μέλδοντες, τήκοντες, ἕψοντες. γίνεται δὲ ὡς μέλδοντες, τουτέστιν ἕψοντες. καὶ κνίσῃ μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίσαν. Μελεαγρίδες, ὄρνεις αὐτοὺς μελεαγρίδας, καὶ καρδίας καλάμων ἐσθίουσαι. λέγονται

δὲ καὶ μελέαγρια. Μελεαγρίδες, ὄρνεα ἅπερ ἐτίμωντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν, τὰς ἀδελφὰς τοῦ μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας. οἱ δὲ, τὰς συνήθεις ἰοκάλλιδος τῆς ἐν λέρῳ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Μελέαγρος, κυριωτικὸν ὄνομα, ὃ δηλαδὴ μέλει ἄγρας. Μελέαγρον φασὶ περιγενόμενον τοῦ συὸς, καὶ ἀποδείραντα δοῦναι τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τὸ δέρμα τῇ ἐρωμένῃ ἀταλάντῃ. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ συνεκυνήγησεν. οἱ δὲ θεσίου παῖδες πλευρώνιοι μὲν ὄντες, μήτρωες δὲ μελεάγρου, ὅτι θεῖοι τὰ πρὸς μητρὸς, ἀγανακτήσαντες, αὐτὰ τῆς ἀταλάντης ἀφείλοντο βίᾳ, καὶ μελεάγρῳ ἐπεβοήθησαν. ὁ δὲ μαθὼν, τούτους ἀπέκτεινεν, ἐφ' οἷς καὶ τὴν μητέρα ἐλύπησε. τῶν δὲ πλευρωνίων διὰ ταῦτα καλυδωνίοις πολεμούντων, ὁ μελέαγρος ἐξ αὐτῆς μὲν οὐ συνεμάχει τοῖς ἐν καλυδῶνι συμπολίταις, ἀγανακτῶν πρὸς μητέρα καταρωμένην. πολλοὺς δὲ ὕστερον τῇ γυναικὶ κλεοπάτρῃ, ἀπεώσαντο ἐκ τῆς πόλεως τοὺς κουρῆτας. οἱ δὲ αὖ πάτρῳοι προσιστορεῦσι, ὡς ἡ μήτηρ ἐκμηνιοῦσα τῷ υἱῷ μελεάγρῳ, διὰ τοὺς ἀδελφοὺς τὸ παρὰ μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλὸν ἱερὸν ὄντα τῆς τοῦ υἱοῦ ζωῆς κατέφλεξε. τελευτήσαντος δὲ παραχρῆμα αὐτοῦ, μεταμεληθεῖσα ἑαυτὴν κατέπαυσεν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς πυρᾷ. αἱ δὲ τοῦ μελεάγρου ἀδελφαὶ ἀπαύστως θρηνοῦσαι, εἰς ὄρνις τὰς λεγομένας μελεαγρίδας μεθεβλήθησαν. ἵνα δ' ἦν ἐνταῦθα δαλὸς ἀγαθῆς διαθέσεως ζώπυρον πεφυλαγμένον ἰδίαν φίλτρου. ἐπειδὴ ἀφανιδὴν, ἀβίωτον ποιεῖ τῷ ποτὲ φιλουμένῳ τὸν βίον, ὡς καὶ δαλὸν τοῦ θεοῦ σῶσαι αὐτόν. εἰς δὲ τὸ ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, σημείωσαι ὅτι μέχρι καὶ νῦν πολλαχοῦ ἐν μελέσι περὶ λογίων, γέρας κυνηγῷ τῷ πρώτῳ βαλόντι ἔλαφον, ἢ αἶγα, ἢ σῦν, ἡ κεφαλὴ, κἂν ἄλλος εἴη ὁ τὸ βολοῦς. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι ὡς τὸ εἰκὸς περὶ μέρους τῆς χώρας ἐμάχοντο κουρῆτες, καὶ αἰτωλοί. καὶ ὅτι θέστιος ἀλθαίας πατὴρ κουρήτων ἄρχων, πλευρῶνος κρατῶν πλευρώνιος, καὶ ὡς πόλεμος τοῖς θεστιάδαις πρὸς οἰνέα καὶ μελέαγρον. τὸ δὲ κουρῆτες παλαιὸς ἦν. Μελεδαίνειν, ἐπιμελεῖσθαι. Μελεδαίνω, φροντίδα ἔχω. Μελεδανθίων, ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν θεραπευτῶν. μελεδαίνειν δὲ λέγεται τὸ μεριμνᾶν. Μελεδαίνων, ἐπιμελούμενον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μελεδήματα, αἱ φροντίδες, καὶ αἱ λῦπαι παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ὅθεν καὶ μελεδῶνες. Μελεδήματα ψυχῆς λύπη. ἃ καὶ μελεδῶνες λέγονται, ὡς τὰ μέλη ἔδουσαι καὶ τήκουσαι. ὅθεν καὶ ὕπνος ἐτυμολογεῖται κατὰ κρᾶσιν. ὡς οἱονεὶ ὁ λύων πόνους ὢν ἀπαιδθεὶς ὁ ὕπνος, ὥσπερ καὶ ὁ θάνατος. διὸ καὶ ἀδελφοὶ ἀλλήλοις μυθεύονται ὕπνος καὶ θάνατος. καὶ λυσιμελεῖς ἄμφω λέγονται. Μελεδήματα, μεριμνήματα. μελέτημα ἐστί, ποιημάτων ἐμμελὴς ἀδολεσχία πνευματικοῦ λόγου πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐναντίων. Μελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἔδουσαι φροντίδες. ὅθεν Ἡσίοδος γυιοβόρους αὐτὰς λέγει, τὰς ἐσθιούσας τὰ γυῖα ἐπαλλοιοῦσας. καὶ οἱ πολλοὶ γελασμὸν τὴν ἡδονὴν λέγουσιν. ἀποτρέπουσαι, καὶ ῥίπτουσι. Μελεδῶναι, οὐ εὐθεῖα ὁ μελεδών. ὅτι δὲ καὶ ὁ μελεδών, οἷά ἐστιν ἀμφίβολον. γίνεται δὲ ἀμφότερα παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἔδειν γίνεται, τρέπεται τὸ ε εἰς δ'. Μελεδωνὸς, ὁ φροντιστής. ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω. καὶ μελεδωνοί, ἐπίτροποι, φροντισταί. Μέλει, ἐπὶ φροντίδος δεῖ ἐπὶ λ'. συντάσσεται δὲ διπλῶς. ἰωνικῶς μὲν ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. οἷον μέλω μοι ὁ ἄνθρωπος ἀττικῶς δὲ, ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν. οἷον μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ φροντίζω. καὶ ἔστιν ἀπρόσωπον. μεταμέλομαι δὲ παθητικῶς, ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. οἷον μεταμέλομαι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν χρημάτων. ἔχει δὲ πρόσωπον, καὶ μεταμέλει μοι τοῦ πταίσματος, καὶ μεταμέλω μοι ἐπὶ τῷ πταίσματι. μέλλει δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμέλλεται καὶ βραδύνει, διὰ δύο λλ. καὶ ἔστιν ἀμετάβατον. καὶ μέλλω ὁμοίως, ἐπὶ μέλλοντος χρόνου, καὶ συντάσσεται

γάλμων. Μειρακιεύομαι, τὰ τοῦ μειρακίου φρονῶ νεανικῶς, μειρακιεύω καὶ παρακαίεις. Μείρακα, τὰς νέας γυναῖκας. Μεῖραξ, καὶ μειρακίσκη, ἐπὶ θηλείας. μειράκιον δὲ, καὶ μειρακίσκος, ἐπὶ ἄῤῥενος. λέγεται δὲ ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα, ἕως τῶν εἰκοσιδύο. παρὰ τὸ εἴρω, ὃ σημαίνει τὸ λέγω, εἶραξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεῖραξ. ὁ δυνάμενος ἤδη λέγειν. κρεῖττον δὲ λέγειν αὐτὸ, παρὰ τὸ ἱμείρω ἱμεῖραξ. καὶ μεῖραξ, ὁ τηλικοῦτος γεγονὼς, ὥστε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι. Μείρεσθαι, εἰ μὲν σημαίνει τὸ μερίζεσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ μέρος, μέρω μέρομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείρομαι. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἐπιθυμεῖν, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἵμερος ἱμέρω καὶ ἱμείρω, τὸ παθητικὸν ἱμείρομαι ἱμείρῃ ἱμείρεται. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν μείρεται, ὡς [illegible]. Μείρω μερίζω, καὶ ἀμείρω πλεονασμῷ τοῦ α, ὥσπερ ἐν τῷ ἄσταχυς καὶ ἀσταφίς.

Μεῖον, ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μεῖον μείων, ὡς πλεῖον πλείων, ἐν τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν. Μείων, ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μικρὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ μιᾶς. τὸ γὰρ μιᾶς, οὐδὲν ἐστὶν ἐλαττότερον. ἢ ἀπὸ τοῦ μίγους μείων, καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ συναιρέσει τοῦ ι καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, μείων. Μειῶ, τὸ ἐλαττῶ. μειονεκτῶ, τὸ ἔλαττον προλαμβάνειν(?) ἔχω. Μεὶς ὁ μήν. μὴν γὰρ ἦν, καὶ ἐτράπη τὸ η δωρικῶς εἰς τὴν ει δίφθογγον. καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ, οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν δίφθογγον, οἷον σωλὴν, πλάτων, ἐτράπη τὸ ν εἰς σ, καὶ γίνεται μείς. πρόσκειται ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ, διὰ τὰ οὐδέτερα, οἷον τὸ δεῖπνον(?), τὸ χυθῶν(?). ἔστι δὲ ἄκλιτον. εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μεινὸς εἴχομεν εἶναι ἡ γενική. ὡς δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω ῥωγμὴς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μειῶ, μεὶς, μακρῶς τε ἅμα καὶ ὀξυτόνως. παρὰ τὸ μειῶ δὲ εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται ὁ μήν. Μελαγκόρυφοι, οἱ ἀποκεκρυμμένοι. ὅμοιον δὲ τούτῳ, οἱ ἄνθρωποι. καὶ μελαμπύγους, μοιχοὺς ἢ γυναικώδεις ἀνθρώπους λέγουσι. Μελαγκράνεις, ἐξόχονος(?), ἢ τὰ ἄκρα μελανίζουσα. Μελαγχία, εἶδος βοτάνης, φυομένης ἐν ἐρήμῳ. Μελαγχαίτης, ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων. Μελαγχολᾶν, παρακολεῖν(?), παραφρονεῖν, ἐξιστάναι, μαίνεσθαι, ταυτόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρακοπεῖν(?) ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ μαίνεσθαι. παρακοπεῖν(?) δὲ μεταβατικῶς, δηλοῖ τὸ προστρίψαι(?). Μελαγχολᾶν, μαίνεσθαι. Ἀριστοφάνης, μελαγχολᾶν οὕτως με οἴει. καὶ μελαγχολῶντα λέγει, ἤγουν μαινόμενον. Μελαγχροιὴς, μελαγχρὴς λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. ὅθεν Μένανδρος μελαγχρὴς εἶπε μειράκιον. Μελαγχροιὴς δὲ ἱστορεῖται φύσει εἶναι ὀλιγοπνοὸς(?), διὸ καὶ τλήμων ἦν. εὐρωστότερα γάρ φασι τὰ μέλανα τῶν σωμάτων, ὡς τὰ λευκὰ εὐπαθέστερα. Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ συγκόψας τὸ μελαγχροιὴς, μελαγχρὴς λέγει. Μελάγχλαινος, ὁ δυσγενής. Μέλαθρον, οἶκον τὸ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ καπνοῦ μελαίνεσθαι, ἀπὸ δὲ τούτου φασὶ τὸ βασίλειον. Μέλαθρον, λέγεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ ὄροφος, ἢ τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον, ὅ φασι καλεῖσθαι ὑπόρροφον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι αἰθομένου πυρὸς καπνῷ. ἐκ δὲ τούτου καὶ ὅλος ὁ οἶκος μέλαθρον, ὥσπερ καὶ ἀπὸ ἑστίας τῆς τοῦ πυρὸς, ὡς ἐκ μέρους, ἑστία τὸ ὅλον οἴκημα. ὥσπερ καὶ στέγη, καὶ τέγος ὁ οἶκος, ἀπὸ τοῦ σκέποντος ὀροφώματος, μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος. Μέλαθρον, τὴν ὀροφὴν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Κράτης δὲ τὴν δοκὸν ἐδέξατο, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. Μελάθρων λῶβαι, τῶν οἴκων αἱ βλάβαι.

Μελαμοὶ(?), ἀστράγαλοι, ἢ νωθροί. Μέλαιναι ὀδύναι, αἱ ἐπώδυνοι(?), ὡς εἰς ᾅδην μέλανα, ταύτην δὲ ὑπὲρ τῆς σκότης(?) κατάγουσαι. Μέλαιναι νῆες(?), αἱ βαθεῖαι καὶ πισσοχαρεῖς(?).

Μελαίνη, βαθεῖα. μέλαιναι δὲ αἱ φρένες, αἱ ἐν βάθει κείμεναι. τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν. Μέλαθος(?), ἄθλιος, μαῦρος. Μέλανες(?), πόντιοι(?). Μελαμφαβὶς, μέλαν ἐκ βαφῆς. Μελάμβιος, σκοτεινὸς τὴν βίον, ἢ μελανός. Μελάμβωλος, μελάγγειος, αἰγύπτιον(?) μελάγγειον μελάμβωλον, ἀντὶ τοῦ [illegible]

μον. Μελάμπυλος(?), πυθώρος(?), ἢ κλεῖθρα μέγα. Μελάμπυρον(?), σκοτεινόν. Μελάμπους, πρὶν μὲν ὑπ' ἔναιε(?) πύλῳ ἐνὶ μητέρι μήλων, ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων, δὴ τότε ἄλλων δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φεύγων. πέτρην εἰς Ἄργος ἦλθε, τὴν Πύλον φεύγων. Νηλέα τε μεγάθυμον ἀγαυότατον ζωόντων, ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν εἶχε βίῃ, διὰ τὴν ἀδελφὴν δηλαδὴ Βίαντα, ὑπὲρ οὗ ἑαυτὸν ἐκδοὺς ἐκλήθη ὁ Μελάμπους, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ Φυλάκου, δεδμένος ἀργαλέῳ δεσμῷ κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, εἵνεκα τῆς κούρης τοῦ Νηλέως θυγατρὸς, ἄτης τε βαρείης, τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς. καὶ κακωθεὶς διὰ ἔρωτα τοῦ ἀδελφοῦ Βίαντος. ἦν ὁ μὲν Μελάμπους μαντικώτατος τῷ Φυλάκῳ, ὅπερ ἐκεῖνος ἤθελεν. ᾔδει δὲ περὶ παιδοποιίας μαθεῖν, ἔφυγε κῦρα(?) μετ' ὀνειρώσεως(?) αὐτὴν καὶ ἤλασε βοῦς τὰς τοῦ Ἰφίκλου ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης. καὶ ἐπιστὰς ἐγγορημαχὶς(?) ἀντίθεον Νηλῆα, τὴν καὶ τὴν κούρην δηλαδὴ κατεγγυῆσαι τῷ ἀδελφῷ Βίαντι, ἄκοντος Νηλέως. Μελάμπους, ὥς φησι Διευχίδας(?), ἐκλήθη οὕτω, διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον, τῇ δὲ πόδας μελανθῆναι ὑπὸ ἡλίου, ἀσκίους ὄντας. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις ἠοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους ἀναλαβὼν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ. θύοντος δὲ ἐκείνου, δράκων ἀναρπάσας, κατέφαγε τὸν θεράποντα. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Μελάμποδος. τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐνταφιάσας καὶ περιλείξαντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικήν. φωραθέντα δ' ἐπὶ κλοπῇ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμποδα, ἐπειδὴ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὔπω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, καταπεπονηκότα ὑπὸ μαντικῆς ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ. ὁ δὲ Ἴφικλος μαθὼν τὸ πρόσρημα, αὐτός τε ἀπαλλαγῆναι τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι. Μελάμπυγος, ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγὰς, ἀνδρείους ἐνόμιζον. Μελαμπέταλον(?), μελανόφυλλον. Μελάμφυλλος, ὁ σελμός(?). Μέλανα βροτὸν, σῶμα, ἔρημον, ἀκαλλιέρητον(?). Μέλανα ῥέζειν, τὴν τοῦ ἀπολάθρου(?), τοῦ ὀρυκτοῦ(?) ἀπὸ μελαίνης ὕδατος πόσεως, ἱερὰς ἀγαθὰς ἐχούσης κατὰ τὸ κατέχον πεδίον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μελανάθυρ(?), τῶν πυῤῥῶν ὡς οὕτω καλεῖται. Μελαναί, βαθεῖαι.

Μελανόθρα(?), τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. Μέλαν χρῶμα, στρεβλωτὸν(?) ὄφεως, ἤτοι χρώματος, σκοτεινὸν τὴν ὄψιν. Μελανδετέος(?), ἀμπέλου εἶδος. Μελανδέα φάσγανα, ἢ τὰ σιδηρᾶ(?). μέλαν γὰρ κατ' ἐπικράτειαν ἐπιθετικῶς(?) ὁ σίδηρος, ἢ τὰ ἐνδεδεμένα ἐπιμελῶς κατὰ τὴν λαβὴν, ἢ τὰ ἔχοντα μέλαινας λαβάς. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν κώπας, ὧν ἐκ μὲν τῆς κώπης κινεῖν ξίφος. ἐκ δὲ τῆς λαβῆς, χρυσολαβὶς ξιφίδιον ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, τὸ ἔχον χρυσῆν λαβήν.

Μελανόλευρος(?), ὀρνίθειόν τι(?). Μελανόλευκη(?), πυκνὴν καὶ μακρὰν, ἢ μέλαιναν ἔχον λαβήν, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον, τουτέστι κρατεῖν. Μελανδρυὸς, ὁ ἐν τοῖς δένδροις δεδεμένος, καὶ ὁ τῶν ξύλων ἐντεριώνη. Μελάνει παρ' Ὁμήρῳ, παθητικὴν ἑρμηνείαν ἔχει. δηλοῖ γὰρ τὸ μελαίνεσθαι. κεῖται δὲ ἀντὶ ἐνεργητικοῦ(?) τοῦ ἰῶτα. ὡς τὸ ὄλλυμι(?), ἀντὶ τοῦ ὀλλύναι(?).

Μελανοστομῶ, τὸ μέλαινα ἐνδύομαι. Μελάνθια, ὄρνιθος(?)... τὰ μελάνθια. Μελανθὶς, μέλαν. Μελάνθιός τις ἱστορεῖται ἀνὴρ ὀψοφάγος ἐπίσημος, οὗ μέμνηται Ἀθήναιος. εἰπὼν ὅτι τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνειν ἀπήγχετο ἐκ τῶν ἀπολαύσεων, ἡδυπαθὴς ὢν τις ὀδυνηρῶς μελανθίου. ἴδε ὅρα τὸ ἐκκαιέτης(?), δοκεῖν ἐκ τοῦ κνισώδους παρεῖχθαι, ἐν ἢ κοινῇ φράσεις οἶδεν. εἰδὼς ὡς αἱρεῖν ἐκ τοῦ κνίσσης εἰδέναι(?) εἶναι αὐτὸ, ἔσω ἀναλογίας ἐστι. οὕτω δὲ ἔφη δ' ἂν καὶ ὁ προχείρως ὁ σά-

[illegible]

ἡ κλίσις ἔχει, περιισπᾶσθαι τὰ τοιαῦτα ἐμβιβά. ὡς θαλῆς θαλῆν, φαλῆς φαλῆν. ἕτεροι δέ φασι διαφορεῖται μύκης καὶ μυκῆς, ὡς θάλης καὶ θαλῆς. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως. οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον φασὶν, ὡς πολλὰ τοιαῦτα διχῶς κλιθέντα οὐ μεταβάλλει τὸν τόνον, τὸ γοῦν μύκης Ὅμηρος μὲν μύκητος κλίνει. Σοφοκλῆς δὲ ἐβουλεύθη, ἔστι δὲ καὶ μύκης μύκητος καὶ μύκου, ... [illegible]

Μεγιστᾶνες, οἱ τοῦ βασιλέως περιβλεπτοι, ... [illegible]

Μέγισον, οὗ μεῖζον οὐδέν. [illegible]

ὑπερηφανεύεσθαι. τανῦν δὲ λέγει, τὸ ὑπερφίαλον ἦθος ἐκβαλεῖν. Μεγαλαλκής, μεγαλοσθενής. Μεγαλαυχεῖ, σεμνύνεται, καυχᾶται. Μεγάλαυχος, μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος. Μεγαλαυχούμενοι, κατεπαιρόμενοι. Μεγαλαυχῶ, μεγαλαυχήσομαι. Λίβανος, μεγαλαυχούμεθα ὦ σῖμοι, ξυμμαθεῖς διδόντα ἄνδρα. Μεγαλαυχῶ, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων, ἀλλὰ μεγαλαυχοῦμαι. Μεγαλάνορες, μεγάλοι ἄνδρες, ἢ μεγάλοι κατὰ τὴν ἀνδρίαν, ἢ πολυανθρωπότατοι. Μεγαλεῖα, ὑψηλά. καὶ μεγαλεῖον, μεγαλοπρεπές. Μεγαλεπήβολος, ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. Μεγαλήγορος, μεγάλως λέγων. Μεγαληγορῶ, ἀμβοβαίτως. Μεγάλη κλεῖδα θυρῶν, ὅλον τὸ θύρωμα. Ἴωνες δὲ μοχλόν. Μεγάλη νόσος, ἡ ἐπιληψία. Μεγαλήτορα, μεγαλόψυχον. Μεγαλίζεο, ἐπαίρου. Ὅμηρος, μὴ μεγαλίζεο θυμῷ. Μεγαλίζεσθαι, τὸ ἐπαίρεσθαι. ὡς τὸ μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ. καὶ σημαίνει παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ φ' τῆς Ὀδυσσείας, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω, ὅτι τρεῖς αἰτίας ἐμφαίνει ἀποτροπῆς, ἐνταῦθα τὸ πρὸς ἀπαξιοῦσθαι θέλοντα, τὸ μεγαλίζεσθαι, τὸ ἀθερίζειν, καὶ τὸ ἄγασθαι. ὁ γὰρ ἐξαθερίζει εἰς τὸ οἰκτούμενον, τουτέστιν ἐξουθενεῖ, ὡς μὴ ἄξιον οἰκτίσεως. ἢ μεγαλίζεται, ὡς μείζων ὢν ἐκείνου. ἢ ἄγαται, τὴν αἰτίαν ἐννοούμενος τῆς ζητουμένης οἰκτίσεως. Μεγαλίζεο, μεγαλύνου, καυχοῦ. Μεγαλεῖον, μέγα, μέγεθος, ὕψος.

Μεγάλ' ἴαχε, μεγάλως ἤχησε. Μεγαλοίτιος, ἡ τὰ πολὺ σιτία, παρὰ Θεοκρίτῳ. Μεγαλομήτωρ, ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ. Μεγαλόνοια, μεγαλοφυΐα, ὑπερηφανία, μεγαλοπρέπεια. Μεγαλοπρέπεια, φιλανθρωπία ψυχῆς μετὰ λόγου, ἢ ἐν τῷ ἔργῳ λαμπρότης. κατὰ δὲ ταύτην μεγαλοπρέπεια θεοῦ ἐστιν, ἢ γνωρίζεται μεγάλοις παρ' αὐτοῦ ἐμφαίνεται. ἢ ἡ ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ προνοίᾳ καὶ δημιουργίᾳ τὰ εἰς πολὺ τὸ πρέπον ἐμφαινόμενα. ἡ μεγαλοπρέπεια, ἀρετή ἐστιν ἀποδιδοῦσα ἐνεργείας μεγάλων πράξεων. καὶ μεγαλοπρεπής, ὁ μεγαλοφανής, ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων ποιούμενος. Μεγαλουργίας, μεγάλας ἐργασίας. Μεγαλοψυχία, μεγαλαυχία, ὑψηλοφροσύνη.

Μεγαλοφρονῶ, τὸ γενναίως καρτερῶ. μέγα δὲ φρονῶ, καὶ ὑψηλὰ φρονῶ, ἐπὶ ἀλαζονείας, καὶ ἐπάρσεως. Μεγαλόφρων, ὁ μεγαλόψυχος. Μεγαλοφρονοῦς, μεγαλόφρονος. Μεγαλορρήμονος, καὶ μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία. Μεγαλοψυχία, ἕξις ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς μὴ κατολιγωροῦσα. Μεγαλοψυχία, ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία. ἢ τῆς μεγαλοψυχίας. Μεγαλόψυχος ἐστιν, ὁ πάντα εὐκόλως φέρων. μικρόψυχος δέ, ὁ μὴ δὲ τὰ μικρά. Μεγαλώνυμον, μεγαλόδοξον, περίφημον, ὀνομαστόν. Μεγαλωστί, ἀπὸ τοῦ μεγάλως γέγονε πλεονασμῷ τοῦ τι ἐπιρρηματικῷ. ὡς καὶ ἐν τῷ εἶτι, ἢ οὕτω τί ἐστι τοῖς ὁμοίοις. καθ' ὅμοιον δὲ τρόπον γίνεται καὶ τὸ πωσί, ἤγουν μεγαλοπρεπῶς. Μεγαλωστί, ὁμοιοτάτην συνθέσεως ἔχει, οὐ μόνον πρὸς τὸ πωσί, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ δημωσί, καὶ ἱδρωσί, ἐκ τοῦ δημίως καὶ ἱδρῶς, ὡς παραδεδώκασιν οἱ παλαιοί.

Μεγαλοσύνη, ἢ μεγαλορρημοσύνη, μεγαλοψυχία, ἥτις ἐστὶν ἀρετὴ τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν δύναταί τις φέρειν εὐτυχίαν τε καὶ δυστυχίαν, λύπην καὶ ἀτιμίαν. ἡ μεγαλοψυχία ἐστίν, ὀρθὴ ἐπαίνου τῶν μεγάλων ἔργων καὶ καλῶν, καὶ μάλιστα ζωῆς καὶ θανάτου. Μεγαμάζα, οἱ σύροι τὴν ἐπὶ βασιλέα δίαιταν οὕτω καλοῦσι.

Μεγαλόμυκος, μεγαλομυκήτης, ὁ ὄνομα, χελῶνος. Μεγάνορα πλοῦτον, ὅτι ἢ λέγουσι διὰ τὸ κατασκευάζειν τοὺς κεκτημένους αὐτὸν αἰχμητάς, καὶ ὑπερόπτας. καὶ ὅτι αὐτοὺς γίνεσθαι μεγαλείους, διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάζεσθαι. πῦρα γὰρ ἐν λιμοῦ χρόνοις ἄλλως, μεγάνωρ ἐστί, ὁ αὔξων τὰς τύχας τῶν ἀνθρώπων, ἢ ποιῶν μείζονα φρονεῖν τῶν καθηκόντων. ἢ ὅτι αὐτὸς μεγαλύνων ἐστί, διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάζεσθαι. Μεγαλικὸν σφίγγος, οἱ πόρνοι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγγεται, οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν, ἢ καὶ ἀπὸ μαίας, οὕτω λεγομένης ἐν Μεγάροις. Μεγαρεῖς, ἐθνικόν. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος, ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Μεγαρεῖς. ἔτι δὲ τοιοῦτον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, δῆλον. καὶ Θεόγνις οἱ μάρτυρες, οὐκ ἄλλοι λόγοι, οὐδὲ τῆς Μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων τῆς Σοφίας τὰ πρῶτα. Μεγαρίζοντες, λιμώττοντες, ἢ μέγα λέγοντες. Μεγαρίσαι, τὸ Μεγαρέως δοξάσαι. Μέγαρον, οὐ μόνον τὸ κοινῶς, ἀλλὰ καὶ ἰδιωτικῶς. μέγαρα, κατάγεια οἰκήματα φησὶ ταῖς θεαῖς, ἢ τῇ Δήμητρι καὶ Περσεφόνῃ. Αἴλιος δὲ Διονύσιος φησί, καὶ ὅτι μάγαρον, οὐχὶ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται. Μέγαρον, τὸ ὑπερῷον οἴκημα. παρὰ τὸ μέγα, μεγαίρω, μέγαρον. ἐγκώμιον γὰρ οἴκου, τὸ μέγα, καὶ ἄξιον φθόνου. Μεγαρόθεν, ἀπὸ τῶν Μεγάρων. Μεγαίρεις, φθονεῖς. Μέγαρτος, ἐπίφθονος καὶ φθονερός. ἀμέγαρτος δέ, ὁ ἄφθονος. Μέγας, παρὰ τὸ μέγας, ὁ μὴ ὢν ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς. Μέγας κόσμος, ὁ ἀνέραστος.

Μέγας, σύγκειται ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ, καὶ τοῦ γῆ. ἵνα ἢ μὴ γέας, ὁ μὴ πρὸς γῆν ὤν, ἀλλ' ὑπεραναβὰς τὴν γῆν. Μέγας κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ μεγάλος. τὸ δὲ οὐδέτερον μέγα κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ μεγάλου. Μέγας βασιλεύς. μέγα βασιλέα λέγει Δημοσθένης τὸν τῶν Περσῶν. οὕτω γὰρ ἔλεγον αὐτόν, διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι περσικῇ. κοινὸν δὲ εἶπεν, τουτέστι σημαίνει τὴν περιουσίαν τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τοῦ μέγα φρονεῖν τῷ κόσμῳ. Μέγας οὐρανός, ὁ λαμπρός τις, ὃ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ λέγουσι κατ' ἀνηγορίαν ἀλήθειαν. ἢ ὁ λαμπρότερος, τὸ μυστικὸν ἔργον. οὐρανὸν δέ, τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη τόπον, ὃς ἐστι μὲν κλεῖσθαι, ὃς καὶ πύλαι τὰς νεφέλας, ποτὲ δὲ ὡς οἷον ἀνεῳγόμενος δείκνυσθαι. Μεγασθένης, τὰ παρὰ τὸ σθένος, καὶ τὸ γένος σύνθετα ὀνόματα, κύρια μὲν ὄντα παροξύνονται. οἷον Δημοσθένης, Ἀνδροσθένης, Διογένης, Ἑρμογένης. ἐπίθετα δὲ ὀνόματα, ὀξύνεται, οἷον μεγασθενής, μονογενής, εὐγενής. κατὰ ταῦτα καὶ Δεξιοφάνης καὶ Μητροφάνης, παροξύνεται κύρια ὄντα. ἀφανὴς δὲ καὶ Δεξιφανής, καὶ προφανής, ὀξύνεται ἐπιθετικῶς λεγόμενα. ὧν τὰ μὲν κύρια, ἀπὸ τοῦ φαίνειν γίνεται. τὰ δὲ ἐπίθετα, ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι. τὰ δὲ εἰς ος, ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι, πάντα προπαροξύνονται, εἴτε κύρια εἴη, εἴτε ἐπίθετα, οἷον ἄφαντος, πρόφαντος, Λεόφαντος. Μεγάσουρος, εἶδος κασύλης ἐν κήπῳ. Μεγασχελεῖ, μέγα χάσμα ἔχουσιν. Μέγα τὸ ἄγγελος ἐσθλός, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων. Μεγάφρονος, μεγαλόφρονος, ἢ μεγάλως ἄφρονος. Μεγαφρονῶ ἐπὶ τῷ κάλλει, ἢ ἐπὶ τῷ πλούτῳ, ἢ ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ μεγαφρονῶ, τὸ ὑπερηφανῶ, δοκῶ συνταλάσσεσθαι, οἷον ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς μεγαφρονοῦσι. Μεγαχήσονται, μέγα βοῶσι. Μέγεθος, μεγαλεῖον. Μέγεθος, λέγεται τὸ μέγεθος, κοινὴ αἴσθησις. λέγεται δὲ κατὰ ἀναλογίαν, ἢ ἐπὶ ὀσφράνσεως λαμβάνεσθαι, καὶ ἐπὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ αὗται τῆς ποιότητος μεγέθους ἀντιληπτικαί. τὸ μὲν τῆς ἐν ὀσμαῖς, τὸ δὲ τῆς ἐν χυμοῖς. Μέγ' ἔξοχον, μεγάλως ὑπερέχοντα. Μεγῆραι, φθονῆσαι, ζηλῶσαι. Μεγήρατα, μεγάλως ἐπέρασα, ἢ ὑπερήφανα, διὰ τὸ κάλλος. ἢ μεγάλως ἐρασθεῖσα περὶ κάλλους. ὃ πρὸς οὓς εἶδεν οἷς δύναται ἐρᾶσθαι, ἀλλὰ μετ' ἀγάλλων ἐρίζειν. Ἡσίοδος, μεγήρατα τέκνα θεάων πέντε ἐν ἀγορῇ. Μέγηρον, τὸ ἐπέρασμον. Μεγῆρα, τὰ τίμια, καὶ μεγαλόχαρτα.

Μέγος, ὁ μέγας. Μέγης, ὄνομα κύριον. Ἀρίσταρχος μὲν βαρύνει τὸ Μέγην, ᾧ καὶ πείθεται ἡ παράδοσις. οἱ δὲ περὶ Πτολεμαῖον καὶ τὸν Ἀσκαλωνίτην, περισπῶσιν, ὡς Ἑρμῆν. φασὶ γὰρ ὡς τὰ εἰς ης βαρύτονα δισύλλαβα ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, περιττοσυλλάβως κλίνονται, λέβητος, λάχητος. οὕτω γοῦν καὶ Μέγης ἔδει κλίνεσθαι, καὶ Μέγητα εἶναι τὴν αἰτιατικήν. ἐπεὶ δὲ μὴ οὕτως

τὸ λεγόμενον κεκτημένον καὶ ἀνεπόνετον. οἷον τὰ τοῦ κόσμου πράγματα μάταια. ματαιον, καὶ τὸ μωρόν. Ματήρ, ἐπίσκοπος, ἐπιζητῶν, ἐρευνητής. Ματεύσαι, ματεῦσαι, ζητεῖν. Μάτεσαν, ἀπέτυχε. ματῆσαι δὲ ἐπταισεν, ἡμέλησεν, ἀπέχειν. Ματεῖσιν, ὁμιλοῦσιν. Ματία, μαρτυρία.

Ματία, ματαιότης. Μάζιον δὲ τόπον, ὡς βέλτιον τὸ μικρὸν καὶ ὀλίγον, καὶ μάταιον. οἱ δὲ, ἀφαμάζιον. Ματολοιχὸς, ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος. Μάζος, ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάζιον τὸ ἐλάχιστον φασίν. ἢ ὁ μάταια βουλευόμενος, καὶ λοχῶν, ἢ πρεσβυτέρας. μάζα γὰρ, εἶδος μέτρου. Ματίς, μέγας. λέγεται ἐπὶ τοῦ βασιλέως. Ματεῖσαι, ματεῦσαι, ζητῆσαι. Μάτος, ὁ ζήτησις. ὅθεν ματεύεσθαι, τὸ ζητεῖν, παρὰ τὸ [illegible] Ματρίκε, τὸ [illegible]. Ματρύλιος, τοὺς [illegible] παῖδας. Ματρύλλειον, τόπος τῶν πορνευόντων, τουτέστι πορνεῖον. ὅπου οἱ [illegible], ἔνι μαυλισαὶ διατρίβον. Ματταβοῦ, [illegible], ὀλομενοῦ. Μάτταφος, ὁ μωρός. Ματταβεμιος, μέλλων καὶ [illegible]. Μάττιον, τὸ [illegible] φορόν, καὶ εἰς ἐμφυλὴν [illegible], τὸ [illegible].

Ματτόντων, ἐσθιόντων πολλά, ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης.

Μάττω, τὸ ζυμῶ. μάξω, μέμαχα, μέμαγμαι, καὶ μεμαγμένος. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν.

Μάττειν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀντὶ τοῦ [illegible] κατασκευάζειν, καὶ ἐσθίειν κεῖται. Ματίαι, [illegible].

Μὰ τὼ θεώ, οὐ μόνον γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ὅμνυον.

Ματύη, [illegible], ἢ μάττειν ποιῶν. Μαῦλιν, λαθραῖον. Μαυαυρόν, τὸ χλιαρόν. Μαυλίδα, τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, ἀπὸ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, οἷον ὁμαυλίδα. Μαυρίς, ἡ μάχαιρα, καὶ ἡ μικρὰ [illegible]. Μαυλιστήριον παρ' [illegible]. λύδιον λόμιομα, λιπαρόν. Μαῦρον, τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀδυνές. καὶ μαῦρος, μωρός. Μαυσωλός, ὄνομα, ἄρχων καρῶν. φασὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος, μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. Μαυροῦσιν, ἀφανίζουσι. παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, μαυρῶ, τουτέστι κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ἀμαυρῶ, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α. Μαφρίω, διάνοιαν. Μαφόριον, τὸ τῆς κεφαλῆς περιβόλαιον. Μάχαιρα, ξίφος, καὶ παραξίφιον. καὶ οἷς ἀποκείρονται τὰ πρόβατα καὶ ζῶα, ἤγουν ὁ [illegible] ξυρός, καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικόν. Μαχαρίδας, αἱ τῶν κουρέων μάχαιραι, ἀπὸ τῶν μαγείρων. Μαχαιρίδας, ἐξεβλήθη, δὲ φλιβόμενος, παρὰ δὲ Ἰσοκράτει. Μαχαιροφόρος, ὁ ἐν τοῖς [illegible] καταλεγείς. Μαχαιροδαιτιον, μάχαιρ, ὀχύρωμα. Μαχᾶν, ἀντὶ τοῦ θέλειν μάχεσθαι. Μαχάτωρ, ἀντίπαλος. Μαχάων, ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν. διὸ καὶ συστέλλει ἐν ταῖς πλαγίαις τὸ ω. καθόλου γάρ φασι τὰ εἰς ων βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διχρόνῳ παραληγόμενα, εἰ μὲν βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσι, φυλάττουσι τὸ ω καὶ ἐπὶ γενικῆς, οἷον ἀμφιτρύων, ἀμφιτρύωνος, ἀκαλίων, ἀκαλίωνος. εἰ δὲ μακρῷ διχρόνῳ παραλήγοιντο, συστέλλουσι τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἰξίων, ἰξίονος. Μαχαιρωτός, [illegible] λέξις, ἐκ τοῦ μαχῶ μαχέω.

Μαχέσιν. μάχομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε μαχέομαι. ἀφ' οὗ ὁ εὐκτικὸς μαχέοι, τὸ τρίτον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ μαχεοίμην.

Μαχέσασθαι, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ [illegible] λαλέειν, ἢ μέμφεσθαι, καὶ οὐ [illegible] ἡ λέξις ἐκεῖ, ἐν δὲ τῷ τῆς ἰλιάδος. Μάχη, καὶ ἡ χάρμη κατεβάλετο, παρὰ τὸ μὴ ἄχεσθαι. καίτοι γὰρ ἐλπίδι τῆς κατὰ τὴν νίκην χαρᾶς ἡ μάχη συνίσταται. Μάχη, πόλεμος τις, ἢ ὡς διάφορα, καὶ [illegible], ἢ ὡς τι [illegible]. Μαχεῖν, ἀντὶ τοῦ [illegible], ὅπερ κατὰ [illegible] λέγεσθαι [illegible], ἢ συμφέρεσθαι ὡς τὸ [illegible] καὶ τὸ [illegible]. Μάχλων, μάγειρα [illegible] ἠγαπημένη. συνελθὼν δὲ μαχαίρας, δεσμευτῶν δηλοῖ [illegible].

Μαχλὰς, πρατευτής. Μάχιμος, ὁ γενναῖος. εἰδώς μιν μάχιμον ὄντα, καὶ φιλοτιμούμενον. Μαχλάς, ἡ πόρνη. Μάχλος, ἀσελγής, ἄσωτος, παρὰ τὸ [illegible]. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μα συλλαβῆς μοχλὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, μάχλος.

Μαχλοσύνη κυρίως ἐστὶν, ἡ ἐν γυναιξὶ μανία. ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ οὐ τίθεται. Ὅμηρος, τὴν δ' ᾔνησεν, ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. Μάχλος, ἀκρατής, καταφερὴς περὶ [illegible]. Μαχλεῦσαι, πορνεῦσαι. Μαχλίς, ἑταίρα, πόρνη. Μαχλεῖον, πορνεῖον. Μαχλοσύνας, τοὺς [illegible] οὕτως ἐκάλεσαν. Μάχομαι, πολεμῶ, διαφέρομαι, ἐναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαι, ἀντιτείνομαι, ταυτὸ δύναμαι. Μάχομαι αἰτιατικῇ, συμμαχῶ δὲ, δοτικῇ. προμάχομαι δὲ, καὶ ὑπερμάχομαι γενικῇ. Μαχεῦμαι, παρὰ δὶς ἀρίστας. μαχέσομαι, παρὰ δὲ πλέοσι. μάχομαι μαχοῦμαι, καὶ μαχέσομαι μεμάχημαι, ὁ ἐμαχεσάμην. μάλα ἐμάχοντο, βοῦς βουκολέοντες, ἀπλῶς. ἀείδω, ἄειδες. Μὰψ αὕτως, ἐκ παρ. ἄλλα ταυτὸν ποιοῦσι, δηλοῦντα ἐπίτασιν [illegible] μάτην, ἀπὸ τοῦ [illegible] ὁμοῦ [illegible]. Μὰψ ἐμέσαι, ταυτὸν δὲ [illegible]. Μάψ, ματαίως. Μαψαῦραι, οἱ μάταιοι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί.

Μαψίδιον, μάταιον, δαψιλὲς, χαλεπὸν, πολύδωρον, ἐκδόσιον. καὶ μαψιδίως ὁμοίως. Μαψιδίως, ματαίως, καὶ μὰ, ἀντὶ τοῦ ματαίως. Μαψίφωνον, ματαιόφωνον. Μάψαιος, μάταιος.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Μέγα, κλίνεται ἐκ φθεκλίτου τοῦ μεγάλου. ἡ αἰτιατικὴ, τὸ μέγα. καὶ ἐκ τούτου ἐπίρρημα μέγα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ, μέγα νήπιε Πέρση, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Μέγα τεῖχος ἁλιέων, τὰς τρεῖς [illegible] δηλοῖ. [illegible], καὶ [illegible]. καθ' ὡς τὸ μέγα τεῖχος. Μέγα, σημαίνει τρία. τὸ πολὺ, ὡς τὸ τὸν δ' ἱππεῖς μέγ' ἐπέγχετο. σημαίνει καὶ τὸ μεγάλως, ὡς [illegible] μέγ' ἀμείβετο [illegible]. σημαίνει καὶ τὸ ἐπὶ [illegible], μέγα τέρπεται. Μέγα [illegible], ἐν ᾧ τὰς δημοσίας [illegible] δίκας. Μέγαν [illegible], πολλὰ [illegible] γινομένους.

Μέγ' ἀέθλα, ἐκλυρὸν μὲν λέγω [illegible], κατὰ δὲ τὰς [illegible]. [illegible] δὲ καὶ ἄθλα [illegible], ἀπὸ τοῦ [illegible] ἄεθλα [illegible], ἀπὸ [illegible] πάντας [illegible]. Μεγαβύζοι λέγονται, μεγάλοι, ἀπὸ τῶν περσῶν βασιλέως. οἱ δὲ, βάρβαροι, καὶ οἱ τῆς ἀρτέμιδος ἱερεῖς, καὶ οἱ [illegible] τοῦ περσῶν βασιλέως μεγάβυζοι ἐλέγοντο. Μεγάβυζος, στρατηλάτης περσικὸς [illegible], [illegible] φασὶν τὴν αἴγυπτον [illegible], οὗ μνημονεύει Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ. Μέγαιος, ἀντὶ τοῦ μέγιστος λέγεσθαι [illegible]. Μεγάθυμος, μεγαλόψυχος, γενναῖος. θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή. Μεγαίνετος, ὁ μέγας, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. [illegible] οἱ [illegible] βάρβαρον, ἀλλ' [illegible] καὶ [illegible]. Μεγαίαδεν, μεγάλη [illegible]. Μεγαίρω [illegible], τὸ φθονῶ, [illegible] μέμφομαι. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, ἐμεῖο αὐτὸς [illegible] φοῖβος [illegible], ἀλλὰ [illegible] μεγαίροι. Μεγαίρειν, τὸ φθονεῖν. ἀπὸ τοῦ μέγα καὶ τοῦ αἴρειν. ὁ δὲ μεγαίρων, ἤτοι φθονῶν, τὸ μεγαλεῖον αἴρει πρὸς τὸ φθονούμενον. Μεγακήτεα [illegible], τὰ μεγάλα κύτη ἔχοντα. ἢ ὅτι [illegible] μέγαν [illegible] κῆτος. Μεγακήτεϊ, μεγάλῃ, παρὰ τὸ κῆτος. ἢ μέγα κύτος ἐχούσης, ὅ ἐστι πλοτίας. Μεγακήτης, ὁ μέγας. Μεγαλήτορες, ἀσφαλῶς [illegible] παρ' Ὁμήρῳ, οὐ διὰ μόνον μέγεθος, ἀλλὰ δὲ καὶ [illegible]. Μεγακλῆς, κυρίως [illegible], ἐκ [illegible] καὶ πλούτῳ, [illegible]. διὸ καὶ [illegible], τὸ μέγα φρονεῖν, παρ' [illegible]. Μεγάλα [illegible], σημαίνει τὸ

ρέγει, ἐν δὲ τοῦ σ̄ διὰ τοῦ ζ̄ γραφόμενον. ὁ μέν τοι διὰ τοῦ θ̄ μασθὸς, ἢ τῷ μάθει τροφῆς ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου τ̄ ἐκείνου. ἢ ἐκ τοῦ μαζὸς, ὥστε αἰολικῶς μασθὸς προῆλθε. Μαστρύζει, σιμυλοῖ καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παιδίων, ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι συνάγει τὰ χείλη. Ἀμεροφάγος, ὁ δ' ὑπὸ γήρως μαστρύζει. Μαστεύω, ζητῶ. ἐξ οὗ καὶ μαστὸς. ἡ ζήτησις. Καλλίμαχος, μαστὺος ἄλλοτ' ἱκάμενον ἀλητί. ὅθεν καὶ μαστοὶ καλοῦνται διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων. Μαστεύοντος, ζητοῦντος. Μαστῆρες, ζητηταί. Μαστὴρ, ἐρευνητής. Μάστιγα δισσὸς λέγει Ὅμηρος, τὴν θηλυκήν. ὅθεν ἴσως Σοφοκλῆς λαβὼν, τὸν παρ' αὐτῷ μαστιγοφόρον Αἴαντα ἐπέγραψε. Μάστιγι, παρ' Ὁμήρῳ. μάστι τοῖς γράφουσι διὰ τοῦ ι, ἐκ τρίτης τῆς λήγουσαν ὁμοίως τῷ. μάστι δὲ φροτόμος μιγ' ἀμιέσων. καὶ ἐστὶν ὥσπερ μῆτις μήτιος μήτι, ὡς ἐκ τοῦ κρᾶσιν μῆτι, οὕτω ἡ μάστις μάστιος μάστι μάστει, τῇ μάστῃ, ἀρχὴ τοῦ μαστίω μαστίσω. ὥσπερ τοῦ μῆδος, τοῦ ματίω ματίσω. Μάστιγας, ἁρμοὺς. Μάστι, τῇ μάστιγι, κατὰ ἀποκοπήν. ἔστι δὲ δοτική. μάστιν δὲ, αἰτιατική. μάστι δ' αἶψ' ἔλασεν. ἢ καὶ ἐφ' ἵππων μάστιν βάλε. Μαστιγίας, δοῦλος δι' ἁμαρτήματα μαστιγούμενος. Μαστιγώσιμος, μαστίγων ἄξιος.

Μασίδες, ἀλίδες, ἢ ἀγκάλαι. Ματίζ. πληγαῖς τύπτε.

Ματίζω, κοινῶς. ματίω δὲ ποιητικῶς. ἐξ οὗ τὸ μάστι νῦν, ἤγουν μάστιξε. ἐκ δὲ τοῦ μαστίω ματίσω, καὶ μάστιν ἔστιν εὑρεῖν τὴν μάστιγα. τὸ δὲ μαστίζειν, καὶ ἱμάσσειν λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ ἱμᾶσαι καλλίτριχας ἵππους. Μάστιξ, φραγέλλιον. Μάστιξεν δ' ἐλάαν, λείπει τοὺς ἵππους. Μαστιγωτίας ἐστὶν, ἤγουν ἄξιος μαστιγωθῆναι. Μάστι. Ὅμηρος, ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν. ὅμοιον ἐστὶ τῷ, ἐπέβαλεν ἱμάσθλην. γίνεται δὲ ἡ μάστις, ἀπὸ τοῦ μαστίζω. Μαστίσδοισιν, ἀντὶ τοῦ μαστίζειν, ἤγουν τύπτειν. Μαστίχη, εἶδος μυρεψικὸν, καὶ μαστίχιον ὁμοίως.

Μαστοὶ, ἐπὶ γυναικῶν οἱ τιτθοί. θηλὴ, τὸ ἄκρον αὐτῶν. μαζοὶ δὲ ἐπ' ἀνδρῶν, οἱ τοῖς μὴ ἐσθιόμενοι. τὸ μετὰ τὰ στέρνα πλευρὰ καλεῖται. τὸ δ' ὑπὸ αὐτὰς ζώνη καλεῖται. παρὰ τὸ ζώννυσθαι. κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τὸ μετὰ τοῦτο γαστὴρ καὶ κοιλία, ὀμφαλὸς, καὶ ἠτροφάλειον, εἶτα ἦτρον, καὶ ὑπογάστριον. τὸ μέν τοι μετὰ ταῦτα, αἰδοῖον ἐπὶ ἄρρενος. τὸ δὲ μακρὸν, καυλός. τὸ δ' ἐκπρεπὲς, ὑπότμημα. βάλανος δὲ, τὸ τοῦ καυλοῦ ἄκρον. τὸ δὲ τούτου τρῆμα, οὐρήθρα. πόσθη δὲ, τὸ ἐπὶ τῇ δέρμα. κρεμαστῆρες δὲ λέγονται, τὰ τοὺς ὄρχεις ἀνέχοντα νεῦρα. τὸ δὲ θήλεος αἰδοῖον, κτεὶς ὀνομάζεται. οὗ ἡ τομὴ, σχίσμα. τὸ δ' ἐν μέσῳ περιττὸν σαρκίον, νύμφη, καὶ κλειτορὶς ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἑκατέρωθεν σαρκία, μυρτοχειλίδες, καὶ κρημνοί. καὶ κλειτορίζειν, τὸ ἅπτεσθαι καὶ μαλάσσειν τὴν κλειτορίδα. ταῦτα, τὰ ἐπὶ τῷ αὐχένι ἐπικείμενα. τὸ δὲ μέσον τούτων μετάφρενον. τὰ δ' ὑπ' αὐτὸ, ῥάχις. ὀσφὺς δὲ, τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι γλουτῶν. γλουτοὶ δὲ καὶ ἰσχία, τὰ μετὰ αὐτό. πυγὴ, τὸ μετὰ αὐτὸ καὶ πρωκτός. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μέχρι γονάτων, μηροί. τὰ μετὰ αὐτὸ, γόνυ. τὸ δὲ ὄπισθεν, ἰγνύα. εἶτα κνήμη, τὸ ἔσω δέ, γαστροκνήμια δὲ, τὸ σαρκῶδες. εἶτα ἀστράγαλοι. τὸ δὲ ὄργυς τῶν δακτύλων ἐσωθεν, ὄρος καὶ πέδιον. ταρσὸς δὲ, τὸ ἔμπροσθεν, καὶ πτέρνα, καὶ δάκτυλοι. Μαστὸς, ἀκρώρεια, ἐξοχὴ ὄρους. ἦν γὰρ ἐν Λυκίᾳ τὸ φρούριον Μαστὸς, τοῦτο μὴ καταληφθεῖεν, πρὸς ταῦτα οἰόμενος ἐν ὕπνῳ χρήσιμον ἔσεσθαι, μαστὸν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ κατὰ ὁδός. ὁ μαστὸς διὰ τοῦ τ̄ λέγεται, ὡς μαστευτὸς ὢν βρέφεσι. Μαστεύειν, ἐπιζητεῖν.

Μαχαλᾶν, τὸ τοῖς λακαίνοις χοιρίοις τοὺς ἀγκῶνας χάσαντας περὶ τὸν ἀγκυρωτὸν λίθον περιδεῖσαι. Μαχάλιον, κάσιον, φοινίκιον. μαχάλη γὰρ, ὁ τοῦ φοίνικος ῥάβδος. ἢ χοινίον.

Μαχαλαρίς, ὁ διὰ τῶν μαχαλίων δεσμὸς τῶν ὑποζυγίων. τὸ αὐτὸ ἡ μάχαλις. Μαχαλίστα, ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρει. Μαχάλιν, τὸν χιτῶνα. Μαγγίαι, αἱ τῶν ἀρχόντων ἐσθῆτες. Μαγγανὸς, ὁ χοιροβοσκός. ἢ ὁ μαυλιστὴς ἐπὶ θηλυκοῦ. ἔστι δὲ παρὰ τὸ μαί καὶ τοὺς τρόπους, οἱονεὶ ὁ δοκοῦσι μὴ πρὸς φίλους ἔχειν. ἢ μαγγανεὺς, τὸ αὐτό. Μαγγάνιον, τόπος ἔνθα οἱ μαγγανοὶ διέτριβον. Μαγγανεύω, καὶ μαγγανεία. μαγγανεύοντες, οἱ βασιλικοὶ τῶν ζώνας ἔχοντες εἰς τοὺς ὄχθους πρὸς τοὺς τῶν ἀρχόντων ἵππους, λοιπὸν ἐγκατέλιπον ἱκετικῶς. Μάγγοι, παρὰ Ῥοδίοις βουλευτήριον. Μαχάλαις αἴρας, ἀντὶ τοῦ ἀπαλλαγῆναι. οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μαχάλας καταμωκώμενοι. οἱ μισοῦντες χεῖρας ἀνέχοντες γελᾶν ἐποίουν. Μαχάλη, μέρος τι τῆς πτέρυγος, ὅπου καὶ τὸ πτερὸν, ὃ καλοῦσιν ἀρτίμωνα. ἢ τοῦ τῆς ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος. Μασώμενος, ἐσθίων. Μασῶντες, παράσιτος.

Μασοὺβ, τὸ θυσιαστήριον. Ματαιᾶ, διατριβή, χρονίζει.

Ματαιάζω, μακροθυμῶ ἀμετάβατος. Ματαιολοιχὸς, ἤτοι ὁ προσσιμέτρος. μάταιον γὰρ εἶδος μέτρου. ἢ ὁ φλύαρος, καὶ σμικρολόγος. ἢ ὁ μυκτηριστής. ὀξύνει δὲ ὁ Ἡρωδιανός. ὁ μάταιον, τὸ ἐλάχιστον, ἤτοι τὸν μάταια βουλευόμενον, καὶ λέγοντα.

Ματαιότης, ἡ φθορά. ὡς ὁ ἀπόστολος, τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα. Ματαιότης, πρᾶγμα ἀνόνητον, ἢ βουλὴ ἀνυπόστατος, ἢ σπουδὴ πέρας οὐκ ἔχουσα, ἢ τὸ ὅλως τὸ ἐπί τινι λυσιτελοῦντι ἀνύπαρκτον. Μάταιος, ἠλίθιος, τολμηρός. Ματαίοισι, ταῖς ματαιότησι. Ματαΐζει, μωραίνει. Ματάζων, ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. ματάζει ἐμείωσε. ἴδρυται παρὰ τῷ Λουκιανῷ ματαΐζω. Μὰ τὰ λάχανα, σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου. ὃ καὶ τὸν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ μὲν πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, ὠφέλειαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δ' αὐτὸ καὶ τοῖς ἐλλογίμοις ἀρμενιακοῖς, τὸ μὰ τὰ καλά. Ματῶν ἐστὶ τὸ ἐκλύεσθαι, ἐπὶ ἵππων λέγεται, τὸ ματαιοπραγεῖν, καὶ ἐν ἀργοῖς ἵστασθαι. ἐξ οὗ καὶ ματία ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπὶ ἀνθρώπων ἡ ματαιοπραγία. ταυτὸν τὸ ματᾶν καὶ τὸ ἀκοντίζειν. ἴσως δὲ οὐ μόνον ματία θηλυκὸν ὄνομα, ἀλλὰ καὶ μάτιον οὐδέτερον παρὰ τοῖς μετ' Ὅμηρον, εἶδος μέν τοι μέτρου ἐκεῖνο. ὅθεν καὶ ματιολοιχὸς, ὁ ἐκ τοῦ παραμετρεῖν λείχων, ἤτοι κερδαίνων. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι μάτιον, τὸ ὀλίγον κλάσμα. ἕτεροι δὲ, ὅτι μάτιον, τὸ ἁπλῶς μικρόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ πολλοῦ. ὅθεν καὶ τὸ πλεῖον ἢ δεῖ λείχοντα, ματιολοιχὸν φασί. τινὲς δὲ τὸν τοιοῦτον ἄλλως ἑρμηνεύοντές φασιν, ὅτι ματιολοιχὸς ὁ περὶ τὰ μικρὰ στρεφόμενος καὶ κακοῦργος. τὸ μέν τοι ματᾶν οἱ παλαιοὶ καὶ ἄλλως διαγράφοντες, ματᾶσαί φασι, τὸ ἁμαρτεῖν, ὅτι κατὰ τοὺς οὐ μόνον ἵππος ματᾷ, ὡς μάτην εἰς χρείαν ἐλθὼν, ἀλλὰ ὁ τοξότης, εἴπερ ἀφεὶς βέλος οὐκ εὐστόχησε. οὕτω δὲ καὶ αἰχμητὴς, καὶ ἕτεροι. παράγωγον δὲ τοῦ ζητοῦντος ῥήματος τὸ ματάζειν παρὰ Σοφοκλεῖ. ποιητικὰ δὲ ἄμφω. κοινὸν δὲ τὸ ματαιάζειν. Μάταρος, τίφανος κεκαρασμένος. Ματεῖ, πατεῖ, ζητεῖ. Ματεύσομεν, ἔλλειψιν ἔχει τοῦ σ̄ μαστεύ‑ ομεν. γάρ ἐστι τὸ ζητεῖν, εἰ μὴ ἄρα ἐστὶ τοῦτο μᾶλλον εἶναι πρωτότυπον. ἐξ αὐτοῦ δὲ κατὰ πλεονασμὸν γίνεσθαι τὸ μαστεύειν. ὡς ἀπὸ τοῦ μῶ μάσω. ἐξ οὗ καὶ ῥᾳ' αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθον. εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι ματεύειν. ἀρχαίως πάνυ ἐπιγράφεται τὸ ματεύειν, τοῦ ἐν ἄλλοις εἰρημένου ματᾶν. Μάτην λέγω, μὴ ματαίως. Ἀντεφρίκης ἐν περὶ λαοῖς, μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται.

Μάτην ἄλλως, ὁμοῦ τίθεται. δέον δὲ μάτην ἄλλως, οὐδὲ περὶ ἄχρηστα πλανώμενον. Μάτην, καὶ εἰκῆ, καὶ εἰκαίως, καὶ ἑκουσίως, τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ματαίως. Μάτην, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ματαίως, ἤγουν ἐπὶ κενῷ. καὶ μάτην, ἀντὶ τοῦ ψευδῶς, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, ἵνα μὴ κεῖνον ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν, ἤγουν ψευδῆ φήμην. μάτην οὖν ὀργίζῃ οὐ ματαίως. μάταιον δὲ,

μαρμαίροντος ἡλίου, ἢ λαμπρουμένου. κυρίως δὲ λέξις τὸ μάρμαρον, ἀπὸ τοῦ μάρμαρος λίθος. ἔστιν μαρμαίρω ποιητικόν, ἐξ οὗ μαρμαίρω ἀποβολῇ τοῦ ἰῶτα, οὗ ἑλληνικὸν μαρμαρίζω.

Μάρμαρος, λευκὸς λίθος. Μαρμαρυγὰς καλοῦσι, τὰς γινομένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν ὀξύτητα ἀστραπάς. Μαρμαρυγαὶ ποδῶν, αἱ σύντονοι κινήσεις. ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις φασὶ κινήσεσιν ἀπόστιλψις γίνεσθαι τῶν ποδῶν. Μαρμαρυγή, φῶς, ἀστραπή, βῆμα, πήδημα, λαμπηδών, κίνησις ποδῶν συνεχής, αὐγὴ ὀφθαλμῶν. Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, παρ' Ὁμήρῳ, τῷ καλλίστῳ πάντων, ἀπὸ τοῦ εἴδους γένος. λίθος γὰρ λίθου ὁ μάρμαρος. Μάρναμαι, μέλλων μαχέσομαι, ἰσοφελίτως. καὶ μαχέσομαι, καὶ μαχοῦμαι, ἀόριστος ἐμαχεσάμην. Μαρναίθην, ἀπὸ τοῦ μάρναμαι. τὸ μάχομαι, ἀπὸ τοῦ μᾶ σφοδρικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ἄρω, τὸ διαλλάσσω. ἐν ταῖς διαφοραῖς γὰρ οἱ παλαιοὶ ἄρσαν ἔλεγον. Μαρνάμενος, γίνεται ἐκ τοῦ μάρναμαι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς μάρναμαι, μετοχὴ μαρνάμενος, μάρναμαι. ἤγουν μάχομαι ἐν πολέμῳ. Μαρναμενοῖιν, μάρναμαι ἐνεστώς, ἀφ' οὗ μετοχὴ ὁ μαρνάμενος, γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν μαρναμένοιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα μαρναμενοῖιν, μέλλων μαχέσομαι ἰσοφελίτως, καὶ μαχέσομαι, καὶ μαχοῦμαι, ἀόριστος ἐμαχεσάμην. Μάρναο, μάρναμαι, παρατατικὸς ἐμαρνάμην, ἐμάρνασο καὶ ἐμάρναο, ἀντὶ τοῦ μάρναο. Μάρμαρ δήιον πυρός, ἀντὶ τοῦ πῦρ, οὕτω καὶ σέλβειν λέγουσι, τὸ λάμπεσθαι τὴν ὄψιν. Μάρναντο δήιον πυρὸς αἰθομένοιο, ἀντὶ τοῦ κατὰ πῦρ ἐμάχοντο. ἤγουν ὡς πῦρ ἐπινέμοντο ἅπαντα. καὶ παρὰ Ἀντιφάνει, γνώμην ἐμήν, λείπουσιν αἱ προθέσεις παρ' Ἀττικοῖς. καὶ ἁπλῶς αἱ ἐλλείψεις τῶν Ἀττικῶν εἰσι.

Μάρον, ἔργον, καὶ πόα. Μάρπτειν, τὸ καταλαμβάνειν. καὶ μάρψαι, ἐκ τοῦ μάρπτω. Μάρπτειν οἱ παλαιοὶ χολικοὶ κυσολακτεῖσθαί φασιν ἐπὶ τοῦ ἐν χερσὶ συλλαμβάνειν. μάρπαι γάρ φασιν, αἱ χεῖρες. ὅθεν καὶ εὐμαρὲς τὸ εὐχερές, καὶ μάρνασθαι τὸ διὰ χειρὸς μάχεσθαι. οἱ δὲ νεώτεροι ἐν τῷ οὐδὲ χθόνα μάρπτει σεσόβειν, ὥσπερ ἂν ἴσως καταχρηστικῶς ἐχθεῖσαι, τὸ μάρπτειν.

Μάρπησσα. ἱστορεῖ, ὅτι καὶ διὰ τὰ τῶν πατέρων καὶ προγόνων ἔργα ἐτίθεντο ὀνόματα τοῖς ἐκγόνοις. τὴν γοῦν Μάρπησσαν, ἀλκυόνην καλεῖσθαί φασί που Ὅμηρος ἱστόρησεν, διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτῆς πολλὰ πεπονθέναι δίκην ἀλκυόνος, καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ δὲ ὁ πάππος Αὐτόλυκος τὸ νεώτερον ἔθετο ὄνομα, διὸ δὴ πολλοί φησιν ἐμοὶ ὀδυσσάμενοι, τετίσπρωγρίθεσαν κατὰ γῆν. ὡς κλέπτοντα ἐκείνων. οὕτω γὰρ βούλεται ὁ ποιητὴς ἐτυμολογεῖσθαι τὸ Ὀδυσσεύς, ὡς ὁ Ὀδύσσεια δηλοῖ. Μάρψαι, καταλαμβάνειν, συλλαμβάνειν. καὶ μάρψαι, ὁμοίως. Μαρψάσῃ, καταλάβῃ. Μάρψοντα, κρατοῦντα. Μάρψιος, ὑβριστής.

Μάρρον, ἐργαλεῖον σιδηροῦν. Μάρσασθαι, κτήσασθαι.

Μαρσίππιον, τὸ σακκίλιον, ἢ βαλάντιον. Μάρσιππος, ὁ ἐν αὐτῷ πάντα μάρπτων, καὶ συνέχων, ἤγουν σάκκος, θυλάκιον, σακκίλιον. Μάρτυρ, μάρτυς. Μαρτυρεῖν, ἐπὶ καλοῦ λέγεται. κατηγορεῖν δέ, ἐπὶ κακοῦ. ὁμοίως μάρτυς, καὶ μάρτυρος ὀνόματα ἐπὶ καλοῦ, καὶ κακοῦ, ἔλεγχος ἐπὶ κακοῦ μόνον. Μαρτυρεῖ περὶ παρόντος λέγεις. ἐκμαρτυρεῖ περὶ ἀπόντος, καὶ ἀποδήμου. ὡσαύτως καὶ μαρτυρία, καὶ ἐκμαρτυρία.

Μαρτυρίας νόμος, μήτε ἐθέλοντας πρὸς τοὺς ἀγῶνας χωρεῖν φαύλοις τῶν δικαστῶν, καὶ τῶν ἀδικησάντων, μήτε παρόντας ἀπαλλάσσεσθαι. τὸ μὲν γὰρ θρασύτης ἐστί, τὸ δὲ ἀναίδεια. Μαρτυρία, διαφέρει τῆς ἐκμαρτυρίας. ὅτι ἡ μὲν παρόντων παρουσίαν δηλοῖ, ἡ δὲ ἐκμαρτυρία, ἀπόντων. Μαρτύρεσι, βουλεύσασθαι, ἐν πλαξίν. Μαρτύριον, ὁ ἔλεγχος, ἡ κατηγορία, ἡ καταίτησις. ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. εἰ γὰρ πιστεύσαντες καταμαρτυροῦσι τῶν μὴ πιστευσάντων, συμβαίνει καὶ ἕτερον. Μαρτύριον, σκηνὴ ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ νόμου. τὸν γὰρ νόμον ἐν πλαξὶ ἐκάλεσε καὶ μαρτύρια, καὶ διαμαρτύρια. Μαρτύρομαι, τὸ μάρτυρας καλῶ. εἰ δὲ μαρτυρομαι θεόν, ἀντὶ τοῦ μάρτυρα καλῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. μαρτύρομαι Δία, γενικῇ. Μάρτυρος, τοῦ μάρτυρος, ὁ φύλακος τοῦ φύλακος, αἰολεῖς ἀναλογοῦσι τὰς γενικὰς εἰς εὐθεῖαν. καθὼς γὰρ κλίνεται μάρτυς τοῦ μάρτυρος, φύλαξ τοῦ φύλακος. Μάρτυρος, ἡ εὐθεῖα ὁ μάρτυρος, ἀπὸ τῆς μάρτυρος γενικῆς. ὡς ὁ φύλακος, ἀπὸ τῆς φύλακος, καὶ ὁ ἑκατόγχειρος, ἀπὸ τῆς ἑκατόγχειρος. τῶν ἴσων δὲ τούτοις, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀφροδίτητος, ἡ ἀφροδίτητος εὐθεῖα.

Μαρτύρονται, ἀντὶ τοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐπάγονται, ἢ παρέχονται. Μαρύεσθαι, ἀντὶ τοῦ κινεῖσθαι. Θεόκριτος, οὗ περὶ μὲν τὰ χείλη ὑψοῦ κισσὸς μαρύεται. Μαρυκᾶσθαι, ἀναπέμπειν τὴν τροφήν, καὶ πάλιν αὐτὴν ἀναμασᾶσθαι. Μάρψαι κυρίως, τὸ ταῖς χερσὶ συλλαβεῖν. μάρην γὰρ ἔλεγον τὰς χεῖρας, ὅθεν τὸ εὐχερές, εὐμαρές. Μάρψω, συλλάβω, διαχώσεται, ἀπ' ὁπόταν μάρψῃ βορέης ὀρεσχείλας.

Μάρψω, καταλάβω. Μαρώνεια, γένος τῆς Ἀττικῆς, καὶ πόλις ἐν τῇ Θράκῃ, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην. μαρώνειος δὲ οἶνος, οὐκ ἀπὸ τῆς Μαρωνείας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Μάρωνος λέγεται. Μαρωνῖτις, φυλή, καὶ γυνή. καὶ μαρώνιος οἶνος. Μασασίλιον, ἔθνος. Μασᾶσθαι, ἐφάψασθαι, καθάραι. Μάση, μεγάλη. Μάσης, τὴν μὲν παλαιὰν παράγει μασήτην. λέγεται δέ φασι καὶ τρισυλλάβως, ὁ μασητός. ἔστι δὲ κώμη Μασητὴς, καὶ λίμνη, φασὶ καὶ ποταμός. τὸ δὲ Μάσιον τρισυλλάβως, ὡς πάνυ ὄρος φασὶ μεσοποταμίας, περὶ οὗ τὴν ἱστορίαν κοσμεῖ. Μάσθλης, ὁ μεμαλαγμένος δέρος. παρὰ τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. ἢ καὶ ὡς Ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ ἱμάσσω. Μάσθλη, καὶ μάσθλης, δέρμα, καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν, ἢ ἡνία, διφθέρα. Μάσθλης, δέρμα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μάσθλης, κυρίως ἱμὰς μεμαλαγμένος, καὶ ἁπαλὸς καὶ τρυφερός. Μάσθλης, ἰδίως καλεῖται, ὁ ἱμάς, ὁ κατειργασμένος, καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ὁ εὐμετάτροπος, καὶ μηδὲν βέβαιον, μηδὲ καθαρὸν γινώσκων, ἀλλ' ἄλλα μὲν νοῶν, ἄλλα δὲ ποιῶν, οἷοι τοὺς τοιούτους ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ὁ μεμαλαγμένος λῶρος. λέγει οὖν τὸν ὀλισθηρὸν καὶ διαβολικόν.

Μασιγλευτήρ, βασιλεία μεγαλόσχημος, τὸ μέγα ἐν ὄχει.

Μασιμάντας, τοὺς βαρβάρους, οὕτως ἔλεγον. Μάσκα, δίκελλα. Μάσπετα, τοῦ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα, ἢ τὸ τοῦ καυλοῦ ὄπιον. Μᾶσαι, ζυμῶσαι, καθαρίσαι, φυρᾶσαι.

Μάσσασθαι, μάχεσθαι, λαβέσθαι, ἀπογεύσασθαι, ἐφάψασθαι.

Μάσσω, φυρῶ, μαλάσσω, ζυμῶ. καὶ μάσσω τὸ προσεγγίζω, ἀπὸ τοῦ μᾶ, καὶ ἆσσον τὸ ἐγγύς. οἱ γὰρ ἐφαπτόμενοι προσεγγίζουσι, ἄσσον καὶ ἐγγὺς γίνονται. ἐκ τούτου τοῦ μάσσω, πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, μαλάσσω. ὡς κύλιμος, κυλάλιμος. Μάσσω, φυρῶ, ζυμῶ. Μᾶσσον, μεῖζον μακρότερον. ὡς τό, ἐπὶ πρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρου αἰγιαλοῦ θυμόεντος ὄγμον μέγαν ἐτέρωσε.

Μᾶσσον, πλέον. ὡς ἐν τῷ μέγαν προσέβαλον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μασσώμενος, ἀπὸ θέματος τοῦ μασσῶ, δευτέρας συζυγίας. ὡς κλώμενος. Μάσσων, μακρότερος. Μάσα, ἀνεμώνη, ἢ μεγάλως. Μασάζει, μασᾶται. Μάσσημα, μάσημα, τροφή. λέγεται καὶ τὸ σῖτον, καὶ τὸ μάσημα, ὁμωνύμως. ὡς καὶ χοίνικα λέγομεν, καὶ τὸ μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον.

Μασαλίδες, χάριτες, κάματοι. Μάζα, οὐ μόνον ἡ τροφή, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. παρὰ τὸ μασᾶσθαι δὲ γίνεται. Μάσαξ, τὸ μάσημα, ἤγουν ἡ μεμασημένη τροφή. ἐν Ὀδυσσείᾳ δέ, καὶ τὸ σῶμα οὕτω λέγεται, ὡς αἴτιον μασήσεως. φασὶ γὰρ μάσαξ χερσὶ πιέζων. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μασῶμαι ῥῆμα, καὶ τὴν μασὸν

φάγει,

ἱματίου περιεσάμενον. Μανία, χολή. μανία καὶ ἡ ὀργὴ ὥστε, καὶ ὁ χαυνώτης τῶν φρενῶν. μανὸν δὲ λέγομεν, τὸ ἀραιόν. Αἰσχύλος, ἐν μανοσκαφεῖς πέπλοις, τουτέστιν ἀραιοῖς. ἀραιὸν γὰρ, τὸ ἀσθενές. κατὰ τὸ ἐναντίον δὲ ἀχίονος καλεῖται, παρὰ τὸ συνεχὲς, καὶ πεπυκνωμένον ἔχειν τὰς φρένας. Μανιάκες, ὁ περιαυχένιος κόσμος. Μανικὸς, παρὰ τὸ μαίνω μανὸς, καὶ τὸ ἐκτατικὸν μανικός. Μανίφυλλον, ἀραιόφυλλον. μανὸν γὰρ, τὸ ἀραιὸν, οὕτως Σῶρος ὁ θηβαῖος. Μάννα, ἐσοία, [illegible], καὶ ὁ ἄρτος ὃν πέπονθε τροφὴ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν [illegible] μόνον [illegible], καὶ Χριστὸς ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς.

Μανία, μανία. καὶ μανιάδες, [illegible] ἀληθοῦς ἀπολείψεως. Μανὸν, ἀραιὸν, βραχέως λέγουσι. Τελεκλείδης, ἀντὶ τοῦ ἀκριβὲς, ὀρθὸν, ὁ ἀσφαλὲς, ὁ πυκνόν. Πλάτων, ἐν τοῖς [illegible] τοῦ μενεάκις. Μανοσκαφεῖς, ἀραιοσκαφεῖς. Μανοστὰς, ἀραιοστὸς. Μανοῦμαι κάλλιον, ὁ μανίαν ποιῶ, ἐκ τοῦ μαίνομαι. Μανδύης, κόσμος. Μαντευόμενος, χρησμῳδεῖ. Μαντεύει, ἀντὶ τοῦ μαντείαν δίδωσι. μαντεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ μαντείαν λαμβάνει. Μαντεύομαι, ἐθνίζω, οἰωνίζομαι. Μαντία ἐστὶν ἀπαίσιος προδηλωτικὴ τοῦ ὄντος, καὶ μέλλοντος, ζώου θνητοῦ. Μάντιν παρ' Ὁμήρῳ. οἱ μὲν γενικῶς καὶ ἀδιορίστως τῶν τὸ ἀπλῶς εἰδότα τὸ μέλλον, ἀλλ' οἰονεὶ τρόπον μαντικοῦ. ἕτεροι καὶ ἰδίως μάντιν τὸν οἰωνοσκόπον ἐνόησαν, διὸ ὁ πιστότατος ἀπατᾷ ὁ Κάλχας, οὐχ ἱερεύς. ταυτὸν δ' εἶναι θυοσκόος, οὐδὲ οἰωνοπόλος. ἀλλὰ οἰωνοσκόπον, ὅτι περὶ τοὺς αἰσίους οἰωνοὺς [illegible], ἤτοι ἀναστρεφομένων ὁ [illegible]. ἔλεγε δὲ ἕνα τῶν ὀνομασθέντων τριῶν ἀποτεῦξαι, ὁ μάντιν, ἢ ἱερέα, ἢ ὀνειροπόλον. οὐκ ἂν ἦν οὔτε ἱερεὺς, οὔτε ὀνειροπόλος ἑαυτὸς. μάντις ἄρα, καὶ οἰωνοπόλος κατὰ τὴν [illegible]. Σοφοκλῆς δ' ἄρ εἶπε, οἰωνοθέτης. Ὅμηρος δὲ ἐν ἄλλοις, ἕτερον ὁμολογουμένως ἔχει τὸν μάντιν παρὰ τὸν οἰωνοπόλον, λέγων οὔτε ἐν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. καὶ ἔοικε τάχα εἶναι ἐν μέρος ἓν εἶδος μαντικῆς. καὶ τὸ τοιοῦτον ὄνομα τὸ μάντις [illegible] ἐν αὐτῷ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος. καὶ [illegible] ὁ [illegible], ἤτοι ἔνθεος, οἱονεὶ μαινόμενος, καὶ ἐμφανῶς ἐν θεῷ προλέγων τὰ μέλλοντα. ὅθεν καὶ μάντις παρὰ τὸ μαίνεσθαι εἴρηται. μανίαν γὰρ [illegible] ἐκάλουν οἱ μάντεις τῷ προλέγειν [illegible]. ὡς εἶ γένος μὲν ὁ μάντις, εἶδος δὲ [illegible] ἐνταῦθα μάντις, ἤγουν ἐνθουσιαστὴς, καὶ ὁ [illegible], καὶ ὀνειροπόλος. Μαντινέα, πόλις ἀρκαδίας.

Μάντις, παρὰ ὁ μῶ τὸ ζητῶ, μάτις, ἐν πλεονασμῷ τοῦ ν, μάντις, πλεονασμῷ τοῦ ν. ζητητικὸς γάρ. οἱ δὲ παρὰ τὸ μανία, ὡς [illegible] ὑπέλαβον. διὸ καὶ Ὅμηρος τὸν μάντιν, [illegible] λέγει, [illegible] οὐ φρονῶν. Μαντινεία. μαντινέα μὲν παρ' Ὁμήρῳ [illegible]. εὕρηται δὲ [illegible] μαντινία κατὰ συνεκδοχὴν, ὡς [illegible]. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μαντινέου τοῦ Λυκάονος. ἐρατεινὴ δὲ αὐτὴν λέγει ὁ ποιητὴς, διότι πεδιάς ἐστι, καὶ πολυάμπελος. συνῳκίσθη δὲ κατὰ τὸν [illegible], ὑπὸ [illegible] δήμων. [illegible] δὲ τὴν μαντινείαν [illegible], [illegible] αὐτόθι [illegible]. Μάντις, ὁ ἐν τοῖς [illegible] βάτραχος, καὶ εἶδος ἀκρίδος. Μαντεῖον, μαντεῖον. καὶ μαντοσύνη, μαντεία. Μάνυ, μικρὸν, ὀλιγοστὸν.

Μάνυγξ, μεσοκέφαλον, σφόνδυλον. [illegible] λέξιν.

Μάνυσον, τὰ μικρὰ [illegible]. Μανῶν, ἀραιῶν. Μαπέειν, καταλαβεῖν. Μάραγνα, αἱ [illegible] τόποι.

Μάραγνα, ἡ ταυρεία. Μαραθὼν, τόπος ἀττικῆς, εἰς ὃν [illegible] Δᾶτις καὶ Ἀρταφέρνης [illegible], πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτοῖς χιλίοις ἀνδράσιν, ὡς [illegible] τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν τῇ [illegible], τοῖς [illegible] τῆς [illegible] αἴτιοι κατέστησαν μόνοι ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, τὴν ὁρμὴν τῶν περσῶν διαφθείραντες. Μαραθωνομάχας, λέγει Ἀριστοφάνης τοὺς ἐν Μαραθῶνι στρατευσαμένους τὴν Δαρείου στρατιὰν, ἣν Δᾶτις ὁ τούτου στρατηγὸς ἤγαγεν, οὖσαν περὶ πεντήκοντα μυριάδας. Μάραγνα, μάστιξ, ῥάβδος, ταυρέα. Μαραίνεται πυρκαϊὰ, παυομένης φλογός. Ὅμηρος, παύσατο δὲ φλὸξ, καὶ τότε ἐμαράνθη πυρκαϊά. Μαραίνομαι, ἀπομαραίνομαι, ταριχεύω [illegible]. Μαραγμὸς, τάφος [illegible]. Μαραίνω, παρὰ τὸ ἄρας, ὃ σημαίνει τὸ σίδηρον, ἀραίνω καὶ μαραίνω. Μαραίνοντος, μεμαρασμένος τοὺς πόδας. Μαρανάθα, τοῦτο οὔτε ἑβραΐων ἐστὶν ὑπὸ [illegible], ἀλλὰ τῆς σύρων εἶναι φωνῆς. ἑρμηνεύεται δὲ, ὁ κύριος ἦλθε. τίθησι δὲ τὴν λέξιν ὁ Ἀπόστολος, καταστέλλων τὴν ὀργὴν τῶν κορινθίων, καὶ διδάσκων ὡς οὐ παιδεύσοντας, ἀλλὰ πίστεως αὐτοῖς χρεία. Μαρανάθα, ὁ κύριος ἥκει, ἢ ἦλθεν, ἢ ἥξει, ἢ ἔρχεται. Μαρανάθα ἑβραϊστὶ, ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν Χριστόν. Μαραξὰς, [illegible] ὁ ἀπελλαῖος. Μαράσσει, κινεῖ, ἐρεθίζει. Μαργᾷ, μαργαίνει, ὑβρίζει, [illegible], μαίνεται. ὕβρεις γὰρ, αἱ μάργαι. Μαργαίνω, μαίνεται. Μαργαίνων, μαινόμενος, λυσσῶν, ὑβρίζων. λυσμὸς γὰρ, ὁ μαργάς. Μαργαρίσκον, [illegible]. Μαργαρῖται, λαθοῦσι [illegible]. Μάργη, ἡ μαινομένη. καὶ μάργος, ὁ τοιοῦτος. ὅθεν καὶ μαργαίνειν ῥῆμα, καὶ λαίμαργος, καὶ γαστρίμαργος. Μαργαίνειν, λυσσώδειν. Μάργης, καὶ μάργος, μαινόμενος. καὶ ὑπέρμαργος, ὁ ὑπερμαινόμενος. καὶ γαστρίμαργος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς. Μαργίτης, ὁ ἀσελγὴς, ἀπὸ τοῦ μάργος.

Μαργίτης, ὡς [illegible]. λέγεται δὲ μωρός τις, ὁ μὴ εἰδὼς μέχρι γυναικὸς, καὶ γυνὴ προσήκει αὐτόν. Μάργος ἔρως, κατὰ μεταφορὰν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν, ὡς καὶ μαινομένου Διονύσου. καὶ Ἀνακρέων, ταχὺς δ' ἔρως. καὶ Ὅμηρος, χλωρὸν δέος. Μάργος, ὁ ἄφρων καὶ ἀνόητος, καὶ μαινόμενος. παρὰ τὸ μὴ, καὶ τὸ ἀργὸς. ὁ ὀλιγωρούμενος, καὶ μὴ ἐνεργὸς.

Μαργοτάτην, ἐπιμανεστάτην. Μαργῶσαν χεῖρα, μαινομένην χεῖρα. Μάρδοι, ἔθνος πολυάνθρωπον τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ' ἧς γεωργοῦσι, τρεφόμενοι ἄποικοι, καὶ πένητες, ὡς καὶ τὴν πρώτην ἐπιτιθέσθαι τύχην. Μαρίλη, ἣν οἱ πολλοὶ [illegible] ὀνομάζουσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Μαριῶτις, εἶδος ἀμπέλου. Μαρίλη, λαμβάνει. Μαρυλλίς, ἀμφιεννύει, ἐγκαταθεῖ. Μαριανδυνοὶ, ὅμοροι τοῖς Παφλαγόσι. προσηγορεύθησαν ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τοῦ [illegible]. Μαριανδυνὸς θρῆνος. [illegible] γὰρ περὶ τὰς θρήνους [illegible]. ἄλλοι, εἶδος αὐλῶν. [illegible] τὸ μαριανδυνὸν, ὡς [illegible]. Μαραφονίζεις, εἰρωνεύεις. Μαρῖς, λίθος τις, ὃς [illegible]. Μάριον, ἔχλιδον, τερίτεον. Μαρικᾶν, κίναιδον. οἱ δὲ, ὑποκόρισμα παιδίων ἄρρενος βαρβαρικοῦ. Μαρίλη, ὁ χνοῦς, ἢ τὸ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων.

Μαρίλη, ἡ ἐξ ἀνθράκων τέφρα, ἢ σποδιά. Μαρμάρεον, [illegible] ἀγαρικῆς. Μαρὶν, τὴν [illegible].

Μάρινος, καθαρὸς ἰχθὺς θαλάσσιος. καὶ ὄνομα κύριον. Μαρίς, ἀντλητήρ. Μαρσὶς, ἐξ ἀντλίας. καλεῖται δὲ ἐμμετάφορος καὶ τὸ μακρὸν πεπλοῦ. Μαρταῖον, τοῦ Διός. Μάρπτις, μανιώδης, εὔμοιρος. Μαρσίων μαρσίωνος, ὁ αἰθιάρχης.

Μάρμος, [illegible]. Μαρμάραι, αἱ ὑπὸ ἐρυθροδάνου [illegible]. Μαρμαίρει, λάμπει, καταυγάζει. ὅθεν μαρμαίρουσαν λαμπτῆρα. [illegible] Μαρμαρέον, λευκὸν, λαμπρὸν, ἔνδοξον. Μαρμαίρεσθαι, κυρίως καίεσθαι. [illegible] δὲ τὴν φωνὴν ὁ Ἀπολλώνιος, ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φωνήσεως [illegible]. Μάρμαρ, λίθον. Μαρμαρίτην θάλασσαν κατὰ τὸ [illegible], ἢ τὴν διαφανῆ. τοιοῦτον δὲ τὸ ὕδωρ. ἢ τὴν [illegible]

μαρμαί-

λας, πλάγεοσθαι, κυραίνει. ταῦτα δὲ μόνα ἐκλέγονται. Μαλακοῦ: ἐννόειν, ἐκβέβηκεν ἐπὶ τῷ ἐπὶ σβολάς τοῦ κόλπου. ἐκεῖνα γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οὐ μαλακά. Μᾶλλον πλουσιώτερος οἱ μὴ λέγουσι, ἀλλὰ μᾶλλον πλούσιος. ὁμοίως καὶ τῶν ὑπερθετικῶν, μάλιστα εὐγενὴς, ἢ οὕτως, εὐγενέστατος, πλουσιώτατος. χωρὶς τοῦ μᾶλλον, καὶ μάλιστα. Μᾶλλον σοφὸς, ἀντὶ τοῦ σοφώτερος. καὶ μάλιστα σοφὸς, ἀντὶ τοῦ σοφώτατος. Μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ, καὶ μάλιστα πάντων. τὰ συγκριτικὰ ἐπιῤῥήματα καὶ ὑπερθετικὰ, μετὰ γενικῆς συντάσσονται. τὰ συγκριτικὰ, μετὰ ἐνίοτε μὲν συλλαμβανομένου τοῦ, ἢ συνδέσμου, οἷον μᾶλλον ἢ ἄλλοι. Μαλλιόειον, σακκίον. Μαλακώτερον, μαλακώτερον.

Μαλάξαι, πραῦναι. Μάλα σοφὸς, πάνυ σοφός.

Μάλακος, τράχηλος. Μαλάσσω, ἁπαλύνω. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, μαλάσσω. πᾶν γὰρ τὸ μαλακυνόμενον ἁπαλύνεσθαι.

Μαλακυνθῇ, παύεται. Μαλακισθῇ, αἱμωδιᾷ. Μαλακῶν, ξανθῶν. Μαλάχη, μολόχη. Μαλάχη, ὅτι τῶν φυτῶν ἐστιν ὃ σκιὰν ἔχει, οἷον σκιὰ, πολλή. ταῦτα δὲ καὶ ἄνωθεν, καὶ ἄπαλχα. Μαλακίας, ἰχθὺς ποιός. Μαλεῖν, λίαν, πάνυ. Μαλέα, ἡ αἰτιατικὴ τὴν μαλέαν, ἀκρωτήριον τὸ ὄρος. Μάλαι, δεινοί. Μαλερὸν, λαμπρὸν, φοβερὸν, ἰσχυρὸν, ὀξὺ, ἀθρόον, ξηρὸν, ἐρημὸν. τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ ἢ μαρανατικὸν, σφοδρόν. καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀθρόας καὶ ξηράς. Μαλερὸν, ἄλυπον, εἰαρ. Μαλεροὶ, οἱ πυῤῥοὶ λαμπροί. οἱ δὲ μαρανατικοί. Μάλη, χλαῖνα. Μαλάχη, μαλάχη. Μαλεῖον, ξυστεῖον. Μάλθα, ὁ μεμαλαγμένος κηρός. Διογένης ἐν τῷ κατὰ σοφίαν, καὶ ἡ ποίησις ἀπὸ τῆς μάλθης τῶν τριῶν παραχεῖν. Μαλθακὸς, τρυφερὸς, μαλακός.

Μάλθη, φύσις ξηρός. Μαλθακὸν, ἔκλυτον, μαλακὸν, ἀγαθόν. μαλθακώτερον, πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου, καὶ εὖ ἔχον.

Μαλθάξαι, ἀγαθῦναι, καταπραῦναι. καὶ μάλθων ὁ γέρων λαγωός. καὶ μαλθων τύραννος, ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος. Μαλιασμὸς, εἶδος πάθους περὶ τοὺς ἵππους γινομένη, ὅς ἐστι κατάῤῥους διὰ μυκτήρων, καὶ τρόπος περὶ τοὺς αὐτούς. οὐκ ἀκριβέστερον δὲ οὐδὲν ἕτερον τῶν ποσημάτων ὁ ἵππος. Μαλία, ἀκρωνύχιον τῆς λαγωνῆς.

Μαλακὰ πέλα, χειμερινὰ λάμπει τροχάλια. καὶ πάγιε, μαλακὰ καλοῦνται. Μαλία, τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅτι βάπτει. Μαλιεῖς, ξυστεῖς. μέλιον, μᾶλλον. καὶ ὄρος. Μάλιστα, τὴν ἡρακλεΐαν ἀμείψασθαι. Μαλιργία, κοιμαλία. Μαλίς, ἀθλιῶ. λαμπρὰ ἄρθα φλεγμονή. Μάλιστα, λίαν, πάνυ, πλέον, σφόδρα, μᾶλλον. Μαλιστέρα, προσφιλεστέρα.

Μαλκιὶς, ἡ παρθένος. πρῶτος. Μάλκιον, τὸ ἐπικοίνωνον, παίσαι. Μαλκιᾶν, τὸ ὑπὸ ψύχους συναπτεῖσθαι τὰς χεῖρας.

Μάλκιον, ἀθρόος, ψυχρότατον. καὶ μαλακιστότατον, ψυχρότατον. τὸ δέ μοι μαλακιστότατον, ἡμέρα. Μαλακιώτατον, μαλακώτατον. Μαλλαντεύω, ἰδιωτεύω. Μαλλάδες, ἀπόλλυμαι ἐπίλυτον, ἐπώνυμον. Μᾶλλον, μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ ἀεί. καὶ μᾶλλον ἄλλης. Μᾶλλον σοφὸς γέγονεν ὁ πλάτων, τοῦ ἀριστοτέλους, μάλιστα σοφὸς ἁπάντων γέγονεν ὁ πλάτων, τῶν τῶν ἄλλων ἐστί. Μᾶλλον, τὰ τῆς συγκρίσεως ἐπιῤῥήματα πρὸς γενικὴν πέφυκε συντάσσεσθαι, καὶ φαμὲν αὐτῶν σύνταξιν ἀπαρτίζοντα. οἷον ὁ αἴας μᾶλλον τοῦ ἰδομενέως ἔφαμεν, ὁ σοφικλῆς ἄλλον τοῦ τλησολέμου τέτρωται. καὶ μετὰ εὐθείας τάσσεσθαι, μετὰ λαμβανομένου τοῦ ἢ συνδέσμου. οἷον, οὗτος μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος λέγει, οὗτος μὴ εἴργει μᾶλλον ἢ πατήρ, οὗτος ἤπερ ἢ ἐκεῖνος φιλοσοφεῖ. τηρεῖται δὲ ἡ σύνταξις καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ὀνόμασιν. οἷον διομήδης κρείσσων ὑπάρχει ἤπερ ὁ θύελλος. Ἄλλως. Τῶν ἐπιῤῥημάτων ἴδιον, μετὰ τοῦ ἀπλοῦ ὀνόματος καὶ συγκριτικοῦ ἐπιῤῥήματος, ἀναπληροῦν ὄνομα συγκριτικὸν, καὶ ὑπερθετικόν. Μᾶλλον, καὶ θᾶττον, καὶ ῥᾶον, πληθύνονται.

ὅτι τὰ εἰς ον συγκριτικὰ διαλλαβὰ μακρᾶ παραληγόμενα πρὸ αὐτῶν τὰ μάλα, μᾶλλον, μάλιστα, εἰκότως, πάνυ ἁρμοδίως, πρεπόντως, καὶ καλῶς. Μαλλοπάραγος, λευκοπάραγος.

Μαλλὸς, τὸ ἔριον, καὶ ἡ καθειμένη κόμη ὁ πλόκαμος. καὶ σπιθαλλης. καλεῖται δὲ καὶ τὰ πόκια. ὅθεν καὶ μαλλωτὰ καλεῖσθαι τῶν ἱματίων, διὰ τὸ πολυπρόβατον εἶναι, καὶ λαχνος. Μαλλωκὸς, τρίχος. Μαλλοὶ, ὁ τὰ πρόβατα βαδίζει. Μάλουπος, λευκοσάρκης. καὶ ἡ ὡς τῶν ἐτέραν ἔχει λευκήν. Μάλου ρος, λεύκουρος. Μαλόχιον, σπυλωτήρ. Μάλχ ὥς, πάνυ ταχέως. Μάλλων, ὄνομα ἰδικόν. Μαλώτας, διονυσιάδης, φιλαρχίδου τραγικός. Μαμαζέλα, ἐν κληζομεναῖς τόπος. Μαμμάκυθοι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἀρίσταρχος μὲν φασὶν ὑπόμενον πεσεῖσθαι. πῶς οὖν δημήτριος φασὶν, εἰ μὲν ὄντως αὐτὸς τὸ ὄνομα, οὐ καὶ φάμα ὅλον οὕτως ἐπηγγέλλεσθαι μαμμάκυθοι, ὁ ὑπὸ πλάτωνος λέγεται. ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μεμμέριηκοι. διδυμος, ὅτι μαμμάκυθος ὁ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλημένος. καθάπερ καὶ ὁ βουταλίων, καὶ ὁ κόροιβος. μέμνηται δὲ κρατῖνος εἰς μαμμάκυθοι, διὰ τὴν εὐήθειαν. μελιτίδης δὲ τὴν εὐήθειαν, παρὰ τὸ μέλι. ἢ καὶ λέγεται ὡς οὕτω μωρὸς. τοῦ δὲ μελιτίδου καὶ κοροίβου, λουκιανὸς ἐρωτᾷ μέμνηται. Μάμερτος, ἄρης. Μαμικὸν, μικρὸν. Μαμμᾶν, ὄνομα φωνὴ τῶν παιδίων καλούντων. Μάμματα, ἀνάματα, βρώματα. Μαματίλας, ἀναλαβόμενος, λέλεκεν.

Μαμμῆτρια, οἱ στρατηγοὶ παρ' ἠλείοις. Μαμβρῆ, ἀπὸ ὁράσεως. Μάμμη, τὴν τῆς μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα, οὐ λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλὰ τηθίδα. μάμμην δὲ καὶ μάμμιον, τὴν μητέρα. ἀμαθεῖς οὖν τὸ τὴν μάμμην ἐπὶ τῆς τίτθης λέγουσι.

Μαμμίαν, ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν, τὸ φαγεῖν λέγειν. Μάμμος, οἰκίτης. Μαμῶ, τὸ προθυμοῦμαι. Μαμώνας, τὰ χρήματα ἑρμηνεύεται, ἢ ὁ ἄδικος καὶ ὑπὲρ τῶν χρειῶν πλοῦτος. Μανᾶς, ἀπὸ τοῦ μάνης. πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὄνομα ὑπὲρ ἀριστοφάνης δουλικὸν. ὡς ἔλεγε, ἢ δούλους μανᾶς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν ἢ οἰκέτας καλοῦσι. Μανάκις, ὀλιγάκις, σπανίως, ἢ πυκνά. Μανακὸς, ἐπὶ λυσσώδους. Μαναιδὸς, κιδοιον. οὗτος ἅπαντα τὴν λέξιν ἐν διδασκαλίᾳ μεταλλάσσει. καὶ τὴν μέγαν ἐξέτασιν φάλιον ἀπίλλα τρίτον. ἑρμηνεύεται δὲ, λάθος ἢ ἀσυμμάθεια. Μανθάνεσθαι, παρέλκεσθαι. Μανδαλωτὸν, εἶδος φιλήματος σπαιδον, τὸ ἀλλὰ θελυθρῶδες, καὶ καταλωπισμένον. Μανδύη, σπαλίον.

Μανδραγόρα, βοτάνη ὑπνωτικὴ, εἶδος ἔχουσα ἀνθρώπων. λέγεται δὲ καὶ ὁ ῥοῦς. Μανδραγορίτης, ἀφροδίτη. Μάνδρα, ἔρμα, φραγμὴ, ἄλσα, σηκοὶ βοῶν, καὶ ἵππων. Μάνδριον, πλοῖον. καὶ ὕλην. Μανδύας, εἶδος ἱματίου περσικοῦ μανικὸν. ἢ μανδύας, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον. Μανδύα, λόγος, ὡς φύλακον. Μάνης, καὶ περιμανὴς, διόματα ὑλῆς.

Μανήσεις, τὰς λαπάδας. Μάνης, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα, καὶ βαρβαρικόν. καθάπερ εὔβουλος ἐν κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων κατὰ λέγομεν ὀνόματα δούλων. Μάνης, τὸ πρὸ φασὶν αἰγύπτιον, ὁμολογοῦσιν πρῶτον παρὰ μάγων διαδεχθέντα, καὶ διὰ τοῦ πᾶσιν ἕνα σῶμα γινέσθαι, ὡς κλέαρχος ἐν τοῖς περὶ παιδείας ἱστορεῖ. Μανθάνω, ἔμαθον, μεμάθηκα, μεμάθημαι, μαθήσομαι, σκηπτεῖ. μανθάνω, ῥήματα βαρύτονα διὰ τοῦ ανω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. Μανθάνω τὴν γεωργίαν, καὶ μανθάνω γεωργεῖν. μανθάνω ἰατρεύειν, καὶ μανθάνω τεχνικῶς ὡς ὄντως μανθάνω ἰατρὸς, καὶ μανθάνω ἰατρικὴν, καὶ μανθάνω ἰατρεύειν. Μανία, μέθη, ἔθος. ταῦτα τρία εἰσὶν, ἐν οἷς λογισμοῦ καὶ αἰσθήσεως ἐξίσταται ἄνθρωπος ζῶν. μανία ἀντίκειται σωφροσύνῃ. μέθη δὲ τὸ νήφειν. ὕπνῳ δὲ, τὸ ἐγρηγορέναι, καὶ ἐγρηγορσις. Μανάκιον, τὸ τοῦ ἱμα-

ψιλαινὸ, ψιλὸν. ὁμοίως δὲ τέταρ, καὶ τὸ ἀλαπαδνὸν, καὶ ὀλοφυδνὸν, καὶ πεδανὸν. δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ μάλα, καὶ ἡ μακρὰ γίνεται, καὶ ἐν συγκοπῇ μακεδνός. Μακεδνῆς, ἴσως μακεδονικῆς. ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς. Μακεδονία, ἧς μητρόπολις ἡ θεσσαλονίκη. Μακέλα, φράγματα, ἐφύφαντα.

Μακέλλα, ἡ σμινύη ἢ μονόδουν δίκελλα, ὁ ἐστι κινοῦσα καὶ τέμνουσα. ὥσπερ οὖν πάλιν δίκελλα, ἡ διχόδουν δίκελλα. ἀμὰρ δὲ, ἡ ὑδρορρόη, παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὰ παραπεφυκότα μαραίνεσθαι, διὸ καὶ ψιλοῦται κατὰ τὴν ἄρχουσαν. παρὰ τοῖς δὲ δασύνεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἅμα ῥέειν. σκεπτέον δὲ εἰ καὶ λείβηθρον ἡ ἐμπαικὴ ἀμάρα ἐλέγετο. φησὶ γὰρ ὡς ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι λείβηθρον ἐχετὸς ὑδραγωγός. ἐν δὲ τοῖς Αἰλίου Διονυσίου γράφεται συναλοιφῇ τῆς ἀρχούσης, διὰ μόνου δίφθογγου, ὅτι λίβηθρα ὑγρὰ χωρία, καὶ διαῤῥέοντα ὑδάτων. πλείων δὲ ἡ διὰ διφθόγγου γραφή, καὶ οὕτω γράφουσι καὶ τὰ μακεδονικὰ λείβηθρα τὸ ὄρος. ὡς τινὲς οἱ βάρβαροι, λειβήθριοι, εἰς ἃ διατρίψαι ποτὲ ὁ ὀρφεὺς λέγεται. Μακεδόκρανος, ἱππὶς. διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον, καὶ κερδαλέον αὐτὴν λέγουσι. πολυώνυμον δὲ λέγεται τὸ ζῶον. σκῶπα τε γὰρ αὐτὴν, καὶ ἀλεκτρυόνα, καὶ γέλασον λέγουσι. Μακετία, ἡ μακεδονία. Μάκελον, βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Μακεδνὸς, εὐμήκης. Μακκοᾶν, τὸ ἀποπαίειν, καὶ μωραίνειν. παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ κοῶ τὸ νοῶ, μακκοῶ. κατὰ τὸ κανόνα τὸ λέγοντα, ὅτι ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν συμφώνων τροπὴν ποιεῖ, ὡς ἠλεῦ ἀνήλατο. ἐπλεονάσθη τὸ κ, καὶ ἐτράπη τὸ ο εἰς α. Μάκαρ, βασιλεύς.

Μακκεδρα, χειρὶ σιδηρᾶ, ᾗ χρῶνται πρὸς τοὺς ἵππους.

Μακκὼ, καὶ λαμμὼ, γυναῖκες αἳ ἐγένοντο ἐπεὶ, τινὲς βαρέως νοσοῦσι. Μακκοᾶν, ἀφρονεῖν, προσποιεῖσθαι, μὴ ἀκούειν. Μάκελλ, ἐργαλεῖον γεωργικὸν, ὡς δίκελλα. Μακώνιον, δίκτυον κιχλῶν. ὅπερ τινὲς, κεφάλην λέγουσι. Μακρὰ βιβὰς, ἀντὶ τοῦ πολλά. ὥσπερ καὶ τὸ πέραν, ἐπὶ τόπου λέγεται αὖ. πέρα δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὅ ἐστι τὸ προσώπον. Σοφοκλῆς, μὴ πέρα λέγε μοι. Μακρὰ βιβὰς, ἀντὶ τοῦ διαβὰς εἰς μῆκος πολὺ τὰ σκέλη, διὰ τὸ θάρσος. ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων, ὃ καὶ ἐπὶ σκέλους χωρεῖν λέγεται. Μακρὰ γραμμὴ, ἡ καταλυκάβας. ὁ δ' ἀπλοῦν, βραχεῖαν ἐσήμανεν. Μακρὸν οὐσίαν, οὕτω λέγουσι τὴν πολλὴν ἀττικοί. Μακρὰν χαίρειν, οἰμώζειν, ἐρρῶσθαι, ἀνέχειν λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Μακρὰ συλλαβὴ, ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν, ἢ μακρόμενον, ἢ μίαν τῶν διφθόγγων. κατὰ ὀκτὼ δὲ τρόπους γίνεται ἡ μακρὰ συλλαβὴ, ὡς παρὰ τοῖς γραμματικοῖς καλῶς διώρισται. Μακραίωνι χολῇ, πολυχρονίῳ, βραδεῖ ἀγῶνι. Σοφοκλῆς. Μακραίωνας, μακροβίους. Μακραίωνα, τὸ πολυχρόνιον λέγουσι. Μακρανὲς, τὸ ἰσάνεκλον. Μακρὰν λέγεται, ἐπὶ τόπου. οἷον μακρὰν ὁδὸν ἐπολέμησα. Μακρόγηρος, ὁ πολυχρόνιος. Μακρηγορία, μακρὰ διάλεξις, ἡ ὑπηγορία. Μακρῆσι, μεγάλαις. Μακρίδων, τῶν καλουμένων μακρώνων, οἱ εἰσὶν ἄποικοι εὐβοέων. ἀφ' οὗ καὶ μακρῶνες ἐκλήθησαν. μάκρις γὰρ ἡ εὔβοια ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ ἀπογόνοι τῶν Δολιόνων οἱ μάκρωνες. οἱ δὲ, ἔθνος βεχείρων φασὶ ἢ μάκριος, οἳ ἕως ἀεὶ πολεμοῦσι τοῖς κυζικηνοῖς. ἦσαν δὲ πολεμικὰ ἔργα ἠσκηκότες, ὡς ἱστοροῦσι Φιλοστέφανός τε, καὶ Ηρόδωρος, οἱ τὰ περὶ τὸν βίον αὐτῶν γεγραφότες. Διονύσιος δὲ ὁ χαλκιδεὺς, εἰρῆσθαί φησιν αὐτοὺς μάκρωνας, ἐπειδὴ εὐβοέων υἱοὶ μάκρωνος ἀπῴκησαν. ἄλλοι δὲ μάκρωνας αὐτούς φασι λέγεσθαι, διὰ τὸ πλείους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους, ὥσπερ παρὰ τοῖς πέρσαις χρυσοῦς. μέμνηται δὲ τούτων Ηρόδοτος ἐν δευτέρᾳ.

Μάκρις, εὔβοια, ἡ νῆσος. Μακρὶς, τὸ παλαιὸν ἐλέγετο ἡ χίος, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς διονύσου τροφοῦ. ἄλλοι φασὶ τὴν ἡρακλέα παραγενόμενον, τῶν παίδων αὐτοῦ φόνον καθαρθησόμενον, μετ' ἐκείνην τὴν αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγενημένην, ἐξ ἧς ἔχει τὸ ὄνομα. ὃς ὀνομάσας οὐκ εἴασεν αὐτὴν ἐν αὐτῷ ὑποστρέψαι, ἀλλὰ ἵνα τῶν φαυλῶν συναγαγὼν, εἰς τὴν προσήκουσαν θάλασσαν κατώκισεν. Μακρόβιοι, οἱ εἵμαρμαι. ζήδιοι.

Μακρόβιοι, οἱ βραχμᾶνες. ζῶσι γὰρ ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη, διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα, καὶ εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος. Μακροκέφαλοι, ἔθνος ὕστερον οὕτω καλούμενον. Μακρὸν ἀῦσαι, ἐπὶ τὸ εἰς πολὺ μῆκος, καὶ διάστημα μὴν ἀέρος. λέγεται γὰρ ὥσπερ τὸ σκιοειδὲς σκαιὸς δασέως, οὕτω καὶ μῆκος μᾶκος. ἐξ οὗ μακεδνὸν, καὶ ἐν συγκοπῇ μακρόν. ἐκ τοῦ τισόστη δὲ μάκαρος, ὁ μακεδονικὸς αἰγειρος. Μακροθυμία, πέψις λύπης. Μακρὸν ποιῶ, ἀντὶ τοῦ μακύνω, οὕτω Φιλιππίδης. Μακρονεχία, τὸ μακρὸν τὸ συνέχοντα. Μακρόπνους, ὁ μακρὸς ἀναπνέων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μακρύνουσι τῆς πόλεως, παρὰ τὸ μακρός. Μακρῷ, ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. Μάκται, οἱ μάττοντες τὰς μάζας. Μάκτρα, θυεία ἐπὶ μύακος, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα καὶ γίνεται παρὰ τὸ μάσσω. ὅθεν καὶ μεμαγμένον γίνεται, καὶ ἡ μάζα. Μάκτραν λέγουσιν, ἐν ᾗ ἐμάσσον. κάρδοπον δὲ, ἀττικῶς. Μάκτρα, ἡ κάρδοπος, ἡ κυλίξ, καὶ διφθέρα, καὶ ὀρχήσεως σχῆμα. Μακτήριον, ἱλαστήριον, κάλυμμα ἱερὸν, ἐρυθρόν. ὁ κύκλος ῥόπαλος. Μακύνεσθαι, μεγαλύνεσθαι, ἐρεθοῦνται. Μακὼν, ἀντὶ τοῦ εἰς μῆκος ἐκταθεὶς, ἢ τόνον ἔχων ἀποτελέσας. ἐξ οὗ ἔχει καὶ τὸ μηκᾶσθαι. Μάλα πάχυ, ἐκ παραλλήλου. δηλοῖ τὸ αὐτὸ, καὶ ὥσπερ ὕπερ. ὡς καὶ τὸ λίαν πάνυ, καὶ τὸ ταχὺ ἴσως. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, τὸ νοσφιεῖ ἀπὸ κακῶν.

Μάλα εἰκότως, πάνυ δικαίως. Μάλα, ἄθροισμα, βοήθημα. Μαλάγαν, ἄλσος, θύλαξ, ἀσκός. Μάλαγμα, ἴαμα. Μαλακάλια, μαλακλινὰ, ἢ καρώδια. μάλθα γὰρ ὁ κηρὸς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μάλαι, μασχάλαι. Μαλάκα, πόλις ἰταλίας. Μαλακία, ῥᾳθυμία, νόσος, βλακεία.

Μαλακίζεσθαι, ἐν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀττικοὶ ἐπὶ μὲν γυναικῶν, μαλακίζεσθαι. τοὺς δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν. Μαλακίων, ὁ μαλακός. Μαλακίζεσθαι, ἀθύμως διακεῖσθαι, νωθρεύεσθαι.

Μαλακίωνες, παρθένος. Μαλάκιον, γυναικεῖον κόσμιον. Μαλακίειον, ὅσα τῶν ἐν θαλάσσῃ ὄντα, καὶ μὴ ἔχοντα ἀκάνθας. ὥσπερ εἰσὶν, ἢ τε σηπία, καὶ ὁ πολύπους, καὶ ὅσα τοιαῦτα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μαλακιεῖς, τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας λέγουσι, καὶ συνεσταλμένους. Μαλακὸν, ἐπὶ ἀέρων καὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐπὶ τόπων ἐπὶ ἤθους καὶ λόγων. μαλάσσεσθαι καὶ κηρὸς, καὶ ἧθος, καὶ λόγος, καὶ ἔτι σίδηρος ὑπὸ πυρὸς, ἤγουν χαυνοῦται καὶ ἐνδιδώασι. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ λόγοι ἁπαλύνονται ὑπὲρ ἔλαιον. Μαλακὸν θάνατον, ὥσπερ λέγει ὁ ποιητὴς εἶναι τὸν αὐτίκα νῦν. οὗπερ αἰτία γυναῖκες, παρὰ τῷ ποιητῇ ἄρτεμις. οὕτω καὶ μαλακὸν ὕπνον, ὁ αὐτίκα νῦν ὕπνος. ὅτι δὲ τὸ μαλακῶς θανεῖν, συγγενὲς ἐν τῷ, μαλακῶς ὑπνοῦσθαι, δηλοῖ Ἡσίοδος ἐν τῷ, θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. Μαλακὸν ἱμάτιον, τετριμμένον. ἔνιοι δὲ εὐμετακίνητον, ἢ πολυτελὲς, ἢ ἁπαλὸν, ἢ ὅσα λαγές.

Μαλακὸν ὕπνον, λέγει ὁ ποιητὴς, τὸν μαλάσσοντα ἤτοι μαλακωτικοῦντα, ὥσπερ καὶ ἔγχος ἄλκιμον, τὸ ἀλκιμοποιόν. καὶ σῶμα δὲ μαλακὸν ὁμοίως, δι' οὗ μαλάσσεταί τις. ὡς τὸ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν. ἐντεῦθεν δὲ λαβὼν εἴρηκεν, ὁ εἰπὼν τὸν πατέρα ὕπνου μαλακωτέρους. δῆλον δ' ὡς οἱ ῥήτορες τὸ μαλακὸν, καὶ ἐπὶ βλακείας τιθέασι. Μαλακὸς ὕπνος, ὁ γλυκὺς καὶ ἀμβρόσιος, διὰ τὴν ἀμβροσίαν νύκτα. παρ' Ὁμήρῳ λέγεται καὶ ἥδυς ὕπνος.

Μαλακὸς, ὁ ἀνακλιντικὸς, ὁ νωθρὸς, καὶ ὁ ἄσελγής.

Μαλακόστρακοι ἰχθύες, οἱ ἐνδυόμενοι, οἷον ἀστακοὶ, καράβοι,

ἐν τῷ περὶ τῶν αἰτιατικῶν μονῶν. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χ ... ἐν τούτῳ τῷ μωνί, ὃν παραγίνεται, καὶ μεταβολὴν ἔχει. Μαιμᾶν, ὀργιᾶν, ἐπιθυμεῖν. Μαιμᾶν τὸ πῦρ κατὰ τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ ἐμψύχου τοῦ πυρὸς εἴρηται, οἷα καὶ ... ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ποιητικῶς ... καὶ ... κυρίως γὰρ ἐπὶ ἐμψύχων τὸ μαιμᾶν. Μαίμαξ, ταραχώδης. Μαιμάσσουσα, εἰσῄσσουσα. Μαιμάσσει, σφύζει, προθυμεῖται. Μαιμάσσει, σφύζει, προθυμεῖται. καὶ μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι. ἔστι μῶ τὸ προθυμοῦμαι, ἐν διπλασιασμῷ, μαμῶ καὶ μαιμῶ. ἐκ δὲ τοῦ μῶ, γίνεται μαίω τὸ ζητῶ. οἷον μαιόμενος ... Μαιματῶν, ἐρίθων ἡ κοιλία. Μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ. μερμήριξε δὲ ἑξῆς. ταῦτα δὲ ... τῇ οἰκείᾳ ἴστων. ἐν οἷς τὸ μερμήριξε διασαφητικόν ἐστι, τοῦ μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ. ἐνθυμητικὸν δὲ ἐνταῦθα, καὶ ... τὸ ἔχειν ... τὸ τλῆναι, τὴν γεωργικὴν ἐχέτλην συντέθεικεν, ἣν διαλαθὼν ὁ ἔχων τάλας τὸν βίον. ἢ καὶ ἄλλως εἰπὼν τλήμων, διὰ τὸ ἐργατικόν. Μαίμησεν, ἐπεθύμησεν, ἢ ἐνθουσίασεν. Μαιμώωσα, ἢ μαιμῶσα, ἐνθουσιῶσα ἢ ὀξέως ὁρμῶσα. ἢ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα. Μαιμώμενος, ὁρμῶν, ζητῶν. Μαιμῶν, κυρίως αἱμῶν, αἵματος ἐπιθυμῶν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μ μαιμῶν. Μαιμῶντα, παρὰ Λυκόφρονι αἵματος διψῶντα.

Μαινάδας, μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν, παραφρονούσας. καὶ μαινάδα ἔλαφον. Μαινάς, ἡ πόρνη. Μαινάς, βάκχη. Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας. ἢ πόλις ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ Λυκάων. Μαίνεται, ὀργίζεται, ἐλαύνει.

Μαίνεται δόρυ ἐν παλάμῃσι παρ' Ὁμήρῳ, ὡς εἶον ἔμψυχον τὸ δόρυ ἐκεῖ μαίνεσθαι λέγεται. Μαινίς, μαινίδος, εἶδος ἰχθύος. Μαίνεο. Ἀριστοφάνης, μὴ μαίνου γε. Δίδυμος, ἀντὶ τοῦ μὴ μανίης. ... ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβέ σε μαίνεσθαι ὁ Ἡρακλῆς. ἢ οὕτω, μὴ μανίης οὕτως, ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν Ἡρακλέα φοβεῖσθαι. Μαινόλης, ... Μαινόλης, μανικός, μανιώδης. Μαίνομαι, βακχεύω, κορυβαντιῶ, λυττῶ, παρακόπτω, οἰστρῶ, φοιτῶ, παραφρονῶ, θύω, ... μελαγχολῶ, ... Μαίνομαι ἐγώ, ἐκμαίνομαι δὲ ἕτερον. μεταβατικῶς αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μανῆναι ποιῶ. ἔνθεν ἐκταράττω καὶ παροξύνω. μαίνεται περὶ λόγους ... καὶ βακχεύει, ἢ ἐνθουσιᾷ. μαίνομαι, ... ἔχει, ἢ μὴ ... καὶ μαίνομαι, τὸ ἐνθουσιῶ, καὶ ἁπλῶς ... μαραίνω. καὶ μαινόλης, ὁ μωρός. Μαίνεται ὑπὲρ δόρυ ἐν παλάμῃσι. τὸ μαίνεσθαι οὐκ ἀεὶ ἐπὶ μόνου τοῦ συνήθους τίθησιν, ὡς τὸ μαινομένη, φρένας ἐκ δὲ φθορᾶς. ἐξ οὗ καὶ ὁ μαινόλης, καὶ ἡ ... μανία, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σφοδρᾶς κινήσεως, καὶ ἐνεργείας. ὡς τὸ μαίνεται δ' ὡς ὅτ' Ἄρης, ... ὁ λέγω καὶ δόρυ μαίνεται ἐν παλάμαις. καὶ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὡς δὲ καὶ ἡ καθ' ὑπερβολὴν ἐρώτων μανία ἔοικε, καὶ ὁ Βάκχος αὐτὸ μαίνεσθαι δοκεῖ. Μαινομένοιο, ἐνθουσιαστικῶς κινουμένου, ἢ μανίας παρασκευαστικοῦ, μανιώδους. Μαινόμενος, εἶδος ἰχθύος. Μαίνομαι, οὐκ ἔχει ἐνεργητικὸν ... ἐν ... χρήσει, ἀλλὰ μετὰ προθέσεως. ὡς γὰρ ὀχῶ ἄλλον, ἢ τρίβω ἄλλον, ὀχοῦμαι δὲ καὶ τρίβομαι ἐγώ, οὕτω καὶ ἐκμαίνω ἄλλον. οὗ ἡ μετοχὴ ... ἐκμαίνων ἔχον γίνεται. ὁ ... εὕρηται ἐν ἁπλότητι ... ὁ δὲ ἐνεργητικὸς ... μετὰ προθέσεως ἐξέμηνα. ... καὶ ὅτι ἐν πολλοῖς αἱ καθ' ὑπερβολὴν ἐπιθυμίαι ... ἔχουσιν ... τοῦ μαίνεσθαι. καὶ μάλιστα αἱ φαῦλαι. ... γοῦν ... καὶ οἰνομανής. καὶ ἡ ἐρωμανία δὲ ... ἐν οἷς ὁ γυναικομανής. καλοῦνται δὲ καὶ ... ἐντεῦθεν ... μάνος γὰρ ... ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἐξ οὗ ... καὶ εἰς ... χαλασμὸν πρό-

σωπον, ὃ καὶ αὐτὸ μάλιστα ἐκάλουν. ... μανία ... καὶ ἡ μανιάκης ... γυνή, ἤγουν ἡ περὶ μίξεις μεμηνυῖα. ... γὰρ ... τὸ ... Μαινοῦν, ἐνθουσιῶν. Μαίνω, ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι. Μαινία, ἡ λυδία. Μαινόλαιμος, ... Μαίνολμος, ... Μαινόμενος, ἐκλοχίζων. Μαῖρα, κύων τὸ ἄστρον, ἢ ἀκμαιότατον καῦμα. οἱ δὲ τὴν σελήνην. ... δὲ μαιεῖν, τὸ καλῶς ἔχειν. οἱ δὲ ... θυγατέρα αἰθέρα ἀδελφὴν εἶναι. Μαίσωλος, ζῶον τετράπουν γενόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ. Μαίσων, μαγειρεῖον. ἄλλοι βίβον, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι. Μαιῶσα, ... τῇ φύσει. Μαιεύονται, λοχεύονται, γεννῶνται, ... Μαιωλὰ, χώρα. Μαιῶρες, οἱ πρεσβῦται. Μαίωτρον, τὸ εὕρεμα. Μαιῶται, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἔθνη σκυθικά. ... οἱ περιοικοῦντες τὴν μαιῶτιν λίμνην. ἰχθῦς δὲ ... τοῖς σκυθικοῖς ... Μαιῶτις, λίμνη σκυθίας. Μαίωτρα, μαιώτρον, τὰ τῇ μαίᾳ διδόμενα. Μάκαρ, ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ καὶ τοῦ κὴρ, ἡ θανατοφόρος μοῖρα, ὁ μὴ κηρὶ ὑποκείμενος. Μάκαρ, πόσας συλλαβὰς ἔχει; τρεῖς, μάκαρος. ἀπὸ κοινοῦ τῶν δύο συλλαβῶν γίνεται μάκαρ, καὶ μένοντος τοῦ ο γίνεται μάκαρος. μάκαρες, οἱ μὲν τετελευτηκότες ὑπὸ κηρῶν. οἱ δὲ μακαρῖται, οἱ ἀποθανόντες.

Μάκαιρα, τελεία, εὐτυχής, θεία. Μάκαιρον, μακάριον ... ὁ δὲ ... ἀπὸ τοῦ εἴκειν καὶ ὑποχωρεῖν. Μακαρία, ὁ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι πολυτελῶς ἔθαψαν. ὅτι γὰρ Ἀθηναίοις εὐρυσθεὺς ἐπεστράτευσεν, ἑαυτὴν ἐπέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν κατηγορούντων.

Μακαρία τὸν βίον, καὶ μακαία τὸν τρόπον. Μακαριστόν, κυρίως ἡ θεότης. Μακάριος, ὁ πάντα ἐν ἀγαθοῖς ὤν. νῦν δὲ, ὁ θεός. Μάκαρες, μακάριοι εὐδαίμονες, ἅγιοι.

Μακαρίζων, μακαρισμός ἐστιν ἡ ... τῶν ἀγαθῶν.

Μακαρίζω, ὀλβίζω, ζηλῶ, εὐδαιμονίζω, ... Μακαρίζω, καὶ ὀλβιάζω, καὶ εὐδαιμονίζω σε τοῦ κάλλους. ... καὶ ... μακαρίζω καὶ ὀλβιάζω καὶ εὐδαιμονίζω ... τὸ κάλλος. Μακαρίνη, ... Μακάριον, αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, πρὸς ὃ πᾶν ἀφορᾷ, καὶ οὗ πάντα ἐφίεται. Μακάριος, ἀπὸ τοῦ κὴρ τοῦ σημαίνοντος τὴν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται κατὰ παραγωγὴν κάριος, ὁ τῇ φθορᾷ ὑποκείμενος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀκάριος, ὁ ἐκτὸς ὢν τῆς φθορᾶς. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μακάριος. Μακαρῖται, οἱ ἀποθανόντες, οἱ ἤδη τὸ μῆκος ἐπιλελησμένοι(?), οἱ μὲν ... ὅθεν καὶ μακραίων ὁ τύμβος, ὁ εἰς μακράν. Μακαρ... ... ὃ δή τὸν δύσποτμον ἀντίθετον ... οἱ μέν ... μεθ' Ὅμηρον, μακάριον τὸν εὐδαίμονα καλοῦντες, τὸν ἄθλιόν φασι δυσδαίμονα. Μακαρτατος, ἰστέον, ὅτι τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν λεγόντων εἰς ων, ἢ εἰς ας, ἢ εἰς ος, ἢ εἰς ους. καὶ ταῦτα ἐὰν φυλάττῃ ... διὸ ... Σώφρονα λέγοντα φυροτατης ... οὐδὲ γὰρ τὰ εἰς ... λήγοντα ῥήματα παρασχηματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ὅτι ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μακάρτατος. τὸ μέν τι φέρτερος φέρτατος, βέλτερον βέλτιστος, ὕψιστος ὕπατος, ... συγκριτικά, ἢ ὑπερθετικά, συμπεπλήρωται δὲ τοῖς συγκριτικοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. ... ἀπὸ τοῦ πρῶτος, ... διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Μακαριότης ἐστὶ, ψυχῆς ... περὶ τὸ φύσει καλὸν ἀκόρεστος ὄρεξις. ἢ ἄλλως. μακαριότης ἐστὶ, ψυχῆς λογικῆς ἕξις, ἐφιεμένη τοῦ ὑπὲρ φύσιν καλοῦ. Μακάριος ... ἡ ἀκρότης τῆς ἐν βελτίοσι ... Μάκελλα ... τὰ οὐράνια καὶ μεγάλα. ἢ ὅτι ... μέγιστα ἔσονται.

Μακεδανόν, ὑψηλόν. Μακεδνὸς αἴγειρος, ἤγουν ἐπιμήκης, μακρά. παρὰ τὸ μάκος μακεδανὸς, καὶ μακεδνὸς, καὶ ὀρεσ- φεδανὸς

λέγουσι. Μαγάδην αὐλὸν, τὸ μαγαδίζοντα ἢ ἀκρουμένους.

Μαγεύειν, γοητεύειν, θεραπεύειν θεούς. Μαγεία, ἡ μαγγανεία, ἀπατεία. ὅθεν μάγος, καὶ μαγεία. Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα. οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, Ἀριστοφάνης. Μαγίς, τὴν ἀπομάσσουσαν, τόν τε μαγεῖα σπόγγον, ἀπὸ σιβαρὰ κεκλιμένον κοιλία. Μαγίλα, τὸ μάγμα καὶ φύραμα, καὶ τὴν χειρομακτρίαν μαγδαλιὰν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μαγίδας, εἰς ἀπομάσσουσι καὶ καθαίρουσι, καὶ μάζας καταφέρουσιν, αἱ ὡς τροφὰς καλοῦνται. ἄλλως. μαγίς, ἡ τράπεζα, ἔνθα τὰ μεμαγμένα τίθεται. παρὰ ἄρτω τὸ σκευάσαι. Μαγίς ἄρτου, οἷον μέρος ἄρτου, ὁ ψωμός, ὅ ἐστι μερίδιον. Μαγίς, μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μήξων. Μαγίσκῳ, κατὰ ῥωμαίους διδάσκαλε.

Μάγιν, ἀσπίδα. Μαγμόν, τὸ καθάρσιον ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι ἢ ἀποχλοάζωσι ἐπὶ πάθει.

Μάγνης, αὐθεντικοῦ ῥόδου προσηγορία, καὶ ἄλλων πολλῶν λεγομένων ὀνόματα βίβλων. Μαγνῆτις, ἡ τὸ σίδηρον ἕλκουσα λίθος, ἡ καὶ σιδηρῖτις καλεῖται, καὶ ἡράκλεια, καὶ λυδία. ἐμφερὴς δέ ἐστι τὴν χρόαν ἀργῷ καὶ ἀκατεργάστῳ σιδήρῳ. ἡράκλεια, διὰ τὸ καρτερὸν καὶ ἰσχυρὸν τῆς ὁλκῆς. ἢ μᾶλλον διότι περὶ ἡράκλειαν τὴν ἐν πόντῳ πρῶτον ἐφάνη. οἱ δὲ, περὶ τὴν ἐν θρᾴκῃ. μαγνῆτις δὲ ὥς φασιν, ἀνδρὸς λιθοφόρου μάγνητος εὑρόντος αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν. Μαγνησία, πόλις κατὰ θεσσαλίαν ἐστί. καὶ ἑτέρα μαγνησία περὶ σίπυλον, ἐκλήθη ἀπὸ λευκίππου τοῦ μάγνητος, μετοικισθέντος ἐκεῖ σὺν μάγνησι τοῖς ἐκ κρήτης. Μάγνητος, ἔθνος θεσσαλίας. Μαγνεύειν, τὸ μίσγειν. Μάγνητες, οἱ ἐπὶ μαιάνδρῳ ποταμοῦ, δελφῶν εἰσιν ἄποικοι. μαγνησία δὲ, πόλις ἐστὶν ἰωνίας. Μάγον, τὸ ἀπατεῶνα, φαρμακευτὴν, τὸν θεοσεβῆ, καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα λέγουσι. Μάγοι παρὰ πέρσαις, οἱ φιλόσοφοι, καὶ φιλόθεοι, ὧν ἀρχὴ ζωροάστρης.

Μαγύδαρις, ὁ τῆς σιλφίου. οἱ δὲ, σπέρμα τοῦ σιλφίου εἶναι λέγουσι. Μαγωδὰ, ὄρχησις ἁπαλὴ, ἐν ᾗ χοροῖς μάγον.

Μάγος, παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω. ὁ διὰ τῶν μαγικῶν ἐμπλάσσων τὰ μέλλοντα, προλέγων. Μαγών, ὁ πέρσης.

Μαγωτέρα, ἐπιλαβεστέρα. ἐν ἐπιγράμμασι. Μαδάρως, τὰ πλατύτερα λεπτὰ τῶν κρεάτων. πελτί. Μαδαρός, ἀραιός, ψιλός. Μάδημα, δίκαιρ, πρόβλημα. οἱ δὲ μάδημα. Μαδδάλαν, μάζαν, τροφήν. οὕτως οἱ μεγαρεῖς διὰ δύο δδ λέγουσι. Μάδιος, δίκελλα οἱ δὲ μαδιβεῖς. Μαδίσαι, τὰς τρίχας ἀποβαλεῖν. Μαδόν, λεῖα, καὶ λεῖον.

Μάδος, τὸ ψίλωτρον. Μαδυσθεῖσαι, κολλαβίζομαι, ἐκτριβίζομαι. Μαδόν, καὶ μαζόν, διὰ τοῦ ζ εἶπεν, ταυτόν. οἱ καὶ ἄλλως ὁ αὐτὸς μαζὸς διὰ τοῦ δ λέγεται, ὡς μασθὸς ὢν βρέφει. Μαδῶντα, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει λέγουσι φαλακρὸν, ἐκτιλόντα τρίχας μὴ ἔχοντα. Μαιεῖται, μυρολογεῖ. Μάζα, κυρίως ἡ τροφή, ὁ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μάσσεσθαι.

Μάζα. πᾶσα ἀρτώδης βρῶσις, ὑγρῷ ἐστὶ μεμιγμένη. μάζα εἴρηται, παρὰ τὸ μάσσω. μάσσα προσθήκῃ τοῦ δ, δισσὰ τοῦ σ ἀμεταβόλως. ἢ παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ, γίνεται παράγωγον μάζα. ἐξ οὗ καὶ μαζός, ὃν ζητοῦσιν οἱ παῖδες. Μάζα, καὶ ἄρτος διαφέρουσιν. ἐπεὶ ὁ μὲν ἄρτος πολλοῖς μεμέληται. ἡ δὲ μάζα τὸν, ὡς ἀριστοφάνης, μάζαν μιμάκοντος, τὰ πεφυρμένα ἄλφιτα μαλάξαντος, ὡς ἀρτοποιήσαντος. Μαζαγρεὺς, ἐπὶ μάζῃ, μεμψίμοιρος. Μαζάνις, δίφρου παρθένων. Μάζια τὰ παιδία, ὅτι μέσα εἰσὶ τοῦ οὐρανοῦ. σιγαλοὶ δὲ οἱ ταρακτικοί, μέσα οἷα ἀπολαλοῦσι.

Μαζεῖος, ὁ ζεὺς παρὰ φρυξί. Μάζας, ὥσπερ ἄρτου πρᾶσις.

Μαζινοὶ, μαζοί. Μαζινός, βοῦς ἐξ ἀλφίτων. Μαζίον, ὀλίγον. Μαζίσκιον, ἄρτον πεφυραμένον λέγουσι.

Μαζονόμος, ἀρτοκόπος. Μαζονόμιον, ἐν ᾧ ἡ μάζα φυρᾶται. ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν. οὕτως ἰωνικῶς ὁ μιλήσιος.

Μαζός, ἐπὶ ἀνδρῶν κεῖται, παρ' ὁμήρῳ. ὥστε οὐκ ἐπὶ μόνων λέγεται γυναικῶν. δοκεῖ δὲ γενέσθαι ἐκ τοῦ μασθός, κατὰ φανερὰν τροπὴν τοῦ θ εἰς τὸ ζ συγγένειαν. μάλα γάρ φησιν ἀναγκαίως ἅπας μαζός, ὁ δὲ μασθὸς δωρικός. ὁ μασὸς διὰ τοῦ σ. καὶ μασθὸς διὰ τῆς ἐπεκτάσεως. χρῆσις δὲ τοῦ μασθοῦ, ἐν οἷς ἡρακλείδης εἰπὼν, ἐκ τοῦ ἰδὼ τὸ ἰδὼν γίνεται, φησὶ δὲ διὰ τὸ ἰδεῖν οὕτως ἀλλώ. λέγεσθαι καὶ τὸν μασθὸν οὕτω μασθὸν λέγουσιν οἱ δωριεῖς. καὶ τὸ ψύδος δέ φασιν ἀρέσκει, τὸ ψύθος φασί. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ μῶ μάζω τὸ ζητῶ, παράγουσι τὸ μαζὸν, ὡς τοῖς βρέφεσι ζητούμενον. Μαζός, μασός, ὄχθος, τιτθός. Μαζονόμοι. οἱ μὲν ἄλλοι, ὁ μαζονόμος λέγουσι μετὰ τὸ ἄρτον, καὶ φασὶν αὐτὸν ἀρχαιότερον εἶναι. ἐγὼ δὲ μαζονόμον φημί, ὁ μασσομένος, ἤγουν ὁ εἰς μαζοθέσιν ἐξειργασμένον. Μαζουρὰ, τὰ σπέρματα τοῦ ἀέρων, ἃ ἐν τῇ σιτωνίᾳ ξύλινα καλοῦνται. ἑβραῖοι δέ τινες φασὶ λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ τὸ ἄστρων κύκλον. Μαζοφορίς, ὅμοιον κανῷ. Μαζῶντος, ψυχῶντος. Μαζῶσα, ἣν μάττουσα τὰς μάζας. Μαθαλίδας, ἐκπώματα ἦσαν. οἱ δὲ μέτρα, ὡς κύαθοι. Μάθας, μαθήσεως. Μάθημα, ἐπιτήδευμα, ἀχόλημα, δίκαια, διαγωγὴ, πρόφασις. Μαθήματα, ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀπελάμβανον.

Μαθητὴς, ὁ τοῦ διδασκάλου τὰ μαθήματα ἐκπαιδεύων, παρὰ τὸ μάθω ἐκ μανθάνω. μαθητὴν, ὁ φοιτητὴν λέγει ὁ σόλων, οἱ γνώριμοι. Μαθητιῶν, ἀντὶ τοῦ μαθητὴς εἶναι. Μαθητεία, ἡ μάθησις. Μαθητιᾶ λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται μαθητὴς γενέσθαι. μαθητιῶ, τὸ μαθητὴς γενέσθαι ἐπιθυμῶ, καὶ ὀρέγομαι μαθεῖν. Μάθυιας, γνάθος. Μαθῶμαι, ζητῶ.

Μαιὼν, ἰδών. Μαί, μέγα. ἰνδοί. Μαῖα, ἡ βοηθοῦσα γυναιξὶ ταῖς τικτούσαις. Μαῖα, μαμία, μαίευσις, μαιεύεται ἡ τίκτουσα, καὶ ἡ γυνή. καὶ τὸ ῥῆμα μαιεύειν, μαιεύεσθαι, καὶ τὸ ἐπίρρημα, μαιευτικῶς. Μαῖα, καὶ μήτηρ, ἐκ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ παράγεται. Μαῖα μαίας μαίᾳ, ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρᾳ, ἀλλὰ λήδας λήδᾳ, μάρθα μάρθας μάρθᾳ, ἀθηνᾶ ἀθηνᾶς ἀθηνᾷ. ὅτι ἀθηναία, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀθηνᾶ. ὁμοίως γαλῆ καὶ μνᾶ, ὅτι γαλέα καὶ μνάα, καὶ κατὰ κρᾶσιν γαλῆ καὶ μνᾶ. σημειοῦσθαι δὲ τὰ ὀνόματα τῆς δευτέρας κλίσεως τὰ εἰς α καθαρὸν, καὶ εἰς ρα, θα, δα, καὶ εἰς α μακρὸν λήγοντα, φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ δοτικῆς. Μαίανδρος, ποταμὸς λυδίας, ἀπὸ μαιάνδρου ποταμοῦ ἐν ἰλιάδι. ἀριθμὸς ποταμῶν, ποταμὸς καλτῶν. σπερχειὸς, ποταμὸς θρᾴκης, ἕτερος σκυθίας, φάσις κόλχων, ῥῆσος φοίας, ἀχελῶος, ἀκαρνάνων, ὁ αἴσωνας, ἔλαος θρᾴκης, ξόδιος φοίας, ἀλιάμμων μακεδονίας, ἐπάφορος, ὁ γράνικος, καὶ αἴσηπος, καὶ σιμόεις, φοίας. ἰλλυρίας ὁ ἐπιδάμνος, ἕρμος λυδίας, καΐκος μυσίας, σαγγάριος τῆς ἀσίας, λάδων ἀρκαδίας, παρθένιος παφλαγονίας, ἴδωμος σικελίας, ἀραξ σκυθίας, σκάμανδρος φοίας, ὁ ξάνθος παρθένιος ὁ ἴμβρος καλεῖται. ἴμβρασος δὲ, ἀπὸ παρὰ ἑρμῆς καλεῖται.

Μαίτιον, εἶδος φακῆς. Μαιεία, ἡ μαίευσις. Μαιεύεσθαι, ζητεῖν, ἐρευνᾶν. καὶ μαιεύειν, τὸ αὐτό. Μαιεύεται, ἀεὶ μαιεύεται. Μαιεύειν, τὸ βοηθεῖν ταῖς τικτούσαις. ὁ τὴν μαμμεύειν. Μαιωμένη, ἀντὶ τοῦ ποθοτροφοῦσαν, ὥσπερ γυναῖκα ἐρυθρὰ μαιουμένην. Μαινόμενοι, ζυγούμενοι, ἐρασταί.

Μαιωτρικῶς, ἰατρικῶς μαντεύμασι. Μαιάτη, οἴμοι.

Μαῖθα, καρδία. πρὸς βιθυνοὺς, καὶ ὄνομα. Μαιμᾷ, ἐνθουσιασμοῦ, ὁ ὀξέως ὁρμᾷ. ἢ ὀρέγεται, προθυμεῖται. Μαιμάκτης, μειλίχιος, καθάρσιος. Μαιμακτηριὼν, ὁ πέμπτος μὴν, ὁ ἰανουάριος, παρ' ἀθηναίοις. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τιμόθεον. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ διὸς μαιμάκτου, μαιμάκτης δέ ἐστιν, ὁ ἐκπνευστικὸς καὶ ταρακτικὸς, ὥς φησι λυσιμαχίδης ἐν τῷ

ὡς καὶ τὸ χερότερον. τὸ γὰρ κοινὸν, λῷον καὶ ῥᾷον, καὶ χεῖρον.

Λωΐτερα, συμφορώτερα. Λωλεῦντα, ἀνθοῦντα. Λωλιὰ, κόνιον. Λῶλον, βρῶμα ἐκ γεγάρτων καὶ σύκων γινόμενον, παιδίοις πεφυρμένον. Λῶμα, τὸ γυναικεῖον, ὃ ὑπὸ ἀττικῶν, ὄχθοιβος λέγεται. Λῶμα, τὸ κράσπεδον. Λῶμα, τὸ εἰς τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα ἐκ βύσσου ἢ πορφύρας, καὶ κοκκίνου. Λῶσι, ἀντὶ τοῦ θέλουσι. Δωρικῶς.

Λῶστος, τοῦ κρείσσονος λόγου. Λῶτος, ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν, ὁ αὔγουστος. Λωπεῖα, φιάλιον. Λώπη, χλαμὺς ἱμάτιον. Λωπίζω, τὸ ἐκδύω. Λώπιον, τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον. Λωπίστος, ὁ καλαμώδης, ἐκ τοῦ τὸ ἱμάτιον ἐπιρράψεως.

Λωποδύτης, ὁ νεκροὺς ἐκδύων. καὶ λωποδυτεῖν, τὸ ἱμάτια κλέπτειν. Λῶπος, ἱμάτιον. ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λοπίδι τοῦ δέρματος. Λωποδυτεῖ, ἀπολύει τοὺς καθεύδοντας τὰς ἐσθῆτας. λωποφάνης, κάκβαλος ὡς λωποδυτοῦσι. Λώπω, τὸ καλῶ.

Λωρὸν, πικρόν. Λωσμηνόν, βαθύτατα, κατώτατα.

Λώῃ, θέλοι. Λῶσα, παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. Λῶστοι, βέλτιστοι, ὄνομα ὑπερθετικόν, ἀπὸ τοῦ λῷος λῴστος. Λῷστος, ὁ φίλος. Λῶτα, ἄνθη. Λώταξ, ὁ λακὼν, ἢ ὁ μῶρα ἀλοφώμενος, ἢ ὁ καταλαπαγῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ, ὡς ὁ πόρνος, καὶ ὁ ἀναφέρων. ἢ ὁ αὐλητής. Λωτοῦντα πεδία, τὰ ἔχοντα λωτὸν, βοτάνην δηλαδὴ αὐτοφυῆ, οὐ μὴν δένδρον, κατὰ τὸ ἐν λωτοφάγοις. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, ὡς Ἀρίσταρχος μὲν πεδία γράφει λωτοῦντα, ὅ ἐστι λωτοῦντα, κατὰ κρᾶσιν κοινὴν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον. ἡ δὲ μετὰ πλεοναστικὴ ἐκδοσις, λωτεῦντα γράφει, κρατοῦντος τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον. ὅτι δὲ λωτὸς καὶ πόας ὡς λέγεται, δηλοῦται μὲν καὶ ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ. δηλοῖ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας λωτοῦ κατὰ κνήματα μέλανα. τὸν δὲ διὰ τοῦ ε μικροῦ γράψαντα, ἔχοντα οἶμαι ἀφορμὴν τὸ γεωργοῦντας γραφὰς. καὶ τὸ λώταξ λώταγος, ὅπερ αὐλητὴν δηλοῖ.

Λωτία, ὁ στέφανος τοῦ λωτοῦ. Λωτίζειν, ἀπανθίζεσθαι, ἀπολέγειν. Λώτινον, ἀνθινόν, ἢ αὐλούς. Λώτισμα, οἱ στεφάνοι, καὶ ἐπίλεκτοι. Λωτόβοσκον φῦλον, οἱ μὲν τὸν θρᾳκῶν, οἱ δὲ τὸν αἰγυπτίων. ἄλλοι τὸν σκυθίαν. Λωτόλαμα, κόσμον. Λωτὸς, λειμωνία βοτάνη ἐν τῇ ἰλιάδι. Λωτὸς, ὅτι ἐκ ῥίζης δένδρου ὕδωρ ἐοικότος μαννίλῳ, καὶ ὡς οἶνος αὐτοῦ ἐκθλίβεται, καθὰ καὶ τοῦ φοίνικος ἱστοροῦσιν εἰς πλεῖστον οἱ παλαιοὶ, φυτευομένους ἐπιμελῶς. Λωτὸς παρ' Ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ, οὐχ οἷος ἐν ὀδυσσείᾳ ὁ ξενικὸς καὶ ἀνθρώπων ἐπαγωγός. βοτάνη λειμωνία ἵπποις ἐπιτήδειος. καὶ οὗτος μὲν ὁ λωτὸς, διὰ τοῦ ω μεγάλου ἔχει τὴν ἄρχουσαν, οὐ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἄλλος ὁ λεγόμενος ἐν τῷ λωτοῦ κατὰ κνήματα μέλανα, συστέλλει τὴν ἄρχουσαν παρ' ἄλλοις, καὶ δηλοῖ καλαμίσκον ὡς. ἐξ οὗ ὁ λώταξ λώταγος, ὁ περὶ τὸν λωτὸν ἐπιτήδειος. Λωτὸς, τὸ δενδροκάλαμον. ἢ βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυρόλωτον κεκλήκασι. Λωτοφάγοι, ἔθνος. Λωτρὸν, δικαιοῦν, ἄλειμμα. λάκωνες. Λωφᾷ τις κυρίως, ὅταν διαλίπῃ λυπούμενος. λωφᾷ ὁ πόλεμος. λέγεται δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ θυμοῦ καὶ νόσου καὶ τῶν ἄλλων. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων, ὅταν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναγορεύσαντα πίπτωσιν ἀσθμαίνοντα. ὡς τὸ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ὅταν ἀπαγορεύσαντες παύσωνται ὑπὸ γήρως ἴσως. Λωφαίρολος, ἐμπολήσας. Λῶφος, λώφημα. Λωφεῖν, ἠρεμεῖν, πεπαῦσθαι. Λωφία, ἡ κατάπαυσις. Λωφεῖα ῥέξαι παρὰ τὸ Ἀπολλωνίῳ, ἐφ' οἷς λωφῆσαι καὶ παύσεσθαι ἡ τῆς νύμφης ὀργὴ, τουτέστι καταπαυστικὰ τῆς ὀργῆς. Λωφεῖα, ἱλαστήρια, ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεσθαι καιόμενος. λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι. καὶ λωφήσειν, ἀντὶ τοῦ λόφον, ἀναπαύσειν, ὁ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τουτέστι τὸν τράχηλον. Λωφήσαντος, λωφήσαντι, καὶ λωφᾷ, τὸ παύει, περιέμενεν κομίσαι μελιλώφιον, σημαίνει τὸ παύει. μελιλώφηται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ λειπόντων. Λωφήσαντος, ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος. Λωφήσειν κυρίως παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἀποθέσθαι ἄχθος τὸ ἐπὶ τραχήλῳ, ἐπεὶ ὑπὸ τὸ ζυγὸν λόφος, ἐκτεταμένος δηλονότι τοῦ ο, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ λοφὸς, ὁ τοῦ κρομύου γίνεται. ἀφ' οὗ λώπιον, τὸ ἱμάτιον κατὰ ὁμοίωσιν ἐκτάσειν. Λώφησις, παῦσις, λῆξις. Λωφῆσαι, ἀντὶ τοῦ παύσασθαι. κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι. λόφος γὰρ, ὁ τράχηλος.

Λωφῶσι, παύονται. Λῶψ, χλαμύς.

Τέλος τοῦ λ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Μῦ, τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυγμὸν ἤγουν ἦχον ἡ τούτου ἐκφώνησις. μυγμὸς δὲ ἐστὶν, ὁ τοῦ μῦ ἦχος, ὡς διὰ τοῦ μυκτῆρος ἐξερχόμενος. Μὰ, στερεῖται. φρόντιζε. Μὰ, ἀπομοτικὸν ἐπίρρημα τὸ καὶ καταφατικὸν γίνεται. Ὅμηρος, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ Συνέσιος, ναὶ μὰ τὸν ἱερόν τε καὶ σόν.

Μὰ, ἀποφατικὸν ἐστίν. οἷον μὰ τὸν Δία, οὐ ποιήσω τόδε. καταφατικὸν δὲ τὸ ναὶ, οἷον ναὶ μὰ τὴν λέγεις ποιήσω. τὸ μέν τοι ὀμοστικὸν τὸ ναὶ, βεβαιωτικὸν ἐστὶν ἐπίρρημα. Μὰ, ὁ ὀμνύμενος ἔχει τὴν ὄμνυσιν, ὁ νομίζων. καὶ νῦν μὲν εὕρηται Διόδωρος. λεσβιακὸς δὲ, ἅπαξ ἐχόμενον ἐπὶ τοῦ συγκειμένου, ἐν τῷ περὶ τῆς καλοκαγαθίας μελέτῃ λόγων, ὀνείρατα διηγουμένη. Πλάτων καὶ ὅμοια μὰ ἡ θεός. καὶ πολλῷ πλεονάκις ὄμνυσι, μὰ τὸν Ἀπόλλω. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων, μὰ Δί' ἐχθοῦ ἐνό σοι. Φιλόξενος, τὰ ἐπιρρήματα μὲν τὸ προσηγορούμενον ἔχει τὸ ναὶ, τὴν ἐχὴν ὄνομα ἔχει τὸ ναί. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ, ναὶ μὰ τὴν λέγεις, ἢ τὰ συμπεραινικά. Μὰ, ἐξωθεν λαμβάνουσι δωριεῖς. Θεόκριτος, οὐ γὰρ, ἀντὶ τοῦ οὐ μὰ τὴν γῆν. Μὰ τὸ, τὸ ἐλλειπτικῶς ὅμνυον, ἐπιλογὸν ἐστίν. οἷον μὰ τὸ, μὴ προστιθέντος τοῦ θεόν. Μὰ τὸν, ἐλλειπτικῶς ὤμνυον. καὶ οὗτος ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις, ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸ θεῶν εὐλαβείας χάριν. εἰώθασι δὲ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐπιφθεγγόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. Μαστὸν, μαζὸν. λάκωνες. Μαγάδιος, αὐλὸς κιθαριστικὸς, ὄργανον ψαλτικόν. ἔστιν καὶ τὸ ψάλτον, μαγάδιον λέγουσιν, οἷον ὀμφάλιον. ὁ μαγάδις αὐλὸς, ἡ γαλαξίας, ἀντὶ τοῦ ὁ συνᾴδων τῇ μαγάδι. Μαγάδιον, εἰραῖον κιθάρισμα.

Μαγαδίδες, ὄργανα ψαλτικά. Μαγαρίς, μικρὰ σπάθη.

Μαγαρίσας, πιτακίσας. Μαγαυρὲς, ὑπερῷον.

Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκυρτος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς, καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον.

Μάγγανα, τὸ σιναρὸν ἀγγεῖον, ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον.

Μάγγανα, φάρμακα δίκτυα, γοητεύματα, μηχανήματα.

Μαγγανεία, ἡ γοητεία. καὶ μάγγανον, παραδέξον ἔστι.

Μαγγανευτὴς, ὁ μετὰ πανουργίας πρὸς φενακισμόν.

Μαγδαλιὰ, τὰ τῶν ἀλφίτων ἀποβλήματα. ἄλλως, ἡ τῶν κυνῶν τροφὴ, ἢ ὡς ὀψώνιον. ἢ λίθος, οὗτος ἢ ὁ σπόγγος εἴρηται. ἀπὸ γάρ τι φέρει μαλάγματα θυμοῦ. μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον, τὸ πρὸς ἀπομάξαι, ἢ τὸ λίθος κυσὶν ἀπέρριπτον. Μάγδωλος, οἷον δῶμα. Μαγὲβ, νότι, ἡ μεσημβρία. Μαγεία, ἐπίκλησις δαιμόνων. Μαγδαλιὰ, ἀντὶ τίτου. Μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων. καὶ μαγειρεῖον. Μαγειρεῖον. τὸ μὲν μάγειρος δόκιμον, τὸ δὲ μαγειρεῖον, οὐκ ἔτι. ἀντὶ δὲ τούτου, ὀπτανεῖον λέγουσι.

φλύαρος ἦν. Λύσαι, ἀπολῦσαι, λυτρῶσαι, καθελεῖν, ἀφελεῖν, τέμνειν. Λύσσα, καὶ λύττα, ἡ μανία. Λύσσαι, ἀντὶ τοῦ λύσσαν. τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῇ α´ ῥαψωδίᾳ. Λύσαν, ἔλυσαν, ἐλυτρώσαντο. Λυσιάδεια, πανήγυρις ἀπὸ Λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα, ἦγον δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνας, καὶ θυσίας. Λύσανδρος, ὄνομα κύριον. Λακεδαιμονίων ναύαρχος. Λυσανίας, λύων τὰς ἀνίας. ὁμοίως καὶ Παυσανίας, ὁ παύων τὰς ἀνίας. Λύσει παρ᾽ Ἀττικοῖς γίνεται, ἐν συλλογῇ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον ποιούμενος. ἀκόλουθοι γὰρ τούτῳ τὸ λυκόφως. ἔστι δὲ καὶ συμπλοκὴ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον. ὡς ὅταν λέγῃ συρίζειν, τὸ φονεύειν, ἀντὶ τοῦ συλλαβεῖν. Λύσιοι τελεταί, οὕτως ἐλέγοντο καὶ τὰ Βάκχου. ἐπεὶ καὶ λύσιος ἐλέγετο Διόνυσος. Λυσθείς, κατισχυθείς. Λυσιᾶν, ὁρμᾶν, συνουσίαν, μανίαν. Λυσίας, Λυσιᾶ ἐπ᾽ ἀλλήλων τῶν ἄρθρων, παρὰ καὶ Ἱπποκράτει. Λυσίζωνος γυνή, ἡ λυσάσα τὴν ζώνην. ἢ ὡς συμφέρουσα. καὶ ἐπίθετον Ἀρτέμιδος. Λυσίμαχος, ἦν Φιλίππου υἱός, τοῦ Διονυσίου ἐπικληθέντος. ἱστορικὸς δ᾽ ἦν Λυσίμαχος, οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος, ἐν τῷ κατὰ τῆς Διονυσίου, ὡς ἐν τέλους μελοποιοῦ. Λυσιμάχειος, βοτάνη εὑρεθεῖσα ὑπὸ Λυσιμάχου. Λυσιμελὴς ὕπνος, ὁ λύων τὰς μελῳδίας. καὶ λυσιμελὴς συνθέσεως καὶ διαλελυμένους, λύων μελλήματα θυμοῦ. καὶ ἄλλως, καλεῖται λυσιμελής, παρὰ τὸ λύειν τὰ μέλη, ὡς λελοῦται καὶ ἐν τῷ λύειν δὲ οἱ ἄψεα πάντα. εἶτα δ᾽ ἂν πιοῦντος καὶ ὁ καύματος, εἴτε καὶ καματα φίλα γυῖα λέλυνται. Λύσιν, τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ ὅρον λέγουσιν οἱ ἰατροί. Λύσις, ἡ λύτρωσις. Λυσιπονεῖ, φοβεῖται. Λυσιτελεῖ, ἀφελεῖ, συμφέρει. λυσιτελοῦ. τοῦτο ἐστὶν οὐ λυσιτελεῖ. δεῖ φάναι, οὐ φημι λυσιτελεῖν φοβεῖν. λυσιτελὴς καὶ λυσιτελεῖν, ἀφελεῖ. οὐ λυσιτελεῖ καὶ ὠφέλιμα. Λυσόμενος, λυτρωσόμενος. Λυσσᾶν, ἐλύσσησε τὸν κύνα. Λυσσάω, μαινόμενοι. Λύτα, ἀπόλελυται, πεπαρμένα τρία κινοῦν. ἀλλὰ ἡ μὲν ἐσφάλη, οὐ πάντα ἀνιατος. ὁ δὲ λόγος λυσίας. ὁ δὲ ἀνίατος, εἰς θάνατον φέρει. Λύσσα, ἡ μανία. παρὰ τὸ λύειν τὴν φρένα. Λυσσᾶν, ἀντὶ τοῦ λυσσᾶν λυσσῶδες. Λυσσώδης, μανικόν. Λυσσῶντες, καὶ λυσσῶντες, μαινόμενοι. Λυταία, ἐκπαλαί. Λυτήριος, μόνος ὁ λύτης. Λυτικός, συστατικός. Λυτήριον, τὸ καθάρσιον λέγει ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ τὰς χεῖρας λύων μιαρὰς ὅσοι ἀντίζοντες δώσοντες τὰς χεῖρας τοῦ ἀγνιζομένου. καὶ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν. Λύτο, ἐλύθη, ἐπελύθη. Λύτο, ἀντὶ τοῦ ἐλύετο, τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν ἀπλῶν ῥημάτων. ὡς τὸ οἴμαι, ἀντὶ τοῦ οἴομαι. καὶ τὸ λοῦται, ἀντὶ τοῦ λούεται.

Λύτρα, ἐκ τοῦ λύεσθαι τὰ λῦρα λέγονται τὰ εἰς τὸν διδόμενα. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἄποινα, ὡς ἂν λεγόμενα ἄφεινα, διὰ τὸ ἀπολυθῆναι φόνου λύσει. ὁ μὲν τι μὴ ἐξωνησάμενος, ἀλλὰ τινῶν ἄλλον ἐκ τῶν πολεμίων ἐπὶ ἐξαγαγὼν φθάσει λέγω, οἱ μὲν λύεσθαι. καὶ τὰ ὑπὲρ τούτου διδόμενα, οὐ λύτρα, ἀλλὰ σῶστρα. ταῦτα δὲ ζωάγρια.

Λύτρα, καὶ σῶστρα, λογογράφοι. ἄποινα δὲ, ποιηταί. Λύτρα, λῦρα τὰ ἐπὶ ἐλευθερίᾳ αἰχμαλώτων διδόμενα. Λύτρον, παρὰ τὸ λύω λύσω. ὅθεν καὶ λύτρα λύτρα τις ἐσθῆτα. λύεσθαι γὰρ καὶ ἀπολύεσθαι παρὰ τοῦ ἱερέως, ὑπὲρ ὧν ἐκλαθέσθαι βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἑρμῆς. Λύτρον, τίμημα. Λυτρούμενον, ὡς τὸ ἐξ αἰχμαλωσίας ἀνθρώπων λυτρούμενον. Λυτρών, ὁ ἀφεδρών. Λυχνί, πολλὰ λάλει. Λυχνοί, οἱ ὑψηλοὶ τόποι.

Λυττῶντες, μαινόμενοι. Λύχνα, λύχνοι. Λυχνεῖος, ὁ λυχνίτης λίθος. Λυχνίον, ὁ λύχνος. λυχνίον δὲ ὁ τόπος τοῦ λύχνου λέγεται. Λυχνίτης, λίθος. Λυχνοκαΐαν, λυχνοφαΐαν. Λυχνοκαῦσαι, λυχνοκαυσοῦσαι. Λύχνον, τράχηλον. Λυχνοῦχος, φανός, λαμπτήρ. Λύχνος, λέγεται παρὰ τὸ λύειν τὸ σκότος, τουτέστι τὸ σκότος, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ

καλεῖται. Λύω ἐκ τοῦ λέλυμαι, καὶ ἐκ τοῦ λέλυσο. καὶ ἀπολύω καὶ παραλύω ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

Λύω, ὅταν ἦ διαλυμένον τι. καὶ λύω ἀπελευθερῶ, καὶ λύω τὶς αἰχμάλωτον, ἀντὶ τοῦ λυτροῦται. καὶ λύω τὸν σύλλογον, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, λῦσαν δ᾽ ἀγορήν. μετὰ δὲ τῶν προθέσεων, ἀπολύω, τὸ τὰ συντεθειμένα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν διαιρῶ. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὰ παρ᾽ Ἀριστοτέλει ἀναλυτικά. καταλύω τις τὴν τυραννίδα, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω. καὶ καταλύω ἐν πανδοχείῳ. ἀφ᾽ οὗ κατάλυμα, ἡ καταγωγή. διαλύω, τὰ ἐχθρά. παραλύω, τὸ χαυνῶ. καὶ παραλελυμένα μέλη, τὰ χαυνωθέντα καὶ ἐκλυθέντα. ἀπολύω καὶ τῆς κατηγορίας. καὶ ὑπολύω τὸν ὑπολελυμένον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Λῶ, σημαίνει τέσσαρα, τὸ λαλῶ. λῶ, τὸ ἀπολαύω. λῶ, τὸ βλέπω. ἐξ οὗ καὶ λεύσσω. λῶ, τὸ ἐπιθυμῶ. Λώβαι, βλάβαι, ὕβρεις. Λωβᾶται, βλάπτει, λυμαίνεται, ὑβρίζει, ἐξαπατᾷ. Λωβῶ λωβῶ, τὸ βλάπτω.

Λωβεύειν, τὸ πρωτότυπον τὸ λωβῶ. ἐξ οὗ καὶ ὁ λωβητήρ. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τὸ χλεύης, καὶ ὕβρεως ὡς τὰ πολλά, καὶ ἐπὶ τῆς ἁπλῶς δὲ βλάβης. παράγεται δὲ, παρὰ τὸ ἐπὶ λαοῦ συμβαίνειν, ἵνα λαοῦ βῆ, καὶ ἐν συναιρέσει λώβη. Λωβεύω, ἐκ τοῦ λωβῶ. ὁ λωβεύειν, φθείρεσθαι, καταισχύνειν. καὶ λωβὸς καὶ λωβεία ἡ νόσος. Λώβη, ἡ βλάβη, καὶ ἡ ὕβρις, παρὰ τὸ λῦσαι. ἐπὶ καὶ πακὸν προσβλητος. ἢ ἀπὸ τοῦ λωβός. ὁ σημαίνει τὰ ἄκρα τῶν ὤτων. ἐντεῦθεν λοβεύειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοῖς ἐν λώβῃ ἀπεχόμενοι ἀλόντας τοὺς λοβοὺς ἐλίμπισαν, τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀποτέμνοντες. ἢ ἀπὸ τοῦ λωβῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξίφος, ἢ τὸ βλάβος. Λώβη, ὁ λίθος νόσου. καὶ λωβός, ὁ τελέως μέγιστον.

Λώβη, παρ᾽ Ὁμήρῳ. λαμβάνεται ἐπὶ καὶ ἀντὶ τοῦ σκώμματος, ἐν τῷ τοῦ Ὀδυσσείας. Λώβη, ἐπὶ τὸ φανερὸν ὕβρις, ὡς εἴπειν ἐν μέσῳ λαοῦ βαίνουσα. εἰσὶ δὲ οἱ ποιηταὶ λοξὴν, καὶ κατὰ τὴν κρᾶσιν λώβη. ἔοικε μὲν τι πατὰ τὸ λώπιον ἐτυμολογοῦντες τὴν λώβην, ἐχθροὶ ἐρυμολογεῖν. ἀφ᾽ οὗ καὶ λωποδύτης. καὶ ῥῆμα λωποδυτῶ. καὶ ἡ λώβη, ἡ ὑπὸ ἀπηνεία λυσσῶν ὕβρις, λεγομένη διὰ μάστιγος. Λωβᾶται, βλάπτει. Λωβήσασθαι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐλωβήσω, ἤγουν ὕβρισας. οἱ ἀττικοὶ πολλάκις εἰώθασι λελοῦσθαι, ἀντὶ παρωχημένου. οἷον, ἐπεὶ ἔλθοι ὁ λιθος, ἤγουν ἦλθε. καὶ ὡς δὲ λολέξαι, ἀντὶ τοῦ ἐλάλησε. Λωβητῆρα, τὸν ὑβριστὴν λέγει Ὅμηρος, οὐκ ἐν ἔργοις, ἀλλ᾽ ἐν λόγοις. τί γὰρ εἶχε βλάπτειν ἔργοις, ὁ ἀπαλαιός. διὸ ἐσφαλμένον ἐπιβλάβην αὐτὸν λέγει, τουτέστιν ἐν λόγοις, ὡς βέλει βάλλοντα. ὁ τοιοῦτος γὰρ βλάσφημον. βλάσφημος γάρ, ὁ βάλλων ταῖς φήμαις λέγεται. Λωβητήρ, ὁ οἱ λώβαι ποιοῦντες, ὁ λωβᾶσθαι ἄξιος. σύγκειται δὲ πάντως ἐκ τοῦ, καθὰ καὶ τὸ ἐλεγχέες, τουτέστιν αἰσχυντηλοί, ὑβρισταί. Λωβητός, λέγεται καὶ ὁ λελωβημένος, καὶ ἄτιμος. οὐ ἑρμηνεία παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ εἶναι θεοῖς τι λυσσώμενος, οὔ τι βροτοῖς. Λωβώμενος, χλευάζων. Λωγάνιος, ὄνομα ἰδικόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εὐθετόν. Λωγάλιοι, ἐγάλαξαι, οἱ χέρσοι. Λωγάλιον, τὴν βοῶν τὸ ὑπὸ τὴν τράχηλον χάλασμα. Λωγάλιον, μέρος τοῦ σώματος. Λωκίς, χοροί.

Λώκανος, ταυρεία μάστιξ. Λῶμα, κάλυμμα, καὶ σκέπασμα. Λωπήρεχος, λώπιον. Λῶπαι, τὰς ἁμάξας.

Λώιον, ἄρειον, βέλτιον. τὰ εἰς ων καθαρὰ διασύλλαβα συγκριτικά, διφθόγγῳ παραλήγεσθαι. οἷον ἄρειον, μεῖον, χεῖρον, λώιον. καὶ τὰ παρὰ σφίσιν ἐπιφωνοῦσι τὸ ι. πλεῖον, μεῖον. τὰ δὲ σ, οἷον φᾶον, λῷον. οἱ γίνεται δὲ παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. ὁ γὰρ ποιεῖ τις ἐστὶ συμφέρον, τοῦτο καὶ θέλει. Λωίων, χεῖρον ἢ κακώμενον. Λώιστα, συμφέροντα, ἄριστα. Λωιστίων ἰσοφώνηνειν, ἐκ τοῦ λῶον, τὸ σὺν τῷ προσγεγραμμένῳ ἰῶτα, ὡς τὸ ῥαΐτερον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ποιμαίνω δὲ ὁ νοστιμος χρηματισμός.

λευκόν. Λυκαίμια, ἐκ λυκείου δέρματος πεποιημένα.

Λυκάζεσι, ἐθνικόν. Λύκαι, μάσθλαι θυρῶν. Λυκηγενὴς, ἀπόλλων λέγεται, ὅτι λύκους αὐτῷ ἔθυον. λέγεται καὶ ἑτέρα λύκος, τόπος ἐν ἄργει, ἔνθα συναθροίζοντο οὕτως ὀνομαζόμενος. ὃν ἀφιερωμένος τῷ ἀπόλλωνι. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων. Λυκημίδαι, γένος ἰθαγενῶν. Λυκήποδες, οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ τυράννων δορυφόροι. οἱ γὰρ ἀκμάζοντες τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδας δὲ ἐκάλουν, ὅτι διαπαντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους, ὥς τι μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. καὶ ἀριστοφάνης, τοὺς ἀλκμαιωνίδας φησί. Λυκοῤῥαίστης, ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων.

Λυκόοργος, ἐντελὲς δὲ τοῦ λυκοῦργος, οὐ μὴν τὸ λυκόεργος. λύκου γὰρ ὀργὴν, ἐστὶ μὲν εἰπεῖν, ἔργον δὲ οὐκέτι. γὰρ ἀνθρώπων μόνων χαρακτηρίζεται τὸ ἔργον. ἰστέον, ὅτι μέμνηται ὁ ποιητὴς ἔτι καὶ λυκοῦργον ἑνὸς τινὸς ἀδελφὸς, ὃν λέγει φύσαντος ἥρω. Λύκος, ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ βασιλεῖ. ῥεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν μασσανδινῶν χώρας. Λυκόσατος, ὁ μόναρχος παρὰ ἱππωνάκτι. Λύκος κιχλωὸς, φλυάρους δηλοῖ τρόπους. λύκος δεῖρ ἥρως μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου. Λύκος, τὸ τοῦ ἱππικοῦ ἄτος, καὶ ποιὸς ἰχθὺς, καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σιδήριον, καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα καθιέντων, καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος, καὶ ἀράχνιον ἐστὶ, καὶ εἷς τῶν τελχίνων ποταμός. Λυκοῦργος, εἷς τῶν δίκα ῥητόρων, οὗ πάππος λυκοῦργος ὁ νομοθέτης. Λυκοφίλιοι νῖκαι, αἱ διαλλαγαί. λυκοφιλίως, ἀντὶ τοῦ ὑπούλως, καὶ ὑπούλως. Λυκόφρων, διασοφρων, ὑψηλόφρων. Λυκόφανον, τὸ ἐχινόπαιδα. Λυκόφως, ὅτε τὸ σκοτεινὸν λέγουσιν. οἷον, λυγαῖον διαλελυμένον φάος, ἢ αὐγὴ διαλυθεῖσα, ἢ τὸ μεταξὺ σκότους καὶ φωτὸς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἳ ἔχουσι τὸ μὲν κάτω μέρος, τὸ πρὸς τῷ δέρματι λευκὸν ἔχουσι, τὸ δὲ ἄνω, μέλαν. Λυκτὰ, οἰκ ἀναπαυταί. Λύκτος, ἣς ἐπίνοι ἡ λεγομένη χερρόνησος, ὠνόμασται ἀπὸ λύκτου υἱοῦ λυκαόνος, ὡς ὁ χαλκέας τὰ ἐθνικὰ ἱστορεῖ. ἔνιοι δέ φασι λύττον αὐτὴν καλεῖσθαι, ὡς ἐν μετεώρῳ τόπῳ κειμένην. τὸ γὰρ ἄνω καὶ ὑψηλὸν, λυττὸν φασί. Λύκων φανούμεθα μᾶλλον, ἤπερ τούτων. ἔστι καὶ παροιμιῶδες. ἐπεὶ τοὺς λύκους ἀπέκτεινον τὸ παλαιὸν ἐν τῇ ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων λύκον τέκνον, τάλαντον ἐλάμβανε, ὁ δὲ τέλειον, δύο. ὅθεν καὶ τὸν ἀπόλλωνα, λύκειον καὶ λυκοκτόνον φασί. Λυκῶπος, αἰολικῶς παροξύνεται. ἐπεὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς ἀχίλλευς καὶ πύλαος λέγουσι βαρυτόνως, ὁμοίως καὶ λυκώπος. διὰ τοῦτο ἡ τοῦ εἰς ος γενικὴ παρ᾽ αὐτοῖς παροξύνεται. Λυκωρεῖοιο, ἀντὶ τοῦ δελφικοῦ κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. οἱ γὰρ δελφοὶ τὸ πρῶτον λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο, ἀπό τινος κώμης λυκωρείας. Λυκωρεὺς, ὑπὸ τοῦ ἀπόλλωνος πεποίηται, οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται.

Λυκώρεια, πόλις. Λύλιος, ὅμοιος, οὗτος ἐπὶ μωρία κωμῳδεῖται. Λῦμα, κάθαρμα. Λυμαντὴρ, ὁ βλαπτικός.

Λυμαίνεσθαι, καθαίρειν, φθείρειν. Λυμαίνομαι, ἐνίοτε μὲν αἰτιατικῇ, ἐνίοτε δὲ δοτικῇ. λυμαίνομαι λέγεται καὶ τὸ λυπῶ, καὶ τὸ παραφθείρω, καὶ βλάπτω. ἀριστοφάνης, ἐκάλεσε λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις. καὶ θουκυδίδης, ὥσπερ δὴ οἱ γεωργοὶ, τὰ λυμαινόμενα τῇ χώρᾳ, καὶ καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκκόπτονται. λέγεται καὶ ἐπὶ πάθους, ἀντὶ τοῦ φθείρομαι. ἀττικῶς δὲ αἰεὶ ἐνεργητικῶς τίθεται, ἀντὶ τοῦ φθείρω καὶ λωβῶμαι. καὶ θουκυδίδης, τότε μὲν δύναμιν συλλέγων τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ δ᾽ ἄπασι λελυμασμένος, ἀντὶ τοῦ λελωβημένος, καὶ διεφθειρμένος. Λυμαίνεται, ὅπερ βλάβην ἐπάγει, φθείρει, ἀπολύει, ἀφανίζει. λυμαίνεται τοῖς μειρακίοις. Λυμαίνεσθαι ἐπὶ βλάβης, ἐκ τοῦ ὁμηρικοῦ τοῖς ὕστερον εἴληπται. πλὴν ὅθεν ὁ μὲν ὁμηρικὴ λέξις τὸ λυμαίνεσθαι, σημαίνει οὐδὲν ἢ ἐπισυρμένην φόρου ῥύπασμα. ἡ δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον λῦμα, καὶ τὸ λυμαίνεσθαι, καὶ ὁ λυμεὼν, ἐπὶ ψόγου λαμβάνονται. ὥσπερ δὲ τὸ βρῶμα βρῶμα λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ παρὰ ἑτέροις τὸ τρῶμα τρῶμα, οὕτω καὶ ὁ ἐμὸς ποιητὴς λῦμα, τὸ λῦμα παρήγαγεν. Λυμανθῶ, κῆραι. Λυμαντὴρ, ὁ βλαπτικός. Λύματα, ἐνέχυρα, οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

Λύματα, ἐλέγοντο τὰ καθάρματα, οἱονεὶ λουσματά τινα ὄντα, ἅπερ ἐν τῷ λοῦσθαι ἀπέβαλλον. καὶ τὸ καθαίρεσθαι, ἀπολυμαίνεσθαι. διὸ τὸ εἰς ἅλα λύματα ἔβαλον. ὁ πάντως, διὰ τὸ φύσει ῥυπτικὸν εἶναι τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ. εἰς τὸν ἀπέραντον φασὶ τὰ περιττώματα ἔβαλον. διὸ καὶ παροιμία φησὶ, θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον τὸ λῦμα, ἐπὶ βλάβης, ἢν ἄρτι δεῖν ὁπλοῦσθαι. καὶ ὁ λυμεὼν, ὃν καθαρματώδης εἶναι ἂν, καὶ πικρὰ αἰσχύνομαι. Λύματα πάντα κάθαρσιν. ἔστι πάντα τὴν ῥύπον, καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα ἀκαθαρσίαν, ἣν καὶ ἀπολυμαίνεσθαι, ἤγουν ἀπολούεσθαι. τὸ γὰρ λῦμα ἐντεῦθεν παράγεται. οἱονεὶ λοῦμα δὲ ὄν. Λύμη, τῷ γῆρα στυφῷ, ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος ὑμεῖς γῆρας. Λυμάχη, ἡ εἰς διαφορὰν λύπη, ὕβρις. Λύμη, βλάβη, φθορὰ, ὕβρις. Λυμονόμενος, αἰμοσόμενος. Λυμνὸς, γυμνός. Λῦνε, ἐλέφαιρε.

Λῦνε γῆα, ἔχειν τὰ μέλη. ἐκ τούτων δὲ σημαίνεται τὸ διαλυθῆς. ἐντεῦθεν δὲ λαβόντες οἱ μεθ᾽ ὅμηρον, καὶ τὸ θανεῖν, καταλῦσαι τὸν βίον φασί. Λὺξ, λύτρον. Λυόμενος, ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος. Λύπεια, λυπηρά. Λυπῶν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον λυπήσειν ἔμελλον τὸ σὺ γιγνώσκειν. Λύπη δὲ, δαγμὸς καρδίας καὶ σύγχυσις. τὴν λύπην διαιροῦσιν εἰς τέσσαρα, εἰς ἄχος, εἰς ἄχθος, εἰς φθόνον, καὶ εἰς ἔλεον. καὶ τὸ μὲν ἄχος εἶναι φασὶ λύπην ἀφωνίαν ἐμποιοῦσαν, εἰς ἣν ἐγγίνεται διὰ τὴν εἰς βάθος πάροδον τοῦ λογισμοῦ. τὸ δὲ ἄχθος, λύπην βαροῦσάν τε καὶ διοχλοῦσαν ἐπ᾽ ἀβουλήτοις συμβάσιν. τὸ δὲ φθόνον, λύπην ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. τὸ δὲ ἔλεον, λύπην ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις κακοῖς. ἡ λύπη δὲ, διάθεσις ἀλόγου ἐσφαλμένη. Λυπηρότεροι καλασμοῦ, διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς κατασείεσθαι ἐπίφοραν λέγεται. Λυπηρὸς, ἄθυμος. Λύπη δὲ, πάθος ψυχῆς μεθιστὰς τῶν ἀλόγων ζώων κατεσπασμένον.

Λυπηδάνιον, εἶδος ἐμπρίου ὃ καὶ θέρμια λέγομεν. Λυπηρὰ, μοχθηρὰ, λυπηρά. Λυπηρόγηρως, ἡ μοχθηρῶς καὶ λυπηρῶς γῆ. Λυποῦμαι, ἀλγοῦμαι, ἀλγῶ, ἄλθω, ἀνιῶμαι, ἀχαλῶ, ἄχθομαι, ἐδυσῶμαι, συντάξω, δυσφορῶ, ἀθυμῶ. Λυπρὰν γῆν, τὴν λεπτήν. Λυπρῶς, αὐτηλῶς, λιπαρῶς. Λυπρὰ, ἑταῖρα, πόρνη. Λυπῶ, τὸ θλίβω. Λυπῶ, ἀνιῶ, ἀλγύνω, ἀπαναίω, δάκνω, κάδω. Λύρα, κιθάρα, βάρβιτον. Λύρα, κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις. ἔστι δὲ μουσῶν. καθὼς ἐκαλεῖτο ἡ τὸ μὲν πρῶτον, ὑπὸ ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης, καὶ τῶν ἀπόλλωνος βοῶν, εἶχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν ἀτλαντίδων. μετέβαλε δὲ αὐτὴν ἀπόλλων, καὶ συναρμοσάμενος ᾠδὴν ὀρφεῖ δέδωκεν, ὃς καλλιόπης υἱὸς ὢν μιᾶς τῶν μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς ἐννέα, ἀπὸ τοῦ τῶν μουσῶν ἀριθμοῦ. καὶ προσήγαγεν ἐπὶ πλεῖον ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξαζόμενος, οὕτω καὶ ὑπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύτην, ὅτι καὶ τὰς πέτρας, καὶ τὰ θηρία ἐκήλει διὰ τῆς ᾠδῆς. ὃς τὸν μὲν διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ ἀπόλλωνα προσηγόρευσε. καὶ ἄλλα πολλὰ λέγονται περὶ αὐτοῦ. Λύραν, ἐπιμελείας δεηθεῖσαν ἀμφίονι ὑπὸ μουσῶν φησι. διοσκουρίδης δὲ, ὑπὸ ἀπόλλωνος. καὶ φερεκύδης δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστοριῶν, ὑπὸ μουσῶν.

Λυρίτος, ἰχθῦν ἐστί, ταῖς ἀφροσύναις παρ᾽ ἀσίαν. Λύρειν, ὄργανον τῆς ὀργίας. Λυροφοίνιξ, εἶδος κιθάρας. Λυρνησσὸς, πόλις.

Λυρωδία, ὁ τῆς λύρας ᾠδός. λυρωδία δὲ ἡ φλυαρία, θορυβώδης, ὁ μετὰ λύρας ᾄδων, καὶ ψάλλων. λυρωδὸς δὲ

φλύαρος

λάκων ἐμπεσοῦσα. ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν καὶ ψυχρῶν φασὶ τὰ λυπηρὰ, ἐκ δὲ τῶν θερμῶν τὰ ἡδέα. Λυγρὸς, χαλεπὸς, ὁ ἀσθενὴς, ὀλέθριος, κακὸς, ἰσχυρὸς, πενθικὸς, ἐλεεινός. Λυδία ἐσθὴς, τὰ λύδια ὑφάσματα. καὶ Λυδία λίθος, ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν. Λυδίας μαχαίρας, τὰς μυθώδεις. Λυδία χώρα, ἡ καὶ Μαιονία. Λυδία λίθος, ἡ καὶ βάσανος λεγομένη, ἡ τὸν χρυσὸν βασανίζουσα. καὶ Λύδιον ἅρμα, τὸ ταχύ. ἐξ οὗ ἡ παροιμία ᾄδεται λέγομεν, ὡς πεζὸς θεῖ παρὰ Λύδιον ἅρμα. καὶ Λύδιος τόνος, ἐν μουσικῇ, ὁ νῦν λεγόμενος ἦχος. Λυδὸς δὲ ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ τῆς Λυδίας. Λυδίζων, χωρίζων κατὰ τοὺς Λυδούς. οἱ σώζονται μὲν, διαβεβλημένοι δέ εἰσι. Λυδικὴ λίθος, σίδηρον ταλέτην προσαγορεύουσιν. αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. ἡ δὲ μαγνῆτις, διαπατᾶται τὴν ὄψιν, ὡς δοκεῖν ἀργύρεον εἶναι.

Λύδιον μέλος, ὥσπερ καὶ Δώριον καὶ Φρύγιον. Λυδίσιμο, ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. οἱ γὰρ Λυδοὶ μάντεις ἐλέγοντο εἶναι. ἡ Λυδῶ, ἀντὶ τοῦ μοσχῶ. εἰσὶ γὰρ Λυδοὶ ἄσωτοι καὶ μαλακώτατοι. ἢ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς οἱ Λυδοὶ ἄμπυξιν ἐκοσμοῦντο. Λυδοί, οὕτοι τὰς ἴσας σφαῖραν λέγονται. ὅθεν καὶ Ῥωμαῖοι, λούδους φασί. Λύει, ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ. λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας, ἀντὶ τοῦ διακορεῖ. Λύη, στάσις, μάχη, διαφορά. Λύζω, ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ ὀλίγον, τουτέστιν ἀλυμονεῖ. ὁ λύζει, ἀντὶ τοῦ κενὴν φωνὴν τραχεῖαν ἀφιέναι. ὁ λυγμῷ συνέχεσθαι, εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους. ὡς ἐν ἐπιγράμμασι, καὶ τορὸν λύζων ἐσιώπησεν ὅρως. καὶ λύγδην ἐπίρρημα, ἐκ τοῦ λύζω. Λύζει, λυθάζει, κυλινδεῖ. Λύζω, τὸ παρὰ κοινοῖς λεγομένῳ κλαύζω κατέχομαι. Λύθ, ἐπὶ στάσεως, παρὰ τὸ λύειν τὴν ὁμόνοιαν. καὶ λῦμα, ἡ φθορὰ, ἡ λύουσα τὸ σῶμα, ὅθεν καὶ λυμαίνω. Λύθεν δέ οἱ ἅψεα. Ὅμηρος, αἰσιμαλῶς δηλοῖ τὴν ὑπερβολὴν λέγεσθαι, μὴ μόνον καθότι λύει μὲν λυλήματα θυμοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ λύειν τὰ μέλη, ὅπερ ἐστὶν ἅψεα. Λύθη ψυχή τε μένος τε. παρ' Ὁμήρῳ. ἰσ..., ὅτι ἐξ Ὁμήρου λαβόντες οἱ ὕστερον, καὶ αὐτὸ δὴ μόνον τὸ λυθῆναι, ἀντὶ τοῦ θανεῖν ἔφρασαν. ὡς δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ, ἰδού, ἀπελύθης. καὶ ἐν τῷ, παιὼ ἀπελύθη τρέχων. Λύθρον, μιασμὸν τὸν ἐξ αἵματος. ἢ γίνεται ἀπὸ τοῦ λύω. ἀφ' οὗ καὶ λῦμα, τὸ κάθαρμα. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι λύθρον ἐστὶν, ἀκαθαρσία αἵματος μετὰ κόνεως δεομένου λύματος, ἤγουν καθάρσεως. γράφεται δὲ διὰ τοῦ θ πρὸς διαστολὴν τοῦ λύτρου. ὃ ἐπὶ αἰχμαλώτων τίθεται. ἄλλως, λύθρῳ, φόνῳ, ὁ ἐκ μάχης μολυσμὸς συμμεμιγμένος διὰ ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος. Λύθρος, φόνος, ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς, συνεστάμενος διὰ ἱδρῶτος, καὶ κόνεως, καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος, ὡς ἐν ἐπιγράμμασι. ἔπλη δὲ λύθρῳ λουόμενος βροτέῳ στικὸς ἀργυρέιχος. Λύκαια ἆθλα, ἐν Ἀρκαδίᾳ τελοῦνται, ἀνακείμενα τῷ Λυκαίῳ Διΐ. δίδοται δὲ ἐν τούτοις τρίπους χαλκοῦς. πολλοὶ δὲ ἄγονται ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ, λύκαια, ἑρμαῖα, ἀλέαια. ἐν δὲ Θήβαις, τὰ ἡράκλεια. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἰολάεια καλεῖται. ἐν μὲν Θεσπιαῖς, ἐρώτια. ἐν δὲ Λεβαδείᾳ, τὰ καλούμενα βασίλεια. ἄλλως. ἐν Βοιωτίᾳ τελοῦνται διάφοροι ἀγῶνες. ἐν μὲν Θεσπιαῖς, ἐρώτια. ἐν δὲ Πλαταιαῖς, τὰ ἐλευθέρια. ἐν δὲ Λεβαδείᾳ, τροφώνια. ἐν δὲ Ὠρωπῷ, τὰ ἀμφιαράια. ἐν Πελλήνῃ τὸ ἀχαιῶν ἀγών, ὁ καλούμενος θεοξένια. ὅπου δὲ τὰ ἕρμαια. τὸ δὲ ἆθλόν ἐστι χλαῖνα. ἐν δὲ Αἰγίνῃ, τὰ αἰάκεια. Λύκαινα, εἶδος θηρίου. Λυκαμβίδας, ὁ Λυκάμβου. Λυκάβας, ὁ ἐνιαυτός. οὐ μόνον διὰ τὸ λεγαίως, ὅτι λελαθότως, καὶ οἷον σκοταίως παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ κατὰ αὐτὸν ἡμέραι, καθ' ὁμοιότητα διαβάσεως λύκων ἀλλήλων ἔχονται. πείθεσθαι γάρ φασι τοὺς λύκους διαβαίνοντας ποταμὸν, ἐνδακόντας τῶν κέρκων τῶν ἔμπροσθεν πορευομένων, τοὺς ἑπομένους στιχηδὸν διαπεραιοῦσθαι. καὶ οὕτω μὴ παρασύρεσθαι ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἀλλ' ἀλ-

λήλων, ὡς Αἰλιανὸς ἱστορεῖ. Λυκαβηττὸς, καὶ περὶ τούτων μεγάλη, τουτέστι τὸ κατὰ διαλάνθανον. ἐπὶ τῶν εἰς τὰ μεγαλαυχούντων, Ἀριστοφάνης. Λυκαβηττὸς, ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ λύκους πληθύειν. Λυκαμβὶς, ἀρχή. ὁ Κρατῖνος ἐν νόμοις τὸν πολέμαρχον δηλῶν, πρὸς ὃν ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀπροστασίου δίκας. λυκαμβίδα δὲ εἶπε, τὴν ἀρχήν.

Λυκαίδος, παρθένος λευκή. Λυκαονία, χώρα. Λυκαονίδαο σῆμα παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος, ἤγουν τοῦ Μαινάλου. ἀφ' οὗ τὸ ὄρος Μαίναλον σῆμα, ἀντὶ τοῦ σῆμα, τουτέστι μνῆμα. Λύκαστος, πόλις. Λυκάστιαι, χωρίον τῆς Λακεδαιμονίας. ἀφ' οὗ λυκαστίας, εἶπε τὰς ἀμαζόνας. Λύκαιον ἀργινόεντα, τουτέστι λευκόγειον. ἀργιλώδης γάρ πού ἐστιν ἡ γῆ. ταύτην δὲ ἀργινόεντα, καὶ ἀργιλώδη, διὰ τὴν τοῦ ν καὶ τοῦ λ συγγένειαν, τὴν δηλουμένην καὶ ἐν τῷ ποιηλὸς, ὁ οἷον ποιηνὸς, ὅ ἐστιν ἐν συγκοπῇ ποινός. καὶ ἐν τῷ ἀθλέω. ἀθλέω γάρ φασιν ἐκεῖνοι, ὡς μὴ ἐκδαλέως. ὠνόμασαι δὲ Λύκαστος, ἀπὸ Λυκάστου αὐτόχθονος, ἢ παιδὸς Μίνω. ἔστι δὲ καὶ σκυλακὸς Λύκαστος, κατὰ τὴν χαρίαν τῶν ἰδιωτῶν. Λυκαονία, καὶ Λυκαρνία, χωρῶν ὀνόματα.

Λυκάων, κοινῶς μὲν κύριον ὄνομα, πολλοῖς προσκείμενον· ἀφ' οὗ ἐκ λύκου καὶ χώρα Λυκαονία. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, καὶ ὁ πάθος συνακόλουθον, ἀχλοῦν περὶ μνήματα, οὕτω καλεῖται.

Λύκεια, ἀγὼν ἐν Ῥώμῃ. συνήθεια δὲ ὑπερμύρια, δορὰς ἐπιθόμενοι διελθεῖν. Λυκέη, λύκου δορά. Λυκεῖον, φοβερόν.

Λύκειον, Διογένης ἐν τῷ κατὰ [redacted]κράτους, ἐν τρισὶ παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίοις ἐστὶ τὸ Λύκειον. Λύκειος. Λύκειον δὲ οὐδετέρως, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις. λέγεται ὅτι Λύκειος Ἀπόλλων, ἢ διὰ τὸ ἐν Λυκίᾳ τῇ πόλει ἱδρῦσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ λύκων αὐτὸν ἱερὸν εἶναι. ἢ ὅτι κρεῖττον, διὰ τὸ λυκόφως καὶ τῆς νυκτὸς ὑποχωροῦσθαι. Ἀπόλλων γὰρ ὁ ἥλιος. Λυκεῖον ποτὸν, ἀπὸ κρείττονος τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης, ὑπὸ λύκων ποιμένας, ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. Λυκηγενὴς Ἀπόλλων, κατὰ τὸν μῦθον. οἱ μὲν Λυκηγενὴς, ὡς ἐν Λυκίᾳ γεγονώς. ἢ τῇ μεγάλῃ καλουμένῃ, ἢ τῇ μικρᾷ, ἧς Πάνδαρος ἦρχεν. ἀφ' ἧς καὶ ὁ πατὴρ Λυκάων παρωνόμασται. εἰς ἣν φασὶ μετὰ τὸ γεννῆσαι ἀπαλλάγηναι τὴν Λητὼ, τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν ἐκκλίνουσα. καὶ ἄλλως, Λυκηγενὴς λέγεται, ὅτι λύκος φασὶν ἐπιφανεὶς τῇ Λητοῖ, ἐν τῷ τεκεῖν, εἶτα καὶ πλεῖόν τι τὸν ἐξ αὐτῆς Ἀπόλλωνα ἐπωνόμασε, καὶ Λυκηγενῆ. διὸ καὶ Ἀπόλλωνι κατὰ μῦθον ὁ λύκος ἀνεῖται, καὶ νομίσματι ἐγχαράττεται. καὶ Λύκειος δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἐκαλεῖτο, αὐτός τε ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἀγορά τις ἐν τῷ Ἄργει. καὶ ἄλλως. ὥσπερ ὁ κύκνος ἱδρῦται τῷ Ἀπόλλωνι ἡλίῳ, διὰ τὴν λευκότητα, καὶ ὁ κόραξ διὰ τὴν νυκτερινὴν μελανίαν, ἧς οἷα καὶ μοῖρες ἀνατιθέναι, οὕτω καὶ λύκος ἀνάκειται αὐτῷ, διὰ τὸ μέσον εἶναι ἀμφοῖν τὸ λύκειον χρῶμα. τεφρῶδες γὰρ, καὶ οὔτε φαεινὸν, οὔτε ἄκρως μέλαν, ἀλλ' οἷον ἐστὶ τὸ πρὸ τῆς προσκεπτόμενον ὑποσκότερον χρῶμα. ὃ καὶ λυκόφως, ὁ κατωμελωμένος (?) ἄλλα καλεῖ.

Λυκηθμὸς, ἡ τῶν λύκων βοή. Λυκηγενὴς Ἀπόλλων. δῆλον ὅτι ἐλέγετο, καὶ διὰ τὴν μικρὰν Λυκίαν, τὴν μικρὰν λεγομένην Τροίαν. ὡς ἐν τοῖς περὶ Πινδάρου δηλοῦται. Λύκεις, κωμῳδίας ποιητὴς, ὡς ψυχρὸς κωμῳδεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Λυκιάδος κόρας, τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα, αἳ τὸν ὕλην κομίζουσιν εἰς τὸ λύκιον. Λυκιστήρας, τὸ τοῦ λύκου. λύκειον δὲ δῶμα, δίφθογγον. Λύκιος, κόλουνδον εἶδος. Λυκίαν, ἣν Τρωικὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει. Λύκειον, πόλις Θετταλίας. ἔνθα λύκος ἐπιὼν τῆς πόλεως, ἀπελιθώθη. γράφεται διὰ δίφθογγον, τῷ λόγῳ τοῦ λαίγειον. Λυκολάτης, τὰς ἐχίδνας.

Λυκίσκος, ὁ μὴ ἔχουσα ἐξουσίαν τραχηλίαν. ζῶμα δὲ μόνον, ἢ ἄπεδος δέματος. Λυκοβατίας, δρόμος ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσι. Λυκοειδὴς, τὸ πρὸς τὴν ἕω. Λυκοειδὴς, διὰ

τὸ περικεφαλαίας ἄκρον, καὶ τῆς ἀναδέσμης. σημαίνει καὶ κύκλον τῶν περικεφαλαιῶν. Λοφοπαλεῖν, ἐπινεύειν. Λόφος, τράχηλος, καὶ τὸ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. Λοφιῶντα, τὸν ἀπεῤῥωγότα τοὺς ὤμους. Λόφος, ὁ περὶ τράχηλον. ὅθεν τὸ καταλοφαδεια ἐν Ὀδυσσείᾳ. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ ὑπὸ ζυγὸν τὸν τράχηλον εὐλόφως φέρειν, ὡς λόφου ἐν τοῖς ζώοις ὄντος, τοῦ κατὰ τὸ τράχηλον μέρους, ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός. Λόφους, τοὺς ἱππολόφους λέγει Ἀπολλώνιος. Λοφυδνὸν, ἢ ἐλαφυδνὸν, εἰκτρόν.

Λοφωτὰς, ἐπισήμων. Λοχαγοῖς, στρατηγοῖς, ταξιάρχαις. Λοχαῖοι λίθοι, οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀξὺ χρῶνται αἱ γυναῖκες. Λοχεία, ἡ ἐπὶ τῷ τίκτειν ὠδίνη. Λοχεύει, ἐκθρέψει, τίκτει, γεννᾷ. Λοχεύεται, γεννᾶται, καὶ αὐτολόχευτος, αὐτογένητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγένητος. Λοχεία, ἐπὶ γυναικὸς, ὅτι τίκτεται. λοχεία δὲ, διὰ τὸ ι ἡ ἐνέδρα. Λοχεία ἄρτεμις λέγεται, ὅτι Δηλοῖ ἐγείνατο αὐτήν. τῶν δὲ φασιν, ὅτι παννυχίως ἐν αὐτῇ αἱ γυναῖκες. Λοχεῖος, κλινόμενος, εὐνητος, ἀπὸ τοῦ εὐτροφεῖν. Λόχησις, ἡ ἐνέδρα. Λοχιᾷ, κρύφα γεννᾷ, αὐξει. καὶ ἄρτος, τῇ ἀρτέμιδι γενόμενος, καὶ ἀφροὺς ἀσαλχυας ἔχουσι. Λοχιάδες, αἱ ὗλαι. Λοχία, μαῖα. Λοχίαν, ἐκτρέφω τὴν, καὶ ἄφρους ἀσάλχυας, ἡ καρπὸς φέρουσαν.

Λοχίζει, ἐπιβουλεύεται. Λοχίζω, τάσσω εἰς λόχον ἄνδρας. λοχὸς γὰρ καὶ λόχησις, ἡ ἐνέδρα. λοχῶ δὲ, αὐτὸς ἐγώ.

Λοχιθὶν, γυναῖκα, ἢ σφαγίον. Λοχίτας, ὁ ἐνεδρευόμενος. τὰ ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν διὰ τοῦ ιτας γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὅθεν τέχνος πολίτης, λόχος λοχίτης. Λοχμαία μοῦσα, Λασοφάντης ἐν ὄρνισι. δίλονμὲν, ὅτι ἐγκεκαλυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις φωνὴν ἀφιᾶσιν. ὁ λόγος δὲ, ἀπὸ τοῦ σκεύους. μοῦσα λοχμαία μέλος ὡς ὀρνίθων. οἱ ἀπὸ λοχμαίων μοῦσαν καλοῦσι διὰ μέλος τὸ τῆς φωνῆς μίμημα. Λοχμαίοι, συμφύτους τόπους. Λασοφάντας, ἔχων τὰς μασχάλας λόχμας Λεοντίρας, ὥσπερ ὑπερμείμενον. ἔθρεφον αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν' ὅταν χαροπῶσι, λαλῶσιν ἀνδρὸς εἶναι. καὶ ἀλειφόμενοι τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ὅ μέρος ἐγκλινόντες πρὸς τὸν ἥλιον, ὡς τι μελανθεῖεν, ὡς ἐκεῖ. Λοχμὴν, δασὺς τόπος, πλαγία, σύμφυτος καὶ λοχμώδης. λοχμὴ, καὶ ξύλοχος, ταυτὰ ἐστι. Λόχμιος, ἐν ἐπιγράμματι. λόχμιον ὑλοβαίαν, τετίη λαγῶν. Λόχοι λακεδαιμονίων φασὶν Ἀριστοφάνης εἶναι πέντε. γάρ εἰσιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Λόχον, βούλεται Ξενοφῶν ἐξ ἱκανῶν συντάξεσθαι. ἐν ἕκτῃ ἐκεῖ περιστυχῶν εἴπερ, λόχος ἱκανὸς εἰς ἑκατὸν. ὁ δὲ στρατηγὸς δία, καὶ ἄλλοι λόχον φασὶ τὸ ἁπλῶς στρατευόμενον σύνταγμα. καὶ λοχαγὸν, τὸν τοῦ ἄρχοντα. Λόχος, λιθοῦ λέγεται. αὐτοῦ γὰρ τὸ ἔργον, ἤγουν τὸ λοχᾶν. καὶ τὸ τάγμα τῶν ἀνδρῶν τὸ τεῦχος, ἐξ οὗ ὁ λόχος ἀπαρτίζεται. καὶ ὅτι τὸ λεγοίμεθα πάντες ἅπασι, ὅθεν ἐπιλεγοίμεθα, ῥῆμα ἐστιν, ἐξ οὗ παράγεται ὁ λόχος. ἐν λόγῳ γὰρ ἱκανοὶ ἐπιλέγονται, καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πάντες. ἐπεὶ γὰρ οἱ [illegible] ἔχει τὸ λεγοίμεθα εἰς λόχον. Λόχος, ἡ ἐνέδρα, ἀπὸ τοῦ ἢ ἐπιλέκτης εἰς τοῦ εὐθέτειν, ὃ ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι. καὶ γὰρ οἱ πιστοὶ ἐπίλεκτοι διακρίνονται εἰς τὰς ἐνέδρας. Λόχος, παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγω, ἐν ᾧ εἰσιν ἐπίλεκτοι. ὡς τῶν φασιν ὁ ποιητὸς, ὅτε σύνθ. σημειωτέον δὲ, ὅπως ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παρέφρασεν. ἀμφιβάλλω τὸ, ὃ ὅλον ἐλείπομεν, ἢ ἀνθρώπων ἐξ [illegible] μάχεσθαι. τὸ δὲ λόχον δ' ἰέναι, ταυτὸν ἐστι τῷ ὅλον ἐλθεῖν. Λόχον δ' ἰέναι, παρ' Ὁμήρῳ σὺν ἀριστεῦσι, τῶν ἐξ ἐπικρίσεως ἐπίδειξιν ποιουμένων. Λόχους, ἐπεὶ μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ταγμάτων σύνθεμα λέγουσιν. οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν τάγμα. ὃ καὶ τέλειον φασι καὶ σύμμετρον καὶ λοχατὸς, πρεσβύτης, καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτὸς ἐν πρῶτος ἐξ ἅπαντος τοῦ λόχου. παρὰ δὲ λακεδαιμονίοις ὑπόχερ [illegible] λόχοι. οἷς

ὁ βασιλεὺς, ὡς εὕρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἰστέον δ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι λόχοι τέσσαρες μαχίμων ἀνδρῶν, ἐκ δέκα ἐξωπλισμένων. καὶ καταλοχισμοὶ, τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. Λοχῶ, λοχήσω, ἐδοτικῇ. ἁπλοῦν, καὶ ἐλόχησα. Λοχῶντες, ἐνεδρεύοντες.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Λύα, στάσις, διαφορά. Λυάζει, φλυαρεῖ, μωρολογεῖ, σατιάζει. Λυαῖος, ὁ κατὰ σῦον λεῖπος ἢ καλὸς Λυαῖος ὠνομάσθη, ὁ ἐστι σατιαδὸς. παρὰ τὸ λύω, ὅταν σάσιν, ἢ ἐναντίον ἡ εἰρήνη. αὕτη μὲν γὰρ παρὰ τὸ εἴρειν ὡς ἐν γίγονεν. ἐκεῖνα δὲ παρὰ τὸ λύω. ὀρθῶς δὲ ταῦτα παρὰ τὸ τοῖς ἄλλοις καὶ διαφέρει. ἐστι δὲ καὶ παρδάλει.

Λυβάζειν, λοιδορεῖν. Λύβας, λύβατος, λυβὰς, ἰσόμαστος λόμα. Λυβρὸς, λυκάβας, ὁ ἐνιαυτὸς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν λυκῶν τῶν βαινόντων κατὰ οὐράν. Λύγαια, τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια. Λυγαίας, σκοτεινῆς. λύγη γὰρ, ἡ νύξ. Λυγαίος, σκοτεινὸς. λυγαῖος δὲ ὁ τόπος αὐτῆς. καὶ λυγαῖον τὸ φοβερόν. Λυγαίοις, σκοτεινοῖς, κατὰ μεταφορὰν. λύγη γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λύειν τοῦ φωτὸς, ἐπὶ τὸ πλατὺ καὶ λιπὸν μέλαν. καὶ τὸ μὴ [illegible] ἀναβαίνοντα, εἰσὶ λυγαίβαντα. ἐστι μέσα λυγὸς βαίνει. Σοφοκλῆς, ἐπ' αἰθέρος δὲ, κατ' λυγαίου φαους. Λυγγανόμενον, κλαίοντα, ἀπὸ τοῦ κλαίειν. Λυγδαμις, ὄνομα. οὗτος ἐπανέστη τὸν ναὸν τῆς ἀρτέμιδος. Λυγδὸς, ὁ λίθος λευκὸς. καὶ οἱ ἄλλοι φασὶ τῶν λευκῶν λίθων.

Λύγδην, λύζοντας, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Λύγδος, λίθος λευκὸς, ὅτι αὐτῇ τὰ λύγδινα κύπελλα. ἔστι δὲ εἶδος λίθου, ὁ λύγδος.

Λυγίζεσθαι, στρεβλοῦσθαι, στρέφεσθαι. Λυγιζόμενος, στρεφόμενος, καλυπτόμενος. Λυγίζει, λακτίζει. Λυγιξεῖν, λακτίζων. Θεόκριτος, κατεύχετο λαθεῖ λυγιξεῖν, ἥτις λυγίσαι, πλέξειν, καταπαλαίσειν. καὶ κάμψειν. κυρίως δὲ ἐστὶ, τὸ τοῖς λύγοις δεσμεῖν. σημαίνει καὶ τὸ θλᾶν. ἁπαλὸς γάρ ἐστιν ὁ λύγος, εὔκαμπτος ἐστι. Λύγισμα, αἰσχρὰ φωνὴ, βδελυρὸν ὄρχημα. Λυγισθεῖσιν, ἐπικαμφθεῖσι, συγκλασθεῖσι. Λυγισμὸς, ἀνάκλασις τῶν μελῶν. Λυγισμῶν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει γράφεται, καὶ λυγισμῶν, ποῖος ἐστὶ παραλογισμῶν. ὁ δὲ κάμπτων, ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἱμάτιον καὶ τὰ λάθρα. Ὅμηρος, δίδυμαι ἄγουσι λύγοισι. διόλυγος δὲ λυγισμῶν, ἀπὸ τῶν σωδίνων τοῦ λέγειν. Λυγκέσιο, πόλις μακεδονίας. Λυγκεύς, ὀξυβλέπων, ἀστερᾶς. Λυγκέως σῖον, ὡς ἐφη παραπλησίως. ἢ λυγκέσαι, γνῶναι. Λυγκεὺς, εἶδος θηρίου. Λυγκεὺς, ὀξυδερκέστατος οὗτος, ὥς τι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν. οὕτω μὲν μυθολογεῖται. πρὸς δὲ τὸ ἀληθὲς λέγουσιν, ἐπιγνῶναι ὅτι πρῶτος οὗτος τῶν μέταλλα, χρυσὸν, καὶ σίδηρον, καὶ τῶν ἄλλων. ἐν δὲ τῇ μεταλλείᾳ λύχνοις μεταφέρων ὑπὸ γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον, καὶ τὰ λοιπά. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ, καὶ καταδύνων ἀργύριον ἐκφέρει. Λυγκεὺς ἀργὸς λέγεται, ἀπὸ λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος ἄργους. Λυγμὸς, ὁλολυγμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός. Λυγξ, τὸ πάθος ὁ λυγμὸς, καὶ θηρίον, καὶ ζῶον. Λύγοισι, φυτῷ ἐπὶ ἱματίῳ. ὁ ὑμεῖς κύλικα λέγομεν. Λύγος, τὸ σκεῦος, εἰς ὃ τιθέασιν ὕδωρ τοῦ λάκκου τῶν αὐτῶν. καὶ τὸ καταπρησθαι, ἀπολυμαίνεσθαι λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ φυτόν. λύγος, τὸ ἱμάτιον, φυτὸν. καὶ λυγὸς ἔργαλον, ἐν ᾧ τὰ κελεύματα ἐμβάλλουσιν οἱ δὲ τὸ γῆν. Λύγος, ἄνθρωπος ὄργανον. Λύγος μὲν λέγεται, ὁ ἁπαλὸς κλάδος. λύγος δὲ, ὁ ὀξύσχοινος, ἐξ οὗ καὶ λυγισμὸς, ἀμερίμν μάδος. λυγὸς καὶ οἰκίσκος, ὁ δέλεαρ, ἐξ οὗ λέγεται, καὶ ἐν γυναικεῖον ὄρνις.

Λυγρὸν, ἀντὶ τοῦ λυπηρόν. λέγεται δὲ οὕτω τὰ λυπηρά, ἀπὸ λύπης

καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης αὐτῆς ἐμβαλλόμενον λοιπόν. Λοιδεῖ, ἀπ᾽ αὐτίας τῆς ὁ λοιδός, ἐξ ἧς λοισκίον βιβλίον. εἰσὶ λοίδειον, ὡς ἀπὸ τοῦ λοισκός, καὶ ἐν Λυκλύσει καὶ ἰκταλέσι, λοιδεῖον.

Λοίσθιος, ὁ ἔσχατος. καὶ λοῖσθος, καὶ λοίσθιον. εἰ μὲν παρὰ τὸ ἔλοισθος, καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν τοῦ λ, λοῖσθος, καὶ λοίσθιος, οἷον ἐξολισθήσαν καὶ ὀλισθεῖς. ἢ παρὰ τὴν λοιδὴν, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν καὶ αἰσχύνην, λοῖσθος καὶ λοίσθιος. οἷον λοῖσθος ἀνὴρ ὅσιος, ἔχει μώνυχας ἵππους. Λοισθεῖον, βραβεῖον.

Λοισθεύειν, ἡ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια. Λοισθία, ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ τελευταῖον. Λοίσθιον, τὸ ἔσχατον.

Λοιτεῖον, βοίσιον. Λοιτὸς, λοιμός. Λόκμα, χλωμὸς ἐρανός. Λοκροὶ, ὁμοφικτύονες καὶ χθονοπάτρας ἀπόγονος, φίσκος. οὗ λοκρός. ὧν ἀπὸ μὲν φίσκου, φύσκοι πρῶτον, ἀπὸ δὲ τοῦ λοκροῦ, λοκροὶ οἱ αὐτοὶ ὠνομάσθησαν. λοκροῦ δὲ, ὁ αὐτός. πρὸς ὃν Λοκχίδης ὁ πατὴρ λοκρὸς, ἐπὶ μὲν ἄρχων ἐκεῖνον, αὐτὸς δὲ εἰς τὰ πρὸς ἑσπέραν τοῦ παρνασσοῦ ἔχων ὑφ᾽ ἑαυτὸν τοὺς ἐκεῖ. οἵ τε ἑσπέριοι, καὶ ὀζόλαι ἐκαλοῦντο, περὶ αἰτωλίαν ἐπὶ τὸ ἑσπέρας φασὶ πλησίας οἰκοῦντας, κατὰ κορινθίον κόλπον. ἀφ᾽ ὧν ὕστερον καὶ ἀποικία εἰς ἰταλίαν ἐστάλη, ἔνθα λοκροὶ ἐπιζεφύριοι, οὓς Πίνδαρος ἐπαινεῖ, ὡς εὐνομουμένους, καὶ λογίους, καὶ μαχίμους. Λοκρὸς αἴας, αἶχ ὁ τελαμώνιος. καὶ λοκρὶς πόλις.

Λόλλαι, τῶν λολλῶν, ὄνομα τόπου. Λομβοὺς, ἡ ἄπιστος λημμίσκος. Λόμβαι, αἱ τῇ ἀρτέμιδι θυσιῶν ἀρχουσαι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παιδιὰν σκευῆς. οἱ γὰρ φαλλοὶ οὕτω καλοῦνται. Λοξὶς, βωμολόχος. Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας ἐπὶ θάτερον ἂν προάγηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα κείμενον. τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει διαπολλῆς ἔχουσα, δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη. λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν. ὡς ἐν ἐπιγράμματι, δεσμένη λοξαῖς οἶα λάχναισι κέρας. Λοξὰ, σκολιὰ, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. Λοξίας, ὁ ἀπόλλων, ὅπερ ὁ λοξὸν ἰσημβρινόν. λοξὰ γὰρ μαντεύεσθαι ὁ θεὸς, ἡ λοξὸν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Λοπὰς, ἡ χύτρα. Λοπὰς παρὰ συρακουσίοις, τὸ τήγανον. παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ, ὁ ζωμὸς, καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ γινόμενος λίθος. Λοπὰς, εἶδος ἀγγείου, πᾶν εἰς ὃ ἐρὸ λῆπον. Λοπῶσι, κλίμαξ. Λοξεβάμοσι, πλαγίως περιπατοῦσι. Λόπημα, κάσαμα. οἱ δὲ, εὐβοικά. Λοπὸς, κρεμμύου λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω, καὶ τότε οὐ χλωροῦ. παχὺ γὰρ ὁ τοιοῦτος. ὅμως ἐχάλεψε. τοῦτο δέ φασι πρὸς τὸ εἶπεν ἐρρῦσθαι τοῦ χιτῶνος, καὶ ἰσχνοῦ. ὁ δὲ χλωρὸς λοπὸς, οὐκ εὐτόνως ἔχει. ἴδιον δὲ, ἔτι τε τὸ βαθὺν λέπυρον καὶ λεπτόχλωρον φασιν εὑρῆσθαι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λόπισμα εἴρηται. οἱ δὲ καὶ τὸ λέπιμον κάρυον παρ᾽ εὐβοεῦσιν, ὃ μεθ᾽ ἑτέρων κάρυον καλέουσι κατὰ Νίκανδρον, τῆς αὐτῆς σημασίας. Λοπῶντα, λοπιζόμενον, ἢ λοπιζόμενον. Λόρδωσις, ἐμπρόσθιον κύρτωμα. ὕβωσις, ἡ μετὰ τῶν κεφαλῶν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. Λορδὸν, τὸ ὑπόκυρτον, καὶ λορδοῦται, τὸ ἀποσιμούμενον ἐναντίον τοῦ κυρτοῦ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. Λόρδος, ἀπεζυλωμένος. Λοῦ, λοῦσον. ἀττικοί. Λοῦμα, ῥύπος μαζὲς ἐξ ἀλφίτων, ὡς πακκαστό. Λοῦσαν, καὶ λοῦσιν, διαλελυμένως λέγεσθαι. κατὰ καὶ λουτρὰ καὶ λουτρά. ὡν ὁ τόπος βαλανεῖον, καὶ λουτρὼν, οὗ γενικὴ λουτρῶνος λέγεσθαι. Λοῦρα βασιλ, ὁ ἐστὶν οἶκος θεοῦ. Λουρεπισκὸς, ὁ ἄρχων τῶν παστιῶν. λοῦτλοι γὰρ τὰ παστιῶ παρὰ ῥωμαίοις. Λουσιτανὸς, ὄνομα κύριον. Λουσιλία, τέχνος. Λουξία, πόλις. Λουσιτανία, χώρα. Λοῦμαι, πολυ ἀττικοί. καὶ λούμενος, καὶ λελουμένος, καὶ λοῦσθαι. λοῦται ἀντὶ τοῦ λούεται, ἀττικῶν ἐστιν. ἀττικοὶ γὰρ ἐξαιροῦσι τὰ βραχέα τῶν τοιούτων. Λουὸν, λομπρόν.

Λοῦσθαι, καὶ λουόμενον λοῦν, λοῦμαι λοῦται, λούμενα λέγονται, οὕτως οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃ ἐστι ῥείθροις, ἀπὸ τοῦ λοῦσθαι γίνεται, ἀφ᾽ οὗ καὶ λούτρον. εἴρηται καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ, ψυχρὰ τοῦ λοιποῦ λούμενος. οὕτω γὰρ οἱ ἀττικοὶ, οὐ μὴν λουόμενος. καὶ πρὸ τοῦ δὲ λούομαι λέγει ἐν ἁπλότητι, καὶ ἀπολούομαι κατὰ συναίρεσιν. δεῖ δὲ καθὰ λοῦσθαι λοῦεσθαι, οὕτω καὶ λόετρον καὶ λουτρὸν, δῆλον ἐστι. λουτρὸν μέν τι μοναχῶς τὸ ἀπόλουμα βαρυτόνως, ὃ φησιν ἄλλοι φασὶν, ὡς δηλοῖ ὁ ἐπιμελήσας οὕτω. δίεν τὸ σύντομον. δίω, ὁ πόλλα. διᾶσθαι, τὸ παίζειν, ἢ προθυμεῖσθαι. δίαιτον ὁ ἐν ταῖς ἐμβάσεσι γινόμενος ῥύπος, καὶ σημαίνει τὰς ἐμβάσεις.

Λοῦσον, παρὰ τοῖς κρησίοις, τὸ κολοβόν. Λουσιάδος, δῆμος ἐστὶ τῆς οἰνηίδος. λουσία, ἀφ᾽ ἧς ὁ δημότης λουσιεὺς, ὡς Διόδωρος φησί. Λουτὴρ, παρὰ τὸ λούω λούσω λέλουκα λέλουμαι λέλουσαι λουσὴρ καὶ λουτήρ. Λουτρὰ, τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα τὰς ἀκαθαρσίας. καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ῥύπος.

Λουτρά. οἱ ἢ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χρήματα καὶ τετειχισμένα, τὰ δὲ ἐκ τῆς πόλεως τῆς γῆς ἀναβρύοντα. καὶ ὑπερχειμένα μετὰ λοιπῆς, πρὸς ὠφέλειάν τε καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, πολλοὺς ἑαυτοῦ κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, δοῦλος ἐγένετο τῆς λοιπῆς. Λουτρίδες, αἱ περὶ τὸ ἕδαφος δύο παρθένοι, αἱ καὶ ἀντλητρίδες λέγονται. Λοῦτρον, τὸ ἀπόλουμα, τὸ ῥυπαρὸν, ἢ τὸ ἀπολουτρον. καὶ τὸ βαλανεῖον πίθεσθαι τὸ λοῦτρον. Λουτρὸν, βαρύνεσθαι. ἐπειδὴ πᾶν ὄνομα εἰς τρον λῆγον ἀπαρασχημάτιστον, βαρύνεσθαι. κέντρον, δίφρον, σκῆπτρον. τὸ δὲ λουτρὸν πρὸς διαφορὰν σημαινόμενον, ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ τόπου βαρύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῦ ὕδατος ᾧ λουόμεθα, ὀξύνεσθαι. Λουτροφόρος, καὶ λουτροφορεῖν. ἔθος ἦν γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἐν τῇ κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἐπέμποντο δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτος ἐλουτροφόρει. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων, λουτροφορεῖν, καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι. τοῦ δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. λέγει περὶ τούτων Δείναρχος, ἔν τε τῷ κατὰ Θεοκλέους, καὶ ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους ἀγγελίᾳ. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν ἐν Καλλιρρόῃ καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ καλλιρρόης, Πολυκίχαρος ἐν τῷ περὶ κρηνῶν φασι. μέμνηνται δὲ τοῦ ἔθους οἱ κωμικοί.

Λοφαλίς, αὐχήν. εἶδον κατὰ τὸν αὐχένα, ἢ χωρίον, ὃ καλοῦσι λιβυκὸν. Λόφαλοι, τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαίων λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις. Λοφαμίσκος, τὸ περιπίσμα, ἢ τὸ τῆς γῆς ἔπαρμα. Λοφᾶς, λόφους καλοὺς ἔχεις, ὄνομα ποιητικοῦ ῥήματος. Λαιοφαλιας, ὡς λέγομεν λευκοφαιᾶν, στιλβοῦν, χαλαζᾶν. σημαίνει δὲ, τὸ πλῆθος ἔχειν λόφων. Λοφεῖον στρογγύλον. Λαιοφαλίας, τὸν τοῦ κατὰ στῆρον θήκην, ἢ τὴν θήκην τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφερὲς δὲ αὐτὸ, ὥσπερ κάνιστρον. λοφεῖον, ἐὰν μὲν ὑποκοριστικὸν δηλοῖ ἐλάττονα τῶν τοιῶν λόφων, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ει διφθόγγου, προπερισπᾶται, καὶ δηλοῖ τὴν θήκην. Λοφιὰν, ὁ τράχηλος.

Λοφιὰ, ἐπὶ συὸς κυριολεκτεῖται, καθάπερ ἡ χαίτη ἐπὶ ἵππου, καὶ λέοντος. ἴσως δὲ ἡ λοφιὰ, καὶ ἐπὶ τοιούτων λέγεσθαι ὡς δηλοῖ ὁ γράφων, ζῶα λόφουρα. τὰ ὡς φασι λοιπὰς ἔχοντα λόφους, καὶ οὐρὰς. πρὸς ὃ ἐστιν εἰπεῖν, ὡς λοφιὰ καὶ λόφος διαφέρει. λέγεσθαι δὲ λοφιὰ ὡς ἐν τῷ λόφῳ οὖσα, ἢ τῷ περὶ τὸν αὐχένα τόπῳ. Λοφίαν, ἀκρώρειαι, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου θρίξ. Λοφία, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Λοφίζω, λόφους, καὶ ὕψος ποιῶ. λοφῶ δὲ, τὸ παύω, λήγω. Λοφίων, τοῦτον, ἥσυχα, αὐχένα. Λόφιον τρῆμα, τὸ ὑπογύριον, ἢ τὸ ἀχθοφόριον, ἢ περικεφαλαία, ἔλυτρον, ἐπὶ τοῦ λόφου, καὶ τὰ πρὸς ταῖς ἀσπίσιν φερόμενα, οἷον μῆνα.

Λοφνὶς, ἡ μεγάλη λαμπάς. λοφνὶς τὶς οὖσα, ἡ λίαν μεγάλη, τουτέστι φαίνουσα, καὶ συγκοπῇ αἰολικῇ λοφνίς. Λόφος,

γισμὸς ἀπὸ τούτων, ἐκρίπτεσθαι τοῦ προσήκοντος, ὥσπερ ὑπὸ τῶν ἵππων. καὶ λογισμὸς, ἡ λογικὴ τέχνη. Λογισμὸς δέ ἐστιν ἀόρατος κίνησις, καὶ ταραχὴ πράγματος, ἢ διαμονὴ ὕλης εἰκὼν αἰσθητῶν πραγμάτων, συνισταμένη κατὰ διάνοιαν. μεθ' ἧς ὁ νοῦς κινούμενος ἐμπαθῶς λέγει, ἢ πράττει τι ἀνόμως ἐν τῷ κρυπτῷ, πρὸς τὸ μορφούμενον εἴδωλον ἐκ διαλογῆς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπιλογισμὸς δέ ἐστιν, ἐναντίον λογισμοῦ. καὶ λογισμὸς ἡ ἐξέτασις, εὐδηλεῖ κόσμῳ ἐλαίῳ τὸ λογισμὸς δηλοῖ τῶν βεβιασμένων πραττόμενος. ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ τελεὺς λογισμῷ τοῦ πρόσω δυοῖν μηνοῖν ξυμβέσεσθαι εἰκαθὼς, ἀντὶ τοῦ ἀπηκριβωμένου. λογισμὸς γὰρ ἡ ἀκριβολογία. οἱ δὲ λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσαντο. καὶ εἰσκυκλάζε, τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν, τετίσιν οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν. Λογισταὶ, καὶ λογιστικὰ, ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἡμοκράτους, καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσι. Λογιεῖ, οἱ μισθωταὶ καὶ ψηφιοῦσι. καὶ λογίζομαι, ἀναψηφίζομαι, ἀναμετρήσω.

Λογισθῶσαι, ἀπαιτηθήσεσθαι, ἀναμετρηθῆναι ὑπὸ Λυκούργου, ἢ οὗ βουλόμενος λογισθῶσαι τὰ πεπραγμένα, καὶ μισθῶσαι τὰ ἑκάστῳ πραχθέντα. Λογιστὸς, κατὰς, λογιμαῖος, ἔνδοξος.

Λογίσματα, διαλογίσματα. Λογογράφος, ὁ λογοποιὸς, ὁ λόγους ποιῶν, καὶ γράφων, καὶ ὁ ψευδῆ συντιθεὶς καὶ γράφων.

Λογοποιὸς, ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος, ἱστορικός.

Λόγον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Λογοποιεῖν, πλαττόμενον ψευδεῖς λόγους. Λόγος ἦν, ὅτι τῶν τῇ παρ' ἡμῖν ψευδολογίαν τάξιν εἶχεν. ὡς ὅτι τὴν μὲν αἴσωπον λογοποιὸν ἀκούομεν, ἀντὶ τοῦ μυθοποιόν. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, ὁ μὲν μῦθος εἰς ψευδολογίαν ἐρρίφθη. ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς ὁμιλίας τίθεται. Λόγος ἐστὶν, ὁ ἐνδιάθετος ὁ ἐν ἀρχῇ καλούμενος. τριχῶς δὲ εἴρηται λόγος. ἐνδιάθετος, ὁ θεὸς λόγος, ἐνδιάθετος, ὁ τῶν ἀγγέλων ἡμέτερος διανοίᾳ λαλῶν. λόγος καὶ ὁ προφορικὸς ὁ τῇ γλώττῃ. λόγος δὲ εἴρηται, ἐκ τοῦ λέγειν. λόγος ἐστὶν, ἄγγελος νοήματος, εἰς φῶς ἐκφέρον τὸ νοητόν. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ λέξεως σύνθεσις διανοίας ἀπηρτισμένης. ἔστι δὲ λόγος, φωνὴ σημαντικὴ, ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ἕξ. διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος. λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται, ὡς τὸ βλίτυρι. λόγος δὲ, οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ τὸ λέγειν, τοῦ προφέρεσθαι. προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί. λέγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. σημαίνει δὲ τοῦ λόγου πέντε, ὑπολογισμὸς, ἀρίθμησιν, σύνταγμα, πρᾶξιν, ἀπόκρισιν. λόγος καὶ ὁ ἀπόδειξις. Λογοφαλὸς, ἐξακέλλω λόγον παραλλήξας, καὶ τραγῳδία γέγονε. Λογοτέχνης παρὰ φιλοσόφοις, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον. οἷον, εἰ τῷ πλευρῶν, ἀκόντιον πλευρῶν, καὶ μίαν τὸ πρῶτον, ἅμα τὸ δεύτερον. Λόγῳ τυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου τυχεῖν. Λογοποιῶν, ἐλαφρῶς. Λόγχας, ἀπολαύσας. Λοχάθυμος, ὄχλος ἦλον. καὶ λοχαῖος ὁ μιᾶς τῆς λόχης. Λοχαλός, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. Λόχον, λόγον, τὰς μελλούσας ἐπιβουλὰς λέγουσι. Λόχος ἱππέων σύστημα, ἱππικῶς λέγουσιν, ὡς εἴ τις ἐπὶ τῶν ἱππέων ἴσοι τῶν ἵππων. λόγχῃ οὖν, σιδήρεον ἀκόντιον. Λόχια, τὰ παιδία τῶν θεῶν, κέχρηται τῇ λέξει Ἑρμῆς. Λοχῶν, ἐν ἐπιχειρήμασι, καὶ τὸ διέρχεσθαι τὸν λοχῶντα, καὶ τὸ κλεισφυλάσσειν. Λόγῳ παρόντες, τὰ μὴ ὄντα μὲν, λεγόμενα δέ. Λοίσειος, λουτρὸν μὲν ἐκ τοῦ λοῦ, λοῦσαι γίνεται, ὅθεν κατὰ ἐπανάληψιν ἐν τοῦ λοῦσαι. περισπώμενον γὰρ ἡ τε δίφθογγος ἐκ τοῦ εὖ εἰς ὤτιον, καὶ ὑπαλλάσσεται. ἔστι δὲ ἡ ὀρθογραφία τοῦ λοῖσαι. ἢ λοῦσαι ἐν διαλύσει λοέω, ἢ ἀπέκτελεν. ἢ ἐξ αὐτοῦ τὸ λουτρὸν, καὶ τὸ λοετρὸν, ἢ τὸ λοιπὸν λουτρόν. Λουσάμενοι, λουσσάμενοι. ἢ ἐν διαλύσει τῆς διφθόγγου λοεσσάμενοι. ὁ δὲ πλεονασμὸς τῶν δύο σῖγμα, καὶ αἰολικόν ἐστιν, ὁμοίως λοεσσάμενος. Λουτρὰ θερμὰ ἐφεύρεν ... πρὸς διαφορὰν τῶν ψυχρῶν. οἷς οἱ παλαιοὶ ἥρωες ἐχρῶντο ἀπεψύχοντο. τὰ δὲ τοιαῦτα, ἡ ἡράκλεια λουτρὰ ἡ παροιμία ἔλεγεν. ὅσα δὲ ταῦτα πρώτως καὶ κυρίως, τὰ ἐκ γῆς αὐτοφυῆ ἀναδιδόμενα, ἐπὶ ἀναψυχῇ φασὶν ἡρακλέους ἀνιέντος.

Λουτροχόος, ἱστέον, ὅτι τὸ λούσασθαι καὶ τὸ ἐχόμενον ὅλως, τὸν λουτροχόον συντιθέασι τρίποδα. καὶ ἐμφαίνουσι τρίποδα λουτικόν. καὶ ἐπισημαντικὸν, ὡς οὐ μόνον τρίποδα ἐκάλουν λουτροχόον, ὁποῖος ἐπὶ τῷ πατρόκλου, καὶ ὃς τῷ ἱερῷ ... ἀλλὰ καὶ ἐκβάλλει τὸ τοιοῦτον ἐπίθετον ὄνομα. στιβαρῶς γὰρ πρῶτοι ἰσορροποῦσι λουτροχόους παρέχεσθαι ἀγγεῖα, παραλαμβάνοντες τὸ μὴ ... ὡς φασὶν ὁ δαπανώμενος, καὶ ... καταλείπει τοὺς λουτρουμένους. Λοῖα, ἐκ κλεψία, ἢ ἀλοιφία. Λοῖαξ, ὁ ξηρὸς χόρτος. Λοιβᾶται, σπένδεται, θύει. Λοιβὴ, σπονδὴ, θυσία οἴνου. Λοιβεῖον, ἐν ᾧ αἱ θυσίαι γίνονται. καὶ λοιβεῖον τὸ θῦμα, ἐκ τοῦ λοίβω.

Λοιβαὶ ἐφίστει, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελούμεναι. Λοίγια, ὀλέθρια. Λοιγὸν, φθορὰν, ὄλεθρον. καὶ λοιγὸς, ὁ ὄλεθρος.

Λοιγὸς, ὁ ὄλεθρος, ὁ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ κατὰ τοὺς παλαιούς. ἔστι καὶ ὁ λοιμὸς φασὶν, ὁ κατὰ τὸ λοιμὸς ... φθοριός. ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ λίγω, ὁ λήγειν, ὅ ἐστι κοιμίζειν εἰς θάνατον. μάλιστα δὲ παρὰ τὸ ὀλίγος, μεθ' ὃν τοῦ ο, ὁ ὀλίγων τοὺς ζῶντας. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι μεθ' ἑτέρους πλείους, ἐν οἷς φαίνεται εἶναι καὶ ὁ λοιδός. ἐκ δὲ τοῦ λοιγὸς καὶ ὁ βροτολοιγὸς, καὶ ὁ ἀνδρολοιγὸς καὶ τὸ λοίγιον.

Λοιδορεῖν, κατηγορεῖν μακαλογεῖν. Λοιδορία ἐστὶν, ὅταν τις λόγους ὑβριστικοὺς λέγῃ κατά τινος, κατηγορία, μαρτυρία ἐκεῖνον, ἢ μαρτυρεῖ τις κατά τινος. ὀνειδισμὸς δὲ, ὑπόμνησις συμβεβηκότων, ὧν τις παρέχει. καὶ ὀνειδίζειν ῥῆμα. Λοιδορία, ὅτι φανερῶς κατηγορία, ἢ λοιδορία μέμψις. παρὰ τὸ λοιμὸς, λοιμορία, καὶ λοιδορία. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοῖς λόγοις, ὡς δέρειν. Λοιδορεῖσθαι τοὺς ἑταίρους, ὅταν ἐκ φθόνου, ἀλλὰ ἔχει μὴ εἶναι χρυσοῖς, ὥς τις οὐ λογίζεσθαι. πῶς τὸ τοὺς ἑταίρους λοιδορεῖν ἐμμὶν γίνεσθαι τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν ὑπάρχει, ὃν ἔδει πολλὰ ἀκοῦσαι καὶ κακὰ, αὐτὸς ὢν ἄδηλος, οὐκ ἂν ἐπιλάθοιτο. λοιδορῶν δὲ ἀρίστων γὰρ σύμβολος, ὥς τις οὐκ ἐπίσταται. ὥς τις ἢ τὸ λαιὸν καὶ τὸ λαιὸν οὐδὲ, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον παρὰ τὸ λαιόν. οἱ δὲ τὶς οἶδε τὸ λαιὸν καὶ τὸ μᾶλλον. οἱ δὲ λέγουσιν ἀρίστων αὐτῶν ὄντα, ἄλλων τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λαιὸν, οἱ ἐκ τοῦ ἰαμβικὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῦ δὲ ἀμφιλύκου, παρὰ φύσιν ἀναλγήτου ταῖς γυναιξί. Λοιδορισμὸς, ὁ λοιδορία. Λοιδοροῦμαι, κατὰ δοτικὴν συντάσσεται. ἐνεργητικῶς δὲ, αἰτιατικῇ. ἢ λοιδοροῦμαι ὅταν παθητικῶς λαμβάνηται, συντάσσεσθαι δοτικῇ. λοιδορῶ δὲ ἐνεργητικῶς, αἰτιατικῇ.

Λοιδορῶ, καὶ λοιδοροῦμαι, ἀμφοτέροις ἐπὶ ἐνεργείας λέγονται. καὶ συντάσσεται τὸ μὲν λοιδορῶ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἰτιατικῇ. ἐνίοτε δὲ καὶ δοτικῇ. τὸ δὲ λοιδοροῦμαι, ἀεὶ δοτικῇ.

Λοιδοροῦμαί σε, καὶ διαλοιδοροῦμαι. λοιδορέομαι μόνον ἀπὸ σοῦ. λοιδορῶ, αἰτιατικῇ. ἐπὶ καὶ παθητικῆς σημασίας.

Λοίθιον, λιμήν. Λοίσθιος, ἔσχατος. Λοιμᾶσθαι, φθορᾶ νοσεῖ, βλάπτει. καὶ λοιμὸς, ἡ φθοροποιὸς νόσος. Λοιμοφορία, λοιμός. Λοίμη, ἡ φθορά. λύμη δὲ, ἡ βλάβη, ψιλῶς. Λοιμὸς, νόσος μεθ' ἀπωλείας ἢ φθορά. κυρίως δὲ λοιμὸς, ὁ ἐπὶ πολλῶν. καὶ λοιμὸς, ὁ φθορεύς. Λοιμώδης, ὁ ὀλέθριον καὶ φαῦλος. Λοιπὰ, τέλος. Λοιπὸν, ἐπίφθεγμα. Λοιπὸν, τὸ ἐπίλοιπον. καὶ ἀντὶ τοῦ ἤδη νῦν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν. καὶ λοιπὸν, ἀντὶ τοῦ ἀκολούθως. γενικὸν δὲ ἡμῖν τὸ λοιπὸν, ὁ λοιπός.

καὶ ἀπ'

[illegible]

Λιχνία, λεμβία, ἀπληστία. Λίχνος, ὁ προεσθίων τῶν ὄψων, ἢ κατεπιθυμῶν. Λίχνος, ὁ λαίμαργος. Λιχνεύομαι, λιχνεία, παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Λίχνοι, οἱ πολυπράγμονες καὶ ὀψοφάγοι. ἢ λαίμαργοι, παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. ἢ ἴχνος ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν. Λιχριφὶς ἀΐξας, ὁ ἐστὶ πλαγίως. [illegible] Λίψ, ἐπιθυμία, πέτρα, ἀφ' ἧς ὕδωρ λείβει. Λίψ, σημαίνει τὸν ἄνεμον, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ λιβάδα. ὁ δὲ ἄνεμος λίψ λέγεται, καθὰ λείβει ὁ ἥλιος. Λιψυδρίαι, τὰ ἄρμενα τῆς χώρας. Λιψύδριον, χωρίον [illegible]. Λιώδης, λιθώλαιος.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Λόβαι, χεῖρες. καὶ λόβιον, τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος. Λοβοί, οὐ μόνον τὸ [illegible], ἀλλὰ καὶ τὸ [illegible] παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λοβοί, τὰ τῶν ὠτὸς ἄκρα, [illegible] λέγονται ἀπὸ τοῦ λοβοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ὠτὸς [illegible]. γίνεται δὲ ὁ λοβὸς παρὰ τὸ λαβεῖν. [illegible] παρὰ δὲ τῷ καθ' Ὅμηρον, καὶ μέρος ἥπατος ὁ λοβός, [illegible]. Λοβός, [illegible]

[illegible]

λιαρόν. ἐνθερμον γὰρ τὸ ζῶον. Λίς, ἐκ τοῦ λάω τὸ βλέπω γίνεται, ὥσπερ ὁ λέων, οὕτω καὶ ὁ λὶς κατὰ τὸν γραμματικὸν λόγον, καὶ ὀξυδερκής. καὶ ὅτι ὥς φησι Μανέθων ἐν τοῖς πρὸς Ἡρόδοτον, οὐ καθεύδει ὁ λέων, ἐπεὶ ἀκοίμητον. οὐ γὰρ αἰεὶ ἐγρηγορεῖ. ἀλλὰ κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ λίγρω παρηγμένου, καὶ κατὰ λαγῶν, ἤτοι ἐκ τοῦ λάω, ἀπεικότως καθεύδων ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς, οἱ παλαιοί φασιν. οἱ δὲ προσκεχωρισμένον τὸ λ ἐν τῷ λάων, ὅθεν καὶ ἀλαός, ὁ τυφλός. τὸ δὲ λὶς κατεστάθη, διὰ τὸ ῑ γράφεσθαι. Λίσφοι, τὰ ἰσχία παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, παρὰ τὸ λεῖπον αὐτὰ σαρκῶν. Λέγεται δὲ καὶ λίσφοι εἶναι, κατὰ τὴν ὀσφῦν.

Λίς, κατὰ Ἀρίσταρχον, ὥς φασιν οἱ περὶ Ἀπίωνα καὶ Ἡρόδωρον ὀξύνεται, συνεζευγμένον τῷ χαρακτῆρι τὸ κὶς κιός. ἔτι δὲ καὶ τὸ τὶς καὶ θὶς καὶ ῥίς, οἳ καὶ διαφόρως ταῦτα κλίνονται πρὸς τὸ λίς. ὁ Αἰσχίνης δέ φασι περισπᾷ, διὰ τὸ καὶ τὴν αἰτιατικὴν περισπᾶσθαι. καὶ ὡς μῦς μῦν, δρῦς δρῦν, οὕτω καὶ λὶς λῖν. οἱ δὲ μηδὲν τοῖς περισπᾶται, ἀλλ᾽ ὁ Αἰσχίνης τοῦ ἰωνικοῦ, ἀμφότερον θηλυκὸν ἐπίθετον ὀξύνειν τὸ λὶς πέτρη ἐν ὀδυσσείᾳ φασίν. καὶ οὕτω μὲν ἰωνικὸν τὸ λὶς ὁ λέων περισπᾶ, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ. Λὶς πέτρη, παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀποκέκοπται ἐκ τοῦ λισσή. οἷον λισσὴ δ᾽ ἀναδέδρομε πέτρη. Λίσσαος, λίσσος.

Λίσσαι, οἱ ἐκπετασθεῖσι τὰ κάτω μέρη. Λίσσαι ἐκ τόπου, ὡς εἶπε. Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει, ὡς ψιλά. λίσσαι δὲ ἡ ἐκτετριμμένη καὶ λεία. οὕτω γὰρ λέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀστράγαλοι, ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ λίσποι τὰ ἰσχία. Καλλίστρατος δὲ ἀφίδιον λεπτὸν σφόδρα, ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ ἰσχία λεπτοί, λίσποι λέγονται. ἄλλως, παρὰ τὸ διασφάλλεσθαι, λίαν ἐκτεθλιμμένοι καὶ ὀλισθηρὰ ἔχοντες. ἄλλως, λίσπους καλοῦσι τοὺς ὑφ᾽ ἡμῶν καλουμένους τραφεροὺς ἀστραγάλους. οἱ τοιοῦτοι δὲ δυσχρηστοί εἰσιν ἐν τῷ παίζειν. Λισσάδες πέτραι, ἐρρίζωνται παρὰ Ἀπολλωνίῳ ὑψηλαί, καὶ ἀνάντεις, ἐκ βάθους τεταμένοι. Λίσσαι, λισσάσαι, ὀρέξασαι, βρέσαι.

Λισσάνιος, ἀγαθός. λίσσανος. Λισσέσθαι, λιτανεύειν, ἱκετεύειν, παρακαλεῖν. Λισσόμενος γούνων, ἀντὶ τοῦ λείπει ἡ πρόθεσις, ἵνα ᾖ λισσόμενος ὑπὲρ γούνων. ἢ μᾶλλον μετοχῆς, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἔλισσε ἁπτόμενος γονάτων. Λισσή, ἡ ὁμαλή, λεία.

Λισσῇ πέτρῃ, τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. ταύτῃ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμαλῇ. καὶ ἀμφίβολον δὲ ἐν γλώσσαις, λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσι.

Λίσσομαι, τὸ παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω διὰ δύο σσ. λίτομαι δὲ τὸ αὐτὸ διὰ τοῦ τ. ἐνεστὼς λίσσομαι, παρατατικὸς ἐλισσόμην, λίσομαι μέλλων διὰ ἑνός, ἐλισάμην ἀόριστος, ἀφ᾽ οὗ μέσος ἀόριστος προστακτικὸς λίσαι. Λίσσω, καὶ λίσσομαι, ὡς πλάσσω πλάσσομαι, μέλλων λίσω, καὶ πλάσω πλάσω. λίσσομαι καὶ λιτάζομαι ἐνεστωτικῶς, τὸ ἱκετεύω. Λίσσομαι ζηνὸς ὀλυμπίου, ἠδὲ θέμιστος. λείπει πρόθεσις ἡ ἐπί, ἢ πρός. ἤτοι πρὸς ζηνὸς καὶ θέμιστος. λίσσω, αἰεὶ ἱκέσιον δηλοῖ παράμονον, ὁ δὴ καὶ λιπαρῶν λέγεται, ἀντὶ τοῦ λίαν παρεῖναι. Λισσόν, ἄναντες, ἀπότομον, ὑψηλόν, ἔλασσον, ἄβατον. Λισσούς, φαλακρούς, καὶ τοὺς ἐν τῷ ὑψηλῷ φαλακρούς. Λίστρα, ξύστρα ἐστί. Λίστρα, πλάκα σιδηρᾶ, ὅπερ ξυστῆρα. καὶ λιστρῶσαι ἀπ᾽ αὐτοῦ, τὸ ξῦσαι καὶ ὁμαλίσαι. λίγδος δὲ οὐκ ἐντεῦθεν γίνεται, ἀλλ᾽ ὅπουθεν ἄλλοθεν. περὶ οὗ φασιν οἱ παλαιοὶ οὕτω. λίγδος, κονία, ὅλμος. καὶ λίγδος, χωνευτήριον, χοάνη, ἡ τῶν νομισμάτων διατύπωσις. φασὶ δὲ καὶ τρήματα τὸν λίγδον ἔχειν στοιχεῖ, δι᾽ ὧν χαλκὸς ἐκχεῖται.

Λιτραίνω, τὸ σκαλεύω. Λίτρον, τὸ νίτρον. λίτροισιν ἐκκοπεῖσα, ἀπὸ τοῦ λίαν τορρινόν διὰ αὐτῶν τῶν σηπομένων ὑλῶν. Λιτρῶδες, τὸ περίξηρον, παρὰ τὸ λίτρον ὅ ἐστι νίτρον. αὐτὸ τὸ λιτρώδες φυτόν, ὅμοιον ἐστὶ τῷ φυτῷ ἀμφιλαχαίνων. καὶ ἐστὶ λιτρώδες φυτὸν ὁρεινόν, καὶ ὁ λαχαίνων φυτόν. ἐπεὶ λαχαίνων ταυτὸν ἐστὶ τῷ διασκάπτων. ἀφ᾽ οὗ καὶ λάχανον. καὶ γίνεται ἡ λέξις, παρὰ τὸ ποιεῖν λίαν χαίνειν τὴν γῆν. Λιτρωδῶν, λιθώδων, ἀκανθῶν.

Λισσᾶται, οἱ λισσόμενοι, καὶ οἱ πρὸς ταῖς ἱκεσίαις ἐνόντες χρήσεις ἱκετείαις ἐντυγχάνοντες. Λίσφοι, τὰ ἰσχία.

Λισχρώσασθαι, ἐλαττωθῆναι. Λίσχροι, τὰ στρογγύλα τῶν σπερμάτων. Λίσχος, φαῦλος, σκαιός. Λιτά, ἁπλᾶ, ποικίλα, λεπτά, καθαρά. Λῖτα, καταπετάσματα, ἢ λιπαρὰ περιβόλαια λῖτα πεποιημένα. Λιτά, καὶ λιτή, κατὰ μεταπλασμόν. λίτομαι γάρ, λιτὴ ἡ λιτή, ὁ λιτὸς μεταπλασμοῦ. ἡ μὲν μεταβιβάζει τὰς κλίσεις, ὡς ἐν τούτῳ ἐκ τῆς τρίτης κλίσεως μεταβιβάσει πρὸς τὴν πρώτην. Λιτάζομαι, παρακαλῶ, λίσσομαι, εὔχομαι, ἱκετεύω, ἀσπάζομαι, λιτανεύω. Λίταιον, ἱκέσιον.

Λιτανεύω, ἔχει πρωτότυπον τὸ λίτω. παράγωγον δέ ἐστι τὸ λιτάνω. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ μανθάνω, καὶ τῶν ὁμοίων.

Λιταργίζειν, τροχάζειν. Λιταργιοῦμεν οἴκαδε, ἀποφύγωμεν, συντόμως δραμούμεθα. παρὰ τὸ λίαν ἀργόν, τουτέστι ταχύ.

Λιταργισμούς, τὰ σκιρτήματα ἱππικά. Λίταργος, ὁ ἀργός. λίταργον κύνα, παρὰ τὸ λίαν ἀργόν, ὁ ταχινόν. Λιτανεία, καὶ λιτή, ἡ παράκλησις. Λιταρόν, τὸ ἱερόν. Λιτάς, χωλάς. διαζωγραφεῖ ὁ ποιητής, πρὸς διαστολὴν τῆς ἀρτίαι διότι τὸ χωλαίνειν, καὶ ὡς οἷον συμπεποδισμένως βαίνειν τῇ λισσομένῃ. καὶ ῥυσάς δέ, διὰ τὸ χαίνειν τοῦ προσώπου τῶν ἱκετευόντων, ὡς συνθρυπτόμενον καὶ συναγόμενον ῥικνοῦσθαι τὸ πρόσωπον. ἢ καὶ ἄλλως φράζει ῥυσάς, ἤτοι γηρῶσας, συνεστραμμένας, ἐρρικνωμένας. ῥυτίδες αἱ ἐπὶ τοῦ προσώπου συστροφαὶ τοῦ δέρματος. ἔτι καὶ παραβλῶπας τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς διαγράφει τὰς λιτάς. τουτέστι, τὰς διεστραμμένας τὴν ὄψιν παραβαλλούσας τῷ ὠπί καὶ παραγούσας τὴν κατὰ φύσιν ὄψεως. καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι στραβὰς καὶ πλαγιομμάτους. διά τι τὴν τῆς ὄψεως τῶν δυσωπουμένων παρατροπήν, καὶ οἷον διαστροφήν. καὶ διότι οὐχ ἱλαρὸν τὸ βλέμμα τοῖς λιταζομένοις, ἀλλ᾽ ὡς ὑπὸ δυσωπίας ἐκεῖνοι. ὅθεν καὶ ἡ δυσωπία τὴν πλείστην ἐλαχίστην, ὅτι τὰ παραβάλλει ὦπα, οὐ μόνον ὁ λιταζόμενος, ἔτι δὲ καὶ ὁ στραβίζων, καὶ ἰλλὸς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποστρεφόμενος ἐμβλέπεις. ὀφθαλμοὺς γὰρ παραβάλλεσθαι ὁ κωμικὸς λέγει τὸ σπαράττειν, ἐν τῷ διαλλακτηρίῳ συνεπτήξιν. καὶ δεῖ παραβλῶπας μὲν ἐκτείνειν τὴν λέξιν, ὡς σώζειν ἐκ τοῦ ὠπός. βλὼψ μέντοι, τὸ μονοσύλλαβον συστέλλει. ἐπεὶ παρὰ τὸ κλέψαι ἦχος μιμητικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς, ὥσπερ φασὶ καὶ ψόφος ἐπὶ τοῦ ψόφου, κατὰ μίμησιν καὶ αὐτό. οἱ δ᾽ αὐτοί φασιν ὁμοίως μιμητικῶς καὶ βῆ, οὐ μὴν βαί, μίμησιν προβάτων φωνῆς. Κρατῖνος, ὁ δ᾽ ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων, βαδίζει.

Λιτίαδη, παροξυνόμενον ὁμοίως τῷ λαβίαδη. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ἄριστοί, φασὶ προπαροξύνειν, ὡς ἐπὶ ἐνεστῶτος ἂν τοῦ λίτομαι. τῷ μέντοι παραδόσει ἀρέσκει παροξύνειν οὐκ ἀπιθάνως. ἐν γὰρ πρώτῃ φασὶ τὸ ἱράδῃ πάντων ἀξιούντων, ὁμοίως τῷ πελιάδῃ ἀναγινώσκειν, ἐπειδὴ μέλλων διοίσει ἀορίστου ἐστίν, ὅμως ἡ παράδοσις προπαροξύνει, χαρακτῆρι παθητικῆς φωνῆς. τὰ δὲ τοιαῦτα ἐνεστῶτος ὄντα, προπαροξύνεται. οἷον φέριαδῃ, δέριαδῃ. οὕτω μὲν καὶ τὸ λιτίαδη ὤφειλε προπαροξύνεσθαι, ὡς ἂν ἐνεστῶτος τοῦ λίτομαι. καταβιβάζει δὲ πρὸ μιᾶς τὸν τόνον, ἐπειδὴ τὰ εἰς δαι διὰ τοῦ ι παραγόμενα οὐκ ὄντα ἀπὸ τῆς εἰς μι, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ δὲ ἐπιφερομένων αἰ διὰ τῶν, μήτε διὰ συμφώνων, μήτε διπλοῦ, παροξύνεται. οἷον λευκίαδη, πελίαδη, σκίαδη. οὕτω καὶ λιτίαδη οὐ λόγῳ ἐνεστῶτος, χαρακτῆρι δὲ καὶ ὁμοιότητι φωνῆς. Λιτὴ, λιτανεία. Λιτὴ, ἡ παράκλησις. λιτανεύω, λιτανεία. καὶ Λιτὴ, πόλις τῆς μακεδονίας. Λιτὸν θαλλόν, τὸν ἱκετήριον. Λιτόχθων, ἀπὸ τοῦ προσκυνεῖν καὶ λιτανεύειν. Λιτί, φασὶν οἱ παλαιοί, διὰ προσβιβάσασαν λέγει τὸ λιτί, καὶ ὡς μᾶλλον καλὸν εἶναι ὀξύνειν αὐτὸ διὰ κανόνα τὸν λέγοντα, διὰ πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος ἀπὸ ὀνομάτων ὀξυνθῇ, εἰ μὴ ἂν πρώτη ἐκείνη τῶν δισυλλάβων.

ὡς τὸ

μὲν καλεῖται, εἰς ἔρια δὲ ἀναφέρεται. φιλόχορος δὲ ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν λίνον φησί, διότι πρῶτος τὸν λίνον καταλύσας χορδῇ ἐχρήσατο εἰς μουσικὰς ὄργανον. ἐτάφη δὲ ἐν θήβαις, καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν θρηνώδεσιν ἀπαρχαῖς. εἰς ὃν καὶ ἐπιγράμματα, ... πάντα θεοῖς τετελεσμένα. ... Ἡσίοδος, Οὐρανίη δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε λίνον πολυήρατον υἱόν, ὃν δή, ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταί, πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις, ἐν χοροῖς. ἀρχόμενοι δὲ λίνον, καὶ λήγοντες καλέουσιν. ὁ μέντοι τὸν ἡρακλέα διδάξας μουσικὸς λίνος, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, ... ὃ καὶ ἱστορίας, ὅτι τὸν ἡρακλέα γράμματα λίνος ἐδιδάσκεν, ...

Λινοτόμοι, οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες, καὶ ὑγιῆ διακρίνοντες. Λινοχίτων, λινόπεπλος.

Λίξ, πλάγιος. καὶ λίξ, πλατύς. ... Λιπά, ἐκ τοῦ λιπαρὸν ἐπιρρηματικῶς ... Λιπαίνω, πιαίνω. Λιπαίνω, ἤγουν λιπαρὸν ποιῶ, ...

Λιπαρὰ κρήδεμνα κατὰ τοὺς παλαιούς, τὰ ἰσχυρὰ καὶ λαμπρά. ...

[illegible]

λίβασ. Λίβυρνον, πλοῖον πολεμικόν. Λιβυκὸν θηρίον, οἷον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχειν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ πανταχόθεν εἰς ἕνα τόπον διὰ τὸ ὕδωρ, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ ἄμικτα τίκτειν ζῶα. καὶ Λιβυκὸν ὄρνεον, ἀντὶ τοῦ μέγα. ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων, καὶ ποικίλων ὄντων. Λίγα, λιγυρῶς, ἡδέως, λιγυρῶς, ὀξέως, προσηνῶς, ταχέως. Λιγαίνει, τέρπει, ᾄδει, μαστίζει, κυρύττει, κλαίει, ἢ ὀξέως ἑρμηνεύει. Λιγαίνειν, ἐν τῷ λ' τῆς Ἰλιάδος οὐ τὸ ὑμνεῖν, ἀλλὰ τὸ ὀξὺ βοᾶν, ὅπερ ἀρχὴ κηρύκων ἐστί. Λιγαίνειν, τὸ τύπτειν. ὥσπερ ἡμεῖς φαμὲν τὸ ξαίνειν. ἀφ' οὗ κατ' ἄλλον λεξικογράφον, ξαίνειν τὸ κτείνειν εἶναι ἄρα. λιγυρὰ μάστιξ, καὶ τὸ κατὰ αὐτὴν λιγύ, ὅμοια ὄντα πρὸς τὸ ῥηθὲν λιγαίνειν. Λιγαίνω, τὸ ὑμνῶ ποιητικῶς. Λιγὺς, ὁ ὀξεῖαν ἔχων φωνήν, ἐξ οὗ λιγύφθογγος ἀηδών. Λιγαινούσης, τραυλιζούσης. Λιγαίνων, μέλπων, ἡδέως ὑμνῶν. Λίγανος, ὕλης εἶδος. λάκωνες.

Λίγδα, ὁ ἀγρὸς καὶ ἡ κονία. Λιγδαριοχόται, αἱ ἐν ταῖς λίγδαις τὰς σάρκας ἔχουσαι, τουτέστι χελῶναι. Λιγδᾶται, ἀπηχεῖ, [illegible] τῆς ἐπιφανείας. Λίγγις, ὄνομα κύριον [illegible] βίαιος. Λίγδην, οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας. Λίγδην βαλεῖν, τὸ ἄκρον δέρμα ἀφελέσθαι. ὅθεν ἡ λίγδην, τὸ ξυστῶς καὶ ἐπιπολῆς. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς καὶ ἐπιψαύδην. ὁμοίως δὲ εἰπεῖν, ἐπιγράβδην, ἐπιλίγδην πλήγεις, ἐπιγράβδην ἔπληξε. γίνεται δὲ τὸ λίγδην, ἀπὸ τοῦ λίγδα, λέξις ὀνοματοπεποιημένη. ὅθεν καὶ λίγδος ὁ ξυσμός, ὡς ἐν τῷ, λίγδης [illegible] ἔχειν. Λίγδοι, αἱ προσαγορευόμεναι τῶν ἀστραγάλων. Λίγδος, παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ, ὁ χόνδρος. γράφεται καὶ ὅτι λίγδος, χοιρεία ἀλοιφή. καὶ λίγδοι, χωνευτήρια, χόανα, [illegible] διαστήματα. ἐν ἄλλῳ δὲ, ὅτι λίγδος χοῦνος τρήματα ἔχων συνεχῆ παραπλήσια τοῖς δι' ὧν χαλκὸς ἠθεῖται. Λίγεια, ἡδεῖα. Λιγέως ὀνόματα λέγοιντ' ἂν καὶ λιγύφωνοι, πρὸς ὁμοιότητα τῶν λιγυφθόγγων ἀηδόνων. ὅτι δὲ καὶ λιγυροί. Λίγεος, ὄνομα ποταμοῦ.

Λιγέως, ὀξέως, ἡδέως, ταχέως. Λιγέως, ἐπὶ κλαυθμοῦ, καὶ παρ' Ὁμήρῳ τίθεται, ὡς καὶ ἐν τῷ λίγα κωκύων. Λιγνύεις, τῷ αἰθαλώδει. Λιγνυώδης, ἢ ἀλιγνυώδης, ἀθεής, ἀγνής. Λιγνὺς, [illegible] τὴν αἰθάλην φασὶν Ἀπολλώνιος.

Λιγνὺς, ἡ κάπνη, ἢ ἡ ἀναθύμιασις τοῦ πυρός. λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῶν ξύλων καιομένων καπνόν, ἀπὸ τῆς λίαν ἐπιπίπτειν. αἰθάλη δὲ, ὁ τοῦ ἀσβέστου καπνός. Λιγνὺς, ἡ καπνώδης ἀναφορά, ἢ τὸ τοῦ φωτὸς ἄκρον. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Λίγξ, [illegible], ἢ χελώνη. Λίγξαντα, ἐπιθυμήσαντα, ἠχήσαντα.

Λίγξε βιός, ὀνοματοπεποίηται. μίμησις γάρ ἐστι τοῦ ἤχου, ὃν ἀφιεμένου τοῦ βέλους ποιεῖ ἡ νευρά. τοῦ λίγξε ἀορίστου ὄντος, μὴ ῥητοῦ ῥῆμα, μήτε ἄλλο τι. σημαίνει δὲ, ἤχησε. Λιγόκερτον, λιγόκροτον. Λιγότερος, ὀξύτερος. Λιγρόν, πικρόν.

Λιγύμοχθος, ἀηδὼν οὕτω λέγεται. Λιγυρίζει, μελῳδεῖ. Λιγυρὸν, ὀξύ, ἡδύτατον. Λιγύριον, ὄνομα λίθου.

Λιγυρῇ, ἀντὶ τοῦ λιγυφθόγγῳ, ὡς τὸ μάστιγι λιγυρῇ. καὶ λιγὺς ἀγορητής, καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Λιγυρῶς, ἡδέως, ὀξέως, λαμπρῶς, καλῶς, καὶ τὰ ὅμοια. Λιγὺς, οὐ μόνον ἐπὶ ῥήτορος, ὡς τὸ λιγὺς ἀγορητής, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ φωνῆς ὀξείας. ὅθεν καὶ λιγεῖς ἄνεμοι, καὶ μάστιξ λιγυρά. καὶ λιγαίνειν, οὐ μόνον ποιητικῶς ὑμνεῖν, ἀλλὰ τὸ ὀξέως φωνεῖν, ὡς ἐν τῷ πόλεμον κηρύσσειν [illegible]. Λιγὺς, ἡδύς, [illegible], ὀξύς. Λιγὺς οὖρος, ὀξὺς διὰ τὴν ἠχὴν, ὅπερ ταχεῖαν [illegible] ζέφυρον [illegible]. Λιγυστικαὶ νῆσοι τρεῖς, καλούμεναι στοιχάδες, διὰ τὸ ἐν στοίχῳ τετάχθαι. αἳ ὑπὸ οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν Λιγύων. Λιγυστικὸν πέλαγος, καὶ λιγυστικός, τόπος ἐν Ἰβηρίᾳ. Λιγύφθογγον κύρω-

κα λέγει Ὅμηρος, τὸν [illegible]. Λιγύφθογγος ἀηδὼν λέγει Ἀριστοφάνης, διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον, τὸν [illegible] εἰς τὸν παῖδα γενόμενον. γράφεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμοχθος.

Λιγύφωνος, ἡδύφωνος. Λιθίον, [illegible]. Λίζει, [illegible], σάζει, παίζει. Λιζόν, [illegible], ἔλαττον. Λίζουσι, παίζουσι. Λίκμος, ψάμμος. Λίθος, λιθουργία. Λίθος, λαός. Λιθαλίσι, λίθοις. Λίθακες, χάλικες, πέτραι. Λιθάκων, λίθων. Λίθαξ, ἐλευθέρα πέτρα, ἢ τραχεῖα, ἢ ψῶρα. Λιθάζω, αἰτιατικῇ. καὶ τὸ ὁπωσοῦν διὰ λίθου [illegible] βάλλω. Λιθάριον, πάνυ φυλάττε λέγειν. λιθίδιον δὲ, καὶ [illegible] λέγεσθαι τὸ ὄνομα. Φρύνιχος. Λιθιᾶν, [illegible], τὰς λιθίας λεγομένας. Λίθινος, πύλη. λίθινος δὲ, [illegible]. Λιθάνιος, ὁ Ἀπόλλων. Λιθίνας [illegible] διότι τὰ τρίγωνα [illegible]. λίθινος λιθίνη, τὴν λίθινον. Λιθοκοπία, ἡ ἐκ λίθων βολή. Λιθόλευστος, ὁ λιθόβλητος. Λιθολόγοι, οἰκοδόμοι. Λιθομόται, [illegible], ἐπὶ τῶν λίθων ὀμνύντες. Λίθον μέλανα, τὸν μυλίτην ὀνομαζόμενον κόχλακα, παρὰ τῷ [illegible]. Λίθον ἕψεις, παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γινομένη, ὡς καὶ τὸ πλίνθον πλύνεις, καὶ χύτραν ποικίλλεις, καὶ εἰς ὕδωρ γράφεις, καὶ αἰθίοπα λευκαίνεις, καὶ κατὰ θαλάττης σπείρεις, καὶ τὰ τοιαῦτα. Λίθος ἀρσενικῶς, τὸ ἁπλῶς. καὶ ἡ λίθος δὲ ἐπὶ τῶν τιμίων, καὶ λαμπομένων, οἷον ἡ σμάραγδος, ἡ ἴασπις. τὸ δὲ λαμβανόμενον, οἷον ἡ [illegible]. Λίθος, βῶλος, βωμὸς καὶ βάσις. τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. [illegible], τὸ [illegible] ἐπὶ τῶν βάσεων τὸ ἀνάθημα. Λιθουργὸς, ὁ λιθοξόος, [illegible].

Λίθω, τῷ βωμῷ. Λίθον χοᾶ, ἄργυρος καὶ χρυσός.

[illegible], [illegible]. Λίκνον, ἀγγεῖον [illegible].

Λικμάζων, [illegible]. Λικμᾶν, ἴσως παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ καμεῖν. ἐξ ὧν συγκεκόφθαι δοκεῖ. [illegible] καὶ τὸ λικμᾶν. εἰ δὲ ἴκμιος οὖρος, ἤγουν ἄνεμος παρὰ τὴν ἰκμάδα γίνεται. οὕτως ἂν καὶ τὸ λικμᾶν παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, [illegible] οὐρίαν ἰκμάδα, ἧς πολλῆς ὁ λικμῶν δέεται, ὡς ἀνέμοις [illegible] τὸ [illegible] τὸ πῦρ. Λικμᾶν, τὸν σῖτον καθαίρειν. Λικμηταί, διασκορπισταί. Λικμητὴρ, ὁ ἀποχωρίζων τὸν καρπὸν καὶ τὰ ἄχυρα. Λικμητὴρ, ὁ τὸ πτύον κατέχων. Λικμᾶσθαι, [illegible]. Λικμίζει, ἀλοᾷ. Λικμητήριον, πτύον.

Λικμῶ, ἐπὶ τῶν καρπῶν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ πάντων τῶν εἰς ἀέρα χεομένων. ἀφ' οὗ λικμητήριον. Λικμῶ, πτύω, τὸ διασκορπίζω. καὶ λικμᾶν, καὶ λικμώντων, ὅ ἐστι διαπτυιζόντων, παρὰ τὸ λίαν κινεῖν. Λικμώντων, ἀλοώντων, ἢ τὰ ἄχυρα, ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωριζόντων. Λικνίτης, ἐπίθετον Διονύσου, ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται. [illegible]. Λίκνον, τὸ πτύον, ἢ τὸ κόσκινον, ἢ κανοῦν. Λικνοφορεῖ, λίκνον [illegible] θρησκείαν. Λικριφίς, ἐκ πλαγίου, καὶ κατὰ [illegible], ἐλαφρῶς, ὀλισθηρῶς. Λικριφίς, ἅπαξ μὲν ἐν τῇ Ἰλιάδι φασί, καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ εὕρηται. δηλοῖ δὲ, τὸ πλαγίως, καὶ ὡς ἂν εἴποι λέχριος, ἢ [illegible], καὶ πλησιάσας τῇ γῇ. Λικροί, οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων. Λίκυθον, [illegible] ἔλαιον. Λικυμνίοις βελαῖς, τοῦ ἐν τῷ [illegible] Λικυμνίου μνημονεύει ἂν ἴσως. [illegible] γὰρ ἡ καθ' [illegible] κατὰ τὴν [illegible] λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίου τῆς φωνῆς [illegible]. Λίλαια, πόλις λέγεται φωκικὴ, ὁμώνυμος Λιλαίᾳ τῇ τοῦ Κηφισσοῦ. ἔκειτο δὲ παρὰ τὸν Παρνασσόν. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ λιλαίω τὸ ἐπιθυμεῖν γίνεσθαι, οὐκ ἔστι διαβεβαιώσασθαι. παραρρεῖ δὲ ταύτην ὁμωνύμῳ λόγῳ ὁ Κηφισσός. μᾶλλον δὲ τὰς πηγὰς αὐτόθεν ἔχει. λέγει καὶ ὁ Γεωγράφος, ὅτι ὁ Κηφισσὸς ἐκ Λιλαίας φωκικῆς πόλεως τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. Λιλαίω, ἐκ τοῦ λῶ λαίω, οὕτω κιλῶ κιλαίω, τὸ [illegible], καὶ κλῶ κλαίω, καὶ [illegible], καὶ ῥῶ ῥαίω. ἐκ τούτου

ὡς φωνὴν λάσκουσαν, πεφωνᾶται. ἐξέφυγε τοῦτο τὴν [illegible] ἀείδω, καὶ ἐρείδω. Λῶς, ἀντὶ τοῦ θέλω ὡς λέγουσι Δωριεῖς. λῶ γὰρ τὸ θέλω. ὅθεν καὶ λῶον, τὸ ἐπωφελὲς, ὃ πάντες θέλομεν.

Λώσεις, ἀπολέσεις. λώσεις σὺ ταύτην, τὰς πόλεις ἐκπεπόρθησας, τέλεον ἀπολέσεις. Λωθίων, τρεφόμενος. Λῶσις, βούλησις, αἵρεσις. Λωσμένα, διαλελυμένα. Λώβωμαι, ἐπιλανθάνομαι, λήθην ἔχω. Λῶτος, ὁ ἐν τῇ ῥάχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ. Λωταί, οἱ πειραταί. καὶ Ὅμηρος, εἴ τι λωΐ [illegible]. Λώταρχος, ἀρχηγὸς λωτῶν. λωτὸς, ἀπὸ τοῦ λείζω τὸ προνομεύω, γίνεται λειστὸς, καὶ κατὰ συναίρεσιν λῃστής. Λῶτις, ἡ λήθη. Λωτικὸν χωρίον, ἢ κτῆμα. ὡς τὸ, κατέβην τὸ λωτικὸν, τὴν ἑλλάδα ἐπίσημον. ὁ δὲ κύριος τῶν μέσων ἀνθρώπων ἀθετήσας ὢν, λωτικὸν ἐν τῇ ἀττικῇ ἐξακοσίων ἀνδρῶν συνήγαγεν. Λῶται, ἄσημοι. Λωτὴ, ὄνομα πόλεως καὶ ἥρωος.

Λωτῆρες, ἱερεῖς στεφανοφόροι, ἀπομαντεύοντες. Λώταραι, ἱέρειαι, τῶν σεμνῶν θεῶν. Λωτ, ἐπιλάθεσθαι. Λωτοῖος, κόσμον. Λωτίδης, ἀπόλλων, ὡς υἱὸς τῆς Λητοῦς. Λωτὴν, ὅμοιον. Λῶτος, λιμὴν, ἢ θάλασσα. Λωτῶν, καὶ ξανθῶν, ἀντὶ τοῦ λωτῶ, καὶ ξανθοὶ ἴωνες λέγουσι. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ, ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς ουν περισπῶσιν ἴωνες. Λωτυργεῖν, διὰ τοῦ ω, καὶ λειτουργεῖν διὰ τοῦ ι, διαφέρει. λωτυργεῖν τὸ ὑπὲρ δήμου ὑπουργεῖν. λῆτον γάρ φασι τὸ δημόσιον. τὸ δὲ λειτουργεῖν, κακῶς λέγειν. Λητὼ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀπόλλωνος, παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω. ἐπιλυτικὴ γὰρ κακῶν ἡ θεὸς, ὡς ἕλληνες μυθολογοῦσι. Λητὼ ὅτι ἐφύλαξε τὸν ἀπόλλω. Λητὼ, εἰ μόνον εἰς λήθην συγχωρεῖται, ἀλλὰ καὶ εἰς ὕδατα, [illegible] προσήκουσαν, ὅτι μὴ φασὶ καταλλάξασθαι, οὐκ ἂν εἴη τὶς τῶν περὶ λόγους ἀγνοῶν. Λωφῆσαι, κατευθῆσαι. Λῶχμην, λόχμην. Λωχεῖον, κοινὸν, οἱ λοχεῖον. Λώφομαι, ἐπιλανθάνομαι.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Λιάζω, ῥίπτω, ταράσσω, ἢ λίαν συνθλάζω. Λίαζεν, ἔπλευσεν. Λιαζόμενος, συστρεφόμενος. Λιάζω, τὸ ἐκκλίνω. καὶ λιασθεὶς, τὸ θέμα λιάζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ ἐκκλίνω. ἀλῶ οὖν, ἀλίζω. καὶ μεταθέσει τοῦ α, λιάζω. Λιάζω, ποιητικῶς τὸ ἐκφεύγω. Λιάμαθοι, οἱ αἰπόλοι, ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς. Λιαμάθῳ, αἰγιαλῷ, λίαν ἀμαθώδει. Λίαν, σφόδρα, πολὺ, πάνυ, ἄγαν.

Λίαν ἔλαβον, ἰσχυρῶς ἔλαβον, ἢ ἐπαίδευσαν, διὰ διφθόγγου.

Λίαν, πάρτα λέγουσιν ἴωνες. Λίαν, τοῦτο ἁπλοῦ ἐπιτάσεως, ὅμοιον λίαν, πάνυ, καὶ τοῖς τοιούτοις. Λίαν σοφὸς, πολυτίμητος. καὶ λίαν σοφῶς, λίαν καλῶς, λίαν ἀγαθῶς, τὰ ἐπιτατικὰ ἐπιρρήματα τοῖς ἐπιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντασσόμενα, τὴν θετικὴν χρείαν ἀναπληροῦνται. Λίαν ἄθυμος, ὑπὲρ λίαν πανικός. ᾧ ἐναντίον, τὸ εὔθυμος. Λιανῶς, λείως καὶ ὁμαλῶς [illegible]. Λίαξ, παῖς ἀρχιγένους. Λιαροῖσι, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, λαμπροῖς, ἢ καθαροῖς. Ὅμηρος δὲ, ἀντὶ τοῦ θερμοῖς.

Λιαρὴ, ἡ ὁμαλὴ διὰ τοῦ ι. λέγεται δὲ ὁ ἄνεμος, καθὼς λέγεται ὁ ἥλιος. Λιαρὸν, ἐκ τοῦ χλιαρόν. οὕτω καύχημα αὔχημα, γαῖα αἶα, σμικρὸν μικρὸν, σῦς ὗς, σκιδναίω κιδναίω. φασὶ δὲ καὶ τὸ κήγανον οἱ παλαιοὶ τοιούτῳ λόγῳ, ὕγανον λέγεσθαι. αἱ πᾶσαι λέξεις ἐκπεσοῦσαι ἐκ τοῦ κατάρχοντος συμφώνου, μένουσι πάλιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. Λιαρὸς, ἢ ὁ θερμός. θερμαίνει δὲ τὸ σῶμα. ἢ ὁ ἁπλός, παρὰ τὸ ἰαίνω πλεονασμῷ τοῦ λ. ἢ ὁ λαρὸς πλεονάσαντος ἰῶτα, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ λίαν προσηνής.

Λιάσθαι, χωρίσαι, ἐκκλῖναι. Λιασθεὶς, τὸ φυγὼν καὶ σὺν δρόμῳ ἀπελθὼν δηλοῖ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπελθὼν, ἁπλῶς κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. καὶ τόσφι, ταυτὸ δύναται τῷ χωρισθεὶς, λιασθεὶς, ἐκκλίνας. Λιασθεὶς, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πεσὼν, καὶ ἀντὶ τοῦ κυλίεσθαι, τὴν λίθον τίθεσιν εἰκών. λιαζόμενον ποτὲ γαίῃ, ὅς τε καὶ λιάζεσθαι τὸ ἐκφεύγειν, καὶ ἀναχωρεῖν. ἀμφὶ δὲ σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης. ὀγκωμένοι τῇ ἰκάδι ἐκεῖνος, οἱ δὲ ἢ αἰθαλεὸν καὶ νεκρόν. Λίβα, ὁ Ἀπολλώνιος λέγει τὴν σταγόνα, ἡ εὐθεῖα λὶψ ὀρθοτονεῖται. Λιβάδια, ἐγγῆ, κρήνη, ἔνυδροι τόποι, ἐν ἐπιγράμμασι. καὶ λιβαδίου, καὶ ταῦτα βοτάνια κοτύλια. Λιβάδιον, χωρίον βοτανῶδες. Λιβάδον, λιπαρὸν, πίονα, εὐθαλῆ. Λιβάζω, ἀπολείβω ἐχώρει.

Λιβάζει, ἀπορρέουσι, ἀποσταζει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς λιβάδος. Λίβανος, δένδρον. ἢ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον. λίβανος δὲ εἴρηται, οἱονεὶ ὁ λαμβανόμενος καὶ συνεζευγμένος. δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι θεοῦ εἶναι πνεῦμα καὶ θεόν. ἀναφορὰς γὰρ [illegible], καὶ αὐτὸν σέβονται. λίβανον καὶ εὐλαβῶς [illegible], σμυρίοι ὡς λιβάνου καρπός. καὶ Πίνδαρος, αἵ τε τὰν χλωρὰν λιβάνου ξανθὰ δάκρυα θυμιῶσι. Λιβανωτὶς, πόα.

Λιβανοπῶλαι, λιβανοπωλεῖν, χαλκοπῶλαι, σιδηροπῶλαι, λαχανοπῶλαι, λαχανεῦται, τυροπῶλαι, ἱματιοπῶλαι, ῥιζοπῶλαι, βυβλοπῶλαι, σκευοπῶλαι, χυτροπῶλαι, φαρμακοπῶλαι, φαρμακοπωλεῖν, βιβλιοπῶλαι, ἐλαιοπῶλαι, πινακοπῶλαι, βαβαιοπῶλαι, καὶ ἄλλα πολλά. Λίβανος, καὶ λιβανωτὸς, διαφέρουσι. λίβανος μὲν γὰρ, αὐτὸ τὸ δένδρον. λιβανωτὸς δὲ, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. ἔστι δὲ καὶ ὄρος λίβανος καλούμενον. καὶ κατὰ συνήθειαν [illegible] ἔχον λιβανωτὶς [illegible] τοῖς ἀγάλμασι.

Λιβὰς, ὁ σταγὼν, ὃς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν, ὅθεν λιβάζω Ἀριστοφάνης, οὐκ ἀπολιβάξεις. ἄπειρος δὲ ἀπολινεῖσθαι φησὶν Ἀριστοτέλης, τοὺς τὰ θεραπεῖα [illegible] φυλάττοντας. ὡς καὶ οἰκοπέδας, τοὺς εἰσφθάνοντας τῶν εἰς τὰ ἱερὰ πεπιστευμένων. οἱ δὲ ἀμφότεροι, τὸ λίαν καταπλεῦσαι τοῦτο, ἀπολιβάξαι λέγουσι. Λιβάσσας, σβέσας, φθαρείς. Λιβὰς, ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων, καὶ λιβάδιος. Λιβάδειαι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. οἱονεὶ ἐμβροχιζόμεθα. Λιβάδων, ἀφορίζων. Λίβα, εὐδία, ἐπαινεῖ. Λίβανος, ἡ αἰτία τῆς ἀποθέσεως.

Λιβήθρα, εἶδος πλοίου ἐκ τοῦ λίβηθρον, ὄνομα τόπου. ὡς τὸ, κεφάλαια πηξάμενος, φρονάλεος τρισκοσιτέρους, λιβήθριαν τοῦ γᾶς γένους. Λίβος, τὸ δάκρυον. Λίβος, τὸ ἐπίσταγμα τῶν ὀμμάτων. Λιβρὸν, σκοτεινὸν, μέλαν, δίυγρον. καὶ λιβρὸν αἷμα. Λιβύη, ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιβύης τῆς ἐπάφου καὶ μέμφιδος θυγατρὸς, καθά φησιν οἱ πολλοὶ ἱστορικοί [illegible] ὁ ἁλικαρνασσεύς. ἱκέτερ φασὶ γῆμαι δύο γυναῖκας, παμφυλίδα, καὶ παρθενόπην. ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾶ. τὰς μὲν ἀσίαν καὶ λιβύην, τὰς δὲ εὐρώπην καὶ θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγει κληθῆναι τὰς χώρας. Λίβυες, οἱ [illegible] φράγγοι. Λιβὴ, ἡ σκοτεινὴ νὺξ, ἀπὸ τοῦ λίαν ἐρεβεννὴ, ἢ παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Λίβιος, καὶ ὁ [illegible] Λίβυς, ὡς μαντοσύνα καὶ ὁ μάντις, φρύγιον φρύξ, θρᾷσσα θρᾷξ, καρία καὶ κάρ, κρήτα καὶ κρής. Λιβάδας, τὰς μελαίνας ὄφεις, τὰς ἐπὶ τοῖς τάφοις [illegible]. Λιβύαθεν, ἀπὸ τῆς Λιβύης. Λίβυες, τῶν ὄφεων ἐνίοι οὕτω καλοῦνται. Λιβυκοὶ λόγοι, Χαμαιλέων φησὶ Λίβυν τὸν εὑρόντα τοὺς λόγους τούτους. Λιβυρνικαὶ, νῆες ἧττον οὐ κατὰ τὴν τριηρικὴν ἐσχηματισμέναι τύπον, ἀλλὰ λεπτότεραι, χαλκέμβολοί τε [illegible] ἰσχυραὶ, καὶ κατάφρακτοι. καὶ τὸ τάχος αὐτῶν ἄπιστον. Λιβυστικὰ ὄρνεις, ἡ προσθεσάμενος ἐν μυθικοῖς. ὡς τὸ, ἀλλὰ λίβυσσα [illegible] θοὸς ἁλισκομένη, πλάγια καὶ ἀμφοτέρους. Λιβυσσάτιδες, [illegible] τῶν νυμφῶν οὕτω καλοῦνται. Λίβυς λωτὸς, ὁ ἀπὸ Λιβύης αὐλός. Λιγυστικὸν πέλαγος, καὶ λιγυστικὸς τόπος ἐν ἰβηρίᾳ. Λιβυστικὸν, καὶ λιγυστικόν. λιβυστικὸν λέγεται ἀπὸ Λιβύης τῆς ἐπάφου θυγατρός. λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ λίγυος τοῦ ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, ὃς ἡρακλέα κωλύων ἀπελαύνειν ἐπὶ τὰς γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη. Λιβυφοίνικες, τὴν ἐπιγενομένην Λίβυσι [illegible]

συλληστρία, παρὰ Λυκόφρονι κεῖται. ἡ δὲ ἀγελαία λέγεται ὁδοῦ, παρὰ τὸ ἄγειν λαὸν, ἢ παρὰ τὸ ἄγω ἐλαύνειν. διαφέρει οὖν ἡ λαΐτις, καὶ ἡ ἀγελαία. Ληῒν, ἐπίθετον. Ληϊτάρχαι, οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν θυσιῶν καὶ ἑστιάσεων, καὶ ἀρχαὶ, καὶ ἱερεῖς.

Ληΐτος, ἀρχαίως ὄνομα. δηλοῖ δὲ τὸ ἐκ πολέμου κτώμενον, ἀπὸ τοῦ ληΐζω, τὸ λαφυραγωγῶ. ἐξ οὗ λεληισμένος κατὰ συναίρεσιν, παρ' Εὐριπίδῃ, ὁ λελῃσμένος. χρῆσθαι δὲ δεῖ μόνον τοῦ ἰῶτα διχρόνου κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ὁ ληῒτος. Ληϊτουργεῖ, λειτουργεῖ, δημιουργεῖ. Λήϊον, σιτοφόρον ἄρουραν, χωρίον. Ληκᾶν, τὸ πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Ληκᾶσθαι, πορνεύεσθαι, καὶ τὰ αὐτά. Ληκεῖ, ψοφεῖ, βοᾷ, κροτεῖ, φωνεῖ. Ληκῆσαι, πατάξαι, ὑλακτῆσαι, καὶ ληκῆσαι ὁμοίως. Ληκτὸς, καταληκτός. Ληκύζειν, τὸ μεῖζον βοᾶν, καὶ ψοφεῖν. Ληκυθίδιον, ἐκείνων τινά. Ληκυθιστὴς, ὁ μικρόφωνος, οὕτω Σοφοκλῆς. καὶ ληκυθισμὸς, ὡς τὸ, πέφυκεν ἐκεῖνος εὐτρέφως, καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν, τῶν αἰσχρῶν καὶ γελοίων ᾀσμάτων, τουτέστι τὴν φωνήν. Λήκυθος, ἀγγεῖον ἐλαιοδόχον, παρὰ τὸ ἔλαιον κεύθειν, ἵνα ᾖ ἐλαιόκυθος τις. ὅτι ἡ λήκυθος καὶ ὄλπη λέγεται, φέρει χρῆσιν Ἀθηναῖος ἐξ ἀρχαίου γλαφυροῦ φησι ποιητοῦ, λέγων καὶ ὅτι λήκυθοι καὶ ἐκ ζωμίου ἐγίνοντο ὕλης, οἷον σίφωνοι. καὶ λήκυθον μύρου χρυσῆν, ἢ ἀργυρᾶν. καὶ ληκύθιον, εὐκαίριον. Λήκυθος, θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει. ὃς τοῖς νεκροῖς ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους, ὁ τῶν γραφέων ἄριστος. τοιαῦτα γὰρ ἦσαν ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφε. Ληκώμεθα, κινώμεθα. Ἀριστοφάνης, μάλιστα ὅταν ἀπό τε ληκώμεθα τὴν νύχθ' ὅλην. Λήκω, τὸ [illegible]. Ληλάντιον, πεδίον τῆς Εὐβοίας, ὠνομασμένον ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως. Λῆμα, ἀξία, ἀνδρεία, φρόνημα, κέρδος, θράσος, τόλμημα. Λημᾶν χύτραισι, κολοκύνταις. παροιμία, χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων πάνυ. Λημάτια, τὰ βουλεύματα. Λημαλέας, μεγαλόφρονας, καὶ κομπάζοντας. Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ λημαλέας, καὶ ἀνδρεῖός τις, καὶ λῆμα τὸ φρόνημα. Λημάτων, ἐρθωτῶν θελημάτων, ταχινῶν. Λῆμβον, ἐν σκαφιδίῳ, ἢ ἐν πλοιαρίῳ.

Λήμη, λευκὸν ὑγρὸν τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον, παρὰ τὸ λάω, τὸ βλέπω, καὶ τὸ μύω. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, ἀλλ' ὦ κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶν τὰς φρένας ἄμφω. Λήμη δὲ, τὸ πικρὸν δάκρυον, ὅπερ ἐκτεταγμένον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ τῶν ὀφθαλμῶν δάκρυον παχὺ ὂν, λήμας μεγάλας ποιεῖ. Λήμματα, προβλήματα, ἢ πορίσματα, καὶ τόπους καὶ ἀφορμὰς τῶν ἐπιχειρημάτων, τὴν εἰς ἑτέραν κατασκευήν. Λημμάτιόν ἐστιν, ὅπερ εἴληπται ὡς ὁμολογούμενον πρὸς κατασκευὴν ἄλλου. Λῆμμα, τὸ δῶρον, ὃ καὶ δύο μμ. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λέλημμαι τοῦ λαμβάνω. λῆμα δὲ ἡ φρόνησις, ὃ καὶ ἓν μ. Λημᾶς, καὶ ἀμβλυώττεις πρὸς τὰ γινόμενα. καὶ λημᾶς κολοκύνταις, ὅσον λήμας ἔχεις ὁμοίας κολοκύνταις. Λημῶντι τὰς φρένας, ἤγουν τυφλώττοντι, καὶ βεβλαμμένοι τὰς φρένας. Λήμνια, φοβερὰ, μοχθηρά.

Λημνία δίκη, ἡ κακίστη. Λήμνια κακὰ, ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ παροιμιάζεται. οἱ κυρωθέντες ἀνῃρέθησαν ὑπὸ γυναικῶν, οἷον ὡς εἰκὸς προσεμφορηθέντες. καὶ οἱ ἀρχαῖοι δὲ ἐν Λήμνῳ πίνοντες πρῶτον ἐπισκοπίου οἶνον, κατακαυχῶντο πρώην. συμπατριώτας γονῶν, οἷον οἶνος καὶ ὕπνος. ἄλλοι δέ φασι διὰ φιλοπότας ἐκεῖ διατρίβειν τὸν ὕπνον, ὡς ἂν παύῃ τὰς ὀδύνας, κατακλίνειν τὸν ἥρωα. καλεῖ δὲ αὐτὸν Ὅμηρος, κασίγνητον θανάτοιο. Λήμνιον πῦρ, ἐστὶν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπά. Λημνίσκους, τὰς λευκὰς στρατηγούσας ταινίας. Λῆμνον, καὶ τὴν Ἴμβρον, ἀπέχειν φασὶν ἀλλήλων σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι. περὶ δὲ Ἴμβρου, ὅτι νῆσος θρᾳκικὴ, ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον, ὁμοίως τῇ Λήμνῳ. καὶ ὅτι καβείρων ἱερὰ ἦν καὶ Ἑρμοῦ, ὃν Ἴμβραμον οἱ Κᾶρες ἐκάλουν, ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοί. Λῆμνος δίπολις. ἔχει γὰρ Ἡφαιστίαν, καὶ Μυρίναν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μυρίνας τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δὲ θυγατρός. Λῆμνος, ὄνομα νήσου, τῆς Θρᾴκης πλησίον, ἱερὰ Ἡφαίστου. Λημνουργὸς, γένος τι ἐπισήμων ἐν μεθυστικῷ. Λημῶ, τὸ ἀμβλυωττῶ. λήμη δὲ λέγεσθαι τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ λευκὸν ὑγρὸν, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον, παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω. Λήναια λεγόμενα, ἑορτὴ τὰ Λήναια, καὶ ὁ ἐπιλήναιος ἀγὼν τελεῖται τῷ Διονύσῳ. λήναιον γάρ ἐστιν ἐν ἀγροῖς ἱερὸν τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ πλείστους ληνοὺς ἐνταῦθα γεγονέναι, ἢ διὰ τὸ πρῶτον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ληνὸν τεθῆναι. Λῆναι, βάκχαι. ἀρκάδες. Λὴν, λίαν.

Ληναῖος, ἐπίθετον τοῦ Διονύσου. Λήναιον, ἑορτὴ Διονυσιακή. Ληναΐτης, χορὸς ὁ τῶν Ληναίων. Ληναΐτην, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἑορτὴ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Λήναια. ἐστὶ δὲ εἰς Διόνυσον, ἐν ᾗ μέχρι νῦν ἀγωνίζονται ποιηταὶ, συγγράφοντες ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ ὁ Δημοσθένης εἶπεν ἐξ ἁμάξης. ἐπὶ ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄδοντες καθήμενοι, λέγουσι καὶ ᾄδουσι τὰ ποιήματα. Ληναιὼν μὴν, ὁ ἰανουάριος. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τῷ Διονύσῳ τῷ τῶν ληνῶν ἐπιστάτῃ ἐτέλουν ἑορτὴν τῷ μηνὶ τούτῳ. κατὰ δὲ ἄλλους Ληναιὼν, διὰ τὸ τὸν οἶνον ἐν αὐτῷ κομίζειν. οὗτος δὲ ὁ μὴν, ἀρχὴ μηνῶν ἐστιν. οἱ δὲ Ληναιῶνά φασιν, ἐπειδὴ Διονύσῳ ἐποίουν ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ, ἣν ἀμβροσίαν ἐκάλουν. Ληνεῖ, ῥεῖν. Ληνεύουσι, βακχεύουσι. Λῆναι βακχεῖαι, ταῖς ἱερείαις. ὅθεν καὶ ληναῖοι καλοῦνται, οἱ ἀγροῖκοι. Ληνὶς λαμπάδος, ἡ βάκχη παρὰ τῷ ληνῷ. καὶ ληνὶς, ἡ μέθη. Ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς. Ληνοὶ, σοροὶ, πύελοι, καὶ τῶν ἁρματίων δίφρον οἱ καλοῦντες.

Ληνὸς, ὅπου αἱ σταφυλαὶ πατοῦνται. Ληνὸς, παρὰ τὸ λειῶσαι τὸ λειοῦν, λειανῶ, λειανὸς, καὶ ληνός. Ληνὸς καὶ τὸ ξυλάριον, αἱ ἐκκλησίαι. Λῆξαιμι χεῖρας φόνοιο, ἐπιλήξειεν. τουτέστι παύσω φόνου, παρ' Ὁμήρῳ ἐν χ' τῆς Ὀδυσσείας. Λῆξαν, ἐπαύσαντο. Λήξεως, καταπαύσεως, κληρονομίας.

Ληξιαρχικὸν, γραμματεῖον εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, παρὰ τὸ ὄνομα γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δέ εἰσιν, οἵ τε κλῆροι, καὶ αἱ οὐσίαι. Λῆξις, τὸ ἔγκλημα. καθ' ὃν λόγον φαμὲν, καὶ λαχεῖν δίκην. Λῆξις, παῦσις, ἢ μερὶς, κληρονομία. ὡς τὸ, καὶ θάπτει τὸν νεκρὸν, τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τῆς ἐκείνων λήξεως ἤδη. καὶ αὖθις, παισὶν ἦν κληρονομία. λῆξις δὲ μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀπαίτησιν λῆξιν.

Λῆον, ἔθνη, καὶ ὄχλον. Ληπτὴς, ὁ λαμβάνων. Ληπτὸς, κρατητός. Ληπτὸς, ἐπὶ τοῦ μὴ εὐαλώτου ἔλεγον. Ληρεῖν, τοῦ φλυαρεῖν διαφέρει. ληρεῖν μὲν γὰρ λέγεσθαι, ὅταν τις ὑπὸ μέθης λήρους λέγῃ, καὶ ἴσως ῥήματα ἀνάρμοστα. ὡς τὸ κοινῶς λεγόμενον παραλαλεῖν, ὅπερ λέγεται παραληρεῖν. φλυαρεῖν δὲ, τὸ περισσὰ καὶ μάταια φράζειν, ἤγουν τὸ ἀδολεσχεῖν. Λήροις ἔχων, καὶ παίζειν ἔχων, ἀττικόν ἐστι. πλεονάζει δὲ τὸ ἔχων.

Ληροὶ, τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα. Ληροκβάλλη, ληρώδη. Λῆρον ληρεῖς, ὕβριν ὑβρίζεις, φυγὴν φεύγεις, ἀττικὴ φράσις. καὶ μανίαν μαίνῃ, καὶ ζῇ βίον, καὶ δουλεύει δουλείαν. ταῦτα πάντα ἀττικῶς, ἐφ' ὧν τὸ ὄνομα ἐπάγεται, τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα, ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις. Λῆρος, ὁ διαρρέων καὶ τὴν μνήμην λανθάνων. ἢ φλύαρος, μάταιος, ματαιόφρων. ὡς τὸ, πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ Μαρκιανῶν ἐδόκει, λῆροί τε καὶ φλύαροι. καὶ αὖθις, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ γήρως λήροις καταληφθεὶς, οὐκ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ καλὸν ἀπέδειξεν, ἵνα καὶ θνητὸς, καὶ θνητὸς λογισθῇ. Ληρώδης πινάκιον, ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται. Ληρωδῶ, χυλῶ, ἀοιδῶ, τὰ εἰς δω δισυλλάβως ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν

Λεωπετρία, λεῖος λίθος. δηλοῖ τὸν ὕπαρ ἀπὸ λείου λεωπετρίας, ἀπόβασιν σημαινομένης ἐκ θαλάττης εἰς τὴν χέρσον, καὶ τὰ ἄνω γενέσθαι τῶν πολεμίων. Λεωργός. Αἰσχύλος τὸν δὲ πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι περὶ προμηθέως. πέπη, τὸν πάντολμον τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκοντα, ἢ τὸν λαοὺς πάρασχόντα. Λεώς, ὁ λαὸς ἀττικῶς. ἔστι δὲ ὄχλος. Λεώς, ἐὰν μὲν ὀξύνηται, ἀττικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ λαός. εἰ δὲ βαρύνεται, ἀποβολή ἐστι τοῦ τελέως. ὃν γὰρ τρόπον προέρχεται ὁ τῶν ἐν τῷ τίγρεως, ἀφαιρεῖται ἐν τῷ τελεὼς τελέως.

Λεῶς, παντελῶς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λεωσφίλαος λεπτότροφος, καὶ θερμαλεαλέος, ἐπὶ τῶν χλωρῶν καὶ λεπτῶν. Λεωφόρος, ὁδὸς δημοσία.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Λῆθον, ἄγκιστρον. ἀφ᾽ οὗ τὸ λαβεῖν, καὶ τὰ λάμματα. ἔστι δὲ λῆμμα, ὃ λαμβάνει τις ἑτέρου διδόντος, ὅτι ἀπὸ μὲν τοῦ διδόντος λέγεται δόσις. ἀπὸ δὲ τοῦ λαμβάνοντος, λῆμμα. Λῆ, θέλει. Ληβόλα, λιθοβόλα, ἀπὸ λιθαδῆναι. Ληβολία, δημοσία κοπρία. Λητουργία, λειτουργία, ἔργον. Λήγω καὶ παύω, τοῦ γράφω, καὶ παύομαι γράφων. καὶ ἔτι παύομαι γράφων, ἐξ οὗ λῆξις καὶ κατάληξις καὶ ἄληκτον. Ληδάριον, θέριστρον. ἄλλως, εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ληδοφόρος, καὶ ληδάριον ἐν πρίασθαι. Λήδαο, ὁ εὐθεία, ἡ λήδα. τὰ δὲ εἰς δα ὀνόματα, καὶ εἰς ρα, καὶ εἰς θα, ὁμοίως καὶ εἰς α καθαρὸν, φυλάττει τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δωρικῶς καὶ αἰολικῶς. τὰ μὲν εἰς δα, οἷον βασιλίνδα βασιλίνδας, ὀστρακίνδα ὀστρακίνδας, διελκυστίνδα διελκυστίνδας, μυΐνδα μυΐνδας, χυτρίνδα χυτρίνδας, φρυγίνδα φρυγίνδας, κινητίνδα κινητίνδας, χισσφιλίνδα χισσφιλίνδας, ἀποδιδρασκίνδα ἀποδιδρασκίνδας. αὗται δὲ πᾶσαι παιδιῶν εἰσιν εἴδη. τὰ δὲ εἰς ρα, οἷον ἡμέρα ἡμέρας, ἥρα ἥρας. τὰ δὲ εἰς θα, οἷον μάρθα μάρθας, κισσαίθα κισσαίθας, κυμαίθα κυμαίθας. τὰ δὲ εἰς α καθαρὸν, οἷον μαῖα μαίας, φιλία φιλίας. ἡ δὲ αἰτία, ὅτι τὸ α μακρὸν ἔχουσι, καὶ κανὼν ὁ λέγων, τῶν εἰς α βαρυτόνων θηλυκῶν, ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ α, ἢ μετὰ τοῦ ρ, τηρεῖ αὐτό, καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α ἄλλο σύμφωνον ἔχει, εἰ μὲν μακρὸν ἔχει τὸ α, φυλάττει πάλιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς γενικῆς, εἰ δὲ βραχὺ τρέπει αὐτὸ εἰς η. Ληδεῖν, κοπιᾶν, κακοπαθεῖν.

Λήδιον ἔνδυμα, τοῦ τελλοῦ. λαρὸν, λεῖον, καὶ πλατὺ λήδιον ἔνδυμα. Λήδιον τὸ τριβώνιον, ἢ χλανίδιον παλαιόν.

Λήθαιον, ὑπνῶδες. Ληθαία, λαθραία. Λήθαιον ὕδωρ, ἐπιλαθητικόν. ἢ λήθιον πόμα. Ληθάνει, λανθάνειν ποιεῖ.

Λήθαργος, ἐπιλήσμων, ἐπίβουλος. καὶ νόσος ὁ ἀργὸς ὢν, λαθέρα δὲ λάθρα, καὶ τῶν ἵππων οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ νωθροί, καὶ πάθος τι τῶν νεκρῶν. Λήθαργος, ἡ λήθαργος νόσος, καὶ ὁ ταύτῃ νοσῶν, ὃς καὶ ἐπιλήσμων λέγεται. Λήθεσθαι, ἐπιλανθάνεσθαι. Ληθεδόνος, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ληθεδὼν, λῆθος.

Ληθεδανὸν φάρμακον, τὸ λήθην ἐμποιοῦν. Λήθη, ἡ λάθωσις. καὶ ληθεδὼν, ληθεδόνος. Λήθη, μνήμης ὄλεθρος καὶ ἐκβολὴ, καὶ ἀμέλεια. Ληθαῖς, εἰς λήθην ἄγον τὸ φάρμακον.

Λήθην κινοῦν, λήθην ἐμποιοῦντων φαρμάκων. τῶν τεταμένων σφίσι λήθην καταχέαντες, ἀντὶ τοῦ ἀμνηστίαν γενόμενοι. Ληθομένοισι, λανθάνουσι. Λήθης πεδίον, ἐπὶ τῶν ἀδικούντων. Λήθιος, λαθραῖος. Λῆθον, βαλιόν. Λήθομαι, ποιητικόν. τὸ ἐπιλανθάνομαι, κοινόν. καὶ λήθω ἕτερον, ὃ λανθάνω. καὶ μετὰ ψυχῆς, λανθάνω ποιῶν τόδε. καὶ ἔλαθον κλαπείς, ἀντὶ τοῦ λανθάνω ἐμαυτὸν, καὶ ἔλαθον ἐμαυτόν. τὰ γὰρ μεταβατικὰ ὅτε μὴ ἔχει ἄλλον μεταβαίνεσθαι, εἰς τὸ ἀμφότερον πρόσωπον ἐξ ἀντικειμένου ἀναστρέφει. οἷον μαθεῖν εἰς τὸν θεὸν ἐμαυτὸν διδάσκει. Ληθότης, ἡ ἐπιλησμοσύνη. Λή-

θω λανθάνω, μήθω μανθάνω, λήμπω λιμπάνω, τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ πλεονασμοῦ τὸ ε συστέλλει τὴν ἄρχουσαν τῶν ῥημάτων, ἐξ ὧν παράγονται. Λήια, τὰ σιτοφόρα χωρία, καὶ σπαρτοὶ στάχυες. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λᾶν ἐπιτολμᾶν, καὶ τὸ ἴεσθαι. λήιον καὶ λήιον, παρὰ τὸ λίαν ἴεσθαι, ἢ αὔξεσθαι τὸ σιτοφόρον πεδίον. ὅθεν καὶ λεία, ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις, ἡ νομαῖος τὰ λήια.

Ληϊάδας, γυναῖκας ἃ ληϊστὰς, αἰχμαλώτους, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας ἦγον. διὸ οὐ δηλοῖ, ὡς δύναταί τις ληϊάδας γυναῖκας ἑρμηνεύουσι τὰς δουλίδας. τοιαῦται γὰρ αἱ τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀφαιρεθεῖσαι. Ληϊάνειρα, ἡ σκυλεύουσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν ἱερῶν. Ληϊάς, αἰχμάλωτος, δορυάλωτος.

Ληϊβότειρα σῦς, ἡ λειβοσκημένη ἀγρίου ληίον. ὃν ἐξολόθρευον οἱ δεσπόται τοῦ χωρίου. ὁ νόμος δὲ φασι παρὰ τοῖς κυπρίοις. ἀπωλεῖ δὲ τὸν ἱερὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς ἅμα λῆθον πλείονα, καὶ τὸ αὐτοῦ ἱερὸν καταβοσκημένην, τὴν εἰκαστικῶς τῶν μουσῶν. Ληϊβοτεῖρας, ὄνομα ἐπίθετον. γίνεται παρὰ τὸ βοτὴρ βότειρα, ὡς πατὴρ πάτειρα, καὶ μητὴρ μήτειρα.

Ληϊβότος, ὁ ἄγριος χοῖρος. Ληΐδα, μεγάλα, ἢ λείαν τῶν φίλων κτῆσιν. Ληΐδα καταχρηστικῶς, τὰ χρήματα. κυρίως δὲ, τὰ ἐκ λαφυραγωγίας. Ληϊδάριον, θέριστρον, ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ληΐδιον, τριβώνιον εὐτελὲς, ἢ χλανίδιον παλαιόν. Ληϊδιώδης, τριβωνώδης. Ληϊζόμενος, σφετεριζόμενος, αἰχμαλωτιζόμενος. Ληΐζω, λείαν λαοὺς καὶ λαοὺς ἄγεσθαι, καὶ ληΐδα σκυλεῦσαι, καὶ ληΐζειν, ἐν ταύτῃ λαφυρεύεις. ληΐζομαι δὲ, τὸ λαφυραγωγῶ. ληΐζεσθαι, αἰχμαλωτίζεσθαι. ληΐστων, ἐκλήϊζον. Ληΐστων, ἐλαφυραγώγησαν, αἰχμαλώτισαν. Λήϊα, προνομία, αἰχμαλωσία, βοσκήματα. Ληΐμενος, εὔβατος. Λήϊος ὅμοιος, καὶ λήϊμος, λήϊνος.

Λήϊοι, ἀγροί, καὶ ἄγγελοι. Λήϊον, τὸ χωράφιον, τὸ λαίου διάμετρον. λαῖον δὲ, τὸ ἀριστερόν. λήϊον καὶ λαῖος. Λήϊον, εὐτελὲς, κολόβιον. Λήϊον, ἀπὸ τοῦ γῆ ἐτυμολογοῦσιν οἱ παλαιοί, οἷον τραπέζιτος τοῦ γ εἰς δ. ὅπερ ἐστὶ καὶ ἐν τῷ μόγις καὶ μόλις γίνεται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λάϊον δωρικῶς λέγεται, διὸ συνελὼν ὁ Θεόκριτος, λαῖον αὐτὸ λέγει. ὥσπερ αὖθις τὰ λήϊα, λῆα ποιεῖ ὁ συναιρέσεις. καθὰ καὶ τὸ ληΐδιον λήδιον, καὶ τὸ ληΐζω λῄζω, καὶ τὸ ληΐζεσθαι λῄζεσθαι, ἀπὸ τοῦ ληΐζω. Ληΐς, κτῆσις ἡ ἐκ τῶν λαφύρων, καὶ βούλευσις. Ληΐς, ἡ λαφυραγωγία. λεία ἡ λαφυραγωγία, καὶ ἐν διαιρέσει ληΐς. τὸ δὲ λεία, οἶμαι παρὰ τὸ λαύω τὸ ἀπολαύω, λέγονται καὶ ληΐδες καὶ ληΐτιδες. αὐτὰρ ληϊάδες δορυκτήτοις περὶ ἀέθλων, ἐλάχιστοι μία ὕστερ ληΐτιδες. Ληΐστων, ἐκ λείας κατέλιπεν. Ὅμηρος, σύν μοι ληϊστὴρ λαὸς ὀλβιοδός. Ληϊθεὶς, ληϊσθείς. καὶ ληιστὸν τάγμα, καὶ πλοῦτος. λῃστικὸν δὲ κτῆμα. Ληϊσθεὶς, κλαπεὶς, ἀφαιρεθείς. Ληϊθιῶν, τρεπόμενος. Ληϊσμαλία, αἰχμάλωτος, λελῃσμένη. Ληΐσσαν, ἀπὸ λείας ἔλαβον. ἐληΐζοντο, ἐλαφυραγώγησαν. Ληϊστοί, κτητοί. Ληϊστοί, ἀπὸ τοῦ ληΐζω γίνεται, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ λεία κατὰ διάλεκτον ληϊστοί, καὶ ψυχὴ ληϊστὴ διὰ τοῦ ι, ὅθεν ἐνταῦθα εἰς α ἐκεῖνο τὸ ληϊστόν. ἐπὶ δὲ παθητικῶς μὲν διαθέσεως ὁ ληϊστός. ληΐζεσθαι μὲν ἐκ πολέμου. πρώτη δὲ γενικώτερον, καὶ ἀντ᾽ ἀλλαττόμενος, ὁ χάριν λαμβάνων, ἢ ἕρμαιον εὑρίσκων, ἢ ἄλλως ἐπικτώμενος. ἔστι δὲ λεία, ἡ ἀκουσίως ἐλαυνομένη. ἑκὼν δὲ, ἡ ἑκουσίως ἐπιβαλλομένη. καὶ ὡς ἂν εἴποι τις αἱρεθεὶς, διὰ τὸ κατὰ προαίρεσιν. Ληϊστὸς, ὁ ἐκ λείας, ὁ διὰ λαφύρων, κτητός. Ληϊσοσάλπιγγες, οἱ τυρρηνοί, ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασι. Ληϊσταί, πλῖον, ἀφ᾽ οὗ τὸ πῦρ φέρεσθαι. Λήϊτα, κτήματα. Ληϊταί, ὑπηρεσίαι, τρυγαί, λαφυραγωγίαι. Λήϊτο, ἱερεῦ. οἱ δὲ λειτή.

Ληΐτιδι. ἴσως μὲν ἐκ τοῦ ἀγελαία, ὑπὲρ ἑκείνης γίνεται παρὰ τὸ ἄγειν λείαν, ὅς μέρος καὶ τὰ λάφυρα, ὅπερ σκῦλα. ἐξ ὧν

συλλογὰ

σφῦ, τὰ περιφανῶς βλέποντα. Λεκάνειος, βαβυλώνιος, λευκόχροος. Λεκάνιχος, λευκὸν σῶμα ἔχων, ἐν ἐπιγράμμασι.

Λέβητρα, χωρίον βοιωτῶν περὶ θεσπιάν. Λεκύθιον ἔφηβον φησὶν ὁ ποιητὴς, ὁ κατ' ἀλληγορίαν τὸ διαφανὲς τῆς αὐγῆς αἰνίττεται. ἐκεῖνο δὲ τὸ ὄρος. ὡς γὰρ θύρα θύρη, οὕτω χώρα χώρη, καὶ ὥρα ὥρη. ὡς δὲ ἡ ὠλένη, ἀφ' ἧς ἡ λευκώλενος, ἐκ τοῦ ὅλου τὸ μέρος γίνεται, ἐκ τοῦ τὸ κατὰ ἰωνας, ἐκ ἡ ὠλένη, καὶ λευκαῖς ὠλέναις, λευκόν. Λευκώλενος, λευκοβραχίων, λευκόπηχυς. Λεύκωμα, τοῖχος γύψῳ ἀληλιμμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος. Λεύκων ἀγνὸς, τὸ γένος ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς, τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, ὄνος, ἀσκοφόρος, φράτορες. Λευκωσία, μία τῶν σειρήνων. ἡ δὲ παρθενόπη, πρώτη ὂν ἐν αὐταῖς. παρθενόπην λέγουσι, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου μικρᾶς φωνήν, ἢ διὰ τὸ ὅμοιον παρθένου μικρᾷ. λευκωσία πάλιν, ἡ λευκοτέρα ἔχουσα λευκὰ ὦτα. ἢ λευκοῦ ἵππου θυγάτηρ, ἢ τὰ τοῦ λευκοῦ ὦτα ἔχουσα. Λαμυρία, ἡ εὐτραπελία, ἡ μετὰ λάλου αἰσχύνης, καὶ ἡ καταφρόνησις, καὶ ἡ θρασύτης, καὶ ἡ καθαρότης. ἀφ' οὗ λαμυρὸν ὕδωρ, τὸ καθαρόν. καὶ λαμυρὰ γραφὴ, ἡ ἔμφασις καὶ καθαρά. Λεπρά, λεπτά, λεῖα. Λεῦραι, εὐρίσκειν. Λευρὰν, λίαν, εὐρεῖαν, ἢ πλατεῖαν. Λευρᾶς σωφροσύνης, τελείας καὶ ταπεινῆς κοίλης, ὁμαλῆς, μετριαχείας. Λευρὸν, τὸ λεῖον καὶ πλατὺ, ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρὺ, ἢ λελιθωμένον. λεῦον γὰρ, τὸ λίθοις βάλλειν. Λευρὸς, ὁμαλὸς, λεῖος, ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύς. Λεύσσουσι, συνελεύσονται. ὁρῶσι, καὶ βλέπουσι κοινῶς. λεύσσω, τὸ βλέπω. λεύσσετε, ὁρᾶτε.

Λευστὰ, ὁρατὰ, λιθοβόλητα. Λευστῆρα, λιθοβόλον. λευκόφρων, λευστῆρα οὔτινα φίλος ἤγειρε. Λεχριόω, φλυαρῶ.

Λεύχεσθαι, κομᾶται. Λευχείμων, λευκὰ ἱμάτια φορῶν. Λευχειμονεῖν, λευκός. συμβαίνει γὰρ ἐκ περὶ τὸ ἔαρ ἐπὶ τὸ θέρος, ὃ λευκοὺς τοὺς ἐπιβρέχοντας ποιεῖ, ἐπὶ τῶν φυτῶν εὑρίσκεται. Λεώ, λιθάζω. Λεχαίης φυλάσσε, τὴν πρὸς λέχει καὶ ἐπιβουλεύει ἐπιτηδείαν, ἀπὸ τοῦ λέχος. Λέχαιον, ὄνομα ὄρους. καὶ λέχαιον, ἐπίνειον κορινθίων, ἀπὸ λέχητος, μυθικοῦ ἄρχοντος. Λεχεαίας, καὶ κατέχοντος, ἀσυνέτως ἐντομὸς ἱσορεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς πολλὴν ποίαν τρέφων, ἤγουν βοτανώδη, ἐν ᾗ λέχεσθαί τε, ἤγουν κατακλίνεσθαι διὰ τὸ δαλερόν. Λεχίρια, ὑπὸ ἀργυρίων θυσία ἐπιτελουμένη τῇ ὥρᾳ. Λέχθαι, κοίτας. Λεχέων στυγερῶν, μισητῶν γάμων. Λέχει, ἐφ' οἷς τὰς παρθένους κοσμοῦσι. Λεχέεσσι, σκάλαττε. Λεχμέδα, ἠλέκτρον. Λέχος, τόνος. Λέχος, δῆλον ὅτι τὴν κλίνην σημαίνει, ἥν οἱ ὕστερον καὶ ἀσπαλάτιον καὶ σκίμποδα ἔλεγον, ὡς δηλοῖ ὁ γράψας οὕτως, ἀσπαλάτιος ἀττικῶς. σκιμπόδιον δὲ ὁ σκίμπους, ὁ δὲ κράββατος παρ' οὐδενί. λέχος δὲ ἀσπαλάθιον, τὸ μὴ ἀσχίδιον καὶ εὐκαίρον, ἀλλὰ ἐπιμεμελημένον καὶ πολυδαιδάλον. Λέχος, καὶ εὐνὴ, δῆλον ὡς διαφέρει. καὶ ὅτι λέχος μὲν ἡ κλίνη πολυτελὴς οὖσα, ἵνα φέρειν ἔχει στερρῶς τὰ ἐπικείμενα. εὐνὴ δὲ, τὸ παρ' ἡμῖν στρῶμα. ὧν ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς ἔλεγε, κῶεα καὶ χλαίνας τε ῥήγεα καλλίονα. Λέχος, ἡ κλίνη. εὐνὴ δὲ, ἡ ἐπ' αὐτῆς στρωμνή. κατὰ τὸ, ἐμβάλετ' εὐνῇ δέρματα καὶ χλαίνας, ὧν περιεργεῖται τὴν εὐνήν. ἀλλὰ τὸ ἐπίσημον ἀμφότερα δηλοῖ, τήν τε εὐνὴν δηλαδὴ, καὶ τὸ ὑποκείμενον λέχος. Λέχος καὶ εὐνὴ καὶ δέμνια, ταυτὰ κατὰ πολυωνυμίαν εἰσί. Λεχόεντ, στιβαδώδη. Λέχος, μίξις, συνουσία, κοίτη, παρὰ τὸ λεχθῆναι ἡμᾶς ποιεῖν, ὅ ἐστι πλαγίους. ἢ παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέχος. Λέχριον, πλάγιον, λοξόν. Λέχρις, πλαγίως, ἢ ἐκ πλαγίου. Λεχώ, ἡ προσφάτως τεκοῦσα.

Λεχώδης, ὑλώδης, βοτανώδης. Λεχώια, τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ. ἀλλὰ κέρας τῇ παιδὶ λεχώια δῶρα φέρουσαι, θῆκαν κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῦσαι τάφου. Λεψυρός, τεχέσ.

Λεὼς ἀττικῶς, ὄχλος. λαὸς, κοινῶς. Λεωβότος, ὁδὸς, καὶ ἰχθὺς σελαχώδης. Λεωκόρειον, τεῖχος. Λεωκόρειον εἶναί φησι Φανόδημος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἀτθίδος, ἐν μέσῳ τοῦ κεραμεικοῦ. Λεωφόρος, ἡ τὸν λαὸν φέρουσα ὁδός. Λεωκόριον, ἱερὸν ἀθήνησι τῶν λεὼ θυγατέρων. ὁ δὲ λεὼς υἱὸς ὀρφέως. Λεωλέστατος, λεωλίθιος. ἢ λεωλέθρος, παντελῶς ἐξολοθρευόμενος. Λεώλας, τελείως ἐξώλης. Λεῶμι, τίλλω. Λέων, τὸ θηρίον, καὶ παρθένος, καὶ ἰχθύς. Λέων, παρὰ τὸ λάω, τὸ βλέπω. ἐξ οὗ ἀλαὸς, ὁ ἐστερημένος τοῦ βλέπειν. ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ ζῶον, ὥς φησιν ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, ὅτι οὐδέποτε καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο γὰρ ἀπίθανον. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ἐγρηγορέναι ἀεί. ἀλλ' ἴσως ὡς αἱ δορκάδες ἐν τῷ καθεύδειν, οὕτω καὶ ὁ λέων ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπειδὴ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν μεγάλων ὄντων, τὸ δέρμα τὸ ἐπικείμενον τοῖς ὀφθαλμοῖς, μικρότερόν ἐστι, καὶ οὐ δύναται σκεπάσαι αὐτούς. Λεωπέτρα, λίθος λεῖος. Λεωργὸν, πανοῦργον, κακοῦργον, ἀνδροφόνον. Λέων, ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἔστι μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἄστρων. δοκεῖ δ' ὑπὸ Διὸς τιμηθῆναι τοῦτο τὸ ζῴδιον, διὰ τὸ τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι ἡρακλέους πρῶτος ἆθλος ὢν εἰς τὸ μνημονευθῆναι. φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ ὅπλοις ἀνεῖλεν, ἀλλὰ συμπλακεὶς ἀπέπνιξε. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ Πίνδαρος ὁ ποιητής, ὅθεν καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔχειν, ὡς ἔνδοξον ἔργον πεποιηκώς. οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ ὑπ' αὐτοῦ φονευθείς. Ἱστορία. Λέων ἐν Νεμέᾳ χώρᾳ τοῦ ἄργους ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ, καὶ βολαῖς παντοίαις. ὃν Ἡρακλῆς συνέλαβε ταῖς οἰκείαις χερσί, σκέπασμά τε τὸ τούτου δέρμα ἐπεῖχεν. φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι ἄπαιδι ὄντι, καὶ εὐχομένου ποτὲ τῷ Διὶ δειπνοῦντι, ἐπῆλθεν ὑπό τινος εἰσαχθεὶς εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ εὔξατο τῷ ἰδίῳ πατρὶ Διί. οὕτως ἴσως μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παῖδα ἄρρενα αὐτῷ. ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσίαν ἐνδέχεσθαι φιάλην, ἄρξας καὶ εὔξατο οὕτως. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν δείκνυσιν αὐτῷ. ἔσται φησὶ Τελαμῶν, ἔσται σοι παῖς, ὃν κάλλιστον οὐδὲν, καὶ καλεῖ αὐτὸν κατὰ τὸ σημεῖον. καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, αὐτὸν ἐκάλεσεν Αἴαντα. αὐξηθέντα δὲ, τῇ λεοντῇ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐνέδυσε, καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο. ὑφ' ἧς σκεπόμενος ἦν ἄτρωτος. πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατὰ τὸν τοῦ σκεπομένου τραχήλου ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ, ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς. ἄλλοι δέ φασιν, Ἡρακλέους εἶναι τὸν Αἴαντα. ταῦτα δὲ Λῦρος. οὗτος δὲ ἔχει τὸ ἄδετος, περιδέξιος ὢν τραύματος ὁ Αἴας, καὶ πολλοῖς πολέμοις πολεμήσας, οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἀκίνδυνον ἑαυτὸν καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε τὸ ξίφος κατὰ πλευρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐξέβη ὅτι τόπους τοὺς τόσους εἶχε μόνους τρωτούς. Λεοντοδὸν, φοβερὸς, δίκην λέοντος. Λέοντος ἰδιώτης. φασὶ τὸν λέοντα διωκόμενον μὴ φεύγειν προτροπάδην, ἀλλ' ἐπιστρεφόμενον, ὅ ἐστι συχνὰ μεταστρέφεσθαι. ὅς τὸ, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων, ὃ μεταλαβὼν ὡς ἐπὶ σπήλαιον χωρῶν λέγει, οὐ φράσας καλλίον τοῦ ποιητοῦ, ὡς τὸ γόνυ γουνὸς ὀλίγον ἀμείβειν πρὸς τὸ μακρὰ βεβηκέναι, ἐπιδείκνυσιν. Λέοντα παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ρ τῆς ἰλιάδος οἱ παλαιοὶ τὴν θήλειαν λέγεσθαί φασιν, διὰ τὸ τοῦ ποιητοῦ μὴ εἰδότος εἰπεῖν λέαιναν, ὡς καὶ περὶ ἀρτέμιδος εἶπε τοῦτο, ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶν ἔθηκε Ζεύς. ὅτι λεαινῶν δὲ τὸ ὄνομα, λέγοντες, ἱστοροῦσι καὶ ὅτι λέοντα ἀργῶν ἀσχημονεῖν. διὸ Ζηνόδοτος οὐ παρεδέχετο τοὺς τοιούτους στίχους, λέοντα μὲν αὐτὸς τὸ ἄρρενα τούτων, λέγων δὲ συμμαρτυρεῖν τὸ ἄρρενα. Ὁ μὲν Ἀντίμαχος, καὶ ἄλλοι συμμαρτυροῦσιν ἱστοροῦντες τὸ ἄρρενα λέοντα. Λέων κατὰ ταῦρον ἐδόκει, ἀντὶ τοῦ κατεδόκει. ἐντεῦθεν δηλοῦσι τὰ συνήθη ῥήματα, ἢ μεταξὺ ἐδίδοσαν τὰ ὀνόματα.

Λεπταλέον, ἰσχνὸν, λεπτόν. λεπτὰς καὶ παχείας, λιθάκας ἐν ὀνόμασι τὰς δραχμάς. λεπτὰς μὲν, τὰς ἐμβόλους. παχείας δὲ, τὰς πλεῖον ἐχούσας. Λεπτεῖν, πλέκειν, ἐπὶ τῶν πηνῶν τοῦ λέγεσθαι. Λεπτὴ, ἀσθενής. λεπτὴ, ἰσχνή. Λεπτὴ νόσημα, τουτέστιν ἡ αὐτὴ δίοδος, παρὰ τὸ εἰσιέναι γινομένη, ὁ πλεονασμὸς τοῦ σ ταῦτ' σημαίνει ἀρχαὶ εἴδωλος. Λεπτόκοκα, λεπτὰς ἐργασίας ποιοῦντα. Λεπτ' ἤλακατα, στροφὴ λεπτὰ μηρύματα, ἀπὸ τῆς ἠλακάτης νήθεται. τὸ γὰρ ἔτυμον οὕτως, οἷον ἠλακάτα, ἀπὸ τοῦ ἐπελίσσειν συνεχῶς. τινὲς δὲ ἠλάκατα, τὰ σήμονα. Λεπτόγεως, ὁ κακὸς ἀγρὸς, ἡ λεπτὴ γῆ, καὶ μὴ λιπαρά. καὶ λεπτόγεως. Λεπτόμυλος, ὁ λεπτὴ ψυχή. Λεπτόμιτος φᾶρος, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λεπτομερὲς, μικρομερῶς. Λεπτὸς, παρὰ τὸ λύπω λεπτὸς, ὁ λείπων καὶ ἐνδέων. ἢ λέπω λεπτὸς, ὁ ἀπολελεπισμένος. ἢ παρὰ τὸ λέπος. τοῦτο παρὰ τὸ λέπω λεπίζω, ὁ μέλλων λέψω.

Λέπτυνιν παρὰ Λυκόφρονι, οἷον μὴ λελείψεται τῶν περσεφόνων, παρόσον ἀπεκτανετιδ... ἢ ἄλλως λέπτυνιν, οἱ μὲν τὴν ἀδελφὴν, οἱ δὲ τῶν περσεφονίων φασὶν, ὅτι τὴν λεπτόδουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων. ἢ λέπτυνιν τῶν ψυχῶν, παρὰ τὸ λεπτοσμένην καὶ ἀσώματα οὖσαν. ἢ λέπτυνιν τῶν περσεφονίων, ἔστι τῶν ψυχῶν καὶ τὴν θάλασσαν. Λεπυρὸν, ὀστράκινον. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ ὠοῦ, ἢ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα. Λεπυρῶσαι, ἐξαχυρῶσαι. Λεπτύνω, ἰσχναίνω. Λεπτυσμός. λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν ἐλάττους γίνονται. Λέρναι, χελαί. Λέρναι, κρίναι τοῦ ἄρεος, ἱερὰ ... τελῶν. Λέριοι θεαταὶ, ἀντὶ τοῦ κακῶν θεατρον. Λερὸν, τὸ λεῖον. Λεσβιάζειν, πρὸς ἀνδρὸς σῶμα πίνειν. λεσβιάδας γὰρ, τὰς λαικαστρίας ἔλεγον.

Λεσβίδας, ἀπὸ Λέσβου τῆς νήσου. Λεσβιεῖν, ἐπὶ αἰσχροῦ τάττεται. ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τὸ στόμα μολύνοντες, κατὰ τὸ ἱστορούμενον, ὅτι παρὰ Λεσβίοις τοῦτο πρῶτον ἐγένετο. ὡς παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσεῖ, ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλλούμενον, δι' ἑκατέρων κομψὸν ὅπως σόφισμα, ὅ φασι παῖδας Λεσβίων εὑρεῖν. Λέσβος, ἡ νῦν Μιτυλήνη ἀπὸ μέρους, ὅτι ἀπὸ Λέσβου μιᾶς τῶν ἐν τῇ νήσῳ πόλεων, ὥσπερ ὕστερον ἡ αὐτὴ ὅλη νῆσος Μιτυλήνη καλεῖται. ὡσαύτως ἀπὸ ἑτέρου μιᾶς ἴσως ὄντος ἐν αὐτῇ ποτε πέντε πόλεων. ἱστορεῖ δὲ, ὅτι Λέσβιοι οὐκ ἀγαθοὶ τοὺς ἀνθρώπους ἡ Λέσβος ἐκλαύειν. ὅθεν καὶ λεσβιάζειν, τὸ αἰσχρῶς μολῦναι τὸ στόμα, κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ὃς καὶ τὴν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν Τέρπανδρόν φησιν, ἢ Εὐαίνετιδα, ἢ Ἀρίωνα Μιτυλήνην. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ, τὸ μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν, τὸν Τέρπανδρόν φησι λέγειν. ἐκάλουν γάρ φασι καὶ ὕστερον εἰς τῶν ἐκείνου ζημιῶν, πρῶτον μὲν ἀπογόνων δι' αὐτὸ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος, εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὴν ἁπλῶς Λέσβιον. χρῆσις τοῦ λεσβιάζειν, καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν. Λεσχήνια, τὰ εἰρημένα ἀπειλησκεια, τὰ κοῦφα. Λέσσων, μιτυλήνην, ἱερὸν λίαν. Λέσβιος, τῶν καταλυομένων εἰς πέλαγος πέτραν, οἱ δὲ τῶν στερεῶν, ἄλλοι δὲ ἀκίδα βαθεῖαν, οἱ δὲ λοχμῶν.

Λέσχαι, τὰ κοινὰ δεικτήρια, καὶ αἱ φλυαρολογίαι, καὶ αἱ ψιλολογίαι, καὶ αἱ ὕβρεις. οἱ γὰρ καθεζόμενοι χάριν θέρμης ἐν ταῖς οἰκίαις, λόγους συνείρουσι. Λεσχαῖος, ἐξηγητὴς, ὁμιλητής. Λεσχῆναι, αἱ χολαὶ, ἀπὸ τοῦ λέγειν. ἐκεῖ γὰρ ὡμίλουν.

Λέσχη, ὁμιλία, καὶ ἡ φλυαρία, καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ, καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνητήρια, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους, καὶ τοὺς ἄλλους τόπους λέσχας καλοῦσι. Λέσχη, δημόσιον ἀθύρωτον οἴκημα. ἔνθα οἱ ἐπαῖται συναγόμενοι, ὡς λέχος τὸ αὐτὸ εἶχον, καὶ ἐλέσχαινον δὲ, ὅπερ ὡμίλουν τὰ δοκοῦντα διαλαλεῖν αὐτοῖς. ἢ καὶ παρὰ τὸ λέχος λέγεσθαι, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ λεσχαίνειν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀδολεσχεῖν, καὶ ὁ ἀδόλεσχος. Λεσχηνεία, ὕβρις. καὶ λεσχηνευτὰς, ὁ ὑβριστής. Λεσχηνεῖ, κάπτει, ὁμιλεῖ.

Λευγαλέον ἐχθος, ἡ ἀπειλή. Λευγαλέαις, δυσχεραῖς, χαλεπαῖς διατριβαῖς. Λευγαλέοι εἰσὶν, οἱ πρόχειροι εἰς λοιγὸν, ἢ εἰς τὸ λέγεσθαι, ὃ ἐστι κοιμᾶσθαι νήγρετον. ὥστε δὲ, καὶ τοὺς φεύγειν ἐσόμενον, ἐσόμενον. Λευγαλέον, λύπηρον, χαλεπὸν, παρὰ τὸ λοιγὸν, ὃ σημαίνει τὸν ὄλεθρον λοιγαλέον. καὶ μονοθέτως τὸν δισύλλαβον, λευγαλέον. Λευγὴ, μέτρον τι γαλλικόν. Λευέειν, λιθοβολεῖν. λεύσθη, ἐκ τοῦ λίθῳ λεύσω, τὸ κτείνω. δεῖ ἰδεῖν γράφεσθαι σ, ἐστὶ μέλλοντος. λεύσω δὲ τὸ βλέπω, ἐν δυσὶ πεφύλαξαι. Λευΐαν, ἡ λεωτέαν, βασίλεια ἐλάττων ἑρμηνεύει. Λευὶ, ὄνομα κύριον. οὗ ἡ φυλὴ ἱερατικὴν τάξιν ἐκλήρου. καὶ λευίτας, ὁ ἱερεύς. Λευίτης, ὁ διάκονος, καὶ ὁ ἀπὸ φυλῆς τοῦ Λευί. ὁ λευίτης ἐστὶν, ὁ διακονῶν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον πρὸς ὠφέλειαν ἄλλοις δεδομένος. Λευκάδα πέτραν, ὁ μῦθος πρὸς τὴν ἅλα πλάττει, ἢ κατὰ ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος. ὁ καὶ διὰ τοὺς ἰχθῦας τοὺς ἐκεῖ γῆς τόπους, οὐδ' εἰκὸς τὴν ἅλα ἐκεῖ διαλανθάνειν δοκοῦμεν. ὅτι δὲ καθ' ἱστορίαν Λευκὰς τόπος ὑπορθὸς, ὅς ἐχθροὺς λευκάδας, λευκὸν ἐστι.

Λευκανία, ὁ λαιμὸς, ὁ στόμαχος, ὁ βρόγχος, ἢ τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος, παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι τῇ φύσει, ἢ παρὰ τὸ χάω, χαωνία, καὶ λευκανία. Λευκανίην, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος ἀπέδυκεν. Λευκαὶ φρένες, μανιώδεις, ἢ λαμπραὶ, ἢ ἀγαθαὶ, ἢ ἁπλαῖ. Λευκαίνω, πολιοῦμαι, καὶ λευκὸς ἀπὸ τοῦ.

Λευκάσπιδα, λευκὴ ἀσπίδι χρώμενον. Λευκὰ ἄλφιτα, τὰ ἐκ κέγχρων, καὶ ὁ λευκὸς κέγχρος. Λευκέα, χεῖρος. Λευκήπιτος, εἶδος σιτοῦ. Λευκὴ, ἡ διαφανὴς καὶ λαμπρά. παρὰ τὸ λεύσσω, τὸ βλέπω. Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή. Λευκὰς, γένος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Λεύκη, ἐστεφανωμένος τῇ μυρσίνῃ καὶ τῇ λεύκῃ. οἱ τὰ βακχικὰ τελούμενοι, τῇ λεύκῃ στέφονται, ἀρχθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ, πρὸς τὸν Ἀχέροντα, ὅθεν καὶ ἀχερωΐδα καλεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ. ἔρνεσιν ὡς ἐπὶ φὺς ἤ ἄχερδος, ἢ πίτυς βλωθρή. Λευκὴ πάθη, ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀλλήλοις συμπεφυρμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων.

Λευκὴ ψῆφος, πλεονεκτικὴ ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ εὐτυχῶς ζώντων.

Λευκὴ, νῆσος ὄνομα ἐν πόντῳ. λευκὴ δὲ λέγεται, διὰ τὸ ἐνδιαιτᾶσθαι ἐν αὐτῇ πλῆθος λευκῶν ὀρνέων. Λευκὴν ῥίζαν, τὴν τῆς ἀφανείας. Λευκὴν ἡμέραν διαγαγεῖν λέγουσιν, ἤγουν εὐδίαν καὶ ἱλαράν. Λεύκωμα, πίναξ γυψώδης εἰλημμένος, πρὸς γράμματα δημόσια γραφόμενα ἐπιτήδειος. Λευκίτης παρὰ Θεοκρίτῳ, ὁ λευκός. Λευκίνω, πίσσα. Λευκοθέα, ... Λευκοθέα, ἡ Ἰνὼ, ὅτι ἐμμανὴς γενομένη διὰ τὸ λευκὸν πεδίον θέουσα, ὅ ἐστι περὶ τὴν Μεγαρίδα, ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε. Μυρσίλος δὲ οὐ μόνον τὴν λευκοθέαν ἐνὸ φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ταρριάδας, λευκοθέας ὀνομάζει. Λευκόκρανον, λευκοκέφαλος. Λευκὸν, τὸ μόσχον λευκόστικτος. λευκὸν δὲ ἐστι, χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, ὅτι ἐξαπλοῖ τὴν ὄψιν. μέλαν δὲ χρῶμα, συγκριτικὸν ὄψεως, ὅτι συστέλλει τὴν ὄψιν.

Λευκὸν, τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει, ἐπειδή ἐστιν ὑπὸ τῶν ἐκείνων. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς, τὸ σαφές. λευκὴ γὰρ λέγεται φωνὴ, ἡ εὔηχος. εὔηχος δέ ἐστιν, ἡ τῶν ἀκουόντων σαφῶς καὶ ταχέως ἀκουομένη. ὁμοίως καὶ τὸ ἐξ ἀκοῆς λευκόστικτον ὁμώνυμον. Λευκονότος, λῆμα τῆς λευκῆς. Λευκόπυρ, τόπος. Λευκόπυγος, ἀδελφὸς, ὡς μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους, λευκοὺς δὲ τοὺς ἔχοντας εὐχροιὰν μέγα. Λευκὸς, ὄνομα κύριον. βαρύνεσθαι πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου. Λευκὸς, ὁ διαφανὴς καὶ λαμπρὸς, καὶ ὁ ἰσόπλευρος, καὶ ὁ ὁμαλός. Λευκοσφῶ.

λέλογχα προσλαβὼν καὶ τὸ χ, ὃ καὶ ὅμοφθόγγον. μίγνυται καὶ τοῦτο λέλογχα καὶ τὸ λέλοχα. οὕτω δὲ μίκτον ἐστὶ καὶ τὸ ἐνώχα, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα. τὸ μὲν γὰρ μικρὸν ο, μετὰ παρακειμένου ἴδιον, ἀσθενικὸν δὲ τὸ σύμφωνον τῆς παραληγούσης, καὶ οὕτω μὲν κοινότερον. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐκ τοῦ λάχω τὸ λαγχάνω παράγων τὸ λέλογχα, τροπῇ τοῦ α εἰς ο μικρὸν, ὁμοίως τῷ πάθω πέπονθα. λέγει γὰρ πλεονάζειν ἐν τούτῳ τὸ ν, ὥσπερ κέχανδα, καὶ οἴκηρ κεχανδότα. Λελόγχω, ἐκέτης. Λελογχὼς, λαχὼν γονίαν. Λελογχὼς, τυχών. Λελουμένος ὠκεανοῖο, ἐλλείπει ἡ πρόθεσις. ἔστι δὲ, λελουμένος ἀπὸ ὠκεανοῦ. τὸ δέ γε κοινὸν καὶ σύνηθες, λελουμένος ὠκεανῷ. Λέλοχα, παρὰ τὸ λέγω, τὸ κλερῶ, ὁ μέλλων λέξω, ὁ παρακείμενος λέλεχα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, λέλοχα ἀττικῶς. Λελοχὼς, τυχών. Λελόθμωται, χωρίον ἀπερρωγός. Λελυκωμένα πρόβατα, τὰ λυκόσπαστα.

Λελυμασμένος. λυμαίνω, μέλλων λυμανῶ, παρακείμενος ἐνεργητικὸς λελύμαγκα, παθητικὸς λελύμαμμαι, τροπῇ τοῦ μ εἰς σ λελύμασμαι. ἡ μετοχὴ λελυμασμένος. Λελυμασμένος, βεβλαμμένος, παρὰ τὸ λύμη, λυμαίνω λελύμαγκα, λελύμαμμαι καὶ λελυμαμμένος, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ λελυμασμένος. Λέλυνται. λύω, λύσω, λέλυκα, λέλυμαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν λέλυνται. Λέλυνται, ἀσθενεῖς εἰσι.

Λέλυτο γυῖα ἐκαλεῖτο, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ σ', ὥσπερ ἐπὶ τοῦ λυθείη. ὀρεκτικὸν μὲν ἦν, τεθὲν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ, ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ λελύοιτο συγκέκοπται. Λελόφηκεν, ἐπέχεται.

Λελύθυται, βέβλαπται. Λέμβαρχοι, λιπόδρομοι.

Λέμβος, τὸ ἐφόλκιον, παρὰ τὸ λείαν βαίνειν, ἢ ἐπεὶ παρήλαται διὰ σμικρότητα. καὶ λέμβαρχοι, οἱ ἐν ἐφολκίῳ πλέοντες.

Λέμβος, τὸ μικρὸν πλοιάριον. Λέμμα, λέπισμα, φλοιός.

Λεμὸς, λάρυγξ, φάρυγξ. Λέμφοι, αἱ πεπηγμέναι μύξαι.

Λέμφος, ὁ μυξώδης καὶ μάταιος. λέγεται δὲ ἐπὶ ἀνοήτων καὶ ἀπόπληκτων. Λέμφος εὐήθης, ἡ κόρυζα. καὶ ἀρρενικῶς λέμφος, ὁ κορυζώδης. Λεπλακεῖν, λελακεῖν, κορεῖν.

Λέντιον, περίζωμα ἰταλικόν. Λέξαι, εἰπεῖν, ἐπιλέξαι, ἐπαινεῖν. Λέξαο τύχη τὰ βέλτιστα, σύνταξις ἀττική, ἀντὶ τοῦ λέξε. Λέξασθαι, κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων, καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ ἄλλων. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιλέξασθαι, ἔτι λοχῆσαι, κατακοιμηθῆναι, καὶ λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι. Λεξάσθων παρ' Ὁμήρῳ, δηλοῖ ἡ λέξις τὸ ἀναμαθέτωσαν, ἢ ἐπιλεγέτωσαν. εἰπεῖν γὰρ κοιμηθήτωσαν, ἀνάρμοστον τοῖς νυκτοφυλακοῦσιν. οἱ παλαιοὶ προφέρουσι λέξαις τιθέασι, τὴν σκιὰν ἐπιθετικὴν τὴν ἀλεκτρυόνα, ὀρτάλιχον. τὸ ἱερὸν, στάκτον. βλέφαρα, τὴν γέφυραν. τὸ κάκα, τὰ σῦκα. κελάδοντα δὲ, τὰς χελιδόνας. τὴν ἐσθίειν δ' ἄκρον, ἔστι δὲ ἐν τούτῳ μὲν ἐκθέσεις ἡ τροφή. Λεξίδιον, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξεως γέγονεν ἡ μετοχὴ, διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ λέξεως ἰωνικῶς διὰ τοῦ ι. Λέξις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. κυρίως δὲ λέξις, ἡ ἔχουσά τι λεκτικὸν ἐν αὐτῇ, τουτέστι σημαντικόν. Λέξο, προστακτικόν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λέγω λέξω, οὗ ἀναφαινομένου εἰς ἐνεστῶτα γίνεται λέξομαι παθητικόν, οὗ ὁ παρατατικὸς ἐλεξόμην, τὸ δεύτερον ἐλέξου, καὶ ἰωνικῶς ἐλέξεο. τὸ προστακτικὸν λέξεο, ἤγουν κοιμῶ. Λεοβίδαι, οἱ λίσσοντες ἐκ ναοῦ. Λέοντος ἰδεῖν. Λεοντίδων ἀδελφοὶ μάχεσθαι. περὶ λέοντος, ἐν τῷ φαρέτραχα. λεοντίδης καὶ λεόντειον βρόχημα. λεοντῆ, ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. Λεόντειος δορὰ, τὸ δέρμα αὐτοῦ. Λεοντίδιον, ὁ ἰχνορὸς κατὰ τὸν λέοντα.

Λεοντοπόδιον, ὁ ἐλαφνός, καθότι ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ λεόντων εἴδωλα ἀφίενται. Λεοντοκόμος, ὁ τὸν λέοντα ἐπιμελούμενος, ἐκ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι, καὶ τοῦ λέων. τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ λάω τὸ θεωρῶ. ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ θηρίον, ὥς φασιν ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον. Λεοντόψυχον, ἀμαξονικὸν ὅπλον. Λεωφόρον, ἀπρίβλεπτον, πλατυνόμενον ἐν συρίγγι.

Λεωφόρους, ὁ ἁμαξιτούς, ἁμαξηλάτης καὶ ἱππηλάτης λέγομεν, τὰς εὐθυτέρας ὁδούς. Λεπάδνα, αἱ ταῖς ζεύγλαις προσηρμοσμέναι ἡνίαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λέπαδνα, κυρίως πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸ ζυγόν, παρὰ τὸ λέπω, τὸ λεπίζω, λέπασμα, ὡς ῥέω ῥεῦμα, καὶ λέπασμα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ λέπαδνον. Λέπαδνα, αὐχένιοι μὲν οἱ κειμένοι κατὰ τῶν ἱππείων τραχήλων ἡνίαι ἱμάντες, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἀπὸ τοῦ λέπω, τὸ λεπίζω. πλατεῖς γάρ εἰσι. ἄλλοι δὲ ὡς καὶ αὐτὸ προείρηται, τοὺς τῶν ἵππων μασχαλιστῆρας, οὕτω καλεῖσθαι φασίν. ἄλλως, λέπαδνα οἱ κολπίαι λῶροι, ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. Λέπαργος, ἢ λέπαδος. λιπόδρομος. ταραντῖνοι. Λέπαργος, ὁ λευκός, ἢ ὁ λευκοπάλος, ἢ ὁ λευκόπλευρος. Λεπὰς, κογχύλιον ἐμφερὲς ταῖς πέτραις, ἐπ' αὐταῖς προσπέφυκε, λεπτὸν ὀστρακώδες ἔχον. καὶ λεπὰς, ὕλη ὀρεινή. Λεπαστὴ, εἶδος ποτηρίου μείζονος, ἢ κύλιξ, ἢ ὁ πίθος. Λέπασμα, σκεῦος ἀλιευτικόν. Λέπος, ἐξ οὗ καὶ τὸ λέμμα, καὶ ὁ λεπὰς, καὶ ὁ λεπρὰς, καὶ ὁ λεπυρὸς, ὁ ἐν συγκοπῇ λεπρός, καὶ ἡ λεπὶς. καὶ ὁ ἀλίπιος, καθὼς οἱ ἀλεπιδωτοὶ ἰχθύες, καὶ ἡ τὴν κεφαλὴν ἀπολελεμμένη θρίδαξ. λέπω, ὅπερ ἐκλεπίζει. εἰκὸς καὶ τὴν λεπτάδα τιθέντας εἶναι συστοιχίαν, διὰ τὸ τῆς πλάτους οὐ παχὺ, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν λεπτόν, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ λέπω γίνεται. ἔτι ἰστέον, καὶ ὅτι οὐδὲ τὸ λεπαδνὸν ἀπαλλάττεται τιθέντας παράγειν, ὡς καὶ ὅτι τὸ λέπον, οὗ μέσον ἀντικείμενον ὡς ἐρρέθη ἔχει τὸ ο ἐν τῇ κατάληξει, καὶ τὸ ε φυλάσσει. ὡς ἐν τῷ λέπας, ἡ ἀκτὴ ὀρεινὴ, καὶ λέπος. οἷον οὐδεὶς γὰρ πώποτε ἐπιβαλὼν ἐπορίσατο λέπος. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὑμενικοῦ λεπτοῦ, ἐκαλεῖτο καὶ λώπιον, τὸ ἱμάτιον. ἔνθεν λωποδύτης, ὁ τὰ χλαμύδα θέρας. λεπὸς, κρεμὸς λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω, καὶ τοῦτο ἀπὸ χλωροῦ (παχὺς δὲ ὁ χιτὼν) λαχανικοῦ ἐχαλίνου. τὸν δέ φασι πρὸς τὸ ἔσωθεν ἐρρίζωται τοῦ χιτῶνος, καὶ ἐχόν, ὁ χλωρὸς λοπὸς, οἷα τὸ τάσσει ἔχει. Λεπτὶν, σίπτειν. Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος, πλὴν τῶν σελαχίων. Λεπίζω, ἐκλέπω. λεπιδὸς, ψῆγμα, καὶ τὰ ὅμοια. Λέπος καὶ λέπυρον, τὸ λέπισμα.

Λέπρα ψυχῆς, ἀπιστία ψυχῆς, καθ' ἣν οὐ πληροφορεῖται δεχόμενος τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ. λέπρα, πάθος ἐγγινόμενον τῷ σώματι, κατὰ τὸ πάθος σβεννυμένου τοῦ αἵματος, καὶ λευκαινομένου. οὐδὲν γὰρ ἔτυχεν ἐπὶ σαρξὶ, ἢ πνευματικὸς αἷμα. Λεπρὰς τραχεῖα, ἡ λευκὴ, ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λελευκασμένη, ἢ ὑψηλή. ἐπεὶ καὶ λέπας τοῦ ὄρους τὸ ἄκρον φασίν. Λεπρεάται, οἱ πάλαι καύκωνες. Λέπρεον. Ἀριστοφάνης, τί ἐν τῷ Ἠλείων Λέπρεον, καθ' ὕφεσιν τοῦ ε, τὸ Λέπρεον εἶπεν. ἔστι δὲ τῆς τριφυλίας πλησίον πελοποννησιακός. Δίδυμος δὲ φησι Λέπρεον ὀνομάσθαι, ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτὴν λυπρὰν. λεπρεῖ λεγόνται γὰρ ἐκ τοῦς ἐρυσιβ. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας χρόαις καὶ λευκωδοῦς, ὁμοίως τοῖς τὰς ὄψεις λεπρώδεσι, καὶ διὰ τὸν οὕτως ὀνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους. ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτως οἰκίσαντας τὴν πόλιν ταύτῃ τῇ νόσῳ κατασχεθῆναι. τοὺς οὖν πλησιοχώρους λεπρεάτας αὐτοὺς καλεῖν. τοὺς δὲ μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι, Λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδὲ ἔστερος γὰρ λέγεσθαι ἡ πόλις, τὸ Λέπρεον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης, ἀστεϊκῶς εἶπε. Λεπροθέντα, μιανθέντα. Λεπρὸς, παρὰ τὸ λέπος λεπυρὸς, καὶ συγκοπῇ λεπρός. καὶ λέπρα, σημαίνει τὴν ἐλεφαντίασιν, παρὰ τὸ λέπος, ὃ σημαίνει τὸ δέρμα, γίνεται λέπρα, καὶ συγκοπῇ λέπρα. εἰς γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γίνεται ὁ ἐλεφαντιασμός. ἔστι δὲ ἐλεφαντιασμὸς, ὁ δίκην ἐλέφαντος ποτὲ μὲν λευκὰ, ποτὲ δὲ μελάντερα τοῦ σώματος ἔχων. ἢ παρὰ τὸ λέπος. καὶ τὸ ῥαίω, τὸ φθείρω, ἡ διεφθαρμένη σάρξ.

Λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρὰ, Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ.

[illegible]

μοῦσαι τὰ θεῖα. οἰκία δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπων, καὶ οἴκημα, καὶ [illegible], καὶ δωμάτιον, καὶ θάλαμος. ἢ κοιτὼν, ὁ περιέχων πολλὰς κοίτας, καὶ ξενὼν, καὶ [illegible], καὶ [illegible], καὶ [illegible], καὶ χαλᾶ[illegible]. τῆς δὲ οἰκίας, τὸ μὲν ἐντὸς, καλεῖται [illegible], καὶ [illegible]. τὸ μετὰ αὐτὸ, δῶμα. τὸ μετὰ αὐτὸ, πρόδομος. τὸ μετὰ ταῦτα, αἴθουσα, ἤγουν τὰ κοινῶς [illegible]. εἶτα αὐλὴ καὶ ἕρκιον, καὶ τῆς λαύρας οἶκος, καὶ ὑπερῷον, καὶ τὰ ἀνέχοντα ξύλα. δοκὸς ἀρρενικῶς καὶ θηλυκῶς. τοῖχος ἐπὶ οἰκιῶν, καὶ τεῖχος ἀρρενικῶς [illegible] τεῖχος, ἐπὶ πόλεως. καὶ ἐπάλξεις οἱ [illegible] πύργοι. θύραι, ἐπὶ οἰκιῶν. πύλαι δὲ, ἐπὶ ναοῦ καὶ πόλεως. ὀπὴ δὲ ἡ κοινῶς τρύπα. θυρίδιον δὲ, ἡ μικρὰ θύρα. ὄροφος δὲ, καὶ στέγος, τὸ σκέπασμα τῶν οἰκιῶν. ἡ δὲ ἀκρόπολις λέγεται, ἡ ἄκρα πόλις, ἢ ἄκρα μόνον. καὶ τὰ πρὸ τῆς πόλεως, προάστεια. λέγεται δὲ καὶ ἄστυ ἡ πόλις, ὥσπερ καὶ τὰ πρὸ τῆς αὐλῆς προαύλια. καὶ τὰ πρὸ τοῦ ναοῦ, πρόναος. Λεῖαι, ἴσαι. κύπριοι. Λειξοῦρα, τὸ δῶρον, ἐκ τοῦ λείχω. Λειξουρία, ἡ λιμαργία, ἡ πλεονεξία. Λειόβατος, εἶδος ἰχθύος, παρὰ τὸ λεῖον. Λειόβατος, ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Λειοκόντος, ὁ τελείως, πάνυ διελελυμένος. Λειοκόρης, ὁ τελείως [illegible] τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων. Λεῖον [illegible] λέγουσι, τὸ περὶ τὴν καμπτῆρα χωρίον. Λεῖον, ὁ σῖτος, ἢ ὁμαλόν. Λεῖον, τὸ ὁμαλόν. ἐξ οὗ καὶ λειαίνω τὸ ὁμαλίζω. λειοῦν δὲ λειαίνω κατ' ἰατρούς, τὸ τῶν εἰδῶν ἃ εἰς λεπτότατα τρίβειν. καὶ λεῖον τὸ πρᾶον. Λειόμιτος, ταχυδιάδροτος.

Λειοπετρία, ἔνθα εἰσὶν ὁμαλοὶ λίθοι. Λεῖος πώγων, πρὸς διακολλῶν κεῖται τραχεῖαν αὐτοῦ. ἐναντία γὰρ λειότης καὶ τραχύτης. Λείουρος, αἴλουρος. Λείους, ὁμαλούς.

Λειούσματα, ἢ λιγούσματα, εἶδος [illegible], γάλατα.

Λειόφυλλον, φυτὸν ὁμαλόφυλλον. Λειπαρῶ, παρακαλῶ. Λεῖπεν, ἔλιπεν, ἀπέσχετο. Λεῖπε φορῆναι, ἔλιπε φορεῖν. Λειπογνώμων, ὁ μηκέτι [illegible] ἔχων. ὁ δὲ τέλειος καὶ γεγηρακὼς, μὴ ἔχων γνωρίσματα τῆς ἡλικίας. Λειποθυμῶ, ἀθυμῶ, [illegible]. Λειποθυμῶ, καὶ λειποψυχῶ. καὶ λειψαιμῶ, τὸ αἵματος λείπομαι. καὶ λείπομαι παθητικῶς, τὸ λείπομαι, καὶ ἐνδεής εἰμι. Λείποιεν, καταλείποιεν. Λειπόκρανος, ὁ [illegible]. Λειπὸν, τὸ ἐλλειπὲς ὄν. Λείπομαι, δέω.

Λειψανορία, λείψανον, τὸ ἐκ τοῦ θυρακίου [illegible], ἐκ δὲ τοῦ [illegible] φέρον βλαστός. Λειπανίως, ὁ λιπὼν τὴν ναῦν.

Λειποστράτιον, τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. καὶ λειποστράτιος, ὁ τὴν στρατείαν καταλιπών. Λειποτάκται λέγονται, οἱ τὴν τάξιν λιπόντες, οἷς ἐπιτίμια ταῦτα ἐδίδοντο, ὥστε [illegible] μέλλοντα. καὶ ὅρα ὡς ὁ μὲν [illegible], τὴν κατὰ τῶν λειποτακτούντων [illegible], [illegible] εἰπὼν, [illegible] θάνατον καὶ πότμον [illegible]. ἑτέρωθι δὲ [illegible] [illegible], οὗ οὐ [illegible] ἐστὶ [illegible], ἀλλ' [illegible].

Λειποτακτεῖ, τὴν τάξιν καταλιμπάνει. ἐπεὶ [illegible] ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν τῶν φυγοπολέμων. Λειποτάκτης, ὁ φεύγων καὶ καταλιμπάνων τὴν τάξιν. κυρίως δὲ, ἐπὶ στρατιωτῶν φυγοπολέμων.

Λειπόμεθα, ὑστέρμεθα. Λείπος μῦς, ἀντὶ τοῦ λείπος μοῦς αἰολεῖς, ἢ [illegible] τοῦ [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible].

Λείρια, καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον, ὅ φησιν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν [illegible] εἶναι. οἱ δὲ, τὸ κρίνον, ἀφ' οὗ καὶ φωνὴ [illegible], ἡ ἀνθηρά. καὶ [illegible], [illegible]. οἱονεὶ ἀνθηρόφωνος, ἢ [illegible] περὶ τὰ λείρια. [illegible] ἔπη λέγει Ὅμηρος, τὴν [illegible] φωνήν. [illegible] γὰρ εἶδος, τὸ λείριον. ὅθεν καὶ [illegible], [illegible], οἱονεὶ ἀνθηρόφωνος. Λειρὸς, ὁ ἰσχνὸς, καὶ ὠχρός. καὶ [illegible] λέγουσι κύνας, τὰς [illegible] καὶ [illegible] τὰς τρίχας, ἢ τὸν μικρὸν λαγών. Λειρὸς [illegible]. ὁ μὲν σημαίνει τὸν [illegible], διὰ τῆς ει διφθόγγου. παρὰ τὸ λεί-

ριον, ὃ σημαίνει τὸ ἄνθος. εἰ δὲ τὸ [illegible], διὰ τοῦ ι παρὰ τὸ λίρος, ὃ σημαίνει τὸ [illegible]. τοῦτο δὲ, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν. λέγει δὲ [illegible] ὁ μιλήσιος, οὐ τῶν [illegible] δεῖ λέγειν, ἀλλὰ τῶν [illegible]. διὰ τὴν [illegible] τῶν ἀνθ' ὧν ἐπίρρημα, ἐπεὶ ἐκ τῆς [illegible] προθέσεως, καὶ τοῦ ὧν [illegible] ἄρθρου γίγνεται. Λείως, [illegible], λείως, σφόδρα, τελείως, καλῶς. Λείτρας, [illegible].

Λειτὸς, πέμματος εἶδος. Λειὼν, βλάσφημον.

Λειτουργεῖν, τὸ κατὰ τάξιν διδόναι, χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ. Λειτουργῶ, διακονῶ, ὑπουργῶ ὁμοίως καὶ ὑπουργοῦμαι, καὶ ὑπουργῶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. τὰ αὐτὰ οὐδὲν διαφέροντα, καὶ δοκεῖ ἀττικῶς συντεταγμένα. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ ὑπουργῶ, καὶ διακονῶ, καὶ ὑπηρετῶ, θηλυκὰ ὀνόματα παράγων χρὴ, ὑπουργίαν, διακονίαν, καὶ ὑπηρεσίαν. ὡς καὶ [illegible], λέγω συνελὼν ἅπασαν πρᾶξιν, καὶ προσεδρίαν, ἢ διακονίαν καὶ ὑπηρεσίαν [illegible] ὑπουργίαν χρὴ καλεῖν. ὑπούργημα δὲ καὶ ὑπηρέτημα καὶ διακόνημα οὐ δεῖ, εἰ μὴ ἐν [illegible]. ἀπὸ δὲ τοῦ λειτουργῶ καὶ λειτουργίαν, ἀλλὰ καὶ λειτούργημα, ὃ δὴ καὶ ἀττικώτερον δοκεῖ [illegible] παρὰ τοῖς [illegible] εἶναι, καθ' [illegible] τὰ θηλυκά. Λειτουργικὴ, κυρίως μὲν ἡ [illegible], καταχρηστικῶς δὲ ἡ [illegible]. Λειφαιμάσσω, [illegible] αἵματι.

Λείψανα, λείψανα. Λειψαιμεῖ, αἱμορροεῖ. Λειχανὸς, φθόγγος τῆς κιθάρας, ἀπὸ τοῦ φθόγγου. Λειχῆνες, τὸ [illegible] καὶ ἐπὶ τῶν πετρῶν φυκία [illegible], καὶ τῶν χωρίων τὰ φύλλα. Λειχὼ λειχῆνος, εἶδος ψώρας. Λείχω [illegible]. Λειχοφάνες, τὰ βλέφαρα περιλείχειν. Λείχομαι, [illegible].

Λείψαν, κατέλιπον. Λείψανα, περισσεύματα. Λειψανοφία, λεῖψις [illegible]. Λειψύδριον, χωρίον τι ὑπὲρ [illegible], ὃ ἐτείχισαν ἀλκμαιωνίδαι. Λειψυδρία, ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος. Λείψανον, τὸ κατάλειμμα. Λειώσας, διαλύσας.

Λέκανος, ὁ [illegible]. Λεκανίδες, κεράμια λοπάδες, ἐν αἷς [illegible] ἔφερον τοῖς [illegible]. Λεκάνιον, τὸ κοινὸν, παρὰ τὸ δεῖ [illegible] καὶ τὸ χαίνω. τὸ δὲ ἀττικὸν λεκάνη. Λεκάνιον, κρατῆρα [illegible] τῶν [illegible], λέγει Ἀριστοφάνης. λεκάναι δὲ καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων, καὶ ἐκπέταλα. Λεκανίζω κατὰ ῥωμαίους, [illegible], βασιλικὴ χλαμύς. Λεκιθόπωλις, ἀπὸ τοῦ [illegible] ᾠοῦ, ᾠόπωλις. λέκιθος δὲ κυρίως, τὸ ξανθὸν τοῦ ᾠοῦ, διὰ τὸ [illegible] κεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται [illegible], ὅτι [illegible] τῆς [illegible] κατακόρως [illegible], διὰ τὸ [illegible] τὴν [illegible], ἀπὸ μέρους οὖν τὴν [illegible]. Λέκιθον φακοῦ, τὸ [illegible] τὸ ἔτνος, παρὰ τῷ [illegible]. Λεκὶς, πλάτις(?), λέκτρον, χλαῖνα. Λέκκον, [illegible] φυλῆς. Λεκός, λύκιον, λυκάκιον, τρυβλίον. οἱ δὲ [illegible].

Λεκροὶ, ὄροι τῆς ἐλαφίου. Λέκρανα, ἡ ὠλέκρανα τῆς ἀγκῶνας. Λέκτικα, σορός, φορεῖον. Λέκτρας, κοίτας. καὶ λέκτρον [illegible], ἡ κοίτη, ἢ κραβάτιον. Λεκτὴ, χλαῖνα. Λεκτὴ, [illegible]. Λέκτο, ἐκοιμήθη, ἐπελέξατο, ἠρίθμει. Λέκτο ἀριθμὸν, ἀντὶ τοῦ ἠρίθμησε. τὸ δὲ λέκτο αὐτὸς, ἀντὶ ηὐνάσθη, ὡς [illegible]. Λεκτὸν, ὡς σημεῖον, ἢ ἀκρωτήριον. Λεκτρίτο, [illegible] [illegible]. Λεκτόν ἐστι πρᾶγμα, διανοίᾳ [illegible], ἢ πρᾶγμα [illegible] τῇ λογικῇ φαντασίᾳ [illegible].

Λέκτρον, ἐκ τοῦ λέγω πλάγιον. Λελάβηκεν, ἀντὶ τοῦ λάβη, ὡς λέγουσιν ἴωνες. Λέλαθε, μέλλων [illegible], ἐκ τοῦ λήθω. παρὰ Πινδάρῳ μὲν [illegible] μέλλος ὀφείλων ἐπιλέλασθε, ἤγουν ἐπιλανθάνου. παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἐν τῷ ὀ τῆς ἰλιάδος, κατὰ [illegible] τοῦ [illegible], ἐν [illegible] λελάθη ὁ [illegible]. ἤγουν ἐπιλαθέσθαι ποιήσῃ. Λελάθε, λήθην ποιήσω, παύσω. Λελάθοιτο, [illegible] [illegible] ἐκ τοῦ λήθω, λήσω μέλλων, [illegible] ὁ β' ἔλαθον, ἐλαθόμην λελαθόμην, ὁ τρίτος τῶν [illegible] λελάθοιτο,

γῦρας. ἔνιοι δὲ τοῦτο λέγουσι κόχλον κενὸν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. ἐνίοις δὲ ἄνθρα λίβηναν γενέσθαι πλωχόν. οἱ δὲ, τὸ λάκκον τοῦ ὕδατος. λιβηρῶ, ὑγρῶ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λίβες, ἐν δὲ τῷ Ἐπιφανίου λέγεται τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χερνίβιον, καθ' οὗ νιπτόμεθα, παρὰ τὴν λαβὴν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἢ μᾶλλον διότι λείβεται ὕδωρ εἰς αὐτὴν, τοῦτο σημαίνει ἐνταῦθα. ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις, ὁποῖον τὸ σκεῦος οἱ λέβητες λέγονται. Λίβης, σκεῦος μαγειρικόν. λέγεται δὲ καὶ κάδος. Λιβανωτάκιον, χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν συντεθειμένος, κατὰ τὴν ἰσχύουσαν συνήθειαν τῶν πρεσβυτέρων. Λίβια, τὰ λεπίδας ἔχοντα, τὰ ὄντα, καὶ ἰχθῦς λιμναῖοι. Λιβινθεῖ, ἰρίβινθοι. Λέγεται, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ θαυμαστῇ τῶν λόγων χάριτι, δεινὴν πρὸς τὴν προλαβοῦσαν δεινὴν ἐπαγόμενον. λέγεται καὶ τάλλα τε ἄλλα ἐν τῷ συνήθει. λέγεται ἀττικῶς καὶ τάλλα τε ἄλλα καὶ τὴν δεινὴν ἐπιφέρειν, ὡς ἐνταῦθα. τάλλα τε ἄλλα καὶ τῇ τοῦ καιροῦ ὀξύτητι ἀμυνεῖς. Λέγειν, καὶ φθέγγεσθαι, καὶ διαλέγεσθαι, καὶ λαλεῖν, καὶ αὐλεῖν, συνάγει. τὸ ἐνάρθρως λέγειν, ἤγουν τὸ προφορικῷ λόγῳ χρῆσθαι. λέγουσι, ἀντὶ τοῦ λέγουσι δωρικῶς. λέγω σε, καὶ πρὸς σὲ, καὶ λέγω ἐκεῖνον ἐπιμεμελῆσθαι σε, καὶ λέγω πρός σε τάληθῆ. λέγω ἔχειν καλῶς, πεπεισμένως, ὁ μόσχος ἀττικῶς. Λέγειν, εἰπεῖν, οἰκοδομεῖν, ἀριθμεῖν, καὶ ὀνομάζειν ἀττικοί. καὶ λέγειν σὺ δεινὸς, ἢ μανθάνειν. Λέγεσθαι, συνάγειν, ἀθροίζειν, ἐκλέγεσθαι. Λεγεών, τὸ εἶδος τὸ ἐκλεκτὸν, ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω. τὸ δὲ λέγω σημαίνει ἕξ, καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, λέγω τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος. λέγω τὸ μετρῶ, ἐξ οὗ καὶ ὡρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν. λέγω, τὸ κοιμῶμαι. ἐξ οὗ ἔτι λέχος, ἡ κοίτη. λέγω τὸ φροντίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀλέγω. λέγω τὸ συλλέγω, ὡς τὸ, ἐπεὶ δὲ μάλα πολλὰ λέγουσι. λέγω, τὸ λοχεύω, ἐξ οὗ ὁ μέσος παρακείμενος λέλοχα. ὡς τὸ, λιμὴν δὲ λελόχασιν ἴσα ἐοῖσι.

Λέγμα, τὸ εἰπεῖν. Λέγνα, τὸ ἔσχατον. Λέγνη, τὸ παρυφασμένον τῇ παραστροφῇ. διέχει ἐν παχὺ περὶ τὴν ὤαν ἐκτετριμμένος. Λέγνος, ἄσεμνος σῖτος, ὁ μὴ καθαρός. Λεγνώδης, ποικίλος. Λέγξ, ποιητὴν ἀπεῖλθεν. Λεγοίμεθα. εἰ γὰρ τὴν περὶ τούτων λεγοίμεθα. οἷον, εἰ ὡς ἡ ἀρίσταις μάχην διαλέγοι, συλλέγοι. Λέγοντο, ἐκλέγοντο, ἢ συνάγοντο, ἢ συναθροίζοντο. Λέγω, ἀγορεύω, ἐρέω, φημὶ, φθέγγομαι, φράζω, ἀγγέλλω, ἀπαγγέλλω, μηνύω, ταυτοσήμαντα.

Λέγω, ῥῆμα παροξύτονον καὶ βαρύτονον. διὰ τί; πάντα τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα, ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εἰς ω θηλυκῶν ὀνομάτων. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα, ὀξύνεται. οἷον κλωθὼ, καλυψὼ, πειθὼ, Διδώ.

Λέγω δὲ τὰ μέλλοντα, ὁμοίως προλέγω, καὶ καταλέγω. ἐκλέγω δὲ καὶ συλλέγω, αἰτιατικῇ μόνῃ συντάσσονται. ἀντιλέγω δὲ δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται. Λεγέμεθεν. οἱ αἰολεῖς τὸ λεγόμεθα, καὶ φερόμεθα, εἰς ν ποιοῦσι, λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν μετὰ τοῦ ν. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεν λήγοντα ἐπιρρήματα, εἰς α ποιοῦσιν. οἷον ὄπισθεν ὄπισθα, ἄνευθεν ἄνευθα, χωρὶς τοῦ ν. ὅτι γὰρ εἰς α τὰ ἐπιρρήματα, τότε καὶ τὸ ν, οἷον ὄπισθεν. ὅτε δὲ εἰς α, ἀφίενται τὸ ν, ὥσπερ καὶ τὸ λεγόμεθα, εἶτα τὸ λεγόμεθεν, ἐπλεόνασε τὸ ν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Λεγόμεθα. παρ' Ὁμήρῳ, μηκέτι νῦν δηθὰ λεγώμεθα, ἤγουν καθήμεθα, καὶ οἱονεὶ κείμεθα, ἐκ τοῦ λέγω. ἐξ οὗ καὶ λέκτρον, ἡ κοίτη. Λέγεσθαι, κυρίως λέξις ἐπὶ κοιμωμένων. ἀφ' ἧς καὶ τὸ λέκτρον, καὶ τὸ λέχος. καὶ ἀλέκτωρ, τὸ ζῶον. καὶ ἠλέκτωρ, ἥλιος. Λέγεσθαι, μετρεῖν, ἢ ἀπαριθμεῖσθαι. ὡς τὸ, οἶδ' ἀριθμεῖσθαι ἐπεί τοι σοι χρὴ ταῦτα λέγεσθαι. τὸ γὰρ λέγειν, ἐπὶ τοῦ λαλεῖν οὐ χρῆσθαί φασι τὸν ποιητήν, ἀλλ' ἀντὶ αὐτοῦ τῷ μυθεῖσθαι καὶ τῷ εἰπεῖν. διό φασιν, οὐδὲ κεῖται λόγος παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ μῦθος. καὶ μὴν πολλαχοῦ ἐφάνη, καὶ ἐπὶ τοῦ διαλέγεσθαι ἡ λέξις κεῖται. Λέγω, τὸ κοιμῶ-

μαι. Λειάδα, ἡ ἐξοχὴ τῶν πλευρῶν. Λειαίνεται, φροντίζει, θέλει, βούλεται. Λειηλατῶ, παρὰ τὸ λεὼς καὶ τὸ ἀτῶ τὸ βλάπτω, γίνεται λειηλατῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι. εἶτα τρέπεται τὸ ω εἰς η, καὶ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτω. καὶ ἐληλάτει, ᾐχμαλώτευεν, ἐλήιζεν, ὥρπαζεν, ἐπόρθει. Λειάδες, οἱ λεῖοι καὶ εὐθύχοι τόποι. Λείαν, κτῆσιν λαφύρων, ἢ πρόβασιν.

Λειανῶ, λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. Λεῖα, παρὰ Θουκυδίδῃ τὰ λεῖα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν, καὶ πεποικιλμένων. Λεῖα, πρόβατα ἀπὸ πολεμίων. καὶ λεῖα, τὰ σώματα, τὰ βοσκήματα, παρὰ Σοφοκλεῖ. Λεία λέγεται, καὶ τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ λῃστείας, καὶ ἡ ὁμαλὴ ὁδός.

Λείας, ὁμαλὰς, εὐθείας. Λείβω, τὸ στάζω καὶ τὸ σπένδω.

Λείβειν, καὶ σπένδειν, ταὐτά εἰσι, τὸ λείβειν οἶνον καιρὸς οὐ μόνον ὁ κατὰ θυσίας, ἀλλὰ καὶ ὁ κατ' ἀρχὴν ὁ λοιπὸς πρᾶος, καὶ ἀπόπλου, καὶ ὕπνου, καὶ ξενίας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Λείβει δὲ ὁ θεὸς, ἤγουν στάζει. λείβει, σπένδει, βρέχει, χέει. Λείβει σιωπηλῶς, βάλλει, στάζει. Λείβεται, τοῖς δακρύοις διάβροχος γίνεται. Λειβήθριοι, ἔθνος μουρὸν ἀπὸ τόπου, Λείβηθρα καλουμένου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἄνθρωποι ἀσύνετοι. Θουκυδίδης, λειβηθρίων ἀσυνετώτερα. Λείβηθρον, ῥεῖθρον ὀχετὸν κρουνὸν, καὶ τὸν ἐλικῶνα. Λειβήθριον, ὄρος Μακεδονίας. καὶ λείβηθρα πόλις Μακεδονίας. ὅθεν ἦν Ὀρφεὺς, ὥς φησι, νῦν ἄγε μοι κοῦρε λειβηθρίας ἴσχε μοῦσα. Λεία, ὁ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη, ἡ προσιοῦσα καὶ καλὰ, καὶ πολέμου ὀφέλεια. Λειαίνω δὲ χῶρον, τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν λεῖον ἐποίησαν. Λείηναν, λειαίνω, λειανῶ, ἐλείηνα, ἐλείηναν, καὶ ἰωνικῶς λείηναν.

Λειώσας, ὁμαλίσας. Λείκα, κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λεῖα ἐκθέσθαι. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς πρωίμους καρπούς. Λείκνον, κόσμος βακχικὸς. καὶ λείκνον, τὸ πτύον. Λάκαινα, σειραὶ, σχοινία, πλέγματα. Λειμάδες, νοτεροὶ καὶ πιώδεις τόποι. ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὅμοιον κοχλίᾳ, ὃ καλοῦσι λείμαξ. Λείμακος, λειμῶνος. Λείμαξ, χωρίον ἐν ᾧ λειμὼν, ἢ χωρίον ἐπίπεδον. Λεῖμμα, τὸ κατάλειμμα. Λείμαξ λείμακος, ὁ σύμφυτος τόπος, ὁ κῆπος, καὶ λειμακίσθαι, οἱ σύμφυτοι καὶ σύνδενδροι τόποι. Λειμὼν, τόπος δίυγρος, ἀνθοφόρον πίονα ἔχων. κῆπος ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν δένδρων. παράδεισος, ὁ δένδρα ἥμερα ἔχων. ἄλσος δὲ καὶ δρυμὸν καὶ λόχμη, ἐπὶ ἀγρίων δένδρων, ἐσπαρμένων ἐπὶ ξηρᾶς. ἕλος δὲ, τόπος λιμνώδης καὶ καλαμώδης. Λειμωνίαι νύμφαι, ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν τοῖς λειμῶσι διατρίβουσι. Λειμὼν, ὁ ὑγρὸς καὶ βοτανώδης τόπος. ἀπὸ τοῦ λείβω, λέλειμμαι. ὃν ἡ κοινὴ γλῶσσα λιβάδιον λέγει, ὃς ἀπὸ τοῦ ἔλιβον δευτέρου ἀορίστου, ἵνα ὕδωρ συλλείβεται. Λειμῶνες μαλακοὶ, ἐν οἷς ὕλη μαλακῶς ἀνέδραμε. σημειωτέον δὲ, ὅτι τῆς γῆς τὸ μὲν ὑψηλότερον, καὶ λέγεται βῶλος θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς. τὸ δὲ ξηρὸν, λίθος. ὀνομάζεται δὲ ἀρσενικῶς λᾶος, ὁ ἁπλῶς λίθος. θηλυκῶς δὲ, ἡ λίθος ἐπί τε τῶν τιμίων, καὶ λαξευομένων. καὶ τὰ μὲν σκληρὰ, καὶ πετρώδη αὐτῆς καὶ ὑψηλότερα ὄρη λέγεται. τὰ δὲ χθαμαλὰ, πεδία. τὰ δὲ ἀνάντη, νάπαι, καὶ δρυμῶνες. τὰ δὲ κοῖλα, ἰλυσπώδη, πηγαὶ, καὶ ἄντρα. καὶ τὰ μὲν αὐτῆς, μεσόγεια καλεῖται. τὰ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν, ἀκταὶ, καὶ ᾐόνες, καὶ κρημνοὶ, καὶ ἀπορρῶγες. τὰ δὲ ἐντὸς τῆς θαλάσσης, νῆσοι. πάλιν τῆς γῆς, τὸ μὲν ἀοίκητον, τὸ δὲ οἰκούμενον καλεῖται. καὶ τὸ μὲν ἔρημος καλεῖται, τῆς δ' οἰκουμένης τὸ μὲν κῶμαι λέγονται, τὸ δὲ πόλεις. καὶ κώμη μὲν ἐστὶν ἀνθρώπων συνοικία ἀτείχιστος, πόλις δὲ ἐστὶν ἀνθρώπων συνοικία τετειχισμένη. διαιρεῖται δὲ ἡ πόλις εἰς ναοὺς, καὶ εἰς οἴκους. καὶ οἱ τόποι μὲν ἐν οἷς καθίζονται οἱ βουλευταὶ, βουλευτήρια. ἀγορὰ δὲ, ἐν ᾧ πωλεῖται τὰ ὤνια, καὶ ἐλαὶ, καὶ σπίθαι. ναὸς μὲν οὖν, καὶ ἱερὸν, καὶ τέμενος, ἐν ᾧ ἱε-

ρῶνται

ὀχλουμενῶν. Λαφύξαι, καταπιεῖν, ἀπολαῦσαι. Λαφύξας, διασπαράξας, ἀφειδῶς δαπανησάμενος. Λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐπὶ ζώντων λαμβανόμενα. τὰ γὰρ τῶν τεθνεώτων, σκῦλα λέγεται. Λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ, ληΐζομαι, κατασύρω. Λαφυραγωγία, ἡ λαφυραγωγία πολεμικά, ληΐζεσθαι καὶ κατασύρειν, καὶ κατασπᾶν καὶ λείαν, καὶ σκῦλα τῶν φονευθέντων. Λαφυραγωγήσαντες, πορθήσαντες. Λαφυραγωγία, αἰχμαλωσία. Λαφυροπωλεῖ, αἰχμαλωτίζω. Λαφύρων, αἰχμαλώτων. Λαφύσσει, στόματι πολλῷ τρέχω λέγεται, τὸ ῥαγδαίως καταπίνειν. γενόμενον ἐκ τοῦ λαιμοῦ λάψω λέλαφα. ὅθεν καὶ λάφυρον, ὥσπερ ἐκ τοῦ λέλαπα μέλλοντος παρακειμένου, ἢ τοῦ ἔλαπον δευτέρου ἀορίστου, γίνεται λαπάρα, καὶ λάπαθον, καὶ λαπάζειν. ὁ δὲ τὸ α, ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγεται ἀλαπάζειν. οὕτω δὲ ἴσως ἐστὶν ἀπὸ τοῦ λέλαμμαι, ἡ λάμια. Λαφύσσειν αἷμα, καὶ ἀναρρῆξαι ζωῆς, καὶ σπασάμενος λάψας ἐπὶ λίπος, καὶ λύκον, καὶ τὸ ὅμοιον. Λαφύσσω, μετὰ σπουδῆς ἐσθίω, σπαράσσω, βλάπτω, σπεύδω, μετὰ θυμοῦ ἐσθίω.

Λαφύστιος, ὁ λαίμαργος, ἀπὸ τοῦ λαφύσσω λαφύξω. Λαφύστιος, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ λαφυστίου ὄρους. Λαφύττειν, καὶ λαπάζειν, ὥσπερ ἀλαπάζειν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν ἔστιν. ὅθεν καὶ τὰ διαρπαζόμενα ἐν τοῖς ἀλαπαζομένοις, ἤγουν πορθουμένοις πόλεσι, λάφυρα λέγεται. παρὰ τὸ λαφύσσειν. λαπάραν δέ φασι καὶ τὸ γίνεσθαι λαγαρὸν ὄντα, ἐκ πεπονημένης καὶ κενουμένης τῆς τροφῆς. ὅπου ἡ γαστὴρ πάσχει, καὶ διὰ βοτάνας λαπάθου γινομένας καὶ αὐτή, ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν. ὅθεν ἐστὶν ἡ λαπάραξ, ὡς ἀπὸ τοῦ λαγαροῦ ἡ λαγών. Λάφυσσε, λίαν ἄφυσσε. Λαχαίνειν, τὸ σκάπτειν, ἐπεὶ παρὰ τὴν λάχνην γίνεσθαι τὴν γὰρ ὀρυσσομένην, ἡ παρὰ τὸ σφόδρα χαίνειν αὐτήν, σκαπτομένην. Λαχάνα, τὸ ἐπὶ τῆς ἁπλῶς πεπληγμένον, ἐν ᾧ καθίζεται. Λαχανηρόν, ἀπὸ τοῦ λαχάνου. Λαχανίζειν, ἢ λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λαχανα συλλέγειν. Λαχεῖα, τῇ βραχεῖα. Λάχεια, παρ' Ὁμήρῳ. διττὸς ὄνομα τῆς νήσου ἐπιθετικῶς, ὡς συνήθως διὰ τῆς ἔρημος τοῦ ὁλόκληρος ἐξ ἑρμηνείας. ἰσχνοὶ δὲ λαχεῖαι, τῶν εὐγειων φασὶ καὶ ἐπιτηδείων λαχαίνεσθαι, ὅτι σκάπτεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ λάχανον. οἱ δὲ χαλεπαι τετρασυλλάβως ἐλαχεια, οἷον μὴ ὕπαρχον λιτὸς λέγεται, οὕτω καὶ ἐλαχὺς ἐλάχεια, ἡ ἐλαχίστη. Λάχεσις, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν. παρὰ τὸ λαχ ἐπιτατικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χαίρεια, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄκεια, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτως ἀπὸ τοῦ λάχω λάχεια. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστῶτος διὰ τοῦ εια γινόμενα ἐθνικὰ προπαροξύνεται, διὰ τὸ ει διφθόγγου γράφεται. οἷον, μάχω μάχεια, φέρω φέρεια.

Λαχεῖν, λίαν διαιρεθῆναι. Λαχεῖν, τοῦ κληρωθῆναι διαφέρει. λαχεῖν μὲν γάρ ἐστιν, ἐκ τοῦ κληρωμένου τοῦ προσκειμένου τυχεῖν. κληρωθῆναι δέ, κλήρῳ χρήσασθαι. ἐκ τοῦ λαχεῖν οὐ μόνον τὸ λάχος, ἀλλὰ καὶ τὸ λαχμοπαλεῖον, καὶ ὁ λαχμός. λαχμὸς δὲ οὗτος, ἰσχυρός τις ἐν ὀλίγοις. ἐπειδὴ γὰρ ἄλλος ἑτέρων δηλοῖ, ὁ λαχὼν ἀποδηλῶν ὁ λαχμὸς ἔχει. Λαχεῖν, κυρίως τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν. σημαίνει ἐνίοτε, καὶ τὸ ἁπλῶς τυχεῖν. σημαίνει δὲ τὸ μὲν λαχεῖν αἰτιατική, τὸ γ τυχεῖν γενική. λαχεῖν, ἡ τῆς κληρώσεως. ἀφ' οὗ λαχμός, ὁ κλῆρος, ποιητικῶς. Λάχεσις, μία τῶν μοιρῶν. Ἡσίοδος, κλωθῶ τε, λάχεσίν τε, καὶ ἄτροπον. ἔστι δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πεποιημένα. καὶ ἡ μὲν λάχεσις, παρὰ τὴν κλήρωσιν τὴν ζωήν, ἣν ἕκαστος γεγονὼς κληροῦται, ἡ δὲ ἑτέρα κλωθώ, ἡ δὲ τρίτη ἄτροπος, παρὰ τὸ ἀμετάτρεπτον τῆς μοιραίου ἀνάγκης. Λάχη, λῆξις, ἀποκλήρωσις.

Λαχήνας, σκάψας. Λαχμίᾳ, ἐν ὕλῃ τινί. Λαχμὸν μοῖραν, βάρος, λαχμὸς. Λαχμῶ, ἀπὸ δασεῖ τῶν ἱερῶν, παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. Ἀντίμαχος δέ, τὴν λαχμὸν τῶν ἵππων λέγει λαχμόν. οἷον λαχμὴν διὰ τὸ δασὺ τῶν ἵππων. Σίλαινος δέ, διὰ τοῦ η γράφει λαχμήν, ἵνα σημαίνῃ τὴν λάχνην. Λαχμῷ κατάρμενος, τῷ δασεῖ καὶ πυκνῷ λόγοις πεπυκασμένος. Λαχμὸς λέγεται, ὁ τὰς λάχνας δασείας καὶ τρίχωσις. Λαχνήεις, ὁ δασύς. καὶ λάχνος, ὁ αὐτός. Λάχνη, ἡ τρίχωσις, ἢ παρὰ τὸ λαχαίνειν τὸ σκάπτειν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ φιλοῦς τῆς, καὶ μικρὰ λίαν ἐχούσης φυτεῖας λαχαινομένης, ἐξ οὗ παραλήγεται καὶ τὸ λάχανον. καὶ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ χνοῦς, ὁ δηλοῖ βραχεῖαν λίαν καὶ λεπτὴν τριχῶν ἀναδοσιν, ὁ ποία καὶ ἡ τῶν βρεφῶν. δῆλον δέ, ὡς ἀπὸ τοιαύτης λάχνης, καὶ θηρίου λαχνήεντος λέγεται. Λαχνήεις λέγει Ὅμηρος, καὶ τὴν τοῦ σῶμα τρίχωσιν, ἀφ' ἧς τὸ λαχνῆον λέγομεν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ὡς δηλοῖ τὸ φιλεῖν διὰ ἐπιλιώσει λάχνη. καὶ ἐπὶ ζώων διαλόγων ζώων, οἷον ὀρατῶν, καὶ ἀλωπεκῶν, καὶ ἑτέρων τοιούτων. καὶ μὴν καὶ ἐπὶ δενδρῶν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, λαχνήεντα δρόμον. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ καλάμων διὰ ὁμοιότητα λαχνώδη δὲ λέγομεν, τὸ ἐπὶ ἀκατέργαστον, καὶ μήπω φιλωθέν, ἢ χνοῦς ἡ τέχνη. γίνεται δὲ λάχνη, παρὰ τὸ λαχαίνω, τὸ διαφαίρω, τὸ διασκάπτω. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ φυτῶν. Ὅμηρος οἷον, καὶ τὴν ὄρφορον. λάχνος διὰ τὸ λάχνη. ἔτι καλαμίσκος, διὸ οὐ τὰ δέματα ἐσφεττεν. λαχνῆντα λέγει, διὰ τῶν ἐν ἀγρῷ ταχθεῖσι λαχνήεντα. Λαχόντα, κληρωσάμενον, τυχόντα. Λαχεῖν, ἐπὶ λαχεῖν, λάχεις λάχοι, ἐκ τοῦ γίνεται λαχοῖν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ἀπειλεῖσθαι ἄνευ τοῦ ε λαχοῖς. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ ι, τὸ πρῶτον λαχεῖν, ὥσπερ ἐν τῷ σοῦ ἱερέθος ἱερέθα, καὶ λοιπὸν αἰολεῖς σύμφωνον τὸ ι, καὶ γίνεται λαχεῖν. Λαχεῖν, μέρος, κλῆρος. Λάχος, ἡ μερίς. ἐν οἷς ἦν καὶ σοὺς ἀγγεῖα μέγα λάχος. λέγεται δὲ καὶ πρόλαχος, ὁ πρῶτα μερίς. Λαχὼν, κληρωσάμενος. λαισοφαίνειν, τὴν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεθέσθαι πόνοις, πρὶν κληρωθῆναι, πρὶν χειροτονεῖσθαι, πρὸ διανομῆς. ἁρπάζειν, ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς. Λαψα, γεγγυλίς. πέργαιοι. Λαψάν, τὸ ἀλείπτην πιεῖν, ἢ ῥοφῆσαι.

Λαψάνη, τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιομένη. Λαψόρων, τῇ χειρὶ πιεῖν, ἢ ἀπέμεσος. Λάψοντες, πίονται, ἀναρροφήσοντες. ποιεῖται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν φύσεως ὅταν πίνουσιν, καὶ ἐπὶ ἐπιμανοῦς ὁ τρόπος. Λάψοντες, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. Λάψω, ἐκκολλάπτειν τὴν γλῶσσαν, ἀναφέρειν τὸ ὕδωρ, μετὰ ἦχον ἔχειν. Λάων, ληΐων. Λάων, Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀπολαύων, ἀφ' οὗ καὶ λαμὸς καὶ λαπατίδων, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπολαύειν, πλεονασμῷ τοῦ ε. ὅθεν καὶ τὸ λάειν κενεὸν ἔχειν, ἤγουν ἀπόλαυσιν. ἐσφόμενον ἐσθίει δέ, ὧν καὶ Κράτης, ἀντὶ τοῦ βλέπων, οὗ κατὰ κάρφειν ὁ λαός. ἄλλοι δὲ ὑλάων, ἤγουν ὑλακτῶν, ὡς

ἐν χειμῶνι χάσκοντος ἀφωρισμένος τοῦ ε,

Ὅμηρος ἐν τῷ τ τῆς ὀδυσσείας.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Λέα, ὁ ἐν τοῖς ἱστοῖς λίθος. Λεαινα, ξηρὰ, θηρίον. Λέαινα, ὁ ἐγχὴ τοῦ πατρός. Λέαινα, ἐπὶ τυραννίδος, χρῆμα συνοίσει ἀκόλαστον. Λεαίνη, λευχῆ, ἐξαλείφηται. Λεαίνομαι, θῶμαι σομαι. Λεαίνω, τὸ ὁμαλίζω. ἐκ τοῦ λεῖος, τὸ οἶσθα ἀπαγγέλλω, καὶ ἐκμάσω, εὖ μάλλον λεαινῶ, λεαίνω. λεαίνειν δὲ χώραν, τὸ ἐκ τοῦ λείου, ὃ σημαίνει τὸ ὁμαλόν. Λεαινῶν, λάβοιμι διισάμενος. Λεαινῶ, λεαινῶ. Λέας, τὰς ἀπὸ τῶν ἴσων χρημάτων ἅρπασε.

Λεβα, πόλις ὑπὸ θρανῶν. Λεβάδεια, πόλις τῆς Βοιωτίας, ἔνθα ἦν μαντεῖον Διὸς τὸ ἱερὸν καταβιβάζεσθαι. Λεβεδίων, τόπος, ἐν ᾧ ἐθύσιαζον οἱ κατὰ τὴν λεβαδεῖαν ἀρχαῖοι μαντευθῆναι. Λέβηνοι, πλοῖα πλήμνια, σκάφαι, ταῦτα. Λεβητίων, ἰσθμός. Λεβηρίς, τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως. Λεβηρίδα, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας.

τὰς λίμνας χλωροὶ βάτραχοι. Λαισάν, τὴν λαισαίαν.

Λάσανα, οἱ χυτρόποδες καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τὰ βελτία σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Λασανίαι χαμεῦναι, αἱ πρασιαί. Λάσθω, χλευάζω. Λάσδεο, ἀντὶ τοῦ λάζου Δωρικῶς, ἤγουν λάμβανε. Λάσθαι, παίζειν, ὀλιγωρεῖν, λοιδορεῖν. Λασθαίνειν, σκυλολογεῖν. Λάσθας, συμφοράς.

Λάσθη, αἷμα λέγουσι. Λάσθη, χλεύη, λώβη, ὀλιγωρία, αἰσχρολογία, αἰσχύνη. Λάσθεν, αἰσχεῖν. Λάσια, δασέα, ἤγουν πυκνὰ τοῖς θριξίν, ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν θερμοτέρων. ἢ τὰ στιβαρά, κατὰ μετάληψιν λέξεως. λάσιον μὲν τὸ πυκνὸν ἤτοι πυκνόν. πυκνὸν δὲ καὶ πυκινὸν τὸ φρόνιμον ἐν πολλοῖς. ὥς τι εἴη ἂν κῆδος λάσιον, ὅθεν τὸ ἀναδιδοῦσι βουλεύματα λάσια, ἤτοι πυκνά. καὶ τὸ τοῦ Αἰσχύλου εἰπεῖν, ἐξ οὗ τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα Πάτροκλος. καὶ τὸ πολεμικὸν δὲ λάσιον κῆρ, κατὰ τοῦτον σημαινόμενον. οὐ λάσιον τετρίχωται τὸ κῆρ, ἐξ ἀνάγκης.

Λάσια, δασέα. Λάσιοι, πολύτριχοι, δασεῖς. ὁ γὰρ θερμὸς αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. λάσιος δέ, παρὰ τὸ λα, καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. Λασιόκωφος, ὁ λίαν κωφός, οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων. Λάσιος, ἄφρων, ἐπιλήσμων. Λάσιον τὸ δασύτριχον. ὡς τό, ἐκ μὲν τῆς λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμα. Λασιόμαλλον μῆλον, τὸ ἔχον χνοῦν.

Λάσιον κῆρ, ὃν λόγον φησὶν ὁ ποιητὴς λάσια στήθη τὸ Ἀχιλλέως, καὶ πολεμικὸν λάσιον κῆρ. οὕτω περιφραστικῶς Πατρόκλου λάσιον κῆρ, ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ [illegible] Πάτροκλος. Λάσιος, ὁ δασύς, ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ. ὁρμῶς γὰρ ὁρμᾶται διὰ τὰ σώματα. ὁ γὰρ θερμὸς αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. τῶν δὲ περὶ τοῦ θερμοτέρους μᾶλλον τῆς ψυχῆς φασίν, ἀφ' ὧν λέγεσθαι κῆδος λασίοισι, τουτέστι θερμοῖς. ὁ γὰρ θερμὸς ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς τόποις. ὑπὸ γὰρ τὰ στέρνα κεῖται ἡ καρδία, ἐν ᾗ ἐστι τὸ πυρῶδες ἢ ξηρῶδες, καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. λάσιοι οὖν, οἱ πολύτριχοι, ἢ συνετοί. Λασιοργίας, ἰσοργίας, δασυοργίας. Λασιών, [illegible], ἡ πόλις [illegible]. Λασιχαύχην, πλανώμενος. στικτοί. Λασίων, πόλις, ἢ χωρίον. οἱ δέ, φυλακτήριον. Λασκάζει, φλυαρεῖ, θωπεύει, ψεύδει. Λασκαρεῖ, διαφθείρει.

Λάσκειν, λέγειν, φθέγγεσθαι. Λάσκουσα κύων, ὑλακτοῦσα. Λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ. Εὐριπίδης, τοιαῦτα λάσκεις τὰς ἀναγκαίας φίλους, ἐκ τοῦ λάω λάσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ λάσκω. Λάσκων, φωνῶν, βοῶν. [illegible]. Λαστᾷ, ψοφεῖ, [illegible]. Λαστάρια, μάστιξ. Λάσταυρος, πόρνος, διὰ τὸν ταῦρον. Λαστρογυλίας, λίθος τετομημένος. Λάταγος, ὁ ἀκράτης τὸ παλαιόν, καὶ ὁ μύλος. Λάταρ, λίθον.

Λαταγή, κροτάλη ἀπὸ ἀπορριπτομένου, ἀπὸ τῶν ποτηρίων ἦχον ἀποτελοῦσα. Λάταξ, ἡ μεγάλη κηλίς. Λάταυρος, τὸ ἱμάτιον. ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λαιπίς, ἀπὸ δέρματος. Λαταία, παραξιφίς, καὶ ἡ περὶ ζώνην μάχαιρα. Λατμωνία, Λυκία.

Λάτμιον, λάτμον ὄρος Καρίας, ἔνθα ἐστὶν ἄντρον ἐν ᾧ διατρίβειν Ἐνδυμίωνα. ἔστι δὲ καὶ πόλις, ἡ λεγομένη Ἡράκλεια. τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον αὐτόν, ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι. καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτά φασι, καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ Φερεκύδης, καὶ Νίκανδρος ἐν Αἰτωλικῶν, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἐποποιΐαις. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις, λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν. ἐρασθέντα δὲ Ἥρας, εἰδώλῳ παραλογισθῆναι τὸ ἔρωτα νεφέλης, καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς ᾅδου. Λατομῶ, καὶ λίθον ξέω, καὶ λαξεύω καὶ λαξευτής, λίθων ἐργάτης. Λατραβιάζειν, ἴσως διασμίνως καὶ ἀσήμως λαλεῖν. Λατραβός, λαμυρός.

Λατραβῶν, ἀλαζονευόμενος. Λατράζον, βαρβαρίζον.

Λατρανία, λαμυρία μετὰ ἐρυθριάσεως. Λάτραξ, ἰκτίς.

Λατρεία, δουλεία, ἐπὶ μόνου πίστεως. καὶ λατρεία, θυσία.

Λατρεία ψιλὴ διαφέρει τῆς ἀρεσκείας καὶ προσκυνήσεως, ἀπὸ συνεσίας διαθέσεως προσφερομένη τῷ θεῷ, παρὰ τῶν ὀρθῶς πιστευόντων. Λατρεία συνετὴ δέ ἐστιν ἡ ἐπιστημονικὴ εὐσέβεια, διὰ λόγου καὶ σοφίας ἐπιτελουμένη, παρὰ σοφοῦ καὶ συνετοῦ.

Λατρεύς, δοῦλος λέγεται. ὅτι ὑπὸ Λαομέδοντος ἐλάτρευσεν ὅμως ὑπό, ἐπὶ τεῖχος ἐδείμαντο πόλεος ὑψηλὸν ποιῶν, Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων μυθικῶς. Λατρεύω, δουλεύω, αἰχμαλωτεύω. δοκοῦν δὲ ἐπὶ τούτου, ὡς τὸ λατρεύειν τῷ θεῷ. Λατρεύειν κυρίως, τὸ δουλεύειν, καὶ πάντα ποιεῖν ἐκ διαθέσεως, καθὼς ὁ ἀργυρώνητος ἀφειδῶς ἐπιστάμενος. Λάτρος, ὁ μισθοῦ δουλεύων. λάτρον γὰρ ὁ μισθός, ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ τρεῖν ὅ ἐστι φοβεῖσθαι. Λάτρις, θεράπαινα, δούλη. Λάτρις τὸ ἁπλοῦν, διὰ τοῦ ι. εἰδωλολάτρης δέ, διὰ τοῦ η ἐν συνθέσει.

Λάτυμνον, βαθύσχοινον ὄρος κρότωνος, τὸ ἄγαν σύνδενδρον, παρὰ Θεοκρίτῳ. Λατύπη, λιθουργικά, ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

Λατάσσειν, περιφέρεσθαι, τήκεσθαι, ταράττειν, ἰσάζειν, τύπτειν, λακτίζειν. Λατύος, ποταμὸς οὕτως ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ εἰς λαὸν ἐπιρρεῖν. Λαυκανία, παραλήγεσθαι ὅθεν καὶ λαιμός. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ λάω λαμὸς καὶ λαιμός, οὕτως ἐκ τοῦ λάω λάσω, πλεονασμῷ τοῦ υ λαυκανία, ὁ ἀπολαυστικός φασι τόπος.

Λαυκανίη, ἡ ἀρτηρία. δι' ἧς τὸ πνεῦμα ἑλκόμενον φέρεται.

Λαύκη, φοβερά. Λαῦξις, κλῆρος, μερίς. Λαύσω, ἐλαύνεται, εὐφραίνω. Λαυξία, λαρύσσα, κρεῖττον.

Λαύρα, πλατεῖα ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς παρέρχεται, παρὰ τὸ λαὸν ῥεῖν. Λαύρα, στενὴ ὁδός, ἄμφοδον, δι' ἧς λαοὶ ῥέουσιν, ἤτοι φέρονται. ὅθεν φασὶ καὶ διάλαυρος, ὁ ἐν τῷ πέραν τῆς ἀμφόδου οἰκῶν, καὶ οἷον ἀντίθυρα. καὶ ὅτι λαύρα ἡ ἀμάρα. καὶ ὅτι λαῦραι, ῥύμαι, κῶμαι, στενωποί, ἀγυιαί, ἐν ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται. ἀπὸ δὲ ἐκ τῆς λαύρας, καὶ ἡ διαλαύρα. τουτέστιν, ἡ πέραν. λεγομένη οὕτω, παρὰ τὸ διατρίβειν τὰ πολλὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἢ καὶ διαμένειν συμπλέκεσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. τὸ γὰρ ἐκδύεσθαι, καὶ ἐπὶ μέρους τάττεται. διὸ ἡ αὐτὴ καὶ χαμαιτύπη λέγεται, [illegible]. ἔτι δὲ καὶ λαυρέρος, ἀκολούθως καὶ παιδεραστία. καὶ χαλκιδίζειν δέ, διὰ τὸ εἰς Χαλκίς φασι τοῦ [illegible].

Λαύρας, ἰδίως λέγουσι τὰς στενὰς ῥύμας, τὰς ἀμφόδους.

Λαύρειον, τόπος Ἀττικὸς ὅπου μέταλλα χρυσοῦ. Λαύρη, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρης θυγατρὸς Λακινίου, ἀφ' οὗ Λακίνιον, τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. αὕτη ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων. Λαῦρον, τὸ μέγα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων στοιχείων, οἷον λαῦρος ὕπνος, λαῦρος ἄνεμος, καὶ λαῦρον πῦρ, ἤτοι μέγα καὶ πολύ. ἐν τούτοις δέ, καὶ ἀρχαιοῖς εἰς σημασίαν τίθεται. Λαῦρον τῶν Ἀθηναίων, ὁ μέταλλον ἀργύρου παρὰ Ἀθηναίοις. Λαυροστάται, οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοῖς ὄντες, ἐν ὅσῳ στοιχοῦντες. οἱ δέ, χεῖρες μέσοι ἱστάνται. οἱ δέ, ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι. Λαῦσαι, [illegible] τοῖς διακόνοις. Λαῦσος, ὁ ποιητής, καὶ πλεῖον ὄνομα. Λαφύγανον, ἰδίως λέγεται ἄλλοι, φρίσσος ἄρχαγα.

Λαυσύρ, μοχθηρός. Λαφθέζει, [illegible]. Λαφθέσσαι, λάβρως ἐσθίει. Λαφθεία, ἡ ἀσπίς, ὅπλον. Λαφθάσσει, [illegible]. Λάφρα, λάφυρα. [illegible]. Λαφίς, ὁ [illegible] χρείαν. Λαφρία, φρατρία ἐν Δελφοῖς. Λαφυγμοῦ, τοῦ περὶ ἐδέσματα πολυτελείας, τουτέστιν ἀσωτίας. λαφυγμὸν γὰρ λέγει, τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. Εὔπολις ἐν Κόλαξι, λαφύσσεται, λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ. Ὅμηρος ἐπὶ θεᾶς πάντα λαφύσσει. ἐπὶ γὰρ λεόντων, καὶ λαφύσσει τὸ ῥοφεῖ, κυρίως ἐπὶ κυνῶν, καὶ χοίρων. ὅθεν παρῆκται καὶ ὁ λαφυγμός. Λαφύρων, τῶν εἰς αἰχμα-

πους. Λαπάζειν, ἢ λαπάσσειν, τὸ λαοὺς εἰς ἐκεῖνο ἄγειν καὶ ἐκπορθεῖν, διὰ τὸ ἀλαπάζειν. Λαοργὸς, ἄπιστος, πανοῦργος.

Λᾶος ὑπὸ ἰωνικῆς, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ λίθου ὁρμᾶς. καὶ ἔστι τὸ μὲν λᾶος κρᾶσις ἐκ τοῦ λάϊος λάιος λᾶος, ὡς ἱερὸς ἱρὸς ἶρος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ ῥίζα, παρὰ τὸ ῥίζω. Λαὸς, καὶ ναὸς, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, μενέλαος, πρωτεσίλαος, καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ διὰ τοῦ αος, διὰ τοῦ ως προφέρονται ἀττικοί. οἷον μενέλεως, πρωτεσίλεως, νεὼς, λεώς. κλίνεται πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὡς νεὼς, νεὼ, νεῷ. Λαοσέβης, θεοῦ σύνταγμα, εἰς θεοῦ σέβας. Λαοσσόος, ἀπὸ τοῦ λαὸς, καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο. ἰστέον ὅτι τοῦ σεύω τὸ σόω τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ε εἰς ο σόω γέγονε, ἀφ' οὗ καὶ ὁ σόος, καὶ ὁ σαώτρος. ἀπὸ τοῦ σόος δὲ, συναιρέσει τοῦ ο καὶ ο εἰς ω μέγα σῶς γίνεται, καὶ σῶος. ἔπειτα διαλύσει τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν καὶ ο μικρόν. Λαοσσόος ἄρης, οὐχὶ ὁ λαοῦ σωστικός. πῶς γὰρ τοιοῦτος ὁ βροτολοιγὸς, ἀλλὰ καθ' ἑτέραν ἔννοιαν λαοσσόον λέγει ἄρην, τὸν τοῦ λαοῦ παρορμητικὸν, ἢ τὸν διωκτικὸν λαοῦ. ἀπὸ τοῦ σόω, ἐξ οὗ σοῦσθαι. ἀθηνᾶ μὲν ἦν λαοσσόος. λέγειν μὲν ἂν οὕτω πως καὶ αὐτὴ, ὡς λαὸν σεύουσα εἰς πόλεμον, καὶ ὡς εἶπεν ἀγελείη, ὅ ἐστιν ἄγουσα λαόν. καὶ ἄλλως δὲ λαοσσόος, ἡ αὐτὴ, ὡς λαὸν σώζειν ταρσοῦσα. ἐπεὶ καὶ ἐρυσίπτολις ἡ αὐτή. καὶ λέγει τὴν Ἔριν λαοσσόον Ὅμηρος, ἤγουν τὴν τοὺς λαοὺς σεύουσαν, ἤτοι κινοῦσαν, καὶ παρορμῶσαν εἰς πόλεμον. φησὶ γὰρ, ὦρτο δ' ἔρις κρατερὴ λαοσσόος. καὶ ἄλλως. λαοσσόοι εἰσὶν, ἔρις, καὶ ἄρης. ἢ ἄλλως, ἀπόλλων καὶ ἀθηνᾶ. Λαοσσόος ἡ ἀθηνᾶ. ἐπειδὴ ἐν μιᾷ λέξει δηλοῖ, ὅτι λαοὺς σώζει, καὶ ὅτι σεύει, ἤγουν ὁρμᾷ λαούς.

Λαοσσόον ἀμφιάραον λέγει Ὅμηρος, ὅ ἐστι λαοὺς σώζοντα, ἤτοι διώκοντα κατ' ἀνδρείαν, ἢ σώζοντα διὰ μαντείας. Λαοτρόφος, ὁ λαὸν τρέφων. λαότροφος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τρεφόμενος. Λαοφόρον, ἀνθρώπειον. Λαοφόρον, δημοσίαν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ἣν καὶ ὁδιτεύουσι λεωφόρον. Λαπάξαι, ἀφανίσαι, ἐκπαλάξαι. Λάπαθον, ὄρυγμα εἰς θήραν ἐσκαμμένον, καὶ λάχανον κοιλιακὸν γαστρός. ὅθεν καὶ λαπάξαι τὸ κενῶσαι. Λάπαθος, εἶδος βοτάνης, ἀπὸ τοῦ λαπάζειν. ἔστι γὰρ τὸ λάχανον τοῦτο εἰς γαστέρα. ἀπολύει γάρ. Λαπάξαι, τὸ κενῶσαι. καὶ λαπάττειν τὸ ἐκκενοῦν. κενωτικὸν γὰρ γαστρὸς, ἡ λάπαθος βοτάνη. Λαπάρα, δι' ἧς ὁ κενεὼν δηλοῦται, παρὰ τὸ λαπάττω τὸ ἐκκενῶ. ὡς ὁ κενεὼν, ἐκ τοῦ κενοῦ, ὁ λαπαρὸς τόπος καὶ κενὸς ὢν ὅτι δεῖ τὸ λαπάττειν γενέσθαι, καὶ τὸ ἀλαπάξαι, εἴρηται. ἀπ' αὐτοῦ δὲ λάπαθος, φυτὸν τὸ ἐκκενοῦν εἰς γαστέρα ἐκκενωτικόν. Λαπάραι, τὰ παρὰ τοῖς ὑποχονδρίοις τῆς σαρκώσεως. Διοκλῆς δὲ, τὴν ἐκκενουμένην κοιλίαν. Λαπάρην, τὴν λαγόνα. παρὰ τὸ λαλάζεσθαι, ὅ ἐστιν ἐκκενοῦσθαι τὸν τόπον πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν. λαπάξαι γὰρ, τὸ κενῶσαι. ὅθεν καὶ λαπάρην, ἀπὸ τῆς κοιλίας πάσης. Λαπάραι, κατωφερεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. καὶ λαπάρας, λαγόνας. καὶ λαπαρὰς ὀσφύας, ἢ κοιλίας ἐκκεκενωμένας. Λαπαρὸς, ἰσχνὸς, ὑποκενωμένος. Λαπάσσειν, λαπάζειν, κενοῦν. Λαπάθιον, μαλάκιον. λαγαρὸν κενόν. Λαπίρσαι, λαμπίρσαι. Διόνυσος, ἢ Διοσκόροι, ἀπὸ λαπίρσης πόλεως. Λαπίθαι, λαπιθῶναι. Λαπώνη, ἡ ἄμαξα. Λαπιδέρχας, ὁ μεγάλους ὀφρῦς ἔχων. Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι, καυχᾶσθαι. Λαπίθαι, ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν. Λαπίθαι, γένος ἐν ὀρεινῇ τῇ Θεσσαλίας, κατοικήσαντες τὸ λίμνιον. ἀπὸ Λαπίθου υἱοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Στίλβης νύμφης ἔχοντες τὴν τοῦ γένους ἀρχήν. ἔοικεν ὁ Λαπίθας γενέσθαι, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ὕπατον, καὶ ἀπὸ Λαπίθου ὀρέων. εἶπον γὰρ, οἱ λαοὶ πιθοῦνται, οὐκ ἐᾷ τὸ μέτρον, οἷα συστέλλον τὴν λέξιν ἀρχοῦσαν. Λαπίθιον ἔρυγμα, τὸ κινοῦσιν, καὶ λάχανον ὅπερ ἐδώδιμον. Λαπισμὸς, ψεύστης, προπετής, φλύαρος, τρυφερὸς, μὴ ἔχων φροντίδα. Λαπισμός, μεγαλαυχούμενος, ῥομβούμενος, θέλων ἐγκωμιάζεσθαι. Λαπιστὴς, καυχητὴς, καὶ ἄλλα. Λάπτος, θῦς, δοῦλος. Λάπτεσθαι, τὸ ῥοφοῦντας.

Λάπτειν, τὸ ἀναρροφεῖν. κυρίως ἐπὶ τοῦ κυνὸς, λάπτειν τὸ ῥοφεῖν. ὀνοματοποιεῖν καὶ κυνολογεῖν, ἐπὶ τε κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τοιούτων ζώων. Λάψω, ὀνοματοποιεῖται καθὰ καὶ τὸ ὁρύεσθαι παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἔχει λόγον ἀκολουθίαν. εἴρηται λέγοντος τοῦ ποιητοῦ, ὅτι οἱ λύκοι λάπτοντες ὕδωρ ἀπερεύγονται αἷμα ἄκρατον, ὑφ' οὗ τὸ ὕδωρ φοινίσσεσθαι. δῆλον δὲ ὅτι ῥοφῶσι μὲν ὅλος καὶ τὸ λάπτειν. τραχυφωνότερον δὲ τοῦτο, τὸ ῥοφεῖν, καὶ οὐδὲ κυνολογεῖται ἐπὶ κυνῶν. Λαπτῆς, λαπτῆρα ἔλεγον τὸν παχὺν ἀφρὸν, τὸν ἐπιπολάζοντα τοῦ οἴνου πελώδη. ἄλλοι βόρβορον ὕλην. ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἅλμῃ ἐφεστηκότα καὶ ταῖς λίμναις. οἱ δὲ, τὸν ἐπὶ τοῦ γάλακτος ὑφιστάμενον πηλόν.

Λαπτὸν, σφοδρῶς πίνων. Λαρίδος, φλοιὸν καταλύσαντα. Λαπιναίαν αὐτὴν οἱ ἀττικοὶ, τὴν ἐκ λεκάνης, ἢ μίγμα. Λαπτὸς, ὁ θολός. Λάρκος, ἰχθύς ποιός. Λάρδος, λάρδον, τοὺς κυρίτας ῥωμαῖοι. Λαπτικὸν, τὸ στιτύον.

Λαρινὸς, ἁλιεύς. Λαρινόν. Ἀριστοφάνης, μέγαν καὶ λαρινὸν, ὡς ἐπὶ βοός. τοῦτό φασιν, ὡς ἐν λαρίνῃ μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πόλις θεσπρωτίας. Ἄλλως. Λαρινὸν, λιπαρὸν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γὰρ οὕτω λάρινοι βόες οἱ λιπαροὶ, ἀπὸ λαρίνου τινὸς νομέως ἐμπεπορευμένου. φέρονται δὲ τὴν ἤπειρον, ὅθεν τῶν γηρυόνος βοῶν ἀπάγεται.

Λάρος, ποταμὸς ἰταλίας. Λάρισσα, πόλις θεσσαλίας, ἣν ἔκτισεν ἀκρίσιος. ἢ ὡς ὠνομάσθη, ἀπὸ λαρίσσης τῆς πελασγοῦ, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. εἰσὶ δὲ λάρισσαι τρεῖς. ἀρχαιοτάτη μὲν, ἡ ἀργολικὴ ἥτις ἐστὶν ἡ ἀκρόπολις. δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῷ πελασγικῷ τῆς θεσσαλίας, ἣν Ὅμηρος ἀργολικὴν φησι πλησίον τῆς γορτύνος. ἔστι δὲ καὶ περὶ τρίτον, ἣν Ὅμηρος μνημονεύει, φῦλα πελασγῶν. Λαρισσαῖοι, οἱ θεσσαλοί. Λάρκος Δημότας καλεῖται, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. πλέγματι κοφινώδει, ἢ ψιαθώδει, ἐν ᾧ φέρουσι τοὺς ἄνθρακας. Λάρναξ, θρὸς, ἢ κιβωτός. πρίαμος ὁ κεφάλιος, ἐς τὴν ῥωμαίων ἐσέβαλε, πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας, μετὰ τῶν καιρῶν δι' ἀγγέλων ἔστων καὶ ἐς ἀῤῥίχους, ἑκατέρας ἐχούσας ἢ καλάμους ἐρριμμένους, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες. Λάρναξ κυρίως, ἡ διὰ λάων, ὅ ἐστι λίθων κατεσκευασθεῖσα θήκη, ἢ παρὰ τὸ λίαν ἀρνεῖσθαι τὸν ἐντιθέμενον. Λαρὸν, τὸ ἄγαν ἀκραὲς ψυχῇ. καὶ ὡς εἰπεῖν, εὐμενές. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, κράσει τῶν δύο α εἰς α μακρόν. ἢ λαρὸς, ἡδὺς, ἀπολαυστικὸν, παρὰ τὸ λῶ πεποίηται, ὃ σημαίνει τὸ θέλω. Λαρὸν, παρὰ τὸ λίαν ἀραρός, ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποίηται. Ἡσίοδος φησὶ λαροῖς ποσὶ κατ' ὄψιν ἐλίσσει. Λαρυγγίζειν, τὸ τραχύνειν τὴν φωνὴν, καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτεταμένον, καὶ προφορότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Λαρὸν, χλιαρὸν, προσηνὲς, ἡδύ. καὶ μὴν οὐ τέγγος νεκρῶν χρόος, ἧς ὁ γαρκὸς λαρώτερον μαλακὸν ἔπιον ἐκ σωμάτων. Λάρος, ὀχλώδης, ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος, ὄρνεον ἐστὶν ἁρπακτικὸν καὶ ἀλλοφάγον. Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας. Ἀριστοφάνης, καταβοήσομαί φησι τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, πνίξω κατασιγήσω τοὺς ῥήτορας. τμηθέντος γὰρ τοῦ φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε τὴν φωνὴν προΐεσθαι.

Λαρυγγίζειν, εἰς τὸ λαχανίζειν. Λάρυγξ, καὶ φάρυγξ, ταυτόν. Λαρύζω, βοῶ, ἀπὸ τοῦ λάρυγγος. Λάρυμνα, πόλις βοιωτίας. Λαρόταγος, ἀλυτάρχος. Λάσθεν, ἐφ' ᾧ οἱ λάσιοι τόποι οἰκοῦσιν. λάσια δὲ, τὰ περὶ τὸ στέρνον. Λᾶς, λάας, λίθος. Λάσκω, φράσσω πλημμελῶ. Λασθαίνει, εἰ περὶ

αὐτῇ ἀπὸ τοῦ πύργου ἀφεῖναι ἑαυτὴν κάτω, Λαοσφαλὴς ἐν βατραχίοις. ὅτι δὲ ἐν τῇ ἀφίσει τῆς λαμπάδος σημεῖον ἦν τοῖς [illegible] ὁμοίως, ὡς δεῖ τοῦ δρόμου καταίρξασθαι, δῆλον. ἦν δὲ τοῦτο πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι παρὰ τοῖς ὕστερον τὴν σάλπιγγα.

Λάμπεια, ὄρος ἀρκαδίας. ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ῥεῖ ἐρύμανθος. Λαμπεῖν, ἡλίου κόρη. Λαμπεδόνες. λάμπω, ὃ καὶ τὸ παραγωγὸν λαμπετάω λαμπετῶ. ἀφ' οὗ ἡ μετοχὴ ὁ λαμπετῶν, ἡ δὲ λαμπετόωσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο λαμπετόωσα.

Λάμπειν, τὴν παχεῖαν ἀφρὸν, τὴν ἐπιπολάζουσαν τῷ οἴνῳ φασίν. Λαμπαδὼν, λαμπυρίς, σπινθήρ. Λαμπήνη, ἅμαξα βασιλική, ἔχουσα περιφανές. ὅπερ ἅρμα σκεπαστὸν, ὃ ῥαξ λέγουσι περὶ κεφαλῶν. Λαμπίων, ὁ ὄνος. λαμπάς, φῶς.

Λαμπετόωντα, καὶ φαίνοντα, ἵππους ἡμέρας φησὶν ὅμηρος. ἵππος δὲ ἡμέρας εἶπεν, ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ὑφ' ἧς λάμπει καὶ φαίνει. Λάμπος, παρὰ τῷ ὁμήρῳ. γίνεται ἐκ τοῦ λάμπω, ὡς ἐκ τοῦ φαίνω, ἡ φαέθω, καὶ ὁ αἴθων ἐκ τοῦ αἴθω. ἔοικε δέ πως διώνυμος εἶναι. λάμπος τὸ φῶς, καὶ λάμπετος. τὴν γὰρ αὐτοῦ ἰδὼν λαμπετόωσαν ἔφη ὁ ποιητής. ἐκ δὲ τοῦ λάμπω, λαμπετὰ γίνεται θυγάτηρ ἡλίου. Λαμπουρίς, εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. Λαμπραί, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος. δύο εἰσὶ λαμπραί, αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν. Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαράν. Λαμπρείμων, λαμπροφορῶν, λαμπρὰ ἱμάτια ἔχων.

Λαμπρεσμενοί, ὥσπερ καὶ τὸ λουχομενοί. Λαμπρόν, λέγεται τὸ σφοδρόν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς. ἔπειτα δὲ καὶ νόθος συλλαμβάνει λαμπρός, ἀντὶ τοῦ σφοδρός. Λαμπρόψυχος, ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Λαμπρυνομένων, ἀντὶ τοῦ καυχωμένων καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι. Λαμπρύνω, ἀγλαΐζω, φαιδρύνω, αὐγάζω, καταυγάζω, λάμπω, φαίνω, αἴθω. Λαμπρῶς, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιφανῶς. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς, καὶ ἐναργῶς. ἄλλο γὰρ τὸ περιφανῶς, καὶ ἄλλο τὸ λαμπρῶς. τίθεται δὲ τὸ λαμπρῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς. ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ λελυμένοις λαμπρὸς τῶν σπονδῶν. λέγεται λαμπρῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιτελείως. λαμπρῶς λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξαισίως. ὡς τὸ, λαμπρὰ μανία, ἀντὶ τοῦ ἐξαισία καὶ μεγάλη. καὶ ὡς Θουκυδίδης, ὃ κατέβαινεν ἐλλαμπρότερον λαμπρὸς, ἀντὶ τοῦ ἐξαίσιος. καὶ μὴν εἴτι οὖν περιφανές, τοῦτο λαμπρόν. οὐ μὴν πᾶν λαμπρὸν καὶ περιφανές. Λαμπτῆρα, τὰ ἀφρώδη. λάμπει γὰρ ὁ ἀφρός, παρὰ τὸ ἱστορεῖν. Λαμπτῆρας λέγει ὅμηρος, ἃς νῦν οἱ ἀγροικοὶ λυχνίας φασίν, ἐφ' ὧν δαλοὶ ἐκείνοι κατὰ δίκαιον, ἢ ξύλα ξηρά, διὰ τὸ ἄκαπνον, ἃ καὶ ἄμφω ἀνάμιξ, οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ οὕτω φασί. Λαμπτῆρες, οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. Λαμπτῆρες, ἐσχάραι μετέωροι, ἢ χυτρόποδες, ἐφ' ὧν ἔκαιον. Λαμπουρίς, ζωύφιον ἐν φρυγάνοις γινόμενον, καὶ ἀλώπηξ. Λαμπυρόν, εὔλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικόν, περιττόν. καὶ λαμπυρός, ὁ φανερός. Λάμπω, καὶ ἐλλάμπω, ἀμεταβάτως. καταλάμπω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λάμπων, χρησμολόγος γέγονεν, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, ἱερεὺς καὶ διοπείθης. Λαμυρόν, εὔλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικόν, περιττόν. Λάμυρος, ὁ λάλος, ὁ στωμύλος. καὶ λαμυρία, ἡ στωμυλία, ἢ ἡ ἀλόγιστος ἐπιθυμία. καὶ λαμυρόν, τὸ πολὺ καὶ ἄθρουν. καὶ λαμυρὰν τὴν θάλασσαν, οἷον πολλήν. Λάμψακος, ὄνομα πόλεως, τοῖς λαμψακηνοῖς ἐδόθη χρησμός, ἕως ἂν αὐτοῖς λάμψῃ, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. ἀστραπῆς δὲ γενομένης, εἶδον τὸν τόπον καὶ ἔκτισαν πόλιν, ἐπονομαζομένην λάμψακον. Λαμώνιον, ὄνομα ὄρους.

Λᾶν, ὁρᾶν. ἢ λίθον. Λανθάς, Λανθάνιος εἶδος. Λανθάνοντες, κρύψιος. Λανίζει, λαχίζει, βρέχει. Λανόν, βάς, φωτεινὰ τυχῶς. καὶ λανὸν λίθον. Λαξ, κατὰ τὴν πα-

λαιοὺς, ἀντὶ τοῦ τῷ ὑπὸ κάτω μέρει τοῦ ποδὸς λακτίζων. καθ' ἑτέραν δὲ, τῷ μόνῳ τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδός.

Λὰξ ἐν στέρνῳ ἴχνει ἀντὶ τοῦ, τῷ λαγόνι τοῦ ποδὸς μέρει τῷ πρὸς τοὺς δακτύλους ἔσχατον. τὸ ἴχνιον πρὸς τῷ στερνῷ, ἵνα ᾖ ποιοῦσα πλήρεις. Λὰξ ποδὶ κινήσας, τῷ πλατεῖ τοῦ ποδὸς κινήσας. Λαξευτήριον, ἐργαλεῖον εἰς λιθοξοϊκόν, ὃ λιθοξοϊκόν. Λὰξ ἐπιβαίνων, ἀντὶ τοῦ λακτίσμασι πατῶν.

Λαξάσθαι, κληρῶσθαι. Λάξιν, λῆξιν, μερισμόν, καὶ ὅρον. Ἡρόδοτος. Λάξις, ὁ λίθος εἰς λελάμενα αἱμασιάς. οἱ δὲ ἀπλῶς λίθοι ἐκλέγονται ἐκ λελαξευμένοι. Λαοβόρον, ἀνθρωποφάγον. Λαόγονος, ὃ κύων προσκαρτερεῖ, ἐν τοῖς ἀνακτορικοῖς τῶν ἀρχαίων, κατὰ τὸ ἀντίγονον. Λάρδανος δὲ ὁ πρῶτος οἱ βασιλεῖς τὸ ἱερόν, καὶ χρυσὸν εἰς ἐγκαινισμὸν ἐθελούσαντ, τοῖς βασιλεῦσιν ὁμωνυμίαντες. ἐξ ὧν τὰ ἱερά, τρίτον καὶ Λάρδανος. Λαοδάμα, ὥσπερ ἀκάμας ἀκάμαντος, καὶ ἡ κλητικὴ ὦ ἀκάμα δίχα τοῦ ν. οὕτω καὶ λαοδάμας λαοδάμαντος ὦ λαοδάμα. Λαοδάμεια, ἡ ἔκαστον φίλανδρος γυνὴ καὶ μὴ ἀνασχομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον. περὶ ὅν λόγος φέρεται τοιοῦτος. πρωτεσίλαος καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν τῆς γυναικὸς κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης, ᾐτήσατο τοὺς κάτω θεοὺς ἀνελθεῖν, καὶ ἀνελθὼν εὗρεν ἐκείνην ἀγάλματι αὐτοῦ περιπλεκομένην. αἰτήσαντος δέ φασι, μηδεὶς ἄλλος ᾖ αὐτῆς, ξίφει διεχρήσατο ἑαυτήν. ἱστορεῖ δὲ, ἄλλως φασὶ τὴν λαοδάμειαν. καὶ τεθνεῶτος τοῦ πρωτεσιλάου, ἔρωτι ἐκκαίεσθαι χόλῳ ἀφροδίτης. ὀργισθεῖσα γὰρ τῷ πάθει, οὐ μόνον χαλεπῶς ἤνεγκέ φασι, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαζομένη πρὸς τῶν τοῦ πατρὸς γάμῳ δευτέρῳ ζευχθῆναι, οὐκ ἀνέσχετο τοῦ ἔργου, ἀλλὰ κατεχομένη συνετίρετο μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, μᾶλλον αἱρουμένη τὴν πρὸς τὸν τεθνεῶτα συνουσίαν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁμιλίαν, καὶ ἔπλαττεν ὑπὸ ἐπιθυμίας. μυθεύεται δὲ ταῦτα, διὰ τὸ ἐκείνας φίλανδρον ὑπολαμβάνεσθαι, ὡς εἰκὸς τὴν ἀνδρὶ καὶ στασίμῳ [illegible] αὐτῷ καὶ [illegible]. Λαοδίκη, ὄνομα κύριον, ἐκ τοῦ λαὸς καὶ τοῦ δίκη. τὰ δὲ εἰς η ὀξυτόνως συντίθενται. λαοδίκη δὲ οἱ νεώτεροι κλίνουσαν λέγουσι. Λαοί, παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ αὖω τὸ φωνῶ. ἐξ ὧν, λαοὺς καὶ κατὰ κρᾶσιν λαός, ἐπειδὴ πολύφωνος γὰρ ὁ λαός, καὶ ἀλαλάζουσι, ὃ ἐστι θορυβοῦσιν. καὶ οὕτω μὲν ἡ κοινὴ ἐτυμολογία, ἡ δὲ ἱστορία, ἐκ τῶν λάων, ὅ ἐστι λίθων παράγει τοὺς λαούς, λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς πολυανθρωποτέραν ἰδὼν τὴν ἀττικὴν, συγχέων τὸν ὄχλον, καὶ παρασκευάσαι τὸν ἀριθμὸν λάων, ἃς λίθους ἐκέλευσεν ἐκ φλῆναι. κἀντεῦθεν ἐκεῖνοι λαοὶ ἐκλήθησαν, καὶ ἀπ' ἐκείνων μένει τὸ ὄνομα. ὁ δὲ μῦθος μετὰ τὴν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν, καὶ τὴν ἐκ λίθων ἀνθρωπογονίαν δοκεῖ γεγονέναι, ὃ παρὰ Πινδάρῳ κεῖται εἰπόντι, ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτησάσθαν λίθινον γόνον, λαοὶ δ' ὀνόμασθεν. ὁ δὲ τοιοῦτος μῦθος, ἐκ θαύματος γενέσθαι λαοὺς. θαυμάζοντες γὰρ ὡς εἰκὸς οἱ τότε τὴν πάλιν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πολυανθρωπίαν, τοῦτο ἐπλάσαντο. οἷον λέγοντες, ὅτι ὁ κατακλυσμὸς πάντα περιέσωσε, πλὴν εἰ μὴ ἄρα λίθους ἐξ ὧν ἡ τῶν ἀνθρώπων γένεσις ἐπλάσθη καὶ συγχωρεῖται τῷ μύθῳ, ὥσπερ ἀπολιθοῦσθαι διὰ τῆς γοργόνος τοὺς ἀνθρώπους, οὕτω καὶ ἐκ λίθων ἀνθρώπους ποιεῖσθαι. ὡς καὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώπους, ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγονέναι. καὶ ἐκ γῆς δὲ αὐτοὺς ἀναβλαστῆσαι, ὡς τοὺς σπαρτούς, καὶ ἐκ μυρμήκων δὲ μυρμιδόνας. ὁ δὲ αὐτὸς μῦθος ὁ ἐκ λίθων ἀνθρώπους ποιῶν, λαμβάνεται εἰς σκῶμμα σκληρῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκείνων τοῖς τοιούτοις τὴν μῦθον τοῦτον ἐπιλαβεῖσθαι. ὅτι δὲ ἡ σκληρότης εἰς λιθότητα λαμβάνεται, δηλοῖ ὁ ποιητής. λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων, τοῖσι σκληροῖς. [illegible] ποιητικῶς μυθικὸς ὁ μῦθος. ἦν γὰρ παῖς λαομέδοντος. Λαίκαστος, βόσ-

Λακκοσχέαριον, λακκόπρωκτον. Λάκκοι: ἱμονιῶν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἑλλήνων, ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ἐν οὕτως εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα, καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο, ἢ ἔλαιον εἰς αὐτὰ, καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. Λακκοπλουτεῖν, πλουτεῖν. καὶ λακκόπλουτον, πλούσιον. Λάκωνες, ὀρχήστας, ἐπεὶ οἱ κλέπται ἐκρίνοντο. Λάκος, ἦχος, ψόφος. Λακπατῆσαι, λακτίσαι, καταπατῆσαι, ἀνατρίψαι. Λακρατίδης, ἀρχαῖος ἄρχων ἀθήνησιν. ὡς καὶ Φιλόχορος, ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου. ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο, καὶ ἐπάγη πάντα, ὡς μὴ δύνασθαι ἐκπορεύεσθαι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα, λακρατίδας ἐκάλουν. Λακρίς, καὶ λαλαίς, κώπη, πρύμνη. Λακτίδες, αἱ τοῦ λάκκου ἱερεῖαι, ἀπὸ τόπου. Λαλαίν, τὴν λεγομένην κύτταρον πρύτανιν, ὅτι ἡ γυναικῶν εὐφροσύνη λαλεῖν. Λακτίζω, αἰσθάνομαι. Ἀριστοφάνης: ἀμφιμεμφόμενος τὴν θύραν λελάκτικα.

Λάλημα, λάλισμα. Λάκων, σημφολίας οἶνος.

Λάλων, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὴν ὄπισθεν τάξιν. ὁμοίως δὲ ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιφοδίου ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν.

Λάλων, εἶδος παρὰ τακτικοῖς, ἢ ὁ στρατιώτης, ὁ ἄνευ τοῦ ἀθηνῶν. Λακωνικοί, οἱ στρατιῶται. εἰσὶ δὲ εὐγενεῖς ἀνδρεῖοι. καὶ στρατεύονται ἡ λέξις γνωρίζει. Λακωνικοὶ ὅτι οἱ λακωνικοὶ λέγουσιν καὶ σμικρολογοῦσιν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ χρησμοῦ, ἃ φιλοχρηματία σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδὲν. ἔτι δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπανθρωποι, καὶ οὐκ ἐξὸν ξένοις ἦν ἀεὶ τῆς σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ἐπιστημένοις ἡμέραις. διεπράττοντο ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους, καὶ ψευδόμενοι δὲ ὑποκρίσεως. Λακωνίζειν, τὸ γράφειν περὶ πλείστων ὀλίγας συλλαβάς. Λακωνίζειν, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν λακώνων φρονεῖν. Λακωνικαὶ κλεῖδες, περιβόητοι λέγονται οὖσαι. Ἀριστοφάνης, οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα, λακωνικὰ ἅττα. Λακωνικὴ τάξις, ἡ κατὰ τὴν πάλαι τῶν πολέμων. Λακωνικὸν τρόπον, τὸ περὶ σὴν καὶ παιδείαν, τὸ περιέχειν ἑαυτὴν τοῖς ξένοις. ἦσαν γὰρ φυλάττεσθαι λάκωνες τὰς γυναῖκας. Λακωνικός, ὁ σοφός, καὶ ἀνδρεῖος. Λακωνισμὸς τέχνη, καὶ συντόμως λέγω, ἀντὶ τοῦ ὡς ἀληθῶς. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. Λακωνικὸς χιτών, λευκὸς ἐσθής. Λακωνισμός, ἡ πρὸς τὴν λάκωνας οἰκειότης, ὥσπερ ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τὴν ἀττικήν. Λακωνικὰς λέγει Ἀριστοφάνης, εἶδος ὑποδημάτων. Λάλαγες, χλωρὰ βάτραχοι περὶ τὰς λίμνας, οὓς ἔνιοι κιμβόρες. οἱ δέ, ὀρνιθίδας φασί. Λαλαγοῦσαι, λαλοῦσαι, μέλπουσαι. Λαλαγοῦσαν, ἐμμελῶς φωνοῦσαν. Λαλάγημα, τὸ ἀναφώνημα, ἦχημα. ἰρῶ δὲ τοιαῦτα καὶ ῥιψάρια, καὶ λαλάγημα ἀντίθημα. Λαλαγὸς, καὶ λάλαγος, προμός, κραυγή. Λαλαγήτης, μεταπολίτης. Λάλαξ, βοᾷ. Λαλάκης, ψοφώδης κόνις. Λαλάμις, λαλιά, ἀντὶ τοῦ λαλαμὶς λαμπάδια γράφουσι. Λαλάζει, τὴν ἐπ' ἐκείνην ἐξέλιπον. καὶ λαλάζοντες, βοῶντες. Λαλεῖν ἔτι, τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ῥήματα. Λαλεῖν ἄριστος, λέγων ἀλογώτατος. ταύτην τὴν φράσιν παρὰ ῥωμαίοις Σαλλούστιος μιμούμενος, λέγει μάλιστα τῶν φασιτῶν. Λαλεῖν, λέγειν, βλέπειν, λαμβάνειν. Λαλιότης, λαλοῦντος. Λάληθρον, λάλον. Λαλητέον, ποιητέον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα, οἱ μὲν ὡς παθητικὰ λαμβάνονται, ὀνόματα εἰσιν. οἷον λαλητέον τόδε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἄξιον λαληθῆναι, καὶ πειστέον. οἱ δὲ ὡς ἐνεργητικὰ λαμβάνονται, ἐπιρρήματά εἰσιν, οἷον πρακτέον τὴν ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἄξιον πρᾶξαι. τὸ δὲ πρακτέον, εἰ μὲν ἐπιρρηματικῶς ἦν, καὶ παθητικῶς λέγηται ἀντὶ τοῦ ἄξιον πραχθῆναι. ἐνεργητικὸν δὲ οὐκ ἔστιν. εἰσὶ δὲ ταῦτα τριγενῆ πάντα, οἷον λαλητέος λαλητέα λαλητέον, ποιητέος ποιητέα ποιητέον. Λαλιά, ἡ λογοποιΐα. Λαλίστατος, ὁ κατὰ λόγον ἄριστος. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔλαλος, καὶ εὐφωνότατος. Λαλίστερον, ἀδολεσχίστερον, φλυαρώτερον. Λαλίστερα, φλυαρώτερα. Λάλλαι, εἰσὶ δὲ αἱ ψῆφοι, αἱ παραθαλάσσιαι, αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι, καὶ ψόφον τινὰ ἀποτελοῦσαι. Λάλος, φλύαρος, κομψολόγος, ὀχληρός, ἀπέραντολόγος, ἀδολέσχης, κενολόγος, ἀθυρόγλωσσος. Λαλοῦσι, παίζουσι, πάσι. Λαλῶν, φθεγγόμενος. Λαλῶ, φωνῶ, γηρύω, βοῶ, λαλῶ, καὶ ἐκλαλῶ ἐπὶ τὰ ἀπόρρητα. καταλαλῶ δὲ τινος, γενικῇ. Λαμάς, μῦς. Λάμαχος, ἥρως. ὁ λάμαχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αἰσχύλου, καὶ Ἀριστοφάνους, στρατηγὸς ἀθηναίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν ἀχαρνεῦσι. Λάμβαι, τὰ χάσματα, ἃ οἱ μόνοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰχθύες. Λαμβανόμενος, προβαλλόμενος, ἀττικὴ ἡ λέξις. πᾶς γὰρ ὀρχηστὴς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται. Λαμβάνω, λήψομαι, ἔλαβον, εἴληφα, λαβέ, τὸ συζυγικὸν αἰτιατικῇ. τὸ δὲ παθητικὸν γενικῇ, τὸ λαβοῦ καὶ τυποῦ καὶ πάντα οἱ μέσοι ἀόριστοι περισπῶνται, ὁ δὲ ἀττικὸς τὸ γράφω καὶ ἐπιλάβου καὶ ἀφίκου. καὶ λαμβάνω δίκην, ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι. Λαμβάνω ἐπὶ τέλει, ὅταν ἀκοντὶ ἐν λαμβάνω. καὶ λαμβάνω, ὅταν σύ μοι διδῷς. Λαμβάνω, δέχομαι, κομίζομαι, πορίζομαι, ἐπισπῶμαι, φέρομαι. Λαμβάνω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται, ὥσπερ λαγχάνω, τυγχάνω, μανθάνω. τὰ γὰρ εἰς ανω λήγοντα ῥήματα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. Λαμία, θηρίον, ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαιμία καὶ λαμία. Δοῦρις δὲ ἐν δευτέρῳ λιβυκῶν ἱστορεῖ, γυναῖκα καλὴν γενέσθαι λαμίαν, μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι. διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. Λάμια, ἔρχεται . . . . τῷ Ἀριστοφάνει. φασὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. Δίδυμος δὲ ἐν Δολοπίᾳ ἐκλέγει ὄρχεις λαμίας, . . . γὰρ . . . καὶ λάμου ἡ πόλις τῆς λαιστρυγόνων λέγεται ἡ λαμία, ξένον καὶ λιβύης θυγάτηρ. ταύτης ἐρασθῆναι τὸν Δία φασί. μετὰ ταῦτα δὲ αἰ . . . ἀπὸ λιβύης εἰς ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν ἰταλίᾳ λαμία προσηγόρευται. ἱστοροῦσι δὲ συνελθὼν ὁ Ζεύς, οὐκ ἔλαθε τὴν Ἥραν. ἡ δὲ ζηλοτυπουμένη τὴν λαμίαν, τὰ γινόμενα αὐτῇ τέκνα ἀπώλεσεν, ἡ δὲ ἀπολωλεκότων αὐτῇ τῶν παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ τὸν φθόνον ὑπεκλέπτεν ἀνήρει. διὸ νῦν αἱ τίτθαι ἐκφοβοῦσι τὰ βρέφη, καλοῦσαι ἐπ' αὐτοῖς τὴν λαμίαν. μυθεύεται δὲ ὡς ἔλαχος αὐτὴ διατελεῖ βλέπουσα ἡμέρας ἐν καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ . . . ἕως οὗ τὴν . . . ὁ Ζεύς, ὅς αφαιρεῖ αὐτῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκβάλλειν, ὅπως ἐν ἀγγείῳ ἐξαιρέσθαι, καὶ πάλιν θεῖναι λέγεται δὲ καὶ ἐγκλείειν παρὰ Διός. καὶ τὸ μέθοδον φουδῇ, εἰς δ, ει οὖν βούλεται. Λάμμανον, λελοῦντα. Λαμνῶνι, φαλακροῦται. Λαμπάδιος, ὁ ἐπιτολίας. Λάμπον, ὁ δὲ Ἀρισταγόρου. Λαμπάδας, ἐφαλλομένη ὀστρέου.

Λαμπάδια, περὶ τὸν σφαῖραν οἱ μὲν τὸν λευκὸν χαρίσιον, οἱ δὲ ἐπιλόγιον εἶδος. οἱ δὲ, τὸ σφαῖρος τὸ ἰατρῶν, τὸ στρέμμα γονατος, τὸ σφαιρίον. οἱ δέ, τὰ ἔμμοτα. Ἀριστοφάνης: λαμπάδια περὶ τὴν σφαῖραν ὡς γέροντι χάριν διαιρουμένων τάξιν. Λαμπάδιον, κοτυλίσμα εἶδος, κατὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Λαμπάδιον, ἡ λαμπάς. Λαμπάδος, καὶ λαμπάσι. τρισὶ ἄγουσιν ἑορτὰς ἀθηναῖοι λαμπάδος, παναθηναίοις, ἡφαιστείοις, καὶ προμηθείοις. Λαμπάς, παρὰ τὸ λάμπω τὸ φαίνω, γίνεται λαμπάς. Λαμπαδικὸς ἀγών. ἦγον λαμπαδηδρομίαν. γίνεται δὲ τρεῖς ἐν τῷ κεραμεικῷ, ἀθηνᾶς, ἡφαίστου, καὶ προμηθέως. κεραμεικὸς δὲ τόπος ἀθήνησιν, ἔνθα συνελθόντες οἱ ἔφηβοι κατὰ ἐπιείκειαν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα, πρὸς δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ τινὰ ὑπάρχειν φασὶ, ἐφ' ἣν συμβαίνει αὐτὴν ἀναβάντα ἐκκαίειν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν οἱ πρῶτοι λαμπαδιζοντες ἀφικῶσι, καὶ αὐτὴν

ρόν. Λάϊσπον, τὸ ἀρχεῖον. Λαῖρος, ὄνομα κύριον. Λαΐς, κυρίως, λέαινα, στοά, χορηγία, σικυώνη, ἐπίσημοι ἑταῖραι μνημονεύονται. Στράβων δὲ ἐν ὀγδόῳ τῶν γεωγραφουμένων, φησὶν ἐν Κορίνθῳ Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἐν ᾧ πλείους ἢ χιλίας ἑταίρας ἀφωσιωμένας τῇ θεᾷ προσκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις, ἅπερ τὸ ἀφικνουμένων ἐπαγομένας, μηδένα μέμφεσθαι μὴ βίῳ διαφθείρων προστιμώμενος. ὅθεν τὸ λεγόμενον παροιμιάζεσθαι, οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. Φύλαρχος δὲ ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ κέρατι τῆς ἀμαλθείας, Δημοσθένην ἱστορεῖ Λαΐδος αὐτῷ μυρίας δραχμὰς αἰτησαμένης εἰς μισθὸν παννυχίδος, οὐκ ὠνοῦμαι φάναι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν. Λαισαιοφόρος, ὁπλοφόρος. Λαισὰς, ἡ παρὰ τὴν ἔξωμίς. Λαίσασθαι, κτίσασθαι. Λαίσια, μηλα. Λαισήϊα, Ἡρωδιανός φησι, τὰ πάντα κατὰ μάχην σκεπαστήρια, λαισήϊα λέγεσθαι, διὰ τὸ ἐν τῇ χειρὶ φέρεσθαι. Λαισήϊα πτερόεντα, οὐ μόνον οἱ σοὶ πτερόεντες, ἀλλὰ καὶ λαισήϊα πτερόεντα. ἤτοι ταῦτα μὲν ὡς κοῦφα κατὰ τὰ πτερὰ, ἐκεῖνοι δὲ ὡς πτερεῖς διασκευασάμενοι πρὸς ἐκπέτασμα. ἔστι δὲ λαισήϊον, ἀσπίδος γένος εὐρέος. οἱ παλαιοὶ ἀσπίδισκιον, καὶ μαβύρσινόν φασι τὸ λαισήϊον. Λαίσιος, κίναιδος, πόρνη. Λαὶς, κάπρος. ὁ λάπιος, ὁ λιμηρὸς, παρὰ τὸ λα ἐπίτασιν, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ μακρὸς, μαικρὸς. Λαίσθη, αἰσχύνη. Λαίσπαις, βούπαις. λάκκαι διδέει.

Λαισποδιάσαι τὴν φύσιν, ἀντὶ τοῦ κνήμην ἔχειν στρεβλήν. λαισποδίας αὐτοῦ καὶ δεσιάς, ὡς κακόκνημος διαβάλλοντι. Λαισποδίας δὲ, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὡς καὶ κιθαιροσποδιᾶν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον, ὅτι καὶ στρατηγὸς ἦν, φησὶ Θουκυδίδης. Λαίση, ἡ αἰσχύνη. Λαισὸν, τὸ ἀχθεινόν. Λαιστρυγόνες, οἱ λεοντῖνοι. εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς λέγουσιν ὑπάρχοντες. Λαίστρον, ξυλῆρα, πέδον. Λαῖτα, πέλτη. Λαῖτμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος, ἢ τὸ οἴδημα τῆς θαλάσσης.

Λαῖτμα, τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, καὶ διάστημα. οἱονεὶ λαίτμημα, ἡ παρὰ τὸ λατομεῖσθαι ὑπὸ κυμάτων, ὃ ἐστι τέμνεσθαι. Σιλανὸς δὲ ἐν γλώσσαις, πέλαγος εἶναι, καὶ Εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ ἀπολλωνίου ἀποδιδώκασι. Λαῖτος, ἀκέραιος, καὶ ὄνομα κύριον. Λαίτρια, πόλις ἰλλυρική. Λαιτὸν, τὸ δημόσιον τόπον. Λαίφα, ἀσπίς. Λαιφαὶ, ἀναιδεῖς, θρασεῖς, αὐθάδεις, φλυαροί. Λαιφάνια, ὄνομα πόλεως. Λαιφαλεοντεῦ, ψαλαφοῦντες. Λαῖφα θηλυκῶς, ὁ χλαμύς. διδύμων ἀπλοΐζων λαίφη. οἱ δὲ ὕστερος δὲ, τὰ ἄρμενα, ἢ τοῦτο τὸ λαῖφος, ἤγουν τὸ ἄρμενον, ἢ ἱστίον, ἢ ἱμάτιον. Λαῖφα, πτωχικὰ παχέα ἱμάτια, ὡς καὶ τὰ σπεῖρα. κυρίως δὲ λαιφία, αἱ τῶν πλοίων φασὶν ὀθόναι. ὅθεν οἱ κωμικοὶ συντίθενται ἐκ τοῦ σάγος, καὶ τοῦ λαῖφος, σαγολαίφια λέγουσι. Λαίφεσιν, ἁρμένοις. Λαίφια, ῥάκη.

Λαῖφος, πτωχικὸν ἱμάτιον, κατὰ τὸ σπεῖρον. διὸ καὶ καθὰ σπεῖρον λέγεται νεὼς, οὕτω καὶ λαῖφος. Λαῖφος, τὸ ἄρμενον, παρὰ τὸ λαμπεῖσθαι. Λαίφυρον, τὸ ἀθηνᾶς. Λαιφὸς, διαπαντοπώλης. Λαιψηρὰ κίνησιν ἐνίκων, τὰς ἀνημώλας ἐφίλας, καὶ τὰς ἀνθοχίδας, καὶ ὅσα τοιαῦτα παρήγαγον.

Λαιψηρὸς, ὁ ταχὺς, ἐλαφρός. λαψηρὸν, τὸ ἐπίξηρον. Λακάρε, λέλακε, βοᾷ, ἀπὸ τοῦ λακεῖν. Λάκαινα κόρη. Σοφοκλῆς, ... λακαίνης, ὡς ἐς εὔνουν βάσις. Λάκαιον ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λακαίνης. Λάκαινα μὲν γυναῖκα ἐρεῖς, λάκαιναν δὲ τὴν χώραν οὐδαμῶς, ἀλλὰ λακωνικήν. εἰ καὶ Εὐριπίδης παραλόγως φησὶν, ὡς ἡ λάκαινα τῶν φρυγῶν μείων πόλις. Λακάρτη, λακάρα, δένδρον τι. Λάκας, φάραγγας. Λακαττύζε, πατάσσε. Λάκε, ἐλάκησε, ἐθλάσθη, συνετρίβη, ἤχησε.

Λακεδαίμονες, ἐν ἐπιγράμμασι, ἀσπίδα, φρύγιον ὄφιν. καὶ λακεδαίμον, περίεργοι. Λακεδαίμων, ὕδωρ ἁλμυρὸν, ἄλλοι πεποιημένον, ὃ πίνουσιν οἱ τὴν μακεδόνων ἀγροίαν. Λακεδαίμων, αἰπεινὴ, εὐλείμων, εὔφατον. Λακεδαίμων, ἀπὸ Λακεδαίμονος ἐκάλεσε, οὗ ἐστι ἀμυκλαίας. ἢ διότι συνέβη μεταδιαιρεῖσθαι τὴν χώραν ὕστερον, ἐκείνω ἐπεκάλεσαν. οὕτω καὶ ὁ λαχὼν πρῶτος λαβὼν ταύτην, ἐκάλεσεν ἀπὸ τοῦ πράγματος, εἶπεν Λακεδαίμων. ἢ λακεδαίμων, διότι ἀγαθῷ δαίμονι, τουτέστι τύχῃ ταύτην ἔλαβεν ὁ λαβὼν, ἢ ἔλαχεν ὁ λαχὼν, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς τὸ κ, καὶ τοῦ χ εἰς κ Λακεδαίμων. λέγεται δὲ Λακεδαίμων, καὶ ἡ χώρα, καὶ ἡ πόλις. καὶ ὅτι τὶς ἀκούσει τὴν Λακεδαίμονα ἐπιτρέψαι λιμὸν, τὴν χώραν νοήσει. ὁ δὲ Θουκυδίδης λέγει, ὅτι ἡ Λακωνικὴ τὸ παλαιὸν μὲν ἑκατόμπολις, καὶ τὰ ἑκατόμβαια διὰ τοῦτο ἐθύετο ἐκεῖ κατ' ἔτος. ἐκάλει δὲ καὶ ἀρχαῖον ἔργον, οὐ μόνον ἡ πελοπόννησος ὅλη, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἡ Λακωνική. ὡς δηλοῖ τὸ ἡ μυκάλη οὐκ ἄργος ἦν ἀχαϊκὸν, ὅπερ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ. εἰ δὲ καὶ ἀτείχιστος κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν ἐκεῖνη ἡ Λακεδαίμων, πῶς ἂν πόλις λέγοιτο. κώμη μᾶλλον λέγεσθαι ὤφειλεν, οἱ περὶ σπάρτης τοῦτό φασιν. ἱστορεῖται δὲ ὅτι Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος αὐτῶν παράσημον ἔγραφον, ἵνα τοῦ κατέρχεσθαι τοὺς χεῖρα χαράττων, ἐκπλήττοιεν. ὥσπερ οἱ μεσσήνιοι, τὸ μῦ στοιχεῖον ἐν αὐταῖς, καὶ σικυώνιοι, τὸ σῖ. Εὔπολις, ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα, ὅπερ τὰς λακωνικὰς ἀσπίδας. ἔστι καὶ κύριον Λακεδαίμων, τὸ ἐθνικὸν Λακεδαιμόνιος, καὶ συγκοπῇ λάκων, οὗ θηλυκὸν λάκαινα, κτητικὸν λακωνικόν. ἔστι δὲ καὶ κλεὶς λακωνικὴ κλειστήριός τις. καὶ εἶδος δὲ ὑποδήματος, καὶ ὀρχήσεως εἶδος, καὶ μάστιγες λακωνικαί. Λακεῖν, οὐχ ἁπλῶς τὸ φωνεῖν, ἢ λαλεῖν, ὡς οἱ πραγματικοὶ διεψευσμένως ἐξηγοῦνται, καὶ ἀβελτερικῶς παίζει ἐν τῷ ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τοῦ στόματος, ἀλλὰ τὸν ἦχον ἀψύχων σωμάτων ἡ λέξις δηλοῖ. ὅθεν καὶ ἐν ἱματίοις ἢ στρωμναῖς λακὶς ὀνοματοποιεῖται, καὶ ἐπὶ ὀλίγων τὴν λέξιν ὁ ποιητὴς ἔταξε, καὶ ἐπὶ ξίφους αὐτὸ ἔταξεν, ἐν τῷ λάκε δὲ περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρής. Λακεῖν, ψοφῆσαι. Λάκειν, ἠχῆσαι, ἦχον, ἢ διαρρῆξαι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις λακίδες λέγονται αἱ διακοπαί. Λακέρεια, ὄνομα πόλεως, παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ῥέω, οἱονεὶ μεγάλα ἐπιρρεομένη. Λακερόν, εὔηχον. Λακέρυζαι, αἱ φλύαροι. Λακερύζεσθαι, λογοποιεῖσθαι, ἀδολεσχεῖσθαι.

Λακέρυζα, κυρίως μεγάλα κράζουσα. Λακηθεῖσα, σπαραχθεῖσα, ταλμένον. Λακὴ, ῥάκη, κρότος. Λακῆσαι, διαρρῆξαι.

Λακηθμὸν, ὃν οἱ ἀττικοὶ ἐλυκασμὸν καλοῦσι. Λακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Λακίδας λέγει λακεφάνας, τὰ διερρωγότα ἱμάτια. Λακίδες, σπαράγματα, σπαράγματα ἱματίων, καὶ τὰ λεπτὰ τῶν ἀρμένων σχίσματα. Λακίζει, κατάξαι.

Λακίζει, κοπτύει, ῥήσσει, ῥηγνύει. Λακινίζειν, ῥωμαϊστί, ὑπόδημα. Λακίνιον, ἀκρωτήριον κροτωνιάτιδος, περὶ οὗ φησι στέφανος, καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ λακίνιον, ὅπου ὁ πέντας αἶγος, ἐγδόμηκοντα μέτρα καιτοῦσαι μοῖραν. λακίνιον δὲ ἐκαλεῖτο, ὅτι λακινίς κροτωνιάτις. Λακὶς, ῥαχὰς, ἐμβολὴ, ῥαφὴ, σχίσμα.

Λακὶς χθονὸς, χάσμα γῆς. Λακισθῆναι, ῥαγῆναι.

Λακίσματα, τὰ σχίσματα, τὰ ἀποπίπτοντα τῶν στρωμάτων.

Λάκκαιον, ὕδωρ, καὶ ὄρος. Λακκίμεναι, φαγεῖσαι.

Λακκίζω, λάκκον ποιῶ. Λακκόπλουτος, ὁ καλλίας ὑπὸ τῶν κωμικῶν, διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ ἐμβαλλομένῳ. Λακκόπρωκτος. ἀριστοφάνης, ὦ λακκόπρωκτε χαῖρε πολλοῖς τοῖς ῥόθοις. ὅς οἶδ' ἔτι χαίρω πολλ' ἀκούων κακά. Λάκκος, ὁ θάλασσος. Λακκοσχέας, τοὺς σπίλους φασὶ διακεχαλασμένους ἔχειν, καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων, καλεῖσθαι λακκοσχέας. τοὺς δὲ διαπαντὸς καθειμένους ἔχοντας αὐτὸ, λακκοσχέας εὐφρόνως. ἔστι σχίζα λέγεσθαι τὸ ἀγγεῖον, ὅταν οἱ διδύμοι ἐμβεβληνται, ἀπὸ μέρους τὸ μέσον, οὐκ εὖ. φασὶ γὰρ τοῦ σχίζου καλεῖται καθειμένους, λακκοσχέας προσαγορεύεσθαι τοὺς τοιούτους.

Λακκο-

ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς ἄτλαντα, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων, τρία λαβόντα, διαδεξάμενος τὸν πόλον. δοὺς δὲ ἄτλας ἐπὶ τὸν ὦμον ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθών τε πρὸς τὸν ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀπάξειν εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκε τῷ ἄτλαντι. ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανὸν, ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται. ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς μυκήνας παρ' εὐρυσθέα, καὶ δίδωσιν αὐτῷ ταῦτα. Λάε, ἐφθέγξατο. οἱ δὲ ἐφθέγγετο. ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων. Λάειν, βλέπειν. καὶ λαὸς, ὁ τυφλός. Λάϊος φὼς, ὁ τοῦ Λαΐου. Λαοξόος, λιθοξόος. Λαερτιάδης, πατρωνυμικὸν, ἐκ τοῦ λαέρτης. τὰ γὰρ εἰς της ὀνόματα, εἰ μὲν καθαρὰ, διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικὸν, οἷον ταλαὸς ταλαϊάδης, θυέστης θυεστιάδης. εἰ δὲ μὴ καθαρὰ, διὰ τοῦ ιδης, κρόνος κρονίδης, λάγος λαγίδης. ἰστέον, ὅτι οὐ ποιοῦσιν ἀπὸ προσηγορικοῦ πατρωνυμικά. τὰ γὰρ προσηγορικὰ κοινά εἰσι, καὶ κατὰ πολλῶν λέγεται. εἰ οὖν ἄνθρωπος ἀνθρωπίδης εἴπωμεν, ἐδηλώσαμεν ἂν ἐκ πολλῶν γεγενῆσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. μόνον δὲ λέγουσι γεγενῆσθαι τὸν παῖδα ἐκ πολλῶν. ὅθεν καὶ αὐτὴν εἴληφε τὴν ὀνομασίαν.

Λαέρτης, ὥσπερ δὲ λέγεται βούσιρις, οὕτως λαέρτης λαέρτης, παρὰ τὸ δεῖσθαι λάας ἀθροίζειν, ἤγουν κουφίζειν λίθους. Λαέσσιν. ἡ εὐθεῖα ὁ λᾶς, γενικὴ λάος, καὶ κατὰ κρᾶσιν λᾶος. ὡς τὸ, λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς, ἤγουν ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου ὁρμῆς, ὁ πληθυντικὸς εἰσί, λᾶες λάεσσιν. ὅθεν τὸ λάεσσιν, ὅ ἐστι λίθοις.

Λαίζειν, ἐξυβρίζειν. Λάζεσθαι, ἤγουν λαμβάνειν, ἡ συνήθεια οἶδε λέγειν. ἀφ' οὗ τὸ λαζύω λάζυμι, ὡς ζεύγνυμι. Λάζεσθαι, οὐ μόνον αἰτιατικῇ συμβιβάζεται, οἷον ὁ δ' ἔλαζ' λαζοίατο γαῖαν, καὶ λάζετο δ' ἔγχος, ἀλλὰ καὶ γενικῇ. οἷον, ἀντιλάζεται πόνων ἐν τῷ μέρει. παράγωγον δὲ ἐξ αὐτοῦ, τὸ λαζύω λάζυμι. ἐξ οὗ παρ' εὐριπίδῃ, τὸ γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι, ἤγουν λαμβάνουσαι. Λάζω, ἐκ τοῦ λάζομαι, παρατατικὸς ἐλαζόμην, ες, το.

Λάζειν, ἐκράτησε. λάβω τὸ λαμβάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον. καὶ ἐξ αὐτοῦ λαβάζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν λάζω.

Λαζίνας, χαραδρίον, καλαρίας ἰχθύς. Λαζοίατο, λάζοιντο, τὸ λαμβάνω. καὶ λάζομαι, ἀφ' οὗ εὐκτικὸν λαζοίμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν λάζοιντο, καὶ ἰωνικῶς λαζοίατο, ἀντὶ τοῦ λάβοιεν, ὁμοίως ἀντὶ τοῦ ἀορίστου παρ' Ὁμήρῳ. Λαζύμεναι, λαμβάνουσαι. Λαζὼν, ἀλαζών. Λαίμεναι, φθέγγεσθαι.

Λαίεται, βουλεύεται. Λαθάδαν, λάθραν. Λάθαργοι, σκώληκες, οἱ τὰ ξύλινα, ἀπὸ τοῦ βόρους ὑπὸ τῶν ὀρβόλων, ἢ κύνες κρυφίως δάκνοντες. Λαθαίργου, λαθραίου. Λαθεσμοῦ, λήθη, λησμοσύνη. Λαθεῖ, ἀμελεῖ. Λαθεῖν, ἐάν τα παρεπέμψαι. ἢ ὅλως εἰς νοῦν οὐκ ἔχειν, διὸ ἐβλάβη. Λαθεῖν, ἐκ τοῦ λήθω ἀχρήστου, ὅμοιος ἔλαθον, λάθω, λάθοιμι, ἐὰν λάθω, καὶ ἐπιλάθοιμι καὶ ἐπιλάθω, καὶ ἐπιλαθεῖν. Λαθάβας, γέροντας. Λαθικηδέα, λανθάνειν ποιοῦντα, λύπην τῶν κακῶν ἐμποιοῦντα τοῖς πᾶσι. κήδεα γὰρ τὰ κακὰ, καὶ αἱ θλίψεις, καὶ αἱ λῦπαι. Λαθικηδὲς, λυσίκακον, παυσίλυπον. ἐπὶ δὲ ὅμως τῷ κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. καὶ λαθικηδέας μαζὸς, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Λαθιπόνος, ὁ βραδέως ἐκπαιδευθείς.

Λάθιος, κρίνα περὶ τὴν οἴτην, ἢ ὡς οὕτως ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὸν ἡρακλέα πεσόντα ἐξ αὐτοῦ, ἐπιλαθέσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν.

Λαθίπονος, οὐ ἐμπορούμενος. Λαθίφρων, ἄφρων, ἐπιλαθόμενος. Λάθρα, κρυφίως, ἠρέμα, ἡσύχως. Λαθραίως, καὶ λαθραδὶς, καὶ λαθραδὸν, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Λαθρακάτωρ, χαλκοτυπῶν. σικελοί. Λαθρίως, ἀγνώστως. Λάθρη, ἀντὶ τοῦ λάθρα. Δωρικῶς. Λάθρη, τουτέστι τῷ ἀνοίσι. τουτέστιν, ὡς οὐκ ἄν τις εἴσαιτο. ἀμφοτέρων δὲ διαφορετικὸν, τὸ, λάθρη ἀλόχου. πᾶν γὰρ ὃ λάθρα καὶ ἄνοισι γίνεται, δόλῳ γίνεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Λαβραλέως, λαιψηρῶς, ταχέως.

Λαθροῦν, βλάπτειν. Λάθυρος, εἶδος ὀσπρίου. Λαθὼν, ἀγνώστως πράξας τι. Λαιὰ, ἀριστερὰ, ἢ κολοβόχειρ.

Λαιὰν, ἐκκλησίαν, κτῆσιν. Δωριεῖς λαίαν, ἐπὶ τῆς λείας.

Λαιάναι, λεπτῦναι. Λαίβας, ἀσπίδας. κρῆτες. Λαίγμα, περικεφαλαίας κόσμος. Λαΐγγες, τὰ μικρὰ λιθάρια, τὰ πρὸ τῶν χειλέων τοῦ ποταμοῦ. Λαίγματα, κόμματα. οἱ δὲ σπέρματα ἱερὰ, ἀπάργματα. Λάιος, λάσαυρος. Λαίδιον, ἀριστερὸν, εὐώνυμον. Λαῖδος, λᾶδος, τριβώνιον.

Λαιδρὸς, λαμυρὸς, ἀναιδὴς, λίσθος, θρασὺς, ταχὺς, ἀπαγές. Λαιὸν βλέπον. ὅθεν ἀλαὸς, ὁ τυφλός. Λαίεται, καταλύεσθαι. καὶ λαιτὸν, τὸ ἀρχαῖον. Λαίθαργοι κύνες λέγονται, αἱ λάθρα προσιοῦσαι καὶ δάκνουσαι. ὅθεν παροιμία, σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ. Λαίθαργος, ὁ κρυφοδάκτης καὶ ἀργὸς, ὁ λαθραίως δάκνων, καὶ οἷον ὡς κύων λαίθαργος.

Λαιθαρύζειν. λεμυροῦσαι, διαπράξασθαι. Λαιθράζω, χλευάζω. Λαικάζω, ἀπατῶ. Λαικάσαις, ἀντὶ τοῦ πορνεύσας. ὅθεν καὶ λαικάστρια, ἡ πόρνη. Ἀριστοφάνης, δέον εἰπεῖν στεφανώσας, ἢ ἐν πρυτανείῳ ἀκούσας, παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, λαικάσας. Λαικαστὰς, τοὺς πόρνους λέγει Ἀριστοφάνης.

Λαικάστρια, ἡ πόρνη. καὶ λαικαστὴς, ὁ πόρνος. Λαιλάξαι, τὴν γλῶτταν ἐξελεῖν. Λαίλαος, ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

Λαιλάπτος, ὅταν συστροφὴ καὶ ἀνεμώδης ὁ ἀὴρ ᾖ. Λαίλαψ, σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμου. Λαλιά, ὁ μὲν ἐν τῇ διανοίᾳ ἐνδιάθετος λεγόμενος συμπλοκὴ ὀνομάτων, ἢ ῥημάτων. ἐν ψυχῇ δὲ ἐν τῇ προφορᾷ καὶ χρόνῳ λόγος ὁ προφορικός. ῥεῦμα ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπόμενον μετὰ φωνῆς. ἡ ἔκφρασις διανοίας, μετὰ ῥημάτων ἢ ὀνομάτων. Λαιμᾶ, τὸ αἷμα. καὶ λαῖμα, τὸ ἱερὸν θῦμα. Λαιμὰ, λάμυρα. Λαιμάργως, ἐσθίουσιν ἀμέτρως. Λαιμαλαιὸν, φυσσόν. Λαίμαργος, φάγος, ἄπληστος ἐπὶ τὸ φαγεῖν, μανιώδης. Λαιμαργία, ἡ μετὰ ἐφθοῖς οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐφ' ἡδυντικῇ βρωμάτων μανιώδης.

Λαιμαργία, ἡ σύντονος ἐπιθυμία. Λαιμαίσιν, ἀπλήστως ἐσθίειν. Λαίμαστη, εἰς βρῶσιν ὁρμητή. Λαιμοκύλης, διὰ δειμαίνει ὁ κύων. ἐν ἐπιγράμματι, καὶ τὴν εὔκοον λαιμοκύλην σκυλάκαινα. Λαιμὸς, ὁ φάρυγξ, ὁ τράχηλος, ὁ λάρυγξ, ὁ βρόχος. Λαιμὸς, δηλοῦται ἐν τῷ λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα παρ' Ὁμήρῳ, ὃς μετὰ τὸν ἀνθερεῶνα εἴη ὁ λαιμός. ἰστέον δὲ, ὅτι λαιμὸς ὁμωνύμως τοῦ μέρους τοῦ σώματος λέγεται, καὶ τὸ παρὰ τὸν ὕσθμον ἰδιωτικῶς φράσει γεωγραφικῇ, λαιμὸν λεγόμενον. λέγεται γὰρ ὅτι κατὰ τὴν ἐν μέσῃ πελοποννήσῳ μεγάλην πόλιν, ἣν καὶ κρομμυοφόρον ἡ ἱστορία οἶδε, κατὰ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος θρόνον ἦν ἀπομεμιμημένος διὰ γραφῆς λαιμὸς, ἔχων γυναικὸς μορφήν. δοκεῖ δὲ ἐκεῖνος ὁ λαιμὸς ἐπίσημος γενέσθαι, ὥσπερ ἱστορίαις ἐξίσται. Λαιμοδῶ, δραχθεύω. Λαιμόρη, ἡ λαμυρίς.

Λαίνια, ὄνομα πόλεως. Λαίνεον ἕσσο χιτῶνα, ἤγουν λίθον ἂν ἐνεδέδυσο ἱμάτιον, λίθοις δηλονότι χωσθείς. ἢ τὸ λιθωθέντα λέγει, ὥσπερ τι ἱμάτιον ἀμπέχων ὁ τῶν λίθων σωρός.

Λαῖος, ἡ σιτοσπόρος γῆ, καὶ ἀριστερός. Λαιόχειρ, σκληρόχειρ. Λαῖον παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ λήϊον, ὡς λάϊον, λήϊον. Λαιὸν, τὸ ἀριστερὸν, καὶ λαιόν. Λαιοτομεῖς παρὰ Θεοκρίτῳ, τὸ λήϊον θερίζεις, καὶ τέμνεις. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήϊον τὸ χωράφιον, τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ συναιρέσει τοῦ ι, λαῖον, καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ, δηλονότι τὸ λήϊον τέμνω. Λαιστὸς, κίναιδος, λάσταυρος. Λαισθέντον, ἀναπεπλασμένον, ἐχυ-

πείροντα τὴν χεῖρα. Λαγαρίζεσθαι, μεθίεσθαι. Λαγαρὸν τὸ μὴ κενόν, καὶ ὑπόκενον. Λαγαρὸν, ὡς λαγαρόν. ἰσχναί ...ονται γὰρ αὐτῷ τὸ πάχος εἰς πλάτος, καὶ λεπτὸν ἀθλητικόν.

Λαγάσαι, ἀφεῖναι. Λαγβατὴρ, ἀνεστραμμένον. οἱ δὲ, λαίγανον ἐμβάλλοντα. Λάγγα, ἡ τῇ τροφῇ διακειμένη μοῖρα. Λαγγάζει, ἐκνεῖ. οἱ δὲ, λαγγεῖ. Λαγγανόμενος, πειραζόμενος, σχαζόμενος. Λαγάσαι, περιφυγεῖν. Λαγγαρεῖ, ἀποδιδράσκουσα. Λαγγεύει, φεύγει. Λαγγίβαρδος, κόσμος. χαίρεσθαι καὶ λαγγίβαρδος. Λαγγὼν, μεθόβολος, ἵππαρχος. Λαγανὰ, λεπτά. Λαγδὸς, σμίλαξ.

Λαγδὸς, θεὸς. σικελοί. Λαίγανον αἷμα καὶ κρέας, τὸ τοῦ λαγωοῦ. Λαγοὺς, λόγου. Λαγὼς, ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφερής. Λαγίνιον, ἡγεμόνιον, καὶ ἡγεμόνες τῶν λαῶν λέγονται. Λαγίναρχος, ὁ ἐφεστηκὼς ἐπὶ τοῦ οἴνου. Λαίδια, ἰὼ τα. Λάγνα, τὰ ἄκρα τῆς κόμης τῆς ὑπήνης, παρὰ τὸ ἀποκρέμασθαι. καὶ λάγνα, λάμπρα, κιβωτός. Λαγνεία, ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἄμετρος, καὶ πορνεία. Λάγνος, ἐπὶ ἀνθρώπων, ὅπερ λίαν γόνιμος. μαχλὰς, ἐπὶ γυναικῶν. Λάγνος, πορνὸς, αἰσχρὸς, καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια, ἢ κατὰ τὰς συνουσίας. Λάγνης, διὰ τοῦ ι, ἀλλὰ μὴ λάγνος. Λαγοθήρας, ἄθους εἶδος. Λαγόνα, ἣν καὶ κοινῶς καλοῦμεν, ἤγουν τὴν ὑπὸ τὰς πλευρὰς τόπον. λαπάραν Ὅμηρος καλεῖ αὐτὸν, ὅτι κατὰ λαπαρίαν. καὶ γίνεσθαι μὲν λαγὼν, παρὰ τὸ λάγειν ἔνθα λέγουσι τὰ ἐσώτερα πλευρά. κοινὸν δὲ, ὡς κενὸς ὤν. λαπάρα δὲ, παρὰ τὸ λάπτειν, ὅ ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐκκενοῦν. ἀφ᾽ οὗ καὶ λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων σκύλων καὶ πόλεων ἐκκενούμενα. ταῦτα δὲ ἴσως, καὶ ἀπὸ τοῦ λαῦ φέρεσθαι συλλέγεσθαι. Λαγηνὸς, σχίσμα γῆς. Λαγορίς, ἐκκλησία. Λαγορία, ὄνομα πόλεως. Λαγχάνοντες, εἶδος πλακοῦντος. Λαγχὸν, ὁ λαγχὸς, βορβορῶδες. Λάγυνος, ὁ πάνυ λευκὸς, καὶ λίαν. παρὰ τὸ λᾶ, καὶ τὸ γῦ τὸ χωρίον. Λαχάνω, γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. ὅτι συντάσσεσθαι γενικῇ, σημαίνει ὁ αἰτιατικὴ ἐλληνικῶς. οἷον, ἔλαχον αὐτὸν, ἔλαχον ἵππον, ἀντὶ τοῦ μέρος αὐτῶν, καὶ μέρος ἵππου. Λαχεῖν τὸ κληροῦσθαι, αἰτιατικῇ. μεθ᾽ ἀλλαχῶν δὲ, γενικῇ. λαχάνω δίκην τῶν δικῶν, ἤγουν κρίσιν ἀπήνεγκε λέγουσιν, ἀπὸ κληρῶν γὰρ τὰς δίκας ἐποιοῦντο. Δημοσθένης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. καὶ λαχάνει τοσαύτων, ἄρτι τὴν δίκην τοῦ παιδός. Λαγυβολίον, λίθος ἢ λαγωὸς ἀργύρεος. Λαγώδης, ἔρις ταπεινή. Λαγὼν, ὁ πτώξ, τὸ ἴχνος. Λαγωνεία, λαγοῦ κρέα. Λαγωὸς σχῆμα λέγεσθαι φεύγει, ἔλαφος δὲ θεῖ, οὕς δὲ μαχόμενος συμφέρονται, λέων ἐφορμᾷ, πάρδαλις πηδᾷ, ἄρκτος συμπλέκεσθαι, ταῦρος ἐμπίπτει, ἐπὶ τὸ πλῆττειν. τὰς μὲν ἔχουσι χηλὰς λέγεσθαι παίειν. τὰς δὲ κέρατα, κερίζειν. τὰς δὲ ποσὶ τὴν πλῆξιν ποιοῦσι, λακτίζειν. τὰς δὲ ὄνυξι, σπαράττειν. τὰς δὲ ὀδοῦσι, κατεσθίειν. Λαγωὸς. Λαμπρόφορος ἐν πᾶσι λαγώοις, ἐν κρέασι λαγῶν, ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν πᾶσι λαγώοις, ἀντὶ τοῦ ἐν τρυφῇ. Λαγωὸς, οἱ μὲν ἐκ τοῦ λαγὼς ἐκτεταμένου, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο μικροῦ. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἰσ(..) τοῦ συστέλλοντος τὴν λέγουσαν, ἐκτείνεσθαι δεῖ τὸ μέγα ω, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ κολωὸς, καὶ τοῦ ὁμοίου. φασὶ δὲ ἐκ τοῦ μέρους τὸ λαγὼς διέστειλε βορ..., οἱ δ᾽ ἄλλοι λαγὸν λαλοῦσι, διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ λάω τὸ βλέπω. καὶ εἰσὶ πολυωπικοὶ τόποι. ... Ἀθηναῖος. ἐκ δὲ τοῦ ... τὸ λαγὸς τὸ ἀσινοῦν, ὅμοιος τὸ ὀργὸς, ἀργός. Ὅμηρος δὲ φησι λαγωὸν διὰ τὸ μέτρον. Λαγωὸς, οἱ μεσοῦ καὶ πτὼξ, καὶ δασύπους λέγεται κοινῶς, ἀλλὰ καὶ ταχίνας εὕρηται παρὰ λακεδαιμονίοις, πορ᾽ οἷς καὶ ὥς οἷον πατρονυμικὸν ὁ λαγίδας, ὥς καὶ πελαργιδεὺς, ὁ τοῦ πελάργου γόνος, καὶ λυκιδεὺς, ὁ τοῦ λύκου, οὕτω καὶ ἀλεκτρίδες φασί, καὶ χηνίδες, καὶ περδικίδες.

Λας. Λαγώπυρος, ἡ οὕτω καλουμένη βοτάνη, παρὰ τὸ ἐπιμαρένα. Λαγὼς, ὁ χερσαῖος. λαγὸς δὲ ὁ θαλάσσιος, ὁ πονηρός. λαγὼς καθεύδων, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. Λαγὼς, παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ὠς ὠτὸς, ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων. χαίρεται καὶ λαγωός. Λαγὼς, ὁ λαγὼ ἀττικὸν, λαγωὸς τὸ λαγωοῦ κοινόν. λαγὼς τῶν περὶ τὸ κρέων τρέχει. λαίπω ὅλον ἀττικῶς. Λάδανον, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πηγῶν τὸ κιγῶν, καὶ τὸ χρόνιον. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς βοτάνης λαδάνων. Λάδος, ἔλαφος, ὑβρίας. Λάδα, πόλις. Λάδιον, λαμβάνειν. Λάδομαι, ἀγνώμων τίθεμαι. Λαδιεὺς, παρὰ τὸ λᾶ καὶ τὸ ἦν λαρίδιν μεγάλας γενέσθαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Λαδωνεὺς ὁ ἀφροδίτη, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμῷ λάδωνι ἐγένετο. Λάδων, ὁ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμὸς τῇ γῇ συγγινόμενος ἐγέννησε Δάφνην πάνυ ὡραίαν τῷ εἴδει. ταύτης ἐρασθεὶς ὁ ἀπόλλων ἐδίωκεν αὐτὴν, ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς γῇ. ἡ δὲ, χανοῦσα ὑπεδέξατο αὐτήν. ἡ γῆ δὲ ἀπόλλωνι παραμυθουμένη, ἐμάνησεν τῇ αὐτῇ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. ἐπὶ δὲ ἀσθαλίς, καὶ μολίσασα μέλαν ... ἐπεὶ καὶ ὁ κύριος ἄφθαρτος ἐκ τῆς ἀπόλλωνος ἔμαντεν. ἀπόλλων δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ τὸ φύλλον εἰ φέρων στεφανωσ... γὰρ, ... διὰ τὸ ἐμαντεύετο, κρίνας ἐγράφετο. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος σίμματα ἀπὸ δάφνης ὕδωρ κατασκευασμένα. ὅθεν λαρδέστερον ὅτι οἱ μάντεις διὰ συμβολῶν ἀπόλλωνος δάφνης ὕδατι. καὶ ταῦτα μὲν τὰ λαρύδαι καὶ μυθικά. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει, οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις δάφνης φοροῦσι τοὺς στεφάνους, ὡς ἀσθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω χρῶνται τὸ χρησμοὺς λέγοντες καὶ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ. καὶ οὕτω διατηρούμενοι τὸ μῦθον ἐπίδωκαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσίν. ἤγουν ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ, καὶ λέγον τοὺς χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. ἱστορία περὶ λάδωνος. Λάδων, ἀπὸ Λάδωνος, τοῦ ἐπὶ Λάδων, τὸ δράκοντα λάδωνα καλεῖσθαι. τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπελάβετο, ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι. Ἡσίοδος δὲ, ἐκ τυφῶνός φησιν. ἄγριοι δὲ, ἐν λίτῳ λιβυκῶν φασὶ, μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὠνομάσθη. ἔχει δὲ ταύτῃ ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀπηνὲς δράκοντα ὀνομάσθαι. Φερεκύδης ἐν ἐνάτῳ τῶν ἱστοριῶν γαμουμένης φασὶ τῆς γῆς ... ἐν τῷ ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾶ, ἃ μολίαι χρυσὸν καρπὸν φέροντα, φυλάττειν δὲ αὐτὰς δράκοντα τὸν τυφῶνος καὶ ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν, καὶ φωνὰς παντοίας. καὶ ὅτι αἱ νύμφαι αἱ διὸς καὶ θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν ἠριδανὸν τῷ ἡρακλεῖ ἀπορούντι, μαθεῖν παρὰ νηρέως ποῦ ἄρ εἴη τὰ χρυσᾶ μῆλα, λαβεῖν δὲ αὐτὸν ἐν πρώτῃ μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, εἶτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, λαβόντα τὸ τόπον. ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα, ἀφικόμενος δὲ εἰς ταρτησσὸν, πορεύεται εἰς λιβύην ἔνθα ἀναιρεῖ ἀνταῖον, τὸν ποσειδῶνος ὑβριστὴν ὄντα. εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν νεῖλον εἰς μέμφιν, παρὰ Βούσιριν τὸν ποσειδῶνος, ὃν κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα χάλβιν, καὶ τῇ ὀπάονα πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, ἔνθα ἐθυσιάζετο. ὁρμώμενος δὲ εἰς θήβας, καὶ διὰ τὸ ὄρος εἰς τὴν ἔσω λιβύην, ἣ ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ θηρίων φέρειν, ἀναιρεῖ. πορεύεται δὲ τὴν λιβύην, κατιὼν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω καινώλιον, καὶ λαβὼν χρυσὸν λέοντα παρὰ ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς τὴν ἤπειρον διαπεριπλεύσας τὸ τῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τὸ ὠκεανοῦ πλέων. ἐπελθὼν δὲ παρὰ προμηθέα, καὶ ὀρθὸς ὑπ᾽ αὐτοῦ, αἰτεῖ περὶ αὐτοῦ ἐπιτάξαντα καὶ κτεῖναι τὸν ἀετὸν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἧπαρ ἔσθιε, πεισθεὶς προσαποκτείνειεν. ἐπεὶ δὲ τὸ προμηθεὺς, μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται, ἐλθόντα δὲ πρὸς ἄτλαντα κελεύειν αἰτεῖσθαι, καὶ ἀντὶ ἄτλαντος αὐτὸς ἔχειν τὸν οὐρανὸν, ἕως ἂν κομίσῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων.

ἡρακλῆς

λέγεις ἂν ἐξ ἐναντίας βέλος κωφὸν, τὸ [illegible] ἐπελθὸν, καὶ λίχα ῥοῖζον, ὡς μὴ δὲ ἀκουσθῆναι, μὴ δὲ αἶξαν κινῆσαι [illegible]. Κωφὸν κῦμα λέγει ποῦ Ὅμηρος. ἔνθα σημειοῦνται, ὅτι κωφὸν οὐδέ ποτε Ὅμηρος ἐπὶ ἐμψύχου τίθησι. Κωφὸν κῦμα, τὸ μήπω ὑπάρχον καὶ παφλάζον, ὡς καὶ ἦχον ποιεῖν ἀκουστὸν, καθάπερ καὶ κωφὸν βέλος τὸ ἄρροιζον. κωφὰ δὲ τοιαῦτα, ὡς μὴ ἐκφωνοῦντα εἰς ἀκοὴν τὴν καὶ κωφεύειν ἂν δοκοῦσαν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸν τοιοῦτον αἰσθάνεσθαι. ὥς τε καὶ ἐνταῦθα τὸ κωφὸν μετῆκται, ἐπεὶ μετατίθεται ἀπὸ τοῦ μὴ ἀκούοντος, ἤγουν κωφεύοντος εἰς τὸ ἠρεμοῦν, καὶ μὴ κτυποῦν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀκουόμενον. ἵνα ᾖ κωφὸν κῦμα, ὥσπερ καὶ βέλος, ἐφ' ᾧ κωφεύοι ἄν τις οἷα μὴ ἀκούων. δῆλον δὲ, ὅτι Ὅμηρος μὲν κωφὸν οὐχ εὕρηται λέγων ἄνθρωπον. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον οἴδασι καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου τὴν λέξιν. Κωφὸς, παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄπα. ἢ [illegible] τις ὤν, ὁ μή τι φθεγγόμενος, μή τι ἀκούων.

Κωφότερος αἰγιαλοῦ, παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται, ἀφωνότερος αἰγιαλοῦ. κωφότερος τοῦ τορωναίου λιμένος. περὶ τορώνην τῆς θρᾴκης, καλεῖταί τις λιμὴν κωφός. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον ὁ ἐν τορώνῃ τῆς θρᾴκης λιμὴν [illegible] ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τῆς πελάγους καταδρομὰς, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάσσης ἦχον. καὶ παρὰ κωφῷ πίθον, ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. Κὼξ, ὄνομα κύριον. Κοχλίας, [illegible]. Κοχύειν, μυρίζειν, ἀνέχειν.

Τέλος τοῦ κ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Λάμβδα τὸ στοιχεῖον, οἱονεὶ λάβδα τι ὄν, παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις, καὶ ἀσθενὲς εἶναι πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς.

Λᾶαν παρ' Ὁμήρῳ, ὁ [illegible] λίθον, ἐκτείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καὶ κλίνεσθαι περιττοσυλλάβως λάαος, κρᾶσιν δὲ γίνεσθαι λᾶς. ὅθεν λᾶ, πόλις [illegible], ὡς τὸ λᾶν [illegible] παρὰ Λυκόφρονι. καὶ λαπέρσαι, Διόσκουροι, οἱ τὴν πόλιν λᾶν πέρσαντες. καὶ λαξεύειν, τὸ λίθους ξέειν. καὶ λατόμος, ὁ καὶ λατόμιος. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ τέμνειν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τέμνειν. καὶ λατόμια θηλυκῶς, τὰ τῶν λίθων [illegible]. Λᾶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ λίαν [illegible]. ὅθεν καὶ λιμένα, ὁ μεγάλως κεχηνότα. Λᾶαν, Ὅμηρος διασυλλάβως προάγει. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι λᾶ μονοσυλλάβως ἐλέγετο ἀρσενικῶς τε καὶ θηλυκῶς. ἤγουν ἡ λᾶ, καὶ ὁ λᾶς. ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων δηλοῖ, ἐν τῷ, καὶ λᾶν πέρσαντες. ὁ δὲ ποιητὴς, διαλυθέν φησι. κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς. διὸ λᾶ καλεῖται, ὡς ἀπὸ τοῦ λᾶς ὁ λίθος. ταύτην φασὶ τὴν λᾶν οἱ Διόσκουροι ἐκ πολιορκίας εἷλον, διὸ ἐκλήθησαν λαπέρσαι. οἱ δὲ οἰκοῦντες, ἄδηλον εἴτε λᾶοι ἐξ αὐτῆς, εἴτε λᾶοι προσφιλοτιμούμενοι. Λάανα, ἐπίσαγμα. Λᾶας, ὁ λίθος, καὶ κλίνεσθαι λάα. ἔστι δὲ καὶ λᾶς, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ λᾶες τῶν λάων. καὶ λάων καὶ λάας, ὄνομα κύριον.

Λαβάβαι, λακανίσαι. Λαβὰς, ἀντιλήψεις. Λαβαῖς, ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσι. λαβὰς δὲ ἀμφικύπελλας, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος, ἐπεὶ τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐσομένας, ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς πρόσωπα ζώων θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας. Λαβὲ, ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λαβέ, ὥσπερ ἰδὲ, ἐλθὲ, εὑρέ. Λαβὲ γοῦν, ὁ ὅτι ἦγαγεν.

καὶ τὸ ἓν γοῦν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως κεῖται. ὅτι μέντοι τὸ λαβεῖν σημαίνει τὸ ἅψασθαι, τότε δὲ ὡς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. οἷον καὶ τὸ, ὅτι μ' εἷλεν ἐν ἅλωνι καὶ ζωοὺς εἷλεν καὶ ἄλλα μυρία. Λαβεῖν καὶ δέξασθαι διαφέρει. λαβεῖν μὲν ἐστὶ, τὸ κείμενόν τι ἀναιρεῖσθαι. δέξασθαι δὲ, τὸ διδόμενον ἐκ χειρός.

Λαβεῖν ἁμαρτίαν, ἐνδικεῖσθαι. Λαβὴ, ἡ ἀφορμή. καὶ λαβὴ, [illegible] τοῦ ξίφους. καὶ λαβὴ, μέμψις. καὶ λαβὴ, ἐπὶ σημασίας τοῦ ἐκ περιόδου, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λαβάροις, πολεμιστηρίοις. Λάβαργος, βόθυνος. Λαβὶς, σκεῦος χειρουργικόν. Λαβόμενος, δραξάμενος. Λαβοῦ, καὶ [illegible]. καὶ πάντες οἱ μέσοι δεύτεροι ἀόριστοι περισπῶνται. σημαίνει τὸ [illegible], καὶ ἐπιλαβοῦ, καὶ ἀψάσθω. Λαβραγορεῖν, σφοδρῶς δημηγοροῦντα, ὁ [illegible] ἐν τῷ λέγειν. οἷον λάβρον, καὶ θρασὺν λόγον, ἄκαιρον ἐν τῷ δημηγορεῖν. Λαβράζει, λάβρος γίνεσθαι, ἀκολασταίνειν, προπετεύεσθαι. Λαβράζων παρὰ Λυκόφρονι, ἤγουν ἠχῶν τοῖς πτεροῖς. Λάβραξ, εἶδος ἰχθύος. ἀφ' οὗ ποιεῖται τὴν προσηγορίαν. [illegible] γὰρ αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν εὐχερῶς ἁλίσκεσθαι. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας, μέγιστοι οἱ λάβρακες, διὰ τὴν ἐκπορευομένην λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνατρέχουσι, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ τοῖς Μιλησίοις.

Λαβρεία, ἡ τοῦ λόγου ἔκλυσις. Λαβρεύεσθαι, λάβρως ἢ ἀθρόως λαλεῖ, καὶ προσλεσχηνεύειν. Λαβρεύεσθαι, κυρία λέξις ἐστὶ δὲ λαλεῖν τὸ λάβρως, καὶ οὐ μετὰ σκέψεως λαλεῖν, ὃ καὶ ἄλλως [illegible], καὶ τὸ ἀκούεσθαι [illegible] τῇ φράσει. ὅθεν καὶ λαβραγόρην, ὁ ἐν τῷ ἀγορεύειν λάβρος. τῶν δὲ ὡς παλαιῶν λαβρινον, τὸ προσφιλονεικεῖν φασί. [illegible], ῥέουσι, μεγάλα βλαστάνουσι, [illegible]. Λαβρογορῶ, κομπάζω, μεγαλορρημονῶ, λαβραγορῶ, ἐμβαλ[illegible]. Λάβρον, ἀθρόον, [illegible], [illegible]. Λάβρον, συνήθως διὰ τοῦ ε, τὸ λίαν βορὸν, οὕτω καὶ λάβρος [illegible] διὰ τοῦ ε, ὡς λίαν βαρύνων, εἰ καὶ [illegible] καὶ [illegible] διὰ τοῦ [illegible] διφθόγγου, [illegible] λαβρογόρον, διὰ τοῦ ε. οὐχ ἧττον δὲ τούτων ὁ λάβραξ, διὰ τὸ λίαν βορόν. ἡ μέντοι δημοσία ὁδὸς λαύρα λεγομένη ἐν κωμῳδίᾳ, [illegible] ἀναγκαίως τὸ ε, διὰ τὸ [illegible] ἔχειν τὸ υ. σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ λαὸς ῥέειν δι' αὐτῆς. τοῦτο δὲ [illegible] καὶ γυνὴ [illegible] λέγεται [illegible], ὁ ἐν [illegible] λαύρας ἀναφανδὸν [illegible] ὡς χαμαιτύπη. [illegible] ἀρέσκει τοῖς [illegible] διὰ τοῦ ε γράφειν, διὰ τὸ λίαν βαρύ. ἐπεὶ [illegible] κατὰ τὸ [illegible] λέγονται, οὕτω καὶ [illegible] λέγομεν. Λαβροσιτεῖν, [illegible] πλούσιος. Λάβρος, ταχὺς, σφοδρός. Λαβροσιτῶν, χορτασμὸν ἀδηφαγῶν. Λαβροσυνία, ἡ ἄχρηστος λαλιά. Λαβρόστικος, [illegible]. Λαβρώνιος, [illegible]. Λαβύρινθος, σπήλαιον ἦν φασιν ἐν τῇ Κρήτῃ, ποικίλον πάνυ. ἔνθα οἱ εἰσελθόντες ἐξιέναι οὐκ ἐδύναντο, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ σκολιότητας. Λαβύρινθος, κοχλιώδης καὶ σκοτεινὸς τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυάρων, παρὰ τὸ πολλοῖς πλοκαῖς λόγων κεχρῆσθαι. Λάβωμεν, τὸ εἶναι λαβεῖν τὸ λαμβάνω, ὁ μέλλων λήψω, ἀόριστος ἔλαβον, ἄγαμαι πάντα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν λάβω, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν λάβωμεν. λάβωσι, λάβουσι. λάβωσι, τρίτον τῶν ἑνικῶν προσθήκῃ τοῦ σι, τὸ ἀπαρέμφατον λαβεῖν. Λάγυρα, εἶδος ὀπώρας. Λαγαρίζει, ἀφρίζει. Λάγανα, εἶδος πλακουντοειδοῦς, ὡς πυρῶσαι ἀπὸ σεμιδάλεως ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἀρεβραχεῖ ἐλαίῳ. Λαγαριζόμενοι, σκολιούμενοι. Δηλοῖ δὲ, τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πτυχὰ [illegible]

φύτε· ἐφ' ἑτέρων παραδεχομένων τὸν καθυβρίζοντα. καὶ ἵνα φυλάσσωνται ἀνεφθέγγοντο. Ἀριστοφάνης, κωδωνοφορῶν περιήειχε.

Κώδωνες ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων, οἱ στρατιῶται παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἶχον. ὥσπερ καὶ τοὺς κωδωνοφαλαροπώλους λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς ἔχοντας κώδωνας. καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ὁμοίως. ὅπερ ἐγὼ Βασίλειος, πολλάκις ἑώρακα. Κωδωνοφορεῖται, ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ὑπὸ τῶν φυλάκων φρουρά. Ἀριστοφάνης. Κώα, δέρματα, τὰ ὑποτεθέντα εἰς τὸ κοιμᾶσθαι. οὗ ἡ εὐθεῖα οὐ μόνον κῶας, ἀλλὰ καὶ κῶος. ἐξ οὗ κώεα, ὡς τείχεα, βέλεα, οὕτω καὶ ὕλεα καὶ ὕλος, καὶ γῆρας καὶ γῆρος, ὅθεν γηροβοσκεῖν καὶ γηροτροφεῖν. Κῶιν, κολιός, εἶδος ἰχθύος. Κῶθυ, κωβιός. Κωθύλους, ὦτα. Κώθων, εἶδος ποτηρίου, ὃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. Ἄλλως. Κώθων, εἶδος ἐκπώματος. ἢ εἶδος ποτηρίου λακωνικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ. ἐπειδὴ μὴ διειδὲς ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. καὶ κωθωνίσαι, τὸ μεθύσαι. ὡς τό, ἐγὼ δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας. Ἀριστοφάνης.

Κωθωνίζομαι, τὸ μεθύω διὰ κώθωνος. Κώϊον, ἐνώχυρον, καὶ ἱμάτιον. Κώκαλον, παλαιόν, καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος.

Κώκαλος, ὄνομα κύριον. Κωκύω, τὸ θρηνῶ. Κωκύειν ὀξύ, γυναικῶν δέ. τὸ δὲ κωκύειν καὶ τὸ οἰμώζειν, κυρίως ἐπὶ θρηνούντων. ὥσπερ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὁ κωκυτός, καὶ ἡ οἰμωγή. Κωκύοντος, θρηνοῦντος. Κώκυσε, μετὰ θρήνων ἀνεβόησε. Κωκυτιᾷν, θρηνεῖν. Κωκυτός, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον δὲ κωκυτός, ὁ θρῆνος. ὡς ἀχέρων ἡ χαρὰ καὶ ἡ χέσις τῶν ἀχέων, ἐκ τῶν θλίψεων, τῶν διὰ τῶν τεθνηκότων. Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιιῶν. μεταφορικῶς δὲ, ἐπὶ τῶν πεζῶν τῶν λόγων κώλοις μὴ χρωμένων. καὶ κῶλον τὸ σκέλος. Κῶλα, τὰ τῶν σφονδύλων ἀπαίτερα μέρη. ὡς τό, ῥινοῦ χρῶμα σαρκός, ἐνστρέφει κῶλα σπαίρον ἀλκιμίοις, παντὸς νέρτερον ἀπὸ νέφος. Κῶλα, τὰ σκέλη. Κῶλα, τοῦ ζεύγματος. συμβαίνει γὰρ τῆς συλλαβῆς πρατῶν, κατὰ τὸ κῶλον τοῦ ζεύγματος. Κωλαβρίζει, τωθάζει.

Κωλακρέται, οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλισκομένων. Κωλακρέτης νόμος ἦν, τὰ περιλειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἅπερ ἦσαν δέρματα καὶ κωλαῖ.

Κωλακρέται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, περὶ πράκτορος τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. καθ' ὑπόνοιαν δέ, διὰ τὸ εἰπεῖν ζῶν ἐκείνος. Κωλακραζόμενοι, τάχυ χρώμενοι ἀνέμοις ἐπὶ. Κωλαρίου, τῆς ἐκ τῆς ὀπίσω κνήμης. Κωλέα, μέρος κρέατος, ἀγκαλίς, δέσμη χόρτου. ἐκεῖ σκέλος ὡς ὁμοίως, ὃ περιοιδοῦ τὸ ἐλώδιμον.

Κωλεόν, τὸ κολεόν. Κώληκα, τὸ ὀπίσω τοῦ γόνατος μέρος, ἡ κόξα. καὶ κώληξ, ἡ ἰγνύα, τὸ σκέλος. κλίνεται δὲ κώληκος.

Κωλῆν, τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κωλετίναις, ἀσκαλαβώταις. Κωλῆσι, ἀκροκώλια. Κωλῆς, Ἀριστοφάνης. εἶμαι δὲ κωλῆς, τῆς κώληκος λεγομένης. κῶλα δὲ τὰ ὀπισθόπεδα μέρη τῶν ἱερείων. ἔστι δὲ ἱερὸν ὅμοιον ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων, ἄλλως τὰ ὀπισθόπεδα μέρη τῶν ἱερείων, τὰς ὀσφύας τῷ ἀγκῶνι. διαβάλλεται οὖν Ἀριστοφάνης, ὡς ὅσια τοῖς θεοῖς προσφέροντας. Κωλιάδος κεραμῆες. κωλιάς τόπος τῆς Ἀττικῆς, ὅπου σκεύη πλείστη. λέγει οὖν, ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοῖς φέρονται. τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει, πρὸς ἂν ἴσως πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτάλλεται, πάντων ἡ κωλιὰς κρείσσων. ὥς τι καὶ βάπτεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐγκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες κωλιεῖς. Κωλιάδος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ μὲν κωλιάδα τὴν θεὸν καλοῦσι, παρὰ τὸ Ἀττικοῦ ἀνδρὸς εἰς Λακώνων συμμαχίᾳ τοῦ θεοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴν ὀνομασθεῖσαν, καθάπερ αὐτὸς λέγει τὸ κῶλον ἀπελύθη ὑπὸ γυναικός. οἱ δὲ θυγατρὸς τοῦ ἀρχιλάου δι' ἔρωτα. οἱ δὲ τόπον ἐοικότα κώλοις ἀνδρός, ἔνθα ἡ θεὸς ἱδρῦται. ἄλλοι δὲ ἵππος θέοντος κόρακα ἁρπάσαι κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἀποθέσθαι, ὅθεν αὐτῆς

ἱδρῦσθαι. ἄλλως. Κωλιάς, ναὸς ἦν ἀφροδίτης, οὕτω καλούμενος, ἀπό τινος νεανίσκου ἀττικοῦ ἁλόντος ὑπὸ τυράννων, καὶ δεθέντος τὰ κῶλα, εἶτα ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ τυράννου, καὶ λυσάσης, ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας, χαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ ναὸν ἱδρύσατο κωλιάδος, διὰ τὸ τὰ κῶλα λυθῆναι.

Κωλίαν, ἐνδὸν, τὴν γαστροκνημίαν, τὴν κνήμην. Κωλιάς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα. καὶ ἴσως, διὰ τὸ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι. Κωλιεύς, γένος ἰθαγενῶν, ὅπερ ἐκ τῆς κωλιάδος. Κωλικά, σκελικά. Κωλοβάθρα, τὰ λεγόμενα κλάπαι παρὰ πολλοῖς. Κώλοισι, κολλίοισι. Κῶλον, μέσον λόγου, ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συγκείμενον. τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ κῶλα τῶν κομμάτων. κῶλον οὖν, ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων στίχος. ἢ κῶλον, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ ὀχεῖον. ὅθεν καὶ κώλαξ, κατὰ ἀντίφρασιν. Κωλύματα, ἐμποδίσματα, ἐναντία, ἐναντιώματα, ἐμπόδιον. φράγματα, ἔργματα. Κωλύμη, μεμψίμοιρος. ἢ κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. Κωλοκτίς, δῆμος τῆς αἰγηίδος φυλῆς. Κωλοτροίμας, ὁ ἐμπεδοκλῆς οὕτω καλεῖται, ὡς ὑπεχόμενος ἐρίζειν τοὺς ἀνέμους.

Κωλύσω, λυπήσω. Κωλυτήρ, σημεῖόν τι ἐν θυσίᾳ, καὶ θυσία τις κωλυτηρία. Κωλύφιον μὴ λέγε, κωλῆνα δέ. Κωλύω, κατείργω, ἀπέχω, ἐμποδίζω, ταυτὸ σημαίνουσι. Κωλύουσι λέγοντα καὶ λέγειν, καὶ κεκωλυκότα καὶ κεκωλυκέναι.

Κωλιῶτις, ἡ ἀφροδίτη. κωλιῶτις δὲ ἐκλήθη, ὅτι νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τυράννου καταχθεὶς ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. ἡ δὲ θυγάτηρ ἢ τοῦ ἀρχελάου, ἢ τοῦ τυράννου ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἀπέλυσεν αὐτόν, μιγεῖσα τούτῳ. ὁ δὲ ἀφροδίτης ἱερὸν κωλιώτιδος ἱδρύσατο εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων, ἐξέλυσε. κωλιὰς δὲ λέγεται ἡ ἄρουρα, καὶ ἀκτή, ἡ ἐν ἀλίου ποταμοῦ κολοφῶνος κειμένη. ἐκεῖ γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστί. Κωλώτης, ἀσκαλαβώτης. καὶ κωλώτης, ὁ λέων. ἔλεγον δὲ αὐτὴν καὶ γαλεώτην. δοκεῖ δὲ αὐτὸς ἐναρχὰς ἄλλεσθαι περὶ τοὺς μῦς.

Κῶμα, σημείωσαι ὅτι ὥσπερ ζῶ ζῶμα, βρῶ βρῶμα, τρῶ τρῶμα, ἰωνικῶς ἡ βλάβη, οὕτω καὶ κῶ κῶμα ὁ ὕπνος. καὶ ὅτι καθὰ δῶμα μὲν ἔφη ὁ ποιητής, οὐ μὴν δὲ καὶ δωμὰς εὕρηται παρ' αὐτῷ, οὕτω καὶ κῶμα μὲν οἶδεν, οὐ μὴν δὲ καὶ τὸν κῶμον, οὗ τῇ χρήσει πλεονάζουσιν οἱ ἀττικοί, λέγοντες κῶμον τὸν ἐν συμποσίῳ καιρόν, δι' οὗ καταφέρεταί τις εἰς ἐμποιοῦντα κῶμα. ὅπερ ἐστὶν ὕπνον. ὅθεν καὶ κωμάζειν, καὶ εἰσκωμάζειν, τὸ καταμεθύοντα ἐπέρχεσθαι ἀσελγαίνοντα, καὶ ἐλασελγαίνειν. Κωμαδεῖν, ὀρχεῖσθαι. Κῶμα, ἢ τὸ κοίμημα, καὶ ἐν συγκοπῇ κοίμα καὶ κῶμα, ὡς ὀγκώνη ἀγκώνη, ὃ τὴν ἐκ τοῦ ὕπνου καιρόν. ἔστι ἢ ἐκ τοῦ κωμαίνω κῶμα, ὡς καὶ ἐκ τοῦ δωμαίνω δῶμα. ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ χῶ χῶμα, βρῶ βρῶμα, τρῶ τρῶμα, ζῶ ζῶμα, οὕτω καὶ κεῖμαι κῶμα. ἐκ δὲ τοῦ κῶ καθ' ἑτέραν παραγωγήν, καὶ κώμη γίνεται, ὡς στῶ στώμη, τρῶ τρώμη ἡ τρῶσις, βρῶ βρώμη ἡ βρῶσις. μαλθακὸν δὲ κῶμα, τὸ μαλθακτικόν. Κωμάζουσιν, ἤγουν ἀτακτοῦσι, παίζουσιν, ἀσελγαίνουσιν, ᾄδουσι. κωμάζειν λέγεται τὸ ἐραστὴν νεανίσκον ἐπὶ ἐρωμένην πορεύεσθαι ἐστεφανωμένον καὶ αὐλοῦντα. ἢ ἑταίραν τι αὐτῷ ἁρμόδιον ποιοῦντα. καὶ ὁ κῶμος, ἡ ἐργασία τῶν ποιητῶν. ὁ κῶμος θεὸς ἦν παρὰ τοῖς ἕλλησιν, ἔφορος τῆς μέθης. ἐξ οὗ κωμάζειν. κῶμος ἡ μέθη. καὶ κωμάζω, τὸ μεθύω. καὶ κώμη, ἡ ἀτείχιστος ἀνθρώπων συνοικία. Κωμάζειν, τὸ ᾄδειν ὀρχεῖσθαι. Κωμάζει, ὑβρίζει. Κῶμαι, ἀγυιαί, ῥύμαι. Κωμαίνειν, νυστάζειν, καλχαίνειν, ταράσσεσθαι. Κωμαίνεσθαι, πειρᾶσθαι. Κωμακόν, ὀρχηματικόν τι. Κωμάρχης, ὁ τῶν πόλεων ἄρχων. Κωμάσδω Δωρικῶς, ἀντὶ

τοῦ

δεσμὸς ἐπὶ ξύλινος. ὅμοι μὲν κλοιὸν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ κολοιόν. ὅθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν λοχεύων, καὶ ὀλεθρίων, καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν ἐμπαικτῶν. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων, παρὰ τὸ ἢ δεσμίους ἀναγκάζεσθαι κύπτειν, διπλῶς ἅμα κολαζομένους, τῇ τε τοῦ τραχήλου κλίσει, καὶ τῷ μηδαμῶς ἀνανεύειν δύνασθαι. ἢ ἄλλως ξυλοκύφων, ἐπιζεύγνυται εἰς ὃ τίνουσιν τὴν κατὰ δίκην, ἵνα μὴ δύνωνται ἀνακύψαι. καὶ γὰρ τὸν κακούμενον [illegible] κύπτειν. Κύφων, ὁ ξύλινος δεσμὸς, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, ὃν καὶ κυφῶνα προσηγορευμένως λέγουσι. τινὲς δὲ, κύφωνα φασὶν ὄνομα τὸν κύφωνα, πτωχοῦ εἶδος. οἱ δὲ, κρεμαστὸν οὕτω καλούμενον. Κυχαῖος, εἶδος ὀρνέου. Κύψαι, ἀπάγξασθαι. Κυψέλη, κυβώτιον μελισσῶν. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός. αἱ δὲ μέλιτται ἐκκηρωθεῖσαι, ὥσπερ ἐν κυψέλῃ.

Κυψελισμός, μαλακὸν εἶναι. Κυψέλη, εἶδος μέτρου, ἓξ χωροῦν μεδίμνους. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου, ἢ μέτρον, δεκάχουν [illegible], ἢ κοφίνων. οὕτω δὲ εἴρηται, διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτῷ τῶν ἄλλων. ἔστι γὰρ στεγανὸν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἣ ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ κλεῖται ὕδωρ αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ μέλισσαι. Κυψελιδῶν ἀνάθημα, ἐν Ὀλυμπίᾳ. Κυψέλη, ὁ τῶν ὤτων ῥύπος, καὶ κυψελίς. Κυψελόβυστον, τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον. Κυψέλαι, καὶ κυψελίδες, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος συνιστάμενος, καὶ τὰ στεγνὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κοῖλα σκεύη, καὶ τὸ ὠτὸς τὸ ἔγκοιλον, καὶ τῆς καμίνου μέρος τι. Κύψελος, ὄρνις ποιὸς ὅμοιος χελιδόνι. Κύω, τὸ φιλῶ, ἤγουν τὸ φιλοφρόνως χείλη συμβάλλειν. δηλοῖ καὶ τὸ ἔγκυον εἶναι, ὃ διαφέρει τοῦ τίκτειν. καθότι αὐτὸ ἀπαλλάττει τοῦ κύειν, καὶ φέρεσθαι εἰς τοῦτο χρῆσις ἐξ ἐκείνης τὸ κύειν τίκτειν, ἤγουν κατὰ γαστρὸς φέρουσα, εἶτα ἔτικτον. εἰ δὲ ὕστερον καὶ αὐτὸ τὸ τίκτειν, κύειν ἔλεγον.

Κύειν, τὸ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι. φιλεῖν, ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν. Κύων, ὁ σκύλος, ἀπὸ τοῦ κυεῖν καὶ βαίνειν. Κύων, τὸ καλεῖν τὸ ταχέως συμπεφυκὸς τοῖς δέρμασι, παρὰ τὸ κατακεῖσθαι, καὶ ἀναλείβεσθαι, ὃ συνδεδέσθαι. κύων λέγεται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου, παρὰ τὸ κύειν, καὶ βαίνειν, ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἐστιν, ὑπερβιβασμῷ καὶ ἀναλύσει τοῦ τόνου, ἢ παρὰ τὸ ἐξω εἶναι τὸ ζῶον. Κύων, ἀπὸ τοῦ κύω τὸ φιλῶ παράγεται. ἄφειλε δὲ τρισυλλάβως κλίνεσθαι κύοντος, ἔχει τὴν γενικὴν δισύλλαβον κατὰ πάθος διὰ δύο κανόνων συνδρομήν. τὰς μὲν γὰρ κανόνων συστέλλεσθαι θέλει τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ, διὰ τὴν τοῦ γένους κοινότητα. ὁ λέων καὶ ἡ λέων φαμέν. ἕτερος δὲ λέγει κανών, φυλάττεσθαι θέλει αὐτὸ, διὰ τὸ βραχὺ εἶναι τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης, ὥσπερ καὶ ἀμφιτρύων ἀμφιτρύωνος καὶ τὰ ὅμοια. ἡ γοῦν τῶν δύο κανόνων μάχη περὶ τὴν τοῦ κυόνος παραλήγουσαν διέφθειρεν. οἷον καὶ ἐξέβαλεν τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὴν τρισυλλαβίαν εἰς δισυλλαβίαν περιέστησε. Κύων, ὁ ἐλαιομύλος τοῦ σιδήρου τοῦ ἀρότρου ἐξαλλόμενος [illegible]. οἱ δὲ τὴν [illegible], οἱ δὲ τὴν νόσον, τὴν οὕτω λεγομένην κύνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον, καὶ ὑλακτοῦν ζῶον, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον, καὶ ὑπὸ τῶν κυβευτῶν βόλον ἕνα, ὃς χῖος καλεῖται. Κύων ἐπὶ δεσμά, παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά. Κύων, ἀστήρ. ἰστέον, ὡς ἰδικὸν μὲν οἷον ὄνομα τὸ ἀστὴρ. ἐπίθετον δὲ τοῦτο, ὥσπερ τὸ κύων ἁπλῶς, οὕτω καὶ τὸ κύων Ὠρίωνος. ἔστι δὲ Ὠρίων, κυνηγέτης γενόμενος ἀνήρ, κατηστέρισται μετὰ θάνατον. [illegible] δὲ ἄστροις. καὶ ὁ κύων, ὡς ὁ μῦθος αὐτοῦ πολλαχοῦ λέγειν δηλοῖ. δῆλον δὲ ὅτι τοῦ τοιούτου κυνὸς ἐπιτέλλοντος, καῦμα γίνονται καύσωνες, διὸ καὶ κυνοκαύματα ὁ [illegible] φησί. καὶ διὰ τὸν κακὸν σῆμα τοῦτον εἶναι φησὶν ὁ ποιητὴς, καὶ πυρετὸν φέρειν πολύν. ὃν οἱ μὲν ἀστέρα

[illegible] ὃ καὶ φλέγμα φθαλσεν εἶπεν ὁ ποιητὴς, ὁμωνύμως τῷ ζωστηρι χιτῶνι. πυροῦται γὰρ καὶ οἷον φλέγεται ὁ ἀήρ, κυνὸς ἐπιτέλλοντος.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Κῶ, καὶ τὴν ἕω, καὶ τὴν λαγώ, καὶ τὴν τέω, οἱ Ἀττικοὶ δίχα τοῦ ν προφέρουσιν. ἄλλως. κῶ καὶ τὴν ἕω δίχα τοῦ ν προφέρουσιν Ἀττικοί. οὐκ οἶδα δὲ εἰ τὴν λαγω καὶ τὴν ταώ. Κῶ νῆσος, κῶος τὸ ἐθνικὸν, ὥσπερ δὲ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ πόλεως, ἣν πόλιν εὐρύχορον λέγει ὁ ποιητὴς, ἐξ οὗ ἡρακλῆς, καὶ χαλκιοπος, κικλήσκειν ἀπὸ βασιλεύσαντος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ κῶς αὕτη, μερόπη καὶ μεροπηΐς ἐλέγετο, ἀπὸ μερόπων ἐθνικῶς. ἢ γένος, ὁ [illegible] αὐτῶν. ἢ ἀπὸ μέροπος, ἧς θυγάτηρ κῶς. ἥς φασιν ἡ νῆσος ἐπώνυμος. καὶ ὅτι καὶ δισυλλάβως κόως, λέγεται διὰ δύο μεγάλων ω, καὶ κῶος διὰ μικροῦ καὶ μεγάλου, ἐξ οὗ τὸ κόων εὐναιομένην παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ κόος δὲ διὰ δύο ο μικρῶν. ὧν συναιρεθέντων ἤδη γενέσθαι ἡ κῶς κατὰ δίζωσιν, καὶ ὡς πολυπρόβατος οὕτω καλεῖται. κόον γὰρ φασι κατὰ γλῶσσαν τὸ πρόβατον λέγεσθαι. εὑρίσκεται δὲ καὶ κέως λεγομένη, ὡς ἡ τέως, ἧς ἐθνικὸν κεῖος, καὶ ἐκτάσει κεῖος, ὡς τεῖος τήϊος, καὶ ἐν συναιρέσει κεῖος. τῆς κῶ κατὰ [illegible] εὕρηται, παρὰ Πορφυρίῳ κωακόν. ἰστέον δὲ, ὅτι κατὰ ἱστορίαν κῶς ἐλέγετο, καὶ ὄρχημα δὲ ἐν κορίνθῳ, οὗ καθιερωθὲν φασι φάρον, καὶ ἐφημίζετο. ἡ δὲ τοιαύτη λέξις, δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς ὀρθινοῖς εἰρῆσθαι. Κωκί, ἀστράγαλοι. Κῶα, ἐπίχυρα.

Κωάζειν, ἀσχαγαλίζειν, ἐπιχειράζειν. Κωαθείς, ἐπιχωσθείς. Κώας, ἡ τοῦ προβάτου δορά. Κῶος, κοῖλον, τὰ πετα, ὀφθαλμούς. Κώβαλα, πανουργήματα. Κώβαλοι, [illegible] ῥαδιῶν. Κώβαξ, ὁ μέγας τέττιξ. Κωβάλα, σπουδαία, καὶ βελίνη. Κωβαλίνα, ἱππῖται. Κωβῶτις, ἡ λακωνικὰ φυλή. Κωβιός, ὁ ἰχθύς. Κωβίτης, εἶδος ἀφύας, καὶ ἔστιν ἐκ τῶν ἀφύας. Κωδάλου χοῖνιξ, παροιμία ὡς μεγάλοις μέτροις κεχρημένου ἀχαλεμου. Κωδαλοῦχος, μέτρον τι.

Κωδεία ἐστὶν, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή, ὃ ἔστιν εἶδος βοτάνης. Κωδία, κωδίς, κεφαλὴ χωρὶς σώματος. Κώδιον, [illegible], δέρμα προβάτου, ὡς παρὰ ῥωμαίοις. Κώδιον ἐστι, τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις δέρμα συναγόμενον. Κώδιον, τὸ δέρμα. κώδιον γίνεται, καὶ συναιρέσει κῴδιον, καὶ τὸ λαγώδιον ἐν τῷ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ κώδιον, καὶ κώδιον. σημαίνει δὲ τὴν μηλωτὴν, συνεξέφερον αὐτοῖς καὶ τὸ κωδιάδιον, καὶ ἐν τὸ ι προσγεγραμμένον. σημαίνει δὲ τὸ χωρίον. Κωδωνήσας, πειράσας, ἠχήσας. Κωδώνες, γένος ἱερατικὸν ἀθηναίοις. Κώδων, κώδια, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κωδωνίσω, παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω, ἐξετάσω. ἐκ μεταφορᾶς, ἢ ἀπὸ τῶν πεπραμένων ὀρνίθων. ἃ δοκιμάζοντες, εἰ εὔηχα καὶ ὑγιῆ τύχοιεν, κρούοντες καὶ εἴπερ ὑγιῆ εἰσιν, ἀπηχοῦσιν, ὡς κώδωνες. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρνίθων, ἢ ἵππων δοκιμαζομένων, ἤχῳ κωδώνων. τὰ μὲν γὰρ γεννικά, γενναίως φέρει τοὺς ἤχους. τὰ δὲ δειλά, περιέκασιν. ἃ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν κωδώνων δοκιμαζομένων ἐν τῷ κινεῖσθαι, εἰ εὔηχοί εἰσιν, εἴτε καὶ μή. Κωδωνοῦνται, δοκιμάζονται, διακρίνονται. Κώδων, παρὰ τὸ ἐν τῷ κωεῖν ᾄδειν. Κωδωνῆσαι, ἀπὸ τῶν ἵππων μεταβέβληται κωδωνῆσαι, καὶ κωδωνίζω, τὸ φοβίζω. Κωδωνοφαλαροπώλους, κώδωνας εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους. οἱ δὲ ἐξέπλαττον αὐτὰς κώδωνας [illegible], καὶ μιμοῦνται κωδωνοφαλαροπώλους, Ἀριστοφάνης.

Κώδων, καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. Κωδωνοφορῶν. οἱ περίπολοι, αἱ τὰς φυλακὰς περιοδεύοντες, καὶ [illegible], ἐρχόμενοι ἐπὶ τὰς φυλακάς, κώδωνας εἶχον, καὶ

Κῦρος, ἡ ἐξουσία, καὶ ἐπιτυχία. Κυροῖ, βεβαιοῖ, κυροῖ. Κῦρος, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ κυνὸς τραφῆναι, ὃ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ ἥλιον οἱ πέρσαι κῦρον λέγουσιν, ἄλλοι βέβαιον, καὶ προσῆκον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ καὶ κύκλον. Κυρῶ, κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. ἐκύρωσεν ὁ ψῆφος τοῦ ὁρίσαι θάνατον, ἀντὶ τοῦ ἔταξε. Κυῤῥάνη, ὄνομα γυναικεῖον θεοῦ. Κυῤῥάσειν, τοῖς κέρδεσιν ἐπιτυχεῖν ἐκρείσαντα. Κύῤῥος, τόπος ἐν συρίᾳ. Κύρσαι ὁρμῆσαι, καὶ ἐν ὅλῳ συγκύρσαι, τὸ προσκροῦσαι, κατὰ ἴσον συγκυρῆσαι, ὁμοῦ γενόμενον, ἢ εἰς ἓν ἐλθόντα. Κυρσάνιε, μανία, ἐφηβε, ἢ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ ἐκάλουν οἱ λάκωνες, τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. Κύρσαι, κύρω κυρῶ κοινῶς, κύρσαι αἰολικῶς, ἔκυρσα καὶ ἐκύρσαν. Κύρσιον, τρωκτὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Κύρσας, προσκυνήσας, ἐντυχών. Κύρσειν, ἤ κυρεῖν. τοῖς ἐκύρσαν ἐπιτυχεῖν, εὑρεῖν. Κυρσφίλοι, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα, κυψελίδες. Κύρσιον, μειράκιον. Κύρτα, οἰδοῦντα, μεμιασμένα. ἔνιοι δὲ, οὐκ ὀρθά. ὑπὸ δὲ τῶν ταραντίνων κύρτον, καὶ τὰ ἐπ' ἄρα ἁλιευτικὰ κύρτον, καὶ συμβάλλων τὸ βρωμαλέον. Κύρταφον, κυρίως μὲν ἀσπίδα αἰολοί, ἐπεὶ ἔχει ἂν καὶ κύπον, ὡς ἄγαχοι λαλοῦσι. Κυρτὸς, ἁλιεύς. Κυρτίαν, ἐκάλει τὰς ἀσπίδας. Κυρτὶς, ὀρνιθοτροφεῖον. Κυρτὴ, καὶ κοίλη, χαράδρα. Κύρτη, τὸ μέτωπον καὶ ὑψηλὸν, ἀπὸ τοῦ κύπτειν εἰς ὕψος, ἢ ἐπαίρεσθαι. Κυρτοφίλος, ἑταίρα. οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἰσχίον, διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀπεκαλύπτετο. Κυρκάλιον, λῦμος τοῦ ἀκμαστικοῦ φυλῆς. Κυρτὸν, λέγεται καὶ ἐπὶ κυμαίνειν, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀψύχων. γενόμενον, παρὰ τὸ κύπτειν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ καὶ παρὰ τὸ κρύπτειν. Κύρτωμα, ἡ λεγομένη καμάρα. Κυρῶ, τὸ τρανῶμαι, καὶ ἐξουσίαν δίδωμι, καὶ τυγχάνω. Κύρω, τὰ διὰ τοῦ ὑρῶ ῥήματα, βαρυνόμενα μὲν, ἐκτείνει τὸ υ. περισπώμενα δὲ συστέλλει, κύρω κυρῶ, φύρω φυρῶ, κύρω κυρῶ. Κυρῶλα, ὀλέκρανα. Κυρῶ, κρατύνω, βεβαιῶ. Κυριτῆρες, ἄρχοντες. Κῦσε γούνατα, πτύσσειν ἐφίλησεν. Κύσασ, φιλήσας. Κῦσαι, τὸ σεμνὸν φιλῆσαι.

Κυσσαίνειν, κυνίζειν. ἄκυθον γὰρ τὸ ἄτοκον. Κυσσείζειν, ὁμιλεῖν. Κῦσε γούνατα, μέρος τοῦ γονυπετεῖσθαι. ὡς ἐκεῖνο μὲν μόνον χερσὶ ἁπτομένου γουνάτων, ἀμφότερα δὲ φιλοῦντος αὐτά.

Κυσθὸς, πυγμὴ, χάσμα. Κυσθήνη, ῥοιά. Κύσθος, ἀπὸ τοῦ δεῖν αὐτὸν γενέσθαι τὴν κύησιν, ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ σιτίον. Κυσθοκορώνη, πόρνη. Κυσίαι, πυγιστεῖαι. Κῦσε δέ μιν κεφαλήν, χωμαθεὶς συντίθησιν Ὅμηρος, καὶ ἔχει αὐτὸ συντάξεις τρεῖς. ἢ γὰρ ἔκυσεν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ φάεα, ἢ ἔκυσεν αὐτοῦ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ φάεα. ἢ ἔκυσεν αὐτὸν, ἤγουν τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ φάεα, φαεινοὺς δὲ λέγει ὀφθαλμούς. Κυσολακωνία, ψωρία.

Κυσολάκων, Ἀρίσταρχός φησι τὸν κλεινίαν οὕτω λέγεσθαι, διὰ κυνοῦ λακωνίζοντα. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι, λακωνίζειν ἔλεγον. Κυσολαμπὶς, ὁ περιλαμπόμενος ταῖς περὶ λαμπάσι. Κυσοίσσεται, πόρνοι, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

Κυσσόν με, φιλησόν με. Ἀριστοφάνης νεφέλαις, κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. Κυσὸς, εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους ἐοικυίας ῥόδοις. Κυσὸς, ὁ πυγὴ, ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κυσοχήνη, εἶδος δαίμονος. οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν, οἱ δὲ ξύλον ἔν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδέδεντο. Κύσθοι, ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν, καὶ τυρίσκοι. Κύσα, ἄρτος σπογγίτης. Κύστιν, κύστιν μικρὰν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύστιον, τὸ ἁλικακάβιον. Κύστις, ἡ κοιλία, ἢ τὰ ὑπογάστρια, ἢ ἡ φῦσα. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἐν αὐτῇ τὸ οὖρον. σημαίνει καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κύθω γενομένη, ἴσμεν τὸ τ̃ ἀμείως τίθεσθαι, ἤγουν μάθησις ἐκ τοῦ κύθω.

Κύταια, πόλις κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς εὐρώπης κύταια, ὁμώνυμος τῇ σκυθικῇ. ἀφ' ἧς φασι καὶ τὴν κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Κυταὶς, πόλις κολχίδος. ὅθεν αὐτὴν μήδειαν κυταϊκὴν ἔφη λυκόφρων, οἱ δὲ ἰνδικοὶ κόλχοι, σκύθαι εἰσὶν, οἱ καὶ λιγοὶ καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες ἀφιλιῶν, ὧν κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερὸν ἀναιροῦσιν. εἰς δὲ κόλχους αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὲν ἀρκάδης τῇ τῆς κορίνθου βασιλείᾳ. αἰήτης γὰρ καὶ ἀλωεὺς, ἡλίου παῖδες, καὶ πέρσης τῆς ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ ὁ ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν ἀρκαδίαν ἀλωεῖ δίδωσι, τὴν δὲ κόρινθον αἰήτῃ. αἰήτης δὲ μὴ ἀρκαδίῃς τῇ κορίνθῳ, παρέδωκε ταύτην βούνῳ φυλάττειν, ἑρμοῦ μὲν καὶ νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δὲ εἰς κόλχους ἀφίκετο, ἐντειλάμενος φυλάττειν τὴν τῆς κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ εἷς τῶν ἐξ αὐτοῦ ἔλθοι. ἐν κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας εἰδυῖαν ὠκεανοῦ θυγατέρα, ἐν κυταίᾳ πόλει μήδειαν, ἄψυρτον γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ αἰήτῃ καὶ ἀλωεῖ, ὑπὸ τοῦ ἡλίου θυγατέρες, κίρκη καὶ πασιφάη, καθ' ἑτέρους καὶ καλυψώ. Κύταρον, ξυμάριστις. Κύτο, μεγάλα. Κύτινοι, τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα. Κυτίδας ἐκάλουν, τὰς κίστας. Κύτος, ἔγκος, χύρημα, βάθος, πλάτος, σῶμα. Κυτταρος, καλοῦσι τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις. μεταφορικῶς δὲ, τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον, κύτταρον εἶπεν ἀριστοφάνης τοῦ οὐρανοῦ. Κύτταροι, αἱ τῶν κηρίων κατατρήσεις. Ἀριστοφάνης, ἔστι δὲ ὁ στίχος ὁ παροιμιώδης τοῖς βαλανεῖς. ἄλλως, καὶ τῶν σφηκιῶν τὰ κοῖλα, καὶ τὰ τῆς κώνης, καὶ τὰ τῆς πίτυος προσεοικότα στρόβιλα. καὶ ὁ πυθμὴν, καὶ ἡ κατάτρησις. οἱ δὲ, καὶ τὰ ἐν τοῖς κηροῖς τρήματα, ἢ τὰ κοῖλα ἄγγη καὶ τῶν αἰδοίων ἢ βαλανεῖς. ἄλλως, κύτταρος τὸ πῶμα τοῦ βαλανείου, ὅπου ἐγκλείεται ὁ βάλανος, ἢ τοῦ βαλανείου πύλος, ἢ κατάτρησις, ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν, ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα, τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον, τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος, ἢ τοῖς ὕδασιν ὡς σάκχος μικρὸς, ἐκ μεγάλων πυρῶν ξηραινόμενος δὲ, διαλαμβάνεται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγεῖα λέγει φασι κύτταρον οὐρανοῦ, ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Κύτωσις, ὄνομα ποταμοῦ. Κυτωρὶς, τόπος χώρας θαλάσσιος. Κύτωρον, πόλιν παφλαγονίας. Κυτώσαντες, τὸ κύτος περικαλύψαντες. Κυφάλια, ἐπεὶ τάχ' ἂν ὁ παλαμήτης ἰθὺς κεῖς αἴθαν ὄχεν κυφάλια κεκυρτωμένος. Κοφαλὸς, ὁ κεκυρτωμένος. Κόφιλλα, τὰ νῶτα, οἱονεὶ κρόφιλλα, τὰ ἀποκρέμοντα τῶν σκελῶν. ἐτμάγη δὲ κρόφιλλα καλλίμαχος, τὰ κόφους ἐλαυνόμενα. Κυφανισμὸς, ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλίθριος. Κάφωσιν, ἢ κυφῶν, τὴν κεφαλὴν. κρυπτόν. Κῦφον, τὸ περιαγὲς, τὸ περιφερὲς, τὸ κυρτοειδὲς, παρὰ τὸ κύπτω. Κυφὸν, ἐκκεκυρτωμένον, ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο, ἐπὶ τῶν κατὰ εἶδος εὐκαταφρονήτων, χρησίμων δέ. Κυφὸς, κυρτός. Κυφὸς γέρων, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ γοργός. ἐκεῖνος γὰρ φθόνος νεύοντος. ὡς τὸ γοργὸς ἰδεῖν ὅμοιον, ἐκ τοῦ κυφός. οὗ πρωτότυπον ὁ κίνυφος παρωνύμιος. λέγεται συνεπτικῶς κατὰ συγγένειαν τοῦ φ, πρὸς τὸ β, κυβάλλας, ὁ ὥσπερ κυφὸς, ἐκ τοῦ κατακύπτειν συχνῶς, ἐν ἑνὶ ἡμίονον, καὶ ἑμηγήσαντα, καὶ συλλόρχων ἐβλασφήμουν. ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυφοῦ καὶ κυβάβα διὰ τοῦ α, ἢ κυβήβη διὰ τοῦ η, ἡ ῥέα φασὶν ὁ κατεχόμενος, ὁ ἐκ ἄλλου δαίμονος κατεχομένως, κύβηβος ἔλεγον, ὁ καὶ σάβος, καὶ σαβάζιος, καὶ βάκχος, ἐκ βαβάζειν, καὶ βάβαξ, καὶ ἐμμανὴς, ἐκ φαλλῶν. ἐκ τοῦ κυφός, γίνεται ὁ κυβός. Κυφὼν, ἡ κινούχη τοῦ ψελλοῦ, καλεῖ ἀλώπηξ κίφωνα, ὁ κυφὼν ἡ κινούχη. Κύφωνες, ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὔρωσιν ἀνακύψαι. Κύφωσις, σημαίνει τὸ κυρτώματος. Κύφων,

Διομήδ

θεόπομπος, ἐν τῷ περὶ τῆς εὐσεβείας. Κυρεῖ, τυγχάνει.

Κυρεία, ἡ ἐξουσία. Κυρεῖον ὀνόματα, τὸ μετὰ κύρου συναναβιβαστικός, ὅτι ἐργαζόμενοι ἐπὶ τὸ ἀδελφὸν ἀρταξέρξην, ὡς ἱστορεῖ καὶ Ξενοφῶν. Κύρειος θρόνος, ὁ τοῦ κύρου. Κυρῆσαι, δηλοῖ τὸ ἐντυχεῖν, ἐξ αὐτοῦ δὲ γίνεται καὶ τὸ συνέκυρσε, καὶ ἡ συγκυρία. λέγεται δὲ καὶ περισπωμένως κυρεῖν, ἐξ οὗ τὸ ἔκυρσεν, ὡς τὸ συντυχία ἐκρύωσεν ἔκυρσεν. Κυρῆσαι, ἢ γυρῶσαι, τὸ φυτεῦσαι. Κυρῶ, ῶ, τὸ ἐπιτυγχάνω συνήθως. τὸ δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ περιτυγχάνω, καὶ ὑπάρχω, ὃ καὶ μετὰ ὑποκειμένου τοῦ παλὶν ῥήματος τίθεται. οἷον κυρεῖ ὤν, ὥσπερ τυγχάνει ὤν.

Κυρβασίαι, μαχέσθαι, λέγεται ἀπὸ τῶν κεκρυφάλων. ἔλεγον τὸ τιθέναι καὶ κορύττειν, ἀντὶ τοῦ κορύσσειν, καὶ κορυβαντιᾶν.

Κυρβασίαι. ἀριστοφάνης, κυρβασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεφαλῶν μάχη, ἅπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. κυρβασίας γὰρ λέγονται, αἱ πλέξεις τῶν τριχῶν. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Κυρήβια, πίτυρα μετὰ τῶν κριθῶν. ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα ἢ τῶν πυρῶν, ἢ ἵνα αἱ κάχρυες φρύγονται. κάχρυες δέ εἰσιν, αἱ ἀλληλισμέναι κριθαί. Κύρηβα παρὰ κρατῖνος, ἡ ἀλμάτας. παρὰ τὸ κυρία εἶναι τοῦ ζῆν, ἄρτος.

Κύρηκος, ἔχει τὴν γενικὴν ἐκτείνουσαν τὴν παραλήγουσαν. κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς ξ ἀρσενικὰ ἁπλᾶ δισύλλαβα, ὅταν ὑπὸ τὸ παραληφθείη, ἔχει δὲ τὸ τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἀμετάβολον, ἢ διὰ ἡ πρώτη συζυγία βαρύτονος λέγεται, διὰ τὸ κ κλίνεσθαι. κύρηκος, κήλυκος, ἔρυκος, δίβροκος. ὅσα δὲ τοῦτο μὴ ἔχει τὸ χαρακτῆρα, διὰ τοῦ γ κλίνεται, ὄρτυγος, κόκκυγος. σημειῶδες τὸ ὄνυξ, ὄνυχος, παραληγόμενον μὲν ἀμετάβολον, μὴ κλινόμενον διὰ τοῦ κ. ζητητέον δέ ἐστι περὶ τοῦ ὄρτυγος, καὶ λείλυκος, παρὰ τῷ κανονικῷ ἀθηναίῳ. Κύρημα, ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἕρμαιον. Κυρῆναι, κυρηναῖοι. λίβυες. Κυρηνῶν, ἑταίρα ἣν ἐπίκλησιν δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ ὑφ᾽ ἑαυτῆς εὐθεῖς δέ, ἀπὸ τὸ δωδεκαμήχανον ἔστησεν ἐκ δὲ τοῦ λέγειν ἀπὸ τὸ δωδεκαμήχανον κυρήνης, ὥσπερ ἀπὸ τὰς δώδεκα ἐκείνας αἰσχρὰς μηχανάς, δείκνυσιν αὐτὴν πάνυ φαυλοτάτην ὁ ἀριστοφάνης. Κυρηβίων, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἵνα αἱ κάχρυες φρύγονται. κάχρυες δέ εἰσιν αἱ διαλιπισμέναι κριθαί, ἀφ᾽ ὧν ἡ πτισάνη. Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν. Κυρία, ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία ἡ ὡρισμένη, καὶ ἑπτὰ ἑβδόμη ἡμέρα. Κυρία ἐκκλησία, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, εἰ δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι. Κυριακὸν δεῖπνον, τὸ τοῦ κυρίου. ἢ τὸ ἔγκληρον, ἐν ἐκκλησίᾳ ἅπαξ.

Κυριακὴ μεγάλη, περὶ τὴν τεταμένον ἀνάστασιν τοῦ χριστοῦ. Κυριακὴ δέ, σύμβολον ἀρχῆς καὶ τελειώσεως τῆς τοῦ κυρίου προνοίας. διὸ καὶ πρώτη καὶ μόνη καὶ ὀγδόη, καὶ ἡ ἀπ᾽ αὐτῆς τρίτη, ἢ ὡς ἂν ἀνακλώμενος τοῦ πρώτου φωτὸς καὶ λαμπὰς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἡμέρα κυρία. κυριακὴ ἀρχὴν λαμβάνουσα καὶ τέλος μὴ ἔχουσα, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ βασιλεῦσαι τὸν σωτῆρα. καὶ ἅγιον φῶς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ θεοῖς ἀστράπτουσι τοὺς ἐν ἡμέρᾳ συμβασιλεύσαντας τῷ Χριστῷ τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης εἰς ἀπεράντους αἰῶνας. Κιναλίζεις, ἀποκαλεῖς. Κυρίβαι, τὰ ὑπὸ τῶν ἀνέμων χίσματα.

Κυρίβια, τὰ πίτυρα. Κυμβάτης, καὶ κύμβος, ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν. Κυμβάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, διαμάχεσθαι. Κυρίβια, ἄχυρα καὶ πίτυρα. καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβράσματα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κορίζεσθαι, τρίβεσθαι. κυκεῶνα, προσωπεῖα ξύλινα. Κυρίκοις ἡμέραις, ταῖς τὰ τοιαῦτα κύριον κεκτημέναις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύαθον, τὴν σφαῖραν. Κορίζειν, ἢ κυρίττειν, κέρασι μάχεσθαι. Κύαιον, ἴδιον, αὐθεντικόν, χρηματικόν. Κύαος, ὁ ἐξουσιαστής, ἢ ὁ ἐν ἀξιώματι ὑπάρχων. καὶ κύρος, ὄνομα δηλωτικὸν τοῦ ἑκάστου. Κύριος κυρίως, ὁ κεκυρωμένος καὶ βέβαιος. Κυριάτειδες, εἰσὶ δυνάμεις ἅγιαι λειτουργικαὶ κυρίου. Κυρεότης, ἡμέρα ἐν ᾗ τελειοῦται τὰ συμφωνηθέντα, καὶ εἰσηνεχθέντα.

Κύανον, λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ κύρου τοῦ ἀρταξέρξου, τοῦ περσῶν βασιλέως. τὰ ἀπὸ τοῦ υ. Κύαθος, κύμα, κυμαίνει ἢ θάλαττα, ἀντὶ τοῦ κύματα ἐγείρει. κυκλίσκω, ἀφ᾽ οὗ κύκλωψ. κύκλος, κυκλίσκω κυκλῶ, τὸ στρέφω. κυκλόω δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω. κύβος πᾶν τὸ ἔχον κοιλότητα, καὶ χωροῦν, καὶ αὐτὴ ἡ κοιλότης καὶ διαχώρησις. κύβος πᾶν τὸ τετράγωνον κατὰ πλάτος καὶ κατὰ βάθος, ἰσοπλευρον. ἐπικρατεῖ δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβους τὰ ὀστᾶ γλίσχρα ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ κυβεύοντες. κυβιστὴς καὶ κυβευτής, ὁ τοῖς χαίρων. κυβεύω, κυβεία. κυλλήνη πόλις ἀρκαδίας, ἀφ᾽ ἧς κυλλήνιος ὁ ἑρμῆς. κυλλός, ὁ βεβλαμμένος τὸ μέλος, ἀφ᾽ οὗ κυλλοποδίων, καὶ κυλλοποδίων ὁ ἥφαιστος. κύπρος νῆσος, ἀφ᾽ οὗ κυπρογένεια ἡ ἀφροδίτη. κύπρις, ὁ αὐτή. κύνος, ζῶον πλωτόν. κύαμος, εἶδος ὀσπρίου. κύω ἡ γυνή, ἔχω ἐγκύμονα. κύω τὸ φιλῶ, ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. κύμβαχος ποιητικῶς, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ ὤμους πεπτωκώς. κύμβαλα, ὄργανά τινα κρουστά. κύθηρα πόλις, ἣ καὶ οὐδετέρως λέγεται πληθυντικῶς, τὰ κύθηρα, ἀφ᾽ οὗ κυθέρεια ἡ ἀφροδίτη. κυνῶ ποιητικῶς, τὸ προσκυνῶ. κυρήνη, πόλις, ὁ ἀπὸ ταύτης κυρηναῖος. κυανόν, τὸ μέλαν. κύων, ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάττιον, καὶ ἐν οὐρανῷ ἄστρον, ἀπὸ τοῦ κυνὸς τοῦ χερσαίου. κυνέη, γένος φιλόσοφον. καὶ κυνῆ, διὰ τὸ σκύτινον, καὶ σιδηρᾶ ὥσπερ κυνέη. κύλλος ἡ δίφρα, κυλίνδω τὸ δονίζω. κυρόω κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. κυρέω δὲ κυρῶ, τὸ περιτυγχάνω. καὶ κυρίῳ, ῶ, τὸ ὑπάρχω, κατὰ τοὺς τραγικούς. κυλοιμός, ὁ θόρυβος. κυβιστῶ, τὸ κολυμβῶ. κυλίνδρον, εἶδος ὀπώρας. κυνῶ, ἡ περικεφαλαία. κυνοδόν, τὸ δίκην κυνὸς ἐκ κυνοσουρᾶς, ὁ τοὺς κυάμους ἐσθίων. κυναίγειρος, κύμινον. κύαθος, τὸ ἀντλητικόν. κύλιξ, τὸ ποτήριον. κυανοχαίτης, ὁ ποσειδῶν, ἤγουν μελανόθριξ. κύζικος, πόλις. κύμινον, ἀφ᾽ οὗ κυμινοπρίστης ὁ φειδωλός. κυψέλη, ἀγγεῖον ἐκ διαπεπλεγμένον ἐκ σπάρτου, ὃ καθιᾶσιν οἱ ἁλιεῖς εἰς τὴν θάλασσαν δελεάσαντες. κυφαλίς, ὁ ῥύπος τοῦ ὠτίου. κυναγός, ὁ παρὰ ἀττικοῖς λέγεται κυνηγέτης. κυφός, ὁ κυρτός. κυρίττω, τὸ κερατίζω. κυκεών, εἶδος πόσεως. κυλοιδιῶ, τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκοῦμαι. κύστις, τὸ ὑπογάστριον μέρος τοῦ σώματος. κύκνος, τόπος μετὰ τὸ κυκλάδων, ὁ ἀπὸ ταύτης κύθνιος. κυνόσαργες, τόπος τῆς παρ᾽ ἀθηναίοις γυμνάσιον. κύρβεις ἀρσενικῶς δέ, ὅπου καὶ θηλυκῶς. λίθοι οὕτως ἐλέγοντο κυρβασίαι, ἰσόπλευροι ἐν οἷς οἱ νόμοι ἦσαν ἐγγεγραμμένοι, καὶ ἕτερα. Κυρίττει, καὶ κυρίσσει, κέρασι τύπτει, καὶ μάχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. οἱ κυρίττοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλήττοντες. Κύσος, ὁ ἄλωπος, ἢ πλέγμα τι, χοινίον, ἢ κυρτίς.

Κυαστοί, οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα κατὰ ἰταλίαν, καὶ ἑορτάζοντες τῇ κορυθαλλίᾳ γελοιασταί. Κυρίττεσθαι, κυρίττετο, πλήττεται. Κυρίττον, ἐν γαστρὶ ἦν. Κυρίως, βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. Κυρκανᾶν, ταράττειν, κινεῖν. Κύρμα, ταυτόν ἐστι τῷ εὐτυχὲς εὕρημα, ἢ ἁπλῶς εὐτυχία, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ κατὰ συγκυρίαν. Κύρμα, ἐπιτυχικόν, παρὰ τὸ κυρεῖν. ἄλλως, ἐπίταγμα συνάγμα τοῦ. ἀριστοφάνης, σόφισμα, κύρμα. ἢ κόρμα, παλλοῖς ἐγκεκυρωκὸς πράγμασι. Κίρνα, κρατήρ. Κύρνειον, χίλιος. Κυρνίσται, οἱ ἐπὶ κύρνον ὄντες, τυραννοί. Κυρτία, κόλια. Κύρνοι, οἱ νόθοι.

Κύρον, τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυρεῖν, οἷον ἀπέμαρτον καὶ στεφανίσκον, ὡς τὸ ἀρὰν ἐπ᾽ αὐχένι κύρει, τετάχατο, ἐγγίσασιν, ἐπέτυχε.

σαργες καὶ ἵδρυται. ἦν δὲ καὶ γυμνάσιον ἔξω τοῦ ἄστεος ἀθηνῶν, ὃ λέγεται κυνόσαργες· ἐξετάσας προσεφθέγξατο ἡμῖν, ὁμοίως τῷ ἡρακλεῖ. λέγεται δὲ ὅπως ἡ τοῦ προκαθεζομένου ἀναίτησις, ὡς δηλοῖ ἐν τῷ κυνοσάργει. Κυνόσαργες, ὁ λευκὸς βαίνων ἐν παραδείσῳ. αἰτούμενος δὲ ὡς εἶπεν αὐτῷ, ὡς ὁ Ἀθηναῖος, καὶ αὐτὸ ἱερεῖ ξυλίνων ἔλεγε διὰ τὸ ἀκατάδηλον τοῦ φωτὸς καὶ τραχύ. ὁ δὲ αὐτὸς προσιστορεῖ, καὶ ὅτι χρησμὸν λαβὼν εἰς οἰκίζειν πόλιν ἔνθα ὑπὸ ξυλίνους λευκὸς δηχθῇ, κατασχεῖν τὴν λεγομένην ὑπὸ κυνὸς βαίνειν, ἔκτισεν ἐκεῖ πόλιν. Κυνόσβατος, φυτὸν ὕδωρ ὅμοιον ῥόδῳ ἔχον τὸ καρπὸν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου, καὶ δένδρου παρόμοιον ταῖς ῥαφαῖς, ἢ ταῖς φολίσιν, ἀκανθώδης.

Κυνὸς σῆμα, χωρίον τῆς χερρονήσου, ἔνθα λέγεται τὴν ἑκάβην μετὰ τὴν ἰλίου ἅλωσιν, ἀγομένην αἰχμάλωτον κατὰ τὸν θάλασσαν ἑαυτὴν ἀφεῖσαν τελευτῆσαι τὸν βίον. Κυνοσσοῖαι, θεραπαί. Κυνόσουρα μὲν μικρὰν ἐκάλουν, διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, τὴν δὲ ἑτέραν ἑλίκην, διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι καὶ ἑλικώδη πῶς ἔχειν τὴν οὐράν. ἢ διὰ τὸ μείζονα ἕλικα ἔχειν τῆς κυνοσούρας, ὡς καὶ μείζων οὖσα. ἡ μὲν γὰρ περὶ τὸν πόλον, ἡ δὲ ἑλίκη περὶ τὸν βόρειον ὅλον κύκλον φασί. καὶ ἑλίκωπας τοὺς ἕλληνας, ἀπ' αὐτοῦ ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀεὶ πλέοντας, τουτέστιν τὰς ναῦς ἀγαγεῖν. οἱ γὰρ εὐοφθάλμους εἶναι τούτους Ὅμηρος λέγει, τοῦτο γὰρ πιθανόν ἐστι. Κυνόσουρα, φυλὴ λακωνική, καὶ ἄκρα τοῦ μαραθῶνος, πρὸς τὴν εὔβοιαν τετραμμένη. καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος, καὶ πᾶς χθαμαλὸς τόπος, καὶ οἱ λυδοὶ οὕτω καλοῦνται. Κυνοῦχος, ἄρκτος. μαλθακός. Κυνοῦραι, ἀγέλαι. Κυνουρία, ὅπου ταῦτα μαχομένων κῶμαι ἐκβαίνουσι. Κυνοῦχος, ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός. κόλπον ἀλίγγιστον ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον. Κυνοῦχος, θυλάκιον, βαλλάντιον, ἢ μαρσίππιον. Κυνοφθαλμίζεσθαι, ἀναιδῶς ἐμβλέπειν. Κυνόφαλοι, κορίνθιοι, φυλή.

Κύντατα, οἰκτρότατα. Κύνταγος, ὁ χύματος καὶ ἔχατος, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Κύντερον, ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον, παρὰ τὴν κυνὸς γενικήν, κυνότερον, καὶ συγκοπῇ κύντερον, ὡς μελανὸν μελανώτερον καὶ μελάντερον. Κυνώπισμα, τὸ ἀπὸ σιμῶν λαμπρότερον. κυκλώπειον. Κυνεῖ, ἀσφαλεῖ, καὶ οἷον ἀσπαλακίνονται. Κυνῶπα, ἀναιδέστατε. Κυνώδεις, θρασεῖς. Κυνῶν ἐπίσημα γένη παραδίδονται, ἰνδοί, ὑρκανοί, μολοσσοί. πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ λακωνικοί, ὡς Φίλαργος εἶπεν, λάκωνας ἐπὶ θυρσὶ κύνα τρέφειν, κυνικώτατον ἐν ποιῶν. ὅπως ἡ φύσις, καὶ ἐν ἄλλοις καὶ ἔπεσι τούτοις, λακαίνας κύνας ἀγαθούς, ὁποῖος ἦν ὁ ἄργος. ὅτι δὲ φιλάνθρωπον φύσει ζῶον ὁ κύων, διὸ καὶ κλῆσιν ἔχειν, ἀπὸ τοῦ κύειν, ὃ ἐστὶ φιλεῖν, δῆλον ἐστί. Κυνῶν ὑλαγμός, ἰχνευτικῶν δηλοῖ βλάβην. Κυνῶ, τὸ προσκυνῶ. Κυνῶπα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ κυνώπης. οὐ καλόν, ὦ κυνῶπις ὡς δηλοῦσι, καὶ αἱ προγονεῖαι. κυνώπιδες, παρακαλῶν διαλύει τὸ σύνθετον, καὶ κυνὸς ὄμματα ἔχων αὐτὸ λέγει. Κυνώπιδα, ἀναίσχυντον. Κυνώπιδος, ἀναιδοῦς ὄμμασι. Κυνώπιδος, εἶδος ὀφθαλμοῦ, ὥσπερ καὶ πάλιν ἐναντίος τὸ κυανώπιδος. Κύος, κύημα, ἔγκυον τὸ ἐν γαστρί.

Κύουσαν, ἔμβρυον ἐντὸς ἔχουσαν. Κυοφορούμενος, ἐγκυμονούμενος. Κύπαι, εἶδος ἐκπώματος, καὶ αἱ ἰξύλαι καὶ χόρτου οἰκήσεις. Κύπαλον, μεμαρασμένον. Κυπάς, τὸ ἱμάτιον λέγεται κυπάσσις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τὸ χθαμαλόν, ἤγουν λιθουργικὸς, παρὰ λυκόφρονι. Κύπασσις, οἱ δὲ μεσοφαῖοι. οἱ δὲ χιτῶνος εἶδος φασὶν αὐτὸν εἶναι τὸ λινοῦν. οἱ μὲν γυναικεῖον, οἱ δὲ ἀνδρεῖον. Κύπασσις, κόσμος γυναικεῖος ἐνδεδυμένος. Κύπαιρα, ἡ ἐν σικελίᾳ κρήνη ἀρίστου. Κυπαρισσήεις, πόλις μία ἠλείας, ἰδικὸν εἰς πεσοῦσαι εἴπερ τις. κυπάρισσος μέν, πόλις ἐν παρνασσῷ, ἧς Ὅμηρος μέμνηται. ἐκείνης δὲ ὁ πολίτης, κυπαρισσεύς. ὁ δὲ κυπαρισσήεις, καὶ κυπαρισσεύς λέγεται κυπαρισσόεντα, καὶ ὅτι κυπαρίσσινα ὕδωρ ἄλλο παρὰ τὴν κυπαρισσόεντα, μεσσηνιακὴ καὶ αὕτη. Κυπαρίσσια, εἶδος ἀλεκτρυόνων.

Κυπαίρισσον, ἀπὸ κυπαρίσσου φασὶ λαλεῖσθαι, οὐ μόνον ὀρχουμένου. οἱ δέ, ἀπὸ πλάθους τοῦ ἐπὶ κυπαρίσσων. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ ἀνακαλοῦντα, καὶ ἀπαλλακτέον. πρότερον δὲ καὶ ἱεράτιον, ἐν δηλοῖ τὸ πρὸς διασολὴν τοῦ ἱερέως ἐν ὀδυσσείᾳ. εὖ χάσις, τὸ ἐπεὶ οὐκ ἱερατικὰ τὰ δὲ τῆς ἐστί. πρὸς ὃ παίζων τις παλαιός, συνείλεγε, καὶ εἶπε γέρανον, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ἀκούσαντα, ὡς δῆθεν περὶ ζῴων γράφοντα λαλῶν. ἐστὶ δὲ ἐν παροιμίᾳ, κατὰ τοὺς διαφόρους. Κύπαιρος, κυπαίρους τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα, καὶ χοιρείας διὰ τοῦτο, καὶ τὰς τῶν σφηκῶν κατασκευάς, καὶ τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους, ἐκ μεταφορᾶς κυπάρους λέγουσιν. ὁ δὲ Θεόφραστος, προσόμοιον εἶναι τοῦ πόκους καὶ τοῦ σίτου, κύπαρον προσαγορεύει. Κυπασσίς, περίζωμα καὶ χιτῶνος εἶδος. Κυπάται, αἰσχροί, μαλακοί. Κύπειρον, ἄνθος ἵπποις ἐδώδιμον. Κύπειρος, φυτόν, ὃ καὶ ἐρισίσκηπτρον. Κύπειρος, καὶ κύπερον, εἶδος βοτάνης. Κύπελλον, ποτηρίου εἶδος ἐπὶ τὰ ἴσω κυρτόν. οὕτω λεγόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴσου ἑκατέρωθεν ἀρύειν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀμφικύπελλον λέγεται, οἱονεὶ πανταχόθεν ἐπὶ τὰ ἴσω κυρτόν. πολλάκις γὰρ ἡ ἀμφὶ πρόθεσις, τὸ κύκλῳ σημαίνει, ὡς δηλοῖ, τὸ οὗτος ἀμφίαλος. ἄλλοι δέ, κύπελλον τὸ οἰναρὸν φασὶ ποτήριον, εἰς ὃ χέεσθαι, τουτέστιν ἐγχέεσθαι πολὺς, εἴπερ οἶνος. Κύπελα, τὰ χοινία ἐκ κυπείρου πεπλεγμένα. Κύπη, τρώγλη. Κυπρίς, πόρνη. Κυπρία πόλις, ἣν ἔνιοι πάμμαχον καλοῦσιν. οἱ δέ, ἄγροικον, καὶ ἀπαλαιστὸν, διὰ τὸ τῇ ἐν κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν. Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι, αὔξουσαι.

Κύπριον, τὸ ἀργύρωμα. Κύπρινος, ἰχθὺς ποιός. Κύπριος βοῦς, ἐπὶ κοπροφάγου καὶ ῥυπαροῦ τάσσεται τοῦτο. ἐπειδὴ οἱ κύπριοι βόες κοπροφαγοῦσιν. Κύπρις, ἡ ἀφροδίτη ἡ τὸ κύειν παρέχουσα, ἢ ὅτι ἐν κύπρῳ ἱδρύεται. Κύπτος, παρὰ τὸ κυφόειν καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχει. Κύπρος, μέτρον σιτικόν, ὃ λέγεται ἡμιμέδιμνον. Κυπτάζεις ἔχων. ἀντὶ τοῦ φαίνεις, τὸ κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν. ἀττικῶς περικύπτειν τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις πραγματεύῃ, διατρίβεις. Κύπτειν, τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι. Κυπτάζειν, τὸ πραγματεύεσθαι. διατρίβειν, τὸ κυπτάζειν ἔχων περὶ τὴν θύραν, καὶ βραδέως διακείμενος ὡς τὸ νευστάζειν. Κύπτει, κάμπτει, ἐπὶ τὴν κλίνει. Κυπτόν, τὸ κεκομμένον. Κυρβάλωμαι, κρύπτομαι. Κυρβασία, πῖλον δηλοῖ εἶναι ὀξύ, ὅπερ καὶ κίδαρα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κυρβασίαν, κεφαλῶν ἀλέκτορος. Κύρβαντες, καὶ κορύβαντες, οἱ τὸν κόρον φυλάξαντες. βοίσειν γὰρ τὸ φυλάττειν, ὡς χρόνον ἀμφισβητεῖν, ἀντὶ τοῦ φυλάττειν. ἢ ὡς Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ κρύβειν κρύβαντες καὶ κόρβαντες, ὅθεν καὶ κορβασία καὶ κυρβασία. ἐπειδὴ τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἄλλοι δέ, τὰς περικεφαλαίας, κυρβασίας φασί. Κύρβεις, ἡ σανὶς ἐν ᾗ ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι. Ἀπολλόδωρος δέ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφήν, καὶ νόμους καλεῖσθαι. ὅτι ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀναγράφοντες, οὓς μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως, στήλας. κύρβεις δέ, ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως. ὥσπερ δὲ τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις οὖν ἡ πασιχοῦσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη. ἢ ὡς Ἐρατοσθένης φησίν, ἄξων ἀθηναίων οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οἱ νόμοι περιέχονται. ἄλλως. κύρβεις χαλκαῖ σανίδες, ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνίους, ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν, οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι, καὶ αἱ δημόσιαι ἱεροποιίαι, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί, καὶ Ἀπολλόδωρος. κύρβεις δέ, ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεθειμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα, ὥς φησι

Κύναιδος, ὁ ἀναιδής. Κύναιδος, λίαν ἀναιδής. Κυναίαν, ἱμάντα οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετραίχμα ἀπόλλωνι βοὸς ἐπειδὰν λελομένοι. Κυνάλωψ, κυνοφάγοι. οἱ δὲ διαλεκτοὶ, κύνα ἀλώπεκα ἀπέδοσαν. Κυναγρίς, ἡ κυνουρίον, ἀγχιλάκων. Κυναλώπηξ, Φιλόστρατον λέγουσιν οὕτω τὸν πόρνον κωμῳδεῖν, ὅτι ἦν ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς Λακωνικοὺς κύνας, φασὶ λέγεσθαι. Κυνάμυια, ἡ ἀναιδὴς ἢ θρασεῖα. παρὰ τὴν κύνα, καὶ τὴν μυῖαν, ἀναιδῆ ζῷα καὶ ἄμφω. κοινότερον δὲ τὸ κυνόμυια, καὶ ἐξ ἐκείνου δοκεῖ γενέσθαι τοῦτο, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μεσοπόλιος ὁ μεσαιπόλιος, καὶ ἐκ τοῦ λεοβώτειρ λεαβώτειρ, ἐξ οὗ ἡ λεαβώτειρ, καὶ ὁ μεσαιπόλιος. ἔτι δὲ καὶ καθὰ ἀγχέμαχος, ἀγχίμαχος καὶ ἀντικρύς, καὶ σαφὲς ἀσαφές, καὶ ἀπαμείρεσθαι ἀπαμείρεσθαι, παρὰ Ἡσιόδῳ. ἔνιοι δὲ κυνάμυιαν φασὶ τὴν τῶν κυνῶν μυῖαν, ἤτοι τὴν κρότωνα. ἕτεροι δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσι τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως, καὶ νοοῦσι κινάμυιαν τὴν μὴ ἔχουσαν τὸ βλέμμα, ἀλλὰ κινοῦσαν συνεχῶς τὴν μυίας τῶν ὀφθαλμῶν. Κύναρος, φυτόν. καὶ μή ποτε ὁ κυνόσβατος, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀκανθῶδες. κύναρα γὰρ φιλοῦσι τὴν κυνόσβατον, ὁ Θεόφραστος λέγει.

Κύνας ἀργούς, λευκούς, ἢ ταχεῖς. Κυνδάλη, παιδιά τις. ἣν οἱ μὲν ὑπομνηματίσαντες, κυνδάλας τοὺς πασσάλους ἀπέδοσαν. εἶτα τὰ γεωμετρούμενα χώματα, κακῶς. κυνδάλους δὲ ἔλεγον τοὺς πασσάλους, καὶ κυνδαλοπαίκτην τὴν πασσαλεκτήν. Κυνδός, ἄσπιλος, ἀπαράλλακτος. Κύδνος, ποταμὸς ἐν Κιλικίᾳ. οἱ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ. Κυνέας, τὰς περικεφαλαίας, ἐπεὶ τὰς ἐκ κυνείων δερμάτων γινομένας, ἢ ἐπεὶ κυνὸς ἴδιος κατασκευάσαντος πρῶτον. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως, οἱ κυνᾶς τὰς στιφάς ἔχοντες. Κυνάγχε, κενόδοξον. Κυνοκέφαλος, ὁ τὸ φάλχος ἐν κεφαλῇ εἰς τὰ αἰδοῖα φθάνοντος γένος. Κυνῆ παρ' Ὁμήρῳ, κράνους παλαιᾶς ὕλης ὄνομα. ὡς γὰρ ἐν τῷ παρδαλέῃ, λεοντέῃ, λυκέῃ, ἐλαφείη τὸ δορὰ, οὕτω καὶ ἐν τῷ κυνέῃ. δηλοῖ γὰρ κυνέην δοράν, ἥν ἐκ κυνὸς ποταμίου σκέπουσι τὰς κεφαλὰς οἱ παλαιοί. οἱ μὲν τοιαύτῃ ὕλῃ τοῦ σκεπάσματος ὡμιλῶν, τὸ δὲ ὄνομα οὐκ ἐκλέλοιπεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξ ἄλλης ὕλης ἔρυμα τῆς κεφαλῆς κυνέη καλεῖται διὰ τὴν παλαιὰν χρῆσιν, καθ' ἣν καὶ ἡ τοῦ ἀΐδου περικεφαλαία, κυνέη λέγεται. Κυνῆ ἀΐδου, ὁ ἀφανῆ ἐλαύνει τὴν ἀρίστην ἐν τῷ τοῦ Διομήδους ὁρμαίνοντος, λέγει Ἀθηνῶν ἀΐδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης, ἣ ἐκ μαλακωτάτου ὑπὸ τοῦ μύθου λέγεται εἶναι ὑπὸ ἧς πᾶς ὃς ἂν εἴπῃ τίς μέλαν. διὸ καὶ πᾶς ἀφανὴς ἐν τῷ δολίως τι πράξειν, καὶ οἷον ὑπὸ ἄλλου καὶ τῷ ἐπὶ σκότῳ τοῦ ἄλλου, λέγεται παροιμιωδῶς κυνέην φορεῖν. Κύνει, ἀντὶ τοῦ ἐφίλει, ἢ προσεκύνει. Κυνεῖν, τὸ φιλεῖν, πρωτότυπον ἐστὶ τὸ κύειν, ἐκ τούτου τὸ προσκυνεῖν. καὶ τὸ κύειν, τὸ γεννᾶν. Κυνέας, περικεφαλαίας, πρὸς τὸν ὄμβρον ἐχούσας. καὶ ἐν Νεφέλαις, ὁ πρεσβύτης τὸν ὄμβρον φοβούμενος λέγει. τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὴν κακοδαίμονα ἔχοντα. Κυνῆ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ... εἶδός τι πυκνότατον. ἢ τοῦ ἄδου κυνέη, δι' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἀφανεῖς ἀλλήλοις γίνονται. ὡς εἶναι ταὐτὸν κυνῆν ἄδου δοῦναι, καὶ ὑπὸ παχυτάτου νέφους γενέσθαι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν ἀΐδου ὄντι σκότῳ. εἴρηται τὸ δοῦναι ἄδου κυνέην, ἣν περιβαλλόμενός τις, οὐκ ἂν ὁρῷτο. διὸ ἄθλια ἔλεγον αὐτήν. Κύνειον θάνατον, ἄγαν φοβερόν. Κύνειος, ὀξύωπος, καὶ ἰσχυρός. Κυνῆς, ἀναιδής, κυνώπης. Κύνειος θάνατος, χαλεπός. ἔστι δὲ, ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος. λυχνοῦς γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κυνηλφί, ἐρόπλα.

Κύνεον γοῦν, λέγει ὁ Ἡσίοδος, τὴν κυνὸς ἀναίδειαν ἔχοντα. ἀντὶ κυνὸς, κύνεος, ὡς ἀντὶ τοῦ χρυσὸς χρύσεος, καὶ ἄργυρος ἀργύρεος μιμητικῶς. Κυνέωσαν, ἐφίλησαν. ἐνιοὶ κυνέωσαν, τὸ αἰδοῖον ἐκτείνοντες, οἷον ἐπίασαν. Κυνῆ, τοῦ ἵππου τῆς ὀπισθίας μέρος καὶ ἄλλοι. καὶ ἀναιδεῖς, καὶ οἱ ἀναιδεῖς. Κύνεσι, τοῖς κυσί. Κυνηθμὸν, ἐπὶ ἄρτους κόρην, ὁ ἔσω τῶν, ὁ κοιλόν. Κυνήσειν, ἐφίλουν. Κύνεσι ταπεινοὶ, κυνῶν καιρῶν. Κυνῆ, γυναῖκες αὗται. κυνῆ δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὴν πίλασον, ὡς Ἑρμῆς ἄγγελος ὤν. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τοῦ Ἰνάχου. φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὴν πίλασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ. πίλασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνῆν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὴν πίλασον κυνῆν καλοῦσι. Κυνῆ Βοιωτία. ἐγένοντο γὰρ διάφοροι, ἐπεὶ αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. Κυνηγέτης λέγε, τετρασυλλάβως. Κυνηγέτης ἐμβαλέτω τοῖς κυσίν, ἐγκελευέτω, ἐπικελευέτω, ἐπιθαρσυνέτω, ἐπισημαινέσθω, ἐπισημαινέσθω, ἐξοτρυνέτω, τὰς κύνας προσκαλείτω, προσφωνείτω, ἐπεγειρέτω, ὁρμάτω, παρορμάτω, καὶ τὰ ὅμοια. Κυνηγῶ, κυνηγετῶ, ἀγρεύω, θηρῶ θηρεύω, λαγεύω, ἀλίσκω. Κυνηδὸν, δίκην κυνός. Κυνῆν, περικεφαλαίαν λέγουσιν, ἀρχαῖον φόρημα. οὕτω δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ πρῶτον ἐκ κυνείων δερμάτων ἦν. Κυνέαν, ἐρόπλα. Κύνθιον, προσαγωγὸν ξύλινον. Κύνθος, ὄρος Δήλου. ὅθεν ὁ Ἀπόλλων, Κύνθιος καλεῖται. Κυνίον, πίλος ὁ χείρ. Κυνίδας, γένος ἐν ἀθηναίοις, ἀπὸ Κύνου ἢ Κυνίδου ἥρωος. Κυνίδιον, τὸ μικρὸν κυνάριον. Κυνίζω, μετὰ βλακείας περιπατῶ. Κυνίζω, παρὰ τὸ κύω τὸ κυνῶ κυνίζω. τὸ δὲ κύω, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι.

Κυνικοὶ οἱ φιλόσοφοι, διὰ τὸ ἀδιάφορον καὶ θρασὺ καὶ ἀναιδές. ποιοῦσι γὰρ καὶ οἱ κύνες. Κυνικός ἐστι νοῦς, ὁ θυμοειδὴς διὰ τὸ ἐκκόπτειν τοῦ θυμοῦ πάντας ἀποδιώκων τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμούς. Κυνικός ἐστι νοῦς, ὁ φυλακτικὸς, ὁ πάντας τοὺς ἀλιτηρίους ἐκδιώκων τῶν λογισμῶν. Κύνικος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον.

Κυνίδας, ἀκροβολισμοί. Κυνίσκας, τὰς κύνας, ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας λέγομεν. Κυνισμὸς, σύντομός ἐστιν ἀρετῆς ὁδός. καὶ κυνικὴν δεῖ τὴν σπουδάσους. Κυνίσφαλον, ἀπαταλικόν. Κυνοβάμων, ἵππος τις, οὕτω προσαγορεύεται.

Κυναβλάπτης, κύνειον ὀρῶντες. Κυνόγλωσσον, πόα τις.

Κυναλίσμα, λιμὸς ἀκροκαθείας. Κυνοθαρσής, ἀναιδής. Κυνόκαυστον, πόα τις. Κυνοκέφαλον, πόα τις, ἣν ἔνιοι ἀντιρρίνον καλοῦσι. Κυνοκέφαλος, ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ, ἀντὶ τοῦ λάλον καὶ ἀναίσχυντον. Κυνοκοπάσεις, τὸ πλέον ἐν κοπαΐδι λίμνῃ. Ἀριστοφάνης, τὸν δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἐστὶ γὰρ κύων, ἰχθὺς ποιός. ὥσπερ δὲ καὶ κοπαΐδες ἐν λίμναις παίζουσιν, ἔστι δὲ τραχύτατον. Κυνόλαφα, σίλφα. Κυνόμαλα, τὰ κοκκύμηλα. Κυνόμυια, ἀναιδὴς ὡς μυῖα, ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνὸς, καὶ τῆς μυίας. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. Κυνοπίστης, ζῷον. Κυνοραισταί, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Κυνοραιστὴς, διὰ ἑνὸς μὲν γίγνεται τοῦ ρ φωνοῦς, διὰ τὸ μέτρον. ὡς δοκεῖ γε οἶμαι ὁ στιχοποιὸς διπλασιάζει τὸ ρ ἀττικῶς. δηλοῖ δὲ ὁ ψαλτικὸς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ῥαίνων, ὥσπερ καὶ κυνοραισταὶ λέγονται τὰ τῶν κυνῶν φθεῖρα ζωΐφια. ἢ καὶ ἄλλως, διὰ οὗ ῥᾳδίως γίνεσθαι ἡ ψυχὴ λυθεῖσα τοῦ κατὰ σῶμα δεσμοῦ. Κυνοραιστῶν ἐρεσιώνων, οἷον φθειρῶν. ῥαίνουσι γὰρ τοὺς κύνας, πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. ἡ κυνοραιστῶν, κυνικῶς ἐκπιόντων. Κυνόροδον, φυτὸν ὅμοιον ἀκανθώδει.

Κυνόρχιος, βολβοῦ ὄνομα. κυνὸς τυφλοῦ, ἢ πολλοῦ. Κῦνος, ἄκρα τις τῆς Λοκρίδος ἀπὸ τοῦ Κύνου λέγεται, ἐπίνειον Ὀπόεντος πόλεως Λοκρῶν τῶν ἐπι Κνημιδίων, τὸν πέραν Εὐβοίας κατὰ τὴν Αἰδηψόν, ἀφ' ἧς ἦν καὶ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως συγγενὴς καὶ ἑταῖρος Πάτροκλος. Κυνόσαργες, χωρίον οὕτω κληθὲν, ἀπὸ λευκοῦ κυνὸς ἁρπάσαντος, καὶ ἐκφέροντος ἐκεῖ. ὅθεν οὐ δὲ αἴσιον πρόσρημα, τὸ ἐς Κυνόσαργες, ἀλλὰ ἴθι τῷ ἐς κόρακας. ὅτι δὲ εἶχον τὸ Κυνόσαργες, δῆλον ἐκ τῆς Δελφῶν. ἐν πασ

σάργες

μα, καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς στάσεως τῆς κατὰ τὸν αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγωγὸς ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὸ ἀλιτήριον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποχωρούντων καὶ ἀποτυχόντων. Κῦμα, παρὰ τὸ κύω τὸ γεννῶ. καὶ κύματα κωφά, τὰ ἄνευ ἀνέμων ὁρμῶντα. Κῦμα, ὕδατος ἐπιφορὰ βιαία, καὶ τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ τὸ γινόμενον κύημα. Κυμάδας, ἐρωδιούς. Κυμάλχη, ἡ εἰρκτή. Κυμαίνει, ταράσσει, καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέειν. αἷμα δὲ κυμαίνουσαν ἀπαίρον χερσὶ κοίλαις. Αἰλιανὸς ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου αὐτοῦ κυμαίνεσθαι, καὶ φλέγεσθαι ἀκρατῶς ἐκείνου. Κυμαινόμενος, ταραττόμενος, σαλευόμενος, ὑποβλύζων. Κύμαρος, κόμαρος. βότρυχος.

Κύματα μακρά, τὰ ὑψηλὰ λέγει Ὅμηρος, τουτέστι τὰ εἰς ὕψος κορυφούμενα. οὕτω γὰρ καὶ μακρὸς Ὄλυμπος ὁ ὑψηλός. ἔστι δὲ ὅτι ἡ λέξις καὶ τὸ βαθὺ σημαίνει ὡς ὅτι φρέατα μακρὰ λέγονται, ἤγουν βαθέα καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πάνυ βαθέα. εἰ γὰρ πᾶν βαθὺ ἄλλο καὶ μακρὸν λέγεται. Κυμάτια, τὰ χείλη διὰ τὸ κυμαίνειν. ἢ αἱ ὑπεροχαί, παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοξόοις.

Κύματος ἐμπελάς, ἃ ἐρεύγεται εἰς ἤπειρον, καθὼς ἐχομέναι. ἠχεῖ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐρεύγεσθαι. Κύματα μακρὰ παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ βαθέα. καὶ φρέατα μακρὰ ἐν ἄλλοις λέγει, ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου. Κυμάτια, αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοξόοις. Κῦμα κωφόν, τὸ δίχα ἀνέμων ἐπαιρόμενον τοῦ ἀφροῦ, καὶ μάλιστα ἦχον ἀποτελοῦν. ἄνευ γὰρ ἀνέμου τὸ κῦμα ὁρμᾷ, μάλιστα ἀνέμου ἐναντίου ὄντος. Κύματος ἄκρον ἄωτον, ὁ ἀφρός. Κυματοφορεῖσθαι, ὀχεῖσθαι. Κυματωγή, ῥαχία, αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή. Κῦμα θαλάσσης λέγεται πρὸς διαστολήν, κυμαίνονται γὰρ καὶ λίμναι, καὶ ποταμοί. ἀλλ' οὐχ οὕτω. κῦμα δὲ παράγεσθαι παρὰ τὸ κυκᾶσθαι, ὡς φαίνεται ἐν τῷ κυκώμενον ἵστατο κῦμα. ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς ἐγγὺς τοῦ κυκᾶσθαι τὸ κῦμα εἰρημένον τρόπῳ ἐτυμολογικῷ. ἐπεὶ τὸ κῦμα ἐκ τοῦ κυκᾶν λέγεσθαι τινὲς ἔστι κῦμα, ὥσπερ κύκημα. ὅτι δὲ κῦμα σημαίνει καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς ἔμβρυον λέγεσθαι συγκοπὴν ἐκ τοῦ κύημα, δηλοῖ Εὐριπίδης ἐν τῷ γόνου κύματος θεοσπόρου, ἤγουν ἐγκυμοσύνην ἐκ Ποσειδῶνος. Κῦμα, ἀντὶ τοῦ κύημα κεῖται, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κατὰ συγκοπήν. Κυμαίθα, παρὰ Θεοκρίτῳ, ὄνομα βοός, καὶ αἰγός, παρὰ τὸ κύμοθα. ἢ παρὰ τὸ κῦθα καὶ τὸ κόμη ἢ τὰς κόμας αἴθας ἔχουσα. τουτέστι ξανθάς, ἢ ὀγκώμενον. Κύμβαι, ὄρνιθες. Κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ, παρὰ Ῥωμαίοις. Κυμαίνει, ἡ θάλασσα, ἀμεταβάτως, μεταβατικῶς ἀντὶ τοῦ ταράσσει. Κυματολέγη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται αὐτὴ τὸ λήγειν τὰ κύματα. Κυματωγή, ἀκτὴ ἔνθα κύματα ἄγνυνται. Κύμβαλον, ἀκρόταλον. Κύμβαλα, ὄργανα οὕτω, παρὰ τὸ κύφον, κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κύμβαλα, θυμέλης τὰ παίγνια. καὶ κύμβαλ' ὀβολῶν πεντακισχίλια. Κύμβαλον, παρὰ τὸ κύπελλον, κύπαλον. καὶ κύμβαλον. ἢ παρὰ τὸ κεκομμένην φωνὴν ἔχον. κύμβαλον γάρ, ἐκ κεκομμένης φωνῆς εἴληπται, αἱ δὲ κεκομμέναι φωναὶ αὗται, κομ, καρ, κιρ, ρι, τοι, κι, του, χθα. Κυμβαλικὸς τρόπος, τοῦ κελεύει κακουργῆσαι.

Κύμβαλον, βακύλλιον, βαβούλιον, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Κύμβας, ὄρνιθας, καὶ κοίλας, καὶ περιφερεῖς, καὶ εἶδος ποτηρίου. Κυμβατωταί, ὀρνιθευταί. Κύμβαχος, ἐστι πρηνὴς τοῦ ἐπὶ κεφαλήν. ἔοικε γὰρ ὁ μὲν ἐπὶ στόμα κείμενος κύμβος λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, κατὰ τινα σχῆμα. ὅθεν καὶ κυβιστᾶν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν καταβάλλεσθαι. ἔστι δὲ καὶ κυμβίον, εἶδος ποτηρίου, ὡς Παυσανίας φησί. παρὰ τὸ κυφὸν δὲ ἐτυμολογεῖται ὁ κύμβος, ὡς περιφερής. ὁ δὲ κύμβαχος, ἔχει τι ὀνοματοποιΐας, διὰ τὸ δηλοῦντα ἐκτείνεσθαι αὐτὸ ἦχον, ἢ ἐκ παραγωγῆς ἔχει τὸ χ, ἵνα ᾖ ὡς ἐμμα-

νίμαχος. ὅθεν ἔοικεν ἀνοικεῖον, ὁ ἐμμαχίδας, οὕτω καὶ κύμβη, κύμβαχος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον, ἐν ᾧ ἐνίεται ὁ λόφος, ὡς τὸ κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔχει. τὸ δὲ ῥῆμα κυμβαχεῖν ποτάμιον, κυμβιᾶν στρέφει χαλάσουσι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἔοικε κατὰ σχῆμα πλοίῳ, καλουμένῳ κύμβῃ. Κύμβαχος, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν πεσών, καὶ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Κύμβαχον κόρυθος, ὅρα πρὸς διαστολὴν τοῦ τῆς κεφαλῆς εἴρηται. Ὅμηρος, κύμβαχον ἀκρότατον νύξεν. εἶτα ἐπάγει, πρὸς Θρωΐσαν δ' ἀφίκετο λόφον. πᾶς δὲ ὁ λόφος δηλαδὴ χαμαὶ κατέπεσεν. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως κύμβαχον, τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς διακείμενον τῆς περικεφαλαίας, εἰς ὃ καθίεται ὁ λόφος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸν ἦχον τῆς κύμβης, ὃ ἐστι τῆς κεφαλῆς, ὅθεν καὶ κύμβη, ποτήριόν τι κεφαλοειδῆ, ὥς τινες. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτὸν βάλλειν. συμβάλλεται δὲ εἰς τὴν τοιαύτην νόησιν, καὶ ἡ παρὰ τῷ Ὀππιανῷ ὀργανίδαμος κύμβη.

Κύμβη, πλοῖον εἶδος. ἢ ὁμώνυμον ποτήριον κύμβη, καὶ κυμβίον δὲ γένος τι ποτηρίου βαθέων ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἐχόντων μηδ' ὦτα. Κύμβη, ἡ κεφαλή. Κυμβία, τὰ κοῖλα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι καὶ κοῖλα. Κυμβία, τὰ μαζία τῆς χρυσίνης. Κυμβίον, εἶδος τι ἐκπώματος ἐπιμηκοῦς καὶ στενοῦ, καὶ τὸ χαμαὶ παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβιον. Κύμβοι, τὰ ἐκπώματα. Κύμβος, κοῖλος μυχὸς βαθύς, καὶ κεραμίου πυθμήν. Κύμη, πόλις Ἰταλίας ἀπὸ τινος Κύμης βασιλίδος, ἣ τῆς ἐκράτει τὸν τόπον. οἱ δέ, ἀπὸ ἐγκύμονος γυναικὸς οὕτως ὀνομάζεσθαι τὸν τόπον. οἱ δέ, διὰ τὸ κλυζομένην αὐτὴν εἶναι. Κύμηχα, κύαμον. Κύμινδις, ἔοικε κεκομμένης εἶναι. οἱ δὲ κερύφις τοῦ ἰκτῖνος, ἐπειδὴ ὑπνώσιον ἐστι. διὸ καὶ τοιούτῳ ζῴῳ τὸν ὕπνον Ὅμηρος ἀπεικάζει, ὅτι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους φασὶ κρύπτειν. ἔστι δὲ κύμινδις, ἢ ὁ κύμινδις, ἑκατέρως γὰρ λέγεται, οἰωνὸς ὕπνου ἐστί, καὶ ὡς εἰς ὕπνον φασὶν ἐπιτήδειος, καὶ ὡς τὰ πλεῖστα νυκτὸς φαινόμενα. καθὰ καὶ ὁ ὕπνος νυκτὶ περιλέγεται μυθικῶς, καὶ ἀλληγορικῶς, καὶ δηλοῖ τοῦτο ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία λέγουσα, ὅτι κύμινδις ὀλιγάκις φαίνεται. οἰκεῖ γὰρ ὄρη. μέγεθος, ἴσον φασσοφόνῳ ἱέρακι, τὴν δὲ ἰδέαν λεπτὸς καὶ μακρός, κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτόν. οὗτος ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεται διὰ τὸ μὴ βλέπειν ὀξύ, τὰς δὲ νύκτας θηρεύει, ὡς οἱ ἀετοί, καὶ μάχεται πρὸς αὐτόν, οὕτω σφοδρῶς, ὥστε πολλάκις ἄμφω λαμβάνεσθαι ζῶντας ὑπὸ τῶν νομέων. νεοττεύει δ' ἐν πέτραις, ἢ σπηλαίοις. λέγει δὲ ἡ ἱστορία, καὶ ὅς μέλλει ἐστὶ χαλκίζειν τὴν φωνήν. ὅθεν καὶ χαλκὶς λέγεται, ζήτει χαλκίδα λέξιν. Κυμίνδαλα, καταστροφή, ταραντῖνοι. Κύμινδος, ὁ αὐτός, καὶ κυμίνδιος.

Κύμινον, εἶδος βοτάνης. Κυμινοπρίσταν, τοὺς φειδωλοὺς καὶ σμικρολόγους ἐκάλουν. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν Ἀριστοφάνης, κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον. Κυμοδόκη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται αὐτὴ τὸ δέχεσθαι, καὶ παραδέχεσθαι τῶν κυμάτων. Κυμοθόη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται, διὰ τὸ ταχὺ τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Κυμορρόον, τὴν ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥοήν. Κύνα, ὄνομα πόρνης. Κύνα δέρειν δεδαρμένην, τὸ τοῦ Φερεκράτους χῶμα δ' ὅτιπερ ἀπόλαυσιν εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων ἄλλως, ἐφ' οἷς κατάκεισιν ἡ παροιμία. Κυνάγχη, πάθος. ἐστι τὴν διὰ χειρῶν δέσμην. οἱ δὲ τὸ κυνάγχη, ἀντὶ τοῦ κλέπτα, καὶ ὄνομα κυνῶν καὶ ἀνθρώπων μέρος, καὶ εἰρκτή. Κύναρα, κυνόσβατον, ἡ φυτόν, ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαί φασι. Κυνάδας, ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας λέγουσι Λάκωνες. Κυνάδες, αἱ ἐν μεγάλαις. Κυνάδης ἐστιν ἀθλιώτατον ἐλεμῶν. καὶ κυνάδης, ἀναιδής. Κυνάφαι, ἐρίων ἐξ ἧς ἔτεινον οἱ ἐλευθερούμενοι. ὅθεν καὶ τὸ ἐν κυνάφῃ ὑλακτεῖν ὕλον, παροιμιακῶς ἐπὶ τῶν εἰς ἐλευθερίαν ζητοῦντας.

βδς, κολοβὸν. Κυκῶ, τὸ ταράσσω, καὶ κυκῶσαι. Κυκώμενος, ταραττόμενος. Κυλαίνειν κάτω, Σοφοκλῆς φησὶ, τὰ ὦτα κάτω κλίνας, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἴσως ἐκ οὐρὰν ἀντὶ κυλαίνειν. καὶ τὸ οἷον οὐρὰ μὲν γὰρ οἱ σαίνοντες, καὶ ὦτα κατὰ λαμβάνουσι. Κυλικείω, ἡ ἄκαρπος κράμβη. Κύλα, τὰ ὑπὸ κάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα, τὰ ὑπώπια. Κυλίον, λέγεται ἀπὸ τῶν ἄνω ἐπὶ τὰ κατώτερα. τὸ δὲ ἐναντίον, ἀνάπαλιν. καταλεῖσθαι μὲν ἐκ ῥᾷον, ἀνεῖται δὲ οὐκ εὐχερῶς. Κυλικεῖον, ἡ θήκη τῶν ποτηρίων. Κυλικίαν, ἰδιώτας ἀπὸ τόπου, ἴσθαν. Κυλικήρυτον, αἷμα, ὡς τὸ κυλικήρυτον, οἷον πολύ. Κυλίκρανον. Πολέμων φησὶν, ὅτι οἱ ἄμυνα κεχαραγμένοι ἦσαν κυλικοῦ. οἱ δὲ ὑπὸ ἦσαν ἡρακλεῶται, ἀπὸ κύλικος ὀνομασθῆ. Κυλίνδει, κυλίει, ἐπιφέρει. καὶ κυλινδεῖσθαι, ὁμοίως. Κυλινδεῖσθαι, παρὰ τὸ κυλινδῶ ἐσχημάτισται, βαρυτόνου ῥήματος. τὸ γὰρ κυλινδεῖσθαι, τοῦ καθ' Ὅμηρον ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκκυλινδεῖσθαι. οἷς ὁμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἀλινδεῖσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἀλινδήθρα, ὅπερ ἐστὶ κονίστρα. προϋπάρχει δὲ ἀμφοῖν τὸ ἀλίζειν, ὅπερ καὶ τὰς παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ ἀλινδήθρας ἐκεῖν. ὅπερ κονίστρας, παλαίστρας. καὶ ἐν τῷ τὸν ἵππον ἐξαλίσας, ὅπερ κυλινδῆσαι ποιήσας. Κυλινδεῖσθαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ περιστρέφεσθαι. Κυλίνδων πῆμα, πολλαχοῦ εἶπεν ὁ ποιητὴς, καὶ δηλοῖ τὸ ἄνωθεν ἐκ Διὸς ἥκειν κακόν. Κυλινδήθρα, κυλίστρα, ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ. Κυλίνδιον, προσκεφάλαιον ξύλινον. Κυλινδούμενος, κυλιόμενος, περιστρεφόμενος. Κυλινδεῖται, κυλίεται. καὶ κυλινδεῖται, ἀντὶ τοῦ κυλίεται. Κύλινδροι, ὅρμοι καὶ σφραγιδος εἶδος, καὶ πόλεμοι, καὶ λίθοι στρογγύλοι. Κύλινδρος, κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἑκατέρωθεν ἔχων βάσιν ἐπίπεδον. Κυλινδῶ, ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ βαρύνεται, ὅθεν καὶ κυλινδόμενος μόνον εἴρηκεν ὁ ποιητὴς, οἱ καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον περισπᾶται, οἱ κυλινδεῖσθαί φασι. Κύλιξ, τὸ ποτήριον, ἀπὸ τοῦ κύκλος, κύκλιξ. καὶ κύλιξ φιάλη. λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον χεῖλος, ἀποπαρχομένων, κεκλασμένον ἢ κυλίκιος ἐξέτυχεν, εἶτα δὲ ἐνέβαλον. καὶ κύλικας ἐς τὸ ἁβρότερον ἀνακεκλιμένους ἐπιπεσὼν ἔκτεινε, καὶ αὖθις καὶ σάγηνα ἐπιβολῇ ὡς ἐν θύρασιν ὀπτοδιὸν τὸ κύλικος βωμῷ πνεύματι κοσμούμενον. Κύλιξ ῥυπαλωτὸ, τὸ παρὰ πολλοῖς λεπτότερον. Κύλιξ, τὸ ποτήριον, κύκλιξ τις ὤν, ἀπὸ τοῦ κυλοειδὲς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ χέω χύλιξ καὶ κύλιξ.

Κυλίσανος, πόλις ἰταλίας. καλεῖται δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. διὰ δὲ τὸ τὸν ἡρακλέα φονεύσαντα ἐφελκυσθέντα ὑπὸ βοῶν τινῶν, ἢ κυλισθῆναι εἰς αὐτὸν, κυλίσανος ἐκλήθη. Κυλίχναι, λεκανίδες, τρυβλία, ἢ φιάλαι. καὶ κυλιχνίδες παρὰ ἀθηναίοις, αἱ πυξίδες, ἢ οἱ λιβανωτοὶ. ἢ ἀγγεῖα κεράμεα. Κυλίχνιον, ἐκπωμάτιον ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα. Κύλλα πολίχνιον ἦν τρωικὸν κείμενον περί που τὴν ἀγαμεμνονίαν χώραν. τὸ δὲ ὄνομα ἔχειν ἀπὸ κύλλου ἡνιοχοῦντος τῷ πέλοπι, ὃς κύλλας ἐκαλεῖτο. ἀποθανόντος δὲ τοῦτον καὶ ταφέντος ἐγγὺς τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὸ τοῦ πέλοπος ἐπωνυμίαν πόλεως, ἣ διὰ ἐκεῖνον κύλλα ἐκλήθη. καὶ ὁ τοῦ κυλλαίου ἀπόλλων αὐτόθι, ὁ καὶ ποταμός. ἔοικε δὲ ὁ κύλλας διὰ τὸ ὑπὸ κλίνεσθαι, ὡς τὸ κάλλας τοῦ κάλλαντος. διὸ καὶ οἱ κατὰ τὴν κύλλαν αὐτὴν κύλλαντες ἐκαλοῦντο. Κυλλαίδες, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη, ὅθεν καὶ τὸ ταῦτα οἰδεῖν, κυλοιδιᾶν καλοῦσι. πνίγεσθαι διὰ τὸ ὗ. Κυλλαίνει, θερμαίνει. Κύλλανος, βάτραχος. Κυλλαροβίς, δίσκος, ἢ γυμνάσιον ἐν ἄργει.

Κύλλαρος, ὁ ἵππος κάστορος, παρὰ τὸ κύλλειν, ὃ ταχὺς. Στησίχορός φησι τὸν ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις φλόγεον καὶ ἅρπαγον, ἐκεῖνο τίκτειν ποδάργας, καὶ κύλλαρον. Κύλλαρος, κόλαξ, πλείει. Κύλλας ἦν ἄρτος ἐν αἰγύπτῳ, ὑπὸ ζειῶν ἐξ ὀλύρας. Κυλλὸτης, ἡ ὀφθαλμούς. Κυλλήνη, κα-

λούνται. οἱ δὲ τὰ κίρκια κυλίκια, περὶ ἴσως. Κυλλήνη, οἱ μόνον ὄρος ἀρκαδίας, ἀλλὰ καὶ πόλις ἠλείων ἐν ᾧ δοκεῖ τὸν ἑρμῆν τεκεῖν, ἡ τοῦ ἄτλαντος μαῖα. ὅθεν καὶ κυλλήνιος ἑρμῆς. ἐξ οὗ καὶ κύλλιος κατὰ συγκοπὴν, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησίν. ἐκλήθη δὲ κυλλήνη, ἀπὸ τοῦ κυλλήνης τοῦ λύκου. ἐν τούτῳ φασὶ μόνῳ τῷ ὄρει τοὺς κοσσύφους λευκοὺς γίνεσθαι, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι, θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην, τοὺς δὲ ἡμέρας δυσθηράτους εἶναι σφόδρα. ἔστι δὲ φασὶ καὶ κύλλας κυλλήνη. ὁ δὲ τεχνολόγος, ὅτι κυλλήνη καὶ κυλλήνιον ἐπέκτεινεν, ἀφ' ἧς κυλλήνιον ἀρχὸν ἐπῶν φασὶ τὸν Ὅμηρον. ἔστι δὲ καὶ κώμη μαγνησίας, ἔχουσα τὸν κυλλήνιον ἀσκληπιὸν, ξόανον θαυμαστὸν ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον καὶ ὅτι οὐχ ὁ Διονύσιος ὁ κυλλήνης κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν παραδίδωσιν, ἀλλὰ τεχνίτης ἀγάλματος Διονυσίου ὁ κυλλήνης. Κυλλήνη, πόλις ἐστὶ τῆς ἀρκαδίας.

Κυλλήνιος, ὁ ἑρμῆς. μυθικῶς μὲν ἀπὸ κυλλήνης, ὃ ἐστιν ὄρος ἀρκαδίας ὀνομασθὲν ἀπὸ κυλλήνης ἀρκάδος τινός. πεπλάσθαι δὲ διαφθείροντας, ἐν τοῖς περὶ τὸ πρῶτον ἔργον ἐμάθαν τὸν ἑρμῆν, ἀπειθὲς ἔχειν τὸ λιχθὲν ἐπίθετον. κατὰ μὲν τι ἀλληγορίαν, κυλλήνιος ὁ ὕπνος λεγὼν, ὁ τοὺς ὑπὸ τὸν κύλον ὑπὸ κοιλον ἔχων, ὃ δηλοῖ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν παρὰ ἀττικοῖς, τὸ τὰ κοῖλα τοῦ ὀφθαλμοῦ οἰδεῖν, ἐκ μακροῦ ὕπνου τυχὸν, ἢ ἀυπνίας. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι κύλα κατὰ Εὔβουλον, τὰ ἐν τῷ κάτω βλεφάρῳ μακρὰ ἀνατρέχοντα ἐν τῷ μύωπι. τὰ δὲ ἐν τῷ ἄνω, ἐπικύλιον. Κύλλια, ὑπώπια μελανά. Κύλλοβος, ξηρὰ συκῆ. Κυλλοιδιᾶ, τοὺς ὦπας ὀγκοῖ.

Κυλλοιδιᾶ. Θεόπομπος, κυλλοιδιῶντες, οἰδοῦντες, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκούμενοι. Κυλλὸν, ἐπὶ τοῦ ποδὸς λέγεσθαι, ἐπ' ὄνομα παλλοπόδιον. τὸ δὲ χωλὸν, ἐπὶ τοῦ χειρός. ὡς Εὔπολις, ὁ δὲ χωλὸς ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεται. καὶ Φρύνιχος μὲν χωλὸν εἶναι τὸ ἐναντίον φησίν. ἢ τάχα ἐπὶ πολλοῖς ἐστι παρ' αὐτοῖς πολὺ κοῦφα, ἢ πολὺ λεπτὰ, Ἀριστοφάνης. Κυλλοπόδιον προπαροξύτονον, ὡς τὸ ἀγαλμάτιον. Κυλλοστέλιον, ὁ ὕπατος. ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλίπους εἰλίποδος εἰλιπόδιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κυλλόπους κυλλόποδος κυλλοπόδιον, διὰ τὸ ἰῶτα. Κύλλους λέγει, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ, πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἀφαιρέσει διδάσκομεν. Κυλλὸς, πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ, ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρας πεπηρωμένους. Κυλλοῦ πήρας. ἡ πήρα, χωρίον πρὸς τῷ ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν ἀφροδίτης. Κυλώνειον ἄγος, ἀπὸ κύλωνος, ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν περικλέα ἀθηναῖοι, ἀπέκτειναν.

Κύλων, ἀθηναῖος ἀνήρ. μεγαρίδα γυναῖκα γήμας θεαγένους γυναῖκα θέλων τυραννῆς, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς, ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτὴν, δύναμιν λαβὼν παρὰ θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ, ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει ἡλίσκετο. ἐλύθη δὲ σὺν ἄλλοις τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι, ἕως οἱ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπάσαντες ἀπέκτεινον. τούς οὖν ἀπεργάσαντας εἰς τὴν ἱκέτας ἀλιτηρίους ἐφασκον. οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν, τοὺς ἱκέτας φονεύσαντας. ἄλλως. Κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν, ἐπὶ τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ σὺν τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς, καὶ ὑπὸ ἀθηναίων ἐκλήθη. καὶ οὕτως ἑαυτὸν εὑρὼν καιρὸν φυγῇ ἐχρήσατο. καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς οὗτοι ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν. ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν. ἐκλήθησαν δὲ ἐντεῦθεν οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τὴν ἀθηναίων, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλοῦντων ἄλευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρίστησι δὲ τὸ ὄνο-

ὑπὸ κύκλα πορφύρει θᾶκον. ὁ δὲ κατὰ τοὺς τροχίλους, οἱ ὡς εἰκὸς ἐπήεσαν τοῖς τῶν λιβύων πᾶσιν. ὡς ἄν εἴς τι τῶν τῶν θεῶν ἄθροισιν δέονται. τῶν γὰρ ὁ ἐσθλὸς ἀγών. καὶ οἴκαδε αὖθις εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἀποκομίζηται, δίκην ἔμψυχον. τοιαῦτα γὰρ ὑποτίθενται εἶναι τὰ ὑφασόντατα. Κύκλα κατὰ μεταπλασμὸν γένος, οἱ τροχοί. ὅθεν καὶ κυκλῆσαι σημαίνει, τὸ ἐπὶ ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. τοιοῦτοι δὲ μεταπλασμοὶ σὺν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ὁ θυμὸς τὸ θυμόν. καὶ ὁ ταῦρος παρ' Αἰσχύλῳ, φασὶ καὶ τὸ ταῦρον. οὕτω δὲ καὶ ὀρίγανον καὶ ὁ ὀρίγανος. Κυκλάζει, κύκλῳ περιέρχεται. Κυκλαίνει, στρογγυλοῖ. Κυκλάμινος, εἶδος βοτάνης. Κύκλειοι αὐλοί, οὕτως αὐτοὺς ἐκάλουν. εἰσὶ δ' ἄρα οἱ χωνικοί. Κυκλεῖ, ἢ κύκλωτε, ἀκούεται. Κύκλειον, εἶδος πόματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον. Κυκλέω κυκλῶ, τὸ συστρέφω. κυκλόω δὲ τὸ περιλαμβάνω. καὶ κυκλοῦμαι, τὸ περιλαμβάνω ἢ τὸ περιλαμβάνομαι. Κυκλήσωμεν, ἀντὶ τοῦ τροχοῖς ἐπάγωμεν, ἢ μᾶλλον ἐφ' ἁμαξῶν κομίσωμεν. ὡς ἀπὸ μέρους. τὰ δὲ κύκλα, ἤγουν οἱ τροχοί, μέρος ἁμάξης. Κυκλήσομεν ἐνταῦθα κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν. ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλώσω, κύκλα οἱ τροχοί.

Κυκλήσομεν, ἀνακρούσομεν. Κυκλία τὰ πολλά, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. παρθένια δὲ ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπικτεταμένα. ἔστι δὲ διθυραμβικόν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατὰ τέχνα, ποικίλα, οἷον ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Κυκλιοδιδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιὸν λέγει Ἀριστοφάνης. εἴρηται, ὅτι οἱ κύκλιοι διδάσκουσιν. Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον Λάσον, Ἑρμιονέα. οἱ δὲ ἀρχαιότεροι, Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων. Ἑλλάνικος δέ, ἐν τοῖς Καρνεονίκαις. Κυκλογέλων, γλίσχρον, σμικρολόγον. Κυκλοβορεῖν, καὶ καταπλουτίζειν, χαμαιτίσματα ἐστὶ κωμῳδίας.

Κυκλόβορος, ποταμὸς Ἀθηναίων, ὃς οὐκ ἀεὶ αὐτὸ διὰ παντὸς ῥέει, ἀλλὰ χειμάρρους. ἤτοι τόπος κυκλοτερής, ἐν ᾧ τὰ ὤνια ἐπώλουν, ἃ ἐσφετερίζεν ὁ Κλέων. Κύκλοι, ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται, ἐν οἷς ἐπιπράσκετο τὰ ἀνδράποδα. ἴσως δὲ τὰ λοιπὰ ὤνια, ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι πιπράσκονται. τὸν τράπεζαν Ἀριστοφάνης καλεῖ, μετονομάζων τῆς περιέδρας. Κύκλοι εἰσὶ παράλληλοι, οἱ περὶ τὸν αὐτὸν πόλους γραφόμενοι.

Κύκλοι εἰσὶν ἀρκτικοί, οἱ τὸ φαινόμενον ἀεὶ μέρος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀφανὲς διορίζοντες. Κύκλοι εἰσὶν μεσημβρινοί, οἱ διατέμνοντες τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. κύκλοι εἰσὶν ὁρίζοντες, οἱ διορίζοντες τὸ φαινόμενον μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. Κύκλον πάντων λέγει Ὅμηρος συνήθως, τὸν τοῦ ἅρματος τροχόν, ὡς καὶ αὐτοῦ ἐκπεποιημένον. ὃ καὶ πρὸς διαβολὴν τῶν παρὰ τοῖς θεοῖς διαπονεῖσθαι κύκλων. Κύκλος, σφαῖρα, οὐρανός, κόσμος. Κύκλος ἐστὶν ἰσημερινός, ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἐφ' οὗ τὰς ἰσημερίας ὁ ἥλιος ποιεῖται. Κύκλος ἐστὶ τροπικός, ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς τροπὰς ποιεῖται. Κύκλος, περίβολος. καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται, καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπότροχον ἢ κατασκεύασμα. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα, ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, καὶ εἶδος ἱματίου. Κυκλοτερής, περιφερής, ἐπικαμπής. Κύκλους καὶ τροφούς, τὰ τείχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος ὡς Σοφοκλῆς ἐκάλει, κυκλώπειον τροχόν. Κυκλοτερὲς τόξον λέγει Ὅμηρος, οὐ τοιοῦτον φύσει, σκολιὸν γὰρ ἦν καὶ ἀγκύλον πρὸ τῆς τάσεως, ἀλλ' ὅπερ ἐκ τοῦ σπασμοῦ τοιοῦτον γίνεται. Κυκλοφορεῖται, κατὰ κύκλον φέρεται, ἢ κινεῖται. Κύκλωπες, κυκλωποδες, καὶ κατὰ συγκοπὴν κύκλωπες, ὅτι κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς ἔκειτο τῷ μετώπῳ. Κύκλωπες, ἄγριοι ἄνθρωποι. καὶ κυκλώπειον κλίμμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κυκλώπων εἶδος, ἐκεῖ δὲ κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας. καὶ κυκλώπων, χαλκέων. Κυκλῶ, κυκλώσω κοινῶς. κυκλῶ κυκλήσω, παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐφ' ἁμάξης ἄξω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί, καὶ εἰσκυκλῶ, καὶ ἐπικυκλῶ, καὶ ἀνακυκλῶ.

Κυκλῶσαι, τὸ περιελθεῖν καὶ περιοδεῦσαι ἵνα τέως. κυκλῶσαι δὲ καὶ ἀνακυκλῶσαι, τὸ πολλάκις αὐτὸ μεταστρέψαι. Κυκλωσάμενοι, ὑφαλοῖς. Κύκλῳ, εἴτε ὄνομα, εἴτε ἐπίρρημα, σὺν τῷ ι γράφεται. ἔστι γὰρ κύκλος, κύκλου, κύκλῳ. καὶ λοιπὸν αὗται αἱ δοτικαὶ μεταχθεῖσαι εἰς ἐπιρρήματα, κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς δοτικῆς, τὴν γραφὴν φυλάττει. οἷον ἰδίᾳ, δημοσίᾳ, κύκλῳ. οἷον, κύκλῳ σῶμα. Κύκλωψ, ἐθνικόν ἐστι, τοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ, κύριον δὲ τὸ Πολύφημος. εἰ μὴ ἄρα ὥσπερ τὸ αἰγύπτιος, ἐν τοῖς ἑξῆς κύριον εὕρηται ὄνομα, οὕτω καὶ τὸ κύκλωψ ἐξ ἐθνικοῦ ὡς κύριον μετέπεσεν, ἐξιδιασθὲν τοῦ Πολυφήμου τὸ κοινόν. Κύκλωψ ὅτι ποιμὴν ὤν, καὶ λύραν κατέχων ηὔλει τοῖς αὐτοῦ θρέμμασι, καὶ ὅτι αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν, δηλοῖ ἡ ἱστορία. Κύκνειον, τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Κύκνοι, δύο. ὁ μὲν ἄρειος, ὁ δὲ ποσειδώνιος. καὶ τὸν μὲν ἄρειον, κακῶς τὰ παρὰ Θεσσαλίαν διατιθέντα, Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. ὡς ἐν τῇ ἀσπίδι Ἡσίοδος δηλοῖ. τὸν δὲ ποσειδώνιον, Ἀχιλλεὺς στρατευσάμενον συμμαχοῦντα τοῖς Τρωσίν, ὡς ὁ Πίνδαρος ἱστορεῖ. Κύκνος τῷ Ἀπόλλωνι, οὐ μόνον διὰ τὸ ᾠδικὸν καὶ μαντικὸν ἀφιέρωται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐκ τῆς λευκότητος ἐστὶ βλέπειν παραδέδοται, οὗπερ Ἀπόλλων ἐστὶ παραίτιος. ὅθεν καὶ ὁ ἥλιος ἐπιδεικνὺς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ εὐόρατα πάντα ποιῶν. Κύκνος, ζῶον ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φωνῶ, γίνεται κλύω, κλύκνος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ λ, κύκνος. ἢ ὁ κυκλοτερῆ ἔχων τὸν τράχηλον, παρὰ τὸ κύκλος. Κύκνος, ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα, πλὴν κεφαλῆς. τοῦτο μῦθος ἐστίν, ὅτι κατὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ κύκνος ἀνῃρέθη. ἀλλὰ περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπτόμενος ἐν πολέμοις, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι ὑποπέπτωκε τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτος ἦν, ἐπειδὴ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως τὴν κεφαλήν, ἀνῃρέθη. Κύκνος, ὁ Καλύκης καὶ Ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθείς, ἐρρίφη πλησίον θαλάσσης. κύκνον δὲ πέριξ αὐτοῦ καταπτάντων, ἰδόντες ἁλιεῖς ἀνείλοντο τοῦτον, καὶ κύκνον ὠνόμασαν. ὃς ἀνδρωθείς, ἔγημε Πρόκλειαν τὴν Λαομέδοντος, καὶ γεννᾷ Τέννην, καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπέγημεν ὁ Κύκνος Φιλονόμην τὴν Τραγασοῦ. ἡ δὲ ἐρασθεῖσα τοῦ Τέννου, καὶ μὴ τυχοῦσα, κατηγορεῖ πρὸς τὸν πατέρα, ἐκβιασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινος Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθείς, εἰς λάρνακα λαβὼν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν, ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύι νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τέννου Τένεδος καλουμένῃ, ἰδόντες οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα ἑαυτῶν τὸν Τέννην ἐποίησαν. καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου, Τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθές, ἀνεῖλε μὲν Φιλονόμην. αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν Κύκνον, καὶ Τέννην τὸν υἱὸν Κύκνου λέγει, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη φεύγουσα τὴν μίξιν, εἰς γῆν κατεπόθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλέα Κύκνον, καὶ Τέννην, εἰς Ἴλιον ἐλθών, ἀνεῖλε καὶ Μνήμονα, ὃν ἡ Θέτις συνακολουθεῖν Ἀχιλλεῖ δέδωκεν, ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα. εἱμαρμένον γὰρ ἦν Ἀχιλλεῖ ἀποθανεῖν, εἰ ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Τέννης, ὡς ἔφην, υἱὸς Ἀπόλλωνος. Κύκνος, ἀπὸ τοῦ κυκᾶν πλέον τῶν ἄλλων τὴν ἰλὺν χύσει τροφῆς. Κυκνίας, πυρόεις. Κυκνοῦντος, θρηνοῦντος. Κυκνῆα, γλυκεῖα καλλίφωνα. Κύανον, τὸ σκιόεν. Κυλλόν, ἔγκυον, ἁπαλόν, βλαισόν. Κυλι-

πλω. κτίσιν, ἀπὸ τοῦ κτίαρ κτίατος. καὶ ἔστιν εἶδος ἐν μεταπλασμοῦ, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κόνιας, καὶ ἀπόβιον. Κλονέω, φονεύω. Κλμένη, Δολοπικὴ πόλις τῆς Θετταλίας. Δολοπεῖα δέ, τὴν Θετταλίαν εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος, ἐπειδὴ Δολοπικὸν ἔθνος Θετταλίας. Κλονέω, τὸ φονεύω. Κτίσις, ὁ κόσμος. πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις διαιρεῖται εἰς ἕξ, εἰς ἀόρατα λογικά, εἰς σύνθετα λογικά, εἰς σύνθετα ἄλογα, εἰς αἰσθητικὰ καὶ γεννητικά, εἰς ἀναίσθητα καὶ κινητά, εἰς ἀναίσθητα καὶ ἀκίνητα. Κτίσμα, οἰκοδόμημα. Κτίσαι, ἱδρῦσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι. Κτίσμα, ποίημα, οἰκοδόμημα. Κτίστης, ποιητής, πλάστης. Κτόνος, ὁ φόνος. ἐξ οὗ καὶ κτείνω, τὸ φονεύω. Κτυποῦσι, ψοφοῦσι.

Κτύπῳ, ψόφος. Κτύπει, ἐκτύπησε. Κτύπον, κτυπῶν, βροντῶν. Κτυπία, ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος. Κτυπῖαι, τὸν ἐπιτεθέντα τοῦ θαλάμου, ὃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται ἡ νυμφίῳ ἡ γαμουμένη. Κτύπος, παρὰ τὸ τύπος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κτύπος. τὰ γὰρ τυπτόμενα, ψοφεῖ. Κτυπεῖ, κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ, τῇ χειρὶ κροτεῖ.

Κτύπαι, ἢ κτίναι, Χερσόνησος προγονικῶν ἱδρύσεων, ἢ δῆμος μαμουμένος. Κτυμένοις, κατεσμένοις. Κτύμενος, σωματίζων. Κτῶ, τὸ κτῶμαι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Κύαθος, μέτρον ὑγροῦ, σύγγιδον δέ, ᾧ κεκλιμένον. ὡς Ἀριστοφάνης. Κυαίνων, ἔγγιος ὤν. Κυαμεύουσι, κυάμῳ ψηφοφοροῦσι, ὃν εἶχον οἱ βουλευταί. Κυαμοτρὼξ, δικαστικός, κυάμους ἐσθίων. κυάμοις δὲ εἶχον οἱ δικασταί, διὰ τὸ μὴ κατὰ δόλον, ἢ ἀντὶ ψήφων. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ κυαμοτρὼξ, ὁ κυάμοις δικάζων, ὁ λεγόμενον. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων. ἄλλως. τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων, ἐπεὶ ἀντὶ ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τὸ ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων, καὶ χειροτονούντων τῶν δικαστῶν πλέον, οὕτως ὠνόμασε τὸ δῆμον, τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον. Κυαμίτας, ὁ χαλκὸς καλούμενος. Κυαμεύεσθαι, κληρωθῆναι. Κυαμὸς μὲν καρπὸς, τὸν ἑλληνικόν φασιν ὁ Διοσκουρίδης. Κύαμος, ὅ ἐστιν ὁ κλῆρος, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν θηλέων τοῦ μαστοῦ πρῶτον συνιστάμενον γάλα, καὶ τὸ αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον καὶ κατοικούμενον. Κυανᾶς· ἐπὶ ὀφρύσιν. ἢ ὅλη τοιαύτη κεφαλή, ἀπὸ μέρους συνεκδοχικῶς, καὶ κατὰ σύλληψιν, ὡς οἱ τεχνικοί φασι. διὰ τὸ συμπλέκεσθαι, καὶ συλλαμβάνεσθαι, καὶ συννοεῖσθαι ταῖς ὀφρύσι, τὴν ὅλην κεφαλήν. ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἴδιον συνεκδοχῆς, ἀλλὰ συλλήψεως. Κυανέμβολοι τριήρεις, αἳ τὰς ἐμβόλους εἶχον κυανῷ βεβαμμένους. ὡς μιλτοπάρῃοι, μεμιλτωμέναι, ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν δέ, τὸ τοιοῦτον ὕδωρ.

Κυανὸν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδές. Κυανόπεζα, μελανόπους. Κυανὶς, θαλάττιον ὕδωρ, καὶ ἔρις. Κύανον, τὸ μέλαν. ἐοίκε δὲ ὑφαιμον. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι τοῦ κυανοῦ ἐν πολλοῖς, τὸ κυάνεον. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ κῦμα, κυμάδεον, καὶ ἐκβολῇ τοῦ μ κυάνεον. τοιοῦτον γάρ τι δοκεῖ τὸ κῦμα. ἢ ἐκ τοῦ κύανος, χρώματι ἐν μέλαν, ἐξ οὗ τὸ κυάνεον μεταπλαστικῶς. ἀφ' οὗ κυάνεον, καὶ κυανοῦν. Κυανοῦν, ἐκ τοῦ κυάνεον κυανοῦν. ὃ παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεται, ὡς τὸ χαλκοῦν χάλκεον, καὶ χρυσοῦν χρύσεον.

Κυανοχαίτης, ὁ μελανόθριξ. κυανὸν γὰρ, τὸ μέλαν. ἡ δὲ χαίτη, ἡ θρίξ. Κυανώτατος, μελανώτατος, σκοτεινότατος. Κύαρ, τὸ τῆς βελόνης τρῆμα. παρὰ τὸ ἱπποκρατικόν, καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μήλου. Κυάρη, ἡ ἀθηνᾶ. Κυάρης, ἰβηρος, οἱ δὲ κυάρης ὁ μήδων στρατηγός. Κύβαβα, αἶμα. ὁμαλοδοσίει. Κύβα μος, θεός. Κυβαίζοντα, λαικαστής, τὸ ἐκθεωνοῦντα, ἢ τῶν ἱερῶν. Κυβαίσαι, καταστρέψαι. Κυβαρσία, κεφαλὴ ἀλίκτορος. ἔνιοι κυβαρσίαν φασί, τὰς περικεφαλαίας. Κύβαν, θεός. Κύββα, ποτήριον. Κυβεία, πανουργία, ἡ πανουργία. Κύβειρος, ἀναιδής. Κυβεία τόπος, εἰς ὃν συνιόντες κυβεύοντες, ὁ νῦν τόπος δεξιός. Κύβδα, κεκυφότα. διὰ δὲ τοῦ χήματος, τὴν αἰσχύνην δείκνυσιν οὗτος Ἀριστοφάνης.

Κύβελον, ἐπίπλουν μελισσῶν. Κυβέλην φασὶ τὴν ῥέαν, παρὰ τὰ κύβελα ὄρη. ὄρεια γὰρ θεός, διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζυγῷ. Κύβελον, ὄρος ἐν φρυγίᾳ, ἔνθα τῆς μητρὸς τῆς κυβέλης ἱερὸν ἅγιον ἦν. Κυβέρνησις, φρόνησις. ἡ κυβέρνησίς ἐστι ψυχῆς ἐπιστήμη, περὶ τὴν ἄστατον φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, παρὰ τὸ τὰ σώματα κυβερνᾶν ἢ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὰς ναῦς, προσέχει τοῦ μὴ εἰς β. Κυβερνήτης, ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών. Κυβερνῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ὁ βασιλεὺς κυβερνᾷ τὴν πόλιν. κυβερνητικὸν τὴν γλῶτταν, τῇ σιωπῇ, καὶ τοῖς λόγοις. Κύβησις, ἡ κύβησις, πήρα. Κυβευτὴς, καὶ κυβιστὴς λέγεται. Κυβεύειν ἐστί, τὸ διὰ ψήφων παίζειν, καὶ τὸ κύβον ῥίπτειν, καὶ εἰς κίνδυνον προπηδᾶν. Κυβεύω, τὸ κύβοις χρῶμαι. Κυβεύειν, δολιεύειν. κυβεύω, κύβον ῥίπτω, εἰς κίνδυνον προπηδῶ. καὶ παραβάλλεσθαι κυβεύειν περὶ βίου. Κυβευτὴν, ἔφορον κυβευτῶν, ἀγορὰ μὲν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῖς κύβοις χρώμενον. ἐπισήμου γὰρ ὄντος ἐδόκει. τὸ δὲ δεξιῶς χρῆσθαι, ἐπισημοτέραν τὴν πανουργίαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον. Κύβηβος, γάλλος, κίναιδος, μανιώδης. Κυβήβη, ἡ θεῶν μήτηρ. Κυβήβην κυρίως, τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. ὅθεν καὶ κύμβαχος. Κυβηλίσαι, πελεκίσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς, καὶ ἀποκεφαλίσαι ὁ θύτης.

Κυβηλεῖ, θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. Κυβήλη, ἡ καὶ ῥέα, βισάλη, καὶ ἄρτεμις. μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἀφροδίτη, καὶ ἀδελφὴ τῶν ἀρχαίων. παρ' ὃ καὶ ἱππῶναξ φησὶ καὶ Διόσκουρος. Κυβηλιστὰς καὶ κυβήλους, τοὺς πανούργους λέγουσι.

Κυβηλὶς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τοὺς βοῦς καταβάλλουσιν. ἔνιοι δὲ τὴν τυροκνῆστιν. Κυβησῆρας, κυβιστῆρας φασίν, ἔνιοι δὲ ὀρχηστὰς σκιτάλους. Κυβηκὸν, πραγματεῖα, κύβευμα. Κυβῶ, κυβευτικῶς. Κύβισμα, σφαίρισμα. Κυβιστᾷ, κυβιστᾷ. Κυβιστήρ, χάρων. Κυβιστητὴρ ἐπὶ κεφαλὴν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτῳ, ἢ κατὰ νώτου. Κυβιστᾷν, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψαι, ἢ τοῖς ἀγκῶσι πλέκειν. Κύβιος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, κυβηλικὸν τρίτον. Κυβίσεις, σφενδόναις τοῖς δακτυλικοῖς. Κυβιστᾶν, κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥίπτειν. καὶ κυβιστᾶν, κολυμβᾶν. Κυβίστησις, συστροφὴ, ὄρχησις. Κυβιστὴρ, καὶ ὀρχηστὴρ, τὰ αὐτά. εἰ καὶ διαφέρει τὸ κυβιστητὴρ. ὀρχηστὴρ τε γὰρ ὁ ἐπὶ κεφαλὴν εἰς θάλασσαν δυόμενος, καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀρνῶν πορείας. οἱ σκιρτῶντες, τοῖς μὲν ἐμπροσθίοις ποσὶν ἅλλονται, τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ γῇ πελάζουσι. διὸ καὶ τὸν ἵππουρον ἰχθὺν, τὸν καὶ ἱππεῖον διὰ τὸ συνεχὲς ἐξάλλεσθαι, ὀρνιθίω καὶ ὠλάσαι, κατὰ τὴν τοῦ Δεινοστράτου ἱστορίαν. ἢ κυβιστὴρ δέ, ὁ ἐπὶ κύμβην, ὅ ἐστι κεφαλὴν ὑπὸ τὸ ὕδωρ γινόμενος, ἢ ὁ κατὰ κύβον ἄνωθεν κάτω βάλλων ἑαυτόν. ὥς δὴ κύβος, ἀπὸ τοῦ κέντρου δοκεῖ παρέχειν. ὡς οἷον κάτω κάρα κατὰ τὴν ἐπικύπτοντα γινόμενος, ἐν τῷ κατακυλίεσθαι, ἀνακύψαντος τοῦ ἐν αὐτῷ, καθὰ καὶ ἐν τῷ καλύπτω καλύβη, βλάπτω βλάβη, κρύπτω ἀποκρυβή. Κυβιστῶ, τὸ κολυμβῶ, καὶ κυβιστὴρ. κυβιστᾶν, καὶ τὸ ἀσπάλαξ ἐν τῇ κυλιόμενον στρέφειν χεῖρας ἢ πόδας.

Κυβιστὴς, κύλη. Κυβιστὴρ, ὁ ὀρχηστής. Κυβιστᾶν, τὸ, κεφαλὴν πίπτειν. Κυβιστᾶν, κολυμβᾶν. κατορχεῖσθαι. Κυβιστῶσι, κυλίουσι, σκιρτῶσι. Κύβος, πᾶν τετράγωνον. ὁ κύκλος ἐν μάκει ἔχον. ἢ χῶμα γεωμετρικόν, καὶ ἀριθμὸς δέ, ὃς οἱ κυβεῦται χρῶνται. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦ βόλου χῶμα, καὶ παρὰ τοῖς μετ' αλιευτικοῖς κύβος, καὶ οἱ Σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον. πάφιοι δὲ ὁ σφόνδυλον. Κύβιτον, τὸ ἀγκῶνα. ὅθεν ὁ

[illegible] Ὅμηρος, [illegible] ἐπαινῶν, οὐδὲν ἐστι διάφορον. Κρυφίους, πανοῦργος, δόλιος.

Κρυφάλως, [illegible]. Κρωβίαλον, πόλις περὶ Παφλαγονίαν, ἧς μέμνηται Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις. Κρωβύλος πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ ἐπὶ ἀνδρῶν [illegible], κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. Θουκυδίδης, κρωβύλους ἀναδούμενοι, καὶ ἐν [illegible] κρωβύλον. ἢ κρωβύλον παρ' Ἀθηναίοις, τὸ [illegible]. Κρωβύλου ξύλινος, παροιμία [illegible] ἐπὶ τῆς ὑπερβαλλούσης [illegible] πονηρίας. [illegible]

Κρώβον, [illegible]. Κρώβυλος, [illegible] τῶν παιδίων, ἢ [illegible] τῶν αἰδοίων, ἢ ὁ κόρυμβος τῆς ἐμπλοκῆς, [illegible]

[illegible]

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Κτα, [illegible]

[illegible]

λέγοιτ' ἂν ἐξ ἐναντίας βέλος κωφὸν, τὸ ἀνεπαισθήτως ἐπελθὸν, καὶ λίχα ῥοίζου, ὡς μὴ δὲ ἀκουσθῆναι, μὴ δὲ ἄγαν κινεῖσθαι σάλον. Κωφὸν κῦμα λέγει παρ' Ὅμηρος, ἵνα σημειοῦνται, ὅτι κωφὸν οὐδέποτε Ὅμηρος ἐπὶ ψόφου τίθησι. Κωφὸν κῦμα, τὸ μέσον ὑπάρχον καὶ παρὰ λεῖον, ὡς καὶ ἔχον πως ἦχον ἀκουστόν, καθάπερ καὶ κωφὸν βέλος τὸ ἄῤῥοιζον. κωφὰ δὲ τοιαῦτα, ὡς μὴ ἐκφωνεῖσθαι εἰς ἀκοὴν τὴν καὶ κωφεύειν ἂν λέγοιτο, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὴν τοιαύτην αἴσθησιν. ὥς τε κάνταῦθα τὸ κωφὸν μεθίσταται, εἴπερ μεθίσταται ἀπὸ τοῦ μὴ ἀκούοντος, ἀλλὰ κωφεύοντος εἰς τὸ ἠρεμοῦν, καὶ μὴ κτυποῦν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀκουόμενον. ἔστι ἡ κωφὸν κῦμα, ὥσπερ καὶ βέλος, ἐφ' ᾧ κωφεύει ἄν τις οἷα μὴ ἀκούων. ἄλλον δὲ, ὅτι Ὅμηρος μὲν κωφὸν οὐχ εὕρηται λέγων ἄνθρωπον. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον εἴληφασι καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου τὴν λέξιν. Κωφὸς, παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄπα. ἢ κίνησις ὤν, ὁ μή τι φθεγγόμενος, μή τι ἀκούων.

Κωφότερος κίχλης, παρὰ τοῦ βούλου ἐν Διονυσίῳ λέγεται, ἀφωνότερος κίχλης. κωφότερος τοῦ πρωταίου λιμένος. πλησίον τῆς θρᾴκης, καλεῖται ὡς λιμὴν κωφός. εἴρηται δὲ ὁ παροιμία. παρόσον ὁ ἐν πρώτῃ τῆς θρᾴκης λιμὴν ἐστὶν ὃς ἔχει καὶ μακρὰς. τὰς ἀπὸ τῆς πελάγους καταίρουσας, ὥς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸ τῆς θαλάσσης ἦχον. καὶ παρὰ κωφῷ κίχλας, ἐπὶ τῶν ἀλωπέκων. Κὼχ, ὄνομα κύριον. Κοχλία, ὄστρεον. Κωχύον, μυρίζον, ὀσμὴν.

Τέλος τοῦ κ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Λάμβδα τὸ στοιχεῖον, εἴρηται λαβδα τί ὄν, παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις, καὶ ἀδεὲς εἶναι πρὸς τὸ μονοῦν τὰς συλλαβάς. Λᾶαν παρ' Ὅμηρος, ὁ λίθον, ἐκτείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καὶ κλίνεται πλεονασμῷ συλλαβῆς λᾶος, κρατὴν δὲ γίνεται λᾶς. ὅθεν λᾶ, πόλις παρὰ ὅτε ὡς ὁ λᾶν πλήσιον πάντα λυκόφρων. ἢ λαπέρσαι, Διοσκοῦροι, οἱ τὴν αὐτὴν λᾶν πέρσαντες. ἢ λαξεύειν, τὸ λίθους ξέειν. ἢ λατύπος, ὁ ἢ λατόμος. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ τύπτειν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τέμνειν. καὶ λατύπαι ἄλλως, τὰ τῶν λίθων ἀποξύσματα. Λᾶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ λίαν ἐπιτεταμένου. ὅθεν καὶ λαιμός, ὁ μεγάλως κεχηνώς. Λᾶαν, Ὅμηρος δισυλλάβως προφέρει. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι λᾶ μονοσυλλάβως ἔλεγον ἀρσενικῶς τε καὶ θηλυκῶς. ἤγουν ὁ λᾶ, καὶ ὁ λᾶος. ὡς καὶ ὁ λυκόφρων δηλοῖ, ἐν τῷ, καὶ λᾶν πλήσιος. ὁ δὲ ποιητής, διὰ λάσιν φασὶ κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς. διὸ λᾶς καλεῖται, ὡς ἀπὸ τοῦ λᾶος ὁ λίθος. ταύτην φασὶ τὴν λᾶν οἱ διόσκουροι ἐκ πολιορκίας εἶλον, διὸ ἐκλήθησαν λαπέρσαι. οἱ δὲ οἰκοῦντες, ἄλλον εἶναι λαοί ὀξυτόνως, εἶναι λᾶοι προσηγοριαστικῶς. Λαᾶνα, ἐπίσαρον. Λᾶας, ὁ λίθος, καὶ κλίνεται λᾶα. ἔτι δὲ καὶ λᾶς, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ λαῖ τῶν λαῶν. καὶ λάων καὶ λᾶας, ὄνομα κύριον.

Λαβάθην, λαχανίσαι. Λαβὰς, ἀντιλήψεις. Λαβαῖς, ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μιμήσεσι. λαβὰς δὲ ἀμφιτόμους, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος, ὅτι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐκτομμένας, ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ σώματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς πρὸς ἀλλήλους θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας. Λαβὶ, ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ λάμβανε, ὥσπερ ἰσθὶ, ἐλθὲ, ἐσθί. Λαβὲ γοῦν, ὁ ἔστιν ἦγαν. καὶ τὸ ἔλαβε γοῦν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως κεῖται. διὸ μέμφει τὸ λαβεῖν σημαίνει τὸ ἅπτεσθαι, τουτ' ἔστιν εἰς αἰσθητὸν ἔχει τὴν σύνταξιν. οἷον καὶ τὸ, ὅτι μ' εἶλεν ἐν ἀλωῇ καὶ ζωοῖς. ἔλον καὶ ἄλλα μυρία. Λαβεῖν καὶ δέξασθαι διαφέρει. λαβεῖν μὲν γὰρ, τὸ κείμενόν τι ἀναλάβεσθαι. δέξασθαι δὲ, τὸ διδόμενον ἐκ χειρός.

Λαβεῖν ἐμπειρίαν, ἐκδιδάσκεσθαι. Λαβὴ, ἡ ἀφορμή. καὶ λαβὴ, δεσμὸς ἐκ τοῦ ξίφους. καὶ λαβὴ, μέμψις. καὶ λαβὴ, ἐπὶ σημασίᾳ τοῦ ἐκ πλευροῦ, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λαβάροις, πολυπορίοις. Λάβηρος, βόθυνος. Λαβὶς, σκεῦος χρυσοχοϊκόν. Λαβόμενος, ἀφαψάμενος. Λαβοῦ, καὶ τὸ, τουτοῦ. καὶ παλτοῦ οἱ μάλιστα λαύσωνες ἀσωσσοι προσκασμένου. σημαίνει τὸ κράτησον, καὶ ἐπιλάβου, καὶ ἀψάμενος. Λαβραγορεῖν, σφοδρῶς δημηγορεῖν, ἢ προπετῶς ἐν τῷ λέγειν. οἷον λαῦρον καὶ θρασύν. ὡς, ἀκαιρον ἐν τῷ δημηγορεῖν. Λαβραίζει, λάβρος γίνεται, ἀκολασταίνει, προπετεύεται. Λαβραίζων παρὰ λυκόφρονι, ἤγουν ἠχῶν τοῖς ποσίν. Λάβραξ, εἶδος ἰχθύος. ἀφ' οὗ ποιεῖται τὴν προσηγορίαν. κέχηνέ τι γὰρ αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν ῥᾳδίως ἁλίσκεται. ἐν μιλήτῳ δὲ τῆς ἀσίας, μέγιστοι οἱ λάβρακες, διὰ τὴν ἐπιῤῥέουσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίρουσι γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνατρέχουσι, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ τοῖς μιλησίοις.

Λαβρεία, ὁ τοῦ λόγου ἔκχυσις. Λαβρεύεσθαι, λάβρως ἀθρόως λαλεῖν, καὶ προπετεύεσθαι. Λαβρεύεσθαι, κυρίως λάμψις ἐστι, ἡ λαμπὰς τὸ λάβρως, καὶ ὁ μετὰ σπουδῆς λαλεῖν, ὁ καὶ ἄλλως οἱ εἰπεῖν, ἁμιλλᾶσθαι, καὶ τὸ ἀπαιδεύτως [illegible] φέρεσθαι. ὅθεν καὶ λαβραγορεῖν, ὁ ἐν τῷ ἀγορεύειν λάβρος. τὸν δὲ ὡς παλαιὸν λαβρεύων, τὸ προπετευόμενον φησί. Λάβρος, ῥέουσι, μεγάλα βλύζουσαι, λαβροὶ οὖσαι σφοδραί. Λαβροτομῶ, κομπάζω, μεγαλοῤῥημονῶ, λαβραγορῶ, ὄμβραξ ἀλτὼς. Λάβρον, ἀθρόον, πολὺς, ταχὺ, μανικόν. Λάβρον, σκεῦος διὰ τοῦ ς, τὸ λίαν ἱερόν, οὕτω καὶ λάβρος, ὁ ἄνεμος διὰ τοῦ ς, ὡς λίαν βαρύνων, οἱ ἄνεμοι ἐπίσημοι χρὴ φαμὲν διὰ τὸ αὖ διφθόγγου, πάντα τὴν ἀγαν, καὶ λάβραξ γεγόνεν, διὰ τὸ ς. οὐχ ἧττον δὲ τοῦτον ὁ λάβραξ, διὰ τὸ λίαν βορὸν. ἡ μέντοι λαμπὰς ὁδὸς λαῦρα λεγομένη ἐν ἀλεξανδρείᾳ, γράφεται ἀναγκαίως τὸ ς, διὰ τὸ ἐπιτεθεῖσαν αἰολικῶς γέγονε τὸ υ. συνάπτεται γὰρ ἐκ τοῦ λαὸν ῥέειν διὰ τοῦ. τοῦτο δὲ τῷ λόγῳ καὶ γυναικωνῖτις λέγεται ἡ λαύρα, ὁ ἐν λιμένι τὰς λαύρας ὀνομαζόμενον ὡς χαμαιτύπας. Λάβρον ἀσμον, ἀρέσκει τοῖς ἀναβαίνουσι διὰ τὸ ς χάριν, διὰ τὸ λίαν βαρύ. ἐπὶ γαμῳδεῖ· ἄνεμοι κατὰ τὸ πυρὸν σημειούμενον λέγοιτο, οὕτω καὶ ἐπιτεχνόμενα ἄνεμον λέγομεν. Λαβρώνιον, εἶδος ποτηρίου πλατέος. Λάβρος, πολὺς, σφοδρὸς. Λαβροσιτεῖν, χορτάσμων ἀκόσμων. Λαβροστομία, ὁ ἄγαν λαλιά. Λαβρόστομος, στεφόστομος. Λαβροτάτη, λαβρούς, λαλαιόστι. Λαβρώνιος, ποτηρίον φασιν ἦν ἐν τῇ περσικῇ, ποικίλον πάνυ. ἵνα οἱ εἰς βάρβαροι ἐξένισαν ἐκ τῆς ἐλύσεων, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ σκολιότητας. Λαβύρινθος, κοχλιώδης καὶ σπηλαιώδης τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυαρούντων, παρὰ πολλοῖς τοῖς ἄλλοις λόγων πλέκουσι. Λαβὼν, τὸ εἶναι λίθον τὸ λαμβάνων, ὁ μέλλων λήψεσθαι εἶναι, ἔχοντα πάντα. ὁ δὲ τὸ αἰτίας ἔλαβεν, ἢ τὸ ἀποστασία λαβών, τὸ τῷ πληθυντικῷ λαβών. λάβετε, λάβωσι, λάβοιεν, πρὶν τὸ ἐνεστῶς προσῆκεν τὸ στι, τὸ ὁπόταν λαβεῖν. Λάβυρα, εἶδος ὀπώρας. Λαγαρίζει, ἀφορίζει. Λάγανα, εἶδος πλακουντικοῦ, ὡς πυρόλιθον ἀπὸ σεμιδάλεως ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἀνυβρέχει ἐλαίῳ. Λαγαριζόμενοι, σχολιάσαντες. δηλοῖ δὲ, τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸ ὄχλεσθαι προσάγειν πολλὰ λα-

μήροντα

τοῦ κωμάζειν. Κωμαστὰς παλαιοί φασι, τοὺς μετ' ᾠδῆς εἰσερχομένους, καὶ εἰς τὰς ἐρωμένας ἀπερχομένους. Κωμάσομαι, ἀσελγῶς διατελέσομαι. Κωμαστὴς, μέθυσος, ἢ ἀσελγὴς ἐκ μέθης, ἢ ὁ ἐν περιφορᾷ οἴνου ᾄδων. Κωμᾶται, μαγεύει. Κῶμα, ὕπνος. καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν, ἐκ τοῦ κοίμημα, ὡς οἴκημα οἶμημα, καὶ δόμημα δῶμα. καὶ τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω, κῶμα. Κώμη, ἄμφοδον χωρίον. Κώμη ἐστὶ, πλειόνων οἴκων σύστημα, ἔξω πόλεως κειμένων. Κώμη, τέχνος παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι, κώμη. ὡς ἂν εἴποι τις, κοιμητήρια, καὶ ἀναπαύσεις ζώων τε, καὶ ἀνθρώπων, ἀπὸ τῶν ἔργων. παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι, κώμη. Κωμηδὸν, πᾶσα πόλις. Κώμην, οἱ πλησίον τὴν γειτονίαν, καὶ τὴν οἷον γειτνίασιν. Κωμῆται, οἱ γείτονες. κώμη γὰρ ἡ γειτονία. Κωμικὴν, ἀστείαν. Κώμιον, ὑποκοριστικῶς λεχθέν. καὶ προπαροξυτόνως, ὡς καὶ λύρα λύριον, καὶ θύρα θύριον. Κωμίσας, ὄνομα γέροντος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, καὶ ἴσως πεποίηται, παρὰ τὴν κώμην. Κωμοσία, κυρεκοσμία. Κῶμοι, ἀσελγῆ ᾄσματα, πορνικά, συμπόσια, ᾠδαί, ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Κῶμος, ἡ μετ' ὀρχήσεως ᾠδή. ἢ ἡ ἐκ μέθης ἀσέλγεια. καὶ κῶμος, ὁ ὕπνος. Κωμύδριον, ὁ μικρὰ καὶ εὐτελὴς πόα. Κώμυθα, δέσμη. ἣν ἱστᾶσι πρὸ τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου, καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν φρυγάνων. Κώμαρος, ὁ ξύλον ἐν ἁλικακάβου κέχρηται. Κωμῳδεῖν, διαμάχειν, καὶ ὑβρίζειν, ἢ σκώπτειν. Κωμῳδικὴ ὕβρις, διασυρμοὶ καταγελαστικοί, ἐμπαίγματα, δραματικῶς συντεθέντα πεπλασμένα, μιμητικὰ βίου. λέγεται δὲ κωμῳδία, διὰ τὸ ἄδειν τοὺς ποιητὰς ἐν κώμαις, περιιόντας. κώμας δὲ λέγει τὰς χώρας.

Κωμῳδοποιὸς, ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων, ἀστεῖος.

Κωμῳδοὶ, κωμικοί, τραγῳδοί. καὶ χορευταί, τραγῳδοὶ καὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ διδάσκαλοι. Κωμῳδολοιχῶν, περὶ τὴν τοῦ ποιεῖν ἀεὶ Ἀριστοφάνης. Κωμῳδούμενοι, παιζόμενοι, παρὰ τὴν τραγῳδίαν. Κωμῳδοῦντες, θριαμβεύοντες, κωμῳδοῦντες. Κωμώδριον, τὸ μικρὸν χωρίον. Κωμῶν, τὸ χωρίον, ἢ πόλις, ἡ κώμη. Κώνα, βέμβιξ. Κωνᾶν, περιδινεῖν. Κωνίον, κέρβανα, ἢ πόας εἶδος. Κωνειοφορήσας, θανάσιμον φάρμακον πινούσας. κώνειον γὰρ θανάσιμον δηλητήριον. Κώνειον, τὸ φάρμακον. τὸ κώνειον, τὸ παραπλήσιον τῷ καυλῷ καμπάλου. τὰ δὲ φύλλα σελίνῳ ἀγρίῳ ὅμοια, καὶ ὑπόξανθον. καλεῖται δὲ καὶ ἰσχαιμόν, διὰ τὴν ἐξήτηκα τῆς ἀναπνοῆς. κώνειον δὲ αὐτὸ καλοῦσι, διὰ τὸ γινόμενον ἴλιγγον καὶ σκότον τοῖς πίνουσι. τὸ ἀπηρῖφαι, κωνεῖσαι λέγουσιν οἱ παλαιοί. ἢ παρὰ τὸ κώνειον καὶ κόπτειν. ἢ παρὰ τὸ κοίμησιν. Κωνῆσαι, περιχαρακῶσαι, καὶ κύκλῳ περιποιῆσαι. καὶ πιεσθέντιον μόνον δὲ γονεῖν. ὅταν πίωσι καταψυχθέντες ἰσχυρῶς, ὑπὸ πυρὸς ἀποθανοῦσιν. Αἰσχύλος, καὶ Κρατῖνος κρήνας. πιθηκία δὲ ἡ νῦν πιστιδία, ἢ χρίουσι τὰ παρέμια τῶν προβάτων. Κώνοι, θύρσοι. Κωνοῦσι, κυρίως τὸ κέραμον πιοῦσαι. κωνᾶν γὰρ τὸ στρέφειν. Κωνεῖον οἶνον, τὸν πιστικὸν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κωνὶς, ὠφελία. Κωνοειδὴς, τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λῆγον. ἢ κωνοειδὴς, σχῆμα στερεὸν, οἷον στροβιλοειδές. Κῶνοι, οἱ θύρσοι, καὶ οἱ στρόβιλοι, καὶ οἱ στρόμβοι. καὶ τὸ ἀπόσκιασμα τῆς γῆς. Κώνον, καὶ αἷμα. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς, κώνων ἀπεκάραντο, γλουτάριον. Κῶνος, περικεφαλαία, καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπός. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις, σχῆμα στερεόν, ἢ στρόβιλος. Κῶνος, τί ἐστι, ἐν κλαζομέναις. Κωνωπεῖον ὄρος, ὄρνις ὁ κώνωψ ὀνομαζόμενος. Κωνοφόρος, θύρσοφόρος, κῶνος δὲ λέγεται ὁ βασιλικὸς τοῦ στροβίλου καρπός. ὅθεν αἱ γυναῖκες βαστάζουσι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον τὸ σχῆμα τοῦ κώνου, τῷ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. ἐντεῦθεν δὲ φασὶν ἀπεικονίσθαι τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τῷ Διονύσῳ. οἰκεῖον οὖν εἰς μυστήριον τοῦ Διονύσου, καὶ θύρσον χλωρὸν κωνοφόρον κόμματα. Κωνύχου, ὄνομα πόλεως.

Κώνωψ, ὄνομα κύκνου. Κώνη, ἱμάτιον, ἢ ἐπίχωρον.

Κῶος χῖος. ὁ κῷος ἀστράγαλος ὁ ἕξ. ὁ μὲν γὰρ χῖος ἐλάττω τὸ ἕν, ὁ δὲ κῷος ἕξ. Κωπαΐδας ἐγχέλεις, λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ. κωπαΐς, ἐν ᾗ ἐγχέλεις πλεῖσται εἰσίν. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος.

Κώπη, καὶ κώπεια, ὁ περιτραχήλιος κόσμος. Κῶπαι, πόλις τῆς Βοιωτίας. Κώπαις, τὰ εἰς κώπας ἐπιτήδεια ξύλα.

Κωπίτας, σφονδύλους μεγάλους ἰχθύων. Κωπεὺς, θρῶνος. Κωπήεσσα, μελάνδετα, ὁ σιδηρόδετα, καὶ μελαίνας βαφὰς ἔχοντα. ἔστι δὲ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. Κωπηλάται, ἐπιβάτας λέγονται οἱ ἀττικοί, ἐπιβάτας καλοῦντες τοὺς μαχητάς. Κώπη, ξίφος, πρὸς διαφορὰν κώπης θαλασσίας, ἥτις ἐστὶ πλάτη. Κώπην ἐλέφαντος, λέγει Ὅμηρος τὴν λαβὴν, διὰ τὸ ἐμφερῶς εἶναι. αἱ γὰρ λευκαὶ ξύλινοι. σύμπηξις τοῦ ξίφους μόνη ἡ κώπη, ἐκεῖ ἰλιὸθ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμφοτεροπλοῦς κλειδὸς, καὶ διὰ τοῦ ἐπακτροῦ.

Κῶπαι, ἐν κωπάνεσι, ὁ κωπηλάτος οὕτω καλοῦνται, ἐπὶ ὀρχηστοῦ. ταύτης ὁ πολίτης, κωπαιεύς. περὶ αὐτὴν δὲ καὶ λίμνη μεγάλη κωπαΐς, ἐν ᾗ ἐγχέλεις ἀγαθαί. τινὲς δέ φασιν, ὅτι κῶπαι καὶ κωπαῒς ἐκλήθησαν, διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἰχθύες πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπαλλαγῆναι φασὶ τὰ ἰχθύδιον καὶ ὁ ἐπισιτισμοῦ πλεῖσται πόλις, παρὰ τὴν πλάτην, ὃ δηλοῖ τὴν κώπην, ὡς φωνὴ φωναία, νίκη νικαία. Κωπῆρες πλοῖον, ὡς ἡμεῖς καὶ Θουκυδίδης ἐν τοῖς Ἀρτεμ, καὶ ἡ διαλεκτὸς τῶν κωπήρει. Κώπας, τὸ ἄνω κώπιον. τὸ δὲ κάτω, πλάτη. Κωπητὴρ, ὁ σκαλμὸς τῆς κώπης. Κώρα, ὕβρις. Κωράλλιον, κοράλλιον, κόσμιον. Κωραλίσκιον, κοράσιον. Κωρία, ὥρα, ἀρχὴ, δίαιτα. Κωρία, κουρὶς, κουρεύτρια. Κωραλλόμενον, ἀκρίς. Κωραλλογράφος, ζῷον θαλάττιον. Κωρίσκον, χόρτον. Κωρὶς, φωλεός. Κῶρος, κοῦρος, υἱός, ἐν ταῖς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόραις. Κωρυκίδιον, ἐπειδὴ οἱ ὑφαίνοντες διπλοῦν κύκλωμα τῶν ὑποτέμω πάχει περιπλέκουσι. Κωρύκειον, κώρυκος, θυλάκιον, τὸ καθ' ἡμᾶς βαλλάντιον. ἢ πλέγμα σκυτικὸν ἀργὸν. καὶ κωρύκιον στήθιον, ἐν σπηλαίῳ. Κωρύκειον, χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος. Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ, ὅθεν Κωρυκίδες νύμφαι. κέκληται δὲ ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἣν καὶ Ἀπόλλωνος παῖς Λυκωρεὺς ἀφ' οὗ Λυκωρεῖς οἱ Δελφοί. Κώρυκον, τὸ θύλακον λέγει Ὅμηρος, ἐν ᾧ ἄλφιτα ποιητικὰ ἔθη. καὶ κωρυκία δὲ ἐν τῷ ἱεροῦ φυλακτήριον διαφορᾶς τῆς. οἱ δὲ παλαιοί, καὶ κωρυκίδα τὸ τοιοῦτον σκεῦος καλοῦσι, παράγοντες καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ταύτην, σποριὶς οὐ μακρὰ καὶ κωρυκίς. Κῶς, ἡ νῆσος, ἐξ ἧς Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἡ δὲ καὶ μερόπις λέγεται, καὶ δέρματα, νήματα, δέσματα. Κωτάλας, ἢ ὡς εἰπεῖν κωμύλος, καὶ κατὰ Ἡσίοδον εἰπεῖν, αἱμύλος.

Κωτίλος, ὄρνεον οὕτω καλούμενον, ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες, κωτίλοι καλοῦνται. τὴν χελιδόνα.

Κωτίλη, ἡ λόγοις ἀπατῶσα. καὶ κωτίλος, ὁ πανοῦργος, ὁ κόλαξ, ἢ ἀπατεών. Κωτίλλω, πανουργεύομαι, λαλῶ. Κωτίλλειν, τὸ ὑβρίζειν καὶ λοιδορεῖν. ἐξ οὗ κωτίλος, ὁ φλύαρος. Κώτιλον, ὁλύτρανες, λάλον, εὔστομον. Κωφὰ καὶ παλαιά ἐστι, ψυχὰ καὶ αὐτὴν ταφὰς ἔχοντα, ψυχρὰ γάμματα. Κωφοί, κενοί, βλαπτικοί, κωλύει, πηροί. Κωφιῶν, μεμψιμοιρεῖν. φέρε, κωφίζω. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφιῶ. Κωφῶσαι, ἀποκαθαρτοῦσαι, ἐσυχάσαι, σιωπῆσαι. Κωφὸν, ποταμός. καὶ κλίνεται κωφῖνος. Κωφῶσαι, κωλῦσαι. Κωφοτίος, βλακῖος.

Κωφίας, ὄρνις εἶδος. ὁ καὶ τυφλίας. Κωφοί, οἱ ἀμαυροί, καὶ ἀσθενεῖς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κωφὸν, ἄηχον, ἀσθενές, ἀμβλύ. Κωφὸν βέλος. τὸ μὴ ἔχον αἴσθησιν, ἢ οὐδὲν ἂν αἴσθησιν λάβοι ἐντυχών. λέγεται γὰρ κατὰ τὸ παλαιὸν μεταφορὰν, ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀκοὴν, ὡς τὴν χρείαν. ἢ ἄλλως ὀρθῶς λέγεται

φύτας ἐφέρομεν παραξέοντες τὰ καταβάλλοντα. καὶ ἵνα φυλάσσωνται ἀντιφθέγγονται. Ἀριστοφάνης, κωλυσιφορφῶν παρίστηχι.

Κώλωπες ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων, οἱ ὀφθαλμοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἶχον. ὥσπερ καὶ νῦν κωλωποφαλαροπώλους λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς χωμίοντας κώλωπι. καὶ παρὰ ῥωμαίοις ὁμοίως. ἐπεὶ ἐγὼ Εὔριπος, πολλάκις ἑώρακα. Κωλωνοφορεῖται, ἀντὶ τοῦ λακτίζεται ὑπὸ τῶν φυλάκων φρουρᾶ. Ἀριστοφάνης. Κῶα, δέρματα, τεθνηκότα εἰς τὸ κεῖσθαι. οὗ ἡ εὐθεῖα οὐ μόνον κῶας, ἀλλὰ καὶ κῶος. ἐξ οὗ κῶα, ὡς τείχεα, βέλεα, οὕτω καὶ ὕλεα καὶ ὕλος, καὶ γῆρας καὶ γῆρος, ὅθεν γηροβοσκεῖν καὶ γηροκομεῖν. Κῶρ, κόθος, εἶδος ἰχθύος. Κῶθο, κωβιός. Κωθύλους, ὄρος. Κώθωνα, εἶδος ποτηρίου, ὃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. ἄλλως Κώθων, εἶδος ἐκπώματος. ἢ εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ. ἐπειδὴ μεθύσαν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνα εἶχον. καὶ κωθωνίσαι, τὸ μεθύσαι. ὡς τὸ, ἐγὼ δὲ καὶ κωθωνιζόμενος, ἀφ᾽ ἡμέρας. Ἀριστοφάνης.

Κωθωνίζομαι, τὸ μεθύω διὰ κώθωνος. Κώϊον, σύγχυσιν, καὶ ἱμάτιον. Κώκαλον, χλανίδιον, καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος.

Κώκαλος, ὄνομα κύριον. Κωκύω, τὸ θρηνῶ. Κωκύειν ὀξύ, πυκνῶν ἦν. τὸ δὲ κωκύειν καὶ τὸ οἰμώζειν, κυρίως ἐπὶ θρήνων. ὥσπερ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν. ὁ κωκυτὸς, καὶ ἡ οἰμωγή. Κωκυτός, θρηνητός. Κώκυσε, μετὰ θρήνων ἀνεβόησε. Κωκυτεῖν, θρηνεῖν. Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον δὲ κωκυτὸς, ὁ θρῆνος. ὡς ἀχέρων ἡ χύσις καὶ ἡ χύσις τοῦ ἄχους, ἐπὶ τῶν θλίψεων, τῶν διὰ τῶν τεθνηκότων. Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιῶν. μεταφορικῶς δὲ, ἐπὶ τῶν πεζῶν τῶν λόγων κώλοις μὴ χρωμένων. καὶ κῶλον τὸ ὀστοῦν. Κῶλα, τὰ τῶν σφονδύλων ἐσχάτια μέρη. ὡς τὸ, ῥεῖα δ᾽ ἐχθυμαίρος, ἰσόπεδα κῶλα ἐκτείνων ἀλκιμίοις, πάντων εἴργειν ἄπεστι νέφος. Κῶλα, τὰ ὀστᾶ. Κῶλα, τοῦ ῥεύματος. συμβαίνει γὰρ τὸ πολλάκις κρατεῖν, θατέρου τῶν κώλων τοῦ ῥεύματος. Κωλαβρίσαι, ταθρεῖ.

Κωλακρέται, οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλισκομένων. Κωλακρέται. νόμος ἦν, τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τῶν ἱερείων λαμβάνειν, ἅ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαί.

Κωλακρέτας παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὸν περιφέροντα τὸν δικαστικὸν μισθόν. κατ᾽ ἐπίνοιαν δὲ, διὰ τὸ εἶπεν ζῶν ἑνός. Κωλανιζόμενοι, τάχα χρώμενοι ἀνέμοις ἴσως. Κωλαρίας, τῆς ἐκ τῆς ἀγέλης χειλίας. Κωλιὰ, μέρος κρέατος, ἀγκαλίς, δέσμη χόρτου. ἢ ὡς σκέλος ἐς ἐπίθεσιν, ἢ προσθετικὸς τὸ ἐλώλιμον.

Κωλεὸν, τὸ κωλίκιον. Κωλῆνα, τὸ ὄπισθεν τοῦ γονατίου μέρος. ἡ κόξα. καὶ κῶληψ, ἡ ἰγνύα, τὸ ὀστοῦν. κλίνεται δὲ κώληπος.

Κώλην, τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κωλετίνας, ἀναλαβόντας. Κωλῦσαι, ἀκροπόλις. Κωλῆς, Ἀριστοφάνης. οἴμοι δὲ κωλῆς, τοῦ κώληκος λεγομένου. κῶλα δὲ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων. ἔστι δὲ ἱερὸν ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων, ἄλλως τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων, τὰς ὀσφύας ἀγκύλας. διαβάλλει οὖν Ἀριστοφάνης, ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς προσφέροντας. Κωλιάδος ἀφαμάξα. κωλιὰς τέχνη τῶν Ἀττικῶν, ἰδία σκεύη πλαστική. λέγει οὖν, ὅτι ὅθεν ἐπὶ τροχοὺς φέρονται. τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει, τουτέστιν ὅσαι πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτήδειαι, τοσούτων ἡ κωλιὰς κρείττων. ὥστε καὶ βάπτεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐγκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες κωλιοί. Κωλιάδος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ μὲν κωλιάδα τὴν θεὸν καλοῦσι, Πανὶς Ἀττικοῦ ἐμβαλόντος ἀπὸ λῃστῶν συμμαχίᾳ τῆς θεοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴν ὀνομάζοντος, καθάπερ αὐτὸς λαθεὶς τὸ κῶλον ἀπελύθη ὑπὸ γυναικός. οἱ δὲ θυγατέρες τοῦ ἀρχιλάου διέφυγον. οἱ δὲ τόπον εἰρηκότα κώλοις ἐοικότας, ἔνθα ἡ θεὸς τιμᾶται. τινὲς δὲ ἵππος ἐλθόντος κέραμον ἔγχαλκα κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἀποθέσθαι, ὅθεν αὐτὴ ὀνομάζεσθαι. ἄλλως. κωλιὰς, ναὸς ἦν Ἀφροδίτης, οὕτω καλούμενος, ἀπό τινος κωμικοῦ Ἀττικοῦ ἁλόντος ὑπὸ τυράννων, καὶ δεθέντος τὰ κῶλα, εἶτα ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ τυράννου, καὶ λυσάσης, ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας, χαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ ναὸν ἱδρύσατο κωλιάδος, διὰ τὸ τὰ κῶλα λελύσθαι.

Κωλίαν, ἐσθίαν, τὴν γαστρονομίαν, τὴν κοιλίαν. Κωλιὰς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα. καὶ ἴσως, διὰ τὸ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι. Κωλιεῖς, γένος ἰθαγενῶν, ἐπεὶ ἐκ τῆς κωλιάδος. Κωλικὴ, σπλαγχνική. Κωλοβαθρε, τῶν λεγομένων κλάπων παρὰ πολλοῖς. Κώλοισι, πολλοῖσι. Κῶλον, μέτρον λόγου, ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συγκείμενον. τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ κῶλα τῶν κομμάτων. κῶλον οὖν, ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων στίχος. ἢ κῶλον, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ ὀστοῦν. ὅθεν καὶ κώληξ, κατὰ ἀντίφρασιν. Κωλύματα, ἐμποδίσματα, ἐναντία, ἐναντιώματα, ἐμποδών. φράγματα, ἔργματα. Κωλύμη, μεμφόλη. ἡ κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. Κωλυσίας, δῆμος τῆς αἰγηΐδος φυλῆς. Κωλυσάνεμος, ὁ Ἐμπεδοκλῆς οὕτω καλεῖται, ὡς ὑποσχόμενος ἐφέξειν τοὺς ἀνέμους.

Κωλύσω, λυπήσω. Κωλυτὴν, σημεῖον ἐν ἐνθύμῃ, καὶ θυσίαις κωλυτορίαι. Κωλύφιον μὴ λέγε, κωλῆνα δέ. Κωλύω, ἀπείργω, ἀπέχω, ἐμποδίζω, ταὐτὸ σημαίνουσι. Κωλύοντι λέγοντα καὶ λέγειν, καὶ κωλυθέντα καὶ κωλυθεῖσαν.

Κωλῶτις, ἡ Ἀφροδίτη. κωλιὰς δὲ ἐκλήθη, ὅτι κωμικὸς ὑπὸ λῃστῶν, ὁ ὑπὸ τυράννου κατασχεθεὶς ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. ἡ δὲ θυγάτηρ ἡ τοῦ ἀρχηλάτου, ἡ τοῦ τυράννου ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἀπέλυσεν αὐτὸν, μισθὸν τούτου. ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν κωλιάδος ἱδρύσατο εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων, ἐρρύσατο. κωλιὰς δὲ λέγεται ὁ ὄρνις, καὶ ἀλεκτορίς, ἡ ἐν ὀλίγῳ ποταμοῦ κολοφῶνος κειμένη. ἐκεῖ γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἦν. Κωλώτας, ἀσκαλαβώτας. καὶ κωλώτης, ὁ Διόνυσος. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ γαλεώτην. δοκεῖ δὲ αὐτὸς εὐσόχως ἅλλεσθαι περὶ τοὺς μῦς.

Κῶμα, σημείωσαι ὅτι ὥσπερ ζῶ ζῶμα, βρῶ βρῶμα, τρῶ τρῶμα, ἰωνικῶς ἡ βλάβη, οὕτω καὶ κῶ κῶμα ὁ ὕπνος. καὶ ὅτι καθὰ δεῖμα μὲν ἔφη ὁ ποιητὴς, οὐ μὴν δὲ καὶ δειμὸς εὑρίσκεται παρ᾽ αὐτῷ, οὕτω καὶ κῶμα μὲν εἶπεν, οὐ μὴν δὲ καὶ τὸν κῶμον, οὗ τῇ χρήσει πλεονάζουσιν οἱ Ἀττικοί, λέγοντες κῶμον τὸν ἐν συμποσίῳ καιρὸν, δι᾽ οὗ καταφέρονται εἰς ὕπνον κῶμα. ὅπερ ἐστὶν ὕπνον. ὅθεν καὶ κωμάζειν, καὶ εἰσκωμάζειν, τὸ καταμεθύοντα ἐπέρχεσθαι αὐθαδέστερον, καὶ ἐλαθεσπαίζειν. Κωμῳδεῖν, ὀρχεῖσθαι. Κῶμα, ἡ τὸ κοίμημα, καὶ ἐν συγκοπῇ κοίμα καὶ κῶμα, ὡς ἀγκώνη ἀγκοίνη, ἢ τὴν ἐκ τοῦ ὕπνου καιρόν. ἴσως ἐκ τοῦ κωμαίνω κῶμα, ὡς καὶ ἐκ τοῦ λυμαίνω λῦμα. ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ χῶ χῶμα, βρῶ βρῶμα, τρῶ τρῶμα, ζῶ ζῶμα, οὕτω καὶ κοιμῶ κῶμα. ἐκ δὲ τοῦ κῶ καθ᾽ ἑτέραν παραγωγὴν, καὶ κώμη γίνεται, ὡς στῶ στώμη, τρῶ τρώμη ἡ τρῶσις, βρῶ βρώμη ἡ βρῶσις. μαλθακὸν δὲ κῶμα, τὸ μαλθακτικόν. Κωμάζουσιν, ἤγουν ἀτακτοῦσι, παίζουσιν, ἐλευθεριάζουσιν, ἅλλονται. κωμάζειν λέγεται τὸ ἐρασθέντα νυκτὸς, τὸ ἐπὶ ἐρωμένην πορεύεσθαι ἐστεφανωμένον καὶ αὐλοῦντα. ἢ ἑταίραν ἐν αὐτῷ ἁρμόδιον ποιοῦντα. καὶ ὁ κῶμος, ἡ ἐργασία τῶν πινόντων. ἢ κῶμος θεὸς ἦν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἔφορος τῆς μέθης. ἐξ οὗ κωμάζειν. κῶμος ἡ μέθη. καὶ κωμάζω, τὸ μεθύω. καὶ κώμη, ἡ ἀτείχιστος ἀνθρώπων συνοικία. Κωμάζειν, τὸ σὺν ᾠδῇ ὀρχεῖσθαι. Κωμάζει, ὑβρίζει. Κῶμαι, ἀγυιαί, ῥῦμαι. Κωμαίνειν, νοσάζειν, καλχαίνειν, ταράσσεσθαι. Κωμαίνεσθαι, κοιμᾶσθαι. Κωμακὸν, ὀρχηστικόν. Κωμάρχας, ὁ τῶν πόλεων ἄρχων. Κωμάσεως λεωρὸς, ἀντὶ

λώμης ἐστὶ ξύλον. ἣν οἱ μὲν κλοιὸν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ καλοιόν. ὅθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται δὲ κἀπὶ πάντων τῶν λοχ[ι]δῶν, καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν ἡμιπόνων. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων, παρὰ τὸ ἢ δεσμίας ἀναγκάζεσθαι κύφειν, διπλῶς ἅμα κολαζομένους, τῇ τε τοῦ τραχήλου κλίσει, καὶ τῷ μηδαμῶς ἀνανεύειν δύνασθαι. ἢ ἄλλως ξύλον ἐστὶν, ἐπιτιθέμενον εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν κατακρίτων, ἵνα μὴ δύνωνται ἀνακύψαι. καὶ γὰρ τὸν κολαζόμενον ποιοῦσι κύφειν. Κύφων, ὁ ξύλινος δεσμὸς, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, ὃν καὶ κυφῶνα τετρημένον λέγουσι. τινὲς δὲ, κλοιόν φασιν ὄνομα τὸν κύφωνα, πλοιοῦ ξύλον. οἱ δὲ, κρεμαστὸν οὕτω καλούμενον. Κοχαῖνος, εἶδος ὀρνέου. Κύψαι, σκύψασθαι. Κυψέλη, κυβέλιον μελισσῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ῥύπος τοῦ ὠτός. αἱ δὲ μέλιτται ἐναποθησαυρίζουσιν, ὥσπερ ἐν κυψέλῃ.

Κυψελίς, μελισσοφυτεία. Κυψέλη, εἶδος μέτρου, ἐξ χοινίκων μεδίμνου. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου, ἢ μέτρου, δωδεκάχουν. ἢ καδίσκος. οὕτω δὲ εἴρηται, διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτὸ τὸν ἄλευρον. ἔστι γὰρ στεγανόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἣ ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ λέγεται ὅσα αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ καὶ κιβώτια. Κυψελιδῶν, ἀπόληψις, ἐν ὠσὶ ῥύπος. Κυψέλη, ὁ τῶν ὠτίων ῥύπος, καὶ κυψελίς. Κυψελόβυσον, τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον. Κυψέλαι, καὶ κυψελίδες, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑπάρχων ῥύπος, καὶ τὰ στενὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κοινὰ σκεύη, καὶ τὸ τῶν ὠτῶν ἔγχυλον, καὶ τοὺς καμίνους μέρος τι. Κύψελος, ὄρνις ποιός. ὅμοιος χελιδόνι. Κύω, τὸ φιλῶ, ἤγουν τὸ φιλοφρόνως χείλη συμβάλλειν. δηλοῖ καὶ τὸ ἐγκύμων εἶναι, ὃ διαφέρει τοῦ τίκτειν. καθότι αὐτὸ ἀπαλλάττει τὸ κύειν, καὶ φέρεται εἰς τὸν χρόνον ἐξ ὅλου τὸν τόκον τίκτειν, ἤγουν κατὰ γαστρὸς φέρουσα, εἶτα ἐκτεκεῖν. οἱ δὲ ὕστερον καὶ αὐτὸ τὸ τίκτειν, κύειν ἔλεγον.

Κύειν, τὸ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι, φιλεῖν, ἀσπάζεσθαι καὶ ξυλίζειν. Κύων, ὁ σκύλαξ, ἀπὸ τοῦ κινεῖν καὶ σείειν. Κύων, τὸ παλαιὸν τῆς παιδὸς συμπεφυκὸς τῷ δέρματι, παρὰ τὸ κεκυῶσθαι, καὶ ἐπικαλύπτεσθαι, ἢ συνδεῖσθαι. κύων λέγεται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου, παρὰ τὸ κύειν, καὶ σείειν, ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἐστιν. παρὰ τὸ βιβάσθαι τὸν ἀναλίσκει τοῦ τόκου, ἢ παρὰ τὸ ἐξ εἶναι τὸ ζῶον. Κύων, ἀπὸ τοῦ κύω τὸ φιλῶ παράγεται. ὤφειλε δὲ τρισυλλάβως κλίνεσθαι κύονος, ἔχει τὴν γενικὴν δισύλλαβον κατὰ πάθος διὰ τὸ κατὰ φύσιν ἀποτελεῖσθαι. εἰς μὲν γὰρ κυὸν συστέλλεσθαι δεῖ τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ. διὰ τὴν τοῦ γένους κοινότητα. ὁ κύων γὰρ καὶ ἡ κύων φαμέν. ἔτι δὲ διὰ τὸ πάθος, φυλάττεσθαι δεῖ αὐτὸ, διὰ τὸ βραχὺ εἶναι τὸ λῆγον τοῦ παραλήγοντος, ὥσπερ καὶ ἀμφιτρύων ἀμφιτρύωνος καὶ τὰ ὅμοια. ὁ τοίνυν λόγος κατὰ τὴν μάλιστα τῶν τοῦ κύονος παραλόγως διέφθειρεν. οἷον καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ ὑποκείμενον, ἐν τῇ τρισυλλαβίας δισυλλαβίαν πεποίηκε. Κύων, ὁ ἔλαττον μέρος τοῦ σώματος τοῦ ὄργου ἐπαλλόμενος πονηρόν. οἱ δὲ τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ τὴν τέχνην, τὴν οὕτω λεγομένην κύνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀμφίβιον μόσχον, καὶ θαλάσσιον ζῶον, καὶ τὸν ἀστέρα, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον, καὶ ὑπὸ τῶν κυβευτῶν βόλον λεγόμενον, ὃς χῖος καλεῖται. Κύων ἐπὶ δέρμα, παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ Βοῦς ἐπὶ δέρματι. Κύων, ἀστήρ. ἴσιον, ὡς λέγειν μὲν οἷον ὄνομα τὸ ἀστήρ. ἐπικλάσεις δὲ τούτῳ, ὥσπερ τὸ κύων ἁπλῶς, οὕτω καὶ τὸ κύων ἀστήρ. ἔστι δὲ Σείριος, κινητικὸς γενόμενος ἀστὴρ, καταιείρεται μετὰ θάλπους. καλεῖται δὲ ἀστήρ. καὶ ὁ κύων, ὡς ὁ ἥλιος αὐτοῦ πολλαχοῦ λέγειν ἡμᾶς. δῆλον δὲ ὅτι τοῦ δεῖ τοῦτο κινεῖ ἐπιτέλλοντος, πολλοὶ γίνονται καύσωνες. διὸ καὶ κύνα καλοῦσι μετὰ ἥλιον αὐτὸν φασί. καὶ διὰ τὸ καυσὸν σῶμα τοῦτον εἶναι φασιν ὁ ποιητὴς, καὶ πυρετὸν φέρειν πολλόν. ὅθεν οἱ μὲν ἀστέρα τοῦτον ἔκκαυσιν, ὃ καὶ φλέγμα φθισικὸν εἶπεν ὁ ποιητὴς, ὁμωνύμως τῷ φυσικῷ χυμῷ. πυροῦται γὰρ καὶ οἷον φλέγεται ὁ ἀὴρ, κυνὸς ἐπιτέλλοντος.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Κῶ, καὶ τὴν ἅλω, καὶ τὴν λαγὼ, καὶ τὴν τάω, οἱ Ἀττικοὶ δίχα τοῦ ν προφέρουσιν. ἄλλως. κῶ καὶ τὴν ἅλω δίχα τοῦ ν προφέρουσιν Ἀττικοί. οὕτω δὲ καὶ τὴν λαγὼ καὶ τὴν ταώ. Κῶ νῆσος, κῶς τὸ ἐθνικὸν, ὥσπερ δὲ καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ πόλεως, ἣν πόλιν εὐρυάγυιαν λέγει ὁ ποιητὴς, ἐξ οὗ Ἡρακλῆς, καὶ χαλκιόπης, εὐκλεοῦς ἀπὸ βασιλεύσαντος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ κῶς αὕτη, μερόπη καὶ μεροπὶς ἐλέγετο, ἀπὸ μερόπων ἐνοικησάντων αὐτήν. ἢ ἀπὸ μέροπος, ὃς ἐβασίλευσε τῆς νήσου. ἔστι καὶ δισύλλαβος κῶος, λέγεται διὰ μεγάλων καὶ κοινῆς διὰ μικροῦ καὶ μεγάλου, ἐξ οὗ τὸ κῶον εἶναι. Κῶον ἐπιγράφει δὲ διὰ τοῦ μικροῦ. ὃν συνηρημένον ἔχει πάλιν τῷ καὶ γενικῇ κῶς κατὰ διάλυσιν, καὶ ὡς παλυπρέσβυτος οὕτω καλεῖται. κῶον γὰρ φασι κατὰ γλῶσσαν τὸ πρόβατον λέγεσθαι. εὕρηται δὲ καὶ κῶος λεγομένη, ὡς τέως, ἢ ὡς ἐπικὸν κῶος, καὶ ὡς ἐν συναιρέσει κῶς. τοὺς κῶς κατ' ἀκολουθίαν, παρὰ Πορφυρίῳ κωακόν. ἰστέον δὲ, ὅτι κατὰ ἱστορίαν κῶς ἐλέγετο, καὶ ἔρυμα δὲ ἐν κρίνεσθαι, οὗ καθείργνυον φασὶ φῶρας, καὶ φρουρεῖσθαι. ἡ δὲ τοιαύτη λέξις, δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς Ἐρυθραίοις εὑρίσκεσθαι. Κωαί, ἀγγαλάδαι. Κῶα, εὐχύριμα.

Κωάζειν, ἀγγαλίζειν, εὐχυράζειν. Κωαθὶς, εὐχυαθεῖς. Κῶας, ἡ τοῦ προβάτου δορά. Κῶας, κώδιον, τὰ παλαιὰ, ὀφθαλμούς. Κώβαλα, πανουργήματα. Κώβαλος, κόβαλοι, φορτικοί. Κώβαξ, ὁ μέγας τέττιξ. Κωβάλη, συνουσία, καὶ βελόνη. Κωβαλίνα, ἰχθύς. Κωβῖτις, ὁ ἰσχυρὸς φυλή. Κωβιὸς, ὁ ἰχθύς. Κωβίτης, εἶδος ἀφύης, καὶ ἐστὶν ἐκ τῶν ἀφύων. Κωδαλίου χοῖνιξ, παροιμία ὡς μικροὶ πίεσαι, προσαγόμενον ἀρχομένων. Κωδαλοῦχος, μέτρον τις.

Κωδεία ἐστὶν, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, ὁ ἐστὶν ὅλος βοτάνης. Κωδία, κωδὶς, κεφαλὴ χωρὶς σώματος. Κωδίνοι, δέρμα προβάτου, ὡς παρὰ Ῥωμαίοις. Κώδιον ἐστὶ, τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις δέρμα συναγόμενον. Κώδιον, τὸ δέρμα. κώδιον γίγνεται, καὶ συναιρέσει κῶδιον, καὶ τὸ κατώδιον ἐν τῷ ι, ὅτι ἐκ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ αὐτοῦ ιον, καὶ κώδιον. σημαίνει δὲ τὴν μικρὰν κοίτην, συνηθέστατα τούτοις καὶ τὸ κωλύδιον, καὶ ἐν τῷ ι προσγεγραμμένον. σημαίνει δὲ τὸ χειρίδιον. Κωδωνίσαι, πειράσαι, ἠχῆσαι. Κωλύει, τινὸς ἐλαττοῦν ἀθλοῦσι. Κώδων, κώδια, παρὰ τῶν ἱπποκρατῶν. Κωδωνίσαι, παρὰ δοκιμάσαι, ἀπὸ τοῦ δοκιμάζειν, ἐξετάζειν. ἐκ μεταφορᾶς, ἀπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν. ἢ δοκιμάζοντες, εἰ εὔηχα καὶ ὑγιῆ ἐστίν, ὡς κώδωνος. ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων ὁρίζειν, ἢ ἵππων δοκιμαζομένων, ἐκ κωδώνων. τὰ μὲν γὰρ τούτων γενναῖα, γενναίως φέρει τὸν ἦχον. τὰ δὲ δειλά, περιφεύγουσι ἢ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν κωδώνων δοκιμαζομένων ἐν τῷ κινεῖσθαι, εἰ εὔηχοί εἰσιν, εἴτε καὶ μή. Κωδωνίσαι, δοκιμάσαι, διαπειρᾶσαι. Κώδων, παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ἄδειν. Κωδωνοφόροι, ἀπὸ τῶν ἵππων μεταφορικῶς κωδωνοφοροῦσι, καὶ κωδωνίζουσι, τὸ φαμίζειν. Κωδωνοφαλαροπώλους, πώλους ἐπὶ τὰ φάλαρα χρωμένους. οἱ δ' ἐξέπλαττον αὐτοὺς ὥσπερ ἱππεῖς, καὶ μίμουν κωδωνοφαλαροπώλους, λαοφόρους.

Κώδων, καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. Κωδωνοφοροῦμεν. οἱ περίπολοι, αἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, καὶ περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τὰς φύλακας, κώδωνας εἶχον. καὶ

Κῦρος, ἡ ἐξουσία, καὶ ἐπιτυχία. Κυροῖ, βεβαιοῖ, πιστοῖ.

Κῦρος, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ κυνὸς τεθράφθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ ἥλιον οἱ Πέρσαι κῦρον λέγουσιν, ἄλλοι βάθιστον, καὶ προσήκοντα, καὶ ὄνομα ποταμοῦ καὶ κύριον. Κυρόω, κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. ἐκύρωσεν ὁ ψῆφος ὑπὸ τοῦ ὁρισθῆναι θάνατον, ἀντὶ τοῦ ἔταξε. Κυρράνα, ὄνομα γυναικείας ἑταίρας. Κυρράσειν, τὸ κύρσειν ἐπιτυχεῖν ἐργασάμενα. Κύρρος, τόπος ἐν Συρίᾳ. Κύρσαι ὁρμῆς, καὶ ἐν ἄλλῳ συγκύρσαι, τὸ προσκροῦσαι, κατὰ ἴσον συγκυρίαν, ὁμοῦ γενόμενον, ἢ εἰς ἓν ἐλθόντα. Κυρσανίας, μανία, ἐφηβεία, ἢ εὐτελίσαι. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάχανον. κυρσανίας δὲ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. Κύρσαι, κυρῶ κοινῶς, κύρσαι αἰολικῶς, ἔκυρσα καὶ ἐκύρσαμεν. Κύρσιον, τρυπητὸν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κύρσας, προσκυνήσας, ἐντυχών. Κύρσαι, ἢ κυρεῖν. τὸ ἐκύρησεν ἐπιτυχεῖν, εὑρεῖν. Κυρσοβίλοι, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα, κυψελίδες. Κύρσιον, μειράκιον. Κύρτα, εἰδοῦντα, μεμισημένα. ἔνιοι δὲ, οὐκ ἀγαθά. ἀπὸ δὲ τῶν ταραντίνων κύρτον, καὶ τὰ ἔσχατα ἀλιευτικὰ κύρτον, καὶ σκυβάλων τῶν βρωμάτων. Κύρτιδον, κυρίως μὲν ἀναιδέστατα δηλοῖ, ὅπερ ἔχοι ἂν καὶ κύνα, ὡς ἀμάχου δηλοῦται. Κυρτὸς, ἁλιευτικός. Κυρτίαν, ἐκάλει τὰς ἀσπίδας. Κυρτὶς, ὀρνιθοτροφεῖον. Κυρτὴ, καὶ κοίλη, παραλλάξις. Κύρτον, τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλὸν, ἀπὸ τοῦ κύειν εἰς ὕψος, ἤτοι ἐπαίρεσθαι. Κυρτοφίλα, ἑταίρα. οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἐφήβαιον, διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀπεκάλυπτεν. Κυρβάλαι, λῦμος τῆς ἀκμαστικοῦ φυλῆς. Κυρῶν, λέγεται καὶ ἐπὶ κεραίτων, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀψύχων. τυπόμενον, παρὰ τὸ κύπτειν κατὰ τῆς κολακείας, ὃ καὶ κατὰ τὸ κρύπτειν. Κύρτωμα, ὁ λεγόμενα καμάρα. Κυρῶ, τὸ τυγχάνω, καὶ ἐξουσιάζω δίδωμι, καὶ τυγχάνω. Κύρω, τὰ διὰ τοῦ υρῶ ῥήματα, βαρυνόμενα μὲν, ἐκτείνει τὸ υ. περισπώμενα δὲ συστέλλει, κύρω κυρῶ. φύρω φυρῶ, πύρω πυρῶ. Κυρῶλα, ὀλίγα. Κυρῶ, κρατύνω, βεβαιῶ. Κυρωτῆρες, ἄρχοντες. Κῦσε γούνατα, κατεφίλει. Κύσαι, φιλῆσαι. Κῦσαι, ὑπὸ κοινῶς φιλῆσαι.

Κυσθηΐτα, κυσθός. ἄκυθον γὰρ τὸ ἄτομον. Κυσοίζω, ὁμιλῶ. Κῦσε γούνατα, μέρος τοῦ γονυπετῆσαι. ὡς ἐκεῖνο μὴ μόνον χερσὶ ἁπτομένου γονάτων, ἀλλά που καὶ φιλοῦντος αὐτά.

Κυσόρη, κυσθὸν, χάσμα. Κυσόγη, ῥοιά. Κύσθος, ἀπὸ τοῦ διὰ αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν κύησιν, ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ ἐντός. Κυσθορόνη, νύμφη. Κυσίαι, πυγιστίαι. Κῦσε δέ μιν κεφαλὴν, χαριέντως συνθήσατο Ὅμηρος, καὶ ἔχει αὐτὸ συντάξεις τρεῖς. ἢ γὰρ ἔκυσεν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ φάεα, ἢ ἔκυσεν αὐτὸν κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ φάεα. ἢ ἔκυσεν αὐτὸν, ἤγουν τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ φάεα, φάεα δὲ λέγει ὀφθαλμούς. Κυβλακεία, ψωρία.

Κυβλάκιον, Ἀρίσταρχός φησι τὴν κλεῖδα οὕτω λέγεσθαι, ὑπὸ κοινοῦ λακωνίζοντα. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι, λακωνίζειν ἔλεγον. Κυβλαμπίς, ἡ περιλαμπομένη ταῖς περὶ κανθαρίς. Κυβόπται, πόρναι, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

Κῦσόν με, φίλησόν με. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, κῦσόν με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. Κυσὸς, ἐστὶν εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους ἐκτενέσι φύλλοις. Κυσὸς, ἡ πυγὴ, ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κυσχλὼν, εἶδος λοιμοῦ. οἱ δὲ, εὐρυπρωκτίαν, οἱ δὲ ξύλον τι, ἐν ᾧ ἀπομυττόμενοι αἱ πόρναι ἐλαμβάνοντο. Κύσθοι, ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν, καὶ τερίσκοι. Κύσσα, ὄρνεος σπογγίτης. Κύστιν, κύστιν μικρὰν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κύστιον, τὸ ἁλικάκκαβον. Κύστις, ἡ κοιλία, ἢ τὰ ὑπογάστρια, ἢ ἡ φύσις. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἤγουν τὸ οὖρον. σημαίνει καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν γεγονυῖα, ἐξ ὧν τὸ ὁμαλὸς πόσις, ἤγουν μάθησις ἐκ τοῦ κεύθειν.

Κύταια, πόλις Κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Εὐρώπης Κύταια, ὁμώνυμος τῇ Σκυθικῇ. ἀφ' ἧς φασι καὶ τὴν Κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Κυταῖς, πόλις Κολχίδος. ὅθεν αὐτὴν Μήδειαν Κυταΐδα ἔφη Λυκόφρων. οἱ δὲ ἰνδικοὶ Κόλχοι, Σκύθαι εἰσίν, οἱ καὶ λιγοὶ καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες ἀφιδνῶν, ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα [illegible] εἰς δὲ Κόλχους οὕτως ἀφίκετο, ὡς μὴ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλωεὺς, Ἡλίου παῖδες, καὶ Πέρσης τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ ὁ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δίδωσι, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ Κορίνθῳ, παρθένον ταύτην Βούνῳ φυλάττειν, Ἑρμοῦ μὲν καὶ νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δὲ εἰς Κόλχους ἀπῄει, ἐντειλάμενος φυλάττειν τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἔλθοι. ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γῆμας Εἰδυῖαν Ὠκεανοῦ θυγατέρα, ἐν Κυταίᾳ πόλει μένων, ἄμφω γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως, ὄντες τοῦ Ἡλίου θυγατέρες, Κίρκη καὶ Πασιφάη, καθ' ἑτέρους καὶ Καλυψώ. Κύταρον, ζωμάριον. Κύτε, μογίδα. Κύτινοι, τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα. Κυτίδας ἐκάλουν, τὰς κίστας. Κύτος, ἔγκος, χώρημα, βάθος, πλάτος, σῶμα. Κύτταρος, καλοῦσι τὰς τῶν σφηκῶν καταστάσεις. μεταφορικῶς δὲ, τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον, κύτταρον εἶπεν Ἀριστοφάνης τοῦ οὐρανοῦ. Κύτταροι, αἱ τῶν κηρίων κοιλότητες. Ἀριστοφάνης, ἔστι δὲ ὁ στεῖλος ὁ παρακείμενος τῆς βαλάνοις. ἄλλως, καὶ τῶν σφηκῶν τὰ κοῖλα, καὶ τὰ τῆς πίτυος, καὶ τὰ τῆς πίτυος προεκθέοντα πρόβλεια. καὶ ὁ πυθμὴν, καὶ ἡ κατασκευή. οἱ δὲ, καὶ τὰ ἐν τοῖς κυροῖς τρήματα, ἢ τὰ κοῖλα ἀγγεῖα καὶ τῶν αἰδοίων τῆς βαλάνοις. ἄλλως, κύτταρος τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ὁ βάλανος, ἢ τῆς βαλάνου πυλὶς, ἢ κατάγνωσις, ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν, ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα, τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον, τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος, ἢ τις ὅταν ὡς κάλυξ μικρὸς, ἐκ μεγάλων κυρτῶν ξηραινόμενος δὲ, διακλῶνται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειώδες φησι κύτταρον οὐρανοῦ, ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Κύτωρος, ὄνομα ποταμοῦ. Κυτωρὶς, τόπος παραθαλάσσιος. Κύτωρον, πόλιν Παφλαγονίας. Κυτώσαντος, τὸ κύτος περιπλήσαντος. Κυφάλια, ἐπεὶ τάχ' ἂν ὁ Παλαμήδης ἰξὸς αἷς εἶδεν ἂν κυφάλλια κεκυρτωμένος. Κυφαλέος, ὁ κεκυρτωμένος. Κύφελλα, τὰ νέφη, εἰσὶ κρόσσαλα, τὰ ἀποκρεμάμενα τῶν σελίδων. εἴρηται δὲ κρόσαλλα Καλλίμαχος, τὰ κόσμους ἐλαυνόμενα. Κυφανισμὸς, ἐπὶ τῶν ἐμποδῶν, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. Κύφων, ὁ κυφὼν, τῆς κεφαλῆς, κρεῖττον. Κύφον, τὸ περιαγὲς, τὸ περιφερὲς, τὸ κυρτωδὲς, παρὰ τὸ κύπτω. Κυφὸν, κεκυρτωμένον, ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο, ἐπὶ τῶν κατὰ εἶδος εὐκαταφρονήτων, χρησίμων δέ. Κυφὸς, κυρτός. Κυφὸς γήραϊ, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ γοργός. ἐκεῖνος γὰρ φύσει τοιοῦτος. ὡς τὸ γοργὸς ἐκεῖ ὑπεῖον, ἐκ τοῦ κυφός. οὗ πρωτότυπον ὁ κέκυφα παρακείμενος. λέγεται σκωπτικῶς κατὰ συγγένειαν τοῦ φ, πρὸς τὸ β, κυβάλλας, ὁ ὑποκύφοι κυφὸς, ἐκ τοῦ καταντλῆσαι συχνῶς, ἐν ᾧ ἀπέσφορον, καὶ [illegible], καὶ σκολόρχειν ἐβλασφήμουν. ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυφοῦ καὶ κυβέβα διὰ τοῦ α, ἡ κυβέβη διὰ τοῦ η, ἡ ῥίσκος φασὶν ὁ κατεχόμενος, ἢ ὁ ἄλλῳ δαίμονι κατοχηστικῶς, κίσσοβος ἔλεγεν, ὁ καὶ σάβος, καὶ σαβάζιος, καὶ βάκχος, καὶ βαβάλος, καὶ βάβαξ, καὶ ἰαμβικὸς, καὶ φαλλόν. ἐκ τοῦ κυφὸς, γίνεται καὶ ὁ κυβός. Κυφὼν, ὁ αὐχὴν τοῦ ψελλοῦ, κύκλος ἀλύσεως σίφωνα, καὶ κυφὼν ὁ κλοιός. Κύφωνες, ξύλα εἰσὶν ἐπιδεδέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὔρωσιν ἀνακύψαι. Κύφων, σημαίνει τὸν κεκυρτωμένον. Κύφων,

δεσμός

Θεόπομπος, ἐν τῷ περὶ τῆς εὐσεβείας. Κυρεῖ, τυγχάνει.

Κυρία, ἡ ἐξουσία. Κυρεῖον στράτευμα, τὸ μετὰ κύρου συναναβεβηκός, ὅτι ἐστράτευσε μετὰ τὸ ἀδελφὸν ἀρταξέρξην, οὗ μέμνηται καὶ Ξενοφῶν. Κύρειος θρόνος, ὁ τοῦ κύρου. Κυρῆσαι, δηλοῖ τὸ ἐπιτυχεῖν, ἐξ αὐτοῦ δὲ γίνεται καὶ τὸ συγκυροῦν, καὶ ἡ συγκυρία. λέγεται δὲ καὶ κεχρωσμένως κυρεῖν, ἐξ οὗ τὸ ἐκυρσεν, ὡς τὸ συντυχίαν [illegible]. Κυρῦσαι, ἢ γυρῶσαι, τὸ φονεῦσαι. Κυρίω, ῶ, τὸ ἐπιτυγχάνειν [illegible] δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ περιτυγχάνω, καὶ ὑπάρχω, ὃ καὶ μετὰ ὑπαρκτικοῦ πάλιν ῥήματος τίθεται, οἷον κυρεῖ ὤν, ὥσπερ τυγχάνει ὤν.

Κυρηβάζειν, μάχεσθαι, λέγεται ἀπὸ τῶν κριῶν. ἔλεγον τὸ τιτθὸν καὶ κερύττειν, ἀντὶ τοῦ κερυττίζειν, καὶ κορυβαντίζειν.

Κυρηβάσια. Ἀριστοφάνης, κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεφαλῶν μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. κυρηβάσεις γὰρ λέγονται αἱ πλήξεις τῶν τράγων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Κυρήβια, πίτυρα μετὰ τῶν κριθῶν. ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα ἢ τῶν πυρῶν, ἢ ἔνθα αἱ κάχρυς φρύγονται. κάχρυς δέ εἰσιν, αἱ ἀλλαττόμεναι κριθαί. Κύρηνα παρὰ Ἐμπεδοκλεῖ, ἡ Δημήτηρ. παρὰ τὸ κυρίαν εἶναι τοῦ ζῆν, ἢ σῖτος.

Κήρυκος, ἔχει τὴν γενικὴν ἐκτείνουσαν τὴν παραλήγουσαν [illegible] τούτῳ. ταῖς εἰς ξ ἀρσενικὰ ἁπλᾶ δισύλλαβα, ὅταν τῷ υ παραληγόμενα, ἔχει δὲ τὸ τελευταῖον συλλαβῆς ἄρχον ἀμετάβολον, ἢ διὰ τῶν ἡ πρώτη συζυγία βαρύτονος λέγεται, διὰ τὸ κ κλίνεσθαι. κήρυκος, πέλυκος, ἔρυκος, βέβρυκος. εἰ δὲ τοῦτο μὴ ἔχει τὸν χαρακτῆρα, διὰ τοῦ γ κλίνεσθαι, ὄρτυγος, κόκκυγος. σημειοῦται τὸ ὄνυξ, ὄνυχος, παραληγόμενον μὲν ἀμετάβολον, καὶ κλινόμενον διὰ τοῦ χ. ζητητέον δὲ ἔτι περὶ τοῦ ὄρτυγος, καὶ δοίδυκος, παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ ἀθηναῖον. Κύρημα, ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἕρμαιον. Κυρῆναι, κυρηναῖοι. λίβυες. Κυρήνη, ἑταίρα τις ἐπίκοινος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη, διὰ τὰ πολλὰ σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἢ δὲ παρὰ τὸ ἐξ ὑφηγήσεως Εὐριπίδου, ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον. ἕτερον ἐκ δὲ τοῦ λέγειν ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον κυρήνης, ἤγουν ἀνὰ τὰς δώδεκα ἐκείνας αἰσχρὰς μηχανάς, λέγουσιν αὐτὴν πάνυ φαυλοτάτην ὁ Ἀριστοφάνης. Κυρήβιον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἔνθα αἱ κάχρυς φρύγονται. κάχρυς δέ εἰσιν αἱ λελεπισμέναι κριθαί, ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη. Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν. Κυρία, ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία ἡ ὡρισμένη, καὶ ὡρισμένη ἡμέρα. Κυρία ἐκκλησία, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἱ δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι. Κυριακὸν δεῖπνον, τὸ τοῦ κυρίου. ἢ τὸ ἔγκλειστον, ἐν ἐκκλησίᾳ δεῖπνον.

Κυριακὴ μεγάλη, περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Κυριακὴ δὲ, σύμβολον ἀρχῆς καὶ τελειώσεως τῆς τοῦ κυρίου προνοίας. διὸ καὶ πρώτη καὶ μόνη καὶ ὀγδόη, καὶ ἡ ἂν εἴποις τρίτη, ἢ ὡς ἂν εἴποι ἀνακαλούμενος τοῦ πρώτου φωτὸς καὶ λαμψις ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἡμέρα κυρία. κυριακὴ ἀρχὴν λαμβάνουσα καὶ τέλος μὴ ἔχουσα, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ βασιλευθῆναι τὸν νεκρόν. καὶ ἅγιον φῶς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ εὐνοῦς ἀξίους τοὺς ἐν ἡμέρᾳ συμβασιλεύσαντας τῷ Χριστῷ τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης εἰς ἀπεράντους αἰῶνας. Κυριάζας, ἀσκαλεύς. Κυρήβια, τὰ ὑπὸ τῶν κυάμων χίσματα.

Κυρήβια, τὰ πίτυρα. Κυρβάτης, καὶ κύαβος, ὁ ἀσπαλάξ ἐν τῷ δεισιδαίμονι. Κυρβάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, διαμάχεσθαι. Κυρήβια, ἄχυρα καὶ πίτυρα, καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβράσματα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κυρβάσθε, τρίβεσθε. κάρθρα, προσωπεῖα ξύλινα. Κυρίτισιν ἡμέραισι, ταῖς τὰ πυρετὰ κρίνουσι προσκειμέναις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κόκκον, σφαῖραν. Κυρίσσω, ὁ κυρίττειν, κέρασι μάχεσθαι. Κόκκινον, ἴδιον, αὐτιλικὸν, γραμμάτιον. Κύκνος, ὁ ἐξουσιαστής, ἢ ὁ ἐν ἀξιώματι ὑπάρχων. καὶ κύκνος, ὄνομα δηλωτικὸν τοῦ θεότητος. Κύριος κυρίως, ὁ κεκυρωμένος καὶ βέβαιος. Κυριότητες, εἰσὶ δυνάμεις ἅγιαι λειτουργικαὶ κυρίου. Κυριότητες, ἡμέρα ἐν ᾗ τελειοῦνται τὰ συμφωνηθέντα, καὶ εἰσπράττεται.

Κύσον, λέγει Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ κύρου τοῦ ἀρταξέρξου, τοῦ περσῶν βασιλέως. τὰ ἀπὸ τοῦ υ. Κύαθος, κῦμα, κυμαίνω ἢ θάλασσα, ἀντὶ τοῦ κύματα ἐγείρω. κυλίω, ἀφ' οὗ κύλινδρος. κύκλος, κυκλόω κυκλῶ, τὸ στρέφω. κυκλῶ δὲ κυκλῶ, τὸ περιβάλλω. κύβος πᾶν τὸ ἔχον κυλλότητα, καὶ χωροῦν, καὶ αὐτὰ ὁ κυλλότης καὶ διαχώρησις. κύβος πᾶν τὸ τετράγωνον κατὰ πλάτος καὶ καταβάθος, ἰσόπλευρον. ἐντεῦθεν δὲ ἴδιως λέγεσθαι κύβους τὰ ἐξάγωνα ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ παίζοντες. κυβισὴς καὶ κυβιστὴς, ὁ τοῖς χρώμενος. κυβεύω, κυβεία. κυλλήνη πόλις ἀρκαδίας, ἀφ' ἧς κυλλήνιος ὁ ἑρμῆς. κυλλὸς, ὁ βεβλαμμένος τὸ μέλος, ἀφ' οὗ κυλλοποδίων, καὶ κυλλοποδίων ὁ ἥφαιστος. κύπρος νῆσος, ἀφ' οὗ κυπρογένεια ἡ ἀφροδίτη. κύπρις, ἡ αὐτή. κύκνος, ζῶον πτηνόν. κύαμος, εἶδος ὀσπρίου. κύω τὸ γεννῶ, ἤγουν ἐγκυμονῶ. κυῶ τὸ φιλῶ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. κύμβαχος ποιητικῶς, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ ὤμους κείμενος. κύμβαλα, ὄργανα [illegible] κρουστά. κύθηρα πόλις, ἣ καὶ ἐνδεθήρως λέγεται πληθυντικῶς, τὰ κύθηρα, ἀφ' οὗ κυθέρεια ἡ ἀφροδίτη. κυδοιμός, τὸ [illegible]. κυρήνη, πόλις, ὁ ἀπὸ ταύτης κυρηναῖος. κυάνεον, τὸ μέλαν. κύων, ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάττιον, καὶ ἐν οὐρανῷ ἄστρον, ἀπὸ τοῦ κύειν τοῦ χερσαίου. κύων, γένος φιλόσοφον. καὶ κυνικοὶ, διὰ τὸ σκώπτειν, καὶ οἱονεὶ δάκνειν, ὥσπερ κύνες. κύδος ἡ δόξα, κυδαίνω τὸ δοξάζω. κυρόω κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. κυρέω δὲ κυρῶ, τὸ περιτυγχάνω. καὶ κυρίω, ῶ, τὸ ὑπάρχω, κατὰ τοὺς τραγικούς. κυδοιμός, ὁ θόρυβος. κυβιστῶ, τὸ κολυμβῶ. κυλίνδρον, εἶδος ἐπύρου. κυνῆ, ἡ περικεφαλαία. κυνόδους, τὸ δάκνω. κυνὸς κυνοσουρὶς, ὁ πρὸς κυάμους ἰθύων. κυνηγέτης, [illegible]. κύκλος, τὸ ἀντλητήριον. κύλιξ, τὸ ποτήριον. κυανοχαίτης, ὁ ποσειδῶν, ἤγουν μελανόθριξ. κύζικος, πόλις. κύμινον, ἀφ' οὗ κυμινοπρίστης ὁ φειδωλός. κυψέλη, ἀγγεῖον ὃ διαπεπλεγμένον ἐκ σπάρτου, ὃ καθιᾶσιν οἱ ἁλιεῖς εἰς τὴν θάλασσαν διαλιέσαντες. κυφαλὶς, ὁ γόνος τοῦ ὠτίου. κυνηγὸς, ὃς παρὰ ἀττικοῖς λέγεται κυνηγέτης. κυφὸς, ὁ κυρτός. κυρίττω, τὸ κερατίζω. κυκλὼψ, εἶδος πότε. κυλοιδιῶ, τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκοῦμαι. κύτος, τὸ ὑπογάστριον μέρος τοῦ σώματος. κύθνος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων, ὁ ἀπὸ ταύτης κύθνιος. κυνόσαργες ἦν τι παρ' ἀθηναίοις γυμνάσιον. κύρβεις ἀρσενικῶς ἦσαν, ὥσπερ καὶ θηλυκῶς. λίθοι οὕτω ἐλέγοντο κορβεῖς, ἐν οἷς οἱ νόμοι ἦσαν ἐγγεγραμμένοι, καὶ ἕτερα. Κυρίττει, καὶ κυριάσει, κέρασι τύπτει, καὶ μάχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. Κυριττόντων, κερατιζόντων, κέρασι πλησσόντων. Κύρος, ὁ ἄλωσις, ἢ πλέγμα τι, χοινίον, ἢ κυρτίς.

Κυριττοὶ, οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα κατὰ ἰταλίαν, καὶ ἑορτάζοντες τῇ κορυθαλλίᾳ γελοιασταί. Κυρίσσοντες, κερατισταὶ πλήκτης. Κυρίσσειν, ἐν γαστρὶ ἔχειν. Κυρίως, βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. Κυρκανᾶν, ταράττειν, κινεῖν. Κύρμα, ταυτὸν δὲ τῷ εὐτυχὲς εὕρημα, ἢ ἁπλῶς εὐτυχία, καθ' ὁμοιότητα τοῦ κατὰ συγκυρίαν. Κύρμα, ἐπιτυχὲς, παρὰ τὸ κυρεῖν. ἄλλως, ἐπίτευγμα σπάραγμα τοῦ. Ἀριστοφάνης, σύρφετος, κύρμα. ἢ κύρμα, ταῖς ἐγκυρουμένοις πράγμασι. Κύρσα, κρανία. Κύρσιον, πέλαγος. Κυρσάνια, ἃ ἐπὶ κύρον ὠνομάσθη, τερπνοί. Κυρσίκα, κύλικα. Κύρσοι, οἱ νόθοι.

Κύρον, τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυρεῖν, οἷον ἀπέμενον καὶ συνεβράδιον, ὡς τὸ κατὰ ἐπ' αὐχένι κόρσο, τετύχηκεν, ἤγγισεν, ἐπέτυχε.

Κύρος.

σαργες καὶ ἵδρυται. ἦν δὲ καὶ γυμνάσιον ἔξω τοῦ ἄστεος ἀθηνῶν, ὃ λευκὸς κυνόσαργες ὀξυτόνως προσφέρον, ὁμοίως τῷ χρυσαλίς. ἐρωτᾷ δὲ ὅμως ἡ τοῦ προπαροξυτόνου ἀνάγνωσις, ὡς δῆλοῖ ἐν τῷ κυνοσάργει. Κυνόσβατον, ὃ κυνὸς βάτον ἐν παροιμίαις. αἰνιττόμενος δὲ ὡς εἶπεν αὐτῶν, ὡς ὁ Ἀθήναιος, καὶ αὐτὸ ἱστορεῖ ξυλίνην κεῖται διὰ τὸ ἀκανθῶδες τοῦ φυτοῦ καὶ τραχύ. ὁ δὲ αὐτὸς προστιθεῖ, καὶ ὅτι χρησμὸν λαβὼν ὡς οἰκίζειν πόλιν ἔνθα ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς ἀχθῇ, κατασχεθεὶς τῶν κρεῶν ὑπὸ κυνὸς βάτου, ἔκτισεν ἐκεῖ πόλιν. Κυνόσβατος, φυτάριόν ἐστιν ὅμοιον ῥόδῳ, ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς, ἢ ταῖς ῥοδέαις, ἀκανθῶδες.

Κυνόσσημα, χωρίον τῆς χερσονήσου, ἔνθα λόγος τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, ἀγομένην αἰχμάλωτον κατὰ τὴν ἐκλαλοῦσαν ἑαυτῆς ἀρετῶν τελευτῆσαι τὸν βίον. Κυνοσσεῖον, θυρωραί. Κυνόσουραν μὲν μικρὰν ἐκάλεσαν, διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, τὴν δὲ ἑτέραν ἑλίκην, διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι καὶ ἑλικοειδῶς ἔχειν τὴν οὐράν. ἢ διὰ τὸ μείζονα ἕλιξιν ἔχειν τῆς κυνοσούρας, ὡς καὶ μείζων οὖσα. ἡ μὲν γὰρ περὶ τὸν πόλον, ἡ δὲ ἑλίκη περὶ τὸν βόρειον ὅλον κύκλον φασί. καὶ ἑλίκωπας τοὺς Ἕλληνας, ἀπ' αὐτῆς ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀεὶ πλέοντας, τουτέστι τοὺς καλοὺς ἀγαγεῖν. οἱ γὰρ ὑπερόφθαλμους εἶναι τούτους Ὅμηρος λέγει, τοῦτο γὰρ χαρίεν ἐστί. Κυνόσουρα, φυλὴ λακωνική, καὶ ἄκρα τοῦ μαραθῶνος, πρὸς τὴν εὔβοιαν τετραμμένη. καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος, καὶ πᾶς χερσαῖος λόφος, καὶ οἱ κυλλωνικοὶ οὕτω καλοῦνται. Κυνοῦτις, ἄρκτος μικρά. Κυνοῦραι, ἀστράγαλοι. Κυνοσφίω, ὅπου μετοχετευόμενος κῶμα ἐμβάλλει. Κυνοῦχος, ὁ τῆς κυνὸς κρατῶν δεσμός. κέλχαν ἀελίγγιτον ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον. Κυνοῦχος, θυλάκιον, βαλλάντιον, ἢ μαρσίππιον. Κυνοφθαλμίζεσθαι, ἀναιδῶς ἐμβλέπειν. Κυνόφαλοι, κορίνθιοι, φυλή.

Κύντατα, οἰκτρότατα. Κύνταρος, ὁ χίασος καὶ ἔσχατος, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Κύντερον, ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον, παρὰ τὴν κυνὸς γενικήν, κυνώτερον, καὶ συγκοπῇ κύντερον, ὡς μέλανον μελανώτερον καὶ μελάντερον. Κυνώπισμα, τὸ ἐπὶ σιμφύλων πότων. κίχεσι. Κυνῶ, ἀσφαλίζω, καὶ οἷον ἀσπάζομαι. Κυνέω, ἀναιδεύομαι. Κυνώδεις, ἰξώδεις. Κυνῶν ἐπίσημα γένη παραδίδονται, ἰνδοί, ὑρκανοί, μολοσσοί. πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ λακωνικοί, ὡς Πίνδαρος αἰόλον εἰπὼν, λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν, πυκινωτάτην ἐρπετόν. ὅμως ἡ φύσις, καὶ ἐν ἄλλοις καὶ ἄλλοις τίκτεις, διακρίνει κύνας ἀγαθούς, ὁποῖος ἦν ὁ Ἄργος. ὅτι δὲ φιλάνθρωπον φύσει ζῷον ὁ κύων, διὸ καὶ κλῆσιν ἔχειν, ἀπὸ τοῦ κύειν, ὅ ἐστι φιλεῖν, δῆλον ἐστί. Κυνὸς ἐλεγμός, ἰχθύων δηλοῖ βλάβην. Κυνοῦ, τὸ προσκυνοῦ. Κυνῶπα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ κυνώπης. οὐ θαυμαστόν, ὦ κυνῶπις ὡς δηλοῦσι, καὶ αἱ τραγῳδίαι κυνώπιδες, παρακαλοῦν διαλύει τὸ σύνθετον, καὶ κυνὸς ὄμματα ἔχειν αὐτὴν λέγει. Κυνώπιδα, ἀναίσχυντον. Κυνώπιδος, ἀναιδοῦς ὄμμασι. Κυνώπιδος, ψόγος ὀφθαλμοῦ, ὥσπερ αὖ πάλιν ἔπαινος τὸ βοώπιδος. Κύος, κύημα, ἔγκυον τὸ ἐν γαστρί.

Κύουσαν, ἔμβρυον ἐντὸς ἔχουσαν. Κυοφορούμενος, ἐγκυμονούμενος. Κύπαι, εἶδος κυνῆς, καὶ αἱ ἐξ ὅλης καὶ χόρτου οἰκήσεις. Κύπαδον, μεμαραμμένον. Κυπὰς, τὸ ἱμάτιον λέγεται κυπασίς, ὡς καὶ ἱμάτιον ἐν Ἰσαμβρίᾳ τῷ χρυσαλλίων, ἤγουν μεθυστικόν, παρὰ Λυκόφρονι. Κύπασσις, αἱ δὲ σκευοφόροι. οἱ δὲ χιτῶνος εἶδός φασιν αὐτὴν εἶναι τὴν κύπασσιν. οἱ μὲν γυναικεῖον, οἱ δὲ ἀνδρεῖον. Κύπασσις, κόσμος γυναικεῖος ἐνδεδυμένος. Κύπαρα, ἡ ἐν Σικελίᾳ κρίνα ἀρίστουσα. Κυπαρισσήεις, πόλις μία Ἰωνίας, ἐθνικὸν κυπαρισσίτης. κυπαρίσσιος μέν, πόλις ἐν παρνασσῷ, ὡς Ὅμηρος ἐμνήσθη. ἐκεῖνος δὲ ὁ πολίτης, κυπαρισσεύς. ὁ δὲ τεωργικὸς, καὶ ποταμὸν λέγει κυπαρισσήεντα, καὶ ὅτι κυπαρίσσια ἐστὶν ἄλλο παρὰ τὴν κυπαρισσήεντα, μεσσηνιακὴ καὶ αὐτή. Κυπαρίσσια, εἶδος ἀλεκτρυόνων.

Κυπαρίσσιον, ἀπὸ κυπαρίσσου φασὶ λαλεῖσθαι ἰσοῦ μονὰ ἐρχομένου. οἱ δὲ, ἀπὸ πλάτους τῆς ἐκεῖ κυπαρίσσων. ἐκάλουν δὲ αὐτὴν καὶ κυπαρισσήεντα, καὶ ἀπολλωνιάδα. πρότερον δὲ καὶ ἱερὰν, ἐν δὲ αὐτῷ τὸ πρὸς διαπολλῶν τοῦ ἱεροῦ ἐν ἐλευσῖνι. οὐ χρήσις, τὸ ἐπεὶ οὐχ ἱερός τὰ δὲ τοῦ ἐστί. πρὸς ὃ παίζων τις παλαιός, συνείληφε, καὶ εἶπε γέρανον, καὶ ἀπῄτησε τὸν ἀκούσαντα, ὡς δεῖν περὶ ζῴου γεραίου λαλῶν. ἔστι δὲ ἐν παρνασσῷ, κατὰ τοὺς δελφούς. Κύπαρος, κυπέλλους τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα, καὶ χωρίσματα διὰ τοῦτο, καὶ τὰς τῶν σφαιρῶν κατατρήσεις, καὶ τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους, ἐκ μεταφορᾶς κυπάρους λέγουσιν. ὁ δὲ Θεόφραστος, προσάπτουσιν ἀπὸ τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος, κύπαρον προσαγορεύει. Κυπασὶς, περίζωμα καὶ χιτῶνος εἶδος. Κυπάτται, αἰδοῖοι, μαλακοί. Κύπειρον, ἄνθος ἵπποις ἐδώδιμον. Κύπαρος, φυτόν, ὃ καὶ ἐρυσίσκηπτρον. Κύπειρος, καὶ κύπειρον, εἶδος βοτάνης. Κύπελλον, ποτήριον εἶδος ἐπὶ τὰ ἴσω κυφόν. οὕτω λεγόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔκπτων δοτήρος ἀφίεσθαι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀμφικύπελλον λέγεται, οἱονεὶ πανταχόθεν ἐπὶ τὰ ἴσω κεκυφός. πολλάκις γὰρ ἡ ἀμφὶ πρόθεσις, τὸ κύκλῳ σημαίνει, ὡς δηλοῖ, τὸ οὖσος ἀμφίαλος. ἄλλοι δὲ, κύπελλον τὸ εἰπερ φασὶ ποτήριον, εἰς ὁ χύεται, ποτὸν ἐκχεῖται πολύς, οἶνος. Κύπηρα, τὰ χοινία ἐκ κυπείρου πεπλεγμένα. Κύπη, τρώγλη. Κυπρὶς, πόρνη. Κυπρία πάλαι, ἣν ἐκεῖ σύμμαχον καλοῦσιν. οἱ δὲ, ἀρχαίων, καὶ ἀπολαυστικόν, διὰ τὸ τῇ ἐν κύπρῳ ἀφέσεως παλαιόν. Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι, αὔξουσαι.

Κύπριον, τὸ ἀργύριον. Κυπρῖνος, ἰχθὺς ποιός. Κύπριος βοῦς, ἐπὶ κοπροφάγων καὶ ῥυπαρῶν τάσσεται τοῦτο. ἐπειδὴ οἱ κύπριοι βόες κοπροφαγοῦσιν. Κύπρις, ἡ ἀφροδίτη ἢ τὸ κύειν παρέχουσα, ἢ ὅτι ἐν κύπρῳ ἱμᾶται. Κύπρος, παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχει. Κύπρος, μέτρον σιτηρὸν, ἡ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. Κυρτάζοις ἔχων. Λαικεφαλαῖος, τὸ κυρτάζοις ἔχων περὶ τὴν θύραν. ἀττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυρτάζεις στραγγεύῃ, διατρίβεις. Κύπτειν, τὸ ἐπικεκλίσθαι τῷ σώματι. Κυπτάζειν, τὸ στραγγεύεσθαι. Λαικεφαλαῖος, τὸ κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν, καὶ βραδέως διακείμενος εἰς τὸ εἰσιέναι. Κύπτει, καθυπτᾷ, ἐπὶ τὴν κλίνει. Κυπτὸν, καταμνῶμενον. Κυρβάλωμεν, κρύψωμεν. Κυρβασία, τὸ δὲ λοιπὸν εἶναι ὀξύ, ὅπερ καὶ τιάρα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κυρβασίαν, κεφαλῶν ἀλίκης. Κύρβαντες, καὶ κρύβαντες, οἱ τὴν κεῖσον φυλάξαντες. βοίσεν γὰρ τὸ φυλάττειν, ὅς χώρην ἀμφιεβαίνεο, ἀντὶ τοῦ φυλάττεις. ἢ ὡς Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ κρύβειν κρύβαντες καὶ κύρβαντες, ὅθεν καὶ κυρβασία καὶ κρυβασία. ἔνιοι δὲ, τὸ τῶν κεφαλῶν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ, τὰς περικεφαλαίας, κυρβασίας φασί. Κύρβεις, ἡ στήλη ἔνθα ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι. Ἀπολλόδωρος δέ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν, καὶ νόμους καλεῖσθαι. ὅτι ἀρχαῖοι λίθους ἐκάλουν, τὸ δὲ ἐπὶ ἀναγράφοντες, οὓς μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως, στήλας. κύρβεις δὲ, ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως. ὕστερον δὲ τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη. ἢ ὡς Ἐρατοσθένης φησίν, ἄξων ἀθλώνειν οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οἱ νόμοι περιέχονται. ἄλλως. κύρβεις χαλκαῖ σανίδες, ἐν αἷς τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνίους, ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν, οἱ τῶν πολιτῶν νόμοι γεγραμμένοι, καὶ αἱ δημόσιαι ἱεροποιίαι, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί, καὶ Ἀπολλόδωρος. κύρβεις δὲ, ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα, ὥς φησι

Κύναιθος, ὁ ἀναιδής. Κύναιδος, λίαν ἀναιδής. Κυναιθίαι, ἱμάντες οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετράχα ἀπολλυμένοι βοὸς ἐπιπλέκα διδόμενοι. Κυναλώπηξ, κυνοφθόρος. οἱ δὲ διαλεκτικοί, κύνα ἀλώπεκα ἐπίλεγον. Κυνάριον, ἢ κυνάριον, ἀργιλώδης. Κυναλώπηξ, Φιλόστρατον λέγουσιν οὕτω τὸν αὐλητὴν κωμῳδεῖν, ὡς ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς λακωνικοῦ κύνας φασὶ λέγεσθαι. Κυνάμυια, ἡ ἀναιδὴς ἢ θρασεῖα, παρὰ τὴν κύνα, καὶ τὴν μυῖαν, ἀναιδῆ ζῷα καὶ ἄμφω. κυνικώτερον δὲ τοῦ κυνάμυια, καὶ ἐξ ἐκείνων λέγει γενέσθαι τοῦτο, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μέθυσος ὁ μεθυσοκόλος, καὶ ἐκ τοῦ ἱπποβώμενον ἱπποβώσαμεν, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἱπποβώσαμεν, καὶ ὁ μεθυσοκόλος. ἔτι δὲ καὶ καθὰ ἀρχέκακος, ἀρχέχολος παρ' Ἀττικοῖς, καὶ σαφὶς ἀσαφής, καὶ ἀπημείρεσθαι ἀπαμείβεσθαι, παρὰ Ἡσιόδῳ. ἄλλοι δὲ κυνάμυιαν φασί, τὴν τῶν κυνῶν μυῖαν, ἥτις τὸν κρότωνα. ἕτεροι δὲ διὰ τοῦ ι χαίρουσι τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως, καὶ νοοῦσι κυνάμυιαν τὴν μὴ ἔχουσαν τὸ βλέμμα, ἀλλὰ κινοῦσαν συνεχῶς τὰ μεῖζον τῶν ὀφθαλμῶν. Κύναρος, φυτόν, καὶ ἡ ποτὲ κυνόσβατος, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἄκανθῶδες. κύνα γὰρ ἐκάλουν τὴν κυνόσβατον, ὁ Θεόφραστος λέγει.

Κύνας ἀργούς, λευκούς, ἢ ταχεῖς. Κυνδάλη, παιδιά τις. ἧ οἱ μὲν ἐπιμυούμενοι, κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἐπήλεγον. εἰ δὲ τὰ γεωμετρήματα σχήματα, κακῶς. κυνδάλους δὲ ἔλεγον τοὺς πασσάλους, καὶ κυνδαλοπαίζειν τὸν πασσαλεύειν. Κυνδός, ἄπαικτος, ἀπαραλλακτος. Κύδνον, ποταμὸς ἐν Κιλικίᾳ, οἱ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ. Κυνέας, τὰς περικεφαλαίας, ὥστε τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γινομένας, ἢ ἀπὸ κυνὸς εἴδους κατασκευασθέντος τρόπον. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου οὕτως, ἢ κυνᾶς τὰς στολὰς ἔχοντες. Κυνεῖγας, κυνίδιον. Κυνηλόφαλος, ὁ τῆς φάλκος ἀπὸ κεφαλῆς ὡς τὰ ἐλαφοία φωλεύματος γένος. Κυνέα παρ' Ὁμήρῳ, χρύσεως παλαιᾶς ἦν ἕτερα. ὡς γὰρ ἐν τῷ παρδαλέη, λεοντῆ, λυκῆ, ἐλαφεία ἡ δορά, οὕτω καὶ ἐν τῷ κυνέα. δηλοῖ γὰρ κυνῆν δοράν, ἥπερ κυνὸς ποταμίου σκέπουσαν τὰς κεφαλὰς τοῖς παλαιοῖς. οἱ μὲν πάντα ὕλη τοῦ σκεπάσματος ὑπαλλάξαν, τὸ ὄνομα οὐκ ἐνήλλαξαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξ ἄλλης ὕλης ἔρυμα τῆς κεφαλῆς κυνέα καλεῖται διὰ τὴν παλαιὰν χρῆσιν, καθ' ἣν καὶ ἡ τοῦ Ἄϊδος περικεφαλαία, κυνέα λέγεται. Κυνέη Ἄϊδος, ὁ ἀήρ. εἴληφε τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τοῦ Διομήδους ὁρμαῖς οὕτως, διότι λέγεται Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄμβριμος Ἄρης, ὅπως μελανωθείη ὑπὸ τοῦ μύθου λέγεσθαι εἶναι ὑπὲρ χαμαὶ ἂν εἴη τὶς μέλαν. διὸ καὶ πᾶς ἀφανὴς ἐν τῷ Ἄϊδος τι ὑπάρχει, καὶ οἷον ὑπὸ ἄλλο καὶ τῷ ἐπὶ σκότῳ τοῦ ἄλλου, λέγεται παροιμιωδῶς κυνέην φορεῖν. Κύνει, ἀντὶ τοῦ ἐφίλει, ἢ προσεκύνει. Κυνεῖν, τὸ φιλεῖν, πρωτότυπον ἐστὶ τὸ κύειν, ἐκ τούτου τὸ προσκυνεῖν. καὶ τὸ κύειν, τὸ γεννᾶν. Κυνέας, περικεφαλαίας, πρὸς τὸν ὄμβρον ἐχούσης. καὶ ἐν Ὀρνίθοις, ὁ πρεσβύτης τὸν ὄμβρον φοβούμενος λέγει. τὸ δὲ μὴ κυνῶν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν περικεφαλαίαν ἔχοντα. Κυνέα κατὰ τοὺς παλαιούς ἐστι εἶδος τι πυκνότατον. ἢ τοῦ Ἄϊδος κυνέα. δι' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἀφανεῖς ἀλλήλοις γίνονται. ὡς εἶναι ταύτην κυνῆν ἄλλος δῆτα, καὶ ὑπὸ παχυτάτου νέφους γενέσθαι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν Ἄϊδου εἶναι σκότει. εἴρηται τὸ δὲ Ἄϊδος κυνέην, ἣν περιβαλλόμενός τις, οὐκ ἂν ὁρᾶτο. διὸ ἀθέατον λέγεται. Κύνεον θάμνον, ἄγαν φοβερόν. Κύνεος, σώφρων, καὶ ἰσχυρός. Κυνέη, ἀναιδής, κυνώπης. Κύνειος θάνατος, χαλεπός. ἔστι δὲ, ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος. λογχῶσι γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κυνήλαφοι, κυνῶπες.

Κύνεον νοῦν, λέγει ὁ Ἡσίοδος, τὸν κυνὸς ἀναίδειαν ἔχοντα. ἀπὸ κυνός, κύνεος, ὡς ἀπὸ τοῦ χρυσὸς χρύσεος, καὶ ἄργυρος ἀργύρεος μετουσιαστικῶς. Κυνήσωσιν, ἐφιλήσωσιν. ἔνιοι κυνήσωσιν, τὸ εἴδωλον ἐπιτείναντες, οἷον ἐπίασασιν. Κυνὸς, τοῦ ἵππου τῆς ὁπλῆς μέρος καὶ ἄλλοι. καὶ ἀναιδοῦς, καὶ οἱ φιλοκυνηγέται. Κύνεσι, τοῖς κυσί. Κυνδίαι, ἔτι ἄρρενας κόρην, ἢ αὐτὴν, ἢ παιδί. Κυνίσκον, ἐφίλουν. Κύνεσι σκυλακώδης, κυνὸς κυνῶν. Κυνῆ, γεννήτις αὐτή. κυνῆ δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς Ἑρμοῦ ἄγγελος ὤν. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ. φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ. πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνῆν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῆν καλοῦσι. Κυνῆ Βοιωτία. ἐγένοντο γὰρ διάφοροι, ἀεὶ αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. Κυνηγέτης λέγε, τετρασυλλάβως. Κυνηγέτας ἐμβαλεῖν ταῖς κυσίν, ἐγκελεύσειν, ἐπικατακρατεῖν, ἐπικελεύσχεσθαι, ἐπισημαίνεσθαι, ἐπισημαίνεσθαι, ἐξοτρύνειν, τὰς κύνας προσκαλεῖν, προσάγειν, ἐπιχαρίζειν, ὁρμᾶν, παρορμᾶν, καὶ τὰ ὅμοια. Κυνηγῶ, κυνηγετῶ, ἀγρεύω, θηρῶ θηρεύω, θηρεύω, ἁλιεύω. Κυνῆλον, δίκην κυνός. Κυνῆν, περικεφαλαίαν λέγουσιν, ἀγραῖον φόρημα. εἴρηται δὲ ἐκλαθέσθαι, ἐπειδὴ πρῶτον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἦν. Κυνθάνει, λεπύθει. Κύνθιον, σπασματῶδες ξύλινον. Κύνθος, ὄρος Δήλου. ὅθεν ὁ Ἀπόλλων, Κύνθιος καλεῖται. Κυνίας, πῖλος ἢ χείρ. Κυνίδια, γένος ἀγροῦ ἐσθιόμενον, ἀπὸ κύνου ἢ κυνίδιον ἡρώου. Κυνίδιον, τὸ μικρὸν κυνάριον. Κνίζα, μετὰ βλαβείας περικνισμοῦ. Κνίζω, παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ κνίζω. τὸ δὲ κίω, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι.

Κυνικοὶ οἱ φιλόσοφοι, διὰ τὸ καθαλλεῖν καὶ θρασὺ καὶ ἀναιδές. ποιοῦσι γὰρ καὶ οἱ κύνες. Κυνικὸς ἐστὶ νοῦς, ὁ θεωρητικός, διὰ τοῦ ἐκκόπτειν τοῦ θυμοῦ πάντας ἀπολλύειν τοὺς λογισμούς. Κυνικὸς ἐστὶ νοῦς, ὁ πρακτικός, ὁ πάντας τοὺς ἐλέγχους ἐκκολάπτων λογισμούς. Κύνιος, Ἀπόλλωνος ἐπίθετον.

Κυνίζειν, ἀκροβολισμοί. Κυνίσκας, τὰς κύνας, ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας λέγομεν. Κυνισμός, οὕτως ἐστὶν ἀρετὴ ὁδὸς. καὶ κυνιεῖν δεῖ τοὺς ἀποδειλαίους. Κυνόσφαλον, ἀπατηλόν. Κυνοβάμων, ἵππος τις, οὕτω προσηγορεύετο.

Κυνοβλώψ, κύνειον ὁρῶντες. Κυνόγλωσσον, πόα τις.

Κυνοδέσμη, δεσμὸς ἀκροποσθίου. Κυνοθαρσής, ἀναιδής. Κυνόκαυστον, πόα τις. Κυνοκέφαλον, πόα τις, ἣν ἔνιοι ἀντιρρίνον καλοῦσι. Κυνοκέφαλος, ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον. Κυνοκτόνῳ ἐν, τῷ πόνῳ ἐν κυνείῳ λέων. Ἀριστοφάνης, τὸν δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων, ἰχθὺς ποιός. ἅμα δὲ καὶ κυνὸς ἐν λιμένι παίσαι. ἔστι δὲ τραχύτατον. Κυνόλφα, σίλφα. Κυνόμαλα, τὰ κυνόμελα. Κυνόμυια, ἀναιδὴς ὡς μυῖα, ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνός, καὶ τῆς μυίας. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. Κυνοπίσις, ζῷον. Κυνοραισταί, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Κυνοραιστής, δι' οὗ μὲν γίνεται τοῦ φωνοῦς, διὰ τὸ μέτρον. ὡς δέχεται αὐτὸ ὁ σίλλος· διπλασιάζει τὸ ρ ἀττικῶς. δηλοῖ δὲ ἢ ψιλικῶς τὸν τοῦ τομοῦ ῥαίειν, ὥσπερ καὶ κυνοραισταὶ λέγονται τὰ τῶν κυνῶν φθειρικὰ θηρία. ἢ καὶ ἄλλως, δι' οὗ ῥαδίως γίνεται ἡ ψυχὴ λυθεῖσα τοῦ ἐκ τοῦ σώματος δεσμοῦ. Κυνοραιστῶν ἐρετιῶν, οἷον φθειρῶν. ῥαίνουσι γὰρ τοὺς κύνας, πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. ἢ κυνοραιστῶν, κυνικῶς ἐκπιεῖν. Κυνόρροδον, ξύλον ὅμοιον ἐλαίᾳ.

Κυνόρχιας, βοτάνου ὄνομα. κυνὸς τυφλοῦ, ἢ πέλαμος. Κύνος, ἄρα τις τερματίζοντος τὴν ἑσπέρίαν κόλπον, ἐπίσημον ἐπάνω τῆς πόλεως δηλωτὸν ἐπὶ κυνοκεφάλιον, τὴν πέραν εὐβοίας κατὰ τὴν παραλίαν, ἀφ' ἧς ὢν καὶ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως συγγενὴς καὶ ἑταῖρος Πάτροκλος. Κυνόσαργες, χωρίον οὕτω καλεῖται, ἀπὸ κυνὸς λευκοῦ θυμοῦ ἢ ἁρπάσαντος, καὶ ἐκφανέντος ἐκεῖ. ὅθεν οὐ δὲ αἴτιον πρόσρημα, τὸ ἐς κυνόσαργες, ἀφ' ἧς ὁ ἐν τῷ ἐς κόρακας. ἔστι δὲ εἰπεῖν τὸ κυνόσαργες, δῆλον ἐκ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐκεί-

μα, καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ λύσεως τοῦ κατὰ τὸν αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένου. ἔστι δὲ καὶ παραγωγὸς ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ παρὰ τοῖς Δωροφόροις τὸ ἀλιτήριον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποχρησάντων καὶ ἀποτυχόντων. Κῦμα, παρὰ τὸ κύω τὸ γεννῶ. καὶ κύματα κωφά, τὰ ἄνευ ἀνέμων ἠρεμοῦντα. Κῦμα, ὕδατος ἐπιφορὰ βιαία, καὶ τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ τὸ γινόμενον κύημα. Κυμαίδας, ἰχθύας. Κυμαῖχο, ἡ ἱερατεία. Κυμαίνω, ταράσσω, καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν. αἶψα δὲ κυμαίνουσαν ἀπαιτοῦν χυτρίδα κοίλην. Αἰλιανὸς ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ κυμαίνεσθαι, καὶ φλέγεσθαι ἀκρατῶς ἑαυτοῦ. Κυμαίνων, ταρασσόμενος, σαλευόμενος, ὑπερβλύζων. Κόμαρος, κόμαρος, βότρυχος.

Κύματα μακρά, τὰ ὑψηλὰ λέγει Ὅμηρος, τουτέστι τὰ εἰς ὕψος κορυφούμενα. οὕτω γὰρ καὶ μακρὸς ἐλυμπός ὁ ὑψηλός. ἔστι δὲ ὅτι ἡ λέξις καὶ τὸ βαθὺ σημαίνει, ὡς ὅτι φρέατα μακρὰ λέγονται, ἤγουν βαθέα καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πάνυ βαθέα. οἱ γὰρ πᾶν βαθὺ ὕδωρ καὶ μακρὸν λέγεσθαι. Κυμάδια, τὰ χεῖλα διὰ τὸ κυμαίνειν. ἢ αἱ ὑπεροχαί, παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοξόοις.

Κύματος ἐξωκεανοῦ, ἃ ἐκβάλλεται εἰς ἤπειρον, κακοῦς ἔχει καὶ ὕλας. ἐκεῖ γὰρ ἐκτίθεσθαι ἔστι ῥιπτόμενα. Κύματα μακρὰ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ βαθέα. καὶ φρέατα μακρὰ ἐν ἄλλοις λέγει, ἐπὶ τοῦ συμπεπτωκότος. Κυμάτια, αἱ ὑπεροχαί παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοξόοις. Κύματι, κωφῷ, τῷ λέγω ἀνέμου ἐπιφερομένου τοῦ ἀφόρου, καὶ μάλιστα ἦχον ἀποτελοῦντος. ἄνευ γὰρ ἀνέμου τὸ κῦμα ὀγκοῦσθαι, μάλιστα ἀνέμου ἐνεχομένου ἐστίν. Κύματος ἄκρον ἄωτον, ὁ ἀφρός. Κυματοφορεῖσθαι, κλονεῖσθαι. Κυματωγή, ῥαχία, αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή. Κῦμα θαλάσσης λέγεται πρὸς διαστολήν. κυμαίνονται γὰρ καὶ λίμναι, καὶ ποταμοί. ἀλλ᾽ οὐχ οὕτως. κῦμα δὲ παράγεσθαι παρὰ τὸ κυκᾶσθαι, ὡς φαίνεται ἐν τῷ κεκυκημένον ἐκ τοῦ αἵματος. ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς ἐγγὺς τοῦ κυκᾶσθαι τὸ κῦμα θέμενος τρόπῳ ἐτυμολογικῷ. ἐπεὶ τὸ κῦμα ἐκ τοῦ κυκᾶν λέγεσθαι τινὲς ἐθέλουσι, ἤγουν κύκημα. ὅτι δὲ κῦμα ἀφιμίας καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς ἔμβρυον λέγεσθαι συγκοπὴν ἐκ τοῦ κύημα, δηλοῖ Εὐριπίδης ἐν τῷ γόνος κύματος εὐσπόρου, ἤγουν ἐγκυμονοῦντος ἐκ Ποσειδῶνος. Κῦμα, ἀντὶ τοῦ κύημα κεῖται, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κατὰ συγκοπήν. Κυμαίθα, παρὰ Θεοκρίτῳ, ὄνομα βοὸς, καὶ αἰγὸς, παρὰ τὸ κύμινδα. ἢ παρὰ τὸ αἴθω καὶ τὸ κῦμα, ἡ τὰς κόμας αἴθας ἔχουσα, τουτέστι ξανθὰς, ἢ ὀγκούμενον. Κύμβαι, ὄρνιθες. Κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ, παρὰ Ῥωμαίοις. Κυμαίνει, ἡ θάλασσα, ἀμεταβάτως, μεταβατικῶς ἀντὶ τοῦ ταράσσει. Κυματολήγη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται αὐτὴ τὸ λήγειν τὰ κύματα. Κυματωγή, ἀκτὴ ἔνθα κύματα ἄγνυνται. Κύμβαλον, ἀκρότατον. Κύμβαλα, ὄργανα ἠχῆ, παρὰ τὸ κύφον, κύφαλα ὄντα ὄντα. καὶ κύμβαλα, ὀνομάζεται παίγνια. καὶ κύμβαλ᾽ ἐβόλει παρ᾽ ἐλιχιλίδια. Κύμβαλον, παρὰ τὸ κύπελον, κύπαλον. καὶ κύμβαλον, ἢ παρὰ τὸ πεποιημένην φωνὴν ἔχον. κύμβαλον γὰρ, ἐκ πεποιημένης φωνῆς εἴληπται, αἱ δὲ πεποιημέναι φωναὶ αὗται, κομ, καρ, κιρ, ρι, χαι, κι, ται, χθι. Κυμβαλικὸς τρόπος, τῶν πολίκεις καταυργοῦσι.

Κύμβαλον, βακύλλιον, βαβούλιον, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Κύμβαι, ὄρνιθες, καὶ πέλλαι, καὶ περιφερεῖς, καὶ εἶδος ποτηρίου. Κυμβατευταί, ὀρνιθευταί. Κύμβαχος, ἐπὶ τὸν τῶν ἐπὶ κεφαλήν. ἔοικε γὰρ οἱ μετὰ ἐπὶ ὀγκουμένων κεφαλῆς ἡ κύμβη λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, κατὰ τὸ ἐπιβάλλειν. ὅθεν καὶ κυβιστᾶν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν καταβάλλεσθαι. ἔστι δὲ καὶ κυμβαῖον, εἶδος ποτηρίου, ὡς Παυσανίας φησί. παρὰ τὸ κοφὲν δὲ ἐτυμολογεῖται ἡ κύμβη, ὡς περιφερής. ὁ δὲ ἐκύμβαχος. ἢ ἔχει τι ἐτυμολογικόν, διὰ τὴν ἀνάγκην ἐγκλιθῆναι αὐτὸ ἦχον, ἢ ἐκ παραγωγῆς ἔχει τὸ χ, ἐκ τοῦ η. ὡς κοπὶς,

τίμαχος. ὅθεν κύβησιν ἀπεικὸν, ὁ ἐμπεχίδεια, οὕτω καὶ κύμβη, κύμβαχος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον, ἐν ᾧ ἐνίεται ὁ λόφος, ὡς τὸ κύμβαχον ἀκρότατον νύξ᾽ ἔχει. τὸ δὲ ῥηθὲν κυμβαῖον ποτήριον, κυμβίον ἔτεροι γράφουσι. λέγονται καὶ ὅτι ἐοίκει κατὰ σχῆμα πλοίῳ, καλουμένῳ κύμβῃ. Κύμβαχος, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν, καὶ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Κύμβαχον κόρυθος, ὅρα πρὸς διαστολὴν τοῦ τῆς κεφαλῆς εἴρηται. Ὅμηρος, κύμβαχον ἀκρότατον νύξεν. εἶτα ἐπάγει, πρὸς θρίασιν δ᾽ ἀφίππειον λόφον. πᾶς δὲ ὁ λόφος δηλαδὴ χαμαὶ κάππεσεν. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως κύμβαχον, τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς διάκενον τῆς περικεφαλαίας, ὡς ὃ καθίεται ὁ λόφος. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ἦχον τῆς κύμβης, ὅ ἐστι τῆς κεφαλῆς, ὅθεν καὶ κυμβία, ποτήρια ἐοικότα κεφαλοειδῆ, ὡς εἰκός. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτὸν βάλλειν. συμβάλλεται δὲ εἰς τὴν τοιαύτην νοῦν, καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ὀππιανοῦ ὀγκοειδὴς μύθος κύμβη.

Κύμβη, πλοῖον εἶδος. ἢ ὁμώνυμον ποτήριον κύμβα, καὶ κυμβίον δὲ γένος τι ποτηρίου βαθέων ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἐχόντων μηδ᾽ ὦτα. Κύμβη, ἡ κεφαλή. Κυμβία, τὰ κοῖλα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι καὶ κοῖλα. Κυμβία, τὰ μαζία τῶν χοιρίων. Κυμβίον, εἶδος τι ἐκπώματος ἐπιμηκὲς καὶ στενόν, καὶ τὸ σχῆμα παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κυμβίον. Κύμβοι, τὰ ἐκπώματα. Κύμβος, κοῖλος μυχός. βυθός, καὶ κεραμίου πυθμήν. Κύμη, πόλις ἰταλίας ἀπὸ Κύμης κύμης βασιλίδος, ἢ ἐκράτει τὴν τόπον. οἱ δὲ, τὸ ἐγκύμονος γυναικὸς οὕτως ὠνομάσθαι τὴν τόπον. οἱ δὲ, διὰ τὸ πολυκύματον αὐτὴν εἶναι. Κύμηχα, κόσμον. Κύμινδις, ἔοικε κρόμινδις εἶναι. οἱονεὶ κρύψις τοῦ ἰδεῖν, ἐπειδὴ ὕπνον οἰκεῖον ἐστι. διὸ καὶ τοιούτῳ ζώῳ τὴν ὕπνον Ὅμηρος ἐπεφώνησεν, ὃ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὰς κλάδους φασὶ κρύπτειν. ἔστι δὲ ὁ κύμινδις, ἢ ὁ κόμινδις, ἑκατέρως γὰρ λέγεται, οἰκεῖος ὕπνῳ ἐστί, καὶ ὡς εἰς ὕπνον φανερώτερος, καὶ ὡς τὰ πλεῖω νυκτὸς φαινόμενα. καθὰ καὶ ὁ ὕπνος νυκτὶ πεφιλίωται μυθικῶς, καὶ ἀλληγορικῶς, καὶ δηλοῖ τοῦτο ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία λέγουσα, ὅτι κύμινδις ὀλιγάκις φαίνεσθαι. οἰκεῖ γὰρ ὄρη. μέγεθος, ὅσον φασσοφόνος ἱέραξ, τὴν δὲ ἰδέαν λεπτὸς καὶ μακρός, κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτόν. οὗτος ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεσθαι διὰ τὸ μὴ βλέπειν ὀξὺ, τὰς δὲ νύκτας θηρεύει, ὡς οἱ ἀετοί, καὶ μάχεσθαι πρὸς ἀετὸν, οὕτω σφοδρῶς, ὥστε πολλάκις ὁμοῦ λαμβάνεσθαι ζῶντας ὑπὸ τῶν νομέων. τίκτει δ᾽ ἐν πέτραις, ἢ σπηλαίοις. λέγεται δὲ ἡ ἱστορία, καὶ ὡς μέλαν ἐστὶ χαλκίζον τὴν χροιάν. ὅθεν καὶ χαλκὶς λέγεσθαι, ζήτει χαλκίδα λέξιν. Κυμινδάλα, καταγραφή, ταραντῖνοι. Κύμινδος, ὁ αὐτὸς, καὶ κυμίνδιος.

Κύμινον, εἶδος βοτάνης. Κυμινοπρίστας, τοὺς φειδωλοὺς καὶ σμικρολόγους ἐκάλουν. σημαίνει δὲ τὴν λέξιν λαμπρῶς, κυμινοπρίστης, κυμινοπρίσων. Κυμοδόκη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεσθαι αὐτὴ τὸ δέχεσθαι, καὶ ὑποδέχεσθαι τῶν κυμάτων. Κυμοθόη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεσθαι, διὰ τὸ ταχὺ τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Κυμόρρόος, τὴν ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥοῦν. Κύνα, ὄνομα πόρνης. Κύνα λέγειν δηλαδὴ ἀρμόνιον, τὸ τοῦ Φερεκράτους σχῆμα διὰ τὸ ἀπόλλακον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τὸ ἄλλο πασχόντων πάθος, ἐφ᾽ οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία. Κυναῖχο, τέχνη. ἔστι τὴν διὰ χειρῶν δέσμην. εἰ δὲ τὸ κυναῖχο, ἀντὶ τοῦ κλίνειν, καὶ ὄνομα κυνῶν καὶ ἐπίρρημα ἡμῖν, καὶ ἱερατεία. Κύναλα, κυνόσβατον, ἡ φυτὸν, ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαί φασι. Κυναλλάς, ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας λέγουσι Λακωνικῶς. Κυναλίδες, αἱ τῶν μαγδαλιᾶς. Κυνάλλας, κατασκαλῶν, ἀθλίων τοὺς ἐλευθέρους. καὶ κυνάλλας, ἀπελεύθερος. Κυνάφα, κεφαλὴν ἐξ ἧς ἐπιπον οἱ ἀπελευθερούμενοι. ὅθεν καὶ τὸ ἐν κυνάφῃ ἐλευθέριον ὕδωρ, παροιμιακῶς ἐπὶ τῆς κατ᾽ ἐλευθερίαν ζωῆς.

βὶς, κυλοβό. Κυκῶ, τὸ ταράσσω, καὶ κυκῶσαι. Κυκώμενος, ταραττόμενος. Κυλαίνειν κάτω, Σοφοκλῆς φησὶν, τὰ ὦτα κατακλᾶν, ὅπερ οἱ [illegible] ποιοῦσιν, ἴσως ἐπὶ οὐρὰν ἀντὶ κυλαίνειν. καὶ τὸ οἷον οὐρὰ μὲν [illegible] οἱ [illegible], καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω. Κυλιβιών, ἡ ἄκαρπος κράμβη. Κύλα, τὰ ὑπὸ κάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα, τὰ ὑπώπια. Κυλίειν, λέγεται ἀπὸ τῶν ἄνω ἐπὶ τὰ κατώτερα. τὸ δὲ ὤθειν, ἀνάπαλιν. κατακυλίεσθαι μὲν ἔστι ῥῆσιν, ὠθεῖται δὲ οὐκ εὐχερῶς. Κυλικεῖον, ἡ θήκη τῶν ποτηρίων. Κυλικίου, ἰδιώτης ἐκ τόπου, ἴσθμιος. Κυλικήρυτον, αἷμα, ὡς τὸ κοτυλήρυτον, οἷον πολύ. Κυλίκρανον. Πολέμων φησὶν, ὅτι οἱ ὑμῆς κατοικοῦντες [illegible] κυλικεῖς. οἱ δὲ ὑπὸ ἡρακλεώτας, ἀπὸ τῶν ὀνομασθῆ. Κυλίνδει, κυλίει, ἐπιφέρει. καὶ κυλινδεῖσθαι, ὁμοίως. Κυλινδεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ κυλίνδω σχηματίζεται, βαρυτόνου ὄντος. τὸ γὰρ κυλινδεῖσθαι, τὸ μεθ' Ὅμηρον ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀλινδεῖσθαι. εἰς ὁμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἀλινδεῖσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἀλινδήθρα, ὅπερ ἐστὶ κονίστρα. προϋπάρχει δὲ ἀμφοῖν τὸ ἀλίζειν, ὥσπερ τις παρὰ [illegible] κωμικῷ ἐν τῷ ἀλινδήθρας ἰκῶν. ἤγουν κονίστρας, παλαίστρας. καὶ ἐν τῷ τὴν ἵππον ἐξαλίζειν, ἤγουν κυλινδεῖσθαι ποιήσειν. Κυλινδεῖσθαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ περιφέρεσθαι. Κυλίνδειν πῆμα, πολλαχοῦ εἶπεν ὁ ποιητὴς, καὶ δηλοῖ τὸ ἄγειν ἐκ Διὸς ἦκεν αὐτό. Κυλινδήθρα, κυλίστρα, ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ. Κυλινδεῖον, προσώπιον ξύλινον. Κυλινδούμενος, κυλιόμενος, περιστρεφόμενος. Κυλινδοῦται, κυλίεται. καὶ καλινδοῦται, ἀντὶ τοῦ κυλίεται. Κυλινδροι, ὅροις καὶ σφραγιδὸς εἶδος, καὶ πόλεμοι, καὶ λίθοι στρογγύλοι. Κύλινδρος, κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἑκατέρωθεν ἔχων βάσιν ἐπίπεδον. Κυλινδῶ, ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ βαρύνεται, ὅθεν τὸ κυλινδόμενος μόνον εἶπεν ὁ ποιητὴς, εἰ καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον ποιηταῖς, οἱ κυλινδεῖσθαί φασι. Κύλιξ, τὸ ποτήριον, ἀπὸ τοῦ κύκλος, κύκλιξ. καὶ κύλιξ φιάλη. λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον κοῖλος, ἀποπεπρισμένον, κυκλούμενον ἢ κυλίκιος ἐξέτασις, οἷα δὲ [illegible]. καὶ κύλικι ἐς τὸ ἁβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐκπεσὼν ἔκτεινε, καὶ αὖθις καὶ ταχέως ἀναστὰς [illegible] θύουσιν ἀπὸ δὲ τὸ κύλικος βαθὺ πυθμένι καθορῶν. Κύλιξ ῥοπαλωτὰ, τὸ παρὰ πολλοῖς Διακλόνιρον. Κύλιξ, τὸ ποτήριον, κύκλιξ τις ὤν, ἀπὸ τοῦ κυκλοειδὲς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ χέω χύλιξ καὶ κύλιξ.

Κυλίσανος, πόλις ἰταλίας. παλαιὰ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. [illegible] δὲ τὸ τοῦ ἡρακλέα φασὶ [illegible] ὑπομείνας, ἢ κυλισθῆναι εἰς αὐτὴν, κυλίσανος ἐκλήθη. Κυλίχναι, λεκανίδες, τρυβλία, ἢ φιάλαι. καὶ κυλικνίδες παρὰ ἀθηναίοις, αἱ πυξίδες, ἢ αἱ λιβανωτοὶ, ἢ ἀγγεῖα κεράμεα. Κυλίχνιον, ἐκπωμα, ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα. Κύλλα, πολίχνιον ἐν τρωικὸν κείμενον περί που τὴν ἀγαμεμνονίαν χώραν. τὸ δὲ ὄνομα ἔχειν ἀπὸ κύλλου ἐνεχθέντος ὑπὸ πέλοπι, ὃς κύλλος ἐκαλεῖτο. αὐτόθι δὲ τεθνεὼς καὶ ταφεὶς ἐτιμήθη πρὸς τοῦ πέλοπος [illegible] πόλεως, ἣ ὡς δι' ἐκεῖνον κύλλα ἐκλήθη. καὶ ἀπ' αὐτοῦ κυλλαῖος ἀπόλλων αὐτόθι, ὁ καὶ ποταμός. ἔοικε δὲ ὁ κύλλος [illegible] τοῦ κλίνασθαι, ὡς τὸ κύλλος τοῦ κύλλαντος. διὸ καὶ οἱ κατὰ τὴν κύλλαν αὐτὴν κύλλαντες ἐκαλοῦντο. Κυλλάδες, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη, ὅθεν καὶ τὸ ταῦτα οἰδεῖν, κυλοιδιᾶν καλοῦσι. [illegible] δὲ τὸ υ. Κυλλαίνει, θυμαίνει. Κύλλαιος, βόστρυχος. Κυλλαροβὶς, δίσκος, ἢ γυμνάσιον ἐν ἄργει.

Κύλλαρος, ὁ ἵππος κάστορος, παρὰ τὸ κέλλειν, ὅ ἐστι ταχύς. Στησίχορος φησὶ τὸν ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις φλόγεον καὶ ἅρπαγον, ἀκέα τέκνα ποδάργας, καὶ κύλλαρον. Κύλλαρον, κύλλαρος, ὄνος. Κύλλας ἦν ἄρτος ἐν αἰγύπτῳ, ἀπὸ ξηρῶν ἐξ ὀλυρῶν. Κυλλαστὶς, οἱ ὀφθαλμοί. Κυλλήνη, κορυφὴ [illegible] δοκοῦντα. οἱ δὲ τὰ κέρατα κολόβια, καὶ ἰσοκωτικά. Κυλλήνη, ὄρος μὲν ἔστι ὄρος ἀρκαδίας, ἀλλὰ καὶ πόλις ὁμώνυμος. ἐκεῖ δὲ τὸν ἑρμῆν τεκεῖν, ἡ τοῦ ἄτλαντος μαῖα. ὅθεν καὶ κυλλήνιος ἑρμῆς. ἐξ οὗ καὶ κύλλιος κατὰ συγκοπὴν, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησίν. ἐκλήθη δὲ κυλλήνη, ἀπὸ τοῦ κυλλήνος τοῦ [illegible]. ἐν τούτῳ φασὶ μόνῳ τῶν ὀρῶν τοὺς κοψίχους λευκοὺς γίνεσθαι, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι, θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην, τῆς δὲ ἡμέρας δυσθηράτους εἶναι σφόδρα. ἔστι δέ φασι καὶ κύλλας κυλλήνη. ὁ δὲ [illegible], ὅτι κυλλήνη καὶ ἠλεῖον ἐπίνειον, ἀφ' ἧς κυλλήνιον ἀρχὸν ἐπειῶν φασί που Ὅμηρος. ἔστι δὲ καὶ κώμη μετρία, ἔχουσα τὸν ἀσκληπιὸν ξόανον θαυμαστὸν ἰδεῖν ἐλεφάντινον. καὶ ὅτι οὐχ ὁ [illegible] κυλλήνης κατὰ τὴν [illegible] παράδοσιν, ἀλλὰ τεχνίτης ἀγάλματος [illegible] ὁ κυλλήνης. Κυλλήνη, πόλις ἐστὶ τῆς ἀρκαδίας.

Κυλλήνιος, ὁ ἑρμῆς. μυθικῶς μὲν ἀπὸ κυλλήνης, ἢ ὡς ὄρος ἐστὶν ἀρκαδίας ὀνομασθὲν ἀπὸ κυλλήνης ἡρωίδος [illegible]. [illegible] δὲ [illegible], ἐν τοῖς περὶ τὸ πιστὸν ἔργον [illegible] τὸν ἑρμῆν, καίπερ ἔχων τὸ [illegible]. κατὰ μέν τι [illegible], κυλλήνιος ὁ [illegible], ὁ τὰς [illegible] τῶν κύλλων [illegible] ἔχων, ὃ δηλοῖ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν παρὰ ἀττικοῖς, τὸ τὰ κάτω τοῦ ὀφθαλμοῦ οἰδεῖν, ἐκ μακροῦ ποίου τυχὸν, ἢ ἀγρυπνίας. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι κύλα καλεῖ τὸν [illegible], τὰ ἐν τῷ κάτω βλεφάρῳ μακρὰ ἀνατρέχοντα ἐν τῷ μέσῳ. τὰ δὲ ἐν τῷ ἄνω, ἐπικύλιον. Κύλλα, ὑπώπια μακρά. Κύλλοβος, ξηρὰ συκῆ. Κυλλοιδιᾶ, τοὺς ὠπας ὀγκοῖ.

Κυλλοιδιᾶ, Θεόκριτος, κυλλοιδιόωντες, οἰδοῦντες, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκούμενοι. Κυλλὸν, ἐπὶ τοῦ σκέλους ἔσκαιον, ἔργοις κυλλοποδίων. τὸ δὲ χωλὸν, ἐπὶ τοῦ χειρός. ὡς Εὔπολις, ἀλλὰ χωλὸς ἐστὶ τὴν ἑτέραν χεῖρα σὺ λέγεις. καὶ εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν [illegible] φησίν. ἢ τάχα ἐπεὶ κυλλαίνεις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς σοὶ κοῦφα, ἢ σοὶ λυπῶ, Ἀριστοφάνης. Κυλλοπόδιον, ὡς πηροξύνεσθαι, ὡς τὸ ἀγάλματον. Κυλλοποδίων, ὁ ἥφαιστος. ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλίποδος εἰλίποδος εἰλιποδίων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κυλλόποδος κυλλόποδος κυλλοποδίων, διὰ τοῦ ἰῶτα. Κύλλους λέγει, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ, πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἀφαιρέσει δεδώκαμεν. Κυλλὸς, πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ, ἐπὶ σκελῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοὺς τὰς χεῖρας πεπηρωμένους. Κυλλοῦ πήραν. ἡ πήρα, χωρίον πρὸς τῷ ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν ἀφροδίτης. Κυλώνειον ἄγος, ἀπὸ κύλωνος, ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν περικλέα ἀθηναῖοι, ἀπέκτειναν.

Κύλων, ἀθηναῖος ἀνήρ. μεγαρέως γυναῖκα γήμας θεαγένους γυναῖκα, θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς, ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτὴν, δύναμιν λαβὼν παρὰ θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ, ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει ἁλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι. ἴσως δὲ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἀποκτείναντας εἰς τὰς ἱκέτας ἀλιτηρίους ἔφασκον. οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν, τοὺς ἱκέτας φονεύσαντας. ἄλλως. κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν, ἐπὶ τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς, καὶ ὑπὸ ἀθηναίων ἐκλήθη. καὶ οὕτως ἱκέτης εὑρὼν καιρὸν φυγῇ ἐχρήσατο. καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς αὐτοὶ ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν. ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν. ἐκλήθησαν δὲ ἐντεῦθεν οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβε ποτὲ τὰς ἀθήνας, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλφιτα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. χαρίεντα δὲ τὸ ὄνο-

μα

ὑπὸ κύκλα πυθμένι θῆκεν. ὅ ἐστι κατὰ τῶν τροχίσκους, οἱ ὡς εἰκὸς ἐπῄεσαν τοῖς τῶν λεβήτων ποσίν. ὡς ἄρ' εἰς τι δῶμα τῶν θεῶν ἀθροισθῶσι(?) δύνωνται. τοῦτο γὰρ ὁ θεῖος ἀγών. καὶ ἐκεῖθεν αὖθις εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποτίθωνται, δίκην ἐμψύχων. τὰ αὐτὰ γὰρ ὑποτίθεται γίνεσθαι τὰ ἀψυχότατα. Κύκλα κατὰ μεταπλασμὸν γένους, οἱ τροχοί. ὅθεν καὶ κυκλῆσαι ἐστὶ φησὶ, τὸ ἐπὶ ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. τοιοῦτο δὲ μεταπλασμοῦ σὺν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ὁ θυμὸς καὶ τὸ θυμόν. καὶ ὁ γάργαρος παρ' Αἰσχύλῳ, φησὶ καὶ τὸ γάργαρον. οὕτω δὲ καὶ ὀρίγανον καὶ ὁ ὀρίγανος. Κυκλάζει, κύκλῳ περιέρχεται. Κυκλαίνεις, στρογγυλοῖ. Κυκλάμινος, εἶδος βοτάνης. Κύκλασι αὐλαῖς, οὕτω ἔθος ἐκάλουν. εἰσὶ δ' αἱ χωρικαί. Κυκλεῖ, ἢ κυκλοῖ, ἀνακυκλοῖ. Κύκλιον, εἶδος πέμματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον. Κυκλέω κυκλῶ, τὸ συστρέφω. κυκλέω δὲ τὸ περιλαμβάνω. καὶ κυκλοῦμαι, τὸ περιλαμβάνω καὶ τὸ περιλαμβάνομαι. Κυκλήσομεν, ἀντὶ τοῦ τροχοῖς ἀνάγωμεν, ἢ μάλιστα ἐφ' ἁμαξῶν κομίσωμεν. ὡς ἀπὸ μέρους. τὰ δὲ κύκλα, ἤγουν οἱ τροχοί, μέρος ἁμάξης. Κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἁμαξῶν ἄρωμεν. ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω, κύκλα οἱ τροχοί.

Κυκλώσομεν, ἀναστρέψομεν. Κύκλια τὰ πολλὰ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. παρθένια δὲ ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπιεικῶς ᾀδόμενα. ἔστι δὲ διθυραμβικόν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατὰ τοίχους, ποικίλα, οἷον ὕμνους, παιᾶνας, προσῳδίας, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Κυκλιοδιδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιὸν λέγει Ἀριστοφάνης. εἴρηται, ὅτι οἱ κύκλια διδάσκουσιν. Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον Λᾶσον Ἑρμιονέα. οἱ δὲ ἀρχαιότεροι, Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων. Ἑλλάνικος δὲ, ἐν τοῖς Καρνεονίκαις. Κυκλογέλων, γλίσχρον, σμικρολόγον. Κυκλοβορεῖν, καὶ καταπλουτίζειν, χαρακτηρίσματα ἐστὶ κωμῳδίας.

Κυκλοβόρος, ποταμὸς Ἀθηναίων, ὃς οὐκ ἀεὶ ἐστὶ διὰ παντὸς ῥέει, ἀλλὰ χειμάρρους. ἔνιοι τόπος κυκλοτερής, ἐν ᾧ τὰ ὤνια ἐπωλοῦντο, ἃ ἐσφετερίζετο ὁ Κλέων. Κύκλοι, ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται, ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα. ἴσως δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὤνια, ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι ἐπιπράσκοντο. τοῦτο τράπεζαν Ἀριστοφάνης καλεῖ, μεσοπύλιον τοῦ περιδρόμου(?). Κύκλοι εἰσὶ παράλληλοι, οἱ περὶ τὸν αὐτὸν πόλον γραφόμενοι.

Κύκλοι εἰσὶν ἀρκτικοί, οἱ τὸ φαινόμενον ἀεὶ μέρος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀφανὲς διορίζοντες. Κύκλοι εἰσὶ μεσημβρινοί, οἱ διατέμνοντες τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. κύκλοι εἰσὶν ὁρίζοντες, οἱ διορίζοντες τὸ φαινόμενον μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. Κύκλον ποιητὸν λέγει Ὅμηρος σιδήρεον, τὸν τοῦ ἅρματος τροχὸν, ὡς καὶ αὐτοῦ εὖ πεποιημένον. ἢ καὶ πρὸς διαστολὴν τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον(?) λεγομένου κύκλου. Κύκλος, σφαῖρα, οὐρανός, κόσμος. Κύκλος ἐστὶν ἰσημερινός, ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἐφ' οὗ τὰς ἰσημερίας ὁ ἥλιος ποιεῖται. Κύκλος ἐστὶ τροπικός, ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς τροπὰς ποιεῖται. Κύκλος, περίβολος. καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται, καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπότροχόν τι κατασκεύασμα. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα, ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, καὶ εἶδος ἐπασίας(?). Κυκλοτερὴς, περιφερής, ἐπικαμπής. Κύκλους καὶ τροφούς(?), τὰ τείχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος ὡς Σοφοκλῆς εἴρηκε, κυκλώπειον τροχόν. Κυκλοτερὲς τόξον λέγει Ὅμηρος, οὐ τοιοῦτον φύσει, σκολιὸν γάρ ἐστι καὶ ἀγκύλον πρὸ τῆς τάσεως, ἀλλ' ὅταν ἐντεινόμενον(?) τοιοῦτον γίνεται. Κυκλοφορεῖται, κατὰ κύκλον φέρεται, ἢ κινεῖται. Κύκλωπες, κυκλώπες, καὶ κατὰ συγκοπὴν κύκλωες(?), παρὰ τὸ ὅτι κυκλοτερεῖς ὀφθαλμοὺς εἶχον ἐπὶ τοῦ μετώπου. Κύκλωπες, ἄγριοι ἄνθρωποι. καὶ κυκλώπειον κλίμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κυκλώπων ἔδος, ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας. καὶ κυκλώπιον, χαλκεῖον. Κυκλῶ, κυκλώσω κοινῶς. κυκλῶ κυκλήσω, παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐφ' ἁμάξης ἄξω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί, καὶ εἰσκυκλέω, καὶ ἐπικυκλέω, καὶ ἀνακυκλέω.

Κυκλῶσαι, τὸ περιελθεῖν καὶ περιοδεῦσαι ἴσα τείχει. κυκλῶσαι δὲ καὶ ἀνακυκλῶσαι, τὸ πολλάκις αὐτὸ μεταστρέψαι. Κυκλωσαλέμοις(?), ὑψηλοῖς. Κύκλῳ, εἴτε ὄνομα, εἴτε ἐπίρρημα, σὺν τῷ ι γράφεται. ἔστι γὰρ κύκλος, κύκλου, κύκλῳ. καὶ λοιπὸν αὗται αἱ δοτικαὶ μεταχθεῖσαι εἰς ἐπιρρήματα, κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς δοτικῆς, τὴν γραφὴν φυλάττει. οἷον ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. κύκλῳ. οἷον, κύκλῳ σῶμεν. Κύκλωψ, ἐθνικόν ἐστι, διὰ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ, κύκνον δὲ τὸ σπλάγχνον(?). εἰ μὴ ἄρα ὥσπερ τὸ Αἰγύπτιος, ἐν τοῖς ἑξῆς κύκνον εὕρηται ὄνομα, οὕτω καὶ τὸ κύκλωψ ἐξ ἐθνικοῦ εἰς κύκνον μετήχθη, ἐκ διαπεπλασμένου τοῦ πολυφήμου τὸ κύκνον. Κύκλωψ ὅτι ποιμὴν ἦν, καὶ λύραν κατέχων ἐποίει τοῖς αὐτοῦ θρέμμασι, καὶ ὅτι αὐτὸν ὁ λυκαπὸς(?) ἐτύφλωσεν, δηλοῖ ἡ ἱστορία. Κύκνειον, τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Κύκνοι, δύο. ὁ μὲν Ἄρεος, ὁ δὲ Ποσειδῶνος. καὶ τὸν μὲν Ἄρεος, κακῶς τοὺς παρὰ θάλασσαν διαβαίνοντας, Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. ὡς ἐν τῇ ἀσπίδι Ἡσίοδος δηλοῖ. τὸν δὲ Ποσειδῶνος, Ἀχιλλεὺς στρατευσάμενόν τε συμμαχοῦντα τοῖς Τρωσίν, ὡς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Κύκνος τῷ Ἀπόλλωνι, οὐ μόνον διὰ τὸ ᾠδικὸν καὶ μαντικὸν ἀφιέρωται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐκ τοῦ λάμπειν ἢ βλέπειν παρεῖναι, οὗπερ Ἀπόλλων ἐστὶ παραίτιος. ὅθεν καὶ Δήλιος ἐπιθετικῶς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ ἐνόρατα πάντα ποιῶν. Κύκνος, εἶδος ὄρνεου. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φωνῶ, γίνεται κλόω, κλόνος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ λ, κύκνος. ἢ ὁ κυκλοτερῆ ἔχων τὸν τράχηλον, παρὰ τὸ κύκλος. Κύκνος, ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα, πλὴν κεφαλῆς. τοῦτο μῦθός ἐστιν, ὅτι κατὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ κύκνος ἀνῃρέθη. ἀλλὰ περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ κύκνος, καὶ μάλιστα σκεπτόμενος ἐν πολέμοις, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπτεύεται τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτος ἦν, ἐπειδὴ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως τὴν κεφαλὴν, ἀνῃρέθη. Κύκνος, ὁ Σκαμανδροδίκης καὶ Ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐρρίφη πλησίον θαλάσσης. κύκνον δὲ πέριξ αὐτοῦ καταπλάττων, ἰδόντες ἁλιεῖς ἀνεῖλον τοῦτον, καὶ κύκνον ὠνόμασαν. ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε Πρόκλειαν τὴν Λαομέδοντος, καὶ γεννᾷ Τέννην, καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπέγημεν ὁ κύκνος Φιλονόμην τὴν Τραγασέως. ἣ ὡς ἐρασθεῖσα τοῦ Τέννου, καὶ μὴ τυχοῦσα, καταψεύδεται πρὸς τὸν πατέρα, ἐκβιασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, συμμαρτυροῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινος Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα λαβὼν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν, ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τέννου Τένεδος καλουμένῃ, ἰδόντες οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα αὐτῶν τὸν Τέννην ἐποίησαν. καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου, Τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν Φιλονόμην. αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν κύκνον, καὶ Τέννην τὸν ἱερὸν κύκνου λέγω, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη φεύγουσα τὴν μῖξιν, εἰς γῆν κατεπόθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλεὺς κύκνον, καὶ Τέννην, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν, ὅτι ἕτερον ἀνεῖλε καὶ μνήματα, ἣν ἡ Θέτις συνεκάλυψεν(?) Ἀχιλλεῖ διὰ λέγων, ὑπομιμνήσκων αὐτῷ μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα. εἰρημένον γὰρ ἦν Ἀχιλλεῖ ἀποθανεῖν, εἰ ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Τέννης, ὡς ἔφην, υἱὸς Ἀπόλλωνος. Κύκνος, ἀπὸ τοῦ κυκᾶν ἄλλων τὴν ἰλὺν χύσει τροφῆς(?). Κυκσίας(?), προγόνου(?). Κυκοῦντος, θρηνοῦντος. Κυλίζει(?), ἐλυκίζει κελεύοντα(?). Κύλασον(?), τὸ σκῦθον(?). Κυρτὸν(?), ἄγκυρον(?), ἀπαλὸν, βλαισόν. Κολο-

ἀγκὼν. Διαστασεριδαι δὲ, τὸ κύνδυλον τοῦ βραχίονος εἶναι λέγει παρὰ τὸ ἐπικεφαλεῖν. Κύβλα, κῦλα, ἡ ἰσχῦς, ἢ μηγάλα ἐστι, καὶ ὀλέκρανα. Κυχιδλα, τὴν μακρὰν κύλικα, πᾶσι τὸ ἐπικεράσαι. Κυχραῖος, κυχρεὺς, Σαλαμίνιος καὶ σαλαμῖνος υἱός. ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμῖνος, ὥς φησιν Εὐφορίων. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κυλιὸς, κυλίνδος, οὕτω κυχραῖος. τοῦτον δὲ λέγουσι τὸν δρακοντα ... ἄλλοι δὲ καὶ ὅτι ὄφις ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα, καὶ τοῦτον ἀνεῖλεν ὁ κυχρεύς ἀνεῖλεν, ὅθεν καὶ ἀνάλεφος ἐκλήθη. Κυλαίνεται, λοιδορεῖ, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. Κυλάχασι, μαλάχαι, λοιδορίαι, καὶ κυλαχόμενα, λοιδορούμενα. Κυλαίκωνικ@, ἔνδοξος αἰκωνικ@, καὶ δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς ἐν ἄστει. Κυλαίνει, ἐμέ, ἀφιεῖ, θαυμάζει, ἐγκωμιάζει. Κυλαίνω, τὸ δοξάζω. ἀπὸ τοῦ κῦδος, κυδαίνω λέγεται, καὶ κυδάνω. Κυδάλιμος, ἔνδοξος, ἔνδιμος. ἐκ τοῦ κῦδος γίνεται κύδιμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς κυδάλιμος. Κυδαῖναι, τὴν ... Κυδαντίδαι, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς. Κύδαρ, τάφος. Κύδαρος, παῖς μικρός. Κυδαγόρων, ἐπιφανέων. Κύδει γαίων, τῷ κάλλει ἑαυτοῦ ἀγαλλόμενος. Κύδει, ἀρετῇ. Κύδιος, ἐστὶ παρ' Ὁμήρῳ, πτώσει φροντίδος ἄξιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κυδαίνω, ἀποβολῇ τοῦ υ. ἀφ' οὗ καὶ κυδοιμός, οἱ τῆς κυδοίμου φροντίδαι. ὀξύνεται δέ φασι τὸ κυδιός, διότι τὰ εἰς ος καταλήγοντα τὸ ῖ παραληγόμενα ὀξύνεται, ὀχλῶ ὀχλός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ὄχλος, σωρεύω σωρός, καὶ συγκοπῇ σωρός, φυλάσσω φυλακός, οὕτω καὶ κυδαίνω κυδιός. ὡς ... προπαροξύνεται, λέγεται ὅτι ὡς παιδεύω παιδευτός, ἱκετεύω ἱκέτης, οὕτω κυδαίνω κύδιος, ἐξ οὗ καὶ ἐπικύδιος. ἀποβληθέντος δὲ τοῦ ι, ἐγένετο κύδιος.

Κύδιμος, ἐλέφαντος, ἐμβεβώρευται κατὰ Διόνυσον. Κυδιάνειρα, ἡ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας. κῦδος γὰρ ἡ δόξα. Κυδίστε, τὰ ἄνδη τὸ δοκεῖτε. Κύδιον, κρεῖττον, κρεῖσσον. Κυδιόων, σεμνυνόμενος, γαυρῶν, χαίρων, δόξῃ ἐπαιρόμενος.

Κυδιόων, ὁ γαυρῶν καὶ ὑψαυχενῶν. Κυδιόων, σημαίνει ὅτι τὰ διὰ τοῦ σω ... ἔχοντα τὴν πρὸ τοῦ ο μικροῦ συλλαβὴν βραχεῖαν συστέλλεται, οἱ δὲ μακρὰν ἐκτείνεται. Κύδισαι, ὑλοδόξαι, σεμνόν, ἐμιώτατα. Κυδοιδοπᾶν, συνταράττειν. λέγει δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ ταράττειν, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυδοπᾶν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Κυδοιμός, ὁ θόρυβος, ταραχὴ, ἡ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ κῦδος τὸ δεῖν, ἢ τὸ δεῖμα. Κυδοιδοπᾶν, συνταράττειν. γίνεται δὲ ἐξ ἑκατέρου, τὸ μὲν διὰ τοῦ π παρὰ τὸ κυδοπᾶν, τὸ μὲν δὲ διὰ τοῦ ξ, παρὰ τοῦ κυδοιμοῦ. Κυδοιμός, ἀπὸ τοῦ κύδων οἶδμα καὶ ταραχάς. Κύδος, κύδος. Κῦδος, κυδιμος. ὁ κυδάλιμος, ὁ κύδιμος. ἐκ τοῦ κύδου φιλῶ, τὸ κῦδος. Κῦδος, καὶ ἀλκὰ ταυτὸ παρ' Ὁμήρῳ. ὡς ἐν τῷ ἀμφοτέρων, κῦδός τε καὶ ἀλκήν, καὶ ἔσομαι. κῦδος, λοιδορία. καὶ κῦδος, ἡ δόξα, ὁρμή, νίκη, λύμη, ἀσπίδα. Κυδρός, ὁ ἀγαθός, τίμιος, ἀπὸ τοῦ κῦδος, κυδρός. Κύδωνες, κρῆτες, ἔθνος. καὶ κυδωνίς, πόλις κρήτης, ποταμὸν ἔχει ἰαρδανον. Κυδώνιον, εἶδος ὀπώρας. Κυδώνιον, μῆλα καὶ ὅμοια, ἢ ἀπὸ τοῦ Κυδώνιον, τὸ μῆλον. Κυδωνία, πόλις ἐν κρήτῃ. Λέξανδρος ἐν πρώτῳ κρητικῶν, τῇ ἀκακαλλίδι συνελθεῖν φασι τὸν ἑρμῆν καὶ τὸν ἀπόλλωνα, καὶ ἐκ μὲν ἀπόλλωνος γενέσθαι νάξον. ἐκ δὲ ἑρμοῦ, κύδωνα ἀφ' οὗ ἡ πόλις κυδωνία καλεῖται ἐν κρήτῃ. τὸ ἀκακαλλίδος ὄρος ἀμφιέννυσιν, καὶ γαράμαντα κλεῖσθαι φασιν. ἄλλον δὲ, πότερον ἀπὸ τοῦ γαράμαντος ἢ ὑπὸ οἱ ἐν τῇ λιβύῃ γαράμαντες ὀνομάζονται οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔθνους. ἐστὶ δὲ καὶ παῖς παρ' αὐτοῖς, καὶ γαράμας. Κύει ἡ γυνὴ, ἡ κατὰ γαστρὸς ἔχουσα, καὶ τὸ μέλλον κύει, ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει. Κύειν, προτέρου τὴν ... τὸ κυεῖν, τὸ προσκυνεῖν, καὶ κύειν, τὸ γεννᾶν. Κυεῖν ἐστι τὸ ἔγκυον εἶναι. τίκτειν, τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κυεῖν. Κυζικηνός,

ὁ ἀσβεστὴς τοῦ κυζικηνοῦ. Κυζικηνοὶ στατῆρες, ἃ ἐκ Βύζαντος, ... οὐ κεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικὸς ὁ τύπος. Κύζικος ... ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ γένους, ὡς ἐν ἐλλησπόντῳ. γέγονε δὲ ... τῶν ὑπὸ ... βασιλεύς τοῦ θρακῶν αἰτίαν, τοῦ κυζικηνοῦ ... πόλις ... ἐν σικελίᾳ. Κύημα, τὸ κατὰ γαστρὸς, καὶ ἡ προβολὴ τοῦ φυτοῦ.

Κυηθείς, κυίω, ὁ σημαίνει τὸ ἐγκαινεῖν, καὶ συλλαμβάνω, καὶ οὐ τὸ τίκτω, παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὁ μέλλων κυήσω, ὁ παρακείμενος κεκύηκα, ὁ παθητικὸς κεκύημαι, ὁ ἀόριστος ἐκυήθην, ἡ μετοχὴ ὁ κυηθείς. Κύησιν, ἐν γαστρὶ ἔχειν. Κύθε, ἀντὶ τοῦ ἀόριστος τοῦ κεύθω. Κύθειν, κρύπτειν, ἐκάλυψε. Κυθέρεια ἡ ἀφροδίτη, παρὰ τὸ κεύθειν τὸν ἔρωτα, ἢ ἡ καθάπερ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν ἔρωτα. ἢ διὰ τὸ ἐρωμένοις ἐν αὐτοῖς κρύπτειν τὸν ἔρωτα καὶ πάθος. Κυθέρεια λέγεται, ἢ ἡ ἀναφαινομένη περὶ τὰ κύθηρα, ἢ ὁ κεύθουσα ἔρωτας. ἄλλως. κυθέρεια, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὰς ὀρέξεις, καὶ λάθρα παραγίνεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν τὸν ἔρωτα. Κυθογενίσι, προφητεύουσι. Κύθηρα, ἡ πόλις κύθηρα μικρὰ. λέγεται δὲ οὕτω, παρὰ τὸ κεύθειν, καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρόν. ἢ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν θέσει παραθαλασσίᾳ. γὰρ ἡ πόλις. Κύθηρα, ἐν σικελίᾳ γῆ, πρὸς τῇ λέσχῃ, ὥς φησιν ὁ γράψας ταῦτα, ἢ ὅτι καὶ συγφορεῦσιν ἐρρίπτω, διὰ τὸ κεύθειν φέρειν. ἐκ ταύτης καὶ ἡ ἀφροδίτη κυθέρεια, κατὰ τὸν Ἡσίοδον μῦθον λέγεται. διὸ καὶ ... ὁ ποιητής. διὰ τὴν ... τοῦ κεκρυμμένου ... Κυθηρίων, ἀπὸ κυθήρων. Κυθηροδίκης, ἀρχή ... Κύθηρος, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς. Κυθήρων, ἀφροδίτης ἡ πόλις. Κυθμόλας, ... ἀπὸ ... τὴν λίθον φασίν, ἀπὸ κεύθειν τοῦ ... ἀμφιτρύονος. Κυθνὸν, τὸ ἄκιον φάρμακον. ... λέοντες ... κεκύθρν γὰρ τὸ σπέρμα. Κύθνος, μία τοῦ κυκλάδων νήσων. Κυθνώλης συμφορὰ. οὕτω λέγεται ὁ μεγάλη συμφορά. Κύθρα, γένος σκευηστικὸς, ἀπὸ τοῦ κύτος, κύθος καὶ κύθρα.

Κυθρίσιν, ἐστὶ τῷ ... γελᾶσαι πανήγυρις ἐστὶ παρ' ἀθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν οἷς ... Κυϊόλιος, λευθερος. Κυϊσμήν, αἰσχρὸν κλέος ἔχειν, ἢ οὗ ἂν ἐκ ... ὄνομα, διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις, ἢ ἀξίαν ... Κυΐσκω, συλλαμβάνω. Κυΐσκεται, ἔγκυος γίνεται. Κυΐσκω, τὸ γεννῶ. Κυκᾶν, κερνᾶς, κυκαῶ, τὸ ..., μέλλων κυκήσω, ἀόριστος ἐκύκησα, καὶ ὕστερον κυκᾶν, ταυτό. ἢ κυκᾶν, ἀπὸ τοῦ ταράττειν καὶ τρέφειν, καὶ οἱ μὲν κατὰ τὴν ... κυκεῶνα ... ἀπὸ τοῦ χέειν κατὰ ... παλαιοῖς ... ἐστι, διὰ τὸ ὑγρὶς εἶναι καὶ πότου ... καὶ πράγματα κυκᾶν ... λέγεται, καὶ διὰ τοῦ κυκεῶν συνέπεσε. Κύκαλα, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. Κύκαρος, τὸ ἤλεκτρον. Κυκεῶν, ἐστὶν ... ὅμοιος ... καὶ ἰσχύς, ἀντὶ τοῦ κυκεῶν κατὰ ... ἔστι δὲ αὐτὸς ... ἀπὸ τοῦ ... καὶ ... πόμα. Κυκῶ, κυκῶ, τὸ ἐγγυμενα, καὶ συλλαμβάνει, καὶ οὐ τὸ τίκτω παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ... ἡ ἐγγυμένωσις, ἢ ἡ σύλληψις. ... τὸ φιλῶ. Κυκεῶν, ἡ ταραχὴ, ἢ πόμα συγκείμενον ἐκ ... ἢ πόμα ... ἀπὸ τοῦ κυκᾶν ... ἐστι γὰρ πόμα κατασκευασθέν. Κυκήθρας, ... ποταμοῦ καὶ συνεχῶς ... ἀπὸ τοῦ κυκῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ... κυκεῶν. λέγεται δὲ ... ἐπὶ ταραχῇ ... κυκεθρα ... Κυκήθρα, συμφορὰ, ταραχή. κυκῶ γὰρ, τὸ ταράσσω. Κυκηθείς, ἐταράχθη, καὶ κυκηθέντων. Κυκάω, ταράξω. Κύκημα, ταραχός. Κύκλα, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ... χάλκεα ...

κλω. κτίσιν, ἀπὸ τῆς κτίας κτίστος. καὶ ἔστιν ὑλώδης καὶ μεγάλη σῶμα, πρὸς ὁμοιότητα τῆς κύνας, καὶ ἀγριῶδες. Κλωνίῳ, φονίῳ. Κλημένη, Δολοπικὴ πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπία δὲ, τὴν Θεσσαλίαν εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος, ἐπεὶ Δολοπῶν ἔθνος Θεσσαλίας. Κλωδῶ, τὸ φονεύω. Κτίσις, ὁ κόσμος. πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις διαιρεῖται εἰς ἕξ, εἰς ἀόρατα λογικὰ, εἰς αἰσθητὰ λογικὰ, εἰς αἰσθητὰ ἄλογα, εἰς αὐξητικὰ καὶ γεννητικὰ, εἰς ἐκπυρωτὰ καὶ κινητὰ, εἰς ἀναίσθητα καὶ ἀκίνητα. Κτίσμα, κλεινόν. Κτίσαι, ἱδρύσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι. Κτίσμα, ποίημα, οἰκοδόμημα. Κτίστης, ποιητὴς, πλάστης. Κτόνος, ὁ φόνος. ἐξ οὗ καὶ κλονέω, τὸ φονεύω. Κτυποῦσι, ψοφοῦσι.

Κτυπῶ, κτύπος. Κτύπει, κτύπος. Κτυπεῖν, κτυπεῖν, βροντῶν. Κτυπίας, ὁ ἀπειλητικὸς κτύπος. Κτυπεῖον, τὸ ἐπικρουόμενον τοῦ θαλάμου, ὃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται ὁ νυμφίος ἢ γαμουμένῃ. Κτύπος, παρὰ τὸ τὸ πλεῖστον, καὶ τὸ πλεονασμῷ τοῦ κ κτύπος. τὰ γὰρ τυπτόμενα, ψοφεῖ. Κτυπεῖ, κτυπεῖ, μεγαλοφρονεῖ, τῇ χειρὶ κροτεῖ. Κτύπαι, ὁ κτίσται, χωρίσεις προγονικῶν ἰδιώτων, ἢ δῆμος μεμερισμένος. Κτωμένοις, κεκτημένοις. Κτώμενος, σπουδάζων. Κτῶ, τὸ κτῶμαι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Κύαθος, μέτρον ὑγροῦ, σύγγιον δέκα, ὃ καλλιτεύειν ὡς Ἀριστοφάνης. Κυαίνων, ἐγγὺς ὤν. Κυαμεύουσαι, κυάμῳ ψηφοφοροῦσαι, ᾗ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. Κυαμοτρὼξ, δικαστὰς, κυάμους ἐσθίων. κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ, διὰ τὸ μὴ κατάλογον, ἢ ἀντὶ ψήφων. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ κυαμοτρὼξ, ὁ κυάμοις δικάζων, ὁ ἐπιγνώσκων. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων. ἄλλως. τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων, ἐπεὶ ἀντὶ ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τοῦ ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων, καὶ χειροτονούντων ἢ δικάζοντων πλέον, οὕτως ὀνόμασε τὸν δῆμον, τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον. Κυαμίτης, ὁ παῖγνος καλούμενος. Κυαμεύων, κληρούμενος. Κυαμοτρωγὲς, τὸ ἐσχάτως φησὶν ὁ Διοσκουρίδης. Κύαμος, ὄσπριον, ὁ κλῆρος, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν θηλειῶν τοῦ μαστοῦ πρῶτον συνιστάμενον γάλα, καὶ τὸ αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον καὶ κατοπτευόμενον. Κυάνασις ἐπ᾿ ὀφρύσιν. ἢ ἐκτείνεται κεφαλὴ, ἀπὸ μέρους συμπλοχικῶς, καὶ κατὰ σύλληψιν, ὡς οἱ τεχνικοί φασι. διὰ τὸ συμπλέκεσθαι, καὶ συλλαμβάνεσθαι, καὶ συντοιχεῖν ταῖς ὀφρύσι, τὴν ὅλην κεφαλήν. ἐπεὶ δεῖν ἴδιον συμπλοκῆς, ὅτι συλλήψεως. Κυανέμβολοι τριήρεις, ὅτι αἱ τὰ ἐμβόλους ἔχουσαι, κυανῷ βεβαμμένας. ὡς μιλτοπάρῃοι, μεμιλτωμέναι, ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν δὲ, τὸ ταύτης ὕδωρ.

Κυανὸν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδὲς. Κυανόχροα, μελανόχρους. Κυανὸς, θαλάττιον ὕδωρ, καὶ ὄρνις. Κυάνεον, τὸ μέλαν. ἐνίοτε δὲ ὑψηλόν. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ κυανοῦ ἐν τέλος, τὸ κυάνεον. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ κῦμα, κυμάλεον, καὶ ἐκβολῇ τοῦ μ κυάλεον. τοιοῦτον γάρ τι δοκεῖ τὸ κῦμα. ἢ ἐκ τοῦ κύανος, χρῶμά τι μέλαν, ἐξ οὗ τὸ κυάνεον μετουσιαστικῶς. ἀφ᾿ οὗ κυάνεον, καὶ κυανοῦν. Κυανοῦν, ἐκ τοῦ κύανος κυάνεον. ὃ παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεται, ὡς τὸ χαλκοῦν χάλκεον, καὶ χρυσοῦν χρύσεον.

Κυανοχαίτης, ὁ μελανόθριξ. κυανὸν γὰρ, τὸ μέλαν. ἡ χαίτη, ἡ θρίξ. Κυανώτατος, μελανώτατος, ποσειδῶν. Κύαρ, τὸ τῆς βελόνης τρῆμα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει, καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μύλου. Κυάρη, ἡ ἀθηνᾶ. Κυάρης, ὁ βυθὸς, οὐδὲ κυάρης ὁ μηδίων στρατηγός. Κύβαβδα, αἷμα. ὁμαθοῦσι. Κύβαμος, θεός. Κυβαίζουσα, λαλοῦσα, τὸ ἐπειγομένη, ἢ τὸ μὴ ὀρθῶν. Κυβδάσαι, κατακύψαι. Κυβαρσία, κεφαλὴ ἀλίκτρου. ἄλλοι κυβαρσίαν φασὶ, τὰς περικεφαλαίας. Κύβας, ἱερός. Κύββα, ποτήριον. Κυβεία, πανουργία, ἢ παίγνιον. Κύβεργος, ἀναιδής. Κυβεία τόπος, εἰς ὃν συνιόντες κυβεύουσιν, ὁ τῶν τόπος δεξιός. Κύβηλα, ὁ πλοῖα. διὰ δὲ τοῦ χρώματος, τὴν αἰσχύνην δηλοῦσιν αὐτῆς Ἀριστοφάνης.

Κυβέρνησιν, εἰκὼν μελισσῶν. Κυβίλην φασὶ τὴν ῥέαν, παρὰ τὰ κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ θεός, διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. Κύβελον, ἱερὸς ἐν φρυγίᾳ, ἔνθα τῆς μητρὸς τῆς κυβίλης ἱερὸν ἅγιον ἐστί. Κυβέρνησις, φρόνησις. ἡ κυβέρνησις δὲ ψυχῆς ἐπιστήμη, περὶ τὴν ἄστατον φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐγκαρσίων καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν, πρὸς τῷ μ εἰς β. Κυβερνήτης, ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών. Κυβερνῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ὁ βασιλεὺς κυβερνᾷ τὴν πόλιν. κυβερνητικὸν τὴν ἐλεύθεραν, τὴν σιωπὴν, καὶ τοὺς λόγους. Κύβησις, ὁ κίβισις, πήρα. Κυβευτὴς, καὶ κυβιστὴς λέγεται. Κυβεύειν ἐστὶ, τὸ διὰ ψήφων παίζειν, καὶ τὸ κύβον ῥίπτειν, καὶ εἰς κίνδυνον προπηδᾶν. Κυβεύω, τὸ κύβοις χρῶμαι. Κυβεύειν, διαλεκτική. κυβεύω, κύβον ῥίπτω, εἰς κίνδυνον προπηδῶ. καὶ παραβάλλεσθαι κινδυνεύειν περὶ βίου. Κυβευτὴν, τὸν κυβευτὴν, ἀνὰ μὲν κατὰ τὸν χεῖρα τοῖς κύβοις χρώμενον. ἐπιστήμην γὰρ ἔχειν ἔλεγον. τὸ δὲ δεξιῶς χρῆσθαι, ἐπισημειωτέραν τὴν παιδείαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον. Κύβηβις, γάλλος, κίναιδος, μανῶν. Κυβήβη, ἡ θεῶν μήτηρ. Κυβηβᾶν κυρίως, τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. ὅθεν καὶ κύμβαχος. Κυβηλίσαι, πελεκίσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς, καὶ ἀγριοβεβηλὶς ὁ θύτης.

Κυβηλίζει, θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. Κυβήλη, ἡ καὶ ῥέα, Βένδις, καὶ ἄρτεμις. μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἀφροδίτη, καὶ ὀνόματα παρὰ ἀρχαίοις. παρ᾿ ὃ καὶ ἱππῶναξ φησὶ καὶ Διονύσιος. Κυβηλισὰς καὶ κυβήλους, τοὺς κακούργους λέγουσι.

Κύβηλις, μάχαιρα. ὄργανον δὲ πέλεκυς, ᾧ τοὺς βοῦς καταβάλλουσι. τινὲς δὲ τὴν τυροκνῆστιν. Κυβηλῆρας, πελεκητάς φασι, τινὲς δὲ ὀρχηστὰς ἱεροῦς. Κυβήνη, πραγματεία, κύβευμα. Κύβιον, κυβευτήν. Κύβωμα, σάλευμα. Κυβιῶσαι, εἰκάσαι. Κυβιστίον, πήραν. Κυβιστινδα ἐπὶ κεφαλὴν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου, ἢ κατὰ νώτου. Κυβιστήσω, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω, ἢ τοῖς ἀγκῶσι πλήξω. Κύβηλος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, κυβηλικὸν τρόπον. Κυβίσεις, κινδυνεύσεις ταῖς ἀλεκτρυόσιν. Κυβιστᾶν, κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥιπτεῖν. καὶ κυβιστᾶν, κολυμβᾶν. Κυβίστησις, συστροφή. ὄρχησις. Κυβιστητὴρ, καὶ ἀρνευτὴρ, τὰ αὐτά. εἰ καὶ διαφέρειν τὸ κυβιστητῆρα ἀρνευτὴρ τε γὰρ ὁ ἐπὶ κεφαλὴν εἰς θάλασσαν δυόμενος, κατὰ ὁμοιότητα τὴν τῶν ἀρνῶν κεφαλῶν. οἱ σκιρτῶντες, τοῖς μὲν ἐμπροσθίοις ποσὶν ἅλλονται, τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ γῇ πελάζουσι. διὸ καὶ τὸ ἰχθὺν ἔτερον ἰχθὺν, τὸ καὶ ἱστορία διὰ τὸ συνεχῶς ἐξάλλεσθαι, ἀρνευτὴν καλοῦσιν, κατὰ τὴν τοῦ Δωροθέου ἱστορίαν. ὁ δὲ κυβιστητὴρ δὲ, ὁ ἐπὶ κύμβην, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ὕδατος γινόμενος, ἢ ὁ κατὰ κύβου ἄνωθεν κάτω βάλλων ἑαυτόν. ὡς διὸ κύβος, ἀπὸ τοῦ κινεῖν δοκεῖ παρῆχθαι. ὡς οἷον κάτω κάρα κατὰ τὸ ἐκπέτεσθαι, τοντο γινόμενος, ἐν τῷ κατακυλίεσθαι, ἀνακύπτει ὡς ἐν αὐτῷ, καθὰ καὶ ἐν τῷ καλῷ κεῖμαι βάλλε, βλάπτω βλάβη, κρύπτω ἀκαρυβά. Κυβιστῶ, τὸ κολυμβῶ, καὶ κυβιστῶ. κυβιστᾶν, καὶ τὸ αὐλὸς ἐν γῇ κυλιόμενον στρέφων χεῖρας πόδας.

Κυβιστής, πάλη. Κυβιστὴρ, ὁ ὀρχηστής. Κυβιστᾶν, εἰς κεφαλὴν πίπτειν. Κυβιστᾶν, κολυμβᾶν. καταχρηστικῶς. Κυβιστῶσι, παλαίουσι, σκιρτῶσι. Κύβος, πᾶν τετράγωνον. ὁ κύκλος μάτην ἔχων. ἢ σχῆμα γεωμετρικὸν, καὶ ἀριθμὸς ἕξ, ᾧ οἱ κυβευταὶ χρῶνται. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ βόλου σχῆμα, καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς κύβος, καὶ οἱ σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον. πάφιοι δὲ τὸ ψέλλιον. Κύλιστιν, τὸ ἐπίκρουσιν. ὅπερ ἐστὶν

ὄγκος

κόσμει, τοῦτο Ὅμηρος, οὐδὲν ἢ κρύφα ἴχνος, οὐδ᾽ ἐπιπλέουσ[illegible], οὐδὲν ἔσθ᾽ [illegible] διάφορον. Κρυφίνους, πανοῦργος, δόλιος.

Κρυφάλης, [illegible]. Κρωβίαλον, πόλις περὶ παφλαγονίαν, ἧς μέμνηται Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις. Κρώβυλος πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ ἐπ᾽ ἀνδρῶν [illegible], κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. Θουκυδίδης, κρωβύλους ἀναδούμενοι, καὶ ἐν ἔργοις [illegible] κρωβύλων. ὁ κρωβύλον παρ᾽ ἀθηναίοις, τὸ προστίλημα. Κρωβύλου ζεῦγος, παροιμία τιθεμένη ἐπὶ τῆς [illegible] κοσμίους [illegible]. μέμνηται δὲ [illegible].

Κρώβων, [illegible]. Κρώβυλος, ὁμαλὸς τῶν παιδίων, ἢ κατάδεσις τῶν αἰδοίων, ἢ ὁ κόρυμβος τῆς ἐμπλοκῆς, ἢ [illegible] αὐτὴν μέσον τοῦ μετώπου ἐπὶ τῶν κορυφῶν. οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ Ἡγήσιππος, ὃς καὶ Λάγγος ἐκαλεῖτο. Κρωγμός, ἡ βοή. Κρωλεὺς, ὁ λαυρός. Κρώζει, κράζει, ὡς κορώνη, ἢ κόραξ. Κρώζουσιν ἐπὶ ἀψύχων, βοῶσι. Κρωβύλιον, παιδίον, πανοῦργον. Κρωμακόεν, κρημνῶδες.

Κρώμαξ, σωρὸς λίθων. Κρῶμνα, χωρίον κορίνθου, καὶ πόλις παφλαγονίας, οὗ ἐπιμένει [illegible]. Κρώπια, τόπος.

Κρωπίδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς, οὓς δωδεκαφυλαῖς παίζων ἐναλλαγῇ τοῦ ρ στοιχείου εἰς τὸ λ, ὠπρινλωπιδῶν.

Κρωσσός, ἡ ὑδρία. Κρωσσοί, ὑδρίαι, στάμνοι, λήκυθοι, [illegible], βάτιακοι, [illegible], καὶ [illegible]. Κρωσσός, παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ ἐστι κρατήρ. γίνεται φασὶ παρὰ τὸ [illegible], καὶ [illegible] κρῶ, τὸ κολάζω καὶ ἐπιχέω. καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ [illegible] ἐν ταῖς κρωσσοί, ἀγγεῖα ἐκεῖνα [illegible] ὑδρεύεσθαι. λέγονται [illegible], καὶ τὰ [illegible] μεγάλων κεραμίων.

Κρώτωνος, μάντεων γένος. Κρῶφι, ἢ μῶφι, ὄνομα ὄρους.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Κτὰ, ἢ ἔκτα, ἔκτεινε. Κτὰν, κτάνας, φονεύων, ἀποκτείνων. Κταίω, ῶ, κτῶμι, κτάσω, ἀόριστος δεύτερος ἔκτην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔκταναν, συγκοπῇ ἔκταν, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε κτάν. Κτάμεν, κτάναι.

Κτανέεσθαι, κτείνω κτενῶ ἔκτεινα, ἀόριστος δεύτερος ἔκτανον, ὁ δεύτερος μέλλων κτανῶ, ὁ μέσος κτανοῦμαι κτανεῖ κτανεῖται, τὸ ἀπαρέμφατον κτανέεσθαι, καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου εἰς δύο εε κτανέεσθαι, ὡς εἴργω ἔεργω. Κτάνθεν, ἀπέθανον. Κταῖρα, ἰχθὺς βραχύτερος παίδων. Κτᾶσθαι, ὅ ἐστι φονεύεσθαι, παροξύνεσθαι, ὅτι μὲ φυσικῶς ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, κατὰ τὸ κτᾶσθαι, ἀφ᾽ οὗ τὰ κτήματα. Κτᾶσθαι, [illegible], ἢ ἀγοράζειν, ἢ φυτεύειν. Κτᾶται, ὠνεῖται.

Κτᾶν, ἐκτίζον, ἀπέθανον. Κτέαρ, τὸ κτῆμα, δῶρον, [illegible], καὶ κλίνεται κτέατος. Κτέανον, κτῆμα. Κτεάτεσσι, ποιητικόν. κτήμασι, κοινόν. Κτεάτεσσι, πλεονασμὸν ἔπαθε τῆς τε συλλαβῆς, καθὰ καὶ τὸ [illegible], παρὰ τῷ Ὁμήρῳ. τὸ κοινὸν γὰρ [illegible]. Κτεατίσσαι [illegible] περιγράψασα, ἢ τὸ αἰχμαλωτίσαι, ταυτόν. Κτεάτισσε λαέρτης ἀγρὸν, τετελεσμένον. οὐ κατὰ λόγον ὄντα, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ μάλα πολλὰ ἐμόγησε κατὰ βίον [illegible]. τὸ δὲ τοιοῦτον [illegible], καὶ [illegible] κατέλιπε τὸν τοιοῦτον ἀγρόν. Κτεατίζεσθαι, κτᾶσθαι. Κτείνω, ἀναιρῶ, κτείνω, τὸ φονεύω μέλλων κτενῶ, παρακείμενος ἔκτακα. Κτεὶς κτενός, τὸ κτένιον, παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, ἢ τὰς τρίχας. κτεὶς δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἁπλοῦσθαι, ἢ παρὰ τὸ [illegible] τοὺς φθεῖρας. Κτείς, τὸ ἐφήβαιον, τὸ μέσον, ἤγουν τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν καλλυντρόν. Κτένας, τὰς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ [illegible], μεταφέροντες ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν. λέγουσι δὲ καὶ τὰς [illegible] πλευρὰς κτένας τῶν κιθάρων, οἱ περιέχοντες [illegible] λέγονται.

Κτενιζόμεθα, ἀναξαινόμεθα. Κτενωτή, ὑφαντή. Κτενωτὰ τρίχα, τὴν ὑφαντήν. Κτένιον, ἐν ᾧ κτενιζόμεθα τὰς φθεῖρας, καὶ τὸ [illegible]. Κτέρας, κατὰ [illegible], ταυτὸν ἐστι τῷ κτέαρ καὶ κτῆμα. Κτέρεα, ἐντάφια. Κτέρεα κτερεΐξαι, οὐ μόνον ἐτυμολογικὸς ἔχει, ἀλλὰ καὶ [illegible] ἐστι χῶμα, [illegible] ῥήματος καὶ συστοίχου ὀνόματος, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ λόγον λέγει, καὶ ὕπνον ὑπνοῖ. κτέρεα δὲ κτέατα, ἤτοι κτήματα [illegible]. ὁ κυρίως, τὰ κτεατισμένοις προσήκοντα, ἢ πάντα τὰ εἰς [illegible] τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα. Κτερεΐξαι, ἐνταφιάζει. Ὅμηρος, σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι. Κτερεΐξαι, τὸ τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι. τύμβον ἐπικτερεΐξαι, τύμβον ἔχωσεν. καὶ ταρχῦσαι, τὸ θάψαι.

Κτέρες, ταφαί. καὶ ἀκτέριστοι, οἱ ἄταφοι. Κτερίζω, κτῶμαι, σκυλεύω, ἐνταφιάζω. Κτερίσαι, καὶ κτερεΐξαι, θάψαι, ἐνταφιάσαι. Κτερίσουσι, θάψουσι. Κτέωμεν, ἀντὶ τοῦ φονεύσωμεν, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀφέωμεν καὶ φθέωμεν καὶ εἰδέωμεν. ἀντὶ τοῦ κτῶμεν ἀφῶμεν φθῶμεν καὶ εἰδῶμεν. ἐξ οὗ δῆλον ὡς πρωτότυπόν ἐστι ῥῆμα κτῶ, οὗ τὸ ἐντελὲς κτέω, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε κτέω, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι κτείνω. ὁμοίως τὸ ἔω εἴω, τὸ πλέω, οὐ παρέχομεν τὸ εἴπω. Κτεδόνες, σχίδαι τοῦ ἰχθύος, καὶ λεπίδες, καὶ αἱ ἐπὶ [illegible] τῶν ξύλων ἐκφύσεις. Κτῆλος, [illegible], ὁ ἡγούμενος τοῦ ποίμνης. Κτῆμα, καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ πλεονασμῷ, ἀκτήμων, εὐκτήμων. Κτήματα, λέγει Ὅμηρος φανερῶς πολλαχοῦ πάντα τὰ ἐν ἀγροῖς. ὥσπερ δὲ καὶ [illegible], πάντα τὰ θρέμματα. Κτήματα, οὐ μόνον τὰ ἐν οἴκῳ, ὥσπερ οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον καὶ χρήματα, παρὰ τὴν χρῆσιν καλοῦσιν, ἀλλὰ τὸν ἅπαντα βίον. Κτήματα, οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ἰδίως, ἐπὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπαρχόντων. Κτήνη τετράποδα κυρίως, ἐπὶ τῶν σφαζομένων εἰς βρῶσιν. κτᾶσθαι γὰρ, τὸ φονεύεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως δὲ τὰ θυόμενα, ἃ νόμος σφάζειν καὶ κτείνειν. ἢ κτήνη κυρίως, τὰ ἥμερα. θηρία δὲ, τὰ ἄγρια. Κτήνεα, χρήματα. Κτηνωδέστερα, ἀλογώτερα. κτήνη γὰρ, τὰ ἄλογα. Κτηνώδης, ἀλογώτερος. Κτησάμενος, λαβών, ἔχων. Κτησείδιον, ἡ μικρὰ κτῆσις, ἤγουν ὀλίγη περιουσία. Κτῆσιν καὶ κτήματα λέγουσιν ὅτι ὁ κεκτημένος τὰ [illegible], συνήθως ἀπὸ τοῦ φράζειν. περὶ δὲ τὸ λέγειν κτῆσιν [illegible] εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ κτῶ προάγεται, καὶ τὸ [illegible], ὅθεν παράγεται [illegible], ἀπόθετον [illegible] καὶ κτῶμαι. καὶ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κτῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε γίνεται κτέω κτέσω, ἀφ᾽ οὗ ἡ κτῆσις, ἤτοι κτῆμα, κείμενον εἰς ἀπόθεσιν [illegible] αὐτό. Κτήσιος, Ζεύς. Κτῆσις, ἡ περιουσία, ὁ πλοῦτος. Κτητῶν, ἀγορασθῶν. Ἡσίοδος, κτητήν, οὐ γαμετήν.

Κτητικόν, τὸ ἀπὸ τῶν κτήσεων παρηγμένον, ἐπεὶ [illegible] τοῦ [illegible]. Κτίσαι, οἰκοδομῆσαι, κτίσαι. Κτιλία, εἶδος περικεφαλαίας ἐξ ἰκτίδος δέρματος. ἰκτὶς δὲ ζῶον γαλῇ παραπλήσιον, ἢ αἰλουροειδὲς τύχη, ἢ ἡ περικεφαλαία. ἰκτὶς δέ φασι, δορὰν λύκου. Κτίζω, κτίσας, κτιστόν, τὸ [illegible]. κτίσις, ἡ πρᾶξις τοῦ κτίζοντος. Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κτιλώσασθαι, ἢ κτιλώσαι, συλλαβεῖν. Κτίλος, ὁ χειροήθης καὶ ἥμερος, ἐκ τοῦ κτῶ τὸ κεκτῆσθαι. ὁ τῶν ἄλλων προηγούμενος. ἐξ οὗ καὶ [illegible] παρὰ Πανδοίᾳ, ὁ συνήθης [illegible]. κτιλώσαι, ῥῆμα παρὰ Ἡροδότῳ εἰπόντι, [illegible] τὰς [illegible] τῶν ἀμαζόνων, [illegible] εἰς γυναικῶν [illegible]. Πορφύριος δὲ, [illegible] ὄνομα [illegible] κτίλον [illegible].

Κτιμένη, κατοικουμένη, ἡ πόλις [illegible]. Κτίμενον, τὸ οἰκούμενον. Κτιμένη παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, Ὀδυσσέως ἦν ἀδελφή, ἣν ἀνὴρ Εὐρύλοχος γεγαμηκὼς [illegible]. [illegible] δὲ αὐτὴν λέγει, [illegible] τὴν ἄλοχον τοῦ λαέρτου, [illegible] πρὸ αὐτοῦ τὴν [illegible]

κρουνὸν, καὶ ὑφελκύσθαι ἱκανὸν εἰς τὸ τέλος. καὶ ἴσως καὶ τὸ ἀποσιμοῦσθαι, ὅ ἐστιν ἐπὶ σιμοῦ καὶ κοίλου τόπου ὑποχεῖσθαι ὕφους. κεῖται δὲ ἀποσιμοῦσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καθ' οὓς οὐ μόνον ἀνθίσταται τὸ ὕφος, καὶ πρὸς τὸ λαμπρότατον ἄγεγε κατὰ Παυσανίαν. ἀλλὰ καὶ ἀποσιμῶσαι, τὸ μετεωρίσαι σιμῶς, παρὰ Θουκυδίδῃ. Κροσσαῖον, ὑπότροχον κλιμάκιον, πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδειον. Κροσσὸς, τὸ κράσπεδον. κροσσὸς δὲ ἡ ὑδρία, ἤ τι ἄγγος ἄλλο εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ μέγα, παρὰ τὸ ἐπιχεῖν. τοῦτο δὲ γίνεται, παρὰ τὸ κρῶ, κατὰ συγκοπὴν κρῶ.

Κροσσοὺς, ἐπάλξεις. Κροσσωτοῖς χιτῶσι, τοῖς διαφόροις χρώμασι τὴν ἐκκλησίαν κοσμοῦσιν ἱερῶν ἀνθρώπων. διαφαίνονται γὰρ οἱ κροσσοὶ, καὶ πάλιν ἔνωνται. Κρόσαλος, εἶδος ὀλλάκ. Κροτεῖ, φυλακτέον. Κρόταφος καλεῖται, τὸ ἀντικείμενον τοῖς ἰνίοις κροταφῖτος σχῆμα. Κροταλίζειν, ὀνοματοποιεῖται, καθὰ καὶ τὸ κροτεῖν, οὗ παράγωγον τὸ κροταλίζειν. ἔστι γὰρ κροτῶ, ἀφ' οὗ κροτίζω. καὶ πλεονασμῷ κροταλίζω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐγγυαλίζω. ἐκ δὲ τοῦ κροταλίζω καὶ τὸ κρόταλον, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ. σημαίνει δὲ ἴσως τὰ κρόταλα, ἐξ ὀργάνων τυχὸν ἢ ξύλου ἢ χαλκοῦ, ἃ ἐν χερσὶ κροτούμενα θορυβεῖ. ἀπ' αὐτῶν δὲ ὁ κωμικὸς παρὰ τὸ λέγειν ἐν ἀδολεσχίας ὀχληρὸς, εἰς κρόταλον παροιμιάζεται. Κρόταλος. Ἀριστοφάνης, ἀδολεσχῶν, εὔστομος. ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ κροτάλου, κρόταλον κυρίως, ὁ χειρόμενος κάλαμος, ὁ κατεσκευασμένος ἐπιτηδείως ὥστε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονήσοι ταῖς χερσὶ, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν. τρανὸς εὔμητις φασὶ, καὶ τὴν φωνὴν διωρθωμένος, καθάπερ κρόταλον. Κρόταφοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τῶν μερῶν φύεσθαι κέρατα. οἱονεὶ κερατοφυεῖς ὄντες, ἢ ὅτι κρούουσι τὴν ἀρχὴν παλλόμενοι. Κρόταφος, καὶ κόρση, ταυτόν. κρόταφον δὲ ἐκ τῆς κόρσης ἐτυμολογοῦσί τινες, οἱ μετατιθέντες τὸ ρ̄, ποιοῦσι κρόσσην. εἶτα ἐξ αὐτῆς παράγουσι διὰ τοῦ ᾱ καὶ φ̄ διαχωρισθὲν τὸ κρόταφον, ἵνα ᾖ κρόσαφος καὶ ἁπλῶς κρόταφος. ὅτι ξυλάφιον, καὶ ἔλαφος ἐλάφιον. ἀπὸ δὲ τῆς κόρσης γίνεται καὶ ἡ κόρρη, τροπῇ τοῦ σ̄ εἰς ρ̄, ὁμοίως τῷ πυρσὸς πυῤῥὸς, ταρσὸς ταῤῥός. καὶ τὸ κατακόῤῥης δὲ τύπτειν, τὸ κατὰ κόρσης ἤγουν κροτάφου ἐστί. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, κόῤῥη ὁ τράχηλος. Ἀριστοτέλης, κρόταφόν φησι τὸ μεταξὺ ὀφθαλμοῦ καὶ ὠτὸς καὶ κορυφῆς. ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ καρύου κόταφον ἐτυμολογοῦσιν, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Κροτάζετε, ἐλαύνετε, βοᾶτε, ἐπικροτεῖτε ταῖς χερσί. πεποιηκότων γὰρ ὁ κρότος. Κρατιορόβου. παιὰν ἄναξ φίλον δεσπότην, οἷον κρατιοράβου ὑμᾶς ἐπιπλήσσειν, ἀναγινώσκειν ὥστε τὸ ἐπιτήδειον.

Κρότημα, ἐπὶ δολίων τάσσεται. Κροτητὰ, ἐκκεκαυμένα, σύντονα, ἐπιτεταμένα. Κρότοι, ὕφασμα, ἔκτυποι.

Κροτοῦντο, ὁμοίως. Κρότωνες, κρότωνος. Κροτωνία, ἡ φυλὴ αὐτῆς. Κροτώνων, κυνείων φθειρῶν. Κρότων ὁ φθεὶρ ἀπὸ τοῦ κρατεῖν, οἷς ἂν ἐμφυῇ. ὁ δὲ ἕτερος βοτάνης ὄνομα λέγεται διὰ τὸ ὅμοιον αὐτῆς τὸ σπέρμα διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις· ὁμοίως τῷ ζώῳ, διὰ τοῦτο κρότων ἐκλήθη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Κροτῶ, κρούω, προσκρούω δέ τι δολικῷ. ἀποκρούομαι δὲ μέλλων, ἀποκρούομαι δέ σε. Ἀριστοφάνης, ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρε ἀποκροτεῖσθ' ὑφ' ὑλακῆς. Κρότωνος τοῖς ἐν τῷ κνήμονι βραχίονι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κρότων. οὕτω καλεῖται, ὃ ἔνιοι κίκι αἰγύπτιον. οἱ δὲ σησαμίδα ἀγρίαν, καὶ τὸ ζῷον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον. ἄλλοι δὲ κόρεις. Κροτῶνα, τὸ ἐπιγινόμενον τοῖς δένδροις, μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ. Κρότωνος, ὑπὸ ἐκφύσεως, τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου. δέδεικται τὸ γὰρ εἶναι χόνδρον ὅμοιον, καὶ ἀκιδιαίαν ἔχειν διασχισμένην. κρότων δέ ἐστι, ζωΰφιον τὸ ἐν τοῖς κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον. Κροῦζω, κροβύζω.

Κρουνηδὸν, δίκην κρουνοῦ. Κρουνοὶ, αἱ τοῦ χειμάῤῥου ἀρχαὶ, ὥσπερ πηγαὶ αἱ τῶν ὑδάτων. ἢ οἱ τόποι ὅθεν πλήθουσι.

Κρουνοχυτρολήραιον, ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ, κρουνὸς τὸ χεῖλος καὶ ἀκρίτως, καὶ ἀθρόως ῥέον, λῆρον τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν Ἀριστοφάνης ἐκ τοῦ κρουνοῦ καὶ λήρου, ἢ τὰς χύτρας ἀναθεῖναι οἴεται. ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸ ἀναίσθητον, τὸ ἄκαιρον, καὶ πρὸς πολυλόγον. Κρυβδίου, τοῦ φοβεροῦ. Κροῦμα, μέλος. Κρουσεῖς, τὰ ἄφωνα δένδρα. Κροῦσαι, κρῦσαι τέλεσαι.

Κρουσίφορον, οὕτω καλεῖται λεπτὸν ἐν ταῖς ναυσί. Κρούπεζα, ξύλινα ὑποδήματα, καὶ κλοιός. καὶ κρουπεζία καὶ κρουπεζοφόρος, ὁμοίως. Κρουπαλίαν, κλείδιον. Κρουπεζούμενος. τὰ ξύλινα σανδάλια, κρουπέζια λέγεσθαι, καὶ ὑποδήματα ξύλινα, μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι. δηλοῖ οὖν δηλοῦν τοὺς τραχεῖς πόδας ἔχοντας. Κρούπεζα, ὑψηλὰ, ἃ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ γυναικεῖα. Κροῦσαι τὴν θύραν, ἴσως μέχρι παραβέβηκεν ἡ χρῆσις. ἄμεινον δὲ, τὸ κόψαι τὴν θύραν. Κρούεσθαι πρύμναν, φασὶ τοῦτο λέγεσθαι ὅταν μὴ ἀνακλιθῶσιν οἱ ἐρέται, ἐλαύνουσιν ὀπίσω ἐπὶ τὴν πρύμναν, ὅταν εἰς λιμένα εἰσέρχωνται, ἵνα τὴν πρύμναν εἰς τὴν ἤπειρον ἔχωσι πλέουσαν, καὶ τὴν πρῷραν ἔξω, ὅπως ἂν εὐτρεπὴς εἴη εἰς ἔκπλουν ἡ ναῦς. Κρουσιδημεῖν, ἀντὶ τοῦ κρούειν τῇ βουλῇ, ἐλυμαίνετο τὸν δῆμον ἀπατῶν, καὶ παρακρουόμενος τῇ βουλῇ. ἐπὶ γὰρ παρακρουόμενον μέτρον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. καὶ παρακρούεσθαι, ἀνατρέψαι. καὶ παρακρούειν, ἐξαπατᾶν, ἐμπαιγμόν. Κρουσίας, ἐλλιπής. Κρουσίθυρος, μέρος τι οὕτως ἐκαλεῖτο.

Κρουσιμετρεῖν, ἐλλιπῶς μετρεῖν καὶ δολίως. οἱ γὰρ φαύλως μετροῦντες συνέκρουον τὰ μέτρα, ὡς τὸ ἀποπληροῦν τὰ μετρούμενα. ἐντεῦθεν καὶ τὸ παραλογίζεσθαι, παρακρούεσθαί φασι.

Κρούειν, ἀπατᾶν, δοκιμασίαν. παραλογισμὸν λέγει Ἀριστοφάνης, καὶ μουσικὸν ὄνομα, καὶ τὴν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑποκρουσιν. Κρουστικὸς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσι, τὰ ὦτα τῶν ἀκροωμένων κρούων, τῇ σφοδρότητι τῶν λόγων. Κρυσταίνει, κρυσταλλίζει. Κρούειν, κυρίως ἐπὶ τῶν κεραμέων. κρούειν γὰρ, τὸ τοῖς κέρασι παίειν, ὁ μέλλων κρούσω, ὁ παρακείμενος κέκρουκα. Κρύβδην, καὶ κρύβδα, λαθραίως, κρυφίως. Κρύβεσθαι, καὶ κρύπτεσθαι, φύεται διὰ τοῦ β̄ λέγειν. κρύπτεσθαι δὲ, καὶ κρύπτεσθαι. Κρυβηλὸς, κρυπτὸς πύργος.

Κρύβδα, λαθραί. Κρυβασία, κρυπτεία. Κρυβίτης, τελεστικός. Κρυεροῦ, φοβεροῦ. καὶ κρυόεντος, φοβεροῦ, ψυχροῦ, φρικτοῦ. συμβαίνει γὰρ τοὺς φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. Κρῦμα, ψῦγμα. Κρυμοί, ῥιγοῖ, πῆξις.

Κρυμὸς, ὁ κρυμὸς, ψυχρὸς ὁ πάγος. παρὰ τὸ κρύος κρυμός, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ̄ὸς ὁ κρυμὸς. ἐν χειμῶνι γὰρ μάλιστα ἐπικρατεῖ. Κρυόεσσα, ψυχρὰ, φοβερά. ἀπὸ τοῦ κρύος κρυόεις, καὶ κρυόεσσα. Κρύος, ψῦχος, παγετός. Κρύος, παρὰ τὴν γινομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ ψύχει, κρύος καὶ κρυμός. Κρυσταλλῶσαι, ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἀμφορεῖον, ὃ δηλοῖ τὰ φανερά. Κρυστάλλω, οἱονεὶ κρυσταίνω. ἐκ τοῦ κρύος, κρυστάλλιον. Κρυσταλλόομαι, ἀποψύχομαι. Κρυσταλλος, ἀρχαῖος. Κρύπτω, καλύπτω, κρύπτω σε τὴν ἐμὴν βουλὴν, ἤγουν καλύπτω. καὶ κρυπτὸν, τὸ κεκρυμμένον. κρύφα, ἀντὶ τοῦ κρυφίως. καὶ κρυβείην, τὸ κρύφιον. Κρύσταλλος, τὸ πεπηγμένον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους, ἢ ὁ διαφανὴς λίθος ὑπὲρ γῆν. Κρύφα, ἤγουν λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. τὰ ἐπικρυπτικὰ ἐπιῤῥήματα, μετὰ γενικῆς συντάσσεται. ἀλλ' ἂν κρύφα τοῦ δεῖνος λέγομεν. καὶ σὺ τοῦ δεῖνος. ἢ χόλον εἴργει, ἀντὶ τοῦ κρύβειν, τίθεται δὲ ἀντὶ τούτου τὸ σιγῇ, ἀντὶ τοῦ ἀγνοίᾳ. καὶ κρυφῇ δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ κρύφα.

Κρυφαίως, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Κρύφιοι, οἱ πυροὶ λεγόμενοι.

Κρύφαλον, σαβάκανον. Κρυφανδὸν, κρυφίως. Κρυφῆ, λάθρα, ἀδήλως, κρυπτῶς. Κρυφιστὰς, ὄχλος. Κρύψαι καὶ πῦσαι,

φυλῆς τῆς ἀνδοχίδος. Κοπὶς, ὁ κατάκοπος, ὁ κοπιώμενος καὶ πάσχων. Κοπίς, δῆμος τῆς ἀνδοχίδος, κοπώ.

Κροαίνω, τὸ τοῖς ποσὶ κρούω, καὶ σκιρτῶ, ἢ κροτῶ, καὶ κτυπῶ.

Κρόβυζοι, ὄνομα ἔθνους. Κρεβαλλίζειν, πολίον. Κρόβαλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, ἢ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων. Κρώζει ὁ κόραξ, ἡ δὲ κορώνη κρώζει. Κροιὸς, νοσώδης, ἀσθενής.

Κροκάλη, ὁ αἰγιαλός. Κρόκη, παρὰ τὴν κρούσιν μέλλουσα, ἀποβολὴ τοῦ ῡ. κρόκη, ἢ τὸ κροῦεσθαι, διὸ παρακολουθεῖ.

Κρόκαλα, λέγονται, αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν. Κρόκαισι παρὰ Λυκόφρονι, κρόκαις αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ κόρω τὸ κόπτω. κρόκαλη, καὶ κρόκη, πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα. κρόκαι καὶ αἱ ψάμμοι, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης. Κρόκος, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν, ὃ ἔστι τὴν αὔξησιν. Κρόκη, πέμματος εἶδος, ἢ ῥόδαιον. Κρόκαλον, τὸ πολυοῦργον πεδίον. Κροκόδειλος, παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ κρόκος γίνεται κροκόδειλος. καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον. ὅθεν οἱ μελιττουργοὶ, ἐπειδὰν ἀπέρχεσθαι καὶ ἐσθίειν τὸ μέλι, ἐπιτιθέασιν ἔξω κρόκον, ὅπερ ὁρῶν φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τοὺς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλοὺς, οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός. ὁ δὲ κροκόδειλος ζωΰφιόν ἐστι μικρὸν, γράφεται καὶ κρεκόδειλος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. Κροκόπεπλον ἠῶ, τὴν πρωΐαν λέγει ὁ ποιητής. διὰ τοῦ κρόκου, τὸ πολὺ μὲν τῆς νυκτὸς, ὀλίγον δὲ τοῦ φωτὸς αἰνίττεται. ἡ μέντοι ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, ἤγουν πρωΐα, τὸ πλεῖον μὲν τῆς ἡμέρας, ἔλαττον δὲ τῆς νυκτὸς ὑποδηλοῖ. ὡς πάντως ἐοικε προηγεῖσθαι μὲν τὴν κροκόπεπλον, μετὰ ταύτην τὴν ῥοδοδάκτυλον. ἄλλως δὲ μυθικῶς καὶ κατὰ σῶμα κροκόπεπλον μὲν ὅτι κρόκινον, ἤτοι κιῤῥὸν πέπλον φοροῦσα. ῥοδοδάκτυλος δὲ, ἧς οἱ δάκτυλοι ῥόδοι. ὡς ῥόδοις ἐοικότες αἵματος φοινικοῦ χυθέντος καλῶς ἐρευθόμενοι. καθὰ καὶ ἡ Σαπφὼ τοὺς τῶν μυθικῶν χαρίτων πήχεις γυμνοῦσα, ῥόδοις εἰκάζει, ὡς εἶναι αὐτὰ ῥοδοπήχεις. εἶεν δ᾽ ἂν ἠοῦς δάκτυλοι κατὰ ἀλληγορίαν, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, ὡς καὶ ἑκατόγχειρ ἀλληγορικῶς λέγεται. ὅπου δὲ χεῖρες, οὐκ ἀπεοικὸς ἐκεῖ καὶ δακτύλους τὴν ἀλληγορίαν προσφέρειν. Κροκίδες, σπάραλα. Κρόκος, ὁ προτὴρ, ἢ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοιοῦτον ἔχοντες κρόκον. Κροκόττας, ζῶον ἐν τετράποσιν αἰθιοπικόν. Κροκύλεγμος, ὁ κολακευτικὸς τὰς κροκίδας ἀπολέγων τῶν ἱματίων. Κροκύλαια, καὶ ὡσαύτως εἴρηται τὸ κροκύλαιον, οὗ τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς, κροκυλεύς. Κροκύλειον, κροκίδιον. Κρόκος, ἡ ἐχίδνης βοτάνη. Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται. οἱ δὲ ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν φαλὸν, ὅπερ ἐστὶ ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς.

Κροκώδης, ἐνίοι ὡς Λυσλύτων ὄντων τῶν ἐκ τῆς κρόκης δεσμῶν. ἔνιοι δὲ, ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ. τινὲς δὲ κροκώδη, ἐκ κροκῶν συνηγμένων. Κροκώζειν, ὑποκοριστικῶς εἴρηται. ἔνδυμα δέ ἐστι διονυσιακὸν ὁ κροκωτός. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικείου ἐνδύματος. Κροκωτὸς, εἶδος χιτῶνος. Κροκωτῷ. Ἀριστοφάνης, ἐπὶ κροκωτῷ, διονυσιακὸν φόρημα, κροκωτὸν ἐφόρει λεοντῆν. Ἡρακλέους γὰρ φόρημα ἡ λεοντῆ. κροκωτὸν δὲ, ἵνα ᾖ φοβερὸς, ἢ κροκωτῷ γυναικείῳ ἐκ πλάνης ἐνδέδυται.

Κρολίαζε, πλησίασε θᾶττον. Κρόμβος, ὁ κίνδυλος, καὶ ὁ κακοῦργος. Κρομβέστατον, κακουργότατον, κατακεκαυμένον. Κρομμύδια, τὰ κρομμυοπώλια. Κρομμυοξυρεγμίαν, δυσφίαν. δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων καὶ τῆς ὀξείας καὶ τῆς ἐρυγῆς, συνέθηκε τὴν λέξιν Ἀριστοφάνης. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, παρὰ Ἀριστοφάνει, σημαίνει τὸ δακρύειν ἀκουσίως τοὺς ὀσφραινομένους κρομμύων. Κρόμμυον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό. δακρύει γὰρ ἔστι. Κρόνια, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἑορτή. τὰ παρὰ τοῖς ῥωμαίοις καλούμενα σατουρνάλια, ἡ ἀπατούρια.

Κρονίδαν, πολυετής. Κρονίων ἄλα λέγουσι, τὴν ἀδρίαν. ἐνταῦθα γὰρ τὸν κρόνον κατῳκηκέναι φασί. Κρονικαῖς γνώμαις, ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις. Ἀριστοφάνης, ὦ κρονικαῖς γνώμαις. παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων, ἢ ὡς εἴρηται καὶ ἐν νεφέλαις. Κρονικαὶ λῆμαι, παροιμία. ὥσπερ τὸ χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. Κρονικώτερα, ἀρχαιότερα, μωρότερα. Κρόνιον, τὸ ἱερὸν τοῦ κρόνου. Κρόνιον, ἀκρωτήριον τῆς πίσης. ἐκεῖ γὰρ τὸ κρόνιον λόφον ὀνομάζεται τὰ ὀλύμπια. Κρόνιον, ἑορτὴ, ἢ πολαιάν.

Κρόνιππος, ὑβριστὴς, τρυφητὴς, πόρνος. Κρόνιππος, ὁ μέγας λῆρος, κατ᾽ ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κρονίων ὄζων. Ἀριστοφάνης, καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ κρονίων ὄζων. τουτέστιν, ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας. ἐπειδὴ ὅτι ἑορτὴ ἦν παλαιὰ ἦγον τῷ κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ καὶ εὐήθη κρόνια ἐκάλουν, καὶ κρόνους τοὺς λήρους. Κρονίων, ἐνίοτε μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ῑ, ἐνίοτε δὲ βραχύ. ὅταν μὲν οὖν βραχὺ, διὰ τοῦ ō μικροῦ κλίνεται, ὡς εὐρυτίωνος. ὅτε δὲ μακρὸν αὐτὸ ἔχει, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς μαχάονος. Κρονίωνα, παλαιοὺς ἀνθρώπους. Κρόνον μέγαν καλεῖ ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος μέγεθος. Κρόνος, ὁ κόρος τῆς σοφίας ζωῆς ὤν. Δοτὴρ κόρος ὢν τοῦ νοῦ. μᾶλλον δὲ κόρος νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ σοφῶς ζῶντες, κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν. ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ κρόνος λέγεται. τὸν κρόνον φασὶν ἐκ τῆς κρατῆς καὶ κρατῶν ἕκαστα τῶν γενεθλιομαθτων, καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄῤῥενι. Χρόνιος δέ φασι, καθόλου ὄντων τῶν ὅλων καὶ ἐμβρυων καταφθειρομένων πολλῶν, τὴν ἑκάστου φύσιν, κρόνον ὠνομάσθαι. Κρόνους, ἀρχαίους λέγουσι, μωροὺς, λήρους, ἀναισθήτους. Κρόνου πηγὴ, τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κέρας, ἀπὸ τοῦ κρόνου. Κρονοῖ, καταφρονεῖ. Κροτίδαι, μάντεων γένος.

Κρόξ, κρόκος. Κρόπιον, ὀξεῖα δρέπανον. ἐνίοι δὲ διὰ τοῦ β̄, κρόβιον. Κροσσοὶ πύργων, τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν. Κρόσσαι, καταλέγονται αἱ ἄκραι τῶν πύργων καὶ οἷον κόρσαι καὶ κεφαλαί, διὸ καὶ ἐξοχὰς αὐτὰς καλοῦσι, καὶ κεφαλίδας. μέμνηται δὲ αὐτῶν ὁ ποιητὴς, ἐν τῷ κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον. Ἀρίσταρχος δὲ πολεμικὰς κλίμακας ὑποτίθεται τὰς κρόσσας νοεῖ, ἤτοι μηχανὰς κλιμακώδεις. τινὲς δέ φασιν, ὅτι κρόσσαι λίθοι ἐπὶ κορυφῇ τοῦ τείχους προπέμπονται, ἐφ᾽ ὧν ἐπάλξεις ἵσταται. διὸ καὶ συγκαταπίπτουσιν αἱ ἐπάλξεις ταῖς κρόσσαις. οἱ δέ τινες φασὶν, ὅτι κρόσσαι αἱ τῶν πύργων ἐξοχαὶ, ὡς καὶ κροσσοὶ ἱματίων φασίν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασί. κρόσσαι ἔργα ἐκ προσβάσεως τειχομαχίαν ἐπιτήδεια, ἔχοντα ἔνδον ἀνάβασιν κεκαλυμμένην, ἕως ἂν εἰς τοὺς πύργους ἀνέλθῃ ὁ τειχομαχῶν. οἱ δὲ γράφουσι καὶ τὸ κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, οὕτω νοοῦσιν, ὅτι τὰς κρόσσας ὅτι τὰς τοιαύτας κλίμακας κατὰ τὸν πύργον ἔρυον, ὅπερ οἱ μὴ ἀπολειχόμενοι φασι, μὴ εἰδότες τὴν τῶν τειχῶν τῶν μηχανῶν. προκρόσσας λέγει Ὅμηρος, τὰς ὁρμισμένας ναῦς ὡς κλιμακηδὸν οἷον ἑστηκυίας, διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ τείχους. Ἄλλως. Κρόσσαι, τειχόμαχοι κλίμακες. οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ οὕτω φασὶ, προκρόσσας τὰς ἑτέρας πρὸ ἑτέρων, ὥς τε θεατροειδῆ φαίνεσθαι τὸ αἰγιαλόν. ἔτι δὲ καὶ οὕτω, προκρόσσας, ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις ἀνακειμένας. ἡ δὲ λέξις αὕτη καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, ὃς καὶ ἑρμηνεύων αὐτὴν φησί, προκρόσσας ὅρμισαν τὰς ναῦς. αἱ μὲν γὰρ πρὸς τὴν γῆν ὅρμισαν, αἱ δ᾽ ἐπ᾽ ἀγκυρῶν. καὶ πάλιν, αἱ πρῶται τῶν νεῶν ὅρμεον πρὸς γῆν, ἄλλαι δ᾽ ἐπ᾽ ἀγκυρέων. ἅτε γὰρ τοῦ αἰγιαλοῦ ὄντος οὐ μεγάλου, προκρόσσαι ὁρμοῦντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. καὶ οὕτω μὲν Ἡρόδοτος τὰς παρ᾽ αὐτῷ φράζει προκρόσσας. αἱ μέντοι τῶν ἑλλήνων ἐπὶ ξηρᾶς εἶχον τὸ προκρόσσαι.

Κριμνώδη, Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ παχεῖαν σύστασιν ἔχοντα, παρὰ τοὺς κρίμνους. οὗτοι γὰρ παχύτεροι τῶν ἀλεύρων. κρίμνον δὲ εἶδος ἀλεύρου. Κρῖνα, ἄνθη καλλίστα, εὐωδιάζοντα, ὁμοῖα. ἀμφότερα δὲ θυμιάματα, ἃ τῷ μέλι φυρᾶται, ἀλλὰ [illegible].

Κρῖναι, τάξαι, χωρίσαι, δοκιμάσαι, διελέσθαι, ἐπιλέξασθαι. Κρῖναι, καὶ λέξαι, [illegible] ἀφ' οὗ τὸ μὲν ὁ ἐκκριθείς, τοῦ δὲ οἱ [illegible] ἐκκρινόμενοι, καὶ ὁ ἐπίλεκτος ὁ λογάς, ὁ ἐπίλεκτος [illegible] ἐπὶ ῥήματος. Κρινάμενος, ἐπιλεξάμενος. Κρῖνε κατ' ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ διαχώριζε κατὰ φῦλα ἄνδρας κατὰ φῦλα παρ' Ὁμήρῳ. Κρίνειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ βασανίζειν. καὶ ἀνακρίνειν [illegible], καὶ ἀναπυνθάνεσθαι. προσκειμένης τῆς ἀπό, ἢ τῆς ἐξ, ἢ τῆς διά προθέσεως, σημαίνει τὸ χωρίζειν, ἢ ἐκλέγειν. μετὰ δὲ τῆς ἐν, δηλοῖ τὸ ἐναριθμεῖν ἢ ἐντάττειν, καὶ ἐγκαταλέγειν. μετὰ δὲ τῆς σύν, τὸ παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παραθεωρεῖν. μετὰ δὲ τῆς πρό, τὸ προτιθέναι, ἢ προτιμᾶν. Κρῖνε, ἀντὶ τοῦ χώριζε, ἢ διάκρινε. Κρίνειν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δικάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς χωρίζειν καὶ ἐπιλέγεσθαι. ὅθεν ἐκκριθεί. Κρῖνε ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας. ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις. τουτέστι, μὴ συγχύτως ἐν τοῖς ἀλλήλοις μίγνυσθαι, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κατὰ φῦλα τούτους διέλε, ὅ ἐστι κατὰ ἔθνη. οἷον Κρῆτας, ἰδίᾳ ἐν μέρει τοὺς Ἀθηναίους. ἑτέρωθι τοὺς Σαλαμινίους, καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως. εἶτα δὴ αὖθις αὐτὰ τὰ φῦλα κρῖνε, τουτέστι διαχώριζε κατὰ φρήτρας, ὅ ἐστι κατὰ τὰ τμήματα φυλετικὰ καὶ συγγενικά. φρήτρη γάρ φασιν ἐστὶν ἡ τριττύς. ἤγουν τρίτον τῆς φυλῆς. ἵνα μὴ μετὰ τὰ ἑτερόφυλα φῦλα ἀλλήλοις ἀρήγωσι. Κρίθη, διεκρίθη, ἐχωρίσθη. Κρίνα, λευκά. Κρινὸς, [illegible]. Κρινόμενοι, ἀνακρινόμενοι, ἀποθνήσκοντες. Κρίνεσθαι μέσος ἀγορᾶς ἐστιν, ὅτι σύμμιξις πολέμου γίνεται. τότε γὰρ διακρίνεται τῶν μερῶν μέσος. πάντως διακεκριμένως οἱ ἐχθροὶ μίγνυνται, τὴν ἀρχὴν μὲν συμπλεκόμενοι, ἐπὶ δὲ τέλει τῆς μάχης διακρινόμενοι, ὅτε νίκη ἑτεροκλινὴς γίνεται. Κρίνεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ κρίνου κατὰ μεταπλασμόν. Κρίνονται Ἄρηϊ, ἀντὶ τοῦ εἰς διάκρισιν ἀποδῶσιν, ἵνα τοῦ μίγνυσθαι παύσωνται. ἔνθα [illegible] φιλόνικος [illegible] καὶ κριτάς. [illegible] Ἄρηϊ [illegible] διακρίνονται. καὶ ἄλλως δὲ κρίνονται Ἄρηϊ, ἀντὶ τοῦ μεμερισμένως, οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δὲ ἐκεῖθεν μάχονται. ὅθεν φησὶν Ὅμηρος μένος Ἄρηος δατέονται, ἤγουν μερίζουσι. Κρίνον, τὸ ἄνθος ἀπὸ τῆς διακρίσεως, διὸ καὶ τὰ τοῖς διακρίσεως λέγεται κρίνον εὐμάραντον, καὶ ταχὺ διαπῖπτον. διὸ καὶ ἡ κάλλιστα κρίνον λέγεται. καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὕτη δὲ ἡ [illegible] μυλικόν ἐστιν ὄνομα. Κρίνον, τὸ ξόανον. [illegible] καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ νεαροῦ, καὶ ἐπιτηδείου. καὶ χῶμα χορικῆς ὀρχήσεως. Κρίνω, καὶ μετὰ τῆς ὑπό, ὑποκρίνομαι. ὡς τὸ [illegible] ὑποκρινομένην τὸ ὄναρ. ἤγουν ὑπολογισαμένην, καὶ ἐκρίνοντο. Κρίνω, ὁ δὲ [illegible] κρίνω μάλιστα δεῖν ἐχθρὸν ἔχειν. Κρίνω καὶ ἔκρινα μακρόν, κρινῶ δὲ καὶ [illegible] βαρυνόμενα. καὶ οἱ ἀπὸ τούτων χρόνοι βραχὺ ἔχουσι τὸ ι, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, οἷον κρίσις κρίμα. ἡ ἐπὶ πάντων τῶν διὰ τοῦ ινῶ, ἢ αὐτὰ ἀκολουθεῖ. Κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. [illegible] ῥήματα ἐπὶ τῆς [illegible] συζυγίας τῶν βαρυτόνων συνημμένα, τὰ καταβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον ἐπὶ τοῦ παρακειμένου. οἷον, τὸ κρίνω κρινῶ κέκρικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, τείνω τενῶ τέτακα, κερδαίνω κερδανῶ κεκέρδακα. Κρινόμενα Ἄρηϊ, παρ' Ὁμήρῳ [illegible]. κρίνεσθαι Ἄρηϊ, ἀντὶ τοῦ συνιέναι καὶ ἐμποιεῖν τῷ Ἄρηϊ. καὶ ὡς ὑπ' αὐτοῦ κριτοῦ τὸ μάχιμον ἔργον μεταχειρίζεσθαι. ἡ ἄλλως τὸ κρίνομαι, ἀντὶ τοῦ συγκρινόμεθα, ἀναμισγόμεθα, συγχεόμεθα, οὐ τὸ ἀνάπαλιν διακρίνεσθαί ἐστιν. ὡς καὶ τὸ ὅτε συμβάλλουσί φασι τὰ αἰπόλια διακρίνειν, καὶ ὡς τοῦ ἐλθοῦσα, διακρινέεν μένος ἀνδρῶν. Κρινωνιά, ὁ τῶν κρίνων λειμών. ὥσπερ ῥοδωνιά, ὁ τῶν ῥόδων. καὶ ἰωνιά, ὁ τῶν ἴων. Κρίξαι, ἠχῆσαι, φωνῆσαι. Κριοκοπεῖν, τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν. ὡς τὸ, οἱ δὲ τοὺς πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρουν.

Κριόν, ἀγγεῖον. Κριόντων, βασιλευόντων. Κριὸν Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς φησὶ γεγονέναι τροφέα Φρίξου, ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνοῦς, ὑποθέσθαι τῷ Φρίξῳ τὴν φυγὴν [illegible]. ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθείη. Εἱρέλοχος δέ φησιν Ἀθάμαντος καὶ [illegible] γενέσθαι παῖδας, [illegible], Φρίξον καὶ Ἕλλην. οὓς διὰ τὴν Ἰνοῦς ἐπιβουλὴν ἐκχωρῆσαι, τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἕλλην ἐν τῇ ἀποχωρήσει. Κριὸς ὅτι ἐκόμισε τὸν Φρίξον, ὅτι ἐλάλησε, καὶ Ἑκαταῖός φησιν. ἔνιοι δέ φασιν αὐτὸν ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους πλεῦσαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ, κριόν φησι Φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς Κόλχους. διὸ καὶ μεμύθευται τὰ περὶ τῆς κριοῦ θυσίας αὐτόθι. Κρεῖος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ κριόθεν, ἐπίρρημα. ὁ κριόθεν. Κριὸς ἀσελγόκερως, τὸν μεγαλόκερων φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ὁ γὰρ ἀσελγής, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων. Κριός, ὁ [illegible]. ὡς ὁ [illegible]. καὶ ἐν ταῖς [illegible] ἀποστάσεσι, κριὸς καλεῖται τὸ κεφάλαιον τὸ πρῶτον, ᾧ τὰ λοιπὰ ἐπιτρέπεται. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας, φασὶ κυρίττειν τὰς θρεψαμένας, ὅ ἐστι πλήττειν. Κριὸς ἐστὶ μὲν καὶ τὸ ζῷον, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ζῴδιον. ἔστι δὲ καὶ τὸ τειχομαχικὸν ὄργανον, οὕτω καλούμενον. κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπεὶ τὰς θρεψαμένας οὗτοι πλήττουσι. Κριοφάγος, θεός τις, ᾧ κριοὶ θύονται. Κρίσα, ὄνομα πόλεως, καὶ ἰχθύος.

Κρισαῖος κόλπος, κρισαία δὲ θάλασσα. Κρίσαν ζαθέαν λέγει Ὅμηρος. ἐπεὶ Δημήτριόν φασι περὶ αὐτὴν ἐπιφανῆ. ἢ ὡς ἀνακειμένην Ἀπόλλωνι, ἐξ ἧς καὶ πεδίον κρισαῖον, ᾧ καλεῖται κρισαῖος. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ κιρραῖος, διὰ τὸ καὶ τὴν Κρίσαν [illegible] κατὰ τοὺς [illegible], διὰ τὸ Κίρραν λέγεσθαι. ὡς γὰρ πυρσὸς πυρρός, [illegible] οὕτω καὶ κρισαῖος κόλπος κιρραῖος. Κρίθμις, κώμη ἦν πολυθρύλλητος. ταύτην φασὶν ἐκείνην ἐπιφανῆ νομίζειν κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν, καὶ τὸν [illegible] ἀπελθεῖν. φανομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν. τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παραχρῆμα ἀπολέσθαι. Κρίσεως, δοκιμασίας, ἀκολουθίας. Κρισίαι, [illegible]. Κρίσιν, ἀκολουθίαν. Κρίσις, ὅρασις διαγνωστικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. κρίσις καὶ ἡ κόλασις, ὡς ἐν τῷ [illegible], καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται. τουτέστιν, οὐ κολάζεται. Κρίσις, ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος. Κρίσις ἐστίν, ἀπόφασις ἡ πρόταξις τοῦ δικαστοῦ, ἑκάστῳ κατ' ἀξίαν ἀπονέμουσα. ἐν ταύτῃ γὰρ [illegible] κατ' ἀξίαν ἕκαστος ἀπολήψεται, καὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ πρὸς τὸ μαρτυρῆσαι ἕτοιμός ἐστιν, ὅτι δικαίως ἀπέλαβεν.

Κρισσός, ἡ ἐν ταῖς [illegible] γενομένη διάφυσις, ὅθεν ῥεῖ ὁ ἱδρώς. ἢ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις, σκληρὰ καὶ ὁμαλής. Κρίσιμον, φυλακτέον. Κριτάν, κριτήν. Κρίταρχος, [illegible]. Κρῖται, ὀδόντες. Κριτήριον, δοκιμαστήριον, δικαστήριον. Κριτής, ἀπὸ τοῦ κρίνω τὸ χωρίζω, ὁ διακρίνων. ἔνθεν καὶ ὑποκρινόμενος, ὁ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. Κριτικόν, τὸ κρίσιμον. Κριτικοί εἰσιν, οἱ κατὰ τὴν γραμματικὴν παράδοσιν εἰδότες κρίνειν τὰ ποιήματα. Κριτικὸς ἐνθυμημάτων, διακριτικὸς λογισμός. Κριτὶν, ἀντὶ δήμου. ἔστι δὲ ὁ κριτικὸς δῆμος

φυλῆς

εἰ τὸ πῦρ περὶ ὃ αἱ χύτραι τίθενται τῶν ἱερέων, ἀλλὰ τὸ ἐγγὺς τοῦ πυρὸς, ἔνθα ἔθος ἦν ὀπτᾶσθαι τὰ. Παυσανίας δὲ κανοῦν παραδίδωσι τὸ κρεῖον, ἢ ἄλλο τι ἐφ' οὗ τὰ κρέα κεῖνται. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κρέατος τὸ κρεῖον, οὕτω καὶ ἡ κρεάγρα, καὶ ὁ κρεανόμος. τὴν δὲ κρεάγραν, καὶ ἅρπαγα ἢ λύκον ὁ Παυσανίας καλεῖσθαί φησι.

Κρείοντος, σημαίνει τὸν βασιλεύοντος, ἐκ τοῦ κρατεῖν, κατὰ συγκοπὴν κρείοντος. Κρείων γὰρ βασιλεὺς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος. καὶ κρείσσων τὸ γίνεται, περὶ φράσεως τῆς νικώσης, ὁμοίως παρ' Ὁμήρῳ. ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ων συγκριτικὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγονται, οἷον χείρων, ἀρείων, μείζων, πλὴν τοῦ καλλίων, βελτίων, αἰσχίων, ἡδίων, τῶν ι παραληγομένων. κλίνονται δὲ ἅπαντα διὰ τοῦ ο μικροῦ, οἷον βελτίων βελτίονος. Κρείσσων, ὁ βελτίων, ὡς ἀπὸ τοῦ ταχὺς γίνεται ταχίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος θάσσων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κρατὺς, γίνεται κρατίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος κράσσων, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε κρέσσων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρείσσων. οὐδέποτε γὰρ πρὸ τῶν δύο σσ εὑρίσκεται δίφθογγος, οἷον φρίσσω, δίσσω, πλὴν τοῦ κρείσσων, καὶ κρέων, παρ' Εὐκλείδῃ, ὅθεν καὶ τὰ χύτρα, ὁ κρέων καὶ ἀνακρέων. παρ' Ὁμήρῳ σύνθετον εὐρυκρείων λέγεται, ὁ δηλοῖ πολλῶν ἄρχων. Κρείττονες, οἱ ἥρωες οὕτω λέγονται. δοκοῦσι δὲ κακότεχνοί τινες εἶναι, διὸ τὸν καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα σιγὴν ἔχουσι, μὴ τι βλάψωσι. καὶ οἱ θεοὶ δὲ, Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Κρεκαδίων, ἀρόδων. Κρεῖττον ἡ λοιπὸς, τὸ τῶν ἄλλων νικῶν, ἥττον δὲ ὁ λοιπὸς, τὸ ὑπ' αὐτῆς ἡττώμενον. οὕτω καὶ κρεῖττον τοῦ χρυσοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔρωτος, καὶ ἧττον χρυσοῦ καὶ ἔρωτος. καὶ κρεῖττον δὲ, ἀεὶ ἐπὶ σώματος λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος. οἷον τὸ στράτευμα τῶν Λακεδαιμονίων κρεῖττον τοῦ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερον καὶ ἰσχυρότερον.

Κρειῶν, ἀντὶ τοῦ κρεῶν πλεονασμῷ τοῦ ι. Κρείων, ὁ βασιλεὺς, ἁπλοῦν εὕρηται. Κρέκα, τὴν τρίχα. πορφυρέῳ ἄμματι κρέκα, ἀντὶ τοῦ ἔκρεξε. Κρέκειν, τὸ κρεκόντων, κρουόντων, τῶν κιθάραν ἐλκυζόντων. Κρέκοντα, κρούοντα. Κρέκαλος, θρῆνος. Κρέκωσιν, ὡς αὐλὸς, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λαλοῦντος. κυρίως δὲ, τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. κρέκοντες, ἠχοῦντες. Ἀριστοφάνης, πλήσσουσι κρέκοντες. Κρέκω, τὸ ἠχῶ.

Κρέμ, ἄρχων Βουλγάρων, ὁ ἐστὶν ἐν τοῖς Βουλγάροις. Κρεμάθρα λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, διὰ τὸ μετέωρον εἶναι τῶν κρεμαμένων. ἔστι δὲ σκεῦος εἰς ὃ τὰ περιττεύοντα ὄψα τιθέμενα ἀποτίθεσθαι. ἄλλως, περιγλευάσματα. δεῖ γὰρ κρεμᾶσθαι τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμαστοῦ καθήμενον. κρεμαστὸ δὲ λέγεται, διὰ τὸ οὕτως αὐτὴν ἀεὶ μετέωρον εἶναι κρεμαμένην. Κρεμάσω, μέλλων. οὐκ ἀπὸ τοῦ κρεμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κρεμάζω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ κρεμάω, καὶ κράσει κρεμῶ, καὶ μεταάγεται εἰς ἐνεστῶτα, οὕτως ἀγοράζω, μέλλων ἀγοράσω ἀγοράω ἀγορῶ. ταῦτα δὲ κλίνονται μέχρι παρατατικοῦ. Κρεμάω, κρεμάσω, κρεμάσουσι τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ εἰρηνεύσουσι. ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Κρεμβαλιάζειν, κοχλάζειν καὶ ὑπὸ ἅμα συγκρούοντας ἰσομόρφως ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις.

Κρέμβαλα, ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες.

Κρέμμυον, τὸ κρόμμυον. Κρεμόω, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο τῆς παραληγούσης. εἴληπται δὲ, ἀντὶ μέλλοντος τοῦ κρεμάσω. Κρεμῶ, αἰωρῶ, περιαπτῶ, ἐξάπτω, ἀρτῶ, ἀνακρεμῶμαι.

Κρεμῶ σε τοῦ ξύλου, καὶ κρεμόω, ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμᾶς συνήθως πλεονασμῷ τοῦ ο. Κρὲξ, ὄρνεον ἔστι θαλάσσιον ἴβιδι ἐοικός. ἴβεις δέ εἰσι περὶ Αἴγυπτον ῥυπαροφάγοι. Κρὲξ, εἶδος ὄρνιθος, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονοειδὲς ἔχον. ἄλλως. Κρὲξ, κορυφαία, καὶ ὄρνεον ἐστὶν, ὃ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνίζεται. τάσσεται δὲ ἐπὶ τρόχου. Κρεοδαισία, ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. Κρεοδόχον, τὸ δεχόμενον τὰ κρέα ἀγγεῖον. Κρεοκοπία. κρεωδαισία δὲ, ἡ κρεωφαγία, μέγα καὶ δίφθογγον. Κρεοδαισίας ἑορτή, ἡ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων, λέγεται καὶ κρείων. ὅθεν κρέων, ὁ ὑποκαλῶν παρ' Εὐκλείδῃ. καὶ κρέων δὲ κύριον, ὡς καὶ ὁ ἀνακρέων. εὑρίσκεται ἐντεῦθεν τοῦ ὀνόματος. Κρειῶν ὑπέρτερον, ὅτι τοιοῦτο λεχθὲν παρ' Ὁμήρῳ. Κρέων, ἁπλῶς οὐ κρείττονος. Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίσας ποτὲ διὰ ξενίας τὸν Ὅμηρον, ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. τινὲς δὲ, ἐπεὶ οἱ ἀντίθεσις ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ φίλου Κρεωφύλου, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. ἔνιοι δὲ ἀνάπαλιν φασὶ, Κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὅμηρον δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. διὸ καὶ Καλλίμαχος ὑποδηλοῖ, ὅτι ὁ Κρεώφυλος Ὁμήρου ἐπωνομάσατο τὸ ποίημα, οὐκ αὐτὸν τὸν Ὅμηρον, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐποίησεν, ὡς δηλοῦσιν ὁμηρίζοντα, γράφει ἐν ἐπιγράμματι οὕτως. τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον δεξαμένου. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι γράμμα Κρεωφύλου. Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα. ἔνιοι δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν Κρεώφυλον εἰπὸν, ἔνιοι δὲ ἀκμαῖον τὸν προκοπέντα, ὡς ὁ Πολέμων ἱστορεῖ. Κρήγυον, ἀληθὲς, εὐηθὲς, ἀγαθὸν, ὑγιὲς, οὐδέ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας. παρὰ τὸ κῆρ καὶ τὸ ὑγιὲς γίνεται κεράγυον, καὶ κατὰ συγκοπὴν κράγυον, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν εὐφραῖνον. Κρήδεμνα τρώϊα, τὰ ἄνω τείχους, ὡς καὶ πίθου κρήδεμνον ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ ἐπικείμενον πῶμα. τοιαύτης δέ ἐστι σημασίας καὶ τὸ κάρηνα, ἐν τῷ πολίων κατέλυσε κάρηνα. προσφυέστερον μέντοι κρήδεμνα τροπικῶς λύεσθαι, καθότι καὶ ἀντίκειται τὸ λύειν, ὥσπερ τὸ δεσμεῖν, οὕτω καὶ τὸ δέσμα. ἐξ οὗ σύγκειται τὸ κρήδεμνον. δεῖται δὲ τεῖχος ἐκ τῶν κατὰ τὴν οἰκοδομίαν, δεσμῶν διὰ τῶν δέσμων εἰκότως καὶ δέματος. ἐξ οὗ καὶ τὸ δέμας, ὅθεν ὁ δόμος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ κρήδεμνα λιπαρὰ παρ' Ὁμήρῳ, λιπαρὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὰ ἱλαρὰ καὶ λαμπρά. κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς καὶ τὰς τῶν πύργων στεφάνας τὰς καὶ δοκίδας ἐξοχάς. Κρήδεμνον ἐστι, κεφαλῆς δεσμὸς, ἢ δέμνιον. λέγεται δέ ποτε καὶ κεφαλῆς ἐπίκρανον τραγικώτερον. ὡς καὶ πίθου κρήδεμνον, τὸ περὶ αὐτοῦ πῶμα. ὁ δὲ τραγῳδὸς ταχέως λέγει κρήδεμνα, τὰς περὶ αὐτὰ στεφάνας. τροπικὰ δὲ ταῦτα. πίθου τὸ γὰρ κεφαλὴν, ὥσπερ καὶ χείλη, τὰ ἐκείνου ἄνω καὶ ἄκρα. καὶ τείχους δὲ ὁμοίως, οὕτω δὲ καὶ γυναικός. διὸ προσαρμόττει πᾶσιν, ἡ τοῦ κρηδέμνου λέξις. ἔστι γε τείχη, καὶ αἱ στεφάναι, ὡς αἱ στέφαναι τῇ γυναικί. ἄλλως. κρήδεμνον, κεφαλῆς ἦν φασιν καλύμμα παρειμένον μέχρι τῶν ὤμων, κατὰ τὸ λεγόμενον πέτασον, παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέρμα πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ὁ Ἀρίσταρχος δέ φησι, κεφαλῆς ἦν δεσμὸς κόσμος. Κρῆναι, ὑγρὸν ἀποτελέσαι, ἀπὸ τοῦ κραίνω κρανῶ ἔκρανα, τὸ ἀπαρέμφατον κρᾶναι καὶ κρῆναι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η κρηῆναι. Κρήηνον, κραίνω κρανῶ ἔκρανα, τὸ προστακτικὸν κρῆνον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η κρήηνον, ἀντὶ τοῦ τέλεσον. Κρῆθεν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κάρηθεν καὶ ἐκ κεφαλῆς. ὥσπερ ἐνταῦθα μονοσυλλάβως ὁ κρᾶς, οἷον τὶ κατακάρας, ὡς ἐκεῖθεν συγκοπὴν, ἤγουν κατὰ κεφαλῆς. κεφαλὴ δὲ πόλεως, ἡ ἀκρόπολις, τὴν οἱ ὑστερόν φασι κατ' ἄκρας. Κρηθεῖν, κακολογεῖν. Κρηθεύς, ὄνομα κύριον. καὶ κρηθεὺς, τόμος.

Κρηθεὺς καὶ ἀθάμας ἀδελφοί. κρηθέως, αἴσων. αἴσονος, ἰάσων. ἀθάμαντος δὲ, φρίξος. φρίξου δὲ, ἄργος. Κρημνὸν, λάχανον. Κρῆσσα, ζώδια. Κρῆνον, κριθάριον. Κρηῖον ἐπὶ κρεῖον, κρεοδόχον λέβητα. Κρημνάμενοι νεφέλαι, ἀντὶ τοῦ κρεμάμεναι ἐκ τοῦ ἀέρος, οἷον ἐπικρεμάμεναι ἀγέλαις καὶ ἐπιβαρούμεναι. Κρημνοβάτης, ὀρειβάτης. Κρήμνη στοιχεῖον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵημι, ὁ παρατατικὸς ἵειν ἵεις ἵει, τὸ προστακτικὸν ἵει, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνῶ, γίνεται κρήμνημι, ὁ παρατατικὸς

Κρατείωμα, ἰσχὺς, ἀσφάλεια. Κραταιὸς, ἰσχυρός. Κραταίπεδον, τὸ σκληρὸν πέδον, ὡς τὸ λιθοσχωρον, καὶ οὕτω στερρόν. ἐπεὶ καὶ κραταιπόδες, οἱ στερροὶ, καὶ ἰσχυροὶ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ χαλκόποδος. ὅτι δὲ κραταίπεδον τὸ κραταιὸν πέδον, συντιθέμενον πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κραταιγύαλον οὐκ ἄδηλόν ἐστι, ἀπὸ κραταίβιος, κραταίπεδος. Κραῖνε, δύναμαι, κεφαλῇ. Κράτεια, ὄνομα πόλεως. Κρατεῖν, νικᾶν. τὸ δὲ λαγωὸν κρατεῖν, ἀπὸ τῶν διωκόντων. κρατεῖν περιγίνεσθαι, ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν, καταγωνίζεσθαι, καταικρατεῖν, ἐπικρατεῖν. Κρατερὰ ἄλγεα, οὐ τὰ κατὰ σῶμα μόνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς παλαιστὰς καὶ τὰ εἰς ψυχήν. Κρατερόλιπτοι, καρτερούμενοι. Κρατερὸν μῦθον λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ α τῆς Ἰλιάδος, ἤγουν τὸ γενναῖον καὶ διεξοδικόν, οὐ μὴν ἀπειλητικόν, ὥσπερ ἄλλοις ἡ λέξις κεῖται. Κρατερὸν μῦθον, τὸν μετὰ ἀπειλῆς λέγει Ὅμηρος λέγων. ἀγαχοῦ δὲ τὸν αὐτὸν, ἀπηνέα φασὶ, κρατερόν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ κρατερὸν ἰσορροῦσι κύριον ὄνομα. Ἀρριανὸς δὲ, ἐπὶ νικητοῦ τὴν λέξιν τιθέασιν. οἷον ὁ δεῖνα κρατερὸς τοῦ δεῖνος γέγονεν. ἰστέον δὲ, ὡς δοκεῖ ταυτὸν εἶναι κρατερὸς εἰπεῖν καθ' Ὅμηρον, καὶ αὖ πάλιν κραταιός. γίνεται μὲν ὁ κρατερὸς παρὰ τὸ κράτος, καθὰ καὶ ὁ καρτερὸς ἐκ τοῦ κάρτος. ὁ δὲ κραταιὸς, ἢ παρὰ τὸ κρᾶτα, ὃ δηλοῖ τὴν κεφαλὴν, κραταιὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κραταιὸς, ὁ ἐν αὐτῷ κεφαλαιῶν τὸ πᾶν. ἢ παρὰ τὸ κρατὺς, οἷον κρατὺς ἀργειφόντης, οὗ ἡ γενικὴ κρατύος, καὶ παράγωγον ἡ κραταιῆς, καὶ ὡς ἐλεὸς αἰεὶ, οὕτω κραταιὸς κραταιός. Κρατερῶς, ἰσχυρῶς. Κρατερόφρονος, γενναῖος. Κρατερόχειρος, βλαψίφρων. Κρατερώματα, μίξις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου. Κρατερώνυχες, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες. Κρατευτὰς, φασὶ ἔνιοι τῶν παλαιῶν, τὰς τῶν ὀβελίσκων λαβὰς, ὧν προτέτευκεν τὸ κρατεῖν, ὃ, ἐξ οὗ τὸ κρατεύω, καθὰ ἐκ τοῦ γετεῦ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ γυτεύω. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τὰς κρατευτὰς λίθους νοοῦσιν, ἐφ' ὧν τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων ἐπίθεντο ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι τὰ κρέα. Παυσανίας δὲ λέγει, ὀβελοὶ ἢ λίθοι ἢ σιδήρεοι εἰσιν, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι ἐπιτίθενται. Κρατὴρ, κυρίως ἐκ τοῦ κερῶ κεράσω συγκοπείς. ἐμοὶ δὲ κρατὴρ, ἐκ τοῦ κρῶ κράσω, ἐξ οὗ καὶ ἐπικρῆσαι τὸ ἐπικεράσαι. καὶ ὅτι παρὰ τὸ κιρνᾶν αἱ τοιαῦται λέξεις γεγόνασι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κρατῆρος καὶ κρατηρίζειν τὸ συμπίνειν, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. λέξει δ' ἂν καὶ ἡ κρᾶσις ὡς ὁ κρὸς τῷ τοιούτῳ ῥήματι συνεχεῖν.

Κρατὴρ, σκεῦος δὲ, ἐν ᾧ τὸν οἶνον οἱ παλαιοὶ κιρνῶντες ὑδάτι, ἐξ αὐτοῦ ἔπινον λαμβάνοντες. ψυκτὴρ δὲ, ἐν ᾧ τὸν οἶνον ἔψυχον. ἰστέον, ὅτι τρεῖς κρατῆρας ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ, πρῶτον Ἑρμῇ, δεύτερον χαρίσι, τρίτον Διὶ σωτῆρι. καὶ παροιμία κρατὴρ δεινῶν, ἀντὶ τοῦ δοχεῖον κακῶν. καὶ κρατὴρ, ἀναπνοὴ τοῦ ἐν γῇ πυρός. Κρατῆρα ἐλευθερίον, ἵστασι τῷ Διὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστᾶσι, οἱ τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι. Κρατῆρες, τῶν ὅπλων αἱ κεφαλαὶ, καὶ συμβολαὶ, καὶ τὰ ἄκρα. Κρατηρίζειν, πίνειν τὸν οἶνον ἐν κρατῆρι κιρνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κρατήρων σπένδειν.

Κρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱ καὶ μήκωνες λέγονται.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ, ἀττικῶς δοκεῖ λεχθῆναι. αὐτοῦ γὰρ ἰφθίμου ὤφελεν εἶναι. ποιητικῶς δὲ ἦν, καὶ τὸ ψυχὰς ἰφθίμους.

Κρατί, κεφαλῇ. Κράτιστα, ἀντὶ τοῦ κάλλιστα, ἢ βέλτιον. Κρατιστεύει, δυναστεύει, νικᾷ. Κράτιστον, ἰσχυρότατον. Κράτιστοι, ἢ παρὰ τὸ κάρτα, ὃ δηλοῖ τὸ λίαν, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ κράτος. κατὰ μετάθεσιν, ὡς βράδιστοι ἵπποι, βάρδιστοι. κράτιστοι, οἱ ἀνδρειότατοι καὶ νικηταί. Κράτος. Ὅμηρος, φέρησι μέγα κράτος, ἀντὶ τοῦ νίκην, ὅ ἐστιν ὕστερον νικηφόρον σημαίνει. ἐπεὶ καὶ ταυτόν ἐστι φέρειν κράτος, καὶ νικηφορεῖν. Κράτος λιμένος, τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος. Κρατὸς, ἀπὸ τοῦ κρᾶτος κατὰ κρᾶσιν, κρατός. διὸ μακρὸν ἔχει τὸ α. ὡς ἄτα, ὠτὸς τοῦ ἄατα, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, οὔατα ὤτων. ἐξελεύσεσθαι διὰ τὸ οὗος. διὰ τί δὲ, τὸ μὴν λᾶος, τὸ ἔρος, τὸ κόρος, οὐκ ὀξύνεται, ταῦτα δὲ ὀξύνεται; ἴσως μιᾶς ἀκολουθίας ἀπαιτούσης κοινὰ προσηβᾶσθαι, διὰ τὸ δύναμιν τρισύλλαβα εἶναι. ἐκείνας δὲ ὀξύνεσθαι, διὰ τὸ ἐν εὐθείᾳ δισύλλαβα εἶναι, καὶ εἰς ος λήγοντα. ἐπὶ μὲν τῶν, ἐπεκράτησε τὸ τῆς ἑτέρας ἀκολουθίας. ἐπὶ δὲ τῶν, τὸ τῆς ἑτέρας. τὸ δὲ κρατὸς, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς λόγους ἔχει. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν, ὀξύνεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ οὗος. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, παροξύνεται, ὡς τὸ λάων. Κρατύνειν, βεβαιοῦν, κρατεῖν.

Κρατύνει, κρατεῖ. Κρατύνεσθαι, ὀχυροῦσθαι. Κρατυνάμενος, ὀχυρωσάμενος. Κρατυτήρια, καλχήσεια.

Κρατὺς, δοκεῖ κλίνεσθαι ὡς ἠδύς. καὶ ἴσως αὐτόθεν τὸ ἐπὶ κρατὺς ἐπίρρημα. Κρατὺς, κρατύτερος, κρατέων, κρατῶν, ἄρχων, ἐξουσιάζων. Κρατῶ, τὸ δύναμαι αἰτιατικῇ. κρατῶ δὲ τὸ νικῶ, γενικῇ. οἷον, ἀμύμονα ἢ τοῦ δεῖνος παρακαλῶ τοῦ θεοῦ, ὅτε ὡς εἰς ἔρωτα ἐαυτοῦ, ἐκείνου τὸν θεὸν, καὶ ἐκράτησεν ἐκεῖνον τῇ μέθῃ. Κρατῶ, ἔχω, ἀνέχω, ἴσχω. Κρατῶ τὸ φέρω, αἰτιατικῇ. κρατῶ δὲ τὸ ἐξουσιάζω, γενικῇ. Κρατόλεπον, σφενδόνην διεδομένην. τὰ γὰρ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν. Κράτων τετμημένων, ἀντὶ κεφαλῶν. σημειωτέον καθὰ καὶ τὸ πάντων, καὶ δάδων, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς βαρυνόμενον φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκ τῆς κρᾶτα κρατὸς γενικῆς ἐκλίθη, ὅθεν ἀπὸ τοῦ κρᾶτα τίθεται. ἀφ' οὗ γενικὴ πληθυντικὴ, κράατων, καὶ κατὰ συναίρεσιν κράτων. Κραυαλίδαι, ἢ κραυγαλίδαι, ἢ ἐν φοινίσσῃ πλησίον πίτρας χώρα. Κραῦγος, ὁ ἰσχυρός. Κραυγὴ, βοὴ, ἢ ὑπὸ ὀμφαλῷ παιδίοις ἐπιφθεγγόμενον, ὃ καταβλάπτει τοῖς παιδίοις. καὶ γὰρ ὁ κραυξ ἐπιφαρὶς ἐστιν, ἢ λεγομένη βασκανία. Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ. Κραυγίασος, ὁ ἀπὸ κραυγῆς, καὶ ψόφου ταρασσόμενος. Κραυγὸς, φονοσλάπτου εἶδος. Κραυγὸν, εἶδος ὄρνις. Κραυγὴ βλάβερον, ἢ μετριωτάτη, καὶ δυσσεβής. αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ βλαβερῶν διαπραττομένη. ὥσπερ τις φωνὴ ἀρχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγιστον τῆς ἀσεβείας, εἰς τὰ ὦτα κυρίου ἀναβαίνει. Κραυγὴ, ἐπὶ τῶν ἠχούντων, ἡ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκεσία. Κραυγότερον, ξηρότερον. Κραῦρα, νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. τρία δέ ἐστι πάθη, βράγχη, κραῦρα, διάρροια, καὶ ἐστὶν ἐν τῷ διαρροίᾳ. Κραῦρον, ξηρὸν, καπυρὸν, εὔθραυστον. Κραυρᾷ, νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας καὶ ἀράχνας ποιῶσι. Κραῦρον, τὸ πῦρ.

Κρέα, ἃ οἱ κυνηγοὶ τοὺς βόλους ἀπαρχωσιν. Κρεάγρα, κατοχυρικὸς εἶπεν Ἀριστοφάνης ἐπὶ ὀργάνου. καὶ κρεάγρα, εἶδος ἐργαλείου μαγειρικοῦ χειρὶ παρόμοιος, μόνον ἐξειλημμένον τῆς ἀκανθέλους. ἀπομάκτρον τὰ χρέα διὰ τὸ τὰς χεῖρας καίεσθαι. κρεάγρα δὲ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὰ κρέατα ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν καὶ ἀνακαίειν. Κρέας, τὰ εἰς ας οὐδέτερα, εἰ μὲν ἔχοιεν πρὸ τοῦ ας φωνῆεν ἢ τὸ ρ, κλίνονται. εἰ δὲ ἔχοιεν ἄλλο σύμφωνον, οὐ κλίνονται. Κρέας, παρὰ τὸ κρατύνειν, καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. Κρέας, κατοχυρικῶς ἐπὶ ὄρνιθος ἐχρήσατο. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, κρεατοφυΐδεια. Κρεάσας, ἐκπίδας.

Κρέας καὶ τὸ σῶμα, οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον, ἡ τὸ διαδικεῖον τοῖς κρεοκοπηταῖς. ἢ γὰρ ἐξ ἀρχαίου πάγου βουλὴ, κρέας ἐλάμβανε.

Κρέασι, συμποσίοις. Κριββάνιον, παρὰ τὸ κριμᾶν τὰς βάσεις. Κρεγμῷ, τῇ κρούσει, ἀπὸ τοῦ κρούματος. κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν. Κρεῖον, τὸ κρεοδοχεῖον ἀγγεῖον, οἱ πλείονες τῶν παλαιῶν φασίν. Εὐφορίων δὲ, κρεῖον τὸ κρέας τιθεῖ, ὥς φασιν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος, διὰ τὸ τοῦ σπονδῆς μαλακοῦ μεμνῆσθαι καὶ ἑψητῶν ἐφθῶν ἐν ἀγγείῳ, ἀλλὰ μόνον ὀπτῶν. καὶ συντελεῖ πρὸς τοῦτο καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ τὸ ἐν πυρὸς αὐγῇ. εἰ γὰρ ἐξ ἀπαλῆς πυρὸς αὐγὴ, καὶ

αὐτὸ

τες καὶ τὸ σφάλμα, καὶ ἔτι πιοῦσιν. τὸ ἀμυνὸς ὀξύνεσθαι, διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν τὸν κανόνα. οὐ γάρ ἐστι ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν ἔχει καὶ ἁπλοῦν. κραιπνὸς δέ φασιν ὁ ταχὺς, καὶ οἷον πεδιλώσιμος, ἢ ἀνεμώκης. ἔστι γὰρ καίπω, τὸ πνέω. ἐξ οὗ καῖπος τὸ πνεῦμα. ὅθεν καιπνὸς, ὡς εἰπεῖν φασιν ἀνεμώδης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τοῦ ι κραιπνός. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ κάρα, καὶ τὸ πνέω, ἐν συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶναι καραπνός. εἶτα κραπνὸς, καὶ κραιπνός. Κραῖρα, κεφαλὴ κυρίως ἡ ὀρθία. καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, κάρα αἰρόμενον. εἶτα ἡ καίραιρα, καὶ ἐν συγκοπῇ κραῖρα. ἐξ ἧς οἱ ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἥμισυ, ἡμίκραιραν φασὶν, ὡς εὕρηται παρὰ τῷ κωμικῷ. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τοὺς μανιακοὺς, καὶ τοὺς ὀρθίκραιρας, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Κραῖραι, κόλοι νῶν, μέτωπα, κεφαλαί. Κρακαλίλλαι, τῶν κρίσιμ βασιλεῦς, ἢ διάφορον γένος. Κραῖμα, μίγμα, κέρασμα.

Κραίμβατα, ἐξιλώματα. Κραμβαλέος, ξηρὸς καὶ καπυρός. Κραίμβαλα, κυμβαλα. Κραμβαλίζουσι, καπυρίζουσι, κατασείουσι. Κραίμβα, τὸ λάχανον. ἴωνες κοράμβα, ἡ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας. βέλτιον δὲ, ἡ τὰς κόρας ἀναβαίνουσα.

Κραμβίον, τὸ κώνειον. Κράμβον, καπυρὸν ἴωνες γέλωτα. καὶ ξηρόν φασιν, ἢ τὴν κράμβην. Κραμβοταλῆ σώματος, ἀλυσταλῆ, ξηροταλῆ, ἀπὸ τῆς λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς κοράμβλη, διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν. φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Λυκούργου γεγονέναι. ἡνίκα γὰρ ὁ Διόνυσος τοῦτον συλληφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεσμευθέντα δάκρυον ἐκχέαι, κἀκ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην. καὶ διὰ τοῦτ' αὐτὸ ἔχουσιν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἄμπελον. πειθοῦνται δὲ τὸν μῦθον γεωργῶν παῖδες. εἰ γάρ τις φασὶ τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἐμφυτεύσει ἐν ἀμπέλῳ, οὐκ ἂν οὕτω καρπὸν ἐνέγκοι. ὅθεν καὶ πρῶτα ἐν συμποσίῳ δίδοται. καὶ οἱ αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων, ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον, διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. βέλτιον δὲ κράμβη λέγοιτ' ἂν, ἡ τὴν κόρην ἀναβαίνουσα. χαριέντως δὲ ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χαλεπταλῆ, κραμβοταλῆ ἔφησεν, ἵνα ἀπὸ μικρᾶς λαχάνης καὶ τὸ ἀκόλουθον τῷ ἰσχύι λέγειν δοκῇ. Κραμβυσην, ἰνδικὸν τὸ ζῷον. Κράνα, κεφαλή.

Κράναι, ἱερεῦσαι τέλειαι, καὶ αἱ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐπιτελέσαι. Κρανοίκορον, μοῖρα ἰδίως τοῦ ἱερείου. Κραναά. Ἀριστοφάνης, ἡ κραναὰ πόλις. Αἰσχύλος καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. λέγει δὲ κρανάας τὰς Ἀθήνας, ὅτι τὰς τραχείας. λεπτόγεως γὰρ ἡ Ἀττική, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ τινος, ὃς ἦν τῶν αὐτοχθόνων εἷς. Κραναὶ Ἀθῆναι λέγονται, διὰ τὸ τραχὺ, ἢ τὸ λεπτόγεων, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. Κραναῇ ἐν νήσῳ, ἄδηλον δέ φασιν εἴτε κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κραθεῖσαι, ὅτι τελεσθῆναι ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον, εἴτε τραχεία ἐπιθετικῶς εἴρηται.

Κραναὸν, τὸν ἀθηναῖον, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. καὶ κραναὸν πετρῶν, τῶν τραχέων.

Κραναῆς, τραχείας, σκληρᾶς, κοιλώματα ἐχούσης, παρὰ τὸ κρανίον. τοῦτ' ἐστὶ τὸ κράνον, ὅπερ ἐστὶ καὶ τραχὺ καὶ ἰσχυρόν.

Κράνεια, εἶδος φυτοῦ. Κράνεος, φυτὸν καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ κράνειος καρπός. κρανίον δὲ, τόπος, καὶ ἡ κεφαλή.

Κράνα, χαλεπά, πλεκτὰ ἐκ σχοίνου, ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης μαλάκια. Κρανία, τὰ προσκεκολλημένα σύριγγι, εἰς ἃ τὰ πτερὰ ἐκβάλλεται. Κράνεια, λεπτοκάρυα. Κρανία, περικεφαλαίας. Κρανία, τόξον, εἶδος δένδρου, περικεφαλαία.

Κρανιέσθαι, τελειοῦσθαι. κραίνω κρανῶ, κρανοῦμαι κρανεῖται, κρανιέσθαι, καὶ διαλύσει κρανιέσθαι. Κρανάδιον παρὰ Θεοκρίτῳ, οὐ κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ α. ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα ὁ κρανιάς, ἀπὸ τῆς κρανίας κατὰ μετασχηματισμόν. Κρανίξαι, ἐπὶ κεφαλὴν ἀπορρῖψαι. Κράνος, τὸ κεφαλίδιον αὐτοῖς εἶναι γὰρ κράνοι. Κράνον, πλατὺ, ὑψηλὸν, σιμὸν, ἰσχυρὸν, ὀχυρὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ, ἢ γυμνάσιον. Κρανίον, καὶ κεφαλὴ καὶ κορυφὴ, μόνοι λογογράφοι. ποιηταὶ δὲ, ἡ κρὰς, καὶ τὸ κάρα. κεφαλὴ, ἐπὶ τῶν ζώντων. κρανίον δὲ, ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. Κράνον, ἀντὶ τοῦ κρανίον λέγουσι Δωριεῖς.

Κράνος, καὶ κυνῆ, καὶ πήληξ, ἡ περικεφαλαία χαλκῆ. κεφάλεια δὲ ποιητικῶς τὸ αὐτό. Κρανοποιῶν, λέγει Ἀριστοφάνης, κράνη ἢ λόφους διεργαζόμενος. Κραντῆρες, ὀδόντες οἱ ὕστερον φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες. οἱ δὲ, τοὺς κεφαλικούς. Κραντῆρες, οἱ κραίνοντες καὶ ἐπιτελοῦντες.

Κράντορες, ἡγεμόνες βασιλεῖς. κράντορες ἀρχαλίας. Κρᾶξαι, βοῆσαι ἠχῆσαι. Κράστος, ἐν ᾧ τὴν γῆν σκάλουσι, καὶ ἡ σκαλευομένη ἄμπελος. Κράπαθον, ὁ ποιητὴς εἶπε μεταθέσει τοῦ ρ, διὰ εὐφωνίαν μέτρου, ὁμοίως τῷ καρδίην, κραδίην. ὡς ἀπὸ τῆς Καρπάθου, Καρπάθιον πέλαγος, τὸ ἐκεῖ συνάπτον τῷ Ἰκαρίῳ, κατὰ τὴν Γεωγραφίαν. ἣν δέ φασι τετράπολις ἡ Κάρπαθος, καὶ ὄνομα εἶχεν ἀξιόλογον. μία δὲ τῶν αὐτῆς πόλεων ἐκαλεῖτο Νίσυρος, ὁμωνύμως τῇ νήσῳ Νισύρῳ, ἣ μία μὲν τῶν Κυκλάδων λέγεται. πορφυρὶς δέ ποτε, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρίων ἐκαλεῖτο. ἔβλαστε δὲ καὶ παροιμία ἐκ Καρπάθου, ἐπὶ τῶν πραγματευομένων ἑαυτοῖς τὰ εἰς βλάβην, τὸ ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν. ἐπειδὴ τῆς νήσου μὴ ἐχούσης τοιαῦτα ζῷα, κομίσαντες ἄλλοθεν οἱ νησιῶται, εἰς τοσοῦτον ἐπίδοσιν ἀπήλασαν, κειρόντων τὰ σπέρματα. Κραπατάλους, ἀπήμωλας, καὶ ὁ ἀθηνῆς, καὶ ἀντίχειρα λέγουσι. ἄμεινον δὲ λαρώλας. Κραπατάλλαι, ἰχθύδια τινά.

Κραπάταλος, παρὰ πολλοῖς ὁ μωρὸς, ἢ νόμισμα. Κραπαρᾶ, κάτωθεν τῶν κεφαλῶν. οἱ δὲ, βοὸς πούς, καὶ ἀκροσόλιον. Κρᾶς, κρεῶς. ἴωνες δὲ, κεφαλή. Κραστέβολα, οἱ θλαβοὶ δεδεμένοι. Κράσπα, ἀλαμπάς. Κρᾶσις δὲ, δύο φωνηέντων ἀμειβομένων συναλοιφή. οἷον, Δημοσθένης καὶ Δημοσθένης. κἄλλοι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἄλλοι. κἀγὼ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ. ὁ τῶν ἑνός, οἷον Δημοσθένης ἢ Δημοσθένους, Δημοσθένειον ἢ Δημοσθενῶν. Κρᾶσις, σωμάτων παράθεσις, ποιοτήτων ἀντιμβάσις. ἢ σύζευξις σωμάτων, τὰς ἐν αὐτοῖς ἀλλήλων ἀνθιστάντων ποιότητας. ἡ κρᾶσις ὅταν οὐσιῶν ἀλλήλαις ἐγχεῖται συνδρομὴ, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ποιοτήτων ἀντιμβολή. Κρᾶσις, μῖξις οἴνου καὶ ὕδατος. καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κιρνῶντος. Κραστήρια ὄρους, αἱ τρεχούσαι, τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα. Κράσπεδον, τὸ κρεμάμενον, ἔτι κεχαλασμένον εἰς τὸ πέδον, παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ πέδον, ἡ γῆ, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ κράσπεδον. οἱονεὶ τὸ ἔξω ὄν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον.

Κράστις, ὁ ἀμίξιμος χόρτος. ὅθεν καὶ τὰ ζῷα κραστίζεσθαί φασιν, οἷον ἐμπορεῖσθαι τοῦ τοιούτου χόρτου. Κρασῦναι, διάκονοι γυναικῶν. Κράστιν, ἀττικοὶ διὰ τοῦ τ, οἱ δὲ γράστιν φασίν. ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος. Κραταιγύαλοι, οἱ κραταιοῦντες τὰ γυῖα τῶν ὁπλιτῶν. ἢ κραταιὰ γύαλα ἔχοντες, ἤγουν κοιλώματα. ἐτυμολογεῖ δὲ τῆς τοιαύτης συνθέσεως, κατὰ τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ κραταίπεδον. Κράτα, καὶ κατὰ διάφορον κάρτα, ἐκ τοῦ κρατεῖν. Κράτα, τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τοῦ κράτος, ὡς ἐνταῦθα τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγχάνοντος, ἢ παρὰ τὸ κρατεῖν καὶ βασιλεύειν τοῦ ἄλλου σώματος. ὅθεν καὶ κρανίον, καὶ κέρατα τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φυόμενα, οὕτω Σωρανός. ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς, πλὴν τὸ ὁ κρὰς τοῦ κρατὸς τῷ κρατὶ τὸ κρᾶτα. Κραταίγονον, βοτάνη μεθ' ἧς πλέκουσι. Κραταιγός, δένδρον. Κραταιῶς ἐπίρρημά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ κραταιῶς, ὥσπερ λιαφίς. γράφεται δὲ καὶ ἐν δυσὶ λέξεσι κραταιῒ ἴς, ἤγουν κραταιὰ ἰσχύς. Κράταιις, προπαροξυτόνως τὸ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς Σκύλλας. τὸ δὲ περισπώμενον ἐστὶν ἐπὶ τῆς σισύφου προσηγορικόν. Κραταίλεον, ἔλαιος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός. Κρατιίλεον, ὁ σισύβα.

τῆς τῶν κάτω τηγόντων. εἰ δὲ καὶ κοίρανος ἐρὶξ παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ὡς εἶπεν πλημμύρα τὴν λέξιν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἰσω σαν, καὶ οὕτω κουροτρόφοι κατὰ θρασύτητα λέξεως, οἱ παλαιοὶ σημαίνουσι τὸ ποταμὸν ὑγρὸν, καὶ ταῦτα λέγοντες τὸ λουτρὸν ἐκ ποταμοῦ τοῖς νυμφίοις ἰκμάζειν οἰομένοις τὸ γόνιμον. διὸ καὶ ἴσορχα ἄλλα ὄρειον, ὥσπερ τὰ ποσειδῶνι, οὕτω καὶ τοῖς ποταμοῖς εἰς τὰς πηγάς. γόνιμα γὰρ τὰ ὕδατα, καὶ τοῖς κοσμίοις δὲ τελευτῶσιν ἡ λουτροφόρος φασὶν ἐπετίθετο ὑδρία εἰς ἔνδειξιν, ὅτι ἄλουτος τὰ νυμφικὰ καὶ ἄγαμος ἄπεισι. κατὰ τοῦτο τὸ ἔθος κειράμενος ὁ Ἀχιλλεὺς χαίτην, ἣν Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον, ὡς οἷα πρὸς τὸν πατρῷον ποταμὸν ῥίψειν τὰς τρίχας λέγει, Σπερχεί' ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς, κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλα ἱερεύσειν ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις, ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας. Κουροτρόφον, τὸ τρέφον, καὶ νέους καὶ γυναῖκας ἴσως. Κουροτρόφος, παιδοτρόφος. κουροτρόφος γῆ, ὑφ' ἑτέρων ἡ Δημήτηρ. Κούρας, κουρίζεις.

Κουροσύνη, ἡ ἐν χρῷ κουρίῳ τῆς νεότητος. Κούταρον, τὸν ἐπιθύειν τοῦ βοὸς ἡ σὰρξ ὑπὲρ τὰ ἄρθρα. Κοτύλη, κυλίνδω. Κοτίλα, δίκτυα τὰ πρὸς τὰς ...

Κόρυθος φάλον, τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. ἔστι δὲ προσέσχημα, γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρότατοι ... ὅλοι, ἵνα προσεσχημάτισται. φάλιον δὲ, τὸ λαμπρόν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ φαλακρός, ὁ ἔχων φάλιον τὸ κάρα. ἢ φαλακροῦ λίτρο, καὶ φαλακρόοντα κύματα. Κουφίζω, τὸ μετεωρίζω. κουφίζουσι τὸ βάρος. Κοῦφα γῆ τὴν ὑποκαλύπτει, ἀντὶ τοῦ μέτριος. λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη. καὶ τὸ πῦρ πρὸς βαρύτερον, οὐκ ὂν ἁπλῶς βαρὺ κοῦφον λέγεται, τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸ ἄνω τόπον. λέγεται δὲ κούφη γῆ, διὰ τὸ ἐκβασανιστήρια εἶναι καὶ ῥᾷον ἀποκιβδηλεύεσθαι, καὶ τὸ πῦρ βαρὺ, τὸ κάτω ῥᾷον ἰσόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, οὐχ οὐ κυρίως. Κουφικὸν τρίποδα, τῶν κωμικῶν ὄρχησιν.

Κουφολογία, φλυαρία. Κοῦφον, κόσμιον μέτριον. Κοῦφος, ἐλαφρὸς, ταχὺς, γοργὸς, εὔκαιρος. Κουφίσας, ὁ βαστάζων τὴν πανοπλίαν. Κούφοις κινήμασι βάσταζε ... ἀπαλλάττειν, τουτέστι κοῦφη καὶ ἁπαλὴ ζωῇ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἃ ἤτοι οὐδὲν σφοδρὸν δύναται φέρειν, οὔτε καύσωνα, οὔτε ἄνεμον. Κόφινος, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἀφεῖναι τοῖς βαστάζουσιν. ἢ παρὰ τὸ κοῦφον, ὃ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον χώρημα.

Κόφινος, ἀγγεῖον πλεκτόν. Κοφίνηφόρος κανηφόρος, ἀντὶ ἀθηναίων. Κούχιον, καὶ οὐχί. Κοχλίας, τὰ αἰθιόπεια χόα. καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις ξύλινα. Κοχλιάριον, παρὰ τὸ κόχλος, κοχλάριον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κοχλιάριον. Κοχλίδιον, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κυλίου, γίνεται κυλίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίου, κοχλίδιον. Κοχλίας, ὁδὸς εἰς ἑκάτερον περιειλημένη. Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προσηγορία τοῦ ... αὐτοῦ εἴδωλον ἀποτελοῦν. Κοχλίδιον, εἶδος ζωυφίου.

Κόχλος, τῆς θαλάσσης ἰχθύων ... σάλπιγγος εὑρίσκονται, καὶ ὁ στρόμβος. Κόχλω, τὸ γυρίζω, ἐξ οὗ καὶ κοχλίας. τὸ δὲ κοχλίας, παρὰ τὸ ἑλῶ, τὸ στρέφω, γίνεται ἐλίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ χ κοχλίας. Κοχὺ, πολὺ, πλῆθος. Κοχολιῶν, ... Κοχώνη, τὴν σύζευξιν τῶν ἐν τοῖς ἰσχίοις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κόψα, ὑψεία. Κόψαι, παρακόπτες χαλκεῖς. Κόψαι, ποιοῦσιν ἐπὶ πληγῆς παρ' Ὁμήρῳ, ἐκ τούτου δὲ καὶ κόπτεσθαι κατὰ ... ἐπὶ θρηνῶν. ἔστιν κόπος, ἐκ τούτου καὶ τὸ πλατικὸν κόπανον. ... ὡς ξίω ξίφανον, οὕτω καὶ κόπτω κόπανον. ... μέχρι κατακόπτειν ἐπὶ σφαγῆς, οἱ μεθ' Ὅμηρον τιθέασι ῥέν-

ρεθ, οἷον κατεκόπησαν ἐν πολέμῳ. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ ... κατεκόπησαν φασί. Κόψε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ἐπλήξε, ἐκρότει. ὡς ἐπὶ συγχύσει τῆς ... παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Κόχωνα, ἀστραγάλους, κοχώνη, σύνδεσμος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον καὶ τῶν μηρῶν καὶ τὰς κοτύλας καὶ τῶν ἰσχίων. μέμφεται δὲ τοὺς κοχώνας καὶ ἐν σιαγόσι καταλαμβανομένους, ὥστε συνάπτεσθαι δεῖ τὰς κοχώνας. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ πυγαὶ, καὶ προχῶναι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται, Εὔβουλος δὲ ἐν Ἀμαρυσίοις τὰ κόχωνα. Κόψιχα, χόντρα. Κόψασθαι, προσεχθήναι. Κόψιχος, εἶδος ὀρνέου, ὁ κόσσυφος παρ' Ἰωσιν λέγεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου. Κοῦ, αἰσθάνομαι. Κῶρ, εἶδος.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Κραδανὸν, τίλαβον. Κραάρα, κόσκινον, ἢ δρόγμα. Κράβος, ὁ λάρος. Κράγιον, σύστημα ἐν τῷ φαλῷ. Κραγγὼν, κίσσα. Κράγον, βόσκημα, ἢ ὄρος. Κραγὸν, κραυγῶν. Κράσσειν, κεκραγέναι, καὶ κραυγάζειν. Κραγὼν, ἐνεργὸν ζῷον, εἶδος καρίδος. Κράγον τὸν Δία ἐτίμων ἐν Λυκίᾳ. Κραγὸν κεκράξεσθαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀρίσταρχος ἐξηγεῖται, ἀντὶ τοῦ κραυγαστικῶς. καὶ Ἡρακλειανὸς ἐν ἀττικῇ προσῳδίᾳ. Κραδάλαν, προσγένταιν τοῦ κραδαίνειν ἐστὶ καὶ κραδάων. ἔχει εἶμα προσεοικὸς, κραδαίνω, τὸ σείω. Κραδάων, καὶ κραδαίων, κινῶν, σείων, δονῶν, σαλεύων. Κράδαι, τὸ συκῆς οἱ ἀκρέμονες, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κράδαλοι, κλάδοι συκῆς. Κραδαλεῖον, κάλυμμα, κεφάλη, μίτρα, τὸ ἐπικράνιον περικάλυμμα. Κραδαίνειν, κραδαίνειν, σείειν, δονεῖν. Κράδη, συκῆ, κλάδος, καὶ ἄγκυρα, ἐξ ἧς εἰώθασιν οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι. Κράδη, εἶδος συκῆς. ἔστι δὲ καὶ μηχανή.

Κραδησίτης, φαρμακὸς, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος.

Κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν καὶ ἀγαπητὸς, ἀντὶ τοῦ ... τὸ ἴωθε λέγειν. ὁ γὰρ μετάθεσις τοῦ στοιχείου, αὐτὸ ...

Κραδίης νόμος, νόμον αὐλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς. κράδαις καὶ θρίοις ἐπιραβδιζομένοις. Κραδίας τυρὸς, ὁ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τῆς κράδης πηγνύμενος. Κραδοφάγος, συκοφάγος. κράδη γὰρ ἡ συκῆ διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀγρεῖον. Κραῖνε, ποταμὸς σικελίας.

Κραίνει πρατοῦ, ἤτοι βασιλεύει. Κραίνουσι, παράγωγον ἐκ τοῦ κρῶ. ἐξ οὗ καὶ ὁ κρέων, καὶ ὁ εὐκρείων. ὡς δὲ χῶ χαίνω, βῶ βαίνω, ῥῶ ῥαίνω, κῶ καίνω, σῶ σαίνω, οὕτω καὶ κρῶ κραίνω.

Κραίνουσι, λέγουσι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κραίνω, τελειῶ, ἀποπληρῶ, παρὰ τὸ κάρα κεκάρηνα, ὡς χεῦμα χευμαίνω, καὶ συγκοπῇ κραίνω. κυρίως δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ τοῦ τελεσθῆναι, καὶ τῶν κεφαλῶν ... Κραιπαλάω, ῶ, τὸ μεθύω. Ἀριστοφάνης, κραιπαλῶντα, ἤγουν μεθύοντα. Κραιπάλη καλεῖται ἡ ἐξ ἑωθινοῦ μέθη, ἢ ἡ ἐκ χθιζῆς μέθης οἰνοφλυγία. Κραιπαλῶν, ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ. τὸ δὲ οἰνῶσσειν ἐπὶ τούτων κραιπαλῶν, ὅς τε ἀρμόσματα συμπίεσθαι χρησάμενος, λίθοις τὰ ἡμίση ταύτῃ περιβαλεῖν, καὶ ἐγείρειν ... βαστάζειν. Κραιπάλη, ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. καὶ κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα καὶ μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα πάλλειν ἢ μεθύοντας, ὁ οὖν τὸ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων. Κραιπαλόκωμος, κατὰ μετωνυμίαν λέγεται ὁ κατὰ μέθην γενόμενος κῶμος, Ἀριστοφάνης. Κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὸν καιρὸν σφάλλεσθαι. Κραιπνὸν τὸ ταχὺ, παρὰ τὸ εἰς ὕψος καὶ εἰς κάρα πνέειν. Κραιπνὸς, ὀξύνεται λέγω δίκαιον. ... μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τριγενὴ ἁπλᾶ ὀξύνεσθαι. κραιπνὸς, πυκνὸς, πυκνὸς ... τὸ δὲ ... οὐ ... Διὸ οὐδὲ ὀξύνεσθαι. ... καὶ

Κοτυληδών, πόας εἶδος. Κοτύλη δέ ἐστιν εἶδος μέτρου, ὃ λέγομεν ἡμεῖς ἡμίξεστον. Κοτυλίσκος, κρατηρίσκος, ᾧ χρῶνται αἱ μύσται, καὶ τὸ κύλισμα. ἔνιοι τὰ μόνιμα ποτήρια, καὶ πλακοῦντος εἶδος, ἢ βόθρος, εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τῇ γῇ θυομένων ἐνέβαλλον. Κότινα, σκύβαλα. Κοτώεις, ὀργίλος.

Κοῦα, ἐνέχυρα. Κούαγμα, χῶμα. Κούαμα, μίλτον. Λακωνικῶς. Κυαῖσαι, ἐγχειρῆσαι. Κυβαξὲς, καβιός.

Κοὐδὲν ἔλεξεν, ἀντὶ τοῦ καὶ οὐδὲν ἔλεξε. Κούθουρον, τὸ κόλουρον. εἴρηνται δὲ καὶ οἱ κηφῆνες, κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν, ἢ ὅτι ἄκεντροι. Κουλεόν, ἰωνικῶς τὸ κολεόν.

Κούικα, παίγνιον, ἡ ἀνεψιά. Κούλεον, μέγα, κατὰ τὸ κέλαδον, καὶ τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὰ τοιαῦτα μετὰ πλεονασμοῦ. ὅμοιον καὶ τὰ δάκτυλα καὶ τὰ χαλινὰ, καὶ τὰ ταρσά.

Κολιὸς, πρὸς κολεὸν διαφορὰ πλείστη. κουλεὸς μὲν γὰρ ἡ φαρέτρα, συνήθως δὲ κολεός. κολιὸς, δὲ ζῶον μικρόν. διὸ οἱ ἀπαιδεύτως ἐκφωνοῦντες τὴν τῆς φωνῆς συνέμπτωσιν, οὐκ ἀξιοῦσι κατὰ τὸ δοῦλος δῶλος, καὶ κοῦρος κῶρος εἰπεῖν, καὶ τὸν κουλεὸν κωλεὸν. περὶ οὗ ἐν τοῖς τῶν ἀθηναίων φέρεται τοιάδε. οἱ τὸ ζῶον κολοιὸν, λέγεται παρ' ἀθηναίοις μὲν θηλυκῶς κολεοί, παρ' ἄλλοις δὲ ἀρσενικῶς. Ἐπίχαρμος, χόρδαι τε ἀλλὶ, ναὶ μὰ Δία κολοιός. λέγονται δὲ καὶ κολῆν τὸ κωλῆνα οἱ ἀττικοί, συνεκφέροντες ἐκ τοῦ κωλέα κωλῆ. ὡς δὲ ὁ τεχνολόγος κολεὸς, συντίθησι τὰ κολεόσφαιρα, πᾶσι δῆλόν ἐστιν. Καλιβατίαι, κλεπτίαι, τὸ σιδηρίτην τίαν, ἣν ἐλεφάντιν ἴσασι. Καλιβὸς, ὁ πίτυς.

Καλλοθάκον, εἶδος μελιττοῦντος. Καμάσιον, τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα. Κονναμα, κόκκον, ὃ ὁ κύμινον. Κανοῦσθαι, κινοῦσθαι.

Κοππίον, καμάρα ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γινομένη. Κορίας ὁ κουρευτὴρ ἐκαλεῖτο, ὧν τὰ ἐργαλεῖα κτένες, ξυρός. ἡ δὲ θήκη, ξυροθήκη, ἢ ξυροδόχη. Κοράδια, ἐκ μελίτης ἄλφιτα.

Κορὰς, ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι γραφὴ, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν μυρμιδόσιν, ἀμφιβάλλει ἐν κοραΐδι. ἔστι δὲ ἡ κορὰς, ὀροφικὸς πίναξ. Κουραῖος, τροφεὺς, παιδοτρόφος.

Κοραΐων, παρθένων, θυγατέρων. Κορίων, τῶν ἀκροτάτων, ἢ ἀκμαιοτάτων. Κοῦραι, κατὰ τὸν ποιητὴν αἱ γυναῖκες νύμφαι, διὰ τὸ ἀεὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν φύσιν, καὶ μὴ γηρᾶν. διὸ καὶ νύμφαι αἱ αὐταὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀεὶ νέον, ὃ κατὰ τὸ νῦν φαίνεσθαι, ὃ συμβιβάζεται πρὸς τὸ ἀεὶ νέον ἐρχόμενον ὕδωρ τὸ ἐν ἑκάστῃ κρήνῃ. καὶ εἶπεν κόρας, οὐχ ὡς παρθένους. πῶς γὰρ τὰς ὑπὸ ἀνδράσιν οὔσας, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ νέας, ὡς ταύτην κούρας τε καὶ νέας ἀλόχους. κρατεῖ δὲ καὶ μέχρι νῦν παρ' ἡμῖν τῶν ἰώνων τὰς κόρας λέγεσθαι. καὶ μετὰ γάμον τὰς κόρας λέγεσθαι, καὶ κατὰ γάμον τὰς νέας ἐν ἡλικίᾳ. Κοῦραι Διὸς, τοῦ αἰθέρος. νύμφαι λέγονται, αἱ κατὰ ἀλληγορίαν, διὰ τὸ ἐξ αἰθέρος ἐκδίδοσθαι τῇ γῇ τὸ θρεπτικὸν ἐν φυτοῖς καὶ γόνιμον, εἰς ὃ αἱ νύμφαι ἀλληγοροῦνται. Κουρεῖα, καὶ κουρεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ κουρεύονται καὶ κουρεύονται τὰς τρίχας. Κουρᾶν, ἐπιθυμεῖν κουρευθῆναι.

Κουρὸς, ὄρνις ποιὸς, ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἐμφερὲς ἦχον σπαθίου μαχαιρίου. Κουρεῶτις, μηνὸς τοῦ πυανεψιῶνος ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκειρόμενοι τρίχας ἀρτέμιδι θύουσιν. Κουρεῶτες, ὁ κουρεὺς, καὶ κουρεῖς πληθυντικῶς. κουρεῶτις δὲ, ἑορτὴ τῶν ἀπατουρίων ἡ τρίτη, ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι, εἰς τὴν φρατρίαν ἐγγράφονται. Κουρεύεται, ἀποκείρεται. Κουρῆτες, οἱ τὴν τῆς ἀρχῆς οἰκοῦντες. λέγονται δὲ ὅτι πάλαι αἱ τῆς πόλεως ἐπιτροπεῖαι καὶ ἡ κληρουχία, ἐβοήθουν ἐν ταῖς ἀνάγκαις προφθάνοντες τότε καὶ τῇ κλίσει, ὡς τὸ ἀβλὴς ἀβλῆτος. οὕτω γὰρ καὶ κουρὰς κουρῆτος. ὠξύνθη μέντοι πρὸς διαστολὴν βαρυτόνου ὀνόματος τοῦ κούρητος ἀχαιῶν, ἀντὶ τοῦ νέοι. Κουρῆτες ἐκλήθησαν, ἢ διὰ τὸ κόσμον ὅρον ἀποκείμενον πληροῦσθαι, ἢ παρὰ τὴν κουρὰν. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ ἔμπροσθεν οἱ πολέμιοι τῆς κόμης αὐτῶν δραττόμενοι τοῖς ἔμπροσθεν, κατέκειραν αὐτὴν ἔμπροσθεν, τὸ λοιπὸν ἐκόμων κειρόμενοι τὰ ἔμπροσθεν. διὸ καὶ κουρῆτες ἐλέγοντο. Κούρη, ἐπὶ γυναικῶν. ὁ κοῦρος δὲ, ἐπὶ ἀνδρῶν. ἔστι δὲ ποιητικόν. ἀπὸ τούτου δὲ κατὰ μετάθεσιν ὁ κουροτρόφος, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς. ὥσπερ καὶ μῆλον, τὸ πρόβατον ποιητικόν, μᾶλλον δὲ κοινόν. Κούρητας οἰκέτας ἀχιλλεῖ τὰ δῶρα. λέγει Ὅμηρος ἐν ἰλιάδι, ὥσπερ Ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τοῦ κουρήτας, κλίνων ὡς ἰαμβικὸν ἀπὸ τοῦ κόρος ὁ νέος, κόρης κόρητος. τὸ μέντοι ἀθρόος, κουρῆτας, ὡς ἀδμῆτας. εἰσὶ δὲ οὓς λέγει ὧδε κούρητας οἱ νεαρίδαι, καὶ ὁ μέγας, καὶ ἄλλοι. ἔνθα ὁρᾷς διὰ τὸ τοῦ ἀχιλλέως ἀξίωμα, εὐγενεῖς ἄνθρωποι, οἱ καὶ θεράποντες πρὸ τούτων ῥηθέντες, ὑπουργοῦσι τῇ τῶν δώρων κομιδῇ. Κουρήτεσσι, κουρεῦσιν. Κούρατος, ὁ νέος κρατῶν. Κουρήτων νόμος, ἐκλήθησαν εἶναι μάντεις, θεσπιῳδὸν νόμον. Κουρᾶν δεῖ, τὸ κουρᾶς ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τὴν κόμην καθιέναι. Κουρίας, ὁ ἰσόθεν κεκομμένος τὰς τρίχας. καὶ κουριάω κουριῶ, τὸ κουριάω. Κουρίας, ὀροφικὸς πίναξ. Κουρίδας, μαχαίρας. οἱ μὲν παρὰ τὴν κουρὰν παράγουσι παρωνύμως κουρίς, οἱ δὲ ξάγκλια. Κουρίδας, καρίδας, ἢ τὰς μικρὰς ἰχθύας. τὰς δὲ ἐρυθρὰς, καμμάρας. Κουριδίη, λέγεται κυρίως ἡ ἐκ παρθενίας, οὐκ ἀφ' ἑτέρου γενομένη ἄλλῳ. Κουρίδιον, παρθένιον, ἢ ὂν ἐκ παρθενίας ἄνδρα. λακωνικοὶ δὲ κουρίδιον καλοῦσι. παρὰ δὲ αὐτοῖς, τετράχειρον ἀπόλλωνα. Κουριδίη ἄλοχος, ἣν ὡς κόρην ἔτι οὖσαν ἔγημεν, οὐ μὴν ἑτέρῳ προσομιλήσασαν εἰς γάμον, ἢ καὶ ἄλλως χηρῶν. Κουριζομένους, ὑμεναιουμένους, γαμουμένους, διὰ τὸ λέγειν τὰς κόρας καὶ τοὺς κόρους. ὥσπερ νῦν παρθευομένους ἐκκορεῖν λέγεται. Κουρίζων, ἀκμάζων. καὶ κουρίζων, νέος ὑπάρχων. Κουρίζουσιν, ἥντιν' ἀποτρέφουσι παρὰ τῶν εἰσιόντων ἐν θεογονίᾳ. ἐκ γὰρ τῆς ποιότητος τῶν ὑδάτων ἡ τροφὴ τῶν ἡλίου. καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ ποταμοῖς οἱ νέοι ἀποκείρουσι τὰς κόμας, διὰ τὸ αὐξήσεως ἀνατροφῆς αἰτίας εἶναι.

Κουρίζων, ἀντὶ τοῦ νέος ὢν, κοῦρος. Κουρίζω, νεαρεύω. κοῦροι γὰρ, οἱ νέοι. Κουρὶξ, τῶν ἅπαξ παρ' Ὁμήρῳ ῥηθέντων ἐστὶν αὐτὸ, δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κουρικῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κουρίζειν, οὗ μέλλων δωρικῶς κουρίξω. καὶ ἐξ αὐτοῦ κουρὶξ, τὸ ἐπιρρηματικῶς, καὶ ὡς πρίαπο κουρεῖς. καὶ οὕτω μὲν φασὶν ὁ Κράτης. Ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιλαβομένους τῆς κόμης, ἵνα κατὰ αὐτὴν τὸ κουρὶξ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὡς εἴτις εἴποι ἐκ τῆς κουρᾶς.

Κουρὶξ, ἐκ τῶν τριχῶν. Κούριξαν, ἀπέκειραν. Κουριῶν, κουρᾶς δεόμενον, καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστιν ἐπιμελούμενον τρίχας ἔχειν. κουριᾶν δὲ τὸ ἐκ τῆς συμφορᾶς, ἄλλως καθεῖναι κόμην. Κουροβόλα δάφνη ἐλέχθη, διὰ τὸ κουροτρόφον τοῦ ἱεροῦ ἀπόλλωνος, ὃς λέγεται κουροτρόφος. εἰ δὲ καὶ ἄλλας πολλοὺς βίβλοις καταπτύει, ἀλλ' ἔχει κουροτροφεῖν, ὡς ἥλιος δύναμιν τὴν ἐναντίαν ἔχων καὶ αὐτὸς, καθὰ καὶ ὁ ποσειδῶν σεισίχθων ἐστὶ, καὶ τὸ ἐναντίον γαιήοχος, καὶ ἀσφάλειος. καὶ ἄρτεμις δὲ, ὡς καὶ αὐτὴ ἀγανοῖς βελέεσσι κτείνουσα, καὶ αὖθις λοχεία, ὡς ἐπισκοποῦσα ταῖς λεχοῖς. ἔστι δὲ κουροτρόφοι οἱ ποταμοί. Κουρεῶτις, κοῦρος λέγεται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ᾗ ἀκμάζουσι τρίχες, ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ μετὰ τὸ κουρεύειν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρῶν αὐτὸν τὴν γένειον κουρεὺς, ἐκ τοῦ κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ ἡ κουρὰ ἐν ὑπομνήμασι ὑπ' ἀθηναίων. ἀλίξεις δὲ κουρὰ τῶν τριχῶν, ἡ κατὰ κόσμον παρὰ τὸν κόρον. Κουροσύνην, τὴν ὑπὸ τῆς κουρᾶς θυμιατήν. Κουρότεροι, ἤγουν νεώτεροι. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου ἐστὶ τὸ κοῦροι. ὃ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεροί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ νέοι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ δεξιτερῇ ἐλε χειρὶ, ἀντὶ τοῦ δεξιᾷ. Κουροτρόφοι ποταμοὶ ἐνομίζοντο, διὰ τὴν ὑγρότητα. καὶ ἐκ τούτου ὁ ἥλιος ἀπόλλων, διὰ θερμότητα. κουροτρόφους δὲ φασὶν,

Κόσμος, καλλωπισμός, ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ. κόσμος, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ πάντα κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα. ἢ παρὰ τὸ κάζω κάσω κέκασμαι, κασμὸς ῥηματικὸν ὄνομα, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ο καὶ ἐναλλαγῇ [illegible] κόσμος, οὕτω Φίλων. Κόσμον, τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἀνθρώπους λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Κοσμῶ, τὸ καλλωπίζω αἰτιατικῇ συντάσσεται καὶ δοτικῇ. Ἀριστοφάνης, πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. Κοσσάβας, κοττάβας. Κόσσος, ῥωμαϊστὶ μάξιλλα, ῥωμαϊστὶ δὲ ῥάπισμα. Κοσύμβη καὶ κόσυμβος, ἐγκόμβωμα, καὶ περίζωμα κιγκλωτόν, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι. Κόσαι, κα[illegible]. Κοσός, εἶδος ὀρνέου. Κοσίας, [illegible]. Κόσυμβος, κροσσός, ἢ ὁ ἀνάδεσμος. Κοσώλυφος, βῶλος, ὄχθος, ἀνάχωμα γῆς, ἢ σπέρμα. Κοσυμβοῦν, κροσσωτόν. Κόσυφος, ὄνομα πλοίου. Κοτέω, ὀργίζομαι, καὶ [illegible]. Κοτεῖται, ζηλοῦται, ἐπιθυμεῖται. Κοτέσας, εἰρημένος ἐξ ἐλαίας, ἢ ὀργίλως διακείμενος. Κοτεῖ, φθονεῖ, ζηλοῖ. Κοτεσσάμενος, ὀργισθείς. Κοτία, κοτίσω, [illegible] τὴν ὄψιν τὸ ἁπλοῦν. Κοτινάς, ἀλίκτως. Κοτίνητος, [illegible]. Κοτίνειον, αἰδοῖον ἀνθρώπου. Κότινις, μίλους τι εἶδος. Κοτινοτραγεῖν, κότινον ἐσθίοντα, πτίσιν ἀγρίελαιον.

Κότινος, οὐ μόνον ὁ ἀγριέλαιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία.

Κότος, κότος, ὀργή, ἔχθρα, χόλος, ἰὸς ἐμμονος, καὶ ἡ ἐγκειμένη ὀργὴ εἰς κακοποίησιν. Κοτίδι, τῷ εἶδει τῷ παρακεφαλίδι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κότινος, ὁ ὀλυμπικὸς στέφανος. Κότος, ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς ἀμυνίαν, ἢ ἐναποκειμένη ὀργή. παρὰ τὸ κέω, ὃ σημαίνει τὸ κεῖμαι κέημι, ὁ παθητικὸς κέαμαι κεῖμαι, τὸ τρίτον κεῖται. ῥηματικὸν ὄνομα, κότος. ἢ παρὰ τὸ κεῖσθαι κεῖσθαι, κότος. Κοτταβίζω, ἠχῶ. οἷον ποτηρίῳ ἀναῤῥιπτεῖ, ὃ ἐπαίσαν οἰνωμένοι. καὶ κότταβος, ὁ ἦχος.

Κοτταβίζειν, παίζειν, τρυφᾶν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας ἐπακοῦντα λάταγας, οἰνηρὸν ἐμβάλλοντες τὸ πόμα, καὶ εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐρωμένων ἐρᾶσθαι. ἄλλως. κότταβος, παίγνιον ἦν παρ' Ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος ἦν μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη, ὡς ἐπὶ ζυγοῦ. εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο, ὑπὸ κάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ἀνδριὰς ἦν χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις, ὃ πᾶς ὁ παίζοντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου. καὶ μακρόθεν ἱστάμενος, ἐπέμπετο ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν ῥοπὴν εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ, καὶ κατέλθῃ καὶ κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος, ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου, καὶ ἐπάνω ὕδωρ. καὶ εἰ μὲν χυθῇ τοῦ οἴνου, ἐνίκα καὶ ἤλεγεν, ὅτι φιλεῖται ὑπὸ τῆς ἐρωμένης. εἰ δὲ μή, ἐπταιε. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὑπὸ τῶν ἐκτὸς, μάνης. Κοτταβεῖα, πλατεῖα, ἢ λαμπτηρία. ἄμεινον δὲ νομίζειν ἐκαλεῖτο τὸ ἄκρον κοτταβίσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες, καὶ πειρώμενοι ψόφον ἀποτελεῖν, ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τοῦ ψόφου, ἐνίκα. Κοτταβεῖα, οὐ λέλαμ. Κοτταβεῖον, ὑπόθημα. λάκκος. ἐν ᾧ κότταβοι ἐγίνοντο. Κοτταβίζειν, ἀποσπογγίζειν, ἢ τὸ ὀχεῖν. Κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι φασὶν οἱ ἀττικοί. ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτον, κανδήλιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπὶ τέλει ἕτερον σμικρόν, ὃ ἔδει καταλῦσαι τὸν πέμψαντα τὸ περιττὸν τοῦ πόματος. ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρᾶσθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παιδός. καὶ ἄλλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους πυραμοῦντας, ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοττάβεια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο, λάταξ. καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἐκ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολειπόμενον πόμα ἐκραίνειν. Κότταβος, ὁ ἦχος. Κόσσυφος, ὄρνεον ἐν πᾶσι καὶ δένδροις φωνῶν, ὅτι σικελικὴ ὡς [illegible] Διονύσου. σπάτων σικελῶν ὥς φησι Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις, κότταβος ἐκ σικελικῆς ἐστι χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον. Δικαίαρχος δὲ ὁ μεσσήνιος Ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τῷ περὶ ἀλκαίου, καὶ τὴν λάταγα αὐτὴν εἶναι σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δὲ ἐστι τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρόν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐῤῥίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο, καὶ τὸ κείμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ. καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἐνέβαλλον τὰς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν νεμέσει [illegible]. ὅτι δὲ χαλκοῦν ἦν, Εὔπολις βάπταις λέγει, χαλκῷ περὶ κοττάβῳ. Πλάτων δὲ ἐν Διὶ κακουμένῳ, παιδιᾶς εἶδος παρεισάγει, κότταβον εἶναι ἀποδιδάσκων, ἐν ᾗ ἐπαιζον καὶ τὸ σκάφιον οἱ λακεδαιμόνιοι. ἐκάλουν δὲ ἀγκύλην τὴν τοῦ κοττάβου πρόσεσιν, διὰ τὸ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους. ἐλέγοντο δὲ καὶ κατακτοὶ κότταβοι. ἦν δὲ λύχνιον ὑψηλόν, πάλιν τε συμπεπηγὸς ὀβελὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ᾧ τὴν καταβαλλομένην ἐπιπίπτειν πλάστιγγα. ἐντεῦθεν δὲ ἐπιπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ. καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς εὔχερής ἡ βολῆς. τὸ δὲ παίζειν ἄλλοι μέμνηνται. ἦν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τὸ ἐν λεκάνῃ. αὕτη δὲ ὕδατος πληροῦται, ἐπέκειτο δὲ ἐπ' αὐτῇ ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν. ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβεια ὁ πλείω καταδύσας. δεῖ δὲ τὸ ἐρωμένου ἐμέμνηντο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτῷ τὰς λεγομένας κοττάβους. καὶ ἄλλα τῶν κοττάβων δύο ἦσαν εἴδη. ἓν μέν, ὁ κατακτὸς λεγόμενος ἦν, οἷον λύχνιον ὑψηλὸν ἔχον ἐν αὐτῷ προσώπον, ὃ μάνην ἐκάλουν. ἐφ' οὗ ἔδει πίπτειν καταβαλλομένην τὴν πλάστιγγα. ἕτερον δὲ ἀγγεῖον ἦν ἱστάς ὕδατος πλῆρες ὅλατος, ἐν ᾧ ὀξύβαφον ἦν ἐπιπλέον τὸ πλῆθος, ὅπερ καταδύειν τοῖς λάταξιν ἐπειρῶντο. Κότταλα, εἶδος συνάψ μακρῶν, ὃ ὁ παρθένος παρὰ κρουνοὶ κοττάλτια. Κοττάνα, τὰ ἄκρα τῆς αἰγὸς. Κοττίν, τύπον, δορυπηδῶν. Κοττίναι, αἱ περιστεραὶ λαῖαι. Κοττίδεια, πλατεῖα, κρόταλον. Κοττυλοειδές, ἔνθα οἱ ὄρνιθες κοιμῶνται. Κοττοβολεῖν, τὸ παρασκοπεῖν ἵνα δρυῶν. Κόττον, ὄρνις. καὶ ἵππον δὲ ἔνιοι οὕτως ἔλεγον.

Κοττυλαῖοι, κατοικίδιοι ὄρνεις. Κοττῶξ, τὸ φέρμενον ἐπὶ βαρὶς κόνεως. Κοτυλώμενος, μειοῦνται. ὅρα ὅτι τὸ παρὰ τοῖς ὅπλοις ἐγκοτοῦσαν, ἐκκοτέσσεσθαι λέγει Ὅμηρος. καὶ ὅτι ἐν τῷ κατασαλεύεσθαι καὶ μειώσασθαι, ταυτὰ εἶδος κοτεῖν καὶ μῆνιν. Κοτυτώ, διὰ παρ' Ἕλλησιν αἰσχρουργίας ἀσελγεῖ, ἧς καὶ κότυος ὀνόματι. Κοτυλώ, ὁ μὲν Εὔπολις κατ' ἰχθὺς τὸ πρὸς τῆς κοτυλῆς, φερώνυμον ἵνα δαίμονα διατίθησι. Κοτύλειον, τὸ ἄχος. Κοτυλάμιον, μετρίαμις. Κότυ, τὸ ταχύ. Κοτύλαι, τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα. Κοτύλειον, ὄργανον τὸ ἐν κύβοις, ὥστε κοτύλας καλουμένας τοῦ κατασχόντος αὐτό. Κοτύλη ποτήριον, ἔτι δὲ πόματος εἶδος. ἔτι δὲ ὅτι καὶ τὸ ἴσον αὐτῇ ὑγρὸν ὁμωνύμως κοτύλη λέγεται κατὰ καὶ ἡμίλιτρον, καὶ χοῖνιξ, τοῦτο μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον. ὅτι δὲ κοτύλην καὶ τὸ κοῖλον ὀστοῦν, ᾧ ἐνστρέφεται ὁ μηρός. κοτύλαι δέ, καὶ τὰ περὶ τὰς πλεκτάνας τοῦ πολύποδος πυκνὰ κοῖλα σάρκια, δι' ὧν ἀντέχεται. ἐκ δὲ τῆς κοτύλης καὶ κοτυλήρυτον ὕδωρ, ἢ αἷμα τὸ κοτύλῃ ἀρυόμενον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ κοιλότητος χειρός. ὅθεν μὲν παιδιά τις παίζεται, καλουμένη ἐν κοτύλῃ. παίζεται δὲ οὕτω, περιάγει γὰρ ὡς ὀπίσω τὰς χεῖρας συμπλέκων τοὺς δακτύλους. ἕτερος δέ ὡς εἰς τὰ κοιλώματα τῶν χειρῶν, ἅπερ εἰσὶ κοτύλαι, τὰ γόνατα ἐνθείς, καὶ οὕτως ἐπιβαλὼν ἑαυτὸν φέρεσθαι ἐν ὄχῳ. Κοτυλήρυτα, τὰ ἐργαστήρια τῶν εἰς τὰς κοτύλας καθεστώτων ἀγγείων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κοτυληδόνα, τὴν κοτύλην τοῦ ἰσχίου, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κοτυληδόνες, κυρίως τὰ τοῖς πλοκάμοις τοῦ πολύποδος ἐπικείμενα κοιλώματα, δι' ὧν τῶν πετρῶν ἐπιλαμβάνονται.

Κοτύλη

ται. οὐκ ἄρα ἐπὶ μόνον ὅπλων τὸ κορύσσεσθαι. Κορύσσω, καὶ ἐπικορύσσω, ἀπὸ κόρυθος. καὶ ἀπὸ θώρακος, τὸ θωρήσσω. καὶ ἀπὸ ἀσπίδος, οἱ ἀσπισταί. καὶ ἀπὸ αἰχμῆς, τὸ αἰχμάζειν καὶ οἱ αἰχμηταί. καὶ ἀπὸ κνημῖδος, ἐϋκνήμιδες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν τῆς ὁπλίσεως. Κορύσσων πόλεμον ὁ Λυκοῦργος, ἑλληνικῶς ἔχει, ἤγουν εἰς τὸν πόλεμον. Κορυτὴν, τὸ ἐπίμεσον. Κορύτω, τῇ κεφαλῇ. Κορυφᾶ, κορυφῇ, ἀκρωρείᾳ. Κορύφαινα, τινὸς ἰχθύς. Κορυφαλλων, τῶν κορυφῶν τῆς πρὸς τῷ ὀμφαλῷ συναγωγῆς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κορυφαῖος, ἄρχων. καὶ τὸ ἀμαλάκιος, διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτῶν συμφυΐας, γίνεται συντελεστικὰ, ὡς οἷα ὑποβεβληκαί. φασὶ γοῦν κόμην ἀπαλίας ἀνθρώπων, ὥσπερ καὶ διὰ γυναικῶν. Κορυφαιότατον ἐνκεφαλον. εὗρον παρὰ Φαβωρίνῳ, λέγει οὖν κορυφαῖον.

Κορυφαῖος, ἔνδοξος, μέγας. καὶ κορυφαιότατος, ὁ ἐξοχώτατος. Κορυφαλὸς, εἶδος ὄρνιθος. Κορυφὴ, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ τῆς κάρας κορυφὴν εἶναι, ἢ παρὰ τὸ κεκρύφθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν κρυφὴ ὡς οὖσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κορυφή. κορυφὴ, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. Κορυφισὸς, κόσμος γυναικεῖος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν χρυσίον, καὶ κεκρυφάλου τὸ μέσον ῥάμμα. Κορυφοῖ, κατορθοῖ. Κόρυφος, κόρυμβος γυναικεῖος. Κορυφοῦται, ὑψοῦται, ἐπαίρεται. Κορυφώσασθαι, ἐπιτελέσασθαι. Κορρῶς, ἐλαφρῶς. Κορύψω, θύσανος. καὶ κορύψω, ἀντὶ τοῦ κερατίζω. τὸ γὰρ κορύπτειν, ἀντὶ τοῦ κερατίζειν Ἀττικοί φασιν, ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν, καὶ ταῖς κορυφαῖς πληττόντων, καὶ ῥαπιζομένων. Κόρχορος, ἄγριον λάχανον, εὐτελὲς, καὶ πικρόν. Κορωναῖος, ἀμπέλου ἡ σταφὴς εἶδος. Κορώνεων, ὡς σεβαλεων. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ κορώνεων λέγουσιν. ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόραξι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα. Κορώνη, διάφορα σημαίνει, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου, ἔλαβε δὲ τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης ἐκτεθῆναι. Κορώνη, τὸ τοῦ τόξου ἄκρον, ἔνθα τὸ κάλλιον κορώνην, ὅμοιόν τι ἐστὶ τῷ χρυσῇ κορώνῃ. ἐπεὶ πολλαχοῦ καλὸς, ὁ χρυσὸς, καὶ καλὰ, τὰ ἐξ αὐτοῦ. σημαίνει καὶ τὸ τῆς θύρας ἐπισπαστῆρα. Κορώνη, ἢ τὸ κορώνιον. ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ κρίκος, ᾧ τὴν θύραν ἐπιθύοντες, ἤγουν ἑλκύσαντες, ἐπισπάσασθαι. ὅθεν καὶ ὁ ἐπισπαστὴρ, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν τῷ ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων, ὃς καὶ ῥόπτρον ἐλέγετο. εἰς δὲ τὸ κορώνη φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα. κορώνη, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον, καὶ θύρας ἐπισπαστὴρ, καὶ ὁ κόραξ, καὶ ἡ αἴθυια, καὶ ὁ λάρος, καὶ στεφάνου εἶδος, καὶ γένος ἐμπλοκῆς, καὶ πᾶν τὸ ἐπικεκαμμένον. ὅθεν καὶ κορωνίδας ναῦς. Κορώνη τὸν σκορπίον, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνοήτοις καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Κορῶναι, θαλάσσιαι αἴθυιαι, κολυμβίδος τὰ περιφερῆ χρώματα. Κορωνίδες, καμπυλοπρύμνοι ναῦς, καὶ οἱ ἐκ τῶν ἱερῶν πεπλεγμένοι στέφανοι. κυρίως δὲ, τὰ βλαστήματα. Κορωνιδεὺς, ὁ τῆς κορώνης νεοττός. Κορωνίδες, χώματα ἐν τοῖς δράμασι κατὰ τρίτους τρεῖς. ἄρτι ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰπόντων ἕως, καὶ ἀπαλλαγέντων, καταλείπηται ὁ χορὸς, ὃ ἐκάλουν, ἢ ὅταν μεταβαίνῃ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γενέσθαι δι' αὐτῆς σχηματισμὸς, τῇ δὲ παραγραφῇ, κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαία, ἔν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς τε στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστρόφου. ἐὰν μέντοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς. ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἑκάστου κώλου οὐδὲν ἧττον τίθεται, ἀλλὰ κεῖται καὶ ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ. τὸν δὲ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται, ὡς ἐάν γε μεταβολὴ μόνον ᾖ στροφῶν, ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεται, ἐπὶ τέλει ἑκάστου συστήματος παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνὶς, καὶ ἑξῆς τὸ κεκαμμένον τοῦ χοροῦ. Κορώνιος, μιωπολέεις ἐχων αὐ-

ρατα βροῦς. Κορωνίσι, οὐκ αὐταῖς κορωνίσιν ἐπικαμπεῖς ἐχούσαις τὰς ἄκρας, ὃ ἐστι τὰς πρύμνας. τουτέστι καμπυλοπρύμνοις. Κορωνισαί, οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες. καὶ τὰ διδόμενα ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα. Κορωνὶς, τὸ ἄκρον ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. κόσμος ἢ ἀκρώρεια. Κορωνὸς, ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην. Κορώνεια ἐκλήθη, ἀπὸ κορώνη ἐροῦ θύσσοντος, εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι κορώνειαι. ἱστέον δὲ, ὅτι εἰ καὶ παραλογον ἐστὶν ὁ κορώνεια, ἐκ τοῦ κορώνη, ἀλλ' οὖν ἡ τρισυλλάβως λεγομένη κορώνεια, πόλις μεσσηνίας ἐστίν. ἐν δὲ τῷ γεωγράφῳ φέρεται, ὅτι κορώνεια ἐγγὺς ἑλικῶνος, ἐφ' ὕψους ἱδρυμένη. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ποταμὸς κουάριος, ἔνθα παμβοιώτια συνεβάλλοντο. ταύτης τῆς κορωνείας φασὶν οἱ πολῖται κορωνεῖς. οἱ δὲ ἐν τῇ μεσσηνιακῇ κορωναῖς. παμβοιώτια, ἑορτὴ ἦν κοινὴ πάντων βοιωτῶν, ὡς περ καὶ ἡ τῶν ἰώνων πάντων, πανιώνια. ὅμοιον ἐστὶ τὸ παναθήναια.

Κορωνῶν, γαυρῶν. καὶ ἐκορώνα, ἐγαυρία. Κόρωνος, γαῦρος. Κορωνόπους, πόα τίς. ἣν καὶ κορωνόποδα λέγουσι.

Κόρωνος, ὀρθόκερως ταῦρος. Κόρων, τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ. Κὸς ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ πῶς. Κόσκος, σκεῦος συμποτικόν. ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἔβαλλον ἐρίζοντες. Κοσάλαιον, τὸ βραχὺ, καὶ τὸ δίκαιον. Κοσάλιφοι, κόλαφοι. Κόσβανοι, οἱ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένοι. Κόσιοι ἐστι μετάληξις τῶν μετὰ τῶν ἑκατὸν ἀριθμοῦ μέχρι τῶν χιλίων. ὅς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικὸς, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ ἑξῆς. Κόσκικοι, οἱ κοτικίδιοι ὄρνιθες. Κοσκιλματίοις, τοῖς περικεκομμένοις καὶ ἀπερριμμένοις δέρμασι. βούλεται δὲ λέγειν διεσφαγμένοις λογαρίοις αἱμύλοις. ἄλλως. κοσκίλματα καλοῦνται, τὰ περιττὰ τὰ περιτεμνόμενα ἀπὸ τῶν κατιλματίων. κατιλματίοις οὖν λέγει, εὐτελέσι ῥήμασιν ἢ πράγμασι. Κοσκινηδὸν, διὰ τοῦ κοσκίνου. παροιμία, κοσκίνῳ ὕδωρ ἐπιφέρειν, ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. Κοσκινόμορφος, ὡς κόσκινον κατατετρημένον ῥινός. Κοσκιλμάτια, τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα. Κοσκυλματίοις ἐθώπευον, ἐξηπάτα. Κοσμᾶν, ἐρίζειν, ἀγωνιστεύειν. Κοσμεῖν, παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ τὸ τάττειν. ὡς τὸ τρίχα δ' ἐτίθει τὴν κοσμήσας ἑκάστῳ ἔγχος. ἄρχειν δὲ, ἁπλῶς τὸ προηγεῖσθαι παρατάξεως. διὸ οἱ βασιλεῖς ἐκόσμεον, καὶ ὁ Ἕκτωρ ἐκόσμει. ἔνια δὲ ὅτι τὸ ἄρχειν, ὡς ταυτὸν δηλοῖ ἀγαθῷ τῷ κοσμεῖν. ὅθεν κοσμήτωρ, ὁ παιδευτὴς καὶ τάττων ἐν κόσμῳ, ἔνι τάξει, ἤγουν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμονικός. κόσμει δὲ, ἐπιμελοῦ. Κοσμείτην, κοσμείτωσαν.

Κόσμηθεν, διετάχθησαν, ἐκοσμήθησαν. Κοσμῆσαι, τὸ διατάξαι. ὡς τὸ ἤδη δ' αὖ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὗ τάμνειν περί. ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, ἴσω, κεκόσμηκα κεκόσμημαι, ὁ ἀόριστος ἐκοσμήθην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐκοσμήθησαν, εἶτα ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ συγκοπῇ γίνεται κόσμηθεν, ὁμοίως τῷ τράφεν διὰ τὸ ἀορίστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς, καὶ ἰωνικῶς, καὶ τὰ ὅμοια.

Κοσμήτας, κουρεὺς, στεφανίτης. Κοσμήτορες, διατάκται, ἡγεμόνες. Κοσμήτωρ βασιλεὺς, τακτικῶς. Κοσμήτορες λέγονται, ὅτι τάσσουσι τὸν στρατὸν εὐκόσμως. σημάντορες δὲ, ὡς κελεύοντες, εἴτ' οὖν σημαίνοντες. Κοσμήτορας λέγει Ὅμηρος, τοὺς ἡγεμόνας, ὡς κοσμοῦντας ἔτι καὶ εὐτακτοῦντας τὸν λαόν. κόσμος γὰρ, ἡ τάξις. ἐκ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πάντων περιεκτικὸς κόσμος, ὃν εὐτάκτως ἡ πρόνοια ἐτάξε. ἀγαθὸς δὲ, καὶ ἄλλως εἰς ἔπαινον ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ γὰρ κόσμος ἀνήρ. ἔστι πρᾶγμα κατὰ κόσμον πραχθὲν, τὸ εὔκοσμον, οὗ τὸ ἀνάπαλιν ἄκοσμος, καὶ μὴ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον γινόμενον. Κοσμιότης ἐστὶν, ἕξις ἐνθυμίας πρὸς τὸ φωνὴν βέλτιον, εὐταξία κινήσεως σώματος. Κοσμιότης, εὐταξία. κοσμιότης, ἔστι σωφροσύνη. Κόσμιον, εὔτακτον. Κοσμίως, ἀπαλλάξας.

Κόσμιος, σεμνός. Κοσμιωτάτω, εὐγενεστάτω, ἐπαλλήλου. Κοσμογένεια, ἡ κοσμοποιΐα. Κόσμος, τάξις.

ἔχουσι μέλανα. καὶ γὰρ τῶν ἀραχνῶν, οἱ μὲν λευκοί, οἱ δὲ πυῤῥοί, οἱ δὲ μέλανες, οἱ καὶ τῶν ἄλλων διαφορώτεροι. ἢ κορωνέοντα, ἤγουν ῥαβδωτὰ, καὶ διὰ συναρχικῶν εἴρηται. κορύνη γὰρ ἡ ῥάβδος, παρ' Ἡσιόδῳ. Κοροπλάθοι, οἱ τὰς κόρους πλάττοντες κηρῷ, ἢ γύψῳ. πλάττουσι τὰ ζῶα πάντα. οἱ κατασκευάζοντες εἴδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζώων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδία εἰώθεν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται. κοροπλάθους λέγουσι, ἢ ἐκ πηλοῦ ὄντος, ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας, ἢ κούρους. Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν περσῶν ὁ παλαιός. ἡλίου γὰρ ἔχων τὸ ὄνομα. κῦρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον, Ω; Θ. Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. παρὰ τὸ κάρα, κάρυς καὶ κόρυς ἢ παρὰ τὸ κόρση γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν. Κόρος, πλησμονὴ, χορτασία, ὕβρις, παῖς, κάλλωπον, καὶ μέτρον τι σιτικόν. καὶ πλέγμα μυρσίνης πεπλεγμένον, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων, καὶ τὰ νέα βλαστήματα, καὶ μέτρα.

Κόῤῥιον, μικρὸν κοράλιον. Κόρσεις, τραγῳδὸς παρὰ Κρατίνῳ. διδυμος, ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ κόρσαι. κόρσαι γὰρ τὸ κεῖραι. Κορσωτῆς, κουρεύς. Κόρση, ἡ κεφαλὴ, ἀπὸ τοῦ κορσοῦσθαι. ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι. ὅθεν κορσωτὴν λέγεσθαι, ὁ τὰς τρίχας κείρων. καὶ κόρσαι, αἱ τρίχες. Κορσίνιον, ῥίζα τις ἢ νόμισμα παρ' αἰγυπτίοις, τὸ κιβώριον λεγόμενον. Κορσίς, πνεῦ. Κόρυς, οἰστρὸν, τὸ σκιοτεύειν. ὅθεν καὶ Θεόκριτος φησὶν, οὐκ ὤνθρωπε φιλοῖσα, τότε γίνου ἢ κορυφὴ σειγγύθεν, ἢ πάντοτε κατακαλόμενον ἐρείδεσθαι, ἢ τὸ ὡς κόρυν οἰδαίνειν, πεῖσιν ἔχεινότερον. ἢ παρὰ τὸ τὰς τρίχας ὑφαίνειν καὶ τὸ πλεκτικὸν ἔχειν, οἷον κόρυσφός ἐστιν. κόρυν γὰρ, ἡ θρίξ. οἱ δὲ κορσὸν λέγουσι, τὸ αἰθέριον. καὶ αἴσυρον, τὸ αἰθέριον ἔχοντα ὑφασμένον καὶ μαλακόν. Κορσόν, κορμόν. Κορσῦν, κείραν. Κορσωτήριον, κουρεῖον. Κόρταφος, παρὰ τὸν κρόταφον εἶναι κόρταφος καὶ κόρταφος, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ κρόταφος. ἢ ἔστι τὰς κόρσους καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφάπτει. Κορτεῖν, κροτεῖσθαι. Κορτερά, κρατερά, ἰσχυρά. Κόρτιον, παρ' οἷς ἰδίως καλοῦσιν, ὃν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀριθμούμενοι. Κόρτος, ὁ ἐν τισι κοινὴ κρότων. Κορτόνιον, οἱ ἀμπελῶνες. ἡ γὰρ κόρτυς τὰς ἀμπέλους. Κορύβαντες, ἱερεῖς βακχικοὶ καὶ μανικοί. παρὰ τὸ κρύβειν τὸν Δία, κρύβαντες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κορύβαντες. ἢ οἱ τὴν κόρυν καταβάντες ὀρχηστικῶς, καὶ μὴ ὑποστρέφειν. κορύβαντες δέ εἰσι, δαίμονες. Κορυβαντιᾶς, μαίνεται, παρ' ὅσον οὗτοι οἱ δαίμονες μανίαν καὶ ἐκθειασμὸν ἐμποιοῦσι. καὶ κορυβαντιᾶν, ὡς μαινόμενος καὶ κατεχόμενος ὑπὸ θεοῦ, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν κορυβάντων ἱερεῖα αὐτοὺς μυεῖσθαι. Ἀριστοφάνης. Κορυβαντισμὸν, καθαρισμόν.

Κορυβαντιῶν, μέγα κτυπῶν, ἢ ὀρχούμενος, ἢ μαινόμενος.

Κορύβασα, ῥίζα ἰδίως. Κόρυβος, ὁ κουρεύς, ἀπὸ τοῦ κορύβου τινὸς μετροῦντος τὰ κόματα. Κορυγγεῖν, κρατίζειν. Κορύγας, κῆρυξ. Λυκοῖς. Κορυδαλός, εἶδος ὀρνέου, καὶ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Κορυδαλὸς, ὄνομα κύριον. οὗτος ἀνάφωνος τὴν ἐπὶ λοφοφορία, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. Κόρυδοι, ὄρνιθες ὅμοιοι ὄρνισι. Κορυδὸν, ἐπεὶ κορυδαλὸν λέγουσι. τοὺς δὲ ἰδίως ὀρνέον νομίζουσιν εἶναι. κορυδὸν δὲ Ἀριστοφάνης εἴρηκε θηλυκῶς. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἀρσενικῶς. Κορυδὸς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. κορύδαν λέγεσθαι, παρ' Ἀριστοτέλει. μὴ ἀγνοῇς. διαιρεῖ γὰρ τὰ ὀνόματα. Κόρυδος, καὶ κορυδαλλὶς, τὸ στρουθίον, τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνεστηκότα πτερὰ, ὡς πρὸ δ' ἔχον, ὃς λόφον ὁ τῶν ἀλλήλων μῦθος τὴν τάφρον ὡς μὴ βάλλεσθαι τὸ πατρὸς αὐτῶν. φασὶ γὰρ αὐτοὺς εἶναι πρὸ τῆς γῆς ὑποστῆναι. ἀποθανόντα δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ὅπου θάψουσιν, ἐπὶ ταῖς αὐτῶν ἐθάψαν κεφαλαῖς. τοῦτο βούλεται λέγειν καὶ παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ, τὸ ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες, ἤγουν αἱ ἐπὶ ταῖς αὐτῶν κεφαλαῖς τὸν τύμβον τοῦ πατρὸς φέρουσαι.

Κόρυζα, κατάῤῥους, ἀρχὴ ἢ πλεονασμὸς μυξῶν. Κορυζᾶν, ξαίνειν, μωραίνειν. Κορυθαίολος, πολεμικοῦ. ὅτι τὰς κόρυθας καὶ τὰ ὅπλα σείει τὸ ὁρμᾶν, ἀΐσσειν, ἀΐξ, γίνεται κορυθάϊξ. Κορυθαίολος, πολεμιστὴς ὑπὸ τῶν παλαιῶν. δηλοῖ δὲ τὸν ἔχοντα αἰόλην κόρυθα, ἤγουν ποικίλην περικεφαλαίαν. τινὲς γὰρ αἰτιῶνται παραλλάχθαι τὸν ὁπλισμὸν, ἢ τὴν εὐκινητὴν ἐν πολέμοις, παρὰ τὸ αἰόλον τὸ ταχύ. ὅθεν ἀπὸ τοῦ αἰόλλω, τὸ κινῶ γίνεται. ἔστι οὖν κορυθαίολος, ὡς αἰόλος εἰς μάχην μετὰ ὅπλων, ὡς ἀπὸ τῆς κόρυθος τὸ πᾶν εἰπεῖν. τοιοῦτο δὲ σημαινόμενον ἔτι καὶ ὁ κορυθάϊξ.

Κορυθάλη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν δάφνη ἐστεμμένη. εἰσὶν οἱ κλάδοι, οὓς κόρους καλοῦσι. Κορυθαλία, δάφνη ἐστεμμένη. ἐπὶ τῶν νυμφώνων. ἄλλοι δὲ, ὑπερῷον ἱερόν. Κορυθαλλίστριαι, αἱ χορεύουσαι τῇ κορυθαλλίᾳ θεᾷ. Κορυθία, ἀλεκτρύων.

Κορύθων, ἀλεκτρυὼν καὶ ποικίλος. Κόρυκος, θυλάκιον, ἢ πήρα. Κορυλλίων, ζωὸς εἶδος. Κόρυμβα ἐστὶ καθ' Ὅμηρον, ἄκρα. κατὰ δὲ ἑτέρους ἀφροστόλια, καὶ ὅσα περὶ τὰς πρώρας. καὶ ἰδίως οὕτω λέγεσθαι τὰ ἐξέχοντα, καὶ μάλιστα ἐν ὄρεσιν. Ἡράκλειτος τοῦτον τὸν ὅρον φησὶ τὸν κόρυμβον, ὡς ἐκεῖ εἶναι κορυφὴν, ἀφ' οὗ κατὰ γένος μεταπλασμὸν, τὸν κόρυμβον. ὅθεν ἡ κορυφὴ, καὶ ὁ κόρυς, καὶ τὸ κορύσσεσθαι. Κόρυμβοι, καλοῦνται, ὁ ἄκρος ἐν τῷ γράμματι. Κορυμβός, ὁ καυλὸς ἐξ ὧν συνάγουσι. Κορύμνα, κόσμος τις γυναικεῖος πλατυχαλκός.

Κορύναι, ῥάβδοι. Κορύνη, δὲ τὸ λέξεως ποικίλον λέγεσθαι. ἁπλῶς μὲν πᾶσα ῥάβδος κεφαλωτή, καὶ τὸ κάρυον λέγεται. ὅθεν καὶ ἡ κόρυς. οἱ δὲ τὸ ξύλον ἐξ ἄκρου παχὺ σιδηροῦν, οἷα τότε καὶ σιδηρᾶν. κορύνη λέγεσθαι, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς κόρυνος καλεῖσθαι. ὅσον καὶ ῥόπαλον λέγεσθαι, ἀπὸ τῆς ἄκρας ὀρθοῦ ὄντος, ἀλλὰ ῥέποντος. οὕτω καὶ ἡ πολεμικὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου συγκειμένη καὶ σιδήρου, δόρυ μὲν λέγεται διὰ τὸ ξύλον, αἰχμὴ δὲ διὰ τὸν σίδηρον. Κορύνη, ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Κορύνησις, βλάστησις. Κορυνηφόροι, οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες. Κορυνήτης, κορυνομάχος, ῥοπαλομάχος. Κορυνῆτις, κόσμος, καλλωπισμός.

Κόρυνθος, μάκης φωνή. Κορυνθάλη, ῥοπάλιον. Κορυξ, κωνίσκος. Κορύσσομαι, τὸ κορυφοῦμαι. ποτὲ πλεονασμὸν τοῦ ς κορύσσομαι λέγεται. οὐ μέλλων κορυσσομαι. ἀπὸ δὲ τοῦ κόρυς, κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι. ἀπὸ κόρυνος τὰς ὁπλίσεις πεποιημένας λέγεται κορύσσομαι, καὶ τὸ ὑψοῦμαι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἀπὸ τοῦ θώρακος θωρήσσομαι, ταύτῃ ὑπὸ κορύσσομαι, ὑπὸ δηλοῖ τὸ ἐπλίζομαι. εἰσὶ δὲ καὶ ὁμώνυμα καὶ πληκά. ἐπλίζομαι δὲ κηρύσσω, ὁ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐπλων. Κορυσσήλλος, ὁ τὰς κόρυς πλαστῶν. ἀπὸ τοῦ κορύσσω, τὸ κορυφίζω.

Κορυσσόλοφον, ἀσφαλιῶν. Κορυφαλος, ἀσφαλιστής.

Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. καὶ κλίνεται κόρυθος, παρὰ τὸ κάρας, κάρυς καὶ κόρυς ἢ παρὰ τὸ κόρση, γίνεται κόρυς. κόρση δέ, ἡ κεφαλὴ. καὶ τὸ κορσοῦσθαι, ἐπὶ τὸ κεῖρον λέγεται οἱ ἰωνῶν καὶ κορσωτῆρα, τὸν κουρέα. Κορύσσω, ἤγουν ὁπλίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ κόρυς, ὃ περικεφαλαία, ἢ ἐκ τῆς ἐπιμελεῖται ἀπὸ τοῦ σ, καὶ γίνεσθαι. θωρήσσω δὲ, μέγα καὶ τὸ, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ θώραξ, θώρακος. θωρήσσω, ἤγουν καθοπλίζω, μετρὸν καὶ τὸ, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ θώραξ, ὁ ἄκρατος οἶνος. Κορύσσεται κῦμα, μέγα φυσᾷ, ὅτι ὑψοῦται ἀρθὲν. καὶ κόρυσσε κῦμα, ἐμφαίνει. ὅμοιος, ἐπὶ τῷ ὑψοῦσθαι ἀπερόμενος ὡς εἰς αὐτὸ ἐπάλλων. Κορύσσεσθαι, ἐπαίρεσθαι. Κορυστὴς, ὁπλίτης. Κορυστής, ἀγαθὸς ὁπλίτης. Κορύστες, οἱ γερόντες. ὁ ὁπλίται. Κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι. ἀφ' οὗ κορυστὴς, ὁ ὁπλίτης. καὶ ἱππεύς. ἐξ οὗ ἱππικὸς ὁπλίτης, ὁ μετὰ τοῦ ἐν ἵπποις συστραγμένος. καὶ κορύσσεσθαι λέγεται, ἀφ' οὗ κορυστής. Κορύσσεται, παρ' Ὁμήρῳ, ἀναφέρεσθαι, οἷκ

ὑπὸ κύκλα ποιμένι θῆκεν. ὅ ἐστι κατὰ τοὺς τροχίλους, οἱ ὡς εἰκὸς ἐνίσταντο τοῖς τῶν λεβήτων ποσίν. ὡς ἂν εἴη τι τῶν τῶν θεῶν ἀθρεῖσιν δίνονται. τοῦτο γὰρ ὁ θεῖος ἀγών. καὶ οἴκαδε αὖθις εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἀπονέονται, δίκην ἐμψύχων. τοιαῦτα γὰρ ὑποτίθεται εἶναι τὰ ἡφαιστότευκτα. Κύκλα κατὰ μεταπλασμὸν γένους, οἱ τροχοί. ὅθεν καὶ κυκλῆσαι συνήθως, τὸ ἐπὶ ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. τοιοῦτο δὲ μεταπλασμοῦ σὺν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ὁ θυμὸς καὶ τὸ θυμόν. καὶ ὁ γάργαρος παρ' Αἰσχύλῳ, φασὶ καὶ τὸ γάργαρον. οὕτω δὲ καὶ ὀρίγανον καὶ ὁ ὀρίγανος. Κυκλάζει, κύκλῳ περιέρχεται. Κυκλάμινος, στρογγυλοῖ. Κυκλάμινος, εἶδος βοτάνης. Κύκλαιοι αὐλοί, οὕτω λεγόμενοι ἐκαλοῦντο. εἰσὶ δ' ἄρα οἱ χορικοί. Κέκλυθι, ἢ κέκλυτε, ἀκούσατε. Κύκλειον, εἶδος κόμματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον. Κυκλέω κυκλῶ, τὸ συστρέφω. κυκλόω δὲ τὸ περιλαμβάνω. καὶ κυκλοῦμαι, τὸ περιλαμβάνω καὶ τὸ περιλαμβάνομαι. Κυκλήσομεν, ἀντὶ τοῦ τροχοῖς ἀνάξομεν, ἢ μᾶλλον ἐφ' ἁμαξῶν κομίσομεν, ἀπὸ τοῦ μέρους. τὰ δὲ κύκλα, ἤγουν οἱ τροχοί, μέρος ἁμάξης. Κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν. ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω, κύκλα οἱ τροχοί.

Κυκλώσομεν, ἀνακυκλώσομεν. Κύκλια τὰ πολλὰ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. παρθένια δὲ ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπιτετηδευμένα. ἔστι δὲ διθυραμβικόν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατάτεχνα, ποικίλα, οἷον ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Κυκλιοδιδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιὸν λέγει Ἀριστοφάνης. εἴρηται, ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν. Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, φασὶ τοὺς κυκλίους χορούς στῆσαι πρῶτον Λᾶσον, Ἑρμιονέα. οἱ δὲ ἀρχαιότεροι, Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων. Ἑλλάνικος δὲ, ἐν τοῖς Καρνεονίκαις. Κυκλογέλων, ὀλίσχρον, σμικρολόγον. Κυκλοβορεῖν, καὶ καταπλουτίζειν, χαριεντισμὸς ἐπὶ κωμῳδίας.

Κυκλόβορος, ποταμὸς Ἀθηναίων, ὃς οὐχ ἀεὶ οὐδὲ διὰ παντὸς ῥεῖ, ἀλλὰ χειμάρρους. ἔνιοι τόπος κυκλοτερὴς, ἐν ᾧ τὰ ὤνια ἐπώλουν, ἃ ἐνεθεώριζεν ὁ κλέων. Κύκλοι, ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται, ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα. ἴσως δὲ τὰ λοιπὰ ὤνια, ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι πιπράσκονται. τοῦτον τράπεζαν Ἀριστοφάνης καλεῖ, μονοκύκλιον τὸν περίβολον. Κύκλοι εἰσὶ παράλληλοι, οἱ περὶ τὸν αὐτὸν πόλον γραφόμενοι.

Κύκλοι εἰσὶν ἀρκτικοί, οἱ τὸ φαινόμενον ἀεὶ μέρος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀφανὲς διορίζοντες. Κύκλοι εἰσὶν μεσημβρινοί, οἱ διατέμνοντες τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. κύκλοι εἰσὶν ὁρίζοντες, οἱ διορίζοντες τὸ φαινόμενον μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. Κύκλον ποιητὸν λέγει Ὅμηρος συνήθως, τὸν τοῦ ἅρματος τροχόν, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ πεποιημένον. ἢ καὶ πρὸς διαστολὴν τῶν παρὰ τοῖς σοφοῖς διανοητῶν κύκλων. Κύκλος, σφαῖρα, ἐνιαυτὸς, κόσμος. Κύκλος ἐστὶν ἰσημερινὸς, ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἢ ἐφ' οὗ τὰς ἰσημερίας ὁ ἥλιος ποιεῖται. Κύκλος ἐστὶ τροπικὸς, ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς τροπὰς ποιεῖται. Κύκλος, περίβολος. καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται, καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπότροχόν τι κατασκεύασμα. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα, ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, καὶ εἶδος ἱππασίας. Κυκλοτερὲς, περιφερὲς, ἐπικαμπές. Κύκλους καὶ τροφοὺς, τὰ τείχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος ὡς Σοφοκλῆς ὀρχηστεῖ, κυκλώπειον τροχόν. Κυκλοτερὲς τόξον λέγει Ὅμηρος, οἱ τοιοῦτοι φύσει. σκολιὸν γάρ ἐστι καὶ ἀγκύλον πρὸ τῆς τάσεως, ἀλλ' ὅταν ἐλκυσμῷ τοιοῦτον γίνεται. Κυκλοφορεῖται, κατὰ κύκλον φέρεται, ἢ δινεῖται. Κύκλωπες, κυκλώπεες, καὶ κατὰ συγκοπὴν κύκλωπες, ὅτι κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς ἐνῆν τῷ μετώπῳ. Κύκλωπες, ἄγριοι ἄνθρωποι. καὶ κυκλώπειον κλίμμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κυκλώπων εἶδος, ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας. καὶ κυκλώπιον, χαλκεῖον. Κυκλῶ, κυκλώσω κοινῶς. κυκλῶ κυκλώσω, παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐφ' ἁμάξης ἄξω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί, καὶ εἰσκυκλῶ, καὶ ἐκκυκλῶ, καὶ ἀνακυκλῶ.

Κυκλῶσαι, τὸ περιελθεῖν καὶ περιοδεῦσαι ἕνα τόπον. κυκλῶσαι δὲ καὶ ἀνακυκλῶσαι, τὸ πολλάκις αὐτὸ μεταστρέψαι. Κυκλωσάμενοι, ὑφαλοῖς. Κύκλῳ, εἴτε ὄνομα, εἴτε ἐπίρρημα, σὺν τῷ ι γράφεται. ἔστι γὰρ κύκλος, κύκλου, κύκλῳ. καὶ λοιπὸν αὗται αἱ δοτικαὶ μεταρχόμεναι εἰς ἐπιρρήματα, κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς δοτικῆς, τὴν γραφὴν φυλάττουσι. οἷον ἰδίᾳ, δημοσίᾳ, κύκλῳ. οἷον, κύκλῳ στῶμεν. Κύκλωψ, ἐθνικόν ἐστι, ἀπὸ τοῦ σπασάλου ἦν, κύκνον δὲ τὸ πλάσμα. εἰ μὴ ἄρα ὥσπερ τὸ Αἰγύπτιος, ἐν τοῖς ἑξῆς κύριον εὕρηται ὄνομα, οὕτω καὶ τὸ κύκλωψ ἐξ ἐθνικοῦ ὡς κύριον μετέπεσεν, ἐξιδιασθέντος τοῦ πολυφήμου τὸ κοινόν. Κύκλωψ ὅτι ποιμὴν ὤν, καὶ λύραν κατέχων ἐθέλγε τοῖς αὐτοῦ θρέμμασι, καὶ ὅτι αὐτὸν ὁ Διονύσιος ἐτύφλωσεν, δηλοῖ ἡ ἱστορία. Κύκνειον, τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Κύκνοι, δύο. ὁ μὲν Ἄρεος, ὁ δὲ Ποσειδῶνος. καὶ τὸν μὲν Ἄρεος, κακῶς τὰ παρὰ θάλασσαν διατιθέντα, Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος δηλοῖ. τὸν δὲ Ποσειδῶνος, Ἀχιλλεὺς, στρατευσάμενον καὶ συμμαχοῦντα τοῖς Τρωσίν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ. Κύκνος τῷ Ἀπόλλωνι, οὐ μόνον διὰ τὸ ᾠδικὸν καὶ μαντικὸν ἀφιέρωται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐκ τοῦ λεύσσειν ἤτοι βλέπειν παράγεται, οὗπερ Ἀπόλλων ἐστὶ παραίτιος. ὅθεν καὶ Δήλιος ἐπιεικῶς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ ἐνάργεια πάντα ποιῶν. Κύκνος, ἔδει ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φωνῶ, γίνεσθαι κλέω, κλόνος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν, κύκνος. ἢ ὁ κυκλοτερῆ ἔχων τὸν τράχηλον, παρὰ τὸ κύκλος. Κύκνος, ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα, πλὴν κεφαλῆς. τοῦτο μῦθος ἐστὶν, ὅτι κατὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ κύκνος ἀνῃρέθη. ἀλλὰ περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπόμενος ἐν πολέμοις, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι ὑποπίπτειν τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτος ἦν, ἐπειδὴ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως τὴν κεφαλὴν, ἀνῃρέθη. Κύκνος, ὁ Σκαμανδροδίκης καὶ Ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐρρίφη πλησίον θαλάσσης. κύκνον δὲ πίνας αὐτοῦ κατασπεῖσαν, ἰδόντες ἁλιεῖς ἀνείλοντο τοῦτον, καὶ κύκνον ὠνόμασαν. ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε Πρόκλειαν τὴν Λαομέδοντος, καὶ γεννᾷ Τένην, καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπέγημεν ὁ κύκνος Φιλονόμην τὴν Τραγασέως. ἣ δὲ ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου, καὶ μὴ τυχοῦσα, κατηγόρησε πρὸς τὸν πατέρα, ἐκβιασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινος Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα λαβὼν Τένην καὶ Ἡμιθέαν, ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσοχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τένεδος καλουμένῃ, ἰδόντες οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα αὐτοῦ τὸν Τένην ἐποίησαν. καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου, Τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν Φιλονόμην. αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν κύκνον, καὶ Τένην τὸν ὑπὲρ κύκνου λόγῳ, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη φεύγουσα τὴν μῖξιν, εἰς γῆν κατεπόθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλεὺς κύκνον, καὶ Τένην, εἰς ἕτεραν ἐλθὼν, ὑπὲρ οὗ ἀνεῖλε καὶ μνήμονα, ὃν ἕνα ἡ Θέτις συνακολουθοῦντα Ἀχιλλεῖ δέδωκεν, ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα. εἱμαρμένον γὰρ ἦν Ἀχιλλεῖ ἀποθανεῖν, εἰ ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Τένης, ὡς ἔφην, υἱὸς Ἀπόλλωνος. Κύκνος, ἀπὸ τοῦ κυκᾶν πλεῖον τῶν ἄλλων τὴν ἰλὺν χάριν τροφῆς. Κυκνίας, προγόνοις. Κυκνοῦντος, θρηνοῦντος. Κυκίζα, γλυκεῖα καλέοντα. Κύκεον, τὸ σκύφον. Κυκρὸν, ἔγκυον, ἁπαλὸν, βλακόν. Κυλα-

κλω. κτίσαιν, ἀπὸ τῆς κτίσεως κτίσιν. καὶ ἔστιν ὕλλος ἡ μεταπλασμοῦ, πρὸς ἀμειβόμενα τῇ κόνει, καὶ ἄνθεσι. Κλονέω, φονεύω. Κλεμίνη, Δολοπικὴ πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπία δὲ, τὴν Θεσσαλίαν εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος, ἐπειδὴ Δόλοψ ἔθνος Θεσσαλίας. Κλονέω, τὸ φονεύω. Κτίσις, ὁ κόσμος. πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις διαιρεῖται εἰς ἕξ, εἰς ἀόρατα λογικὰ, εἰς σύνθετα λογικὰ, εἰς σύνθετα ἄλογα, εἰς αὐξητικὰ καὶ γεννητικὰ, εἰς ἐγκρατῆ καὶ κινητὰ, εἰς ἀναίσθητα καὶ ἀκίνητα. Κτίσμα, κλεινόν. Κτίσαι, ἱδρῦσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι. Κτίσμα, ποίημα, οἰκοδόμημα. Κτίσας, ποιητὴς, πλάστης. Κτόνος, ὁ φόνος. ἐξ οὗ καὶ κλονέω, τὸ φονεύω. Κτυποῦσι, ψοφοῦσι.

Κτιστῷ, κτίστῃ. Κτίσαι, κτίσοντα. Κτυπεῖν, κτυπῶν, βροντῶν. Κτυπία, ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος. Κτυπίον, τὸ ἐπιχορευόμενον τοῦ θαλάμου, ὃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γαμουμένη. Κτύπος, παρὰ τὸ τόπον τόπος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κτύπος. τὰ γὰρ τυπτόμενα, ψοφεῖ. Κτυπεῖ, κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ, τῇ χειρὶ κροτεῖ.

Κτύπαι, ἡ κτίσαι, χωρίσεις προγονικῶν ἰδίων, ἡ δῆμος μεμορισμένος. Κτημένους, κεκτημένους. Κτώμενος, συνάγων. Κτῶ, τὸ κτῶμαι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Κύαθος, μέτρον ὑγροῦ, οὐγγιῶν δέκα, ἢ κοχλιάριον, ὡς Ἀριστοφάνης. Κυαίνων, ἐγγὺς ὤν. Κυαμεῦσαι, κυάμῳ ψηφοφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. Κυαμοτρὼξ, δικαστικὸς, κυάμους ἐσθίων. κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ, διὰ τὸ μὴ καθόλου, ἡ ἀντὶ ψήφων. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ κυαμοτρὼξ, ὁ κυάμους δικάζων, ὁ ἐσθίων. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων. ἄλλως. τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων. ἐπεὶ ἀντὶ ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων, καὶ χειροτονούντων τῷ διδόντι πλέον, οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον, τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον. Κυαμίτας, ὁ πάγχυς καλούμενος. Κυαμεύειν, κληροῦσθαι. Κυάμου καρπὸς, τὸν ὑοσκύαμον φησὶν ὁ Διοσκουρίδης. Κύαμος, ὄσπριον, ἢ ὁ κλῆρος, καὶ τὸ ἀπὸ τῶν θηλῶν τοῦ μαστοῦ πρῶτον συνιστάμενον γάλα, καὶ τὸ αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον καὶ καλούμενον. Κυανάσπιδες ἐορτήν. ἡ ὅλη νεῖται κεφαλὴ, ἀπὸ μέρους συνεκδοχικῶς, καὶ κατὰ σύλληψιν, ὡς οἱ τεχνικοὶ φασί. διὰ τὸ συνεκδέχεσθαι, καὶ συλλαμβάνεσθαι, καὶ συνυποίεσθαι ὀφρύσι, τὴν ὅλην κεφαλήν. ἐπειδὴ εἰς ἰδίαν συνεκδοχὴν, ἔστι σύλληψις. Κυανέμβολοι τριήρεις, ἤγουν αἱ τὰ ἔμβολα ἔχουσαι, κυανῷ βεβαμμένα. ὅς μιλτοπάρῃοι, μεμιλτωμέναι, ἡ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν δὲ, τὸ ταύτης ὕδωρ.

Κυανὸν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδές. Κυανόπεζα, μελανόπους. Κυανὶς, θαλάττιον ὕδωρ, καὶ ὄρνις. Κύανον, τὸ μέλαν. εἴωθε δὲ ὁ ἐγκέφαλον. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι τοῦ κυανοῦ ἐν τελεῖ, τὸ κύανον. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ κῦμα, κυμοβόλον, καὶ ἐκβολῇ τοῦ μ κυάνεον. τοιοῦτον γάρ τι δοκεῖ τὸ κῦμα. ἡ ἐκ τοῦ κύανος. χρῶμα δέ ἐστι μέλαν, ἐξ οὗ τὸ κυάνεον μετασχηματικῶς. ἀφ' οὗ κυάνεον, καὶ κυανοῦν. Κυανοῦν, ἐκ τοῦ εἴδους κυάνεον. ὃ παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεται, ὡς τὸ χαλκοῦν χάλκεον, καὶ χρυσοῦν χρύσεον.

Κυανοχαίτης, ὁ μελανόθριξ. κυανὸν γὰρ, τὸ μέλαν. ἡ δὲ χαίτη, ἡ θρίξ. Κυανώτατος, μελανώτατος, σκοτεινότατος. Κύαρ, τὸ τῆς βελόνης τρῆμα. παρὰ δὲ Ἱπποκράτει, καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μήλου. Κύαρη, ἡ ἀδελφή. Κυάρης, ὁ βασιλεὺς, οἱ δὲ κυάρης ὁ Μήδων στρατηγός. Κύβαβδα, αἷμα. ἀμαθοῦσι. Κύβαμος, θεός. Κυβαίζοντα, λαλοῦντα, τὸ ἐνδεσμοῦντα, ἢ τὸν ἐρημῶν. Κυβαδεῖν, καταστρέψαι. Κυβαρσία, κεφαλὴ ἀλίκτρος. ἄλλοι κυβαρσίαν φασὶ, τὰς περικεφαλαίας. Κίβας, θεός. Κύββα, ποτήριον. Κυβεία, πανουργία, ἡ παίγνιον. Κύβειρος, ἀναιδής. Κυβείη τόπος, εἰς ὃν συνιόντες κυβεύοντο, ὁ νῦν τόπος λέγεται. Κύβηλα, κινοῦντα. διὰ δὲ τοῦ σχήματος, τὴν αἰσχύνην δείκνυσιν αὐτοῦ Ἀριστοφάνης.

Κύβηθρον, ἐν ᾧ μελισσῶν. Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥέαν, παρὰ τὰ κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ θεὸς, διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζυγοῖς. Κύβελον, ἱερὸν ἐν Φρυγίᾳ, ἵνα τῆς μητρὸς τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἄγιον ἦν. Κυβέρνησις, φρόνησις. ἡ κυβέρνησις ἐστὶ ψυχῆς ἐπιστήμη, περὶ τὴν ἄστατον φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐρευνᾶν ἢ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν, προσθέσει τοῦ μ εἰς β. Κυβερνήτης, ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών. Κυβερνῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ὁ βασιλεὺς κυβερνᾷ τὴν πόλιν. κυβερνητικὸν τὴν γλῶτταν, τῇ στιχῇ, καὶ τοῖς λόγοις. Κύβησις, ἡ κύβησις, πήρα. Κυβευτὴς, καὶ κυβιστὴς λέγεται. Κυβεύειν ἐστὶ, τὸ διὰ ψήφων παίζειν, καὶ τὸ κύβον ῥίπτειν, καὶ εἰς κίνδυνον προπηδᾶν. Κυβεύω, τὸ κύβοις χρῶμαι. Κυβεύσαντα, κυβεύω, κύβον ῥίπτω, εἰς κίνδυνον προπηδῶ. μὴ παραβάλλεσθαι κυβεύειν περὶ βίου. Κυβευτὴν, ἀντὶ τοῦ κυβευτὴν, ὡς μὴ ἔχων τι χεῖρον τοῖς κύβοις χρώμενον. ἐπισκώπτει γὰρ ὡς ἀλαζόνα. τὸ δὲ διεξιέναι χεῖρας, ἐπισημαντικωτέραν τὴν περὶ τὰς κυβείας ἐνόμιζον. Κύβηβος, γάλλος, κίναιδος, μανιώδης. Κυβήβη, ἡ μήτηρ. Κυβήβειν κυρίως, τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. ὅθεν καὶ κύμβαχος. Κυβηλίσαι, πελεκίσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς, καὶ ὁ ταύρους κυβηλίσας ὁ θύτης.

Κυβηβᾶν, θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. Κυβήβη, ἡ καὶ Ῥέα, Κυβέλη, καὶ Ἄρτεμις. μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ ὑπὸ λήμματα παρὰ ἀρχαίοις. παρ' ὃ καὶ ἱππῶναξ φησὶ καὶ Διότιμος. Κυβηλιστὰς καὶ κυβήβους, τοὺς κακούργους λέγουσι.

Κύβηλις, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τὰς βοῦς καταβάλλουσι. τινὲς δὲ τῶν τυροκνήστην. Κυβήκρας, πυλωρὸς φασὶ, τινὲς δὲ ὀρχηστὰς ποικίλους. Κυβικὴ, μαγγανεία, κύβευμα. Κυβιῶ, κυβευτὴν. Κύβισμα. σκιρτήματα. Κυβιστᾶν, τρέχει. Κυβίσιον, χοῖρον. Κυβιστίνδα ἐπὶ κεφαλὴν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτῳ, ἢ κατὰ νώτου. Κυβιστῶ, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίπτω, ἢ τοῖς ἀγκῶσι πλήττω. Κύβισος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, κυβηλικὸν τρόπον. Κυβιστὴς, καλοῦνται τοῖς δακτυλικοῖς. Κυβιστᾶν, κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥιπτεῖν. καὶ κυβιστᾶν, κολυμβᾶν. Κυβίστησις, συστροφὴ, ὄρχησις. Κυβιστὴρ, καὶ ἀρνευτὴρ, τὰ αὐτά. εἰ καὶ διαφέρει τὸ κυβιστητήρ. ἀρνευτὴρ τε γὰρ ὁ ἐπὶ κεφαλὴν εἰς θάλασσαν δυόμενος, ἀπὸ ὁμοιότητος τῶν ἀρνῶν παιγνίων. οἱ σκιρτῶντες, τοῖς μὲν ἐμπροσθίοις ποσὶν ἅλλονται, τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ γῇ πελάζουσι. διὸ καὶ τὸν ἵππον ἰχθὺν, ὃ καὶ ἵππαρον διὰ τὸ συνεχὲς ἐξάλλεσθαι, ἀρνευτὴν τοῦτον ἐκάλουν, κατὰ τὴν τοῦ Δεκαυζαμβίσου ἱστορίαν. ὁ κυβιστὴρ δὲ, ὁ ἐπὶ κύμβην, ὃ ἐστι κεφαλὴν ὑπὸ τῶν ἅλλων γινόμενος, ἢ ὁ κατὰ κύβον ἀνωθεν κάτω βάλλων ἑαυτὸν. ὅς δὴ κύβος, ἀπὸ τοῦ κινεῖν δοκεῖ παρῆχθαι. ὡς οἷον κάτω κάρα κατὰ τὸ ἐπικύπτοντος γινόμενος, ἐν τῷ κατακυλίεσθαι, ἀνακύπτοντος τοῦ ἐν αὐτῷ, καθὰ καὶ ἐν τῷ καλεῖται κύβος, κύβιστα κύβιστα, ἔπειτα ἀποκρυβέν. Κυβιστῶ, τὸ κολυμβῶ, καὶ κυβιστάω. κυβιστᾶν, καὶ τὸ ἀπαλὸς ἐν τῇ κυλιομένῃ ῥίψειν χεῖρα τὸ πάλαι.

Κυβιστὴς, παλαιὸς. Κυβιστὴρ, ὁ ὀρχηστής. Κυβιστᾶν, ἐπὶ κεφαλὴν πίπτειν. Κυβιστᾶν, κολυμβᾶν. καταχρηστικῶς. Κυβιστῶσι, παλαίουσι, σκιρτῶσι. Κύβος, πᾶν τετράγωνον. ὁ κύκλος μάτην ἔχων. ἡ σχῆμα γεωμετρικὸν, καὶ ἀριθμὸς ἦν, ᾧ οἱ κυβευταὶ χρῶνται. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ βόλον σχῆμα, καὶ παρὰ τοῖς μὲν ἀλιευτικοῖς κύβος, καὶ οἱ Σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον. πάφιοι δὲ ἐπὶ ψιβλίον. Κύβιτον, τὸ ὠλέκρανον. ἀγκὼν

κεῦθω, τοῦτο Ὅμηρος, οὐδέν ἐν κρόφῳ ἐπος, οὐδ' ἐπικεύθω, οὐδέν ἐστι διάφορον. Κρυφίνους, πανοῦργος, δόλιος.

Κρυόλυς, ςαμύλος. Κρωβίαλον, πόλις περὶ παφλαγονίαν, ἧς μέμνηται Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις. Κρώβυλος πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ ἐπ' ἀνδρῶν οὕτω, κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. Θουκυδίδης, κρωβύλους ἀναδούμενοι, καὶ ἐν ἱεροῖς παιδίον κρωβύλον. ὁ κρωβύλον παρ' ἀθηναίοις, τὸ προσείλημα. Κρωβύλου ζεῦγος, παροιμία τασσομένη ἐπὶ τῆς ὑπερβαλλούσης κακομένοις τιμωρίας. μέμνηται δὲ, αὐτῆς κορυβαντικοῦ ὄντος.

Κρώβυλον, ἀφέλκανον. Κρώβυλος, ὁμαλὸς τῶν παιδίων, ἢ συστολὴ τῶν αἰδοίων, ἢ ὁ κόρυμβος τῆς ἐμπλοκῆς, ἢ ἐπὶ ἀνδρῶν ἀνεστραμμένη ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφήν. οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ Ἡγήσιππος, ὃς καὶ λόγγος ἐκαλεῖτο. Κρωγμὸς, ἡ βοή. Κρωδιὸς, ὁ λαιμός. Κρώζω, κράζω, ὡς κορώνη, ἢ κόραξ. Κρώζουσιν ἐπὶ ἀψύχων, βοῶσι. Κρωπαλίον, παιδίον, πανοῦργον. Κρωμακόν, κρωμάνιον.

Κρώμαξ, σωρὸς λίθων. Κρώμνα, χωρίον κορίνθου, καὶ πόλις παφλαγονίας, οὗ ἐπεμνήσθη τῆς πόλεως. Κρώπιον, τόπος.

Κρωπίδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς, οὓς ἀριστοφάνης παίζων ἐναλλαγῇ τοῦ ρ στοιχείου εἰς τὸ λ, εἶπε κλωπιδῶν.

Κρῶπος, ὁ ὑφάντης. Κρωσσοὶ, ὑδρίαι, κάλπεις, λήκυθοι, προχοΐδιοι, βάπται, κάλπεις, καὶ ἰσχαδοφόροι. Κρωσσὸς, κατὰ Σοφοκλῆ, ὁ ἐστι κρατήρ. γίνεται φασὶ παρὰ τὸ κρῶ, καὶ συγκοπὴ κρῶ, τὸ καλύπτω καὶ ἐπιχέω. καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ ἐν ἑτέροις κρωσσοὶ, ἀγγεῖα ἐκεῖνα δηλοῖ ὑδρεύεσθαι. λέγονται ἴσως, ἢ ῥίσαι, καὶ τὰ ποτήρια ἀπὸ τοῦ μεγάλου παραλήγεσθαι.

Κρωτωνιάς, μάντεων γένος. Κρῶφι, ἢ κῶφι, ἀφανὲς ὄρυγμα.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Κτὰ, ἢ ἔκτα, ἔκτανε. Κτὰν, κτάνας, φονεύων, ἀποκτείνων. Κτάω, ὦ, κτᾶμαι, κτῶνται, ἀόριστος δεύτερος ἔκτην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔκτανον, συγκοπῇ ἔκταν, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε κτάν. Κτάμεν, κτείνειν.

Κτανέσθαι, κτείνω κτενῶ ἔκτανον, ἀόριστος δεύτερος ἔκτανον, ὁ δεύτερος μέλλων κτανῶ, ὁ μέσος κτανοῦμαι κτανεῖ κτανεῖται, τὸ ἀπαρέμφατον κτανέσθαι, καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου εἰς δύο εε κτανέεσθαι, ὡς εἴργω ἔεργω. Κτάνον, ἀπέκτανον. Κταρα, ἰχθὺς βραχύτερος παλαιῶν. Κτᾶσθαι, ἢ ἔστι φονεῦσαι, παρεξενέσθαι, ὅτι μὲν φυσικῶς ἐκτείνειν τὴν παραλήγουσαν, κατὰ τὸ κτᾶσθαι, ἀφ' οὗ τὰ κτήματα. Κτᾶσθαι, ἐμπορεύεσθαι, ἢ ἀγοράζειν, ἢ φυτεύειν. Κτᾶται, ὠνεῖται.

Κτᾶν, ἐστεῶτα, ἀπέκτανεν. Κτέαρ, τὸ κτῆμα, δῶρον, πλοῦτος, καὶ κλίνεται κτέατος. Κτέανον, κτῆμα. Κτεάτεσσι, πλουσίοις, κτήμασι, κτήσεσι. Κτεατίσαι, πλουτήσασθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ συλλαβῆς, καθὰ καὶ τὸ σημαίνειν, παρὰ τοῦ Ὁμηρικοῦ. τὸ κτῆμα γὰρ σήμασι. Κτεατίσαι, δηρὶ ἐν πολέμῳ, ἐν τῷ αἰχμαλωτίσαι, ταυτόν. Κτεδόνα, λαίστρος ἀγρὸν, πτύειν ἐστεῶτος. οὐ κατὰ λόγον ὄντα, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ μᾶλλα πολλὰ ἐμόγησε κατὰ βίον ἀπλοῦν ἠρωϊκόν. τὸ ἢ ποιεῖν μόνιμα, καὶ πολυλίδυσιν κατέσω τὴν ποίησιν ἀγρόν. Κτεατίζω, κτάομαι. Κτείνω, ἀναιρῶ, κτείνω, τὸ φονεύω μέλλων κτενῶ, παρακείμενος ἔκτακα. Κτεὶς κτενὸς, τὸ κτένιον, παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, ἢ τὰς τρίχας. κτεὶς δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἁπλοῦσθαι, ἢ παρὰ τὸ κτείνειν τοὺς φθεῖρας. Κτεὶς, τὸ ἐφήβαιον, ἢ μόνον, ἤγουν τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν ἀπόδυτρον. Κτένας, τοὺς τῶν χειρῶν καρπούς καὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ στήθη, μεταφοροῦντες ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν. λέγονται δὲ καὶ τὰς κολοιὰς πλοκάμους.

Κτένια τῶν κιθάρων, οἱ ὑποφέροντες ἀγκῶνες λέγονται.

Κτενισάμεθα, ἀναστρεψάμεθα. Κτενιστὴ, ὑφαντή. Κτενωτὴ τρίχα, τὴν ὑφαντίδα. Κτένιον, ἐν ᾧ κτενίζομεν τοὺς φθεῖρας, καὶ τὸ τοῦ παιδὸς. Κτέρας, κατὰ παλαιστικὴν, ταυτὸν ἐστι τῷ κτέαρ καὶ κτῆμα. Κτέρεα, ἐντάφια. Κτέρεα κτερεΐξαι, οὐ μόνον ἐτυμολογικὸς ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἀσαφὲς ἐστι χῦμα, συναφιστάμενον ῥήματος καὶ συνοίκου ὀνόματος, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ λόγον λέγει, καὶ ὕπνον ὑπνοῖ. κτέρεα δὲ κτέατα, ἤτοι κτήματα νεκρῶν. ἢ κυρίως, τὰ κτενισμένα προσάπτοντα, ὁ πάντα τὰ εἰς ἐκ μίαν τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφέρομεν. Κτερεΐξαι, ἐνταφιάζεσθαι. Ὅμηρος, σῆμα τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι. Κτερεΐξαι, τὸν τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι. τύμβον ἐκτερέϊξαν, τύμβον ἐποίησαν. καὶ ταρχῦσαι, τὸ θάψαι.

Κτέρες, νεκροί. καὶ ἀκτέρεοι, οἱ ἄταφοι. Κτερίζω, κτῶμαι, σκυλεύω, ἐνταφιάζω. Κτερίσαι, καὶ κτερίξαι, θάψαι, ἐνταφιάσαι. Κτερίζουσι, θάπτουσι. Κτέωμεν, ἀντὶ τοῦ φονεύσωμεν, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀφέωμεν καὶ φθέωμεν καὶ εἰδέωμεν. ἀντὶ τοῦ κτῶμεν ἀφῶμεν φθῶμεν καὶ εἰδῶμεν. ἐξ οὗ δῆλον ὡς πρωτότυπόν ἐστι ῥῆμα κτῶ, οὗ τὸ ἐντελὲς κτέω, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι κτείω, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε κτείνω. ὁμοίως τὸ ἴσω εἴσω, τὸ καλῶ πλῶ, οὐ παράγωγον τὸ εἴσω. Κτηδόνες, τριδάκτυλοι ἰχθύες, καὶ ἐρίδια, καὶ αἱ ἐκ τῶν ξύλων ἀφέσεις. Κτῆλος, ἡμερος, ἥμερος ὁ προηγούμενος τοῦ ποίμνιος. Κτῆμα, καὶ ἀπ' αὐτοῦ πολυκτήμων, ἀκτήμων, εὐκτήμων. Κτήματα, λέγει Ὅμηρος φανερῶς πολλαχοῦ πάντα τὰ ἐν ἀγροῖς. ὥσπερ δὲ καὶ μᾶλα, πάντα τὰ θρέμματα. Κτήματα, οὐ μόνον τὰ ἐν οἴκῳ, ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ χρήματα, παρὰ τὴν χρῆσιν καλοῦσιν, ἀλλὰ τὴν ἅπαντα βίον. Κτήματα, οἱ μεθ' Ὅμηρον ἰδίως, ἀπὸ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπαρχόντων. Κτήνεα τετράποδα κυρίως, ἐπὶ τῶν σφαζομένων εἰς βρῶσιν. κτᾶσθαι γὰρ, τὸ φονεύεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως δὲ τὰ θυόμενα, ἐκ τοῦ νόμος σφάζειν καὶ κτείνειν. ἢ κτήνη κυρίως, τὰ ἥμερα. θηρία δὲ, τὰ ἄγρια. Κτήνεα, χρήματα. Κτηνωδέστερα, ἀλογώτερα. κτήνη γὰρ, τὰ ἄλογα. Κτηνώδης, ἀλογώτερος. Κτησάμενος, λαβὼν, ἔχων. Κτησίδιον, ἡ μικρὰ κτῆσις, ἤγουν ὀλίγη περιουσία. Κτῆσις καὶ κτήματα λέγονται ὅτι ὁ ποιητὴς τὰ ἀπὸ τοῦ φράζειν. περὶ δὲ τῆς λέξεως κτῆσις ἐκεῖνο, ὅτι ἐκ τοῦ κτῶ προσέτησε, καὶ τὸ ὄνομα κτῆμα ποιοῦμεν, ἕτερα παράγει κτημάτων, ἀπὸ κοινοῦ πάντες ὁμοίως. δηλοῖ καὶ τοῦ ὄνομα. καὶ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κτῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται κτῶ κτείνω, ἀφ' οὗ ἡ κτῆσις, ἤτοι κτᾶμα, κτείνειν εἰς ἀπόδοσιν ἐν αὐτῷ. Κτῆτος, ζωῆς. Κτῆσις, ἡ οὐσία, ὁ πλοῦτος. Κτητὴ, ἀγοραστή. Ησίοδος, κτητὴν, οὐ γαμετήν.

Κτιλεὸν, τὸ ὑπὸ τὴν πτῆσιν πτηνὸς, ἐκ φιλανθρωπίας τοῦ δεσπότου. Κτίτρου, οἰκοδομητῆ, κτίσαι. Κτίλος, ὁ κριὸς ὁ ἀγέλης ἡγούμενος. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος. ἐκ δὲ τοῦ γαλῆ παραπλήσιον, ἢ ἡδίωδες ἔχει, ἢ τὸ περικεφαλαῖον. ἴσως δὲ φασι, λοιπὸν δὲ ἤχου. Κτίζω, κτίσις, κτιστὸν, τὸ ἐπισκευάσον. κτίσις, ἡ πρᾶξις τοῦ κτίζοντος. Κτίλος, ὁ προηγούμενος τοῦ προβάτων ποιμνίου. Κτίλλεσθαι, ἢ κτιλλεύεσθαι, σαλεύεσθαι. Κτίλος, ὁ χειροήθης καὶ ἥμερος, ἐκ τοῦ κτίζω τὸ πορίζομαι. ὁ τῶν ἄλλων προηγούμενος. ἐξ οὗ ἡ ἐπαλλήλησις παρὰ Πανσανίᾳ, ὁ συνήθης ἰδεῖν. ἢ κιλλώσει, φησὶ παρὰ Ἡροδότῳ ὁ κιλλὸς, ἐκ κιλλίζοντας τὰς λοιπὰς τῶν ἁμαξῶν, ἤγουν ὡς γυναῖκας ἔχειν προτιμᾶσθαι. Πορφύριος δὲ, ὁ δὲ τοῖς ὄνομα αὐτὸ κτίλον ἰδεῖν, ὅν φησι λέγει ἄπειρον.

Κτιμένη, κατοικουμένη, ἢ πόλις θεσσαλίας. Κτιμένη, ἡ οἰκουμένη. Κτιμένη παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ὀδυσσέως ἀδελφὴ, ἥν ἀνὴρ εὐρύλοχος γεγαμήκει ὕστερον. ἐφθέγγετο δὲ αὐτὴν λέγει, καθὰ ἢ τὴν ἄλοχον τοῦ λαέρτου, διαφέρειν. ἢ πρὸ αὐτῆς τὴν πεδιάδα

φυλῆς τῆς Ἀντιοχίδος. Κρωπὸς, ὁ καταδικαστὴς, ὁ κατόμενος καὶ πάσχων. Κρωπιὸς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, κώμη.

Κροαίνω, τὸ ὑπὸ ποσὶ κρούω, καὶ σκιρτῶ, ἢ κροτῶ, καὶ κτυπῶ.

Κρόβυζοι, ὄνομα ἔθνους. Κροβαλίδιον, πολίον. Κρώβυλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων. Κρώζει ὁ κόραξ, ἡ δὲ κορώνη κράζει. Κροιὸς, νοσώδης, ἀσθενής.

Κροκάλη, ὁ αἰγιαλός. Κρόκη, παρὰ τὸν κρόσω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ σ. κρόκη, ἢ τὸ κρούεσθαι, διὸ παρακολουθεῖ.

Κρόκαλα, λέγονται αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ κρούειν καὶ ψοφεῖν. Κρόκησι παρὰ Λυκόφρονι, κρόκαις αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ κέρω τὸ κόπτω. κρόκη, καὶ κρόκη, πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα. κρόκαι καὶ αἱ ψάμμοι, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης. Κρόκος, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν σπορίαν, ὅ ἐστι τὴν αὔξησιν. Κρόκη, πέμματος εἶδος, ἡ ῥοδίνη. Κρόκιδον, τὸ πανοῦργον παιδίον. Κροκόδειλος, παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ κρόκος γίνεται κροκόδειλος. καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον. ὅθεν οἱ μελιττουργοὶ, ἐκδιώκειν ἀπέρχεσθαι καὶ ἐσθίειν τὸ μέλι, ἐπιτιθέασιν ἔξω κρόκον, ὃν καὶ ἐρῶν φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τὰς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλοὺς, οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός. ὁ δὲ κροκόδειλος ζωύφιόν ἐστι μικρὸν, γράφεται καὶ κορκόδειλος κατὰ ὑπαλλαγὴν τῶν στοιχείων. Κροκόπεπλον ἠῶ, τὴν πρωΐαν λέγει ὁ ποιητής. διὰ τὸ κρόκου, τὸ πολὺ μὲν τῆς νυκτὸς, ὀλίγον δὲ τοῦ φωτὸς κεκτῆσθαι. ἡ μέντοι ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, ἤγουν πρωΐα, τὸ πλεῖον μὲν τῆς ἡμέρας, ἔλαττον δὲ τῆς νυκτὸς ἀποδιδοῖ. ὡς πάσης ἠοῦς προηγεῖσθαι μὲν τὴν κροκόπεπλον, μετὰ ταύτην τὴν ῥοδοδάκτυλον. ἄλλως δὲ μυθικῶς καὶ κατὰ σχῆμα κροκόπεπλον μὲν ἐκ κρόκου, ἤ τι κίῤῥον πέπλον φοροῦσα. ῥοδοδάκτυλος δὲ, ἧς οἱ δάκτυλοι ῥόδινοι. ὡς ῥόδοις ἐοικότες αἵματος φοινικοῦ χυλῷ καλῶς ἐρευθόμενοι. καθὰ καὶ ἡ Σαπφὼ τὰς τῶν μυθικῶν χαρίτων πήχεις γυμνοῦσα, ῥόδοις εἰκάζει, ὡς εἶναι αὐτὰς ῥοδοπήχεις. εἶεν δ' ἂν ἠοῦς δάκτυλοι κατὰ ἀλληγορίαν, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, ὡς καὶ ἐκτέταται ἀλληγορικῶς λέγεσθαι. ὥσπερ δὲ χεῖρες, οὐκ ἀπεικὸς ἐστὶ καὶ δακτύλους τὴν ἀλληγορίαν προσφέρειν. Κροκίδες, στάφαλα. Κρόκος, τὸ κροκὸν, ἢ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοιοῦτον ἔχοντες κρόκῳ. Κροκόττας, ζῶον ἐκ τετραπόδων αἰθιοπικόν. Κροκυδισμὸς, τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκύδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων. Κροκύλειον, καὶ ἑνικῶς εἴρηται τὸ κροκύλειον, νῆσος. ἐθνικὸν αὐτῆς, κροκυλεύς. Κροκύλειον, κροκίδιον. Κροκὺς, ἡ ἔχιδνος βοτάνη. Κρόταφος, ὅτι διὰ κρόκας ὑφαίνεται. οἱ δὲ ἀττικοὶ κρόταφον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρόταφον τὸν φαλὸν, ὅ ἐστιν ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς.

Κροκύδες, ἴσως ὡς δυσλόγιστον ὄντων τῶν ἐκ τῆς κρόκης λυμάτων. ἔστι δὲ, ὡς κρόκου φυομένη ἐστί. ἴσως δὲ κροκύδες, ἐκ κροσσῶν συντεταγμένων. Κροκώδας, ὑποκοριστικῶς ὑφαίνεται. ἔνδυμα ἐστι διονυσιακὸν ὁ κροκωτός. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικείου ἐνδύματος. Κροκωτὸς, εἶδος χιτῶνος. Κροκωτῷ. Ἀριστοφάνης, ἐπὶ κροκωτοῦ, Διονυσιακὸν φόρημα, κροκωτὸν ἐφόρει λεοντῆν. Ἡρακλέους γὰρ φόρημα ἡ λεοντῆ. κροκωτὸν δὲ, ἵνα ἢ φοβερὸς, ἢ κροκωτῷ γυναικείῳ ἐκ πάσης ἐσθῆτος.

Κρόλιαζε, πλουσίαζε θᾶττον. Κρέμβος, ὁ κόνδυλος, καὶ ὁ κακοῦργος. Κρομβοτάτην, πεπυρωτάτην, κατακεκαυμένην. Κρομμύων, τὰ κρομμυοπώλια. Κρομμυοξυρεγμίαν, ἀηδίαν. λοιμιᾶ γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων καὶ τοῦ ὀξέος καὶ τοῦ ἐρυγῆς, συνέθηκε τὴν λέξιν Ἀριστοφάνης. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, παρὰ Ἀριστοφάνει, σημαίνει τὸ δακρύειν ἀκουσίως τοὺς ὀσφραινομένους κρομμύων. Κρόμμυον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό. λοιμὸς γάρ ἐστι. Κρόνια, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἑορτή. τὰ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καλούμενα σατουρνάλια.

Κρονίδαι, παλαιοί. Κρονίου ἅλας λέγουσι, τὴν ἀσφαλτῖτιν, ἐνταῦθα γὰρ τὸν Κρόνον κατακεκρύφθαι φασί. Κρονικαῖς γνώμαις, ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις. Ἀριστοφάνης, ὦ κρονικαῖς γνώμαις. παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων, ἢ ὡς εἴρεται καὶ ὡς νοσήσας. Κρονικαὶ λῆμαι, παροιμία. ὥσπερ τὸ χύτρας λημῶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. Κρονικώτερα, ἀρχαιότερα, μωρότερα. Κρόνιον, τὸ ἱερὸν τοῦ Κρόνου. Κρόνιον, ἀκρωτήριον τῆς Πίσης. περὶ γὰρ τὸ Κρόνιον διαφορεῖσθαι τὰ Ὀλύμπια. Κρόνιον, ἑορτὴν, ἢ παλαιόν.

Κρόνιππος, ὑβριστὴς, τρυφητὴς, πόρνος. Κρόνιππος, ὁ μέγας λῆρος, κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κρονίων ὄζων. Ἀριστοφάνης, καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ κρονίων ὄζων. τουτέστιν, ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας. ἔτι ὅτι ἑορτὴ ὡς παλαιὰ ἤγετο τῷ Κρόνῳ. ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ καὶ εὐήθη κρόνια ἐκάλουν, καὶ κρόνους τοὺς λήρους. Κρονίων, ποτὲ μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ι, ποτὲ δὲ βραχύ. ὅταν μὲν οὖν βραχὺ, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται, ὡς Εὐρυτίωνος. ὅτε δὲ μακρὸν αὐτὸ ἔχει, διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς Μαχάονος. Κρονίωνα, παλαιοὺς ἀνθρώπους. Κρόνον μέγαν καλεῖ ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος μέγεθος. Κρόνος, ὁ χρόνος τῆς νοερᾶς ζωῆς ἐστι. λοιπὸν κόρος ὢν τοῦ νοῦ. μᾶλλον δὲ κόρος νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ νοεροὶ ζῶντες, κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν. ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ Κρόνος λέγεται. τὸν Κρόνον φασὶν ἐκ τοῦ κρᾶν καὶ κιρνᾶν ἕκαστα τῶν γενεθλιομένων, καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι. Χρύσιππος δέ φησι, καθύγρων ὄντων τῶν ὅλων καὶ ὄμβρων καταφερομένων πολλῶν, τὴν ἔκκρισιν τούτων, κρόνον ὠνομάσθαι. Κρόνους, ἀρχαίους λέγουσι, μωροὺς, λήρους, ἀναισθήτους. Κρόνου πυγὴ, τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον γέρας, ἀπὸ τοῦ Κρόνου. Κροσσᾶ, κατεσάτησε. Κροτίλαι, μάτων γένος.

Κρόξ, κρόκος. Κρόκιον, ἄξιον λόγου, ἀφέμενον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β, κρόβιον. Κρόβαι πύργων, οἱ ἀναβαθμίδες τῶν τειχῶν. Κρόσσαι, λέγονται αἱ ἄκραι τῶν πύργων καὶ οἷον κόρσαι καὶ κεφαλαί, διὸ καὶ ἐξοχὰς αὐτὰς καλοῦσι, καὶ κεφαλίδας. μέμνηται δὲ αὐτῶν ὁ ποιητὴς, ἐν τῷ κροσσάων ἐπίβαινον. Ἀρίσταρχος δὲ πολεμικὰς κλίμακας ἀποδέχεται τὰς κρόσσας εἶναι, ἤτοι μηχανὰς κλιμακώδεις. τινὲς δέ φασιν, ὅτι κρόσσαι λίθοι ἐπὶ κορυφῇ τοῦ τείχους προπίπτοντες, ἐφ' ὧν ἦν ἐπάλξεις ἵσταν. διὸ καὶ συγκατεπίπτουσιν αἱ ἐπάλξεις ταῖς κρόσσαις. οἱ δὲ τινές φασιν, ὅτι κρόσσαι αἱ τῶν πύργων ἐξοχαὶ, ὡς καὶ κροσσοὺς ἱματίων φαμέν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασί. κρόσσαι ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια, ἔχοντα ἐσόδους ἀνάβασιν κλιμακώδη, ἕως ἂν εἰς τοὺς πύργους ἀνέλθοι ὁ τειχομαχῶν. εἰ δέ τις οὖν καὶ τὸ κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, οὕτω νοοῦσιν, ὅτι τὰς κρόσσας ὅ ἐστι τὰς τοιαύτας κλίμακας κατὰ τῶν πύργων εἷλκον. ὅπερ οἱ μὴ ἀποδεχόμενοί φασι, μὴ εἰδέναι τὸν ποιητὴν τὰς τοιαύτας μηχανάς. προκρόσσας λέγει Ὅμηρος, τὰς ἑρμισμένας νῆας ὡς κλιμακηδὸν οἷον ἐστημένας, διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ τόπου. Ἄλλως. Κρόσσαι, τειχόμαχοι κλίμακες. οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ οὕτω φασί, προκρόσσας τὰς ἑτέρας πρὸ ἑτέρων, ὥς τι θέατρον δηλοῖ φαίνεσθαι τὸ νεώλκιον. ἔτι δὲ καὶ οὕτω. προκρόσσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ἀνεστραμμένας. ἡ δὲ λέξις αὕτη καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, ὃς καὶ ἑρμηνεύων αὐτήν φησι, προκρόσσας ὅρμεον τὰς νῆας. αἱ μὲν γὰρ πρὸς τὴν γῆν ὅρμεον, αἱ δ' ἐπ' ἀγκυρῶν. καὶ πάλιν, αἱ πρῶται τῶν νεῶν ὅρμεον πρὸς γῆν, ἄλλαι δ' ἐπ' ἀγκυρῶν. ὅτε γὰρ τοῦ αἰγιαλοῦ ὄντος οὐ μεγάλου, προκρόσσαι ὁρμέουσιν ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. καὶ οὕτω μὲν Ἡρόδοτος τὰς κατ' αὐτὸν φράζει προκρόσσας. οἱ μέντοι τῶν ἐλλιπῶν ἐκ ξηροῦ εἶχον τὸ πρόκροσσον.

Κρίμνῳ δὲ, Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ παχέων ὀσπρίων ἔχοντα, παρὰ τοὺς κρίμνους. οὗτοι γὰρ παχύτεροι τῶν ἀλεύρων. κρίμνος ἐστὶν εἶδος ἀλεύρου. Κρῖνα, ἄνθη καλλίστα, ἐνυδάτιζοντα, ἃ μετὰ ἀμφοτέρων θυμιάματα, ἃ τὸ μέλι φέρει, ἀλλὰ τὰ λευκά.

Κρῖναι, τάξαι, χωρίσαι, δοκιμάσαι, δικάσαι, ἐπιλέξασθαι. Κρῖναι, καὶ λέξασθαι, ταυτόν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἰκρίων, τοῦ δὲ οἱ χαρ[illegible] καὶ ὁ ἐπίλεκτος λόγος, ὁ ἐπιλογάδην ἐπ' ἔραμα. Κεκριμένος, ἐπιλεξάμενος. Κρῖνε κατ' ἀνδρας, ἀντὶ τοῦ διαχώριζε κατὰ τὰ κρῖνε ἄνδρας κατὰ φῦλα παρ' Ὁμήρῳ. Κρίνειν, τὸ ἐρωτᾶν, ἢ δοκιμάζειν, ἢ βασανίζειν. καὶ ἀνακρίνειν ἁπλῶς, ὡς τὸ, ἀνθρώπων, καὶ ἀνακρίνεσθαι. προσκειμένης τῆς ἐκ, ἢ τῆς ἐξ, ἢ τῆς διὰ προθέσεως, σημαίνει τὸ χωρίζειν, ἢ ἐκλέγειν. μετὰ δὲ τῆς ἐν, δηλοῖ τὸ ἐναριθμεῖν ἢ ἐντάττειν, καὶ ἐγκαταλέγειν. μετὰ δὲ τῆς σὺν, τὸ συμβάλλειν, καὶ παραβάλλειν, καὶ παραθεωρεῖν. μετὰ δὲ τῆς πρὸ, τὸ προτιθέναι, ἢ προτιμᾶν. Κρῖνε, ἀντὶ τοῦ χώριζε, ἢ διάλεγε. Κρῖνε, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δικάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς χωρίζειν ἢ ἐκλέγεσθαι. ὅθεν ἐκκριθῆναι. Κρῖνε ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας. ὡς φάτρα φάτραφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις. Δυνατόν, μὴ συγμιχθεὶς ἴσως ἐν τοῖς ἄλλοις μάχεσθαι, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κατὰ φῦλα ὄντας διελεῖν, εἶτα κατὰ ἰδίαν. οἷον κρῖνε, ἐν μέρει τὰς ἀθηναίους ἑτέρωθι τοὺς σαλαμινίους, καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως. ἵνα δὲ αὐτοὺς αὐτὰ τὰ φῦλα κρῖνε, δυνάμει διαχώριζε κατὰ φάτρας, ὃ κατὰ τὰ τάγματα φυλετικὰ καὶ συγγενικά. φάτρα γὰρ φασὶν ἐστιν ἡ τριττὺς, ἤτοι τρίτον τῆς φυλῆς. ἵνα μὴ μετὰ τὰ ἑτερόφυλα φῦλα ἀλλήλοις ἀρήγοι. Κρῖναι, διακρῖναι, ἐχωρίσθη. Κρίνεται, ἐκρίθη. Κριός, ἤτοι ἀπόλλων. Κρινομένους, ἀνακρινομένους, ἀποδιδόντας λόγον. Κρινόμενος μῦθος ἀρέσκει, ὅτι σύμμιξις πόλεμος γίνεται. τότε γὰρ διακρίνεται τῶν μύθων μῦθος. πάντως διακεκριμένοις οἱ θεοῖ μίγνυνται. τὴν ἀρχὴν μὲν συμπλεκόμενοι, ἐπὶ δὲ τέλει τοῦ πάθους διακρινόμενοι, ὅτε νίκη ἑτεραλκὴς γίνεται. Κρίνου, ὡς ἀπὸ τοῦ κρίνου κατὰ μεταπλασμόν. Κρίνονται ἄρσι, ἀντὶ τοῦ εἰς διάκρισιν ἀποβλέπειν, ἵνα τοῦ μίγνυσθαι παύσωνται. Ὁμοίως τὸ πλάσματα φιλόσοφος μαρτυρῆσαι δὲ τοῦ διαδόσθαι κρίνεσθαι, καὶ κριτάς. δὲ οὐ οἱ πρὸς ἀρήων ἀνακειμένοι διακρίνονται. καὶ ἄλλως δὲ κρίνονται τινὲς ἄρει, ἀντὶ τοῦ μαχόμενοι, οἱ μὲν ἴσον, οἱ δὲ ἑκάτερον μάχονται. ὅθεν φησὶν Ὅμηρος μῖνος ἄρῃος διακρίνεσθαι μερίζουσι. Κρίνον, τὸ ἄνθος, ἀπὸ τῆς διακρίσεως, ὅθεν καὶ τὰ τοῦ διακρίνειν λέγεται. κρίνον εἶναι μέρος τι, καὶ ταχὺ διακεῖσθαι. διὸ καὶ ἡ κηλίδων λεγὶ κρίνον λέγεται. καὶ τοῦ πάχους δὲ κρίνα λέγουσιν. αὐτὸ δὲ ἡ χαλδαία μελίκρινον ὄνομα. Κρίνον, τὸ λευκὸν. τάσσεται καὶ ἐπὶ πάχους, καὶ παρὰ, καὶ ἐπὶ πλούτου. καὶ κῦμα, χορικὸς ὀρχήσεως. Κρίνω, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ, ὑποκρίνομαι. ὡς τὸ ἀνακρίνει ὑποκρινομένου τοῦ ὄνειρα, ὑποδοκεῖ σε καὶ κρίνεσθαι. Κρίνω, καὶ διακρίνω τὸ λ. ἢ κρίνω μᾶλλον δεῖν ἐχθρὸν ἔχειν. Κρίνω καὶ ἔκρινα μακρόν, κρινῶ δὲ καὶ ἐκρίθην κέκριμαι. καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ ῥημάτων βραχὺ ἔχουσι τὸ ι, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ὀνόματα, οἷον κρίσις κρίμα. καὶ ἐπὶ πάντων τῆς διὰ τοῦ ἰ, ἡ αὐτὴ ἀκολουθία. Κρίνω, κρινῶ, κεκρικα. πάντων φημάτων ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων συνημμένα, τὰ καταβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον τὸ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, πάντα, τὸ κρίνω κρινῶ κέκρικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, τείνω τενῶ τέτακα, κτείνω κτενῶ ἔκτακα. Κρινώματα ἄρει, παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συνηθῶ. κρίνονται ἄρει, ἀντὶ τοῦ σημαίνει καὶ ἀμοιβαίως ἀντὶ τοῦ ἄρει. καὶ ὡς ὑπὸ αὐτοῦ κρινεῖ τὸ μάχιμον ἔργον μεταλαμβάνεσθαι. ἢ καὶ ἄλλως τὸ ἄρει, δώματα, ἀντὶ τοῦ συγκεκριμένα, ἀναμεμιγμένα, συγχύμεθα,

οὗ τὸ ἀνθρώπων διακρίνεσθαι ἐστιν. ὡς καὶ τὸ ὅτι πάσι λοιπὸν φασὶ τὰ αἰπόλια διακρίνειν, καὶ ὡς νῦν ἐλθοῦσα, διακρινῶ μέσος ἀνθρώπων. Κρινωνία, ὁ τῶν κρίνων λειμών. ὥσπερ ῥοδωνιά, ὁ τῶν ῥόδων. καὶ ἰωνιά, ὁ τῶν ἴων. Κρίξαι, ἠχῆσαι, φωνῆσαι. Κριοκοπεῖν, τὸ διὰ κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν. ὡς τὸ, οἱ δὲ διὰ τοὺς πύργους καὶ τειχοκοπεῖν ἐπιχείρησαν.

Κριὸν, ἀγγεῖον. Κρίοντες, βασιλεύοντες. Κριὸν Διονύσιος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς φασὶ γεγονέναι τροφέα Φρίξου, ὃν αἰσθόμενον τὰς ἐπιβουλὰς ἰνοῦς, προειδόμενον τῷ Φρίξῳ τὴν φυγὴν ποιῆσαι. ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθῆναι. Ἡρόδωρος δὲ φασὶν ἀθάνατον καὶ λόγια γένεσθαι παῖδας, χαίτην, ἰσσόθεον, λοίκωνα, τίον, καὶ τοὺς δὲ φρίξου καὶ ἄλλων. οὓς διὰ τὴν ἰνοῦς ἐπιβουλὴν ἐκχωρήσαι, τελευτῆσαι δὲ τὴν ἄλλων ἐν τῇ ἀποχωρήσει. Κριὸς ὅτι ἐκόμισε τὸν φρίξον, ὅτι ἐλάλησε, καὶ ἑκαταῖος φησίν. οἱ δὲ φασὶν αὐτὸν ἐπὶ κριοπρώρου πλοίου ἐκπλεῦσαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ, κριὸν φασὶ φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς κόλχους. διὸ καὶ μεμύθευται τὰ περὶ τοῦ κριοῦ θυσίας αὐτοῦ. Καὶ ὁ δῆμος τοὺς ἀπελθόντας καὶ κριὸν, ἐπίρρημα. ὁ κριόθεν. Κριὸς ἀσελγαίνων, τὴν μεγαλαυχίαν φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ὁ γὰρ ἀσελγὴς, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων λαμβάνουσιν οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων. Κριὸς, ὁ τὸ κέρας ἱέμενος. ὡς ὁ κερ. ὅπου ἔλαυνε ὀπίσω. καὶ ἐν ταῖς ὁπλικαῖς. ἀποσχισθεὶς, κριὸς καλεῖται τὸ ἀκρόμηρον τὸ πρῶτον, ᾧ τὰ λοιπὰ ἐπιστηρίζεται. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἱερουργήσαντες, φασὶ κεφαλὴν τοῦ ἀρνὸς ἀπέμειψεν, ὃ ἐπὶ πλάτει. Κριὸς ἐστὶ μὲν καὶ τὸ ζῶον, ἐστὶ δὲ καὶ τὸ τειχομαχικὸν ὄργανον, οὕτω καλούμενον. κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσι. Κριοφάγος, θεός τις, ᾧ κριοὶ θύονται. Κρίσα, ὄνομα πόλεως, καὶ ἰχθύος.

Κρισαῖος κόλπος, κρισαία δὲ θάλασσα. Κρίσαν ζαθέην λέγει Ὅμηρος. ἐπεὶ Δημήτριόν φασι περὶ αὐτὴν ἐπιφανές. ἢ ὡς ἀνακειμένην ἀπόλλωνι. ἐφ' ἧς καὶ πεδίον κρισαῖον, ὃ καλεῖται κρισαῖος. ὁ δὲ αὐτὸς ὁ κιρραῖος, διὰ τὸ καὶ τὴν κρίσαν διηλλάχθαι αὐτὴν ἐκ τῆς ἀντίῤῥοπος τοῦ σ, διὰ τὸ κίρραν λέγεσθαι. ὡς γὰρ πυρσὸς πυῤῥὸς, φασὶ, οὕτως ὁ εἰς ῥ καὶ παρ' οὐκ πυῤῥικός, οὕτω καὶ κρισαῖος κόλπος κιῤῥαῖος. Κρίσμις, λίθος ἢν πολυτίμητος. ὅνπερ φασὶν ἦχον ἐπιφανέντα κατ' ἴδιον τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν, καὶ τὸν κρίσαμιν ἀπελθεῖν. φαινομένην δὲ αὐτὴν ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν. τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενῆ ἀπολέσθαι. Κρίσεως, διαιτησίας, ἀκολουθίας. Κρισίας, ταῖς ὁμιλίαις. Κρίσιν, ἀκολουθίαν. Κρίσεις, ὁρμῆς διαγνώσει ἐκ τῶν ἐφ' ἡμῖν. κρίσεις καὶ ὁ πόλεσις, ὡς ἐν τῷ νῦν, καὶ εἰς κρίσιν εὐθὺ ἔρχεται. τοντέστιν, οἱ κολάζονται. Κρίσεις, ἐξέτασις, ἔλεγχος, βάσανος. Κρίσις ἐστὶν, ἀπόφασις ἢ ψῆφος τῆς ἀποδοῦν, ἐκεῖνον κατ' ἀξίαν ἀπολύουσα. ἐν κρίσει γὰρ ὀφθαλμοῦ κατ' ἀξίαν ἕκαστος ἀπολήψεται, καὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ πρὸς τὸ μαρτυροῦσα ἑτοίμη ἐστὶν, ὅτι δικαίως ἀπέλαβεν.

Κρισσὸς, ἢ ἐν ταῖς φρεσὶ γενομένη διαφθορίς, ὅθεν φαίνεται ὁ λέξις. ἢ ἡ ἐν ταῖς ἄρθροις διάθεσις, σκληρὰ καὶ ὀξυλαβής. Κρίσιμον, φυλακτέον. Κριτὰν, κριτήν. Κριτανός, τέρμινθος. Κρίταις, δόταις. Κριτήριον, δοκιμαστήριον, δίκαιος ἐφορῶν. Κριτὰς, ἐκ τοῦ κρίνω ὁ χωρίζω, ὁ διακρίνω. ὅθεν καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. Κριθείην, ὁ κρίσιμον. Κριτικοὶ εἰσιν, οἱ κατὰ τὴν γραμματικὴν παρὰ λοιπὸν εἰδότες κρίνειν τὰ ποιήματα. Κριτικὸς, ἰσονομώτερον, διακρίνων λογισμοῦ. Κριτίων, ἐν λόγοις ὁ κριτικὸς δήμου

φυλῆς

ἀπῃωρημένων ἐκρήμνως ἐκρέμω, τὸ προσηκλικὸν κρέματο. Κρέμω, ἐκ ἀκρέω, ἐκ τοῦ κρήμνημι κρημνίζω. Κρημνοί, τὰ χείλη τῶν ἑλκῶν, καὶ τὰ πτερύγια τοῦ γυναικείου αἰδοίου, παρὰ τὸ ἀποκρέμασθαι, καὶ οἱ ἐξέχοντες τόποι. Κρημνίζω, τὸ κατὰ κρημνῶν ὠθῶ. Κρημνοὺς ἐμποιεῖν, κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, μεγάλας λέξεις ποιεῖν. Κρημνός, παρὰ τὸ κρημῶ κρημός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν κρημνός, ὃ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νέω κάρανος καὶ κρημνός, ὁ ἐπὶ κάρα νεύων. κρημνὸς δὲ, ὁ κατὰ ἰσταται. καὶ κρημνός, φάραγξ. Κρηναρχία, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὕδατος. Κρηναῖον ὕδωρ, καὶ κρηναῖος τόκος. Κρήνη, πηγή, ἱερὸν ὕδατος. Κρηνίδας, τοὺς κεφαλαίους λίθους.

Κρηνιῶν, καρηβαρῶν. Κρηνοφύλαξ, ὁ τῶν κρηνῶν φύλαξ. Κρηπιδούμενος, ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπῖδας. Κρηπίς, θεμέλιον, ὑποβάθρα, καὶ εἶδος ὑποδήματος. Κρῆς, δωρικῶς τὸ κρέας. Κρῆσαι κεράσαι, ἐκχέαι. Κρησίαι, καλλίους. Κρησέραν, τὸ περιβόλαιον Ἀριστοφάνης λέγει. κατὰ δὲ ἑτέρους, δηλοῖ τὸ πῶμα. κυρίως δὲ ὑπὲρ ἐπιβόλαιον ἐν τοῖς κεφαλῆς οὖσιν. ἔστι δὲ, περιτραχήλιον αὐτὸν εἶναί φασι, κακῶς. ἡ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. Ἄλλως. Κρησέραν, τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων, ἔτι δὲ διερρωγός. Ἀριστοφάνης, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ κρησέραν προσαιτούμεθα. νῦν δὲ λέγει ὡς πρὸς χαῖρειν. Κρησίπαιδα, ἐν συμποσιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται. δῆλον ὅτι, μέγα ἰσχυρὸν λέγεται. Κρής, κρητικός, ἀπὸ κρήτης. Κρησφύγετα, τὰ πρὸς τοὺς χωρὸς κοινὰ καὶ ὀχυρώματα, σπήλαια, οἱ διαλανθάνοντες τόποι. Κρησφύγετον, τὸ καταφύγιον. Κρητίζειν, ἀπὸ κρήτης. Κρητίζω, παρὰ τὸ ἐπὶ ψεύδεσι βιοτεύειν. κατηγόρηται γάρ. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ τὸ ἐν τῇ παρασχέσθαι τὸ ἐπὶ τὸ τῶν σύγχυσιν. Κρήτη, νῆσος. Κρητῆρα ἐλευθέριον λέγει, τὸν ἐν εἰρήνῃ, πανσάμενον πολέμου.

Κρητήρ, ὁ φάρυγξ, καὶ τὸ οἰνοχόον ἀγγεῖον. Κρατῆρσι, τοῖς κρατοῦσιν. Κρατηρίζειν, ἐπιχεῖν, καταχρῆσθαι γάρ. τὸ καταχέαι. Κρητίζω, ψεύδομαι. Κρητικόν, εἶδος χιτῶνος. ὃν δὲ ἱματίδιον λεπτόν, καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα κρητικὰ ἔλεγον, καὶ τὸ εἶδος ὀρχήσεως. Κρηφαγεῖν, κρέας ἐσθίειν. ὃ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ σημαινομένου τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου. Δωρικῶς.

Κρῖ εἰπὼν ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ε τῆς ἰλιάδος, πάντα ἐδήλωσε τὰ ἐδώδιμα ἐν ἀλωῇ ὡς τρίβεσθαι, ἀπὸ μέρους τὰς κριθὰς καὶ τἄλλα δηλώσας. τίμιον γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἡ κριθή, ὡς πρῶτα εὑρεθεῖσα. καὶ διὰ τοῦτο ἀπ᾽ αὐτῆς, ὡς ἐκ μέρους καὶ τἄλλα δηλοῦται σιτώδη. ὅθεν καὶ κρίβανος ὁ ἰπνός, ἐν ᾧ ἄρτοι ὀπτῶνται, οἱ μὴ μόνον οἱ κρίθινοι. διὸ καὶ κριβανωτῶν ἐρμακός, οὐ μόνον ἀπὸ κριθῆς ἀρτίσκων, ἀλλ᾽ ὡς εἰκός, ὁ ἐξ ἰτρίων. ὅτι δὲ τὸ κρῖ, ἐκ τοῦ κρίμνον ἀποκέκοπται, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς κριθῆς δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, καθ᾽ οὓς κεῖται, καὶ ὅτι κριθὴ συντεθεῖσα ἄλφιτον ἡ πτισάνη. ὅτι δὲ χεῖρος οὗτος κριθῆς ἀφλοίου, χυλὸν ἐργάσασθαι. τί δέ ἐστι τὸ ἐργάσασθαι, δηλοῦσιν οἱ τοῦ κωμικοῦ ὄρνιθες. Κρῖ, ἡ ἀποκοπὴ τοῦ κριθή. Ἄλλως. Κρῖ λευκόν, ἀποκοπὴν ἔπαθεν οὐκ ἐκ τῆς κριθῆς. ἦν γὰρ ἂν θηλυκὸν καὶ αὐτό, ἐπεὶ καὶ κριθή, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ κρίμνον οὐδέτερον. λευκὸν δὲ αὐτὸ εἶπεν, ὡς μὲν ἔνιοι οἴονται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν μελαίνης ἐνδὸς κριθῆς ἐπιφαινομένων καθώς, ἐν τοῖς πολλαχοῦ γίνονται, μάλιστα δὲ πρὸς σύγκρισιν σίτου. ἐκεῖνος γὰρ οὐ τοιοῦτος. ἰστέον δὲ, ὅτι οὐχ οὕτω παρ᾽ Ὁμήρῳ φαίνεται οὐδέτερον εἶναι τὸ κρῖ ἐκ τοῦ λευκόν, ὅτι ἐκ τοῦ εὐρυφυές, ἅπερ ἐν ὀδυσσείᾳ. κρῖ μὲν λευκὸν κατὰ τὴν τεχνικὴν ἐστί, καὶ ἐν θηλυκῷ γίνεται οὖσα ἀπλούστερον. οἷον κρῖ λευκόν, κατὰ τὴν ἀρχὴν δηλοῦν οὐκ αἴτιον, καὶ κατὰ τὸ κλιτὸς ἐκπεπλασμένον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. κρῖ δὲ εὐρυφυὲς θηλυκῶς εἰπεῖν ἐγχωρεῖ οὐκ ἀμφιβόλως εἶναι. Καβάνας, πλακοῦντας ἐνίους. Κρίβανον οὐδετέρως, οἱ ἀττικοὶ λέγουσι κωθὼν βαῦνον. τινὲς καμίνιον, ὡς μαρτυρεῖ Φερεκράτης ποτὶ τὸ ὕδωρ ὡς ἂν ἐκ τοῦ κρίβανον. οὕτω δὲ λέγεται κρίβανον, ἐν ᾧ οἱ κριθαὶ ὀπτῶνται. Σάμιοι δὲ ἔλεγον τὰς καμίνους. καὶ κριβανίτης, ἄρτος ἐν κριβάνῳ ὀπτημένος. τοῖς δὲ τῶν ἄρτων ἐν κριβάνῳ ἔπεσσον, ἄρτος αἰγύπτιος ἐκαλεῖτο. ὅθεν ἡ παροιμία, ἄρτος κρίβανον, ἐπὶ τῶν κακῶν ἐφεστώτων.

Κριβανωτῶν ὁρμαθῷ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ ἄρτων δέσμῃ ἐν κριβάνῳ ὀπτωμένων, δέον εἰπεῖν στεφάνῳ. κρίβανος παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος. γράφεται δὲ καὶ ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθῷ. Κρίγλανον, κίλλη, ἀσπίς. Κρίγε, ἡ γλαὺξ. οἱ δαίμονες, εἴδωλα. Κριγμός, ὁ τῶν ὀδόντων κόπτων τρισμὸς τοῖς ἐλθοῦσι γινόμενος. Κρίδιον, ὁ μικρὸς κριός. Κριδή, ὁ χιλιάδων. Κρίζε, ὀξὺ κώκυε. Κρίζων, παραγίνεσθαι.

Κρίζειν, ἐπίδοκτον, διάφορον. Κρίζος, ψῦρα, κρίζειν.

Κριθαί, οἱ δὲ ὥσπερ κατ᾽ ἐξαίρετον λέγονται, κριθαῖς ἐκεῖναι ὑπερφερεῖς εἰσίν, ἡ δὲ χῦσις παρὰ τῷ κωμικῷ. Κριθαὶ ἀχίλλειαι λέγονται, ὅτι εἰσὶ ὥσπερ οἱ ἀχιλλέως ἵπποι. ὥσπερ δὲ καὶ σπόγγος ἀχίλλειος, λευκότατός φασι, καὶ πυκνότατος, καὶ ἰσχυρότατος. ἐν ὑπὸ τὰ κράνη καὶ τὰς κνημῖδας τιθέασιν, ὃς καὶ ἄλλον πλευρὰς ἀπαλόν φασι ψόφον. σπανιώτατοι δὲ οἱ τοιοῦτοι γίνονται. λέγεται δὲ καὶ ἐν μελίτῳ κριθὴν εἶναι, ἣ ἐκ ἀχίλλειος ἐκαλεῖτο, ἧς τὸ μὲν ῥῆμα, ἀνυπέτατον, τὸ δὲ ἐφθὸν, ἁλμυρόν. ἀφ᾽ ἧς καὶ περιρρανθῆναί φασι τὴν ὄψιν οἱ λέγοντες, ὅτι ἀχίλλειος τρεψάμενος τὸν λελέγων βασιλέα, οὗ μνεία καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν λυκόφρονα. ἐν τῇ νήσῳ τιμὴ κριθὴν λέγεται εἶναι, ἧς τὸ ὅλον σίτος οὐ μίσγεται. Κριθή, κρίθινον, καὶ ἔστιν ἀρρεῖον. Κριθιᾶται, ἀντὶ τοῦ κατακορυβαντιᾶται. Κριθή, παρὰ τὸ προκρίνεσθαι τῶν ἀκροδρύων. ἀκρόδρυα γὰρ ἤσθιον πρὸ τῶν καρπῶν. ἢ παρὰ τὸ διακρίνεσθαι τοῦ ἄχυρος, ἤγουν διαχωρίζεσθαι. κρίνω ἐκκοπομένων ἀνέμων. Κριθή, τὸ τῶν ἀνθρώπων αἰδοῖον. τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον καὶ κριθάλιον ὑποκοριστικῶς. Κριθή, πορόν, ἢ τὸ τοῦ ἀνθρώπου μόριον, ἢ ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰατροῖς. Κριθιάσις ἐστί, νόσημα ἵππων, καὶ ὑπερπίμπλασις ἀπὸ πλησμονῆς. Κριθότριπτον, ἀπόβρεγμα κριθῆς. Κριθόκανον, σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον. Κριθοφυλακία, ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ἐξαγωγῆς τῆς κριθῆς, ἢ σίτου. Κριθόν, ἐπώνυμον ἀνθρώπου δῆλον. Κριθοτρόφον, κριθοφάγον. Κρίκα, σιδήχιον.

Κρίκε ζυγὸν παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀντὶ τοῦ τρίζε κατὰ ὀνοματοποιΐαν. διὸ καὶ τρίζε, ὥς αὐτὸ ἔγραψαν, ὡς δεύτερον ἀόριστον. δῆλον δὲ ὅτι κἀνταῦθα συλλήβδην ἔφη τὸ ζυγόν, κατὰ συνήθη γίνεσθαι μετασχηματισμόν. Κρίκα, κρίκον. Κρικελιάν, τὸ ἐκλλάξαι τοὺς δακτυλίους, ὥσπερ κρυβοῖς. Κρίκειν, σημαίνει τὸ ἦχον ποιεῖν. ἐφέρεται, ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ κρίζω ἀόριστος ἡμαρτημένος. ὤφειλεν γὰρ εἶναι, κρίγειν, ὁ μεμαθηκὼς ἐστιν εἰρημένον. Κρίκος, τὸ κρικίλιον, παρὰ τὸ κλείω, ἀποβολῇ τοῦ ε κλίκος, ὁ πάντοθεν περικεκλεισμένος, καὶ κρίκος τοῦ λ εἰς ρ τραπέντος. ἔστι δὲ κίρκος, καὶ ἐν ὑπερθέσει κρίκος, ὡς καρδία κραδίη. Κρίκος, ἐξ ὀνοματοποιΐας πεποίηται καὶ αὐτός, καθὰ καὶ ὁ κίρκος ὄρνις. τουτέστιν, ἐκ τοῦ κρίζειν, οὗ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ. οἷον, ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη κρίζει τις. ὁ δ᾽ ἔστι ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ. ἐξ οὗ καὶ δεύτερος ἀόριστος κρίγε, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἔτριγε, καὶ τῶν ὁμοίων. Κρίμα, τὸ κατάκριμα, ἢ ἡ καταδίκη, ὡς τὸ εἰς κρίμα ἐπὶ τῷ ἰθεῖ καὶ πίνει. Κρίμα, τὸ δίκαιον. ὡς τὸ κρίμα δίκαιον κρίνετε, καὶ οἱ ἐφεστῶσιν τοῦ θεοῦ λόγοι. Κρίματα, αἱ οἰκονομίαι, ψῆφοι, δίκαι. Κρίμα ἐστί, τὸ κρίνειν. τουτέστιν, ἐλεγχθὲν ὑπὸ πολλῶν βεβαίως. Κριμισός, ὄνομα ποταμοῦ. Κριμνίτης, πλακοῦντος εἶδος. Κριμνώδης, λευκὸς ὥσπερ κριμνός. Κριμνός, ὁ κριός. Κρίμνος, ὁ κριθή. Κρίμνον, τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου.

Κριμνώδης,

αὐτὸ τὸ πῦρ περὶ ὃ αἱ χύτραι τίθενται τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ τὸ ἐγγὺς τοῦ πυρὸς, ἵνα ὀπτὰ ἐκεῖ θῶνται. Παυσανίας δὲ κανοῦν παραδίδωσι τὸ κρεῖον, ἢ ἄλλο τι ἐφ' οὗ τὰ κρέα κόπτεται. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἱερέως τὸ ἱερεῖον, οὕτω καὶ ἡ κρεάγρα, καὶ ὁ κρεανόμος. τὴν δὲ κρεάγραν, καὶ ἅρπαγα καὶ λύκον ὁ Παυσανίας καλεῖσθαί φησι.

Κρείων, σημαίνει τὸν βασιλέα, ἐκ τοῦ κρατέω κατὰ συγκοπὴν κρείων. Κρείοντα γὰρ βασιλέα παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος. καὶ κρείσσων τὸ γίνεται, καὶ φέρεται παρ' Ὁμήρῳ. ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ων συγκριτικὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται, οἷον χείρων, ἀμείνων, μείζων, πλὴν τοῦ καλλίων, βελτίων, κάκιον, ἥδιον, τῶν ι παραληγομένων. κλίνεται δὲ ἅπαντα διὰ τοῦ ο μικροῦ, οἷον βελτίων βελτίονος. Κρείσσων, ὁ βελτίων, ὡς ἀπὸ τοῦ ταχὺς γίνεται ταχίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος θάσσων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κρατὺς, γίνεται κρατίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος κράσσων, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε κρέσσων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρείσσων. οὐδέποτε γὰρ πρὸ τῶν δύο σσ εὑρίσκεται δίφθογγον, οἷον φρίσσω, δίσσω, πλὴν τοῦ κρείσσων, καὶ κρέων, παρ' Εὐριπίδῃ, ὅθεν καὶ τὰ κύματα, ὁ κρέων καὶ ἀνακρέων. παρ' Ὁμήρῳ σύνθετον εὐρυκρείων λέγεται, ὁ ἐπὶ πολλῶν ἄρχων. Κρείττονας, τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσι. δοκοῦσι δὲ κακωτικοί τινες εἶναι, διὸ τοῦ καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δὲ, Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Κρειττόνων, ἡρώων. Κρεῖττον ἡ λοναῖς, τὸ τὴν ὕλην νικῶν. ἔστι δὲ ὑλοναῖς, τὸ ὑπ' αὐτῆς ἡττώμενον. οὕτω καὶ κρεῖττον τοῦ χρυσοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔρωτος, καὶ ἥττων χρυσοῦ καὶ ἔρωτος. καὶ κρεῖττον δὲ, ἐπὶ σώματος λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος. οἷον τὸ γυναικεῖον τῶν Λακεδαιμονίων κρεῖττον τοῦ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερον καὶ ἰσχυρότερον. Κρεῶν, ἀντὶ τοῦ κρεῶν πλεονασμῷ τοῦ ε. Κρείων, ὁ βασιλεὺς, ἁπλοῦν εὕρηται. Κρίκα, τὴν τρίχα. πορφυρέην ἅμα τε κρίκα, ἀντὶ τοῦ ἐκόψε. Κρέκω, ὃ κρεκόντων, κρεκόντων, τὴν κιθάραν ἐλεγόντων. Κρέκοντα, κρούοντα. Κρίκαλος, θρῦλος. Κρίκαλος ὡς αὐλὸς, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λαλοῦντος. κυρίως δὲ, τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. κρέκοντες, ἠχοῦντες. Ἀριστοφάνης, περιοῦσι κρέκοντες. Κρέκω, τὸ ἠχῶ.

Κρὲμ, ἄρχων Βουλγάρων, ὅ ἐστιν ἐν τοῖς Βουλγάροις. Κρεμάθρα λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, διὰ τὸ μετέωρον εἶναι καὶ τὴν κρεμαμένην. ἔστι δὲ σκεῦος εἰς ὃ τὰ περιττεύοντα ὄψα εἰώθασιν ἀποτίθεσθαι. ἄλλως, ταρσὸς ὑψηλός. διὰ γὰρ κρεμάθρας τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμαθρᾶς καθήμενον. κρεμαστὰ δὲ λέγεται, διὰ τὸ οὕτως αὐτὰ ἀεὶ μετέωρον εἶναι κρεμάμενα. Κρεμάσω, μέλλων. οὐκ ἀπὸ τοῦ κρεμῶ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κρεμάζω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ζ κρεμάω, καὶ κράσει κρεμῶ, καὶ μεταγεται εἰς ὀξύτονα, οὕτως ἀγοράζω, μέλλων ἀγοράσω ἀγοράζω ἀγοράω ἀγορῶ. ταῦτα δὲ κλίνεται μέχρι παρατατικοῦ. Κρεμάω, κρεμάσω, κρεμάσουσι τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ εἰρηνεύσουσι. ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Κρεμβαλιάζειν, κοχλάζειν καὶ ὅσα ἦχον συγκροτοῦντες ἐποιοῦμεν ἵνα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις.

Κρέμβαλα, ἐφ' οἷς τὰς κρόκας συνέλλεγον αἱ γυναῖκες.

Κρέμμυον, τὸ κρόμμυον. Κρεμόω, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο τῆς παραληγούσης. εἴληπται δὲ, ἀντὶ μέλλοντος τοῦ κρεμάσω. Κρεμῶ, αἰωρῶ, περιάπτω, ἐξάπτω, ἀρτῶ, ἀναδέσμαι.

Κρεμοῦσι τὸ ὅπλον, καὶ κρεμόω, ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμᾷς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. Κρὲξ, ὄρνεον ἐστι θαλάσσιον ἶβιδι ἐοικός. ἶβις δέ ἐστι περὶ αἴγυπτον ὑπαρχόμενον. Κρὲξ, εἶδος ὄρνιθος, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονοειδὲς ἔχον. Ἄλλως. Κρὲξ, κορυφαία, καὶ ὄρνεόν τι, ὁ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνίζεται. τέτακται δὲ καὶ ἐπὶ τροχοῦ. Κρεοδαισία, ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. Κρεοδόχον, τὸ δεχόμενον τὰ κρέα ἀγγεῖον. Κρεωδαισία. κρεωδαισ-

σία δὲ, ἡ κρεωφαγία, μέγα καὶ δίφθογγον. Κρεώδης ἱερατεία, ἡ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων, λέγεται καὶ κρείων. ὅθεν πόντα κρέων, ὁ ποσειδῶν παρ' Εὐριπίδῃ. καὶ κρέων δὲ κύριον, ὡς καὶ ὁ ἀνακρέων εὐγενῶς ἐντεῦθεν τοῦ ὀνόματος. Κρεῶν ὑπέρτερον, ἀττικῶς ἐστι λεχθὲν παρ' Ὁμήρῳ. Κρέως, ἀττικὸν τοῦ κρέατος. Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίᾳ ποτὲ δεξάμενος τὸν Ὅμηρον, ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν οἰχαλίας ἅλωσιν. τινὲς μὲν, ἐξ ἐναντίας ἀντιλέγουσιν ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τοῦ φίλου κρεωφύλου, οἷον ὅτι κρεωφύλου Σαμίου οἰχαλίας ἅλωσις. ἔνιοι δὲ ἀνάπαλιν φασὶ, κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὁμήρου δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. διὸ καὶ Καλλίμαχος ὑποδηλοῖ, ὅτι ὁ κρεώφυλος Ὁμήρου ἐπωνομάσατο τὸ ποίημα, οὐκ αὐτὸν τὸν Ὅμηρον, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐτίμησεν, ὡς δῆθεν ὁμηρίζοντα, γράφει ἐν ἐπιγράμματι οὕτως. τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον δεξαμένου. ὁμηρείου δὲ καλεῦμαι γράμμα κρεωφύλου. Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα. ἔνιοι δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν κρεώφυλον εἰπόντες, ἐφάσαν ἀπαιτεῖν τὸν προκείμενον, ὡς ὁ Γεωγράφος ἱστορεῖ. Κρήγυον, ἀληθὲς, ἀμερὲς, ἀγαθὸν, ὑγιὲς, οὐδέ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας. παρὰ τὸ κῆρ καὶ τὸ ὑλῶ γίγνεται κηρύλυον, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρήλυον, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς τὸ γ κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν ὑλῖνον. Κρήδεμνα τροίης, τὰ ἄνω τείχους, ὡς καὶ πίθον κρήδεμνον ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ ἐπικείμενον πῶμα. τοιαύτης δέ ἐστι σημασίας καὶ τὸ κάρηνα, ἐν τῷ πολίων κατέλυσε κάρηνα. προσφορώτερον μέντοι κρήδεμνον τροπικῶς λύεσθαι, καθότι καὶ ἀντίκειται τὸ λύειν, ὥσπερ τὸ δεσμεῖν, οὕτω καὶ τὸ δέσματα. ἐξ οὗ σύγκειται τὸ κρήδεμνον. δέεται δὲ τεῖχος ἐκ τοῦ κατὰ τὴν οἰκοδομίαν, διαλλήλων δεσμοῦ εἰκεῖν καὶ δέματος. ἐξ οὗ καὶ τὸ δέμον, ὅθεν ὁ δόμος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ κρήδεμνα λιπαρὰ παρ' Ὁμήρῳ, λιπαρὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὰ ἐνδελεχῆ καὶ λαμπρά. κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς καὶ τοὺς τῶν πύργων στεφάνους τὰς καὶ δεῖπνα ἐξοχάς. Κρήδεμνον ἐστι, κεφαλῆς δεσμὸς, ἢ δέμνιον. λέγεται δέ που καὶ κεφαλῆς ἐπίκρανον γυναικεῖον. ὡς καὶ πίθου κρήδεμνον, τὸ περὶ κεῖται πῶμα. ἡ δὲ τροπολογία καὶ τειχῶν λέγει κρήδεμνα, τὰς περὶ αὐτὰ στεφάνας. τροπικὰ δὲ ταῦτα. πίθου τε γὰρ κεφαλὴν, ὥσπερ καὶ χεῖλη, τὰ ἐπάνω ἄνω καὶ ἄκρα. καὶ τείχους δὲ ὁμοίως, οὕτω δὲ καὶ γυναικός. διὸ προσηρμόσθαι τοῖς, ἡ τοῦ κρηδέμνου λέξις. τῶν δὲ γε τειχῶν, καὶ αἱ στεφάναι, ὡς οἱ στέφανοι τῇ γυναικί. Ἄλλως. κρήδεμνον, κεφαλῆς ἦν φασὶν κάλυμμα παραμένον μέχρι τῶν ὤμων, κατὰ τὸ λεγόμενον πέτασον, παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέρμα πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ὁ κανδύσκαλος δὲ φασὶ, κεφαλῆς ἦν δεῖος κόσμος. Κρῆναι, ἤγουν ἀποτελέσαι, ἀπὸ τοῦ κραίνω κρανῶ ἔκρανα, τὸ ἀπαρέμφατον κρῆναι καὶ κρῆναι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κρηῆναι. Κρήνειον, κραίνω κρανῶ ἔκρανον, τὸ προστακτικὸν κρῆνον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η κρήηνον, ἀντὶ τοῦ τέλεσον. Κρῆθεν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κάρηθεν καὶ ἐκ κεφαλῆς. ποιοῦσιν ἐνταῦθα μετασυλλαβίας δ' ἀκρῆς, οἱονεὶ κατάκρης, ὡς ἐκεῖθεν συγκοπὴν, ἤγουν κατὰ κεφαλῆς. κεφαλὴ δὲ πόλεως, ἡ ἀκρόπολις, τὴν οἱ ὕστερον φασὶ κατ' ἄκρας. Κρηθεῖν, κακολογεῖν. Κρηθὶς, ἔσχατα ὕδατος. καὶ κρηθνίς, νύμφη.

Κρηθεὺς καὶ ἀθάμας ἀδελφοί. κρηθέως, αἴσων. αἰσίονος, ἰάσων. ἀθάμαντος δὲ, φρίξος. φρίξου δὲ, ἄργος. Κρημνὸν, λάχανον. Κρηία, ζύλια. Κρήινον, κρεοβάλιον. Κρηίον ἐπίκειον, κρεοδόχον λέβητα. Κρημνάμεναι νεφέλαι, ἀντὶ τοῦ κρεμάμεναι ἐκ τοῦ ἀέρος, οἷον ἐπικρεμάμεναι ἀγέλαις καὶ ἐπιβαρούμεναι. Κρημνοβάτης, κρημνοβάτης. Κρῆμναν σιαυτὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵημι, ὁ παρατατικὸς ἵειν ἵεις ἵει, τὸ προστακτικὸν ἵει, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρεμῶ, γίνεται κρήμνημι, ὁ παρατατικὸς

Κραταίωμα, ἰσχὺς, ἀσφάλεια. Κραταιὸς, ἰσχυρός. Κραταίπεδον, τὸ σκληρὸν πέδον, ὡς τὸ λιθόστρωτον, καὶ οὕτω στερρόν. ἔτι καὶ κραταιπόδες, οἱ στερροὶ, καὶ ἰσχυροὶ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ χαλκόποδος. ὅτι δὲ κραταίπεδον τὸ κραταιὸν πέδον, συντιθεμένου πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κραταιγύαλον οὐκ ἄλλο ἐστὶν, ὡς κραταίβιος, κραταίπους. Κραῖτε, δύναμαι, κεφαλή. Κράτεια, ὄνομα πόλεως. Κρατεῖν, νικᾶν. τὸ δὲ λαγωὸν κρατεῖν, παρὰ θέμιν τῶν Διοσκόρων. κρατεῖν περιγίνεσθαι, ὑπερβαίρειν, ὑπερβαίνειν, καταγωνίζεσθαι, κατακρατεῖν, ἐπικρατεῖν. Κρατερὰ ἄλγεα, οὐ τὰ κατὰ σῶμα μόνον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὰ εἰς ψυχήν. Κρατερόλεπτον, καρτερόψυχον. Κρατερὸν μῦθον λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ α τῆς ἰλιάδος, ἤτοι τὸν γενναῖον καὶ δυσχαλέπτατον, οὐ μὴν ἀπηλυλικὸν, ὡς ἐν ἄλλοις ἡ λέξις κεῖται. Κρατερὸν μῦθον, τὸν μετὰ ἀπειλῆς λέγει Ὅμηρος λόγον. ἀμέσως δὲ τὸν αὐτὸν, ἀπειλεῖν φασὶ, κρατερόν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ κρατερὸν ἰσορροπεῖ κύριον ὄνομα. Ἀρριανὸς δὲ, ἐπὶ νικητοῦ τὴν λέξιν τίθησιν. οἷον ὁ Λεύκων κρατερὸς τοῦ λιμοῦ γέγονεν. ἰστέον δὲ, ὡς δοκεῖ ταυτὸν εἶναι κρατερὸς εἰπεῖν καθ' Ὅμηρον, καὶ αὖ πάλιν κραταιός. γίνεται μὲν ὁ κρατερὸς παρὰ τὸ κράτος, καθὰ καὶ ὁ καρτερὸς ἐκ τοῦ κάρτος. ὁ δὲ κραταιὸς, ἢ παρὰ τὸ κρᾶτα, ὃ δηλοῖ τὴν κεφαλὴν, κραταὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κραταιὸς, ὁ ἐν αὐτῷ κεφαλαιῶν τὸ πᾶν. ἢ παρὰ τὸ κρατὺς, οἷον κρατὺς ἀργειφόντης, οὗ ἡ γενικὴ κρατέος, καὶ παράγωγον κραταιὸς, καὶ ὡς εἶδος αἰεὶ, οὕτω κραταιὸς κραταιός. Κρατερὸν, ἰσχυρόν. Κρατερόφρονος, γενναῖος. Κρατερός, στερρὸς, βυλαφόρος. Κρατέρωμα, μίξις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου. Κρατερώνυχος, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες. Κρατευταὶ, φασὶ τινὲς τῶν παλαιῶν, τὰς τῶν ὀβελίσκων λαβὰς, ὧν προτείνουσιν τὸ κρατεῖν, ὅ, ἐξ οὗ τὸ κρατεύω, καθὰ ἐκ τοῦ [illegible] παρ' Ἡσιόδῳ τὸ [illegible]. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τὰς κρατευτὰς λίθους νοοῦσιν, ἐφ' ὧν τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων ἐτίθεντο ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι τὰ κρέα. Παυσανίας δὲ λέγει, ὀβελοὶ ἢ λίθοι ἢ σιδήρεά τινα, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι ἐπιτίθενται. Κρατὴρ, κοινὸν ἐκ τοῦ κεράω κεφάλαιον συγκριτικόν. ἰωνικὸν δὲ κρητὴρ, ἐκ τοῦ κερῶ κεράσω, ἐξ οὗ καὶ ἐπικεράσαι τὸ ἐπικεράσαι. καὶ ὅτι παρὰ τὸ κέρας αἱ τοιαῦται λέξεις γεγόνασι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κρατῆρος καὶ κρατηρίζειν τὸ συμπίνειν. ἔλαθον ἐκ τῶν παλαιῶν. δόξαι δ' ἂν καὶ ὁ κράτα καὶ ὁ κρὰς τῷ τοιούτῳ ῥήματι συστοιχεῖν.

Κρατὴρ, σκεῦός ἐστιν, ἐν ᾧ τὸν οἶνον οἱ παλαιοὶ κιρνῶντες ὕδατι, ἐξ αὐτοῦ ἔπινον λαμβάνοντες. ψυκτὴρ δὲ, ἐν ᾧ τὸν οἶνον ἔψυχον. ἱστέον, ὅτι τρεῖς κρατῆρας ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ, πρῶτον μὲν, δεύτερον χαλοῦσι, τρίτον Διὶ σωτῆρι. καὶ παροιμία κρατὴρ δεινῶν, ἀντὶ τοῦ δοχεῖον κακῶν. καὶ κρατὴρ, ἀναπνοὴ τοῦ ἐν τῷ πυρός. Κρατῆρα ἐλευθέριον, εἰώθασι τῷ Διὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστᾶσι, οἱ τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι. Κρατήρια, τῶν ὀστῶν αἱ κεφαλαὶ, καὶ συμβολαὶ, καὶ τὰ ἄκρα. Κρατηρίζειν, ἀντὶ τοῦ οἶνον ἐν κρατῆρι κιρνᾶν, ἢ ἀπὸ τῶν κρατήρων σπένδειν.

Κρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἳ καὶ μήκωνες λέγονται.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ, ἀττικῶς δοκεῖ λεχθῆναι. κοινῶς γὰρ ἰφθίμῳ ὤφειλεν εἶναι. τοιοῦτον δὲ ἐστι, καὶ τὸ ψυχὰς ἰφθίμους.

Κρατὶ, κεφαλῇ. Κράτιστα, ἀντὶ τοῦ κἀρτιστον, ἢ βέλτιστον. Κρατύνει, δυναστεύει, κρατύνει. Κρατίστον, ἰσχυρότατον. Κράτιστοι, ἢ παρὰ τὸ κάρτα, ὃ δηλοῖ τὸ λίαν, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ κράτος. κατὰ μετάθεσιν, ὡς βράδιστοι ἵπποι, βάρδιστοι. κράτιστοι, οἱ ἀνδρειότατοι καὶ κάλλιστοι. Κράτος. Ὅμηρος, φέρησι μέγα κράτος, ἀντὶ τοῦ νίκην, ὅτι τὴν ὕστερον νικηφόρον συνῆκεν. ἐπεὶ καὶ ταυτὸν ἐστι φέρειν κράτος, καὶ νικηφορεῖν. Κράτος λιμένος, τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος. Κρατὸς, ἀπὸ τοῦ κράατος κατὰ κρᾶσιν, κρατός. διὸ μακρὸν ἔχει τὸ α, ὡς ἄτη, ἀπὸ τοῦ ἄατη, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, οὐδέτερον. ὀξύνεσθαι δὲ ὡς τὸ οἶς. διὰ τί δὲ, τὸ μὲν λᾶος, τὸ ὄρος, τὸ κῆρος, οὐκ ὀξύνεται, ταῦτα δὲ ὀξύνεται; ἴσως μιᾶς ἀκολουθίας ἀπαιτούσης ταῦτα προσχρήσασθαι, διὰ τὸ δύναμιν τρισύλλαβα εἶναι. ἕτερα δὲ ὀξύνεσθαι, διὰ τὸ ἐνέργεια δισύλλαβα εἶναι, καὶ τοῖς ὀξύτονα λήγοντα. ἐπὶ μὲν τῶν, ἐπικρατεῖ τὸ τῆς ἑτέρας ἀκολουθίας. ἐπὶ δὲ τῶν, τὸ τῆς ἑτέρας. τὸ δὲ κρατὸς, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς λόγους ἔχει. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν, ὀξύνεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ οἶος. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, παροξύνεται, ὡς τὸ λάων. Κρατύνειν, βεβαιοῦν, κρατύνειν.

Κρατύνω, κρατεῖ. Κρατύνεσθαι, ὀχυροῦσθαι. Κρατυνόμενος, ὀχυρωσάμενος. Κρατιστέρα, καλχίοντα.

Κρατὺς, δοκεῖ κλίνεσθαι ὡς ἠλός. καὶ ἴσως αὐτὸ τὸ ἐπὶ κρατέως ἐπίρρημα. Κρατὺς, κρατύτατος, κρατίων, κράσσων, ἄρχων, ἐξουσιάζων. Κρατῶ, τὸ ἄρχομαι, αἰτιατικῇ. κρατῶ δὲ τὸ νικῶ, γενικῇ. οἷον, ἀμυνόμενοι ὁ τοῦ Δαναοῦ κεκράτηκε τοῦ θεοῦ, ἤγουν εἰς ἔρωτα ἐαυτοῦ ἐκίνησε τὸν θεὸν, καὶ ἐκράτησεν ἐκεῖνον τῇ μάχῃ. Κρατῶ, ἔχω, ἀνέχω, ἴσχω. Κρατῶ τὸ φέρω, αἰτιατικῇ. κρατῶ δὲ τὸ ἐξουσιάζω, γενικῇ. Κρατόδετον, σφενδόνην διαδήματος. τὰ γὰρ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν. Κράτων τεταγμένων, ὃ ἐστι κεφαλῶν. σημειοῦται καθὰ καὶ τὸ πάντων, καὶ δαίμων, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς βαρυνόμενον φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκ τῆς κρατὸς κρατὸς γενικῆς ἐκλίθη, ἐστὶ τοῦ κρᾶτα τίθης. ἀφ' οὗ γενικὴ πληθυντικὴ, κράτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν κράτων. Κραυαλίδας, ἢ κραυγαλίδας, ἢ ἐν φωκεῦσι πλησίον κίρρας χώρα. Κραύγας, ὁ ἰσχυρός. Κραυγὴ, βοὴ, ὃ νόσημά ἐστι παιδίοις ἐπιφερόμενον, ὃ καταβλάπτει τοῖς παιδίοις. καὶ γὰρ ἡ κραυγὴ ἐμφερὴς ἐστὶν, ἢ λεγομένη βραγχία. Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ. Κραυγίσσιμος, ὁ ἀπὸ κραυγῆς, καὶ ψόφου ταρασσόμενος. Κραυγὸς, φυκοκολάπτου εἶδος. Κραυγὸν, ποιὸς ὄρνις. Κραυγὴ θλίμμων, ἡ μυθευτάτη, καὶ δυσειδὴς. αὕτη παρὰ φύσιν ἀμαρτία, ὑπὸ θλιμμῶν διαπραττομένη. ὥσπερ τις φωνὴ ἀρχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας, εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαώθ. Κραυγὴ, ἐπὶ τῶν εὐχομένων, ἡ μετὰ προθυμίας καὶ συνοχῆς διανοίας ἱκεσία. Κραυγότερον, ξηρότερον. Κραῦρα, νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. σημαίνει δὲ καθὰ βράγχη, κραῦρα, διάρροια, καὶ ἔστιν ἐν τῇ διαρροίᾳ. Κραῦρον, ξηρὸν, κάπυρον, εὔθραυστον. Κραυρὰ, νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας καὶ ἀράχνας ποιῶσι. Κραῦθιν, τὸ πῦρ.

Κράφα, ἃ οἱ κεστυροὶ τοὺς βόλους ἀναίρουσιν. Κραστομοιτέα, καταχρηστικῶς εἶπεν Ἀριστοφάνης ἐπὶ ὀρνίθων. καὶ κράγχα, εἶδος ἐργαλείου μαγειρικοῦ χειρὶ παρειμένος, μόνον ἐγκειμένον τῇ δακτύλους. ἐπειδὴ τὰ ζεστὰ διὰ τὰς χεῖρας καίεσθαι. ἐκράγχα δὲ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὰ κρέατα ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγχόνειν καὶ ἀνασπᾶν. Κρέας, τὰ εἰς ας οὐδέτερα, εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ας φωνῆεν ἢ τὸ ρ, κλίνονται. εἰ δὲ ἔχουσιν ἄλλο σύμφωνον, οὐ κλίνονται. Κρέας, παρὰ τὸ κρατύνειν, καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. Κρέας, καταχρηστικῶς ἐπὶ ὄρνιθος ἐχρήσατο. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, κρεατορνίθων. Κρέασας, ἐλπίδας.

Κρέας καὶ τὸ σῶμα, οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον, ἢ τὸ διαδιδόμενον τοῖς ἀριστοποιοῦσι. ὁ γὰρ ἐξ ἀρίου πάγου βουλὴ, κρέας ἐλάμβανε.

Κρέασι, συμποσίοις. Κρεββάτιον, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις. Κρεμμῷ, τῇ κρούσει, ἀπὸ τοῦ κρούματος. κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν. Κρεῖον, τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον, οἱ πλείους τῶν παλαιῶν φασίν. Εὐφορίων δὲ, κρεῖον τὸ κρέας νοεῖ, ὡς φασὶν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος, διὰ τὸ τὸ σπλάγχνον μελαμποῦ μιμνῆσκειν κρεῶν ἑφθῶν ἐν ἀγγείῳ, ἀλλὰ μόνον ἐχόντων. καὶ συντελεῖ πρὸς τοῦτο καὶ τὸ ἐκ πυρὸς αὐτῇ. εἰ γὰρ ἐξ ἀναλογίας πυρὸς αὐγὴ, καὶ

τος καὶ τὸ κραδαίνω, καὶ ἔτι τιοῦτον. τὸ ἀμὸς ὀξύνεται, διὰ τὸ μὴ ἀνδιαστέλλειν τὴν κανόνα. οἱ γὰρ εἰσὶ ὀξύνεται, ἄλλο καὶ γεγενῆς εἶναι καὶ ἁπλοῦν. κραιπνὸς δὲ φασιν ὁ ταχὺς, καὶ οἷον πεπληθυσμένος, ἢ ἀνεμώκης. ἔστι γὰρ καίπνω, τὸ πνέω. ἐξ οὗ καὶ τὸ πνεῦμα. ἔνθεν καπνὸς, ὡς εἴπερ φασὶν ἀνεμώδης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τοῦ ι κραιπνός. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ κάρα, καὶ τὸ πνέειν, ἐν συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶναι καραπνός. εἶτα κραπνὸς, καὶ κραιπνός. Κραῖρα, κεφαλὴ κυρίως ἡ ὀρθία. καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, κάρα αἰρόμενον. ἐκ ἡ καίρειρα, καὶ ἐν συγκοπῇ κραῖρα. ἐξ ἧς οἱ ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἥμισυ, ἡμίκραιραν φασὶν, ὡς εὕρηται παρὰ τῷ κωμικῷ. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ νῦν μετωποσκοπεῖν, καὶ τὸ ὀρθόκραιραι, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Κραῖρα, κέλοι κόρ, μέτωπα, κεφαλαί. Κρακαλίλλαι, τὸ ἄριστον βασιλεῖς, ἢ διάφορον γένος. Κραῖμα, κίσμα, κέρασμα.

Κραίμβατα, κάχλισματα. Κραμβατίλος, ξηρὸς καὶ καπυρός. Κραίμβαλα, κνημίδια. Κραμβαλίζουσι, καπυρίζουσι, κατασείουσι. Κραίμβη, τὸ λάχανον. ἐπὶ κραίμβη, ἢ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας. βέλλον δὲ, ἢ τὴν κόρην ἀναβλέπουσα.

Κραμβίον, τὸ ζωμόν. Κράμβον, καπυρὸν ἐστι γέλωτα. καὶ ξηρὸν φασιν, ἢ τὸν κραμβίων. Κραμβοειδὴ σῶμα, ἀλωειδῆ, ξηροειδῆ, ἀπὸ τῆς λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς κοράμβλη, διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν. φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λυκούργου γεγονέναι. ἡνίκα γὰρ ὁ διόνυσος τοῦτον εὐλαβηθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἧλεν, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεθέντα δακρῦσαι ἐπαρκεῖναι. κατὰ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην. καὶ διὰ τοῦτ' ἀντιπαθῶς ἔχειν ἀλλήλαις τὴν κράμβην καὶ τὴν ἄμπελον. πεσοῦσαι δὲ τὴν μῦθον γεωργὸν παιδεῦσαι. γὰρ τίς φασι τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἐξελθεῖν ἐν ἀμπέλῳ, εὐθὺ ἀναπαύει καρπὸν ἐφέλκει. ἔνθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίῳ διδοται. καὶ οἱ αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐσθίουσιν. βρῶσις κραίμβας ἥδιον, διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. βέλλον δὲ κραίμβη λέγεται ἄρα, ἢ τὴν κόρην ἀνεμβαίνουσα. χαμαίτως δὲ ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χρυσοειδῆ, κραμβοειδῆ ἔφησεν, ἵνα ἀπὸ μικρᾶς λαχάνου καὶ τὸ ἀναξηραίνεσθαι δηλωθὲν λέγων δοκῇ. Κραμβωτὸν, ἰνδὸς τὸ ζῶον. Κράνα, κεφαλή.

Κράνα, ἱερᾶται τέλεια, καὶ αἱ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐπιτελέσαι. Κρανοίκορον, μοῖρα ἔλαχε τοῦ ἱερείου. Κραναὰ, ἀθηναῖος, ἡ κραναὰ πόλις. Αἰσχύλος καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. λέγει δὲ κραναὰς τὰς ἀθήνας, ἔτι τας τραχείας. λιθώδης γὰρ ἡ ἀττική, ἢ ἀπὸ κραναοῦ ἐστιν, ὃς ἦν τῶν αὐτοχθόνων εἷς. Κραναοὶ ἀθηναῖοι λέγονται, διὰ τὸ τραχὺ, ἢ τὸ λιθῶδες, ἢ ἀπὸ κραναοῦ βασιλέως. Κραναῇ ἐν νήσῳ, ἐν ἄλλῳ δὲ φασιν εἴτε κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κραναὰν, ἔτι τελευτῆσαι ἐπ' αὐτῆς τὴν γαῖμον, εἴτε τραχεῖα ἐπιθετικῶς εἴρηται.

Κραναὸν, τὸν ἀθηναίων, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λιθῶδες, ἢ ἀπὸ κραναοῦ βασιλέως. καὶ κραναὸν πετρῶν, τῶν τραχέων.

Κραναῆς, τραχείας, σκληρᾶς, λεπρὰ ἐχούσης, παρὰ τὸ κρανίον. τοῦτ' ἐστὶ τὸ κρανον, ὅπερ ἐστὶ καὶ τραχὺ καὶ ὀστώδες.

Κράνεια, εἶδος φυτοῦ. Κράνος, φυτὸν καὶ τὸ γεννώμενον, καὶ κράνος καρπός. κρανίον δὲ, τόπος, καὶ ἡ κεφαλή.

Κράνεα, χαλαστά, πλεκτὰ ἐκ χοίνε, ἢ ἄλλως εἶδος ὅλως μαλάκια. Κρανᾶ, τὰ προσκεκολλημένα σφίγγια, εἰς ἃ τὰ πῖρα ἐκβάλλεται. Κράνεια, λεπτοκάρυα. Κρανίον, περικεφαλαίας. Κρανία, τοξον, εἶδος λίθου, περικεφαλαία.

Κρανίζεσθαι, τελευτᾶσθαι. κραίνω κρανῶ, κρανοῦμαι κρανοῦται κρανίζεσθαι, καὶ διαλύσει κρανίσθαι. Κρανιάδην παρὰ Θεοκρίτῳ, οἱ κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ α. ἐστι γὰρ ἡ εὐθεῖα ἡ κρανιὰς, ἀπὸ τῆς κρανίας κατὰ μεθοχηματισμόν. Κρανίξαι, ἐπὶ κεφαλὴν ἀποῤῥῖψαι. Κράνιοι, τῆς κεφαλῆς αὐταί τινες

γὰρ κράνεοι. Κράνιον, πλατύ, ὑψηλόν, στιλπνόν, ἰσχυρόν, ὀχυρῶδες, καὶ ἡ κεφαλή, ἢ γυμνάσιον. Κρανίον, καὶ κεφαλὴ καὶ κορυφή, μόνοι λεγογράφοι. ποιηταὶ δὲ, ἡ κρᾶς, καὶ τὸ κάρα. κεφαλὴ, ἐπὶ τῶν ζώντων. κρανίον δὲ, ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. Κράνον, ἀντὶ τοῦ κρανίον λέγεται λυδοῖς.

Κράνος, καὶ κυνῆ, καὶ πήληξ, ἡ περικεφαλαία χαλκῆ. ἀσφάλεια δὲ ποιηκῶς τὸ αὐτό. Κρανοπαιῶν, λέγει ἀλωπεκίας, κράνα τὸ λόφους διαποιούμενος. Κρανοῦρος, οἱ λόγοι οἱ ὕστερον φρόνιμοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονισταί. ἢ ἰσχυροὶ, ἤδη τελεσφόροι. Κρανταιώνες, οἱ κραίνοντες καὶ ἐπιτελοῦντες.

Κραντῆρες, οἱ γομφίοι ὀδόντες. κράντηρες ἀρμαλιαί. Κράξαι, βοῆσαι ἰσχυρῶς. Κράς, ἐν ᾧ τὴν γῆν σκάλλει, καὶ ἡ σκαλαιομένη ἄμπελος. Κράπαθον, ὁ ποιητὴς εἶπε μονοσύλλαβως τὸ ρ, διὰ τὸ ἰσχυρὸν μιλῆσαι, ὁμοίως τῷ καρδία, κραδίη. ὡς ἀπὸ τῆς καρπάθου, καρπάθιον πέλαγος, τὸ ἐκεῖ σπήλαιον τῷ ἐπιρρέων, κατὰ τὴν γεωγράφων. ἐν δὲ φασὶ τετράπολις ἡ κάρπαθος, καὶ ὄνομα ἔχειν ἀξιόλογον. μία δὲ τῶν αὐτῆς πόλεων ἐκαλεῖτο νίσυρος, ὁμωνύμως τῇ νισυρίᾳ νήσῳ, ἢ μία μὲν τῶν κυκλάδων λέγεται. πορφυρὶς δὲ ἐστιν, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρίων ἐκαλεῖτο. ἐβλάστη δὲ καὶ παροιμία ἐκ καρπάθου, ἐπὶ τῶν πραγματευομένων ἑαυτοῖς τὰ εἰς βλάβην, τὸ ὁ καρπάθιος τὸν λαγών. ἐπεὶ δὲ τῆς νήσου μὴ ἐχούσης τὰ τοῦτα ζῶα, κομίσαντες ἄλλοθεν οἱ νησιῶται, εἰς κακὸν ἐκείνων ἀπέλαυσαν, πειρώντων τὰ σπέρματα. Κραπαταλίας, ἀπηνώδης, καὶ ὁ ἀθλητὴς, καὶ ἀλίσχυρα λέγων. ἀμαυρὸν δὲ λαρυλίας. Κραπάταλλοι, ἰχθύες ἐνιοι.

Κραπάταλλος, παρὰ πολλοῖς ὁ μωρὸς, ὁ νόμισμα. Κραπᾶ, λέγονται τὴν κεφαλὴν. οἱ δὲ, βοῶν πυρίας. Κραπεδόλιαν. Κρᾶς, κρατὸς, ἐπὶ δὲ, κεφαλή. Κρασβόλα, ἐν λεσβῷ λεγομένοι. Κράσπα, ἀλευρωτίς. Κρᾶσις, ἡ, λέξ φωνηέντων ἀμοιουμένων συναλοιφή. οἷον, λαμεδίνιον τῇ λαμεδίνῃ. τ' ἄλλα, ἀντὶ τοῦ καὶ ἄλλα. κἀγώ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ. ὁ τοῦ ἑνὸς, οἷον λαμεδίνιος ὁ λαμεδίνης, λαμεδίνιον ὁ λαμεδινῶν. Κρᾶσις, σωμάτων παράθεσις, ἀντιπαράθεσις. ἡ σύγχυσις σωμάτων, τὰς ἐν αὐτοῖς ἀπαλλαγὰς ποιοτήτων ποιότητας. ἡ κρᾶσις ἐστὶν οὐσιῶν ἀμιγῶς ὑπὸ ἑτέρων συμφορομένων, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ποιοτήτων ἀντιμεταβολή. Κρᾶσις, μῖξις οἴνου καὶ ὕδατος. καὶ ὁ κέραμος δὲ τοῦ κιρνῶντος. Κρασπεδα ὄρους, οἱ πρόποδες, τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα. Κρασπεδον, τὸ κρεμάμενον, ἔτι κεχαλασμένον εἰς τὸ πέδον. παρὰ τὸ ἄκρον καὶ τὸ πέδον, ἢ γῆ, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ κράσπεδον. οἱονεὶ τὸ ἔξω ὂν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον.

Κράστις, ὁ ἡμίξηρος χόρτος. ὅθεν καὶ τὰ ζῶα κραστίζεσθαί φασιν, οἷον ἐμπορεύεσθαι τοῦ τοιούτου χόρτου. Κραστίζεται, διοικεῖ γυναικῶν. Κράστιν, ἀττικοὶ διὰ τοῦ τ, οἱ τὴν γράστιν φασίν. ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος. Κραταιγύαλοι, οἱ κραταιοῦντες τὰ γυῖα τῶν ὁπλιτῶν. ἡ κραταιὰ γυῖαλα ἔχοντες, ἤγουν κοιλώματα. ἐτυμολογία δὲ τῆς τοιαύτης συνθέσεως, κατὰ τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ κραταίπεδον. Κράτα, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μὲν κάρη, ἐκ τοῦ κραταιά. Κράτα, τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τοῦ κράτος, ὡς ἐντεῦθεν τῆς ἡγεμονικῆς τυγχάνοντος, ἢ παρὰ τὸ κρατεῖν καὶ βασιλεύειν τῶν ἄλλων σωμάτων. ἔνθεν καὶ κρατεῖν, καὶ εἴρηται τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς φυόμενα, οὕτω Συρακοὶ. ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς, παρὰ τὸ κρᾶτα τῆς κεφαλῆς τὸ κρατεῖ τῆς ἀρέτα. Κραταίγονον, βοτάνη μετὰ τῆς πλίνθου. Κραταιγὸς, δένδρον. Κραταιὰς ἐκ τοῦ ἡ μὲ τὸν, ἀντὶ τῆς κραταιός, ὅπερ δὴ λυκοφρίς. γράφεται δὲ καὶ ἰσο δυσὶ λέξεσι κραταιὰ ἴς, ἤγουν κραταιὰ ἰσχύς. Κράταις, προσφώνησις τὸ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς σκύλλης. τὸ δὲ περισσὸν ὄνομα ἐπὶ τῆς σισύφου προσαγορεύειν. Κραταίλεων, ὅλος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονώς. Κραταίλεων, ὁ λίθος

τὶς τῶν πόντων τρέφονται. εἰ δὲ καὶ κούριμος θρὶξ παρὰ τῷ τραγῳδίᾳ, καί ὡς εἰπεῖν πλημμύρει τὴν λέξιν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπιστεν, καὶ οὕτω κουροτρόφοι κατὰ ἐφεξῆς λέγονται, οἱ παλαιοὶ σημαίνουσι τὸ ποτάμιον ὕδωρ, καὶ ταῦτα λέγοντες. τὸ λουτρὸν ἐκ ποταμοῦ τοῖς νυμφίοις ἐκπέμπειν οἰόμενοι [illegible] τὸ γόνιμον. διὸ καὶ ἵνορχα μῆλα ἔρεξεν, ὥσπερ τῷ Σπερχειῷ, οὕτω καὶ τοῖς ποταμοῖς εἰς τὰς πηγάς. γόνιμα γὰρ τὰ ἄρρενα, καὶ τοῖς [illegible] δὲ τελευτῶσιν ἡ λουτροφόρος φασὶν [illegible], εἰς ἔνδειξιν, ὅτι ἄλουτος τὰ νυμφικὰ καὶ ἄγαμος οἴχεται, κατὰ τοῦτο τὸ εἶδος κειράμενος ὁ Ἀχιλλεὺς χαίτην, ἣν Σπερχειῷ ποταμῷ ἔτρεφε τηλεθόωσαν, ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον, ὡς εἶπε πρὸς τὸν κατ' αὐτὸν ποταμὸν ῥίπτων τάς, ὅθεν λέγει, ὦ Σπερχειὲ ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς, κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην, πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλα ἱερεύσειν ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις, ὡς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας. Κουροτρόφον, τὸ τρέφον, καὶ ὅτι καὶ γυναῖκες ἵππους. Κουροτρόφος, παιδοτρόφος. κουροτρόφος γῆ, ὑφ' ἑτέρων ἡ Δημήτηρ. Κούρας, νεωτέρας.

Κουρόσυνος, ὁ ἐν τῷ κουρείῳ τῆς γυναικός [illegible]. Κούρεφον, τῶν ἐπιθέτων τῆς θεᾶς ἡ σὰρξ ἀπὸ τὰ ἄρθρα. Κουρίδιος, συ[illegible]. Κουρίδια, λέγεται τὰ πρὸς τὰς συναλλαγάς.

Κόρυβος [illegible], τὸ περιβάλλον [illegible] τὰ πλήμμυρα [illegible]. ἐπὶ δὲ περικεφαλαίας [illegible] τὴν περικεφαλαίαν λαμπρότατον [illegible] ὅλοι, [illegible]. φάλιον δέ, ὁ λαμπρόν. [illegible] δὲ καὶ φαλακρός, ὁ ἔχων φάλιον τὴν κεφαλήν, καὶ φαλακρὸς [illegible] φαλακρόω [illegible]. Κοφίζω, τὸ [illegible]. κουφίζω τὸ βάρος. Κοῦφα τὸ νῦν κελεύει, ἀντὶ τοῦ κοῦφος. λέγεται δὲ τοῦ [illegible], οὐκ αὐτῶς ἁπλῶς κοῦφα. καὶ πῦρ κουφὸς βαρύτερον, οὐκ ἐν ἁπλῶς βαρὺ κοῦφον δὲ [illegible], τὸ ἐξ ἀνώ φερόμενον εἰς τὸ ἄνω [illegible]. λέγεται δὲ κοῦφον [illegible], τὸ εὐβάσταχτον [illegible] καὶ ῥᾷον [illegible], καὶ τὸ πῦρ βαρὺ. τὸ κάτω ῥᾷον ἐπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ἑαυτὰ [illegible]. Κοφινόν τρόπον, τῶν κομικῶν [illegible].

Κουφολογία, φλυαρία. Κοῦφον, κοῦφον μεῖωμεν. Κοῦφος, ἐλαφρός, ταχύς, γοργός, εὔκαιρος. Κοφίσκος [illegible], ὁ [illegible] τῶν [illegible]. Κοφίνοις [illegible] ἀλλ' οὐ [illegible] ἀπαλλάξ [illegible], τὸ ἄλλο [illegible] φέρειν, οὔτε [illegible], οὔτι ἄμμον. Κόφινος, παρὰ τὸ κοῖτον [illegible] τοῖς βασιλεῦσιν. ἢ παρὰ τὸ κοῦφον, ὃ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον χώρημα.

Κόρυθος, ἀγγεῖον πλεκτόν. Κοφόνιος κοπορτοῦ, ἀντὶ [illegible]. Κούχιον, καὶ οὐχί. Κοχλίας, τὰ [illegible] [illegible], καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις [illegible]. Κοχλιάριον, παρὰ τὸ κόχλος, κοχλιάριον, καὶ [illegible] τὸ κοχλιάριον. Κοχλίδιον, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κοχλίου, [illegible], οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίου, κοχλίδιον. Κοχλίας, ὁ λόγος εἰς [illegible]. Κοχλίαι αὐτομάτως βαδίζων, φέρουσιν τὸ [illegible], αὐτὸ [illegible]. Κοχλίδιον, εἶδος [illegible].

Κόχλος, τὶς θαλάσσιος ἰχθὺς πρὸ τοῦ [illegible], καὶ ὁ [illegible]. Κόχλω, τὸ γυρίζω, ἐξ οὗ καὶ κοχλίας. τὸ δὲ κοχλίας, παρὰ τὸ ὅλω, τὸ στρέφω, γίνεται ὀλίας, καὶ [illegible] κοχλίας. Κοχὶ, πολύ, πλῆθος. Κοχυδῶν, [illegible]. Κοχύω, τὴν σύγχυσιν τῶν ἐν τοῖς [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κόψα, ὑψηλά. Κόψιχα, παρακάτω χαλκῶς. Κοψὶν, [illegible] ἐπὶ πλήθους παρ' Ὁμήρῳ, [illegible] καὶ [illegible] ἐπὶ ὀρνέων. ὅθεν κόπτω [illegible] καὶ τὸ [illegible] κόπτων. [illegible] ὡς [illegible], οὕτω καὶ [illegible] κόπτων. [illegible] ἐπὶ σφαγῆς, [illegible] Ὅμηρον [illegible] ῥῆγμα, οἷον κατακεκομμένοι ἐν πολέμῳ. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ [illegible] ταχυτᾶσι ῥυσὶ. Κόψε χεῖλε, ἀντὶ τοῦ ἐπλήξεν, ἐκρούσεν. ὡς ἐπὶ συγχύσει τοῦ ἐγκεφάλου παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Κόχωνι. Λακεδαίμονες, κοχώνη, τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον ἢ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἰσχίων, μέμνηται δὲ τῆς κοχώνης καὶ ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις, [illegible] διὰ τὰς κοχώνας. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ πυγαί, καὶ τροχῶσι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται, οὐδ' ἰσχίς δὲ ἔχει Λακεδαίμονες τὰ κόχωνα. Κόψεις, χεῖρα. Κοψιάδι, [illegible]. Κόψιχος, εἶδος ὄρνεος, ὁ κόσσυφος παρ' ἐνίοις λέγεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ [illegible]. Κοῶ, αἰσθάνομαι. Κὼρ, εἰδώς.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Κραάνειον, τὸ δένδρον. Κραάρα, κόσκινον, ἢ ὄργανα. Κράβος, ὁ λάρος. Κράγιον, σίτημα ἐν τῇ κεφαλῇ. Κραγγὼν, κίσσα. Κράγον, βόησμα, ἢ ὄρος. Κραγόν, κραυγή. Κράζειν, κεκραγεῖς, καὶ κραυγάζειν. Κραγών, [illegible], εἶδος καρίδος. Κράγον τὸ Δία [illegible]. Κραγὸν κεκράξεται, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀρίσταρχος ἐξηγεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαστικῶς. καὶ Ἡρακλέων [illegible] προσωπίδα. Κραδάλαι, [illegible] τοῦ κραδάλαι [illegible] καὶ κραδάειν. [illegible], κραδαίνω, τὸ σείω. Κραδαίνω, καὶ κραδάω, [illegible], σείων, διώκων, [illegible]. Κράδαι, τὰ συκῆς οἱ ἀκρέμονες, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κράδαλοι, κλάδοι συκῆς. Κραδαῖον, [illegible], μίτρα, τὸ ἐπικράνιον στέφανον. Κραδεῖον, κραδαίνειν, σείειν, [illegible]. Κράδη, συκῆ, κλάδος, καὶ ἄγγυρις, ἐξ ἧς ἐκίνουν οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι. Κράδη, εἶδος συκῆς. ἔστι δὲ καὶ μηχανή.

Κραδησίτης, φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος.

Κραδίω, ἀντὶ τοῦ καρδίαν καὶ ἀγαπητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀγαπῶ τὸ [illegible] λέγεται. ἡ γὰρ μετάθεσις τῶν στοιχείων, αὐτῶν [illegible].

Κραδίας νόμος, νόμον [illegible] τοῖς [illegible] φαρμακοῖς. κράδαις καὶ θρίοις [illegible]. Κραδί[illegible] τις, ὁ [illegible] τὴν κράδας ποιούμενος. Κραδοφάγος, συκοφάγος. κράδη γὰρ ἡ συκῆ [illegible] τὸ [illegible]. κραδαίνει, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀγρεῖον. Κραίνω, τελειῶ, συντελῶ.

Κραι[illegible] τοῦ, [illegible] βασιλεύω. Κραίνειν, παρά [illegible] [illegible] τοῦ κρά[illegible] ἐξ οὗ καὶ ὁ κρείων, καὶ [illegible]. ὡς [illegible], βαίνω, [illegible] ῥαίνω, [illegible], οὕτω καὶ κρῶ κραίνω.

Κραίνουσι, λέγουσι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κραίνω, τελειῶ, ἀποπληρῶ, παρὰ τὸ κάρα κραίνω, ὡς χεῖμα χειμαίνω, ἢ σημαίνει τῷ κραίνω. κυρίως δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ τοῦ τελειοῦν, καὶ τῶν κεφαλῶν [illegible] τὸ ὑπερέχειν. Κραιπαλάω, ὦ, τὸ μεθύω. Ἀριστοφάνης, κραιπαλῶντα, ἤγουν μεθύοντα. Κραιπάλη, καλεῖται ἡ ἐξ ἑνὸς μέθη, ἡ δὲ ἀπὸ χειρὸς μέθης [illegible]. Κραιπαλὸν, ἐπὶ τῆς ἀλαζονείας. τὸ δὲ [illegible] ἐπὶ τοῦ κραιπαλῶν, ὥς τι ἀρμόσαμεν συνεχῆ [illegible], [illegible] ταύτῃ περιβάλλειν, καὶ ἐπὶ [illegible] ἢ [illegible]. Κραιπάλη, ἡ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. καὶ κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα καὶ μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὴν κάρα πάλλειν ἢ μεθύοντας, ὁ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι [illegible]. Κραιπαλόκωμος, κατὰ μετωνυμίαν λέγει, ὁ κατὰ μέθην γινόμενος κῶμος, Ἀριστοφάνης. Κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀκαιροῦντα, μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τῶν καιρῶν σφάλλεσθαι. Κραιπνὸν τὸ ταχύ, παρὰ τὸ ἐφ' ὅλους [illegible] κάρα πνεῖν. Κραιπνὸς, εἴρηται [illegible] [illegible] μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων [illegible] ἁπλῶ ὀξύνεται. κραιπνὸς, συχνὸς, πυκνός, ὀργιλός. τὸ δὲ [illegible], οὕτω [illegible], [illegible]. διὸ [illegible] ὀξύνεται. οὐδὲ

Κοτυληδὼν, ποῖον εἶδος. Κοτύλη ἐστὶν εἶδος μέτρου, ὃ λέγομεν ἡμεῖς ἡμίξεστον. Κοτυλίσκος, κρατηρίσκος, ᾧ χρῶνται οἱ μύσται, καὶ τὸ κύλισμα. ἔτι καὶ τὰ μάτωνα ποτήρια, καὶ πλακοῦς τις εἶδος, ἢ βόθρος, εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τῇ γῇ θυομένων ἐνέβαλλον. Κότινα, σκύβαλα. Κοτώεις, ὀργίλος.

Κοῦα, ἐπίχυρα. Κούαγμα, χῶμα. Κούημα, μίλτος. Αἰγυπτίου. Κουᾶσαι, ἐσχηματίσαι. Κουβικὸς, κυβικός.

Κούδιον ἔλεξεν, ἀντὶ τοῦ καὶ οὐδὲν ἔλεξε. Κούθουρον, τὸ κούτερον. εἰρέατο δὲ καὶ οἱ καρφοῦντες, κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐρὰν, ἢ ὅτι ἄκουροι. Κουλεὸν, ἰωνικῶς τὸ κολεόν.

Κούκα, πέμπτον, ἢ κοκκιῶνα. Κουλεὸν, μέγα, κατὰ τὸ κίλαμεον, καὶ τὸ ξυστὸν, καὶ τὸ δεσμὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα μετὰ πίλασαι. ὁμοίως καὶ τὰ δάκτυλα καὶ τὰ χαλινὰ, καὶ τὰ ταρσά.

Κυλιὸς, πρὸς κύλιον διαφορὰ πλείστη. κυλιὸς μὲν γὰρ ἔφυς ἐστὶ, συνήθως τῷ κοινῷ. κολιὸς, δὲ ζῷόν μικρόν. διὸ οἱ ἀθηναῖοι ἐκφεύγοντες τὴν τῆς φωνῆς σύμπτωσιν, οὐκ ἠξίωσαν κατὰ τὸ δεῦλος δοῦλος, καὶ κοῦρος κῶρος εἰπεῖν, καὶ τὸ κουλιὸν κωλιόν. περὶ οὗ ἐν τοῖς τῆς ἀθηναίων φέρεσθαι πολλοί. οἱ τοῦ ζώου κολιοῦ, λέγονται παρ' ἀθηναίοις μὲν θηλυκῶς κολιοί, παρ' ἄλλοις δὲ ἀρσενικῶς. Ἐπίχαρμος, χέρδαι τὸ κλὸ, καὶ μὰ δία χ' ὁ κολιός. λέγουσι δὲ καὶ κολεὸν τὸν κολιὸν οἱ ἀττικοί, συναιροῦντες ἐκ τοῦ κολιὸς κολεῦ. ὡς δὲ ὁ τραγικωτικὸς κολεὸς, συντίθεσι τὰ κολιὸς ἐν ζωοῖς, πᾶσι δῆλον ἐστίν. Κολιβατίας, κλιτίας, ἐπὶ στιλπρίτην πίονα, ἣν ἐλξίνην ἴσασι. Κολιβὸς, ὁ πίτυς.

Καλλοβαιον, εἶδος μελιττούττης. Κομάσιον, τὸ τῆς ὀρνίθων οἴκημα. Κουσαμα, κόκκον, ἢ ὁ κώνον. Κουσοῦντος, κώνουχος.

Κουτίον, καμάρα ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γινομένη. Κουρεῖον, κουρευτήριον ἐκάλουν, ὃν τὰ ἐργαλεῖα κτένες, ξυρός. ἡ δὲ θήκη, ξυροθήκη, ἢ ξυρολόχη. Κουράλια, ἐκ μελίνης ἄλφιτα.

Κουρὰς, ἡ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφὴ, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν μυρμιδόσιν, ἀμφιβάλλεται ἐν κουρᾷ δή. ἔστι δὲ ἡ κουρὰς, ὀροφικὸς πίναξ. Κουράτωρ, τροφεὺς, παιδοκουράτωρ.

Κουράων, παρθένων, θυγατέρων. Κουρίδιον, τὸ ἀκουτίτιον, ἢ ἀκουδίκιον. Κοῦραι, κατὰ τοὺς ποιητὰς αἱ ἐρευθεῖσαι νύμφαι, διὰ τὸ ἀεὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν φύσιν, καὶ μὴ γηρᾶν. διὸ καὶ νύμφαι οἱ αὐταὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀεὶ νέον, ὃ κατὰ τὸ νῦν φαίνεσθαι, ὃ συμβιβασθὲν πρὸς τὸ ἀεὶ νέον ἐρχομένων τὸ ἐν ἡλικίᾳ κείμενον. καὶ εἶπεν κόρας, οὐχ ὡς παρθένοις. πῶς γὰρ τὰς ὑπὸ ἀνδράσιν οὔσας, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ νέας, ὡς ταύτῃ κούρας τὰ καὶ νέας ἀλόχους. κρατεῖ δὲ καὶ μέχρι νῦν παρ' ἡμῖν τὸ τῶν ἰώνων τὰς κόρας λέγεσθαι. καὶ μετὰ γάμον τὰς κόρας λέγεσθαι, καὶ μετὰ γάμον τὰς νέας ἐν ἡλικίᾳ. Κοῦραι διὸς, ποτισὴν ἄγρος. νύμφαι λέγονται, αἱ κατὰ ἀλληγορίαν, διὰ τὸ ἐξ ἄγρου ἐκδίδοσθαι τῇ γῇ τὸ θρεπτικὸν ἐν φυτοῖς καὶ γονιμον, εἰς ὃ αἱ νύμφαι ἀλληγοροῦνται. Κουρεῖα, καὶ κουρεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ κουρεύονται καὶ κουρεύονται τὰς τρίχας. Κουρᾶ, ἐκεῖνοι κουρευθῶσι.

Κουρὸς, ὄρνις ποιὸς, ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ὅμοιον ἔχων σπαθισμοῦ μαχαιρίῳ. Κουρεῶτις, μηνὸς τοῦ πυανεψιῶνος ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρίχας ἀρτέμιδι ἔθυσαν. Κουρεώτης, ὁ κουρεὺς, καὶ κουρεῖς πληθυντικῶς. κουρεῶτις δὲ, ἑορτὴ τῶν ἀπατουρίων ἡ τρίτη, ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι, εἰς τὰς φρατρίας ἐγγράφονται. Κουρήσατε, ἀπεμαλύνατε. Κουρῆτες, οἱ τὴν πληρωτικὴν οἰκοῦντες. ἄλλον δὲ ὅτι πάλαι πολιτικῶν καὶ ὁ πλαρων, εὐβοεῖον ὄντα, οἱ ἀττικοὶ προφερόμενοι τὸ τότε καὶ τῇ κλίσει, ὡς τὸ ἀβλὴς ἀβλῆτος. οὕτω γὰρ καὶ κουρὴς κουρῆτος. μάρτυς μόνος πρὸς ἀπολλώνιον βαρυτόνως ὀνόματος τοῦ κούρητος ἐχόντων, ἀντὶ τοῦ νέοι. Κουρῆτες, ἐπλήθυσαν, ἢ διὰ τὸ κούρον ἔργον ὑποκείμενον πληροῦντος, ἢ παρὰ τὴν κουρὰν. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ συγγενὲς οἱ πολέμιοι τῆς κόμης αὐτῶν ἐπιλαμβανόμενοι τὸ ἐμπροσθεν, κατέσπων αὐτὸ ἔπειθεν, τοῦ λοιποῦ ἐκόμων κειρόμενοι τὰ ἔμπροσθεν. διὸ καὶ κουρῆτες ἐλέγοντο. Κούρη, ἐπὶ γυναικῶν. ὁ κοῦρος δὲ, ἐπὶ ἀνδρῶν. ἔστι δὲ ποιητικόν. ἀπὸ τούτου δὲ κατὰ μετάθεσιν ὁ κουροτρόφος, ἐν μέσῳ παρὰ τοῖς κοινοῖς. ὥσπερ καὶ μῆλον, τὸ πρόβατον ποιητικὸν, μαλινὴ δὲ κοινόν. Κούρητας οἴεται ἀχιλλεὺς τὰ δῶρα. λέγει Ὅμηρος τὰς νέας, ὥσπερ Ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει, τὸ τόνον ὡς πίνακας, κλίνον ὡς ἰαμβικὸν ἀπὸ τοῦ κόρος ὁ νέος, κόρης κόρητος. τὸ μέντοι εὐθὺς, κουρῆτας, ὡς ἀδμῆτας. εἰσὶ δὲ οὓς λέγει ὧδε κούρητας οἱ πεσόντες, καὶ ὁ μέγας, καὶ ἄλλοι. ἔοικε δὲ ἄρα ὡς διὰ τὸ τῆς ἀχιλλέως ἀξίωμα, εὐγενεῖς ἄνδρας, οἱ καὶ θεράποντος πρὸ τούτων ῥηθέντος, ὑπουργοῦσι τῇ τῶν δώρων κομιδῇ. Κουρητεῖσι, κρυσίν. Κούρητος, εἶδος κρατῆρος. Κουράτων κόμα, ἐν δελφοῖς εἶναι μάντεις, θεοφορητὸν κόμα. Κουρᾶν ἐστὶ, τὸ κουρᾶς ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τὴν κόμην καθιέναι. Κουρίας, ὁ ἐσχάτως κεκαρμένος τὰς τρίχας. καὶ κουριᾶν κουριῶ, τὸ κουριᾶν. Κουρίον, ὀροφικὸς πίναξ. Κουρίδας, μαχαίρας. οἱ μὲν παρὰ τὴν κουρὰν παρῆχθαι παρωνύμως κουρίς, οἱ δὲ ξύτομα. Κουρίδιος, κουρίδιος, ἢ τὰς μικρὰς ἐγχελύας. τὰς δὲ ἐρυθρὰς, καμμάρους. Κουριδίη, λέγεται κυρίως ἡ ἐκ παρθενίας, οὐκ ἀφ' ἑτέρου γενομένη ἄλλῳ. Κουρίδιον, παρθένιον, τὸ ὂν ἐκ παρθενίας ἄνθος. λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι. παρὰ δὲ αὐτοῖς, τετράχειρον ἀπόλλωνα. Κουριδίη ἄλοχος, ἣν ὡς κόρην ἔτι οὖσαν ἠγάγετο, οὐ μὴν ἑτέρῳ προσομιλήσασαν εἰς γάμον, ἢ καὶ ἄλλως γαμῶν. Κουριζομένας, ὑμεναιουμένας, γαμουμένας, διὰ τὸ λέγειν σὺν κούροις τὰς κόρας. ἐπεὶ νῦν παρεφθαρμένως ἑκάστην λέγεται. Κουρίζος, νεάζος. καὶ κουρίζων, νέος ὑπάρχων. Κουρίζουσιν, ὅπερ ἀναστρέφουσι παρὰ τῷ ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ. ἐκ γὰρ τῆς νεότητος τοῦ ἐχθροῦ ἐστὶν ἡ τροφὴ τῶν ἐλθεῖν. καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ ποταμοῖς οἱ νέοι ἀποκείρουσι τὰς κόμας, διὰ τὸ αὐξήσεως ἀνατροφῆς αἰτίους εἶναι.

Κουρίζων, ἀντὶ τοῦ νέος ὤν, κοῦρος. Κουρίζω, νέα φρονῶ. κοῦροι γὰρ, οἱ νέοι. Κουρὶξ, τῶν ἅπαξ παρ' Ὁμήρῳ ῥηθέντων ἐστὶν αὐτὸ, δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κομικόν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κουρίζειν, οὗ μέλλων δωρικῶς κουρίξω. καὶ ἐξ αὐτοῦ κουρὶξ, τὸ ἀνδρείως, καὶ ὡς τρίχες κούροις. καὶ οὕτω μὲν φησὶν ὁ Κράτης. Ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιλαβομένους τῆς κόμης, ἵνα κατὰ αὐτὸν τὸ κουρὶξ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὡς εἴτις εἴποι ἐκ τῆς κουρᾶς.

Κουρὶξ, ἐκ τῶν τριχῶν. Κούρικαν, ἀπέκειραν. Κουριῶν, κουρᾶς δεόμενον, καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστὶν ἐπιμελουμένην τρίχας ἔχειν. κουριᾶν δὲ τὸ ἕνεκα συμφορὰν, ἄλλως καθιέναι κόμην. Κουροβάλλεια δάφνα ἐλέχθη, διὰ τὸ κουροτρόφον τοῦ ἱερατοῦ ἀπόλλωνος, ὃς λέγεται κουροτρόφος. εἰ δὲ καὶ ἄλλως πολλοὺς βέλεσι κατακτείνει. ἀλλ' ἔχει κουροτροφεῖν, ὡς ἥλιος δύναμιν τοῦ ἐναντίον ἔχων καὶ αὐτὸς, καθὰ καὶ ὁ ποσειδῶν σεισίχθων ἐστὶ, καὶ τὸ ἐναντίον γαιήοχος, καὶ ἀσφάλιος. καὶ ἄρτεμις δὲ, ὡς καὶ αὐτὴ ἀγανοῖς βελέεσσι κτείνουσα, καὶ αὖθις λοχεία, ὡς ἐπισκοποῦσα ταῖς λεχοῖς. ἔτι δὲ κουροτρόφοι οἱ ποταμοί. Κουρεῶτις, κοῦρος λέγεται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ᾗ ποιοῦντες τριακάδας, ἑπτατριακονταετεῖς μετὰ τῶν πατέρων. λέγεται δὲ καὶ ὁμόφρων αὐτῷ τὸ γνώριον κοῦρος, ἐκ τῆς κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ ὁ παρὰ ἐν ὑπομνήμασι χ' ἐλευσινίας. ἄλιξας δὲ κοῦραξ τῶν τριχῶν, ὁ κουρίσκος παρὰ τὸ κόρον. Κουρίσιμον, τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον. Κουρότεροι, ἤγουν νεώτεροι. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κοῦροι. ὡς ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεροι εἰσὶν, ἀντὶ τοῦ νέοι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ δεξιτερῇ ἐπὶ χεῖρα, ἀντὶ τοῦ δεξιάν. Κουροτρόφοι ποταμοὶ ἐνομίζοντο, διὰ τὴν ὑγρότητα, καὶ ἐκ τοῦ ὁ ἥλιος ἀπόλλων, διὰ θερμότητα. κουροτρόφους δέ φασι,

Κόσμος, καλλωπισμός, ὁ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς· καὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ. κόσμος, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ πάντα κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα. ἢ παρὰ τὸ κάρω κόσω κέκοσμαι, κοσμὸς γαμαλικὸν ὄνομα, καὶ μεταθέσει τοῦ ... ὁ κόσμος, οὕτω Φίλων. Κόσμον. ἡ ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἀναστρέφεσθαι λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. [illegible]

τα. οὐκ ἄρα ἐπὶ μόνων ὅπλων τὸ κορύσσεσθαι. Κορύσσω, καὶ ἐπισυνάγουσι, ἀπὸ κόρυθος. καὶ ἀπὸ θώρακος, τὸ θωρήσσω. καὶ ἀπὸ ἀσπίδος, οἱ ἀσπισταί. καὶ ἀπὸ αἰχμῆς, τὸ αἰχμάζειν καὶ οἱ αἰχμηταί. καὶ ἀπὸ κνημῖδος, εὐκνημῖδες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν τῆς ὁπλίσεως. Κορύσσων πόλεμον ὀλυμπιὸς, ἀλλ᾽ ἀπλῶς ἔχει, ἤγουν ὡς τὸν πόλεμον. Κορυτὸν, τὸ ἐπίμικτον. Κορύτα, τῇ κεφαλῇ. Κορυφῆ, κορυφῇ, ἀκρωρία. Κορύφαινα, εἶδος ἰχθύος. Κορυφάλλων, τῶν κορυφῶν τῆς πρὸς τὸν ὀμφαλὸν συναγωγὴ ἐκ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κορυφαῖος, λίθος. καὶ ὁ ἀσπαλάκος, διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτῶν συμπαθείας, γυναιξὶ συντελοῦντας, ὡς οἷα ὑποθεῖναι. φασὶ γοῦν κώνων ἀσπάλακος ἀνθρώπων, ὥσπερ καὶ δία γυναικῶν. Κορυφαιοτάτην ἐπικαλυφθεῖσαν. εὗρον παρὰ Φαβωρίνῳ, λέγει οὖν κορυφαῖον.

Κορυφαῖος, ἐξάρχος. μέγας. καὶ κορυφαιότατος, ὁ ἐξοχώτατος. Κορυφαλὸς, εἶδος ὀρνίθος. Κορυφὴ, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ τῆς κάρας κορυφὴν εἶναι, ἢ παρὰ τὸ κεκορύφθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν κρυφθέντος οὐ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κορυφή. κορυφὴ, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. Κορυφιαῖον, κόσμου γυναικεῖον τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν χρυσίον, καὶ κεκορυφωμένον τὸ μέτρον ζεῦγμα. Κορυφοῖ, κατορθοῖ. Κόρυφος, κόρυμβος γυναικεῖος. Κορυφοῦται, ὑψοῦται, ἐπαίρεται. Κορυφώσασθαι, ἐκτελέσασθαι. Κορφῶς, ἐλαφρῶς. Κορώνα, ὄνομα κύριον. καὶ κορώνη, ἀντὶ τοῦ κρατίστη. τὸ γὰρ κορωνεῖν, ἀντὶ τοῦ κρατεῖν Θετταλοί φασιν, ὡς συντρεχόντων ἀγελαίως τῶν κορωνῶν, καὶ ταῖς κορυφαῖς πλαττόντων, καὶ φερομένων. Κέρχορος. ἄγριον λάχανον, εὐτελὲς, καὶ πικρόν. Κορωναῖος, ἀμπέλου ἡ συνήθης εἶδος. Κορώνεων, ὡς φιβάλεων. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ κοράκειον λέγουσιν. ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα. Κορώνη, διάφορα σημαίνει. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου, ἕως τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης ἐσεχύθη. Κορώνη, τὸ τοῦ τόξου ἄκρον, ἔνθα τὸ κρίκον ἐκρέμα, ἤγουν τὸ καλὸν κορώνη, ἐκ τοῦ χρυσοῦ κορώνη. ἐπεὶ πολλαχοῦ καλὸς ὁ χρυσὸς, καὶ καλὰ, τὰ ἐξ αὐτοῦ. σημαίνει καὶ τὸ τῆς θύρας ἐπίσπαστρον. Κορώνη, ἢ τὸ κοράκιον. ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ κρίκος, ᾧ ἔστι τὴν θύραν ἐφελκύσαι, ἤγουν ἑλκύσαι, ἐπισπάσασθαι. ὅθεν καὶ ὁ ἐπισπαστὴρ, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν τῷ ἐπιλαβόμενοι τῶν ἐπισπαστήρων, ὃς καὶ ῥόπτρον ἐλέγετο. εἰς δὲ τὸ κορώνη φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα. κορώνη, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον, καὶ θύρας ἐπισπαστὴρ, καὶ ὁ κόραξ, καὶ ἡ αἴθυια, καὶ ὁ λάρος, καὶ στεφάνου εἶδος, καὶ γένος ἐκπλοκῆς. καὶ πᾶν τὸ ἐπικεκαμμένον. ὅθεν καὶ κορωνίδα τούς. Κορώνη τὴν σκαρνίον, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνεξόδοις καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Κορώνη, ἀλία αἴθυια, κολυμβὶς τὰ περὶ φθαρτὰ χρήματα. Κορωνίδες, κεκαμπυλωμέναι ναῦς, καὶ αἱ ἐκ τῶν ἱερῶν πεπλεγμέναι κλῶνες. κορίνες δὲ, τὰ βλαστήματα. Κορωνιδεύς, ὁ τῆς κορώνης παῖς. Κορωνίδες, χώματα ἐν τοῖς δράμασι κατὰ πρόσωπα τρεῖς. ἔτι ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰσελθόντων ἔσω, καὶ ἀπαλλαγέντων, καταλείπεται ὁ χορὸς, ἢ ἔμπαλιν, ἢ ὅταν μεταβάσεις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι δοκῇ τῆς σκηνῆς, τῇ δὲ παραγράφῳ, κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα, ἔν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς τε στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστρόφης. ἐὰν μέντοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς. ἐπεὶ καὶ ἐφ᾽ ἑκάστου κώλου οὐ δεῖ ὅμοιον τίθεσθαι, ἀλλὰ κεῖται καὶ ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ. νῦν δὲ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται, ὡς ἐάν γε μεταβολὴ μόνον ἢ στροφῶν, ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεσθαι, ἐπὶ τέλει ἑκάστου συστήματος παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ κωμῳδιον τοῦ χοροῦ. Κορώνιος, μίνοσδε ἔχων κό-

ρακα βροῦς. Κορωνίσι, ὀρθονεώσι κορωνίσιν ἐπικαμπέσι, ἐχούσαις τὰς ἄκρας, ὅ ἐστι τὰς πρύμνας. τουτέστι καμπυλοπρύμνοις. Κορωνισταὶ, οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες. καὶ τὰ διδόμενα ὑπ᾽ αὐτοῖς κορωνίσματα. Κορωνὶς, τὸ ἄκρον ἢ τὸ τελευταῖον τοῦ οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. κυρίως ἡ ἀγκύρα. Κορωνὸς, ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην. Κορώνεια ἐκλήθη, ἀπὸ κορώνης τοῦ θεσσάδος, εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι κορώνειαι. ἰστέον δὲ, ὅτι εἰ καὶ παραλήγοντα ἐστὶν ἡ κορώνεια, ἐκ τοῦ κορώνη, ἀλλ᾽ οὖν ἡ τρισυλλάβως λεγομένη κορώνη, πόλις μεσσηνίας ἐστίν. ἐν δὲ τῷ γεωγράφῳ φέρεται, ὅτι κορώνεια ἐγγὺς ἐλικῶνος, ἐφ᾽ ὕψους ἱδρυμένη. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ποταμὸς κουάλιος, ἔνθα παμβοιώτια συνετέλουν. ταύτης τῆς κορωνείας φασὶν οἱ πολῖται κορωνεῖς. οἱ δὲ ἐν τῇ μεσσηνιακῇ κορωναῖς. παμβοιώτια, ἑορτὴ ἐν κοινῇ πάντων βοιωτῶν, ὡς περ καὶ ἡ τῶν ἰώνων πάντων, πανιώνια. ὅμοιον ἐστὶ τὸ παναθήναια.

Κορωνῶν, γαυρῶν. καὶ ἐκορώνα, ἐγαυρία. Κόρωνος, γαυρός. Κορωνόστους, κεα τις. ἣν καὶ κορωνόστολα λέγουσι.

Κορωνός, ὀρθόκερως ταῦρος. Κόρων, τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ. Κόσσιν ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ πόσιν. Κόσσαβος, σκεῦος συμποτικόν. ἐφ᾽ οὗ τὰς λάταγας ἔβαλλον ἐρίζοντες. Κοσσάλαιον, τὸ βραχὺ, καὶ τὸ δίκαιον. Κοσσάλαφοι, κόλαφοι. Κόσβαρι, οἱ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένοι. Κόσιοι ἐστὶ μετάληψις τοῦ μετὰ τοῦ ἑκατὸν ἀριθμοῦ μέχρι τῶν χιλίων. ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ ἑξῆς. Κόσκιναι, οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες. Κοσκινηματίοις, τοῖς περικεκομμένοις καὶ ἀπορριφεῖσι λέμμασι. βούλεται δὲ λέγειν Ἀριστοφάνης λεπτοῖς αἱμύλοις. ἄλλως. κοσκινήματα καλοῦνται, τὰ περιττὰ τὰ περικοπτόμενα ἀπὸ τοῦ καττυματίου. καττυματίοις οὖν λέγει, εὐτελέσι ῥήμασιν ἢ πράγμασι. Κοσκινομαντεῖον, δίκην κοσκίνου ἡ παροιμία, κοσκίνῳ ὕδωρ ἐπιφέρειν, ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. Κοσκινόμαντις, εἰς κοσκίνου κατασκευὴν ῥινός. Κοσκινηματίων, τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα. Κοσκινηματίοις ἰδιώταις, ἐξαπάταις. Κοσμεῖν, ἐρίζειν, ἀγωνίζεσθαι. Κοσμεῖν, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐστὶ τὸ τάττειν. ὡς τὸ τρῖχα δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκόσμει ἕκτωρ. ἄρχειν δὲ, ἁπλῶς τὸ προηγεῖσθαι παρατάξεως. διὸ οὐ βασιλεὺς ἐκόσμεον, ἢ ὁ ἕκτωρ ἐκόσμει. ἀλλ᾽ ἄρα ὅτι τὸ ἄρχειν εἰς ταυτὸν δοκεῖ ἄγεσθαι τῷ κοσμεῖν. ὅθεν κοσμήτωρ, ὁ παιδεύων καὶ τάττων ἐν κόσμῳ, ἤτοι τάξει, ἤγουν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμονικός. κόσμει δὲ, ἐπιμελοῦ. Κοσμεῖτον, κοσμεῖτωσαν.

Κόσμηθεν, διεβάχθησαν, ἐκοσμήθησαν. Κοσμῆσαι, τὸ διατάξαι. ὡς τὸ ἡ δ᾽ οὐ βασιλῆες ἐκόσμεον, οἱ τάγματα περί. ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, ἔσω, κεκόσμηκα κεκόσμημαι, ὁ ἀόριστος ἐκοσμήθην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐκοσμήθησαν, εἶτα ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ συγκοπῇ γίνεται κόσμηθεν, ὁμοίως τῷ γράφειν δεύτερον ἀορίστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς, καὶ ἰωνικῶς, καὶ τὰ ὅμοια.

Κοσμήτας, κουρεὺς, ὀνομασία. Κοσμήτορε, διατάκται, ἡγεμόνες. Κοσμήτωρ βασιλεὺς, τακτικός. Κοσμήτορες λέγονται, ὅτι τάσσουσι τὸν στρατὸν εὐκόσμως. σημάντορες δὲ, ὡς κελεύοντες, εἴτ᾽ οὖν σημαίνοντες. Κοσμήτορας λέγει Ὅμηρος, τοὺς ἡγεμόνας, ὡς κοσμοῦντας ἔτι καὶ συντάττοντας τὸν λαόν. κόσμος γὰρ, ἡ τάξις. ἐκ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πάντων περιεκτικὸς κόσμος, ὃν εὐτάκτως ἡ πρόνοια ἔταξεν. ἀγαθὸς δὲ, καὶ ἄλλως εἰς ἔπαινον ἡ λέξις. ἀπ᾽ αὐτοῦ γὰρ κόσμος ἐστὶν. τὸ πρᾶγμα κατὰ κόσμον πραχθὲν, τὸ εὔκοσμον, οὗ τὸ ἐναντίον ἄκοσμος, καὶ μάτην ὅταν οὐ κατὰ κόσμον γινόμενον. Κοσμιότης ἐστὶν, ἕξις ἐκουσία πρὸς τὸ φανὲν βέλτιον, εὐταξία κινήσεως σώματος. Κοσμιότης, εὐταξία. κοσμιότης, καὶ σωφροσύνη. Κόσμιον, εὔτακτον. Κοσμίως, ἀναπολόγως.

Κοσμίως, σεμνῶς. Κοσμησάτω, ἡγησάτω, καλλωπισάτω. Κοσμοσῖται, ἡ κοσμοποιΐα. Κόσμος, τάξις.

ἔχουσι μέλανα. καὶ γὰρ τῶν ἀκανθῶν, αἱ μὲν λευκαί, αἱ δὲ πυρραί, αἱ δὲ μέλαιναι, αἳ καὶ τῶν ἄλλων διαφορώτεραι. ἢ κορυνήεντα, ἔχουσι ῥαβδώδη, καὶ δι' ὑπάρχουσαν [illegible]. κορύνη γὰρ ἡ ῥάβδος, παρ' Ἡσιόδῳ. Κοροπλάθοι, οἱ τὰς κόρας πλάττοντες κηρῷ, ἢ γύψῳ. τουτέστι τὰ ζῷα πάντα. οἱ κατασκευάζοντες εἴδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζώων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδία εἰώθειν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται. κοροπλάθους λέγουσι, ἢ ἐκ πηλοῦ ὄντος, ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας, ἢ κούρους. Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν περσῶν ὁ παλαιός. ἥλιον γὰρ ἔχων τὸ ὄνομα. κῦρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον, ὥς φασι. Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. παρὰ τὸ [illegible], κάρυς καὶ κόρυς ἢ παρὰ τὸ κόρση γίνεσθαι, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν. Κόρος, πλησμονή, χορτασία, ὕβρις, παῖς, κάλλωπον, καὶ μέτρον τι σιτικόν. καὶ πλέγμα μυρσίνης πεποιημένον, καὶ κλάδος ἀνθρώπων, καὶ τὰ νέα βλαστήματα, καὶ μέτρα.

Κόρριον, μικρὸν κοράσιον. Κόρσαις, τρόπος παρὰ Κρατίνῳ. δίδυμος, [illegible] ἀπὸ τῆς κόρσης. κόρσαι γὰρ τὰ [illegible]. Κορσός, κυρτός. Κόρση, ἡ κεφαλή, ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι. ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι. ὅθεν κορσωτὴς λέγεται, ὁ τὰς τρίχας κείρων. καὶ κόρσαι, αἱ τρίχες. Κορσίπειον, ῥίζα τις ἢ νόμισμα παρ' αἰγυπτίοις, τὸ κιβώριον λεγόμενον. Κορσίς, [illegible]. Κορσ[illegible]ος. [illegible] ὅθεν καὶ Θεόκριτός φησιν, τὸν ἄνθρωπον φιλεῖσα, τόνι γίνεται ἡ [illegible] ἐγγύθεν, ἢ πάντα κακοκνάμοισιν [illegible], ἢ τὸ ὡς κέρας [illegible] ὀχεύμενον. ἢ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡ πλησίον ἔχειν, οἷον κέρουρος. κέρας γάρ, ὁ θρίξ. οἱ δὲ κέρας λέγουσι, τὸ αἰδοῖον. καὶ κέρουρον, τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλακόν. Κορσὸν, καρμόν. Κορσοῦν, κείρειν. Κορσωτήριον, κουρεῖον. Κόρταφος, παρὰ τὴν κόρσην εἶναι κόρταφος καὶ κρόταφος, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ κρόταφος. ἔστι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφή. Κορτεῖν, κροτεῖσθαι. Κορτερά, κρατερά, ἰσχυρά. Κόρτην, παρθένοι [illegible] καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι. Κόρτος, ὁ ἐν τῆς [illegible] κρέτων. Κορτώνιοι, οἱ ἄρκτοι. ἢ γὰρ κέρκις τῆς ὀρχήσεως. Κορύβαντες, ἔνθεος βακχικὸν καὶ μανικόν. παρὰ τὸ κρύβειν τὸν Δία, κρύβαντες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κορύβαντες. ἢ οἱ τὴν κόρην καταβάντες ἀναγαγεῖν, καὶ μὴ ὑποστρέφειν. κορύβαντες δέ εἰσι, δαίμονες. Κορυβαντιᾷς, μαίνῃ, καὶ ἐνθουσιᾷς. οἱ δαιμονῶντες μανίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐμπιπλάμενοι. καὶ ἐκορυβάντιζεν, ὡς μαινόμενος καὶ κατεχόμενος ὑπὸ θεοῦ, ὥσπερ τὰ τῶν κορυβάντων ἐποίει αὐτῷ μυστήρια. Ἀριστοφάνης. Κορυβαντιασμῶν, καθαρμῶν.

Κορυβαντιῶν, μέγα κτυπῶν, ὁ ὀρχούμενος, ὁ μαινόμενος.

Κορύβαν, φίλος ἱερός. Κόρυβος, ὁ κυρός, ἀπὸ κορύβου [illegible] μετροῦντος τὰ κύματα. Κορυγγεῖν, κερατίζειν. Κορύγνας, κῆρυξ. Δωριεῖς. Κορυδαλλός, εἶδος ὀρνέου, καὶ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Κορυδεύς, ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ χεῖλοι αὐτοῦ. Κόρυδοι, ὄρνιθες ὅμοιοι ὄρνισι. Κορυδὸν, ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. τὰς δὲ ἴδιον ὄρνεον νομίζουσιν εἶναι. κορυδὸν δὲ Ἀριστοφάνης εἴρηκε θηλυκῶς. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἀρσενικῶς. Κορυδὸς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. κορύδιον λέγεται, παρ' Ἀριστοτέλει [illegible] ἕτερον [illegible]. ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. Κόρυδος, καὶ κορυδαλός, τὸ στρουθίον, τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνεστηκότα πτερά, ὡς τὸν λόφον, ἐξ ἀφανοῦς τῶν ἄλλων μῦθος τὴν ταφὴν εἶναι [illegible] τοῦ πατρὸς αὐτῶν. φασὶ γὰρ αὐτὰς εἶναι πρὸ τῆς γῆς [illegible]. ἀποθανόντα δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ὅπου θάψαι, ἐπὶ ταῖς αὐτῶν [illegible] κεφαλαῖς. τοῦτο βούλεται δηλοῦν καὶ παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ, τὸ ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες, ὅτι ὃν αἱ ἐπὶ ταῖς αὐτῶν κεφαλαῖς τὸν τύμβον τοῦ πατρὸς φέρουσαι.

Κόρυζα, κατάρρους, ἀρχὴ ἢ πλεονασμὸς μυξῶν. Κορυζᾷ, μωραίνει. Κορυθαίολος, πολεμικοῦ. [illegible] κόρυθος καὶ τοῦ [illegible] τὸ ὁρμῶ, [illegible] γίνεται κορυθάϊξ. Κορυθοειδὴς, παρεξίτηλον ὑπὸ τῶν παλαιῶν. δηλοῖ δὲ τὸ ἔχοντα αἰόλην κόρυθα, ἤγουν ποικίλην περικεφαλαίαν. εἰκὸς γὰρ αὐτὸν παρειληφέναι [illegible], παρὰ τὸ αἰόλον τὸ ταχύ. ὅπερ ἀπὸ τοῦ αἰόλλω, τὸ κινῶ γίνεται. [illegible] κορυθαίολος, ὡς αἰόλος εἰς μάχην [illegible], ὡς ἀπὸ τῆς κόρυθος τὸ πᾶν κινῶν. [illegible] σχηματιζόμενόν ἐστι καὶ ὁ κορυθάϊξ.

Κορυθάλη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν δάφνη ἐστεμμένη. εἰσὶν οἳ κλάδους, οὓς κόρους καλοῦσι. Κορυθαλία, δάφνη ἐστεμμένη. ἢ [illegible] τῶν εἰρεσιωνῶν. ἄλλοι δέ, ὑποβρύχιον θεάν. Κορυθαλλίστριαι, αἱ χορεύουσαι τῇ κορυθαλλίᾳ θεᾷ. Κορυθία, ἀλεκτορία.

Κορύθων, ἀλεκτρυών, καὶ ποικίλος. Κόρυκος, θυλάκιον, ἢ πήρα. Κορυδάλιον, ὄρνιθος εἶδος. Κόρυμβά ἐστι καθ' Ὅμηρον, ἄκρα. κατὰ δὲ ἑτέρους ἀκροστόλια, καὶ οἷον κορυφώματα. καὶ ἔοικεν οὕτω λέγεσθαι τὰ ἐξέχοντα, καὶ μάλιστα ἐν ὄρεσιν. Ἡρόδοτος γοῦν τὸν τοῦ ὄρους φασί που κόρυμβον, ὡς εἰ κορυφήν, ἀφ' οὗ κατὰ γένους μεταπλασμὸν, τὸ κόρυμβον. ὅθεν ἡ κορυφή, καὶ ἡ κόρυς, καὶ τὸ κορύσσεσθαι. Κόρυμβοι, κλῶνες, ἢ ἄκροι ἐν [illegible]. Κόρυμβος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου. Κορύμβη, κόσμος τις γυναικεῖος περιτραχήλιος.

Κορφαι, μύζαι. Κορύνη, διὰ τὸ [illegible] λέγεται. ἁπλῶς μὲν πᾶσα ῥάβδος κεφαλωτή, [illegible] λέγεται. ὅθεν καὶ ἡ κόρυς. εἰ δὲ τὸ τοῦ ξύλου ἐξ ἄκρου [illegible] σιδηροῦν, εἴη τότε καὶ σιδηρᾶ. κορύνη λέγεται, ἀπὸ τοῦ κεφαλωτοῦ τοῦ μέρους [illegible]. ὥσπερ καὶ ῥόπαλον λέγεται, ἀπὸ τοῦ [illegible] ἔστι, [illegible]. οὕτω καὶ ἡ πολεμικὴ [illegible] ἀπὸ ξύλου συγκειμένη καὶ σιδήρου, δόρυ μὲν λέγεται διὰ τὸ ξύλον, αἰχμὴ δὲ διὰ τὸν σίδηρον. Κορύνη, ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Κορύνησις, βλάστησις. Κορυνοφόροι, οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες. Κορυνήτης, κορυνομάχος, ῥοπαλομάχος. Κορυνθεύς, κόφινος, κάλαθος, [illegible].

Κόρυ[illegible], [illegible]. Κορ[illegible], [illegible]. Κόρυξ, [illegible]. Κορύσσομαι, τὸ κορυφοῦμαι, ὃ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ [illegible] κορθύομαι λέγεται. ἐξ οὗ μέλλων κορύσσομαι, [illegible] κορύνη. ἀπὸ δὲ τῆς κόρυς, κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι [illegible] τὰς [illegible] ὁπλίσεις ποιουμένους λέγεται κορύσσομαι, καὶ τὸ ὑψοῦμαι. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἀπὸ τοῦ θώρακος θωρήσσομαι, ταύτην [illegible] κορύσσομαι, τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁπλίζομαι. εἰσὶ δὲ καὶ ἀμφότερα [illegible]. ὁπλίζομαι δὲ κοινόν, [illegible] ἀπὸ τοῦ ὅπλον. Κορυ[illegible]λος, [illegible] κέρασι πλάττων. ἀπὸ τοῦ κερατίζω, τὸ κερατίζειν.

Κορυφολαπτεῖν, κεφαλαιῶ. Κορυφόλαος, κεφαλαιωτής.

Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. καὶ κλίνεται κόρυθος. παρὰ τὸ κάρας, κάρυς καὶ κόρυς ἢ παρὰ τὸ κόρσην γίνεται κόρυς. κόρση δέ, ἡ κεφαλή. καὶ τὸ κορύσσεσθαι, ἐπὶ τοῦ κείρειν ἔλεγον οἱ ἴωνες. καὶ κορσωτῆρα, τὸν κουρέα. Κορύσσειν, ἤγουν ὁπλίζεσθαι. ἀπὸ τῆς κόρυς, ἡ περικεφαλαία, ἢ [illegible] ἐπιμελοῦνται ἀπὸ τοῦ [illegible] γίνεσθαι. θωρήσσειν δέ, μέγα καὶ [illegible], καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς θώραξ, θώρακος. θωρήσσειν δέ, ἤγουν μεθύσκειν. [illegible], καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς [illegible], ὁ ἄκρατος οἶνος. Κορύσσεται κῦμα, [illegible] ὅτι ὑψοῦται [illegible] καὶ κορύσσεται κῦμα, [illegible]. Ὅμηρος. ἐν τῷ ὑψοῦσθαι [illegible]. Κορύσσεσθαι, ἐπαίρεσθαι. Κορυσσ[illegible], ὁπλίζων. Κορυστής, ἀγαθὸς ὁπλίτης. Κορυστεῖ, [illegible]. Κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι. ἀφ' οὗ [illegible] ἐκ τοῦ ὁπλιτικός, [illegible] κορθύεσθαι λέγεται, ἀφ' οὗ [illegible]. Κορύσσεται, παρ' Ὁμήρῳ [illegible]ται, οἷα

Κορίαον, παρθενίον. ἐν ἐπιγράμμασι. Κορίννυται, ἐκ τοῦ κορίννυμαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κορίννυνται, ἐκ κορίω κορίνω κορινίω κορίννυμι. Κορίζεσθαι μὲν λέγει ὁ ποιητής. τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς σύνθετον οὐ λέγει ἀκόρεστος, ἀλλὰ ἀκόρητος, ἐκ τῆς κορῶ κορήσω. καὶ μὴν οὐδὲ τὸ ἀκόρεστος, εἰς ὅπερ ἀπὸ μέτρου λυμαίνεται. φιλεῖ δὲ ὅμως Ὅμηρος μὴ οὕτω φράσαι. ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ ἀττικοὶ ἀκόρητον φασι, τὸ ἀπαλλάκτιστον, καὶ ἀφιλοκάλλητον, ὡς δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν [illegible], βίος ἐστὶ κύμινος. τοῦ δὲ τοιούτου ἀκορήτου δίμα τὸ κορῶ. ἐξ οὗ καὶ ἐκκορεῖν ἐλλάλει ὁ [illegible] λέγει, τὸ ἐκκαίνειν καὶ καθαίρειν. ὡς εἰ καὶ [illegible] κατὰ τὰς φιλοκαλουμένας οἰκίας. τὸ δὲ πάντων μὲν κόρος, καὶ ἐξῆς κιπέεσαι [illegible], ἐκ τοῦ οὐ λέγονται φιλόπολος κορίζεσθαι. Κορίζετο πόνον, οὐκ ἐπὶ βρωμάτων μόνον ὁ κόρος, ἀλλὰ ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων. ἐστι γὰρ παρ' Ὁμήρῳ, κορυσσόμενος χεῖρας ἄντεμος. Κορισθῆναι, ὅτι [illegible] τῶν καλοῦσι. καὶ τὴν ἐκ ταύτης καρπὸν, κόριον. Κορίον, κορόνων, ἐμβρύων. Κορισθῆναι, τὸ πληρωθῆναι τῆς τροφῆς.

Κορρία, καρδία. πάφιοι. Κόρη, ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, εἰσενὶ κόρη τις [illegible] ἀπὸ τῆς δὲ αὐτῆς χεῖσθαι ὁ διοραλικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ, ἡ παρθένος, ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ὅ ἡ καθαρὰ, καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ, τὸ καθαίρειν, ὅθεν καὶ νεωκόρος. Κόρα, ὁ νέα, ἡ παρθένος. κόρη, ὁ τῆς ὀφθαλμοῦ. κόρη, ἡ θυγάτηρ. Κόρημα, ὁ κοσμητικὸν μὴ [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] τῶν πάλμων. [illegible] αὐτὰ [illegible] ὁ Μένανδρος φησιν, ἐκ κορηθείσης [illegible] ἀπὸ τῆς ἄρθρων ἀπολυθείς. Κόρημα, ὁ σάρωμα. Κόρη, ἡ περιστρεα. [illegible] δὲ, ἡ λαμπάδα. Κόρημα μὴ λέγον, οὐχὶ σάρον. καὶ κορεῖν, καὶ παρακορεῖν, ἀλλὰ μὴ σαροῦν. Κόρη, κάλυσις τῆς ῥινὸς, ἤτοι πρὸ τοῦ τόκου, ἤτοι πρὸ τῶν αἱμάτων. καὶ ἡ κόρη τῆς ὀφθαλμοῦ, ὡς ἐκ τῆς κοῖλον ῥῖον ὁ λάμπειν. λέγεται ἐκ τούτου καὶ κολλόνιον, ὁ κοῖλον ὁ ῥῖον. Κορῆσαι, σάρωσαι, σαρῶσαι. κόρημα γὰρ, ὁ σάρον, καὶ κορῶ ὁ σαρῶ. καὶ πληρωθῆναι ὁ πληρούμενα. ἄλλως. κορῆσαι λῦμα, ἀντὶ τοῦ σαρῶσαι, [illegible]. ὅθεν καὶ κόρημα ὁ σάρον, διὰ οὗ φιλοκαλεῖται ἡ γῆ. καὶ κόρη, ἡ ἀπὸ ἀνδρὸς καθαρὰ, καὶ ὁ τῆς ὄψεως διαυγὴς, καὶ νεωκόρος, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν. καὶ ἐκκορηθείς, ἀντὶ τοῦ ὡς κάθαρμα ὑβλαφθείς. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ ῥηθὲν σάρον, ἤτοι σάρωτρον, καὶ ὀφθαλμὰ ἐκάλουν κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐν [illegible]. οὐ γὰρ ἐφίλλοντο, ἥτι αὔξονται τὰ σαρούμενα. διὸ καὶ σάρον παραιροῦ καὶ [illegible]. τοιοῦτον δὲ ἐστι καὶ ὁ σαροῦν, διὰ ὁ πρωτότυπον σίρω, ἐξ οὗ σύλον [illegible]. καὶ χεῖλα [illegible] ἀφ' ὧν πάντων χίσμα τι φαίνεται, καὶ μώμοις ὁλοτινος. ἐπὶ σύλων τῶν [illegible] διὰ συνεχῆς. Κορῆσαι, ἐπιμελήθητε. Κορασὸς, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. καὶ κορασία, πόλις. Κορβίλας καὶ κόρβη, τοὺς σωρούς, καὶ τὴν συντροφήν. Κορβίλαι, συστροφαὶ, σωροί. Κόρβιλος, ἔργον, ὃν [illegible] βασιλικόν.

Κορβύνται, ὑφοῦται, κορυφοῦται, αὔξεται, ἀπὸ τῆς κορύσσω. ἡ κόρυς κόρυτος. Κορβύνται, βραττόμενον μετὰ ἤχου, καὶ ταραχῆς αἰρόμενον τὸ ὕδωρ διακινεῖται. Κορβύεται θάλασσα, ἀπὸ τῆς κόρυθος γίνεται. καὶ ἐπιρρήματι τὸ κορύσσεται, ἤτοι κορυφοῦται. καὶ ὁ κορυσσόμενος ἀμφιτρίτης. οἱ μικροτέροις λοκοῖς, ἀπὸ κορυθ. καὶ [illegible] κορυφὰς λέγων κορύσσεσθαι, καὶ κορύσσεσθαι, καὶ κορυφοῦσθαι, τὴν οὕτω μεγάλα ὑψουμένην θάλασσαν. σεσημασίαν ὡς οὐκ ἐξ ἀνάγκης αἱ τροπαὶ ἀεὶ ποιοῦντος μεγαλείον [illegible], καὶ ποσότητος. Κοσμάλαι, τρίγλαι, ἰχθύες. Κορίαννον, ὁ κόσμον, καὶ γυναικεῖον κοσμάριον. Κορίαννα, εἶδος βοτάνης, ὁ τὸ κολίανδρον. Κορίζομαι, ὑποκορίζομαι. Κορυδαλὸς, ὁ λόφον. καὶ κόρος,

ὁ κλάδος. καὶ κορεῖν, ὁ δὶς κλάδοις σαροῦν. Κορίνθιοι δὲ κοῦσι μάλιστα σέβεσθαι ποσειδῶνα, διὰ τὸν ἰσθμόν. ὅθεν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα τὰ ἴσθμια ἐπιτελοῦσι [illegible] καλαίμονι καὶ [illegible] ποσειδῶνι. Κορίνθιοι, ὁ ἵνα, καὶ ὁ ὄν, καὶ ὁ ὅπως, εἰς χ [illegible] ῥήμασι συντάττουσιν, ἀπὸ ὁμοτικῆς. ὡς τὸ ἵνα μήτ' αὐτὸς ὀφείλων [illegible], μήτε ἴφαν. εὐλόγιμος. καὶ Ὅμηρος, ἵνα εἰδόμην ἄμφω, καὶ μὴ ἔοικεν διανοεῖται μαχόμενοι, καὶ ἵνα εἰδῇς πάντας ὁμοτικοῖς καὶ χρῶνται ἀπὸ [illegible] κῶν. Κόρινθος, πόλις πελοπόννησος, καὶ πολλὴν αἰτίαν λέγων δὶς πάλαι φασὶς, ἐν οἷς [illegible] καὶ Γέλλανος, ἴσως τῆς ἐν πελοποννήσῳ ἰσθμῷ [illegible]. ἐκαλεῖτο δὲ φασι ποτὲ καὶ ἐφύρα, ἀπὸ ἐφύρας [illegible]. καὶ ἄλιον πόλις δὲ φασιν ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐμφανῆ εἶναι. καὶ πάγος δὲ, ἡ αὐτὴ. εὐθύνωσι δὲ ποτε τῇ τῶν ἑταιρίδων φορίᾳ. ὅθεν καὶ κορινθιάζεσθαι, τὸ μαστροπεύειν. ἡ ἑταιρεῖν, ἀπὸ τῶν ἐν κορίνθῳ ἑταιρῶν. ἦν δὲ καὶ χῶμα κείμενον [illegible] λεγόμενον. ὁ δὲ περὶ αὐτὴν ἀκροκόρινθος ἐκαλεῖτο φασι, καὶ ἐκεῖνα. διὰ σιωπος ἀφ' ὑψηλοῦ ἐπόπτευον, ὅπως ὑπὸ διὸς ἡ αἴγινα ἡρπάσθη. ἀφ' οὗ δὲ [illegible] φασι, διὰ τὸ ἐπὶ [illegible] ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ὃς καὶ λοιπὸν λιμένων [illegible] αὐτὸν φασι. δὲ ὅρμαι ἀμοιβαὶ τῶν φορτίων [illegible], ἐκ τε ἀσίας καὶ ἰταλίας. καὶ δὲ τῇ κορυφῇ τοῦ ἀκροκορίνθου ὄρους, [illegible]. Θουκυδίδης, ἐπιπόνειον τὴν κόρινθον [illegible]. Γεωγράφος δὲ φασιν, ἀφροδίτης ἱερὸν πλουσιώτατον. ὑπὲρ χιλίας ἱεροδούλους εἶχεν ἑταίρας, καὶ διὰ ταύτας πολυοχλεῖτο ἡ πόλις καὶ ἐπλουτίζετο, [illegible] τῶν ναυτίλων. ὅθεν παροιμία φησὶν, οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. ἔχει δὲ ὄρος ὑψηλὸν, [illegible] κορυφῇ. καλεῖται δὲ ἀκροκόρινθος. καὶ ἡ μὲν κορυφὴ [illegible] ἔχει ἀφροδίτης. Κορίνθιος βοῦς, ἐπὶ τῶν [illegible]. Κορινθοῦς, γυναικῶν ὡς κόραι. Κορινθιάζειν, μαστροπεύειν, ἑταιρεύειν. Κορίνθιοι, αἱ πόλεις, καὶ αἱ ἐν κορίνθῳ τῆς πόλεως γυναῖκες. Κορίννα, διανοία [illegible]. οἱ δὲ κόρην διανοηθῆναι. Κορίννυται, κοσμεῖται [illegible], ἀπὸ τῆς παρ' Εὐκλείδῃ θηβαίου [illegible]. ὡς δὲ ἀπὸ [illegible] παροιμιῶν, ἐπὶ τῶν διὰ κάλλος, ὡς ὁ βάλλοφορόντες. Κορισσός, ὁ κόρη ἐοικός. Κόριον, κοράσιον. ἡ κορίσιον, τὸ λάχανον. Κόριον, τὸ κορίανδρον, ἢ μᾶλλον κορίανδρον. Κορὶς, ἰχθὺς ποιός, ἢ τὸ ἐν [illegible]. Κορίσαι, ὑφῶσαι. Κορίσκος, νεανίσκος.

Κορισσόμενον, γαυρούμενον. Κορκόφυα, ὑφέδρυα. Κόρκορα, ὄρνις ποιὸς. Κορκορυία, μάστιξ [illegible] χαλκοτάτη εἶναι, καὶ πολυανομένων μάστιξ. Κορκορυγή, [illegible].

Κόρκορος, λάχανον [illegible] ἄγριον καὶ εὐτελὲς. [illegible], ὡς καὶ ἡ παροιμία. καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις, καὶ [illegible] ἰχθύς.

Κορκορυγὰς, βοὰς, ταραχὰς, θορύβους. Κορκορυγμὸς, καὶ κορκορυγὴ, ὁ θόρυβος τῆς γαστρός. τῆς [illegible], ὁ θόρυβος. ὁ δὲ ἄλλος δὲ, [illegible]. Κορκορυγμοί, ταραγμοί.

Κορκόδυες, αἱ λεῖον [illegible]. Κόρμα, ἡ τῆς κόρυμβος καὶ κορυβαντίου αἰτία. Κορμάζειν, τέμνειν, πελεκᾶν. Κορμοῦται, κοσμεῖται. Κορμός, πλάτη, ἀπὸ τῆς εἰς ὀλίγον κεκορμῆσθαι. πλάτη δὲ, [illegible] πλοῖα, καὶ ἔδρα, καὶ κώπη, καὶ τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον. Κόρος, κόπρος, μορσία, σιτοδοί. Κορνίοπις, κόμικος. Κορσῶ, τὸ κεῖρω τῆς τρίχ, ἡ κουρεῖον. Κόρυβος, ἠλίθιος, καὶ μωρός. ἐπὶ γὰρ τῆς μωραίνοντος ἔταττον τὴν κόρυβον, ἀπὸ κορύβου τινὸς μωροῦ ἢ ἠλιθίου μεταγενοῦς. οἷον εἴ τις ἠλίθιος εἶναι παιδία τῆς φρενός.

Κοροίτης, ἀλώπηξ. Κοροκοσμία, τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα. Κορωνίνεται, διαφορεῖται. καὶ ἡ κορωνίς [illegible]

ἤγουν

δίλου χαλκοῦ. ὄφρα οἱ λιμὸς ἰχθύων. κωνᾶς δὲ, πολυσέφανος κειμένου. λέγει δὲ αὐτὸν τὸ ἔργα σικχάνοντα, μηδέποτε λιμᾶθαι. ἡ γὰρ παροιμία σίφανον μὲν ἔχων δίψῃ δ' ἀπολωλώς. καὶ πάλιν ἐλαφὸς ἀνὴρ σίφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. πρὸς τὸν Κρατῖνον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μέθυσος ἦν. Κοννεῖν, συνιέναι, ἐπίστασθαι. Κόννος, ἀλείτης, πώγωνα ἔχων, καὶ ὄνομα ὑποκοριστικόν. Κόννος, ὁ πώγων, ἡ ὑπήνη, ἡ χαίτη. Κόννους Πολύβιος, ἰλλυριοῖ δὲ πᾶσι τὰ πρίσματα. τοῖς μὲν πᾶσι κόννους καὶ ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις ἐξαμβὰς καὶ μαχαίρας.

Κοννοῦσι, γινώσκουσι. Κοννοφόρον, σκαλλωφόρον.

Κοννόφρεστιν, ἄφρεστιν. Κόννου ψῆφον, κιθαρῳδὸς ἦν ὁ Κόννος. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Καλλίστρατος δὲ παροιμίαν φησί, κόννου θρῖον, παρ' ὃν παίζει. Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι ἐλέχθη διὰ τὸ ἀλλὰ ἵνα τὸν κόννον εἴπῃ. οἱ δὲ κόννον λέγουσι τὸν κιθαρῳδόν. μήποτε δὲ οὐδὲ ἦν κόννος, ἀλλὰ κόννου ὁ προσηγορικόν, ὡς μᾶλλον, κόννου ψῆφος. οἷον τὸ μηδὲν ἄλλως κόννος εὐτελής. κόννος γὰρ τὰ πατρῷα κατέφαγε, καὶ πένης ἦν. ψῆφον δὲ εἶπε, διὰ τὸ περὶ δικαστοῦ λέγειν. Κονόπιδας, τὸ κανοῦν σανδάλιον λέγουσι. Κονοῦος, τὰ γάλλουρα οὕτως ἐκάλουν. Κόννος ἀργυρῶν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνακαλυπτόντων.

Κονοσκηγκόλορος, ὁ ἐλλωπισμένος μαζόμαν τριακοντακαίδεκ. ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν, καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος, ἀπελάθη ὑπὸ ἀρβάκου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ, ἀναγκασθεὶς ἐκ θεῶν εἰς ἑκούσιον θάνατον, καὶ σὺν ταῖς βασιλείαις κατακαῦσαι ἑαυτόν. ὁ δὲ ἄρβακος οὗτος, καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς μήδους. Κονδυλαῖος, ὑπαλικός. Κονσιβέκλον κατὰ λατίνους, θεῖον συνέδριον. Κοντὸς μὲν, τὸ μακρὸν δόρυ. ἀκόντιον δὲ, τὸ βραχὺ καὶ ῥιπτόμενον. Κοντὸς, παρὰ τὸ κέντω κοντὸς, ὡς τρέφω τροφός. Κόνυλος, εἶδος ὀρνέου, ἢ ὄρνιξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις. Κονταβόρναλος, στρατιώτης παραλατίσιος. Κοντοῦ πλεῖν. παροιμία, ἤγουν προσηκόντως ζῆν.

Κόνυζα, βοτάνη τις. Κονῶ, τὸ ἀγωνιῶ. Κοναεῖν, συνιέναι, ἐπίστασθαι. Κόννον, ὄνομα κύριον, καὶ κλίνεται κόννος.

Κόξα, τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρους. Κόοι, τὰ χάσματα τῆς γῆς, καὶ τὰ κοιλώματα. Κοπαδία, τὰ ἐκτετμημένα λίθινα. Κόπανον, ξύλον ὑπολυζικόν. Κόπασον, ἡσύχασον. Κόπελλα, αἰδοῖα, καὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ σώματος. Κοπεὺς, κόμμος, θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν. Κόπεθρον, φυτὸν λαχανῶδες ἄγριον. Κοπεύονται, φονεύονται. Κοπευὸς, ὁ θρῆνος, ἀπὸ τοῦ κόπτεσθαι. Κόπηρα, τὰ κόπρια.

Κοπία, ἡσυχία. Κόπιδες, κέντρα ὀρνίθια. Κοπίζειν, ψιλοῦσθαι. Κοπιᾶς, ὑψηλοῦ τόπου. Κοπισδόρπιον, τρόφος τε. Κόπις, σύντομος, ἐξὺς ἐν λόγῳ, ἤγουν λάλος, ὁ ῥήτωρ. Κοπὶς, ἡ μάχαιρα, οἱ φονίαν ἄγουσι πρὸς κοπίδα αἰδοῦς ἔργον. περὶ βοὸς, ὁ λόγος. καὶ αὖθις, ὁ δὲ παίεται κοπίδι τὴν κεφαλὴν, ὡς οὐ βιωσόμενος ἔτι. Κόπις, μῖσος, δεῖπνον, μάζα, ἄρτος, κρέα, λάχανον ὠμὸν, ζωμὸς, σῦκον, τράγημα, θέρμος. Κοπιῶ, μοχθῶ, ἱδρῶ. Κόπαιν, ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ. Κόπος, κοπετισμός. Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακτο τὸ κ στοιχεῖον, ὡς σαμφόρας, τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ σ. τὸ γὰρ σ καὶ τὸ κ χαρασσόμενον, σαν ἔλεγον. αἱ δὲ χαράξεις αὗται, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις. Κοπρίζουσι, φυτεύουσι. Κοπρήσουσι, ὅ ἐστι κοπριοῦσι. ἤτοι κόπρον ἐμβαλοῦσι, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ρ' τῆς Ὀδυσσείας.

Κοπρία, ὁ πηλός. καὶ Ἀριστοφάνης, κοπροφορήσουσι ὅσοι γεώργοις, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλέσουσι κόπρον ὡς καταφορήσουσι, τουτέστι κόπρου πληρώσουσι. Κοπρίαι, τῶν ἀπεσκυβαλισμένων τοῦ ἱεροῦ κόπρον, παρὰ τὸ ἐμπορεύεσθαι. Κοπρος, ἐπὶ ἀλόγων ζώων, λέγεται. σοῦ γὰρ, ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ὑπέλαβες, ὡς ἀπέκλεισας.

Κοπρίσυρα, τὰ συρόμενα κόπρια. Κόπρεον, θανὸν σκύβαλον. Κόπρον λέγει Ὅμηρος, καὶ τὴν τῶν βοῶν ἔπαυλιν, ὡς ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. κόπρος γὰρ πολλὰ τοῖς βουσὶ ἐστὶ νομὴ, ὡς εἰκὸς ἐγίνετο, καὶ μάλιστα ὅταν πολλαὶ βόες. ὅτι δὲ γράφουσι κοπροῦ μετὰ περισπωμένως διαστολὴν χάριν, ὡς ἐν τύπῳ περιεκτικῷ. Κοπροφορήσουσι, κόπρου ἐμπληρώσουσιν. Ἀριστοφάνης. Κόπρῳ καθεσθεὶς, χαμαὶ ἔξω πρόθυρα. ἐλέγετο παθητικῶς, τοῦ νοὸς ἐκ βλάβης. ἐν δὲ ἄλλοις ἐστὶ βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. Κόπτει, παίει. Κόπτε, θαλάσσιον πρόσωπον.

Κεκομμένον, ταλαιπωρευμένον. Κοπτὸς, ὁ πῖλος. ἔστιν δὲ τὸ κοπτὸς, ἀπὸ τοῦ κόπτω τὸ κόπτω, γίνεται κοπέντη, καὶ συγκοπῇ κόπτω. Κόπτω, κτείνω, κείρω, τέμνω, σχίζω, καὶ τὸ κρούω, ὡς τὸ τίς ἐστιν ὁ κόψας τὴν θύραν; παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐξ οὗ καὶ κόμμα, καὶ κομμάτιον. κόπτειν οὖν τὴν θύραν, ἐπὶ τῶν ἔξωθεν. τὸ δὲ ψοφεῖν, ἐπὶ τῶν ἔνδοθεν λέγομεν. καὶ κόπτω τὰ ῥήματα, ἐν τῷ παρὰ τοῖς ῥωμαίοις, ἐπιλέγεται εὖ ῥῆμα. παλαιῶς δὲ τὸ τύπτομαι, καὶ τὸ θρηνῶ. ἐξ οὗ κοπετὸς, ὁ θρῆνος, καὶ κόπτω ἐπὶ ἄλλου πράγματος. κόπτεσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ θρηνεῖν. καὶ κόπτεται τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ τύπτει. ὁμοίως καὶ κόπτεσθαι τὴν κεφαλήν. Κοραζεῖν, τὸ ἀπάγειν τὴν κόρην. Κορακῖνος, εἶδος ἰχθύος. Κορακίας, ὁ μέλας καὶ κολοιός. καὶ κορακῖνος ὅμοιος. Κορακεσιος, εἶδος ὀρνέου. Κορακοφορμαλίδας. ἔστι γὰρ καταλέγεσθαι ἐφορκλεῖδας. Κορακῖνος, εἶδος ἰχθύος. Κόρακος πέτρη, καὶ κρήνη ἀρεθούση, παρ' Ὁμήρῳ. κόραξ δὲ οὗτος ἦν ἐγχώριος ἀνὴρ, υἱὸς ἀρεθούσης γνωστός, ἐκ τῶν ἐκεῖ. ὃς διώκων λαγὼν ἐν ἰθάκῃ, κατὰ τοῦ κρημνοῦ ὤλισθε καὶ τέθνηκεν. ἡ δὲ μήτηρ διὰ τὴν λύπην ἑαυτὴν ἐπὶ ἔνα κρήνην, ἀπήγξατο. ἐντεῦθεν οὖν μὲν μητρὸς ἀρέθουσα κρήνη λέγεται. ἐκ δὲ τοῦ υἱοῦ, κόρακος πέτρα. Κοράλλιον, λίθος θαλάσσιος ἐρυθραῖος. Κορόμβη, ἀντὶ τοῦ κράμβην λέγουσιν ἀττικοί. τοῦτο δὲ ἰωνικῶς. φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι. Κόραμος, βασιλεὺς μακεδονίας. Κόραξ, κεραία. Κόραξ, τὸ γινωσκόμενον ζῶον, καὶ ἕτερον ὑπερανέστη, ὁ ἰχθὺς ποιὸς, καὶ τὸ ὀλεκτρυόνων ἄκρα ῥύγχη. Κοράξαι, ἄγαν προσλιπαρῆσαι, πεποίηται παρὰ τὸν κόρακα. Κορεῖοι, γυναικῶν γένος, ὁ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Κόραξ, εἶδος ὄρνεως. ἔστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος. Κόραξ ὑφίζει, ἐπὶ τῶν δυσχερῶν ὁδοὺς τυχανόντων. Κόραξ, παρὰ τὴν κόρην, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. ἢ παρὰ τὸ κόρακα μεγάλην ἔχειν.

Κόραι, ὀφθαλμοί. Κορδακίζει, ὀρχεῖται, καὶ ἄκλητα ἐλάλει. Κορδακίζειν, κορυβαντιᾶσθαι. Κοράπτειν, τὸ ἄγαν προσκεφαλαίῳ καὶ λιπαρεῖν. Κορδύλη, ἀχόσημα. Κόραφος, ποιὸς ὄρνις. Κορβᾶν, οὐκ ἐστὶν ἡ δωρεὰ καὶ ἡ προῖξ, ἀλλὰ κυρίως ἡ προσφορὰ λέγεται. Κορβωνᾶς, ὁ ἱερὸς θησαυρός.

Κόρβους, τοὺς κόρακας φασὶν οἱ ῥωμαῖοι. Κόρδαξ, εἶδος ὀρχήσεως ἀσέμνως κινούσης. Κορδακισμοί, τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. Κορδακίζειν, ὀρχεῖσθαι. Κορδακίζεται, αἰσχρῶς ὀρχεῖται. Κορδακισμὸς, ἡ ὄρχησις. Κορδύαμαι, τὸ καρηβαρεῖν παρ' ἴωσι. γράφεται δὲ καὶ κορδύσαμαι.

Κορδύλη, πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεστραμμένον, καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον δεσμὸς. καὶ παροιμία, κορδύλας οὐκ ἄξιος. Κορδυλισμὸς, ὁ περιβολή. Κορδύλημα, τὸ περίβλημα. Κορδύλος, ἰχθὺς ποιός. Κόρδυς, πανοῦργος. Κορέει, πληροῖ, χορτάζει. Κορεία, θεραπεία, καθαρισμός, ἡ θυσία τῇ κόρῃ τελουμένη. Κορεῖον, περιεργάσιμον. Κόρην, χορεύειν, ὑπαλλαγὴ ἐκ τοῦ. Κορέω, κείται παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ μέλλοντος τοῦ κορέσω. οὐ κατὰ ἀναλογίαν ἀλλὰ μέτρου τεθέν, ἀλλὰ κατ' ἔθος αἰολικόν.

Κορεῖν, τὸ κοσμεῖν. ἀφ' οὗ νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν ἐπιμελούμενος καὶ κοσμῶν. Κορέσαις, μέλλοντι ἐθελοντικῷ ἐν κορέσαις παρ' Ὁμήρῳ. Κορεῖν, τὸ σαίρειν, καὶ φιλοκαλεῖν, καὶ κοσμεῖν.

Κορέσω,

μιοι, διὸ καὶ κουρῆτες, ἀπὸ τῆς κουρᾶς ἐκλήθησαν, καὶ ἀτόλμητά εἰσι παρ' αὐτοῖς οὕτως ἔχοντα. μετὰ μικρὸν· εἰς αἰτωλίαν, φασὶν ἀκαρνᾶνας κληθῆναι διὰ τὸ ἀκείρους φυλάσσειν τὰς κεφαλάς. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσιν, ὅτι ἰδίᾳ κουρᾷ εὐβοεῖς τὸ ὄπισθεν ἔχειν τὰς ὄπισθεν κόμας, ἀνδρείας χάριν. Κομῶν, γέμων.

Κομῶσι, τρυφῶσι, χλιδῶσι. τὸ γὰρ κομᾶν, ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι, καὶ μεγαλοφρονεῖν. ἄλλως τε καὶ ταῖς θεαῖς κομᾶν εἰς ἔμμετον συγκεχώρηται αὐτοῖς. Κὸν, εἰδώς.

Κονάβησαν, ἤχησαν. Κόναβος, ψόφος, ἦχος, παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν. Κόναι, φόνοι. Κόναβος, καὶ τὸ κοναβίζειν, ἐπὶ τὸ κοναβεῖν. διαφορεῖται γὰρ καὶ αὐτό. ἦχος δὴ ξύλου ξηροῦ πεπληγμένου. ἢ μᾶλλον κυριώτερον εἰπεῖν, ἦχος σωμάτων ξηρῶν. Κονάλοχον, σλαφυρόν. Κοναρόν, εὐτραφῆ, πίονα, εὐφυέμον. Κοναρώτερον, ἐξαπαιότερον. Κονᾶς, μέθυσος αὐλητής. Κονδαλοῦμος, κονιορτὸν ἐγείρων. Κονδυλίζω, καὶ κονδυλισμὸς, καὶ κόνδυλος. τὸ δὲ κολαφίζω καὶ κολαφισμὸς, καὶ κόλαφος, ἀττικά. Κόνδυλος, παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι γίνεται κὼξ, καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων κόνδυλος. Κόνδυλοι, κόμβοι, ἀστράγαλοι. Κονδυλίζω, κολαφίζω. Κονδυλούμενοι, ὑποκονδυλοῦσαι, καθάπερ ἐπὶ τῶν βρεχομένων ἀπὸ τοῦ πορὸς ὑδάτων. Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων, οἱονεὶ κάμψυλοι ὄντες. περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων γίνεται. ἡ κόνδυλος ἐκ τῶν ὤμων εἰς τὰ κοῖλα δυνάμενος τῶν γαστριζομένων, κινεῖ ἐπιχωρῶν τὰ μέρη ταῦτα. Κόνδυ, εἶδος ποτηρίου. Κονδυλίσας, κονδύλοις πλήξας. Κόνει, σπεῦδε, τρέχε. Κόνειον, βοτάνη δηλητήριος. Κονεῖν, ἐπείγεσθαι, καθίστασθαι, ἐνεργεῖν. Κονίαλις, γένος ἱεράκων. Κονίδας, ἐποίησε παιδαγωγός. Κονῖται, ἐφάπτονται. Κοννηλαί, οἱ ἀπολέσαντες. Κοντυλεῦ, κοντύλε, δῆμος ἀττικῆς τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς, ὁ κοντύλιος. Κονία, καὶ κόνις, ἐκ τοῦ κνίω, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνῶ, τὸ κνῆν γίνεσθαι λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ κνῆσις, ἡ διακοπτικὴ μάχαιρα. Κονία, ἡ ἄσβεστος, ἀφ' οὗ κονιῶ τὸ ἀσβέστῳ χρίω. καὶ κεκονιαμένος τοῖχος, ὁ ἀσβέστῳ κεχρισμένος. κόνις δὲ, ἡ λεπτοτάτη γῆ. Ὅμηρος, καὶ ἀμφότερα ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς κόνεως τέθεικε. κονίσαλος δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῦται, παρὰ τῷ ποιητῇ κονιορτῷ. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, δαίμων τίς ἐστιν ὁ κονίσαλος. κονιορτὸς δέ ἐστι, κόνις αἰρομένη. Κονιᾶν λέγεται, τὸ διὰ ἀσβέστου χρίειν ἤγουν τοῖχον. τιτανὸς δὲ λέγεται, ἡ κοινῶς ἄσβεστος. Κονιᾶται, οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες. Κόνις, ἡ κόνις, ἄμμος, μάχη, ἀκαθαρσία.

Κονίειν πεδίον, τὸ διὰ τῆς πεδιάδος κόνιν ἐγείρειν, ἐν τῷ σπουδαίως θεῖν. ἐκ δὲ τοῦ ποιοῦντος ῥήματος, καὶ τὸ ἐγκονεῖν γίνεται, ὅ ἐστι τὸ διακονεῖν. Κονίη ἀειρομένη, εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ, ἐξ οὗ ὑπονοοῦσί τινες ὕσφορ, ἡ τοῦ κονιορτοῦ σύνθεσις. δῆλον γὰρ ὡς ταυτὸν κονιορτὸς καὶ κόνις καὶ κονίη ἀειρομένη. κονίη καὶ κόνις παρὰ τῷ ποιητῇ ταυτὰ δύναται, ὡς καὶ κονίσαλος. οὐ μὴν κονίη ἄλλο σημαίνει, ὡς ἡ ἀπ' αὐτῆς σύνθετος ἐλαιοκονία δηλοῖ. ἡ δὲ κονίη καὶ τι ζωΰφιον μικροφυὲς ἐστι, κατὰ ἄνεμον κόνιν, ἀφ' ἧς οἱ φθεῖρες γεννῶνται. ἧς ἡ κλίσις διὰ τοῦ δ. κόνις γὰρ κόνιδος. Κονίουσι, κονιορτὸν ποιοῦσι. καὶ κονίεσιν ὁμοίως. Κονίεσθαι, ἀγωνίζεσθαι, ἢ κονιορτοῦσθαι. Κονίζω, τὸ ἀγωνίζομαι, καὶ παρασκευάζομαι πρὸς τὸν πόλεμον, ἀπὸ τοῦ κόνις. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὅταν ἔμελλον ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν πτύοντες, κόνιν προσελάμβανον διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν.

Κόνιν λέγει Ὅμηρος, τὴν ἁπλῶς κόνιν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον τὴν τίτανον, ἐξ ἧς καὶ ἐλαιοκονία σύγκειται, καὶ ῥῆμα γίνεται συζυγίας δευτέρας κονιῶ, κονιάσω. ἐξ οὗ καὶ τοῖχος καὶ τεῖχος κεκονιαμένον. Κόνιν, τὴν μάχην ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Κονίοντες, ἀνύοντες, διακονοῦντες. Κονίσαλος, [illegible]

σανδάλιον, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα, γράφεται δὲ καὶ κονίποδα, τουτέστι κοινὸν σανδάλιον. Κονιορτόποδες, ἄγροικοι, ἐργάται. Κονιορτὸς, συντίθεται ἐκ τοῦ ὄρω κόνιν παρὰ τὸ ὕδωρ. Κονιορτὸς, ὁ χοῦς παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ὄρσω. ἔστιν ὄνομα ῥηματικὸν ὀρτὸς, ὡς κείρω κορμὸς, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ κόνις κονιορτὸς, ὁ τὴν κόνιν ὀρνὺς καὶ ὁρμῶν, καὶ διεγείρων. Κονιορτὸν, ἀσκοὺς πλείονας εἰς ὅτι πληρώσαντας κονιορτοῦ, φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρί, καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς ἀσκοὺς τοῖς αἰθάλοις τέμνειν μαχαιριδίοις. Κονιορτωσάμενον, κόνιν ἐπιβαλλόμενον. κονιορτωσάμενον καὶ ἐκπεριθέοντα κατὰ σκελῶν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα. Κονιπόδες, ὑποδήματα μοιχικά. Κονίσαλος, κεκονιορτωμένος. Κονίσαλοι, ἀφροδίσια. Κονίσαλος, κονιορτὸς, ἢ δαίμων πριαπώδης, ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι, καὶ κονίσαλος. Κονίσαλος, ἐκ τοῦ κονίω κονίσω, ὡς ἴξω ἴξαλος, ἢ ἐκ τοῦ τὴν κόνιν σαλεύεσθαι. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ κονίσαλος, καὶ πάτος λέγεται, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν, ὅτι ὁ ἱερεὺς τῶν γυμναζομένων μοχθεῖ τῷ πάτῳ, συντελεῖ πρὸς διαφόρησιν ἔργων τῶν παρὰ φύσιν. καὶ κονιῶ, τὸ ἀσβέστῳ χρίω. καὶ κονίομαι, τὸ εἰς μάχην ἑτοιμάζομαι. Κονίοντες, ἤγουν τρέχοντες. ἐν γὰρ τῷ τρέχειν, κόνις ἤγουν χῶμα ἐγείρεται. ἢ ἀπὸ τοῦ κονῶ τὸ σπεύδω.

Κονίοντες πεδίοιο, ἀντὶ τοῦ κόνιν ἐγείροντες διὰ τοῦ πεδίου. ἢ μᾶλλον, ἐπὶ τοῦ πεδίου, καὶ τῆς πεδιάδος. κατὰ τὸ ἐκ τοῦ εἰς πεδίον, ἐκ δὲ τοῦ κονίειν πεδίοιο, καὶ τὸ ἐγκονεῖν ἐπισπεύδειν, ὡς τὸ χωροῦμεν, ἐγκονοῦμεν. Κόνις καὶ κονία. ὅτι δὲ ἡ μὲν τοιαύτη κόνις διὰ καθαροῦ τοῦ ο κλίνεται, οἷον κόνις κόνιος, ὡς ὁ κόνιος διεφθαρμένος. ἡ δὲ περὶ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἡ φθειροποιὸς, διὰ τοῦ δ, κόνις κόνιδος. δηλοῦσι δὲ μὲν ἴωνες καὶ ἀττικοί, οἱ δὲ δωριεῖς, ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας γίνεσθαι τὰς κόνιδας λέγων, ἐν τῇ περὶ ζώων ἱστορίᾳ. σημείωσαι δὲ καὶ παραβολικῶς ὁμίχλη βαθεῖα τὴν πολλὴν τοῦ κονίας κόνιν, ἐκ τῶν κονίας ὁμίχλην φησὶν Ὅμηρος. καὶ κόνις ἐστὶ δὲ ὅτι, ἐπὶ ταύτης λέγεται τῆς σημασίας τοῦ κακοπραγοῦντος. ἡ κόνις ὥσπερ καὶ κονία ἐφ' Ὁμήρου μὲν, τῆς αὐτῆς ἦσαν σημασίας. ὕστερον δὲ, κονία μὲν ἐλέγετο καὶ ἡ χίονος τὰ ὥς φασιν οἱ ἰατροὶ κεκονισμένα. κόνις δὲ ἰδία ἀθλητική, ἐξ ἧς καὶ τὸ ἀθλητικῶς κονίεσθαι, καὶ κονίστρα ἡ παλαίστρα. χοῦς δὲ τοιαύτης κόνεως, παρὰ ἀθηναίοις ἐν τῷ σκάπτεσθαι τὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν. ἐκ δὲ τῆς κόνεως πολλὰ παρῆκται, ὧν ἐστι καὶ τὸ ἐγκονεῖν, ὃ καὶ αὐτὸ διάκονος, ὁ ἐν χερσὶ δουλεύων. καὶ διακονεῖν δέ φασιν, εἶδος πλακοῦντος, ὡς ἐστι γυναικὸς ἄρτος τις, ἢ πέμμα πλατὺ παρὰ τὴν [illegible]. ἔστι δὲ ὡς τυρόεις τυροῦς, σησαμόεις σησαμοῦς, οὕτω καὶ πλακόεις πλακοῦς. ἐκάλειν δὲ πλακοῦς φασι, καὶ κόμη [illegible] ἐπίκεινα [illegible] ἐξ. Κόνισαι, γυμνάσθητι. Κονίουσι, κόνιν ἐγείρουσιν. ἢ κονίσουσιν, ἀντὶ τοῦ φεύξονται, τὸ πεδίον. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται. οἱ γὰρ φεύγοντες, κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. Κονίστρα, ὁ ἀγὼν, ἡ παλαίστρα. ἢ ὁ κυλίστρα. Κόνιστρον, ῥύπος. ἴδοιμι ὑμᾶς ἀπὸ κόνεως, διακοψάμενος. καὶ οὐ λαθεῖ με κόνιον καὶ κονιορτοῦται. καὶ κονιωμένους, κόνεως πεπληρωμένους. Κονίω, τὸ ἀγωνίζομαι, ὥσπερ ἀπὸ τῆς μήτιος μητίω, καὶ δήριος δηρίω, καὶ μήνιος μηνίω, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς κόνις κονίω. Κονίω, τὸ τοῖχον χρίω. Κόννα, σκολιός. Κοννάβησαν, ἤχησαν. Κονναβίζω, ἦχον ἐπιτελῶ, διαμαίνω. Κόνναρον, καρπὸς δένδρου, ὅμοιος παλιούρῳ. Κοννᾶς, αὐλητὴς ἦν, καὶ μέθυσος, ὃς εἰς συμπόσια παρῄει συνεχῶς ἐσταμμένος οὗτος ὀλυμπιονίκης γενόμενος, καὶ πολλάκις στεφανωθεὶς, πτωχὸς ἦν, μηδὲν ἔχων ἢ ὁ κότινον. ἀφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν, ἰδίᾳ καὶ τῇ παρὰ

δίδω

Κομήτης ἀστὴρ, ἀθροισμὸς πυρὸς ἄθροισμα, ἐπί τινα συνεστὼς κόμην χέοντα, καὶ πρός τινα ἄστρον τὴν σύστασιν ἔχον, οἷον κόμην ἐκτείνων, ἢ ἐκχέων. Κόμματα, ἴνα τῶν ἐπῶν. Κομία, εὐωχία. Κομιδὴ, ἡ ἐπιμέλεια. ἐκ τοῦ κομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι. καὶ εὐκόμιστος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ ἐπιμελείας τυγχάνων. λέγεται καὶ κομίστωρ. κομιδῇ δὲ ἐπίρρημα, τὸ λίαν. Κομιδῇ, ἀντὶ τοῦ λίαν, ἢ παντελῶς, ὁλοσχερῶς, εἰλικρινῶς, παντάπασι, τελείως. Κομιδὴ, ἡ ἀνάσωσις, ἢ φόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφιξις. Κομιδὴν ἀποτείνειν, ὅ ἐστιν ἐπιμέλειαν, ὅμοιον ἐστὶ τὸ τροφεῖα ἀποδιδόναι, ὅ ἐστι τροφεῖα. Κομιδῇ, ἐπίρρημα ἀπὸ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς. καὶ τὰ ἐπιρρήματα γίνονται μὲν ἐκ πάντων τοῦ λόγου μερῶν. καὶ ἀττικοὶ μὲν μάλιστα ὁμοίως ταῦτα ποιοῦσιν ἀπὸ δοτικῆς ἑνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων. ἔστι μὲν οὖν προσηγορικῶν, ὡς τὸ κομιδῇ παρρησίᾳ. ἔστι δὲ οὖν ἐπιθέτων, ὡς τὸ ἰδίᾳ δημοσίᾳ. καὶ ἐπὶ ἄρθρων τε καὶ ἀντωνυμιῶν, ὡς ἡ τὸ ταύτῃ. καὶ ταύτῃ, τὸ οὕτως. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἑνικῆς τῶν οὐδετέρων, καὶ πληθυντικῆς, πολὺ ἢ πολλὸν, καὶ πολλά.

Κομίδιον, τὸ τοῦ λίνου δένδρον. Κομιῖ παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λήψῃ. κομίζω, μέλλων κομίσω, καὶ ἀττικῶς κομιῶ, ὁ μέσος μέλλων κομιοῦμαι, κομιῇ, καὶ ἀττικῶς κομιεῖ.

Κομίζε, ἐπιμελοῦ. Κομίζεσθαι, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ ἔχει. ἂν ἦ θέλοντος, κάντ' ἐμοῦ κομίζεσθαι. Κομιζόμενος, ἀντὶ τοῦ κομιδὴν ἔχων καὶ ἐπιμέλειαν. Κομίζω, ὁ μέλλων κομίσω κοινῶς, κομιῶ ἀττικῶς, ὡς νομίζω νομιῶ, κιθαρίζω κιθαριῶ. ὁμοίως καὶ τὰ παθητικῶς ἐκφερόμενα, εἴρηνται δὲ δηλοῦντα, οἷον ἀγωνίζομαι ἀγωνιοῦμαι. οἱ ἀττικοὶ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥημάτων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τοὺς μέλλοντας κατὰ περισπασμὸν τοῦ ζω λέγουσι. προσκεῖται δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ πτίζω καὶ κτίζω. ταῦτα γὰρ ὁμοίως, κατὰ τὸν μέλλοντα βαρυτόνως προφέρονται. ἀπὸ δὲ τοῦ δανείζω δανειῶ οὐκ ἔστιν. οὐ δὲ δανειοῦμαι, ἀλλὰ δανείσω καὶ δανείσομαι. πλὴν τοῦ βαδίζω οὐ βαδιῶ, ἀλλὰ βαδιοῦμαι ἀττικῶς. Κομίζω σημαντικῶς φέρω, καὶ ἐπιμελοῦμαι ποιητικῶς. ὡς τὸ τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. προσκομίζω τὰ δῶρα, ἤγουν φέρω, κομίζομαι οὐ μόνον τὸ φέρομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνω. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ, καὶ ἐλαβόμην οὐ φαύλους ἐκομίσθαι μισθούς. Κομισάμενος, ὁ κομισάμενος. Κόμισον μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ ἐπιμέλειαν ἔχε, ποιητικώτερον εἴρηται. τὸ γὰρ ἀττικὸν ἐκομισάμην. ἄλλα δὲ πάντως τοῦτο τὸ κομίζειν. παρὰ τὸ κόμισόν δή μοι ἵππους. ἐκεῖνο δὲ ἐπιμελείας ἐστὶ δηλωτικόν. ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια.

Κόμισαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήθητι, ἐκ τοῦ κομίζω, ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια, ἧς ἡ δοτικὴ ποιεῖ ἐπιρρηματικῶς τὸ κομιδῇ. ὅπερ ἐστὶ λίαν καὶ ὡς εἰπεῖν ἐν ἐπιμελείᾳ. Κομίσας, ἐπιμελητάς. Κομιστὴ, τροφή. Κομιστέον, δεῖ κομίζειν. Κομίστρια, ἐπιμελήτρια, τροφὸς, ἐπιμελήτρια. Κομιῶ μέλλων ἀττικὸς ἐκ τοῦ κομίζειν, ὅμοιος τῷ ἐγγιῶ καὶ βαδιοῦμαι, καὶ τοῖς τοιούτοις. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι, καὶ τὸ περιποιεῖσθαι. Κόμμα, εἶδος φαύλου νομίσματος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἔοικε δὲ εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συνέματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν. καὶ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν χρυσὸν, πλεῖστον δὲ χαλκόν.

Κομμαγηνὴ, ὄνομα τόπου. καὶ κομμαγηνὸς, ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Κόμματα, καὶ κορύβια. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ, τὰ μὲν κορύβια εἰσὶ τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικεν εἶναι μέρη ζωῆς, ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν περὶ τὴν σίτησιν αὐτὴν τῶν ἀχυρῶν γινομένων ἢ τῶν ἀνθερίκων.

Κομμάτιον ἐστὶ δύο στίχων, ἢ τριῶν, οὐ δέοντος δὲ ὑπερβάλλει εἰς τὸ τέταρτον, ὡς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὡς τὸ ἐπεὶ ἄλλα χρῆν δὲ λέγειν ὑμᾶς τούτων καὶ τὰ λοιπά. Κομμαρίδην, ἐριδών, μοχθῶν. Κομμοῦν τὸ σῶμα, ὡραΐζειν. ἐπεὶ καὶ κομμώτριαν λέγουσι τὴν κοσμοῦσαν. Κομμίσιρα, ὁ κομμώτρια, κεριδος. μακελλόεσσι. Κόμμι, τὸ ψιμύθιον. κόμμι, καὶ ὁ λιβανωτὸς. καὶ τὸ ἐξηραμμένον ὀπὸς δένδρου. Κόμμοι, ὀδόντες γόμφιοι ἢ κομμοῖ, ἢ κοπτοί. Κομμοῦν, ὡραΐζειν τὸ σῶμα. Κομμὸς, περίφημος κόσμησις, ἀγαθῶν γυναικῶν μερίς πλοκὸς μετὰ κομμοῦ, καὶ ὀλολυγῆς, τουτέστι γόου καὶ ὀδυρμοῦ. Κόμμωσις, ὁ τοῦ σώματος ὡραϊσμὸς, καὶ ὑπὸ τῶν μελοποιῶν, ἢ τοῦ σμήγματος διάχυσις. Κομμοῦσθαι, καλλωπίζεσθαι. Κομμωτὰς, καλλωπιστάς. Κομμωτικὸν, ἐπίπλαστον. Κομμώτρια, ἐμπλέκτρια ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. Κομμωτίζω, ἐπιμελοῦμαι τὰς πλοκὰς τῷ ψιμυθίῳ. κόμμι γὰρ τὸ ψιμύθιον. Κομπάζω, καὶ κομπῶ κομπεῖς. καὶ κομποῦμαι λέγεται, ἀπὸ κομπαστικὸς λέγω. Σοφοκλῆς, ἐν αἰσι δὲ μήτ' ἐπεκόμπασα. Κομπάζειν, τὸ ἐπὶ λόγοις μεγαλαυχεῖν, καὶ ἐπὶ τούτοις μεγαφρονεῖν. Κόμπασμος, ὃς συνίσταται εἰς ὑπερβολὴν καὶ ὁμοίως τῇ αὐτῇ ἐκτελεῖ χρείαν.

Κομπάσας, ὁ κομπάσας, παρ' Ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐκπρεπὴς ἐκ μεταφορᾶς τῶν κομώντων δένδρων, ἃ τὴν κόμην ὑψοῦ ἔχουσιν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ὑπέρφρονες, ὑψοῦ τὴν γνώμην αἴροντες. Κομπασμὸς, ψόφος. Κόμπαλος, παλαιοφύλαξ. Κομπαλακεύσασθαι, προσαλαζονεύσασθαι. Κόμπαι, ὀδόντες γόμφιοι. Κόμπους, ὑπερηφανίας. Κόμπον, κτύπον λέγει Ὅμηρος, ὃν ὁ καλμητος ἀποτελεῖ θήγων ὀδόντας, πάνυ ἐπιτυχῶς ὀνοματοποιήσας. ἐντεῦθεν δὲ κατὰ μεταφορὰν, καὶ ἐπὶ φλυαρίας ἀλαζονικῆς ὁ κόμπος καὶ τὸ κομπάζειν, καὶ τὸ κομπεῖν λέγεται. Κομπολακεῖν, ὦ. Ἀριστοφάνης. οἷα ἐκομπολάκησαν, κατοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγεν κομπεῖν, ὡς Αἰσχύλος. Κομπορρήμων, ὁ κενὰ δόξα λέγων. Κόμπος, ἀλαζονεία, ἔπαρσις. καὶ κόμπος ὁ ψόφος. Κόμπος, ὁ διὰ τοῦ λόγου ἔπαρσις, ὄγκος δὲ ἐπὶ σώματος. Κόμπος, ἀκενοδοξία, παρὰ τὸ κενὴν ὄπα ἔχειν, ὅ ἐστι φωνήν. Κομποφακελορρήμονα, βαρυρρήμονα σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἐπιλέγοντα. φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα, καὶ συνδεδεμένα φορτία τῶν ξύλων. Κομπώδης, ἀλαζονικόν. Κομψὰ, τὰ στρογγύλα.

Κομψεία, ποικίλη λαλιὰ, καὶ πανουργία, ἢ οἱ σπεύσματιαῖοι τὰ τῶν κωφῶν ἐρίων. οἱ δὲ γένος λαχάνων, ὅπερ τινὲς ἱπποσέλινον καὶ σμυρνίον καλοῦσι. Κομψεία, ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία, σοφιστεία. Κομψεύεσθαι, σεμνύνεσθαι, ἀλαζονεύεσθαι. Κομψευριπιδικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐτραπέλως, καὶ δεινῶς. οἷον πανούργως. κομψοὶ δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο οἱ πανοῦργοι. Κομψὸν, περίεργον, περίλαλον, πανοῦργον, ἀπατηλὸν, πιθανὸν, τεχνικόν. λέγουσι καὶ κομψεία, ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία. Κομψὸν, λέγεται τὸ χαρίεν. λέγεται καὶ τὸ σεμνόν. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλαφρόν. καὶ ἀντὶ τοῦ κόμπου γέμον καὶ μεγαλαυχίας. Κομψὸς, κομψεύω, καὶ κομψεύομαι. κομψεία κομψεύει παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ περιλαλεῖ. Κομψὸς, εἴρηται μὲν ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς. ἀμφότερα οὖν, παρὰ τὸ καμπτὸν ῥῆμα. ὡς ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου παρὰ τὸ εὐκάμπυλον, καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς, παρὰ τὸ εὔκαμπτον αὐτὸν εἶναι. οἷον εὐπειθῆ καὶ προσηνῆ. οὕτως εἴρηται ὁ ἀττικὸς, ἢ κομψὸς ὁ πιθανολόγος. ἢ μετὰ ὑπερηφανίας καὶ κόμπου φθεγγόμενος. Κομῶντας ὄπιθεν, τοὺς ἄβαντας λέγει ὁ ποιητὴς, κατὰ τὸ ἔθος ἰδίων. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ὅτι κουρῆτες ἐν Χαλκίδι ᾤκησαν. συνεχῶς γὰρ πολεμοῦντες αὐτοῖς περὶ τῆς Λιλαντίου πεδίου, ἐπεὶ τῆς κόμης οἱ πολέμιοι δρασσόμενοι κατέσπων αὐτοὺς, ἐπιδεικνύμενοι γενναῖοι τὰ ἔμπροσθεν ἀπεκείραντο.

δὲ Διονύσιος λέγει, ὅτι Φιλήμων ἐπισκώπτει τὸ ὄνομα, ὡς βάρβαρον. λόφον γὰρ καλοῦσιν. ἔτεροι δὲ, ὅτι βουνόν. Φιλήμων ἐν νόμῳ, ὡς σύνηθες τίθησιν, ἄλλοθι δὲ ὡς ξένον ἐπισκώπτει. ἐκ δὲ τοῦ κολωνοῦ, παρώνυμον καὶ πόλις Κολώνεια. κατά τι ἄλλα, καὶ κατὰ τὸ Θεσσαλονίκη, Θεσσαλονίκεια. δηλοῦσι δὲ ὑψηλὸν τόπον αἱ λέξεις. διὸ καὶ αἴπεια ἐρρέθη κολώνη. σημαίνει δὲ, ὅτι αὕτη μὲν ἡ πολιτικὴ κολώνη τῶν πολίων ἦν, καὶ ἑτέρα τις ἦν. Ἄλλως. Κολώνη, καὶ καλλικολώνη, τόπον ὑψηλὸν δηλοῖ, ὅθεν παρώνυμον ὁ Κολωνὸς, ὡς ἄνοχα ἀνοχεύς. ἔχει δὲ ὁ ὄρος ὁ ἱερός. διά τι οὐκ ἐξηύξηται ἡ κολώνη, εἰπερ ἀπὸ τοῦ κολωνὸς ἐγένετο, ὃ δηλοῖ μέγα ὄρος κατὰ τοὺς παλαιούς; καὶ ἴσως ὅτι εἰπεῖν, ὅτι συνεξεκλήθησαν καὶ αὐτὸ τοῖς διὰ τοῦ ωνη θηλυκοῖς ὀνόμασιν. οἷον, κορώνη, μαθώνη, καὶ τοῖς τοιούτοις. οὐκ ὡς ἔξω παντελῶς ἡ κολώνη λέγει. ἔχει δὲ ὡς ὡς εἰκὸς ἄνω κολόβωμα τοῦ ὄρους. διὸ καὶ κολώνη λέγεσθαι. ὡς ἀπὸ τοῦ κολοβὸν, τὸ κολοβῶ. ταύτην δὲ πάντως κολωνὸν καὶ κολώνην εἰπεῖν. νικᾷ δὲ ἡμῖν τὸ ὁμωνυμὸν, ὃ καὶ Σοφοκλῆς ἀκολουθῶν, κολώνην ἄκραν τάφου ἔφη. Κολώνεια, ἀρχαῖος τόπος, εἰς ἐλεύθερα ἀνατίμια ἦν. φασὶ γὰρ τότε ἐν Διονύσῳ ἐν ἐπὶ ταρσῶσι τοὺς ἀπιόντα πόλεμον, τοὺς γεγονότας τῶν στάλκων μετὰ τῆς ἀρχαίου ἡλικίας ἐν Ἰταλίᾳ καταλιπεῖν. τοὺς δὲ ἡγεῖσθαι ἐπὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν, καὶ οὕτως γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν. τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ Ἰταλοὶ κολώνους ἐκάλουν. Κολωνία, τόπος. ἥλιοι. Κολωνὸς ὀφὶ ἦλθε, ὡς εἰς τὸν κολωνὸν ἴδοι. παροιμία δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. Κολωνὸς, γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός. Κολωνῶ, τῇ ἰσχυούσῃ ἀκρωρίᾳ.

Κολωὸς, ὁ θόρυβος κατὰ μὲν θελόγιον, ἀπὸ τοῦ κλῶ γίνεται, ὠνοματοπεποιημένον ῥῆμα. κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, διὸ οὐδὲ προσγίγνεται φησὶ τὸ ι. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου κλῶ καὶ τὸ κλάζω γίνεται κατὰ παραγωγήν. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ τοῦ κολοιός, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω μεῖναντος δηλαδὴ τοῦ ι παραγεγραμμένου. κολοιὸς δὲ, τὸ ὄρνεον. Κόλυμβος, ὄρνις. Κολωτία, λίθον τι. Κολώτης, ἐπίκουρος λόγιος καὶ πάνυ λόγιμος, κατὰ τότε Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεὺς πολλὰ γέγραφε. καὶ ὁ Κλημάτιος ὃς Ἀκεσίλεως ἦν γίγνεται. ἔοικε δὲ ἀπὸ τότε παρῆχθαι κολώτης, ἐπώνυμον τοῦ οἰκείου Ἀγγέλου τοῦ κολωτίου. ὃς εἰς ὢν τῶν τὰ ἀπόρρητα τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως ἐπισκεμμένων, παλατίῳ ἔθη τὴν σύμφωνον ἡμέραν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἦν. ὡς εἰσί, φιλοξενία, φιλανθρωπία τε καὶ ἰσαδελφότητι, καὶ ἐκ παντὸς τῶν ἀρετῶν τὸ ἀνθος ἀποφάνων, ἀσυγκρίτως πρέπει γίγνεσθαι. οὗτος δὲ ὁ Ἄγγελος κολώτιος ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οἱ πρῶτοι τὰ γράμματα ἐν Ἰταλίᾳ ἐδίδαξαν, αἰδεσθείς, παλαιά τε καὶ ὑπογεγραμμένα οἷον γεγονὸς, ἐμοὶ παλαιὸν φίλτατος ὢν, τὰ ἑλληνικὰ ὅθεν εἰς γνῶσιν τῶν παλαιῶν καὶ πιστῶν καὶ περιφανῶν ἐπισυνῆκε. τὰ δὲ λατινικὰ κατὰ πολύ, καὶ εἰς ἄκρον παιδευθεὶς, εἰς εὐθύνησιν παντων ἀεὶ προθυμος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον πᾶσι τοῖς σπουδαίοις προσλογίζομαι παρέχων.

Κολωῶν, πέτρα ἔχων, τιλός. Κομᾷ, γαυριᾷ, μεγαφρονεῖ, σεμνύνεται, χλιδοφορεῖ, τριχῶν περιβολῇ κοσμεῖται, ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ. μὴ φρονεῖν ὑπὲρ κομῶσιν, ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν, καὶ γαυροῦσθαι, καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν. Κομᾷ ἀνὴρ, ἢ γυνὴ, ἀντὶ τοῦ κόμην τρέφει. κομᾷ ἀγαθοῖς, ἀντὶ τοῦ θάλλει. κομᾷ ἀνὴρ ταῖς θριξί. κομᾷ τὸ λίθον τοῖς κλάδοις. κομᾷ καὶ ὁ πλούσιος ἀπὸ πλούτου. καὶ κομᾷ τόπος, ἤγουν φυτὰ ἔχει. καὶ κομᾷ ἀντὶ τοῦ τρυφᾷ, καὶ ἐπαίρεσθαι. Ἀριστοφάνης, ὁ μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτο κομᾷ. Κόμαι, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, καὶ χωρίον.

Κομαίθα, ἡ τοιχίου γυνή. Κομαίονται, κειμαίνονται. Κομαίτερ, ἡ λέξις παρὰ Ἰσίνδω ἐν μελείᾳ. Κόμανα, πόλις, ἔνθα ὁ Χρυσόστομος ἐτελεύτησεν. Κομανίαν, πορνίαν, ἀσέλγειαν, ἀσωτίαν. Κομαντοφόρος, ὁ χαρτολατος. Κόμαρος, εἶδος φυτοῦ. Κομᾶς, θρηνεῖς, καὶ τὸ ὀνομάζεσθαι. Κομᾶσαι, παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐλασαντο, ἀνεκτήσαντο. Κομᾶν ἐστι, τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιμελεῖσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων, καὶ τρέφειν τὴν κόμην, ἤγουν τὸ πλείονα τοῦ συμμέτρου ἔχειν τὴν κόμην. Κομῶ κομῶ, τῆς δευτέρας συζυγίας, τὸ εὐφραίνομαι, καὶ ἀγάλλομαι. καὶ τὸ τὰς τρίχας τρέφω, μακρὰ κομῶντος, καὶ ἐπιεικῶς τοῦ ο κομώντος. κομῶ δὲ τῆς πρώτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶ. ὅθεν καὶ τὸ κομιστὴν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ ἐκόμισε, ἐπιμελείας ἀξίων. σημειοῦσθαι καὶ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ Ἡροδότου ἱστορίαν, πρὶν μὲν οἱ Ἀργεῖοι διὰ τὸ νῖκος κατακείρουσι τὰς κεφαλὰς πρότερον κομῶντες. Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ νικήσαντες, ἴσως μὴ κομῶντες πρώην, ἀπὸ τότε κομᾶν. ὡς δὲ καὶ συγγενῶς ἔχει ὁ παρακομᾶν καὶ ἀκερσεκόμης, καὶ ὁ ἀνθρώπους, αἱ χήρας δηλοῦσιν. Κομαροφάγα, κόμαρον ἐσθίοντα. Κομβακεύεται, κόμπους λέγει. Κόμβαλα, πήγματα ἐστιν. Κόμβη, κορώνης μέτρον. Κομβῶν, τὸ σῶμα ἀραιῶσαι. Κομβῶσαι, ἀναλαβεῖν. Κόμβωσαι, καιρὸν ἦχον ἀποτελέσαι.

Κομβολύτης, ὁ λαμπτῆρος. Κομβίζων, φυσῶν.

Κόμβος, κόρυμβος, τὸ ἔκπωμα. Κόμβος, ὁ κόμβος τῶν δύο χαλινῶν, ὅταν τις δῆσῃ ἐπὶ τῶν ἴσων τραχήλων.

Κόμβους, ἀλεστὰς γομφίους. Κομβώματα, τὰ καλλωπίσματα. Κόμβωμα, κόσμημα, σπείραμα. Κομβώματα, τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις μικρὸν τόρνον ἔχοντα, ὑπὸ παλαιῶν.

Κομβοῦσθαι, καλλίζεσθαι. Κομεῖν, κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι, θεραπεύειν. ὅθεν καὶ κόμη, καὶ ἐπίκομος. Κομείτην, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἀξίων, ἀπὸ τοῦ κομῶ, ὃ σημαίνει τὸ θεραπεύω, καὶ ἐπιμελοῦμαι. ὁ παρατατικὸς ἐκόμεον, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐκομείτην ἐκομείτην, καὶ ἐκομεῖτην. Κομέοντες, ἤγουν ἐπιμελείας ἀξιοῦν. Ὅμηρος ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, ἐπεὶ τὸν γηροκομεῖν ἐστὶ τὸ κομίσαιμι κατὰ γῆρας, ἤγουν κομεῖν τοὺς γέροντας. Κομέουσι παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ὅλως κομεῖν, καὶ ὅτι κομίζειν λέγεσθαι δηλοῖ. ὅθεν κομιδὴ, ἡ ἐπιμέλεια.

Κόμη, σημαίνει τὰς παρακομώντας ἐλλείψεις. ὥσπερ δὲ τῷ Ἀλεξάνδρου ἐπανθεῖ. κομᾶν γὰρ οὐ φιλοτιμίαν, ἀλλὰ ἐξ ἀνάγκης ἐπαφρόδιτον. ὅτι μὴ δὲ λίαν χαίτην τρέφων, πρὸς μέσον καλλος εἰθίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοὺς ἐπαίξει τὸ φοβεῖν. πόλεμον ἔχειν δὲ, καὶ εὔκομον εἶναι, γυναικικὰ τρέφειν ἐστί. διὸ καὶ παῖδας ὠνομάσθαι, ὡς κόμην ἔχων. Κόμη λέγεται, τὰ φύλλα λέγεσθαι. καὶ οἱ κλάδοι κλαδίσκοι, διὰ τὸ ὡς κόσμον ἀποκομίζεσθαι. καὶ αὐτὰ τοῖς φυτοῖς ὁμοίως τε κυρίως κομᾶ. οἱ δὲ τραγικοί, καὶ φόβον αὐτὴν εἶπον. οἷον πᾶσαν αἰνίξων φόβον ἦλθες πεπληγμένος. Κόμην, τὴν περιβολὴν τὰς λαμπάδας λέγει. καὶ τὴν ἐντριχίαν. Κόμη, ἡ θρὶξ, παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος. οἱ δὲ παρὰ τὸ κομᾶν, καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι.

Κόμης, ἄρχων, ἡγεμών. Κομητὰ, αὐχενικά. Κομήτης, Ἀριστοφάνης πλήθη, μαθὼν ταύτην γε κομήσας, ἀντὶ τοῦ περιφανής. Κομητικὰ πλοῖα, τὰ πρώτης ἐν τῷ πρώτῃ φυλακῇ τῶν τριήρων. ἔοικε καλεῖσθαι κομητικὰ πλοῖα, ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν λόγῳ. Κομητωνία, συντίθησι παρὰ τὸ κομᾶν, διὰ τὸ φρονεῖν μέγα. ἐπειδὴ ὅτε δηλοῖ Ἀριστοφάνης τὸ Λακωνίζειν, παρὰ τὸ μέγα φρονεῖν οἱ Λάκωνες εἰς ἀνδρείαν. καὶ παρὰ τὸ ἀμαίον, Λυσίμαχος ὡς μισόδημος. ἀμφότερα γὰρ τὰ τῆς συνθέσεως ὡς οὐδὲν τέλειον, ἢ ὡς ἐναντίον ὄντα τῆς πόλεως καὶ τύραννον.

φρας πεπλασμένων, ἢ ἐμβάλλουσα. Κολλυρίων, ὄρνις ποιός.

Κολλύχνιον, κηρίον λέπισμα. Κολλῶ, ἐκ τοῦ κόλλα. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ κρατῶ. ἡ κόλλα, καὶ ἡ τὰ διῃρημένα συγκρατοῦσα. Κολοβάθρα, τὰ κολλόβαθρα. Κολοβὸς, ὁ παλαιὸς καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὁ ὀλίγος. ἢ ἐκτετμημένος, καὶ νόμος τις κιθαρῳδικός. Κολοβρὸς, ὁ μικρὸς χοῖρος. Κολοβότης, ὀλιγότης, σμικρότης. Κολοβὸν, ἐλλιπές. Κολοί, τινὲς κακοί. Κολοιβάζειν, ἀτάκτως ἐσθίειν. Κολοίδιον, παραξιφίδιον.

Κολοίδερον, ξύλον μαχαίρας ποιούντων ἐπεσφηνωμένον.

Κολοία, φωνή. Κολοιοί, σκῶπες, μικραὶ κορῶναι.

Κολοιὸς, παρὰ τὸ κλῶ ῥῆμα τὸ φωνῶ γίνεται κλὸς, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ οι γίνεται κολοιός. κορακικὸν δὲ τὸ ζῶον. Κολοιόπτερα ἢ κολεόπτερα ζῶα, ὁ κάνθαρος καὶ ἡ μηλολόνθη, καὶ εἴ τι ἄλλο. Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει. φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον καὶ συναγελαστικόν. ἐπιλέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Κολοιοὺς, ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν λέγομεν.

Κολοίπημα(?), ἄπλυτον κάθαρμα. Κολοιτία(?), δένδρον τι.

Κολοίφρυξ, ταναγραῖος ἀλεκτρυὼν, καὶ ὄρος Βοιωτίας.

Κολοκάσια(?), λιμνώδη(?), ἢ αἰγύπτια. Κολοίτιον, ξυρόν. Κολοιφῶν(?), ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ. ἀλεκτρυὼν μεγάλην φωνήν.

Κολόκυμα, τὸ κολὸν κῦμα, ὅπερ τυφλὸν, διὰ τὸ μὴ καχλάζειν λέγομεν. ἢ τὸ κοῖλον καὶ ἐπιφέρον ὑψηλὸν κῦμα καὶ μέγα ὀξέως κορυφοῦσθαι κωλυόμενον. ἄλλως ὅπερ ἐστὶ κωφὸν καλοῦσι, ὃ μὴ ἐπηχοῦν, μὴ δὲ καχλάζον. Κολοκύνας, τὰς σκαβίδας(?) ἐστίν. Κολὸν δεῖν, τὸ κολοβόν. ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Ἴωσι καλοῦνται οἱ κολοβοκέρατοι κριοί. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κολοβὸς, ἐπὶ κόλου βοὸς κυριολεκτεῖται. ἐξ οὗ καὶ σύγκειται κεκολουσμένος ὢν καὶ αὐτὸς τὰ κέρατα. Κόλον, κενὸν, μάταιον. Κόλον, τὸ μὴ τέλειον, ἀλλὰ κολοβόν. Κολοσὸς, ὁ θόρυβος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον.

Κόλος, λέγεται ὁ τράγος ὁ μὴ ἔχων κέρατα. Κόλος, κολοβὸς, ἡ μάχη ἄκρως. θόρυβος πολύς, πυρὸς, κολοβός.

Κολοσσὸς, ὁ ἀνδριάς. καὶ κολοσσὸς, ἄγαλμα. Κολοσσὸς, σημαίνει καὶ τὸ εἴδωλον. Κολοσσία, ἀνδριάντος σκιά, καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Κολοσταθμὸς, ἔπαυλις κατάβατον ἔχουσα τὴν χηλώνα(?). Κολοσυρτὸς, κυρίως οὖν καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς χύσις, κτύπος. ὁ ἀπὸ κάλων, ἤγουν ξύλων συρομένων ἐν ὄρει. ἕτεροι δὲ τὴν ἐκ φρυγάνων συρομένων αἰρομένην κόνιν οὕτω καλοῦσι. κόλα γάρ φασι τὰ φρύγανα. καὶ ἄλλως. κολοσυρτὸς, ὁ μετὰ κολῳοῦ, ὅ ἐστι θορύβου ἐπισυρμὸς, ἤγουν κυρίως, ὡς καὶ προείρηται ἐν ὄρει κάλων, ὅ ἐστι ξύλων ἑλκυσμός. καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν θόρυβος, ἢ κτύπος γινόμενος. ἐν τοῖς κόλα σύρεσθαι ξύλα. ἤγουν κολοβωθέντα, ὡς εἰκὸς τομαῖς, καὶ πελεκήμασι. τινὲς δὲ τὸν μέγαν θόρυβον οὕτω ποιοῦσι. κόλον γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ μέγα. ἐξ οὗ καὶ κολόκυμα, τὸ μέγα κῦμα. καὶ ὁ μεγάλην δὲ φωνὴν ἀφιεὶς ἔχων, κολοιὸς καλεῖται. ἀφ' οὗ ῥῆμα κολῳᾶν καλεῖται. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ κόλον οὐ μόνον ἐπὶ μεγάλου τινὸς λαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κολοβὸν δηλοῖ, καὶ μὴ ἔχον ὁλότητα. ὅθεν καὶ κόλος βοῦς. καὶ ἵνα τις εἴπῃ τὸ αὐτὸ συνθέτως, ὁ κολοβός. καὶ κόλον δόρυ, οὗ ἀποτέτμηται καὶ ἡ αἰχμὴ καὶ ὁ σαυλός(?). καὶ κολόκυμα κατ' ἑτέρους, τὸ κωφὸν κῦμα, ὃ ἐκολούσθη, ὡς ἔτι μόνον δίχα κινούμενον. καὶ κολώνη καὶ κολώνεια καὶ κολωνὸς δὲ, τὰ λεγόμενα μὲν εἰς ἔξω, μὴ ἀκριβῶς δὲ ἀπηρτισμένα, ἀλλ' ἔχοντά τι καὶ πλάτους ἐν τῇ κορυφῇ.

Κολοσυρτοί, θορυβοῖ τὰ θράση(?). Κολούει, Ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς Ἰλιάδος, μιαρὸν(?) κολούει, ἀντὶ τοῦ κολοβοῖ, καὶ ἀτελὲς ποιεῖ. δῆλον δὲ ὡς ἀντίκειται ἁπλῶς(?), τὸ τελεῖν ὅ ἐστι τελειοῦν, καὶ τὸ κολούειν. Κολοιᾶν, θορυβεῖν. Κολούει, μειοῖ, ἐλαττοῖ. Ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδιαιτωμένους, τοὺς δὲ στρατιώτας πολλὰ κακὰ δρῶντας, ἀνθ' ὧν, τοὺς μὲν ἐπιρρώσειν, τοὺς δὲ κολούσειν. Κολούσιας(?), ἐμποδίζεται. ὡς ὁ καὶ παραβάλοι τὴν πατρίδα σώζειν ἄλλα [illegible] πολλά, καὶ ὑπὲρ τῶν δήμων κολούειν. ἀντὶ τοῦ ἐκριζοῦν.

Κόλουρα, τὰ μὴ ἔχοντα κέρκον, ἢ τὰ κολοβὰ ἔχοντα οὐρὰν, ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθ' ὅτι γὰρ εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ ὑγιὲς, οὐκ ἐτίθετο τοῖς θεοῖς. Κολουραία, πέτρα κοίλη κεκαμμένη, ἢ στρογγύλη, παρὰ Καλλιμάχῳ. Κολουρὶς, κολοβή, μουτάτη(?). Κολουρίᾳ, τῇ ἀποτομίᾳ. Κολούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων, καὶ ἐπὶ ἰατρικῶν φαρμάκων λέγεται. Κολουρῖτις, γῆ σκληρά(?). Κόλουρον, κολοβὸν μάστιγα(?). Κολοῦν, κώδιον, κάνεον(?). Κολουμβᾶν, θορυβεῖ. Κολοῦσθαι, κολοβεύεσθαι.

Κολούσματα, κλάσματα. Κολούσας, ἀτελῆ καὶ ἀνήνυτα ποιήσας. ἐκ τοῦ κολούω καὶ κολοῖ κέρας. καὶ κόλος βοῦς, ὁ κεκολουσμένος τὰ κέρατα. ἐξ οὗ συντίθεται ὁ κόλουρος, καὶ κύκλοι ἀρκτικώτεροι μαθηματικοὶ κατ' οὐρανὸν καλούμενοι κόλουροι. καὶ φημὶ δὲ ἄκουε(?), οἷον τῇ ἐλαττοσύνῃ(?). Κολούων, μειῶν, ἐλαττῶν. Κολοφῶνα, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κολοφῶνα, ἀπολήματα(?) ᾠδὰ(?), καὶ μεταλλικὸν(?).

Κολοχύνη(?), εἶδός τι παρόμοιον πίσσῃ(?). Κολοφώνιοι, τῇ δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς χρῶνται. οἷον τῷ κεφαλῷ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ Ὅμηρος, οἱ χαρὰ πρύμνης, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν πρύμνην τῆς νεώς. καὶ αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν, ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, ἀντὶ τοῦ αἴαντος καὶ Ἀτρείδου. Κολούω, τὸ βλάπτω. Κολόχειρ(?), χείραργος. Κόλπος ἐστὶ θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός. χεὶρ δὲ, ἡ ἐνέργεια. ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου. Κόλπος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐν Ἰλιάδι ἐν τῷ ζ, ἀγκάλη. σημαίνει δέ ποτε καὶ ὁ ἄνω τοῦ πέπλου. ὡς δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος εἰπὼν, ἐνδὺς κιθῶνα μέγαν, καὶ κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος. λέγεται δὲ ἐξ ὁμοιότητος ὁ κόλπος ἀπὸ θαλασσίου κόλπου, ὅς ἐστι θάλασσα διὰ ἀκρωτηρίων.

Κόλπος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς κυρίως θάλασσα ὑπὸ ἀκρωτηρίων περιεχομένη. Κόλπεσθαι, ἱκετεῦσαι. Κόλυβα, σῖτος ἑφθός. Κολλυβιστὴς, τραπεζίτης. Κόλυθρον, εἶδος συκῆς. Κόλυβος, ἔπαυλις. Κολυμβήσαντες(?), ἐπιπλεύσαντες(?). Κολυβάδες ἐλαῖαι οὐ λέγονται, ἀλλ' ἁλμάδες.

Κολυμβᾶν, οἱ Δωριεῖς κολυφᾶν λέγουσιν. ἐκ τοῦ κόλος ὅ ἐστι κολοβοὺς φαίνεσθαι, τοὺς ἐν ὕδατι, καὶ μὴ ὁλοτελεῖς.

Κολυμβήθρα, ὁ κολυμβὸς. κ. λιμὴν δὲ, ὁ τοῦ λουτροῦ.

Κόλυμβος, ἀργυραμοιβὸς, ἀργυροπώλης(?). ὀνόματα καταλλάκτου. λέγεται δὲ καὶ κολυμβιστὴς, καὶ καταλλακτὴς ἀντάλλαγμα. Κόλυμβον, εἶδος νομίσματος. Κολυμβητὰς, τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπιμπλῶντας τοὺς κάδους.

Κολυμβὶς, ὄρνις ποιός. Κόλυμβοι, αἱ κολυμβάδες τὰ ὄρνια, ἢ ζωΰφια ἐν κολυμβήθραις. Κολυμφατος(?), φλοιός, λεπίδιον. Κολύοντο(?), ἐφοίτοντο(?). Κολυρίζοντο, ἐκπορεύοντο(?). Κολπίσος(?), ὄνομα δήμου. Κολύφαιον, φλοιὸς λεπύριον. Κολυφρῶν(?), ἐλαφρόν. Κόλχοι, λέγονται σκύθαι, ὡσιανοί(?), καὶ ἀνδρώνυμοι(?). κεῖσθαι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ἀσίας περὶ φᾶσιν ποταμόν. Κολχικὸν, ἐλλειπτικόν(?). Κολῶ, κολάσω. Κολῶναι, αἱ πόλεις τρωάδος. Κολωμένης, κολάσαντες(?). Κολώνη, ὡς κύριον ὄνομα λαμβάνεται παρ' Ὁμήρῳ. διὸ καὶ βαρύνεται ὡς, τὸ καλλικολώνη. μᾶλλον δὲ ὡς κορώνη, μηκώνη, μακώνη. οἱ δὲ ἐν παρωνύμου ἐκ τοῦ κολωνὸς, ὡς κοινὸν, ὀξύνεσθαι. ἡ δὲ κολώνη, καὶ λίθος ἂν λέγοιτο καὶ βουνὸς δὲ, ὥσπερ Ἡρόδοτος μὲν λιθῶν λίθον εἶναι φασιν. ἄλλος δὲ

κηρύττεται βοᾶν, Ἀριστοφάνης. Κοκκῦ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ταχύ. Κόκκωνες, οἱ κόκκοι τῆς ῥοιᾶς, καὶ ἀθερίζας. Κοκρύδαλοι, κυλλοί. Κοκρύλων, λῃστῶν, κλεπτῶν. Κοκυτὸς, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ μυθικῶς. Κολαβίζειν ἐστὶν, ὅταν ὁ μὲν πλατύνας ταῖς χερσὶ τὰς ὄψεις ἐπιλάβῃ τὰς ἑαυτοῦ, ὁ δὲ παίσας ἐπερωτᾷ, πότερον τέτυπται. Κόλαβοι, οἱ μικροὶ ἄρτοι, παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολαβοῦσθαι. κόλλαβοι καὶ οἱ πασσαλίσκοι τοῦ ψαλτηρίου, ἢ τῆς κιθάρας. Κολαβρίζων, σκιρτῶν.

Κολαβρισομένη, κώδεις ἀνομένη. Κόλαβρον, τὸ κυλίδιον. Κολαβωθεῖσαν, περιῤῥαγεῖσαν, χλευασθεῖσαν, ἐκλοχθεῖσαν, εὐτελεῖς νομισθεῖσαν, ἐν τῷ Ἰὼβ ἡ λέξις αὕτη.

Κολάζειν, πηραίνειν, ἐγκαλεῖσθαι. Κολάζω, ἀμύνομαι, εὐθύνω, τίνω, τιμωροῦμαι. Κολάζω, τὸ τιμωροῦμαι, αἰτιατικῇ. Ἀριστοφάνης, οὐ κολάζειν ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας. Κολάζω, καὶ τὸ παιδεύω. ἀφ' οὗ κεκολασμένον ἦθος, τὸ πεπαιδευμένον. καὶ ἀκόλαστον, τὸ ἀπαίδευτον. Κολᾷ τὸν ἄνδρα: Ἀριστοφάνης, κολούσας καὶ παύσας καὶ ταπεινώσας. ἀπὸ δὲ τῶν κόλων, ἤγουν τῶν ἐντέρων τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ τύπτειν. Κολακεία ἐστὶν, ὁμιλία πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου. ἢ ἕξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν, ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον, ἢ ἔπαινος ὑπὲρ τὸ πρέπον, καὶ ἀπάτη. Κολακεύω, λέγεται τὸ ἀπατῶ. καὶ κόλαξ, ὁ ἀπατεών. Κολαστήρια, καὶ βασανιστήρια, ὄργανα δι' ὧν κολάζουσί τινας. καὶ ἀπὸ τούτων αἱ κολάσεις. Κολακοφορακλείδας, Ἡρακλείδας, ὃν ἐπὶ κολακείᾳ κωμῳδοῦσιν. Ἕρμιππος μὲν, ἐν Κέρκωψι. Φρύνιχος δὲ, ἐν Κωμασταῖς. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδας, Κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν, οὐ δὲ τὸ τέλεον τοῦ ὀνόματος ἐπισκώπτων. Κολακρέται, οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι, οἱ τὸ [illegible]. Κολακώνυμος, ὁ Κλεώνυμος. λέγεται δὲ Κολακώνυμος, ὅτι κόλαξ ἦν. Κολαινὶς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἡ Κολαινίς. Μεναγένης δὲ ἐν ὄρνισιν, ἡ Κολαινὶς Ἄρτεμις. ἱδρῦσθαι γὰρ ὑπὸ τύχης τοῦ Κολαινίδος. φησὶ δὲ Ἑλλάνικος, Κόλαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείας ἱερὸν αὐτῆς ἱδρύσασθαι Κολαινίδος. καὶ Φανόδημος ἐν τῇ ἕκτῃ. Εὐφρόνιος δέ φησιν, ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἡ Κολαινίς, διὰ τὸ τὴν ἀγομένην θύεσθαι αὐτῇ ἐκ τοῦ κυροῦ κόλον. Μυρρινούσιοι δὲ Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἄρτεμιν. Φιλιάτης δὲ τὴν φαρυγγάν. Κόλαξ, ὁ ἐπαινῶν ὑπὲρ τὸ πρέπον, ὁ ὡς φίλος ὑπερχόμενός τινα, ὁ ταπεινῶς θεραπεύων τινά. παρὰ τὸ κόλον παράγωγον, κόλαξ. κόλον δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὁλόκληρον. τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, ἐξ οὗ καὶ δύσκολος ὁ δυσχερῶς τινι κολλώμενος. κόλαξ, καὶ ὁ παράσιτος. κόλαξ, καὶ ὁ ἀπατεών. κόλαξ, καὶ ὁ βωμολόχος. Κολάπτω, κλύθει πρὸς τῷ γόνατι, ἢ γλύφει. Κόλασίς ἐστι ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἁμαρτήμασι γινομένη. Κολασσία, ἀνδρείκελος σκιὰ, καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Κολάπτω, κόλαμμα. Κολαφίζειν, πυγμῇ παίειν, παρὰ τὸ κολούειν τὸ φῶς, ἢ τὸ τυφλοκαπίζειν. Κολαφίζω, καὶ κόλαφος. κόλαφος δὲ πληγὴ ἡ διδομένη διὰ τῶν μέσων δακτύλων. Κολαφιζόμενος, ῥαπιζόμενος. Κόλαφος, κόνδυλος. παρὰ δὲ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀγρωστίνῳ, καὶ παιδοτρίβας ὄνομα. Κόλια, ποιά τις ὄρχησις. Κολιάζοντες, ὠθοῦντες. Κολιασμὸς, μετεωρισμός. Κολισμὸς, τὸ περαίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ καθίεσθαι εἰς τὸ κόλον. τοῦτο δὲ κολιάζειν ἔλεγον. Κολίδιχος, κακέμφατον ὄνομα. Κολεῖν, ἐλθεῖν. Κολικάσιοι, τὸν ἐπὶ μάκρους τὸν λεπτὸν ἐκάλουν. Στράττις δὲ ἐν τῷ Φορμισῷ δράματι, τοὺς τίς οὐκ ἄξει, τίς ἔσω τὴν ἀπιοῦσαν μητέρα τῶν διδύμων κολικὰν λέγων. Κολυτάσιος, ἀργυραμοιβός. ἦν ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀμειβόμενος, τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης κολυτάσιος.

Κολεὸν, οὐδετέρως εὕρηται, ὁ κοινότερον, κουλεὸν λέγεται μετὰ τοῦ υ. Κολεόπτερον, εἶδος ζωυφίου πτηνοῦ, παρὰ τὸ ὡς ἐν κολεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν ὑπὸ ἐλύτρῳ. Κολεμίς, ἄρτεμις, ἀπὸ κολίμου τοὔνομα λαβοῦσα. Κολεὸς, καὶ κουλεὸς, ἡ ξιφοθήκη, παρὰ τὸ κοιλαίνεσθαι, ἢ παρὰ τὸ τὰ κοῖλα, ὑπὸ τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη. κουλεὸς δὲ τὸ μέγα ἱστίον. Κολεὸς, ἡ θήκη τοῦ ξίφους, καὶ λάρναξ, καὶ ὑφή. Κολερὰ, νέα, μικρά. ἔνιοι δὲ πρόβατα τραχέα. Κολετρῶσιν. Ἀριστοφάνης, κατὰ τοῦ κόλου τύπτωσιν, ἢ καταπατῶσιν, ἀπὸ τῆς ἐλαίας παιόντων, ἢ τὸ ἐπάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ καὶ τύπτειν εἰς τὴν γαστέρα. κόλον γὰρ τὸ παχὺ ἔντερον. Κολυβάζει, ἐσθίει, καταπίνει. Κολία, ὀρχήσεως εἶδος, καὶ ἐπικύλλια, καὶ μέτρον τι, καὶ τὸ ἡμικάδιον, καὶ τὰ ἐκ μέλιτος τρωγάλια. Κολιᾶν, ἐρίζειν, ἀγωνιᾶν. Κολιάσαι, ὀρχήσασθαι. Κολιὰ, ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς.

Κολλάβους, λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς ἄρτους τοὺς ἐοικότας τῇ πλάσει τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλαβίζεσθαι. ἄλλως, ἄρτοι νέοι ἐκ νεωτέρων, καὶ οἱ λάχανοι ἀπὸ σικυωνίων λέγονται. καὶ ὁ παρὰ τὸ ὀργάνου. ἄλλως, εἶδος ἄρτων εἰσὶ μικροὶ, ἀρτίσκοι, ἐκ τῶν μεγάλων ἐκκολλαβισμένοι, οὓς καθάπερ ὄρπης συκάξιον καλεῖν. καὶ ἐν Βατράχοις μέμνηται ἄρτους, [illegible] κολλάβους. χήματος δέ ἐστιν ὄνομα, ὥσπερ κολλύραν λέγουσιν οἱ ἄλλοι. οὐδὲ κόλλαβον εἶδος εὐτελοῦς νομίσματος, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀβολοῦ. Κόλλα, τοῦ βοὸς τὸ παλαιὸν δέρμα, ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν. Κόλλα, περιτμήματα δερμάτων, ἀφ' ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός. Κόλλησις, διχῶς κατὰ ἁρμονίαν, καὶ κατὰ πρόσφυσιν, ὡς ἐπὶ ξύλων καὶ μετάλλων. Κολλητὰς σανίδας, τὰς ἀμηχάνους κλεισίας λέγει Ὅμηρος. Κολλήεντα, κακῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα. Κολλίδια, γένος ἐπαγγελιῶν. Κολλικὸς, εἶδός ἐστιν ἄρτου, ἢ ἔντερα.

Κόλλικας, τοὺς τραχισμοὺς, ἢ τὰ μικρὰ ἀρτίδια, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κολλικοφάγον, τὴν κόρδακα, κόλλικα λέγουσι, καὶ κορδακίσματα. Κόλλιξ ἐστὶν εἶδος ἄρτου περιφεροῦς.

Κόλλοπες λέγονται, οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιθάρας, εἰς οὓς ἀποδεσμοῦνται αἱ νευραί, καὶ τείνονται περιφερόμενοι. Κόλλοπες, τὰ τῶν ὑῶν, καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τῶν τραχήλων, ἐξ ὧν καὶ τοὺς νῦν λεγομένους κολλάβους ἐποίουν. κόλλαβοι δὲ οἱ μικροὶ, παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ παλαιὸν δέρμα. Κόλλοπι, κολοβῷ. Κολλοπίζων, καθέλκων. Κολλοπῶσαι, κατακολλῆσαι. Κολλοσίζειν, ἀπὸ τοῦ κολοβόν. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. Κολλούρια, τὰ κόλοβα ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτων δύναται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων. Κόλλοψ, τοῦ νώτου ἡ φορίνη, καὶ τῆς λοφιᾶς τὸ ἄκρον. Κόλλοψ, ὁ παρὰ τισὶ φορμίσκος κόλλαβος, δι' οὗ τείνονται αἱ χορδαί. καὶ οὕτω φασὶ λεγόμενος, διότι τὸ παλαιὸν ἐκ δερμάτων σκληρῶν ἦν, τῶν περὶ τοὺς τραχήλους τῶν βοῶν. ἔτι δ' ὅτι καὶ τῶν οἰῶν, ἃ καὶ αὐτὰ κόλλοπας ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀποβραττομένων κόλλαν γίνεσθαι, ὡς δηλοῖ ὁ Παυσανίας γράφων, ὅτι ἐκολλήκασι, τῇ κόλλῃ συνήρμοσαν, καὶ ἐκόλλησαν. ἀπὸ γὰρ τοῦ παλαιοῦ φασὶ κόλλοπος τῶν βοῶν ἑψομένου γίνεσθαι κόλλαν. ὅθεν ὁ κόλλοψ, ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδάς. Κόλλοπες, βοῶν κορμοί, ὅθεν κόλλα γίνεται. ἀνωτέρω δὲ οὕτω, κόλλοψ τὸ τραχήλιον τοῦ ταύρου σὺν τῇ ὑπὸ τὴν φορίνην, ἤγουν ὑπὸ τὸ δέρμα πιμελῇ. ἐξ οὗ οἱ κόλλαβοι τοῖς παλαιοῖς. ἄλλοι δὲ γράφουσιν οὕτω κόλλοψ, ταύρου ὑπαυχένιον δέρμα. ἐξ οὗ οἱ κόλλαβοι. Κόλλυβα, τρωγάλια. Κολλυβιστὴς, ὁ τραπεζίτης. κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς. Κολλύρα, τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου. τινὲς δὲ τὴν κολλύραν εἶδος ἄρτου, ὃ τοῖς παιδίοις διδόασι. Κολλύρα, Θεόφραστος ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ

χυλός. Κοιλότερα, βαθύτερα. Κοιλοῦ κρατῆρος, τοῦ μεγάλου. τὰ γὰρ κοῖλα, οὕτως ἐκάλουν. Κοιλώμασι, ταπεινώμασι. Κοιλῶπις, βαθεῖα ἰδέα. Κοιλῶσαι, χαράξαι.

Κοιλώτια, λίθος τι. Κοιμᾶσθαι, μεθύειν, μαίνεσθαι, τρία πάθη ἀναισθησίας, τοῦ μὲν κοιμᾶσθαι ἐναντίον, τὸ ἐγρηγορέναι. τοῦ μεθύειν, τὸ νήφειν. τοῦ δὲ μαίνεσθαι, τὸ σωφρονεῖν. Κοιμάστριος, κοιτών. Κοιματίζω, κατακλιθῆναι, οὐ πάντως ὑπνῶσαι. Κοίμησιν, διὰ τοῦ η γράφειν αἰολικῶς, τρέψει τὸ ι εἰς η, κατὰ τοὺς παλαιούς. Κοιμίζω, κατακλίνει. Κοιμήσαι τὴν λόχον, Νικηφόρῳ χαλλέρῳ. καὶ κοιμίσαι, ἐπὶ θανάτῳ, Σοφοκλῆς. Κοίμησον ὀλβίως, ταύτην παῦσον ἀλύπως. Κοῖμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κεκοσμημένα.

Κοιμῶμαι, δαρθάνω, εὕδω, καθεύδω, κνώσσω, ὑπνώττω, ὑπνῶ. Κοινοχέρτος, κοινή, δημοσία. Κοινοῖ, περνᾶ, καπηλεύει, μιαίνει. Κοινοβούλους, τοὺς συνέδρους. Κοινοδήμιον, τὸ δημόσιον. Κοινοκαθίστας, συνθηκοφύλακας.

Κοινολογεῖται, διαλέγεται κοινῇ. Κοινολεχής, ὁ κοινὸν λέχος ἐπὶ μοιχείᾳ εὑρισκόμενος. Κοινολογία, ἡ κοινὴ διάλεκτος. κοινὰ δέ, ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνη, μεγάλα, καὶ θαυμαστά. ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος. Κοινὸν ἐμοὶ καὶ σοί, μετὰ δὲ ἀλλοις συντάσσεται. Κοινόν, βδελυκτόν, ἀκάθαρτον. Κοινὸν γραμματεῖον ἐστιν, εἰς ὃ ἐνέγραφον οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὰς φράτριας, καὶ γεννητάς. τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνέγραφον οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι, ὡς λαγχάνοντες ἤδη τὰ πατρῷα, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ περὶ τῆς ἀπολαύσεως κλήρου. Κοινὸν γένος, τὸ τὰς μὲν φύσεις ἔχον τὰς αὐτάς, ὑποτασσόμενον δὲ ἰδίοις ἄρθροις. οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ κύων καὶ ἡ κύων, ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος. Κοινόν, ἢ τὸ ἐν πολλοῖς θεωρούμενον, ἢ τὸ πολλῶν κατηγορούμενον. κοινόν, καὶ τὸ ἀκάθαρτον, ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν. Κοινόν, τετραχῶς λέγεται. ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετόν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ, ἢ τὸ ἀδιαίρετον χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον, ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον. εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀποπεμπόμενον, ὡς ὁ ἐν θεάτρῳ τόπος, ἢ ἐν βαλανείῳ, ἢ τὸ ἀδιαίρετον, εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμφοῖν εἰσιν, ὁ πατήρ, ὁ υἱός, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. Κοινός, οἶμαι, ὅτι παρὰ τὸ κίω, τὸ κεῖμαι, κεῖτος, καὶ κοινός, ὁ πᾶσι προκείμενος, ἢ γινόμενος, ἢ παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, καὶ δέχομαι, γίνεται γοινός. καὶ κοινός, ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπρόσδεκτος. Κοινός, κυρίως γὰρ ὁ ἐξ αἵματος μεμολυσμένος. σημαίνει καὶ τὸν μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων διαφέροντα, διὰ τὸ εἰς κοινὸν εἶναι τὰ μέρη. σημαίνει καὶ τὸν ἀναμεμιγμένον τοῖς πᾶσιν. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα, κοινῶ κοινώσω. Κοινὸς ἑρμῆς. παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων. Κοινῶ, χωρὶς προθέσεως. Συνέσιος, κοινώσω λόγον τοῖς ἕλλησι. καὶ ἀνακοινῶ μετὰ προθέσεως. Λιβάνιος, ἐμοῦ αὐτὸ τοῦτο ἀνακοινοῦν τῷ δήμῳ. Κοινῶ, τὸ μολύνω καὶ κοινόω. Κοινωνέω, μεταδιδόναι. κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος, ἀντὶ τοῦ λόγου τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν. Κοινωνία, ἡ τῶν θείων μυστηρίων μετάληψις, διὰ τὸ τὴν πρὸς Χριστὸν ἡμῖν χαρίζεσθαι ἕνωσιν, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιεῖν. καὶ κοινωνία, ἡ ἐλεημοσύνη. Κοινωνικός, τοὺς πράους, προσηνεῖς, ἀτύφους, συγκαταβατικούς, ἀπὸ τοῦ εἰ μεταδότας εἶναι κοινωνίας. Κοινωνῶ σοι τῆς λέξεως, κοινωνῶ σοι τοῦ λόγου, ἀντὶ τοῦ συμμετέχω σοι, καὶ κοινωνῶ σοι ὧν ἔχω, ἀντὶ τοῦ μεταδίδωμι πλείστων, μὴ ἄλλοις κοινωνοῦν τὰ πράγματα ἔχων. καὶ κοινωνῶ ἁπλῶς, τὸ μετέχω, πρὸς γενικὴν μόνον συντασσόμενον. Κοινωνοῦσι ζωῆς, οἱ μεταδιδόντες ἀλλήλοις, καὶ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας, ἢ γνώσεως, ἢ ζωῆς τινος, τῶν παρ' ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέρου ζωῆς, ἔξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες.

οἷον τραπέζης, ἢ χωρίου, ἢ πλούτου [illegible]. Κοινωνήσει, καὶ [illegible], καὶ πάντα τὰ [illegible] δύναται λαμβάνεσθαι, ἀντὶ προειληλυθότων χρόνων, ὅταν ἔχωσιν ἔκθεσιν τῆς ἐνεστῶσης μελλ[ήσεως]. Κοινῶσαι, προσανακοινοῦν. Κοινωφελής, ὁ πᾶσιν ὠφελῶν. Κοιόλης, ὁ ἱερεύς. Κοῖον, ἐνέχυρον. καὶ κοῖον, ἀντὶ τοῦ ποῖον λέγουσιν αἰολεῖς. Κοῖος, ὁ πατὴρ λητοῦς, παρὰ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν καὶ συνιέναι, ἤγουν ὁ συνετός. Κοιρόφος, ἐγγυητός, [illegible]. Κοιτοκοιβάζαι, κοίμησις, ὄχευσις.

Κοιρανέων, κοιράνους παλαιούς, ὁ τὰ τοῦ κοιράνου ἔργα ἐπιτελῶν, κελεύων βασιλικῶς, ἢ βασιλεύων. Κοιρανέουσι, δηλοῖ τὸ βασιλεύουσι καὶ ἐπικρατεύουσι, ἢ βασιλικὰ δρῶσιν, ὡς ἡ δυνατὸς κοιρανέων διεῖπε στρατόν. καὶ κοίρανος λέγεται ὁ ἡγεμών. γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ καιρός, τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οἱονεὶ ὁ τοῦ καιροῦ κύριος, ὁ νέος, πλεονασμῷ τοῦ ι. καὶ ἐξ αὐτοῦ πολυκοιρανίη. καὶ κοιρανέειν, τὸ ἡγεμονεύειν, καὶ τὸ βασιλικὰ ἔργα ἐπιτελεῖν, ὡς τὸ κοιρανέων διεῖπε στρατόν. Κοίρανος, δεσπότης. Κοισοί, κορμοί. Κοισύρα, γυνὴ ἀλαζόνος εὐγενὴς καὶ πλουσία, μήτηρ Μεγακλέους, καὶ Λαμάχου ἀλκμαιωνίδου γαμετή. ἢ ὡς ἐπὶ βλακεία διαβεβοημένη. καὶ κοισυροῦται, καὶ κοσμεῖται, ἀπὸ τῆς κοισύρας. Κοισυροῦται, καλλωπίζεται.

Κοίτας γυναικείους, ἐπιθυμίας. Κοιτίς, τὸ σκευρίδιον, καὶ ἀγγεῖον τι. Κοιτάσαι, κατακοιμήσαι. Κοίτη, κίστη, ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. οἱ δὲ μικραὶ κοιτίδες. Κοίτη, ἡσυχία, τροπή, παρὰ τὸ κίω τὸ κεῖμαι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἐν τοῖς εἰς μι, κεῖμαι κεῖται, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν κοῖτος.

Κοίτις, ἀττικῶς ἡ μικρὰ κίστη. τὴν γὰρ κίστην, κοίτην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κατατιθέμεναι αἱ γυναῖκες ἀποτίθενται τὰ χρήματα. Κοίτου μεδώμεθα, δηλοῖ ὁ κοῖτος μὲν τὴν κοίτην. αὐτὰ δὲ τὴν ἀνάκλισιν, δι' ἧς ὕπνος περιγίνεται. Κοίτη, εὐνή, εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμῶνται. Κοῖτος, ὁ ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος, καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη. Κοιτών, τὸ δωμάτιον. Κοιφόν, κοῖλον. Κοκίζον, ἀφιδρύσον, κατιδρύσον. Κοκκίδας, αἴγειρον. Κοκκόαξ, κορώνη. Κοκκοβάρη, γλαύξ. Κοκκύος, συκῆ. Κοκκοθραύστης, ὄρνις ποιός. Κοκκίνοι, οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν. Κόκκος, ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται, καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα, καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον, καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος.

Κοκκότιον, ὁ δῆμος ὑλώδης ἐπὶ ἀπάσης τῆς [illegible] γῆς. Κόκκον, τὴν τοῦ σίτου κεγχραμίδα, καὶ ἐπίβλημα οἰνίμου. Κοκκοπωλεῖν, κοκκοβαφής. Κοκκοχλύζων, συλλαβίζων. Κόκκυ, ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Κοκκύαι, αἱ πρόγονοι, ἀφ' ὧν [illegible] καθαπερεὶ ἀρχαῖοι. Κοκκυβίας, ὄνομα κύριον.

Κόκκυγος, ἐπὶ [illegible] πλείονων εἶναι. καὶ ὀλίγων [illegible]. Κοκκυγίαν, ἄνεμον οἱ προνιόντα. Κοκκύζειν, τὸ φάσκειν, φωνὴν ὄρνιθος. Κόκκυ, ἀντὶ φωνῆς, καὶ τὸ κόκκυ, ὃ ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἔστι δὲ μικρῶς παροξυτόνως. Κοκκύζω, τὸ ᾄδω, ἐξ οὗ κόκκυξ, παρ' Ἡσιόδῳ. καὶ ἐπίρρημα κόκκυ, παρὰ τῷ κωμικῷ. καὶ κοκκοβόας, ὄρνις. καὶ ὀρθροκόκκυξ, ἀρτίως ἀλεκτρυών. καὶ ὁ κωμικός, σὺ δὲ κοκκύζων ἀλέκτωρ προσκαλεῖται.

Κοκκύμηλα, εἶδος ὀπωρῶν, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βραβύλα. Κοκκυμηλέα, ὁ καρπός. Κόκκυξ, ὄρνεον δειλόν, ὅμοιον ἱέρακι. ὃ καὶ διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. ὁ παρὰ ῥωμαίοις κοῦκκος καλεῖται, ἔστι δὲ λάγνος.

Κόκκυξ, τὸ ζῷον, ἢ τὸ ὄρνεον, καὶ ἡ βοτάνη, καὶ ὁ πρόβολος, καὶ τοῦ ὀχοῦ ἔσω τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις, καὶ λαγώς, καὶ ἡ [illegible]. Κόκκυξ, λαγώς. Κοκκύσδων, ἀντὶ τοῦ κοκκύζων. Θεόκριτος, ὁ δ' ὄρνις ἄλλον ἀλέκτορα κοκκύσδων, νάρκαν ἀναμένει δεδιέναι, ἤγουν ἀγρυπνίας ἀλγεινῆς δεδιέναι. καὶ κοκκύσαι, ἤγουν ᾆσαι ἀλεκτρυόνος βοήσαι. Κοκκύσαι, σύνθημα λύσου. Κοκκύσου, συρίσου, σύνθημα δι' οὗ ἀλεκτρυόνος

ἀλίσκεσθαι. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ θαλασσίου θηρίου κνώδοντος ἐν τῇ ἁλὶ, λέγεται ἡ λέξις. Κνώδαξ, κέντρον, ἄξων, γνώμων, ἔργανον χαλκοῦν καὶ χαλκοῦν. Κνώδαλα, χωρία, θηρία. Κνώδοντι, παρὰ τῷ Λυκόφρονι πελέκει. κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ πρὸς τὸ κτείνειν ὀδόντα. Κνώδων, τὸ ξίφος. κνώδαξ δὲ κνώδαλος, τὰ στελέχη τοῦ τόρνου, ἐν οἷς τὸ τορνευόμενον ξύλον ἐμβαλλόμενον στρέφεται. Κνώδων, ὁ ἀκμὴ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ δόρατος. Κνώζει, βοᾷ. Κνώμενοι, γαργαλιζόμενοι, ἢ κνηθόμενοι, ἢ θλιβόμενοι. Κνῶος, ἡσυχία πάντων.

Κνῶπες, τὰ θηρία. Νίκανδρος, ἵνα κνωπῶν τραφερῶν βέβρωται ὕλην. κνώπια δὲ καὶ κνώπια, καὶ κνῶπες, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέτρᾳ, καὶ τῷ πηλῷ κινούμενα. ἔτι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια. κνώδαλα, καὶ τὰ χερσαῖα καὶ ἑρπετὰ, ὡς παρὰ τὸ κνώσσειν, καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς ὑδαροῖς καὶ λασίοις τόποις.

Κνωπός, ἀρκτος. ἔνιοι κνωπεύς. Κνώσσειν, τὸ κοιμᾶσθαι, καὶ ὑπνώττειν, παρὰ τὸ κνῶ καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ ὦτα εἰς τὸ κοιμᾶσθαι. κνώσσειν, καὶ συγκοπῇ κνώσειν. Κνωσός, πόλις, καὶ ἐμπορία. Κνώσσω, τὸ κοιμῶμαι. Κνωσὸς, πόλις. Κνωσίοις, καθεύδουσι. Κνωσιδάκαλα, τὰ ἑρμηνευτά. Κνὼψ, ὁ τυφλός.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Κοᾶ, ἀκούει, πυνθάνεται. Κοαλλαλῶν, λαλοῖ τὴν βασιλείαν. Κοάλεμον, λέγει Ἀριστοφάνης τὸν κλωνοῦντα καὶ πάσχοντα τὰ κακά. ὅτι καὶ αὐτὸς ἔμελλε πάσχειν τὴν κλίσιν. ὁ κοάλεμον, τὴν ἀνοηταίνουσαν οὕτως εἶπεν. ἔγκειται δὲ τῇ λέξει τό, τε ἀλέον καὶ τὸ κοεῖν, ὃ ἐστι νοεῖν. τὴν οὖν ἀνόητα καὶ μάταια κοοῦντα, κοάλεμον εἶπεν. Κοάλεμον κοινὰ ἐκπέπλευ. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσι, σημαίνει τὴν μωρὸν, παρὰ τὸ κοῶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ νοῶ. Κοάλεμοι, οἱ ἀνόητα κοοῦντες, καὶ νοοῦντες. Κοάλιοι, βάρβαρον ἔθνος. Κόαλοι, βάρβαροι. Κοὰξ, βάτραχος. Κοὰξ κοὰξ, ἐπίφθεγμα τῶν βατράχων. Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις, βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

Κόαρον, ἐλάχιστον. Κοάσαι, αἰσθέσθαι. Κοαχλίσκον, ἄρτος. Κόβακτρα, κολακεύματα, πανουργήματα. Κόβαλα, κακοῦργα, καὶ ἀνελεύθερα. Δίδυμος, κατεσωμιλημένα, ἀπατηλικὰ, καὶ κακοβούλους τοὺς κοβάλους λέγει. Κόβαλα, καλοῦσι τὰ πανουργεύματα, σοφίσματα, κλέμματα. καὶ κοβαλεία, ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος Λατίρῳ αἰτίολος. οὐ γὰρ ὡς ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον ἔνα καὶ κόβαλον, νομιστέον τὴν Διόνυσον. Ἀριστείδης δὲ ἐν Λατίρῳ ἱστορίας ζῶον, τὴν ὑπέρ φασι κόβαλον, καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀνθρώπους μιμούμενον ἀλίσκεσθαι. Κοβαλεύειν, τὸ μετασπείρειν τὰ ἀργύρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον. Κοβαλεύω, λαιθύω, πανουργεύω.

Κόβαλοι, δαίμονές εἰσί τινες, σκληροὶ περὶ τὸν Διόνυσον. Ἀριστοφάνης καὶ ἀνοχοῦ λέγει ἐκ παραλλήλου κοβάλους καὶ πονηρούς. Κοβαλικεύμασι, τὸ κολακεύειν, καὶ πρὸς χάριν δημηγορεῖν. ἐπεὶ καὶ κλέων ἐδόκει παρὰ τοῖς ἀθηναίοις εὐδοκιμεῖν, διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν, Ἀριστοφάνης. Κόβαλος, ἀνελεύθερος, πανοῦργος, λαιθύς, ἀπὸ τοῦ κοβίλος, ἢ ὁ κακότεχνος. Κόβαρος, ἄσπρακος. Κόβαρα, γελοῖα. καὶ κόβαρος, γελαστὴς, λοιδορητής. Κοβελίσκον, τρυβλίον. Κόγκαλος, κανοπός, ῥόμβος, στρόβιλος, πτύαν. Κογκυλαθέντων, κογκύλιον ἐκπιεζόντων. Κὸγξ, ὅμπαξ, ἐπιφώνημα τετελεσμένοις, καὶ τῆς δικαστικῆς ψήφου ἦχος, ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας. παρὰ δὲ ἀττικοῖς, βλὼψ. Κοχαλίζειν, πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κόχων. Κόχαι, καὶ χάμαι, καὶ τὸ μέτρον. Κόχλων, τὸ ἐλάχιστον λέγουσι, καὶ κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδενὸς ἄξιον. Κόχλου διελεῖν, παροιμία ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίως τι ποιοῦντος. Κογχίτας, εἶδος λίθου. Κόγχαι, αἱ ὄχναι. Κόγχον, τὴν χήμην παρὰ τῷ Ἐπιχάρμῳ. Κόγχον διελεῖν, ἴσον ἐποίησεν. Κόγχος, κοχλίον.

Κοχλαζόντων, γυναικῶν, νύμφαι. Κοχύλαι, κοχλίαι. Κοχλίαι, λίθος σκληρὸς, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κοχλίους τύπους. Κοχύλια, τὰ ὄστρια. καὶ κοχύλη, ἡ πορφύρα. Κόλαλα, ἰχθὺς ὁ κεστρεύς. Κολαλεύεσθαι, ἔνδον διατρίβειν.

Κολαλεύομαι, ἐνδομυχῶ. Κολαλαζομένη, ἀρθροσομένη, ἀγγαρευομένη. Κολαμαῖον, καμπαλικόν. Κολαμύξ, φρύγει τὰς κριθὰς, καὶ ἔργῳ οἰκοδομεῖ. Κολαμεύειν, τὸ ἐν ἰπνῷ φρύγειν, ἢ ἐν ἀγγείῳ. Κολαμὴ, ὄνομα θεράποντος, ἀπὸ τοῦ κολαμεύειν, ἐπεὶ ἦν ἐν ἰπνῷ φρύγειν. Κολαμία, ἰπνία, φρυκτρία, ἀλετρία. Κολλαβίτης, τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φώλεως, ἢ λεπτόν. τὸ δὲ λεπτὸν, ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὃ ἐστι νόμισμα ἕν, ἢ χαλκοῖ τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον, λέγεται ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ κολλαβίτης, νομίσματα τρία. ὁ δὲ ἔσχατος κολλαβίτης, τὸ τέταρτον τῆς φώλεως. Κολλαβίτες, ἄρτος. Κόλαβους, οὓς ἡμεῖς λέγομεν κριτικοὺς ἵππους, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντες. Ἀθηναῖος, λαμπρὸς τῷ γένει. Κολόμαδον, τὸ στρουθίον μῆλον, οἱ δὲ κυδώνιον, οἱ δὲ ἄνθους εἶδος, οἱ δὲ κόσμος περιτραχήλιος. Κολώπα, σῦκα χειμέρινα, καὶ καρύων εἶδος περσικῶν. Κοθοί, αἰσθάνεσθαι, ποιεῖ. Κόθομα, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου, καὶ κότυλον ὁμοίως. Κοθοῦσιν, ἀλώπηκα.

Κόθορνος, ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον. ὅθεν δὲ καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττον φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸν κόθορνον. Κόθουρος, ὁ κόλουρος. ἀνωφλίαις κοθούροις ἔκλαος ὁρμῶν, παρὰ τὸ κεῖθαν τὴν οὐρὰν, ἢ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων. κόθουρος, καὶ ὁ κλέπτης, καὶ ὁ πρώκτων. Κόθουρος, ἀργὸς, ἄκεντρος. Κοθώ, βλάβη. Κοθωνίδαι, δῆμος. Κοῒ κοῒ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, αἱ παιδίσκαι μιμοῦνται τὴν τῶν χοίρων φωνὴν, κοῒ κοῒ λέγουσαι. Κοία, κλέμμα.

Κοιας, σφαίρας, ἢ λίθους. Κοιάζει, ἐγχορεύει. Κοιάθον, σύνοδος. Κοιᾶται, ἱερᾶται. Κοιγὰ, κοῖλα. Κοίγαλος, τὸ ἐν τοῖς κυμίνοις θηρίδιον. Κοίζω τὰ χοιρίδια, μιμητικῶς λέγεται. Κοίημα, γόγγυσμα. Κοίης, ἱερεὺς καβείρων, ὁ καθαίρων φονέα. οἱ δὲ κόης. Κοῖκα, ἐν αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος, καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη, φορμοί. Κοικύλλειν, περιβλέπειν. κοῖλα γὰρ τὰ ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ δὲ τὸ περιεργάζεσθαι καὶ διατρίβειν περιβλεπόμενον. ἄλλοι, φθονεῖν. Κοῖλα, τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα. Κοίλαλλος, πεδίον, λιβάδιον. Κοιλᾶναι, κοῖλον ποιῆσαι. Κοιλάς, τὸ πλάτος, ἢ τὸ βάθος. Κοιλὰς, τὸ αὔλιον, καὶ ἡ βαθεῖα γῆ.

Κοιλέμβολον καλεῖται, ὅταν δὲ ἡ λίσσομος διφαλαγγία. τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαλύσῃ.

Κοίλαστι, βαθείως. Κοιλία, ὀχετὸς ἐν κορμῷ, καὶ τὸ ἐκ ξύλου οἴκημα. Κοιλία, ἀπὸ τοῦ κοῖλον εἶναι, ἢ ἀπὸ τοῦ κοιμεῖν τὴν τροφὴν καὶ χολοῦν, χολία καὶ κοιλία. Κοιλίας, ὅμηρος διαπαντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας. Κοιλιδιοῦν, οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν αἴρειν. Κοιλίς, δῆμος ἀττικός.

Κοίλισκον, κοῖλον. Κοιλοβόρος, στενοῦργος, ἀγριῶος, ὀλιγοῦργος, ἀλώπηξ. Κοῖλον λόχον, δολίως ἔφη Ὅμηρος τὸν δούρειον ἵππον. καὶ βαθὺν δόλον, προσώπου αὐτόν. λέγεται καὶ ὁ Σοφοκλῆς εἰπεῖν, ὕπτιον δούρειον ἵππον. Κοῖλον τὸ πολὺ δεῖξαι, ἐπὶ τῶν εἰς φυγὴν τρεπομένων. Κοιλόπεζοι, ὁπλίτες. ἔνιοι δὲ οἰκοί. Κοῖλος αἰγιαλὸς, ἁπλῶς ὁ βαθύς. οὐ γὰρ ἂν αἰγιαλοῦ ὀφρὺς, μὴ βαθέος ὑποκειμένου τοῦ κατὰ τὸ ὕδωρ. Κοῖλος θυρεὸν, οὐκ ἔχων θύρας. Κοιλόσωρος, ὁ

ὄντων, διὰ τὸ ἐπὶ συνθλίβεσθαι τὰ ὕδατα. Κνημοὶ, τὰ ὑψηλότερα τῆς ὑπωρείας, ἵνα συνθλιβομένων τῶν ὑδάτων ὑλῶν πυκνοῦνται. τὰ γὰρ κορυφαῖα τοῦ ὄρους δυσβατά τε ὑλοτόμοις, καὶ οὐδὲ λατομηταί εἰσι. Κνημοῦμαι, φθείρομαι.

Κνημοὺς, δασεῖς, τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους.

Κνημοθῆναι, φθαρῆναι. Κνημῶσαι, περιχῶσαι, φράξαι, κλεῖσαι, ἐλθεῖν. Κνησιῶντα, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι. Κνηθιᾶν, κνῆσμα καὶ κνησμονὴ καὶ κνησμὸς, ἐκ τοῦ κνήθω. Κνηκὸν, φοινὸν, ὠχρόν. Κνῆστις, σιδήριον ᾧ ξέουσιν οἱ μάγειροι τὸν τυρόν. καὶ κνῆστις, διὰ τοῦ ι βαρύτονον.

Κνῆστις, ἰδίως ἡ τυροτόμος μάχαιρα, ἣν ὁ κωμικὸς συνθέτως τυροκνῆστιν λέγει. Ὅμηρος διαλελυμένως κατὰ τμῆσιν ὁμολογίας, αἴγειον κνῆ τυρὸν, κνήστι χαλκείῃ. καὶ γέγονεν ἀπὸ τοῦ κνῶ, τὸ κόπτω. ἐξ οὗ καὶ κναίω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι κνάω, τὸ κνάθω. Κνῆστις, κνηστὶς, σιδηρᾶ ξυστρὶς, ἐν ᾗ ξέουσι τὸν τυρόν. ἔστι δὲ καὶ τὴν ῥάχιν ἀκανθῶδες, ἤτοι τὸ ὀπτεῖν.

Κνηκὸς ἄρτος, ἀρτεμίδωρος. Κνηὸν, τὸ κνηρόν.

Κνηστιῶντας τὰς ἀκοὰς, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντας ἀκοῦσαι. Κνῆστρον, ὅπερ καὶ κνίστρον λέγεται. ἔστι δὲ καὶ μαχαιρίδιον, ὑφ' οὗ ξέεται ὁ τυρὸς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κνίδαι, σταῦραι, καὶ κόλα τις. Κνίδη, βοτάνη, καὶ κνίδιος κόκκος. Κνίδιον, κνώδαλα. κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια θηρία, διὰ τὸ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι, κνώδαλα λέγεται ὄντα. κατὰ δὲ καὶ τὰ χερσαῖα, διὰ τὸ ὑπὸ κνιδῶν ἁλίσκεσθαι. Ἡσίοδος, κνώδαλα ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδὲ θάλασσα. Κνίδιος, τὸ πικρόν. κνίδιος δὲ κόκκος, δίφθογγον τὸ δεῖ. Κνιδᾶται, δαλακοῦται, ἴσως ἀπὸ τῆς κνίδης. Κνίδος, ὕσσος ξύλον.

Κνιδωτὸς, κνίδη κατακεντητός. Κνιδώσεις, κνησμοὶ οἱ ἀπὸ τῆς κνίδης γινόμενοι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κνίζειν, τὸ κατατέμνειν καὶ ἐκθλίβειν, συκάμινα κνίζειν. φασὶ γὰρ τὴν συκάμινον κάθυγρον οὖσαν κατατέμνεσθαι σιδήροις τῶν γεωργῶν τὴν φλοιὰν αὐτῆς, ἵν' ὅπως πιαίνειν τοὺς καρποὺς αὐτῆς ἔχῃ. καὶ γὰρ εἰ μὴ τοῦτ' ἦν, ἀπώλοντο ἂν οἱ καρποὶ αὐτῆς ἐκ τῆς οὕτω πολλῆς ὑγρότητος, ὡς γινώσκειν σῆψιν αὐταῖς. Κνίζειν, τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖν, καὶ συντήκεσθαι ἐρωτικῶς. κνιζᾶται δὲ κνίζω, ἀμεταβόλως διὰ τοῦ ι ψιλοῦ, ὅτι προσεχόμενος καὶ τρίβων, λελιασμένα ὑπὸ χαρᾶς ἀφίησιν. ἰστέον δὲ, ὅτι κνίζομεν, καὶ κνίδη, κνησμὸς εἶδος βοτάνης, ἣν ἀκαλήφην οἱ ἰατροὶ λέγουσι. καὶ κνίσα, καὶ ἀναπεμπόμενος ἀτμὸς, ἀπὸ καιομένων θυμάτων. καὶ κνισῶν, τὸ θυσίαν ἔμπυρον θύειν. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν, ὅτῳ ἀγυιεῖς, ἤγουν τοὺς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς καὶ τοῖς κώμαις θεούς. ἡ εὐθεῖα ὁ ἀγυιεύς. καὶ κνισμὸς, ἡ ἐρωτικὴ λύπη. Κνίζων ἢ κνιζόμενος, λυπῶν, ἢ συκάμινα τέμνων. Κνίζων αἰτιατικῇ, λυπῶν ἢ τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κόπτω. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κνῶ, ἐξ οὗ κνήθω καὶ κνίζω, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἠρέμα ξύειν, ὥσπερ βραχύ τι ἄκρον ἐπικνίζοντα χαράσσειν. Κνίπα, πῖλα. Κνιπὸν, ὀλίγον, ξηρὸν μέλαθρα καὶ λεπτούς. Κνιπὰ, ὄμματα περιβεβρωμένα, καὶ ξηρότης τῶν ξηροφθαλμιῶν. Κνιπίδιον, πέρασμα λαβῆς. Κνιπζῶον πλικὸν, ὅμοιον κώνωπι. Κνιπὸς, ὁ φειδωλός. Κνιπότητα, τὸν κνισμόν. ἔνιοι δέ φασι τὴν ξηροφθαλμίαν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κνῖσα, ἀτμὸς, καπνὸς τῶν θυσιῶν, καὶ τὸ λίπος τοῦ ἱερείου, καὶ ὁ ἐπίπλους. Κνίσματα, σπαράγματα, καὶ τὰ κνισθέντων κνίσματα, καὶ μόνον λύχνον ἀχεχαμένα. Κνισμὸς, ἡ κυρίως, ἡ πρὸς τὴν μίξιν βαυχεία καὶ πύρωσις. ὃς καὶ κατακνισμὸς λέγεται. καὶ κατακνίζομαι, ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἔρωτος καίομαι. Κνίσα. κνισήεντα μὲν διὰ δύο σσ γράφεται. Ἡρωδιανὸς δὲ θέλει αὐτὴν μέλλοντος αὐτὴν γινομένην τοῦ κνίζω, δι' ἑνός τε γράφεσθαι σ, καὶ ἔκτασιν λαβεῖν τὸ ι. δηλοῖ δέ φασιν ἡ κνῖσα τὴν κατ' ὀλίγον, ἀπὸ τοῦ ὀπτωμένου ἀναφορὰν τῇ ὀσφρήσει. καὶ ἄλλως. κνίσα, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ λίπους, καὶ ἄλλων ἱερῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀπὸ κρεάτων ὀπτωμένων ἀνάδοσιν τοῦ καπνοῦ. ἔτι δὲ ἡ κνῖσα, καὶ δι' ἑνὸς σ γράφεται, καὶ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, καὶ ἐκ τοῦ κνῶ κνίζω γίνεται, κατὰ τὸν Ἡρωδιανόν. κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ, καὶ οὕτω ποιεῖ ἂν τὸ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ κνίσαν ἦγον περιλειπομένην καπνῷ, εἴτ' οὖν τὴν οὐρανὸν ἱκνουμένην θύμασι. Κνίσα, ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. Κνίσαι, φθεῖραι, ἐλκῶσαι, λυπῆσαι. Κνιβλίον, περικεί-σθαι. Κνισῶν, εἰδώλοις. Κνισμὸς, ζηλοτυπία, ὁ μέλλων τι κνισμῷ αἰδοῖον. Κνιβλοιχὸς, λίχνος. Κνιζὰ, λάχανα σφηνεκεχρημένα. Κνιπάριον, τὸ μικρὸν λίπος. Κνίψα, κνίδαι. Κνὺψ, ζωΐφιον, ὁ γενικὴ τοῦ κνιπὸς, μετακινηθὲν εἰς εὐθεῖαν, καὶ σημαίνει τὸ ὀλίγα διακονοῦντα. Κνοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ χνοῦς, καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος σφιγγί. τινὲς δέ φασι κνοῦν μὲν ἦχον, χνόην δὲ μέρος τοῦ ἄξονος, ὁ χοινικίς. Κνώψ, ὁ ξηρός. Κνύειν, προσ-ον. Κνύειν, κνήθειν, ξύειν. Κνῦ, τὸ ἐλάχιστον. Κνύζεσθαι, μοχθεῖν, κλαίειν, ἀφανίζεσθαι. Κνυζεῦνται, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἐν τῷ κνυζᾶσθαι ἄσημον, καὶ ἀπρεπέστερον ἀποτελοῦσι φωνήν. ὑποψιθυρίζουσι γὰρ φαντασιαζόμενα. λέγεται δὲ κυρίως τὸ κνυζᾶσθαι ἐπὶ τῶν ὀρνέων, καὶ ἐπὶ τῆς ἀσήμου καὶ ὑποδόχου ὀλακῆς τῶν κυνῶν. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ ἀντὶ τῆς ἀσαφεστέρας φωνῆς, ἣν προΐενται τὰ ὀνειρώττοντα παιδία. Κνυζηθμὸν, κνησμὸν ὄντα, καὶ κνυζὸν ἦχον οἱ παλαιοὶ λέγουσι. ἄλλοι δὲ ἐκ τοῦ κνυζῶ, κνυζήσω κνυζηθμὸν, ὡς ὀρχήσω ὀρχηθμόν. καὶ ἐν ἄλλο ῥῆμα τοῦ, παρὰ τὸ κνυζώσω δὲ οἱ Ἴωνες, ὥστε τὸ κνυζῶ κατ' ἄλλας μιμήσασθαι συζυγίας. τριχῶς γὰρ φέρεται, κνυζῶ ἀνυζῶ, κνυζᾷς, ὡς ἐν τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ κνυζῶ, οῖς. οὐ πολλὰ δὲ τῶν περισπωμένων ῥημάτων οὕτω τριλογοῦνται. Κνυζηθμὸς, λέγεται κυρίως ἐπὶ κυνῶν φωνή. Κνυζήματα, ἰδίως λέγουσι τὰ τῶν σκυλάκων ἀποφθέγματα. Κνυζίω, ἀσαφῶς ποιῶ, λυπήσω. Κνυζὸν ἄγρα, ἐπιτήδειον, καὶ πολυμαθέα. Κνυζοί, οἱ τὰ ὄμματα κνυζοῦντες. Κνυζόμενον, εἶναι τὰ φωνὴ κυνῶν. ἢ κνυζούμενον, τοθιὲν φθεγγόμενον. Κνυζώμενος, ἐπὶ κυνός. καὶ κνυζοῦται, ἀντὶ τοῦ λυπεῖται. Κνύζω, λάχανον ὅμοιον σελίνῳ. Κνυζώσω, κνυζῶ, τὸ διαφθείρω καὶ κακῶ, ὁ μέλλων κνυζώσω. Κνυζώσω, ἀντὶ τοῦ ξηρανῶ, ἀσαφῆς καὶ ῥυσοὺς ποιήσω. ἐπειδή φασιν οἱ τῶν καταλειπτῶν ὀφθαλμοί. κατὰ δὲ ἴσως καὶ οἱ τῶν κυνῶν. διὸ καὶ ἐντεῦθεν παρῆχθαι δοκεῖ τὸ κνυζοῦν. καὶ κνυζηθμὸς ἐπὶ κυνῶν λέγεται. Ἡρωδιανὸς ἐμφαίνει, ἀπὸ τοῦ κνύζειν γενέσθαι τὸν κνυζηθμόν.

Κνυζοῦται κύων, ἀμεταβόλως, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ὅτι προσεχόμενος καὶ τρίβων λελιασμένα ὑπὸ χαρᾶς ἀφίησι. γράφεται καὶ κνυζοῦται. Κνύζα, κνησμός. ἀπὸ τοῦ κνύζεσθαι, ἐπὶ τῶν κυνῶν. καὶ ἡ κόνυζα, κατὰ συγκοπήν. Κνύος, ἄκανθα μικρά. Κνυὸν, σμικρόν. Κνῦμα, ὀνοματοποιεῖται τῇ μιμήσει τοῦ ψόφου, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἠρέμα κινούμενον, ἐπὶ δὲ τῶν κυνῶν γίνεται κνυζηθμός. Κνῦμα, ὁ ἠρεμαῖος κνησμός.

Κνωπεύω, θηρεύσω. Κνώσσω, παρὰ τὸ ὄκνω, τὸ βλέπω, ὃ παρὰ τὸ κινεῖσθαι τοῦ βλέπειν. Κνώδακες, οἱ ἐν τοῖς φορτοφόροις ἀσκοί. Κνώδαλον, κυρίως ἐπὶ τοῦ θαλασσίου θηρίου. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ χερσαίου. κνώδαλον παρὰ τὸ κνεῖν ἁλίσκεσθαι. καὶ κνώδαλα, τὰ τῆς θαλάσσης κεφαλαὶ οὕτω καλοῦμεν. καὶ ἄλλως κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων ἡ λέξις τάττεται. Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, κνώδαλα ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα. λέγεται παρ' Ὁμήρῳ τὸ χερσαῖον, παρὰ τὸ ὑπὸ κνιδῶν ἁλίσκεσθαι.

δας, καὶ οἱ ῥᾶον ἀναβαινομένους φασί. Κλῶν, συντρίβων, ἐπικλῶν. Κλώνακα, ῥάβδον, καὶ τὰ κλημανώδη χωρία.

Κλώναξ, κλάδος. Κλῶντος, σωῶντος, συντρίβοντος.

Κλῶνες, αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων. Κλωναρίως, τοῦ κλωναρίου τοῦ δενδρου. Κλωὸς σύκινος, οὕτως ἐκάλουν τὸν κλοιὸν λέγων. σύκινον δὲ, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ ξύλου. ἄλλως, τὸ καλλάιον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ᾧ εἰώθασι τοὺς κύνας δεσμεύειν ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἔστι ξύλινον. Κλωπᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν, δόλον, καὶ τὸ λάθρα καὶ ἀφανῶς ἰέναι, καὶ ψεύδειν, καὶ κλέπτεσθαι.

Κλώπεια, ὀρχηστὶς ἦν, ὡς ἰάμβων ἐν τῇ ἄρτυς διατριβῶν.

Κλῶπες, κλέπται. Κλωπημένη, λάθρα καὶ ἀφανῶς κεκρυμμένη καὶ ἐψευσμένη, παρὰ τὸ κλέπτεσθαι, οὕτως τὸ σφοδυμεῖσθαι ἔλεγον. Κλωπεύω, κλωπιτεύω, ἀντὶ τοῦ κλέπτω. κλωπικὸν δὲ, μικρόν. Κλώσκειν, ἐπικλώθειν. Κλωστὴρ, τὸ κεκλωσμένον νῆμα. Κλωστῆρα, θυγάτηρ, καὶ τὸ νῆμα. Κλὼψ, ὁ κλέπτης, καὶ ὁ λευκὸς, παρὰ τὸ κλέψαι μέλλοντα γίνεσθαι, κατὰ ἀναβολὴν τοῦ ω, κλὶψ καὶ κλὸψ, καὶ κατὰ ἔκτασιν κλὼψ. ὡς βλίπω βλὶψ καὶ βλὼψ, ὁ γραβός.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ ΚΑΙ Ν.

Κμίλαθρα. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ κ πρὸ τοῦ μ, οὐ δύναται εὑρίσκεσθαι ἐν ἀρχῇ λέξεως. τοῦ γὰρ καλύκμενος οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει τὸ ἁπλοῦν αὐτοῦ, ἤγουν τὸ κμῆτε, καὶ τὸ κέκμηκα, ὃ δηλοῖ τὸ κεκοπίακα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κεκάμηκα. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς τὴν Πάμφιλον ἀναγνοῦν ἐν ταῖς γλώσσαις τὸ κμίλαθρα. σημαίνει δὲ τὰς δοκούς.

Κμητὰ, πεποιημένα, πεπονημένα. Κνηδάλλεσθαι, κνᾶσθαι. Κνάζει, βοηθεῖ. Κνάθω, κνήθομαι. Κναιόμενον, κατακοπτόμενον. Κναίω, τὸ λεπτύνω. κναίω, τὸ κόπτω.

Κνᾶκον, ἐν ἐπιγράμμασι, κνᾶκον ὑπαυχένιον τῇ δ' ἀνέθηκε τράγον. Κνακὸν δέρμα, παρὰ Θεοκρίτῳ. ἤγουν ξανθὸν, ἢ λευκόν. λευκὸν μὲν, ἀπὸ τοῦ καρποῦ. ξανθὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄνθους.

Κνάκωνα, τὸν κνήκου χρόαν ἔχοντα. ἄλλως κνάκωνα, τὸν λευκὸν τράγον, ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος, ἢ λάσιον. Κνάκωνα, λευκὸν, ἢ πυρρὸν, ἀπὸ κνήκου τοῦ σπέρματος, παρὰ Θεοκρίτῳ. Κνακὸς, ψαρὸς ἵππος. Κνακὸν, λευκὸν, πυῤῥόν. Κνάμπτει, κάμπτει, καταξαίνει, κατέχει. Κνάμπτομαι, κακοῦμαι, κατακοπτοῦμαι, καταξύομαι. Κνᾶν, κόπτειν, ξύειν. Κνὰξ, γάλα λευκόν. Κνάφω, ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται κνάπτω, ὡς χῶ χάπτω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κναφος. σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτὸν, ᾧ τὰ ἄπλυτα τῶν ἱματίων ἐπισύροντες κατασπαράττονται. ἀλλαχοῦ, μὴ μέγαν περὶ κναφου περιεσκέχθαι κύαθον. Κνάπτειν καλοῦσι πλύνειν, σμῆχον ἐντεῦθεν τὸν ὁδόντων καλοῦσι τὴν πλύσιν. Κναπτόμενον, ξαινόμενον.

Κνάπτω, τὸ ξαίνω, καὶ καθαίρω, ἐξ οὗ κναφεὺς καὶ κναφεῖον. ἔκναπτον, τὸ κάμπτω, ποιητικῶς. Κνᾶσθαι τὸ οὖς, οὐ κνήθειν.

Κνάσαι, ὀλίσαι, λυπῆσαι. Κνασέαιον, εὐλαστρον. λαλιστικόν. Κναφεῖον, ἐν ᾧ τὰς ἐσθῆτας κναπτουσιν, ὃ δὴ βάπτουσι.

Κνάφος, ἀκανθῶδές ἐστιν, ᾧ ξέουσι τὰ ἱμάτια. Κνάφος, ὄργανόν ἐστιν ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον. δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους ἐστρέβλουν, ὅμοιον ὄντι κναφικῷ κτενί. κναφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κναφον. ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες. Κναφεῦσι, πλύνουσι τὰ ἱμάτια. Κναφεύς. ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ, κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ. οἱ παλαιοὶ δὲ ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ κνάφος. ἔστι δὲ ἀκανθῶδές ἐστιν, ᾧ ξέουσι τὰ ἱμάτια. οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάψιν. κναφεὺς δὲ παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω. Ὅμηρος, ἐπὶ δ' αἴθοπα κνῆ τυρόν. καὶ κνῆστι χαλκείῃ, παρὰ τὴν τοῦ φαίνους γνάψιν, ἄλλως δὲ παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Κναφεὺς, ὁ πλύνων τὰ ἱμάτια. Ἀριστοφάνης, ἀπόδος θοἰμάτιον ὡς κναφεῖ πρόβαλον. ἀττικῶς διὰ τοῦ κ, κοινῶς δὲ διὰ τοῦ γ. Κνάω, τὸ κνήθω. Κνεῖν καὶ ξύειν, τυρὸν ὅθεν, ἔτι κόπτειν. ἐξ οὗ καὶ τὸ κνηστὸν γίνεσθαι. παράγει δὲ χάσκεις πιλοῦτας, ξύομαι δ' οὐδὲν ἰσχύων, τουτέστι κνῶμαι. καὶ Σώφρων, βαιὰ δ' ἐξύσματα ἐκ πολλοῦ εἰς κεφαλὴν, ἤγουν κινοῦμαι. ξυόμενοι ἄνθρωποι ἥδονται, καὶ ὄφιν γίνεσθαι, ὅπερ τοῖς ἀφροδισιάζουσι. Κνεόμενον, ξυόμενον. Κνέφας. δῆλον ὡς φωτὸς στέρησις ἐστὶ τὸ σκότος. διὸ καὶ κνέφας λέγεται, ὡς κενὸν φάους. Ὅμηρος δὲ ἑσπέριον δηλοῖ αὐτὸ, εἰπὼν, ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. Κνεφαῖος, ἔτι σκότους ὄντος, καὶ μήπω γενομένης ἡμέρας. Κνέφαλον, τύλη. Κνέφας ἱερὸν, τὸ βαθὺ καὶ μέγα σκότος. ἄπει καὶ ἐπὶ μεγάλου πολλάκις τὸ ἱερὸν τίθεσθαι.

Κνέφει, σκότῳ. Κνέφος, σκοτεινός. Κνέωρον, φυτόν ἐστιν, ὃ τοῖς θεσμοφορίοις ὑποστρώννυται, καὶ ὁ εἰς κάθαρσιν χρῆται, καὶ γυναικεῖον μέρος. Κνῆ, ξύεται. Κνηθόμενοι, τριβόμενοι, ὑποκνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. Κνηκίας, ὁ λύκος. Κνηκὶς, ἡ περιλαβὲς ζώνη, τὸ μικρὸν νέφος. Κνῆκος, κνήκου δὲ τοῦ ἄγρου κατάσκοπος, καὶ δίφρος λεπτὸς, καὶ νεφέλιον λεπτὸν, καὶ μελανία, καὶ ἔλκος. Κνήκις ὑπώπιον, μελανίας τις ἐν σώματι. ἄλλοι ἐπὶ τὸν νεφρὸν εἶπον. Κνηκὸν, τὸ πυρρὸν χρῶμα ἐπὶ τοῦ ἄνθους. ὅτε δὲ ἐπὶ καρποῦ, τὸ λευκόν.

Κνῆκος, λευκὸς, καὶ εἶδος ἐστι σπέρματος, καὶ πυρός.

Κνῆμαι, τὰ ἔμπροσθεν τῶν σκελῶν. ὧν τὰ ὄπισθεν ἀντικνήμια λέγεται. καὶ κνημῖδες, τὰ περιτιθέμενα τοῖς σκέλεσιν ὅπλα. ἀφ' οὗ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ, ἤγουν εὔοπλοι, ἀπὸ μέρους τῆς παντὸς ὁπλίσεως νοουμένης. Κνημαῖον, τοῦ τῆς κνήμης, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κνήμαργος, κνημαῖδες, παχύκνημος.

Κνήματα, ξύσματα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κνήμη, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ γόνατος. γαστροκνήμη δὲ, τὸ ὄπισθεν παχύ. Κνήμη, ἡ τοῦ σκέλους καχέξις. ἀπὸ τοῦ κακῶς, κνήμη, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνήμη. οἷον τῆς κινήσεως αἰτία. ἰστέον, ὅτι τὰ ἔμπροσθεν λέγουσιν ἀντικνήμιον, τὰ δὲ ὄπισθεν γαστροκνήμιον. κυρίως δὲ κνῆμαι λέγονται, τὰ διαιροῦντα ξύλα τὰς χοινικίδας τοῦ τροχοῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὰς ἐξοχὰς, καὶ προβάσεις, καὶ καθόλου τόπους τῶν ὀρῶν. Κνημίαι, φθορεῖ. καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων, ὅπου τὸ ἐπὶ κλίνην. Κνημῖδας, οὐκ αἰεὶ λέγει πολεμικὰς, ἀλλὰ βοὸς, δι' ὧν κνήμας τοὺς ἀγρότας κολλῶνται. οὕτω δὲ καὶ κυνέην αἰγείην, οὐ τὴν ἐν μάχῃ χρησίμην, ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἐξ αἰγὸς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Κνημῖδες, ὅπλον σκέπον τὰς κνήμας, ἀφ' ὧν καὶ παρονομάζονται. τούτων τὰ ἄκρα ἐπισφύρια λέγονται, ὡς τοῖς τῶν ποδῶν κάτω σφυροῖς προσαρμόζοντα. Κνημὶς, ὅπλον σκέπον τὰς κνήμας τῶν πολεμιστῶν, ἀφ' οὗ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ, ἀπὸ μέρους οἱ εὔοπλοι. κνημαὶ δὲ ἐπὶ ὀρνίθων λεπτῶν μερῶν λέγονται, οὕτω καὶ αἱ κνημῖδες. Κνημὶς, καὶ τὸ εὐκνήμις. βαρύνεται δὲ τὸ εὐκνήμις κατὰ τὸ τὰ εἰς ις θηλυκὰ ὀξύτονα, εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει τὸ θηλυκὸν μόνον γένος, καὶ τὸν φύσιν τόνον φυλάσσει. οἷον σκελὶς, περισκελίς. εἰ δὲ μεταληφθῇ γίνεται, καὶ ἀρσενικοῦ γένους, μεθίσανται εἰς βαρεῖαν τάσιν. οἷον ἐλπὶς, δύσελπις. τὸν γὰρ κοινὸν ὄντα ἐστὶ γένος. ταύτῃ τι καὶ ἡ καταιγὶς μὲν ὀξύνεται, ὡς μονογενής. ἡ δὲ μελαναιγὶς βαρύνεται. οὕτω καὶ ἡ κλεὶς, εὔκλεις. κνημὶς, εὐκνήμις. ὁμοίως καὶ ψηφὶς, πολύψηφις. ὡς ὁ πολυψηφῖδα παρ' ὄχθην φεύγων. ὁ οὕτω μὲν ὁ εὐκνήμις βαρύνεται. Κνημὶς, ὄρος. ὅθεν οἱ ἐπικνημίδιοι, ἀπὸ ὄρους κνημῖδος. Κνημοὶ ἴλας, αἱ μετὰ τοὺς πρόποδας, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζῴων μετὰ πόδας κνημῶν. οἱ δὲ περὶ Διονύσιον τόπους ἑρμηνεύουσι τοὺς κρημνούς. καλῶς φασι καὶ αὐτοὶ, ὡς τῶν ταπεινοτέρων τόπων ἐν τοῖς ὄρεσι. λασιώτερον

αἰγιαλῷ ὕδατος οὔσης, ἐπικλύζεσθαι. Κλυδώνιον, πλάγος. χειμὼν, καὶ θόρυβος πραγμάτων. Κλῦθί μοι, ἐπάκουσόν μοι.

Κλύει, ἀκούει. Κλύζει, πλημμυρεῖ, ῥέει, βρύει. Κλύζω, τὸ διὰ κλυστῆρος ἰατρεύω, ἀφ' οὗ κλυστὴρ, τὸ ἐργαλεῖον, δι' οὗ κλύζουσι. κλύζω, τὸ ὕδατι καλύπτω, ἀφ' οὗ ἐπίκλυσις, ἡ τῶν ὑδάτων ἐπιῤῥοία, ὅταν καλύπτῃ τὴν ἐπιφάνειαν. καὶ κατακλυσμὸς καὶ κλύδων, ἡ ταραχὴ τῆς θαλάττης. καὶ κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάττης, ὅταν παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ὕδατος οὔσης ἐπικλύζηται. καὶ κλυζόμενα, τὰ ὑπὸ τοῦ ὕδατος καλυπτόμενα. Κλύζουσιν, ἤγουν ἔκλυζον, ἐξ οὗ καὶ ὁ κλύδων παρῆχθαι. Κλῦθι, ἄκουσον, πέπλασται ἀπὸ τοῦ κλύω. εἰ μὴ γὰρ εἴη τοῦ κλῦθι, τὸ κλῦμι οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. Κλῦθι, λῦθι, φῦθι, μακρᾷ παραλήγεται, ἀπὸ τοῦ κλύω, λύω, κατὰ μεταπλασμὸν γινόμενα. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται, ὁμοίως καὶ τὸ ὄρνυθι, καὶ τὸ ἴσθι βραχύνεσθαι. Κλῦθι, κλύω ποιητικὸν, ἀκούω κοινόν. κλύω ἐστί πως, ἔκλυον παρατατικὸς, μέλλων ἀπὸ τούτου οὐκ ἔστι, λέγεται δὲ ὁ τοῦ κοινοῦ ἀκούσω. ἐπὶ τῇ κοινῇ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ ἐρείδεται, καὶ ἡ ἀττικὴ γλῶττα, καὶ αἱ ἄλλαι, αἷς μάλιστα χρῶνται οἱ ποιηταί. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ κοινὴ λέγεται, ὅτι μετέχουσιν αἱ ἄλλαι αὐτῆς. κοινὸν γὰρ οὗ μετέχουσι τὸ ἐλάχιστον δύο, καὶ προτεταγμένη [?] ἐκείνων, αὕτη ἐπάγεται, ἔοικε μὴ ἔχουσα αὐτὴ τῶν πάντως δηλοῦν, ὅτι αἱ ἀποτεταγμέναι [?] πᾶσαι χρῶνται αὐτῇ, καὶ αὕτη πάσαις αὐταῖς. ἀόριστος δεύτερος ἔκλυον, ον, ε, ἀφ' οὗ προστακτικὸν κλύε, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν κλῦθι. μεταπλασμὸς δέ ἐστιν, ὅταν τέλος ὀνόματος, ἢ ῥήματος, ἐφ' ἑτέρου τέλος τραπῇ οἰκεῖον τοῦ τρεπομένου. οἰκεῖον δέ ἐστιν, ὡς δηλονότι ἡ αὐτὴ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐν ἄλλοις χρῶνται ἂν, ἢ ὁ αὐτὸς χρόνος τοῦ ῥήματος, ὡς τοῦ ἀορίστου τέλος τὸ ε ἐτράπη εἰς θι, ᾧ τέλει χρῶνται ἂν ἀόριστος προστακτικὸς ἐν ἑτέροις. Κλύμενος, οὕτω λέγεται ὁ ἅδης, ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. Κλύμενος, ἰατρὸς ἀφυής. ὃν Ἀπολλοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ μορσίμῳ, διὰ τὸ καὶ τὸν μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀγνῶ [?]. ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ μόρσιμος. λέγεται δὲ καὶ ὁ κλεινὸς, ὡς Ἀντίμαχος, κλυτοῦ [?] τε κλυμένοιο [?] ἀμηκλαίνης [?]. Κλυστὴρ λέγεται ὡς ποτήριον, ὃ ἄλλο τι ἀγγεῖον, οἷον ὑδροσκόπιον [?], ἢ χύτρα. κλύσαι δὲ ἐθέλοντες, καταχέω μετὰ προθέσεως τὸ βρέχω. Κλυστήριον, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ κλυστῆρα προθέμενος, ἐξήγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα. Κλυτοὶ, ἔνδοξοι, ἀγαθοὶ, καλοὶ, τίμιοι, πολλοὶ, ἢ πανταχοῦ ἀκουόμενοι. Κλυτίδα, κλυτοῦ παῖ.

Κλυταιμνήστρα, κύριον ἡ γυνὴ τοῦ ἀγαμέμνονος. Κλυτόδιον [?], λέγει Ὅμηρος κατὰ συγκοπήν. τὸ γὰρ ἐντελὲς κλυτοπώλοις [?], ἐκ τοῦ κλυτίου, ὁμοίως τῷ ἀλεξιάδης [?]. Κλυτίος, παρ' Ὁμήρῳ ὡς τρίβραχυ κύριον, παροξύνεσθαι, ὡς καὶ τὸ τυχίος, καὶ τὸ ὀλίος, καὶ τὸ δολίος. Κλυτομήτης, ἀκουστοὶ θρηνοῦν [?].

Κλυτόπωλος, ἡ ἀντὶ τοῦ εὔιππος. διὰ τὸ πανταχοῦ φθάνειν τὸν θάνατον, ἢ οὗ κλυτὴ ἡ ἐπιπόλωσις [?], ἤγουν ἐπέλευσις. διὰ τὸ ἐξάκουσιν τῶν θρηνούντων ἐπιθανάτιον, καὶ ὁ εἰθισμένος αὐτοῦ οἰκεῖ προπαροξύνεται κατὰ τὸ εἴπωλος. ἔστι δὲ σιοδές [?] ὅλως, οὗ κλυτὴ ἡ ἐπιπώλησις, ἤτοι ἔφοδος. μισοῦσι γὰρ τοὺς θανόντας οἱ ἐπ' αὐτοῖς θρηνοῦντες, ἢ ὁ κλυτοὺς ἔχων ἵππους. Κλυτόπωλος, εὐδοξόπωλος, ἱππικὸς ἀγαθός. Κλυτὸς παρὰ τὸ κλύω, τὸ δοξάζω, γίνεται κλυτὸς, ὁ ἔνδοξος. καὶ κλυτὰ, τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα. Κλυτὸς ἱπποδάμεια, δυσὶ διαλέκτοις ὑπόκειται. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ, ὅτι δωρικὴ καὶ ἀττικὴ τὸν ἐν τοιούτοις [?] ἐναλλαγὴ τῶν γενῶν. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα πολλαχοῦ δηλούμενα. ὧν καὶ τὸ ἐν ἄλλοις …, … ἐν τῇ κατὰ … καὶ τὸ ἐγγελάσειαί μοι γεωργὸς, καὶ πλάνος φρενῶν, ἡ πλάνη, καὶ φαῦλος οὗτος, καὶ ὁ λὸς λαός [?]. καὶ ἡ ἑορταῖος, παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ καὶ τηλικοῦτος, καὶ δεινὴ θεὸς, καὶ μάταιος ἀπόλλω [?]. τὸ δὲ ἦμαρ τῷ, ἀντὶ τοῦ τῇ ἡμέρᾳ. Κλυτὸς ἱπποδάμεια, ὑφέσεις θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττεσθαι ἐπίθετα, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ. κλυτὸς ἱπποδάμεια, καὶ θερμὸς ἀϋτὴ, καὶ ἠπειρὸς πολιοῖο. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, δαιζομένου πόλεος. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασι προσφέρουσι καὶ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα, καὶ πάλιν ἀρσενικοῖς τε καὶ θηλυκοῖς ἐπιφέρουσιν. οἷον ἀγχοῦ [?] παιδίον, καὶ κάτοπτρον καλλίστη, καὶ γύναιον ἐρχομένου, καὶ μειράκιον λέγων, καὶ παιδίον βαδίζων. καὶ Ὅμηρος, τέκνον φίλε τοῦ τεκέσθαι [?]. Κλυτὸς ἱπποδάμεια καὶ ἐφὸ … καὶ τὰ χεῖμα, τὰ γυναῖκας. καὶ παρὰ Πλάτωνι, διάγοντε καὶ φέροντε. καὶ Ὅμηρος ἐπὶ ἵππων καὶ ἀθανάτους ἔφη, οὐκ ἄρ' ἐφ' … ἔχων πληγέντε ἀθανάτω, καὶ ἴστοι ἀθάνατοι … καὶ τῶν οὐδετέρων … ἐπίθετα ἀρσενικὰ, ἅτερα, ἃ μετοχὰς τοῖς θηλυκοῖς συντάσσειν, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς ἄνω. Κλυτὸς ἔργοις, ὁ ἀλλοτριουργὸς [?]. Κλυτότεχνης, ὁ ἥφαιστος, ὁ ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικήν. ὥσπερ λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλόεις θεὸς, ὁ χαλκεύς.

Κλυτότοξος ἀπόλλων καλεῖται, ὡς σὺν τῇ μαντικῇ καὶ μουσικῇ καὶ ἰατρικῇ ἐπιστατῶν καὶ τῇ τοξικῇ, κατὰ τὸν μῦθον. ἔστι δὲ ὡς ἐπιδεικνυμένων [?] δοκούντων εἶναι, ὅτι τοῦ κλύειν καὶ τοῦ κλέος, ὅ ἐστι κλεΐζειν καὶ δοξάζειν. ἐκ μὲν τοῦ κλύειν, τὴν κλυτοτόξον συνίστησι. ἐκ δὲ τοῦ κλύειν, κλυτὴν ἑκατόμβην φασὶ ποιητάς. Κλύων, ἐπακούων. Κλύω, σημαίνει τὸ δοξάζω, καὶ τὸ ἀκούω. ἐκ τούτου κλῦμι, ἔκλυον, ες, ε, κλῦε κλύοντος, κλῦθι καὶ κέκλυθι. Κλύω ποιητικὸν, τὸ ἀκούω κοινόν. ἀφ' οὗ κλυτὸς, ὀνομαστός. καὶ περίκλυτος, ὁ περιβόητος. καὶ ἀγάκλυτος, ὁ ἄγαν καὶ λίαν ὀνομαστός. καὶ τηλέκλυτος, ὁ ἐκ προγόνων ὀνομαστὸς ἢ ὁ περιβόητος [?]. καὶ κλύω, τὸ μανθάνω. καὶ κλύω κακῶς πρός τινος, ἤγουν ἀτιμάζομαι παρά τινος. Κλῶ, σημαίνει πέντε, τὸ καλῶ, ἐξ οὗ καὶ κλῆρος. τὸ ἐπαινῶ, ἐξ οὗ κλεῖ, τὸ ἐπαινεῖ. τὸ κλάω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω κλῶ. τὸ φωνῶ, ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν κλέω [?] κλῶ. τὸ ἐμποδίζω, ἐξ οὗ καὶ κλοιὸν, τὸ ἐμποδίζειν. Κλωγμὸς, ὁ διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος, … οἷον οἱ ἐλάται ποιοῦσιν ἵπποις [?]. Κλῶδες, κλῶπες [?]. Κλώδωνες [?], αἱ βάκχαι τοῦ Διονύσου παρὰ μακεδόσιν, αἱ κληθεῖσαι … ἀπὸ τῆς μιμήσεως.

Κλωζέσθαι, καὶ συρίττεσθαι, ἐπὶ δὲ ὅτε καὶ λίθοις βάλλεσθαι.

Κλώζω, τὸ διὰ ψόφου τινὸς χλευάζω, ἀπὸ τῶν κολοιῶν [?], κλώζειν γὰρ ἐπὶ τῆς φωνῆς λέγεται αὐτῶν. Κλώζω, καὶ κλάζω, ἐκ τοῦ κλῶ. κατὰ τὸ κλώζω, λέγονται κλώζεσθαι καὶ ἀποσυρίττεσθαι οἱ ἐν θεάτροις νικώμενοι, καὶ κλωγμὸν πάσχειν.

Κλώθει, κατασπᾷ, ἐπιμερίζει, νήθει, βλαστάνει, καλῶς σύζεται [?]. Κλώθειν, στρέφειν λέγεται. εὔκλωστος, εὔστροφος, καὶ εὔστροφος. Κλωθὼ, ἡ κατακλῶσα, … ἐκ τοῦ αἱ κλωθοὶ, οὗ ἡ εὐθεῖα ἡ κλωθώ. δηλοῖ δὲ τὰς μοίρας, παρωνομασθεῖσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς κλωθοῦς. καὶ αὗται μὲν οὕτως. ἴσως δὲ μᾶλλον οὐχ ἁπλῶς μοῖραι, αἱ κατακλῶθες, … ἡ ἁπλῶς μοῖρα. κατακλῶθες δὲ, αἱ μὴ εὐτυχεῖς, διὸ καὶ βαρεῖαι λέγονται. Κλωθὼ, μία τῶν μοιρῶν. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἐπικλώθειν ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. Κλωκοῦσα [?], τὸ … ἐπ' ἀμφοτέροις ποσίν. Κλώμακες, τραχεῖς τόποι.

Κλωμακόεσσαι [?] πολλὰ ἀποκλίματα [?] ἔχουσαι, ἀφ' οὗ τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινὴν σημαίνει, ἢ κρημνώδη, ἢ δύσβατον. Κλωμακόεν, ἐπὶ ὀχυροῦ τίθεται τόπου, ἐν ᾧ εἰσι κλώμακες, ὁποῖον καὶ ὁ Λευκόφρυν [?] μιμεῖται. ὅ ἐστι τόποι ἢ λόφοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς … τραχεῖαι δὲ αὗται, καὶ πετρώδεις, καὶ ἀναβάσεις εἰσὶ κατακλῶσαι τοὺς δι' αὐτῶν βαίνοντας. φυλάττεται δὲ ἡ λέξις … καὶ νῦν, εἰ καὶ μὴ ἀκριβῶς. … περὶ τοὺς παφλαγόνας. οἱ κρημνώδεις τόπους, τοὺς πετρώδεις.

Κλίματα, ὑποδήματα. Κλιματαφόρος, ὁ ἐπὶ κλιμακίου ἔχων τὴν πυράν. κλιμακίς τις τῶν πυρῶν. Κλιμακίδες, αἱ τῶν πλοίων ἀποβάθραι. Κλῖναι, τροπαὶ τῶν μαχομένων. καὶ τὸ περιέχεσθαι ἔξωθεν ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ τὸ σύνεσθαι.

Κλῖναν, ἔστρεψαν, ὑπεχώρησαν. Κλινάριον, κραβάτιον ὑποκοριστικῶς. Κλίνω, παρὰ τὸ κλῶ. κλώθειν γὰρ λαμβάνει τὰ κλινόμενα, περιστρεφόμενα τῆς ὀρθότητος. Κλίνη, τὸ κραββάτιον. Κλίνθη, ἀπὸ τοῦ κλίνω. αἰολικῶς ἐστι τὸ πιστῶν. Κλίνθη, ἐκλίθη. Κλιντὴρ, θρόνου εἶδος, περὶ ὃν ἔστιν ἀνακλιθῆναι, ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομα ἢ ἀνακλιντήριος. Κλινίδιον, ὄνομα ὑποκοριστικὸν, τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων διὰ τὸ ιδιον γινόμενα οὐδέτερα ὑποκοριστικὰ, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον μοῖρα μοιρίδιον, ἑταίρα ἑταιρίδιον, κλίνη κλινίδιον, πύλη πυλίδιον, πέρνα περνίδιον, ψυχὴ ψυχίδιον. πλὴν τοῦ γῆ γήδιον, τὸ χωρίδιον, ὃ φυλάττει τὸ η. ξίφος ξιφίδιον, τεῖχος τειχίδιον, καὶ ἕτερα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ις θηλυκῶν διὰ τοῦ εως κλινομένων, διὰ τοῦ ιδιον γινόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. οἷον ὄνησις ὀνήσεως ὀνησείδιον, ἅλυσις ἁλύσεως ἁλυσείδιον, τάξις τάξεως ταξείδιον, δάμαλις δαμάλεως δαμαλείδιον, ῥῆσις ῥήσεως ῥησείδιον, λέξις λέξεως λεξείδιον, κτῆσις κτήσεως κτησείδιον, καὶ ἕτερα. Κλινθήτην, ἐκλίθησαν.

Κλινὶς, ἐπὶ τῆς ἁμάξης νυμφικὴ καθέδρα. Κλινὶς, βάθρον ἢ κλινὶς εἰσθεμένον ἐγκοίλιον, ὅτι λαμβάνει ἀπὸ τῆς κλινίδος. καὶ κλινίδιον, ὑποκοριστικῶς. Κλινοκομοῦντα, ἀσθενοῦντα ἐστὶν ἐν τῷ ἰατρῷ. Κλινοπετὴς, κλινήρης. κλινήρης δὲ, παραλελυμένος. Κλινοχαρεῖς, ἐπὶ δίφρου καθήμενοι. Κλινόστρωχον, τὴν ψιαθίδα. Κλινστὴρ, εἶδος ἀνακλιτός. Κλιντῆρες, εἶδος φορείου ἢ κλινίδιον, ἔχον ἀνακλίσεις, οἷον τὸ νῦν κλινοκαθέδριον. Κλισιάδες, αἱ διπλαῖ θύραι. Κλισία, καὶ σκηνὴ ταυτὸν, πλὴν ὅτι ἡ μὲν κλισία, μιμεῖται πῶς οἰκίαν, πύλας τε ἔχουσα ἔσω, καὶ μοχλὸν ἐπὶ τὰς πύλας. ἡ δὲ σκηνὴ, οὐκ ἀπὸ ξύλων ἐξ ἀνάγκης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σινδόνων ἢ πίλων τινὶ συνίσταται. ὅθεν καὶ ἡ σκηνοῦται τὸ ἔθνος παρονομάζονται. δῆλον δὲ, ὅτι ἡ κλισία, καὶ κλισιὰς λέγεται. φησὶ γοῦν Ἡρόδοτος, ὅτι μεγάλας κλισιάδας ἀναπετάσαντες τοῦ τείχους. ἔοικε δὲ ἡ κλισία, ἀπὸ τοῦ κλισίου οὐδετέρου παρονομάζεσθαι. ἔστι δὲ τὸ κλίσιον, δουλικὸν καὶ εὐτελὲς οἴκημα. ὡς δὲ τῷ Δίωνι δοκεῖ, τὸ τῶν προβάτων σηκώδιον καὶ φυλακτήριον οἰκίδιον, εὐτελὲς πάντως ὂν καὶ αὐτό.

Κλισμὸς, ἡ καθέδρα, καὶ ὁ θρόνος, ὁ ἔχων ἀνάκλισιν. παρὰ τὸ κλίνω. Κλίσια, τὰ κυνβοσκεῖα. Κλισία, τὸ ἀνάκλιντρον. ἡ γὰρ ἐν κοινότερον λεγομένη κλισία, οὐ πρὸς καθέδραν, ἀλλὰ πρὸς οἴκησιν ἐστὶν ἡ σκηνὴ οὖσα. Κλισία, παρ' Ὁμήρῳ λέγεται ἔστι, καὶ εὐτελὴς οἴκησις, ἐπεὶ καὶ σταθμὸς αὐτὴ, καὶ μέγαρον, καὶ αὐλὴ, καὶ ἔπαυλις. οὐ μὴν οἶκος ἢ δῶμα ἢ μέγαρον. λέγεται καὶ κλισμὸς, ἤγουν θρόνος, ἔχων τι ἀνάκλιντρον, ᾧ καὶ τάπης ἐξ ἐρίου ἐπιτίθεται προσκεφάλαιον δηλαδή. Κλισία, ἡ στρατιωτικὴ σκηνὴ, ἐπὶ στρατοπέδου κατεσκευασμένη, αὐτοσχέδιος. οὐ δὲ πολιτικὴ, καὶ ἡ καθέδρα. ὡς ἐν τῷ κλισίῃσιν ἐνοικοῦντες. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐκκλίνεσθαι, τὸ περιέχεσθαι. πολλάκις γὰρ Ὅμηρος τὸ κεκλίσθαι, ἐπὶ τούτῳ τίθησι τοῦ σημαινομένου. ὡς ἐν τῷ κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες, ἤγουν συγκεκλεισμένοι εἰσὶ, καὶ στενοχωρούμενοι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκκλίνεσθαι τὸ ὑποφερέσθαι, καθὸ λέγεται τὸ ἀσπίσι κεκλιμένοι, ἤγουν ἐπιφερόμενοι. κλίνη δὲ καὶ κλιντήριον, ἀπὸ τοῦ ἀνακλίνεσθαι. ὀρθὸν μὲν τὸ σῶμα ἱστάναι. καθίζεσθαι δὲ ἐν τῷ καθίζεσθαι, καὶ ὕπτιον ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἐν τῷ κοιμᾶσθαι, ἀνακλίνεται. Κλισίον, πανδοχεῖον, ἢ βάσις, ἐφ' ἣν τίθεται ὁ θρόνος.

Κλίσιον, οἰκητικὸς ἐστὶν εὐτελὴς, καὶ οἷον ὡς κλισία, πρὸς ἣν δηλοῦται ἱκανόν. παρὰ μέν τι τοῖς ἀττικοῖς τὸ κλίσιον ἁμαξῶν καὶ ζευγῶν ἐστι δηλωτικόν. λέγεται δὲ ῥωμαίους παρὰ τὴν καλεῖν σκηνὴν καλεῖν. Δίωνι μέντοι τῷ καλῶς τὴν φωνὴν δοκεῖ, κλίσιον εἶναι τὴν σταθμὸν τῶν προβάτων. εὕρηται δὲ καὶ διὰ διφθόγγου κλείσιον. θυρῶν, ἐν ᾧ ζεύγη ἵσταται. καὶ κλεισίαι αὐλαῖς. πυλῶνες, πλατεῖαι θύραι, δι' ὧν καὶ ζεύγη εἰσέρχονται. Αἴλιος Διονύσιός φησι, κλείσιον ὡς κλειδίον, καὶ ὅτι θυρῶν τὸ μέγα. καὶ κλεισίαι αἱ τῶν θύραι πλατεῖαι, καὶ εἰς τὸ ἐκτὸς ἀνοιγόμεναι, παρὰ ἀττικοῖς κλείσιον, ὁ μέγας θυρών. Ὅμηρος δὲ σαφῶς ἐμφαίνει δηλικὸν οἶκον εἶναι παρ' αὐτῷ τὸ κλίσιον.

Κλίσις, ἡ κατ' ἄνθρα κίνησις. Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐφ' ἀνάκλισις, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶ, καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά. κλίσις, ἡ πρόκλησις, παραγγελία εἰς κρίσιν, οὕτω Δημοσθένης. Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίνω, τὸ ἀνακλίνω. Κλισμοὶ, θρόνοι, ἢ ἀνακλιντῆρες. Κλίσις, ὀνομασία.

Κλίτα, κοιλὰ, ἢ ἐλαίας εἰς τὸ κατακλίνεσθαι. Κλίτεα, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὀρῶν καὶ βάσεις. Κλιτώριον, πόλις ἀρκαδίας. Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ κλύω, κλιτόριον, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ἧς ὁ γευόμενος ἀποστρέφεται τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. ὅθεν καὶ κλιτοριάζειν λέγεται, τὸ αἰσχρῶς ἅπτεσθαι.

Κλίτος, τέρος πλάγιον. κεῖται ἐν τῷ κλίτει δὲ, ὁ ταλμουδὶς φησί. Κλιτὸς, τόπος κατωφερής. Κλιτὺς, κατὰ δὲ παλαιοὺς, τὰ ἀνακλίματα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ ἐκκλίνεσθαι. ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ ἀνακεῖσθαι τὰ ἄγκεα. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, κλιτύες οἱ προκείμενοι καὶ προνενευκότες ἐν ἄκρῳ τόποι, οὓς αἱ χαράδραι παρατρώγουσαι καταῤῥηγνῦσιν. ὅτι δὲ καὶ ἐξοχή τινα αἱ κλιτύες δηλοῦσι, δῆλον καὶ ἐκ τοῦ ἀποτμήγουσι χαράδραι. τὰ γὰρ ἐξέχοντα καταῤῥηγνῦνται, χαρασσομένων τῶν ὑπ' αὐτὸ, ἐξ οὗ ἡ χαράδρα παράγεται. Κλοιὸς, ὁ δεσμὸς, ὁ περιτιθέμενος τῷ τραχήλῳ τῶν κυνῶν, καὶ ὁ ξύλινος, καὶ ἴσως τοιοῦτο περιτίθεσθαι τῷ τραχήλῳ, διὰ διφθόγγου, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Κλοιὸς, καὶ κλοιά, τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν αἱ καταδίκοι, παρὰ τὸ κλείω κλοιός. κλείω γὰρ τὸ κεκλεισμένα. Κλοῖστρον, κλεῖθρον. Κλοιωτὰ, δεσμοῖς διαβεβλημένα. κλοιὸς γὰρ, εἶδος δεσμοῦ περιτραχηλίου.

Κλοιώτης, ὁ δεσμώτης. Κλονεῖ, ταράσσει, φθείρει, φοβεῖ. Κλονεῖται, φθείρεται, ἔρχεται. Κλονέουσι, θορυβοῦσι, ταράττουσι, καὶ τὰ ὅμοια. Κλόνιον, ἰσχίον, ῥάχις, ὀσφὺς, τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ὅμοια. Κλόνιος, ῥωμαλεώτατος, οἱονεὶ ὁ μάχιμος καὶ γενναῖος. καὶ χλουνῶν, προσφέρεσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καθὰ καὶ τὸ χελιδὸς, καὶ ὅδιος, ὡς κόπτειν τὴν βραχύν. Κλονέοντα, ταράσσοντα, ἀπὸ τοῦ κλονῶ. Κλόνος, στρόφος, καὶ εἴλιξ. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διακρατεῖ τινα, καὶ ἡ ταραχὴ, καὶ ὁ θόρυβος. Κλονούμενος, ταρασσόμενος. Κλοπαὶ, παραλογισμοί. καὶ κλαπέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθέντες. Κλοπεύειν, παραλογίζεσθαι, ἀπατᾶν, κλεψιγαμεῖν, στρατηγεῖν. Κλοπιστικὸν, κλοπιστικὸν ὑποψίαν τοῦ δ.

Κλοπεῖον, καρπούσιος μάχαιρα, παρίχιον. Κλοπιφορεῖ, τὸ ἐν κλοπῇ φέρει. Κλοπευτὴς, ἐξαλλάκτης, ἀλαζών.

Κλοπιάδον, ἀναβαίνεται παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κλοπιάδων, καὶ οἷον παρακλέπτειν τὸν καιρὸν, ἢ τὸ κλοπιάδον, καὶ οἷον καλλιλογεῖν. καὶ κλοπῆς ἔνδον ἀλιτήριον, καὶ οὕτω καταργεῖν ἐν κύκλοις. Κλύδιον, πίλαγος. Κλυδὼν, χώρα. καὶ ἡ τοῦ ὕδατος φορὰ, ἢ κυμάτων σφοδρότης. Κλυδωνίζονται, ταράττονται, περιφέρονται. Κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ἐκ παρὰ τῷ

δὲ ἔξωθεν ἀνοιγόμενον, καὶ ἀποκλειόμενον, καὶ ἐπεζευγμένον τὴν θύραν. Κληῖδα, ἀντὶ τοῦ κλεῖδα. καὶ συστεῖλαν, ἀντὶ τοῦ συστεῖλαι. Κληῖδας, τὰς κλεῖδας. Κληῖδες, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ ς΄, ὅπου λεγόμεναι κατακληῖδες, ὡς ἐφ᾽ ἃς αἱ κῶπαι κάθηνται. Κληῖδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. καὶ φεῦγε σὺν νηυσὶ πολυκληῖσι κελεύων, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν ἐρετῶν. ἔθεν καὶ τὸ μετακλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾶν, καὶ ἐναλλάσσειν τὰ γόνατα. Κληιζόμενος, φημιζόμενος. Κληΐζω, τὸ καλῶ. Κλήθρον, ὁ περὶ τὴν κατάλυσιν τόπος ὑπὸ τοῖς νεκροῖς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κληῖς ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα. κληῖδες, τὰ ζυγά, ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέται κάθηνται.

Κλεῖς, πολλὰ δηλοῖ. ὥσπερ καὶ τὸ κλειδίον, καὶ ἡ κλείς. λέγεται καὶ ἐπὶ μέρους ἐνιαυτοῦ, ὡς Ἀθήναιος παραφραζόμενος. οἷον κλεῖδες μὲν ὅπλαι διαπαρθενευόμεναι. πρὸς ὅπερ πυθομένου τινός, τὸ ἄρκ᾽ εἰς τὰς θύρας κλείουσιν; ἐπάγεται ἀπόκρισις, τὸ θύρσου μὲν οὖν σημεῖον βρῶμα. οὕτω δὲ καὶ ὀρφῶν κλειδία, οἷον ἐν γαλεοῖς τὰ κλειδία τῶν ὀρφῶν, καθ᾽ αὐτὰ τυγχάνοντα κλειδίων θύρας, χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ, εἰκὸς δὲ κατασκευάσαι τὰ κλειδία, τὰ κρυπτὰ καὶ διαπεπλασμένα.

Κληΐζετε, ὑμνεῖτε. Κλήισαι, οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν οὕτως, οἱ κλεῖσαι, ἢ κλεῖδα. Κλεῖσι, ταῖς κατακλεῖσι τῶν πλοιαρίων. Κλειδείσης, ἀντὶ τοῦ κλαδείσης ἰωνικῶς λέγεται. διαλύουσι γὰρ τὴν ει δίφθογγον, εἶτα ἐκτείνουσι τὸ ε εἰς η.

Κληῖσαι, ἠσφαλισμέναι. Ὅμηρος, κληῖσαι δ᾽ ἐπέθηκαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι. Κλῆμα, ἀπόσπασμα. Κληματίνων, τραχεῖαν καὶ ὀρθήν. Κληματίδες, αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι. Κληματίς, ἡ ἄμπελος. Κληματικοί, ἰσχροὶ καὶ ἄσαρκοι. Κληροδοσία, κλῆρος, μερίς. Κληροδοτεῖσθαι, λαχμῷ δίδοσθαι. Κλῆροι, αἱ δύο διαθῆκαι. Κληρονόμος, παρὰ τὸν κλῆρον καὶ τὸ νέμω. τὸ δὲ κλῆρος, παρὰ τὸ κλῶ. ἢ διὰ τὸ κάλον καὶ τὸ ξύλον, κλῆρος γέγονεν. ἐπειδὴ ἐν ξύλῳ οἱ κλῆροι ἐχαράσσοντο. Κληρονομῶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν, γενικῇ συντάσσεται. ἅπαξ δὲ, αἰτιατικῇ. Ἀπολλώνιος, πῶς ἀπορρίπτον τὸ κακῶν ἄξιον κληρονομήσαντα. Λουκιανός, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς κληρονομήσει ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα. κληρονομῶ τέρδε ἡ ἀρχαία χρῆσις οὐ λέγει, ἀλλὰ τοῦδε. Κληρονομῶ, ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω καὶ λαμβάνω, γενικῇ. Κλῆρός ἐστι σημεῖον, ὃ, ὡς ἐμβάλλει τῷ ἀγγείῳ τοῦ λαχμοῦ, ψηφὶς τυχὸν ἢ δακτύλιος, ἢ βῶλος ἄρουρας, κατὰ Σοφοκλέα, ἤ τι τοιοῦτον. τὸ δ᾽ αὐτὸ, καὶ πάλον λέγεται. ἀλλὰ τοῦτο μὲν παρὰ τὸ πάλλω, τὸ κινῶ. κλῆρος δὲ, ἀπὸ τοῦ εἴδους τῆς κινήσεως. παρὰ τὸ κλῶ, τὸ καλῶ. διὸ ἐπικληθέντος καλεῖται ἐπὶ εἰς ἔργον, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ καλὸν τὸ ξύλον, κατὰ Ἡρωδιανόν. ὡς ξύλον μάλιστα πάλλεσθαι διδόμενον ἐν τοῖς τοιούτοις. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν κλῆρος, καὶ πάλος λέγεται, κατὰ πολυωνυμίαν. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, ἀπὸ τοῦ κλήρου, καὶ τὸ κληροῦν, καὶ τὸ κληροῦσθαι λέγεται. οἱ παλαιοὶ κλήρους νοοῦσι, καὶ τοὺς ὑπὲρ μαντείας μισθούς. ἐν δὲ τῷ Δίλτῳ κλήρους ἐνδιδεγμένον, κλήρους λέγει οὐ τὰς μαντείας, ἢ σημεῖα ἅπερ διδόμενα τῷ μάντει, ἐξ ὧν ὁρώμενος προφητεύει.

Κλῆρος, οὐσία, ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος, καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων. κλῆρος ἐστὶ ἡ κληρονομία. κλῆρος, μέτρον γῆς. ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. Κλῆρος, τὸ Καλλίμαχος εἰς τὸ λαχεῖν, ἢ τύχος, ἡ οὐσία, ἡ μέρος, καὶ σπανιώτερον ἢ ἐμοὶ γεγενημένον. Κληροῦται, διαιρεῖται. Κληρουχία, διανομία.

Κλήρου σῆμα λέγει Ὅμηρος, ἢ περιφραστικῶς τὸν κλῆρον. ὁ κλῆρος μὲν, τὸ σῆμα τὸ διδόμενον πάλλεσθαι. σῆμα δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον σημεῖον. διό φησι κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, οὐ γράμματα δὲ ὁποῖον ἐξ ἀνάγκης τὰ τοιαῦτα σήματα, εἴδωλα δὲ ἴσως, ἢ ἁπλῶς ἐκτυπώματα ἐν ἀποκειμένῳ ἐπιδεῖ λιθιδίῳ τυχὸν, ἢ ξυλαρίῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. Κληρουχικήν, πόλιν ὁ Δημοσθένης, ὡς ἄγροικος τὴν ἰδιωτικὴν λέγει, τὴν ὑπὸ κλήρου διδομένην, τὴν τελοῦσαν. ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πόλιν πολεμίαν, καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐκβάλλοντες, κλήρῳ τὴν γῆν αὐτῆς διένεμον. ἢ κληρουχικὴν λέγει, τὴν γεωργικήν. κληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοί, διὰ τὸ τοὺς αἰγυπτίους κλήρῳ μερίζειν τὴν αὐτῶν γεωργίαν. Κληρούχους, γεωργούς. Κληροῦχοι. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κληρούχους ἐκάλεσαν διανεμοῦντες. Κληροῦχος, ὁ δεσπότης, καὶ ὁ γεωργός. Κλήρων, μερίδων.

Κληρώσας, μερίσας. Κληρωτὰς λέγει Δημοσθένης, τὰς κληρωτικὰς ἀρχάς. Κληστιάδας, τὰς θύρας τῆς σκηνῆς.

Κλήσιαθρον, σύναξον. Κλῆσιν, τὴν μαρτυρίαν λέγει Δημοσθένης ἐν ταῖς Φιλιππικαῖς. καὶ κλῆσιν, λέγει ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς φιλαις, τὴν ἐν ταῖς δίκαις εἰσαγωγήν. καλοῦνται δὲ εἰς τὰ δικαστήρια. κλήτορες δὲ τῶν δικῶν τῇ λ΄ φασὶ γενέσθαι, ὅπως ὁ κληθεὶς εἰς τὴν δίκην ἔχῃ τὴν προθεσμίαν ὅλην εἰς τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτῆς, καὶ μὴ ἀπερίσκεπτος ζημιωθῇ. κλῆσις μέν ἐστιν, ἡ εἰς ἕν τι τῶν δικαστηρίων. πρόσκλησις δὲ, ἡ εἰς ἄρειον πάγον. Κλῆθρον, ἀντὶ τοῦ κλεῖθρον παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐκ τοῦ κλείζω, κατὰ συναίρεσιν κλῆθρον. Κλητεύει, καλεῖ εἰς δικαστήριον. Κλητεύσεις, μαρτυρεῖς. Κλητή, κεκλημένη. Κλητῆρα, τὸν καλέσαντα, ἢ φρουρεῖς. Κλητή, ἡ καλλίστη καὶ ἡ ἐξοχωτάτη. ὡς τὸ, αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα. κλειτὴ δὲ, κῶμον. καὶ ἡ ἔνδοξος, δίφθογγον. κλιτὴ δὲ, ἡ κλινομένη ἰῶτα. Κλητῆρες, οἱ καλοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. καὶ κλητεύσειν δεῖ ἐστι, τὸν κλητῆρα γενέσθαι. ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι, ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. καὶ ἦν ἐπιτίμιον κατ᾽ αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ πάθους ἀποστασίου. Κλῖτος, τὸ πλάτος. κλίτος δὲ, τὸ μέρος καὶ κλίμα, καὶ κλίματα, τὰ μέρη, ἰ. καὶ κλεῖτος διὰ τῆς ει, σημαίνει τὴν δόξαν καὶ τὴν συνάθροισιν.

Κλῆτος, δόξα. Κλητός, ὁ κεκλημένος, ἢ μὴ αὐθαίρετος ἐλθών. Κλητικὰς, καὶ εὐθείας, ἴσως οἱ ἀττικοὶ ἐκφέρουσιν. οἷον, ὦ οὗτος, ὦ φίλος, οἷας διηγῇ σὺ προσφωνῶν. Κλητικὰς ἐκφέρουσιν, ἀντὶ εὐθειῶν, τῶν ἀττικῶν ἐστιν. οἷον νεφεληγερέτα Ζεὺς, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. Κλῆτροι, κλῆτρα. Κλητήρ, καλούμενον, κλῆσιν. Κλήτωρ, κῆρυξ, ἄγγελος, ὑπηρέτης, μάρτυς. Κλειτώριον, κλοπικαῖον, τὸ ἀπὸ κλοπῆς πρᾶγμα. Κλητώριον, ὁ βασιλικὸς δεῖπνος, ἢ τράπεζα. Κλίβανος, φοῦρνος, ἢ κάμινος. Κλίδιο, τόπος. Κλιθῆναι, ἀνακλιθῆναι, ἀνακλίνεσθαι. Κλίμακα καὶ κλιμακωτὸν λέγουσιν οἱ παλαιοί. ἕτεροι δὲ ἐποίκοδόμησιν. γίνεται δὲ σχῆμα κλιμακωτὸν, ὅταν τὸ λῆγον τῆς φράσεως ἐννοίας, ἀρχὴ γίνηται τῆς ἑξῆς. οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὁ βασιλεὺς ἀγαθός. ὁ ἀγαθός, ἀγαθὰ ποιεῖ. ὁ ἀγαθὰ ποιῶν, εὐεργετεῖ. ὁ εὐεργετῶν, θεὸν μιμεῖται. τοιοῦτον δὲ, τὸ ἄφαιος μὲν ἔδωκε Διΐ, Ζεὺς δὲ τῷ Ἑρμῇ, Ἑρμῆς δὲ, καὶ τὰ ἑξῆς. Κλιμακίδες, ὁ δεματικὸς δίφρος. Κλίμακες, πάλαισμα εἶδος. Κλίμα, τόπος. Κλίμακες, ξύλα ὀρθά. Κλιμάξαι. Δείναρχος, ὅταν οὖν κλιμάξῃ, καὶ παράγει τὸ νόμος, ἀντὶ τοῦ χαρακλίνει, καὶ τρίπει. μάλιστα δὲ δεῖ γράφειν κλιμάξει, ἀντὶ τοῦ ἐκθλίβει καὶ βιάζεται. Κλιμακισμός, πάλαισμα ποιόν. ἢ διακλιμακίζεις, τὸ διακαλυπτίζεις. Κλῖμαξ, ἡ σκάλα, καὶ εἶδος παλαίσματος. Κλιμακίζω, τὸ ἀνατρέχω. Κλιμακοῦσσαν, κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν. Κλιμακισμοί, πάλαισμα ποιόν. Κλιμακτῆρες, οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί.

Κλίμακα,

ἀρτιγέννητοι παιδία. Κλειτὸς, ὁρατὸς, ἔνδοξος, ὀνομαστός.

Κλείσιμι, ἄδειμι. Κλείομαι, ἐπικαλοῦμαι. Κλείεσθαι, ὑμνεῖσθαι. Κλεισόριον, πυλῶν, ὅπου ἐτίθεσαν τὴν [illegible] εἰς κοίτην. Κλείσωνες, κόσμος τις τοῦ καλουμένου γένους.

Κλεῖθρον, κλειδίον. Κλεὶς δὲ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, χάρισμα πνευματικὸν, τὸ περὶ πρακτικῆς καὶ φυσικῆς καὶ θεολογικῆς τῶν λόγων ἀποκαλύπτον. Κλείζετε, εἴπατε. Κλειδοῦχος, διαβεβλῆσθαι ἐπὶ μοιχείᾳ, ὡς γυναικεράστης. Κλείσιον, ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες. κλίσιον δὲ, ἔνθα οἱ θρόνοι ἵστανται ἴδια. Κλισίς, ἡ σκηνή. Κλασμὸς, τρόπος, κλίσις, κλίνης. Κλασθὲν, κατακλασθέν. Κλειδοῦχαι, οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβαινόντων τῇ πατρίῳ τῶν ῥωμαίων φωνῇ. Κλειταμίου, καὶ ὁ οὐράνιος ἄρχων.

Κλειταγόρα, ὄνομα τι εἶδος, καὶ λέσβια τὸ γένος. Κλιθῆναι, λίγεσθαι, ἱμεῖραι, ἀλλᾶσαι. Κλειτύς, κλίμαξ, γωνία, ἡ ἀρχαία λέξις, ἡ ὀνομαστὴ, κλειτή. Κλειτὴ, ἔνδοξος, σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς μιᾶς τῶν ἀμαζόνων. Κλειτόριον ὕδωρ, ποταμὸς ἀρκαδίας. κλειτορίον φασὶν εἶναι οἱ κρῆτες.

Κλειτόπωλος, ὁ περὶ τοὺς ἵππους ἔνδοξος. Κλειτοφάρον, τὸ ἀκολάστως ἀπέχεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου, ἤγουν τὸ ψηλαφᾶν. Κλειτὸς, ἔνδοξος. καὶ κλυτὸς, ὀνομαστός. οὐκ ἀντιστρέφει δὲ, οὐ γὰρ εἴ τις κλυτὸς, ὁ ὀνομαστὸς, οὗτος καὶ κλειτὸς, ἤγουν ἔνδοξος. πολλοὶ γὰρ ἐπὶ κακίᾳ ὀνομαστοί. Κλειτὺς, ὁ μὲν δίων τὸ κατωφερὲς τῶν ὀρῶν. ἄμεινον δὲ τὰ ἀποκλίματα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρῶν, παρὰ τὸ κεκλίσθαι, ἢ παρὰ τὸ κλιτὺς, ὃ σημαίνει τὸ κλῖτος, γίνεται κλειτὺς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κλειτύς. Κλείω, τὸ δοξάζω παρὰ ποιηταῖς, ἀπὸ τοῦ κλέος. κλείω καὶ τὸ ἀποκλείω παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀφ' οὗ τὸ κεκλεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ συγκεκλεισμένοι εἰσί. παρ' Ὁμήρῳ κλείω κατὰ ἀπείρονα γαῖαν, μέλλον ἀντὶ χρόνου λαμβάνεται. ἀντὶ γὰρ τοῦ δοξάσω μέλλοντος εἴρηται, ἐν ὀδυσσείας ρ'. Κλειὼ, ὄνομα μιᾶς τῶν μουσῶν. Κλείομεν ὀνομάζομεν, παρὰ τὸ κλέω, ἢ παρὰ τὸ κλύειν, ὅπερ ἀκούειν. Κλέζω, καλῶ, φωνῶ. Κλεῖθρον, κλειδίον. Κλειμάδιον, κλοπαῖον.

Κλέμματα, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, ἀντὶ τοῦ φωράματα προτιθέμενος τοῖς ἵπποις θρέμμασι. Κλέμμιν, λίγρον ἀνακλιτόν. Κλεμμὸς, χελώνη. Κλέμμυδον, κορίαιον. Κλεόβιος, ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων.

Κλέος, κλείζω, κλεΐζω, κλέζω. Κλέος ἐσθλὸν, ἡ εὔκλεια. ὡς εἴ τις εἴποι φήμη ἐσθλή. τὸ μέντοι μὴ ἐσθλὸν, δύσκλεια. Κλέος, ἡ δόξα, καὶ ὁ ἔπαινος. κλεῖος δὲ, τὸ ὄργανον, διφθόγγῳ. Κλέος ἐσθλὸν, περίφρασις ἤγουν ἡ εὔκλεια. δῆλον δὲ ὡς ἡ δύσκλεια, κλέος ἐστὶν οὐκ ἐσθλόν. καὶ ὅτι κλέος ἁπλῶς ἡ φήμη, μέση λέξις οὖσα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. συγγραφικὴ καὶ χαλεπὴ φήμη, ταυτόν. οὕτω καὶ τὸ κλέος ἀρετῆς, καὶ τὸ ἄσεμνον χάριεν. Κλέομαι, ἐπικαλοῦμαι, εὔχομαι.

Κλεόπας, ὄνομα κύριον. Κλεοφῶν, στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων, καὶ εἰς τοῦτον τὸ δημαγωγὸν δρᾶμα φέρεται πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεσθαι ὁμωνύμως αὐτῷ κλεοφῶν. τοῦτον κωμῳδεῖ ἀριστοφάνης, ὡς ξένον, καὶ ἀμαθῆ, καὶ φλύαρον. Κλέπας, πρότερον πυλῶδες, ἢ δασὺ, ἢ ὑγρόν. Κλέπτε, συγκρύπτε, ἐπιθυμεῖ, ἐξαπατᾷ. Κλέπτειν, τὸ μὲν διὰ ταῖς χερσὶ, τὸ δὲ διὰ λογισμῷ. φησὶ γοῦν ὁ ποιητὴς μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν κλέπτε νόῳ, ἀντὶ τοῦ παραλογίζου καὶ θέλε ἀπατᾶν. ἔτι μὲν οὗτος ὁ λόγος, πρᾶγμα ἐπαίνου, καὶ ψόγου. ἔπαινος μὲν γὰρ, τὸ ἀγαθὸς περ ἐών. ψόγος δὲ, τὸ μὴ κλέπτε νόῳ. Κλέπτεσθαι, θέλειν, ἐπιθέσθαι, συρίνεσθαι, ζητεῖν, ἐπιθυμεῖν. Κλέπτε νόῳ, παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. Κλέπτης, ὁς κρυφῇ τὰ ἀλλότρια λαμβάνεσθαι ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κεκτημένου ἀπὸ τοῦ καλύπτειν,

καλύπτης, καὶ κλέπτης. λάθρα γὰρ ἀφαιρεῖται. Κλέπος, ὑφαιρόν, κρυφὸν, δασύ. καὶ φώσιον κλέμμα. Κλεπτομένου, χλευαζομένου. Κλέπτειν, ἀντὶ τοῦ κλεπτικὸν, λανθάνειν. ὡς δὲ καὶ κλέπτειν βλέπειν. κλέπτειν δὲ βαρέως ἀττικοί, κατὰ καὶ εὐριπίδης φησίν. Κλεπτόμενοι, ἀπατώμενοι. Κλέπτω, συλῶ, λωποδυτῶ. Κλέπτω τὰ χρήματα. σημαίνει δὲ οὐ μόνον τὸ ὑφαιροῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπατῶ. Ὅμηρος, κλέπτε νόῳ, ἀντὶ τοῦ παραλογίζου, καὶ θέλε ἀπατᾶν. καὶ κλέπτω, τὸ δωροδοκῶ, κλέπτω ὁ μέλλων κλέψω, ὁ ἀόριστος ἔκλεψα, ὁ δεύτερος ἔκλαπον. κλέπτει τῶν θεῶν τὰ ἱερὰ, καὶ τοὺς θεούς. κλέπτειν, τὸ μὲν διὰ χειρῶν, τὸ δὲ διὰ λογισμῷ. Κλέπτω, τὸ δωροδοκῶ. Σιμωνίδης, φοβοῦ τοὺς δικαστὰς, ἂν μὴ κλέπτωσι, ἤγουν ἂν μὴ δωροδοκῶσι. κλέπτειν δὲ τὰς βλέψεις, τὰ ὑποκλέπτειν. Κλέπτω κλεπτὸς, ἀκροάσομαι. Κλεῦ, τὸ κεῦθος.

Κλεύθομαι. ἀπὸ κεύθομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ κλεύθομαι. Κλεύσομαι, κελεύσομαι, παραγίνομαι, ἐλεύσομαι.

Κλεύθομαι, κελεύομαι, ἐλεύσομαι. Κλευσόμεθα, ἀκούσομεν, φθεγξόμεθα. Κλέψαι, κλέπτειν, τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. Κλεψίμβροι. λαμπροὶ μέλη ζῷα παρὰ ἀλκμᾶνι.

Κλεψιποτῶ, τὸ φειδωλῶς πίνω, καὶ φυλάττω. Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρολογικὸν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. Κλεψίρρυτον, ὕδωρ τὸ τῆς κλεψύδρας. αὕτη δὲ ἐστὶ κρήνη ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ σκελίους εἴκοσιν ἀπὸ τῶν φερομένων, ὡς ἂν τὰ ἐπὶ ἀλλήλοις πάλιν θεωρεῖται, ἀρχομένων τῶν ἐτησίων. Κλεψύδρα, ἡ πηγή. διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν. Κλεψυδροῦν, τὸ διακενοῦν. Κλεψύδρα, ἀγγεῖον τετρημένον, ἐν ᾧ ὕδωρ ἔβαλλον, καὶ εἶχον ῥεῖν ὄχετοῦ τῆς ὀπῆς, καὶ οὕτως ἔλεγον τὴν ῥῆσιν. νῦν δὲ ἐπείσω, διὰ τὸ φλυαρεῖν ἢν λέγοντα, καὶ ἐκκαλοῦν ἄλλους εἴθισται λέγειν, ἵνα τὰ ποικίλα λέγειν, ἐξέλθῃ. κλεψύδρα, καὶ κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ, ἡ ὡς ἐμπεδὼ προσηγορεῦσιν. Κλεωναὶ, πόλισμα φασὶν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ ἐξ ἄργους εἰς κόρινθον, ἐπὶ λόφου περιοικουμένου πανταχόθεν καὶ τετειχισμένου καλῶς. ἀπέχει δὲ ἄργους μὲν σταδίους ὀγδοήκοντα, κορίνθου δὲ ὀγδοήκοντα. ἐνταῦθα καὶ ἡ νεμέα, μεταξὺ κλεωνῶν καὶ φλιοῦντος. καὶ τὸ ἄλσος, ἐν ᾧ τὰ νέμεια συντελοῦσι. καλοῦνται δὲ κλεωναὶ ἀπὸ κλεώνης, τῆς ἀσωποῦ, τοῦ ὠκεανοῦ καὶ μελίσσης, τῆς καὶ παρὰ τῶν πινδάρῳ. κατὰ δὲ ἴσως ἀπὸ τοῦ νεμέου λέοντος, ὃν ἀνεῖλεν ἡρακλῆς, οἰονεὶ λεωναί. πληθυντικῶς δὲ αὐτὴ ἀεὶ λέγεται. ὁ μέντοι κλεωναῖος, περί που τῶν ἀλλομένων κέρκων, αὐτὸ ἐκεῖθεν, καὶ διὰ δύο ν γράφεται. Κλεωνάδαι, ῥαφανίδων τι γένος, ἀπὸ τοῦ ἐν κλεωναῖς εἶναι. Κλεώδεα, φραγμοί.

Κλεώδω, κλωκαῶς, καλιστικῶς. Κλεωδὸν, στερεόν.

Κληδὼν, μαντείας, ἢ θείας φήμης. παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φήμην. Ὅμηρος, ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν. ἀπὸ τοῦ καλῶ, κλῶ, κληδὼν. ἐξ οὗ καὶ κλῆσις, ἡ κάλεσις.

Κληδονίζεσθαι, μαντεύεσθαι, ἢ φημίζεσθαι. κληδονίζεσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ταραχίζεσθαι, τὸ ψιλὸν καὶ μέγα. Κληδόσι, φήμαις.

Κληδοῦχος, γυνὴ, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἔχειν.

Κλῆδον, καλὸν ἐξ ὀνόματος. Κληδὼν, κλέος, δόξα, φήμη. Κλῄζω, τὸ φημίζω. εἴρηται ἐκ τοῦ καλύζω, καὶ κλῄζω, τὸ δοξάζω. Κλεῖθρα, τὰ κλειδία, ἀπὸ τοῦ κλεὶς, γίγνεται κλῆθρα, ἢ ἀπὸ τοῦ κλείσω. τὸ δὲ κλείω, οἱ ἴωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ κλῆθρα, διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν. ἡμεῖς δὲ τὸ κλεῖθρα, διὰ διφθόγγου γράφομεν. Κλῆθρα, δένδρον εἶδος. ἢ μοχλός. Κλῆθρος, δένδρον. καὶ κλῆθρα. Κληΐδα ἐνόησεν, ἐν τῇ α' τῆς ὀδυσσείας, κληΐδα λέγει, οὐ σκεῦος ἀπὸ σιδήρου, ἀλλὰ καὶ μοχλόν. ἔνδον μὲν τῆς θύρας ἐζευγμένον, καὶ ἐπὶ τὰ κάτω καθιέμενον, ἤτοι κεχαλασμένον. ἱμάντα δὲ

Κλαζομένιοι, οὕτω κωμῳδοῦνται, δοκοῦσι γὰρ ἐπιτήδειοι προσιέναι. Κλαζομένιος. οὗτος Ἡρακλείδης, ὁ κλαζομένιός τε καὶ ὁ βαιὸς καλούμενος. Κλαζομένη, καὶ Κλαζομεναί, πόλις. Κλαζομενίς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πορεύομαι εἰς ἀγῶνα, πορεύομαι σὺν ἀγῶνι φωστικῶς καὶ ἀντεφῶν, σὺν πατρίδι βαίν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα πορεύεσθαι. Κλαζόντων, κραυγαζόντων. Κλάζειν, βοᾶν, διασχίζειν, κλαίειν, ὃ καὶ λάσκειν, ἀντὶ τοῦ σημαίνειν διὰ φωνῆς τὴν πορείαν. Κλάσαι, κλασθῆναι. Κλαμβάνομαι, ἀμβεβαίως. Κλαίω, κλάω λέγουσιν ἀθηναῖοι. οὕτω δὲ καὶ τὸ καίει κάει, αἰεὶ ἀεί, αἰετὸς ἀετός. αἰολεῖς δὲ τὸ παλαιὸς καὶ ἀρχαῖος καὶ ἑταῖρος, παλαὸς καὶ ἀρχαὸς καὶ ἕταρος. ἴωνες δὲ σὺν ἀττικοῖς τὸ χρύσεος ἀργύρεος χάλκεος, καὶ τὰ ὅμοια χρύσεός φασι καὶ ἀργύρεος καὶ χάλκεος. ὡς δὲ οἱ αἰολεῖς πολλάκις ἐν ταῖς διφθόγγοις τὸ ι ἀποβάλλουσιν, οὕτω ἀρκοῦνται μόνῳ τῷ … ὡς ἐν τῷ ἀργεῖ … αἰγίδας ἀργεῖος … λέγουσι καὶ αὐτοὶ οἱ παλαιοί. Κλαιόν, τὸ καιόν καὶ κλαῖς, μοχλός. Κλαίω, διχῶς παράγεται, ἢ ἐκ τοῦ κλῶ, τὸ κλάω. διακλᾶται γὰρ ἡ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν, καὶ ἡ ψυχὴ ἢ τὸ κλᾶσθαι παρέχουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ, κλαίω, τοῦ σημαίνοντος τὸ καλῶ. εἰώθασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι καλεῖν τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν. ἢ ἐκ τοῦ καλῶ, κλαίω, κατὰ συγκοπήν. εἰώθασι γὰρ αἱ κλαίουσαι ἀνακαλεῖσθαι τοὺς τεθνεῶτας, τὸ παθητικὸν κλαίομαι. αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν ῥημάτων γενέσεως, ἡ τῶν ἐνεργητικῶν πλαγίων μετάβασις, εἰκότως καὶ τὰ παθητικὰ ἅμα τῶν προκειμένων ἐνεργητικῶν τοῦ κλαίω καὶ θρηνῶ καὶ τῶν ὁμοίων ὑφίσταται. Κλαίω, κλαύσω. καὶ καίω, καύσω. διὰ τί ἐπλεόνασε τὸ υ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ κλαίω καὶ καίω. ἐπὶ δὲ τοῦ παλαίω παλαίσω, καὶ παίω παίσω, οὐκ ἐπλεόνασε τὸ υ. ἐπειδὴ ἐφ᾽ ὧν οἱ ἀθηναῖοι τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τὸ υ. καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ καίω καὶ τοῦ κλαίω ἀποβάλλουσι τὸ ι, καὶ λέγουσι κλάω καὶ κάω, τούτου χάριν πλεονάζει κατὰ τὸν μέλλοντα τὸ υ. Κλαίεσθαι, δαλοὶ καὶ τοῖς … ἐπιτεταγμένοις. Κλαμαρόν, … Κλαμμίς, … Κλαμυζοῦσι, βοῶσι, καλοῦσι. Κλᾶν, κάμπτειν, … τέμνειν ἀμπέλους, ὅθεν ἀμπελοκλάδος. Κλᾶν τὰς ἀμπέλους, οὐχὶ … Κλᾶν, σημαίνει …, καθὰ καὶ τὸ θλᾶν, καὶ τὸ θραύειν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Κλαπία, φύλλα βραχίονος.

Κλάξαι, κλεῖσαι. Κλαξῶ, ἀντὶ τοῦ κλαίσω λέγουσι δωριεῖς. Θεόκριτος, τὰν αὐλὰν ἀποκλάξας. Κλάους, κλάους. Κλασάζειν, … Κλαρυταί, … Κλάροι, φασὶ τὸ δένδρον. Κλάρος, οἱ ἐπὶ … Κληρία, κληρία, κλήματα, ἀμπελόφυλλα, ὁ χωρίον, κλῆροι. Κλάσια, τὰ φύλλα. Κλάριον, ἀμπελῶνα, καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος. Κλάδοι, κλάδοι, λοῦδοι. Κλάρα, φύλλα. Κλάρος, χωρίον καλούμενον, ἱερὰ ἀπόλλωνος, καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ, ἀπὸ μαντοῦς τῆς τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον. ἢ ἀπὸ κλάρου τινὸς ἥρωος, ὡς Θεόπομπος. Νίκανδρος δέ φησιν ὅτι κατὰ κλῆρον ὁ ἀπόλλων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὀνομάσθαι. οἱ δὲ τὴν θηβαΐδα γεγραφότες φασίν, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη μαντὼ ἡ τειρεσίου θυγάτηρ εἰς δελφοὺς πεμφθεῖσα. καὶ κατὰ χρησμὸν ἀπόλλωνος ἐξερχομένη, περιέπεσε … τῷ λίβητι … ὑπὸ μορίων … γεγαμημένον … τοῦ γὰρ … λόγιον … τῆς πατρίδος πόρθησιν. διὸ …

… κλάρος, ἀπὸ τῶν δακρύων. συγγενὲς γὰρ τοῦ κ τὸ γ, ὡς ὀφθαλμοί, ἀντὶ τοῦ ὄψεροι, λέγεται δὲ καὶ κρίσιν … τῶν δακρύων μαντοῦς κατὰ κλάρον, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ ἀπόλλωνος αὐτὴν κατασῆσαι. οἱ δὲ κλάρον φασὶ κληθῆναι, διὰ τὸ κληρωθῆναι ἐκεῖ … καὶ ἄρχειν. ὁ δὲ … οὕτως ὀνομάζειν, διὰ τὴν … καὶ κακοδαιμονίαν. Κλαροῦται, … Κλαῖθρον, κλεῖθρον. Κλασιβώλακα, τὸ τὰς βώλους διαιροῦντα, χαλκὸν ἀροτρεύω κλασιβώλακα … Κλάσις, ἐπὶ ὁδὸν, ὁ νεώτερον λίθον. καὶ τὸ κλᾶν, ἐπὶ … θραύειν δὲ καὶ συντρίβειν, ἐπὶ ξηρῶν. ἐπὶ δὲ συντρίβειν κυρίως, τὸ εἰς χοῦν λεπτύνειν. Κλάσματα, συντρίμματα, θρύμματα. Κλάσμα, τὸ ἀρτυτέον λέγουσιν ἴωνες. Κλασαύσας, οἱ μὲν κλαύσαντας, καὶ διακλάσαντας, οἱ δὲ κραυγάσαντας. βέλτιον δὲ κλάσας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων. … ἐκ ῥιζῶν ἀναφύονται, ὅθεν κλασαῦον, τὸ δρέπανον, ὃ κλαδεύουσι καὶ φύλλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Κλασαύσας, πατήσας, κλάσας, κατακλάσας, … Κλασαῦον, δρέπανον τὸ τὰς ἀμπέλους. Κλάσος, ἀμπελουργός. Κλαυσίθυμον, … τὰς ὄψεις.

Κλαύσω, κλαίω, μέλλων κλαύσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει … κλαύσομαι λέγουσι, διαλύσει τὰς διφθόγγους, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, … προσγεγραμμένου τοῦ ι, κλαύσω δωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ κλαίξω εἶναι παρ᾽ αὐτοῖς, ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου. ἀφ᾽ οὗ μέλλων δωρικῶς κλαίξω, καὶ τροπῇ τοῦ … εἰς α, καὶ προσγεγραμμένου τοῦ ι, κλαίξω, κλαξῶ, ἀφ᾽ οὗ κλὰξ καὶ κλαΐς. Κλαυθμὸν γυναικεῖον φράζω. Ὅμηρος, τὸ κλαῦσ᾽ ἄρ᾽ ἐν ἀλλήλοισι καθεζόμενοι μελαθρῶν … Κλαυθμός, παρὰ τὸ κλαίω κλαύσω, κλαυσμὸς καὶ κλαυθμός, ἢ παρὰ τὸ κλῶ, τὸ κλαίω. κλᾶται γὰρ αἱ φωναὶ τῶν θρηνούντων. Κλαυθμυριζομένων, κλαιόντων. Κλαυσιμαχόμενον, κλαίοντα. … Κλαυμαρίται, κλαίω, ἢ καίω. Κλαυστήρ, κυρίως τὸ ἐχεῖν … τὸ θύειν. Κλαῦσιν, ἀγῶνα, … τι. Κλαυτήρ, … Κλάω, καὶ τὸ κλίω, καὶ ὅσα τοῖς ἴωσι συζυγοῦσι διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος λαμβάνουσι τὸ υ, οἷον κλαύσω, κλαύσω, καύσω.

Κλέα, τὰς εὐφροσύνας. κλέος γὰρ ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος. Βοηθήματα, ῥήματα. παρὰ τὸ κλείεσθαι, ὃ ἐστιν ἀκούεσθαι. Κλειτόν, ὀνομαστόν. Κλεινόν, ὀνομαστόν, ἐν δόξῃ. Κλεαρίς, φιαλή. Κλεηδών, ἤγουν φήμη, ἢ καὶ κλεηδὼν καὶ κληδών, ἡ τῆς χρείας … μάντευμα … τοῦ μέλλοντος. καὶ διὰ τοῦτο καὶ φήμη ὀνομάζεται συνήθως, ἢ δι᾽ αὐτὰ καὶ σῆμα, ὡς μέλλον τι σημαίνουσα, καθὰ καὶ δηλοῖ τὸ ἔπος φαῖν σῆμα, τουτέστι σημεῖον. … ὁ … καὶ … σῆμα μὲν ἡ κληδών. ἡ δὲ βροντή, τέρας κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς γραός, οὐ μὴν σῆμα, κατὰ τὴν διαλύουσαν φήμην. ἔστι δὲ τέρας αὐτό, ὡς λέγεται οὖρος γεγονέναι παρὰ φύσιν γὰρ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ υ. Κληδών, ἀπὸ τοῦ κλέω τὸ φημίζω, … ἀπὸ τοῦ κλέω … ἢ κληδών. … καὶ τραπεῖς … ἐν τῇ ἀργολίδι … Κλήγινες, ὁ μικρός, ὁ … Κλειδία, … Κλεῖθρα, μοχλοί, ἀσφάλειαι, πύλαι.

Κλείθροις, κλειδώμασι. Κλεισία, … Κλεῖ, ἐπαινεῖ, ὑμνεῖ. Κλείζω, δοξάζω. Κλεμμάζειν, παλαίειν, … ἀπατᾶν. … χωρίον … Κλιμακτήρ, κλῖμαξ, βαθμός, ὁ χωρίον.

Κλίμαξ, καὶ κλιμακισμός. παλαισμα ποιόν. Κλίματα, … Κλείειν, κλεῖδας … λέγομεν, ἐπιφημίζειν. Κλεινός, ἔνδοξος. Κλέφοι, οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἐρα-

ἀπύραν. Κίτριον, ὁ καρπός. Κίττα, ἡ κίσσα, τὸ ὄρνεον, ὃ παραπλησίαν ἔχει τὴν φωνὴν, καὶ τὴν τῶν γυναικῶν διάλεκτον, τὴν τῶν ἀνθρώπων λέγεται μιμεῖσθαι διάλεκτον, οἷον ψιττακοὶ καὶ ψιττάκη, καὶ τὰ ὅμοια. Κιτταί, πτέρυγες.

Κιττᾶν, ἄχθεσθαι, ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐπιθυμεῖν. Κίτταρος, μυῤῥίνη. Κιτταλοῦν, ὁ κρεοφάγος. Κίττανος, ὁ κυνικὸς τίτανος. Κίτταρις, διάδημα, ὃ φοροῦσιν οἱ κύπριοι. οἱ δὲ τὰ διαδήματα φοροῦντες, κίτταροι λέγονται. Κίττιον, ὁ κιττός. Λακωνικόν. Κιττόν, καλόν. Λακωνικόν. Κίττυλα, τὰ ἐλλύφια τῶν καρπῶν. Κιττῷ, καλῷ, χρυσῷ, ἀγαθῷ. Κιτώνια, φλαυρά. Κίτωρα, πόλις, ὅπου λίθοι γεννῶνται. Κιφὸς, μανικός. Κιττῶ, ἐπιθυμῶ, ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἐκτικῶν γυναικῶν, καὶ ἐπιθυμουσῶν λίθων. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ ὀρνέου τῆς κίττης, ὅπερ ἐπιθυμητικῶς ἔχον, τῶν ἀκροδρύων ταχέως ἀναφαίνεται, ἐξ ὧν δ' ἂν ἐσθίοι, καὶ πάλιν ἑτέρων ἐπιθυμῇ, καὶ μεταβάλλοντες ποιεῖται εἰς ἕκαστον τῶν λίθων. Κιχάνειν, εὑρίσκειν, καταλαμβάνειν, ἐξικνεῖσθαι. Κιχάνω, ἀπὸ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι καὶ περιπατῶ, πλεονασμῷ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύτονον, καὶ περισπώμενον κιχῶ, καὶ παράγωγον εἰς μι κίχημι. ὅθεν τὸ ὁριστικὸν μὲν βασιλέων κιχείη, εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι. ἰδὼς κιχείη. γίνεται καὶ κιχῶ κιχάνω, ὡς βρύω βρυάζω, ἐκ τοῦ κιχῶ, παράγωγον κιχάνω. τὰ διὰ τοῦ χω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα ἀντιπαρακείμενα, εἰ μὲν βαρύνονται, διὰ τοῦ η γράφονται. μὴ ἔχοντα ὀνόματα εἰσὶ, διὰ τὸ λείχω τὸ καταδίω. ὡς τὸ, καὶ τὴν χοῦν ἔλειξαν. ἐξ οὗ καὶ λοιχὸς, ὁ λαίμαργος, καὶ τραπεζολοιχός. εἰ δὲ περισπῶνται, διὰ τοῦ ι γράφονται, κιχῶ, ἐξ οὗ τὸ ἐκιχάνον. καὶ αἰτῶ ὁμοπρεπῶς λιχῶ. ἐξ οὗ, λίχνος σταλίσκω. σημειοῦται δὲ, βληχῶ, ἡ κατὰ φωνὴ τῶν προβάτων. καὶ τὸ ἠχῶ, ἐξ οὗ ἤχησαν. ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις, τὸ ἐλίχω. Κιχείω, κιχάνω, ἀπὸ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι καὶ περιπατῶ. πλεονασμῷ τοῦ χ γίνεται κίχω βαρύτονον, καὶ περισπώμενον κιχῶ, καὶ παράγωγον εἰς μι κίχημι. ὅθεν τὸ ὁριστικὸν μὲν βασιλέων κιχείη, εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι, ἐκ τοῦ κιχῶ παράγωγον. Κιχεῖν, κιχῆναι, καταλαμβάνειν, εὑρεῖν, ἐγγίσαι. Κιχὴς, καταλαβών. Κιχεῖτε, ἀττικὸν τὸ πάθος. ἐστὶ κιχῶ, κίχημι, ἐκίχην παρατατικὸς, ἡ μετοχὴ κιχεὶς κιχέντος, τὸ εὐκτικὸν κιχείην, κιχείημεν κιχείημεν, κιχείητε κιχεῖτε, κιχείησαν κιχεῖεν. Κιχῆλαι, αἱ κίχλαι τὰ ὄρνεα. Κιχήμεναι, ἐκ τοῦ κίχημι, ἢ κιχείσαι, ἀφ' οὗ τὸ κιχέω, ὡς οἰδαίνω, οἰδάνω. Κιχῆναι, κιχῆσθαι, λαβεῖν. Κιχῆναι, ἤγουν καταλαβεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ κιχείω, ἢ κίχημι. Κιχῆτον, εὗρε, κατέλαβε. Κιχήσασθαι, καταλήψεσθαι. Κιχήσω, ἐκ τοῦ κιχανόντων συμβάντων. τινὲς δὲ διὰ διφθόγγου τὴν τῆς λέξεως ταύτης ἔγραψαν παραλαβοῦσαν, κατὰ τὸ ὑποστῆναι, καὶ τὰ ὅμοια. Κίχησις, ἡ λῆψις.

Κιχὸς, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὁ λιβανωτὸς. ἀττικοί. Κίχλα, ἡ τρύγγα, καὶ ὀμίχλα. οἱ λέγοντες ἁμαρτάνουσιν. δεῖ λέγειν διὰ τοῦ α, τρίχλα καὶ κίχλα καὶ ὀμίχλα. οὐδὲν γὰρ ὄνομα θηλυκὸν τῷ λ παραληγόμενον εἰς α, ἀλλ' εἰς η, ὥσπερ πύλη πύλης, κροβύλη κροβύλης, ὀρβύλη ὀρβύλης, οὕτως ἐροῦμεν καὶ ταῦτα. Κίλλα, ζῶον πτηνόν. Κίχλαι, εἶδος στρουθῶν, λέγουσι δὲ πρὸς τροφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πτηνῶν περισσότερον εἶναι μᾶλλον. Κίχλας καὶ πελείας ἐπαγγέλλεται τὰς δμωὰς, Ὅμηρος ἐν τῷ χ' τῆς Ὀδυσσείας. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὴν κιχλισμὸν τῶν γελώντων, οὓς ἐγέλων εὐφροσύνην ἀμίλλαις παρέχουσαι. ὅτι καὶ ἡ τῆς Ὀδυσσέως ὑλάκτει καρδία. τὸ δὲ, διὰ τὸ κατωφερές. τιμῶνται γὰρ αἱ περιστεραὶ, ὧν τὸ κάτω τρέφον διὰ τὸ ἀεὶ μεταρσοῦσθαι. ὅτι δὲ τὰς κίχλας, κιχήλας τρισυλλάβως ἔλεγον οἱ Δωριεῖς, καὶ ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φωνῆς κιχλίζειν, καὶ κιχλισμὸς

ἐπὶ γυναικείου γέλωτος, οὐκ ἄλλοθεν ἐστίν. χρῆσις δὲ τῶν κιχήλων, οὐ μόνον παρὰ τῷ κωμικῷ, ἀλλὰ καὶ παρὰ Ἐπιχάρμῳ, ὃν τὰς ἐλαιοφιλοφάγους κιχήλας, ὃ κεῖται παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ, ὡς καὶ σορακοσίων λέξιν τὰς κιχήλας λέγει, ὡς δηλαδὴ καὶ αὐτῶν δωριζόντων. κανονίζει δὲ ὁ αὐτὸς ῥήτωρ, καὶ ὅτι ἀττικοὶ κίχλην διὰ τοῦ η λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, σκύλλα, σίλλα, κέλλα, βδέλλα, ἅμιλλα, τηλίσιλλα. τὰ δὲ εἰς η, οἷον ἔτι, ὀμίχλη, χύτλη, οὕτω καὶ κίχλη, ἔτι ὄρνις καὶ ἰχθὺς, ποικίλος αὐτὸς, ὥσπερ ὁ κόσσυφος μελανόστικτος, ἀρέσκεται τῷ κανόνι καὶ Ἡρωδιανός. Κιχήλας, κίχλας πλεονασμῷ τοῦ η. οἷον ἀρεσκόμεθα κιχηλῶν. Κίχλη, ἰχθὺς θαλάσσιος καὶ ὄρνις. Κιχλάσκουσι, γελῶσι, μειδιῶσιν.

Κιχλαβοῦσιν, ἐκκεχλιχότα. Κιχλισμὸς, γέλως σφοδρός. Κιχλίζειν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λιπαροὺς ὀρτυγίους τρώγειν. κίχλας ἐσθίειν, ἢ ἀτάκτως γελᾶν καὶ ἀμέτρως.

Κιχλίζειν, λέγεται τὸ ἐκλύεσθαι καὶ ἀκκίζεσθαι. Κιχλισμὸς, μικρὸς γέλως, ὁ σαλὸς καὶ ἄκοσμος. Κιχόριον, βοτάνη. λέγει δὲ τὸ ἀγριοσέριον. Κιχῶ, τὸ δανείζω. Κιχήσω, δανείσω. Κιχρεῖν, δανείζειν, ἐκδανείζειν. Κίχω, τὸ καταλαμβάνω, καὶ κιχείω ποιητικῶς, τὸ αὐτό. Κιχῶσι, τὰ μακρόσκελα. Κιχώσια, λαχανώδη ἄγρια. Κίω, πορευτικοί. Κίω, τὸ πορεύομαι γὰρ τοῦ ι. ἀπὸ τοῦ ἴω. κίω δὲ, διὰ τῆς αι διφθόγγου τὸ καίω. Κίων, ὁ κίονιον. Κίων, ὁ λίθος, ἀπὸ τοῦ κίειν, καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος. κίων ὁ στῦλος, καὶ τὸ ἐν τῷ σώματι, ὃ καλεῖται κεφαλή. κίων, ἔλθων, βαδίζων, πορευθείς.

Κίων, ἀρσενικῶς ἐν τῷ ἱστὸς μὲν ἔστησε πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας, κεκμηότα. ἄλλως μέντοι θηλυκῶς προσηχθεν, ἐν τῷ ἱστὸς ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν. Κίων, ἀρσενικῶς. παρὰ δὲ τοῖς Ἴωσιν, ἡ κίων θηλυκῶς, καὶ πολλὰ ἕτερα ἀρσενικῶς γραφόμενα, θηλυκῶς οὗτοι προφέρουσι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Κλαγγὴ, πλεονασμὸν ἔχει συνήθη τοῦ γ πρὸς ὄγκον φωνῆς. ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων προδεδήλωται. φύσει μὲν γὰρ κλαγὴ ὡς ἐρυγή. ὑποτίθεται ἢ τοῦ γ κλαγγὴ, κατὰ τὸ κλάζω ἔκλαξα ἔκλαγξα. κλαγγὴν συῶν λέγει Ὅμηρος, τὴν ὀξεῖαν βοήν. οὐ μόνον ἐπὶ συῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κυνῶν. Κλαδακόν, μεθ' ὁρμῆς, ἢ μετὰ κραυγῆς. Κλάζον, κλάγξαι, φθέγξασθαι. Κλάζοντες, κράξαντες. Κλαδὸς, γάλα. Ἰερητεῖς. Κλαδῶν ἀμπέλους λέγει, ἀλλὰ μὴ κλαδεύειν. Κλάδδαι, κλάδον, ῥάβδον. Κλάδας, ἀντὶ τοῦ κλεῖδας, λέγουσι Δωριεῖς. Κλαδεῖ, σείει, κινεῖ. Κλαδαρόμματοι, ὑγροὶ τὰ ὄμματα.

Κλαδαρὸν, κλάδον. Κλαδαρόρυγχος, τροχίλου εἶδος.

Κλαδᾶσθαι, σείεσθαι. Κλαδάραχοι, φρυγμοί. Κλάδοι, ῥυγχὰ μίσχαις. Κλαδόνες, κλάδοι. Κλαδεῖ, λοιδορεῖ, φθίνεται. Κλάδος, ὄζος. Κλάδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν. Κλάδεσσιν, μεταπλασμὸς ἀντὶ τοῦ κλάδοις, ἀπὸ εὐθείας τοῦ κλάδος, ὡς τὸ τίκος. Κλάειν ἀττικῶς, κλαίειν κοινῶς, ὁμοίως κλάουσι, καὶ κλαίουσι. Κλάειν, συντάζειν, ὀδύρεσθαι.

Κλάειν ἰδόντες, καταφρονοῦντες, παρ' οὐδὲν λογίζονται. Κλάειν σὺ μακρὰ κελεύειν, τὸ μὲν ὅλον ἀρχαῖον ἀττικὸν τοῦ συνδέσμου, ὡς μακρὰ χαίρειν ἐγὼ λέγω, καὶ οἰμώζειν μακρά. Κλάζειν, ἢ ἡ κλαγγὴ, οὐκ ἐπὶ μόνων ὀρνέων, ἢ τόξου, ἢ γραὸς, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων λέγεται. οἷον ἢ ἐπὶ συῶν. ἔτι δὲ ὁ ἀμβροσία, καὶ ὁ ἀμφασία, ἢ τὸ ἄμβροτον, ἢ τὸ χίμπτω, ἢ τὸ ῥίμφα, καὶ ὁ κεμμὰς, καὶ ὁ κεμφὸς, ἢ τὸ καταπιμπρᾶν, καὶ ἄλλα, πλεονασμὸν ἐπάγονται τοῦ γ, διὰ συμπτώματα φωνῆς. ὡς καὶ ἔκλαγξαν, καὶ τὸ λιγξε βιὸς, καὶ τὸ λόγχη, καὶ ἄγγελος, καὶ τὸ καγχλάζω, φανῆ ἀπὸ χοῦ. Κλάζειν ἦτορ αὐτοῦ, κλαγγάζειν δὲ γράφουσι.

γίαν. ὁ καὶ σφαλῆναι, τί κινυρόμεσθα; τί ὀδυρόμεθα, καὶ ὀλοφυρόμεθα; Κινυρὴ, οἰκτρὰ, θρηνώδης, λεπτὴ, ἁπαλή. Κινυρόμεθα, θρηνοῦμεν. καὶ κινυρόμεναι, μέλπουσαι, ὀδυρόμεναι. Κινυρομένη, ὀλοφυρομένη, θρηνοῦσα. Κινάδιον, κιναιδικὸν, χαίρηθε. Κινύφιον, τὸ κόσκινον, ἀπὸ κινύφου τοῦ ποταμοῦ.

Κινῶ, τὸ θαρσαλέον, καὶ ἁπλῶς τὸ ἐνεργόμενον, οὐκ ἐῶ ἵστασθαι, καὶ τὸ διεγείρω. Κινῶ, κίνησις. δυνάμεις. Κίνησις, χύθμος. Κινώπετα, κνώδαλα, θηρία. Κινυρὸν, λεπτὸν, κατυρὸν, ὀξὺ, οἰκτρόν. Κινεῖσθαι, κινεῖσθαι, ἐγείρεσθαι, ἄρχεσθαι, ἐλθεῖν, διανοεῖσθαι, αἰδεῖσθαι, ὁρμᾶν. Κινύκιον, ὄρνεον. καὶ κινύκτα, τὰ ἔρνεα τὰ ἀεὶ κινούμενα ἐν τῷ πέλω, κινύπετα καὶ κινώπετα. οὕτως ἔγνω ὁ μιλήσιος. Κινῶ, ἐστὶν ἴν καὶ ἴς διακατάληκτον ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἐξ οὗ γίνεται ῥῆμα ἰνῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κινῶ. Κιξάλαι, κλέπται.

Κιξάλλης, φὼρ, κλέπτης, ἀλαζών. Κιξαλλία, πᾶσα κακοτεχνία. Κίξαντες, ἐλθόντες, παραβάντες. Κίξαν, εὗρον, ἔλαβον, ἤντησαν. Κίξος, τέττιξ. Κίος, ὄνομα νήσου, ἀπὸ ναύτου κίου. Κισσίλη, καρυλίω. Κίσυρος, ἐμβολεὺς αὐσίστος, κόφινος. ἐν ᾧ τὸν σῖτον ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοί, ἢ μέτρον τι. Κίρα, ἀλώπηξ. λάκωνες. Κίραφος, ἀλώπηξ.

Κίρβα, πήρα, φθειρά. Κιρβείδιον, εἶδος ἰχθύος λοιδορ. Κίρβαι, φθείρεσθαι, λαπάσσεσθαι. Κιρὸς καὶ σαλὸς, εἴδεται ποταμοί. ὧν ἀφ' οὗ μὲν τὰ πίνοντα πρόβατα, λευκὰ γίνονται. ἀφ' οὗ δὲ, ὡς ὁ ἰσοχρόνος καὶ τοῦτό φησι, μέλανα. ὅπερ δὴ καὶ περὶ τὴν κράθιν συμβαίνει. Κίρις, ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ἕτερον κύκνον, καὶ ἰχθὺς ποιός. Κιρὶς, λόχος, ὄρνεον, ὁ ἀλκυὼν. λάκωνες. Κιρκασμὴ, τὰς βότρυας.

Κιρκαῖον, τόπος ἐστι τῆς κολχίδος, ἀπὸ κίρκης αἰτίου ὀδηλοῦν, ἢ πεδίον. τίμαιος δέ φησι, πεδίον ἐν κόλχοις εἶναι κιρκαῖον. καὶ κιρκαῖον πεδίον, ἀπὸ κίρκης. τὴν δὲ κίρκην, ὅτε μὲν αἰήτου ἀδελφὴν. ὅτε δὲ, θυγατέρα φασὶν εἶναι. ταύτην διονύσιος ὁ μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν θυγατέρα αἰήτου καὶ ἑκάτης τῆς περσέως, ἀδελφὴν δὲ μηδείας λέγει. ἑλὼν γάρ φησιν ἡλίου γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, οὗ ὀνόματα ἦν περσεὺς καὶ αἰήτης. τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν. καὶ αἰήτην μὲν κολχικὴν καὶ μαιώτας, περσέα δὲ τῆς ταυρικῆς βασιλεῦσαι, καὶ γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων ἑνὸς, καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρα, ᾗ ὄνομα ἑκάτη. οἱ δὲ ἐκ τῶν ὅρων ἐγχωρίων τὴν ἑκάτην φασὶν αὐτῷ γενέσθαι, ἀνδρείαν περὶ τὰ κυνηγέσια, καὶ πρώτην ἐντομίμους ῥίζας εὑρεῖν, καὶ ἔμπειρον ταύτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων, καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὴν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι. ταύτην γὰρ παιδὸς πημφθεῖσαν εἰς κόλχους αἰήτῃ τῷ πατραδέλφῳ, ἀφ' ἧς γενέσθαι κίρκην, καὶ μήδειαν. τὴν δὲ κίρκην πρεσβυτέραν οὖσαν, ἐκβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα. τὰ μὲν δικαιώσεις πρὸς αὐτὰς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐφαρμακεῦσαι πολλὰ καὶ δεινά. μήδειαν δὲ πατέρα κίρκης, οὐχ ὑπομεῖναι δὲ αὐτῆς. ταύτα μὲν οὕτως. ἡσίοδος δέ φησι τὴν κίρκην τοῦ ἡλίου θυγατέρα εἶναι. Κίρκη, ὄνομα κύριον. Κίρκος, εἶδος ὄρνεου, ὁ λεγόμενος ἱέραξ. ὁ γὰρ αὐτὸς τὰ μεγάλα φονεύει. Κίρκος, ὁ κρικωτὸς, ἢ ὁ ἱέραξ. Κιρκοῦ, σίνοχοι. Κιρνὰς οἶνον, ἀντὶ τοῦ κιρνῶν ἐκλιπέτιν ὡς πειλισκότερον. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐκλύει τὸ κιρνῶν αἴθοπα οἶνον. θέμα δὲ αὐτοῦ τὸ κίρνημι, οὗ παράγωγον κιρνῶ, ἢ μετὰ κιρνὰς, καὶ συναιρεῖται κιρνᾶν. Κίρρα, ἰχθὺς ποιός. Κίρρα, πόλις ἀπέχουσα δελφῶν καὶ σταδίους τριάκοντα. καὶ κιρραῖον πεδίον παρ' ἄρχιος, τὸ παρακείμενον αὐτῇ. Κίρρα, πόλις ἀρχαία ἐπὶ θαλάσσῃ ἱδρυμένη, ἀφ' ἧς ἀνάβασις εἰς δελφοὺς σταδίων ἑξήκοντα τοῦ σαλίου, ἀνάπαυσιν ἐκ ... προσαιτεῖται δὲ τῇ κίρρε, ὀνόματα τοῦ τοῦ ἰσία.

Κιρραῖος, λευκόν. καὶ ὁ κιρραῖος, λιμήν. Κίρρις, ὁ ἰχθὺς, ἐπειδὴ κιρρός ἐστι τὴν χροιάν. κίρρις δὲ, εἶδος τοῦ ὁ φίλου. κίρρις, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ κυπρίοις κίρρις, ὁ ὀλκὸς. παρὰ λάκωσι δὲ, ὁ λύχνος. Κίρρον, πυρρὸν. καὶ ὁ κιρρὸς οἶνος. Κιρρὸς, ὁ κίτρινος. Κίρρον, εἶδος χρώματος, τὸ καλούμενον κίτρινον. Κίρρον πῦρ, ἐρυθρὸν, ξανθόν. Κίρρος, ἔρως, καὶ αἷμα, καὶ πῶμα γαλακτῶδες. λάκωνες. Κίρρολος, ἰχθύς ποιός, καὶ ὄρνεον εἶδος. Κιρσὸς, πάθος τι περὶ τὸ σῶμα, ἐχθυκῶς ἱμᾶν καλοῦσιν, ἄλλοι κρωσσόν. Κίρωπ, ἀλώπηξ πρὸς συνουσίαν, καὶ αἰδοῖον βλέπω, καὶ ἀπὸ κηλιδουμένος. καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος, καὶ ἐντεῦθεν ὁ γυναικῶν, καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι. Κίς, εἶδος σκώληκος.

Κὶς, ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ τοῦ σαούλ. Κὶς, ζωΰφιον ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον. Κισθήνη, ὄρος τῆς θρᾴκης. κρατῖνος. κάντιν δ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἥξεις, καὶ κισθήνης ὄρος ὄψει. Κίσθος, θάμνος. ὅ τε τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ θῆλυ. Κισσίβιον, ὄρνις ποιός. Κίσσυρα, πέτρα τὸ ἄγγος, πηλίσκος. κώοι.

Κίσσα, ζῶον πτηνόν. Κισσὸς, κύαθον. Κισσὸς, φυτὸν ἀνατεθειμένον τῷ διονύσῳ, ὁ συμπλέκεσθαι ἐπὶ τοῖς παρακειμένοις. ἢ δι' ἣν αἰτίαν τύχοι, ὁ εἰκὸς λογίζομαι, ὁ ποιότης ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ κισσᾶν ἐπὶ γυναικὸς, τὸ μετ' ὀλίγον συλλαμβάνειν.

Κίσσος, πόλις καὶ ὄρος ἐν θρᾴκῃ. Κισσοὶ, εἶδος ποτηρίων. Κισσαῖθα, ὄνομα αἰγὸς παρὰ τῷ θεοκρίτῳ. Κισσᾶν, ἐπὶ γυναικὸς τὸ μετ' ὀλίγους συλλαμβάνειν. Κισσήνη, ὄρος τῆς θρᾴκης. Κισσύβιον, βούκολον, ἢ εἶδος ὁμαλοῦ ποτηρίου. Κισσύβιον, τὸ κισσύβιον, παρὰ τὸ κισσὸς ἐν τῷ ξύλῳ, ἢ ὅτι κίσσαλος ἦν, καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ ἀ εἰς κίσσυβον. παρὰ τὸ κὶς, καὶ τὸ ἄλς, ὁ ὑπὸ κίς. λίθος γάρ ἐστι διάφορος, κισσὸς ξύλον. Κίσσα, πόλις. Κισσία, χώρα.

Κίσσεως, εἶδος ὄρνιθ. Κισσὸς, ἀνάκειται τῷ διονύσῳ. κισσοῦς γὰρ ὁ οἶνος, οὗ δοτὴρ ὁ διόνυσος, τάραξιν ἐμποιεῖ στρόφοις. ἀφ' ἧς ὁ γὰρ ἐκ τοῦ ταρσῶν παρεχόμενος, καὶ τοῦ ταρσῶν ἐποιήσατο τοῖς κακούργοις παραδόσει. Κισσὸς, ὁ προσάγχωσι. Κισσοὶ, οἱ κισσοί. Κισσὸς, εἶδος φυτοῦ, ὁ βλάστημα ἑλισσόμενον. Κισσοῦς, ὄρος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ πόλις θρᾴκης. Κισσηὶς, κισσέως θυγάτηρ. Κισσοκόμη, ὑπὸ ἰουλοῦ. Κισσοφόρος, ἐπιθετικῶς ὁ διόνυσος. Κισσύβιον, ποιμενικὸν ἀγγεῖον. Κισσύβιον, ποιμενικὸν ποτήριον, ἐκ κισσίνου φασὶ ξύλου. Κισσῶ, τὸ μετ' ὀλίγους συλλαμβάνω, παρὰ τὴν κίσσαν, κισσῶ. λέγεται γὰρ ἡ κίσσα ὄρνεον, ἐπὶ πρὸς τὰς συνουσίας καὶ ἀφθονίας καταφέρεσθαι. ἐπιλέγεται δὲ, παρὰ τὸ κίον, καὶ μετὰ σφοδρότητος συνίεσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν. καὶ αὕτη λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνὴ, περὶ τὴν διάθεσιν καὶ τρίτην μῆνα, ὀρέγεται ἀτόπων ἐδεσμάτων, οἷον ἄνθρακος, λίθου, ἢ ἀνθρακος ἢ ἀμμοίου. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τοῦ μήτρας αἱμάτων, φερομένων ἐπὶ τὸν στόμαχον. Κισσύβιον, τοῦ μα, εἶδος. Κιστέρνα, λάκκος, φρέαρ, βόρβορα, ὁ βυθός.

Κίστη, κυρτός. Κίστη παρ' ἀττικοῖς ἡ διάφορον δύναμιν ἔχουσα, ἥν ἑρμηνεύουσιν οἱ πολλοί. καὶ σώζεται μέχρι τῶν ἡ πανταχοῦ παρὰ τοῖς πολλοῖς. οὐκ ἄπειρον δέ φασιν εἶναι, τοῦ ἐγκλιθέντι ἐν αὐτῷ. τοῦτο ἐστιν ἐν ᾧ ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι παρὰ τὸ κεῖσθαι.

Κίστη, τὸ κιβώτιον. Κίστη καὶ κίστις, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, ἢ ἱμάτια εἶναι. τὸ ι ἀντὶ τοῦ ε. κίστη γάρ. οἱ δὲ περσιάζοντες κίστιν ἐτοκελῶσαν, πρὸς ἀφαίρεσιν ὑπολεχθέν.

Κίτιον, τόπος. Κίτριον, ὁ κέδρος. Κίτριον, φασὶ δὲ, ὅτι ἐστὶν ἴσον τούτῳ ἀδιάφορον, μάλιστα ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ἐκλήθη. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φασὶν ἀκανθώδη ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίτριον. δέδεικται δὲ ἀπὸ τοῦ τέτρα αὐτῷ ἐτυμολογεῖσθαι. ὄρος. Κιτρίον, τὸ ἰνδικὸν μῆλον. Κίτιον, εἶδος ἐπίγεια.

Κιλλὸν, εἶδος τριχώματος φαιοῦ. Κιλλὸς, ὄνος καὶ τέττιξ [illegible] ἀπὸ ἀνέμων. Κίλλυρος, συβώτης. Κίμαι, χηλὸς πίστος. Κιμαδὸς, χηλὸς μυριῶν. Κίμαρα, τόνος. Κιμβάζω, [illegible]. Κίμβαξ, σγάναι. κίμβαξ γὰρ ὁ ἄσωτος. Κιμβικὸν ἐνδύεσθαι, εἶδος ἱματίου. Κιμβερικὸν, χιτωνίσκιον εἶδος πολυτελοῦς, ὃ λέγεται αὐτός.

Κιμβεύει, ὀλιγωρεῖ. Κιμβικία, πανουργία, ἐπασμός.

Κίμβος, ποταμός. Κιμβία, σκνιφία, μικρολογία.

Κίμβικα, σφηκία, ἢ μέλισσα, ἢ μικρολογία, ἢ λιτοφαγία. ἔστι καὶ κίμβιξ, ὁ λίαν μικρολόγος περὶ χρήματα. Κίμβρος, ὁ λευκός. Κίμβιξ, ὁ φιλοχρήματος. Κίμβος, νοῦς, φροντίς. Κιμιλισμὸς, βραχεῖα συνεχὴς κίνησις, ἀπὸ τοῦ κιμέλου τοῦ ζώου, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κιμμέριοι, ἔθνος βορειότερον. Κιμμέριοι, κατὰ μὲν Ὅμηρον περὶ τὸν ᾅδην ὠκεανὸν κεῖνται. κατὰ δὲ περιηγητὴν, κιμμέριοι οἰκοῦσιν ὑπὸ ψυχρῷ πολὺ ταῦρον. Κιμμερὶς, θεὰ ἡ μήτηρ τῶν θεῶν. Κιμμερίους, φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἀποκαλεῖ τοῦ πόντου εἶναι τοὺς Κιμμερίους. ἀεὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐν χειμῶνι εἰσὶν, ἔνιοι δὲ κιμμερίους. κίμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὁμίχλην, καὶ σκοτεινὸν ἔθνος κιμμέριοι. Κίμμυρος, μικρολόγος, ἢ μακρολόγος. Κιμψαντος, ἐρίσαντος, ἐρίξαντος. Κιμωλία, ἡ λευκὴ γῆ.

Κίμων, ὄνομα κυρίου. Κίμωσις, φίμωσις. Κιμώσια, φίμωσις. Κιμώνια, ἐρίστια, ἔνθα ὀχημένοι περιπατούμενοι.

Κιμώνεια, λείψανα. καὶ κιμώνιον, ἱερὸν τοῦ Κίμωνος.

Κινάμωμον, Ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφεα. ἡμεῖς δὲ παρὰ φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Κιμωλία, μία τῶν κυκλάδων νήσων, νιτρώδης γῆ, ἐξ ἧς τὸ νίτρον, ᾧ τῶν ἐσθήτων τὰς ἰωνίας ἀπορρύπτομεν. Κινάβαρ, χρῶμα κόκκινον. καὶ κλίνεται κινναβάρεως. Κινάβρα, ἡ δυσωδία τῶν μασχάλων. ἢ τῶν αἰγῶν κιναβρώντων, καὶ δυσωδίαν ἐχόντων, ὁ τὴν δυσωδίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν. κινάβρα δὲ κυρίως, ὁ τῶν κινῶν βρῶσις, κινάβορα τὶς εὕρ. [illegible] Κιναβεύματα, πανουργεύματα. Κιναθίαν, κριττῆς. Κιναθίζειν, ἑλιάζειν, ἀποθεμελίζειν κατὰ μικρὸν συλλέγοντα. ἔνιοι μινυρίζειν, καὶ κινεῖν. Κίναδος, τὸ θηρίον. καὶ κυνάλιον, ἰδίως ἡ ἀλώπηξ. ἀπὸ τούτου κίναδος, καὶ ὁ πανοῦργος. Κίναδος, εἶδός ἐστι θηρίου. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, νῦν δὲ καὶ φύσει κίναδος ἄνθρωπός ἐστι. πᾶν μὲν θηρίον, κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς ἡ Σισύφου κίναδος ἐξῆρον με ὄντα. πανοῦργος οὖν ὡς ἀλώπηξ. ἄλλως δὲ, κίναδος ζῶον μικρὸν τὸ εἶδος εἰσελθὸν καὶ ἐξελθόν. Κίναδος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Κιναδέα, καὶ κιναδεία, ἡ πανουργία. Κίναδος, ἀσελγὴς, μαλακός. Κίναδος ἀρσενικῶς ὁ πόρνος. Κίναδος δὲ οὐδετέρως ὁ πανοῦργος. Κιναῖος, ὄνομα τόπου.

Κιναίδισμα, κίνημα πλήθους παραγωγίας, ἐξ οὗ πλῆθος παρασύρεσθαι, ὑποκινεῖσθαι. Κιναίδειον, ὄρνεον ἴυγξ. Κιναίδεσθαι, μικρολογεῖν. Κινάκης, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἀνακρεόντειον, χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται. καὶ γίνεται ἐκ θλίψεως τοῦ ἰῶτα, καὶ κράσει τοῦ α τοῦ κινάκης, ὥσπερ ὁ ἄπελλον ἀπέλλον. ἐὰν δὲ ἔχει τὸ ι δηλονότι ἀφαιρέσει τοῦ α, οἷον ἀσφενὸν σφενὸν, ἀσταχὺ σταχὺ, οἷον σὺν τοῖς τῷ σταχυῒ. ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἔχει τὸ ι, καὶ δῆλον ὅτι σταχυῒ. Κινάμωμον, ἄρωμα ἐμμυρεψικόν. Κινάδρα, ἀλώπηξ. Κίναρχος, ἄψυχος. Κιναρύζεσθαι, θρηνεῖν μετὰ τοῦ γογγύζειν καὶ κινεῖσθαι. Κινασίδες, ἰχθύες. Κινάρα, ψῦχος, τὸ ἅμα ἡμέρᾳ ἀνθηροί. Κιναφεύειν, πανουργεύεσθαι. Κινάχυρα, ὄνομα δουλικόν. Κίνδα, κόρνη, ἀσχημοσύνη. Κίνδακον, ὑακίνθινος. Κίνδαξ, ἐδαίμονος. Κινδαψοὶ, ἔρια, καὶ ὄργανα κιθαριστικὰ, καὶ ἰνδοί. Κινδαύει, κινεῖται, σφαιρίζει.

Κινδάφα, ἀλώπηξ. Κινδαφίων, πανοῦργον ἀλωπέκιον.

Κινδυνεύει, ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ κινδυνεύει, τοῦ πολέμου μετέχει. Κίνδυνος, ὁ ἐν ταῖς τρύγαις σελίς. οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρῷραν εὐθέως ἐφάλλονται. σελὶς δὲ ἡ καθέδρα. Κίνδυνος, φόβου πλησιασμός. καὶ κίνδυνος κινδῖνος ὡς ὤν, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὄλεθρον, ἢ εἰς ἅλος. Κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ ἐν κινδύνῳ εἰμί. καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ἤγουν οὐ θέλω δηλονότι, ἀλλ' ἀπό τινος ἀνάγκης εἰς τὸν συμπλεκόμενον. καὶ κινδυνεύω πείσεσθαι τόδε, ἀφ' οὗ κίνδυνος ἐστὶ πείσεσθαι τόδε. ἤγουν οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ δεινὸν συνελαύνουσαν ἀνάγκην.

Κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ εἰς περίστασιν εἰμί. καὶ κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ βιάζομαι. οἷον κινδυνεύω τἀληθῆ λέγειν. Κίθαροι, οἱ μικροὶ ἰχθύες. Κινεῖν κακὸν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον παρὰ Θεοκρίτῳ, καὶ τὸν ἐν γράμμαις κινεῖ λίθον, παροιμία, ἤγουν πάντα τρόπον κινεῖ τυχεῖν. κινῶ, τὸ ταράττω, καὶ ἁπλῶς τὸ ἑστάμενον, οὐκ ἐῶ ἵστασθαι, καὶ τὸ ἐγείρω, κινῶ, πελάζω, νεμῶ.

Κινεῖς τὴν ἀνάγυρον, ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. Κίνημα, κίνησις, ταραχὴ, ὁρμὴ, χεῖλος, κύτος, ἢ ὀργή.

Κίνησις, ἀγὼν, πόλεμος, σεισμός. ἡ κίνησις ἐστὶν ἡ ἐντελέχεια, καὶ ἐντελέχεια τοῦ δυνάμει, καθὸ τοιοῦτόν ἐστιν. ἡ δὲ κίνησις, θεωρεῖται ἐν τῇ οὐσίᾳ, καὶ ἐν τῷ ποσῷ, καὶ ἐν τῷ ποιῷ, καὶ ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ. ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ, γένεσις καὶ φθορά. ἐν τῷ ποσῷ, αὔξησις καὶ μείωσις. ἐν δὲ τῷ ποιῷ, ἀλλοίωσις. ἐν δὲ τῷ ποῦ, τὸ κυκλοφορούμενον, καὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κινούμενον. καὶ καλεῖται τὸ μὲν πρότερον, περιφορά. τὸ δὲ δεύτερον, ἁπλῶς ἡ ἐπ' εὐθείας κίνησις. ἓξ δὲ εἰσὶν ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ κινήσεις. αἱ μεταβατικαὶ καὶ τοπικαί, ἢ ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν, ἢ ἔσω, ἢ ἔξω, ἢ δεξιὰ, ἢ ἀριστερὰ, καὶ ἡ κυκλοφορουμένη.

Κινησίας, κύαμον. Κινησίας, διθυραμβοποιὸς, ὃς ἐποίει τὸν πυρρίχην, ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο.

Κίνιφος, ὁ ποικίλος. Κινιδίιος, ὀρνιθίνιος. Κινάβαα, εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ, ὃ λέγομεν κόκκινον, καὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις. Κινναβρεύματα, ἀποκαθάρματα, ἔξεστι.

Κίνναβος, τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέπουσι. Κιννατίδια, σχῆμα γυναικεῖον. Κιννάμωμον. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ λέγει, οὕτως ὄρνιθας λέγουσι, ταῦτα τὰ κάρφεα φέρειν. ἃ ἡμεῖς παρὰ φοινίκων μαθόντες, καλοῦμεν κιννάμωμον. Κιννάμωμον, ἓν τῶν λιβανωτῶν ἢ τῶν ἀρωματικῶν. λιβανωτὸν, καὶ ὄρνις, καὶ πόα [illegible]. Κιννυρίδια, τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια. Κινούρας, τοὺς [illegible] ἵππους.

Κινυράδαι, ἱερεῖς Ἀφροδίτης. Κινύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων. Κινύρα, ὄργανον μουσικὸν, ἢ κιθάρα, ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. Κιόκρανα. ἐκ τοῦ κιονόκρανα κατὰ συγκοπήν. Κιονόκρανον, τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

Κιονὶς, μικρὰ κίων, ἢ ὡς λέγεται καὶ γαργαρεών. Κίος, πόλις Μυσίας. Κινύμενος, κατὰ νοῦν κινούμενος καὶ διαλογιζόμενος, ἀπὸ τοῦ κινῶ, κίνυμι. οὗ χρῆσις ἐν τῷ κίνυτο.

Κίνυμαι, ποιητικὸν, ἐκτεῖνον τὴν ἄρχουσαν, μετοχὴ κινύμενος, η, ον. Κίνυτο, ἀπὸ τοῦ κινῶ, κίνυμι παρῆκται ῥήματος. ἐξ οὗ καὶ τὸ [illegible] κινύμενος. τὸ δὲ κινέω αὖθις παράγωγον, τὸ κινάσσω. ἐξ οὗ παρ' Αἰσχύλῳ αἴθειον κίνυγμα, τὸ αἴθειον εἴδωλον, οἷα ἄπιστα τοῦ αἰνίγματος, ὃ ἀπὸ τοῦ αἰθέρος γίνεται.

Κινύρα, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. Κινύραν, ἱερέα παρὰ Ἀπόλλωνι. κυρίως δὲ κινύρεσθαί ἐστιν, ἐπὶ βοός. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ Ἀπίων δὲ εὗρεν τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετάγων τὴν εὕρεσιν τοῦ ἐτυμολο-

οἱ θαλάσσιοι τῶν περὶ τὴν ἅλω. Κῆυξ ὁ φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας Ἀλκυόνην τὴν Αἰόλου, μεγαφρονήσας ἐφ᾿ ἑαυτῷ, θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι. διόπερ ἦν γαμβρὸς διὰ παντὸς αὐτὴν ἐκάλει Δία, κἀκείνη Ἥραν τὴν γυναῖκα. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας, μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα, χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα. ἐκλήθη δὲ ἡ μὲν ἀλκυόνη, ὁ δὲ κῆυξ. παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τὰς ἀλκυόνας [illegible], συμβαίνει ἐπελθόντα τὰ κύματα, τὰ ἔγγονα αὐτῆς κατασύρειν. Ζεὺς δὲ οἰκτειράμενος αὐτὴν κλαίουσαν, [illegible] ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις, καθ᾿ ὃν ἂν καιρὸν ἡ ἀλκυόνη τίκτει, μὴ πνεῖν μέχρι τεσσάρων καὶ δέκα ἡμερῶν, τοῦ χειμῶνος αὐξανομένου. λέγεται δὲ ἀλκυών, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. οἱ οὖν ναῦται ἀπὸ τοῦ αὐτῇ συμβεβηκότος, οὕτως ἐκάλουν αὐτὴν [illegible], ὡς μεγαλοψυχίαν, καὶ εὐρωστίαν, καὶ πολέμιον. ἐκάλουν οὖν τὴν [illegible], ὅτι αὐτῶν ἤρπασεν ἀπόλλων.

Κῆφα, ἀντὶ τοῦ καὶ ἴφα, Λωρικῶς. Θεόκριτος, κῆφα λάζει τάλλα τί τὺ τάλαινα; Κηφεύς, ὡς Εὐριπίδης φησίν, ἦν Αἰθιόπων βασιλεύς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ, τὴν δ᾿ αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραδοῦναι ὑπὸ κήτει βορὰν, ἣν περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε. διὸ ἦν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη ἀθλίας γνώμης. ζήτει Κασσιόπειαν. Κηφήνα γαῖαν, Νίκανδρος ἀπὸ κηφέως, τὴν αἰθιοπίαν. Κηφηὶς γῆ, ἡ τοῦ κηφέως. Κηφὴν, εἶδος μελίσσης. ἔστι δὲ ἀργόν. τινὲς δὲ τοὺς ὑδροφόρους τῶν μελισσῶν, λέγουσι κηφῆνας. Κηφῆνας, τοὺς ἄρρενας τῶν μελισσῶν ἄπρακτας. Κηφηνὶς κηφηνώδης, ἡ λίμνη. Κηφισός, ποταμός.

Κηφισώδεις, τεθολωμένοι, κατασεσιγασμένοι. Κηφισιεὺς, γένος ἰθαγενῶν. Κηφισὸς, ἐκ Λιλαίας πόλεως φωκικῆς τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος κηφισσὸς, διὰ φωκίων ῥέων. ἔστι καὶ ἀττικὸς κηφισὸς, καὶ σαλαμίνιος, καὶ ἀργεῖος, καὶ σικυώνιος. καὶ λίμνη βοιωτικὴ ἡ κηφισὶς, ἡ λεγομένη καὶ ὁ λιμὴν παρωνύμως τῇ βοιωτικῇ ὕλῃ. οἱ παρὰ τὸν κηφισὸν ποταμὸν, κηφισιεῖς λέγονται. καὶ κηφισιεὺς, δῆμος ἐστὶ τῆς ἐρεχθηίδος φυλῆς. Κηφὸν, ἀργέσιον. Κηρὶ, ῥόπτρος. Κῆχος, τόπος. καὶ πίνακος, καὶ γῆς. ἄλλοι κῆχος. Κηχᾶ, δαπανᾷ.

Κῆχος, πρὸ ὀλίγου, ἢ τοῦ. Κηῶ, σύνθεσις. Κήω, διὰ τοῦ η τὸ καίω. Κηῶδες, τεθυμιασμένον, εὐῶδες, εὔπνουν, φωτεινόν. Κηώδης καὶ κηώεις, ὁ εὐώδης καὶ τεθυμιασμένος οἶκος. Κηώεις, ἐπὶ τοῦ θαλάμου. παρὰ τὸ κέω, τὸ κειμῶμαι. ὡς θεὸν ὦ ξεῖνε, γίνεται κηώεις, καὶ κηώεις, ὁ εἰς τὸ κειμᾶσθαι ὠργανωμένος. σημαίνει δὲ τὸν τεθυμιασμένον θάλαμον καὶ οἶκον, ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα εἰς αὐτὸν καίεσθαι. Κηῶεν, φίλον, καθαρὸν, εὔοδμον, τεθυμιασμένον. Κηώεντα θάλαμον, ὁ ἐστὶ τεθυμιασμένον. παρὰ τὸ καῦσαι, ἤγουν καῦσαι, καὶ θυμιᾶσθαι. κηώεντα ταυτὴν, διὰ εὐωδίαν ἔχουσι. οὐκ ἐξ ἀνθέων δὲ μύρων, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ καιομένων εὐοδμιῶν. κυρίως δὲ ναὸς ὁ βωμὸς, ἐν ᾧ ἔκαιον θύματα, ὧν ἡ κνίσα ἐποίει ὀδωδέναι τὰ ἐκεῖ. ἰστέον, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ τὰ διὰ τοῦ εις ὀνόματα, βραχεῖα μὲν παραληγόμενα συστέλλεται, οἷον σκιόεις, ὑλήεις, ἠνεμόεις. μακρᾷ παραληγόμενα ἐκτείνεται, οἷον λωτῶεις, ὠτώεις, κηώεις.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Κία, ἡ κίσσα. Κιανθὶς, ἑταίρα. Κιὰρ, γαλῆ. Κιανὸς, κόλπος. καὶ κιανὶς, ποταμός. Κιαῦτον, αἰπόλος. Κίαρος, ὄνομα πόλεως. Κιᾶσθαι, ἐνθέσθαι. Κίαν, ἐπικαῖν. Κίβαλος, διάκενος, ἢ ὁ λευκός.

Κίββα, πήρα. αἰτωλοί. Κιβδηλίαν, τὴν ἐκ τοῦ ἀργύρου φθορὰν λέγουσι μοχθηρίαν καὶ ξενοτεχνίαν. ἅμα δὲ καὶ ὅτι τὰ νομίσματα, κίβδηλα λέγεσθαι, διὰ τὸ ὑπὸ χίου δεδηλῶσθαι. ἄλλως. κίβδηλα ἔλεγον νομίσματα, τὰ ὑπὸ χίων δεδηλωμένα, ὅτι βεβλαμμένα, κατὰ προσθήκην τοῦ χ ὡς π. ἀθηναῖοι γὰρ καὶ χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο, διὸ τὰ χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου ἀθηναῖοι ἐχαράξαντο, ἀπεστρέφοντο. καὶ ἐκάλουν αὐτὰ κίβδηλα, ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαμβάνεται δὲ ἡ συνήθεια τῶν φωνῶν, τὸ δεδηλωμένον νόμισμα κίβδηλον ὀνομάσαι, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐφωνότερον. Κιβδηλιᾶν, ὠχριᾶν. Κιβδηλὶς, ἡ ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία. Κιβδηλιῶντας, ὠχρούς. ὑπὸ τῆς κιβδηλίας ὀχλουμένους. ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία. ἀφ᾿ ἧς παμφύλιοι κίβδηλον, μοχθηρὸν, φαῦλον, ψεῦμα, νόθον, ἀδόκιμον. Κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον. Κίβδηλος, ἀδόκιμος, ἀπερριμμένος. Κίβδας, πανοῦργος, πηλὸς, χειροτέχνης. Κίβισις, ἡ κιβωτὸς, ἡ πήρα ἀργυρᾶ παρὰ Ἡσιόδῳ. Κιβισία, κιβισίδια κατὰ νῶτα. Κιβδηλεύεσθαι, νοθεύεσθαι. Κίβον, ἐπιὸν. πάφιοι. Κίβος, τὸ κιβώτιον. Κιβορρωνότης, ταπεινόν. Κιβώσιον, φλασκίον. Κιβώριον, αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποτηρίου. Κιβωτὸς, λάρναξ ξυλίνη, ἢ θησαυρὸς. γράφεται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐπειδὴ διὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν εἴρηται, ἀλλ᾿ ἡ παράδοσις τὸ ι ἔχει. καὶ λέγει Ἔρος ὁ μιλήσιος, ἴσως παρὰ τὸ κίβος γίνεσθαι, ὃ σημαίνει τὴν τροφὴν. καὶ κίβησις, ἡ πήρα. ἢ ἡ κιβωτὸς, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφὴν. ἢ εἰς τὸ κίειν καὶ ἰέναι βόσιν ἔχουσα. Κιγκλὸς, ὁ πτωχός. Κίγκλος, εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. Κιγκλισμὸς, κυβαλικὸς ὡς βόλος.

Κιγκλίδας, ἐλέγοντο τὰς δικαστὰς θύρας, ἃς ἔνιοι δρυφάκτας φασίν. ἡ κιγκλὶς, ἡ ὀπὴ, δι᾿ ἧς ἡ κλεὶς πέμπεται. Κιγκλίζω, σαλεύω, μοχλεύω, ἔχεν ποιῶ, κινῶ. Κιγκλὶς, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελλωτὴν καλοῦσιν, εὕρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κιγκλισμὸς, ἀντὶ τοῦ ταλισμὸς, οὕτως Μένανδρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιγκλίδος. Κιγκλίζειν καὶ κιγκλίσαι, τὸ σφαλίσαι, παρὰ τὴν ἀττικὴν κιγκλίδα, ἢ [illegible] κιγκλοθυρίς. γίνονται γὰρ ὕστεραι αἱ τοῦ δικαστηρίου κιγκλίδες, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται, καὶ κλείωνται. Κιγκλὸς, ὁ πτωχὸς, ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου, οὕτω καλουμένου. ἔστι δὲ ζῶον ἀσθενὲς, ὡς τε μὴ δύνασθαι καλιὰν ποιεῖν. ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκτειν, κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. τινὲς δὲ σεισοπυγίδα.

Κιγκρᾶ, κιρνᾶ. Κιγκράμενος, ἔρνεον. Κιγκρῆται, κιρνᾶται, ἐλύεσθαι. Κιγχάνειν, ἐπιτυγχάνειν, λαμβάνειν. ἐπιζητοῦσι δὲ, οἱ περὶ Ζήνωνα. Κιγχάνω, τυγχάνω. Κιγχλὶς, ὁ τοῦ δικαστηρίου ἄγγελος. Κιχλισμὸς, αἰσχρὸς γέλως μετὰ ἀταξίας. Κίδαλον, κρόμμυον. Κιδαλία, νόσος. Κίδαρις, τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι περικεφάλαιον πίλημα, ἢ σφαιρίον, ἢ φακιόλιον. Κίδαρις, περίθεμα κεφαλῆς ἐν κόσμῳ, δι᾿ οὗ οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν ἐκοσμοῦντο. ἢ ἐκ τριχῶν καμηλοῦ ἱερόν, ὥσπερ παρὰ πέρσαις τὴν κίδαριν ἐκάλουν. Κιδαφεύειν, πανουργεῖν. κιδάφη γὰρ ἀλώπηξ. ἢ ἰδίως ἀπὸ τοῦ κιδάρ.

Κιδαφίων, πανοῦργων. κιδάφην γὰρ, τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν. ἔνιοι δὲ παρὰ τοὺς νέους φασὶ πεπαῖχθαι τὴν λέξιν, καὶ δηλοῦν τὴν διαβεβρωκυῖαν. Κίδαφος, δόλιος, καὶ ἡ ἀλώπηξ. Κιδνᾶσθαι, σκεδάννυσθαι, σκορπίζεσθαι. Κίδναι, αἱ ἐχώδεις πεφρυγμέναι κριθαί. Κιδνᾶται, σκεδάννυται, σκορπίζεσθαι. Κιδνὸν, ἐνθάδε. πάφιοι. Κιδνοτέρους, τοὺς ἀκιδνοτέρους, ἀσθενεστέρους. Κίε, πορεύου. κίω, τὸ πορεύομαι. ὅπερ ἀπὸ τούτου, τὸ πορεύομαι, πλεονασμῷ τοῦ ι. Κίειν, πορεύεσθαι. Κιέλα, φέγγος, αὐγὴ, φῶς, παλχεα, ὁμίχλη. Κιεν, ἐπορεύετο, παρεγίνετο. Κίειν, ἐκβάλλειν. Κιθὼ, θερίδεια σταφυλή. Κιθαιρὼν, ὄρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. Κιθάρα, ὄργανον μουσικὸν, ἢ ἡ λύρα. Κιθαρῳδότατος, τῇ λέξει κέχρηται καὶ Εὔπολις ἐν χρυσῷ γένει, ὦ κάλλιστε κιθαρῳδότατε. ἢ ἀσοφάλιας,

Κεραΐζει, φθείρει, μαχμηρεῖ, φροντίζει, ληϊζεται. Κεραΐζοντα, βλάπτοντα. Κεραΐζων, βλάπτων. Κῆρ ἀπηνέων, τὴν ψυχὴν ἄφρονα. Κῆρας, ἀπαιτησιάσω, μολύσματα, βλάβας. Κῆρας ἀγονεῖ τίσεσθαι, τὸ τιθέναι, ἢ τίσεσθαι ἀπαθανεῖν δηλοῖ, ἢ πνιγῆναι, ἢ κρημνισθῆναι, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον παθεῖν, ἐκεῖνο ῥητέον κῆρας. Κῆρας ἀμύνειν, ἐκ τοῦ κῆρας ἀμύνειν, ὁ κηραμύντης ὄνομα συντίθεται, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἀλεξικάκῳ, ἵνα ὡς ἐκ τοῦ ἀμύνειν ἁπλοῦ, ὁ ἀμύντωρ [illegible], οὕτως καὶ ἐκ τοῦ κῆρας ἀμύνειν ὁ κηραμύντης, ὃν καὶ Σοφοκλῆς καὶ ἀλεξίμορον εἶπεν. ἄρτι δὲ τοιαύτη ἀγωγὴ καὶ τὴν παρ' Ἡσιόδῳ ἀλεξιάνεμον [illegible], καὶ τὴν χαμαιλεχὴν χλαῖναν, καὶ τὴν ἀλεξάνεμον. Κήραφις, καιρεῖός. Κῆρες, ψυχαί, συμφοραί, μοῖραι θανατηφόροι. Κῆρες θανάτοιο. κὴρ οὐχ ἁπλῶς ἡ μοῖρα, ἀλλ' ἡ τοῦ θανάτου. ἔστι μὲν οὖν τὸ ἐντελὲς κὴρ θανάτου, εἶτα κατὰ παράληψιν καὶ χωρὶς τοῦ θανάτου λέγεται ἐπὶ τοῦ σημαινομένου. τὸ δὲ ἔτι κὴρ [illegible]. λέγει γὰρ τὴν ἀπόλλυσαν ἐντελῶς. εἶτα κατὰ παράληψιν καὶ θάνατον τὴν αὐτὴν λέγει, καὶ μῶλον ἄρεος ἐντελῶς λέγει. εἶτα καὶ μῶλον χωρὶς τοῦ ἄρεος, καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ φύλοπιν πολέμου. οὐδὲ δύναται φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίως. εἶτα καὶ φύλοπιν χωρὶς πολέμου. Κηρεσιφόρητος, ὁ τὴν θάνατον φέρων. Κηρίσιον, ὄλεθρον [illegible]. Κηρεσιφορήτους, τοὺς ὑπὸ τῶν εἱμαρμένων [illegible], ἢ [illegible] ὑπὸ τῶν μοιρῶν. Κηρίοις, ἐπιθανάτιοι, [illegible]. Κηρί, εἱμαρμένη. Κηρί, ψυχῇ. Κηρίνα, [illegible] κηρῶναι, ὥσπερ οἱ λεγόμενοι κηρίωνες. Κηρός, ἡ λεγομένη [illegible]. ἔστι δὲ τροφή, ἣν παρατίθενται ἑαυτοῖς αἱ μέλισσαι, καὶ [illegible], καὶ ἔλαιος [illegible]. Κηρύλος, [illegible] φασὶ καὶ [illegible], ἀπὸ [illegible]. [illegible] βουλύρας, ἢ βούλυρός φασιν, ὁμώνυμος [illegible]. ἔφαλον δὲ τοῦτον ὁ ποιητὴς λέγει, ὡς μὴ ἁπλῶς ὀχύαλον, ἀλλ' ἐκ αὐτῆς ὡς εἰπεῖν τῆς ἁλός. κατὰ γὰρ τοὺς παλαιοὺς ταύτας [illegible] ὑπὸ θαλάσσης ἀλμυρᾶς [illegible]. ὁ δὲ Στράβων [illegible] ἐπιπέδον τὴν κάτωθεν λέγει, ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ κείμενον.

Κήπιον, ἐκμαγεῖον, ἢ φαντασία τοῦ νοός, καὶ κηρός καὶ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐγκατασφραγίζειν, ἢ [illegible]. Κηρίον, τὸ σὺν μέλιτι. κηρός, ὁ κεχωρισμένος τοῦ μέλιτος. λαμπάς, ἡ ἐκ τούτου πρὸς τὸ φαίνειν κατεσκευασμένη.

Κηρίον, τὸ τῶν μελισσῶν. καὶ εἶδος πλακοῦντος. Κηκιοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι. Κηρίοις [illegible].

Κηρύσσομαι, τὸ ἐρείδομαι, ἀφ' οὗ σκῆπτρον, καὶ σκηπτοῦχον τὸ ἐπιτήδειον ξύλον, εἰς ὃ ἐρείδεσθαι. ὃ σκῆπτρον βασιλικόν. ἄλλως ῥάβδος, ἐν ᾗ ἐρείδεται ὁ βασιλεύς. Κηρίς, [illegible], εἰς ὃ [illegible] κηρίον, [illegible] ὑποβάλλουσιν. Κηκιοῦται, ὑπὸ [illegible].

Κηρίωμα, ἐπίλαμμα. ἔστι γὰρ τὸ κηρίον, ὃ [illegible] τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν [illegible]. Κηρόθι, ἐκ ψυχῆς. εἰ δὲ ἔτι [illegible] ἀπέχθεται κηρόθι μᾶλλον. Κηρόν, λευκόν, [illegible].

Κηροπαίζουσα, βακχεύουσα. Κηροπλάστην, πλαστῶν.

Κηροπλαστεῖν, κηροπλαστική. κηρὸν τύπτειν, λεαίνειν, λέπειν, [illegible], ἐργάζεσθαι, [illegible]. λέγεται δὲ καὶ πηλὸν ἐργάζεσθαι.

Κηρουλκός, ὁ εἰς θάνατον ἕλκουσα, παρὰ τὴν κῆρα, τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Κηρούν, ἐπεί, [illegible]. Κηρουχίδας, γένος ἐν μελέτῃ ἀπὸ κηρούχου. Κηροφορεῖν, κηρία φέρειν.

Κήρυκα, τὰ κέρδη. Κηρυβάνων, [illegible] τὸ ὄνομα. κηρύβια γὰρ κυρίως, τὰ ἀποβράσματα τῶν κοιλιῶν.

Κήρυκας, ἀγγέλους τοῦ Διὸς ὁ ἀχιλλεὺς λέγει, καὶ ἀνθρώπων, διὰ τὸ ἐν τε πάσαις θυσίαις αὐτοὺς διακονοῦντας [illegible], καὶ μὴ καὶ ἐν ἀνθρώπων βουλαῖς τε καὶ ἀγοραῖς. ἢ Διὸς μὲν, διότι καὶ αὐτοὶ γερόντων, ὅτι φωνοῦντες ἀγγέλλουσιν, ὡς ἑρμῆς τε καὶ ἶρις, οἱ περὶ τὸν Δία εἴρονται. διότι καὶ ὁ ἑρμοῦ υἱοί Διὸς εἰσιν, ὡς ἀπαχθεῖς εἴρηται, καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες. ἀνθρώπων διότι βασιλέων ὑπηρέται εἰσίν. ὅτι δὲ κήρυκες μὲν ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται, γηρύειν λέγονται. ἑρμῆς δὲ ἴσως παρὰ τὸ εἴρειν, ὃ ἐστι λέγειν. Κηρυκεία, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς κήρυξιν, ἐπὶ ταῖς [illegible]. Κηρύκειον, ὄργανον ἑρμοῦ, ὁ τοῦ κηρύκων μισθός. Κηρύκειον, σύνθημα φιλίας. Κηρύκειον, σκῆπτρον, ὃ ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει. Κηρύκειος, γραφή.

Κήρυκες, [illegible] βασιλικοὶ μὲν γὰρ [illegible], καὶ θεῖον γένος οἱ κήρυκες. οἱ δὲ [illegible], ἁπλῶς [illegible] εἰσὶ φίλοι, οὐ μὴν κατὰ τοὺς παλαιούς. οἱ μὲν τι [illegible], ἢ κρατοῦς φασι [illegible] τὸν [illegible]. [illegible] δὲ, καὶ ὅτι κήρυκα μὲν ὀξυτόνως, οὐ λέγει ὁ ποιητής. [illegible] δὲ, πολλαχοῦ, παρὰ τὸ γηρῶ, τὸ λαλῶ, ἢ παρὰ τὸ ἐγείρω.

Κήρυκες Διὸς ἄγγελοι. Διὸς ἀγγέλους λέγει τοὺς κήρυκας Ὅμηρος φασι, διότι [illegible] ἐν ταῖς θυσίαις, καὶ διότι τὰς ἑορτὰς τῶν θεῶν ἤγγελον. ἢ διότι ἀπὸ τοῦ ἑρμοῦ εἰσιν, ὃς ἄγγελός ἐστι τοῦ Διός. ἑρμῆς φασι μιγεὶς [illegible] τῇ κέκροπος θυγατρὶ ἔσχε παῖδα ὀνόματι κήρυκα, ἀφ' οὗ τῶν κηρύκων γένος. Κηρυκεῖον, ῥάβδος ὁ τοῦ ἑρμοῦ. Κηρυκεία, ἡ [illegible].

Κηρύκιον, τοῦ [illegible] ῥάβδος, [illegible]. Κηρύκιον, σκῆπτρον, ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει. Κήρυγμα, ὄχλον, [illegible]. Κηρύκειον, ὄργανον τῆς ἔριδος. ἐφ' οὗ [illegible] τὸν ἑρμῆν κηρύξαι [illegible] ἀρτέμιδος. Κηρύλος ὁ ὄρνις, ἀλκυὼν λέγεται. ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀναιδεύονται. Ἀντίγονος δέ φησι τὰς ἄρρενας τῶν ἀλκυόνων, κηρύλους λέγεσθαι. οὓς γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. [illegible], κηρύλος γὰρ [illegible] ὄρνις.

Κῆρυξ, ὡς παρὰ τὸ πτῶ, γίνεται πτῶξ, καὶ πτώσσω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ λέγω, ἐρύσσω, καὶ ἠρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κηρύσσω, ὁ μέλλων κηρύξω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ κῆρυξ. Κῆρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ. καὶ κῆρυξ, ὁ ἀλεκτρυών, [illegible] δὲ ἄλλα, κηρύκιον [illegible]. Κῆρυξ, εἶδος ἱέρακος. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κηρύξαι καὶ ἀποκηρύξαι λέγουσιν, ἐπὶ τοῦ κήρυκι ἀποδίδοσθαι [illegible]. Μένανδρος, [illegible] τῶν ἀγαθῶν, οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. Κήρυξας, ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξας. Κηρύσσειν ἀχαιοὺς λέγει Ὅμηρος, τῇ βοῇ συγκαλεῖσθαι τοὺς ἀχαιούς. εἰ δὲ μεθ' Ὅμηρον μετὰ δοτικῆς τὸ κηρύσσειν [illegible], κηρύσσειν ἀχαιοῖς. Κηρύσσω, παρὰ τὸ κῆρυξ, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ ἐρύσσω καὶ ἠρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κηρύσσω. Κής, ὁ σκώληξ.

Κῆτος, ὄνομα ποταμοῦ. Κησίρ, [illegible]. Κήτεα, θαλάμιοι. Κήτη, [illegible]. Κητῶν, θηρίων φορά. Κήτειος, γένος μυσῶν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ κήτειος, ἢ μεγάλοι. Κητήνη, πλοῖον μέγα, ὡς κῆτος. Κῆτος, ἀπὸ τοῦ κῶτος τὸ πλατύ. ὡς τὸ μετάλλον ἀπὸ τοῦ ἵσημι, καὶ κύλος. Κήτιον, μήτη, καὶ ᾧ τὰς ψήφους διαδιδοῦσιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. καὶ ἱματίσιον ἀπὸ λαχανου ἀγρίου, [illegible] πυρῶν [illegible] τὸ σῶμα, ὡς Κρατῖνος ἐν ὥραις σημαίνει. [illegible] καὶ τὸ τυρὸν ἐκρόμμυον. [illegible] δὲ τὰ ὄψα [illegible] φασὶ γίνεσθαι. Κῆτος, θαλάσσιον θηρίον παντοδαπόν. ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαλος, πρῆστις, ἡ λεγομένη φάλλαινα, ὁ καὶ [illegible], καὶ πᾶν ὅλως ἰχθυρὸν ζῶον. Κητεί, δῆμος τῆς λεοντίδος. Κητώεσσαν λακεδαίμονα, μεγάλην, παρὰ τὸ κῆτος μεῖζον τῶν [illegible]. [illegible] δὲ λέγει [illegible], διὰ τὸ κύκλῳ μακροῖς ὄρεσι περιειλῆφθαι. ζητητέον δὲ [illegible] ἡ λακεδαίμων κητώεσσα λέγεται, καὶ διὰ τὸ τὴν [illegible] θάλασσαν τὰ ἐκεῖ [illegible], ὃ οὕτω [illegible]. καθ' ὃ Ἡρόδοτος [illegible] φασὶ [illegible]

φορῶντα ἐκ προβλίου καὶ προπαλίζοντα, οἷον κυαμοὺς καὶ ἕτ[illegible] ... οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἀγγεῖον πλακὸν, ὡς ὃ τὰς ψήφους [illegible] τὸ κάδιον. οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ψηφοφορεῖν μόνον. καὶ χαῖνε δὲ τὸ κάδιον, ... τὸ εἶδος. καὶ τὸ λαγαρίζειν, τὴν ἀποσφί[illegible] ..., μήποτε μόνοι καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιὰν ἐχόντα ... βάλλοντες ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ἔρμασιν ἐν θεοῖς, καὶ πρὸς κύβους ἴσον ἔχων κάδιον. Κάδα, τάφος.

Κακὰ, ἡ ὀξύτης. Κακάζω, τὸ λοιδορῶ, ἐξ οὗ κακασμὸς, ἡ λοιδορία. καὶ κακὰς, ὁ λοίδορος. καὶ κακὰς, ἡ ἀλώπηξ, ἡ πανοῦργος καὶ κακοῦργος καὶ πονηρά. Κάκαλος, ἀρχαῖος διθυραμβοποιός, οὗ μέμνηται Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος. Κάθοι, ... τὰ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον. Καδῶν, βοηθῶν, στοιχεῖον. Καδύλλας, διθύραμβον. Κάθεον, [illegible]. Καδοί, βωμοί. Κάια, καθάρματα.

Κακκαλεῖ, λοιδορεῖ, χλευάζει. Κάκκαβον, [illegible].

Κακὸς, κακὴ, ἀμυρὸς, κακολόγος, λύσσημος. Κάκαβα, [illegible]. Καιέω, πυρῶ, καλῶσι. Καῖον, [illegible], καὶ Λιγύφων. Κακίς, ἀτμίς, σῶμα, καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἄρας. [illegible] δὲ, καὶ τοὺς ἀκάρπους [illegible] καὶ ὀφθαλμούς. Κακίδιον, τὸ τοῦ μέλανος. Κάκαλα, ἅμα ἐπ' ἀλλήλων, καὶ ἀπαράλλα. Κάλαμον, ..., κατίβαιον, ἐρέσια. παρὰ τὸ κάω, τὸ κάω κατῶ καὶ ..., καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ ... κάκαιον. αἷμα δὲ ἀπεκάπι. Κᾶκις, βάμμα τι καὶ σάμμα, ὁ καρπὸς τῆς ἄρας ... εἰς βαφήν. Κάλα, βέλη, ..., σημεῖα, ξύλα. ὅθεν καὶ καλόποδες καὶ καλώδιον, καὶ ἱερὰ ἀγάλματα, καὶ πυρθός. Καλάλα, αἰγὶς αἱ ἐν τῷ μέσῳ, σαμεῖον ἔχουσαι τελειότης. Καλάλεσαν, ἤχησαν, ἐβόησαν.

Καλαίω, καυστικῷ πυρί. Καλάσιον, θέλγον, κοσμεῖν.

Καλὰς, ὁ φίλο ἀγαθὸς, καὶ χαμαὶ ἡμέρα, καὶ ... ἡ ἐν ... κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τελειότης, ὁ καὶ ἡ ἀλώπηξ.

Καλαίζαι, σκυρίδας, ἀγγεῖα ποιμενικά, ἡ λάθρα. Κάλα, ..., θέλγει, πείθει, καταμαραίνει. Κάλεον πῦρ, λύχνον ὡς καὶ κάλλεον λέγεσθαι ὁμοίως τὸ λαμπάδιον ..., καὶ τοὺς τρόπους. Καλεῖν, καυστικῷ, θερμῷ, λαμπρῷ.

Κάλεον πῦρ, ἤγουν καυστικὸν, παρὰ τὸ κάειν, κατὰ τὸ ... καὶ τὸ τέλεον παρῆκται. αὐτοί τε γὰρ ἐκ τοῦ ... καὶ τελείου εἰσί, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ κάλλεον. οὐ μόνον παρὰ τὸ καίω, ἀλλὰ παρὰ τὸ κάλον, ὃ ἐστι ξύλον. Καλλὸς, καυστικός.

Καλεῖσθαι, ὁ ἀπατεών. ἀπὸ τοῦ καλῶ, τὸ θέλγω. Καλιὸς, ... τὸ καλεῖν καὶ τέρπειν. οἷον καλαθμὸν δ' ἔχουσι κατὰ μέγα. τὸ δὲ καλαθμὸς, οἷον ἐστὶ καλαθμὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν καλαθμὸς, οὕτως εὕρον ἐν ... . Καλαθμὸς, ἀπάτη. Καλιᾶν, μέλανα. Καλάτορα, ψυχάγωγα. Καλατρίους, τὰς ψυχὰς ... . Καλάτεια, ἄσματα ... . Καλέσαι, θέλξαι. Καλέτρα, φίλτρα, παραμύθια. Κάλη, τὸ ξύλον. καὶ καλάθιον ὁ ... τὰ ... . Καλαθμὸς, ὁ ... τέρψις. Κάλασις, ... θέλξις μετὰ μέλους. Καλίας, μολυσμοί. Καλὶς, ξύλον, ... καὶ ... αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ. καλὸν, ... Καλεῖ, λύχθαι ... . Καλεύμενος, ἐν ἱματίῳ ... . Καλοῦν, τύχθαι. Καλούμενος, ... Καλῶ, τὸ ἀπατῶ. καὶ θέλγω, καὶ βάλλω. Κάλων, ... ὡς συνουσίαν. παρὰ τὴν κοίτην μέλλοντα, ὁ λαλεῖ τὸ καίειν. Καλώνιον, ἵππος ἐπιβατικὸς, παρὰ τὸ κάλων, ὃ σημαίνει τὸ θερμόν. καλώνιον δὲ, τὸ ... μικρὸν καὶ διφθογγον. παρὰ τὸ καλόν τὸ ξύλον, καὶ μετὰ τοῦ ... γίγνεται καλόνιον, καὶ καλώνιον, τὸ ... καὶ ... ξύλον. Κάλων, τὸ βέλος τὸ ξύλινον. παρὰ τὸ καλὸν, ὁ λαλεῖ τὸ ξύλον, ἡ βέλος ..., ... καὶ βροντάς, ὡς ... .

... τὴν κοίτην μέλλοντα, τὴν λαλοῦντα τὸ καίειν, ὅθεν καὶ τὸ πυρὶ καλῶ, τουτέστι καυστικῷ. Καλὶς καλίδος, ῥύπος, μῶμος. χρῶμα, μορφὴ, ἶλος. Κάλυγμα, ἀρχεῖον ... . Κάλων, ὁ ἐν τῇ νηῒ λεγόμενος, καὶ ὀχετὸς, ... καὶ ἄντλημα.

Κάμιψ, φλὲψ ... ἐν μήτραις. Κημὸς, εἶδος χαλινοῦ. Κημὸς, ἀπὸ τοῦ κάμνω. Κημὸς, ὁ κάδος τῶν δικαστῶν, εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς ψήφους. ἄλλως. κημὸς, ὁ ἐπὶ τοῦ καλίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν οἱ δικαστήριοις. Κρατῖνος δὲ αὐτὸν ἐν νόμοις χοίνιον ἠθμὸν καλεῖ. τοιοῦτος τὸ σχῆμα, καὶ ἦν παράμεσος χωνῃ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ... . ἐκεῖθεν δὲ ἀμφότεροι δύο ἦσαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ ξύλινος. καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος. ἔχει δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, διερρινημένον ἐπίθεμα, εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι. ἄλλως. κημὸς ἐκαλεῖτο τὸ πλέγμα, τὸ ἐπιτιθέμενον τῷ κάδῳ, δι' οὗ δικασταὶ καθίεσαν τὰς ψήφους. ἄλλως. κημὸς, πλέγμα ... , δι' οὗ καθίασιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὴν κάλπην, καὶ ... ἐπὶ τοῖς κημοῖς, καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ γυναικεῖον προκόσμημα, καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί, ... [illegible]

[illegible] ... Κημῶ, χαλιναγωγῶ. Κήμωσις, φίμωσις. Κὴν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐάν ... . Κήναιον ... ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ τοῦ ἄλσου. Κήνσος, ὁ φόρος. Κήνωπον, ... Κηνὸν, καθαρόν. Κήνωψ, ... Κῆπος, ... Κήνυγμα, ... σώματος ... . [illegible]

Κὴξ ... , ὄρνεον ... θαλάσσιον ... κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ λάρος, ἢ αἴθυια ... . Κηπία, ... Κηπίον, ... Κηπίας, ... Κηπίον, ὁ κῆπος.

Κὴπ ... , ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίτως. Κήπων ... τρία ... , ὡς ... . [illegible]

Κῆπος, ὁ ... τόπος πρὸς ... , παρὰ τὸ ... . Κῆπος, εἶδος κουρᾶς. Δύο γάρ εἰσι κουραί, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον, ... τὸ δὲ κῆπος, τὸ ... . Κηπίας, ... Κὴρ, ἐπὶ μὲν θανάτου ὀξύνεται, ὥσπερ καὶ χείρ. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ χαρὰ, τὸ ..., καὶ κῆρ. κῆρ δὲ ἡ ψυχὴ ... ἐστι γὰρ ... , καὶ ἐν ... . γίνεται δὲ ἀπὸ ... φλογίον, καὶ ψιλογραφεῖται. Κὴρ ὁ δεῖνα, ... καὶ κηρόν. ... γὰρ τὸ ... .

πολυγραφὴς εἶναι. Κεστὸς, οὐ κλῆσις, ἀλλ' ἐπίθετόν ἐστι τοῦ ἱμάντος τῆς Ἀφροδίτης. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ὁμοῦ παραθεὶς κεστὸν ἱμάντα φησί. καὶ κατὰ μόνας ἱμάντα λέγει πολλαχοῦ καὶ κεστόν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κεντῶ, ὃ ἐστι κεντῶσαι. Κεστρίαι, σιδηραῖ. Κεστρινικοὶ βόες, οἱ ἐν Χαονίᾳ. ἡ γὰρ Χαονία πρότερον Κεστρίνη προσηγορεύετο. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἠπείρου διαφόρους ἔχουσα βόας. Κέστρος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων, καὶ ἀκόντισμα, καὶ ὁ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης. Κέστρωσις, βαφικὴ μεμονωμένη. Κεστρωτὸν, ξύλον βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον, οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον, οὐδὲ ἀκμήν. εἰώθασι δὲ οἱ Βοιωτοὶ πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων, ἕνεκα τοῦ πεπυρῶσθαι πυρίκαυστον. Κεύθεα, κοῖλα κρύφια. Κεύθεσθαι, κρύπτεσθαι. κεύθω, τὸ κρύπτω, μέλλων κεύσω. καὶ ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κευθάνω. ἐκεύθανον, ἀντὶ τοῦ ἔκρυπτον. Κευθμὼν, φωλεὸν, ἀποκρύφων τόπων. Κευθμῶνες, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Κευθμώνων, κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων. Κευθμὼν, ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τοῦ ὁ κευθμός, ὡς ῥυθμὸς, ῥαθμὸς, βαθμός. τὰς δὲ εὐθείας αὐτῶν συγκεκόφθαι ἐκ τοῦ κευθμόνων, οὐ ποιοῦντες οὐκ ἀποδέχονται οἱ παλαιοί. Κευθμῶνα, καλύβα, καὶ τὸ κοίλωμα λέγουσι. κευθμὸς, ὁ κρύφιος τόπος. Κευθώνυμον, κλέος ἢ αἶσχος, ἐπὶ τῶν αἶσχος κλέος ἐχόντων, ἢ ὧν ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα, ἢ δυσώνυμον. Κέφαλα, κεφάλαιον, ἢ κόσμος τῶν θεῶν, ἢ κεφαλὴ, ἢ συναρίθμησις, ἢ ζήτημα ἄπορον. Κεφαλαιωθὲν, συντόμως συναχθὲν, συντομωθέν. Κεφαλίδαι, γένος Ἀθηναίων. Κεφάλαια, τὰ χρήματα. Κεφάλαιον, ἡ ἀρχὴ, ἢ τὸ ζήτημα. Κεφαλαιοδίωκτον, τὸ ποίημα εὑρὼν ἀρχῇ τοῦ Πολέμωνος τοῦ ἰωνικοῦ θρίσου, ἰσοσύλλαβον κατὰ προοίμιον. καὶ θαυμάζει Σωσίβιος τοῦ συγγενομένου αὐτῷ γραμματικοῦ, πῶς τὰ ἄλλα δεξιὸς ἐπὶ λέξιν ὢν, καὶ ἐπανορθῶν τὰ συγγράμματα τοῦ θρίσου, τοῦτο παρεῖδεν, ἀλόγιμον ὄν.

Κεφαλαλγίαν, ἀντὶ τοῦ κεφαλαργίαν λέγουσιν Ἀττικοί.

Κεφαλὴ, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος, ἀφ' ἧς οἱ δημόται λέγονται Κεφαλῆθεν. Κεφαλὴ καὶ δέρμα κατάσκεπτον ὑπόκειται τῇ κόμῃ. τὸ δὲ τοῦ δέρματος γυμνὸν, κρανίον καλεῖται. καὶ τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς, κορυφή. τὸ δὲ ἔμπροσθεν τούτου, μέτωπον. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων, βρέγμα λέγεται. τὰ δὲ κατὰ διάμετρον, μήνιγγες καὶ κρόταφοι λέγονται. ἐγκέφαλος δὲ, τὸ ἐντὸς τῆς κεφαλῆς καὶ μυελός. τὸ δὲ ὑπὸ τὸ μέτωπον, πρόσωπον, ὀφρύες, ὀφθαλμοὶ, κόραι, ῥῖνες, χείλη, ὀδόντες, γλῶττα, ὦτα, δέρη, βλέφαρον, τὸ τὰ ὄμματα καλύπτον δέρμα. βλεφαρίδες μέν τοι, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες. καὶ τὸ μὲν μακρὸν τῆς ῥινὸς, χόνδρος, μυκτῆρες. κυψέλη, ὁ τῶν ὤτων ῥύπος. καὶ κυψελὶς, καὶ τὸ ἐπικλινὲς τῶν ὤτων, πτερύγιον. τὸ κάτω, λοβός. αἱ δὲ παρειαὶ καὶ γνάθοι, καὶ μῆλα, καὶ κόρραι. γενειὰς, ὁ πώγων. ὑπήνη δὲ, τὸ γένειον. οἱ δὲ ὀδόντες, οἱ μὲν καλοῦνται μύλαι, καὶ τομεῖς, καὶ διχασῆρες, καὶ γόμφιοι. ὑπήνη λέγεται οὖλα, ἡ κοινῶς σαρκία. ὀνομάζεται δὲ τὰ ὄπισθεν ὀστᾶ, σφόνδυλοι, οἷς ἐπικάθηται ὁ αὐχήν. τὸ μετ' αὐτὸν, νῶτος. ᾧ ἑκατέρωθεν ἡρμοσμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες. ὧν τὸ μὲν ἀγκὼν καὶ ὠλένη καὶ ἀγκάλη καλεῖται. τὸ δὲ ὅσον μακρὸν, πῆχυς, καὶ κερκίς. τὸ μετ' αὐτὸ, προκάρπιον καὶ καρπὸς, ἢ κυρτὸς παλάμη, καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, θέναρ. κύθος δὲ, τὸ μετὰ τὸ κοῖλον. ὀνομάζονται δὲ οἱ δάκτυλοι, μικρός. ὁ μετ' αὐτὸν, παράμεσος, εἶτα μέσος. ὁ μετὰ τοῦτον, λιχανός. εἶτα ὁ ἑξῆς, ἀντίχειρ, ὡς ἀντὶ ὅλης τῆς χειρὸς δυνάμενος, ῥιζωνύχια, καὶ ὄνυχες. Κεφαλλῆνας, λέγει Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ, οὐ μόνον τοὺς ἐκ τῆς Κεφαλληνίας νήσου, ἀλλὰ πάντας τοὺς ἐν τοῖς τόποις ὑπὸ τὸν Ὀδυσσέα, τούς τε περὶ τὴν Ἰθάκην, καὶ τοὺς λοιπούς. ἐν οἷς καὶ οἱ Ἀκαρνᾶνες κατὰ τὴν ἤπειρον, οὔπω ἐπὶ Ὁμήρου ὀνομαζόμενοι οὕτω.

Κεφαλῖνος, ἰχθὺς ποιός. Κεφαλῖνος, εἶδος παρὰ τὴν Ἰθάκην. Κεφαλῆς, κορυφῆς, καὶ κρανίον. τριῶν τούτων ταυτολογουμένων ὄντων, κεφαλῆς μὲν ῥῆμα, τὸ κεφαλαιοῦσθαι, καὶ τὸν αὐτὸν καὶ γνώμην. κορυφῆς, τὸ κορυφοῦται, οὗ χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. κρανίον ἄλλως παρὰ ταῦτα, τὸ ἀποκρανίζειν, ὅπερ ἀποκόπτειν τὴν κεφαλήν. ἀποκράνισον γάρ φασιν ἐκεῖνος, τὸ τῆς κάρας ἀποχώσειν. Κεφαλῖται, οἱ γωνιαῖοι λίθοι.

Κεφαλισμὸς, κεφαλισμοὺς λέγει Ἀπολλώνιος, τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. εἶδος τῆς περὶ τούτων γνώσεως, καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ, κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς κ', μ', καὶ ὁ εἰκοσάκις κ', υ', καὶ ὁ διακοσιοστάκις κ', δ', καὶ τῶν ἑξῆς ὁμοίως. Κέφαλοι, τῶν κεστρέων τινὲς οὕτω καλοῦνται.

Κέφαλον, μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρείσματα. Κέφαλος, οὗ οἱ Κεφαλῖδαι παρώνυμοι, πρότερος ἦν Ἀθηναῖος. κέφαλον γὰρ πολιὸς, οὗ ἀρχιστος. Κέφαλος, δημαγωγὸς ἕτερος, οὐχ ὃν λέγει Δημοσθένης, ἀλλὰ δεύτερος Διοσφόρ. Κεφαλοφανὴς, ἀπέρριπτε τὸ σῶμα, καὶ Θεόφραστον κεχρημένον αὐτῷ, λέγει χαρακτῆρ. Κέχαλι, μέρος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ χῶ χάζω, τὸ χωρῶ, ὡς φράζω πέφραδα, χλάζω κέχλαδα, παρὰ Πινδάρῳ. Κεχάδοντο, ἐκ τοῦ χάζω, μέλλων χάσω, ἀόριστος πρῶτος ἔχασα, ὁ δεύτερος ἔχαδον, ὁ μέσος ἐχαδόμην, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ κεχαδόμην, τὸ τρίτον κεχάδοντο, ἐκ τοῦ ἔχαδον χαδῶ περισπώμενος ἀσυνάρθρως, ὁ μέλλων χαδήσω, τὸ τρίτον χαδήσει, καὶ διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδήσει, ἀπὸ τοῦ ἔχαδον, χαδῶν, διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδών. σημαίνει δὲ τὸ στερήσει. Κεχανδότα, χωροῦντα. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν μεταπλαστικῶς. φύσει γὰρ δίχα τοῦ ν ἐστὶν, ὡς δηλοῖ τὸ κέχαδεν. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ χαίνω, ἀλλ' ἐκ τοῦ χάζω γίνεται. χρῆσις δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ ἥρῳ ἐν κέχαδε χόλον θυμός. Κεχήνια, σῦκα τὰ πεπταμένα κεχηνότα.

Κεχαραγμένος, ὠργισμένος. Κεχάροντο, ἐχάρησαν, ἢ ἐχώρησαν. Κεχάρημαι, χαίρω, ἢ χαρῶ. Κεχαρηότα, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω κεχάρηκα, ἡ μετοχὴ ὁ κεχαρηκὼς τοῦ κεχαρηκότος, κατὰ ἀφαίρεσιν ἰωνικῶς, κεχαρηὼς, κεχαρηότος.

Κεχαρησέμεν, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω. οὗ πατὴρ δεύτερος μέλλων ὁ χαρῶ, ἐκ τοῦ χαίρω, ἀναδιπλασιασμὸν εἰς ..., ὡς ἐν πολλοῖς γίνεται. ὥσπερ καὶ τὸ φραδῶ φραδήσω, ἐξ οὗ τὸ πεφραδήσω, καὶ τὸ τυχῶ τυχήσω, καὶ ἄλλα ὅμοια. Κεχαρησέμεν, ἀντὶ τοῦ χαρῆναι κεῖται, παρ' Ὁμήρῳ. ἀπὸ τοῦ χαρῶ χαρήσω, ἐξ οὗ κεχαρηότα νίκῃ. Κεχαρισμένα, ἀρεστὰ, προσφιλῆ. Κεχαρισμένος, ἀρεστὸς, προσφιλέστατος, μετὰ χαρᾶς πάντα ποιῶν. Κεχαριτωμένη, πεφιλημένη, εὐλογημένη. Κεχαροίατο. χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἐχαρόμην, χαροίμην τὸ εὐκτικὸν, καὶ διπλασιασμῷ κεχαροίμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κεχάροιντο, καὶ ἰωνικῶς κεχαροίατο.

Κεχειροτόνηται, προβέβληται. Κεχειρωμένοι, ἀτιμωμένοι, ἐκκρατημένοι. Κεχόλωμαι, πολλάκις δέδοικα, συνέρραμμαι τῇ πόλει. χολάδας γὰρ, τὸ ῥάπτον. καὶ χόλικον, τὸ πλεκτόν. ὁ δὲ ἀσκαρίον καὶ χόλωμα. τὸ σπαρτίον Σοφοκλῆς, παιδιὰ ἢ σφυροκοπίας. Κέχλοα, ἐν ἴσῳ τὸ προσδέχομαι, ἢ δέομαι. Κεχλάδοντα, ἐξαρτᾶσθε, ἀπεὶ ἐστί. Κεχλαίνεται, παρὰ τὸ χαίνω. Κεχλώς, ἡ συναίρεσις τοῦ κεχλόος ἀττικά. τὸ γὰρ ο καὶ α εἰς ω συναιροῦσιν, εἰς τὸ αὐτὸ συναλοιφῇ, ἀντὶ τοῦ ἐκεχλώσει. ἔστι δὲ τὸ κεχλωκέναι. οἱ γὰρ ἰωνικοὶ ἀπὸ τοῦ συμφώνου ἄρχονται. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντες εἰσὶ, κεχλόασι. λέγονται δὲ οὕτω κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων, τῶν ἔτι νεοσσῶν προσδεχομένων τὴν τροφὴν, καὶ ἔτι κεχηνότων.

Κέχλα

διασκελίζω τοῦ ὀργάνου κερκίσω, ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα τὸ κερκῶ.

Κέρκος, ἱέραξ, ἢ ἀλεκτρυών. Κερκίλυρα, οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο, ἀντὶ τοῦ κερκόλυρα. ἔστι δὲ τοῦτο πάλος. τὸ δὲ κερκόλυρα ἐχολικὸ λύρα. τὸ δὲ κερίκει, κερίκει ἦχος ἐστι τῆς κιθάρας.

Κέρκον, τὴν οὐράν. ἁπαλὸν δὲ καὶ προφέρον τὸ τοῦ λαγωοῦ ὅπερ λέγουσι. ὥς τε ἀντὶ σφίγγε κύκλωθεν, διὰ τὸ παλὸν εἶναι, ὅς τε λάμπε κεφαλῶν. Κέρκος, θηρίδιον τῆς ἀμπέλους βλάπτον, καὶ οὐρὰ, καὶ ἀνθρώπου αἰδοῖον, ἢ ἀλεκτρυὼν, ἢ ἄρρεν ῥαῖος μῦς. Κέρκος, διπλῆ αὐτὴ καὶ διπλάσιος, καὶ διὸ στασιος. ἐχεῖν δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ ἐν κεφ πρύτανις. Κέρκος, ὁ λυκὸς σκεῦος ἢ, ὥσπερ καὶ τρίπους, ἢ θέρα χαλκοῦ, οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο. Κέρκουρος, εἶδος ἐστὶ νηὸς, Δείναρχος ἐν φανικῷ. Κέρκουρος, τὸ μακρὰν πρύμναν ἔχον σκάφος.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος, καὶ ἰχθύς. Κέρκυρα, πρότερον μὲν δρέπανον ἐκαλεῖτο, εἶτα χερία. ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ κερκυραίων πολιτείᾳ. φησὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποτρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ ἠπείρου χερίαν ὀνομασθῆναι. δρέπανον δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δήμητρα αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν. εἶτα αὐτὸ κρύψαι εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου. προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἐξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς νήσου δρεπάνῳ. Τιμαῖος δὲ, ἐκ τοῦ δρεπάνου, ᾧ ἐξέταμεν τοῦ χρόνου τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. τὸν γὰρ χόνον ἐκρῖφθαι φησί. μάκρις δὲ ὠνομάσθη, ἐν μακεδ τῆς Διονύσου τροφοῦ. Κέρκυρα, ἀπὸ τῆς κερκύρας τῆς ἀσωποῦ θυγατρός. Κερκυραία, παρὰ Ἀριστοφάνει λέγεται ἡ κερκυραϊκὴ μάστιξ. συνεχῶς δὲ κερκυραῖοι ἄταξίας γίνονται. διὰ τὸ κατασπάζειν οὖν ἐκπέπλωσι παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώπαις. Κέρκωπες, οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ κόβαλοι, ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἄνδρας, κέρκωπας φαμέν. Κερκώπειον, δολίαν, πανοῦργον, ἢ γένος πιθήκων. καθάπερ τῇ κέρκῳ ἡ ἀλώπηξ τοὺς ἐν φωλεοῖς κύνας ἀπατᾷ, τὴν δὲ κέρκον περιτιθεμένη. ἐφ' ὁμοίως καὶ οὗτοι τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. Κερκωπίζοντες, χλευάζοντες, μωκίζοντες. Κέρκωπες, δοκοῦσιν εἰς ἐξαπατητήρια τι ὄντα καὶ ψεῦσαι οἱ κέρκωπες. Ξενάγορας δὲ ἐκθέμενος αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησι, καὶ τὰς πιθηκούσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. Αἰσχίνης δὲ ὁ Σφήττιος ἐν τοῖς ἰάμβοις, καὶ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Ἀνδοῦλον καὶ Ἄτλαντον. Κέρματα, τὰ λεπτότατα. Κερματίζω, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. ὁ κατακεκερματισμένος, εἰς λεπτὰ διακεκριμένον ἐστί. Κέρμα, ἐστὶ τοῦτο ὠκεανίτις. Κερνάδες ἀμφορεῖς, τὰ ἀλλαχοῦ κεράμια. Κέρνος, μικρὸν ποτήριον, τὸ καλούμενον λεγόμενον. τῶν γὰρ γένεσι ποτήριον φασίν. οἱ δὲ τὸ θύλακον μὴ φωνοῦσι. Κέρμαλος, ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται.

Κέρσε, ἔκειρε. Κέρσαι, τὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα.

Κέρος, κεραμεὺς, ἀγγεῖα κεραμεᾶ. Κεροφόρος, ὁ τὰς θυσίας ἄγων. Κεροπλάστης, λιγυρρόος ἢ τριχοκοσμητής.

Κεροτίαι, γαυρίαι. μεθίσταται δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ταύρων. Κεροβάτας, πὰν ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων, ἢ ἐπὶ κέρατος βαίνων, ἢ ὑπαλὸν χηλὰς ἔχων δοκεῖ τράγου, διὸ καὶ αἰγοβόταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι. δίδυμος δὲ φησιν, ἢ ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ οἷον κεροβάτης τὴν βάσιν ἔχων κερατώδη, ὥσπερ ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχων, ὥς τε σὺν τῶν ποδῶν κεροβάτας. Κερόεσσα, ἡ συμπλεκομένη. καὶ κερόεις, ὁ συμπλεκόμενος. Κεροίαξ, τὸ κερῶς παίβοιον.

Κερουλκοὶ, οἱ τοὺς βόας ἕλκοντες τοῖς κέρασι. καὶ κεροῦλκοι

καὶ ἦσαν ἄνθρωποι εἶδον ἐγώ. Κερουλκὸς, ὁ ἀπέλαυν.

Κερραῖον κυλίον, Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα δελφῶν σταδίους λ', ἐοικεν οὖν κερραῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ, τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Κερρίς, ὄνομα ἰχθύος. Κέρσαι, κόψαι, τεμεῖν, κεῖραι, ταμοῦσαι, καὶ δρέψαντα. Κερουχίδες, ἤγουν κερασφόροι. κερουχίδες, αἱ κέρατα ἔχουσαι, ἢ κερατωμέναι τοῖς κέρασιν. ἢ κερουχίδες, αἱ ὅλα κέρατα ἔχουσαι. κερουλκίδες δὲ, ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. Κέρσαι, κόψαι. κέρσω, κερῶ μέλλων, αἰολικῶς κέρσω, ἀόριστος ἔκερσα, τὸ ἀπαρέμφατον κέρσαι. Κέρσος, ποταμὸν τομεσσεα. κέρσους, γάμος. Κέρσαι, κόψαι. Κέρτα, πόλις ἀπὸ ἀρμενίων. Κερτομίων, ἐρεθίζων, χλευάζων. Κερτόμως, ἀπὸ τὰ ὑβριστικὰ καὶ ὀνειδιστικά, ὅ ἐστι μεμπτικά. τέμνοντα δὲ ἄλλως κέαρ, διὰ τὸ ἐρεθιζόμενα εἶναι εἰς χόλον. κερτομῶν, ὅ ἐστι λοιδορεῖς μῶν λόγους λέγων.

Κέρτομος γὰρ λόγος, ὁ κέαρ τέμνων, ὅ ἐστι δάκνων ψυχὴν καὶ θυμοδακής, ἐξ οὗ καὶ τὸ κερτομίοις διὰ κερτόμοις προσεῖδε. Κερτομῶ, χλευάζω, σκώπτω, ὑβρίζω. Κερτομίας, ἐρεθιστικάς. Κερτομία, παίγνια, προβασκανία, ἐρεθισμοί, παραλογισμοί, ψέξεις, καὶ γελασμοί. Κερτομίοισιν ἔπεσιν, ἐρεθιστικοῖς, τὸ κέαρ τέμνειν καὶ λυπεῖν δυναμένοις. κερτομίοις εἰρηκόσι. Κερτομῶ, τὸ λοιδορῶ, καὶ ὑβρίζω, καὶ ἐρεθίζω.

Κερχαλέον, σκληρὸν, ξηρὸν, διψαλέον. Κερχαλεῖ, οὕτω δὲ ὅτε τραχύτης ἐνομάζεται τοῦ φάρυγγος, καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κέρχνα, ἡ τραχύτης, ὅσα καὶ ῥίζαι ἐλάσσων. Κερχνῇ, εἶδος πλακοῦντος.

Κερχνοὶ, τραχύνει. Κέρχνον, τὸ ἐκ τῆς μελαίνης ἐξάμματος, ἢ τὰ ὦτα τῶν ἰχθύων, καὶ ὀρνέου εἶδος, καὶ ὁ ... χνους.

Κερχνώμασι, τραχώμασι, κυκλώμασι, γαλισμοῖς. καλοῦσι δὲ καὶ τὴν περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμον, καὶ ποτάμιον ἐπίχειλον. λέγονται δὲ καὶ ποικίλοι. Κερχνωτὰ, τετρυπημένα ἀπὸ τοῦ χείλους τῶν ποτηρίων, ὥσπερ κεχηνότα ποικίλα, τραχέα, πολύτευκτα. Κερῶ, κεραίνω, τελειῶ.

Κερωτὰ, μυστά. Κερωνία, δίκερον, ἢ σκευὴ αἰγυπτία.

Κερῶνται, κεράννυνται. Κέρωνται ἐπὶ κρατήρων, φασὶν ἐτυμολογικῶς. δῆλον γὰρ ὡς ἐκ τοῦ κερῶ, ὁ κρατὴρ, ὡς οἷα τις ὢν κερατήρ. σημειωτέον δὲ τὸ κέρωνται, οὐκ ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ἐστὶν θέμα, ἀλλ' ἐκ τοῦ βαρυτόνου. ἐπεὶ οὐκ ἔστι ῥαδίως εὑρεῖν. Κερῶντες οἶνον, τουτέστιν ἐμβάλλοντες εἰς κρατῆρας. οὕτω γὰρ ἄλλως ἂν οὐδεὶς ὁ πίνων, ὡς ποιοῦσι τῶν κερῶν, τὸ διδόναι πιεῖν. Κέρως, κέρατος.

Κέσκεν, ἔκειτο. Κέσκεν ἐπὶ μεγάροις, ἐχει μὲν γὰρ καὶ κατέθετ' ἐπὶ μεγάροις. εἶδεν δὲ ποιητικώτερον, ὥσπερ δὲ εἶδε ἂν κεῖν. Κεσκίον, στυππεῖον, τὸ ἀποτίναγμα τοῦ λινοῦ.

Κέστος, ἦν πόλις ἐν Κιλικία. καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς ἄλλος ὄνομα. διόπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦς οὐκ ἔχοντας, κέστρον οὐκ ἔχειν φασί. Κέσωπες, ἀργυροῖ. Κέστρα, ἀκροβολισμόν, ὅπλον, σφῦρα, καὶ εἶδος ἰχθύος. Κεστρῶν τε μάχη. Κεστροί, τοὺς λιχνεύοντας καὶ πεινῶντας, κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον, καὶ προσηγόρευον. τὸ γὰρ ζῷον αὐτὸ λίμαργόν τε ἐστὶ καὶ ἄπληστον. Κεστρῖνος, ἄλλοι μὲν τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι καλεῖν. οἱ δὲ ἄλλο τι διάφορον ἰχθὺν εἶναι. τῶν μὲν κεστρεῖς καλοῦμεν, τὰς πεφύλους. Κεστρεύς, εἶδος ἐστὶν ἰχθύος, ὁ λεγόμενος κέφαλος μεγάλην λεπίδα ἔχων, καὶ παχύτερος, ὡς ἀπόσειαν αὐτὴν ἔχων ἀργυροῖν. Κεστός, ὁ κεντητὸς, καὶ ποικίλος. οὕτω πολύκεστος, ὁ πολυκέντητος καὶ πολυποίκιλος. ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν ἱμάς, προσηγορικόν ἐστιν. ἐπίθετον δὲ αὐτοῦ, τὸ πολύκεστος. παρὰ δὲ τὸ κέντω βαρύτονον, ὃ παρὰ τὸ κεντῶ, διὰ τὸ πολύ-

ἔτι δὲ καὶ εἶδος τὶ εἴσω ἀλλαλίτε συλλογισμοῦ. Κέρας, ἡ θρὶξ διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι. οἱ δέ φασιν, ὅτι ἡ ἐκ βάθους ἐκπνοὴ ἀπὸ τοῦ θερμασίαν ἀναφερομένη, κάτωθεν τῷ τοῦ δέρματος τελεσιουργεῖ τὰς τρίχας κεράτωσιν, ἡ ἐν συνεχὲς ὡς κεραμίων. κέρας, καὶ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ τὸ κέρας, καὶ τὸ κεράτιον, καὶ ἄλλα πολλὰ σημαίνει. Κεραίων δὲ τὸ ἐπιχεῖρ οἶνον ἀπὸ παλαιοῦ ἴσους. παλαιὰ γὰρ ἦσαν κέρατα, ἀντὶ τοῦ ποτηρίων. Κερασβόλα, τὰ σκληρά. Κερασβόλα, ἄπεπτα, τὰ ἄτεγκτα ὄσπρια. οἱ περὶ τὰ κέρατα τῶν βοῶν δέρματα, ὡς ἐν ταῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι. Κέρασαι, κέκραται οἱ ἀττικοὶ, κέρασμα τι, ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἐκ χειρὸς κεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς μίξεως, καθ' ἣν κέρασι ζώων ἐχρῶντο ἐκπιεῖν. Κέρασος, δένδρον, ὃ φύεται ἐρυθρὸν καρπὸν φέρον. ὁ δὲ φλοιὸς αὐτοῦ, μεθ' οὗ ἀντὶ πύρου διαμείβουσι. Κερασίων, ὁ κύτος παιδί. Κερασφόρος, κερατοφόρος. Κεραύχαλοι, οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χείλη. Κέρατα, τοῦ φάραγγος τὰ ἄκρα, καὶ μεθύσου μέρος, καὶ ἡ τῶν κεράτων χύσις. Κερατά φασιν ἐν Δήλῳ τῇ νήσῳ ἀνακεῖσθαι, ἐκ τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνθρώπων θηρευθέντων. μῆκος μὲν δίπηχυ, καὶ δακτύλων ὀκτώ, ἰσῶν πάσῃ ταῦτα. πλάτος δὲ πηχέων δύο, καὶ σπιθαμῆς, καλοῦσιν ἴβυ. Κερατιασταὶ, οἱ τοὺς ταύρους ἐλαύνοντες ἀπὸ τῶν κεράτων. καλοῦνται δὲ καὶ κερουλκεῖς. Κερατίζειν, κερυλίζειν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς συντριβόντων ἀγελαίας τῶν ἐκείνων, καὶ τὰς κορυφὰς πλησιαζόντων, καὶ φυτονομίσουν. Κερατίνην τόξον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ι' τῆς ὀδυσσείας, ἢ ὀφθαλμοὺς ἐπιδέασεν, κατὰ τὰ ἐκ μέρους συνεκδοχῶν, ἢ ἀπὸ σύλληψις, ἵνα λέγοι συμβολικῶς. ὁ δὲ ἐπὶ πεπλεγμένου τῶν ἄκρων, οὕτω λεγομένων εἶναι τὰ ἐξ ἀποτελέσματος ὁρώμενα. διὸ καὶ τοῖς περὶ ὁλοκαύτων ἀποφάσεων λεγομένοις, ἤσκουν δαλαδᾶν, ἵν' ἂν ἴδοι αὐτά. ἄλλοι δὲ κέρασι μὲν εἴκασαν τοὺς οὐρανίους ὀνείρους, οὓς καὶ διοπέμπτους ἔλεγον καὶ ἀληθεῖς, ἐπεὶ καὶ τὰ κέρατα εἰς ὕψος ἀνέχουσιν. ἐλέφαντι δὲ τοὺς χθονίους. τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει. δηλοῖ καὶ ἄνωθεν ὁ ποιητὴς τοὺς μὲν οὐρανίους, ἐν τῷ καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστι. τοὺς δὲ χθονίους, ἐν τῷ λευκάδα πέτραν, καὶ ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον ὀνείρων. ἐθέλω εὑρεῖν ἐπὶ γῆν, ὡς ἐμοὶ ἐκεῖθεν αἰνὸν ὄνειρος οὐκ ἦν Διός, ἀναφαίνειν ἐκεῖθεν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φῦτες ἐκδόασιν, ὡς ὁ μὲν ἐκ ὅλης πλησθείς μὲν τροφῆς, ἢ κακουργοῦσιν οἱ ἐλέφαντες ταῖς ὀδοῦσι, ταῦτα ψεύδονται. ὅς δὲ πάντα κεῖνο ὁ νάρθηξ, καὶ ἀνεπιπλάστως ὕψους, καὶ ἄνωθεν, κατὰ τὸ κέρας τὸ ἀρχαῖον τῆς κεφαλῆς ἡγεμονικοῦ, ταῦτα εἶναι ἀληθῆ. Κεραϊζομεν, καταγωνιζόμεθα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ τοῖς κέρασι καταπαλαίουσι τὸν ἀντίπαλον. Κέρατος φυτὸν, ὁ πρὸς τὰ τέρα ἰχθύων. Κερατουργὸς, ὁ ταῖς λαβαῖς ὡς κερατοποιός.

Κεραυνία, σκεῦ αἰγύπτου. κεραυνοβολία, τὸ λαγώβολον.

Κεραυνίας, ὁ κεραυνωμένος. Κεραύνιος, ἐμβρόντητος, καὶ ῥεῖς ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐμπλήττων ποιῶν. Κεραυνία, ὄρη. Κεραυνὸς Διός, ἑρμηνεία δὲ τοῦ ἀπὸ ῥιπῆς Διός. ῥιπὴ γὰρ ἀὴρ ὁ κεραυνός. Κεραυνὸς, ἀστραπὴ σφοδρὰ καλουμένη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ περιτυχόντα φλογιζομένη. Κεραυνὸς, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζώων τῶν τοῖς κέρασι χρωμένων, καὶ διαφθειρόντων. παρὰ τὸ κεραΐζειν καὶ τὸ αὔειν, ὅ ἐστι καίειν. Κεραυνὸς δὲ ποιῶ μα ἐλικοειδῆ λέγουσιν ποιούμενον, ἄνωθεν κάτωθεν φερόμενον διὰ πυρὸς, ὡς τὰ πολλά. Κέραφος, χλευασμός, κακολογία.

Κερβαλά, ἀθηναϊκὰ, μεγάλα. Κερβέσιοι, ἀθηναῖοι. φασὶ δὲ καὶ ἢ κιμμερίους, κερβερίους, καὶ τὴν πόλιν οἱ μὲν κερβερίαν καλοῦσιν, οἱ δὲ κιμμερίαν. ἄλλοι δὲ κίμμιν, ἐστι δὲ τόπος ἐν ᾅδου κερβέσιος τετράπυργος. Κερβερόκλυμνος, τάρταρος ἠχεῖ, καὶ οἶνον μέγαν ἄλλον. Κερβεροῦσθαι, λοιδορεῖσθαι, βλασφημεῖσθαι, ἀπατᾶσθαι. Κέρβερον. ἡ ἱστορία βασιλέα εἶναί φησι τόπου μολοττικοῦ ἄλλων, καὶ κύνα γενναῖον ἐκτρέφειν τὸν κέρβερον. ὃν ἡρακλῆς εἷλεν ἐξ ἐπιταγῆς, καὶ τῷ εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν.

Κέρβερον, τὸν τοῦ ᾅδου κύνα, οὗ τὴν κλῆσιν Ὅμηρος μὲν σιγᾷ. οἱ δὲ νεώτεροι κέρβερον αὐτὸν καλοῦσιν. καὶ κυνὸς μὲν κεφαλὰς αἱ τῷ προσάπτουσι τρεῖς, οὐρὰν δὲ προσαπτόμενοι δράκοντος, ἐπὶ δὲ νώτῳ προσφύουσιν ὄφεων κεφαλάς, καὶ τὴν τούτου ἐξ ᾅδου ἀναγωγὴν, ἕνα φασὶν εἶναι τῶν ἡρακλέους ἄθλων, οἱ ἐν μύθοις καὶ ἐνθένδε ἐκεῖνο πεπίστευκαν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ μῦθος, οἱ δὲ ἱστοροῦντες λέγουσιν, ἄφυκτον εἶναι κύνα τὸν κέρβερον, αἰδωνέως θρακῶν βασιλέως. ἵνα πάλιν τὸν ἡρακλέα ἀπὸ τῶν ἐσθίων, περιγενέσθαι τοῦ κυνὸς, καὶ τὸν μῦθον ἐντεῦθεν πλασθῆναι, διὰ τὸν αἰδωνέα τὸν θρᾷκα ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνομαζόμενον. ἡ δὲ ἀλληγορία εἰς μάθημα αὐτὸν ἀποτρέπει, ἢ ἄλλο τι γεῶδες κακὸν, παρὰ τὸ κέαρ βορὸν, ὅ ἐστι τὴν ψυχήν. οὗ δὴ κέρβερον περιγίνεσθαι ἡρακλῆς, ὁ εἰς τὸν λόγον ἀναγόμενος. Κερδαίνειν, παρὰ τὸ κέρδος. ἢ παρὰ τὸ κέρας αἴνειν, ὅ ἐστι περισσεύειν. Κερδαίνω, ἀποφέρομαι. Κερδαίνω, μισθὸν κερδανῶ, παρακείμενος κοινῆς λαλιᾶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης, κερδαίνειν τί βούλομαι. Κερδαῖος, ὁ ἐπὶ κέρδει τὰς πράξεις καθέλκων ἐκβίβραμαι. Κερδέλα, ἀλώπηξ.

Κερδαλέος, ποικίλος, πανοῦργος. κερδὼ γὰρ ἡ ἀλώπηξ, ὅ ἐστι ζῶον πανοῦργον. καὶ κερδαλέος, ὁ συνετὸς, καὶ παραλογιστικός. Κερδαλεόφρων, ἀπατεών, πανοῦργος, δόλου πλήρης. Κερδαλεόφρον δὲ καὶ ὁ ἐπίβουλος, λέγεται κερδοῦς, ὅ ἐστιν ἀλώπηξ τῆς δολίας. ἢ ὁ τὰ πρὸς κέρδος, ἤγουν δόλον φρονῶν. Κερδαλέα, ἐπιτήδεια, ἐπικέρδια. Κέρδιστον, βέλτιον, κρεῖσσον, ἀπὸ τοῦ κέρδους. Κερδεία, πανουργία. Κερδεῖαι, πανουργίαις. Κερδίων, ἀλωπεκίων. Κέρδιον, συμφορώτερον, ὠφελιμώτερον. Κέρδιστος, ὁ ὑπέρτατος, χίσιστος, συνετώτατος, μέσω λέξις δὲ κέρδιστος. Κέρδιστος, πανουργότατος. Κερδοσύνη, ἐπὶ δόλου καὶ ἀπάτης παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ὅποτε. ἐντεῦθεν καὶ κέρδεα τὰ βουλεύματα. καὶ κερδῷος ἑρμῆς, ὃς καὶ κέρδιστον νόημα περιφραστικῶς εἴρηται παρὰ ἑκάστου τῶν ποιητῶν. καὶ ἡ κερδὼ ἀλώπηξ, ὅ ἐστιν ἀπατηλὸν ζῶον, ὡς καὶ τὸ λέμφον παρὰ τὸ ἀλᾶν, ὅ ἐστι τὸ πλανᾶν, σύγκειται. ὅτι δὲ κέρδος, εἰ καὶ διάφορόν ἐστι πρὸς τὸ κρεῖττον, ὅμως ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἄλλων γίνεται. ὥσπερ ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ κὴρ ὀλέθρον.

Κερδοσύνην, τὴν ἐπικερδῆ λόγῳ βουλήν. οἱ δὲ ὥσπερ τὴν δολιότητα, ὡς ἀπὸ τοῦ κερδοῦς, ὅ ἐστιν ἀλώπηξ. Κερδοσύνῃ ὀλιγωρίας, λέγει ὁ ποιητὴς τὴν φρόνησιν καὶ κερδαλεότητα. Κερδοῖ, ὄνομα. Κέρδος, λίχνος ἀνθρώπου. Κέρδος, τὸ ἐπόθησις, τύχη, ὠφέλεια. Κερδώ, ἡ ἀλώπηξ, παρὰ τὴν κερδοσύνην, τουτέστι πανουργίαν. ὡς ὑλοτόμοι ὕλην, καὶ ὑφάντης ὑφή. Κερδῷος, θεὸς ὁ ἑρμῆς. Κερίων, ὅλη συμφοραῖς. Κερία, ἀρχὴ, γράμματα. Κερί, φορεῖ. Κερεῖς, ἐκερίουσιν. Κερατίζω, βασανίζω. Κέρκα, ἀκρίς.

Κέρκαξ, ἱέραξ. Κερκὰς, ἱέραξ, τὸ ὄρνεον. Κέρκαφος, ὄφις. Κερκίτας, τὸ μικρὸν πολλάκις, ἀπὸ τῶν ὑφαντῶν.

Κερκίσιν, εἶδος ὀχλικόν. Κερκίδας, δικαστὰς, ἐπεὶ ταῖς ἀποκλείσεις ἐχρῶντο ὡς κερκίσιν. Κερκίδας, ἡ προδότης κατὰ λέγων φασὶν ἁρπάδας κερκίδας. ὅτι δ' οὗτος τῶν τὰ μακεδονικὰ φρονούντων ἦν, εἴρηται Θεόπομπος ἐν τῷ ι' φιλιππικῶν. Κερκιδαλίας, ὀρνεάδες. Κερκὶς, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, καὶ εἶδος τυρίου φυτοῦ. Κερκὶς, ἡ τοῦ κίονος κορυφὴ, ἢ αἴγειρος, καὶ εἶδος ἐρωδιοῦ. Κερκὶς, ὀνοματοποιεῖται. ἀπὸ τῆς κρέκω γὰρ, ὃ δηλοῖ τὸ ἠχῶ, γίνεται κατὰ μετάθεσιν. ἐκ τούτου δὲ καὶ ὄρνεον ἡ κρὲξ, ὡς παρεμφαίνει ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς ὄρνισιν. ἔστι δὲ καὶ οὕτω καὶ ὁ κέρκος, ἀπὸ τοῦ κρέκειν, κατὰ μετάθεσιν πρὸς

Διακολλ[…]

κείρεσθαι. κυρίως δὲ κόμην καὶ τριχὸς πλοχμὸν καὶ ἔθειραν. οἱ δὲ περὶ Ἀππίωνα, καὶ Ἡρόδωρον ποιητικῶς φασιν, ἐμπλοκῆς γένος εἰς κέρατος εἶδος ἀνεπλέκοντο οἱ παλαιοί. καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκάλουν αὐτό, καὶ ἄλλα ἤρτων κοσμήματα τριχῶν, ὁ γοῦν Σώφρων φησί που, κόρυμβα ἀναδησάμενοι, καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἀνεπλέκοντο. καὶ παρ' Ὁμήρῳ πλοχμοὶ οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. Ἀρίσταρχος δέ φασι κέρᾳ ἀγλαὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ αἰδοίῳ σεμνυνόμενον. ἐπὶ τοιούτου σημαινομένου τὴν λέξιν ἐκείνου νοοῦντος, καὶ εἰπὼν ἐντεῦθεν τὴν λέξιν νομίζεσθαι ἔοικεν ὁ σκορπιώδης τῶν γλωσσῶν. Ἀρχίλοχος ἀπαλὸν κέρας αἰδοῖον. Κεραία, τὸ κεράτιον, τὸ διὰ πλαγίου ξύλον ἐπὶ ἱστῷ ἐπικείμενον, οὗ καὶ τὴν ὀθόνην ἐξάπτουσι. Κεραΐδα, τὰ προβάτων τὰ θήλεα, τὰ ὅλον ὀλίγον ἔχοντα. Κεραΐζειν, κυρίως μὲν ἐπὶ φθορᾶς τῆς ἐκ ζώων κερασφόρων λέγεται. καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ πολιορκίας, καὶ λείας πολεμικῆς. ὁ καταχρηστικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν. ὃ ἀπὸ τοῦ κείρειν, ἐξ οὗ ὁ κόρος. Κεραΐζειν, ἐπὶ κερασφόρων ζώων κυριολεκτεῖται. λέγει δὲ Ὅμηρος κεραϊζέμεν πόλιν, τὸ ἁπλῶς ἀφανίζειν, καὶ ὡς εἰπεῖν κείρειν. ἐπὶ δὲ ἄλλων οὖν. καὶ ὅτι τὸ ἁπλῶς φθείρειν καὶ ἀφανίζειν, ἱκανῶς προδεδήλωται. Κεραΐζων, διαφθείρων, ἀναιρῶν, διαρπάζων, πορθῶν. Κέρασαι, κέρασον. φασὶ δέ τινες τῶν ἀντιγράφων, ὀλίγα μέρη, οἱ δὲ ἀκριβέστερα γίνεται τὸ μὲν κέρασαι, ἀπὸ τοῦ κερῶ κεραίω, καὶ ὅτι μᾶλλον ἐπὶ ἀκράτου νοεῖται τὸ ζωρόν, ὡς παραδηλοῖ Ἡρόδοτος, ἐν οἷς φησιν, ἐπὰν ζωρότερον βούλωνται οἱ συμπόται πιεῖν, ἐπισκύθισον, ὡς ἀπὸ τῶν Σκυθῶν. οἵ φασιν εἰς Σπάρτην ἀφικόμενοι πρέσβεις, ἐδίδαξαν τὴν λεγομένην ἀκρατοποσίαν. ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ ὀξὺν ἀνθρώποι καλοῦσιν, ἄκρατον ἐγκεκρᾶσθαι διὰ τὸ ὄνομα, ὅθεν καὶ ὁ ἴακχος γενέσθαι μέλλουσι κεκραμένοι ἐκ τοῦ ἐμβάψαι. ἄκρατος γὰρ καὶ ἐκεῖ ὁ οἶνος ἦν. Κέρασε, κίρνα, ἀπὸ τοῦ κεράω κεραίρω. Κερατοῦντα, ὁ εἰς κέρατα ἐλαύνων ἄγων. Κεραΐλια, τὴν κόμην καλλωπιζομένην. Κέρχνη, ἐκτάνουσι, ἱέραξ. Κερασοῦχον, διασπολεύειν, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ποσὶ κερασοῦχον. Κέραφος, σαυρός. Κέραμος, κεραύνη.

Κεραίνειν, διέφθειραν. Κεραϊστής, τόξος μελάνη, ἀπὸ τοῦ τὴν Ἀπόλλωνα κέρατα τοῦ ἄρρενος πρότερον ὁμιλησάμενον ἐν τῷ πῆξαι ἐκεῖ, ὡς Καλλίμαχος. Κεραϊστής, κηνίτης, αἰγίλος, εἶδος ὄφεως, καὶ ὁ κέρατα ἔχων. Κεραμβήλον, κάστορος βασκάνιον. καὶ ἐφίλιον ἐστὶ, ὁ περὶ τὰς συκᾶς διαμεινόμενον ἀπολείπεσθαι τῷ φωτὶ νυκτερίνας. ἔνιοι τοὺς κανθάρους, ὡς κέρατα ἔχοντας τὴν κέραμβον. Κεράμβυξ, ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον. Κεράμια, ὁ παντοδαπὸς κέραμος. Κεραμεία, ἔνθα τὰ ὄστρακα σκεύη πυροῦσθαι. Κεραμεικαὶ πληγαί. ἀγὼν γὰρ ἀθλήσεων ἐτελεῖτο ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας, καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς γελωτοποιῶν χάριν. Κεραμικὴ μάστιξ, τὴν ὀστρακίνην λέγουσι. μάστιγα μὲν, διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν. κεραμικὴν δὲ, διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι.

Κεραμεύειν, εὐτελῆ, ὁ ἐστὶ κεράμιον. Κεράμεον, ἀγγεῖον. τὸ δὲ κόσμον κεράμιον διὰ τοῦ ῑ. Κεραμεικοί, δύο εἰσὶ τόποι. ὁ μὲν ἐντὸς τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω, ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. εἰσὶ δὲ ἐκεῖ καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφάς, ποῦ ἕκαστος τέθαπται. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἵσταντο καὶ προεστήκεισαν αἱ πόρναι. καὶ ἄλλος Κεραμεικός, τόπος Ἀθηναίων, ὅθεν τὰ ἀγάλματα ἐκεῖσε ἱδρυμένα. ἄλλως δῆμος Ἀττικῆς. Κεραμεύς, ὁ λινουργός. Κεραμεύειν, κυρίως ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ κέραμος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν, καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κακά.

Κεραμεικός, παρὰ τὸ κέραμος, τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος, καὶ κέραμος. ἀπὸ Κεράμου ἥρωος τινὸς τῶν κεκοσμημένων γῆν ἔραν φασίν. οἱ δὲ παρὰ τὸ κεκλεῖσθαι τῇ ἔρᾳ. Κεραμεοῦν σκεῦος, βέλτιον λέγειν ἢ ὀστράκινον. Κεραμεικαὶ πληγαί, Εὐφρόνιός φησιν, ἐπειδὴ αὐτοὺς ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, καὶ τοὺς βραδέως τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων τύπτεσθαι πλατείαις ὑπὸ τῶν παίδων χερσί, καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται κεραμεικαὶ πληγαί. ἐμφαίνεσθαι δὲ ἀπὸ τούτων, ὅτι παρὰ τοῖς Κεραμεικοῖς τοῦτο μάλιστα γίνεται, Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Κεραμεῖς, δημότης.

Κέραμος, πίθος, καὶ πᾶν ὄστρακον, καὶ δεσμωτήριον, καὶ ὀχύρωμα, καὶ πόλις Καρίας. ἄλλα δὲ ἐπὶ χώματος. Κεραμέως πλοῦτος, ὁ σαθρός, καὶ μὴ βέβαιος. Κεραμευτής, ταχεῖα διάπραξις, ὅπερ ἐπαινεῖ ... μέγα. Κεράμους Ἀνοηταίνων βλάβας φέρεις. Κερᾶν, ἀπὸ τοῦ κέρατος εἴρηται. οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὸ τῆς τῶν ποτηρίων χρήσεως κέρασιν ἐχρῶντο, ἀντὶ ἐκπωμάτων, ὡς εἰ ἄλλον τι ἄλλο. καὶ τοῦ Ξενοφῶντος λέγοντος, κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον, καὶ πάντες ἐλέχθησαν. καὶ φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἔπει. καὶ λαβὼν κέρας μεστόν, εἶπε προπίνω σοι. καὶ ἀνακὰς στατήρας, καὶ συγκατεπίνων μετὰ αὐτὸ τὸ κέρας. Κεραυνῶσαι, κολυμβῆσαι, κυβιστῆσαι. Κεραυνός, ἐκ τοῦ κεραίνω, καὶ ὁ μυχὸς κεραυνός. κεραύνωμι δὲ ἐκ τοῦ κεραυνός. Κεραυνοῖ, κεραυνῶμεν, κεροῦ. Κερεὸν, τέλειον, ὁ κέρατα ἔχοντα.

Κεραὸν ἔλαφον, ὁ ποιητὴς τὴν τέλειον λέγει. κεραὸς καὶ κερασφόρος ταυτόν. πλὴν ὅτι κεραὸς ποιητικόν, κερασφόρος κοινόν. Κέραξ, θρίξ, τόξον, καὶ αἰδοῖον. Κερασξόος, ὁ κερατουργός, ὁ κερατογλύφος. Κερασβόλα, ἄτεγκτα. Κερασβόλος, ὁ τοῖς κέρασι βάλλων. Κέρας βοός, οἱ μὲν κυρίως, οἱ δὲ τὴν τρίχα. ἄμεινον δὲ τοῦτο κέρας τι προσπεριθέσθαι ἐπὶ τοῦ ἀγκίστρου, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν, ἰκρίαλος. Κέρας, κεφαλή, θρίξ, σάλπιγξ, δύναμις, ὁ πολέμου μέρος, καὶ ἡ ἐξοχή. Κέρας, ἐπὶ ῥόου. ἀφ' οὗ καταχρηστικῶς, ἐπὶ νεῶν καὶ ἐπὶ πολέμου. Κέρας οὐ μόνον ζώου ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοπικὸν ... ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ... καὶ κέρατα ποταμῶν, ἤτοι καμπάς, καὶ ἐπὶ ἰχθύος δὲ τὸ κέρας. καὶ ἐπὶ πολεμικῆς ἐκτάξεως. κέρας δεξιόν, καὶ ἀριστερόν. καὶ κέρας, τριχῶν ἐμπλοκή, καὶ σημαίνει τι σκεῦος. ἐπὶ κέρασι βοῶν οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι ἔπινον ὅθεν καὶ Διονύσου φασὶ ταυρομορφὸν ἔπλαττον, καὶ ταῦρος ἐκαλεῖτο. καὶ ἐν Κυζίκῳ ταυρόμορφος ἵδρυτο. καὶ ἐκ τοῦ ... δὲ κέρατος. καὶ τὸ μῖξαι οἶνον ὕδατι, κεράσαι φαμέν. καὶ κρατῆρα, τὸ εἰς τοῦτο δεξιὸν ἀγγεῖον, ὡς οἷον κερατῆρα. ἐκαλεῖτο δέ φασι, τὰ τοιαῦτα κέρατα ῥυτά. ὠνομάζετο δὲ καὶ σκεῦός τι τοιοῦτον ποτήριον, καὶ κέρας Ἀμαλθείας, παρωνυμίᾳ ἀπὸ τοῦ θρυλλουμένου τοῦ κατὰ τὴν μυθικὴν αἶγα. ἄλλο δὲ [illegible] ἦν ἐκπώματος. ἔοικε δὲ διὰ τὸ μεγαλεῖον εἶναι καὶ ἐκπληκτικόν. ἐπεὶ καὶ τελεσφόρος ὁ ἐνιαυτὸς λέγεται. μεγάλα δὲ ὡς εἰκὸς ἦν τῶν κεράτων, ὡς ἐκ μεγάλων βοῶν. ὃ ποιεῖ οἱ παρὰ Παίοσι καὶ Μολοττοῖς, ἐξ ὧν ἐκπώματα ἐποίουν, περιαργυροῦντες καὶ χρυσοῦντες τὰ χείλη. ὧν ὁ μέγιστος ἐχώρει φασί, καὶ τέσσαρας χοᾶς, ἤγουν χόας τοῖς παλαιοῖς. χρῆσις δὲ συμποτικῶν κεράτων, παρὰ Ξενοφῶντι, καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ, ἐν τοῖς ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προβεβλημένοις. καὶ παρὰ Πολέμωνι. ἔνθα λέγει τὰς φῶρας, ἤγουν θῆρας κλεπτομένους, ἐξ ἀργυρῶν κεράτων πίνειν. ἦν δὲ ἄρα ἡ τῶν τοιούτων κεράτων χρῆσις, οἱ παντελῶς, εἶτα καὶ βασιλεῖς οὕτως ἔπινον. Φίλιππος γοῦν βασιλεύς φησι, κέρατι προύπινεν, ὡς ἐφιλοφρονεῖτο.

ἐκ δὲ

τὸν τὸ παρ᾽ ἡμῖν φίλτατον φίντατον, καὶ λίλτα λίντα, οὕτω κίλται κίνται. Κενταυρικῶς, ἀγρίως, ἀκόσμως, ὑβριστικῶς, ὅτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταί. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἰρωνεύεται γὰρ ὁ ἀγαθάς. Κενταυρίσκος, ἀγροῖκος, ἄγριος.

Κένταυροι, λυσαί, καὶ οἱ αἰπόλοι, καὶ οἱ παιδερασταί, ἀπὸ τοῦ ἔργου. Κένταυρος, ὅτι γυναικεῖον μόριον σημαίνει, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, φέροντες χρῆσιν ἐκ Θεοπόμπου εἰς τοῦτο. πιθανώτερον δὲ ἔστιν εἰς σκῶμμα, τὸ εἰρῆσθαι κένταυρον, ὡς κεντοῦν ὄρχιν τὴν παρὰ τοῦ κωμικοῦ. Κένταυρος, ἔργος.

Κενταύρους, φῶρας φασὶ κατὰ λέξιν σύνθετον γελοιστικῶς. εἰσὶ δὲ φῶρες, τοὺς ἐκ δύο φύσεων ἡρμοσμένους, ὅτι διαφορεῖ τὸ μὲν κάτω ἵππους εἶναι ἄχρι καὶ εἰς αὐχένα, τὸ δὲ ἄνωθεν ἀνθρώπους. καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, ἵππους τε εἶναι ἀκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους ἄποδας. ὅθεν καὶ ἄπιον ἐκεῖθεν εἴρηται, ὅτι δὴ μανδαλῇ ἐστὶ τῶν ποικιλοτάτων φύσει, ἵππος μὲν ἀκριβὴς ὤν ἔνθεν, βροτὸς δὲ ἀποπληρεῖται ἵππον. περὶ μὲν κενταύρων ζήτει Παλαίφατον. Κενταυρίτε. χωρίον τι. Κεντεῖ, ὁ κεντεῖ Σοφοκλῆς, κεντεῖτε μὴ φείδεσθε πανδέμου σφαγῆς. Κέντεις, συζυγίας ἐστὶ πρώτης τῶν περισπωμένων. Κεντηλίον χολῆς, εἶδος ἀρώματος. Κεντήματα, ῥαμμάτια. Κεντηνάριον, νομισμάτων ἑκατόν. Κέντρον ἵππων λέγειν, τὸν ἔχοντα δύο ἐλατῆρας, ἢ ἱππηλάτας. ὅπερ ὅμοιον ἐστὶ τῷ ἱπποκένταυρος, ὁ κεντῶν δηλαδὴ ταύρους ἱππηλατικῶς. ὅθεν ἡ κωμικὴ βλασφημία, κενταύρους ἐκάλει τοὺς αἰσχροὺς καὶ ταύτης τοῦ ὄρους, ὅπερ τὸ ἔργον, ἀφ᾽ οὗ τὸ κεντεῖν. ἔτι καὶ λαθραίους τοὺς παλαιστάς, ὡς οἷον λεπτοτέρους, ἤγουν δασεῖς τὴν φύσιν ταῦρον. Κέντρον ἵππων, παλαμναίους λέγει, ὡς παλαμώντας. ἄλλως γὰρ οὐκ εἰκαῖον τὸ κεντεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐμπειρίας ἐδεῖτο, ὡς Πίνδαρος λέγει, ἀπεντάτε ἵππου. Κέντορας ἵππων, οἱ μόνον οὐ παλαμῶντες, ἀλλὰ καὶ οἱ τεχνικῶς ἡνιοχοῦντες. Κέντρα, τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. κέκεντρα διαξιλῶνται. Κεντρηνεκέας, παρὰ τὸ διηνεκῶς καὶ συχνῶς κεντρίζεσθαι. καὶ τοῖς κέντροις εἴκοντας καὶ πειθομένους. Κένταιον, τὸ βουκέντρον. Κεντριάδαι, τῶν περὶ τὰ μυστήρια.

Κεντρίναι, φυλλὶς, γένος τι ζώου. Κέντρον, πλεονάζει μὲν ἐκ τοῦ ρ, ὁμοίως αὐτῷ στροφὴ στρόφος. ὅπερ εὕρηται διὰ τὸ ῑ στροφός, τέρμα τέρματος, σῖγμα σιγμός. Κεντρότοκος, ὁ μονόχηλος, ἢ ὁ εὔτυχος, παρὰ τὸ κεντρίζειν τοὺς ἵππους. Κέντρον λέγεται, ᾧ ἀπέρχονται ἵπποι, παρὰ τὸ κεντεῖν, ἀφ᾽ οὗ καὶ κέντρα ἵππων. δοκεῖ δὲ κέντρον εἶναι ἄλλως τὸ ἁπλῶς κεντοῦν, ὡς καὶ βούκεντρον, καὶ τὸ περὶ πτέρναν σιδήριον ᾧ ἐλαύνονται ἵπποι. διὸ καὶ τρυγόνος θαλασσίας κέντρον λέγεται, καὶ σκορπίου δὲ καὶ σφηκὸς καὶ λέοντος καὶ ἑτέρων. τοιοῦτοι δὲ κέντρου παρώνυμοι καὶ οἱ κέντρωνες, οἵ τε ῥαπιζόμενοι, καὶ οἱ χαραττόμενοι. ὅτι δὲ καὶ τὸ ἐγκεντρίζειν, ἐπὶ φυτῶν εἶναι ὥσπερ ἐγκεντρίζειν ἔστι, τὸ ἐγκεντεῖν καὶ ἐμβάλλειν φυτῷ ἕτερον κλαδίσκον ἑτέρου φυτοῦ. καὶ κέντρωνες ῥαπτοὶ μὲν, ὅπερ ὡσανεὶ παρακεντοῦνται διάφοροι καὶ οἱ ὑφασμάτων. χαρτὸς δὲ, ᾧ παρατίθενται τοιοῦτο παρακεντήματος δίκην μὲν παικμάτων, καὶ εἶχον ἄλλοθεν ἄλλα. ὅθεν καὶ τὰ κλαθέντα ἐμπορεύματα, πείσιν οἱ ἐμπειρικοὶ κέντρωνες. οἷς ὅμοιοι γένοιντ᾽ ἂν καὶ ἐξ ἑτέρων συνθετῶν. ἤδη δέ ποτε καὶ ἐκ πιθολογιῶν, ἐποίει σκωφθῆναι εἶναι οἱ μὴ γεννῶντες γονορρίας οἰκείας, ἀλλ᾽ ὡς ὑπὲρ λογοσυλλέκται ἄλλοι ὄντες, καὶ δι᾽ ὅλου συρραπτόμενοι ὡς ἐγκαινίοις. ἰστέον, ὅτι κυρίως κέντρον τὸ ξίφος ἐστί. διὸ καὶ ταύτῃ παρ᾽ Ὁμήρῳ κέντρον καὶ μάστιξ. ἐκ τοῦ ξίφειν γὰρ ἔνι κεντεῖν ἡ μάστιξ. ὡς καὶ ὁ μαγείρας, καὶ τὰ σκυτά, εἰς καὶ τὸ βαλεῖν ὀπίσω, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὅπερ ἐστὶ κεντεῖν καὶ ξίφειν. Κέντρων, φαυλὸς κλέπτης, ὅτι βασανιζομένοις αὐτοῖς κέντρα προσφέρουσιν. ἢ κάτω τριβὴν τουτέστι χαλινὸς καὶ φαυλός. καθὰ καὶ τοὺς ἀπόχους κεντρωτούς καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τύπτοντας. κέντρων δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιτακόμενον τοῖς ἱστοῖς ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συρραφέν, καὶ ἐπίσαγμα τῶν ὄνων. ἄλλως. οἱ ἐκ τῶν ἄλλων συντεθειμένοι ἐπὶ τοιαῦτα ἤτοι τοῖς ὑποζυγίοις ῥιπτόμενα, καλοῦνται κέντρωνες. οἱ δὲ τὴν δουλείαν ἀκούουσιν, εἰσὶ κεντρωτὸς, ὁ κεκεντρωμένος καὶ φαυλός. Κέντρωνες κυρίως λέγονται, τὰ ἐκ διαφόρων χροιῶν συνερραμμένα εἰς ἕν. οἷς ὁμοιοῦνταί πως τὰ ἐμπορεύματα. οἱ γὰρ ἀοιδοὶ τὰ τοῦ Ὁμήρου ποίησιν συνέρραπτον αὐτῶν, οἷον τὰ εἰς ἓν ὕφος ἀλλάττοντα. ἢ καὶ ἄλλως, διότι κατὰ μέρος φασὶ τῆς ποιήσεως διαδεδομένης, τὴν σύμπασαν ποίησιν ἐπιόντες οἱ ᾄδοντες, καὶ τὰ ἐξ ἑκατέρας ὁμηρικῆς βίβλου συρράπτοντες, ὡς ἐβούλοντο, ῥαψῳδοὶ ἐντεῦθεν προσηγορεύθησαν. τῆς δὲ τοιαύτης ῥαψῳδίας παράδειγμα σαφές, καὶ οἱ κέντρωνες, τουτέστι τὰ λεγόμενα ὁμηρόκεντρα. Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος, ἤτοι ταγματάρχης ἑκατονταδάρχος. κέντη γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τὸ ἑκατόν. Κέντωρ, ὁ τοὺς ἵππους κεντῶν.

Κεοιδὲ, οἷον βλάβῃ καὶ ἐλαττώσει ὑπομένει. Κεραθεῖ, μάταιος ἀποφαντί. Κεσῶν φάους, τυφλῶν. Κεφότερος, ἐλαφρότερος, κουφότερος. τὸ κινούμενον τῆς ἰατρείας καὶ τὸ εὐαπαλλακτόν. Κεῖνο σὺ τοῦ πλοῦτος, ἀντὶ τοῦ κενὸν καί. Κεοσφαλέος, τὰς παλίντροπους ἐξικέτευσι. Κεάσαι, ἀντλῆσαι. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τέξαι. Κεκῶσι, κεκοπῶσι, λαγόνι. Κέειν, ὑπάρχει. Κεῖν, ὑγιώτως καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν κέωμαι, ἐὰν κέῃ, ἐὰν κέηται. Κέωνται, ἀντὶ τοῦ κεῖνται, παρὰ Θεοκρίτῳ. Κέπφοι, οἱ κοῦφοι, ἀπὸ τῶν ὀρνέων. ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ, κέπφους καλοῦμεν.

Κέπος, ἰνδικὸν ζῶον. οὗ μέμνηται καὶ Νίκανδρος, καὶ Ἄρατος, καὶ Καλλίμαχος. ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῶν οὕτω λέγεσθαι, ἐσθίοντα τὴν ἀφρόν. εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺν μὲν ἐν τοῖς νήσοις, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς πελάγεσι, καὶ κακαγίνεσθαι ὑλίσκεσθαι. ὅθεν γενέσθαι τὴν παροιμίαν κέπφος ὠδίνει, ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μηδὲν δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιούντων.

Κέπφος, θαλάσσιον ὄρνεον λαροειδές, ὅπερ ἀφρῷ θηρεύουσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων. Κέπφον, εὐτελέστατον καὶ λάρον φασὶν ὄρνεον. ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάσσιον ἐσθίειν. τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἁλιέων παῖδες χειρώσασθαι, ῥίπτουσιν τὸν ἀγρὸν πορρώθεν ἀφρόν. εἶτα ἐγγύτατα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσὶν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες εὐχερῶς ἀγρεύουσι τὸν ἐμπεσόντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἴληπται οὖν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων. καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος. Κεπφωθείς, ἀντὶ τοῦ ἐκπλαγείς. κέπφος γὰρ, εἶδος ὀρνέου κούφου. καὶ κεκεπφωμένος, ἐκκεκουφισμένος, ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κέρα, κέρατα, τρίχες. Κεραλὰ, ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν, ὅθεν καὶ κέρατα. Κέρα ἀγλαὲ, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τόξοις ἀγλαϊζόμενε. ἵνα λέγῃ κέρατα τοὺς πήχεις τοῦ τόξου, ὅπερ εἰσὶν συμβεβλημένα κέρατα. οἱ δέ φασι τὸ κέρα ἀγλαὲ, ἀντὶ τοῦ καλλίστη τῇ τριχί. καὶ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἀκαίρῃ παρθένων. Κεραβάτης, ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων, τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, εἰσὶ δὲ ὀροβάται. κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα. ὥς φησι Πίνδαρος ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. Κεραϊζέμεν ὑφὴν, παρθενοπίπα, ἤγουν κομῶν ἐπὶ τὸ παρθένους ὑπάγεσθαι. ἕτεροι φασὶν, ὡς κέρας ἐστὶν ἐκ τῶν ὅπλων τῶν τειχῶν, καθὰ παρὰ Ἀθηναίοις ὁ κριὸς βόλος, ὡς τῶν εἰργόντων καὶ ἐξαγόντων ἦν ἀλίγμα. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι κέρας ἐπὶ τειχὸς μάλιστα ἐπὶ βοῶν, καὶ ἄλλων θηρίων λέγεται. καὶ ἕτεροι σπανίως φασὶν ἐπὶ τειχὸς ἀνθρώπου τὸ κέρας

[illegible]ομεν@. Κιλαζόντισ, ἀντὶ τοῦ ἐγκαλούμενοι.

Κιλίνω, ἢ προσκαλῶ, καὶ κιλινῶ, τὸ ἁπλῶς λέγω. [illegible] ἐν [illegible], κιλινόντων ὁ ἀναγινώσκειν, ἢ ὁμολογεῖν ἀδικεῖν. Κιλινῶ, πρὸ, ἀπαρέμφατον κατ' ἰδικὴν σύνταξιν ἀποδιδόμενον, αἰτιατικῇ συντάσσεσθαι. παρακαλοῦμαι δὲ, καὶ διακαλοῦμαι, καὶ αὐτὰ πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδιδόμενα, δοτικῇ συντάσσεσθαι οἷον παρακαλοῦμαί σοι θαρρεῖν. Κιλινῶ, [illegible] [illegible] μετὰ προθέσεως δὲ, παθητικῶς, οἷον ἐγκαλοῦμαι, παρακαλοῦμαι, καὶ διακαλοῦμαι. [illegible] δὲ, [illegible] ἐστι. Κιλομεστίκις, [illegible]. Κιλῦρος, ὁ μὲν [illegible] ταῖς μακραῖς [illegible]. οἱ δὲ κιλῦρος, [illegible] συσκιαζοντ@, ἐπιχέντω τὸ φῶς. Κίλυς, ἵππ@ ὁ ἄζωστ@, καὶ μᾶλλον τὸ πλεῖον οἱ κίλητες. [illegible] καὶ πλεῖον λέγεσθαι, ὡς τὸ κατακίλασι [illegible] παρὰ τὸ κυμινεῖοι δὲ καὶ οἱ κιλόεντες [illegible] τοῦ [illegible] ῥήματ@ γίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ κίλλω, [illegible] καὶ τὸ [illegible] κατὰ πλεονασμὸν, οὐκ ἔστιν ἀρθρὰ [illegible]. χρῆσις δὲ τῶν κιλιέντων παρὰ τι ἄλλοις, καὶ παρὰ Παυσανίᾳ, ὅς φησιν ὅτι κιλίοντες οἱ ἰσόπεδοι, καὶ τὰ λεπτὰ καὶ [illegible] τῶν φύλλων. λέγει δὲ καὶ Αἴλι@ Διονύσι@, ὅτι κιλίοντες οἱ ἰσόπεδοι, καὶ πάντα τὰ μακρὰ φύλλα. Κίλης, εἶδ@ πλοιαρίου μικροῦ. Κίλητα, ἵππον λέγει Ὅμηρ@ τὸν ἄζυγα, τὸν κατὰ μόνας ἐλαυνόμενον. Κιλίσθαι, κλίνεσθαι κατὰ τὸν [illegible] τοῦ κίλω κιλίσω, καὶ [illegible], καὶ τῶν ὁμοίων. Κιλιζεῖν, κιλητίζειν, [illegible]. Κιλητίζειν, ὡς [illegible] ὅτε τις ἀνὴρ κιλητίζων [illegible]. ἀντὶ τοῦ ἱππεύειν, ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. ἐκ τοῦ κέλης κέλητ@, γίνεται κελητῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν κελητίζω. κέλης δέ ἐστιν ἵππ@ ὁ μοναχικὸς καὶ δρομικὸς, ὁ τῶν [illegible] λεγόμεν@ καὶ γοργός. Κελητίζειν, ἀπὸ κέλητ@ παράκειται, δηλοῖ τὸν ἄζυγα ἵππον, καὶ κατὰ [illegible] τὸν μετάμειψα, ὡς τῶν φασι [illegible] λέγεσθαι. κέλης δὲ κέλης, ἢ παρὰ τὸ κέλλειν [illegible] τρέχειν, ἢ βαλίζειν, [illegible] φασὶ κέλευθ@. ἢ παρὰ τὸ διακελεύεσθαι [illegible] φασὶ, καθ' ἃ [illegible] αὐτόν. τὸ δὲ λέγειν κελητίζειν, ὡς συνίσταται ἐν κέλητι ἵππον, ἀδιανόητόν φασιν οἱ παλαιοί. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν [illegible] ἵπποις κελητίζειν. καὶ πίσυρας συνωρίζεσθαι ἵππους. τὸ μὲν ἵπποισι [illegible] διακολουθεῖ εἴρηται, τοῦ ἐπὶ κελητίζειν ἵππω. Κελήτιον, μικρὸν πλοιάριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητ@ ἵππου, [illegible] ἐπικαλεῖται. Κίλλαις, [illegible], καὶ ὄνοις. Κιλλαίς, μονόφθαλμ@. Κίλλαν, τὸ εἰς γῆν [illegible], καὶ [illegible]. Κίλλεσθαι, προσκλίνεσθαι. Κίλλικον, [illegible].

Κιλλίον, ἢ τῶν ὅλων φύσις. Κιλλόν, στρεβλὸν, πλάγιον. Κίλλω, πρατότερον ἐστι, καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ πλεονασμὸν ὀκέλλω. Κιλλωπαίς, [illegible] στρεβλὸν, ἢ κιλλοί. Κιλλίφιον, παιδίον. Κιλλῶσαι, [illegible]. Κιλλίνις, θύρμα, ἢ [illegible]. Κίλμις, παῖς, ἢ λάκων@, καὶ ὄνομα ἰδέας τὸ ἐλαίων [illegible]. Κίλομαι [illegible], κιλίνω κατὸν. [illegible], ἀντὶ τοῦ κιλίνη Λακωνίς λέγουσι. Κίλομαι [illegible] τὸ [illegible] ἐκ [illegible]. Κιλοίμην, κιλίσοιμι. Κίλσαι, [illegible], ὁρμῆσαι, καταλαβεῖν, [illegible], ἐξωθῆσαι, συγκλεῖσαι, [illegible]. Κιλτί [illegible] ἀπὸ κιλτ [illegible] Ἡρακλέ@. Κιλτίον, [illegible]. Κίλτη@, ὄνομα λίμνης, [illegible] περὶ τὸ [illegible] πόρον. Κιλύσματα, λαπίσματα. Κιλύφη, κελύμματα λιθῶν, ἢ τῶν ἐγκλημάτων, παρὰ τὸ λεοφωνεῖν. κελύφη δὲ, τὰ τῶν [illegible] καλύμματα, ὥσπερ ἔλεγον ἀποβλήματα λιθῶν.

Κίλος@, τὸ λίνυρον τοῦ ὑοῦ, ὅτι οἱ τὰς βαλαίνους ἐσθίοντες, καὶ καλλίονα ἔχουσιν. καὶ κίλυφ@, ὅσιον λιπόν. κυρίως δὲ καὶ τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τῶν λίθων. Κιλῶ, ὁρμῶ.

Κίλων, κύριον ὄνομα, καὶ ἵππος. Κίλων, ἔγγον@, ὑός, ἐκ μίου, γαλλ@, [illegible]. Κίλων, σημαίνει τὸν φωλεὸν παρὰ τὸ κίλω, τὸ προσκαλεῖν. ἢ παρὰ τὸ κιλῶ, κάλων καὶ κίλων.

Κίλωι περὶ, ἐπὶ κοιτῶν. Κιλωνεύειν, κιλωνεῖν. βοᾶν. Κιλωνόθεν, φωνεῖν, βοᾶσαι. Κίλως, ὁ κιλλόφ@, παρὰ τὸ κίλλω. Κιμαντά, καθαρά, [illegible]. Κιμάς, ὁ [illegible] ἐλαφος ἐστι. διαφορὰν δὲ φασιν εἶναι κιμαλλ@, καὶ [illegible]. κιμάλλα γάρ εἰσι, τὰ ἔτι κυμαινόμενα ἐν τῷ [illegible], οἷον κυμαλλα [illegible]. [illegible] δὲ, τὰ ὅλα μείρονα καὶ ὑπὸ βορὰν ἱεμένα, καὶ καμάσσειν. Καμασίνας, ἰχθύας. Κίμινα, ὄνομα ὄρους. καὶ αἵματα εἶδον ἐγώ. Κίμμιδ@, ἀχλὺς, ὁμίχλη. Κίμμις, ὄσπρ. Κίμμης, πόλις ἐν αἰγύπτῳ.

Κίμμερ, μίγμα [illegible]. Κιμῶν, κισσ@, ἐλαφρὸς ἀνθρωπ@. Κιμμὰς, ἐλαφ@. Κίμμη, [illegible] ὀφθαλμ@. Κίμ@, εἶδ@ ὀρνέου κύφου. καὶ κιμωθεὶς, ἀντὶ τοῦ παρθείς.

Κιν, ὄρ. [illegible], ὄπτεσαι, ἄκυρα. Κίναδ@, κινὸς ἀοίς. Κινῶ, [illegible], μάταιον. [illegible] δὲ [illegible].

Κίναρ@, κινός, ἐλαφρός. Κιναχύδ, μάταια [illegible] μωσι, καὶ κινὸς ἀδ[illegible]. Κινίδας, [illegible]. Κινδρόων, παρὰ τὸ διαφαίνει κατὰ μεταφορὰν στοιχείων, ἀντὶ τοῦ πνευμάτων, ὡς τῶν ὑποσιμούντων ἀρτῶν συνκινεῖ τὰς ἀρτοπόνους. [illegible] τὰ ὑποσιμαία [illegible] ἐπιφέρειν, οὐχ ἕως ἐνίδομεν, ἀλλὰ θέσει. Κινδμεύει, διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιβαίνειν, ὃ καὶ ἐπιχαρεῖ. Κινὸν τι ποιεῖσθαι, λέγει Ὅμηρ@ αἰσχρὸν ἐστι, κατὰ τὸ ὑποχωρῆσαι. ἤγουν μὴ πράξαντα τὸ τέλ@, οὐ [illegible]. [illegible] ἐπεσχεν, μὴ δὲ ἔχοντα λόφον. ἐν τῷ [illegible] πλεονασμὸς ἐστι τὸ ε. ὡς γὰρ κυλὸς κυκλός, οὕτω κινὸς κενός. Κινὸς, [illegible] ὁ λόγος· πλεονασμὸς [illegible]. καὶ τί ἐστιν [illegible]; συλλαβὴ πλεονασμὸς κατὰ τὸ μέσον τὴν οἰκείαν τάξιν φυλάττων, οἷον ἀλαφός ἐλαφρός.

Κινὸν, ὡς [illegible] ἐστι. καὶ ἔχει πλεονασμὸν τοῦ λαοῦ ῥοῦ, ε, κατὰ τὸ καλιὸν, ἀκαλιὸν, χαραδρόν. λέγεται δὲ παρὰ τὸ κινὸν εἶναι ὀσῶν. Κινῶσι, τὸ πρὸ τὴν λαγόνα τόπον.

Κινῆ, ἢ ματαία. Κινῶν, μακαρίαν εἰς κινὸν, ἢ μάταιον [illegible]. Κινῶσαν, τὸ κινὸν μυημεῖον. Κινὸς, [illegible] κεκινωμένος, ματαίας. Κινδίπας, γέν@ ὄργανος, διὰ τὸ πρῶτον ἐπὶ κινῆσαι τὴν πύγασαν [illegible] βιβλίρος [illegible]. Κινῶσαι, κινήσεσαι. Κινοδοξία, [illegible] ματαιότης περὶ δόξαν. ἢ κινοδοξία ἐστὶν, ὁ περὶ τὰς [illegible] θέλων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων δοξάζεσθαι, ἐπὶ μὴ πράττειν γίνεσθαι δὲ ἀπαλλοῦσαν καὶ γνῶσιν θεοῦ. Κινόν ἐστιν, οἷον [illegible] ἀνθρώπων ἔρημον. Κινοσκ[illegible], φάνες, τυφλόν. Κινοσπουδία, ματαία [illegible] καὶ κινόσπουδ@, ὁ ἐν ματαίοις σπουδάζων. Κινὸς, οἱ μὲν παρὰ τὸ [illegible], σκινὸς κινὸς, ἐφ' ᾧ [illegible] καὶ βάλλειν, ἢ παρὰ τὸ καίω καινός, καὶ κινὸς ὁ κεκαυμένος, καὶ [illegible]. ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα, κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ γίνεται. ἢ παρὰ τὸ [illegible] κινὸς καὶ κινός. [illegible] καὶ κινά, [illegible] καὶ [illegible]. ἢ παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ, χινὸς καὶ κινός, ὁ χωρῆσαι δυνάμενος λέ, διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ χίω, χιὸς καὶ κινός. ἢ παρὰ τὸ [illegible], ὁ κατεξεσμένος καὶ κινός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κινός, σημαίνει τρία, διὰ τοῦ ι ψιλοῦ, σημαίνει τὸν μάταιον, καὶ κοῦφον. διὰ δὲ τῆς αι διφθόγγου, σημαίνει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἐξ οὗ καὶ ἐγκαίνια. σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον, καὶ θαυμαστόν. Κινοταφία, [illegible] ἧς [illegible], [illegible] τάφ@ κενοῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν. Κινοτάφ@, τὸ βαλανεῖον. Κινοφωνία, ἡ ματαιοφωνία, ὅτι [illegible] εἰρηκασι.

Κίνπυς, ἄρ πυς. Κίνσαι, προσπελάζειν μᾶλλον θερίσαι, ἀπὸ τοῦ κεντέω μέλλων, λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ κεντήσω, ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ κένσαι συγκοπῇ. Κένσαι, ἐπιπλῆξαι, κεντρίσαι, κτίσαι, κελεῦσαι. Κένται, ἐστὶ διχλίαν [illegible]

πῆδαι, ὡς φύλλον διὰ ὕδωρ. Κναρήφαται, ἰωνικῶς, κρέμαται, μέλλων [illegible], παρακείμενος κέκρυφα, παθητικὸς κέκρυμμαι, ἡ τρίτη κέκρυπται [illegible] καὶ ἐπενθέσει τοῦ α κεκρύφαται. Κεκρύφαλος, σακκίον, κεφαλοδέσμιον, [illegible]. Κεκρυμμένως, [illegible]. Κέκροψ. [illegible] ὁ τῆλος [illegible] μεγάλην οὐρὰν ἔχοντος. Κεκτημένος, τῆς δεσποίνης. Κέκλευ, τίνειν. Κεκλεισμένοι, πεφιμωμένοι, κατεσφραγισμένοι. Κεκύθωσιν, ἀντὶ κρύψωσιν, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ κεύθω ἔκυθον, καὶ ἰωνικῶς κέκυθον, ὁ μέσος παρακείμενος τοῦ αὐτοῦ ῥήματος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐληλύθασιν. Κεκάκω, κακῶσαι. Κέκυλτα, [illegible] τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα. Κεκοπῶσθαι, ἐκτετμῆσθαι. Κεκορφότα, [illegible]. Κεκαλυμμένοις, δεδοκημασμένοις, ἐκλελεγμένοις ἀκριβῶς. Κέκτηκα, [illegible] [illegible] τὸ μὴ ἔχοντα [illegible] καὶ τοῦ [illegible], [illegible] ταῦτα διὰ λόγια τοῖς [illegible]. πολλάκις γὰρ καὶ ἐν τῷ μέτρῳ εὑρίσκομεν τὸ μὴ [illegible] [illegible], μᾶλλον δὲ κατὰ πλεονασμὸν αἰολικῶς.

Κελαινεφὲς, [illegible] ἐπὶ αὐτοῖς. Κελαινῆ [illegible], καὶ τὸ ἐν λαιμῷ ἔχον τὰ ξίφη. Κελαδεῖ, βοᾷ. Κέκτημαι καὶ ἔκτημαι χωρὶς γράφουσιν Αἰσχύλος ἐν [illegible], [illegible]. [illegible] ἐν τῷ τοῦ [illegible] βίῳ, ὁ τῶν ἀρχῶν [illegible] καὶ ἐν [illegible]. Κέκτημαι, ἐκ τοῦ ἔκ[illegible] γραμμα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ [illegible]. τὰ γὰρ ἀπὸ κτ οὐκ [illegible], ὅν τρόπον οὐδὲ ἀπὸ τοῦ [illegible]. Κεκτημένον, [illegible] πάντα τὸν ἔχοντα [illegible] [illegible] ἰδίως, καὶ τὸν δεσπότην. Κεκτημένη, τὸ θῆμα [illegible], ὁ μέλλων [illegible], ὁ παρακείμενος κέκτηκα, ὁ παθητικὸς κέκτημαι, ὁ μετοχὴ κεκτημένος, κ.τ.λ. Κεκαλυμμένος, ἐμπεπασμένος, ἀπὸ τῶν πρὸς φύλακα [illegible] τοῦ κώλου [illegible], καὶ [illegible], τὸ [illegible]. [illegible] [illegible]. Κεκομφῶσθαι, κομψοὶ γεγονέναι. Κεκομφῶσθαι, [illegible], παρὰ τὸ [illegible]. Κελαδεινὴ ἄρτεμις λέγεται, ὡς αἰτία τοῦ ἐν κυνηγεσίοις κελάδου. [illegible] ἄρτεμις, [illegible], παρὰ τὸ [illegible] [illegible], [illegible] δὲ τοὺς [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Κελαδεινὴ ἄρτεμις, ἤγουν κελαδεινὰ ἔχουσα, [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], ἤτοι θορύβους, [illegible] ἄρτεμις [illegible], ὁ δὲ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] γίνεται. Κελαδοῦσι, ἠχοῦσι, ὁ θορυβοῦσι, παρὰ τὸ κέλαδος, ὁ σημαίνει τὴν ταραχὴν, πλὴν [illegible]. Βαρυτονεῖται τῶν μετοχῶν. κελαδοῦντος γὰρ ὁ μετοχὴ [illegible] κελάδοντα οὐ κελαδοῦντος. Κελαδήματα, ἠχήματα. καὶ κελάδησαν, ἐβόησαν, [illegible] τοῦ ε.

Κελαδοῦσιν, ἠχοῦσιν. [illegible], ἐχέω [illegible] ἐκ τῶν [illegible] τὸ [illegible], ἦχον καὶ ψόφον [illegible], καὶ [illegible] [illegible]. [illegible] κέλαδος κελάδοντος βαρύτονον εὑρηται. [illegible] γὰρ κελαδῶ, τὸ ἠχῶ καὶ εὐφημῶ, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, [illegible] κελαδεῖτε, ἤγουν εὐφημεῖτε. Κέλαδον, [illegible] ἀνέμου καὶ πόντου, οὕτω καὶ ποταμοῦ ὕδωρ [illegible]. Κελαιναί, τόπος [illegible] καὶ [illegible], [illegible] τῆς φρυγίας. Κελαινεφὲς αἷμα, τὸ κελαινὸν φαινόμενον, καὶ ὑπερέχομεν καθ' Ὅμηρον εἰπεῖν μέλαν εἶδος δὲ κελαινεφὲς, αὐτὸς μὲν λέγει [illegible], διὰ τὸ μέλαν εἶναι [illegible]. μέλαν γὰρ ὁ ἀὴρ, [illegible], τὸ σκοτεινόν. καὶ [illegible] [illegible] φωνὴν [illegible]. ἐτυμολογεῖται καὶ ἄλλως [illegible], παρὰ τὸ τὰ νέφη κελαίνειν, ἤτοι μελαίνειν. Κελαινεφὲς λέγεται, ὡς τὰ νέφη μελαίνων τῇ [illegible]. ἡ λέξις σημαίνει καὶ τὸ κελαινοφαὲς, ἤγουν τὸ μέλαν. καὶ Ζεὺς κελαινεφὴς, κατὰ [illegible] ὁ μέλαν [illegible], [illegible] τοῦ [illegible]. Κελαινεφὲς, Ζεὺς, παρὰ τὸ κελαινὸς φαίνεσθαι [illegible] ὁ ἀὴρ, [illegible] δὲ καὶ αἷμα [illegible] κελαινεφὲς. ἢ παρὰ τὸ κελαίνεσθαι [illegible]. ὁ παρὰ τὸ [illegible] [illegible] γὰρ [illegible] [illegible] [illegible] κελαινὸν μὲν, διὰ τὸ [illegible] [illegible], διὰ τὸ φῶς φαεσφόρον. Κελαινόν, μελανωμένος. Κελαινώπεντα, ἀφώτιστα. Κελαινοχόλιμον, τὸ μὴ φανερὸν, τὸ δόλιον, καὶ τῇ ψυχῇ δόλιον. Κελαινεὺς, ἦχους. Κελαινὸν, σκοτεινὸν μέγα. Κελαινόν, μέλαν. [illegible] δὲ τὸ μέλαν κατὰ [illegible] [illegible] αἷμα κελαινόν. Κελαρύζειν, ὑπομανθάνειν, ἦχον [illegible] ὕδατος, [illegible] [illegible] ἐν τῷ [illegible]. καθ' ὅμοιον δὲ [illegible] καὶ ὁ Ἡσίοδον λαμβάνει. Κελαρύζει, μετὰ ἦχον ῥεῖ. Κελάρυζε, [illegible] φέρε. Κέλευθος, [illegible]. Κέλευ, [illegible] σημαίνει τὸ προστάσσειν, [illegible] τοῦ κελεύω κατὰ συγκοπὴν τοῦ ω, τὸ παθητικὸν κέλομαι κέλευ [illegible], καὶ [illegible] κέλεαι, [illegible] τοῦ ε. Κέλευσις, κελεύσεις. Κελέβη, [illegible] παράγεται, ὡς οἶον κελέβα, παρὰ τὸ χεῖρ [illegible]. ἢ ἄλλως παρὰ τὸ χεῖρ καὶ λείβειν. παρὰ Θεοκρίτῳ [illegible] τὸ κελέβη. Κελέβη, [illegible], ὁ [illegible] ποιοῦσιν [illegible]. Κελεβήτων, [illegible]. Κελέβεια, [illegible] καὶ παρὰ [illegible]. Κέλεφα, [illegible] πατρίζειν ξυλίνων. παρὰ τὸ κέλαρ, ὁ σημαίνει τὸ ξύλον, καὶ τὸ [illegible]. Κελεύθω, [illegible] τῶν ἁρμάτων [illegible] [illegible], ὁ [illegible] [illegible] [illegible]. Κελευστὴρ, τοῖς ἵπποις ἐπιβάτης. Κελεὺς, [illegible]. Κελεύθιος, [illegible], [illegible] λέγεσθαι καὶ [illegible], καὶ τὸ [illegible]. Κελευτὰ, [illegible] καὶ τὰ [illegible] μακρὰ ξύλα [illegible] καὶ [illegible] [illegible] γὰρ τὰ ξύλα. Κελευτὴς, [illegible] [illegible] δὲ λέγει [illegible].

Κελὴς, ὄργιον ταχύτατον [illegible] καὶ τὸ [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. μᾶλλον [illegible] [illegible].

Κελὴς, ἵππος ἀθλητικός. Κέλης, ὄνομα κύριον. [illegible] [illegible] ταχεῖς ῥωμαῖοι καὶ ὀξεῖς κέλητας λέγουσι. Κελητικὸς, ὄνομα κύριον. Κέλης, [illegible] κελεύθειν, [illegible] λέγουσι.

Κέλητρον, [illegible] ἰχθύων θηρῶσιν ἐν [illegible]. Κέλαδος, ὁ κέλαδος ἐπὶ τῶν ἵππων [illegible]. ἐπὶ δὲ [illegible], τὰ κέλαδα [illegible], ὡς τὰ [illegible], τὰ [illegible], τὰ [illegible]. Κελαδεινὸς, τοὺς [illegible] [illegible]. Κελαδεινοί, [illegible]. Κελαδεινόν, πρὸς [illegible] ἔχων τὸν δαίμονα. Κέλαδοι, οἱ [illegible] γὰρ [illegible], [illegible] παρ' Ὁμήρῳ. Κέλαδος, ἐκ τοῦ [illegible]. κατὰ γὰρ τὴν [illegible] [illegible], ὡς κατὰ [illegible], [illegible], [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible]. σημαίνει δὲ τὸν [illegible]. Κελιδὴς, [illegible]. Κέλαδος, ἐπὶ ξηρᾶς λέγεται. τὸ δὲ κέλαδα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τὸ κέλαδος, εἰς τὸ [illegible] καὶ [illegible], [illegible] λέγει ὁ ποιητὴς, καὶ [illegible] [illegible].

Κελεύματα, [illegible], [illegible], καὶ ἀγάλματα. Κελεύστης, τριήραρχος, [illegible]. καὶ ὁ μὲν τριήραρχος, [illegible] τοῦ πληρώματος. ἐπὶ δὲ [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ ὁ [illegible] καὶ [illegible]. οἱ δὲ [illegible] [illegible] καὶ τὴν ἐπιβατῶν. Κελεύειν, κελεύειν ἔχειν. Κελεύω, [illegible], ὅμαξα ἡμιονική. Κελεύω, βουλῇ ἢ [illegible], [illegible] Ὅμηρος, [illegible] καὶ ἔργοις [illegible] καὶ διὰ [illegible] οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ἐστί. Κελεύειν, πα-

κλω, εἰ πρὸ τὸ κίλλω λέξεσιν, πλεονασμὸς ἐστὶ τοῦ ε. εἰ δὲ πρὸ τὸ καλῶ κλῶ, οὐ πλεονασμὸς, ἀλλὰ διπλασιασμός. Κειλωμένα ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης, ἐμβαπτισθέντα, κεκοσμένα. Κεκμᾶται, κεκοπίακεν. Κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ καμῶ καμήσω κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ κέκμηκα. Κέκμηκα, κεκοπίακα. Κεκμηότος, καίμενω καμῶ κέκμηκα, μετοχὴ κεκμηκὼς, καὶ συγκοπῇ κεκμηὼς κεκμηότος, ὁμοίως κεκμηῶτα, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. Κεκμηῶτα, δῆλον ὅτι ἐστὶν ἀπὸ ταύτην ἀπὸ κεκμηκότι, ἀποβολῇ τοῦ κ πεποιηκὼς ἐσταμένος, καὶ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ ἐφύλαξεν, ὡς ἀληχοῦ ἐρρέθη, τὸ ω τῆς εἰδείας. ὁ λόγος καὶ ὁ γέλως καὶ ὁ ἔρως, καὶ τὰ ὅμοια ὀνόματα. σημειοῦνται δὲ ὅτι αἱ κατὰ τῶν καινοτέραν παρατήρησιν. μάλα ὁ βεβῶς γεγῶς ἑστὼς καὶ τεθνεὼς ἐκτείνουσι τὰς παραληγούσας, ἀλλὰ μυρίος ὁ ὁμαλὸς τοιοῦτος ἐστι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὡς πολλαχοῦ φαίνεται. Κεκμηκότι, κεκοπιακότι.

Κέκναιεν, ὑπὸ κακῶν ἀπειρήκει. Κεκνισμένοι, κεχρωσμένοι ἐπὶ ὀφθαλμοῖς διεφθαρμένοι, ἢ ἐκεῖνοι τοὺς ὀφθαλμούς. Κεκοιουρῆσθαι, πεποικίλθαι. Κεκοκκωμένον, κεχρωσμένον χρῶμα κοκκινόν, ὅ ἐστι πορφυροῦν, ἀπὸ κοκκινόχροος λίθου.

Κεκολάφθαι, γέγλυπται. Κεκολλημένη, γεγλυμμένη.

Κεκολῶσθαι, μέλλησιν ἔχειν. Κεκολουμένος, ἐκτεθλιμμένος, ἀλυάτως ἔχων, ἀμηχανῶν. Κεκομψευμένος, κεκαλλωπισμένος, σεμνὸς, ἀστεῖος, ὁ κομψὸς, ἢ τεχνικὸς, ἢ φαντασιώδης. Κέκονται, ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὁ μέσος παρακείμενος ἔκτονα, πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ ἐμβολῇ τοῦ τ κέκοντα. Κεκοσμημένος, στολιζομένου πάνυ, ὅτι τῶν κόσμον τις ποιεῖ περιφέρειν. Κεκοσμημένοις, ἐσθῆσι κεχρωσμένοις. Κεκοσμημένων, στολισθέντων, ὅτι τῶν κόσμον τις ποιεῖ περιφερόντων.

Κεκοσμημένος παρ' Ἡσιόδῳ, ἤγουν κεκοσμημένος πληρούμενος.

Κεκολλημένον, λαμπρῷ κεχρωσμένον. Κεκολυμβηκότων, διερθρωμένων. Κέκοπεν, ἐστερέωκεν ὅτι κεκαπηλευκεν, ἢ πεφόνευκεν. Κεκόπηκεν, ἐκπέπτωκεν. Κέκοπται, ἐκοπώθη, ἢ κοπέλλους ἔχειν. Κεκορηκότι σοίη: βοΐδι, σίλαμιν βοῶν, ὡς καὶ ἔστιν τὸ ἀκάσιν. ταυτολογεῖται δὲ πάσιν ἐπὶ ὀλίγων ζῶν τὸ κεκορεῖσθαι. Κεκορυθμένα, ἐκοσμημένα, ἐσσημμένα, καθωπλισμένα. ἀπὸ τοῦ κόρυθος κορυθῶ κεκορυθωμένα, καὶ κεκορυθμένος, ἢ ἀπὸ τοῦ κορύνω, τὸ καθοπλίζω. οἷον ἀπὸ σιδήρου ἀμφοθημένα, ἀπὸ τῶν κορυφῶν δένδρων καὶ ἀκρῶν εἰς ὀξύτητα. Κεκορυθμένος, ἀντὶ τοῦ καθωπλισμένος ἀπὸ τοῦ κόρυθος, κορυθῶ, κεκορύθωκα κεκορύθωμαι κεκορυθωμένος, καὶ κατὰ συγκοπὴν κεκορυθμένος, ὁμοίως κεκορυθμένα. Κεκορυθμένος, τρέφει τοῦ ο εἰς ε γίνεται, ὥσπερ καὶ μυθολογοῦμεν, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. Κεκορυφωμένα, μεθυσμένα, ὡπλισμένα. Κεκοσμημένος, κοσμία, ἄτοπα, καλλωπισμένα, κεκοσμημένος. Κεκόσμηται, γέγηθεν, καθῆραται. Κεκοτηκότα, ἀπὸ τοῦ κοτῶ, κοτήσω κεκότηκα κεκοτηκὼς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ κεκοτηὼς κεκοτηότος, ὀργισμένον, κεχολωμένον. Κεκότητο, ὠργίσθη.

Κεκοσουρῆσθαι, πεποικίλθαι. Κεκράανται, ἐπετέλεσται.

Κεκραγέναι, κεκραγέναι. Κεκραγότα, ἄγαν ἐρίλαλον. Κεκραιγμασιν. Ἀριστοφάνης, Διαρραίων τὸν ἱερὸν κεκραιγμασιν. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φίλοις, καὶ ἐν κεκραιγμασι. Διαρραίεις, ἀντὶ τοῦ διαφθείρεις φίλοις. Κεκραγμὸς, ὁ βοή. Κέκραγμον γὰρ ἐστὶ σημεῖον ὁ χαίρων ἀρτυμένος. Κεκράγω, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος παρακειμένου κέκραγα γίνεται, οὗ ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐκέκραξα. Κέκραδι, κράδων. Κεκραμένος, κεκαρμένος, ἢ εὔκρατος. Κεκρανίας, πεπλησμένος. Κεκέρμασι, πεπίεσμαι, κέκλεισαι. Κεκραπαλημένος, μεθύων, κραιπαλῶν. Κεκρασμένοις, πεπεισμένοις. Κεκραμένα σπονδὰ, ἐν ᾗ ἔσον μέσον τοῦ ἱεροῦ. Κεκραξιδάμας, ὁ

τοῦ βοῶ λαμπρόν. Κεκράξομαι, ἀντὶ τοῦ φωνῶ, καὶ ἐπὶ τῷ ἐκφωνεῖν καὶ συντόνου καὶ στενολαλοῦ εὐχῆς. Δαβὶδ, πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι. Κεκράτος, μεγάλως. Κεκράχαται, ἐκράχθη, μέλλων κραχθῆ, παρακείμενος κέκραχα, μέσος κέκρατα, παθητικὸς κέκραγμαι, ἔχει, ἔχουσι, καὶ ἐνεργητικὸς κεκράχατε. Κεκράχασιν, ὅτι τὸ ἐκέκλυσε καὶ τὸ ἐκέκραχε, ὡς οἱ πλεῖστοι τῷ χρόνῳ μέτρου πληθυντικοὶ εἰσι, τὰ ἀπλούστερα, τὰ προσταλικὰ τοῦ μερισμοῦ λόγου, οἷον τίνομαι, τοῦ δὲ πεῖθ' ἐστὶ, οἷον γέγονε, οὕτως οὖν καὶ ἐκέκραγε, οὕτως Ζηλεύς. Κεκρατημένα, ἐκεκρατεῖτο. Κέκρηται, πόλις ἐστὶ τοῦ προσπαλῶνος. κεκράτηκε, κεκράμην ἀμεῖνον. Κεκρύψεται, ἐκρύφθη.

Κεκρυφότα, κεκρυφότα. Κεκρύφθαι, λέληθεν. Ἀντιφῶν τοῦ λειπόντων αὐτῶν τῶν ἀποθνησκόντων πρεσβεὺς τις ἐπέδωσε προκειμένους. Κεκρυφότα, ἰδοῦσαι. Λυκόφρων ἀντὶ τοῦ πειρὰν φωνῆς ἀπεσπακένου. Κέκρικα, τοῖς τοῦ ῥήματος ἐπὶ φωνῆς παραληγούσαν ἀποβάλλει τὸ ε κατὰ τὸν παρακείμενον. οἱ ποιηταὶ δὲ προσλαμβάνουσι. Κεκριμένοι ἀνθρώποις, ὁ κεκριμένοις. Κεκριμένον, ἀντὶ τοῦ ἐπισημιασμένον. Κεκριμένος οὖρος ἐκ Διὸς, ἤγουν οὖρος, ὁ οὔριος ὢν τῷ ἐκεῖνοι αὔρᾳ. ὡς ὁ μὲν πρὸ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ εἰκονίῳ οὔρᾳ, μὴ ἐναντίον εἶναι καὶ συμμιγνυμένην καὶ ἄτακτον. ἐπὶ καὶ ἐναντίον τὸ οὐρίων καὶ συμφέρον. Κεκρυπτὶν λέγεται ὅπλου, ἢ κέκρυπτος τοῦ βασιλέως. καὶ ὁ ὑπερβαλὼν τοὺς ὁπλίτας κεκρυφαλία ἐκαλεῖτο. Κεκρυφάλων, ἀθέατων, τοῖς ἀποκρύπτων.

Κεκροπὶς, μία τῶν Ἀθήνῃσι δέκα φυλῶν. Κεκροπίων, ἐσχάτη, καὶ οἱ πλείους. Κέκροψ, ἄστροπων, ἢ σίττος.

Κέκροψ ἐλθὼν ἀπὸ σαΐδος πόλεως Αἰγύπτου, τὰς Ἀθήνας συνῴκησε. σαΐς δὲ κατ' αἰγυπτίους, ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὡς φησι Χάραξ. διμορφον δὲ λέγουσι, ὡς Λαμάρχει γεγονὼς τὴν κεφαλὴν, ὅτι τὸ διοιπηθεὶς φωνὴν καὶ μέγεθος ἔχειν. ἢ ὅτι τὸ διφυὴς ἐνίστασθαι, αἰγύπτιον καὶ ἑλληνικά. ἢ ὡς λέγουσι, τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν, ὥσπερ ἀπηγορεῖ Δημοσθένης, ὅτι κατὰ ἄλλο ὅμοιος ἀπὸ δράκοντι ἀνθρώπῳ ἀπὸ γε τῶν φρονιμωτέρων οὕτως ἀπηγορεῖ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γενόμενος, πάντως ἀνθρωπίνην ἰδέαν εἶχε, ὑπὲρ δὲ ὡς μάλιστα πάντων ἔχων, καὶ ἀγαθὸν ἦγεμόνα καὶ ἀπαράτητον. ταῦτα γοῦν λέγονται τοῦ διφυοῦς, ἢ ὡς εὑρὼν ἐν τῷ ἀπιέναι, ὅτι πρότερον αἱ τοῦ ἄλλου γυναῖκες συνεμίγνυντο, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο. οἱ γοῦν παῖδες τότε μονομερεῖς ἦσαν, μητέρα μὲν μόνην, πατέρα δὲ οὐκ ἐπεγίνωσκον. βασιλεὺς δὲ Κέκροψ τοὺς ὅπλους κατέστησε τὸ συνοικεῖν ταῖς μέρεσι, καὶ ἀσφαλεῖς συμμίξεις ἐποίησε τοὺς γάμους συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν τότε οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐπιγνώσεσθαι, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τοὺς γενέσεως δύο γεγονέναι φάσκων, διφυὴς ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τῶν ποιούντων. ἄλλως. Κέκροψ αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκισε τὰς Ἀθήνας. ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι. διὸ δὲ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ γενέσθαι. οἱ μὲν ὅτι τὰ ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω δράκοντος. ἕτεροι δὲ, ὅτι νόμους πολλοὺς ἔθηκε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὸν ἀγελαῖον ὡς ἀμφότερα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔτερον μισογαμίαν ταῖς γυναιξὶν, καὶ ἐκ τότε μὴ γινωσκομένου ὑπὸ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς, οὗτος νόμους θέμενος, ὡς τε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ μὴ τεχνίων, καὶ χωρὶς τῶν δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, τότε χαίρων διφυὴς ἐκλήθη. εἰσὶ δὲ οἱ φασι τὸν Κέκροπα διφυῆ γεγονέναι, καὶ τὰ κάτω ὄφεως ἐχούσαν. καὶ δὲ τῶν πρὸς τοῦνομα κεχρωσθαι. Κεκρυμμένη, ἐπιμελῶς κεκρυμμένη. Κεκρυφαλόεσσα, τὰς τῶν ἵππων κορυφαιούσας, καὶ κορυφάς. Κεκρύφαλος, μέρος τοῦ γαστρὸς, παρὰ τὸ κεκρύφθαι.

γίνεσθαι δέ φασι ἀπὸ τοῦ χέω. ἴσως καὶ παρὰ τὸ κεάζω, ὡς τὸ διασχίζω πολλὰ κεάζουσι. λέγεται δὲ καὶ σὺν τῷ σ σκεδάζω, καὶ δίχα τοῦ σ κεδάζω. καθ' ὁμοιότητα τοῦ μικρὸς σμικρός, σῦς ὗς. Κεδᾶται, σκεδάννυνται. Κέδματα, τὰ χρόνια ἀλγήματα λέγει ὁ Ἱπποκράτης. γράφει δὲ καὶ ὁ τυφλός, χρόνια δὲ ἀλγήματα, τὰ κέδματα τυχαῖα. Κεδνή, ἡ συνετὴ καὶ κηδεμονική, ἀπὸ τοῦ κήδω κεδανή, καὶ συστολῇ καὶ συγκοπῇ κεδνή. οὕτω καὶ φίλοι κεδνότατοι ἐν Ἰλιάδι, οἱ καὶ κήδιστοι λέγονται, καὶ οὐ μόνον ἀμφίπολος κεδνή, ἀλλὰ καὶ γυνή, καὶ κεδνὰ εἰδυῖα. Κεδνός, συνετός, σώφρων, φρόνιμος, κηδεμονικώτατος. κεδνὰ βουλεύματα. ἔστι ῥῆμα κηδῶ, τὸ κηδῶ, ὁ μέλλων κηδήσω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κέδνος, ὡς τέρπω τερπνός, καὶ κατὰ συγκοπὴν κεδνὸς ἢ κεδανὸς ὡς ὤν, οὗ ἄν τις κήδοιτο.

Κεδνότατοι, οἱ ἄξιοι μελήσεως. διὸ καὶ φίλτατοι εἶναι κατὰ τὴν σύνταξιν, ἐκ τοῦ κήδεσθαι. οἱ δ' αὐτοὶ ὁμοίως καὶ κήδιστοι.

Κέδρακες, ῥυσοί, σίφακες. Κεδρελάτης, τὸ πῦρ, ὃ λικμᾷ τὰ χρυσία. Κεδρίλος, ὁ καρπὸς τῆς κέδρου. Κέδρον, εὐῶδες. Κέδροι, λείψανα ὑψώματα καὶ ἄκαρπα. Κέδρον, ἀττικοὶ σὺν ... δαίσιον. Κέδρος, ῥάβδος, κιβωτός, λάρναξ, ἢ δένδρον ἄκαρπον. Κέδρωμα, τὰ ἱστία.

Κέδρος, ἀρσενικῶς μὲν τὸ δένδρον. θηλυκῶς δέ, ὁ καρπός, ἀλλὰ ... κέδρος. κέδρος, παρὰ τὸ κέντρον. κεντρώδης γάρ ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως. Κεδρώσιοι, οἱ κυλλοποδες.

Κεδρωσία, ὄνομα πόλεως. Κεκρὸς, κοῦφος. Κέδρινος, εὐώδης. Κεδμῶνες, φυλαί. Κεῖα, καθάρματα. Κεαίμενοι, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν ἀρχὴν, ὡς ἀπὸ τοῦ κείω κῶ, οὐ παρῴχηκεν τὸ καίω διὰ διφθόγγου. Κείαντες, καίοντες.

Κεῖαι γόνασι πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλέχοισιν, ἐλλιπῶς εἴρηκεν ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ κεῖνοι πολὺ φίλτεροι τῆς οἰωνοῖς, ἢ ταῖς ἀλόχοισιν, ὀχλοῖεν ἔχειν. Κεῖε, τέθνηκεν. Κεῖθεν, ἐκ τοῦ ἐκεῖθεν ἐκείνοθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν καὶ κεῖθεν, ἢ ἐκ τοῦ κεῖνος κεινόθεν, ὡς λίθος λιθόθεν. οὐδὲν εἰς θεν λῆγον ἐπίρρημα τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται, χωρὶς τούτου. Κεῖθι, ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεικύνη, συκάμινος. Κεῖμαι, κεῖσθαι, ἐκείμην παρατατικός, ἀπαρέμφατον κεῖσθαι, καὶ τὸ προστακτικὸν κεῖσο. διαλελυμένον ἔχει τὸ εὐκτικὸν αὐτοῦ, κεοίμην κέοιο κέοιτο. ὡσαύτως καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν κέωμαι ἐὰν κέῃ ἐὰν κέηται. καὶ ἐν τούτῳ παρακολουθεῖ, τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν ἔχει. Κεῖμαι, ἐκ τοῦ κέομαι κεῖμαι, τὰ διὰ τῆς εἰς ει δίφθογγον. Κειμένους, κατακειμένους, ἢ κεκλημένους.

Κειμήλια, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα. Κειμήλια κεῖται, ἀττικὸν ἐστιν, ὡς τὰ ἄλλα ἰσοκώλως, δῆλον ὡς ἐκ τοῦ κεῖσθαι παρῆκται τὸ κειμήλιον. τὸ δὲ χαλκός χρυσός τε, οἷον ἐξηγητικὸς ἐστι τοῦ κειμήλια. Κειμήλια, τὰ ἀποθέσιμα πράγματα.

Κειμήλια φησὶν Ὅμηρος, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα, πρόβασιν δέ. ἅπερ ἡμεῖς φαμὲν αὐτοκίνητα, τὰ διὰ πολλῶν προβαίνοντα. ἐξ οὗ ἰδίως κατ' ἐξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα. Κεῖνα φυλάσσων παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ' τῆς ὀδυσσείας, ἤγουν τὰ πράγματα. οὐ ἑρμηνεία τὴν σὴν καὶ ἐμὴν βιοτήν. Κείνη, ἐκείνη, κενή. Κεινῶς, ματαίως, κενῶς.

Κεινόν, ἀντὶ τοῦ κενόν, ἰωνικῶς. Κεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος.

Κείω, εὐκτικός. κείω γὰρ τὸ κοιμῶμαι. Κεῖον πῦρ ἐνὶ μεγάροισιν, ὅ ἐστι καῦσον, ἀπὸ τοῦ κέον, πλεονασμῷ τοῦ ι. Κεῖ' ὄχου, ὅταν κενὸν ὅρμα ἦ. Κείοντες, κοιμησόμενοι. Κεῖος, σημαίνει τὴν πολίτην τῆς Κέω. κέως δὲ νῆσος ἐστιν, ὀνόμασαι ἀπὸ τοῦ Κέω τοῦ Ἀπόλλωνος. Κείρα, γενεά, ἡ ἡλικία. Κεῖρε λέβην παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ λ' τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἤσθιεν. ὃς δ' ἀκόρητος ἐκ τοῦ κόρον κείρειν γίνεσθαι. διὸ ἐπεῖπται, τὸ ἐπὶ κηρίων φέρβεις. ἐκ τούτου δὲ καὶ κεραΐζειν, ὅπερ ἐστί τι ἄλλο, ἐπὶ τοῦ κλέπτου εἴρηται. Κείρειν, συνήθως λέγεις τῷ ποιητῇ, ὅπερ σημαίνει τὸ εἰς κόρον δαπανᾶν. Κεῖρον παρ' Ὁμήρῳ, τὴν κόρον ποιεῖν. καὶ τὸ κῦρ, ὁ δηλοῖ τὴν ἐπικαρπόφερον μοῖραν.

Κείρειν, ἐπὶ τριχῶν ἢ ἀκαχέων ἢ τιθέντων. Κείρειν, κόπτειν, ἀπὸ τοῦ κείρειν καὶ ἀποκόπτειν τὰς τρίχας. Κείρεσθαι κόμην ἐπὶ νεκροῖς, πάτριον ἔθιμον ὂν καὶ τοῖς παλαιοῖς. ὂν καὶ αὐτὸ λέγεις τὸ ἐκλείπεις, καθὰ καὶ τὸ τίλλειν πενθικῶς κεφαλῆς τρίχας, καὶ ἀφοσιοῦσθαι δὲ ὅλως. Κειρία, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, καρπικὸς ἱμάς, ᾧ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. λαμπρὰς, οὐ δ' ἂν χαμεύνην πάντα γε κειρίαν ἔχων. Κειρίαι, οἱ ἐπιταφίοι δεσμοί. Κειρία, ἡ σπαργάνωσις. Κειμάλλα, διὰ φυλᾶς ἐπισκοποσμένος. Κειρίαι, χειμαί. Κειρίλος, καρία ὄρνις. Κειούν, ἐπὶ λήθης ἐστὶν ὁ τόκος. Κείρεσθαι, ἔργον ἔπραξ, οἱ δὲ ἄλλοτε. Κείρομαι κεῖσαι, ἐκειρόμην παρατατικός, κεροῦμαι μέλλων μέσος δεύτερος, ἐκαρόμην ἀόριστος μέσος, ἐκάρην ἐπὶ δευτέρου παθητικοῦ, τίθεται δὲ ἐπὶ προβάτων. Κειρεστοί, εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ ἐκείρεστο. ὅθεν καὶ ὁ κόρος παράγεται. Κείρυλος, τὸν ἔνιοι κήρυλον λέγουσιν. ἔστι δὲ ὄρνεον. ὁ δὲ Ἀντίγονος τὸ ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φησίν. Κεῖσε, ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεῖσθαι, τὸ ὑπαντίον ἔχει ἵστασθαι. Κεῖσθαι, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ τεθάφθαι, οἷον ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τεθνηκέναι, οἷον κεῖται Πάτροκλος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεκρὸν ἐρρίφθαι, οἷον κεῖται παρὰ νήεσσι νέκυς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπρακτεῖν, οἷον κεῖται παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ. εὕρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστιν, οἷον θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πεπλεκέναι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς τὸ ἕτερος ἐν πεδίῳ κείμενος ἀργαλέῳ εἶχεν ἀθμαλὲ πῦρ ἀπειρέσιον, ἄτι ἄλλο φρονέων, καὶ μὴ ὢν πίνυτος. Κεισιβολημένοι, νεκροί. Κεῖσθαι, τεθάφθαι. Κεισός, βοτάνης εἶδος.

Κείασα, κλάσα. λακωνικῶς. Κείσομαι καὶ κεισοῦμαι, ἀντὶ τοῦ κείσομαι λέγουσι δωριεῖς. Κεισροῦται, καθεστήξεται.

Κεῖται, ἐπίκειται κεφαλῇ κῦδος. κρίνεται δὲ εἰρωνικῶς.

Κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται, ἀντὶ τοῦ καταβέβληται, ἀντὶ τοῦ ἵσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ περάτεται. Εὐαπίδης, μολὼν κεῖται σὸς κασίγνητος. Κεῖται ἐν θαλάμῳ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, καθὰ κεῖται ἄγαλμα. κειμήλιον ἐστὶ δηλοῖ καὶ τὴν τιμὴν ἐλέφαντα, ταύτην δὲ κεῖσθαι ἀπόθετον ἐκτῆσθαι. Κεῖται, καὶ ἐπὶ κακοῦ τίθεται τοῦ ἢ θανάτῳ ἢ σφαγῇ ἥσσονος. Κεῖται, πεπτῶκε. Κείω, σημαίνει τὸ καίω. Κειώλος, σίλλος.

Κείων, τὸ κοιμησόμενος. Κεκάδεσθαι, κεχάρισθαι.

Κείων παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κέων πῦρ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι, πρωτότυπον ὂν τοῦ κείρειν καίειν, ὃ διὰ διφθόγγου γράφεται. ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ σχίζων. κέω γὰρ πρωτότυπον, ἐξ οὗ τὸ κεάζειν, καὶ τὸ κέασσε, καὶ τὸ κέασσα, καὶ ἔστι πλάστα. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ κείω, ἐκτείνεται τοῦ ι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ τελέω τελείω. καὶ κέω κείω, τὸ κεῖμαι τῶν ὁμοίων. Κεκαδήσω, ὅ ἐστι στερήσω. γίνεται ἐκ τοῦ χάζω, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν κεχαδήσω, καὶ κεκαδήσω, τὸ ἀναχωρῆσαι ποιῆσαι χάζεσθαι, τουτέστιν ἀποχωρῆσαι. Κεκαδησόμεθα, διαχωρισθησόμεθα, χωρισθησόμεθα. Κεκαδών, χωρήσας, στερήσας, σκεδάσας. Κεκαδήσαι ψυχάς, ὅ ἐστι στερῆσαι. γίνεται δὲ οὕτω. ἔστι ῥῆμα χῶ πρωτότυπον ἄρρεν, ἐξ οὗ ῥῆμα παράγωγον χάζω, ὡς φρῶ φράζω, ῥῶ ῥάζω, ἐξ οὗ ἐφάνη γενέσθαι τό, τὸ ἐχάσθη, καὶ τὸ ἐχάσθη. τούτου τοῦ χάζω δεύτερος ἀόριστος ἐστὶν ὁ ἔχαδον, ὅθεν δεύτερος μέλλων. ἐξ οὗ ἀναγωγῆς γενομένης εἰς ἐνεστῶτα, τὸ χαδῶ χαδήσω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδήσω. ἐκ τοῦ κεκαδήσαι, τὸ ἀναχωρῆσαι ποιῆσαι χάζεσθαι, τουτέστιν ἀποχωρῆσαι. οὕτως οὖν καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν φ' τῆς ὀδυσσείας.

τὸ τόξον

Καύματος ἐλλείμου, τοῦ θερμοτάτου, ἐμπυροτάτου.

Καυνάκαι, στρώματα, ἢ ἐπιβόλαια ἐξωμαλλα. Καυνάκης, χλαῖνα περσικὴ ἁλουργὴ, παρὰ τὸ ἀλεαίνεσθαι. ὁ δὲ Παλαμήδης φησὶν, καυνάκας εἶναι περσικὸν ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλλούς. ἄλλως καυνάκης, εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ, σισύραν θυματίδα, ὅπερ ἔοικε μονόχου στάγματι. σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καυνάκιον, στρῶμα. Καύνιος ἔρως, ἐν καύνῳ ἠράσθη, καὶ ὁ σφοδρός. Καυνὸς, κακὸς, σκληρὸς, κλῆρος, καὶ πόλις ῥόδου.

Καυρὸς, κακός. Καῦρος, ὁ κλῆρος ταῖς φρεσὶν, οἱονεὶ αὖρός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καῦρος. τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρὸν, καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον δὲ διὰ τοῦ γ γαῦρον λέγειν, ἵν' ᾖ ὁ σφοδρὸς καὶ ὑπερήφανος, παρὰ τὸ ἄγαν γαυροῦσθαι. Καύσαλος, ὁ πυρετός. Καυσία, εἴρηται μὲν κακομαλαθίσιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. καὶ γὰρ ἡ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι ἐπιτήδειον. ἔστι γὰρ ἡ κάλυμμα κεφαλῆς. Καυσία, εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Καῦσος, ὁ μέλας, καὶ ὑπέρυθρος. Καυσειρὰ μάχη, παντάχου τῆς καύσεως ἡ ὁρμὴ καὶ πυρώδης, κατὰ τὸ μάχεσθαι δίκην πυρός. διὸ καὶ δηιοτῆτας καὶ δηΐς ἡ αὐτή. καὶ δήϊος πόλεμος, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. Καυσειρὸς, ἀπὸ τοῦ καίω καύσω κέκαυμαι κέκαυσαι καυσειρὸς, κατὰ τροπὴν δωρικὴν τοῦ ε εἰς τὴν ει δίφθογγον. Καυστειρῆς, καυστικῆς, θερμοῦ, ὀξείας, φοινίας, διαπύρου. Καύστης, ὁ ἐκφύσεως τῶν σαχάρων, πυροὶ ἀφικόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις, καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό, καλεῖται δὲ καὶ εὔτρα καὶ στρῶμα. Καΰστριος, ποταμός. Καύσων καὶ ὁ αἴθων, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ μετοχῶν εἰς ὀνόματα μετεποιήθησαν, καὶ τὴν διὰ τοῦ ο καὶ ν κλινομένην ἀπέβαλον κλίσιν, εἰς τὴν φυσικὴν ἐπανῆλθον. Καύσωνος, θέρμης. Καύτικα, καὶ εἰς τοὐπίσω. Καυτὴρ, θυσία τις οὕτω καλουμένη, καὶ ἐσχάρα, καὶ ἑστία, ἐν ᾗ καίουσιν. Καυχᾶ, οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέγουσιν. Καυχαλὶς, φλύκταινα. Καυχᾶσθαι, κομπάζειν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα. ἐπὶ καυχήσεως μὲν, ὡς νῦν. ἐπὶ δὲ εὐχῆς, ὡς ἐν ἐκείνοις, οὐδ' ἀπείλησεν ἄναξ. ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ ἀπειλῶ καύχημα εἰπεῖν. βίον καλλιμίζειν ἐνθάδ' ἐλαύνεσθαι. Καυχῶ, τῆς δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ καυχῶ, τῆς πρώτης. Καυχώμενος, μεγαληγορῶν.

Καφὰ, λουτὴρ. Λακωνικῶς. Καφάζειν, γελᾶν. Καφάζει, καχάζει, γελᾷ. Καφὰρ, κηφήν. Καφαῖσος, μιάς.

Κάφελλειν τὰ δείματα, ἤγουν καὶ ἀφελεῖν τοὺς φόβους.

Κάφος, τὸ πνεῦμα. ὅθεν καὶ κάπος, ὁ περιποιούμενος τόπος. Καφηρεὺς, ἔχει μὲν καὶ εὔβοια πρὸς τῇ ἐξῆς θαλάσσῃ καφηρέα. καφηρεὺς δὲ λέγεται τόπος θαλάσσης πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τραχὺς καὶ πετρώδης, σπιλάσι διειλημμένος, καὶ ἕρμασι καὶ χοιράσι, καὶ τὰ πρὸς ἀπόβασιν ἀπρόσιτος, ἅτε κρημνοῖς περισχιζόμενος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἔτι καὶ διηνεκέσι τοῖς ἀνέμοις κατακτυπούμενος, ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ, προβλὴς σκόπελος, τὸν οὔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων. καφηρεὺς ὢν καὶ αὐτός. καὶ ἴσως εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταπνεῖσθαι ἀπολύτως. κάπος γὰρ, τὸ πνεῦμα. Κάχαμις, λαγὸς, καὶ πλαγγὼν, καὶ χελιδὼν τὸ κηρομόσμιον, ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυνάμενον, ἢ οὐκ εὔχαρις. Κάχερον, ἀντὶ τοῦ ἀπέπρατο.

Καχεξία καὶ καχεκτοῦντες, κακῶς τὴν ἕξιν διατεθειμένοι, ἀσθενοῦντες. Καχίλα, ἄνθη. κύπρυοι. Καχλάζει, καχλίζει, ἀθρόως γελᾷ, τεθόρυβηται. γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων, ἐπαίρεται, φλεγμαίνει, βρύζει. Καχλαίνει, ἐκ θορύβου ταράσσει. Καχλακεῖ, λάκκοι ἐν τοῖς ὕλεσιν.

Κάχληκος, τοῦ κόχλου. Καχλὶς, συμβολή. Καχράζει, καχάζει. Καχρυδίας, ὁ ἐκ κάχρυος ἄρτος, ὃν κρίμνων λέγομεν. Κάχρυς, ἀντὶ τοῦ κριθὰς πεφρυγμένας, λέγει Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα, καὶ βοτάνη ποιά, καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. λέγεται καὶ πυροὶ ὠπτοί. Κάχρυς, ῥίζα τῆς λιβανωτίδος. ὅταν δὲ πληθυντικῶς εἴπῃ τὰς κάχρυας, τὰς πεφρυγμένας κριθὰς λέγει, παρὰ τὸ ἐκπυροῦσθαι. Καχρύων, ἐσκληρά, ἀπεσκληρά. Καχυποπτεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑποπτεύειν λέγεται, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κάψα, κίστη, ἢ θήκη. Καψάκιον, φλασκίδιον. Καψάμενος, ἐλάττωμα ἵππου. Καψιδάριον, εἶδος χιτωνίσκου. Καψίκολος, ὁ μετὰ τὰ ἄλφιτα μὴ διαλέγεσθαι ἁλισκόμενος. Κάφοι, οἱ τοῖχοι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Κεάζω, διασχίζω, ἢ κλῶ. Κέαθι, βοηθεῖ. Κέαρ, ἡ ψυχή. καὶ κῆρ, κατὰ κρᾶσιν. ἡ γενικὴ κέαρος, καὶ κατὰ κρᾶσιν κῆρος. ἡ κὴρ τῆς κηρός, ἐπὶ τῆς θανασίμου μοίρας. Κέαρ εὐφράνθην, οὕτως Ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν εἶπε κέαρ. πανταχοῦ γὰρ τὴν καρδίαν φασὶν, ὡς τὸ ὅτι δὴ διαλογίζομαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Κέαρνα, σιδηρᾶ τεκτονικὰ, ἢ σκυλάκια, ἢ ἀξίνια. Κέαρος, ἐρινύς. Κέαται καὶ ἐπὶ ξύλα κειμένων, ἐν διαλεκτικῷ κεῖται, λέγεται καὶ κεκλασμένος λίθος, ἃ διὰ πᾶσα κεάσθω ἤγουν ἐκλάσθω, χ θηλυκὸν τὸ κεῶ κεάσω, ἢ κεάζω. ὅθεν καὶ κεάζος, ὁ κεαζόμενος ῥᾶον, πλεονάσαντος τοῦ Δ. Κέασε, ἐσχίσθη, διεσχίσθη.

Κεάσματα, κλάσματα, θραύσματα, διαῤῥήγματα. Κέαται, ἀντὶ κεῖνται. δίδον ὡς ἰωνικὸν ἔστι, καθὰ καὶ διαλέγεται παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ διέλεκται, ἢ ἐκ τοῦ κέκειμαι κεῖσαι κεῖται καὶ κέαται, ἢ ἐκ τοῦ κεῖται τρίτου προσώπου τῶν ἰωνικῶν, διαλύσει τῆς διφθ. γενικωτέρως εἰς ε καὶ α, κεῖται καὶ κέαται, ὡς τέτυπται τετύφαται. Ἰωνικὸν ἔστι τὸ μὲν καὶ νῦν ἐκεῖνο, τὸ δὲ ἰωνικὸν ἐκεῖνο. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἰωνικῶν, ὥσπερ ἐτέθειτο ἐκπεποίηται. οὐ μόνον δὲ προσθεῖναι τὸ α, ἀλλὰ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται, χωρὶς τῶν ἐνικῶν τοῦ τετάρτου καὶ τῶν ὁμοίων. Κεβαλὴ, κεφαλὴ κυλινδρική. Κέβλη, ἡ κεφαλὴ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ φ εἰς β, γέγονε κέβλη. Κεβλίνη, ἡ ὀρίγανος. Κέβλος, κοκκέφαλος, κῆπος. Κέβρινα καὶ κέβριν, πόλις τῆς τρῳάδος κωμικὸν ἄστικος. Κεβρινα, τέκνον ἡ φασὶν Ἀριστοφάνης τὸν κεβρίονα. ἐκεῖνοι δὲ ὥσπερ ἐλέγετο, ὡς θεοὶ συμβαλεῖν τὸ πόλισμα. ἐπιτηδείως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέβαλεν, ἐπεὶ ὄρνις, καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὁμοίως τῷ κεβρίονι, ὃν ἐχειρώσατο ἡ ἀφροδίτη. ἐπιτηδειότατον τῶν θεομάχων μνησθῆναι, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχήσουσιν. Κέγκλος, εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

Κέγχεσαι, τέτρωσαι. Κεγχοῦσθαι, τιτρώσκεσθαι, τετρῶσθαι.

Κέγχος, ἐπὶ λάκκου. Κεγχραμὶς, τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπέρματιον. Κεγχραλοπώλης, τραγηματοπώλης. Κεγχρεαί, ὄνομα τόπου. Κεγχρηδὼν, σπερμάτων ὅμοιον κέγχρῳ.

Κέγχρος, ὁ καρπός. Κεγχρίλας, τιτίργχας? Κεγχριμίδα, τὰ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κεγχρίνη, τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα. Κεγχρίνη, εἶδος ὄφεως, καὶ ὁ ὄφις καὶ ὁ κέγχρος ὁμοίως, ἐν ᾗ ὁ Λυκόφρων καὶ κεγχρίνην ὀνόμασεν. ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος λέγει. Κεγχρίνος, εἶδος ὀρνέου, ὁ λέγεται μετ' ἄλλης διαφορᾶς, ἢ εἶδος ὄφεως. Κεγχρὶς, ὀρνέου εἶδος. Κέγχρος, εἶδος βοτάνης, καὶ σπερμάτιον μελίνη ἐμφερές. Κεγχρώμασι, ταῖς περισφαιρώσεσι καὶ τοῖς κατασκευάσμασιν. Κεδάζω, σκορπίζω, ἐξ οὗ τὸ ἀκέδαστον. προστεθεὶς τὸ κεδῶ, οὗ παράγωγον καὶ τὸ κεδαίω.

[illegible] ἐκ τρυβλίου καὶ [illegible], [illegible] καὶ [illegible] [illegible] ἀγγεῖον [illegible], εἰς ὃ τὰς ψήφους [illegible] τὸ κήθιον. [illegible] καὶ χαίνει δὲ τὸ κήθιον, [illegible] τι εἶδος. καὶ τὸ [illegible], [illegible] μέχρι καὶ πρὸς [illegible] [illegible] [illegible] καὶ γὰρ Ἕρμιππος ἐν [illegible] καὶ πρὸς κύβους [illegible] ἔχων κήθιον. Κῆθα, τάφος.

Κηκά, ἡ ὄρνις. Κηκάζω, τὸ λοιδορῶ, ἐξ οὗ κηκασμός, ἡ λοιδορία. καὶ κηκάς, ὁ λοίδορος. καὶ κηκάς, ἡ ἀλώπηξ, ἡ [illegible] καὶ κακοῦργος καὶ [illegible]. Κήκειδος, ἀρχαῖος [illegible] [illegible], οὗ μέμνηται Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος. Κή[illegible], [illegible] τὰ [illegible], ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον. Κη[illegible], [illegible]. Κηκίδας, διθύραμβος. Κή[illegible], [illegible]. Κηλεῖ, [illegible]. Κῆλα, [illegible].

Κηλεῖ, [illegible]. Κήλευτον, [illegible].

Κηλάς, [illegible], [illegible], [illegible], λόγχημος. Κηλά, [illegible]. Κηλέω, [illegible]. Κηλεῖν, [illegible], καὶ [illegible]. Κηλίς, [illegible], [illegible], καὶ ὁ [illegible] τῆς ὄψεως. [illegible] δὲ, καὶ τὰς [illegible]. Κηλί[illegible], τὸ τοῦ μέλανος. Κήλων, [illegible]. Κήλων, [illegible], κατίδαινεν, [illegible] παρὰ τὸ [illegible], τὸ [illegible] καὶ [illegible], καὶ [illegible] τοῦ [illegible] καὶ [illegible] αἷμα [illegible]. Κῆλις, βάμμα τι καὶ [illegible], ἡ [illegible] τὰς ὄψεις [illegible] εἰς βαθύ. Κῆλα, βέλη, [illegible], [illegible]. [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible], καὶ [illegible], καὶ [illegible]. Κηλάδας, [illegible] αἱ [illegible] [illegible]. Κηλά[illegible], ἤχησαν, ἐβόησαν.

Κηλαίη, καυστικῷ πυρί. Κηλαῖνον, θέλγον, [illegible].

Κηλάς, [illegible], καὶ [illegible], καὶ αἴξ, ἡ [illegible] [illegible], ἡ καὶ ἡ ἀλώπηξ.

Κηλήτραι, [illegible], ἀγγεῖα [illegible], ἢ λίθοι. Κή[illegible], [illegible], θέλγει, [illegible]. Κήλεον πῦρ, [illegible] ὡς καὶ κήλεον [illegible] [illegible], καὶ τὸ [illegible]. Κηλέω, καυστικῷ, [illegible], λαμπρῷ.

Κήλεον πῦρ, [illegible], παρὰ τὸ [illegible], κατὰ τὸ [illegible] καὶ τὸ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τὸ ἐκ τοῦ [illegible], οὐ μόνον παρὰ τὸ [illegible], [illegible] παρὰ τὸ κᾶλον, ὃ [illegible] ξύλον. Κηλός, καυστικός.

Κηλέως, ὁ ἐπαγωγός. ἀπὸ τοῦ κηλῶ, τὸ θέλγω. Κηλός, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. τὸ δὲ κηληθμός, [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Κηληθμός, ἀπάτη. Κηλών, [illegible]. Κηλήτειρα, [illegible]. Κηλ[illegible] [illegible], τὰς ψυχὰς [illegible]. Κηλητήρια, [illegible]. Κηλῆσαι, θέλξαι. Κήλητρα, φίλτρα, [illegible]. Κήλη, τὸ [illegible] καὶ κηλήτης ὁ [illegible]. Κηληθμός, ἡ [illegible] τέρψις. Κήλησις, [illegible] [illegible] [illegible]. Κηλίδας, [illegible]. Κηλίς, [illegible], [illegible], [illegible], καὶ [illegible] αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ. [illegible], [illegible]. Κηλοῖ, [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible]. Κηλώ, τὸ [illegible], καὶ θέλγω, καὶ [illegible]. Κή[illegible], [illegible] εἰς συνουσίαν. παρὰ τὴν [illegible] [illegible], ὁ [illegible] τὸ [illegible]. Κηλώνειον, [illegible], παρὰ τὸ [illegible], [illegible] τὸ [illegible]. [illegible] [illegible], τὸ [illegible] καὶ [illegible]. παρὰ τὸ [illegible] τὸ ξύλον, καὶ [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ξύλον. Κηλ[illegible], τὸ βέλος τὸ ξύλινον. παρὰ τὸ κᾶλον, ὃ [illegible] τὸ ξύλον, ἡ βέλος [illegible], [illegible] καὶ βροντάς, [illegible].

[illegible] τὴν [illegible] μέλλοντα, τὴν [illegible] τὸ [illegible] καὶ [illegible] [illegible], [illegible]. Κηλὶς [illegible], ῥύπος, μῶμος. [illegible], μορφή, [illegible]. Κήλωμα, ἀρχεῖον [illegible]. Κήλων, ὁ ἐν τῷ [illegible], [illegible], καὶ [illegible].

Κήμη, [illegible] [illegible]. Κημός, [illegible] χαλινοῦ. Κημός, [illegible]. Κημός, ὁ κάδος [illegible], [illegible] τὰς ψήφους [illegible]. κημός, ὁ ἐπὶ [illegible], εἰς ὃν τὰς ψήφους [illegible] τοῖς [illegible]. Κρατῖνος δὲ [illegible] ἐν νόμοις χοῖνον [illegible]. [illegible], καὶ [illegible] χώνη, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] [illegible] ἐν τοῖς [illegible], ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ ξύλινος. καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος. [illegible] δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης, [illegible] εἰς τὸ [illegible] [illegible] τὴν ψῆφον [illegible]. ἄλλως. κημὸς [illegible] τὸ [illegible], τὸ [illegible] [illegible], [illegible] οὗ [illegible] τὰς ψήφους. ἄλλως. κημός, [illegible], [illegible] [illegible] τὴν [illegible], καὶ [illegible] τοῖς κημοῖς, καὶ τὸ τοῖς ἵπποις [illegible], καὶ [illegible] [illegible], καὶ αἱ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], καὶ ὁ τοῖς ἵπποις [illegible], [illegible] κημός, ὁ [illegible] φιμός. καὶ πλέγμα [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τὰς πορφύρας [illegible], εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ κογχύλια [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] καὶ τὸ [illegible], ὥς φησιν Ἡ[illegible]. Αἰσχύλος [illegible] τοὺς [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] τοὺς δὲ κημοὺς [illegible]. ἄλλως. [illegible] κημός, ὁ χάος ὁ [illegible] τοῖς ἵπποις. καὶ κημός, τὸ [illegible], καὶ οἱ ἰατροὶ [illegible] λέγουσι, τὸ τὴν [illegible] [illegible]. Κημοσόμης, [illegible] χαλινοῦ [illegible]. Κημῶ, χαλιναγωγῶ. Κήμωσις, φίμωσις. Κῆρ [illegible], ἀντὶ [illegible] καὶ [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ τοῦ [illegible]. [illegible], ὁ [illegible]. [illegible], [illegible]. Κή[illegible], [illegible]. [illegible], [illegible]. Κηνσίτωρ, ὁ [illegible]. Κῆνος, [illegible]. Κηνσός, [illegible] τις, [illegible] [illegible]. Κήνσωμα, τὸ [illegible] τοῦ σώματος [illegible], [illegible], [illegible] ἅγιον. [illegible], [illegible]. Κηνέω, [illegible].

Κὴξ [illegible], ὄρνεον [illegible] θαλάσσιον [illegible] [illegible] κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ λάρος, ἡ αἴθυια, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὁ καὶ [illegible] [illegible] ὄρνιθός ἐστι. Κη[illegible], ὁ ἐν τοῦ [illegible] [illegible]. Κήπη, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Κηπία, ἡ [illegible]. Κηπίος, [illegible]. [illegible], ὁ κῆπος.

Κηπίχαλα, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Κήπου τοῦ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ἣν [illegible] ἴσον [illegible], [illegible] ὡς [illegible]. καὶ κῆπος, πόλις [illegible] κῆπος.

Κῆπος, ὁ [illegible] τόπος πρὸς [illegible]. παρὰ τὸ [illegible], τὸ [illegible], καὶ κῆπος. Κῆπος, εἶδος κουρᾶς. δύο γὰρ εἰσι κουραί, [illegible] καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν [illegible], [illegible]. ὁ δὲ κῆπος, τὸ [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] τῆς [illegible], ὡς [illegible] ὁ [illegible]. Κήρ, ἐπὶ μὲν θανάτου [illegible], [illegible] χείρ. [illegible] ἀπὸ τῆς χειρός, τὸ [illegible], κὴρ ἡ κῆρ. κῆρ δὲ ἡ ψυχὴ [illegible] [illegible]. ἔστι γὰρ [illegible], καὶ ἐν [illegible] κῆρ. [illegible] δὲ ἀπὸ [illegible], τὸ [illegible], καὶ [illegible]. Κῆρ ὁ [illegible], [illegible] τὸ [illegible], [illegible] τὸ [illegible]. [illegible] γὰρ [illegible] [illegible].

Κέχηνε, ἔχασκε τὸ στόμα, ἤνοιγε, προσεδόκησε, ῥέμβεται. Κεχηνότες, οἱ μωροί. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων λαμβάνεται. Κεχηνότος, χάσκοντος ὁρῶντος. Κεχιλιῶσθαι, χίλια ἐγαμεῖσθαι. Κέχλαδα, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ χλάζω, παρὰ Πινδάρῳ. Κεχλιδότα, ἀνθοῦντα. Κεχλαδῶν, χαύνων. Κεχλιδοῦσι, χαύνουσιν. Κεχλαδίναι, ψοφεῖν, προσλαλεῖν. Κεχλιαγένα, τεθέρμαγκα. Κέχλοιδιν, διέλκειν. Κεχλοιδισμένους, διελκυσμένους. Κεχμαίζω, ἀνθίζω, ἀνθεῖ, ἰσασι. Κεχολωμένον, πικρὸν, ὀργισμένον.

Κεχολώσεται, χολῶ, χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι, κεχόλωσαι ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων κεχολώσομαι, σ..ται, ὀργισθήσεται.

Κεχρημένοι, λίθος σαρωνίδος. Κεχρημένοι, φροντισμένοι, πεφροντισμένοι, πικραινόμενοι. Κεχρηματίσθαι, πορεύεσθαι, λέγεσθαι.

Κεχραμίδα, τῶν σύκων καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κεχρία, πόλις καὶ κεχραεί, τόπος. Κεχρηματίσαι, ἀκούειν.

Κεχρημένον, ἀντὶ τοῦ χρῄζοντα, λέγει Ὅμηρος, καὶ γενικῇ συντάσσει τὴν λέξιν, ἀπὸ τοῦ χρεῖζω ἢ χρῄζω κεκτῆσθαι κατὰ ἐλλειψιν τοῦ σ. Κεχρῆσθαι, ἐπὶ δύο σημαινομένων τίθεται Ἡσίοδος. ἐνίοτε μὲν, ἐπὶ τοῦ ἐνδεᾶ ἔχειν, ἐνίοτε δὲ, ἐπὶ τοῦ χρῆσθαι ἔχειν. Κεχρυσομένεται, πεπορθῶται, μεμένηται, ἐκ τοῦ χρυσομελῶ χρυσομελῶ παρακείμενος. Κεχρημένος, ἐνδεὴς ὢν, χρῄζων, ὁ πεπτωκώς. Κεχρυσωμένα, κεκοσμημένα, προσωπαδίστα, αἰχθέντα μετὰ λιθίνου σφαιρώσεως. Κέχρικεν, ἐσθίειν, ἐσθίειν, ὁ ἐγλικίσκειν. Κεχῦσθαι, κεχλῶ χύσθαι. Κεχυσμένα, ἐλεημένα. Κεχρυσωμένος, τελουμένος. Κεχρυσοῦν, χρυσίου, χρυσόω, κεχρύσωκα, κεχρύσωμαι, τὸ εἰκῶνα ἀγχρυσωμένην χρυσοῦν κεχρυσοῦν. Κίω, σκέπω. Λάβιοθο. Κεώλεον, βάραθρόν τι, τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐνεβάλλοντο. Κεώλας, καθαρός. Κεῶν, ἐξὸν, νῦν. Κεων, κ. μυρσίνιος. Κέων, ἡ ἐκ τῶν ἐκεῖ λίθων ὧν τινα τῶν τὴν διαβιβρωσκόντων, ὡς ἔχουσιν καὶ ἔσω μαχαῖ ..., παρὰ τὸ ἐπισυρεῖν. Κεωρεῖν, πα...χλεῖν.

Κέως, ὁ υἱὸς ὢν εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ῥοδοέσσης νύμφης. Κεώζων, κέρων.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Κηλάζω, καταίρω, κηλαλίζω. Κηλαίνω, κηφηνιῶ. Κηλαλία, χώρα. Κήλαδον, κηλαῖον, κέρας, σπιθαμιαῖον. Κήλιον, ἐνίκα, ἰβλασφήν. Κηλὰς, πῶλος. Κηλὰρ, χώρα παραποταμία Βαβυλωνίου, οἱ ἐνοικοῦντες Βηλουραῖοι, σπήλαιος ἑρμηνεύεται. Κήλαρ, σημαίνει τὸ σπήλαιον. παρὰ τὸ κήλω τὸ κηλῶμαι. Κήλια οἱ βλάβαι, ἀπὸ τοῦ κήλω, τὸ βλάπτω. τὸ ἐκδεδραγμένοι μὲν πρὸς ἕτερον κήλω, ἐξ οὗ καὶ ὁ κηλεμών. καὶ ὁ κηλεσής, ἔχοντος δὲ πλείονα εὐθέωσενα. καὶ γὰρ ὁ κηλόμενος φροντίζει τῶν φιλουμένων, καὶ ὁ κηλων τῶν μισουμένων, πλὴν ὁ μὲν εἰς καλὸν, ὁ δὲ εἰς κακόν. σημαίνει τὸ κήδεσθαι, ποτὲ τὸ βλάπτεσθαι. καὶ κήλεσοι καὶ κηλεσαὶ οἱ πιοῦντες, ποιοὶ λέγονται. Κήλια, αἱ λύπαι. κήλια κακὰ κεῖται, παρ' Ὁμήρῳ, πρὸς Ἀπολλώνιον καλοῦ κήλιος, ὁ ἐπὶ ἀγχιστείας λαμβάνεται. Κηλείαν, λέγει ὁ Ἀπολλώνιος τὸ ἐπὶ νεκρὸν πένθος. Κηλεία, οἰκειότης. Κήλεσι, λύπαις δέ. Κήλεα, φροντίδας. Κηλεία, ἡ ταφή, καὶ ἡ συγγαμβρεία. Κηλεῖν, κακοπαθεῖν, ἀνιᾶν, λυπεῖν. Κηλεῖος, οἰκεῖος, προσφιλής. Κήλεος, προσήκων, φροντιστής. Κηλεμόνες, φροντισταί, οἱ ἡγεῖται, καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι, ἢ συγγενεῖς. Κηλεμόνες, οἱ ἄλλως ἐπιμελούμενοι. οἱ παρ' Ὁμήρῳ φίλοι, ἑταῖροι λέγονται. Κηλεμονία, ἡ μετὰ σπουδῆς συνεχοῦς ἐπιμέλεια. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κήλομαι, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ φροντίζω, συντασσόμενον γενικῇ. κηλεμὼν δὲ παρ' Ἀττικοῖς οὐχ εὕρηται, κοινῶς δὲ σπανίως. Κῆλιν, ἐκφυλακὰς φυλέων, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἰδίως κεῖται, παρ' Ὁμήρῳ. ἀφ' οὗ καὶ κήδειος, ὁ κλαδὼν. Κήδειος, κηδεμόνιος, καὶ κηλεμονικὸς. καὶ φροντίδος ἄξιος. Κηδειός, οἰκεῖος, τουτέστι φροντίδος ἄξιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κηδεύω, ἀποβολῇ τοῦ ὑ. ἀφ' οὗ καὶ κηδεμόνες, οἱ τοῦ κηδεύειν φροντισταί. ἐξαίρεται δὲ φασὶ τὸ κηδεὸς, διότι ταφὰς ἐπὶ καθαιρέσει, ὑπὸ τῶν παραληγομένων, ὀξύνονται ὀχέω ὀχεὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ὀχεύς. σπαρείω σπορεὸς, καὶ συγκοπῇ σπορός. φωλεύω φωλεός, οὕτω καὶ κηδεύω κηδεός. λέγεσθαι δὲ προπαροξύνεσθαι λέγεται, ὅτι ὡς κατάφορος καθεύδειος, ἐπιτηδεύω ἐπιτήδειος, οὕτω κηδεύω κήδειος. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπικήδειος, ἀποβαλόντος δὲ τοῦ ι ἐπικήδεος. Κήδεται, φροντίζει, ἐπιμελεῖται, βοηθεῖ. Κηδεστής, ὁ πενθερὸς λέγεται καὶ ὁ γαμβρὸς, ὡς κοινὸν λέγεται, πρὸ τοῦ γάμου, καὶ μετὰ, ἡ ἡγουμένου αὐτῆς εἰς γάμον γυναικός, καὶ προμνήσεως, ὁ ταῦτα διαλύσει καὶ συγκηδευομένης. Κήδε σπερχίκειν, ἤγουν ἔβλαψεν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ψ τῆς Ἰλιάδος.

Κήδεται, γενικῇ φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται. Κηδόμενον, φροντίζον, ὁ ἐκτῆσαν. Κηδόμενον, ἐπισπεύδοντα, κηδόμενον. Κηδεύω, τὸ τοὺς προσήκοντας τοῖς νεκροῖς κηδεμονικῶς ἀξιοῦν. καὶ κηδεία, ἡ τοῖς τεθνεῶσι προσήκουσα κηδεμονία. Κηδεῖν, ἀνιᾶν. Κηδήσαντες, φροντίσαντες, ἢ λυπήσαντες. Κηδήσονται, ἀντὶ τοῦ λυπήσονται, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. Κήδιστοι φίλτατοι, φροντιστικώτατοι, ἀναγκαιότατοι. Κήδομαι, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ φροντίζω, γενικῇ συντάσσεται ὅθεν καὶ κηδεμονία, ἡ μετὰ σπουδῆς ἐπιμέλεια. κηδεμὼν δὲ παρ' Ἀττικοῖς οὐχ εὑρίσκεται, κοινὸς δὲ σπανίως. καὶ κήδεσοι καὶ κηδεσαὶ οἱ πιοῦντες, ποιοὶ λέγονται. Κήδεται, βοηθεῖ, φροντίζει, κηδεμονεύει, κηδεμονία. Κήδιστος, φροντιστικώτατος. ὁ μᾶλλον κήδιστος ἑταῖρος ὢν κηδεστὴς τε, καὶ ὅσα παρὰ τὸ κῆδος, γίνεται κηδεῖν, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν κήδιστος, οὕτως παρὰ τὸ κῦδος κυδίων κύδιστος. Κῆδος. κηδεία, πένθος, ὄχθος, φθορά, συγγένεια, ταφεία, ἐφροντίδα, φροντίς. Κῆδος, ἡ ἐπιαλλαγὴ τοῦ γάμου. Κήδομαι, τὸ φροντίζω, ἐξ οὗ κηδεμὼν, καὶ κηδεστής. ἔλεγον δὲ καὶ κηδεσταὶ περὶ ἀνδρὸς, οἱ διδόντες τὰς κόρας καὶ οἱ λαμβάνοντες, οὓς οἱ κοινοὶ πενθεροὺς καὶ γαμβροὺς λέγουσι. καὶ κηδεύω, τὸ τὰ προσήκοντα τοῖς νεκροῖς κηδεμονικῶς ἀξιοῦν, καὶ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸ καὶ θρῆνος. κηδεία, ἡ τοῖς τεθνεῶσι προσήκουσα κηδεμονία. Κῆδος, ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια καὶ τὸ πένθος καὶ κῆδος, ἡ ἐφροντίδα, καὶ ἡ λύπη, καὶ ἡ φροντίς, καὶ τὸ ἐκ τῶν, καὶ κηδεύω τὸ ῥῆμα. Κῆδος, λέγεται μὲν τὸ πένθος, καὶ τὸ ἄλγος ὡς καὶ Ὅμηρος, κηδεά τε σονεχής τε. λέγεται δὲ κῆδος, καὶ ἡ συγγένεια, ἡ κοινῶς λεγομένη συμπενθερία. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, ὁ δ' ὡς ἔγνω ..., κῆδος ἀξιόω δαρ ὡν κηδεστὰς λέγοντας, καὶ ὁ ... ἐκδεδλοὺς, καὶ πάλιν οὐ ... ὅμως. καὶ κηδεσταί, τάντες οἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους ὑπὸ τι γαμβροὶ καὶ τῇ ἡμέρᾳ συγγενεῖς ὄντες, οἷον θεία καὶ θεῖος καὶ ἀδελφαί, καὶ ἀδελφοί, καὶ πάντες οἱ ὑπὸ οὐδὲ γένει προσήκοντες. Κήδω φυλακῶς, τὸ λυπῶ πρὸς ἐπιμελείᾳ. ἀφ' οὗ κήδεα, αἱ λύπαι. ἐπὶ δὲ ἐπιμελητικῶν κήδομαι δὲ τὸ φροντίζω, κηδεῖν. Κηλιδίας, λίχνας ... κατὰ ὁμόρχα, ... τὰς τοῖς ἄρχεις ἐκλεκτίδας, καὶ ἐφικνοῦσι ... οὕτω σφαῖραι.

Κηδεμὼν, ὁ κηδόμενος καὶ φροντίζων ἄλλου. Κήων, ἰαινον, καὶ κίων. Κηθάριον, πλέγμα ὑπὸ κανονοειδὲς ἀπολαβόμενον τῇ κληρώσει τῶν ψήφων. λογιζόμενον δὲ τὰ λόγια ἰδόντα, ὁ δημος ἐνθέσθω. καὶ εἰπεῖν ὑπό. ὁ κατέσπασεν ἐκ βάθρα, ἐξ ὧν ... ἀνέβησαν. πλείστα δὲ ἐν ταῦτα. ἄλλως, ἐκ κοθαρίου τὰ ἐπὶ τοῦ γένους, τρύβλια, ὁ ἐλαφρὸς κάδος. μικρὸν οὐ φορῶν

πολυῤῥαφὴς εἶναι. Κεστὸς, οὐ κλῦσις, ἀλλ' ἐπίθετόν ἐστι τ' ἱμάντος τῆς ἀφροδίτης. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ἐμοῦ παραθεὶς κεστὸν ἱμάντα φησί. καὶ κατὰ μόνας ἱμάντα λέγει πολλαχοῦ καὶ κεστόν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κεντῶ, ὃ ἐστι κεντοῦσιν. Κεστρίαι, σκληραί. Κεστρινοὶ βόες, οἱ ἐν χαονίᾳ. ἡ γὰρ χαονία πρότερον κεστρίνη προσηγορεύετο. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς ἠπείρου διαφέροντας ἔχουσα βοῦς. Κέστρος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σωμάτων, καὶ ἀκόντισμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης. Κεστρωτοῖς, βαφικὴ μεμορφωμένα. Κεστρωτὸν, ξύλον βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον, οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον, οὐδὲ ἀκμήν. τιτύσκουσι δὲ οἱ βοτῆρες πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων, ἕνεκα τοῦ πιεπλοῦσθαι περίκαυστον. Κεύθεα, κοῖλα κρύφια. Κεύθεσθαι, κρύπτεσθαι. κεύθω, τὸ κρύπτω, μέλλων κεύσω. καὶ ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κεκεύθασι. ἐκεύθανον, ἀντὶ τοῦ ἐκρύπτον. Κευθμὸν, φωλεὸν, ἀπόκρυφον τόπον. Κευθμόνες, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Κευθμώνων, κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων. Κευθμῶν, ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τῆς ὁ κευθμὸς, ὡς ἀρθμὸς, καθμὸς, βαθμός. τὰς δὲ εἰρημένας αὐτὸ συγκεκρίσθαι ἐκ τοῦ κευθμόνων, τὸ κατοῦντος οὐκ ἀποδέχονται οἱ παλαιοί. Κευθμῶνα, καλάδια, καὶ τὸ κοίλωμα λέγεται. κευθμὸς, ὁ κρύφιος τόπος. Κευωνύμιον, κλίνος ἢ αἶχος, ἐπὶ τὸν αἶχιον κλίνος ἐχόντων, ἢ ὧν ἂν ἐκ ἀμφρόφει τὸ ὄνομα, ἢ δυσώνυμον. Κέφαλα, κεφάλαιον, ἢ κόσμος τῶν ὄντων, ἡ κεφαλὴ, ἢ συναρίθμησις, ἢ ζήτημα ἄκρον. Κεφαλαιούμενον, συντόμως συνάγειν, συντέμνειν. Κεφαλίδας, γένος ἀσθενείας. Κεφάλαια, τὰ χρήματα. Κεφάλαιον, ἡ ἀρχὴ, ἢ τὸ ζήτημα. Κεφαλαιωδέστατον, τὸν τύπον εὑρὼν ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦ ἰωνικοῦ ᾄσματος, ἐσομένων κατὰ προοίμιον. καὶ θαυμάζω Σικυωνίου τοῦ συγγινομένου αὐτῷ γραμματικοῦ, πῶς τὰ ἄλλα δεξιὸς ἐπὶ λέξιν ὢν, καὶ ἐπανορθῶν τὰ συγγράμματα τοῦ ᾄσματος, τοῦτο παρεῖδεν, ἀδόκιμον ὄν.

Κεφαλαλγίαν, ἀντὶ τοῦ κεφαλαργίαν λέγουσιν ἀττικοί.

Κεφαλὴ, λιμὴν τῆς ἀκαρνανίδος, ἀφ' ἧς ὁ δημότης λέγεται κεφαλῆθεν. Κεφαλὴ καὶ δέρμα κατάστατον ἐπίκειται τῇ κόμῃ. τὸ δὲ τοῦ δέρματος γυμνὸν, κρανίον καλεῖται. καὶ τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς, κορυφή. τὸ δὲ ἔμπροσθεν τούτου, μέτωπον. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων, βρέγμα λέγεται. τὰ δὲ κατὰ διάμετρον, μήνιγγες καὶ κρόταφοι λέγονται. ἐγκέφαλος δὲ, τὸ ἐντὸς τῆς κεφαλῆς καὶ μυελός. τὸ δὲ ὑπὸ τὸ μέτωπον, πρόσωπον, ὀφρύες, ὀφθαλμοί, κόραι, ῥῖνες, χείλη, ὀδόντες, γλῶττα, ὦτα, δέρα, βλέφαρον, τὸ τὰ ὄμματα καλύπτον δέρμα. βλεφαρίδες μέντοι, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες. καὶ τὸ μὲν μακρὸν τῆς ῥινὸς, κίονος, μυκτῆρες. κυψέλη, ὁ τῶν ὤτων ῥύπος. καὶ κυψελίς. καὶ τὸ ἐπικλινὲς τῶν ὤτων, πτερύγιον. τὸ κάτω, λοβός. αἱ δὲ παρειαὶ καὶ γνάθοι, καὶ μῆλα, καὶ κόρραι. γενειὰς, ὁ πώγων. ὑπήνη δὲ, τὸ γένειον. οἱ δὲ ὀδόντες, οἱ μὲν καλοῦνται μέσοι, καὶ τομεῖς. καὶ διχαστῆρες, καὶ γόμφιοι. ὑπερῷα λέγεται οὐλα, ὁ κοινῶς καρυλή. ὀνομάζεται δὲ τὰ ὄπισθεν ὀστᾶ, σπόνδυλοι, οἷς ἐπικάθηται ὁ αὐχήν. τὸ μετ' αὐτὴν, νῶτος. ᾧ ἑκατέρωθεν ἡρμοσμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες. ὧν τὸ μὲν ἀγκὼν καὶ ὠλένη καὶ ἀγκάλη ἐκαλεῖται. τὸ δὲ ὅσον μακρὸν, πῆχυς, καὶ κερκίς. τὸ μετ' αὐτὸ, προκάρπιον καὶ καρπὸς, ἢ κοινῶς παλάμη, καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, θέναρ. κύθος δὲ, τὸ μετὰ τὸ κοῖλον. ὀνομάζονται δὲ οἱ δάκτυλοι, μικρός. ὁ μετ' αὐτὸν, παράμεσος, εἶτα μέσος. ὁ μετὰ τοῦτον, λιχανός. εἶτα ὁ ἑξῆς, ἀντίχειρ, ὡς ἀντὶ ὅλης τῆς χειρὸς δυνάμενος, γιγγύλυμα, καὶ ὄνυχες. Κεφαλλῆνας, λέγει Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ, οὐ μόνον τοὺς ἐκ τῆς κεφαλληνίας νήσου, ἀλλὰ πάντας τοὺς ἐν τοῖς τόποις ὑπὸ τὸν ὀδυσσέα, τούς τε περὶ τὴν ἰθάκην, καὶ τοὺς λοιπούς. ἐν οἷς καὶ οἱ ἀκαρνᾶνες κατὰ τὴν πειραίδην, οὔπω ἐπὶ Ὁμήρου ὀνομασμένοι οὕτω.

Κεφαλῖνος, ἰχθύς ποιός. Κεφαλήνων, ἔθνος περὶ τὴν ἰθάκην. Κεφαλῆς, κορυφῆς, καὶ κρανίου. τριῶν τούτων ταυτολογουμένων ὄντων, κεφαλῆς μὲν ῥῆμα, τὸ κεφαλαιοῦσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν καὶ γνώμην. κορυφῆς, τὸ κορυφοῦται, οὗ χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. κρανίου ἄλλο παρὰ ταῦτα, τὸ ἀποκρανίζειν, ἤγουν ἀποκόπτειν τὴν κεφαλήν. ἀποκρανίσω γάρ φησιν ἐκεῖνος, τὸ τῆς κάρας ἀποχώσασι. Κεφαλῖται, οἱ γωνιαῖοι λίθοι.

Κεφαλισμὸς, κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ τῆς τῶν τοιούτων γυμνασίας, καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοί, κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς κ', μ', καὶ ὁ εἰκοσάκις κ', υ', καὶ ὁ διακοσιοστάκις κ', δ', καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Κέφαλοι, τῶν κηρίων τινὲς οὕτω καλοῦνται.

Κέφαλος, μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρείσματα. Κέφαλος, οὗ οἱ κεφαλίδαι παρώνυμοι, πρότερος ἦν ὀδυσσέως. κεφάλον γὰρ καλεῖ, οὗ ἀρχαῖος. Κέφαλος, δημαγωγὸς ἕτερος, οὐχ ὃν λέγει Δημοσθένης, ἀλλὰ λείδιμος ἀλωπεκῆθεν. Κεφαλοτομεῖν, ἀπόῤῥητον τοὔνομα, καὶ Θεόφραστον κεχρημένον αὐτῷ, λέγει καρατομεῖν. Κέχαδα, μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ χῶ χάζω, τὸ χωρῶ, ὡς φράζω πέφραδα, χάζω κέχαδα, παρὰ Πινδάρῳ. Κεχάδοντο, ἐκ τοῦ χάζω, μέλλων χάσω, ἀόριστος πρῶτος ἔχασα, ὁ δεύτερος ἔχαδον, ὁ μέσος ἐχαδόμην, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ κεχαδόμην, τὸ τρίτον κεχάδοντο. ἐκ τοῦ ἔχαδον χαδῶ περισπώμενος ἐνεστὼς, ὁ μέλλων χαδήσω, τὸ τρίτον χαδήσει, καὶ διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδήσει, ἀπὸ τοῦ ἔχαδον, χαδὼν, διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδών. σημαίνει δὲ τὸ χωρήσω. Κεχανδότα, χωροῦντα. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν μεταγενῶς. φύσει γὰρ δίχα τοῦ ν ἐστὶν, ὡς δηλοῖ τὸ κέχαδεν. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ χαίνω, ἀλλ' ἐκ τοῦ χάζω γέγονεν. χρῆσις δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ ὅσον οὐ κέχαδε χόλον θυμός. Κεχηνότα, σῦκα τὰ αὐτόματα κεχηνότα.

Κεχαραγμένος, ὠργισμένος. Κεχάρηντο, ἐχάρησαν, ἢ ἐχάρησαν. Κεχάρημαι, χαίρω, ἢ χαρῶ. Κεχαρηότα, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω κεχάρηκα, ἡ μετοχὴ ὁ κεχαρηκὼς τοῦ κεχαρηκότος, κατὰ ἀφαίρεσιν ἰωνικῶν, κεχαρηὼς, κεχαρηότος.

Κεχαρηότα, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω. οὗ πατὴρ δεύτερος μέλλων ὁ χαρῶ, ἐκ τοῦ χαίρω, ἀναφωνῶν εἰς ἐνεστῶτα, ὡς ἐν πολλοῖς γίνεται. ὁποῖον ἐστὶ καὶ τὸ ἀφαμῶ ἀφαμήσω, ἐξ οὗ τὸ συνδεφαμηκέναι, καὶ τὸ τυχῶ τυχήσω, καὶ ἄλλα ὅμοια. Κεχαρησέμεν, ἀντὶ τοῦ χαρήσεσθαι κεῖται, παρ' Ὁμήρῳ. ἀπὸ τοῦ χαρῶ χαρήσω, ἐξ οὗ κεχαρηότα τίκα. Κεχαρισμένα, ἀρεστὰ, προσφιλῆ. Κεχαρισμένος, ἀρεστὸς, προσφιλέστατος, μετὰ χαρᾶς πάντα ποιῶν. Κεχαριτωμένη, πεφιλημένη, εὐλογημένη. Κεχαροίατο. χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἐχαρόμην, χαροίμην τὸ εὐκτικὸν, καὶ διπλασιασμῷ κεχαροίμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κεχάροιντο, καὶ ἰωνικῶς κεχαροίατο.

Κεχειροτόνηται, προβέβληται. Κεχειρωμένοι, ἡττωμένοι, κεκρατημένοι. Κεχάλασμαι, πόδας δέδεμαι, συνέῤῥαμμαι τοὺς πόδας. χαλαόν γὰρ, τὸ ῥαπτόν. καὶ χάλινον, τὸ πλεκτόν. ὁ δυσχερὴς καὶ χάλασμα. τὸ σπαρτίον Σοφοκλῆς, παραδῶρα ἢ σφυροκόποις. Κέχηνα, ἐν ἴσω τὸ προσδέχομαι, ἢ δίομαι. Κεχήνατε, ἐξαρτᾶσθε, ὀπισθεν. Κεχηνέναι, παρὰ τὸ χαίνω. Κεχλὼς, ἡ συναίρεσις τοῦ κεχλώς ἀττικά. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς ω συναιροῦσιν, εἰς τὸ αὐτὸ συναλοιφῇ, ἀντὶ τοῦ κεχλώσα. ἔστι δὲ τὸ κεχλὼς ἰσχνόν. οἱ γὰρ ἰσχνοὶ ἀπὸ τοῦ στομάχου ἄρχονται. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντες ἐσί, κεχλώσαντες. λύεται δὲ ἴσως κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων, τῶν ἔτι νεοττῶν προσδεχομένων τὰς τροφὰς, καὶ ἔτι κεχλωότων.

Κέχη

δικαιολῶν τοῦ ὀργάνου κερίκιο, ἐξ ὧν καὶ ῥῆμα τὸ κερκῶ.

Κέρκος, ἱέραξ, ἢ ἀλεκτρυών. Κερκόλυρα, οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο, ἀντὶ τοῦ Κερκόλυρα. ἔστι δὲ τῶν παλῶν. τὸ δὲ κερκόλυρα κχολικὸ λέγει. τὸ δὲ κερίκι, κερίκι ἦχος ἐπὶ τῆς κιθάρας.

Κέρκιον, τὴν οὐράν. ἁπαλὸν δὲ καὶ τρυφερὸν τὸ τοῦ λαγωοῦ ὄπισθεν λέγουσι. ὥς τε ἀντὶ σπόγγου χρῆσθαι, διὰ τὸ καλὸν εἶναι, ὥς τε λάμπασ περιψῶν. Κέρκος, θηρίδιον τὰς ἀμπέλους βλάπτον, καὶ οὐρά, καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, ἢ ἀλεκτρυών, ἢ ἄρουραῖος μῦς. Κέρκος, διπλῆ αὕτη καὶ δικίλλαδος, καὶ διθέσανος. ἔχει δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ ἐν κερκῷ τρύπανις. Κέρκος, ἐν Λυκίᾳ σκεῦος ἦν, ὥσπερ καὶ τρίποες, ἢ ἕδρα χαλκοῦ, οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο. Κέρκουρος, εἶδος ἦν νεώς, Δείναρχος ἐν φονικῷ. Κέρκουρος, τὸ μακρὰν πρύμναν ἔχον σκάφος.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος, καὶ ἰχθύς. Κέρκυρα, πρότερον μὲν Δρέπανον ἐκαλεῖτο, εἶτα Σχερία. ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. φασὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ ἠπείρου Σχερίαν ὀνομασθῆναι. Δρέπανον δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δήμητρα αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν. εἶτα αὐτὸ κρύψαι εἰς τὸ παρακείμενον μέρος τῆς νήσου. προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἐξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνῳ. Τιμαῖος δὲ, ἐκ τοῦ δρεπάνου, ᾧ ἐξέταμεν τοῦ χρόνου τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κατορύχθαι φασί. Μάκρις δὲ ὠνομάσθη, ἀπὸ Μάκριδος τῆς Διονύσου τροφοῦ. Κέρκυρα, ἀπὸ τῆς Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός. Κερκυραία, παρὰ Ξενοφῶντι λέγεται Κερκυραϊκὴ μάστιξ. συνεχῶς δὲ Κερκυραίοις στάσεις γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεκλήθη παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώποις. Κέρκωπες, οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ Κιθαρισταί, ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἄνδρας, κέρκωπας φαμέν. Κερκώπη, ἀλώπηξ, κέρκωψ, ὃ γένος πιθήκων. καθ' ὅ ἐστι τῇ κέρκῳ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρευτικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοῦδε κατειδὼς περιγραψάμενοι. ὁμοίως δὲ καὶ οὗτοι τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. Κερκωπίζοντες, χλευάζοντες, παίζοντες. Κέρκωπες, δοκοῦντες ὡς ἐξαπατητικοί τε ὄντες καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες. Ξενοφῶν δὲ ἐπιθέμενος αὐτοὺς μεταβάλλειν φησί, καὶ τὰς πιθηκίνους νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. Αἰσχίνης δὲ ὁ Σφοδριάδης ἐν τοῖς ἰάμβοις, καὶ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Ἀνδούλαν καὶ Ἄτλαντα. Κέρματα, τὰ λεπτότατα. Κερματίζει, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ, ὃ κατακερματιζόντων, εἰς λεπτὰ διακοπτόμενον ἐστι. Κέρμα, ἐπὶ τοῦτο ὠκεανίτις. Κερκυραῖοι ἀμφορεῖς, τὰ ἁλιευτικὰ κεράμια. Κερμίνα, μικρὸν τετράγωνον, τὸ καλαμαῖον λεγόμενον. τὴν γὰρ γένεσιν τετράγωνον φασίν. οἱ δὲ τέττιξ θήλεια μὴ φωνοῦσα. Κέρμηλος, ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται.

Κέρνα, ἀγγεῖα. Κέρνεα, τὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα.

Κέρνος, κεραμεοῦς, ἀγγεῖον κεραμικόν. Κερνοφόρος, ὁ τὰς θυσίας ἄγων. Κεροπλάστης, λυχνουργὸς ἢ τριχοκοσμητός.

Κερουτιᾶν, γαυριᾶν. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ταύρων. Κεροβάτας, Πὰν ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων, ἢ ἐπὶ κέρατος βαίνων, ἢ ἐπειδὴ χηλὰς ἔχων δοκεῖ τράγου, διὸ καὶ αἰγοβάταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι. Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ οἷον κεροβάτης τὴν βάσιν ἔχων κεφαλῆς, ἐπειδὴ ἰσορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχειν, ὥς τε ἀπὸ τῶν χηλῶν κεροβάτης. Κερόεσσα, ὁ συμπλεκτικόν. καὶ κερόεις, ὁ συμπλεκτικός. Κέροιαξ, τὸ κεραῦς καίβοιον.

Κερουλκοί, οἱ τῆς βοὸς ἕλκοντες τὰ κέρατα. καὶ κερουλκὸς ἄνδρας εἶδον ἐγώ. Κερουλκός, ὁ ἀπέλαυν.

Κερραῖον πεδίον, Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίους λ', ἐκεῖνο οὖν Κιρραῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ, τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Κερρίς, ὄνομα ἰχθύος. Κέρσαι, κόψαι, τεμεῖν, κεῖραι, τεμοῦσαι, καὶ δρεπάναι. Κερουχίδες, ὄρνεα κολποφόροι. κερουχίδες, αἱ κέρατα ἔχουσαι, ἢ κερατοφόροι τὰς κέρας. ἢ κερουχίδες, αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι. κερουλκίδες δὲ, ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. Κέρσαι, κόψαι. κείρω, κερῶ μέλλων, αἰολικῶς κέρσω, ἀόριστος ἔκερσα, τὸ ἀπαρέμφατον κέρσαι. Κέρσος, ἀσύστατον ὄνομα. κέρσις, τόμος. Κέρσαι, κόψαι. Κέρτα, πόλις ὑπὸ Ἀρμενίων. Κερτόμιον, ἐρεθίζον, χλευάζον. Κέρτομα, λόγια τὰ ὑβριστικὰ καὶ ὀνειδιστικά, ὃ ἐπὶ μεμφθέντα. τέμνοντα δὲ ἄλλως εἶναι, διὰ τὸ ἐρεθιστικὰ εἶναι εἰς χόλον. κερτομῶν, ὁ ἐπὶ λοιδορίαις μόνον λόγοις λέγων.

Κέρτομος γὰρ λόγος, ὁ κέαρ τέμνων, ὁ ἐπὶ δάκνον ψυχὴν καὶ θυμοδακής, ἐξ οὗ καὶ τὸ κερτομίοις διὰ κρατίστα προσέδωκα. Κερτομεῖ, χλευάζει, σκώπτει, ὑβρίζει. Κερτόμιος, ἐρεθιστικός. Κερτομία, παίγνια, προβασκανία, ἐρεθισμοί, παραλογισμοί, ψιθυρισμοί, καὶ γέλωτες. Κερτομίοισιν ἐπέεσσι, ῥηματικοῖς, τὸ κέαρ τέμνον καὶ λυπεῖν δυναμένοις. κερτομίοις εἰρωνείαις. Κερτομῶ, τὸ λοιδορῶ, καὶ ὑβρίζω, καὶ ἐρεθίζω.

Κερχαλέον, σκληρόν, ξηρόν, διψαλέον. Κερχαλαί, οὕτω δὲ ἐπὶ τραχύτητος ὀνομάζεται τοῦ φάρυγγος, καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κέρχανα, ἡ ἐσχάρα, ὅθεν καὶ ῥίζας ὀλόσχοιν. Κέρχνη, εἶδος πλακοῦντος.

Κερχνεῖ, τραχύνει. Κέρχνος, τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐξάνθημα, ἢ τὰ ὦτα τῶν ἰχθύων, καὶ ὀρνέου εἶδος, καὶ ἡ παλίουρος.

Κερχνώμασι, τραχύσμασι, κυκλώμασι, τορευμοῖς. καλοῦσι δὲ οὕτω τὸν περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμον, καὶ ποτήριον ἐπίχαλκον. λέγονται δὲ καὶ ποικίλα. Κερχνωτά, τετορνευμένα ἀπὸ τοῦ χείλους τῶν ποτηρίων, ὥσπερ κερχνωτὰ ποικίλα, τραχέα, ποικίλματα. Κερῶ, κερῶσαι, τελειῶ.

Κερωτά, μετωπά. Κερωμά, λίθινον, ἢ σκευῆ αἰγυπτία.

Κερῶνται, κεράννυνται. Κέρωνται ἐπὶ κρατῆρσι, ζητητέον ἐτυμολογικῶς. δῆλον γὰρ ὡς ἐκ τοῦ κερῶ, ὁ κρατήρ, ὡς ὅθεν ἂν κερατήρ. σημειωτέον δὲ τὸ κέρωνται, οὐκ ἀπὸ τοῦ περισπωμένου κερῶ, ἀλλ' ἐκ τοῦ βαρυτόνου, ὅπερ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως εὑρεῖν. Κερῶντας αἴθοπα οἶνον, τουτέστιν ἐμβάλλοντας εἰς κρατῆρας. οὕτω γὰρ ἄλλως ἦν οὐδεὶς ὁ πιών, ὡς τοῦτον τὸν κερᾶν, τὸ διδόναι πιεῖν. Κέρως, κέρατος.

Κέσκεον, ἴκαρ. Κέσκεν ἐν μεγάροις, εἶχε μὲν γὰρ αὐτὰ καὶ κατέκειτο ἐν μεγάροις. ἄλλον δὲ πολλακέστερον, κεκτῆσθαι δὲ ἦν ἀρκεῖν. Κεσκίον, στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ.

Κέστρος, ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ. καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς ὁμώνυμος. διὸ καὶ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας, κέστρον οὐκ ἔχειν φασί. Κέσκη, κανίας. ἀργεῖοι. Κέστρα, ἀκροτόμον, ὄπλον, σφῦρα, καὶ εἶδος ἰχθύος. Κεστρᾶν τε μάχη. Κεστρεῖ. τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας, κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον, καὶ προσηγόρευον. τὸ γὰρ ζῷον αὐτὸ λαίμαργόν τε ἐστὶ καὶ ἄπληστον. Κεστρεῖς, ἄλλοι μὲν τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι καλεῖν. οἱ δὲ ἀλλὰ διάφορον ἰχθύων γένος. νῦν μὲν κεστρεῖς καλοῦμεν, τοὺς κεφάλους. Κεστρεύς, εἶδος ἐστὶν ἰχθύος, ὁ λεγόμενος κέφαλος μεγάλην λεπίδα ἔχων, καὶ παχεῖαν, ὡς ὑπόσκιον στίλβω ἔχων ἀργύριον. Κεστός, ὁ κεντητός, καὶ ποικίλος. οὕτω πολύκεστος, ὁ πολυκέντητος καὶ πολυποίκιλος. ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν ἱμάς, προσηγορικόν ἐστιν. ἐπίθετον δὲ αὐτοῦ, τὸ πολύκεστος. παρὰ δὲ τὸ κέστω βαρύτονον, ὃ παρὰ τὸ κεντῶ, διὰ τὸ

[illegible]

λέγεσθαι. κυρίως δὲ κόμην καὶ τριχὸς πλοχμὸν καὶ ἕσπεραν. οἱ δὲ περὶ Ἀππίωνα, καὶ Ἡρόδωρον πιθανοί φασιν, ἐμπλεκτῆς γένος τι; κέρατος ὅμοιον ἀνέπλεκον οἱ παλαιοί. καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκάλουν αὐτὸ, καὶ ἄλλα ὅσα ἐν κοσμήματι τῶν χορῶν, ὁ γοῦν Σώφρων φησίν που, κόρυμβα ἀναδούμενοι, καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἀνεπλέκοντο. καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ πλοχμοὶ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. Ἀριστάρχης δέ φασι κέρᾳ ἀγλαὸν εἶπε, ἀντὶ τοῦ αἰδοίῳ σημαινόμενον. ἐπὶ τοιούτῳ σημαινομένῳ τὴν λέξιν ὑποκείσθαι ἀκούσας, καὶ εἰπὼν ἐντεῦθεν τὴν λέξιν ὑποκείσθαι ἐοικεν ὁ σχηματίζων τὴν γλῶσσαν. Ἀρχίλοχος ἀπαλὸν κέρας αἰδοῖον.

Κεραία, τὸ κερατοειδὲς, τὸ διὰ πλαγίου ξύλον τῷ ἱστῷ ἐπικείμενον, οὗ καὶ τὴν ὀθόνην ἐξάπτουσι. Κεραΐδας, τὰ προβάτων τὰ θήλεα, τὰ ὅλον ὀλίγα ἔχοντα. Κεραΐζειν, κυρίως μὲν ἐπὶ φθορᾶς τῆς ἐκ ζώων κερασφόρων λέγεται. καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ πολιορκίας, καὶ λοιμικῆς πολεμικῆς. ἢ καταχρηστικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ κείρειν, ἐξ οὗ ὁ κέρος. Κεραΐζειν, ἐπὶ κερασφόρων ζώων κυριολεκτεῖται. λέγει δὲ Ὅμηρος κεραϊζέμεν πόλιν, τὸ ἀπλῶς ἀφανίζειν, καὶ ὡς εἰπεῖν κείρειν. ἐπεὶ δὲ ἄλλων οὐ. καὶ ὅτι τὸ ἁπλῶς φθείρειν καὶ ἀφανίζειν, ἱκανῶς προδεδήλωται. Κεραΐζειν, διαφθείρειν, ἀναιρεῖν, διαρπάζειν, πορθεῖν. Κέραιε, κέραιρέ φασι ἔνιοι τῶν ἀντιγράφων, ὀλίγα μέρη, οἱ δὲ ἀκριβέστεροί γίνεται τὸ μὲν κέραιε, ἀπὸ τοῦ κερῶ κεραίω, καὶ ὅτι μᾶλλον ἐπὶ ἀκράτου ποιεῖται τὸ ζωρὸν, ὡς παραδίδωσιν Ἡρόδοτος, ἐν οἷς φασιν, ἐπὰν ζωρότερον βούλωνται οἱ συμπόται πιεῖν, ἐπισκύθισον, ὡς ἀπὸ τῶν Σκυθῶν. οἵ φασιν τὰς σπάρτας ἀφικόμενοι πρέσβεις, ἐδίδαξαν τὴν κεκραμένην ἀκρατοποσίαν. ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ ἐχεῖν ἀκήρατοι κατώρθωσαν, ἄκρατον ἐγκεκραμένον διὰ ὄνομα, ὅπου καὶ ἡ ὑπάρχει γεύεσθαι ἐθέλουσι κεκραμένῳ τῷ ἑψήματι. ἄκρατος γὰρ καὶ ἐκεῖ ὁ οἶνος ἦν. Κέραιρε, κέρα, ἀπὸ τοῦ κεράω κεραίρω. Κεραιλόντα, ὁ τὰς κεραίας ἐλαύνων ὄχον. Κεραΐδια, τὰ κέρατα καλλωπιζομένων. Κέραιτε, ἐκέραιτε, ἐκέρασεν. Κεραούχον, διπλοκόρυμβον, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς ποσὶ κεραούχον. Κέραμος, γαυρός. Κέραμος, κεράτιν.

Κεραίνειν, διαφθείρειν. Κεραιστής, τόπος μηλάτης, ἀπὸ τοῦ τὴν ἀπόλλωνος κέρατα τοῦ ἄρρενος τράγου ὁμολογουμένως ἐν τῷ πῆξαι ἐκεῖ, ὡς Καλλίμαχος. Κεραιστὴς, κεμάστης, ἀλεκτρυὼν, εἶδος ὄφεως, καὶ ὁ κέρατα ἔχων. Κεράμβυλον, κέρας προβασκάνιον. καὶ θηρίδιον δὲ, ὃ περὶ τὰς συκᾶς διανεμόμενον, ἀποδιώκεται ἐκ τοῦ φυτοῦ τὰς ἐντομίας. ἐπεὶ τοὺς κανθάρους, ὡς κέρατα ἔχοντας τὴν κέραμβον. Κεράμβυξ, ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον. Κεράμεα, ὁ ποικίλως κέραμος. Κεραμεία, ἔνθα τὰ ὀστράκινα σκεύη κεραμεύονται. Κεραμεικοὶ, πλατεῖαι πλατεῖαι. ἀγὼν γὰρ ἀθλήσεως ἐτελεῖτο ἐν τῷ κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τοὺς πλατείαις χερσὶ μὴ τρέχοντας, καὶ ἀλλήλους ἀγωνίζοντας εἰώθασι παίειν. Κεραμεικὴ μάστιξ τὴν ὀργανικὴν λέγουσι, μάστιγα μὲν, διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ἐργάζομένους καὶ κολάζειν. κεραμικὴν δὲ, διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ἔργα εἶναι.

Κεραμεύειν, σύνταξις, ἀπὸ τοῦ κεράμου. Κεράμεον, ἀγγεῖον. τὸ δὲ κυκλικὸν κεράμιον διὰ τοῦ ι. Κεραμεικὸς, δύο εἰσίν. ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω, ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. εἰσὶ δὲ ἐκεῖ καὶ ἐν αὐτῷ στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφὰς, ποῦ ἕκαστος τέθαπται. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἑταῖραι προεστήκασιν αἱ πόρναι. καὶ ἄλλως κεραμεικὸν, τόπος Ἀθήνησιν, ὅθεν τὰ ἀγάλματα ἐπὶ τοῖς ἱδρύοντο. ἄλλος δῆμος Ἀττικῆς. Κεραμεὺς, ὁ κεραμουργός. Κεραμεύειν, κυρίως ἐπὶ τοῦ κατασκευάζειν. ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ κέραμος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν, καὶ τὸ κακὴν ποιεῖν τὰ κακά.

Κεραμεὺς, παρὰ τὸ κέραμος, τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος, καὶ κέρα κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κινουμένην γῆν, ἔραν φασίν. οἱ δὲ παρὰ τὸ κεκράσθαι τῷ ὕδατι. Κεραμεῶν στοῖχος, βέλτιον λέγειν ἢ ἐργαστήριον. Κεραμεικαὶ πληγαὶ, Εὐφρόνιός φασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, καὶ τοὺς βραδέως τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων ἐπικεῖσθαι πλατείαις ὑπὸ τῶν παιζόντων χερσὶ, καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται κεραμεικαὶ πληγαὶ ἐμφαίνεσθαι δὲ ἀπὸ τούτων, ὅτι παρὰ τοῖς κεραμεικοῖς τοῦτο μάλιστα γίνεται, Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Κεραμευτὰς, δημοσίους.

Κέραμος, πίθος, καὶ πᾶν ὄργανον, καὶ δεσμωτήριον, καὶ ὄστρακον, καὶ πόλις Καρίας. ἔστι δὲ ἐπὶ χάσματος. Κεραμέως πλοῦτος, ὁ σαθρὸς, καὶ μὴ βέβαιος. Κεραμεῖς, τοπικὴ διάστασις, ὅπερ ἐποίουν Ῥωμαῖοι ἐν παλαιῷ μέρει. βοτάνην κεράμεως δοσμικὸν βλέψας φέρεις. Κεράς, ἀπὸ τοῦ κέρατος εἴληπται. οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὸ τῆς τῶν ποτηρίων χρήσεως κέρασιν ἐχρῶντο, ἀντὶ ἐκπωμάτων, ὡς ἐξ ἄλλων τε δῆλον, καὶ τοῦ Ξενοφῶντος λέγοντος, κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον, καὶ πάντες ἐλόχων. καὶ φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἐπεὶ καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, εἶτα προπίνων. καὶ ἀπαιτεῖ στεφάνια, καὶ συγκατακλίνεσθαι μετὰ αὐτὸ τὸ κέρας. Κεράσαι, κολυμβῆσαι, κυβιστῆσαι. Κεραννὸς, ἐκ τοῦ κεράννυμι, καὶ ὁ μὴ χωρῶν κεραννύς. κεράννυμι δὲ ἐκ τοῦ κεραννύω. Κεράσαι, κεράννυμι, ὑς, σι, κιρνῶ. Κεραὸν, τέλειον, ὃ κέρατα ἔχοντα.

Κεραὸν ἔλαφον, ὁ ποιητὴς τὴν τέλειον λέγει. κεραὸς καὶ κερασφόρος ταῦρος. πλὴν ὅτι κεραὸς ποιητικὸν, κερασφόρος κοινόν. Κέρας, θρὶξ, τόξον, καὶ αἰδοῖον. Κεραοξόος, ὁ κεραουργὸς, ὁ κερατογλύφος. Κερασβόλα, ἄπυρα. Κερασβόλος, ὁ τοῖς κέρασι βάλλων. Κέρας βοὸς, οἱ μὲν κυρίως, οἱ δὲ τὴν τρίχα. ἄμεινον δὲ τοῦ κέρας τι προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιὰν, ἐπεὶ λίνον. Κέρας, κεφαλὴ, θρὶξ, σάλπιγξ, δύναμις, ἢ πολέμου μέρος, καὶ ἡ ἐξοχή. Κέρας, ἐπὶ ῥύσεως. ἀφ᾽ οὗ καταχρηστικῶς, ἐπὶ τοῖς καὶ ἐπὶ πολέμου. Κέρας οὐ μόνον ζωικόν ἐστιν, ἀλλά ποτε καὶ τοπικὸν τροπικῶς. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὀδοιπορεῖν πέτρων. καὶ κέρατα ποταμῶν, ἤτοι καμπαί, ὡς ἐν ἰσχύος δὲ τὸ κέρας. καὶ ἐπὶ πολεμικῆς ἐκτάξεως. κέρας δεξιὸν, καὶ ἀριστερόν. καὶ κέρας, τριχῶν ἐμπλοκή, καὶ σημαίνει τι σκεῦος. ἐπὶ κέρασι βοῶν οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι ἔπινον ὕδωρ καὶ διονυσός φασι, κερατοφυὴς ἐπλάττετο, καὶ ταῦρος ἐκαλεῖτο. καὶ ἐν Κυζίκῳ ταυρόμορφος ἵδρυτο. καὶ ἐκ τοῦ πίνειν δὲ κέρατι, καὶ τὸ μῖξαι οἶνον ὕδατι, κεράσαι φαμέν. καὶ κρατῆρα, τὸ εἰς τοῦτο δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὡς οἷον κερατῆρα. ἐκαλεῖτο δέ φασι, τὰ τοιαῦτα κέρατα ῥυτά. ἐνομίζετο δὲ σημεῖον τοιοῦτον πότιμον, καὶ κέρας ἀμαλθείας, παρεισχθὲν ἀπὸ τοῦ ἐκθρεψαμένου τοῦ κατὰ τὸν μῦθον αἰγὸς. ἄλλως δὲ τοιαύτης ὀνομάσεως ἂν, ἐπειδὴ ἴσως δὲ διὰ τὸ μεγαλεῖον εἶναί τε, καὶ ἐκπεπληκτικόν. ἐπεὶ καὶ τελεσφόρος, ὁ ἐνιαυτὸς λέγεται. μεγάλα δὲ ὡς εἰκὸς ἦν τῶν κεράτων, ὡς ἐκ μεγάλων βοῶν. ὃ ποιοῦσιν οἱ παρὰ Παιοσὶ καὶ Μολόττοις, ἐξ ὧν ἐκπώματα ἐποίουν, περιαργυροῦντες καὶ χρυσοῦντες τὰ χείλη. ὧν ὁ εὐρύτερος ἐχώρει φασὶ, καὶ τέσσαρας χοῦς, ἤτοι χόας τοῖς ποσὶ ἀττικοῖς. χρῆσις δὲ συμποτικῶν κεράτων, παρὰ Ξενοφῶντι, καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ, ἐν τοῖς ἀργυροδέτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προβεβλημένοις. καὶ παρὰ Πολέμωνι, ὅταν λέγῃ τὰς θύρας, ἤγουν θύρας κιττοφόρους, ἐξ ἀργυρίων κεράτων πίνειν. ἦν δὲ ἄρα ἡ τῶν τοιούτων κεράτων χρῆσις, οἱ παντελικὸν, ὅτι καὶ βασιλεῖς οὕτως ἔπινον. Φίλιππος γοῦν βασιλεὺς φασι, κέρας προύπινεν, οἷς ἐφιλοφρονεῖτο.

λὺς ὃ παρ' ἡμῶν φίλτατον φίνατον, καὶ λίλτα λίντα, οὕτω κίλ ται κίρται. Κενταυρικῶς, ἀγροίκως, ἀκόσμως, ὑβριστικῶς, ὅτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταί. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἴρηνται γὰρ ὁ ὀγκώδης. Κενταυρίσκος, ἄγροικος, ἄγαθος.

Κένταυροι, λῃσταί, καὶ οἱ οἰκέται, καὶ οἱ παιδεραςαί, ἀπὸ τοῦ ὄρρου. Κένταυρος, ὅτι γελοιωδέστερον μέρος σημαίνει, δεδήλωσιν οἱ παλαιοί, φέροντες χῶριν ὀνομάζουσιν εἰς τὸν. περισσότερον δὲ τίνι εἰς σκῶμμα, τὸ εἰρῆσθαι κένταυρον, ὃς αὐτοῦ ὄρρον τὴν χαρὰ τοῦ κωμικοῦ. Κένταυρος, ὄρρος.

Κενταύρους, φασὶ φάσι κατὰ λέξιν σύνθετον γενέσθαι. οἷον φρίγας, τοὺς ἐκ δύο φυῶν ἡρμοσμένους, ὅθεν λέγουσι τὸ μὲν κάτω ἵππους εἶναι, ἄχρι καὶ εἰς αὐχένα τὸ δὲ ἄνωθεν ἀνθρώπους. καὶ τὸ ὅλον εἶδος, ἐπειδή τι ἔσται ἀσφαλέως, καὶ ἀνθρώπων ἄπελθε. ὅθεν καὶ ἀσίον ἐκεῖνο εἴρηται, ὅτι δεδήλωσεν τῶν ἱπποκενταύρων φύσει, ἵππος μὲν ἀσφαλῶς οὔσης, βροτοῖς δὲ ἀποτίσθαι ἵππον. περὶ μὲν κενταύρων ἔστω Παλαίφατον. Κενταυρικτίτα, χωρίον τί. Κεντεῖ, οὐ κεντεῖ Σοφοκλῆς, κεντεῖτε μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ. Κέντης συζυγίας ἔστι πρῶτος τῶν περισπωμένων. Κεντηλίου χολῆς, εἶδος ἀξιώματος. Κεντήματα, ζημιώματα. Κεντηλίον, κεντρισμάτων τοσότος. Κέντρας ἵππων λέγειν, τῶν τὰς ὑπὸ τοῦ ἐλατῆρος, ἢ ἱπποδρόμους. ὅπερ ὅμοιόν ἐστι κέντρον τὸ ἱπποκένταυρος, ὁ αὐτὸν δηλαδὴ ταύροις κεντηλάτης. ὅθεν ἡ κωμικὴ βλασφημία, κενταύρους ἐκάλει τοὺς αἰσχροὺς τούτους τοῦ ὄρρου, ὅπερ ἐστὶν ἔργον, ἀφ' οὗ τὸ ἐργολαβεῖν. ἔτι καὶ λαθραίους τοὺς παιδεραςάς, ὡς οἷον λεοντοταύρους, ἤγουν λεοντοῦ τὸν φυσῶντα ταῦρον. Κέντρας ἵππων, πεδινίους λέγει, ὡς συνδυασμῷ ταῦτα ἐκάλεις ἵππους γὰρ ἐκτὸς οὐδαμῶς τὸ κεντεῖσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνο χρεῖας ἐκάλεσεν, ὡς Πίνδαρος λέγει, ἀκεντήτω ἵππον. Κέντρα ἵππων, ὁ μέσος τοῦ πυλοδαμοῦσθαι, ὅπου καὶ οἱ τεχνικοὶ ἐπιχορεῦσαι. Κέντρα, τὰ τῶν ἵππων πλάσματα. κέντρα διασκεδάσαι. Κεντρίζειν, παρὰ τὸ Διονυσιακὸν καὶ συχνὸν κεντρίζεσθαι. καὶ τὰς κέντρας εἰληφότας καὶ πεπονθότας. Κέντρον, τὸ βουκέντρον. Κεντριδαλὰ, τὸ περὶ τὰ μυστήρια.

Κεντρίναι, φωνὴ, γένος τι ζώου. Κέντρον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ρ, ὅμοιος κέντρον ἀσφαλῶς. ἐπειδὴ εὕρηται διὰ τὸ κ σχιστὸς, τέρπν τρύπνος, λέγει κεντείς. Κεντρότατος, ὁ μοχληρὸς, ὃ ἐπέχεται, παρὰ τὸ κεντεῖν τοὺς ἵππους. Κέντρον λέγεται, ᾧ ἐπέρχεται ἵπποις, παρὰ τὸ κεντεῖν, ἀφ' οὗ καὶ κέντρον ἵππων. Δοκεῖ δὲ κέντρον εἶναι ἄλλως τὸ ἁπλῶς κεντεῖν, ὡς καὶ βουκέντρου, καὶ τὸ περὶ σιδήρου ᾧ νύσσονται ἵπποι. Διὸ καὶ τρυγόνος θαλασσίας κέντρον λέγεται, καὶ σκορπίου δὲ καὶ σφηκὸς καὶ λέοντος καὶ ἑτέρων. τοιοῦτοι δὲ καὶ τὸ κέντρον παρόν μὲν καὶ οἱ κέντρωνες, οἱ τὸ ῥαπτόμενοι, καὶ οἱ χαρισμένοι. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐγκεντρίζειν, ἐπὶ φυτῶν ἃ ἐστι ἐγκεντρίζειν ἔτι, τὸ ἐγκεντεῖν καὶ ἐμβάλλειν φυτῷ ἕτερον κλάδον ὁμοίων φυτῶν. καὶ κέντρων ῥαπτὸς μὲν, ὅπερ ὡσανεὶ παρακεντοῦνται διάφοροι χροιαὶ ὑφασμάτων. ῥαπτὸς δὲ, ὃ παρατίθεται τοιούτο παρακεντίσματος λίνου μὲν ὑφασμάτων, καὶ εἶχον ἄλλο ἄλλων. ὅθεν καὶ τὰ κλιβόντα ὁμοφάσματα, τοιαῦτα οἱ ἐκείνοι κέντρωνες. οἷς ὅμοιοι γίνοιντ' ἂν καὶ οἱ ἐξ ἑτέρων ποιητῶν. ἀλλὰ δὲ τινες καὶ ἐκ περιελεῶν, ἐπειδὴ συμφερέσθαι εἶναι οἱ μὴ τοιοῦτοι φρυγίας οἰκίας, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν λογοσυλλεκτάδας ἔτι τούτων, καὶ δὲ ὅλον συνθρολογοῦντες ἐν ἐγκωμίοις. ἰστέον, ὅτι κυρίως κέντρον τὸ σίδηρον. διὸ καὶ ταύτῃ παρ' Ὁμήρῳ κέντρον καὶ μάστιξ. ἐκ τοῦ εἴρειν γὰρ ἔτι κεντεῖν ἡ μάστιξ. ὡς καὶ ὁ μαστίγας, καὶ τὰ πτιά, εἰς καὶ τὸ βαλεῖν ἐκείνας, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὅπερ ἐστὶ κεντεῖν καὶ νύσσειν. Κέντρων, φανερῶς καλεῖται, ὅτι βασανιζομένοις αὐτοῖς κέντρα προσφέρεσθαι. ὁ κέντρων τί ἐστι χαλεπὸς καὶ φαυλός. καθὸ καὶ τοὺς ἐπιέχοντας κεντρώσαντας καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τύπτοντας. κέντρων δὲ ἔτι τὸ ἐπικαλούμενον τοῖς ἔτεσιν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συῤῥαφὴν, καὶ ἐπίσαγμα τῶν ὄνων. ἄλλως. οἱ ἐκ τῶν ἄλλων συναθροισμένοι ἐπὶ ποιητικὴν εἶναι τοῖς ὑποχρήσεως ἐπομένοις, καλοῦνται κέντρωνες. οἱ δὲ τὴν λέδορον ἀκούουσιν, οἷον κεντροτύπος, ὁ κεκεντρωμένος καὶ φαυλός. Κέντρων κυρίως λέγεται, τὰ ἐκ διαφόρων χροιῶν συνεῤῥαμμένα εἰς ἕν, οἷς ὅμοιοί εἰσί πως τὰ ὁμηρόκεντρα. οἱ γὰρ ἀοίδιοι τῶν Ὁμήρου ποίησιν συνέῤῥαπτον αὐτῶν, οἷον τὰ εἰς ἓν ὕφος ἀλλόμενα. ἢ καὶ ἄλλως, διότι κατὰ μέρος φασὶ τῆς ποιήσεως διαδεδομένης, τὴν σύμπασαν ποίησιν ἐπιόντες οἱ ἀλογοῦντες, καὶ τοῖς ἐξ ἑκατέρας ὁμοιοῦσι βίβλον συῤῥάπτοντες, ὃς ἐβούλοντο, ῥαψῳδοὶ ἐντεῦθεν προσηγορεύθησαν. τῆς δὲ ποιήσεως ῥαφῆς παράδειγμα σαφὲς, καὶ οἱ κέντρωνες, τούτοις ἐν λεγομένοις ὁμηρόκεντρα. Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος, ἤτοι ταγματάρχης ἑκατοντάδος. κέντη γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τὰ ἑκατόν. Κέντωρ, ὁ τοὺς ἵππους κεντοῦντος.

Κενωθὲ, οἷον βδέβλιν καὶ ἐλαθῆσειν ἐβομεῖν. Κενοῦ, μάταιος ἄσπαρθοῦ. Κενῶν φωνὸς, τυφλῶν. Κενότης, ἐλαφρότης, κουφότης. τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας καὶ τὸ ἐξαναλωκόν. Κενὸς τὸ τοῦ πλοῦτος, ἀντὶ τοῦ κενὸν παιῶ. Ἀσφαλὲς, τὰς παλίνορσα ἐξικέσθαι. Κενῶσαι, ἀπελθεῖν. ἐπὶ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τέξαι. Κενῶσαι, κενῶσαι, λαγόνι. Κέρι, ὑπάρχει. Κέοιτ, ὁ ξενός, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν κέωμαι, ἐὰν κέῃ, ἐὰν κέηται. Κέονται, ἀντὶ τοῦ κεῖνται, παρὰ Θεοκρίτῳ. Κέπφοι, οἱ κοῦφοι, ἀπὸ τῶν ὀρνέων. ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ, κούφους καλοῦμεν.

Κέπφος, εἶδος ζώου. οὗ μέμνηται καὶ Νίκανδρος, καὶ Ἄρατος, καὶ Καλλίμαχος. ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῶν αὐτὸν λέγουσιν, ἐσθίοντα τὸν ἀφρόν. εἶναι δὲ αὐτὸν ποιὸν μέγεθος τοῖς κόρυσι, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκραγέναι εὐλόγως. ὅθεν γίνεσθαι τὴν παροιμίαν κέπφος ἁλίσκει, ἐπὶ τῶν ἀπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μικρὰ δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιούντων.

Κέπφος, θαλάσσιον ὄρνεον λαρώδες, ὅπερ ἀφρῷ θηρεῦσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων. Κέπφος, εὐτελὲς ζῷον καὶ λάρον φασὶν ὄρνεον. ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάσσιον ἐσθίειν. τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἁλιέων παῖδες χειροῦσθαι, ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόῤῥωθεν ἀφρόν. εἶτα ἐγγύτατα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσὶν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατώμενος ὑπὸ ἀφροῦ ἀγρεύουσι τὸν ἐμπεσόντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἴληπται οὖν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἁλισκομένων καὶ ἀνοήτων. καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος. Κεπφωθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεὶς. κέπφος γὰρ, εἶδος ὀρνέου κούφου. καὶ κεκεπφωμένος, ἀπατηθεὶς, ὄρνεον ἐλαφρόν. Κέρα, κέρατα, τρίχες. Κρᾶτα, ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν, ὅθεν καὶ κέρατα. Κέρα ἀγλαὲ, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τόξου ἀγλαϊζόμενε. ἵνα λέγῃ κέρατα τὰς πήχεις τοῦ τόξου, οἷον εἰσὶ συμβεβλημένα κέρατα. οἱ δὲ φασὶ τὸ κέρα ἀγλαὲ, ἀντὶ τοῦ καλλίστε τῶν τριχῶν. καὶ τῶν οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ἐπὶ ἀπάτῃ παρθένων. Κεραβάτες, ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων, τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, οἱονεὶ ὀρειβάτης. κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα. ὥς φησι Πίνδαρος ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὴν ἀκρωτήριον. Κεραϊζομέναι ἰσφὺν, παρθενοπίπα, ἤγουν κουρῶν ἐπὶ τοῦ παρθένους ὑφορᾶσθαι. ἰστέον φασὶν, ὡς κέρας ἔστιν ἐπιπλεῖον τῶν τειχῶν, καθὰ παρὰ Αἰολεῦσιν ὁ πρύλλος, ὡς τῶν ἐμπόρων καὶ πεζῶν ἦν ἄθροισμα. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι ὡσίως ἐπὶ τειχὸς μάλιστα ἐπὶ βοῶν, καὶ ἄλλων ἑτέρων λέγεται. καὶ ἕτεροι σπανίως φασὶν ἐπὶ τειχὸς ἀνθρώπων τὸ κέρας λέγεσθαι.

[illegible]μενος. Κελαδέοντες, ἀντὶ τοῦ ἐγκελευόμενοι.

Κελεύω, τὸ προστάττω. καὶ κελεύω, τὸ ἁπλῶς λέγω. ἀιβάνιος ὁ ἐπιτελῆ, κελεύοντος ὁ ἀναγινώσκων, ὁ ὁμολογεῖν ἀδεκεῖν. κελεύω, καὶ ἀναρίθμητον κατ' ἐντελῆ σύνταξιν ἀπολελειμμένον, αἰτιατικῇ συντάττεσθαι. παρακελεύομαι δὲ, καὶ διακελεύομαι, καὶ αὐτὰ πρὸς ἀπαρέμφατον ἀπολελειμμένα, δοτικῇ συντάσσεσθαι. οἷον παρακελεύομαί σοι θαῤῥεῖν. Κελεύω, τὸ ὀργὴν ἐπὶ χεῖρα [illegible]. μετὰ προθέσεως δὲ, παθητικῶς οἷον ἐγκελεύομαι, παρακελεύομαι, καὶ διακελεύομαι. κέλομαι δὲ, ποιητικόν ἐστι. Κελευσοσύνῃς, κελεύσεσιν. Κελευστὴς, ὁ μὲν ἐρέσσειν ἐπιβοῶν τοῖς μακραῖς ναυσίν. οἱ δὲ κελευσταὶ, τοῦ θεοῦ συσκοτάζοντος, ἐπιχέουσι τὸ φῶς. Κέλης, ἵππος ὁ ἄζυγος, καὶ μᾶλλον τὸ πλεῖον οἱ κέλητες. ἐπὶ τὸ κελεύειν, καὶ τὸ πλοῖον λέγεσθαι, ὡς τὸ κατακέλλειν δὲ παρὰ τῷ κυμαίνεσθαι δὲ καὶ οἱ κελεύοντες ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος γίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐκέλλειν κατὰ πλεονασμὸν, οὐκ ἔστιν ἀσφαλῶς εἰπεῖν. χρῆσις δὲ τῶν κελεύντων παρά τι ἄλλως, καὶ παρὰ Παυσανίᾳ, ὅς φησιν ὅτι κελεύοντες οἱ ἱππεῖς, καὶ τὰ λαιὰ καὶ κλιμακεῖα τῶν ξύλων. λέγει δὲ καὶ Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι κελεύοντες οἱ ἱππεῖς, καὶ [illegible] τὰ μακρὰ ξύλα. Κέλης, εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. Κέλητα, ἵππον λέγει Ὅμηρος τὸν ἄζυγα, τὸν κατὰ μόνας ἐλαυνόμενον. Κέλεσθαι, κλίνεσθαι κατὰ τῶν κλῖσιν τοῦ ἥλιου θελέσου, καὶ μᾶλο μελάνου, καὶ τῶν ὁμοίων. Κελητιᾶν, κελητίζειν, ἱππεύειν. Κελητίζειν, ὡς δ' ὅτε τὶς ἵπποις κελητίζειν εὖ εἰδὼς. ἀντὶ τοῦ ἱππεύειν, ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. ἐκ τοῦ κέλης κέλητος, γίνεται κελητῶ, καὶ τὰ παραγωγὰ κελητίζω. κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομικὸς, ὁ τῶν σελλάριος λεγόμενος καὶ γυμνός. Κελητίζειν, ἀπὸ κέλητος παρῆκται, ὃ δηλοῖ τὸν ἄζυγα ἵππον, καὶ κατὰ [illegible] τὸν μονάμπυκα. ὅς τῶν φασι σελλάριος λέγεσθαι, αὐτὸς δὲ κέλης, ἢ παρὰ τὸ κέλλειν, ὃ ἐστι τρέχειν, ἢ βαδίζειν, ὅθεν φασὶ κέλευθος. ἢ παρὰ τὸ διὰ κελεύσεως [illegible] φασι, καθ' ὃ [illegible] αὐτόν. τὸ δὲ λέγειν κελητίζειν, ὡς συνθέσει τὸ ἐν κέλητι ἵζειν, ἀδιανόητόν φασιν οἱ παλαιοί. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ ἱπποσι κελητίζειν, καὶ πίσυρας συναγείρεσθαι ἵππους. τὸ μὲν ἵπποισι [illegible] δικαιολογεῖ εἴρηται, τοῦ ἐπὶ κελητίζειν ἵππων. Κελήτιον, μικρὸν πλοιάριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ὃ εἰς ἱερὸν ἐπικαλεῖται. Κέλκης, συνήθεις, καὶ [illegible]. Κελλάς, μονόφθαλμος. Κέλλειν, τὸ εἰς γῆν ἐκβάλλειν [illegible], καὶ ἐξοκέλλειν. Κέλλεσθαι, προσκέλλειν. Κέλλικας, λιμένας.

Κελλίον, ἡ τῶν ὅλων φύσις. Κελλὸν, στρεβλὸν, πλάγιον.

Κέλλω, προστακτικόν ἐστι, καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ πλεονασμὸν ὀκέλλω. Κελλοτικὸς, ἰδίως σκυθικὸν, ἡ κελχοί. Κελλύσιον, πεδίον. Κελλῦσαι, πλαγιάσαι. Κελμὶς, θέρμα, ὃ μᾶλλον ἔλαφον. Κέλμις, παῖς, ἢ λύκος, καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἰδαίων δακτύλων. Κέλομαι [illegible], κελεύω κοινὸν. κέλετο, ἀντὶ τοῦ κελεύετο Δωρικῶς λέγουσιν. Κέλομαι ἢ ὀνυχα, τὸ τὸ δ' ἀντί ἐκ παλλαδίου. Κελοίμην, κελεύοιμι. Κέλσαι, ἐκκεῖλαι, ὁρμῆσαι, καταλαβεῖν, ἐφικέσθαι, ἐξοκεῖλαι, συγκλεῖσαι, [illegible]. Κελσὶ, εἶδος ἀπὸ κελσοῦ ἡρακλέος. Κελτίω, κελεύω. Κέλτιος, ὄνομα λίμνης, εἰσβάλλουσα περὶ τὸν εὔξεινον πόντον. Κελύφανα, λεπίσματα. Κελύφη, καλύμματα δὲ κεν, ἢ τῶν ἐγκαλυμμάτων, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. κελύφη δὲ, τὰ τῶν ὠῶν καλύμματα, ὥσπερ ἔλεγεν ἀποβλήματα λεκύθων.

Κέλυφος, τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ, ὅτι οἱ τὰς βαλάνους ἐσθίοντες, καὶ καλύφη ἐκκαλεῖν. καὶ κέλυφος, ὄστρον λεπτόν. κυρίως δὲ καὶ τὸ τῶν ὀπώρας καὶ τῶν λίνθων. Κελῶ, ὁρμήσω.

Κέλωρ, κύκλον ὄνομα, καὶ ἱππικός. Κέλωρ, ἔγγονος, υἱὸς, ἀπομέσας, γελῶν, παιδίον. Κέλωρ, σημαίνει τὸν φωνὴν παρὰ τὸ κέλω, τὸ προστάττω. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ.

Κέλωι περὶ, ὑπὸ κανστικοῦ. Κελωρύειν, κελεύειν, βοᾶν. Κελωρύσαι, φωνήσαι, βοῆσαι. Κέλων, ὁ κινούμενος, παρὰ τὸ κέλλω. Κεμάσια, καθαρὰ, σῶα. Κεμὰς, ἡ νέα ἔλαφός ἐστι. διαφορὰν δέ φασιν εἶναι κεμάδος, καὶ νεβροῦ. κεμάδα γὰρ εἶναι, τὴν ἔτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαίῳ, οἷον κοιμάδα ἔνα οὖσαν. νεβρὸν δὲ, τὴν ἤδη μείζονα καὶ ἐπὶ βορὰν ἐξιόντα, καὶ νεμόμενον. Κεμμάδας, ἰχθύας. Κεμμώνες, ὄνομα ὄρους. καὶ κεμμαῖα εἶδος ἰχθύος. Κέμμορος, ὀχλὸς, ὁμίχλη. Κέμμης, ὄνομα. Κέμμις, πόλις ἐν αἰγύπτῳ.

Κέμμορ, μέγα κῆτος. Κεμμὸς, κοῦφος, ἐλαφρὸς ἄνθρωπος. Κεμφὰς, ἔλαφος. Κέμμων, ἰνδοφθαλμος. Κέπφος, εἶδος ὀρνέου κούφου. καὶ κεπφωθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐπαρθεὶς.

Κὲν, ἄν. Κενά, ἀχρεῖα, ἄπορα. Κένανδρος, κενὸς ἀνδρῶν. Κενὰ, κοῦφα, μάταια. κένοψιν δὲ [illegible].

Κένανδρος, κενὸς, ἐλαφρόν. Κεναυχέες, μάταια καυχώμενοι, καὶ κενῶς ἀλαζονευόμενοι. Κενέαο, κενέλιος. Κενεβρείων, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει κατὰ μεταφορὰν κεχλεύω, ἀντὶ τοῦ νεκριμαίων, ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν εὐωδεστέρων ὀρνίθων διαφθειρομένων. ἄλλως. τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν, οἱ καὶ κενέβρεια, ἤγουν θύονται. Κενεμβατεῖ, διὰ τὰ κενὰ ἐπιβαίνει, ἢ κενῇ ἐπιχειρεῖ. Κενεὸν τι ἔλθεν, λέγει Ὅμηρος αἰσχρόν ἐστι, κενεὸν ὑποχωρῆσαι. ἤγουν μὴ πράξαντα τὸ τέλος, οὗ ἕνεκα ἦλθε. κενὰ μεταβαλόμενα, δέοι ὑπέχειν, μὴ δεξαμένη λάφυρα. ἐν τῷ κενεὸν πλεονασμός ἐστι τοῦ ε. ὡς γὰρ κοιλὸς κοιλὸς, οὕτω κενὸς κενεός. Κενεὸς, ψιλὸν εἶδος· πλεονασμοῦ ὑπάρχοντος. καὶ τί ἐστιν ἐπίκτασις; συλλαβῆς πλεονασμὸς κατὰ τὸ μέσον τὴν αὐτὴν τόνον φυλάττων, οἷον ἀδελφὸς ἀδελφεός.

Κενεὸν, ὡς περισπώμενον ἐστι. καὶ ἔχει πλεονασμὸν τοῦ ἄλλου ε, κατὰ τὸ παλαιὸν, ὀκαλοῦν, χαρακτηριστικόν. λέγεσθαι δὲ παρὰ τὸ κενὸς εἶναι ὀξύν. Κενεῶνα, τὸν περὶ τὴν λαγόνα τόπον.

Κενὴ, ἡ ματαία. Κενῶ, μακαρίαν τῆς κενὸν, τὸ μάταιον μακροτερομένην. Κενοῦσιν, τὸ κενὸν μνημεῖον. Κενοὶ, ἐστερημένοι, ἀπωλεσμένοι, μάταιοι. Κενέβρεια, τέκος ὄρνεος, διὰ τὸ προῦν ἐκεῖ κεντῆσαι τὴν κάρανον ἵππον βάλλεσθαι. Κενοῦσαι, κενῆσαι. Κενοδοξία, κενὴ δόξα, ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις. ἡ κενολογία ἐστιν, ὁ περὶ τὰς ἀναισίας θέλων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων δοξάζεσθαι, ἐπὶ τὰς πρακτέα γίνεσθαι διὰ ἀπάθειαν καὶ γνῶσιν θεοῦ. Κενὸν ἐστιν, οἱ περὶ αὐτὴν διαλέγειν ἀφανὲς, τὸ ἀνθρώπων ἔρημον. Σοφοκλῆς· [illegible] φάσεις, τυφλόν. Κενοσπουδία, ματαία σπουδή. καὶ κενόσπουδος, ὁ ἀπὸ ματαίοις σπουδάζων. Κενὸς, οἱ μὲν παρὰ τὸ σκηνοῦ, σκηνὸς κενὸς, ἐν ᾧ ἐστι τι σκηνοῦσθαι καὶ βάλλειν. ἢ παρὰ τὸ καίω καινὸς, καὶ κενὸς ὁ κεκαυμένος, καὶ πολλοὺς ὑπ. ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα, κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ γίνεται. ἢ παρὰ τὸ κοινὸς, κεινὸς καὶ κενός. τὰ γὰρ κοῦφα καὶ κενὰ, εὐκίνητα καὶ εὐβάστακτα. ἢ παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γενὸς καὶ κενὸς, ὁ χωρῆσαι δυνάμενος, διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ χέω, χενὸς καὶ κενός. ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξενὸς, ὁ κατεξεσμένος καὶ κενός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε κεινός. σημαίνει τρία διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὸν μάταιον, καὶ κοῦφον. καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου, σημαίνει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἐξ οὗ καὶ ἐγκαίνιον. σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον, καὶ θαυμαστόν. Κενοταφεῖν, ἐκεῖ ἦσαν ἀλλοτρίων, ὡς τάφος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν. Κενοῦχος, τὸ βαλάντιον. Κενοφωνία, ἡ ματαιοφωνία, ἀσέβεια, ἤγουν αἱρετικά.

Κένταυρος, ὄνομα. Κένσαι, προσκαλεῖν μέλλω ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ κεντήσω μέλλοντος. λύνεται καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ κεντήσω, ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ κένσαι συγκοπῇ. Κένσαι, ἐπιπλῆξαι, κεντρίσαι, κτίσαι, ἐλάσαι. Κένται, ἐστὶ διαλέκτῳ. ὡς γὰρ τὸ

[illegible]

γίνεσθαι δέ φασιν ἀπὸ τοῦ χέω. ἴσως καὶ παρὰ τὸ κελαδεῖν, ὡς τὸ ... τε ... τὰ πολλὰ κελαδεῖν. λέγεται δὲ καὶ σὺν τῷ σ σκελάζω, καὶ δίχα τοῦ σ κελάζω. καθ' ὁμοιότητα τοῦ μικρὸς σμικρός, ... Κελᾶται, σκελαίνεται. Κέλματα, τὰ χέσματα ἀλγήματα λέγει ὁ Ἱπποκράτης. γράφει δὲ καὶ ὁ Τιλλός. χέσματα δὲ ἀλγήματα, τὰ κέλματα τυχεῖν. Κελεὴ, ἡ σπουδὴ καὶ ἐπιμονική, ἀπὸ τοῦ κέλω κελαιὴ, καὶ συστολῇ καὶ συγκοπῇ κελεή. οὕτω καὶ φίλοι κελεύοντες ἐν ἰταλίᾳ, οἳ καὶ κέλισοι λέγονται, καὶ οὐ μόνον ἀμφίπολος κελεὴ, ἀλλὰ καὶ γυνὴ, καὶ πολλὰ κέλευσις. Κελνὸς, σκυθρὸς, σώφρων, φρόνιμος, κελιμονικώτατος. κελνὰ βουλεύματα. ἐκ ῥήματος κνῶ, τὸ κνῶ. ὁ μέλλων κνήσω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κέλνος, ὡς τέρπω τερπνός, καὶ κατὰ συγκοπὴν κελνός. ἢ κελανός τις ὢν, οὗ ἂν τις κέλευε.

Κελνότατοι, οἱ ἄξιοι μελέτης. δεῖ γὰρ φίλτατοι εἶναι κατὰ τὴν ποιητικὴν, ἐκ τοῦ κέλομαι. οἱ δὲ αὐτοὶ ὁμοίως καὶ κέλευσοι.

Κέδρακι, ῥυγοῖ, πέφυκεν. Κεδραλέτας, τὸ πῦρ, ἢ ... λόγο τὰ χρησίμα. Κεδρίλος, ὁ καρπὸς τῆς κέδρου. Κέδρον, εὔοδος. Κέδροι, λίνεσμα ἐφ' ἕκασμα καὶ ἄκαρπα. Κέδρον, ἀπτικοὶ οὐδετέρως, δένδρον. Κέδρος, ῥάβδος, κιβωτὸς, λάρναξ, ἢ δένδρον ἄκαρπον. Κέδρονα, τὰ ἔσοπτρα.

Κέδρος, ἀρσενικῶς μὲν τὸ δένδρον. θηλυκῶς δὲ, ὁ καρπὸς, ... εὕθηται κέδρος. κέδρος, παρὰ τὸ κέντρος. κεντρώδης γάρ ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως. Κεδρόστιδες, οἱ κυδωνιάται.

Κεδρουσία, ὄνομα πόλεως. Κευρὸς, κοῦφος. Κέθαγος, ... Κεθμοῦδες, φυλαί. Κεῖα, καθάρματα. Κειαδρειοι, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν ἀρχουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ κέω κῶ, οὐ παράγωγον τὸ καίω διὰ διφθόγγου. Κειαντὸς, καίοντος.

Κεῖαν γύναιοι πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλέχοισιν, ἐλλειπῶς εἴρηκεν ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ κεῖνον πολὺ φίλτεροι τοῖς οἰκείοις, ἢ τοῖς ἀλόχοισιν, ἐκείνων ἔχειν. Κεῖε, τίθουσιν. Κεῖθεν, ἐκ τοῦ ἐκεῖνος ἐκεῖνοθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν καὶ κεῖθεν, ἢ ἐκ τοῦ κεῖνος κεινόθεν, ὡς λέσβος λεσβόθεν. οὐδὲν εἰς θεν λῆγον ἐπίρρημα τῷ ε διφθόγγῳ παραλήγεται, χωρὶς τούτου. Κεῖθι, ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεικίον, συνεχόμενος. Κείμαι, κεῖσθαι, ἐκείμην παρατατικὸς, ἀπαρέμφατον κεῖσθαι, καὶ τὸ προστακτικὸν κεῖσο. διαλελυμένον ἔχει τὸ εὐκτικὸν αὐτοῦ, κεοίμην κέοιο κέοιτο. ὡσαύτως καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν κέωμαι ἐὰν κέῃ ἐὰν κέηται. καὶ ἔστι τούτου παρατήρησις, τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν ἔχει. Κείμαι, ἐκ τοῦ κέιμαι κεῖμαι, τὰ δύο εἰς τὴν ει δίφθογγον. Κειμένους, κατακειμένους, ἢ κολαζομένους.

Κειμήλια, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα. Κειμήλια κεῖται, ἀττικὸν ἐστιν, ὡς τὰ ἄλλα ὡσαύτως, δῆλον ὡς ἐκ τοῦ κεῖσθαι παρῆκται τὸ κειμήλιον. τὸ δὲ χαλκὸς χρυσός τε, οἷον ἐξῆγησις ἐστι τοῦ κειμήλια. Κειμήλια, τὰ ἀποκείμενα πράγματα.

Κειμήλιά φησιν Ὅμηρος, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα, πρόβασιν δὲ, ἅπερ ἡμεῖς φαμὲν αὐτοκίνητα, τὰ γὰρ πολλὰ προβαίνοντα. ἐξ οὗ ἐλίως κατὰ ... ἐξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα. Κεῖνα φυλάξειν παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ' τῆς ὀδυσσείας, ἤγουν τὰ πράγματα. οὐ ἑρμηνεία τὴν σὴν καὶ ἐμὴν βιοτήν. Κεῖνα, ἐκεῖνα, κενά. Κενοῖσι, ματαίοις, κενοῖς.

Κεινὸν, ἀντὶ τοῦ κενὸν, ἰωνικῶς. Κεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος.

Κεῖο, εὐκτικόν. κείω γὰρ τὸ κοιμῶμαι. Κεῖον πῦρ ἐνὶ μεγάροισιν, ὅ ἐστι καῦσον, ἀπὸ τοῦ κέον, πλεονασμῷ τοῦ ι. Καὶ ὄχεα, ὅταν κενὸν ἅρμα ᾖ. Κείοντες, κοιμησόμενοι. Κεῖος, σημαίνει τὸν πολίτην τοῦ κέω. κέως δὲ νῆσός ἐστιν, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ κέω τοῦ ἀπόλλωνος. Κείρα, γενεὰ, ἢ ἡλικία. Κείρω λάϊον παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ λ' τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἐσθίειν. ὁ γὰρ κόρος ἐκ τοῦ τεθεῖσθαι κείρειν γίνεται. διὸ ἐπῆκται, τὸ ἐπὶ κεραίας φέρβεται. ἐκ τούτου δὲ καὶ ἀφαιρεῖν, ἐπὶ τι ἄλλον, ὁ ἐπὶ τοῦ λίθου εἴρηται. Κείρειν, συνήθως λέξις ἐπὶ ποιητοῦ, ὅπερ σημαίνει τὸ εἰς κόρον δαπανᾶν. Κειρὸν παρ' Ὁμήρῳ, τὴν κερὸν ποιεῖν. καὶ τὸ κῆρ, ὃ δηλοῖ τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

Κείρειν, ἐπὶ τριχῶν ἢ ἀναχύειν ἢ τέμνειν. Κείρειν, κόπτειν, ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀποκόπτειν τὰς τρίχας. Κείρεσθαι κόμην ἐπὶ νεκροῖς, πλατὺ ἴσμεν ὂν καὶ τοῖς παλαιοῖς, ἣν καὶ αὐτῆς λύπης τὸ ἔνδειξις, καθὰ καὶ τὸ τίλλειν παιδικῶς κεφαλὰς τρίχας, καὶ ἀφοσίωσις δηλοῖ. Κειρία, εἶδος ζώνης ἐκ χοινίων, παρεικὸς μάλα, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. ... δ' ἂν χαμεύνην ... κειρίαν ἔχειν. Κειρίαι, οἱ ἐπιδεσμοί. Κειρία, ἡ σπαργάνωσις. ... ος φυλῆς ἱπποθοωντίδος. Κειρίαι, κειρωαί. Κείριλος, κηρία ὄρνεα. Κειρὸν, ἐπίκαιρος ἐστιν ὁ τόπος. Κείρεις, ὄρνεον ἱέραξ, οἱ δὲ ἀλκυόνα. Κείρομαι ... παρατατικὸς, κερῶ μέλλων μέσος δεύτερος, ... μέσος, ἐκάρην ἐπὶ δευτέρου παθητικοῦ, τίθεται δὲ ἐπὶ προβάτων. Κείροντες, εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἐσθίοντες. ὅθεν καὶ ὁ κόρος παράγεται. Κείρυλος, τὸν ἐνιοι κήρυλον λέγουσιν. ἔστι δὲ ὄρνεον. ὁ δὲ Ἀντίγονος τοὺς ἀλκυόνας τοὺς ἄρρενας κηρύλους φησίν. Κεῖσε, ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεῖσθαι, τὸ ἐναντίον ἔχει ἵστασθαι. Κεῖσθαι, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ τεθάφθαι, οἷον ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τεθνηκέναι, οἷον κεῖται Πάτροκλος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεκρὸν ἐῤῥίφθαι, οἷον κεῖται παρὰ νηυσὶ νέκυς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπρακτεῖν, οἷον κεῖται παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ. εὕρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστιν, οἷον θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κεκτῆσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς τὸ ... ἐν πολέμῳ κείμενος ἀργαλέον ἔχειν ἆθλον ... ἄλλο φρονῶν, καὶ μᾶλλον πίνοντος. Κεισιβολλαμένα, κυφοί. Κεῖσθαι, τεθεῖσθαι. Κεισὸς, βοτάνης εἶδος.

Κεῖσσα, κίσσα. λαλιστής. Καίσομαι καὶ καύσομαι, ἀντὶ τοῦ καίσομαι λέγουσι δωριεῖς. Κειστρεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι.

Κεῖται, ἐπίκειται κεφαλῇ πῖλον. πρόκειται δὲ σίρος.

Κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται, ἀντὶ τοῦ καταβέβληται, ἀντὶ τοῦ ἵσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ πρόκειται. εὐτραπέλως, μηδὲν κεῖται τοῖς ... Κεῖται ἐν θαλάμῳ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, καθὰ κεῖται ἄγαλμα. κειμήλιον ἐστι δηλοῖ καὶ τὴν ... ἐλέφαντι, ταυτὴν δὲ εἶχεν ὁ ... Κεῖται, ... ἐπὶ κακοῦ τίθεται ... θανάτου ... Κεῖε, πλέκει. Κείω, σημαίνει τὸ καίω. Κειόλος, εἰδωλός.

Κείων, ὁ κοιμησόμενος. Κεκάσθαι, κεκόσμεσθαι.

Κείων παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κέων πῦρ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι, πρωτότυπον ἐν τοῦ ἐτέρου κείων, ὁ διὰ διφθόγγου γράφεται. ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ χέων. κέω γὰρ πρωτότυπον, ἐξ οὗ τὸ καίειν, καὶ τὸ κίων, καὶ τὸ καύσας, καὶ ἔστι ... ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ κείω, ἐκτεθέντος τοῦ ι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ... τελείω. καὶ κέω κείω, τὸ κεῖμαι τῶν ὁμοίων. Κεκαδήσει, ὅ ἐστι στερήσει. γίνεται ἐκ τοῦ κήδω κηδήσω, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδήσω, ἵνα κεκαδήσειν, τὸ ἀναγκάσαι ἤδη χάζεσθαι, τουτέστιν ὑποχωρῆσαι. Κεκαδησόμεθα, διασκορπισθησόμεθα, χωρισθησόμεθα. Κεκαδεῖν, χωρῆσαι, στερῆσαι, σκυλεῦσαι. Κεκαδήσει ψυχῆς, ὅ ἐστι στερήσει. γίνεται δὲ οὕτω. ἔστι ῥῆμα χῶ πρωτότυπον ἔῤῥηνη, ἐξ οὗ ῥῆμα παράγωγον χάζω, ὡς φρῶ φράζω, ῥῶ ῥάζω, ἐξ οὗ ἐφάνη γενέσθαι τὸ, τὸ χάζεσθαι, καὶ τὸ ἐχάζετο. τὸ δὲ τοῦ χάζω δεύτερος ἀόριστος ἰωνικὸς ἔχαδον, ὅθεν δεύτερος μέλλων. ἐξ οὗ ... ὑποκείμενος εἰς ... τὸ καδῶ καδήσω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδήσω. ἵνα ᾖ κεκαδήσειν, τὸ ἀναγκάσαι ἤδη χάζεσθαι, τουτέστιν ὑποχωρῆσαι. οὕτως οὖν καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν φ' τῆς ὀδυσσείας.

τὸ τόξον

Κασμάτος ἐλελίμου, τοῦ θερμοτάτου, ἰσχυροτάτου.

Καυνάκαι, τρώματα, ἢ ἐπιβόλαια ἐριομαλλᾶ. Καυνάκης, χλαῖνα πολυτελὴς ἀλλαγὴ, παρὰ τὸ ἀλλάσσεσθαι. ὁ δὲ Παλαμήδης φασὶν, καυνάκης ἐστὶ περσικὸν ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλλούς. ἄλλως καυνάκης, εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ, στρώματα θυματίδια, ὅπερ ἔοικε μονόχου σάγματι. σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καυνάκιον, στρῶμα. Καύνιος ἔρως, ἐν καύνῳ λιμάζειν, καὶ ὁ σφοδρός. Καυνὸς, κακὸς, σκληρὸς, κλῆρος, καὶ πόλις ῥόδου.

Καυρὸς, κακός. Καῦρος, ὁ κλῆρος ταῖς ψήφοις, οἱονεὶ κλῆρος τις ὤν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καῦρος. τὸν γὰρ κατὰ τὸν ἐλαφρὸν, καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον δὲ διὰ τοῦ γ γαῦρον λέγειν, ἵν᾽ ᾖ ὁ σφοδρὸς καὶ ὑπερήφανος, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ αἴρεσθαι. Καύσαλος, ὁ πυρρός. Καυσία, εἴρηται μὲν καὶ μαλακόκιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. καὶ γὰρ ἡ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι ἐπιτήδειον. ἔστι γὰρ τὸ κάλυμμα κεφαλῆς. Καυσία, εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Καῦσος, ἡ μέλαινα, καὶ ὑπέρυθρος. Καυσηρὰ μάχη, μοναχοῦ τῆς ποιήσεως ἡ θερμὴ καὶ πυρώδης, κατὰ τὸ μαλχουν δήμων πυρός. διὸ καὶ δηιοτῆτας καὶ δηὸς ἡ αὐτή. καὶ δήιος πόλεμος, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. Καυσηρὸς, ἀπὸ τοῦ καίω καύσω κέκαυμαι κέκαυσαι καυσηρὸς, κατὰ τροπὴν δασεῖαν τοῦ α εἰς τὴν ευ δίφθογγον. Καυστηρὸς, καυστικὸς, θερμὸς, ὀξέως, φλογώδης, διακαύστου. Καῦκος, ἡ ἔκφυσις τῶν σπλάγχνων, πυροὶ ἀφικνόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις, καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. κρατῆρος δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ὑπάρξαν αὐτὸ, καλεῖται δὲ καὶ εὔστρα καὶ τρῶμα. Καΐστρος, ποταμός. Καύστρον καὶ ὁ αἴθων, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλινετέον. ἐπειδὴ τὸ ἐκ μακρῶν εἰς ὀνόματα μετασχηματίζεται, καὶ τὴν διὰ τοῦ ο κλίσιν ἐπιβαλοῦν κλίσιν, εἰς τὴν φωνὴν ἐκτείνουσι μετέθεσαν. Καῦσος, θέρμης. Καύτειν, καὶ εἰς τὸ καίειν. Καυνὸν, θυσία τις οὕτω καλουμένη, καὶ ἐσχάρα, καὶ θυσία, ὅτε καίουσιν. Καυχῶ, οἱ δωριεῖς ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέγουσιν. Καυχαλὶς, φλυαρεῖν. Καυχᾶσθαι, κομπάζειν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα. ἐπὶ καυχήσεως μὲν, ὡς τὸ ἐπὶ δ᾽ εὐχῆς, ὡς ἐν ἐκείνοις, οὐδ᾽ ἐπίδοσιν ἀπαρτίζων. ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ ἐπεὶ ὁ κακὸς ἀντίβιον πολεμίζειν οὐδ᾽ ἐλέσθαι. Καυχῶ, τῆς δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ καυχῶ, τῆς πρώτης. Καυχώμενος, μεγαληγορῶν.

Καφὰ, λουτὴρ, λουτρόν. Καφάζειν, γελᾶν. Καφάζοι, καχάζοι, γελᾷ. Καφὼν, καθείς. Καφαῖσος, μύω.

Κάφελεῖν τὰ δείματα, ἤγουν καὶ ἀφελεῖν τοὺς φόβους.

Κάφος, τὸ πνεῦμα. ὅθεν καὶ κάπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος. Καφηρεὺς, ἔχει μὲν καὶ εὔβοια πρὸς τῇ ἐξῆς θαλάσσῃ καφηρέα. καφηρεὺς δὲ λέγεται τόπος θαλάσσης περὶ τὰς αἰγιαλοῖς τραχὺς καὶ κυματώδης, σπιλάσι διειλημμένος, καὶ ἕρμασι καὶ χοιράσι, καὶ τὰ πρὸς ἀπόβασιν ἀπρόσιτος, ἅτε κρημνοῖς περιτειχιζόμενος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἔτι καὶ διηνεκέσι τοῖς ἀνέμοις καταπνεόμενος, ὡς ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ, προβλὴς σκόπελος, τόν τ᾽ οὔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων. καφηρεὺς ὢν καὶ αὐτός. καὶ ἴσως εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταπνεῖσθαι ἀπολύτως. κάπος γὰρ, τὸ πνεῦμα. Κάχασις, δασὺς, καὶ πλαγγὼν, καὶ κυμβαλὶς τὸ κορονόσμιον, ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ εὐχαρις. Κάχεζεν, ἀντὶ τοῦ ἀπηλαύσε.

Καχεξία καὶ καχεκτοῦντες, κακῶς τὴν ἕξιν διατιθέμενοι, ἀσθενοῦντες. Καχίλα, ἄνθη. κύπαιρα. Καχλάζει, κιχλίζει, ἀθρόως γελᾷ, ταράσσεται. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων, ἐπαίρεται, φλεγμαίνει, βράζει. Καχλαίνει, ἐκ θορύβου ταράσσει. Κάχληκες, λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν.

Κάχληκος, τοῦ κόχλου. Καχλὶς, συμβολή. Καχλάζει, καχάζει. Καχρύδιον, ὁ ἐκ κάχρυς ἄρτος, ὃν καχρυμὰν λέγομεν. Κάχρυς, ἀντὶ τοῦ κριθὰς πεφρυγμένας, λέγει Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις. κατακεχυμένας. δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα, καὶ βοτάνη ποιά, καὶ τὰς κώνους ἢ βλαστήσεις. λέγονται καὶ πυροὶ ἑφθοί. Κάχρυς, ῥίζα τῆς λιβανωτίδος. ὅταν δὲ πληθυντικῶς εἴπῃ τὰς κάχρυας, τὰς πεφρυγμένας κριθὰς λέγει, παρὰ τὸ ἐμπεφρύχθαι. Καχρύων, ἑταίρων, ἀπεχθῶν. Καχρυοπνίγεσθαι, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑπομένειν λέγεται, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κάψα, κίστη, ἡ θήκη. Καψάκιον, ληκύθιον. Καψάμενος, ἐλάττωμα ἐστί. Καψιδόνιον, εἶδος χιτωνίσκου. Καψιπόλαλος, ὁ μετὰ τοῦ τὰ ἄλφιτα μὴ διελεῖν ἀλόμενος. Καψοί, οἱ τοῖχοι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Κέαζε, διασχίζε, ἢ κλᾷ. Κέαθι, βοήθει. Κέαρ, ἡ ψυχή. καὶ κῆρ, κατὰ κρᾶσιν. ἡ γενικὴ κέαρος. καὶ κατὰ κρᾶσιν κῆρος. ὁ κὴρ τῆς κηρὸς, ἐπὶ τῆς θανασίμου μοίρας. Κέαρ εὐφράνθην, φησὶν Ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν εἶπε κέαρ. ἐκ τοῦ γὰρ τὴν καρδίαν φασὶν, ὡς τὸ ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Κέαρνα, σίδηρα τεκτονικά, ἢ σκυλκά, ἢ ἀξίνα. Κέαρος, ἴπνος. Κέασα καὶ ἐπὶ ξύλα σχιζόντων, ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται, λέγω καὶ κεάζω βλαστικῶς λέγω, ἣν δίχα πάντα κεάσθη ἤγουν ἐκλάσθη, χωρισθεῖσα τὸ κεάσαι, ἢ κεάζω. ὅθεν καὶ κεδρὸς, ὁ κεαζόμενος ῥᾳδίως, πλεονάσαντος τοῦ δ. Κέασον, σχίσον, διάχισον.

Κεάσματα, κλάσματα, ῥήγματα, διαρρήγματα. Κέαται, ἀντὶ κεῖνται. δῆλον ὡς ἰωνικόν ἐστι, καθὰ καὶ δεδίασι παρ᾽ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ δέδιεται, ἢ ἐκ τοῦ κέομαι κέονται καὶ κέαται, ἢ ἐκ τοῦ κεῖται τρίτου προσώπου τῶν ἰωνικῶν, διαλύσει τῆς διφθόγγου ἰωνικῶς εἰς ε καὶ α, κεῖται καὶ κέαται, ὡς τέτυπται τετύφαται. Κέαται ἰωνικὸν ἐστι. τὸ μὲν καὶ οὖν ἐκεῖνο, τὸ δὲ ἰωνικὸν ἐκεῖνο. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ν τὸ τρίτον τῶν ἰωνικῶν, ὥσπερ ἐστὶ ἐπισημείωσις. οὐ μόνον δὲ προστίθεσθαι τὸ α, ἀλλὰ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται, χωρὶς τῶν ἐγκλιτικῶν τοῦ τυπτεῖσθαι καὶ τῶν ὁμοίων. Κεβαλὴ, κεφαλὴ κύκλος. Κέβλη, ἡ κεφαλὴ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ φ εἰς β, γίνεται κέβλη. Κεβλήνη, ἡ ὀρίγανος. Κέβλος, κυνοκέφαλος, κῆπος. Κέβρινα καὶ κέβριν, πόλις τῆς τρωάδος ἀπὸ κεβρήνος. Κεβριόνης, ἥρως ὅν φασιν Ἀριστοφάνης τὴν κεβριονὴν ἐπαινεῖ δὲ ὥσπερ ἔλεγεν, ὦ θεοὶ συμβαλλόμενον τὸ πόλισμα. ἐπεὶ ἐκάλεσε δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέβαλεν, ὅτι ὄρνις, καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὁμοίως τῷ κεβριόνῃ, ἐν ἐχθρῷ ὤν ἀφροδίτῃ. ἐπεὶ οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχοῦσιν. Κέγκλος, εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

Κέγχεται, τέτρηται. Κεγχροῦσθαι, τετρυπῆσθαι, τετρῆσθαι. Κέγχει, ἐπιδάκνει. Κεγχραμὶς, τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπερμάτιον. Κεγχρασπίλης, προγαστρίδης. Κεγχρεαὶ, ὄνομα τόπου. Κεγχρολὸν, σπερμάτων ὅμοιον κέγχρῳ.

Κέγχρος, ὁ καρπός. Κεγχρίδης, πτέρνης. Κεγχραμίδες, τὸ σύκον καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κεγχρίον, τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα. Κεγχρίνη, εἶδος ὄφεως, καὶ ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρίτης ὁμοίως, ὃν ἵνα ὁ λυκόφρων καὶ κεγχρίνην ὀνομάζει. ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος λέγει. Κεγχρίνος, εἶδος ὄρνιθος, ὃ λέγεται μιλ᾽ ἄλλως διψάς. ἢ εἶδος ὄφεως. Κεγχρὶς, ὀρνέου εἶδος. Κέγχρος, εἶδος βοτάνης, καὶ σπερμάτιον μικρὸν ἐκφερές. Κεγχρώμασι, ταῖς περιστροφαῖς καὶ τοῖς καταστρώμασιν. Κεδάζω, σκορπίζω, ἐκ τοῦ κεδάω, προσθέσει τοῦ κ καὶ τοῦ δ, κεδάω κεδαίω.

ὀρυσσόντος. Καττυμελέσκελίον, ὑποκαυστήριον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καττύσσαι, ἀντὶ τοῦ καττῦσαι, ἢ ἀπορρῆσαι. Κατ' ὄναρ, οὐ γνήσιον λέγειν, ἀλλ' ὄναρ καὶ κατὰ τὰς ὄψεις καὶ ἐνύπνιον. κατ' ὄναρ δὲ Πολέμων ὁ ἰωνικὸς ἐν τῇ πρὸς Διομεδόντα, τὸ ῥήτορος εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀσκληπιοῦ τῷ ἐν παραγάλματι τῇ μυστῆ ἀναθείς, ἐπέγραψεν ἐπίγραμμα τοῦτο. Δημοσθένους παῖδα εἰς πολέμων κατ' ὄναρ, ἀλκιμωτάτῳ τῷ καὶ ὄναρ χρησάμενος. ὥσπερ γὰρ καθ' ὕπαρ οἱ λέγουσι, ἀλλ' ὕπαρ, οὕτως οὐδὲ κατ' ὄναρ, ἀλλ' ὄναρ ἰδὼν, ἢ ἐνύπνιον ὁμοίως. οὕτως ἄρα μέγιστον ὑπὸρ ὀνομάτων γνῶσις, ὅπου γε δὴ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἀλλων πλεονεκτεῖ ἐρᾶται, Φρύνιχος. Καττύζω, ἀποκρύπτω, ἀκολουθῶ. Κατόπιν, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν. Ἀριστοφάνης, ὅς ἐς ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ. λουκιανός, κατόπιν δὲ ἀκολουθεῖ. Κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν, οἷον μετὰ τὴν. Κατόπτεον, κατέσκεψαν. Κατοπτεύω, ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω, ἢ καθορῶ. Κατόπτης, ἐπιτηρητής. Κάτοπτον, κάταντες, ἢ φανερόν, ἢ ὁρατόν. Κάτοπτρα, ἔσοπτρα.

Κατοπτρίζεσθαι, ἐν αἰθέρι φαντάζεσθαι, ἢ ὁρᾶν. Κάτοπτρον, ὁ κοινῶς λεγόμενος καθρέπτης. ἔσοπτρον δὲ, τὸ κοινῶς φανάριον.

Κατοργᾶν, ὑποβραχμάζειν. Κατοργῶν, πεπαλαισμένος.

Κατορθῶ, τὸ ἀνδραγαθῶ. καὶ κατόρθωμα, ἡ ἀνδραγαθία.

Κατόρθωμα δέ ἐστι πρᾶξις ἀκόλουθος ὀρθῷ λόγῳ, ἢ τέλειον πρόσταγμα. Κατορθῶσαι, ἐπὶ πολέμου καὶ τῶν τοιούτων. Κατορυβὰρ, ἡ ἀγορά. Κατόρρα, ἡ καταρρύα, βωμὸς ἀόλλος.

Κατορρυθμεῖ, φοβεῖται. Κατορυγῶσι, ταφῶσι. Κατορύττω, ἀντὶ τοῦ κρύπτω. Κατορυχὸς, θεμελιώδης. Κατορχεῖται, σκωπτικῶς ποιεῖ. Κατορχούμενος, καταπαίζων. Κατορύττεται, καταισχύνεται. Κατ' ὄσσε, κατ' ὀφθαλμόν.

Κατουλαίης, ἐπὶ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν οἰκοῦντος. Κατουλάδα, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ σκοτεινὴ νὺξ. κατουλὰς καλεῖται παρὰ τὸ εἰλεῖν. Σοφοκλῆς ἐν ναυπλίῳ, νυκτὶ κατουλάδι. κατουλάδα τὴν θαλασσίαν καὶ σκοτεινήν. βέλτιον δὲ τὴν κατόλοθρον, ἢ ζοφώδη, καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων. Κατ' οὐρὰν, κατόπιν.

Κατουρίζει, οὐρίως πάντα πάλιν καθὼς, ὁ μὲν Διονυσίου.

Κατοφρυωμένος, μεγαλοφρονῶν. Κάτοχα, τὸ τρυπάνι τὸ κατεχόμενον. Κάτοχοι, κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων. Κάτοχος, ὁ ἐνθουσιῶν. κατοχὴ ἐπιληψία, ἐπίληψις ἐπὶ σώματος. ὅθεν καὶ ἐπίληπτος, ὅτε γίνεται ἐν νόσῳ. τὸ δὲ κάτοχος ἀπὸ τοῦ θείου ἢ θεοῦ. ὅθεν καὶ τῶν προφητῶν κατόχους εἶπεν, ὑπὸ τοῦ θείου κρατουμένους. Κατράγεντες, οἱ βόθροι. Δαλματοῦ. Κατριὼς, ὄρος ποιός. Κάτροπον, κάτοπτον.

Κατρὶς, κατρὸς. Κάττης κάττω, ὁ κατοικίδιος αἴλουρος.

Κάττυμα, αἱ κρηπῖδες, συρράπτω. Καττύεσθαι, ὑποδεῖσθαι ἐκ τῶν καττυμάτων. Καττύεσθαι, ἀντὶ τοῦ συντίθεσθαι, ῥάπτεσθαι.

Κάττυμα, ἀπάτη, δόλος. Καττύματα λέγονται, οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐπὶ τοῦ κάτω ἐρριμμένοι. καὶ παρακαττύομαι, ἐκ συλλογῆς ἐπιγαμβίζομαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Καττὸν, ἀπότμημα δέρματος. Καττύω, κατασκευάζω, καὶ τὸ ὑπόδημα ῥάπτω, ἢ τοιοῦτό τι. καττύεσθαι, ὑποδεῖσθαι ἐκ τῶν καττυμάτων. καττύεσθαι, συντίθεσθαι καὶ ῥάπτεσθαι. Καττύματα, τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τεμνόμενα. Κάτω ἐστὶν, ὅλον κεῖται, καὶ κάτω εἰμί. πάντα ἐπιρρήματα τὰ προθέσεως ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον ἀνὰ ἄνω, κατὰ κάτω, εἰς εἴσω, ἐξ ἔξω, καὶ πρὸς πρόσω. ὁμοίως καὶ τὰ ἐκ ἐπιρρημάτων γινόμενα διὰ τοῦ ω ἰσοῦν, οἷον ἐγγὺς ἐγγυτέρω, ἔξω ἐξωτέρω, κάτω κατωτέρω, κατωτάτω κατώτατος κατώτατος. Κατώγεον, ἐπὶ θηλυκοῦ ἢ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ι ψιλοῦ ἢ ω μεγάλου, ὁ ἀνώγεως καὶ ὁ ἀνώγεως καὶ τὸ ἀνώγεων καὶ κατώγεων. κατώγεων δὲ λέγουσιν οἱ κοινοί. Κατώδυνος, λυπηρός. Κατωθίζοντος, κατα-

βάλλοντος. Κατωδούμενος, ἀναστενάζων. Καταωλήξας, ἐπὶ πλήρους ἰσχυρῶς. Κατωκάρα, κατακέφαλα. ὅθεν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν, κατωκάρα ἀττικῶς ὑφ' ἕν. Κατωκάρα, κατὰ κορυφὴν, οὕτως οἱ ἀττικοὶ ὑφ' ἓν λέγουσι. Κατωκλείμενον, ἀντὶ τοῦ κατακλεισθῆναι εἰς οἴκημα, ἀπεκλείσθην. Κατωλιγωρημένος, ἐκπεφοβισμένος, καὶ ἀντὶ τοῦ καταφρονουμένος.

Κατώλισθον, κατέπεσον. Κατώλυζε, κατέσεισε. Κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποτείνας ἐπὶ ὤμων τὴν μάστιγα. ὤμων δὲ ἢ τῶν ἑαυτοῦ ἢ τῶν ἵππων. καὶ κατωμάδιον δίσκον, ὃν ὡς εἰκὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τις ἀφίησιν.

Κατωμαδὸν, κατὰ τῶν ὤμων. Κατωμιαῖος, ὁ ἐν τῶν ὤμων ῥιπτῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος. Κατωμόσασθαι, κατομόσαι, κατέφασαν. Κατωμοσία, τὸ μεθ' ὅρκου βεβαιωθέν, οἷον τὸ ἐπὶ τὸ συμβόλαιον. Κατωνάκη, ἱμάτιον ὅπερ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτὸν. τοιοῦτος ποιεῖ διφθέραν περιερραμμένον. σημαίνει καὶ δουλικὸν καὶ ἀπελεύθερον χιτῶνα. Κατωνάκης, δουλικὸς καὶ ἀπελεύθερος χιτών. Κατωνάκη, τὸν χοῖρον ἀποκαλλυνεῖτο τὰς δούλας φασί. Κατωπιάσαι, κατηφῆσαι. Κατωράζεσθαι, σημειοῦσθαι. Κατωρὶς, κάτω ῥέπον. Κατωρυχῶσιν, ταφῶσιν. Κατώρυχος, κατωρυγμένοι. Κατωρυχίδες λίθοι, οἱ κατορωρυγμένοι, ὑπὸ γῆν τεθεμελιωμένοι. ἢ τὸ μὲν κατορύττεται, τὸ δὲ ὑποβάλλεσθαι. φασὶ δὲ οἱ ἀττικοὶ διὰ τοῦ μέγαλου. Κατωρχήσαντο, ἐνέπαιξαν, κατεχάρησαν. Κατώτερα μέρη τῆς γῆς, τὸν θάνατον λέγει ὁ Ἀπόστολος. Κατωφερῆς, ὅτι βαρύνεται, ἐπίθετον. ὅτι δὲ περισπᾶται, κοινόν. ἴσως δὲ ἀντὶ τοῦ κατωφέρειν τὸ ὄνομα πέπτωκεν. Κατωφθαλμὸς, ὁ κάτω φθαλμός. Κατωτίδας, ἅπερ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα. Κατωχαῖος, ὁ κάτοχος τοῦ τρυπάνου ἀκμῆς. Κατωχεῖα, πυλαί, ἐπιπάθεται. Κατώχετο, κατίβατο, κατεχόμενον. Καυάξαντα, ἀποκαυάξαντα. Καυαλέον, ἢ καυαλὲς ὑπὸ σιδαλίου, τὸ ἄκρος, ἢ κατακεκαυμένον, καπυρόν, ξηρόν, θερμόν. Καυαλὸς, μωρολόγος. Καυάξ, λάρος. Καυάξαι, συντρίψαι. Καυαρὸν, κακόν, πονηρόν.

Καυδὼ, οὗτος πλησίον κρήτης, ἴσα μέγεσιν ἀγροὶ γίνονται. Καύηλος, τὸ μαλθακοῦ. Καυκαλίας, ὄρνις ποιός.

Καυκάλης, βοτάνη τις ὅμοια κορίῳ, καὶ ὄρνις. Καυκίον, καυλίον, καὶ ἄγριον λάχανον. Καυλίον, ὁ κατακλίνεται εἰς ὀχετόν, καὶ τῶν καυλῶν μέρος. Καυκίον, ποτήριον. καυλὶ δὲ, παρὰ Πέρσαις. Καύκωνές εἰσι παφλαγονικὸν ἔθνος, περὶ τούτων ὁ Γεωγράφος πολλὰ λέγει. Καυλὸς, ὁ λαγὸς. διὰ τὸ ἀλλ ἀφηλῶν. κακῶς γὰρ ἡ γραφή. Καυλὸν λέγει Ὅμηρος τὸ κατιέμενον ξύλον εἰς τὴν ἐπιδορατίδα, ἤγουν εἰς τὸ κοῖλον αὐτοῦ. ὡς τὸ ἐν καυλῷ ἰάγη δολιχὸν δόρυ. Καυλὸς, τὸ ἄκρον ξύλον, ὃ ἐμβάλλεται τῇ αἰχμῇ. Καυλὸς δόρατος, ὁ τῷ σιδήρῳ τῆς ἐπιδορατίδος ἐνέμενος. ὡς ἔπληξε τὸ δόρυ παρὰ καυλὸν ὄπισθεν τῆς αἰχμῆς. καὶ ἀναχθὲν παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς τὸ ἀμφὶ δὲ καυλὸν φάσγανον ἐρραίσθη. ὥς τι οὐκ αἰχμῆς μόνον καυλὸς, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ ξίφους. καὶ εἴη ἂν τοιοῦτος καυλὸς τὸ κατὰ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους ἐπίμηκες καὶ στενόν, ἤγουν κάτω τοῦ ξίφους, ἀφ' οὗ καὶ καυχᾶν αὐτὸ παρονομάζεσθαι. Καυλὸς, ἡ μὲν ῥίζα τοῦ πόσου ταύτης σίλφιον ἰδίως ὀνομάζεσθαι. ἔτι καὶ καυλός τις τόπος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καυλῷ, τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος.

Καυλωνία, χώρα. Καυλωνία, ἐκ τοῦ αὐλῶνος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ, σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρυσοῖς πράγμασι. ἀνάρρηρον δὲ ἐπὶ φαύλων λέγεται, ὡς ἂν ἀκούσειας αἰσχύνεσθαι.

Καῦμα, τὸ λελυπημένον ἆσθμα, ἢ θῦμα, ἢ πύρωσις. Καυματία, καυματώδης. ἢ καυματίκιον διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα ἐπιτήδειον. ἐν ἐπιγράμμασι καυσία, ἥτις πάλαι μακεδόσιν σκέπασμα ὅπλον, καὶ σάκεσιν ἐν πολέμῳ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

τὸν φόνον, καὶ κατηγορῶ τὴν ἀδικίαν. Κατηγορῶ, οὐ μόνον ἐπὶ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καλοῦ τινός. Φιλόσοφος τὴν εὐμορφίαν κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἔχειν ἐκείνου αὐτοῦ ἀγορεύει. ἐνταῦθα γὰρ ὁ κατὰ ἐπαίνου λέγων δηλοῖ, εὕρηται ἅπαξ παθολικῶς κατηγοροῦμαι, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ. ἰστέον, ὅτι τίθεται ἐπὶ κακοῦ ἡ κατά, διὸ καὶ προσθήκης δεῖται ὀνόματος, οἷον τῶν ἐκείνων τῶν κατὰ τοῦ. ἐν γὰρ τῷ ἐκείνους δηλοῦται ἡ δύναμις τῆς κατά.

Κάτοδα, καταδεδρυμμένα. Κατόλβαν αὐτὴν, αἰχμαλωτίσαι ἐποίησαν αὐτόν. Κατόλβας, αἰχμαλωτισάμενος. Καταδολιχευσάμενος, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ μακρολόγου, ἐφλυάρησε. Καταθαλαμευθεὶς, τεθραμμένος. Καταθαλαμεύσων, ἡ καταθάναι λειπόμενον, ὃ τὸ καταλειπόμενον ὑπὸ πόλιν. τὰ γὰρ ὑπερέχοντα τῶν κλισμάτων πρώτως καταλείπεται. Καταθεῖναι, καθομιλῆσαι. Καταθλιβόμενον, ἐγγεγραμμένον. Κατάπλεον, ὑβριζον, ἔχθρον. Καταισχυνθεῖσαν, βασανισθεῖσαν, ὑβρισμένας. Κατακλείσας, ἐβασάνισεν, ἐμάστιξεν.

Κατάκλισαι, ἀντὶ τοῦ κακῶς ἐκτεῖναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κλινομένων σωμάτων. ὁ λοιπὸς καὶ ὁ ἀνακλίνων ἔχει τῆς προτέρας κατακλίσεως, παρ' Ὁμήρῳ. Κατάκοι, ἄκρατα ὡς μέγιστα ὕδωρ. Κατακόλωσι, τῆς ἀνοίας ψυχῆς κατακόλουσι. Καταλαμπόμενον, κατακαίρειν αὐτοῦ. Καταλίτας, ἱκέτης.

Καταλίπωμεν, φροντίδας παύσωμεν. Καταλέξειν ἐκεῖσε, παρ' Ὁμήρῳ ἐν α΄ τῆς ὀδυσσείας, ὃ ἀντὶ τοῦ ἐπιλησμονήθην ἀφ' ὁπόθεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἦλθον. ἀπῆλθε μέν τι καὶ τὴν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα τοιαύτας λέγειν, ἐκεῖ ἡ πατρὶς ἐκάστοις εἶναί τις λιμὴν δεῖ. Κατάλεξ, μηδόλως, μηδέποτε, ἄλλοτε ὁ ὑπόλοιπος βασάζοντος τὴν ἔρωτα. οἱ δὲ ἐκρίψαντα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ, ὃ καὶ βέλτιον. Καταλειπομένου, συντετριμμένου. Καταλέλυκαν, καταπέπτωκαν. Κατάλυσις, ἡ κάθοδος καὶ ἡ ἔκλυσις. Κατάλυσις, κατάλυσις, πόρνη. Καταλυσάμενος, κρατηθείς. Καταμαραμένος, τεθαμμένος. Καταμαραμένα, κυρτὰ, καταπεπτωκότα, τεθαμμένα, γεγηρακότα. Καταμασσον, κατάξυον, κατεπαλαίσατε. Καταμελής, κατόκνος. Καταμέλησας, ἀντὶ τοῦ ἀμελήσας. Καταμύσας, ἐκοίμησε, ταῖς λόχμαις κατεκλίθησαν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

Καταμίχθη, ἐσπαράχθη. Καταμάρψαι, κατέκτεινε.

Καταναλωμένα, ἀπολωλότα, ἐκλελυμένα, ἐσπαραγμένα. Σοφοκλῆς, αἰανῆ μαστιγοφόρῳ. Κατανοεῖν, εἰδέναι. Καταπέφρασθε, κατέπαυσε. Καταπαύσασθαι, κατεσχίσθη.

Καταπαλαίσασθαι, περιεχέτω. Κατασύρων, ἀναλίσκων.

Καταπεσών, καταπέσοιεν. ἔχει τὸ ῑ. ἀπὸ γὰρ τοῦ καταπεσοῦ καταπεσοῦσα καταπεσών. Καταπιαίνει, κατηπιαίνειν. Καταργηθέντος, καταργουμένου. Καταργηκέναι, ἀνενέργητον εἶναι.

Καταργημένος, κατακοσμημένος, κατησχυμμένος. Καταρᾶς, κατέπλασεν. Καταργηθείς, νεκρωθείς, κατεπλέημένος.

Κατάρξαι, κατέβαλεν. κυρίως γὰρ σημαίνει, τὸ καταβάλλειν. παραγωγικὸς ἔρεσον ἤρειν, ἐρέω ἔρεις, ἔρει καὶ κατήρει, κατελάμβανε, παρὰ τὸ αἱρῶ πλεονασμῷ, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνειν. μὴ δὲ ἐν λόγῳ εἰρῆσθαι. Κατερείπειν, καταφέρειν.

Κατερείκουσιν, καταχέουσιν. Κατέρρεψαν, ἀπώλεσαν.

Κατηρεφὴς, καταρεῖσμένη ἐν ἐρήμῳ. Κατηρεφία, κατεστεγασμένη. Κατηρεφὲς, οὐ μόνον τὸ ὑψηλὸν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑψηλότερον δίκην ὀρόφου, ὅτι ὑψηλὸς ὄροφος. Κατερείψαντο, τουτέστι συνεχῶς ἐσπαράχθησαν. Κατάρξαι, κρεμαμένην.

Κατάρεψε, κατέπεσεν, πέπτωκεν. Κατῆρξε, συνέκλεισε. Καταρρεμβεῖ, μεγαλοφρονεῖ. Κατέρεισεν, ἐφύτευσεν, ἐγένετο. Καταρράχθη, ἔπεσε, περιετράπη.

Κατάρτυον, καθίστανε, ἐσωφρόνιζε, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κατηρτισμένα, τέλεια. καὶ ὁ Ἀπόστολος, σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα. Κατηρτίσω, ἐτελείωσας. Καταρτυτήρια τοῦ μόνου ἔχειν, τὸν βαλλόμενον ὅλον τὰ τῷ ἵππῳ. Κατάρριδα, αἱ βρύουσαι καὶ καταρρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς χρυσᾶς ἀμπέλους, παρ' ὧν οὐκ ἐκλαδεύοντο. Κατήρυτον, κατακεκλυσμένον καὶ κατακεχυμένον. Κατῆσαι, κατακηλῆσαι, καθομιλῆσαι. Κατασιωπῆσαι, κατακαλῆσαι, καθομιλῆσαι. Κατάστασις τῶν λόγων, ἐκ τοῦ ἄλλου. Κατατρέχοντες, καταγορεύοντες. Κατηφεῖς, κατηφεῖς ἀπὸ τῆς λύπης. Κατηφῆσαι, ἀντὶ τοῦ δυσανασχετῆσαι. Κατήφεια, κατηφέστατος, ὄνειδος, αἰσχύνη, αἰδὼς, ἀνία, καὶ κατήφεια, σκυθρωπότης. Κατηφὴς, ὁ ὑπὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤγουν ὁ αἰσχυνόμενος. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω γίνεται παράγωγον, φάω φάος, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γίνεται κατηφάης, καὶ ἐν συγκοπῇ κατηφὸς, ὁ ἔχων κάτω τὰ φάη, ἤγουν τοὺς ὀφθαλμούς. Κατηφέστερον, ἐκ τοῦ κατηφῶ κατηφέστερον. τὸ μὲν κατηφιᾶν, κοινόν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ μειδιᾶν μειδιῶσι καὶ μειδιῶ. δῆλον δὲ, ὅτι ταύτην τὴν ἀκάχοντο καὶ τὴν κατήφειαν. Κατηφιῶν, ἐκ τοῦ κατηφῶ, τὸ λυποῦμαι.

Κατηφίη, αἰσχύνη, συστολή. Κατηφόνες, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ω΄ τῆς Ἰλιάδος. οἱονεὶ αὐτόσχημα κατήφειαι. δεκτικὴ γὰρ ἡ προσηγορία κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον. Διονυσόδωρος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὰ τίκτων. καὶ ἄλλως δὲ κατηφόνες, καθ' ἓν φόνος φαφεῖος. ἵνα ᾖ τὸ μὲν πρῶτον ἀναλόγως τῇ κατηφείᾳ, ὃν εἶναι γὰρ κάτω τὰ φάη ἐπικεκλιμένον τὸ βλέπεσθαι. τὸ δὲ δεύτερον, ὡς ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἵνα εἴπῃ κατηφόνες, οἱ φόνου πράξει. καὶ κατηφόνες, αἰσχροί, ἡ ἀναισχυντοι. Κατηχηθείς, διδάχθεντες. Κατάχθη, ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε.

Καταχθιμένος, βεβλημένος. Καταχρίζων, συνθέμενος, ἐκχεῖρ. Καταχώσας, οἰκοδομήσας. Καταχθέντ, ἐμισεῖν.

Καταχρησάμενος, διδασκόμενος. Κατηχῶν αἰτιατικῇ, συντρεχόμενος, παιδεύων. καὶ κατηχῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἠχῶ γενικῇ.

Κάτθανεν, ἀντὶ τοῦ κατέθανεν. ἐφείλοντα διὰ δύο γράφεσθαι δασέων, οἷον κάθθανεν. ὅμως δὲ ἀντιστοιχοῦν αὐτοῖς στομφώδη ψιλὸν γράφεσθαι, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἐν ἑλληνικῇ λέξει δασείας διπλασιασμός. Κατθέμεν, θεῖναι. Κάτθεο, κατάθου.

Καθαλλόμεναι, συνδεδεμέναι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κατίσχει, τὸ κατέχοντι. κατίσχει μὲν ὁ βασιλεὺς ἐφ' ἑαυτόν. καθέζει δὲ, τὸ χαλῶσι κυρίως τῶν ἰχνῶν. οἷον καθίασι τὴν ἄγκυραν ἡ ἄγκυραν, ὡς ἀπὸ τοῦ καθίημι. καθίημι δὲ δύο σημαίνει. ὧν τὸ μὲν λαμβάνεται ἐπὶ ἐντολῆς, οἷον καθῆκα λόγον, ὡς καὶ Συνέσιος. καὶ βαρβαρικὸν μὲν ῥῆμα σεμνὸς, τὴν σοφίαν δὲ καθεῖς ἐς τοὺς λογιστὰς, τὴν ὑμετέραν. ὅτι ὑποβάλλων, καὶ εἰς λόγον καθίσας. Κάθοδος, ἐκπέραστος. Κατ' ἰδίαν, ἰδίως. Κατ' ἰητρεῖον, τὰ κατὰ χειρουργίαν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καθαρτήρια, ἡ ἐπὶ καθάρσει θυσία. Καθαλλάξει, καταμικτέουσιν. Καθαλλεπῶ, κοτορῶ. Καθαλέσαντος, περικαλέψαντος. Κάθαρμα, κατάρχεται. Κατίτης, πλύνω. Καθεχόμενος, κρατούμενος. κατεχόμενος δὲ, ὁ ἄξιος αἰσχύνης, ν. Καθεχθέντα, ἐξεράσθη, ἐλυπήθη.

Κατ' ἴχνος, κατὰ πόδας. Κατώλεσεν, ἐξεχύθη. Κατίσωθη, ἐξερρύη. Κατιβωμένον, κατ' ἐρρυπωμένον. Κατιώμενα, κατάχαλκα σκεύη. Κατ' οἶκον, κατὰ τὸν οἶκον. Κατικτίζειν, οἰκεῖν τὸ χεῖρον ἕξιν, ἐλέους κυρῆσαι. Κατισμαξάντων, συναγόντων. Κατιμήσας, καταμαστιγωμένος. Κατισχύσας, κατακρίνειν. Κατισμένος, ὁ νομίζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φρονῶν καὶ ὑπερηφανούμενος. Κατοίσει, κατάξει. Κατοιχομένων, ἀπελθόντων, τεθνεώτων. Κατοκωχὴ, κατοχή. Κατοκώχιμος, κάτοχος ἰσχυρός. Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. Κατολισθανόντων, κινουμένων, ἐκπεσόντων. Κατολοφυρόμενοι, θρηνοῦντες.

πλακέντα, καταπλάκεντα. Κατηγάζεσθαι, ἀναπρῖ, φονεύει.

Κατηγλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ κατακυπτῆσαι. Θεκυδίδης.

Κατηγαλώσαι ῥαδίως, παρὰ τῷ Λαυσοφάνει. ἀντὶ τοῦ ἐκκάσαι, πληρῶσαι. Κατηγὲρ, πεπαλαιωμένον. Κατέραι, καὶ ὄψαι. χάριν. Κατέρεξε, καθίζον. Κατηρεῖξαι, καταθραῦσαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἐρεικτὴ ἀμφοῖν ἑκάς, ἀπὸ τῶν ἐρεικομένων ὀσπρίων. ὅθεν καὶ τὸ ἐρεικόμενος περὶ λευρί. Κατηρὲρ, διαλοιδορήσεσθαι. Κατηρείπω, καταβάλλω. Κατήριξεν, ἐκαθίσθη. Κατέρεξε, κατέψησε, κατεψηλάφησε, κατεψηλάφησεν, ἐκ τοῦ ῥίζω ῥέζω καταρέζειν. ἔστι τὸ ῥέζειν, ἄγειν τοῦτο πρᾶγμα οἰκεῖον τῇ χειρὶ, ἐπεὶ δὲ καὶ ψᾶν καὶ ἅπτεσθαι ἠρέμα κολακευτικῶς. ἐκεῖον δὲ, ὡς τὸ μὲν πρότερον ἀσυνθέτως λέγεται. ῥέζειν σημαίνει τὸ πράττειν, καὶ τὸ θύειν. Κατέριψαν, ἐκεῖνα στιν, ἢ ἐστραμμένην. Κατηριπωμένον, στιστραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐρριπωμένον. Κατηρίπωσε, κατέρριψεν. Κατηριπτῶν χύτρας, τῶν κατακεκλιμένων ὀστρέων. λέγει δὲ ἀρίστων τῶ χεομένων ὥσπερ τὰς κυλίκας τὰ ἐρραμμένα. καὶ τῶν ἐρίγμων δὲ ἐστιν ὁμολογοῦσι ἑκὰς, ὡς τι φοινικοῦν ποιῆσαι τὸ σῶμα, τὸ καταξαίνει ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐκεῖ. διὸ καὶ φοινικίδα ἐπιγραφῆς ἐπὶ ἱματίου. Κατέρρευσε, καταπλάσθη. Κατέρρεξεν, κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἔβαλε, μεθαφορικῶς ὁ λόγος. Κατερρηγνύντο, διερρηγμένους. Κατερρικνωμένους, συσταλέντας, ἢ κατεσκληκότας. ῥίκνα γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ὃ ῥικνοῦσιν, ὃ συστέλλουσιν, ὅτι ἐξαπλοῦμεν τῇ ῥίνῃ. Κατερρίφθη, ἐφανίσθη. Κατέρρευσε, ἔσαλεν, ἔφθασαν. Κατερραθυμεῖτο, καταβαλὼν, ἐρεθισμῷ βαλλομένη. Κατέρχω, κατέχω. Κατέρχειν, ἐπέχειν, ἐκώλυσεν. Κατέρχομαι, ὅταν εἰς τὴν πόλιν, ἀφ᾽ ἧς ἐξῆλθον, ἐπανέλθω. Αἰσχύλος, ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. Κατέσθω, ἐσθίω, ἐσθίειν.

Κατεσθίομαι μ. ἔλεγεν. Κατέσθιον, κατήσθιον. Κατεστίλβε, κατεῖδε σπιλαδικὸν πυρόν. Κατέσκαψεν, κατέσφαξεν. Κατεσκεύασεν ἑαυτὸν, ἢ ἐπὶ τι, καὶ κατέχειν ὡσαύτως.

Κατεσκιασμένα, λελαμπρυσμένα, ἐξυφασμένα. Κατεσκήνωσαν εἰς τὸν ἄλλον τόπον στρατόπεδα, καὶ κατέζευξαν αὐτὸν, κατέζευξαν ἐπὶ τὴν ποταμὸν ὁδόν. Κατέσφηξε, κατέχει.

Κατεσκεληρυμμένα, πεπαλαιωμένα. Κατεσκίρρωται, ἐσκλήρωται. σκίρρος γὰρ ὁ γύψος. Κατεσκληκώς, κατεξηραμμένος. Κατεσκληκότα μέλη, ξηρά, καὶ συνεσπασμένα.

Κατέσκοπε, ἰδίως ἐπὶ τῶν θαλαττίων βροφῶν κατασπᾶν λέγεται, τὸ ἐφέλκειν τὸ γάλα. Κατεσπᾶσθαι, κατασπᾶν χθαι. Κατεσπουδασμένα, στρατηγικά, παρασκευή, συμβολαίαν, σπουδή. Κατεσπάσθησαν, ἀπροσδοκήτως ἐπιβουλεύειν.

Κατεστόλεσε, κατέκοψεν. Κατεσφραγίσθη, ἐσφραγίσθη.

Κατεσταλμένος, κατασεσυσμένος. Κατεστιγμένα, ἐστιγματισμένα. Κατέστη, κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν. οἷον ὕδατα καὶ τῶν ποταμῶν. Κατέστη εἰς λόγους σοι, ἀντὶ τοῦ ὡμίλησα σοι. καὶ κατέστην εἰς ἀπολογίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπελογησάμην. Κατέσχον ἐπέθυν, ὅ κατέσχον πολεμικῶς. Λυσίας, οἱ γε αὐτοὺς τοῖς ἄλλοις ἀντὶ θεῶν κατέσχον. Κατεσχέθην, ἀρχῇ νόμῳ ἀπὸ λοιπὸν, ἀπὸ λοιπῶν, κατεσκλήκασιν. Κατέσφαξεν, ἐσφάγησαν. Κατεστιγμένον, πεποικιλμένον. Κατέσπαται, πεποίκιλται. Κατεσόρευσεν, κατέσυρεν, ἐσώρευσεν. Κατεσώθησαν, κατέσυρσαν. καὶ καθισόρευσεν, ἐσώθησαν. Κατετρόχασεν, κατέδραμεν πολεμικῶς. Κατέστρεψεν, κατεστρέψατο.

Κατέσχον, κατεσφαλμένον, ἐμίσησαν. Κατέσφαξε, ἐβύθισαν τῷ πόντῳ. Κατεσφηνωμένον, πεπηγμένον.

Κατεσφήνωται, πεπήλωται. Κατεσφραγίσθη, ἀποκλείσθη, ἐσφραγίσθη. Κατεσχίσθαι λέγεται συντελεῖσθαι, λοιπαῖς ἄλλαις κατεσχίσθαι. Κατέσχηται, τὸ κωλύεσθαι. καὶ ἐμποδίζεσθαι παθητικῶς. Κατέχομαι, κατέχομαι δὲ βάρβαρον. οὐ γὰρ ὕβριν ἔχειν ἐχθρὸν, ἄμα χίον χῦ, ὡσαύτως καὶ κατεσχημένος, καὶ συνεσχημένος, καὶ ἀπεσχημένος, καὶ περιεσχημένος. Λουκιανὸς, τὸ τοιαῦτα στρατιᾶς περιεσχημένος. Κατεσχημένοι, κατέχοι. Κατεσχηματισμένας, πεπαλαιωμένους. Κατέσχε, κατέλαβε, περιεχόμενον. Κατέχε, προσυμβάλεται. Κατέτεινεν, κατεκομίσθη. Κατέτεινεν, κατέσεισεν. Κατέτεμον, κατέσπασεν. Κατέτασαν, σφοδρῶς ἔτεινε. Διὰ τὰς πρὸς πόνον. Κατέτρεχε, ἐπόρθει, ἐλάκιζε, ἐλάσσ. Κατέτρεψεν, ἐδεξάμενοι. Κατευθυνομένας, ἀφανισμός. Κατ᾽ εὐτό, κατὰ εὐθεῖαν. Καταθυσιασμένα, διωκομένα. Καταπαλαιεῖς, ἐφθάρησεν. Κατευνὴν, ἐπὶ ταῖς ἀλκυτίας ἐπέχειν. Κατευρεῖ, διὰ τὸ εὐρεῖσθαι, καθισῶσθαι. Κατ᾽ εὖ, ἁπλῶς λεγόμενον ἐκεῖ. Κατέγραψεν, ἐκ τοῦ γράφω, ὁ μέλλων γράψω, ὁ ἀόριστος ἔγραψα, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔγραψαν καὶ κατέγραψαν. Κατάγμα, κατάρα. Καταπάλαισε, κατέπεσεν, εἰς ἀσχίαν ἦγεν. Καταμεγαλύνων, καταβαλὼν, κατέρσεν. Καταμαρίσειν, καταχορίζειν. Καταμεγεθύνειν γενηθῆναι καταλυθήναι. Καταβιβάζειν, συνελαύνειν. Κατέλιπέ, ἐπισχεῖν. Κατέθυνεν, ἐπέτυχε. Κατευνάζω, τὸ κατακοιμίζω. Κατευνάσας, κατακοιμήσας. Κατευνάσαιμι, λεχθείη ἂν καὶ κοιμήσαιμι, κατὰ τὸ κοίμησιν μεσημβρινὸς ἐπεὶ δὲ καὶ λέξειεν κατὰ ἐκεῖνα Διὸς νόον.

Κατευρύνεται, μεγαλύνεται, πλατύνεται. Κατευρίσειν, ἐκβάλλει. Κατευχηρεῖσθαι, ἐσωτα, ἐπιτιθέναι. Κατέχεσθαι, θεωρεῖσθαι. Κατεύχετο, παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι, καὶ ἐπεύχου. Κατεχθραίνοντα, μισοῦντα. Κατεχμαλώτισε, κατεσχέθη. Κατέχμαλον, κατασφάξεσθαι. Κατέχομαι, τὸ καταχρῶμαι, παρ᾽ Ἡροδότῳ δὲ, τὸ ἐπιτυχεῖν συχνῶς ὡς ἐν τῷ πρώτῳ, πᾶσι προβαίνειν κατευχεσθαι γίνεσθαι. Κατεψοίνισεν, ἐφόνευσεν. Κατεψύχθησαν, κατέψυγον. Κατεψεύστο, κατέψευσεν. Κατεφορῶν, ἐλέγχειν. Κατέχων, ὅς ποτε ὅταν τῷ τοῦ λαμβάνειν χεῖρα κατέχων, ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς τοῦ σώματος περιάγειν, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ὁ λόγος, ὡς ἐπὶ ὕγρου περιεχομένου ῥεῦσαι, διὰ τὸ χαλεπὴν τῆς τοῦ ποτοῦ ἐπισημασίαν, ἐν β΄ τῆς ὀλυμπιάδος. Κατέχων λέγεται, τὸ σφοδρῶς· ἐρατεινὴν, καὶ φυλάσσειν, αἰτιολογία συντάσσεται, καὶ ἔχει τὸ ἐναντίον ἀπολύειν. Κατέχει, κατέχειν, ἐπέχει.

Κατεχομένους αὐτοὺς, ἀντὶ τοῦ κατεσφαγίζειν αὐτοὺς.

Κατεχλεύασε, χλευάζων ἐσώλισεν. Κατεχλεύαζεν, ὕβριζεν. Κατεχέρσωσεν, ἀπέλιπεν, ἐρημοῦσεν. Κατεχρήσατο, ἐπέχαιρεν. Κατεχοῦν, ἀπάτησαν, ἐψεύσαν. Κατέψα, τῇ χειρὶ ὡμάλιζε. Κατεψηφίσαντο, κατέκριναν, κατεδίκασαν. Κατεψεύσατο, περιουσίας ὅρκοις παρεισηγμένοι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατηγάσαν, κατηγανίσαν.

Κατηκλεισμένα, κατακεκλεισμένα. Κατηγορία, λόγος εἰ κατά τινος, ὅτι ἀπὸ τινος. Κατηγορεῖσθαι, κατακρίνεται. Κατηγορίαν ἔχω, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι.

Κατηγορία δὲ πᾶσα περί οἷον ἄλλου πράγματος ἐσπιστὴ ἔμφασις, οἷον ὁ θεὸς ἀγαθὸς φύσει, ὁ διάβολος πονηρὸς, λευκὸς ὁ ἄνθρωπος. κατηγορίαι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ παρὰ τῶν δέκα γενικωτάτων γενῶν διέλαβον. ταῦτα γὰρ κατὰ τῶν μερικῶν μὲν κατηγοροῦνται, οὐδενὶ δὲ ὑποκεῖνται.

Κατηγορῶ ἐπὶ γενικὰς ὡς αἰτιατικῶ, οἷον κατηγορῶ σου ἀμαθίαν. Κατηγορῶ, τὸ κατά τινος λέγω καὶ κατηγορῶ, τὸ φάσκω παρὰ φιλοσόφοις, γενικῇ συντάσσεται. κατηγορῶ, τὸ κακῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ κατηγορεῖ σοῦ ἔλαφος μικρόφωνον. κατηγορεῖν, τὸ κατά τινος ἀγορεύειν, οἷον κατηγορῶ

[illegible]

ἀνάκειται χαλκοῦς, οὕτω καὶ κατάχρυσος, καὶ κατάργυρος.

Καταχίει, κακολογεῖ. Κατὰ χεῖρα, ἕτοιμα, εὐχερῆ, ἢ ὁ τῶν πρὸς χεῖρα, καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης. Καταχείρως, εὐκόλως. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἐδέξαντο, λέγει. οἱ κατὰ χειρῶν. Καταχειροτονία, εἶδος ἦν ἀθηναίοις κατὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν, προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι. οἱ δ' ἂν ἐκ καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. ἔστι δὲ πολλάκις τοὔνομα, παρὰ τῷ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. διεξῆλθε δὲ περὶ τῆς καταχειροτονίας, καὶ Θεόφραστος ἐν δ' τῶν νόμων. Κατάχει θύλακον ἐν τῷ χαλκείῳ. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα λαμπρότερος γένηται. Καταχή, καταχάσμησις, κατάγελως.

Καταχήνων, καταγελάσων, μυκτηρίσων, ἐξουθενίσων, καὶ ὑπὸ Πεισιστράτου καλαμία ἐμφερὴς ζῶον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον, ὅσοια τὰ πρὸς βασκανίαν. Κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, ἀττικῶν ἐστιν. ὡς καὶ τὸ τὰ κατὰ γῆς ὁ θεὸς οὐκ ἀγνοεῖ. χρῆσις δὲ συντάξεως πλεῖστον ἄλλοις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. τὸ δὲ πῆξαι κατὰ γῆς τὰς ὄψεις, ὡς οἷα μελετῶντα ἐμβριθῶς, διὰ χαλινοῦ μὲν καὶ ἐκεῖθεν ὑπολάμενον. Κατάχθεντος, ὁ λιπαρὸς, ὁ τρόφιμος. Καταχθόνιος, κατὰ γῆς, ὁ ἅλως. Καταχλευάζω σε. γενικῇ δὲ, καταχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ πάντολες. Καταχειροψηφισάμενος, καταπτύσας. Κατάχρεως, ὑπαρκῶν εἰς μαρτυρίαν.

Καταχρᾶται, κακῶς χρῆται. Καταχρῆσθαι, ἀρκεῖσθαι. Κατάχρησίς ἐστι, λέξις μετενηνεγμένη ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ κυρίως ὀνομασθέντος ἐφ' ἕτερον ἀκατονόμαστον. ἐκ ἔθους συνηθείας λεγομένη, καὶ μὴ ὂν κυρίως, ὡς γόνυ καλάμου, καὶ ὀφθαλμὸς ἀμπέλου, καὶ χεῖλος κεραμίου, καὶ τράχηλος. κυρίως γὰρ ταῦτα ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται. ἢ πάλιν, ἀνδριὰς κυρίως μὲν ἀνδρὸς ἀπεικόνισμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ γυναικός. ἢ πάλιν, ὅταν τις ἐν ποταμῷ ἰχθύας ἀγρεύοντα, ἁλιέα εἴπῃ. κυρίως δὲ ἁλιεὺς, ὁ ἐπὶ τῆς θαλάσσης λέγεται. ἅλς γὰρ, ἡ θάλασσα. ὁμοίως καὶ τὸ ψηφίζειν, κυρίως μὲν τὸ ταῖς ψήφοις ἀριθμεῖν. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ δακτύλοις. διαφέρει δὲ τῆς μεταφορᾶς ἡ κατάχρησις ὅτι ἡ μὲν μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ κατονομαζομένου ἐπὶ κατονομαζόμενον λέγεται. ἡ δὲ κατάχρησις, ἀπὸ κατονομαζομένου ἐπὶ ἀκατονόμαστον. Καταχρώσουσι, καταλιθώσουσι. Καταχρῶμαι τὰς λέξεις, ἀττικοὶ τῇ λέξει. Κατάχυσις, ἀήρ. Καταχύματα, τὰ καταχεόμενα ὕδατα ἐπὶ τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ὤμων. Κατάχυσμα, ζωμὸν, παρὰ τὸ χεῖσθαι. ἀντὶ δὲ μάζης λελαμμένον. ἄλλως, οὐδὲν πλέον, ἢ κατάχυσμα, ὥς τι ἀπὸ φύτη, καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι. Καταχύσματα σύγκειται ἀπὸ φοινίκων, καλλίβων, τραγαλίων, ἰσχάδων, καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. κυρίως δὲ ἐλέγετο, ὅταν δούλους ἠγόραζον. ἔφερον γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἑστίαν, καὶ καθίζοντες, κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχεον κόλλυβα, καὶ ἰσχάδας, καὶ φοίνικας, καὶ τραγάλια ἄλλα, καὶ τραγήματα, καὶ οἱ σύνδουλοι ταῦτα ἥρπαζον. ἔλεγον οὖν ταῦτα καταχύσματα. Κατὰ χώραν μένειν, Ἀριστοφάνης οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς, οὐκ ἐπὶ τούτου μενεῖς, καὶ ἡσυχίαν χήσεις ἐν ἑαυτῷ. Καταψαίρουσι, κινοῦνται. Καταψεφεῖ, κατασκοτίζει. ψεφὰς γὰρ τὸ σκότος, παρὰ τὸ ψεφάδθαι τὸ μεταμελεῖσθαι, καὶ οἷον σκότος περιτίθεναι τοῖς λεγομένοις τὸ καταψεφεῖν. ἰστέον ὅτι δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτω λέγουσιν. Καταψηφίζεσθαι, κατακρίνεσθαι.

Καταψηφίζομαί σου ζημίαν, καταψηφίζεσθαι, κατακρίνει.

Καταψήσας, τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. Καταψήχων, ὁ ἠρέμα κολακεύων καὶ θεραπεύων. Καταψήχων, κολακεύων, ἀσυχῶ τρίβων. Καταφιλιάζεσθαι, φίλον γενέσθαι. Καταψήχω, τρίβω, καὶ ὁμαλίζω. Καταψῶν, καταπραΰνων, ὥσπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζομεν. Κατεάγεναι ἢ κατεαγῆναι, οὐδὲ κατεᾶξαι, βάρβαρον γάρ. κατέαγα τῆς κεφαλῆς, ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ τὴν κεφαλὴν, ἤγουν κατὰ τῆς κεφαλῆς τὰς πληγὰς ἐδεξάμην. Λουκιανὸς, κατέαγα τοῦ κρανίου.

Κατεάγη καὶ κατεαγότα, κεκλασμένα. Κατεαγότος, ἔχει δῆμα ἄγω, τὸ κλῶ, παρακείμενος ἔαγα, ὁ μέσος ἦγα. καὶ ἐν διαλύσει ἔαγα, ὅθεν μετοχὴ ὁ ἐαγὼς, καὶ τὰ ἐξ οὗτος κατεαγὼς ὁμοίως ἑλληνικῶς ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ μέσος τοῦ κρανίου.

Κατεαγὼς, κατεκλάσθη. Κατεάξω, κατεκλάσθη, κατεβάλλετο, ἐτίθετο. Κατέαξαν, κατέκλασαν. Κατεάσας, κατακοιμήσας. Κατέβαινεν ὑπερῷα, κατώτερον ἐφαίνετο, ἀντὶ τοῦ ὑπερῴων, κατὰ ἀντίπλευσιν. Κατέβαινε, κατέβλαψεν. Καταβασκάνιον, κατασκώμματα. Κατέβαψεν, κατέλαβεν. Καταβίβασε, εἰσῆλθεν. Καταβοᾷ, κατηγορεῖ, μέμφεται. Καταβρόχθισεν, κατέπιεν. Καταβρωμᾶτο, ἐμελαίνετο. Κατεγγυᾶν, παραδιδόναι. Κατεγήρασεν, ἐχρονοτρίβησεν. Κατ' ἔγκλησιν, κατὰ μέμψιν, κατὰ πταῖσμα. Κατεδήλησεν, κατεφλυάρει, κατεγέλα, ἐλοιδόρει, ἔβαλλε. Κατεγκωνῶν, ἐπιγόμενος. Κατεσπαρμένον, πολλαῖς γλώσσαις μεμιγμένον. Κατέσπευσεν. ἀντὶ τοῦ κατέσπευσεν ἑαυτῷ. κατέσπευσεν δὲ ἐπὶ καταγνώσεως, γενικῇ.

Κατεσπασμένος, κατακεκριμένος. Κατεσπουδᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ παραμένοντος εἶναι καὶ μαλακοῦ, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν.

Κατ' ἐγὼ ἐξηγήσομαι, ἀντὶ τοῦ ἔπειτα ἐγὼ μετὰ ταῦτα ἐξηγήσομαι ἐπὶ τῶν ψαλλομένων. Κατεγοήτευσεν, ἠπάτησεν, κατεμαγεύσεν. Κατέγραψεν, κατέξυσεν. Κατεγυμνάσατο, ἐπὶ γυμνασίαν ἀνάλωσεν. Κατεδάσατο, κατεκόψατο.

Κατέδαπτε, κατήσθιε μετὰ σπαραγμοῦ. Κατεδάρθαι, καταδαρθῆναι. Κατεδάρθε, ἐκαθεύδησεν, ὕπνωσεν.

Κατ' ἐδάφους, ἐπὶ γῆς. Κατεδέδισαν, κατέπαυσαν, ἐφοβήθησαν. Κατέδεε, ἐδέησε. Κατέδεσαν, κατέβρωσαν, κατέφαγον. καὶ ὅτι μὲν ἀθρόως διωκέσθαι καὶ τρυφᾶν, ὅτι δὲ τὸ ἀσωτῶς εἶναι. Κατεδηδεσμένον, καταβεβρωμένον. Κατεδήδοκεν, καταβέβρωκεν. Κατεδηδοκώς. ἔδω, τὸ ἐσθίω, καὶ ἐδέω ἐδῶ, μέλλων ἐδέσω, ὁ παρακείμενος ἔδεκα, καὶ ἀττικῶς ἐδήδοκα, καὶ ἡ μετοχὴ ἐδηδοκώς, καὶ καταδεδοκώς. Καταδημαγωγήσας, κατεστρατήγησεν, καὶ ἦρξε τοῦ δήμου. Κατεδόμενον, κατεσθιόμενον.

Κατέδεσαι, κατεδέσομαι, κατέχομαι. Κατεδαπανήσατε, κατέκοψεν, κατέλιπον. Κατεδικάσθην, ἀντὶ τοῦ κατεκρίθην. Κατεδικάσαντο, κατεψηφίσαντο. Κατεδούλωσαν, ἐδουλώσαντο. Κατέδραμον, ἐπέδραμον, ἐπόρθησαν. Κατεδύθησαν, κατεπόθησαν, κατέδυσαν. Κατέδυσε, κατεπόντισε, κατεβύθισε. Κατεδύθη, κατεβυθίσθη. Κατεθέμεθα, ἐτίθεμεν, ἐσύρουσιν ὥσπερ ζωμὸν ἐπροφήσαντο τὸ γάλα. Κατέθεε, κατέτρεχε.

Κατέθεον, ἐξεπόρθουν, ἐλῄζοντο. Κατέθηκαν, ἐπέθηκαν.

Κατεθαύμασαν, ἐθαύμαζον. Κατέθορε, κατεπήδησεν.

Κατεθύοντο, κατεκλίθησαν. Κατέθεψαν, περιέπλευσαν.

Κατείβειν, διαφθείρειν, κατείβει. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ κατέβαινεν. Κατειβόμενον, διαφθειρόμενον, καταρρέον. Κατεῖπεν μέσος παρακείμενος οὕτως, εἴπω τὸ εὑρίσκομαι, ὁ μέλλων εἴσω, ὁ παρακείμενος εἶκα, ὁ μέσος οἶκα εἶπον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ εἶπε καὶ εἶπεν, ὡς ὑπερσυντέλικον κατ' ἔκτασιν ἀττικήν. Κατειλῆς, ἐπιεικής.

Κατειλήφει, τὸ νεφελῶδες καὶ αἰτιολογικόν. Κατεῖλε, κατεῖλεν, ἐπείσιλλον. Κατείλη, τὰ ἰσοῦρθα οἰκήματα ἐρυθραῖοι. Κατειλεῖν, κατέχειν, καταβαλεῖν. Κατειλημμένον, συγχυθέντος, καταβληθέντος. Κατειλημμένον, κατεχόμενον.

ρὸς. Κατὰ χολὴν, ἀντὶ τοῦ μόλις, ἢ ἀφορμή. Καταχομένη ἡ [illegible] παρ' Ὁμήρῳ, ἀντίκειται πρὸς τὸ ἀνασχομένη, ὃ δηλοῖ τὸ ἀνατείνουσα. εἴη δ' ἂν καταχέσθαι [illegible], τὸ προκαλύψασθαι τὴν παρειὰν, κατὰ τὴν [illegible] ἐν ὀδυσσείᾳ [illegible] ἄντα παρειάων λιπαρὰ κρήδεμνα. ἐπεὶ ὥσπερ τὸ ἀνασχεῖν ἥλιον ἀντίκειται πρὸς τὸ καταχεῖν, οὕτω καὶ ἀνασχέσθαι [illegible], ἐπὶ ἀνακαλύψαι καὶ οἷον ἀναλάμψαι πρόσωπον, [illegible] πρὸς τὸ καταχέσθαι, ἤγουν ὑπὸ [illegible]. Καταχῶμεν, οὐ καταχῶμεν, [illegible] μονοσύλλαβος [illegible] ἔχον τὴν μετοχὴν εἰς τὸ ὀξύτονον, [illegible] φυλάττει, βῶ, ἀναβῶ, [illegible]. εἰ δὲ μὴ εἰς τὸ ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχὴν, μεθαπίπτει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, οἷον χῶ κατάχω, καὶ κατάχωμεν καὶ προχῶμεν. [illegible] Κατὰ τὸ ζὸν, κατὰ κόσμον. Κατὰ ταυτὸν, ἀντὶ τοῦ ἅμα. Κατ' αὐτὸ, οἷον ὁμοιοῦσιν. Καταταχῆσαι, προφθάσαι. Καταταχήσων, [illegible] ταχὺ περιβαλών. Καταταχούμενος, [illegible]. Καταπλήσσειν, θαυμάζειν, [illegible]. Κατατείνουσαν, μακρότερον παρέχουσαν.

Κατατέλεια, παρὰ Ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα, καὶ τὰ [illegible] τῶν ἀρχαίων, καὶ τὸ [illegible] τάγμα. Κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

Κατατεμὼν τὰς [illegible] [illegible]. Κατατάσσω, τὸ καταλέγω, καὶ καταριθμῶ, καὶ ἐγγράφω. οἷον τὰς ἀγαθοὺς φίλους δὲ κατατάττω. Κατατάττομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἐν τάξει γίνομαι. [illegible] Κατατεθνηκὼς, [illegible]. Κατατείνει, [illegible] [illegible]. Κατατομὴ, [illegible] κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ. Φιλόχορος δὲ ἐν ϛ', [illegible] [illegible] [illegible]. Κατατεθεῖσα, [illegible] [illegible] [illegible].

Κατατεθεῖσθαι, ἐμπλῆσαι. Κατατεθῆναι, [illegible].

Κατατεθέν, κατὰ τὸ [illegible], κατὰ τὴν τάξιν, ἢ κατὰ τὸ [illegible]. Κατατρέχειν, [illegible]. Κατὰ τὸ καρτερὸν, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς καὶ καρτερῶς. Κατατρέχει, ἐπὶ [illegible], γυναικί. [illegible] Κατατρεχόντων, [illegible]. Κατατρίψαι, καταδαπανῆσαι, χονεῦσαι. Κατατροπὴν, κάτοπιν. [illegible] Κατατροφὴ, καταφυγή. Κατατρυφῶ, [illegible]. Κατατρύχειν, [illegible].

Κατατρύχω λέγεις καὶ [illegible] [illegible].

ρᾶ, καὶ φθείρω. Θεόκριτος, τίς σε κατατρύχει. Κατατρύχομαι, καταπονοῦμαι. Κατατάττομαι παθητικῶς, τὸ ἐν τάξει γίνομαι. [illegible] καὶ τὸ διατάττομαι. Κατατυχεῖν, ἐπιτυχεῖν. Καταυαίνω, καταυαίνει, [illegible] ξηραίνει. [illegible] τὸ ξηραίνω, [illegible] καταυαίνει δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρύνει. Καταυγάσας, φωτίσας. Καταυλεῖν, [illegible]. Καταυλούμενοι, [illegible] χλευαζόμενοι. Καταῦσαι, καταυλῆσαι, καταλῦσαι. Καταυσὲς, [illegible].

Κατ' αὐτὸν, ὅμοιον αὐτῷ. Καταυχμεῖν, ἐπὶ δὲ τὸ [illegible] τῆς [illegible] τοὺς πολεμίους.

Καταφάγα, [illegible]. Καταφαγεῖν, [illegible] παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, [illegible] τοῖς ἄλλοις [illegible] [illegible] καὶ τὸ ἰμφαγεῖν. Καταφανὴς, ὁ ἀποφανὴς, ἐν τῷ ἀξίωμα.

Κατὰ φάλαγγα, κατὰ [illegible]. Καταφέρω, [illegible]. Κατάφασις, [illegible] κατηγορία περὶ [illegible] λεγόμενα. [illegible] [illegible] Σωκράτης φιλόσοφος [illegible] [illegible]. οἷον Σωκράτης φιλόσοφός ἐστι, [illegible]. Κατάφασις, [illegible] συγκατάθεσις.

Καταφάσκει, [illegible]. Καταφαυλίζω, [illegible]. Καταφατικὴ, [illegible] [illegible]. Καταφέρω, [illegible] κατηγορία, ὁ κατηγορία. Καταφερὴς, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀφροδίσια [illegible] [illegible] χειμῶνα.

Καταφθίσαι, [illegible]. Καταφθορὰ, ἡ [illegible] ἀπώλεια. διαφθορὰ δὲ, ὅταν ἄλλη οὐσία [illegible] γίνεται. ὥσπερ τὸ σῶμα ὑπὸ σκωλήκων. Καταφιλοσοφήσαντος, [illegible]. Καταφλάσαι, [illegible]. Καταφλυαρῶ, [illegible]. Καταφοιτῶ, [illegible]. Καταφορεῖν, [illegible]. Καταφορικὸς, σφοδρός. Καταφράζεσθαι, ἀντὶ τοῦ φράζεσθαι καὶ σκοπεῖν. Ἡσίοδος, [illegible]. Κατάφρακτος, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, ἐκ τοῦ φράττω. Καταφρακτοὺς [illegible], [illegible]. Καταφρονῶ, κατὰ [illegible]. Καταφρονήσαι, [illegible] [illegible] Ἱπποκράτει. Καταφρονῶν, καταβουλευόμενος. Καταφρονεῖν, ὑπερφρονεῖν, ἤγουν τὴν ἀφροσύνην. Καταφρονῶ, ὀλιγωρῶ, [illegible], ὑπερορῶ. [illegible] Καταφρενὸς, [illegible]. Καταφρύζει, [illegible]. Καταφρυγεῖς, [illegible].

καταφρύγει, [illegible]. Καταφρόνησις, [illegible]. Καταφυγὴν, γυναικῶν. Καταφυλαδὸν, κατὰ φῦλα. Καταφύξασα, [illegible]. Καταφύσσει, [illegible] [illegible]. Κατάφυτος, [illegible]. Καταφωρᾶν, [illegible]. Καταφωρᾶν, [illegible]. Κατάφωρον, [illegible], φανερὸν, ὑπόπτευον, ἢ καταφανῆ γενόμενον.

Κατάφωρος, φανερός. Καταχαλᾶ, καταβραχῦ. Κατάχαλκος [illegible], ἢ κατάχαλκος ἀνὴρ, [illegible] χαλκοῦ, ἢ [illegible]

μένος. Καταπετῶ καὶ καταπαύω, αἰτιατικῇ. Καταπεσὼς, πεσὼν κάτω. ἄλλως τὸ ἀπειθὲς τῶν ἵππων, καὶ οὐ δύναμαι καταπεσὼν τὶς ἐξεγειρόμενος. Καταπεριλεῖν, καταφρονεῖν, ἐκ τοῦ πέρδω, τὸ βδέω. Καταπλέουσι, ἀντὶ τοῦ πληρώσω, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Καταπίνω ἐν ἐργαζεσθαι τέλει. Καταπειρατηρία, τόπους βαθεῖς παραλέγουσι, καὶ ἡ λεγομένη βολίς. Καταπειρόντων, καταδέσαντων. Κατὰ πέλλας, κατὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα. Καταπελταστεύοντες, κατακοντίζοντες καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μοχλοῦ, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ πέμπουσιν. ἢ καταφραγμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ, μὴ ἔχουσα ἰμάντα. Καταπεπταμένα, καθειμένα. Κατάπεμπτον λέγεται κυρίως, ἐκ τῶν ἐπουρανίων εἰς κόσμον. οἷον τὸ θεῖον ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, κατέπεμψε τοῦ δεῖνος τὴν ψυχήν. Συνέσιος εἰμὶ δ' ἂν τὴν θεοειδῆ ψυχὴν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο καταπεμφθῆναι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Κατάπεμπτον λέγεται, καὶ τὰ ἔγγραφα προστάγματα πέμπειν τοῖς ὑπηκόοις, τοῖς ὑπὸ χεῖρα, καὶ μακρὰν οὖσι, καὶ ἀπολαμβάνουσι, δοτικῇ συντάσσεται. Καταπέπωκα, κατέῤῥωκα. Καταπεπολτωμένα, καταπεπαχυμένα. Καταπεπληγὼς, καταπεπληχώς.

Κατάπηροι, καθαπτόμενοι. Καταπτήξω, ἀπὸ τοῦ πτήσσω, τὸ μετὰ φόβου κύπτω. καὶ ἀπὸ τοῦ πτάω, γινομένου τοῦ ω μεγάλου εἰς η εἰς παρακείμενον, ἀποβολῇ τοῦ κ. Καταπτηχὼς δὲ λέγεται τὶς ὑπὸ λιμοῦ ὁ τὰς σάρκας κεκλασμένος, καὶ ῥυσσὸς. Καταπίπλωκεν, ἐπίωσε. Κατάπιε, ἀνάπιε. Καταπιφανσκόμενον, διαλοιδοροῦν. Καταπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ κλιθῆναι. Καταπέψαι, καταδαπανῆσαι, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ περιπεττομένων σιτίων. Καταπτώς, ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. Καταπίπτει, καταρρίπτει, καταβάλλει. Καταπεφρόνηκα, εἰς τὰς φρονήσεις ἐπαλλαξάμην, εἰς τὴν πάλλησιν καταλελοιπότα. Καταπέψαι, κατεργάσασθαι, ὃ ἐν αὐτῷ κατασχεῖν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πεσσομένων σιτίων. Καταπέψῃ, μετωνυμικῶς ἀπὸ τῶν σιτίων τῶν μετὰ βρῶσιν ἱκανῶς κατασχεθέντων ἕως ἄχρι καὶ πέψεως. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ πέπτω, συνηγμένου ἐν αὐτῷ. ἔστι καὶ πέπτω. διαφέρεται γάρ. Καταπέψει, πέπτω ἐνεργῶς ἀπὸ πεσσοῦ, πέσσω δὲ κατ' ἀμφότερα παρατατικὸς καὶ ἐκ τοῦ, πέψω μέλλων ἐνεργητικὸς, ἀπὸ τοῦ πέπτω ἀόριστος, πέψαιμι, εις, ει, τὸ εὐκτικόν. Καταπῆραι, τὰ πεπτωκότα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. Καταπεπλήξεσθαι τοῦ ἅρματος, καθ' ἵππων ἐλάσθαι χαμᾶζε φησὶν Ὅμηρος.

Καταπαμμιάσεις, καταβλάψεις. Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου.

Κατάπιε, κατάπινε. Καταπειμπλάσθαι, καταμαίνεσθαι κατὰ Πίνδαρον. Κατάπιστα, λεπτά. Καταπληγέντα, θαυμάζοντα. Καταπλακὼν, καταπλήξας διαμαρτών. Καταπλαστὸν, τὸ φαρμάκων τὰ μὲν ἐστὶ καταπλαστὰ, τὰ δὲ χριστὰ, τὰ δὲ ποτά. τινὲς δὲ προσπαροξύνουσι, κατάπλασμα λέγοντες. ἔστιν οὖν πλαστὸν, τὸ πλασσόμενον. πλαστὸν, τὸ πλαττόμενον, ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται. καὶ πιστὸν, τὸ πινόμενον. Καταπλεκεῖσι, συνδεθεῖσι, περιπεπλεγμένοις. Κατάπληξ, καταπεπληγώς. Καταπλάσαι, μολῦναι. Καταπληγέντα, καταπεπληχότα. Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Καταπλήξις ἐστὶ φόβος ἐκ μεγάλης φαντασίας. Καταπλευμάτωσε, τὸ βῆμα κατάπλευμα λέγουσι, τὸ οὖν καταβῆναι μετάγοντες ἀπὸ τῶν πλεομένων καὶ τοῖς ναυσὶ καταπλεόντων οὕτως φασὶ καταπλευματῶσαι. Καταπλήσσει, καταταράσσει, φοβίζει, κατανοεῖ. Καταπλήττομαι, τὸ φοβοῦμαι. Κατάπλους, ὁ εἰς τὸν λιμένα εἴσπλους, ἀνάπλους τὸ ἀνάπαλιν, εἰς τοῦ βελτίονος ὕδατος ὑποφερομένου. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς λέγει εἰς τροίην ἀναβάμεναι, ἤγουν ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ ἀνάβασιν. ὅτι δὲ καὶ τὸ τὴν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον, κατάλυσιν λέγεται, δῆλον παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἀττικίζουσι. λέγεται δὲ αὐτὸ κατὰ ἐκ μεταφορᾶς, ἐπειδὴ εἰς λιμένα καὶ ἐκείνοις ἡ πατρὶς ὑποδέχεται κινδυνεύουσι φυλάσσειν. Κατὰ πόλλας, πάντα, κατὰ τάξιν. Καταποθῶ, καταναλώσω. Καταπολεμῶ, τὸ καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὑπὲρ χρείαν ἐμφορούμενος, γενικῇ συντάσσεται. λέγεται δὲ ὥσπερ τὸ χέω, καὶ καταχέω, καὶ ἀναλίσκω, καὶ καταναλίσκω. Καταπολεμῶ, νικῶ. Καταπονουμένους, πιεζομένους. Καταποντίζω, καταλύω, βυθίζω, κλύζω. Καταποντωθῆναι, κινδυνεῦσαι. Καταποντωθῆναι, ἀντὶ τοῦ καταποντισθῆναι, τῶν ἀττικῶν διὰ τὸ ω. Καταπραϋνθέντων, ἱκανῶς τυχόντων τῶν φυγάδων. Κατὰ πορθμὸν, στενὴν θάλασσαν. Καταπόσθην, πλευσάσης. Καταπότας, λάρυγξ. Καταπραεῖς, καταφρονεῖς. Καταπραΰνοντες, ὑμνοποιήσαντες, σιωπήσαντες. Καταπρεμνισμένος, καταλελυμένος. Καταπρηνὴς, κατὰ πρόσωπον ἐπὶ στόμα καταφερής. Καταπροΐεσθαι, ἀντὶ τοῦ καταπροδοῦναι, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἷμαι, ὁ ἀόριστος εἵμην, ὁ μέσος δεύτερος εἵμην, τὸ ἀπαρέμφατον ἕσθαι καὶ προέσθαι καὶ καταπροέσθαι. Καταπροδῶ, καταπροδώσω, ἐκδόσαντος κύρου, ἔστι καταπροδοῦναι. Καταπροΐεσθαι, καταπροδοῦναι.

Καταπροΐξεσθαι, καταφρονήσειν, καταπροδώσειν. καὶ καταπροίξῃ, τουτέστιν οὐ μὴ καταφρονήσεις. Καταπροίξεσθαι, οὐκ ὀρθῶς διαιροῦσι, δέον καταπροΐξεσθαι. Κατὰ προῖκα, κατὰ πρεσβυγενείαν, ὥσπερ τὸ κατὰ δαίμονα. Καταπροΐξασθαι, ἐκ τοῦ ἵκω, τὸ ἔρχομαι, μέλλων ἵξω, ὁ μέσος ἀόριστος ἱξάμην ἱξω ἱξαι, ἱξασθαι καὶ προΐξασθαι καὶ καταπροΐξασθαι. Καταπροΐξάμενος, καταφρονήσας, καὶ οὐκ εὐλαβηθείς. προῖκα δὲ τὸ δωρεάν. Καταπροΐξεις, καταφρονήσεις, ἢ δωρεὰν γελάσεις. Καταπροΐξασθαι, ἤγουν καταπροχθέντα, καὶ καταφρονήσαι. Καταπροΐξεσθαι, ἀντὶ τοῦ προῖκα ποιήσειν ἴσως λέγουσι. Καταπροίξῃ μου, καταφρονήσεις, παρὰ τὸ προῖκα δωρεὰν ἐπιχαίρει μοι, καταγελάσεις μου χωρὶς ζημίας. προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν, καὶ ἀπραχοῦ, οὔτοι μὰ τοὺς θεοὺς οὐ καταπροΐξῃ λέγοντος ταυτί. ἢ πρὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ παραπροϊκνεῖσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι, ὅ ἐστι δωρεὰν ἔνια λαβεῖν. οὐ γὰρ δὴ ἐμέγε ὧδε λωβησάμενος καταπροΐξεται. Ἀρχίλοχος. οὐδ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται, καὶ ἀραχοῦ προτείνω χεῖρα, καὶ προΐεσθαι. Κατὰ πρόκλησιν, κατὰ χόλον, κατὰ προσωπολογίαν. Κατὰ πρόσκλησιν, καθ' ἐτεροβαρῆ, ὃ ἐτερομερῆ. Κατὰ προτμησίν, κατὰ τὸν ὀμφαλόν.

Κατὰ πρωτῆρας, ἀλιευτικὸν ὄνομα οἱ πρωτῆρες παρὰ λακεδαιμονίοις. Καταπταίσμενος, οὐ καταπταίσας. Καταπτήξω πρὸς γῆν, τὸ διὰ δέος κατακύψαι, ὡς καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν περὶ σφενδόνην κεφαλήν. Καταπτήσσει, δειλιᾷ, φοβεῖται, συστέλλεται. Καταπτήσσειν, συστέλλεσθαι ἐκ δέους καταπτήξαντες, καὶ τὸ λαχεῖν. Ὅμηρος τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην. Καταπτύω, ἀφηγητικῶς γράφεται. καὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται. Καταπτύουσιν ἀλλοτρίας, καὶ καταπτύονται, ἐμπτύονται, οὐδεὶς τῶν δοκίμων. Καταπύγονος, ἐκπόρνος, ἀσελγής. Καταπυγοσύνη, τουτέστιν ἡ μαλακία.

Καταπυγωνέστερον, μαλακώτερον, πορνικώτερον. Κατὰ πυγῶ, κατασελγαίνω. Καταπυγὸς, ὁ μέσος δάκτυλος, ὁ καταφερής. Κατὰ πύσιν, ναῦται διά τινος κατὰ πύσιν ἐγχύνουσι. κατὰ πύσιν, κατὰ φήμην. Κατὰ πύλιν, κατὰ πύλιν. Καταπτώσσει, φοβεῖται, δειλιᾷ, ταπεινοῦται.

Καταπτώσσον, εὐτελὲς, μισητόν. Καταπώσαι, εἰσπλεῦσαι, καταπλεῖσαι. Καταπωλεῖται, ἐρωτᾶται. Κατὰ ῥάβδον ἔφασαν, κατέῤῥαψ ὥδευσιν, ἢ κατὰ στίχον διελθεῖν. Καταῤῥάψαι

σιν, ἤγουν καταλιπεῖν τὴν τάξιν. βούλομαι καὶ μᾶλλον καθεύδειν, ἤγουν συνάψαι. Καταλύω βίον, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω. καταλύει τὴν τυραννίδα, καὶ καταλύει ἐν πανδοχείῳ. Καταμαλκίοντα, κατάψυχρον ὄντα. Καταμαλάττω καὶ καταμαλθάσσω, αἰτιατικῇ. Καταμαλθάσσων, καταπραΰνων.

Καὶ ἁμαξιτὸν, τὴν κατημαξευμένην ὁδὸν, καθ' ἣν αἱ ἅμαξαι διέρχονται. Καταμάρψαι, καταλαβεῖν. Καταμελλῶν, γενικῇ, ἤγουν καταφρονῶν. Καταμεῖναι, καταβαλεῖν, ἢ τὸ ἀρξάμενον, οὐχὶ λῆγον, ἢ τὰ ἑψόμενα λάχανα ἐκπίνουσι. Καταμεμονωμένος, ἀποτάξαι κατὰ μέρος. Καταμέμφομαι, γενικῇ συντάσσεται. οἷον καταμέμφομαί σου, ὅτι κατὰ σοῦ μέμφομαι. ὅταν ἔχῃ ἡ κατὰ πρόθεσις μείζονα ἔμφασιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Στάσιος καθεζομένη γοῦν ἐπ' ἀμφιθαλοῦς καθέδρας, οὐ πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀκαιρίαν τῆς συμφορᾶς. Καταμηλῶσαι, λέγεται τὸ μήλην καθιέναι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμὸν ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν. Καταμηλῶν, μηλοῦσι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ, τὸ μήλην καθιέναι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία εἰς ἐπὶ τῶν τὰ ἄλλα πεπραγματευμένων. λέγεται δὲ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βαλανεῖον, ὅταν πνίγηται κινούμενον. Καταμηρυκᾶν, ἀνεμεῖν τὰ μηρυκασθέντα. Καταμισθαρνῶν, ἐπὶ ἐλαφρῶν, ἐπὶ ταχέως. Καταμιγῆναι, καθάπαξ. Καταμήνυτος, ἐκθύρανσιν, ἐπιστολή. ὃν γὰρ τὸ σημεῖον, ᾧ ἐπιστάμεθα. καὶ ἀμητὸν, οἱ θερισταί. Καταμινύθει, καταχρώμενοι, χαλῶν.

Καταμογγὸς, παρακμὴ σώματος. Καταμηνὶ, κατανιθίω, μηνὶ γὰρ, τὸ ἐσθίειν. Κατὰ μικρὸν, κατὰ βραχύ. Καταμισθοφορῆσαι, εἰς μισθὸν ἀναλῶσαι, μισθὸν διδόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς δικαστηρίοις τὸ θεωρικὸν, καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν. Κατὰ μόνας, ἀντὶ τοῦ λεπτῶς, τεχνικῶς. ὁ ῥήτωρ, κατὰ μόνας τὰ πράγματα ἐκλογιζόμενος. Κατὰ μόθον, κατὰ τὸν πόλεμον. Κατὰ μοῖραν, κατὰ τὸ πρέπον, κατὰ τρόπον, κατὰ καιρὸν, ἢ νόμον. Κατὰ μοῖραν εἶπεν, πρέπει προσηκόντως. Καταμόνας, τὰς μισθώσεις τῶν ἐργατῶν εἰς χρόνον. Καταμονὰς, ἐπίρρημα τοπικόν. οἱ δὲ λέγουσι, μοναδικόν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ μόνος.

Καταμόνας, ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως. Καταμόσαι, κλώσαι. Κατάμυθος, καταδεδεμένον, καταμῦσαι ἡμῖν ἐπ' ὀλίγον οὐκ ἐφιᾶσι. Καταμφωτὶ, αἰδοῖ ἐκεῖ οὕτω καλοῦνται.

Καταμωκᾶσθαι, καταγελᾶν. Καταμωκώμενος, χλευαζόμενος. Καταμώσας, καθεὶς ἕνεκα τοῦ ζητῆσαι. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ματεύειν, ὥσπερ καὶ τὸ κατεπτυχευμένος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καταναῖ, κατὰ ναῦν. Καταναυμαχῆσαι, καταπαλαῖσαι. Κατανέμων, καταμερίζων. Κατὰ ναῦν, κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἐκ τῆς παροιμίας, κατὰ ναῦν τὰ ἔρματα. Καταναθῆναι, ἤγουν ἀναθεῖναι, ἐλαύνεται, πλανᾶται. ἐκ τοῦ ἄνω, τὸ ἀνεῖναι. Καταναισιμοῦσθαι, καταναλίσκεσθαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατανάκη, ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνη. εἴρηται, ἢ παρὰ τὸ καταχεῖσθαι ἐπὶ παντὶ, ἢ ἀπὸ τοῦ καταπαυθῆναι ὀξέα, διὰ τὴν ἀσέλγειαν αὐτῆς. Καταναυκιᾶσθαι, καυχᾶσθαι ἢ καυχᾶται. Καταναλώσαιμι, ἐσθίων, δαπανῶν. Καταναξαντος, εἰς τὸν πρὶν ἀναχωρήσαντος. Καταναμαθεῖσαι, καταληφθεῖσαι. Κατανενυγμένα, ἀμυχὰς ἔχοντα. Κατανενοηκότα, κατανοοῦντα, διανοοῦντα. Κατανεῦσαι τῇ κεφαλῇ τὸν Δία, μέγιστον ἦν τέκμαρ, ὅτι τέλος πράξειν. διὸ καί φησιν ἐκεῖνος, ὅτι οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν, οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεφαλῇ κατανεύσω. ὁ δὲ λόγος εἰκότως ἐν δόξῃ προσώπῳ μεγάλην ὑποσχομένῳ. εἰ γὰρ οὐ προσήκει ὁ λόγος ἅπας, τρεῖς ὄντων, διὰ τὸ ὡς οὐ ποιεῖ τὸ ὑποσχόμενον, ἐπειδὴ ἐς μεγαλειότητα ἀλαζονείας. ἀπατηλὸς μὲν οὖν ἐξ ἀνάγκης ἔσται τοῖς ἐπιλέγειν ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως, ὧν οὐδὲ παλινάγρετος, ὁ δηλῶν ἐκ μεγαλειότητος ἀναληπτὸς ὑπερήμερος ὤν. λέγεται δὲ καὶ ἀναγκαῖον ἶσαι, ἤγουν ὁπηλίκαν μέγα ἐστὶ τὸ ὑποσχόμενον, καὶ μὴ τελεσθῆναι ἀδύνατον τῶν δὲ λοιπῶν αὐτῶν, εἰκὸς ταῦτα πάντα πρεῖναι. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος, δεῖν εἶναι τοὺς εὖ γεγονότας ἐμμένειν ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἐφ' αἷς κατανεύσωσι. τίμιον γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ οὔτε τὴν αὐτῆς διὰ κατάνευσιν ἀπατηλὴν, οὔτε τοὺς λόγους ψεύδεσθαι, οἷς τῶν βασιλικῶν λογισμῶν ἡ φύσις καθυπουργεῖ. Κατανεῦσαι, αἰνίξαι. Κατανεφρακῶσαι, κατακαῦσαι, καυτηριάσαι. Κατανήχεται ἐπωνυμὸν ἔστιν, ὃ ἱδρύσατο Ἀθήνησιν, ὁ τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς ῥυπαινόμενα ἀποπλύνειν. Κατανίψαι, καταφθείρεσθαι, καταχρηματίζεσθαι. Κατανύσσεσθαι, κατανύσσων, καὶ ὁ ἀνύσσων κατανύσσει μοι συνεῖσαν. Κατανομισμένος, νομίσματα ἐγχαραχθεὶς. Κατανοοῦντα, καταβλέποντα. Κατὰ νοῦν, κατ' ἐπιθυμίαν, οἷον ἐκείνων ὅπερ γένοιτ', κατὰ νοῦν αὐτῶν γενέσθαι. Κατάντα, καταφερῆ. Κατάντης, ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν. Κατάντης, ἔχει τὸ ἐναντίον ἀνάντης, ὥσπερ κατωφερὴς καὶ ἀνωφερὴς, ὁδὸς κατάντης, ἤγουν κατωφερής. καὶ ἀνάντης ὁδὸς, ἤγουν ἀνωφερής. Καταντήσαν, λαχὼν, κληρώσας. Καταντλήσαντες, φθονήσαντες. Καταντίον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν ο'. δηλοῖ τὸ ἀντικρὺ φασὶ τοῦ ἀνδρῶνος. πλεονασμὸν δὲ τοῦ σ' ἔχει ὁμοίως τῷ προμνησθέντι, διὰ τὸ καλλιφωνότερον. ἄλλως γὰρ οὐκ ἀναγκαίως ἔχει τὸ σ', ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐναντίος ἐξ ἐναντίου, καὶ τὸ δυσαντίος. Κατ' ἄντασιν, κατ' ἐναντίον. Κατ' ἀντιβολίαν, κατ' ἀντίβλεψιν. Κατ' ἀντικρὺ, ἐναντίον. Καταντικρὺ, καταντικὺ, ἐξεναντίας. Καταντήσωσι, παραγένωνται. Καταντλοῦμαι τῆς δε, καταντλῶ τοῦ δέοντος. Κατανωγεῖς, λοιδορεῖς, μειωτικῶς. ἡ καταναγῶ, ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Κατανωγὰς, ἀνθυπέταξεν. Κατανύξεται, ἡσυχάσατε, λυπεῖσθε. Κατάνυξις, ἡσυχία, ἢ λύπη. Κατανύσσων, καταπαλαίσασαι.

Κατανύξαι, συντελέσαι. Κατανωτίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν. Καταξάνατε, κολάζετε, ἀμύνεσθε, ξέσατε, ἐκστρέψατε. Καταξαίνειν λίθοις, αἱματοῦν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Καταξαινόμενοι, μαστιγούμενοι πληγαῖς. Καταξαίνων, κατατρίβων. Καταξανῶ, παρατρίψω, βασανίσω.

Κατ' ἀξίαν, κατὰ δόξαν. Καταξήρανσις, ἀπὸ τοῦ καταξαίνειν, καὶ τίχην ξανθὴν λέγομεν. Σοφοκλῆς δὲ ξαίνομαι. τὸ δὲ καιρὸν τὸ ἐπεργίαν τὰς χεῖρας, ξανθὴν εἶπεν. καὶ ξάνοντιν, κλώθειν, ὑφαίνειν, σύμφορον, ἔριον κατασπαθᾶν καὶ τοιουτότροπα. Πλάτων δὲ ἐριθευόμεναι καλεῖ, τὴν ἐριθείαν. ἢν δὲ σήμαινε, τὸ ἔργον, τὸ ἔριον τὸ νήματος, καὶ τὴν, εἴρασι τὴν τοῦ ἀτράκτου σύστασιν. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων ἔφη, ἐκλώθουσι σήμονας. ἐν ἀσπίδι δὲ τὰ νήματα Ἡρόδοτος. Κρατῖνος δὲ ἐν ἀταλάντῃ, ἀρτίδια δὲ ἐστιν ἰσοῦ τρυφερώτερον, ἄπρακτος, σφόνδυλος, κλωστήρ. οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασεν, λινοκλωστῆρα περιφέρει λαβὼν πήνιον ἀγαθόν. ὅθεν καὶ παροιμία ἀγαθῶν ἀγαθίδες, ἣ πλείστη κέχρηνται οἱ κωμικοί. φαίνεται δ' ἂν καὶ μόνον, καὶ πήνισθαι, τὸ μετρῆσθαι. καὶ πολύμιτος, ὡς Κρατῖνος ἔφη. καὶ ἀπὸ πηνίου, τὸ πηνίζεσθαι. φιλλύλλος δὲ αὐτὸ εἴρηκε. Κατάξηροι, οἱ ὄνειροι, οἱ μὴ ἔχοντες λαβάς.

Καταξιοῦντος, ἡμῶν ἀξιοῦντες. Καταξύμενα, κατακνιζόμενα. Κατὰ ξυμφορὰν, κατὰ δυστυχίαν. Καταορᾶν, κατανοεῖ. Καταπαίει, παίζει, ἐμπαίζεται. Καταπαλαιόμενος, καταπαλαίσας. Καταπάλλει, βέλος, πολεμικὸν ὄργανον, καὶ τὸ ἀφιέμενον βέλος. Κατὰ πάντα, ὑπὲρ πάντα. Καταπαλτέον, ἀδελφὲ, ἢ ἀθρεῖν. Καταπάσσω, καταπασσάλου. Κατάπαστος, κατάπαστος, πλήρης, καταπεποικιλμένος.

Κατακρέμασαι, ἀπαρτῆσαι. Καταλαπανίσθαι, λαπάω, λαπῶ, ἐλάπασα, ὁ μέλλων λαπάσω ... ἐλάπασα, ὁ μέλλων λαπανῶ, λαπανοῦμαι λελαπάνισμαι, τὸ ἀπαρέμφατον λελαπανίσθαι, καὶ διαλύσει τὸ δίφθογγον εἰς δύο ει λελαπάνισθαι, καὶ καταλαπανίσθαι.

Καταλελείβοντο, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑψηλῶν πετρῶν, αἳ ... ὑπὸ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀγροίκοις προσπελάζουσιν ... ἐπιφέρουσι. Καταλελεσμένα, κατακτησάμενα.

Καταλειτουργός, ἱεροργός. Καταλευκῶν, ὁ καταλεύων, ὅταν τὸ χρίσιον ... τῶν ἄλλων προσκαταλείπεις. Καταλευάσαι, καταλευσθῆναι. Καταλευθεὶς, καταλευσθείς. Καταλευκῶσαι, λευκῶσαι. Καταλήγειν, καταλήγειν. Καταλήγει, καταλήγει. Καταλιχμᾶ, ὁ καταλιχθεὶς, καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον, καὶ ἐμπαρμένη. Καταλαβεῖς, πλήσας. Καταλαβέσθαι, κατανοήσασθαι, φυλάξασθαι, ἀφελέσθαι. Καταλαγωθεὶς, ὡς ἀληθὼς κατασχεθείς. Καταλαγνεύσεσθαι, καταβρίζειν. Καταλαζονεύεσθαι, κατακαυχᾶσθαι, καυχᾶσθαι. Καταλαθεῖν, ἐξαγαγεῖν, ὁ ἐκλελησμένον τὰ δημόσια. Καταλαλεῖν, κατηχεῖσθαι, ὁ καλῶς βοᾶν. Καταλαλιὰ, τὸ εἰς ἀπόντα ὑπό τινων βλασφημεῖν. Καταλαλιῶν, καταλογίσασθαι, λυπεῖσθαι. Καταλαμβάνω, λέγεται τὸ φθάνω, καὶ τὸ ἔχω, αἰτιατικῇ. καὶ καταλαμβάνω, ἀντὶ τὸ τότε φθάνω, καὶ τὸ κατέχω. καταλαμβάνομαι δὲ ἐγὼ, ἐπὶ πάθους. Καταλαμπάσθαι, τὴν ἑλοτικὴν ὄψιν δηλοῖ. Καταλαμπρύνασθαι, ἀποκτεῖναι. Καταλείπεσθαι, κατατρυφῆσαι, ὁ καταπαύσαι. Καταλγύνεσθαι, λυπεῖσθαι. Καταλεαίνει, καταπραΰνει, καταλειαίνει.

Καταλεάνας, κατατρίψας, ὁμαλίσας. Κατάληγε, τὰ προσωδικὰ βραχυκατάληκτα, ὡς ἐπὶ πολὺ ἀναπέμπει τὸν τόνον, οἷον λῆγε κατάληγε, παῦε κατάπαυε, οὕτω καὶ τὸ ἧσο κάθησο τὸ μὲν γὰρ ἀκλινὲς κάθισο, ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζοντος ἐκάθισε, προπερισπᾶται. διότι τὰ τροχαϊκὰ περισπώμενα, φυλάττει τὴν ἐκφώνησιν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον καὶ μετὰ προθέσεως. οἷον ἦγε κατῆγε, εὕρισκε εὕρισκεν, εἶχε κατεῖχεν, εἶλε παρεῖλεν, εἶδε καθεῖδεν. οὕτως οὖν καὶ ἧσο καθῆσο. ἣν μὲν γὰρ μεταπεσοῦσα εἰς βραχὺ τοῦ τροχαίου ὁ ἄρχων, τότε δὴ καὶ ὁ τόνος ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζεται, ὡς δηλοῖ τὸ κατάληγε, ἔτι δὲ καὶ κάτεχε, καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια. τὸ δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖστον πρόκειται διὰ τὸ κάθου, οἷον τὸ οἶδα σύνοιδα, οἶδα κάτοιδα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ... τὸ καθῆσο προπερισπᾶται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕζομαι, ἧμαι ..., ἧσο καὶ καθῆσο. Καταλέγειν, τὸ ἀπαριθμεῖσθαι. τί δεῖ τοὺς παλαιοὺς καταλέγειν, ὁ ποιητὰς, ὁ ῥήτορας. καὶ διηγεῖσθαι, κατάλεγε πολλοὺς κατὰ τῶν τοὺς ἐπαίνους. καὶ τὸ τάττειν, καὶ ἐγγράφειν. οἷον καταλέγει τὴν δίκην εἰς τὸν τῶν φονέων κατάλογον, συντάσσεσθαι καὶ τὸν δούλους εἰς αἰχμαλωσίαν. Καταλεγεὶς, καταλεχθείς. Καταλέγεσθαι, ὁ λέγεσθαι τὴν τελευτήν. Καταλειβίσθαι, καταπαταῖσθαι. Καταλεῖβαι, κατασπάζει. Καταλείβει, καταλύει. Κατάλειμμα, ὑπόλειμμα, μέρος. Καταλείπειν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς ἐᾶσαι, ὅτι μὴ ὑποστρέψαι αὖθις. Καταλείπω, καταλείψω, καταλέλοιπα, κατέλιπον, καταλείπομαι, καταλέλειμμαι, καταλειφθήσομαι, καταλειφθήσομαι, καταλελείψομαι. Καταλειφθεὶς τοῦ, ὑστερηθεὶς τοῦ. Καταλεῖσαι, καταμῖξαι. Καταλεῖξαι, καταμιᾶναι. Καταλεπταλέα, κάθυγρος, κατειλημμένη. Καταλεύει, λιθοβολεῖ. Καταλεῦσαι, ἐγκλεῖσαι, λιθοβολῆσαι.

Καταλευσθῆναι, λιθασθῆναι. Καταλευόμενοι, εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι. Καταλεύσιμον, τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι. Καταλέξον, ἤγουν ἀγόρευσον. τὸ ῥῆμα μὲν τοῦ λέγειν, οἱ δὲ ποιηταὶ, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸ λόγος οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ μῦθον ἀεὶ τὸν λόγον φασίν. οὐκ ἀληθὲς τοῦτο, ὅτι οἶδεν τὸν λόγον ἐν α' τῆς Ἰλιάδος. Κατάλεξον, καὶ ἀπαγχοῦ ἀτρεχέως καταλέξω, τουτέστιν ἀπαγγελῶ. Καταλέχει, παύσει. Καταληΐζεσθαι, διαρπάζειν. Καταληϊσάμενος, λαφυραγωγήσας, ἐκπορθήσας. Καταληκτικὸν, μέτρον ἐστὶ τὸ ἀπολείπον συλλαβῇ πρὸς ἀπαρτισμὸν, οἷον τὸ ἰὼ μοι, ἢ τὸ ἰὼ φεῦ. ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἐστὶ καταληκτικὰ, διὰ τὸ ἔχειν ὅλον πόδα, καὶ μίαν συλλαβὴν, ἥτις ἥμισυ ποδός, λείπεσθαι δὲ μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν. Καταλήξομεν, καταπαύσομεν. Κατάληξις, παραχώρησις. Κατάληψιν, τὴν γνῶσιν καὶ εἴδησιν τῶν τεχνῶν λέγουσιν. οὕτω δὲ ὁριζόμεθα τὴν τέχνην, οἷον σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων, καὶ τὰ ἑξῆς. κατάληψιν εἰώθασιν οἱ μουσικοὶ λέγειν, ἐπειδὰν πλήξαντες τοῖς δακτύλοις, ἢ τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς καταλάβωσι, καὶ ἀποπαύσωσι τὸν φθόγγον.

Κατάληψις ἐστὶ συγκατάθεσις καταληπτικῇ φαντασίᾳ, ἢ ἕξις καὶ συγκατάθεσις τῆς διανοίας. Καταληρούσας, καταφλυαρούσας. Καταλιθοῦν, τὸ λίθοις βάλλειν. ἀφ' οὗ τοῦτο καὶ μάλιστα καταλιθοῦσι, καὶ ἑτέροις ἐστί. Καταλιμπάνουσι, ἀφιᾶσι. Καταλιπαίνειν, λιπαροποιεῖν. Καταλείπωμεν, ἐγκαταλίπωμεν. Καταλίψ, μεθύσμα. Καταλλαγήν, τὴν ἀντὶ ἔχθρας διαλλαγὴν δηλοῖ. Καταλλαγῆ, εἰρήνη, φιλίᾳ. Καταλλαγῶ, δηλοῖ ἀποπαύειν, μεταλλαγῶ, καταλλαγμα. Καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν, τὸ εἰς φιλίαν συνάγειν τινάς. καταλλάττεσθαι καὶ διαλλάττεσθαι, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι πλὴν τὸ μὲν διαλλάττεσθαι, τὸ καὶ χωρὶς μίσους. ἔστιν καὶ διαλλακτὴς μὲν ἐστὶ, καταλλακτὴς δὲ οὔ.

Κατάλληλον, ἁρμόδιον, ὁμαλόν. Καὶ ἀλληλούχους, κατὰ τοὺς ἀποδεικτικούς, ἃ πέρας ἐστίν. Κατάλληλος, ἁρμόζων.

Καταλλήλως, ἁρμοδίως, ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. Καταλογάδην, τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Καταλογίζεσθαι, καταφρονεῖν, καταγελάζεσθαι, καταβραβεύεσθαι. Καταλογίζεται, καταψηφίζεται. Καταλογεὺς, ὁ συγγραφεὺς, ὁ συγγράφων κατ' ὄνομα. Καταλογισμὸς, τάξις. Καταλογη, τὸ τὰ ἄσματα μὴ ὑπὸ μέλος λέγειν. Καταλογισμῷ, ἀριθμῷ.

Κατάλογον, ἀριθμόν. Κατάλογος, λέγεται ἡ ἀπαρίθμησις καὶ ἡ ψῆφος. κατάλογος, καὶ ἔπειτα τὰ ὀνόματα κατάλογος, καὶ ἡ τάξις καὶ ὁ χορός, ὡς καὶ παρ' Ἰουλιανῷ, πρὶν προσγραφῆναι τοῦ καταλόγου. Καταλοῦσαι. Ἀριστοφάνης, καταλοῦσί μου τὸν βίον, καταναλίσκεις τὴν περιουσίαν. τὸ δὲ καταλοῦσαι καταναλίσκεις εἰς λουτρὰ ἄλλως, δαψιλῶς ἀναλίσκεις μου τὸν βίον, ἐκ μεταφορᾶς ἐκ τῶν ἐκχεομένων ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανείοις, ἢ ἐν πηγαῖς. ὡς καὶ τοῦ βαλανείου διὰ τρυφὴν ὄντος. ἐπεὶ ἔθος ἦν μετὰ τὴν ἐκκομιδὴν τοῦ νεκροῦ λούεσθαι τοὺς κατ' οἶκον, καθαρμοῦ χάριν. Καταλοὺς, λυσιτελ. Καταλοφάδεια, κατὰ τοῦ τραχήλου. Καταλοχίσαι, εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Καταλογίζεσθαι, λογίζεσθαι, τρίβεσθαι. Καταλύει τις εἰς πανδοχεῖον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καταιρόντων ἐκ πελάγους εἰς λιμένα τόπους. Καταλύει τις τὸν βίον, καὶ ἀναλύει, ἤγουν διαιρεῖ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. ἢ ἀνα τὴν εἰς τὴν ὀπίσω ἀναστροφὴν δηλοῖ, ὡς ἐπανελθεῖν. Καταλύειν, ἀπὸ τοῦ ξενολοχεῖσθαι λαμβάνειν. ἐκ τούτου λέγεται τὸ κατάλυμα, ἐν ᾧ δηλαδὴ τὰ ὑποζύγια, ἢ τὰ φορτία λύονται. Καταλύειν τὴν δίαιταν, ἀντὶ τοῦ βλάπτειν. Κατάλυμα, οἴκημα, καταγώγιον. Καταλύομαι ἐγὼ ὑπὸ ἄλλου. καταλύομαι τὴν δίκην, ἤγουν καταλύω. καὶ καταλύω, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω τέλος τὸ πρᾶγμα. Καταλῦσαι, φυλάξαι, ἡσυχάσαι. Καταλύσας, κατατρίψας, ἀφανίσας, ὁ ἡσυχασθείς. Κατάλυσις, ἡ οἰκία. Καταλύτα, ῥῦσαι, παρέλθου, καθαίρεται. Καταλύσομεν, ἀντὶ τοῦ ἀφανίσομεν. καὶ καταλύειν φυλακὴν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. οὕτω λέγουσι τὸ ἐπανάγειν ἐπὶ τὰς φυλακάς. φυλακὴν καταλύειν τὸ καταφρονεῖν

Καταιθάλωσε, κατέκαυσε. Καταιθαλωμένα, κατεκαυμένα. Καταιθαλώσω, κατακαύσω, καταμαράνω. Καταίθομαι, φλέγομαι. Καταίθυξ ὄμβρος, ὁ καταιβάσιος. φαίνεται δὲ καὶ καταίθυξ καταφλεγόμενος ἢ ἀναζέων. Καταίνεσις, συγγραφαί. Καταινέσαντος, συγκαταθεμένου. τὸ δὲ καταινέσαντος τὸ πῦρ εἶναι, καθέσιν ὑπέσπενδον. Καταινέσαι, συγκατατίθεσθαι. Καταΐξ, κατάσεισις, ὁρμή. Καταΐξονται, κατίωσι, λαβράζουσιν, ἐλάσουσιν, ἐπιβάλλουσιν, ἐπείξουσι κατὰ ῥῖψιν. Καταιονῶσι, βρέχουσιν, καταλοῦσιν, ἀλείφουσιν.

Καταίρειν, τὸ εἰς λιμένα τὴν ναῦν κατάγεσθαι, ὃ μὴ ἐκπαίρειν, καὶ ἀπαίρειν. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν αἰρόντων τὰ ἱστία, καὶ μὴ [illegible]μένων, ἢ ἀπὸ τῶν ἀποδημούντων. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐφ' ἑτέρου ἐπαίρειν, καὶ τὸ ἀνατιθέναι, καὶ ὑφαιρεῖν, καὶ ὑφαιρεῖσθαι.

Καταίρειν, ἀντὶ τοῦ ἀποχωρεῖν, ἀποπλεῖν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. συμβαίνει γὰρ ἀποπλεύσαντας τοὺς ἐπαίροντας τὰ ἱστία.

Καταιρούμενος, ὡς δὲ φεύγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς ἐφορίου, καὶ ὡς καταιρούμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκατασφάζεσθαι. ἀπὸ τοῦ αἱρῶ, Ἡρόδοτος. Καταιρεῖν, καταλύειν. Καταίρεσθαι, καταπλέεσθαι. Καταίρω, τὸ κατάγω κυρίως, καὶ εἰς ὅρμον ἔρχομαι. κυρίως ἐπὶ νεὼς τετάχθαι. ὡς Ἀρχίλοχος, ἐπιβὰς τοῦ κέρως, εἰς Λῦδον καταίρω. Σωσίπατρος, εἰς δὲ τὴν ἀρχαίαν ἄλλοι κατῆραν. Κατ' αἶσαν, οὐ μοῖραν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὰς λεγομένας αἰσίας. ἐξ οὗ καὶ τὸ αἰσυμνᾶν, καὶ ὁ αἰσυμνήτης, ἤγουν ὁ κρίτης καὶ ἄρχων, ἤ τι τοιοῦτον. Καταίσια, καταίσιμα, ὅθεν καὶ καταισίμως ἐπιφημιζόμενοι λέγονται τὰς ἐκ ἀγαθῶν μαντείας. Καταισχῶ, μέμφομαι. Καταισχύνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον οὐ καταισχύνω σε ὦ πάτερ, παρὰ Λουκιανῷ. Καταῖτυξ, εἶδος περικεφαλαίας, οὐ μόνον ἄλοφος ἢ φάλος, ἀλλὰ καὶ χθαμαλή, ὡς μὴ ἔχουσα λόφον, ὅτι ταπεινή. διὸ καὶ καταῖτυξ καλεῖται, παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Κατὰ καθέτου, τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διάστημα. Κατακαίειν, ἐμπιπράναι. Κατακαίειν, καταφλέγειν. Κατακαίνειν, ἀναιρεῖν, φονεύειν. Κατακαινῶ, ἀποκτενῶ. Κατακαίνων, ἀναιρῶν, πλύνων. ἡ μὲν κατακαίνων ἐν χερσί, νῦν δὲ πλύνων, ἡ δὲ φοβηθεῖσα. καὶ Ξενοφῶν, ἡ μὲν κατακαίνοντες, ἡ δὲ καταλύσαντος. Κατακαίοντων, εἰς καίειν τόπον.

Κατακαλύπτειν, κατέχειν, καὶ τὸ ἀποκρύπτεσθαι. Κατὰ καιρὸν, κατὰ τὸν εὔκαιρον καὶ προσήκοντα καιρὸν καὶ χρόνον. οὕτως ὁ Ἀπόστολος, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. Κατακαλεῖν, κατακοσμεῖν. Κατακαλλύνεται, κατακοσμεῖται, [illegible]. Κατακαλύπτειν, κατακρύπτειν. Κατα[illegible] ἱερῶν. Κατὰ καπηλεῖον, κατὰ [illegible]. [illegible], ἀπόκαυμα. Κατάκαπνον, φίλτρον. Κατάκαρπον, ἐπιμήλειον. Κατάκαρπος, πλούσιος. Κατακαρφεῖ, ἀγριαίνει, ξηραίνει. Κατακάρφας, καταφλέξας.

Κατακαύσειε, καταδαπανήσειε. καὶ αἱ διὰ τὰ ἐπίδιψα ὑπὸ αἰχμῆς ἐν οἰκίαις μένουσαι, ἢ ἄξιαι κεκαῦσθαι. Κατακαυθείς, κατακαυθεὶς, ἢ ἀξία τοῦ κατακαυθῆναι. ἀπὸ τοῦ καίω, τὸ σπέρμα τῶν καρποῦ, ὅθεν καὶ καύσιμος. Καταχεῖσθαι, ῥέειν. ἐπεὶ αἱ καμηλ φλέγματα γίνονται. ὡς δὲ συνταράξω, καταχώσω.

Κατακείμενος, φαίνεται καὶ διὰ τῶν φίλων εἶναι τὸ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ πυρὸς, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἐξ οὗ καὶ κατακείμενοι αὐτό. ὅ μερος κείμενος, ἐκ τοῦ κέω κῶ, τὸ προστάσσω. ἐξ οὗ παράγεται τὸ ἔτερον καίω, διὰ τοῦ αι διφθόγγου. ὡς κλῶ κλαίω, λῶ λαίω, ἐξ οὗ τὸ λαιαίω. Κατακεῖσθαι, ἐπὶ νοσούντων. ὅπερ δὲ καὶ κοινῶς λέγεται. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ δὲ κατακείμενοι παρ' αὐτῶν, πῶς δοκεῖς τὴν πλευρὰν κατάξουσι. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἑπομένων ἀπιστῶς, ὁμοίως τῷ ἀναλκεῖ. Κατακεκλεῖσθαι, καὶ κατακεῖσθαι, ἐπὶ τραπέζης. ἀνακεῖσθαι δὲ, ἐπὶ ἀνακειμένων. Κα-

τακείμενον, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐρωτικῶς λαλούμενον, περικείμενος ἐκ τοῦ κεῖσθαι, ἐκ τούτου ὁ κείμενος. Κατακέλευσμα, ἀντὶ τοῦ σημεῖον κέλευσμα. Κατακενοῦ, ἐκκένου. Κατακερματίζει, ὡς πολλὰ ἀναλίσκει, διατέμνει, ἢ λεπτύνει, ἢ μερίζει.

Κατακερτομοῦντος, χλευάζοντος, φλυαροῦντος, σκώπτοντος. Κατακηλοῦνται, τραχύνονται διὰ τῶν ὀλισθημάτων. ἰδίως δὲ κηλοῦσθαι, τὸ καταψύξαι, καὶ οἷον τραχῦναι. καὶ κηλεῖν, καὶ ὅσπερ κέγχρος. Κατακηρύττειν, κατακηρύττοντα. Κατακηχέονται, ζέουσι, φέρονται, καίονται. Κατακιβδηλεύοντα, καταθέλγοντα. Κατακηλούμενοι, ψυχαγωγούμενοι, καταθελγόμενοι. Κατακηλοῦσαν αἰτιατικὴν, θέλγουσαν, ἀπατῶσαν. Κατακιθαρίσαι, καταβαλεῖν. Κατακινδυνεῦσαι, προπονῆσαι.

Κατὰ κόρακας, ἀπόλοιο, κατασπαράχθητι, κατακλαυθείς.

Κατακλαπῆναι, συλληφθῆναι. Κατακλείεις, ἐκ τοῦ κλείω, ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι μέχρι αὐτῆς τὰ ἐντός. καὶ αἱ μὲν τοῦ σώματος κατακλεῖδες, εἴρηνται διὰ τὸ ἐπικαμπεῖς εἶναι, καὶ ἐοικέναι ταῖς τῶν θυρῶν κλεισίν. ἢ δὲ τῶν ἐρμηνευτῶν, ὅτι ἐπ' αὐταῖς ἀπόλλυσι, τὸ σῶμα ὅλον. καὶ κατακλείς κατακλειδὸς, ὁ τοῦ τραχήλου. Κατακλήσαντες, ἐν κηρίοις ἐναίροις ἔχοντες. Κατακλυσία, ὁ τῶν μειζόνων τι δὲ ὃ πρᾶγμα ἐπιφέρει, κατακλυσμὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις εἰρημένων. Κατακλίνας, κοιμίσας. Κατάκλισις, ἄτιμον. Κατακλινής, ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος, καὶ κατακλιθείς. Κατάκλισις, ἡ συντριβή. καὶ κατακλίνεσθαι ἡ οἰκία, ἤτοι καταπίπτει. ἀνάκλισις δὲ, ἡ ἀνάπαυσις. καὶ ἀνακλίνεσθαι, ἐπὶ ἀνακειμένως. κλίσις δὲ ἁπλῶς ἐστι τις ἄτιμος συμπεσὼν, καὶ [illegible]. Κατάκλιτα, κλίσια, θρόνοι ἐκ ἀνακλίσεως ὑπανεκλινε. Κατάκλιτος, τελευταία. Κατάκλυζε, κατακλύζεσθαι ποιεῖ, ὃ ἐπὶ γέμοντος ἔλατος. Κατακλωσθεὶς, καταλυθείς τι βαρεῖα, αἱ ἐπικλώσασαι τὰς μοίρας, παρὰ τὸ κλώθειν. οὐ δὲ παρὰ τὸ κάτω κεῖσθαι ἐκ τῶν νημάτων εἴληφε. κλώθειν γὰρ, τὸ νήθειν. ὅθεν καὶ κλωθὼ, παρὰ τὴν κλῶσιν μέλλοντα καὶ κλωθεῖν. Κατακνιδίζω, καταψηφίζω εἰς ὀχρὰ μέρη.

Κατὰ κνῆμιν, κατὰ τὴν ῥάχιν. ἣν μὴ ἔχει στέλλεσθαι ῥᾳδίως. Κατακνίσης, ταραχθεῖσης. Κατὰ κοιλίαν ἐστίν, οἱ γονεῖς ἐκεῖ λέγουσιν. οἱ γὰρ παλαιοὶ ὑπάρχειν τὴν γαστέρα λέγουσιν.

Κατακοιμίζει, καταπραΰνει. Κατακοιμίσαντα, κατακοιμήσαντα. Κατακοπή, διαφθορά. Κατακορῆ, τὰ τῆς ὀσφύος χολῆς διαχωρήματα. Κατακορύφιον, τὸ [illegible] τὴν τρίχα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατακορ[illegible]ρὸς, ὁ ἄχει κόρου ἐλθὼν, ὁποῖος καὶ ποτοῦ κατακορής, καὶ σιτίων ἐπιπληρωθεὶς. Κατακερματίσαι, κατακόψαι. Κατακόρω, ἀπλήστω.

Κατὰ κόσμον, κατὰ τρόπον, ἐν τάξει, κατὰ τὸ δέον, κατὰ τὸ πρέπον. Κατακράζουσι, καταθορυβοῦσιν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἰδίως δὲ ἐπὶ ὀργῆς τὸ κράζειν, [illegible] ἄλλως οἱ ἄλλοι σφοδρῶς κράζουσιν καὶ θορυβοῦσι. Κατ' ἄκρας ἐξ ὑψηλοῦ τὸ ἐξ ἐφόδου καὶ τὸ αἰφνίδιον, καὶ κατάκρας, ἐπίρρημα διόλου, παντελῶς. Κατακρατήσας, νικήσας. Κατακρατοῦν, κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν. Κατακραταιῶς, ἰσχυρῶς. Κατακρατεῖς, καταδυνατός. Κατὰ κρᾶτα, κατὰ κεφαλῆς.

Κατακρημνίζειν, κατακρημνοῦν. Κατ' ἄκρας, κατὰ κορυφῆς, κατὰ κράτος. Κατάκρας. Ὅμηρος, ἐπεὶ ἂν πόλις ἴλιος ὀφρύοεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατάκρης. πάντως, ὡς ἐὰν ἡ πᾶσα Τροία πυρὶ καίοιτο Δωδου, ἵνα ἢ μέρος ἐν λόγῳ τὸ κατάκρας ἢ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἐν δυσὶ λόγου μέρεσι. Κατακροτῶσι, καταλαλοῦσι. ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες τελόφωνοί εἰσιν. ἢ κατασκάπτουσιν, ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες ἀνασκάπτουσι γῆς καὶ λόφοι εἰσίν, ἃ καταγελῶσι. Κατάκρουμα, κατασεισμὸς, κατάδεσις. Κατακρουστὸς, καταδίκαστος. Κατακρότει, ἄγαν ἐπαινεῖ. Κατακρούειν, κατασχίζειν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Κατα-

ἐπαίνει. ὅτι αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὥσπερ δηλοῖ καὶ ἐν ἑνὶ πράγματι, καὶ κίνησιν ἐνίοτε. σημαίνει δὲ καὶ ἐν τῇ συνθέσει, καὶ πλείονα ἔμφασιν. οἷον κατέφαγε, καθαιρεῖν ἑκὼς καὶ καταβαλεῖν. οἷον καταβάλλω, καθαίρω. Καταβρίζομαι, καὶ καταβαίνω, γενικῇ. Κατὰ πρόθεσις, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, ἐπὶ καταφορᾶς καὶ κατηγορίας, κατὰ Αἰσχίνου λόγος. αἰτιατικῇ δὲ, δηλοῖ τὸ παραβαλλόμενον καὶ ὅμοιον. οἷον καθ᾽ Ὅμηρον, καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περί ἓν καὶ ἕν ἐστι, καθ᾽ ὅλον ταῦτα ἐποίει, καὶ ἦμεν κατὰ Κῦρον. ἢ χρόνον, ὁ καθ᾽ ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος. Κατὰ, αἱ δισύλλαβοι προθέσεις, ὅταν μετὰ τὰ ὀνόματα τίθενται, τὸν τόνον ἀναβιβάζουσιν, ὡς τὸ [illegible] καὶ ἀνθρώπων μέτα. πλὴν τῆς διὰ τῆς μὴ συναπτομένης τῇ τοῦ Διὸς αἰτιατικῇ. καὶ τῶν ποιητῶν συνθέσεων. οἱ δὲ πεζῇ γράφοντες, μόνην τὴν περὶ μετὰ ὄνομα τάττουσιν. καὶ ἔτι ποιηταὶ μὲν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε εἴξουσιν. οἱ δ᾽ ἄλλως γράφοντες συλλαβὰς, ἀλλ᾽ ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ κώλου ταύτην τιθέασι. τὴν μὲν τι πρὸς μόνην πρὸ στιγμῆς γράφουσιν, ὡς τὸ μικρὸν ἐν πρός.

Κατάβα, οὐ κατάβαθι. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, κατάβα πανοῦργε. γίνεται ἐκ τοῦ βίβημι, ὁ μέλλων βήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβην, ἡ μετοχὴ ὁ βὰς τοῦ βάντος, καὶ τὸ προστακτικὸν βῆθι, ὡς στῆθι, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ ἀποκοπῇ τοῦ θι, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως, κατάβα. ἐπεὶ γὰρ ἡ τοιαύτη ἀποκοπὴ Ἀττική ἐστιν οἰκεία. καὶ ἡ τροπὴ τοῦ η εἰς α Ἀττικῶς γίνεται. λέγεται καὶ κατάβαθι, ὡς Ἀριστοφάνης. Καταβαίνω τὴν κλίμακα, καὶ καταβαίνω τοῦ οἴκου, ὡς καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ. καὶ ὑψηλὴν φρονεῖν ἐστιν ἄφορον καταβῆναι, ἐὰν εἰς κλίμακα μακρὰν. καὶ βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξας. Κατάβημα, καλυμμάτων ὑπόβασιν. Καταβάλλειν, τὸ κατατίθεσθαι μισθὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ καταρρίπτειν, καὶ ἀντὶ τοῦ φθείρειν, καὶ ἐπὶ πολιορκίαν τὴν πόλιν ῥίπτειν. Καταβάλλειν, καταρρίψαι δεῖ. ὃ δὴ συγκοπεὶν, ποιεῖ τὸ καββαλεῖν. καὶ καταβάλλεσθαι δὲ, καὶ καταβολὴ, ἐπὶ καταθέσεως εἴτε ἀποδόσεως. Καταβάλλει τις τὸν πολέμιον, καὶ καταβάλλει τὰ σπέρματα, καὶ καταβάλλει τὸ χρέος, καὶ καταβάλλει θεμέλιον. Καταβάλλει τις ἑνὸς καθαιρῶν, καταβάλλουσι δὲ θεμέλιον, ἢ ἀρχὴν, ἢ σπόρον, ἢ χρέος, ἢ φόρον, ἢ τίμημα. Καταβάλλεται δὲ καὶ τὸ ἀργύριον αὐτό. βαλλόμενα καὶ τὰ ἀργύρια λέγεται, ὡς καταβάλλεσθαι, ἐπὶ παίδος. Καταβάλω, ῥίψω, αἴρω. Καταβολαὶ, πολλῶν βελῶν βολαὶ δηλούμενος. Κατεβάπτετο, κατερυθραίνει ἐρυθρῷ βάμματι, ἢ ἐστολίζετο. Καταβάτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβάτης. Καταβεβλακευμένως, βραδέως καὶ τρυφερῶς. βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακιζόμενος ἐν ὑπουργίαις τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μεθ᾽ ὑπερβολῆς ἀμέλεια. Καταβιβάζοντα, καταπατοῦντα. Καταβλακεύειν, καταλιγωροῦσι παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καταβλέπει, καταπίνει. Καταβλέπω, εἰς τὴν γῆν. ἀναβλέπω, εἰς τὸν οὐρανόν. ἀποβλέπω, τὸ ἐλέφ. Καταβὺς, μολυνθεὶς.

Κατάβλημα, περίβλημα ἐξ ἐπιμελείας, ἵνα τὸ σχῆμα τὰ ὑποκείμενα, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καταβλώσκοντας, κατερχομένους καταμολίσκοντας, τὸ β ἀντὶ τοῦ μ. συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. ὅθεν καὶ ὁ ψωμὸς, βλωμὸς, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὅ ἐστι κατέρχεσθαι. καὶ πίσυρα βλωθρὴν Ὅμηρος, τὴν ἄχρι τοῦ αἰθέρος μολίσκουσαν. Καταβολάδην, κλάδους.

Καταβοᾷ, κατακράζει. Καταβοὴ, μέμψις, κατηγορία.

Καταβολὴ, καινούργησις ἐκ καταβολῆς, πυρετώδους [illegible]. Καταβολὴ, θυσία, τελετή. Κατὰ βοῦς ἔβαθι, εἰς χεῖρα κατὰ βοὸς. Καταβόσκονται, τρέφονται, λυμαίνονται, δαπανῶσιν. Καταβόρβορος, ταῖς θεαῖς καταλελυμμένος.

Καταβόστρυχος, κομῶν τοῖς βοστρύχοις. τὸ γὰρ κατὰ πλῆθος ἐμφανιστικόν ἐστιν. Καταβουκολεῖ, καταγελᾷ. Καταβοῶ, τὸ καταβροντάζω, γενικῇ. Καταβραβεύω, παραλογίζεσθαι, ἢ κατακρίνειν. Καταβραχὺ, κατ᾽ ὀλίγον. Καταβρίξας, κατακοιμηθεὶς. Καταβρόξειεν, ἀντὶ τοῦ καταπίοι. παρὰ τὸ βρόχθον, ὅ ἐστι λαιμός. ὅθεν καὶ καταβροχθίζειν, τὸ καταπίνειν.

Καταβρόχθιος, ὑγρὸς, κατάκοπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀπλήστως ἐσθιόντων. Καταβρῶσαι, καταφαγεῖν, ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω κατεσθίειν. Καταβυσσωμένος, κατὰ βυθὸν ἰόντες. Καταγαγεῖν, καταφθείρειν. Κατάγαιον, οἴκημα καὶ κατάγειον, ὑπὸ γῆν. αἱ δ᾽ οἰκίαι ὅσαι κατάγειοι.

Καταγγελία, κατηγορηθεῖσα, κατηγορία παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καταγγέλλεσθαι, κηρύττεσθαι. Κατάγω, τὸ εἰς λιμένα ναῦν ἐνορμίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον Δημοσθένης, ἐπὶ θάλατταν τὰς ναῦς. καταγόντων, ὅπερ ἔχομεν ἐρχομένης ἃ δὲ καὶ ἐλθεῖν. ἀφ᾽ οὗ ὄνομα καταγωγὴ, ἡ προσόρμισις ἐπὶ τὸν λιμένα. Κατάγω, τὸ καταβιβάζω, κυρίως ἐπὶ φυγῆς καὶ ὑπερορίας εἰς τὴν πατρίδα. Κατάγειν τὰ πλοῖα, ἀντὶ τοῦ λύειν. Κατάγελως, ὀνειδισμὸς, ἐξουθένωσις. Καταγέλων, διαφθαροῦς ἔχων. Καταγελαστὴς, τῇ γνώσει κακός. Καταγεῦται, οἱ θάπτοντες ἢ τῆς ἐκκλησίας. οἰκοῦσι δ᾽ ἔξω τῆς πόλεως.

Καταγεωμετρῆσαι, συνεστάλησαν. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς γεωργικῆς γεγράφθαι, καὶ καταμερίσαι. Καταγελᾶν, καταλύειν. Καταγελᾷ, γενικῇ. Ἀριστοφάνης, μῶν σὺ καταγελᾷς ἐμοῦ. Καταγέλως, ὁ πολὺς καθ᾽ ἑνός γέλως. Καταγινώσκω, ἐπὶ κατηγορίας. καὶ καταγινώσκω σου ἀμαθίαν.

Καταγινώσκω σου τὴν ἀμαθίαν, καὶ καταγινώσκω ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. ποτὲ μὲν γενικῇ, ποτὲ δὲ αἰτιατικῇ. Καταγλαϊσασθαι, καταλαλῆσαι. Καταγλωττὶς, εἶδος φιλήματος.

Καταγλωττίζειν, βλασφημεῖν. καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ ἐκφρόντα φιλήματα. Καταγλωττίζεσθαι, παράγεται ἐκ τῆς γλώττης παρά γεγονότι καὶ ὁ ἐγγλωττογάστωρ, ἤγουν ἀπὸ γλώσσης διατρεφόμενος. ἔτι δὲ καὶ ὁ γλωσσοκόμος, ἤτοι ὁ τῇ γλώσσῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ προβολῇ χρώμενος, διὰ τὸ κομψεύεσθαι ἀποκαλεῖσθαι. ὁ δ᾽ αὐτὸς φασὶ καὶ κροτοθόρυβος ἐλέγετο, καὶ κρόταλον, καὶ λάλος, καὶ ῥήτωρ, καὶ σαρκασμοτόρος, καὶ πολυκρότητος, καὶ τρίπτανον. ὅπερ ἐμφαίνει καὶ Ἀριστοφάνης, ὅσον τρύμην θαλλὸς γίνεται τὴν φιλοῦσαν ἄνθρα ἐσεῖ. Καταγλωττισμάτων, αἰσχρῶν φιλημάτων περιεργοτέρων. ἢ εἶδος αἰσχροῦ φιλήματος τὸ καταγλωττισμα. κυρίως δὲ λέγεται, ὅταν ἐν καιρῷ [illegible] συνουσίας, ὁ ἀνὴρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ τῆς γυναικὸς ἐμβάλλῃ στόματι. Καταγλωττίσματα, περίεργα φιλήματα, καταπάσματα, ἢ περιλαλήματα ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα, ἢ κολάσαμα. Κάταγμα, ἔριον κατάπεσμα, ἢ μέρυγμα. Καταγνύναι, κατάσαι, κατακλᾶν, συντρίβειν, ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι.

Καταγνὺς τὸ σκέλος, κάλλιον λέγειν ἢ συντρίβειν. Καταγνῶναι, ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. Καταγνῶναι καὶ γνῶναι, καθ᾽ ἃ Διονύσιος φασίν. ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι, ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ κατηγορίᾳ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. γνῶναι δὲ, χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν, αἰσθεὶ καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος. Καταγνώσεσθαι, κατακρινεῖ, καταδικάσει.

Κατάγνωσις, ἡ κατὰ γνῶσιν δεδειγμένη τοῦ κριτικοῦ διανοουμένου. Καταγογγύζων, ἀπατῶν. Κατάγονται, φιλολογοῦνται, καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται. καὶ ῥεῖον τυχόντες ἐπανῆλθεν. Καταγορεύει, καταλαλεῖ, κακολογεῖ. Κατάγραπτος, ποικίλος. Καταγραφὴ, καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ, κατάγραφον, καὶ κατατομή. Καταγράφων, προμηθούμενος, προξενῶν. Καταγρεῖ, καθαιρεῖ, καταλαμβάνει.

Κατάγρυπνος, ποικίλος. Καταγυιοῖ, τὸ ἔχειν ἀχρεῖαν ἢ ἀσθένειαν ἔχω, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Κατάδηχε, πάγου, καλέω. Καταγωγὴ, παρὰ Ἡροδότῳ πανδοχεῖον. Κα-

κεχαραγμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας, τουτέστι στρογγύλους, καὶ ὀξεῖς, καὶ ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν, ὡς λύκος, λέων, πάρδαλις. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ χαράσσω ῥῆμα, ὅπερ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀδοὺς γίνεται χαρόδους, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χαρχαρόδους, ἢ καρχαρόδους. ἀμφόδοντα δὲ λέγει ζῶα, ὅσα οὐκ ἐναλλάσσοντας ἔχει τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ παχεῖς καὶ πλατεῖς, ὡς ἄνθρωπος, ἵππος, καὶ τὰ ὅμοια. χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἔχει τοὺς ὀδόντας ὑπερέχοντας, ὡς ἐλέφας, σῦς, [illegible]. Κάρχαρον, τραχὺ, ἢ ὀξύ. Καρχηδὼν, πόλις γενομένη ἰταλοῖς ἐν ἄφροις. Καρχήματα, θέλγητρα. Καρχήδονος, ὁ λιμήν. Καρχήσιον, τὸ ἐπ᾽ ἄκρῳ τοῦ ἱστοῦ τοῦ ἱστίου τραχηλαῖον, παρὰ τὸ ἐπικρατεῖν. Καρχήσιον, εἶδος ποτηρίου, καὶ τὸ ἐπικείμενον τῷ κοίλῳ ξύλον, καὶ ἐργαλεῖόν τι [illegible]. Κάρχη, ὀργή. Καρχαλέοι, τραχεῖς. Κάρφει, ἀπὸ τοῦ ξηραίνει, συστέλλει. ἐκ τοῦ κάρφω, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ κάρφος. κάρφεται δὲ χροῦς ἐκ τοῦ γέροντος, ὡς δηλοῖ τὸ ἀμφὶ δὲ δέρμα πᾶσι μέλεσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος. ταυτὸν γὰρ εἰπεῖν, κάρφεται χροιά, καὶ δέρμα γέροντος [illegible]. [illegible] δὲ τὸ κάρφω. ἐξ οὗ καὶ καρφαλέον, τὸ ξηρόν. δοκεῖ δὲ τοῦ κάρφω μέσος παρακείμενος εἶναι κέκαρπα, καὶ ἐξ αὐτοῦ καρπός. Καρωθεὶς τὴν κεφαλὴν, ταθεὶς, ἢ βαρωθεὶς, ἢ συσχεθείς.

Κὰς, [illegible] ἀντὶ τοῦ καί. οἱ δὲ δέρμα. Κάσος, οἶκος, καλύβη, σκηνὴ, παρὰ ῥωμαίοις. Κασαβὰς, ἡ πόρνη, ἀφ᾽ οὗ [illegible]. αἱ γὰρ πόρναι καλοῦσι μὲν, οὐκ ἔχουσαι ἡ ἱερατικάς. καὶ βοῶσι δὲ ἢ ὄντες, ἵνα οἱ ἄλλοι λάβωσι, παρὰ τὸ καλεῖν καὶ βοᾶν. Κασαλβάζειν, ἀκολάστως λοιδορεῖν. ἔστι δὲ ὄνομα ἑταίρας. νῦν δὲ ῥῆμα, ἐκ τοῦ [illegible] λοιδορεῖν. πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κασαλβάσω, ὁ στρατηγὸς ἀντέθηκεν, καὶ τὸ [illegible] στρατηγὸς ἀθηναίων. ἄλλως κασαλβάδας, ἑταίρας [illegible], ἐπὶ μισθῷ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις. κασαλβὰς δὲ εἴρηται, ἀφ᾽ οὗ [illegible] καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι ἡ ἱερατικὰς, βοῶσι δὲ ἢ ὄντες, ἵνα οἱ ἄλλοι λάβωσι. Κασάνδρα, λέγεται παρὰ τὸ κεκάσθαι ἀνδρεῖον ἔχειν τὴν ἰσχύν. [illegible] δὲ χαλεπῇ, διὰ [illegible]. ἀλεξάνδρα δὲ, ἡ παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ [illegible] τῶν ἀνδρῶν συνεῖναι, ἢ παρὰ τὸ ἀλέξειν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῶν χρησμῶν. Κασαυρὶς, [illegible].

Κασ[illegible], ἡ [illegible] ἀναλήψεις. Κασαύρα καὶ κασαυρὶς, πόρνη. Κασαυρίοις. ἀκολάστως ἐν κασαυρίοις λείχων, ἀντὶ τοῦ ἐν πορνείοις. Κασία, καθέδρα. Κασιλατίσαι, καθίσαι. [illegible]. Κασσύρει, κυμαίνει. Κασίρμιον, [illegible]. Καθαρία, πόλις θετταλίας. Κασία, φλοιὸς ἐστιν [illegible] καὶ εὐώδης, ξύλῳ κάρφει παραπλησίως. Κασσία, [illegible]. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω. ἐξ αὐτοῦ κασία, ὁ κοσμεῖ διὰ τῆς εὐοσμίας τὰς αἰσθήσεις. Κασίγνητος καὶ ὁμόπατρος ταυτόν. γενικὰ ὅμως λέξις ὁ κασίγνητος [illegible] ὁ ὁμόπατρος, λεχθεὶς πρὸς διαστολὴν μὴ [illegible]. ἔστι δὲ ὁ πατρὸς ὁ ὁμόπατρος, ἀντιδιαιρούμενος τῷ ὁμομητρίῳ [illegible] δηλοῦν ἢ ἀρχαίως ἐκ τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ φιλοῦσιν ἄλλως. διότι τὸ σ πρὸ τοῦ π οὕτω τάσσεται, εἰ μὴ κατὰ ἀναφορὰν [illegible], [illegible] τοῦ ὀπλοῦ καὶ ἁπλοῦν καὶ τῶν παρ᾽ αὐτοῦ ἀναχθέντα διὰ [illegible] ὀκτάκις ἐκόλαζος, ὅπερ τὰ τοιαῦτα. παραδείγματα δὲ τοῦ κανόνος, ἐπὶ [illegible], παρὰ τὸ [illegible] τὸ διανενεμηκέναι. οὕτω Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος. τὸ λέγειν ὡς ἡ συγκοπὴ ἐξέλιπεν [illegible], οὐ πάνυ ἀσφαλὲς. οὐ καὶ πάλιν [illegible], ἀλλ᾽ ἔστιν ἃ μένουσι [illegible], ὡς καὶ τὸ [illegible]. Κασιοβόρος, ἐν κασίᾳ γενόμενος [illegible]. Κάσιες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγέλης, ἀδελφοί τε καὶ ἀνεψιοί. καὶ ἐπὶ θηλειῶν οὕτως ἔλεγον ἀδελφάς, καὶ Εὐριπίδης

ἐκάβῃ. Κάσις, ἡλικιώτης. Κασίαλτος, χωρὶς σταλτοῦ?

Κάσιον, ὄρος πρὸς τῷ εὐφράτῃ. καὶ κάσιος, ζεύς. Κασκαλίζειν, γαργαλίζειν. Κασκάνη, κνησίματα. Κασκανδιξ, ἡ γηθυλλίς. Κασκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος. Κάσμορος, δύσμορος. Κασος, νῆσος πρὸς κρήτῃ. Κασπία, [illegible]. Κασπία ὄρη, καὶ κάσπιαι πύλαι. εἰσὶν ἐπὶ θάλασσαν ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ ὠκεανοῦ. καὶ τὸ μὲν κατὰ τὴν αὐτὴν, κάσπιαι πύλαι καλοῦνται. τὸ δὲ λοιπὸν, ὑρκανία θάλασσα. κάσπιοι δὲ βάρβαροι ἔθνος. Κάσπιον πέλαγος, περὶ τοῦ ὠκεανοῦ. παρ᾽ ᾧ καὶ ἔθνος κάσπιον, ὅμορον πέρσαις. Κασπολεῖ, ἐν τῇ τοῦ ἐσθῆτι. ἀκοσμούντες, κασπολεῖ ἀσχημονεῖ? Κασσίτερον λίθον, οἱ κάσπιοι εἶχον ἀχείμαχα? [illegible] [illegible], ὃν ἐξάγουσί τινές φασι τῷ [illegible], καὶ ἵνα ἐὰν ἐμπέσῃ τῷ τραύματι [illegible]. Κασσολίω, [illegible]. Κάσσα ἢ κασαυρὶς, ἡ πόρνη. Κάσσαι, [illegible] ὑπὸ ἀχαιῶν.

Κασσανδάμεον, ἱστίον. Κασσάνδρα, ἀλεξάνδρα ἐν λακεδαιμονίᾳ. Κάσσας, ἀμφιτάπας, καὶ ψιλωτά. Κάσσα, κάθη. Κάσσα, κουρεῖα. Κασσὸν, ἱμάτιον παχὺ, καὶ τραχὺ περιβόλαιον. Κασσία, ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ ἰὼβ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ, καὶ Δαβὶδ, σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία. Κασσιέπεια, ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἐν ἀνδρομέδᾳ, ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς νηρηίσι, [illegible] καὶ [illegible], καὶ διαφθεῖραι τὴν χώραν τὸ κῆτος, διὸ ἐν [illegible] τοῦ κῆτος ἡ θυγάτηρ ἀνδρομέδα. Κασσίτερα, ἡ καλλίστη, ὅ ἐστι μακρόν. Κασσίτερος δέ φασι, παρὰ τὸ [illegible] ῥεῖθρα, καὶ ἄλλως δὲ κασσίτερός ἐστι, πρὸς λευκότητα ἐν τῷ [illegible] κεκραμένος χαλκοῦ. διὸ καὶ ἀναλογώτερον κασσίτερον γράφειν διὰ τοῦ ι, ἤπερ διὰ τοῦ η. ἄλλοι δὲ, ὡς καὶ ἀττικοὶ [illegible] κατίτερος. Κάσσυμα, δέρμα. Κασσύω, ῥάπτω. Κασσύει, συρράπτει.

Καστίας, ἐπιχώριον βοτάνιον. Καστωρὶς, ἡ κασαυρὶς, ἡ πόρνη. καὶ κασσωρεῖον, τὸ πορνεῖον. Κασταλία, πηγὴ ἐν τῇ καλουμένῃ Δάφνῃ, ἐν ᾗ ἐλέγετο παρασφάζειν τὸν ἀπόλλωνα, καὶ χρησμολογεῖν. αὔρας καὶ πνοὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένας. ἐξ ὧν οἱ περὶ τῶν κρηνῶν ἔλεγον, ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον.

Κασταλία, κρήνη ἐν πιθῶνι. Καστανία, πόλις μαγνησίας.

Κάστανα, διὸς βάλανοι, εὔβοια, κάρυα. Κάστιλλος, ὄνομα τόπου ἄνω φέροντος καὶ κάτω φέροντος, καὶ μερίζοντος τὸ ὅλον. κάστη δὲ καὶ τέλα. Κάστον, ξύλον. ἀθαμάντων. Καστὸς, εἶδος ἰατρῶν. Καστορίδων κυνῶν, αἱ τῆς καστορίδων δλακεῖς κυνῶν εἶδος. Κάστορον μέλος, τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζῴου. Καστόριον, εἶδος ξιφῶν ἀπὸ τοῦ κεχωλοῦς. Κάσσεσθαι τὰ ῥυμαλέα, παρεμβολὰ ἀσφαλῆ. Κασχευμῶν, κατεχυμένον. Κασχύων, οἱ ἐγγύαι, ἐρείσματα. Κάσσυμα, τὸ ῥάμμα, κλῶσις. Κάστωρ σημαίνει δύο. ὄνομα κύριον, ὡς τὸ κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κέρω, τὸ κοσμῶ. σημαίνει καὶ τὸ ζῷον, καὶ γίνεται παρὰ τὸ γαστὴρ, γάστωρ, καὶ κάστωρ. ὑπογάστριον γὰρ τὸ ζῷον, καὶ χολώδη κοιλία. Κασωλὸς, ὄνομα κύριον. Κασφροῦσθαι, κατακοσμεῖσθαι. Κάχιν, κατέχειν. Κάχθον, ἀντὶ κατέχον. ὀφείλον μὲν συγκοπὲν τρέψαι τὸ τ εἰς τὸ ἐπαγόμενον σύμφωνον. οὐκ ἔχει δὲ, διότι οὐκ ἐδύνατο πρὸ συμφώνου κείμενον δασύνεσθαι τὸ σ, ἀλλὰ πρὸ φωνήεντος, ὡς δηλοῖ σίαστος καὶ σδασμὸς, καὶ κατὰ δίωκε μὴ τὸ παρουσία. Κατυλάβαι, οἱ μὲν πόλεις, οἱ δὲ κῶμαι. Αἰσχύλος ἱερείαις. Κασωρὶς, πόρνη. Κασωρεῖον, πορνεῖον. Κατὰ, καὶ εἶτα. Κατὰ ἄγρας, κατὰ ἀμφότερα. Κατὰ, ὅτε σημαίνει τὸ ἐπαίνου, μετὰ γενικῆς συντάσσεται, εἴπερ κατὰ φάσμα ὀθέρουσα τὰ παιδία, καὶ κατὰ γῆς ἵσταται. ὁμοίως μετὰ γενικῆς συντασσόμενον, λόγον ἐκφέρει ἢ ὕβρεως καὶ καταφορᾶς, ἢ ἐπαίνου.

τὰ σπέρματα, ἢ τὰ γίγαρτα, ὀβολίσκους ἔχοντα. Καρπία, κλοπή. Καρπίζεσθαι, προσωφελεῖσθαι. Καρπίζουσι, ποιοῦσιν, εὔκαρπα ποιοῦσιν. Καρπίζω, τοὺς καρποὺς συνάγω. Κάρπιμα, δένδρα καρπὸν ἔχοντα. Καρποβόλον, τὸ ἰσοβόλον ἀργυρίοις. Καρπομανὴς, ὡς κάρον ἐξυβρίζοντος, Σοφοκλῆς περιλάρ. Καρπὸς, ὁ τῶν δένδρων. ἔστι καὶ ἄκαρπα δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς οὐκ ἔστι βρώσιμος τοῖς ἀνθρώποις. καὶ κάρπιμα, τὸ ἐναντίον. καὶ εὔκαρπα τὰ ἐκφέροντα περὶ τοὺς καρπούς. καὶ εὔκαρπος γῆ ὁμοίως. καρπὸς, τὸ μεταξὺ τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς καὶ τοῦ πήχεως. καρπὸς, ὁ τῶν φυτῶν. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἀρετῆς, ὁ πλοῦτος. ἀφ' ὧν ἐγὼ καρπίζω, τὸ καρποὺς συνάγω. καὶ καρποῦμαι διὸς ἢ πλοῦτον, ἢ πλοῦτόν τι. καὶ παρὰ Λουκιανῷ, τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιούμενα καρποῦται, ἤγουν ἴδια καὶ ὠφελεῖται. καρπὸς, καὶ χέρσον τοῦ πήχεως, ἤγουν τῆς ὠλένης, τὸ πρὸς τῇ σφαγῇ, οὐ τὸ πρὸς τῷ ἀγκῶνι. ἀφ' οὗ ἐπικάρπιοι κόσμοι. καρπὸς, παρὰ τὸ κάρφω, τὸ ξηραίνω, γίνεται ἰωνικῇ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν. ὃς δηλαδὴ ἐκπεπανθεὶς ξηραίνεσθαι, μᾶλλον αὐξόμενος ὑγροῦ ἐπιῤῥοῇ. ὁμώνυμος δὲ ἡ λέξις. καρπὸς γὰρ καὶ μέρος, ὅτι ἄρθρον χειρὸς, μεταξὺ βραχίονος καὶ θέναρος. ἀφ' οὗ παράγεται τὸ μετακάρπιον. καρπὸς δὲ, ὁ πρὸς ἄμητον ἐπιτήδειος στάχυς. σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, ὡς τὸ πᾶσα χεὶρ ἐπὶ καρπῷ. ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσαρκος, καρπὸς λέγεται. καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει. καρπὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως αἱ κεγχραμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. περικάρπιον δὲ τὸ περικεχυμένον τούτοις ὑγρόν. Καρποῦ δίκη, τοῦ βλάψαντος καρποὺς δίκαι ἐπιθεῖναι. Καρποῦμαι δόξαν, ἢ πλοῦτον. καὶ παρὰ Λουκιανῷ, τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων καρπούμενα. καὶ καρποῦται, ἤγουν ἰδίᾳ. καρπίζουσι, καρποφοροῦσι. Καρποφορήσει, προσοίσει. Καρπύρου, ξύλον ξηρὸν μακρόν. Καρπῶ, καρπιοῦμαι. Καρπωθέντα, τὰ ἐπὶ βωμοῦ κατακαυθέντα. Κάρπωμα, θυσία, προσφορὰ, κέρδος, γένος, σπέρμα, δῶρα. Καρπωμένα, καρπῷ πλέουσα. Κάρπωσις, θυσία ἀφροδίτης ἐν ἀμαθοῦντι. Καῤῥαβαξ, καιρίως.

Κάῤῥαξον, κάριοι κράξον. Καῤῥέζουσα, καταψῶσα, καταψῶσα. Καῤῥέξαι, καταῤῥάξαι, σπαράξαι, καταψῆσαι.

Κάῤῥον, βέλτιον. Καῤῥέον, κατὰ τὸ ῥῆμα, κατὰ τὴν φύσιν. Καῤῥὸς, φυτὸν, ἢ καιρὸν, κρεῖττον, ἢ ἰσχυρόν. Κάρσιον, πλάγιον. Κάρτα, ἀντὶ τοῦ λίαν λέγουσιν οἱ Ἴωνες. κάρτα, καὶ ἐπὶ ἀφροδίτης. Καρταίπους, κρατήρ. Κάρταλον, τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν τοῖς ὀψαρτυτικοῖς κλαβός. Καρτάζεσθαι, κρατύνεσθαι, διισχυρίζεσθαι, καὶ διαμάχεσθαι. Κάρτει, ἰσχύι. Καρτεμίδες, αἱ Γορτύνιοι, κρῆται. Καρτερὰ ἔργα, ἤγουν βίαια, παρ' Ὁμήρῳ. Καρτερία, ὑπομονή. ἔστι δὲ καὶ δύναμις ἐμμενετικὴ πόνοις. καὶ ὑπομονὴ λύπης ἕνεκα τοῦ καλοῦ.

Καρτεροὶ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀ τῆς ὀδυσσείας, ἦ ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ, τουτέστι δυνατοὶ καὶ ἐγκρατεῖς. ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, ἀσπίδος καρτεροὶ μηλοτρόφου, ὅ ἐστιν ἀρχῶν. Καρτερὸς, ὁ ἐγκρατής. καρτερὸς, καὶ ὁ δυνάμενος ὠδὸς κρατεῖν. Καρτερώνυχας, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Κάρτο, εἶδος ἱματίου, παρὰ Ἰὼβ ἐν πίστει καὶ διαδήματι περὶ ὁμοιοτήτων. καὶ κάρτο, τὴν βοῦν κρατεῖν. καὶ τὴν οἰκίαν, οἱ ποιοῦνται, ὁ πάντα. Κάρτιστοι, ἰσχυροὶ, κράτιστοι, δυνατοὶ, ὑπέροχοι. Καρτὶ, κεκυρωμένοι.

Καρτωνὶς, χλευαστής. Καρύεσθαι, ἐσφαλίζεσθαι, διισχυρίζεσθαι. Καρύαι, λέγουσι τὰς ἀμυγδάλους καὶ καστάνους, καὶ τόπος ἀρτέμιδος, καὶ ἑορτὴ καρύα. Καρύα, τὸ δένδρον. κάρυα δὲ, ὁ καρπός. Καρύανδα, πόλις καρίας.

Καρυατέα, θυσία. λάκωνες. Καρυᾶτις, ἑορτὴ ἀρτέμιδος, καὶ ἱερόν. Καρυοβαρῶν, τὴν κεφαλὴν βαρούμενος.

Καρυβοᾶν, τὸ ὑπὸ ἤχου καὶ βοῆς τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν. καὶ ἰλιγγιᾶν. Καρύγκη, λύδιον ἔδεσμα, ἐξ αἵματος σκευαζόμενον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κάρυδοι, καρύλαδοι. Καρύματα, κάρυα. λάκωνες. Καρυκάζειν, ταράττειν. Καρυκεία, ἡ ὕλθεις τῶν ζωμῶν. Καρυκευμάτων, ἀρτυμάτων. καὶ καρυκώδους, ὁ δὲ ἄλλοις, γλυκαίνοντος. καρύκη γὰρ, βρῶμα λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συγκείμενον, καὶ αἵματος. ἔστι δὲ εἶδος ὑποτρίμματος, ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συντιθέμενον. καρυκεύειν δὲ, τὸ πράττειν. Καρύκη, ἔδεσμά τι ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον. ἐγὼ δὲ δι' αἵματος καὶ ἀρτυμάτων ποιητέον. ὁ δὲ Δίδυμος, λύδιον βρῶμά φησιν ἐκ πολυτελοῦς. ἐγὼ δὲ οἶμαι καρυκινὸν αὐτὸ λέγειν, ἐπειδὴ μέλαν ἐστί. φασὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῷ λέγων οὕτω, καρύκινον καρυοβαφές. καὶ κάρυνος ῥόος, ὁ μέλανος ῥοῦς. εἰκὸς οὖν ἐκ τούτου οἶμαι λέγειν καρύκινον.

Καρυκίαις, μαγειρεύμασιν, ἀρτύμασι, ταραχαῖς. Καρυκοποιεῖν, κοσμεῖν ποικιλίᾳ τῶν ῥημάτων τὸν λόγον. πλαγίως δὲ τῇ λέξει, ὡς μάγειρος ἐχρῆτο, Ἀριστοφάνης. Καρύκη, κοιλία, ἣν ὑπὸ μονόκλαστον καλοῦσιν. Καρυκινὸν, μέλαν. Κάρυξ, κῆρυξ, ὁ κακός. Καρύσσουσι, κηρύσσουσι.

Καρυστία, σταφυλῖνοι. λάκωνες. Κάρυστος, ὑπὸ τῇ ὄχῃ φασὶ κεῖται, ἡ δ' ἐστὶν ὄρος μέγιστον τῶν ἐν εὐβοίᾳ, ἐξ οὗ καὶ ἡ εὔβοια ὠνομάσθη ποτέ. ἐκλήθη δὲ ὄχη, ἢ διὰ τὸ ἐξέχειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄχῳ ἐπιῤῥόμενον. ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ὀχεῦσαι, ὅτι μίξεως Διὸς καὶ Ἥρας. ἢ διὰ τὴν αὐτόθι τῶν προβάτων ὀχείαν ἢ καὶ τροφήν. ὀχανοὶ γὰρ τὴν τροφὴν ὄχην λέγουσιν ὀξυτόνως, ὡς διαστολὴν τῆς ὀρεινῆς ὄχης. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ὀργείας ὄχης, καὶ ἡ εὐοχία κατ' ἔκτασιν, ὡς εὖ συνέχουσα τὸ σῶμα. ἐκεῖ δὲ καὶ ἄλλως τὴν εὐωχίαν γίνεσθαί φασιν, ἀπὸ τοῦ ἔχειν τοὺς συνιόντας εἰς εὐφροσύνην, ἕνεκα τοῦ θείου, καὶ εἰς ἄδειν ἐκτενὲς καθίσαι. λέγεται δέ φασιν ἡ ὄχη αὕτη, καὶ ὀρεινὸς ὁ ὄχος. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κάρυστος καὶ αἰγαία, ἀπὸ τοῦ αἰγαίωνος δυνάστου. ἀφ' οὗ καὶ πέλαγος αἰγαῖον. ὧν καὶ τὸ λατόμιον τὸ μαρμάρου καρύστιον κεῖται, κατὰ τὴν Γυμνασίου περὶ αὐτὴν, ἐν ᾧ ἱερὸν ἀπόλλωνος μαρμαρίνου. καὶ λίθος δέ φασι περὶ αὐτὴν ἐφύετο, ἣ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὡς τὰ χειρόμακτρα ποιεῖν. ἃ ῥυπωθέντα καὶ εἰς φλόγα βληθέντα ἀποκαθαίρεσθαί φασι τοῦ ῥύπου, παραπλησίως τῇ πλύσει. κεῖται δέ φασι, κάρυστος ὑπὸ καρὸ χίον. παρὰ τὴν περὶ τὸ μυρτῷον πέλαγος πλοῦν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ καρύστου ἥρωος χείρωνος, ἐξ οὗ καὶ χωρεῖα ποτὲ ὠνομάσθη. Καρύστιος οἶνος, καὶ ποιὸς λίθος. Καρυτόζεσθαι, εὐφραίνεσθαι. Καρυχοῦς, καροβαροῦς. Καρύνον, πλακοῦς ἔχων κάρυα. Καρφαμάτων, ἐν οἷς θερίζουσι τοὺς ξηροὺς κάχρυς. Καρφαλέον οὖδας, ἤγουν ξηρὸν, καὶ ψοφῶδες αὖον οὖδας. Κάρφει αἰγιαλοῦ συστέλλεσθαι, ξηραίνεσθαι, παρ' Ἡσιόδῳ. Κάρφιος, σταυρὶς, δέσμη χόρτου.

Κάρφα, ξύλα λεπτὰ καὶ ξηρά. Κάρφην, φρυγανόν. Κάρφη, ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. Καρφεῖς, προβάτου εἶδος.

Καρφόμενος, ξηραινόμενος. Κάρφος, ἄχυρον, χόρτος, κεραία ξύλου λεπτή. Κάρφος, ξύλον ξηρόν. καὶ καρφαλέον, ξηρόν. Καρφῦναι, φρύγει ῥάβδους. Καρφοῦσθαι, ξηραίνεσθαι, φθείρεσθαι. Καρφαλαὶ, αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖται, ἢ στιβάδες εἰσί. Καρφοῦσαι, νοσσιαὶ ὅμοιαι.

Κάρφυροι, νοσσοί. Κάρχαι, καρκῖνοι, καὶ ὄχλοι, σκολιοί.

Καρχαλέοι, εἰσὶ καρχαλέοι, ὅ ἐστι κατάξηροι τήν τε φάρυγγα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος. Καρχαρίας, ὁ θαλάσσιος κύων, καὶ ἰχθύος εἶδος. Καρχαρόδοντα, τραχεῖς ὀδόντας ἔχοντα. καρχαρόδοντα δὲ, ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις, ἀσπίδες, καὶ ἰχθύων γένος, ὅσα σαρκοφάγα εἰσί. Κάρχαι, οἱ ἔχοντες ὀδόντας, τραχεῖς τε καὶ ὀδόντας ἐξῆς. Καρχαρόδους, τὰ ζῶα τὰ ἐγχαρα-

Καρῆνα, κορυφὰς, κεφαλὰς, ἀκρωτήρια. Κάρηνον, καὶ ἁπαξαπλῶς κάρη ἄκλιτον. κατὰ τὸ κρῖ, καὶ τὸ δῶμα δῶ, ἡ ἀποκοπὴ ἐκ τοῦ κρίμνον καὶ δῶμα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ, καὶ τὸ κρᾶτα εὑρίσκεται. κινούντων δὲ τὸ ῥηθὲν κάρηνον, κάρανον ἐν συστολῇ γέγονε, εἶτα συγκοπὴν τὸ κράνιον παρῆγε. οὗ προυπάρχειν τὸ κράνον λέγει, ὡς δῆλον ἐκ τῶν συνθέτων, ὀλέκρανον, καὶ ἐπίκρανον, ἐπεὶ ἐπὶ κεφαλὴ ἐκεῖνος. καὶ κατ' Εὐριπίδην κρᾶ δὲ διχῶς εἰπόντα ἐπίκρανον κεφαλῆς. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ κρατὸς, καὶ τὸ κρανίον. Καρθαῖος, ἐθνικόν. Καρμανὸς, πόλις καὶ ποταμός. Κάρηνα, οἱ μὲν συγκοπῆναί φασιν, ἐκ τοῦ κάρηνα κεράατος κάρηνα. οἱ δὲ ἀρσενικῶς κλίνουσιν ἐκ τοῦ κάρης καὶ ρατος, ὡς δέρας δέρατος. Κάρατος. τῶν εἰς αρ οὐδετέρων, τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα διὰ τοῦ τος κλίνονται, ὥσπερ ὀνίατος. οὕτως οὖν καὶ κάρηαρ κάρηατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν, κάρατος. τῶν δὲ δισυλλάβων, τὰ μὲν φύσει μακρὰ, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον ἧπαρ ἥπατος. τὰ δὲ βραχέα, ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, διὰ τοῦ ρος κλίνονται, οἷον θέναρ θέναρος, ἴχαρ ἴχαρος. σημαίνει δὲ τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην ὀπτασίαν. ἔαρ ἔαρος, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἦρος, κέαρ κέαρος καὶ κῆρος, ἄλκαρ ἄλκαρος, ὃ σημαίνει τὴν βοήθειαν. σεσημείωται τὸ φρέαρ φρέατος, καὶ στέαρ στέατος, ὅτι βραχεῖ παραλήγον, διὰ τοῦ τος ἐκλίθη. λέγει δὲ Ἡρωδιανὸς, τὰ εἰς αρ οὐδέτερα παραλήγοντα τῷ ω, ἄκλιτα εἶσιν, οἷον μῶμαρ, σημαίνει δὲ τὴν μῶμον. βῶμαρ, σημαίνει δὲ τὴν μάχαν, νῶκαρ, σημαίνει δὲ τὴν νάρκωσιν τῆς ψυχῆς. Καροφαρίτης, ὁ χυδαῖος οἶνος, καὶ μὴ εὐοσμίαν. Κάρβασα, τόπος τίς. Καρθμοὶ, κινήσεις. Καρθμὸς, ὁ ταώς. Καρία, τόπος τίς, καὶ ἡ κεφαλὴ κατὰ διάλεκτον, ὅθεν καὶ κέρατα.

Καρικίζειν, βαρβαρίζειν. Καρικὰ μέλη. ἐλέγετό τις καρικὸς ῥυθμὸς, ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος.

Καρικὸν, ἀσύνθετος, καὶ ὅμηλος. Καρικὸν, εὐτελὲς, μικρόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον σχῆμα αἰσχρόν. Καρικὸν θῦμα, ἐπὶ τῶν ἄθυτα ἢ ἄβρωτα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ κάρες κύνα θύουσιν, Εὔπολις. Καρικὸς, ποταμὸς, καὶ τόπος λακωνικῆς. Καρικοὶ τράγοι, ὡς εὐτελῶν ὄντων, Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ. εἰ μὴ ἄρα ὑποσυχίων τὶς ἐκλείπει. Καρικῷ τελέῳ, καρικῷ σχήματι, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκολάστων σχῆμα καρικόν.

Καρικαίρης, τὶς ἐν καρικῇ μοίρᾳ. ἢ μισθοφόρος, διὰ τὸ τοὺς κᾶρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. Καρῖναι, θρηνῳδοὶ μουσικαὶ, αἱ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ καρίας γυναῖκες. Καρίνη, γυνή. Καίνιον, σανδάλιον σπαρτίον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καρὶς, παρὰ τὸ σκαίρω, σκαρὶς, καὶ καρίς. ἢ παρὰ τὸ κάρα, καρίς. καὶ γὰρ δὴ ἡ καρὶς, χωλὸν κεφαλῇ ἔστι. Καρῖται, ἐπειδὴ πειραταὶ. κάρες. Καρικῶσαι, ἀσκητικαι. Κὰρ μεγάλη, ἀκρίς. Καρκαίρω, ψοφεῖ. Κάρκαρον, ἐκ τοῦ καρκαίρω. καρκαίρω δὲ, ἐκ τοῦ καίρω, κατὰ διπλασιασμόν. ἔνθεν καὶ τὸ κάρκαιρε δὲ γαῖα, οἷον ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἡ γῆ ἐγένετο, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σειομένων αὐτὴν πολλῶν. Καρκαίρει, ἠχεῖ, ἐν τῷ ψαμμοκοσιογάργαρα.

Καρκανὸν, ταλάρις. Καρκάρα, ὅλως ὁ δεσμὸς καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει, καὶ πίτυρα παρὰ Σιμωνίδῃ. ἔνιοι τὰς μαλάχας.

Καρκαρὶς, ξύλον ἐφ' οὗ τὸ φορτίον, ἢ λεπτή. Κάρκαροι, τραχεῖς, καὶ δεσμοί. Κάρκαρα, λαῦκος τὸ πρὸς τὴν ἀποθλιβόμενον διὰ τῶν χειρῶν, καὶ κύθραιον. Καρκῖνος, τὸ τῶν ζωδίων σημεῖον λεγόμενον, καὶ ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις, καὶ τῇ καλοχης. ἢ εἶδος ζῶον καὶ ἄγγος. καρκῖνος δὲ, καὶ ὁ πολύπους, καρκῖνος τὶς ὢν, ὁ καρπῶν ἐπὶ συχνοῦ τὴν γαστέρα. καὶ καρκῖνος λέγει ἐν ἄγγεις ὕδατι δι' ἦραν, ὅτι μόνος

ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὅτι τὴν ὕδραν ἀνῄρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδήσας, ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθά φησι Πανύασις ἐν ἡρακλείᾳ, θυμωθεὶς ὁ ἡρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτὸν, ὅθεν μεγάλης τιμῆς τέτυχε, καταριθμούμενος ἐν τοῖς ιβ΄ ζωδίοις. Καρκινοῦται, ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος, καὶ σκληρύνεται. Καρκώ, λάμια. Κάρμηλος, ὄρος ἐν τῇ φοινίκῃ, καὶ καρμήλιον. Καρμανὶς, πόλις οὕτω καλουμένη. Κάρμερον, τὸ περὶ μεμερισμένον. Καρμενταλία, ἑορτὴ ῥωμαϊκή. Κάρνεια, ἑορτὴ ἀπόλλωνος καρνείου, ἀπό τινος κάρνου. οὗτος δὲ ὁ κάρνος μάντις ὤν, εἵπετο τοῖς ἡρακλείδαις ἄσημα τοῖς μαντευόμενος, ὃν ἱππότης εἷς τῶν ἡρακλειδῶν, ἱππότου υἱὸς, ὄνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε, δι' ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ πελοποννήσῳ, καὶ ἀπελθόντες ἔλαβον χρησμὸν ἐξ ἀπόλλωνος, κάρνειον τιμῆσαι ἀπόλλωνα. καὶ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν, καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες ἐκ πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν. ἄλλως. Κάρνεια, ἑορτὴ δωρικὴ τελουμένη καρνείῳ ἀπόλλωνι κατὰ τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ κάρνου μάντεως, ὃς εἵπετο τοῖς ἡρακλείδαις. ἀπ' αὐτοῦ δὲ κάρνειον ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ, ὅτι ἡ μαίνη καὶ δέα καὶ ἄγκυρα καλοῦσιν ὄργιοι, διὰ τὸ τὴν κάρνον ἀγεῖσθαι τοῦ στρατοῦ, ἐν οἱ ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενον εἰς πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος. ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. ἄλλως. Πραξίλαος μὲν ἀπὸ καρνείου φησὶν ὀνομασθῆναι, τοῦ Διὸς καὶ εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τοῦ ἀπόλλωνος. Ἀλκμὰν δὲ, ἀπὸ καρνέου τινὸς τρωϊκοῦ. Δημήτριος δὲ ἀπὸ τοῦ κερᾶσαι, ὃ ἐστι τελέσαι. φασὶ γὰρ, ὡς ὁ μενέλαος στρατευόμενος εἰς ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὴν ἐὰν τροπώσῃ. ἄλλως. Κάρνεια, ἑορτὴ τοῦ Διὸς, καρνεῖα ὀνομαζομένη. παρ' ἄλλοις δὲ τελεῖται, διὰ τὸ τὴν λοιμὸν ἑτέρων ἐκ καρνείου εἶναι ξένον. Καρνεᾶται, οἱ ἄγαμοι, κεκληρωμένοι δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ καρνείου λειτουργίαν. πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν. Κάρνη, ζημία. Καρνεασιόπολις, λύκτος ἡ κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο. Καρνεῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ἴσως ἀπὸ καρνείου τοῦ Διὸς καὶ εὐρώπης υἱοῦ. Κάρνον, τὴν σάλπιγγα γαλάται. Κάρνος, φθεὶρ, βόσκημα, πρόβατον.

Καρνόπαις, ἱππικὸς παῖς. Καρνοπλόσιον, κόβαλος, ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται. Κάρος, σκότωσις, ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγινομένη μέθη. καὶ παραφορὰ, παρὰ τὸ κάρα βλάπτειν. σημαίνει δὲ, καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀπὸ τοῦ κὴρ κηρὸς, συστολῇ τοῦ η κάρος, διὰ τοῦ κὴρ τὸ η εἰς α τρεπεῖται, καὶ οἶον εἰς ε, ὥς περ φρὴν φρενός. ὅτι οὐκ ἔστι τὸ κάρος κατὰ ἀνάλογον κλίσιν, ἀλλὰ συστολῇ ποιητικῇ. Καρὸς, κωφός. οἱ δὲ σκνιπόλιος, βόσκημα, ἐγκέφαλος ὤν. ἢ καιρὸς, ἢ φθορά. Καρπὸς, ὕψος, ἀγῶνες. Κάρου, τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν συγκομιστῆς κάρου.

Καρπᾶν, κάρπα. λακωνικῶς. Καρπούμενος, ὠνούμενος.

Καρποῦσθαι, ὠνεῖσθαι. Καρποῦχος, εὔχρους, εὔκηλος. Καρπόβιος, τὴν μάρτυρα, παροιμία. καρπόβιος δὲ λαγὼς, κατ' ἰδίαν φύσιν τὸ ἐκπυόγειν. διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπαγάγοντο αὐτοὺς, καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι. ὁ γοῦν ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη, καρπάθιος τὸν μάρτυρα. Κάρπαθος, πόλις ῥόδου καὶ νῆσος ἐπὶ τοῦ σαρπηδόνος, πλησίον τῆς κῶ. περὶ ἧς Ὅμηρος εἴρηκε, κάρπαθον δὲ νήσους τε καὶ κῶν. ἄλλοι πλησίον θρέττας αὐτὴν εἶναι λέγουσι. Καρπαία, εἶδος ὀρχήσεως.

Καρπαλίμως, ταχέως. Καρπάλιον, κάρπωμα. Καρποῦσθαι, σχεριτισθῆναι. Καρπάσινοι, κεφαῖνοι. Καρπάλιμον, ἀγγεῖον ὑπόδημα μονόδερμον. Καρπεῖν, πλάττειν. Κάρπαια, ὀρχήσεις μακεδονικαί. Καρπίσαι, καθαίρειν. Κάρπα, τὰ σπέρ-

Κάπτονται, ἐσθίουσι. οὕτως οἱ Θρᾷκες. Κάπρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ σύαγρος ὗς ἄγριος, ἢ τὸν φάγρον ἰχθῦν. καὶ νόσημά τι, γινόμενον ταῖς μελίσσαις. Καπροσύνη, περικάθαρσις. Καπροφάγος, ἄρτεμις ἐν σάμῳ. Κάππα, ἰσὼς δὲ τὸ ἐλάχιστον, οὐκ ἰῶ γάρ. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ γράφεται κάμπα τὸ ἀπεστραμμένον ρ, ὡς ὁ μυκτηρισμός. Καπρῶντας, ἐρωτικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Κάψει, καταπίεσαι. Κάψοντες, ἀπολιχμῶντες, ἐσθίοντες. Καπύει, ἀκολουθεῖ.

Κάπος, πνεῦμα, κῆπος. Καπύη, πόλις ἰταλίας. Καπυρὸς, καπνώδης, ἐκπύρων. Κατέφαγε, κατέφαγε.

Κὰρ, θάνατος, φθεῖρον, πρόβατον, γένος κακόν. Κάρα, ἐκ τοῦ κάρηνον, κατὰ ἀποκοπήν. καὶ κάρη, ἐκ τοῦ κάρηνον ὁμοίως κατὰ ἀποκοπήν, ἐξ οὗ τὰ κάρηνα. κάρα δὲ καὶ κρᾶς καὶ τὸ κάρα καὶ τὸ κάρηνον, κεφαλή. καὶ κάρα, τὸ μὲν πρότερον ἔχει βραχὺ, οἷον κλίνω κάρα θεῷ ξείνῳ. ὥστε οὖν τὰ εἰς α λήγοντα πάντα οὐδέτερα συστέλλει. κρᾶτα δὲ, τὴν κεφαλὴν, ἧς ἡ εὐθεῖα ὁ κρᾶς. τὸ μὲν πρότερον μακρὸν, τὸ δὲ δεύτερον βραχύ. τὸ δὲ κράτα, ἀμφοτέρως βραχύ. Κάρα, αἲξ ἥμερος, πλινθινός ὑπὸ γορτυνίων. ἄλλοι δὲ, ὁ συκῆ. ἔτι δὲ, τὰ πρόβατα καὶ τὰς κεφαλάς.

Καραβαῖα, δένδρον ξύλον. Καραβίδες, γαλαῖ, μεθ... Κάραβος, παρὰ τὸ τὴν κάραν βαίνειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης, ἢ καὶ τὴν ... ὁμοίως. κάρα γὰρ, ἡ κεφαλή.

Κάραβος, ἔλαφος, ὥς φασιν ... ἐπ᾽ ἀνθράκων. ὑπὸ δὲ μακεδόνων, ἡ πύλη. καὶ τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια, καὶ τὸ θαλάττιον ζῷον. καὶ κάραβος, ὁ θρασὺς ψόφος, οἷον πλοῖον. Καρδάλη, ἁρμονική. Καραδοκῶ. καραδοκεῖν, τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐκπυρηνεῖν, ὅπη χωρήσει. παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ δοκῶ, τὸ ἐπιτεῖναι τῇ κεφαλῇ προβλέπειν, καὶ ἐλπίζειν ἐκδεχόμενον, μέχρι τὸ πέρας ἐκβῆναι. τὸ μὲν γὰρ καρηβαρεῖν, ἢ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἢ παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Καρασοῦσθαι, τιλλᾶσθαι. Καρα..., ὕφασμα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κάραι, σκηναί.

Καραιὸς, ζεὺς παρὰ βοιωτοῖς οὕτω προσαγορεύεται. ὡς μέν τινές φασι, διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι, ἀπὸ τοῦ κάρα. Καράμα, πίθος. Καράμα, ἡ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή. Καράμβαν, ῥάβδον ... ᾗ ... συγκαλοῦσιν. Κάραμβις, ἄκρα ὑψηλή τις καταντικρὺ τῆς παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον. Κάραμος, κεκρύφαλος, κράδεμνος, ἢ ἱμάς, ἢ ζημία. Καρανοῦσθαι, τελειοῦσθαι. Καρανῶ, τὴν αἶγα. κριτός. Καρανώσαι, κορυφώσαι. Καράξω, τρώσω. Καρα, κεφαλή. Καραρόδες, οἱ σκυθικοὶ οἶκοι. εἰσὶ δὲ, τὰς κατὰ γῆς ἁμάξας. Καρας, ὁ ἀποσφαλισμός. Καρατοί, κεφαλαί. Καρατομῆσαι, ἀποκεφαλίσαι. Καρβάζοντες, βαρβαρίζοντες. Καρβαίζει, κακῶς λαλεῖ καὶ βαρβάρως.

Καρβᾶνες, οἱ βάρβαροι, οἱ ἔχοντες καρὸς βοῦς. λευκόφρυν, κάρβανον ἔχον. Καρβανίζει, βαρβαρίζει. Κάρβανοι, τὰ τῶν σφονδύλων καρφία, ὡς Σίλανος. Κάρβανοι, καὶ ..., οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες. ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ τοὺς κᾶρας. Καρβάρνοι, κάραβοι. Καρβάτιναι, εἶδος ὑποδήματος. ἐπειδὴ ἀπήλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν, πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν.

Κάρβις, μαγειρικός. Καρβῖναι, βαρβαρικαί. Κάρδακες, οἱ στρατευόμενοι βάρβαροι ὑπὸ περσῶν καὶ εἰς ἀσίαν, οὕτω καλοῦσι τὴν στρατιωτίαν, ἀπ᾽ ἔθνους ἢ τόπου. Κάρδαμα, εἶδος βοτάνης ἀχὺ παρὰ πέρσαις. Ἀριστοφάνης λέγει τὴν σκάφην. ταῦτα δὲ περὶ αὐτὰ φυόμενα λαχάνων ἔνια ἐπιπατεῖται. καὶ πᾶν τὸ ἐν ὕδασι ὑγρὸν ἐπιπολαζόμενον, αἴτιον τοῦ ζημιοῦσθαι καθίσταται. Καρδαμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν, ἢ ὡς ἐπίμονον ἔχειν. εἴρηται ἐκ τοῦ καρδάμου. Κάρδαμα δριμύτατα. τοιαῦτα γὰρ τὰ κάρδαμα. Ἀριστοφάνης, καὶ βλέπειν δριμύτατα. Καρδαμάλη, μάζα. Καρδαμίνη, τὸ ζῷον, ὃ θηρίον ἐμφερὲς καρδάμῳ, γίνεται δὲ ἐν ὕδασι. Καρδαμύλη, πόλις. Καρδάμωσαι, κατάξαι. Καρδία, διὰ τὸ ἀνάπαυσιν ..., ὡς τὸ καρπός. Καρδία, πόλις θρᾴκης. καὶ καρδιανοὶ, οἱ πολῖται, καὶ ὄνομα πελάγους. Καρδία τῶν ὀρνίθων ... Καρδία, οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, ὅθεν καὶ καρδιωγμός. Καρδιαλγίαι, λῦπαι καρδίας. Καρδίαι, οἱ ἕλληνες περὶ σκύθας διὰ τὸ πόλιν αὐτοῖς ἑλληνίδα καρδίαν διαρπάσαι. Καρδίας, θαλάσσης τὸ βυθοῦ. Καρδία, καὶ ὁ λογισμὸς, καὶ τὸ συνετόν.

Καρδιοβολοῦσθαι, λυπεῖσθαι. Καρδιοῦσθαι, καρδιουργεῖν ἐπὶ τῶν ἱερείων. Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. τινὲς δὲ, δάκνεσθαι στόμαχον ὑπὸ λιμοῦ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ναυτιᾶν.

Καρδιουλκία, πόλεως καρδίας, τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων. Καρδόπιον, τῆς καρδόπου τὸ πῶμα. κάρδοπος δὲ ἡ μάκτρα, ἤγουν ἡ κάρδοπα, ὅπου τὰ ἄλευρα μαλάσσουσιν, ἤτοι ἀναφύρουσιν. Καρδόπω, μάκτρα κατανασία. Κάρδοπος, ἐν ᾧ τὰ ἄλευρα μαλάσσονται, ἢ σκαφίδιον. Καρδιοφύλαξ, παρὰ ῥωμαίοις χάλκωμα τετράγωνον πάντη πάντως, ὃ προστιθέασι πρὸ τοῦ στέρνου. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου ἁλυσιδωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τὸν θώρακα. Καρδιωσάμενοι, τὴν τοῦ θύματος καρδίαν τῇ κεφαλῇ καλύψαντες, καὶ ἐκθέντες τῷ πυρί. Καρδιώττειν, δηλοῖ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον τὸ ναυτιᾶν, καὶ ἀλγεῖν τὴν καρδίαν. Καρέντα, καταβρωθέντα. Κάρες, ὄνομα ἔθνους.

Καρῆατα, κεφαλαί, τάξεις. Κάρη, κατὰ μὲν Ὅμηρον βαρυτόνως προάγεται, καὶ συνδέξατος, ἀπὸ κοινῶν ἐκ τοῦ κάρηνον. Ἡρόδωρος καὶ Ἀππίων λέγουσιν ὀξυτόνως εὑρίσκεσθαι καρή, καὶ θηλυκῶς. ἴδον γίνεσθαι, καὶ τρῶσαι δὲ κατακρύπτειν λάβε πῖλος. καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ, ἀποκρύπτειν βλεφάρων αἱ δὲ ... φησὶν ὁ ποιητὴς τὸ καρὴ ὀξυνόμενον θηλυκῶς, ὡς οἱ ἄλλοι, οὐδὲν θαυμαστὸν. καὶ τὰς ἄλλας παραλείπεις φωνὰς ἐπίσταται, ἀγνοῶν τὰς προτέρας λέξεις αὐτοῦ. Κάρη, ἡ ὥρα. ἐξ οὗ τὸ ἀκαιρεῖν. Καρέντα, ἐκ τοῦ εὐθέος τὸ κάρηαρ. Καρήατος, κάρητος, κάρητος, καὶ καρήατος πλεονασμῷ τοῦ α, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ κάρατος κεράατος, ὁμοίως καὶ κεράατα, ἐκ τοῦ κέρας, ἢ κεράος. Καρηβαρεῖν, καὶ οἷον βεβαρύνεσθαι, ὅπερ καὶ καραβαρεῖν λέγει ἱπποκράτης, ὥς φησιν Αἴλιος Διονύσιος. ὃς λέγει ἤ ὅτι καρηβαρεῖν, τὸ ἰλιγγιᾶν, καὶ πεπληρῶσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ κραιπάλης. Καρηβαρία, ἡ μέθη. Καρηβαρῶν τὴν κεφαλὴν, παροινοῦντος ἀπὸ μέθης οἴνου. Καρηκομόωντας λέγει ὁ ποιητὴς τοὺς ἀχαιοὺς, ἐπεὶ κομῶντας τὰ κάρηνα καὶ πολύτριχας. διότι ἔθος ἦν αὐτοῖς κόμην τρέφειν. οὐ μόνον τῆς κάλλους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ φοβερόν. οὕτω καὶ λέων χαιτήεις, φοβερώτερος τοῦ μὴ χαίτην ἔχοντος. λέγεται δὲ, τὸν μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾶν οἱ ἕλληνες, ἐν δὲ πένθους καιρῷ κείρεσθαι. ὡσαύτως δὲ ἐν καιρῷ ἀκμῆς, ἤγουν ἡλικίας τελείας. τεθνηκότα τοὺς πλόκαμον κείραντες, ἐπετίθεσαν ἀπόλλωνι κουροτρόφῳ, ἢ ποταμοῖς, καθάπερ Ὅμηρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς. ἔπειτ᾽ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος θρεπτήριος, κατὰ τὸν Ἀχιλλέως πενθικὸς, ὁ ἕτερος. λέγεται δὲ τὸ τμῆμα τοῦ θρεπτηρίου πλοκάμου καὶ τάρσαι ... κουρᾶς γάρ φασιν ἐμποδίαν ..., εἰς ... ἀπόλλωνι. οἱ δ᾽ ἴσως τῶν ἑλλήνων οἷα ἔθος ... παρεσκευάσατο αὐτῇ ἡ ἱστορία, κουρῆτας αὐτῇ ὀνομάζεσθαι λέγοντος. τοὺς δὲ ... αὐτοῖς, ἀκαρνᾶνας. Καρηκομόωντας, τὰς κεφαλὰς κομῶντας. ὅμοιον τῷ τέφρος ..., καὶ γάλα λευκὸν, καὶ ὑγρὸν ἔλαιον. Κάρηνα πόλεων, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἴσως αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν, ἤγουν οἱ βασιλεῖς.

Κάρηνα, ἀκροπόλεις ἐξοχαί, ἀπὸ τοῦ κάρα κάρηνα. σημαίνει δὲ καὶ κεφαλὴν, τῇ δὲ μάλιστα ἀνθρώπων πέπλο κάρηνα.

Καρίωσα

γενομ τὸ ἔνδον τῆς ταινίας ἦν, καὶ εἰς ἰσότητα ἄγον.

Καπάναι· δίφροι καὶ προσκεκλιμένοι ταῖς ἁμάξαις, παρὰ τῷ Ξενοφῶντι. Κανόνιον, οὕτω καλεῖται ἡ ἐν τῇ πραγματείᾳ, κἂν πλειόνων τυγχάνῃ στίχων ἢ στίχου ἢ κανόνων. στίχον δὲ, τὸν κατὰ τὸ κενὸν ἔθος ἐπεισαγόμενον ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀπαγγελλόμενον. σελίδιον δὲ, τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀπαγγελλόμενον ἐπὶ τὰ κάτω. Κανοῦν, εἰς ὃ φέρονται ἱερουργικαὶ μάχαιραι. σημαίνει καὶ ῥίνας τῶν μαχαιρῶν. εἴρηται τὸ κανοῦν ἔχον κείμενον, ὃ ἐπὶ κάτω, ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν ταῖς θυσίαις σφαγῶν.

Κάνωβος, ὄνομα κύριον, καὶ ὄνομα πόλεως. Κανωνίς, ἐργαλεῖον καλλιγραφικὸν, ἐν ἐπιγράμματι. Κάνωπος, τόπος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Κὰξ αὐτοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ. Καξιώρθη, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐξιώρθη, ἤγουν ἐκτείνοσαν.

Καξίστασθαι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐξίστασθαι, ἤγουν ἀποχωρεῖν καὶ πόῤῥω γενέσθαι. Ἀριστοφάνης, χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροις χοροῖσιν. Καόμενοι, οἱ συνθυρίζοντες, οἱ καλούμενοι διαλέγοντες, οἱ ἐν τῷ λαμπάδι τὰς συνθήκας πέμποντες. Καπαλαὶ, ἐκάπταλαι, φαίνεται. Καπαλευτὰς, ἀναλωτάς. Καπαλίζει, ζαγαλατεῖ. Καπάνη, τεῖχος ἐκεῖ. Καπανία, ἀρτοπλόκου. Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς φάτνης χορταστικώτερα. ἴσως δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα. καπάνας γὰρ ἀπήνας λέγουσιν. Κάπανα Θετταλοῦν, ἀντὶ τοῦ ἁπαλὴν, τρία κάπανα καλύκια. καπαναλεσία, κρήτη, καὶ ἐκκλησία. Καπαπτύσωμεν, ἐφράζαμεν, ἐπληρώσαμεν. καπτῦσαι γὰρ, τὸ ἐμφανῦσαι. Καπαρδεῦσαι, μαντεύσασθαι. Κάπαρ, μαβρὶς ἢ φάτνη. Κάπαρα, κατανόφαις. παίζει. Καπαρὸν, καθαρὸν παρὰ Αἰολῦ.

Κάπεθα, ἰκτινῶν τροφή. Καπεμβαφίζων, ὁ ἐμπαβαλών. Κάπεσον, κατέπεσον. Καπέτις, χοῖνιξ.

Κάπετος, ἀποσκαπτὴν, ὀλίγος ὀργυιῶν οὖσα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς ἡ χρῆσις καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, κοίλην εἰπόντι κάπετον. Καπετὸς, τάφος, βόθρος, ὄρυγμα, βόθρος, οἱ δὲ σκαπετόν. Καπίχω, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν δράματι προσαίτου. καὶ Ὅμηρος, ὄφρ᾽ ἄν τοι ποταμὸν καὶ οἶνον ἐπιχεῦτο. Καπιτώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἢ ὅτι ἐκεῖσε μέλλοντες κτίσαι, εὗρον κεφαλὴν νεοσφαγοῦς. καπίτον γὰρ παρὰ ῥωμαίοις ἡ κεφαλή. Κάπη, ἡ φάτνη, παρὰ τὸ κάπτω, τὸ χανδὸν ἐσθίω. ὅθεν καὶ τὸ ἐκάπφω παρὰ τῷ κωμικῷ. ἀφ᾽ οὗ ἴσως, ὁ φιμὸς, ἤτοι βλωμός. οἱ δὲ χυδαῖοι τὸ γεῦσιν κάπην, χάπην φασί.

Κάπηλον, καὶ καπήλειον. Κάπηλα, ἡ κρεωπώλις, ἀγορὰ παρὰ Ταραντίνοις. Καπηλεῖαν, ἐμπορίαν, καὶ καπηλεῖον. Καπηλεύουσιν, ἀγοράζουσιν, ἢ πιπράσκουσι.

Καπηλεύω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὅθεν καπηλεία ἡ ἐμπορία. καὶ καπηλεῖον. καὶ καπηλικῶς, ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς. Καπήλη, ὅπου ὁ κυβευτικὸς κάθηται, παλαιοκάπηλος, περὶ ὃν καπηλεύεται τὰ ὠνιά. καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα, ἵνα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται. Καπηλικῶς, πανουργικῶς. ἐπεὶ οἱ κάπηλοι χρίειν καὶ ἀνακνάπτειν τὰ ἱμάτια εἰώθασι. καὶ τὸν οἶνον δὲ νοθεύουσι, συμμιγνῦντες αὐτῷ σαπρόν. Κάπηλος, παρὰ τὸ κατέχειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἄμπηλος οὖσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Κάπηλος, ὁ μεταβολεὺς, καὶ οἰνοπώλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλὸν, ἤγουν τὸν οἶνον, ἢ παρὰ τὸ κατέχειν τὸν πηλόν. Καπηλολύτος, ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐρχόμενος. Καπήλεια, γυναικεῖα ἱμάτια.

Κάπιον, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐπίον. Κάπιξ, ξύλον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νηὸς ὑποδοχήν. Καπίσα, εἶδος ἐλαιοῦντος, τὰ παρ᾽ ἡμῖν καπίρια. Καπατέσαι, καταβατέσαι. Καπήτιοι, οἱ ψιλωταὶ τῆς κυρίας.

Καπητὸν, παράβλημα ἀλόγων. Κάπια, τὰ σκόροδα, κεφυνίτα. Καπίθη, ἀγγεῖον χωροῦν ἀττικὰς κοτύλας δύο. Κάππεσε κείμενος, ἀντὶ τοῦ τέθνηκε κεῖται, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Καπιλύσεν μοι δοκῶ τὸ χρῆμα μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ προσθήσειν σχήσειν. Καπίστριον, ἡ τοῦ ἵππου φορβιά. καπίτον γὰρ ῥωμαϊκῶς ἡ κεφαλὴ, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπίστριον. Καπίων, ὑπερφαλικοῦ νόμου ὄνομα. Καπιχωρίους, σκυθικῶς καὶ φλυαρῶς. ἐπιχώριον γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῖς ἀθηναίοις, τὸ σκώπτειν καὶ παίζειν, ἐκ παλαιᾶς εὐλαβείας τοῦ ἐλλειπομένου. Κάπνη, ἡ καπνοδόχη. ἔστι δὲ συλλογισμὸς ἐπὶ τῶν μαγειρείων, δι᾽ οὗ ὁ καπνὸς ἐξάγει, καὶ εἶδος ἀμπέλου ξηρότατον, καὶ λαμπρότατον οἶνον ποιούσης, ὁμοίως καπνῷ ποιοῦντα δάκρυα. τινὲς καπνίαν οἶνον ἐν βενβίνῳ τῆς ἰταλίας γίνεσθαί φασι. καὶ καπνία, ἡ ἄμπελος. Καπνίας οἶνος, ὃς γίνεται ἐν βενβίνῳ τῆς ἰταλίας. καὶ καπνία ἄμπελος, ἡ μέλαινα. Καπνίας κωστὴς, ὁ μαλλὸν λαμπρὸν χαλβών.

Καπνίζω, ἐκ τοῦ καπνὸς, τοῦτο παρὰ τὸ καίω καὶ τὸ πνοή. κυρίως γὰρ καπνὸς λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή, ὅθεν καὶ καπνίζω. σημαίνει καὶ τὸ θύω, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος, ἐν τῷ κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας. ἐκ τοῦ καπνίζειν δὲ, καπνιστὰ κρέα παρὰ τῷ Δεξιφάνει. Κάπνισσαν, ἀντὶ τοῦ πῦρ ἀνῆψαν, ἐπὶ θυσίᾳ τε καὶ ἐπὶ ἀναγκαίῳ δεῖπνῳ πρὸ τῆς μάχης, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ῥυθμόν. ἐπακολουθεῖ γὰρ τῇ τῶν ξύλων καπνός. πέφρασαι οὖν ἐκ τοῦ παρῤῥωτέρου, τὸ μὲν τοι ἐγγύτερον παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν τῷ πῦρ ἀνάψουσι θεοῖς. δύναται δὲ εἶναι τὸ ἐκάπνισαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν, ἵνα λέγῃ ὅτι θύσαντες, εἶτα ἐδείπνησαν. Καπνοκαρτινάζεται, σκιρτᾷ παρὰ Ἐπιχάρμῳ.

Καπνὸς, ἀναθυμίασις ξυλώδης ξηρὰ καὶ θερμὴ, ὁ ἀτμὸς δηλονότι ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἀναφορᾶς ἐκ τῶν ὑποτεφρωμένων ἀνακιρνάμενος. Καπνωτὰ, πνέοντα.

Καπνοῦ σκιὰ, ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν. Καπνουμένων, καπνιζομένων. Κάπτεις, ἐκάπτεις. Κάπος, ἡ συνεχὴς ἀναπνοή. Κάπος, τὸ πνεῦμα. Κάπος, ψυχὴ πνεῦμα, καὶ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιὸς, ἐν ᾧ περιέχεται ὁ καρπὸς, καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις. Καπποσυκάζεις, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ ὀνόματι, ἀφ᾽ οὗ καὶ συκοφάντης κέκληται. τὸ γὰρ παλαιὸν τίμια παρὰ τοῖς ἀθηναίοις τὰ σῦκα ἦν, καὶ εἴ τις διεβλήθη κλέπτων, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον, τὸ κατηγορεῖν. ἄλλως, συκάζειν τὸ ἀποθλίβειν τὰ σῦκα ἢ ὠμὰ ἢ πέπειρα. Καπφανῶ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἀποφανῶ ἀπεκλείψω, ἐκ τοῦ φαίνω.

Κάππαλος, φάρυγξ. Καππασὸν, ποικίλον.

Καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια. Κάππεσε, κατῆλθεν.

Καππεδίον, κατὰ τὸ πεδίον. Κάππεσον, ἀντὶ τοῦ κατέπεσον. καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ δὲ. καὶ κάββαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν, αἰολεῖς συγκόπτουσι τὰ στοιχεῖα τῶν ὀνομάτων, διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα. Κάππαρις, ὅτι ἡ πολλὴ καὶ καλὴ ἐν κάμπῳ φύεται, οὐχ οὕτως ἐν κρημνοῖς. εἶτα ἀπὸ τοῦ κάμπαρις, καὶ μεταβολῇ τοῦ μ εἰς π, κάππαρις, ὥσπερ ὦρος ὁ μιλήσιος. Κάπρα, αἶξ τυῤῥηνοί.

Κάπραινα, ἡ καταφερὴς, ἀπὸ τῶν κάπρων. Καπρᾶν, κυρίως τὸ ὀργᾶσθαι κάπρον τὴν ὗν, ὡς καὶ ταυρᾶν φασι, τὸ ταῦρον ἐφίεσθαι τὴν βοῦν. Κάπρας, ἀσελγείας.

Καπρίαι, αἱ ἐντὸς τῶν πλευρωμάτων τῆς φύσεως.

Καπρία, εἶδος ὀρχήσεως ἀσέμνου. Καπρίσκος, ἰχθύς.

ὄπισθεν τὰ ἔμπροσθεν ἐκάμπτετο ἐναντίως. Καμπὴ, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη. καὶ καμπὰς φαμὲν τόπων, ὡς κλάσιν τινῶν θάτερον χωρίων. λέγεται δὲ ξυλλάβοις. Καμπεσίγημα, ὁμοίως ἐκαμπεκαῖτος, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Κάμπος, ἱππόδρομος. σικελοί. Καμπούνιον, ἐλαίου εἶδος. λάκωνες. Καμπυλόχειρες, ἀργεῖς. Κάμψει, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ καταβάλλει, ἰάσεται. Κάμψαι γόνυ, ἐπὶ τοῦ καθεσθῆναι λέγεται, πρὸς διαφορὰν τοῦ ἵστασθαι. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ ἱκεσίας καὶ προσκυνήσεως τίθενται, λέγοντες τοῦτο καὶ συνθέτως γονυκλίνειν.

Κάμψω. ὑπὲρ ἔκαμψεν, ὑπόσον ὁ τόπος ἐλέγετο τε καὶ ὅριον. Κάμψεις, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μαλακίζῃ τὴν ψυχὴν σου. Καμπύλα τόξα, τρόπῳ ποιητικῷ πλεονάζει, κατὰ καὶ τὸ ἅρματα, καὶ ὄχεα. ἔστιν καὶ Εὐριπίδης λαβὼν φησὶν ὀχήματα, ἤγουν ἅρμα. καμπύλα δὲ κυρίως, πάντα τὰ τόξα. οὕτω δὲ καὶ ἀγκύλα καὶ ῥαιβὰ δὲ, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, καὶ σκολιὰ, καὶ παλίντονα. τὸ δὲ σκαιὸν, παρὰ τῷ Ἡροδότῳ σκύφιν ἔχων. λέγων δὲ, ὅτι τόξα παλίντονα Ἀράβιοι εἶχον, δέδωσιν ὑπόνοιαν, ὡς οἱ πάντες τόξον ἁπλῶς παλίντονον εἶπεν, ἐπεὶ ὡς τὸ πλέον ὀπίσω τῇ ἀντάσει ῥαιβούμενον, καὶ οἷον καμαρούμενον. Καμπυλάζειν, κάμπτειν, καὶ στρέφειν. Καμψα, θήκη, γλωσσοκομεῖον. Καμψιδιζοντος, βαρβαρίζοντος. Καμψία, κανᾶ, κανίσκια, κανάβια κοιλότατα, ὡς γύργαθοι, ἢ ὑπολύματα σκευῶν.

Καμψὸν, καμπύλον. Καμῶ, ἐργάζομαι. Κάναβος ἐκ ξύλου χῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν. Κάναβοι, τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν πηλὸν ἐτίθεσαν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄθρωποι κάναβοι λέγονται. Κανάβουσα, χεῖλα οἱ σοῦ. λάκωνες. Κάναδοι, σιαγόνες, γνάθοι. Κάναθρα, ἀστράβη, ἡ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα, ἐφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς Ἑλένης ἀπίωσιν. ἐπεὶ δὲ ἔχουσιν εἴδωλα ἐλάφων ἢ γρυπῶν. Κανακὶς, σανδικὸν θυμίαμα, ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ἐξικμάζειν πάντα τὸν παρακείμενον. ἔστι δὲ φυτὸν Ἰνδικὸν ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ θρᾶσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος τοῦτο τὸ σπέρμα θυμιῶσιν. Κάνακις, ψόφος. Κανάξαι, ταράξαι.

Κἂν, μετὰ ὑποτακτικοῦ ὀφείλει τίθεσθαι, καὶ μετὰ εὐκτικοῦ. ὡς τὸ, κἂν δεῖ με ἀποθανεῖν, καὶ κἂν ἐπὶ σμικρὸν χρόνον ἀναβλέψας, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐάν. Κἂν, μετὰ σφοδροῦ τόνου, καὶ μετὰ εὐκτικοῦ, καὶ μετὰ ὁριστικοῦ παρῳχημένου, καὶ ἀπαρεμφάτου. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, κἂν προσκαταθείην τὸ ὕδωρ τὸ ἐμαυτοῦ τριώβολον. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι, κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.

Καναχηδὰ, κοῖλα ἐστι ἀγγεῖα. Κανάστρα, ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ γίγαντες. Κάναστρον, ὄστρακον, τρυβλίον, κανοῦν. Καναχὴ, κτύπος. καὶ καναχίζειν, ἀπὸ τοῦ κενὸν ἠχεῖν. Καναχηλὰ, ἠχητικῶς. Καναχίζει, οἰμώζει. Κανάχιζεν, ἐψόφει, ἐφώνει, ἐπαράγησεν. Κανάχιζεν, ἤχει, ἐκ τοῦ καναχοῦ κανάχοσα, ἐξ οὗ καναχηλὸν. καὶ ἡ καναχὴ, ἡ βοή. Καναχόποδα, ἀντὶ τοῦ δασύποδα. χοὰς γὰρ, ἡ πρώτη θρὶξ καὶ λεπτὴ, τοῖς ποσὶν ἐὰν ἀκμάσῃ καὶ ἡβήσῃ. Κανδάκη, ἡ τῶν Αἰθιόπων βασίλισσα. Κάνδαλοι, κοιλώματα, βάθρα, κοιλόβαθρα. Κάνδαρος, ἄνθραξ. Κανδαύλας, ἑρμῆς, ἢ Ἡρακλῆς. Κανδάω, ἐπίθετον ἄρεος, παρὰ τὸ καίειν καὶ δαίειν. Κανδοφόρους, μελανειμονοῦντας. Κανδέχα, κάλο. λάκωνες. Κάνδυλος, βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον. ὡς καὶ ἀβυρτάκη, ἐδέσμων βρῶμα, καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀκρόδρυα. Κανδυτάναι, ἢ κάνδυλαι, ἱματιοθῆκαι, ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. Κάνδωλος, κακοῦργος, λαχάς. Κάνδυς, χιτὼν περσικός. ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν, καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαντες, καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες. Κανεῖν, κτείνειν, ἀναιρεῖν. ὅθεν τὸ κανοῦν, ἀπὸ τῶν ἀναιρουμένων ἱερείων. Κανεῖσι, κανοῖς, μαγίσι, κανισκίοις. Κάνεον, τὸ κανίσκιον. καὶ κάνειον, ὁμοίως. Κάνης, ὁ ψίαθος, καὶ πλίνθων κάνιστος. Κανηφόροι, ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐξεῖν κανηφορεῖν. Κανηφόρος, ἀμφοτέρως τῶν νυμφῶν, ἢ τὸ κανοῦν φέρουσα. Κανθάλλει, ἀντὶ τοῦ ἐνθάλλει. Κανθαρίζειν, λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τὸ τρίμειν. Κάνθαροι αἶγες, μεγάλοι ἀπὸ τῆς Αἰτνης. Κανθάριος, ἀμπέλου εἶδος. Κανθαρὶς, μυζουλίας ἰχθύος, ἢ ζωΰφιον λυμαντικὸν σίτου, ἀμπέλου, καὶ κήπων.

Κάνθαρος, παρὰ τὸ ἰθὺς, ὁ κόπρος, καὶ τὸ ὀρύειν, τὸ ὁρμᾶν.

Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος. καὶ ποιὸς ἰχθύς. καὶ πλοίου εἶδος, ἢ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν.

Κανθάρου σκιά, παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου. Κανθάρου λιμὴν, οὕτω καλεῖται ἐν Πειραιεῖ. Κανθήλη, πόλις. Κανθήλιος, βραδὺς νοῦς. ὁ ἀφυὴς, ὁ ὄνος μέγας. Κανθήλια, τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα, τιθέμενα πρὸς σκηνοποιΐαν, καὶ τὰ σάγματα τῶν ὄνων, καὶ τὰ τούτοις ἐπιτιθέμενα λύγινα πλέγματα, καὶ τῆς Βιθυνίας ὄρη.

Κανθήλιος, ὠμὸς, μωρὸς, ὄνομα. Κανθήλιοι, ὄνοις μεγάλοις. Ξενοφῶν, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οἱ μέσοι ἢ πλεῖστοι τὸ μέγεθος γίνονται. οἱ δὲ παρόμοιοι ἀπὸ βορρᾶς ἄνω κυροῦνται, ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι. καὶ Πολύβιος, ἐν γὰρ τοῖς τοῖς ἐπιδεδειμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὄπισθεν, προθέσθαι πρὸ αὐτοῦ ἐκέλευσε τοὺς πεζοὺς, οὗ γενομένου συνέβη παρὰ πάντας χάρακος ἀσφαλέστερον γενέσθαι πρόβλημα. Κανθίοι, αστερίσκοι. Κανθὶς, ὀνίσκη, ὄνος. Κανθὸς, ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος, καὶ ὁ ἀντικνήμιον τοῦ κακοῦ ἐν τοῖς ἱππικοῖς. ἔστι δὲ, καὶ πολύχλωρα. καὶ πέλται ὡς χυτρόποδες, σκεῦοι, καὶ εἰς ὃ τὰς πέγχυς φρύγουσι. Κανθύλας, τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. Κάνθων, κυρίως ὁ ὄνος. τὸν δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ὑποκοριστικῶς. κάνθαρος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸν κάνθωνα, τὸν ὄνον, καὶ τὸν θορὸν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ, ὅτι κάνθαρος οὕτω τίκτεσθαι, ἔκ περ τῆς ὄνου κόπρον στρογγύλον. Κανθύνει, καθαρεύει.

Κανίαι, κάλαθος. Κᾶν ἴσαι, παροιμία μεθειλημμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων ἀπολύονται γὰρ τοῦ ἐγκλήματος, ὁπόταν ἴσαι ἐξενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι.

Κάννιον, κανίσκιον. Καννάβιζεσθαι, πρὸς τὴν κάνναβιν ἐξεθοῦσαι καὶ πνευσθῆναι. Κάνναθρον. δίδυμος τὴν πίσσωθεν πλεκομένην, λέγει ῥίπτειν, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν πίσσωθεν. νῦν δ' ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάνναθρον ἐστὶ καὶ κάνω, ὁ ψίαθος, οὕτως ἐπαφρόδιτος ἦρος. Κάννα, ψίαθοι, καὶ τὰ αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάναθρα, καὶ εἶδος τῆς χρυσαλίδος. Κάνναις καὶ καλάμαις, χρῶνται οἱ νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιΐαν. Κάννικες, πλέγματα ταρσῶν.

Καννώνου παραλεκτικὸν, καννώνου ψήφισμα. ἐσπουδάσθη γὰρ αὐτοῦ ψήφισμα, ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους, ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι. Κανόνα, λέγει Ὅμηρος, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ῥάβδους δύο ἐναφορίας τῆς ἀσπίδος τοιαύτας ἴσως οὔσας, καὶ ὡς εἶπεν ἑκατέρωθεν. οὕτω γὰρ ἐπινοήσασιν οἱ τῶν ἐξ ἱμάντων πόρπακας, ἤγουν τὰ ὄχανα, δι' ὧν αἱ ἀσπίδες ἔχονται καὶ ἀναβαστάζονται. φασὶ γὰρ αὐτοὺς Καρῶν ἐπινοήματα εἶναι, ὡς Ἀνακρέων κεκλόφρητος ἔχονται. Κανοῦν, κανίσκιον διστόμιον. ὁμοίως καὶ κανὸν, παρὰ τὸ χαίνειν, χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι. Κάνθοροι, οἱ ἱεροποιοί. Κανὼν, λόγος ἀντιχρης Αὐλητικὸς, ἀνευθύνων ἀπαιτοῦντι πρὸς τὸ καθόλου τὸ διηγημένον τῶν λέξεων, ὁ κανὼν ἐστι νόμος ἀπαράβατος, καὶ μέτρον ἀδιάψευστον, πᾶσαν προσθήκην καὶ ἀφαίρεσιν μηδαμῶς ἐπιδεχόμενος. Κανόνες, κυρίως λέγονται

διὰ τοῦ ι γράφεται. συνεξακολουθοῦσι γὰρ τῷ καιρώλιον, σιώλιον, καιώλιον. σημαίνει δὲ τὸ σιάλιον τὴν κοχλίαν. Καλώλιον, ὄνομα ἔθνικον. Κάλως, τοῦ κάλω, οὐχ ὁ κάλλος. γράφεται δὲ καὶ τὸ καλώλιον. Κάλως, σχοινίον. Καλός, ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλανθρώπως. Κάλω, ἔχει τὴν εὐθεῖαν κάλως. καὶ παροιμία, πάντα κάλων ἐκσείειν. εἴληπται δὲ ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. κεχρῆνται δὲ ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ χειμαζομένων, καὶ τὰ σχοινία ῥιπτόντων σὺν ταῖς ἀγκύραις ἐπὶ θάλασσαν, ὥς τι τοῦ κλύδωνος ῥύεσθαι τὸ πλοῖον. ὁμοία δὲ τῇ πάντα λίθον κίνει. τοῦ γὰρ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέρανε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, πάντα λίθον κίνει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι Καλλιμάχου τὸ τρανὸν ἔπος. τόδε δὴ γὰρ ἐπ' αἰδοῦ. ὁ τὴν τὰς μουσῶν πάντας ἔσεισε κάλως. φασὶν οὖν, πάντα κίνει πράγματα. Καμάρεσος, ἀστὴ ὥς λέγει ἐν τῷ Βαράθρῳ, ἢ τῷ κρημνῷ, ἢ τῷ δεσμωτηρίῳ. Καμακίς, κοντάριον, ᾧ τοὺς πλοκάμους περιέχει. ἔνιοι σάραγγα. Καμάν, τὸν ἀγρόν. Κρῆτες. Κάμαξ, ξύλον ὀρθόν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, ὃ καὶ συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ καλάμαξ, ὡς καλάμοις ἀντεχομένων τῶν κλημάτων. ἔοικε δὲ καὶ ὁ τῶν καμάκων αὐτὸ χρῆσιν; τούτους παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἶναι. διὸ καὶ πρὸς Διαφοράν, ἄμπελος χαμίτης ἐλέγετο, ἡ χαμαὶ κειμένη. ὅτι δὲ καὶ ἄγγαρος βαρβαρικῶς ἐκαλεῖτο ὁ κάμαξ, δηλοῖ ὁ εἰπών, ἄγγαρος τὸ εἰς ὑποστάθμισμα ξύλον. εἰ μὴ ἄρα οὐκ ἦν ἴσως τοῦ κάμαξ, ἀλλ' ἀπίκειται καμακίζειν. εἰ δὲ ὁ ἄγγαρος βαρβαρίζεται, καὶ διὰ τοῦτ' ἄγνοιάς ἐστι τοῖς ἑλληνίζουσι. Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν σημαίνει τὸ ἔρεισμα, ἢ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐν τῷ τάφρῳ πεπηγμένους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐφοδόν. θηλυκῶς δὲ τὰς ῥάβδους, ἢ δόνακας παραπηγνυμένας ταῖς ἀμπέλοις. Ἡσίοδος, σαύμενος σταφυλῆσι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι. παρὰ τὸ κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἄμπελον, οἱονεὶ κάμναξ τις οὖσα, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν κάμαξ. Καμάρα, ζῶναι στρατιωτικαί. Καμαριδοῦντος, φιλονεικοῦντος, ἐρίζοντος. Καμαριδῶ, στασιῶ, φιλονεικῶ, ἐρίζω, κακοπαθῶ, στενάζω. Καμάρης, δεσμῆς. Καμαρίνα καὶ Γέλα, πόλεις Σικελίας. καὶ Καμαριναῖος, ὁ πολίτης. καὶ Καμαρανοί, ὄνομα ἔθνους. Καμαρία, κοιτῶν καμάραν ἔχων. Καμαρινῶν λέγει, παροιμιακῶς. λέγει ἀντίτιμος, ἀνθ' ἐσίας. Κάμαροι, αὐλαί, ἐν οἷς ἀναγίνωσκεται ὁ περιορισμὸς τῆς ὁσίας. Καμαρίς, κοσμάριον γυναικεῖον. Καμάρψαι, καταλαβεῖν. Κάμαρψις, μέτρον σιτικὸν τὸ ἡμιμέδιμνον, αἰολεῖς. Καμάσαι, σεῖσαι. Καμάσσειν, πραδαίνειν, δονεῖν, σείειν τὰ μέσα. Καμασῆνες, ἰχθύες. Καμασός, βάραθρος. Κάμασος καὶ κάμασον, τὸ πικνόπεδον. Καμασώδες, ὀνιρόν. Καμάσαι, πληθύνεσθαι.

Καμασίς, μέτρον τι, ἀμφιβόας. Καματηρούς, κοπιαστικούς, μάχης καματηρούς καὶ πονοῦντας, ἀκμῶσι παρὰ τοῖς βαρβάροις. Κάματος, κόπος, νόσος, μόχθος, πόνος.

Καματώδεον, ἐπίπονον, ἐπίλυπον. Καματώδεις, νοσώδεις. Καματῶν, κοπιῶν. Καμβαταλεύς, καταπατηθείς.

Κάμβαι, παῦσαι. Καμβολίαι, κακοβολίαι, δυσλογίαι.

Καμβρίζοντα, ἀμελοῦντα. Κάμε τεύχων, ἀντὶ τοῦ ἐκαμὼν κατεσκεύασεν. λέγεται δὲ τὸ σχῆμα, ἀμοίωσις. Κάμε πάντα ὅπλα, ὅπερ καμὼν ἐποίησεν, ἢ παρὰ πάντα ἔκαμε.

Καμεῖν, κοπιάσαι, ἢ ὀκνῆσαι, νοσῆσαι, ἀποθανεῖν, ἐπιμελῶς κατασκευάσαι. Κάμειρα, ὄνομα πόλεως. Καμεῖν, λαμβάνεσθαι ἀντὶ τοῦ κοπῶν μετὰ πόνου μέρος, ἢ ἀντὶ τοῦ τελεῖν κατόρθωσιν. Καμηρεία, ἰχάς. Καμηλαύκιον, ῥωμαϊκὸν ἡ λέξις. ῥωμαϊκὸν δ' ἂν καὶ ἑλληνικοί, παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

Κάμηλος, τὸ ἀχθοφόρον ζῶον. κάμηλος, καὶ τὸ παχὺ σχοινίον ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀγκύρας οἱ ναῦται. ὡς τὸ ἐν Εὐαγγελίῳ κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν. κάμιλος δὲ ὁ ῥωμαίων στρατηγός. Καμήλου πρωκτόν, λέγει Ἀριστοφάνης. θερμὸς πρωκτὸς γὰρ ὁ κάμηλος καὶ λάγνος. κάμιλος δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ παχὺ σχοινίον. Καμινοὶ γραῖ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, οἱ μὲν κατὰ τὸ πολὺ καλὸν φασίν. ἕτεροι δὲ τὸ μὲν γραῖ, διὰ τὸ ῥυσσὸν τοῦ προσώπου εἶπεν. τὸ δὲ καμινοί, διὰ τὸ ἐπιφαινόμενον μέλαν, ὡς οἷον ἐκ λιγνύος ἀσβόλης. Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Ἡρωδιανὸς καμινοῦ φασι, τὴν καμινεύτριαν, ἥτις φρύττουσα κριθὰς πρὸς εὐχερεστέραν ἀλετροποιΐαν. αἱ δὲ τοιοῦται πιθαί, καὶ τάχους διασυλλάβους καὶ ἐκτεινομένας ἐλέγοντο κατὰ Δίδυμον Διονύσιον θηλυκῶς. ὅθεν καὶ κατακαχρύσαι παρὰ Παυσανίᾳ μεταφορικῶς, τὸ καταφρύξαι καὶ συντρίψαι. Κομανὸς δὲ συνῆπτεν τὴν λέξιν τῆς καμινοῦς γραῦν φησιν, οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ καμεῖν τὰς ἰδέας ὑπὸ γήρως. Κάμινος, παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένην. Κάμιρος, ὄνομα κύκνου. καὶ ὄνομα πόλεως. Καμισός, πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ καμισοῦ ἐντός.

Κάμινοι, οἱ πλωροὶ βόες ἰσχυροὶ καὶ εὐίσχιοι. Κάμινος, μέρος τι τῆς ναός. Κάμιρος, πόλις Ῥόδου. Κάμματα, φύλλα δάφνης, ἐν οἷς σκέπουσι τὰ ψαιστά, ὁμοίως καὶ οἱ καμματίδαι. Κάμμα, καθίζει. Καμμένειν, καταμένειν. λακωνικῶς. Κάμμορος, ἀχλύς. Καμμονία, ἡ ἐκ μονομαχίας νίκη. Καμμορίων, κακοπαθῶν. Κάμμορος, ἀντὶ τοῦ κακόμορος κατὰ συγκοπήν, καὶ ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος. Καμμύω, ἐκ τοῦ καταμύω κατὰ τροπήν. Κάμνειν, ἐπὶ τοῦ κοπιᾶν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. προσλαμβάνον δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, τὸ ἐκκοπῆν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀποτυχεῖν σημαίνει. Κάμνω, τὸ κοπιῶ. ὅθεν κάματος, τὸ πρᾶγμα ὅπερ ὁ κόπος. μετὰ δὲ τοῦ στερητικοῦ α ἀκάματος, ὁ μὴ κοπιῶν. Κάμνω, λέξις συνήθης Ὁμήρῳ ἐπὶ τεχνῶν, πέπτωκε καὶ εἰς κακοζηλίαν, παρὰ τοῖς ὕστερον. οἷον ἔκαμεν ἑκεῖνος ὅπλα, κατὰ τὸ ἥφαιστος κάμε τεύχων. Κάμνων, πονῶν. Κάμνω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ κοπιῶ, τὸ κατασκευάζω, ὡς τὸ κάμε τεύχων. καὶ τὸ ἀσθενῶ, ὡς τὸ καμόντων αἰχμαλώτων. σημαίνει καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ὡς εἴδωλα καμόντων. καὶ κάμνοντας ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντας, ἀποθανόντας. Κάμνω, ὁ μέλλων καμῶ, ὁ μέσος παρακείμενος κέκομα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκαμον, ἡ μετοχὴ ὁ καμών. Καμμονία, οὐχ ἁπλῶς ἡ νίκη, οἷον ἡ τῶν ἐφηβικῶν, ἢ τῶν ἱππικῶν, ἀλλ' ἡ ἐκ καταμονῆς, ὡς ἡ τῶν μονομαχούντων, καὶ πυκτευόντων. οὗτοι γὰρ καταμένοντες, ὡς τὰ πολλά, καὶ διακαρτεροῦντες ἀποκάμνειν τοὺς ἐναντίους ποιοῦσι, καὶ οὕτω νικῶσι. καὶ νῦν μὲν ὀρθῶς, ἕτεροι δὲ ἁπλῶς, οὕτω καμμονίαν τὴν ἐκ μονομαχίας νίκην φασίν, οὐ σαφῶς λαλοῦντες ἐν τῷ ἐκ μονομαχίας. πᾶσα γὰρ νίκη μονομαχίας, εἴγε καὶ ἐπιμελής. Κάμορος, κλῆθρα τὸ λίσφον. Καμόντων, τῶν νεκρῶν. εἰ καί τι βέβηκεν ὑπ' εἰδώλων καμόντων ὀλετός. Καμπανοί, ὅτι καμπῆ ἐχώσαν πρὸς τὴν κώμην, τόπος οὕτω λεγόμενος. οἱ μὲν καὶ καμπανοὶ ἐκλήθησαν. οὕτως Ξῆρος ὁ μελανώτος. Καμπαλίας, καμπόλας. Κάμπιος δρόμος, δρόμοι δ' εἰσὶν ὅσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Καμπεσίγονος, ὁ ἱερεύς, ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων.

Καμπεσίγυια, κάμπτοντα τὰ μέλη. γυῖα γὰρ τὰ μέλη.

Κάμπη, στροφή. καὶ κάμπιος δρόμος, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῦς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων. Κάμπη. ὅτι τὰ μὲν τελευταῖα μέρη ἀποτείνει, τὰ δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ κάμπτει, καὶ εἶθ' οὕτως

τὰ πρωτεῖα μέσον. πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα. δευτερεῖα, τὰ τῆς δευτέρας. Καλλιστέφανος, ἡ ἐλαία λέγεται. ἀπὸ ἱστορίας ἐκ τοῦ καλλίστην εἶναι ἐλαίαν. καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ ἐμπλέκειν τὰ φύλλα ταῖς λευκαῖς ἐλαίαις πέφυκεν. ἀφίασι τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρως. ἀπὸ ταύτης λαβὼν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν ἐν Ὀλυμπιάδι, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. Καλλιστεῖ, ἀπὸ τοῦ καλῶ, καλλίζω, καλλιστεύω καὶ καλλιστεῶ. Καλλιστώ, ὡς λυκάονος, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, σύνθρονος ἦν Ἀρτέμιδι. ὁ Ζεὺς εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι συνεγένετο αὐτῇ. ἄρκτον δὲ ταύτην ἐποίησε διὰ τὸ τὴν θεὸν τὴν Ἥραν. ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. Καλλίστη, ἡ θήρα τὸ πρότερον, καὶ ἡ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἱδρυμένη Ἑκάτη, ἣν ἔνιοι Ἄρτεμιν λέγουσιν. Καλλίσφυρος, ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

Καλλιστεφάνου, εἰς στέφανον, καλῶς, ἀπὸ μέρους τῶν σφυρῶν.

Καλλιτέκνου, καλῶς τεκούσης, εὐτέκνου. Καλλιτόκοι, φυτὸν θαυμαστόν. Καλλιφεγγεῖς, λαμπροί. Καλλίτριχον, τὸ ἀδίαντον. ὅπερ καὶ καλλίτριχον ὀνομάζεται, παρὰ τὸ ἱππο κρατεῖν. Καλλιχέλωνος, ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην. Καλλίχορον, ἐν Ἐλευσῖνι τῆς Ἀττικῆς τόπος. Καλλωπίζειν, καλλύνειν. Καλλιώνυμος, εἶδος ἰχθύος. μεταφέρουσι δὲ ἐπὶ τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἀνδρός τε καὶ γυναικός. Κάλλος, παρὰ τὸ καλῶ, τὸ κοσμῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄλλω, τὸ πηδῶ. κάλλος, ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου, τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ μορίου τῆς Ἀφροδίτης, ὁ Διονύσιος θ'. καὶ ἀγκάλην καλλιγόνηκα, ἀπὸ τῆς καλλιγόνου εὐνῆς.

Κάλλος ἐστὶ σώματος συμμετρία μερῶν τε καὶ μελῶν μετὰ εὐχροίας. Καλλύνει, κοσμεῖ. καὶ ἐκαλλύνθη, κοσμεῖσθαι, ἐκαλλωπίζεσθαι. Καλλυντής, κουρεύς. Κάλλυντρον, κόσμιον παρὰ τὸ κορῶ, ὃ σημαίνει τὸ σαίρω, καλλύνω. Καλλωπίζω, ἀγλαΐζω, κοσμῶ, εὐθετῶ, στολῶ, διαπρέπω, κατακοσμῶ, καλλύνω, ὡραΐζω, ὡραΐζω. Κάλοι, χαλῶσιν, οἷς χαλῶνται τὰ ἱστία. κάλοι δὲ ὀρόχθοι, χαῖται δὲ ἀντίρροποι. Καλοῖς, βασιλεύς. Καλοκαγαθία, ἀγαθότης, καὶ ἕξις προαιρετικὴ τῶν βελτίστων. Καλοκηρῦσαι, ξυλοκηρῦσαι, ἢ σκληρῶσαι. Καλόν, ὅπερ ἀγαθόν ἐστι καὶ ὅλον. καλὸν φύσει ἐστίν, ὃ ἀεὶ καὶ πᾶσι ποθεινόν ἐστι. ὃ μὴ ἄλλου ἕνεκεν αἱρετόν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὐτὸ ἐπαινετόν, ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον, καὶ μηδέποτε ἀμβλυνόμενον κόρῳ. καλόν, τὸ τελείως σύμμετρον. Καλουσῶν, διώκουσαι, θορυβοῦσαι. Καλοῦνες, νέκυες. ξύλινοι.

Καλοπόδιον, σκυτοτομικὸν ἐργαλεῖον. Καλόπους, κυρίως ὁ ξύλινος πούς. κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον, ἢ καὶ εὐοφθαλμίας. Καλός, ἐπὶ σώματος. οὗ τὸ ἐναντίον ὁ αἰσχρός, ὁ δυσειδής. ἀγαθός, ἐπὶ ψυχῆς. οὗ τὸ ἐναντίον, κακός. ὁμοίως καὶ χρυσός, οὗ τὸ ἐναντίον φαῦλος. Καλοσίδηρα, καλότροφα. Καλότριχον, τὸ ἀδίαντον. Καλοτύπος, ὁ δρυοκολάπτης. Καλοδόμησ' αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἄγομεν. Κάλους φασίν, οἷς τὸ ἱστίον συστέλλεται καὶ ἀνέλκεται. τὸ δὲ ἀληθέστερον οὕτω κάλους, τὰ ἐν μέσῳ τοῦ ἱστοῦ ἀναλκόντα καὶ χαλῶντα τὸ ἱστίον, κληθέντα οὕτω παρὰ τὸ χαλᾶν. καὶ ἔστιν ὅτι κάλος οὐκ ἐκτείνεται τὸ α λέγεσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ Ἀττικῶς μηκύνεται. Καλπάζειν, τὸ ὀξέως καὶ ἀθρόως βαδίζειν. Κάλπη, ἡ ὑδρία. κάλπις δὲ ποταμός. Κάλπις, ἵππος βαδιστής, καὶ εἶδος δρόμου.

Κάλπος, ποταμὸς εἶδος. Κάλυβες, ἀποδόματα κοῖλα, ἐν οἷς ἐπιπίνουσιν. Καλυβικά, τὰ καλλίγυια. Καλύβη, σκληρὸν πυκνόν. Καλυβός, πυκνός. Καλυκές, τὰ ἔμβρυα.

Καλύβη, οἰονεὶ καλύφη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς τὸ φ. Καλυδίλα, γέφυρα. Καλύδνων τέθνηκεν ὁ ποιητής, οἱ πρὸς Διοσκουρίδου χθονίων καλυδνῶν, ἀντὶ τοῦ θρηνῶσιν. ἵνα ἐκάλεσαν ἦ, ὅτι τεθεῖσι καλάθους εἰσίν, ἃς ἔτεθεν διὰ τοῦ μὴ χαλῶσιν καλούμενα. ὅτι δὲ ἀγαθὸν μέλι καλύδνιον, κεῖται καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς τοῦ περιηγητοῦ. ὁ δὲ Τζετζῆς χωρίον τινὸς μέμνηται περὶ Θήρας, καλύδνιον καλούμενον, ὃ Λακεδαιμόνιοι ἐκτίσαντο. ὁ τῶν Λακεδαιμονίων ἡγεμών, ὃς ἀποικίας ἐστείλεν, καὶ προσδεόμενος ἐκεῖθεν, ἐτιμήθη πλέον ἢ κατ' ἀξίαν, καὶ ἐστὶ Λυκούργου, διὸ ἐκεῖ περιέχει τὸ χῶμα. ἱερεὺς δὲ γεγονώς, ὥσπερ ὁ Τζετζῆς λέγει, ἐν ταῖς μυστικαῖς χρείαις κατέγραψε τὸν βίον ἐξ ἰδίας νόσου, κατὰ μῆνιν θεοῦ. οὐ γὰρ διέδειξε ὡς ἱερεύς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν ἱερῶν. λέγει δὲ ἱστορία γεωγραφική, καὶ ὅτι αἱ καλύδναι κατὰ τὴν ἐπὶ Δίκτην πλοῦν κεῖνται. ἀπέναντι δέ ἐστι τὸ Δίκτην, καὶ ὅτι καλύδναι νῆσοι κατὰ Κῶον αἱ Σποράδες, ὧν μία Καλύδνα. ἐξ ἧς αἱ περικείμεναι καλοῦνται. οἱ δὲ μίαν νῆσον καλύδνων φασὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀθῆναι καὶ Θῆβαι. Καλυβαί, ὁ παλαιά. Καλυδώνιον, ἀρχαῖον, παλαιόν. Καλυδώνιος, ὁ Αἰτωλός, καὶ πρωτός, καὶ ἀρχαῖος, παλαιός. Καλυδώνιος, αἴξ. Καλυδώνιον, ἔνδοξον ἦν. εἴρηκε δέ, διὰ τὸ ὀλιγοδίαιτον φαῦλον, διαιρῶν ὄντα.

Καλυδών, ἀπὸ Καλυδῶνος κληθεῖσαν λέγεσθαι, ὃς Ἐνδυμίωνος υἱός, ἢ Αἰτωλοῦ γέγονε. διατὶ δὲ ἐν Καλυδῶνι κατοικεῖν ὁ οἰνεύς, ὡς δηλοῖ ὁ Τζετζῆς εἰπών, ὅτι τὰ περὶ Καλυδῶνα οἰνεὺς εἶχεν. ὁ δὲ ποιητὴς καὶ ἑτέραν ἱστορίαν συνήθως ἐκπλέκων φησίν, ὅτι θόαν Αἰτωλῶν ἡγεῖτο. οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν ὁ οἰνεύς, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος. ἐκείνων δὲ ἐκλιπόντων, ἐκ τοῦ θόαντα πάντα φασὶν ἐπίταλτ. Καλυδών, πόλις. καὶ Καλυδώνιος, ποταμός. Κάλυκες, ὅρμοι, περιτραχήλιος κόσμος. Καλύκων, σφογγία, φύλλα ἐκκεκλεισμένα. Καλύκωσος, λίθος ὁ ἐν ταῖς ἅλωσι γινόμενος. Καλυκίζειν, ἀνθεῖν. Καλυκίον, μικρὸν ῥόδον. Καλύκων, τῶν ὀμμάτων φύλλον. Καλυκῶπις, εὐόφθαλμος. Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ οἶνος, ἀντὶ τοῦ καλύμνιος. Καλυντήρια, καὶ πλυντήρια, ἑορταὶ ἐν Ἀθήναις.

Καλύπτρα, κόσμητρα, ἀντὶ δὲ τοῦ δέρματος καλύπτρον φέρων, καὶ κάτοπτρον ἐστὶ ἀσπίδος, καὶ ξίφος ἐστὶ κράνος, ἐπὶ ὃν καθήμενος. Κάλυξ, τὸ ἄνθος τοῦ ῥόδου, τὸ μὴ ἐκπετασθὲν ἄνθος, ἡ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώτιον, καὶ ἡ χρυσῆ σύριγξ, ἡ τοὺς πλοκάμους περιέχουσα. ἔστι ἔμβρυα ἀποδιδόασι κάλυκας, αἱ δὲ βλαστήματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλασσίαν πορφύραν.

Καλύξεις, φύλλον καλόν. Κάλυξις, κόσμος τις ἐκ ῥόδου. Καλυπτρα, στέφανοι φοινικῶν, στελοχεῖς, χάρακες, σαυροί. Καλύπτρα, κόσμος καὶ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς.

Καλύπτω καὶ καλύσσω λέγομεν, ἀλλὰ καλύπτω συνηθέστερον. Καλύφιον, ξυλάριον. Καλύψαι καὶ ἀμφικαλύψαι, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ι', ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι, σκεπάσαι, καλύψαι, ἐπικατακρύψαι, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τοῦ νέφους.

Καλυψώ, ὄνομα θεᾶς, ἡ μὲν ἁπλῶς, καλύπτουσα δὲ τὸν διανοούμενον. δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν Ὅμηρος. Καλχαίνει, ταράσσει, πορφύρει, σείει, φροντίζει, ἄχθεται, κυκᾷ, ἐκ βυθοῦ ταράσσεται. Καλχαίνων, κατὰ βάθος μεριμνῶν. καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα. ὅθεν καὶ πορφύρειν, τὸ μεριμνᾶν. Κάλχας, Στράβων τὸν μάντιν φησίν, ὃς ἦν τῆς Χαλκίδος. Κάλχη, διαφθείρει, πορφύρα, βοτάνην ἀποφέρει, μύρτος κεφαλῆς ἐκτός. Κάλως, ὁ διδάσκαλος. Κάλωες, λέγονται τὰ σχοινία. ἐστὶν οἷς ὁ ἱστὸς ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ πλευροῦ τῆς νεώς. καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον, κάλως λέγεται. διὸ καὶ διαιροῦντες αὐτούς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μηρυκίους λέγουσιν. οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐπὶ τὴν πρύμναν προτόνους. τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. ἐφεξῆς δὲ τούτων πρόπολας, μεθ' οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι τέρθριοι, εἶτα οὓς λέγουσι μύθους. Καλώδια, χοινία. Καλώδιον, σχοινίον.

καὶ ὁ ἔστιν ὁ κάλαμος καὶ αὐλός. Καλαμοτόκος, ἱερατικὸς, λα[illegible]. Καλαμώμενον, καλαμᾶσθαι λέγουσιν, ὅταν ἐκ τῆς τετρη[illegible] ἀπολειμμάτων [illegible] συνάγωσιν, ὁ σαλχος. Καλαμίνθη, εἶδος ἰχθύος. Κάλενδαι, ἀμέραι, ἡ μηνὸς ἀρχαὶ κατὰ ῥωμαίους. Καλανδία, ἀγὼν ἐπιτελούμενος ἀρτίμελι παρὰ λάκωσιν. Κάλαον, καλὸν [illegible]. Καλάοι, χαῖ[illegible]. Καλασελίτεις καὶ ὄχεις ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ἢ τοὺς ἀπογεγραμμένους πράξεις ποιοῦντας, ἢ [illegible]. Καλαρίνθη, ὀχετός. λάκωνες. Καλαφίγγαι, τάφροι, ἀμφίβια.

Καλασίριες, τὰ λοχία, ἃ καλοῦσιν [illegible] καὶ καλάσιρις χιτὼν πλατύς, οὕτως αἰγύπτιοι. καὶ ὄνομα κύριον. Καλαυνή, τρυφᾷ, ἐμπίπλαται. Καλαυροί, τρυφᾷ. Καλαῦρα, νῆσος [illegible] πλησίον τροιζῆνος, ὡς [illegible] ἐν περιόδῳ τῆς γῆς [illegible]. [illegible] δὲ πρότερον εἰρήνη ἡ καλαυρία, καθά φησιν Ἀριστοκλῆς. Καλαύροψ, ῥόπαλον ποιμενικὸν ἐν ἄκρῳ, οὗ καλὸν [illegible] ξύλον αὐ ῥίπτει. ἅπαξ δὲ τοῦτ' εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. [illegible] δὲ ὅμοιον [illegible] παρὰ Θεοκρίτῳ ῥοικὸν [illegible] ξύλον. [illegible]

Καλαυρίς, βακτηροφόρος. Καλαφος, ἀσπάλαξ, [illegible]. Καλείμεν, καλεῖν. Καλεῖον, [illegible].

Καλέος, ὄνομα καὶ μοιχός. Καλεῖν, τὸ ὀνομάζειν. Ἀριστοφάνης, ὅπως τὴν [illegible], ὡς τὸ [illegible] καλεῖν, ἀντὶ τοῦ [illegible] λέγεσθαι. καλεῖ δὲ ποτὲ [illegible] ταυτὶ παρ' ἑαυτῇ, ἀντὶ τοῦ εἰς καλιάν. καλεῖν καὶ τὸ ἐπικαλεῖσθαι ἀττικῶς, ἤτοι [illegible] καὶ [illegible], αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον καλῶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ [illegible] λόγιον, καὶ ἀπόλλω μουσηγέτην, ἀντὶ τοῦ ἐπικαλοῦμαι. [illegible] ἀττικόν, [illegible] καλοῦμαι παρὰ τῷ κωμικῷ, οἷον καλοῦμαι [illegible]. [illegible] παρ' Ὁμήρῳ [illegible]. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον [illegible] ἀκόλουθον τὸ [illegible]. παρὰ δὲ τοῖς [illegible] τὸ καλεῖσθαι [illegible] ἀττικοῖς δικαστικὴ λέξις τὸ [illegible], ὡς [illegible] καὶ τὸ καλοῦμαι [illegible]. Καλώσας, λιθοβολεῖν. Καλίχη, [illegible]. [illegible]. Καλιάσθη, ἀντὶ τοῦ καλιᾶσθαι, Ἀττικῶς. Καλάμινον, ἡ ἐκ τοῦ καλάμου [illegible], ἡ κάλαμος. [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] τίθημι [illegible], οὕτως εἴη καὶ ἐκ τοῦ καλῶ κάλαμος τὸ καλάμινον. Κάλαμος, ἐπισκολυμμένος τὸ [illegible]. Καλάμινος καὶ [illegible], ἀντὶ τοῦ καλούμενος καὶ νοούμενος λέγεται οἱ αἰολεῖς, [illegible] διὰ τὸ δίφθογγον εἰς ω. Καλιμπᾶι, καλεῖ [illegible].

Καλλιὼ τὸ ἐπικάλειον, ὃν οἱ μεθ' Ὅμηρον [illegible] καλοῦσιν.

Καλήσιος, ὄνομα κύριον. Καλήτωρ, ἰδαῖος κῆρυξ.

Καλιά, ἡ νοσσιά, ἡ οἶκος ξύλινος. Καλιά, κυρίως ἡ [illegible]. Καλιά, ἡ φωλεά, ὅ ἐστι κάλυμμα, ὅτι ξύλων κατασκευασμένη [illegible] λίθων πρὸς ἐργασίαν. [illegible] δὲ ἐπὶ τῶν λίθων τῶν οἰκιῶν. Καλιά, σημαίνει ἀντὶ τοῦ οἰκία. κυρίως δὲ ἡ ἐκ καλῶν κατεσκευασμένη. καλὰ δὲ τὰ ξύλα. [illegible] γὰρ ἐχώρουν τὸ παλαιὸν οἰκίαις, λίθων [illegible]. Καλίδια, [illegible]. Καλινδεῖσθαι, περιβάλλεσθαι βαρβαρικόν. Καλιῶν, τῶν οἴκων. κυρίως δὲ τῶν ἐκ ξύλων οἴκων. καλα γὰρ, τὰ ξύλα. Κάλιθος, οἶνος, ἀμφίβιος. Κάλις, [illegible]. Καλιτὴς, ἀντὶ τοῦ καλίτης. καὶ [illegible], ἀντὶ τοῦ καλιθιάς. Καλλοί, λοιπάδες. Καλιὸς, τὰ εὐτελῆ οἰκήματα. Καλλιον, πινάκιον, βακτηρίδιον. Καλιος, τὸ [illegible] καὶ ξύλον, ὁ [illegible]. καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι, καλιαὶ καὶ καλίδια. Καλλιρρόη, πηγὴ ἡ καλῶς ῥέουσα. Καλὶς, [illegible]. Καλιγεῖν, καλεῖν. Καλιῶσαι, [illegible]. Καλλαιοι, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες, καὶ πᾶν [illegible] χρῶμα. [illegible] δὲ τὰ ποικίλα. καὶ παρ' αἰγυπτίοις χρῶμα κατὰ [illegible]. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ μύρου. καλλαί, τὰ βαπτὰ ἱμάτια. Καλλαῖς, γένος ἰβάνινον. Κάλλα, ἡ κάννα, κάλαμος. Καλλαροί, βόρβαροι. Κάλλαισι, κάταλοισι. Κάλλει, τῷ μύρῳ

τῷ τῆς ἀφροδίτης. Καλλείαδεν, τρυφερά. Καλλέπηα, ὁ ἀμαθῶς ποιούμενος. καὶ διαλλάττει, ὁ διαφέρων. καταλλάττει δὲ, καὶ διαλλάττεται ὁ φιλούμενος. Καλλάτις, πόλις.

Κάλλαισχος, ὄνομα κύριον. Κάλλε, τὰ ποικίλα ἱμάτια, καὶ κέραμος καλάϊνος. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσιν.

Καλλαιθος, αἰθούσιμον πρὸς βαφὴν ἁρμόζον. Κάλλος, καρπίμος. Κάλλαος, λίθινος παρὰ λάκωσι. Καλλεβαίνειν, ὅμοια συμβαίνειν καὶ φαλίσιν, ἐν οἷς τοὺς ὀφθοὺς κομοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τοῦ ὀρχήσεως, σχημάτων τῶν ἰσχίων κινουμένων. Καλλιγένεια, ἀπὸ τῆς δήμητρος γῆν, εὐθὺς γὰρ οὕτως ἐστὶ τῶν καλλιγένειαν. οἱ μὲν τροφὸν τῆς, οἱ δὲ [illegible], οἱ δὲ ἀκόλουθον. Κάλλα, κυρίως τὰ βεβαμμένα ἱμάτια. καὶ κάλλε, τὰ ἄνθη. Καλλιγραφεῖν, διαλελυμένως λέγουσιν ἐκεῖνοι. τὸ δὲ, εἰς καλὸν γράφειν. Καλλίερος, ἀπὸ καλλίονος φασὶν ὠνόμασαι, ἤγουν ὁ λιθόκοπος καὶ λατόμος. οἱ δὲ καλλίναρα εὐθύτερος φασί, διὰ τὸ εὔθετον [illegible]. καὶ δὲ ταῦτας, οἱ καλλιερεῖς. Καλλιγύναικα, τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖκας. Καλλίας τὶς ἐγένετο πλούσιος, ὃς εἰς πᾶν [illegible] τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν κατηνάλωσεν, καὶ λοιπὸν ἐγένετο πένης.

Καλλιλύρα, καλλιεινύμφη. Καλλίεπεια, εὐφράδεια, καὶ λογιότης. Καλλιφεῖν, εὐωρεῖν, εὐεργεῖν, καλῶς τὰ ἱερὰ ποιεῖν.

Καλλίερμα, θυσία εὐπρόσδεκτος. Καλλίρρημα, ἡ ἀφαίρεσις. [illegible] τὸ τρίτον ἐπὶ μορίων, ἡ τὸ τέταρτον, ὅ τινες [illegible] τῆς ἀκολουθίας ταύτης. ἐνίοτε δὲ λέγεσθαι μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ μορίου. οἷον τριτημόριον ἢ τεταρτημόριον, οὕτω [illegible] τὸ καιρὸν ἐπὶ τρόπου. ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ τρόπου, ἤγουν καιρότροπον. Καλλισθεῦμαι, τὸ θυσιάζω. Ἀριστοφάνης, εἰ ἂν καλλιερηθῇ [illegible].

Καλλίζωνοι γυναῖκες, ταυτὸν ἐστι τῷ εὔζωνοι. τὸ μὲν [illegible], ἐπὶ [illegible]. Καλλιεκάδος, εὔφωνος, εὔσημος.

Καλλίνικος, ἐφὸς ποιητής. Καλλίκων, ὄνομα κύριον. ἔχει δὲ ἀδελφὴν ἐμπυριλοκλέα. Καλλικολώνη, καὶ λέγεται τόπον [illegible] πλησίον, παρὰ τῷ ποιητῇ φασὶν εἶναι ταῦτα. φασὶ [illegible] δὲ καλὴ [illegible] ὁ [illegible] οὗτος, διὸ κλῆσιν ἔχειν καλλικολώνη, καὶ ἐκεῖθεν εἶναι [illegible]. [illegible] βραχύτατός ἐστιν ὅλυμπος. περὶ ταύτης καὶ ὁ [illegible] φησί, καλλικολώνη λόφος τὶς πεντασταδίου, παρ' ἣν ὁ σιμόεις ῥεῖ. ἐπὶ δὲ [illegible] ἀπὸ τοῦ ἰλιέων κώμης [illegible] τὸ παλαιὸν ἴλιον ἱδρυτο. ἀπέχει δὲ τοῦ νῦν ἰλίου στάδια μ'. Καλλικολώνη, χωρίον ἰδα[illegible]. Καλλικόμων, εὐτριχιῶν. Καλλίκαστα, χελώνιον. οἱ δὲ, φύκιον. Κάλλιμος, ὁ καλός. κάλλεος δὲ λύρας τὸ ἦχον, οἱ δὲ κάλαμος. ἡ διὰ τοῦ [illegible] παραγωγή, ἐκ τριῶν γίνεται. οἷον [illegible] ἀοίδιμος, ἀγὼν ἀγώνιμος, κύδος κύδιμος. οὕτω κάλλος κάλλιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ῥήματος προσδοκώμενος [illegible]. Καλλινάσσα, καλλιρρόη. Καλλίνικος, ὁ ἡρακλῆς. καὶ εἶδος ὀρχήσεως, ἐπὶ τῇ τοῦ κερβέρου ἀναγωγῇ, ἡ νικητής. Καλλιποτάμη, κρήνη καλῶς ῥέουσα. Καλλίπεος, ὄνομα μεδύσης, σύγκειται ἐκ τοῦ καλοῦ ἔπους. Κάλλιος, ὄνομα κύριον. Καλλιπάρθενον, παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ παρειά, καλλιπάρειον, κατὰ τροπὴν βαιωτικὴν τῆς ει διφθόγγου εἰς ι. τὸ δὲ παρειά διὰ τῆς ει διφθόγγου. τὰ εἰς ια διὰ τῆς [illegible] τρισύλλαβα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται ὅτε ὀξύνεται. οἷον φορβειά, παρειά, πλὴν τοῦ καλιά. πρόσκειται τρισύλλαβα διὰ τὸ ἱμονιά. Καλλίχορα, [illegible]. Καλλιπέρι, ἐπισκέπται. Καλλίπυρον, εὐπύρον. Καλλίπυργος, καλὰ τείχη ἔχουσα. Καλλιρέη, πρότερον [illegible] πρότερον ἐκαλεῖτο [illegible] ἐκαλεῖτο. Καλλίρροον, καλῶς ῥέοντα. Καλλιστεῖον, τὸ ἐπὶ κάλλει γέρας καὶ τῶν κάλλους. ἀριστεῖον, τὸ ἕνεκα ἀριστείας. γέρας, πρεσβεῖον, ἡ διὰ γήρως προτίμησις. καὶ τὸ διὰ [illegible] διδόμενον γέρας, καὶ

πρὸς ἕτερον ἀλλότριον. Κακόνοι, ἐχθροί, οἱ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Κακό. ὅτι τὸ φυσικὸν λιναλμὸν κατεσφαλμένον ἐστίν, ἐκ ἄλλα πλὴν τὸ τέλος ἀλέγισος κίνησις.

Κακόρθην, τὸ διὰ ἑαυτοῦ φανερόν, ὡς βλάπτον. Κακοπάλξη, ἡ ταλαιπωρία. Κακοπινέστατον, τὸ πόθος ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλέους, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἴσως λαμβάνεται. κακοπινέστατον δὲ ῥυπαρόν. πιθανὸν γὰρ ἀλόκιμον τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ καθαρόν. Κακόσπεινον, ἀντὶ τοῦ κακοτεχνεῖν. Κακοπράγμον, πανοῦργος. Κακοπραγοῦς, κακουργοῦς. Κακόρας, κατακόψας, παρὰ Εὐπόλει. Κακόρραξι, ἀπιχώρει. Κακορραφία, ἡ δυσχερεία ἢ κακοβουλία καὶ πανουργία, κυρίως τὸ κακὰ ῥάπτειν, ἤγουν συντιθέναι, κατὰ τὸ κακὰ ῥάπτομεν ἀγχάλην. οὐ προσηνὴς τὸ ὑφαίνειν, ἀφ' οὗ τὸ μῆτιν ὑφαίνειν. ἢ καὶ ἄλλως κακορραφία, ἡ τῶν κακῶν σύνθεσις. οὐ κακάχειν γυναῖκας, ἡ τὰς φρένας ἀραρυίας ἔχειν. ἀλιγεινὴ ἡ κακορραφία, διὰ τὰ κατ' αὐτὴν ἄλγη. Κακορροθεῖ, κακῶς ἀγορεύει. Κακοσόμενος, ῥεῦσις ἐμβλεψάμενος.

Κακὸς δηλοῖ καὶ τὸν ἀγεννῆ, καὶ τὸν δειλόν, καὶ τὸν μοχθηρόν, καὶ ὅλως τὸν οὐδὲν ὑγιὲς ὄντα. ἐκ τούτου δὲ καὶ κάκαλος βδυτάνος πρὸς δικαιολόγον, λευκὸς πελαργός, ὃς ἠρακλεῖ κατὰ τὸ γυμνὸν βοῶν ἐπιβουλεύσας, ἐκακώθη πρὸς θάνατον. Κακὸς ἢ ἄναλκις, ταῦτ' ἀμφω νεοῦσι, ταυτολογικῶς ῥηθέντα παρ' Ὁμήρῳ. Κακοσπουδάστην, ἐπιβλαβέστατον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κακόσιτος καὶ ἀχόσιτος, ὁ ἀπηγκωμένος ἀπὸ σιτίων, ὡς ἄπιχθυς.

Κακόχολος, ὁ χόνον ἔχων ἐπὶ τὸ χεῖρον. ἢ ὁ πονηρός, ἀπὸ τοῦ χελάζειν τοῖς κακοῖς. Κακότατος, κακότατος. Κακοτεχνεῖν, δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἁλόντες ἐνὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν. Κακότης, ἀπὸ κοινοῦ λέγεται ἐπί τε τῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων. ἢ ἐπὶ τοῦ τῶν δηλοῖ τὴν βλάβην, ἣν αὐτοὶ βλάπτουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων, τὴν κάκωσιν, καὶ τὴν δειλίαν, ἣν αὐτοὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἔχουσιν. Κακοῦ κέρατος κακὸν ᾠόν. Κάκουλοι, κακοί, σκληροὶ κύαμοι. Κακουργεῖν, ἐπὶ πάσης κακῆς ἐργασίας λεγόμενον, ἐπικρατοῦσαν ἐπὶ μόνου τοῦ κλέπτειν. Κακουργία ἐστίν, ἡ τοῦ τρόπου διαστροφή.

Κακοῦργοι, οἱ λῃσταί, οἱ πειραταί. Κακοῦς, πολλάκις ἀντὶ τοῦ δειλοὺς Ὅμηρος εἴληφε. παρὰ τὸ χάζεσθαι, ἐπεὶ ἐναντίον ἐστὶ τοῦ ἰσχυροῦ κρατεροῦ. αὐτὸ γὰρ ἔργον ἐστὶν ἀνδρείας, οὐ πέφρασις τό, ὃς ἀνεχάζετο ἐν τῇ μάχῃ. Κακοψυχία, ἀθυμία, ἀμέλεια, ἀθυμοκακία. Κακοφυΐα ἐστὶ κακία ἐν φύσει, καὶ ἁμαρτία τῶν κατὰ φύσιν τέλος. Κακόχαρις, ὁ ἐπὶ κακῷ χαίρων, ἢ ἐφ' ᾧ οἱ κακοὶ χαίρουσιν. Κακοχρώμενον, ὁ δύσγενος. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, ἢ τοῦ λυπεῖν. Κακόω, κακῶ ἐστιν, κακοῦμαι δὲ ἀντὶ τοῦ κακῶς γίνομαι, ἀμφιέβατον. Κάκτανε, φόνευε, ἄπελε, κατάκτεινε, ἐὰν ἐπάγηται λέξις σύμφωνον πανταχοῦ ἀποβάλλει τὸ τ, κατάκτανε κάκτανε, κατάσχεθε κάσχεθε.

Κάκτος, ἀκάνθα. ἐφ' ᾗ ἐὰν πληγῇ νεβρός, ἀχρεῖα ἔχει τὰ ὀστᾶ εἰς αὐλούς. Κάκτον, καὶ ἐπὶ νότου. Κακυνία, ἐψοφαγία. Κακῦναι, ἐψοφαγῆσαι. Κακύνειν, ὑβρίζειν. κακύνειν τὸ καλόν, ὅτι τὸ ἄριστον ὕβριος ὑβρίζειν. καὶ κακύνειν, ἀντὶ τοῦ μωμεῖσθαι. Καχαλίαι, ἰχθύφωνοι. Καχάζει, ἀτάκτως γελᾷ, ἀσμένως, ἀθρόως, ἀπολελυμένως. Κάχαρτος, κακόχαρτος. Καχύσαι, τὸ καταβαλεῖν. καὶ καταχύσαι, κατὰ συγκοπήν. Καχότερον, χεῖρον. Καχωρεῖ, ἐφεστία, κακουργεῖ. Κακὸν ἀπὸ χειρὸς ἔχεσθαι, παρ' Ὁμήρῳ ἐν χ τῆς Ὀδυσσείας. οἱ μεθ' Ὅμηρον ἑλληνικῶς φράζουσι. ἀρνεῖται παρ' αὐτοῖς εἰπεῖν, κακὸν ἀπέχεσθαι, κατ' ἔλλειψιν τῶν χειρῶν.

Κακῶς οἴεται θυμός, πρὸς δυσχερῶς εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ τὸ κακῶς ὁρίνεται. ὀρίνεται γὰρ ποτὲ καὶ καλῶς κατὰ τὸν εἰς πόλεμον ὁρμώμενον, καὶ ἐμφυλίως μαχόμενον. Κακῶς, δεινῶς, ταπεινῶς. Κακῶς εἰδότες, ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. Κακό

σιως δίκαια ἐστι ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. ἐπίκληρος δὲ ἦν, ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἡ δ' αὐτὴ λέγεται καὶ ἐπικληρῖτις. Κάλα καλαῖθα, ξηρὰ ξύλα, ἐκ τοῦ δεῖν ἀποτιθέντα καίειν. καλὸν γάρ, τὸ ξύλον. Κάλα, τὰ ξύλα. ἐξ οὗ καὶ καλόπους, ὁ ξύλινος πούς. Καλὰ δὲ πατάγεις, ἀντὶ τοῦ λέγεις.

Καλά, τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι, οἷον καλὰ μελισδόμενοι. Καλαβὰς, καλαβώτης. Καλαβίς, τὸ πλεῖστον τὰ ἰσχία κολαβοῦσθαι, ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ ἀρχαῖος ἀλόμενοι ὕμνοι. Καλαβρία, νῆσος πλησίον Τροιζῆνος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη. Καλαβρίαν, τὴν μεσογαίαν χώραν. ξένων. Καλαβριαθίνδην, χλευαστικῶς. Καλαβρίς, βάρβαρος. Καλάβροψ, ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος. παρὰ τὸ ῥίπτειν τὸ καλὸν εἰς τὸ ἴον μέρος, ἐν ᾧ ἐστι τὸ παχύ. ἢ ἡ καλουμένη κορύνα.

Καλαβώνας, τοὺς αὐλητὰς. ἀργεῖοι. Καλαβώτης, ἰχθὺς ποιός, καὶ ζῷον. Καλάδια κατακτεῖς, καλὰ δικαίας. Καλαδίω, ῥυπαίνω. Καλάζει, ὀγκοῦται, ὀχεῖ. Κάλαθοι, λάκκοι, οἱ δὲ ἄνθη. Καλάθιδα, πλειμία. Καλαθηφόροι, αἱ τὰ μαγειρικὰ φέροντες. Καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως, ὡς καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ Μενάνδρῳ. Κάλαθος, εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθενται. κυρίως δὲ κάλλη, τὰ βεβαμμένα ἔρια. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπιδεικτικῶς τὸ πυρῶν ἢ καρπῶν. ἢ γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἐπιτίθενται τυρεύοντες. Κάλαις, ὄνομα κύριον. ἢ καλάϊνον χρῶμα, Αἰσχύλος ἐν Φινεῖδαις χρώμασι. Κάλαις, τὸ ἐπίων, καὶ ὄνομα κύριον. Κάλαμις, ὄγκος, ἰχθύς. Καλαμαία, εἶδος ἀκρίδος, ἣν καὶ μάντιν καλοῦσιν. Καλαμᾶται, τρυγῶσι τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν, ἢ κατεσθίει. Καλάμαι, κυρίως αἱ τῶν ἀσταγμάτων ῥίζαι, οἷα ἔτι καλούμεναι στάχυες μετὰ τὸν θερισμόν, ὅτι μηδὲ σῖτον ἔχουσιν. δεῖ μὴ ὁ στάχυς ἐτυμολογεῖται, ὡς εἶδος στάχυς. καλεῖ δὲ τὴν καλάμην συντὰς εἰς καλαμαίαν, ὡς σταλίνην σταλινιαίαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ῥοθίου καλάμης ἢ καλαμᾶσθαι, τὸ συλλέγειν τὰ λείψανα τῶν τεθερισμένων. καὶ καλαμαῖον φασι τετέρειον ἐλάχιστον καὶ καλάμειον, χιτῶνα κοσμάριον, κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ὃ ἢ πλοκάμους περιέχει. αὐτὸ δὲ ἴσως εἶναι ἐκ τῆς καλάμης, ἀντὶ ἐκ καλάμου πεποιῆσθαι. καὶ τὸ ἁπλῶς δὲ φασὶ θερίζειν, ἀπὸ τῆς καλάμης καλαμᾶσθαι λέγεται. Καλαμᾶσθαι, ἀνασπᾶσαι, ἀπὸ τῆς καλάμης τῶν σπερμάτων ἀνασπᾶν, ἕνεκα σίτου τῶν σιτημάτων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀγρεύειν, ὡς οἱ τοῖς καλάμοις τοὺς ἰχθύας ἀνέλκοντες. Καλαματᾶς, ἀντὶ τοῦ θεριστάς, λέγει Θεόκριτος. Καλάμη, ὁ στάχυς τοῦ σίτου. ἢ καλάμη, ἀπὸ κάλου, τοῦ ξύλου. αὐτὸ δὲ ἀπὸ τοῦ καίεσθαι. Καλαμίνθη, ἀνδρώδης βοτάνη, καὶ ὅσας ἐλαίῳ καιομένη. Καλαμίτης, ὁ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου, ἢ κύριον ὄνομα. Καλάμοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ἐπιτελείων εἰς τὸ γράφειν, καὶ εἰς αὐλούς, καὶ εἰς ἄλλα τινά. δόναξ δέ, ἐπὶ τῶν ἐπιτελείων μόνον εἰς αὐλούς.

Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι. καλαμίδας, τὰς νῦν λεγομένας ἁλιέας, ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων γίνονται. ἢ τὰς ἐπιλέκτας καλάμας, τὰς προσκολλισμένας. Καλαμοθήκα πάρ, ἐξ οὗ ὁ στρατός, ὅτι ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κεραίας ἐχρῶντο. ὁ ἐπὶ σκηνῇ ἡ ἄλειψις ὁ πάρ, ἢ ἐστίν ἐκ καλάμων. Καλαμῶνται, ἀλιεύονται. ἢ καλαμῶ, ἐπανατρυγῶ, ἢ τὰ ἀποθερίσματα συλλέγω. Καλαμηΐδες, αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι. Καλάμια, τὰ σιδήρια. Καλαμίνδας, πλάτανος ἀλιευτής. Καλαμίς, κισσὸν μάκιον ἢ περὶ τὴν πλοκάμους. ἐπεὶ σφίγγα, ἄλλοι χρυσῶν περιτραχήλιον, καὶ ψαλίδιον ἐστίν, καὶ ἐπὶ τοῦ γάλακτος ἕτερον, καὶ ὁ ἁλιευτικὸς κάλαμος. καθ' ὃ δὲ ἢ μικροὺς τέττιγας καλαμίνδας καλοῦσιν. Καλαμινθός, ὄρος τῆς Ἠλείας πλησίον.

Κάλαμος, ὄρος ἐστί, ἢ τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ λύρας ἐχεῖον, καὶ τοῦ

ρωμα, ὅ ἐστι μίτωμα. καῖρος δέ φασι καὶ καίρωμα, τὸ διάπλεγμα, ὃ οὐκ ἐᾷ τὸν στήμονα συγχεῖσθαι. ἐξ οὗ καὶ καιροστρίδες. ἢ καιροστρίδες γυναῖκες παρὰ Καλλιμάχῳ, ἀντὶ τοῦ ὑφαίντριαι. ὁ δὲ εἰπὼν τὸ καιροσέων, ἀντὶ προσεστώτων θυρωρῶν, λέγει καὶ ὅτι καῖρος σειρά, δι' ἧς οἱ στήμονες καθίενται. καὶ ὅρα ἐν τίνι τὸ καῖρος βαρυτόνως, πρὸς διαστολὴν γενικῆς τοῦ καιρός. ἔστι δὲ κατὰ ἄλλους. καὶ ἴσως καίρωμα ἡ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ᾗ οἱ στήμονες καθίενται. καὶ ἄλλως δὲ τὸ διαπλεκόμενον παρὰ τὴν μίτον, ὡς ἂν οἱ στήμονες μὴ συγχέωνται. μίτος, δι' οὗ τὴν στήμονα ἐναλλάττουσι, εἰς πλοκὴν τῆς κρόκης. οἱ δέ φασιν, ὅτι καῖρος αὐτὸς ὁ μίτος ἐστίν, ἐξ οὗ παράγωγον ὁ καιρόεις. οὗ θηλυκόν, καιρόεσσα. γενικὴ πληθυντικῶν καιροεσσῶν, καὶ συγκοπῇ καιρουσῶν, καὶ ἰωνικῶς καιροσέων. ἢ ἄλλως, ὡς εἴρηται καὶ μεταθέσει καιροσέων, ὅ ἐστιν εὔμιτον. ἄλλοι δὲ εὐθεῖαν εἶπον, ἡ καίροσσα, μετοχὴν λέξιν. ὅθεν γενικὴ πληθυντικὴ καιροσσῶν, καὶ καιροσέων ἰωνικῶς. Καιροστρίδες, αἱ ὑφαίντριαι. καίρωσις γάρ, ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου. Καιρῷ, ῥοπάλῳ. Καισάρεια, ἡ μητρόπολις, ἀπὸ τοῦ καίσαρος. Καίσαρες, περικεφάλαιαι. Καίτοιγε, ὅπλα Λιβυκά, οἱ δὲ κυρτίας. Καὶ χθὲς καὶ ἔργοις, καὶ ὡς ἔτι ὅμως. Καίω καύσω, αἴθω, δαίω, πιμπρῶ, ἐμπιπρῶ, σμύχω, τύφω, φλέγω, φλογίζω. Καίω, ὁ μέλλων καύσω. ἐφ' ὧν γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, πλεονάζουσι κατὰ τὸν μέλλοντα, τὸ υ. οἷον κλαίω κλαύσω, καίω καύσω.

Κακά, κακία, ἡ ὄρνεον. Κάκαλοι, βολβοί. Κακὰ εἵματα ἐνδεδύσθαι, τὴν κακοδαίμονα πτωχοὺς συνέθηκεν. Κακὰ εἵμενος, κακοείμων ἀν εἴη. Κακὰ ἐλέγχεα, εἶδος ὀρνιθίου, ὃ τοῦτο ἔοικε χαμαί. λέγει γὰρ ὅτι καλοὶ μὲν τὸ εἶδος ἐστέ, κακοὶ δὲ τὰς πτέρυγας, καὶ ἐλέγχιστοι. Κακὰ κακῶς, παροιμιῶδες. Ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα μέν τι κακὰ κακῶς. Κακκάβη, σκεῦος πρὸς ἕψησιν ἐπιτήδειον, παρὰ τὸ καίειν τὸ κακκαβίον, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα κάβη. ἔστι κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ πλεονασμὸν τοῦ κ, κάκκαβος. ἀναλογώτερον δὲ θέλουσι λέγειν ἡ κακκάβη θηλυκῶς. τὸ γὰρ ἀρσενικὸν παντελῶς ἀδόκιμον, οὕτως Ἔρως ὁ Μιλήσιος. Κακκάβα, πέρδιξ. κακκάβη, πρίαμος ἢ χύτρα, ἣν ἡμεῖς κάκκαβον. Κάκκαβος, ὁ λοπάς, ἢ πέρδιξ. Κακκαβίζειν, τὰς ὄρνεις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας, ἀττικοί. Κάκαλα, τείχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Κακάλλασα, κατακεκαυμένα. Κακαλίς, νάρκισσος. Κακὰ μήδεα, κακὰ ἐβουλεύσατο. Κάκκαλον, κάταξον. Κακανδρία, ἡ δειλία. Κακανδρίαν, ἐπὶ κακὰ δυσδαίμονος. Κάναν, ἔπι βαθύτερον τὴν κακίαν χωρίτων ἐπιβεβηκότων. Κακκεῖαι, κατακαῦσαι, κοιμηθῆναι. Κακκεῖναι, κατακόψαι, πλῆξαι.

Κάκκη, κόπρος, ἡ κάθαρσις. Λάκωνες. Κακκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος. Κακκώνιον, σκαφίον. Κακορραφίησι, κακομηχανίαις. Κακόρρητον, ἄλογον, δυσκλεές. Κακοποιῶν, κακὰ καταλαμβάνειν, ἢ ἀπραγίαν. Κακίους καὶ ἀρείους τὸ ἀττικόν ἐστι, καὶ νῦν παρ' Ὁμήρῳ. οἷον οἱ πλείονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους. ὃ λέγομεν κακίονες καὶ ἀρείονες.

Κακκρέγει, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐκκράγει. Κακιστρίχας, ἡ πονηρίαι. Κακοφρίτισι, κακοφροσύναις. Κακοφρατίαν, τὴν περὶ λίθον ἀνέντων λίθων τὴν κεφαλὴν φέρειν ζυγόν, ὅτι ἀσθενεῖ. Κάκαν τὴν κάκαν, ἐπὶ τῷ κακίαν ταπεινοῖ. ἀλλὰ τὴν μετὰ κακίας τὸ ξίφος περιζωσάμενος, διὰ τὸ ῥίπτειν τὰ ὅπλα. Κακὰ κτεῖς, κακὸς ὀδοιπόρος. Κακήγορος ἐστιν, ὃς ἐν πᾶσιν ἐκλέγει τὸ ἑαυτοῦ στόμα. Κακηγορῶ, τὰ κακὰ ἀγορεύω, καὶ λοιδοροῦμαι. Κακία, διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις, ἡ ὄντως κακία. οἷον μοιχεία, πορνεία, πλεονεξία. λιμὸς δὲ καὶ λοιμός, θάνατοι καὶ νόσοι, καὶ τὰ ἄλλα, οὐκ ἔστι κακία, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτια γίνεται. ἔστι περὶ ταύτας φησὶν ὁ προφήτης, οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν ὁ κύριος οὐκ ἐποίησε. κακία, καὶ ἡ περιστροφὴ τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ κρίσις διεφθαρμένη τοῦ νοῦ, ὃ τὸ δι' ἑαυτοῦ φανερόν ἐστι καὶ βλάπτον. Κακία, ἀντίλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι. αἱ μὲν γάρ εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας. οἷον ἀφροσύνη, δειλία, ἀδικία, ἀκολασία, ἀκρασία, βραδύνοια, κακοβουλία. εἰσὶ δὲ ἄγνοιαι αἱ κακίαι. τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν, αἵ τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν, καὶ οἱ φαῦλοι. ἐπιγεννήματα δέ, δυσθυμία, δυσφροσύνη, καὶ τὰ ὅμοια. κακία δέ ἐστιν, ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδή, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ.

Κακία ἐστὶ νοσώδης ψυχῆς ἡ λύσις τῆς κατὰ φύσιν καλῶν, ἢ ὡς ἐκ τοῦ περὶ σῶμα τι καὶ νόσημα ἐμπάθοις ἐπιγίνεται χρόνιος. κακία ἐστὶν ἕξις χειρίστη λογικῆς ψυχῆς, καθ' ἣν διεφθαρμένος γίνεται πρὸς ἀρετήν. ἢ διάθεσις ἀνθομολογουμένη περὶ τὸν βίον ἀσύμφωνον ἑαυτῇ παρεχομένη τὰ πράττοντα αὐτήν. Κακίζει, ἐπισκώπτει, κακολογεῖ. Κακίζω, τὸ ψέγω. Κακοῦ, τὸ βλάπτω.

Κακιζόμενοι, ταπεινούμενοι. Κάκιστος, ὁ κακιζόμενος, παρὰ τὸ κακίζω, κάκιστος ἢ κάκιστος. Κακιδά, λιμηρά. Κακιδὲς, ἄπορος, ἄπειρος. Κακιδὲς, χαλεπόν, λιμηρός.

Κακίμβριον, τὸ ἀποχῦ. Κάκιον, εὐτελέστερον. Κακιοῦσιν, ἰσχυρῶς ἀρχόμενοι, Λάκωνες. Κακίνω, τὸ κακοποιῶ, κακολογῶ, κακουργῶ. Κάκιον κακίονος, χείρονος. Κακιόντων, κίω ἄγχισον. ἀφ' οὗ κυρίως μὲν κεῖμαι, καὶ κοιμῶμαι. καὶ ὀνόματα κῶμα, καὶ κώμος. ἐπιεικῶς δὲ κακκεῖν, ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κοιμῶμαι. ἔχει δὲ ἐπίθεσιν, ὡς τὸ ἀφεῖον. ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα πάντα ῥήματα, ἃ κατὰ προσθήκην οὕτω τοῦ ε διφθόγγου γίνεται. ἔστι δὲ ἐνεστώτων εἰσί, καὶ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνονται. Κάκκαος, κακίαν. οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κάκκην. καὶ μάλιστα τὸ διάβρωμα ἀποπατούμενα. Ἀριστοφάνης, ἀπὸ μὲν κάκκους τὴν ῥῖνα ἀπέχειν. Κακκλαῦσ', ἀντὶ τοῦ καὶ ἔκλαυσε. Κάκκαβος, ἐπὶ κακοῦ ὕδωρ. Κακοδαιμονεῖν, οὕτως οἱ νέοι ἀττικίζοντες. οὐ μὴν δὲ τὸ ι κακοδαιμονεῖν λέγουσι. καὶ θαυμαστὸν ἂν ἦν, πῶς εὐδαιμονεῖν μὲν λέγουσιν, οὐκέτι δὲ κακοδαιμονεῖν, ἀντὶ κακοδαιμονεῖν. καὶ πῶς εὐδαιμονοῦσι μὲν λέγουσιν, οὐκέτι δὲ κακοδαιμονοῦσιν, ἀλλὰ κακοδαιμονοῦσι. Φρύνιχος. Κακοδαίμων, δυστυχής. Κακοδαίμων, ὁ ὑπὸ δαίμονος ἐναχθείς. ἔστι ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Κακοδεκτήδες, κακῶς δεχόμενοι.

Κακοδιάβολος, κακομήχανος. Λάκωνες. Κακοεργός, ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος. Κακοείμονας, ῥακοδύτας. Κακοήθεια, ἡ βλασφημία. Κακοθεία, ἡ κακοτεχνία. Κακοήθης, κακότροπος, ἢ καὶ ἄλλως κακοήθως αὐτὸς διακείμενος.

Κακόθρους, διάβολος, ὁ φήμης λόγος κακόθρους ἐκ δαίμονος ἐπιβῇ. Κακοί, οἱ δειλοί. καλοῦσι γὰρ οὐ μόνον ἡ κακία, κατὰ τὴν περὶ ἀρετήν, ἀλλὰ καὶ ἡ δειλία. ἐξ οὗ κακός, ὁ δειλός. ἔστι κακίζεσθαι τὸ δειλιᾶν, ὡς τὸ ἐπεὶ οὐ κακιζόμενόν γε ποιήσεται. ἐξ αὐτοῦ τὸ κακκᾶν συνήθως ἐστὶ καὶ δειλόν, ἐπεὶ καὶ δειλιᾶν ἔστι τοιοῦτον ἐν παλαιοῖς. ὁ καὶ ἐξηλίσκον σεμνῶς ἡ κωμῳδία φησίν, ὀρχίλον λαβοῦσα ἐξ ὀνόματος Κωρίς, τὸ ἴδιον ὡς ἐπώνυμος, ἐκ τῆς ἀγωνίας. Κακοίλιον, οὐκ ὀνομαστόν. καὶ ὅρα τὸ οὐκ ὀνομαστὸν ἑρμηνεῦον αἰσχρὸν τὸ κακοίλιον. οὐ γὰρ ἐν φυλάξεσιν ὁ δυστυχής, ὁ τὴν ἐπὶ κλάσεις ἔχει, ὡς ὁ κακοίλιος. ὁ οὖν λέγων κακοίλιον, ὁ Τροία ἐστίν, ὥσπερ ἀξία ἦν ὅτι ἐπονομάζειν, μηδὲ εἰς μνήμην, διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κακά. οὕτω καὶ Δύσπαρις, ὁ Ἀλέξανδρος. ὁ αἰτιάσαι, ὁ ἐκεῖνος. οὐ διὰ φαυλότητα πλέοσιν, ἀλλ' ὡς κακῶν ἐγένοντο αἴτιοι. διὸ ἴσως οἱ δέ, τίνος ἄξιοι, οὐδ' ἄχρι κινήσεως. ἐπὶ τὸ ὕστερον χρόνῳ κατεψηφίσθη, τοῦ τὴν ἐξ Ἰλίου ὀργὴν ὁ ἐμπρήσας τὸν ναόν. Κακόνυμος, κακόφθαρτος, κακόσινος. Κακολή, κακολέρυς. Κακομήτης, κακοβουλος. Κακομήχανος, κακόβουλος. Κάκονοος, κακὸς ὄλεθρος. Κακόνεισα, ὕβρις. Κακόνοος, κακονοῶν. Κακοποιὸς, κακός, μοχθηρός.

Κακοστεφής, κακοθελήμων. Κακόν, τὸ δι' ἑαυτοῦ φανερόν, τὸ

καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δὲ Σωκράτης γράφει λέγει, ἐπίσης δέ που καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τις. ἐκβάλλει γὰρ ὅτι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικὸς, ἢ ὁ διαζευκτικὸς, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πτωτικὸν, ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικὸν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτωτον, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν. οὐκ αἰεὶ ἐξ ἀνάγκης, οἷον καὶ γράφω ἐν νοῒ, ἢ γράφω ἐν νοΐ. ὁ ἐμὸς δοῦλος, καὶ ὁ σός. καὶ ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ὀρθωτικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον, ὅσσα τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, ἐν τῷ Ἡσιόδου. διαφθούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον καὶ γράφω ἐν γράφοιμι, καὶ ἔλεγον καὶ λέγω. τὸ αὐτὸ δὲ οὔσης. διάφορα ἐστὶ τὰ ῥήματα, καὶ περιπατῶ καὶ διαλέγομαι. καὶ πλέονες δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἱ τε συμπλεκτικοὶ καὶ διαζευκτικοὶ, ἡγούμενοί τε, καὶ μεταξὺ κείμενοι, ἐὰν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρονται ῥῆμα. οἷον καὶ ἐγὼ καὶ σὺ γράφομεν, ἢ ἐμοῦ ἢ σοῦ φείδεται. Καιάδας, παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φρουρὰ, καὶ σιδηρωτήριον(?). παρὰ δὲ Πέρσαις, οἴκημα μυχὸν τεφρῶν. παρὰ δὲ Αἰθίοψιν, οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐδέδεντο. εἰς δὲ τὴν Καιάδαν εἰώθεσαν οἱ Λάκωνες τοὺς κακούργους ῥίπτειν. Καί γε, καί τι. Καιδὰ, δεσμὸς(?) ὕλη. Καὶ ἄλλως, ἢ ἄλλως ἕτερον. Καιέτα, ὀρύγματα. ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταρραγέντα χωρία. Καὶ αὖθις, καὶ αὖτις, καὶ πάλιν. Καὶ αὐτὸς, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ. Καὶ ἀχνύμενοί περ, καίπερ λυπούμενοι. Καὶ γὰρ ῥα, καὶ γὰρ δή. Καὶ δὴ, ἐπὶ τοῦ ἤδη.

Καὶ γάρ τι, τίγαρ οὖν. Καί δή μοι, ἢ δὴ ἐμοί. Καὶ ἑ, καὶ αὐτόν. Καίνυ, ἐκαίνυ. Καιέτα, καλαμίνθη. Βοιωτοί. Καικάσαι, καταγελάσαι. Καικίας, ὁ καικίας ἄνεμος, ἀπὸ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ. Καικύλλω, τὴν κεφαλήν. Καὶ κλαίξ, κατάξ(?). Καὶ μέσα, καὶ δὴ ἐμοῦ. Καὶ μέντοι, ἢ δὴ καὶ μήν. Καὶ μὴν τὸ, καὶ ὕστερον μήν. Καί με πρὸς μῦθον ἔειπε, καὶ προσεῖπέ με τῷ λόγῳ. Καὶ μὴν, καὶ δή. Καὶ μιν, καὶ πρὸς αὐτήν.

Καὶ μὴν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον μὲν οὖν. Καιναὶ, πόλεις. Καινὸν, τὸ νεωστὶ κατασκευασμένον, καὶ τὸ παράδοξον. κενὸν δὲ τὸ μάταιον, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Καινία, νίκη. Καίειν τοὺς νεκροὺς, ὃ δὴ καὶ νῦν ἔτι παραμένει ἔθος τῶν βορείων βαρβάρων. ἐποίουν δὲ τοῦτ' ἐκεῖνοι πρὸς ἀνάλυσιν, ὅτι μὲν θεῖον τὸ ἀνθρώπινον ἄνω φέρεσθαι, ὥσπερ ἐν σχήματι τῷ περὶ προσαρμόσαι τοῖς οὐρανίοις. τὸ δὲ γήινον κάτω μένειν, τὸ μὲν περὶ θανατοῦν, τὸ δὲ ἐναπομεῖναν λειψάνοις ὀστῶν. οἱ δέ φασιν, ὅτι τὸ μὲν νεκρὸν οὐ καθαρὸν ἐδόκει, ἁγνισμὸς δὲ ἦν, ἡ διὰ πυρὸς δαπάνη τοῦ τεθνεῶτος, ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἁγνιστικὸν, διὸ καὶ οἱ καθαρμοὶ διὰ πυρὸς ἐγίνοντο. ἢ Εὐριπίδης δὲ τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει, ὅπου φησὶν, ὅτι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας δέμας πυρὶ καθίστησι. ὁ δὲ Λυκόφρων τῷ προτέρῳ ἐννοίᾳ συντρέχει, ἐν οἷς τὸν σκύλακα καυθεῖσαν δαμασθῆναί φησιν, ἤγουν ἀνακαθαρθῆναι, ἀναζωωθῆναι, καὶ γενέσθαι κατὰ τὴν ποιητικὴν, καλὸν ἀθάνατον. ἔλεγε δὲ ἐστὶν οὐ μὴν ἀληθῶς, τὸ Ἡρακλέα καταρρῆξαι τὸ τὸν νεκρὸν καίεσθαι. Καίεσθαι, ἐπὶ φλογός. τύφεσθαι, χωρὶς φλογός. Καίεται πῦρ, ἀντὶ τοῦ ἀνάπτεται, ἢ ἐκπυροῦται. καίεται δὲ ὑπὸ πυρὸς, ἀντὶ τοῦ ἀνακαίεται. Καικίας, ἄνεμος. τὸν δὲ καικίαν καὶ νότον καλοῦσιν. Καινία. λόγος τις παλαιὸς περιττοῦν ἔχειν, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἄτρωτον διαμεῖναι μέχρι πέρατος τοῦ ζῆν, κατὰ ὃ ὁ Τελαμώνιος Αἴας παρ' Ὁμήρῳ φαίνεται. ὁ δὲ μῦθος, φύσει ἄτρωτον αὐτὸν εἶναι. φασὶ Πλάτων, ὅτι ὅτε παρθένος ἐγεγόνει. καὶ Ποσειδῶνος αὐτῇ συμμιγέντος αἰτησαμένη ἀνὴρ γενέσθαι, καὶ ἄτρωτος μεῖναι, ὧν ἤθελεν ἔτυχεν. λέγεται δὲ καὶ ὑπερφρονοῦσα. εἴκονον γάρ φασιν, ἐν ἀγορᾷ μέσῃ πήξας εἰς ὀρθὸν, θεὸν τοῦτο προστάττειν ἀριθμεῖν, ὅθεν ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς τὴν ἀσέβειαν ὑπερβαλλομένου, ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ τῶν Κενταύρων, οἳ φυσί τε ἐν ἐλάταις αὐτὸν εἰς τὴν κρύπτειν, ἄρξαντες ὅτι ἅμα πρὸς δύνασθαι(?) ὑπὸ γῆν, ἀφανῆ τὸν βαρεῖς καταχώσαντες ἐλάταις, ὥς φασιν Ἀπολλώνιος. Καινία μυθολογοῦσι πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἶτα παρὰ Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάζοντος, μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα. τὸ δὲ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀτρωσίαν. ἐκεῖνος δὲ ἐν Λαπίθαις, καὶ Κενταύροις τοῖς ἐκείνοις ἠθελήσαντας ὁμοῦ τὸ δόρυ αὐτοῦ. ἔθος ἡ παροιμία, τὸ Καινέως δόρυ. τινὲς δέ φασι Καινέα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, οἱ κόρακον ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πελάρκει εἴληφε λέγοντος, ὁ δὲ χλωρῇσιν ἐλάταισι τυπεὶς ὤλεσε Καινεὺς, χεῖρος ὀρθοῦ ποτὶ γῆν βυσσὸν δὲ αὐτοῦ συνέβη, διὰ τὸ μάτην ἐκεῖνον τοῖς θεοῖς, μάτην εὔχεσθαι. ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. διὸ ζῶα ἐφορμῶν αὐτῷ δὴ οἱ Κένταυροι οὕτως κατὰ γῆν αὐτὸν ὤθησαν. Καινίσαι, καινῶς χρήσασθαι. καὶ ἐγκαινίσαι. Καινίτα, ἀδελφή. Καινῖται, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί. Καινεὺς, ὄνομα ἄλλο τι ὁ Καινεύς. τοιοῦτος δὲ παρά γε τοῖς μεθ' Ὅμηρον. καὶ ὁ μέγας Αἴας ἄτρωτος λεγόμενος τἆλλα δίχα γε τῆς πληγῆς, ὡς ἐν ἱστορίᾳ ὁ Λυκόφρων. Καινουργὸς, μακροβίου καινουργοῦντος(?). Καινὸς, τόπος ἐν τῷ Ἀλεξανδρείᾳ οὕτω καλούμενος. εἰσὶ δὲ Λ', παλαιὸς, καινὸς, τρίγωνος, μέσος. Ἀκακοφαίνης εἰς τὸ Καινὸν ἐκαθεύδεν. ἔστι δὲ ὁ ἐπιθετόν. Καινὸς, ὁ νέος εἶναι, ὅτι κεραυνὸς ἦν, καὶ ἀναφίμωτον(?) τὸ κενὸς, οἱονεὶ ὁ χθὲς ἐπιτελεσθείς. Καινοτάφια, μεθ' ὧν ἐλαύνεται ὁ νεκρός. Καινοτομία, ἡ κατὰ πάντα τρόπον παρηλλαγμένον τοῦ νόμου τῆς κοινῆς φύσεως, καὶ ἐν μηδενὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων συνηθείᾳ ἐξομοιούμενον. ὅθεν δὲ τὸ ὄρος ἀναγκαῖον ἐπίστασθαι, διὰ τοὺς καλῶς νοοῦντας τὴν καινοτομίαν ἐν Χριστῷ.

Καινοτομοῦνται, ἐκθλίβονται(?). Καινουργηκότα, νέα πράγματα ἐργασάμενον. Καινουργισμὸς, ἡ ἀνακαίνισις. καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις. Καινόφιλος, καινόφιλον λέγουσιν τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί. Καινῶσαι, διαφθείρουσαι. Καίνυσθαι, νικᾶν, ἀφαιρεῖσθαι, χειροῦσθαι, μετρεῖν ἀγρόν. Καίνυσθαι, ποιητικὴ λέξις, ἐκ τοῦ καίνω. εὗ λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ πᾶν ἔοικα. κατακολακεύειν δέ φασι ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ νικώντων, ὡς ἐκ τοῦ καίνειν, ὃ δηλοῖ τὸ κτείνειν. ἐπεὶ τοῦτον τὸ καίνυσθαι καὶ κτίννειν(?). Καινῶς, ἀντὶ τοῦ παραδόξως.

Καίνω, τὸ φονεύω. Εὐριπίδης, καίνει πατέρα παῖς. καίνω, ἢ τὸ κόπτω καὶ θερίζω. Καιόμενα ξύλα, ἤτοι κεκομμένα. Γραικοὶ δὲ λέγουσι, τὰ τοιαῦτα ξύλα δηλοῖ. φασὶ δὲ δανὰ, εὔκεαυτα, ξηρὰ, παρὰ τὸ δαίεσθαι. ἄλλον δὲ, καύσιμα τὰ εὔκαυστα. καίεσθαι γὰρ ἐπὶ ξύλων, τὸ κεῖσθαι, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ. Καὶ πάλιν, καὶ πάλιν. Καὶ ποτὲ ἔτι, ἢ ποτέ τι. Καίπετος, ἄξιος. Καὶ προκατῆλθε, ἀντὶ τοῦ ἄφνω. Καὶ ῥα, καὶ δὴ αὐτάρ. Καὶ ῥ' ἐπισταμένως, καὶ δὴ ἐπιτηδείως. Καίρωμα, μέρος ὑφῆς. ἢ ἀμφίασμα. Καιράτιοι, οἱ Κνώσσιοι, ἀπὸ ποταμοῦ. Καιρατίζουσι, τοῖς καίροις πλέξουσι. Καιρία, ἡ ἀπειλοῦσα θάνατον πληγή. Καίρια, ἔγκαιρα, ἢ συμφέροντα. τίνι γὰρ πατρῷα φίλα γένεθλα πρόφρων ἀκούσαι. Καίρια, τὰ μέρη τὰ λεπτὰ, βέβαια, ὀφέλιμα, ἢ ἐπικίνδυνα, θανάσιμα, ἢ ἐπιτήδεια. Καίριον, ὃ θανάσιμον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, πλὴν τὸν καιρὸν, ἢ τὸ εὔκαιρον ἐν ὅτι κίνδυνον. Καίριον, εὔκαιρον, εὔσχημον, μέγιστον. καὶ καίριον οὐδὲν λέγεις, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτήδειον τῷ καιρῷ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπικίνδυνον. Καιριώτατα, ἐγκαιρότατα, ἐπικινδυνωδέστατα, θανάσιμα. Καιρίῳ. Ὅμηρος, οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος. ἤγουν οὐκ ἐν ἐπικαιρίῳ μέρει. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γράψας, πληγῆναι εἶναι τὰ ἐπιτήδεια. ἰστέον δὲ, ὅτι καιρία πληγὴ μόνη εἰς ἣν ὁ πλήξας οὐκ ἀπώλεσε τὸν καιρόν. οὐ καιρία δὲ, ἀνάπαλιν. καὶ καίριος λόγος, καὶ ἄκαιρος, ἤτοι ἔχων καιρὸν ἐπιτυγχάνει. Καιροθέουσι, κρατοῦσι, προέχουσι. Καιρὸς, χρόνος ἐπιτήδειος εἰς ἐργασίαν. καὶ ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον. χρόνος ἀγαθοῦ κακοῦ συντυχία(?). Καιρὸς ἐστιν, ἐν ᾧ ἐκεῖνον ἐπιτήδειον πραχθῆναι ἢ ποιῆσαι. Καιροφυλακεῖσαι, καιρὸν ἐπιτηρεῖσθαι. Καιροσέων ὀθονίων, ἀντὶ τοῦ εὐυφῶν, τῶν πυκνῶς ὑφασμένων, ἤτοι ἀγαθὸν ἔχοντων

[illegible]

[illegible]

τηλεχίαν. Κατακείμενος, ἐκπεπληγμένος. Κατακείμενοι, οἱ θανόμενοι σφοδρῶς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατάπλεως, ἀνάπλεως. Ἀριστοφάνης, νεφρὸν δοραῖς κατάπλεως. Κάθοπτος, τὸ γένος, ὡς μόναρχος. λέγει δὲ τὴν καθημένην καὶ πεπηγμένην τὰς δορὰς ἢ τὰς ἐπενδύτας ἐξηφαλισμένους φοροῦντα. Καθάρβυλος, χλανὶς πλέρυς ἕως τῶν ἀρβύλων. Κάθαρμα, πᾶν τὸ καθαίρω, ὁ μέλλων καθαρῶ, κεκάθαρκα, κεκάθαρμαι, οἷον τὸ ἀποκάθαρσμα. ἢ τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ δὲ ἐκκαλῶν Δημοσθένης, χιλίαρχος ἐλέγετο. Καθαρθῆναι, μαστιγωθῆναι. Καθαρίζειν, κομψευόμενος. Καθαριῶ, καθαρός εἰμι. Ἀριστοφάνης, τὴν γοῦν μὴν μὴ καθαριοῖ. Καθάρματα ἐλέγοντο, οἱ ἐπὶ τῇ καθάρσει λοιμοῦ τινὸς, ἢ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. ἔστι δὲ τὸ ἔθος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπικρατῆσαν. λέγεται δὲ καὶ καθαρισμός. Καθάρματα, ἔτρεφον τινὰς Ἀθηναῖοι λίαν ἀγεννεῖς καὶ ἀχρήστους, καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινὸς ἐπελθούσης τῇ πόλει, λοιμοῦ λέγω, ἢ τοιούτου τινὸς, ἔθυον τούτους, ἕνεκα τοῦ καθαρθῆναι τοῦ μιάσματος. οὓς καὶ ἐπωνόμαζον καθάρματα. Καθαροί, ἐν γῇ Δήμητρος, οἱ σωροί. Καθαροί, οἱ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν διατεμόμενοι, καὶ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδότες πονηρόν. ἢ οἱ ἐν σωφροσύνῃ διάγοντες. ὡς τὸ, μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ἐστὶν, ὁ μὴ λαμβανόμενος ἑαυτοῦ ἐπὶ ἀβουλήτου αἰτίας, ἢ θλίψεως, καθαρὰ πᾶσα ἐστὶν ἡ ὁμιλία.

Κάθαρσίς ἐστιν, ἀπόθεσις χρόνων, καὶ ἐξάλειψις μολυσμάτων.

Καθαρσίως, σπεῖσαι. Καθάρσιον. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἔθος ἦν Ἀθηναίοις καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ θέατρα. ἔθυον δὲ τὰς τῶν δήμων συνόδους, μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, οἵτινες ὠνομάσθησαν οὕτως, ἀπὸ τοῦ περιστιχεῖν, ὃ ἔστι τῆς ἑστίας. Καθαρωτέρα, λαμπροτέρα. Καθαρῶς, ἀκριβῶς, σαφῶς. Καθ' αὑτό ἐστι, ὃ πρώτως κατ' οὐσίαν προσόν ἐστι, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς, ὡς τὸ λογικόν. τοῦτο γὰρ οὐσιωδῶς πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ. Καθαῦσαι, ἀφανίσαι.

Καθ' ἑκάστην, καθ' ἑαυτόν, καὶ κατὰ σαυτὸν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἰδίᾳ καὶ μόνος ἄλλου γινώσκοντος. Καθεδεῖται καὶ καθεδεῖ, κάλλιον λέγειν ἢ καθίσει. Καθεδοῦμαι, μαχοῦμαι, ἀκοῦμαι, ἃ ἐν τοιούτοις ὄντα, μέλλοντος ἔχουσι σημασίαν. Καθελοῦμαι, καθελθήσομαι. Καθέδρα, ἡ ἐπὶ χειρός παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ θυσία ἀδιάλειπτος. Καθέζομαι, ἐπὶ τῶν καθίζειν καὶ τῶν [illegible]. Καθέζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, καθεδούμενος, καθεδεῖσθαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄντος, καθίζω καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. Καθεῖσαι, καθεῖς, πέμψας. Καθεῖλον, κατέβαλον. Καθειμένος τὸν πώγωνα, ὁ βαθὺν ἔχων. ἐκ δὲ τοῦ ἵημι, μέλλων ἥσω, ὁ παρακείμενος εἷκα, ὁ παθητικὸς εἷμαι, ἡ μετοχὴ εἱμένος, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως καθειμένος. Καθεῖσαι, χαλάσαι. καὶ καθεῖς.

Καθειμένην, κεχαλασμένην. Καθεῖλεν, κατέλυσεν, ἀπέκτεινε, κατέβαλε. Καθεῖναι, ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. Καθεῖον, ἱερώμενον. Καθείργνυται, συγκλείεται. Καθείρξει, ἀσφαλίσει. καὶ καθείργνυτο, φυλακισθῶ πᾶσι τῶν εἱρκτῶν. Καθεῖρξε, ἐγκέκλεισε. Καθ' εἱρμόν, κατὰ ἁρμοσμένην ἀκολουθίαν. Καθεὶς, ἐμβαλὼν, χαλάσας. Καθεκτόν, [illegible] φιλάμενος. Καθέξειν, ἀπὸ τοῦ ἕζω, οἷον τὸ καθίζω, τροχαϊκὸν φυλάσσει τὸν τόνον, ὡς τὸ ἀνοίγω, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ οὐχὶ μὲν εἰπεῖν [illegible] διὰ τοῦ ι, ὡς ἐκ τοῦ καθίζω, καθίσω. ἔδει δὲ αὐτὸ μὴ οὕτω γράφεσθαι, ἐν ἑτέροις. Καθεῖτο τῶν [illegible], οὐ [illegible]. Καθ' ἑκάστην, ἁπλῶς λείπει τὴν ἡμέραν. Καθεκτόν, ἐφεκτόν, κατακρατητόν. Καθελεῖν καὶ ὁ καθαίρεσις, ὥς ἐστι παρ' Ἀριστοφάνει λέγεται τινος, ὁ κατερρίψεως ὀξυδερκέστερός ἐστι. Καθελεῖν, κατὰ τοῦ ἄλφα. Καθελεῖν σκηνὰς, ἐλθόντα οἱ καθελεῖν τὰς σκηνὰς κατέχειν. Καθελεῖν ὀφθαλμοὺς, τὸ περιελεῖν καλύψαι. Καθελεῖς, κατήνεγκας. Καθέλοιμι, τὸ κάτω [illegible], ἐκ τοῦ [illegible], τὸ ἀνέλοιμι. Καθέλκομαι, πᾶν [illegible]. Καθελών, ἀπὸ τοῦ λαμβάνω ἔλαβον, ὁ μέλλων ἑλῶ, ὁ β' ἀόριστος εἷλον, ὁ δηλοῖ κατέλαβον, ὡς ἐν τῷ ζωὸν εἷλον. καὶ τὸ ἀνεῖλον [illegible], ἡ μετοχὴ ἑλών, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως καθελών, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ [illegible]. Καθελὼν, ἀντὶ τοῦ καταβιβάσας. Δημοσθένης δὲ καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν, ἤγουν ἀποκτείνας. Κάθεμα, ὁ κατὰ στήθους ὅρμος. Καθεντές, κατεαγότες, κατακολασθέντες. Καθέξει, κρατήσει. Καθέζομαι, ἀνίσταμαι, ἀνίζομαι. Καθεστῶτα [illegible] ἐξ οὗ [illegible] καθεστώτων [illegible] Μενάνδρῳ, ἐκεῖνος δὲ τὸ καθεστὸς [illegible], κατὰ τὸ [illegible] ἐκάθευδον. Κάθετος, χάλκεος. Καθεύδειν, καθεύδουσιν. Καθεύδειν, καταγαγεῖν, οἰκεῖν. Καθημένος, ἐπὶ τοῦ γένους [illegible]. Καθημένος, ἐπιτετραμμένος. Καθήμενοι σφόδρα, ἀντὶ τοῦ σφόδρα ἔχει. Καθήμενοι, ἠρεμοῦντες. Καθήμενον, τὸν ὑπερμέγεθες. Καθῆσθαι, ἡσυχάζειν, σταθερῶς. Κάθητος ὁ καθήμενος εἰς τὸ πέλαγος ἁλιεύς, οὕτω Λυσίας ἐν Μιλτ. Καθημαξεν, τὸ κοιμηθῆναι, τὸ ἰαθῆναι. δηλοῦσι μὲν τὸ ὑπνοῦν. ἐνίοτε δὲ λαμβάνεται ἐπὶ τῆς φιλίας κατακλίσεως. Καθεύδειν καὶ ὑπνοῦν διαφέρουσι. τὸ οὐκ ἀεὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει δηλοῦσιν. ἔστι γὰρ καθεύδειν μὲν, τὸ ἁπλῶς ἀνακλίνεσθαι, ὡς ἐπὶ ὕπνου ὑπνοῦν, καὶ τὸ δὲ [illegible] καταλύεσθαι καὶ ἀπαρτίζειν τὰς αἰσθήσεις. οὕτω γὰρ καὶ τὸ κοιμᾶσθαι τὸ ὑπνοῦν Ἀντίοχος ἐν ἄλλοις, ὁμοίως τὸ καθεύδειν. ὡς τὸ ὅτι εἶπε, διὰ κοιμώμενον, τὸ ὑπὸ Ἀρχιλόχου. Καθεῦδον, οὐκ ἀντὶ τοῦ [illegible], ἐπειδὴ ἀπὸ φύσεως καλεῖ ἦρχον. τὸ δὲ καθεύδειν προπαροξύτονον ἐστι ῥῆμα κατὰ τῶν [illegible] χρόνος ἐν τῷ ὁ ἐνεστῶτι ἀπολύεται, φυλάττει τὸ τοῦ ἐν τῇ σημασίᾳ εἴδει κατέχον, οὐδὲ καθεύδει. Καθεύδειν, ἐν μέσῳ τὸ καταστείχω, καὶ τὸ κατέρχομαι. Ἀπολλώνιος ἐν τῷ [illegible] ἔτι γὰρ ὡς αὐτὸν καθίστασθαι καὶ ἀνατείνεσθαι. Καθῆ, ἀντὶ τοῦ καθῆσαι, πλεονασμὸς, [illegible] τοῦ ἀρχαίου προσώπου τοῦ παθητικοῦ τοῦ εἰς μι ῥήματος, γενικῆς, ἀπὸ τοῦ [illegible] τοῦ ι εἰς σ, οἱ δὲ Ἀττικοὶ κάθησαι, ἰσοστιχεῖ διὰ [illegible] λέγονται, καὶ κάθηται κάθεσαι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ συστολῇ κάθῃ, καὶ κρᾶσις κάθη. Καθηγητής, διδάσκαλος. Καθηγεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι, παρὰ Ἡροδότῳ. Καθηγητὴς ἐστιν ὁ ἐπὶ [illegible] ἄλλων προσηκόντων [illegible]. διδάσκαλος δὲ ὁ ἐν ὥρᾳ προσήκουσι μαθήματα διδάσκων. Καθηγοῦμαι, κατάρχομαι. Καθηδυπάθησαν, τὴν σατραπείαν ἀνάλωσαν. Καθῆκαν, ἐχάλασαν.

Καθῆκαν, προσβαλόντες. οἱ δὲ ἐπὶ ἐξαπίνης ῥωμαίων καθῆκαν ἐπ' ἄλλον. Καθηκοῦσαι, προσήκουσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ διατετριχυῖαι. Ξενοφῶν ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς καθήκουσαν εἰς τὰ στέρνα.

Καθήκει κώμας. παρὰ τοῖς μετ' Ὅμηρον ῥάβδος ἡ ῥίζαν ἐκ καθιεμένον, τὸ βαθύ. Καθήκοντες, ἀνήκοντες, προσήκοντες. Καθήκειν, λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ προσήκειν καὶ ἁρμόζειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμβάλλειν, καὶ ἐπὶ τοῦ διαφέρειν. Δολικῇ συντάσσεται, κατ' αἰτίαν. καὶ δὲ διὰ ἐκλιπόντος κατέρχεσθαι, ἐπὶ καταβαίνειν ἀντιτάξεις.

Καθήκοντα, Δημοσθένης ἐν τῷ φιλιππικῶν φησὶν, ὃς εἰς αὐτὸ ἑξῆς τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα. Καθηκόντως, ἀνηκόντως, προσηκόντως. Καθηλώσας, διαπεράσας. Καθηρμοσμένον, ἁρμόσαντα. Καθήλωσε, διὰ ἥλους ἐστερέωσε. Καθημαξευμένος, τετριμμένος, ὡδοιπορημένος. Κάθημαι, καὶ τὸ κάθησθαι, οὕτω κανονίζεται. ἧμαι, καὶ τὸ παθητικὸν ἧμαι καὶ ἧσμαι, ὡς τάσσω τέταγμαι. τὸ δὲ ἧμαι, κρεῖσσον ἀπὸ τοῦ εἷσα ἧσμαι. καὶ μετὰ τῆς κατὰ, κάθημαι. Κάθημαι ἐπὶ θρόνου, καὶ κάθημαι τὸ ἐκ τῶν καθίζειν. Κάθαρμα, ἐξάγω, καθαίρω, ἐξαιρῶ. Καθήμενον πόλιν, τὸ ὁμαλήν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τὴν καθήμενον

αν. Κώμη τῆς Θράκης. ἴσθμιον πρὸς τῷ τέλει ποταμοῦ κατὰ μέσον τῆς Θράκης. Καγαθῆσαι, πλευρεῖς θῦσαι. Καγκαίνει, θάλπει, ξηραίνει. Κάγκαλα, κατακεκαυμένα. Καγκαλέων, ὅ ἐστι χαίρων. Κάγκανα, κατάξηρα ξύλα. Καγχὶς, πίθος. Καγκύλας, κηκῖδας, σιελὰς. Κάγχα, καταφυγὰς, σαλαμπροί. Καγχιλαί, χάμφραι. Καχάζων, ἀτίμως γελῶν. Καχαλάσαι, χαίρουσιν. Κάχρημος, ... ὑπὸ κρο νοσεῖ. Κάχθμαι, τὸ τὴν κόχλον ἀποῖχειν, μαλακόνης. Καχλάζει, καχλασμοῦ ἠχεῖ, καχλάζων, κάμπτει, καταφλῶ, ἀμαθῶς συνίστασθαι. Κάχρυς, τὰς κριθὰς, καὶ καχρυδίαν ἄρτος. κάχρυς οὖν, τὰς ἀπαλλαγμένας κριθάς. Καδαλίων κ... ἐριούς. καὶ κάδαλοι, κοιλώματα. Κάδαμος, τυφλὸς, Σαλαμίνιοι. Καδαρὸν, θολερόν. Καδδ' ἔβαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλε, κατέρριψεν. Καδδ' ἔθεσ, κατετέθεικεν. Κάδδους, ἀγγεῖον ἑρμηνεύεται. καὶ συνοικίσαι κύριος τὴν ἔρημον πόλιν. καὶ κάδος, ὄνομα τόπου. Καδδίασι, κάθισον.

Καδδ' ἴσα, κατισχύσας. Κάδδιχον, ὁ μέτρον, ἢ μέτρον. ἢ οἱ τοῖς θεοῖς θυόμενοι ἄρτοι, κάδδιχοι. Καδήφαιτων, ἀντὶ τοῦ κατέφαγεν αἰολικῶς. ἢ ἀντὶ κατεσφάξατο. Καδλῦσαι, καταλῦσαι. Καδίσκοι, σίτινα, εἰς ἃ τὰ ἱερὰ ἐτίθεσαν. καὶ τὰ ἀγγεῖα, εἰς ἃ τὰς ψήφους ἔφερον. Καδίσκους, τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ κάδους, ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίεσαν. ὑποκοριστικῶς λέγει Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοὺς καδίσκους τοὺς κάδους τῆς κλεψύδρας, ὅπου αἱ ψῆφοι. ὑποκοριστικῶς δὲ τοὺς κάδους, ἔνθα τὰς ψήφους καθίεσαν οἱ δικάζοντες. ἐκ τούτου δηλοῖ τὴν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἄφιξιν. δύο καδίσκοι ἦσαν τῶν ψήφων, εἷς μὲν ὁ ἐλέου ὁ ὀπίσω, ἕτερος δὲ ὁ ἐμπροσθεν θανάτου. ἄλλως. ἀμφορεῖς ἦσαν ὧν ὁ μὲν κάδος λεγόμενος, εἰς ὃν τὴν κυρίαν ψῆφον καθίεσαν οἱ δικασταί, ὁ καὶ δικάζοντος ἢ ἀπολύοντος. ὁ δὲ ἕτερος ξύλινος, εἰς ὃν τὰς ἀκύρους καθίεσαν. ὕστερον δὲ πάντες διεψηφίζοντο, εἰς χαλκοῦν κάδον διειμένου οἱ ψῆφοι, κατεδίκαζον μὲν αἱ τετρυπημέναι, ἀπέλυον δὲ αἱ πλήρεις. Καδμίλος, ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, οὗ καὶ Κλεοβούλης ἤδε ὁ μορτίλος, ὁ ἀνομάλου ὄχος. Καδμεία νίκη, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀκερδοῦς καὶ ἀνωφελοῦς ἐγκλάβουσι ψογερῶς. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἄκρου. ἢ καθ' ὑπερβολὴν τὸ ἄλλο ἢ ἔχειν. τοῦ μὲν, πικρὸν ἀνθρώπων οἰκοῦσι, τοῦ δὲ, ἡδὺ παραλαλεῖ, ἢ ὁ φασιν εἶναι τόπον. ὁμοίως δὲ λέγω καὶ τὸ ἀπὸ Θηβῶν ἡ πάτρας εἶναι κοινὰ, οὐ μόνον ἀρχαιολογίαν παλαιοτέραν σημαίνει ὁμηρικώτερον, ἀλλὰ καὶ εἶδος ἀνέργαστον κατὰ κυρίαν, ἤτοι ὅτι παρόχημα. Καδμεῖος, ὁ Θηβαῖος. Καδμείωνας, ἐπὶ πρωτογόνων οἱ Κάδμοι, ἢ ἤτοι ὡς πατρωνυμικὸν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ἀργείων καὶ Φωκέων καὶ τῶν ὁμοίων. οἱ δὲ Καδμεῖοι, ὥσπερ καὶ οἱ Καδμείωνες ἐπωνύμως ἔχουσι πρὸς τὴν πατρίδα Θήβας, ἐξ ἧς Θηβαῖοι καλοῦνται. πατρώνυμοι δέ εἰσι τοῦ προγόνου Κάδμου τοῦ ἐκ Φοινίκης. παράγονται δὲ Καδμεῖοι μὲν, ἀπὸ τῆς Καδμίδος γῆς, ἵνα ἡ ἐκεῖθεν Καδμεῖος. Καδμεῖος γὰρ κατὰ τὸ ἀχαιὸς ἀχαιός. Κάδμος δὲ λέγεται, ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι τὸ κοσμεῖν παρῆχθαι. τὸ κόσμα λέγει τὸ κόσμιον, φανεῖν κἀνταῦθα τοῦ ζ εἰς δ τροπῆς, ὡς καὶ ἐν τῷ ὀκλάζειν ὀκλαδίας δίφρος, καὶ χαμάζε χαμάδιον.

Κάδμος οὐ κόσμον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑρμοῦ ἐπίθετον, οὗ παράγωγον ὁ Καδμίλος παρὰ Λυκόφρονι. καὶ ὄρους δὲ ὄνομα. φησὶ γοῦν ὁ Στράβων, ὡς Κάδμος ὄρος, ἐξ οὗ Λύκος ῥέει ποταμὸς ὁμώνυμος. Κάδμος, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν ά Φορωνίδος, ὅστις ἦν ὁ λέγων τῆς Θρᾴκης ἄρχων, καταλιπὼν θάλασσαν, ἐγέννησε πέντε ἄνδρας ἐνόπλους, Οὐδαῖον, Χθόνιον, Πέλωρον, Ὑπερήνορα, Ἐχίονα. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς οἴεται καὶ ἄλλους τοὺς πεπολεμηκότας. ἐν δὲ τῷ γ' τῆς Μουσικῆς ἱστορίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ ἱερατείου ἀπονοσφισθεὶς αὐτοῦ

τῆς βοός. ἔπειτα δὲ ὁ Δράκων ὁ ἐκεῖ τῆς κρήνης φύλαξ φασὶν, ἔνθεν τὸ καλεῖσθαι σπαρτοὺς, καὶ ἱμαίως ἀγρίμους. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ οὕτω φησὶν, ἐπειδὴ Κάδμος κατῳκίσθη ἐν Θήβαις, ἄρης λαλεῖ αὐτῷ καὶ Ἀθηναία τοὺς ὀδόντας τὸ ἥμισυ ἐδίδοσαν. τὸ δὲ ἥμισυ Αἰήτῃ. καὶ ὁ Κάδμος αὐτίκα σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, Ἄρεος κελεύσαντος, καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες ὡπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος λίθους βαλὼν αὐτοὺς λιθοβολεῖ, οἱ δὲ δοκοῦντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσθαι, κτείνουσί τε ἀλλήλους καὶ θνῄσκουσι, πλὴν πέντε ἀνδρῶν, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Ἐχίων, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ, καὶ αὐτοὺς Κάδμος πολίτας κατοικίζει ἐν Θήβαις. λέγει δὲ Ἑλλάνικος, ὡς Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ἐχέως τῆς κεφαλῆς τοὺς ὀδόντας ἔσπειρεν, ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ἐχίων, Ὑπερήνωρ, καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνικος μόνους φησὶ τούτους βεβλαστηκέναι. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς καὶ ἄλλους. Κάδος, κεράμιον. Κάδος, παρὰ τὸ χαδῶ, τὸ χωρῶ, ... ὁ μέλλων χαδήσω, ἀφ' οὗ τὸ κεχάδησα κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ῥηματικὸν ὄνομα χάδος καὶ κάδος, οὐ χωρητικὸν ἀγγεῖον. Κάδυτος, εἶδος καρύας. Καδόπων, κατωφρύς.

Κάδρισον, καθεῖσον. Κάδυρος, κάπρος. ἄνορχις. Καζά, καλαμίνθη. Κάειρα γυνὴ, ἡ Καρία κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ Καρική. ἤτοι ἰκαρίας. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ κεῖται καὶ ἰθέως Κάειρα. ἔστι δὲ εὑρεῖν παρά τισι τῶν παλαιῶν, καὶ ἐκ διὰ τοῦ ι γράφοντες τὸ κάειρα, εἶτα καὶ διασυλλάβως Κάιρα συναιρεθέντος, ἔλεγον. κατὰ τὸ ὅμοιον δὲ ῥᾷον καὶ δάειρα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον διὰ τοῦ ι γραφὴν πρὸς Καίρα, εἶτα συναιρεθὲν διασυλλάβως ὑπὸ Ἀττικῶν, Δαῖρα ὀνομάζεται, ὃν δὲ φασι μήτηρ Ἐλευσῖνος. Καθά, οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται, καθὼς ὁ λέγων. Καθαγιάσω, καύσω, καθιερώσω. Καθαγιάζεται, ἀφιεροῦται.

Καθαλλόμενος, καταπηδήσας. ἢ καθαλλόμενος τοῦ ἵππου, ἢ τὸ ξύλον ἐλαύνειν κατ' αὐτόν. Καθαίρεσις, ἡ καταστροφὴ, καὶ κατάλυσις. Καθαιρέοντο, ἀντὶ τοῦ καθελεῖν. οὕτως Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι. Καθαιρήσοντες, καταλύσοντες. Καθαίρω, ἀπονίζω, ἀπονύω, σμήχω, ἀφοσιῶ. Καθαίρω σὺν τῷ ῥῦπον, καὶ ἄνευ ῥύπου. Καθαίρω, θεία λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἐξ οὗ καὶ οἱ θρυλλούμενοι καθαρμοὶ, τὸ μέντοι κάθαρμα, οὐ σεμνὴ λέξις. ὡς οὐδὲ τὸ λῦμα, ἤτοι ὁ λυμεών. Καθαίρω καρποφοροῦντας, τὸ ἀποπλύνω. Καθαιρῶ περισπωμένως, τὸ καταβάλλω. καθαιροῦμαι, τὸ καταβάλλομαι. Καθαιροῦσιν, ἀντὶ τοῦ καθαίρουσι τὰ βλέφαρα, καὶ οὕτω μύουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καλύψαντες. Καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ παντελὲς, ἅπαξ εἰρῆσθαι οἱ παλαιοὶ σημειοῦνται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν φ', λέγοντος ... οὐδὲ κατὰ λέξις εἰς ξ, καὶ ἀρχαιότης αὐτοῦ ... ἐσημειώσατο παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλ' οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἐν τῷ καθάπαξ φίλον δέμενος. Καθαπτόμενος ἐπέεσσιν, ἀντὶ τοῦ φιλοφρονούμενος. ... ὅταν λέγῃ ἐν τῷ μαλακοῖς καθαπτόμενος ἐπέεσσι. Καθάπτεσθαι, τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι. ... συντάσσεται. Καθάπτεσθαι ἐν β' Ὀδυσσείας λέγει Ὅμηρος, τὸ ἀμείβεσθαι, ἢ προσειπεῖν ἁπλῶς διὰ λόγου πρός τινα. ἐπεὶ καὶ ἅπτεσθαι τινὸς, οὐ μόνον σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ λόγοις λεγόμεθα, οὕτω καὶ τὸ καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ λαλεῖν. πολλάκις μὲν τοῖς ὕστερον καθάπτεσθαι λέγεται, τὸ τραχύτερον ἐν λόγοις προσφέρεσθαι, καὶ μετὰ ψόγου. Καθάπτεσθαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ λογικῶς ἀντιπίπτεσθαι. οἷον ἐν ... καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, τουτέστι πρὸς τὴν καρδίαν ἀπτόμενος. Καθάπτεσθαι λόγοις, οὐκ οἶδα εἰ ἀπὸ τούτου εὕρηται, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ ὁμιλεῖν, καὶ λόγον τινὰ ἀξιοῦν Ὅμηρος, ἀλλὰ σύ γε τόν γε ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν, ἀντὶ τοῦ καθάπτου. Καθάπτομαι τοῦ δεῖνος, καὶ ἅπτομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Καθάπτομαι, τὸ σφόδρα λοιδορῶ, συντάσσεται καὶ πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς αἰτιατικήν.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ιψ, ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται ἶπος, καὶ τὸ πληθυντικὸν ἶπες. Ἴψαι, βλάψαι. Ἶψαο, ἔβλαψας, ἐμίσησας, ὠλόθρευσας. Ἴψαο. ἴπτω τὸ βλάπτω, ἀφ' οὗ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ̄ ἰσπτω. ὁ μέλλων ἴψομαι, ὁ ἀόριστος ἰψάμην, ὁ δεύτερος πρόσωπον ἴψω, καὶ ἰωνικῶς ἴψαο, ἐκ τοῦ ἴψατο τρίτου προσώπου, ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἴψαο, ἔβλαψας, ἐμίσησας, ὠλόθρευσας. ὅθεν καὶ ἶψα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δίψα, ὡς βλαπτικὰ καὶ πολυδίψιον ἄργος κατὰ τινὰς, τὸ πολυβλαβές. οἱ δὲ ἕτεροι τὸ πολυποθητὸν φασίν. Ἴψεται, ἀντὶ τοῦ βλάψει. ἴπτω, ὁ μέλλων ἴψω, ὁ μέσος ἴψομαι ἴψεται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ̄ ἴψεται. Ἰψάμενος, φθάσαντα. Ἰψὸν, τρυπητὸν, Βοιωτοί. Ἶψον, δακτύλιον. Ἶψε, ἔβλαψας, μέγα δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ιω, τὸ πορεύομαι. ὁ β' ἀόριστος ἴον, ἴες, ἴε. καὶ τὸ προστακτικὸν ἴε, τὸ μεταβατικὸν ἴει. Ἰῷ ἤματι, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἰὼ, χθαμαλιαίων. Ἰὼ θρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις καὶ πολλάκις ἀθλίαι, ἀπολοίμεθα σήμερον. ἔστι δὲ πόλις Λακωνική. Ἰὼ, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἰωβιλαῖος μὲν, παρὰ ἰουδαίοις λεγόμενος. ὅσιον ἐκ τῶν ἄργον ἔτος κατὰ πεντηκονταετίαν ἐτηρεῖτο παρὰ ἰουδαίοις. ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. Ἰωγὴ, σκέπη, ἡσυχία, φωνὴ, πνοὴ, βοὴ, αἰγιαλὸς, καταγωγή. Ἰωδαὶ, οὗτος ἱερεὺς ἦν. ὃς διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ'. Ἰωὴ, ἡ φωνὴ, τουτέστιν ὁ προφορικὸς λόγος, ὁ τοῦ σώματος προϊὼν. δοκεῖ δὲ ἡ λέξις κεῖσθαι καὶ ἐπὶ ἁπλῶς ἤχου. ὅθεν ἐν ὀδυσσείᾳ ἰωὴ, ἵνα ἡ τοῦ ἀνέμου ἰωὴ ἄγηται, ἔνθα κλᾶται. ὡς δὲ καὶ ἴαν οἱ παλαιοὶ φασὶ τὴν φωνὴν, δηλοῦσιν οἱ λοξίαν οὕτω καλεῖσθαι, ἤτοι παρὰ τὸ λοξὴν ἴαν, ὅ ἐστι φωνὴν ἀφιέναι. Ἰωῆς, ὅ ἐστι πνοῆς. Ἰωθεν, ἐχολοῦτο, ὠργίζετο. Ἰῶκα, ὅ δηλοῖ τὴν ἐν πολέμῳ δίωξιν. κατακέκλειται. ὡς γὰρ φυγὴν φύζα, ἐξ οὗ φύζαλις, ὡς τὸ ἴωκα, οὕτω καὶ ἰωκὴν ἰῶκα. ὅμοια δὲ καὶ τὸ κρήνη κρῆνα. καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ πρόκλησιν κρόκα. Ἰὼ καλλιστεφάνος, ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς. Ἰωκὰς, ὁρμὰς, διώξεις. Ἰωχὰς, ἐκ τοῦ ἡ δίωξις. ὡς καὶ τοῦ ἰωχμοῦ ὁ διωγμὸς, ἀπολλομένου τοῦ ἐν ἀρχῇ συμφώνου. ὡς ἐν τῷ σῦς, ὗς. Ἰώλκα τε λακωνικὴν, ἐκεῖ γὰρ ἰώλκα καταδιωκομένα, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ μόρος. ὁ δὲ Ὅμηρος ἰωκὰ τὴν ἰωκὴν λέγει, ἤγουν τὴν δίωξιν.

Ἰωλκὸς, πόλις θετταλίας. Ἰῶλκα, αὔλακα. Ἰωλὰ, φωνὴ, λευκή. Ἴωλον, μέλαν. Ἰῶμαι, τὸ θεραπεύω. ἰᾶσθαι γὰρ, ἀντὶ τοῦ θεραπεύεσθαι. καὶ ἰῶμαι, τὸ βλάπτω. ἰᾶσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖσθαι ὑφ' ἑτέρου. καὶ κτῶμαι, τὸ ἔχω. κτᾶσθαι δὲ, ὑφ' ἑτέρου. καὶ ἐργάζομαι, τὸ ποιῶ. ἐργάζεσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. καὶ προσδέχομαι ἄλλον, προσδέχεσθαι δὲ ὑφ' ἑτέρου. καὶ ἄλλα μυρία τούτοις παραπλήσια, ἅπερ ἐνεργητικὰ ὄντα ἀρκτικά, καὶ τὰ παθητικὰ λαμβάνονται εἰς σημασίαν ἐνεργητικήν. ὥσπερ οἱ πρῶτοι ἀόριστοι παθητικοὶ ἂν ὦσιν εὐκτικοί, εἰς σημασίαν παθητικὴν λαμβάνονται. Ἰῶ ἐμοῦ, ἀπὸ ἐμοῦ βέλος. Ἰῶμαι, τὸ βλασφημοῦμαι, τὸ βιάζομαι, τὸ μορμολύττομαι, τὸ διαλέγομαι, τὸ σμικρολογοῦμαι. καὶ ἕτερα πολλὰ ῥήματα παθητικῶς γραφόμενα, σημαίνουσιν ἐνέργειαν. Ἰῶμαι σε τοῦ νοσήματος. Ἴωμεν, βαδίζωμεν, πορευθῶμεν, ἔλθωμεν. Ἰῶν, βελῶν. ἰῶν δὲ ἐστι ὄνομα, ἀντὶ τοῦ πορευθείς. Ἰὼν, ἐκ τοῦ ἴω, τὸ πορεύομαι. ἐτέον δὲ τρία ἐστὶ ῥήματα βαρύτονα, ὧν ἴω τὸ πορεύομαι, εἴω καὶ ἴω, ὧν αἱ μετοχαὶ ἐβαρύνθησαν, οἷον ἰὼν, κιὼν, ἰὼν, ἤγουν ὑπάρχων. Ἴωνες, προφυλακτικοὶ μαλακοί εἰσι. Ἴωνες, οἱ περὶ τὴν ἀσίαν. Ἰωνιά, λέγεται ἡ φυτεία τῶν ἴων. ὡς καὶ τῶν ῥόδων ῥοδωνιά, ἔνθα τὰ ῥόδα φύεται. ἄνθος δὲ τὸ ἴον διάφορον μορφὴν ἔχον. μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι πορφυρᾶ, ἃ δὲ λευκά, ἃ δὲ μέλανα. καὶ τὸ ἴον δὲ τῶν ἴων θαυμαστόν ἐστιν, διὰ τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ἄνθους αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύνασθαι ἀφθόνως πληροῦν. Ἰωνιά, χώρα, καθ' ἣν ὁ ποιητὴς, καὶ ἡ ἴωνες. Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ ἐκ δύο βραχέων ἐξαγόμενος, οἷον Δημήτριος. Ἰωνικὸς, ἀπὸ ἐλάσσονος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ ἐκ δύο μακρῶν ἐχόμενος, οἷον Διομήδης. Ἰωνικὸς, ἑλληνικὸς, ἀθηναῖος, ἀρχαῖος. καὶ ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἁβρῶς. ἐμπεριφέρουσι τὰ καὶ δαπανῶσιν ἰωνικῶς. λακτοκώνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Ἰωνὶς, χώρα. Ἴωψις, ὁ δαίμων. Ἰωπὸς, ἰχθὺς ποιός. Ἰώνιον πέλαγος, ὁ ἄρκτικος. Ἰωπίτης, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σημεῖα. λάκωνες. Ἰωρὸς, ὁ θυρωρὸς, ὁ φύλαξ. Ἴωρος, κύριον, σημαίνει δὲ τὸν θυρωρὸν, καὶ τὸν φύλακα. Ἰὼ σκέψεως ἱεροφάντης, ἱερὸς ὢν φησὶ νόστιμοι ἐμοί. Ἰωτάκισμα, πόλις. καὶ ἰωτακιστικὸς, ὁ ἐπ' αὐτῇ. Ἰωχμὸς, διωγμός. Ἰωχμὸς, κατ' ἔλλειψιν τοῦ δ' ὁ δίωξις. ὁ δ' αὐτὸς καὶ διωγμός. ὥσπερ ἀπὸ βρύγμα ὁ βρυχμὸς, καὶ ῥῆγμα ὁ ῥωχμός. ὥσπερ δὲ ἰωχμὸς κατ' ἔλλειψιν τοῦ δ, οὕτω καὶ ἰωχὴ ἡ δίωξις. Ἴωψ, ἰχθὺς ποιός, παρὰ Καλλιμάχῳ.

Τέλος τοῦ ι στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Κάππα τὸ στοιχεῖον, διὰ παντὸς ἐστὶν ὄνομα. καππατίζειν, τὸ ἔχον ἦχος, ὅ ἐστι φωνή. τὰ γὰρ ψιλὰ ἀπὸ κάτω τῆς γλώσσης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς φωνῆς. Κααρτίαν, βάτραχος. Καβαισμένον, πορνεῖον. Καβάλης, πταλίζεται, τελεῖται. Κάβαισος, ἄπληστος. κάβον γὰρ μέτρον σιτικὸν, καὶ τὸ μέτρον ὅμως. Κάβαξ, ὁ πανοῦργος. Καβαοὶ, κατέβησαν, λάκωνες. Καββαλεῖν, ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν αἰολεῖς λέγουσι. καββάλλειν ἐν τῷ ἰθέα τοῦ ἰλιάδος. ὁ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ ἔβαλον, ὅ ἐστιν ἔδυ. ἢ βατάξας ἕως, εἶτα κατέδυ. οὕτω καὶ παλαιστὴς καταβάλλει τὸν ἀντίπαλον. Καββαλὴς. ὁ καταβαλὼν, ὁ ἀπὸ κάπης ἁλὶ ἐσθίων. ἢ καββάλης, ὁ καταβάλλων, οἷον ὁ ἀπὸ ἄλλης κάπης ἐσθίων. Καβάλλης, ἐργάτης ἵππος, καὶ ἡ πρώτη τοῦ τρικλίνου διὰ τὸ ἀνάκλιτον. Κάββορα, ἑορτὴ ἀγομένη. Καβδοῦχοι, σφονδύλη ἅπτοι. Κάβειροι ἐν σαμοθρᾴκῃ. ὧν μνησθεὶς φησὶ τὰ ὀνόματα. τέσσαρες εἰσὶ τὸν ἀριθμόν, ἄξιερος, ἀξιόκερσος, ἀξιόκερσα. ἄξιερος μὲν οὖν ἐστιν, ἡ δημήτηρ. ἀξιόκερσα δὲ, ἡ περσεφόνη. ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ἅδης. ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, κάσμιλος ὁ ἑρμῆς ἐστιν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηναῖον δὲ φασιν, ἐκ Διὸς καὶ ἠλέκτρας ἐγένοντο ἰασίων καὶ δάρδανος. καβείρους δὲ δοκοῦσιν προσαγορευθῆναι, ἀπὸ καβείρων τῶν κατὰ φρυγίαν ὀρῶν, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς καβείρους φασὶ πρότερον, πρεσβύτερον μὲν Δία, νεώτερον Διόνυσον. Κάβειρος, νέος, καὶ φασί. Καβειρὼν, πόλις. καὶ κάβειροι, ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας. Κάβηξ, ὁ λάρος, διὰ τὸ ἀλλοτρίων. κάβη δὲ, ἡ τροφή. Κάβηλος, ὁ ἀποκεκαλυμμένος ἀιδοῖον. οἱ δὲ ὄνομα, ὃ καὶ πολὺς πλείων. Καβησός, πόλις. καὶ καβησσὸν, ἀπὸ καβησσοῦ πόλεως. Κάβλημα, πλήρωμα. λάκωνες. Κάβλα, μάνδαλος τῶν θυρῶν. πάφιοι. Καβλάεις, καταπίνει. Κάβος, ἄλλος μέτρον, κάβον κάβος. Καβὲ

μῶν καὶ τορνὸς εἰς ὕπατα, ταυτὰ φθείρονται μέχρι καὶ τῶν ἰ- ἴκτ@. Ἴτω, ἐπορεύθω. ἐκ τοῦ εἶμι. ὁ παρατατικὸς ἦιον. ὁ μέλλων ἴσω, ἴτω, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τ, ἴτω. ἢ ἀπὸ τοῦ εἶμι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἴμεν, ὁ προστακτικὸς ἴθι, ὁ τρίτον ἴτω. Ἴτω, ἴσθω, ἰρχέσθω. Ἰτώνη καὶ ἰτωνία, ἡ Ἄρτεμις. Ἴτων, πόλις, καὶ ἰτωνὶς ἀθηνᾶ. ὁ δὲ θεσσαλικῆς ἰτωνίων, περὶ ἧς Ἑκαταῖ@ μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει. Ἀρμενίδας δὲ ἐν τοῖς θηβαϊκοῖς, ἀμφικτύων@ ἱερὸν ἰτωνὸν ἐν βοιωτίᾳ γενέσθαι. ἀφ' οὗ ἴτων πόλις, καὶ ἰτωνὶς ἀθηνᾶ. μέμνηται Ἀλέξανδρ@ ἐν πρώτῳ κορινθιῶν ὑπομνημάτων. Ἰτωνὶς, θεὰ, ἐν θεσσαλίᾳ τιμᾶται, καὶ ἐν κορωνίᾳ πόλει τῆς βοιωτίας, ἀπὸ ἰτώνου ἥρωος. Ἰτωνὶς ἰτωνίδ@, χώρα.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ἰύλλοι, λεπτοὶ πόροι, καὶ αἱ τέφραι. Ἴυγγι, ἐπιθυμίᾳ. Ἴυγγης, ὁ διόνυσ@. Ἰυγξ, ἀμφαιὴρ, ἐκβοηθεῖν. βοηθεῖ. Ἰυγή, φωνή, κραυγή, βοή. Ἰυγμὸς, τὰ αὐτὰ σημαίνει. Ἰυγκτὴρ, τορὸν. Ἰυγξ, κυρίως ὄρνεόν ἐστιν ἀεὶ σείον τὴν οὐρὰν, ἄγρευτον ἐρώτων. ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τριχώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπὶ πλεῖστον ἐκτεινομένην, πολλοῖς περιγραφόμενον καὶ περιλυσσόμενον τὸν τράχηλον, ταῖς φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπαοιδάς. λαμβάνεται δὲ αὐτὸ δεδεμένον ἐκ τροχοῦ, ὃν ῥομβοῦσιν ὅμα ἐπαείδουσαι. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι κυρίως τροχῷ σπωμένως παρ' αὐτὰ τὰ ὀργάνων. οἱ δέ φασι τὰ ἴυγγα αὐτὸ ἱμάντας, περιτιθέασι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν φασὶ τὴν ἴυγγα πρώτην ἰάσων δοῦναι, ἐδίδαξε δὲ αὐτὸ, ἵνα μήδειαν θέλξῃ. λέγεται δὲ καὶ αὐτὸ ἡ ἴυγξ, γυνὴ ἣν προτέραν, θυγάτηρ πειθοῦς ἢ ἠχοῦς καὶ πανός, φαρμακίδα δὲ τὸν δία εἰς τὸν τῆς ἰοῦς πόθον ὑφ' ἥρας δ' ἀπολιθωθεῖσα. ἄλλοι κιθάραν πάνυ εὐμελῆ οὕτω φασὶ τὴν ἴυγγα. Ἰύζειν, τὸ λεγομένην, κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, ὅθεν ἰυγκτὴς, ὁ λυγόφων@. Ἰύζειν, εἶδος ἐστὶ στεναγμοῦ. ἐξ οὗ καὶ ὄνομα ὁ ἰυγμὸς. ὡς ἐν, μολπῇ τε ἰυγμῷ τε. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἴυγξ, ὄρνεον. ὡς ἀπὸ σαλπίζω, σάλπιγξ. Ἰύζειν παρ' Ὁμήρῳ φωνή, καὶ ὁ ἄνεμ@. ἀφ' ἧς καὶ ἴυγξ παράγεται, καὶ ὁ ἰυγμός. εἰσὶ δὲ ἰύζοντες ἄνδρες καὶ γυναῖκες, οἱ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν μυστῶν κλαυσόμενοι οἰκεῖοι, οὓς δὴ μυστῶν ἀρχαῖον ὄρθρον ἀρχαίας τοῦ βίου ἐλθὼν ὁ αὐτὸς, ὁ διονυσὸς ἐξ ἔριος μετὰ τῶν ἰχαλίων ἀγροῦ. Ἰυγλοῦ. αἰγὸς ἄγρια, ἰυγικά. Ἰυγμῷ, ἰωκῇ, φωνῇ.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἰφιός, κύριον ἀπὸ τοῦ ἶφι. ἐξ οὗ ἶφις, εὔφορ@. Ἰφθίμην, ἡ ἰσχυρὰ, μεγάλη. Ἴφθιμ@ ψυχὸ, γίνεται ἐκ τοῦ ἶφι, ὃ ἰσχυρὸς, πλεονασμῷ τοῦ θ. ἴσα ἤ, ὥσπερ ἔτι, ἔτιμ@. ἢ καὶ ἄλλως, ὡς ἄνθ@ ἄνθιμος, οὕτω καὶ ἶφι καὶ ἴφιμ@. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἴφθιμ@. ἢ ἐκ τοῦ ἶφι καὶ θυμὸς, ὁ ἴφθιμ@, φθορᾷ τοῦ διφθόγγου. ὡς ἐκ τοῦ δύο, τὸ δὶς ἐπίρρημα. Ἶφι, ἰσχυρῶς, μεγάλως. Ἶφια, ἡ λοχμὴ, ἄνθ@. ἐστὶ λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβανίδα καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄνθη ἄγρια τῶν σπαρομένων. Ἰφιάδος, τοῦ ἰφιάδου.

Ἶφια μῆλα, τὰ μικρὰ. ἐνιότε θρέμματα λέγει. Ἶφια μῆλα, τὰ ἰσχυρότατα θρέμματα. ἐπεὶ κυρίως τὰ ἐξ αὐτῶν πάντα ὁ κρατοῦσιν τὰ σώματα λέγεται. ἢ καὶ ἄλλως ἶφια, τὰ μὴ ἀσθενοῦ ὑπὸ νόσου, ἀλλ' ἀναλόγως ἰσχυρὰ καὶ λιπαρά. Ἰφιάνασσαν, οἱ νεώτεροι ταύτην ἰφιγένειαν λέγουσιν. Ἰφιάτου, δῆμ@ τῆς ἀκαμαντίδ@ φυλῆς. Ἰφιγένεια, ἡ ἄρτεμις. Ἰφίει, βοᾷ.

Ἰφικλ@, διχθάς. Ἴφικλ@, ὃς ἐπὶ φυλάκην καὶ κλυμένης τὴν μινύου. οὗτος ὁ ἴφικλ@ ἐπὶ ποτίμων αἰθέρων, ἔδραμε φασί. δημήτριος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἐπισημαίνεται δὲ ἄκρων, ὡς οὗτος ὁ ἴφικλ@, εἴτε φθίσεως φασί, συμπεπλεγμένος εἰς ἄρ- γονάτους ἴφικλον. Ἰφικρατίδας, εἶδ@ ὑποδήματος. ἢ τὰ κοινὰ σάνδαλα πρῶτ@ διδαχθείσ@ ἐφεῦρε. Ἶφιν, ἰσχυρῶς. Ἴφιν, τὸ λιπαρόν. Ἴφις ἴφιλ@, ὄνομα κύριον. ἢ ὁ τοῖχος. Ἴφιτ@, ἥρως τις ἀθηναῖ@. ἀφ' οὗ καὶ δῆμ@ ἰφιτιάδαι. Ἴφιτον, ἄνθιτον. Ἴφλαμα, σπαῦμα. Ἰφύα, εἶδ@ ἀγρίου λαχάνου. Ἰφὺς, ὀφρύς.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἰχάλη ὁ πάρν@, ἰσχνασμέν@ ἰχθὺς, ἡ κίχλη τὸ ὄρνεον. Ἰχανόων, σημαίνει ὁ ἐπιθυμῶν. Ἰχθυάω, καὶ ἰχθυάομαι ἰχθυῶμαι, ἰχθυώμενοι ἀντὶ τοῦ ἰχθύας ἀγρεύοντες. καὶ ἰχθυᾶν, ἀντὶ τοῦ ἰχθύας ἀγρεύειν ἐπιθυμεῖν. καὶ ἔστιν ἡ συζυγία δευτέρας ἔστι καταλήγουσα εἰς ῶ, ἐπὶ ἐπιθυμίας σημασίας λαμβάνεται. οἷον μαθητιῶ, ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται μαθεῖν ὁ μαθητής. βασιλειῶ, γαμειῶ, θανατῶ, πατριαρχιῶ. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Ἰχθύες ἄλλοι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀλλ'· φωνὶς φασὶν οἱ παλαιοί. ἄλλο μὲν τὸ γέν@ οἱ δελφῖνες, κῆτη ὄντες. ἄλλο δὲ οἱ ἰχθύες. ἕτεροι δὲ ὡς ἄλλο τοῦτο, κατὰ διαφορὰν εἴδους, ὡς τοῦ γένους μὲν ἰχθύων ὄντων, καὶ τῶν δελφίνων τῷ εἴδει διαφερόντων. Ἰχθυόμετρα, λεπίσματα φλοιῶν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰχθύων, ῥίνης θαλαττίας δέρμα ξηρόν. δηλοῖ δὲ, καὶ τὸ σιδηροῦν ὄργανον, ᾧ εἰς τὰς ἐμβρυοτομίας χρώμεθα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰχθυηρὰς πινακίσκους, ἢ πινακίσκους ἰχθύων χωροῦσαι. Ἰχθῦ, ἄρτε, ἰχθυρίδε, ξυλοφάγε. Ἰχθυοβολεὺς καὶ ἰχθυοβολεῖς, ἁλιεύς. Ἰχθυοεὶς πόντος, ὁ πολὺς ἔχων ἰχθῦς. ἰσοῦται δὲ καὶ τὸ ἰχθυόεντα κέλευθα. Ἰχθυοκόμφον, ὁ δίκτυον, ὑπὸ δὲ κομμάτιον. Ἰχθυομιγεῖν παρὰ ἀλιεῦσιν, ἰχθύας κρεοβόρον, καὶ ἀγρεύειν, ἢ δελεάζειν ἰχθῦ@ πλήρ@. μυθικῶς ἢ τῷ λιγυροφόνῳ τοῦτο. Ἰχθυοπῶλαι, ἰχθυοπώλαι. Ἰχθυοπώλαι, καὶ ἰχθυοπωλεῖν. οἱ ἰχθύες, καὶ ἰχθύδια. ὄψον, καὶ ὀψώνιον. ὀψάρτυτὸς, καὶ ὀψώνης, καὶ ὀψοπωλεῖα. καὶ ὀψῶναι, καὶ ἀρτῆσαι, καὶ ζημιοῦσθαι. καὶ λιχνοφάγος τῶν χόρτων, ἐν ᾗ τὰ κρέα, δεῖγμα ἰχθυοπωλεῖον. τὸ δὲ ὀψωνεῖν, καὶ μάγειρος λέγουσιν. Ἰχθὺς, ἐπὶ ζώου ἐσφαγμένου ἀφρῶν, μὴ ἀνόμοια εἰπεῖν. Ἴχνη@, ὄνομα οἱ λέγει, ἡ βοτάνη. Ἰχλα, ἡ κίχλα. Ἴχματα, ἴχνη. Ἰχναία, ἡ θέμις καὶ ἡλίου θυγάτηρ, διὰ τὸ κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας ἕπεσθαι, καὶ λήμματα δίκαιον ὑλίου. Ἰχνάτη, ἰχνοσκοπεῖ. Ἰχνεία, ἡ ἰχνευσις. Ἰχνεύει, ἐρευνᾶ, ζητεῖ. Ἰχνεύεσθαι, ἐπὶ τῶν θηρίων. ὁμοίως ἀνιχνεύεσθαι, διώκεσθαι, μεθοδεύεσθαι, κυνηγεῖσθαι, ζητεῖσθαι, ἀναζητεῖσθαι, εὑρίσκεσθαι, ἀνευρίσκεσθαι, ἐξευρίσκεσθαι, ὑποφεύγειν, περιφεύγειν, ὑπεκφεύγειν, ἀποδιδράσκειν, αἱρεῖσθαι, ἁλίσκεσθαι, λαμβάνεσθαι, λησεύεσθαι, ἀποδοκιμάζεσθαι, ζωγρεῖσθαι. εἶτα· δ' ἂν, ἴχν@, ἰχνηλασία. καὶ ἴχνο@ σημεῖα πολλῶν, σύμβολα ἐντετυπωμένα τῇ γῇ. ἰχνώματα, ἴχνια, ἰχνεύσεις. καὶ τὰ ἰχνεύοντός φασιν ὁ ξενοφῶν ἴχνη ὀρθά, εὐθέα, συμπεπλεγμένα, ἁπλᾶ, ἐγγύς, ἀραιά, φανερά, ἀφανῆ. ὀξέα. ὅσα τὰ ἴχνη ὄρθια, πολλά, καὶ ἄλλα πολλά. Ἰχνεύμων, εἶδ@ ζώου καὶ ἰχθύος. Ἰχνηλάτην, χώραν τῶν μακεδόνων. ἔνθα τὸ μαντεῖον ὁ ἀπόλλων κατέχει, καὶ τιμᾶται. Ἰχνηταί, περίφρασις τοῦ ἴχνη ἐρευνῶντες. Ἰχνηταί, οἱ νῦν ἰχνεύμονες λεγόμενοι. Ἴχνη, τὰ κατὰ στίβον προσώπους τὸ κυρίως, ἀντάλλαγμα καὶ ἴχνη ἐκκαλοῦσαν οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἰχνηλατοῦσαι, ἀπὸ τοῦ ἰχνῶν ἀναζητοῦσαι, φυλάσσουσαι. Ἴχνη, ὑπολήμματα, σημεῖα. Ἴχνη ἐρευνῶντες, περίφρασις τοῦ ἰχνηταί. ἴχνη γράφεται διὰ τοῦ ῑ, καὶ ὁ τόνος ὅλον ἴχνος. Ἴχνια, σημεῖα ποδός. Ἴχν@, ὁδὸν, πορείαν, βῆμα. Ἴχν@, ὁ τύπος τοῦ ποδός, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ πούς. ἀφ' οὗ πάλιν ἴχν@ ἡ πορεία, ἐπεὶ διὰ ποδῶν αὕτη γίνεται. μεταφορικῶς δὲ, καὶ ἐπ' ἄλλων. οἷον ἴχν@ χειρῶν, καὶ ἴχν@ ἀνθρώπου, καὶ ἴχν@ παλαιᾶς αἰτίας. καὶ ἴχνη ἀγαλμάτων, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ὁμοιοτήτων, καὶ οἷον ἐν τύπῳ φαινομένων.

Ἰχὼρ, ἰχῶρ@, τὸ αἵματος αἷμα.

ἑκατέρωθεν τῶν μηρῶν ὀστᾶ, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ πλευτικὰ ὀστᾶ, τὰ λεγόμενα ἰσχία, κοιλότητας ἴσως, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται, καὶ γλουτὰ λέγεται, καὶ κοτύλαι, παρὰ τὴν κοιλότητα. Ἰσχίον ὀνομάζομεν, ὅλον τὸ γοῦν φησι τὸ ἄρθρον Ὅμηρος, καὶ τὸ κύριον τὸ πρὸς τῇ κοτύλῃ. Ἰσχίον φασὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστοῦν, εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὃ καὶ γλουτὸς καλεῖται. καὶ κοτύλη δὲ, διὰ τὴν κοιλότητα. καὶ ἄλλως δὲ ἰσχίον τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ κοτύλη στρέφεται. ῥοιζὸς δὲ εἰσὶν πυγαὶ, τὰ μετὰ τὴν ὀσφὺν σαρκώδη. καὶ ἐφέδρανα, τὰ ἐφ᾽ ὧν καθεζόμεθα, ἰσχία. ἄλλοι δὲ γλουτοὺς καλοῦσιν. ἰσχίον δὲ φησὶ καὶ τὸ κύριον, τὸ πρὸς τῇ κοτύλῃ, καὶ ὅλον τὸ ἄρθρον. Ἰσχνὸν, θαλπνὸν, ἢ [illegible] καὶ εἰ μὲν σημαίνει θαλπνὸν, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι. εἰ δὲ τὸ ξηρὸν, παρὰ τὸ ἴσχω τὸ κωλύω, οἱονεὶ ὁ ἀποκεκρατημένον. Ἰσχνὸν, λεπτὸν, ξηρόν. Ἰσχνομυθίαν, λεπτολογίαν.

Ἰσχνομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες, λεπτολογοῦντες.

Ἰσχνὸς, ὁ ξηρὸς, καὶ λεπτὸς, διαθρυπτός. Ἰσχνόφωνος, λεπτόφωνος. Ἰσχὺς δὲ συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν νεύρων τε καὶ ὀστῶν καὶ πνεύματος, τὰ χωρία ἰσχυρὰ ὄρθια ἦν, καὶ λίθων περιβολαῖς ὀχυρῶν. Ἰσχὺς καὶ βία ἐκ παραλλήλου τὰς δυνάμεις σημαίνουσι. Ἰσχυρίζειν, ἀντὶ τοῦ διαβεβαιοῦν. Ἰσχυρίστατος, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρὸς, οὕτως Ἀλεξις. Ἰσχυρὸν, μέγα, βαθύ. Ἰσχυρὸς, ἰσχὺν καὶ δυνάμεως ὢν ἔχων.

Ἰσχυρίζεται, ἐνίσταται, φιλονεικεῖται, βεβαιοῦται. Ἰσχυρὸν, στιβαρὸν, ταχὺ, βέβαιον. Ἰσχὺς, δύναμις, καὶ μόρμυρος.

Ἰσχυρογνώμων, σκληρὸς, ἰσχυρός. Ἰσχύων, αἰτιατική. ὅταν τις ἐκ τῶν βλάψῃ δύναιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἰσχύων φυγεῖν.

Ἰχθὺν, ὃς καὶ πληθύνει αὐτὴν καὶ θαλάσσιον παραμείβεσθαι δελφῖνα, Πίνδαρος τοῦτό φησιν. Ἰσχύω, τὸ δύναμαι καὶ [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἰταβύριον, ὄρος ἔχον πεδίον μέγα, ἔνθα τὰ θηρία [illegible] ἔστι δὲ εἰς τὴν [illegible] ἐν Σικελίᾳ, καὶ ἔτι λίαν ὑψηλόν.

Ἰταῖαι, αἱ ἀσπίδες. διὰ τὸ πρώτον ἐκ ταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. Ἰταῖος, ὁ ἄλωπηξ. Ἰταλὰ, ἴσια, εἰς ἃ ἡ ἴσως [illegible]. Ἰταλιάζειν, ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν διαλεγόμενον. Ἰταλία, χώρα ἡ λογγοβαρδία, ἀπαλλακτικὴ δὲ λίφθογγον. Ἰταλοὶ, οἱ βάρβαροι. Ἰταλιῶται, οἱ ἐκεῖσε κατοικοῦντες Ἕλληνες τῆς Ἰταλίας. οὕτω καὶ Σικελοὶ φησὶν Αἴλιος Διονύσιος, καὶ Σικελιῶται διαφέρουσιν. Ἰταλιώτης, ὁ ἄλωψ, ἐκ τῶν [illegible]. διὰ δὲ [illegible] ὁ [illegible].

Ἰταμὸν, ὁ ἀναιδές. Ἰταμὸς, ἀναιδὴς, σκληρὸς, ὠμὸς, παρὰ τὸ ἰέναι, ὁ [illegible]. Ἰτέα, ὄρος, καὶ ὁ ἀναιδής.

Ἰταλέγειν, παρὰ Θεοκρίτῳ, [illegible] Ἴτι, ἀντὶ τοῦ ἄγε. Ἰτέα, τὸ δένδρον, παρὰ τὸ ἰέναι. ταχέως γὰρ αὔξει. Ἰτέα, πόλις, ἀφ᾽ ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος.

Ἴτι, δίωκε, ὁ ἀκίλαος. Ἰτέα, εἶδος τι ἀσπίδος καλοῦνται. καὶ ἰτέα, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Ἰτέον, πορευτέον. Ἴτη, συνεχῶς, ῥαῖζος. Ἰτηλὸν, τὸ ἐμμονον, τὸ οὐκ ἐξίτηλον. Ἴτην, εἶμι τὸ πορεύομαι. ὁ παρατατικὸς ἦν [illegible] [illegible]

[illegible]

δέρην, ἐν ᾗ τὸ συμβαῖνον ἐξ αἰτίας, ἢ ἐξ ἐνδείας ἰσχύος ἐκλείπεται, ὥσπερ φασὶ περὶ τῶν ὑπὸ ὀργῆς ἢ φόβου ἢ λύπης κατεχομένων, ἢ τιτρωσκομένων καὶ ἀποκτεινομένων, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο παθόντων. ἐξ αἰτίας μὲν, ἀχνύμενος. μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι πίμπλαντ' ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. ἐξ ἐνδείας δὲ, αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ ποιητικὸς, πράξεως ἢ παθήματος ἢ χρόνου ἴκτος. καθ' ἣν τὸ μὲν ὅλον ἐνδεῖ, τὸ δὲ ὅλον ὧδε ἔχει, καὶ πάσῃ ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγήσει. παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τὸ τοιόνδε ἦν εἶπεν. ἣν δ' ἐλυσθεὶς κατὰ λαιμὸν ἐπιχόμενος βάλεν ἰῷ, ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἱστορῶ, τὸ πολὺν χρόνον διέρχομαι. καὶ ἱστορῶ, τὸ παλαιὰ πράγματα ἀφηγοῦμαι, καὶ τὸ ἐρωτῶ, ποιητικῶς. Ἱστορῶ, ἀπὸ ἱστορίας. ἱστορῶ κατὰ τοὺς τραγικοὺς, τὸ ἐρωτῶ. ἱστορῶ, τὸ διέρχομαι τόπους παρὰ τοῖς καινοῖς. ἱστορῶ, τὸ παλαιὰ πράγματα διηγοῦμαι. καὶ ἱστορῶ, τὸ ξενῶ. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ, ὁ δ' εἰμὶ ἐρωτῶν, ἐν ἵνα ἱστορίας, ἤγουν ζητεῖς, ἢ βλέπεις. ἀμφότερα γὰρ ἐπὶ τούτῳ νοεῖται. Ἱστὸς, τὸ κατάρτιον. καὶ ἱστὸς, τὸ ἱστάμενον, παρὰ τὸ ἱστάναι. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, ἱστὸν ἐποιχομένην. τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ γυναῖκες ἱστῶσαι ὕφαινον. τὸ δὲ ἐποιχομένην, ἐπὶ τὸν ἱστὸν περιερχομένην. Ἱστὸς, τὸ ὀρθὸν ξύλον, οὗπερ τὸ κέρας καὶ τὰ ἱστία ἀρτῶνται, κατ' ἐξοχὴν ἔστιν οὕτω λεχθεὶς. αὐτὸς γὰρ μάλιστα ὀρθῶς ἵσταται. Ἱστὸς, κυρίως μὲν ἐργαλεῖον ὑφαντικὸν ὁμώνυμον τῷ τοῦ πλοίου ἱστῷ, παρὰ τὸ ἵστασθαι. ἐνίοτε ἐπὶ ὑφάσματος ἡ λέξις κεῖσθαι δοκεῖ. ὡς δηλοῖ τὸ ὑφαίνετο μέγαν ἱστὸν, οὐ μόνον τὸ φᾶρος. εἰ μὴ ἄρα ταὐτὸν φᾶρος καὶ ἱστός. Ἱστὸς. ἰστέον ὅτι ἐρανθῶσι ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ, μέρη ταῦτά φασιν ἱστοῦ. ... θυράκιον, ἐλακάτη, καρχήσιον, κεραία, ἱστίον.

Ἴσταξ, ὄρνις ποιός. Ἰστίκια, Διοσφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. τὰ μέτωπα τῶν οἰκιῶν ἰστίκιά φασιν, ἐπεὶ ἠργμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ περὶ τὸ ἱερὸν οἰκοῦντες, ξέονται καὶ ποικίλως ἐσθῆσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φασιν, ἐπεὶ πρόσθεν ὡς ἱστικὸς λέγεται, ὁ λευκὸς κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι, ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοὐναντίον δεῖ νοεῖσθαι ἠργμένα. Ἰστιάδες, αἱ σκοτειναὶ κοῖλαι, ἢ παρὰ Ἀθηναίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ. Ἰστίδες, ἰθυντικὰ ἐκεῖ οὕτω λεγόμεναι. Ἴστρος ποταμὸς καταφέρεται ἐξ ὑπερβορέων ὀρῶν, οὗ τὸ ὕδωρ σχίζεται εἰς δύο. καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν εὔξεινον πόντον βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν τυρρηνικὴν θάλασσαν. ὅπερ οὐκ ἐμοὶ ἀρέσκει. ἔχει δὲ ὁ Ἴστρος τρία στόματα, ὧν ἓν λέγεται καλὸν στόμα, ὥς φησι Τιμάγητος ἐν τῷ περὶ λιμένων, εἰς ὃ φησι πλεῦσαι τὴν Ἀργώ. τὸ δὲ ἕτερον καλεῖται Ἀρκτος. ταῦτα παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἰσυάζει, ὀργίζεται. Ἰσυλὸν, τὸ ποικίλον. Ἴσω, γράφει ὁ Ἡρακλείδης τοιοῦτα, τὰ διὰ τοῦ ω ἐκφερόμενα προστακτικὰ εἰς ω λήγοντα, ὀρθοτονεῖ ἔχει τοῦ ω τὸ ο. οἷον λεγέσθω, ποιείσθω. ἁμαρτάνεται οὖν τὸ ἴσω, καθὰ καὶ τὸ ἴτω, διὰ τοῦ ι λεγόμενα. Ἴσω, γινωσκέτω. τὸ ἴσω, ἤγουν τὸ ὑπὸ χέτω. ἔστιν οὖν ἡ κλίσις τοῦ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε, διὰ τοῦ ι, οἷον ἴσθι ἴσω, ἴστον ἴστων, ἴστε ἴστωσαν καὶ ἴστων. τοῦ δὲ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ ὕπαρχε, διὰ τοῦ ι, οἷον ἴσθι ἔστω, ἔστον ἔστων, ἔστε ἔστωσαν, καὶ ἔστων κατὰ συγκοπήν. συντάσσεται τὸ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε μετὰ μετοχῆς. οἷον ἴσθι ἄνθρωπον ὄντα. καὶ Λιβάνιος, ἴσθι με σώσοντα τὴν πόλιν, μόλις δὲ ἀρκέσων ἴσθι. Ἰσὼν λέγε, ἀλλὰ μὴ ἴσιον. ἁμαρτάνουσιν οἱ ὁμοίως τῷ λέγειν καλαμίνον, ἀνδρεῖον, ἱππεῖον. δεῖ ... καλάμων ἱππον, φοῖνιξ. Ἴσω. ἴσημι τὸ γινώσκω, ὁ παρατατικὸς ἴσην, ἡ μετοχὴ ἰσὰς ἴσαντος. τὸ προστακτικὸν ἴσαθι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴσθι, καὶ τὸ τρίτον ἴσω

ὁμοίως κατὰ συγκοπήν. Ἶσον, ὁ μάρτυς, παρὰ τὸ εἰδέναι. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἵδμων, παρὰ τὸ ἴσημι τὸ γινώσκω, ἵνα δηλοῖ τὸν ἐπιστάμενον μάρτυρα, ἢ ὁ κριτὴς. διὰ τὸ ἐπίστασθαι καὶ αὐτὸς ἐν πείρᾳ εἰδέναι. Ἴσον, οὐκ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ ἐμπεπηγμένος πάσσαλος. Ἴσον, ὑπὸ ... κατὰ τὸ ἐκ κακῶν δεινῶν συνιόντων ἀχέων. Σοφοκλῆς, κἀγὼ τοῦ δ' ἴσον, ἀντὶ τοῦ κἀγὼ τοῦτο ἐπίσταμαι εἰμὶ, ὅτι ταλαίπωρός εἰμι, οἶδα ὅτι δειλαία εἰμὶ, ἐκ τοῦ τότε τῷ πανούργῳ τῶν πολλῶν ἀχέων, τουτέστι τῷ πάντα οἶσθα τὰ κακά. ὁ πανοῦργος, τὸ μετὰ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὁρμώμενος. παμμέλαινα δὲ, τὸ παλαιὸν καὶ δαιμονικοῦ. δειλαία οὖν εἰμὶ, ὅτι πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνεβάλετο, καὶ δαιμονικῶς πορίμασιν. Ἰσφαίνει, μαθητεύει, ἀγωνιᾷ. Ἰσφαγήν, βίαιον, πεπραγμένον. Ἰσφορεῖ, λαοί, κλέπτει. λάκωνες. Ἰσχάδες. ἰστέον καὶ ὅτι τῶν ἰσχάδων κοινῶς συνήθως ἐπιλεγομένων τοῖς ξηροῖς τῶν σύκων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι, οἱ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ἐλαιῶν ἐτίθεσαν φάμενοι, ὅτι τὰς φρυκτὰς καὶ γεργερίμους ἐλαίας καὶ ἰσχάδας οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, ὡς οἷα σημαίνοντες αὐτὰς ὀνομάζοντες. αἱ δὲ τοιαῦται καὶ τῶν βοτρύων παρίκασι. τεταρσῶσαι γάρ φασιν, ἐλαῖαι, σταφυλαὶ ἃ δὴ Ἀθηναῖοι ἐκάλουν, οἷον βροτεία. γίνονται δέ φασιν ἡ φωνὴ αὕτη ἀπὸ τῆς βότρυς τῶν σταφυλῶν, ὧν εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἐκπιέσματα. Ἰσχαίνω, ὁ λεπτύνω. καὶ ἀντὶ τοῦ κατασκελετεύω εἰμὶ, ἤγουν ξηρός. Ἰσχάδων, τὸ ἐπὶ τῇ σορῷ καλὸ ἐφ' ἑκάτερα ἐκκλινεσθαι, ἢ ἐν τῷ ἱστάναι. Ἰσχάλεον, ἰσχνὸν, ἀπὸ τοῦ ἰσχὼ γενόμενον, ἐξ οὗ καὶ ἰσχάς, ἡ ἰσχνὸν σῦκον. Ἰσχαλέον, λεπτὸν, ξηρὸν, ἰσχαλέον.

Ἰσχαλέουσι, θυλάσσει. Ἰσχαλισμένα, δεδομένα.

Ἰσχανάα δαίμον Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖ, ἀντέχεται. πολλαῖς τρίσιν ἡ λέξις, οὕτω συμφερομένη. ἴσχω ἴσχω ἰσχάνω, οὗ ὁ μέλλων ἰσχανῶ, οὗ ἀποκλίνεται ὡς ἐκ τοιαύτα συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, τὸ ἰσχανᾶν γίνεται, ἤγουν ἐπιθυμεῖν. ὡς τὸ μέγα φρένας ἰσχανόωσιν, ὅτι πάνυ ἐφιεμένην ἐφαμῶν. Ἴσχανε, ἔχε, ἐπίσχεσε. Ἰσχάνω, ἀντὶ τοῦ ἴσχω, ἔχω. παράγεται δὲ τοῦτο ἐν ἄλλοις τὸ ἰσχανᾶν, ὅπερ ἐπιθυμητικῶς ἀντέχεσθαι, παρ' Ὁμήρῳ. Ἰσχάνει, κωλύει. Ἰσχανὸρ, ἰσχυρὸν, ξηρόν. Ἰσχανόων, ὁ ἐχόμενος ἢ ἐπιθυμῶν. Ἰσχανόων, σημαίνει ὁ ἐπιθυμῶν. ἀπὸ τοῦ ἴσχω γίνεται ἰσχάνω, ὁ μέλλων ἰσχανῶ, καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἰσχανόων. Ἰσχανόωσι, κωλύουσι. καὶ ἰσχανόωσι, κωλύουσι, κατέχουσιν. Ἰσχὰς, ἰσχάδος εὐθὺς, ἐπειδὴ πρὶν ἢ δοθῆναι τὴν ἀγροφαγίαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ὃ ἐπειδὴ μέχρι τότε προβαίνει. πρῶτον γὰρ ἔλαιον, εἶτα φίλαξ, εἶτα σῦκα, εἶτα ἰσχὰς, ἴσχον ... αὔξησιν. πάντα δὲ τὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν. Ἴσχε, κάτεχε. ἢ ἴσχε τέκνα, ἢ ἴσχον. Ἴσχω, κωλύω ἢ ἴσχω. Ἴσχει, κρατεῖ.

Ἴσχω, ὁ ἴσχω. οὐκ ἐξὸν τυχεῖν, οἱ δ' ἴσχον τὰ πολλ' ἐναλλάξ, Διοσφάνης φησί. τοῦς δὲ ξενίζειν οὐδὲ ἔστιν ἴσχειν, ὁ θύρα, ἀντὶ τοῦ κωλύει, ἀποκλείει, ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων.

Ἴσχω καὶ ἰσχανάω τοιοῦτον, ὅπερ παράγεται οὕτως. ἴσχω, ἀφ' οὗ ἴσχω, ἐξ οὗ ἴσχανω, καὶ ὁ μέλλων ἰσχανῶ. τοῦτο δὲ μεταχθὲν εἰς τὰ τοιαῦτα συζυγίας δευτέρας, ποιεῖ τὸ ἰσχανάω. Ἰσχίμενος, ἐπίσχων παρ' Ὁμήρῳ. Ἴσχιο, ἐπίσχες. Ἴσχιο, ἀπέχου, ἀνέχου, κάτεχε, παῦσαι πάνυ. Ἴσχιο, πέπαυσο. καὶ ἴσχεο.

Ἴσχεο ἀργείοι, μὴ βάλλετε κοῦροι ἀχαιῶν. ἐρεῖν γὰρ ὡς ὅτι φίλον κωλύων λαοῦ. δεδοικὼς δὲ τὸ ἴσχεο κατ' ἔμφασιν εἰρῆσθαι ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, οἱ δ' ἴσχοντο μάχης. τοιαύτη γὰρ σύνταξις ὀφείλεται καὶ ὡς τὸ ἴσχεο ἀργεῖοι. Ἴσχεσθαι, παύεσθαι.

Ἰσχέτω, κατεχέτω. ἵππον ἄλλος, μηδὲν ὑμᾶς ἰσχέτω.

Ἴσχω, πέπαυσο. Ἰσχιάζειν, τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπὶ πολὺ ... ἐπειγόμενος. Ἰσχία, τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἐξ

[illegible]

γεγράφασιν οὐκ ἀναλογίᾳ ζητοῦν. Ἴραξ, ὁ ἱέραξ. Ἰράτειρα, ἱέρεια, θύτις. Ἴϊυγγας, τὰς ἐρωτικὰς φασὶν Ἱπποκράτης. λέγει καὶ ὁ Τυλλὸς, τὰς ἐρωτικὰς ἴϊυγγας. Ἴκον, τράγος, [illegible]. Ἰκαρὸν, ἴκαρος εἶδος χόρτου, [illegible].

Ἶρις, εἴρηται ὑλικῶς, κατ' ἔμφασιν ἡλίου πεποικιλμένον, οἷον τὸ τόξον, ἢ αὐγὴ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακλωμένη, ἢ ἔμφασις ἡλίου τμήματος, ἢ σελήνης ἐν νέφει διαφορουμένη καὶ [illegible] πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένη κατὰ κύκλον περιφέρειαν, τὰς ἰδέας τὸ χλωρὸν, ἀέριον [illegible], τὸ πυῤῥὸν, πυρωδέστερον, τὸ δὲ μελανίζον, ὑδατῶδες.

Ἶρις, ἡλίου ἄγγελος [illegible]. ἶρις, ἐκ τοῦ εἴρω παρῆχθαι, ὡς καὶ ὁ Ἑρμῆς. καὶ Ἶρος ὁ Ἰθακήσιος, ὃς οὕτως ἐκλήθη, ὥς φησιν Ὅμηρος, διὰ τὸ εἴρειν, ὃ ἐστιν ἀπαγγέλλειν. ἡ δὲ πρὸς φύσιν [illegible] τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γινόμενον φάντασμα τοῦ λεγομένου τόξου μεταλαμβάνει τὴν ἴριν τὴν λαμπρότητα καὶ αὐτὴν ὁμοίως ἀπὸ τοῦ εἴρειν· ἀγγέλλει γάρ τι μέλλον ἔσεσθαι, διὸ Διὸς καὶ Διός, ὅτι [illegible] ἄγγελος λέγεται. ἰστέον δὲ, ὡς ἶρις μὲν ἡ κατὰ μῦθον, καὶ ἡ παρὰ τὰ [illegible] βαρυτονεῖται. ἶρις δὲ [illegible], κατὰ παλαιὰν παράδοσιν ὀξύνεσθαι πρὸς διαστολήν. ταύτην δὲ Ἴριν μῦθον, οἱ [illegible]. χαρίεν δὲ αὐτῆς ἀναλογία. καὶ ἶρις, εἶδος [illegible], [illegible] φυτὸν ἀρωματικόν. [illegible]. Ἶρις, ἰστέον ὅτι Ξενοφάνης περὶ τοῦ [illegible] ἐν [illegible] οὕτω φράζοντος, ἥν τ' ἶριν καλέουσι, νέφος ἐστὶ καὶ τοῦτο πέφυκε, πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ἰδέσθαι. οἱ [illegible] φασὶν [illegible] εἶναι τὴν ἶριν. ἔστι γὰρ [illegible] κατὰ τοὺς παλαιοὺς πάθος περὶ τὸν ἀέρα ἐξ ἡλιακῶν ἀκτίνων τὴν αἰτίαν ἔχουσαν, ὑγρῷ νέφει ἐμφαινομένη. Ἴρισι, ταῖς ἴρισι, ταῖς φαινομέναις ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰρμὸς, ἀκολουθία. Ἰρμε[illegible]. Ἶρος, ὁ πτωχὸς διὰ μακροῦ τοῦ ι. ἱρὸς δὲ, ὁ ἱερὸς κατὰ κρᾶσιν. χῶρος δ' ὅδ' ἱρὸς, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου, πυκνόπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες. Ἶρος, κατὰ τὴν [illegible], κατὰ τὸ εἴρω, τὸ ἀπαγγέλλω. ὅθεν καὶ ἡ ἶρις καὶ ὁ Ἑρμῆς. [illegible] Ἶρος, τόπος Θεσσαλίας καὶ τραχεῖα ὁμοίως. Ἶρος ἄϊρος, [illegible] Σοφοκλῆ. [illegible] Ἰρῶ, ἐρῶ, λέγω. Ἰρῶν, εὐχῶν. Ἰρωνία, ὑπόκρισις. Ἰρωνικῶς, [illegible].

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἰσχὺς, ἡ δύναμις μεταφορικῶς. κυρίως γὰρ ἐπὶ ταύρων ἡ λέξις τίθεται, καὶ ἐπὶ ταυρωδῶν. ἰσχὺν γοῦν λέγεται τοῦ ταύρου [illegible] τοῦ τραχήλου τόνον, καθ' ὅσον ἀπὸ κεφαλῆς εἰς αὐχένα. οὕτω δὲ κατὰ μεταφορὰν καὶ ἰσχνοῦσθαι παρὰ [illegible] Διονυσίῳ, τὸ καθαίρεσθαι καὶ [illegible]. [illegible], ὁ [illegible] κεκαθαρμένος, διὰ τὸ κατὰ [illegible] λέγεται δὲ [illegible] καὶ αἵματος [illegible] ὁμοιότητα. καὶ ἰς ὄνομα [illegible], ὡς Ἡρόδοτος [illegible]. Ἶς ἀνέμου, [illegible]. κυρίως [illegible] ἐπὶ στομάτων ἡ ἲς καὶ αἱ [illegible] τοῖς [illegible]. Ἴσα, κατ' ἴσον ἐπιῤῥηματικῶς. Ἴσα βαίνων, ἀντὶ τοῦ [illegible]. ὡς Δημοσθένης [illegible] τοῦ τραπεζίτου, ἴσα βαίνειν ἀξιῶν [illegible]. Ἴσα, ἀλλὰ, [illegible]. οἱ δὲ, ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα.

Ἴσα, πάλιν. Ἶσα δὲ, τὰ ὅμοια. Ἰσάγγελος, ἴσον ἀγγέλοις. Ἰσάζειν, ἴσον [illegible], [illegible]. Ἴσαι, [illegible]. [illegible] αἱ [illegible] ἐν τοῖς [illegible], ἴσων γινομένων [illegible]. Ἰσαῖος, [illegible] μαθητὰς ἐν Ἰσοκράτους μαθημάτων. Δημήτριος δ' ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων [illegible], [illegible] φασὶν αὐτὸν εἶναι. Ἴσαν, ἐπορεύοντο.

Ἴσαντο, ἱδρύσαντο, [illegible]. Ἰσάζω, διαφέρων, [illegible] παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἴσαμεν καὶ ἴσασι, γινώσκουσι.

Ἴσαμι, ἐπίσταμαι, συναισθάνομαι. Ἰσάμμορος, [illegible]. Ἴσαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο, ἐκ τοῦ εἶμι. τὰ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ι ψιλοῦται, οἷον ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τὸ τρίτον ἴσαν. Ἴσαν, ἰστέον ὅτι δηλοῖ μὲν [illegible] καὶ γνῶσιν, ὡς ἐν τῷ [illegible] οὐκ ἴσαν, [illegible]. [illegible] καὶ [illegible] ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι γραφόμενον διὰ διφθόγγου, [illegible] βαλλόμενον, [illegible] τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλεσθαι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἴημι γραφόμενον ἐν τῇ παραληγούσῃ διὰ τοῦ ι. διαφορεῖται γὰρ τὸ εἶμι κατὰ τοὺς τεχνικοὺς, [illegible] τὸ ι ἐκ τοῦ [illegible]. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἴσθι ἀντὶ τοῦ [illegible], καὶ ἔτι ἄλλο τι τοῦτο. Ἰσάνων, [illegible]. Ἴσαν, εἴρηται μὲν λέγω οὐκ ἐν [illegible], [illegible] δὲ [illegible]. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ θέμα ἴω, οὗ τὸ πληθυντικὸν ἴομεν [illegible] εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. [illegible] τὸ ἴσαν πλεονασμῷ τοῦ σ γίνεται ἴσαν, καὶ συναιρέσει. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἴωμεν [illegible], ἐν ὀδυσσείᾳ. καὶ [illegible] ἴωμεν, καὶ [illegible] γενόμενος. δηλοῖ δέ ποτε τὸ ἴσαν καὶ γνῶσιν [illegible]. ὡς ἐν τῷ, τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐπίστευον. Ἴσαν ἐπὶ παρατατικοῦ, ὃ σημαίνει τὸ ἐπῄεσαν, ἀπὸ τοῦ εἶμι. τούτου γὰρ παρατατικὸς ἦν, τὸ πληθυντικὸν ἦμεν, ἦτε, ἴσαν. τὰ γὰρ εἰς μι ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν. Ἴσαν. ἰστέον ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦ ἴω [illegible] γίνεται, οὗ πληθυντικὸν [illegible] τὸ ἴσαμεν. [illegible], ὡς ἐκ τοῦ τίω τὸ τίσαν, οὕτω καὶ τὸ ἴω ἴσαν. ὃ ἐκ τοῦ ἴμι τοῦ παραληγομένου [illegible], ὡς τίθημι τίθεσαν, οὕτω ἴμι ἴσαν. ὅτι δὲ [illegible], εἶμι ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι διὰ διφθόγγου, καὶ [illegible] ἴμι διὰ τοῦ ι, παραδιδόασιν οἱ τεχνικοί. [illegible] δὲ οὐδὲν διαφορεῖσθαι, ὡς εἴρηται, τὸ εἶμι [illegible] διαφόρω [illegible], καὶ τὸ [illegible] αὐτοῦ. ἔστι γὰρ [illegible] διὰ διφθόγγου. οὗ [illegible] τὸ ἴσε καὶ ἴσασιν. τὰ [illegible] ἐκ τοῦ [illegible], [illegible] διὰ διφθόγγου εἶμι. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἴω διὰ μόνου λεγόμενον, ὡς τὸ τίω. οὗ πληθυντικὸν ὡς πρὸ βραχέων ἐῤῥέθη, τὸ [illegible] ἴομεν ὡς τίομεν. καὶ ἐκ τούτου [illegible] ἕτερον ἴμι, οὐ καταδέχεται μόνον τὸ ι. Ἴσασι, σημαίνει τὸ γινώσκουσι. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων εἴσω, [illegible] μέλλοντος γίνεται ῥῆμα [illegible] διὰ τοῦ ι ἴσω. οὗ [illegible] ἴσαμι, σημαίνει τὸ αὐτὸ, τὸ πληθυντικὸν ἴσαμεν, καὶ συγκοπῇ ἴσμεν. τὸ δεύτερον ἴσατε, καὶ συγκοπῇ ἴστε. τὸ τρίτον ἴσασι, [illegible], ὥσπερ τὸ ἱστᾶσι καὶ [illegible]. Ἴσαν, καθίδρυσαν, ὡμοιώθη. Ἴσειον, [illegible], ἴσιον. Ἰσεῖ, ἴσθι, [illegible]. Ἰσημερία, ἡ τῶν ἴσων ἡμερῶν. Ἴση, μαθέσῃ. Ἴσθμιαι, [illegible]. Ἰσογονεῖ, [illegible]. Ἰσοκίνον, τὸ [illegible]. Ἰσημερίαι, αἱ [illegible] ἡμέραι. Ἴσημι, γινώσκω, ἴσημι. Ἰσομοιρεῖ, ἀγαθὰ [illegible], ἢ [illegible] ὄνομα ἐκ τοῦ [illegible]. Ἰσοῦμαι, [illegible]. Ἴσος, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ πολλαχοῦ κατὰ [illegible]. [illegible] γὰρ [illegible] ἡ μοῖρα. διὸ [illegible] εἰς ἰσομοιρίαν ἑρμηνεύεται. Ἴσος, παρ' Ὁμήρῳ δῆλον, ὅτι [illegible] τὸ μέρος. διὸ λαμβάνεται λέξις ἀντὶ τοῦ ἰσομοιρίας [illegible] ἴσως. Ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε, καὶ ἀντὶ τοῦ ὕπαρχε, καὶ ἀμφότερα διὰ τοῦ θ. [illegible] ὅταν σημαίνῃ τὸ γίνωσκε, [illegible] τοῦ ἴσημι. τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ἴσαμεν, καὶ συγκοπῇ τοῦ α, [illegible] καὶ τὸ προστακτικὸν ἴσθι, τὸ τρίτον ἴστω. Λέ-

λεκται

ὥπες πνέων. Ἱπποκράτης ἥρως, πλέονεκτης, δημοφιλής, περικλῆς, διαβαλλόμενοι εἰς ὑπερβολήν. καὶ Εὔπολις φασὶν ἐν δήμοις, ἱπποκράτης τε καὶ δύο ἐμβόλιμοί τινες, βλαχητὰ τέκνα, ὦ εἰλαμμῶς· [illegible] Ἱππολάμπης, τὰς ταχίνας ... Ἱππολόγητον, ἔνθα τοὺς ἵππους ...

Ἱππομανὴς, οὕτω λέγεται ... ἐπὶ τοῦ μετώπου ... πώλου ... ἡ μήτηρ κατέδεται ... [illegible] ... Ἱππομανὲς, ... λειμῶνα ... [illegible]

Ἵππον, τὸ μόριον καὶ τὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν μέγαν θαλάσσιον ἰχθῦν. Ἵπποι ... [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἱρὰ, ἀντὶ τοῦ ἱερὰ θύματα. καὶ ὁμοίως ἱρὸν, ἀντὶ τοῦ ἱερόν. ἱρεὺς, ἀντὶ τοῦ ἱερεύς. ... [illegible]

[illegible]

λιον, ἐπ' ἄλλον ἐς βέλτιστον ἦν, λέων ὁ λίκατος μέγας ἀρχιερεὺς, ἤπειτα τῆς ἐκείνου διαδοχῆς καὶ ἐλευθεριότητος, φιλοξενίας τε καὶ φιλανθρωπίας, καὶ τοῦ ἀπὸ πάντων ἀρίστων τὸ ἄνθος δρέψασθαι προελέσθαι, ἐξαιρέτως ἀγαπῶν, πάντων τῶν ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ πλουσιώτερον καὶ ἑαυτοῦ μικροῦ δεῖν ἐπιδεικνύμενος ἐποίησε. Ἰουλόσπερμα, ὁ ταῶς. Ἴουλος, ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ, πλύεται δὲ τὸ ζῶον, ἢ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων, ἢ τὸ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ἄνθος. Θωλῆς τί γένος. Ἴουλος, καὶ ὁ προσφιλὴς τῇ ἀρτέμιδι. ἔπειτα δὲ καὶ τὸν ταῖς ὑδρίαις γινόμενον πολύποδα ἢ συστρεφόμενον, ἴουλος, ἀπὸ τοῦ ἔλον εἶναι πυκνὸν, καὶ συνεστράφθαι ἢ εἶναι, λέγεται ἡ πρώτη ἐξάνθησις τοῦ γενείου. Ἴουλος, σκώληξ πλύνων μικρὸς, περὶ τείχη ἀναστρεφόμενος. ὃ παραβάλλει ὁ Ανέφρων τοὺς ἀλεξάνδρου τοὺς διὰ τὰς ἱππακάς. ἐγὼ μὲν τῶν ἀλεξάνδρου λέγω, καὶ βαρβάρων πλεῖον ἐν, ἐπὶ τὸ στρατιώτας ἔχων ἔπλασεν ἐν ἄλλα. ἴουλος σημαίνει δὲ, τὸ σκώληκα ποιὸν, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων, τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν, καὶ τὸν ὕμνον, ὅς φασιν ἐρασθεῖσης. Ἰοὺς ἰεσόμενος, ἐκ τῆς ἀκίδος βελῶν λαλοῦσι, οὐ γὰρ ἐξάνεις ἐκ πάντες ἰοὶ ἰεσόμενοι, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἐξέλκονται σῶοι, εἰ μὴ ἄρα διὰ τὸ ἰοῦ ἢ ἐξ αὐτοῦ τραῦμα λελοῦται, καὶ ὅμως οὐδὲ πᾶν τραῦμα ἰᾶται μᾶλλον. Ἰουλίσιξα, μεταφορικῶς αἱ πλόκαμοι, ἀπὸ τῶν ἰούλων τῆς πολύποδος γένους, ἢ πολλοὺς καὶ πυκνοὺς ἔχοντος πόδας. ὁμοίως καὶ ἡ πρώτη ἐξάνθησις κατὰ τὰς παρειὰς, ἴουλος λέγεται. ἀπὸ ἰούλων, τὸ γένος. Ἰοῦσαν, φρενομένην. Ἴουλοι, αἱ πρῶται τῶν τριχῶν ἐκφύσεις, ἀπὸ τῆς εἶναι αὐτὰς οὔλας. ἴουλοι δὲ καὶ οὖλοι, αἱ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς σπαρτίμιον λέγονται. Ἰοφῶν, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης, ὃς δράματα περὶ ἔχων, ὅτι τοῖς τῆς πατρὸς ἐχθροῖς τοῖς ἐν ἔσοπτρον, ὡς εἰσιόντας ... δὲ Σοφοκλῆς ἐν δράματι ... φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτερας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρί, ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμί. καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶναι. οὐ μόνον δὲ Χοιρίλῳ καὶ τοῖς περὶ Αἰσχύλον καὶ Εὐριπίδην, ἀλλὰ καὶ ἰοφῶντι συνηγωνίσατο τῷ υἱῷ. Ἰοχέαιρα ἡ χέουσα ἰοὺς, ἢ μᾶλλον ἡ χέουσα ἰοὺς, κατὰ τὰ βέλη κεχαρισμένα χέοντο. ἢ ἰοχέαιρα, ἡ ἄρτεμις. ἀπὸ ἡ φαρέτρα, ἡ ὑποδεχομένη τὰ βέλη. Ἰόψαρος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἴπαμα, κάλυμμα. Ἶπες, εἶδος σκωλήκων ἐμφυόμενα κέρασι, καὶ κατεσθίοντα, παρεμφερέστατα φασὶ κόροψι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἴπτω, ὅ ἐστι φθείρω. τινὲς δὲ ὑφὲν λαβεῖν τὸ ... ἀντὶ τοῦ κέρασιν ἶπας, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν φυτοῖς. ἄλλοι δὲ ... ὡς ἀπὸ τοῦ ... ἴπτω τὰς τῶν κεράτων ... φασὶν, ὡς ... τὸ κέρας, οἱ μόνον ... τὰ ξύλα σκωληκόβρωτα. ... ὁ ἄρχων τοῦ ἰπὸς, διὸ ... Ἶπες, οἱ τοῖς κέρασιν ἐμφυόμενοι σκώληκες. θρῖπες, οἱ ἐν τοῖς ξύλοις γινόμενοι, καὶ ταῦτα κατεσθίοντες. ... οἱ ... σίτῳ καὶ ἐν ταῖς κριθαῖς γινόμενοι. ἶπες, οἱ ἐν ἀμπέλῳ φυόμενοι, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων κατεσθίοντες. ἴουλοι, οἱ περὶ τὰ τείχη ... σκώληξ ... ἐν τῷ φυτῷ ... ὀφθαλμὸς ... βάλλειν ... μαλακὸν ... ὁ σῖτος ... τῶν κατ' ... κριθὴ ... τὸν κέρατα ... κριθῆς ...

Ἶπας ἢ λεκρὸς ἀφ' ἧς ... καὶ τὸ μέλι. Ἶπη, σκώληκες. Ἴπνιον ... Ἴπνος, ὁ φοῦρνος, κυρίως μὲν ὁ κάμινος, ἀπὸ ... Ἰπνός, ... λύματι ... Ἰπνός, κυρίως κάμινος. Αἰσχύλος ... ὁ ... Ἰπνὸς, τὸ μαγειρεῖον, ἢ ἡ ... Ἰπνοὺς λέγουσιν, ... λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν. τοὺς δὲ τῶν φανοὺς ... Ἶπος, ἡ παγὶς, παρὰ τὸ ἶπτω ... Ἴπος, ὁ τοῦ μυὸς παγὶς, καὶ τὸ πραιτώριον. Ἰπόμενος, θλιβόμενος ... Ἰπποβότης ... Ἱππαγωγοὺς τὰς ἵππους καὶ ... ἀγούσας ναῦς. Ἱππάδα, ... Ἱππάρχης, ... Ἱππαρχία ... Ἵππαρχος, ... Ἱππέας ... Ἱππεῖς ... Ἱππεύς, ... Ἱππίας ... Ἵππειον ... Ἱππεῖον ... ἵππου ...

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

καὶ ἂν λαμπρῶς ποιήσω τόδε, καὶ ἂν λαμπρῶς ποιήσω τόδε, καὶ ἡνίκα ἂν ποιήσω, καὶ ἵνα ἂν ποιήσωμαι. ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει, καὶ πίνακα λαμπρὸς Αἰσχίνης, ἵνα ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦτον δέοι, ἐν ᾧ εἰς λαμπροφωνότατος. τὸ δὲ ἐάν, ὅτι μὲν ἐπὶ μελλοντικῆς σημασίας λαμβάνηται, εἰς ὑποθετικὸν ἀποδίδοται. ὅτε ἐπὶ πράγματος ὁμολογουμένου καὶ φανεροῦ, εἰς ὑποτακτικόν. τὸ δὲ ἐπειδὰν καὶ ὅταν ἀεὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὑποτακτικῷ συντάσσονται. ὁριστικῷ δὲ μέλλοντι ταῦτα πάντα οὐχ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς συντασσόμενα, εἰ μὴ που σπανίως παρὰ ποιηταῖς. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' εἶμι πάλιν δέ, ὄφρα πατὴρ ὄψεται, ἀντὶ τοῦ ἵνα με ὁ πατὴρ ὄψεται. εἰς ὁριστικὸν τὸ ἵνα ἀποδιδόμενον, ὡς ἐν τῷ Θεολόγῳ, ἵν' ἐρῶ. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἂν ἐπὶ μέλλοντι ὁριστικῷ, ὡς κέν τις ἐρεῖ, τότε μοι εὐρεῖα χάνοι χθών, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἄν ἐρεῖ τις. ταῦτα μὲν οὖν παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι σπανίως εὑρίσκονται μέλλοντι ὁριστικῷ ἀποδιδόμενα. τὸ ὅταν δέ, καὶ τὸ ἐπειδὰν ὁμοίως, καὶ τὸ ἐὰν οὐχ εὕρηται. Ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἔνθα. καὶ ἔλεγον τὸ ἵνα, ἀντὶ τοῦ καί. Ὅμηρος, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε. Ἰνακρίαν, εἰς ἀκρίβειαν. Ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ ῥέξωμεν οὕτω. σόλοικος γὰρ ὁ σύνδεσμος εἴληπται. Ἰναπέλεθρον, δύναμιν ἀμέτρητον. πέλεθρον τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς ἔχον πήχεις ρ' [illegible] ἵνα δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦσθαι. Ἰνάρει, μανεύει. Ἰνάριτος, ἱκανός, ἐνάρετος. Ἶνα, νεῦρα. Ἰνᾶσθαι, ἐκκενοῦσθαι, καὶ πτοεῖσθαι. Ἰνάσαι, κατηχῆσαι, καταπλάσαι, καταβαλεῖν. Ἰνάσω, ἰσχὺν παρέχω. Ἰνατέρων, συμφυῶν. λέγονται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἐνάτερες. Ἰνατί, ἀντὶ τοῦ διατί, ἕνεκα τίνος. Ἰνάχειον, ἀπὸ τοῦ Ἰνάχου. Ἰναχία, ἑορτὴ [illegible] ἐν Κρήτῃ ἀπὸ Ἰνάχου. Ἴναχος, ὄνομα ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἴς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ χεῖσθαι, γέγονεν Ἴναχος, ὁ μετὰ δυνάμεως χεόμενος. [illegible] παρὰ Ῥωμαίοις, τὸ τοῖς ἀθληταῖς διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῶν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Ἰνδάλλεται, ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται [illegible]. κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀφθαλμοῦ λέγομεν τὸ ἰνδάλλειν. καὶ ἰνδάλλεται, καταφαίνεται. Ἰνδάλλομαι, τὸ φαντάζομαι. ἰνδάλλετο, ἐφαίνετο, ὡμοιοῦτο. Ἰνδάλματα, φαντάσματα, ἐνύπνια. ἅπερ μὴ παρόντα ὑποτοπεῖ τις, ὁμοιώματα, ἀπεικάσματα. Ἰνδάλλω, γίνεται ἐκ τοῦ εἴδω, τὸ ὁμοιῶ, [illegible] τοῦ ε εἰς ι, [illegible] ἔχει καὶ τῶν ὁμοίων. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰκασμοῦ, καὶ ὁμοιώσεως, καὶ δοκήσεως τὸ ἰνδάλλεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ εἰδώλων τὸ ἴνδαλμα λέγεται. ἰνδάλλεται δὲ ὡς καὶ ἐν ἐνεργείᾳ. ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἰνδάλλεσθαι, καὶ τὸ δοκεῖν. Ἰνδία, [illegible]. Ἰνδοί, ἔθνος βάρβαρον. Ἰνδός, ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ Αἰθιοπίας. [illegible], ἀσπάλαξ.

Ἶν εἰλοῦς, ἵνα μάθῃς, εἰλοῦ περισπωμένως. ἵν' εἰλοῦσι, ἵνα μάθωσι. Ἶνες, τὰ [illegible] νεῦρα ταῖς φλεψί, παρὰ Θεοκρίτῳ. λέγεται δὲ παρὰ Δωριεῦσι καὶ ὁ υἱός, Ἶνις. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν μελῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. Ἰνέει, [illegible]. Ἰνηθεῖσα, καθαρθεῖσα, κινηθεῖσα. Ἰνία, [illegible]. Ἰνίον, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον, [illegible] ἄλλως, ἡ μήτρα, ἢ ὑός. Ἰνίσκος, πρόβατα [illegible]. Ἶνις, υἱός, νέος, παῖς, βρέφος, ἀπόγονος, οἰκεῖος. Ἶνις, [illegible]. ἡ Ἶνις, χώρα. [illegible], ἐγκατάλειψον. [illegible]. Ἶνιν, κόρην μικράν, ἢ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.

Ἴνωπον, [illegible]. Ἰνοί, [illegible] Ἴνος, ὁ ἐξ ἡμιόνου καὶ θηλείας ἵππου. [illegible] ἴνος ἐξ ἡμιόνου καὶ ἵππου. [illegible]

[illegible] Ἴνυλα, ἑορτὴ ἐν Λήμνῳ. Ἴυγξ, ὄρνεόν ἐστιν, ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες. [illegible]. Ἰοῦσθαι, κοσμεῖν, [illegible]. [illegible], εἰς τὸ φῶς. [illegible] ἀφ' οὗ καὶ [illegible] λέγεται. [illegible], κατέπιε, [illegible].

Ἰοῦ, ἡ δὲ ἀκριβὴς ἱστορία [illegible] Φρίξου [illegible] καὶ Ἕλλης, [illegible] τὸν κριόν, [illegible] παρὰ Λυκόφρονι, [illegible] καὶ βούλεται διὰ [illegible] κριοῦ [illegible] τὸν κριόν, [illegible] κατὰ τὸν [illegible] ἀμφοτέρους [illegible] εἰς τὸν βυθόν. [illegible] τῇ Ἕλλῃ [illegible] Ἑλλήσποντος [illegible] ἱστορεῖ [illegible] ἀντωνυμία. [illegible] σημαίνει τὴν δύναμιν, [illegible] σημαίνει [illegible] μέγα. [illegible] μικρόν.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἴξαι, [illegible], ἥκειν. Ἰξάλην, τελείαν αἶγα [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἴξαλον, τέλειον, ἢ ὁρμητικόν, ἢ πηδητικόν. παρὰ τὸ ἴξω μέλλοντα γέγονεν ἴξαλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα [illegible] τὰ ῥήματα, καὶ [illegible] γίνεσθαι [illegible]. οἷον ἅμα, [illegible], [illegible]. οὕτως ἴξω ἴξαλος. Ἴξαλον, [illegible] Πορφύριος λέγει, [illegible] λέγων, ὡς ἐπὶ τὸ [illegible] αἰγῶν ἢ τελείως [illegible] κατὰ [illegible] ἀποβάλλειν τὰ αἰδοῖα, [illegible] κατηγορεῖται. [illegible] καὶ Ἀριστοτέλης [illegible] ἱστορεῖ, ὁ δηλοῖ [illegible] ἄγριον. ἕτεροι δὲ ἴξαλον φασὶ τὸν [illegible], ἔτι τὸν [illegible], καὶ περὶ τὰς [illegible] ἀνέμων. οἱ δὲ τὸ μετὰ χειμῶνα ἐπὶ ἅλας [illegible] νόμῳ. ἵνα μὴ [illegible] πάθῃ. [illegible] τὴν ἀρχὴν. εἰ [illegible] κατὰ [illegible] αἰπολικόν. [illegible] αἰγῶν λέγοιτο ἄν, οὐ μὴν ἐπὶ ἀγρίων, [illegible] ὁ [illegible]. [illegible] ἅλας [illegible] ἁλιευτικὸς γὰρ καὶ ὁρμητικὸς ἄγριος [illegible] φέρεται, καὶ ὅτι ἴξαλος ὁ [illegible] τέλεος. [illegible] ἴξαλος αἶγες [illegible], ἐπεὶ ἴξαλοι αἶγες. Ἰξάνω, ἐπικαθίζω. Ἴξω καὶ ἴξον, ἀντὶ τοῦ [illegible]. [illegible] ἴξον [illegible]. ἀπὸ τοῦ ἵκω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἶκον, [illegible] Βοιωτικῇ [illegible] ἶξον, οὕτως Ἀπολλώνιος. Ἰξευτής, ἰξευτικός. [illegible] ὄρνεα θηρῶν. [illegible]. Ἴξαι, [illegible], παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἶξιν, [illegible], ἢ ἄφιξιν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἰξίον, θανάσιμον φάρμακον. [illegible] οὕτως, [illegible] τὰς [illegible] τροφὰς κατέχει, ὡς ἰξός, [illegible] ἔχον [illegible]. ἰξίον δὲ [illegible] παρὰ [illegible] χείλεσι [illegible] λέγειν

[illegible]. ἴσιον ὅτι ἐν λεξικῷ παλαιῷ κατὰ στοιχεῖον ἐκτεθειμένον, φέρεται αὐτὸ ἐν τῷ ι στοιχείῳ οὕτως. ἰλύσω τὸ περικαλύψω ἰλύϊ. ἁρμόζει δὲ ἴσως ἡ τοιαύτη γραφὴ ἐκ τοῦ λοιποῦ παρέχειν ἐν τοῖς φυτοῖς τὸ ἰλύος καὶ τὸ εἰλύσω. κἀντεῦθεν δόξαι, καὶ τετροχάσθαι τὸ εἰλύειν, καὶ τὴν ἰλύν. Ἰλυσπώμενον, συνειλούμενον. ὡς τὸ ἑρπετὰ βοῶν ἐμπεσόντα, καὶ ἰλυσπώμενον ἕως τεθνήκει.

Ἰλυσπώμενος, ἐν βορβόρῳ κυλιόμενος. καὶ ἰλυσπᾶσθαι,
ἐν τῇ ἰλύϊ σπᾶσθαι, ἤγουν ἐν τῇ ἰλύϊ κυλίεσθαι.
Ἰλύσω, ἰλύϊ περικαλύψω, κρύψω.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἱμαῖον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῇ ἀντλίᾳ λεγόμενον, παρὰ τὸ ἱμᾶν. οἱ δὲ τὸ μυλωθρικόν. καί που τις ἀνὴρ ὁ κατ' αὐτὸν ἱμαῖον ᾖσε. Καλλίμαχος ἐκάλει, ἱμαῖος, ὁ ἀντλητής. Ἱμαῖος, ὁ ἐπιμύλιος ᾠδή. λέγοι δὲ καὶ ὄνομα κύριον, καὶ σκυτοδέψης. Ἱμαλία, πόλις. καὶ τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων, [illegible]. Ἱμαλίου, [illegible]. Ἱμάλιον, πολύφορον, καρποφόρον, [illegible]. Ἱμαλίς, νόστος, [illegible]. Ἱμᾶν καὶ ἱμῶν, ἀντλεῖν, ἕλκειν, ἀνασπᾶν. Ἱμανταῖα, [illegible]. Ἱμάντιον, [illegible]. Ἱμάς, χωρίον [illegible]. καὶ τὸ ἱμᾶν, τὸ ἀντλεῖν. [illegible].

Ἱμάσθλη, γίνεται παρὰ τὸ ἱμάσσω, [illegible] ἡ μάστιξ. [illegible]. Ἱμάσσω, ὅθεν ἱμάσθλη. Ἱμάσω, [illegible]. Ἱμάτιον, τὸ μικρὸν ἱμάτιον. Ἱμάτιον, χιτών, ἀμφίεσμα, ἔνδυμα. [illegible]. Ἱμβρασος, ποταμὸς Σάμου, [illegible]. Ἱμβρασίη, [illegible]. Ἴμβρος, νῆσος [illegible]. Ἱμβρος, ποταμός. Ἱμείρομαι, τὸ ἐπιθυμῶ. [illegible]. Ἱμείρω, τὸ ἐπιθυμῶ. [illegible].

Ἵμεν πρῶτον [illegible]. Ἵμερος, πόθος. Ἱμερόεντα, [illegible].

φάρμακα. Ἱμέρα, ὄνομα κύριον, καὶ πόλις. Ἱμεραῖος, [illegible]. Ἱμερόεντα ἔργα γάμοιο, [illegible]. Ἱμερόεις, ἱμερτός, ἐπιθυμητός. Ἵμερος, φασὶν οἱ παλαιοὶ διαφέρειν φιλότητος καὶ ἱμέρου. [illegible].

Ἱμερτός, ὁ ἐπιθυμητὸς καὶ ἱμερτόν, ἐπιθυμητόν, ἐπέραστον, καλόν, ὡραῖον. [illegible]. Ἱμερτήν, [illegible]. Ἱμονιά, [illegible]. Ἱμονιά, [illegible]. Ἱμονιά, κυρίως τὸ σχοινίον [illegible].

Ἱμονιά, [illegible] σχοινίον [illegible].

Ἱμορεῖ, πόλεμοι. Ἱμπάτιον, [illegible]. Ἱμπολος, [illegible]. Ἱμφεῖς, [illegible].

Ἱμψας, [illegible]. Ἵμψις, [illegible].

Ἱμῶ, ἀντλῶ, [illegible]. ἱμαῖος λέγεται. καὶ ἱμῶ, [illegible].

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἴν, αὐτὸν, αὐτήν, κύπριοι. Ἵνα ἄγωσιν, οὐ γὰρ λέγων, [illegible]. Ἵνα, σημαίνει τέσσαρα. [illegible]. Ἵνα, τὸ ὅπου, [illegible]. Ἵνα, πόλις. Ἵνα τελικὸν, ἵνα [illegible]. [illegible].

ἱλασκόμεθα, ἱλάσκομαι ἐνεστῶς, ἱλάσομαι μέλλων, ἱλασάμην ἀόριστος, ὁ παρὰ τοῖς κοινοῖς μέσος ἢ ἐξ ἴσου ἐν χρόνῳ. ἀπὸ τοῦ ἱλασάμην ὑποτακτικὸν ἱλάσωμαι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἱλασώμεθα, πεσόντος τοῦ ω εἰς τὸ ο, ἀντὶ τὸ μέτρον ἱλασόμεθα. Ἱλασκόμενον, ἐξιλασκόμενον, καθαρθέν. Ἱλάων, ἥρως ἐπώνυμος ἐξ οὗ Λακεδαιμονίοις ἐν ταφεῖσι, ἱλάονας ἱερὰ ἡ θάλαττα μέρος φέρων, ὡς ὑπερβαλλόντως τῷ μεγέθει, ὥστε ἔλεγε ἐντεῦθεν, ἢ ὡς τοιαύτης. ἄλλοι δὲ ἑτέρως φασίν.

Ἰλαδόν, οἱ δεσμοί. Ἱλαδμὸς, ἀθροισμός. Ἵλαον, λέγουσι τὸ φυλεῖον, ἀπὸ τοῦ τὰ ἱερὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. Ἴλαξ, ὁ πρῖνος, ὡς Ῥωμαῖοι μακεδόνες. Ἰλαοί, ὑλώδεις καρπαλίμως.

Ἱλάονται, ἐξιλάσκονται. Ἰλαὸς, ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως, ὁ φωλεός. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα τόπου, χωρὶς ἡ ἵππος γινόμενον. ἢ ὁ τῶν θηρίων σπαραγμός. Ἵλαον, πρᾶον καὶ ἵλεως τὸ ἀπηλιὸν, εὐμενὴς, ἱλαρός. Ἱλαῶ, ἱλάσκομαι. Ἱλάειν, ἵλεων εἶναι. Ἱλαστήριον, ἱλασκόμενον. Ἴλη, ἐπὶ τάγματος ἱππέων λέγεται, παρὰ τὸ εἰλῶ, καὶ τὸ ἱλασπᾶσθαι, ὅθεν ὁμοίως ὄφις καὶ σκώληξ εἰλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι, τουτέστι κινεῖσθαι. ὅθεν καὶ τὸ λόχισμα, ἡ τοιαύτη κίνησις. Ἴλη, σύστημα, συστροφὴ, τάξις ὄχλου ἱππικοῦ, κυρίως δὲ φρατρία. Ἴλη, τὴν τάξιν σημαίνει. καὶ πάλαι μὲν ἴλα καὶ τὸ ἱλαδὸν, διὰ τοῦ αι διφθόγγου εἶχε τὴν ἀρχὴν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, τὸ συστρέφω. Ἴλη, ἡ τάξις, ἡ καὶ ἴλαρχος. Ἴλαθι, λέγεται μὲν καὶ ἵληθι. πρωτότυπον δὲ τοῦ ἱλάσκεσθαι, τὸ ἱλᾶσθαι. ἱλάω γὰρ, οὗ μέλλων ἱλάσω, ἐξ οὗ πλεονασμῷ συνήθει τοῦ κ ἱλάσκω. δεῖ δὲ λέξαι, ὥσπερ τὸ ἱλάω, οὕτω καὶ τὸ ἱλάσκω, καὶ τὸ ἵλαθι, καὶ ὁ ἵλαος κοινῶς, καὶ ἵλεως ἀττικῶς. καὶ ἵλη τοῦτο, καὶ τὸ ἱλαρύνω, καὶ ἱλαρός. Ἵλαθι καὶ ἵληθι λέγεται. καὶ τοῦτο οὐκ ἀπίστευτο ἱλάσκω, ἀντὶ τοῦ ἵλεως ἴσθι. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἵλαθι δεῖ μὲν ἂν ῥῆμα ἔχειν ἀνάλογον τὸ ἵλαμι, ὅθεν γένοιτ᾽ ἂν, ὥσπερ φὰς φάντος φάθι, βὰς βάντος βάθι, οὕτω καὶ ἱλὰς ἱλάντος ἵλαθι, καὶ τροπῇ ἵληθι, ὡς βᾶθι βῆθι. δύναται δὲ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ ἱλάω, ἱλάσω ἱλάσαι ἵλαι, ὅθεν καὶ τὸ προστακτικὸν ἵλαι, γίνεσθαι λόγῳ μεταπλασμοῦ ἵλαθι, ὅθεν τὸ ἵληθι. ἵνα ᾖ ὡς κλῦθι κλῦθι, οὕτω καὶ ἵλαθι ἵληθι. ἐκ τούτου ἴλαρος ἵλαος, καὶ τὸ ἱλάσκω. Ἴλιον λέγει Ὅμηρος, ἤγουν Ἴλιον, τουτέστι περὶ ὃ ἐτίθαπτο Ἶλος. ἐξ οὗ παρώνυμος ἡ πόλις τὸ Ἴλιον. ἰστέον δὲ Ἰδαῖον πεδίον καλοῦσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον, διὰ τὸ εὐθὺς ἐπανάγειν τὴν ποίησιν, ἐφ᾽ ἂν ἐκομίζοντο ἴδιος πόλεμος. Ἰλήκωσι, χρόνῳ παρακειμένῳ, οὗ ἐνεστὼς μὲν οὐχ εὑρίσκεται. προστακτικὸν τὸ ἵληθι, καὶ ἵλαθι. Ἱλάκοις, ἵλεως καὶ εὐμενὴς γένοιο. ἐν ἐπιγράμμασι ἱλήκοις δέχονται τὰς ἀμείλικτος χεῖρας. Ἴλην, ὄχλον συναναστρεφόμενον ἐν τάξει ἱππικῇ. Ἴλια, δῶρα γαμικά. Ἰλιάδης, ὁ Ἰλίου παῖς. Ἰλιὰς, ποίημα Ὁμήρου. καὶ Ἰλιὰς κακῶν, ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. καὶ Ἰλιὰς, τὸ πλῆθος. Ἰλιεῖς, ἐκ τοῦ Ἰλίου ἐκεῖ τῶν ἐπιχωρίων. ὡς τὰ κακὰ περιέχουσα ἐπειδὴ ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης περὶ τὸ Ἴλιον συνέχεον, οὐ μόνον τοῖς Ἰλιεῦσι. ἀλλὰ καὶ μάλιστα τοῖς Ἕλλησι, τοῖς μὲν θανοῦσι πρὸ τοῦτο πέπονθεν. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐπισημαίνεσθαι λέγων, ἣ μυρί᾽ Ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκε. ἢ ἐκ λόγου φασὶ τοῦ ἐξηρημένου προσώπου τοῦ ὁλοσχεροῦς δῆλον ἐπιγέγραπται, ὃς μόνος ὅλην τὴν ποίησιν συνεῖχε. προσαγορεύονται δὲ οἱ λέξεις, ὁμοίως τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ. Ἰλιβλώσης, ἴδιος. Ἰλιγγιᾶσθαι, τρομεῖσθαι, σκοτοῦσθαι. καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι, κύκλῳ συστρέφεσθαι. Ἰλιγγιῶ σθόγγοι, ἐλαθμοῖ. Ἰλιγγιῶ, ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γίνεται, ἐπακολουθεῖ σκοτός. καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ἴλιγγον. Ἴλιγγος καὶ ἴλιξ, ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός. ὁ γὰρ τῶν ἐσπέρων θόρυβος, ἴλιγγος λέγεται, ὡς πέρασμος. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὴν τῶν πραγμάτων ταραχήν. Ἰλίεια, ἀθλητῶν, ὁ παρ᾽ Ἰλιεῦσι ἐπιτελεῖται. ἡ ἑορτὴ ἐν ἄθλοις ἐν Ἰλίῳ ἀθλητῶν ἱλιάδος, καὶ πομπὴ, καὶ ἀγών. Ἰλιεὺς, ὁ ἀπὸ τοῦ Ἰλίου τῆς πόλεως καὶ Ἰλιεῖον. Ἰλιμανὴς, ἄμικτος.

Ἴλιξ, συστροφὴ ὑδάτων. Ἰλιόθι, πρὸ τῆς Ἰλίου πόλεως.

Ἴλιον εἴσω, εἰς Ἴλιον εἴσω. Ἴλιον, τὸ τῆς γυναικὸς ἐσθῆτα δηλοῖ, καὶ κόσμον γυναικεῖον παρὰ Κῴοις. Ἴλιον, παρασημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, ὅτι Ἴλιον μὲν ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ τὴν πόλιν λέγει, ἐθνικὸν δὲ οὐδαμοῦ λέγει τοὺς Ἰλιεῖς, ἀλλὰ Τρῶας ἁπανταχοῦ. οὕτω καὶ τὴν Ἰλιάδα εἰδὼς τῆς πόλεως οὐ λέγει ἰδιαίτως, ἀλλὰ ὑπάρχει. καὶ τοῦτο ἐπὶ ἄλλων εὕρηται. Ἰλιὸς, μόνας. Ἰλικαιῶς, ψιλῶς. Ἰλισσόμενος, ἐγκυλινδόμενος. Ἰλίσαι, κατασχεῖν. Ἰλισσὸς, ὄνομα τόπου καὶ ποταμός. Ἰλισπᾶσθαι, ἐπὶ τῆς τῶν σκωλήκων πορείας λέγεται. Ἰλισπῶν, τὸ ἰλισπᾶσθαι. ἔστι τὸ παραπλήσιον τοῖς σκώληξι καὶ τοῖς ὄφεσι ἰέναι, εἰσὶ τῇ ἰλυῒ σπᾶσθαι, τουτέστιν ἐν τῇ γῇ κυλινδεῖσθαι. Ἰλισπῶντες, σπαίροντες. Ἰλιτικὸς, κιόνος ἄναρχος. Ἴλλα, πλοῖον, σχοινίον. Ἰλλαίνειν, διαστρέφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, παρὰ τὸ ἰσπαρέτης. Ἰλλάδες, γένος ἀγελαίας, καὶ τὰς συστροφάς. Ἐπίχαρμος φησί, καὶ Σοφοκλῆς ἀγωνίῳ. Ἰλλάδες, φασὶ κατὰ Ἴωνας δεσμοὶ ἐξ ἱμάντων ἢ λύγων, ἀπὸ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, ὡς ἐν εἴλαις συμπλοκῆς. λέγεται ἐπὶ παντὸς συμπλοκίας τὸ εἴλειν, ὡς δηλοῖ Πανύασις. εἰλάειν, συνειλεῖν, σφίγγειν. μάλιστα δὲ μὲν ἐπὶ ὄχλων οἰκεία ἡ λέξις, οἷον σαφηλῶν κατ᾽ αὐτὴν, ἢ ἐλαιῶν. καὶ εἴλειν τὸ σωρεύειν φασὶν εἶναι ταυτό. Ἴσως δὲ τεχνικός φασιν, εἴλειν ἐκπιέζειν ἐλαίας, ἢ σῦκα φυλάττειν. ἰστέον δὲ, ὅτι ἰλλάδες οὐ μόνον αἱ τῶν ἱμάντων εἴρηνται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὀρνέοις, καὶ αἱ κίχλαι. ἰλλὰς γάρ φασιν εἶδος κίχλης. τρία δὲ γένη κιχλῶν, ὧν ἡ πρώτη καὶ μεγίστη κίσση καλεῖται, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ κεῖται. καλεῖται καὶ ἰξοβόρος αὕτη, ἐπειδὴ ἰξὸν ἐσθίει. ἑτέρα δὲ ὀνομαζομένη τριχὰς, ἴση τῷ κοσσύφῳ. τρίτη δὲ ἐλαχίστη τῶν ἄλλων, ἰλλὰς λεγομένη, κατὰ δὲ Ἴωνας, τύλας συναγελαστικὰ καὶ ποιεῖν καὶ κατὰ τὰς χελιδόνας. Ἰλλάσι, δεσμοῦσι παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἷον ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δέ ἐς τόδ᾽ ὄρουσαν. Ἰλλοιδὸς, ἐπιμολίλιος ὠλός. Ἰλλαδαί, οἱ δεσμοί. Ἴλλειν, συνέχειν.

Ἰλλούμενος, δεσμούμενος τοῦ ψελλοῦ. ἰλλούμενος, δεσμούμενος. Ἰλλίζειν, τὸ διανεύειν, οὐκ αἰτίας ὅτι διὰ μὲν ἐπιλάζουσιν Ἀχαιοί, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς διανεύειν. ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. Ἴλλεκον, τὸ τραγίσκον ἐθνικῶς. Ἰλλόμενος, ὁ δεδεμένος. καὶ ἀντὶ τοῦ συνειλόμενος, συστρεφόμενος.

Ἰλλυριοί, βάρβαροι θρακικοί. οἶμαι δὲ ἡ βαλγάρης, λέγει Ἀριστοφάνης. ἰλλυριοὶ κικλησκέτω, ἀντὶ τοῦ πᾶσαν φωνὴν ἀπολοῦσθαι. Ἴλλος, κύκλον. καὶ ἴλλος, ὁ ὀφθαλμός. ἰλλὸν, στρεβλὸν, στραβὸν, τυφλόν. Ἀριστοφάνης, ἰλλὸς γενήσομαι ὁ δ᾽ οὐδὲν ἴσω. Ἰλλωρὶς γονὴ, ἀντὶ τοῦ ἰλλωρίς γυνή. γράφεται δὲ καὶ γωνὴ. ὁ δὲ Καλλίστρατος γωνὴ, ἀντὶ τοῦ γῦ. κεῖται γὰρ οὕτω, Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Ἰλλώπτειν, στραβίζειν, ἀπὸ τοῦ ἴλλων, τῶν ὀφθαλμῶν. ἐμβλέπειν, τὸ καταμύειν. Ἰλλώπτειν, ἐν ἐπιγράμματι τὸ γλυκερὸν καὶ τὸ ἡδὺ καὶ ἐλλώπτειν ἀγλαίζω. Ἰλὺς, ἰλὺς, βόρβορος, πλοιός. Ἰλυόμενος, περιστρεφόμενος. Ἴλυος σῶμα, ἴλυος κεῖμαι. Ἰλύονται, περιειλημένοι εἰσίν.

Ἰλύαι, ἔνθα τὰ θηρία ἐγκρύπτεται, φωλεοί. Ἰλύει, στρέφεται, κρύπτεται, κινεῖται, διατρίβει. Ἰλύσματα, πέταλα.

Ἰλύμενον, ἐρχόμενον, προβαίνοντα. Ἴλυος, ἰλύδους, ὑποστάθμης ἐντεῦθεν. Ἰλυοῖσι, ταῖς καταδύσεσιν. ἐρρέθη δὲ ἰλυοῖσιν ἐνὶ κρυφθέν. Ἰλὺς οἶον, οὐκ ὀρθῶς λέγεται ποταμοῦ μὲν γὰρ ἰλὺς, οἴνου δὲ τρὺξ, ἡ ὑποστάθμη, φρύγανος.

Ἰλὺς, ὁ πηλώδης καὶ κάθυγρος τόπος, ἡ ὑπόστασις τῶν ὑδάτων. Ἰλὺς, βόρβορος, καὶ ἰλὺς τὸ πληθυντικόν. Ἰλὺς, ἐκ τοῦ εἰλεῖσθαι διαφορούμενα γίνεται, ἐξ οὗ ὁ φωλεός. περὶ δὲ τοῦ

ὁ ἱκετήσιος, ἢ ὁ ἱκετάσιος, καθὰ καὶ ὁ ξένιος, ὃς ἐστὶ τὴν ξενοδόκον τα δηλοῖ, ἢ τὴν ξενίζοντα. ξένοι γὰρ ἄμφω ἀλλήλοιν. καθὰ καὶ ὁ ἱκετήσιος, καὶ ὁ τὴν ἱκετείαν δεχόμενος, ἤδη κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἱκετοδόχος. Ἵκετο, παρεγίνετο. Ἱκεῦ, ἱκέτευε παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ ἀντὶ τοῦ ἱκέτευσον, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ ρ', στῆθι δ' ἐπ' ἴκευ πρὸς ἄνθρωπος. Ἱκετήριος, ὁ ἐπὶ τὸ ἱκετεύειν ἥκων, ἢ ὁ ἢ οἰκέτας ἱλεῶν. Ἱκετευόμενος, ἱκετευόμενος. Ἱκετήρια, καθαρτήρια, λυτήρια, ἱκέσια. Ἵκοιτο, παραγένοιτο.

Ἱκμάδες, αἱ ἐξ ἰχῶρος τοῦ σώματος. Ἱκμὰς, ἐρωτικός. Ἱκαδὸς, ὁ ταρακτικός. Ἱκμάδα, σαπρία, ὑγρασίαν. Ἱκμάζει, κατασκευάζει, κατασκευάζεται. Ἱκμαζομένην, ὑγραινομένην, μαλακομένην. Ἱκμάζω, ὑγραίνω. καὶ ἐξικμάζω, τὸ ξηραίνω. ἱκμάζει, κατασάζει, ῥεῖ. Ἱκμαίνετο, ὑγραίνεται.

Ἱκμαίοιο Διὸς, ἕνεκα τῆς ἰκμάδος, ἐν τῇ Κέῳ δέ ἐστιν ἱερὸν Διὸς ἱκμαίου, ὅ ἐστι δεῖγμα, ἐπεὶ αἴτιος γίνεται τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων. Ἱκμαλέος, δίυγρος. Ἱκμαλέῳ, ὑγρῷ, ξηρῷ. Ἱκμανῶν, λιπαρῶν, οἷον καθυγρῶν. Ἱκμὰς, ἡ ὑγρασία, παρὰ τὸ ἵκω ἱκμάς. ἔνθεν ἐστὶ ἴκμενον οὖρον, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι, ἢ παρὰ τὴν ἰκμάδα. Ἱκμένος, ἐφορμώμενος. Ἱκμώτης, ὁ ἱκμάσας ἀὴρ, ὑγρασία. Ἴκμενον οὖρον, ὃ τὸν ὑγρὸν λέγει παρὰ τὴν ἰκμάδα, ὃ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἀρέσκει. ὃ τὴν φορὸν, καθ' εἷς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτέλλει, ὡς εἰ ἱκόμενον. οὖρον δὲ τὸν εὐθύ... ὡς δι' αὐτοῦ ... ὁρμᾷ τὴν ναῦν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξούριος πλοῦς, ἤγουν ὁ ἐκ πνοῆς ... ὁ ἢ πλευστικῶς λέγεται ἐξούριος ... πνευμάτων ... κατευρίζειν ... ὁ μὲν διουρὸς ἄλλο δηλοῖ ὄξυτονος. Ἴκμενος, οἱ ψιλοῦνται, ἀπὸ τῆς ἰκμάδος, οἱ δὲ δασύνονται παρὰ τὸ ἱκέσθαι, ὡς εἰ ἱκόμενος τις ὤν, ἤγουν ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἱκέσθαι. ... ὁ πνεύσας ἄνεμος πλοώσιμος, οὐ πρὸς ... καὶ ἄριστα πλεῖσθαι, ὥσπερ αὖ πάλιν πρὸς ... φυσήματος. Ἴκμα, φυτόν τι γινόμενον παρὰ τὸν ὀρχομενόν. Ἱκνέομαι, ἱκνοῦ, ἱκνεῖσθαι. Ἱκνῶ, προσφέρω, διαλείπω. Ἱκνίος, προσφυὴς, ῥόδιος. Ἱκνούμενος, ἀνηλμένους. Ἱκνεῖται, ἔρχεται, καθικνεῖται, ναοί, ... ἱκετεύει. Ἱκνοῦμαι, παραδεκτικῶς τὸ παραλαμβάνω. ἱκετεύω, ἢ ἱκνοῦμαι χωρὶς τῆς προθέσεως, τὸ παρακαλῶ. οἷον ἱκνοῦμαι ... χωρὶς δὲ τῶν προθέσεων, οἷον ἀφικνοῦμαι, ἀφικνούμενος, ἀφίξομαι, ἐὰν ἀφίκωμαι, ἀντὶ τοῦ πληγώνομαι. ... ἱκνοῦμαι, καθικνοῦμαι ... γονέων. Ἱκνούμενος, προσήκοντος. Ἵκνιον, ἱκνεῖον, σημεῖα. Ἵκοιτο, φθάσοι, παραγένοιτο. Ἱκόμαν, παραγενόμην.

Ἱκόμην παρὰ ποιηταῖς, ἀφικόμην παρὰ τοῖς λογογράφοις.

Ἴκριον, ξόανα πάλεως λυκαονίας. Ἵκρια, ... Ἵκοιτο, παραγίνεται. Ἵκριον, ... Ἱκτ. ... Ἴκρια τὰ καταστρώματα. οἱ δὲ τὰ κατὰ πρύμναν ... ἐπὶ τὰς κατὰ πρύμναν σανίδας. ... τὰ ἐξέχοντα τῶν ... ἴκριον λέγεται ... ἐν ... ἴκριον μὲν ... τὰ δὲ ... τὰ ἴκρια, παρὰ τὸ ἱκνῶ, ... Ἴκριον, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ὃ ὁ ... ἃ ... τὰ τῶν θεάτρων. ... ἐκκλησίαις ... ξύλον γὰρ ... πρὶν γένηται τὸ θέατρον. ξύλα γὰρ ... ἴκρια γράφουσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ... τὸ ἀνιέναι ... ἀναβαίνειν. Ἴκριον, οἱ μὲν μέρος τοῦ ... λέγουσι. βέλτιον δὲ ... ἴκριον, τὴν καλουμένην ...

ἐς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα λέγονται. λέγεται δὲ ἴκρια καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ ... περιέχονται. ... τοὺς πασσάλους, ... ἐπὶ σανιδωμάτων. ... καλουμένους τροχούς, εἰς τὰ χοινία ... Ἱκτᾶ, ἵκει, ἦλθεν. Ἱκταίνοντο, ... Ἴκταρ τοῦ ψελλοῦ, ἴκταρ ἐστὶ τὸ σύντομον. Ἰκτάρ, ... ἰχθύς. Ἴκταρ, πλησίον, ἐγγύς. Ἱκτία, ... Ἰκταρ... παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ... γυναικεῖον αἰδοῖον παρὰ τῷ ... Ἴκτερος, νόσημα. ὃς ... ταῖς ... τῶν ... Ἰκτῖνα, ... Ἴκτινα δύο ... ἱκτῖνας κλάδους. Ἰκτῖνος, ... ἱκτῖνες. Ἰκτίνας, ... ἐστὶ δὲ ἰχθυοφάγον. Ἰκτιδέα, τὸ ... Ἴκτερος, ἀπὸ ... χολῆς γίνεται, ... καὶ πυρωδεστέρα, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξωθεῖται, καὶ ... ἰκτεριώδεις ... Ἰκτεριῶσιν, ἰκτεριῶσιν. ... αἰχμαλώσεις. Ἴκτινα, σημαίνει τὴν ... λεγομένην ... παρὰ τὸ ἱκνοῦμαι. Πλάτων δὲ ... λέγουσιν παρὰ ... πανταχόθεν ... Ἴκτινος, ... ἀρπακτικοῦ, ... φασὶ ... Ἴκτις, ὡς φασιν οἱ ὑπομνηματισταί, ἐστι ζῶον ὅμοιον ... τὸ αἰδοῖον ... Ὅμηρον ... ἰκτιδέην ... ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ... συναλοιφῆς ... τετρασυλλάβως, εἴτε τρισυλλάβως ... τὸ ζῶον ἱστοροῦσι, καὶ μεῖζον μὲν γαλῆς ... ἄλλοι δὲ ... γαλῆν ... ἄλλα ἄλλοι λέγουσιν, καὶ πλεῖον. Ἴκω, ἦλθεν. Ἴκω, καταλαμβάνω. Ἵκω, ... ἔρχομαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ... ποιηταῖς. καὶ ἵκομαι ἐπὶ παθητικοῦ. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, ... τὸ ἔρχομαι, ... τοῦ.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ἰλίγματα, ἱμάτια. Ἰλαδὸν, ἰλαδικῶς, ταξιτικῶς, κατὰ τάξεις. Ἰλλάδες, οἱ δεσμοί. Ἰλαδὸν, ἤγουν κατὰ ἴλας, ὅ ἐστι φαλαγγηδόν. συστροφὴ γὰρ πλῆθος δηλοῖ, ... καὶ τὸ ἰλαδόν. καὶ ... ἐπιρρήματα. ταχὰ δὲ καὶ τὸ ἄλις, καὶ ἀθροισμένως. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ...

Ἰλαδὸν, ἐν ἀθροίσει κατὰ τάξιν, σημαίνει καὶ τὸ ... παρὰ τὸ ἴλη, ὃ σημαίνει τὴν ἄθροισιν, γέγονεν ἰλαδὸν, ἤτοι ὁμοῦ. Ἰλαδὸν, ἀθρόως κατ' ἀξίαν, κατὰ σύστημα ... Ἰλάειρα, ... Ἴλαθι, ἵλεως ἴσθι ἱλαδὸς, ... Ἱλάσκου, ... ἐξιλασάμενοι λιταῖς.

Ἴλαον, ἵλεων, εὐμενῆ. Ἱλάονται, ἱλάσκονται. Ἵλαος, ἱλαρός. Ἵλαος κοινῶς, ἵλεως ἀττικῶς, εὐμενής. Ἱλαμπίζω, ... Ἱλαπίνας, θυσίας, ἑορτὰς, εὐωχίας.

Ἴλαρ, ἀσφάλεια, κάλυμμα, φυλακή. Ἱλαρὸς, εὔχαρις, ... ἵλεως. Ἱλαροπρόσωπος, εὐπροσωπός. Ἴλας, ... ἢ τάξεις. καὶ ἰλάρχας, ταξιάρχας. ἴλη γὰρ ἡ συστροφὴ καὶ τάξις ὄχλου ... Ἰλάσι, ... Ἱλασάμενος, ἐξιλασάμενος, μετοχὴ ... ἰλῶ ἰλᾶς ἰλᾷ, μέλλων ἱλάσω, ἀόριστος ἵλασα. ἱλασάμην, ἱλασάμενος, ... ἱλασάμενος. Ἱλάσθητι, ... ἵλεώς μοι γίνου. Ἱλάσκεσθαι, ἐξιλεοῦσθαι, ... Ἱλάσκονται, ... Ἱλάσκω, ... ἐξιλάσκω. Ἱλασμὸς, ... συγχώρησις, ... Ἱλασμιοι, ἐξιλιώσαι.

Ἱλασμ...

ἀντὶ τοῦ ἱκετηρίοις. καὶ ἱκετεία, καὶ ἱκεσία, ἡ παράκλησις. καὶ ἴκριον, τὸ ὀρθὸν ξύλον. καὶ ἴκμενος, κύριον. καὶ ἰκάντιον, πόλις. καὶ ἵκω, τὸ ἔρχομαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ τοῖς μὲν διάλου ἐν [illegible] καὶ ἵκομαι, ἐπὶ παθητικοῦ. παρὰ δὲ τοῖς ἀτ[illegible] ἥκω μὲν τὸ ἔρχομαι, διὰ τοῦ η, ὃ δὴ καὶ [illegible]. ἀφίκομαι δὲ, ἐπὶ παθητικοῦ, [illegible] διὰ τοῦ ι. καὶ ἴκελος, ὄνομα κύριον. καὶ ἴκος, ὄνομα νήσου. καὶ [illegible], τὸν [illegible] πῦρον. καὶ ἴναχος, κύριον. καὶ [illegible] δύναμις. καὶ ἰνῶ, κύριον. καὶ [illegible] παρὰ ποιηταῖς, [illegible]. καὶ ἰξὸς, ἡ ὀσφύς. καὶ ἰξ[illegible], [illegible] κύριον. καὶ ἰξὸς, δι' οὗ τὰ ὀρνίθια ἀγρεύουσιν. ἀφ' οὗ ἰξευτὴς, [illegible]. καὶ ἰπνὸς, τὸ μαγειρεῖον, ἢ [illegible]. καὶ ἶρος, ὄνομα κύριον, ἐν Ὁμήρῳ [illegible], καὶ ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω παράγει. καὶ ἶρις, ἡ ἐν οὐρανῷ [illegible]. καὶ ἴχω, ἀντὶ τοῦ ἔχω. καὶ ἰχάλεις καὶ ἴχαλα, τὰ ξηρὰ σῦκα. καὶ ἴχνια, αἱ [illegible] προβολαί. καὶ ἰχναίω, ἀντὶ τοῦ [illegible] ξηρός. καὶ ἰχὺς, ἡ δύναμις. καὶ ἰχύω, τὸ δύναμαι. καὶ [illegible], κύριον. καὶ [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Ι καὶ τὸ βραχὺ εἰς τὸ μακρὸν κινεῖται, οἷον [illegible]. ἱκάζει, σοχάζεται, συλλαμβάνει. ἵκανε, [illegible], κατελάμβανεν, ἤρχετο, ἀφίκετο. ἵκανε, λάβε, παραγίνεται. ἱκανῶν, ἀρκοῦντων, πολλῶν. ἱκάνομαι, ἱκετεύω, ἀφίγμαι. ἱκανὸν, διαρκὲς, δυνατόν. ἱκανοὺς λέγει [illegible], ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας. ὁ γὰρ ἱκανὸν, [illegible], [illegible] πρὸς τὴν ὁδόν. ἱκανότης, ἰσχὺς, δύναμις.

ἱκανόν, ἢ ἰχανόον, ἐπιθυμοῦν. [illegible], τὸ καταλαμβάνω. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἵκω. καὶ ἱκανὸς, ἀντὶ τοῦ ἀρκετός.

ἱκάνω, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ [illegible] τὴν παραλήγουσαν. [illegible] ἀπὸ τοῦ ἱκάνω γενόμενον, ἀμφιβολίαν ἔχει, [illegible] μεγάλη [illegible] πλείοσιν [illegible] διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἱκάνω, σημαίνει τὸ ἱκετεύω. [illegible] σημαίνει καὶ τὸ [illegible], καὶ τὸ καταλαμβάνω ποιητικῶς. ἱκανοῦσιν, [illegible] λέγουσι. ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἴκαρος καὶ ἰκάριος, κύριον, παρὰ [illegible]

[illegible]

χλευαστικὸν ἐπίῤῥημα. Ἀριστοφάνης ἰὴ ἰοῦ καλούμενοι. Ἰήιε, οἷον θρηνητικὸν ἐπίθετον ἐστὶ ἀπόλλωνος. ἐκεῖνον δὴ τόλε καλὸν ὕμνησαν ἰήιε φοῖβε ἰήιε, ὅτε φασὶν τόξευσαι τὸν δράκοντα, ἀναφώνουν ἵει ἵει βέλος. ἀφ' οὗ τὸ ἐφύμνιον τοῦτο ἐγένετο ἰὴ παιὰν ὃ διὰ χορῶν ᾄδομεν. ἰήιος δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων λέγεται, ὡς μὲν ἀεῖσας, ἢ ὡς ἐγκωμίοις βακχεῖος ὃν ἤλιον ἡ λητὼ ἐπικαλεῖται ἰήιον, ἰήιε παιάν. ἰστρεῖον τὸ ἰήιος ἐπίθετον ἀπόλλωνος, ὁ ἐξόχως, ἀπὸ τοῦ ἵεμι, παρὰ τὴν ἕσιν τῶν βελῶν, ἤτοι τὴν ἄφεσιν. ἕτεροι δὲ φιλοῦσιν, ἐπεὶ ἰάσεως αἴτιος ὁ θεός. τὸ δὲ ἰήιε φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γένους. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ, ὃς πανταχοῦ ἐστι τῆς αἰτίας, ὥς φησιν ἰήιε φοῖβε. Ἀρίσταρχος λέγει, ἐπεὶ παρὰ τὸ ἵημι ἐγένετο. ἀπὸ γὰρ τῆς ἕσεως τῶν βελῶν ἰηλάτο ἤτοι ὁ δὲ ψιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι. τὸ γὰρ ἢ πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. ἰήιος δὲ λέγεται ὁ τοξικὸς, παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν. Ἰήιος, ὁ ἐξόχως, ὁ ἀπόλλων. ἢ ἰήιε φοῖβε. Ἰήιον, τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων, ἢ τῶν λοιμικῶν. Ἰῆλαι, ἀλείψασθαι. Ἰῆλαι, ἰάσασθαι. καὶ ἰῆλαι, ἐπιλάμψαι, ἢ κατακλεῖσαι. Ἰηλεμῆσαι, θρηνῆσαι, καὶ ἰηλεμίσθαι, τεθρηνῆσθαι. Ἰηλεμός, θρηνωδός, μέλαν. Ἰήλεμον, ἀντὶ τοῦ θρῆνον, εἴρηται ἀπὸ ἰαλέμου τοῦ μουσικοῦ παιδός. Ἰάλλω, ἐπιβάλλω. Ἵημα, τὸ ἀπόστολον. Ἵεσαν, ἐπέβαλον, περιέβαλον, ἔθεσαν, ἔγραφον, ἐπεμπον. Ἵεμαι δὲ ὅτ' ἂν ψιλούμενον, σημαίνει τὸ πορεύομαι. Ἵεμαι δασυνόμενον, σημαίνει τὸ πέμπω. καὶ ἀφίημι τὸ πέμπω, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων προθέσεων. ἀφίεμαι δὲ παθητικῶς, καὶ μεθίεμαι, ὁ ἀπολύομαι, ἢ ἐφιεμαι, ὁ ἐπιθυμῶ, γενικῇ. Ἵημι, τὸ πέμπω, ποιεῖ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἱᾶσι, ὡς ἱστᾶσι καὶ συνιᾶσι, προϊᾶσι, καθιᾶσι, μεθιᾶσι, καθιᾶσι, ἐφιᾶσι, ἀφιᾶσι, καὶ ὑφιᾶσι. Ἰηνῶ, διαχέω, εὐφραίνω. Ἴηνος, κατάβολος, ἡ κατὰ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἵεσαν φωνὴν διὰ τοὺς πόνους, ἢ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτουσαι. Ἀπὸ δὲ τοὺς θρηνητικοὺς τινὰς ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου, Σοφοκλῆς Οἰδίποδι τυράννῳ. Ἰὴ παιάν, ὁ ἀπόλλων λέγεται, ἤτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ διὰ ἰάσεως ὁ θεὸς αἴτιος. Ἵησι πρὸς λιμὴν ἰθεῖαν, ἀντὶ τοῦ πορεύεται. ἀπὸ τοῦ ἵω τὸ πορεύομαι, ψιλοῦται. Ἵησι δασυνόμενον, σημαίνει τὸ πέμπει. οἷον, ὡς καὶ ἄλλος ἔλαμψεν γαῖαν ἵησι. Ἀριστοφάνης, τοῦτον μὲν καὶ μάντιν ἰδὲ φανερῶς ὁ μὲν ἵησι. καὶ Ὅμηρος, καὶ ποτὲ μὲν ἰάσεσιν ἀλλ' ἐν ἵησιν ἧκεν μετέωρον, ἀπέλλα ὁ παραγίνεται. Ἵησιν, ἀφίησιν χεῖρας τὸ βέλος. Ἴησιν, ἀπέλλει. Ἰησοῦς, τὸ τῆς χριστοῦ ἰῶμαι, παρὰ τὸ ἴασθαι ἐκ τοῦ σώζειν. Ἰητήρ, ἐκ τοῦ ἰῶ ἰῶμαι ἰατήρ, ὁ ἰώμενος.

Ἰητῆρα. οἱ μετ' Ὅμηρον ἰατρόν λέγουσι. καὶ ἐκ τοῦ μόνον κατὰ γένος ἀρρενικὸν ἰατρός, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς. φησὶ γοῦν Ἀρίσταρχος διὸ ἰατρὸν γυναῖκα. Ἀλέξις ἰατρίνην. ὁ δὲ ἰατρίνη, οὐχ ἑλληνικὸν φησὶν εἶναι. παρὰ δὲ τοῖς τεχνικοῖς κεῖται. καὶ ἔτι ὁ μὲν ἰατρός οὐχ ἑλληνικῶς λέγων τὴν ἰατρίνην εἶναι φησίν. Ἀρίσταρχος δὲ ὁ κωμικὸς πρὸς ἀρσενικὸν ταλλικὸν, μὴ ἀπολεῖν τὸ καὶ αὐτῶν λέγει. Ἰητρεῖα, ἰαματικά. Ἰήτης, τοξότης, ἐκβολεύς. Ἰηχός ἐλασθεὶς, παρ' Ὁμήρῳ ὁ ὀλοφυρτὸς ἐγκώμιον τῶν εἰωθότων, ὡς τοιοῦτον ὄντων. ἰηχὸς ἐκ τοῦ ἰηχοῦμαι ἐκεῖνος γίνεται. οὕτω καὶ ὁ ἐκ τοῦ καινὸς ἰάσθαι ἰηχός. Ἰηώ, πάλιν.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἴθα, ἡ ἰθεῖα τῆς ὑδάτων φύσις, ἡ ὀρθή, μακρά, εὐθύς, δικαία. Ἰθαγενεῖς, παρὰ ἴωσι οἱ γνήσιοι παῖδες, ἰθαγενὴς, ἄγραιος ἐγχώριος. Ἰθαγενέσι, γονίμοις τέκνοις, ἢ καθαροῖς. Ἰθαίνω, εὐφραίνω, θερμαίνω. Ἰθάκη νῆσος ἀπὸ ἰθάκου ἥρωος οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται. ἔστι δὲ καὶ συρίας πόλις ἰθάκη, τὸ ἐπικείμενον μονοῖς ἰθακήσιος, ὡς καὶ ἰθάκος, ὡς φασὶν ἐμφαίνει τῷ οἰκεῖν τὸ ὄνομα. Ἴθακος καὶ ἑτέρως ἐπίλισσον, ἤγουν περιφερῆ. Ἴθαρ, ταχέως, ταχέως. Ἴθαρ, ταχέως, ἰλαρῶς, καλῶς, καθαρῶς, πυκνῶς, λεπτὰ ταχύτατα. Ἰθις, ὁ τῶν τυράννων κῆρυξ πρεσβευτής. τινὲς ἰθὺς.

Ἰθεῖα, εὐθεῖα, ὀρθή, θαυμαστή. Ἴθεια, ἅμαξα, μακρά. Ἴθι, ἐρεῖς. Ἴθι, σύμφωνον. Ἴθι, εἰ μὲν ἀπὸ ῥήματος, συντάσσεται μετὰ μέλλοντος ἢ μετὰ προστακτικοῦ, οἷον ἴθι νῦν ἐπὶ τόνδε. εἰ δὲ ἐπίῤῥημα παρακελευσματικόν, ὥσπερ τὸ ἄγε, συντάσσεται μετὰ προστακτικοῦ. οἷον, ἴθι φράζε, ἴθι νῦν ἐς τόδε. Ἴθι, ἀντὶ τοῦ ἄπιθι, ἔρχου, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου. ἢ ἰέναι ἀντὶ τοῦ ἀπελθεῖν. τὰ δὲ μὲς οἱ ποιηταὶ τιθέασι ῥήματα ἐλλείποντα προθέσεσιν ἀφαιρούμενα εἴωθε. Ἴθι, ὡς ἐστὶ τὸ πλέον μὲν ἐπὶ παρακελεύσει, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ ἔρχου.

Ἴθι, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ, πορεύου, καὶ παραγίνου, γίνεται ἀπὸ τοῦ εἶμι. ἔδει ὁ παρατατικὸς εἶον, ἡ μετοχὴ εἰς ἰὼν, ὁ προστακτικὸν ἴθι, καὶ τροπῇ τοῦ εἰ εἰς ἴ. ἴθι. ἀπὸ τοῦ ἰὼ ἀορίστου λεγόμενον, καὶ τὸ ἐλθεῖν. Ἴθι, τὸ ἄγε, καὶ ἐφεξῆς. ἐστὶ μὲν ῥήματος εἶδος προστακτικοῦ, ἔστι δὲ ἐπιῤῥήματα παρακελευσματικά. Ἴθμα, ὁ βιβρώσκων, καὶ μακρός. Ἴθματα, ἴχνη. Ἴθματα, πελνόσιν ὁμοίως. ἤγουν κατὰ κινήματα τῶν ποδῶν ἔμματα, ὥσπερ ἴχνος τὰ ἄφανά τινα ἐστὶ. ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἱ κατὰ λόγον τῶν μελῶν διαφθειρόμενοι. τὸ δὲ ἴθμα οὐ σύνεδρον φράζεσθαι, ἐκ τοῦ ἵεμαι γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ θ', ὡς ἐν τῷ ῥυθμός, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ῥυθμός. τὸ μὲν ἐν δὲ τῷ ἴσμα, ὃ δασύνεται, ἔφυμα ὅ φασι τὰ ἀνθέρρον, ἀπὸ τοῦ ἔξω γινόμενον. Ἴθματα, ἴχνη, βήματα, διαβήματα, ὁρμάς. Ἰθμίς, πρόσμιον, ἀρχίτεκνον (θλαί), ὁ σιγανής. Ἴθμα, ὁ τῆς μελίας ἔρεθρα πλέγος.

Ἴθορος παροιμιακῶς, ἐπὶ τῶν παρακαλουμένων. Ἴθρις, ὁ ἐκτομίας εὐνοῦχος, ἀπὸ τοῦ θρίζω, θρίσω, θρὶξ καὶ θρίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἴ ἴθρις. Ἰθυντής, ὁ κυβερνήτης τῶν ἀπὸ μονῶν.

Ἰθυδίκην, ὁ τὴν εὐθεῖαν δίκην φησὶν Ὅμηρος. τῇ δὲ ἰθυδίκῃ δῆλον ὡς ἀντίκειται ἡ σκολιὰ, κακὴ δίκη τις οὖσα.

Ἰθὺ καὶ ἰθύς, σημαίνει τὸ εὐθύ. παρὰ τὸ ἴω γίνεται ἰθύς, ἰθεῖα. καὶ ἰθεῖαν δίκην, ἢ εὐθεῖαν ὀρθός. Ἰθὺ λευκόν, τὸ ἰθὺ πορευτικὸν, καὶ ὀρθὸν λόγον. Ἴθυμβος, γελοιασμὸς, καὶ τὸ σκῶμμα, ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅτινα ποιήματα ἐστὶ χλεύης καὶ γέλωτι συγκείμενα. καὶ ὁ δὲ μακρά, καὶ Διόνυσος.

Ἰθὺν, ὀρθὸν, φρόνησιν, τρόπον, ὁρμὴν, βούλησιν, ἐλασιν. Ἰθύνειν, ἐπώνυμος ἐστὶ λέξις. Ἰθύνειν ἡ ἰθύειν, ὁρμᾶν. καὶ ἀλλαχοῦ ἰθύειν, ἀντὶ τοῦ τ'. Ἰθύειν ἵππους εἰς πόλεμον. καὶ ἰθὺς μαχῶν, ἤγουν ὁρμῶν, ταυτὸν παρὰ τὸ συνεχῶς. Ἰθύνει εὐθυνεῖ, διοικεῖ, κατευθύνει, ὀρθοῖ. Ἴθυνον οὐ μόνον σκοπὸς, ἀλλὰ καὶ κατάστον. ὡς Ἀλκαῖος, πολλὰ ἴθυνον ἰθυνάτω, ὃ περ ἰθύνα. Σύνεισι εἰς ὀρθὸν πλεῦν ἀπειθέα, ἐν ἰθυντήρι παρ' Ὁμήρῳ. Ἰθύνει, ἀποῤῥεῖ, ὁμαλοῖ, διοικεῖ, εὐθύνει, κυβερνᾷ. Ἰθυνομένην, κατ' εὐθὺ προϊεμένην, κατευθυνόμενον. Ἰθύνω, ὃ εὐθύνω, ἤγουν κατ' εὐθεῖαν ἄγω. ἰθυντὴρ ποιητικῶς, ὁ κυβερνήτης. ἰθύνω εὐθέως καὶ Αἰολικῶς συντάσσεται. οἷον ἵππους καὶ μάστιξι τοῖς ἵπποις ἰθύνομεν. Ἰθύνω, τὸ εὐθύνω, ὅ γε μοῦ τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω. καὶ ἰθ. φαλλοὶ τὰ ἐπιτιμήματα ἐπὶ λόγοις ἢ ἐλάσματα αἰχμῶν ἐχομένας ἢ ἰθυντῆρ ποιοῦσιν ἐκ πυθίων. ἰθῦναι ὄνομα. Ἰθύνειν, ὁ τῶν ταύτης. Ἰθύς, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ, ἀντὶ τοῦ ἄγε, ἐπίῤῥημα τοπικόν. καὶ ἰθὺς πρὸς, ὁ ποιῶν ὀρθῶς. καὶ ἰθεῖαν τοῦ ἰθύνειν, τὸ καταλαμβάνω. καὶ ἰθυνῶ ἀντὶ τοῦ ἀφελεῖς. καὶ ἰθυντὴρ ἐπὶ τοῦ ἐκφεύγοντος. καὶ ἰθυνοῦμαι ποιοῦμαι, ὁ παρακαλῶ, κατὰ δὲ τό, ἀπὸ προθέσεως ἀφικνοῦμαι, τὸ ἔρχομαι, παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς. ἰκετεύω, τὸ ἱλασκῶ. καὶ ἰκετηρία παρ' ἄλλοις, τὸ μετὰ κλάδου ἐλαίας ἐστεμμένον τιμωμένη ἱκετηρία. ἀφ' οὗ παρὰ Σοφοκλεῖ τοῖς ἱκετηρίοις κλάδοισιν.

καὶ

[illegible], ἀντὶ τοῦ ἱερὸν κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ, ὡς χάλκεον ἦτορ, ἀντὶ τοῦ χαλκῆν. Ἱερὸν δίφρον, τὸ ἀχιλλέως· ἐπεὶ ὁ ποιητὴς [illegible] τὴν ἀχιλλέως, ἣ καὶ διὰ τοὺς ἵππους, οἱ θεῖοι [illegible] εἶναι. Ἱερὸν ἦμαρ, κατὰ Πορφύριον τὸ μέχρι μεσημβρίας, διὰ τὰς τοιαύτας [illegible]. Δύναται δὲ καὶ [illegible], καθὰ καὶ Ἡσίοδος, τὰς ἐν [illegible] λέγει μακάρων εἶναι. [illegible] φησὶν ὁ Ὅμηρος, [illegible] τὸ ἦμαρ διὰ πολλὰ [illegible]. Ἱερὸν ἦμαρ, λέγει Ὅμηρος τὸ πρὸς μεσημβρίαν, ἐν ᾧ [illegible] τὰ πολλά. [illegible] μεσημβρινὸν [illegible] εἰς χοάς. [illegible] ἦμαρ ἱερὸν, καὶ τῶν ἄλλων ἡμερῶν. [illegible] μάλιστα [illegible] τῶν [illegible] ἐργάζεσθαι, ὁ δὲ [illegible] ἱερολογεῖσθαι τὰς ἡμέρας [illegible]. εἰ δὲ καὶ καθ' Ἡσίοδον μακάρων [illegible] ἱερόν, [illegible] αἱ ἡμέραι, [illegible] ἱεραὶ καὶ αὗται. Ἱερὸν ἰχθὺν, [illegible] λέγει, [illegible] τὴν ἀνθίαν [illegible], τὸ ἄπειρον εἶναι [illegible]. ἐπεὶ [illegible] ἀνθίαν, [illegible] θηρίον θαλάσσιον. [illegible] καταπολεμβάνουσιν [illegible] οἱ σπογγεῖς, καὶ [illegible] ἰχθὺν διὰ τοῦτο καλοῦσιν ἱερὸν, ἱστοροῦντες καὶ [illegible] εἶναι [illegible] ἐν χειμῶνι. καὶ εἰς ταύτην [illegible] ἀνθίαν καὶ καλλίχθυν καὶ καλλιώνυμον, [illegible], [illegible] ἀντιλέγεται. ἄλλος δέ τις φησὶ, [illegible] ἱεροὺς ἰχθύας τοὺς δελφῖνας λέγει. Θεόκριτος δ' ἐν Βερενίκῃ ἄλλο τι βούλεται, [illegible] ἱερὸν ἰχθὺν, ὃν λεῦκον [illegible] καλέουσι, ὁ γὰρ ἱερώτατος ἄλλων. [illegible] ἱερόν φασιν ἰχθὺν, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν Γαλατείᾳ [illegible], [illegible] ἱερὸν ἰχθύν. [illegible] τὸν [illegible], ὡς Τιμαχίδας φησὶ, [illegible] ἱεροὶ ἰχθῦς, [illegible], τὴν καλλίχθυν. ἄλλοι δὲ ἱερόν φασιν ἰχθὺν, μέγαν, [illegible] ἄπειρον, [illegible] κατὰ θάλασσαν [illegible], ὡς καὶ βοῦν ἱερὸν τὸν [illegible], [illegible] μέγαν καὶ [illegible]. καὶ ἱερὸν μένος [illegible], διὰ τὸ [illegible] Αλκάου καὶ Βασιλικὸν καὶ [illegible] μέγα. οἱ δὲ [illegible] ἱερὸν [illegible] ἰχθὺν, τὸν [illegible] κατὰ ῥοῦν. εἰσὶ δὲ, οἱ [illegible]. [illegible], [illegible] ὁ λευκὸς [illegible], ὃ καλοῦσι [illegible] ἱερὸν, [illegible] οἱ πάνυ μεγάλοι [illegible]. Ἱερὸν ὄρος [illegible] Απολλωνίου. ὄρος οὕτω καλούμενον [illegible], μέμνηται δὲ [illegible] καὶ Κτησίας ἐν [illegible] Σεῖλαξ ἐν [illegible] περὶ τοὺς λεγομένους μάκρωνας. [illegible] ὁ Αγάθων ἐν [illegible]. ὁ δὲ Εἰρηναῖος [illegible] φησι τῆς [illegible]. ὁ δὲ Εἰρηναῖος [illegible] Μνησίμαχόν φησι [illegible] ἱστορεῖν [illegible] περὶ [illegible]. ὁ γὰρ Μνησίμαχος ἐν τῇ [illegible] μέμνηται [illegible]. ὁ δὲ Απολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι, περὶ τῆς [illegible] λέγοντες, [illegible] ἱερὸν ὄρος [illegible]. Ἱερὸν στρατὸν λέγει Ὅμηρος [illegible], ὡς [illegible] ἀρετῆς [illegible] τὸν [illegible] πόλεμον. Ἱερὸς πόλεμος [illegible] Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς, βουλομένοις [illegible] φυλάσσειν τὸ μαντεῖον. [illegible] δὲ, φωκεῦσι πάλιν [illegible]. ὁ Φιλόχορος ἐν τῷ δ'. δύο δὲ πόλεμοι γεγόνασι, [illegible], καὶ [illegible] φωκεῦσιν [illegible]. [illegible] δὲ τῶν [illegible] ταῦτα λέγεται. ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς [illegible], [illegible] τοῦ ἱεροῦ πολέμου [illegible] γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς φωκέας [illegible] τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. καλεῖται δὲ ἱερὸς, [illegible] περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. Ἱερὸς ῥοῦς, ὁ τοῦ Ἀλφειοῦ, [illegible] ἐξαίρετον καὶ αὐτὸς ἀλφοὺς ἰᾶσθαι. [illegible] διὰ [illegible] ἄριστον, [illegible] ἄλλων [illegible]. [illegible] καὶ τὸ ἱερὸν [illegible]. [illegible] ἱερὰ, [illegible] ἱερὰ, καὶ ἱερὸς ἰχθὺς, καὶ ἱερὸν [illegible]. ὁ μόνος ἱερὸς ὄρνις πλεῖον [illegible], [illegible]. Ἱερὸς, ὁ [illegible]. Ἱερουργικὸς [illegible], οὐχ ὁ τῇ [illegible] ἐξηγούμενος, [illegible] τῷ [illegible]. Ἱεροποιοὶ, κληρωτοὶ ἄρχοντές εἰσι δέκα τὸν ἀριθμὸν, οἵ τά τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι, [illegible] δέοι, [illegible] μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πενταετηρίδας [illegible] διοικοῦσι, πλὴν [illegible]. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δημοσθένης ἐν [illegible]. Ἱεροσαλπιγγες, [illegible]. Ἱερόσυλος, κλοπεὺς τῶν ἱερῶν. Ἱερόσυλος καὶ ἱεροσυλία [illegible], [illegible] οὐ κλέπτης μέν [illegible] ἀπὸ [illegible], καὶ [illegible], [illegible] μὲν [illegible] γράφεται. Ἱεροσκοπεῖ, ἱερᾶται. Ἱερουργεῖν, θύειν, ἁγιάζειν. Ἱερουργοῦντα, προσφέροντα θυσίαν. Ἱερουσαλὴμ [illegible] πρότερον ἡ πόλις. [illegible] ἱεροσόλυμα. Ἱεροφάντης, μυσταγωγὸς θεῖος, λεγόμενος ὁ τὰ μυστήρια [illegible]. Ἱεροφώνων, μεγαλοφώνων. τὸ γὰρ μέγα, ἱερὸν [illegible] οἱ παλαιοί. Ἱερῷ, θείῳ, ἤτοι μεγάλῳ. Ἱερώτατος, [illegible], ἅγιος. Ἱερώνυμος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει [illegible] ποιητὴς ἢ τραγῳδοποιός. [illegible], διὰ τὸ ἄγαν [illegible] κόμην [illegible], καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι. Ἱερώσατο, καθιέρωσεν [illegible]. Ἱερῶσθαι, ἱερῶ [illegible] σημαίνει [illegible]. Ἱερώσυνα, τὰ [illegible] δίδοσθαι [illegible]. Ἱερώματα, θυσίαι [illegible], θαυμαστά. Ἱερωμένη, ἱερατεύουσα. Ἵεσαν, [illegible]. Ἵετο, [illegible] παρὰ τὸ ἵημι, τὸ σημαῖνον τὸ προθυμοῦμαι, [illegible] ὁ παρατατικὸς [illegible], [illegible] τρίτον τῶν πληθυντικῶν [illegible]. [illegible], [illegible], [illegible] τοὺς ἁγίους [illegible].

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἰζάνω, τὸ καθέζομαι, καὶ καθίζομαι ἐπὶ δίφρον, ἀφ' οὗ πρόσταξιν τὸ προκαθέζεσθαι. καὶ συνιζάνειν, τὸ συγκαθέζεσθαι, καὶ [illegible]. ἀφ' οὗ συνίζησις, ὅταν τὰ ἐξοχλόμενα συνάγηται ἐν μέτροις ἢ [illegible]. Ἵζε, καθίζει. Ἵζω [illegible] τὸ καθίζω. ἵζω καθίζω, ἵζεν καθίζε. Ἰζὴ ἐπ' ἀμφοτέρης [illegible], [illegible] παρὰ τῷ ποιητῇ [illegible], ὅ ἐστι [illegible], ὁ [illegible] καὶ ὁ καθίζων. Ἴζα, ἀγαθὴ τύχη, [illegible]. Ἰζηλος, ὁ [illegible]. Ἵζε, ἐκάθιζε. Ἵζευ καὶ ἵζεο, ἀντὶ τοῦ καθίζου, [illegible] καὶ παρατατικοῦ ἵζου, Δωρικῶς ἵζεν, καὶ ἵζεο Ἰωνικῶς. Ἰζηματίας, [illegible], καὶ ὁ [illegible] σεισμοῦ. Ἵζοντο, καθίζοντο. Ἵζου, [illegible], [illegible]. Ἵζομεν, ἵομεν, καὶ [illegible]. Ἵζω, τὸ καθέζομαι. Ὅμηρος, [illegible]. Ἵζω, καθίζω. Ἴζος, [illegible].

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἴη, ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ ἔλθοι. Ἰήιε, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὸ [illegible] σημαίνον. [illegible] φασιν [illegible] ἐπικαταφρονοῦντος. Ἰῇ μιᾷ, μιᾷ φωνῇ. καὶ ἴη, ἀντὶ τοῦ ἔλθοι, ἐπὶ μέλλοντος. Ἰηγορεῖν, [illegible]. Ἰη [illegible], [illegible], ἐπιθυμίαι, χαραί. [illegible], [illegible], καὶ [illegible]. [illegible], [illegible], ἄγαμος. [illegible],

 χλανιδίων

...τῇ φιλοφρονεῖσθαι. [illegible] ...

Ἱέραξ ... [illegible]

Ἱερὰ ... [illegible]

Ἱερεῖον ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ἰδιώτης λέγεται, ὁ πρὸς τινὰ ἴδιος, ἢ ὁ ἀμαθής. [illegible] τοὺς ἰδιώτας, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἰδίους, τοὺς πολίτας.

[illegible] ἴδμεν [illegible] ἴσμεν [illegible] κατὰ συγκοπὴν ἴσμεν [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ι [illegible]

[illegible]

καὶ ἴχνια, οὕτω καὶ ἰχθύς. Ἴγνυαν, ἐποίγνυν. Ἴδα, μάχη. Ἰδαία, ἡ δηλοῦμεν ἀπὸ τῆς ἴδης. Ἰδαῖοι, καὶ δάκτυλοι, καὶ κούρητες, καὶ κορύβαντες, οἱ αὐτοί εἰσι. Ἰδαῖον, ἄντρον ἐν Κρήτῃ. Ἰδαίης, ψυχρός. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δὲ νῦν ἐμ' Ἰδαίης ἔχω.

Ἰδαῖος, ἐπιθετικῶς οὕτως ἐλέγετο Ζεύς, ἀπὸ Ἴδης τοῦ ὄρους Τρωϊκοῦ. καὶ κύριον ὄνομα τοῦ Τρώων κήρυκος, καὶ τοῦ Δάρητος τοῦ ἱερέως, τοῦ Ἡφαίστου υἱοῦ. Ἰδάλιμον, ὑετικόν. καὶ ἰδάλιμος, ὁ ἱδρώς. καὶ ἰδάλιμον, τὸ καυστικόν. Ἰδάλιμος, ὄρνις ποιός. Ἰδάλλεται, φαίνεται. Ἰδάλτα, ἴδια ἐστί. Ἴδ' ἀμφὶ πῦρ, πυθομένοισι τάχος, ὅμ' ἴτε, ἅμ' ἴσχον. Ἰδάνη, ὀργυιά, εὐπρεπῆ. Ἰδανόν, εὐειδές. καὶ τὸ κάλυσμον, ἢ ἀχίλλειον ῥίζιον. Ἴδη, βρῶμα. Ἰδάρνου, ὁ ἰατρικόν. οἱ δέ, βόρβορον. οἱ δέ, μάντις ὄνομα. οἱ δέ, πόλιν τὸ καρίων εἶναι ἰδάρνην. καὶ ἀπὸ ταύτης ἡ μάντις λέγεται. Ἴδαν, εἶδος, καὶ πάντα τὰ ὑψηλά, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ ὁ μέγας. Ἴδε, ἐπίῤῥημα δεικτικόν, Θεόκριτος, ἴδ' αὖ πάλιν ἄλλο κατέρχεται. Ἰδέ, ἀντὶ τοῦ καί, ἤγουν τὸ ἠδέ. Ἴδε, βλέψον. ἰδέ, σύνδεσμος. εἶδε δέ, ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ, ἐπιρρηματικῶς, δίφθογγον. Ἴδε, ἀντὶ τοῦ ἰδού, ἐπιρρ. Ἰδέα, ἡ μορφή. καὶ ἀπὸ τούτου ἰδέαι, αἱ ὁδοί, καὶ οἱ τρόποι. καὶ παρὰ Πλάτωνι ἰδέαι, οἱ τύποι. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἰδέαι αἱ μορφαί, οἷον τοῦ λόγου. Ἰδέαι, μουσικαί, ἐν τῷ σιμός. Ἰδέαν, τὰς θεωρίας διὰ τοῦ ι. καὶ ἰδέαι, τὴν ἰδέαν ὁ Πλάτων καὶ εἶδος ὀνομάζει, καὶ γένος, καὶ παράδειγμα, καὶ ἀρχήν, καὶ αἴτια. ἰδέα δὲ λέγεται, ὁ χαρακτήρ. Ἰδέατος, καλὸς ἀνήρ, εὐειδής. Ἰδεῖν, ἰδοῦσι, κατιδεῖν. Ἰδεῖν, ἀπαρέμφατον ἀορίστου δευτέρου, καὶ μέλλοντος δευτέρου. οἱ Ἴωνες ἐπὶ τοῖς ἀπαρεμφάτοις πλεονασμῷ διὰ τοῦ ι προφέρουσιν. οἷον θανέειν, θανεῖν. Ἴδεν, [illegible] ἰδοῦσα. ἡ εὐθεῖα τὸ ἴδος. καὶ ἴδος, σημαίνει δὲ τὸ θέρος, παρ' Ἡσιόδῳ. Ἰδέμεναι, προσιδεῖν, δῆλον ὅτι διὰ τοῦ ι γράφεται. οὐχ ὡς μετοχὴ μέντοι, ἀλλ' ὡς ὄνομα μετοχικόν. ἐξ οὗ καὶ ἰδυῖαν, ἢ ἰδυῖα, μάρτυρας φασὶν οἱ παλαιοί.

Ἰδένειν, ὅτι ὤφειλεν διὰ διφθόγγου ἔχειν ἀναλόγως τῶν ἀρχαίων. ὡς ἀπὸ τοῦ εἰδώς εἰδότος μετοχῆς, ὅμως διὰ τοῦ ι γράφεται, οὐχ ὡς μετοχή, ἀλλ' ὡς μετοχικὸν ὄνομα. ὅθεν καὶ ἰδυῖα οἱ παλαιοὶ ἢ μάρτυρας εἶπον. Ἰδεῖν, τὸ δὲ ἰδεῖν τὸ νοῆσαι δηλοῖ σημαίνειν. Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἰδεῖν οὐχ ἁπλῶς, εἰ μὴ τοὺς ὁρᾶν, ὥσπερ καὶ ἀκούειν, ἀλλὰ δηλοῖ τὸ νοῆσαι ταῦτα καὶ δέξαι τὸ ἰδεῖν, ὁποῖόν τε καὶ τὸ ἐξ ἀκοῆς μαθεῖν. Ἰδεῖν, βλέψαι. Ἴδεν, ἀόριστος δεύτερος, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἰδεῖν ἀπαρέμφατον, καὶ ἰδών μετοχή. Ἰδηναί, αἱ σύνεδροι. Ἴδηυς, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Ἰδέσθαι, ὁρᾶσθαι, ἰδεῖν. Ἴδεσιν, εἴδεσιν.

Ἰδηχθής, ἢ εἰδηχθής, ἀπρεπής, ἀηδής. Ἰδέω, γινώσκω. Ἰδέων, φαινόμενος, καὶ εἶδος ἀέρος. Ἴδη, κατὰ Διδύμου, οὐ μόνον ἡ Τρωϊκή, ἀλλὰ πᾶν ὄρος, ἐξ οὗ τὰ κάκαλα ἴδην ἰδεῖν. ὡς καὶ ἄχυλος, πᾶν ὅλον. ὁμοίως καὶ ὠκεανός. ἴσον οὖν καὶ ἴδη κρηναία, ὅσον καὶ μέχρι καὶ νῦν τοὔνομα. ἴδα δὲ διασκόπησον. οὕτω δὲ καὶ τὸ φυτὸν ὁ αἴγειρος, φυλάσσει τὴν κλῆσιν, ἐν οἷς περὶ τούτων καὶ ἡ ὕλη τέτακται. Ἴδη, οὐ μόνον ὄνομα ὄρους, ὡς μνημονεύειν εὑρεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἴδην καὶ τὴν τῶν ξύλων ὕλην, Ἴωνές φασιν. ὕλην δὲ ποτὲ καὶ ἀττικοί. Ἴδη, ὄρος Τρωάδος καὶ Κρήτης. ἐπεὶ δὲ ὑψηλόν, καὶ πᾶν ὄρος οἱ ποιηταί φασιν ἴδην. ὁμοίως καὶ ῥίον ἀκρωτήριον, ὃ κατ' ἀναλογίαν κεῖται τὸ ἀντίῤῥιον. ἐκ δὲ τούτου, πᾶν ἀκρωτήριον οἱ ποιηταὶ φασὶν ῥίον. Ἴδημα, ὄχημα. Ἰδήμων, ἐπιστήμων, γνωστικός. Ἴδην, πᾶν ὄρος φασὶν ὑψηλόν, ὃς ἐκ μέρους καὶ κατ' ἐξοχὴν ἔστιν. πύκνην δὲ ὁμοίως, ἅπαν δένδρον, ὥσπερ φησὶ καὶ ὁ δρυμών. Ἰδήρατος, καλός, ὡραῖος. Ἴδητε, παρ' Ὁμήρῳ οὐ μόνον ὅταν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ νόησιν, ἐπειδὴ καὶ

νοῦς ἀκούει. Ἰδία, λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ κατ' ἰδίαν ἰδιωτικῶς. ἰδία βούλομαί σοι προσφωνεῖν. Ἰδία ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ κατ' ἰδίαν. καὶ ἰδίως, ἀντὶ τοῦ μεμονωμένως, ἢ κεχωρισμένως. καὶ ἰδίαν, ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικήν. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον, καὶ ἰδιωτικόν, καὶ χωρίς. Ἴδια πράττειν, ἴδια πράττω, καὶ τὰ ἴδια πράττειν, μὴ λέγε. ἀλλὰ τὰ ἐμαυτοῦ πράττω, καὶ τὰ σαυτοῦ πράττε, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πραττέτω. οὕτω γὰρ οἱ ἀττικοὶ λέγουσι. Ἰδιάζεται, σφετερίζεται, μόνῳ προσνέμει. Ἰδιάζον, κατ' ἰδίαν ὁμιλοῦν.

Ἰδιαι, ὑποτακτικὸν παθητικὸν μέσου ἀορίστου δευτέρου ὁ καιρόν. οἱ Ἴωνες ἀποβάλλοντες τὸ ι τὸ τρίτον, τὸ δεύτερον ποιοῦσιν. ὡς τὸ κάλεται, κάλεαι. ἰδηται, ἴδηαι. Ἰδιαίτατα, κατὰ μόνας. καὶ ἰδιαίτατος, ὁ μοναχός. καὶ ὁ ἴδιος ὑπερθετικῶς.

Ἰδιαίτερον, ἰδιαίτατον. Ἰδιάσας, κατ' ἰδίαν ὁμιλήσας. Ἴδι ἐστί, ἴδια ἐστί. Ἰδίειν, ἱδροῦν, καυματοῦν. καὶ ἴδιος, καύματος, ἱδρῶτος. ἰδίω, τὸ ἱδρῶ. ἴδιον, ὡς ἐκ τῆς ἄλλης.

Ἰδίης, ἱδρώσης. Ἀριστοφάνης, καί μοι ἐμβαρὲς χύσαι, πρὶν ἂν ἰδίης, τουτέστιν ἱδρώσης. Ἰδικόν, ἴδικον διὰ τοῦ ἀνθρώπου ἡ οὐσία, ἤγουν ἡ φύσις. καὶ ἡ ὑπόστασις, ἤγουν τὸ ἄτομον. Ἰδιμοῦς, κεκαυμένον. Ἰδιοπάτως, ἰδίως. Ἰδιόκαιτον, ἰδιόῤῥυθμον. Ἴδιον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, τουτέστιν ἱδρῶσα, ἐνόμισα. ὡς ἐνόμισα, ἤγουν εἰς νοῦν ἔλαβον. ἐκ τοῦ ἴδιον, ὃ δηλοῖ τὸ ἱδρῶ. καὶ ἴδος λέγεται ὁ ἱδρώς, ἀφ' οὗ ἰδάλιμος.

Ἴδιον δὲ τὸ μιᾷ φύσει ἁρμόζον. καὶ ἀντιστρέφον πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ὥσπερ τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἐπὶ ἀνθρώπου. καὶ ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὸ χρεμετιστικόν. κατὰ τοῦτο παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος, τὸ παντὶ καὶ μόνῳ καὶ ἀεὶ ὑπάρχει. ὅπερ ἴδιον ἀντιστρέφον καλοῦσιν. ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου κυρίως τὸ οἰκεῖον ἐκ φύσεως καὶ ἀδιαιρέτως φέρειν, ἐν ἄλλῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγνοούμενον. ἴδιον δὲ τὸ ὄρθιον ὑψοῦσθαι, τὸ κατανοεῖσθαι, τὸ ὁδεύεσθαι, τῶν δεξιῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἰδίως ὑψηλὸς ἐν τῷ προσώπῳ.

Ἰδιόξενος, ὁ μὴ δημοσίᾳ προσκείμενος πόλει τινί, ἀλλ' ἰδίᾳ τινὶ τῆς πόλεως. Ἰδιοποιοῦμαι, ὑποβάλλομαι, νοσφίζομαι, σφετερίζομαι, ἐγκολπίζομαι. Ἰδιοπραγεῖ, τὰ ἴδια πράσσει, ἡσυχάζει. Ἰδιόῤῥυθμον, ἰδιότακτον. Ἰδιοσυστάτους, καθ' ὑπόστασιν ἰδίαν. Ἰδιοτελεῖ, τὸ τὰ ἴδια πράττειν.

Ἰδιώτης, λέγεται καὶ ἐπὶ ἀρχῆς, ὁ μὴ μετέχων δηλαδὴ ταύτης, ὧν ἔστιν ἀντίθετος ὁ ἄρχων. ἢ ὁ βασιλεύς. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν. καὶ γὰρ ὁ μὴ μετέχων λόγου, ἰδιώτης λέγεται. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ ἰδιώτης ὁ συγγενής. καὶ κλίνεται ἰδιώτου, καὶ ἰδιωτεία. Ἰδίους, ἀφρονεστάτους. Ἰδίουσι, ἱδροῦσι. Ἴδισμα, λόγισμα. Ἰδίω, τὸ καυσῶ. ἀφ' οὗ ἴδος ὁ καύσων. καὶ ἰδίω ἱδρῶ. Ἰδίωμα, ὑποστατικόν, ἐστὶ τὸ ἀφορίζον τοῦ κοινοῦ τῆς φύσεως συνάπτον, ἢ τὸ χαρακτηρίζον ἑκάστου ἀνθρώπου πρόσωπον, ἢ τὸ πρὸς ἕτερον ἐμφαντικόν, καθ' ὃ τὸ ἐπιδεικνύμενον τὸ σημαινόμενον πρᾶγμα. Ἰδιώματα, τὰ τῆς ἀγγελικῆς φύσεως παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην, τὸ ἀθάνατον, τὸ ἀόρατον, τὸ ἀπαθές, ὅλως τὸ ἀσώματον, ὡς πρὸς τὸ σῶμα, ἃ ἔστιν εἰλήφασι παρὰ τοῦ δημιουργήσαντος θεοῦ ἰδιώματα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὰ χαρίζοντα αὐτὴν τῶν λοιπῶν οἰκειῶν. λέγω δὲ τῶν ἀλόγων, τὸ λογιστικόν, τὸ διανοητικόν, τὸ τῆς ψυχῆς αὔλον, τὸ αὐτεξούσιον, τὸ ὀρθοπερίπατον, τὸ παθητικὸν πρὸς θεὸν καὶ ἀγγέλους, τὸ τὰς τροφὰς ἐσθίειν, τὸ περιαγαγεῖν, τὸ βαρὺ τοῦ σώματος. εἰσὶ δὲ ἰδιώματα φυσικά, ἃ προείπομεν. καί εἰσι καὶ ὑποστατικά, οἷον ἀκρότης, σιμότης, μελανότης, γοργότης, πυρρότης. καὶ τὰ ὅμοια. ἅπερ οὐκ ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως θεωρεῖσθαι. οὐ γὰρ πάντες σιμοί, οὐ πάντες γλαυκοί. διὰ τοῦτο καὶ ταῦτα ὑπόστασιν εἶναι λέγουσι τὴν συνδρομὴν τῶν ἰδιαζόντων τῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιωμάτων. παντὶ τῷ γένει ὁμοίως εὑρίσκεται, οἷον πάντες ἄνθρωποι βροτοί, ὁμοίως θνητοί, λογικοί, ἀνατολικοί.

πρᾶγμα

ὁ ἢ ἀῤῥενικὸς ἱστορεῖ, ἢ ὅτι ἰασίων ὁ [illegible] Λαρδά[illegible], πρόγονος [illegible] καὶ [illegible] γενόμενος, [illegible] καὶ πολλῶν ἄλλων γῶν ἐκλήθη, τὰ ἐκείνης ὄργια [illegible]. διὸ λόγον ἔχον, ὡς [illegible] ἐν τῷ [illegible]. Ἰάονες, [illegible]. Ἰάσιον, [illegible]. Ἰάσον ἄργος λέγει ὁ ποιητὴς τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ ἰάσου βασιλέως [illegible] ὥσπερ τὸ αὐτὸ καὶ ἄργος [illegible] ἄργος. ἄλλοι δὲ καὶ ὅτι κατὰ πολυωνυμίαν λόγον καὶ ἴασον ἐκάλουν τὸ αὐτό, καὶ ἐπέβαινον, καὶ ἄργος ἀχαϊκόν. ἰδίως μέν τι καὶ ἡ λακωνικὴ ἀχαϊκὸν ἄργος ἐκαλεῖτο. Ἴασπις, λίθος πολυτελής. Ἰάσσειν, ἐνθουσιᾶσθαι, [illegible]. Ἰασί, [illegible]. Ἰασώ, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι ἰασώ. Ἰᾶται, ἰατὴρ ἰατρός. ἰατρὸς βραχὺ τὸ ι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει. Ἰατταταὶ ἢ ἰατταταιὰξ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἴαυον, [illegible]. ἰαυοῖς, καὶ ἰαμβροῦς, ὀνόματα κυνῶν. Ἰατταταιάξ, [illegible] δηλοῖ ὁμοίως καὶ ἰατταταί. Ἴατρα, μισθοὶ θεραπείας.

Ἰατρεία, πόνου καὶ κακῶν ἀπαλλαγή. Ἰατρικῆς εἴδη, κατὰ μὲν Ἱπποκράτην, πρόσθεσις καὶ ἀφαίρεσις. πρόσθεσις μὲν τῶν ἐλλειπόντων, ἀφαίρεσις δὲ τῶν πλεοναζόντων. κατὰ δὲ Γαληνόν, ἐπιστήμη ὑγιεινῶν καὶ νοσερῶν καὶ οὐδετέρων. κατὰ δὲ τοὺς ἐμπειρικούς, τήρησις καὶ μνήμη τῶν πολλάκις καὶ ὡσαύτως ὀφθέντων. κατὰ δὲ τοὺς μεθοδικούς, γνῶσις φαινομένων κοινοτήτων συμφώνων τῷ τῆς ἰατρικῆς τέλει. κατὰ δὲ Ἀριστοτέλην, φιλοσοφία σωμάτων. Ἰατρεύω, ἰῶμαι, θεραπεύω. ἰατρεύω σε φαρμάκοις. πάντα ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, ὧν αἱ ἐνέργειαι ὀργάνοις τισὶ γίνονται, ἐὰν περὶ ἢ τὰ ὄργανα ἔχωσιν ἐν τῇ συντάξει, δηλονότι ταῦτα ἔχουσι προσφερόμενα. μεταβατικὰ μέν, οἷον βλέπω σε ὀφθαλμοῖς, τύπτω σε τῇ χειρὶ καὶ τῇ ῥάβδῳ. ἀμετάβατα δέ, οἷον ἀγαλλιῶμαι τῇ ψυχῇ, ἀγρυπνῶ περὶ μαθήσεως. Ἰατροί, νύμφαι τινὲς καλοῦνται καὶ περὶ ἰατρείαν θεράποντες. Ἰατρός, ἀπὸ ἰατρικῆς. καὶ ὁμοίως, ἰατρεία, ἴασις, ἰᾶσθαι, ἰάσασθαι, καὶ ἐξιᾶσθαι, ἐξιάσασθαι, ἰάσιμος, ἰάσιμος, ἀνίατος, ἰάματα, καὶ μισθὸς ἰατρεία, καὶ τὸ ἐργαστήριον ἰατρεῖον, θεραπεύειν, θεραπεία, ἀκεῖσθαι, ἐξακεῖσθαι. ὡς Ὅμηρος ἀκεσὰ καὶ παιώνια φάρμακα. καὶ ἐξακεσάμενος, ἐπιμέλεια κομιδῆ, νοσηλεία, νοσηλεῦσαι, ἐκνοσηλεῦσαι, νοσοκομῆσαι, ἀῤῥωστεῖν, ἀῤῥώστημα, ἀῤῥωστία, ὑγίεια, ὑγιαίνειν, ὑγιές, δίαιτα, διαίτησις, ὑγιάσαι. τάχα δ' ἂν ἰατρῷ προσήκοι, καὶ κρίσιμος ἡμέρα.

Ἰατροτέχνας. λέγει Ἀριστοφάνης, ὅτι καὶ ἰατροὶ περὶ ἀέρων καὶ ὑδάτων συνέγραψαν. ὕδατα δὲ εἶναι καὶ αἱ νεφέλαι. σύνταγμα δέ ἐστιν Ἱπποκράτους περὶ ἀέρων τόπων καὶ ὑδάτων.

Ἰαῦ, θρηνητικὸν ἐπίρρημα. Ἰαῦ, μίμημά ἐστι στεναγμοῦ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἰαυθμοί, αἱ κοιμήσεις, παρὰ τὸ ἰαύειν. λέγεται καὶ ἐπιαύειν, [illegible] γέραι [illegible]. Ἰαύειν, ποτὲ μὲν ἐπὶ ὕπνου καὶ ἀνακλίσεως τίθεται, οἷον τῷ περὶ [illegible] ἤγουν [illegible]. ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ διατριβῆς, ὅθεν [illegible] λέγεται. ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς ὁ μακρὸς χρόνος, καὶ πολλὴν ἔχων διατριβήν. διὸ καὶ [illegible] ἐνιαυτός, ἀντὶ τοῦ διατριβὰς [illegible]. καὶ τὸ [illegible] ἰαύειν, ἀντὶ τοῦ διάγειν, διατρίβειν. [illegible] ἤγουν κοιμᾶσθαι.

Ἴαυον, ἐν α' τῆς ὀδυσσείας, [illegible] δηλοῖ. δόξαι δ' ἂν καὶ τοῦ κοιμᾶσθαι [illegible] δηλωτικόν. Ἴαυος, κοίτη, ἀπὸ τοῦ ἰαύειν. Ἴαυχον, ἀντὶ τοῦ ἰαχὴν λέγουσιν αἰολεῖς. Ἰάω, [illegible] ἀμετάβολος. Ἰαύων, κοιμώμενος, διάγων, διατρίβων. Ἰαφθείς, φθαρείς. Ἰαφθῆναι, ἀποθανεῖν, πεσεῖν, φθαρῆναι. Ἴαχεν, ἐβόησεν, ἤχησεν, ἐφώνησεν. Ἰάχειν, θάλπειν, θε-πρόν. Ἰαχή, ἐπὶ πολέμου. ἐπὶ μέν τι θαλάσσης, ἡ ἠχή. [illegible] καὶ θάλασσα [illegible]. τὸ δὲ ἰαχή, καὶ βοή, λέγεται ἐκ τοῦ [illegible] παρὰ [illegible] βοή. Ἰαχήματα, [illegible] διονυσιακοί, [illegible] κορυβαντίων ἰαχήματα χαλκὰ ῥέξειν. ἰαχήματα δὲ κραυγαί. Ἰαχῆσαι, θρηνῆσαι. Ἰαχόν, [illegible]. Ἰαχῶ, τὸ βοῶ, ἐκ τοῦ ἰαχή. Ἰάψαι, καὶ τὸ προϊάψαι, βλάψαι [illegible] δηλοῖ. Ἰάψαι, ἐπιβαλεῖν. ὁ ἰάψας, ἐπιβάλλων. ἡ συλλαβὴ [illegible]. Ἴαψε, [illegible]. καὶ ἰάψαι, φθεῖραι. Ἴαψεν, ἔβλαψεν, ἀόριστος πρῶτος. [illegible] ὁ μέλλων ἰάψω. Ἴαψεν, καὶ τὸ ἐπίαψεν σημαίνει ἁπλῶς, καὶ μετὰ βλάβης. Ἰάψεται, [illegible], βλάψαι. Ἰαώ, ἡ σωτηρία παρ' ἑβραίοις. Ἰαωλκός, ἀπὸ ἰαωλκοῦ [illegible] ἀφ' οὗ [illegible] ἐν λαρίσσῃ. εὑρίσκεται δὲ [illegible] τρισυλλάβως ἰωλκός.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἴβα, σιώπα. Ἰβανί, ἀντλεῖ. Ἰβανατρίς, [illegible]. Ἰβάνη, κάδος ἀντλητικόν. Ἴβανον, κάδον, [illegible] χαλκίον. Ἴβαρβιον, [illegible]. Ἴβην, [illegible]. Ἴβηνα, [illegible]. Ἴβηνοι, [illegible] νοσεῖ. Ἴβηνος [illegible]. Ἴβηρ, χρυσίον [illegible], ἀφ' οὗ καὶ ἴβηρες.

Ἴβηρ, ἐθνικόν ἐστι [illegible] ἀπὸ [illegible], ὃ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ ἰβηρία χώρα. Ἰβηκτήρ, ὁ παρὰ [illegible] ἐπικείμενος, [illegible] οὕτω καλεῖται. Ἴβιβος, [illegible]. Ἴβιος, [illegible]. Ἶβις, ὄρνεον [illegible]. καὶ καλεῖται ἰβιδος, [illegible]. Ἰβρίκαλοι, χοῖροι.

Ἴβροι, [illegible]. Ἰβυκῖνοι, [illegible]. Ἴβυχα, [illegible]. Ἴβυς, [illegible]. Ἴβυκινοι [illegible].

Ἴβυκος, [illegible], ἀντὶ [illegible] ὡς τὸ λαμπρὸν [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἰβυκινῆσαι, [illegible], βοῆσαι. [illegible], ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴβυ [illegible] ἡ λέξις. [illegible] ἐπίρρημα. καὶ δηλοῖ τὸ πολύ, καὶ μέγα. τινὲς δὲ, τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, [illegible]. οἱ δὲ, [illegible]. ἔστι δὲ, καὶ ὄρνις [illegible]. Ἰβύκινον, μουσικὸν ὄργανον. Ἰβυκινετῶν, [illegible], ἀπὸ ἰβύκου εὑρεθέν, ἐξ οὗ καὶ ἰβύκινον, μουσικὸν ὄργανον. Ἴβυξ, ὄρνεον [illegible], καὶ ἴβυς. Ἴβυς, [illegible]. Ἰβῶν, [illegible].

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ ΚΑΙ Δ.

Ἴγα, σιώπα, [illegible]. Ἴγγια, [illegible]. Ἴγγι, [illegible] ἐπιθυμίας, [illegible]. Ἴγγρος, ὁ ἐγκέφαλος.

Ἴγγυον, [illegible]. καὶ ἴγγυον. Ἰγδίω, ἀροτριῶ, [illegible], ἡ θυεία. καὶ ἴγδις, ἵνα μίσγομεν τὰ ἀρτύματα. Ἰγδισμα, λύγισμα ὀρχηστικόν, ἐν ᾧ [illegible] ἐμφερὲς τῷ [illegible]. Ἰγλάνος, [illegible]. Ἴγρος, ἐγκέφαλος. Ἰγμαλίων, [illegible]. Ἴγμιος, ὁ [illegible]. Ἰγμό, βοά. Ἴγνητες, οὕτως [illegible] οἱ μετὰ τῶν τελχίνων [illegible].

Ἴγνυ, ἄροτρον. Ἰγνία, ψυχή, [illegible] τοῦ γόνατος ὀπίσθιον μέρος. Ἰγνύα καὶ ἰγνύη, τὸ αὐτό, ἤγουν τὸ [illegible].

Ἰγνύς, τὸ [illegible], ἤτοι ὀπίσω μέρος τοῦ γόνατος, [illegible] λέγεται. γίνεται δὲ, παρὰ τὸ [illegible] τῆς οὔσης. [illegible], [illegible]. εἰ δὲ ψι-λοῦται ἡ ἀρχούσα τῆς ἰγνύας, οὐ [illegible]. λείπει γὰρ τὸ [illegible] τὸ τῶν [illegible] προκαλούμενον, [illegible] καὶ ἐν τῷ ἔχουσι

Ἰακαῖς, βοαῖς. Ἰακάρ, ὁ [illegible] ἀήρ. Ἰακχεῖ, πλανᾷ. Ἰάλχανει, φάσμα καὶ δόξα ἐν Σικυῶνι. Ἰακχάζουσιν, λέγουσιν, φυλάττουσιν. Ἡρόδοτος. Ἴακχον, τὸν Διόνυσον, ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξάγουσι. καὶ ἡ ᾠδή, ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι, καὶ ἥρως ἐστὶ παῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ ἄγαλμα. τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Διόνυσον οὕτως ἔλεγον. Ἰάκωβος, αἴτιος ἐπὶ τῆς [illegible] τοῦ ι καὶ τοῦ υ [illegible] δύο στιγμαί, ἡγουμένου τοῦ ἑπομένου φωνήεντος, οὐκ ἐν διφθόγγῳ δέ, ὡς ἐν τοῖς ἄνω. ἐπεὶ τὸ ι ἐπιγράφουσιν οἱ Λατῖνοι σημεῖον, ὅμοιόν πως τῇ ὀξείᾳ, προηγουμένου τοῦ ἑπομένου φωνήεντος, ἵνα μὴ διαιρεθῇ καὶ διασπασθῇ ἀπ' αὐτοῦ. ἐπὶ τὸ ι οὐ μετέρχεται εἰς δύναμιν τοῦ συμφώνου, ὥσπερ παρὰ τοῖς Λατίνοις μετέρχεται. καὶ δῆλον τοῦτο ἐκ τῶν διὰ τῶν ὀνομάτων [illegible], ἅπερ Ἕλληνες ἐκφερόμενα τετρασύλλαβα ὑπάρχει, Λατῖνοι δὲ τρισύλλαβα. κανονίζουσι γὰρ αὐτὸ λέγοντες, τὸ ι καὶ τὸ υ κείμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συλλαβῆς, ἑπομένου φωνήεντος, ἀντὶ συμφώνου λαμβάνεται. Ἰάκωβος, [illegible]. καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος βοανεργὲς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς. Ἰάλαι, εὑρεῖν, ἐντυχεῖν, πέμψαι. Ἰάλλει, διώκεις. Ἰαλεμίζειν, θρηνεῖν. Ἰάλεμοι, θρῆνοι, ὀρφανοί, [illegible], [illegible], ἄκαρποι, δυστυχεῖς. Ἰάλεμος, [illegible], καὶ ὁ κακοδαίμων, καὶ ὁ καλός, καὶ ὁ [illegible], καὶ ὀρφανός. ἔνιοι δέ, οὐδενὸς ἄξιος. καὶ ἰαλεμὸς ψυχρά, οἱ δὲ οὐδενὸς ἀξία. Ἰάλεμος, ἦχος, βοή, θρῆνος, ἀπὸ τοῦ ἰάχω, τοῦτο παρὰ τὸ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. ἔστι δὲ ἴημι, ἐκ τούτου γίνεται ἴεμος, ἐκ τοῦ ἴεμος γίνεται ἴαμος διὰ τοῦ ι κατὰ τὴν [illegible], εἶτα κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α ἴαμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ ἰάλεμος καὶ ἰαλεμίζουσι. ἐν ἄλλοις δὲ εὗρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος, παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλωλόσιν ἰὰν φέρειν, ὅ ἐστι φωνὴν ἢ βοήν. Ἰαλία, φωνή, κραυγή. Ἰάλοφος, χώρα. Ἰάλιον, ἐρέβινθον, ἢ τὴν θάλασσαν. Κρῆτες. Ἰαλ[illegible], χεῖρ, [illegible]. Ἰάλλει, περιέχει, ἐκτείνει, πέμπει, ἐπιβάλλει, εὑρίσκει, δίδωσι. Ἴαλλος, ὁ [illegible]. καὶ ἴαλλοι, τὰ σκώμματα. Ἰάλλω, τὸ πέμπω. Ἰάλοι, θάλαμοι.

Ἰαλύσια, τὰ ἐν Ἰαλύσῳ νομίσματα. Ἴαμα, θεραπεία.

Ἰαμβαυλεῖν, τὸ [illegible] κατιαμβίζειν ἐν τῇ κιθάρᾳ καὶ αὐλ[ῷ]. Ἰαμβεῖος, λόγος. [illegible] ἰαμβεῖον. Ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, ὅτι τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρῶντο, ὑβρίζειν τινὰς βουλόμενοι. Ἰαμβο[illegible], ὁ λοίδορος. ἐπειδὴ ἴαμβος ἐμμετρός ἐστι λοιδορία. Ἴαμβοι, ῥυθμοί τινες, καὶ μέλη, καὶ [illegible], καὶ στίχοι, εἶδος ποιήματος. Ἰαμβεῖον, ἀπὸ τῆς [illegible] γυναικὸς Βάκχης τινὸς, ἰάμβης καλουμένης. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰὸν βάζειν. ὁ γὰρ κακὸς [illegible] τὸν ἄνθρωπον ἰὸς καλεῖται. Ἰαμβίζειν, τὸ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λοιδορήματα, ὃ τὸ ὑβρίζειν. Ἴαμβος καλεῖται, ἢ ὅτι οἱ λοιδοροῦντες τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρῶντο. ἰαμβίζειν γάρ ἐστι τὸ ὑβρίζειν. ἢ παρὰ τὴν Ἰάμβην κόρην, ἣ ἐπεὶ αἰσχρῶς ὑβρισθεῖσα διὰ μέτρου τούτου, ἀγχόνῃ τὸν βίον κατέλυσεν. ἢ ὅτι ἡ Δημήτηρ περίλυπος οὖσα ἐπὶ τῇ ἁρπαγῇ τῆς κόρης, παρεξενώθη τινὶ γυναικὶ [illegible] καλουμένῃ κατὰ τὴν Ἀττικήν. ὡς ἡ θεράπαινα Ἰάμβη καλουμένη, παραμυθεῖται τὴν Δήμητρα, ὀρχουμένη τούτῳ τῷ μέτρῳ. Ἴαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς τρίχρονος, οἷον [illegible]. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως περὶ Τροίαν. Ἴαμβος, στίχος τελῶν ἐξ δισυλλάβου. Ἰαμβύκαι, ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ σαμβύκας φασίν. Ἴαμβοι, θάμνοι, κοῖται, τόποι. Ἰαμνοί, οἱ ἑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι, καὶ πόαν ἔχοντες, ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην, τενάγη, τέλματα. Ἰαμνοὺς, τὰς πόλεις. Ἰαμνοῦ, καθύδρου τόπου. Ἰαμίη, ἡ φωνή, ἡ βία. Ἰάμοι, ἐβόα. Ἰάμπα, πόλις, [illegible] τὸ μοῦ. Ἰάν, [illegible] ἐπίρρημα. Ἰάνθη, τὸ διακό[illegible]θη, εὐφράνθη, ἐχάρη, ἀπὸ τοῦ ἰαίνω ἰανῶ, [illegible], ἰάνθην, [illegible].

Ἰάνθην, ἤγουν διεχύθη, ἐθερμάνθη. καὶ ὕδωρ ἐν χαλκῷ ἰαίνετο, πυρὶ θερμαινόμενον. ἰστέον δέ, ὅτι ἰαίνεσθαι κατὰ τὴν παλαιὰν εἶπον τὸ τήκεσθαι, ἥδεσθαι, διαχεῖσθαι, μαλάσσεσθαι. Ἰάνθης θυμόν, τουτέστιν εὐφράνθης κατὰ ψυχήν. Ἴανθος, ἄνθος, καὶ χρῶμα ὑποπορφυροειδές. Ἴανα, τὰ βαλλόμενα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

Ἰάονα, ἐν μὲν Αἰχμαλωτίσι Σοφοκλῆς ἐπὶ δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐπεὶ Ἰάονας τοὺς Ἕλληνας λέγουσιν. ἐν δὲ Τριπτολέμῳ ἐπὶ γυναικός, ὡς ἔστιν ἐν Ποιμέσι. τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπειδὴ δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας λέγουσιν. ἐν δὲ Τριπτολέμῳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαῦ, ἢ ὄνομα γυναικός. Ἴανον, ἐμάλασσον. Ἰαξάρτης, βοτάνη ποταμοῦ. ἔστι δὲ ὁ Σκυθικὸς ἐμβάλλων εἰς Μαιῶτιν λίμνην. Ἰάονες, πάντας τοὺς Ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν. καὶ Ὅμηρος Ἰάονες ἑλκεχίτωνες λέγει. Ἰα[illegible], ὁ σύρμα ἐξ ἴων φορῶν. Ἰα[illegible], τὸ λεπτόν. Ἰαν[illegible]ος, ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπάς. οἱ δὲ πλάττουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα, ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἄνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ θυρέον. ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ, τῇ δὲ ἀριστερᾷ ξε κατέχοντα, ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν καὶ ὁ Λογγῖνος αἰωνοφόρον αὐτὸν ἑρμηνεύσων βιάζεται, ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Ἰαπετιονίδην, ἐστὶν Ἰαπετὸς καὶ Ἰαπετίων, καὶ ἀπὸ τούτου Ἰαπετιονίδης. Ἰαπετιονίδη, ἤγουν ὦ υἱὲ τοῦ Ἰαπετοῦ, ἀπὸ τοῦ Ἰαπετὸς Ἰαπετίων, κατὰ παραγωγήν, καὶ ἀπὸ τούτου Ἰαπετιονίδης.

Ἰάπετος, ἐκ διασυρμοῦ, πρεσβύτερος, ἀρχαῖος. Ἰάπτειν, φανερῶς τὸ διαφθείρειν καὶ βλάπτειν λέγεται. οὐ μὴν ὁμοίως [illegible] δοκεῖ εἶναι τὸ προκείμενον. Ἰάπτω, τὸ βλάπτω, καὶ σπαράσσω. Ἰάπτειν, σπαράσσειν, αἰκίζεσθαι, βοᾶν, βλάπτειν.

Ἰαπυγία, ὄνομα τόπου. Ἰάπυξ, ἄνεμος ἐλαφρός, ἢ ὄνομα τόπου. Ἴαρα, αἷμα, ἢ μοῖρα. Ἰάραξ, ἰχθὺς ποιὸς [illegible], διὰ τὸ ἐοικέναι [illegible], καὶ λύχνος ὁ πρὸς τὰ ἱερά.

Ἰάρδανος, ποταμὸς ἐστὶν Ἀρκαδίας, ἐν ἄλλῳ κελάδων ποταμός. σημαίνει [illegible] καὶ τὸν μεθ' ὕλης ῥέοντα. Ἴαρζον, πρόβατον, βοῦς. Ἰαργμὸν, χαρὰν, ἢ θρηνεῖν. Κρῆτες. Ἰαροπάτης, αἱμοπότης. Ἰαρ[illegible], τὴν ὀσφύν, Ἰταλοί. Ἰαρόχους, καθαρός, θάνατος. Ἰαρ[illegible], ἀκρόκορος. Ἴασμα, [illegible], [illegible], ἢ τὰ τοιαῦτα. Ἴασος, [illegible] υἱὸς Ἀπόλλωνος ἢ [illegible] τῆς Ὀρχομένου θυγατρός, ὃ εἴρηκεν Ὅμηρος. Ἴασι φιλοσόφιον? καὶ σημαῖνον τὸ πορεύονται, προπαροξυτόνως λέγεται. Ἰᾶσιν, ὅ ἐστιν ἔρχονται, προπαροξύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ ἰῶσι, ὅθεν θεραπεύουσι. Ἰᾶσι δασυνόμενον καὶ πρὸ μιᾶς ἔχον τὸν τόνον, σημαίνει τὸ πέμπουσι καὶ ἀπολύουσι. Ἰᾶσι, πέμπουσιν. ἴασι δέ, πορεύονται.

Ἰάσιμος, ὁ δύναμιν ἔχων ἰαθῆναι. Ἴασις καὶ ἄρεξις διαφέρει. τῶν γὰρ νοσημάτων, τὰ μὲν θεραπευθέντα προσκαίροις θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρεξις. τὰ δὲ θεραπευθέντα παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασις, φησὶν οὖν Σοφοκλῆς. Ἰασίων, Δήμητρος ἐραστής, κεραυνοῦται. Ἰασίωνα, γεωργόν. ὁ κατὰ τὴν Ἑλλάνικον ἱστορίαν ἔχων πρῶτα τὸ γένος, Διὸς υἱὸν καὶ Ἠλέκτρας, παρ' ᾧ μετὰ κατακλυσμὸν εὑρεθῆναι φασὶ σπέρματα, ὅθεν ἡ Δημήτηρ κατὰ τὸν μῦθον ἐφίλει αὐτόν, ὡς καὶ Ἡσιόδῳ δοκεῖ. καὶ μίγνυται οὐκ ἐν θαλάμῳ, ἀλλὰ καὶ νειῷ τριπόλῳ, ὥς φησιν αὐτὸς Ἡσίοδος. [illegible] καλεῖ, καὶ [illegible], καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως ὁ πλοῦτος γεννᾶται, ὁ [illegible] δηλαδή. ὁ δὲ [illegible] τούτῳ ἐν [illegible] εἰς [illegible] αὐχμὸν ποιεῖται, ὃς οὐκ ὀλίγος [illegible] τοῖς γεωργοῖς ἔτι γίνεται. τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν, ἐπεὶ γεωργικώτατος ὁ Ἰασίων, δόξαν ἔχει Δήμητρι συνουσιάσαι, καὶ τὸν πλοῦτον τεκεῖν καθ' Ἡσίοδον. δοκεῖ δὲ προσφυῶς κληθῆναι Ἰασίων, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, διὰ τὴν τῶν [illegible] ἴασιν, ὅ ἐστι [illegible] κατὰ τὸ γῆς-

ὁ δὲ

Χοιτπλαῖς ... Θεῦ, ... φῶ φωνῶ, ζῶ ζωῶ, ... κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, οὕτω καὶ θῶ, ... ἄθος λέγεται, ... ὥσπερ φωνὴ ἄφωνος, οὕτω καὶ θωὴ ἄθωος. [illegible] Θωῦναι, φαγεῖν, γεύσασθαι. Θωὶ, ὁ ἑρμῆς. Θωκεῖ, κάθηται, ὁμιλεῖ. Θώκιμον, ὄνομα τόπου. Θῶκος, ὁ θρόνος, παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα ... [illegible]

[illegible]

Θώμιγγες, ... [illegible]

[illegible]

Θώραξ, ... [illegible]

[illegible]

Τέλος τοῦ Θ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ι ῶτα τὸ στοιχεῖον, ... [illegible]

[illegible]

Ἰαίνω ... [illegible]

Ἰαῖαι ...

τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θύω καὶ τὸ ἄω, θύαρα καὶ θύρα. Θυρωρὸς, ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ. Θυράγματα, ἀφοδεύματα. Θύραζε, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἔξω. ὥσπερ καὶ ἰχθὺς ἐκ θαλάσσης ῥίπτεται θύραζε, ἤδει ἔξω. Θύραθεν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, ἐγγύς. Θύραθεν, ἐκ τῆς θύρας. θύρασι, ἐν τῇ θύρᾳ. θύραζε, εἰς τὴν θύραν. Θυραία, ἀλλοτρία, ξένη, καὶ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα. Θύραι οὐρανοῦ, ἡ ἄνωθεν χορηγία. Δαβίδ, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Θυραῖος, ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς, καὶ δηλοῖ τάσιν, θύραζε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔξω. καὶ δηλοῖ κίνησιν ἔνδοθεν εἰς τὰ ἔξω. θύραθεν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, καὶ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς τὰ ἔξω. θυραῖος, ὁ ἐκτὸς τῆς θύρας, ᾧ ἐναντίον τὸ ἔναυλος. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἔναυλος ἢ θυραῖος. οἷον ἐντὸς ἢ ἐκτός. θυραῖος, ξένος. Θύραν, τὴν πτύχας ἔχουσαν. Θυράζειν, ἔξω τῆς θύρας διατρίψαι. Θύρας ἀνέῳγεν, ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν κατὰ χρόνον παρατατικόν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤνοιξεν, ἵνα ᾖ μέλλων παραλειπόμενος. Θύρας πρώτας, τὸ πρόθυρον φησὶν Ὅμηρος, διακλῶσαν καὶ σύνθεσιν ποιήσας. Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν καὶ περιμένειν. Θύραξ, πύργος, χιτών. Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν, περιμένειν, καὶ πλανᾶσθαι. Θύραυλοι, τῶν περιμένων οἱ ἀπολειφθέντες. Θυργανᾶν, λερίνειν.

Θυργανίδας, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Θύρδα, ἔξω. ἀρκαδικῶς. Θυρεὸς καὶ θύρα οὐ ταυτὸν, εἴπερ ἀσπίδος εἶδος παρὰ τοῖς ὕστερον ὁ θυρεὸς, μέγα δηλαδὴ ἐοικὼς θύρᾳ, ἐξ οὗ καὶ γέγονεν ἐπωνύμιον τοῦτο. Θυρεὸς, ὅπλον τὸ παρ᾽ ἡμῖν σκουτάριον. καὶ θυρεοφόρος. Θυρεαλοὶ τίς φασὶν ἐκ τῆς περιπεπλασμένοις. Θύρετρα, θύραι. Θυρεπανοίκτης, σύνθεσιν ἐπὶ σωρείᾳ ἀπεδείξατο. ὃν γὰρ ἀνοίκτης, προσῆλθεν ἡ ἐπί, καὶ ἐγένετο ἐπανοίκτης. καὶ οὕτω τὸ θύρα προσετέθη, καὶ ἐγένετο θυρεπανοίκτης. ὁμοίως καὶ τὸ λυσσωμανικοσπεῖραχος, πρότερον τὸ σπεῖραχος, καὶ οὕτω συνετέθη. καὶ τὸ σφραγιδονυχαργοκομήτης, σύνθεσιν ἐπὶ σωρείᾳ ἀπεδείξατο. ὥσπερ γὰρ τόνος οὐ τίθεται περαιτέρω τῶν τριῶν συλλαβῶν, οὔτε πνεῦμα ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς, οὕτως οὔτε λέξις σύνθετος δύναται περαιτέρω τῶν τριῶν λέξεων. Θύρετρα, ἔχει τέσσαρα τὸ θύρετρα, ὁ δηλοῖ τὰ τύμπανα. Θυρητριᾶς, φλιᾶς. Θυρηβόλιον, ἢ ἐπαυλις, θυρημόλιον τινές. Θυρηβόλος, ὁ νίκτωρ. Θυρηβόλιον, τὸ ἔμπροσθεν οἴκησιν. Θύρηθεν, ἔξωθεν. Θύρηφι, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, ὅπερ ἐκ τῶν θυρῶν. Ὅμηρος ὀδυσσείας χ, ἀτὰρ μαθὸς τὸ ἐκ θύρηφι καὶ τὰ θύρηφι. Θύριον, οὐ θυρίον. τὰ γὰρ εἰς ον οὐδέτερα ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, προπαροξύνεται, οἷον ἴχνιον, θύριον, ὅσιον, καὶ ἕτερα. Θυρὶς, ἡ θυρὶς μικρά, θυρίδας ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πλοκὰς. καὶ δίθυρον λέγουσιν, οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ ἄκυλον. Θυρογὸν, θυρωρὸν, θυροκοπήτης καὶ θυροκόπος, ὁ τὴν θύραν κόπτων. Θυροκρουστεῖν, τὸ θυροκοπεῖν. Θυραυλεῖν, ἔξω θυρῶν αὐλίζεσθαι. Θυρσοπλῆγες, οἱ ἐν τοῖς βακχείοις ἐνθεαζόμενοι. Θύρσος, ῥάβδος, βακτηρία βακχικὴ, ἡ κλάδος, καὶ αὐλητὰς οὕτως ἐκάλουν. Θυρίσας, τὰς σανίδας, καὶ τὰς εἰσόδους. Θυρῶμαι, τίθεται παρ᾽ ἀττικοῖς ἐπὶ ὑποδοχῆς, τίθεται δὲ ἀπλῶς καὶ ἐπὶ πάθους, ὡς καὶ Ξενοφῶν. θυρώμενον ὑπὸ γυναικῶν. Θυρωρὸς, ὁ φύλαξ τῆς θύρας, λέγεται καὶ θυλακὸς. Θύρωτρα, θυρώματα, ἢ πρόθυρα. Θῦσαι, ἀντὶ τοῦ σφάξαι, καὶ ἀντὶ τοῦ θυμιάσαι. θύα γὰρ τὰ θυμιάματα, ὅθεν καὶ θυώδης, καὶ θύελλος. Θῦσαι, τὸ ἱκετεῦσαι τοὺς καλοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας. Θύσθλοι, παρ᾽ Ὁμήρῳ τὰ ὅπλα. παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ θύσθλοι οἱ ἱερουργοὶ, ἤγουν τὰ ἐλευθερίως λεγόμενα κύμβια, ἤγουν θυμβία. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ, διὰ τὸ τείκιστόν τε καὶ εὔπλαστον. Θυσάνους, ἐλάσσω μέν τις στοίβας

καλεῖ. ἢ δὲ κατὰ ἱεροκοσμίας. ἀφ᾽ ὧν καὶ οἱ προςευκτοὶ θυσανοὶ, μέν τι διὰ τοῦ ἢ μεγάλου τεράστιον. δῆλον δὲ ὡς κύκλῳ περὶ τὴν ζώνην ἀπαρτώμενοι θυσάνοι. Θυσανωτὸς χιτὼν, προσσωτός. Θύσαι, ταῖς βάκχαις, παρὰ τὸ θύειν τὸ ὁρμᾷν θύσας λεγομένας. Θύσθλα, ἢ τελεστικά ἐστι θύματα, εἰσὶ καὶ θύσθλα ῥάβδοι τινὲς, ὅσοι καὶ νάρθηκες, φορήματα διονυσιακά. ἢ κλάδοι τινὲς, ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν διόνυσον βακχικοὶ θύρσοι βασταζόμενοι. οἱ γάρ τι ὀξυνόμενοι θύρσοι, γομικὰ δηλοῦσι τίμια. Θύσθλα, τὰ κλαδία. Θυσιάδας, ἐνθέους τὰς τῶν βακχῶν φωνὰς θυσιάδας φασίν. ἐλέγοντο δὲ καὶ οἱ τῇ περιφορᾷ τῇ ἱδρυμένῃ. Θυσίαι τῶν θεῶν, αἱ μὲν διωροφορικαὶ, αἱ δὲ ἀπολειτουργικαὶ, αἱ δὲ διαλεκτικαὶ, αἱ δὲ ἀντιδοτικαί. Θυσία πνευματικὴ ἐστὶ συνειδὸς καθαρὸν ἐπὶ τῆς κατανύξεως, ὡς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κείμενον. Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν. Θυσιαστήριόν ἐστι νοῦς καθαρὸς καὶ ἄυλος, ὃν καιρῷ προςευχῆς μὴ παραδεχόμενος μηδὲ ψιλὸν νόημα. Θύσκη, ἡ σκάφη. καὶ θύσκα, κύρια. Θυσσοῦσαι, ἐνθελίαι. Θυσσάνους λέγουσιν ἐξ ἴσου τῆς προςευχῆς. Θυσσανόεσσαν αἰγίδα λέγει Ὅμηρος, ὅ ἐστι προσσωτήν. θύσανοι γὰρ οἱ διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενοι προσσοί, οἱ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἱ τὰ ὑπὲρ φορᾶς δηλοῦντες ἄγγελοι. Θύσσεται, τινάσσεται.

Θυσχόν, θυριακῶς ὁρμῶν. Θύτα, θυσία. Θυτάδες, νύμφαι τινὲς, αἱ ἔνθεοι καὶ βάκχαι. Θύτης, ὁ ἱερεὺς, παρὰ χρηστοῖς. Θυτήριον, τὸ ἱερατεῖον. Θύτιον, τρίχιον. οἱ δὲ μεσοτριβεῖ. Θύτιον, πόλις ἐστὶ τῆς αἰτωλίας, καθά φησι Δίδυμος. Θύτης μάντης, ἱεροσκόπος. Θυτηρίοις, θυμιατηρίοις. Θύψαι, τὸ ἐπικλῆσαι. ἀφ᾽ οὗ τὸ τυθυμμένον. ἄλλοι, τυφλῶσαι, καῦσαι. Θύψαντα, πῦρ ἅψαντα.

Θύω, τὸ σφάττω, ἢ ἱερουργῶ, καὶ θυσίαν ποιῶ, καὶ τὸ σημαίνει καὶ τὸ δεινῶς μαινομένως ὁρμῶ, ὃ καὶ θύνω λέγεται. ὡς ἐν τῷ θῦνε διὰ προμάχων. Θύω ἐνεργὸν, ἄνευ παθητικοῦ. θύσω μέλλων, ἔθυσα ἀόριστος, τέθυκα παρακείμενος. θύομαι, ἐνεστὼς παθητικός. τέθυμαι παρακείμενος, τυθήσομαι μέλλων, ἐτύθην ἀόριστος, τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, βοιωτικῇ καὶ αἰολικῇ συντάσσεται.

Θυώδης, ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ. σημαίνει δὲ ὁ τεθυμιαμένος. Θυώδης θάλαμος, ὁ εὐώδης. καὶ ἔστι τοῦτο σαφέστερον τοῦ ἀνέμου. ἐστὶ δὲ θύον φυτὸν, ὅ τι θύειν εἰ μόνον τὸ θυώδης καὶ τὸ θυώδες γίνεται, ἀλλὰ καὶ ῥῆμα θυῶ θυώσω, σημαίνει δὲ λουτρὸν εἶναι τὸ θύον θύω, ἐξ οὗ τὸ θυώσειεν μέγαρον. Θυώδει οἴνῳ, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἴφρενα ἢ τοῦ δὲ ἔλαιον. Θυωμάτων, ἔμμασι μύρων, ἀρώματα θυμιαμάτων. Θύον ὑφέσει, περίφρασίς ἐστι τὸ ὑπὲρ ἐσφραγμένος. Θύων, σπεύδων, θυμάζων. Θυώνη, ἡ σεμέλη. παρὰ τὸ θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾷν. Θυωνίδας, ὁ διόνυσος. παρὰ ῥοδίοις ἢ συκίνους φάλουσας. Θυωρίτης, τραπεζοφύλαξ. θυωρὸς γὰρ κυρίως ἡ τράπεζα, παρὰ τὸ τὰ θύα τῶν θεῶν δέχεσθαι. Θυωρὸς, ἡ τράπεζα παρὰ Ἀντιφῶντι, ἡ καὶ τὰ θυάματα ὁρῶσα καὶ φυλάττουσα.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Θῶ, θῶσι, οἱ ἀττικοὶ λέγουσι. Θῶ σημαίνει τὸ κατασκευάζω ἢ ποιῶ, ἐξ οὗ ὁ θεός. τὸ τρέφω, ἐξ οὗ θοίνη ἡ εὐωχία. τὸ θηλάζω, ἐξ οὗ θηλὴ ὁ μαστὸς, ἡ θῆλυς ἡ ἔχουσα μαστοὺς καὶ θηλάζουσα. τὸ ὁρμαίω, ἐξ οὗ καὶ θῶκος ὁ θρόνος. τὸ τάσσω, ἐξ οὗ καὶ θὶς ὁ σωρὸς τῶν χρημάτων. τὸ ἀπλανέω, ἐξ οὗ καὶ θώραξ. τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, ἐξ οὗ καὶ θωή. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω. σημαίνει δὲ καὶ τρέχω καὶ βλέπω, οἷον ἔργα θέων. Θὼς, ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω γίνεται θὼς, ἢ ἀπὸ τοῦ θοός. ταχὺς γάρ ἐστι καίτοι βραχυσκελής

τος παρὰ Θεοκρίτῳ. καὶ ἐκ τοῦ μύω, ὁ μυοῖζος. Θυμολέοντα, γενναῖον. ἤτοι ἀνδρεῖον κατὰ τοὺς λέοντας. ἢ λεοντόθυμον. Θυμομαχοῦντες, ἀγωνιώμενοι τὴν ψυχήν. Θυμομάντις, ὁ τὸ ἀποβησόμενον συλλογιζόμενος ἢ προγινώσκων, ψυχομάντις καὶ συνετῶς προορῶν τὰ ἀποβησόμενα. Θύμον, ἐστὶν εἶδος βοτάνης εὐώδους, οὐδετέρως δὲ τὸ θύμον λέγεται, καὶ βραχὺ παραλήγεται καὶ βαρυτόνως, ἐκτεινόμενον δὲ ὀξυνόμενον, καὶ ἀρσενικῶς κλινόμενον δηλοῖ τὴν ψυχήν. Θυμὸν ὀξεῖαν λέγει Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὀξυτάτην ὀργήν, ἄλγος ἐλαύνει θυμὸν ἐμόν. ἐντεῦθεν δὲ σύγκειται τὸ θυμαλγὴς, ὁ ἐναντίον ὁ θυμηδία. Θυμὸν ἀχεύων, τὴν ψυχὴν λυπούμενος.

Θυμοῤῥαίστης, θυμοφθόρος. ῥαίσαι, τὸ φθεῖραι καὶ ῥῖψαι.

Θυμὸς ὀργῆς διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ θυμὸς, ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος. ἡ δὲ ὀργὴ, βραδυτέρα μὲν, μονιμωτέρα δέ. θυμὸς ἡ ψυχὴ μάχιμον, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα, οἷον ἄθυμος, λιποθυμία, προθυμία, μεγάθυμος. θύμος δὲ ἀγχιδιφόμενον βραχύ.

Θυμός ἐστιν, οἷον ἐξάψεις ἐν τῷ ἀναθυμιάσεις ὀξέα τοῦ πάθους. ὀργὴ δὲ, ἔμμονος λύπη. καὶ ὀργὴ διαφέρει πρὸς τὴν τῶν ἠδικηκότων ἀντίδοσιν. θυμός ἐστιν, ἀθρόα ζέσις φρενός. ὀργὴ δὲ, θυμὸς ἐμμένων. θυμός ἐστι, ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος. θυμός ἐστιν, ὁρμὴ τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν παροξύναντα. θυμός ἐστι, τὸ οἱονεὶ θυμίαμα προτρεπόμενον τῆς ὀργῆς. τὸν θυμὸν διαιροῦσιν εἰς τρία, εἰς ὀργὴν, ἣν ἔνιοι ἐκάλεσαν χολὴν καὶ χόλον, καὶ εἰς μῆνιν, καὶ εἰς κότον. καὶ τὴν μὲν ὀργὴν, εἶναί φασιν θυμὸν πρὸς ἐνέργειαν, ἀρχὴν καὶ κίνησιν ἔχοντα, ἢ θυμὸν ἐξαγόμενον. τὴν δὲ χολὴν, τὴν διὰ ἄμυναν τοῦ λυπήσαντος. τὸ γὰρ χολοῦσθαι, ἐπὶ λυπηθέντος ἐπιβάλλεσθαι εἰς τὸν λυπήσαντα. τὴν δὲ μῆνιν, θυμὸν εἰς παλαίωσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παρακατέχεσθαι. τὸν δὲ κότον, θυμὸν ἐπιτηροῦντα καιρὸν εἰς τιμωρίαν, εἴρηται δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὸ κεῖσθαι. Θυμὸς μέγας ἐστὶ βασιλέως. ἐντεῦθεν λαβόντες οἱ ὕστερον σοφοὶ ἀφορμὴν, μεγαθύμους τοὺς θεοὺς ἀνθρώπους φασὶν, ἄλλοι δὲ τοὺς καθὰ τοὺς ἐν τῷ ποιητῇ μεγαθύμους. σημειωτέον δὲ, ὅτι ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μέγας θυμὸς καὶ μεγάθυμος, πολλή ἐστι διαφορὰ, τοῦ τε διαλυομένου καὶ τοῦ συντεθέντος. μέγας γὰρ θυμὸς, τὸ πολὺ τοῦ χόλου. μεγάθυμος δὲ, ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. οὕτω παρ' Ἡσιόδῳ διαφέρει ὁ χειροδίκης, καὶ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην. χειροδίκης μὲν γὰρ συνθέτως, ὁ βίαιος. καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλ' ἐν χερσὶ ταῖς ἑαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον. δίκην δὲ ἔχων ἐν χερσὶν, ὁ δίκαιος καὶ ἀεὶ πρὸ χειρῶν φέρων τὸ δίκαιον. οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, διαλελυμένως τὸ ἀπαλὸς καὶ θρασύ. θερμουργὸς δὲ ἀνήρ, ἐν συνθέσει, κατὰ λόγον ἐπιστὴν ὁ θαρσαλέος, ὁ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον.

Θυμὸς, παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θυσμὸς καὶ θυμός. Θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως κινούμενος. ἡ ὀργὴ ἐναρχομένη. κότος δὲ, ὀργὴ ἐπιτηροῦσα. μῆνις δὲ, ὀργὴ εἰς παλαίωσιν ἀποκειμένη. χόλος δὲ, ὀργὴ διοιδοῦσα. ὀργὴ δὲ, ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ ἠδικηκέναι δοκοῦντος, ἢ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. Θύμος, βοτάνη εὐώδης. Θυμὸς, παρὰ τῷ ποιητῇ. ἓν δὲ τὸ ὄνομα σημαίνει ε'. τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων. τὴν ψυχὴν, ὡς ὅταν εἴπῃ μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ ᾧ θυμῷ εἴξας μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. τὴν διάνοιαν, ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν. τὴν ὁμόνοιαν, ὡς ἐπεὶ τοῦ καὶ ἶσα θυμὸν ἔχοντε νόον καὶ ἐπίφρονα βουλή. Θυμοσοφοι λέγονται, ὅσοι ἀφ' ἑαυτῶν εὐφυεῖς εἰσιν.

Θυμόσοφος, ἐκ φύσεως ἔχει σοφίαν, ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφὸς οὐκ ἐκ μαθήσεως. Θυμοῦ καὶ ψυχῆς παρ' Ὁμήρῳ ἐκ παραλλήλου δηλοῖ τὸ αὐτό. Θυμοῦ, ἴδιον ὁρμὴ ψυχῆς ἐν μάλιστα κακώσεως, παρὰ τὸ παροξύνεσθαι. Θυμοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ὀργίζομαι, εἰ καὶ παθητικῶς γράφεται, ἀλλ' ἐνεργείας σημασίαν παριστᾷ. θυμαίνειν δὲ κατ' ἀττικοὺς οὐ γράφεται, πλὴν ἡ αὐτὴ εὕρηται παρ' Ἀριστοφάνει. ἵνα θυμαίνῃ ἔφασκεν, ὅμως δὲ οὐκ ἐν χρήσει οὐκ ἔστι. Θύμον, τὸ ἀπὸ θύμος. εἶδος δέ ἐστι φρυγανῶδες παρὰ τῷ Ἐπιχάρμῳ. Θυμοφθόρα, τὰ φθαρτικὰ λογισμοῦ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ ἀναιρετικά. Θυμοφθόρα, τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θυμῶ, νοῶ. ποιητὴς, εὐφυῶς καὶ θυμόσοφον εἶναι τὸν Τηλέμαχον, εἰκὸς γὰρ καὶ οὐκ ἀπὸ διδασκάλου φρονεῖ, καὶ διὸ ἐρρίθεσαν πρὸς αὐτὸν, Τηλέμαχε ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις, ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται, διδάσκονται θεοὶ αὐτοί. Θυννάδες, τεμάχη ταρίχων.

Θύνει, ὁρμᾷ, ἄγει. Θυνάσαι, τέμνειν, κόπτειν, ἀφειδῶς ἀπαλλάξαι, εὐθυνατέσαι. Θύνει, ὠθεῖται, φέρεται, τρέχει, χαίρει, ὁρμᾷ. Θυνίδα γαῖαν, λέγει ὁ Ἀπολλώνιος χώραν περὶ τὸν Βόσπορον, ἣν κατῴκει Φινεύς, ὡς εἶναι μέρος τῆς Θρᾴκης, ὃ καλεῖται Θυνίς. Θῦνον ἐρίσαντες, ἰλιάδος β' ὥρμων διαχωρίζοντες τὴν λαόν. ὁ παρατατικὸς ἐστὶ θύνειν ἀπὸ τοῦ θύω. Θυννάζοντες, κεντοῦντες, ὡς τοὺς θύννους τοὺς τριόδοντι, μεταφορικῶς Ἀριστοφάνης θυννάζοντες εἰς τοὺς θαλάκους. θαλάκους φασὶν εἶναι τὰς περὶ τοὺς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς περισκελίδας, εἴδη βρακίων παρὰ Πέρσαις. θυννάζοντες εἰς τοὺς θαλάκους, ἀντὶ τοῦ κατακλῶντες εἰς τὰς ἀναξυρίδας, διὰ τὸ πρὸς τὴν ὁμοιότητα τῶν σφυρῶν. Θυννεία, θήραμα καταφανὲς, καθ' ἑκατὸν ἀριθμὸν εἶναι χρῆ, κατάλαβε τοὺς ἐν πόλει στρατηγούς. Θυννάζω καὶ ἀποπιέζω, τὸ ἀποθλίβομαι καὶ παραλογίζομαι. Θύννον, τὸ ὄρκυνον λέγουσι. τὴν δὲ πηλαμίδα, θυννίδα. καὶ θύνον, ἐπυθόμεθον, ἐπῆλθον. Θῦνος, πόλεμος, ὁρμή, δρόμος. Θύνων, ὁρμῶν. Θυοδέκα, τὰ δὲ χάμαια τὰ θυμιάματα. καὶ θυοδόκα σκεύη ἱεροφόρον. Θύος, χωρίον ἐν Εὐβοίᾳ. Θυόεις, ὁ τεθυμιασμένος οἶκος. Θύος, παρὰ τὸ θύω ἢ τὸ θύειν. ἔθος καὶ θυοσκόοι φασὶν οἱ ἱεροσκόποι, ὅ ἐστιν οἱ διὰ θυμάτων τὸ μέλλον σημαίνοντες. καὶ θυηλαί, ἱερεῖς ὑπὲρ ἄλλων θύοντες. ἐκ δὲ τοῦ θύειν καὶ θυηλαί, αἱ διὰ θυσιῶν φασὶ μαντεῖαι. ἃς πελάνους τινές φασιν, ἢ καὶ ὀξυτόνως πελανούς. Θυὴ ῥήτωρ, καὶ θυόεις βωμός, εἰκ ἐξ ὁμοίου παραγωγῆς. Θυέω, θυῶδες. καὶ λυκοφρὶ θυέω ὀσμὴ πνέουσι κόμαι. Θυηχόοις, μάντεις. Θύειν, τὸ ἐπιθυόμενον εἰς καθαρότητα καὶ ἀβλαβῆ ποιεῖν, ἵνα τὸ πάσσειν ἀλὸς θεῖοιο. καὶ θεῖον καλούμενον φασὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ, διὰ τὸ ὄζειν ἀπὸ τὸν αὐγὴν πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ. θεῖα δὲ τὰ οὐράνια. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ λέγει κτητικὸν εἶναι, ἐν ᾧ θεὸς θεῖος ἐκβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἰσάκις τὸ θεῖος. καὶ ὁ παρὰ Ἀλλεῖς, θεῖος, οὕτω συνθετικῶς ὤν, διὸ καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἰσι. Θύειν δίκαιον, παρ' Ὁμήρῳ καὶ τὴν σίδηρον καὶ τὸ θύειν καὶ τὴν κενὰ ῥιπῶν εἶναι. ἱστορία ἐστὶ περὶ φυτῶν, ἐκ τοῦ θύον παράγεται θύειν. Θῦος, ἱερὸν θῦμα. Θυοσκόοι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰσὶν οἱ διὰ τῶν ἐπιθυμιωμένων μαντευόμενοι. οἱ καὶ ἐμπυροσκόποι καὶ λιβανομάντεις. ἱερεῖς δὲ, οἱ διὰ σπλάγχνων, θύη μὲν γάρ φασι τὰ θυμιάματα, ἱερὰ γὰρ τὰ σπλάγχνα. μάντις δὲ γενικὸν ὄνομα. Θυοσκόος ἐστὶν, ὁ διὰ τὴν θυμιατὴν ἱεροθεσίαν μαντευόμενος. θύος μὲν ἐστὶ τὸ θῦμα, ἤγουν ἱερεῖον, ἢ τὸ θυμίαμα. κοεῖν δὲ νοεῖν, ὅθεν καὶ κοῶ τὸ μὴ νοεῖν, καὶ ἀνόητον. θυοσκόος οὖν, ὁ διὰ θυῶν ἐξηγούμενος τὰ μέλλοντα. καὶ ἄλλως, ὁ θυοσκόος ὁ θύτης, ὁ τὰ θύη κοῶν, ἀπὸ τοῦ κέω διὰ τοῦ ο ψιλοῦ γραφόμενον. Θυοσκόος, ὁ διὰ τῶν θυμάτων μαντευόμενος. Θύουσι, παρ' Ἡσιόδῳ τὸ σφοδρῶς κινοῦνται. Θυπῖος, ἐπυρός. Θύρ, καὶ πύλαι λέγεται, αἱ σανίδες αἱ ἀνοιγόμεναι καὶ κλειόμεναι, καὶ τὸ διάστημα, ὅπερ ἔχουσιν αὗται. Θύρα, παρὰ τὸ θύω

ἐθίουσιν. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησίν. Θυάτειρα, ὄνομα πόλεως. καὶ θυατειρηνός. Θύγατρα, τὴν θυγατέρα, ἀπὸ ... βιβάζει δὲ τὴν τόνον διὰ ὁ πάθος, ὡς τὸ ἔταρος, καὶ ἐκ βλήμενος, καὶ φθίμενος, τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ βεβλημένος, τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφθιμένος. Θυγατριδῆ, ἡ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ θυγατριδοῦς, ὁ τῆς θυγατρὸς υἱός, ὥσπερ υἱωνός, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. καὶ υἱωνή, ἡ τοῦ υἱοῦ θυγάτηρ. Θυγάτηρ, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. λέγουσι γὰρ τάχιον κινεῖσθαι τὰ θήλεα ἐν τῇ γαστρὶ ὄντα. Θύει, μαίνεται, ἀπάρχεται, ἐνθουσιᾷ. Θυεία, ἡ ἴγδις, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν, καὶ θυοῦμεν, ὡς εὕρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Θυείδιον, ἡ τριβαία. Θύειν, ἐπὶ τῶν σφαττομένων ἱερείων. σφάττειν δὲ, ἐπὶ τοῦ τυχόντος ζώου. θύω, τὸ ἁπλῶς θυσίαν ποιῶ. θύω δὲ θεῷ μεταβατικῶς δοτικῇ. καὶ ἐκ θύω τῷ θεῷ βοῦν καὶ θυσίαν, θύω τῷ θεῷ ἑκατόμβην. Θυέεσσιν, Ὅμηρος ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀντὶ τοῦ σὺν θυμιάμασι. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα τὸ θύος. ἐκ τούτου δὲ παράχθη ἡ τῶν ζώων θυσία κληθεῖσα καὶ αὐτὰ οὕτω, διὰ τῶν πρὸ θυμιωμένων κνισῶν. Θύελλα, ἀνέμου συστροφή. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἀφ' οὗ καὶ θύνω παράγωγον, γίνεται θύελλα. ὡς ἀέω τὸ πνέω, ἄελλα. Θύελλαι, αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες, καὶ προσεῖδεν Ὅμηρος ἐν συνωνυμίᾳ θυέλλας τὰς καὶ ἁρπυίας, ἀντὶ τοῦ κατὰ γυναῖκας πνοάς, ἀπὸ τοῦ εἶδον ἁρπάζειν παραγαγὼν ὡς δὲ ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι, εἶτα τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο, ὡς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστι μετὰ βίας ἄγειν. Θύεσον πεσὸν, τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων, ὡς Ἡσύλαβος. Θύεται, θεθύσει, ὡς φραίνεται, ἱεροσκοπεῖται. Θύη, θύματα, ἀρώματα. Θυήεντα, εὐώδιμον. Θυηλαὶ, αἱ ἀπαρχαὶ, καὶ θυσίαι. κυρίως δὲ οἱ θύλακοι, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. Θυηλέοι, ἱερεῖς. Θυήματα, τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν. Θυηνός, θρήνιος γάρ φασι κατὰ διαίρεσιν ὁ ἐπιθανάτιος αἶνος.

Θυηπόλος, ὁ ἱερεύς, ὁ περὶ τὰς θυσίας πολῶν, καὶ ἀναστρεφόμενος. Θυηπολοῦσι, περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ἐπιχειροῦσι τὸν θεὸν ἐξιλάσκεσθαι. Θυΐδιον, ὁ ἰατρ. Θυΐον, τὸ βρέφος. Θυΐοντες, ἀνθοῦντες. Θυῖος, ἀπόλλων ἐν Μιλήτῳ.

Θύϊσκε, κυρίως εἰς ὃν ἐμβάλλομεν τὰ θυμιάματα. Θυλακίζειν, τὸ ἀπαιτεῖν τι, ἐπαιτεῖν μετὰ θυλάκου. προσαιτεῖν. Θυλάκιον δέ ἐστι, δερμάτινον σακκίον, ἢ βαλλάντιον. Θύλακοι, καὶ σφυροὶ, καὶ ἐπιφάλματα, γυναικείων εἶδος. Θύλακος, ἡ ἀρτοθήκη. Ἀριστοφάνης, ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστι τῷ θυλάκῳ. Θυλακοτρώξ, μῦς. οἱ δὲ ἀκρίς. Θυλακοφόροι, οἱ μεγάλοις θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πύραις. ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πυροφόροι. Θυλήματα, πέμματα, ἀπαρχαί. ἄλφιτα, ἃ ἔμισγον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες.

Θύλλα, κλάδους, ἢ φύλλα. ἡ ἑορτὴ ἀφροδίτης. Θυλλίδες, αἱ θύλακοι. Θύλλος, θύλακος, γορυτος, ἔλυτρον. Θύμον, ἀλίθριον, ὅριμον. Θῦμα, ἱερεῖον, σφάγιον, ὁλοκαύτωμα. Θυμαίνω, ὀργίζομαι. Ἀριστοφάνης, μηδαμῶς θύμαιν' ἐμοί. Θυμαλαι, οἱ βωμοί. καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα.

Θυμαλγέα, τὰ τὴν ψυχὴν λυποῦντα. Θυμαλέον, ἄθυμον. Θυμαλγέα μῦθον ἀκούσας. ἔοικεν εἶναι τῷ θυμοδακὴς μῦθος. Θύλαξ, προσκεφάλαιον. Θυμαλώπες, οἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως ἀνθρακες. Θυμάλωψ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁ διακεκαυμένος, ὁ ἀποληλαμμένος τῆς θύψεως ἄνθραξ, ὁ ἠμίκαυτος, ξύλον καὶ πεύκη ἢ διακεκαυμένος ἄνθραξ.

Θυμαμόργαν, ἡ νόσος. ἱερὸς νοῦς. Θυμαρέα ἄλοχον λέγει Ὅμηρος, ἣν ἐκ θυμοῦ φιλοῦμεν, ὡς ταυτὸν ἂν εἰπεῖν θυμαρέα, ἤγουν ἀρέσκουσαν τῷ θυμῷ. καὶ δὲ φιλοῦσα συμμανῶς λέξις, καὶ τὸ ἀρέσαι, ὁ καὶ ἀρίζεσθαι λέγεται. ὅθεν καὶ θυμήρης σύγκειται. ζητητέον δὲ περὶ τοῦ τόνου μήποτε ὀφείλει προπαροξύνεσθαι τὸ θυμαρέα, ἐπεὶ γὰρ εὕρηται τὸ θυμῆρες βαρύτονον. ὡς τὸ θυμῆρες κεράσασα. βαρύνοιτο ἂν ἴσως καὶ ὁ θυμήρης ἀναλόγως, καὶ ἡ θυμήρης. ἀκολούθως δὲ καὶ ἡ θυμηρής. Θυμαρὲς, εὐάρεστον, εὔκρατον. Θυμαρμένον, κατάθυμιον, ἡδύ. Θύματα καὶ θυμιάματα, ἀπαρχαί, θυσίαι. Ἀριστοφάνης, καὶ θύματα, σφάγια, ἱερεῖα, ὄργια.

Θυμάριον, τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. Θύμβρα, τόπος τῆς Ἰλίου ἀπὸ θύμβρας λαχ. ἡ θύμβρις ὄνομα τόπου. καὶ πεδίον τι, θύμβρον λεγόμενον. ἐν ποταμόν, οὕτως ὀνομασθεῖσα, τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχοντα σταδίους ... ἔνθα καὶ ἱερὸν ἀπόλλωνος θυμβραίου. Θυμβραῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος.

Θυμβρεπίδυπνον γαστρός. θύμβρα εἶδος λαχάνου, ἀφ' οὗ δῆλον ὅτι λάχανα μόνον ἤσθιον εὐτελῆ. καὶ θύμβρα, τόπος ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔνθα καὶ θυμβραίου ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές.

Θύμβρης. Ὅμηρος, πρὸς θύμβρης δὲ ἔλαχον Λύκιοι, ἐν ὁ τὰ ἔθνικα συγγράψας, πόλιν Τρωάδος φησί, κτισθεῖσαν ὑπὸ Δαρδάνου ἐπὶ θύμβρῳ τινὶ φίλῳ αὐτοῦ, εὐθεῖα ἐκ ταύτης ἡ θύμβρα. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ποταμὸν θύμβριν, ἀφ' οὗ ἀπόλλωνος θυμβραίου ἱερόν, ἐν ᾧ ἐφονεύθη ὁ Ἀχιλλεύς. λέγεται δέ φασι καὶ διὰ τοῦ ζ ζυμβραῖος. ἡ κατὰ Ἑλλάνικον, θύμβριος διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ καὶ Ῥώμης ποταμὸς θύμβρις, ὁ καὶ Τίβερις, λέγει ἐν ὁ περιηγητής. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ πρὸς θύμβρης ἐλλειπτικὸς ἐρρέθη. ἵνα λέγῃ ὅτι πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς θύμβρης, καὶ ἐγγὺς πόλεως καὶ ἐγγὺς θύμβρης. Θύμβρον, λάχανον. ἔστι δὲ δριμὺ καὶ πικρόν. Θυμβροφάγον, ἤδη ἀγροῖκον καὶ ἐλευθέριον, παρόσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες, ἀφελέστεροι ἐπιεικέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον, ἐν ἀγρῷ γίνεται, ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἄγριον φυτόν, ὃ πικρὸν καὶ δριμὺ κατὰ τῶν ἐχθρῶν. δριμὺ δὲ τὸ φυτόν. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ δριμὺ ἐν ἴλαρον. τινὲς δὲ, τῷ θυμῷ παραπλήσιον. ἢ ἁπαλὸν ἡδύ, κωμικῶς δὲ ἐπαιξεν Ἀριστοφάνης. Θυμέλη, ὁ βωμός. Θυμέλη, ἡ τοῦ θεάτρου μέχρι νῦν ἀπὸ τῆς τραπέζας ὠνόμασται, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θύη μερίζεσθαι, τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα ἦν, ἐφ' ἧς ἑστῶτες ἐν ἀγροῖς ᾖδον μήπω τάξιν λαβούσης τραγῳδίας. Θυμελικοί, οἱ ἐν ὑποκρίσει τῶν τελῶν ἐπιδεικνύμενοι. Θυμηγερέων, σύνθετόν ἐστι ὡς φησὶ θυμὸς ἀγείρω. δηλοῖ δὲ τὸν συνάγοντα καὶ ἀνακτώμενος ψυχήν. Θυμηδὲς ἔχω, τὸ ἐναντίον θυμαλγές. Θυμηδέστερον, ἡδύτερον. Θυμηδία, τέρψις, χαρά, τρυφή, εὐφροσύνη. Θυμήνας, χολωθείς. Θυμῆρες, ἐκ τοῦ θυμὸς καὶ τοῦ ἄρω ἔοικε συγκεῖσθαι. Θυμῆρες, καταθύμιον, καὶ θυμηρέστερον, τὸ ἡδύτερον. Θυμήρης, ἡδύς. ἀρέσκων.

Θυμάτιον, τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. Θυμία, προθυμοῦ, ὀργίζου. Θυμίαμα, παρὰ τὸ θύω θυμιῶ. ἢ παρὰ τὸ θύον, ὅπερ ἐστὶ ξύλον πάνυ εὐωδιαστικόν. θυμίαμα δὲ, θυμοῦ ἴαμα. ἢ ἀπὸ τοῦ τερπνοῦ καπνοῦ. ἀφ' οὗ καὶ θῦμα, παρὰ τὸ θύω. ἢ διὰ τῶν θυμάτων καιομένων, ἐθυμίαζον οἱ παλαιοί.

Θυμιατήριόν ἐστι, τοὺς καθαρὸς κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς μὴ ἱερατευόμενος πράγματος αἰσθητοῦ. Θυμιδία, θυμοῦ ἀποδέουσα. Θυμικὸν, ὀργίλον. Θυμοτάλης, λίμος φυλῆς ἐπιβουλευτικὸς τῆς ἀττικῆς. Θυμητέλευ, ἄλευρον μετὰ θύμου τετριμμένον. Θυμιχθείς, πικρανθείς. Θυμιώμενος, ἀρωματιζόμενος. Θυμίσον, τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον καὶ καπνιζόμενον, καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκαιόμεναι ἐμπίδες ὑπὸ πάχνης ἐντεθυμμέναι καλοῦνται. Θυμοβόρος, ἡ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα. Θυμοβαρής, τὴν ψυχὴν ἀλγυνόμενος. Θυμοβόλος, ὀργίλος, θυμοβόλος. Θυμοδακής, ἀψικάρδιος, λυπῶν τὴν ψυχήν. Θυμοίτης, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι ἐκ τοῦ θυμοῦ. ἐκ τοῦ δάμος ἦν δῆμος, ὁ Λακε-

λος μετὰ γόρου ἢ τυροῦ κατασκευαζόμενος, καὶ ἐλιττόμενος ἐν φύλλῳ συκῆς, ὃ ἐσθιόμενος. Θρῖας λίθοι διαπεφάτας, οἱ ἔχοντι καὶ δὲ οὓς ἀφορμὰς καλοῦσιν οἱ μάντεις, οὓς ὅταν ἐκβάλῃ τὸ πνεῦμα, πρώτους εἰς τρίας καλοῦσι. Θριοῦς, λίθος φυλῆς εἶναι λέγ. Θριωθέν, βεβρωμένον ὑπὸ θριπῶν, καὶ σκωληκῶν, ἅπερ εἰς τρία λέγεται. Θριπήδεστον, τὰ χρίδες τῶν ἐλάφων εἴπερ, ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένον. ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεσθιομένων ξύλων. Θριπόβρωτος, οἱ λαχανοὶ σφραγίσιν ἔχουσι, ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις, κατεσημασμένοις ὁ ποτὲ βουλευτο. Φιλοσίφα ὃς δέ φασι πρῶτον ἡρακλέα χάραξαι. Θρίσσαν, τὸ θροῦν.

Θρίσσα, εἶδος ἰχθύος, τ. Θριαμβεύειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ὁρμᾶσθαι. ἢ τὸ μαίνεσθαι λέγουσιν ἴωνες. Θριττόν, ἀνυπόστατον, θρασύ. ἔστι δὲ ἀμετάφρατον. Θριχθοῖς, φρυγμοῖς. Θριψ, φίλιχρος, φειδωλός. Θριῶ, λίνος, ἑορτὴ ἀπόλλωνος. καὶ ἔστι τροφὸς αὐτοῦ. Θρίαζε, εἰς θριάσιον πεδίον. Θρόδαλα, θρίδακα, κάθαρσις. Θρόξ, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττει. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ λέγω. Θροεῖσθαι, ταραχίζεσθαι. Θροεῖ, λαλεῖ, ψοφεῖ, θορυβεῖ, ἠχεῖ, ἐκπλήττει. Θροέω θροῶ, τὸ λέγω, ἐθρεισθέντα, ἐν θρονοῖς ποικίλοις πότνια. Θροηθέντες, θορυβηθέντες.

Θρόμβος, πηκτὸς αἷμα, καὶ ὑψηλὸς τόπος. Θρόνα κυρίως, τὰ ἐκ θηρίων ἢ τὰ ἐκ γῆς ἀναδιδόμενα φάρμακα. εἰσὶ τε κατὰ μετουσίαν θρόνα, ἤτοι φάρμακα λέγει ὁ ποιητὴς τὰ βεβαμμένα λίνα, ἢ ἱμάτια. ἐπεὶ καὶ φαρμακεῦσαι, τὸ βάψαι καλοῦσι. καὶ φαρμάσσειν, τὸ βάπτειν ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὥστε ὁμώνυμοι τοῖς ἐνδιαθέτοις ποιοῦσι θρόνοις, ἤγουν βοτανώδεσι φαρμάκοις, τὰ ποικίλα τῶν βαφῶν ἔργα. καὶ ὡς εἰπεῖν θροναίσματα, ἤδη φαρμακευόμενα. ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ παλαιοὺς ἔγνωσαν λέγειν, τὰ θρόνα φάρμακα ὃ ἄλλα ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. φασὶ γοῦν Παυσανίας, κάλλη, ἄνθη, βάμματα. ὅθεν καὶ καλλύνειν, τὸ κοσμεῖν, καὶ θρονεῖν. ἴσως δὲ ἐκ τούτου ἡ κάλλη παρὰ τῶν κωμικῶν, οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων. καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ γαίρᾳ πτερὰ κατὰ λίθον διανθίσων. οἱ δὲ ὁ κολαστὸς χιτών, ἐντεῦθεν πῶς παρωνόμασται. Θρόνιον, πόλις ἐπὶ τῆς λοκρίδος. Θρόνιστος, πρόεστος. Θρόνοι, δυνάμεις ἅγιαι ἀχώρητοι θεοῦ.

Θρόνον, τετράπουν καὶ τὸ ἐφόδιον δίφρον ἢ ἐκπεπυκασμένον.

Θρόνος, ἀνάκλιτος δίφρος. Θρόνωσις καταρχὴ περὶ τῶν μυουμένους. Θρόον, σκληρὰν φωνήν, λαλιάν. Θρόος, ἐκ τοῦ θρέω ῥήματος, ἤγουν σὺν θορύβῳ βοῶ, ἢ λαλῶ. οἷον παῖδας θρεομένας, καὶ θρεομένη στυγητὴ κακά. ἐκ δὲ τοῦ θρέος, συναίρεται ὁ θροῦς. ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ ἀθρόος, καὶ ὁ ἄθροος. Θροῦς, θόρυβος, ἄσημος λαλιά, ταραχή, φθόγγος, ψόφος, ἢ πάρρησίαν φωνά. Θροῶ, τὸ θορυβῶ. θρόησις, ἡ θορύβησις. Θρυαλλεῖ, λαλεῖ, κτυπεῖ. Θρυαλλίδιον, ἀπὸ τοῦ θρύον τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια. τὰ γὰρ παχέα ἐλλύχνια πολὺ ἔλαιον δαπανῶσι.

Θρυαλλίζω, ψιθυρίζω. Θρυαλλίς, τὸ περιπλεκόμενον τοῦ ἐλλυχνίου. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. ἀπὸ τοῦ θρύον καὶ τοῦ ἄλλω, θρυαλλός. καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ θρυαλλίς. Θρυγανᾷ, κνᾶται, ξύει. Θρυγονᾶσα, ἡσύχως κνῶσα. Θρῦον, ἀπὸ τοῦ θρύον πόλεως. Θρύον, ψιάθιον. ὃ διὰ τὸ γομφωθέντα αὐτόν, καὶ θρύον περιβληθέντα ψιάθῳ, καὶ θρυλλούμενον. Θρυλλεῖ, ταράσσει, ὀχλεῖ. Θρύλλημα, ἄσημοι φωναί. Θρυλίζεσθαι, πλεῖον ἐκ κακὸν διαλοίτου διρύπτεσθαι. ὀνοματοποιεῖται δέ, κατά τινας καὶ τὸ θρυλλεῖσθαι. ἐξ αὐτοῦ ἡ παρὰ λυκόφρονι τὸ θρύλλιγμα. ἴσως δὲ προσποιεῖται τοῦ θρυλλίζειν τὸ θρυλλῶ, ἐξ οὗ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον θρύλλος. ταῦτα δὲ ἡ πλείων χρῆσις, διὰ τὸ εἶδος προφέρειν. Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον, ἰδιωτικὸς ψ΄. ἐθραύσθη, συνετρίβη, ἐκλάσθη. ἀπὸ τοῦ θραυλίχθη κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α, κα-

θολικῶς αἰτιατικῆς δεῖ. Θρῦλλος, ψιθυρισμός, ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη. ἢ δὲ τῶν βαρβάρων ἐγχείρησις, θρῦλλον οὐκ ὀλίγον ἐποίησεν ἡμῖν. Θρυλοῦντες, ἀπὸ τοῦ θροῦς καὶ τοῦ ἰλῶ, τὸ ὑφαίνω, οἱονεὶ θροῦν ἰλοῦντες, ὅ ἐστι θόρυβον ἐγείροντες. καὶ ἐκθρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες, θορυβοῦντες. Θρύλλω, τὸ διαφημίζω, ἄλλω, φημίζω. θρυλλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἄδουσι. τὸ ἄδειν, ἐστὶ τὸ φημίζειν. Θρυμματίς, ὑφ᾽ ἡμῶν ἐνθρυμματίς. Θρυμίς, ἰχθῦς ποιός. Θρύμματα, κλάσματα ἄρτου. Θρυμματίτης, ὀψοφάγος. Θρύον, εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρυαλλίς. Θρύον, πόλις ἤλιδος. ἡ καὶ θρυόεσσα. ἀπὸ τοῦ θρύου τὰ ἐθνικὰ θρυῖται, τὰς δὲ θρυοέσσας θρυοέσσιος, καὶ θρυοέντιος. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησί, θρύον πόλις μεσσηνίας ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων, ὁμωνύμως τῷ φυτῷ λεγομένη. ἔστι δὲ καὶ παρωνύμως θρυόεις, ἢ θρυόεσσα. ἀλφειοῦ δὲ πόρος τὸ θρύον. διότι ὡς ὁ γεωγράφος φησίν, ἐνταῦθα πεζῇ περατὸς ὁ ἀλφειός. ὁ θρύον, εἶδος βοτάνης, καὶ ἐξ αὐτοῦ πόλις. Θρυόεσσα, πόλις λοκρίδος. ἢ θρυόεσσα. Θρύπτανον, κλάσμα ἄρτου. κρῖνον.

Θρύπτειν, τὸ εἰς λεπτὰ τέμνειν. ὅθεν ὁ τρόφος. Θρύπτεται, χαυνοῦται, μαλακίζεται, ἢ βλακεύεται, ἢ ἀνακλᾶται. Θρυπτικῶς, βλακικῶς, χαύνως, μαλακῶς. Θρύπτομαι, τὸ καλλωπίζομαι, τὸ ἀκκίζομαι, ἢ μαλακίζομαι, καὶ βλακεύομαι, ὃ χαυνοῦμαι, ἢ ἀνακλῶμαι. ὅθεν τρυφή. Θρύπτω, τὸ τρίβω, καὶ εἰς λεπτὰ διαιρῶ. θρύπτομαι δέ, τὸ ἀκκίζομαι. Θρύσκα, ἄγρια λάχανα. Θρύψαι, θραῦσαι, κόψαι, κλάσαι. καὶ ἀποκλάσαι, μαλάξαι. Θρύψις, ἡ βλακεία, ἡ τρυφή. Θρυψιλός, τρυφερός, μαλακός, αἰσχρός, χαῦνος. Θρυψιχοί, τρυφερός. Θρύψομαι, συντριβήσομαι, ἢ τρυφήσω, καὶ συμμειοῦμαι. ἀνεστραφεὶς, θρύψομαι. Θρώναξ, κηφήν. λακωνικῶς. Θρώπτω, σκυλεύω.

Θρῶσις, διαίρεσις, ἀνθίζουσα, καὶ ὁ κάτω χεῖλος τοῦ θυλάκου. Θρῴσκειν, οὕτω προφέρουσιν οἱ παλαιοί. ἐστὶ δὲ ὁ θόρω βαρυτόνως, τὸ πηδῶ. οὗ παράγωγον, θορίσκω, ὃ ἐπιλύων, τελίσκω. καὶ ἐν ὑπερθέσει, θρίσκω, καὶ ἐκτάσει καὶ προσγραφῇ ἀναγκαίᾳ τοῦ ι θρῴσκω. Θρῴσκειν, πηδᾶν, ἐκθορίζειν, καὶ σχηματίζειν, γονεύειν. Αἰσχύλος ἀμυμώνη. Θρῴσκω, τὸ πηδῶ. ἐκθρῴσκω, τὸ ἐκπηδῶ. θρῴσκειν, πηδᾶν. Θρωσμός, τόπος ἐστὶν ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς ἰλίου. ὃ ὀνοματικῶς καλεῖται θρωσμός, ὡς καὶ ἕτερος καλλικολώνη, ᾧ στρατόπεδον εἶχον οἱ τρῶες, εἴποτε τῆς πόλεως ἔξω ἐκινοῦντο. Θρώσσει, γοᾷ, φοβεῖται. Θρῶσον, ἄστρον.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Θύα, ἀρτύματα, κάθαρσις. λέγει τὰ ἀρώματα, Καλλίμαχος. ἔστι δὲ καὶ τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα ταῖς θεαῖς. Θύα, ἐφ᾽ ὧν τὰ θύα, ὅ ἐστι τὰ θυμιάματα, καταχρηστικῶς δέ, καὶ αἱ λοιπαὶ θύαι. Θυάδες, ὁρμητικαί, βάκχαι. Θυάζω, ἐνθουσιάζω, ὀργάω, ὁργιάζω, θύω. Θυάματα, θυμιάματα. Θυαλοῦνται, θυσίας διαλαβεῖν, θυμιᾶσαι. Θύαρ, κάπραν ἐπὶ ὕος. Θύαν, τὴν θυσίαν. σίμμα δὲ ὅπερ, ἀντὶ βοός.

Θύαξ, ἱερόσυλος. Θύας, μανίας. Θυάς, βάκχη. παρὰ τὸ θύω ὃ ὁρμῶ. αἱ γὰρ βάκχαι γυναῖκες ὑπὸ ἰσχυροῦ τοῦ θεοῦ διοριζόμεναι, αἱ δὲ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀνακηρυσσόμεναι, διακινοῦσιν εἰκόνας χερσὶν λεόντων καὶ ἕτερα θηρία, ὥστε ταῦτα ἴδιον, καὶ παρθένοι τῶν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὁ ποτὲ διψῶσαι, γάλα καὶ μέλι ἢ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύσαι, δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐπεστραμμένους. Θυάδες, αἱ μὲ θορυβοῦσαι μανίαι. ὅπερ καὶ τῶν σημείων, θυιάδας καλοῦσιν. ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγραψε αὐτῶν πολυπράγμονα, οὕτως καὶ ἐνθουσιαζομένων. ὁμοίως καὶ τὰς ἐμπαθεῖς μὲν τὰς γαστρὸς αὐτῆς, ἐνθουσιαζομένας. ἀλλὰ μαινάσι, βάκχαις, καὶ ὡς σημεῖον θυιάδων πάντα τὸ εἶναι ὁρμῶν, μαινομένων. τὸ δὲ ὄμβροις, ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ καταχυθεῖσαι, ὃ ὑπεσπάραττον

[illegible]

τας, ἐπὶ τὸ κτίσαι πόλιν. ἐπίμεμφθεν δὲ Λίαν ἀνῆφθαι, ὃν καὶ λάμπων ὁ μάντις, ἢν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. Θούριον λῆμα, ὁρμητικὸν, ταχὺ, πολεμικὸν, πολεμικώτατον. καὶ θούριος κίκυς, καὶ θούριος ἄρης. Θοῦρις, ἡ ἀσπίς, παρὰ τὸ θύειν θύρις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ου θοῦρις. Θουκὺρ, σκῦτον. Θοῦρος, ὁρμητικὸς, πολεμικώτατος. οἱονεὶ, θεῶν ὀρούων, ἢ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θέρος καὶ θοῦρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τοῦ πυρὸς ὁρμῆς. καὶ θερμὸν τὸ καλόν. Θωχεῖοι, ἢ θόχοινοι, ἅρπαγες, πλεονέκται. Θωλεὺς, πλαθεὶς, ἐκπαθεὶς, παροξυνθεὶς, συγχυθείς. Θώκησι, οἱ θρόνοι. Θῶκος, σκαμνίον, ὡς παρὰ φῶς φόως κατὰ πλεονασμὸν, οὕτω καὶ θῶκος θόωκος.

Θόωσα, φόρκυνος θυγάτηρ, μήτηρ κύκλωπος. Θοῶσαι, ὀξῦναι, λαμπρῦναι, παιδεῦσαι, πυρῶσαι.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Θρακία, ἀφροδίτη. Θρᾶιξ, ὁ θρᾷξ. Θραμβὸν, στρατόν. Θραμβὸν, κακουργόν. Θραμὶς, κακός. Θρανεύεσθαι, ἐκτανύεσθαι. θρανὸς γὰρ τὸ ὑποπόδιον, ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. Ἀριστοφάνης, ὁ βύρσος ὢν θρανεύσεται. Θρανεύσεται, συντρίψεται. Θρανίλλειν, κόψαι θρανίτην. Θρανίδιον, εἶδος δίφρου.

Θρανίον, θρᾶνος. καὶ θρανίτια, ἤτοι δίφρια ἢ ὑποπόδια ὀλίγον. καὶ ἡ παρὰ τοῦ ποιητοῦ θρῆνυς, ἐφ' ὧν οἱ ἀναχώμενοι ἐρνύουσιν ἐκεῖ ἀπολακτίζοντες, Ἀριστοφάνης. ἢ θρανίον, δίφρον θρανὸς, ὑποπόδιον, ὃ καὶ θρανίδιον λέγεται. θρανίτας δὲ, καὶ κλάσαι. Θρανίτης, ὁ πρὸς τὴν πρύμναν καθήμενος. ζυγίτης, ὁ μέσος. θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ. καὶ θρανίτης λεὼς παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνους, ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τὸ γὰρ ἐρέττειν, οἱ μὲν ἄνω ἐρέττοντες θρανῖται λέγονται. οἱ δὲ μέσοι, ζυγῖται. οἱ δὲ κάτω, θαλάμιοι. Θρανοχαλφους, ἢ ἐκπρεπεῖς τειχοχάλφους. Θράνον, τὸ ἀφοδευτικὸν θρόνον, παρὰ τοῦ Ἱπποκράτει. Θρᾶνος, ὑποπόδιον. ὃ καὶ θρῆνυς, ἴσως παρὰ τοῦ ποιητοῦ καὶ ναὸς θρόνος. ἔνθεν καὶ θρανίτης, ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνης. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ θορεῖν ἄνω, ἢ παρὰ τὸ θρᾶσαι, ὃ ἐστι καθίσαι. Θρανύλλειν, κόπτειν, εἰς οἱ θρανῖται χρῶνται, ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσί. Θράνιον, δίφρον. Θρᾶξαι, ταράξαι, λυπῆσαι. Εὐριπίδης πειρίθῳ.

Θρᾷξ θρᾷκα, κίλιξ κίλικα, λίβυς λίβυκα, μάγνης μάγνητα, πρὸς κρεῖττω, καὶ πάντα ἁπλῶς ὁμοίως. Θράττειν, ταράττειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι. Θρασεῖαν, ὀξεῖαν. Θρασέως, τολμηρῶς. Θράσιον, τόπος.

Θρασκίας, ὁ ἄνεμος. Θράσκειν, ἀναμιμνήσκειν. Θράσος, δαίμων, ἀλαζονεία, φρόνημα, ὀξύτης, μάχη. καὶ θράσος εἶλαβον οἱ ἄνθρωποι, ἢ θράσος ἔλαβε τοὺς ἀνθρώπους. Θράσσει, τάσσει, κινεῖ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Θρασύβουλος, ἐραστὴς ὢν τῆς δημοκρατίας, καταλαβὼν φυλὴν τῆς ἀττικῆς μετὰ λεῶν ἄλλων, κατέλυσε τὴν τῶν τριάκοντα τυραννίδα. ἄλλως. Θρασύβουλος, οὗτος ἀθηναῖος, καὶ δημοφιλὸς, ὑπερθέτης τοῦ δήμου. ἐβούλετο δὲ αὐτοῦ πάντα πράττεσθαι. ὃς βουλόμενος καταλῦσαι τοὺς τριάκοντα, καταλαβὼν φυλὴν τόπον ἰδίᾳ, κἀκεῖσε συμμάχους λαβὼν κατέλυσε. καὶ ἐπὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγξατο, ἐκεῖσε μὴ μετανοήσας, καὶ ἐγένετο παροιμιακόν. φυλὴ δὲ, δῆμος τῆς ἀττικῆς. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες φυλάσιοι. τὸ δὲ παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνει, οὐ φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τοῦ εἰ ἐπλούτησας, εἰ μέγας γέγονας. φυλὴ γὰρ τόπος οὕτω καλούμενος. Θρασυκάρδιος, αὐθάδης, τολμηρός. Θρασυμέμνονα, θρασὺν κατὰ τὸ μένος, γενναῖον, εὔτολμον, τολμηρὸν, ἀλαζόνα, τραχὺν, σκληρὸν, ἀπειθῆ, φλύαρον, ταραχώδη, ὑβριστήν. Θρασύνομαι κατὰ τοῦ δε, καὶ θρασύνομαι τοῦ δε, Ἀριστοφάνης. ἀφ' ὅτου θρασύνεσθαι, ἤγουν

καυχᾶσθαι. Θρασὺς, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, θέρσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ θερσὺς, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς τὸ α, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, θρασύς. οἱ γὰρ θρασεῖς, καὶ θερμοί. ἢ θρασὺς ἐν γλώσσῃ, ἤγουν κατὰ τὴν γλῶτταν, ἤτοι θρασύλογος.

Θρασυνομεῖν, τὸ θρασεῖς λόγους λέγειν. Θρασύνειν, τὸ ἀπολμοῦντα θρασύνεσθαι. Θρασύτης ἐστὶν, ὑπερβολὴ θάρσους, πρὸς φόβους, οὓς μὴ δεῖ. Θρασύχως, τολμηρῶς.

Θράττα, δούλη θρᾳκική. Θράττειν, ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι. τράττειν καὶ θράττειν.

Θράττας, ὁ λίθος ὑπὸ θρᾳκῶν. Θραττίομαι, συντρίβομαι, συγκόπτομαι. Θράττον, ὕπτιον, κόλουρον.

Θραύειν, καὶ συντρίβειν, ἐπὶ ξηρῶν. ἔστι δὲ συντρίβειν κυρίως, τὸ εἰς χοῦν λεπτύνειν. τέμνειν δὲ, ἐπὶ οἷον διαιρουμένου, ἢ ξίφει, ἢ ἐγχείρῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. καὶ τὸ κόπτειν, ἐπὶ τούτου. ἔστι δὲ κόπτειν, καὶ τὸ κρούειν. ὥς ἐν τῷ τίς οὗτος ὁ κόψας τὴν θύραν. Θραυλίζω, ἀποβολῇ τοῦ α, θρυλίζω, τὸ ψιθυρίζω.

Θραυλοτέρας, πῦρ ἐνίοτε ταῖς πέτραις ὄξος ἐπεξέχεον, θραυλοτέρας ἐκ τούτου ποιοῦσαντες. Θραῦλον, κόλουρον, ὕπτιον. Θραῦρον, ῥάγανον, θραυόμενον. Θραῦσαι, θραῦσαι, ἀμῦναι, ἀπολεῖ. Θραῦσις, φθορὰ, θάνατος, ἢ πλῆσις. Δαβὶδ, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ θραῦσις, ἀρρωστία, συντριβὴ, πληγή. θραύματα, κυροστάσματα. Θραῦσμα, λώβη, πληγὴ, κατάπτωμα γῆς, καταβολὴ, παῦσμα, παῦσις.

Θραυσθῆς, ἐκπίσῃς. Θραχθεὶς, ταραχθείς. Θρέαν, θροεῖν. Θρεκικώτατος, ὀξύτατος. Θρεκτέοι νόμοις, ἀντὶ τοῦ τραχέσι, Σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ἔνιοι δὲ κρατεῖς. Θρεκτὸς, δρόμος, ταχὺς, ἀπὸ τοῦ θρέξαι, καὶ δραμεῖν.

Θρέμματα κυρίως πληθυντικῶς, τὰ βοσκήματα. ὅθεν καὶ πολυθρέμμων ἄνθρωπος, ὁ πολλὰ ζῶα τρέφων. θρέμμα κατὰ τοὺς ποιητὰς, ὁ ἀνατραφείς. ὦ θρέμμ' ἀναιδές. Θρέξαντος, ἐλαφρῶς ἐπελθόντος. Θρέξας, πηδήσας, δραμών. καὶ θρέξασκον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον, καὶ ἐχόρευον. Θρέξασκον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον. τρέχω, ξω, ἔθρεξα, καὶ ἰωνικῶς θρέξασκον. καὶ τρέξασκον, κυρία λέξις ἐν ποιήσει. περὶ λέγων δὲ ῥήτωρ, ἐνταῦθα μόνον εἶδος τοῦ τρέχειν ἐστὶ μέχρις αὐτοῦ μὴ προβαίνειν εἰς μέλλοντα. χρώμενος δὲ ἀντ' αὐτοῦ τοῦ δραμοῦμαι, καὶ τῷ κινῆσαι αἰνοῦ. Θρέξαι, ἐφυλάξαι, ἐπιβάθη. Θρέψαι, κυρίως θρέψαι τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται. παρὰ δὲ λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ πηλῶσαι, ἢ ἱερεῖς τίθεται. Θρεομένη, θρονοῦσα. Θρεόμενον, ὀλοφυρόμενον. Θρέπτα, ἤγουν θρεπτήρια, ὅ ἐστι τροφεῖα. Ὅμηρος οὐδὲ τοκεῦσι θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε. νῦν δὲ ἠθικῶς ὁ ποιητὴς χαρακτηριζὼν, δηλῶν ὀφειλέτας ἡμᾶς εἶναι τοῦ ἀντιστρέφειν τοῖς γονεῦσι. τὸ γὰρ ἀποδιδόναι, χρεωστικῶν κυρίως δηλοῖ ἀπότισιν. ἄλλως. Θρέπτα, τὰ τροφεῖα. ἐκ τοῦ θρεπτήρια κατὰ συγκοπὴν, ὡς λυτήρια λύτρα, σωτήρια σῶστρα. σημαίνει δὲ ἴδιος τόπον καὶ τὸ σκῆπτρον, καὶ τὸ βάκτρον. καὶ τὸ ἐχίστρον, καὶ τὸ κάνστρον, καὶ τὸ πλῆκτρον, καὶ τὸ βλῆτρον, καὶ τὸ μετὰ τοῦ σ ἀμφίβληστρον, καὶ τὸ ῥόπτρον, οὗ χρῆσις καὶ παρ' Εὐριπίδῃ. ὃ δηλοῖ οὐ μόνον εἶδός τι ξίφους, καὶ τύμπανον, κατὰ τὸ δῖνος ἐκάλουν αὐτοῦ ῥόπτρον, ἀλλὰ καὶ θύρας ἐπίσπαστρον. καὶ ῥόπαλον δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ ῥίπτειν, ὅθεν καὶ ὁ παλαιὸς ... Θρεπτήρια ποιητικῶς, τὰ διδόμενα τοῖς τροφεῦσι, χάριν τοῦ τροφῆς, ἤγουν τὰ τροφεῖα. Θρεπτικὴ, γεννητική. Θρήϊκη, χιὼν, παντα ἐν λαβόμενοι. Θρεττανὸς, ποιητὴς, δεισιδαίμων. Θρεῖον, τὸ ἀνθρώπινον, ἢ θρασύ. Θρεττανελὸ, τῆς λύρας ἀπήχημα. παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνει. οἱ δὲ λέγοντες τὸ θρεττανελὸ κύκλωπα, ἤγουν τοῦ ἄδοντα τὸ θρεττανελὸ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ δι' μεγεθύνοντες, ἀμαθεῖς. νῦν δὲ ἐκ κύκλωπος φιλοξένου ἐστί. κιθαρίζοντος οὕτω τοῦ κύκλωπα κιθαρίζοντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συνάλλειν δι-

παρακλινομένων τῆς ἑαυτῶν συμμετρίας ἀπὸ πληγῆς. ἢ φλάω αἰολικῶς. Θλάσιν, τὸν ἐμβρυοσλάστην. θλᾶν γὰρ καὶ πέσσειν λαμβάνεται παρὰ τὸ ἱπποκράτει. Θλίβει, ὠθεῖ, πιέζει. Θλίβεται, κατείργεται. τοῦτο δὲ ἐπὶ καρφολῆς. λέγεται γὰρ καὶ ὅτε τὰς ὀλιγωρεῖ, πιέζεται. Θλιβίας, θλαδίας, σπάδων. Θλίβω, μέλλων θλίψω, τέθλιφα τὸ λοιπόν. ἀποθλίβω, ἐπὶ σταφυλῶν, τὸ ἐκπιέζω, ἀπὸ τοῦ θλίβω καὶ ἐπὶ ἄλλων. Θλίψεις, φυλακαί, ἀλγεινὰ ὅσα εἴργει, ὡς ἐν τοῖς βιβλίοις. Θλίψις, τίνωσις, λύπη. ἀφορμαὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κατεχόντων. Θνησείδια, θνησιμαῖα. Θνησείδιον, τὸ θνησιμαῖον καὶ νεκρόν. Θνησιμαῖον, τὸ νεκρωθέν. Θνῆσις, ἡ φθορά. παρὰ τὸ θάνατον γίνεται θανῶ, θανοῦσα, θανατός, καὶ θνῆσις. Θνήσκω, ἀποθνήσκω, ὡς ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσκω, οὕτως ἀπὸ τοῦ θνῶ θνήσκω, γίνεται θνήσκω. θνήσκει δὲ, ἢ θνητοῖσι, λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ θνήσκει. Θνήσκω ἐνεστώς, ἔθανον παρατατικός, τεθνήξομαι δὲ καὶ θανοῦμαι μέλλων, ἀπέθανον ἀόριστος, τὸ θνῆσκε παρακείμενος. ὁ τρίτος τεθνήκασι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τεθνᾶσι. ὁ τεθνεῶτος, οἱ μὲν κατὰ ἀναίρεσιν ἀπὸ τοῦ θνῦμι, ὁ αὐτὸς ὡς ἀπὸ τοῦ ἵστημι. ἡ μετοχὴ ὁ θνῶς, τοῦ θνῶτος. καὶ ὁ ἀναδιπλασιασμὸς, τεθνεώς. ἀπὸ ταύτης γοῦν τῆς μετοχῆς ποιοῦσι ἢ ὁ προστακτικὸν, τέθναθι τεθνάτω, ἢ τὸ ὑπάλληλον τεθναίην. ἔστι γοῦν ὑπάλληλον. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τεθνηκέναι, τεθνάναι. καὶ γὰρ γοῦν ἐντεῦθεν κανονίζεται ἢ ὁ τεθνάτω, κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ τεθνηκέτω. ὥσπερ καὶ ὁ ἑστάτω, ἀπὸ τοῦ ἑστηκέτω. Θνητὸν πᾶν ὁ σῶμα. ψυχὴ καὶ τὸ ζῷον ποιὸν ἔχων κινηθέντα λυομένην. Θνητὸς, ὁ φθαρτός.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Θοάζει, τρέχει, μαίνεται, σπεύδει, κινεῖται, σαλεύει, ταράττει, κάθηται, χορεύει, ὁρμᾷ, ἔλαύνεται, τολμᾷ, πλάττει, φοβεῖται, πλανᾶται, θεοφορεῖται. Θοάζειν, κατὰ διάλεκτον ἀντὶ τοῦ θάσσειν. ἔθοσδε προκάθηται. Σοφοκλῆς, τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε. Θοαὶ νῆες, αἱ ταχεῖαι. ἢ ὥσπερ θοὸν βέλος, τὸ ὀξύ, οὕτω θοαὶ καὶ αὐταὶ ὡς ὀξεῖαι τὰ πρὸ τῆς πρύμνης, ἵνα ταχὺ οὕτω πλέωσιν, τέμνουσαι ῥᾶον τὸ ὕδωρ. καὶ θοαὶ νῆσοι, μεταληπτικῶς αἱ λεγόμεναι ὀξεῖαι. ἄλλον δὲ, ἀπὸ τοῦ θοὸν ὁ ἐκ τοῦ ὀξέος τίθεται. πέρας καὶ θοάζω αὐτὸ ἀπόλλυται. Θόας, ἀντὶ τοῦ θέας αἰολικῶς λέγεται. Θοαλίας. δύο τόνοι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν παρασχηματιζόμενα εἰς ας, οἷον θαλιάς. καὶ ὁ εἰς ις, οἷον πολεσῖς. ταῦτα δὲ εἰς ας μεταβάλλει τὴν τελευταίαν παραλήγουσαν τοῦ ι, ἵνα μὴ εἴη κακόφωνα. Θόαξ, ἀπόλλων. Θοὰς, ταχυτάτας. ὁ Ὅμηρος, θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν. ὁ θοὰς, ὀξείας, ταχείας. Θοὶς, θοῶν. θοὴν δ' ὕαινας ἢ λύκων γενόμενα.

Θοὴ, σημαίνει πέντε. τὸ μέγα, οἷον θοαῖς ἀφροσύναις, ἀντὶ τοῦ μεγάλαις. καὶ θοὴ δὲ ἀπὸ λίβαν γαῖαν, ἀντὶ τοῦ μεγάλη. εἶτα τὸ ῥίον ὀξεῖαν τὸ ταχὺ, τὸ ὀξύ, ἢ ἰσχυρόν. καὶ ἀλκίλεος ἀοιρὴ θοὰς, ἰσχυρὰς. νῆας θοὰς, ταχείας. νῆσοι θοαῖσιν, ὀξείαις. ὀξεῖαι δὲ οὕτω καλοῦνται νῆσοι, περὶ τὴν αἰγιαλῶν ἐτῶν. Θοὴν νύκτα δὲ γὰρ Ὅμηρος, ἢ τῶν γῶν ζώων καταδέδυκεν ὡς ἀνάπαυλαν. ἀπὸ τοῦ θέω θῶ τίθημι, ἢ τὴν ταχεῖαν. ὡς ἀπὸ τοῦ θέω, τὸ τρέχω. ἀναπαιδεύτως γὰρ τῆς ὑπνοῦσιν ἀπερχόμενα, δοκεῖ ταχυτέρα τῆς ἡμέρας εἶναι. ἢ μάλιστα φιλοσόφως τὴν νυκτὸς, καὶ εἰς θοὴν ὅπερ ἐστὶν εἰς ὀξὺ λήγουσαν. ἐπεὶ γάρ φασιν, ὁ φωστὴρ ἥλιος μείζων ἐστὶ τῆς ἐπιφωτιζομένης γῆς, κωνοειδὴς γίνεται ἢ ἀποτέλεση σκιά, ὃ ἐστιν ἡ νύξ. καθόλου γὰρ, εἰ ὁ φωτίζον μείζον τοῦ φωτιζομένου, κωνοειδὴς ἀποτελεῖται σκιά. ὥσπερ ἐὰν ἢ ἴσον, κυλινδροειδής. ἐὰν δὲ ἔλαττον, κάλαθοειδής. ὁ δὲ γαράτης τὸ θοὴ, ἐπὶ ταχείας τίθεσθαι λέγει, ὡς ἡ νὺξ σκιὰ τῆς γῆς οὖσα, ἰσοταχῶς κινεῖται τῷ ἡλίῳ διώκουσα, οἷον καὶ λυκαυγεῖ. διὸ ἀλλὰ θοὴν λέγει. Θοορὸς, τεταραγμένος. Θοίνα, εὐω-

χία ἡμίονον. Θοιμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ ἱμάτιον, ἀφήρηται τὸ ιῶτα κατὰ σύνθεσιν. Θοίνη, εὐωχία, τροφή, κατάβρωμα. ἡ τράπεζα. ἢ θοίνη, τροφή, εὐωχία. παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, ὃ ἐστι τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ μέλλων θήσω, ὄνομα θοίνη. καὶ τροφῆ τὸ ὡς εἰς οἴ, θοίνη. ὡς ἄγω, ἀγώνη, ἀγκοίνη. Θοινητήριον, κατάβρωμα, τροφή. Θοινοῦμαι, τὸ εὐωχοῦμαι. Θοινία, ὄνομα πόλεως παρὰ ἰωσήπῳ. Θοιρός, τεταραγμένος.

Θολερῶς προβαίνεις, ἐπὶ τῶν ἀσήτως καὶ τεταραγμένως προϊόντων, ἢ μὴ καθεστηκότων καὶ ἀσφαλῆ στηριγμὸν ἐχόντων. Θολερός, παρὰ τὸ θολερ, θολερός. Θολερώτερον, μέγα. Θολία, τὸ σκιάδιον, ὁ πῖλος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλου ἐοικέναι. οἱ δὲ ἀττικοί, τὸ σκιάδιον σκιερὰν καλοῦσι. Θόλαξ, χελώνη γυνή. Θόλος, οἴκημα στρογγυλοειδὲς. ἀπὸ τοῦ θεῖν, οὕτως δὲ λέγεται. θολὸς δέ, ὁ τῆς σηπίας μέλαν. ἡ θόλος, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἑστίων οἱ πρυτάνεις, ἀπὸ ὁ οἴκησις ἡ θυσία, στρογγύλον. ὁ δὲ θόλος, φασὶν οἴκημα κυκλοτερὲς, εἰς ὃ τὰ ἐκ ἀπὸ ἱερῶν γενόμενα τὸ σκεῦος ἐπιθεῖσα, οἷον πίνακας, κρατῆρας, ἱκάνομαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θεῖν ὅλον, εἰσπεὶ τὸ περιθεόμενον. διὸ τοῦ θόλου μεταξὺ τοῦ αὐτῆς ἐρίους, τοίους ἀποκαλεῖταί τις, περὶ ὃ αἱ φαῦλαι δουλίδες ἁμαρτάνουσαι ὑλακτεῖν δὲ ἐφόρμου λεχθῶ εἴρηται καὶ τοῦ ἀλδαι, τίγμι ἰσάλλης, καμάρα. θολία δὲ θολωδῶς, πῖλος ὡς ὀξὺ ἀπολήγον, οἱ δὲ σκιάδιον. Θολοῦσα, συγχέουσα. Θολωθὲν, τεταραγμένον. Θολοῦσι, πληροῦσι, τὸ γάσαι, τλᾶξαι, σαγεῦσαι. Θοωνία, ὀξεῖα. Θοὸν, τὸ ὀξὺ. θοοῖο ὀδόντας, τῆς ὀξείας λέγεται, καὶ θοὸν, ἀντὶ τοῦ θοὸς. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος τίθεται. Θοὸς, ὁ ταχὺς. ἀπὸ τοῦ θέω, τὸ τρέχω, ἐξ οὗ ὁ θαλασσοθεῖ. Θόρος, λῶμος ἢ ἀπολοχισμός. καὶ θοῖος ἀλῶμος ἢ ἀναματτιλος. Θοράκες, τὸ ἱμάτιον. Θοράτης ὁ ἀπόλλων, παρὰ λάκωσι. Θόρβος, ζάλη, ταραχή.

Θορεῖν, πηδᾶν, ὁρμᾶν. καὶ θορόντες. Θορὸς, ἡ γονή, ὁ σπέρμα. Θορικός, ὁ φαγών ἰχθύν. Θορίδιος, ὄνομα κύριον. Θόρνυμαι, λίμνας ἰχθύων. Θορνύσθαι, μιθοδοῦμαι. θορνύσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ ὀχευθῆναι, ὡ μίγνυμαι. Θορσοβάτης, Ἀπολλώνιον. ἐν ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν τῷ λακωνικῷ, ἀπὸ θόρακος. καὶ θόρναξ, ὁ ἀπόλλων. Θόρνυμι, θορῶ τὸ πηδῶ, θόρω, θορύσω, θορνυμι. Θόρνυσθαι, γεννᾶν, μίγνυσθαι, ὀχεύεσθαι, συμμαίνειν. Θορειὸς, ὀχεῖος. Θορσοβάτης, ἀφροδισιαστὰς, ὀχεία. Θορὸς, ὁ θορὸς, ὁ ἐκπεσὼν τοῦ σπέρματος, ἀπὸ τοῦ θορεῖν τὸ ὁρμᾶν. ὁ μετὰ ὁρμῆς προιέμενος. Θορυβέω, ῶ, θορυβήσω ἕτερον. θορυβέομαι δὲ ἐπὶ παθολογικῆς σημασίας, τὸ θορυβηθήσομαι. ἔστιν θόρυβος, ἡ ταραχή. Θόρυβος, φόβος, μετὰ φωνῆς κατιούσης. Θόρυξ, ὁ οἰνοποιός.

Θοῦ, θὲς, ἐπίτιθει. Θουκυδίδης, τέσσαρές εἰσιν ἀθηναῖοι ὁ ἱστοριογράφος, καὶ ὁ πατὴρ. καὶ ὁ θεσσαλὸς, ὁ οὗτος ἀρετῆς ῥήτωρ τυγχάνων. καὶ ὁ μελησίου υἱὸς, ὁ πολιτικὸς ἀντιπολιτευσάμενος. Θουλλιδόν, βαρὺ τοῦτο. Θοῦρος, λόγος, ταῦρος, ἐπίφορος. Θουρὰ, ἡ ὁρμητικῶς ἴχνος, κατωφερής. καὶ θοραί. Θουραῖος, ἀνδρείαν, ὁρμητικήν, ἰσχυράν. Θουρίδος, λέγεται. Θουρήνη, βάτος. Θουραῖοι, αἱ τῶν ζώων μίξεις. Θουρίτης, ὀχεία. Θουριάδες, νύμφαι μοῦσαι. μαντικαί. Θούριος, ἰσθματικὸς, ὁρμητικὸς, ἐπιθορικός. θοῦρος, μέσος ἀλκῆς. Θούριοι, ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης θουρίας. ἐν ᾧ δὲ ἀκτίας. λέγεται δὲ θουρία καὶ θούριον τὸ ἰσθμιακόν. ὁμωνύμως θούριοι καὶ θουριακοὶ καὶ θούριος οἶνος, παντοκρατικὸς ὄντως λαλεῖ. Θοῦρον, ὁρμητικόν, καὶ ὄνομα ἵππου. καὶ θοῦρον καὶ θοῦρος ἐπὶ ἀρετῆς, θοῦρος ἀνὴρ ἰσχυρὸς, πολεμικός, ταχύς, πολεμικώτατος, θοῦρος ἄρης ἐπεσσύμενος γυῖον καὶ λαλελάπας. Θουριομάντεις λέγει δ' αὐτοφασιν τοὺς ἀπὸ θουρίου μάντεις, ἀπὸ δὲ τὸ θαῦμον πεμφθέντας, ἐπὶ

φῶν λέγεται σχηματικῶς. θεράπη δὲ τὸ θήριον, θηρᾶν δὲ θηρᾶσθαι λέγεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. καὶ θηρατὴς λέγεται, ἢ θηρευτὴς, ἢ θηρευτικός, καὶ θηρατής. θηρίον, τὸ ἄγριον, ἀφ' οὗ θηρατής. θηράω θηρῶ, τὸ κυνηγῶ, ἀφ' οὗ ποιητικῶς τὸ θηρατὴρ, κοινῶς δὲ τὸ θηρατής. Θηρῶσιν, τὸ ἱερὸν ὕπνον λέγουσιν. Ἀριστοφάνης, θηρῶσιν εἶπεν ἐκκομίσειας τὸ τῆς λύκου. Θὴς ὁ μισθωτὸς, καὶ κλίνεται θητός. θὶς δὲ ὁ σωρὸς ὁ, καὶ κλίνεται θινός. ἢ θὴς, ὁ πενιχρὸς, ἢ ὁ ὑπὸ μισθῷ δουλεύων.

Θῆσαι, θρέψαι, θηλάσαι. Θησίαν, θαυμαζομένην. Θησάμενοι, αἰτησάμενοι. Κρατῖνος. Θήσειν, ποιήσειν. Θῆσθαι, ἀμέλγειν. Θήσομαι, ὁρίσω, ποιήσω, [illegible]. Θῆσσαν, μισθωτικὴν, ἢ εὐτελῆ, ἢ δουλικὴν τροφήν.

Θησαυρίζω, γίνεται ἀπὸ τοῦ θησαυρὸς, ὃς ἀπὸ τοῦ τίθημι, θήσω, καὶ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω ἐτυμολογεῖται, ἁρμόζοντος ἔτι μᾶλλον ἀσφαλείᾳ ἀποκειμένου εἰς τὸ φυλάττεσθαι θησαυρὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ θησαυρός. Θησαυρὸς, συναγωγὴ χρημάτων κεκρυμμένη.

Θησαυροὶ ἀνέμων, οὐκ ἀποθῆκαι τινὲς, ἀλλ' ἡ ῥᾳδία κίνησις, ἀκωλύτου τοῦ ἀέρος ὄντος. Θησαυρούς. Ἀππιανὸς, ὅπλα τε πολλὰ καὶ σῖτον ἐπιμαζεύων, καὶ θησαυροὺς ἐποίει, καὶ θησαυροφυλάκιον. Θησαυρὸς ἐστὶν ἀγαθὸς, τὸ ἐν χειρὶ φρονήσεως ὀρθῆς, πρὸς δόξαν θεοῦ. θησαυρὸς πονηρός ἐστιν, ἐξ ὧν προφέρονται κατὰ τῶν τοῦ κυρίου φωνῶν, ἐνθυμήσεις καὶ λόγους πονηρούς.

Θήσω, ἐπιθήσεσθαι, ποιήσω. Θησεῖα, ἑορτὴ Ἀθήνησι.

Θησεῖα μετὰ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις, δόλῳ τῆς συκοφαντίας ἐκείνου ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκῦρον, διῆγε παρὰ Λυκομήδει τῷ δυνάστῃ τῆς νήσου, ὃς φθονήσας, ἀνεῖλεν αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λοιμωξάντων καὶ κελευσθέντων ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ, τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον, τὰ δὲ ὀστᾶ μετακομίσαντες, καὶ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἔθυον οὕτω λαμπρὰς τιμὰς νέμοντες. Δαπάναι δὲ καὶ εὐωχίαι ταῖς θυσίαις γίνονται. ταῖς δὲ ὀγδόαις τὰ Θησεῖα ἄγεται, ᾗ πᾶσαν τὴν ἡμέραν παντοῦ, εἰς λευκὸν τοῦ ἥρωος. ἑορτὴ αὐτῷ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὰς ἀπ' ἄστεως, πρότερον σποράδην κατὰ κώμας οἰκουμένων. Θησεῖον, ἐνταῦθα οἱ καταφεύγοντες τῶν οἰκετῶν, ἀσυλίαν εἶχον, ὁμοίως εἰς τὸ ἱερὸν οἱ ἱκέται ἔφευγον. Δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιὸν, καὶ τὸ δικαστήριον παρὰ Ἀθηναίοις. Θησειότριψ, ὁ ἐν τοῖς Θησείοις διατρίψας. Θησεὺς, καὶ Περίθους. ὁ μὲν ἐκ Διὸς, ὁ δὲ ἐκ Ποσειδῶνος. οἳ ἐφαμίλλως ἐποιοῦντο τὰς πράξεις. καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς, ἔσχε συμπράττοντα αὐτῷ τὸν Περίθουν. ὁ δὲ Περίθους τὴν Περσεφόνην ἁρμόσασθαι βουληθεὶς, ἀναγκαίως εἶχε τὸν Θησέα ἑπόμενον, καὶ διὰ τοῦ Ταινάρου εἰς ᾍδου κατελθόντες, καὶ ἐπὶ λίθου τινὸς καθεσθέντες, αὖθις ἀναστῆναι οὐ δεδύνηνται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀνέσωσεν, ὡς μὴ ἑκουσίως κατελθόντα, τὸν δὲ Περίθουν εἴασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατῆλθε. Θήσεται, ποιήσεται.

Θῆσθαι, θάω θῶ, τὸ θηλάζω, θάομαι θῶμαι, θᾶσθαι θῆται, θῆσθαι, καὶ θῆσθαι, ὡς χρῆσθαι. Θῆσθαι, οὐ μόνον τὸ θηλάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀμέλγειν. ἀμφότερα παρὰ τὴν θηλήν. τὸ δὲ θῶ θήσω τὸ θηλάζω, παράγωγα καὶ ἡ τίτθη. καὶ ἡ θηλὴ, ἢ τὰ θῆλα.

Θήσομαι, ὁρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω. Θησόμενος, αἰτησόμενος. Θῆσσα, ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θήσσας λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τοῦ ἐπιτηδείου. καὶ ὥσπερ παράγεται τὸ κρῆσσα, οὕτω καὶ τὸ θῆσσα. Θήσω, ἤσω, αἰτήσω, Βοιωτοί. καὶ θήσω ποιήσω. Θητικὰ, θαυμαστὰ, ψιλὸν ὅμοια. Θητεία, παραμονὴ, ἡ δουλεία. Θῆτες, οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες. Θητικὸν, δουλικόν, ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενον. Θητικὸν, καὶ θητεία, ἡ μισθοφορία. τέλος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, τὸ τέλος ὅπερ ἐτέλουν οἱ θῆτες, καὶ τὸ στράτευμα, ὅπερ ἀπὸ τῶν θητῶν ἐποίουν. Θητικὸν πλῆθος, τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεῦον. Θετὴρ, βωμόν. Θῆσσα, ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνὴν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη, κατὰ τὸν νόμον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν. Θητικὸν, πλῆθος τῶν μισθωτῶν, ἢ τὸ τοῖς μισθωτοῖς δεδομένον. Θὴψ, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται θηπός.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Θιαγόνες, ἄρτοι οἱ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς. Θιακχὰ, [illegible] ἐν Σικυῶνι. Θιάζεσθαι, θύμελος. Θιάρατος, εὔνους. Θιᾶσαι, χορεῦσαι. Θιασεῦσαι, ποιῆσαι, προσαγαγεῖν. Θίασος, συνοχία καὶ πλῆθος, οὐ μόνον τὸ βακχικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν. ἢ θίασος, χορευτικὸς, ἢ σύλλογος, καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος. ἰστέον ὅτι δὲ καὶ τὸ βακχικὸν, ἢ ἑσμὸς γυναικῶν. Θιασῶται, οἶκοι ἐν οἷς συνιόντες διαπηδῶσιν οἱ θίασοι. Θιασῶται, χορευταί. Θιασμὸς, συνοχία. ἰστέον ὅτι δὲ καὶ τὸ βακχεῖον φασί. κυρίως δὲ τὸ πλῆθος θίασμος, ἑσμὸς γυναικῶν. Θίβαις γυναικὸς λινῶ.

Θίβη, πλεκτὸν ἐκ κιβωτώδους, ὡς γλωσσόκομον. Θίβος, κιβώτιον ἐκ φύλλων πεπλεγμένον, ὡς κοφινῶδες. Θίβωνος, κιβωτὸς, κύπαι. Θιβρὸν, φιλόκοσμον, ἢ ἁβρωδέστερον, ὑπερήφανον, καταφρονοῦν, καὶ θρασεῖαν. καὶ παρὰ μὲν Νικάνδρῳ, τὴν ἱμερτὴν καὶ καυστικήν, ἄλλοις δὲ χαλεπήν. Θιβρὸν, τρυφερὸν, καλὸν, σεμνὸν, ἁπαλόν. Θιγγάνειν, ἐγγίζειν, ἅπτεσθαι. Θίγειν, ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι. Θιγημάτων, μιασμάτων. Θίγον, ἀντὶ τοῦ θίγε λέγουσι Δωριεῖς. τὰ γὰρ προστακτικὰ τὰ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἐκφερόμενα, διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσιν οἱ Δωριεῖς. Θίγχος, ὄνομα κύριον. Θίγω, τὸ ψαύω, καὶ προσεγγίζω, καὶ θιγγάνω, τὸ αὐτό. Θίεμι, σκιῶ. Θιθραρίον, θίβραξ, καὶ θρίδαξ. Θιῶσαι, ποιῆσαι, φιλῆσαι. Θικίλιον, τῶν γογγυλίδων. Θίκιον, [illegible]. Κρατῖνος. Θίλα, ὁ θημών. Θιμῶντες, θιμωνιαί. Θὶν, ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι, καὶ θῖνος. πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ἀρσενικῶς Ὅμηρος, ὁ θὶς ὁ σωρός. πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς καὶ ἡ ἄμμος. Θῖνα, θαλάσσης λέγει Ὅμηρος, πρὸς [illegible] πολλὴν ἑτέρων [illegible]. ἔστι γὰρ θὶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὄχθος, βουνὸς, ἄμμος. θὶς ἐπὶ αἰγιαλοῦ μὲν θηλυκοῦ γένους ἐστίν. ἀρσενικοῦ δὲ, ἐπὶ χωμάτων, καὶ λίθων. καὶ λέγεται θὶς καὶ θὶν, ὥσπερ δελφὶς καὶ δελφίν. Θινὶ, ψάμμοι, ὑψηλοὶ τόποι, καὶ αἱ τῶν νεκρῶν συγκομιδαί. Θινὸς, ἢ ψάμμος σωρευομένη λέγεται. Θινὶ, αἰγιαλῷ. Θινομένη, τυπτομένη. Θίξασθαι, ἅψασθαι. Θίξις, ἅψις. Θῖος, θεός. Κρατῖνος. Θιπόβρωτος, [illegible] λέγεται. καὶ θιπόβρωτος, ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος. Θὶς, ὄχθος, βουνὸς. ἀμμώδης αἰγιαλὸς, θάλασσα, σωρὸς κυμάτων. τὸ κάτω βάθος τῆς θαλάσσης, ἢ ἐσχάτων σωρός. Θῖσμα, χῶμα σωροειδές. Θίσβη, πόλις [illegible] θίσβας γὰρ ἦν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Θίσβης θυγατρὸς Ἀσωποῦ. ὁ δὲ λιμὴν τὸ θισβαῖον, ἢ τὸ ἐπίνειον, ἔχει φασὶ πλῆθος περιστερῶν, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐπισημαίνων. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Γεώργιος λέγων. θίσβη, ἣ καὶ θίσβαι, οἰκεῖται μικρὸν ὑπὲρ θαλάσσης, χωρίον ἔμφορον [illegible], ἐν τῇ [illegible], ἀποτετμημένος ἐκ νότου τοῦ Ἑλικῶνι, ἐπίνειον αὐτῆς πετρῶδες, περιστερῶν μεστόν. Θισσῶσαι, νικῆσαι.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ ΚΑΙ Η.

Θλαδίας, ὁ εὐνοῦχος. ἀποβαλὼν γίνεται ὁ θλαδίας τὴν γυναικωνῖτιν φάλαγγα, κατηγορῆσαι τοῦ αὐτοῦ, κατὰ βασιλέως ἐμμελετῶν. Θλάσαι, ἀποθανεῖν. Θλαδίας, κλαδίας, σπαδωνίας. Θλάσπις, πόα, ἣν ἐσθίουσι [illegible]. Θλάσις καὶ θλᾶν, ἐπὶ τοῦ χαυνωμένου, καὶ

Q σαρκ-

περὶ τὴν θηλὴν κύκλος, φώς. ἡ δὲ πρώτη τοῦ γάλακτος ἀπ' αὐτῆς πῆξις, πύαμος. τὸ δὲ ἀποπεπληρωμένον τοῦ γάλακτος, κίλχος, καὶ ἄγκυρμα. μόνα δὲ ἐν στήθεσιν ἔχει μαστοὺς ἄνθρωπος, καὶ πίθηκος, καὶ ἐλέφας. οὕτω μὲν ὁ Πολλούξ. ὁ δὲ Σταγειρίτης, τὸν ἐλέφαντα πρὸς τοῦ στήθει φησί, οὐκ ἐν τοῦ στήθει τοὺς μαστοὺς ἔχειν.

Θηλαί, τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα, καὶ τῶν χειλῶν τὰ ἐκφυόμενα. Θηλαμόνου, νεοττοῦ. Θηλαμόνος, τῆς οἰκίας.

Θηλαμὼν, τάφος, ἢ ὁ τροφός, παρὰ τὸ θῆσαι μέλλοντα, δηλοῖ τὸ θηλάσαι. τὸ γὰρ θῆσαι δύο σημαίνει, τὸ φονεῦσαι, καὶ τὸ θηλάζειν. Θήλαντο, ἐθήλασαν. Θηλαδοῦσα, τροφός. ἐστὶ δὲ ἰαμβόν. Χοροκλῆς ἀλεξάνδρῳ. Θήλεα, ἱμάτιον τὰ τετριμμένα, εἰς ἃ δεύονται τὰ ὄξεα, καὶ τῶν ἀσπαλάκων τὰ κοῖλα.

Θήλεια, παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν, ὅθεν καὶ ἡ ἔσομβρος ὄρξ, θήλεια καλεῖται. Θηλή, ὁ μαστός, ἢ ὁ γαλουχός. Θῆλυ, ἀντὶ τοῦ ἀσθενές, γυνή. ἢ θῆλυ, τὸ θηλυκόν. καὶ θηλέας ἵππους, οἱονεὶ θηλείας. καὶ θηλυτεράων, ἀντὶ τοῦ τῶν θηλειῶν. ἔστι δὲ θῆλυ, ζῶον τὸ ἐν αὐτῷ τίκτον. Θηλυγενὴς, ὁ ἐναντίος τοῦ ἀρρενικοῦ. Θηλυδρίας, ὁ τεθηλυμένος, γυναικώδης, ἢ ἄνανδρος, παρὰ τὸ θῆλυς, τοῦτο παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω. Θηλοφύλλου, τὸ κατακεκλασμένον. Θηλυμανεῖς, πόρνοι.

Θηλύματα, μάλιστα βεβρεγμένα ἄλφιτα. Θηλύμετρος, πίρρος. Θηλύνει, μαλακύνει. Θῆλυς, παρ' Ὁμήρῳ ἐχρήσατο, ὡς πῆχυς, ἦρα θῆλυς ἐοῦσα. Θῆλυς ἔερσα, τὰ φυτά. ἢ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος, καὶ θρεπτική. Θηλύτεραι, γυναῖκες. ἢ ἁπλῶς θήλειαι, καθὰ καὶ νεώτεροί εἰσιν, ὁ νέος λέγεται. ἢ κατὰ Πορφύριον συγκριτικῶς, αἱ τῶν ἄλλων θηλειῶν ζώων θηλύτεραι. οὐ γὰρ τίκτουσι ἐν καιρὸς αὐταῖς, καθὰ τοῖς ἄλλοις, ὁμιλοῦσιν εἰς τὸ γεννᾶν. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τὸ παράλληλον σχῆμα. πρὸς ὁμοιότητα δὲ τούτου καὶ Εὐριπίδης εἶπε, σῶμα ἐν γυναιξὶ θηλείαις τρίτον. Θηλυτέρων, ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ὅρον ἔχει τῆς μίξεως τὴν σύλληψιν, αὗται δὲ ἀεί. διὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ ἄνδρες ἀλφησταὶ λέγονται, οἱ κατορθωταί, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἰχθύων. ἀλφὸς γάρ, εἶδος ἰχθύος. ἢ τῶν κατορθούντων, ἢ θαλασσουργῶν, ἢ εὑρετῶν. περαιοὺς γὰρ αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, οὐ βλάβην οὐδὲν, ἢ οὐ βελτίων εἶδος, ὡς ἐπὶ τοῦ, τέκνων θηλυτεράων.

Θηλώ, τροφός, τιθήνη. Θῆμα, θήκη, τάφος, μνῆμα. Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ. Θημοσῖτα, ἀπόθετα. Θημὼν, ὁ σωρὸς τῶν φρυγμάτων, καὶ κλίνεται θημῶνος, παρὰ τὸ θῆσαι μέλλοντα. ἢ θημών, πᾶν τὸ σεσωρευμένον. οἷον, ἀχύρων, ἢ πυρῶν.

Θημωνιά, θημωνιαί. Θιώ, ἀντὶ τοῦ ἐκπολύ, ἢ ἀντὶ τοῦ δή, εὕρηται δὲ παρὰ Ἀττικοῖς. Θὴν, σύνδεσμος, ἐγκλίνεται. οἷον οὐ μὲν θὴν κεῖνος γε χερείων εὔχομαι εἶναι. Θιώτιον, γάλα. Θῆξαι, ὀξῦναι, ἀκονῆσαι, ἐκ τοῦ θήγω. Θῆξις, ξυνή, στομή, τάχος. Θνημόλαγος, θυμολέχος. Θόησαι, φάβλεσθαι. Θηητός, ἀθεατόν. Θηεῖν, κατὰ θέμιον, θαυμαστόν. Θήειτο, τὸ θαυμάζειν, τίθεται, ἐπιθύμειν. οἷον, ἐπὶ πολὺ ἐνθήσατο πρὸς ταῦτα. ὁ δὲ ποιητικὸς τὴν ἐπιθέτου.

Θήσω, ἐπιθυμῶ, θαυμάζω. Θηῶν, ἐξαπατῶν, κολακεύων, θαυμάζων. Θηεῖσθε, ἀντὶ τοῦ θαυμάζετε, πρὸς τὸ θηητὸν συστοιχεῖ. Θὴρ θηρός, παρὰ τὸ ῥᾳδίως θέειν. ἤγουν εὐκόλως τρέχειν. ἢ θὴρ θηρίον, ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ θοῶς ὁρούειν.

Θύρα, καὶ θύρωμα διαφέρει. θύρα μὲν γὰρ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον καγκέλλιον. θύρωμα δέ, τὸ θυρεῖον. ἔστι δ' ὅτε λέγεται καὶ θύρα, ἀντὶ τοῦ θυρώματος, ὡς ἄγγος καὶ τὸ ἀγγεῖον λέγεται, καὶ αὐτὸ ὑπάρχον. Θύρα, κατ' ἐξοχὴν λέγει τὴν λέουσαν οἵοις ὁ ποιητής, ὡς ἐν τῷ ἐπὶ ὅμιλον ἔφοιτα θηρὶ ἐοικώς.

Θηράτωρ δέ, τὸ θηρίον. Θηρᾶν, ζητεῖν, εὑρεῖν, μηχανᾶσθαι. Θηρᾶν, τοὺς κυνηγούς. Θηρατεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι. καὶ θηρατικὸς λόγος, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικός. Θηρατικὸς λόγος, ἐπιθυμητικός. θηρατὸς δέ, ζῶον χειροῦσθαι, καὶ ὑπαλίσκον.

Θήρατρα, δίκτυα, παγίδες. Θήρατρον, δόλος, ἀγρεῦτρον. Θηράτρων, θηρευτικῶν. Θήραυλος, ἀγρότης.

Θηρεῖον. Αἰλιανός, τὰ γεννώμενα βρέφη κρατεῖ θηρείων τὸ καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεθραμμένα ἐδίκει. Θήρεια τὰ ζῶα, καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων οὕτω λέγουσι. Θήρειον πέπλον, τὸ ποικίλον, οἱ Ἀττικοί. δοκεῖ δὲ ἀπὸ θῆρας τοῖς νέοις προσαγορεύεσθαι. Θήρευμα, ἄγρευμα. Θηρεύοντα, παρὰ τοῦ ποιητῇ, προϋπάρχων δοκεῖ. ἢ τὸ θηρεύω θηρῶ, ὃ μᾶλλον ἀρρὲν τὸ θηρίον. ἐξ οὗ τὸ θηρεύω, κατὰ τὸ χέω χεύω, ῥέω ῥεύω, παρ' Ἡσιόδῳ, καὶ τὰ ὅμοια. προϋπάρχει δὲ τούτων ὁ θήρ, ὃς καὶ φὴρ Αἰολικῶς λέγεται. ἔστι καὶ ἡ θήρα, ἢ ἐμμόνως θήρα, παρὰ Πινδάρῳ. ὡς οἱ ποιηταὶ θηραῖοι, ὧν τοῖς Αἰολεῦσιν ἴδιον, τὸ λέγεις λέγεσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα ῥήματα δίχα τοῦ ι προφέρειν. λέγω γάρ φασι, καὶ λέγε. ἀκολούθως δέ, καὶ τὸ φέρω, καὶ τὸ θέρω, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως, καὶ δοκοῦσιν οἱ ποιηταὶ διορίζειν.

Θηρευτής, ἐκ τοῦ θηρεύω θηρευτὴς ποιητικῶς, ἐκ τοῦ θηρῶ κοινῶς δὲ θηρατής. τὸ δὲ θηρῶμαι, παθητικῶς ἐπὶ πράγματος τίθεται. οἷον θηρῶμαι δόξας, θηρῶμαι ἡμᾶς. καὶ θηρατὰς, κυνηγούς, κυρίως ὁ σῦς καὶ λέοντας θηρεύων, παρὰ τὴν θήραν.

Θηρητῆρας, ἔχει ἑτέραν κλίσιν ἐκ τοῦ θηρητήρ, ὧν πρὸς ὁμοιότατα καὶ ὁ ῥητὴρ ῥήτωρ, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ὧν οὐκ ἀπείσιμον οὐδὲ βοτὴρ καὶ βότης, καὶ δότηρ καὶ δότης. Θηρητῆρας, κυνηγούς. Θηρί, λέοντι. Θηρία, θηράματα, θηρεύματα. θήραγρα, οὐ μόνον τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ τὸ θηρώμενον. ἄγραν δὲ καλοῦσιν, ἀφ' ὧν καὶ εὐαγρία καὶ πολυαγρία καὶ θηραγρία, εὐθηρία, πολυθηρία, καὶ εὔθηρος ἄγρα, ἢ πολύθηρος ἄγρα. καὶ τὰ ἐναντία, δυσαγρία, ἀναγρία, δυσθηρία, ἀθηρία. καὶ δύσθηρος, καὶ ἄθηρος ἐκαλοῦντο. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ εὔθηρος γῆ, καὶ εὔθηρος ὕλη, καὶ ὑλαιόθηρος, καὶ πολύθηρος. ὁμοίως, ὀρεσίθηρα, καὶ πολύθηρα, καὶ θηροτρόφα, καὶ θηρονόμα, καὶ θηρίων τροφός, καὶ θηρίων καταδρομεῖα, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πάλιν ἄθηρα, καὶ ἄγρια. ἡ δὲ Ἄρτεμις, ἀγροτέρα καὶ κυνηγέτις, καὶ φιλόθηρος, καὶ ὀρεία ἀπὸ τῶν ὀρῶν, καὶ ἐλαία ἀπὸ τῆς ἕλης, καὶ δικτύννα ἀπὸ τῶν δικτύων, καὶ ἑκηβόλος ἀπὸ τοῦ ἑκὰς τὰ θηρία βάλλειν. Θηρίκλειον κύλικα, τὸ κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Θηρικλέους ποιηθέν. Θηρικλέους τέκτων κύλιξ, ἣν λέγεσθαι πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς. Θηρίον, τῶν τετραπόδων, καὶ τὸ ἄγριον ἕλκος, παρὰ τοῖς ἰατροῖς. καὶ θηρίον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, πᾶν ἄλογον ζῶον, ὅπου γε καὶ τὴν ἔλαφον θηρίον λέγουσιν οἱ σοφοί. κυρίως δὲ φασὶ θῆρες, οἱ θέειν ῥᾷον δυνάμενοι κατὰ τὴν παρὰ Σοφοκλῇ θήραν ἔλαφον, ἐπειδή τις ἐν Λυκοφρονίᾳ κεῖται. ἢ ἀπὸ τοῦ φθείρειν, ὅθεν καὶ ἐτυμολογεῖσθαι ὁ θὴρ λέγεσθαι, ὡς οἷα φθείρ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ μεταλλαγὴ τὸ ε τῆς διφθόγγου εἰς τὸ η κατ' ἀναλογίαν, ὅτι φθεῖρες διὰ διφθόγγου, καὶ οἱ θῆρες. Θηρίτας, ὁ ἐνυάλιος, παρὰ λάκωσιν. Θηριώδης, ἀγριωμένος.

Θηρίων, πλάτος τι σώματος, ὃ καὶ κεράτινος καλεῖται.

Θησαῦ, αἰγιαλικῇ. καὶ θησαυλεία, ἀπλοῦσα, ἐργολάβος.

Θηροσκόποι, ἱερεῖς ποικίλως δεδιωγμένοι. Θηροτρόφοι, θηροτροπεῖ. Θηρολέτης, ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος.

Θηρόπλουτον, τὴν θηροπλεονεξίαν, καὶ θήρας ποιοῦσιν λέγει Λυκόφρων, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Θηροτρόφον, κυνηγέτου. Θηροφόνος, θηροκτόνος Ἄρτεμις. Θηρευτὴς κυρίως λέγεσθαι, ὁ σῦν καὶ λέοντας θηρεύων, παρὰ τὴν θήραν. τότε γὰρ θῆρας ἐξαιρέτως ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων. Θηρώμενοι, ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες, καὶ ... ἐκ τοῦ παρὰ τῶν ἄλλων θηρώμενοι. καὶ θηρώμενον, ἀντὶ τοῦ ἀναχωροῦντα. Θηρῶντες, ἐπιτηροῦντες. Θηρῶμαι λέξιν, καὶ θηρώμεθα δόξας, παθητικῶς γράφεται. ἐπὶ δὲ ἄγρας θη-

ρῶν

[illegible]

ΤΟ Θ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Θήβαι, ὥς φησιν Εὐφορίων, [illegible]

[illegible]

ὀργῆς, ἀλλὰ εἰσὶν οἳ λέγουσιν ὅτι θεοῦ δῶρον οὐδὲν θεὸς αὐτῆς ὀφείλει, ἀπὸ τοῦ ἀλαζόνος θαμέως. Θεσπεσίῃ παρ' Ὁμήρῳ, τουτέστι θείᾳ βουλῇ. Θεσπέσιοι, θεῖοι. Θεσπέσιος, θεῖος, θαυμαστός. Θεσπεσιώτερον, ἀξιολογώτερον. Θεσπέσιος πλοῦτος, ὁ πολύς. ὃν ἂν ὁ θεὸς ἂν εἴποι, ἢ μᾶλλον ὁ ἐκ θεοῦ πεσών, ἤτοι χυθείς. ὅθεν καὶ οἱ διιπετεῖς γίνονται ποταμοί. Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ μεγαλεῖον. ἢ θεσπιδαὲς, θείως καιόμενον, ἢ δαιόμενον. Θεσπιὸς, ποταμός. καὶ θεσπιεύειν, ἢ θεσπίειν.

Θεσπίζει, μαντεύεται, προφητεύει, ἐνθεάζει, νομοθετεῖ.

Θέσπιν ἀοιδὴν, ἤτοι θείαν, καὶ ὡς ὑπὸ θεοῦ ἐμπνεομένην, ἤτοι λεγομένην. τὸ δὲ συνθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον, θεσπιῳδεῖν λέγουσιν, ὃ δηλοῖ τὸ μαντεύεσθαι. θεσπιῳδεῖν καλοῦντες ἐλέγοντο οἱ ἀοιδοὶ, καθὰ καὶ ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ἀοιδὸς ὢν καὶ αὐτός. ἢ θέσπιν ἀοιδὴν παρ' Ὁμήρῳ, ὀρθωτικοῦ μὲν γένους τὸ θέσπις. συγκεῖται δὲ ἐκ τούτων τὸ θεσπιῳδεῖν. Θέσπιος, ποταμὸς Βοιωτίας. Θέσπις ἀγαθὴ, ἀληθὴς, ἰσχυρὰ, τελεία. καὶ θέσπις, ὄνομα κιθαρῳδοῦ. Ἀκούσαντες, ὀρχούμενος τοῦ σπεύδοντος οἱ παῖδες τὸ ἀρχαῖον ἐπεὶ οἷς θέσπις ἠγωνίζετο. Θέσπισμα, τὸ θεῖον δόγμα. Θεσπίσματα, θεῖα δόγματα. Θεσπιῳδεῖ, μαντεύεται, κατὰ θεὸν λαλεῖ, χρησμολογεῖ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θεσπιῳδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν θεόμαντιν ἐπὶ τὰς μαντείας ἄγειν. ἢ θεσπιῳδεῖ, χρησμολογεῖ. Θεσπρωτὸς, θεσπρωτία χώρα.

Θεσπρώτιος, λόγος. Θεσσαλία, ὅτι ὄρεσι περιέχεται κύκλοθεν Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ὅτι δὲ Προμηθέως υἱὸς Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικός φησι, καὶ ὅτι Δωδωναίου θεοῦ βωμὸν ἱδρύσατο. εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ Ἀπιδανοῦ, καὶ Ἐνιπέως, καὶ Ὀνοχώνου. τούτων συμμιγνυμένων, ὁ Πηνειὸς τῶν ὀνομάτων κατακρατῶν, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ. Θεσσαλῶν σόφισμα, τοῦτο παροιμιῶδες, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης. Θεσσαλίζεις, ἐνισχισμὸς ὡς παρὰ λάκωσι. Θεσσάμενοι, ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες. θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι, καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ Ἡσίοδος, θεσσάμενος γενεὴν κλυτὰ δαίμονα κυδαλίμοιο. καὶ Ἀρχίλοχος, θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον. Θέσσαντο, ἐζήτησαν, ἱκέτευσαν, ἐπεδίωξαν. Θέσσασθαι, αἰτεῖν, ἱκετεῦσαι, ἱκετεύειν. Θεσσάμενος, δεόμενος, ζητούμενος, ἱκετεύων.

Θεστορίδης, Θέστορος παῖς, ὁ Κάλχας. Θέσφατα θεῶν, οἷον ἐτυμολογικὸς τρόπος. εἴρηται δὲ πρὸς διαστολὴν θεσφάτων, ὅταν οὐκ αὐτὸς ὁ θεὸς λέγῃ, ἀλλὰ τέχνη μαντική.

Θέσφατον, τὸ εἱμαρμένον. ἢ θέσφατον, θέσπαλον, θεσπέσιον, θεόσδοτον. μονοσύλλαβος ἐλλείπει, ταῦτα ἔχουσι πλεονασμὸν τοῦ σ. πάντα ἦν οὕτω καὶ θεοσέκελον, εἰ μὴ τραπεὶς τὸ ο εἰς η ἐγράφη, καθ' ὁμοιότητα τοῦ σκηπτοῦχος, βοτρυοφόρος. ἀνάλκτος, ἀνάλκτος, καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ θέσφατον, τὸ ἐκ θεοῦ προφήτευμα, ἢ μάντευμα. Θέσφατος, καὶ θέσφατα, αἱ ἐκ θεοῦ προφητεῖαι, καὶ μαντεῖαι. ἢ θέσφατος, πολὺς κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θεόφατος ὡς ὤν, ἀντὶ τοῦ πολύς. οἷον, περὶ γὰρ χεῦε θέσφατον ἀήρ. καὶ θέσφατος τελευτή, ἢ θεσπιδαής. Θετὴ, ποιητὴ θυγάτηρ. καὶ θετὸς, ὁ προσποιητὸς υἱὸς, παρὰ τὸ τίθημι. τὸ γὰρ εἰσποιητὸς, καὶ θετὸς ἔλεγον. καὶ θέσθαι, τὸ εἰσποιήσασθαι παῖδας θετούς. ἢ θέτης, ὁ εἰς ὑποθήκην δεδὼς ὀνοῦν. Θέτης, πλάστης, πραίκτης. Θετικὸν, τὸ θέμα κείμενον γενικῆς. Θέτιδι ἀπὸ τοῦ θέτις θέτιδος, θέτιδι θέτει θέτι. Θέτις ὄνομα κύριον, λέγεται καὶ ἡ θέσις τῶν ὑδάτων. λέγεται δὲ ὅτι Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γινομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι εἰ θνητοί εἰσιν. ἕτεροι δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιός φησι. καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φασὶν, ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν, καταλιπεῖν αὐτόν. Σταφύλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν, ἱστορεῖ Χείρωνα σοφὸν ὄντα, καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος. καὶ λόγους διαφημίσαι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεύς, ὡς διδόντος αὐτῷ τῶν θεῶν. οἱ δὲ θεοὶ, μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἦκον εἰς τὸν γάμον. τοῦτο φημίσας παρετήρησε τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὁ Πηλεὺς ἤμελλεν ἔσεσθαι ἐπομβρία, καὶ πνεύματα ἐξαίσια, ἃ δὴ ὁ σοφὸς προεγνώκει. καὶ οὕτως ἐπιστεύθη ἡ φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημε. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἡ Θέτις λαμβάνουσα τοὺς παῖδας ἐκ Πηλέως γινομένους, περιῄρει τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βουλομένη αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖν, καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινε. καὶ τὸν Ἀχιλλέα σὺν τέκνοις ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ. καὶ γνοὺς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν, ἡ δὲ ἀγανακτήσασα, ἐχωρίσθη. Θέτιν ἑπτὰ παῖδας ἐσχηκέναι ἐκ Πηλέως τινὲς λέγουσι. καὶ τοὺς μὲν ἓξ εἰς πῦρ βαλοῦσα ἀπώλεσεν, ὡς ἀπολλυμένους τῷ χρόνῳ ἑαυτοῦ. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Δία, περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος ἐρίσαι. κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς κατὰ χρησμὸν τοῦ Ἐπιμηθέως. κατὰ δὲ Αἰσχύλον, ὑπὸ Προμηθέως. φασὶ γὰρ, ἢ τέξειν παῖδα φέρτερον πατρός. Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μετὰ τὸν γάμον τῆς Θέτιδος ἐρίσαι. Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἥρας, μὴ θέλειν Διὶ συνελθεῖν. ὅθεν ὀργισθέντα τὸν Δία θέλειν συζεῦξαι αὐτήν. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς κατέσχεν αὐτὴν, εἰς παντοίας μορφὰς μεταβαλλομένην, καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει σηπίας, καὶ τότε ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ, καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν. Ποσειδῶν ἵππους, Ξάνθον καὶ Βαλίον. Ἥφαιστος μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα. γεννᾷ δὲ ἡ Θέτις, τὸν πρὶν κατὰ Ἀπολλόδωρον Λιγύρον καλούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα μετακληθέντα, διὰ τὸ δοθῆναι τῷ Χείρωνι, καὶ δίχα κοινῆς τροφῆς ἀνατρέφεσθαι. ἑσπέρας μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλεν, ἡμέρας δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ, ὡς ἀθανατίσουσα τοῦτον ἤθελησεν. ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βαλλομένην αὐτὸν εἰς πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας ὑποχωρῆσαι. ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ τὸν παῖδα δίδωσι τρέφειν. καὶ ταῦτα μὲν φασὶν Ἀπολλόδωρος. Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσάλιος ἐν τοῖς λέγει τὸν Ἀχιλλέα κληθῆναι, ἐν τῷ τῆς Θέτιδος ἐπιθαλαμίῳ. εἶτα γεννηθέντος αὐτοῦ Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τὸν Σοφὸς ἐπὶ λύσει παῖδα· σοὶ δ' ὄνομα θέμεν Πυρισόον. ἀλλὰ Ἀχιλλέα Πηλεὺς κέκληκεν, ἐχθρὸς κείμενον ἐνὶ κοινῇ σποδιῇ, ἐνὶ πῦρ ἀκίνδυνον χίλιος ὅδ' βίον ἀγροσφαῖως ἔτικτεν. ὁ δὲ Εἰσπαίδης, ὅπερ φασὶ μιγῆναι Ἀχιλλέως τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σκιαθίδι, καὶ ἔτεκε σὺν αὐτῷ. Θετταλίαν, εἰς τέσσαρα ἐκεῖνοι διαροῦσι, Δωρικὴν φθιῶτιν, ἡ ὅλην, πελασγιῶτιν, καὶ θετταλιῶτιν. καὶ φθίοι ἐλέγοντο, οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ ὑποτασσόμενοι, καὶ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ, καὶ ὑπὸ Φιλοκτήτῃ. Θετταλίδας, ὑπόδημα τινόν, κρηπῖδας. Θετταλικὰ πτερὰ, τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θεσσαλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται, αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι. Θετταλικὴ ἐσθὴς, ἡ μεγάλη. Θετταλικὸς δίφρος. διάφοροι εἰσὶ τῶν ἄλλων οἱ Θετταλικοὶ δίφροι. ἴδιον γὰρ τὸ γένος αὐτῶν κατεσκεύασαι. Θετταλῶν σόφισμα, παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη, καὶ μὴ εὐθέως χρώντων. Θευδᾶς, ὑποκοριστικὸν τοῦ Θεόδωρος. Θευ, δεῦρο, τρέχε. Θευδόσιος, ὁ θεοδόσιος. καὶ θευδοσία χώρα, κειμένη ἐν τῷ στόματι, ἣν Παλαιστίνης σάτυρος ἐπωνόμασεν. Θεύγεσθαι, θέλγεσθαι, κρύπτεσθαι. Θευμορία, ἀπαρχὴ, οὐσία. ἢ ὃ λαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς κρέας, ἐκ τοῦ θύεται θεοῦ μοῖρα. Θευπομπίτω, θεῷ γέρας ἀναφερέτω. Θεῦν Ἄρτεμιν, σημαίνει τὴν θεὸν, κράσει Δωρικῇ τοῦ εο εἰς ευ δίφθογγον. ὡς ἐκ τοῦ ἐρέβεος

θερμοτάτῳ. ἄρκτος, ἵππος δὲ πλείονα θερμότεραι εἰσὶ κέλευθοι.

Θεριλίμιον, τόπου ὄνομα, ὡς παρ' Ἀπόλλωνι, καὶ ζήτει. Θέρεσθαι, θερμαίνεσθαι, καὶ θάλπεσθαι, πρὸς ἥλιον χλιαίνεσθαι. Θερίστριον, θέριστρον. Θεριζάνον, ἡ ἅμαξα, ἀπὸ τοῦ τὰ θέρη ἄγειν. Θερίσδειν, θερίζειν, καταβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ θερίζειν, ὅτι τὰ δράγματα κλίνουσιν, ὡς λέγει πολλοὶ ἐθέριζον διὰ τὸ πόλεμον. Ἀριστοφάνης, μᾶλλον γὰρ ἔτι θερίσδειν. Θερίζειν, ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν. Θερίζω, ἀμῶ, θερίσομαι. καὶ θερίζω, ἐγὼ ἐνθερίζω ἀμαξεβάτως, τὸ θέρος τοῦ δράγου. θερίζω δὲ μεταφορικῶς τὸ λήιον τέμνω. ἢ θερίζω, ἀμῶ, ῥαβδῶ, λικμῶ, ἰκρῶ, συνάγω, τρυγῶ, ἐφύσησα, ἐκ τοῦ θερίζοντος ταῦτα λέγεται.

Θερίκλειον, ποτήριον, κύλιξ. Θερινῶ, θέρος. Θερίστης, τὸ θέρος ἀγαγών. Θέριστρον, λεπτὸν ὕφασμα, θερινὸν ἱμάτιον. Θέριστρον, τὸ δρέπανον, καὶ τὸ φακιόλιον. ἢ θέριστρον, καὶ θερίστριον. θερινὸν ἱμάτιον τὸ ἐκ κόκκου βαφὲν, καὶ ὑφαντὸν ὑπὸ γυναικὸς, καὶ ἡ ἀνθολαστὴς ἁμαρτίας ἐπισκάπτουσα. Θέρμα, θέλγμα. Θέρματα, θέλγματα. Θερμαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐμπατεῖσθαι. Σοφοκλῆς, οὐκ ἂν πυκνίμην οὐδεὶς λέγων βροτῶν, ὃς μακρὰν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Θέρμα, πυρετὸς, ἄλεα, καὶ ἐπιχειρία. Θερμὰ, τὰ χλιαρὰ ὕδατα. Θερμαντῆρα, θερμαστρίς, θερμαστὴς, χαλκεῖα. Θερμαντῆρια, ἐχῖνοι, λέβητες, λεβητάρια, ἰπνολέβητια. ταῦτα εἶναι ἀγγεῖα ἐν οἷς τὸ ὕδωρ θερμαίνεται. Θερμὸν, θρασὺ, καὶ τολμηρόν.

Θερμάστραι, κάμινοι. Θερμαστεῖν, ἐκ καμίνων, ἐν τῷ ἐπάνω ἐν τῷ ἡλίῳ πάσσων. Θερμαστρὶς, σκεῦος παραπλήσιον πυράγρᾳ. ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχόοι, καὶ ὄρχησις ἔντονος, καὶ διάπυρος, τάχους ἕνεκα. Θερμαί, θερμαίνω. Θερμίδα, ἡ θέρμη. Θερμὸν ὕδωρ, ἐπὶ τὸ θέρμαι προπαρόξυτον τοῦ θερμαίνω. Καλλίας δὲ λέγεται, ἀντὶ τοῦ θερμαίνεται. θερμῆναι, ἀντὶ τοῦ θερμᾶναι. Θέρμα, καὶ θέρμη. θερμοκράτος, σκέψαι δὲ μὴ τὸ μέτωπον, εἰ θέρμην ἔχων τυγχάνει. ὁ Μένανδρος, ἐπήρετο τὸν γέροντα, θέρμα τ' ἐπέλαβεν αὐτόν. οὐκ εὖ ποιοῦσιν οἱ λέγοντες, ὅτι θέρμα μὲν ὁ πυρετὸς, θέρμη δ' ἡ πόλις. Θέρμης, ὁ θερμὸς οἶνος. Θερμὸν, παράδοξον. Ἀριστοφάνης, ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον, καὶ παράνομον. Θερμώπυλα, ἔστι τόπος περὶ τὴν πόλιν. Θερμοπύλαι, τόπος οὕτω καλούμενος ὑπὸ τῶν πλείστων Ἑλλήνων. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων πύλαι.

Θερμὸς, θρασὺς. καὶ θερμουργὸς, ὁ προπετής. ἢ θερμὸς, ὥσπερ παρὰ τὸ εἴρω εἱρμὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θέρω θερμός. Θερμότατα, μάλιστα. ὦ θερμότατον γυναικῶν, μέγα κατείδεις καλὸν, ἡμῖν δὲ κακόν. ἔτι ἡ θυγάτηρ φιλεῖ ἡ τῶν μυστηρίων ἱερωσύνη. θερμουργίας ὑπομονή. Θερμότης λέγε, ἀλλὰ μὴ θερμασία, φρύνιχος. ὁ θερμότης, καὶ θέρμη, ἀττικοί. θερμασία, ἑλληνικῶς. Θερμουργὸς ἄνθρωπος, ὁ σκυλαῖος. θερμὸν ἔργον, τὸ κακὸν, ἀπαίδευτον. Θερμυδρον, λιμὴν ῥοδίων.

Θέρμω, τὸ θερμαίνω. Ἀριστοφάνης, θέρμετ' ὕδωρ. Θερμώδων, ποταμὸς παφλαγονίας περὶ σινώπην, ὅπου ὤκουν αἱ ἀμαζόνες. ἔστι καὶ βοιωτίας ποταμός. Θερόμενος, θερμαινόμενος. Θέρονται, καίονται, χλιαίνονται, θερμαίνονται.

Θέρος. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, τὸ ἐν καιρῷ τοιούτῳ ὄν. ἔστι δὲ θέρος, ὁ ὑπὲρ γῆς ἀὴρ, καταθαλπόμενος τῷ τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον πορείᾳ. καὶ θέρος, οὗ τοῦ καιροῦ οἱ γεωργοὶ ἐκάλουν, οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ. καὶ θέρος, ἀλλὰ τῶν συγκομιζομένων καρπῶν τῶν σπερμάτων, οὕτω προσαγορεύεσθαι. καὶ θέρος ἐστὶ καιρὸς, ἐν ᾧ τὸ θερμὸν ἐπικρατεῖ. Θερσίτης λέγει ἡ ποιητικὴ ἱστορία, ἀναιρεθεῖσαν ὑπὸ ἀχιλλέως πενθεσίλειαν, ἐκλαύσαντα τὴν ἀμαζόνα πενθεσίλειαν ἑαυτὸν ἀπελθὼν, οἰκτρὸν ἔχων ἐπὶ τῷ κάλλει. ὁ μὲν γὰρ θαυμάσαι τὸ κάλλος. καὶ ὡς καλλίστη ἅμα καὶ ἀνδρεία, ἀνεβιώσατο τὸ κάλλος ἐπὶ κλίνῃ χαμευνίῳ, τὸ ὅμοιον αἰσχρῶς ἀνειρόμενος.

ὁ δὲ ὡς εἴρηται πεπηρωμένος, ἐπὶ λαγνείᾳ σκώπτει τὸν καλὸν ἥρωα. ὁ γοῦν ἀχιλλεὺς κονδύλῳ χειρὶ παίσας τὸν αἴσχιστον τῇ κεφαλῇ πενθεσιλείᾳ συγκατακλίνει. Ἄλλως. Θερσίτην ὁ ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινε, πλήξας δὲ γνάθον αὐτόν καθ' ἑαυτὸν δὲ ἐγὼ τοὺς λοιποὺς κατ' αὐτὸν, ὅτι χαίρει. μὴ διὰ τὸ ἐξορύξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς κόρης, ὥς φασιν ἐρασθῆναι ἀχιλλέα, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀχιλλέως αἰσχροὺς λόγους ἀπέτεινεν. Θερσίτης, ὄνομα κύριον, καὶ θερσίτειον βλέμμα. Θερόμενος, ἤγουν θερμαινόμενος.

Θερυσία, ἑορτή τις. Θεραπευτῆρος, ὁ χλωρὸς σῖτος ἀμητός. Θέρω, τὸ θερμαίνω, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. τὸ γὰρ ταχὺ, θερμὸν λέγουσιν εἶναι. Θέσαι, θεσφυρίσαι. Θέσεις, αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων, ὅ ἐστι μισθὸς ἦν τοῦ εἰσάγοντος τὰς δίκας. ἢ θέσεις, πράξεις. καὶ θεῖναι, ταμιεῦσαι. Θέσθαι, τοῦ ὑποθέσθαι, διαφέρει. θέσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ λαβεῖν ὑποθήκην. ὑποθέσθαι δὲ, τὸ δοῦναι. ὑποθήκην θέσθαι, τὸ ἐνεχυράζεσθαι, ἐν ὀλυνθιακῷ. Θέσθω, ὑποτιθέσθω. Θέσθαι, τὸ θησαυρίζεσθαι, ἐν ὀλυνθιακοῖς γ'. καὶ τὸ θησαυρὸν ἀνακρίνων, θέσθαι λέγει. τὸ δὲ ῥητορικὸν λεξικὸν, ἀντὶ τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν. ὑπεθήκατο, ἀντὶ τοῦ κερδῆσαι, καὶ πρόσθεσθαι μόνον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν. ἐν μέν τι τῷ κατὰ Στεφάνου φησὶν, ἐκ τῶν νόμων ἐλέγξας θέμενον, ἀντὶ τοῦ θέντα. Θέσις παράδοξος, ὑπόληψις ἐνδόξων τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ γνωρίμων. οἷον ὡς ὁ Παρμενίδου λόγος, ἐν ᾧ ἔλεγε τὸ ἓν. καὶ ὡς ὁ Ἡρακλείτου, ὅτι τὰ πάντα κινεῖται. Θέσκελα, ἔργα μάχης παρ' Ὁμήρῳ ἐν γ' τῆς ἰλιάδος, οὐχ ὡς θεοείκελα, ἀλλὰ θεοκέλευστα. κατὰ θέσφατα, τὰ θεόφραστα. εἶεν δ' ἂν καὶ οὕτω θεῖα τὰ θέσκελα. καὶ διὰ τοῦ θαύματος ἄξια. καὶ θέσκελα, θαυμαστὰ, θεῖα, οἱονεὶ θεοείκελα. Θέσμιον, νόμιμον, δίκαιον. Θεσμοθέται, ἀρχὴ ἐξ ἀθηναίων, ἐξ ὄντων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν καλουμένων ἐννέα ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατὰ ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἰρηκὼς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἢ θεσμοθέτης, ὁ νομοθέτης. Θεσμορίου τόσος, ἡ ἐκ θεῶν μεμοιραμένη τόσος.

Θεσμὸς, ὁ νόμος, ἀπὸ τῆς θέσεως ὀνομάζεται. ἕκαστος γὰρ νομοθέτης, ἐὰν ἐβούλετο ἐτίθει τοὺς νόμους. ἢ θεσμὸς ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός. καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα, οὕτω κέκληκεν ὁ Δημοσθένης, ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Θεσμοτόκου, τὰς μελίσσας φησί, διὰ τὸ εὔτακτον. θείης θεσμοτόκου χορὸν ἄπλετον. Θεσμοφορία, τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος, ἢ ὄνομα ἑορτῆς. Θεσμοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς, ὥσπερ ἐν θεσμοφοριαζούσαις, νηστεύομεν ὥσπερ θεσμοφορίων, Ἀριστοφάνης. Θεσμοφόρος, ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.

Θέσπαλαι, αἱ κῶμαι, παρὰ φιλήματα, καὶ αἱ φιλημαλίδες.

Θέσπια καὶ θεσπιεῖς, ἡ πόλις, ὥσπερ ἀθήνα ἀττικῶς, καὶ πλατειαιῶς, καὶ μυκάλη καὶ κρῆνη, καὶ ἴκαρα καὶ ὅτι κτίσμα ἐστὶν ἡ θέσπια θεσπιάδου. κατὰ δέ τινας θεσπίου τοῦ ἐρεχθέως. ἱστορεῖται δὲ θεσπιεῖα εἶναι τὸν νάρκισσον, ὃς ἐν μὲν υἱὸς κηφισσοῦ τοῦ ποταμοῦ καὶ λειριόπης νύμφης. κάλλος δ' ἔχων ἀμύθητον, ἐπιτυχὼν πηγῇ ὕδατι, καὶ τῆς ἑαυτοῦ σκιᾶς ἐρασθεὶς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐκεῖ, καὶ ἐπνίγη ὑπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ γῆ ἀνέδωκε φυτὸν ὁμώνυμον τῷ ναρκίσσῳ. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὁ πραξιτέλους ἔρως ἐν θεσπιαῖς εἶναι. ὃν ἔλαβε μὲν ἐκεῖθεν, ἀνέθηκε δὲ ἡ ἑταίρα Φρύνη ἐκεῖθεν οὖσα, λαβοῦσα δῶρον παρὰ τοῦ τεχνίτου. πολλοὶ δὲ ἀνίστανται ἐφορμῶντες τὸν ἔρωτα. ἐκεῖ δέ φασιν ἡ ἄκρα δεξιὰ ἑλικῶνος ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ τραχέος τόπου, ἀπέχουσα θεσπιῶν, ὅσον τεσσαράκοντα στάδια. Θεσπέσια κτήματα, ἤγουν πολλά. ἢ θεσπέσια, θεῖα, θαυμαστά. οἱονεὶ, θεοπέσια τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ ἐνισπεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἐπεῖν τὸν θεόν. Θεσπιῶν ἀοιδῶν, εἶτα

ἀρχαί.

καλλιστεύμενοι. Θεάκλυτος, θεότιμος. Θεόκολος, ἱερεύς.

Θεόληπτος, ὑπὸ θεοῦ συγχεθείς. Θεολόγος, μυστηρίων θεσπικός. Θεόμηνι, θεόφρονι, θεοβούλῳ, θείᾳ φρενί.

Θεομισὴς, ὑπὸ θεοῦ μισούμενος. θεομίσης δὲ, ὁ μισῶν τὸν θεόν. Θεόμορος, σώφρων. Θέοντες, τρέχοντες. Θεοξένια, κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς. Θεόπαυστος, ὑπὸ θεοῦ παυόμενος, ἡ πληγὴ ὑπὸ θεοῦ διδομένη. Θεοπειρεῖν, [illegible]. Θεοπις, ἀληθὴς, ἠδεῖα, ἀγαθὴ, ἰσχυρά. Θεοπληκτον, δεισιδαίμονες. Θεοπλασία, ἡ θεία ἐνανθρώπησις.

Θεοπολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἔχοντες περιπολεῖν. Θεοπροπος, [illegible]. Θεοπρόπος, οἰωνιστὴς, ὡς οἱ [illegible] μαθὼν, οἰωνοπόλον. γενικοῦ μὲν ὄντος ὀνόματος τοῦ θεοπρόπος καὶ τοῦ μάντις, ἰδικοῦ δὲ οἰωνιστής, ὁ θεοπρόπος ἁπλῶς ὁ μάντις. θεοπροπία δὲ, ἡ τέχνη αὐτοῦ. θεοπρόπιον, τὸ χρησμῴδημα, ὃ καὶ λόγιον λέγομεν [illegible]. Θεοπτία, ἡ τοῦ θεοῦ ὀπτασία, ἢ θεοπτίας, θείας θεωρίας. Θεορταῖοι, οἱ θεὸν τέρποντες.

Θεορρύμονα, ἡ θεία [illegible], καὶ ἡ κατάχυσις.

Θεόρρυτον, τὸ ἐκ θεοῦ χεόμενον. Θεόρτος, ὁ ὑπὸ θεοῦ παρορμώμενος. Θεὸς, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. δύναμις ἀγεννήτη, [illegible] ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευομένη ἀδιαστάτως, καὶ ὁμοούσιος πατρὶ καὶ υἱῷ, θεὸς ἐστιν οὐσία, πρώτη καλὸν, ἀναίτιος αἰτία, ἁπλῶς πάσης οὐσίας, αἰτία τις [illegible]. θεὸς δὲ παρὰ τῶν θέσιν λέγεται, καὶ τῶν δημιουργημάτων. ἔτι δὲ θεὸς, ἀόρατος, καὶ ἀσώματος παρὰ ἀνθρώποις. ὕπαρξις πάσης ὑπάρξεως [illegible]. τὰ ἰδιώματα τῆς θείας φύσεως, τὸ ἄκτιστον, τὸ ἄναρχον, τὸ ἀθάνατον, τὸ ἀπέραντον, τὸ αἰώνιον, τὸ ἁπλοῦν, τὸ ἀσύνθετον, τὸ ἄυλον, τὸ ἀγαθὸν, τὸ δημιουργικὸν, τὸ δίκαιον, τὸ φωτιστικὸν, τὸ ἄτρεπτον, τὸ ἀπαθὲς, τὸ ἀπερίγραπτον, τὸ ἀόρατον, τὸ ἀσώματον. ἡ θεὸς προσηγορία, λέγεται ἐν τῇ γραφῇ διττῶς, φύσει καὶ χάριτι. φύσει μὲν, ὁ ποιητὴς. χάριτι δὲ, καὶ οἱ δίκαιοι λέγονται θεοί. θεὸς λέγεται παρὰ τὸ τεθεικέναι τὰ πάντα, ἢ τὸ θεᾶσθαι. καὶ τί ἐστι θεὸς, καὶ πῶς προσκυνεῖται; ὥσπερ πνευματικῶς, καὶ γνῶθι τὸ ἀληθές. Θεὸς, τὸν ἀλεξίκακον. [illegible] τὸ μὴ γίνεσθαι, [illegible] ἐν ἄλλοις [illegible] θεὸς τέλειον. Θεόσδοτος, ἐκ θεοῦ διδόμενος. Θεοσέπτωρ, ὁ θεοσεβής.

Θεοσίκτε, ὑπὸ θεοῦ [illegible]. Θεοσκοπία, ἡ τοῦ θεοῦ προφητεία. Θεοσκοπεῖ, θεοὺς τιμᾷ. Θεοσιβὴς, ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ παιδευόμενος. ἐκ τοῦ θεὸς, καὶ τοῦ σέβω τὸ προσκυνῶ, γίνεται σεβὴς, καὶ θεοσεβής. Θεοσύνοις, οἱ μισούμενοι ὑπὸ θεοῦ.

Θεοσυλὴς, ὁ τὰ ἱερὰ συλῶν. Θεότευκτον, θεοκατασκεύαστον. Θεότης, ἡ πάντα θεωροῦσα, καὶ πάντα περιέπουσα προνοίᾳ, καὶ ἀγαθότητι [illegible] καὶ περιέχουσα πάντα, τὰ τῆς προνοίας αὐτῆς ἀπολαβόντα. Θευδὶς, [illegible]. Θευδὲς, δίκαιος, εὐσεβὴς, εὐγνώμων, θεοῖς ἀρέσκων. Θεῳλήπτοις, ὑπὸ θεοῦ διδομένοις. Θεωδίας, ἡ μεγάλη [illegible] τοῦ μεγάλου [illegible].

Θεύς, τρέχος. Θεουργικὰ, [illegible]. Θεοφάνεια, ἡ τοῦ θεοῦ φανέρωσις, [illegible] δὲ πληθυντικῶς τὰ θεοφάνεια, [illegible] τὸ θεοφάνιον. Θεοφόρητον, ὑπὸ θεοῦ παρακινούμενος, θεολόγος. Θεόφατα, ἐκ θεοῦ σεσημασμένα. Θεοφατίζω, μαντεύεσθαι, προφητεύειν. Θεόφιν, κατὰ προχωρισμὸν, ἀντὶ τοῦ θεοῖς. ὅμηρος ἰλιάδος κ΄, [illegible] τάλαντος. Θεόφροσος, θεοσεβής. Θεοφορία, ἐνθουσιασμὸς. [illegible] χαλεπῆς πνεύματα θεοφορίας. Θεόφρονα, θεοῦ γνώμη, ἔμφρονα. Θεοφροσύνη, αἱ περὶ τὸ θεῖον διατριβαί, καὶ ἡ μαντεία. Θεόωνοι, ἐπὶ [illegible] διδομένη. Θέπισσος, [illegible]. Θεράπαινα, ἡ δούλη, καὶ θεραπαινίς. Θεραπαινίδιον, [illegible]. Θεραπεία, ὁ ἰατρὸς ἀπὸ τοῦ θεραπεύω, καὶ θεραπευτής, παραγόμενον. θεραπεία καὶ ἡ διακονία, ἀφ' οὗ λέγεται καὶ θεράπων. καὶ θεραπεία, ἡ ὑπουργία καὶ ὑπηρεσία. θεραπεία, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεραπευόντων. ὥσπερ δὲ καὶ ἰατρεία, τὸ τῶν ἰατρῶν. καὶ ἑταιρεία, ἡ τῶν ἑταίρων ἄθροισις. Θέραψ, [illegible]. Θεραπευσία, θεραπεία, ἱκεσία. Θεραπευτὴς, ἰατρός. Θεραπεύω, τὸ δουλεύω. οἷον οὐκ ἐᾷ τὸ δεσπότην θεραπεύειν. καὶ θεραπεύω, τὸ [illegible] θεραπεύειν, θεραπεύω τοὺς θεούς. καὶ θεραπεύω, τὸ ἰῶμαι. ὡς τὸ, σώματος μὲν ἀρρωστίαν θεραπεύει τέχνη. θεραπεύω, καὶ τὸ εὐφραίνω. οἷον θεραπεύω σε λόγοις. καὶ τὸ μετέρχομαι, καὶ ὑπέρχομαι, ἤγουν μεταχειρίζομαι. Θεράπναι, αἱ θεραπεῖαι τοῦ Χρυσοστόμου. ἔτι μὲν τὰ πρῶτα, θεράπνην ἱκανὴν ἐπὶ τῆς [illegible]. Θεραπνίας, τὰς βωμολοχίας. Θεράπναι κατὰ συγκοπὴν, αἱ θεράπαιναι. καὶ θεράπναι, τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ, οὗ μνημονεύει Στράβων, καὶ Ἀλκαῖος. ἢ θεράπναι, αὐλαὶ, σταθμοί. Θεραπναιδία, ἑορτὴ παρὰ Λάκωσι. Θεράπνιον, θεραπαινίδιον, δουλίδιον. Θεράποντες, δοῦλοι, ὑπηρέται. θεράποντες, [illegible]. Θεράπων ἐστὶν, ὁ [illegible] προσήκων ὑπουργῶν. ἢ θεράπων κατὰ τῶν πρώτων, δηλοῖ φασὶ δοῦλον ὁπλοφόρον, ὥσπερ [illegible] ὅμηρος. Θεράποντα, [illegible] ὡς ἕνεκα αὐτῶν τοῦ Ἀχιλλέως ἀντὶ τοῦ [illegible] ἰσχυρῶς. οὐκοῦν ὥσπερ οὐδὲ ὁ Πάτροκλος, οὕτως οὐδ' Αὐτομέδων δοῦλος. τῷ νομίζειν θεράποντα Ἀχιλλέως λέγοιτ' ἄν, εἰ καὶ πρῶτος οὕτω χρῆται τῇ τοῦ θεράποντος λέξει, κατὰ [illegible], οἱ παλαιοὶ περὶ τούτων εἰπόντες ὀνομάτων, ὥσπερ προδεδήλωται. ἐν οἷς καὶ οἱ παρὰ Λάκωσιν εἵλωτες, παρὰ τὸ ἕλος. καὶ οἱ Κλαρῶται, καὶ οἱ [illegible], καὶ οἱ λάτρεις, οἱ καὶ μισθωτοί. ὕστερον δὲ [illegible], ὡς Εὐριπίδης· λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων. λέγουσι καὶ ὅτι Θετταλοὶ μὲν πενέστας φασὶ τοὺς μὴ γένει δούλους, πολέμῳ δὲ ἡλωκότας. τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ Θετταλοικέτας. κωμικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς δούλου, ἡ πενέστας τίθησιν. ἔτι δέ φασι κατὰ τὴν τοῦ [illegible] ἱστορίαν, ὅτι καὶ [illegible] ἐκαλοῦντο δορυφόροι, [illegible] ἅπαντας, ἀφαιρούντων τῶν δεσποτῶν τὸ πικρὸν, τὸ τῆς [illegible] προσηγορίας. ἤτοι εὐφημότερον ἀντὶ δούλων, δορυφόρους καλούντων τοὺς τοιούτους [illegible]. ἐπεί φασιν [illegible] τέλους [illegible] τὰ δέοντα. ὡς δὲ καὶ ἄρτι ἔλεγον τὰς θεραπαίνας, ἢ τὰς θεράποντας, ἔτι δὲ [illegible] Λακωνικῶς τὰς θεραπαίνας. καὶ [illegible], τῶν δούλων, τὸ ἀμφίπολον τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν. πρόπολον δὲ τὴν προπορευομένην, ὅτι καὶ ἄρρεν ἐστὶν ὁ πρόπολος, ἐκ τῶν παλαιῶν ἀνείληπται καὶ αὐτά. ὥσπερ καὶ τὸ τὰς [illegible] ἔχειν [illegible], ὥσπερ εἱλώτων. καὶ τὸ τοὺς πέρσας δούλοις χρῆσθαι τοῖς [illegible], καὶ τὸ τοὺς Βυζαντίους, οὕτω δεσπόσαι τῶν Βιθυνῶν, ὡς οἱ Λάκωνες εἱλώτων. Θέραψ, δοῦλος, ὑπηρέτης. ὡς τὸ, θέραψ δὲ ἦν τὸν τρόπον, καὶ κόλαξ. Θέρει, [illegible]. Θέρισσα, ὁ τοῦ θέρους καιρὸς, ὡς παρὰ τὸ θάλλω, θάλασσα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερίζω, [illegible]. οὕτω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. Θερίβοτος τόπος, ὁ ἔχων καὶ ἐν θέρει βοτάνας, παρὰ τὸ θέρος. [illegible] τοῦ θέρους, καὶ τὸ βοτὸν, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην. Θερίβοτον πεδίον, τὸ ἐν θέρει ἔχον βρῶσιν. Θερμώδους χώρας, [illegible], Λυκόφρων λέγει τὴν Αἴγυπτον. ὁ Νεῖλος γὰρ ἐρχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτὴν, [illegible] τὴν αἰθιοπίαν [illegible], ἐν λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ νείλου, ὡς [illegible].

Θερειτάτη. [illegible] ἔσται αὐτοῖς, παρὰ τὸ θέρος θέρεος [illegible], ὡς τέλος τέλεος, παρὰ τὸ θέρος, θερειτέ-

τὰ ἔχοντα ῥήματα ἐν λ, ποιοῦσι τὸν μέλλοντα ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ, οἷον βάλλω βαλέσω, μέλω μελέσω, ὀφείλω ὀφελέσω, καὶ τὰ ὅμοια. ἢ θέλω, χαίρω, βούλομαι, εὐδοκῶ. Θέμα, θέσις, τόκος, τάξις, μοῖρα. γίνεται δὲ θέμα, ἀπὸ τοῦ τίθημι, θήσω, τέθεικα, τέθειμαι, κατὰ ἔλλειψιν τέθμα, ἐκβολῇ τοῦ τ, θέμα, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε θέμα. Θεμὰν, ἄτιμος, νόθος, ὁ ἀναρχός. Θεματίζω, ἀποτίθεσθαι, καταθεῖναι. Θέμεθλα, ὀφθαλμοῦ παρ' Ὁμήρῳ, δηλοῖ τὸ ἐν βαθυτάτῳ τραχήλου. ὡς ἐπὶ τοῦ κολεμὸς ἐπιμεμηλεμένος λαιμὸν, ᾗ προσφοῦς ἐκεῖται, καὶ τὸ ἐκ δ' ὦσε φλέβα. ἐξωθεῖται γὰρ τὰ οὕτω τραχηλόθεν ἐξιόντα. ἢ θέμεθλα, τὰ ἐσώτατα μέρη. καὶ ἕδραι, βάθρα. Θέμεθλος, τὸ θεμέλιον. Θεμείλια, τὰ θεμέλια. παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ γίνεται δεμέλια, καὶ θεμείλια, πλεονασμῷ τοῦ ι.

Θεμειλιωθέντα, ἐκ ῥιζῶν ἀρθέντα. Θέμεναι, θεῖναι, ῥῖψαι. Θέμεν, ἀντὶ τοῦ θεῖναι, ἰωνικῶς. Θέμενοι, καταβαλοῦσαι. Θέμενος τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ καθοπλισάμενος καὶ ὁπλισάμενος. Θεμέρα, βεβαία, σεμνὴ, εὐσταθής. Θέμερον, σεμνόν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι, θεμερύνεσθαι. Θεμερόφρονα, συνετὸς, σώφρονα. Θεμερῶπις, ἱεροπρεπής, ἄχαρις.

Θεμιζέτω, μαντευέτω, νομοθετείτω. κρινέτω. Θεμιστεῖαι ἀμείζονος, αἱ ἐκ τοῦ θεμιστεύματος ἄκρας. Θέμις, ἡ δικαιοσύνη. παρὰ τὸ θεσμὸν, θέσμις καὶ θέμις. θέμις καὶ ἡ συμπαρεδρὸς θεός. ἡ θέμις, ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ εἶναι τοῦ δικαίου φυλακτική, διὸ καὶ τοῦ Διὸς ἐλέγετο πάρεδρος. κλίνεται δὲ θέμιδος, καὶ δωρικῶς θέμιτος, ὅθεν τὸ θεμιτὸν, καὶ ἀθέμιτον, πλεονασμῷ τοῦ σ θέμιστος, ἀφ' οὗ ἀθέμιστος. καὶ θεμιστὸς εἶπον. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ θεμίζω ἐπιζητοῦντος, γίνεται ἡ θέμις, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Γαζαίῳ, εἰκότως θεμιζέτω, τὸ νομοθετείτω, ἢ δικαζέτω. ὁ δὲ τοῦ Σ καὶ τοῦ τ συγγένεια, δηλοῦται καὶ διὰ τοῦ χάλυτος. ὡς γὰρ θέμιδος θέμιτος, οὕτω καὶ χάλαδος χάλιτος. ἔτι δὲ διὰ τοῦ πλεονασμοῦ. αὐτὸ γὰρ καὶ πλεῖστον, παρὰ Θεοδότῃ εὕρηται. καὶ θέμις, τὸ ἔννομον, ὥσπερ τὸ δίκαιον. ὅμως δὲ ἀμφότερα ἐπὶ θεοῦ, δίκαιον δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἢ πάλιν θέμις, ἐπὶ θεῶν. δίκη δέ ἐστιν ἐπὶ ἀνθρώπων. δίκη γάρ ἐστι κρίσις, ἣν ἄνθρωποι κρίνουσι. θέμις δὲ, δίκη ἣν οἱ θεοὶ δικάζουσι. καὶ θέμις ἀνδρῶν ἀγορὰς λύει, ἢ δὲ καθίζει, ὕστερον πρότερον. πρῶτον γὰρ τὸ καθίζειν, τοῦ λύειν. δηλοῖ δὲ ἡ γνώμη τὸ διὰ ζήτησιν τὰς ἐκκλησίας γίνεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἄγαλμα θέμιδος ἐνόμιζον τὰς ἐκκλησιάζουσας κατέχειν, πρὸς ὃ καὶ καθίστανται φασὶ, καὶ συγείρονται. καὶ οὐ θέμις ἐστὶ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατὸν, ὅθεν καὶ τὸ ἀθέμιστον ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ἐκείνοις. ὅτι δὲ καὶ θεμίζειν ῥῆμά ἐστιν, ἐξ οὗ μάλιστα ἡ θέμις, καὶ ὅτι σύνθετος ἡ θέμις καὶ ὁ θεσμός. ἄλλο δὲ καὶ τὸ τέθμιον, ὅ ἐστι νόμιμον, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Θεμίσασα, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ θεμιστεύειν. ἐξ οὗ καὶ παρὰ Γαζαίῳ θεμιζέτω, τουτέστι νομοθετείτω, δικαζέτω. καὶ ἡ θέμις, ἧς γενικὴ δωρικὴ θέμιτος, καὶ ἀπ' αὐτῆς τὸ θεμιτὸν. θέμιστες δὲ, οὐ μόνον αἱ δίκαι, ἀλλὰ καὶ μαντεῖαι καὶ βουλαὶ, δηλοῦσι παρὰ τῶν παλαιῶν. Θέμισσα, νόμιμα. ἢ θέμισσα, τάφον, ἢ δίκαιον. Θέμιστον, δυνατόν. ὡς γὰρ χάλις χάλιδος χάλιτος, οὕτω θέμις θέμιδος καὶ θέμιτος, ἐξ οὗ καὶ θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον, πλεονασμῷ τοῦ σ θέμιστος. ὅθεν καὶ θεμίστιος νόμος. καὶ ἀθεμίστια ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἄδικα. θέμις δὲ κλινομένη διὰ τοῦ σ παρ' Ὁμήρῳ, μυθικῶς θεὰν δηλοῖ. Θεμιστεύειν, χρησμῳδεῖν, ἀπὸ τοῦ θέμιν ἐσχηκέναι πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ μαντεῖον. ἢ θεμιστεύειν, τὸ δικαίως δικάζειν, ἢ δικαιοπραγεῖν. Θεμιστευτὴρ, νομοθέτης. Θεμιστεύοντος, ἄρχοντος, δικάζοντος.

Θέμιστες Διός φασι λέγεσθαι, καὶ δίκην ἐπὶ μαντείας τίθεσθαι. ἀγορᾶς γὰρ καὶ βουλὰς λέγειν εἶναι τὴν θέμιν. διὸ ἀντὶ τοῦ θέμιστος, τέμουρα χαλδαϊστὶ, ὅ ἐστι μαντεῖα. ἡ Ἑβραίων γὰρ κατὰ τὸ ἐφοὺδ γράφον τέμουρ, ὑφ' ὃ κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν δηλώσει κατὰ θεσπρωτίαν. ἐξ οὗ οἱ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται Διὸς, ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, καὶ αἱ μαντεῖαι τόμουραι. βιβλίον γάρ φασι τομούρας ὃ θέμιστας φράζειν. θέμιστες δὲ εἰ τὰ μαντεῖα, ἀλλ' αἱ βουλαὶ καὶ τὰ βουλεύματα, καὶ τὰ νομοθετήματα. τὰς δὲ γαλεώτας τομούροις, καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνωνυμάζεσθαι τόμουρος συμφράσαντος, ἤγουν ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς. Θεμίστιον, τὸ δίκαιον, παρὰ τὸ θέμις. ὅπερ ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς προπαροξύνει. ἀναλογώτερον γάρ. ἀλλ' ἡ χρῆσις προπερισπᾷ, οἷον θεμιστεῖον. Θεμιστεύειν, ἀντὶ τοῦ χρησμῳδεῖν. Θεμιστεύεσθαι νομοθετεῖσθαι. Θεμιστεία, ὁσία. Θέμιστεν, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἐνομίσθησαν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπέθεντο κατὰ τοὺς παλαιούς. παρὰ τὸ θεῖναι, τουτέστι ποιῆσαι. ἢ γίνεται λέξις ἐκ τοῦ θέμις, ὅθεν θεσμὸς ὁ νόμος. ᾧ ἐξ ἀνάγκης πειθόμεθα. θέμιστι δὲ χέρσον ἰκέσθαι, τουτέστιν ἐπάγκασιν, ἐπειδὴ ἐγγίζεσθαι εἰς γῆν. Θεμιστοπόλοι, ἄρχοντες δικασταί. Θέμιστος, δικαιοσύνης. Θεμιστοῦρον, σωτῆρα.

Θεμιστῶς, νομίμως δικαίως. Θεμοὺς, διαθέσεις, παραινέσεις. Θεμοῦν, θελήμων. Θέμωσε, τὸ ἔγγισε. καὶ θεμίζειν, τὸ ἐγγίζειν. ἐκεῖ δὲ ἐπελάσσειν, παρὰ τὸ θεῖναι. Θὲν μόνον, ἵνα παρίδωσι. ἢ ἀντὶ τοῦ τὸ ἐξ προθέσεως παραλαμβάνηται.

Θέναρ, λέγεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ μεταξὺ τῶν δακτύλων καὶ τοῦ καρποῦ, ἤγουν τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ἢ κατὰ Εὔδημον, τὸ μεταξὺ τοῦ λιχανοῦ, καὶ τοῦ ἀντίχειρος, ἤγουν τοῦ μεγάλου δακτύλου, ὁμαλοῦ καὶ κοίλου. Θεναρίζει, τύπτει. Θένω, κόπτω, τύπτω. Θένοι, οἱ προσήκοντες. Θέογνις, εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυράννων. καθὼς φασὶν ἄλλοι τε, καὶ Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ ἑλληνικῶν. καὶ Θέογνις, ἕτερος μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ μεγάρων, γεγονὼς ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἐνάτῃ ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγεῖαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, καὶ γνώμας δι' ἐλεγείων εἰς ἔπη δισχίλια ὀκτακόσια. ἔγραψε δὲ καὶ γνώμας παραινετικάς. ἄλλως. Θέογνις, τραγῳδιοποιὸς πάνυ ψυχρός. ὃς καὶ χιὼν ἐλέγετο. ἔστι δὲ καὶ ποιητὰς ὁ Θέογνις, ὃς ἦν μεγαρεύς. Θεογνωσία, τὸ βάπτισμα.

Θεοδίδακτοι, θεὸν διδαχθέντες. Θεοδίδακτος, διδασκαλικός. Θεοειδὴς λέγεται, ὥσπερ καὶ θεοειδὴς, οὐκ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐοικότος θεῷ. καλῶς ἄρα σεσημείωται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὅτι τὸ ἀμύμων, προσώποις μόνοις ἡρωικοῖς ἐπιτίθεται. ἤγουν ἐντὸς τῶν ἐνδόξων ἀνθρώπων ἐστιν ἐπίθετον. Θεοειδὴς, ταυτόν ἐστιν, ὥσπερ εἰ εἴποι ἑαυτὸν ὡς θεοῖς ἐοικότα τὸ εἶδος, ἤτοι περικαλλῆ. Θεόδμητοι ἐλικώτεροι, οἱ ὑπὸ θεῶν δεδομένοι. Θεόδμητος, ὁ ὑπὸ θεοῦ κατεσκευασμένος.

Θεοδρομῶν, κατὰ θεὸν πορευόμενος. Θεόδωρος, τὸ δῶρον τοῦ θεοῦ. Θεοδόσια, τὰ ὑπὸ θεοῦ δεδομένα. Θεόδοτα, ἱερόθυτα. Θεόδωρος. θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ, καὶ ἐψεύσαντο. ἐπεὶ θεοειδὴς ὡς οὐκ ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὥρας προσέρχεται. Θεοειδῶς, θείως, θαυμαστῶς. Θεοείκελος, θεοῦ τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεοεπὴς, ἐκ θεοῦ ἐσταμένοι, ὅ λεγόμενοι.

Θεόθεν, ἀπὸ θεοῦ ἐκβαλλομένου. δεῖθεν δὲ ἐλθὸν, ἀεὶ τίθεται ἐπὶ κακοῦ, οἷον θεήλατος πληγή. Θεοὶ γάμον ἐξ ἀλέων, συνελθόντες λέγονται ἐπὶ εὐδαιμόνων γάμων. ἢ θεοὶ, οἱ ἐνδίκως δικάζοντες. θεοὶ οἱ κατ' οἰκίαν θεῖοι, καὶ θεοὶ μολοττικοὶ, ἤτοι ὅτι διαφέρει οἱ κύνες οἱ μολοττικοὶ, ἢ ὅτι ψυχοπομπικόν ἐστιν ἐν Μολοσσοῖς. Θεοίνια ἐλέγοντο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἔθυον. τὸν δὲ Διόνυσον θεοῖνον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος, καὶ Ἴστρος ἐν πρώτῳ τῶν συναγωγῶν. Θεοὶ ξενικοὶ, παρὰ Ἀθηναίοις ἐτιμῶντο, οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί. Θεοκάπηλοι, οἱ αἱρετικοὶ, ὡς παραχαράττοντες τὰς ἑαυτῶν διδασκαλίας τοῖς ὀρθόφροσι δόγμασιν, ὥς περ οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον τῷ ὕδατι. Θεοκλυτοῦσι, θεὸν ἐπικαλοῦσι, θεοκλυτοῦντες, θεοῦ ἀκούοντες, θεὸν ἐπικα-

[illegible]

[illegible]

φύω. Θεατὴς, ἐπὶ ἀγῶνος. θεωρὸς ὁ τὴν θυσίαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀπάγων. θεωρία, ἡ θυσία. θεωρία ἡ εἰς θεὸν χολὴ, καὶ ἡ ἐν θεάτρῳ θέα, καὶ αὐτὸς ὁ ἀγών. θέα μέν τι, ἥ τε θεωρία καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ καθέζονται οἱ θεωροῦντες. Θεατὸν, τὸ ἐκλεκτὸν, ὁρατὸν, καὶ θεωρητόν. Θεατρεῖον, θέατρον. Θεατρίζειν, αἰσχύνειν, ἐν σκηνῇ καὶ θεάτρῳ παραδειγματίζειν. τοὺς γὰρ νικήσαντας, καὶ ἡττήσαντας τοὺς πολεμίους ἐστεφανωμένους μετὰ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν λαφύρων διὰ μέσης ὅλης τῆς πόλεως δορυφοροῦντες καὶ εὐφημοῦντες. Θεατροκρασία, ὀχλοκρασία. Θέατρον, θέαμα, ἢ σύναγμα. Θεάω θεῶ, ἄχρηστον, ὃ σημαίνει τὸ βλέπω. ὁ μέλλων θεάσω, ὁ παρακείμενος τεθέακα, ὁ παθητικὸς τεθέαμαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ θέαμα καὶ θαῦμα, ὃ βλέπων τις ἐξίσταται. θεῶμαι, τὸ βλέπω. ἢ θεάω θεῶ. ὁ παθητικὸς γράφεται θεῶμαι, τὸ βλέπω. θέω δὲ θεῶ, τὸ θαυμάζω ποιητικῶς. ἀφ' οὗ θηεῦντο, οὐ τὸ ἐθεῶντο, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ ο καὶ ω εἰς ευ θηεῦντο, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α δωρικῶς θαεῦντο. Θέειον καὶ θεῖον, τρίχα, φαρμακόν. Θέειον, θυμιάματος εἶδος, καθαίρειν δοκοῦντος ἢ μίασμα, διὸ καὶ δυσαίλεος κακῶν ἄκος αὐτὸ φησὶν ὁ ποιητής. ἰστέον, ὅτι οὐ μόνον διὰ θείου ἐγίνοντο καθαρμοὶ, ἀλλὰ καὶ φυτοῖς ἐχρῶντο εἰς τὸν χρησμὸν ἦν. ἀναφέρων γοῦν φυτὸν κατὰ Παυσανίαν, ἐπιτήδειον εἰς καθαρμόν. καὶ οὓς δὲ εἰς τὰ αὐτὰ ἦσαν, οὓς περιλαμβάνειν ὡς φαίνεται ἐν ἰδιαιτέροις, καὶ οἱ τὸ διοσκώδιον δὲ ἑρμηνεύοντες, φασὶν ὅτι δῖον ἐκαλοῦντο κώδιον ἢ γρὶν θύοντος Διὶ μειλιχίῳ ἐν τοῖς καθαρμοῖς, φθίνοντος μαιμακτηριῶνος μηνὸς, ὅτε ἤγοντο τὰ πομπαῖα, καὶ καθαρμῶν ἐκβολαὶ εἰς τὰς τριόδους ἐγίνοντο. εἶχον δὲ μετὰ τὰς χεῖρας πομπὸν, ὅπερ ἦν φασὶ κηρύκειον σύμβολον ἑρμοῦ. καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πομποῦ, καὶ τοῦ ῥηθέντος δίου, τὸ διοσπομπεῖν. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως ἐξ ἱστορίας. ἄλλως δὲ, κοινότερον διοπομπεῖν ἢ ἀποδιοπομπεῖν, ἀφανῆ τὸν διὸς ἀλεξικακον ἐπικαλοῦντα ἐκπέμπειν τὰ φαῦλα. ὅτι δὲ δι' αἵματος ἡ κάθαρσις, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. ὁποῖα καὶ ἡ τῶν φονέων, οἱ αἵματι νιπτόμενοι, καθάρσιον εἶχον αὐτό. λέγεται δὲ ὡς οἱ περὶ τὴν ποιητικὴν τέχνην, ἐν μάλιστα οἱ τὰς πόλεις καθαίροντες, φαρμακοὶ ἀττικῶς ἐλέγοντο. καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ Δημοσθένης. ἐνίοτε δέ φασι προσαγορεύεσθαι. τοῦ δὲ τοιούτου καθαίρειν παράγωγα τὸ καθάρσιον, καὶ τὸ κάθαρμα. ἐκεῖνο μὲν οὖν μεσιτὸν, τοῦτο δὲ ψεκτὸν. ἀφ' οὗ καθάρματα, τοὺς ῥυπαροὺς καὶ ἀποβλήτους φαμέν. καὶ ἔστιν αὐτὸ σκῶμμα ἀτιμότερον, τοῦ ἐν ἰδιώταις λύματος, ἤγουν ἀπονίμματος. ἐξ οὗ καὶ ἡ λύμη, καὶ ὁ λυμεών. ὥσπερ αὖ πάλιν τοῦ λύματος ἀφιλέστερον τὸ περίψημα, σπόγγισμα ὂν αὐτό. καὶ κατὰ τοῦτο ἐοικὸς τῷ λύματι. τὸ δὲ θεῖον γίνεται ἀπὸ τοῦ θεὸς θεῖον κατὰ παραγωγὴν ἁπλῆν, καὶ ἐν συναιρέσει θεῖον διασυλλάβως. ἐξ οὗ θειοῦσαι τὸ θυμιᾶσαι, ὡς τὸ ἐκδιάθεον. προλαβὼν δὲ τὸ ε πρὸ τῆς διφθόγγου, γίνεται θέειον τρισυλλάβως. ἐξ οὗ ἔφρα θεειώσω. ἄλλως δὲ διαλυθὲν τὸ δισύλλαβον θεῖον, γίνεται θέιον. καὶ ἐπιδοθὲν ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι ῥῆμα τὸ θειοῦσαι. ὅτι δὲ θεῖον ἦν ἐνταῦθα νοεῖται καὶ τὸ θεῖον τὸ λεγόμενον δηλαδὴ θεῖον ἄπυρον, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. καὶ θεῖον μὲν ἴσως διὰ τὸ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐκφυσίας καὶ τερατεῖον. ἢ διὰ τὸ ἀναγιγνώσκεσθαι ὥστε τὰ θεῖα, ἢ καὶ διὰ τὸ θεόθεν εἶναι. μετὰ προσθήκης δὲ θεῖον ἄπυρον τὸ ὀλιγόπυρον. βραχὺ γὰρ ψαύσει πυρὸς. ἢ ὅτι οὐ χρὴ πάλιν πυροῦσθαι αὐτὸ διὰ τὸ ἀσθενεῖν.

Θέειον, πλεονασμῷ τοῦ ε λέγεται παρ' Ὁμήρῳ, ἀφ' οὗ τὸ ῥῆμα θεειώσαι. ὃ θειῶσαι, τὸ θυμιάσαι. θειῖν ὁ λαιὸν. καὶ θεῖν ὅλον αὐτὰ, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Θείῳ καιομένοιο παρ' Ὁμήρῳ, ἔνθα πλεονάζει τὸ ε, καὶ λείπει τὸ ι. ὤφελε γὰρ εἰπεῖν, ὡς θείῳ καιομένου. ἔνθα γὰρ πρώτως πίσυν, ἐπεὶ ὄζειν θείου καιομένου ἔοικεν. Θείομαι, θεοῦμαι. ἐπὶ πρώτης, τὸ θαυμάζω παρὰ ποιηταῖς ἐν χρήσει. καὶ συλλέγεται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὗ τὸ ε καὶ ὁ εἰς τὸ διφθογγον αὐτοῖς κεῖνται. τὸ δὲ ε εἰς τὸ τρίτωσαι, καὶ παιδόσεως αὐτὸ θεοῦμαι, ὁ παρακείμενος ἐθεάμην, οὐ ὁ τρίτος ἐθεᾶτο. ὁ μέλλων θεάσομαι, οὗ τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ θεάσονται, ὁ ἀόριστος ἐθεασάμην. Θέω, θεάσω ποιητικῶς, τὸ θαυμάζω.

Θεηγόροι, θεολόγοι. Θεήλατος, ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς.

Θεητολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἐχόντων περιπολεῖν. Θεῖ, τρέχει. Θεῖ, ὑπόλαος φησί. Ἀριστοφάνης, νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν. παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐπεὶ ὅταν ἐργόμενον πάντα θεῖ καὶ ἐλαύνεσθαι, οὔτ' ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν.

Θεῖα, σημαίνει τὴν μητέρα τοῦ σελήνης, καὶ τοῦ ἡλίου. παρὰ τὴν θέαν γέγονε θέια, καὶ κατὰ συναίρεσιν θεία. καὶ γὰρ αὕτη ἡμῖν αἰτία τοῦ θέας, καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς. Θεία, λατρεία, ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία. Θεῖα, θαυμαστά. Θειαζόντων, μαινομένων. ὅτε δὲ θαυμαζόντων, ὁ θεόληπτον γενομένων. Θειάζω, θαυμάζω, ἐπαινῶ, δοξάζω. Θεῖ, ἀντὶ τοῦ τρέχει, καὶ θεῖα. Θεῖα, ἱερὰ, καὶ ὀρθὰ, καὶ θαυμαστά. Θειάζω, τὸ ἐνθουσιῶ ἀμεταβάτως. θειάζω, μαίνομαι, καὶ θεόληπτος γίνομαι.

Θειάζεις. θεῶ, ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐθείασα. θειάζεις, ὁ μετοχὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θειάσας. ἢ παρὰ τὸ θειάζω, τὸ ἐνθουσιῶ.

Θείας ἀμνάμων, ὁ θορίας ἄνεμος. ἀμνάμων δὲ, ὁ ἀπόγονος. ὡς γὰρ Ἡσίοδος λέγει τοὺς θείας ἀπογόνους, οἱ ἄνεμοι. θειάζοντες, θεόληπτοι γενόμενοι. Θειάσαι ἐλαν, χαρῆ μανικῶς.

Θειασμοῦ, εὐτυχίας, ἐνθουσιασμοῦ. Θεῖα, διὰ τὸ μέτρον οὕτω γράφεται, καθὰ καὶ τὸ πλέον πλεῖον λέγεται.

Θεῖον, φαρμακὸν, ταχὺ ὂν. Θείας, κείσας. Θειότερον, θαυμαστόν. Θειλόπεδον, ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ξηραίνονται. ἢ θειλόπεδον εἶπε, βοτρύων τόπος, ξηρὸς, σταφυλῶν, ὑπάρχων ἡλίῳ ἐκκείμενος. καὶ ὡς εἰπεῖν πέδον εἴλης. ὃ ἔστι θερμότατος ἡλίῳ. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς παρετυμολογεῖ. ἐν τῷ τέρσεται ἠελίῳ. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν καθ' Ὅμηρον, λευρὸς, ὃ ἐστιν ὁμαλὸς χῶρος, τερσόμενος ἡλίῳ. σύγκειται δὲ ἡ λέξις κατὰ ἔννοιαν καθ' ὁμοιότητα τοῦ στρατοπέδου, παρὰ τὸ ἄρθρον οὐδέτερον, καὶ τὴν εἴλην, καὶ τὸ πέδον. οἷς καὶ ὁρίσκει θειλόπεδον ἀεὶ ἄνευ ἄρθρου προφέρων, ὡς ἐγκειμένου τοῦ ἄρθρου συνθέτως τῇ λέξει. διό φασι μὴ δεῖν λέγειν τὸ θειλόπεδον, ἵνα μὴ ὡς λέγοι τις τὸ τὸ εἰλόπεδον, διπλασιάζων τὸ ἄρθρον. Θειμωνίαι, οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. Θεῖναι, ποιῆσαι. ἢ θεῖναι ἐν φρεσὶν, ὑπέρβαλε τῇ ὑστέρῃ λυκάβαντι τέχνη, τὴν γὰρ νοθεύειν σύνθεσιν. νοθεύεσθαι γὰρ, καὶ ἐν φρεσὶ θεῖναι ταυτὰ δηλοῦσι. καὶ θεῖναι πέπλον ἀθήνας ἐπὶ γούνασι παλλάδος παρ' Ὁμήρῳ, ὡς καθεζομένης δηλαδὴ. ἡ θεῖναι παρὰ γούνασιν, ὑπωπίζεται. ὁ δὲ γεωγράφος ὅπου λέγει τὴν μὲν παλαιὰν ἴλιον ἠφανίσθη, τὴν δὲ νῦν βλεπομένην νεωτέραν εἶναι. μὴ ἂν δεχόμενος τὸ θεσοῦντας τὸ ἐπὶ γούνασιν, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς γόνασι. φησὶν ὅτι τὸ τῆς ἀθηνᾶς ξόανον, τὸ μὲν ἑστηκὸς ὁρᾶται. Ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει. ἐν τῷ πέπλον θεῖναι ἐπὶ γούνασιν, ὡς καὶ τὸ γούνασιν ἐφίζεσθαι φίλον υἱόν. βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ παρὰ τοῖς γόνασιν, ὡς τὸ ἡ δ' ἄρα ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ. κάθηνται δὲ ἀθηνᾶς ξόανα καὶ ἐν φωκαίᾳ, καὶ μασσαλίᾳ, καὶ ῥώμῃ, καὶ χίῳ. λέγει δὲ Ὅμηρος, θεῖναι ἀντὶ τοῦ ἀναθεῖναι, χωρὶς προθέσεως. ὅθεν ἀναθήματα. δῆλον δὲ ὡς οὐχ ἱμάτιον ὁ τοιοῦτος πέπλος, ἀλλὰ ὕφασμα. καὶ ὅτι τὸ θεῖναι ὁμοίως κατατίθεται τὸ ὑποχείριον. ἀντὶ μὲν προσηλωκὼν λαμβάνονται. Θεῖνε, κτεῖνε, τρέχε, κτεῖνε, παῖε. Θεῖνε, τὸ τύπτε. Ὅμηρος, ὅς κέν τε θείνῃ, ἤγειρον ἀμφοτέρωθεν. ὅθεν καὶ θὶς ὁ αἰγιαλὸς, παρ' ὅσον τύπτεται ὑπὸ τῶν κυμάτων. Θεοδάμα, ὁ θεοὺς δαμάζοντος. Θεοδαισία, θεοδαίς. Θείομεν, ἀπὸ τοῦ θῶ ἀχρήστου. κοινῶς μὲν τίθημι. ποιητικῶς δὲ θείω, πλεονασμῷ τοῦ ι δίφθογγον. ἀφ' οὗ τὸ τίθεμαι, τὸ θείομεν, τὸ ἰσθμὸς, τὸ ὑφέρομεν, καὶ τὸ βεβάσμεν, ἀντὶ ὑποτακτικῶν παρ' Ὁμήρῳ. ὅθεν τὸ

 εἴδωλον

ὕδωρ ἐξαίρεσις. καὶ θάλπος ὕδωρ, ἀπροσδοκία κακοῦ, ἀπαίτησις διὰ κακοῦ παρουσίαν. καὶ θάρσος, καὶ θράσος. κἂν ἐν τοῖς ὀνόμασι πλησιάζωσι, πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται ἀνδρεία τὸ μὲν φημὶ καὶ ἀπονοία. τὸ μὲν γὰρ, ἐν τοῖς παντὶ θαρσεῖν ἀνδρείου ὕδωρ, ὥσπερ τὸ φεύγειν δειλίας. τὸ δὲ οὐ πλεῖον ὁ κίνδυνος ἐπιόντι χωρεῖν, καὶ ὑφίστασθαι ἀλλὰ μὴ κατέχεσθαι, θρασέος, ὥσπερ τὸ ὑποχωρεῖν ἀσφαλείας. Θάρσυνος, τεθαῤῥηκώς. Θαρσαλέος, θρασύς, τεθαῤῥηκώς. Θᾶσσαι, ἀντὶ τοῦ θάσσαι λέγεται δυνατῶς. Θεάκιστος, θᾶσσαι φίλος ὡς καλὸν ἔοικεν. Θᾶσσος, νέος. ὅθεν θαλεπὸς οἶνος, ὁ θάσιος. Θάσσονα ἵππων, ἀντὶ τοῦ ταχυτέρους τῶν ἵππων. θᾶσσον καὶ θᾶσσον τὸ ταχέως, ἀπὸ τοῦ ταχὺς παρήχθη. ὁ πρῶτος τύπος ταχυτερός, ὁ δεύτερος ταχίων, ὁ τρίτος θάσσων, κατὰ τροπὴν θάσσων καὶ θᾶττον. ἀντιστοιχεῖ γὰρ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς β, τ. Θάσιος, παῖς ἀπ' ἀρχαφόρος. ἔστι δὲ σημαδαλίς ἐπὶ τοῖς ἔργοις γινομένοις ἀπὸ ἀρχαίου τοῦ ἐξ ἀρχῆς. ποιήσαντος θαυμασμοῦ. Θάσσομαι, καθίζομαι. Θάσσω, καθίζω. Θασία, ἅλμη εἰς ἣν τὰ ὀπτώμενα ἐβάπτον, καὶ ἔχαιρον ὕλη. οἱ δὲ, καμμάτιον. Θατερίζω, ἀναβάλλομαι.

Θάτερον θατέρου, ἕτερον ἑτέρου. ἢ θάτερον, τὸ δύο τὸ ἕτερον. ἔτερον, ὅτι λέγουσιν Ἰωνες, ὅτι τὸ τ, ἐπὶ ἐπιφερόμενον σύμφωνον, οἱ Δωριεῖς εἰς α μεταποιοῦσι. τὰ ἕτερα, θάτερα φασί. ἢ πάλιν οἱ αὐτοὶ, τρέπουσι τὸ τ εἰς α, ὡς ἐν τῷ τρέχω τράχω, ἄρτεμις ἄρταμις. Θᾶττον ἀπτικοὶ, τάχιον ἕλληνες. ἔστι δὲ οὐ μόνον ἐπίῤῥημα, ἀλλὰ καὶ ὄνομα συγκριτικόν. ὁ θάττων, ὁ θάττων, τὸ θᾶττον. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ φᾶον. ἢ θᾶττον, σημαίνει, ταχέως. ὁ θάττων ὁ ταχὺς ἠρέμα τῷ πρώτῳ τρίχα. οὗτος ἐλυμαίνετο ἐπιτυχὼν. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων διὰ τὴν τόλμαν. Θαῦσα, θᾶττον, ἡ δούλους κύνας. Θαυμασμὰ, τὰ ἄλλα, ἕτερα, τὰ ἴσα μέρη. Θαυμάσιος, θαυμαστός. Θαῦμα, ἔκπληξις, ξένισμα. ἢ θαῦμα ἔχω, καὶ θαυμάζειν ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα. καὶ θαῦμα, τὸ ὑπὲρ φύσιν διὰ θεοῦ πλουτοῦμεν. παρὰ τὸ θαυμάζω, θαύμασμα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀποβολὴν τοῦ σ, θαῦμα. οἱ δὲ παρὰ τὸ θεῶ, θεῶμα, θαῦμα. Θαυμάζειν, μετὰ βοῆς ἀπαιτεῖν τι. Θαυλία, ἑορτὴ ταραντίνοις, ἀρχαῖος ὑπὸ ἀπαλὸς, παρὰ καὶ θαυλίζειν λέγειν τῇ δυνάμει.

Θαυλωνίδαι, γένος ἱερωσύνης ἀθήνῃσι. Θαυμάζω, ἄγαμαι, ἐκπλήττομαι, θαμβοῦμαι. ἢ θαυμάζω, τὸ ἐκπλήττομαι, καὶ τὸ ἐπαινῶ. λέγεται δὲ ποιητικῶς θαυμάζομαι τὸ ἐπαινοῦμαι. ἐξ οὗ θαυμαστικὸς ὁ ἐπαινέτης. τὸ δὲ θαυμάζω σε τῆς σοφίας, λαμβάνει ἔξωθεν τὸ ἕνεκα. ἢ οὕτω, θαυμάζω σε ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, καὶ περιττὸν τὸ ἐπὶ. λέγεται δὲ θαυμάζειν ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ θαυμάζει τὰς ἀρετὰς, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετάς. καὶ θαυμάζει λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ πεῖσθαι λόγους. καὶ θαυμάζω τὸ δεῖνα, ἀντὶ τοῦ εἰρωνευόμενος καταγελῶ, συντασσόμενον γενικῇ. καὶ ὡς θαλάσσας, ἐπὶ μέσου δὲ ταῖς ἄλλαις, ὃ συνεῖχον. καὶ θαυμάζω σε διὰ τὸ κάλλος, αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συντασσόμενον, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττομαι αὐτὴν ἕνεκα τοῦ κάλλους. θαυμάζω σε τοῦ σωφρονος, τουτέστι ἕνεκα. καὶ ἀντιλέγομαι, θαυμάζω καὶ ἀποδέχομαι. καὶ θαυμάζω γενικῇ συντασσόμενον, σημαίνει τὸ καταγινώσκω ἢ μέμφομαι, καὶ αἰτιῶμαι, καὶ κατηγορῶ. οἷον θαυμάζω τῶν ταύτην ἐλάττονα τῶν πεπραγμένων. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ἐπαινῶ, οἷον θαυμάζω τοὺς οὕτω φρονοῦντας. Θαυλία, οὐρὰ, πίρα. Θαυμάζειν, τὸ ὁρᾶν ἐν μετ' ἐκπλήξεως. διὰ τὸ θεῖον εἶναι, ὡς τὸ θάμβος ἀχιλλεύς. καὶ θαυμάζειν τὸ αὐτὸ συνήθως. καὶ θαμβοῦσαι κορίσιοι, τὸ φοβοῦνται, καὶ φεύγουσιν ὅτι ἰδόντα. οἷον θάμβος κατὰ θυμὸν ἔχει, ὅτι θεὸν εἶναι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δέους. ὁ μὲν θαμβήσας πάλιν οἴκαδε βεβήκει. Θαυμάσι, θεωρεῖ, θαυμάζει. Θαυμακία, πόλις μαγνησίας, ὁ τῶν ἰθακῶν συνελθόντας φησὶ λίγων, καὶ ἑτέραν θαυμακίαν κατὰ τὸν μαλιακὸν κόλπον, καὶ τοῦτον δὲ ὁμώνυμον. οἱ δὲ πολῖται τῆς θαυμακίας, θαυμακοί. Θαυμαλέον, φοβερὸν, θαυμαστόν. Θαυμάλωψ, ὁ ἐπίφλεκτος, ἢ ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Θαυμαίνοντες, θαύμασιν, ὁ φέρουσιν, ἀΐδια θαυμαίνοντες. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς θαυμάζειν, θαυμάζειν λέγεται. θαυμαστὸς δὲ, καὶ θαυματουργὸς, ὁ θαυμαστός. Θαυμάσια ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα, ἀττικῶς. Θαυμαλεῖτος, θαυμαστός. Θαυμασιοὶ ἐκαλοῦντο οἱ μὲν ξίφη, οἱ δὲ λίθους, οἱ δὲ δακτύλους, οἱ δὲ χάμους, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμαστοὶ ὄντες. Θαυματίζομαι, ἐκπλήττομαι. Θαῦμος, ὁ θαυλὸς, ἀρχὴ μακεδόσι. Θαῦνον, θηρίον. Θαυνῶναι, θεωρεῖσθαι. Θαχμῆναι, θαυμάζειν, δύνασθαι. Θάψαι, κατορύξαι, κάψαι, ἀπὸ τοῦ θάλπειν.

Θαψίνη, γυναικὶ κλητικῶν, ἰσικῶς θαψίνη. Θάψινον, τὸ ξανθὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ θάψου, ὃ βάπτει, ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς κεφαλὰς, τοῦτο ἔνιοι σκυθικὸν λέγουσι. καὶ ὁ ποταμὸς καθ' ὃ φύεται τὸ ξύλον θάψος καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ ῥίζα θαψία καλουμένη.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Θεὰ, ὁ μεῦς. Θέα, σκέψις, θεώρει, ὅρα. καὶ θέα ἡ θεωρία, ἡ ὄψις, παρὰ τὸ θέω τὸ θεῶμαι. σημαίνει δὲ τὸ θεωρῶ. βαρύνεται δὲ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ θεὰ. ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὅπερ ἐκ τοῦ θεὸς γίνεται. ὥσπερ καὶ θαλὸς οἰκοδόμημα, θολὸς δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας. Θεαγγελεῖς, οἱ τὰς θεωρίας ἐπαγγέλλοντες. Θεαγενὴς, ὄνομα κύριον. Θέατρον, τὸ θεῖον, ὃ καθαίρουσι ζωγραφεῖοι. Θέα, παρὰ τὸ θέρω, τὸ μετὰ σπουδῆς ὁρᾶν. ἐπὶ θεωρίᾳ δὲ ἐκλέχθη ἐπὶ θεωρία. μακρόθεν γὰρ ἦν καὶ ὄψις ὁ τόπος ἐκαλεῖν.

Θεαλίσας, θεοῦ ἰδίαν ἔχων. Θεάομαι, ὡς παρὰ τὸ λάχω λάκομαι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θέω θέαμαι ποιητικῶς. τὸ δὲ θέειν, παρὰ τὸ θεὸς, ἐφ' οὗ τὸ θεωρεῖν ἐπὶ ὄψεων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ὄψεως. Θέαμαι, δῆλον ὅτι σύνηθες τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ κατὰ ἀκολουθίαν τὸ ἀράσσω, καὶ θράσσω, ὁμοίως θέμαι λέγουσι, κατὰ τὸ λύκαινα, φλύαινα, τέχαινα, μύραινα, θέαινα, φαῖνα, σκίαινα. αἱ δὲ αὐταὶ καὶ θεοὶ λέγονται, κατὰ τὸ, μετὰ δὲ θέαινα θεός. Θέαμα, θεώρημα. Θεάμονες, θεαταί. Θεὰρ, ὁ ποιητὴς πάντα τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ τιθεῖς λόγος. θεῖον μὲν γὰρ ἡ γνῶσις, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ. ταύτῃ δὲ θεὸν εἶπε, καὶ μοῦσα. τὸ μὲν παρὰ τὸ θεῖον, καὶ τὸ θεῖον ὅτι γνώσιμα. τὸ δὲ παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ, καὶ γὰρ ζητεῖται ἡ γνῶσις. καὶ ἐπὶ τῆς ζητήσεως δὲ ἀπογίνεσθαι, εἶναι ἐπ' ἀπορίας γνωστικὸς μέσον ἡ ζητουμένη ἀπορία κατὰ τὰς θεὰς. ταύτης τῇ θεῷ τὰ μετὰ τῆς ψυχῆς ἐπαινεῖ ἐπιλαθέσθαι ὁ ποιητὴς τῶν ἀχιλλέως μῆνιν ἀείδειν.

Θεανὸ νῦν, ἣ εἶναι ἐκείνη θεῖα. σοφοκλῆς τυροῖ. Θεανὼ, δωρὶς δυνατὸ, ὅσα μὴ τε δυνατὰ ἡ μέλισσα πολλὰ ἔγραψε. Θεανοῦσαι, οἱ ξενωθέντες ὑπὸ ἐκπλήξεων. Θεάομαι, θεῶμαι, τὸ ἐλάμας, ἐπὶ ἀντίφαζα συγγίγνεσθαι τὸ πεφεισμένον. θεάω θεῶ, ἐπὶ τοῦ προτὰς, τὸ θεατὸς ἐξ ἄλλης λίμνης, καὶ ἀμφότερα παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. θεῶμαι δὲ θεοῦμαι ἐπὶ πρώτως, τὸ θαυμάζω παρὰ τοῖς ἐν χρήσει, καὶ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς κοινοῖς. οὐ τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν ω δίφθογγον αὐτὴ κιρνῶσι. τὸ δὲ ε εἰς ω τρέπεται, καὶ ποιοῦσι αὐτὸ θεῶμαι. ἔστι δὲ ἐκεῖνο θεῶμαι, παρατατικὸς θεώμην, μέλλων θεάσομαι, ὁ ἀόριστος ἐθεασάμην. Θεαρχίαν, τὴν αἰτίαν, ἢ ὡς ὑπὸ ὁ πατὴρ, ἡ πηγαία καὶ ἀρχική αἰτία, ὥσπερ ὁ θεός. Θεαρχικώτατος, ἐπὶ θεὸς καὶ ἀρχικοῦ γίνεται θεαρχικὸς ἀτελεῖν, τὸ ὑπερθετικὸν θεαρχικώτατος. Θεαρίων, ὄνομα κύριον. Θεᾶσθαι, τὸ ὁρᾶν τι τοῦ τεχνικοῦ γενομένου. οἷον πόλιν, πραγματεῖαν, ἀν-

-τος, ὁ πυκνότατος. Θάμιξ, ἀλώπηξ. Θαμινῶς, συνεχῶς τόπους. Θαμνίζειν, ἀποκαλύπτειν. Θάμνοι κυρίως, τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναφυόμενα σύνδενδρα καὶ πυκνά. παρὰ τὸ θαμὸν, ὅπερ πυκνόν. Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ θάμνου. ἀμμώδης, ὃ ἦν ἀπαλὴν ἔχων τὴν ῥίζαν, ὀξυτόνως. ἐν ἰλιάδι ἐπὶ τῆς ἀηδόνος τὴν πέτραν, ἐβαρυτόνησεν. ἢ θάμνοι καλοῦνται, οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. Θάμνος, καθ' ἣν λίνδρον, ἡ ῥίζα πολλοὺς κλάδους ἐκπέμπουσα, ἢ καθ' ἕνα τόπον τῆς ὕλης συστροφὴ, καὶ ἡ συνεχὴς φυτεία, καὶ ἡ περιοχὴ τῆς ἐλαίας, καὶ δρυμοὶ, καὶ οἱ σύμφυτοι, ἢ λινόφυλλος. ἢ βάτος, ἢ ξύλον ἀκανθῶδες. ἢ θάμνος ἀρσενικῶς, εἶδος χαμαιζήλου φυτοῦ, καὶ πολυκλάδου, παρὰ τὸ θαμὰ ἰσομελογούμενος. οὐ γὰρ μονοστέλεχος κατὰ τὸ δένδρον ἀνέχει, ἀλλὰ πυκνὸς ὁ θάμνος, καὶ πολυστέλεχος εὐθὺς ὢν ἐκ ῥιζῶν. Θαμυρίζει, ἀθροίζει, συνάγει.

Θάμυρις, κωμήτης, οὗτος. ἡ [illegible] ὅλους θαμύρας, τὰς λεωφόρους. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα θάμυρις. ἦν δὲ οὗτος παῖς φιλάμμωνος καὶ ἀργιόπης τῆς νύμφης. τὸ γένος θρᾷξ, ὃς ἔσχεν αἰσχρὸν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρένων. οὗτος κάλλει πολὺ διενεγκὼν, καὶ κιθαρῳδίᾳ περὶ μουσικῆς ἔριδος ταῖς μούσαις συνέθετο ἂν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσειν πάσαις. ἂν δὲ ἡττηθῇ, στερηθῆναι οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. καθυπέρτεραι δὲ αἱ μοῦσαι γενόμεναι, τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας καὶ τοῦ νοῦ ἐστέρησαν. καὶ θάμυρις μαίνεται, ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράδοξα δοκούντων πράττειν. Θανάσιμον φάρμακον, τὸ θάνατον ἐμποιοῦν. Θανατᾶν λέγεται, τὸ ἐπιθυμεῖν ἀποθανεῖν. ὥσπερ βασιλειᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν βασιλείας. καὶ φονᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν φονεύειν. Θανατικῶς θανατῶ λέγεται, τὸ θανάτου ἐρᾶν, καὶ ἐφίεσθαι. Σωκράτης, ὁ μὲν φιλόσοφος ἐθανάτα καταλιπὼν ὤν, ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμει ἀποθανεῖν. ὥσπερ καὶ φονῶ, τὸ φονᾶς δέομαι. Σοφοκλῆς, οὐ πρὸς θεοῦ βροτοῖς ἐρεῖν ἐπιστολὰς πρὸς φονῶντα αἵματος, ἀντὶ τοῦ ἐφιεμένων καὶ ἐπιθυμοῦντα φονᾶς. Θανατόω, θανατῶ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυμι, καὶ φθείρω. Λιβάνιος, οἶδα μὲν ὅτι θανατοῦντος ἔργον ἐποίησα. καὶ Ξενοφῶν, θανατοῖ δὲ σὺν ἄλλοις, καὶ τὸν τῆς ἀρχαίας ἀδελφιδοῦν. Θανάτοιο μέλαν νέφος, περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ θάνατος. Θάνατος, χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἡ ζωτικῶν διάζευξις, ἡ βίου λύσις, ἡ φροντίδων ἀπαλλαγή. Ἄλλως. Θάνατος ἐστι θεὸς, καὶ ὃ πάσχομεν, τέλος ὂν τοῦ βίου. ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὁ σημαινόμενος θεὸς, καὶ ἡ ἀναισθησία. λέγεται δὲ παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω, τάνατος καὶ θάνατος, ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψύξει. ἢ ὅτι τανύσας ὤν, ὁ ἐπὶ πολὺ τὸν ἑαυτοῦ διατείνων. Θανατῶ, ἔστι μὲν ῥῆμα ἁπλοῦν, τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον θανατῶ θανατοῖς, καὶ σημαίνει τὸ φονεύω. ἔστι δὲ σύνθετον, διατέρας, οἷον διαθανατῶ διαθανατᾶς, ὥσπερ καὶ τὸ δοκῶ. ἁπλοῦν μὲν πρώτης, οἷον δοκῶ δοκεῖς. σύνθετον δὲ, δευτέρας. οἷον προσδοκῶ, προσδοκᾷς. ὅτι δὲ τὸ θανατῶ δευτέρας συζυγίας ἐστὶ, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν. Θανατῶν, ὁ ἐπιθυμῶν θανάτου. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων. καὶ θανατῶν, καὶ θανατῶν. Θανεῖν, τὸ πότμον ἐπισπεῖν. ὁ πολλαχοῦ λέγεται τὴν αὐτὴν ἔννοιαν παραλλάττει. Θανέεσθαι, ἀποθανεῖσθαι. Θανέω, ἀπὸ τοῦ θανῶ μέλλοντος γίνεται, καὶ θνῶ κατὰ συγκοπὴν. ἐξ οὗ θνήσκω τέθνηκα τέθναμεν ἐτέθνειν, τεθναίης τεθναίην, καὶ τρεπτῇ διαλεκτῷ τοῦ ι εἰς α τεθναίην. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτέθνειν, ας, α, τεθνᾶσι, καὶ δωρικῶς τεθνᾶναι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν οὕτως, ἀπὸ τοῦ θανέω, ῶ, καὶ θνῶ θνῆμι, ὁ ἀόριστος ἀόριστος ἔθνην, ἡ μετοχὴ ὁ θνὰς. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεθνὰς τεθνεῶτος τεθνεῖσα. καὶ τεθναίην, τὸ εὐκτικόν. Θανοῦμαι μέλλων, ἀπὸ τοῦ θείνω τὸ τύπτω, ὁ μέλλων πρῶτος θενῶ, ὁ ἀόριστος ἔθενα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθανον, ὁ μέλλων θανῶ, ὁ μέσος μέλλων θανοῦμαι. Θανὼν καθ' ὕπνους, φροντίδα μὴ ἴσχε δίκης. Θάξαι, μισθῶσαι. Θάοντα, διδάσκοντα, θεωροῦντα. καὶ θαοῦντα ὁμοίως. Θάπαρ, φόβον. Θαπὰ, μῆχα, κρυπτὸν. Θάπτειν, σῆμα χῶσαι λέγει ὁ ποιητὴς, ἤγουν τάφον χῶσαι, διὰ τὸ πολὺν χοῦν οἱ παλαιοὶ ἐπιφέρειν τοῖς ὀστέοις τῶν τεθνεώτων. ὅθεν καὶ χώματα ἐκάλουν τὰ σήματα, τουτέστιν ἀναχωματισμούς. σῆμα δὲ ὁ τάφος κατὰ χῆμα εὐφημισμοῦ, διότι σημεῖόν ἐστι τοῦ κεῖσθαι ἐκεῖ. Θάπτω, ὥσπερ παρὰ τὸ βῶ βάπτω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θῶ τίθημι γίνεται θάπτω. θέσιν γὰρ ἔχουσι τὴν ὑπόθεσιν οἱ θαπτόμενοι. Θαπτὸν κοινῶς, θαπτὸν ἐστιν ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ προστιθέασι τὸ ἐσίν, ὃ συνεστάναι ἔμελλε παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἵνα κοινότερον τὸν λόγον ἐργάσωνται.

Θαργήλια, ἑορτή ἐστι τὰ θαργήλια. ἄγεται δὲ θαργηλιῶνι μηνὶ, ὅς ἐστιν ἱερὸς ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος. Θάργηλος, χύτρα ἱερῶν ἑψημάτων. Θαρναίει, ὀχλεύει, ὀχεύει, ἐπιβαίνει, φυτεύει. Θάρνυται, μίγνυσθαι. θάρνυσθαι γὰρ τὸ κοινοῦσθαι. νῦν δὲ τὴν διὰ λόγων ἔντευξιν καὶ ὁμιλίαν. Θαῤῥαλέος, ἀνδρεῖος, ἀκμαῖος, ἰσχυρὸς, νέος, ἢ ὁ ἁπαλὸς, καὶ θαλερὸν δηλοῖ. τὰ γὰρ θάλλοντα, φύλλα ἁπαλά. Θαῤῥαλέον, θρασύ. θρασὺς θαῤῥαλέου διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν θρασὺς διαβολὴν ἔχει κακὸς ὤν. ὁ δὲ θαῤῥαλέος, ὡς ἀγαθὸς ἐπαινεῖται. τὸ παράλληλο φησὶν ἐν τῷ κυνηγετικῷ, οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν, οἱ δὲ θαῤῥαλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσελθόντας κινδύνους ὑπὲρ καλοῦ ὑπομένουσι. θαῤῥαλέος ὁ εὔτολμος. καὶ θαῤῥαλεώτατος, εὐτολμότατος. θαῤῥαλέως δὲ, ἐπιρρηματικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως.

Θαῤῥία, τραχεῖα. Θάῤῥος, ἀνδρεία, θάρσος. Θαῤῥῶ, ἐλπίζω, προσδοκῶ, πιστεύω, πέποιθα. ἢ θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ θάῤῥος ἔχω, καθὸ λέγεται θαῤῥῶν ποιῶ τόδε. καὶ ἀνεστραμμένως θαῤῥῶ ποιῶν τόδε. ὃ καὶ ἀντὶ τοῦ θαῤῥαλέως ποιῶ τόδε δύναται λέγεσθαι, ἐὰν ἐπὶ τὴν πρᾶξιν ἀποτείνω τὸ θαῤῥαλέον. ἢ θαῤῥῶ ἐπί τις δὴ, καὶ ὅτι μετὰ ἀποφαίνομαι, οὐκ ἂν ἐθάῤῥησα τόδε πρᾶξαι. λέγεται καὶ θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ, οἷον θαῤῥῶ τὴν μάχην, ἀντὶ τοῦ τολμῶν εἰσέρχομαι τὴν μάχην. καὶ παρὰ φιλοστράτῳ, θαρσεῖ οὐδὲ ποιμὴν ἐκεῖνο τὸ χωρίον. θαῤῥῶ ἀττικοὶ, οὐ θαρσοῦ, καὶ θάῤῥος οὐ θάρσος, καὶ θαῤῥοῦντες οὐ θαρσοῦντες, ὅπερ θαῤῥῶ. εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐλπίζω ἐστὶ, δοτικῇ συντάσσεται. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τολμῶ, αἰτιατικῇ. Σωσίστος ἐν ἐπιστολῇ, οὓς ἴδοι θαῤῥοῦσι. ἢ θαῤῥῶ, θρασύνομαι. καὶ θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ πιστεύω, ἀμετάβατον. θαῤῥῶ μὲν δὲ ἕτερον. Θαρσάλεον, γέλοιον. Θάρσει, ὦ, ἄγειν πάντα ἴδιον θάρσος. Θαρσήσας τὴν δεῖ τὴν πρᾶξιν, καὶ θαρσεῖ τόδε τὸ χωρίον. Θαρσεῖς, ἢ καρχηδονίας λέγει, ἢ πρὸς τὸ βόρειον μέρος κειμένης. θαρσεῖς, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι. Θαρσύνω, θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ θάῤῥος ἔχω. καθὸ λέγεται, θαῤῥῶ ποιῶν τόδε.

Θαρσεῖν πολλάκις διαφέρει. διαφέρει δὲ θάρσος θράσους. θάρσος μὲν γὰρ λέγεται, τὸ εὔλογον κατάστημα τῆς ψυχῆς. θράσος δὲ τὸ ἐναντίον. Ἀνακρέων, οἷον φιάλην θασίᾳ οἴνου πεπληρωμένην. ἄμυστιν δὲ λέγεται, τὸ περιέχον. νῦν δὲ τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει. λευκὸν μὲν, διὰ τὸ εἶδος τοῦ οἴνου. ἄμυστιν δὲ, παρὰ τὸ συνάγειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον. [illegible] δὲ λαβεῖν τὸ λάγυνον, ἐπεὶ καταχρίονται πίσσῃ τὸ στόμα οὐ πλατύς. εὐδόκιμος γάρ τις θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρ' ἀθηναίοις. οἱ δὲ, ὅτι θάσιοι λευκὸν ῥαφανίδα λέγουσι. λέγω δὲ τῶν ἀρτυμένων, ἢ βρωμάτων. οἱ δὲ τῶν λεγομένων θερμοσπόνδων. Θάσια, τὰ ἀμύγδαλα, ἀπὸ τοῦ θάσιον τὸ καρπὸν πρῶτον. πρώϊμα γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ δένδρα. Θάρσος, ἡ εὐτολμία. θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος ὑπόστασις. ἡ θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε. καὶ ἐκ διὸς εἶδεν γόνυ, ἐκ παραλλήλου δηλοῦσι τὸ αὐτό. ὁ γὰρ τοῦ θάρσους ἰσθμὸς, δῆλος

θρῶν, οὗτος ἄριστος μηχανικὸς ἦν. στρατεύοντος γὰρ Κροίσου πρὸς Κῦρον, καὶ μὴ δυναμένης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν Ἅλυν ποταμὸν μέγιστον, τοῦτον δὲ μηχανᾶται. ἄνω τῆς στρατιᾶς ἐλθών, τέμνει τὸν ποταμὸν ἵνα ῥέῃ, οὐ πάντα, ἀλλὰ τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ σχίζων, τὸ μὲν ἦν εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχώρει. θάτερον δὲ ὑπὸ ἀγκάλαις εἶχε τὴν στρατιάν, καὶ οὕτως ἐπεραιώθη. ἔτεμνον δὲ τοῦτον εἰς δύο τμημάτων, ἵνα καὶ ἱκανὸς τὸ περαιωθῆναι ᾖ.

Θαλία, ὡς παρὰ δία παρεξυτόνως, αὐτὴ ἡ εὐωχία, διὰ τὸ θάλλειν τινὰς ὡς οἶα καὶ ὁ θαλλός. ἐξ οὗ καὶ ἀναθαλία κατὰ ἀντίστοιχον, ἡ ἐπιτηδευτικὸς ὕβρις. θάλεια μὲν τι προπαροξυτόνως, εὐωχίαν ἐπίθετον. καὶ μούσης, καὶ κύριον ὄνομα. ἡ θαλία, εὐθυμία, εὐωχία, πανήγυρις, τέρψις, εὐφροσύνη. καὶ θαλίη, τὰ αὐτά. ἡ θαλία ὄνομα κύριον, τὸ θάλλειν ἐργάζεσθαι, ἐπιθυμητή.

Θαλίαις, ἑορταῖς. Θαλίη, εὐδαιμονία, εὐθυμία, ἀκμή, εὐφροσύνη. Θαλιασταί, οἱ τὰ συμπόσια κινοῦντες, καὶ τοὺς ὁδηματίους ῥήσεις ἐργαζόμενοι. Θαλασσίοις, οἱ πολλοὺς καὶ εὐδαίμονας ἔχοντες, ἢ γένος ἐν ὅπλοις ἔνδοξον. Θάλλειν, τὸ θάλλειν καὶ θαλλειοῦσθαι. Θάλλειν, ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ μαραίνεσθαι, καὶ τὸ φθίνειν. φθίνειν καὶ μαραίνεσθαι ταὐτόν, διαλλάττουσι γὰρ ταῦτα. Ἡσίοδος, θάλλουσι δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές. ὁ θάλλειν, ἐπὶ δένδρων λέγεται. τὸ δὲ ἀνθεῖν, ἐπὶ μόνων τῶν ἀνθῶν. θάλλειν καὶ εὐθαλεῖς μὲν οἱ κλάδοι, εὐανθεῖς δὲ λειμῶνες. εὐκαρπεῖ δὲ δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς ἐπιχώριος ἀνθρώποις εἰς τροφήν. ἄκαρπα δὲ, τὸ ἐναντίον. ἄγονα ὧν τοῖς καρποῖς οὐ χρῶνται οἱ ἄνθρωποι. Θάλλινα, ἀπὸ ξύλου. Θαλλίς, μάρσιππος μακρός. Θαλλοί, τὰς εἰς τὰς σπυρίδας ἐπιτιθέασι. Θαλλόν, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες.

Θαλλός, βλάστημα. ἔστι δὲ ἡ παῖς, ἐρώτων καὶ χαρίτων ἀμβρόσιον τὸ θάλλος. θαλλός, καὶ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, ἢ πᾶν τὸ θάλλον. Θαλλός, ἡ πᾶν φασὶ τὸ ἐκ γῆς φυόμενον, ὁ φύλλος, ὁ κλάδος λέγεται. ἀλλὰ καὶ δὴ ἐπὶ μόνης ἐλαίας τὴν λέξιν ἐδιάζουσιν. εὕροις δὲ μάλιστα δοκεῖ φθίνει θαλλὸς, φίλος ὢν καὶ ταῖς τελείαις αἰξίν. ἐν δὲ θαλλὸς ὁ ἄξιος ἀνάπειθος ὤν, ἀφ' οὗ εἴσφορος θάλλουσι τοῖς νεκταῖς ἦν. ἐν δὲ τὸ θαλλὸν καὶ θαλλοφόρον χαρακτηρικός, ὁ μαθὼν γέροντος, καὶ ἐν βοσκήμασι θαλλὸν παρέχων. Θαλλήεις, αἰξιπόλος. Θαλλοφόροι, ἀντὶ τοῦ ἐργάται. παρὰ τῷ Ἀθηναίων, θαλλὸν τ' ἐμφέρει φορεῖσθαι. οἱ γὰρ γέροντες, τὰ πιστά ἐν ἀγῶσι εἰκονομοῦσιν. εὐχροῖς δὲ εἶσι, περὶ ὧν μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν, ὅφις ἀποχρεὼν γερόντων. θαλλοφόρους γὰρ ἔφη, βουλόμενος τὸ γέροντας δηλῶσαι. ἐπειδὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον. ὡς οὖν εἰς οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐτῶν, ἐξ οὗ θαλλοφορεῖν, οὕτως αὐτὸ ἐπέσκωψεν. ὁ μὲν τι Δικαίαρχος ὁ περὶ Παναθηναϊκῶν, εἰς αὐτὰς εἰ ὅτι ποτὲ καὶ τὰς γραῦς ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐπεμπεν θαλλοφορεῖν. Ξενοφῶν μὲν ἐν τῷ Συμποσίῳ, Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ Ἀτθίδι, ὅσα γε καὶ τῇ κατὰ πόλιν τὸ ἱερὸν θαλλοφόρον σωθέντων μνημονεύει τοῦ ἔθους. Κρατῖνος μὲν ἐν Δηλιάσι, Φερεκράτης δὲ ἐν ἐπιλήσμοσιν. Θάλλω, τὸ αὔξω, παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω. Θαλλῶν, ἀκμάζει, ἀνθεῖ. Θάλπεσθαι, θέρεσθαι. Θαλπίου, θάλπειν ποιοῦντα, πῦρ σημαίνοντα· ὅσα λέγει μὲν τὰ πολλῶν θαλπεῖσθαι ταῦτα. Θαλπίω, ἰσάζει. Θαλπνότερον, θερμότερον, φανερώτερον, λαμπρότερον, φανότερον, παρὰ τῷ Πινδάρῳ. ὁ θαλπνότερον, λαμπρότερον, θερμότερον. Θαλπόμενοι, ἐξαπατώμενοι. Ἰώσηπος, οἱ δὲ ὑποθάλπωντες ἐλπίδι, συγγενεῖς οἱ παρακροτοῦντες, ἐπιλελῆσθαι τὸ ἴδιον τῶν κακῶν. Θάλπος, καῦμα, παραμυθία. Θάλπω, θερμαίνω, παραμυθοῦμαι. Θαλπωρή, παραμυθία, τέρψις, χαρά, διάχυσις. Θαλπωρὴ λέγει Ὅμηρος, τὴν χαροποιὸν ἐλπίδα. ἐπεὶ θάλπει τῇ πολλοὺς ἡ τοῦ

ἀγαθοῦ ἐλπίς. καὶ θαλπωρὴν λέγει ἐνίοτε ὁ ποιητής, τὴν ὑπὸ ἄλλου διαγωγήν, ὁ ἐστι ζωῆς. Θαλυσία, ἀπαρχή. Θαλυρέν, λαμπρόν. καὶ τὸ θαλυρὸν αἷμα κατειβόμενον λέγεται ἀπὸ ἐρυθαινομένου. Θαλυσίαις, φυόμενος. θαλερόν, ἰσχυρόν, λαμπρόν, βλοσυρόν, ἀπαλόν, εὐθαλές, θερμόν, χλωρόν.

Θαλύσια, θάλλειν ποιεῖ. Θαλύσια, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ καρποῦ διδόμεναι θεῷ, ὑπὲρ τοῦ καὶ εἰς ὕστερα θάλλειν τὰς ἀρούρας. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θάλλω θαλύω. θαλύσια καὶ θαλυσιάζω. ὥσπερ ἔτυμος, ὡς δηλοῖ τὸ θαλυσιάζειν ἐσχάτην θυσίαν. ἐστὶ δὲ καὶ θαλύσιος ἄρτος, εἰκ τῆς τοῦ καρποῦ προσκομιδῆς πρῶτος γενόμενος. ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ᾗ τὰ θαλύσια ἐθύετο, ἱερὸν ἦγεν Δημήτηρ καὶ Διονύσου κατὰ Πανδήμου, διὰ τὸ λοιπόν, διὸ τὸ ταῖς ὑπὸ παισὶ καὶ μάλιστα ἐν αὐτοῖς ὥστε τὸ ἄλλων κατακλισθῆ. εἰς ἂν ἡ ἱλασία ἐπεὶ καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει, ἐν ᾧ Οἰνεὺς ἐποίησεν κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ καὶ Ποσειδῶνος ἦν τιμὴ. ὅτι τὸ συναλλάττεσθαι δὲ εἴρηται, ὁ εἰρημένος ἄλωα, ἔθιμον καὶ ἄλως.

Θαλύσιον, τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον. Θαλυσιάς, ἄρτος ὁ ἐκ τῆς ἄλω πεποιημένος πρῶτος. Θαλυσιάμενος, φλεγόμενος. Θαλψαι, θάλψαι, πυρῶσαι. Θαλχεῦ, ἐξατμοῦ, ἡ θερμαίνοῦ. Θάλψαι, θερμᾶναι, συντηρῆσαι. Θαμά, θαμινῶς, βλαστῶσιν, βλαστάνουσιν. Θαμά, συνεχῶς, πυκνῶς, διηνεκῶς. Θαμειάς, πυκνάς, θαμιάς. Θαμινά, κακοί ἐμφέροντες ἀνθρακεῦσι. θάμβησαν δέ, τὸ παίζω. Θαμβήσαι, ἐκ θορύβου. Θαμβαλίου, φόβου, θαυμασμοῦ. Θαμβεῖν, καὶ θαυμάζειν ἐπὶ θέας, καὶ τὸ ἐντείνειν ἐκπλήσσεσθαι λέγεται, ὡς ἔστι μὴ βλέπων οὐδὲν ἐν τούτῳ παλιχεῖν λέγεται. τὸ δὲ θάμβησεν, ἐστὶν γελοῖον, ἐντυγχάνον κυρίως οὐδ' ἰχθῦν θαμβήσειεν· ὃ καὶ ἐθαμβεῖτο, καὶ τεθάμβημαι φησὶν ὁ ποιητὴς Ὅμηρος. Θαμβεῖσθαι, κυρίως μὲν τὸ φοβεῖσθαι, ἢ φρίττειν θεὸν ἰδόντα. οἷον θάμβησαν κατὰ θυμόν. ἐπίτηδες γὰρ θεὸς εἶναι.

Θάμβησεν κατὰ θυμόν, ὅτε κατὰ ψυχὴν πρὸς ἑαυτὸν διελογίσατο ὁ θαμβήσας ἐπὶ τὰ βλεπόμενα. θάμβος δὲ δέ γε τὸ διὰ τὸ θεῖον ἐμβιβαζόμενον. Θάμβος, ἔκπληξις, θόρυβος. Θαμίζω, πυκνὸς καὶ θαμινά, καὶ θαμινῶς. Θαμινά, ἀεὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ πολυπληθὲς δηλοῦσι τῶν σημειουμένων. σημείωσαι ὅτι κεῖται οὐ μόνον σώματα, ἀλλὰ καὶ πυραί. τοῦτο δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξακολουθεῖν. θαμειαὶ δέ, αἱ ἀγχιγέλλοι καὶ πυκναί, παρὰ τὸ θαμά, τὸ πυκνῶς. ἔστι δὲ ἡ τοῦ ὄμα γένεσις. σημείωσαι δὲ τὸ ἐμβαίνει ἀρσενικὸν ὄνομα θαμύς, ὁ πυκνός. ὁ πλεονασμὸς τοῦ δὲ διφθόγγου γίνεται θαμειός. ὥσπερ φαῦς φαεινός, ἀφνός ἀφνειός, ἀλαφός ἀλαφειός, ἀργός ἀργεινός. ὁ δὲ πλεονασμὸς τοῦ ε, διὰ τὴν δωριαν τοῦ ἅμα. ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου σημαίνει. θαλασσίοις, ὑλήεντα γάρ, πιδίον, ὑλὴ βαλλόμενον, πλίνθιον ἐλέπειθρον μέσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε. θαλάσσιος ῥηματικὸν ῥῆμα θαλῶ. ὁ δύω, ἐστὶν δὲ, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῷ θαμειὸς τὸ τῆς ἐμαιος ἡ τοῦ διφθόγγου πλεονάζει, ἀλλὰ ἐν ἄλλοις. ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἐξῆς ἐρέας. καὶ πολλοὶ ἐσκαῦθεν δὲ καὶ μέλλοντες ἐφθάλασι, τοῦ παίοντος. οἷον, βρύω βρυσίω, πλύνω πλυνεσίω, τὸ θύω, κιχῶ κιχείω, ἰρῶ ἰρείω, τὸ ἱερατεύω, ὡς τὸ κῶ ὦ ἱερεύω.

Θαμίζουσι, πυκνοῦσι. Θαμίζειν, τὸ ἀπλῶς ἔρχεσθαι οἱ συνεχῶς παρεῖναι. διὸ καὶ ἀλλοῖς ἐν χροῖν θαμίζει τις, ἐφ' ὕμοις δαιτρεῖς, καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἔργοις, εἰς χαίρει. Θαμίζει περὶ τὴν ἀγοράν, ἀγοράζει, συνεχῶς ἔρχεται. ἡ θαμίζει συνάζει, συχνάζει, συνεχῶς ἔρχεται. Θαυμάζω, ἐκπλήσσομαι. λέγεται καὶ τὸ κατηγορῶ, ὁ καὶ μέμφομαι οὐ συναινῶ. Θαυμάζεις, τεραστῶς, ἐρυθριάζεις, ὡς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὡς ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ καὶ πάντες ἐθαύμαζον. Θαμίζει, ὁμιλῶ. Θαμινάς, πυκνάς, συνεχεῖς. Θαμινῶς, ὁ πυκνός. καὶ θαμειὸς τὸ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Θῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν θέσιν τοῦ παντὸς μεμιμῆσθαι, ὅτι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς ἔχον. καὶ τὴν διὰ μέσου ἄξονα, τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρᾷ ἔχει. Θ καὶ τοῦ Δ τις ἀλλαγὰ φασὶν αἰολέων εἶναί φασιν. οἷον τὸ οὐδὲν οὐθὲν, ἐχθαλοῦ ἐχθαλοῦ, μάθω μάθω, Δᾶσος θάσος. Θάασσεν, ἀντὶ τοῦ ἐτίθετο, ἐκάθητο. ἐξ οὗ καὶ θᾶκος ὁ θρόνος, ὁ καὶ θῶκος. καὶ θακεῖν, τὸ καθῆσθαι. ἢ θάασσεν, ἔτι ἐκάθητο. ἐξ οὗ θᾶκος ὁ θρόνος λέγεται. ὡς ἀπὸ τοῦ θῶ ὁ θῶκος. θοάζειν μὲν γάρ φασι, τὸ τρέχειν, μαίνεσθαι, σπεύδειν. θάσσειν δὲ, τὸ καθῆσθαι. καὶ θακεῖ, κάθηται. καὶ θᾶκος, δίφρος, καθέδρα. Θαβακὸν, θακὸν, ἢ ὅμορον. Θαβὼρ, ὄνομα ὄρους. λέγεται δὲ καὶ ταβούριον, ἔστι δὲ ἐν συρίᾳ. Θαγῆ, ἄξεις. Θαιο, θάπτω.

Θαιέμενος, σπεύδων. Θάλαμα, ἀπὸ τοῦ θεῶ θέσω, θέμα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α θάλαμα δωρικῶς. Θᾶ, θυμιάματα ἀρωμάτων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Θάβαι, ἐλαῖαι.

Θαμὰρ, ἡ ἀνατολή. τινὲς δὲ τὸ νότιον μέρος φασίν.

Θαμβὸς, οἰκία, τοῖχος, φοιτία. Θαμβὸς, τρέφει ξόανον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ μ' τῆς Ἰλιάδος. ἐν δὲ φυτικῷ λεξικῷ εὕρηται καὶ ὅτι θαμβὸς ὁ ἄξων, παρὰ Σοφοκλεῖ. Θαρσάλυτος, ὁ δακτύλιος τοῦ ζυγοῦ. Θακεῖσθαι, καθέζεσθαι, καὶ θακεῖ. Θαᾶκος ἀξιωματικὸς, θρόνος ἑλληνικὸς, θῶκος δὲ ποιητικόν. ἢ θᾶκος, τόπος ἔνθα πολλοὶ συνέρχονται συλλεγόμενοι.

Θαλάμαι, αὐλαὶ ὑποκείμεναι τοῖς οἰκίοις τῶν ἀποικιῶν.

Θαλάμακες, κωπηλάται, οἱ ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ θαλαμακὲς ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν, διὰ τὸ κολαβοῖς χρῆσθαι κώπαις παρὰ τὰς ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετμῶν, ὅτι μᾶλλον ἐγγύς εἰσι τοῦ ὕδατος. εἰσὶ δὲ τρεῖς τάξεις τῶν αὐτῶν ἐρετμῶν. καὶ ἡ μὲν κάτω θαλαμῖται. ἡ δὲ μέση ζυγῖται. ἡ δὲ ἄνω, θρανῖται. θρανίτης οὖν ὁ πρὸς τὴν πρύμναν, ζυγίτης ὁ μέσος, θαλαμίτης ὁ πρὸς πρῶραν. καὶ θαλαμία ὀπὴ, δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη, οἷον οὖν παρὰ τῷ συγγραφεῖ παραλεῖν.

Θαλαμηγὸς, ὄνομα πλοίου τῆς κλεοπάτρας. ᾧ ἐχρήσατο ὁ Σεβαστὸς ἐν τῷ βίῳ τοῦ καίσαρος. Θαλάμη, οἶκος, ἢ κοιτὼν. καὶ τρώγλη, θυρὶς, καταδύσεις. Θαλαμηπόλος, ὁ περὶ τὸν κοιτῶνα, ἢ περὶ τὸν θάλαμον διατρίβων, ἢ ἀναστρέφων. Ἀππίων δὲ κοιτωνοφύλαξ, νυμφαγωγὸς, τοῦ θαλάμου ἐπιμελούμενος. Θαλαμιὰ κυρίως, ὁ κάτω τῆς νεὼς τρώγλη λέγεται. εἴρηται δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, διὰ τὸ ἐσχάτους εἶναι πρὸς τὸν πρύμναν. Ἀριστοφάνης, διὰ τῆς θαλαμίας, διὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς χειρὸς, τῆς ἐν τῷ θώρακι τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καθῆκεν. Θαλαμίδιοι κῶπαι, αἱ ἐρέμα ἐλαύνουσαι. Θαλάμιος λέγεται, ὁ ἔσχατος. ὁ δὲ μέσος, ζύγιος. ὁ δὲ ἀνώτατος, θρανίτης. ἢ θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρύμνῃ καθήμενος. Θαλάμοιο θύρᾳ, τοῦ κατεσκευασμένου νυμφῶνος. Θάλαμος, ὁ τόπος τοῦ γάμου. ὥσπερ ἐπεὶ τηρεῖται παρθένος παρθενὼν. καὶ τὸ ἔργον, παρθενεύεσθαι. ὁ θάλαμος, ὁ ὑψηλὸς οἶκος λέγεται. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὴν γυναικωνῖτιν οὕτω καλοῦσι. καὶ θάλαμος ἐπὶ λογικῶν, θαλάμη δὲ ἐπὶ ἀλόγων λέγεται. ἔτι δὲ θαλάμη μὲν, ἀεὶ βαρυτόνως, ὡς παλάμη. τὸ δὲ πληθυντικὸν αὐτῆς πρὸς διάφορον σημασίαν ἐξενήνεκται. δηλοῖ δὲ ὁ Ἰσοκράτης θαλάμας ἐν ὀξείᾳ τάσει, καὶ εἰπὼν ὅτι θαλάμας, ὡς ἀγαθὰς, διοικήσεων ἰδίων σημαίνει. θαλάμας δὲ βαρυτόνως, ὡς μεγάλας καταδύσεις μηνύει. σημαίνει ἔτι παρ'

Ὁμήρῳ θάλαμος τὸ ταμιεῖον, ἐν ᾧ ἔκειτο πάντα. καὶ αἱ θάλαμοι παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, αἱ γυναικωνίτιδες. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, καὶ οἱ ἁπλῶς ἐνδοτάτω οἶκοι. ἀπὸ τοῦ θάλπειν ἐτυμολογούμενοι. καὶ θάλαμος, ἔνθα κοιμῶνται ἔνδον. οἰκία, ἐν ᾗ οἰκοῦσιν. ὁ θάλαμος τὸ κοινὸς κοιτὼν, καὶ ἀττικῶς δωμάτιον, καὶ κατάχρηστικῶς κοιτών. πρόδομος, ὁ μετὰ τὸν θάλαμον οἶκος. δόμος, ὁ μετὰ τὸν πρόδομον. αἴθουσα, τὰ μετὰ τῆς δόμης, ἤγουν τὰ κοινῶς ἐξέδρα. μεθ' ἃς ἡ αὐλὴ, εἶτα ἑρκίον αὐλῆς. Θαλάμαις ἑώρα, ἀφροδίτη. Θαλάσσιον ὕδωρ, ὕδωρ τὸ πλεῖστον ἁλμυρὸν, ἢ ὕδωρ τὸ κύκλῳ περιρρέον τὴν γῆν. Θάλασσα κοίλη, ὁ χειμῶνος, καὶ τὸ θέατρον. Θάλασσαν πᾶσαν εἰπὼν Ὅμηρος, δηλοῖ πολλὰς εἶναι θαλάσσας. ἀκολούθως τῷ ποιητῇ ποταμοὶ, καὶ πᾶσαι κρῆναι. ἢ θάλασσα κύκλῳ, ἀντὶ τοῦ ὕδωρ θαλάσσιον κατέρρεεν. ὥσπερ ἱδρῶς κύκλῳ. Θαλασσηνὸς, ἁλιεύς.

Θαλάσσια ἔργα, ναυτικά. ἢ θαλάσσια, τὰ τῆς θαλάσσης.

Θαλάσσιος ῥοῦς, ἐν σπιλάδι ἐχομένας. Θαλασσωθεὶς, μεταποιούμενος. Θαλάσσης ἐκ χαράδρας ὕδωρ, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῷ, βάλλ' ὄρνιχα. Θαλαττεύειν, τὸ ἐν τῇ θαλάττῃ διάγειν. ὥσπερ παρθενεύειν, τὸ ἐν παρθενίᾳ διάγειν. Θαλαττοκοπεῖς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ ταράττῃ. ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος, ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ἐπειδὰν γὰρ ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων ταραχθῇ τὰ κύματα, ἀλλήλοις συγκρούεται. ἢ θαλαττοκοπεῖς, ματαιολογεῖς. ταράττῃ, θορυβῇ. Θαλαττοπορῆσαι, πλεῦσαι διὰ θαλάττης. Θάλεα, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται, τὰ τοῦ θάλλειν αἴτια ἀγαθά. κεῖται δέ ποτε ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ φυτοῦ.

Θαλείαις, τρυφαῖς, θάλλειν ποιούσαις. τῷ μὲν ἐγὼ θαλίῃσιν ἀνέτρεφον. ὃν γὰρ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἡ παῖς, ἀμβρόσιόν τε θάλος, τουτέστι βλάστημα. Θαλέει, θάλλει, ἀνθεῖ.

Θαλέθοντες ἀλοιφῇ, ἤγουν πίονες. ἀλοιφὴ δὲ τὸ λίπος, διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι ἀλείφειν. Θαλέθοντες, θάλλοντες.

Θαλία, εὐωχία, παιδιὰ, εὐθυμία, ἡδονὴ, καὶ ἡ μοῦσα.

Θαλίας, πόσεις, μέθας, δεῖπνα, πότοι. Θαλίειν, καθαρόν. Θαλέοντες, θάλλοντες, βλαστάνοντες, ἀνθοῦντες, εὐφραινόμενοι. Θαλεροὶ, οἰκτροί. Θαλεροὶ, λιγυροὶ, νέοι, ἀκμαῖοι, ἢ ταχεῖς. Θαλερὸν γάμον, λέγει Ὅμηρος, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι ἀνθρώπους εἰς γενεάν. ἀφ' ἑκατέρου καὶ θάλος τὸ γεννηθὲν λογίζεσθαι. ὡς τὸ τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν. ἢ θαλερὸν πνεῦμα, θερμὸν, ὡς ἀπὸ ἥλιος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. ἢ θαλερὸν δάκρυ, ἢ ἀκμαῖον, ἢ τὸ ἐπικοπον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν θαλλόντων φυτῶν. ἢ θαλερὸν δάκρυ, καθαρὸν καὶ διαφανὲς διὰ τὸ λεπτότατα. δι' ἃ καὶ τέρεν αὐτὸ ἐν ἄλλοις λέγει, καὶ ὑγρόν.

Θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ παρθενίας ἀνὴρ, καὶ ἐκ νεότητος κατὰ τοὺς παλαιούς. ὥσπερ κουριδίη ἄλοχος, ἡ ἐξ ἔτι κόρης. ἢ θαλερὸς, ταχὺς, ἰσχυρός. Θαλιῶν, τῶν θάλλειν ποιουσῶν τιμῶν, ἢ λέων, τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων. Θαλῆς, τοῦ θαλοῦ, οὐ θαλῆς τοῦ θαλῆτος. ἢ θαλῆς, ἀπὸ πράσεως ἔχει τὸ περισπᾶσθαι. δηλοῖ καὶ Ἡρωδιανὸς παραδιδοὺς, ὅτι ὁ ἀπελλέας ἀπελλῆς, θαλέας θαλῆς, πυλέας πυλῆς, ἑρμέας ἑρμῆς. θαλῆς δὲ, τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων εἷς γέγονεν, ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεβοημένος. ἀθηναῖοι περισπῶσι. οἱ δὲ κοινὴ βαρύνει. καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται θαλοῦ ἐστιν ἡ γενική, ὅτε δὲ βαρύνεται θάλεω. ἄλλως. Θαλῆς ἐγένετο τῶν ἑπτὰ σοφῶν εἷς, μιλήσιος, ὃς πρῶτος τὰ περὶ οὐρανοῦ ἐξεῦρε. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ θαλῆς, ὡς ἑρμῆς ἑρμῆν, θαλῆν. καὶ ἑρμέας, ὡς θαλέας. διχῶς δὲ τοὔνομα ἐφωνεῖτο. βαρύτονον μὲν θάλης, ὡς χάρης. οὗ ἡ γενικὴ θάλητος, ὡς χάρητος. θάλητι, θάλητα, ὡς τὸ θάλητα χρημάτων ἐλεύθερον. εἰ δὲ καὶ περισπωμένως θαλῆς, ὡς ἑρμῆς. τοῦ θαλοῦ, ὡς ἑρμοῦ. ἄλλως. ὁ θαλῆς οὗτος, μιλήσιος ὢν, ὡς τῶν ἑπτὰ

εἰσὶ φιλωταί. ὁ πηλιώτης γὰρ φασιν, ἀντὶ τοῦ ἀφηλιώτης.

Ηὖς, ὁ πρᾶος, ἢ ὁ μέγας. καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος, παρὰ τὸ ἐν τῷ ὑπάρχω, ἢ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ. Ηὖσεν, ἐφώνησεν, ἐβόησεν. αὔω τὸ φωνῶ, αὔσω. διαλύσει ἀΰσω, ἢϋς καὶ ἠὖς, ἤϋσεν καὶ ἤϋσεν. Ηὔτε, καθάπερ, ὥς τε, ὥσπερ, ὡς, ὥστε, καθά. Ηὐτομόλησεν, ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο, καὶ ἀντὶ τοῦ προσέδραμε τοῖς πολεμίοις. Ηὐτρέπισε, ἡτοίμασε. Ηὔχει, ἐκαυχᾶτο, ἐκόμπαζεν, ἐκ τοῦ αὐχῶ παρεσταλικός. καὶ ηὔχει, ἤλπιζεν. Ηὐχόμην, τὴν προσευχὴν ἐπεποιούμην, ἐλαμβανόμην, ὅπερ Ὅμηρος ἀπηύρων φησί.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ, Χ ΚΑΙ Ψ.

Ηφαιστεῖον, χαλκεῖον. Ἡφαιστία, ἀθηνᾶ, καὶ πόλις τῆς λήμνου. Ἡφαιστόδματα, πυρίκαυτα. Ἡφαίστειο, τοῦ πυρός. Ἥφαιστος, ὅτε μὲν ὁ θεός. Ἥφαιστος [illegible] ἐλίνοσι προσείλκεσεν. ὅτε δὲ μετωνυμικῶς, τὸ πῦρ. παράκειται δὲ, ὁ ἥλιος. Ἡφαίστου δύο ῥίψεις ὁ μῦθος λέγει. προτέραν μὲν τὴν μετὰ γένεσιν ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἥρας, ὅτι καὶ ἐχωλαίνετο. δευτέραν δὲ, τὴν ὑπὸ τοῦ Διός, ὅτε τῇ μητρὶ ἀλεξήσων ἔδει διδομαθεῖσα πρὸς τοῦ Διός. Ἡφαίστειον πῦρ, ἀφ' αὐτοῦ ἐπισίχεσιν. Ἥφατρ, ὄρος. Ἡφελήκασιν, οἱ ἠφέλησαν, καταπαύσαντες, μὴ φροντίσαντες. Ἠφίεσαν, οὐκ ἐποιοῦντο φροντίδα, οὐκ ἠφίεσαν. Ηφίει, ἰᾶτο, συνεχώρει. Ἠφιωκὼς ἢ ἀφιωκώς, ἀπὸ [illegible] τοῦ χαλκοῦ. Ηφία λιν, ἐπιχείρησιν. Ἠφίει, ἐπίμπτεν, ἀπολύων. ἢ ἀφίης, οὐκ ἀφία. Ηφλυσμὸς, ἀφρός. Ἤφρεζον, ἀντὶ τοῦ ἀφρὸν ἐπίμπτον. Ηφροντίσθην, ἐμωράνθη, ἀφρὼν ἐγένετο. Ἠφρόνησε, κακῶς ἐφρόνησε. Ηφῦς, ἡ γενεά. καὶ ὁ φύς, ὁ γονεύς. Ηφυσάμην, ἐφελκυσάμην. Ἤφυσε, ἀντλῆσαι, τὸ λὺμ [illegible], ἀνέκοψεν, ἐπιφύσησεν, ἐξώθησεν.

Ηφωρίσθαι, διακεκωρίσθαι. Ηχάνω, πτωχεύω. Ἠχέρης ἐρῶς, τὸ τῆς ἀμπέλου κλάσμα. οὐ κατὰ τὸ ἀρχαῖον, Φρύνιχος. Ἤχεσεν, εἶπεν. Ηχεῖ, φωνεῖ, ψοφεῖ. Ἠχεῖον, τὸ βόδακον, τὸ χαλκόν. οἱ δὲ μουσικὸν, τὸ πρὸς τῷ μαγαδῷ ψάλλομενα. Ἦχεν, ἐγεγωνεῖ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσήμαινεν. ὅθεν ἐπὶ τὸν οἶκον. Ἤχεια, ἠχοῦσαι. Ηχέτης, ὁ ἄρρην τέττιξ. ἀμφοτέρους γὰρ φασί τινες ἠχέτας τέττιγας, παρὰ τὸ ἀπηχεῖν, καὶ μεταπλασμένον. Ηχήεσσα, ἠχώδης, εὔηχος, θορυβώδης. Ἠχῆσαι, κενοί, πτωχοί. Ηχθαι, τεθαρσῦσαι.

Ἤχθαιρεν, ἐμίσει. ἤχθηρεν, ἐμίσησεν. Ηχέω ἠχῶ, ἤχεον ἤχεσαν ἠχήσεσιν ἠχεῖς, ἐρέω ἔρρεον ἔρρεσαν ἐρρέκασιν ἐρρεῖς, ὑβρίζω ὕβριζον ὕβρισαν ὑβρίκασιν ὑβριστής, ὠφελέω ὠφέλουν ὠφέλησαν ὠφελήκασιν ὠφελής. τὰ ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχόμενα ῥήματα, δηλονότι τοῦ η, ι, υ, ω, ἐν τοῖς παρῳχημένοις οὐδεμίαν τροπὴν φωνηέντων ποιοῦσιν, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω δεδήλωται. Ἠχὴ, καὶ ἠχὼ, καὶ ἦχος. καὶ ἠχὴ [illegible], ἦχος κοινόν. ἠχὼ τὸ τῆς κραυγῆς ἀντίφθεγμα, ἡ φωνὴ, ἡ λαλιὰ, ὁ κρότος, καὶ ὄνομα θεᾶς. Ηχήεντα δώματα, τὰ μεγάλα. τοῖς γὰρ μικροῖς οὐκ ἔστι προσαρμόσαι τὸ ἐπίθετον. ὀνοματοποιεῖται δὲ ὁ ἦχος, καὶ τὸ ἠχεῖν, καὶ ἡ ἠχὴ. ὅθεν τὸ ἠχήεν, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ ἠχήεσσα θάλασσα. λέγεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ ζώων. ὅθεν καὶ ἠχέτα τέττιξ. Ηχῆσαι, περὶ ἣν κακὸς ἦχος [illegible]. Ηχθέσθην ἐπὶ τοῦ δυϊκοῦ καὶ δίχα προθέσεως, ἠχθέσθην τοῦ δυϊκοῦ, καὶ κατὰ τὸν δυϊκόν. καὶ ἠχθέσθην ἐπὶ τὸν δυϊκόν. Ηχθεν, ἐλυπεῖτο, ἐλυπεῖτο, δύναται νοεῖσθαι, ἡ ἀντὶ τοῦ ἐμισεῖτο παρ' Ὁμήρῳ. οὐκ ἤχθετο τοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐβαρεῖτο [illegible] καὶ συγκρατεῖται, [illegible] ἄχθος ἄρεσαν. εἰ μὴ δὲ μετ' Ὅμηρον καὶ ἐπὶ λάχης [illegible], τὸ ἄχθεσθαι [illegible]. καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ὀχθαλέα. Ηχθισμένην, βεβαρημένην.

Ηχθεσθαι, [illegible] ἤχθοντο τὸ προσκεκρικὲς, κατατρέχοντο τὸ αὐτόν. Ἦχι, ὅπου. Ηχλαν, τὴν λυκαυγήν. Ἤχλυσε, συνεσκότισεν. Ηχος, κραυγὴ, κτύπος, ἡ φωνὴ, ἡ λαλιὰ, ἡ φήμη. Ηχετίσθαι, ἀχρεῖοι ἐγένοντο, καὶ ἄχρεοι γεγόνασιν, ἢ μελαγχολᾶν, ἐπὶ τοῦ μήτε λυπεῖσθαι, μήτε χαίρειν.

Ηχῶ, ἄδω, κελαδῶ, κιθαρίζω. Ηχὼ, τὸ τῆς κραυγῆς ἀντίφθεγμα, καὶ ὄνομα θεᾶς. ἦχος δὲ καὶ ἠχὴ [illegible], τὸ αὐτὸ. ἐπὶ φωνῆς, καὶ βροντῆς, καὶ μέλους, καὶ [illegible].

Ηχωσθεῖσαν, [illegible] λέγει. οἱ δὲ τὴν αἴγειον [illegible] ἐπεὶ ἔγκειται [illegible]. Ἥψαο, ἐλάβου, προσεφόρησας, περιεκράτησας. ἢ ἥψαο, ἐκράτησας. καὶ ἀντὶ τοῦ βρόχον ἀνήρτησας. Ἧψεν, ἀνῆψεν. ἧψε δὲ ἀντὶ τοῦ ἔβλαψεν, τ'. Ηψέσθω, ἐφατῷ βάμματι ἐβάφθω.

Ἥψασιν, ἐμαγείρευσαν.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ηώ, καὶ ἠὼς, ἡ ἡμέρα ἰωνικῶς. καὶ ἕως ἡ ἡμέρα ἀττικῶς, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω. Ἠώα, ἡ κυρία, ἠοικῶς. Ηώα, ὄνομα πόλεως. καὶ ἠῶν, ὁμοίως. Ἠῶθεν, ἕωθεν, ὄρθρου. Ἠῶθι πρὸ, ἀντὶ τοῦ πρὸ ἠοῦς, ὅ ἐστι πρωΐας. ἢ ἠῶθι πρὸ, ἤγουν ἐκ πρωΐας. ὁ χαρακτὴρ καθὰ τὸ ἴλιοθι πρὸ, καὶ οὐρανόθι πρό. Ηῷκαιος, ὁ πρωϊνὸς ὕπνος. Ηὼν δισυλλάβως, τόπος ἐστὶ σημαινόμενος. καὶ ἠϊὼν τρισυλλάβως, πόλις ἐν Χερρονήσῳ, παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ ἄλλη πρὸς τὰ πεδία. ὅτι οἱ πολῖται, ἠονεῖς, καὶ ἠονίτης, ὡς δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ηώνησα, ἐβράδυνον, ἠχόνισεν. ἀπὸ τοῦ αἰωνίζω. Ηὼρ, παραθαλάσσιος τόπος. Ηωρημένην, κρεμαμένην. καὶ ἠώρησεν, ἐκρέμασεν, ἀνῆψεν, ἐπεκρέμασε. Ηωρεῖσθαι, ἠρτῆσθαι, κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ, ὁ παρακείμενος ἠώρηκα, ὁ παθητικὸς ἠώρημαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἠωρῆσθαι. Ηώρει, ἤγειρε, ἀγείρει.

Ηώρουν, ἐβάσταζον, ἀνεῖχον. τὴν δὲ κλίνην τοῦ [illegible] χρυσοῖ ἠώρουν. αἰωρῶ τὸ ῥῆμα. Ηὼς [illegible] λέγεται. καὶ γὰρ ἡ πρωΐα, καὶ αὖθις τὸ ἐξ αὐτῆς μέχρι μέσης ἡμέρας. ἢ πάλιν τὸ ἐκ πρωΐας ἕως ἑσπέρας. καὶ τὸ πρωϊνὸν δὲ, ἕως ἑσπέρας [illegible], ὅ ἐστι νυχθήμερον. λέγεται δὲ ἠὼς, καὶ ἡ ἀνατολή. ἐστι δὲ καὶ ἡ συμπάθεια [illegible], ὁ μῦθος ἅρματι κελητίζουσαν [illegible] τοῦ πελάγους, ἔτι δὲ καὶ λαμπαδηφόρον πλάττει. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐξ τῆς ἠοῦς σημαινόμενα. ἐν πάντων αἱ χρόαι, παρὰ τῷ ποιητῇ. ὅτι δὲ εἴκαι ἐν τῇ ρ' ῥαψῳδίᾳ δηλοῖ ἦμαρ ὁ ποιητὴς, δηλοῦσι τοίνυν, ὅτι καθὰ καὶ ἡ πρωΐα ἠὼς λέγεται, οὕτω καὶ τὸ δειλινὸν. ὡς εἶναι σὺν τούτῳ, ἑπτὰ σημαινόμενα τῆς ἠοῦς. ὅτι δὲ κατὰ [illegible] ὀξύνεται ἡ ἠὼς, δηλοῖ ὁ γράψας. ὡς τῶν εἰς ως τὰ μὲν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται. τῶν δὲ μονοσυλλάβων, τὰ ὀξύνεται μόνον [illegible]. ἡ δὼς, ὅ ἐστιν ἡ δωρεά. τὰ δὲ ἄλλα πάντα περισπῶνται, πρῶς πῶς, πλῶς. ὁμοίως κῶς, νεώς, καὶ πόλις.

Ηὼς σημαίνει τέσσαρα. τὴν ἀπὸ πρωΐ μέχρι τοῦ γεύματος καιρόν, τὴν ὅλην ἡμέραν, τὸ νυχθήμερον, καὶ τὸ καθολικώτερον αὐτὸ λέγειν, [illegible] τῆς ἡμέρας, ὅπερ οἱ μεθ' ὃ γράφει σημαίνεσθαι δὲ [illegible]. Ηὼ, λέγει Ὅμηρος τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν θεόν. ἣν νομίζει προστάτιν τῆς ἡμέρας. ὡς Ἀπόλλωνα λέγει, τόν τε ὁρώμενον τοῦτον ἥλιον, καὶ τὸν θεόν, ὃν νομίζει προστάτην τοῦ ἡλίου. καὶ νύκτα, τὸ νυκτερινὸν σκότος, καὶ θεὰν προστάτιν αὐτοῦ. ἀγνοοῦσι δὲ ταῦτα οἱ δὴ ἀγροῖκοι. οὐδέποτε γὰρ ἡμέραν νομίζει χωρὶς τῆς προστατούσης αὐτῆς δαίμονος. οὐδὲ ἥλιον, οὐδὲ νύκτα, χωρὶς τῶν θεῶν, οὐδὲ νομίζει προστατεῖν αὐτῶν. διὸ ἃ δὴ πολλάκις τῶν προστατούντων θεῶν, τὴν τῶν προστατουμένων λέγων συμπλέκει. εἴχεται μὲν γὰρ ὁ ἥλιος τοῦ Ἀπόλλωνος. κατὰ τὸν Ἑλλήνων, τῶν θεῶν δηλονότι, καὶ τὰ ἄλλα.

Τέλος τοῦ η' στοιχείου.

ΑΡΧΗ

[illegible]

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

[illegible]

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

[illegible]

νὰς ἥρωας εἶπον καλεῖσθαι. γηγενεῖς γὰρ ἦσαν, οἱ καὶ διὰ ἀρετὴν, ὥσπερ οὐρανόθεν γενόμενοι. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀέρος ὡς δηλοῦται ἐν ἐπιστολῇ τῶν παρὰ Πορφυρίῳ ἐπιχειρημάτων, ἐν ᾧ κεῖται τὸ, ζήτει μὲν ἐν πέντε κεῖται, πνεῦμα δ' ἀὴρ ὃ δ' ἔχει. φασὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν. ἤγουν ἐνδυθέντες τὸν ἀέρα, ὡς μετὰ τὸ ἅπαξ λυθῆναι τοῦ σώματος μὴ πάντῃ ἀπιόντας, ἀλλ' ἐν αἴᾳ ὄντας, καὶ τέρας ἔχοντας, τὸ πανταχοῦ γῆς φοιτᾶν, καὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐπισκοπεῖσθαι. Ἡρῷλογον, τόπος. Ἡρωελεγεῖον, μέτρον τι. Ἡρῷον, μνημεῖον.

Ἥρωες, οἱ πάλαι καὶ πρωτογενεῖς ἄνθρωποι, οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες. ἥρωες δέ φασι κληθῆναι, ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς, ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἡρώων, ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως. διαλεκτικοὶ γάρ. ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν Ἡσίοδος.

Ἡρώιον ὀπίσω παρ' Ὁμήρῳ, περιφραστικῶς καὶ διαλελυμένως φησὶν, δηλοῖ τὸ ἀναχωροῦν, ἀπιόν. τοιοῦτον γὰρ τὸ ὀπίσω ὁρμηθὲν, ὅπερ ἐλθόντα ἀναχωροῦν εἰπεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκτὸς ὁρμηθὲν τοῦ ὅλου ἐξορμηθὲν, ἐρεῖ ἀλλαχοῦ. Ἡρώησαν, ἐπαύσαντο. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέλιπον, ἐξέφυγον, παρὰ Θεοκρίτῳ. Ἡρωικώτερον, μαθητικώτερον. Ἡρῶσαι, Ἀριστοφάνης, ὡς ἤθεσι ἤθεοι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῷ τρισυλλάβως, προφέρεται τὸ ἡρῶσαι. Ἡρῷον, μνημεῖον. καὶ ἡρῷδαρ, τὸ καλούμενον ἔπος. ὅτι δὲ αὐτοὺς τοὺς ἡρωϊκοὺς τρεῖς ὕμνησεν ὁ Ὅμηρος. Ἡρώπτε, σκώπτει. Ἡρῷς, ... Ἥρως, ἡμίθεος, δυνατὸς, γενναῖος. διασυλλάβως δὲ κέχρηται Ὅμηρος ἥρω, ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι, καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ἔραν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. ἐκ τῆς γῆς γὰρ οἱ ἥρωες, ἢ ἀπὸ τῆς ἐρώσεως τῶν θεῶν. οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποίουν τοὺς ἥρωας. Ἡρῶσαι, προπερισπωμένως Ἡρωδιανὸς ἐν διαιρέσει φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρωίσαι. τοῦ ἥρως τὸ θηλυκὸν, γίνεσθαι ἡρῶσσα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἡρωίνη. Ἀπολλώνιος, ἐπιχώριοι δ' εἶναι δαίμονες καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης, αἳ ἐν Λιβύῃ ζωννύμεναι ἡρωίναι.

Ἠρώτα, ἐπυνθάνετο, ἐζήτει, ἤσχετο, ἱκέτευεν, ἠρώτα. Ἡρώων ἄντρον, ἡρῷον. Ἡρώων παίδων, τῶν κατ' ἐκεῖνον χρόνον ἀνδρῶν. τινὲς δὲ κρατῆρα κεφαλῶν μοίλος ἥρως.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἧς ἐν ἀγορᾷ, σολοικόν. λέγε οὖν, ἦσθα. ὀρθότερον δὲ χρῷτ' ἂν ὁ λέγων, ἐὰν ᾖς ἐν ἀγορᾷ. Φρύνιχος.

Ἧς, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν, ἀντὶ τοῦ, τῆς σύναρθρον ἀντωνυμίαν δηλοῦσα, ἧς τε πλεῖστον μὲν πάντα χαλκὸν ἔχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τῆς ἑαυτῆς. ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων. Ἧς, ἀντὶ τοῦ ἦν λέγουσι Δωριεῖς.

Ἧς, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. καὶ ἧς, τὸ ἴδιον. καὶ ἧς, ἀντὶ ἧς ἦν.

Ἧς γαίης, οἱ ὑσφερόμενοι φησὶν ἐν ἐπιστολαῖς λέξεως, δηλοῦντες οὕτω πατρίδος. Ἧς ἐπλάσθη λέγει Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ὡς τὸ ὧς, ἀντὶ τοῦ ἕως πλεονασμῷ τοῦ σ. καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, τοῖς ὀφθαλμοὺς, ἕως φησίν. Ἧσαι ἐνδελεχῶς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ διατρίβεις, ἀργεῖς. οὐ γὰρ ἐκάθητο ἀλλ' ὡς ὁ ἄφροντις, ἀλλ' ἑστώς. Ἡσαίνειν, ὄρος. Ἧσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. ἢ ᾖσαν, ἤλασαν, ἐγίνωσκον. δ' ἀφιγμένοι τὸ παλαιὸν ᾖσαν. Ἧσε, χαίρων ἐπαίνεσε. Ἥσεν, εὐφραίνει, ... Ἥσθη, ἐτέρφθη, ἐπέχαιρε, ἥσθη, εὐφράνθη, ἀπεχθῆ. Ἧσι. ... ἧσ' ἐστὶ τὸ τρίτον ἧσιν, ἤγουν ἔφαλον. Ἧσο. Ὅμηρος, ὑπὸ δὲ θρήνων ... περιεστραμμένα, ὑποβάλλει. ὅθεν καὶ τὸ μόχος βαρυνόμενον. ἢ ἧσο, κλῖνον, ὑποβαλεῖ. ὅθεν καὶ ἧμαρ ὁ ἀκρολεσχὴς, καὶ ἅμματα τὰ ἀκοντίσματα.

Ἧσιν, ὅμοιον, εἰπεῖν, ἐκαθέζετο. Ἧσθαι, ἐπὶ παρακείνται χρῆσθαι. τὸ δὲ ἧς, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος. ἧσθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. καὶ ὁ παρατατικὸς ἦν ἧς, καὶ ἐπετέθη τοῦ θα συλλαβῆς ἧσθα. Ἧσθαι, ἀντὶ τοῦ καθῆσθαι κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ ἡ λέξις. ἀντὶ τοῦ καθῆσθαι, ἀπὸ τοῦ ἧμαι ὀχῆσαι, οὗ τὸ παθητικὸν ἧμαι ἧσαι, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, καθῆμαι λέγεται μετὰ τῆς κατά. οὐδὲν δὲ πλέον ἐν τούτῳ ἡ πρόθεσις δηλοῖ, ἀλλ' ὡς συλλαβὴ κεῖται. ὡς ἐν τῷ καθεύδειν, καὶ κομψόν. διὸ καὶ κατὰ τὰς προθέσεις ἐν τούτοις αἱ αὐξήσεις γίνονται. οἷον ἐκάθευδον, ἐκάθημεν, ἐκαθήμην. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ μὲν κάθηται, προπαροξύνεται. τὸ δὲ καθῆσθαι, προπερισπᾶται, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ὑπόκειται. καὶ τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐνεστὼς προπαροξύνεται, τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, προπερισπᾶται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω, ἕζομαι ἧμαι ἧσαι ἧται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἧσθαι, καὶ ἧσθαι ὀδυρόμενος, ἐχομαι. ἔστι δὲ τὸ κοινὸν καὶ ὀρθὸν, ἧσθαι ὀδυρόμενον, καὶ φθινύθειν. ἵνα ᾖ τὸ πᾶν οὕτω. οὕτω μέν φασι φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἐπὶ ἔργα ἐλθεῖν, ἀλλ' ἧσθαι ὀδυρόμενον καὶ φθινύθειν, Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας π'. Ἡδεῖα, χαρίεσσα. καὶ τὴν μὲν ἄρ' ἥξ αὐτὸς ἡδεῖα λαβὼν, ... φησιν, ἀλλά με ... ἢ ἡδεῖα, χαρίεις. Ἠθείω, εὐφραινόμην, ἀπὸ τοῦ ἥδω ἥσω ἥσα ἥσθην, μετοχὴ ἡσθεὶς ἡσθέντος. Ἥσθη, ἐτερπάσθη, ἐτέρφθη, ἐχάρη. Ἥσθη, ἀντὶ τοῦ ἐλέχθη, ἐκ τοῦ ἄδω. ἥσθη δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐφράνθη, ἐκ τοῦ ἥδομαι.

Ἡσθέντες, ἐχάρησαν. Ἀριστοφάνης, οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ἥσθησαν, τοῦ συμφώνου ἐκπέσειν λαχανευσάμενον. καὶ ἥσθην, ὁμοίως.

Ἥσθω, ἐχαιρον, ἐκ τοῦ ἥδομαι. ἔστιν ἡσθεὶς, μετοχὴ ὁ ἥσθω, ἐχαιρον, ἐκάθισα, ἡδέως ἔχω. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἥσμαι, ὁ ἀόριστος ἥσθην, ης, η. Ἥσθην, ἀντὶ τοῦ ἐνεβλήθην. καὶ ἥσθην κροκωτὸν χιτῶνα, ὑπὲρ τοῦ πλείονα ἐπιστρέφεσθαι. ὁ ... ἀποθνήσκων, καὶ ἔτεθεν ἀλλαφὰρ ἀνελύσαν ἥσθην. Ἥσθιον, ἔτρωγον. Ἧσθε, ἐκάθησθε, ...

Ἧσιν, ἀντὶ τοῦ ᾖ. ὡς λάβῃσιν, ἀντὶ τοῦ λάβῃ, τῇ συνηθείᾳ παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ἧσιν, ἀντὶ τοῦ φησίν. Ἡσίοδος τινὸς ὄνομα, κωμαῖος. υἱὸς δὲ κατ' ἐνίους ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι, διὰ τοῦ ... τοῦ Μελανώπου. Ἡσιονῆς, οἱ τὴν ἀσίαν οἰκοῦντες ... Ἧσις, τέρψις. Ἥσκαιρεν, ἐσκίρτα. Ἤσκειν, ἀσκῶ, τὸ μετὰ πολλοῦ πόνου ἐπιμελῶς ἐργάζομαι. ἤσκειν ἐκ πολλὰ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ εἰργάζετο. ὁ παρατατικὸς ἤσκεον ἤσκεες ἤσκεε, τῇ τρίτῃ ἐφελκυσμένου τοῦ ν ἤσκεεν, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἤσκειν. Ἤσκει, ἐποίει, κατεσκεύαζε, μετεχειρίζετο. Ἠσκημένον, κατεσκευασμένον. ἀσκήματα γὰρ τὰ σκευάσματα, ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς. πλὴν λέγω τὸ ἠσκημένον καὶ ἠσκημένος, μεμαθηκὼς, πεπαιδευμένος. Ἠσκημένος, μεμαθηκὼς, πεπαιδευμένος, εἰργασμένος. Ἤσκησε, ... Ἧσις, δηλοῦσα ἔργου ἐπιμέλειαν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀσκηρίῳ. Ἧσμα, νόημα. Ἧσμεν, ἐὰν εἴδω τὸ γινώσκω, ὁ ὑπερσυντέλικος ᾔδειν, τὸ δεύτερον ᾔδειν ᾔδεις, καὶ συγκοπῇ τοῦ ... φθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ ἴσμεν. τὸ πληθυντικὸν ἤσμεν, ἀντὶ τοῦ ᾔδειμεν. ἐν ἄλλοις ἀντὶ τοῦ ᾔδειτε, καὶ ἦσαν ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. καὶ ταῦτα ἐν χρήσει παρὰ ποιηταῖς. Ἡσμένος, ἐχάρης. Ἡσμένος, ἀπὸ τοῦ ἥδω. κατὰ συνολὴν τῶν ἀρχαίων, ἥσμενος. καὶ ἅμα συνολῇ, ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ προπαροξύνεται. Ἧσο, παρ' αὐτοῖς ... καὶ ... παρ' Ὁμήρῳ τὸ παρακελευστικὸν τῷ ἀνδρί. ἀλλὰ ... περὶ τῆς διακονίας, ... ἀντὶ τοῦ ... καὶ μόνη κεῖται. ἄλλως δὲ οὐκ ἂν ἐν τοιαύτῃ μέρει καθέζεσθαι ἦσαν. Ἥσπερον, ἐσπέρισεν, ἔπαθεν, ἐλάμπετο, ἀπέπεσεν, ἐσπέρισαν. Ἡσσᾶσθαι, ἀνάγκη, ταλαιπώρους ... ἐξήπατον. ... ὅσαι πόλεις, ἀπὸ τοῦ ... ἐκ ἡμέρας ἐπαροξύ-

[illegible]

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

[illegible]

ΤΟ Η' ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ'.

[illegible]

τοὺς ἥρωας εἴθισται καλεῖσθαι. γῆθεν γὰρ ἔσχον, εἰ καὶ Διὶ ἀριθμῶν, ὥσπερ οὐρανίωνες. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀέρος ὡς δηλοῦται. ἐν ἑνὶ τῶν παρὰ Πορφυρίου ὑπομνημάτων, ἐν ᾧ κεῖται τὸ, ἦμαι μὲν ἐν πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ' ἀὴρ ὁ δ' ἔχει. φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν. ἥρωας ἐκλήθησαν τοὺς ἀέρα, ὡς μετὰ τὸ θάνατον λυθῆναι τοῦ σώματος μὴ καθάπαξ ἀπιόντας, ἀλλ' ἐν αἰθέρι ὄντας, καὶ γέρας ἔχοντας, τὸ πανταχοῦ γῆς φοιτᾶν, καὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐπισκέπτεσθαι. Ἡρώδειον, τόπος. Ἡρωολογεῖον, μέτρον τι. Ἡρῷον, μνημεῖον.

Ἥρωες, οἱ πάλαι καὶ πρωτογενεῖς ἄνθρωποι, οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες. ἥρωας δέ φασι κληθῆναι, ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς, ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἡρώων, ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως. διαλεκτικοὶ γάρ. ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν Ἡσίοδος.

Ἡρώησαν ἐξοπίσω παρ' Ὁμήρῳ, περιφραστικῶς καὶ διαλελυμένως φησὶν, δηλοῖ τὸ ἀνεχώρησαν, ἀπεχώρησαν. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἐξοπίσω ὁρμήσας, ὅπερ ἠλίθιον ἀναχώρησιν εἶπεν, ὥσπερ ἄλλῳ ὥσπερ καὶ τὸ ἐκτὸς ὁρμῆσαι τοῦ ὅλου ἐξορμῆσαι, ἐρεῖ ἀλλαχοῦ. Ἡρώησεν, ἔπαυσε. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέλειπεν, ἐξέφυγε, παρὰ Θεοκρίτῳ. Ἡρωΐζουσι, μεθύσκουσι. Ἡρῶναι, Ἀριστοφάνης, ὡς ἥθεαι ἦθοι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῷ τρισυλλάβως, προσέθηκε τὸ ἡρῶναι. Ἡρῷον, μνημεῖον. καὶ ἡρῷον, τὸ καλούμενον ἔπος. ὅτι δι' αὐτοῦ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὕμνησεν ὁ Ὅμηρος. Ἡρώϊσε, σκώπτει. Ἡρῶς, ποικίλως, ἐπὶ τῶν μεμαστιγωμένων, ἢ ἔφθη. Ἥρως, ἡμίθεος, δυνατὸς, γενναῖος. δισυλλάβως δὲ κέχρηται Ὅμηρος ἥρῳ, ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι, καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ἔραν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. ἐκ τῆς γῆς γὰρ οἱ ἥρωες, ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως τῶν θεῶν. οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποίουν τοὺς ἥρωας. Ἡρῶσσαι, πρεσβευσαμένας Ἡρακλειανὸς ἐν Λεκάδι φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρωΐσσαι. τοῦ ἥρως τὸ θηλυκὸν, γίνεται ἡρῶσσα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἡρωΐναι. Ἀπολλώνιος, ἐπώνυμοι δ' ἐκ Λιβύης καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης, ἢ ἐν Λιβύῃ τιμώμεναι ἡρωΐναι.

Ἠρώτα, παρεκάλει, ἐζήτει, ηὔχετο, ἱκέτευεν. ἠρώτα. Ἡρώτων, ἠρώτων. Ἡρώων παίδεσσιν, τῶν κατ' ἐκεῖνον χρόνον ἀνδρῶν. τοῖσι δὲ κρατερῷ κεφαλῆς ... ἥρως.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἧς ἐν ἀγορᾷ, σολοικον. λέγε οὖν, ἦσθα. ὀρθότερον δὲ χρῷτ' ἂν ὁ λέγων, ἐὰν ἧς ἐν ἀγορᾷ. Φρύνιχος.

Ἧς, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν, ἀντὶ τοῦ, τῆς. τὸ σὸν ἄρθρον ἀντωνυμίαν δηλοῦσιν, ἥς τε πλείστην μὲν κατὰ χαλκὸς ἔχεν, καὶ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τὸ ἑαυτῆς. ὡς οὐδὲν ἀλλὸ θηλυκὸν ἧς πατρὶ δὲ, ἀλλ' ὑπέρ. Ἧς, ἀντὶ τοῦ ἦν λέγουσι Δωριεῖς.

Ἧς, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις. καὶ ὅς, τὸ ἴδιον. καὶ ἧς, ἀντὶ ἧς ἐστιν.

Ἧς γαίης, οἱ ὑπερφερεῖς ἐκείνου φασὶν ἐν ἀπλότητι λέξεως, δηλοῦντες οὕτω πατρίδα. Ἧς ἐρέσθαι λέγει Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἕως. ὡς τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ἕως πλεονασμῷ τοῦ ε. καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἕως φασίν. Ἧσαι ἐνδιάζειν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ διατρίβεις, ἀργεῖς. οὐ γὰρ ἐκάθητο ἀλλ' ὀδὲ ὁ θηρίτης, ἀλλ' ἔσαν. Ἡσάμην, ἔγνων. Ἧσον, ἀντὶ τοῦ ἥττον, ἐλάσσων, ὑπέρχον. ἢ ἧσσον, ἔλασσον, ἐγίνωσκον. οἱ δ' ἀφιγμένοι τὸ κάλλιστον ἧσσον. Ἡσσᾶσθε, χεῖρον ἐποιήσατε. ἐλάσσονες. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡσσᾶσθαι. Ἥσσων, εὐφραίνω, ἐπλήσθη, ἐχάρη, ἐπήνεσεν, ἐτέρπετο. ἥσθη, εὐφράνθη, ἐδηλώθη. Ἧσαι. ἄλλο ἄγω, κεῖσαι ἧσσον, τὸ πρὶν ἄσιν, ἦτον ἔφαλαν. Ἧσε. Ὅμηρος. ὑπὸ δὲ θρῆνον εἶπεν ἧσε. τουτέστιν ὑφῆκε, ὑπεθέντο, ὑποβάλλει. ἔνθεν καὶ τὸ μέχρι θατέρου ἐφίησι. ἢ ἧσε, ἔπεμψε. ἔνθεν καὶ ἧμαρ ὁ ἀκροβολισμὸς, καὶ ἅματα τὰ ἀκοντίσματα.

Ἧσιν, ἡμεῖς εἴσιν, ἐκάθισεν. Ἧσθαι, ἀπὸ παρακειμένου χρόνου ... τὸ δὲ ἧς, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος. τὸ ἧσθαι, οὐκ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. ἀπὸ τοῦ, εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. καὶ ὁ παρατατικὸς ἦν ἧς, καὶ ἐπιθέσει τῆς θα συλλαβῆς ἧσθα. Ἧσθαι, ἀντὶ τοῦ καθῆσθαι κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ καθῆσθαι, ἀπὸ τοῦ ἕζομαι, οὗ τὸ παθητικὸν ἧμαι ἧμαι, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, κάθημαι λέγεται μετὰ τῆς κατά. οὐδὲν δὲ πλέον ἐν τούτῳ ἡ πρόθεσις δηλοῖ, ἀλλ' ὡς συλλαβὴ κεῖται. ὡς ἐν τῷ καθεύδειν, καὶ καθεζόμενον. διὸ καὶ κατὰ τὰς προθέσεις ἐν τούτοις ἡ αὔξησις γίνεται. οἷον ἐκαθεύδησεν, ἐκαθήμην, ἐκαθήμην. ἴσον δὲ, ὅτι τὸ μὲν καθῆσθαι, προπαροξύνεται. τὸ δὲ καθῆσθαι, προπερισπᾶται, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὑποκειμένου. καὶ τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐνεστηκὸς προπαροξύνεται, τὸ δὲ ἀπαρέμφατον προπερισπᾶται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω, ἕμαι ἧμαι ἧσαι ἧται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἧσθαι, καὶ ἧσθαι ὀδυρόμενος, ἐχομένως. ἦν δὲ τὸ κοινὸν καὶ ὀρθὸν, ἧσθαι ὀδυρόμενον, καὶ φθινύθειν. ἵνα ᾖ τὸ πᾶν οὕτω. οὔτε μὲν φασὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλ' ἧσθαι ὀδυρόμενον καὶ φθινύθειν, Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας π'. Ἡδεῖα, χαρίεσσα. τοιαύτην μὲν ἄρ' ἧς αὐτὸς ἡδεῖα λαβὼν, τὴν ἐκάλεσε φασὶν, ἐπεὶ μεγάλα ὤρα πλεῖα. καὶ ἡδεῖς, χαρίεις. Ἥσθην, εὐφράνθην, ἀπὸ τοῦ ἥδω ἥσω ἥδομαι ἥσθην, μετοχὴ ἡσθεὶς ἡσθέντος ἡσθῆναι. Ἧσθεν, ἐκαθέζετο, ἦστο, ἐθεώρει. Ἧστο, ἀντὶ τοῦ ἐκάθητο, ἐκ τοῦ ἧμαι. ἧστο δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνετο, ἐκ τοῦ ἥδομαι.

Ἥσθηται, ἐγνώσθη. Ἀριστοφάνης, οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ᾔσθοντο τὴν συμφορὰν, ἐκκαλεῖ διαχωριζόμενον. καὶ ἦσθεν, ὁμοίως.

Ἥσθην, ἐχάρην, ἐκ τοῦ ἥδομαι. ὅθεν ἡσθεὶς, μετοχὴ ἡ ἥσθην, ἐχάρην, ἐτέρφθην, ἡδέως ἔχω. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἧσμαι, ὁ ἀόριστος ἥσθην, ης, η. Ἧσθεν, ἀντὶ τοῦ περιεβέβλητο. καὶ ἧστο προκαὶ χιτῶνα, ὑπὲρ τοῦ πλείονας ἐς αὐτὴν ἐπιφέρειν. ὁ τότε ἕτερος ἀποθνήσκων, καὶ ἕτερον ἀλλαχόθεν ἀπολύτων ἧστο. Ἧσθεν, ἐγέγονον. Ἧσαι, ἐκάθισας, ἐγένου.

Ἡσὶν, ἀντὶ τοῦ ἧ. ὡς λάβοισιν, ἀντὶ τοῦ λάβῃ, τὸ σύνηθες παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ἡσὶν, ἀντὶ τοῦ φησίν. Ἡσίοδος κύριον ὄνομα, Κυμαῖος. υἱὸς δὲ Κωμίδους ἀπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι, διὰ τοῦ Ἀμφιδίκου τοῦ Μελανώπου. Ἡσιονεῖς, οἱ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες Ἴωνες. Ἧσις, τέρψις. Ἥσκαιρον, ἐσκίρτα. Ἥσκειν, ἐσκεῖτο ἀσκῶ, τὸ μετὰ ἐπιμελείας πόνου τι κατεργάζομαι. ἤσκησεν ἐπεὶ καλὰ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ εἰργάσατο. ὁ παρατατικὸς ἤσκεον ἤσκεες ἤσκεε, τὸ τρίτον ἐφελκυσμένον τὸ ν ἤσκειν, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἤσκειν. Ἤσκει, ἐπαίδευεν, κατεσκεύαζε, μετῆρχεν, ἠγωνίζετο. Ἠσκημένον, κατεσκευασμένον. ἀσκήματα γὰρ τὰ σκευάσματα, ἀλλ' οὐκ ὀρθὰ πάντα λέγειν τὸ ἠσκημένον. καὶ ἠσκημένος, μεμαλαγμένως, πεπαιδευμένος. Ἠσκημένος, μεμαλαγμένος, πεπαιδευμένος, εἰργασμένος. Ἤσκοντι, κοσμοῦντα λέξις, δηλοῦσα ἔργον ἐπιμελείας, ὡς καὶ ἐν τῷ ἤσκησεν. Ἥσμα, νόημα. Ἦσμεν. ἔστιν εἴδω τὸ γινώσκω, ὁ ὑπερσυντέλικος ᾔδειν. τὸ δυϊκὸν ᾔδειτον ᾐδείτην, καὶ συγκοπῇ τοῦ ε δι-φθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ ἦσαν. τὸ πληθυντικὸν ἤσμεν, ἀντὶ τοῦ ᾔδειμεν. ἢ ἦστε ἀντὶ τοῦ ᾔδειτε, καὶ ἦσαν ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. καὶ ταῦτα ἐν χρήσει παρὰ ποιηταῖς. Ἡσμένως, ἐχάρης. Ἡσυχίως, ἀπὸ τοῦ ἥσω. κατὰ συνεχῆ τὴν ἀρχαιότητα, ἀσμένως. καὶ ἅμα συνεχῆ, ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ προπαροξύνεται. Ἧσο, παρ' αὐτοῦ ἦσο. καὶ εἶσαι, παρ' Ὁμήρῳ τὸ παρακαθίζεσθαι ἀλλὰ σὺ μὲν τέως ἧσο δι' ἀσθενείας. δίζημ' ἐς δόμους ἐμοὺς. ἢ ἧσο παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ δίαιτα καὶ μένε αὐτοῦ. ἄλλως δὲ οὐκ ἦν ἐν τοιαύτῃ μάχῃ καθέζεσθαι ἔτι. Ἥσπαιρον, ἐσκάριζον, ἐπάλαιον, ἐλακτίζον, ἀσπαίρειν, ἐσπαιρον. Ἥσσαι, ἀφ' ἧς ἦλθε, παλαιοῦ ἔθνος. Ἀθηναῖοι δ' αὐτοῦ ἦσαν αἱ πόλεις, ἀπὸ τοῦ ἐκκλησίας ἐφ' ἡμέρας ἐπαροιν-

Ἠπιακὸς, ἠπιοῦ... καὶ φιλοτεχνὸς. Ἤπειρος, νέος. Ἠπειρος, ἐρθανός. Ἤπιον, ὄνομα τόπου. ἠρίον δὲ, ὁ τάφος. Ἦπα, χώματα. Ἦπαρ, τὴν ἰαρ. Ἠπεδανὸν, τὸ ἀσθενὲς. Ἠπεροπεύει, ἀπατᾷ. Ἠπιοδώρον, ἀνθρώπου ἐπιεικοῦς.

Ἤπειρος ἡ τοῦ ἠπείρου ... παρὰ τὸ ἔρα... ἢ παρὰ τὸ ἴαρ. Ἠπιοῖς, ἰατροῖς. Ἠρίον, μνημεῖον. Ἠρινὸν, ἀπὸ τοῦ ... ἀνθῶν φέρει τηλεῖν. Ἠπιὸς ... ὁ τοῦ ἔαρος. Ἤρικεν, ἔχει θέμα τὸ ἐρείκω, ὅθεν γίνεται τὸ ἐρείκιον. καὶ ἰκανὸ, ὁμοίως τῷ ἔτυχον τυχῶ, ἔτυχον τυχῶ, ἔπεθον πιθῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀπειθὴς. ἔπιχον πιχῶ, ἐξ οὗ τὸ ἐπιχέοντ. ἢ ἤρικεν, ἀντὶ τοῦ ἐπέσεν. καὶ ἐρικὴν, ἀντὶ τοῦ πεσὼν, παρέβη ... τὸν κανόνα ἀμετάβατον γὰρ ἔχει τὴν σημασίαν, γέγονεν ἐκ τοῦ ἐρείκω τὸ καταβάλλω, ... ἔχοντος τὴν σημασίαν, καὶ μεταβατικήν. ... τὸ ῥῆμα ἔχον ἀμετάβατον σημασίαν καὶ μεταβατικήν. λέγομεν γὰρ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ καταβάλλω, καὶ ἀντὶ τοῦ πίπτω. Ἤρκτο, ὁ ... ὡς ἐν ἐπιγράμματι ... φαεινὸς φέγγος ἰδεῖν ... χρόνον ... Ἠρικάθη, ἐπέσθη. Ἠριπάλαιγξ, ὄρνις ... Ἤρειον, ἐριθονίκιον, ἔχειον, ἔρηξεν, ἐπέθη, ἐρίπωσι, συνέρηξεν, ἤρμοσαν. Ἠριφάνος, ...

Ἠρίκατη, τὸ ... γέγονεν. ἐκ τοῦ ... ἐρίκαια ... ἐρίκατη. ἐρίκατη, ... γεγένηται. Ἠρίγονον, ... Ἠρίφαιον, ... Ἤριφι, καὶ ἔριφι, ... Ἠρέθω λέγω ὄλεθρον ... Λακωνὶ δὲ τὸ ἠρέθω ἁπλῶς ... ὡς οἱ τὸ ἠρέθιν ὄλεθρον, ἢ θάνατον. ... οὕτω μὲν καὶ τὸ ... βίον ... Σοφοκλῆς. τὸ δὲ ... ὡς ... καὶ ἤρεθιν, ... ὁ δὲ τῷ θώρακα αὐτοῦ ... ἤρεθιν οἱ ... ὄλεθρον. Ἠρατο, ἠρξατο.

Ἠρκὼς, ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ ἐπαίρω. καὶ ὁ ... ἠρκὼς τὸ κίνδυνον. καὶ ... τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ ἠρκότος, τὸ ... ἀντὶ τοῦ ... σημασίαν λαμβάνεται.

Ἡρμαίνον, ἐπεῖσθεσαν, ... Ἡρμαλέος, ... Ἡρμανίζω, ... ἁρμόζον. Ἡρμαλισμένον, ... Ἡρμένος, ... Ἡρμοσμένοι, ... Ἡρμεσεν τὴν ... Ἡρμόζω, ... οἱ δὲ ἁρμόζειν πρὸς τὴν βούλησιν, καὶ ... τάλαντα ... Πολύβιος, οἱ δὲ ... ἁρμόζειν ... ἀντὶ τοῦ ... Ἡρμοσάμην, ... ὡς ὁ Ἀπίκολος, ... ἡρμοσάμην ... παρὰ τῷ θεῷ, ... Ἡρμοτόμων ... πρὸς ... ἀντὶ τοῦ ... ὡς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ... ἁρμοττόμεναι. Ἠρνεῖτο, ἠρνήσατο.

Ἤρανον, ... Ἤρξαν, ... Ἠρείπια, τὰ καλύμματα τῆς γῆς. Ἠρείσατο, ... Ἠρέμα, ... μὲν ἔχει τὸ ... σημαίνει ... ἢ ... ὡς αἰχύνομαι ... ἐρέμα, ... Ἠρεμεῖ, ἡρεμεῖ. Ἠρετο, ... Ἠρεύθω, ... Ἠρι, ... ἡ ἑορτή ... ἀπὸ ... κατὰ τὸ ἔαρ. Ἤριον, ... Ἤρειπεν, ... Ἡροῦν, ... Ἡρεφίλα, ...

βάλλω: ὄνομα. Ἠρχέσα, τὰ ... οἱ δὲ, ... οἱ δὲ, ... Ἤριπε, οὐχ ἤριπεν. Ἤρρει, ἀπώλετο.

Ἤρρεον, ... παρ' Ὁμήρῳ δὲ, ... Λυκόφρονος. ... Ἠρρίχθη, ἐρράγη.

Ἤρσαν, ἤρμοσαν, ... Ἤρτο, ... ὑψοῦται.

Ἠρτάλισε, ... Ἤρτυμαι, ... Ἠρτῆσθαι βρόχος, ... κρεμασθῆναι τὸ χωρίον. Ἤρτηται, ... κρέμαται. ὁ δὲ ... τὰς τῶν ἀνθρώπων ἰατρικὰς, καὶ ... ἤρτυτο. Ἠρτύετο ... Ἤρκεσε, ... Ἤρτο, ἀντὶ τοῦ ... ἢ ὄρτο, ὑψοῦτο, ἐγείρετο. τὸ δὲ ... ὡς ... τὰς ὀφρύας τοῦ ... τὰ βλέμματα ... Ἠρτυμένος, ἠρτυμένος. Ἤρτυε, ... κατηρτίζετο.

Ἠρύγγιον, ... καὶ ... ἠρυγγάνω. ἠρύγγανη ... ἐρυγγάνω. Ἠρύγγιον, ... Ἠρυγγίτης, ... Ἤρυγε, ... Ἤρυον, ἔβοα, ... Ἡρύγιον, ὄνομα τόπου. Ἤρυμαι, αἱ ... Ἠρυσάμεθα, ... Ἠρύθω, ... Ἠρυθρίασε, ... Ἠρυθριῶντα ... Ἠρυθρομένος, ... Ἠρωδίου, ... ἐν τοῖς ... τῶν ... ἠρυλλὸς ἐκ τοῦ ἠρκελής, ὡς ἐκ τοῦ ... ὁ ... παρὰ τῷ ... ἐκ τοῦ βατυλλὸς, ὁ βατυλλὸς.

Ἠρυον, ... Ἤρυθ, ... Ἤρχετο, ... Ἦρχον, ... Ἤρχθη, ... ὡς τὸ, ἤρχθη χειρῶν ἀδίκων. Ἦρα ... καὶ, οὐχ ἤρως. ... ἐπὶ ... ὁ ἥρως ... τὸν ἥρωα. ... ὁ ... ἐπ' ... Ἥρω, ... Ἤρωας, τὰς ... ψυχάς.

Ἥρως ... σοφία ... τὸ θεῖον ... δοξάζει, ... θεὸν καὶ ἀνθρώπων. καὶ τὸ μὲν θεῖον φῦλον εἰς θεοὺς ... καὶ δαίμονας. τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τε ἥρωας, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ τοῦτο ἀνθρώπου. καὶ ... μέν φασι ... δαίμονας, ἀνθρώπους δὲ ἥρωας, ... καὶ ἐκ θείου καὶ ἀνθρωπίνου ... Ἡσίοδος ... ἐκ θεοῦ ὄντας καὶ θνητοὺς ἀνθρὸς, ... καὶ ἀχιλλεὺς ὁ ἐκ θέτιδος καὶ πηλέως. ... ὁ ... παρὰ ... μητρὸς μὲν ἀπόλλωνος, θνητῆς δὲ μητρός. ... ἄκρα μὲν θεοὶ καὶ ἄνθρωποι. ... ἀμφοῖν, τὸ ἥρως ... θεοῖς μὲν ... ἀνθρώπων δὲ ... πρώτης ... καὶ ... ὡς οἱ ... τῆς ἀρχῆς βούλονται ... ἥρωας, ἀνθρώπους μὲν ὄντας, ... τὸ θεῖον τῆς ἀρχῆς ... ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος, ... τοὺς ἥρωας. καὶ τοῦτο ... καὶ ... θεῖον ... εἰς τὸ ἄκρον ... τὸν ... μὲν ... τὸν ἄνθρωπον, ... ὡς ... ἄλλως, ἐκ ... ἔρωτος καὶ ... ἥρως γὰρ κάλλους ... πρὸς γάμον ... ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῆς ἔρας ...

ἀντὶ τοῦ ὑπῆρξαν καὶ ἐβοήθησαν οἱ παλαιοὶ νοοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπολέμησαν, παρὰ τὸ ἄρην φασίν. ἡ δὲ εὐχὴ καὶ τὸν ἐν τῷ πρόσθεν, ἣν ἂν ζωφίζων δοκοῦν τότε ἀπὸ τοῦ ἐπαίρειν γενέσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ἐπαρα. καὶ ἤρατο μέγα κλέος τῷ παιδί, ἀντὶ τοῦ ὕψωσεν ἂν τὴν εὔκλειαν τοῦ υἱοῦ. Ἄλλως. Ἤρατο καὶ ἤρετο, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ μὲν τὸ πρῶτον ἠράμην, ὅθεν καὶ τὸ ἤρατο μέγα κῦδος. τὸ δὲ ἤρετο, οὗ ἡ χρῆσις, καὶ ἐν τῷ, τὴν ἄρετ' ἐκ ποτάμοιο, πρῶτον πρόσωπον. ἠρόμην, ὡς καὶ τὸ εὕρετο, τὸ εὑρόμην. οἷον ταῦθ' ἅπαντα τοῦ θανόντος εὑρόμην. καὶ ἤρατο ὡς νίκην, καὶ ἤρατο τὸν πόλεμον πρὸς ἀλλήλους. Ἠρᾶτο, ηὔχετο. ἀπὸ τοῦ ἀρά, ἡ εὐχή. καὶ ἀντὶ τοῦ καταρᾶν. ἀπὸ τοῦ ἀρά, ἡ κατάρα.

Ἠραχνίασιν, διαπέπλεκται ταῖς λεπταῖς φλεβίοις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἠργάσθη, ἐλακάσθη, ἐκτάσθη. Ἠργμένον, ἠρξάμενον, εἰργόμενον, κωλυόμενον. Ἠρδαλωμένος, λυπρὸς καὶ μεμιασμένος. καὶ ἠρδάλωσεν, ἐβόλωσεν, ἐμόλυνεν. Ἤρδιον, περιφανὲς ἅρμα σκιαδόν. Ἤρει, ἐλάμβανεν, ἦρχε. Ἤρειδε κατὰ τὸν ἐπισείων, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἤρεισε καὶ ἐστήριξε κατὰ ἐπισείων, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκολύμβιζεν.

Ἤρειδε, σφοδρῶς κατεγέρει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων.

Ἠρείκει, ἀντὶ τοῦ ἐπεσχίσεν. κανονίζεται δὲ οὕτως. ἐρείκω τὸ ἐπισχίζω, ὁ μέλλων ἐρείξω, ὁ παρακείμενος ἤρεικα, ὁ ὑπερσυντέλικος ἠρείκειν ἠρείκεις ἠρείκει. Ἤρεικον, ἔσχιζον. ὡς τὸ, ἤρεικεν χιτῶνα δίαν. Ἠρεικός, θηνίος, καὶ ὑπακολουμβίζος. καὶ ἤρεισεν, ἐκολύμβησεν. Ἠρεῖν, ἐπεθύμει, ἐλάμβανε. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τὰς ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἐπιστατοῦσι, καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν δαιτυμόνων παρασκευὰς τὰ πολυτελῆ τῶν δαιμονίων ἀπετρέφον. καὶ ἠρεῖν, ἐξελέγχειν, προείκασιν. ἠρεῖν δὲ ὁ πόλεμος καὶ χαλκὸς τοῦ ἐμφθεγμένου τῆς ἐλάσθαι. καὶ ἠρεῖν, ἐπεθεῖν. Ἠρέμα λέγει, μόγις δὲ λύονται. τὰ ἀναλογικὰ ἐπιρρήματα ἑαυτοῦ συστέλλονται. ἠρέμα, κατὰ μικρόν, ἀτρέμα. καὶ ἠρέμα, ἡσύχως, κατὰ μικρόν, χαλεπῶς. καὶ ἠρεμαῖον, καὶ ἠρεμεῖ.

Ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει. Ἠρεμία, ἀτρεμίας τις οὖσα κατὰ στέρησιν τοῦ τρέμειν, οἷον ἀκινησία. ἡ ἠρεμία, ἡσυχία, ἡ στέρησις κινήσεως. ἐκ τοῦ ἔρεμος, ἐρεμία, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν ἠρεμία. Ἦρεν, ἀπῆρεν. Ἤρεον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τ' τῆς Ὀδυσσείας, ἔτι ἀφηροῦντο. ἀπὸ τοῦ αἱρέω, παρατατικὸς ἤρεον καὶ ἦρον, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἤρεον. ἢ ἤρεον, ὑπὸ δὲ ἤρεον, ἔφερον, ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦ περιστροφῶν, καὶ διασώζονται.

Ἠρεῖσθαι ἀμείνω καὶ κρεῖσσω. ἤγουν ἐνίκησαν. Ἤρεσεν, ἐπείθετο. Ἠρεσίδες, αἱ ἱέρειαι τῆς ἐν Ἄργει Ἥρας, ἀπὸ τοῦ ὕδωρ φέρειν, ἢ παρὰ τὸ ἄρδειν μέλλοντα, ἀρσεντίδες, αἱ ἀρυόμεναι τὰ λουτρά. Ἠρέσατο, ἀντὶ τοῦ ἐκοσμήθη(σαν). τῷ δὲ συντελικῷ ἐχρήσατο Ἀπολλώνιος, ἀντὶ παρατατικοῦ τοῦ ἠρέσκετο. Ἠρεσχελεῖν, αἰτιολογεῖν, ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν, ἐρεσχελία, ἐπαίνεσις, ὕβρισις, ἠρεσχελεῖν. Ἤρετο, ἔρω τὸ ἐρωτῶ, ἔρομαι, παρατατικὸς ἠρόμην, ε, ο. Ἤρετο, ἀντὶ τοῦ ἠρώτησεν. ψιλοῦται διὰ τὸ η̄, ἔστι δὲ διὰ διφθόγγου εἴρετο. Ἠρεύγετο, ἐμοῦνταν, ἐβρυχᾶτο.

Ἠρέχθη, πλανᾶται, ἀμηχανεῖ. ἡ ἤρεψεν, ἐστεφάνωσεν, ἀπὸ τοῦ ἐρέφω ἐρέψω ἤρεψα. Ἤρη, ἀπείθεις, διαστρέ. Ἤρη ἰωνικῶς, ἥρα κοινῶς. ἰωνικῶς γὰρ τρέπουσι τὸ ᾱ εἰς η̄. ὡς σφαῖρα σφαίρη, δημοσία δημοσίη, πρᾶγμα πρῆγμα. Ἠρήκασι, πεπορθήκασιν. Ἤρηκα, κανονίζεται οὕτως. αἱρέω, ῶ, ὁ μέλλων αἱρήσω, ὁ παρακείμενος ᾕρηκα, ὁ ὑπερσυντέλικος ᾑρήκειν, εις, ει. Ἠρήκεσαν, ἐλοῖεν, πεπαίκασι. Ἡρηκός, πεπεικώς, ψιλοῦν διὰ τὸ αι δίφθογγον. Ἤρημεν, ἠρήκαμεν, ἢ συγκοπῇ ἤρημεν. Ἠρημώθη, κεχειροτονημένη. καὶ ἠρημένον, ἐπιθυμεῖν, ἐκλελεγμένον. Ἠρημένος, ὁ βεβουλευμένος. αἱρῶ τὸ κρατῶ, καὶ καταβάλλω. οὗ τὰ παθητικά, ἐπὶ τοῦ βουλεύεσθαι λαμβάνεσθαι, καὶ προαιρεῖσθαι. ὁ μέλλων αἱρήσω, ὁ παρακείμενος ᾕρη-

κα, ἀντὶ τοῦ βεβούλευμαι, καὶ προκέκριμαι. ἡ μετοχὴ ὁ ᾑρημένος, ἤγουν προκριθείς, καὶ ἐκλελεγμένος. Ἤρησε, ἐκράτησεν. ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων αἰολικῶς ἀρέσω, παρακείμενος ἤρεκα, ὁ μέσος ἦρα, ἀττικῶς ἄραρα, ὁ ὑπερσυντέλικος ἠράρειν.

Ἤρηρειστο, ἥρμοστο. τὸ δὲ ξίφος εὖ μάλα ἐρήρειστο τῷ σώματι, καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε στερρόν τε καὶ ἐπιβρίθον(?).

Ἠρήρεισται, ἐστήρικται, ἥλατο. ὅθεν καὶ τὸ εἰσέρρηξεν. Ἠρθη, ἀφρών. Ἤριζον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κεῖται, ἀντὶ τοῦ κατεγέλων, ὁ προσεῖπεν. Ἤριζον, παρ' Ὁμήρῳ, ὑγρὸν ἄρξαν. Ἤριται, ἀντὶ τοῦ βεβούλευται. καὶ ἤρηται, ἀντὶ τοῦ κεκράτηται.

Ἦρι, ἐνταῦθα, ὑψοῦ. Ἠριγένεια, ἐγρηγορυῖα. Ἦρι μάλα ὄρθρου, πάνυ τὸ πρωΐ, ἕωθεν, ἀπὸ τοῦ αἴρεσθαι ἡμᾶς τῆς κοίτης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. τὸ δὲ ἦρι, ὀνοματικὸν ἐπίρρημα, ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος, ἀέρι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἦρι. τὸ δὲ ἄειν καὶ διὰ τοῦ ῑ φησὶν ὁ ποιητής. ἀεὶ ἄρ' κατευχόν. Ἠρία. ἀνεγνώσθη ἐν τῷ κατ' Εὐνομίου(?), ἠρία εἰσὶν οἱ τάφοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ δηλοῖ ποιεῖ. φασὶ δέ τινες κοινότερον μὲν, πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει τὰ οἰκοδομήματα ἔχοντας, ἀλλ' ὅσα τὰ σώματα εἰς γῆν κατατίθεται. ὀνομάζεσθαι δὲ παρὰ τὸ ἔραν. Ἠοῖοι πόλιν ἀλλάσσουσι διὰ τὸ ἐν μακροῖς ἀποφέρεσθαι, ἐπὶ τὰ ἠρία. ὅ ἐστι οἱ τάφοι. Ἠριγένεια. ἐπειδὴ καὶ ὁ ὄρθρος ἀναλογεῖ τῷ ἔαρι, ἣν λέγεται καὶ ἔτος. ἀφ' οὗ ἠριγένεια ἠώς, ἣν τινὲς μὲν λέγουσι δηλοῦν τὸν ὄρθρον γενομένην. ἕτεροι δὲ, τὴν ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένην. ἔοικε μὲν οὖν ἡ τοιαύτη παραγωγή, παθητικῶς ἀεὶ λέγεσθαι. ἀφρογένεια γὰρ ἡ ἀφροδίτη λέγεται, οὐχ ὅτι ἀφρὸν ἐγέννησεν, ἀλλ' ὅτι ὑπ' ἀφροῦ ἐγεννήθη. καὶ κυπρογένεια ἡ αὐτή, ὅτι ἐν τῇ κύπρῳ γεγένηται. εἰ δὲ τοῦτο κρατεῖ, οὐκ ἂν εἴη δηλοῦσα ἠριγένεια, ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα. οἱ μὲν τοι δὲ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη. καθὰ κυπρογένεια ἡ ἀφροδίτη λέγεται, οὐχ ὅτι τὴν κύπρον ἐγέννησεν, ἢ ἀπὸ τῆς κύπρου ἐγεννήθη, ἀλλ' ὅτι ἐν ταύτῃ γεγένηται. καὶ ἠριγένεια ἠὼς ἤδη, οὐ τοῦ ὀφθρογένεια, ἤγουν ἡ ὑπὸ ἦρος γεννωμένη. ἀὴρ γὰρ παρασυνθεμένος, ἡ ἡμέρα. ὁ δὲ πλείων λόγος καὶ καθωμιλημένος ἠριγένειαν λέγει, τὴν ἐν τῷ ἔαρι, ὅτι τῷ ὄρθρῳ γεννωμένην. ὡς γὰρ τὸ ἀμφιὸν ἁπλῶς ἀκέλλουσι, εἴτουν ἄλιον ὁ Ἀττικὸς γενεᾷ, τουτέστιν ὁ νύξ. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις ἀγορεύει, οὕτω καὶ τὴν τῆς ἡμέρας ἀρχὴν ὁ τὴν νύκτα ἐξεφάτων ὄρθρος ποιεῖ. δύναται μὲν ἠριγένεια ῥηθῆναι, καὶ ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα. μάλιστα δὲ παθητικός, ὁ τῆς λέξεως ταύτης χαρακτηρισμός. ὡς ἡ ἐφηγένεια δηλοῖ, καὶ τριτογένεια, αἱ γεννηθεῖσαι δηλαδή. ἡ μὲν ἐκ τῆς ἀπὸ ἰχυροῦ καὶ βασιλικοῦ γένους, ἡ δὲ ἀπὸ τριτοῦ, ὅ ἐστι κεφαλῆς. ἦρ δὲ ὁ ὄρθρος λέγεται. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρω. τότε γὰρ αἰρόμεθα, καὶ εἰς ἔργον ὀρθούμεθα. ὅθεν καὶ ἡ τοιαύτη ὥρα ὄρθρος λέγεται. ἢ μάλιστα παρὰ τὸ ἔαρ, πρὸς ὃ ἀναλογίαν σώζει ὁ ὄρθρος. μικρὸς γὰρ ἐνιαυτὸς ἡ ἡμέρα, ἧς εἴη μὲν ἔαρ ἡ πρωΐα, διὰ τὸ τίκτοντα εὐφραίνειν. θέρος δὲ, οἷον τὸ τῆς ἡμέρας μέσον, φθινόπωρον περὶ τὴν δείλην ἑσπέραν, χειμὼν δὲ δείλην συνεφαπτόμενον τὰ πρὸς ἑσπέραν καὶ ἐσπέραν. Ἠριγένειον, τὴν ἐρήγειον πέαν(?). Ἠριδανός, ποταμός.

Ἠριδηνός, τυμβώρυχος. Ἠριὸς, μαρός. Ἠρίδμησαν, ἀπελακτίσαν. τὰς ἐναντίας ἰδὼν οὐκ ἐρίδμησαν, ἀλλ' εὐθὺς ἂν ἀμυνεῖσθαι, ἕτοιμος πρὸς ἄμυναν. Ἠρίθυιαν, εἰργάζοντο.

Ἠριθμήμενον, περιδεδεμένον. Ἦρι, ὄρθρου, ἕωθεν, ἡ ἐαρι. Ἠρίκει, ἀντὶ τοῦ ἐφιλονείκει. κανονίζεται δὲ οὕτως, ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ, ὁ μέλλων ἐρίσω, ὁ παρακείμενος ἤρικα, ὁ ὑπερσυντέλικος ἠρίκειν ἠρίκεις ἠρίκει. Ἤρικαν, ὃ ἔσχισαν, ἐχίσθη, ἔρρηξαν, δηλονότι ἀορίστως ἔσχισαν ἐκ τοῦ ἐρείκω. ἐξ οὗ φασὶν ἡ ἐρείκη, διὸ καὶ τὸ ῑ παραλήγεται κατὰ τὸ λείβω ἔλιβον.

Ἠριλαμπὴς, ὁ δίμορφος. Ἠριναμένον, ἐρρυθμισμένον, παλαιόν. Ἤριπε, σημαίνει τὸ ἔπεσεν. ἐστὶ δὲ ὁ ...

Ἠριπὲς,

ἐν ἔργοις, Πίνδαρος ἀνακτίνων μάλιστα τὸν Διαγόραν. Ἡραῖον τεῖχος, Δημοσθένους φιλιππικοῖς. χωρίον ἐστὶν ἐν θρᾴκῃ οὕτως ὀνομαζόμενον. ἀπὸ σαμίων δὲ ᾠκίσθη, ὥς φησι Διονύσιος ἐν πέμπτῳ κτίσεως. καὶ ἡραῖον, ὁ τῆς ἥρας ναός. Ἡρακλεία, οὕτως δὲ καὶ θεμιστοκλεία, καὶ περικλεία. καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀποβολὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς λέγε ἡρακλῆ. χωρὶς τοῦ ῑ, καὶ θεμιστοκλῆ, ἀλλὰ μὴ ἡρακλῆν, θεμιστοκλῆν, περικλῆν. Ἡράκλεια, ὅτι φασὶ μονομαχῆσαι τὸν ἀχελῷον. ἔχει δὲ οὕτως. ἀχελῷος μεταξὺ ῥέων αἰτωλῶν καὶ κουρήτων, πολλὰ τῆς χώρας ἀπετέμνετο. ποτὲ μὲν τούτοις, ποτὲ δὲ ἐκείνοις προστιθείς. ἐφ' ᾧ καὶ πόλεμος ἦν ἑκατέροις. ἡρακλῆς οὖν ἐλθὼν, καὶ τὸν ποταμὸν περικλείσας, εἰς ἓν ῥεῖθρον καὶ μίαν ἐκβολὴν ἀπέδωκε τοῖς αἰτωλοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν, καὶ τὴν οἰνέως δηιάνειραν ἔλαβεν.

Ἡρακλεία λίθος, ἡ μαγνῆτις, ἡ ἑλκυστικὴ τοῦ σιδήρου. ἡ δὲ μαγνῆτις, ὁμοία ἀργύρῳ ἐστίν. Ἡράκλεια λουτρά, ἴβυκός φησι τὴν ἥφαιστον κατὰ λυρικὴν ἀνακλοῦσαν ἡρακλεῖ, λουτρὰ θερμὰ ἐκλύειν. ἐξ ὧν τὰ θερμὰ πάντα φασὶν ἡράκλεια γίνεσθαι. οἱ δέ φασιν, ὅτι τῷ ἡρακλεῖ μογοῦντι, ἡ ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἐξέφηνεν, ὡς πείσανδρος, κατὰ τὴν ἡράκλειαν, ἣν ἀχερουσιάδα καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Εὐφορίων, ἐν τῷ ξενίῳ φασὶ τὸν κέρβερον ἀναχθῆναι ὑπὸ ἡρακλέους, καὶ ἐμέσαι χολὴν, ἐξ ἧς φῦναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἡράκλεες, ἐπίφθεγμα θαυμαστικὸν, ἀντὶ τοῦ ὦ τοῦ θαύματος.

Ἡρακλῆς γήμας δηιάνειραν τὴν οἰνέως θυγατέρα, ἐν ἀλεξάνδρῳ ἐν καλυδῶνι, ἐν συμποσίῳ κτείνει ἔτει, τὸν οἰνέως οἰνοχόον. ἀρχιτέλους δὲ παῖδα πλήξας κονδύλῳ, ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ἀπονίπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας ἐπέχεεν. φεύγων οὖν τὸν φόνον, καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνεῖλεν ἐν εὐήνῳ ποταμῷ νέσσον κένταυρον, ὡς ἀρχίλοχος ἱστορεῖ. ἔπειτα τροίαν ἐπόρθησε καὶ ὅλον τὴν ἴδην. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν δρυοπίαν, λυγκινὸν δὲ τὸ ἔθνος ὁμορεῖν τοῖς μηλιεῦσιν, ὡς φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησὶ, τοῦ παιδὸς πεινῶντος, καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ λίχα ἀπολιμπανομένου, συντυχὼν τῷ θειοδάμαντι ὑπὲρ ὀλίγης τροφῆς. ὁ δὲ οὐκ ἔδωκεν, ὀργισθεὶς ὁ ἡρακλῆς, καὶ ἀποσπάσας ἕνα τῶν βοῶν, ἔθυσε, εὐωχεῖτο. ὁ δὲ θειοδάμας ἐλθὼν εἰς τὴν ... πόλιν, ἐξῆγεν αὐτοὺς κατ' ἡρακλέους. καὶ εἰς στενὴν ἀνάγκην κατέστη ὁ ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα δηιάνειραν καθοπλίσαι. ὅς τε δὲ καὶ τραυματισθῆναί φασιν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. περιγενόμενος δὲ αὐτῶν, καὶ ἀνελὼν τὸν θειοδάμαντα, ἀνεδείξατο τὴν πόλιν ὅλην. καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος τὴν λοκρίαν μετῴκισεν περὶ τραχῖνα τὴν θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ αἴτιον τὸ ἔργον πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ φωκικοῦ, ἐν τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ λογικοῦ ἤθους ἀπεχώρησε. τούτων δὲ ὁ καλλίμαχος μέμνηται. Ἡρακλῆς ἀχελῷον καταπαλαίσας ἐν καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας, ὃ δοὺς πάλιν αὐτῷ τοῦτο, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας, τῆς αἱμονίου θυγατρὸς, καὶ δηιάνειραν τὴν οἰνέως ἀντ' ἀχελῴου λαμβάνει γυναῖκα. τελουμένου δὲ τοῦ γάμου, ἕνα τῶν συγγενῶν οἰνέως εὔνομον τὸν ἀρχιτέλεω πλήξας κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παροινήσας. φυγὼν δὲ ἧκεν εἰς τραχῖνα πρὸς κήυκα. διαπορθμευόμενος δὲ περὶ τὸν εὔηνον ποταμὸν τῷ νέσσῳ κενταύρῳ, πρῶτος αὐτὸς διαπορθμεύσασθαι. ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύεσθαι ὁ νέσσος καὶ τὴν δηιάνειραν ἐπεχείρει βιάζεσθαι, ὑφ' ἡρακλέους τοξεύεται. εἰδὼς δὲ νέσσος ὅτι τελευτᾷ, ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ ἡρακλέους, ὡς κεχρισμένα τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας, λαβὼν εἰς ἀγγεῖον ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ αἵματος, δίδωσι τῇ δηιανείρᾳ, ἀπατήσας αὐτὴν, εἰπὼν, ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σὲ τελευτῶ, νῦν δέ σοι χαρίζομαι φίλτρον ἐπιτηδειότατον δυνάμενον. εἴποτε γὰρ ἡρακλέα τούτοις ἑτέρας πόθῳ κατασχεθέντα, ἐπιχρίσον τοῦτο τοῖς ἱματίοις αὐτοῦ, καὶ πρὸς σὲ πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. τοῦτο τὸ ἄγγος ἡ δηιάνειρα ἔχουσα, ὡς ὕστερον ἤκουσεν ἡρακλέους τὴν οἰχαλίαν πορθήσαντος, καὶ τὴν εὐρύτου θυγατέρα καλὴν οὖσαν ἄγεσθαι, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τῷ αἵματι τὰ ἡρακλέους ἱμάτια, μετὰ θεράποντος λίχα ταῦτα ἀπέστειλε. περὶ δὲ τὸ κήναιον εὐβοίας ἐν ἀκρωτηρίῳ θύων ἡρακλῆς διὶ κηναίῳ, ἐνεδύσατο τὸν πεφαρμακευμένον τοῦτον χιτῶνα, ὑφ' οὗ θερμανθεὶς καὶ πυρωθεὶς κρατηθεὶς τῷ ποταμῷ τελευτᾷ, πρῶτον ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν λίχαν ῥίψας, καὶ ἀνελών. τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ ἡρακλῆς τῷ φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς φιλοκτήτου ποίαντος τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα ὁ Λυκόφρων φησὶ παρὰ τευτάρου σκύθου βουκόλου τοῦ ἀμφιτρύωνος ἔχειν ἡρακλῆς, ὅτι τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. ἄλλοι δὲ εὔρυτόν φασι διδάξαι τοῦτον τὴν τοξικὴν, ἢ ῥαδάμανθυν τὸν κρῆτα, πατρῷον τοῦτον γενόμενον. μετὰ γὰρ τὸν θάνατον ἀμφιτρύωνος ῥαδάμανθυς ἀπολιπὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν φυγὼν ἐκ κρήτης, καὶ εἰς ὠκαλέα βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν ἀλκμήνην, καὶ ἡρακλεῖ διδάσκει τὴν τοξικήν. Ἡρακλῆς μετὰ τὴν τοῦ κερβέρου ἀναγωγὴν εἰς θήβας ἐλθὼν, λύκον θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ διαζόμενον μεγάραν τὴν κρέοντος μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ ἡρακλέους, τεθνάναι ἀνεῖλε. μανίᾳ δὲ συσχεθεὶς τῇ τῆς ἥρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα τὴν μεγάραν καὶ τοὺς τέσσαρας αὐτῆς παῖδας, ὀφίτην, θηρίμαχον, δηικόωντα, καὶ κρεοντιάδην τεθνεῶτας, ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας μεγάρας ἀνελεῖν ἡρακλέα. ἕτεροι δὲ, καὶ δύο ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τῆς μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν. Ἡρακλῆς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀλκαῖος πρὶν ἐκαλεῖτο. ἡρακλῆς δὲ ὑπὸ τοῦ πυθίου ὠνομάσθη. κατὰ τὸ, ἡρακλέην δέ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει, ἥρᾳ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. ἡ τοιαύτη δὲ ἐτυμολογία ψιλοῖ τὴν τοῦ ἡρακλέους ἀρχουσαν, ὡς δεῖν ἀττικοὺς αὐτὴν δασύνεσθαι. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι πορφυρίωνος βιαζομένου τὴν ἥραν, ὁ ἀλκαῖος αὐτῆς προσκαλεσαμένης, ἐβοήθησε, καὶ νικήσας τῆς ἥρας κλῆσις ἐστὶ τὴν τοῦ ἡρακλέους φερωνυμίαν αὐτῷ κατεβάλλετο ἀληθὲς ὄν. ὡς αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. ὅτι δὲ ὁ ἀλκαῖος ἡρακλῆς ἐκαλεῖτο ἡρακλείδης, ὡς ἀλκείδης. Ἡρανον, ἐνίκων. Ἦ ῥα, ἤτοι, ὄντως, ἢ ἔφη. καὶ ἦρα, χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν. πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρων δεῖ. Ἠράβησαν, ἤχησαν. Ἡραίνα, λυπεῖ.

Ἡραιον, ἡρακλεία. Ἥρανος, βασιλεὺς, ἢ βοηθὸς, παρὰ τὴν ἦραν, τὴν κατ' ἐπικουρίας χάριν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἦρος, ἔρανα καὶ ἤρανα. Ἡρανάθιω, ἔρανον συνήγαγεν.

Ἤρατο, ἤρετο, ἠρώτων. Ἥραξεν, ἔσχισε, συνέτριψεν, ἔρρηξεν. Ἡρὰξ ἱερεύς. ὁ γὰρ ῥὼξ, δύο ἔχει ἁμαρτήματα.

Ἤραρε. ἄρω τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων ἀρῶ, παρακείμενος ἦρκα, ὁ μέσος ἦρα, καὶ ἀττικῶς ἄρηρα, καὶ κατὰ μετάθεσιν ἤραρα. Ἤραρεν, ἀναλόγως ἔχει. οὐ μὴν τιθεῖσιν, καὶ τὸ ἄραρεν. οὐ γὰρ μετοχὴ ἀραρώς. ἐκεῖνο γὰρ ἐπικράτειον ἦν, δεῖ καὶ τὸ ἀττικισμόν. καὶ ἤραρεν, ἥρμοσεν, ἐνεφράχθη, ἐπήχθησαν.

Ἤραρε θυμὸν, τὸ θυμῆρες ἐποίησεν. καὶ ἄλλως δὲ, κατὰ τὸ ἔγγιστον ἀρεστὸν ἅπαντα. λέγεται καὶ τὸ ἤραρε θυμὸν, ἀλλ' οὐδὲ ἵνα καὶ αὐτὴν ἄρη ὁ ἐθισμὸς, ὥσπερ ἄγγει τινὶ τῷ σώματι.

Ἠρασάμην, κατηρασάμην, ἢ ἠράσθην. Ἠράσατο, ἐπιθύμησεν, ἤρασε, ἐσυχάζε. Ἠράσατο, ἤγουν ἠράσθη. οὐ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἐν χρήσει, ἀλλ' ἀντ' ἠρασάμην. Ἤρασθον, ἱερεύον, ἠπλήστευον, ἐβλασφήμουν. Ἠράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐράζω γίνεται, ὡς πειράζω ἐπειράσθην, καὶ πελάζω ἐπελάσθην. Ἥραστος μὲν, παρὰ λάκωσιν. Ἥρας, οὐ μόνον

Δωσοφάνης. ὅτι ἦχεν αὐτὸς τὴν Λίτων Ατωρίου, θὲς λῦρο τὸν. ξίωον. Ἡ πορ͂γαία ἄρτεμις, τελεῖται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν, καὶ πλανητῶν, παρ' ὅσον ἡ θεὸς αὐτὸ σημαίνεται ἀγυρτεύειν ἀεὶ, καὶ πλανᾶσθαι. Ἠπεροπεύειν, ἐξαπατᾶν, παραλογίζεσθαι, καὶ τὰ φύσεις ἐπακολουθοῦντα. Δωσοφάνης, τὸν ἐγγενῆ τοῦ ὀπῶν καὶ τρέφειν. οὐκ ἐξηπεροπεύων, καὶ παρὰ τὸ ἔχειν. πλὴν ὅμως οὐδεὶς ἦν ἡ κύλιξ, περὶ μεστοῖς φησίν. Ἠπεροπευτὴς, ὁ ἀπατεὼν, καὶ ἠπεροπευτής. Ἤπερ οὖν, ὥσπερ, καθάπερ. Ἠπεροπευθεὶς, παραλογισάμενος. Ἤπειν, ἠκολούθει. Ἠπείρωται, ἀπεφάνατο. Ἤπιαλος συγκλονοῦσι λέγεται, ἁμαρτάνουσιν, φοίνικος. Ἤ πῆ με, ἆρα με, ἦ που με. Ἠπιωμένων, ἠπίως τυχόντων. ὁ δὲ ἠπίων παρὰ τὸ ἠπιωμένων, πλεῖστα μισθὸν κομίζεσθαι. Ἠπύγια, ῥαφίδια. καὶ ἠπήτριον τὸ σουβλίον, μεθ' οὗ ῥάπτουσι τὰ βυρσάκια. οἱ δὲ ἠπητὰς, ἀκέστριαι λέγονται τῶν ῥαπτῶν. Ἠπητὴς, ὁ ῥαπτής. Ἠπῆσθαι, ἐρράφθαι. τὸ ἦμα, παρὰ τὸ ῥάπτω. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἠπῆσθαι.

Ἤπια, πραέα, προσηνῆ, μαλακὰ, ἥμερα, χρηστά. Ἤπιος κυρίως, ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. Ἠπιαλῶν παρὰ τὸ Δωσοφάνει, ἀντὶ τοῦ ῥιγοπυρέτῳ κατεχόμενος. ἠπιαλὸς, τὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Δωσοφάνης σιφίλως, καὶ ἀθυμοφοσπυρέσσως. ἅμα δὲ ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος. Δίδυμος δέ φησι, δαίμων, ὃν ἠπιάλην, καὶ τίφην, καὶ εὐέταν καλοῦσιν. ἄλλως, ἢ βλάπτεται τὴν πόλιν λέγει ἠπίαλος, καὶ πυρετός. ταῦτα δὲ εἴδη πυρετῶν, ὥσπερ οὖν βλάπτουσι τὰ σώματα, οὕτω καὶ οὗτοι τὴν πόλιν. Ἠπιάργυρον, τὸ βάλσαμον. Ἠπιόδωρ, ἠπιόδωρος, οἰκεῖον ἐπίθετον ἀγαθῇ μητρί. ὅπως καὶ ἡ ἐκάβη. ἴσχει δὲ ὁμοιωτικὸν οὕτως. ἵνα οἱ ἠπιόδωροι ἰατροὶ εἶεν. μήτηρ. ἰατροῖς δὲ καὶ τοῖς περὶ αὐτοὺς πρέπει, ἢ τὸ ἠπιόδωρος. ὡς καὶ ὁ τοῦ Ἀσκληπιοῦ Δηλοῖ σύνθεσις, καὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἤπια φάρμακα πάσσειν. καὶ τὸ ὀδύνας δὲ καταπαύοντα βαρεῖαν. καὶ ἠπιόδωρος, ὁ ἤπια καὶ προσηνῆ δωρούμενος, χαρίεν μετὰ τροφιῶν. Ἠπιόνη, γυνὴ ἀσκληπιοῦ. καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ, ὑγεία, αἴγλη, ἰασὼ, ἀκεσὼ, πανάκεια. Ἤπιος, πρᾶος, ὁ λιπαρὸς, καὶ ἠπιώτατος, καὶ ἤπιος ὁ ἀσκληπιὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ τρόπου, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης, καὶ τὸ τῶν χειρῶν ἠπιότατος. Ἠπιόλιον, ῥιγοπύρετον. Ἤπιον, προσηνὲς, πρᾶον, ἥσυχον, μαλακὸν, ἐπιεικὲς, ἥμερον. Ἠπιπλάλιον, ἡ λωπάλιον ἰλλίν. Ἠπίστευσε, ἠπίστευον, οὐκ ἐπίστευε. Ἠπίταλθε, ἐπίταλθε. Ἠπύτα, ἡ ἀξία τῆς ἐπιτειβῆναι, ἢ ἡ μεγάλα φθεγγομένη. Δωσοφάνης πλουτοῦ περὶ τὴν πενίαν, αὐτὰ μὲν ἠπίως ὁ πίσπιος οἴχεται.

Ἤπλακεν, ἥμαρτεν. Ἡ πλευρὶς, ἡ ἐν τῷ πλεῖον. ἢ πλῆθος. Ἡ τελευτὴ τῆς ἴση ἐντολῆς ἴσον, ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχεν Δωσοφάνης. Ἡ πολλοῦ γε δεῖ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. Ἠπόρει, ἀντὶ τοῦ ἠπορεῖτο. ἐκ τοῦ ἴσου, παρατατικὸς ἠπόρει. Ἠπόρει, ἀμηχανεῖ. παρατατικὸς, ἐκ τοῦ ἀπορῶ, ἠπόρουν, εις, ει.

Ἤπου γε, πολλῷ πλέον. Ἤπου, ἴσως, χεῖλον, πολλῷ πλέον. Ἤπου δὲ, ἀντὶ τοῦ ὅρα. ὅπου λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὄντως. ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ λιβανίῳ. ὅπου δέ τι καὶ τοῖς γνωρίμοις γίγνεται λόγοι. λέγεται δὲ καὶ ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Ἠπύειν, τὸ βοᾶν, ἀπὸ τοῦ ἀπύω, τρέπεται τὸ ᾱ εἰς η. ὁ ἠπύς, φωνή, παρὰ τὸ ἴω, ἰύω, καὶ ἠπύω. ἐκ τούτου ἠπύτας, ὁ μεγαλόφωνος. καὶ ἀπύειν, οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων, ὅθεν καὶ ἠπύτα κῆρυξ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀψύχων παρ' Ὁμήρῳ. ἴδρυται καὶ ἐπὶ πολέμου, ὡς ἐπὶ νεῶν ἐκ τοῦ βαίνοντος. Ἠπύτης, φωνητικός. ἠπύτης κῆρυξ, ἐκ τοῦ ἀπύω τὸ φωνῶ. Ἤπυον, ἤχουν, ἐσάλπιζον. Ἠπυτίδας, ὁ ἠπύτου υἱός. Ἤπυτος, ὄρος θρᾴκης, ἀπὸ τοῦ ἀπύω.

Ἠπύτα κῆρυξ, ὁ διὰ φωνητικὸς, τρόπος δὲ ἐτυμολογικός. κῆρυξ τι γὰρ ἀπὸ τοῦ γηρύειν λέγεται, ὅ ἐστι φωνεῖν καὶ ἠπύτης ἀπὸ τοῦ ἀπύειν. ἐπὶ λογικῶν δὲ μόνον τὸ ἀπύειν, ὡς καὶ τὸ αὐδᾶν καὶ ἐνέπειν, ὅ ἐστι λέγειν. ἐξ οὗ τὸ ἠπύειν, καὶ ἀνακῶς ἀπύειν. ἐκ τοῦ ἠπύειν, καὶ ὁ βωκιστὸς ἄρης, καὶ ὄρος θρᾳκικὸν ἤπυτον, ἔνθα φασὶ πρώτως ἀναβὰς φανέντων τῶν παίδων, ἐπεὶ θεοῖς, ἀπακεκλεῖσθαι εἰς αἴγυπτον. ἐνθάδε ἠπύτας ἠπύτα, ἐπιπλήττας ἐκάλεσε, οὕτω καὶ ἠπύτης ἠπύτα.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἦρ, ὁ ἔρεβος, ἐκ τούτου ὁ ἀπογόνοις γίνεται. Ἤρ, ὄνομα ἑβραϊκόν. Ἥρα, εἰς βασιλείαν μεταλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἡρῷα ζωὰ, ἡ βασιλικά. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ μύθου, ὅτι τὴν ἥραν οἱ ἄλλοι λοιπὰ ὅλος καὶ πιστεύοντος. εἰ καὶ ἄλλως πρεσβύτερον ἀθηνᾶ τοῖς πιστοῖς ἐπιστῆναι. ἄρτεμιν δὲ μαγεῦσαι τὰ κατὰ γυναῖκας, ἀθηνᾶν δὲ ταῖς γυναικείαις ἐργάσασθαι τέχναις. ἀφροδίτην δὲ, γάμοις. οἱ καὶ ἐτέρως ἥραν γαλῆν ἐπιστατεῖν λέγεσθαι. μυθικῶς δὲ ἥρα καὶ ἄλλως βάλλονται. ἡ μὲν ἐν πόλει συμμαχοῦσα τῷ κατὰ τὸν ἡρακλέα, ὅτι καὶ τὴν πόλιν ἐπιόντος ἐπέρησεν φυγαδεύοντος, ὁ καὶ ἄλλως τρεφομένους παιδὸς ἐν γαλαῖς; τὸ εἶπον, ὁ δ' ἄλλος πάνυ ὑπὸ γῆν, ὅτι παροξυνθεὶς ὁ ζεὺς; ἡρακλῆς, ὑπὸ πλείστου ἄπαν ἀπόλλον καὶ σιδήρῳ χρύσεσθαι, οἱ οὖν τί ἐστι τὴν πυρβόρον, αὐτὸς τὴν μὲν λεοντὴν ἀντὶ ἀσπίδος χρωμένος, τοῖς δὲ βέλεσι λιθίνοις ἐναρμόζεσθαι αὐτόλον, ὅπως τὸ παρεχούσαν ἰσορῥίζεται, τὸ αὐτὸ κατηγορεῖσθαι. μετὰ δὲ τὸν ἐπὶ αὐτὸν ἐπιπλέοντος τὸ ἄλλω καταθέμενοι, καὶ οὕτω τὸ πύρβορον ἀπαγγεῖ. καὶ σημείωσαι, ὅτι οὐκ οἶδεν ἐνταῦθα Ὅμηρος τὸ ἡρακλέα ῥόπαλον χρώμενον, ἀλλὰ τόξοις ἀνδραγαθοῦντα. Ἥρα, ὁ ἀὴρ. καὶ ἐπεὶ ὁ ἀὴρ καθαίρει τὸ εἴδωλον αὐτῆς, ἀπὸ βουλῆς φαλίδα χαλκῆν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κορώνης φαλίδος τὰς τρίχας, καὶ καθαρὸν ἀποδεικνύοντος τὸ σῶμα. Ἥρα, ἐπεὶ θῆμα, ἐπίκειν, ἐρωτικῶς ἔχειν. ὁ δὲ ἀβραάμ ἦρα γυναικὸς παρατάξεως, ἀεὶ πως αὐτὸ τελῶν τὴν τύχην οἰόμενος. αἰσχρὰς δὲ τὸ ἥρα καὶ καταστρέφει λοιλας, βαρβαρος. καὶ αὖθις, ἥρα παρὰ τὴν ἰδίαν βάρβαρον, καὶ ὑπὸ ἄλλη ταχθέμενον. Ἥρα θυμῷ φέροντος, ἀντὶ τοῦ χαρίζομαι, σημαντικὸν δὲ, ὅτι ἥρα τὴν χάριν λέγει. καὶ τὸ ἥρασιν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἦρ ὁ χάος, ὁ τοῦτο λέξις οὐ γίνεται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἱρῷ τὸ ἐπιθυμῶ. ἵνα ᾖ, ὥσπερ ἐκ τοῦ πόθου καὶ ῥίω καὶ τρυπῶ, κόπανα ἢ ξόανα καὶ τρύπανα, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἱρῶ ἥρανα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἦρα. ἄλλως ἦρα φέρειν, ὅ ἐστι χάριν. ὅπερ ἐπικρατεῖ φασὶν οἱ ὕστερον. ποιεῖ δὲ τὸ ἦρα κατὰ τοῦ παλαιοὺς, ἀπὸ τοῦ ἱρῶ ἥρανον, τὸ ἐπιθυμητὸν, ὡς πέταλον πέταλον. τὸ πληθυντικὸν ἥρανα, καὶ ἀποκοπὴ ἦρα. Ἦρα φέροντες, ἡμῖν, ἤγουν χάριν ἡμῖν ἴκοντο, αἰχμαστικοὶ εἰσὶν ἡμῖν. Ἥραθεν, παρὰ τὴν ἥραν γίνεται ἥραθεν. καὶ κατ' ἐπέκτασιν ἥραθεν. Ἡραία, ἄκρα οὕτω λεγομένη κατ' ἀντικρὺ καλχηδόνος. αὐτὴν δέ ἐν τῇ σωματείᾳ θηρίον φασὶ κακὸν ἄλλοι θηρίον μυθευσάμενοι, ὡς ἐπεὶ ὀρέξασθαι τοὺς φρυγὰς, χήνας τὸ δὲ ὅσα. ποσίον δὲ μᾶλλον τὸ σιδηρᾶ Δημοσθένης, ἐν τῇ τετάρτῳ βιβλίῳ. ἔστι δὲ προσφέρεσθαι κλητὸς χαλκηδόνος ἄκρα ἡραία. φαίνεται ἰδεῖν βαθυλιμένα πολύν ἦν ἐπικείμενον δὲ, καὶ οὐ βαθείας τῆς θαλάσσης. ἔνθα βόας τινὰς ἦγεν, οἰόμενος σπίλους εἶναι ἀκροφανοῦς ὅρμοις, κακῶν δ' ἐπίκυρον ἐντίμως.

Ἥραια πόλις, ἃ καὶ ἑκατόμβαια καλεῖται. τελεῖται κατὰ τὸ ἔαρ τὸ ἑκατόμβαια, παρὰ τὸ ἑκατὸν βοῦς θύεσθαι τῇ θεῷ. τὸ δὲ ἐνταῦθα, ἐπεὶ χαλκοῦ ὁ διάφορος, ἐκ μυρσίνης. ἄλλως ἐν τῷ ἄργει ἐν τῷ τὸ ἐκατομβαίων ἀγῶνι, δ ἀλλὰς τὸ ἄθλον λίλεται. ὅτε ἀρχεῖ τὸ γνώμην ἀργείων βασιλεὺς, ὃς καὶ πρῶτος συνετίζετο, ταχέως ἐπὶ τῆς ὅπλων κατασκευῆς, ἀπὸ τούτων ἐκ τῶν ὅπλων λόγον ἐστήσατο. ἑκατόμβαια δὲ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῇ μεγάλῃ προσηγοῦνται βόες ἑκατὸν. οὓς θύσας κρεανομεῖ θυσίας πᾶσι τοῖς πολίταις. τὸ δὲ σημεῖον, ὅτι ἑκατόμβαια λέγεται ἐν ἄργει

[illegible]

ΤΟ Η΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ΄.

[illegible]

[illegible]

χει. Ἡμιμέτριον, ἡμίμετρον. Ἡμιμέδιμνον, μέτρον χοίνικον εἰκοσιτεσσάρων. Ἡμίμικτρον, ὕφασμα ὃ ἐκαλύπτετο.

Ἡμιμόχθηροι, οἱ ἀκκίζοντες διὰ τὴν ἁμαρτίαν. Ἡμίν, ἀντωνυμία ἀντὶ τοῦ τοῖς ἡμετέροις. Ἡμιν, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν λέγεσιν ἴωνες προσφιαζομένως, καὶ συστέλλουσι τὸ ῑ. Ἡμίνα, κοτύλη. Ἡμιν ἀνοίγει, ἢ ἐς αὐτὴν ἀνοίγει. Ἡμῖν ἄπο, ἀφ' ἡμῶν. Ἡμίογδοον, οἱ δύο χορίς. Ἡμιολία, ἡ λίμβος τις. ἢ ἡμιολία, λευκὴ ἐν πλοίοις, οὗ τὸ ἡμίολον μέρος, ψιλὸν ἐρέμας εἴη, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. ὡς τὸ, ἀλλὰ καὶ ὁπλαγαίνεις, ὥσπερ ἐκ πειρατικῆς ἡμιολίας ἀποπιπτελαῖος. ἢ ἡμιολία, τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ὡς τὸ, δίδοσθαι δὲ ὀψώνιον τοῖς στρατιώταις εἰρημένοις παρ' αὐτοῦ, ἡμιόλιον τῶν διδομένων, καὶ ἡμιολίας ἡμίσεως. Ἡμιολιασμός, ἀνδιφῶν πολιτικῶν, διπλασιασμοῦ, καὶ ἡμιολίαν, ἀντὶ τοῦ ἡμιολίων ἐν τοῖς λογισμοῖς. ἡμιόλιος δὲ ἐστὶν ἀριθμός, ὁ ἔχων αὐτόν τε καὶ ἥμισυ αὐτοῦ. οἷον ὁ τρία πρὸς τὰ δύο. Ἡμιολίοις, πειρατικοῖς πλοίοις.

Ἡμιόλιον, πλοῖον μικρόν. Ἡμιόλιος, διπλάσιος. καλεῖται ἀντὶ τοῦ τοῖς δὲ καὶ ἀριθμὸς ὡς καὶ λόγος ὁ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἔχων. Ἡμιολισμός, ἀνδιφῶν, ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια διδόναι.

Ἡμιόνειον ζεῦγος. καὶ ἡμιονεία, ἡ κόπρος τοῦ ἡμιόνου.

Ἡμιόνιον πόδα εἶδος, καὶ ὄρνις ποιός. Ἡμίονος, ὀρεύς.

Ἡμίοποι, οἱ μὴ τέλειοι αὐλοί. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων. Ἡμίοπον, ἥμισυ, παρὰ τοῦ ἱπποκράτει. Ἡμίοπος αὐλός, ὁ ὑποτεθειμένος τοῦ τελείου. μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπον θρέμμα. Ἡμίοτος, ἢ ψελλοῦ ἡμίοτος, μικρὸς αὐλός. ἕτερον, ἐμφυλου μέρος. Ἡμιπαίδαστος, ὁ ἀπαίδευτος.

Ἡμιπέλεκκοι, αἱ μονόστομοι ἀξίναι. Ἡμιπέλεκον, τριμναῖον, ὃ πεντάμνουν. τὸ γὰρ δεκάμνουν, πέλεκυς καλεῖται παρὰ παφίοις. Ἡμίπολον, τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου, ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ.

Ἡμιπόλαστος, ἐξ ἡμίσεος καθαλλαπτόμενος. ἐκλύονται γὰρ οἱ κινδύνοντες, τελευτῶνται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων. Ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ μέρος. οἱ δὲ ἡμίσυ λέγοντες, καὶ οὔτε ἡμίσεια, ἁμαρτάνουσι. τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν οὐδετέρων διηρημένας ἔχουσι τὰς τελευταίας συλλαβάς. οἷον οἱ γλυκεῖς, αἱ γλυκεῖαι, τὰ γλυκέα. οἱ ὀξεῖς, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα. οὕτως ἄρα καὶ οἱ ἡμίσεις καὶ αἱ ἡμίσειαι, τὰ ἡμίσεα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ δὲ ἡμίσεος λέγε, ὡς ὀξέος, καὶ γλυκέος, ἀλλὰ μὴ ἡμίσους. ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ, καὶ συνῃρημένως καὶ ἀσυναιρέτως ἐκφέρουσιν. Ἥμισυ. Ἡσίοδος, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἤγουν, τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ δικαίου διδόναι τοῦ ὁλοκλήρου, τοῦ ἐξ ἀδικίας. Ἡμισύκλιον, ἡμισφαίριον.

Ἡμισύθλακτον, ἡμισύσκελον. Ἡμισυς, παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἁμαΐσιος, συγκοπῇ ἥμισος, καὶ κατὰ τροπὴν ἥμισυς, ὁ ἅμα ἴσος ὤν. ἢ τοῦ ὅλου διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ἄλλῳ ἴσον. ὡς ἵππος, ἱππεὺς παρώνυμον, οὕτως ἴσος ἴσυς καὶ ἥμισυς. Ὅμηρος ἰλιάδος ί. Ἥμισυς ὁ βραχύς. ἥμισυς ἀνήρ, περουσίας ὁ βασιλεύς, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγενὴς καὶ γυναικώδης. Ἡμισύτριτον, δύο ἥμισυ. Ἀρχίλοχος. Ἡμιτελὴς δόμος παρὰ τοῦ ποιητῇ, ἢ ἀτελὴς, ἢ ἀφῃρημένος, ἢ ἀτελείωτος. Ἡμιτεύς, ἡμισυατής.

Ἡμίτιον, τετράχουν. Ἡμίτομος, ἴσκιμα. Ἡμιτύμβιον, μέρος ὀθονίου παχέος, παρὰ τοῦ ἱπποκράτει. ἢ ἡμιτύμβιον, ἀντὶ τοῦ συνδήμου παρὰ τοῦ ἀριστοφάνει. ῥάκος ἡμιτριβὲς λευκόν τι, οἷον ἐκμαγεῖον. καὶ Σαπφώ, ἡμιτύμβιον σταλάσσον, ὃ δίκρασον φακίολον. καὶ ἡμιτύμβιον, ὁ μικρὸς τάφος.

Ἡμιτόνια, τὰ ἥμισυ διαφωνοῦντα. λάκκοι. Ἡμιτυπηπαῖδες, ἡμιθανής. Ἡμιφάριον, τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου. φάρος γάρ, τὸ ἱμάτιον. Ἡμιφλεγής, ὁ ἡμίκαυτος. Ἡμίφωνον, τὸ ἐξ ἡμισείας φωνοῦν, καὶ ἄφωνον. Ἡμιφόριον, σταλάσσον

ῥάκος. Ἡμίχα, ἡμισυτοῦρα. Ἡμίχοε, μέτρον, κοτύλαι τέσσαρες. Ἡμιωβέλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. Ἡμμένοι, συνημμένοι, κατέχοντες. Ἡμοιρηκώς, ἀμοιρήσας, μὴ μετασχών, μὴ τυχών. Ἡμοσύνη, ἀκηδεῖς, ῥυπαροί, ἐρχησεί.

Ἡμορίς, κοινή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος νιόβῃ. Ἡμορος, ἄμορος. Ἡμος, ποῖα, ὁπηνίκα. ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ τῆμος λέγουσι δωριεῖς. ἦμος ὁ ἥλιος, ἤγουν ἡ δειλή, πάντα τὰ τροχαῖα φυλάττεται. Ἡμοσύνη, βλαῦσις, ἀλόγωσις, ἐπιβουλία. Ἡμπέχετο, ἢ ἀμπέχετο, ἐνεδύετο, ἐφόρησεν, περιεβάλλετο. Ἡμπλακες, ἀπέτυχες, ἐλείπου, ἥμαρτες. Ἡμπόλησεν, ἀπέδοτο. Ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπικλίνεται τὸ λήιον τοῖς ἀσταχύεσσιν, ἤγουν διὰ τῶν ἀσταχύων. λήϊον γὰρ τὸ λήϊον. εἶτα τότε λοιπὸν τὸ ὑποκείμενον ἔδαφος λήϊον λέγεται. καὶ οἱ ἀστάχυες δὲ λήϊον λέγονται καὶ αὐτοί. ἐπικλίνεται οὖν τὸ λήϊον οὐ κινούμενον αὐτὸ διὰ τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ τοῖς ἀσταχύεσσιν. ἡ γῆ μὲν γὰρ ἀκινητίζει, οἱ δὲ στάχυες ἐπικλίνονται. Ἡμύναντο, ἐτιμωρήσαντο, ἐξεδίκησαν. Ἡμυσαν, ἤμαξαν. Ἡμύνοντο, ὑπερεμάχουν. Ἡμυσαν, ἔκλιναν. Ἀπολλώνιος. ἤμυσαν δ' ἐξ ὄρους καρήατα. Ἡμύσσει, λέξις μὲν ἐπὶ τοῖς ποιηταῖς φιλουμένη. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ μύω πλεονασμῷ τοῦ η. ὁμοίως τοῦ βαιὸν, ἠβαιόν, καὶ τοῖς τοιούτοις. δηλοῖ δὲ τὸ κατακλιθεῖν, συμμυῶσιν. καθ' ὁμοιότητα τῶν μυόντων, εἴτε ὀμμάτων, εἴτε δακτύλων στομάτων. Ἡμύω, καὶ ἠμυσεν, ἐκ μύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἠμύω. ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀμύω εἶπε διὰ τοῦ ᾱ. οἷον ἀμύουσι χαμάζε. Ἡμύω, κλίνω. ἠμύσατο δὲ τὴν καρδίαν, ἀντὶ τοῦ ἐταράσσετο, ἢ καὶ ἐσπαράσσετο. Ἡμφαγνόουν, ἐδίσταζον ἐπενόουν. Ἡμφιέσαντο, ἐφόρησαν.

Ἡμφίεσαν, περιέσαντο. Ἠμωδίασαν, ἐνάρκησαν, ᾐμωδίασαν. Ἠμωδιῶ, ἀντὶ τοῦ αἱμωδιῶ. Ἠμωλὸν, ὕδος. Ἡμων, ἐσίαζον. ἤμουν δὲ, ἤγουν ἐμέτῳ κατεῖχον.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ην, ἀντὶ τοῦ ἐάν, κράσει τοῦ εα εἰς η ἦν, καὶ συντάσσεται ὑποτακτικῷ. Ἦν ἄγε ὀχίων, ἀκύρως εἴρηται. ἀντὶ τοῦ ὀχῶν, καὶ βαστάζων τὴν ἑαυτοῦ βλάβην. ὡς οἷα ἐκ ἀχθοφορῶν δυσκολίαν κένταυρος. ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἵππων λέγεται ὀχεῖν. ὡς γοῦν ἵππος ὀχεῖ, τουτέστι φέρει τινὰ, οὕτω καὶ ὁ κένταυρος. εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ τὴν κατ' αὐτοῦ βλάβην. Ἦν δ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. ἐπὶ ῥήματος εἰμί, ὁ παρατατικὸς εἶν. καὶ ἀττικῶς ἐκτείνεται τὸ ε εἰς η καὶ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ι. τότε γὰρ τὸ ἦν τὸ δεύτερον ἦς, καὶ κατὰ ἔκτασιν ἦσθα. Ἦν δ' ἐγώ, ἔφην δ' ἐγώ. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, καὶ ἡ σύνταξις. μάλιστα δὲ αὐτῇ συνεχῶς κέχρηται καὶ κατακόρως ὁ Πλάτων. καὶ ἦ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη ἐκεῖνος. Ἦν, ἀντὶ τοῦ ἤμην. Ἀριστοφάνης πλούτῳ, ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ, κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. καὶ Φερεκράτης, κἀγὼ γὰρ εἰς ἦν τῶν βοῶν κεκομμένων. καὶ ἦν, ὑπῆρχε, ἐδόκει. Ἥν, δασυνόμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν, καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου. ἣν τὴν ἑαυτοῦ ἢ τὴν ἐμὴν ἢ ἀρετὴν διαπίστη, τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν διαπιστεύσῃ. Ἠναγκασμένον, ἀναχαιτίσαντες. Ἠναίνετο, ἀπηρνεῖτο. καὶ ὑπὲρ ὧν ἐδίδου ἀκοῦσαι ἠναίνετο. Ἠνάσσετο, καὶ ἠνάσσετο, ἐφέυγον, ἐσκύλευον. οὐ γὰρ δὴ τόρδε γέρων, ὁ φιλάγαθος ἄρης πάσαις ἐγχρῇς ἐν στροφάλιγγι μάχης. Ἦν ἄρα καὶ πρὸς θεμιτὸν. καὶ λόγων ἐν πέλει τῷ ἀναιδῶν ἀναιδέστερος, ἐπὶ τῷ καθ' ὑπερβολὴν γενομένων. Ἥνδανε κοινῶς, ἑάνδανεν ἀττικῶς, ἀπὸ τοῦ ἁνδάνω. ἢ ἥνδανεν, ἤρεσκεν, ἐκ τοῦ ἁνδάνω. τὸ δὲ ἁνδάνω ἐκ τοῦ ἅδω κατὰ παραγωγὴν, ἁνδάνω. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ᾱ, ἐν πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνδάνω. οὕτω λήθω λανθάνω, λάχω λαγχάνω, λάκω λακχάνω, ἐξ οὗ συγκέκοπται τὸ λάσκω. καὶ δεῖ δασύνεσθαι τὸ ἁνδάνω. Ἠνδρειώσατο, κυλόρρατα.

σὺν λέγομαι. Ἦμαρ, ἀπὸ τοῦ εἶναι, ἥμενος, καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἦμαρ. ἦμαρ δωρικῶς. ἀντὶ τοῦ ἡμέρα. τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ κανονίζεται οὕτως, εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἦν. ἀττικῶς διὰ τοῦ η. τὸ δὲ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἦμεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐτηρήθημεν, ἢ κανονίζεται οὕτως. εἶω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων εἴσω, ὁ μέσος παρακείμενος εἶκα, καὶ ἐν διαλύσει τῆς διφθόγγου εἶα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἦα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἦα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἤειν, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἤειμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἦμεν. Ἤμυσε, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο. οὕτως ἔφη, ὅτι ἐπεὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου [illegible] ἀπὸ [illegible]. οὕτω καὶ αἱ [illegible] προσεῖχον τοῖς ἔργοις, πάνυ [illegible]. ὥσπερ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω καὶ [illegible] θλιβόμεναι [illegible]. Ἡμμένος ὁ καθήμενος, ἡμμένος δὲ ὁ ἐζευγμένος, καὶ ἀπηρτημένος. Ἡμμένοι, συνημμένοι, ἀντὶ τοῦ ἀπηρτημένοι. οἱ δὲ καταῤῥάκται, οὓς εἶχον ὀλίγον ἐξωτέρω διὰ μηχανημάτων ἀπημμένους, καὶ [illegible] καθεῖσαν, καὶ ἐνέβαλλον τοῖς κατ[illegible] πρὸ τοῦ τείχους, ἀνθισταμένοις [illegible]. Ἡμέρα, εἰς τρία μέρη, ὥσπερ καὶ ἡ νὺξ διαιρεῖται, εἰς ἑωθινὴν, εἰς δείλην, εἰς [illegible]. οὕτω καὶ ἡ ἡμέρα, περὶ ἧς λέγει ὁ ποιητὴς, ἐν τῷ φ τῆς ἰλιάδος. ἡ ἡμέρα δυνάμεως, ἡ δευτέρα τοῦ χριστοῦ ἐπιφάνεια. Δαβίδ, μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου. καὶ ἡμέρα [illegible], παρὰ τὸ [illegible] τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων. καὶ ἡμέρα πονηρὰ, ὁ τῆς κρίσεως καιρὸς, ἡ αἰώνιος κόλασις. Δαβίδ, τοῦ πραΰναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν. [illegible] τὰ ἐν παρθένοις [illegible] τὸ κατὰ [illegible]. καὶ ἡμέρα, ἡ παρθένος [illegible] ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς, [illegible] ἐν τῇ [illegible]. ἡ ἡμέρα ἐν τῷ [illegible] ἥλιον ὑπὲρ γῆν εἶναι. καὶ ἡμέρας [illegible], ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως ὑπὲρ γῆν τὸν ἥλιον φέρεσθαι. παρὰ τὸ ἥμερος, ἡμέρα, [illegible] ἥμερος, [illegible]. ἡ ἡμέρα, πόλις σικελίας, καὶ πηγή, καὶ ποταμός, ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. ὁ ποταμὸς σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνυμος. Ἡμέραι πλέρας, τὸ γῆρας. Ἡμερίς κατὰ τοὺς πολλοὺς, ἡ ἥμερος ἄμπελος, πρὸς διαστολὴν τῆς ἀγρίας. λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἡμερὶς ἄμπελος, ὥς φησιν Ὅμηρος, ἡμερὶς ἡβώωσα. εἴρηται δὲ, διὰ τὸ ἡμεροῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων φύλλων. Ἡμεροδρόμος, ὁ ὀξὺς. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς [illegible] ταχύτατα διακονούμενοι. [illegible] ὑπὸ [illegible], ἐγγὺς ταῖς [illegible] ὑπερτιθέμενοι [illegible], τόξον καὶ βέλος καὶ ἀκόντιον, καὶ [illegible], λίθων, [illegible]. ταῦτα γὰρ [illegible] γίνεται χρήσιμα. Ἡμερόφωνος, ὁ ἀλέκτωρ ὄρνις.

Ἡμέριοι, οἱ ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν. Ἡμερίων στίχων, ἀντὶ τοῦ θνητῶν, καὶ ἐπιγείων. Ἡμερινὰ ζῶα, τὰ πάσι φαινόμενα καθ' ἡμέραν. νυκτερινὰ δὲ, γλαῦξ, ἰκτῖνος, βύας, νυκτικόραξ, [illegible]. θαλάσσια δὲ, [illegible]. Ἡμερῶ, πραΰνω. καὶ ἡμερῶν. [illegible] ἐξημεροῦν, καὶ [illegible] ἀπὸ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν. Ἡμεροκαλλίς, ἄνθος ἀπορούμενον ὁ Δίδυμός φησιν. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν [illegible], ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς [illegible] ὁ Πάμφιλος, [illegible] ἐν τῷ πρώτῳ περὶ [illegible]. λέγεται δὲ, ὅτι [illegible] τὸ καλλὸς καὶ βαδίζουσιν μιᾷ ἡμέρᾳ. [illegible], τὰ ἄνθη. Ἡμερόκοιτος, ἰχθύς τις, καὶ ὁ κλέπτης. Ἡ [illegible] καθεύδειν, [illegible]. Ἡμερήσιον, τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον, καὶ ἡμερήσιος ἄρτος. Ἡμερολεγεῖν, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν. Ἡμερολόγιον, μισθὸς ὁ τῶν περὶ τὴν [illegible].

Ἥμερος [illegible], ὁ [illegible] φύλλος φύσις. καὶ ὁ πρᾶος. Ἡμεροσκόπους λέγουσι, τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας. Ἡμέτερον, ἐκεῖνος, ἀφ' οὗ [illegible] ἁμαρτίσιν. Ἡμερῶ, τιθασσεύω. Ἡμηλιακός, [illegible] διακονῶν. Ἡμηρεῖν, [illegible], ὑπὸ γὰρ φυλάσσω. Ἡμιτέρος, κατὰ [illegible] σημαίνει δὲ τὸ [illegible]. Ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, χωρεῖ [illegible] ἐπὶ πληθυντικῶν μόνον. τὸ δὲ ἡμέτερος κόσμος, καὶ ἡμέτερα [illegible]. ἡμέτερον [illegible] ἡμῶν κόσμος, καὶ ἡμῶν [illegible]. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον γίνεται. δεῖ δὲ [illegible] ἐπὶ [illegible] ἐπὶ [illegible]. οἷον ὁ δεῖνα τὴν σφετέραν [illegible]. [illegible] ἀπὸ τοῦ σφεῖ σφέτερος γίνεται, οὐ [illegible] καλῶς λέγεται. ὥσπερ δὲ αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι καὶ ἁπλῶς τίθενται, καὶ μετὰ προσθέσεως. λέγομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς αὐτοί, καὶ ὑμεῖς αὐτοί, καὶ σφεῖς αὐτοί, οὕτω καὶ [illegible] ἔχουσιν. οὐ μόνον γὰρ ἡμέτερος καὶ σφέτερος, ἀλλὰ ἡμέτερος αὐτῶν, καὶ σφέτερος αὐτῶν, ἐν παραλλήλοις.

Ἡμιμένη, τεθειμένη. Ἡμῖν, ἀντὶ τοῦ καὶ μὴν, ἀλλ' οὖν, ἀλλ' ὅμως, [illegible] ὅμως τὸ, Ὅμηρος [illegible] βασιλεύς θεούς, ἡ μὴν ἐγὼ [illegible]. ἦμιν οὐχ [illegible] παλαιοὺς ἀρχαίους, ἀλλ' ἐν ἐγὼ.

Ἡμίν, ὅτι διασύνη, σημαίνει τὸ [illegible], ἀπὸ τοῦ εἶ, [illegible], ἦμιν, καὶ [illegible]. ὅτι δὲ τὸ ὑπάρχω, [illegible], ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, ὁ παθητικὸς [illegible], ὁ παρατατικὸς ἤμην. Ἡμὶ μακρία, ἀντὶ τοῦ ἢ μὴ ἐμπειρία, [illegible]. Ἀριστοφάνης, [illegible] μὴ ἐμπειρία. Ἡμιλαίκιδος, ἡμιθανής. Ἡμί, φημί, λέγω. Ἡμιάρτιον, εἶδος ἄρτου, ἡμικυκλώδης. Ἡμιβαφής, ἡμίβαπτος. Ἡμιβλαστὸν, [illegible]. Ἡμιδαής, ἡμικαής. Ἡμίδουλ[illegible]. Ἡμιδιπλοΐδιον, ἱμάτιον μικρὸν. οἱ δὲ, [illegible] γυναικεῖον σύμμικτον, [illegible] φοροῦσι. Ἡμιαλίκτιον, τὸ ἡμίχοον. Ἡμιεκτέον, μέτρον, δοτικὸν τεσσάρων χοινίκων. ὁ γὰρ μέδιμνος τεσσαρακονταοκτὼ χοινίκων, [illegible] δὲ τὸ ἑκτέον, ὅτι [illegible] ὀκτὼ χοίνικας. τὸ δὲ ἡμιεκτέον, τουτέστι τὸ ἡμιαλίκτιον, τῶν μακχοινικῶν τέσσαρα, τὸ [illegible] ἔχοντος [illegible] τεσσαράκοντα ὀκτώ, τὸ ἡμιμέδιμνον δὲ, ὅτι [illegible] τέσσαρα χοίνικας. [illegible] ἡμιεκτέον δὲ, καὶ οὐχ ἡμιαλίκτιον. Ἡμίθεος ἡμιτελέστον. Ἡμιθνής, ὁ ἡμιθνητος, ἡμιθανής. ἡμιθνὴς μὲν λέγεται ὁ ψυχαγωγῶν, καὶ ἄλλο τὸ ἥμισυ θανεῖν. ἡμιθνητὸς δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, οἷον ἡμίθεος. ἢ ὁ ἡμέραν μὲν ἐν τοῖς ζῶσιν, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι. Ἡμικόλιον, τὸ ἡμίμετρον. Ἡμικανής, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡμιλαμπὲς [illegible], φρύγανον. Ἡμικαυστος, ἡμίφλεκτος, ἡμιδαής. Ἡμικάμπιον μὲν λέγε, ἀντὶ [illegible], φρύγανον. Ἡμικλεῖς, ὡς [illegible] τῆς πόλεως [illegible] καὶ μέλλοντος, [illegible] τῆς ἡμικλεοῦς [illegible] ὡς ἐξελοντίους. Ἡμικόλλιον, μέτρον οἴνου. οἱ δὲ ἡμικοίνικον. Ἡμικρανον, ἡμιπλάνον, ἡμίκρανον, ἡμικεφάλαιον, σιαγὼν τὸ ἥμισυ. Ἡμικρανον, τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς.

Ἡμικύκλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου. Ἡμικτεῖς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοῦ τετραχοινίκου. ὁ γὰρ μέδιμνος χοινίκων [illegible] τεσσαράκοντα ὀκτὼ, τὸ ἑκτέον τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέου, [illegible] τέσσαρα, ὃ καλεῖται τετράμετρον. ὁ οὖν ἡμικτεῖς, τέσσαρας ἔχει χοίνικας. παραστατέον δὲ, ὅτι διὰ τοῦ ἑ δεῖ γράφειν ἡμιεκτέον, οἱ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν διὰ διφθόγγου ἡμικτέον. Ἡμίλιτρον, ἥμισυ μεδίμνου. Ἡμιλάμπιον, μέρος [illegible]. Ἡμιμαλθάσω, μαλακῶς [illegible].

μιγγος [illegible] φόρμιγξ. τοῦτο [illegible] φόρμιγγος [illegible] παρ' Ὁμήρῳ, ἐν [illegible] ἐλυτρίων. Ἠλύθον, ἦλθον, [illegible]. Ἠλυκῶσαι, [illegible]. Ἠλύσιον, [illegible] παροιμία. [illegible] Λευκάδα [illegible] παροιμία [illegible]. Ἠλυξεν, ἐξέφυγεν, ἐξέκλινεν.

Ἤλυθε, ἦλθεν. Ἠλυσία, ὁδός. Ἠλύσιον, ἱερὸν [illegible] τὸν ἥλιον. οἱ δὲ [illegible] αἰγιαλὸν. οἱ δὲ [illegible] λίθον, οἱ δὲ [illegible] χωρίον, ἢ πεδίον. τὰ δὲ [illegible] ἄβατα. [illegible] Πολέμων δὲ [illegible] φησί, τὸ [illegible] χωρίον καλεῖν. Ἀθηναῖοι. Ἠλύσιον πεδίον, περί [illegible] τῆς γῆς, [illegible] μακάρων παρὰ τοῖς [illegible] λέγεσθαι [illegible], ὅτι περὶ [illegible] ἡ [illegible] μακάρων δὲ, [illegible] παράλογον λέγουσιν [illegible] ἢ λύσιον δὲ ἀπὸ τῆς λύσιν μὴ ἔχειν.

Ἤλυσις, ἔλευσις, ἄφιξις, ἄφοδος, πορεία. Ἠλυσκάζω, [illegible] ἀρχῆς [illegible], πλανᾶται, περὶ τὸν [illegible] τόπον.

Ἤλφεν, εὗρε [illegible] ἦλφον. Ἦλω [illegible] ἱερεύου. [illegible] παροιμία [illegible] ἦλφον [illegible], παροιμία. ἀντὶ τοῦ ἁμαρτανε [illegible] τὸ ἁμάρτημα [illegible] ἥλω, ἑλήφθη, ἐφωράθη, [illegible].

Ἥλωσιν, ἱεράτευον. Ἠλώσατο, [illegible].

Ἠλωκότος, κρατηθέντος, [illegible]. Ἡλώμην, ἐπλα-νώμην. Ἦλων, ἔλαυνον. Ἠλώς, [illegible] σελίνου [illegible] ἥλιον [illegible], ὡς [illegible], καθὰ φασιν οἱ παλαιοί. [illegible] θανάτῳ τῷ [illegible] φασιν [illegible] ὁ ποιητὴς [illegible] λέγει. Ἠλωσῶς, [illegible].

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἦμα, [illegible] ἀκόντισμα, καὶ ἡμὴν, ὁ ἀκοντιστής. παρὰ τὸ ἵημι, [illegible] ἀφέσεως, καὶ ἡ ἀφαίρεσις. Ἠμάθιον, ἄμαθον [illegible]. ἀμαθος δὲ [illegible] [illegible] ἡ ἀμμος κατὰ [illegible] λέγεται. [illegible] Ἠμαθία, [illegible] ἡ μακεδονία [illegible]. Ἠμαθοεις, [illegible], ἀμμώδης [illegible]. [illegible] τοῦ [illegible] ἀμαθοεις [illegible] ἀμάθητος, ὁ [illegible] ἀμαθὴς [illegible] ἀμαθος [illegible] ἀμαθεῖς [illegible] ὁ ποιητὴς [illegible] ἀμαθὸλη [illegible] Ἠμαθος, ἀμαθος [illegible] ἀμαθείας [illegible]. Ἠμαθον, ἀμαθὲς [illegible]. Ἤμαθα [illegible].

Ἤμαι, [illegible] καθῆμαι [illegible] καθημαι [illegible] λιμεναι. [illegible] ἄμα [illegible] ἐξ οὗ [illegible] μαθεῖν. [illegible] τίθη-

σαι, ἀπὸ τοῦ τίθεμαι, οἷον ἧμαι, ἧσαι. ἰλιάδος β'. ἧσαι [illegible], ὅτι οἱ μάλα πολλὰ [illegible]. τὸ τρίτον ἧται. [illegible] ἡμαθον ἦθον ἦθον, πλεονασμῷ [illegible] ἦθε [illegible], καὶ ἰωνικῶς [illegible]. Ἡμάκτειον καὶ ἡμίεκτειον, ἀντὶ τοῦ [illegible]. καὶ ἡμιφορα [illegible] παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἤμαλα, [illegible], λίαν. Ἠμαλάψαι, κρύψαι, ἀφανίσαι, Σοφοκλῆς [illegible]. Ἠμάλαψεν, ἔλαψεν, ἔτρεψε, κατέκρυψεν. παρὰ τὸ [illegible] ἀμαλάπτω, [illegible] ἀπὸ τῶν κυνῶν. Ἠμάλαψε [illegible] ἀμάλη γὰρ λέγεται [illegible] ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ ἠμάλαψα. καὶ ἠμάλαψεν, ἔβλαψεν.

Ἠμάλδυνεν, ἠφάνισεν. Ἠμάλιξεν, [illegible]. Ἦμαρ, ἀληθῶς δή. Ἡματίκιον [illegible] ἀργυροκοπεῖον, [illegible] τὸ νόμισμα. Ἦμαρ, ἡμέρα. τὸ ἦμαρ ψιλοῦται. τὰ γὰρ ἀπὸ [illegible] ψιλοῦται. οἷον [illegible], ἅμα ἄμυδις. οὕτως ἡμέρα, ἦμαρ. ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι τὰ εἰς [illegible] ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ψιλοῦται. οἷον αἶχος, εὖχος, [illegible] καὶ ἦμαρ. Ἡμάρταξεν, ἐτέρυσεν ἡμάτη.

Ἥμαρτον, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτίαν [illegible], καὶ ἀπέτυχον. [illegible] καὶ τὸ ἁμαρτεῖν. ἡμάρτηκα δέ, [illegible] καὶ ἁμαρτάνεσθαι. [illegible] ἐν τῷ περὶ [illegible] πρώτῳ. [illegible] ἐκ τοῦ ἁμαρτάνω. Ἡμα[illegible], ἀκοντίσμασιν, ἡμέραις. Ἥματα, ἡμέραι. [illegible] ἡμέρα [illegible] καὶ [illegible]. Ἥματα [illegible] βλήματα, ῥίμματα. [illegible] ψιλῶς δὲ, ἡμέρας ἡμέραι.

Ἡμάτιον, δι' ὅλης ἡμέρας. Ἠμάτιος, ὁ ἡμερινός, κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἠμαυρώθη, ἠμβλύνθη, [illegible]. Ἠμαυρωσεν [illegible], τοὺς λαμπρότατος [illegible], καὶ [illegible].

Ἤμβλακον, [illegible], [illegible]. Ἤμβλωσεν, [illegible]. Ἤμβροτον, ἁμαρτῶ ἁμαρτήσω ἡμάρτηκα ἥμαρτον καὶ [illegible] τοῦ [illegible] καὶ πλεονασμῷ τοῦ β καὶ [illegible] τοῦ [illegible] εἰς ο ἤμβροτον, κυρίως δὲ τὸ ἀποτυχεῖν.

Ἤμβροτες, οὐ δ' ἐπέτυχες, ἐκ παραλλήλου ταυτὸν δηλοῖ. ὡς τὸ [illegible], καὶ τὰ [illegible]. ἢ ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες παρ' Ὁμήρῳ, παροιμιῶδες [illegible], ἐπὶ τῶν ἁμαρτανόντων τῆς προθέσεως. [illegible] ἄμφω τὰ ῥήματα ἐκ παραλλήλου, [illegible] γίνεται δὲ τὸ ἤμβροτες, ἢ ἐκ τοῦ ἀβρότω [illegible] πλεονασμῷ τοῦ [illegible] ἀβροτάξω παρα[illegible] λέγει ὁ ποιητής. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡμαρτον [illegible] τοῦ α εἰς ο καὶ μεταθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β [illegible] καθ' ἑαυτὴν [illegible] ἐπὶ τοῦ γαμβρός, καὶ μεσημβρία, [illegible] τὴν ὁμοίαν γίνεται. Ἡμιδα[illegible] γῆς, ὁ μιτίρας, Ἡμιδα-[illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. [illegible] ὁ γοῦν [illegible] [illegible] τῶν ῥημάτων καὶ αὐτὸς. καὶ [illegible] παρατίθεν [illegible] ἐμιδακτοῦ. ἢ ἐμιδακτῶν, ἰδίων, ἰχωρίων, [illegible] [illegible] γὰρ τὸ [illegible], [illegible] ἀντὶ [illegible] λαμβάνεται, ἢ [illegible] χεῖρας, ἢ [illegible].

Ἡμέας ἡμεῖς, κατὰ κρᾶσιν κοινῶς. ἄμμες δὲ λωρικῶς [illegible] αἰολικός. [illegible] κατὰ [illegible] ἔσομαι [illegible] ἄμμι, ἡμῖν [illegible] ἡμῶν κοινῶς, [illegible] ἡμίων [illegible] ἄμμι [illegible] [illegible], παρὰ τοῖς [illegible] ἄμμιν, [illegible] ἡμᾶς κοινῶς, καὶ αἰολικῶς ἄμμε. Ἤμιδα, καθήμεθα. Ἠμιβαντο παρατεί[illegible] ἐκ τοῦ ἀμείβομαι, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἡμιλευ[illegible], [illegible]. Ἠμιάνθη, ἐμολύνθη. Ἡμιγε[illegible]. Ἡμιτέμιν, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἡμε[illegible] [illegible]. Ἤμελλεν [illegible], οὐκ ἔμελλεν, [illegible]. Ἠμίν, προτάσσεται [illegible]. οἷον, ἡ μὲν [illegible] χθόνιοι δὲ [illegible]

[illegible]

δημένος. ἡλίκος δὲ ὑποκοριστικὸν, ὡς καὶ Σωκράτης πρὸς Μέλητα, οὔ γάρ με λέληθας τηλίκον ὄντα. τηλικὸς δὲ ὤν, καὶ ἡλίκος, πρὸς τὸ πηλίκος ἔχει ἀναφοράν. λέγεται δὲ ἀμφότερα ἐπὶ ἡλικίας κυρίως. οἷον τηλίκος δέ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν. καὶ ἡλίκος, ἀντὶ τοῦ ὁποῖος τὴν ἡλικίαν. ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ μεγέθους ἀπείρως λαμβάνεται, ἡλίκος καὶ πηλίκος, ἀντὶ τοῦ ὅσος καὶ ὁποῖος. Ἠλινδεῖσθαι, κυλινδεῖσθαι. Ἠλινδημένα, γεγυμνασμένα. Ἠλινδημένον, ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. ὅπερ Ἐρατοσθένης, καλινδεῖσθαι λέγει. Ἠλίνδησιν, κατέδυσιν. Ἧλιξ, ὁμηλικιώτης. καὶ ἥλικα τέρπει μέθος ἀνθρώπων, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν. τὴν παλαιὰν παροιμίαν ἔγνω δὲ ἧλιξ. οὐ γὰρ ἐπειδή γε ἧλιξ ἐτύγχανεν, ἥλικα ὄντα ὁ νέος τὸν νέον, ἀγαπᾷ λόγῳ ἑτέρῳ κατακολουθοῦσα ἡ φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὴν συνάπτει κατὰ τὸ ὅμοιον, οὐ τῶν ἐτῶν τοῦ σώματος, ἀλλὰ τῶν τρόπων τῆς ψυχῆς. Ἡλιόκαυστος, κεκαυμένος ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἡλιομανὴς, ὁ τέττιξ. ἐπιμαίνεται γὰρ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἥλιον κρύπτεσθαι, ἄγγελ δείκνυσθαι. ταῦτα οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσι γοργά. γραμματικοὶ δὲ, ὁμοιοκατάληκτα. φιλόσοφοι δὲ, πάρισα. Ἥλιος λαμβάνεται, καὶ τὰ ἀπὸ τούτου. οἷον, ἥλιος, ὁ τοῦ ἡλίου ἐνηχέτης. ἡλιαία, τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, οὕτως ὠνομάσθη διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θέρεσθαι. καὶ ἡλιοῦσθαι, καὶ ἡλιόδωρος. καὶ ἧλος, τὸ καρφίον. καὶ ἡλικία. ἧλος δὲ ποιητικῶς ψιλοῦται, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον ε. καὶ ἠλίβατος, ἡ ὑψηλὴ πέτρα, καὶ ἠλιτόμηνον τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος, καὶ ἡλίκη. καὶ ἠλίας, ὄνομα κύριον. καὶ ἠλεὰ, ἀντὶ τοῦ ματαίως καὶ ἐθέως. καὶ ἤλεκτρον, ὅπερ ἐξαίρουσιν οἱ αἴγειροι ὡς δάκρυον, εἶτα πετροῦται. καὶ ἠλύσιον, ἡ τῶν Ἑλλήνων παράδεισος. καὶ ἠλακάτη, τὸ ξύλον ἐν ᾧ εἰλοῦσι τὸ ἔριον νήθοντες. ἢ ἠλάκατα τὰ ἔρια, τὰ τῇ ἠλακάτῃ εἰλούμενα. ἢ ἀλεῖφα κῶνον. Ἥλιος ἐγέννησεν ἑπτὰ παῖδας ἐπὶ τῶν παλαιῶν αἰώνων, τοὺς σοφὰ τὰ νοήματα παραδεξαμένους. ἀντὶ τοῦ σοφωτάτους. εἰσὶ δὲ οἱ ἑπτὰ παῖδες οὗτοι, κέρκαφος, ἀκτὶς, μακαρεὺς, τενάγης, τριόπας, φαέθων ὁ νεώτατος. ὡς οἱ ἐν τῇ νήσῳ ὀνομάζουσι νεώτερον. τοῦ δὲ κερκάφου υἱοὶ, λίνδος, ἰάλυσος, κάμειρος. οἱ ὑπὸ Πινδάρου ὀνομαζόμενοι, ὥς γε μὴ εἶναι αὐτοὺς υἱοὺς ἡλίου, ἀλλ᾽ υἱωνούς.

Ἥλιος, ἡ ἕως, διὰ τὸ ἰέναι τὴν ἕω, ἤγουν φέρειν τὸ φῶς. ἕως γὰρ, ἡ ἀνατολή. Ἥλιος λέγεται, τὸ νυχθήμερον. ὅτι διὰ τοῦ νυχθημέρου ἀποκαθίσταται ὁ ἥλιος, ὅθεν ἤρξατο τῇ τοῦ οὐρανοῦ φορᾷ. ἥλιος καὶ ὁ δωδεκάμηνος χρόνος, ὅτι διὰ τῶν δώδεκα μηνῶν διέρχεται τὸν ἑαυτοῦ κύκλον ὁ ἥλιος καὶ ἀποκαθίσταται. ὅθεν ἤρξατο τῇ ἰδίᾳ κινήσει. ἥλιος δὲ εἴρηται, ἀπὸ τῆς ἁλός. Ἄλλως. Ἥλιος πῦρ οὐράνιον, ὃ μόνον μέχρι δείλης αὐτῆς ἐστὶν ὁρᾶσθαι. ἢ ἡμέρας ἀρχὴ, τὸ πρῶτον φῶς, ἢ ἄστρον ἡμεροφαὲς λαμπρότατον, τῇ τετάρτῃ σφαίρᾳ συμπεριφερόμενον.

Ἡλιοσκεπὴς σκηνὴ σκιαστικὴ, πλατύπιλος σκηνὴ καλύπτουσα καὶ ἀφαιροῦσα τὴν ἡλίωσιν. θεσσαλὶς δὲ, διότι χρήσιμοι ἦσαν οἱ θεσσαλικοὶ πῖλοι. Ἡλιοτρόπιον, ὡρολογεῖον, γνώμων, ἀπὸ τὸ ἐν ταῖς ἡλιοτροπίαις κινούμενον. ὅπερ ἐρωτῶν μαθηματικὸς, καὶ ἔλεγεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων. Ἡλιοῦσι τὰ ἱερὰ ὑποκοριζόμενοί φασιν οἱ γονεῖς, ἥλιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν. Ἠλιθιώθην, ἐταράχθην. Ἠλιθιωμένος, μεμιασμένος, μεμολυσμένος, ὑβρισμένος. Ἤλισαν, ἄλλοι ἤλισαν. ἤλισαν δὲ ψιλούμενον, ἀντὶ τοῦ συνήθροισαν. Ἤλθοσαν, ἦλθον. Ἠλίσκετο, ἐπορθεῖτο. ἢ ἡλίσκετο, εὑρίσκετο, ἐλαμβάνετο. Ἦλις, πόλις ἦν πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ. κατὰ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράμματα, ἐκλήθη ἀπὸ ἠλείου παιδὸς ταντάλου. κατὰ δὲ τὸ Ἡρόδοτον αἰτωλῶν ἡ ἦλις. ἔστι δὲ καὶ ἀρκαδικὴ, καὶ ἰωνική. ὁ δὲ πολίτης φασὶν, ἠλεῖος τόπος ἀπὸ ..., καὶ ὁρίσαι τοῦ ἠλείου, ἢ σωματικὴ ἠλεῖος. Τρίφων δέ φησιν ἠλεῖος, καὶ κατὰ μετάθεσιν ἠλεῖος, καὶ ἦλις. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι ἠλεῖοι καὶ μεσσήνιοι κλάζοντες ἀπὸ τοῦ ... καὶ ὅτι ἦλις, οὕτως ἐκλήθη καθ᾽ Ὅμηρον. ἀλλ᾽ ἡ χώρα κοιλάς. ἡ δὲ κοίλη ἦλις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. καθ᾽ ὁμοιότητα δηλαδὴ τῆς κοίλης λακεδαίμονος, καὶ τῆς κοίλης συρίας. πάντα δὲ κοιλώματα γέγονεν ὕστερον ἡ ἦλις. διὰ τὰ ἐν αὐτῇ εἰλούμενα ὀλύμπια. διὸ καὶ διάκονον αὐτὴν λέγει ὁ ποιητὴς, εἰκὸς οἷα εἰκὸς καὶ αὐτῆς τῆς πανηγύρεως προκαταβληθείσης ἐπὶ ἡρακλέους, ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ. ὅτι δὲ καὶ ψιλοῦται ἡ ἦλις κανονικῶς. ὅτι δὲ καὶ δασύνεσθαι παρὰ τὸ ἀλίζω, τὸ συναθροίζω, ἢ καὶ παρὰ τὴν ἀναστροφὴν ῥηθεῖσα ταντάλιδα ἦλιν, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. ὡς δὲ καὶ περὶ γυμνάσια εὐδοκίμουν, δηλοῖ τὸ ... γυμνικοὺς ἀγῶνας διατίθεσθαι ἠλείοι, κορίνθιοι θυμελικοὺς, ἀθηναῖοι σκηνικούς. εἰ δέ τις τούτων πλημμελοίη, μαστιγοῦσθαι λακεδαιμόνιοι. αἰνιττόμενος ἐκεῖνος τὸν νόμον ... τὰς παρὰ λάκωσιν ἀγομένας ἑορτασίμους μαστιγώσεις. Ἠλίτης, ... ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ τὸ ἁμαρτάνω. τὸ δὲ ἀλιτῶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλύω τὸ ἐκφεύγω. ἵνα ᾖ ἀλύτω καὶ ἀλιτῶ. ἡ γὰρ ἁμαρτία, ἔργα τινὶ φυγῆς ἄξια. ἢ ἤλιτον, ἥμαρτον, ἠδίκησαν, ἠσέβησαν. Ἠλιτενὴς πέτρα, ἡ ὑψηλή. Ἠλιτήριος, ἁμαρτωλός. Ἠλιτοεργὸς, ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχὼν, ὡς ἠλιθιοεργός. Ἠλιτόμηνον, τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν. ἢ τὸ ἁμαρτηθὲν τοῦ γεννήσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ. ἢ ἠλιτόμηνον, πρόωρον, ὠμόν. οὐκ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ τεχθέντα λεγόμενον, τὸν ἀλιτόντα, καὶ διαμαρτήσαντα τῶν μηνῶν, ἐν τῇ κυήσει. Ἠλιτόμηνος, ὁ μὴ τελείως ἐγκακῶν. ἢ ἠλιτόμηνος παῖς, ὅ ἐστιν ἀλιτήριος. ἤγουν ἁμαρτὼν, ἀποτυχὼν τῶν συνήθων ἐννέα μηνῶν τοῦ τόκου. καὶ σημείωσαι, οὐκ ἐπίσταται ὁ ποιητὴς ζωογονοῦσθαι τὰ ἑπτάμηνα. Ἧλιξ, τὸ ὑπόλειμμα. παρὰ τὸ ἐλίσσειν τὴν κόλα, ἤτοι ἀγκύλιστος. Ἠλιώδης κύμα, ἢ ὑπόλευκος. Ἠλκαζεν, ἐμέλλησεν. Ἥλκυσεν, ἀφείλκυσεν, ἥλκυσεν, καὶ ἀφείλκυσε τὴν ψυχήν. ὁ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε, καὶ ἐβιάσατο. Ἥλκυσεν, ἀφείλκυσεν. ἥλκυσεν, καὶ ἀφείλκυσε τὴν ψυχήν. ὁ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε, καὶ ἐβιάσατο. Ἥλκωσαι, τέτρωσαι καὶ ἡλκωμένος, τετρωμένος. Ἡλκώμενος, ἀπὸ τοῦ ἑλκόω ἑλκῶ. διὰ τοῦ η γράφεται. Ἤλλαξεν, ἄλλον ἐξ ἄλλου ἐποίησεν. Ἠλλοιωμένος, μεταβληθείς. οἱ δὲ ἠλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυστυχημάτων. ἔστι δὲ βαθμιαῖον μένον, ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως. Ἧλοα, ἐτύπτησα, φράγματα ἔτριβον. Ἠλογήθησαν, ἠμελήθησαν, κατεφρονήθησαν. οἱ δὲ ἠλογήθησαν εἰς τὴν ἔδαφον, καὶ κατεπατήθησαν. καὶ οὐδεὶς παρέτων ἠλόγουν, τουτέστι κατεφρόνουν. Ἧλοι, προσῆλοι, ἐπίβολοι. Ἠλοίησεν, ἀλοίω τὸ τύπτω, ὁ μέλλων ἀλοιήσω ἐστὶ παραλόγως, ὡς τύπτω τυπτήσω, καὶ δέομαι δεήσομαι. ἐκ τούτου παράγεται πατραλοίας, καὶ μητραλοίας. ὡς καὶ μητραλώας λέγεται, κατὰ ἔκτασιν. Ἠλοίησεν, ἢ μετὰ ἠλοίησεν, ἀντὶ τοῦ ἔτυψεν. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ἠλοιῶσθαι, προσηλῶσαι.

Ἧλον, κατακεκαυμένον, λάκτον. Ἧλος ἐπὶ ἡλίκων. Ἧλος, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων ἥσω, ἐξ αὐτοῦ ἧλος ὁ πεμπόμενος.

Ἧλος, τόπος οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται. ἢ τὸ μακρὸν ἐπίβολον, ἢ σύμπτωμα ἐν σώματι γινόμενον. Ἥλους κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἰχθύων βλέπε ἢ ἥλους, λέγει, ... κέντρα. Ἠλύγη, τὸ σκότος τῆς νυκτός. καὶ ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον. βαρύνεται δὲ παρὰ τὸ τὴν λύγην, ... Ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ὁ δέ ἐρωτᾷ εἰ μή τις δίκας τὴν ἠλύγην, ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἠλυγαία. Ἠλυγάτην, τὸν σκοτεινόν. ὡς τὸ ἤγαγεν, τήγανον. Ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον. ἢ τὸ σκοτιζόμενον. ἀπὸ τοῦ ἠλύγη, ἡ σκιά.

Ἤλυγον, ἔριον ἐν σκότῳ κατεχόμενον. Ἤλυθεν ἀπὸ τοῦ ...

μιγγος

Ἠλεκτρόν, χάλκωμα καθαρόν. ἢ ἀργύριον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ, οἵας ἦν κατασκευῆς ἡ τῆς ἁγίας Σοφίας τράπεζα. ὁ παντέλειος τοῦ θεοῦ ναός. παρὰ τὸν ἥλιον, ὃς ἠλέκτωρ ὀνομάζεται. ἢ παρὰ τὸ ἕλκειν τὰ ἐκτός, ἕλκτρον, καὶ ἤλεκτρον. τεθέμενον δὲ ἁρπάζει τὰ παλαιγενῆ φρύγανα.

Ἠλακάτῳ κατακεχρυσωμένῳ, ὁ χρυσολαμπὴς χαλκός, διὰ τὸ λαμπρόν. Ἤλεκτρον. λέγεται τῶν ἡλιάδων δάκρυα τῶν τὸν φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον. καλεῖ δὲ Σοφοκλῆς τὸ ἤλεκτρον εἶναι μετὰ τὸν ἥλιον ἀλλὰ δάκρυον εἶναι ἀπολλύμενον, ὅτι καὶ διὰ τὴν ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀπελθὼν, εἰς τοὺς ὑπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὸ τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν. ἢ ὅτι ἐκπλεύσας ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν κυκλώπων. Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος. λοιπὸν δὲ ἀλέκτωρ εἶδος. ὡς μὴ ἐῶν ἐν λέκτροις κεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐγείρων εἰς ἔργα. ἄλλως. Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος. ἢ παρὰ τὴν χρυσοφαῆ ἤλεκτρον, ἢ καὶ ὅτι ἀνατέλλων ἀνίστησι λέκτρων, ἤτοι λέχους καὶ κοίτης τοὺς ἐργατικούς, ὡς εἰ λέγοι ἀλέκτωρ ὤν. εἶτα ἠλέκτωρ, κατὰ τροπὴν ἐκφέρεται ὁ ἥλιος πρὸς τὴν ἀλέκτορα συνεμπλοκήν. Ἠλέματος, ὁ μάταιος. Ἠλεμίζειν, ἠλιθιοῦν.

Ἠλέμων, ὁ φαρμακός. Ἠλεός, ὁ μάταιος, καὶ μωρός.

Ἠλεὸς οἶνος, ὁ ἀλῶν, ἤτοι πλανῶν τὸν οὐ πρὸς μέτρον πίνοντα. καὶ ἄλλως δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἢ ὁ ἠλεοποιός. καθὰ καὶ δέος χλωρόν, τὸ χλωροὺς ποιοῦν. καὶ ἔρως τυφλός, ὁ τυφλοποιός. καὶ πλοῦτος δειλός, ὁ δειλοὺς ποιῶν τοὺς ἔχοντας. λοιπὸν δὲ ἠλεὸς εἶναι τὸ περιττότερον. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ μακρόμαρα φρένας ἠλὲ διοτρεφές. καὶ ἔστιν ὡς ἀφνὸς ἀφνειός, ἐξ οὗ τὸ ἀφνειοτέρας χεροὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ στιφρὸς στιφρός, οὗ διὰ στιφροῦ ἐσχάτου δωρικῇ πληθυντικῇ τὸ στιφροῖσιν. ἔτι δὲ ὡς ἀδελφειός, οὕτω καὶ ἠλεός, ἠλειός. Ἠλεύατο, ἐξέκλινεν, ἐξέφυγεν. ἔστιν ἀλέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀλεύω. μέλλων, ἀλεύσω, ἤλευσα. ἀποβολῇ τοῦ σ, ἤλευα. ὁ μέσος ἠλευάμην, ἠλεύω, ἠλεύατο. καὶ συστολῇ, ἀλεύατο. Ἠλαστρώεσθαι, οὐκ ἐρρώσθη.

Ἠλήλατο. ἐλάω ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω. ὁ μέλλων, ἐλάσω. ὁ παρακείμενος, ἤλακα. ὁ παθητικός, ἤλαμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠλάμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἤλατο. καὶ ἀττικῶς, ἐλήλατο. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐλήλατο. ἀλλὰ τὰ ἀττικὰ τὰ ἐν βραχεῖ ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, χρονικῶς μηκύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. Ἠλιθμῷ, ἀλιθμῷ. Ἠλειμμένη, ἐχρισμένη.

Ἤλειζον, ἐτίνασσον. Ἦλθε διὰ μάχης, ἀντὶ τοῦ ἐμαχέσατο. Θουκυδίδης, ὥστε μὴ καὶ πάλιν ἐλπίζειν, διὰ μάχης ἰέναι αὐτοῖς, τοσοῦτον ἔτι καὶ τὸ διὰ ἔχθρας ἐλθεῖν, καὶ διὰ φιλίας, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἦλθεν ἐλευθερίας, καὶ οἷον ἐπολιτεύετο. ἡ ταυτολογία ἐστίν, ἢ τὸ οἷον ἐπολέμει πρὸς ... ἐν ἑλληνικοῖς δ΄. Ἦλθε τὴν ἰταλίαν, καὶ εἰς τὴν ἰταλίαν. ὁμοίως λαμβάνει. οἷον, ἰταλίαν ἱμαρμένη φυγὰς ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἰταλίαν. Ἦλθε τὰ ὦτα, ἦλθε τὰ ῥόπαλα, ἀντὶ τοῦ ἐκομίσθη. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης. καὶ ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐβάλλετο. ἐλθεῖν δὲ λέγειν. Ἤλθον. ἐλεύθω, μέλλων ἐλεύσω, ἀόριστος ἤλευσα, ἤλυθον ποιητικόν. καὶ ἦλθον κοινόν. ἢ μετοχή, ἐλθών. ἤλθετε ἰσοσύλλαβος, ἦλθον γὰρ ἀόριστος τὰ κοινὰ ῥήματα, ὅσα τὰ ἔχοντα κίνησιν, μετὰ μέλλοντος πρώτου συντάσσεται. ἦλθον δεύτερος ἀόριστος, εἰς ἄπειρον ἔγκλισιν ἐστὶν ἐλθεῖν. ἦλθεν εἰς φῶς, ἀντὶ τοῦ ἐγεννήθη, ἀνεβίω. ἦλθε καινόν, ἐλήλυθε δὲ ἀρχαῖον. Ἦλθον ἐγὼ ποτέ, τὸν μισθὸν εἶναι πεῖσαι. δηλοῖ φιλοτίμως ὁ ποιητής, τὸ ἐφ' ἡμῖν εἶναι παύσασθαι θυμοῦ, εἴτε καὶ μή. καὶ ὅλως τὸ μὴ βιάζεσθαι, ἀλλ' ἑκούσιον τὸ καλόν. Ἦλθεν, ἐκ τοῦ ἦλθον. ἔστι μὲν χαλκιδικῆς διαλέκτου. παράγεται δὲ πρὸς τὸ ἦλθον, ἐπεὶ ἐν τῷ αὐτῷ διατίθησι ἀορίστῳ. τὰς μὲν δι' ἀλλήλων ἐθέλουσιν, οὐ πάνυ κατάλληλον. Ἠλιαία, μέγα δικαστήριον ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ οἱ δικασταί, ἡλιασταί. ἐκλήθη δὲ οὕτω, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. ἐκ τούτου καὶ ἡλιαστικὸν μισθὸν λέγομεν, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικόν. καὶ ἡλιασταί, οἱ δικασταί. ἡ ἡλιαία, μέγιστον δικαστήριον ἀθήνησιν. οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρίναι. τὸ δὲ τριώβολον, ἡμίδραχμόν ἐστιν. ἡλιαῖον δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ εἶναι. καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καθίζεσθαι, τοὺς συνελθόντας δικαστάς. ἄλλως. Ἡλιαία, βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τόπος οὕτως, ἐν ᾧ συνηθροίζοντο. ἡλιάζεσθαι δὲ καὶ ἡλίασις ἐστί, τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζεσθαι, ἡλιαία καὶ ἡλίασις. ἡλιαία μέν ἐστι, τὸ μέγιστον δικαστήριον ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἔκρινον, χιλίων δικαστῶν, ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνελθόντων. συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι, ἐκ δυοῖν δικαστηρίων. οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι, ἐκ τριῶν. Ἡλιάδες, αἱ τοῦ ἡλίου παῖδες. ἥλιος ἐστὶ ὁ θεός, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγή, καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. Ἡλία, χώρα. Ἡλιαῖος, ἑρμηνεία αὐγῆς. Ἡλιασθῆναι, ἐν τῷ ἡλίῳ ἁπλωθῆναι, ἢ θερμαίνεσθαι ἐν ἡλίῳ. Ἡλίασις, ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη. Ἡλιαστής, δικαστής. ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας. Ἡλίβατοι πέτραι, αἱ ὑψηλαί. ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἐκεῖσε τὸν ἥλιον. Ἠλίβατος, οὐ μόνον ἐφίλουν οἱ παλαιοί, καθὰ καὶ ἄλλοι ἐληλύθει ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἀποτυχεῖν, καὶ ἁμαρτεῖν τῆς ἐπὶ βάσεως. φασὶ δέ τινες ἐξ ἐδάφους, ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ὑψηλὰ πρῶτα τὸν ἥλιον βαίνειν. τούτοις δὲ οὐ πείθεται ἡ παράδοσις. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις. ἡλιτόβατος γὰρ ὤφειλεν εἶναι, ὡς ἡλιτόμηνος. Ἠλίζοντο, ἠθροίζοντο. Ἠλίθιον, ματαίως. Ἠλί, ἠλί, λιμᾶ σαβαχθανί. θεέ μου θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες. Ἤλιθα πολλά, ἀντὶ τοῦ μάλα, ἢ κάρτα πολλά. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἀθρόως, σημαῖνον τὸ σφόδρα, ἢ ἀθρόως. ἢ ἤλιθα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Ἤλιθα, ἀθρόως, δαψιλῶς, χύδην, παρὰ τὸ ἅλις. οἱ δὲ, μάτην, κενῶς. Ἠλιθιάζω, ἀνοηταίνω, προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι. ἀναίσθητοι γάρ, οἱ λίθοι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνω, μωραίνω. καὶ ἠλιθιάζω, ἐκουσίως μωρὸς ὑποκρίνομαι. τοῦτο οὐκ ἐν ταῖς κώμαις ὑμῶν, ὅτ' ἐμ' οὐ φρονεῖν νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν ταῦτ' ἠλιθιάζω. Ἠλίθιος, ὁ μαλακός, καὶ καθ' ὃ ἀκίνητος εἰς ἀφροδίσια. ἢ ἠλίθιος, ὁ ἄφρων, ὁ σκληρός, ἢ ἀναίσθητος. ἠλίθιός τε γὰρ ὑπερφυὴς ἦν, καὶ παῖδας δύο ἐμφερεῖς μάλιστα. καὶ εἷς τῷ χαλινὸν ἐλκυσθῆναι. συχνοὶ οἱ συνοικοῦντες τῶν ὄντων. τὸ δὲ ἁπλοῦν, καὶ ἀληθές, ὀνομάζειν αὐτὸ ἠλίθιον εἶναι. καὶ ἠλίθιος, ἀνόητος, μωρός. Ἠλιθιότης, ματαιότης ἀπειρίας. Ἠλικία, ἴσα τῷ χρόνῳ. ἢ ἠλικία εἴρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ Πλάτωνι οὕτως, ἠλικία γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὴν ἠλικίαν. τὸ δὲ τέλεον ἔχει, ἧλιξ ἥλικα τέρπει, γέρων δέ τε τέρπει γέροντα. ὥς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν. Ἡλικιῶται, ἄρχοντες. ἢ ἡλικιῶται ἐλέγοντο, οἱ ἀντίοχοι τοῦ ἐπιφανοῦς μακεδόνων εἶδος, ὑψηλοί καλοί τε ἐλέγοντο, ὑπὲρ ἀντίπαιδες τὸν μακεδονικὸν τρόπον ὡπλισμένοι τε, καὶ ... δεδιδαγμένοι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν εἶχον. Ἡλικίῃ, μεγάλη, τηλικαύτη, ὑπὲρ τὸ μέτρον αὐτῆς παθεῖν δεινόν. Ἡλικίῃ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι. Ἡλικίῃ ἐκέκαστο παρ' Ὁμήρῳ, πρέσβεις λέγονται. ἐστὶ ἤ, κατὰ τοὺς ὁμήλικας. Ἡλικιῶται, συμπαραλειφθέντες. Ἡλίκον, μέγα, πηλίκον. ὅτι φλέβιον ἐντέλλει μὴ τηνάλλη πείθεσθαι στόμα, ὑπὲρ τοῦ βλάψαι τὸ πολέμιον. καὶ ὀλίκον, ποταπὸν, ἐπεῖον. Ἧλιξ, καὶ πολιάς, ἀντωνυμίαι ἀντὶ τοῦ ἴσος καὶ ὅμοιος λαμβάνονται. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ποιοῦ. ὡς τὸ ἡλίκον μὲν ἐκεῖνοι γέλωτα, καὶ πηλίκον εἶχε τὸ συμβεβηκός. τηλικοῦτος ἐπὶ ποσοῦ καὶ σημαίνει μεγέθους, ὡς τὸ τηλικοῦτος ὤν, καὶ τηλικοῦτον κάγωγε κατ-

ἀγὼ τοῦδε οὐκ ἐμοὶ ἄξιος. ἥκω ἐπειδὴ τέλος, καὶ ἥκω λιπὼν σκότου πύλας, καὶ ἥκω ὑπέσχον τάλε, καὶ ἥκω ὀφειλόμενος τὴν εἰκίαν, καὶ ἥκομεν πολύν. τέμνεσθαι λόγον. καὶ ἥκω, ἀντὶ τοῦ ἦλθον. ὡς τὸ ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα, καὶ σκότου πύλας λιπών. καὶ ἥκω τὸ ἔρχομαι. καὶ τὸ ἦλθον, ὃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοῦ ῆ ἐγράφετο, τὸ παθητικὸν οὐχ εὕρηται ἥκομαι. τὸ δὲ προσλαβὸν, γέγονεν ὑπόκον. μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως λέγομεν ἀφικνοῦμαι, ὁ παρατατικὸς ἀφικνούμην, ὁ μέλλων ἀφίξομαι, ὁ ἀόριστος ἀφικόμην. ὅτι δὲ τὸ ἀφικόμην μέσος ἀόριστος δεύτερός ἐστιν, ὅτε τις τὸ σημασίας καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφικέσθαι ἀπαρεμφάτου δῆλον. τὸ δὲ ἱκνοῦμαι χωρὶς τῆς προθέσεως, τὸ παρακαλῶ δηλοῖ. οἷον ἱκνοῦμαί σε. καὶ ἥκω ἥξω, ἀφίξομαι, τὸ ἥκω δηλοῖ τὸ ἀρτίως ἦλθον. τὸ δὲ εἶμι τὸ ἀρτίως. τοῦτο δὲ εἰ καὶ ἐνεστῶτος, ἀλλ' οὖν εἰς σημασίαν μέλλοντος λαμβάνεται. ὡς τὸ νῦν δ' εἶμι φθίμενος. ὅθεν οὖν γίνεται τὸ ἥκω πρὸς τὸν παρεληλυθότα, τοῦτο τὸ εἶμι πρὸς τὸν μέλλοντα.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ἠλαζονεύετο, ἀντὶ τοῦ ἐψευδολόγει. Ἀριστοφάνης βατράχοις, ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Ἠλιοθερὴς, ἠλιοθερὲς τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον. Ἠλαίνοντες παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐρέμβονται, ἐπὶ τῆς αὐλῆς πλανῶνται. ἠλαίνω τὸ μωραίνω, καὶ ἠλαίνεος περὶ καρδίην, καὶ τὸ μωραίνειν καὶ μαίνεσθαι, καὶ διατρίβειν. Ἠλιόθερον, τὸ ἐν ἡλίῳ τεθερμασμένον.

Ἠλάκατα, ὅτι τὰ ἔρια σημαίνει, πολλαχοῦ δηλοῦται, καὶ ὅτι στροφὴν τὸ στρέφειν ἐπικλώθειν λέγεται. Ἠλακάτη λέγεται, ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ ἠλάσκω, τὸ ἐν κλάσει εἰλοῦμαι. περὶ ἣν τὸ ἔριον ἠλάσκει, ὃ ἑρμηνεύεται τὴν ταλασίαν καὶ τὸ ταλάσιον. κατὰ τὴν εἰπόντα Παυσανίαν, ὅτι ταλάσια τὰ ἐριουργικά, καὶ ταλασία ἡ ἐριουργία. ἠλάκατα δὲ οὐδετέρως τά, τε περὶ τὴν ἠλακάτην ἔρια, καὶ τέξα. ὅθεν Ἄρτεμις χρυσηλάκατος. ὅτι δὲ ἠλακάτη καὶ ἱστοῦ μέρος ἐστὶν, οὐχὶ ὑφαντικοῦ, ἀλλὰ τοῦ κατὰ πλοῖα, δῆλον ἐντεῦθεν. ἱστοῦ τὸ μὲν κατώτερον φασὶ, πτέρνα καλεῖται. τὸ δὲ εἰς μέσον, τράχηλος. τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει, καρχήσιον, ᾧ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον θωράκιον τετράγωνον ὄν. τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἀνήκον εἰς ὕψος ὀξὺ, ἡ λεγομένη ἠλακάτη. ὁ δὲ ταῦτα γράψας Ἀθήναιος, λέγει ὅτι καὶ ποτήριον ἦν ἐπίμηκες καρχήσιον λεγόμενον, συνηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς, ὦτα ἔχον μέχρι τοῦ πυθμένος καθήκοντα. καὶ τάχα φησὶ διὰ τὸ ἀνατετάσθαι πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κατὰ τῶν νεῶν καρχησίου ὠνομάσθαι καὶ αὐτό. οὗ μέμνηται καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀλκμήνην μῦθος, φαμένων τινῶν τὸ καρχήσιον δῶρον αὐτὴν λαβεῖν πρὸς Διὸς, ὅτε πρῶτον εἰς αὐτὴν ἦλθεν. καὶ εἴρηταί φασι κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ε πρὸς τὸ α, ἀντὶ τοῦ κορχήσιον. Ἤλαλκεν, ἀπεβοήθησεν. ἔστι ῥῆμα ἄλκω, ὁ μέλλων ἄλξω, ἐξ οὗ ὄνομα ἄλξ, οὗ ἡ γενικὴ ἀλκός, ἡ δοτικὴ ἀλκί, ἐκ τοῦ ἄλκω ῥήματος, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦλκον, καὶ ἡ μετοχὴ ἀλκών, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἄλαλκον καὶ ἀλαλκὼν καὶ ἤλαλκον. κάλλιον δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ῥήματος λέγειν αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλαλκεῖν, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤλαλκον. Ἠλακάτη, τὸ ξύλον ἐν ᾧ εἱλοῦσι τὸ ἔριον αἱ νήθουσαι. ἠλάκατα δὲ, τὰ ἔρια τὰ ἐν τῇ ἠλακάτῃ εἱλούμενα. ἡ ἠλακάτη λέγεται, τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον μέρος τοῦ ἱστοῦ, κατὰ [illegible], ὑπὲρ ὅ ἐστι τὸ καρχήσιον. Ἠλακάτεια, ἀγὼν ἐν Λακεδαιμονίᾳ, ἐπὶ Ἠλακάτῳ, ὃς ἦν ἐρώμενος Ἡρακλέους, ὥς φησι Σωσίβιος. Ἠλακατῆνες, θαλάσσιοι ἰχθύες οἱ κητώδεις. Ἠλάλυκτο, ἠλάλητο. Ἤλαλκεν, ἤμυνεν, ἐβοήθησεν. Ἠλάμεθα, ἐπλανήθημεν, ὡρμήθημεν. Ἤλασε κατ' ἄκρης, ἀντὶ τοῦ ἔπληξε κατὰ κεφαλῆς, οὕτω καὶ ὤλετο πᾶσα πόλις κατ' ἄκρης, ἀντὶ τοῦ κατὰ κεφαλῆς. κεφαλὴ δὲ πόλεως ἡ ἀκρόπολις. ἢ ἤλασεν, ἐσκάφευσεν, ἀπήλασεν, ἢ ἔπληξε. καὶ ἤλασεν, ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν, ὤρυξεν. Ἤλασε πήχεος ὕψος. διαφέρει τὸ ἤλασε καὶ διήλασεν. ἐλάσαι μὲν γὰρ λέγεται πήχεος ὕψος, διελάσαι μέν τι τὸ διαμπερὲς βαλεῖν.

Ἠλασκάζων, πλανώμενος, περιβλεπόμενος. καὶ ἠλασκάζω, καὶ ἠλάσκω, τὸ περὶ αὐτὸ πλανᾶσθαι καὶ διατρίβειν. ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ, παρὰ τοῦ ἀλαίσκω, ὡς γηρῶ γηράσκω, ἢ ἠλάσκω, ὡς ἀλείτωρ ἀλιτήριος, [illegible]. ἐκ δὲ τοῦ ἠλαίσκω ἠλασκάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω. αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσι, καὶ ἰὼν μένος ἠλασκάζει. Ἠλάσκειν, γίνεται ἐκ τοῦ ἀλῶ. δηλοῖ δὲ τὸ πλανᾶσθαι. καὶ καλῶς εἴρηται ἐπὶ μυιῶν παρ' Ὁμήρῳ. πλανῶνται γάρ πως αἱ μυῖαι. γίνεται δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ θνῶ θνήσκω θνάσκω, βάσω βάσκω τὸ λέγω, δάσω δάσκω, καὶ κατὰ διπλασιασμὸν διδάσκω. Ἠλάσκουν, ἐπλανῶντο. Ἠλάσκουσι, διατρίβουσιν. ἢ ἠλάσκουσι παρ' Ὁμήρῳ, πλανώμεναι στρέφονται, ἀπὸ τοῦ ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι. κατὰ παραγωγὴν, ἠλάσκω. τρέπεται τὸ ᾱ εἰς η̄. Ἠλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου εἱλεῖσθαι. καὶ ἠλασκάζω, ἐκ τοῦ ἠλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου πλανᾶσθαι καὶ εἱλεῖσθαι. Ἠλάσαι, ἐχαλίνωσαν. Ἠλάστεον, ἤγουν ἀλαστοπάθεον, ὡς ἐπὶ ἀλάστοις κακοῖς προσπεπονθότα, ὡς καὶ ἑτέρωθι φαίνεται τοῦτο ἀλάστορος καὶ τοῦ ἐπαλαστέοντος. ὅπερ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται. τάχα μετὰ τοῦ ρ̄ ἀλάστρεον ἀρσενικὸν ἦλθεν, γινόμενον ἀπὸ τοῦ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω. προσλαβὸν δὲ τὸ ρ̄ πρὸς διαστολὴν ἴσως τοῦ ἠλάστεον. Ἠλάστρεον, ἀλαστοπάθουν, περιεφέροντο. Ἤλατο, ἐπήδησεν. ἠλᾶτο δὲ, ἐπλανᾶτο. καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων [illegible], ἠλᾶτο. Ἤλασαν. ἤλασαν δ' ἐσχατιὰς ὀρεινὰς, τῷ τέλει χεῖρα φέρων. οἷον πεσόντων, ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παραλύεσθαι. Ἤλαυνε τὴν στρατὴν, ἦγεν. Ἠλαύνομεν, ἐκαλούμεθα. Ἤλγησαν, ἐλύπησαν, ἐλύπησαν. Ἤλδανεν, ἤλδε, ηὔξανεν. Ἠλδήμιται, ἐφίμωται. Ἤλεγξεν, ἤχωσεν. Ἤλεγχον, ἀντὶ τοῦ δηλοῖ τὸ ὄνειδος ἐποίουν. καὶ ἔλεγχος, ἀντὶ τοῦ ἀνορεύονος. Χοιροῦν, τοὺς αἰχμαλώτους ξυνελέγοντο, ἔλεγχον τὴν πᾶσαν χώραν, τίς ἐκ ἄστεως εἴη. Ἠλεὲ, εἴληπται ἀντὶ τοῦ ἠλίθιε, πεπλανημένε τὸν νοῦν, εἰσὶ ἀλὲ, παρὰ τὴν ἄλην. [illegible] πάλαι ἔλεγον, ἐν τῷ φρένας ἠλὲ διέφθορας. [illegible] τὸ πρωτότυπον μὲν ὁ ἠλὸς, ἐξ οὗ κατ' ἐπέκτασιν ὁ ἠλεὸς, [illegible], εἴτε ἀνάπαλιν πρότερον μὲν ὁ ἠλεὸς, ἐξ αὐτοῦ δὲ συγκέκοπται ὁ ἠλός. Ἠλὶ, ἱερεὺς Ἰσραηλιτικὸς [illegible] τῇ παρουσίᾳ καὶ τῇ ἀταξίᾳ τῇ ἐπὶ [illegible] θεῖος λόγος. οἱ μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ διεφθάρησαν [illegible] τῆς θείας ἀκοῆς φωνῆς λεγούσης, εἶπεν, ὁ οἶκός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος, καὶ νῦν οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ οἱ ἐξουθενοῦντές με ἀτιμασθήσονται. ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου καὶ [illegible]. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον Ἠλὶ, ἕως αἰῶνος, ἐν ἀδικίαις αὐτοῦ. Ἠλεῖος, ὁ πολίτης. καὶ τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἤλιδος.

Ἤλεκτρα ἰδίως, τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐλάσματα. κέχρηται δὲ ὁ ποιητὴς τῇ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν κλινῶν. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλῖναι, τοὺς πόδας εἶχον ἐσφαλισμένους, ἐλέφαντι καὶ ἠλέκτροις, ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ καὶ κασσιτέρῳ. διόπερ βαρυτόνως ἀναγνωστέον. ἀπὸ δὲ οἱ ἤλεκτροι τῶν ἠλέκτρων. [illegible] ἐπιτιθέντων τῶν ἠλέκτρων. Ἠλέκτρα, ἡ παρ' Ὁμήρῳ ἀκολουθεῖ διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας. ὅθεν ἀλέκτρα, ὡς Εὐριπίδης. Ἠλέκτρα, πόλεις [illegible] ἢ ἀπὸ τοῦ ἠλεκτρύωνος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης, ἢ ἀπὸ Ἠλέκτρας. [illegible] δὲ μέταλ κατ' [illegible] ἁρμόσαι. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινίσκοις τῶν σφιγγῶν ἅμματα, ἢ τῶν ἐν ταῖς κλίναις [illegible].

[illegible]

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

[illegible]

αὐ δὲ οἱ περὶ τὴν Θήβην ἐλέγοντο. ὡς ἦρχεν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἀϊδοῦς ὀνομαζόμενος αὐτός. Ἠλώνεια. οὕτως ἐκαλεῖτο, ἡ ἑτέρα τοῦ πορφυρέως ἄκρα, ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν [illegible]. καὶ [illegible] λίαν, ἢ τοῦ [illegible]. Ἠθὸν παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ι', οὐ συνήθως σχηματίζεται, ἀπὸ δὲ παρ[illegible]. ἐν μὲν γὰρ τοῦ εἱρμοῦ τὸ εἰπεῖν, οὐδ' εἰπεῖν τὸ πατρὸς [illegible] θεοῦ, ἤγουν τοῦτο δέ μοι σκόρπιον τρέφεται. Ἠὶ τοῦ, ὁ ἐνός. Ἡί τῷ, ἡ ἑνί.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ,

καὶ μεθ' ἑαυτοῦ, εἶτα τὸ ι καὶ ε.

Ἤζανον, γένος πατὴρ, παρὰ παρθένοις. Ἤζατο, ἐζε [illegible]. Ἤλω, ἦν, ἤμην. Ἦκε, ὁμίχλη. Ἧκεν, ἐπίφθεγμα. Ἠὶ κλοιῷ, ἢ τῷ κλοιῷ, ὕλος ὀρνίον καὶ ἰχθύος. Ἡ ἂ, ἀντὶ τοῦ σιώπα, παρὰ Ἀμειψ[illegible]. Ἠλω, τουτέστι τῷ ἐρ, πλησιασμὸν τοῦ παιδός.

Ἠθάλιον, συνήθως. χειμεριστικὴ ἑτέρα, ἐν ᾧ οὐδ' ἐν ὡς αὐτὸν τῶν βαρβάρων ἠθάλιον, ἀπὸ ἴσως ἱματίου [illegible], ἐκ τῶν σκηνωμάτων ἐγένετο. Ἠθαλωμένος, ὁ κεκονιμένος. Ἠθαμα, ὄνομα τόπου. ἑβραϊστὶ δὲ λέγεται αἷμα, ἢ τὸ ἑρμηνευθείς. οὗτος γὰρ τοῖς ἰουδαίοις ὁ ἰορδάνης [illegible]. Ἠθας, ὁ συνήθης ὄρνις. Ἠθεῖν, ἐνεκεῖθι, ἐκκαίνεσθαι. Ἠθι, ὕφιλον. Ἠθια λυφῶν, ὄρνια ξυλῶν. καὶ ἤθια παρὰ Ἡροδότῳ, οἱ τόποι ἐν οἷς ἀναστρέφονται, ἢ καὶ διαιτῶνται. Ἠθεῖε, προσφώνησις παρ' Ὁμήρῳ νεωτέρων πρὸς πρεσβυτέρους. εἴρηται κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ε τὸ ἠθεῖ γεγονός, ὥσπερ καὶ τὸ βαιός ἠβαιός, μέσον ἠμῶν. σημαίνει δὲ κατὰ τὸ πρόχειρον, τὸ ἠθεῖ, συγγενές. ἢ τὸ θαυμάσιε, μεταλαμβάνω θαυμασίε, ἢ τὸ καλέ. Ἤθεος, γίνεται ἴσως ἐκ τοῦ ἠθεῖ, πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἔστι προσφώνησις ἔχουσα ἔννοιαν σεβασμοῦ. συνήθως δὲ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἡ λέξις. ἔστι δὲ τὸ μὲν τέττα, φίλον. τὸ δὲ, ἄττα τροφέως. τὸ δὲ πάππα, πατρός. τὸ δὲ ἠθεῖε, ἀδελφοῦ. φασὶ γοῦν ὁ πάις παρ' ἰατρῷ, ἠθεῖε ὦ μάλα δὴ σε ἐσσυμένον κατέδεον δεδοκημένον, ἤγουν βραδύνοντα. Ἠθεῖν, ὡραίαν. Ἤθειραι, τρίχες. Ἠθέλησα, ἀφ' οὗ καὶ λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐθελήσω, ἠθέλησα. τὸ δὲ τεθέληκα, ἀπὸ τοῦ θελήσω [illegible]. Ἠθμός, ὡς λίκνον, ὡς εἶμι, ὡς προσῆκεν, καθὰ δὴ λίκνον. Ἤθεος, τοῦ ἤθους. Ἠθεῖον, ἀνθεῖ, ἀνοσοῦ, παροράω. Ἤθεα, τοὺς τρόπους ἐν οἷς ἀναστρέφονται λέγουσιν ἴσως. Ἡ θύν, ἀληθῶς. λέγω, ἐμὸς, πλὴν, ἀεὶ, σὺν. Ἠθημένος, διηλισμένος. Ἦθ' ἡ μὲν, ἴσον αὐτῷ.

Ἠθύντερον, ἠδύτερον. Ἤθεσιν, ἐρθῶν. Ἠθικὰ, τὰ ἐκ τῶν ἀνθρώπων λεγόμενα συνήθως ῥήματα. Ἠθικὸς, ὁ τὸν περὶ ἤθους τῶν ἀνθρώπων ἐξήγησιν. Ἠθικῶς φιλοσοφεῖν, διορθωτικῶς ἠθῶν. Ἠθικὸν, κατηχητικόν. Ἠθολογεῖν, ἐκχλευάζειν διηγεῖσθαι. Ἠθοποιεῖται, τὰς ἀγῶνας διατίθεται. ἴσως ὁ μέγιστος ἐπ' ἄλλους λίας ταῖς, τὴν ῥωμαϊκὴν ἐλευθερίαν ἠθοποιεῖται, τουτέστι διατίθεται. Ἠθμάριον, διυλιστήριον. Ἠθμός, ὁ ἠθμός, καὶ ἠθάνιον, ὄργανον διατετρημένον πολλαῖς ὀπαῖς. δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἰσδέχεται ἐκ [illegible] τῶν παχυτέρων, ὡς φασὶ Μενεκράτης ἐν ὀργανικῷ, καὶ ἠθμός ὁ διυλιστήρ. καὶ [illegible] διακεκομμένον, τὸ δὲ λεγόμενον ἠθμοῦ. Ἠθμοὺς, καθίσους. Ἠθολόγος, θεατρικός. Ἠθοποιία, μίμησις ἤθους ὑποκειμένου προσώπου. Ἠθοποιοὶ, λόγους ἁρμόζοντας, ἢ ἤθει πρέπει. Ἦθος, λαμβάνεται ἐπὶ τρόπου. τοπικῶς δὲ, ἐπὶ τῆς [illegible]. ἢ ἦθος, τὸ ἐν ψυχῇ χρονίσαν ἔθος. ἢ τὸ παρ' ἄλλοις ἰδιαζόντως ἐκ ψυχῆς χαρακτηριζόμενον, παρὰ τὸ ἔθος, ἔθος κατ' ἐπέκτασιν. ἢ παρὰ τὸ ἑσμὸν, ὃ καθ' ἡμᾶς κατὰ μέρος διαμένοντι πράξεις. ἔθος, τρόπος τρόπου ἀναστροφή.

Ἠθρεῖζων, ἐθερίζετο, συνῆγεν. Ἤθρον, ἐσπευσμένον. Ἠθρίζω, ἐρύκω, ἐναγεῖρω. Ἤθριον, ἡ ζημία. Ἠθῶν, καταχέουσιν. Ἠϊα, τὰ ἄχυρα, καὶ ὅτι ὁ θημὼν καὶ θημωνία λέγεται, καὶ ὅτι καρφαλέον τὸ κατάξηρον. ὡς ἀπὸ τοῦ κάρφους ὅ ἐστι ξηρὸν ξυλάριον, πολλαχοῦ δηλοῦται. νῦν δὲ ὅρα, ὅτι ἐπὶ ἀχύρων λέγεται θημών. Ἠϊα, τὰ ἐφόδια, ὅ ἐστι τὰ εἰς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα. παρὰ τὸ εἶναι, κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ἐξάρχειν ἴσως διὰ τὸ ὑφιστάνεσθαι. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλῶς βρωμάτων παρὰ τῷ ποιητῇ. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ ἀχύρων. ἃ καὶ αὐτὰ λέγεται οὕτως, ἢ ὡς ἁπλῶς βρώματα ζώων δηλαδή. ἢ παρὰ τὸ εἶναι, ὡς κνῦζα, καὶ διὰ κινεῖσθαι πάσῃ πνοῇ. δὲ καὶ ἐπὶ ζώνης εἴη, δηλοῦν τὸ ἐπεργασίμην, ὡς τὸ, ἠΐα γουναζόμενος, ἐπὶ ζωὸν λέγων. οἱ δὲ παλαιοί φασι ταῦτα ἠΐα κυρίως, κατὰ [illegible] ὀσπρίων καλάμους καὶ [illegible] ἐν σιτοφορίᾳ, [illegible]. Ὅμηρος, τὰ ἁπλῶς βρώματα. ὁ δὲ ποιητὴς λέγει ἠΐα, παρὰ τὸ εἶμι, τὸ πορεύομαι, τὰ αἴτια τοῦ ζῆν καὶ πορεύεσθαι, ὡς Δημοσθένης ὅλον τοῦ σώματος. εἰσὶν καὶ δαῖς [illegible]. καὶ τοὺς δὲ ὁμοίως εἶναι, κατὰ [illegible] ὁ πορευόμενος καὶ τρέχων. καὶ ἄλλως δὲ, ἠΐα τὰ βρώματα, παρὰ τὸ εἶναι τὸ ὑπάρχειν, ὡς αἴτια τοῦ εἶναι. παρὰ δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἠΐα, τὰ ἐφόδια βρώματα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. Ὅμηρος, εἴκην θημῶνα ἐναλίγκιος.

Ἤϊ, φησὶ, παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. εἴρηται δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἰήϊε. ἰὲς γὰρ λέγεται τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἵεσθαι. ἄνευ δὲ φιλῶς ἀναγινώσκοντες, ἀπὸ λέγων ἰατρὸς, οὐκ ὀρθῶς. ἐπὶ θεῶν ἰατρῶν παιῶνα, Ὅμηρος παρὰ Δημοσθ. Ἤϊ, ἐπιφώνημα. εἶμι τὸ πορεύομαι, εἶσι, εἶμι, ὁ μέσος εἶμι, ἐκ διαλεκτικῆς. ἐκ τροπῆς τοῦ ε εἰς η, ἦϊα, ἤϊε, ἦϊεν. Ἠΐθεοι, αἱ παρθένοι. ὁ γὰρ ἐν ἡλικίᾳ γυναικῶν αἱ παρθένοι, τοῦ ἐν ἀνδράσιν ἠΐθεοι, οἱ δὲ εἰσὶ φασὶ γάμοι, καὶ μαλάσσω γεγαμηκότα. ὡς δὲ καὶ τοῦτο λαθῶν, ἠΐθεος λέγεται ὁ ἠΐθεος, προσγραφομένου τοῦ ι. Αἰόλος διαιτῶντες φασί. καὶ ἔστι φανερὸν ἄπλεον, λέγεται καὶ ἐπὶ παρθένου τὸ ἠΐθεος. Ἠΐθεος, ὄνομα ἡλικίας, τοῦ ἐν ἀνδράσιν αὐτὸς ὤν, ὅτι ἡ παρθένος ἐν γυναιξὶν. καὶ ἠΐθεος ἐπὶ ἀνδρός, παρθένος ἐπὶ γυναικός. ἤγουν ὅτι ἐν ἀνδράσιν ἠΐθεος, τοῦ ἐν γυναιξὶ παρθένος [illegible]. [illegible] ἐν φοινίσσαις λέγει τὸ, αἶνος μὲν σὺν στρατιᾷ ἀπείργονται γάμοι. οὐ γὰρ ὅτι ἠΐθεος, τουτέστιν ἄνευ γάμου. καὶ Ὅμηρος ποῦ, συναλλάξων αὐτὸς λέγει. παρθένος ἠΐθεός τε, ὀαρίζετον ἀλλήλοιν. γίνεται δέ φασιν, ἢ παρὰ τὸ ἄθεος ὁ ἐρώμενος αἴθεος, καὶ τροπῇ ἠΐθεος, ὁ ἱερεύς. ἢ παρὰ τὸ εἶδος, εἴθεος, καὶ διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἠΐθεος, ὁ διάπυρος τῇ νεότητι. ἴσως δὲ καὶ παρὰ τὸ ἤθεα εἴθεος, διὰ τὸ ἔτι καθαρεύειν ἤθη, ἠΐθεος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν ἠΐθεος, καθὰ καὶ ἀπόλλων ἤϊος, ὁ ἥιος, ὡς φησὶν ὁ ἀκτικός. καὶ ἠΐθεος, ὁ ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας, ἐν ἐπιγράμματι, ἠΐθεοις οὐκ ἔτι τίθεται πόθος, [illegible] ταῖς [illegible], καὶ ὁ ἴσος τῆς θεῖος. Ἠΐθεον, ἐνοφόνεον, ἐπικάλυψε. Ἠΐθεσαν, ἔλεξαν, ἐπόθουν. Ἠΐθμον, ἔπνεα.

Ἠϊκανὸς, ὁ ἀλεκτρυών. Ἠΐκτο, ἐστιν εἶκε τὸ ὅμοιο, εἶξε, εἶχα, εἴγμαι, εἴγμην, εἶτο, εἶκτο, καὶ ἤϊκτο, ὡμοίωτο. ἔστι τὸ μὲν εἶκα, ὁ παρακείμενος εἶχα, εἴγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος εἴγμην, εἶτο, εἶκτο. καὶ κατὰ ἐκτασιν, ἤϊκτο. Ἠΐλεσε, ἐγάβιζον, ἤλλετο. Ἤϊμεν, ἐπορευόμεθα. Ἠϊόεις, ὁ ὑψηλός, ὁ πατὴρ ξάνθου τοῦ θρακός, ὡς φησὶν Ὅμηρος. Ἠϊὸς, σημαίνει τὸ ξάνθον ἀναλάμπον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, παρὰ τὸ ἀσθμαίνω. καὶ δίψος, ὁρμητικὸν, ὁμοίως ἐκ τοῦ [illegible]. [illegible] καλῶς ἤϊεαν ἔχων. Ἠϊόεντα εὐπλάνητον λέγει [illegible], διὰ τὰ περὶ αὐτὸν ὡς εἰκὸς ἐχθέλα, εἰσὶ [illegible], ἔστι τὸ συνήθως ἐκ τοῦ ἠϊόεις. ἠϊόεις γὰρ εἰσὶ [illegible] ἠϊόνες.

πολὺ γίνεται. Ἀρχύμβρον γάρ φησι, παρὰ καὶ τοὺς ἀνέμους ἐν αἰθέρι χαμαιζὶν ἐμπνευσμένοντα. Ἤλω, διεσάρωσα, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. ὡς καὶ τὸ ἀναλῶν, καθὰ δηλοῖ τὸ ἀφανίζοντα. καὶ ἀργαλέον παρὰ Γαυζοῖς, τὸ ἐχθρὸν καὶ ἀπαγόρευον. καὶ ἦλος δὲ τὸ μὲν ὀβελός, φιλοῦσιν οἱ πολλοί, ὡς μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ ἀλοιῆς, εἰς τροχεῖον. ἐπὶ δὲ ὄξος, διασώζουσιν. αἴλιος ἀσιονίος, ἧλος τὸ ἶξος, διασώζουσιν ἀττικοί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. οἷον τὸ ἀλυλισμόν, ὃς αὐλὸς τε κολακείας ἔστιν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀλυλίζεις, παρὰ Μεναλίππῳ.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ηε, σημαίνει τὸ ὑπῆρχεν, ἐκ τοῦ ἔω, παρατατικὸς ἦα, ὁ μέλλων ἔα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔον ἀπὸ τοῦ ἦε. Ἦεν, ὑπῆρχεν. Ἠὲ, βαρυτόνως, διαζευκτικὸς σύνδεσμος. ἐὰν διαστέλλεσθαι κάλλιον δέον. περισπωμένως δέ, ἀπορηματικός, περισπᾶται. ὁ μακρόσημον, τὸ καὶ ἐστί. Ἠια, ἀγαθά.

Ἠέλιε, εἴλω τὸ γινώσκω, τὸ δεύτερον εἷλον, τὸ τρίτον εἶλον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἤειλε. ὁ εἷλε, τὸ ἐκίσαν. γίνεται ἐκ τοῦ εἰλῶ, εἰλέσω. οὗ ὑποκριτικός εἰλεῖσθαι, ως, ει. ἢ συγκοπῇ τοῦ η καὶ ε, εἶλε. ὁμοίως δὲ εἰλεκῶς, εἰλῶς. καὶ προσλαβὼν τὸ η κατ' ἀρχὴν, ἤειλε. Ἠείλεν, ὡμοιοῦτο. Ἠεῖος, τόπος. Ἠε, ἰσοτροπεῖν, ἦρχεν. Ἦεν, ἦεν, ἦν, ἐκ τοῦ εἰμὶ παρακειμένου, ἀττικοὶ ἐκτάσει ἦα, ἦεν ἦσαν, ἦεν, ἢ πληθυντικῶς ἦμεν. Διασαφήνας ἐν πλοίτο, ἰκετεύω πρὸς τὸν τίμιον ἦμεν τοῦ θεοῦ. Ἠείκτο, ὡμοίωτο. ἤειμεν, ἀντὶ τοῦ ἐλιτόμεθα, καὶ προσηφήσαμεν. ὡς ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, οὕτως ὑμεῖς τὸ πρόσω.

Ἠέρεν, ἐλέγομεν, ἐλισσεν. εἴρω, τὸ διδάσκω. εἶρον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἤειρον, ἤειρεν, ἤειρε. ὁ κατὰ ἦρμοζεν, ἀπὸ τοῦ εἴρω, εἴρεσθαι, εἰρεῖν, σημαίνει τὸ Διδάσκω. εἰρεῖν οὖν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἠέρθη, ὡς μέσον ἠκούεν. ἀείρειν, ἀντὶ τοῦ συμπλέκειν εἴρηται. διείρειν γὰρ τὸ διαπλέκειν, ἐξ οὗ εἴρηνον, ἢ ὁ ξυνωρὶς ἐκ ... ὁ ξυνωρίς. Ἠελιώτης, ἡμέρας. Ἠελιοδόσιν, ἀντὶ τοῦ ἡλιοῦσιν. Ἠέλιε μάχαιρα, συνήθεια. Ἠέλιος. δοκεῖ ἐκ τοῦ ἥλιος γενέσθαι, κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ ε. φιλοῦσι δὲ διὰ τὸ κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι τὸ ε πρὸ φωνήεντος ὄν καταληκτικόν, φιλοῦσι. οἷον ἄελλος, ἄελος, ὁ τριχός. οὕτως οὖν καὶ ἠέλιος. σημαίνεται δὲ οἱ παλαιοί, καὶ ὅτι ἀεὶ οὕτως λέγει ὁ ποιητὴς τετρασυλλάβως. ἅπαξ δὲ ἐστι καὶ τρισυλλάβως ἐφ' ἥλιον. ἰστέον δέ, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ διὰ ἕλει τὸ λάμπει, ἢ προσθέσει τοῦ ε αὐτῷ, ἐξ ὧν ἀεὶ ἡ ἡμέρα, ἢ αὔως, δοκεῖ δὲ τὸ ἥλιος, ἐκ τοῦ ἀεὶ ἔχειν τὴν φιλάν, ἐξ οὗ ἐτυμολογεῖται. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐῶ τοῦ φθίνειν, ἢ τοῦ εἴλω ἡ θερμασία εἴλη, ὡς τὸ ἀκτὶς ἀλέα. ἀμφότερον ἔχει ὁ ἥλιος. λάμπει τε γὰρ φυσικῶς. ἔτι δὲ θερμαίνει, καὶ τραπεὶς τὸ ἀρχόμενον γίνεται ἥλιος. ἀέλιον ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ σ, παραβολικὸν ὄν, ὅλον ἔχει. χὰ τὸ τοῦ ἀστέρος ὅρμον λάμποντα, ἢ φαέθοντα, ἢ ἀρίστα λαμπεδόνα ὡς ἥλιον. ἥλιος ποιητικῶς φιλοῦσι, διὰ τὸ ἐκτεινόμενον ε. Ἤειν, ἐκ τὸ ὑπάρχειν, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦον ἀπὸ τοῦ ἦν, καὶ ἦν ὅτεν ἐβάδιζεν, ἐκ τοῦ εἶμι. παρατατικὸς εἶον εἰδεῖν, διαλύσει τὴν διφθόγγον, ἀπὸ τοῦ εἶον ἤειν ἤειν, ἰσοπαρὰ προσγεγραμμένον τοῦ ι, ἐν. εὕρηται δὲ παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὡς τὸ, ἦε θύραζε. καὶ ἦν, ὑπάρχειν ἐν ἑαυτῷ ... ἀντὶ τοῦ ... τουτέστιν ἐπὶ ... καταβαλὼν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἤειν, ἤεσαν.

Ἠ ἐποχῆς, ἡ ἀνάσσ' ἐρχομένη. Ἠέρα πολὺ χέων. ἢ ὑπὲρ πᾶσαν, τρίθιν βαθεῖαν διαλλέγων ὁ ποιητής, ἀορασίαν ἔχει ἐξ ὁμίχλης δηλοῖ. ἡ λέξις ἐπιταθεῖσα, ἀντὶ ἴσως. θηλυκὸν δὲ γίνεται ... οὕτω φασὶν οἱ παλαιοί, τὸ ἀέρα πολλήν. Ἠερίθηκαν, ... γίνος, τὸ ἐν ἀέρι κρεμασθῆ. ἐξ οὗ καὶ αἰώρα. λαμβάνεται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ἐπὶ τοῦ ἀβεβαίως ἔχειν. τὰ μὲν ἐν αἰῶσι κρεμάμενα,

ὡς ἐξαίρεται εἰσί. τὰ δὲ ἐν γῇ, ἢ ὡς εἰπεῖν ἐμπεδα, καὶ βέβαια ... ἔτι δὲ ἡ ῥαθεῖα αἰώρα διὰ τοῦ ι φιλοῦ ἔχει τὴν ἀρχὴν, ὡς δηλοῖ τὸ μὲν τὸ ὑπὲρ ταῖς ὥραις ἐμπεπλεγμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ μετέωρον, ἕτεροι ἐπαναιωρεῖσθαι. ἔτι δὲ αὐτὸν ἔστιν ὄνομα ἡ αἰώρα γυναικὸς ἀπαγξαμένης, καὶ διὰ τὸ ἀπαγξαμένης, τὸ τοῦ Γαυζοῖς δηλοῖ λεξικὸν ἠερίθεσθαι κατὰ κακολογίαν, τὸ εἰς ἀέρα αἰρεθῆ. Ἠερέθονται, παρὰ τὸ ἐρέθω τὸ παροξύνω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. ἐπὶ δὲ τοῦ αἰωροῦνται, καὶ κρέμανται, παρὰ τὸ ἀείρω τὸ κουφίζω. ἀερῶ ὁ μέλλων. ἐξ οὗ ἀερέθω, ἀερέθομαι. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἠερέθονται, τὸ τρίτον αἰωροῦνται, ἀθροίζονται, πλανῶνται, διασείονται. Ἠερέθονται φρένες ὁπλοτέρων ἀνδρῶν παρ' Ὁμήρῳ, ὃ ἔστιν ἐπαιρομένας ἐν ἀέρι καὶ ἐλαφραί εἰσι καὶ σφάλλονται, καὶ ἀβέβαιοί εἰσιν αἱ τῶν νέων φρένες, καὶ οὐκ ἔμπεδοι, καὶ παρ' ... βέβαιοι καὶ ἀσφαλεῖς. οἷς δέ φασιν ὁ γέρων μετείησιν, ἅμα ... καὶ τὰ λοιπά. Ἠερίζονται, ὁρμῶσιν, ἀθροίζονται, αἰωροῦνται. Ἠέριον, εἰς ἀέρα διαιρεθέν. Ἠερίθοντο, μετεωρίζοντο. Ἠέρθη, ἠγέρθη, ὥρμησεν, ἀπὸ τοῦ αἴρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἦρμαι, ἠέρθην, ης, η. Ἠία, αἶα. Ἠίαι γέρανοι, τὰς ... ἐπιτίθενται. ὅ ἐστι πρωϊναί. ἢ διὰ τοῦ ἀέρος πετόμεναι.

Ἠερίη, ἀντὶ τοῦ ὀρθρινή, ἐπιθετικὸν εἴρηται, ἢ πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. ὅν γὰρ κλίνεται, ἦρος ἦρι. οἷον ἦρι μάλα ἐπλήσσοντο πλόκαμον. ὅθεν καὶ ἠὼς ἐγγίνεται ὁ ... ὁ ὀρθινός. Ἄλλως. Ἠρίη, παρὰ τὸ ... καὶ διαφιλῶς ἠερίην λέγεσθαι. Ἀπολλώνιος, ἠερίη δ' ἄμαθος παρακέκλητο. ἢ ἐρίον, πολυλάϊνος, ὁ ... παρὰ τὸ μέλανα εἶναι τὴν γῆν. οὕτω ... τὴν αἰγυπτίων ἠερίαν φασίν. ἡ ἠερίη, ἀντὶ τοῦ πρωΐα, ἀπὸ τοῦ ἦρι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἠερίη, ὀρθινὴ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε. Ἠέσσον, μέγα, λαμπρόν, μέλαν. Ἠερίβοιαι, εἰ παρὰ τὴν βοὴν γίνεται, καλοῖτ' ἂν οὕτως ὡς οἷον ὑψίλοφος κατὰ τὸ ἐφορῶνται. εἰ δὲ παρὰ τὴν βοῦν, δηλοῦν δοκεῖ τὴν μελάμβοον, ἢ τὴν μεγαλόβοον, ὡς οἷον ἐρίβοον. ἢ τὴν πολύβοον. ὡς πλεονάζον. οὕτω τὸ κατ' ἀρχὴν α, προσχηματισμὸς τοῦ ἠερίβοιαν, κατὰ τὴν εὔβοιαν, καὶ ἀλφεσίβοιαν. Ἄλλως. Ἠερίβοια, ἀπὸ τοῦ ἠέρι δωρικῶς, γίνεται ἠερίβοια. ὄνομα κύριον, ὥς φησιν Ὅμηρος Ἰλιάδος ε'. ἡ ἀερία, καὶ μεγάλα βοῦς, ὡς τοῦ ... ἢ παρὰ τὸ ... καὶ τὸ βοή. Ἠεροειδέα πόντον λέγει Ὅμηρος κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ τὸν ἀεροειδῆ μέλανα δίκην ἀέρος, ἢ τὸν βαθὺν, ἢ τὸν ἀναπεπταμένον καὶ πλατύν, ἐξ οὗ μέσος ὁ ἀὴρ καθορᾶται τοῖς πλέουσιν. Ἠεροειδὲς, ἀεροειδὲς, μέγα, διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκτασιν τοῦ ὀφθαλμοῦ, μάλιστα ἐμπαλλοντος, ὥς τι καὶ τὰ διαπλοῦντα ἐκ πολλοῦ ὁρῷο. δηλοῖ δέ, καὶ τὸ ζοφῶδες, καὶ σκοτεινόν, ἢ ἀεροειδὲς τῇ χροιᾷ.

Ἠερόεν σῶμα, ἀεροειδές, ὅτι ὁμιχλῶδες. Ἠερίας, ὁ σκοτεινὸς ἅλας. Ἠερόεντα κέλευθα, ἢ τὰ πρὸς δύσιν ἢ ζόφον, ἢ ἁπλῶς τὰ περὶ ἀέρα. ἔνθα ἦρα, ὡς ἢ τὴν διὰ ἀέρος φορὰν εἶχεν ὁ ποιητής. Ἠερόεντα, ἀνεμώδη. Ἠεροφοιτα, κατὰ τὸν ἀέρα φαινόμενα. Ἠεροπτεος, αἱμοπετος. Ἠέρος ἄγκος, αἱ ὁδοί, οἱ τόποι. λέγεσθαι δὲ ... ἐν ἐπιγράμματι. διὰ μόνος ἠέρος ... Ἠεροφοῖτις, ἡ ἀοράτως φοιτῶσα, ἤγουν ἐρχομένη κατὰ τὸν ἀέρα. καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς, ὁ ἀφανής, ἢ ὡς ἐν σκότει ἐπιφοιτῶσα. ... ... τὴν ἀορασίαν λέγει ὁ ποιητής. διὸ ... τὸ σκότος ... ἤγουν ἡ ἀφανῶς φοιτῶσα κατὰ ... Ἠεροφώνοι κήρυκες, ... φωνὴ μέχρι τοῦ ἀέρος ... Ἠερόεις ... δηλοῖ ... ὁμιχλώδης. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ... ἀορασίαν. Ἠεσ, ... Ἠέριον, ἀέρα. Ἠέρχατο ... Ἠέσαν, ὑπῆρχον. ... ἀντὶ τοῦ ... Ἠετίων, ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ Ἀνδρομάχης, βασιλεὺς Θήβης. Κίλι-

[illegible] ἐπεὶ ὁ τοιοῦτος κανὼν ἐπὶ τῶν ἀσυναιρέτων ῥημάτων εἴρηται. τὰ δὲ συναιρεθέντα [illegible] καὶ οὕτω [illegible] οὐδὲ τοῦ κανόνος φυλάττεσθαι παρατηροῦσιν. [illegible] ὄντως δέ. [illegible] Δίκασεν, ἔβλαψεν. [illegible] Δίον, τὸ γλυκύτατον. [illegible] ἀρσενικῶς, διὰ τὸ [illegible] μεγάλου. [illegible] τὸ συγκριτικόν. Διὸς Κόρινθος, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ συνεχῶς λεγόντων. τῶν μεγαρέων [illegible] πολλάκις λέγων, ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὁ Διὸς Κόρινθος. [illegible] οἱ Μεγαρεῖς [illegible] ἔλεγον παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. [illegible] καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπὶ τῶν [illegible] καὶ τὰ αὐτὰ [illegible]. ὁ δὲ Διὸς Κόρινθος [illegible] βασιλεὺς [illegible]

Δισσάκις γελᾶν, [illegible]. Δίψα, [illegible] Δίψα, τῆς δίψης τῇ δίψῃ, καὶ τὸ δίψος [illegible] [illegible]

[illegible]

Δ' ὅς, [illegible] Ὅμηρος [illegible]

[illegible]

ἀλοῶ τὸ τύπτω, ἀλοιῶ ὡς τὸ, ἡ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία. ὁ μέλλων ἀλοιήσω, ὁ ἀόριστος ἠλοίησα, τὸ τρίτον ἠλοίησε. καὶ ἠλοίησεν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίσε ν. Ἤγαμεν, ηὔξαμεν. Ἡγέμην, ἠγειρόμην, ἐτύγχανον. ἡγέμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ. πρίν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέστη. καὶ ἡγεμών, λαῶν. Σοφοκλῆς [illegible] Λαπίθα. Ἠγόρων, ἐδημηγόρει. Ἠγορόωντο, ἐδημηγόρουν, ἠθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἀγοράζειν. ἀγοράω, ῶ, ἠγορῶντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἠγορόωντο, ἤγουν διελέγοντο.

Ἡγοῦ, παρακελευσματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄρχε, ἡγεμόνευε, δίδασκε. Ἡγοῦμαι, τὸ νομίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ἡγοῦμαί σε καλὸν εἶναι. καὶ ἡγοῦμαι τὸ ἄρχω, γενικῇ. οἷον ἡγοῦμαι λαοῦ, ἀντὶ τοῦ ἡγεμὼν λαοῦ εἰμί, ἤτοι ἄρχω. ἢ ἡγοῦμαι, ἀντὶ τοῦ προηγοῦμαι, τουτέστι προοδοιπορῶ, καὶ τὴν ὁδὸν ὑποδεικνύω, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδόν, ἤγουν ὑποδεικνύω. καὶ ἡγοῦμαί σοι τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἡγεμὼν γίνομαί σοι τῆς ὁδοῦ. καὶ ἡγοῦμαι τῷ στρατῷ, ἀντὶ τοῦ ὁδηγὸς γίνομαι. Ἡγούμενος, προηγούμενος. Ἤγουν, εἴτουν, ἐπίρρημα διασαφητικόν. Ἦχεν, ἤγειρε. Ἡγίνευν, ἀντὶ τοῦ ἐσκύλευον. Σοφοκλῆς, σὺ δ' ἡγίνευε κοινὸν σύμβολον λίχα, ἵνα τι νεανικὸν ὡς εἶπεν λέγων, συγγενῶς πολέμιον διαμεινῆ ὁ ἡγούμενος. Ἠγοισανήμην, ἐκαυχησάμην. Ἠγόρον, ἦχον. Ἤχονος, ἢ ἄχουος βοτάνη. ἣ ἰσχύειν εἰς τὸ πρέπειν ταῖς γυναιξίν. Ἠγανάκτει, ἐφοβεῖτο.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἠδ' ἂν ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ ἢ ὅτι ἂν ἡμέρα. Ἠδ' αἰγῶν, καὶ αἰγιδίων. Ἠδ' ἄκρας, καὶ τὰς ἐξοχάς.

Ἡδαρός, ἱκανός. Ἥδυσμα, κατοικισμα.

Ἤδη, ἀντὶ τοῦ αὕτη. Λεκτικὸν μὲν ὂν παροξύνεται, ἀναφορικὸν δὲ προπερισπᾶται, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. καὶ ὅτι ὥσπερ τὸ ἄλλη, τὸ μὲν λεκτικόν ἐστι, τὸ δὲ ἀναφορικόν. οὕτω καὶ τὸ οὗτος ἀναφορὰν δηλοῖ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ οὗτος μὲν πανάριστος. Λέξιν δὲ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ αὐτὰς τι διέμαθεν. Ἤδη, ἀντὶ τοῦ καί. Ἤδει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς διὰ τοῦ η, παρὰ δὲ τοῖς ἴωσι διὰ τοῦ ι. Ἤδεα, διαλυτικὸς ἀπὸ ἰωνικοῦ τοῦ ᾔδειν, ἀντὶ τοῦ ἠπιστάμην, ὡς τὸ πολυμήχανον [illegible] ἰωνικῶς. ᾔδειν ἐγώ, τουτέστιν ἐγίνωσκον, ἐκ τοῦ εἴδειν, ἰωνικῶς εἴδεα, καὶ ἀττικῶς εἴδη, ἰωνικὰ ἤδη. ἴδιος γὰρ τοῖς ἀττικοῖς τὴν διὰ τοῦ η καὶ ι δίφθογγον, τρέπειν διὰ η καὶ ι προάγειν. καὶ οὐ μόνον ἐν τῷ ἱερεὺς, καὶ βασιλεὺς, καὶ ἱππεὺς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥημάτων, ὡς ὅτι τὸ ᾔκαζον διὰ τοῦ η προάγουσιν τὴν ἄρχουσαν. Ἤδ' βίνη, τῇ αὐτοῦ ἰχοῖ. Ἤδει δὲ οἱ, αὐτὰ δὲ αἱ [illegible], περισπᾶται. ἐν γὰρ μέρος λόγου ἐστὶν, ἐκ τοῦ διαλείπονται ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ. ἡ δ' ὁ δ' ἀνὴρ, καὶ εἰς τὸ λιξικὸν ἰκανὸς γράφεσθαι, ποῦ δ' ἀμφὶ γυναικί. ὁ διὰ τοῦ δι παραγωγὴ, ἔχει πρὸ τέλους μακρὸν προπερισπᾶται. σεσημείωται τὸ, πῶλει δὲ σῶι. Ἤδη, ἤδει, ἠπίστατο. ἤδεσαν, ὁμοίως. Ἤδυ, εὐφραίνω, τέρπει.

Ἠδεῖα, εὐφραντὴ, ἱμερτὴ, ἡδεῖα. Ἤδειν, καὶ ἐπεποί θειν, καὶ ἐπεποιήκειν. διαλύεται τὸ ᾔδεα καὶ ἐπεποιήκεα, καὶ ἐπεποιήκεια, ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτῶν ἀττικά, τὰ διὰ τοῦ η. παραδίδωσι γὰρ ὁ Ἀπολλώνιος, ὅτι οἱ ἀττικοὶ τὰς τοιαύτας ὑπερσυντελίκους ἐν τῷ α μόνῳ περισπῶσιν, ᾔδη λέγοντες, καὶ ἐπεποιήκη, καὶ ἐπεποιήκει. καὶ οὕτω φησὶ Παναίτιος, εὑρὼν τὰς γραφὰς παρὰ Πλάτωνι καὶ Θουκυδίδῃ, ὃς κέχρηται τῷ πιστῷ ἀττικῷ ἔθει. καὶ τὰς τρίτας ἐκ τούτων φασὶν ἐκεῖνοι οἰκείως προφέρονται, ᾔδειν λέγοντες, ἀναλύουσι τὸ η εἰς ε καὶ α. οὕτω καὶ ἐπεποιήκειν, ἐπεποίηκαν ὁμοίως ἐκτείνεται, ἤτοι διαλύουσι, καὶ ἐπεποιήκεα ἐπεποιήκειν. πολλοὶ δέ φασι καὶ σὺν τῷ ι προφέρουσι τὴν εἰρημένην διὰ τοῦ η ἰωνικὴν γραφὴν τῶν ὑπερσυντελίκων, ἤδειν λέγοντες, καὶ ἐπεποιήκειν, καὶ ἐπεποιθείν. ἀφ' ὧν καὶ αὐτῶν καὶ αἱ τρίτα πρόσωπα γίνονται ὄν, φασὶν ἤδεα, καὶ ἐπεποιήκεα, κατὰ τὸ ἀναλογικὸν ἀναλογίας, παρὰ Ἡροδότῳ. καὶ κατὰ τὸ ἤιτει ἔιτει, ὡς ἤει. ὥστε κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, οὐκ ἐκ τοῦ ᾔδεα συναιρεῖται τὸ ᾔδη, ἀλλ' ἐκ τοῦ ᾔδη πρώτου προσώπου, ἀναλύεται τὸ ᾔδεα.

Ἤδειν, καὶ ἐτεθήπειν, ἀντὶ τοῦ ᾔδει καὶ ἐτεθήπει, λέγουσιν οἱ ἀττικοί. χρῶνται γὰρ ἐπὶ ὑπερσυντελίκων τοῖς πρώτοις προσώποις, ἀντὶ τρίτων. Ἤδειν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ᾔδει κεῖται, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ὡς τὸ, ὁ δὲ θεὸς ἡμῖν οἱ προτοῦ ποῖ· καὶ ᾔδειν κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ πληθυντικοῦ τοῦ ᾔδεσαν. ὡς καὶ τὸ, τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. Ἤδειν καὶ ἐπεποιήκειν κοινῶς, ᾔδεα καὶ ἐπεποιήκεα ἰωνικῶς, ᾔδη καὶ ἐπεποιήκη ἀττικῶς. ὅπερ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ χρῶνται οἱ ἀττικοί.

Ἤδεσθε, ᾔδειν, ὑπερσυντέλικος. τὸ δεύτερον ᾔδεις, ὁ προσχηματισμὸς τοῦ θα, ᾔδεισθα. Ἠδίλφισαι, οἰκιῶσαι. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἤδησαν, ἠπίσταντο, ἐγίνωσκον.

Ἡδίων σὺν τῷ ι, παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. Εὐριπίδης, ἀλέξη, οὐ μή σε τὸ ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω. Ἥδιον, ἡδύτερον. καὶ ἥδιστον, εὐφραντικόν. Ἡδ' τοίων, καὶ τῶν τοιῶν. Ἥδη, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνει. Ἤδη τὸ ἄρτι, κατὰ τοὺς παλαιούς, τρισὶ χρόνοις συντετάχθαι. τῷ παρῳχημένῳ, ὡς τὸ, τῷ δ' ἤδη δύο γενεαὶ ἐφθίατο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ, ἤδη γάρ μοι εἰκοστὸν ἔτος ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι, ὡς τὸ, ἤδη δοκέω ἔργα ἔσεσθαι. ὁ τὸ ἤδη, κοινὸν μέλλοντος καὶ παρῳχημένου. οἷον ἤδη βεβάδικα, ἤδη βαδίσω. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν πολὺ ἀφεστηκότων, ὡς καὶ τὸ πρώην. Ἤδη, εἴωθε λαμβάνεσθαι ἀντὶ τοῦ νῦν. διὸ εὕρηται ἐν παραλλήλου κείμενα, τὸ ἤδη νῦν. Ἤδη χρονικὸν ἐπίρρημα. συντάσσεται παρατατικῷ καὶ ὑπερσυντελικῷ, καὶ ἀορίστῳ μόνον. οἷον, ἔγραφον ἤδη, ἐγεγράφειν ἤδη, ἔγραψα ἤδη. τὴν αἰτίαν δὲ σύνταξιν τῷ ἤδη καὶ πάλαι ἔγραφον, ἐγεγράφειν, ἔγραψα. Ἤδη, ἀντὶ τοῦ λοιπόν. Ἀριστοφάνης, φεύγοις ἂν ἤδη τὰς ὁδούς. καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ τούτου, καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρτι, καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν, καὶ ἀντὶ τοῦ ταχύ. Ἀριστοφάνης, ἤδη ζωμοῦ παιδαρίοις ἐμπλησθείς. Ἤδη, ἀντὶ τοῦ ἐγίνωσκε, διὰ τὸν δύο α, παρὰ τῷ ποιητῇ γράφεσθαι, δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἔθος τοῖς ἀττικοῖς τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι δίφθογγον, διὰ τοῦ η καὶ ι προάγειν. καὶ οὐ μόνον ἐν τῷ ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς καὶ ἱππεὺς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥημάτων. ὡς ὅτι τὸ ᾔκαζον τὴν ἄρχουσαν διὰ τοῦ η προάγουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ᾔδειν, ὃ δηλοῖ τὸ ᾔδειν. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰκάζω τὸ ᾔκαζον, οὕτως ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ περιόαμαι, τὸ ᾔειν προάγεσθαι. τῶν μὲν ἐνεστώτων ἐχόντων τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι γραφὴν, τῶν δὲ ἀπ' αὐτῶν παρῳχημένων διὰ τοῦ η καὶ ι τὴν τῆς ἀρχούσης ἀναπληρούντων δίφθογγον. κατὰ τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον καὶ τὸ ᾔδειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἠπιστάμην, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ἐπίσταμαι γεγονώς. ὅμως ἐν τῇ παραλήγουσῃ κατὰ τὴν παλαιὰν καὶ νῦν ἀττικὴν, τὸ ε μετὰ τοῦ ι ἔχει. καὶ οὕτω μὲν ἐκτείνεται ἡ παραλήγουσα. ὁ δὲ λοιπὸς σχηματισμὸς τοῦ ῥήματος, τοιοῦτος ἐστίν. ἔθος ἰωνικὸν ἐκφέρειν τοὺς ὑπερσυντελικοὺς ὑπερσυντελίκους, διὰ τοῦ ε καὶ α προάγειν, κατὰ τὴν λήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἑνικῶν. τὸ γοῦν ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεα φασὶν ἴωνες. καὶ τὸ ἐτεθήπειν ἐτεθήπεα, καὶ τὸ ᾔδειν ᾔδεα, ἵνα πολλὰ γενόμενος, ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπά. οὕτω γοῦν καὶ τὸ ᾔδειν διαλύοντες, ᾔδεα λέγουσιν. ὡς τὸ, ἐγὼ γὰρ εὖ τόδε ᾔδεα. τούτου δὲ κρατηθέντος, γίνεται ἤδη, ἐν πρώτῳ προσώπῳ. καὶ δηλοῖ τὸ ἠπιστάμην, ἤγουν ᾔδη ἐγώ, τουτέστιν ἐγίνωσκον. καὶ εἰσὶ τούτου χρήσεις παρά τε ἄλλοις, καὶ Σοφοκλεῖ. τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον τοῦ ᾔδεα, τὸ ε καὶ α εἰς η κραθέντος, ἐκβαίνει καὶ τὸ τρίτον ὁμόφωνον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει γραφὴν. δι' ὀλίγων δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ τὸ αὐτὸ.

[illegible] Ἡβούλετο, καθὰ ἐβούλετο. [illegible] ἄγαλμα, [illegible]. [illegible] Ἡβῶμαι, [illegible]. Ἡβῶ, ἡβάσκω [illegible]. Ἡβάσκω [illegible]. Ἡβῶντα, ἀκμάζοντα. [illegible]

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἠγαγόμην [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἠγάθεον [illegible]. Ἠγαλλίων [illegible]

[illegible]

[illegible] ἀγήρατον [illegible]. Ἠγέρεθον [illegible]. Ἠγερέθοντο [illegible]

[illegible]

διαζευκτικὸς ἐστὶν, ὅταν δύο προτεθέντων, τὸ ἓν ἀναιρῆται. οἷον, κρεῖσσον ἐστὶ τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχρῶς· καὶ ἄλλο τύχος εκ λαγμόν, ἢ φρενὸν κῆδος. Ἄλλως. Ἤ, δηλοῖ ἑπτά. λαμβάνεται γὰρ ἐνίοτε μὲν, ὡς σύνδεσμος διαζευκτικός. ἐνίοτε δὲ, ὡς ἐπίρρημα, ἢ διαπορητικὸν, ἢ διαπορηματικὸν, ἢ διαβεβαιωτικὸν, ἢ ὀμοτικὸν, ἢ ὁμοιωματικὸν, ἢ ἀντὶ τοῦ καθά. ἐνίοτε δὲ, ἄρθρον ἐστὶν ὑποτακτικὸν, γένους θηλυκοῦ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν τριῶν, ψιλοῦται καὶ ὀξύνεται. ὅτε δὲ ἐπὶ βεβαιώσεως κεῖται, ἤγουν ἀντὶ τοῦ ὄντως, ψιλοῦται καὶ περισπᾶται. ὅτι δὲ ὀμοτικὸν ἐστὶν ἐπίρρημα, καὶ δηλοῖ τὸ ὤμοσεν, καὶ ὅτι ὁμοιωματικὸν ἀντὶ τοῦ καθά, καὶ ὅτι ἄρθρον ἐστὶν, δασύνεται καὶ περισπᾶται. χρῆσθαι δὲ ἐν ἅπασι τύποις, διὰ τὸ η̄. Ἢ καὶ ἤ, διαζευκτικοὶ σύνδεσμοι. οἳ ἤτοι τὰ διεζευγμένα συνδέουσι, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνύντων, τὴν φράσιν ἐπισυνδέουσιν. οἷον, ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σαωθῆναι. εἰς δὲ ὃς ἀνὴρ βαλλέτω ἰτω, ἢ αἶσα, ἢ ἰδμοσύνη, ἢ δῖος ἐλυ-σσεύς. Ἠ ἐλυσσεῦ, ὅν φασι θεοῖς. Ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ', οὐ συνήθως ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν ἠλυσία. δηλοῖ δὲ μᾶλλον ἐπίτασιν ἤτοι, ὡς ὁ λέξις εἶναι, πολλῷ δὲ πλέον τὴν ἠλυσίαν χρὴ κλάζεσθαι. Ἢ, τὸ σημαῖνον τὸ παρὸ, ἀεὶ μετὰ συγκριτικοῦ χρῆται. οἷον καλλίων ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα. ἢ οὕτω κρείσσων οὗτος, ἢ κατὰ τὴν δεῖνα. τὸ γὰρ εἰπεῖν οὕτω, βελτίων ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, πᾶσι δῆλον ἐστίν. Ἢ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, σύνδεσμον δηλοῖ παραπληρωματικὸν, ἴσον τῷ δή. καὶ ἀντὶ ἀποφηματικοῦ τοῦ ἄρα. ἢ ῥηματικὸν τῷ ἔφη. Ὅμηρος γοῦν ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, δηλοῦν τὸ ἔφη. Ἡ δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν, καὶ ἀντωνυμίαν ἀναφορικὴν καὶ σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀπὸ συζυγίας, τῆς ἐμὸς σὸς, ὅς, δηλοῖ. Ἢ σύνδεσμος διαζευκτικὸς, οὕτω τίθεται. Εἰς δὲ ὃς ἀνὴρ βαλλέτω ἰτω, ἢ αἶσα, ἢ ἰδμοσύνης, ἢ δῖος ὀδυσσεύς. ὅταν δὲ μετὰ τὴν ἤτοι ἀκολουθῇ τὸ ἢ, τότε τὸ ἤτοι καὶ τὸ ἢ ἰσοδυναμοῦσιν. οἷον, ἤτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον ἐστίν. Ἢ δασυνόμενον καὶ περισπώμενον, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν, δοτικῆς πτώσεως σημαντικὸν, ἢ καὶ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ ἑῇ. Ἢ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις, ἢ κατόμνυμι, μηδὲν εἰπεῖν τούτων, συγκαταθετικόν. ναὶ δή, τοῦτο. Ἢ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἤμην. οἷον, ἢ παρεσκευασμένος. τὸ γὰρ ἢ ἄνευ τοῦ ν, ἀντὶ τοῦ ἤμην λαμβάνεται. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ ἦν καὶ ὑπῆρχον ἐγὼ, ἢ φασίν. οὕτως, ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω γίνεται. ὁ παρατατικὸς ἦν, διὰ διφθόγγου. καὶ διαλύσει ἰωνικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς η καὶ α, γίνεται ἔα. ὡς καὶ τὸ κλεῖα, καὶ τὸ λεῖπον. ἡ χρῆσις δὲ παρὰ Ὁμήρῳ. ὡς τὸ, οὐ γὰρ ἀφνειὸς ἔα. εἶτα κρατοῦντος τοῦ η καὶ α, ἢ φασίν. Ἢ ἀγάπη οὐ περπερεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ οὐ προαχθεῖται. καὶ ἐστὶν ἐν τῷ ἐπιστολῇ. Ἢ ἀντὶ τοῦ εἶπεν. ἐκ τοῦ ἦμι τὸ λέγω. τὸ παράγωγον, φημί. ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἦμι, τὸ αὐτὸ σημαῖνον. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν, ἧς, ἦ. Ἦ, ἀντὶ τοῦ ἦν. ἀριστοφάνης, κἂν ἄμικτος ἦ τὸ πρίν. ἀττικὸν, ὡς τὸ, ἢ παρεσκευασμένος.

Ἦ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. διὸ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς ο̄ λήγοντα ἐπιῤῥήματα, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ᾗ ἦ, ὅπου, τοπικόν. ἦ ἅμα μὲν τρίτον, ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν. Ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς, καθὼς, καθά.

Ἦ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Ἦ, ἀντὶ τοῦ ἤμην, καὶ ἀντὶ τοῦ ἦν.

Ἦ, ἀντὶ τοῦ ἤδη. Ἦ, εἶπεν, ἀληθῶς, ὄντως. Ἢ σύνδεσμος, ἐπολλάκις τῷ δή. ὥς τινες τίθενται τὴν δὴ σύνδεσμον παρ' Ὁμήρῳ, ἢ δὴ λοίγια ἔργα, ἐκ παραλλήλου. Ἢ, ἀντὶ τοῦ ἔφη, ἐκ τοῦ ἠμὶ, ταυτὸν τῷ φημί. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔφην, τὸ τρίτον ἦ. Ἦα, τὸ ἐπορευόμην, ἀπὸ τοῦ εἶμι, τὸ πορεύομαι. ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα. καὶ διαλύσει, ἔα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μένοντος τοῦ ι προσγεγραμμένου. οἱ δὲ ἴωνες λέγουσιν, ἤια, καὶ ἦα, ἀντὶ τοῦ ἤλθον. Ἦαν, ἐπορεύοντο. Ἢ χωρὶς τοῦ ν, ἀντὶ τοῦ ἦν. ὡς οἱ δὲ περὶ αὐτὸν ἐμπαδεμίδαι παῖς ἦ, ἀντὶ τοῦ ἦν. ἀριστοφάνης ὄρνισι, καὶ ἐν λυσιστράτῃ, ἢ διαίτης, ἀντὶ τοῦ ἦν. κατὰ συναίρεσιν ἦ, ἀντὶ τοῦ ἤμην χωρὶς τοῦ ν. ἀριστοφάνης πλούτῳ, ἃ πρὶν ἦ παρεσκευασμένος. τίθεται καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἤμην ἐν ταῖς ὁμηρικαῖς διαιρέσεσιν ὡς ἔον, εἴποτ' ἔην γε. Ἦα. καλλιστέφανον μὲν εἰπεῖν, πρῶτος ἀόριστος τοῦ ἦεν. ὅς ἐστιν κατὰ τὸν λέγεται. οὐ μετοχὴ ἐστὶν. ἐπειδὴ δὲ συστολῇ, εὕρηται καὶ ἔα. ἀφ' οὗ κατὰ κρᾶσιν ἦ, δίχα τοῦ ν. οὐ τὸ κοινὸν καὶ τετριμμένον, ἦν μετὰ τοῦ ν. ἐπειδὴ τὰς παρῳχημένας ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων προφέρονται ταῖς μετοχαῖς. οἷον, εἰπὼν εἶπον, λαβὼν λάβον. οὕτως ἦν καὶ ἐὼν ἰωνικῶς. οἷον, εἰ τότε κοῦρος ἔα. ἐπεὶ καὶ ἐὼν ἡ μετοχὴ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται. ἀττικοὶ λέγουσι τὸ ἦν ἐκ γενέσθαι κατὰ τμῆσιν. ὅτι οὐ τις γίνεται καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα, καὶ εἰς ὁμοίως. Ἠακότων, ὁρμώντων, ἀπὸ σκευῶν φύσεως. τίτακτη ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀπατῶμεν οἱ μάχην ἵνα λεγόντων. παρ' ὅσον οἱ σκύθαι λαμβάνουσιν τῷ πόρον μισθοῦσιν περὶ τοῦ νίξαι, ἀποκρίναντο εἰπόντων, κλαίειν αὐτόν. Ἠαιζον, τὸ τοῦ ἐαρος ἔλαιον, ἢ τὸ ἔαρ τοῦ δεῦρον. Ἦαρ, αἷμα, ψυχή.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἡβαιὰ, τὸ ἠβαιὸν, μικρὸν, ὀλίγον. οἷον, ἄβαιον. οὐ σιτικὴν ἐπιβῆναι, διὰ σμικρότητα, ἢ ὀλιγοχρόνιον. τὸ δὲ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ βέβαιον. Ἠβαιός, ὁ μικρός.

Ἡβᾶν καὶ ἀνηβᾶν κάλλιον, ἢ ἡβάσκειν, καὶ ἀνηβάσκειν. ἡβᾶ, ἀκμάζει, σφριγᾶ. ἡβῶντα, τριχοῦντα τὰ αἰδοῖα. Ἡβάσκει, ἀκμάζει. Ἡβάσκοντος, ἐκ δευτέρου ἀκμάζοντος, ἢ αὐξάνοντος. Ἥβη, ἡ πρώτη τετρίχωσις τῶν αἰδοίων, καὶ ὁ τεχθησόμενος ἐκείνου τόκος. ἔτι καὶ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν γίνεται τοῦτο. ἐξ οὗ κληρονομεῖ ζεται ὁ ἡβῶν, καὶ ὁ πρὸ τούτου ἀπόταχος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἥλω, ἥλη τις οὖσα κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ λ εἰς β ἥβη. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ κτηνῶν ἡ ἥβη. φησὶ γοῦν Ἡσίοδος, ἥβης μέτρον ἔχοντος. καὶ ἐπὶ φυτῶν δὲ. ἀμφίδους γὰρ ἐν ὀδυσσείᾳ ἡβώωσα. λέγεται δὲ ἥβη οὐ μόνον ἐπὶ ἡλικίας, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τὸ αἰδοῖον. καὶ χρόνος ἥβης, ὅτε τριχοῦνται. ἡ δὲ ἥβη, ἀπὸ τοῦ ἥλω κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡλεία γὰρ καὶ χαμαιτάτη. οἱ δὲ ἀττικοί, ἐπὶ νεανικῆς ἡλικίας τίθενται. ὅθεν ἡβυλλιᾶν, ἐπὶ μειρακίσκους κατὰ τὴν κωμικόν. ἡ ἥβη, νεότης, ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα θεᾶς. ἡ ἥβη, θυγάτηρ ἥρας ἡρακλεῖ συνοῦσα. ἑτέρως μὲν οὖν πρὸς ἐλευθερίαν, ἀνθρώπου ἡλικίαν ἡ λέξις σημαίνει, ὅτι τειχοῦνται αὐτῷ ἐκ νέων ἄτεχνα. διὸ καὶ ἀπείρανχοι, οἱ ἄνηβοι. ἐκ τοῦ ἥλω ἐστὶ τὸ εὐφραίνω ἡ ἥβη. χαρίεσσα γὰρ ἡ τοιαύτη ἡλικία καὶ ἡλεία. κατὰ τὸ, οὕτω χαμαιτάτη ἥβη. ἀφ' ἧς καὶ τὰ ἰσοροφοῦντα ἀνηβητήν, καὶ τὸ ἡβηδὸν ἐπίῤῥημα. καὶ τὸ ἡβῶ, ἡβήσω, καὶ ἡβάσκω. ἐξ οὗ τὸ ἡβάσκω, προσλήψει τοῦ α. καὶ ἡ ἐν ὀδυσσείᾳ προβέβη. τὸ δὲ ἡβυλλιᾶν παρὰ τῷ κωμικῷ, ἢ τὸ ἐφηβαιον, οὐ πρόκειται ἡ ἥβη, ἐπιδέον μέρος αὐτῇ δηλοῦται σώματος. Ἡβηδὸν ἡβῶντας, ἢ τοὺς γραϊκούς, ἢ ἀθρόον ὅλας καθ' ἡλικίας. οἱ δὲ ἡβηδὸν ἅπαντας ἀπέσφαξαν. ὀργὴ ἐπιούμενοι τῷ μή τι σφῶν ὑποχθῆναι λόγους. Ἡβίζει, ἐλευθερίας. καὶ ἡβῦσαι, ὅτε παραλαμβάνουσιν οἱ υἱοὶ τὸν πατρῷον κλῆρον. Ἡβίζοντες, ἀκμάζοντες. ὡς τό, οἱ δὲ παῖδες ἡβάζοντες, καὶ γενόμενοι θεμιστοὶ καὶ χορῶν νόμοι. Ἡβητὴρ, ἢ ἥβη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τοῦ τριχῶν. ὡς ἐν ἐπιγράμματι, οὐ καλλίων ἡβητῆρος. ἀποχθαίρω γὰρ τὴν τρίχα, τὴν ταχὺ φυομένην. Ἡβητήριον, ὁ παιδευτήριον. Ἡβητήριον, ἡ κατάλυσις. Ἥβητρον, τὸ ξόανον. Ἡβῶντες, ἀκμάζοντες, νεανίας, ἧλιξ. Ἤβολον ἦμαρ, καθ' ὃ ἀπαντῶσιν εἰς τοῦτο, ἢ εὔκαιρον, ἱερόν. Ἡβολεῖν, τὸ ἀργεῖν. Ἡβός, ὁ πυρρός. ἰπποβότος ὁ ἀλὸς φασίν. Ἡβυλλιάω, ὃ ἀπειλεῖ τέρον.

γυναικὸς μόνον. καὶ ζωνοπλόκος ὁ ταῦτα πλέκων. ζώνη δὲ καὶ ἐπ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καταχρηστικῶς. ὁ μέν τι ζωνοπλόκος, ἔοικεν ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν μὴ πλέκεσθαι, ἀλλὰ τὰ τῶν γυναικῶν.

Ζώννυσθαι τὸ καθοπλίζεσθαι, συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους. ζώννυσθαι λέγει Ὅμηρος καὶ ἀντὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι. οἷον ἀγρομένας δ' ἰδέσθαι, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν Ἀργείους. ἢ ζώννυσθαι χαλκῷ, ὡς ἀπὸ μέρους τὸ ἁπλῶς ὁπλίζεσθαι. μέρος γὰρ ἡ ζώνη τοῦ ὅλου ὁπλισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ θώραξ. ἀφ' οὗ τὸ θωρήσσεσθαι καὶ ἡ αἰχμὴ, ὅθεν τὸ αἰχμάζειν ἢ αἰχμάλωτον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρυ τὸ δορυφόρειν. Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. Ζωνοκνίπτην μητέρα, ζωνοῦσαν τὴν χαλκῆν λεπίδα. Ζωογλύφοι, οἱ τὰς γαστέρας γλυφόμενοι. Ζώστηρον, κολαστήριον εἱλωτῶν. Ζώνιον, τὴν μύλακα, οἷον ζώδιον, ὅταν τὰς ζειὰς ἔπεσσον. Ἄλλως. Ζώνιον προσπορεύεσθαι τὴν μύλακα, παρὰ τὰς ζειὰς, αἳ καὶ ζειαὶ καλοῦνται. ὅταν αἱ ζειαὶ ἐκόπτοντο. οἱονεὶ, ζώδιον. οἱ δὲ τέχνην ὄνομα, ὅταν ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

Ζωογόνος, ζωοποιός. Ζῶον ὕδωρ, τὸ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν ἐληλυθός. ἢ ζῶον ὕδωρ, οὐσία ἔμψυχος αἰθερική. Ζωοδότειρα, ἡ ζωὴν παρέχουσα. Ζωοδότης, ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός. Ζώοντο, ζῶντο. Ζωοπλάστας, ὁ τὰ ἴδια ζῶα πλαττόμενος. καὶ ὁ τέχνος, ζωόπλασις.

Ζωὸς γενέσθαι κρεμμύου μόνον λαβὼν, πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλας δόξας καρπουμένους. Ζωοτρόφος, ζωοποιοῦσα. Ζωοφόρος, καὶ ζωοτελματικὸς, καὶ ἀγγεῖον μικρόν.

Ζώπισσαν, τὴν ξηρὰν ῥητίνην. Ζωπύρα, βοτάνη ἀπὸ ὄσμης καλουμένη, ἢ ἀνθρακιὰ, φυσητήρια. Ζώπυρα, τὰ ζῶν ποιοῦντα. ἢ ζώπυρα, λείψανα. Ζωπύρας, φυσητῆρας, ζωάγρας, ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. Ζωπυρεῖν κυρίως, τὸ τοὺς ἄνθρακας φυσᾶν. καὶ ζωπυρῆσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς λέγεσθαι. καὶ ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀνερρωννυμένους, ζωπυρῶ τοῦ πυρός τι ὑποκρύπτω. ἀφ' οὗ καὶ ζώπυρον. Λουκιανὸς ἐν Τίμωνι, ζώπυρον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἤγουν ὑπόλειμμα. εἴληφε δὲ νῦν ἐκ τοῦ Πλάτωνος, λέγοντος σμικρὰ ζώπυρα τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους. Ζωπυρῆσαι, ἀναθάλψαι, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός. ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους λέγουσιν Ἀττικοί. ἢ ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται. Ζωπυρήσεις, ἀντὶ τοῦ ἀναζωπυρήσεις. εἰ μὴ τοῦτο ζωπυρήσεις, λύσω τὴν ἱμάντος ὑγρὰν καὶ σπείσω τάμισον [illegible] βωμὸν ἐγὼ πανύμνιον. Ζωπύρια, φυσητήρια. Ζώπυρον, πεπυρακτωμένον, ἔνθερμον. ἢ ζώπυρον, ὁ ἐν τῇ σποδιᾷ μικρὸς σπινθήρ. ἐπίδραμα δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μέρος τι, ἀνακαλεῖται μεταδιδόμενον εἰς προσανάψιν. Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, τὰς ῥῖνας καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα, προὔδωκε τὴν πόλιν. Ζωρὸν, ἄκρατον οἶνον, καὶ ζωρός. Ζωρεκέται, ἀκρατοπόται. Ζωρότερον, ἀκρατότερον παρὰ τὸ ζέω. ἢ Ὅμηρος εἰπὼν, ζωρότερον δ' ἐκέρασε, διαφορὰς κρατήρων λέγει. ὡς μίγμασι ἴσως τετμημένης ποιοῦντος [illegible] πιόντας. Ζωρὸς, εὐθετος, ταχύς. Ζῶς ἐκ τοῦ ζωὸς γίνεσθαι, κατὰ συναίρεσιν. οἷον ζωὸς ἦν, καὶ ἄφθιτον ζωὸν ἔλε. διὸ ἐξέδοσαν, ὡς ἐκ βαρείας καὶ ὀξείας συναίρεσιν. εἰ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης αὐτὸ περισπᾷ, καθά φησιν Ἀπίων ἢ Ἡρόδωρος. καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιον τοῦ σῶς ὁ ὑγιής. ἐκεῖνο γὰρ ἐκ τοῦ σόος περισπᾶται, ὡς ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας κρᾶσιν. Ζῶς, ἀντὶ τοῦ ζῶν. Ζῶσαι, ζώννυσθαι. καὶ τοῦτο σαφῶς ἐν τῷ ζώσαι μὲν ῥάκεσι περὶ μέσσα ἀλυκτάς. καὶ τὴν ἱερὰν δὲ μοιτῶνος ἄγουσι ζωστεὺς ἀνάγκη. Ζώσασθαι, παρ' Ὁμήρῳ ζώννυσθαι, ἐκ τοῦ ζῶσαι λέγεσθαι, καὶ ζωστήρ. καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ζῶμα δίχα τοῦ σ. οἷον καὶ ζῶμα τῷ μὲν αἱ χλιδαῖς ἀσκήσιον. ὃ ταύτην δὲ τῇ ζώνῃ, διὸ φασὶ τρία ταῦτα διαδοῦνται, ζωστὴρ μίτρα, καὶ τόπος σώματος καθ' ὃν ζωννύμεθα. δῆλον δὲ ὅτι καθὰ ἐκ τοῦ χῶ καὶ φῶ γίνεται χωννύω καὶ ῥωννύω, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ζῶ, οὗ παρακειμένου τὸ ζῶσται, τὸ ζωννύω. ἀφ' οὗ ὡς χώννυμι ῥώννυμι, οὕτω καὶ ζώννυμι. καθ' ἑτέραν δὲ λέξιν παραγωγῶν, καὶ τὸ ζωνίσκιον. ὡς τὸ, ζωνίσκιον μίτραν. Ζῶστρα, ἐπιρρητέρα, οὐκ ἀπολελυμένα. Σοφοκλῆς, ὡς πίστιν ἰδεῖν, οἷοι καὶ τὰς συμφορὰς ζῶστρα ἐφ' ἃ μάλιστα τῶν βαλλομένων. ἐρῶ ζωστὸς, καὶ οὐκ ἀπολελυμένος. ἀντὶ τοῦ οὐ σφάλλονται, ἀλλὰ τοῦ ἀποβυθισμένα τὸ χαλᾶν κακῶς. Ζωστὸς φαίνεται παρ' Ὁμήρῳ, ἐμφαίνει ζώνη χρυσέη διὰ τὴν μάχην. καὶ οὕτως ἀναπτύσσειν τὸ ἱμάτιον. ἀλλὰ συστελλόμενος εἶτα ἱμάτιον ζώννυσθαι. ὡς ἐνταῦθα ἐδόκει ἐξ ὅλου χαλάσειν. ὡς τὰ γυμνάδιά, μάλιστα μὲν καλύπτει, φαίνει δὲ μηροὺς καὶ γόνυ καὶ βραχίονας, ὃ τὴν ῥάβδον γυμνοῦσιν ὡραῖα.

Ζῶσμα φυτευτὸν, τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα. οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶσμα, οἱ γυναικῶν ψιλὰ, ἐφαπτόμενα αἰχμὴν ἔχοντα αὐτῶν ἢ ζώσματα πρὸ τῶν μηρῶν. Ζωσὰς, ζώσας. Ζωστέρια, Ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν Βοιωτίᾳ. Ζωστὸν, ὄνομα τόπου. Ζωστὴρ, ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. ἢ ζωστὴρ, κατὰ πλεονασμὸν λόγον, ὁ αὐτὸς τῇ ζώνῃ, ἣν καὶ θωρακοζώνην φασὶ τινές. Ζῶστρα, τὰ ζώματα. καὶ ζῶσαι ἢ χιτῶνας ζωστοὺς, ἢ χλαίνας ἀνδρείας. τοὺς δὲ ἐνδύματα. ἢ ζῶστρα, τὰ πρὸς τὴν ζώνην ἐπιτέλεια, οἷς ἔστι ζώννυσθαι. καὶ ζῶστρα, ἐνδύματα ἀνθρώπων. οἷον χιτῶνες βαθεῖς, οἷς ζώννυται ἡ ζώνη.

Ζωστήριος Ἀπόλλων, ἐν Ἄργει, ἀπὸ τόπου. Ζωτιᾶσθαι, ζωογονεῖσθαι. Ζωτελίτης, ὁ Ἀπόλλων ἐν Κορίνθῳ. Ζωτικὸς, ζώσιμος μεταλαβεῖν τροφῆς. ὡς τὸ, ψυχικὸς, καὶ ζώσιμος. Ζωύφια, τὰ μικρὰ ζῶα. ἤτοι κώνωπες, ἢ ψύλλοι. Ζωφαλοπνίας, ὁ σκοτεινὸς διαίτιος. Ζῶον, ἀντὶ τοῦ ζῶν. ζῶον μὲν σιωπηρί. Ζωύφιος, ζωογονικός.

Τέλος τοῦ ζ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ἦτα τὸ στοιχεῖον, ἐκ τοῦ ἧτα καὶ τοῦ ἔχω τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἡνίκα γὰρ πλησίον τεθῶσιν, εὑρήσεις ταῦ. εἰ γὰρ ἀπὸ πρώτης γραμμῆς τοῦ ἦτα βαρεῖαν δώσῃ διὰ τὴν ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἦτα εὑρήσεις ἄλφα. Ἡ συλλαβὴ περισπώμενος τρία, καὶ βαρυνόμενος τρία σημαίνει. περισπώμενος μὲν γὰρ ἐστι ἀναπληρωματικὸς, βεβαιωτικὸς, διαπορητικός. βαρυνόμενος δὲ, διαζευκτικὸς, παραδιαζευκτικὸς, διασαφητικός. ὁ μὲν οὖν διαζευκτικὸς, οὕτως. ἢ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ὁ δὲ παραδιαζευκτικὸς, κεῖται ἀντὶ τοῦ καί. ὡς παρὰ Πλάτωνι, μένος, ἢ περὶ νόμον. ἀντὶ τοῦ, καὶ περὶ νόμον. τὸ δὲ βούλομαι πλουτεῖν, ἢ πένεσθαι, τοῦ διασαφητικοῦ ἐστιν. ἔθος δὲ τοῖς διασαφητικοῖς συνδέσμοις, δύο πραγμάτων τοῦ μὲν ἑνὸς ποιεῖσθαι αἵρεσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀποβολήν. καὶ ἀποβολὴ μὲν, ὡς τὸ, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Ἄλλως. Ἡ σύνδεσμος, ἢ διαζευκτικός ἐστιν, ἢ διασαφητικὸς, ἢ ὑποδιαζευκτικός. ὁ διαζευκτικὸς μὲν, ὁ τὰ ἐναντία τῇ συντάξει διαιρῶν, οἷον, ἡμέρα ἢ νύξ, ἢ νόος ἢ παλαιός. ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν, ὁ διάφορα πράγματα λέγων, μηδὲν ἐκφέρειν τῇ διαστάσει αὐτῶν. οἷον, δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἢ λίθους τιμίους.

Διαλ

[illegible]

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ζιβυθίδες, αἱ θρᾶσσαι, ἢ θρᾶσσαι γυναῖκες. Ζιβύνη, ἐλλοειδὲς ἀκόντιον, λόγχη, ἀγκύλη. Ζιβύννα, λογχίδιον μικρόν. Ζίγγιβος, εἶδος ἀρώματος. Ζίγγος, ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος, ἢ τῶν ὁμοίων. Ζίζαλα, ξύλα. Ζίζυφα, ἡ χαλκῆ θύρα. Ζιζῶ, τὸ σκυθρωπάζω. καὶ ζιζῶσθαι, τὸ σκυθρωπᾶσαι. Ζίδαι, ζωαί. Ζιζάνιον, τὸ ἐκ σπορᾶς συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ, καὶ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος, καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σινάνιον, καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτον τὸν σῖτον. ἢ παρὰ τὸ σῖτος, καὶ τὸ ἵζω τὸ καθέζομαι, σιτίζανον, τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον καὶ συναυξάνον. Ζιζύνη, ἐλλοειδὲς ἀκόντιον. ἢ ἀκίδα, τοῦ βέλους. Ζιζάνιον, ἡ ἐν τῷ σίτῳ αἶρα. Ζικιδῶσαι, σκυθρωπᾶσαι. Ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ θραξίν. Ζιλίκιον, τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Ζιραί, κεῖσθαι ἀνακαθεῖσθαι. Ζίρας, καὶ κλίνεται ζίρα, σκυθικὴ φωνή. Ζίτανα, καλλιπόγωνα. Ζιφαῖοι, ἔθνος, ἢ σκοτεινοί.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ζόαρα, τόπος. Ζοάσας, σιβύνας. Ζοάσαι, ζέσαι. Ζόη, ζῆ. Ζόη, τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος. Ζόος, ἰχωρὸς, ἢ ὁ σφοδρὸς πνέων. Ζογγία, πόλις. Ζόγγιον, τόπος. Ζοπαλαιπίδιον, λαθροφαγῦς. Ζὸρ, ἀλκιμία ἐλάφου ἢ δορκάς. Ζοβίον ἢ ζουβόν, θηρίον, ἢ ἑρπετικόν. Ζονίον, ἐρβεῖς, ἐργάται, λαλακοῦσι. Ζοῦσαι, βραχμοί. Ζοῦθαι, ζαναῦθαι. Ζόφιον, μέλαν, σκοτεινόν. Ζοφερὸς, ὁ σκοτεινὸς καὶ ζοφερόν, ὁμοίως. Ζοφολάμπιον, σκοτολαίμιος, λαθροφαγὸς. Ζοφοειδὲς, σκοτεινόν. Ζοφομηνία, ἡ τελευταία τῆς σελήνης. Ζόφον ἠερόεντα, τὸν αἰθέρα τόπον, ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος καὶ τὴν δύσιν, ζόφον. Ζόφος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ γνόφος, μετὰ τοῦ ζ, ζάνοφος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ζόφος. Λυθυμία δῶμα. Ζοφώδης, ὁ σκοτεινὸς, καὶ ζοφοειδής.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ζυγὰ, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων, καὶ οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων, εἰς οὓς αἱ κόλλοπες ἐνεῖνται. Ζυγάδην, συνεζευγμένως. Ζύγαινα, βοὸς εἶδος, καὶ ἰχθὺς ποιός, καὶ τὸ κατὰ μέτωπον τοῖς χοροῖς τοῖς τραγικοῖς τεταγμένον. Ζυγαστροῖς. Ζυγαστροφὴν, τὰ ἄλλα χρήματα παραλιχομένους ἐν ζυγάστροις εἴασαν, ἐφ᾽ ἁμάξας κομίζειν. ἵνα ὅταν καιρὸς ᾖ, διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια. ζύγαστρον γὰρ, ἡ ξυλίνη θήκη. Ζύγαστρον, κιβώτιον. ζύγαστρος, κιβωτός, ὄρος, ζυγός. Ζυγεῖν, τὸ ἐπ᾽ εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. Ζυγεῖς, γαμέται. κυγελαὶ, μόζ, ὄρμα, σκυθρωπάζω. Ζυγηνή, ἡ κλείς. Ζυγία, ἡ ὄρα, καὶ εἶδος κλώπος. Ζυγιανὸς, ὁ ζυγός. Ζύγιοι ἵπποι καλοῦνται, καὶ αἱ ὑποβαλλόμεναι τῷ τοῦ ἅρματος ζυγῷ. τετράρων, ὁ μέσος δεξιὸς, ὁ μέσος ἀριστερός. καὶ ἁπλῶς, ὁ μὴ παράσειρος, οὕτω λέγεται. Ζύγιος, ὁ ἐπὶ τῶν ὁμόνοιαν συζυγίαν ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ ζύγιος, τινός. καὶ ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. καὶ ὁ φίλος ἑταῖρος. Ζυγίατης, ὁ καθήμενος ἐν ταῖς ναυσὶ μέσος. Ζυγόδεσμον, ἱμάς ἐστιν, ἢ χοινίον. ὁ δὲ Ὅμηρος κατὰ Πορφύριον λέγει ὡς ἐκ παρέλκοντος μέτρον ἐννεάπηχυ εἶναί φασι. Ζύγωθρον, ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζυγήστας, βότρυς. Ζυγοὶ παρὰ Ἡροδότῳ, αἱ καθέδραι. Ζυγοδεσμὸς, ἐργάτης βοῦς. λάκωνες. Ζυγομαχεῖν, κακοπαθεῖν. μεταφορικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μαχομένων, τῶν μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ἢ ζυγομαχεῖν κυρίως, ἐπὶ τῶν ἀνίσων τὴν δύναμιν. Ἡσίοδος. Ζυγὸν, ἐν διπλάροις εὕρηται κατὰ γένος μετὰ πλεονασμοῦ. Ἰστέον δὲ, ὡς πολλαχῶς ὁ ζυγὸς. διὸ καὶ τὰ αὐτοῦ διάφορα. ζυγὸς γὰρ ἵππων, ὅθεν καὶ ἵππος ζύγιος. ζυγὸς βοῶν, καὶ τοιούτων ἄλλων. ἀφ᾽ οὗ τροπικῶς οἱ ὁμόζυγοι, καὶ τὸ διαζύγιον. καὶ τὸ ζυγομαχεῖν, ὃ ἔστιν ἀντερίζειν. ζυγὸς ἐπὶ σταθμοῦ. καθ᾽ ὃν ζυγοστατοῦντες λέγονται οἱ ἀλλαχοῦ ἐν ζυγοῖς. ζυγὸς ἐπὶ ναός. ἐξ οὗ ζύγιοι ἐρέται. ἔτι καὶ συλλαβὴ ζυγὸς κατὰ Παυσανίαν, τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους. καὶ κιβωτοῦ δὲ, ὡς δηλοῖ τὸ ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη θήκη. παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι. οἷον καλὰ ζυγάστρῳ. ἐξ οὗ παρέφθαρται τὸ κοινολεκτούμενον σύγαστρον. καὶ θύρας δὲ ζυγὸς, ὁ μοχλός. ὅθεν ἐπιζυγοῦσι θύρας. Παυσανίας δὲ οὕτω φησί, ζυγώσαι ἀντὶ τοῦ καθεῖρξαι, ἀποκλεῖσαι. Ζυγὸς παρ᾽ Ὁμήρῳ, οὐ συνήθως ἐπὶ σταθμοῦ. ζυγὸν γὰρ ἐκεῖνος οἶδεν ἅρματος καὶ ἁμάξης. καὶ ζυγόδεσμον ἱμάντα, τὸν ζυγὸν τῶν ζώων, ὃν ζυγοῦντα ζυγά. λέγουσιν οἱ παλαιοί, καὶ τὰς καθέδρας τῶν ἐρεσσόντων. ὅθεν ὑφίζυγος, ὁ ἐν ὑφει τὴν καθέδραν ἔχων. δύναται γὰρ ὑφίζυγος εἶναι, καὶ ὁ ὑφ᾽ ἑαυτὸν ἑτέρους ἔχων βασιλεύς, κατὰ τὸ ἐπὶ ζυγοῖς καθίζειν ἀρχάς, ὃ τοῦ τραγικοῦ. Ζυγὸς τὸ κανὼν τῆς λύρας, ἵνα κρατεῖ ὁ ἀριστερὰ χείρ. χέλυς δὲ, τὸ πλατύ. μαγὰς δὲ, ἵνα ὁ ἦχος γίνεται τοῦ πλήκτρου. καὶ ζυγὸς, ὁ τῶν βοῶν. ζυγὸν δὲ οὐδετέρως, τὸ ζύγιον. Ζυγὸς ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρακειμένων ἀλλήλοις πλάτος. ἐγκάρσια καθέδρα, τὰ τοῖς ζώοις ἐπιτιθέμενα, καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ, τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς, τὸ τὰς ἰσορροπίας διακρῖνον σκεῦος, καὶ οἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. καὶ ἡ ζυγοστασία δὲ κρίσιμον, καὶ ὁ ἀφωρισμένος ἰσὰς δύο δακτύλους πλαγίοις ἐπὶ τῶν συλλαβῶν. Ἀριστοφάνης, τὸ λεπτολίδιον πίεζε τὸν ζυγόν. καὶ ζυγὸς ὁ νόμος, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ὡς ὁ Χριστός, ἄρατε τὸν ζυγόν μου, ὅτι χρηστὸς ἐστὶ, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν. καὶ ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βαρύτητα φησὶν ὁ Δαβίδ. Ἄλλως. Ζυγὸς, παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυαγὸς καὶ ἐν συγκοπῇ δυγὸς, καὶ ζυγός. σημαίνει δὲ τρία, τὸ ἅρμα τῶν ἵππων. ὡς τὸ, ἵπποις δὲ ζυγοῦ ὑπὸ ἦφαν. καὶ τὴν τῆς κιθάρας πῆχυν. ὡς τὸ, ἐπὶ δ᾽ ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. σημαίνει καὶ τὰς τῶν ἐρεσσόντων καθέδρας. εὕρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐπὶ ἁρμάτων, καὶ πλοίων, καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν κοινῶν τάλαντον. ἔτι, ἡ τρυτάνη, καὶ ὁ τῆς κιθάρας πῆχυς. καὶ ὧν ἐξῆπται οἱ κόλλαβοι. οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί. παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι. Ἰλιάδος ι. Ζυγοστατεῖσθαι, ἴσουσθαι. Ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγῷ. Σιμωνίδης ὅπλων τοὺς ἄνδρας ζυγῷ, καθ᾽ ἕκαστον ἀπολυόμενος, ἵνα ἀλίσῃ ὑπαλθεῖν προστεταγμένον. Ζυγώθρισον, ἴσωσον, ζυγοστάτησον. ἐκ τοῦ ἀπορούμενον. ἔπειτα πάλιν ἀποσκόπησον. καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειράθητι. ὃ γὰρ ἄνω, τοῦτο ἐστὶ, τὸ ἔσωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. οἱ δὲ ζυγώθρισον, συνάρμοσον, σύμπηξον. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ζυγῶσαι, τὸ συναρμόσαι, παρὰ τῷ λυκόφρονι. καὶ ζυγῶσαι, τὸ ζεῦξαι. Ζυγώσω, δαμάσω, ἐλάσω, καθίξω. Αἰσχύλος, Κίρκῃ σατυρικῇ. Ζύθιον, ἀλφίτου πόσις. Ζύθος, οἶνος ὁ ἀπὸ κριθῆς γινόμενος. Ζύμη, τὸ λεγόμενον προζύμιον. φύραμα δὲ, τὸ μεμιγμένον ἄλευρον. Ζυμίας ἄρτος. καὶ ἀθήνησι ζυμίτης ἄρτος οὕτω καλεῖται. Ζυμῶ, μαλάσσω, φυρῶ.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ζωάγρια, λύτρα ζωῆς, θανάτου ἀγρεύματα, καὶ οἷς ζωὸς ἀγρεύεται. ὅθεν καὶ κρεάγρα, καὶ πυράγρα ὀνόματα, οἷς λαμβάνεσθαι τὸ πῦρ, ἢ τὰ κρέα, ἢ ζωάγρια τίνειν, τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρασχεθέντα δῶρα παρέχειν. Ζωανιρὸς, ἀνὴρ πρὸς ζωήν. Ζωαρεῖ, τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαρκεῖς, ὁμοίως. Ζωᾶς, ζωῆς. Ζῶ, βιῶ, βιώσκω, διάγω, ἀφίεμαι. καὶ ζῶ ζῇς ζῇ, ζῶμεν ζῆτε ζῶσι. ἔζων ἔζης ἔζη, ζῶν, ζῶντος, ζῆν, ἐν χρήσει. Ζώγα, εἶδος βοτάνης. Ζωγεῖον, εἶδος ἀκανθίου. Ζῶ, κινοῦμαι. ἀφ᾽ οὗ ζώω παρὰ ποιηταῖς, ὡς ἀνύω, πλώω, ἐρύω. ἀφ᾽ οὗ ζώοντι, κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ ἀνάλογον,

τὰς τὰ ἄλλα διαβαίνει τὸ νόημα. ὁ δὲ μῦθος πατέρα Διὸς καὶ ἀνθρώπων, ἄλλως τὸν Δία φησὶ λέγων. δεῖ κατὰ τοὺς ὁμηρικοὺς μύθους τῶν ἄλλων δαιμόνων οἱ μόνοι θνητῶν πατέρες λέγονται, ὡς Ποσειδῶν, κύκλωπος καὶ ὦτου καὶ ἐφιάλτου. ἀφροδίτη, αἰνείου. θέτις, ἀχιλλέως. καὶ ἄλλοι ἄλλων. οἱ δὲ μόνον ἀθανάτων, ὡς κρόνος, Διός, ἥρας, ἅλς, ποσειδῶνος. Ζεὺς δὲ μόνος καὶ ἀθανάτων πατήρ. οἷον ἀπόλλωνος, ἑρμείας, ἄρεος. καὶ θνητῶν δέ, οἷον σαρπηδόνος, αἰακοῦ, μίνωος, ἡρακλέους, περσέως.

Ζεύς, καὶ μοῖρα παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἐκ παραλλήλου, ἐν ἐκ ταὐτοῦ εἰπεῖν, κατὰ ἀλληγορίαν. Ζεύγνυσθαι, ἀντὶ τοῦ γεύεσθαι, δωρικῶς. Ζεφυρία πνοή, ἡ τοῦ ζεφύρου. καὶ ζεφύριον πνεῦμα. ζέφυρος γάρ, λίβος ἄνεμος. Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ζόφος γὰρ καλεῖται ἡ δύσις, καὶ ζέφυρος ἄνεμος ὁ ζωοφόρος, ὁ τὴν ζωὴν πᾶσι φέρων. ὑπὸ γὰρ θέρει πνέοντος αὐτοῦ, οἱ καρποὶ αὔξονται. Ζέφυρον μέγαν λέγει Ὅμηρος, τὸν σφοδρόν. Ζέω, τὸ βράζω. καὶ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ ὑδάτων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θυμοῦ. εἴρηται δὲ κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν θερμασίαν τῶν ὑδάτων ἤχου. Ζέω, τὸ γέω, δωρικῶς.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

Ζῆ, ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Σιμωνίδης. καὶ ζεῖ, ἀντὶ τοῦ ζέει. Ζήβ, ὄνομα κύριον ἑβραϊκόν. Ζεβούλ, εἴδωλον ἀκκαρίτης. Ζέβυρθα, ὄνομα ἔθνους. Ζεῖ ἐπὶ πῦρ, ἐπὶ τῶν μάλα γινομένων. Ζῆθι, ὁ παρατατικὸς ἔζων ἔζης ἔζη. ἔζην ἔζης ἔζη. καὶ ὁ προστακτικός, ζῆ. Σιμωνίδης, ἔρπε καὶ ζῆ. καὶ δεῖ ἐκτείνειν ζῆ. καὶ δεῖ ἐκτείνειν τὸ φθ. τὸ γὰρ ζῆθι, ἐκεῖ ἐπέκτασιν ἔχει τὴν θι συλλαβήν, καὶ μετὰ τῆς συν προθέσεως σύζηθι. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα τῆς θι συλλαβῆς, ζῆ λέγει ἡ τραγῳδία. οἷον, πλούτει κατ' οἶκον, καὶ ζῆ. ὥσπερ καὶ τὸ δρᾶ μονοσυλλάβως, καὶ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. οἷον, ἄνθρωποι μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς. Ζηλήμονες, φθονεροί. Ζηλήμων, ὁ ζηλούμενος. Ζῆλος, ἡ μίμησις τοῦ κρείττονος. ἔστι δὲ καὶ ἡ λύπη. ζῆλος δὲ καὶ ἡ κίνησις, καὶ ἐπὶ μὴ ἐπίγνωσιν ὁ ζῆλος. ζῆλος δέ, καὶ ὁ φθόνος. Ζηλοῖ, φθονεῖ, ἐρίζει, μισεῖ, μιμεῖται. Ζηλοτυπεῖν, ἀντὶ τοῦ μισεῖν γράφει Αἰσχίνης. ἢ ζηλοτυπεῖν, τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐλθεῖν ἀλλήλοις. Ζηλοτυπία, ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἄνδρα ὑπόνοια. ἡ ζηλοτυπία δὲ λέγεται ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐπιτυχόντα, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. Ζηλοῦν δύο σημαίνει, τὸ φθονεῖν, καὶ τὸ μακαρίζειν. ἢ ζηλοῦν, τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ. Ζήλου, μιμοῦ, αἰτιατικῇ. Ζηλωτής, ὁ μιμητής, ἀπὸ τοῦ ζηλόω ζηλῶ, ζηλώσω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ζῆλος. ἔστι δὲ ζῆλος, διέγερσις τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὰ καλὰ πρὸς παραδείγματα ὁρώσης. σημαίνει δὲ ζῆλος καὶ τὸν φθόνον. ἐξ οὗ ὁ ζηλότυπος.

Ζηλώματα, ζηλοτυπίας, ὥσπερ καὶ τὰ νῦν ζηλώματα, καὶ τὰ τῶν ἐπίσημα, καὶ πόσιν λέχος ἀπεστερημένην. Ζηλῶ καὶ ζηλοτυπῶ. ἀλλὰ ζηλῶ μὲν ἀντὶ τοῦ μιμοῦμαι λέγουσιν ἀττικοί, καὶ ἀντὶ τοῦ μακαρίζω, καὶ ἀντὶ τοῦ φθονῶ. ὡς ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, παρ' Ἡσιόδῳ, κεραμεὺς. ζηλοτυπεῖν δέ φασι τὸν ἄνδρα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ τὸν ἐραστὴν τὸν ἐρώμενον.

Ζηλῶ, ζηλώσω, τὸ μιμοῦμαι, ἢ μιμήσομαι. ζηλῶ ζηλώσω, τὸ φθονήσω. ἐξ οὗ παρὰ τῷ ποιητῇ, ζηλήμονές ἐστε θεοί. Ζηλώσεις, μιμήσασθαι. Ἡρόδοτος, ὧν εἵνεκα παρ' ἡμῖν ζηλώσεις τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσεις, οὐδὲν ἄμεινον διακείσονται, τῶν ἐκείνων προσιόντων, ἢ τὴν ἀκοήν, ἢ τὴν ἐλίβορον. Ζηλωταὶ παρὰ ἰουδαίοις, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ἀνεῖλον τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιτηδεῦσαι παρεκάθισεν. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, ἤγουν θαυμάζω τὴν συμβουλίαν σου. Ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, ἤγουν μακαρίζω. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. Ζηλωτὸς ἦν, ὁ πολὺ τῶν ἐναντίων ἐπλεονέκτει. Ζηλωτός, μακαριστός, ἐπαινετός.

Ζηλωτότατον, πάντων κάλλιον. Ἀριστοφάνης, ζηλωτότατον δ' ἐν ἀνθρώποις διάξεις. Ζημιάτης, ἀργός. Ζημία, ἡ τῆς οὐσίας. καὶ ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις, ἡ τοῦ κέρδους καὶ τῆς ὠφελείας ἧττα, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μειοῦσα, ἡ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τουτέστι τὴν περιουσίαν. παρὰ τὴν ζέσιν, τὴν γινομένην ἀπὸ τοῦ θυμοῦ, ἐν τῷ ἐκτίνειν τὰ ἀπαιτούμενα, ἢ δαμία τις οὖσα, ὁ καλλίων. καὶ ζημία, θυσία τις, ἣν ἀποδιδόασιν ὑπὲρ τῶν γεγαμηκότων ἐν θεσμοφορίοις. Ζημίαν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. Ζημιῶ, ἀπ' αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν συντάσσεται. οἷον, ζημιῶ σε χρήμασι. καὶ ἀπ' αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν μετὰ τῆς εἰς προθέσεως. οἷον χρήματα αὐτὸν ἐζημίωσαν. εὕρηται καὶ μετὰ γενικῆς. οἷον, ζημιῶ σε χρημάτων, καὶ ζημιῶ σε χρυσίου, καὶ χρυσίῳ, καὶ εἰς χρυσίον, καὶ ζημιῶ σε θανάτῳ, καὶ χρημάτων.

Ζῆν, ἀντὶ τοῦ ζῆν, καὶ ζωὴν ἔχειν. Ζῆν, οὐ ζῆν ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ. Ἀριστοφάνης, πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα, τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον. Ζηνοφάνους ἱερεύς, ἤγουν ἀνεκπλήρωτος σημαίνοντος, ἐκπρεπὲς ἐν τοῖς τὸν ἥλιον ταῖς θεαῖς ἀποτίθεσθαι, καθάπερ τὴν νῦν. Ζηρυνθία, ἡ ἀφροδίτη. καὶ ζηρύνθιον, καὶ ζήρυνθον ἄντρον, ἐν ᾧ ταῖς κύνας ἔθυον. Ζήρυνθον, ἄντρον θρᾳκικόν, ἑκάτης. Ζῆς παρὰ τὸ ζάω, δευτέρου προσώπου τοῦ ζάω, κατὰ κρᾶσιν δὲ τοῦ α καὶ ι εἰς η, ζῇς. καὶ ζάω, τὸ πνέω. Ζῆσαι δὲ λέγουσι καὶ ἀναβιῶναι τὸν ἐραστήν, τὸν ἐσχάτην. Ζήσω. ζάω ζήσω, πεινῶ πεινάσω, διψῶ διψήσω. τὸ δὲ πεινάσω καὶ διψάσω, κατὰ τροπὴν δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον, χωρὶς δὲ τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα, ὁμοίως τὰ ἐνεστῶτα παράγωγα εἰς μι, κἂν τε λ ἔχῃ, κἂν τε ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον πλῶ πιμπλῶ πίμπλημι πλήσω, χρῶ κιχρῶ κίχρημι χρήσω, τῶ τίθημι. Ζητεῖν, ἀπὸ τοῦ ζητεῖσθαι. Ζητέω, πολυκωλῶ. Ζήτημα, λόγος ἀνθρώπων καὶ διαλέξεις, ἐπὶ προβλήματα. Ζητῶ, ἐρευνῶ. Ζητέρων, ζητούντων. γράφουσι δὲ ἔνιοι ζητητόρων.

Ζητηταί, ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις κατὰ καιροὺς καθισταμένη, ὥστε τοὺς ἀδικοῦντας τι δημοσίᾳ δεῖ ζητεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. οὗτος δὲ ὁ ζητῶν, καὶ ζητητὴς αὐτὸς ἐγίνετο, ὥς φασι Λυσίας, ἐν Ἐρατοσθένους, καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς πρέσβεσιν. Ζήτης, ὁ τοῦ Βορέου παῖς. Ζητόωνται, ἀντὶ τοῦ ζητηθήσονται. Ζήτησις, ὄρεξις λογικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Ζητηρίων, ὄργανα τὰ βασανιστήρια. οἱ δὲ προσάγουσι πῦρ, καὶ τὰ τῶν ζητηρίων ὄργανα. ὁ δὲ τὰ πραχθέντα ἐξεῖπεν. Ζητρεῖον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον, εὔπολις. Ζήτρειον προσαγορεύοντες, κατὰ δευτέρας ζήτρειον, ὃ δηλοῖ φασὶ δούλων δεσμωτήριον, ἤγουν μυλῶνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. αὐτὸ γὰρ κατεῖλεν παρὰ τὸ δεῖν, ὅ ἐστι δεσμεῖν, τοῦ τρεῖν, ἤγουν φοβεῖσθαι, συντεθὲν εἰς δίτρειον, ζήτρειον γέγονε, μεταπεσόντος τοῦ δ εἰς ζ. ἔστι δέ φασι καὶ ζεῦγος τρόπος ἐγένετο, συγκειμένου καὶ αὐτοῦ παρὰ τὸ δεῖν, ἔστι δεσμεῖν, καὶ τὸ εἴργειν. σημαίνει δέ φασι ζώνην καὶ χιτῶνα ἢ χλαμύδα, ἣν μέχρι καὶ ἐς ἄρτι παραδιδόντες οἱ λυχνιακοί, ζωστῆρα λέγουσιν. Ζητρόν, τὸ δεσμωτήριον. Ζητῶ, τὸ ἐρευνῶ, καὶ ἐξετάζω. οἷον, ζητῶ τι τῶν ἐμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐξετάζω καὶ ἐπιζητῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ζητῶν, ζητῶν γὰρ ὄψον. ὀψῶ, τὸ θοιμάτιον ἀπώλεσα, ἐπὶ τῶν ἀτυχησάντων. Ζηλοῖ, ἴσος.

δὲ μαχόμενοι ἐναλλὰξ ὄλβιον εἶναι, ἀττικὸν τὸ σχῆμα. λέγεται ὁ Δίος, ὁ οὐράνιος, ὁ ἐνεχόμενος, ὁ τι ποιῶν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ. ὦ Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε, ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις. καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἳ ὑπένερθε, καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον ὅς κεν ἐπίορκον ὀμόσσῃ, καὶ τὰ ἄλλα, ἐν γ' τῆς Ἰλιάδος. ἰστέον δὲ, ὡς τὸ ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, ἀττικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἥλιε. τὸν δὲ Δία πάντων πρότερον καὶ μάλιστα τὸν Ἰδαῖον, μάρτυρα καλεῖ καὶ αὐτὸν ὡς τοῦ ζῆν αἴτιον. ζωογόνος γὰρ ὁ Ζεὺς ἀήρ. οὐ τιμωρεῖσθαι θέλει τοὺς ἐπιορκήσαντας, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὴν γῆν καλεῖ, τοὺς μὲν ὡς τῆς ὑγρᾶς τροφῆς δοτῆρας, τὴν δὲ τῆς ξηρᾶς. καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπαπειλεῖ τὰ τοιαῦτα, καὶ πάντας οὖν ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς, καὶ τοὺς ἁπανταχοῦ, τούς τε ἐμφανεῖς καὶ τοὺς ἀφανεῖς, ἤγουν τοὺς αἰθερίους, τοὺς ἐν ὑγροῖς, τοὺς περὶ γῆν, καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν.

Ζεύγλα, διάβροχα ξύλα, ἃ τῶν βοῶν ἐπιτίθενται, καὶ τέμαχος ἐκ πλαγίας ἠλειμμένος. Ζευγηλάτης, γεωργός. Ζευγηλάτης, μεταβάτης, ἡνίοχος. Ζευγήσιον, τῆς ἐν Ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον. ἦν δὲ διῃρημένον ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα. ἢ ζευγήσιον, τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος. ζευγίσιον δὲ τέλος, τ. Ζευγίτης, μεταβάτης. Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντιθέασι τοὺς τραχήλους τὰ ζῷα.

Ζευγλόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος, καὶ τὸ ζευκτὸν, ἀπὸ τοῦ ἔζευγμαι, οὗ τὸ θέμα ἄχρηστον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ, τὸ ζεύγνυμι. ἢ ζεῦγμα, ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασις, ἡ γέφυρα. εὐτελὴς δὲ, ζεύγνυνται δὲ ῥωμαϊκῶς ἀπαντώματα τῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα. καὶ ζεῦγμα, οὗ τὸ χεῖλον, ἢ ἡ ἐζευγμένη χηλὴ ἐν ποταμῷ, ἢ ἐν θαλάσσῃ. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ, τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος. καὶ ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος. ἢ ζεῦγμά ἐστιν, ὅταν διάφορα κῶλα μιᾷ συναπτεθῇ λέξει, ἢ μετ' αὐτὰ τεθείσῃ, ἢ πρὸ αὐτῶν. οἷον, τῶν μὲν τὸν λόγον, τῶν δὲ τὴν πρᾶξιν, τῶν δὲ τὸν τρόπον, τῶν δὲ τὸ ἦθος μιμησάμενος, ζευγνύει τὰ κῶλα τῷ μιμησάμενος. ἄλλως. Ζεῦγμά ἐστιν ὅταν ἰδιότητος ἀπόδοσις ἐν διαφόροις λέξεσι. καὶ ζητεῖται ἐν αὐτῷ τέσσαρα διάφορα σύστασιν ὀνόματα. σύνδεσμος, ἡ ἰδιότης, καὶ αὐτὸ ὁ ἰδιότης ὑπάρχουσα μετ' ἐκείνου, ᾧ ἔστιν ὡς προτέρῳ ἀποδίδοται, καὶ ἀποτάξεως ἀπ' ἐκείνου ᾧ ἐστιν ὡς ὑστέρῳ ἀποδίδοται, ἐν τρισὶ παρεπομένοις. γίνεται δὲ τὸ ζεῦγμα ἐν προσώπῳ, ἐν γένει, ἐν ἀριθμῷ. τριπλοῦν δέ ἐστι τὸ ζεῦγμα, ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου, ἀπὸ τοῦ μέσου, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου, ἐν ᾧ ἰδιότης προτίθεται. οἷον, λέγω ἐγὼ καὶ σύ. ἀπὸ τοῦ μέσου. οἷον, ἐγὼ λέγω καὶ σύ. ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. οἷον, ἐγὼ καὶ σὺ λέγω. Ζεύγνυμι, τὸ ζευγνύω. ὁ μέλλων, ζεύξω. ὡς οὖν ζευγνύω ζεύγνυμι, οὕτω καὶ ὀλλύω ὄλλυμι, καὶ γανύω γάνυμι, καὶ πάντα τὰ οὕτω παραγόμενα. ἰστέον, ὅτι τὸ ζεύγνυμι, δείκνυμι, καὶ τὰ ὅμοια τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, μέχρι παρατατικοῦ κλίνεται, ἐν ὁριστικοῖς τε καὶ προστακτικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, προστακτικοῖς τε, καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς εὑρίσκονται. Ζαγνύουσι κάλλιον, ἢ ζευγνῦσι. τὸ δὲ ζευγνύουσι κοινόν. ὑψόωσι καὶ κεντοῦσι ἢ κεντέουσι, καὶ διακονέουσι ἢ διακονοῦσι. Ζευγνύω τὸ ῥῆμα, καὶ ἔστι τοῦ αὐτῆς διαθέσεως οἷον μίγνυμι λίθοις ξύλα, ἤτοι, καὶ συνάπτω καὶ συναρμόζω, κοινωνοῦμαί τε τῶν βελῶν. Ζεύγει, βρέχει, ὀμβρεῖ. Ζεῦγος, πᾶν τὸ ἐζευγμένον, καὶ ὄχημα, καὶ ἐπὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἵππων. ἢ ζεῦγος τετράορον, Εὐριπίδης Ἠλέκτρᾳ, καὶ Σοφοκλῆς στεφάνῳ, χαρίτων τρίζυγον. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε. ζεῦγος φιλοῦλον. παραλείπεται δὲ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασί ποτε ἐχρήσαντο, καὶ ὅτι λέγουσι τὸ ζεῦγος καὶ ἐπὶ τρισὶ καὶ τέτρασι. ἄλλως. Ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν ζῴων ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ Ἰσοκράτης. τέθριππον ζεῦγος εἶπε, καὶ Αἰσχύλος. ὥς τε καὶ ἐκ τεσσάρων καὶ ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζεύγω, ὡς τεύχω τεῦχος. ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοεικόν. ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἢ δίφρον ὅμοιον λίθῳ, τὴν τὰς νύμφας μέθοδον ποιοῦνται. Ζαμενέω, πνέω, φρυάσσω. Ζεῦξαι, τὸ τῇ συνάψαι εἰς ἅμαξαν ἄξαι, ἢ ἡμιόνους εἰς ἅρμα, ἢ εἰς μόλισμα. καὶ τὸ πρᾶγμα, ζεῦξαι καλεῖται. λέγεται δὲ καὶ ζεῦξαι, ἀντὶ τοῦ ζυγώματος ἀφελῆσαι. Ζαβαντίδαι, γένος ἱερατικῶν παρὰ Ἀθηναίοις.

Ζευξιδία, ἡ Ἥρα. οὕτω τιμᾶται ἐν Ἄργει. φασὶ γὰρ, ὅτι ἐπεὶ μεταστὰς ἀπὸ τοῦ Ἄργους, εἰς Αἴγυπτον ἔπεμψε βοῦς τῶν ἐν Ἄργει βασιλεύοντι. καὶ τὴν τοῦ σπόρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν, ὁ δὲ ζεύξας ἐπὶ τῷ σπόρῳ τὰς βοῦς Ἥρας ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτι δὲ τοὺς ταύρους συνέβαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, ὅθεν Ἥρας ἐκάλεσαν.

Ζευξίλεως, ὁ ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί, ἢ ζευκτὸς λαός.

Ζευξίππη, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα, ἡ μήτηρ τοῦ παλαιοῦ ἐκαλεῖτο. κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, τρεμοῦ. στέμμος δὲ ἐν τῷ περὶ λεσβιακῶν, θόασαν τὴν τεθνεῶσαν, οὐδὲ παλαιοῦ, ὥς φησι Πορφύριος.

Ζεὺς, ὁ ἀὴρ ἐξ οὗ καὶ ὁ νιφετὸς, ὁ ὑετὸς εὐδία. παράγεται δὲ παρὰ τὸ ζῶ, ἢ παρὰ τὸ διώκω. ἔτι δὲ καὶ τὴν ζωὴν. ὁμοίως δὲ καὶ ζὰν ζανός, κατὰ τὸ μέγας μεγάν. καὶ ὁ ζεύς, ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν λέγεται. Ζεὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εὐθείας συνεκλίνετο πολλαῖς. Δὶς γὰρ, ἐν γενικῇ Διὸς, καὶ Ζὴν καὶ Ζὰν καὶ Ζὰς καὶ Ζὲς, καὶ βοιωτικῶς Δεύς, καὶ Δάν. καὶ τοῦ Ζεὺς ὑπὲρ αἰτιατικὴ παρὰ Πολυκράτει τῷ Κρητῷ μονοσύλλαβος ζεῦν ἐξηνεγμένος. Ζεὺς, οὐ μόνον ὁ κατὰ μῦθον πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, οὐδὲ μόνον ὁ καθ' ἱστορίαν Κρητικὸς βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ ἀναγωγὴν ἀὴρ ἢ αἰθὴρ, καὶ ἥλιος καὶ οὐρανὸς, καὶ ἡ εἱμαρμένη, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ παντὸς, ἢ καὶ πρόνοια. καὶ ὁ νοῦς δὲ ὁ κατὰ ἄνθρωπον, καθωμίλεται τοῖς παλαιοῖς. ἔστι γὰρ Ζεὺς ἱστορούμενος, μυθευόμενος, ἀλληγορούμενος. τὸ δὲ εἰς νοῦν, ἤτοι ψυχὴν τοῦ παντὸς, εἰς ἀέρα, εἰς ἥλιον, εἰς οὐρανόν. Ζεὺς ἐς ὕστερον ἔρχεται ἐπὶ τοὺς ἀμύμονας Αἰθιοπῆας μὲν ἱστορικῶς ἑρμηνεύουσι, λέγοντες, ὅτι ἐν Διοσπόλει, μέγιστόν ἐστι Διὸς ἱερὸν, ἀφ' οὗ λαβόντες Αἰθίοπες Διὸς ξόανον, καὶ ἄλλων δαιμόνων σὺν αὐτῷ, κατά τινα καιρὸν τεταγμένον περινοστοῦσι τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, καὶ πανηγυρίζουσι πανδήμως ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ δώδεκα παρ' αὐτοῖς οἱ θεοί. τὸ γοῦν φασὶν εἰς δωδεκάτην, ἀλλὰ τοιοῦτον ἐθῶν ἑκαστος, ὃν καὶ Αἰγύπτιον γενεαλογοῦσι, πλάττω ἐνταῦθα δωδεκάμηνον ἀποδημίαν Διὸς ἐξ ἱστορικῆς ἀφορμῆς, καὶ νῦν εἰς τὸ πλάσμα ἐλθών. ὥσπερ ζεὺς Διὸς, παρὰ τὸ ζῶ, ἢ παρὰ τὸ διώκω. ἔτι δὲ ζὴν ζηνός. ὁμοίως δὲ καὶ ζανός. οὕτω καὶ ζεὺς ὁ αὐτὸς, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν διδάσκουσιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ ὀξύνεται ὁ ζὰς, καὶ τὸ ν ἔχει ἐν τῇ γενικῇ, δῆλον ἐκ τοῦ παραδόντος, ὅτι καθὰ πρὸς πρώτως ὄνομα ποταμοῦ καὶ πόλεως, καὶ φῶς φωτὸς κύριον παρεξεσμένην μετοχὴν ἐν τῇ γενικῇ, κατὰ τὸ φὰς φαντὸς, οὕτω καὶ ζὰς ζαντὸς, ὃ σημαίνει τὸν Δία. Ζεὺς καταχθόνιος, ὁ ᾅδης, ὡς ἐὰν εἴποι ὁ ὑπόγειος. εἰ δὲ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν, περί τινα καιρὸν ποταμὸν ξενικὸς ποσειδῶνος ἦν ἱερὸν, ἰδοὺ τὸ ζεὺς, ὅτι τὸ ζῆν, κατὰ τὸ ὄνομα Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ ἄλλων τῶν ἀδελφῶν. ἐπειδὴ δὲ περιφανὴς ὑπεροχὴ ὡς ζωοποιοῦντων, ὁ σύζυγος ἀπὸ τοῦ φθείρειν, ὅ ἐστι φθεῖραι, ῥήματος αἰολικοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ φονᾶ, ὡς τοῦ θανατοῦν. ἢ κατὰ φύσιν ποιοῦντων, ὁ διὰ τοῦ φθείρεσθαι δηλοῦται. ἢ κατὰ θέσιν, ὁ διὰ τοῦ φόνου παρασημαίνεται, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀλληγορίαν. ἄλλως δὲ Ζεὺς καταχθόνιος, ἤγουν ὑποχθόνιος. ὁ τοῦ μύθου πλούτων, περιφανὴς δὲ ἅπαντας αἰδώς. Ζεὺς ἐνταῦθα πατὴρ ἁπλῶς ἐλέχθη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος ζωογόνον. ἀλλαχοῦ δὲ, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ὅτι καθολικόν. οὐ μόνον στοιχείων καὶ ἄστρων καὶ ὅλως τῶν θειοτέρων, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, τουτέστιν ἀνθρώπων ὡς ἂν μέρος. ἀπὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ζωογονεῖν γένους, καὶ

Ζάκυνθος, λέγεται μὲν [illegible] [illegible]

Ζὰλ, μέγα, [illegible]. Ζάλη, [illegible]. Ζαλακῶ, [illegible]. Ζαλεῦ, [illegible]. Ζαλεῦ, [illegible]. Ζαλαίνω, [illegible]. Ζαλμώλης, [illegible].

Ζαλεύκου [illegible]

[illegible] Ζάλη, [illegible]

Ζάλη, [illegible] Ζαλὸν, [illegible]. Ζάλματος, [illegible]. Ζαμβύκη, μουσικὸν ὄργανον.

Ζαμίτιον, [illegible]. Ζαμ λος, μεγάλως [illegible]. Ζαμενής, [illegible]

Ζαμῶται, [illegible]. Ζαμία, [illegible]. Ζάμολξις [illegible]

Ζανὸς, [illegible]

Ζαπεδὸν, [illegible]. Ζαπεδον, μέγα [illegible].

Ζαπεδὸν, μεγάλως [illegible]. Ζάπλουτος, [illegible]. Ζατέων, [illegible]. Ζαπλεθὲς, [illegible]

Ζαρὲς, [illegible]. Ζατεῖ, [illegible]. Ζατρέφης, [illegible]. Ζαπεδὸς, [illegible]. Ζατεῦμαι, [illegible]. Ζατεῖν, [illegible] [illegible]. Ζατεῦσαι, φυρῶσαι, φράσαι, ζημιῶσαι, [illegible]. Ζανάτω, [illegible]. Ζαφεγγὴς, λαμπρὰ, [illegible]. Ζαφελὲς, ὁ ἀφελής [illegible] Ζαφελῶς, [illegible]

Ζαχάσας, [illegible]. Ζαχεῖς, ἰσχυρὸν, [illegible].

Ζαχρεῖς, ὁ ἄγαν [illegible]. Ζαχρεῖς [illegible]

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ζέα, [illegible]

Ζειὰ, [illegible]

Ζεῦγος, [illegible]

Ζεὺς, [illegible]. Ζευγηλατεῖν, [illegible]

Ζεῦξις, [illegible]

Ζεύγνυμι, [illegible]

Ζεφυρός, [illegible]

Ζέω, [illegible]

Ζήλος, [illegible]. Ζήμιον, [illegible]

Ζῆμα, [illegible] λέμματον

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

[illegible]

φρένων, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεσθαι διὰ τὰς ἀκάνθας. ὡς ἀθεράπευτος, γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς ἀγαγαντῖνος. καὶ ἐχῖνος, πόλις θεσσαλίας, καὶ ἄλλος ἐν χαλκηδόνι, καὶ ἐν ἀκαρνανίᾳ, ὡς ὁ καλλίστρατος. οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτύρων, ἃ ἐστιν ἐμαρτύρησαν κατασημηνάμενοι. καὶ ἀριστοφάνης, κατέαξ ἐχῖνον. ἐχῖνος, κύκλον τρίβραχυς. καὶ διὰ τοῦτο παροξύνεται παρ᾽ Ὁμήρῳ.

Ἔχις, ὁ ὄφις. Ἔχλυσιν, ἐκλυσιν. Ἔχμα, τὸ σύστημα. καὶ ἔχμα ἐχμάζω, τὸ κωλύω καὶ ἐπέχω. καὶ ἐχμάζει, κατέχει, εἴργει.

Ἐχμάζω, κωλύω, συνέχω, συνίζω, κρατῶ, διασμῶ. Ἐχμασθεν, ἐπέχες, κατέχες. Ἔχματα, αἱ τοῦ ὁλοοιτρόχου λίθου συνοχαί, ὡς λέγεται ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχω, τὸ συνέχω, καὶ δηλοῖ συνεχόν. ἣν ῥήξας ὁ πολὺς ὄμβρος κατέῤῥηξε τὸν ὁλοοίτροχον. προϋπάρχει δὲ αὐτοῦ ὁ ἐχμός, ἐξ οὗ τὸ ἔχμα. ὁμοίως τῷ λισμὸς λίσμα, καὶ βριχμὸς βρίχμα. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἐχμός, ὄχετος. ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ συνοχμὸς χυτός τε τῷ πυργῷ, καὶ ἔχματα πύργων, οὐ μόνον τὰ ἐπέχοντα, ἀλλὰ καὶ αἱ συνοχαί. ὡς καὶ ἐν τῷ πύργης ἀνεμοδίας ἔχματα, καὶ ἀμάρας ἐξέχματα βάλλων. γίνεται δὲ τὸ μὲν ἔχμα, ἐκ τοῦ ἔχω. ἀφ᾽ οὗ καὶ συνοχή, καὶ συνοχμὸς ὁδοῦ, ὁ τόπος, καὶ πλεοναμῷ [illegible] συνοχμός. καὶ νοχμὸν δ᾽ ἔχον νότατα. πλὴν δὲ τὸ ἔχμα ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν καὶ ἐπέχειν. ἐχμάσαι, κατασχεῖν, εἶρξαι.

Ἔχματα, τὰ κρατήματα, στηρίγματα, ὑποθέματα. καὶ τὰ κωλύματα. ἔχμα βελέων, ἤγουν τὸ κώλυμα. Ἔχμενος, ὑποτεταγμένος. Ἔχοανον, ἐπίκειρον. Ἐχόμενον, πρότερον εἴμαρτο. Ἔχοιν, συνέχοιεν, ἀντέχοιεν. Ἐχολώθησαν, ὠργίσθησαν. Ἐχόλωσεν, ὡς ὀργὴν ἤγειρεν. Ἐχόμενα τρίβα, πλησίον, ἐγγυτάτω. Ἐχόμενοι, ἐφίζοντες. Ἐχόμενον, ἐξεχόμενον, ἀπεχόμενον. Ἔχον, εἶχον, ἔλαυνον, ἐφύλασσον. Ἔχοσι, ἔχουσι. κρῆτες. Ἔχοντες ἐγκλήματα, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντες. Θουκυδίδης. πρῶτον οὖν ὧν ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ κορίνθιοι, ἐπίμονον εἰς ἐπίδαμνον. Ἔχοντες, οἰκοῦντες. Ἐχόντων, ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. Ἔχου, μετανοοῦ, φρόντιζε. Ἔχραον, ἐπεβάρησαν. καὶ ἔχραε κάλλει, ἐπεβάρησε πρὸς τὸ βλέπειν. Ἐχράετε παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐβαρύνετε, ἐπεισπεσόντες ἐβιάσασθε. Ἔχραον, ἐπέκλυσαν, ἐπέθεντο, ἐβαρύνοντο, κατὰ βίαν ἀθρόοι προσῆλθον. Ἔχραε, ἔφυε. Ἔχρησεν, ἐπέτυχεν. Ἐχρήζομεν, ἔφασαν. Ἔχρησεν, ἐμαντεύετο, ἢ ἐδεήθη. Ἔχρισεν, ἤλειφε, ἐκέντησεν. Ἐχρεματίσθη, χρησμὸν ἐδέξατο. καὶ ἐχρήσθη, ὁμοίως. Ἐχρῆν, ἥρμοζεν, ἔπρεπεν. Ἐχρῆσθαι, χρησμὸν ἐδόθη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλάλησεν. καὶ ἔχρησε, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπέθετο, καὶ ἐλάλησεν, ἀπὸ τοῦ χρῶ ῥήματος, οὐκ ἀπὸ τοῦ χρήζω, ὃ δηλοῖ τὸ δέομαι. ἀπὸ τούτου ὄνομα χρησμός, κυρίως μὲν ὁ διδασκόμενος. ἔστι δ᾽ ὅπου λέγεται, καὶ ὁ λογισμός. Ἔχρω, ἀντὶ τοῦ ἐχρώννυσο, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἐχρίμπτετο, ἤγουν ἐπλησίαζεν. ὡς τὸ, ἐχρίμπτετ᾽ αἰεί, ἐπλησίαζεν, ἐχρίμψαν ὁμοίως. Ἔχρισεν, ἤλειψεν, ἐκέντησεν. Ἐχρίμψεν, ἐπέλασεν, ἐπλησίασεν. Ἐχρῶντο, ἐλάμβανον, ἐξελάμβανον.

Ἐχρηματίσθη, χρῆμα ἐδέξατο, ἐχρήσθη. Ἐχρησμῳδήθη, ἐχρηματίσθη. Ἐχύθη, ἐχέθη. Ἐχόμενον, ἤρτημένον. Ἐχόμενον, ἀντὶ τοῦ ἐχόμενον ἐστίν, ὅπερ ἁρμονίαν ἐχόμενον. Ἐχυρά, ἀσφαλῆ. Ἐχυρῶσαι, τὸ διὰ χειρὸς ὅρκον συνθέσθαι, καὶ κρατῦναι. Ἐχυρόν, δυσανάῤῥηκτον, ἀσφαλές. Ἐχυρωθέντες, αἱ στενωπαὶ φρουροῦσι, ἢ ἀσφαλῶς ἐν φρουρᾷ.

Ἐχύρωσαν, ἐχυρὰν ἐποίησαν. Ἐχύρωμα, ὁ ἀσφάλεια.

Ἐχυρῶς, ἀσφαλῶς, ἰσχυρῶς. Ἐχυρώτατον, ἀσφαλέστατον. Ἔχω, τὸ κέκτημαι, καὶ τὸ ἐλαύνω, συνήθως αἰολικῇ συντάσσεται. Ἔχω, τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτῳ. ὡς τὸ, οὐκ ἔχω λέγειν. Ἔχω τὸ διάκειμαι ἐπιῤῥήματι, ὡς τὸ καλῶς ἔχω. ὅτε δὲ ὁ γενικὴ προσετέθη τοῖς μέσοις ἐξ ἑκάτερον τὸ ἔστιν, οἷον καλῶς ἔχω τοῦ σώματος, ἢ δοτικῇ, ὡς τὸ, ὁ δὲ ξένε ἐπιτηδείως μοι ἔχει. ἢ αἰτιατικῇ συντάσσεται τοῖς κατὰ, ὡς τὸ, εἰ μὲν οὕτως ἔχον ὁ ἄνθρωπος ἀθάνατον τὸ σῶμα, παρ᾽ Ἀριστοτέλει. Ὅμηρος, ἐπὶ δ᾽ αὐτῷ πάντα ἔχω μὴν χρήσιμα, εἰς τὸ δαιμονίω τί μοι ἐπέχεις. δῆλον γὰρ ὅτι καὶ ἐκεῖνο τοιοῦτόν ἐστι τῷ, τί δὲ ποτε κατ᾽ ἐμοῦ ἔχεις, τουτέστιν ὁρμᾷς, ἐλαύνεις. Ἔχω κακῶς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὀφθαλμόν. Ἔχω μετὰ μετοχῆς χρόνου παρεληλυθότος, παρῳχηκότα σημαίνει, οἷον ἔχω ποιήσας ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. μετὰ δὲ μετοχῆς ἐνεστῶτος, ἀντὶ ἐνεστῶτος. οἷον ἔχω ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Ἔχω δεῖσαι πολλὰ σοῦ, ἀντὶ τοῦ κολάζω σε. Ἡρόδοτος, ἔχω ὑμῖν παρὰ πάντων δεῖσαι. Ἔχω, τὸ κέκτημαι, νέμομαι. Ἐχώλωσεν, ἐκλινεν. Ἐχόμεθα, ἀπεχόμεθα, ἀντεχόμεθα, ἀντιλαμβανόμεθα. Ἔχω μετὰ τῆς περὶ προθέσεως, ἀντὶ τοῦ κεῖμαι λαμβάνεται. οἷον ἔχω περὶ τροφήν, ἔχω περὶ μάθησιν. ἀντὶ τοῦ κεῖμαι εἰς τροφὴν καὶ εἰς μάθησιν. καὶ κοινῶς, ἐπειδὴ ὅτι βίβλος ἐστὶ αὕτη, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν περὶ τοὺς λόγους.

Ἔχω ἀγρόν, ἢ οὐσίαν πολλήν. ἔχω, καὶ τὸ δύναμαι, καὶ τὸ φέρω, καὶ τὸ κρατῶ, ὡς ὁ Ὅμηρος, αἵματ᾽ ἔχων ἐν χερσίν. ἔχω καὶ τὸ κατοικῶ. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ἣ μακρὰν λίμνην ἔχοντι. ἔχω καὶ τὸ ἀνέχω, ὡς ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι. ὦ δέσποτ᾽ ἄναξ ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον, ἀντὶ τοῦ ἀνέχεις, καὶ ἐξηρτημένην ἔχεις. ἔχω καὶ τὸ περιβέβλημαι, καὶ ἐνδύομαι. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, σεμνῶς ἔχεις δὲ ἀληθῶς αὐτὸ ποικίλα. καὶ τὸ μὴ κακὸν ἔχοντα οἴκοθεν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα, ἀντὶ τοῦ περιβεβλημένον, καὶ φοροῦντα. Ἔχω διὰ μνήμης πάντα ἃ ἐπάθομεν, καὶ ἔχω συνδούμενον, ἀντὶ τοῦ συγγινώσκω. καὶ ἔχω σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ οἶδά σοι χάριν, καὶ εἴσομαί σοι χάριν, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ σοι. ὁμοίως ἔχε μοι χάριν, γνῶσί μοι χάριν, ἀντὶ τοῦ εἰδέναι, εὐχαρίστει μοι, καὶ τὸ ἔχω τοῦ σώματος, γενικῇ συντάσσεται. ὁ ἐξέχω, γενικῇ. ὁ κατέχω, καὶ συνέχω, καὶ ἐπέχω, καὶ περιέχω, δοτικῇ. τὸ προέχω, ἐπὶ δοτικῇ ματος. καὶ μετέχω καὶ ὑπερέχω γενικῇ. προσέχω δέ σοι τὸν νοῦν, καὶ παρέχω σοι τόδε, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. ὁμοίως καὶ ἔχομαι, τὸ ἅπτομαι, καὶ ἐξέχομαι, καὶ περιέχομαί σου. καὶ ἀνέχομαι τὸ ὑπομένω, καὶ ἀντέχομαι τὸ ἀντιποιοῦμαι. καὶ ἀπέχομαι κρεῶν. τὸ δὲ ἐνέχομαι δοτικῇ. καὶ ἔχομαι ἀντὶ τοῦ κρατοῦμαι παθητικῶς. Ἐχόμεθα δισσυλλάβως ἐν τῷ ξ τῆς ἰλιάδος, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεχόμεθα, ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀπεχόμεθα μάχης. Ἔχων, φέρων, εἰκὼν, κατέχων. Ἐχώσατο, ὠργίσθη, ἐχολώθη.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἐψαφάλατο, ἐχρήσατο. Ἐψάλασεν, ἔτυψεν. Ἐψαλάσθητο, ἔψαυσεν, ἐκινήθη. Ἐψάλατο. ψάλλω, μέλλων ψαλῶ, παρακείμενος ἔψαλκα, ὁ μέσος ἔψαλα. ὁ παθητικὸς ἔψαλται, καὶ ἰωνικῶς ἐψάλαται. Ἐψάναι, αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι. Ἐψάνη, ἐψητόν, λεπτός. Ἔψανον, ἁπαλὸν καὶ ἀπίρομενον. τὸ δυσώδεον, οὕτω Πλάτων. Ἔψατο, ἐκελεύθησαν. Ἔψεαι, ἀκολουθήσεις. Ἐψέ, κρόνος.

Ἐψία, γέλως, παιδιά. Ἑψὴν βρῶμα λέγεται, καὶ ἑψεῖν χύτραν. Ἕψεο, ἀκολούθει, ἕπου. Ἐψεσί μοι ἐλπίδες, καὶ ἐψεύσθην τῆς ἐλπίδος. ψεύδομαι δὲ τὸ δὲ παθητικῶς, ὡς ὁ Θεολόγος, ἐψευσάμην ὁμολογῶ τὴν ὑπόσχεσιν. καταψεύδομαί σου τόδε, ἤτοι κατὰ σοῦ ψευδῶς λέγω. Ἕψεται, ἀκολουθήσει, ἀκολουθεῖ. ὁ ἕψεται, ἀκολουθήσουσι καὶ ἕψεαι, ἀκολουθήσεις. Ἐψεύσθη ἐνταῦθα, ἀπέτυχον. Ἔψαλον, ἄνθος καὶ σίσυμβρον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἔψησα, ἄνθος ἔνιοι σίσυμβρον καλοῦσιν, ἄλλοι σκόλυμον. Ἐψόωνται, κατασκεπάζονται. Ἐψητέ, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. Ἐψιάασθαι, ἡ λοπάς, ὁ [illegible] χύτρα. Ἐψητόν, εἶδος ἰχθύος μικροῦ.

σαίμασιν. Ἐχεμίον, ἐρίγον, καὶ ἐχέμυον. Ἐχετίδος, τελιύτασι. λάκωνες. Ἐχεφρόνεσσι, ἐνηχεῖσιν. Ἐχεκί-λιον, κυλίκιον. Ἐχέμεν, ἔχειν. Ἐχενηΐς, εἶδος ἰχθύος. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ κρατεῖν τὰς ναῦς. ἐχενηΐς καὶ ὁ κρα-τῶν τὰς ναῦς ἄγκυρα. ἄγκυραν γὰρ ἐπὶ τῆς ἐχενηΐδος, λέγομεν ἄλλως. Ἐχεπευκὲς, τὸ οἷον ἔχον πεύκης δηλαδὴ πικρίαν. καὶ γὰρ πικρὸν καὶ τῆς πεύκης τὸ δάκρυον. ὅθεν ἴσως καὶ τὸ πι-κρὸν [illegible] πρὸς ὁμοιό-τητα τῆς ἐρυθρελάνης. ἀφ' οὗ βέλος ὀξυτόνως [illegible]. τὸ ἐχεπευκὲς, ὅπερ ἐχίπικρον. [illegible] τὸ θανάσι-μον, καὶ ἐκτίμνον τῆς βίας ἀν βληθέντα, [illegible] [illegible] οὐκ ἔτι [illegible]. [illegible] ὅτι ἡ πίτυς [illegible] οὐκ [illegible] μόνα [illegible], ἀλλὰ [illegible]. ὅθεν καὶ παροιμία, [illegible] πίτυος [illegible]. [illegible] Ἡρόδοτος [illegible] ὅτι πίτυς μόνη [illegible] [illegible] ὁμοίαν ποιήσαντα, διὸ καὶ ὁμοίως πάθος [illegible]. Ἐχεπευκὲς βέλος, ἤτοι ἐχέ-πικρον, κατὰ τὴν παλαιάν. [illegible] τὰ βέλη πεύκη. [illegible] σύντομος γίνεται, καὶ τὸ πικρὸν [illegible]. Ἐχέπωλος, ὁ ἔχων ἵπ-πους. Ἐχέσαιμοι, ἱππικοί, ἱπποτρόφοι. Ἐχέσπεροιμεν, [illegible]. Ἐχεσμίαι, [illegible]. Ἐχέτευ, ἀπόστη. Ἐχέτω, κατεῖχω. Ἐχέ-σφιν, ἅρματιν, ἢ μᾶλλον ἐχέσφιν. Ἐχέτη, [illegible]. Ἐχέτλην, ἀροτριᾶν. Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασι, [illegible]. Ἐχέτλη καλεῖται, τὸ κατόπιν ξύλον, [illegible] ἀρό-τρου [illegible]. Ἐχέτω. Ὅμηρος, [illegible] ἡμέρας [illegible]. [illegible] αὐτὸ [illegible]. Ἔχετε, ἐγχαιμεῖν. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

λέξις, ἀπὸ τοῦ ἀκανθῶς ἔχειν τὴν [illegible] γνωμήν, ὅ ἐστιν ἐπιμε-λῶς. Ἐχίδν, ἀντὶ τοῦ ἐχίτων. ἢ ἐχίτων, ἀντὶ τοῦ εἶχεν, διὰ τὸ [illegible]. Ἐχίτος ὑβριστὴς. ὄνομα κύριον τοῦ ἐχίτω. οὗ Ὅμηρος, ὡς ὁμωνύμου μέμνηται. Ἐχίτω, κρατείτω. Ἀριστοφάνης, ἐχέτω δὲ [illegible] αἰθὴρ. κόμας δὲ ταύτης [illegible].

Ἐχίφρων, ὁ ὑιὸς τοῦ νέστορος [illegible], παρὰ τὸ ἔχειν φρόνη-σιν. Ἐχέφρον, φρόνιμος, συνετός. Ἔχαιν, ἐχειν, κα-τέχειν. Ἐχίνεν, ἐσχέθη, ἀνεχέθη. Ἔχαι, κατέχουσιν. Ἐχι φρεδεῖν, ἀντὶ τοῦ μνημόνευε. Ἐχίφυγα, ἰφθὴ, εἶχε φυ-γήν. Ἔχειν, ἐχιδνῶν. Ἔχρια, ἐχρῆν. ἐπικῶς. Ἐχό-μενον, παλαιῶς. ἔφη ὁ ποιητὴς. ἔφη δὲ [illegible] ἐχάρη. ἢ μᾶχό-χαρις χαρίεντος. χαίρομαι δὲ οὐ λέγει, ἀλλὰ χαίρω. Ἔχων, ὁ πλούσιος, καὶ κλίνεται ἔχοντος. Ἐχυρώδεστερον, ἀνθρῶν ἰσχυρό-τερον, ἐχυρώτερον. Ἐχύραστον, [illegible]. Ἐχθεῖ, ἐχθραί-νει. Ἐχθαίρω, οὐ δηλοῖ μόνον τὸ μισεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖν [illegible]. ὅθεν φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον. Ἐχθαίρω ποιητικὸν, μι-σῶ κοινόν. ἀφ' οὗ μῖσος [illegible], ὁ παρὰ τοῖς ποιη-ταῖς ἔχθος. ἐχθαίρω [illegible]. καὶ ἐχθαίρω [illegible], ἀντὶ τοῦ ἔχθραν πρὸς αὐτὸν ἔχω. ἐχθαίρω δὲ ποιητικῶς τὸ μισῶ. γράφεται δὲ ἄνευ [illegible] διφθόγγου. ἐχθρὸς μοι ἐστὶν ὁ δεῖ-να, κατὰ ἁπλοῦν δηλοῖ. ἐχθιστος δὲ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ [illegible], ποιητική. Ἐχθιστη, μισητή. Ἐχθαίρω, μεγάλως θαυμάζειν. Ἐχθὲς, ὅπου καὶ χθὲς μονοσυλλάβως λέγεται, [illegible]. Ἐχθραί, ἐχθαί-ρω, ἐχθρῶ, ἔχθρα. [illegible] ἐχθαίρω. Ἔχθιμα, μισήμα-τα. Σοφοκλῆς τυράννοις. Ἔχθιον, ἐχθρότατον, μισητότατον. Σοφοκλῆς, [illegible] ἔχθιον κακῶς. Ἐχθίστην, μεμισημένην, μισ[illegible], ἐχθροτάτην. Ἐχθοδοπῆσαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ γίνεται, ὃ ἀπὸ τοῦ ὄπω τὸ βλέπω, [illegible] [illegible] ἐχθοδοπῆσαι, καὶ ὁ τὰ πρὸς ἔχθος φωνῶν. Ἐχθοδοπὸς, ὁ ἐχθροπιός. Ἔχθει, ἔχω. Ἐχθήμενος, μισούμενος. Ἔχθος, τὸ μῖσος. καὶ ἔχθη-μα, τὸ μίσημα. Ἐχθραίνειν, μισεῖν. Ἐχθρὸς, [illegible] πρόθεσις ἐπὶ τὸ βλάπτειν. ὁ ἐχθρὸς κυρίως, ὁ πρῴην φίλος ὤν, καὶ ὕστερον καταστὰς εἰς ἔχθος. πολέμιος δὲ ἁπλῶς, ὁ μεθ' ὅ-πλων χωρῶν. [illegible] ἐχθροῖς συνίθεσαν, εἰς καταλλαγὴν φέρει.

Ἐχθρῶσαι, ἐχθροὺς γενέσθαι. ἐχθρωθεῖ φασιν, αὐτὴν καὶ τὸν θηρῶν [illegible] θατέρω [illegible]. ἢ ἐχθρὸς, πᾶς ὁ [illegible] βλάπτων [illegible]. ἐχθροῦ δὲ ἴδιον βλάπτειν καὶ [illegible] βυλόμενον. Ἐχθρωδῶς, ἀπεχθῶς, μισητῶς, κακῶς. Ἐχθ-σαι, ἐξημίασαι. Ἐχθῦσαι, [illegible]. Ἔχθω, τὸ μισῶ. ἔχθος, τὸ μῖσος. ἐχθαίρω, ὃ μισῶ. καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μι-σοῦμαι. πάντα ἀπὸ τοῦ ἔχθω, τὸ μισῶ. Ἔχιγγος, [illegible]. Ἔχιδνα, ὄφις. Ἐχιδνῶδες, χίλια ἐρημιαῖα. Ἐχινᾶς, [illegible]. Ἐχινεὺς, ὁ ἰσθύων ὁ ἐχίνοις. τοῖς δὲ μεθ' Ὅμηρον, [illegible] ἐχινάς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἱ καλούμεναι ἐχινάδες νῆσοι, ἃς [illegible] ὁ ποιητὴς [illegible]. οἱ [illegible] τὰς ἐχινάδας [illegible]. Ἐχίνοπες, ἀκάνθας εἶδος. [illegible] τὸ ἐπέχειν τὴν [illegible], τὸ βαλλόμενον εἰς αὐτάς. ἢ ὅτι ἔχει θαλασσίαν [illegible]. Ἐχῖνος, ὁ ἀκανθόχοιρος, παρὰ τὸ συνέχειν ἑαυτὸν [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. ἐχῖνος καὶ τοῦ βοὸς ἡ γαστὴρ, παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὰς τρο-φάς. ἐχῖνος καὶ λίθος ὁμοίως. ἐχῖνος καὶ ἀγγεῖόν τι, ὡς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας [illegible]. καὶ πόλις [illegible], [illegible]. [illegible] μαίνεσθαι καὶ μύρος [illegible]. εἴρηται δὲ ἐχῖνος ὁ θαλάσσιος, καὶ ἄλλως, ἀπὸ τοῦ ἐχέιν ἐαυτὸ, τὸ σφαιροειδὲς [illegible]. ἢ ἐχῖνος κατὰ ἀντί-φρασιν

σφυρία. Ἐφρασάμην, συνεῖδον, ἔγνων. Ἐφράσθη, ἀντὶ τοῦ συνῆκεν, ἔγνω, ἐνόησεν, ἐπενόησεν, ἀνεστοχάσθη. Ἔφριξεν, ἐπτοήθη, ἔφριξε μάλα ἐχθίοσι. φρίσσειν γὰρ τὸ ὀρθοῦσθαι τὰς τρίχας. ἢ ἔφριξεν, ὀρθὰ δέρματα ἔσχεν, ἐδειματώθη, ἀπερρώσθη. Ἐφρύαξαν, ἐταράχθησαν. ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. ὁ μὲν Ἀκύλας, ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν. ὁ δὲ Σύμμαχος, ἀνεχύθησαν, ἠγριώθησαν. Ἔφρυγε, ἐφλέγετο ἰσχνόν. Ἐφρυκτωρεύθησαν, ἐπυρσεύθησαν. Ἔφυ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγένετο, ἐγεννήθη. ἐκ τοῦ φῦμι φύσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφυν, ἔφυς, ἔφυ. ἢ ἔφυ, ἐγένετο. Ἔφυγον, ἐκ τοῦ φεύγω, μέλλων φεύξω, παρακείμενος πέφευγα, ἀόριστος πρῶτος ἔφευξα, δεύτερος ἔφυγον. ὡς τὸ, ἀπὸ τῆς ἔγνων ἔφυγον, ἀπὸ σκότους, ἀντὶ τοῦ σωθῆναι τῇ νυκτὶ καὶ τῷ σκότῳ χρώμενοι τῆς φυγῆς. ἢ ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον. νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἀμφιθαλεῖ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν στέφεσθαι. καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνοντα πλήρη, εἶτα ἐπιλέγειν, ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν βρῶμα, κακὸν ἔλεγον. Ἐφύγετον δυικῶς, παρωνύσει τὸ ἐκ συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἔφυγον. Ἐφ' ὑγρήν, κατ' ἔλλειψιν εἴρηται, ἴσως δὲ κατὰ ἐξαίρετον ἐπίθετον. ὡς γὰρ τὸ τροφὴν καὶ τὸ ξηρὰν ἐπὶ γῆς, οὕτως ἐπὶ θαλάσσης τὸ ὑγρὴν λαμβάνεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ.

Ἐφυλατίν, ἄνεμα νύμφης. καὶ ἐφυράθην, ἀπὸ τοῦ φυρῶ φυρᾶν γίνεται. Ἔφυρθεν, ὕδωρ ἐπελθόν. ἐφύρθης δὲ ἀλόσας διατέραν, ὑπὸ τοῦ τέματος τοῦ λιμένος. Ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν, λαγχάνειν εἰς ὕδωρ παρατετραμμένον, τὸ ἐν ταῖς δίκαις. Ἐφύσα, ἐφύσα. Ἐφυλάξαν, ἐξήλασαν, εἴασαν. ἐφυλάξαν δὲ τὰ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη. Ἐφύμνιον, τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα.

Ἐφυμνῖα, ἐπῳδὰς, Σοφοκλῆς ἀλλάδαις. Ἐφυσῶ, ἐνεφύσησαν, σφόδρα ἐπιβάλλοντα, ὥς τι δοκεῖν συμπεφυκέναι.

Ἐφύτευον, ὑπεφύτευεν. Ἐφυτεῦσαι, καταδῦσαι.

Ἐφύραι κατὰ ἱστορίαν διαφέρει. μία ἐν Θεσπρωτίᾳ, περὶ τὸν τοῦ Ἀχέροντος ποταμόν. δευτέρα, κώμη Θεσσαλίας, περὶ ἣν ὁ Σελλήεις ποταμός. τρίτη ἐν Θεσπρωτίᾳ, ἔχουσα καὶ αὐτὴ Σελλήεντα ποταμόν. τετάρτη ἐν Αἰτωλίᾳ, καὶ οἱ ἐκεῖθεν Ἔφυροι λέγονται, οἱ μὲν Ἐφυραῖοι, ὡς οἱ ἐκ τῶν Λαπιθῶν. πέμπτη Ἐφύρα, Θεσσαλική. ἕκτη, Κόρινθος, ἐν ᾗ καὶ αὐτῇ Σελλήεις ποταμός. ἐκ ταύτης φασὶ Ἰλον τὸν Ὀδυσσέα λαβεῖν ἀνδροφόνα φάρμακα, λέγεται δὲ φαρμακοφόρον εἶναι γενέσθαι αὐτόν, διὸ οὐκ ἐπαινεῖται τῷ μέλλειν. ὅθεν καὶ ἡ τοῦ Αὐγείου θυγάτηρ φασὶ τοῦ βασιλέως τῶν Ἐπειῶν, ἡ ἐν Ἰλιάδι καλουμένη Ἀγαμήδη, φαρμακὶς ἦν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς Θεσπρωτικῆς Ἐφύρας φάρμακα λαβεῖν τὸν Ὀδυσσέα φασί, γενομένης καὶ αὐτῆς ποτὲ πολυφαρμάκου διὰ τὸ μέλλειν, εἰκάζοντα καὶ ἐκεῖ πρὸς Ἰκαρόν. Ἐφύρωσιν. Ἐφύρα ὁ Κικινεὺς, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρός. Εὔμηλος δέ, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως. Ἔφυρον, ἔβρεχον, ἢ ἐμόλυνον. Ἔφυροι, ἔθνος. Ἐφύσας, ὅτι ἠκαρπώσατο. Ἔφυς, ἐβλάστησας, ἐγένου. Ἐφυσῶν, ἐπάτουν. Ἐφυσῶντο, ὠγκοῦντο. Ἐφύσιον, ἀνέπνεον. Ἐφυσιώθη, ἐπερρίφη, ἐπερρώσθη. Ἐφ' ᾧ, σύνταξιν ἔχει καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου, καὶ μετὰ μέλλοντος. οἷον, ἐφ' ᾧ ποιῆσαι. καὶ ἐφ' ᾧ, ἀντὶ τοῦ διότι, ὡς παρακείμενον. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ, ἐφ' ᾧ γυναῖκα ἐγάμησα. ἐφ' ᾧ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ, εἰς ἀπαρέμφατον, ἐφ' ᾧ ὁμιλῆσαι. καὶ ἐφ' ᾧ ἀντὶ τοῦ ἵνα, εἰς μέλλοντα. Θουκυδίδης, ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. καὶ Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ, οὐκ ἐφ' ᾧ γε τούτῳ μοι μεμισθωμένος. Ἄλλως. ἐφ' ᾧ, ἀντὶ τοῦ διότι λέγουσιν Ἀττικοί, μετὰ διαθέσεως πραγμάτων. οἷον ἐφ' ᾧ τὴν κλοπὴν εἰργάσω. ἔτι καὶ ἐφ' οἷς τὸν νόμον οὐ τηρεῖς, κολασθήσῃ. διότι, ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἐφ' ᾧ λέγουσι μετὰ μόνης προσώπου, καὶ συντάσσουσι μετὰ μέλλοντος. οἷον ἐργάζομαι τὸ ἔργον ἐφ' ᾧ λαμβάνεσθαι. Ἔφυλξ, ἐπίλογος. λόγιον. Ἐφώλευον, ἐπέτηχον. Ἐφωλέγει, ἐπιλέγει. Ἐφωλεύσθημεν, τὰς χειμερινὰς ὥρας ἐλάβομεν. Ἐφώλιον, ἔρχεσθαι διὰ τὸ ἐφώλιον ἀπαχθέν, μέλλοντα τοῦ δεῖν παρελθεῖν. ὁ δὲ πολίμειν, διὰ τοῦ δ. Ἐφ' ὦ πάρει, ἐπὶ ποίου σκοποῦ πάρει, καὶ παραγέγονας ἐνταῦθα. Ἐφωπλίζοντο, παρεσκευάζοντο. Ἐφωράθη, ἠλέγχθη, ἐλαμβάνετο. Ἐφώρα σαυτοῦ κλέπτοντα, καὶ ἐφώρασεν ἑτέρου ἔργον. ἤγουν φωραθεῖσα ἐπιάσθη. Ἐφώρμησεν, ἐπεδίωξεν. Ἐφώσια, τὰ νομιζόμενα. Ἐφώτισεν, ἐδίδαξεν. Ἐφώρμησεν, ἐπεχείρησεν, ἐπῆλθεν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἔχαδε, δηλοῖ μὲν τὸ ἐχώρησε, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ. ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον. ὅθεν καὶ παράγωγον τὸ χάζω, κατ' ὁμοιότητα τοῦ χῶ χάζω. ἐξ οὗ τὸ γῦρον ἀφθέγγον χάος. κλῶ κλάζω, κρῶ κράζω, βῶ βάζω, ῥῶ ῥάζω. ἐξ οὗ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ ῥάθι δ' ὕδωρ, καὶ ἐρράδαται τὸ χῶ, καὶ τὰ ὅμοια μονοσύλλαβα. ἢ κατὰ μέλλοντα παρακείμενον ἀναχωρεῖ, κέχαδε. ἢ κατὰ δεύτερον ἀόριστον, ἔχαδεν. Ὅμηρος, χανδὸν ἔχαδε. δηλοῖ μὲν τὸ κεχώρηκε. γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον. ὅθεν παράγωγον τὸ χάζω, κατὰ ὁμοιότητα τοῦ χῶ χάζω. ἢ κατὰ μέλλοντα παρακείμενον ἀναχωρεῖ, κέχαδεν, ἢ κατὰ δεύτερον ἀόριστον ἔχαδε.

Ἔχαδον, ἐκ τοῦ χάζω χάσω, κέχακα κέχαδα, ἔχαδον ἔχαδον. ἢ ἀπὸ τοῦ χανδάνω χανδάνω, κεχάνδηκα, κέχαδα, καὶ ἔχαδον δεύτερος ἀόριστος. Ἐχάζετο, ἀπεχώρει, ἀνεχώρει. ὁ ἐχάσατο, κατ' ἀλλοίωσιν, ἀνεχώρει τὴν θέσιν ἐκκλίνων. Ἐχάλασεν, ἐνέδωκεν, ἀφῆκεν. Ἐχαλέπαινον, ὠργίζοντο. παρατατικὸς ἐκ τοῦ χαλεπαίνω. Ἐχαλίφθη, ἐχαλίνωσεν. Ἐχάλασεν, ἐκάλυσεν. Ἐχάνδανεν, ἐχώρει. Ἔχανεν, ὑπεσάγη, ἐκάλει, σιωπῇ. Ἐχάνη, σαινὲς δὲ διαπεπτάκασιν. Ἐχαρίσατο, ἐκάκωσεν, ἐπεδεήσατο. Ἐχάραξεν, ἔγραψε.

Ἐχάρη, δεύτερος ἀόριστος παθητικός, ἀπὸ τοῦ χαίρω.

Ἐχαίρετο, ἀπεχάρησεν, ἀπῄει. Ἔχ' ἀτρέμας, μένε ἐφ' ἡσυχίας. Ἐχάτισεν, ἐχάρισεν. Ἔχε εὔχεο, ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰπὼν εὔχεσθαι. Ἐχέδη, ἀντὶ τοῦ ἄγε δή, ἢ ἄρα δή, πρόσεχε, ἤ τι νοεῖν. Ἐχέγγυος, ὁ ἀσφαλής, ἐγγυητής. ὁ διὰ πίστεως ἄξιος, παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐχυρόν, ἐγγυᾶσθαι δυνάμενον.

Ἔχειν, ἔχουσιν. Ἔχε, παρὰ τὸ χέω παρατατικός, ἔχεον ἔχεε ἔχει. ἔχει ἔχει. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἔχει. Ἀριστοφάνης, ἀεὶ ἐκεῖθεν με κατέχει τῶν χρημάτων. Ἔχει μισθὸν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μισθὸν ἀπέχει. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. τὸ ἔχει δὲ οὕτως ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἔχε, ἀπὸ τοῦ ἔχομαι λατίνοι προσοικείως. Ἐχέδιον, ὀφείδιον. Ἔχε, ἐπιμελεῖται. καί μοι αὐτὴν ἔχε πανδοκεῖον. Ἔχεν, τὸ ἐλαύνειν ἐστὶ. καὶ σημείωσαι, ὅτι κατὰ τὸ ἐπέχει σκοποῦ τέρψιν, οὕτω ποιεῖται, καὶ τὸ ἐς τόδε ἔχε ἵκανε. Ἐχειρώθη, ἐκρατήθη. Ἐχεῖτο, ἐφελκετο. Ἔχει μοι χάριν, ἀντὶ τοῦ εὐχαριστεῖ μοι. καὶ ἔχω δέ σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ. Ἐχεμυθία, σιωπή, μυστικόν. Ἐχέμυθον, μυστικὸν κρυπτόν, ἢ φρόνιμον. ἦν γὰρ ἐχέμυθος, ὃς τὰ μάλιστα ὁ προφήτης. καὶ ἐχεμυθέστατον, τὸ φρονιμώτατον. Ἐχέμυθος, ὁ ἐχεμυθέστατος, ὁ φρόνιμος. Ἐχεμυθῶ, ὃ τοὺς λόγους φυλάσσω. ἐχεμυθεῖ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ἔχεν, ἐγέγαμεν.

Ἔχεαι, συνέχει. Ἐχενηΐς, ὁ τὴν θάλασσαν καλουμένη. Ἐχεπευκές, αἱ νύμφαι. Ἔχε, κατέχε, κράτει, πίεζε, λαμβάνε, τέμνε, ἄφες, βάσταζε, φέρε, ὑπομένε.

Ἔχευε, ἔχεε, ἐξέχεε. Ἐχεμάχησε, ἐταράχθη, καὶ ἔζησεν ὑπομένειν.

σαι. ἐπὶ δὲ ὄντι τὸ ἐπιστῆναι καὶ ἐπιτρέχειν σημαίνει. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. ὅθεν ἔφεσις, ἡ μετάβασις. Δαμιανός, ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὴν δίαιταν. ἐφίεμαι δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐφίερα, τὰ ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἀποθέσιμα. Ἐφ' ἱερόν, Διογένης ἐν τῷ περὶ χειρογραφήματος, ἱερὸν ἔστι τῶν δίκαια θεῶν ἐν Βοσπόρῳ, ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς περὶ λιμένων. Ἐφίεν, ἐνετέλλεν. Ἐφίετο, ἀνέτο. Ἐφιζάνειν, διαλύειν, ἐν τῷ ἐπὶ βλεφάροις ἵζανεν. ἔχει δ' ἂν ὡς ἐνταῦθα κεκμηκώς μετενεχθῆναι, τὸ καθίζ' ἐπὶ κώπῃ, ὅτι ὀψὲ τῆς κώπης, ὥστε κατακλαίειν. εἰ δὲ ἐκεῖνο ἐσημάνθη, ὡς δηλονότι δεῖν ὂν τὸ ἐπικαθίζειν τῇ κώπῃ, πολλῷ πλέον τὸ διάπνου ἐφιζάνει. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὕπνου ἐφιζάνειν, ἐκ τοῦ ἄνω τὸ ὕπνον καθίζειν, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς φράσεως, ἄλλως μὲν τι συνήθως. οὔτε τὸ ἐπικώπιον καθῆσθαι, οὔτε ἐπὶ δίκαιον ἐφίζειν ἔχει τι κατακλαίειν. δηλοῦσι δὲ τὸ καθῆσθαί τι διὰ κατακλίσεως, καὶ διὰ τὸ διάπνου. Ἐφίεμαι δὲ τὸ προστάττω, καὶ ἐνδίδωμι. ὡς τὸ, ἐφίεμι ὃ λέγων, καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίεμι, τὸ μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς δίκης εἰς τέλος τὸ δικαστήριον. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄλλως. ἐφίεμαι, ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. ἐξ οὗ καὶ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή, προσταγή. ἐφίεμαι δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις, ἡ ἐπιθυμία, ὅπερ ἐνσφραγιστέ, οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐφετὸς ἐπὶ ἄλλης σημασίας τίθεται. τὸ γὰρ ἐφίεμι, διπλῆν ἐν ἑαυτῷ περιέχει τὴν σημασίαν. ἐφίεμι γὰρ τὸ προστάττω, καὶ ἐνδίδωμι, ὡς τὸ ἐφίεμί σοι λέγειν. καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίεμι, τὸ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς τέλος τὸ δικαστήριον μεταβαίνειν. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσιν, τὸ πρᾶγμα, ἢ μεταγωγὴ καὶ ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν δικαστῶν, εἰς τὴν δίαιταν. ὡς παρὰ Δαμιανῷ, ἡ δὲ ἔφεσις, ἐπὶ τὴν δίαιταν, καὶ παρὰ τὴν δίαιταν. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ, τὸ ἀναπολόγητον καὶ ἀνέφεσον, καθ' ὃ ἔφεσις οὐκ ἔστι. καὶ ἐφέσιμος ἑορτή, ὁ μεταγώγιμος. Ἐφίκετο, ἐπιτείνει, ἀνατείνει. Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι. Ἐφίκεσθε, ἀντὶ τοῦ ἐφάπτεσθε, καταλάβετε. ἐφίκεσθε, ὡς ἐπὶ τόπου ἐνὸς καὶ ἐπ' αὐτοῦ. Ἐφικνεῖσθαι, εἰς κατάληψιν ἐλθεῖν. Ἐφικνεῖται, καταλαμβάνει. Ἐφικνούμενος, τυχών, φθάνων, ἐγγίζων, παραγινόμενος, ὁ γνούς. Ἐφίκοντο, τυχόντες, καταλάβετε. Ἐφίκετο, ἐφήψατο. Ἐφικτὸν, δυνατὸν καταληφθῆναι. Ἐφίλατο, ἠγάπησεν. ἐφίλατο, κλιτὸν φανερῶς ὡς τὸ ἵστατο, ἀφ' οὗ καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τὸ ὅπως με φίλαι ἀθλῶν, ἀντὶ τοῦ φίλησον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐφιλάμην, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐγενόμην τύψαι.

Ἐφίλει, καὶ ἐκόμισεν. ταῦτα εἶπεν, ὡς Αἰολεῖ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν. καὶ ἐν Λυκίοις ἐφίλει, τουτέστιν ἐφιλοφρονεῖτο. Ἐφίλησεν, ἐφιλήθησαν. Ἐφιλήθησαν ἐκ Διὸς φίλοι, πρὸς τῶν καλῶν φασὶ δέχεσθαι. οἱ γὰρ πολλοὶ θεοφιλεῖς τοὺς πλουσίους οἴονται. ποιεῖ δὲ ποτὲ περιελαύνεται οἱ φίλοι. περὶ ὧν ὁ μὲν πονητὸς ἀνθρωπίνως καὶ ἀσφαλῶς λέγει, ὅτι θεσπέσιος πλοῦτος κατέχευε αὐτοῖς. ὁ δὲ μῦθος, ὅτι χρυσὸν ὗσεν ἐπὶ τοὺς ῥόδους ὁ Ζεύς, χρυσὸν τοῖς ἐπὶ Ἴβηρσιν, ἐπὶ φασὶ πρῶτον γεναμένης τῆς Ἀθηνᾶς ἔθυσαν, ὡς καὶ παλαιοὶ λέγουσιν ἀεὶ μῦθος. καὶ ἄλλως δὲ ἐφιλήθησαν ἐκ Διὸς, οἱ περὶ τὴν πολεμικὴν, ὡς βασιλεύσαντες ἐν τῇ πόλει. Διὶ γὰρ φίλοι οἱ βασιλεῖς. Ἐφιλοψύχει, ἐνεβρόντει, ἐλαμπρύνετο. Ἐφίππους, τοὺς ἐπὶ τῆς ἵππου σάρκας. Ἐφίππους, τὸ διὰ τοῦ π λέγει ὁ φθόγγος. Ἐφιππαρχία, δύο ἱππαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν χιλίων πεντακοσίων. τέλος δὲ δύο ἐφιππαρχίαι ἱππέων δισχιλίων καὶ. Ἐφιππος, ποιὸς ἐν Χίῳ. Ἐφίππιον, καλεῖται δὲ ὑπὲρ ἵππον τοῦ χαλινοῦ καὶ τὸ ἐφιππίον. Ἐφίππιον, ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων. Ἐφίππων δόματα, ἔλα, ἱππέων ἀνδρῶν ρλ'. Ἐφ' ἵππων, ἐπὶ τῶν ἵππων. Ἐφιππος ἀγὼν, γυμνασικός, παρὰ Αἰσχύλῳ. Ἐφισιν, ὅρμησιν. Ἐφισταμένος, ἀναιρῶν, χαλινὸς βαλλόμενος. ὁ δὲ ἐπισκοπῶν ἄλλοτε, καὶ ἄλλοτε ἐφισταμένος.

ἰσ. Ἐφιστάνειν, ἐφιστῶσιν. Ἐφίσταται, ὁ ἀλλὴν, ἐφέστηκέ μοι λαπὴν. παρίσταταί μοι λύπη, καὶ παρίσταται ἀντὶ τοῦ ἐπὶ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπλησίασε, καὶ ἐφίσταται αὐτοῖς. Ἐφίσταται, ὁ τὰ ἔργα ὁ δὲ ἄρχοντι ἐφίσταται τούτοις. Ἐφίστατο δὲ ἀναγινωσκομένοις, μετ' ἐπιστασίας δεῖον εἶναι. Ἐφισταμένων, ἐπιστατῶν. Ἐφίστησιν, ἐπιστῆναι, ἐπίστασιν. Ἐφλεγον, σημαίνει τὸ ἐχθρὸν, ἀπὸ τοῦ φλέγω. διὰ τοῦτο δέον ἐφλεγον. Ἐφλέγα, ἐφλέγμαινε, συνεχόμενος, σιωπῶν. Ἐφλεγμαίνεσθαι, ἐπληρώθη. Ἐφλέγετο, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Ἐφλυαρήσα, ἐφλυάρησα, ἐφλυάρουν. Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἐφλυάρησα. Ἐφλυεν, ἐφλύαζεν, ἐφλυζον.

Ἐφλυζεν, λύζειν, ἀφρίζειν. Ἐφλυσεν, ἐχλευάσθη, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐφλεγεν, ἐκβαλλειν. ἐπὶ δὲ τοῦ πνευματικοῦ. Ἐφλυαρεῖ, ἐλήρει, ἐμωραίνετο. Ἔφλυον παρὰ τῷ Ἀντιφάνει, ὅθεν λύκος δὲ, τρυφῶν. φλέω δὲ τῶν μετὰ ψόφου ἐκθλίβειν. καὶ γὰρ φλέω, τὸ θλῶ, ὡς φασὶν ὑφηλοῦσι. Ἐφόβει, εἰς φόβον ἦγεν. Ἐφοβεῖτο, ἐφοβεῖτο, πολλαβεῖτο. Ἐφοβεῖτο, ἐδίωκεν. Ἐφολκοῦσθαι, διολκοῦσθαι. Ἐφολκὸς, θαλασσῶς, ἡ ἐπίκλυσις ἰδίως. ἐφόλκιον δὲ ὁ λιτῆρος, καὶ ἐφόλκια πληθυντικῶς, τὰ ἐν τῷ ὁλκῷ κυρίως τὰ ὑπόλοιπα ἀναλώματα. Ἐφολκοσύνενος, καταστρατεύεται. Ἐφόλια, τὰ ἀρμόδια εἰς ὅλον. Ἐφολία, τὸ ἐπίθετα τὰς φυλακὰς ὑπάρχοντα. Ἐφολος, ὁρμὴ, ἔφεξις, ἐπιφορὰ, παρουσία, βλάβη. Ἐφοπλίζει, ἠτοίμαζεν, τὸ πρόσω τῇ ἐφοπλίσει. Ἐφ' οἷς, καὶ ἀπὸ τοῦ διὰ, καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ ταυτικῶς, ὡς τὸ, ἐφ' οἷς τὸ τελειότατος ἐγγυᾷ μοι. Ἐφοίτα, ἤρχετο συνεχῶς. Ἐφοίτησε, παρεγίνετο. Ἐφολκα, τὰ ἐπάγοντα αὐτά. Ἐφόλκιον, ἐφολκίδα, πολλάκιον. Ἐφολκα, τὰ μικρὰ πλοῖα. Ἐφολκίδα, ἐπακτικὸν, σκάφος. Ἐφόλκιον, διὰ τοῦ ι, τὸ πολλάκιον, ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. Ἐφολκὶς κυρίως λέγεται, ἡ λέμβος, ἣν ἡ μεγάλη ναῦς, ὑφ' ἑτέραν μείζονος τοὺς ἕλκομένα. Ἐφ' ὅλον ἅπαξ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα, καὶ ἐφ' ὅλων ὁμοίως. Ἐφομαρτεῖν, ἐν τῷ θ τῆς Ἰλιάδος, τὸ ἀκολουθεῖν ἐπακολουθεῖν. Ἐφομαρτεῖτον, ἐπακολουθεῖτε, ἐπακολουθεῖτε, ὁμορτεῖτε. Ἐφονευσε, ἐφόνευσεν. Ἐφοπλίζειν, ἐξ ἁρμονίας ἐφοπλίζειν, καθὰ ὅ τὸ ἀρμόζειν τὸ ἁρμόζειν. Ἐφοπλίζω μεταβολικῶς, οἷον ἐφοπλίζομαι τὸν ἐχθρόν, ἀπὸ τοῦ κατ' ἐμοῦ ὁπλίζει καὶ λαμβάνει. ὁπλίζομαι δὲ παθητικῶς, οἷον ὁπλίζομαι ὑπὸ τοῦ δι, ἀντὶ τοῦ καταλύει. Ἐφόπλης, θυσίας, ἀντιθέσεις. Ἐφόρας, ἐφορᾷ.

Ἐφορεύων, ἐπιστατῶν, ἀπὸ τῶν ἐν σπάρτῃ ἐφόρων. Ἐφορία, ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γινομένη προσεδρεία, ὡς Δημοσθένης ἀπολογεῖται ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. καὶ Θεόφραστος ἐν τρίτῳ νόμων. Ἐφόριος Ζεύς, ἐν τῷ ἰατρῷ ταλιγκαί. Ἐφορμᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐφιδρύειν. τὸ μὲν γὰρ κατὰ τῶν ὁρμᾶν, ἐπιτρεφόντων κυρίως ἐπιδέσθαι, οὕτως ὅλιγον, Δημοσθένης φιλιππικοῖς. Ἐφορμήσαντα, ἐπελθόντα. Ἐφορμος, πόλεμος.

Ἐφορμῶ, οὐ μόνον ἐγὼ κατὰ λῶν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρου καὶ ἄλλου, ὡς Αἰολεῖ τὸ, ὅς μοι ἐφορμημένος πόλεμον καλεῖ Ἀμμωνίου. ταυτὸν ἔστι τῷ ἀριστέρου. ὁμοίως καθίζω αὐτοπαθῶς, ἀντὶ τοῦ καθέζομαι. καὶ ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ καθίζω ἄλλον. Ἔφορος, ἐφορεύω, ἐφορία. εὐφορία δὲ, ἡ εὐπορία. ἡ ἔφορος, ὁ πάντων ἐπόπτης. καὶ ἔφορος θεός. καλοῦνται δὲ ἔφοροι καὶ οἱ τὰ τῶν πόλεων ἔργα ἐπισκοπούμενοι. Ἐφόρευε, ἐκόμιζεν. Ἐφορῶ, τὸ ἐπισκέπτομαι. ὁρῶ δὲ, τὸ βλέπω. Ἐφ' ὅσον, ἐν ὅσῳ, καὶ ἕως οὗ, καὶ ὅσον, ὧν μέρος λέγων. Ἐφοσιώσατο, ἀσεβῶς ἐπλανᾶτο.

Ἐφ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧ, ἐπὶ τῷ. Ἐφραθᾶ, ὁ ἐστι Βηθλεέμ. παρ' Ἑβραίοις δὲ παρίᾳ, σημαίνει τὸ ἐφραθᾶ. Ἐφράδον, ἐλάλουν. Ἐφρασε, ἐδήλωσεν. ἑρμηνεύεται δὲ πλατυσμὸς. ἡ καρποφορία.

νος. ἔφηλος ὁ ὑψηλοφόρος, ἢ ἐφήλιλος, ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. ἢ ἔφηλος, ὁ ἀμαυρὸς, ἐκ τοῦ φηλῶ τὸ ἀπατῶ. ἔφηλος δὲ ὁ ὅλιος, καὶ ἔφηλος ὁ ἠλιωμένος. Ἐφήλωσαν, ἐπήλωσαν.

ἐφ' ἡμέρας λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν.

ἐφ' ἡμᾶς ξυμβουλεύσειν οἶα, ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν. Ἐφημερία, ἡ πατριά. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία, καὶ τὸ ἐνδιαμενόμενον. Ἐφημερὶς, ἡ τῶν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀναγραφή. Ἐφήμερα, τὰ ἐφημερινὰ, εὔφθαρτα. Ἐφήμερον, τὸ κώνειον, καὶ μύρον τι, καὶ ζῶον οὕτω καλούμενον, ὅπερ ζῇ μίαν ἡμέραν. Ἐφήμερος, θνητός. Αριστοφάνης, τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε. Ἐφημέριοι βροτοί, καθημερινὰ ζῶντες, οὐ προορώμενοι τὸ μέλλον. Ἐφημίσαι, ἀγροί, ἢ βελτίους φήμης. Ἐφημοσύνη, ἐντολή, παρὰ τοῖς τῆς αὐτῆς συμβάλλειν τὸ ἀμφότερον λόγον. Ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶν, ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν. Ἐφήμως, εὐφήμως. Ἔφησεν, εἶπε, φανερὸν ἐποίησεν. Ἐφῆπται, ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται, ἐπικρέμαται. λέγεται παρ' Ὁμήρῳ, ὥς τινές φασι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κρεμᾶσθαι, τὸ ἅπτεσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ βρόχον ἅψας. συστέλλεται δ' ἐπὶ τὸ ἡ ἀττικοὶ. ἢ ἐφῆπται παρ' Ὁμήρῳ, οἷον τρώεσσι κήδε' ἐφῆπται, ἤγουν τῶν τρώων, κατὰ λόγον ἀκολουθίας. τινὲς δὲ τὸ ἐφῆπται ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται ἐπικρέμαται. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κρέμασθαι τὸ ἅπτεσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ, βρόχον ἅψας. ἐφῆ δὲ καὶ ὁ ποιητὴς, ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται κατὰ ὁμοίαν ἔννοιαν, ἤγουν τέλειος ὄλεθρος ἐπίκειται. καὶ πολλαῖς κάλλιστ' ἐφῆψε, ἤτοι πολλῶν ἥψατο ἡ βλάβη, καὶ ὅλα αὐταῖς ἐπίκειται. Ἐφῆψε, ἐπεκρέμασε, ἐπέκειτο. Ἐφος, ἔστι μὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπ' ὀλίγον. τὸ δὲ πλεῖον, ἔφαθε, φρύνιχος. Ἐφίεσαι. ἐφίεμαι, τὸ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμβάλλω, καὶ ἐν ἐφέσει ποιῶ, ὡς τέρπω τὸ τέρπεσθαι ποιῶ. καὶ ἄλλο, τὸ εὐφραίνεσθαι ποιῶ, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ. λαμβάνει τὴν ἑρμηνείαν, ἀνάστροφος τοῖς ἄλλοις. ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τὰ παθητικὰ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐνεργητικοῖς, καὶ πρότερά εἰσι τὰ ἐνεργητικά. ἐπὶ δὲ τούτων, τὰ παθητικὰ δοκεῖ πρότερον ὑφίστασθαι, εἶτα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν, ἀνεπλάσθησαν ὕστερον τὰ ἐνεργητικά. πρότερον γὰρ ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ. εἶτα ἐφίημι ὕστερον, ἤτοι ἐφίεσθαι ποιῶ. καὶ τέρπομαι ἐγώ, εἶτα καὶ τέρπω ὕστερον. καὶ ἥδομαι, εἶτα καὶ ἥδω ὕστερον καὶ ἁπλῶς, ὅσα παθητικὰ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ διαθέσει κατὰ μετάβασιν λέγει. ἔχει δὲ ἐνεργητικὰ, τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντα ἔχει. ἔστι μὲν οὖν ἐφίημι, τὸ ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἵημι λέγεται τὸ ἐφίημι, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωμι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω, ὅτι κείνοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείη, ἀντὶ τοῦ ἐφῶ, ἢ τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας ἐφείη, ἤτοι ἐπιβάλλοι. ἐν δὲ τῷ πριάμῳ μεγαλήτορι ἶριν ἐφῆκε, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλε δοὺς πέμψαι. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐφίεμαι, τὸ ἐντέλλομαι. Ἐφίσσας παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀναπαύσας. Ἐφίσιν, ἐλαύνειν. Ἐφαδεῖν, ἐπιχαρεῖν. Ἐφηδόντες, ἐπιχαρέντες, καὶ ἐφηδεῖν, ἐπιχαρεῖν. Ἐφῆδε, ἐχάρη. οἱ δὲ ὅσοις τῶν πολεμίων συμπεσεῖν ἐφήδοντο. Ἐφῆδα καὶ ἔκειθε, τὸ προσθεῖναι δεῖ τῶν λοιπῶν προσώπων τὸ ῥῆμα τῶν, τὸ αἰολικὸν εἶπεν. Ἐφήδας, ἐχάρης. Ἐφίζεσθαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐντολοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ ἡ παραγωγὴ ἐφημοσύνη. Ἔφθα, ἢ ἔφθη, ἐμάλαξε, διὰ τὸ καίεσθαι. ἐφθαλές. Ἐφθαλές, ἐφθοῦ, καὶ ἐφθοῦν, τὸ ὀπτῶν. ἤτοι τὸ δίεφθον ἦτορ. Ἔφθαρμαι, ἐκ τοῦ φθείρω φθερῶ ἔφθαρκα ἐφθάρκειν ἔφθαρμαι ἐφθαρμένος. Ἔφθασαν, ἐκ τοῦ φθάμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφθην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔφθησαν. καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἔφθασαν. ἐκ τοῦ φθάμι, καὶ τὸ φθάμενος. καὶ φθαίην εὐκτικόν. Ἔφθασο, καὶ ἐφθάσατο, ἤγουν προέλαβε, παρὰ Θεοκρίτῳ. ἔφθασεν, ἐκ τοῦ φθάζω γίνεσθαι δοκεῖ. καὶ ἔφθασαν, ἀντὶ τοῦ προκατέλαβον. Ἔφθη, προέλαβεν, ἢ ἔφθασεν, ἢ ἔλαβεν. οἷον, ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἢ ἔφθη ὀρεξάμενος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὀρεξαμένου λόγον πλήξας ἔλαβεν τοῦτον δι' εἶπεν ὀρεκτῷ μελίῳ. τὸ δὲ τὸ ὀρεκτὸν δόρυ, δεδήλωται. σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐν τῷ ἔφθη τὸ ὀρεξάμενος, ἀπαιτεῖσθαι ἐξ ἀνάγκης οὐ μόνον τὸ ἔχος, ἀλλὰ καὶ τὸ μέρος σωματικόν, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐκτείνας δόρυ κατὰ τὸ μέρος τοῦ σώματος. Ἐφθάμεν εἰπόντες ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ προείπομεν. Ἔφθην, ἔφθασεν, ἐκ τοῦ φθάω φθῶ φθῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφθην ἔφθης ἔφθη. ἢ ἔφθην πεζός, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ ζῶς. καὶ μαθὼν ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἔμαθον. Ἔφθιεν, ἐφθάρη. φθίνω τὸ φθείρομαι, καὶ φθινύθω τὸ αὐτὸ, ἢ φθινυθήσομαι. ἀφ' οὗ παρατατικός, φθινύθεσκον. ἢ φθίομαι, μέλλων φθίσομαι, ἀόριστος ἐφθίθην, ἀφ' οὗ ἐφθίθην, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐφθάσθην, παρακείμενος ἔφθιμαι. ἀφ' οὗ τὸ φθίσθαι. ἢ ὁ φθίμενος. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐφθίμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐφθίατο. καὶ ἰωνικῶς ἐφθίατο. ἐνεργητικὰ δὲ, ἐλίκην ἰωνικός, ἀλλ' ὁμοῦ παρατατικός. φθίσω, μέλλων, ἀπὸ τοῦ φθίω ἐχρῆν, φθίσω ἐκ τοῦ σὸν μένος, ὕλαιοι ἀόριστος. ἄλλως. ἔφθιεν, ἐκ τοῦ φθίνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν γίνεται φθίω, ὁ παρακείμενος ἔφθιμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐφθίμην ἐφθίσο ἐφθίτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ δι πληθυντικόν, ἐφθίμεθα, ἐφθίσθε. δύο μὲν γὰρ μηδέπω ἀνθρώπων ἐφθίατο, διεφθαρμένον. Ἐφθίατο, ἀπώλοντο. Ἐφθόνησε, ἐφθόνησεν ἐπελάθετο. Ἔφθειν, ἔχει πρωτότυπον τὸ φθίω, ἐξ οὗ κατὰ πλεονασμὸν οὐ μόνον τὸ φθίθω, ἀλλὰ καὶ τὸ φθίνω, οὐ πολλοῖς τὸ φθινύθω παρέχονταν. Ἐφθοὶ πυροί, ληκυθιακοί εἰσι πρὸς συνουσίαν. Ἐφθοῦν, τὸ ὀπτᾶν, ἢ τὸ δίεφθον ἦτορ. Ἐφθόν, τὸ ὀπτημένον. Ἐφίαλλον, ἐπεχείρησαν.

Ἐφιάλτης, οὐ μόνον ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάθους ἡ λέξις λαμβάνεται κωμικῶς. ὁ καὶ ἐπιάλτης λέγεται. ἔτι δὲ ὁ χελιδὼν ἄνθρωπος βαρυχρὴν λέγει. ἡ δὲ διὰ τοῦ φ γραφὴ τοῦ ἐφιάλτης, ἢ διὰ τὸ ἴσως δασύνεσθαι, τὸ ἐάλλω παρὰ δὲ τὸ γίνεσθαι, ἢ κατὰ γλῶσσαν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, ὁ δὴ καὶ ἐν τῷ κατὰ κοινὰς γίνεται, κατὰ Ἡρακλείδην. ἀκολούθως γάρ φησι τὸ ἐπιάλλοντος. οὕτω καὶ μοιχὸς τρέπων ἔχει τὸ κ εἰς χ. μυχὸς γὰρ πάντως ὁ μὴ δικαίως, ἤγουν ἐπιχειρεῖν τὰ γένη ἀφιλῶς. καὶ ὁ αὐθέντης δὲ, φιλοῦ μεταβαλὼν εἰς δασὺ ἔπαθεν, ἐκ τοῦ αὐτὸ ἕντης γινόμενος, οὕτως ἐκ τοῦ πιεῖν ὁ φιαλὴ γίνεται. κατὰ δὲ ἕτερον καὶ ἐκ τοῦ πίνω ὁ φίλος. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ φέρεται, ὅτι ἐπιάλτην ἀττικοὶ φασι διὰ μονὰ λέγει. διὰ δὲ τοῦ φ ἐφιάλτην, ἀνθρώπους νόμιμοι. ἢ ἐφιάλτης, ὁ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχων ἀναθυμίασις, ἐξ ἀλογίας καὶ ἀπεψίας, παρὰ ἰατροῖς. ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς βαβουτζικάριος. Ἐφιᾶσι, τὸ ἐπιτρέπουσι καὶ συγχωροῦσι, καὶ ἐνδιδόασι, δωρικῶς. καὶ ἐφιᾶσιν ὅπως τὴν ἰδίαν ἀποτίσαι. καὶ ἐφιεὶς, ἀντὶ τοῦ συγχωρῶν. Ἐφιγμένους, ἐπιτυχόντας. Ἐφιδεῖν, ὁρᾶν. Ἐφίει, ἐπέτρεψεν. ὁ δὲ καιέτης δηλοῖ τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει. καὶ ἐφίει, ἀντὶ τοῦ πέμπει. Ἐφιεὶς, ἐκ τοῦ ἵημι, παρατατικὸς ἵειν, μετοχὴ ἱεὶς, καὶ ἐφιεὶς, ἀντὶ τοῦ πέμπων καὶ συγχωρῶν. Ἐφιεὶς, ἐπιβάλλων, ἐπιπέμπων, συγχωρῶν. Ἐφίεμαι, ἐνδιδόναι. Ἐφιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. Ἐφιέντα, ἐπιθυμοῦντα. Ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ ἐφίεμαι, τὸ ἐντέλλομαι, συνηθῶς, ἀφ' οὗ ἐφετμὴ, ἐντολή. ἐφίεμαί σοι χαίρειν, ἀντὶ τοῦ εὐνοῶ σοι καὶ ἐπαινῶ σοι.

Ἐφίεμαί σοι, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦμαι ὑπό σου, δωρικῇ συντάσσεται. ἢ ἐφίεμαι τὸ ἐπιθυμῶ. ἐφίημι ὕστερον, ἤτοι ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ ἐφίεμαι ἀττικῶς αἰτιατικῇ. Σοφοκλῆς. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι. Ἐφιέμενος, ὁ ὀρεγόμενος, καὶ ὁ ἐντελλόμενος, καὶ ὁ πέμπων, ἢ ἐφιέμενος παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐντελλόμενος. ὅθεν καὶ ἐφημοσύνη, καὶ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. Ἐφιέναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολῦσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ μεταγαγεῖν, καὶ ἐφέσιμος ἑορτὴ, ἀπὸ τοῦ μεταγώγιμος, ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις ἡ μεταγωγὴ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ἢ ἐφίεναι. κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνδιδόναι.

σκύς, ἐφελκύσαι. καὶ ἐφέζειν, ἀντὶ τοῦ καθέζειν. Ἐφεξῆς, ἑπομένως, κατὰ τάξιν. καὶ ἐφεξῆς, τὸ ᾱ, καὶ ἡ δευτέρα τοῦ παρωνίου. τὰ τοιαῦτα ἐκ ῥημάτων μετὰ γενικῆς συντάσσονται.

Ἐφέψω, πέμψω. Ἐφέπειν, τὸ κατὰ διωκτικὸν ἐλαύνειν λέγει Ὅμηρος. ὡς τό, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους. καὶ ὅμοιον τοῦτο, τοῦ Λαομέδοντος τί μοι ἐπέχεις. καὶ ἐν τῷ, κατατρέχοντες ἐφέπειν, ἤγουν διώκειν. τὸ δὲ ἀμφέπειν, σύγκειται μὲν καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἕπειν. δηλοῖ δὲ τὸ κύκλῳ περιέχειν. Ἐφέπω δ' αὐτόν, ἤγουν ἐπακολουθήσω. ὁ τὸ ἐφέπειν, ἐπὶ μὲν τούτου, ἀντὶ τοῦ διώκειν ἁπλῶς ἀκολουθεῖν, ὡς καὶ τὸ ἀμφ' ἐλατῆρα ἔχειν τρόπον. κάλλιον δὲ ἐπὶ βλάβῃ νοῆσαι τὴν λέξιν. φέρεται οὖν ἐν παλαιῷ λεξικῷ κατὰ στοιχεῖον, ὅτι ἔπειν Ἴωνές φασι τὸ κακοῦν, καὶ πολυλαβεῖν. ὡς τό, τρῶας ἔπειν πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι.

Ἐφίζανον, εἶχον, περιέτρεχον. Ἐφίζανον, ἐφεστηκότες. Ἐφεπόμενοι, ἐπακολουθοῦντες. Ἐφ' ἱππόλλω, ζυγὰ νέως, ἢ θρόνον, ὁ ὑποπόλιον, ἐπὶ πόλεως ἐπὶ διόδευμα.

Ἐφίστησιν, ἐπακολουθεῖν, ἐπιπορεύεσθαι. Ἐφιστῶν, ἐπιδιώκειν. Ἐφίπτοντες, ἐφεχόμενοι, ἐπιδιώκοντες, ἐπισπεύδοντες. Ἐφίημαι, ὁ μέλλων ἐφήσομαι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐφεσπόμην. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικόν, ἐὰν ἐπισπῶμαι, ἐὰν ἐπίσπω. Ἐφίστιοι παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ διατρίβοντες. ἀκαρίστοι ἐφέστιοι τοῦ ἐρημαίου. καὶ ἐφέστιοι οἱ ἐπὶ τὴν γῆν ἐφίστιοι ἔθει ἰόντων. Ἐφίστιον μάστιγι, Ὅμηρος. λέγει δὲ καὶ ἐφίστιον ἵππους μάστιγι, ἀντὶ τοῦ πλήσσειν. ὡς καὶ τὸ σκηπτρῷ ἐλαύνειν ἄνδρας. Ἐφίεσθαι, ἐπιθυμεῖν. Ἐφ' ἔργμασιν, ἐπὶ ἔργοις. Ἐφθὸς, εὕρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐλήμβανες, ἐβάσταζες. Ἐφθείρουσι, βαλέσαι. Ἀριστοφάνης, ἐφ' ὧν Δημοσθένης ἐπιθυμοῦσιν ἐφθάρησαν. ἢ ἐφθηρεῦσθε, βαλέσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν πόλει λέγεσθαι. Ἐφθόνει, ἐζήλουν. Ἐφθὸν ἀνδρὶ βέλος. καὶ ἄλλο γὰρ ἀντιθέσιν ἐφῆκε. ἐν τούτῳ δὲ μεταφορικῶς ἐφίημι, τὸ ἐντέλλομαι. ἐφῆκε, ἐνετείλατο. καὶ ὁ ἐπὶ ἐκκλήτῳ δὲ ἔφεσις, καὶ ὁ ἐφέτης ἐντεῦθεν ὠνόμασται. Ἐφθὸν, ἐκπεμφθέν. Ἐφθὸν, ἀγὼν ἐν ἐφήβῳ ἐπιφανής. Ἐφίεσθαι, ἐπιθυμεῖν. Ἐφθοίη, ἐπισπεύσειεν, ἐπιθυμήσειεν. Ἐφίσταμαι ἐπιθυμίᾳ, ἐπειδὴ τοῦ δυναμένου ἀκολουθεῖν, ὥς φασι καὶ κρείττον ἐπὶ τοῦ πυρὸς εἶναι. καὶ ἐνθάλαμοι καὶ ἐφίσταται παλαιότερον, τὴν μελάνιον μὴ δύνασθαι παλαιὸν, ἀλλὰ τὸ τὸ ἐφεστὸς παρὰ τῷ ἀρχαίῳ ἔχειν τὰ ἐφέστια χρήματα. φανερὸν δὲ γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα εἰς τὸ ἱερὸν πόλιν τὴν ἐφέστιον. Ἐφέστιον, ἐγκλητικῶς ἀριθμόν.

Ἔφεσις, ἡ ἐπιθυμία. ἀφ' οὗ ἐφέσιμος ἐγένετο. καὶ ἔφεσις ἡ ἀπὸ δικαστῶν εἰς ἄλλους δικαστὰς μεταγωγὴ ἀποκαλεῖν δίκας, ὅτε ἀπελεύθερος κρίνεται, ὡς τοῦ δικαστοῦ ἀποσχὼν ἐρήμην δίκην.

Ἐφέστιος, ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστίας. καὶ ἐφεστιοῦσθαι.

Ἐφεστιουρία, ὁ τῆς ἑστίας. Ἐφεστιοῦσθαι, ἑστίας ἐγκαθίστασθαι. Ἐφεσπόμενος, ἐπακολουθῶν, καὶ ἐφεσπόμενοι.

Ἐφέσσαι. Ὅμηρος, ἀντὶ μονὸς ἐφέσσαι. τουτέστιν, ἐπὶ τὸ νῶτον καθίσαι, ἐπιβιβάσαι. Ἐφίεσαν, ἐπιβάλλοντες. Ἐφέσσαι, ἐπιπεμφῆσαι τῷ νηί. Ἔφεσος, πόλις τῆς Ἀσίας. Ἐφίεσθαι, ἐφίεσθαι, καθίζεσθαι. Ἐφίσασαν, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἵσεν ἵσασαν. οὐ γὰρ ἔλαττον. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐφεσίωσαν, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ᾱ. Ἐφησυχασμένος, ἡσυχάσας, ἠρεμήσας. Ἐφέστιοι Τρῶες, ὅσσοι ἐγγενεῖς. ὁ ἐφέστιοι, ἑστιοῦχοι. παραλαμβάνονται γὰρ τὴν δίκην ἐπιφανεῖν. Ἐφέστιος, ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστίας. ὡς καὶ φίλος ἐστὶν, ἀλλὰ τὴν ἐφέστιον δίκην. καὶ ἐφέστιος εἰ καὶ ταυτὴν ἑστίαν καὶ ἑστίαν, ὅμως δυχάρην. ἐφέστιος ὁ παρ' ἐμοί. ἱκέσιον δὲ ὠνόμασε, πῶς οἰκεῖος. ὅτε ἱκέσιος ἐν τῇ μέσῃ λέγει, ὁ ... ὅταν δὲ κατὰ ἀπὸ τοῦ ... γένος ἐπὶ τοῦ λεχθῇ, ὁ αὐτὸς ... ἐφιεμένων. ἀπὸ δὲ τοῦ ... ἐφίσους γίνεσθαι ἐκ τούτων. δὲ

καὶ παρασημία τὸ ἱερὸν θύομεν, ἐφ' ὧν οὐκ ἔστι φασὶ μεταλαβεῖν, οὐδὲ ἐφεστηκέναι. ἐπεὶ τὸ θύομεν ἱερὸν, ταυτὴν τοῦ ὀνόματι μεταλαμβάνειν τῶν τῆς ἑορτῆς. ἦλθεν ἐφέστιος, παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ὁ εἰς οἶκον ἐλθών, τουτέστιν καὶ τὸ οἶκον ἱκέσθαι. ἐπεὶ ἐφέστιος, καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, καὶ ἐν ἀγορᾷ οἰκῶν. οἱ ἐφέστιοι, δίκαι ἐφέστιον προσκειμένων. οἱ δὲ φίλοι, φίλιον. οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καταλεγόμενοι, καὶ ἐν μιᾷ ἑταιρείᾳ ἑταίρειον, οἱ δὲ ξένοι ξένιον. οἱ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, ὅρκιον. οἱ ἱκέται, ἱκέσιον. οἱ ἀδελφοί, ὁμόγνιον. Ἐφέστιον, τὴν ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ οὖσαν. Ἐφέστρα, τὸ ἐπενδυτὸν δίκτυον. Ἐφεστρίδες, γυναικεῖα ἱμάτια. λέγεται δὲ καὶ ὁ μανδύας, καὶ βίρρος. ἃ τινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα, θλίψεις σημαίνουσιν. Ἐφεστρὶς, χλαμύς. ἡ ἐφεστρὶς, ἐξ ὧν οἱ ὀξεῖται ταῖς ἐφεστρίσι κατακυλιόμενοι. βάλλουσι τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν, ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν ἀρτῶντες κύκλῳ. Ἐφετέος, περιφερεῖν τῆς παρακελεύσεως ἑτέος. Ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες, καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες. οἳ καὶ τὰς φονικὰς ἐδίκαζον. ἄλλως. ἐφέται, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ παλλαδίῳ, καὶ ἐπὶ πρυτανείῳ, καὶ ἐπὶ δελφινίῳ, καὶ ἐν φρεατοῖ, ἐφέται ἐκαλοῦντο. ἢ ἐφέται, ἄνδρες οἱ καὶ ὀγδοήκοντα ὄντες, ἐδίκαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν. ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δίδοται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι. τουτέστιν, ἔκκλητος. καὶ ἐφέτης, ὁ δικαστής. Ἐφέται, ἡγεμόνες τῶν θυσιῶν κατοχυρωτικῶς. κυρίως δὲ, οἱ τὰς φονικὰς δίκας αἱρέσει δικάζοντες. Ἐφέτευον, κατακρατῶ. Ἐφετίνδα, εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλοι προσιέντες, ἀγωγῇ βάλλουσι, καὶ παρωνόμασται παρὰ τὸ φενακίζειν. Ἐφετικὸς, ἐπιθυμητικός. Ἐφετὶς, παιδίσκη, δεῖπνος. Ἐφετμήν, τὸ ἐφίεμαι λέγεσθαι μὲν ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶ καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι ἐν ἁπλῷ ἀφ' οὗ ἐφετμή, ἡ ἐντολή. Ἐφεύξειν, ἐφεύγειν. Ἐφ' ἑστίας κακῶν, τοὺς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς, ἕτερα κακοθυμοῦντας κακά.

Ἐφέψειν, ὅπη καταλαβεῖν. ἀπὸ τοῦ ἐπιψέω. τὸ δὲ ἐφέψαι, καὶ σπένδεσθαι λέγεται, καὶ σπεῦσαι, ὅθεν τὸ πότιμον ἐπισπεύσειν.

Ἐφέψας, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθήσας, διώξας, καταλήψῃ, ὅθεν πάντως καὶ τὸ πότμον ἐπισπεῖν. ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐφέψειν. ὁ δὲ μέλλων ἐπὶ τοῦ ἐφέπω ῥήματος, ταυτὴν δηλοῖ τοῦ ἐπισπεῖν. Ἐφεψιόωντο, ἀντὶ τοῦ ἐκολοβοῦντο, ἐμπαίζουσιν, ἐφ' ἀρέσκοντο. ἢ ἐφεψιόωντο, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἡ χεὶρ ἐκ παρωχημένου ἀντὶ ἐνεστῶτος. ἢ ἐμφαίνει ἀπολαμβάνειν τῶν χειρῶν, ἐξ ὧν τὴν ὀδυσσείαν. ἡ δὲ λέξις κακέμφατος, τὸ ἐφιᾶσθαι κατὰ ποίησιν. δηλοῦσα διάθεσιν παιγνιώδη. ἐπεὶ καὶ ἐφιᾶσι τὰ παίγνια, ὅθεν τὸ ἐφιᾶσθαι. ταυτὴν δὲ τὸ ἐφεψιᾶσθαι καὶ κατεψιᾶσθαι ἐπειδὴ καὶ προσδεδημιουργῆσθαι ἐν πολλοῖς ἢ ἐπὶ πρᾶξεις, τῇ κατὰ ἐξαλλαγήν. Ἐφεῦσαι, ἐφῆψαι. Ἐφῆν, εἴκειν, εἶδον, ἐπιπορεύεσθαι. Ἐφηβεία, ἡ νεότης, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

Ἔφηβος παῖς, νέος, μικρὸς, ἤτοι ὁ ἐν τῇ ἀκμῇ. Ἐφήγησις. δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑπολαμβανόντων τὴν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας. οἷον φυγάδα, ἢ ἀνδροφόνον, ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχη τις κρύφα. Ἐφήδεσθαι, χαίρειν ἐπιτέρπεσθαι, εὐφραίνεσθαι. Ἐφῆδε, εὐφραίνου. Ἐφήδοιτο, τέρποιτο. καὶ ἐφήδετο, ἐπέχαιρεν. Ἐφήδομαι, ἐκ τοῦ ἥδομαι, ἐπὶ κακοῦ μόνον. Ἐφήδου, συγχαίρου. Ἐφηδὴς, ἐπιχαρής. Ἐφήκατο, ἐπετείλατο. Ἐφῆκε, ἔπεμψε. Ἐφήκει, ἐξορμᾷ, ἐπέρχεται. Ἐφήκετο, ἐγένετο. Ἐφηλ. λεῖς, κηλῖδες, καὶ πάθος ἐπὶ προσώπου φαινόμενον. καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, καὶ ἐφηλίς. Ἐφηλὶς, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ἐπίκαυσις καὶ μελανία, καὶ πάθος περὶ τὸ πρόσωπον. Ἐφήλλατο, ἐπεπήδησεν. Ἐφη-

εὐωλεῦντο, κατακωλεῦν. καὶ εὐωλίθε, κατακλίθη.
Εὔωλον, σαπρόν. Εὔωνον, εὔωνατον, εὐαγόραστον, ἢ ὁ μὴ ἄξιον λόγου, εὐτελὲς, καὶ ὄνομα κύριον. Εὐώνυμοι, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος, ὥς φησι Θεόδωρος. Εὐώνυμος, ἀριστερός. Εὐωνύμων πατέρων, ἤγουν ἐνδόξων προγόνων.
Εὐώπα, εὐτελῆ. Εὐώπιον, πυρὰ παρθενικὴ ἐν Τροιζῆνι.
Εὐωπὸς, εὐόφθαλμος. Εὐωρεῖ, παίζει. ἢ εὐωρεῖν, τὸ μηδένα ἔχειν λόγον, ἢ μηδενὸς φροντίζειν. Εὐωρία φίλος, τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν, ἀλλὰ ῥαθυμότερόν πως ἔχειν. Εὐωριάζειν, ὀλιγωρεῖν, μὴ ἔχειν φροντίδα, παρακούειν. Εὔωροι, ἀπαραφύλακτοι. Εὐφορίων, ἐν δέ τε εὔωροι δόμοι. παρὰ τὸ ὠρεῖν καὶ φυλάσσειν, κατὰ ἀντίφρασιν. Εὐώροις, δικαίοις.
Εὔωρος γῆ, ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα καὶ ὥριος, ἢ ὀλίγωρος. εὔωρος, καταφρονητικὸς, ἢ φροντιστής. καὶ εὔωρος γάμος. Σοφοκλῆς Ἐριφύλῃ. ἔτι ὥριος, ἢ ὀλίγωρος. οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίοις χρῆται τῷ εὐωριάζειν. Εὐωχεῖσθαι, ἐσθίειν, ἐσθίειν. Ἀριστοφάνης, ἐβούλου πλεῖστον εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων, καὶ τῆς γυναικός. Εὐωχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, ὅτι ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνονται θυσίας. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν τροφῶν ἡμῖν εὖ ἔχειν. καὶ γὰρ ἡ παροχὴ, ὅτι πολλὴ ὀχὴ πρόκειται. ἐκ τοῦ ὀχὴ οὖν γίνεται εὐωχία, κατ᾽ ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω μέγα, ἡ καλῶς τρέφουσα τὸ σῶμα. Εὐωχοῦμαι παθητικῶς, καὶ ἐνεργητικῶς εὐωχῶ, Συνέσιος, τὰ δὲ μειράκια ἐπὶ κυβείαις εὐώχει, καὶ ἐσθλοῖς.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἐφ᾽ ἅ, ἐφ᾽ ἃ ἵνα. Ἔφαγον ἄρτον, ἔπιον οἶνον. ἀττικοὶ ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔφαγον ἄρτον, ἔπιον οἶνον. Ἔφαγον τοῦ ἄρτου, ἀττικῶς. καὶ ἔφαγον ἐπὶ τραπέζης, καὶ ἀπὸ τραπέζης. Ἔφαιδον, λάμπουσι ἔφαινον. Ἐφαιδρύνοντο, ἱλαροὶ ἢ λαμπροὶ ἐγίνοντο. Ἐφαίνετο, ἐδόκει. Ἐφάλαια, παραθαλάσσια. Ἐφαλλόμενος, πηδήσας. Ἔφαλον, πρόσαλον. Ἐφαμερία, ἐφημερία, τετάρτη. Ἐφάμην, ἐκ τοῦ φημὶ φῶ, ἀναλόγως συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. τὰ γὰρ τοιαῦτα εἰς μι, βραχύνουσι καθ᾽ Ἡρακλείδην τὸ παρατέλευτον φωνῆεν, ὃ ἐκτείνουσιν οἱ ἐνεστῶτες. ὡς γὰρ δίδωμι ἐδιδόμην, ἐτιθέμην, ἱστάμην, οὕτω φημὶ ἐφάμην. τὸ δὲ ἤμην φασὶν οὐ πιστεύειν. ἰσχὺν γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰμὶ ἤμην εἶναι, παρελθόντος τοῦ ι. Ἐφάμην, εἶπον. Ἐφάμιλλος, ἴσος, ὅμοιος.
Ἐφάμιος, ῥύς. Ἔφαμμα, τὸ περίβλημα. Ἔφαν, εἶπον. Ἔφανεν, ἔλαμψε, ἐφανέρωσεν. Ἔφανον, δεύτερος ἀόριστος φαίνω, μέλλων φανῶ, παρακείμενος πέφαγκα, ὑπερσυντέλικος ἐπεφάγκειν, ἀόριστος ἔφηνα, ὁ δεύτερος ἔφανον.
Ἐφαντίδαο, πέρνας. Ἐφαπλώματα, ἐπιπλώματα λέγει Ἀριστοφάνης. Ἐφάπτεσθαι, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἐφάπτεταί σου. Ἐφαπτίδας, ὡς τὸ, οἱ δὲ ψιλοὶ ῥωμαίων ἕκαστος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδας, καὶ καμίδας, καὶ λογχίδια, καὶ ἀκόντιον, δι᾽ ὅλου σιδήρου πεποιημένον. Ἐφαπτὸς, ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος. Ἐφάρμοσαν, ἥρμοσαν. Ἔφαρδμον, ἄρδευτον πεδίον. Ἐφαρίξαντο, ἐψύξαντο. Ἔφασαν, λαχοῦντο, ἔλεγον. Ἔφασκεν, ἔλεγεν. Ἐφάτισαν, εἶπον, διεφήμισαν.
Ἔφατο, εἶπε. φημί, φήσω. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο. Ἐφαύλιζον, ἐξευτέλιζον. οἱ δὲ ἐφαύλιζον αὐτὸν, ἐν δὲ ἀμῷ σπηλαίῳ ὄντα, μικρὸς δὲ ὢν τὸ σῶμα. Ἐφαύλισαν, ἀπελάκισαν. Ἐφ᾽ αὑτὰς, πρὸς αὑτάς. Ἐφαύλισε, ἀπέβαλον, φαῦλον ἡγησάμενοι. Ἔφεξαι, δέξαι ἱκέτα.
Ἐφέλκεσθαι, ἄγεσθαι, ἢ φυλάσσεσθαι. Ἐφελκύσθη, εἵλκυσε, διεχύθησαν. Ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, καθ᾽ ἑαυτόν. Ἐφέζετο, ἐκαθέζετο. Ἐφεγγάνων, ὁ ἀγχανῶν. Ἐφεδρεία, ἐπίβουλον, ταπεινόν, χαμαί. Ἐφελίτα, ἀρχὴ ἐκ ἐν σώματι. Ἐφέδρα, τὰς, ἣν καὶ ἔπαρχον καλοῦσι. καὶ κίσσος μέγας, καὶ οἱ γλουτοί, καὶ ὄργανα ἐκ γειτονικὰς καταπλασμούς. Ἐφέδρανα, ἐφ᾽ ὧν καθέζονται οἱ τὰς δίφρας ἔχουσι. Φρύνιχος ταυτόν. Ἐφεδρεία, ἡ ἐπίκληρος παραμονή. καὶ ἐφεδρεία, τὸ πρᾶγμα παρὰ ῥωμαίοις.
Ἐφεδρεύοντος, ἐπιτηροῦντος, ἐγκαθήμενος. συντάσσεται δὲ μετὰ δοτικῆς. Ἐφέδριζον, ἐδίωκον, ἐπάγειν. Ἔφεδρος, ἐγκαθήμενος, ἢ ἐνεδρεύων. ὡς τὸ, ἔφεδρος ἔμμεν παραμένων. ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιροῖς. ἢ ἔφεδρος ἄπερ οἱ δὶς ἀγῶσιν, ὁ μὴ πλανώμενος ὡς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. ἔφεδρον δὲ λέγει ὁ Σοφοκλῆς τρίτον. ἢ ἔφεδρος, ὁ ἐπίκληρος παρὰ δὶς ἴσοις. Ἐφέζεσθαι, ἐπικάθηται. Ἐφίειν ξεῖνος παρ᾽ Ὁμήρῳ, (ὅμοιον τῷ, ἐπιτέλλεο πολλὰς ἀθίκτα) τουτέστιν, ἐπετέλλεν. ἐπεὶ καὶ ταυτὰ τὸ ἐφίεσθαι ἐπιτέλλεσθαι. Ἐφίεικεν οἶνος, τουτέστιν ἐκβάλλει, ἢ ἐπιτείλαν, ἐν ὀδυσσείᾳ παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἢ ἐφίεικεν ἀοιδῇ, τὸ ὀρχεῖσθαι ἐποίει, καὶ τὸ ἔπος προήκεν. ὧν τὸ μὲν ἐφίεικε, καὶ προῆκεν, ἀττικά. τὸ δὲ ἀνῆκε, κοινόν. καὶ πάντα ταῦτα παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἴσον ὅτι κανὼν ἐστὶ τοῦ, πᾶς παρακείμενος πλεονασμοὶ βαίνει τοῦ ἐνεστῶτος, χωρὶς τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων. ἐν ἐκείνοις γὰρ ὁ παρακείμενος μιᾷ συλλαβῇ ἐνδεῖ τοῦ ἐνεστῶτος. οἷον ἕημι, εἶκα. διὸ τὸ φημὶ οὐκ ἔστι παρακείμενος ὅλως, οὐδὲ τὸ εἰμί. οὐ γάρ ἐστι μονοσυλλαβοῦς παρακείμενον. τοιοῦτο οὖν ὑποκειμένου κανόνος, ὅμως οἱ ἀττικοὶ τὸ ἧκα ἔοικα ποιήσαντες ἐν τῷ σχηματισμῷ, καὶ ἐφίεικεν, ἐβούλλαβον τῷ ἵημι ἐνεστῶτι, τὸν ἀττικὸν ποιήσαντες παρακείμενον. δῆλον δὲ, ὅτι ὅταν τὸ ἐφίεικε, κατακλίνῃ γίνεσθαι ἡ ἑρμηνεία, ὅ πέρ ἐστι κέλευσις, ἐντολὴ. ποιητικώτερον δὲ ἐπιβολή. Ἐφεψίζοντο, παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεψιασμὸν παιδιάν. ὅταν περιάγοντες τὰς χεῖρας ἐκ κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν βαστάζει τὸν νικώμενον. ταυτέστι ἡ τῶν συναφῶν τῶν χειρῶν παρὰ τὴν κεφαλήν. Ἐφεψίασαν, παρακαθήμενοι. Ἐφεστιούχων, οἱ ἐγκαθημένοις ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ παιδιᾶς.
Ἐφεφέρετο, ὃ ὑπάρχει ἐν ἡμῖν. Ἐφεῦρος, τυφλωπὸς, τρίτος ἐνεσθήκων, καὶ ὁ ὑφ᾽ ἡμῶν ἐπίκληρος, καὶ λίσφρος ἐκ, καὶ ὁ ἐπιδίφριος, καὶ χαροπίζων. Ἐφειθὴν, ὀριθὴν, παρακειθὴν, συγχωρεῖν. Ἐφεῖται, συγχωρεῖται, κελεύεται. Ἐφείλεξαν, ἀντὶ τοῦ ἔφερον. κοινὸν τὸ ἐφείλεξαν. Ἐφειμένον, συγκεχωρημένον. Ἐφείνω, εἶμι τὸ πέμπω, μέλλων ἥσω, παρακείμενος εἶκα, εἶμαι παθητικὸς, εἴμην ὑπερσυντέλικος. ὁ τρίτος τῶν παθητικῶν, εἶτο, καὶ ἐφεῖτο. Ἐφεῖτο, συνεχωρεῖτο. γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνετέλλετο. Ἐφιέσθαι δόξεις ἐξοργίζειν, ἀντὶ τοῦ συγκαταχρᾶσθαι ἀναβολοφιεῖσθαι. Ἐφείω, ἀντὶ τοῦ ἐφῶ, ἔτι ἐπιβάλλω. ἢ ἐκ τοῦ εἴω, τὸ πέμπω, καὶ ἐν συνθέσει ἐφείω. ἢ ἔχει πλεονασμὸν συνήθως τῆς ει διφθόγγου. Ἐφ᾽ ἑκκαίδεκα, ἕως ἑκκαίδεκα. Ἐφείλκετο, ἢ ἐπήγετο, ἢ ἐπεσύρετο, ταυτὸ σημαίνουσι. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐρχομένων, καὶ ἑλκόντων τὸ λελειμμένον ὄπισθεν ἑαυτῶν. Ἐφεκτὸς, τόνος ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλαίας. Διογένης ἐν τῷ περὶ χρόνων. Ἐφεκτικοὶ, φιλόσοφοι κυρίως παρὰ τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ δογματίζειν αὐτὰ ἀκατάληπτα. Ἐφελγόμενος, ἀλγύνομαι.
Ἐφέλκυς, ἐπίκλητος. Ἐφέλκειν, ἐκ τοῦ ἕλκειν εἰς ἀλλήλους ἀντὶ τοῦ καθέλκειν. Ἐφελκομένοις ποσὶν, ὅ ἐστι συρομένοις. σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ τοιούτου ἐφέλκεσθαι, παράγεται καὶ τὸ τοὺς φορτηγοὺς ναῦς ἐφόλκιον. Ἐφελκυστικὸς, βοηθός. Ἔφελλον, ἐπεχείρησαν. Ἐφέλκειν, παρεῖναι. Ἐφελκύσαντο, ἐκλάδευον, ἐπαίνουν. Ἐφελκύσθαι, ἐπακολουθεῖσθαι. λείπεται. Ἐφ᾽ ἑλίκεσι κύμασι, κίλισσομαι ἐστι τρωϊκὸν οὕτω λεγόμενον. ἐπ᾽ αὐτῶν πολὺ τὸ ῥόθιον. ἀπὸ τοῦ ἐφεστώτων μελάγχειον τὸ ἐφ᾽ ἑλικαμύσας. Ἐφέλκετο, ἐσκλάζετο, ὑποχαλάζοντο.
Ἐφέξειν χεῖραν ἐν κακῷ, ἢ λόγον, ἢ στόμα. Ἐφέξω, παῦσ.

λίσαι, λετρώσαι, κνίσαι. Ζω̃ [illegible] ἐθλίαν, ἀπ[illegible]. [illegible] [illegible] Λιλαιαν. Ζωγράφος [illegible], [illegible] ζωγράφοι τὰ [illegible] χρήματα ἔγραφον. οὐχ ὅτι χρήματα [illegible], [illegible] τοῦ [illegible]. [illegible] γάρ, [illegible]. [illegible] [illegible] προσγεγραμμένον. [illegible] ζωή, ζωογράφος, καὶ [illegible] [illegible] μεταξὺ τοῦ ι [illegible] τοῦ υ, ἡ συμφώνων κρᾶσις γίνεται. [illegible] πρῶτον ἀποβάλλει αὐτό, καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις. οἷον, βελτίονα βελτίω, [illegible] τιμῶ, τοῦ ἀνθρώπου τἀνθρώπου. [illegible] καὶ τὸ ζωγράφος, πρῶτον ἀποβάλλει τὸ ι, καὶ οὕτω [illegible] κρᾶσιν τοῦ ω καὶ ο [illegible] χωρὶς τοῦ ι. Ζωγρίτης, ὁ [illegible] ἀποβαλόμενος. Ζωγραφῶ, γράφω. Ζωγρεῖ, ζῶντα λαμβάνει. καὶ ζώγρει, ζῶντα λάμβανε. [illegible] ἐζώγρει, ἀντὶ τοῦ [illegible] τῶν ζωῶν. Ζωγρεῖον, [illegible] [illegible]. οἷον, [illegible] [illegible] ζωγρεῖον [illegible] [illegible] τῶν ἀρχαίων. [illegible] [illegible] Βορέας [illegible] ζωγρεῖν, [illegible] τὸ ζωγρεῖν ἀντὶ τοῦ ζωὴν ἀγείρειν λέγεται, καὶ τῶν [illegible] [illegible]. Ζωγρεῖται, ζῶν [illegible], λαμβάνεται.

Ζωγρεῖσθαι, ζωογονεῖσθαι. Ζωγρεῖ, δῶκαι [illegible].

Ζωγρίαν, ζῶντα. Ζῷδιον, [illegible]. Ζωγρεῖος, τόπος [illegible] θηρία [illegible]. Ζώδιον, τὸ μικρὸν ζῷον, [illegible] τοῦ ι. [illegible] κατὰ διάστασιν ζωΐδιον, ὡς [illegible]. [illegible] [illegible] ἐπίκλησιν καλέσομεν. [illegible] ζῷον, ζωΐ, [illegible] ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], παρὰ Σιμωνίδῃ. οἷον, [illegible] [illegible] [illegible] ζώιον [illegible]. [illegible] διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. οἷον [illegible], [illegible] ὄρος, [illegible]. οὕτω καὶ ζῷον σὺν τῷ ι. Ζωΐδιος, [illegible]. Ζώει καὶ [illegible] φῶς παρ' Ὁμήρῳ, πρὸς [illegible] [illegible], ὡς [illegible] [illegible] [illegible]. ζωρότερον, [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible] ζωρότερον, [illegible] ἀντὶ τοῦ ἀκρατέστερον, καὶ [illegible] παρὰ τὸ ζῆν. [illegible] [illegible] παρ' Ὁμήρῳ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] ζωρὸν [illegible] τὸ ἄκρατον, [illegible], οἷον [illegible] τὸ κρᾶμα. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ζωρότερον [illegible] τοῦ ζωρός, παρὰ τὸ [illegible] [illegible], καὶ ζωρότερον, κατὰ [illegible] ἀκρατέστερον. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πλησιέστερον, ὡς παρ' [illegible] [illegible] [illegible] παρὰ [illegible]. λέγει δὲ καὶ [illegible] [illegible] [illegible] δὲ ζωρότερον φασι τὸ θερμόν, [illegible] τῆς [illegible] [illegible] [illegible]. Ζωός, ζωτός, θύραξ. Ζώσαντο, ζῶ [illegible] ἀφ' οὗ ζώω παρὰ [illegible], ὡς [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible] ζώσατο κατὰ [illegible] τοῦ [illegible], [illegible], [illegible]. καὶ ζώσασθαι, [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] ζώσασθαι. Ζώω, τὸ [illegible] [illegible] [illegible] γυναικί, ὁ [illegible] [illegible] [illegible] Χορηγία, [illegible] [illegible] τοῦ εἶναι. Ζώω, [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible], ὁ ζῶν, τοῦ [illegible] [illegible]. [illegible] ζῶσι, [illegible] [illegible] [illegible] ζῶσι, [illegible] ζῶ. καὶ [illegible] [illegible] τρίτον προσώπου [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ζῶ. [illegible] δὲ τρίτον [illegible] [illegible], [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] πρῶτον [illegible]. Ζωή, ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. [illegible], ἡ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ψυχῆς [illegible] [illegible]. ἡ ζωή [illegible], [illegible] [illegible] τοῦ ζῆν. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ζῶ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰς συλλαβὰς [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] γὰρ [illegible] τὸ ὁρμῶ φυή, καὶ [illegible] ὁ ὁρμή, οὕτω [illegible] ζῶ [illegible] [illegible] [illegible] ζωήν, [illegible] [illegible] προειρημένον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] χωρὶς, καὶ [illegible] τοῦ [illegible] τοῦ ἐν [illegible] ζῶ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ἄλλως. Ζωή, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἡ ζωή, καὶ τὸ ζῆν [illegible] λέγεται [illegible], πλεονεκτ[illegible] [illegible] ψυχικῶν [illegible], [illegible] ὡς τὸ ζῆν [illegible], [illegible] καὶ [illegible] ζωαί καὶ τὸ ζῆν. οἷον κατὰ νοῦν. [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ζῶν λέγεται τὸ [illegible] [illegible]. οἷον τὰ φυτὰ [illegible] ἔχοντα δύναμιν [illegible] [illegible] τῶν ἄλλων ἔχοντα, μήτε αἰσθητικήν, μήτε τὴν κατὰ τόπον κινητικήν, μήτε ἄλλην [illegible]. ζῆν μὲν γὰρ λέγεται τὰ φυτά. οὐ ζῶα δὲ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] λέγομεν, οὐ τοὺς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ἀλλὰ τοὺς [illegible]. καὶ [illegible] [illegible] [illegible] τὴν τρίχα, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται, οὐ τὰ [illegible] [illegible] τοῦ ζῆν, καὶ τοῦ ζωῆς, [illegible] [illegible] τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ [illegible] καὶ τὰ [illegible]. Ζωὴ δὲ λέγει [illegible] Ὅμηρος καὶ τὸν βίον. [illegible] [illegible] [illegible] τὸ ζῆν [illegible] [illegible] λέγει [illegible], τὰ ἐν τῷ οἴκῳ [illegible] τοῦ τόπου, τὰ ἐν [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] τὸ [illegible]. καὶ ζωή, τῶν [illegible], τῶν [illegible]. [illegible] δὲ ζωὴ ψυχῆς. ζῶ [illegible] καὶ τὰ φυτά. Ζώω, ζάω ζῶ, ὁ ζάων ὁ ζῶν, [illegible] ζάοντος [illegible], [illegible] ζῶμι, ὡς [illegible]. [illegible] [illegible] ζῶ, τὸ [illegible] ζῶ, καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] προσώπου τῶν [illegible] [illegible], καὶ [illegible] αὐτὸ εἰς πρῶτον. ὁ [illegible] κατὰ [illegible] τὸ μι, [illegible] [illegible]. Ζωός, ὁ ζῶν καὶ [illegible] [illegible]. Ζωόδαμος, ζώντων, [illegible]. Ζωὴ [illegible]. Ζωίλος ὁ [illegible], [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὁ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] μὲν οὖν, [illegible] [illegible], [illegible] τὸ ὡς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] φαντασίαν, [illegible] [illegible] πῦρ. Ζῶμα [illegible], τὸν χιτῶνα [illegible] [illegible] [illegible] ζῶμα, ἡ ζώνη. Σοφοκλῆς, [illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible] [illegible], καὶ ζῶμα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], τῶν [illegible] [illegible], οὐ τὸ [illegible]. Ζῶμα, θώραξ, χιτών. Ζῶμα [illegible], τὸν χιτῶνα, [illegible] τοῦ ζώννυσθαι. [illegible] τὸν [illegible], οἷον τὸ ζῶμα. Ζωάλμα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ζῶ μὲν γὰρ οὐχ ὡς [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν [illegible] κατὰ προαίρεσιν ζώντων λέγεται [illegible] [illegible]. Ζωμεύματα, τὰ τῶν [illegible] [illegible]. λέγεται δὲ ζωμά, καὶ [illegible], καὶ [illegible]. Ἄλλως, τὰ λεγόμενα [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] τῶν [illegible]. ἀντὶ τοῦ [illegible] Ἀριστοφάνης [illegible], [illegible] [illegible] πρὸς [illegible] [illegible] ζωμεύματα, ὡς [illegible] [illegible] καὶ ζωμ[illegible].

Ζωμήρυσις, [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], ζωμήρυσιν τῶν [illegible] [illegible]. Ζωμίον, [illegible]. Ζωμὸς μέλας, ὁ λεγόμενος [illegible]. κυρίως δὲ ζωμός, τὸ ἐπὶ τῆς κρέασι τῶν ζώων ἄρτυμα. Ζῶναι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] καλουμένου [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] τὸ [illegible]. Ζώνη, [illegible] [illegible] ζώνη [illegible], τὸ [illegible] [illegible]. [illegible] ζώνη παρὰ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], οὕτω [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. ἡ ζώνη [illegible], ἡ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς τῶν [illegible]. [illegible] ζώνη, τὸ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] τῆς βασιλείας [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] τοὺς [illegible] ζώνην, καὶ [illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ὁ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] καὶ ζώνη [illegible], τῶν [illegible] [illegible] [illegible]. Ζώνην [illegible]

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ζιβυνίδας, αἱ θρᾶσσαι, ἢ θρᾳκικαὶ γυναῖκες. Ζιβύνη, εἶδος ὅπλου ἀκόντιον, λόγχη, σιγύνη. Ζιβύνια, λογχίδια μικρά. Ζίγγιβερ, ὕλη ἀρώματος. Ζίγγος, ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος, ἢ τῶν ὁμοίων. Ζίζανα, ξύλα. Ζίννις, ἡ χαλκῆ θύρα. Ζιννῶ, τὸ σκυθρωπάζω. καὶ ζιννῶσα, τὸ σκυθρωπάσαι. Ζίζαι, ζητεῖ. Ζιζάνιον, τὸ ἀπὸ σπορᾶς συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ, ὃ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος, ὃ τὸ σίτου τὸ βλάπτει, σιτάνιον, καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτον τὸν σῖτον. ἢ παρὰ τὸ σῖτος, καὶ τὸ ἵζανον τὸ καθήμενον, σιτίζανον, τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον καὶ συναυξάνον. Ζιζύνα, εἶδος ὅπλου ἀκόντιον. ἢ ὅπλα, τοὺς φύλλους. Ζιζάνιον, ἡ ἐν τῷ σίτῳ αἶρα. Ζικνῶσαι, σκυθρωπάσαι. Ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ θρᾳξίν. Ζιπίχιον, τὸ λυχνίον τοῦ ἀπολάμποντος. Ζιραί, χεῖτες ἀνάκλιθροι. Ζίρας, καὶ κλίνεσθαι ζίρα, σκυθικὴ φωνή. Ζίσαι, καταπίνεται. Ζιφαῖοι, ἔθνος, ἢ σκηνῖται.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ζόαρα, τόπος. Ζοάσας, συβιώσας. Ζοάσω, ζήσω. Ζόη, ζῶ. Ζόε, τὸ ἐπαινετὸν πλάτος. Ζόος, ἰσχυρός, ἢ ὁ σφοδρῶς πνέων. Ζοτινία, πόλις. Ζόντειον, τόπος. Ζοχαλανίδας, λυθροφαΐγες. Ζόρ, ἀλικίας ἐλάφου ἢ δορκάς. Ζόδιον ἢ ζῴδιον, θηρίον, ἢ ἑρπετόν. Ζονίον, ἐρβίδι, ἐργάζεται, λαλεῖται. Ζῶσαι, φακοί. Ζοῦθα, ζεννῶδα. Ζόφιον, μέλαν, σκοτεινόν. Ζοφερά, ἡ σκοτεινή. καὶ ζοφερόν, ὁμοίως. Ζοφοδερκέα, σκοτοδίκτυς, λαθροφάγος. Ζοφοειδής, σκοτεινόν. Ζοφομηνία, ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης.

Ζόφον ἠερόεντα, τὸν ἀφανῆ τόπον, ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ὁ σκότος καὶ ὁ σπίλος καὶ τὴν δύσιν, ζόφον. Ζόφος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ ὄρφος, κατὰ τὸ ζῶ, ζόοφος. καὶ κατὰ συγκοπήν, ζόφος. δυσμικὰ δύσμαι. Ζοφώδης, ὁ σκοτεινός, ἢ ζοφοειδής.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ζυγά, τὰ ἐπικείμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων, καὶ οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων, εἰς οὓς αἱ κόλλαβοι ἐνείρονται. Ζυγάδην, συνεζευγμένως. Ζύγαινα, βοῦς θαλάσσιος, καὶ ἰχθὺς ποιός, καὶ τὸ κατὰ μέτωπον τοῖς χοροῖς τοῖς τραγικοῖς τάγμασιν. Ζυγάγροις. Ξενοφῶν, τὰ ἄλλα χρήματα παραδεχομένους ἐν ζυγάγροις εἴπατε, ἐφ' ἁμάξαις κομίζειν. ἵνα ὅπη καιρὸς ᾖ διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια. ζύγαστρον δέ, ἡ ξυλίνη θήκη. Ζύγαστρον, κιβώτιον. ζύγαστρος, κιβωτός, ὅρος, ζυγός. Ζυγήν, τὸ ἐν εὐθείᾳ κεῖσθαι τὸ κατὰ βάθος στίχον. Ζυγεῖς, γαμήσας. κατενεχθείς, μάζη, ὁρμᾷ, σκυθρωπάζει. Ζυγητή, ἡ κλεῖς. Ζυγία, ἡ Ἥρα, καὶ εἶδος κώπης. Ζυγιακός, ὁ ζυγός. Ζύγιοι ἵπποι καλοῦνται, οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἅρματος ζυγῷ. τουτέστιν, ὁ μέσος δεξιός, ὁ μέσος ἀριστερός. καὶ ἁπλῶς, ὁ μὴ παράσειρος, οὕτω λέγεται. Ζύγιος, ὁ ἐπὶ τῶν ἑνώσεων συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ γάμος, ζυγός. καὶ ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. καὶ ὁ δεύτερος ἐρέτης. Ζυγίτης, ὁ καθήμενος ἐν τῇ νηῒ μέσος. Ζυγόδεσμον, ἱμὰς ἢ σχοινίον. ὁ παρ' Ὁμήρῳ κατὰ πάροδον λεγόμενος ἐκ παρόδου μετρῶν ἐννεάπηχυ εἶναί φασι. Ζύγωθρον, ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζυγίνας, βότρυς. Ζυγοὶ παρὰ Ἡροδότῳ, αἱ καθέδραι. Ζυγοδετός, ἐργάτου βοός. λάμπρως. Ζυγομαχεῖν, σκαιώρημα. μεταφορικῶς ὁ λόγος ἀπὸ τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μαχομένων, τῶν μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ὃ ζυγομαχεῖν κυρίως, ἐπὶ τῶν ἀντιτεινόντων τὴν δύναμιν. Ἡσίοδος. Ζυγόν, οὐδετέρως εἴρηται κατὰ γένος μεταπλασμόν. ἰστέον δέ, ὡς πολλαχῶς ὁ ζυγός. διὸ καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ διάφορα. ζυγὸς γὰρ ἵππων, ὅθεν καὶ ἵππος ζύγιος. ζυγὸς βοῶν, καὶ τιθέντων κτῶν. ἀφ' οὗ τραπεζιτῶν οἱ ὁμόζυγοι, καὶ τὸ διεζευγμένον. καὶ τὸ ζυγομαχεῖν, ὃ προείρηται. ζυγὸς ἐπὶ σταθμοῦ. καθ' ὃν ζυγοστατοῦντες λέγονται ἀλλ' ἐπεὶ ἐν ζυγοῖς. ζυγὸς ἐπὶ νεώς. ἐξ οὗ ζύγιοι ἐρέται. ἔτι καὶ συλλαβὴ ζυγὸς κατὰ Παυσανίαν, τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους. καὶ κιβωτοῦ δέ, ὡς δηλοῖ τὸ ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη θήκη. παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι. οἷον καλὰ ζυγώσας. ἐξ ὧν παρῆκται τὸ κοινολεκτούμενον ζύγαστρον. καὶ θύρας δὲ ζυγός, ὁ μοχλός. ὅθεν ἐπιζυγοῦσι θύρας. Παυσανίας δὲ οὕτω φησί, ζυγῶσαι ἀντὶ τοῦ καθίξαι, λαμβάνω. Ζυγὸς παρ' Ὁμήρῳ, ἐν συνηθείᾳ ἐπὶ σταθμοῦ. ζυγὸν γὰρ ἐκεῖνος οἶδεν ἅρματος καὶ ἁμάξης. καὶ ζυγόδεσμον ἐκάλεσε, τὸν ζυγὸν τῶν ζώων, τὸν ζευγνύντα ζυγά. λέγουσιν οἱ παλαιοί, καὶ τὰς καθέδρας τῶν ἐρεσσόντων. ὅθεν ὑψίζυγος, ὁ ἐν ὕψει τὴν καθέδραν ἔχων. δύναται γὰρ ὑψίζυγος εἶναι, καὶ ὁ ὑψηλὸς ἐν τοῖς θρόνοις βασιλεύς, κατὰ τὸ ἐπὶ ζυγοῖς καθίζειν ἄρχοντας, τὸ τῶν τραγικῶν. Ζυγὸς τὸ ἄνω τῆς λύρας, ἵνα κρατεῖ ἡ ἀριστερὰ χείρ. χέλυς δέ, τὸ πλατύ. μαγὰς δέ, ἵνα ἡ πληγὴ γίνεται τοῦ πλήκτρου. καὶ ζυγός, ὁ τῶν βοῶν. ζυγὸν δὲ οὐδετέρως, τὸ ζύγιον. Ζυγὸς ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρακειμένων ἀλλήλοις πλῆθος. ἐρετικὰ καθέδρα, τὰ τοῖς ζώοις ἐπικείμενα, καὶ τὸν ζυγὸν ἐν καλάμῳ, τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς, ὁ τὰς ἰσότητας διακρίνων σκεῦος, καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. καὶ ἡ ζυγοστασία δὲ κάσιμον, καὶ ὁ παρακείμενος ἵνα. διὰ δακτύλους πλαγίοις ἐπὶ τῶν συλλαβῶν. Ἀριστοφάνης, τὸ δακτύλιον πιέζει τὸν ζυγόν. καὶ ζυγὸς ὁ νόμος, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ὡς ὁ Χριστός, ἄρατε τὸν ζυγόν μου, ὅτι χρηστὸς ἐστί, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν. καὶ ζυγὸν τὸν τοῦ νόμου βαρύτατον φησὶν ὁ Δαβίδ. Ἄλλως. Ζυγός, παρὰ τὸ δύο ἄγειν, διαγός καὶ ἐν συγκοπῇ δυγός, καὶ ζυγός. σημαίνει δὲ τρία, τὸ ἅρμα τῶν ἵππων. ὡς τό, ἵπποι δὲ ζυγοῦ ὕπαρ. καὶ τὸν τῆς κιθάρας πῆχυν. ὡς τό, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. σημαίνει καὶ τὰς τῶν ἐρεσσόντων καθέδρας. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐπὶ ἁρμάτων, καὶ πλοίων, καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν τάλαντον. ὅτι, ἡ τρυτάνη, καὶ ὁ τῆς κιθάρας πῆχυς. καὶ ᾧ ἐγκεῖνται οἱ κόλλαβοι. οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί. παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι. ἰδίαλος ἰ. Ζυγοστάτιον, ἴσωθεν. Ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγῷ. ἔπεμψεν τοὺς ἄνδρας ζυγῷ, καθ' ἕκαστον ἀπολυομένους, ἐπανελθεῖν προσταχθέντας. Ζυγόθρον, ἴσωθεν, ζυγοστάτην. ἴσον τὸ ἀντιρρεπόμενον. ἕκαστα πάλιν ἀντισταθμιζόμενον. καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀπαγορεύει. ὃ γὰρ ἀνακλ[illegible] ἐστι, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὰς θύρας. οἱ δὲ ζυγόθρον, συναρμοσθέν, σύμπηξον. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ζυγῶσαι, τὸ συναρμόσαι, παρὰ τῷ Λυκόφρονι. καὶ ζυγῶσαι, τὸ ζεῦξαι. Ζυγίσαι, δαμάσαι, κλεῖσαι, καθίξαι. Αἰσχύλος, ἱέρειαι σεμνοῦ. Ζύθιον, ἀλφίτων πόσις. Ζῦθος, οἶνος ὁ ἀπὸ κριθῆς γινόμενος. Ζύμη, τὸ λεγόμενον προζύμιον. φύραμα δέ, τὸ μεμιγμένον ἄλευρον. Ζυμίτης ἄρτος. καὶ Ἀθήνησι ζυμίτης ἄρτος οὕτω καλεῖται. Ζυμῶ, μαλάττω, φυρῶ.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ζωάγρια, λύτρα ζωῆς· θανάτου ἀγρεύματα, καὶ οἷς ζωὴ ἀγρεύεται. ὅθεν καὶ κρεάγρα, καὶ πυράγρα ὄργανα, οἷς λαμβάνεσθαι τὸ πῦρ, ἢ τὰ κρέα. ἢ ζωάγρια τίνειν, τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρασχόμενοι δῶρα παρέχειν. Ζωαγρός, ἀνὴρ πρὸς ζωήν. Ζωαγρεῖ, τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαγρεῖς, ὁμοίως. Ζωάς, ζωάς. Ζῶ, βιῶ, βιώσκω, διάγω, περίειμι. καὶ ζῶ ζῇς ζῇ, ζῶμεν ζῆτε ζῶσι, ἔζων ἔζης ἔζη, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, ἐν χρήσει. Ζώγα, εἶδος βοτάνης. Ζωγρίον, εἶδος σανδαλίου. Ζῶ, κινοῦν. ἀφ' οὗ ζώω παρὰ ποιηταῖς, ὡς θείω, πλώω, ἐρύω. ἀφ' οὗ ζώσκω, κατὰ ἀκολουθίαν τῆς ἀναλύσεως,

εἰς τὰ ἄλλα διαβαίνει τὸ ὄνομα. ὁ δὲ μῦθος πατέρα θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ἄλλως τὸν δία φησὶ λέγων. ὅτι κατὰ τοὺς ὁμηρικοὺς μύθους τῶν ἄλλων δαιμόνων οἱ μόνοι θνητῶν πατέρες λέγονται, ὡς ποσειδῶν, ἀδελφὸς καὶ οὗτοι καὶ ἐρμείας. ἀφροδίτη, μαῖα. θέτις, ἀχιλλέως. καὶ ἄλλοι ἄλλων. οἱ δὲ μόνων ἀθανάτων, ὡς χρόνος, δίος, ἥρας, ἅδου, ποσειδῶνος. ζεὺς δὲ μόνος καὶ ἀθανάτων πατήρ. οἷον ἀπόλλωνος, ἑρμοῦ, ἄρεος. καὶ θνητῶν δὲ, οἷον σαρπηδόνος, αἰακοῦ, μίνωος, ἡρακλέους, περσέως.

Ζεὺς, καὶ μοῖρα παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἐκ παραλλήλου, ζεὺς ἢ ταυτὸν εἶπεν, κατὰ ἀμφηγορίαν. Ζεύσασθαι, ἀντὶ τοῦ γεύσασθαι, αἰολικῶς. Ζεφυρίη πνοὴ, ἡ τοῦ ζεφύρου. καὶ ζεφύρειον πνεῦμα. ζέφυρος γὰρ, λίβος ἄνεμος. Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ζόφος γὰρ καλεῖται ἡ δύσις, καὶ ζέφυρος ἄνεμος ὁ ζωοφόρος, ὁ τὴν ζωὴν πᾶσι φέρων. ἐπὶ γὰρ ἔαρι πνέοντος αὐτοῦ, οἱ καρποὶ αὐξάνονται. Ζέφυρον μέγαν λέγει Ὅμηρος, τὸν σφοδρόν. Ζέω, τὸ βράζω. καὶ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ ὑδάτων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θυμοῦ. εἴρηται δὲ κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν ἀναζέσιν τῶν ὑδάτων ἤχου. Ζέω, τὸ γελῶ, δωρικῶς.

ΤΟ͂ Ζ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Η

Ζῆ, ἀντὶ τοῦ ζῆθι. εὐκλείδας. καὶ ζεῖ, ἀντὶ τοῦ ζέει. Ζὴβ, ὄνομα κύριον ἑβραϊκόν. Ζηβίων, ὄνομα δῆμος ἀττικός. Ζήβυρθα, ὄνομα ἔθνους. Ζῆ καὶ τὸ πῦρ, ἐπὶ τῆς μόλις γνωσίμων. Ζῆθι, ὁ παρατατικὸς ἔζων ἔζης, ἔζη. ἔζων, ἔζης, ἔζη. καὶ ὁ προστακτικὸς ζῆ. εὐκλείδας. ἔζη καὶ ζῆ. καὶ δὶ ἐλλιπὴς ζῆ, καὶ διὰ ἐλλιπὴς τρόπου. τὸ γὰρ ζῆθι, καθ' ὑπέρθεσιν ἔχει τὴν θι συλλαβὴν, καὶ μετὰ τῆς συντροφῆς σώζει. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα τῆς θι συλλαβῆς, ζῆ λέγει ὁ τραγῳδός. οἷον, πλούτει κατ' οἶκον, καὶ ζῆ. ὥσπερ καὶ τὸ δρᾶ μονοσυλλάβως, καὶ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. οἷον, ἄνθρωπε μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς. Ζηλήμονες, φθονεροί. Ζηλήμων, ὁ ζηλοδότης. Ζῆλος, ἡ μίμησις τοῦ κρείττονος. ἔστι δὲ καὶ ἡ λύπη. ζῆλος δὲ καὶ ἡ κίνησις, καὶ ἡ μετ' ἐπίστασιν ὁ ζῆλος. ζῆλος δὲ, καὶ ὁ φθόνος. Ζηλοῖ, φθονεῖ, ἐρίζει, μισεῖ, μιμεῖται. Ζηλοτυπεῖν, ἀντὶ τοῦ μισεῖν γράφει Αἰσχίνης. ἢ ζηλοτυπεῖν, τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζηλοτυπία, ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀποβλέπουσαν ὑπόνοια. ἡ ζηλοτυπία δέ, λύπη ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐπιτυχεῖν, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. Ζηλοῦν δύο σημαίνει, τὸ φθονεῖν, καὶ τὸ μακαρίζειν. ἢ ζηλοῦν, τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ. Ζήλου, μιμοῦ, κιτιαλικῷ. Ζηλωτὴς, ὁ μιμητὴς, ἀπὸ τοῦ ζηλόω ζηλῶ, ζηλώσω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ζῆλος. ἔστι δὲ ζῆλος, διέγερσις τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὰ καλὰ πρὸς παράδειγμα ὁρῶντος. σημαίνει δὲ ζῆλος καὶ τὸν φθόνον. ἔνθεν ὁ ζηλότυπος.

Ζηλώματα, ζηλοτυπίας, κώμας, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ παθήματα, καὶ πάσαν λέχους ἀπαλλαγήν. Ζηλῶ καὶ ζηλοτυπῶ. ἀλλὰ ζηλῶ μὲν ἀντὶ τοῦ μιμοῦμαι λέγουσιν ἀττικοί, καὶ ἀντὶ τοῦ μακαρίζω, καὶ ἀντὶ τοῦ φθονῶ. ὡς ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, παρ' Ἡσιόδῳ, κοινόν. ζηλοτυπεῖν δέ φασι τὸν ἄνδρα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ τὸν ἐραστὴν τὸν ἐρώμενον.

Ζηλῶ, ζηλώσω, τὸ μιμοῦμαι, ἢ μιμήσομαι. ζηλῶ ζηλώσω, τὸ φθονήσω. ἐξ οὗ παρὰ τῷ ποιητῇ, ζηλήμονες θεοί. Ζηλοῦσαι, μιμήσασθαι. Ἡρόδοτος, ὧν τὶ ἐκ παρ' ἡμῖν ζηλοῦσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει, οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται, τῶν ἐκείνων προσεντυγχανόντων, ἢ τὴν ἀνέσιν, ἢ τὴν ἐλευθερίαν. Ζηλωταὶ παρὰ ἰουδαίοις, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ἄνευ ἀποκλείοντες τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ φρουρᾶν αὐτοῖς ἐπιτρέποντες παρεκάλουν. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, ἤγουν θαυμάζω τῆς εὐβουλίας σου. Ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, ἤγουν μακαρίζω. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. Ζηλωτὸς εἶναι, ὁ πάνυ θεῖος καὶ ἐναντίων ἐπιζήμιος. Ζηλωτὸς, μακαριστὸς, ἐπαινετός.

Ζηλωτότατον, πάνυ μακάριον. Ἀριστοφάνης, ζηλωτότατον δὲ τὸν ἀνθρώπων διάξεις. Ζημάτης, ἀργός. Ζημία, ἡ τίμωσις. καὶ ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις, ἢ τοῦ κέρδους καὶ τῆς ὠφελείας ἄτη, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μειοῦσα, ἢ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τουτέστι, τὴν περιουσίαν. παρὰ τὴν ζέσιν, τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, ἐν τῷ ἐκτίνειν τὰ ἐπιταττόμενα, ἡ δαπάνη τις οὖσα, ἢ τὸ ἐλάττωμα. καὶ ζημία, θυσία τις, ἀποδεδομένη ὑπὲρ τῶν γεγαμημένων ἐν θεσμοφορίοις. Ζημίαν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. Ζημιῶ, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν συντάσσεται. οἷον, ζημιῶ σε χρήμασι. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν μετὰ τῆς εἰς προθέσεως. οἷον χρήματα αὐτὸν ἐζημίωσαν. εὕρηται καὶ μετὰ γενικῆς. οἷον, ζημιῶ σε χρημάτων, καὶ ζημιῶ σε χρυσίου, καὶ χρυσίῳ, καὶ εἰς χρυσίον, καὶ ζημιῶ σε θανάτῳ, καὶ χρημάτων.

Ζῆν, ἀντὶ τοῦ ζῆν, καὶ ζωὴν ἔχειν. Ζῆν, οὐ ζῆν ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ. Ἀριστοφάνης, πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα, τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον. Ζηνοφόρος ἱερεὺς, ἤγουν ἀνατολὴν σημαίνουσα, ἐπειδὴ καὶ ἐν τούτοις τὸν ἥλιον τοῖς θεοῖς ὑποτίθεται, καθάπερ τὴν γῆν. Ζηρυνθία, ἡ ἀφροδίτη. καὶ ζηρύνθιον, καὶ ζήρυνθον ἄντρον, ἐν ᾧ τοὺς κύνας ἔθυον. Ζήρυνθον, ἄντρον θρακικὸν, ἀπὸ αἰγῶν. Ζῆς παρὰ τὸ ζάω, δευτέρου προσώπου τοῦ ζάω, κατὰ κρᾶσιν δια τοῦ α καὶ ε εἰς η, ζῆς. καὶ ζάω, τὸ πάνυ πνέω. Ζήσαι δὲ λέγουσι καὶ ἀναβιῶναι τὸν ἡρακλέα, τὸν τυφῶνα, τρ... διὸς δὲ καὶ τρ... Ζήσω. ζάω ζήσω, νικάω νικήσω, ποιέω ποιήσω, διψάω διψῶ διψήσω. τὸ δὲ πεινάω καὶ διψάω, κατὰ τροπὴν δωρικὴν γίνεται τοῦ α εἰς η. τὰ δὲ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον, χωρὶς δὲ τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα, ὁμοίως τὰ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, κἄν τε λ ἔχει, κἄν τε διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον πλῶ πιμπλῶ πίμπλημι πλήσω, χρῶ κιχρῶ κίχρημι χρήσω, τὸ δίζημαι δίζησω. Ζητεῖν, ἐπὶ τοῦ βασανίζεσθαι ἔθεσαν οἱ ἀττικοί. μὴ ἂν σὺ ζητεῖς τί παθεῖσθαι. Ζητεῖ, πολυχρονεῖ. Ζήτημα, λόγος ἀνθρώπων καὶ διάλεξις, ἐπὶ πράγματα. Ζητῶν, ῥεῖς ἐν ἐρωτᾷ. Ζητρέων, ζητούντων. γράφεται δὲ καὶ ζητητέρων.

Ζητητὴς, ἀρχὴ ἧς ἀθήνῃσι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, ὥστε τοὺς ἀδικοῦντας τι δημόσιᾳ λέοι ζητεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ, καὶ ζητητὴς κατ' ἐκεῖνον, ὡς φησι Λυσίας, ... Πλάτων ὁ κωμικὸς πρέσβεσιν. Ζήτης, ὁ τοῦ βορέου παῖς. Ζητέοντες, ἀντὶ τοῦ ζητηθέντες. Ζήτησις, ὄρεξις λογικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Ζητητήριον, ὄργανα τὰ βασανιστικά. οἱ δὲ προσαγορεύουσι τὸ ζητητήριον ὄργανα. ὁ δὲ τὰ πραχθέντα ἐξετάζων. Ζητρεῖον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον, Εὔπολις. Ζήτρειον προσαγορεύεται, κατὰ δέ τινας ζητρεῖον προσαγορεύεσθαι, ὃ δηλοῖ φασι δούλων δεσμωτήριον, ἤγουν μύλωνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. ἀπὸ γὰρ ἐκεῖ ἐκεῖσε παρὰ τὸ δεῖν, ὅ ἐστι δεσμεῖν, τοὺς τρεῖς, ὅτε φοβεῖσθαι, συνεθέσει ἐς δέτρειον, ζήτρειον γέγονε, μετατεθέντος δὲ τοῦ δ εἰς ζ. ἄλλοι δέ φασι καὶ ζεῦγμα ἐξ ἀπαιτεῖ ... ὑπὸ πολλοῦ συντεθέντος καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ δεῖν, ἤτοι δεσμεῖν, καὶ τὸ εἴργειν. σημαίνει δέ φασι ζώνην καὶ χιτῶνα ἢ χλαμύδα, ἣν μάχαι καὶ ἐς ἄρη παραδιδόντες οἱ λυκιακοί, ὄπισθεν λέγουσιν. Ζητρὸν, τὸ δημόκοινον. Ζητῶ, τὸ ἐρευνῶ καὶ ἐξετάζω. οἷον, ζητῶ τι τῶν κακῶν, ἀντὶ τοῦ ἐξετάζω καὶ ἐπιζητῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ζητῶν, ζητῶν γὰρ ὄφον. ὅθεν τὸ, θεμάτων ἀπώλεια, ἐπὶ τοῦ ἀνυπάρκτων. Ζηχοί, ἔθνος.

λέ μακάρ μοι ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι, ἀπλικὸν τὸ σχῆμα. λείπει τὸ διὸς, ἢ ποιεῖν, ἢ εὔχομαι, ἤ τι τοιοῦτον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ΄. Ζεῦ πάτερ ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε, ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις. καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ, καὶ τὰ ἄλλα, ἐν γ' τῆς Ἰλιάδος. ἰστέον δὲ, ὡς τὸ ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, ἀπτικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἥλιε. τὸν δὲ Δία πάντων πρότερον καὶ μάλιστα τὸν Ἰδαῖον, μάρτυρα καλεῖ καὶ αὐτὸν ὡς τοῦ ζῆν αἴτιον. ζωογόνος γὰρ ὁ Ζεὺς ἀήρ. οὐ τῷ φυθῦναι εἶναι θεοὺς ἐπιορκοῦντας, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὴν γῆν καλεῖ, τοὺς μὲν ὡς τῆς ὑγρᾶς τροφῆς δοτῆρας, τὴν δὲ ὡς τῆς ξηρᾶς. καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπαινετὰ τὰ στοιχεῖα, καὶ πάντας οὖν ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς, καὶ τοὺς ἁπανταχοῦ, ὥς τε ἐμφανεῖς καὶ θεοὺς ἀφανεῖς. ἤγουν τοὺς αἰθερίους, τοὺς ἐν ὑψηλοῖς, θεοὺς περὶ γῆν, καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν.

Ζεύγλαι, διάβροχα ξύλα, ἢ τῶν βοῶν ἡ ἀμφοτέρων ζευκτὰ, καὶ τὸ μάχθος ἐκ πλαγίας ἐλισσομένης. Ζευγηλάτης, γεωργός. Ζευγηλάτης, μεταβάτης, ἡνίοχος. Ζευγίσιον, τῆς ἐν Ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον. ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα. ἢ ζευγίσιον, τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος. ζευγίσιον δὲ τρίτον, γ΄. Ζευγίτης, μεταβάτης. Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντιθέασι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα.

Ζευγλόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος, καὶ τὸ ζευκτόν, ἀπὸ τοῦ ἔζευγμαι, οὗ τὸ θέμα ἄχρηστον. ἀντ' αὐτοῦ δὲ, τὸ ζεύγνυμι. ἢ ζεῦγμα, ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασις, ἡ γέφυρα. εἰρηκότος, ζεύγνυνται δὲ ῥωμαίοις ἀπονώτατα τῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα. καὶ ζεῦγμα, οὐ τὸ κοινὸν, ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη χηλὴ ἐν ποταμῷ, ἢ ἐν θαλάσσῃ. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ, τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος. καὶ ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος. ἢ ζεῦγμά ἐστιν, ὅταν διάφορα κῶλα μιᾷ συναπτῇ λέξει, ἢ μετ' αὐτὰ τεθείσῃ, ἢ πρὸ αὐτῶν. οἷον, τῶν μὲν τὸν λόγον, τῶν δὲ τὴν πρᾶξιν, τῶν δὲ τὸν τρόπον, τῶν δὲ τὸ ἦθος μιμησάμενος, ζευγνύει τὰ κῶλα τὸ μιμησάμενος. Ἄλλως. Ζεῦγμά ἐστιν ἑνὸς ἰδιότητος ἀπόδοσις ἐν διαφόροις λέξεσι. καὶ ζητεῖται ἐν αὐτῷ τέσσαρα διάφορα οὐσιώδη ὀνόματα. ζευγνύμενος, ὁ ἰδιότης, καὶ αὐτὰ ἡ ἰδιότης ἐστὶ ζεῦγος μετ' ἐκείνου, ὃ δεῖ ὡς προτέρῳ ἀποδίδοται, καὶ ἀποσπάσεως ἀπ' ἐκείνου ὃ δεῖ ὡς ὑστέρῳ ἀποδίδοται, ἐν τρισὶ παρεπομένοις. γίνεται δὲ τὸ ζεῦγμα ἐν προσώπῳ, ἐν γένει, ἐν ἀριθμῷ. τριπλοῦν δέ ἐστι τὸ ζεῦγμα, ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου, ἀπὸ τοῦ μέσου, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου, ἐν ᾧ ἰδιότης προτίθεται. οἷον, λέγω ἐγὼ καὶ σύ. ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου. οἷον, ἐγὼ λέγω καὶ σύ. ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. οἷον, ἐγὼ καὶ σὺ λέγω. Ζεύγνυμι, τὸ ζευγνύω. ὁ μέλλων, ζεύξω. ὡς οὖν ζευγνύω ζεύγνυμι, οὕτω καὶ ἀλλύω ἄλλυμι, καὶ γανύω γάνυμι, καὶ πάντα τὰ οὕτω παραγόμενα. ἰστέον, ὅτι τὸ ζεύγνυμι, δείκνυμι, καὶ τὰ ὅμοια τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, μέχρι παρατατικοῦ κλίνεται, ἐν ὁριστικοῖς τε καὶ παθητικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, προστακτικοῖς τε, καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς εὑρίσκονται. Ζευγνύασι κάλλιον, ἢ ζευγνῦσι. τὸ δὲ ζευγνύουσι κακόν. ὁμοίως καὶ κινύουσιν ἢ κινοῦσι, καὶ δεικνύουσιν ἢ δεικνῦσιν. Ζευγνύω, τὸ ῥῆμα, καὶ ἐξ αὐτοῦ δεικνύω. οἷον μίγνυμι λίθοις ξύλα, ἰῶ, καὶ συναπτῶ καὶ συναρμόζω, κοινωνοῦμαί τινι τῶν βελτιόνων. Ζεῦγοι, βρόχοι, ἀρτάνη. Ζεῦγος, πᾶν τὸ ἐζευγμένον, καὶ ὄχημα, καὶ ἐπὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἵππων. ἡ ζεῦγος τετράορον, Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ, καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ, χαρίτων τρίζυγον. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε. ζεῦγος φιλοδούλων. παραδίδοται δὲ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασι ἐχρῶντο, καὶ ὅτι τελοῦσι τὸ ζεῦγος καὶ ἐπὶ τρισὶ καὶ τέτρασι. Ἄλλως. Ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν ζώων ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ Ἰσαῖος τέθριππον ζεῦγος εἶπε, καὶ Αἰσχίνης. ὡς τε κἂν ἐκ τεσσάρων κἂν ἐκ πέντε ᾖ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζεύγω, ὡς τεύχω τεῦχος. ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοεικόν. ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἢ θὴρ ὅμοια λύκῳ, τὴν τοῖς νόμφαις μέθοδον ποιοῦνται. Ζευξείδιον, [illegible]. Ζεῦξαι, τὸ ἢ βόας εἰς ἅμαξαν ἄξαι, ἢ ἡμιόνους εἰς ἅρμα, ἢ εἰς κάλαθον. καὶ τὸ πρᾶγμα, ζεύξεις καλεῖται. λέγεται δὲ καὶ ζεῦξαι, ἀντὶ τοῦ ζυγώματα [illegible]. Ζευξιππίδαι, γένος εὐγενῶν παρὰ Ἀθηναίοις.

Ζευξιδία, ἡ Ἥρα. οὕτω τιμᾶται ἐν Ἄργει. φασὶ γὰρ, ὅτι ἀπὸ [illegible] ἀπὸ τοῦ Ἄργους, εἰς Αἴγυπτον ἔπεμψε βόας [illegible] ἐν Ἄργει βασιλεύοντα. καὶ τὴν τοῦ σπόρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν, ὁ δὲ ζεύξας ἐπὶ τὸ σπείρειν τὰς βόας Ἥρας ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτι δὲ τοὺς ταύρους συνέβαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, ὅθεν Ἥρας ἐκάλεσε.

Ζευξιλέως, ᾧ ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί, ἢ ζευκτὸς λαός.

Ζευξίππη, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶν, ἡ μήτηρ τοῦ Πριάμου ἐκαλεῖτο. κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Στρυμώ. Στρυμὼ δὲ [illegible], [illegible] τὴν [illegible], οὐδὲ [illegible], ὥς φησι Πορφύριος.

Ζεὺς, ὁ ἀὴρ, ἐξ οὗ καὶ ἡ ζάλη, [illegible]. παράγεται δὲ παρὰ τὸ ζῶ, ἢ παρὰ τὸ δεύω. ἔτι δὲ καὶ τὴν ζωὴν. ὁμοίως δὲ καὶ ζὰν ζανός, κατὰ τὸ μέγας ζάν. καὶ ὁ Ζεὺς, ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν λέγεται. Ζεὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, [illegible]. Δὶς γὰρ, ἡ γενικὴ Διὸς, καὶ Ζὴν καὶ Ζὰν καὶ Ζὰς καὶ Ζὴς, καὶ Βοιωτικῶς Δεὺς, καὶ Δάν. καὶ τὸ Ζεὺς [illegible] παρὰ Πολυκράτει τῷ Κρητὶ [illegible]. Ζεὺς, οὐ μόνον ὁ κατὰ μῦθον πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, οὐδὲ μόνον ὁ καθ' ἱστορίαν Κρητικὸς βασιλεύς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ ἀναγωγὴν ἀὴρ καὶ αἰθὴρ, καὶ ἥλιος καὶ οὐρανὸς, καὶ ἡ εἱμαρμένη, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ παντὸς, ἡ καὶ πρόνοια. καὶ ὁ νοῦς δὲ ὁ κατὰ ἄνθρωπον, κατονομάζεται τοῖς πολλοῖς. ἔστι γὰρ Ζεὺς ἐπουράνιος, μειλίχιος, ἀγοραῖος. τὸ δὲ εἰς νοῦν, ἤγουν ψυχὴν τοῦ παντός, εἰς ἀέρα, εἰς ἥλιον, εἰς οὐρανόν. Ζεὺς ἐς [illegible] ἐπὶ τοὺς ἀνέμους. [illegible] ἱστορικῶς [illegible], λέγοντες, ὅτι ἐν Διοσπόλει, μέγιστον Διὸς ἱερὸν, ἀφ' οὗ λαβόντες Αἰθίοπες Διὸς ξόανον, καὶ ἄλλων δαιμόνων σὺν αὐτῷ, κατά τινα καιρὸν τεταγμένον περινοστοῦσι τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, καὶ πανηγυρίζουσι [illegible] ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, [illegible] οἱ θεοί. τὸ γοῦν φασιν [illegible], [illegible] τοιοῦτον [illegible], πλάττει ἐνταῦθα δωδεκαήμερον ἀποδημίαν Διὸς ἐξ ἱστορικῆς ἀφορμῆς, καὶ νῦν εἰς τὸ πλάσμα ἐλθών. [illegible] Ζεὺς Διὸς, παρὰ τὸ ζῶ, ἢ παρὰ τὸ δεύω. ἔστι δὲ [illegible] ζωός. ὁμοίως δὲ καὶ ζανός. οὕτω καὶ Ζεὺς ὁ αὐτὸς, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν ἀποδιδόασιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ ὀξύνεται ὁ Ζὰς, καὶ [illegible] ἐν τῇ γενικῇ. δῆλον ἐκ τοῦ παραδόντος, ὅτι κατὰ πρὸς πρώτης ὄνομα ποταμοῦ καὶ πόλεως, καὶ φῶς φωτὸς κύριον παροξυνόμενον μονοσυλλάβως ἐν τῇ γενικῇ, κατὰ τὸ φῶς φωτός, οὕτω καὶ Ζὰς Ζαντὸς, ὁ σημαίνει τὸν Δία. Ζεὺς καταχθόνιος, ὁ Ἅδης, ὡς ἐὰν εἴπῃ ἀὴρ ὑπόγειος. οἱ δὲ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν, [illegible] ἦν ἱερὸν, ἐλθὼν τὸ ζεῦς, [illegible] τὸ ζῆν, [illegible] Διὸς καὶ [illegible] καὶ ἄλλο τῶν ἀδελφῶν. [illegible], ὃ [illegible] ἀπὸ τοῦ φθείρω, ὃ ἐστι φθεῖραι, ῥήματος αἰολικοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ φωνῶ, ὡς τὸ [illegible] κατὰ φύσιν [illegible], ὁ διὰ τοῦ φθείρειν δηλοῦται. ἢ κατὰ [illegible], ὁ διὰ τοῦ φ[illegible] παρασημαίνεται, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀναγωγήν. ἄλλως δὲ Ζεὺς καταχθόνιος, ἤγουν ὑποχθόνιος. ὁ τοῦ [illegible] Πλούτων, [illegible] δὲ ἄχνυς αἰδοῦ. Ζεὺς ἐνταῦθα πατὴρ ἁπλῶς ἐλέχθη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος ζωογόνον. ἀλλαχοῦ δὲ, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἤτοι καθολικῶν. οὐ μόνον στοιχείων καὶ ἄστρων καὶ ὅλως τῶν θειοτέρων, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, τουτέστιν ἀνθρώπων ὅσα ἂν μέρος. [illegible] δὲ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἡμετέρου γένους, καὶ

Ζάλευκος, λέγεται μὲν ἐγενέσθαι [illegible] εὐλόγως. Λακωνικὰ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀχαιοὶ [illegible] ἐνομίσθη δὲ φασὶν [illegible] ἐπειδὴ δὲ [illegible] οὐχ εἰς τὸ ἀρχαῖον [illegible] εἰ γὰρ [illegible] πρὸ αὐτοῦ βραχὺ φωνῆς. φασὶ γὰρ, ὅτι [illegible] εἶχεν, [illegible] βραχυνομένη, ἵνα [illegible] κατὰ [illegible] δὲ λέγων, καὶ ὁ [illegible] ἀλλ' [illegible] πρὸ αὐτοῦ βραχὺ φωνῆς.

Ζα, μέγα, ἰσχυρὸν, πολύ. Ζάλη, θόρυβος. Ζαλαπτεῦ, ἰσχύει. Ζαλεῦ, πόλις, καὶ [illegible]. Ζαλεῦ, μιαροῦ. Ζαλαίνω, τὸ μωραίνω. Ζαλμόξις, ὁ θεὸς.

Ζαλεύκου τοῦ Λοκρῶν φέρεται ἱστορία, ὡς [illegible] μὲν ὁ ἀνὴρ, μάλιστα φορῶν [illegible] βελτιωτέρων. ἐπεὶ δὲ [illegible] ἐπικαμένου [illegible] ἦν, εἰσῆλθε κατ' [illegible] οὕτως ἔχων εἰς τὸ βουλευτήριον [illegible] μὲν ἦν ὡς [illegible] τὸν νόμον ὁ Ζάλευκος [illegible] ὁ δὲ [illegible] καὶ ἅμα τοῦ [illegible] δ' αὐτὸς [illegible] ἀπέρρηξε τὸ ζῆν, [illegible] παραβάτης τοῦ νόμου.

Ζάλη. [illegible] ζάλη ὁ μεγάλη ἄελλα, οὕτω καὶ ζαχρεῖς ἄνεμοι, οἱ πάνυ καὶ ἄγαν χειμῶνες. [illegible] γὰρ ἡμῖν [illegible] ἄνεμοι, καὶ τοῦτο [illegible] λέγω [illegible] παραλόγως [illegible] ἔχουσα [illegible] λέγει [illegible] ζαχρεῖς, τοὺς ἄγαν βαρεῖς. ἀπὸ τοῦ χέω [illegible] παρὰ Ἡροδότῳ [illegible] εἰς τὸ πρόσωπον τὸ [illegible] ἄνεμοι ζαχρεῖς, οἱ ἄγαν [illegible] μάλιστα [illegible].

Ζάλη, ἡ ἐξ [illegible] πραγμάτων ἐν τῇ ψυχῇ γινομένη [illegible] καὶ [illegible] πρὸς [illegible] τῶν ψυχῶν [illegible] σύμβασις. Ζαλόν, χαλόν. Ζάλαπτος, [illegible] δοις, δυσχερῶς, παρὰ [illegible]. Ζαμβύκη, μουσικὸν ὄργανον.

Ζαμίτιον, προβλίον. Ζαμ[illegible], μεγάλως [illegible] ψυχος, μέγα μένος ἔχων. Ζαμενής, ἄγαν ἰσχυρὸς. [illegible] ὡς ζάπλουτος, ζάκοτος, ζάθεος. ἢ ζαμενής, εὔψυχος, μέγα μένος ἔχων, [illegible] ψυχῶν προθυμίαν. ἢ ὁ ἄγαν ὀργίλος, παρὰ τὸ μένος, ὁ σημαίνει τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν.

Ζαμεῦται, μεγαλουργεῖ. Ζαμία. Βλάβη, ζημία. Ζαμόλξις, Ζαμόλξιδος, ὡς [illegible] τὰ γὰρ [illegible] δουλεύσας [illegible] εἰς [illegible] ὄφιος [illegible] ὁ Ζάμολξις, τὰ [illegible] πρὸς [illegible] οἰκεῖον [illegible] ἐθαυμάσθη, καὶ [illegible] τοῖς θεοῖς [illegible] ὡς θεὸν [illegible] Ζάμολξις [illegible] ὄνομα θεοῦ. Ἄλλως. Ζάμολξις. [illegible] Ἡρόδοτος μὲν φησι [illegible] λέγειν [illegible] ἀπελθὼν [illegible] πρώτους τὸν [illegible] καὶ [illegible] λέγοντα, ὡς οὔτε αὐτὸς [illegible] ἄλλοι δὲ [illegible] λέγουσι. Ζάν, Ζεύς.

Ζανί, ἀντὶ τοῦ ζηνί, Δωρικῶς. ἤγουν τῷ Διΐ. Ζανόδοτος, [illegible] Διός. Ζανὸς [illegible] ἐπεὶ [illegible] Ζάπεδον, μέγα [illegible].

Ζαπιμελόν, μεγάλως πῖον, λιπαρόν. Ζάπλουτος, πλούσιος πάνυ. Ζαπότου, ἰσχυροπότου. Ζαπληθὲς, ἄμετρον, ἄπειρον. Στησίχορος, ζαπληθὲς ἀμέτρητον [illegible] αἰθαλόν δ' [illegible]. Ζαπλουτεῖν, ἄγαν πλουτεῖν. Ζαρεῖς, ἄρτεμις [illegible]. Ζαρόν, [illegible].

Ζαρδε, [illegible]. Ζατεῖς, ζητεῖ. Ζατρίκιον, ὁ βασιλεύς. Ζατρικίω, τὸ ἐν [illegible] βασιλίζω. Ζατριφὴς, ὁ [illegible] καὶ πλεοναστικῶς ζατρεφέων. Ζατροφίς, [illegible]. Ζατεῖσθαι, ζητεῖσθαι. Ζαω[illegible], ἀντὶ τοῦ ζῶ[illegible], Δωρικῶς. Δωριεῖς γὰρ τρέπουσι τὸ [illegible] εἰς τὸ α, καὶ τὴν ου δίφθογγον εἰς ω.

ὡς ω. Ζατῆσαι, φωρᾶσαι, φράσαι, ζημιῶσαι, ἀπαιτῆσαι. Ζαυάκας, θεὸς [illegible]. Ζαφεγγεῖς, λαμπρὰ, καὶ ἐπιφανεῖς πάνυ. Ζαφιλὴς, ὁ ἀφιλής καὶ ζαφιλῶς, πάνυ ἀφιλῶς. Ζαφιλοῦς, [illegible] τοῖς [illegible] ἐπιρρήμασι μεθίσταται, καὶ τὴν [illegible] καὶ τὸν τόνον φυλάσσει, [illegible] ἂν γένηται, χωρὶς τοῦ ζαφιλὲς, ὅ ἐστι λίαν [illegible], ἀπὸ τοῦ [illegible] ἐστὶ τὸ [illegible] ὧν τὸ μὲν [illegible] τὸ ὄνομα, τὸ δὲ [illegible] ὧν ὁ [illegible] γίνεται ζαφιλὲς καὶ [illegible] ὧν τὰ ἐπιρρήματα. Ζαφιλοῦς, μεγαλοφυής. Ζαφλεγέθοντες, λαμπροτάτως, μεγάλως [illegible], ἢ μεγαλοφανεῖς. Ζαφορεῖσθαι, μεγάλως φορτοῦσθαι. Ζάφορος, πολύφορος.

Ζαχάσεις, ἰσχυροτέρας. Ζαχρειὸν, ἰσχυρὸν, εὔχαρον.

Ζαχρειὰς, ὁ ἄγαν χειμῶνας. ζαχρεῖς δὲ, ζαχρειότερος. Ζαχρεῖον ἄκρας, μεγάλας ἐπιβαρούσας, [illegible]. κυρίως δὲ ζαχρεῖς, τὸ βιαίως [illegible] παρὰ γὰρ τὰς [illegible] ἡ λέξις, καὶ τὸ [illegible] μέσον.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ζέα, ἡ [illegible], ἢ εἷς τῶν ἐν Πειραιεῖ λιμένων οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς. ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. Ζεβοί, ὄνομα [illegible]. Ζέβυται, σείονται. Ζεγέριαι, μισῶν γένος. Ζεῖ, ταράσσει, ἰσχυρῶς [illegible]. Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία. ἐπὶ τῶν [illegible] φιλίαν, ἢ ζῇ, ἀντὶ τοῦ [illegible] βιοῖ. Ζειά, εἶδος καρπός. Ζειαί, [illegible], ὄλυραι, χόρτος, χιλός, τροφαὶ ἵππων. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, καὶ πυροὶ δὲ [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] σῖτος. Ζειδωρος, ὁ [illegible] παρὰ [illegible]. Ζειά, [illegible]. Ζείδωρος. ἡ γῆ, ἢ [illegible] πρὸς τὴν ζωὴν [illegible] ζείδωρος φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι κυρίως ἐπὶ [illegible] λέγεσθαι. [illegible] γὰρ [illegible] καρπός, οὗ μέρος καὶ ἡ ζειά, ἐξ οὗ ζείδωρος. [illegible] καὶ τὸ βιόδωρος. [illegible] καὶ [illegible] τὰ ὅμοια. καὶ ζείδωρος, ἢ ἡ βιόδωρος, ὡς [illegible] τὴν τροφὴν [illegible] δίφθογγον. [illegible] ὡς ἐκ μέρους τῶν κοινῶς λεγομένων ζειῶν. Ἡρόδοτος δέ [illegible] ταυτόν φησιν [illegible] τὰς ζειὰς ταῖς ὀλύραις.

Ζεῖν, ἀντὶ τοῦ βράσσειν, ἐκ τοῦ ζέω ζῶ, ὁμοίως ῥεῖν, ἀπὸ τοῦ ῥέω.

Ζείναμεν, σβέννυμεν. Ζείρυθρον, ἀφρίζοντα. Ζειρίδες, ὁ περιχύτης. Ζειρά, [illegible] ἣν [illegible] ἐπενδύονται μετὰ τῆς χιτῶνος, ὥσπερ [illegible]. [illegible] κατὰ φιλίππου, [illegible] καὶ [illegible] λέγων, φησὶ καὶ ζειρὰς μικρὰς [illegible] ἐπὶ τῶν ἵππων [illegible] οἱ χλαμύδας. Ζειραί, χιτῶνες [illegible], ἢ ἀνάκωλοι, ἢ μίτρα. Ἡρόδοτος. Ζειρεῖς, [illegible]. Ζεκρίν, [illegible]. Ζελία, μέσα, [illegible], [illegible]. Ζελώνη, ἀφροδίτη ἐν μακεδονίᾳ. Ζεμόν, [illegible]. Ζέρος, εἶδος [illegible].

Ζεροφόρος, ὁ [illegible]. Ζεφύρειος, [illegible]. Ζέλεια, ὄνομα πόλεως, ἀφ' ἧς [illegible] Ζελεῖται, ἐκ τοῦ [illegible] καὶ ἐκ τοῦ [illegible] ὅμοιος καὶ τὸ [illegible] ἔνθα [illegible] λέγεται [illegible] ὡς [illegible] καὶ [illegible] λέγουσι φοινικὰ φύεσθαι, καὶ [illegible]. Ζελωτὰς, [illegible].

Ζέλκια, λάχανα φρυγῶν. Ζέλλω, τὸ βάλλω. ἐξ οὗ ζέλλειν, τὸ βάλλειν. Ζέμελεν, βάρβαρον ἀνδράποδον φρυγῶν. Ζέμον, τὸ θερμόν, παρὰ τὸ ζέω. Ζέρεθρα, βάραθρα, κοιλώματα. Ζέσας θυμῷ, ἰσχυρῶς τῇ ψυχῇ. Ζέσιν, θερμότητα, [illegible]. Ζέστης, θερμότης. Ζεῦξαι τὸ λιμαχόν

φρασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἰχνευθῆναι διὰ τὰς ἀλεύσεις. ὡς ἀκρότατος, γράφεται διὰ τοῦ ῑ, ὡς ἀγχεμαχώτατος. καὶ ἐχῖνος, πόλις θεσσαλίας, καὶ ἄλλος ὁ χαλκοῦς, καὶ ἐκ κεράμου, ὡς ὃ καλοῦσιν οἱ δικασταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἅπερ ἐμαρτύρουν κατασημαινόμενοι. καὶ ἀριστοφάνης, κατείας ἐχῖνον. ἐχῖνος, εἶδος τρίβραχυς. διὰ τοῦ τὸ παροξύτονον παρ' Ὁμήρῳ.

Ἔχις, ὁ ὄφις. Ἔχλαινεν, ἔχλαινεν. Ἔχμα, τὸ κώλυμα. ἔχμα ἐχμάζω, τὸ κωλύω καὶ ἐπέχω. καὶ ἐχμάζω, κατέχω, εἴργω.

Ἐχμάζω, κωλύω, συνέχω, στηρίζω, κρατεῖ, διακωλύω. Ἔχμαθεν, ἐπέχεσθαι, κατέχεται. Ἔχματα, αἱ τοῦ ὁλοοιτρόχου λίθου συνοχαί, ὡς λέγεται ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχω, τὸ συνέχω, καὶ δηλοῖ συνοχήν. ἀπορρήξας ὁ ποταμὸς ὄμβρῳ κατέρρηξεν τὸν ὁλοοίτροχον. προϋπάρχει δὲ αὐτοῦ ὁ ἐχμός, ἐξ οὗ τὸ ἔχμα. ὁμοίως γὰρ διωγμὸς δίωγμα, καὶ βρεχμὸς βρέχμα. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἐχμός, ὄχητος. ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ συνοχμὸς χρεὼς τε γὰρ πιστή, καὶ ἔχματα πύργων, οὐ μόνον τὰ ἐρείσματα, ἀλλὰ καὶ αἱ συνοχαί. ὡς καὶ ἐν γὰρ πέτρας ἀναιδέος ἔχματα, καὶ ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων. γίνεται δὲ τὸ μὲν ἔχμα, ἐκ τοῦ ἔχω. ἀφ' οὗ καὶ συνοχή, καὶ συνοχμός δηλοῖ, ὁ τοιοῦτος, καὶ πλεονασμῷ ἐπιλείψει συνοχμός. καὶ ποχμὸν ὃ ἔχον πάντα. πλὴν δὲ τὸ ἔχμα ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν καὶ ἐπέχειν. καὶ ἐχμάσαι, κατασχεῖν, εἶρξαι.

Ἔχματα, τὰ κρατήματα, στηρίγματα, ὑποθήματα. καὶ τὰ κωλύματα. ἔχμα βελέων, ἤγουν τὸ κώλυμα. Ἐχμενος, ὑποτεταγμένος. Ἐχόμενον, ἐπίκειμον. Ἐχόμενον, πρότερον ἤμαρτεν. Ἔχοιτ, συνέχοιτο, ἀντέχοιτο. Ἐχολοῦτο, ὠργίζετο. Ἐχόλωσεν, εἰς ὀργὴν ἤγαγεν. Ἐχόμενα τρίβω, πλησίον, ἐλάττω. Ἐχόμενοι, ἐνέχοντες. Ἐχόμενον, ἐξεχόμενον, ἀπεχόμενον. Ἔχον, εἶχον, ἔλαβον, ἐφύλασσον. Ἔχοντες, ἔχοντες κρατοῦντες. Ἔχοντες ἐγκλήματα, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντες. θουκυδίδης. πάλιν οὖν αὐτὴν ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ κορίνθιοι, ἐπιπομπεῖς ἐπίκλημα. Ἔχοντες, οἰκοῦντες. Ἐχόντων, ἀντὶ τοῦ ἐσχηκότων. Ἔχου, μετανοοῦ, φρόντιζε. Ἔχριον, ἐπιβάρυνον. καὶ ἔχρει κελεύσει, ἐπιβάρυνε πρὸς τὸ βλάπτειν. Ἐχραέτε παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐβαρύνετε, ἐπιστεύετε ἐβιάσατε. Ἔχραον, ἐπικλύσαν, ἐπίβαινον, ἐβαρύνθην κατὰ βίαν ἀθρόοι προσῆλθον. Ἔχραον, ἔφυγε. Ἔχραισμεν, ἐπέτυχεν. Ἐχραύσατο, ἔβλαψεν. Ἔχρεμε, ἐμαντεύετο, ὁ λαὸς χρόνος. Ἔχρησεν, ἐδέετο, ἐχρήσατο. Ἐχρηματίσθη, χρηματίσθη, ἐλέγετο. καὶ ἐχρᾶσθε, ὁμοίως. Ἐχρῆν, ἔπρεπεν, ἐδέησεν. Ἔχρησε, χρησμὸν ἔδωκε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδάνεισεν. καὶ ἔχρησε, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπέδειξε, καὶ ἐδάνεισεν, ἀπὸ τοῦ χρῶ ῥήματος, οὗ κατὰ τοῦ χρέω, ὁ δηλοῖ τὸ δίδωμι. ἀπὸ τούτου ἐχρημάτισεν, κυρίως μὲν ὁ διαλλακτικός. ἔστι δὲ ὅτε λέγεται, καὶ ὁ διακονικός. Ἐχρῆν, ἀντὶ τοῦ ἐχρεωστήσατο, παρὰ ἀττικοῖς. Ἐχρήσατο, ἤγουν ἐπὶ λαξευόμενος τὸ, ἐχρήσατ' αὐτὸ, ἐπλησίαζεν, ἐχρῆτο φαρμάκοις. Ἔχρισεν, ἤλειψεν, ἀλείφει. Ἐχρῶντο, ἐπλησίαζον. Ἐχρῶντο, ἐλάμβανον, ἐβλέπομεν.

Ἐχρηματίσθη, χρῆμα ἐλέγετο, ἐχρῆτο. Ἐχρηματίσθη, ἐχρηματίσθη. Ἐχύθη, ἐχέθη. Ἐχόμενος, ἀρτηθείς. Ἐχόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐχόμενος ἐστιν, ὅπου ἁρμονίαν ἐχόμενος. Ἐχυρά, ἀσφαλής. Ἐχυροῦται, γὰρ διὰ χειρὸς ἔρκος συνδεῖται, καὶ κρατεῖται. Ἐχυρόν, δυσπόρθητον, ἀσφαλές. Ἐχυρόφρονες, αἱ ἀσφαλῶς φρονοῦσαι, ἢ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει.

Ἐχύρωσεν, ἐχυρὸν ἐποίησεν. Ἐχύρωμα, ὁ ἀσφάλεια.

Ἐχυρῶς, ἀσφαλῶς, ἰσχυρῶς. Ἐχυρώτατον, ἀσφαλέστατον. Ἔχω, τὸ κέκτημαι, καὶ τὸ ἐλαύνω, ποιητικῶς αἰολικῶς συστέλλεται. Ἔχω, τὸ δύναμαι, ἀπαρέμφατον, ὡς τό, οὐκ ἔχω λέγειν. Ἔχω τὸ διάκειμαι ἐπιρρήματι, ὡς τό, καλῶς ἔχω. ἐνίοτε δὲ ὁ γενικὴ προστίθεται τοούμενον ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, οἷον καλῶς ἔχω τοῦ σώματος. ἡ δοτικῇ, ὡς τό, ὁ δὲ ἄξια ἐπιπαθῶς ἔχει. ἡ δὲ δοτικῇ συντάσσεται τῆς κατά, ὡς τό, εἰ μὲν αὐτοὶ εἶχον οἱ ἀθηναῖοι τὸ σῶμα, παρ' ἀριστείδῃ. Ὅμηρος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ πέρ τοὶ ἔχομεν χρήσιμον, ὡς τό, δαιμονίοι μοι ἐπέχετε. ἄλλον γὰρ δὴ καὶ ἐχθεσ τευτον ὅτι γὰρ, τί δὲ ὥστε κατ' ἐμοῦ ἔχεις, τοῦτ' ἔστιν ὁρμᾶς, ἐλαύνεις. Ἔχω πενιδὲς ἀντὶ τοῦ σώματος, καὶ ὀφθαλμῶν. Ἔχω μετὰ μετοχῆς χρόνου παρεληλυθότος, παρελθεῖν ὅτε σημαίνει, οἷον ἔχω ποιήσας ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. μετὰ δὲ μετοχῆς ἐνεστῶτος, ἀντὶ ἐνεστῶτος. οἷον ἔχω ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Ἔχω δίκην παρὰ σοῦ, ἀντὶ τοῦ κολάζω σε. Ηρόδοτος, ἔχω ἐξ ἑαυτοῦ παρὰ σοῦ πᾶσαν δίκην. Ἔχω, τὸ κεῖμαι, σύμμαι. Ἐχόλωσεν, ἔχλωσεν. Ἐχόμεθα, ἀπεχόμεθα, ἀντεχόμεθα, ἀντιλαμβανόμεθα. Ἔχω μετὰ τῆς περὶ προθέσεως, ἀντὶ τοῦ κεῖμαι λαμβάνεται. οἷον ἔχω περὶ τροφήν, ἔχω περὶ μελέτην, ἀντὶ τοῦ κεῖμαι εἰς τροφὴν καὶ εἰς μελέτην. καὶ κυρίως, ἀπὸ ἐνταῦθα, ὅτι βίβλος ἐνταῦθα, καὶ ὑμεῖς ἔχομεν περὶ τοὺς λόγους.

Ἔχω ἀγρόν, ἡ οὐσίαν πολλήν. ἔχω, καὶ τὸ δύναμαι, καὶ τὸ φέρω, καὶ τὸ κρατῶ, ὡς ὁ Ὅμηρος, ὅθι μιν' ἔχων ἐν χερσίν. ἔχω καὶ τὸ κατοικῶ. λαοφράτης ἐν φίλαις, ἡ μᾶλλον λήγων ἔχοντες. ἔχω καὶ τὸ ἀνέχω, ὡς ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης, ἐν γὰρ αὐτῷ φησιν, ὁ δὲ ἰσοῦσι ἅπαξ ὃς ἔχει τὴν γῆν μείζονα, ἀντὶ τοῦ ἀνέχει, καὶ ἐξορτημένην ἔχει. ἔχω καὶ τὸ περιβιβλημαι, καὶ ἐνδύομαι. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, στομὰς ἔχεις δὲ ἄλλου αὐτὰ ποικίλα. καὶ τὸ μὴ κακῶν ἔχοντα οἴκοθεν ἐμὲ τὴν κακολογίαν, ἀντὶ τοῦ περιβεβλημένον, καὶ φοροῦντα. Ἔχω διὰ μνήμης πάντα ἃ ἐποίησα, καὶ ἔχω συγγνώμην, ἀντὶ τοῦ συγγινώσκω. καὶ ἔχω σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ οἶδα σοι χάριν, καὶ οἶδας σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ μέλλοντος λέγεται ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ σοι. ὁμοίως ἔχει μοι χάριν, γίνεταί μοι χάριν, ἀντὶ τοῦ εἴληφα, εὐχαριστεῖ μοι, καὶ ἔχω τοῦ σώματος, γενικῇ συντάσσεται. ἐξέχω, γενικῇ. καὶ κατέχω, καὶ συνέχω, καὶ ἐπέχω, καὶ παρέχω, δοτικῇ. τὸ προσέχω, ἐπὶ σώματος. καὶ μετέχω καὶ ὑπερέχω γενικῇ. προσέχω δὲ σοι τὸν νοῦν, καὶ παρέχω σοι τέλος, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἔχομαι, τὸ ἅπτομαι, καὶ ἐξέχομαι, καὶ περιέχομαι συνάξεως καὶ ἀνέχομαι τὸ ὑπομένω, καὶ ἀντέχομαι τὸ ἀντιποιοῦμαι, καὶ ἀπέχομαι κρεῶν. τὸ δὲ ὑπέχομαι δοτικῇ. καὶ ἔχομαι ἀντὶ τοῦ κρατοῦμαι ποιητικῶς. Ἐχόμεθα διαιτῆτος ἐν γὰρ τῇ τοῦ ἐλλάδος, ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀπεχόμεθα, ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀπεχόμεθα μάχης. Ἔχων, φέρων, οἰκῶν, κατέχων. Ἐχώσατο, ὠργίσθη, ἐχολώθη.

ΤΟ͂ Ε ΜΕΤᾺ ΤΟΥ͂ Ψ.

Ἐψαύσατο, ἐπήψατο. Ἐψάμισεν, ἔτρεψεν. Ἐψαλλόμενος, ἐψαυσεν, ἐκινεῖτο. Ἐψάλετο. ψάλλω, μάλλον ψαλῶ, περισπώμενος ἔψαλκα, ὁ μέσος ἔψαλα. ὁ παθητικὸς ἔψαλται, ὁ ἰωνικὸς ψάλατο. Ἐψάμμοι, αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι. Ἐψάν, ἐψητικόν, λεπτός. Ἔψανον, ἁπλῶν καὶ ἄτριπτον. τὸ ἀνάψανον, οὕτω πλάτων. Ἔψατο, ἠκολούθησεν. Ἔψει, ἐπακολουθήσεις. Ἔψη, τρίβε.

Ἐψία, γέλως, παιδιά. Ἐψὲρ βρῶμα λέγεται, καὶ ἐψὸν χύτρον. Ἔψο, ἀκολούθει, ἕπου. Ἐψιοί μοι ἐλπίδες, καὶ ἐψιάσθων τοῖς ἐπὶ λιμὴν. ψιλοῦμαι δὲ τὸ δι παθητικῶς, ὡς ὁ Θεολόγος, ἐψευσάμην ἀμελητοῦ τῶν ὑπόσχεσιν. κατεψευδόμεθα γὰρ τοῦ δὲ κατὰ σοῦ ψευδεῖς λέγω. Ἕψεται, ἀκολουθήσει, ἀκολουθήσουσι. καὶ ἕψεσθαι, ἀκολουθήσαι. Ἐψεύσθη ἀπάτη, ἀπέτυχεν. Ἔψαλον, ἀπὸ καὶ σίρρον πλὴν γὰρ ἐπικρατεῖ. Ἐψήμα, ἀπὸ ὧν σίρριον καλοῦσιν, ἄλλοι σιώντεμα. Ἐψόνται, κατεπεσήσηται. Ἐψητές, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. Ἐψηταί, ἡ λοπάς, ἡ χύτρα. Ἐψητόν, τὸ λέλος ἰχθύων παρὰ.

παρὰ τῷ ἐπιτεταμένῳ. ἔψοις, ὁ ἑταμένος. ἔψοχον, κατάμαχον, ἄγριον, ἔσχον, ὁμαλισμόν. οἱ μὲν τὸ ἵππους ἔψοχον.

ἐψιάσθη, ὁμιλεῖν. παρὰ τὸ ἴπτω, τὸ λέγω, ἴψω, ἐψιάω, ῶ, ὁμαι. τὸ ἀπαρέμφατον ἐψιᾶσθαι, καὶ ἐψιάασθαι. ἢ ἐψιᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖν. εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. ἔψια, ἀμιλλα, γέλως, παιδιά, χλεύη. ἔψια, τὰ ἐν λόγοις παίγνια. καὶ φιλέψιος, ὁ φιλοπαίγμων. φιλόλογος ἐστιν ὁ φιλέψιος. ἔψια, παίγνιον, ἐπὶ διηγήσεις. ἐψιᾶται, ἀντὶ τοῦ γελᾷ, παίζει, διαλέγεται. καὶ ἐψία, παιδιά, γέλως, χλεύη. καὶ ἔψια, ἑορταί. εἴτε ἢ ἀπὸ τοῦ ἴπτω ἢ γίνεται, εἴτε παρὰ τὸ ἴπω τὸ λέγω. κατὰ ποιητικόν, ἀντιθετικὸν οὐκ ἔστι, βεβαίως ἐπιχειρίζεσθαι. ἐψιάασθον, ἀντὶ τοῦ ἐψιάσθωσαν, παιζέτωσαν. ἐψιατέον, ἀντὶ τοῦ παικτέον, διαπαίζειν. ἐψιάτιμον, γελαστικόν, παίγνιον. ἔψιαλον, ἀκουστόν. ἐψιθυρίσδεμεν δὲ παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως διαλεγόμεθα, ἢ μετὰ ἡδονῆς. ἐψιλωμένοι, γεγυμνωμένοι. ἔψιμον, παίγνιον. ἐψιόωνται, ἀντὶ τοῦ λοιδοροῦνται, ἐμπαίζουσιν, ἐφύβριζον. τὴν δὲ κυρίαν ἡ λέξις δηλοῖ. καὶ ἐψιόωνται, παρὰ τὴν ἐψίαν, ἥτις ἐστὶ λόγων παιδιά, οἷον ἐπιποιεῖ τις ὁδοῖς, παρὰ τὸ ἴπω, διὸ καὶ ψιλοῦται. ὅτι δὲ διανοίονται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσι τίθεται. ἐψιόωντο παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ χρόνος ἐστὶ παρῳχημένος ἀντὶ ἐνεστῶτος. ἡ γὰρ φωνὴ ἀπελαπτίζεται τῶν χρόνων, ζῶν τὴν Ὀδυσσείαν. ἡ δὲ λέξις τὸ ἐψιᾶσθαι, κυρίως ἐστὶ κατὰ πίνοιαν, διάδοχος διαθέσιν πειρώμενοι, ἐπεὶ ἀἶψια φασὶ τὰ παίγνια. ὅθεν τὸ ἐψιᾶσθαι. ἐναντὸν δὲ ἐφεψιᾶσθαι, καὶ καθεψιᾶσθαι. ἐπεὶ ὡς καὶ προσονομάζεται ἐν πολλοῖς, ἡ ἐπὶ πρόθεσις τῇ κατὰ ἰσολυμαμοῦ. ἐψιόωντο, ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον. φίλοι δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμιλοῦν, παρὰ τὸ ἴπω. ἔψισαν, ἐψιόμισαν.

ἐψίσθε, ἀπίθανον. ἐψίω, τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ἴπω ἴψω ἐψίω. ἀφ' οὗ παρατατικὸς ἐψιόωντο. ἐψόμενος, ἀκολουθήσων, ἕψων. ἐψόμενον, ἀκολουθησόμενον. ἔψον, καὶ ἀπέψον. τὸ ἐψὸν διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἔψυσαν, ἐψύσαντο. ἔψυξαν, ἐκάπνισαν, ἀπελίσσωσιν. ἔψυχον, ἀπελίσσωσιν, ἐψυχαγώγησαν. ἐψυχαγώγησαν, παραμυθήσαν, ἔτερψαν. ἐψόχθη, ἀπεψύχθη, ἠρέμησεν. ἄχρι δὲ αὐτοῦ ἐψύχθη χαλεποῖς πνεύματα διαφορᾶς. ἐψῶν, παθόντος. ἐψάμενον, ἔθρεψεν. ἐψαμένως, παίζοντα.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Εῶ. τὸ ε καὶ ω, εἰς ω μέγα κιρνᾶται. οἷον Λακεδαίμων καὶ Λακεδαιμῶν. ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷον ποιέω, ῶ, ἐὰν ποιέω ποιῶ. ἔω, σημαίνει δὲ τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο περισπώμενα. ἔω, τὸ ἐνδύομαι. ἀφ' οὗ καὶ ἱμάτιον. ἔω, τὸ πορεύομαι. ἀφ' οὗ ἤϊος καὶ ὁδός. ἔω, τὸ ὑπάρχω. ἀφ' οὗ, ἐσθὴς καὶ ἐσθίω. ἔω, τὸ τελῶ. ἀφ' οὗ καὶ ἕως, ἡ ἑσπέρα, ἡ τῆς ἡμέρας τελείωσις. ἐῶ, τὸ συγχωρῶ. ἀφ' οὗ καὶ ἐάσας. ἐῶ, τὸ καθέζομαι, ἀφ' οὗ τὸ ἧμαι, ἧμαι ἦμαι, τὸ καθέζομαι. ἔω, τὸ ἐνδύομαι. ἐξ αὐτοῦ ἕω, ἐννύω, ἕννυμι, καὶ ἀμφιέννυμι, ἀμφιέννυμαι. καὶ ἔω, τὸ ὑπάρχω. ἐῶ περισπώμενος, τὸ καταλιμπάνω. ἐώς, ὁ ἀνατολή, καὶ ἡ τοῖς προβάτοις παραλειπομένη διφθέρα, καὶ θυσία ἐν κύπρῳ. ἐώς, ἀνατολή. ἐῶ μονοσύλλαβον μεγάλοι. τὸ πρῶτον εὐκτικόν, ἐάσοιμι ἐῷμι, ὡς βοάσοιμι βοῷμι. τὸ δεύτερον ἐῷς, καὶ τὸ τρίτον ἐῷ. μετὰ προσγεγραμμένου τοῦ ι, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἔω ἐνεστῶτος. ἐκ δὲ τούτων τὸ ἐῷεν, ἐῷν. τοιαύτης δὲ ἀκολουθίας καὶ τὸ ὁράσοιμι ὁρῷμι, ὁρᾷς ὁρῷς, ὁράσοι ὁρῷ. μετὰ προσγραφῆς τοῦ ι. πληθυντικὰ δεύτερα ὁράσοιτε ὁρῷτε. καὶ ἰῶνες διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁρόωντε. ἐν Ἰλιάδι, οἷον νῦν δὲ φίλος χ' ὁρόωντε, ἥσσον πλέως ἂν βλέποιτε. ἔωγεν, ἐκ τοῦ ἄγω. ὁ παρακείμενος ἦχα, ὁ μέσος παρακείμενος ἦγα, ἦγας, ἦγε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔωγεν. ἐώς, συγχωρεῖν. ἐωθινός ἑωθινός

ρειν, ὥσπερ διάμενε. ἔωθεν μάλα ἦρι, πρωΐαν ἐν τῷ ὄρθρῳ. ἔωθεν. δεῖ γάρ με ἔωθεν ἐγχειρεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους ἔχει με ἀπολίζειν. ἐκ τοῦ εἴωθα. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὸ εἴωθα ἔωθα λέγουσιν. ἔωθεν, πρωΐθεν. ἑωθινόν, τὸ πρωϊνόν. καὶ ἑωθινή, ἡ πρωΐνη. ἑώα δὲ ἐπὶ τόπου, οἷον ἡ ἑώα, καὶ ἡ ἑσπέρα λῆξις. καὶ ἐπὶ χρόνου. ὡς Αἰσχύλος, παίζων δ' ἑώαν ἥλιος σκεδᾷ.

ἑωθινός, ὄρθριος. ἑωθός, χωρὶς τοῦ ι, Ἀρχίππος. καὶ Ἀρχιππος ἔωθεν. καὶ Θουκυδίδης, εἰώθεσαν. ἔοικα, ὅμοιός εἰμι. λέγεται δὲ, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέσος παρακείμενος ἔοικα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐώκειν. ὤφειλεν εἶναι ἐοίκειν, ἀλλὰ ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου. ἡ μὲν πρώτη συλλαβὴ συνεστάλη. ἡ δὲ δευτέρα, ἐξετάθη, καὶ γέγονεν ἐώκειν. ἢ ἐκ τοῦ εἴκω, ὁ μέλλων εἴξω, ὁ παρακείμενος εἶχα, ὁ μέσος οἶκα. τὸ γὰρ ι ἀεὶ εὑρεθὲν ἐν δευτέρᾳ μέλλοντι, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ε, εἰς ο τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. οἷον λείξω, λέλοιπα. πείσω πέποιθα. οὕτως εἴκω, οἶκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα. ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐοίκειν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐοίκειν. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε λέξις ἑλληνικὴ εὑρίσκεται ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένη ἐπιφερομένου τοῦ ο, χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ εἴη, ἢ κατὰ διάλεκτον. πρόσκειται εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ διὰ τὸ τοὺς βοῦς, βοεῖ. κατὰ διάλεκτον, διὰ τὸ ἑῶ. οἱ γὰρ ἴωνες διαλύοντες λέγουσιν, ἑόν. κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου. καὶ τὸ μὲν ε, ἐφυλάχθη διὰ τὸ ο. τὸ δὲ ο ἠμείφθη εἰς ω μέγα, καὶ ἔμεινε τὸ ι προσγεγραμμένον. ἡ γὰρ πρώτη συλλαβὴ συνέσταλε τὸ ει εἰς ε. ἡ δὲ δευτέρα ἐξέτεινε τὸ ο εἰς ω μέγα, καὶ ἐγένετο ἐῴκειν. ἐώκεσαν. εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὁ παρακείμενος εἶχα, ὁ μέσος οἶκα, εἶτα ἔοικα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐώκειν. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐώκεσαν. καὶ ἀττικῶς ἐῴκεσαν. οὕτω καὶ ᾔδεσαν ᾔδεσαν, καὶ εἴκεσαν ἐίκεσαν. ἑωλα, τὰ χθεσινά. καὶ ἕωλον ὁμοίως τὸ ψυχρόν, μάταιον, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον. ἑωλοκρασία, τὸ χθεσινὸν βρῶμα, ἢ ἡ ματαία πόσις. ἢ ἑωλοκρασία, ἡ χθεσινὴ μέθη, ἑωλοκρασία παρ' Ἀθηναίοις κατεχεῖν τοῖς παννυχίζουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι εἰπεῖν, τὸ παννυχίζειν. ἄλλως.

ἑωλοκρασία. ἔθος ἦν τοῖς νέοις διακονοῦσι, καὶ συμπεριφέρουσι, κατεχεῖν τῶν ἑώλων δειπνῶν τοὺς ζωμούς, πρὸς γέλωτα καὶ διαμαρτίαν γραμμένοι. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεπεῖσθαι ὄνομα ἀπὸ τοῦ ῥήτορος, ἀπὸ τῶν ἑώλων, ἤγουν ἀρχαίων. ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεφαλαιῶν κατηγόρει ὁ Αἰσχίνης. ἢ ἑωλοκρασία ἡ χθεσινὴ μέθη. ἕωλον γάρ, τὸ χθεσινόν. ἢ ἕωλον τὸ λιπόν, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν. παρὰ τὸ ἕω, σημαίνει τὸ περισπᾶν. ἢ μάταιον, ψυχρόν, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον. εἶπε γὰρ συναγαγὼν ἀφύλακτοις, παρὰ Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστου κρατῆρ οἴνου ἐτίθετο. καὶ εἴ τις ἀπεβάλλετο μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωΐ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξέχεον, καὶ ἐκάλουν ἑωλοκρασίαν. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ κατηγορίας ἀρχαίων πραγμάτων. ἕωλον, τὸ μάταιον. καὶ ἕωλον, τὸ χθεσινόν. καὶ ἕωλος νεκρός, ὁ σαπείς, ἢ καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκὼς τριημερινός. ἑώλπει, ἤλπιζεν. ἔλπω ἔλπω, ὁ μέσος παρακείμενος ἔολπα. τὸ τοῦ παρακειμένου ε τρέπεται εἰς ο. ἐπεὶ τοίνυν καὶ τὰ δύο φυλαχθῆ, ἐτράπη τὸ ε εἰς ω. καὶ ἡ τοῦ παρελθόντος αὔξησις, ἔξωθεν προσεγένετο ἕτερον ε ψιλόν. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἑώλπειν, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐπειδὴ μείζων ἐστὶν ἡ τοῦ ὑπερσυντελίκου αὔξησις τοῦ παρακειμένου. ἑῶμεν, συγχωροῦμεν. ἐῶμεν, ἀντὶ τοῦ ἄδειαν ἔχωμεν, κορεσθῶμεν, ἀφῶμεν.

ἔωμι, ἐάω ἐῶ, ἐάων ἐῶν, ἐάοντος ἐῶντος, ἐάοιμι ἐῷμι. ἑανοῦ, ἱματίου γυναικείου. ἑῶν, ἑόν, καὶ αὐτῶν. αὐτῶν αἱ μετοχαὶ τοῦ ἐνεστῶτος οὖσαι, ἀπὸ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἔχουσι τόνον. ἐώνημαι, καὶ ἐώνημαι ἀττικῶς, ἐκ τοῦ ὠνῶ.

φρένην, ἐὰν ἢ μὴ δύνασθαι ἔχειν διὰ τὰς ἀκάνθας. ὡς ἀκρότατος. γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς ἐγχειρητικός. καὶ ἐχῖνος, πόλις θεσσαλίας, καὶ ἄλλος ἐν χαλκηδόνι, καὶ ἐν κεράμῳ, ὡς ὁ καδίσκος αἰ [illegible] τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτύρων, ἄλλως ἐμπορεύομενοι [illegible]. ἢ ἀριστοφάνης, ὅπου [illegible] ἐχῖνον. ἐχῖνος, κύκλος τρίβραχυς. ἢ διὰ τοῦτο παρωξύτονον παρ' Ὁμήρῳ.

Ἔχις, ὁ ὄφις. Ἔχλυσεν, ἐκλυσεν. Ἔχμα, τὸ κώλυμα. ἢ ἔχμα ἐχμάζω, τὸ κωλύω ἢ ἐπέχω. ἢ ἐχμάζω, καὶ ἐχμάζω, ἐλαύνω.

Ἐχμάζω, κωλύω, συνέχω, στηρίζω, κρατῶ, διασώζω. Ἔχμασιν, ἐπίχες, κατέχες. Ἔχματα, αἱ τοῦ ὀλισθαίνειν λίθου συνοχαί, ὡς λέγεται ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχω, τὸ συνέχω, καὶ δηλοῖ συνοχήν. ὁ [illegible] ὄμβρος κατέρρηξεν τὴν ὀλοοίτροχον. [illegible] ἐχμὸς, ἐξ οὗ τὸ ἔχμα. ὁμοίως δὲ λισμὸς λίσμα, καὶ βριχμὸς βρίχημα. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἐχμὸς, [illegible]. ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ συνοχμὸς [illegible] ἢ ἔχματα πύργων, οὐ μόνον τὰ ἐπέχοντα, ἀλλὰ καὶ αἱ συνοχαί. ὡς καὶ ἐν τῷ [illegible] ἔχματα, καὶ ἀμάρας ἐξ ἐχμάτων βάλλειν. γίνεται δὲ τὸ μὲν ἔχμα, ἐκ τοῦ ἔχω. ἀφ' οὗ καὶ συνοχή, καὶ συνοχμὸς δηλοῖ, ὁ τύπος, καὶ πλειονασμῷ [illegible] συνοχμός. καὶ ποιοῦμεν τὸ ἔχον [illegible]. [illegible] τὸ ἔχμα ἐχμάζειν, τὸ κωλύω καὶ ἐπέχω. ἐχμάσω, κατεχέω, ἐλαύνω.

Ἔχματα, τὰ κρατήματα, ἐρείσματα, ὑποβρύσματα. καὶ τὰ κωλύματα. ἔχμα βελέων, ἤγουν τὸ κώλυμα. Ἔχμενος, ὑποτεταγμένος. Ἐχνεον, ἐπίνευον. Ἐχνέυσιν, πρότερον ἤκμαζον. Ἔχοιτο, συνέχοιτο, ἀντέχοιτο. Ἐχολώθησαν, ὀργίσθησαν. Ἐχόλωσεν, ὡς ὀργὴν ἄγαγεν. Ἐχόμενα, τρίβῳ, πλησίον, ἐγγύτατα. Ἐχόμενοι, ἐπίζοντες. Ἐχόμην, ἐχείμην, ὑπεχόμην. Ἐχον, εἶχον, ἔλαυνον, ἔφιλαον. Ἔχοντες, ἐχοντα κρῖνας. Ἔχοντες ἐγκλήματα, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντες. [illegible] ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ κορίνθιοι, [illegible]. Ἔχοντες, οἰκοῦντες. Ἐχόντων, ἀντὶ τοῦ ἐχόντων. Ἔχου, μιμνήσκου, φρόντιζε. Ἔχραεν, ἐπεβάρησεν. ἢ ἔχραε ἐπῆλθεν, ἐπιβάρησε πρὸς τὸ βλάπτειν. Ἐχραέτε παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐβαρύνετε, [illegible]. Ἔχραον, ἐπῆλθον, ἐπίθεντο, ἐβάρυνον, κατὰ βίαν ἀθρόως προσῆλθον. Ἔχραε, ἔφη. Ἔχραισμεν, ἐπέτυχεν. Ἐχραίσμησαν, ἔβλαψαν. Ἔχρεον, ἐμαντεύοντο, ὁ [illegible]. Ἔχρησεν, ἔλεγε, ἐχρῆτο. Ἐχρησμῴδει, χρησμὸν ἔλεγε. καὶ ἐμάνθανε, ὁμοίως. Ἐχρῆν, ὤφειλεν, ἔπρεπεν. Ἔχρισε, χρησμὸν ἔλεγε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλέαινεν. ἢ ἔχρισε, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible], καὶ ἐλέαινε, ἐὰν ἢ τοῦ [illegible], οὐκ ἐὰν ἢ χρέω, ὁ δηλοῖ τὸ δέομαι. ἀπὸ τοῦ [illegible]. κυρίως μὲν ὁ δηλαδὴ [illegible]. ἔστι δὲ ὅπου λέγεται, καὶ δήλωσις. Ἔχρω, ἀντὶ τοῦ ἐχρησμῴδεις, παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἐχρίμπτετο, ἤγουν ἐπέλαζεν. ὡς τὸ, ἐχρίμπτετ' αἰεί, ἐπλησίαζεν, ἔχρισε φαιδρὸν ὁμοίως. Ἔχρισεν, ἤλειψεν, ἐπίσμησεν. Ἐχρίμφθη, ἐπέλασεν, ἐπλησίασεν. Ἐχρόαετο, ἐλάμβανεν, ἐβλάμβανον.

Ἐχρημάτιζε, χρῆμα ἐλέγετο, ἐχρῶτο. Ἐχρώτιζε, ἐχρωμάτιζε. Ἐχύθη, ἐχέθη. Ἐχόμενον, ἠρτημένον. Ἐχέμυθον, ἀντὶ τοῦ ἐχόμενον ἐπιτήδειον, διὰ τὸ ἁρμονίαν ἐχέμυθον. Ἐχυρὰ, ἀσφαλῆς. Ἐχυρῶσαι, τὸ διὰ χειρὸς ὅρμον συνθέσθαι, καὶ κρατεῖσθαι. Ἐχυρὸν, ὀχυρὸν, ἀσφαλές. Ἐχυρόφρονες, οἱ εὖ ποιοῦντες φρονοῦσιν, ἢ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει.

Ἐχύρωσαν, ἰσχυρὰν ἐποίησαν. Ἐχύρωμα, ὁ ἀσφάλεια.

Ἐχυρὸς, ἀσφαλὴς, ἰσχυρός. Ἐχυρώτερον, ἀσφαλέστερον. Ἔχω, τὸ κέκτημαι, ἢ τὸ ἰσχύω, [illegible] συντάσσεται. Ἔχω, τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτῳ. ὡς τὸ, οὐκ ἔχω λέγειν. Ἔχω τὸ διάκειμαι ἐπιρρήματι, ὡς τὸ καλῶς ἔχω. [illegible] ὁ τεχνικὸς προστίθησι τοῦ μέσου ἐμφάσεως τὸ [illegible], οἷον καλῶς ἔχω τοῦ σώματος. ἢ δηλοῖ, ὡς τὸ, ὁ δ' ἂν [illegible] μὲν ἔχειν. ἢ δηλοῖ ὑπὸ τὸν τῆς [illegible], ὡς τὸ, Εἰ μὲν οὕτω δ' ἐκεῖνος ὦ [illegible] ἀθάνατοι τὸ σῶμα, παρ' ἀριστείδῃ. Ὅμηρος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ τὸν τοῦ ἔχειν [illegible], ὡς τὸ δαιμόνιε τί μοι ἐπέχεις. φίλον γὰρ ὅδε καὶ ἐκεῖνο τοιοῦτον ἐστὶ δὲ, τί δὲ ὥστε κατ' ἐμοῦ ἔχεις, τοῦτ' ἔστιν ὁρμᾷς, ἐλαύνεις. Ἔχω κακῶς ἐπὶ τοῦ σώματος, καὶ ὀφθαλμῶν. Ἔχω μετὰ μετοχῆς χρόνου παρεληλυθότος, παράλληλον τὰ σημαίνει, οἷον ἔχω ποιήσας ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. μετὰ δὲ μετοχῆς ἐνεστῶτος, ἀντὶ ἐνεστῶτος. οἷον ἔχω ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Ἔχω λέγων περὶ σοῦ, ἀντὶ τοῦ πολλά σοι. Ηρόδοτος, ἔχω ἂν ἔξω παρὰ τὰ πᾶσαν λέγειν. Ἔχω, τὸ ἐκτεταμαι, νέμομαι. Ἐχόλωσαν, ἐκλείσαν. Ἐχόμεθα, ἀντεχόμεθα, ἀπεχόμεθα, ἀντιλαμβανόμεθα. Ἔχω μετὰ τῆς περὶ προθέσεως, ἀντὶ τοῦ χρῆσθαι λαμβάνεται. οἷον ἔχω περὶ τροφὴν, ἔχω περὶ μελέτην, ἀντὶ τοῦ χρῆσθαι εἰς τροφὴν ἢ εἰς μελέτην. ἢ κτητικῶς, ἀεὶ ἐπιδὴ ὅτι βίβλος ἐστιν ἐνταῦθα, καὶ ἐπεὶ ἔχομεν περὶ τοὺς λόγους.

Ἔχω ἀγρὸν, ἢ οἰκίαν πολλήν. ἔχω, ἢ τὸ δύναμαι, καὶ τὸ φέρω, καὶ τὸ κρατῶ. ὡς ὁ Ὅμηρος, μίμνατ' ἔχων ἐν χερσίν. ἔχω καὶ τὸ κατοικῶ. Ἀριστοφάνης ἐν σφηξίν, ἢ μᾶλλον λίμνην ἔχοντι. ἔχω καὶ τὸ ἀνέχω, ὡς ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι. ὦ λίμνη, ἐπεὶ δὲ ἔχεις νῦν τὴν μείζονα, ἀντὶ τοῦ ἀνέχεις. καὶ ἐφαρμόζειν ἔχεις. ἔχω καὶ τὸ περιβέβλημαι, καὶ ἐνδύομαι. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, σαφῶς ἔχεις δ' [illegible] ποικίλα. ἢ τὸ μὲν [illegible] ἔχοντα οἴκοθεν ἐμὲ τὴν [illegible], ἀντὶ τοῦ περιβεβλημένον, καὶ φοροῦντα. Ἔχω διὰ μνήμης πάντα ἃ ἐποίησα, καὶ ἔχω συνειδέναι, ἀντὶ τοῦ συγγινώσκω. καὶ ἔχω σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ οἶδα σοι χάριν, ἢ εἰδέναι σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ μέλλοντος λέγειν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ [illegible]. ὁμοίως ἔχω μοι χάριν, γινώσκει μοι χάριν, ἀντὶ τοῦ εἶπεν, εὐχαρίστει μοι, καὶ τὸ ἔχω τὸ σῶμα, γενικῇ συντάσσεται. ἐξέχω, γενικῇ. ἢ καθέχω, καὶ συνέχω, καὶ ἐπέχω, καὶ παρέχω, δοτικῇ. τὸ προέχω, ἐπὶ δὲ ἀντὶ [illegible]. καὶ μετέχω καὶ ὑπερέχω γενικῇ. προσέχω δέ σοι τὸν νοῦν, καὶ παρέχω σοι τέλος, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. ὁμοίως καὶ ἔχομαι, τὸ ἅπτομαι, καὶ ἐξέχομαι, καὶ περιέχομαι συνεχῶς, καὶ ἀνέχομαι τὸ ὑπομένω, καὶ ἀντέχομαι τὸ ἀντιποιοῦμαι, καὶ ἀπέχομαι κρεῶν. τὸ δὲ ἐνέχομαι δοτικῇ. καὶ ἔχομαι ἀντὶ τοῦ κρατοῦμαι ἀπολύτως. Ἐχόμεθα διασπεύδοντος ἐν τῷ ζ τῆς ἰλιάδος, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπεχόμεθα, ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀπείχομεθα μάχης. Ἔχων, φέρων, οἰκῶν, κατέχων. Ἐχώσατο, ὠργίσθη, ἐχολώθη.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἐψάλατο, ἐκρούσατο. Ἐψάκασεν, ἔρανεν. Ἐψαλάσσετο, ἐψάλωσεν, ἐκινήθη. Ἐψάλλεται. ψάλλω, μάλα λίαν ψαλῶ, παρακείμενος ἔψαλκα. ὁ μέσος ἔψαλα. ὁ παθητικὸς ἔψαλται, καὶ ἐνεστὼς ψάλλεται. Ἐψάνσαι, αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι. Ἐψέσαι, ἐψοτάνιον, λοπάς. Ἔψανον, ἀπαλὸν καὶ ἀπέραμον, τὸ λοιπάδιον, οὕτω Πλάτων. Ἔψατο, ἠκολούθησεν. Ἕψεαι, ἐπακολουθήσεις. Ἔψει, παίγνια.

Ἐψία, γέλως, παιδιά. Ἕψημα λέγεται, ἢ ἕψησις χύτρων. Ἕψω, ἀκολουθῶ, ἕπου. Ἐψαρὰ μοι ἐλπίδος, καὶ ἐψεύσθην τῆς ἐλπίδος. ψεύδομαι δὲ τὸ δὲ ποιητικῶς, ὡς ὁ Θεολόγος, ἐψευσάμην. ὁμολογῶ τὴν ὑπόσχεσιν. καταψεύδομαί σου τόδε, ἤτοι κατὰ σοῦ ψευδῆ λέγω. Ἕψεται, ἀκολουθήσει, ἀκολουθήσει λόγος. ἢ ἕψεται, ἀκολουθήσει. καὶ ἕψεσθαι, ἀκολουθήσειν. Ἐψεύσθη, ἐπελάθετο, ἀπέτυχεν. Ἔψηλον, [illegible] καὶ σίρτιον παρὰ τῷ ἐπιτ κρατεί. Ἔψημα, [illegible] σίραιον καλοῦσιν, ἄλλοι γλεῦκος. Ἐψόνη, κατεψήση. Ἐψοτίζε, τὰ μικρὰ ἰχθύδια.

Ἐψητοὶ, ἡ λοπάς, ὅθεν χύτρα. Ἐψητὸν, εἶδος ἰχθύων μικρῶν.

[illegible] Ἐχεμίον, ἰρίγον, ἢ ἰχύμενον. Ἐχετίδος, [illegible]. Ἐχεροδύγω, [illegible]. Ἐχεκάλω, κολλῶ. Ἐχέμεν, ἔχειν. Ἐχενηΐς, εἶδος ἰχθύος. [illegible]

[illegible]

Ἐχθρὸς [illegible] Ἐχθίων [illegible] Ἐχθαίρω [illegible]

[illegible]

ωφερία. Ἐφρασσάμην, ἐσκέψα, ἔγνων. Ἔφραδε, ἀντὶ τοῦ συνῆκεν, ἔγνω, εἶπεν, ἐπεκλήρωσε, ἀπεσημήνατο. Ἔφραξεν, ἐπύκνωσε, ἔφραξε μάχη ἐλκυσι. φράσσειν γὰρ τὸ ὀρθοῦσθαι πυλεῶνας. ἢ ἔφραξεν, ὀρθὰ ἀλέξητα εἶχεν, ἐθωράκισε, ἐστερεώθη. Ἐφρύαξαν, ἐταράχθησαν. ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. ὁ μὲν Ἀκύλας, ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν. ὁ δὲ Σύμμαχος, ἀντὶ χέρσων, ὑπερηφανεύσαντο. Ἔφρυγε, ἐκ φλεβὸς ἐγένετο. Ἐφρυκτωρήθη, ἐπυρσεύθη. Ἔφυ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγίνετο, ἐγεννήθη. ἐκ τοῦ φῦμι φύσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφυν ἔφυς ἔφυ. ἢ ἔφυ, ἐγένετο. Ἔφυγον, ἐκ τοῦ φεύγω, μέλλων φεύξω, παρακείμενος πέφευγα, ἀόριστος πρῶτος ἔφευξα, δεύτερος ἔφυγον. ὡς τὸ, ὑπὸ νύκτα ἐκφυγεῖν, ὑπὸ σκότος, ἀντὶ τοῦ σιωπηρῶς ἡσυχῇ καὶ ὑπὸ σκότῳ χώμασι τῆς φυγῆς. ἢ ἔφυγον κακὸν, ἔφυγον ἄμεινον. νόμος ἦν ἀθήνησιν ἐν φιλαλήθεσι καὶ ἀπὸ φυγῆς τινος τῇ ἐσθῆτι καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνειν πλήρη, ἵνα λέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἀγρίων καὶ ἀκανθῶν βρῶμα, κακὸν ἔλεγον. Ἐφύγοιεν, κατ᾽ ἔθος, παρὰ τὸ σὺν συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἔφυγον. Ἐφ᾽ ὑγρῶν, [illegible] ἴσως δὲ κατὰ [illegible] ἐπὶ τῆς γῆς, οὕτως ἐπὶ θαλάσσης τὸ ὑγρὸν λαμβάνεσθαι παρὰ τὸν ποιητήν.

Ἐφυλατίη, ἔσομαι, [illegible] καὶ ἐφυράθην, ἀπὸ τοῦ φυρῶ φυρῶ γίνεται. Ἐφυδρὸς, ὕδωρ ἐχούσης, ἐφύδρας δὲ ἐλύσας [illegible], διὰ τὸ τέμαχος τοῦ λιμένος. Ἐφ᾽ ὕδωρ λαχεῖν, λαγχάνει τὸ ὕδωρ παρατηρήσειν, τὸ ἐν ταῖς δίκαις. Ἐφύρα, ἐφύρα. Ἐφυλάξατο, ἐξέκλινεν, εἶπεν. ἐφυλάξατο δὲ τὰ παλαιὰ καὶ ψαμμώδη. Ἐφύμνιον, τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα.

Ἐφυμνῆσαι, ἐπῳδὰς, χρησμοὺς ἀλλάλεις. Ἐφυλιδ, [illegible], σφόδρα ἐπιβάλλοντα, ὥς τι δεινὸν συμπίπτοντα.

Ἐφύπερθεν, ὑπεράνωθεν. Ἐφυπνῶσαι, καθυπνῶσαι.

Ἐφύρα κατὰ ἱστορίαν διαφέρει. μία ἐν πελοποννήσῳ, πρὸς τὰ τοῦ κυλλήνης ὄρει. ἑτέρα, ὅμοια σαλαμῖνι, πρὸς ὃν ὁ ποταμὸς σελλήεις. τρίτη ἐν θεσπρωτίᾳ, ἔχουσα καὶ αὐτὴ σελλήεντα ποταμόν. τετάρτη ἐν αἰτωλίᾳ. καὶ οἱ ἐκεῖθεν ἔφυροι λέγονται, ὡς οἱ ἐφυραῖοι, ὡς οἱ ἐκ τῶν λοιπῶν. πέμπτη ἔφυρα, θετταλική. ταύτῃ κορινθίᾳ καὶ αὐτὴ σελλήεις ποταμός. ἐκ ταύτης φασὶ Ἰλον τὸν ἐλατίου λαβεῖν ἀνδροφόνα φάρμακα, λέγεται φαρμακοφόρον ποιεῖ γενέσθαι αὐτὴν, διὰ δὲ ἐκεῖ κατοικῆσαι τὴν μήδειαν. ἄλλοι καὶ ἐκ τῆς αὐγέου θυγατέρα φασὶ τὴν βασιλέως τῶν ἐπειῶν, ἢ ἐπὶ δὲ Ἀγαμήδη, φαρμακὶς ἦν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς θεσπρωτικῆς ἐφύρας φάρμακα λαβεῖν τὸν Ἰλον φασὶ, γενομένης καὶ αὐτῆς ποτε πολυφαρμάκου διὰ τὴν μήδειαν, εἰκότως καὶ εἰς πρὸς καιρόν. Ἐφύρωσιν. ἐφύρα ἡ κεκοιμός, ἀπὸ ἐφύρας τῆς ἐπιμελοῦς θυγατρός. Εὔμηλος δὲ, ἀπὸ ἐφύρου τῆς ὠκεανοῦ καὶ τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης ἐπιμηθέως. Ἐφυρον, ἔβρεχον, ἐκ τοῦ [illegible]. Ἔφυρει, [illegible]. Ἐφύρης, ὅπερ αἱματώσας. Ἔφυς, ἐβλάστησας, ἐγένου. Ἔφυσαν, ἐγέννησαν. Ἐφυσσεν, ἤντλησεν. Ἐφυσίωσιν, ἐπίστασιν. Ἐφυσιώθη, ἐπερρίφθη, ἐπηρρώθη. Ἐφ᾽ ᾧ, συντάσσεται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου, καὶ μετὰ μέλλοντος. οἷον, ἐφ᾽ ᾧ ποιῆσαι. καὶ ἐφ᾽ ᾧ, ἀντὶ τοῦ διότι, εἰς παραχάρισμα. Σημεῖον ἡ ἐπιστολή, ἐφ᾽ ᾧ γινώσκομεν ἡμεῖς. ἐφ᾽ ᾧ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ, εἰς ἁμαρτίαν, ἐφ᾽ ᾧ μιμούμεθα. καὶ ἐφ᾽ ᾧ ἀντὶ τοῦ ἵνα, εἰς μέλλοντα. Θουκυδίδης, ἐφ᾽ ᾧ τοὺς αἰτίους κολάσονται. ἢ Σημεῖον ἐν ἐπιστολῇ, εἰκὸς ἐφ᾽ ᾧ συναπαιτούμεθα μιμητοί. Ἄλλως. ἐφ᾽ ᾧ, ἀντὶ τοῦ διότι λέγεται ἀττικῶς, μετὰ διαλλαγῆς πραγμάτων. οἷον ἐφ᾽ ᾧ τῶν κλοπῶν εἰργάσατο. ἔτι καὶ ἐφ᾽ οἷς τὸν νόμον οὐ τηρεῖς, κολασθήσῃ. ἀλλ᾽ ἔτι, ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἐφ᾽ ᾧ [illegible] συντάσσεται μετὰ μέλλοντος. οἷον ἐφ᾽ ᾧ ἔρχομαι τὸ ἄγω

ἐὰν ἐφ᾽ ᾧ λαμβάνομαι. Ἐφώλει, ἐπίλευσε. λάκκος. Ἐφώλευον, ἐπέτειχον. Ἐφωλεύει, ἐπιλέγει. Ἐφωλιάσθημεν, τὰς χρείας τοῦ ἐλέου ἐλάβομεν. Ἐφώλιον, ἐκ τῆς ἑβδομάδος διὰ τοῦ ι, ἐφώλιον ἀπαρχήν, μέλανον κεφαλικὸν [illegible]. Ἀπολέμων, διὰ τοῦ δ. Ἐφ᾽ ᾧ πάρει, ἐπὶ τίνι σκοπῷ πάρει, καὶ παραγίγνονται ἐνταῦθα. Ἐφωπλίζοντο, παρασκευάζοντο. Ἐφωράθη, ἠλέγχθη, ἐπελαμβάνετο. Ἐφώρα ὅσα κλέπτοντα, καὶ ἐφώρασε ἕτερον ἐπίσης. ἔγνω φωραθῆναι ἑαυτόν. Ἐφώρμησεν, ἐπέδραμεν. Ἐφώτια, τὰ νομιζόμενα. Ἐφώτισεν, ἐδίδαξεν. Ἐφώρμασθη, ἐπιπέλασθη, ἐπῆλθεν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἔχαδε, δηλοῖ μὲν τὸ ἐχώρησε, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ. ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον. ἔστι καὶ παράγωγον τὸ χάζω, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ χῶ χαίω. ἐξ οὗ τὸ χάζω ἄφθογγον χάζω. καὶ κλάζω, πρὸ κράζω, [illegible]. ἐξ οὗ ἐν ὀλυμπίῳ, τὸ χάδε δ᾽ ὕδωρ, καὶ ἐχάδατο τὸ χεῖ, καὶ τὰ ὅμοια μονοσύλλαβα. ἢ κατὰ μέσον παρακείμενον ἐναντιωτικόν, κέχαδα. ἢ κατὰ δεύτερον ἀόριστον, ἔχαδον. Ὅμηρος, χανδὸν ὁ κέχαδε. δηλοῖ μὲν δ᾽ οὖν καὶ χώρανση. γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ ὁ χωρῶ, ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον. ἔστιν παράγωγον τὸ χάζω, κατὰ ὁμοιότητα τοῦ χῶ χαίω. ἢ κατὰ μέσον παρακείμενον κέχαδα. ἢ κατὰ δεύτερον ἀόριστον ἔχαδε.

Ἔχαδον, ἐκ τοῦ χάζω χάσω, κέχακα κέχαδα, ἔχαδον ἔχαδον. δεύτερος ἀόριστος. Ἐχάζετο, ἀνεχώρει, ὑπεχώρει. ὁ ἐχάζετο, ἐκ τῆς ἀλλαχόθεν, ἀνεχώρει τρεπόμενος ἐκκλίνων. Ἐχάλασεν, ἀνῆκεν, ἀφῆκεν. Ἐχαλίνωσεν, ὀργίζει. παρατακτικὸς ἐκ τοῦ χαλινῶ. Ἐχαλίσθη, ἐχαλίνωσεν. Ἐχάλασεν, ἐχάλασεν. Ἐχάνδανεν, ἐχώρει. Ἔχανεν, εἶπεν, ἐκάλεσε, συνεῖχεν. Ἐχάρη, σκιρτῶσα ἐλογιζόμην. Ἐχαράκωσεν, ἐχαράκωσεν, ἐτείχισεν. Ἐχάραξαν, ἔγραψαν.

Ἐχάρη, δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ χαίρω.

Ἐχαρίσω, ἀπεκύρωσας, ἐδίδως. Ἐχ᾽ ἀτίμως, μέχρι ἐφ᾽ ἡσυχίας. Ἐχάτισαν, ἐχώρισαν. Ἔχε ἐσύχως ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ εἶπεν ἡσύχως. Ἐχέα, ἀντὶ τοῦ ἔχει δέ, ἢ ἄρα δέ, πρόσταξις, ὅτι ποιεῖν. Ἐχέγγυος, ὁ ἀσφαλὴς, ἐγγυητής. ὁ διὰ πίστεως ἄξιος, παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐχυρὸν, ἐγγυᾶσθαι διακόνησιν.

Ἔχειν, ἔχουσιν. Ἐχέπαρα, Χίω παρατάξεις, ἔχειον ἔχειν ἔχεις, ἔχει. καὶ λέγεται τῶν δύο [illegible] ἄφθογγον, ἔχει. Ἀριστοφάνης, ἀλλ᾽ ἐπεχεῖν μακρὰ κατέχε τῶν χρημάτων. Ἔχε μέσος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μέχου ἐλέγετο. εὕρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. τὸ ἔχει δὲ οὕτως ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἔχε, ἀπὸ τοῦ ἔχομαι λαβεῖν προσέτι. Ἔχει λέγον, ἐφύλασσον. Ἔχε, ἐπιμελεῖται. καὶ μετὰ τοῦ ἔχει πολυλέκτησον. Ἔχειν, τὸ ἐλαύνειν ἐστί, καὶ σημείωσαι, ὅτι κατὰ τὸ ἰσχὺ σκοπὸν τίθεσι, σύμφωνεῖ τε, καὶ τὸ ἰσχὺν ἔχειν. Ἐχειρώθη, ἐκρατήθη. Ἐχῖνον, ἰχθύν. Ἔχε μακάριον, ἀντὶ τοῦ ἐχαρίσω μοι. καὶ ἔχει δὲ ὁ χαίρω, ἀντὶ τοῦ κεκαρισμένος. Ἐχεμυθία, σιωπὴ, μυστήρια. Ἐχέμυθον, μυστικὸν κρυπτὸν, ὃ φρόνιμον. ἦν ὃ ἐχέμυθος, ὃς τὰ μέλιστα ὁ προφάσεις καὶ ἐχεμυθέστερον, τὸ φρονιμώτερον. Ἐχέμυθος, φίλος μυθητὴς, ὁ φρόνιμος. Ἐχεμυθῶ, ὁ τοὺς λόγους φυλάσσω. ἐχεμυθεῖ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ἔχειν, ἐγεγονέναι.

Ἔχεια, σιωπή. Ἐχελλησία, ἡ τῶν ὁμιλούντων ποίησις. Ἐχελάσεις, αἱ ἡμέραι. Ἔχε, κατέχε, κράτει, [illegible], φύλαττε, τελει [illegible], βαστάζε, φέρε, ὑπομένε.

Ἐχεῶ, ἐχαι, ὁ ἐχεῶ. Ἐχειμάσθη, ἐταράχθη, τὸ [illegible] ὑπομονήν.

μαι. ἔστι δὲ τὸ ἐπιέλπεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν σημαίνει. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. ὅθεν ἔφεσις, ἡ μετάβασις. Δικαστὰς, ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὴν δίαιταν. ἐφίεμαι δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐφίερα, τὰ ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καταθυόμενα. Ἐφ' ἱερῶν, Διογένης ἐν τῷ περὶ τετραρχήματος, ἐφ' ἱερῶν ἐπὶ τῶν δικῶν δικαίων ἐν Βοιωτίᾳ, ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς περὶ λιμένων. Ἐφῖτο, ἐστύλατο. Ἐφίετο, ἐπώ-το. Ἐφιζάνειν, διελθεῖν, ἐν τῷ ἐπὶ βλεφάροις ἵζανεν. ἔχοι δ' ἂν καὶ ἐνταῦθα κωμικευόμενος μεταθεῖναι, τὸ καθίζειν ἐπὶ κύκλῳ, ὥσπερ ἅψαι τὸ κύκλους, ὥστε κυκλοῦσθαι. εἰ δὲ ἐκεῖνο ἐσκέψατο, ὡς ἀπολυτικὸν δηλοῦν ὃν τὸ ἐπικαθίστων τῇ κώμῃ, πολλῷ πλέον τὸ λαὸν ἐφιζάνει. ἔστι γὰρ τὸ διὰ ὕπνου ἐφιζάνειν, ἀλλ' ὁ ἀπὸ τῆς ὄψεως καθῆσθαι, καὶ πλὴν ἀκολουθίαν τῆς φράσεως, ἄλλως μὲν τι συνεδρείας. οὔτε τὸ ἐπικαθίζειν καθῆσθαι, οὔτε ἐπὶ δίφρον ἐξαίφνης ἔχει τι ποικίλον. δηλοῦσι δὲ τὸ καθῆσθαί τι διὰ κυκλώσεως, καὶ διὰ τὸ διανοεῖσθαι. Ἐφίημι δὲ τὸ προτρέπω, καὶ ἐνδίδωμι. ὡς τὸ, ἐφίημί σοι λέγειν, καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίημι, τὸ μεταβαίνω ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἄλλο τὸ δικαστήριον. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄλλως. ἐφίημι, ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. ἐξ οὗ καὶ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολὴ, ποιητικόν. ἐφίεμαι δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, εὔχομαι. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις, ἡ ἐπιθυμία, ὃν ἀκριβῶς οὐκ ἴσμεν, καὶ ἐφετικὸν ἐπὶ ἄλλης σημασίας τιθέντα. τὸ γὰρ ἐφίημι, διπλῶν ἐν ἑαυτῷ περιορίζει τὴν σημασίαν. ἐφίημι γὰρ τὸ, προτρέπω, καὶ ἐνδίδωμι, ὡς τὸ ἐφίημί σοι λέγειν. καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίημι, τὸ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἄλλο τὸ δικαστήριον μεταβαίνω. ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις, τὸ πρᾶγμα, ἡ μεταγωγὴ καὶ ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ δικαστικά. ὡς παρὰ Λουκιανῷ, ἡ δὲ ἔφεσις, ἐπὶ τὴν δίαιταν, καὶ παρὰ τὴν δίαιταν. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ, τὸ ἀπολογεῖσθαι καὶ ἔχειν, μεθ' ὃ ἔφεσις οὐκ ἔστι. καὶ ἐφέσιμος ἑορτὴ, ἡ μὴ ἀγώγιμος. Ἐφίκοιτο, ἐπιτύχοι, ἀνατρέχοι. Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι. Ἐφίκεσθε, ἀντὶ τοῦ ἐφάψασθε, καταλάβετε. ἐφίκεσθε, ὡς ἐπὶ τόπου κινδυνεύετε. Ἐφικνεῖσθαι, εἰς κατάληψιν ἐλθεῖν. Ἐφικνεῖται, καταλαμβάνει. Ἐφικόμενος, τεῦν, φθάνων, ἐγγίζων, παραγενόμενος, ὁ τυχών. Ἐφίκετο, τεύξοι, καταλάβοι. Ἐφίκετο, ἐφήψατο. Ἐφικτὸν, δυνατὸν καταληφθῆναι. Ἐφίλατο, ἠγάπησεν. ἡ ἐφίλατο, κλιτὴν φωνῆς ὡς τὸ ἵσατο, ἀφ' οὗ καταλέγεται ἐν τῆς ἑξῆς τὸ τῶν με φίλαι ἀθλῶν, ἀντὶ τοῦ φίλησον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐφιλάμην, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐπεψάμην τῷ ψαι.

Ἐφίλει, καὶ ἐπόθει. τοῦτό ἐστιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐν Λουκίῳ ἐπόθει. καὶ ἐν Λουκίῳ ἐφίλει, πρὶν ἐφιλοφρονεῖτο. Ἐφιλόθεσαν, ἐφιλάθησαν. Ἐφιλόθεσθε ἐκ Διὸς ῥόδιοι, πρὸς τὴν καλὴν φασὶ δόξαν εἴρηται. οἱ γὰρ πολλοὶ θεοφιλεῖς τοὺς πλουσίους οἴονται. τοιοῦτοι δέ εἰσι περιαλλόντως οἱ ῥόδιοι. περὶ ὧν ὁ μὲν ποιητὴς ἀνθρωπίνως καὶ ἀσφαλῶς λέγει, ὅτι θεσπέσιος πλοῦτος κατεχεῖτο αὐτοῖς. ὁ δὲ μῦθος, ὅτι χρυσῷ τινι φίλοι αὐτοὶ τῆς ῥόδου μεθωρίζεται ὁ Ζεὺς, χρυσὸν τοῖς ἐπὶ ἔβρεξεν, ἐπεί φασι πρῶτοι γενομένης τῆς Ἀθηνᾶς ἔθυσαν, ὡς καὶ παλαιὸς τοῦ λοιποῦ μῦθος. καὶ ἄλλως δὲ ἐφιλόθεσαν ἐκ Διὸς, οἱ περὶ τὴν τλη-πόλεμον, ὡς βασιλεύοντας ἐν τῇ ῥόδῳ. διὰ γὰρ φίλοι οἱ βασιλεῖς. Ἐφιλοτίμει, ἐσεβρόνει, ἐλαμπρύνετο. Ἐφίνους, τὰς ἐπὶ τῆς ἰνὸς σάρκας. Ἐφιέρκευε, τὸ διὰ τοῦ ε λέγει τρό-πος. Ἐφιππαρχία, δύο ἱππαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν, χιλίων κδ΄. τέλος δύο ἐφιππαρχίαι ἱππέων δισχιλίων μη΄. Ἐφιππεύς, ζεὺς ἐν Χίῳ. Ἐφίππειον, ἐκλύεται δὲ τὸ ἐπίπροσθεν τοῦ χαλινοῦ καὶ τὸ ἐφιππίου. Ἐφίππιον, ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρέχοντων. Ἐξίππων ἱππέων σύμματα, ἴλαι, ἱππέων ἀνδρῶν ξδ΄. Ἐφ' ἵππων, ἐπὶ τῶν ἵππων. Ἐφιππος ἀγὼν, γυμνικός, παρὰ Ἀθηναίοις. Ἔφισαν, ὥρμησαν. Ἐφιστάμενος, ἀνακύπτων, χαλάσας βαλίζων. ὁ δὲ ἐπιμένων ἄλλοτε, καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμε-νος. Ἐφισταῖσιν, ἐπιστατοῦσιν. Ἐφίσατο, ὁ λιθὼν, ἐφέ-σατο μοι λόγων. ἐχαρίσατό μοι δόξαν, καὶ χαρίσασθαι ἀντὶ τοῦ ἐδοξ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐχλευάσατο, καὶ ἐφίσαται αὐτοῖς. Ἐφίσω, ἐπαγγέλω, οὔπω. ὁ δὲ ἀρχαῖος ἐφίστη τοῦτο. Ἐφιστοὶ δὲ ἀναγινωσκόμενοι, μετ' ἐπισταθέντος διὰ τῶν οἴων. Ἐφιστο-ρῶν, ἐπιφοιτῶν. Ἐφίστησιν, ἐγείρων, ἐγείρουσιν. Ἐφλα-δον, σημαίνει τὸ ἐχίδνα, ἀπὸ τοῦ φλάζω. δεύτερος ἀόριστος ἔ-φλαδον. Ἔφλα, ἐφάλλαξεν, σημαίνεται, σειρῶν. Ἔφλα-μα, ἔτριψέ με. Ἔφλεγεν, ἔκαιε σφοδρῶς. Ἐφλέγετο, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Ἐφλήναφα, ἐφλυάρησα, ἐξετίλαξαν. Ἀπαρρα-θεὶς ἐν χλαγγαῖς ἐφλήναφα. Ἔφλιβεν, ἔθλιψεν, ἔθλιβεν.

Ἐφλιδεν, διέρρεεν, ἐξήνεσεν. Ἔφλυζον, ἐκλαλοῦντος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἔφλυεν, ἐνέβαλλεν. ἔστι δὲ τοῦ συγκειμένου. Ἐφλύαρον, ἐλήρει, ἐματαιολόγει. Ἔφλων πα-ρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἤσθιον. λέγει δὲ, τρυφῶν. φλῶν δὲ τῶν τε μετὰ ψόφου ἐσθίειν. καὶ γὰρ φλῶν, τὸ θλῶν, ὥς φασιν ὀξύνουσιν. Ἐφόβει, εἰς φόβον ἦγεν. Ἐφόβουν, ἐφοβεῖτο, εὐλαβεῖτο. Ἐφόβητο, ἐδίωκον. Ἐφολκοῦται, διω-λυΐζεται. Ἔφολκος ἑλκυστικῶς, ὁ ἐπίλαμψις ἐνός. ἐφόλκιον δὲ οὐδετέρως, καὶ ἐφόλκια πληθυντικῶς, τὰ ἐν τῷ ὅλῳ κυρίως γε-νόμενα ἀναλώματα. Ἐφολκυσάμενος, κατασκευασάμε-νος. Ἐφόλκια, τὰ ἀρμένια εἰς ὅλον. Ἐφολία, τὸ ἐπί-κειται τὰς φυλακὰς τὴν ἄρχοντα. Ἔφολος, ὁρμὴ, ἄφιξις, ἐπ-αφορμὴ, παρουσία, βλάβη. Ἐφοινίσσετο, ἠρυθραίνετο, τὸ πρόσω-πον ἐφοινίσσετο. Ἐφ' οἷς, καὶ ἐπὶ τοῦ διὸ, καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ συνδέσμου, ὡς τὸ, ἐφ' οἷς καὶ τελεθόμενος ἔγγελά μοι. Ἐφοίτα, ἤρχετο συνε-χῶς. Ἐφοίτησε, παρεγίνετο. Ἔφολκα, τὰ ἀγωγὰ δι-κόμενα. Ἐφόλκιον, ἐφολκίδα, πολάκιον. Ἐφόλκια, τὰ μικρὰ πλοῖα. Ἐφολκίδα, ἐπεχθεῖον, σκάφος. Ἐφόλ-κιον, διὰ τοῦ ι, τὸ πολάκιον, ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. Ἐφολκὶς κυ-ρίως λέγεται, ὁ λέμβος, ὅτι ἡ μικρὰ ναῦς, ὑφ' ἑτέρας μεί-ζονος ναὸς ἕλκεται. Ἐφ' ὅλου ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα, καὶ ἐφ' ὅλον ὁμοίως. Ἐφομαρτεῖν, ἐν τῷ ὁ τῆς ἰλιά-δος, τὸ διωκτικῶς ἐπακολουθεῖν. Ἐφομάρτευον, ἐπεδίωκον, ἐπακολουθεῖ, ἐπακολουθεῖτε, ὁμοζυγεῖτε. Ἐφοσιώθη, ἐμιάνθη. Ἐφοπλίζειν, ἔχει προτονισμὸν ἐφοπλίζειν, καθὰ τὸ ἀφρίζειν τὸ ἀφρίζειν. Ἐφοπλίζω μεταβατικὸν, οἷον ἐφο-πλίζω μοι τὸν ἐχθρὸν, ἀπὸ τοῦ κατ' ἐμοῦ ὁπλίζω καὶ διεγείρω. ὁπλίζομαι δὲ παθητικῶς, οἷον ὁπλίζομαι τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ κα-τὰ τῆς δ. Ἐφόπτης, θεατὴς, αὐτόπτης. Ἔφορας, ἐφορᾷς.

Ἐφορεῖον, ἐπαπεδέαν, ἀπὸ τῶν ἐν σπάρτῃ ἐφόρων. Ἐφο-ρία, ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γενομένη προσηγόρευσις, ὡς Δημοσθένης δη-λοῖ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, καὶ Θεόφραστος ἐν τρίτῳ νόμων. Ἐφόριος Ζεὺς, ἐν τῷ κανόνων ταγμάτων. Ἐφορ-μῶν, ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν. τὸ μὲν γὰρ κυρίως ὁρμῶν, ἐπιτη-ροῦντος καιρὸν ἐπιθέσεως, οὕτως ἔλεγον, Δημοσθένης φιλιπ-πικοῖς. Ἐφορμίζοντα, ἐπιλέοντα. Ἔφορμα, πέλαγος.

Ἐφορμῶ, οὐ μόνον ἐγὼ κυρίως εἰς, ἀλλὰ καὶ ἕτερον κατ' ἄλ-λου. ὡς δηλοῖ τὸ, ὅς μοι ἐφώρμησεν πόλεμον πολύδακρυν. ὅ ταυτόν ἐστι τῷ ἀγείλακρυν. ὁμοίως καθίζω αὐτοπαθῶς, ἀντὶ τοῦ καθέζομαι. καὶ ἀντιπαθῶς, ἀντὶ τοῦ καθίζω ἄλλον. Ἔφορος, ἐφορεύω, ἐφορία. εὐφορία δὲ, ἡ εὐπορία. ὁ ἔφορος, ὁ καθάπερ ἐπόπτης καὶ κύριος θεός. καλοῦνται δὲ ἔφοροι καὶ οἱ τὰ τῶν πό-λεων ἔργα ἐπισκοπούμενοι. Ἐφόρουν, ἐκόμιζον. Ἐφορῶ, τὸ ἐπισκέπτομαι. ὁρῶ δὲ, τὸ βλέπω. Ἐφ' ἕδρων, ἐν ἴσῳ, καὶ ἴσως οὖ, καὶ ἰσέδρων, ἐν μέρει λόγων. Ἐφοστίδες, εἶδος ἱματίου.

Ἐφ' ἔτῳ, ἐφ' ᾧ ζῶσι, ἐπὶ ζωῆ. Ἐφραθᾶ, ὅ ἐστι βοθλεὶμ. παρ' Ἑβραίοις δὲ καρπία, σημαίνει τὸ ἐφραθᾶ. Ἔφραδον, ἐλάλη-σαν. Ἐφραὶμ, ἄκαρπον. ἑρμηνεύεται δὲ πληθυσμός. ἢ καρ-

ρος. ἔφηλος ὁ ὑψηλοφόρος, ἢ ἐφήλιδας, ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. ἢ ἔφηλος, ὁ ἀπατηλός, ἐκ τοῦ φηλῶ τὸ ἀπατῶ. ἔφηλος δὲ ὁ ἧλος, καὶ ἔφηλος ὁ ἡλωμένος. Ἐφήλωσεν, ἐπάτασεν.

Ἐφ᾽ ἡμέρας λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν.

Ἐφ᾽ ἡμᾶς ξυμβουλεύσειν οἴει, ἀντὶ τοῦ καθ᾽ ἡμῶν. Ἐφημερία, ἡ τάξις. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία, καὶ τὸ ἐν λόγῳ δος. Ἐφημερίς, ἡ τῶν ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀπογραφή. Ἐφήμερα, σύμβολα, εὔφθαρτα. Ἐφήμερον, τὸ κώνειον, καὶ ζῶόν τι, καὶ ζῷον οὕτω καλούμενον, ἐπεὶ ζῇ μίαν ἡμέραν. Ἐφήμερος, θνητός. Ἀριστοφάνης, τί με καλεῖς ὦ ἐφήμερε. Ἐφημέριοι βροτοί, καθημερινὰ εἰδότες, οὐ προορώμενοι τὸ μέλλον. Ἐφημίαι, εὐχαί, αἱ βελτίονες φῆμαι. Ἐφημοσύνη, ἐντολή, παρὰ τὸ ἐς τὸ αὐτὸ συμβάλλειν τὴν ἀμφοτέρων λόγον. Ἐφ᾽ ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶν, ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν. Ἐφήμως, εὐφήμως. Ἔφηνεν, ἔδειξε, φανερὸν ἐποίησεν. Ἐφῆπται, ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται, ἐπήρτηται. λέγεται παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὡς ἔνιοί φασι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κρεμᾶσθαι, τὸ ἅπτεσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ βρόχον ἅψας. συντάσσεται δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ἢ ἐφῆπται παρ᾽ Ὁμήρῳ, οἷον τρώεσσι κήδε᾽ ἐφῆπται, ἤγουν τῶν τρώων, κατὰ λόγον ἀναλογικῶς. ἔνιοι δὲ τὸ ἐφῆπται ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται ἐπήρτηται. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κρέμασθαι τὸ ἅπτεσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ, βρόχον ἅψας. ἐφῆ δὲ καὶ ὁ ποιητὴς, ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται κατὰ ὁμοίαν ἔννοιαν, ἤγουν τέλος ὀλέθρου ἐπίκειται. καὶ πολλαῖς κήδεα ἐφῆψε, ἤγουν πολλῶν ἐφῆψεν ἡ βλάβη, καὶ ἄλλα αὐταῖς ἐπίκειται. Ἐφῆπτο, ἐπηρτημένον, ἐπέκειτο. Ἔφις, ἐστὶ μὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὀλίγον. τὸ δὲ πλεῖον, ἔρειδα, Φρύνιχος. Ἐφίεις. ἐφίημι, τὸ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμβάλλω, καὶ ἐν ἐφέσει ποιῶ, ὡς τέρπω τὸ τέρπεσθαι ποιῶ. καὶ ἄλλο, τὸ εὐφραίνεσθαι ποιῶ, ἃ ἀπὸ τῶν παθητικῶν λαμβάνει τὴν ἑρμηνείαν, ἐναντίως τοῖς ἄλλοις. ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τὰ παθητικὰ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐνεργητικοῖς, καὶ πρότερα εἰσὶ τὰ ἐνεργητικά. ἐπὶ δὲ τούτων, τὰ παθητικὰ δοκεῖ πρότερον ὑφίστασθαι, εἶτα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν, ἀναπλάττειν ὕστερον τὰ ἐνεργητικά. πρότερον γὰρ ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ. εἶτα ἐφίημι ὕστερον, ἤτοι ἐφίεσθαι ποιῶ. καὶ τέρπομαι ἐγώ, εἶτα καὶ τέρπω ὕστερον. καὶ ἥδομαι, εἶτα καὶ ἥδω ὕστερον καὶ ἁπλῶς ὅσα παθητικὰ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ διαθέσει κατὰ μετάβασιν λέγει. ἔχει δὲ ἐνεργητικὰ, τὴν αὐτῶν δύναμιν τρόπον ἅπαντα ἔχει. ἔστι μὲν οὖν ἐφίημι, τὸ ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ διηγεῖσθαι λέγεται τὸ ἐφίημι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωμι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω, ἔτι αὐτοῖς ἀάπτους χεῖρας ἐφείη, ἀντὶ τοῦ ἐφῶ, ἢ τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας ἐφείη, ἤτοι ἐπιβάλλοι. ἐν δὲ τῷ πρίαμε μεγαλῆτορ ἔριν ἔφηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλε, δοκεῖ πέμψαι. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐφίεμαι, τὸ ἐντέλλομαι. Ἐφέσσας παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀναπαύσας. Ἔφησεν, ἐδέξατο. Ἐφηδεῖν, ἐπιχαρεῖν. Ἐφηδόντες, ἐπιχαρέντες, καὶ ἐφηδεῖν, ἐπιχαίρειν. Ἐφῆδε, ἐχάρη. οἱ δὲ τοῖς τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήδοντο. Ἐφῆκα, ἐπῆλθα, ὃ προσθεῖναι δεῖ τῷ λόγῳ πρόσωπον τῶν ῥημάτων, τῶν αἰολικῶν εἰσίν. Ἐφήδετε, ἐχάρης. Ἐφίζεσθαι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνιδρύομαι, ἐξ οὗ καὶ ὁ παραμυθητικὴ ἐφημοσύνη. Ἔφθα, ἢ ἔφθη, ἐμάλκυσε, διὰ τὸ καίεσθαι. ἐφθαλίς. Ἐφθαλίς, ἐφθοῦ, καὶ ἐφθόν, τὸ ὀπτόν. ἤτοι τὸ διὰ ὕδατος ἕψαν. Ἔφθαρμαι, ἐκ τοῦ φθείρω φθερῶ ἔφθαρκα ἐφθάρκειν ἔφθαρμαι ἐφθαρμένος. Ἔφθασαν, ἐκ τοῦ φθῶμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφθην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔφθησαν. καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἔφθασαν. ἐκ τοῦ φθῶμι, καὶ τὸ φθάμενος. καὶ φθαίην εὐκτικόν. Ἔφθανεν, καὶ ἐφθάνετο, ἤγουν προέλαβε, παρὰ Θεοκρίτῳ. ἔφθακεν, ἐκ τοῦ φθάζω γίνεσθαι δοκεῖ. καὶ ἔφθασεν, ἀντὶ τοῦ προκατέλαβον. Ἔφθη, προέλαβεν, ἢ ἔφθασεν, ἢ ἔλαθεν. οἷον, ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἢ ἔφθη ὀρεξάμενος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὀρεκτῷ δόρατι πλῆξαι ἐλάνθανε τοῦτον. ἢ εἶπεν ὀρεκτῇ μελίῃ. τὸ δὲ ὀρεκτὸν δόρυ, διήλλακται. σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐν τῷ ἔφθη ὀρεξάμενος, ὑπακούεται ἐξ ἀνάγκης οὐ μόνον ἄξιος, ἀλλὰ καὶ κατὰ μέρος σωματικόν, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐκτείνας δόρυ κατὰ τὸ μέρος τοῦ σώματος. Ἐφθήκαμεν εἰπόντες ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ προείπομεν. Ἔφθην, ἔφθασεν, ἐκ τοῦ φθάω φθῶ φθῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφθην ἔφθης ἔφθη. ἢ ἔφθην ἔγνωσε, ἀντὶ τοῦ ἔφθακα. καὶ μαθεῖν ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἔμαθον. Ἐφθίατο, ἐφθαρμένοι ἦσαν. φθίω τὸ φθείρομαι, καὶ φθινύθω τὸ αὐτό, καὶ φθινυθίσκω. ἀφ᾽ οὗ παρατατικός, φθινύθεσκον. καὶ φθίομαι, μέλλον φθίσομαι, ἀόριστος ἐφθίθην, ἀφ᾽ οὗ ἐφθίθην, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐφθίσθην, παρακείμενος ἔφθιμαι. ἀφ᾽ οὗ τὸ φθίσθαι. καὶ ὁ φθίμενος. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐφθίμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔφθιντο. καὶ ἰωνικῶς ἐφθίατο. ἐνεργητικὰ δὲ, ὀλίγον ἰωνικῶς, ὡς πρὸ παρατατικός. φθίσω, μέλλον, ἀπὸ τοῦ φθίω ἀρχῆς, φθίσας τὸ ἀόριστος, ἀλλὰ αὐτὸ ἀόριστος. Ἄλλως. ἐφθίατο, ἐκ τοῦ φθίνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν γίνεται φθίω, ὁ παρακείμενος ἔφθιμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐφθίμην ἔφθισο ἔφθιτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ὁ δὲ πληθυντικόν, ἐφθίμεθα, ἐφθίατο. διὰ μὲν γενικῇ μηδένων ἀνθρώπων ἐφθίατο, διεφθείροντο. Ἐφθίθη, ἀπέθανεν. Ἔφθιτο, ἐφθάρη, ἐτελεύτησεν. Ἔφθιτο, ἔχει πρωτότυπον τὸ φθίω, ἐξ οὗ κατὰ πλεονασμὸν οὐ μόνον τὸ φθίθω, ἀλλὰ καὶ τὸ φθίνω, οὗ περ αὖθις τὸ φθινύθω παράγωγον. Ἐφθοὶ πυροί, διεφθαρμένοι καὶ εἰσὶ πρὸς σιτοποιΐαν. Ἐφθόν, τὸ ὀπτόν, ὃ τὸ διὰ ὕδατος ἕψαν. Ἐφθόν, τὸ ἑψημένον. Ἐφίαλλον, ἐπεχείρησαν.

Ἐφιάλτης, οὐ μόνον δαίμων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάθους ἡ λέξις λαμβάνεται ῥωμαϊκῶς. ὁ καὶ ἐπιάλτης λέγεται. τὸ δὲ ὁ χυδαῖος ἄνθρωπος βαρυχνᾶν λέγει. ὁ δὲ διὰ τοῦ φ γραφὴ τοῦ ἐφιάλτου, διὰ τὸ ἴσως δασύνεσθαι, τὸ ἰάλλω παρ᾽ ἴσα γίνεσθαι, ἢ κατὰ γλῶσσαν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, ὃ δὴ καὶ ἐν τῷ κεκαφηὼς γίνεται, κατὰ Ἡρωδιανόν. κεκαπηὼς γάρ φησι τὸ ἀνάλογον. οὕτω καὶ μοιχὸς τροπῇ ἔχει τοῦ κ εἰς χ. μοιχὸς γὰρ πάντως ὁ μὴ δικαίως, ἤγουν ἐοικότα εἶναι τὰ τέκνα ἀφεὶς. καὶ ὁ αὐθέντης δὲ, ψιλοῦ μεταβολὴν εἰς δασὺ ἔπαθεν, ἐκ τοῦ αὐτοέντης γινόμενος. οὕτως ἐκ τοῦ ἀπιὼν ὁ φαλὸς γίγνεται. κατὰ Δίδυμον καὶ ἐκ τοῦ πίνω ὁ φίλος. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται, ὅτι ἐπιάλτην ἀττικοί φασι δαίμονά τινα. διὰ δὲ τοῦ φ ἐφιάλτην, ἀνθρώπου ὄνομα. ὁ ἐφιάλτης, ὁ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχων ἀναθυμίασις, ἐξ ἀλγέων ἢ ἀσφυξίας, παρὰ ἰατροῖς. ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς βαβουτζικάριος. Ἐφιᾶσι, τὸ ἐπιτρέπουσι καὶ συγχωροῦσι, καὶ ἐνδιδόασι, δωρικῶς. καὶ ἐφιᾶσιν ὅπῃ τις ἐθέλει ἀπιέναι. καὶ ἐφιείς, ἀντὶ τοῦ συγχωρῶν. Ἐφιγμένους, ἐπιτυχόντας. Ἐφιδεῖν, ἰδεῖν. Ἐφίει, ἐπέτρεπεν. ὁ δὲ καῖσαρ λαβὼν τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει. καὶ ἐφίει, ἀντὶ τοῦ ἔπεμπε. Ἐφιείς, ἐκ τοῦ ἵημι, παρατατικὸς ἵην, μετοχὴ ἱείς, καὶ ἐφιείς, ἀντὶ τοῦ πέμπων καὶ συγχωρῶν. Ἐφιείς, ἐπιβάλλων, ἐπιτρέπων, συγχωρῶν. Ἐφιέμεναι, ἐνδιδόναι. Ἐφιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. Ἐφιέντα, ἐπιθυμοῦντα. Ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ ἐφίεμαι, τὸ ἐντέλλομαι, ψιλῶς, ἀφ᾽ οὗ ἐφετμή, ἐντολή. ἐφίεμαί σοι χαίρειν, ἀντὶ τοῦ εὐδοκῶ σοι καὶ ἀποτάσσομαι.

Ἐφίεμαί σοι, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦμαι ὑπό σου, δοτικῇ συντάσσεται. ἢ ἐφίεμαι τὸ ἐπιθυμῶ. ἐφίημι ὕστερον, ὅτι ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ ἐφίεμαι ἀττικῶς αἰτιατικῇ. Σοφοκλῆς, ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ᾽ ἐφίεσαι. Ἐφιέμενος, ὁ ὀρεγόμενος, καὶ ὁ ἐντελλόμενος, καὶ ὁ πέμπων, ἢ ἐφιέμενος παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐντελλόμενος. ὅθεν καὶ ἐφημοσύνη, καὶ ἐφετμή, ἡ ἐντολή. Ἐφιέναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολῦσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ μεταγαγεῖν, καὶ ἐφέσιμος ἀπὸ τοῦ μεταγώγιμος, ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις ἡ μεταγωγή, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ἢ ἐφιέναι. κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνδιδό-

ναι

σαθῆ, ἐφελκύσαι. καὶ ἐφέξειν, ἀντὶ τοῦ κωλύσειν. Ἐφεξῆς, ἑπομένως, κατὰ τάξιν. καὶ ἐφεξῆς, τὸ α, καὶ ἡ δευτέρα τῆς τριγενείας. τὰ τοιαῦτα ἐκ ῥημάτων μετὰ γενικῆς συντάσσονται.

Ἐφέψω, πέμψω. Ἐφέπειν, τὸ κατὰ (?) ἐλαύνειν λέγει Ὅμηρος. ὡς τὸ, πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους. καὶ ὅμοιον τούτῳ, δαιμόνιε τί μοι ἐπέχεις. καὶ ἐν τῷ, κατανεμόμενος ἐφέπων, ἤγουν διώκων. τὸ δὲ ἀμφέπειν, σύγκειται μὲν καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἕπω. δηλοῖ δὲ τὸ κύκλῳ περιέχειν. Ἕσπετε δ' αὖ, ἤγουν ἐπακολουθήσατε. ὃ τὸ ἐφέπειν, ἐπὶ μὲν τούτου, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀκολουθεῖν, ὡς καὶ τὸ ἀμφ' ὀλοοῖο ἕπων τρώεσσι. καλλίον δὲ ἐπὶ βλάβης οὔσης τὴν λέξιν. φέρεται οὖν ἐν παλαιῷ λεξικῷ κατὰ στοιχεῖον, ὅτι ἕπειν ἴωνές φασι τὸ κακοῦν, καὶ ἀφανίζειν. ὡς τὸ, τρώεσσιν ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι.

Ἐφέπεσθαι, εἵπειν, ἐφέπειν. Ἐφέπεσθαι, ἐφεσπέσθαι. Ἐφεπόμενοι, ἐπακολουθοῦντες. Ἐφ' ἐπτάπολιν, τὰ νῦν, ἢ θρόνον, ὃ ἑπτάπολιν, ἑπτὰ πόλεων ἐπὶ Λιβύῃ.

Ἐφέπειν, ἐπακολουθεῖν, ἐπιτρέπεσθαι. Ἐφέπτε, ἐπιδίωκε. Ἐφέποντες, ἐπερχόμενοι, ἐπιδιώκοντες, ἐπισπώμενοι. Ἐφέπομαι, ὁ μέλλων ἐφέψομαι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπεσπόμην. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν, ἐὰν ἐπισπῶμαι, ἐὰν ἐπίσπω. Ἐφέσπωσι παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ διατρίβωσιν. ἀπαρέστοι ἐφέσπωσι τοῦ ἐφαμαρτεῖν. καὶ ἐφέσπωσιν οἱ θεοὶ τὴν τῶν ἐφέστοι ἐπὶ ἴσον. Ἐφέσπεν μάστιγι, Ὅμηρος. λέγει δὲ καὶ ἐφέσπεν ἵππους μάστιγι, ἀντὶ τοῦ πλήσσειν. ὡς καὶ τὸ σκηπανίῳ δίεπεν ἄνδρας. Ἐφέρβετο, ἐτρέφετο. Ἐφ' ἔργμασιν, ἐπὶ ἔργοις. Ἐφέρπει, εὕρηται παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐπιμένοντες, ἐβάσταζον. Ἐφερπύσαι, βαδίσαι. Ἀριστοφάνης, ἐφ' ἣν Δαιμονίως ἐπιθυμοῦσιν ἐφερπύσαι. ἢ ἐφερπύσαι, βαδίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν λέγεται. Ἔφερσεν, ἐκίνησεν. Ἐφέσαι ἀνδρὶ βέλος. καὶ ἦλα γὰρ ἀνεχίασιν ἐφῆκα. ἐκ τούτου δὲ μεταφορικῶς ἐφίεμαι, τὸ ἐντέλλομαι. ἢ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. καὶ ἡ ἐπὶ ἐκκλήτων δὲ ἔφεσις, καὶ ὁ ἐφέτης ἐντεῦθεν ὠνόμασται. Ἐφέσε, ἐπέπεμψεν. Ἐφέσια, ἀγὼν ἐν Ἐφέσῳ ἐπιφανής. Ἐφέσθαι, ἐπικαθῆσθαι. Ἐφέσιν, ἀπεστείλατο, ἐπιθυμίαν. Ἐφέσιμα γράμματα, ἐπιλαχόντες ἀναγκάζοντες, ἃς φασι καὶ κρεῖττον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεν. ἐν ὀλυμπιάσι μὲν λέγεται καὶ ἐφέσια παλαιότερον, τὴν μελάντερον μὴ δύνασθαι παλαίειν. εἶτα τὸν ἴσθμιον παρὰ τοῦ ἀρχαίου ἔχειν τὰ ἐφέσια γράμματα. φανερῶς δὲ γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα εἰς τὸ ἑξῆς πεσεῖν τὴν ἐφέσιον. Ἐφέσιον, ἐγκληθέντα τιμὴν.

Ἔφεσις, ἡ ἐπιθυμία. ἀφ' οὗ ἐφέσιμος ἐγένετο. ἡ ἔφεσις ἡ ἀπὸ δικαστῶν εἰς ἄλλον δικαστὴν μεταγωγὴ δίκης ... ἐκκλήτου κρίνεσθαι, ὡς τοῦ δικαστοῦ ἀποκρίναντος.

Ἐφέστιος, ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστίας. καὶ ἐφεστιάζων.

Ἐφεστρίδα, ἡ τῆς ἑστίας. Ἐφεστρίζεσθαι, ἑστίας ἐφερμηνευόμενα. Ἐφεσπόμενος, ἐπακολουθῶν. καὶ ἐφεσπόμενος.

Ἐφέσσαι. Ὅμηρος, αὐτὰρ μισθὸς ἐφέσσαι. τουτέστιν, ἐπὶ τὸ τῆς καθέδρας, ἐπιβάθρας. Ἐφέσσατο, ἐπιβάλλεσθαι. Ἐφέσσαι, ἐπικαθίσαι τῇ νηΐ. Ἐφεσος, πόλις τῆς ἀσίας. Ἐφέσσασθαι, ἐφορμηθῆ, καθίζεσθαι. Ἐφέσσασαν, εὐρεῖαν τὴν ἰσότητα (?). οὐ γὰρ ἐλαύνειν. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐφεσσάμενος, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. Ἐφεσπασμένος, ἐκχυθείς, εὐφρανθείς. Ἐφέστιοι τρῶες, ὅσσοι ἐγγενέες, ἢ ἐφέστιοι, ἑστίαι. δηλοῦσι γὰρ τὴν οἰκίαν ἐκ τῶν φασίν. Ἐφέστιος, ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστίας. ὃς καὶ φιλανθρωπότερος ἦν. ἀλλὰ τὴν ἐφέστιον λέγει. καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ἑστίαν καὶ ἑστίαν, ἔμπας διαφέρει. ἐφέστιος ὁ συνεφέστιος. ἐκεῖνο δὲ οὐ δευτέρως, πῶς εἰκός, ὁ καὶ ἐφεστιακός ἐν ἰσῷ μέρει λόγου. ἐπειδὰν δὲ κατὰ ἀρσενικὸν γένος ἐπίστιος λεχθῇ, ὁ αὐτὸς ὁ ἐφέστιος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἑστίας, ἑστίας γίνεται. ἐκ τούτου δὲ

καὶ παροιμία τὸ ἑστίᾳ θύομεν, ἐφ' ὧν οὐκ ἔστι φασὶ μεταδοῦναι, οὐ δὲ ἐξενεγκεῖν. ἐπεὶ τὸ θύομεν ἑστίᾳ, ταυτὸν τῷ οὐδενὶ μεταδιδόαμεν τῶν τῆς ἑορτῆς. ἄλλως ἐφέστιος, παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ὁ εἰς οἶκον ἐλθὼν, τουτέστιν, ἐς τὸν οἶκον ἱκέσθαι. ἐπεὶ ἐφέστιος, καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, καὶ ὁ ἐν ἀγροτικῇ οἰκῶν. οἱ ἐφέστιοι, διὰ ἐφέστιον προσιόντων. οἱ δὲ φίλοι, φίλιον. οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καταλεγόμενοι, καὶ ἐν μιᾷ ἑταιρείᾳ ἑταίρειον, οἱ δὲ ξένοι ξένιον. οἱ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, ὅρκιον. οἱ δὲ δεόμενοι, ἱκέσιον. οἱ ἀδελφοὶ, ὁμόγνιον. Ἐφέστιον, τὸν ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ ὄντα. Ἐφέστια, τὸ ἐπισφαλὲς λέκτρον. Ἐφεστρίδες, ῥωμαϊκὰ ἱμάτια. λέγεται δὲ καὶ ὁ μανδύας, καὶ βύρσον. ἃ τινα ἐν ὀστρέῳ βαπτόμενα, ἐλέγξεις σπουδαιότερον. Ἐφεστρίς, χλαμύς. ἡ ἐφεστρίς. ἰστέον οἱ θέτται ταῖς ἐφεστρίσι καλυπτόμενοι, βάλλουσι τὰς ἐπὶ τῶν τειχῶν, ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν ἀρτῶντες κύκλῳ. Ἐφεστώς, περιφανὴς τῆς παρακλήσεως ἑστώς. Ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες, καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες. οἳ καὶ τὰς φονικὰς ἔκρινον. ἄλλως. ἐφέται, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ παλλαδίῳ, καὶ ἐπὶ πρυτανείῳ, καὶ ἐπὶ δελφινίῳ, καὶ ἐν φρεαττοῖ, ἐφέται ἐκαλοῦντο. ἢ ἐφέται, ἄνδρες οἱ κατὰ ὀγδοήκοντα ὄντες, ἐδίκαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν. ἢ ὅτι ἔφεσιν παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι. τετίσιν, ἔγκλητος. καὶ ἐφέτας, ὁ δικαστής. Ἐφέταν, ἡ ἡγεμόνα τῶν ... καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ, οἱ τὰς φονικὰς δίκας αἰτίας δικάζοντες. Ἐφέτεω, κατακλητέω. Ἐφετίνδα, εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλοι προτείναντες, ἄγνωστα βάλλουσι, καὶ ποιοῦνται παρὰ τὸ φενακίζειν. Ἐφετικὸς, ἐπιθυμητικός. Ἐφέτις, παιδίσκη, δίκαστος. Ἐφετμέων, τὸ ἐφίεμαι λέγεται μὲν ἀντὶ τοῦ πείθομαι καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι ποιητικῶς. ἀφ' οὗ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. Ἔφευξεν, ἔφυγεν. Ἐφεστιάς ... κοινὰς τοὺς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς, ἕτερα καινοτομοῦντας κακά.

Ἐφέψειν, ὅπερ καταλαβεῖν. ἀπὸ τοῦ ἐπιψέω. τὸ δὲ ἐφέψειν, καὶ ψέγεσθαι λέγεται, καὶ ψέγειν. ὅθεν τὸ κόσμον ἐπιψαύειν.

Ἐφέψας, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθήσας, διώξας, καταλήψας, διαλύσας πάντως καὶ τὸ πότμον ἐπισπεῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ἐφέψον. ὁ δὲ μέλλων ἐπὶ τοῦ ἐφέπω ῥήματος, ταυτὸν δύναται τῷ ἐπισπεῖν. Ἐφεψιόωντο, ἀντὶ τοῦ λοιδοροῦντο, ἐμπαίζουσιν, ἐφεδρεύονται. ἢ ἐφεψιόωντο, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ὁ χρόνος ἐστὶ παρῳχημένος ἀντὶ ἐνεστῶτος. ἢ ἐμφαίνει ἀπολαυστικὴν τῶν ψυχῶν, ἐξ ὧν τὴν Ὀδυσσέως. ἡ δὲ λέξις κυρία ἐστὶ, τὸ ψιάσθαι κατὰ παίζειν. δηλοῦσα διάθεσιν παιγνιώδη. ἐπεὶ καὶ ψιάδες τὰ παίγνια ἐστὶν τὸ ψιάσθαι. ταυτὸν δὲ τὸ ἐφεψιᾶσθαι καὶ καθεψιᾶσθαι. ἔστι δὲ καὶ προσθυμητέον ἐν πολλοῖς ἢ ἐπὶ πράξεως, τῇ κατὰ ἐπιβλυσμοῦ. Ἐφεῶνται, ἐφεῖνται. Ἔφη, εἶπεν, ἔδοξεν, ἀπεκρίθη. Ἐφηβεία, ἡ νεότης, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

Ἔφηβος παῖς, νέος, μικρός, ἤτοι ὁ ἐν τῇ ἀκμῇ. Ἐφήγησις λέγεται εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ἀπολειφθέντων τὴν εἰσαγόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας. οἷον φυγάδα, ἢ ἀνδροφόνον, ὃ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχῃ τις κερδαίνων. Ἐφήδεσθαι, χαίρειν ἐπιτέρπεσθαι, εὐφραίνεσθαι. Ἐφήδη, εὐφραίνεται. Ἐφήδετο, τέρπειν. καὶ ἐφήδετο, ἐπέχαιρεν. Ἐφήδομαι, ἐκ τοῦ ἥδομαι, ἐπὶ κακῷ μόνον. Ἐφήσθη, συνεχάρη. Ἐφηθείς, ἐπιχαρείς. Ἐφῆκαν, ἐπεστείλαν. Ἐφῆκε, ἔπεμψε. Ἐφίει, ἐφορμᾷ, ἐπέρχεται. Ἐφίκετο, ἐφήψατο. Ἐφηλίς, ἡ ἐπὶ προσώπου φακὸς γενόμενος, καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, καὶ ἐφηλίς. Ἐφηλίς, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ἔκκαυσις καὶ μελανία, ἢ πάθος περὶ τὸ πρόσωπον. Ἐφήλλοντο, ἐπεπάλλοντο. Ἐφη-

εὐωλοῦντο, κατωλοῦντο. καὶ εὐωλίσθη, κατωλίσθη.

Εὔωλον, σωθέν. Εὐώνον, εὐάγοραστον, εὐαγόραστον, ἢ ὃ μὴ ἄξιον λόγου, εὐτελὲς, καὶ ὄνομα κύριον. Εὐώνυμοι, δῆμος ἀπὸ τῆς ἐρεχθηΐδος, ὥς φησι Θεόδωρος. Εὐώνυμος, ἀριστερός. Εὐωνύμων πατέρων, ἤγουν ἐνδόξων προγόνων.

Εὐώνω, εὐτελεῖ. Εὐώπιον, κόρη παρθενικὴ ἐν προσώπῳ.

Εὐωπὸς, εὐόφθαλμος. Εὐωρεῖ, χαίρει. ἢ εὐωρεῖν, τὸ μηδενὸς ἔχειν λόγον, ἢ μηδενὸς φροντίζειν. Εὐωρία φιλῶς, τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν, ἀλλὰ ῥαθυμότερόν πως ἔχειν. Εὐωριάζειν, ὀλιγωρεῖν, μὴ ἔχειν φροντίδα, καταφρονεῖν. Εὔωροι, ἀπαραφύλακτοι. Εὐφορεῖν, ἐνδεῖ τι εὔωροι ὄντων. παρὰ τὸ εὐωρεῖν καὶ φυλάσσειν, κατὰ ἀντίφρασιν. Εὐώροιο, δικαίου.

Εὔωρος γῆ, ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα. ἢ ὥριος, ἢ ὀλίγωρος, εὔωρος, καταφρονητικὸς, ἢ φροντιστής. καὶ εὔωρος γάμος. Σοφοκλῆς Ἐριδι. ἤτοι ὥριος, ἢ ὀλίγωρος. οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν σκυρίαις χρῆται ἀπὸ τοῦ εὐωριάζειν. Εὐωχεῖσθαι, ἐσθίειν, ἐσθίειν. Ἀριστοφάνης, ἐδίδου πλεῖον εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων, καὶ τῆς γυναικός. Εὐωχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, ὅτι ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνονται ἡμᾶς. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν τροφῶν ἡμῖν εὖ ἔχειν. καὶ γὰρ ἡ παροχὴ, ὅτι πολλὴ ὀχὴ πρόκειται. ἐκ τοῦ ὀχὴ οὖν γίνεται εὐωχία, κατ᾽ ἐπαύξησιν τοῦ ε ὡς τὸ κῆτα, ἢ καλῶς τρέφουσα τὸ σῶμα. Εὐωχοῦμαι παθητικῶς, καὶ ἐνεργητικῶς εὐωχῶ, Σωσίπατρος, τὰ δὲ μεγάλα ἐπὶ κυβείαις εὐώχει, καὶ ἐσίτιζε.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἐφ᾽ ᾧ, ἐφ᾽ ὅλον. Ἐφαγεν ἄρτον, ἀντὶ τοῦ. ἀττικοὶ ἐκ λαμπάδος, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔφαγεν ἄρτον, λέγουσιν σῖτον. Ἐφαγον τὸν ἄρτον, ἀττικῶς. καὶ ἔφαγον ἐπὶ τραπέζης, καὶ ἀπὸ τραπέζης. Ἐφαιδρον, λαμπρὸν ἐποίησαν. Ἐφαιδρύνθη, λαμπρὰ ἐγίνετο. Ἐφαίνετο, ἐδόκει. Ἐφάλια, παραθαλάσσια. Ἐφαλλόμενος, πηδῶν. Ἐφαλον, προσαλόν. Ἐφαμβοφθεῖν, ἀποφαίνειν. ταραττεῖν. Ἐφάμιλλος, ἐκ τοῦ φαμὶ ὂν, ἀναλόγως συνάλλων τῷ παραλλάττειν. τὰ γὰρ διαβάντα μετ᾽ ἀλλήλων βραχὺ ὂν ἐστιν κατὰ Ἡρακλείδην τὸ παρὰ τὸ λάτρην φωνεῖν, ὁ ἐπάκουων ὁ ἐνεστώς. ὡς γὰρ δίκαιον ἐδικαίωσα, ἐτίθειν, ἐκρεμάσθην, οὕτω φημὶ ἐφάμιλλον. τὸ δὲ ἅμιλλα φησὶν οἱ νεώτεροι. ἐχθὲς γὰρ ἀπὸ τοῦ εἶναι ἅμιλλα εἶναι, παρεῖναι τὸ ι. Ἐφαμίλλως, ἴσως. Ἐφαμιλλος, ἴσος, ὅμοιος.

Ἐφαμιλλος, ζυγός. Ἔφαμμα, τὸ περίβλημα. Ἔφαν, εἶπον. Ἔφανεν, ἔδειξεν, ἐφανέρωσεν. Ἔφανον, Διόνυσος ἀέναος φαίνω, μέλλων φανῶ, παρακείμενος πέφαγκα, ἀπὸ φωτίζοντος, ἐπιφάγκαν, ἀέναος ἔφανον, ὁ Διόνυσος ἔφανον.

Ἐφαπίδας, πόρνας. Ἐφαπλώματα, περιπλώματα λέγει Ἀριστοφάνης. Ἐφάπτεσθαι, τινὶ συνάπτεσθαι. οἷον, ἐφάπτεται σου. Ἐφαπτίδας. ὡς οἱ δὲ φιλοσοφοῦντες καὶ ἔχουσιν ἐφαπτίδας, καὶ χλαμύδας, καὶ δορατίδας, καὶ ἀσπίδας, δι᾽ ὅλου σιδήρου πεποιημένον. Ἐφαπτὸς, ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος. Ἐφάρξαντο, ἔφραξαν. Ἐφαρμόζων, ἐφαρμόττων. Ἐφαρίξαντο, ἐσάξαντο. Ἔφασαν, λέγουσιν, ἔλεγον. Ἔφασκεν, ἔλεγεν. Ἐφάτισεν, εἶπεν, διεφήμισεν.

Ἔφασκ', εἶπεν. φαμὶ, φάσω. ὁ μέλλων ἀέναος λέγω, ἐφάμην, ἔφασο, ἐφάσω. Ἐφαύλιζον, ἐφαύλιζον. οἱ δὲ ἐφαύλιζον αὐτὸν, ὁ ἀλαμὸς συναλοίησεν ὅπη μικρὸς ἦν τὸ σῶμα. Ἐφαύλισαν, ἀπελάκτισαν. Ἐφ᾽ αὐτὰς, πρὸς αὐτάς. Ἐφαύλισεν, ἀπέβαλον, φαῦλον ἡγησάμενοι. Ἐφαίψας, λύσας, ἐρραντισα.

Ἐφάψασθαι, ἅψασθαι, ἢ ψηλαφῆσαι. Ἐφέλκειν, ἐγέλασεν, διεχύθησαν. Ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, καθ᾽ ἑαυτόν. Ἐφεδρεύω, ἐφεδρεύειν. Ἐφεγγόμενον, ὁ ἀγγελθέν. Ἐφεδρος, ἐπίκαλλον, ταπεινόν, Χαρισ. Ἐφελκίσαι, ἀρχὴ ἕως ἐν στίχῳ. Ἐφέδρα, πέτρας, ἣν καὶ ἴππον καλοῦσι. καὶ κάτοχος μύθος, καὶ οἱ ἐλευκοὶ, καὶ ἔργανα ἐμπειρικὰ εἰς καταρτισμούς. Ἐφέδρανα, ἐφ᾽ ὧν καθῆνται οἱ τὰς λύρας ἔχοντες. φοῖνιξ ταύτας. Ἐφεδρεία, ἡ ἐπίκληρος παραμονή. καὶ ἐφεδρεία, τὸ πρᾶγμα παρὰ ῥωμαίοις.

Ἐφεδρεύοντες, ἐπιτηροῦντες, ἐπικαθήμενοι. συντάσσεται δὲ μετὰ δοτικῆς. Ἐφεδρεύειν, ἐλλοχᾶν, ἐπικεῖσθαι. Ἔφεδρος, ἐγκάθετος, ἢ ἐπιφανής. ὡς τὸ, ἔφεδρος ἐκ πίσω παραμένων. ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιροῖς. ὁ ἔφεδρος ἤτοι ὁ τρίτος ἀγωνιστής, ὁ μὴ κληρούμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς παισὶν. ἔφεδρον δὲ λέγει ὁ Σοφοκλῆς τὸν ἄριστον. ἢ ἔφεδρος, ὁ ἐπίκληρος παρὰ τοῖς ἴσοις. Ἐφέζεσθαι, ἐπικαθῆσθαι. Ἐφέηκε ζεὺς παρ᾽ Ὁμήρῳ (δμοιὸν δὴ τῷ, ἐπέτειλε παλλὰς ἀθήνη) τετάκειν, ἐπετείλατο. ἐπεὶ καὶ ταύτα τὸ ἐφιέναι τὸ ἐπιστέλλεσθαι. Ἐφέηκεν οἷον ἐπέστειλεν, ἢ ἐκπέμψας, ἐν ὀδυσσείᾳ παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἢ ἐφίεναι ἀφίημι, τὸ ὀρχήσασθαι ἀνεῖναι, καὶ τὸ ἴσως προΐεσθαι. ἐν τῷ μὴ ἐφίεναι, καὶ προΐεσθαι, ἀπῆκε. τὸ δὲ ἀνεῖναι, κατὰ πάντα ταῦτα παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἰσιον ὅτι ἐκτεθὲν ἐστι τοῦ, πᾶς παρακείμενος πλεονάζει τὸ ε ὑποτακτικὸς, χωρὶς τοῦ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων. ἐν ἑκάστοις γὰρ ὁ παρακείμενος μιᾷ συλλαβῇ ἐνδεῖ τοῦ ἐνεστῶτος. οἷον ἵημι, εἶκα. διὸ τὸ φημὶ οὐκ ἔστι παρακείμενος ὅλως, οὐδὲ τὸ εἰμὶ. οὐ γάρ ἐστι μονοσύλλαβος παρακείμενον. τοιοῦτον οὖν ὑποκείμενον κατὰ ὁμοιότητα, ὅμως οἱ ἀττικοὶ τὸ ἧκα ἔστιν παρατατικὸν ἐν τῷ συνῆκε, καὶ ἐφίεναι, ἐβούλλαβον ἀπὸ ἧκα ἐνεστῶτα, τὸν ἀπὸ ἐποίησαν παρακείμενον. ἄλλον δὲ, ὅτι οὖν τὸ ἐφίεναι, ὥσπερ γίνεται ἐφιμοσύνη, ὥσπερ ἐστι κέλευσις, ἐντολή. συντακτικὸν δὲ ἐπιτολή. Ἐφελκύζειν, παίζειν τῶν λεγομένων ἐφελκύζειν πάλιν, ὅταν περιαγαγὼν τὰς χεῖρας ὡς κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν βαστάζῃ τὸν νικηθέντα. τοῦτο δὲ τῶν συναφθέντων χειρῶν παρὰ τὴν κεφαλήν. Ἐφεμένειν, παραμένειν. Ἐφεμοιρᾶσθαι, ἡ ἐπικαθημένη ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ.

Ἐφεξῆς ἐστιν, ἀκολούθως ἡμῖν. Ἐφεξῆς, τακτικῶς, τρίτος ἐφεξῆς, καὶ ὁ τὸ ἡμῶν ἐπίκληρος, καὶ δίφρος ἐς, καὶ ἐπίδιφρος, καὶ χειροτέχνης. Ἐφεξῆς, ὀρθῶς, παρεχθεῖν, συγχωρεῖν. Ἐφέπεσθαι, συγχωρεῖσθαι, ἀκολουθεῖσθαι. Ἐφέλκεσθαι, ἐφ᾽ ὃ ἔσυρεν. χειμῶνι τὸ ἐφέλκεσθαι. Ἐφεμένων, συγκεχωρημένον. Ἐφεστάναι, τὸ πέμπειν, μέλλειν ἔσεσθαι, παρακείμενος εἶναι, εἶμι παθητικὸς, εἶμι ὑποφωτιστικὸς. ἐς τρίτης τῷ πλαθυντικῷ, ἴστε, καὶ ἐφεστῶ. Ἐφεῖσθαι, συγχωρεῖσθαι, γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντείλασθαι. Ἐφεῖσθαι ὕδασι ἐφεντεχεῖν, ἀντὶ τοῦ συμβαλεῖν ἢ συμβολογεῖσθαι. Ἐφεῖσο, ἀντὶ τοῦ ἐφῶ, ἤτοι ἐπιβαλεῖν. ἐκ τοῦ εἶω, τὸ πέμπω, καὶ ἐν συνθέσει ἐφίεμαι. ἡ ἔχει πλεονασμὸν συνθέτου τῷ διφθόγγῳ. Ἐφ᾽ ἐκάστου, ὡς ἑκάστου. Ἐφέλκεσθαι, καὶ ἐπιδεχθῆναι, καὶ ἐπιτρυφᾶν, ἀντὶ σημαίνει. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἐμπροσθεν ἐρχομένων, καὶ ἑλκόντων τὸ δεδεμένον ὄπισθεν ἑαυτῶν. Ἐφεκτὸς, τόπος ἐπὶ τοῦ ἰσχύος τῆς κεφαλῆς. διατίθησιν ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς γενόμενος. Ἐφεκτικοὶ, φιλόσοφοι ἦσαν παρὰ τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ δογματίζειν αὐτὰ ἀκατάληπτα. Ἐφελεγχόμενοι, ἐλεγχόμενοι.

Ἐφέλκες, ἐπίκλητος. Ἐφέλκειν, ἐπ᾽ ἐλπίδι ἄλλα δὲ ἄρ, ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν. Ἐφελκομένοις παισὶν, ὁ ἐπὶ συρομένοις. σημαίνει δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ πλοίου ἐφέλκεσθαι, παραγενέσθαι καὶ τῆς φορτηγοῦ πλοίου ἐφόλκιον. Ἐφελκυσθεὶς, βαθύς. Ἐφελ κειν, ἐπιχειρεῖσθαι. Ἐφέλκειν, παρεῖναι. Ἐφελκύσασθαι, ἀλλοτρίως, ὑπέτεινον. Ἐφελκόμενοι, ἐπακολουθοῦντες, λάθρα. Ἐφ᾽ ἔλκεα κύνας, κέκλοσμαί ἐστι πολλοὶ οὕτω λεγόμενον, ἐπειδὴ αὐτὰρ πολὺ τὸ ῥᾷον. ἀπὸ τοῦ ἐργαζόντων μετάγειν εἰς τὸ ἐφελκυστικὸν. Ἐφέλκετο, ἐπελέγετο, ἀπεχαλίσετο.

Ἐφέξειν χάλιν ἐν κακῷ, ἢ λύσιν, ἢ τρέφειν. Ἐφέξω, καθῆ.

θυρεὸς τῶν ἰβήρων εὔφορος. καὶ εὔφορος, ὁ εὔδρομος. Εὐφορεῖν, καλῶς φέρειν. Εὐφραδέως, πεφρασμένως, καὶ σαφῶς, παρὰ τὸ φράζω, ἢ ἐντρεχῶς καὶ κοσμίως. ἀφ' οὗ φραδὴς, συνετός. Εὐφράδης, κατακτὸς, ἐπιτηδευτικός. Εὐφραίνειν, τὸ ἀλύειν. λέγεται δὲ ἐπὶ ψυχῆς, ἀφ' οὗ ὄνομα εὐφροσύνη, ἡ χαρά. ἢ ἀπὸ τοῦ εὔφρων, τουτέστιν ἀπὸ ἁλός. Εὐφραίνεσθαι, καὶ ἥδεσθαι διαφέρει. εὐφραίνεσθαι μὲν γάρ ἐστι μανθάνοντα, καὶ φρονήσεως μεταλαβόντα, αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. ἥδεσθαι δὲ, πάσχοντα ἐκ αὐτοῦ τοῦ σώματος. Εὐφρασία, χαρὰ ἐπὶ τοῖς τοῦ εὔφρονος ἔργοις. Εὐφράτης, ποταμός, ὃς καὶ ἐν λαίοις ἀλλά..., καὶ ἰχθῦς. Εὐφράτης, ὁ εὐφράτης ποταμός. Εὐφρονεῖν, καλῶς φρονεῖν. Εὐφρονῶν, εὖ τὰς φρένας διακείμενος, φρόνιμος, χαίρων. Εὐφρόνη, ἡ νὺξ, διὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, καὶ τὸν ὁ λογισμὸς ὅτε ἀχολεῖται, ἱκανὸς γίνεται τῶν πραγμάτων. ἢ παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως, παρώνυμον ἐστιν. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ ἄκακος γίνεται ἀκακίη, ... τὸ, καὶ ἀμύμων, ἀμύμονος, ἀμυμόνη, καὶ ἀμυμώνη διὰ τοῦ ω μεγάλου, οὕτω καὶ παρὰ τὸ εὔφρων εὔφρονος, εὐφρόνη. Εὔφρον, τὸ ἀλλὰ. Δύσφρον, τὸ ἐναντίον, ἤγουν τὸ ἀλγεινόν. Εὐφρονοῦ διακειμένου, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, εὖ φρονῶ τὰ σὰ, ἀντὶ τοῦ εὔνου τοῖς σοῖς, ἤγουν εὔνους εἰμί σοι. ἢ ἀείφρονος δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ ἐστιν. Ἀριστοφάνης, ἐμοὶ δὲ ἐμοῖς τοῖς ἐμοῖς εὐφραίνεσθ' εὐφρανοῦντων. Εὐφροσύνη, ἀφορισμὸς λύπης ἐν ἀπολαύσει καλῶν. Εὔφρων, ἱλαρός τὸ φρονεῖν. ὁ εὔφρων, ὁ ἀλός. ἄφρων δὲ, ὁ φρόνιμος. Εὐφυὴς μηροὶ, οἱ ἐκπεφυκότες, καὶ ἐν ἑαυτοῖς συμμεμυκότες. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐκ ... εὐφυεῖς, ψυχικῶς ἐπαινοῦνται, ὡς εὖ πεφυκότες εἰς τὸ μαθεῖν. τὸ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ εὐφυὲς πρόσωπον, κατὰ τοὺς εὐφυεῖς ἐρρῶσθαι μηρούς, ἐκ τοῦ καθ' Ὅμηρον φυῆς. Εὐφυὴς, ὁ εἰς πάντα δεξιὸς, καὶ ἐπιτήδειος. Εὐφυΐα, ἀγαθὴ ἀρετὴ ἐν φύσει πρὸς τάχος μαθήσεως. εὐφυοῦς ἐστι, τὸ ἀπεσῶσθαι μὲν πρὸς τὸ ἀληθὲς, ἀποστρέφεσθαι δὲ τὸ ψεῦδος. Εὔφωνον ἀείρυκε, τὴν λυπούμενον μεγάλα βοῶσαι, εὐφύρατον, φωνήεν. Εὐχαὶ, ὑποσχέσεις, τὰς εὐχὰς μὴ παρὰ κυρίῳ ἀποδώσω. Εὐχαίτης, ὁ καλλέθειρ, εὐχαίτας δὲ ὁ εὐχὴν ποιῶν, ψιλόν. Εὐχαριστεῖν, ἐπὶ τοῦ ἀποδιδόναι, ἀλλὰ χάριν εἰδέναι. Εὐχαρισία, δέησις, καὶ προσευχὴ διαφέρει. εὐχή ἐστι ἐν διαλέκτῳ, τουτέστιν ἡ δέησις. ὅταν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ παρ' αὐτοῦ τι παρ' αὐτοῦ, τότε προσεύχομαι. ὅτε δὲ φίλος ἐπὶ πλεῖον γίνομαι, τότε εὐχαριστῶ. φησὶ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, ὡς ἄρα πάντων εὐχὴν δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζονα προβαίνων.

Εὐχαριστῶ, αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. λέγεται καὶ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ. Εὐχὰς, τάγματα. Εὐχεῖσθαι, ἐπαυχεῖσθαι. Εὐχεπέστερον, πλουσιώτερον. Εὐχέω, καυχῶ, ἀρχαῖος, λέγεις. Εὔχηλον, εὔπεφορον, εὔχορον. Εὐχείμονος, ἡ καλὰ ἱμάτια ἔχοντος. Εὐχείρως, εὐκολία, συντομία, ἐπιλαμβάνος. Εὐχερία, ὁ διὰ χειρῶν ὑπουργία. Εὔχιος, ἐπαυχοῦ παῖχν. Εὐχήνης κύριος, ὁ εὐπατορείας, ὁ δὲ ὁ τὰς εὐνὰς καὶ ἐυπατέρας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιῶν, ἢ τῶν ... παρὰ τὸ χεῖρα ... δὲ, ὁ ἀπαλὸς, καὶ μὴ ἀπαλαιον. Εὐχεσθαι, οὐ μόνον ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ τὸ καυχᾶσθαι. ὅθεν καὶ τὸ καύχημα εὖχος. ἢ λέγεται δὲ καὶ φημί ... εὐχὴ λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γένος ὅμηρον ἐγκεκώλυσται, παρελθοῦσαι, λέγονται, ἀρχαιῶν εὔχομαι εἶναι ἐγὼ, ὅτι λέγομαι, καὶ φημὶ ὡς λέγω. πατρὸς εἰμι εὔχομαι εἶναι. Εὐχελαδὴς, εὐκέλαδος. Εὐχετὴ, ἀναλαμβάνω, καυχῆσαι. Εὐχετὴ, εὐχωλή. Εὐχετόωμαι, οὗ ἡ κλίσις κατὰ τὸ βοώμενον, τὸ εἶμαι εὐχετόω, ὁ ὁ εὐχετόωμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μικροῦ εὐχετόωμαι πάθη δὲ καὶ τὸ ὁρᾶτε ὁρῶτε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο ὁρόωντε.

ἀντὶ τοῦ βλέπουσι. Εὐχὴ λέγεται, ἐπαγγελία ἐπὶ τοῦ δῶρον ἐπιδοῦναι ἀφορισμένην. εὐχή ἐστιν ὑπόσχεσις, ἐξιλασμός. ἐξίλασμα δέ ἐστι, δῶρον εἰς ψυχὴν φέρειν. εὐχή ἐστιν, ὑπόσχεσις ἀγαθῶν ἀποδοτέων. εὐχή ἐστι, σύνταξις δώρων πρὸς θεὸν, παρὰ τῶν διδόντων αὐτοῦ γενομένη ἐκδόσις. εὐχή ἐστιν αἴτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ἢ δεόντων παρὰ θεῷ. ἄλλως. Εὐχὴ, καθόλου ὁ ποιητὴς εὐλημένην σύλλογον εὐχὴν ἀπεκάλεσεν ἑορτὴν, καὶ ἐάν τις δέηται τύχη τι παρ' αὐτοῦ, εἰ ἱεροὶ πεποίηται, ἢ σύμβολα δίδονται, ἢ φίλοι ἐπαινέσονται, ἢ ἔργα εὐπολοῦνται, ἢ ἁπλῶς ἀγαθὰ ἐπὶ γίνονται. οὕτω παλαιὸς καὶ βεβαίως ὁ ποιητὴς, καὶ ἐν μέσοις καὶ ἐν πλαισμένην. Εὐχή, ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις. ἢ ἐξ ἀνθρώπου θεῷ ἀφιερωμένη. ἢ αἴτησις δώρων πρὸς θεὸν παρὰ τῶν δεόντων αὐτῷ γενομένη ἱκέσιος. εὐχὴ, ὅθεν τὸ ἔχειν αἴτησις. Εὐχήμονα, εὐχὴς ἄξιον. Εὔχηλον καλῶς, τὸ εὐτρεφῆ φασὶν, ἢ τοὺς καλὰ χείλη ἔχοντας, ἢ καλὰς τροφάς. ὡς ἐπιδείξοντα τὸν τοῦ ποιμενικοῦ βίου, τοῦ ἀρχαιλικοῦ καὶ μαχίμου.

Εὐχολόγιον, βιβλίον. Εὔχομαι, προσεύχομαι τῷ θεῷ, καὶ προσεύχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ εὐχὴν ποιοῦμαι. κατεύχομαι δὲ σου, καὶ ὑπερεύχομαί σε γενικῇ. καὶ ἀπεύχομαι, ἢ εὔχομαι, τὴν εὐχὴν ποιῶ. καὶ εὔχομαι δὲ, τὸ καυχῶμαι. λέγεται δὲ καὶ εὔχομαι, τὸ καυχῶμαι. καὶ εὔχομαι πλούσιος εἶναι, τουτέστιν ἐγὼ ἀμφιβάλλω. εὔχομαι δὲ πλούσιον εἶναι, ἤτοι μετ' αἰτιατικῆς αἰτιατικῇ. καὶ εὔχομαι τὸ καυχῶμαι, καὶ μόνοις ποιηταῖς. ἔτι, εὔχομαι τὸ ἐπιχειροῦμαι, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα. ὅθεν εὐχὴ, ἡ ἱκετηρία, καὶ ὑπόσχεσις. ἢ δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ πρὸς παραχώρησιν, ὡς Δημοσθένης ἐν ἀρχῇ τοῦ περὶ στεφάνου. Εὔχομαι, εὐχόμην, ηὐχόμην καὶ εὐχόμην, καὶ ἐλαβούμην, καὶ εὐλαβούμην. ἀλλὰ καὶ εὐλαβούμην ὁ εὐμοιρῶ, εὐμοίρουν, καὶ εὐμοίρουν, καὶ ἁπλῶς τὸ ῥῆμα τῶν ὅσα ἀπὸ τοῦ ευ διφθόγγου ἀρχόμενον τὸ εἶμα ἔχουσι, κατὰ τοὺς παρῳχημένους τὸ διφθόγγον φυλάττουσι μὴ τρεπόμενον. καὶ πάλιν αὖ εἰς ευ τὰ αὐτὰ τρέπονται. οἷον εὔχομαι, καὶ εὐχόμην, ἀττικῶς τὰς ῥίζας ἐπί. ὅσα δὲ ἀπὸ τοῦ αυ πάντα ῥίζασιν ἐπί, οἷον, αὐξάνω ηὐξανόμην, καὶ αὐλῶ ηὔλουν, ἀττικῶς. Εὔχομαι, ἀντὶ τοῦ καυχῶμαι, παρὰ Ἀριστοφάνει. Εὔχομαι. ὅσα ῥήματα ἀπὸ τοῦ ευ διφθόγγου ἄρχεται, ταῦτα τρέπει τὴν ευ δίφθογγον καὶ ἐπὶ παρῳχημένον χρόνον, οὕτως ἄρα καὶ τὸ εὔχομαι φυλάττει τὴν ευ δίφθογγον. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ αυ ἀρχόμενα, τρέπει τὸ α εἰς τὸ η. οἷον αὐλῶ ηὔλουν, αὐχῶ ηὔχουν. εὔχομαι, εὐχόμην. Εὐχόμεθα, φαμέν. Εὔχος, χαῦνα, καλλωπίσεις. Εὖχος, καὶ κῦδος, τὸ τὸν... δὲ φησιν Ὅμηρος, εὐχος ἄρηϊ ὀρέξαμεν. ἀπέχου δὲ ἡ παράληψις μείζω κῦδος. καὶ εὖχος, καύχημα. Εὐχροιά, ὀλκὴ. φρύνιχος. Εὐχροΐη, ἡ καλὴ χρῶσις. Εὔχρουν, εὔσχημοσύνη. Εὐχρηστος, ἐπὶ τῶν ζώων δηλοῖ. οὐ τὸ δίρμα εἰς ἔχρησις, καὶ οὕτως εὐχρηστος, ὡς μέλλει εἰς μικρὸν δέρμα, καὶ ἔχειν, διὰ ἄρτον ἔχομεν, δι' ὧν ἡ εὐχρηστία. Εὐχυλότερος, ὁ ταχέως πεττόμενος. Εὐχωλή, εὐχὴ, ἢ καύχημα, θυσία, νίκη, τέρψις. καὶ Ὅμηρος, οὕτω δὲ ἐν Ἰλιάδι φησὶ λεγόμενον εὐχωλὴν, ἤγουν καύχημα δίς φησὶ τὴν ἑλένην. Εὐχωλιμαῖος. Εὐψυχία, ἀνδρία, εὐθυμία. Εὔψυχος, εὔθυμος, ἀνδρεῖος, ἢ ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, ἀγαθὰ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δίκαιος, καὶ ὁ σώφρων, καὶ ὁ φρόνιμος. οὐδὲ ἄρα ὁ ἀνδρεῖος μόνος εὔψυχος ἐστιν, οὐδὲ ἄρα ἡ εὐψυχία, ἀνδρεία ἐστιν. ὅτε δὲ εὔψυχος, ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, διαίρεσιν τῶν ὀνομάτων παραδίδωσι. καὶ γὰρ εὔελπις, ὁ εὖ ἐλπίζων, τουτέστιν ὁ ἀγαθὰ ἐλπίζων. καὶ εὐδαίμων, ὁ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων. Εὐψυχος, ἀντὶ τοῦ θαρραλέος. ἐπιδεικνύμενος ἀνδρεῖος εὔψυχος εἶ, καὶ γυναῖκος. Εὐω, καίω, φλογίζω. Εὐώδης, εὐώδης. Εὐωδία, μυρωδία, εὐοσμία. εὐωδία δὲ, ἡ καλὴ ὀδμὴ, διὰ τοῦ ω μικροῦ.

Εὐωδιῶ

εὔυδρον. Εὐσπάρτιον, ἰσὸς οὐ μήτι ἀραιὸς, μήτι πυκνὸς ὁ σήμερον τυγχάνει. Εὐσθένεια, ἡ ἰσχύς. Εὐσταθὲς μέγαρον, τὸ ἀπὸ κοινοῦ εὔπηκτον. ἢ εὐσταθὲς, ἀτάραχον, βέβαιον, μὴ σειόμενον. Εὐστάθεια, καρτερία. πόθεν δὲ εὐστάθεια καὶ εὐσταθὲς εἰς τὴν τῶν ἀλλοίων φωνὴν εἰσηνέχθη ἀλλοκοτώτατα ὄντα, φροντίδος ἄξια, ἀλλὰ σὺ ἐπαινίκα λέγε, ἢ ἐμβαθὴς, φρόνιμος. Εὐσταθικὸν, ἡδονικόν. Εὐσταθὴς, καλῶς βεβηκὼς, εὐσταθής. Εὐσταθὴς, βέβαιος. Εὐσταθέστατον, ἡσυχάστατον. Εὐσταθῶς, ἑδραίως, βεβαίως, ἀσφαλῶς. καὶ εὐσταθὴς, καλῶς ἑστώς.

Εὐσταλεῖ, ἀτρεμεῖ. Εὐσταλεῖς, καλῶς ἐσταλμένους. Εὐσταλὴς, καλῶς ἐστολισμένος. Εὔσταλιν, εὐσχήμονα δὲ τὰ ἐστολισμένα.

Εὐστρεφὲς, καλῶς συνεστραμμένον, τετριμμένον. Εὔστειρος, εὔζωνος. Εὐστέφανον Θήβην λέγει ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ εὐτείχιστον, διὰ τὰς τῶν πύργων στεφάνας, ἢ ὡς πολλάκις στεφανωθεῖσαν, ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς, καὶ ἱεροῖς, ὥσπερ ἴσα καὶ τὴν ἱερὰν ὁ Φερεκύδης ἱστορεῖ. ἴσως δὲ ἐν τῷ κύκλῳ ἀγαθοῖς, οἷον στεφανουμένην. τάχα δὲ καὶ ὁμωνύμως τῇ ἡρωΐδι Θήβῃ εὐκόσμῳ οὔσῃ, εὐστέφανον Θήβην καὶ τὴν πόλιν καλεῖ. Εὐστέφανος, ἀντὶ εὔκοσμος. στέφανος γὰρ ἡ στεφάνη, κόσμος γυναικεῖος, καὶ περικεφαλαίας εἶδος. Εὐστιβῆ τετριμμένοι, εὐστιβῆ ὁδὸν πορευόμενοι. στίβος γὰρ, ἡ ὁδός. Εὔστιπτον, εὔτριπτον, εὐπίλητον. παρὰ τὸ στείβω, ὅθεν καὶ στιβάς. καὶ στιβεῖς, οἱ κναφεῖς. Εὔστολον, εὔσημον, εὐσταλῆ. ἢ εὔστολον, εὔκοσμον. ὡς τό, ὁ δὲ προσῆγε ποιούμενος εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν. Εὐστομεῖν, ἀντὶ τοῦ εὐλογεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖν. εὔστομα κείσθω παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ εὐφήμως εἰρήσθω. Εὔστομον, ἀπὸ μέρους, εὐπρόσωπον. Εὐστὸν, τὸ σταίμενον. Εὕστρα, βόθρος ἐν ᾧ οἱ ὗς εὕουσι. καὶ ὁ στάχυς, ὅταν μέλλῃ πίπτειν, ὡς ἀποφλογισθῇ. ἢ εὕστρα, βόθρος ἐν ᾧ περιφλέγουσι τὰς τῶν ὑῶν τρίχας, ἀπὸ τοῦ εὕειν, καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους. Εὕσας, ἀντὶ τοῦ φλογίσας, ὅπου τὰ ἱερὰ θύεται. εὕστρα, ἡ ὀπτὸν καθά. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφιβόλως παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς, ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι. Εὐστρέπτοισι βοεῦσι. βοεῦσι, ἐν συναφείᾳ βοεῖς, ἤγουν ἐκ βοείων ἱμάντων κάλωες, οὓς καὶ κάλως οἱ νεώτεροί φασιν. εὐστρέπτοις δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐμαλάκτοις, ἢ εὐελίκτοις. οὕτω γὰρ μάλιστα οἱ ἱμάντες χρήσιμοι γίνονται, ἀφ' οὗ καὶ εἴρηνται κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. Εὐστρόφῳ, καλῶς ἐστραμμένῳ. Εὔστυλον, καλὴν λαβὴν ἔχουσαν. Εὐσύμβολον, εὐσυνάλλακτον. Εὐσυναλλάκτως, εὐμεταβόλως.

Εὐσυνείδητος, καλῶς ζῶν. Εὐσύνοπτον, φανερὸν, εὐθεώρητον, σαφές. Εὔσφυρος, καλλίσφυρος, ἀπὸ μέρους καλή.

Εὐσχήμονες, εὐλαβεῖς. Εὐσχήμων, γίνεται ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ σχῆμα, οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος καὶ πλούσιος, ἀλλ' ὁ κόσμιος, καὶ κατεσταλμένος τοῖς σχήμασι καὶ σεμνός. Εὐσχημόνως, εὐλαβῶς, σεμνῶς. Εὔσχημος, κομψὸς ποιητής. Εὐσχολῶ, σχολὴν ἄγω. Εὐσχολία, ἡσυχία. Εὔσωτρον, εὐκύκλιστον. σῶτρα δὲ, ἡ ἐφορμὴ ἐν φορᾷ, ὃς κύκλος ὁ ἅλωνος. Εὐσώμη, εὔθρεμμα. Εὐταλεῖ, ἀτρεμεῖ. Εὐταξία, εὐκοσμία. Εὖτ' ἂν, χρονικὸν ἐπίρρημα, συλλαμβάνεται τὸ ὅτι, καὶ ὁπότε. Ὅμηρος δὲ Ἰλιάδος γ', καὶ ὁμοιωματικὸν αὐτὸ, ἤγουν παραβολικὸν ἐφίησιν ἐν τῇ περὶ ὁμίχλης παραβολῇ, εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι, καὶ ἑξῆς. Εὐτείχεα, προπαροξύνεται, οὐκ ἐκ τοῦ εὐτείχης ὤν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀπὸ τοῦ τεῖχος εὔτειχος. οὗ γενικὴ, εὐτείχεος. Εὐτειχεῖ, καλῶς τετειχισμένῳ, εὐτειχεῖ πάγῳ, καὶ εὐτειχεῖ θαλάμῳ. Εὖ τίθεν σὺ, ὁπότε αὐτό. Εὐτέκμαρτον, καλῶς γνωριζόμενον. Εὐτελὴς, σώφρων. πολυτελὴς δὲ, ὁ πολλὴν σπατάλην ἔχων χρόνου, καὶ ἀναλωμάτων. Εὐτελίζω, ἀθερίζω. Εὖ τι ἴσ, ὅπερ τὸ ἴσ. Εὐτεχνία, σοφία, σύνεσις.

Εὐτμήτοις, εὖ κατεσκευασμένοις. Εὔτμητος, εὔκολος, ἢ ὁ εὐτείχους τετμημένος. Εὐτονία, πολύπονος. Εὔτονος, ἰσχυρὸς, γενναῖος. Εὐτονία, ἀνδρεία, καρτερία, ὑπομονή.

Εὐτόνως, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς. Εὐτραπελία, ἡ βωμολοχία, ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευόντων πάντα, δι' ὧν κινοῦσι τοὺς ὁρῶντας ἢ ἀκούοντας εἰς γέλωτα. Εὐτραπελίξαι δεῖ, φανερώτερος ἔξω λέγει.

Εὐτράπελος, γελοιαστὴς, ἢ ὁ ἐπιμελῶς παίζων, ἢ ὁ κοῦφος ἐν μωρῷ καὶ ἀπαίδευτος. κυρίως δὲ ὁ μιμολόγος, ὁ γελωτοποιὸς, ἢ ὁ εὐχερῶς τρεπόμενος κατὰ τὸν βίον, καὶ πάσας συμφορὰς ὑπομένων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εὖ, καὶ τοῦ τρέπω, εὔτρεπτος, εὐτράπελος, καὶ εὐτράπελος. Εὐτρεπῆ, τὰ ἕτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα. Εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω, εὐκοσμῶ, εὖ τίθημι. Εὐτρεπισμὸς, ἡ ἑτοιμασία. Εὐτρεφὲς ἔνερθεν οἰὸς, ἀμφίρρυσις ἐπὶ τῆς χορδῆς. ἄλλο δὲ ὁ δεσμὸς αὐτῆς. κυρίως δὲ χορδὴ, εὔτρητος. ἤτοι εὔπλεκον ἔντερον οἰὸς, ὃ παραφθείροντες κόρδακα οἱ Χαλδαῖοί φασιν. Εὔτρη, πόλις Ἀρκαδίας. Εὐτρήσιος, ὁ ἀπὸ Εὔτρης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. Λυκαῖος δὲ εἴρηκε Τελεκλείδας. εἰσὶ δὲ εἰπεῖν, εὐτρησίους. Εὔτρησις ἐστὶ μὲν, Εὐτρησίτου Ἀπόλλωνος. οὗ καὶ μαντεῖον ἐκεῖ ἐστι. ἐκλήθη δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολλὰς αὐτὴν ῥωγμὰς ἔχειν συνεσχῆσθαι, ἐκτεταμένην εἰς ἀμφοτέρους συνεχεῖ. ἄλλοι δέ φασι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Θεσπιῶν εἰς Πλαταιάς. ἐν ᾗ Ζῆθος ἐν Ἀμφίων ἀδελφοί. ὁ δὲ Στράβων λέγει, ὅτι Εὔτρησις κώμιον Θεσπικὸν, ἔνθα Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ᾤκησαν, πρὶν βασιλεῦσαι Θηβῶν. Εὐτρήτοισιν, καλῶς τετρημένοις. Εὐτρέπεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι. πάφιοι. Εὐτρόχαλον, εὔκυκλον, ταχινόν.

Εὔτυκτα, παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ῥᾴδια, ἕτοιμα, εἰργασμένα, καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐτυκῶς, ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅμοια. Εὐτύκαρον, εὔτυκτον ἔχε, ἕτοιμον. Εὐτυχεῖς τὸν θυμὸν, εὐδαίμονες τὸν θυμόν. Εὐχερὲς, εὐπειθὲς, ῥᾴδιον.

Εὐτυχὶς, ἑορτή. Εὐτυχήσωμεν, εὐτυχῆ ποιήσωμεν. Εὐτυχέω, ῶ, δοτικῇ συντάσσεται. Εὐτυχίδης, ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς εὐτύχει δορί. Εὐτυχὴς τυχαῖος, ἤγουν εὐτυχὴς, ἐν εὐτυχίᾳ ὑπάρχων. Εὐτυχία, εὐπραγία, εὐετηρία, εὐπραξία, συγχαίρειν, συνήδεσθαι, συνευτυχεῖν. Εὐφάλαρα, λαμπρά. Εὔφαλον, ἐπιθαλάσσιον, βραχυθαλάσσιον, βραχυθάλασσον.

Εὐφάμιος, ὁ Ζεύς. Εὐφάρμακον, ἴχιον. Εὐφατὸν, ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον. Εὐφεγγεῖς, λαμπρούς. Εὐφεγγέον, ἀπὸ τοῦ δύο τείχεσι θραδίου? τιθέντων. Εὔφεδρος ἢ ἔφεδρος, ὁ ἀναμενόμενος δύο ἄλλων παλαιόντων, παλαίειν τῷ νικήσαντι. Εὐφραινόμενοι, εὐδαιμονοῦντες. Εὐφέστιος ἢ ἐφέστιος, ὁ οἰκῶν ἐν ἰδίᾳ οἰκίᾳ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ μὲν τοῦ Ἀθήναζε, ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων, καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι, ὅσσοι ἔασιν. ἐφέστιος, καὶ ὁ ἁπλῶς ἐν οἰκίᾳ ὤν. ὁμέστιος δὲ, καὶ συνέστιος, ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρου ὤν.

Εὔφημα, καλὰ ἐπαινετά. Εὐφημεῖν, παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐκ αὐτὸ μόνον τὸ ἐπαινεῖν, ἀλλὰ τὸ σεβαστικῶς ἀγαθὰ λέγειν. Εὔφημον παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐ μόνον τὸ ἐπαινεῖν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποτακτικῶς ἀγαθὰ λέγειν. Ἀριστοφάνης, εὐφήμει, ἤγουν εὔφημα λέγε. καὶ εὐφημεῖν παρ' Ἀττικοῖς, τὸ σιγᾶν. Εὐφημίαν, σιωπήν, εὐλογίαν. Εὐφήμοις γόοις, δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν.

Εὔφημος, ὁ Ζεὺς ἐν Λέσβῳ. Εὐφημοῦσι, σιγῶσι, καλοῦσι, κατὰ ἀντίφρασιν. Εὐφημῶ, οὐ μόνον τὸ ἐπαινῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ καλὰ καὶ πρέποντα λέγω. ὅθεν εὐφημία οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν λόγων καλλιρρημοσύνη. καὶ εὐφημῶ, τὸ ὑμνῶ καὶ ἐξαίρω, καὶ ὡς ὑπὲρ τὰ πάντα τιμῶ. Εὐφήμως, ἱλέως.

Εὔφλεκτα, εὐκαῆ ξύλα. Εὐφορία, εὐθηνία, καλὸς ὅταν φέρῃ, ἢ εὐκαρπία. ἐφορία δὲ, ἡ ἐφαπτέρησις, δίφθογγον. Εὔφορος γῆ, εὔσπορος, εὔκαρπος, εὔφορος, βαθεῖα, βαθύγαιος, πίειρα, πία, πῖον, εὔκαρπος, πολύφορος, λιπαρά. τὰ ἐναντία, λεπτὴ, ψιλή, ψαμμώδης, λιθώδης, ὑπόλιθος, ὑπόπετρος, ὑπόψαμμος, ἄφορος, ἄσπορος, ἄκαρπος, κοῦφος, ἐλαφρός. ὁ δὲ

φορὸς

ρὸς, ἢ ὅτι εὐρεῖαν ἔχει ὄπα. βροντικὸς γὰρ ὁ Ζεὺς, καὶ ἐριβρεμέτης, καὶ ὑψιβρεμέτης. λέγεται δὲ καὶ διὰ τὸ φωνῆεν, [illegible] καὶ οὕτως εὐρύοπα λέγει ὁ ποιητής. Εὐρύοπα Κρονίδην, εὐθεῖα κοινὴ μὲν εὔρυοψ, ποιητικὴ δὲ εὐρύοπα, ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς· [illegible], ὡς ἡ ἱππότα. [illegible] ἀφ' οὗ ἡ ἱππότα. ὁ αἰχμητὰ δὲ, καὶ ὁ κυανοχαῖτα, καὶ ὁ μητίετα, καὶ ὁ νεφεληγερέτα, ἀπὸ κλητικῆς πάντα ταῦτα [illegible], οὐκ ἀπὸ αἰτιατικῆς· [illegible] ταῦτα, ἢ [illegible] κατὰ τὰς κλητικὰς, ἀφ' ὧν γίνεται [illegible] εὐρύοπα δὲ λέγουσι, τὸν εὐρεῖαν βοὴν ἔχοντα. Εὐρυπόροιο, πλατεῖς πόρους ἐχούσης, ἢ μεγάλους. Εὐρυπυλὲς, μεγαλόπυλον. Εὐρύπυλος, [illegible]. τὸ μέν τι [illegible] ἄλλως. εὐρυπυλὲς δὲ, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ, οὕτω καὶ [illegible] εὐρέα, ἢ καὶ [illegible]. Εὐρύπυλον, πλατείας ἔχοντος πύλας. Εὐρυπρωκτίαν, μαλακίαν. [illegible], τὴν εὐρυπρωκτίαν [illegible].

Εὐρυρέεθρος, ἐπώνυμον ἐκ τοῦ εὐρεῖται, καὶ εὔροος, καὶ εὐρρεῖος ποταμοῖο, καὶ τὸ βαθύρροος βαθυρρείτης, ἀκαλαρρείτας, καὶ [illegible] ἄλλοις διαφόροις ἐπιθέτοις, φησὶν ὁ ποιητής. Εὐρὺς, εὐρεῖα, εὐρύ. εὐρέος, εὐρέως, εὐρεῖ καὶ εὐρεῖ, εὐρέα, [illegible] εὐρὺν, [illegible] παρὰ τοῖς κοινοῖς, εὐρέα. παρὰ ποιηταῖς. ὦ εὐρὺ κοινῶς, καὶ ὦ εὐρὺς [illegible]. δυϊκά, τὼ εὐρέε, εὐρέα, εὐρέε. τοῖν εὐρέοιν, εὐρείαιν, εὐρέοιν. ὦ εὐρέε, εὐρεία, εὐρέε. οἱ εὐρέες καὶ εὐρεῖς, εὐρεῖαι, εὐρέα. τῶν εὐρέων, [illegible]. τοῖς εὐρέσι, εὐρείαις, εὐρέσι. τοὺς εὐρέας, [illegible]. ὦ εὐρέες, [illegible], εὐρεῖαι, [illegible]. οὕτω κλίνεται πάντα τὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς υς, ὡς ταχὺς, βραχὺς, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. [illegible] εὐρὺς, ὁ πλατὺς, [illegible]. εὐρὺς κατὰ τοὺς ὤμους, ὁ εὐρύνωτος, [illegible]. Εὐρυσάκης, ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα. Εὐρυσθενὴς, μεγαλοδύναμος. Εὐρυσθεὺς, [illegible] καὶ [illegible]. Εὐρύστερνος, ὁ μεγάλα στήθη ἔχων, καὶ στεατός. Εὐρύστερνον, πλατύστερνον. Εὔρυτος, οὗ ἡ πατρὶς Οἰχαλία. πολίχνιον ἡρακλεωτικὸν, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ Εὐβοϊκῷ, διδάσκαλον τῆς τοξικῆς Ἡρακλεῖ Θεόκριτος ἱστορεῖ. Εὔρυτος ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεὺς, προέθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς Ἰόλης γάμον τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐτὸν νικήσαντι [illegible], ἢ [illegible] παῖδας. παρὰ γὰρ Ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικήν. Ἡρακλέους δὲ [illegible] ὁ Εὔρυτος, [illegible] τὴν κόρην. ὀργισθεὶς δὲ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν. τὴν δὲ Ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν, [illegible] ἔφιδε τὸν Εὐρύτου εἰς Τίρυνθα παραγενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων, [illegible]. [illegible] δὲ τὸν τῆς φύσεως, [illegible] πρὸς [illegible] καθάρσεως [illegible]. τὸν δὲ παῖδα αὐτοῦ μὴ βουλόμενον [illegible], ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωσθεὶς, [illegible] Δηϊφόβῳ τῷ τῶν Ἀμυκλῶν βασιλεῖ. καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τὸν φόνον. καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας Νηλεῖ, [illegible] ἐπόρθησεν, [illegible] Νηλεῖ συμμαχοῦντα [illegible]. [illegible] δὲ Νηλέα τοῖς παισὶν ἅμα ἔκτεινε, δίχα τοῦ [illegible]. οὗτος [illegible] ἀπεστρέψατο, διὸ περὶ ἐσώθη. διὸ αὐτὸν [illegible] ὁ ποιητὴς [illegible]. Εὐρύχορος παρ' Ὁμήρῳ, [illegible] τῶν παραλήγεσθαι. [illegible] εὐρύχορον, [illegible] εὐρύχορον. τὸ δὲ γὰρ παρὰ τοῖς [illegible] εὐρύχορον, πλατὺ μόνον χώρας δηλοῖ.

Εὐρώεντα, ἢ τὰ πλατέα, ὡς ἀπὸ τοῦ εὖρος, ἢ τὰ σκοτεινὰ παρὰ τὸ εὐρώεντα. ἡ δὲ ἔκτασις τοῦ ω, κατὰ τὸ κοινὸν ἔκτασιν. καὶ τὰ ὅμοια. Εὐρωΐην, αὐξίαν, ὑγιείαν. Εὐρώεντα, σκοτεινὰ, [illegible]. Εὐρώεις, ὁ σκοτεινὸς, ἢ ὁ πλατὺς, καὶ κλίνεται εὐρώεντος. Εὔρωμεν, εὑρήσωμεν, καὶ εὑρήσω. Εὐρώπη, χώρα τῆς Δύσεως, ἢ σκοτεινὴ ἡ εὐρώπη, τὸ ἀπὸ Βυζαντίου μέχρι Γαδείρων, μέχρι τῆς οἰκουμένης. καὶ ὄνομα γυναικὸς, ἥν φασιν ὁ Ζεὺς

ἁρπάσας ταῦρος γενόμενος, διὰ θαλάσσης ἤγαγεν εἰς Κρήτην. ἴσον δὲ, ὅτι εὐρώπη μὲν καὶ σκοτεινὴ, διὰ τὸ [illegible] χάρις. ἀφρὸς δὲ καὶ [illegible] καὶ καλλίστη, διὰ τὸ [illegible] μικροῦ. Εὐρωπία, ἡ ἥρα. Εὐρωπὸν, σκοτεινὸν, πλατύ. Εὐρῶπις, ἡ πατρίς. Εὐρὼς, ὁ γένεται σύνεσις, σκιαλία. παρὰ τὸ αὔρα [illegible], καὶ τροπῇ εὐρὼς, τοῦ εὐρῶτος, ἀπὸ εὐρῶ, καὶ εὐρώω. ἢ εὐρὼς κυρίως, ὁ [illegible] ὁμίχλη. καλύπτεται δὲ, λεπτύνεται, ἀπὸ εὐρῶτος. παλαιὸν γὰρ ἔλαιον, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου, παρὸ καὶ φάλαιον λέγεται τὸ λευκόν. Εὐρωσίαν, ῥῶσιν, ὑγείαν. Εὐρώστως, ἰσχυρῶς, ἰσχυρός. Εὐρώτας, ὄνομα ποταμοῦ. Εὐρώεις, σκοτεινός. Εὐρωδιάσται, ἀφανισμένοι. Εὔρωσιν, ἀντὶ τοῦ ἔφθων, παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι. ἐρμηνεύει δὲ τὸ [illegible] διὰ τοῦ [illegible]. [illegible] τὰ εἶδη [illegible] αὐτοῖς [illegible], καὶ [illegible]. καὶ ἰσχὺς, ὁ σκύλαξ. ἐπεὶ τοῖς [illegible], [illegible], τουτέστι νοῦς. [illegible] δὲ ὁ τῶν ἀγγέλων βίος. ὁ γὰρ αὐτὸς οἶκος, πυρῶν καὶ [illegible] ὤν, [illegible] ἔχει τὸν τοιούτων πραγμάτων εὐθηνίαν. ἐν ἄλλῳ ἄλλαχῇ [illegible], ὡς ἔτυχεν. Ἐῢς, ὁ ἀγαθὸς, ὡς παρὰ τὸ [illegible], καὶ βριθὺς βαθὺς, οὕτω [illegible] ἐν τῷ ὑπόρχῳ ἐΰς. Εὖσε, τὸ φλογίζει. ἀπὸ τοῦ εὔω. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ θύσαι. Εὐσέβεια ἐστι, δικαιοσύνη περὶ θεόν. δύναμις θεραπευτικὴ θεοῦ, ἑκούσιος ὑπόληψις ὀρθὴ τῆς περὶ θεοῦ τιμῆς. Εὐσεβὴς λέγεται ἀνὴρ, ὁ σεβόμενος θεούς. λέγεται ὅτι καὶ φιλόθεος, ὅσιος, φιλοθύτης, φιλοργιάστης. ἱεροργικὸς, θεῶν ἐπιμελὴς, θεοῖς ἀνακείμενος, θεῶν [illegible] προσκείμενος, λατρεύων θεοῖς, ἔνθεος, κατάθεος, θεοσεβὴς, θεολογικὸς, ἐπιτεθειασμένος, ἱερὸς, θεοφιλὴς, καὶ [illegible]. Εὔασμα, ἀναφώνημα [illegible], καὶ βακχικὸν ἐπιφώνημα. καὶ [illegible] βακχεύειν, [illegible]. [illegible] Θηβαῖοι βακχεύοντες.

Εὐσία, κόπρια, ὄρυγμα, ἐν ᾧ αἱ ὕες βυθίζονται, καὶ τὰ ἐγκαλύμματα. Εὐσκαρδάμυκτα, [illegible], [illegible]. Εὐσέλμος [illegible], ὅτι παρὰ τὸ σέλας, ἢ παρὰ τὴν [illegible] ἀπὸ μέρος, [illegible]. Εὐσέλινος, [illegible]. Εὐσσέλμοιο νηὸς παρ' Ὁμήρῳ. ἔστι δέ φασι σέλμα τὸ μεταξὺ τῶν τοίχων τῆς νηὸς, ὃ καὶ ζυγὸς καὶ σανὶς καλεῖται, καθέδρα, ἐφ' ὧν ἐρέσσουσιν. ὅθεν εὔσελμος ναῦς. γίνεται δὲ τὸ ῥῆμα σέλμα, παρὰ τὸ σέλλω τὸ ὁρμῶ, τὸ αἴτιον ὁρμῆς τῇ νηΐ. διὸ καὶ Σοφοκλῆς θοὴν εἰς [illegible] λέγει ζυγόν. οὐχ ὡς αὐτὸ ταχὺ, ἀλλ' ὡς τὸ θέον αἴτιον. ἀπὸ δὲ τοῦ σέλλω, σέλος, ὁ δίσκος, ὁ [illegible] ὁρμῆς βαλλόμενος. ὡς σέλλω, σέλος. [illegible] ὡς εὔσελμος ναῦς, καὶ ἡ καλὰ [illegible] ἔχουσα. σελμὶς γάρ φασι τὸ [illegible]. Εὔσελμος ναῦς, παρὰ τὸ σέλμα, ὃ δηλοῖ ζυγὰ νηῶν, καὶ ξυλίνοις κλιμακίων βαθμοῖς, κατὰ τὸ παλαιοὺς. λέγεται ἡ ναῦς εὔσελμος, ἢ εὔζυγος, καὶ εὐκάθεδρος. σέλμα γὰρ ἡ καθέδρα. ἐξ οὗ καὶ τὸ σέλμιον ἔοικε λέγεσθαι, ἢ αἱ εὔχοινοι. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ σελμίδας λέγεσθαι τὰ χοινία. Εὔσημον, εὔδηλον, φανερόν. Εὔσημος, περιφανὴς, λαμπρὸς, καλὸς, ἀγαθός. Εὐσθένεια, δύναμις. Εὐσκαρθμοι ἵπποι, καθά [illegible] καὶ εὐσκαρθμος [illegible], οἱ [illegible], ταχεῖς. παρὰ τὸ εὖ σκαίρειν. φασὶ γὰρ, τὸν [illegible] τοῦ [illegible] ἐκ [illegible] εὐσκαρθμοι φέρον ἵπποι. σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ ποὺς. Εὐσκανοῦμεν, καλῶς [illegible] πρὸς θάνατον. [illegible] τὸ εὐσκανοῦμεν. Εὔσκιος, ἄντος. Εὔσκοπος, ἄλλως ἐπὶ Ἑρμοῦ κεῖται. δηλοῖ γὰρ ἀγαθὸν σκοπὸν, [illegible] ἐπὶ τῶν θηλειῶν Ἄρτεμις. [illegible] εὔσκοπος Ἄρτεμις, ἡ εὖ κατασκοπουμένη τοῦ σκοποῦ. Εὔσμαλον, εὐχαλεῖ. [illegible]. Εὐσμίλευτα, εὖ κατεσκευασμένα, ἀπὸ τοῦ [illegible]. δύναται δὲ τὰ σμιλόμενα εὔβαφα. Εὐσοΐα, εὐθηνία, [illegible] τὸ ὑγιείας χάριν. Εὖσοι, ἀσφαλῶς σωζόμενοι. Εὐσοΐας, [illegible]. Εὔσος, ὁ [illegible], καὶ [illegible], καὶ [illegible]. Εὐσόφη, [illegible]. Εὔσπαλις, εὐπαλής. Εὔσπλαγχνος, [illegible]

φησ, εὑρησάμην, σω, σατο. ὁ δεύτερος ἀόριστος, εὗρον, εὑρόμην, εὗρε εὗρεν. Εὕρω, εὑρίσκω, ὁ μέλλων εὑρήσω, ἐτυμολογεῖται, ὡς ἀπὸ ἀχρήστου θέματος τοῦ εὑρέω, δ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, εὗρον εὗρες εὗρε. Εὑρὲ, ἐλθὲ, εἰπὲ. δευτέρου ἀορίστου ὄντα, διὰ τί ὀξύνεται, τῶν ἄλλων βαρυνομένων; ἐπειδὴ τὰ ἄλλα βραχέα πάντα λέγεται, ταῦτα δὲ μακρά. ὡς οὖν διήλλαξαν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, διήλλαξαν καὶ περὶ τὸν τόνον. Εὑρέθην, ἐκ τοῦ εὕρημαι παθητικοῦ παρακειμένου, ὤφειλε δὲ εἶναι εὑρήθην, κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου. Εὐρέα, μεγάλα, πλατεῖα. Εὐρεῖαι τράπεζαι, ἐπιμήκεις ἐν τοῖς σκεύεσιν ἐπιτιθέμεναι. Εὑρεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου μέλλοντος δευτέρου, ὁ ἐνεστὼς εὑρίσκω, ὁ μέλλων εὑρήσω. ὁ γὰρ περισπώμενος ἐνεστὼς ἐξέλιπεν. ὁμοίως καὶ ὁ πρῶτος ἀόριστος, ὁ δεύτερος εὗρον. ἐκ τούτου εὑρεῖν, πρὸς δεύτερον μάλιστα μέλλοντα κινούμενος. Εὐρείτης, ἐπίθετον, ὁ καλῶς ῥέων ποταμός. Εὑρεσιεπίας, λογοτεχνίας. Εὑρεσιεπὴς, καινολόγος. Εὑρεσίλογος, φιλόλογος, εὐμήχανος. Εὑρέσθαι, γνωρίζειν. Εὗραν, τρίτον πρόσωπον πληθυντικὸν δευτέρου ἀορίστου τοῦ εὑράμην, ὃ κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ γὰρ εὑράμην καὶ τὸ εὗραν, οὐ συνήθης ἀττικοῖς. Εὕρημα, ἐπιτυχία, ἐπινόημα. Εὑρήματα, βουλεύματα, ἐπιτεύγματα. Εὕρημεν, ἀλλεκτικῶς. Εὔρηνος, ὁ καλλιπρόβατος. ὡς τὸ, πάμπαν εὔρηνός τε καὶ εὔβοτος. Εὑρήσει, λοιδορήσει. Εὕρης, ἀνθυποτακτικόν. Εὑρήσεσθαι, εὑρεθήσεσθαι. Εὐρηθεὶς, τοῖς ἀλείμμασιν. Εὔρριζον, πλατύρριζον, ἢ καλὰς ῥίζας ἔχον. Εὔρριζον, ἐπιμόνως, καλῶς ἐρριζωμένον, καὶ βεβαίως πεπηγμένον. Εὑρηκότος. εὑρίσκω εὑρήσω ἔσχηκεν. ὁ παρακείμενος, εὕρηκα, εὑρηκὼς, ἡ μετοχὴ εὑρηκότος. Εὑρίσκειν, τὸ ἐπιτυγχάνειν. καὶ τὸ ἐξευρίσκειν, τὸ ἀνευρίσκειν, τὸ σκέψει καὶ μηχανῇ εὑρίσκειν. καὶ εὑρίσκειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ ἐρευνῇ καταλαμβάνειν. Εὑρίσκει τις τὸ ὂν, ἐξευρίσκει δὲ τὸ μὴ ὄν. ἐφευρίσκει δὲ, οὐ τὸ μὴ ὂν, κᾂν διϊσχυρίζηται ὅτι τὸ ὄν. οὐ τὸ μὴ ὄν, ἀλλ' ἐφευρίσκει τις τὸ ἐπίνοιαν πρὸς ἣν καὶ ἕτερόν τι, εἶτα τοῦτο ἐκείνῳ προστίθησι. καὶ ἔστι μὲν αὖθις τὸ μετ' αὐτοῦ τὸ προστιθέμενον ἐκείνῳ, ὃ καὶ πρότερον ἦν. ἀλλ' οὖν τι ἐκεῖ ἐφευρίσκει τι, τὸ προσθήκη χρησιμώτερον ἀνεφάνη. οἷον λέγεται ὡς Θρᾷξ Διονύσιος ἐξευρεῖν ἕνα τῶν γραμμάτων, ἀπὸ τῶν φοινίκων ἐλθόντων, ὃ προσεφεῦρεν ὡς ἕνα τῶν διπλῶν, ψαλίδα εἰκὼν τὴν ψαλίδα, ἀνθ' ἑτέρως τὰ σύμφωνα δεῖς. εὗρε δὲ ὡς ἁπλῶς, πλῆθος χρημάτων. Εὐσκοπώτατον, εὐσφραγιστότατον. Εὔσκοπος, ὁ εὔσφραγος, καὶ εὐσκόπητος. Εὑρίσκομαι, οὐ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λέγεται. Εὐνοώτατος, καλλίωτος, ἢ καλῶς ἐπιφρόμενος. Εὔριπος, πέλαγος. Εὔριπος, πέλαγος στενόν. ἢ τὸ ὕδωρ τοῦ δεῦ καὶ μεταξὺ δύο γαιῶν. ἢ Εὔριπος ὁ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας. ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται. ἢ εὔριπος. θαλάσσιος τόπος ἢ λίμνη, τὸ πλάτος τῆς μεταξὺ τῶν ὑλῶν. ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος. Εὐρίτους, λοχὰς ἐλαιῶν. Εὕρομεν, παρ' ἀττικοῖς, καὶ εὑρόμην. Εὑρὼν ἐν ἀκοῖς τὸ σῶμα διακείμενον, μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. Εὐρροεῖτις, καλῶς ῥέουσιν. Εὔρροος, ἰσχυρῶς ῥέων. Εὐρύτερος, ὁ πλατύτερος.

Εὐρίπιδης, δηλοῖ μὲν εὖ ῥέοντος, πάνυ δέ ἐστι τραχὺ, τὸ τῷ λόγῳ δύσχρηστον. λειότερον δὲ αὐτοῦ εὑρίτης, τραχὺ δ' ὅμως καὶ αὐτό. Εὔριπος, ὁ περὶ ἐστὶν εὔρειτος, δηλοῖ ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥέω, τὸ ῥέω, ἐκτείνω, γίνεται ἐκ ἂ, εὐρεῖος ὡς ὀλεῖος, ἐπεὶ ἐκποιεῖσαι τὸ εὔριπος. οἱ δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥόθος γίνεται, δηλοῖ τὸ ῥεῦμα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἡρακλῆς ἡρακλέος, ἐχρήσαντο, διὰ τί μὴ ἀπὸ τοῦ κλέπω γένηται τὸ εὔριπος, ἐκ τοῦ ὀρχαλίτος. Εὖρος, πόλεως ποταμῶν. Διονύσιος δὲ, καὶ συμφέρεσθαι αὐτὸν ῥοδόεις, καὶ ὑφορίζεσθαι κατὰ πόλιν αὐτὸν λό-

γει. ἢ εὖρος, τὸ πλάτος, δι' οὗ ἐστιν εὑρεῖν καὶ φέρεσθαι. σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον τὸν ἀφηλιώτην, παρὰ τῶν κῦμαν τῶν πλοῶν.

Εὐρράφεσιν, ἀντὶ τοῦ πολυπροβάτοις. Εὐρυάγυιαν φοίνικα λέγει Ὅμηρος. ἔστι δὲ εὐρυάγυια ἡ πλατυδρόμος. γυιὰ γὰρ ἡ κοινῶς λεγομένη ῥύμη, ἀφ' ἧς καὶ ἀγυιεὺς κίων, ἱδρὺς ἀπόλλωνος πρὸ θυρῶν ἑστὼς, λήγων εἰς ὀξύ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν. ὅθεν καὶ ἀγὼν, καὶ ἀγορά. σημαίνει δὲ ἡ εὐρυάγυια ταῖς ἀκτῖσι. Εὐρυάνασσα, ἡ μήτηρ τοῦ Πέλοπος. ἢ εὐρυάνασσα, ἡ ἥβη. καὶ ἡ πλατεῖα, καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλατυνθῆναι ὅλος. Εὐρύαλος, ὁ ἀπόλλων, πλατὺ ἔμφολον. Εὐρὺ, μεγάλως, πλατέως. Εὐρυβάλινδος, ὁ διόνυσος. Εὐρυβάτας δύο οἶδεν Ὅμηρος κήρυκας, τὸν βασιλικὸν, καὶ τὸν τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ ἐξ ἰθάκης. ἢ δύο εὐρυμέδοντας, τὸν τοῦ ἀγαμέμνονος, καὶ τὸν τοῦ νέστορος. Εὐρυβατεύεσθαι, πονηρεύεσθαι. Εὐρυβάτην. ἱστέον ὅτι πονηρὸν οἶδεν ἄνθρωπον ἡ παροιμία, ὃν οἱ πλείους εὐρύβατον λέγουσιν. ἀφ' οὗ εὐρυβατεύεσθαι, τὸ πονηρεύεσθαι. εὐρύβατος γὰρ ἱστορεῖ στρατηγὸν εὐρύβατον ἀργεῖον, πένταθλον ἐπιδεικνύοντα, καὶ μονομαχεῖν ἄριστον. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ταλθυβίου ἱερὸν ἱδρύσθαι φησὶν ἐν σπάρτῃ. καὶ οἱ ἀπόγονοι ἐκείνου ταλθυβιάδαι καλοῦνται. ἱερὸν δὲ, οἱ ἄσυλοι καὶ ἐς τὸ παντελὲς ἦσαν οἱ κήρυκες, οἷα θεῖον γένος νομιζόμενοι. ἐλέχθη μὲν κατὰ γραφὴν ὁ κῆρυξ, ὁ τοῦ ἑρμοῦ. ἐξ ἧς πανδρόσου ἐγεννήθη αὐτῷ θυγατρὸς κέκροπος. διὸ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ εἴδομεν ὀδυσσεὺς κατασκόπους εἰς ἀλλοδαπὰς χώρας, καὶ κήρυκα ἐπιδίδωσι, διὰ τὸ ἄσυλον, καὶ ὅτι μετὰ θείου γένους καὶ ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν θεμιτὸν κακοῦσθαι αὐτούς. περὶ εὐρυβάτου, ζήτει εἰς τὸ ταλθύβιος. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, δεινόν. δεινὸς γὰρ ἦν ἄνθρωπος ὁ εὐρυβάτης. Εὔρυθμον, εὖ τεταγμένον. Εὐρυκανίει, κωλύει, κατέχει. Εὐρύκλεια, χοῖρος πηχυαῖα ἔχον τὰ ἄκρα. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐγγαστρίμυθος. ἦν δὲ τὸ γένος μάντεων, οὓς ὁμωνύμως εὐρυκλέας ἔλεγον. Εὐρυλείμονας, μεγαλονόους, μέγα ἔχοντας. Εὐρυκόων, εὐρυνομένη, ἢ πλευρὰ, ἢ μεγάλη. ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα. κύτους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον. Εὐρυκρείων ἀγαμέμνων. οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἐν τῇ τροίᾳ ἡγεμόνων βασιλεῖς λέγονται, καὶ κρείοντες. ἀγαμέμνων δὲ, καὶ εὐρυκρείων σιωπῶντος. ἢ εὐρὺ κρείων ἐν παρα-θέσει. προὐπάρχει γὰρ τὸ κρείων, οὐ θηλυκὸν κρείουσα. κατὰ δὲ τὸ εὐρυκρείων σύγκειται κατὰ ἁλικρείων, ὁ τῆς ἁλὸς ἄρχων. ἔστι δὲ εὐρυκρείων, ὁ εὐρὺ βασιλεύων, καὶ ὡς εἰπεῖν μέγας βασιλεὺς, ὁ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ πεντακοσίων λέγων στρατὸν εὑρὼν ὁ ποιητὴς, ἐδήλωσεν ὡς καλῶς εὐρυκρείοντα τὸν ἀγαμέμνονα λέγει. ὅνπερ ἄλλοι καὶ ἑρμηνεύοντα φασίν. Εὐρυμέδων, ὄνομα κύριον. ὁ γένος Διόδωρος δὲ, ἔθος ἀνηρέθη ὑπὸ πολυδεύκους. κεῖται ἡ ἱστορία παρὰ Φυλάρχῳ. Εὐρυμέδων. λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λεωκράτους. τῆς παμφυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν, ἔνθα κίμων ἀθηναίων στρατηγὸς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκησε τοὺς πέρσας. ὡς καὶ Θουκυδίδης ἐν πρώτῳ λέγει. Εὐρυμέδων, θεράπων, προσφωνεῖ τῷ εὐρυκρείοντι βασιλεῖ δοθεὶς εἰς ὑποχήν. ἔστι καὶ τῷ νέστορι εὐρυμέδων ἕτερος. ὁ εὐρυμέδων, ὁ ἀγρονομῶν, ὁ ἀετὸς καὶ ἑρμῆς. Εὐρύνειν, εὐρυχωρεῖν. Εὐρυνόμενοι, πλατυνόμενοι. Εὐρὺ, πλατὺ, μέγα. Εὐρυμέτωπον, πλατυμέτωπον. Εὐρύνων, πλατύτερον ποιῶν.

Εὐρύνειν, αὔξειν, ἐκτείνειν. Εὐρύνει, τὸ πλατύνει. Εὐρυοδείης, μέγα τὸ εἶδος ἐχούσης, ὅ ἐστιν ἐπίθετον. ἔστι δὲ ὡς λέγει Πῶρος ὁ μελάνιος, ἐπίθετον τῆς γῆς. ἡ εὐθεῖα εὐρυόδεια παρωξυτόνως, ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα ἄμφοδος. ὥσπερ τῶν ἐφεστώτων ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. τινὲς δὲ εὐρυόδεια λέγουσι, προπαροξυτόνως.

Εὐρυοδείης, ἐκ τοῦ ὁδοὺς ἔχειν τῷ ἐν τῇ παραληγούσῃ διφθόγγων. Εὐρύοπα, τὸν Δία λέγει Ὅμηρος, ἢ ὡς μεγαλόφθαλμον διὰ τὸ προσωπικόν. ὁ ἐκ εὐρὺ βλέπων διὰ τὸ ἀήρ, ὅς ἐστι

ἔνθεο

[illegible] Βροντολικὸς [illegible] λέγεται δὲ καὶ [illegible] ὁ ποιητής. Εὐρύοπα κρονίδην, [illegible] εὐρύοπα [illegible] ὁ ἠχέτα δὲ, καὶ ὁ κυανοχαίτα, καὶ ὁ [illegible] ταῦτα [illegible] κλίσεως [illegible] Εὐρυπόροιο, πλατεῖς πόρους ἐχούσης, ἢ μεγάλους. Εὐρυπυλὴς, μεγαλόπυλον. [illegible]

Εὐρυρέεθρος, [illegible] ποταμός [illegible]

[illegible]

ἁρπάσαντα [illegible] ὅτι [illegible] Εὐρύοπα, [illegible] Εὐρυμέδων [illegible] Εὐρώπη [illegible] Εὐρύς [illegible] Εὐρώεις [illegible]

[illegible] Εὐσεβής [illegible] Εὔιος [illegible] Εὐοῖ [illegible]

Εὔζωνα [illegible] Εὐσέλμου [illegible] Εὔσελμος νηὸς [illegible] Εὔσημον [illegible] Εὔσκαρθμοι ἵπποι [illegible] Εὐσκαθὴς [illegible]

[illegible]

ρηκα, εὑρησάμην, σω, σατο. ὁ δεύτερος ἀόριστος, εὗρον, εὑρόμην εὗρε εὗρεν. Εὗρε, εὑρίσκω, ὁ μέλλων εὑρήσω, ἐτεροκλίτως, ὡς ἀπὸ ἀχρήστου θέματος τοῦ εὑρέω, ῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, εὗρον εὗρες εὗρε. Εὑρεῖν, ἰδεῖν, εἰπεῖν. δευτέρου ἀορίστου ἐστί, διὰ τί ὀξύνονται, τῶν ἄλλων βαρυνομένων; ἐπειδὴ τὰ ἄλλα βραχεῖ παραλήγεται, ταῦτα δὲ μακρᾷ. ὡς οὖν διήλλαξαν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, διήλλαξαν καὶ περὶ τὸν τόνον. Εὑρέθην, ἐκ τοῦ εὕρημαι παθητικοῦ παρακειμένου. ὤφειλε δὲ εἶναι εὑρήθην, ὡς τὰ τὸν κανόνα τηροῦντα, ὅτε ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου. Εὐρεῖα, μεγάλη, πλατεῖα. Εὐρείας τραπέζας, ἐπιμήκεις ἐν αἷς σκεύεσιν ἐπιτίθεμεν. Εὑρεῖν, ἀπὸ θεματικοῦ μέλλοντος δευτέρου, ὁ ἐνεστὼς εὑρίσκω, ὁ μέλλων εὑρέσω. ὁ γὰρ περισπώμενος ἐνεστὼς ἐξέλιπεν. ὁμοίως καὶ ὁ πρῶτος ἀόριστος, ὁ δεύτερος εὗρον. ἐκ τούτου εὑρεῖν, πρὸς δεύτερον μέλλοντα μετοχῆς κινούμενος. Εὑρείτης, ἐπίθετον, ὁ καλῶς ῥέων ποταμός. Εὑρεσιεπείας, λογοφιλίας. Εὑρεσιεπὴς, καινολόγος. Εὑρεσίλογος, φλύαρος, ἐτυμολόγος. Εὑρέσφι, γυναιξίν. Εὕρετο, τρίτον ἐστὶν ἑνικὸν δευτέρου ἀορίστου τοῦ εὑρόμην, ὃ κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ γὰρ εὑράμην καὶ τὸ εὕρατο, οὐ συνήθης ἀττικοῖς. Εὕρημα, ἐπιτυχία, ἐπιτήδευμα. Εὑρήματα, βουλεύματα, ἐπιτηδεύματα. Εὑρήμων, εὐμήχανος. Εὔρηνος, ὁ καλλιπρόβατος. ὡς τὸ, πάμπαν εὐρηνός τε καὶ εὔβοτος. Εὑρήσει, λαχοδρήσει. Εὕρης, ἀνθυποτακτικόν. Εὑρήσεται, εὑρεθήσεσθαι. Εὑρησίς, τοῖς ἁλιμύρεσιν. Εὔριζον, πλατύρριζον, ἢ καλὰς ῥίζας ἔχων. Εὐρίζω, ἐπιμόνως, καλῶς ἐρριζωμένον, καὶ βεβαίως πεπηγμένον. Εὑρηκότως, εὑρίσκω εὑρήσω ηὕρηκα. ὁ παρακείμενος, εὕρηκα, εὑρηκότος. ἡ μετοχὴ εὑρηκώς, ότος. Εὑρίσκειν, τὸ ἐπιτυγχάνειν. καὶ τὸ ἐξευρίσκειν, καὶ ἀνευρίσκειν, τὸ τέχνῃ καὶ μηχανῇ εὑρίσκειν. καὶ εὑρίσκειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ ἔρευναν καταλαμβάνειν. Εὑρίσκει τις τὸ ὄν, ἐξευρίσκει δὲ τὸ μὴ ὄν. ἀφανίζει δὲ, οὐ τὸ μὴ ὄν, πᾶν δ' ἀποχωρίζεται ἀπὸ τοῦ ὄντος. οὐ τὸ μὴ ὄν, ἀλλ' ἀφανίζει τις τὸ ἐκεῖνο πρὸς ὃ καὶ ἐνθένδε, εἶτα ἐκεῖνο προστίθησι. καὶ ἔστι μὲν αὖθις καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προστεθέντος ἐκεῖνο, ὃ καὶ πρότερον ἦν. ἀλλ' οὖν τῇ ἐκείνου ἀφανίσει τι, καὶ προσθήκῃ χρησιμώτερον ἀφανίζεται. οἷον λέγεταί τις θρᾷξ διαπόντιος ἐξευρεῖν ἕνα τῶν γραμμάτων, ἀπὸ τῆς τῶν φοινίκων γλώττης, ᾧ προσφέρει ὡς ἕνα τῶν δεκαδύο, ψαλίδα εἰκὼν τὴν σχολίδα, ἀνθ' ὧν γράφει τὰ σύμφωνα δίς. εὗρε δὲ ὡς ἁπλῶς, πλῆθος γραμμάτων. Εὐαισθήτην, εὐφραδεστάτην. Εὔαισθος, ὁ εὐαίσθητος, καὶ εὐαισθητός. Εὑρίσκομαι, οὐ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λέγεται. Εὐανθέστατος, καλλίστατος, ἢ καλῶς ἀνθρώμενος. Εὐρίπιστος, ῥευστός. Εὔριπος, τόπος στενὸς ἢ ὁ πλατὺς δύο καὶ μεταξὺ δύο γαιῶν. ὁ εὔριπος ὁ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας. ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐπὶ τὸ ὕδωρ τρέπει. ἢ εὔριπος, θαλάσσης στενὸς ἢ λύχνος. τὸ πλάτος τῆς μεταστάσεως τῶν ὑδάτων. ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος. Εὐρίτου, λοχὰς ὀλίγων. Εὗρομεν, παρ' ἀττικοῖς, καὶ εὕρομεν. Εὗρον συνεχῶς τὸ σῶμα διαλείπομεν, μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. Εὐροείτης, καλῶς ῥέων. Εὔροος, ἰσχυρῶς ῥέον. Εὐρεώτερος, ὁ πλατύτερος.

Εὔρριος, δηλοῖ μὲν εὔροος, πάνυ δὲ διὰ τραχὺ, καὶ κατὰ ξῶ λέγω ἀνόχυσον. λεπτότερον δὲ αὐτοῦ εὐρείτης, τραχὺ δ' ὅμως καὶ αὐτό. Εὔριος, ὁ πάρεστιν εὐρείου, δηλοῖ ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥέω, τὸ ῥέω, εὐρῶ, εὐρίσκω, γίνεται ἐκ τοῦ, εὐρὸς εὔριος, ὡς ὁδὸς ὅδιος. καὶ ἐπεκτάσει τοῦ ι εὔριος. ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥέος γίνεται, ὃ δηλοῖ τὸ ῥεῦμα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ὠκεανοῦ ὠκεανεῖος. ἀκέστορας, διὰ τί μὴ ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι τὸ εὔριος, καὶ τὰ ὠκεανεῖος. Εὖρος, κάλλιστος ἀνέμων. διαλύεσθαι δὲ, καὶ σαφηνίζεσθαι τὰ ῥοθήματα, καὶ ἐφρόντισε κατὰ πόλιν αἴνον λό

γει. ἢ εὖρος, τὸ πλάτος, δι' οὗ ἔστιν εὑρεῖν καὶ φέρεσθαι. σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον τὸν ἀφηλιώτην, παρὰ τὴν αὔραν τὴν πλείω.

Εὐρράγοισιν, ἀντὶ τοῦ πολυπορεβάτοις. Εὐρράγυιαν φοῖαν λέγει Ὅμηρος. ἔστι δὲ εὐρυάγυια ἡ πλατύρρυμος. γυιὰ δὲ ἡ κατὰ τοὺς λεγομένη ῥύμη, ἀφ' ἧς καὶ ἀγυιεὺς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος πρὸ θυρῶν ἑστώς, λήγων εἰς ὀξύ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν. ἔθεν καὶ ἀγυιά, καὶ ἀγορά. ἐπιτίθεται δὲ εὐρυάγυια ταῖς κατοικίαις. Εὐρυάνασσα, ἡ μήτηρ τοῦ Πέλοπος. ἢ εὐρυάνασσα, ἡ ἥβη. καὶ ἡ πλατεῖα, καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλατύνεσθαι ὁδός. Εὐρύαλος, ὁ Ἀπόλλων, πλατὺ ἀμφόδιον. Εὐρύ, μεγάλως, πλατείως. Εὐρυβάλινδος, ὁ Διόνυσος. Εὐρυβάτας δύο οἶδεν Ὅμηρος κήρυκας, τὸν βασιλικόν, καὶ τὸν τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ ἐξ Ἰθάκης. ἐν δὲ εὐρυμέδοντος, τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ τὸν τοῦ Νέστορος. Εὐρυβατεύεσθαι, πονηρεύεσθαι. Εὐρυβάτην. ἰστέον ὅτι πονηρὸν εἶδεν ἄνδρα ἡ παροιμία. ἐπεὶ πλείους εὐρυβάτας λέγουσιν. ἀφ' οὗ εὐρυβατεύεσθαι, τὸ πονηρεύεσθαι. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ στρατηγὸν Εὐρυβάτην Ἀργεῖον, πένταθλον ἐπισκήψαντα, καὶ μονομαχεῖν ἄριστον. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Ταλθυβίου ἱερὸν ἱδρῦσθαι φησὶν ἐν Σπάρτῃ. καὶ ὅτι ἀπόγονοι ἐκείνου Ταλθυβιάδαι καλοῦνται. ἱστέον δὲ, ὅτι ἄσυλοι καὶ ἐς τὸ παντελὲς ἦσαν οἱ κήρυκες, οἷα θεῖον γένος νομιζόμενοι. ἐδόκουν γὰρ καταγεσθαι ἀπὸ κήρυκος, τοῦ Ἑρμοῦ. ἐστὶ δὲ πατρὸς Ἑρμοῦ ἐκ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Πανδρόσου. διὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ εἰσὶν ὁ Ὀδυσσεὺς κατασκόπους εἰς ἀλλοδαπὰς χώρας, καὶ κήρυκα ἐδίδου ἐπειδή, διὰ τὸ ἄσυλον, καὶ ἦσαν μέσοι θείου γένους καὶ ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν θεμιτὸν κακοῦσθαι αὐτούς. περὶ Εὐρυβάτου, ζήτει εἰς τὸ Ταλθύβιος. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, δεινόν. δεινὸς γὰρ ὡς ἦν ἄνθρωπος ὁ Εὐρυβάτης. Εὔρυθμον, εὖ τεταγμένον. Εὐρυκαΐζει, κωλύει, κατέχει. Εὐρύκλεια, χοῖνος πάχεια ἔχουσα τὰ ἄκρα. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐγγαστρίμυθος. ἦν δὲ καὶ γένος μάντεων, οὓς ὁμωνύμως εὐρυκλεῖς ἔλεγον. Εὐρυκόων, μεγαλόφωνος, μέγα ἠχῶν. Εὐρυκόλπος, εὐρεῖα ἡ μεγάλη, ἢ πλατύστερνος, ἢ μεγάλη. ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα. κόλπους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον. Εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων. οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡγεμόνων βασιλεῖς λέγονται, καὶ κρείοντες. Ἀγαμέμνων δὲ, καὶ εὐρυκρείων συνθέτως. ἢ εὐρὺ κρείων ἐν παραθέσει. προϋπάρχει δὲ τὸ κρείων, οὗ θηλυκὸν κρείουσα. κατὰ δὲ τὸ εὐρυκρείων σύγκειται καὶ ἁλικρείων, ὁ τῆς ἁλὸς ἄρχων. ἔστι δὲ εὐρυκρείων, ὁ εὐρὺ βασιλεύων, καὶ ὡς εἰπεῖν μέγας βασιλεὺς, ἢ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ προκατεῖον λέγομεν στρατὸν εὐρὺν ὁ ποιητής. διὰ λέξεως καλῶς εὐρυκρείοντα τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει. ἔμπαλιν ἄλλοι καὶ εἰρομένοντο φασίν. Εὐρύμαος, ὀλίγος τὸ γένος. διάβολος δὲ, ὅθεν ἀνῃρέθη ὑπὸ Πολυδεύκους. κεῖται ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Εὐρυμέδων. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. τοῦ ποταμοῦ αὐτὸς ποταμός ἐστιν, ἔνθα Κίμων Ἀθηναίων στρατηγός, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐνίκησε τοὺς Πέρσας. ὡς καὶ Θουκυδίδης ἐν πρώτῳ λέγει. Εὐρυμέδων, ἐξάρχων, προσφυῶς τῷ εὐρυκρείοντι βασιλεῖ δοθεὶς εἰς ὀνόματα. ἔστι καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ Εὐρυμέδων ἕτερος. ὁ Εὐρυμέδων, ὁ ποσειδῶν, ἢ ὁ αὐτὸς καὶ Ἑρμῆς. Εὐρύμωρον, εὐρύχωρον. Εὐρυμνῆσαι, ἐραννοῦσαι. Εὐρὺ, πλατύ, μέγα. Εὐρυμέτωπον, πλατυμέτωπον. Εὔρυναν, πλατύτερον ἐποίησαν.

Εὐρύνειν, αὔξειν, ἰχνεύειν. Εὐρύνω, τὸ πλατύνω. Εὐρυόδεια, μέγα τὸ εἶδος ἐχούσης, ὃ ἐστιν ὑπερμέγεθες. ἔστι δὲ ὡς λέγει Ζηνόδοτος ὁ Μαλλώτης, ἐπίθετον τῆς γῆς. ὁ εὐθεῖα εὐρυόδεια πληθυντικῶς, ἢ μεγάλη ἢ πλατεῖα ἄμφοδος. ὥς τῶν ἀγρῶν δοῦτος ἂν χθονὸς εὐρυοδείης. ἔνιοι δὲ εὐρυοδείης λέγουσι, προπαροξυτόνως.

Εὐρυοδείης, ἐκ τοῦ ὀλιγόχρονα ἔχει τὴν ἐν τῇ παραληγούσῃ διφθόγγον. Εὐρύοπα, τὸν Δία λέγει Ὅμηρος, ἢ ὡς μεγαλόφθαλμον διὰ τὸ προσεχῶς. ἢ ὅτι εὐρὺ βλέπων διὰ τὸ αἴθριος, ὅς ἐστι

ζυσο

παρ' Ἡσιόδῳ τὰ νεύματα ἀρέσκεις. Δοκοῦσι δὲ ἀλλήλοις ἀλλάσσειν ταῖς λέξεσιν ἐθέλοντες οἱ εὔνατοι χιτῶνες. ἢ εὔνατοι, οἱ εὖ νενησμένοι κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅθεν, εὔπλυνοι. διαλυθέντος δὲ, εὔνητοι γενόμενον, διπλωθέντος τοῦ ν. οὕτω δὲ καὶ εὔδμητοι βωμοί, εὔδμητοι κατὰ διάλεκτον. Εὐνεῖδαι, γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενοι, ἦσαν δὲ κιθαρῳδοί, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Εὐνιδῶν, χῆραι. Εὐνικὴς, εὐεριστής. Εὐνίκης ἄγαλμα χρυσοῦν … ἀπ' αὐτῆς τῶν δήμων, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐσχήμονα … προσδέξασθαι τὴν νίκην. Εὐνίκῳ, εὐνικεῖ, πλέον νικώσῃ.

Εὖνιν, τὸν ἐστερημένον λέγει ὁ ποιητὴς, ἢ μεμονωμένον. παρὰ τὴν εὐνὴν γενικῶς, πλεονασμῷ τοῦ ν. ἔστι δὲ φασὶν, ὅτι πολλάκις ὁ ἀνὴρ ὁ εὖνις γίνεται, οἷον ὁ ἡσυχάζων ὡς ἐν εὐνῇ, καὶ ἀπρακτῶν ὡς ἀναξόμενος, ἀφ' οὗ ὁ ἠρημωμένος καὶ ἐστερημένος. δηλοῖ δὲ ὡς ἐκ τοῦ θεῖναι εὖνιδος, καὶ ὁ εὐνοῦχος, ὁ εὖνις τοῦ ὀχεύειν.

Εὖνις, ἡ γαμετή. ἢ εὖνις, ὁ ἐστερημένος ὀρφανὸς, ἐνδεής. Εὔνοια, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος πρὸς μείζονα, καὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα. εὐμένεια δὲ, ἀεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος, πρὸς ἐλάττονα. εὕρηται δὲ καὶ τὸ ἐναντίον. ἔστι δὲ εὔνοια, ἀρετὴ ἤθους, συνεργία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις. Εὐνοίας, φιλίας. ἐλθεῖν αὐτὴν ἐπηγγέλλοντο, διὰ εὔνοιαν εἶναι τῶν θεῶν. Εὐνοϊκῶς, φιλικῶς. εὐνοϊκῶς διακείμενος, ἀντὶ τοῦ καλῶς. Εὐνομία, δικαιοσύνη. καὶ ἡ καλλονομία, καὶ νόμον καθάρχουσα σπονδαία, καὶ εἰρήνη. Εὐνομουμένη, εἰρηνεύουσα, καλῶς διακειμένη. καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου. ἢ κατάλληλον μᾶλλον ἀδικεῖσθαι. ἢ οὕτως διάκεισο τῇ δίκῃ, ὥστε τὴν ἐκείνου ταμιεύεσθαι χάριν. Εὔνοστος, ἄγαλμα ἡρωικὸν ἐν τοῖς μύλωσιν, ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν τὸ ἐπιμετρᾶν τῶν ἀλεύρων, ὥσπερ λέγεται νόστος. ὡς εἴρηται ἀπὸ τοῦ … Εὖνους, γίνεται ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ νοῦς. ὡς ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ νοῦς γίνεται ἄνους, ὁ ἀνόητος, ὁ μὴ ὅλως ἔχων νοῦν. καὶ ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ νοῦς γίνεται εὖνους ὁ φρόνιμος, ἀπὸ δὲ τῆς πρὸ καὶ τοῦ νοῦς, γίνεται πρόνους ἄχρηστον. ἀφ' οὗ προνοούμενος …, ὁ μᾶλλον προνοούμενος. Ἄλλως. Εὖνους, εὔνοια. ὧν ἐναντίον ὁ κακόνους καὶ δύσνους, καὶ κακόνοια καὶ δύσνοια. εὖνους οὖν λέγεται, ὁ ἔχων εὔνοιαν πρὸς ἴσον, εἴτε μείζονα, εἴτε ἴσον, εἴτε ἐλάττονα. λέγεται γὰρ εὔνοια καὶ ἀπὸ μείζονος εἰς ἐλάττονα, καὶ οὐχ ὡς τινὲς λέγουσιν, ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μείζονα. καθὰ καὶ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῶν δευτέρῳ, ἐπὶ πλεῖστον μὲν ἴδοι τις ἂν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γενομένην τῇ πόλει. καὶ εὖνους, ὁ σφόδρα κύριος. Εὐνοίας, φιλίας, καὶ ἀντὶ τοῦ φιλίας. Εὐνούχιοι, κάλαμοι. Εὐνοῦχος, σπάδων, ὁ μίαν … κάλαμος, ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν, ἤγουν φυλάσσειν. ἔχει … ἐπιμελεῖσθαι φασὶ, καὶ φυλάσσειν ἔχει διὰ τὸ πιστοὺς αὐτούς. … δέ φασι παρὰ τὸ εὖ νοῦν ἔχειν, καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια ἄνοια ἐκάλουν. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, ὅπου τι ἀπέχεσθαι, καὶ τῶν ἀνοήτων πάντων.

Εὖ νοῶ σοι, δηλονότι εὔνους εἰμί σοι. εὖ νοῶ, εὐφρονῶ, Ὅμηρος λέγει. καὶ Ἀριστοφάνης, δίκαιον εἶναί με σοι εὔνουν.

Εὐνόως, προσηνῶς. Εὖ οἶδ', ἀκριβῶς δή. Εὐνόως ἔχει μοι μὴ λέγε, ἀλλ' εὐνοϊκῶς. Εὖξαι, ἐπευχήθητι. Εὔξεινος, εὐγενής. πέλαγος ὁ ἀπὸ τοῦ … πόντου, ὁ αὐτὸς ὁ πόντος. οὗτος τὸ πρότερον ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι, καὶ μάλιστα … τῶν ξένων. κατὰ ἀντίφρασιν δὲ εὔξεινος νῦν ἐκλήθη, ὅτι Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστὰς, φιλοξένους κατέστησεν. Ἄλλως. Εὔξεινος, ὄνομα πελάγους. ὁ πόντος, ὥς λέγει Ἡρόδοτος. πελαγέων γὰρ ἁπάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος. Εὔξοος, … οὐ δὲ ἐν ἔργῳ … χώμενος. γαστρός τι γὰρ ἥττων ἦν, καὶ ἀφροδισίων, καὶ τὰ τὴν ἐπιείκειαν ἐχαμάλυνε. Εὔξασθαι ἀγαθοῦ μένους, προσευχὴν … ἦν δὲ ἀσφαλὲς εὔξασθαι … καὶ τὰς … καὶ τὴν ἄσβεστον φλόγα, ἄσβεστον. Εὔξεστα, καλῶς ἐξεσμένα.

Εὔξοον ἅρμα, οὐ μόνον τὸ εὖ ἐξεσμένον πρὸς κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλως πρὸς τέχνης ὀρθῶν ξυσθέν. ἵνα συμμέτρους ἔχῃ πρὸς ἄλληλα … ξύων ἕλκεσθαι. χρεία γὰρ συμμετρίας πάντως καὶ ἅρμασι τοῖς τε πολεμιστηρίοις, καὶ τοῖς ἀγωνιστικοῖς. Εὔξοον, … Εὐόλβει, εὐτύχει, πλὴν … Εὐολία, ἡ … ὄλος, καὶ ὄνομα … Εὔολμος, ὁ … Εὔολος, ἀγαθός. Εὐολότως, προθύμως εἰς τὰ χαρίεν. Εὐόλισθα, … Εὐοῖ, … ἐπιφώνημα. Διονύσιος ἐν τῷ περὶ …, βακχικὸν ἐπιφώνημα … τὸ εὐοῖ. Εὐώνυμον, οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι, τὸ καλούμενον χίμαιρον, τὸ τῆς … Εὐώνυμον, εὔφημον, … προσσημαίνουσαν. Εὐώνυμοι ταῦτα, … εἴρηται, ἀντὶ τοῦ … ἤγουν … ἐφλέγοντο. καὶ ἦν ὅμοιον τῷ … πολεμίχθη …, ἐκάστου … τῷ τείχει. τὸ γὰρ ὀρθὸν … τῷ τείχει ἐπακτόν. … ὁ φλογιζόμενος. εὐόμενος δὲ, ὁ φωτιζόμενος, Ἀπολινάριος. Εὐομιλήτως, εὐεργέτης, πρᾶος.

Εὐόμφα, ἰσομέτρα. Εὔοργος, ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος.

Εὐοργητότερα, εὐτρεπέστερα. ὀργαὶ γὰρ οἱ τρόποι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Εὐοργήτως, ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως. ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος παρὰ Θουκυδίδῃ. Εὐοργία, … Εὔοσμον, τὸ … καὶ φθειρόμενον. οἷον, ὁ ἄρτος καὶ τὰ ὅμοια. Εὔορκον, εὐσεβοῦς. Ἡσίοδος, ἀνδρὸς εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

Εὐορκία, τὸ καλῶς ὀμνύειν. Εὔορμον, … Εὔοπτος ἀνὴρ, … εὐόφθαλμος, εὐπρεπής. … Εὐόφθαλμον, τὸ εὔοπτον. καὶ εὐοφθάλμως ὁμιλεῖν, ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς. Ἀλκιφρὼν ἐν τῷ περὶ … Εὐοχεῖ … τὸ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ καλῶς ἡνιόχει. εὐοχεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ … διὰ τοῦ ω μεγάλου. Εὐωχεῖν, εὖ ἔχειν, εὐφραίνειν, πληροῦσθαι, εὐτραφεῖν. ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή. Εὐωχεῖσθαι, σημαίνει τὸ χαίρειν. Ἡσίοδος, εὐωχεῖν δ' ἐξίμεναι … πλεῖον τῆς ὀχῆς. ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή. εὐωχεῖσθαι καὶ ὁ καλῶς ἔχειν τὸν κόπον, τουτέστιν … ὄχος γὰρ, ὁ κόπος λέγεται. καὶ εὐοχεῖσθαι διὰ τὸ εὖ ἔχειν, καὶ χαίρειν. Εὐοψίαν, ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Εὐπάθεια, διάχυσις, καὶ ἄνεσις ψυχῆς, ἢ τρυφή. διαιρεῖται δὲ εἰς χαρὰν, εὐλάβειαν, καὶ βούλησιν. καὶ φασὶ τὴν μὲν χαρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ λύπῃ, τὴν δὲ εὐλάβειαν τῷ φόβῳ, τῇ ἐπιθυμίᾳ δὲ τὴν βούλησιν. Εὐπαθεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν, καὶ διαχεῖσθαι. καὶ εὐπαθοῦντος, …, τρυφῶντος. Εὐπαθεῖν, εὐφραίνεσθαι. Εὐπαθείας, εὐθυμίας. Εὐπαθοῦντος, εὐφραινομένου. Εὔπαιδα λέγουσιν, ἢ τὸν καλοὺς ἔχοντα παῖδας, ἢ τὸν καλὸν παῖδα. ἐπαμφοτερίζει γὰρ τὰ τῆς χρήσεως, ἐπί τε τοῦ καλοῦ παιδὸς, καὶ τοῦ καλοὺς παῖδας ἔχοντος, ἢ τοῦ καλοὺς … παῖδας. Εὐπαίδευτος, καλῶς πεπαιδευμένος. Εὐπάλαμον ὕμνον, ἀντὶ τοῦ εὖ διακεκοσμημένον, ἢ συντεθειμένον. ὡς τὸ, τίκτειν εὐπάλαμον ὕμνον. Εὔπαλιν, ῥᾷδιον. Εὐπαράγωγος, εὐπειθής. Ἀριστοφάνης, ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ, … τε χαίρεις. Εὐπαρακολούθητον, ἑξῆς εἰς τὰ πράγματα, καὶ οὐ ποικίλλειν. Εὐπαράφοροι, … Εὐπάρεργα, τὰ καλῶς … Εὐπάροικοι, οἱ εὐπαράγωγοι. Εὐπάρυφα, τὰ εὐκατέργαστα, ἢ πλούσια. Εὐπάτειρα, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ, ἢ Ἥρα. Εὐπαρέδρευον, εὐμεταχείριστον. Εὐπαθεῖ τις, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεται. κακῶς πάσχει, ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖ, καὶ πόνους ἔχει τοῦ σώματος. Εὐπατέρεια, ἡ καλὸν πατέρα ἔχουσα. καὶ εὐπάτορες, ὄνομα κύριον. Εὐπατριδῶν, οἱ αὐτόχθονες … ἀπὸ … μετέχοντες … πατρὸς … τὸ μὲν … ὡς καὶ Ὅμηρος … χρῆται.

εὐπατρίς,

οἷον ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα, ἀντὶ τοῦ ἦλθε. καὶ ὡς ἡ λελάβοι, ἀντὶ τοῦ ἐλά λαβε, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. οὕτω καὶ τό, ἐκ δ᾽ ἄρ τῶν ὕδατα λαβέσθαι, ἀντὶ τοῦ τὰ ὕδατα ἐλαμβάνοσαν, ἤγουν ὑπεκάλυπτον. Εὐκλείη, λαμπρὰ, ἤγουν καλῶς εἰργασμένη λέγεται ὁ πιστός, καὶ ἡ γαλήνη. καὶ ἀπὸ τοῦ εὐκλείαν, ἐπαινετὸν παρ᾽ αὐτῷ. Εὐκτόν, ἐπιθυμητικόν. Εὐκτῶς, μετὰ εὐχῆς, ἢ εὐχῶς. Εὔκυκλον, στρογγύλον. Εὔκυκλος ἀπήνη, εὔτροχος ἅμαξα. ἐπεὶ καὶ κύκλα λέγονται οἱ τροχοί. ὅθεν καὶ κυκλώσειεν ἐν Ἰλιάδι, τὸ ἐφ᾽ ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. Εὐλάβεια, φυλακὴ ἀπὸ κακοῦ, ἢ ἐπιμέλεια φυλακῆς. καὶ εὐλάβεια, εὐσέβεια, ἡ σκέψις, καὶ ἡ κατάστασις, καὶ ὁ φόβος, καὶ ὄνομα κύριον. Εὐλαβήθη, ἀντὶ τοῦ φοβήθη. καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάχθη, καὶ ἀντὶ τοῦ αἰδέσθη. καὶ εὐλαβεῖσθαι ὡσαύτως. εὐλαβὴς μὲν τοι καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ὁ εὐλαβέστατος, καὶ εὐλαβὴς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Εὐλαβής, ὁ ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιλαβόμενος, ὁ μὴ προχείρως τι ποιῶν, ἢ καὶ ὁ εὖ λαβὴν παρέχων, οἷον εὐλαβὴς μάχαιρα. ἢ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον. δυσλαβὴς δέ, ὁ δυσχερὴς ἀπὸ τῶν χειρῶν. Εὐλαβοῦ, φυλάσσου. ἐγώ, εὐλαβοῦμαι μὴ ἐκφύγῃ σε. Εὐλάζει, λικμᾷ, σκαλεύει. Εὐλαί, σκώληκες σηπεδών, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. Εὐλακία, ἡ ἄροσις. Εὐλάκες ἐκ τοῦ ἀληθοῦς, ὁ ὅτε ἐν τῷ ἀνακόπτουσιν. εὐλαὶ δέ, ὡς καὶ ἀνωτέρω, οἱ τοῖς τεθνεῶσιν ἐγγινόμενοι σκώληκες. ὡς ὁ ποιητὴς μακρῶν φωτῶν, οὐ ζώων ἀρχιάτρας κατέδουσιν. ὡς εἶναι σκώληκας παρὰ φθαρτοῖς ἀπ᾽ εὐλαῖς. Εὔλαχα, τὸ ἄροτρον παρὰ Θησεΐδης. Εὐλεγές, ἢ καλῶς λέγει, κρεῖσσον ἢ εὐλογεῖ, ἢ κακολογεῖ. Εὐλειμάζει, λειμῶνας καὶ ἀνθεῖσιν εὐεῖ, λέγεται καὶ τὰ ἐκ πεδίων εὐνομεῖ. Εὐλεῖα, ἡ ῥία, ἅπαξ Ὅμηρος· ἔφα τὴν τοιαύτην λέξιν. τίθεται δὲ παρὰ τὸ εἰλεῖν, ὅθεν καὶ ὁ εὐλαὶ. τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, δι᾽ ὧν ἐπὶ τοὺς ἵππους εἰλοῦσιν, ὃ ἔστι στρέφουσιν. καὶ ἐπὶ μὲν ταύτης αἰχμὴν καὶ εὐλαβεῖς ἔχει, πλὴν ἐκ ζεῖν μὲν ὁ ἡνίοχος συνάγεται, οὕτως τὴν λέξιν. ἀπὸ τοῦ εὐλαφα ἔχειν, τλημονος ἂν εἴη ὁ ἀνασπώμενος συνθέσεως ὄνομα. Εὐλαρης, εὔηθες. Εὐληροστιδόν, πληρῶν. Εὔλητο, ἐπίφυγε, ἐντετάραχθε. Εὔλιπον, τὸ εὔκολον, καὶ ταχέως λαμβανόμενον.

Εὐλιπέστερον εὐχερέστερον. Εὐλιμένη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται, διὰ τὸν τοῦ λιμένος τοῖς ἐκ ζάλης ἐρχομένοις ἡδονήν.

Εὔλογον, εὔμορφον. Εὐλόγηκεν, ὕμνησε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Εὐλόγησεν, ὕμνησεν. λέγεται δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Εὐλογῆσαι, ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκωμιάσαι. ἀπὸ τοῦ ἀντιφράσεως, εὐλογήσαι βασιλέα καὶ τοὺς πατέρας. Εὐλογία, πλουτισμὸς ἀγαθῶν, ἐξ ἱκανοῦ τόσον δεδομένος. εὐλογία δὲ, καὶ ἡ εἰρήνη. Εὐλογιστίας, εὐλογίας, εὐβουλίας. Εὔλογον, τὸ πλεῖστον ἀφορμὰς ἔχον. καὶ εὔλογον ἀξίωμα. Εὐλογῶ, τὸ ἐπαινῶ. Εὔλοφος, ῥάδιος, εὐτρεπής. Εὐλύσει, λύσεις. Εὐλόξως, γονίμως. Εὐλύτωτον, ἀπαλλάξιον. Εὐμάθεια, εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τὰ ἐκ μαθήσεως. Εὐμάθεια, τὸ καλῶς μανθάνειν. Εὐμαθὴς ἄνθρωπος, ὁ εὐκόλως μανθάνων, καὶ ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς, καὶ ἐκ εὐφυοῦς. Εὔμαιος, ὁ Ὀδυσσέως δοῦλος. ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν δεσπότην εὐμενείας. ὡς ὁ φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας.

Εὖ μάλα, καλῶς πάνυ. Εὐμάρειαι, εὐπορίας τις εἰδήσεις.

Εὐμαρίον, ἰωνικῶς λέγουσιν τῶν ἀπαιτῶν. Εὐμαρής, εὐλυτος, ῥᾴδιος, εὐχερής, εὔκολος. παρὰ τὸ μέρος, τὸ λάμπειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγή, καὶ εὐμαρής. Εὐμαθίδος, εἶδος ὑποδήματος. Εὐμάρεια, ἡ εὐκολία. λέγεται δὲ ἡ εὐκοσμία, οὐ βαθύπλουτος εὔμαρις, καὶ ἡ εὐτυχία. Εὐμαρίζω τὸν ὅλον, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶ τινί, καὶ ἐξευμαρίζω. Εὐμαθές, ὑγιές, εὐχερές, εὔκολον, πρᾶον, ἱλαρόν. Εὐμελής, εὐμελικτον. Εὐμείλιχος, εὐμείλικτος, εὔχαρις. μείλιχος γάρ, ὁ ἡδύς. Εὐμελίας, ὁ πολεμικός, ἀπὸ τοῦ μελίας. Εὐμελίω, ὁ εὐμελίας, τοῦ εὐμελίου. καὶ ἰωνικῶς εὐμελίεω, ὡς Ἀτρείδεω. ἐν συγκοπῇ, εὐμμελίω, ὡς αἰνέω αἰνῶ, καὶ ἀοίδω ἀοίω. Εὐμελίω πριάμοιο, συγκοπὴ ἀπὸ ἰωνικοῦ τοῦ εὐμελίεω, ὡς καὶ τὸ Βορέω ἀπὸ ἰωνικοῦ, ἀπὸ τοῦ Βορέου. καὶ τὸ ἑρμείω, ἀπὸ τοῦ ἑρμείεω. ἢ εὐμελίας, ὁ καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενος. μελία δὲ εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμελίας, τοῦ εὐμελίεω, τοῦ εὐμελίω. οὕτω γὰρ τὸ ἀνάλογον. ἔστι δὲ πάθος ἰωνικόν. Εὐμένεια λέγεται, τὸ ἔλεος καὶ ἡ χάρις, ἡ ἀπὸ μείζονος εἰς ἐλάττονα γινομένη. καὶ εὐμενὴς ἀπὸ τούτου, ὁ καλλίονα μένος ἔχων πρός τινα τὴν ψυχήν. οἷον εὐμενὴς ὁ βασιλεὺς πρός τινα ὑπ᾽ αὐτῷ. εἰς ἐναντίον ὁ δυσμενής, ὁ φέρων κακίαν κατά τινος ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπίρρημα δυσμενῶς. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ εὐμενοῦς, ῥῆμα εὐμενεῖν οὐ λέγεται. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου τοῦ δυσμενοῦς λέγεται ῥῆμα τὸ δυσμενεῖν, ἀντὶ τοῦ μισητικῶς. Εὐμενέστερα, εὐμενῆς. Εὐμενέσι, φίλοις προσηνέσι, τοῖς οἰκείοις ἐχθροῖς, οἰκείοις. Εὐμενής, ἀφροδίτη.

Εὐμενίδες, αἱ ἐριννύες, αἵ εἰσι καταχθόνιοι δαίμονες.

Εὐμενοῦς, ἐναντίον ὁ δυσμενής. ἔστι δὲ δυσμενὴς ὁ ἐχθρός. ἀφ᾽ οὗ δυσμένεια, ἡ ἔχθρα. εὐμένεια δέ, καὶ εὔνοια τὸ ἐναντίον. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ εὐαγής, ἐναντίον ἐναγής. Εὐμήρυλος, εὔερκτος. Εὐμεταβολώτερος καθέρπει. κιθαρίσαι εἶδος ὑποδήματος. Εὐμετάβολον, ἀγχιστρόφαλον. Εὔμηλος, ἐπίθετον χώρας, ὥσπερ ὁμώνυμον τὸ κύριον, ὁ τοῦ Ἀδμήτου παῖς εὔμηλος. Εὐμοίρησε, καλῶς ἐκληρώσατο. Εὐμοιρία, ἡ εὐτυχία, ἡ εὐκληρία. Εὔμολπα, εὔηχα, εὔπλα. Εὔμολπος, ἀγαθὸς πολεμιστής, εὔοπλος. Εὐμολπία, ἡ εὐφωνία, καὶ ὁ καλὸς ὕμνος. Εὐμολπίδαι, οὕτως οἱ ἀπὸ Εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος. πολλοὶ δὲ γεγόνασιν ὁμώνυμοι Εὔμολποι. Εὐμάχεον, τῶν ἐξ ἀγαθοῦ ἐφάνησαν. Εὐμολυτάτην, ἁπαλήν, μαλακόν. Εὐμ, πρωτοτύπου εἰς τὸ ἦν τι μεγαρικόν. ἐκεῖνο δὲ ἀπ᾽ ἐκτάσεως ἔχει ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τὸ υ. Εὐναί, αἱ κοῖται, καὶ αἱ διφθέραι, καὶ αἱ τῶν νεῶν εἰς ἄγκυραι, μὴ τινασσομένων ἐφ᾽ ὕλακος. καὶ εἶναι λαγῶν, δάμνει σπευδόν, ἴδαι ἀμφιλαφεῖς, ῥύαμοι βαθεῖς. Εὐνασμένων, καλῶς οἰκουμένων. Εὔναιος, λαγώς. Σοφοκλῆς Λάκαιναι, καταπτοχέος.

Εὐνασθέντα, συνουσιάσαντα. Εὐνάορα, κοιμώμενα. Εὔναιος, ὁ ἰάσιος καὶ ὑψίπυλος υἱός. Εὐνεῖδαι, γένος ἀπὸ Εὐνέου καλούμενον, τοῦ Ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν, ἐνταῦθα γὰρ ὑπεξέρχεται ἀπόγονοι αὐτοῦ. οἱ δέ, γένος τι ἀθήνησι κιθαρωδῶν. Εὐνίκα, Θλαμμία. Εὐνή, τὸ παρ᾽ ἡμῖν στρῶμα. διὸ πολλάκις Ὅμηρος ἑρμηνεύων ἐπάγει, λέκτρα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα. ἡ εὐνή, ἡ κοίτη, καὶ ἀπὸ ταύτης κατὰ μεταφορὰν ἡ ἄγκυρα ναυτικῶς. ἐπὶ αὐτῆς γὰρ εὐνάζεται ἡ ναῦς, ὥσπερ καὶ ἐπὶ κλίνης ὁ ἄνθρωπος. διὸ ὥσπερ ἐπὶ κλίνης κεῖσθαι λέγομεν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὁρμίζεσθαι. Εὐνηθέντες, κοιμηθέντες, κατακοιμηθέντες. Εὐνηθῆναι, ἔχει ἐπικοινωνίαν εὐνῶ, ἐξ οὗ τὸ εὐνάζειν παράγεται. Εὐνήν, οὐ μόνον τὴν κοίτην δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν συνουσίαν, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ γυναικείου παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Εὔνηος, οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ εὔνους, ἐπεὶ εὐνεῖδαι γένος μουσικόν, ἀπὸ τοῦ Εὐνέου δηλαδὴ φασὶ τοῦ Ἰάσονος καὶ ὑψιπύλης. Ἱστορία. Εὐνέου πατὴρ Ἰάσων θετταλὸς ὤν, συνῆλθε τῇ λημνίᾳ ὑψιπύλῃ, ὅτε τοῖς ἀργοναύταις συμπλέων εἰς κόλχους τῇ λήμνῳ προσωρμίσαντο, καὶ εὗρε τὴν νῆσον ἔρημον ἀνδρῶν. πάσας γὰρ πάντας τοὺς ἑαυτῶν ἀπώλεσαν ἄνδρας αἱ λημνίαι, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησίν. ὅθεν χαρίζονται ἀνθ᾽ ὧν, ἄλλαι μὲν ἑτέροις, ὑψιπύλη δὲ τῷ ἐξάρχοντι τῶν ἀργοναυτῶν Ἰάσονι συνεζύγη, ἐξ ὧν Εὔνηος βασιλεὺς ταύτης ἐπιμελητής, ὡς ἡ κλῆσις δηλοῖ. Εὐνήτειρα, ἀντὶ τοῦ ἱκανοῦ ἐρῶν, καὶ πρὸς ἑρμηνείαν ἐπάγει. χθὲς δ᾽ ἐστι γέρων, ἅτε εὖ μάλα δακρυόεσσαν ἐοῦσαν. Εὐνήτης, ὁ ἀνήρ. Εὔνηθεν ὅθεν εὔνηθεν συνέρχονται. εὐνὰς δὲ τὸ εὖ νέω, ἢ μᾶλλον τὸ εὖ νόησιν. οὗ χάρις ὁ

διαιτὰς γενέσθαι εὐθεῖαν παρὰ βασιλέα ἐλθεῖν, ἵνα διώσω τὰς φυλακὰς τὰς ἀφ' ἁλέρξ, καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ, καὶ οὕτω διαμακροῦ ἀφικέσθαι. Εὐθεῖν, ἐλθεῖν. Εὐθεῖ, ἦρα.

Εὐθεῖα, ἀντὶ γενικῆς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει λαμβάνεσθαι ἐν λυσιστράτῃ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐν θάλει βελαριζομένας, εὐ περὶ πράγματος φαύλου ἐνδοῦσι, καὶ οὐχ ἥκουσι. καὶ Ὅμηρος, οἱ δὲ δύο σκόπελοι. Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ, οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον κατέπλευσαν, ὡς εὐθὺς ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοί. ἀντὶ τῶν δὲ ἀθηναίων κατέπλευσάντων. Εὐθεῖαι πολλαὶ μονάζουσι, πλαγίας μὴ ἔχουσαι. οἷον ἡ γυνὴ, τὸ ὕδωρ, ὁ μάρτυς, τὸ ἦλος, ὃ δηλοῖ τὴν ὕδραν, τὸ ὄφελος, τὸ ὄαρ. ἀλλὰ ἡ γυνὴ ἔχει τὴν αἰτιατικὴν γυναῖκα, ὡς λέγουσι ἐκ τῶν παλαιῶν. ὡς δὲ πολλαὶ τῶν εὐθειῶν, ὡς εἴρηται, πλαγίας οὐκ ἔχουσιν, οὕτω καὶ πολλαὶ τῶν πλαγίων ὀρφανεύουσιν. ὥσπερ μετέχειν τῶν εὐθειῶν, αὐτίκα ἡ τοῦ μάρτυρος γενικὴ εὐθεῖαν οὐκ ἔχει κανόνι ἀνάλογον, λήγουσαν εἰς ρ, οὐδὲ τὸ πινακὸς, οὐδὲ ὕδατος, οὐδὲ φρέατος, οὐδὲ διός. Εὐθένεια, ἡ εὐθηνία. Εὔθετος, εὔσημος. καὶ ὁ εὐθετῶν, ὁ ἐπιτυχής. Εὐθενεῖν, ἡ εὐθηνεῖν. Εὐθενία δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδὲ εὐθηνία, ἀλλὰ εὐθηρία. Εὐθέος, φανεροῦ, ὀρθοῦ. Εὐθήρα, μέρος τι τῆς νεώς.

Εὐθὴς, ἁπλῶς τὸ μὴ ἐλικοειδὲς, μὴ δὲ ἔχον ἐν σκολιότητι, ἄν τε ἱστάμενον, ἄν τε κείμενον. Εὐθῆσθαι, καλῶς διακεῖσθαι. Εὐθηλήν, τὴν ἐγγινομένην τοῦ σώματος ἕξιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐεκτὸς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Εὐθῆσαι, κοσμῆσαι, στολίσαι. Εὐθίζει, τὸ διατίθησιν, ὀρθῶς. Εὐθυὶ ζω, ἀλήθειαν λέγω. Εὐθηλήμονα, μόχον. Εὐθήμονα, εὔθετον, εὐχήμονα. Εὐθημοσύνη, τάξις, ἱερὸν, καὶ πολιτικὸν δίαγμα. Εὐθηνία, ἡ εὐφορία, εὐθηνία τις οὖσα. Εὐθενοῦν, εὐδαιμονοῦν, πλουτῶν. Εὔθικτον, εὐαφὲς, εὐψηλάφητον, καὶ εὔθικτος. εὔθικτον δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ καλῶς ἠκονημένον. Εὔθραυστα, ἀσθενῆ. Εὐθρέοισιν, εὔχοις. Εὐθρυπτα, εὔθραυστα. Εὐθύ, ἐπίρρημα πρὸς γενικὴν, ἤγουν ἐπ' εὐθείας. καὶ εὐθὺ ἀθηνῶν οἱ ἀττικοί, οὐκ ἐπ' εὐθείας. καὶ εὐθὺ, ὀρθὸν, ἁπλοῦν, ἐγγὺς, παραχρῆμα, εἰς εὐθεῖαν. καὶ εὐθὺ φέρεσθαι, ἐναντίον ὁρμᾶν. ἢ εὐθὺ, κατ' ἐναντίον. σημαίνει καὶ τὸ ἕως, καὶ εἰς οἷον. καὶ εὐθὺ ὁρμῶ, ἀντὶ τοῦ καλῶς. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τὸ παραχρῆμα καὶ ταχέως καὶ τὸ ἐπ' εὐθείας, καὶ εὐσκόπως. πολλοὶ τὸ εὐθὺ, ἀντὶ τοῦ εὐθὺς λέγουσι, διαφέρει δέ. τὸ μὲν γὰρ τόπου ἐστὶν, εὐθὺ ἀθηνῶν. τὸ δὲ, χρόνου. καὶ λέγεται σὺν τῷ σ. καὶ εὐθὺ τοῦ διὸς, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν δία. Εὐθυβόλως, εὐστόχως, εὐσκόπως. Εὐθυβόλῳ, ἐξ εὐθείας βάλλοντι, ἢ πλήσσοντι. ἢ εὐθυβόλῳ, ἀντὶ τοῦ σκοπῷ. Εὐθυγενὴς, ἴσος, καὶ πρὸς τὸ εὐθὺ τεταγμένος. Εὐθύγλωττος, ἦν δὲ καὶ εὐθύγλωττος παρὰ τοῦ Δίωνος, ἀντὶ τοῦ ἀληθής. Εὐθυδάμαντα, ἁπλοῦν δημόσιον, Εὐριπίδης ὠνόμασεν.

Εὐθυδικία, ὅταν εἰσάγηται ἐπὶ κατηγορίας ὡς ἂν περὶ δίκης, πολλάκις παραγραφὴν, διακατερίσει εὐθυδικία καλεῖται. Εὐθυεπίως, ὀρθολογίως. Εὐθυκαία, ἡ χοῖρος, διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν, καὶ δύναται εἶναι εὐθυκταία. Εὐθυκρίνων, παχύς.

Εὐθυκτέανον, τὸ πεφυκυῖαν εἰς ὀρθόν. Εὐθυλάπτων, εὐχερῶς κρατούμενον. ὡς τὸ, οὐκ εὐθυλάπτων ἐστὶ τῶν ἐπιθυμουμένων. Εὐθυμία, ἡ ἐν τῇ ψυχῇ τέρψις, καὶ τὸ ῥῆμα εὐθυμοῦμαι ἀττικῶς, κατὰ παθητικὴν μὲν κλίσιν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ δηλοῦν. ὥσπερ ἐνεργητικῶς εὐθυμῶ σοὶ χαίρεται. καὶ ἀπὸ τούτου εὔθυμος, ὁ φαιδρὸς, καὶ κατὰ ψυχὴν γεγηθώς. οὗ ἐναντίον, ἡ ἀθυμία. καὶ τὸ ῥῆμα, ἀθυμῶ, καὶ οὐκ ἀθυμοῦμαι. ὥσπερ τὸ εὐθυμοῦμαι μὲν, εὐθυμῶ δὲ οὐ λαμβάνεται ἀττικῶς, ἀπὸ τούτου τοῦ ἀθυμῶ, λέγεται ἄθυμος ὁ δειλὸς, καὶ ἄνανδρος, λέγεται ἄθυμος καὶ ὁ ἀόργητος. Εὔθυμος, εὔψυχος, περιχαρής. Εὐθύναι ἀπειλῇ, οὐ διακειμένης, εὐρύθμως, εὐπαιστρο-

θεῖσα β, τὸ ποιῆσαι. Εὐθύνα, δίκαια, διόρθωσις, ἐξέτασις.

Εὐθῦναι, ζημίαι, δίκαι. Εὐθύνη, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ ἀθηναίοις. δέκα τὸν ἀριθμὸν ἦσαν οἱ ἄνδρες, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης, ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. Εὐθυνθῇ, διορθωθῇ. Εὐθύνειν, ὑπάγειν, εὐθύνεσθαι.

Εὐθυνοι, δικασταὶ, εὐθυνταί. παρὰ τὸ εὐθύνω, τὸ ἐξετάζω, οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν νόμων. δώδεκα δὲ ἦσαν. διὸ δημοσθένης εὐθύνας θαυμαστῶς πᾶσαν ἄρσενα μηδένα εἶναι τῆς φωνῆς ἡ λέξις. Εὐθυνόντων, ἁρμοζόντων. Εὐθύνονται, κρίνονται, ἐρωτῶνται, δίκας εἰσπράττονται, ἢ ἀπαιτοῦνται, ἢ ὑπεχθύνονται. Εὐθυντὸς, εὐθυντὴρ, δικαστικὸς, χρώσας, κυβερνήτης, διορθωτής. ὁμοίως καὶ εὐθυντής. Εὐθυντηρία, τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σήμαντρα μανὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Εὐθύνω, τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω, καὶ κυβερνῶ, ἢ τὸ εὐθὺς ποιῶ. ἐστι δὲ εὐθὺς, τὸ μὴ σκολιότητα ἔχον. εὐθύνω καὶ τὸ κολάζω. ἐξ οὗ καὶ εὐθύνα, καὶ ἀνευθύνω, ὁμοίως. εὐθύνα, ἡ ἐξέτασις. δημοσθένης, ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. ὅθεν καὶ εὐθύνα, ἡ τιμωρία. διὰ τοὺς ἐξεταζομένους κολάζεσθαι, ἀναφαινομένους κακοὺς. καὶ εὐθύνω ῥῆμα, τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγω, καὶ τὸ κολάζω, καὶ τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω, ὃ ἀνευθύνω λέγεται. καὶ εὐθύνομαι, εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι, καὶ κολάζομαι, καὶ βασανίζομαι. ἀπὸ τούτου τοῦ ῥήματος, εὔθυνος. Λιβάνιος, Δικαιοσύνης ἀκριβὴς εὔθυνος ἐστὶ, ἤγουν διαιτητὴς, εἰσαγωγεὺς, ὀρθότης καὶ κανών. Εὐθύρρημος, ἐτυμολόγος. εὐθὺς, ἀντίος. Εὐθὺς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. καὶ εὐθέως, παραυτίκα.

Εὐθύτριχας, ὀρθότριχας. Εὐθυφερὲς, εἰς ὀρθὸν φερόμενον. Εὐθυωρὸν, ἀλκαφῶν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν. καὶ Ξενοφῶν, ἐν τῷ τῇ ὕρει, καὶ διὰ εὐθυωρὸν ἀπεβίω. Εὐία, δίδια. Εὐιάδες, ἄμπελοι. Εὐιλατεύοντα, εὐμενῆ ὄντα, συνευμενοῦντα, ἱλεοῦντα. καὶ εὐιλατεύειν, ἀντὶ τοῦ εὐμενίζειν. Εὐίλατον, ἵλεω.

Εὐιξία, διαφέρει εὐφυΐα ἔχειν τὸν νοῦν. εὐιξία πρὸς τὴν θεραπείαν εὐεκβολοῦντα. Εὔιος, διονυσιακός. Εὐιόν, πρόβατον μαλακόν. Εὐεστώ, εὐπιστος. Εὖ ἰδεῖν, καλῶς γίνεσθαι. Εὔιον, διονυσιακῶν. Εὐκαιρεῖν, πλουτεῖν ἐν λαχείου, ἀντὶ εὖ σχολὴν ἔχειν. Εὐκαιρία χρόνου, ἐπιτυχία. ἐν ᾧ χρὴ ποιεῖν τι ἢ ποιήσασθαι. εὐκαιρία καὶ ὁ πλοῦτος. ὁ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς ἀποροπόλεως εὐκαιρίαν. Εὐκαλεῖ, ἀτρεμεῖ. Εὐκαλία, ἡσυχία, εὐκηλία. Εὔκαλον, ὅσιον. Εὐκαρδίως, προθύμως. ὁ δὲ κόρη ὑπακούει τι εὐπροθύμως, καὶ εὐκαρδίως.

Εὖ κατὰ ξένον. δημοσθένης, οἱ κατὰ ξένου λέγοντες, εὐκόλως λέγουσιν, ὡς κατὰ ξένων, καὶ ἐν πολιτῶν δημηγοροῦντες. Εὐκατάπρακτος ὕλη, ἡ εὐχερῶς κειμένη, καὶ εὐκατάκαυστος.

Εὐκατάφορος, εὐκατάφερος. Εὐκατέργαστα, εὐχερῶς, εὐδιάλυτα, τῆς οἰκονομίας οὔσης εὐκατεργάστου. Εὐκέατον, εὐσχιστον, λέγει Ὅμηρος. τὸ δὲ εὐκέατον, ἐτυμολογία κέδρος, ὡς οὕτω λεγομένης, παρὰ τὸ κεῖσθαι ξηρόν. ὅ ἐστι Χίος, κλᾶσθαι. ὃ εὐκέατον, τὸ εὔσχιστον, καὶ ξηρόν. Εὐκερματεῖν, ἀνδρὸς παῖν. ἔλεγον δ' ἢν εἶχε εὐπορεῖν κερμάτων, Φρύνιχος. Εὐκέρως βοῦς, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων. εὔκαιρος δὲ, ὁ καλὸς καιρὸς, καὶ εὐκαίρως ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἁρμοζόντως, εἰς καιρὸν δέοντα.

Εὐκηλέστερα, ἡσυχάστερα, ἢ ἀκινδυνότερα. Εὐκηλία, ἡσυχία. Εὔκηλος, ἥσυχος, πρᾶος, σῶος, εὔσημος, σάσιμος, εὔλοφος, ὁ καλῶς θελγόμενος. ἢ ὁ εὖ πρὸ ἄφεσιν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εὔλαιω. Εὔκλεια, ἡ δόξα, ὡς τὸ ὑγιαίνειν μὲν ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τὴν εὔκλειαν. ἀγαπᾶσθαι δὲ αὐτῆς ἱκανῶς, ὠφελείας ἕνεκα τῆς ἄλλων ἀνθρώπων. καὶ αὐτὸς Ἰώσηπος, ὅμοιος εὐκλείας ἐν δευτέρῳ τὸ ζῆν. Εὐκλεῖδαι. τῆς εὐκλείας λέγει συνωνύμως τε τὰς αὐτοῦ, διὸ καὶ προσφωνοῦσι, διὰ τὸ συνεσάλθαι τὴν λέξιν.

Εὐκλεῖς ὀχυρὸν, εὔκλειστος, καὶ ἀσφαλές. Εὐκλεής, ὁ

Εὐζώϊος, ὄνομα κύριον. Εὔζωνοι, εὔσταλοι. ἢ εὔζωνοι, καὶ μονόζωνοι, οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται, καὶ μὴ κατάφρακτοι. οὕτω Ξενοφῶν. ἢ οἱ ἐπὶ ζώνῃ χρώμενοι καὶ διεζωσμένοι ὅπλοις.

Εὔζωνος γυνή, ἡ πλουσία, καὶ πολυτελεῖ ζώνῃ χρωμένη. εὔζωνος δὲ ἀνήρ, ὁ ἐλαφρός, καὶ μηδὲν περὶ τὴν ζώνην ἄχθος ἐπιφερόμενος. ἢ εὔζωνος, γυναικὸς ἐπίθετον, καθὰ καὶ τὸ βαθύκολπος καὶ βαθύζωνος, καὶ τανύπεπλος. οἱ μέν τοι μεθ᾽ Ὅμηρον καὶ ὁ Λιτὴ ἀφορίζειν, καὶ οὕτως εὐσταλεῖ, τὴν ἐναντίαν λέξιν εἰληφότες, εὔζωνον ὁ Λιπέρον λέγοντες τὸν ἀβαρῆ, καὶ ἐπίκοινον τὸν ἐλαφρὸν ἱματισμοῦ, ζώνῃ μόνῃ σφιγγόμενον. διὸ καὶ μονόζωνος ὁ τοιοῦτος ἐρρέθη ποῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ διάζωνος. ἡ εὔζωνος γυνή, ἡ πολυτελῶς ἐσταλμένη. ἀπὸ γὰρ τῆς ζώνης, πάντα τὸν στολισμὸν θέλει δηλοῦν. ὡς εὐκνήμιδας ἀχαιοὺς λέγει Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ εὐόπλους, ἀπὸ τῶν κνημίδων πᾶσαν τὴν ὅπλισιν δηλῶν. καὶ κορύσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι. καὶ θωρήσσεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τὸ μὲν ἀπὸ τῆς κόρυθος, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θώρακος.

Εὐζώνως, εὐσχόλως, μὴ ἔχων φορτίον. Εὔζωρον, κατακρασθέν. ζωρὸν γάρ, τὸ ἄμικτον ποτόν, καὶ ἄκρατον. Εὐηγενέος, ἀντὶ τοῦ εὐγενοῦς. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η. καθὰ σὺν ἄλλοις, ἠὲ καὶ ἠΰβολος, καὶ ἠϋτακτος, καὶ ἠϋφράσατο, καὶ εὐηγενέων, εὐγενῶν, πλεονασμῷ τοῦ η, ἢ τῶν εὐαρχημένων. παρὰ τὸ ἄγω, ὃ σημαίνει τὸ ἡγεμόνα. Εὐαγεσία, ἡ εὐαρχία. ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγέσω. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμών. ἔθεν καὶ εὐαρχος, λέξις βασιλική, παρὰ Λυκόφρονι, ἐν τῷ εὐάρχου μέλει, ἤγουν ἡγεμόνι βασιλεῖ. ἔοικε γράφειν ἑκὰς ἡ εὐηγεσίας διὸ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι κακῶς λέγουσιν οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες. Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία, ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγέσω. Εὐηγορεῖν, εὐλογεῖν. Εὐηγορία, ἡ καλλιέπεια. Εὐηθείας, μωρίας, ἀνοίας. Εὐηθέστερος, ἐπὶ τοῦ βελτίονος. Εὐηθίζω, τὸ μωραίνω. Εὐήθης, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου λέγεται. ὅς λοχθείη ἦν καὶ μωρός, ἐμπληκτος, ἀπόπληκτος, ἀσύνετος, ληρώδης, ἄνους, ἠλίθιος, ἀναίσθητος, ἀνάλγητος, ἀβέλτερος, ἐπίπληκτος, παραπλήξ, ἔκφρων, ἄφρων. τὰ δὲ πράγματα, εὐήθειαν, ἄνοιαν, μωρίαν, ἐμπληξίαν, ἐμβροντησίαν, ἀφροσύνην, ἐκφροσύνην, ἀσυνεσίαν, παραπληξίαν, ἀποπληξίαν. τὰ δὲ ῥήματα, εὐηθίζεσθαι, μωραίνειν, ἀνοηταίνειν, ἐμβεβροντῆσθαι, ληρεῖν, παραπεπλῆχθαι. καὶ ἐπιρρήματα, εὐήθως, ἀνοήτως, ἀφρόνως, ἐμπλήκτως, ἐπιπλήκτως, ἐκφρόνως, ἀσυνέτως. τὸ δὲ μωρῶς, λίαν εὐτελές. ἡ εὐήθης γυνή, ἡ καλὰς ἐπὶ αὐτὸ ἔχουσα διατριβάς. Εὐηκτοῦν, τὸ ἠκονημένον, ἀκμαῖον. Εὐήκει ἦτορ, ὥσπερ λέγεται καὶ τὸ εὖ ἥκει φρενῶν, ἀντὶ τοῦ φρόνιμός ἐστι. καὶ εὖ ἥκει παιδείας, ἀντὶ τοῦ εὖ ἔχει. καὶ εὖ ἔχει συνέσεως, καὶ εὖ ἔχει ῥώμης, ἀντὶ τοῦ εὖ ἥκειν εἰς τέλος.

Εὐήκης αἰχμή, ἡ εὖ ἔχουσα τῆς ἀκῆς, ὅ ἐστι τῆς ἀκμῆς ἢ ὀξύτητος, ἣν ἡ ἀκωκὴν φαμέν. παρὰ δὲ τόνον, βαρυτόνως φέρεται, ὡς καὶ τὸ τανυήκης. Εὐήκοος, εὐπειθής, εὐδαίμων. Εὐηλατῶν, πλατὺν, εὖ πράττων. Εὐηλάκατος, περὶ βίλου, ἢ ἔργα εὐεργετοῦς. Εὐήλατον, καλῶς ἐληλαμένον, ἢ ἐλαυνόμενον.

Εὐήλικος, ὁ πεδινός. ἢ εὐάλωτος χῶρος, εὐήλατος. Εὐηλος, καθαρός. Εὐηλος, Διὸς ἱερὸν ἐν μεγάροις, καὶ ἐν κορίνθῳ. ἢ εὔηλος, ὁ εὔφωρος. Εὐημερία, εὐδαιμονία. Εὐημερήσαμεν, ἑκάστης ἡμέρας εὖ διηγάγομεν. Εὐήμερον, εὐπορίας. Εὐημερία, εὐπορία. Εὐημίους, εὐσιτίους, καλοὺς ἔχει μαστούς. Εὐήνιον, καλῶς ἡνιοχούμενον, ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενον, πρᾷον. ἡνία γάρ, τὰ λῶρα. Εὐηνορίδαο, λέξις ἔστιν ἐν τῷ περὶ ἐμοραίας. εὐηνορέως ἐστι πρᾶος, καὶ μέτριος, ἢ μὴ ταραχώδης. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου. ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ Πλάτωνι, ἐν τῷ ἐννεάτῳ τῶν νόμων. Εὐηνίνη, τόπος ἐστὶ πατρωνυμικοῦ θηλυκοῦ, καὶ δηλοῖ τὴν θυγατέρα τοῦ εὐήνου. οὕτω καὶ ἀφαρίνη, ἡ τοῦ ἀφάρεως. καὶ ἀκρισίνη, ἡ τοῦ ἀκρισίου. ὁ δὲ εὔηνος διὰ τὸ τοὺ παρθένου μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἀγόμενος, ὡς ἡ ἀκρισιώνη. καθ᾽ ἱστορεῖται τὸν Αἰώνα καὶ τῶν γνησίων, ἑτέρου λόγου. φασὶ δὲ περὶ τοῦ γένους αὐτῶν, ὡς γαμβροκτόνος ἦν αὐτὸς, ἢ κατὰ τὴν οἰνόμαον. εἰς ἁρματηλασίαν γὰρ τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς προκαλούμενος, καὶ παρὰ δὲ φρυγίαν αὐτὴν διώκοντα, εἰς ἅμιλλαν διδοὺς αὐτῷ. καὶ τοὺς ἡττημένους, ὅ ἐστιν ἡττωμένους, καρατομῶν, καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς οἰκίας ἀπαιωρῶν εἰς ἐκφόβησιν, λοιπὸν ἐπισκοπεῖ. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἴδας ὑπερβάλλων αὐτὸν, ἥρπασε τὴν μάρπησσαν, καὶ ἐκεῖνος ἐπιδιώξας οὐ κατέλαβε, κατέσφαξε μὲν τοὺς ἵππους, ἑαυτὸν δὲ ἔρριψεν εἰς τὸν πρὶν μὲν λυκόρμαν ποταμόν, ἀπ᾽ ἐκείνου δὲ εὔηνον. ὅτι δὲ ὁ Ἴδας λυγγέως ἦν ἀδελφός, ἢ ὡς ἄφαρος ἦν πατρός, φαίνεται. ὅς γε ἢ τῷ ἀπόλλωνι κατὰ μῦθον ἀντετάξατο, ἁρπαζομένῃ κατὰ ἔρωτα τὴν μάρπησσαν, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ. καὶ φαίνεται μὲν ἀμυθήτως καὶ δοὺς αἴνιγμα εἶναι ὁ τοῦ ἀπόλλωνος ἥλιος, εἰς τὴν ἡμέραν ταυτὴν ἔρως, ὡς ἀφαιρεῖται, ἐν οἷον ἐλείπετο τὸ ὕλος, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἡλίῳ προσέπεσαν. περιλαμβάνεται δὲ ὅμως, ἄλλως τὸ φίλανδρον τῆς μαρπήσσης. ἣν ὁ μῦθος λέγει ποθεῖν τι κλαῦσαι, ὅτε ὑπὸ ἀπόλλωνος ἡρπάγη. καὶ αἱρεῖν χεῦσαν προελέσθαι ἀπόλλωνος, ἵνα αὐτῇ συγγηράσοντα ἄνδρα ἴδαν. οὐ δὴ πάθους ἡ μὲν μήτηρ ἡ μάρπησσα κατωδυρομένη, τὴν ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἴδα κλεοπάτραν ἀλκυόνην ἐκάλει. ὅτι δὲ ἡ ἀλκυὼν τὸ ὄρνεον πολλὰ καὶ αὐτὸ ἐγγαθεῖν εἰς πένθος, ὅθεν προκαλουμένη λέγεται μῦθος. φέρεται γὰρ λόγος, ὅτι συζυγία τις ἀνδρὸς καὶ γυναικός. κῆυξ δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκαλεῖτο. ὃς ἐς τοσοῦτον ἦλθε φρονήματος, ὡς ἐθέλειν τὴν μὲν Διὸς καλεῖσθαι ὀνόματι, τὴν δὲ τῆς ἥρας κλῆσιν καλλωπίζεσθαι. καὶ αὐτοὶ μὲν οὕτως ἐποίουν. Ζεὺς δὲ ἀχθεσθεὶς τῇ ὕβρει, συμμεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄρνεις. καὶ τὸ κακὸν προσπόριον, ἐναγκάζει χειμῶνός τε ποθέειν αὐτούς, ἢ περὶ αἰγιαλὸν. ὅθεν καὶ ἀλκυόνας ἐκλήθησαν, διὰ τὸ παρὰ τὴν ἅλα κύειν. ἐπεὶ δὲ τὰ ᾠὰ σπασμοῖς ἐκλάζοντο, καὶ ἦν ὁ τόκος ἀπολλύμενος, καὶ οὐκ εἶχε τὸ γένος διαδοχήν, ἣν αὐτοῖς πολὺ γένος. καὶ δεῦρο ἐπὶ πολὺ ὁ Ζεὺς οὖν, ἀλλὰ ἢ αὐτὸν οἶκτος εἰσέρχεται, καὶ ἐπικαταρρήσσει τοῦ θυμοῦ, καὶ καταλαλεῖ τοὺς τροφοὺς ἔργοις, καὶ ἐπιτάττει διὰ καιροῦ γαλήνην, καὶ γίνεται, καὶ οἱ ὄρνεις ἐπιφάζουσι, καὶ εἰς φῶς ἐκφαίνουσι νεοσσούς. καὶ ἐκ τὸ γενόμενον τοῖς εἰς ὀπίσω, καὶ ἐπὶ πολλοὺς περαιουμένων ἐνιαυτούς, τὰς ἀλκυονίδας ἡμέρας ἐφίλησαν.

Εὐηφενέα χαλκὸν λέγει Ὅμηρος, τὸν εἰς ἀνδρείαν παλαιὸν τι συντελοῦντα, ὅτι εἰς ὁπλοποιΐαν χρήσιμος ἦν. οὐκ εὐφυεῖς δὲ νεοῦιος, ἀλλὰ δυνάμει. καὶ εὐηφενέα οἶνον λέγει, τουτέστιν ἀνδρείαν προσκαλοῦντα, οἱ πίνοντες συμμέτρως. ὁ γὰρ ἄμετρος, ἢ οὐδὲ ἐν καιρῷ προσφερόμενος, ἀπογνῶσαί τε ἔχει, καὶ ἀνηφορεῖσθαι. Εὔηνος, ποταμὸς αἰτωλίας. Εὐήνωρα, ἀνδραγαθοῦντα. Εὐήνιον, εὐπειθές, καλῶς ἀνεχόμενον. Εὐηπελεῖς, πρᾶοι, εὐάλωτοι. Εὐηπελία, εὐθηνία, εὐεξία. Εὐήρης, πλάγιον. Εὐήρεας ἵππους, εὐαγωγούς, καὶ εὖ ἡρμοσμένους. Εὐήρες, εὐάλωτον, εὖ πεποιημένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν. Εὐήρης, εὐάγωγον, ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. Εὐήρικος, ὄρθιος. Εὐηρμόσμενοι, τετρωμένοι. Εὐηρόστατον, τὸ καλῶς ἔχον γῆν, τὸ κάλλιστον τῆς γῆς. Εὐήροτον, καλῶς ἠροτριωμένον. Εὐηστορία, εὐδαιμονία, καλὸς ἐνιαυτός. Εὐήτριον, εὐκαίριον, καὶ εὐήτριον, ἐμοὶ δὴ καλῶς ὑφασμένον, εὔυφές. Εὐήτριος χιτών, ὁ λεπτός, ἢ εὐυφής. Εὐηφενεῖν, εὐπλουτεῖν. Εὐηχές, εὔφωνον, εὔφημον. Εὐηχεία, εὐφωνία, εὔκλεια. Εὐθαλής, ἐπίθετον ῥοφύλακος. Εὐθαλέοντα, εὐδαιμονοῦντα. Εὐθαροῦς ἵππου. Δίφιλος, ἐν δὲ πάντα τὸν ἀνθιστάμενον ἐλθεῖν ἐν Δυστήρῳ, ἐκ τοῦ πείρου εὐθαρσοῦς ἵππου. Εὐθηνεῖν, ἀγριάζειν, εὐθηνεῖν ἐλέγετο ἐπὶ αἱ σαλεύοντες καὶ εὐθεῖς. ὁ δὲ κτῆμα μὲν αὐτοῦ ἐκ τῆς εὐθηνίας ἐλεεῖτον. ἄλλως. Εὐθηνεῖν, τὸ δὲ ταραχὴς τὰ αἴτια οὐ

δωκε τὴν

κατ' ἀρετὴν εὐφυῶν, ὁ εὐτυχής, ὁ μακάριος. Εὐδαλαγίναι, αἱ Χάριτες. Εὐδάμενος, εὐδαίμονος. Εὔδαμος, φαρμακοπώλης, καὶ ἀμαθής, ἢ χρυσοπώλης, πεπλασμένους δακτυλίους πωλῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὔδαμος, φυσικοὺς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονας, καὶ ὄφεις, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἴσως φάρμακον ἦν ἢ ὀφιοδήκτοις, μᾶλλον δὲ τῶν ἀρχῶν οὐκ εἶναι τῶν θηρίων δακεῖν, καὶ οὕτω τὸν δακτύλιον, φαρμακίτην καλοῦσιν. Εὐδάνεμος, ἄγγελος παρ' Ἀθηναίοις. Εὐδαρκής, εὐόφθαλμος. Εὖδε, ἐκοιμήθη. Εὔδειλον, εὔδηλον, τὸ πρὸς δείλην κείμενον. οἷον πρὸς δύσιν νεῦσαν. Εὔδειλος Ἰθάκη, κατὰ κοινὸν ἐπίθετον ἡ εὔδηλος, ἤγουν ὑπερφαίνουσα, καὶ εὐόρατος. ἀπὸ τοῦ δῆλον. ἐξ οὗ κατὰ διάλυσιν δέελον, καὶ κατὰ σύνθεσιν εὐδέελον, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ε εὐδείελον, τὸ ὑπερφαινόμενον καὶ εὐκατάληπτον. Διονύσιος δὲ ὁ Λυκόφρων καλεῖ. καὶ ἄλλως δὲ, ἡλίους ἡ Ἰθάκη εὐδείελος. ὡς εἰ τῆς δύσεως ἔχουσα. ὁ ἐστιν εὐκρατος, καὶ οἱονεὶ εὐείλος. τὸ ε οὖν τοῦ εὐείλος, πλεονασμῷ τοῦ δ, ὃ καὶ ἐν τῷ ἰχθυδόεις γίνεται. καὶ εὐδείελος. ἡ εὖ πρὸς δείλην κειμένη, ὅ ἐστι πρὸς δύσιν καὶ ζέφυρον. ὡς τῶν ἄλλων νήσων αὐτῆς κειμένων, πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε. Εὑδέμεν, καθεύδειν, κοιμᾶσθαι. Εὐδειπνεῖς, θυσία τις ἀθηναίοις. καὶ ὁ τρυγητής, καὶ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιτελούμεναι σπονδαί, ἤγουν θυσίαι. Εὔδηλος, φανερός. Εὐδιάσω, ἡσυχάσω.

Εὐδία, εἰρηνικά. Εὐδιάβολον, διαβολῆς ἄξιον. Εὐδία, καὶ εὔδιος, ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία κυρίως, ἡ ἀβροχία. παρὰ τὸ διαίνω, τὸ βρέχω. Εὐδιαῖος, χαμαίρρυσις, καὶ τρῆμα τοῦ νεώς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ. Εὐδιαῖον, τὸ γυναικεῖον μέσον. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις γινομένων τρημάτων διὰ τὸ ἐμβρέχειν. ἐν δὲ τῷ βροντὴν, ἢ τὴν χείμαρρον ἐκτρημαιζόμενοι. Εὐδιάλογος, ὁ εὐόμιλος. Εὐδιαλλακτος, ταχέως καὶ καλῶς διαλλαττόμενος. Εὐδιεινὸς λιμήν, ὁ εὔδιον ἔχων. εὐδιεινὸς δὲ, ὁ ἄνεμος, λιαρώτερον. Εὐδικία, δικαιοσύνη. εὔδικος ὁ ἐκ δικαιοσύνης πεπορισμένος. Εὐδινά, πραΐα, κατεσταλμένα. Εὐδίνητα, εὔστροφα, εὐκίνητα. Τρόχαλά τε εὐδίνητα, ἢ εὐκίνητα τέτρατα. ὅ ἐστι ζῷα. Εὐδιοδον, βάσιμον, εὐπόρευτον. ὡς τὸ, ἐσώρευον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα, ἐπὶ τῆς μεταξὺ χώρας, ὡς εὔδιοδος ἦν.

Εὔδιον, ὃν ἡμεῖς σκεπεινὸν τόπον. Εὐδιόωσιν, γαληνιῶσιν. Εὔδμητον, καλῶς ᾠκοδομημένον. Εὐδόκησαν, ἐβουλήθησαν, ἠθέλησαν, ἠρέσκησαν. Εὐδόκησις, ἡ σοῦ ἀξίας σου ὑπηρέτης. εὐδόκησις καὶ τὸ θέλημα. εὐδόκησα, καὶ τὸ ἀποκεῖσθαι, καὶ τὸ ἀρέσκεσθαι. ὡς τὸ, ἐν ᾧ εὐδόκησα, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Εὐδοξία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ διαλέγεσθαι προσαγορεύεσθαι. εὐδοκιμεῖ, ἡ εὐδοκία, τὸ ἐπ' ἀγαθοποιίᾳ τοῦ θεοῦ θέλημα, παρὰ τὸ καλῶς διαλέγεσθαι. Εὐδοκίαν, τὴν ἐπ' εὐεργεσίᾳ βούλησιν, ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ καλεῖν. εὐδοκία καὶ ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία. Εὐδοκεῖν, συγκατατίθεσθαι. ὁ δέχομαι εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις. Εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι. εὐδοκιμοῦντο μῦθοι, ἤγουν δόκιμοι γενόμενοι. ἀφ' οὗ παρευδοκιμεῖν, τῷ ἐνδοκιμοῦντι τὸ παραδραμεῖν. ἤγουν νικῆσαι. ἡ εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι. λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ δοκιμασίας καὶ πείρας φανέντων καλῶν. καὶ εὐδοκιμεῖν, εὐδοξεῖν, λαμπρύνεσθαι, ἀκμάζειν, δόξης ἐπιτυχεῖν, διαπρέπειν, ἀστράπτειν. Εὐδοκιμώτερος, γενναῖος. Εὐδοκουμένην, καλῶς προσδοκωμένην, ἀρέσκουσαν πίστιν ἐφ' ἣν ἑκάστην εὐδοκουμένην. Εὐδοκῶ, ἐπιθυμῶ, εὐφραίνομαι. Εὔδον, ἔλεγον, ἐκοιμῶντο, ἐκάθευδον. Εὐδούλη, δ' αἶρε πρῶτος παροιμία ἀπὸ τῆς εὐδούλης κυρτὸς αἴρει. λέγουσι δὲ, ὅτι ὅταν ἡ κύρτη καθεύδειν, κεῖται δὲ καθεύδουσιν, ὁ δὲ κυρτὸς αἴρει τοὺς ἰχθῦς, Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις. Εὐδούλη, καθεύδουσι, κοιμωμένῃ. Εὐδραινα, ἰχθῦς.

Εὐεδρὸς, εὐθετος, βέβαιος. Εὐέδροι, καλῶς καθεζόμενοι.

Εὐδοκίμως, εὐσεβῶς. Εὐδόρπιος, ἐφέστιος, ὁ εὔδωρος. Εὐδώρα, ὄνομα νηρηίδος. λέγεται ὡς καλλίδωρος. Εὐδωρὶς, ἡ ἀφροδίτη, ἐν συρακούσαις. Εὔεδρα, ἀσφαλῆ. Εὔεδρον, ἀσφαλῆ, βεβαίως. Εὐείλησιν, εἴλησιν.

Εὐειδὴς, καὶ θεοειδὴς, διαφορὰν ἔχουσιν. εὐειδὴς ἀνθρώποις μὲν τὸ θεοειδὲς, τὸ εὐειδὲς δὲ γυναιξὶν ἐπιλέγεται. καὶ ὅτι διαφέρετον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, εὔμορφος καὶ εὐειδής. εὔμορφος γὰρ, ὁ εὐπρόσωπος. εὐειδὴς δὲ, ὁ κατὰ πᾶν τὸ εἶδος καλὸς, καὶ ὡς εἰπεῖν ὁ εὐσχήμων τῆς φύσεως. ὅσπερ ἔστι σύμμετρος, ἐν συμμετρίᾳ τῶν μορίων, καὶ μελῶν. Εὐειδέσθαι, καλῶς γινώσκοντες. Εὐείκαστος, εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι. Εὐείκη, εὐγνωμονεῖ, ὑπείκει. Εὐεικτον, εὔκολον. Εὐεικτὸς, χαλαρός. ὁ εὐεικτῶς, ἀκριβῶς, καλῶς. Εὐειλός τόπος, ὁ θερμός.

Εὐειμένος, εὐαμφιεσμένος. Εὐείρω, εἴπω. Εὐεκτης, ὁ ἐν ὑγείᾳ διάγων. ἐπιμελεῖν καὶ συμμετρίας, καὶ ἦν εὐεκτικός.

Εὐελαίας, κιθαρῳδός, καὶ ὁ Ζεὺς ἐν Κύπρῳ. Εὐελεγκτος, εὐκατηγορητός. Εὐελιον, ἡλιακὸς, ἐν ἱερῷ. Εὐελον, εὐήλιον.

Εὐεμβόλως, εὐχερῶς εἰπεῖν. Εὐεξία, ἀκριβὴς ὑγεία. ἐπὶ κατάστασις γὰρ γίνεται νόσος, ὡς καὶ ἡ εὐεξία, ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ.

Εὐεξος, εὐφυής. Εὐεπεια, ὁ καλὴ φράσις. Εὐεπὴς, εὔλαλον, καλῶς ἔχειν φράσιν. Εὐεπιβόλως, σαφῶς, καὶ ὀρθῶς. καὶ εὐεπίβολος, ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. Εὐεπὴς, εὔλαλος. Εὐεπιβούλευτος, ῥᾳδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος.

Εὐεπιχείρητος, εὐκαταγώνιστος. Εὐεργέα, καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐεργεσίη ἦρχ', ἐν ἔργει. Εὐεργής, εὖ εἰργασμένη. Εὐεργέτης, ἀγαθοποιός. ὁ Διονύσου ἐπίθετον.

Εὐεργετικὸς, φιλότιμος, ἀγαθοποιός. Εὐεργετῶ, τὸ εὖ ποιῶ. εὐεργετοῦμαι ὑπό σου, τὸ εὖ πάσχω ὑπό σου. Λυκόφρων. Οὓς εἶδον εὐεργέτησα δεομένους, ἴσον φίλοις ἐμοὺς ὄντας βεβαίως οἰκτείρων ποτὲ. Εὐεργετῶ, δωροῦμαι. ἐκ τούτων ὀνόματα εὐεργέτης, καὶ εὐεργέτημα, καὶ εὐεργεσία. οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δωροῦμαι δωρητὸς, ἀλλὰ δῶρον καὶ δωρεά. Εὐεργία, ἐργασία, εὐποιΐα. Εὐεργὸς, διαφέρει τοῦ εὐεργής. καθότι εὐεργὴς μὲν, ὁ τεχνικῶς εἰργασμένος, εἴτε ναῦς, εἴτε οἰκία. οὕτω καὶ ἅρμα εὐεργὲς, τὸ κατὰ τέχνην εἰργασμένον. ἔτι εὐεργὴς, καὶ ὁ εὐεργετηθείς. ὡς τὸ, οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. εὐεργὸς, ὁ ἀγαθοεργός. Εὐερκεῖ, καλῶς, ἠσφαλισμένως, καὶ περιπεφραγμένως. Εὔερον μὲν λέγει, ἀντὶ εὔερον ἱμάτιον, προσυλλαβῶν, καὶ ἀνὰ τοῦ τ. Εὐερκεῖσθαι, ἀσφαλίζεσθαι. Εὐερκής, εὐτειχής, εὐπερίβολον. Εὐερκὲς, ἀσφαλές. Εὑρμαίνειν, σημαίνει τὸ εὐτυχεῖν. καὶ εὑρμαία, ἡ εὐτυχία. Εὑρμαῖος, εὐτυχής. Εὐερμία, τὸ εὑρεῖν τὸ ἑρμαῖον ἀγαθὸν ἑρμαῖον, ὅ ἐστιν εὕρημα. οὗ καὶ ῥῆμα ἐστι τὸ εὑρμαίνειν. ἡ εὑρμία, ἡ εὐτυχία. ὡς δυσερμία, ἡ ἀτυχία. ἐντεῦθεν ὡς καὶ ἀπροσδοκήτως εὑρεθῆναι ἡμῖν, τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρήματα, κοινὸν ἑρμῆν ἔλεγον. ὡς Αἰλιανὸς, Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν Λουκούλλου ἑαυτοῦ καιρὶ χαίρειν εὐερμίαν εἶναι. ἐπαύθη, δ' ἀπεταξάμενος εὐερμίαν καιροῦ, καὶ ἀναγκαίως καλοῦσαν μὴ εἴκειν καλῶς. Εὐερμίσατα, εὐτελίχη. Εὐερνὴς, εὐθαλής, βλαστός. ἔρνος γὰρ, ὁ κλάδος. Εὐέρως, εὐμήκης.

Εὐερφον, εὐάδελφον. ὥσπερ στεῦρον εὔφρον. Εὐεσεῖ, εὐθηνίᾳ, κατάστασις. Εὐεστὼ, ἡ εὐθηνία, ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι, καὶ εὐδαιμονία. ἐπὶ τοῦ εὖ ἑστάναι τὸν οἶκον. ἢ ἀπὸ τοῦ διαφέρειν τὰ πρὸς τὸ ἰδίειν, εὐετηρία. ἢ παρὰ τὸ ἔτος, εὐετὼ καὶ εὐεστὼ, πλεονασμῷ τοῦ σ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν εὐθηνίαν, παρὰ τὸ εὖ ἑστάναι. εὐεστὼ ἡ εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη, καὶ τὸ καλῶς διοικεῖσθαι. εὐεστὼ δὲ, ὅτι τὸ εὖ ἑστάναι εὐδαιμονία καλεῖται. ὥσπερ τὸ ἀεὶ ἐστὼ, ἐπὶ τῆς αἰδιότητος. Εὐετηρία, εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός. ἡ καλῶς διακεῖσθαι, καλοκαιρία. Εὖ ἔχειν σῶμα, τὸ εὐσαρκεῖν. οὕτως Ἡρόδοτος. Εὔζηλος, ἐπὶ καλῷ ζηλούμενος. Εὐζωΐα, καλὴ ζωή.

Εὐάλωτον, εὐκόλως χειρούμενον. Εὐαμερία, εὐημερία.

Εὔαρ, ὁ κισσὸς ὑπὸ Ἰνδῶν. Εὖ ἂν ἔχοι, καλῶς ἂν ἔχοι.

Εὐάσκα, ἡ Δημήτηρ. Εὐανθρίας, καλῶς ἔχων. Εὐανδρία, πλῆθος νέων. Εὐανδρὶ ἐν ἀγῶνι. Βάραθρον οὕτως ἐκάλουν ἐν τῇ [illegible]. Εὐάνδρων χθόνα, τὴν ὑπὸ ἀρίστων ἀνδρῶν πληθυνομένην λέγομεν. Εὐανθέμιον, ὅπερ καὶ πάνθεμος, καὶ χαμαίμηλον λέγεται. Εὐάνθεμον, ἡ ἀνεμώνη.

Εὐάντητος, ὁ μειλιχίως ἀπαντῶν, πρᾶος, πιθανός. Εὐαντία θεὸν, τὴν εὐάντητον, ἢ εὐμειλικτον, ἢ εὐαπάντητον. Εὐάντητος, εὐαπάντητος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Εὐαπατᾶν, [illegible]. Εὐαπόδοτος, φανερός. Εὐάρεστον, πάντα ἀρέσκοντα. Εὐάρμοστος ὅμιλος, εὔτακτος. Εὐαρές, εὔοχος.

Εὐαρίθμητοι, ὀλίγοι. Εὐασχολεῖσθαι, ἀπαρχεσθαι. Εὐαχιῶ, ἄρξομαι. Εὐας, ὁ Διόνυσος. Εὐαυγεῖν, εὐκαθεῖν.

Εὐαυθεῖς, εὐκάθετος, ἰσχυρά. Εὐάφιεται, εὐαλίσκεται.

Εὐαχὴν, ἐπίθετον Διονύσου. Εὐαφὲς, εὐμάλακτον, εὔψηλάφητον. Εὐάφορα, εὐβάστακτα, εὔοχα. Καλοῦσιν ἐπιλεξάμενος, ὑφ' οὗ ταῦτα ἐμπεσεῖν καὶ τὰ [illegible] εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ' αὐτοῦ ἱκανόν. Εὐαφίδης, ἀργυροῦ τις, ἐν ἐκθέταις ἰσχυρός.

Εὖ βεβηκότα, εὐπαθῆ. Εὐβοεῖν, ἐθνικὸν, οἱ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ κλυτὸς ἱπποδάμεια, καὶ θερμὸς αὐτὴ, καὶ αὐτὸς πολύτιμος. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, δαιζομένη πόλις. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ οὐδετέροις ὀνόμασιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα, καὶ μετοχὰς ἀρσενικὰς καὶ θηλυκὰς ἐπιφέρουσιν. οἷον εὐφυὲς [illegible] καὶ κοινὸν [illegible]. καὶ τέκνον ἐρχόμενον, καὶ μειράκιον λέγομεν. καὶ Ὅμηρος, τέκνον φίλε, τὸν λίθον μοι. Εὐβοίας μυχὸν, τὸ ἐνδότατον τῆς Εὐβοίας.

Εὐβοιός, ὁ παλαιμήδης. ὁ [illegible] ἀρετῆς ἐπιρθεῖς.

Εὔβοια, τὰ ἀπαλά. Εὔβοια, νῆσός ἐστι τῆς Ἑλλάδος. ἡ δὲ Εὔβοια μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ὕστερον δὲ Εὔβοια, ἀπὸ Εὐβοίας τῆς Ἀσωποῦ τὴν κλῆσιν ἔχει. κατὰ [illegible] δὲ ἀπὸ τοῦ βοὸς ὠνομάσθη, ἣν εἰς βοῦν ἐξαλλαγῆναι μυθεύονται. οὕτω γάρ φασι καὶ Βοὸς αὐλὴν, ἀφ' ἧς [illegible] περὶ τὴν νῆσον, ὅπου τὴν Ἰὼ τεκεῖν φασιν [illegible]. ὥστε βούλονται οἱ οὕτω λέγοντες ἀπὸ τῆς βοὸς ἐπώνυμον εἶναι ταύτην τὴν Εὔβοιαν. περὶ ἧς καὶ ταῦτα Γεωγράφος φησὶν, νῆσος ἐστὶν τραχεῖα καὶ ἔρημος καὶ [illegible], [illegible] ἐς τὸ μῆκος. ὥς ὁ [illegible], ἐν [illegible]. Νῆσος δὲ [illegible] μεγίστη. μετὰ δὲ τὴν Σικελίαν, ἡ Εὔβοια πρόκειται, ὁμοίως [illegible] καὶ μακρά, ἣν πρόσθεν [illegible] μέρος τῆς Βοιωτίας [illegible] ὁ [illegible] καὶ [illegible] αὐτὴν διέπλευσε. καὶ [illegible] τὸν Εὔριπον [illegible] μέμνηται ὁ Γεωγράφος εἰπών, ὅτι περὶ τὴν [illegible] Εὐρίπου ἑκατέρωθεν ἐφ' ἑκάστης, ὁ μὲν ἐκ τῆς Χαλκίδος, ὁ δὲ ἐκ τῆς Βοιωτίας. ἔτι δὲ πολλὰ [illegible] Εὐβοίας, [illegible] τῶν παλαιῶν, οἱ καὶ τόπους ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν [illegible], καὶ [illegible] φασι. σημειοῦνται δὲ, ὅτι Εὔβοιαν εἶχον, οὐδέ ποτε παρωνύμως τοὺς ἀπ' αὐτῆς Εὐβοέας εἶπον, ἀλλ' [illegible]. Ἄλλως. Εὔβοιαν οἶδεν ὁ ποιητής, Εὐβοεῖς δὲ οὐ λέγει. [illegible] λέγων, [illegible] φησι τοὺς ἐξ αὐτῆς. [illegible] λέγει, Σικελίαν δὲ οὔ, ἀλλὰ Σικανίαν. καὶ ὁ Γεωγράφος δέ φησιν οὕτω, καὶ Βαβυλῶνα μὲν πόλις, Βαβυλωνίους δὲ τὸ ἐθνικὸν οὐκ ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ Πορφύριος δὲ [illegible] χώραν Λυκίαν ἐκάλουν, [illegible] τῇ ἐν [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] οὐ Λυκίας, ἀλλ' [illegible]. οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἐξ [illegible] ἐν [illegible] ἀπέδωκε. ὁμοίως οἱ [illegible] Θῆβας, οὐ Θηβαῖοι, ἀλλ' ἑτερωνύμως ἐλέγοντο [illegible]. Εὐβοΐας, [illegible] τυχὶς μετρίως. Εὐβοσίας, εὐφορίας. Εὔβοτα, εὔτροφα, καλὰ βοσκήματα ἔχοντα. Βοτὰ γὰρ τὰ πρόβατα. Εὔβοτος, εὔτροφος, καλὰ βοσκήματα ἔχουσα. Εὐβουλίδης, ὁ πλεονεκτῶν [illegible] τοῖς πολλοῖς, ὁ πρὸς ἐν κυρίῳ. Εὐβουλία, ἐπιστήμη τοῦ σκέπτεσθαι τίνα καὶ πῶς πρακτέον, πράξομεν συμφερόντως. ἡ ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος. Εὐβουλίας, φρονίμως.

Εὔβουλος, φρόνιμος, συνετός. Εὔβουλος, δημαγωγὸς ἦν οὗτος ἐπιφανέστατος. Εὐγαῖον, ὄνομα κύριον. Εὐγάλακτον, εὐτραφεῖ. Εὐγαμεῖ, ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. Εὖγε, καλῶς, ὁσίως. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. Εὖ, σημαίνει τὸ καλῶς. παρὰ τὸ ἐὺς, ὃ σημαίνει τὸν βέλτιστον, ἢ τὸν ἀγαθόν. ὥς γὰρ ἀπὸ τοῦ τάχα γέγονεν ἐπίρρημα ταχὺ, καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον, ἐὺς [illegible]. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐὺς εὖ, καὶ ἐν συναιρέσει εὖ. [illegible] ὁ [illegible] δίφθογγος [illegible] τοῦ λόγου, καὶ [illegible] τὸν τόνον, [illegible]. Εὐγαίος τόπος, ὁ καλὴν ἔχων γῆν. καὶ οὐδετέρως εὔγαιον, τὸ πρὸς τὴν [illegible] κείμενον.

Εὐγένεια, δόξα ἐκ γένους, καὶ ἡ καλὴ γονή. Εὐγενής, ὁ ἐκ πατρὸς ἐπιφανοῦς, καὶ τοῦ γένους. εὐπατρίδαι δὲ παρ' Ἀθηναίοις, οἱ αὐτόχθονες. καὶ κατὰ τοῦ [illegible], οἷον οὐ [illegible] ἦσαν τῆς πατρίδος ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς, ἐπιτηδείων τῶν εὐπατριδῶν. ὥστε εἶτις εὐπατρίδας, καὶ εὐγενὰς. οὐ μὴν εἴτις εὐγενής, μεγαλοπρεπὴς καὶ γενναῖος. καὶ εὐγενὴς ἵππος ὁ ἀγαθὸς, καὶ πεπαιδευμένον, καὶ ὄγκον ἔχον. καὶ εὐγενὴς ψυχὴ, καὶ εὐγενὴς λόγος.

Εὐγενέστατος, εὐγενέστερος τοῦ γένους. Εὐγενής, ἐπιγένεσις ὁ ἐκ πατρίδος. Εὐγενίζω, ἀπὸ τοῦ εὐγενής. Εὐγένειος, εὐγενὴς, καὶ ὁ [illegible]. Εὐγηρότατος, [illegible], καλὸς, γέρων, ἀξιέραστος. Εὐγήρως, ὁ εὔγηρως, καλλιγήρως καλλιγήρω. τὰ παρὰ τὸ γῆρας παραγόμενα ὀνόματα, κατὰ [illegible] τοῦ ω κλίνονται. τὰ δὲ παρὰ τὸ κέρας, οἱ μὲν κοινοὶ διὰ τοῦ τος κλίνουσιν. οἷον μονόκερως μονοκέρωτος, αἰγόκερως αἰγοκέρωτος. οἱ δὲ Ἀττικοὶ κατὰ [illegible] τοῦ σ καὶ ταῦτα. χρυσόκερως, χρυσόκερω. Εὖ γεγονὼς ἀττικοί, εὖ γενῶς ποιεῖται. Εὐγλωττότατον, [illegible] παρὰ τὸ διὰ γλώττης καὶ διὰ λόγων [illegible].

Εὐγμάτα, καυχήματα. Εὔγμενος, εὐχόμενος. Εὐγνάμπτοις, καλῶς κατεσκευασμένοις. Εὐγνωμόνως, εὐμαθῶς, εὐγνωμόνως, εὐδιαθέτως. Εὔγνωμον μὴ λέγε, ὡς [illegible], ἀλλ' εὐγνώμονα, ἄγνωμον καὶ σύγγνωμον. Θουκυδίδης, σύγγνωμον δ' ἦν τὸ [illegible]. εὐγνωμόνει, [illegible] ὁ αὐτός φησιν. Εὐγνωμοσύνη, ἡ [illegible], εὔνοια. Εὔγνωστος, ὁ καλῶς γινωσκόμενος.

Εὔγνωτος, φανερός. Εὐδαιμονεῖ, εὐτυχεῖ, καλῶς πράττει. Εὐδαιμονία, ἐνέργεια βίου. ἡ εὐδαιμονία ἐστὶν, ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον. δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν, τελεία, κατ' ἀρετὴν, ἢ βίου αὐτάρκης ζωή. Ἄλλως. Εὐδαιμονία ἐστὶν, αὐτάρκεια πάντων τῶν ἀγαθῶν. εὐδαιμονία δὲ κατὰ Πλάτωνα, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν. δαίμονα δὲ λέγει, τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν. καὶ πάλιν τὴν εὐδαιμονίαν, τὸ τελεώτατον ἀγαθὸν καὶ πλήρωσιν λέγει, [illegible] βίον ὁμολογούμενον, καὶ σύμφωνον αὐτὴν [illegible]. καὶ ἔτι τὸ κατ' ἀρετὴν τελειότατον. δὲ [illegible] ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ ἀγαθοῦ τίθεται, [illegible] τῷ πρὸς θεὸν, ὁμοίωσιν [illegible] καὶ [illegible] μεταφρονήσεως εἶναι. Ἀριστοτέλης [illegible] τὴν εὐδαιμονίαν [illegible] εἶναι τελείαν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσιν, ὃ λέγει [illegible] ἀγαθόν. Εὐδαίμονα καὶ γυναῖκα, [illegible] εὐδαίμονά τε, καὶ [illegible]. Εὐδαιμονέστατος, εὐτυχὴς, πλουσιώτατος, [illegible] εὐδαιμονία δέ ἐστιν, εὔροια βίου. καὶ εὐδαίμων, ὁ κατ' ἀρετὴν [illegible].

Εὐδαιμονίζω, [illegible] τὸ κακοδαιμονίζω. [illegible], εὐδαιμονέστερον μὲν οἰκίαν καὶ πόλιν καὶ χώραν, [illegible]. κακοδαιμονέστερον δὲ, ὅταν [illegible] ὁ ποιῶν. Εὐδαιμονῶ [illegible], εὐδαιμονίζω δὲ ἕτερον. ἡ εὐδαιμονῶ, εὐδῶ, [illegible], εὐνοῶ, εὐμορφῶ, εὐθενῶ, εὐροῶ, εὐπορῶ, εὐθυμῶ, εὐσεβῶ, [illegible], εὐφορῶ, πάντα ἀμεταβάτως λέγονται. Εὐδαίμων ὁ

ΚΑΤ

ας τὸ, τετρύχωτο δὲ σῶμα. ἴσως δὲ ᾗ ἡ τρώνα κόσμον. ἡ πόλις θρᾳκικὴ, ὁμώνυμος περιαλομένα καὶ τὴν. ἢ ἔτρεψαν, ἐφύλαξαν, ἐφυσαν. ἐτράπησαν, ἐτρεψαν, ἐτρέπησαν. Ἐτρώασον παρὰ Θουκυδίδῃ, χοῖνιξ μιᾶς ὕδατος τοῦ χόος, ὅπερ τοῦ ἰσθμ. ἡ ἐτὸς, παλίγγος. ἔτος δὲ ὁ χρόνος, ὁ λέγει ὑπὸ ἔτου, καὶ πληθυντικῶς τὰ ἔτη. καὶ ἐτὸς Ἀριστοφάνης, εἰκῆ, οὐ ματαίως. Ἐτος, καλαμός.

Ἐτράπω, παλίμπαιδα ἀναχύσει. Ἔφασαν, ἐνίκα. Ἐτράπηθι, ἐτρέπου. Ἐτράφησαν, καὶ ἐτρέφοντο. χῦμά ἐστι κατὰ μὲν τινὰ ὑσφιολογίαν. κατὰ δὲ ἄλλους πρωθύστερον, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὕστερον τίθησι, καὶ τὸ ὕστερον πρῶτον. τὸ γὰρ ἐγένοντο, πρῶτον δεῖ ἐτράφησαν. ὕστερον γάρ ἐστι φέρεται γεννηθῆναι φύσιν.

Ἐτραχήλισαν, ἀντὶ τοῦ κατεκρημνίσθησαν, ἢ ἐγαργάλισαν. Ἐτρεμον, ἐφοβοῦντο. Ἔτριβον, κατεκυλίνδησαν. Ἐτρίψεν, ἐκλέπτευσεν, ἐσάτυσεν, παλίμψησεν, Ἀρχίλοχος. Ἐτρισαν, ἐτρέχοσαν. Ἐτρίβοντο, ὑπεφέροντο, ὑπεβάλλοντο. μέχρι τοῦ αὐτοῦ διαφερομένων, ἐτρίβετο ἡ προσβολή. Ἐτρώκησαν, εἰς τὸ μακάλλιον ἐτίρχετο, Σικελοί. Ἐτρίφαν, ἐγυμνάλισαν. Ἐτρίβων, συντρίβων. Ἐτρέπουσι, ἐνίκησαν, κατέβαλον. Ἐτροφοφόρησαν, ἐθρέψαν. Ἔφυγον, ἐξεφέρθη ἐπὶ λίμνης. Ἐτρύχει, ἐταλαιπώρει, λύπουσιν. Ἔφοκιν, ἐλιμώκτην. Ἐφύλλετο, ἐκαλλωπίζετο, κατεπονοῦντο. Ἐτρύχωσιν, ἐθέλητιν. Ἐτρώθη, ἐπλήγη, ἐτρώθησαν, ἐβλάφθησαν, ἐφθάρησαν. Ἔτλαμεν, ἐτόλμησαν.

Ἐτλήμονα, σὺν στυγμένα. Ἔτλη, ἔτλη. Ἐτλῶν, ἐκτήσιν.

Ἐτύγχανον, ἐπετύγχανον. Ἐτύθη, ἐσφάγη. Ἔτυχον, ἐτύγχανον. Ἐτύλιξαν, ἐτείλαντο. Ἐτυμῶσαι, συντυχῆσαι.

Ἐτυμβολόχησαν, ἐθάψαν. Ἐτυμόδρυς, ὁ τῆς γλυκείας θαλάσσης ἰχθύς. Ἔτυμον, ἐτήτυμον, ἀληθές. καὶ ἐτυμώτερον, ἀληθέστερον. ἔτυμος, ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἐτὸς, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθές, γίνεται ἔτυμος. ὡς ἄλυμος, ἀλυμός. Ἐτυμολογία, ἀνάπτυξις λόγων. Ἐτυμοποιηθῶμεν, ἐτυμολογηθῶμεν, ἐσφαιρίσθημεν. ἢ εἰς γὰρ καλὰ ἀπίθανον, ἀπατηθῶμεν. Ἐτύμως, ἀληθῶς. Ἐτύπτε, τὸ δεύτερον πρόσωπον γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ τροπῇ τοῦ ε καὶ τοῦ υ εἰς ευ. οἷον ἐτύπτεν ἔτυπτες ἔτυπτε κοινῶς, ἐτύπτεο ἰωνικῶς. καὶ ἐτύπτευ δωρικῶς, ὡς φίλεο φίλευ, καὶ λέγεο λέγευ. Ἐτύχθη, κατεσκευάσθη. Ἔτυχον, οὐκ ἔστι ποτὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέτυχον. τὸ γὰρ ἐπέτυχον, ἐπὶ καλοῦ μόνου λέγεται. τὸ δὲ ἔτυχον, ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ. δηλοῖ δὲ τὸ κατὰ τύχην ἐμπεσεῖν τινά. ἢ εἰς καλὸν ἢ εἰς κακόν. Ἔτυψεν, ἔθιγεν. Ἐτώθαζον, ἔσκωπτον, ἐχλεύαζον. καὶ ἐτώθασαν, ἀντὶ τοῦ ἐκαυχήσαντο.

Ἐτώσια μοχθίζουσι, ἀντὶ τοῦ μάτην κάμνουσιν. Ἐτώσιον, τὸ μάταιον.

ΤΟΥ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Εὐ δίφθογγος, διατί μὴ ἐκτέταται ἡ ἄλλη μάταιος οὐ φέρεται; χάριν εὐφωνίας οὐκ ἐτράπη παρ' ἡμῖν. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις τρέπεται τὸ ε εἰς ω, καὶ προσλαμβάνεται καὶ τὸ υ. οἷον εὔχομαι ηὐχόμην, εὐφραίνω ηὐφράνθην. Εὖ σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς, καὶ καλῶς, παρὰ τὸ ἐὺς, ἐῢ, κατὰ συγκοπὴν εὖ. ὡς ἀπὸ τοῦ ταχὺς, ταχὺ ἐπίρρημα. καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρὺς ἐπίρρημα εὐρὺ, καὶ ὄνομα ἐστὶν εὐρύ. ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι, ὅτι ἡ βάσις εἰς ὀξεῖαν τάσιν μετατίθεται. περισπᾶται δὲ, ὅτι πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Εὖ, ὃ καὶ αἶψ παραβολῆς ἐστὶν ἐπίρρημα, ὡς δηλοῖ τὸ εὖ θ' ὄρεος κορυφαῖς. ἐξ οὗ γίνεται τὸ εἶ, τὸ ἔω, καὶ κατὰ διάλυσιν, εὐ. καὶ κατὰ ἔκτασιν ἠΰ. καὶ μετὰ παρακλήσεως, εὖτε, ὥσπερ καὶ ἔδ, ἦτε, καθὰ πρόκειται. οὐχ ἧττον δὲ τοῦ εὖτε ἐστὶν ὕστερον ἐπίρρημα παραβολικὸν, τὸ ὥσπερ ἀντὶ τοῦ καθὰ κατὰ τοὺς τεχνικοὺς, καὶ ὡς ὅτε. οἷον ὥστε χειμάῤῥους ποταμοὺς, ἀντὶ τοῦ ὡς χειμάῤῥους, ὃ ἐστι τὰ κατὰ κατὰ τῶν ὀμμάτων ἰσθμόν. γίνεται δὲ κατὰ παραδεικτικὸν οὕτως, ὥσπερ καὶ ὡσεὶ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ

καὶ τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὴν ευ δίφθογγον διὰ τὴν τοῦ ε συναίρεσιν, ὅτε, καὶ ὥσπερ. Εὐάκοα, ἐπακούεται. εὖ σημαίνει τὸ καλὸν, καὶ τὸ ῥᾷδιον. Ἰσοκράτης, εὐφόρως φέρουσιν. Εὖ, αὐτοῦ, ἡ αὐτοῦ. οὕτως δὲ ἀκίνδυνον. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἑο, κατὰ κρᾶσιν, ὡς τὸ σέο σοῦ, ἐμέο ἐμοῦ. καί ποτε ἐγκλίνεται δίχα τόνου προσφερόμενον.

Εὐὰ, τρόπος φωνῆς μίμημα. ὁ δὲ τράγος ἐκ τοῦ φρίαμβος ἀπὸ τοῦ δαιμονίου, τὸ αὐτὸ φωνήσασα εὐά. Εὐά, ἐπιφώνημα μὲν ὀλιγικὸς, καὶ μυστικὸς, καὶ ἰὰ. Εὐὰ, ἡ πρώτη γυνὴ, ἡ μήτηρ πάντων, ἡ ζωή. καὶ πρώτη πλάσματος τοῦ κόσμου. ὑπὸ καὶ ἀδὰμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ζωὴν ταύτην ἐκάλεσεν, ὡς ἐσομένην μητέρα τῶν ζώντων. Εὐάγαλον, εὐβάσανον, εὐπροσκόλλητον. Εὐαγγελίζομαί σοι, καὶ περὶ ταύτης τῆς συντάξεως διαφωνούμενος ἐπὶ συχνὸν δεῖ ἄλλα λέγειν, εἴτε αἰτιατικῇ συντακτέον αὐτῷ τυχόν, εἴτε καὶ δοτικῇ. εὑρίσκω κατὰ δοτικὴν ἡρμοσμένον. Ἀριστοφάνης μὲν οὕτω λέγει τοῖς ἱππεῦσιν, εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι. Φρύνιχος. Εὐάγγελος, ὁ Ἑρμῆς. Εὐαγγελίζομαι, οἱ παλαιοὶ δοτικῇ. ἅπαξ δίχα καὶ αἰτιατικῇ συντασσόμενον εὕρηται. ὡς παρὰ Ἡλιοδώρῳ, καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. σὺ δὲ δοτικῇ ἀεὶ σύντασσε.

Εὐαγγέλιόν ἐστι, κήρυγμα τῆς νέας σωτηρίας, ὁ λόγος περιέχων ἀγαθοῦ παρουσίαν. λέγεται δὲ εὐαγγέλιον, παρὰ τὸ τὰ κάλλιστα ἀπαγγέλλειν, τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας φέρον. παρὰ τὸ εὖ μέσον, καὶ τὸ ἀγγελία. Εὐαγὴς, ἁγνὸν, καθαρὸν, εὐσεβὲς, ὅσιον, εὔσημον, ἅγιον. Εὐάγης, καλῶς περιηγμένος, ἢ μετὰ φωτός, κύκλος. Εὐάγητον, καθαρὸν, λαμπρόν. Ἀριστοφάνης, ἀργεννὰν εὐάγητον φάος. Εὐάγκαλον, ἐλαφρὸν, εὔμορφον. ὁ δὲ Κρατῖνος τοῖς ὤμοις τὴν πατέρα ἐπιθέμενος, ἐξῆγε φέρων ὡς ἦν φιλόπατρος, καὶ δῶρον εὐάγκαλον. Εὐαγροῦς, θεατάτους. Εὐάγρετον, εὐχερὲς, καλῶς ἀγρευόμενον, ἢ εὔθηρατον, ἢ εὐληπτόν.

Εὐάγρων, μεγάλων. Εὖ, ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς, καλῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμως. Εὐακλάστως, συμπαθῶς. καὶ πρὸς τοὺς χαλεπαίνοντας καὶ πλημμελοῦντας, εὐανακλάστως ἔχειν. καὶ εὐανακλάστως, ἐπιδεξίως αὐτοὺς ἐπανάγειν θέλουσιν. Εὐαφία, γαμετότης. Εὐανθὴς γλῶσσα, ἡ ἄκρως ἐξησκημένη ὁμιλία. εὐανθὴς γλῶσσα, καὶ πολλῶν γέμουσα χαρίτων, καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀνάπλεως. Εὐ φράσειεν, ἀντὶ τοῦ διακοσμήσειεν, παρεσκευάσθη. φρὰν γὰρ τὸ παρασκευάζειν. Εὖ νέμονται, ὅ ἐστιν ἐν δαιδαλωμένοις, τὸ ἀκαμάτου παλάτου. Εὖ ἔρξαντα, ἤγουν εὐεργετήσαντα.

Εὖ ζώειν, ἐξ οὗ ζωὴ, ἡ τοῦ ζῆν περιουσία. οἱ μέν τοι μεθ' Ὅμηρον ἀεὶ, ἐκ τούτου συντιθέντες εὐζωΐαν, τὴν εὐδαιμονίαν φασίν.

Εὖ ἥκω χρημάτων, ἀντὶ τοῦ πλούσιός εἰμι ἱκανῶς. καὶ εὖ ἥκω παιδείας, ἢ εὖ ἥκω μαθημάτων. Εὖ ἥκει πᾶς λόγος, ἀντὶ τοῦ ἄγαν πεπαίδευται. Εὖ καὶ ἐπισταμένως, τὸ αὐτὸ σημαίνει. δῆλον οἱ μεθ' Ὅμηρον λαβόντες τὸ εὖ, ἐπαίνεσιν γε φασὶν, ὅτι κατ' ἐπιστήμην γίνεται. Εὐαδε, δηλοῖ τὸ ἤρεσε. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἅδω ἧδε, καὶ ἐν διαλύσει ἔαδε. καὶ αἰολικῶς εὔαδε, διὸ καὶ ψιλοῦται. Ἄλλως. Εὔαδεν, ὅ ἐστιν ἤρεσεν, ἀπὸ τοῦ ἅδω. προηγεῖται τὸ ἥδω, ὅθεν ἧδε. καὶ διαλύσει ἔαδε, καὶ αἰολικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ εὔαδε. διὸ καὶ ψιλοῦται κατ' ἔθος αἰολικόν. ἢ ἐκ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω. τούτου ὁ μέλλων παρακείμενος ἧδα, ὁ δεύτερος ἧδον, καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἔαδον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ εὔαδον. Εὔαδε, ἤρεσεν. Εὐαδὴς, εὐώνυμος. οἱ δὲ, εὐάδες. Εὐαῖ, εὐκρατεῖ. Εὐάζει, ὑμνεῖ, καλῶς ὑμνεῖ, ἐπιφθέγγεται. Εὐαὴς, ὁ εὐκέραμος. Εὐαθλος, ῥήτωρ συκοφάντης, οὗ μνημονεύει Ἀριστοφάνης καὶ ἐν ἀχαρνεῦσι, καὶ ὁλκάσιν. Οὗτός ἐστιν ὑμῖν πονηρὸς ῥήτωρ συνήγορος, ὥσπερ εὔαθλος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ, καὶ Κρατῖνος ἐν ὀρχήστραις. Εὐαίων, εὐγήρως, εὐμοίρως. Εὐαλδῆ, εὐαξῆ. Εὐαλῶς, εὐχερῶς, ἐυρημένως.

Εὐαλωσία, θημάτων, ὅτι μεγάλην τὰς ἅλως ποιεῖ, ἢ πληροῖ.

κίας. ἔχοντες οὖν ἐσχάρας οἱ ἱερεῖς, καθὰ περὶ τῶν πορφυρίων λουσί, πατέσι τελέτη. ὥσπερ ἐκ τῆς ἐναντίας ἀνάλογος, ὁ ἄπολις καὶ φυγάς. ἡ ἐσχάρα, τόπος ὑπὲρ ἐργασίας πυρός. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ἐσχάριον, ἐσματήριον κοῖλον. δῆλον δὲ, διὰ ἐσχάραν καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον μέσον. ὡς δὲ καὶ ἄλλως ἐσχάρα λέγεται, δηλὸν ὅτι. καὶ ἐσχάρα, ὅπου τὸ πῦρ ἐκκαίεται. ἡ ἐσχάρα, τόπος κατὰ τοὺς παλαιούς, ἔνθα πῦρ καίεται. βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος.

Ἐσχάρας, Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι λέγει, τὰ χείλη τῆς γυναικείας αἰδοίας. Ἐσχάριον, κοῖλον θυμιατήριον. Ἐσχαρίτης ἄρτος, ἐγκρυφίας. ὁ ἐσχαρίτης ἄρτος, ὁ ἀπὸ κλιβάνου. Ἐσχαρός, ὄνομα ἰχθύος. Ἔσχατα κακά, τὰ μεγάλα πάθη. καὶ τὰ ἔσχατα ἀντὶ περὶ ἔσχατα πεπόνθατα. Ἐσχάτη ἡλικία, ἄκρα καὶ τελεία. Ἐσχάτη γαστήρ, τὸ κατώτερον λέγει ὁ Ἱπποκράτης, ἢ ὁ τυφλὸς τῆς γαστρὸς δέ, κάθαρον, κρατῆρα τῆς κοιλίας. τὸ κοῖλον δὲ, τὸ ὕστερον ἐσχάτην τοῦ γαστρός. ἐστι δὲ ὑπὸ τῆς τράχηλον, στόμαχον τῆς γαστρός, καὶ ἐσχάτη ἀμαθία. Ἐσχάτως, ὑπερβαλλόντως. Ἐσχατιὰ πολὺ μὲν τῶν ποιητῶν ἁπλῶς ἐσχατιὴ κατὰ τὸ ὑπερ μέγεθος. παρὰ δὲ βίου ὕστερον ἐρημίαν καὶ ἡ λέξις δηλοῖ, καὶ ἐν Χερσονήσῳ. Ἐσχατιὴ λιμένος, οἷς ἡ λέγονται ἐσχατιὰν εἶναι χωρία ἔσχατα, ὧν τελευτή φασι τέλος ἐρημία. ἐπειδὰν θάλασσα ἐνταῦθα διοῦσιν οὐκ εἰσὶν, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἐσχατιά, τὸ τοῦ λιμένος ἄκρον μυχὸν ἡ θάλασσα. Ἐσχατόωντα, ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς, ἐσχατόωντα, καὶ ἐσχατόωντα, σημαίνει ἐσχάτην ὄντα, καὶ πεπλανημένον, καὶ παρὰ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα. Ἔσχατον γὰρ λέγομεν, οὐκ ἐσχατιαῖον.

Ἔσχατος, ὁ τελευταῖος. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔσχατος, καὶ ἐσχαδὸς περὶ τὰ τέλη γινόμενοι, ὃν χώμεθα. ἡ βελόνη, ἡ ἀσθμαίνη, ἡ διὰ πενίαν, ὅν κιόνι προβαίνουσι λόγοις. ἀλλὰ ὕστερος καλεῖται τῆς πρώτης. καὶ ἐσχάτως μονοῦν, παροιμία, ἣν ἐξηγοῦνται ὄντως. μετὰ τὰ τρία καὶ δευτέρου καὶ ἀκαρπίας τῶν ἄλλων κατακόψειν, μαντευομένων περὶ τούτων, χρῆσαι τῶν πυθίαν, ἐπὶ τὴν ἐσχάτην μονοῦν πλεῖν.

Ἐσχάτως ἔχει, ἐπὶ τῆς μοχθηρᾶς ἕξεως, καὶ σφαλερῶς, τὰ ὕστερον οἱ σοφιστικοί. ἡ δὲ τῆς ἐσχάτης χρῆσις, οἶδεν πολλὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ τῆς ἄγαν κειμένη, ἐσχάτως πονηρός, ἐσχάτως φιλόδωρος. Ἀριστοφάνους οὖν καὶ Εὐφρόνιχος. ἐσχάτως, ἄκρως. Μένανδρος, φοβοῦμαι ἐσχάτως. Ἐσχατεύων, ἐσχάτην καμίνους. Ἔσχε, κατέσχεν, στήσε. Ἐσεδιαζόμενοι, ἐπείγομεν. Ἐσελίωσαν, ὑδάμαχον, ἡ ἐκ τοῦ πλατυκόπτος ἐσελεύσον. Ἐσελίσσα, χωρὶς Διοσκορίδης ἐξεδέθη. Ἐς χεῖρα, Λυδοὶ τὸ πλησίον, πολλὰ τῶν ἐπιχωρίων. ἢ ἐς χεῖρα, πάλαισμα. Ἐσχεθε, κατέσχεν. Ἐσχεθεῖν, συνέχειν. Ἐσχελίωσαν, ἐφλυάρησαν. Ἐσχελιάσω, Ἀρχίλοχος ἢ διάλυσιν, ἑτοίμως εἶπεν. Ἔσχεν, ὑπέσχεν. καὶ ἔσχεν, ἀντὶ τοῦ ἔλαβε, καὶ ἀντὶ τοῦ κατέπαυσεν. οἱ δὲ περὶ Κόρυμβον ἔσχον κατὰ τὸ μυελώδεστον κέρας. ἢ ἔσχεν ἐν σώματι, ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο, καὶ κατελάλει. Ἐσχεδίασεν, ἄλλας, ἀλαζονεύσατο.

Ἐσχίον, κατεσχίσθη, ἐσχίσθη, ἐσχίσθη. Ἐσχηματισμένος, ὁ προσποιούμενος κόσμιος εἶναι, καὶ λαμβάνεται κόσμιος, ὡς παρὰ Λυσίᾳ. Ἐσχολάρχησεν, ἦρξε σχολῆς, καὶ ἐδίδαξεν. Ἔσχον, κατεῖχον, κατέσχισται. Ἐσχισμένως, κατεσχισμένως, ἐκπάγουσα.

Ἔσχον. Ἀριστοφάνης, καθ᾽ ὃν οὐκ ἔσχον, οὐκ ἔσχηκα, ἀπηλλάγησαν, οὐκ ἐκείνην, οὐκ ἔσχε. σημαίνει δὲ τοῦτο, ἐκ μὲν Λυσίου τοῦ ἄλλως, οὐκ ἔσχαμεν. ἐνδίδωσι δὲ κατεσχὸν καὶ χεῖρον, διὰ τοῦ χαριζόμενοι τῶν πολεμίων. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ χέω χῶ, ἐξ οὗ τὸ χάζω, ὡς ἀπὸ τοῦ χλοῶ χλοάζω, καὶ χρυσῶ χρυσίζω. Ἐσω ὡς τόπος, ἔνδον ἐν τόπῳ, πάλιν σημαίνει. Ἐσώθη, ἐκ τοῦ σώζομαι ὑφέλιμον ἐνταῦθα, ἀλλὰ ἀποβάλλει τὸ σ. Ἐσωκράτου, ἀντὶ τοῦ ἐκώμαζεν, ἐξέλιπεν, ἐποίησεν. Ἐσωλισάμεθα, συμπεριφέρομεν. Ἐσημαίνεται, συναιρέσει, ἀντήτησεν, ὑδάτων, ἐποίησεν.

Ἐσωματοποιήθη, ἐπλάσθη, καὶ τόχα τῆς ἐσωματοποιία τῆς τοῦ σωτηρίου ἀρχῆς. Ἐσωματώθη, ἐσαρκώθη. Ἐσωφρόνισε, ἐσωφρονίσθη. Ἔσωσεν, ἐξέσωσεν, ἐλυτρώσατο.

ΤΟ' Ε ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Τ

Ἔτα, ἀληθῆ, ἀγαθά. Ἐτάζεσθαι, ἀναθεμίζεσθαι, κρίνεσθαι, βασανίζεσθαι. Ἐτάκη, διέτριβε. καὶ ἐτάκη, ἐκλύθη. ἐκρεμάσθη. Ἔται, οἱ πολῖται. ποιοὶ δὲ οἱ κατ᾽ ἰδίαν συγγενεῖς. Ἐταμίευσε, παρέδωκε, συνεφύλαξεν. ὁ δὲ καθ᾽ ἡμᾶς ταμιεύοντος τὸ πρᾶγμα τῇ ζωῇ. καὶ ταμιεῖον, ἀντὶ τοῦ ἱερά. ἔστι ταμιεῖα γὰρ, ὁ σῖτος. Ἑταίρα, ἀπλῶς. οὐχ ἑταιρὶς. Ἑταιρὰ, ἑταιρήσα. καὶ ἑταίρησις τῆς ἀνδρας πολλάκις τὰ τῆς ἑταιρῶν. ἑταιρεῖ μὲν οὖν καὶ πορνεύεται ὁ πολλῶν. ἀλλὰ ἑταιρεῖ μὲν ὁ ὑπὸ ἑραστοῦ, πορνεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ τυχόντος. κυρίως δὲ πορνεύεται ἡ γυνή. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τὸν μὲν τὸν πατέρα ἑταιρεῖν, τὸν δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι. καὶ πορνεία ταύτη χρώμενος. ἡ ῥάλον δὲ ἀντὶ τῆς ὡς πορνείαν ἐκδιδόναι, χρῆται τῶν ὀνομάτων τῇ πρώτῃ. ὅτι τὰ ἀδιάφορα κατὰ τὸ πορνεύεσθαι. καὶ ἑταίρα, καὶ ἑταιρὶς, ἡ πόρνη, ὁ προκείμενος πρὸς τοῖς πορνείαν βαδίζουσιν. ὅπερ ἡ κοινὸς ἐλευθέρα. ἀφ᾽ ὧν καὶ ἑταίρησις, τὸ ἔργον τῆς ἑταιρίδων, καὶ ἑταιρικὸς ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ τῆς πλησιαζόντων τὰς τῆς ἑταιρίδων. Ἑταίρας, ἰδίως τὰς ἄφροδίτης ἀθλοῦσιν. ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν.

Ἑταιρεῖος Ζεὺς ἐν Κρήτῃ, ὁ ἔφορος τοῦ ἐν τῇ ἑταιρίᾳ κοινωνίου. Ἑταιρήρχης, ἀξίωμα. καὶ ἑταιρεία, τὸ ἀξίωμα, καὶ ἡ συνήθης ἑνόσεως. ἑταιρία δὲ, ἡ φιλία. Ἑταῖρος, συνήθης. Ἑταιρίδος, πορνικῶς. Ἑταιρία δὲ ἡ φιλία κατὰ συνήθειαν, ἐν τοῖς καθ᾽ ἡλικίαν γινομένοις. Ἑταιρίδων, πορνῶν. Ἑταιρίζειν, πορνεύειν, συνθρύπτειν. Ἑταιριζομένη, ἐρωτιζομένη, προσωπομένη, πορνικῶς βλέπουσα. Ἑταιρίζειν καὶ προσοικειοῦν ξομαι. οἷον, ὅτι καὶ προσεταιρίζεται τὴν Ξένος ὄντα. ὅπερ, ἑταῖρον καὶ φίλον προσλαμβάνουσιν. Ἑταιρικὰς, πορνικὰς. Ἑταιρικὸς, πρὸς ἑταίρους ἐνρφής. Ἑταιρίσατο, συνηφεῖν λάβοι. Ἑταιρίσαι, φιλιωθῆναι, ἢ φιλίαν καταπράξασθαι. ἑταῖρος γὰρ, ὁ προσοικειωθεὶς κατὰ φιλίαν. Ἑταιρισάμενος, συναφθείς. καὶ ἑταιρέζος, πορνικῶς. Ἑταιρίζεσθε, προσλάβετε. Ἑταιρίσμα, αἱ καλούμεναι τριβάδες. Ἑταῖροι. ἰδίως ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως τοῦνομα τέταχεν Ἀριστοτέλης, ἐν τῷ περὶ τῆς μνημείων ἀναλογίᾳ. Ἑταῖροι, οἱ προσοικειωθέντες κατὰ φιλίαν φίλοι, οἱ οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσοικεῖοι, ὡς ἡγεῖσθαι, φίλοι, γείτονες, οἱ πλησίον μένοντες. Ἑταιρισάμενοι, ἀναφέρονται. Ἑταῖρον ὄφον, ὅπερ βοηθὸν ἀπλῶς. Ἑταῖρον, συνήθη, φίλον, παράνομον. Ἑταῖρος, βοηθός, συνήθης, φίλος ἐνισχυρός, ἢ καὶ γνώριμος. ἄλλως. καὶ Ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ διερίζει τῆς ἑταίρου τοῦ γνώριμον. καὶ ἴσως μὲν κυριώτερον ὁ ἑταῖρος τῆς ἁπλῶς γνωρίμου. ἴσως δὲ καθολικώτερον ἢ ὁ γνώριμος, περιέχων τόν τε ἑταῖρον, καὶ τὸ ἄλλως, συνεθέντα συνήθης. Ἑταῖρος, ὁ ἴδιος, καὶ ἑταιρίας, ὁ ἄλλος. Ἑταίροις, ἑταίροις, πολίταις. Ἐταλαιπώρησε, ἄθλιος ἀπηλλάγη, ἐθρηνήσε. Ἐταλανίζον, ἐμακάριζον. Ἐτάλασσα, ὑπέμεινα. Ἐτάλασαν, ἐνέκαμψαν, ὑπέμειναν. Ἐταμιεῖον, ἐπισημαίνω. Ἐταμιεύετο, ἐταμιεύετο.

Ἐτανύσσαο, μακρυνθῆναι. Ἐτανύσσατο, ἐσχίσθη. Ἐτανυσμένος, ἠπλωμένος, σφόδρα. Ἐτανυσθεὶς, ἐκτάθη. Ἐτανύθη, ἐξετάθη, ἡπλώθη. Ἔταξα, ἀντὶ τοῦ ἔθηκα. Ἔταξαν, ἀντὶ τοῦ ἐθέλοντο. Ἐτάραξεν, ἀντὶ τοῦ ἐτάραξε. ὁ καὶ ἔθραξεν ἀπλῶς γράφεται πολλὰ Δημοσθένης ὁμοίως καὶ πολλὰ Πλάτωνι. ὅθεν μὲν γὰρ τοῦ μὴ καὶ ἔθραξεν, ἀντὶ τῆς ἠνώχλησε, καὶ ἐταράχθη, καὶ ἐνέπρησεν. Ἐτάρβει, ἐφοβεῖτο. Ἐτάρα φίλα, ὁ προσφιλεῖ.

Ἐτάρησε, ἑταῖρος, ὁ συνήθης γένοιτο. Ἐτάρπη, ἐπλήσθη, ἐκορέσθη. Ἐτάρπην, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον. αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ὃν μόνον τοῦ αἰωλίων, ἀλλὰ καὶ ἀπλικῶν καὶ Δωριέων. δὲ ἀντὶ τοῦ κλοίῳ, κλοιῷ. καὶ ἀπὸ τοῦ πεῖρ πεῖρ, καὶ πόμα πόμα. Ἔτας, ἢ κατ᾽ ἰδίαν ζῶντας καὶ πολίτας. Ἐτάσοι, γένος ὁ ὅσιος. Ἐτάσις, ὁ ἐξετάσεις, καὶ ὅσα

Ἐστὶν, ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βάλλεται. ἐπὶ πολλοῖς ἐφθέγγετο, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὡς ἐπιρρήματος, ὡς ἐστὶν εἰπεῖν. καὶ μετὰ τοῦ ὧδε, ὧδ᾽ ἐστί. καὶ μετὰ τοῦ νῦν, νῦν ἐστι. καὶ μετὰ γεγονὼς ἐπίρρημα, τοῦτ᾽ ἐστί. καὶ μετὰ τοῦ καί, καὶ ἐστι. καὶ μετὰ τοῦ οὐκ, οὐκ ἐστι. καὶ ὅτε ἐν δυϊκῷ ἐγκλίνεται, καλόν ἐστον. καὶ τὰ πληθυντικά, ἄνθρωποί ἐστι, ἄνθρωποί ἐστιν. Ἐστὶν, ἔξωθεν λαμβάνεται, τὸ ἀληθινόν ἐστιν. Ὅμηρος, ἐν δ᾽ ὕλη τεθαλυῖα καὶ ἐν αἰθαλόεσσι δόμοισι. λείπει τὸ, ἐστί. καὶ ἐστιν ἔαρ, καὶ ἐκεῖνος ῥόδον. ὁ δὲ μὴ χρησάμενος ὅτε παροῦσιν αὐτὸς. τὸ δὲ ἐστι σημαίνει τὸ ὑπάρχειν. ἰδίως δὲ ἀντὶ τοῦ ἐστὶν, διὰ διφθόγγου. Ἑστιάτωρ λαμπρὸς, μεγαλοπρεπὴς, εὐξενος, φιλόξενος, δημοτικὸς, εὐτράπεζος, καθαρειότητι χαίρων, εὐδίαιτος, μεγαλόφρων, φιλοφροσύνης γέμων, φιλοπρεπέστερος, πανηγυρικὸς τὸ ἦθος, ἁβρόβιος, ἁβροδίαιτος. τοὺς ἐναντίους, προσθεὶς ὀνόμαζον, κακόβιος, μικροπρεπὴς, ἀπελεύθερος. λέγεται δὲ ἑστιάτωρ, ὁ συντάξας τὸ συμπόσιον. ἢ δὲ καὶ ξενίζων, ἑστιῶν, συμποσίαρχος, συμποσίου ἄρχων, ὁ τῆς συνουσίας ἡγεμών. καὶ ἄλλως δὲ καλεῖται συμποσίαρχος, ὁ ἐν ἑστιάσει ἐπὶ κοινωνίας κατὰ κλῆρον, ἢ κατὰ δόγμα προαιρεθεὶς τοῦ συμποσίου ἐπιμελητής. εἴποις δ᾽ ἂν τὴν ἑστιάτορα καὶ ἑστιοῦχον κατὰ Λακεδαιμονίους. ἢ ἑστιάτωρ, ὁ εὐωχῶν. δαιτυμὼν, ὁ εὐωχούμενος. ἑστίασα, ἑστίακα, καὶ ἑστιάθην ὑφ᾽ ἑτέρου. Ἔσταν, ἀντὶ τοῦ ἔστησαν ἀπέγραψαν. Ἑστίης δίκαις· ὀφθαλμός. ὡς μέλλοντι κατὰ φρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας. Ἐστίχαε, ἤρχετο. Ἐπιχεύετο, ἐπιρρέετο, ἠκολούθει, ἄνωτο τειχολόην, ἐβάδιζεν.

Ἐπιχέονται, ἀπὸ τοῦ εἴχω περισπώμενον ῥῆμα, κατὰ πλεονασμόν. πιχοῦμαι διὰ τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ φιλοῦμαι ἀφιλοῦμαι ἄγχωτον. ἀφ᾽ οὗ πεφιλημένος ἐν χρήσει, καὶ ἐπίρρημα πεφιλημένως. ὁ παρατατικὸς, ἐπιχούμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπιχοῦντο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐπιχέοντο. Ἑστιώμενοι, εὐωχούμενοι. καὶ ἑστιῶν, ἀπὸ τοῦ. Ἐστιώμενος, τρυγών. Ἑστιῶν, ἀπὸ τοῦ. Ἕτοι, περιέβαλε, γινώσκει. Ἐσόβει, ἐλοιδόρουν, ὕβριζον. σοβῶ, τὸ κομῶ, φοβῶ τοῦ μη εἰς β. Ἐσοβεσμένα, συγκεχυμένα, σύγχυσις. Ἔτοκα, ἐνίοτε παρὰ τὰ ἐπίτοκα. Ἐτομώθη, ἐτειχίσθη. οἱ δὲ ὤρυσσον, καὶ ταχέως τὸ χωρίον ἐσομώθη. Ἔτον τὸ δυϊκὸν, ἐτόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἐσόν. Ἐσόμφαλος, ἀλαζονευόμενος. σόμφος ἐστὶ, ἡ ἀλαζονεία. Ἐς τὸν λιμένα, εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις, παρὰ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τῆς κοινῆς, ἐς λιμένα. οἱ δὲ ἀθηναῖοι συνεχῶς ἔλεγον, κατὰ πλεονασμὸν διὰ τὸ ἀναμφίβολον ἐκ τοῦ. Ἔτορα, τὸ κοίλωμα τοῦ ἁρματείου ζυγοῦ, ἔνθα ὁ τράχηλος τῶν ἵππων ἐντίθεται, ἢ τὸν πρῶτον κρίκον τοῦ ῥυμοῦ. οἱ δὲ κατὰ Ἀρίσταρχον, τὸν πάσσαλον τὸν ἐπὶ τοῖς ἄκροις τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ, περὶ ὃν δέδεται καὶ δέονται τὰ ζυγόδεσμα. Ἐσορίσθη, κατεκοιμίσθη, ἐπραΰνθη, ὡμαλίσθη. Ἐσόρων, ἐσορῶσιν. οἱ ἄνεμοι παραχρῆμα ἐκόπασαν, καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη. πνεῦμα δὲ κεκομμένον κατὰ πρύμναν ἐπέρρει, καὶ τὰ ἱστία ἔπλησε. Ἐσός, καὶ μέτρος. παρὰ τὸ σῶ, τὸ πληρῶ, ὁ πλήρης. Ἔσπαρμαι, ὤφειλεν εἶναι ἔσπαρμαι, ἐπειδὴ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα μετὰ τοῦ ι καὶ τοῦ ρ, μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπει τὸ ι εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον σπείρω σπέρω ἔσπαρκα ἔσπαρμαι, τρέπω τρέφω τέτροφα τέτραμμαι. ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα. ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἐσπάρθην, καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐσπάρθην. ἀλλ᾽ ὁ πρῶτος ἀόριστος φυλάττει ἀεὶ τὸν παραλήγοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πλὴν τῶν παρὰ τὸ αὐτὸ σεσπασμένων παρακειμένων. οἷον συνέσπαρμαι, συνεσπάρθην, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πλὴν ἐκλέλυμαι ἐκλύθην, καὶ εἴρημαι ἐρρέθην. καὶ τὸ ῥῶ, ἔρρημαι ἐρρέθην, καὶ ἔσπαρμαι ἐσπάρθην, καὶ ἄλλα τινά. Ἐσπατάλων, ἐτρυφᾶν. Ἐσπείθοντο, ἐκαίετο, ἐταράσσετο. Ἐσπιλώθη, ἐμιάνθη. Ἐσπευκότες, ἀντὶ τοῦ σπεύσαντες. Ἔσπεισε,

κατεπλεύσε. Ἔσπευσμαι, κατεσπούδασμαι. Ἐσπερον, ἐσπέρα, εὐλαβείας ὤν, διότι ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἢ ἀπὸ τοῦ σπείρω σπέρω ἔσπαρκα, μέσος ἔσπαρκα, ἀόριστος δεύτερος ἔσπαρον ἢ ἀπὸ τοῦ σπεύδω συνεσπευσμένος, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔσπευσον. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω ἤλυθον καὶ ἐλήλυθα, γίνεται δὲ ἔλιπον καὶ ἐσπόνδον. Ἔσπορον, ἔλυσαν, ἐμίγνυσαν, κατεσπούδασαν. Ἐσφάλησαν, διέφευγον, προσπελάσαντες. Ἔστω ταῦτα, ὑπαρχέτω. ὡς τὸ, ὡς δὴ ὡς ἂν ὁ βουληφόρος ἔστω. καὶ ἔστω, δηλονότι ἐπὶ ἀρχαίων τῶν λαμβανόντων, καὶ ἀρχῇ ἑτέρων λέγεται τὸ εἶναι. ἔστω δὲ ἐκ τοῦ ἔστω, προσθέσει τοῦ σ. Ἐστεμμένα, ἐφθαρμένα. Ἔστεον καὶ ἔστεφον, ἀντὶ τοῦ ἔστεφον καὶ ἐπλέκον, ἀττικῶς. Ἔστωρ, πάσσαλος ὁ ὑπὸ τοῦ ζυγοῦ ἐνείμενος, ἐν ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ πηγνύμενος. ἔνθα ὁ κρίκος ἐμβάλλεται, καὶ τὸ ζυγόδεσμον ἀποδέδεται εἰς συνοχὴν τοῦ ζυγοῦ. τινὲς δὲ ἕσορα εἶπον, δέμμα, ἤτοι κύκλωμα ζυγοῦ, εἰς ὃ τὸν ζυγὸν ἐμβάλλουσιν, ἐν ᾧ ἐντίθεται ὁ τράχηλος ἐκατέρωθεν. διαιρεῖται δὲ ὁ ἔστωρ, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἕσω. καὶ τῆς ἐκεῖθεν γενομένης ἔσεως, ἤτοι ἐμβολῆς. ὁ ἐνείμενος ἐπ᾽ ἄκρῳ τοῦ ζυγοῦ, περὶ ὃν ὁ κρίκος ἐντίθεται. ἢ καὶ ἄλλως ἑστώς, ἔστωρ ἀπὸ τοῦ ἥσω, ἐξ οὗ καὶ ἧλος. ἔστι ἢ ἔστωρ, ὁ ἐνδεδεμένος τῷ ζυγῷ. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ χαλ-φεύδοντος. ἔστωρ, σφὴν, ἔμβολος, γόμφος. ὁ πρῶτος κρίκος τοῦ ῥυμοῦ, ἢ κοίλωμα ζυγοῦ ὑφ᾽ ὃ ὁ τράχηλος. Ἐσσῶς, ἀντὶ τοῦ ἐσυίας. μεμαῶς, ἀντὶ τοῦ μεμαυῖα. βεβῶσα, ἀντὶ τοῦ βεβαυῖα. γεγαῶς, ἀντὶ τοῦ γεγαυῖα. αἱ διαλεχόμεναι μετοχαὶ τοῦ πάθους, ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ υσα, καὶ τὸ οὐδέτερον διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον μεμαώς, γεγαώς, ἐσώς. αἱ δὲ μὴ ἔχουσαι πάθος, τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ υια ποιοῦσι, μεμαυῖα, τετυφυῖα. τὸ δὲ οὐδέτερον διὰ τοῦ ο μικροῦ, οἷον μεμαός, τετυφός, καὶ τἆλλα ὁμοίως. Ἐσσῶς καὶ τὰ συναλειφθὲν, ἐκ τοῦ ἐσαότος. Ἐς ὅλως χρόνον, ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντων. Ἔσυλα τόξον ἐδέξατο, ὁ Πίνδαρος. καὶ αὖθις τὸ σύλα παρὰ δῶμα φαρέτρης, τὸ λάθρα ἢ ἀλαφρῶς σημαίνει, ὥς τι τοξεύσαι. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν σκυλεύων ἡ λέξις τίθεται πολλαχοῦ, ἐπεὶ σκῦλον τὸ λάφυρον λέγεται. καὶ ἔσυλα, ἐγύμνου, ἀφῄρει.

Ἐσύλαον, ἐσκύλαον. Ἐσφαλάζετο, διεγείρετο, διηγείρετο, ἐνεπίμπρατο, ἢ ἐλυπεῖτο. Ἐσφάλησαν, ἔσφαλον, ἔλυσαν. σφαλὸς γὰρ, ὁ δεσμός. Ἔσφαλεν, ἐκ τοῦ σφάλλω σφαλῶ. ἀόριστος ἔσφηλα, καὶ ἀττικῶς ἔσφαλε. Ἔσφαλε, διημάρτανε. Ἐσφίγγον κόρυθας. Ὅμηρος, ὡς φορεῖν συνθέσεις λέγει τὸ ἐσκέπαζον, ἢ ὑπεστεῖλον ἐπὶ φορεῖν. Ἐσφηνωμένα, συμπεπλεγμένα, συνεσφιγμένα, παρὰ Ἱπποκράτει.

Ἐσφακέλισεν, καὶ ἐσφάκελε. καὶ ἐσφακέλωσε, ἀντὶ τοῦ διεδίδοτο.

Ἔσφηλε, κατέβαλεν, ἢ σφαλῆναι ἐποίησεν. Ἐσφενδόνα, ὥσπερ ῥυάδα πέτρας. Ἐσφράγιζεν, ἐδόκει, μετὰ ψόφου ἦχειν. Ἐσφριάτο, ἓν τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων ἀθήνησιν, ἐν φρέατι λεγόμενον. ἔνθα ἐκρίνοντο οἱ φυγάδες, οἱ φαίνοντο ἐν τῇ φυγῇ ἀκούσιον φόνον, ἐνταῦθα ἐπὶ πλοίου. Ἔσφριγε, ὑπερεπέμπετο. Ἐσχαλία, λυπεῖται. Ἐσχάρα, μετὰ ταῦτα ἐργαλεῖον. ἢ ἐσχάραι, τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων. καὶ ἐσχάραι πυρὸς, αἱ ἐπὶ ἑλκῶν ἀνθρωπίνων. καὶ ἐσχάρα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς ὁμώνυμον σημαίνει. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ βωμός. ὡς παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλῇ. δηλοῖ δέ φασιν ἡ λέξις καὶ γένος, καὶ καθὸ λέγεται. καὶ τῶν ἱερέων δὲ λεγομένων ἐσχάραν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην, ἢ κοίλην. ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχάραι ἰατρικῶς καλοῦνται. ἡ δὲ κωμῳδία ἐν δὲ γυναικείων μορίων, οὕτω καλεῖ. γίνεται δὲ ἡ κατ᾽ εἶκος ὁμωνυμικὴ ἐσχάρα, ἐντεῦθεν παρὰ τὸ ἔχειν ἀράς, ὅτι τὰ δὲ ὑπὸ ἀράσσηται τῷ θεῷ οἱ τῆς οἰκίας. ἕδος γάρ καὶ χῶμα ἡ ἐσχάρα, ἤγουν ἡ ἑστία, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ δηλοῦται, καὶ ἐν Ἰλιάδι. ὅθεν καὶ φῶτες πυρὸς ἐσχάραι. καὶ ἑξῆς, ἀντὶ τοῦ ὅσσαι ἐσ-κόδρου φράσεις. ἑστία γὰρ, ἑστία, ἡ ἐσχάρα πυρὸς, ταὐτὰ ἐστίν. ὡς τὸ ἔχειν ἐσχάραν, ταὐτὸ ἄρα τῷ ἔχειν ἑστίαν, ἤγουν ὡς ἀπὸ μέρους οἰ-

τος παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ χεῦσις. Ἔσαι μὲν, ἔλαβεν ἦχ. λαί μοι ὁ τὸ χέρ, ἤ ἀντήλια, ὁ ποιοῦτον ἦ. Ἐσαίνεται, καὶ ἐσσέται κατὰ συγκοπὴν, καὶ τὸ λιθόνει καὶ λιθίνει, καὶ ζωγρεῖται, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ θεῖται, καὶ σεῖται, καὶ λοῦται, ἀπὸ δευτέρου ἀορίστου.

Ἐσαλάσσει, ἐσολισμένοι ἦσαν. Ἐσάλαξεν, ἐσαξεν.

Ἐσάλαστι, ἀντὶ τοῦ ἀνεζωσμένοι ἦσαν. οἱ γὰρ περὶ ἐργασίαν ἀσχολούμενοι, ἀνεζωσμένοι τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων εἰσίν. ἰωνικὸν δὲ τὸ ἐσάλαστι, ὡς τὸ τετύφαται, ἀπὸ τοῦ στέλλω τὸ κοσμῶ. οὗ τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἔσταλται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἐστάλαται. Ἐσάλλω, ὅπερ ἐστερεύθην. λέγεται δὲ τὸ ἐσάλλω κυρίως ἐπὶ θαλάσσης. οἷον ἐστάλατο εἰς τὸν διὰ τοῦ πλοῦν. Ἐσαλκεν, ἐμείωσεν. Ἐσαλμένοι, ἐσπασμένοι. παρὰ χαλκικοῖς ἐσαλμένοι. Ἐσαλωσία, ἡ τῶν ἱματίων ἀγορὰ, ὑπὸ ταραντίνων.

Ἔσαμεν, ἐσάκαμεν. Ἐσάμεναι, ἐσολισμέναι, ἢ σῶοι.

Ἐσάμειον, περίσσαλον. Ἐσ' ἄν, ἕως οὗ. ὅτε ἄν, ἢ ἐσσέων.

Ἔσαν, ἀντὶ τοῦ ἐσσέων, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔσαν. Ἐσάσαι. τὰ διὰ τοῦ σαι ἢ ἀσαι ἀπαρέμφατα, ὅσα μὲν ἐνεστῶτός ἐστι χρόνου. τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ μόνων τῶν εἰς μι βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχει. οἷον ἐστὶ τὸ ἐσάσαι, καὶ ἐσάσαι, καὶ ζωγρεῦσαι καὶ λευκοῦσαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τοῦτ' ἄλλον ἐκ τοῦ θεῖναι τι, καὶ διδόναι. καὶ ταῦτα γὰρ ἐνεστῶτος ὄντα, βραχεῖαν αὐτὴν ἔχει. καὶ τὸ εἶναι ἐνεστῶτος ὄν, οὐ βραχύνεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ βραχεῖαν οὖσαν ἐξέτεινεν, ὅσα δὲ τοῦτο πρὸς τὸν λόγον. ἐπεὶ γὰρ ἐνεστῶτος μὲν ὄντα δὲ ἑτέραν διεσύλλαβον. ὅσα δὲ τοιαῦτα ἀορίστου, ταῦτα μακρᾷ παραλήγεται. τούτου χάριν καὶ τὸ ἐναιτίως διασυλλάβοις τοῦ ἀορίστου ἀκολουθοῦσαν, ἐξέτεινε τὴν ἰωνικὴν παραλήγουσαν. οὐ μὴν τό γε εἶναι ὄντα ἐστὶν, ἐπειδὴ εἶτα ἅπαξ ὑπερβέβηκε τὴν διασυλλαβίαν. ὅσα δὲ ἐξ ἀορίστου γίνεται ἐπὶ τῶν πέμπτης τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν εἰς μι πάντων γίνεται, καὶ μακρὰν αὐτὴν ἔχειν τὴν παραλήγουσαν. καὶ τῆς μὲν πέμπτης ὡς σημᾶναί τι, ὑφᾶναι, σημεῖναί τι, καὶ ἐκκλῖναι. καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς συζυγίας, ἀεὶ φθάνει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ὁ ἀόριστος ἔχειν. ὡς τὸ φᾶναι, καὶ τεθνάναι, καὶ διαφθᾶναι, καὶ φῆναι. ὡς μαρτυρεῖ ὁ θεῖναι καὶ δοῦναι. ταῦτα γὰρ ἀόριστα ὄντα, ἐκφωνήτατα μακρὰν ἔχει. ἀλλὰ πόθεν ὦ φιλότης τοῦτο γίνεται; τὰ μὲν τῶν ἐνεστώτων ἀπαρέμφατα βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν; τὰ δὲ τῶν ἀορίστων μακράν; ἐπεὶ καθὸ συζυγοῦν οἱ παρακείμενοι, τὰ ἑαυτῶν ἀπαρέμφατα διὰ βραχείας παραληγούσης ἐκφέρουσιν, οἱ δὲ τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐνεστῶτες, συνδέονται τοῖς παρακειμένοις. Ἐσαότα, καὶ ἐσσότα. ἀπὸ τοῦ ἐσσῶς μετοχῆς, καὶ ἐσσώς, ἐστὶ παρακείμενος ἔσσα, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς τὸ ε ἰωνικῶς. καὶ ἐσσότα, ἐσάμενα, ἢ ἐσάμενον. Ἐσαύτως. διὰ δὲ ὑ λέγεται, καὶ Πίνδαρος τοὺς ἐσσάντας ἐκτείνουσι τὴν λήγουσαν, καὶ ἐπίρρημα λαβόντες ἀπὸ τοῦ ἐσσότος φασὶ τὸ εὐσταθῶς καὶ ἡσύχως. ἐσσα λέγει, διὰ μετὰ ἡσυχίας ἀκύειν ἔσαν, ἐκ τοῦ ἔσσα παρακειμένου δασύνεται. ἐσάκαστι ἐκτεῖνον τὸ τρίτον ἐκ τοῦ λοιπὸν, καὶ συγκοπῇ ἔσαν. Ἔσαο, δασύνεται, διὰ ἐκ τοῦ ἑσσάμεσο κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφήν. τὸ δὲ ἔσσατο ὑπὸ ἀχαιῶν, ψιλοῦται. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἐννῶ γίνεται.

Ἐσαος, ἐλαίνου σταθμοῦ. Ἐσᾶσι κατὰ κρᾶσιν, ἐκ τοῦ ἐσάασιν. ἐσάασι δὲ ἐκ τοῦ ἐσήκασιν, ἐσήασι, καὶ ἐσάασι καὶ ἐσᾶσι.

Ἔσαν, ἐκάθισαν. Ἐσατα ἀττικοὶ, οὐχ ἐσακίτω. Ἐς ταχὺ γράφει. ἔνια λέγεται ἀττικῶς. καὶ ἐς κάλλος γράφει, ἀλλ' ὡς καλλιγραφεῖ, καὶ ταχυγραφεῖ, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐσαώς ἐσαότος. ἐκ τοῦ ἐσηκὼς, συστολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ κ. περὶ οὗ ἰστέον, ὅτι πᾶς παρακείμενος διὰ τοῦ κ ἔχων τὴν παραλήγουσαν, καὶ παραληγόμενος μακρᾷ ἀποβολῇ τοῦ κ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. οἷον ἐστηκὼς ἑστώς, βεβηκὼς βεβαώς, δεδοικὼς δεδιώς, τεθνηκὼς τεθνεώς. Ἐσέ ὑμεῖς, ὑπάρχετε, ἐστέ. δωριεῖς δὲ, γίνεσθε. Ἔσει, ἀντὶ τοῦ ἕως ὅν. οἱ δὲ τοῦ ἀορίστου

ἔρχονται. Ἐσείλασαν, συνέστειλαν, ἢ ἀπέστειλαν. Ἐσείλατο, ἐπεμψεν. Ἔσειλεν, ἔπεμψεν. Ἐσείρωται, συνέλκεται, συνέσφιγκται. Ἐσέλλαν, ἐπιμάσσειν. Ἐσεληλάμενος, ἐξεφθαρμένος.

Ἐσελασεν, ἐξέλασεν. Ἐσελύθη, ἐσπάσθη. Ἐσεμεν, ἐσέπεμψε, καὶ ἔσεισεν. Ἐσέρημαι τὰ δε, καὶ ἐσέρημαι τόδε. Ἐσεφλέθη, ἐξεμιάνθη. Ἐσεφισάμενος, πεποιημένος. Ἐσεφάνισα, ἀντὶ τοῦ στεφάνοις ἐτίμησα. Ἀριστοφάνης, ἐγὼ δέ τε ἐστεφάνισα.

Ἐσεφάνωται, περιείχε. Ἐσέφθαι, κεκοσμῆσθαι, ἐστεφανῶσθαι.

Ἐς τέφρην γέφεις, ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων. Ἔσῃ, σολικῶς. ἐγράφη, ἔσῃ. καὶ ἔσῃ δ' ἐπειδὴν, παρ' Ὁμήρῳ. τοῦτο δὲ λοιπὸν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, διὰ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς ἔννοιαν ἀγαγεῖν τὸ ἀθανατοῦ. ἔμπροσθεν μὲν γὰρ τὰ ἐσχάμενα, καὶ ἤδη γενόμενα, καὶ ὡς θέαν ὑπ' ὄψιν ἐλθόντα. ὄπισθεν δὲ, καὶ ὄπισθεν, τὰ ἐσόμενα μέλλοντα. ἐπεὶ δὲ ἀπεσείρατο, κατέσχε ἀόρατον, καὶ τὰ κατόπιν ἡμῖν ὄντα. Ἐσεπαλὰ σαθμὸν τίγεος. σαθμὸν λέγει τὴν πάσσαλα, ἢ τὴν βάσιν τοῦ ὅπλου. τίγος δὲ τὸ ὅλον δῶμα, ἀπὸ μέρους ἀναγκαιοτάτου τοῦ τέγους. ὅπερ οἷον κεφαλὴ ἐστὶν οἴκου. καθὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καλεῖ, ὡς μόνον ἐν τῷ, Τεῦκρε φίλη κεφαλὴ, καὶ τοίῳ δὲ κεφαλὴν τοιῷδε. ἴσον δὲ, διὰ σαθμὸς λέγεται ἐπεὶ τις καὶ ἐπίκλημα ἐντελὲς ὁ ζυγικὸν, καὶ ζυγοστάσιον, καὶ ὄργανον σαθμικὸν. καὶ διὰ τὸ τέγος κατ' ἐκλειψιν ἐστι τοῦ σ, ὥσπερ σμικρὸν μικρόν. εἰκὸς δὲ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ τέγειν γίνεσθαι τέγος, εἶτα πλεονασμῷ στέγος. τίθεται δὲ ὑπὸ τὸ ἄλλων τὸ στέγος. Ἐσηκα. εἶχον, ὁ μέλλων σχήσω, ὁ παρακείμενος ἔσηκα, ὁ μέσος ἔσηκα, ὡς ἔσηκα ἐγώ. ἔσηκα δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἑσταθ. καὶ ... ἔσηκα ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἀνέσχον. Ἐσήκασι Λυκικὴς, ἀντὶ τοῦ ἐσήκασιν.

Ἐσήκειν, ἀδύναται μὲν καὶ δίχα τοῦ σ κοινὸς γράφεσθαι. ὁ δὲ ἀκριβὴς ὁ ἀπόγραφεῖς, μετὰ τοῦ σ γράφει. ἀπὸ ἰωνικοῦ τοῦ ἐσήκειν, ὡς εἶναι ὅμοιον τῷ, ἥσσειν ἴσα κακά. Ἐσῆκαι, ἀντὶ τοῦ ἑστάθη.

Ἐσηκὸς καὶ ἐσὼς ἀπὸ τοῦ ἐσήκα. Ἐσηλιτωμένον, ἀναγεγραμμένον. Ἐσηλίτευται, δημοσιεύεται. Ἐσήλων, ἐστάσει.

Ἐσήξεν λέγεται, τὸ βεβαίως μένειν, καὶ ἐδραῖον θήσεσθαι. δασύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐσήκα θέματος κλινόμενον, ὃ καὶ αὐτὸ δασύνεται. ὃ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἵσημι ἐσήξω λέγεται, ἀλλὰ σήσω ὁ ἐσηκὼς ψιλούμενος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐσήκω ἐσήξω, ὁ παρακείμενος ἔσηκα δασύνεται. καθὸ καὶ καθεσηκὼς γράφεται. καὶ καθεστηκὸς φρόνημα, τὸ βέβαιον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵσημι σήσω, ἔσηκα οὐ λέγεται. ἀλλ' ἐσηκὼς ἀόριστος, ψιλούμενον. ἐστιν οὖν κατὰ ἐσηκὼς μετὰ τοῦ ψιλοῦ, καθεστηκὼς δὲ μετὰ τοῦ δασέος. Ἐσήξθαι, σαθῆσθαι. Ἐσηρίξατο, ἐστηρίχθη.

Ἐσηρίκων, ἐστήρικον. Ἔσηκεν, ἐλεῖσεν. Ἔσηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐστάθη. καὶ ἀντὶ τοῦ τεθῆναι ἐποίησεν. καὶ ἔσηκεν, διὰ ἐκ τοῦ ἐσήκειν κατὰ συγκοπὴν γίνεται, δασύνεται. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ἐσήκει, ψιλοῦται. Ἔσησεν, ὤφρανεν. καὶ ἔσησε τὴν πλάστιγγα, ἀντὶ τοῦ κατέλυσε. καὶ ἔσησε τὸν θόρυβον, καὶ ἔσησε τρόπαιον κατὰ τῶν πολεμίων. ὁ μὲν ἐστὼς γράφεται καὶ ἀνεστήσατο. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. μόνος γὰρ ὁ θεὸς τρόπαιον ἀντέστησε τῆς ταύτης τρόπον.

Ἑστιάδες, αἱ ἱέρειαι. Ἑστία, ἡ οἰκία, δίαιτα, οἴκησις, βωμὸς, χυτρόπους, ἐσχάρα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν γῆν, τύμπανον βαστάζουσαν, ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει.

Ἑστιάθη, εὐωχήθη, εὐφράνθη. Ἑστία, ἡ πάλαι παλαιστὴ ὀνομαζομένη. Ἑστίαι, θυόμεναι ἕως ἄν τινες θυσίαι, ἀφ' ὧν οὐχ ὅσιον τι ἦν μεταδοῦναι, ἢ ἐξενεγκεῖν. Ἑστῶν, ἀστὸς ἐσαῶν, τρέφειν. Ἑστίας, χῶρος, ἢ μέρος τοῦ ἑσπέρου ἐν θυσίᾳ. Ἑστιᾶται, εὐωχεῖται. Ἑστιατὴρ, ὁ δειπνιζόμενος. Ἑστιατόριον, δειπνοκλητήριον. Ἑστιατορία, εὐωχία, ἑστίασις. Ἑστιάτωρ, ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν, ἤγουν τροφεύς. Ἑστίαχος, οἰκουρός, οἰκιώκης, ἢ ξένος παρ' ἑστίᾳ. Ἐστί Βασα, πεπάτηκα. Ἔστιβεν, ἐπάλησεν. Ἐστιγμένην, οἷον ὑποκειμένην χρώτας. Ἑστία, πῦρ, καὶ ἡ γῆ, καὶ ὁ θεός.

Ἐσφ

μάλισα. Ἐσοῦ ἄρ, μέχρις ὅτου. Ἐσφισάμεθα, ἰσχυσάμεθα. Ἔσθυμαι λογικῶς, προσπορισαίμην, καὶ ἰασαίμην. Ἐς ὀψιγόνους, τοὺς μετὰ ταῦτα. Ἐσπάθα, ἐλάπαινα ἀφειδῶς. παρὰ Ἀριστοφάνει, κατηνάλωσας, κατεδάπανησας. σπαθᾶν δὲ, τὸ ἀφειδῶς καταναλίσκειν. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται πολλάκις. ἐκείνως δὲ τῇ λέξει χρῆται ἐπὶ γυναικὸς ὁ Ἀριστοφάνης. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου σπαθᾶν, τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην. λίαν σπαθᾷς, ἤτοι ἐργάζῃ, λέγει Ἀριστοφάνης εἰρωνικῶς. Ἐσπαθᾶν. Διογένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Δίδυμος δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυε, παρὰ τὴν σπάθην. σπάθη δέ ἐστι ξίφος. μᾶλλον δὲ ἀπὸ τῶν ὑφαινόντων ἡ μεταφορά. σπάθη γὰρ χρῶνται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς. ἐσπάθα, ἀντὶ ἀλόγως, ἢ ἐρρίπτει, ἢ διεκόπτει, ἀπὸ τῆς σπάθης. οὕτω γὰρ τὴν μάχαιραν καλοῦσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθει, ἀπὸ τοῦ τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἐξῆς συντιθέασι τὰ ὑφαινόμενα. Ἐσπαθημένος, συντεταμένος, ἀπὸ τῶν καταπυκνούντων σπαθῶν τὴν κρόκην. Ἐσπακα, ἀπὸ τοῦ σπάω σπάσω, ἔσπακα ὁμοίως καὶ τὸ ἔῤῥωκα, ἀπὸ τοῦ ῥῶ ῥώσω ἔῤῥωκα. καὶ τὸ ἔῤῥωγα, ὡς ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ῥήξω, ὁ μέλλων παρακείμενος ἔῤῥωγα. τὸ δὲ ἐσφάσμαι, ἔσφασμαι, ἀπὸ τοῦ σφύλλομαι, ὁ μέλλων ψεύδομαι, ὁ παρακείμενος ἔψευσμαι ἄχρηστος. ὁ παθητικὸς, ἔσφασμαι. Ἐς πάντα πᾶσι, εἰς τὸ πάντα δεχόμενον. Ἐσπάραξεν, διέφθειρεν. Ἐσπάρακται, σπείρω, μέλλων σπερῶ, ὁ παρακείμενος ἔσπαρκα, ὁ μέσος ἔσπορα. ὁ παθητικὸς, ἔσπαρται καὶ ἐσπάρακται. Ἐσπαργάνωσε, περιετύλιξεν, ἐζώωσεν, ἔσφιγξεν, πρὸς τὴν ζώνην.

Ἐσπάρτων, ἐν πλευραῖς ἦν. Ἐσπάρθαι, ἐν συγκαταθέσει. Ἐσπάραξεν, ἠρίθμησεν. Ἐσπάρησαν, ἐσπάρησαν. Ἐσπάρη, εἴληφεν. Ἐσπασε, ἐσπάσθη, εἵλκυσε. Ἐσπασαι, εἵλκυσαι. Ἐσπασμένα, γεγυμνωμένα. Ἐσπασμένος, τεθνεώς. Ἐσπείσαντο, θυσίαν ἐποιήσαντο. Ἐσπείσαντο, διελύσαντο. Ἔσπεισεν, ἀντὶ τοῦ ἔθυσεν. Ἐσπεύσθη, σπουδαίως ἐποιήθη.

Ἐσπερία, ἀκολούθως. Ἑσπέρα, δύσις. χρῆται καὶ οὕτω ἐπί τινων. καὶ ἔχει καὶ τὴν τῶν ἀντὶ ὕστερον, ὡς ἐθελοντοῦντος ἐκ τοῦ ὧς, τῇ τε προθέσει. Ἑσπέρα, συγκέκληται ἐκ τοῦ ἕσπερ ψιχ. δηλοῖ δὲ ἀδιαλείπτως τὰ ἕσπερα μέρη, ἃ κατοικοῦσι, ἢ πλησίον τι. Ἑσπέρα, ἡλίου δύσις, ἢ πέρας τοῦ ἡμέρας. ἕως γὰρ ἡ ἡμέρα. Ἑσπερίδεσσι, ἑσπερίοις, ἑσπερινοῖς.

Ἑσπερία, τὰ δυτικά. Ἑσπερίδες λέγονται, ὅτι τὰ ἑσπέρας ἐκ γαίας, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου ἀστέρος ἡ ἀφροδίτη καὶ ἑσπερίδες. ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἴρηται ὁ τόπος, ὧν ἑκάστη γεγονότος, ἔχων ἀστέρα ὀρθὸν, ὁ λέγεται φωσφόρον, ὃν ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν, οἱ δὲ, Ἄτλαντος λέγουσιν εἶναι τὰ ὑπ' ἐκείνου. Ἑσπερίδων μῆλα ἐν Λακεδαιμονίοις, βραχυλόγα μῆλα.

Ἑσπέριοι, οἱ ἐπὶ τὴν δύσιν οἰκοῦντες. Ἑσπέριον ἤτοι, ἐπὶ ἑσπέρας ὄντα. Ἑσπερινός, ὁ ἑσπέριος. Ἑσπέριος ὁ βάθυμος, ἀντὶ τοῦ λέγομαι καὶ ἑσπέριος, ἕσπερος. Ἑσπερίδες λίμνη, ἡ πρὸς δύσιν ὁδοῦ. Ἑσπερίζωμεν, ἑσπερίνω, ὀργίθιω. Ἕσπερον κέλαδον, ἑσπέριον, ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν.

Ἐσπέρα, δηλοῖ, εἰς τὸ μέλλον. Ἕσπερος παρ' Ἰωσιν, ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα. οἷον τινὲς δὲ τριπολοῦσι μᾶλλον ἐπὶ ἕσπερος ἦλθον. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα. τί γὰρ παραλλάξας τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν, ὥσπερ ἐστίν. ὃ λέγεται δὲ ἕσπερος καὶ ἑσπέρα, ὡς βίος καὶ βία, καὶ πόλος καὶ πόλη, πύλος καὶ πύλη, κοῖτος καὶ κοίτη, ῥόθος καὶ ῥοή, γόνος καὶ γονή, βόλος καὶ βολή, λόγος καὶ λογή, λίθος καὶ λίθη, ὠνὴ καὶ ὦνος. Ἕσπερος ἀστὴρ, ὃς καὶ φωσφόρος ἐν ὀνόματι ἐστίν. ἔστι γὰρ ὁ ἀστὴρ, ἀπὸ τοῦ ἕπω σπείρειν ταῖς ἑσπέραις ἀπεκδύσεσθαι, ἢ ὁ πέρας τοῦ ἑσπέρου φέρων. Ἐσπέρχουν, ἤπειγον, ἤλαυνον. Ἕσπετε, εἴπατε, ἐσπεύσθη, ἀκολουθεῖτε, ἐπορεύθη, ἀκούετε. Ἕσπετο,

ἠκολούθησεν. Ἕσπετε, ἐστὶν ἐπιφερόμενον. ἐξ οὗ καὶ ἔπος, ὁ λόγος. καὶ τὸ σπόνδυλε μέτρον, καὶ πᾶν μέτρον τοῦ ἔπους. τὸ παλαιὸν ἔσπετε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἔσπετε. Ἔσπασεν, εἵλκυσεν. Ἐσπεύδη, ἐκίνησεν, πρὸς πόλιν ἀφίκετο. Ἐσπεύδον, ἤρχοντο. Ἔσποιτο, προσλάγχαινε, ἴδοιτο. Ἐς πλησίον ἄλλον, εἰς ἄλλον τὸν ἐγγὺς, πρὸς τὸν πλησίον. Ἐσπόδα, κονιορτοῦ ἐπλήρου. Ἐσποδοῦσις, πόθην ἔχεις, παλαιοί. Ἐσπόλευν, ἀσφάλισον. Ἐσπέρχεται, ἐπείγεται.

Ἑσπόμεθα. ἕπομαι ἐνεστώς, εἱπόμην παρατατικός, ἕψομαι μέλλων, ἑσπόμην δεύτερος ἀόριστος, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔχω. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἑσπόμεθα. Ἑσπόμενος, ἐπακολουθῶν. Ἑσπόμενοι, ἀκολουθοῦντες. Ἑσπομένοιο, ἀπαντῶντος, ἀρπάζοντος. Ἐσπούδαζον, ἐσπουδαζόντων, ἐσπευδοῦντο. Ἐσπουργαρίζομεν, ὡς πῦρ ἐξεχαίνομεν. Ἐς πῦρ ζαίνης, ἐπὶ τὸν ὄλεθρον. Ἔσσα, τὸ λέγω. Ἐσσάμενος, ἐνδυσάμενος. Ἐσσαῖοι, ἰουδαῖοι, ἀσκηταὶ φασὶ σωφρονικὸν καὶ γραμματικὸν, τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέτρου διασκεύασθαι. πρῶτοι οἱ Ῥηχὰβ, υἱοὶ Ῥηχὰβ τοῦ Ἰωναδὰβ, φιλάδελφοι, καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβέστεροι πλεῖον. Ἔσα, ὄνομα πόλεως.

Ἔσαιον, καθῖζε. Ἔσαθαι, περιβαλέσθαι. Ἕσαντο, περιβάλλειν. ἕσαν λαμπρὸν ὠκεανοῖο. Ἔσσεται, λογικῶς. οἱ γὰρ Λογικοὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς προστιθέασι τὸ σ, καὶ πλεονάζουσι. οἷον πλεύσονται πλευσοῦνται, ἔσονται ἔσσονται. Ἐσσεῖν, ἐσθίειν, ἐσθίειν, ἐκάθισεν. Ἔσθαι, ἐνδύσασθαι. Ἔσονται καὶ γενήσονται, δοκεῖ τοῖς φιλολόγοις διαφορὰν ἔχειν τινά. ἔσεσθαι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης φασίν. ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων δὲ, τὸ γενήσονται. οἷον, ἔσονται μετὰ χειμῶνα ἔαρ ἀναγκαίως. τὸ δὲ βρέχος, τόδε γενήσονται γραμματικὴν ἐνδεχομένως. οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο γε. Ἕσσαρ, ἐδίωκον. Ἐσσεῦσαν, ἤρχοντο. Ἐσσεύοντο, ἐπεσύθησαν, ἐτρέχον, ἐδίωκον, ὥρμων. Ἔσσονται, ὥρμηνται. Ἔσσευε, ἐκβάλλε. Ἔσσι, ἔχουσι. Ἐσσύμενος, ἐλθόντος. Ἐσσὼ, ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν. ὁ γενικὸς τοῦ ἐσσῆνος. Ἔσσεται, ἔσαι. Ἐσσῆνες, μελίσσαι.

Ἐσσὶ, ἀντὶ τοῦ ἐστὶν ἔχεις. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ σ, καὶ ἀπὸ τοῦ εἶ ῥῆμα. ἐν δὲ γὰρ εὕρηται ῥῆμα λῆγον εἰς τὸ λάττον προσώπου διχρόνου, διὸ ἐνδεύτεροις ἐφελκυστικὸν γίνεται τὸ σ. καὶ ἐσσὶ, ἀντὶ τοῦ εἶ ποιητικόν. Ἐσσίωσεν, ἐσφάλησαν.

Ἔσσιτα, προβάτου, ὑφαντά. Ἔσο, τὸ ἐνδέδυσο. τὸ εἶμι, εἶμι, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος εἶκα. ὁ παθητικὸς, εἶμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος εἵμην, καὶ εἵμην ἰωνικῶς. τὸ δεύτερον ἕσο. καὶ διπλασιασμῷ τοῦ σ ἕσσο. Ἐσσύμενον, τεθορυβημένον, ὡρμημένον. Ἐσσυμένως, μεταγενεστέροις. Ἐσσύων, ἱκανόν. Ἐσσύθη, ἐνδύεσθαι. Ἐσσυμένως, ταχέως.

Ἔσσυο, ἐτρέχετε, ὥρμων. Ἔσσυται, ὡρμημένος, ἀντὶ τοῦ ἐφορμηθῆ, ἐπιθυμεῖ. ἐκ τοῦ σεύω, σεύσω, σέσυκα, σέσυμαι, σέσυται. καὶ ἐν τῷ ἔθει, ἔσσυται. ἐξ οὗ ἐσσυμένος μετοχή.

Ἔσσυτο, ὥρμησεν, ἔδραμεν. Ἐσταθμοῦ, ἰσχυρότερον. Ἐσταυρωτὴν, βλασφημίαν, δουλείαν. Ἐστὰ, ἐστάλματι. Ἐσταχὺς, ἔῤῥωμεν. Ἐσάσθη ὁ ἀμφίασιν ἔτιγεν. ἔστω δὲ ὑγιὲς ἐστερημένος δείκνυσι, ἐσάσθη δὲ ὁ ποσὸν δείκνυσι. Ἐσάθη, ὅτι τοῦ ἔσαται. οὐ προσκλητικὸν τὸ ἕσαι. ἐξ οὗ τὸ ἔσαθι, κατὰ μεταπλασμόν. ὁμοίως τῷ κλῦθι κλῦθι. Ἐσταλμένος, ὁρμημένος ἀπὸ τοῦ σέλλω στελῶ, τὸ περὶ ἔσταλκα χιλιάσας κρίσας, ἐστάλην. Ἐστάλμεσαν, ἐπέτρεψαν. Ἔσται, γενήσεται, ἢ μέχρι τέλους. Ἔσσαι μὲν, ἔσαι διὰ τοῦ τρίτου. δὲ χρῆται τοῦτο Ὅμηρος. ἔσσεται, ἔσαι, ἔσεται, ἔσαι καὶ ἔσαι. ἔσεται καὶ ἔσται ποιητικὸν, μᾶλλον δὲ λογικόν. Ἐσάσθαι, ἀφεσάσθαι. ἔσαι, ἀφέσαι, ἀφεσάσθαι, ἀπὸ τοῦ ἕζειν παράγεται. διὸ ἔσαι ἐσπον μιθχὲ, ἐσείω, ἔσαι, ἐσάσαι, καὶ ἐφεσάσαι. καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα

χῶμαι. προστακτικοῦ, ὃ μετὰ τὴν λατίραν ἢ τρίτην γινόμενα ἰφώνησιν. τοιοῦτον καὶ τὸ εἴπερ, καὶ ἴσπαρ, καὶ προσίπαιαρ.

Ἐρωτῶ, ὁ μέλλων ἐρήσομαι, ὁ ἀόριστος ἠρώτησα, ὁ δεύτερος ἠρόμην, ἐρέσθαι ἐπὶ δίμερων, ἐροῦ προστακτικόν, ἐὰν ἔρωμαι ὑποτακτικόν. τὸ δ᾽ εἴρεσθαι, τινὲς μὲν διὰ δίφθογγον γράφουσι, καινῶς δὲ διὰ τοῦ ε. οἱ μὲν γὰρ κοινοὶ λέγουσι τὴν ἐρωτῶ ἔρομαι, οἱ δὲ ποιηταὶ εἴρομαι, προσλήψει τοῦ ι. ἐξ ἀνάγκης οὖν οἱ μὲν φύλαττουσι τὸ ε εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ παρῳχημένου, οἱ δὲ φυλάττουσι τὴν δίφθογγον ἀπαρέμφατον. Ἐρωτῶ σε τὰ πεπραγμένα, καὶ ἐρωτῶ τὸν διδάσκαλον περὶ τινων.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἐς πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ εἰς λέγεται ἀττικοί. οἷον ἐς χῶρον, ἐς πατρίδα. Ἔς. ἵημι, τὸ πέμπω. μέλλων ἥσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἕς, ἧν. ὁ μετοχὴ εἷς ἕντος. τὸ προστακτικὸν ἕς, καὶ ἐς. συνταμιώνται τὸ ἕνς, ἑός, καὶ ἕς. διὸ ἐν συμπίονι προσεῖ καὶ ἄρθρου. Ἐσὶ, δεικτικός. Ἐσθίεσθαι, ὑπαλλάσσει. Ἐσθήμων, ἱματίων. Ἐσάγουσιν, εἰσάγουσιν.

Ἐσάλαξιν, ἐσαπέλαξεν. Ἐσβῶμεν, εἰσπορευώμεθα.

Ἐσβην, ὁ ζην, ἐσβέσθη. Ἐς ἀεὶ, εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσαῦθις, ἐσαῦθις. Ἐσθύραι, εἰσπαρελθεῖς. Ἐσάστην, ἴστασιν.

Ἐς δεῦρο, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ δεῦρο καιροῦ. Ἐς ἠμίτριον, ἐπιρρηματικῶς φραδέν. λείπει γὰρ τὸ δῶμα, ἢ δόμον, ἢ μέγαρον. οὕτω καὶ, ἠμίτριον δ᾽ ἐλθόντες. Ἐς ὅλιον καταλύοντα, τὸ περὶ δύσιν ἡλίου δηλοῖ, καὶ ἕως ἡλίου δύνοντος. ὁ ἐς ὅλιον κατά Δύνατο εἴρηται παρ᾽ Ἡσιόδῳ ἐν ἱστορίᾳ, τὸ εἰς τέλος, ἀντὶ τοῦ ἕως τέλους. τοιοῦτον δὲ καὶ ἐς τέλος ὥρας, καὶ ἐς τέλος καιροῦ. τὸ μὲν τι ἐς τι, ἀντὶ τοῦ ἕως, μόνον αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ κείμενον. οἷον παρὰ Θεοκρίτῳ, ἐς τι καὶ πείσως, ἅτε μέχρις ἂν ἀπογεύσωμεν. συγκαταλίπει τὸ ἕως, διὸ ἢ λείπεται. Ἐς αὖ, εἰς ἡμέραν. Ἐς θάλαμον βασίλειον, καὶ Ὀδύσσειαν καὶ λήσω. καὶ εἰς κοιτῶνας, καὶ πλάσαι λεκτὰς, ἐν Ὀδυσσείας χ, προσταπεῖς πάντως τυπτοῦντας, ἀντὶ τοῦ βάλλει, ἐκλελοιπότος, πλάσω. Ἐς ὕστερα, ἐς αὔριον, εἰς τὸ μέλλον. Ἐς κλισίην ἀναβὰς, ὑψηλὴν πρόσβασιν ὅρας δηλοῖ ἢ κλιτὺν εἶναι, διὰ τὸ ἀναβάς. κοινὸς δὲ τὰ παρὰ τὸ κλίνω, ὑπὸ τὸ κλιτὺ δηλοῖ. οἷον ἡ ἐπὶ θρόνον κλισία, καὶ ὁ κλισμός, καὶ ἡ κλίνη, καὶ τὸ ἀνάκλισθρον, καὶ ἡ κλῖμαξ, ἴσως δὲ καὶ τὸ κλίτος. Ἐς κόρακας ἀττικοί, οἷον εἰς κακὸν φθόρον. καὶ ἐς μακαρίαν, οὐκ εἰς μακαρίαν. ἐς κόρακας, εἰς τὸν ὄλεθρον. λέγεται δὲ τόσῳ ἀθήναιον οὕτως καλούμενος. οἱ ἐκεῖσε ἀπειλούμενοι, εἰς ἀπώλειαν ἄρχοντο. Ἐς λειμῶνας ποιμένων. παροιμία, ἐς λειμῶνας ποιμνῶν ὁρᾶν, ἢ πρὸ ἀλωπέκων. λέγεται δ᾽ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων. Ἐς νέωτα, ἐς τὸ νέον, ἢ εἰς ἐνιαυτὸν τὸν ἑξῆς, καιρόν. Ἐς ὃ, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ λέγεται ἐπὶ τοῦ μέχρις ὅτου. ὡς τὸ, ἐς ὃ δὴ πάρα τοῦ αὐτοῦ. Ἐς τὰ μάλιστα, ἀντὶ τοῦ λίαν. ὡς τό, καλὰ μὲν ἐς τὰ μάλιστα πέτρους, καὶ πεκέλευσε. Ἐς παρ᾽ ἔλπιδα, ἀντὶ τοῦ εἰς, ἀττικῶς. Ἐς πείρινθα δίφρον, ἐνταῦθ᾽ ὁ δίφρος ἀξιάται, ὡς ἐπεὶ ὁ ἀμαξίλιτος τὰ βασιλικὰ δῶρα τίθεσιν. λέγει δ᾽ ἐπεὶ πείρινθα, κατὰ τὸ ἐπικὸς τῆς λέξεως, τὸ ἐφίσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ περὶ προθέσεως, ἢ τοῦ θῶ, τίθημι. ἕτερον δὲ, εἰς πείρινθα πείρινθος ἡ ὕβρις τῆς λέξεως, εἴτε τὸ πείριν θον. Ἐς τοσόνδε, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοσούτου. Ἐς τε, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. Ἐς τ᾽ ἐς ἔπειτα, ἀντὶ τοῦ εἰς ἔπειτα, κατὰ τὰ παρὰ τὸν χρόνον. Ἡ σὸς δ᾽ ἐν ἔργοις. Μὴ δ᾽ ἐκκαθίσταθαι δεῖ ἐς τὸ πλεονεκτεῖν. Ἐς τόκια τέλωσιν, ταυτὸ ἐστι τὸ ἐν τόκους λόγου ἐλάττον. Ἐς τύπον δὲ, ὁμοίως τῷ ἐς αὔριον, ἢ τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ἐν τῷ τέλει ἐλπίζεται, καὶ τὸ ἀντὶ προθέσεως, ὡς ἐν τῷ τύπῳ τάδε.

Ἐσγίνεσθαι θυμὸν, ἤγουν ἐνεχεῖν πνεῦμα φιλικόν. ἐσ οὖ εὕρηται τὸ ζωγρεῖν θυμὸν, ὡς ἐκ τοῦ θυμὸν ἀγείρειν, τὸ θυμοῦ γρίαν. οὐ προσάγεται τὸ, ἔλειπε θυμός. καὶ τὸ ἐσβην, εἰς τὸ πεδίον αἴρειν, κατὰ συγκοπήν. Ἐσάλευσεν, ἐκ τοῦ σάλος σαλεύω. τὸ δὲ καὶ ἐπὶ ναῶν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται. Ἐσαλπίγξαν, ὁ μετόμισι περὶ ἐσέλλασι τεῖχος ἀχαιῶν. Ἐσβην, εἶμι, τὸ ὑπάρχω. ὁ παρατατικὸς ἦν, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἦμεν ἔτι ἴσαμεν. οὐ λαμβάνεται δὲ, ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ ἦσαν. ἢ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἦσαν, κατὰ συγκοπήν. Ἔσαιον, ἀντὶ τοῦ ἐχάρησαν, ἀπὸ τῶν σαινόντων ζώων. Ἐσβέσθη, ἀνέστη πληρώσει. ἀλλὰ ἀνάλογον. Ἐσβεννύω, τὸ πληρῶ, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ ἀόριστος ἔσα, ἢ ἔσα κατὰ συγκοπήν. ὁ μέσος ἐσάμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔσαν. ἀφ᾽ οὗ γίνεται καὶ τὸ ἕσαν κατὰ συγκοπήν, παρ᾽ Ὁμήρῳ. ὡς τὸ, ἐξ ἔρου ἐων. Ἐσβάλη εἶπεν ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ ἐνέφαυσε. ὡς τὸ, ἔλαφον δέρμα λέοντος. εὐλαβὲς γὰρ λέοντος δέρμα ἢ παρδαλῶν, ὃ λεγόμενον λέγεται, ἀλλὰ ἀναπίπτεται τὰ ἱμάτια, ὥσπερ ἀπαιώρηται. Ἐσβέσθη, εἰς τὸ ἴσον χαλάσαι, ὥς τι μανῆναι, ἐκ τοῦ σβεννύσθαι. Ἐσβαίνειν εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα Θουκυδίδης λέγει. ἐσβαίνω δὲ ἀεί, ἀττικόν. Ἐσβο, ἐσβάδι, ἐσιδών. Ἐσβην, εἴασται, ἐσιδεῖν ἐσιδών.

Ἐσβολὴ, εἰσβολή. Ἐσβόρ, ὁ δεῖνα, χαλεπὸς, ταραττόμενος. Ἐσβολάς. τὰς ἐπὶ τὴν πολεμίαν χώραν ἐκδρομὰς, ἐκάλουν ἐσβολάς. Ἐς γυμνάσια, κατὰ τὸ αὐτό. Ἐσδρα, ὄρμησιν, ἐρίθεια, εἰς φυγὴν ἐτράπη. Ἐς δ᾽ ἄγη, εἰσάγει δέ. Ἐς δέ, εἰς δέ. Ἐς δαιδάλας, εἰς δαιδάλεια. Ἐς δ᾽ ἐρέτας, εἰς ἐρέτας ἢ κωπηλάτας. Ἐς δύριν, εἰς μάχην. Ἐς δεῖπνον, εἰς ἑστίασιν. Ἐσεβαφαίδιξον, εἰσέβαινον. Ἔσεαι, ἐκ τοῦ ἔσῃ, ἥτις προσώπεια, ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἐσέβαιον θυμὸν, καθάπερ τὰς ψυχὰς, εἰς πόσιν, ὡς τὸν θυμὸν ἐκάειρεν. Ἐσεβάθεσαν, συβασμάσι προσεπέσεσαν. Ἐσεβῶν, διαλογισμός. καὶ ποταμὸς μεγάλως, χωρία ἀναρπᾶν. Ἔσεσιν, ἀντὶ τοῦ εἶναι, ἔσεσιν ἐν ἀλλήλοις. Ἐσείδοσαν λαοί. Ἐσεμάσσατο θυμὸν παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῆς ἰλιάδος ῥ, οὐχ ἁπλῶς ἐπιπολῆς ἐλάττωσιν, ἀλλ᾽ ἐσμάσατό μοι τὴν λύπην ἢ ἀλγηδόνα. οὐ τὸ ἐναντίον ἐσεμάσσατο καὶ ἐκμάσασθαι λέγεται. ἐκαστοθέντος δὲ τις λέξις καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται. ἢ καὶ ἄλλως ἀντὶ τοῦ λίαν μοι καθίκετο τῆς ψυχῆς, ἢ καθάπερ ἀπὸ τοῦ μάσσεσθαι. ἀφ᾽ οὗ ἢ τὸ χεῖρ ἐπιμασσάμενος, ὁ ἐστιν ἐφαψάμενος. ὅθεν ἢ χειρομάκτρον, ὃ ἐστι μάσσεσθαι τῇ χειρί. μεταφορικῶς, ἀπὸ τοῦ προμασσόμενον τινι ἢ ἐντρεπόντων κατὰ ἴδια. Ἐσμόχθου, ἐσκέδασεν. Ἐσίνον, εἰς τρίτην ἡμέραν. Ἐσέρχονται, ἐσπελθεῖν ὅταν ἔβη, τὸ δὲ θρέπτρα τι. Ἐσεφέρει, ὀργίζει. ὥς τό, λίαν γὰρ ἐς αὐτὸ ἡ θεοφόρα ἠρμόσατο, ἢ ἐσεφέρει. ἢ ἐσεφέρει, ἀντὶ τοῦ ἐλοχήσατο. Ἐσφρίκων, ἀντὶ τοῦ ἐσεκλώσαν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ὀργιζομένων κυνῶν. ὡς τό, ἐς ἀμφὶς τὰ ἐσσφρίκων ἡμᾶς, καὶ ἔχειρον οἱ σκύλακες. Ἐσθῆ, γυναικῶν. Ἔσεαι, ἔσῃ. Ἔσεσθαι, ἐκ τοῦ σεύω, ἀόριστος ἔσσευα. ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔσευα. καὶ ἔσσυτο αἷμα, ἔτρεψεν ἐκείνους. Ἔσθιον, ἤρχοντο, ἐσπεύδων. Ἐσθλός, ἀγαθός, ἐκλέκτος. Ἐσθῆτος, ἐσθῆτος, ἐπί, χιτών. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσθημάτων, ἀντὶ τοῦ ἱματίων.

Ἐσικυωνίων, Ὅμηρος, ἢ τοι ὑψηλότερον καὶ ποικιλώτερον ἐσέλαθεν, ἐκ δηλοῖ καὶ τὴν ἡ λέξις, τὴν φύσιν διὰ τῶν πολλῶν εἶδος, καὶ οἷον πρόκωπον. ὡς τὰ τείχεα ἔχοντος ἐπὶ πρόσωπον, διὰ τὸ προσίσθαι τῇ ἐισόδῳ. Ἐσκίδναν, ἀναβαίνειν. Ἐσπάσθη, συνεκλείσθησαν, κατὰ σύνταξιν ἐλάθησαν. κυρίως ἐπὶ προβάτων. Ἐσέλασε, ἐσέλαθεν, εἰσίφρησεν, εἰσεπήλασεν, ἡ εἰσέλασιν. Πορφύριος ἐν τῷ μ᾽ τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἐσέλασεν, ὧδε, ἀντὶ τοῦ εἰσεπήλασεν. ὡς τό, τεῖχος ἐσάλευσεν πρῶτος. ἡ ἐσάλευσε τεῖχος παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐσάλευσεν λέγεται, κατὰ Πορφύριον, ὡς ἀπὸ τοῦ σάλα, ἐξ οὗ καὶ τὸ σαλεύω, ἢ ὁ σάλος. ἐν δὲ τῆς Ἡροδότου ἢ Απίωνος, φέρεται

θικός πόθος. ὁ ἔρως, ὁ σίφων πᾶσαν καπνίσαντα, ὁ ἐκ τῆς ὀργῆς ἐρασμίας. καὶ ἔρως ἐστὶν ἐπιβολὴ φιλοποιΐας, διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. Ἐρωτὶς, ἐρώμενος. Ἔρωτα, Ἀπολλώνιος μὲν ἀφροδίτης γενεαλογεῖ. Σαπφὼ δὲ, γῆς καὶ οὐρανοῦ. Σιμωνίδης δὲ, ἀφροδίτης καὶ ἄρεος. Ἴβυκος καὶ Ἡσίοδος, ἐκ χάους λέγει τὸν ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς ὀρφικοῖς, κρόνῳ γενεαλογεῖται. Αὐτὰρ ἔρωτα κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσεν. Ἐρωτεύς. ἐρωτάω, ἐρωτῶ, ἐρώτημα, ἠρώτημαι, ἀόριστος ἠρωτήθην, ἡ μετοχὴ ὁ ἐρωτηθείς. Ἐρώτησις, εἶδος πρότασις διαλεκτικὴ, ἀντιφάσεως, ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως. Ἐρωὴ, προθυμία. Ἐρωτικῶς, ἐπιθυμητικῶς. Ἐρώτιον, ἐρώμενον, τὸ παιδίον. Ἐρωτομανὴς, ὁ μανικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχων τῆς πράξεως. Ἐρωτῶ σε, παρακαλῶ σε, ἱκετεύω σε ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν. ἐκ τοῦ λώτιον ἐρῶ τα, ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ. πᾶν τὸ ἐρωτᾶν γενικὸν γίνεται ἐρωτῶ. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες, ὃ εὔχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρῶσιν ἐοίκασιν.

Ἐρωτύλον, λέγομεν τὸν ἐραστὴν, τὸν ἐρωτικὸν ὑποκοριστικῶς. οὐχ ὡς ἔκτοι εἶπον. παραξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα, πλὴν τοῦ ὄρχιλος. καὶ τοῦ παιδὸς ὀλοφυρομένου ἔτυλλον, οἷον ἐρωτύλος, αἰχύλος, ὁρμύλος, σιμύλος.

Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν.

Ἐρωτηματικὰ ὀνόματα, τὸ ὄνομα ζητεῖ, τὰ δὲ ἐπιρρηματικὰ, τὸ ῥῆμα. εὑρίσκονται δὲ ἐν πλείοσιν ὀνόμασι καὶ ἐπιρρήμασι, διὰ τόνδε τὸν λόγον. ὅτι ἐν ἀθρόως μάθοις ἡ ἀμφιβολία δύναται γίνεσθαι τῆς οὐσίας, ἢ τῆς ποιότητος. ποιότητα δὲ λέγω κοινῶς, τὰ τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκότα, κἂν ποσότητος ὦσι, κἂν ἄλλου ἑτέρου. τὴν γὰρ οὐσίαν τοῦ ἑνὸς ὑποκειμένου ζητοῦντες φαμὲν, τίς κινεῖται, τίς βαδίζει, τίς διαλέγεται; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, Σωκράτης, ἢ Δημοσθένης. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ ζητοῦντες, καὶ ἐθέλοντες τὴν ποιότητα μαθεῖν φαμὲν, ποῖος ἐκεῖνος; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, σοφὸς, ἀγαθὸς, καλὸς, κακός. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ τὴν ποσότητα ζητοῦντες λέγομεν, πόσος ἐκεῖνός ἐστι; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, μέγας, ἢ μικρός. ὁμοίως ζητοῦντες τὴν τακτικὴν ἀπόθεσιν, πόστος λέγομεν. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ὁ πρῶτος, ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ ζητοῦντες μαθεῖν ποδαπὸς ἐστὶ ἔθνος, ἢ πατρίδος ἐστὶ, λέγομεν ποδαπὸς, ἢ ἡμεδαπὸς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, Ἕλλην, ἢ βάρβαρος, ἢ ἀθηναῖος, ἢ θηβαῖος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὸ τῶν ἀμφοῖν μέτρον, πηλίκος λέγομεν. οἷον πηλίκος ἦλθεν ὁ υἱὸς εἰς ἀθήνας; ἢ ὁ πηλίκος ποταπὸς τυγχάνει; καὶ τὸ τῶν ἐτῶν μέτρον ζητοῦμεν, ποσταῖος. ὁ δὲ τὸ τοῦ μεγέθους πλῆθος, ποσάκις. ὁ μείζων ἐν ἑαυτῷ τὸν ἐλάττονα ἔχει, ποσαπλάσιος, πολλαπλάσιος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες, εἰς πόσα μέρη, ἢ εἴδη διαιρεῖται ὁ λόγος, ἢ ποσάκις ὀνόμασιν ὁτιοῦν προσαγορεύεται, ἢ πόσαις μεθόδοις, ἢ τέχναις, ἢ τρόποις ὁτιοῦν ποιεῖται, λέγομεν ποσαχῶς. οἷον ποσαχῶς διαιρεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἢ ποσαχῶς ὀνομάζεται, ἢ ποσαχῶς ἁλίσκονται οἱ ἰχθύες ἀγρεύονται; ἀπόκρισις δὲ καὶ πρὸς τοῦτο, μοναχῶς, διχῆ, ἢ δίχα, ἢ διχῶς, ἢ τριχῆ, ἢ τριχῶς, ἢ τετραχῆ, ἢ τετραχῶς, ἢ πενταχῆ, ἢ πενταχῶς, καὶ ἐφεξῆς. καὶ ἔτι ποσαχῶς, ὀλιγαχῶς, πολλαχῶς, πλεοναχῶς, πλεισταχῶς, ἀπειραχῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν αἰτίαν λέγομεν. διατί, ἵνα τί, τί δὲ ποτε, τί πω, τοῦ χάριν, ἢ ὅτου χάριν, ἢ τίνος ἕνεκεν, καὶ τὰ τοιαῦτα. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, διότι, διατόδε, ἢ χάριν τοῦδε, καὶ ἕνεκα τοῦδε. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν οὐσίαν αὐτῆς τῆς πράξεως, καὶ μιᾶς μὲν ἐκ πολλῶν ἀορίστων οὔσης, λέγομεν, τί ποιεῖ ὁ δεῖνα; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ὅτι ᾄδει, ἢ τρέχει, ἢ διαλέγεται. μιᾶς δὲ ἐκ δυοῖν ὡρισμένων οὔσης, φαμὲν πότερον τρέχει, ἢ διαλέγεται; ἢ τὸ πρότερον, ἢ τὸ ὕστερον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν ποσότητα, λέγομεν, πόσον ἔφαγεν; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, πολὺ, ἢ ὀλίγον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ χρόνον ζητοῦντες, ἐν ᾧ γέγονέ τι ποιεῖ, οἷον πότε τοῦτο ἐποίησας; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, χθὲς, νῦν, πρότριτα, πρώην, πέρυσι, τῆτες. καὶ ποσάκις, ἅπαξ, καὶ προτεραιὶ, ἀπὸ τοῦ προσφάτως, πάλαι. καὶ διὰ ὀνομάτων, πρὸ δύο ἡμερῶν, μετὰ δύο μηνῶν. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ τὸν ἀριθμὸν ζητοῦντες, ὁσάκις καὶ ποσάκις φαμέν. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, τετράκις, πεντάκις, καὶ ἐφεξῆς. καὶ ἔτι ποσάκις, τοσαυτάκις, ὀλιγάκις, πλεονάκις, πολλάκις, πλειστάκις. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες οὐ τὴν ποσότητα, ἀλλὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ τι γίνεται, τριχῶς ποιούμεθα τὴν ἐρώτησιν. ποῦ, ἢ πόθι καὶ ποῖ, ἢ πόσε καὶ πόθεν. ὧν τὸ μὲν ποῦ, ἢ πόθι, μονὴν καὶ στάσιν δηλοῖ, οἷον ποῦ ἐστὶν ὁ δεῖνα; ἢ ποῦ κεῖται, ἢ κάθηται; πρὸς ὅπερ ἐπιρρηματικῶς ἡ ἀπόκρισις, οὕτως, ἐνταῦθα, ἐκεῖ, οἴκοι, πολλαχοῦ. κατὰ μονὴν δὲ τοπικῶν οὕτως, ἀθήνησι, θήβησιν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, κατὰ δοτικὴν σὺν τῇ ἐν προθέσει. οἷον ἐν τῇ πόλει, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ ἀγρῷ. Τὸ ποῖ, καὶ πόσε, καὶ πόθεν, ἀμφω κίνησιν σημαίνει. ἀλλὰ τὸ μὲν τὴν εἰς τόπον, τὸ δὲ τὴν ἐκ τόπου. οἷον ἐρωτώμενοι ποῖ, ἢ πόσε βαδίζει ὁ δεῖνα, ἐπὶ μὲν ὅτι καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀποκρίνεσθαι, δεῦρο, ἐκεῖσε, οἴκαδε, ἀθήναζε, θήβαζε, ἄλλοσε, πολλαχόσε, πάντη, πάντοσε, πανταχοῦ, πανταχόθεν, οὐδαμοῦ, οὐδαμόσε. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, κατὰ αἰτιατικὴν, σὺν τῇ πρὸς προθέσει, οἷον πρὸς τὸν βασιλέα, πρὸς τὴν πόλιν.

Ἔτι ἐρωτώμενοι πόθεν ἥκει ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐνταῦθα ἐνίοτε διὰ ἐπιρρημάτων ἡ ἀπόκρισις γίνεται. οἷον ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν, ἐκεῖθεν, οὐρανόθεν, οἴκοθεν, ἀθήνηθεν, θήβηθεν, γῆθεν, πολλαχόθεν, πάντοθεν, πανταχόθεν, οὐδαμόθεν. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ μετὰ γενικῆς σὺν τῇ ἀπὸ προθέσει, οἷον ἀπὸ ῥώμης, ἀπὸ βυζαντίου. ἔτι δὲ ὅτι καὶ σὺν τῇ ἐξ προθέσει. καὶ σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅπως κατά τινα φυσικὴν ἀκολουθίαν αἱ τρεῖς ἐρωτήσεις τὰς τρεῖς πλαγίας πτώσεις ἐκληρώσαντο. οἷον τὸ πόθεν τὴν γενικὴν, τὸ ποῦ τὴν δοτικὴν, τὸ δὲ ποῖ τὴν αἰτιατικήν. ὥσπερ ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι προηγεῖται μὲν ἡ γενικὴ, ἕπεται δὲ ἡ δοτική. καὶ τρίτη τέτακται ἡ αἰτιατική. οὕτω κἀνταῦθα προηγεῖται τὸ πόθεν, ἕπεται δὲ τὸ ποῦ, καὶ τελευταῖον τὸ ποῖ, ἀκολούθως ὥσπερ τρισὶ μέρεσι τοῦ χρόνου. τὸ μὲν γὰρ πόθεν, τοῦ παρεληλυθότος. ἐρωτῶντες γὰρ πόθεν ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος; ἢ ἔρχεται; δηλοῦμεν καταλιπεῖν αὐτὸν τὸν τόπον, ὅθεν καὶ ἐλήλυθεν, καὶ ἔρχεται, ἢ ἐλεύσεται. τὸ δὲ ποῦ, τοῦ ἐνεστῶτος. ἐρωτῶντες γὰρ ποῦ ἐστὶν ὁ δεῖνα, ἢ ἦν, ἢ ἔσται, ὡς κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἐκεῖνον τὸν τόπον μένειν αὐτὸν δηλοῦμεν. ἐν ᾧ ἐστὶν, ἢ ἦν, ἢ ἔσται. τὸ δὲ ποῖ καὶ πόσε, τοῦ μέλλοντος. ἐρωτῶντες δὲ ποῖ βαδίζει ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἐβάδισεν, ἢ βαδίσει; τὸν ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ ἐκεῖσε τὸν τόπον ἀφίξιν σημαίνομεν. Ἐπειδὴ, εἰ ἐν μὲν τῷ τίς, καὶ πότερον, τὴν οὐσίαν δηλοῦμεν. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τὰ συμβεβηκότα. οἷον ἐν μὲν τῷ ποῖος, λευκὸς, ἢ θερμὸς, ἢ τὰ τοιαῦτα. ἐν τῷ πηλίκος δὲ, μέγας, καὶ μικρός. ἐν δὲ τῷ πόσος, πολὺς, καὶ ὀλίγος. ἐν δὲ τῷ πόστος, πρῶτος, ἢ δεύτερος, ἢ τρίτος, καὶ ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῷ ποσαπλάσιος, ὡρισμένως μὲν διπλάσιος, τριπλάσιος, καὶ ἐφεξῆς. ἀορίστως δὲ, πολλαπλάσιος. ἐν δὲ τῷ ποδαπὸς, ἢ ἡμεδαπὸς, Ἕλλην, ἢ βάρβαρος, ἢ ἀθηναῖος, ἢ θηβαῖος. Ἔτι ἰστέον περὶ ἐπιρρημάτων, ὅτι τὰ ἐπιρρήματα ἀναφέρονται πρὸς τὰς ἀγνοουμένας ὑπάρξεις, ἢ τὰς τόπους ποιότητας. εἰ γὰρ ἐρωτῶμεν ποῦ, ἀναγκαῖον, ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἐπίρρημα, ὅπερ ἐπίθετον, τόπον ἔχει ἐπὶ τῷ ῥήματι. καὶ ἀποκριθείη ἂν, καλῶς, φρονίμως, σοφῶς. πᾶσα γὰρ ἐρώτησις, πόθεν καὶ ποῦ γίνεται. ὡς ἐπὶ περὶ τῶν ἀγνοουμένων ἐπιγίνεται ἡ ἐρώτησις, ὅταν μὲν ἔλθωμεν τὴν τόπον εἰς ὃν ἡ κίνησις γίνεται, τότε ἐκ τίνος. Ἐρωτῶ, καὶ πυνθάνομαι, ἐπὶ ὁμοίως λέγονται. καὶ ἐρωτῶ, ἔρομαι, πυνθάνομαι ἢ ἐρωτῶ, τὴν ἀπόκρισιν ζητῶ. ἐπερωτῶ κυρίως, ὅταν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἑτέρᾳ ἐρωτήσει χρῶμαι.

χῶμαι. προστακτικοῦ, ὃ μετὰ τὴν ἀντίφασιν ἢ τρίτην πληθυντικῶν ἐρώτησιν. τοῦτο ἐρω καὶ τὸ εἴρω, καὶ ἔειπον, καὶ προσέειπον.

Ἐρωτῶ, ὁ μέλλων ἐρήσομαι, ὁ ἀόριστος ἠρόμην, ὁ δεύτερος ἠρόμην. ἐρέσθαι ἀπαρέμφατον, ἐροῦ προστακτικόν, ἐάν ἔρωμαι ὑποτακτικόν. τὸ δὲ εἴρεσθαι, τινὲς μὲν διὰ διφθόγγου γράφουσι, κοινῶς δὲ διὰ τοῦ ε. οἱ μὲν γὰρ κοινοὶ λέγουσι τὸν ἐνεστῶτα ἔρομαι, οἱ δὲ ποιηταὶ εἴρομαι, προσλήψει τοῦ ι. ἐξ ἀνάγκης οὖν οἱ μὲν φυλάσσουσι τὸ ε εἰς ει ἐπὶ τοῦ παρωχημένου, οἱ δὲ φυλάττουσι τὴν δίφθογγον ἄτρεπτον. Ἐρωτῶ σε τὰ μεμαθημένα, καὶ ἐρωτῶ τὸν διδάσκαλον περὶ τούτων.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἐς ἡ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ εἰς λέγεται Ἀττικοί. οἷον ἐς χῶρον, ἐς πατρίδα. Ἔς. Ἴημι, τὸ πέμπω. μέλλων ἥσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧκα. [illegible] προστακτικὸν ἕες, καὶ ἕς. συναιρεῖται τὸ ἕες, ἕς, καὶ ἕς. διὰ δὲ τὸ ὑφ᾽ [illegible] καὶ ἄρθρον. Ἐσαεί, διαπαντός. Ἐσαύριον, ἐπαύριον. Ἐσθρεῖν, ἐπαινεῖσθαι. Ἐσάκουσεν, εἰσήκουσεν. Ἐσαλάμζειν, [illegible]. Ἐσαῦθις, [illegible]. Ἐς ἀεί, εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσαφοῦν, [illegible]. Ἐσάφειρον, ἔσκοπον.

Ἐς δεῦρο, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ δεῦρο καιροῦ. Ἐσθίειν, βραδέως φαγεῖν. λείπει γὰρ τὸ δῶμα, ἢ δόμον, ὁ μέγαρον. [illegible] Ἐς ἔλιον καταλείπει, τὸ περὶ λύσιν ἐλεῖν δηλοῖ, καὶ ἕως [illegible]. ὃ ἐς ἔλιον κατὰ [illegible] εἴρηται παρ᾽ [illegible] ἐς τὸ τέλος, ἀντὶ τοῦ ἕως τέλους. [illegible] ἐς τέλος ὥραν, καὶ ἐς τέλος καιροῦ. τὸ μὲν τὸ ἔτι, ἀντὶ τοῦ ἕως, μέσον [illegible] οἷον παρὰ Θεοκρίτῳ, [illegible] σύγχρονον ἀπαγορεύουσι. συγχρονικῶς ἐπιρρήματα τὸ ἕως, διὸ καὶ δασύνεται. Ἐς νῦ, εἰς ἡμέραν. Ἐς θάλαμον βαίνειν, καὶ βεβλῆσθαι λέγεται. καὶ εἰς [illegible], καὶ [illegible] λοξὸς, ἐν ὀδυσσείᾳ χ, προστακτικῶς πάντα νοεῖται, ἀντὶ τοῦ βάλλε, ἐκ λέχους, ἐρῶ, [illegible]. Ἐς αὖθις, ἐς αὔριον, εἰς τὸ μέλλον. Ἐς κλιτῆρα ἀναβάς, [illegible] ὄρους δηλοῖ ἢ κλιτῆρι εἶναι, διὰ τὸ ἀναβάς. κοινῶς δὲ τὰ παρὰ τὸ κλίνω, [illegible] τι δηλοῖ. οἷον ἡ ἐπὶ θρόνου κλισία, καὶ ὁ κλισμός, καὶ ἡ κλίνη, καὶ τὸ ἀνάκλιντρον, καὶ ἡ κλίμαξ, ἴσως δὲ καὶ τὸ κλεῖθρον. Ἐς κόρακας ἀπελθεῖν, οὐκ εἰς κόρακας. καὶ ἐς μακαρίαν, οὐκ εἰς μακαρίαν. ἐς κόρακας, εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον. ἐκ δὲ τούτου ἀθέμιτον [illegible]. οἱ παῖδες ἐς [illegible], ὡς [illegible]. Ἐς λευκὸν τοῦ λίνου. παροιμία. ἐς λευκὸν [illegible] ὁρᾶν, ἢ πρὸς ὀλισθηρὰν λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμιώντων. Ἐς ἥκωσι, ἀπῆλθε, ἤγουν εἰς τόπον. Ἐς ὅ, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ λέγεται [illegible], μέχρι ὅτου. ὡς τὸ, ἐς ὃ ἐκεῖνον [illegible]. Ἐς τὸ μάλιστα, ἀντὶ τοῦ λίαν. ὡς τό, καλὰ μὲν ἐς [illegible]. Ἐς παράλια [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἐς πείρινθα δίφρου, ἔνθα ὁ διφρηλάτης [illegible], ὡς ἐπὶ τὸ ἁμαξήλατος τὰ βασιλικὰ δῶρα τίθεσθαι. λέγει δὲ ὅτι πείρινθα, κατὰ τὸ ἐπιπρὸς τῆς λέξεως, τὸ πλίνθον, ὡς ἀπὸ τοῦ περὶ προθέσεως, καὶ τοῦ θῶ, τίθημι. ζητητέον δέ, [illegible] πείρινθα: ἡ [illegible] λέξις [illegible] τὸ πλίνθον. Ἐς τοσόνδε, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοσούτου. Ἐστε, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. Ἐς ὕστερον, ἀντὶ τοῦ ὕστερον, κατὰ προχωρηματικὴν [illegible] συλλαβῆς. Ἡσίοδος ἐν ἔργοις. [illegible] ἐς τ᾽ αὔριον ἐς [illegible]. Ἐς τρίς, καὶ [illegible], ταυτὸ ἐστὶ τῷ, ἐν τρίχῃ [illegible].

Ἐς τοῦτο δ᾽ ὁμοίως τὸ εἰς αὔριον, καὶ τοῖς [illegible] ἐν τῷ [illegible] ἐπίταγμα, [illegible]. ἢ οὐκ ἀντὶ προθέσεως, ὥς ἐν τῷ ταμεῖον.

Ἐσαγείρατο θυμόν, ἤγουν συνέλεξε πνεῦμα ψυχικόν. ἐξ οὗ σύγκειται τὸ [illegible] θυμόν. [illegible] θυμὸν ἀγείρειν τὸ θυμικὸν ρίαν. οὐ προσγίνεται τὸ, [illegible] θυμός. καὶ τὸ ἔσω, εἰς πρόσω ἀέρος, κατὰ συγκοπήν. Ἐσάλευσεν, ἐκ τοῦ σάλος σαλεύω. τὸ δὲ καὶ ἐπὶ νεῶν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται. Ἐσάλευε πύλας, ὃ [illegible] τεῖχος ἀχαιῶν. Ἔσβην. εἰμί, τὸ ὑπάρχω. ὁ παρατατικὸς ἦν, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἦμεν ἦτε ἦσαν. οὐ [illegible] δὲ, ἀλλὰ φιλοῦται, δηλοῦν τὸ ἦσαν. ἢ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔσαν, κατὰ συγκοπήν. Ἔσεσαν, ἀντὶ τοῦ ἐχάρησαν, ἀπὸ τῶν [illegible]. Ἐσβέσθη, ἀνέμων πληρώσει. [illegible] Ἔσσεται, τὸ πληροῦ, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ ἀόριστος ἧσα, καὶ ἕσσα κατὰ συγκοπήν. ὁ μέσος ἑσάμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἕσαν. [illegible] γίνεται καὶ τὸ [illegible] κατὰ συγκοπήν, παρ᾽ Ὁμήρῳ. [illegible] Ἐσβέσθη [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐσφάγη. ὡς τό, [illegible] δέρμα λέοντος. [illegible] λέοντος δέρμα ὁ παλλακῶν, ὁ [illegible] λύεται, ἀλλὰ ἀνάπτεται τὰ βιαστά, ἃ [illegible]. Ἐσβρόσε, εἰς τὸ ἴσον χαλάσαι, ὡς τι [illegible], ἐκ τοῦ [illegible]. Ἐσβαίνειν εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα θεατρικὰ λέξις. ἐσβαίνοντος δὲ, [illegible]. Ἐσβιβάζειν, ἐσελθεῖν. Ἐσβιάσαι, εἴσπαντες, [illegible] ἐσβάλλει.

Ἐσβολή, [illegible] πατρίς. Ἐσβοηθεῖν, [illegible] παιδιᾶς, τεράστιος. Ἐσβολάς, τὰς ἐπὶ [illegible] πολεμίαν χώραν ἐκδρομάς, ἐκάλεσαν ἐσβολάς. Ἐς γαμίαν, κατὰ τὸ αὐτό. Ἔσδεα, ἤρμοσε, ἔτι [illegible], εἰς φυγὴν ἐτράπη. Ἐς δ᾽ ἄγε, ἐσάγαγε δέ. Ἐς δέ, εἰς δέ. Ἐς δ᾽ [illegible], εἰς δέ. Ἐς δ᾽ ἔρχεται, εἰς [illegible]. Ἐς δύρεσθαι, εἰς μάχην. Ἐς δεῖσθαι, ἐς [illegible]. Ἐσθάψαι, ἐσθάψαι. Ἔσεαι, ἐκ τοῦ ἔσῃ, φύσει [illegible], ἀποβολὴ τοῦ σ. Ἐσβέσατο θυμόν, κατέσβεσε τοῦ ψυχῆς, ἐλάττωσεν, ὡς τὸν θυμὸν ἰάσασθαι. Ἐσθλόθεσαν, [illegible] προσκαλέσαι. Ἐσθλόν, διαλογισμός. καὶ [illegible] χωρὶς [illegible]. Ἔσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐλέσθαι, [illegible] λαμβάνειν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπάραξεν. Ἐσείσθησαν λαοί. Ἐσεμάσατο θυμὸν παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ρ, οὐχ ἁπλῶς ἐπιτυχὼς ἐλύπησεν, ἀλλὰ ἐνεμάξατό μοι τὴν λύπην ἢ ἀλγηδόνα. ὁ τὸ ἐναντίον ἀπεμάξατο καὶ ἐκμάσσεσθαι λέγεται. [illegible] δὲ τις λέξις καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. ἢ καὶ ἄλλως ἀντὶ τοῦ λίαν μοι κατέσεισε τῆς ψυχῆς, ἢ κατέψαυσεν ἀπὸ τοῦ μάσσεσθαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ χειρὶ ἐπιμαιόμενος, ὁ ἐστιν ἐφαψάμενος. ὅθεν καὶ χειρόμακτρον, ὃ ἐστι μάσσεσθαι τῇ χειρί. [illegible] δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν προμασσόντων τινὶ καὶ ἐντυπούντων [illegible]. Ἐσεμάχθη, ἐθλάσθη, ἐκολάσθη. Ἐς ἔνας, εἰς τρίτην ἡμέραν. Ἐσέρχεται, ἐνταλαμβάνεται, [illegible] μονοκρατεῖ. Ἐσεσήρει, ὠργίζετο. ὡς τό, λίαν γὰρ ἐς αὐτὴν ὁ θεὸς ὤργισεν, καὶ ἐσεσήρει. ἡ ἐσεσήρει, ἀντὶ τοῦ ἐλυχίσαντο. Ἐσεσήρεσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπεκλίθησαν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν. ὡς τό, ἐς ὅ μ᾽ ἤλασε τὶ ἐσεσήρεσαν ἡμῖν μάχαις καὶ ἄγριον οἱ σκύλακες. Ἐσεσύθη, γυνὴ [illegible]. Ἔσεται, ἔσαι. Ἔσσεαι, ἐκ τοῦ σεύω, ἀόριστος ἔσσευα, ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔσευα. καὶ ἔσσευα αἷμα, ἤγουν ἐξέχυσεν. Ἔσεαν, ὥρχουν, [illegible]. Ἐσέθει, ὥρμων, ἐδίωκον. Ἐσίζειν, ἐσβάλλειν, ἐσβάθαι, ἐπὶ [illegible]. καὶ ἀντὶ τοῦ ἱδρύμαι, ἢ ἐπελάζετο, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμαχέσθη.

Ἐσίκων πόλιν, Ὅμηρος, ἤγουν ὑψηλότερον καὶ σαφέστερον ἐσῆλθον. ἵνα δηλοῖ καὶ τὴν ἡ λέξις, τὴν φύσιν διὰ τῶν [illegible] ἐσίλθον, καὶ οἷον πρόκοψιν. ὡς τοῦ τείχους ἔχοντες ἐπρέσαν τό, διὰ τὸ προσίεσθαι τῇ εἰσόδῳ. Ἐσκαλένον, ἄγαν βαθύ [illegible]. Ἐσίκασιν, συνεκλείσθησαν, κατὰ [illegible] ἐλάθησαν. κυρίως ἐπὶ προβάτων. Ἐσίλαβ, ἐσίλθεν, εἰσὶ φράσιν, [illegible], ἢ ἐσίλαβ. Πορφύριος ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος, [illegible] τοῦ [illegible]. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσεπάλησεν. ὡς τό, τεῖχος ἐσίλαν πρῶτος. ἢ ἐσίλαβ τεῖχος παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐσάλευσε λέγεται, κατὰ Πορφύριον, ὡς ἀπὸ τοῦ σάλος, ἐξ οὗ καὶ τὸ σαλεύω, καὶ ὁ σάλος. ἐν δὲ τοῖς [illegible] καὶ Ἀπίων, φέρεται ὡς οὐ

ἱκετ@ πόθος. ὁ ἔρως, ὁ εἴρων@ παῖδα καλοῦντα, ὁ ἐκ τῆς ὁρμωμένος. καὶ ἔρως· ἐστὶν ἐπιβολὴ φιλοποιΐας, διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. Ἔρωτες, ἐρώμενοι. Ἔρωτα, Ἀπολλώνιος μὲν ἀφροδίτης γενεαλογεῖ. Σαπφὼ δὲ, γῆς καὶ οὐρανοῦ. Σιμωνίδης δὲ, ἀφροδίτης καὶ ἄρεος. Ἴβυκος καὶ Ἡσίοδος, ἐκ χάους λέγει τὸν ἔρωτα. ἐν δὲ ταῖς εἰς ὀρφέα, κρόνου γενεαλογεῖται. Αὐτὰρ ἔρωτα κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσεν. Ἐρωτηθείς. ἐρωτῶ, ἐρωτήσω, ἠρώτημαι, ἠρώτημαι, ἀόριστος ἠρωτήθην, ἡ μετοχὴ ὁ ἐρωτηθείς. Ἐρώτησις, ἰνδεξ@ πρότασις διαλεκτικὴ, ἀντιφάσεως, ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως. Ἐρωή, προθυμία. Ἐρωτικῶς, ἐπιθυμητικῶς. Ἐρώτιον, ἐρώμενον, παιδίον. Ἐρωτομανής, ὁ μανικῶς, καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχων τῆς ἡδονῆς. Ἐρωτῶντα, πυνθανόμενον, ἱκετεύοντα ἐλθεῖν πρὸς αὐτὴν. ἐπὶ τὸ λοιπὸν ἐρώτα, ἀντὶ τοῦ παρεκάλει. πλὴν τῶν ἔρωτος γενικῶν γέγονεν ἐρωτῶ. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες, ὃ εὔχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρῶσιν ἐοίκασιν.

Ἐρωτύλον, λέγομεν τὸν ἐραστὴν, τὸν ἐρωτικὸν ὑποκοριστικῶς. οὐχ ὡς ἰδίως εἶπον. παράγονται δὲ τὰ τοιαῦτα, πλὴν τοῦ ὅρμος. καὶ τὸ παιδὸς ὀλοφυρομένου ἔτυλλον, οἷον ἐρωτύλος, αἰχύλος, ὁρμύλος, σιμύλος.

Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν.

Ἐρωτηματικὰ ὀνόματα, τὸ ὄνομα ζητεῖ, τὰ δὲ ἐπιρρηματικὰ, τὸ ῥῆμα. εὑρίσκονται δὲ ἐν πλείοσιν ὀνόμασι καὶ ἐπιρρήμασι, διὰ τόνδε τὸν λόγον. ὅτι ἐν δυσὶ μόνοις ἡ ἀμφιβολία λύεται γίνεσθαι τῆς οὐσίας, ἢ τῆς ποιότητος. ποιότητα δὲ λέγω κοινῶς, τὰ τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκότα, κἂν ποσότης ᾖ, κἂν ἄλλο ὁτιοῦν ἕτερον. τὴν γὰρ οὐσίαν τῶν ἰδίως ὑποκειμένων ζητοῦντες φαμὲν, τίς κινεῖται, τίς βαδίζει, τίς διαλέγεται; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, Σωκράτης, ἢ Δημοσθένης. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ ζητοῦντες, καὶ ἐθέλοντες τὴν ποιότητα μαθεῖν φαμὲν, ποῖός ἐστιν; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, σοφὸς, ἀγαθὸς, καλὸς, κακός. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ τὴν ποσότητα ζητοῦντες λέγομεν, πόσος ἐκεῖνός ἐστι; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, μέγας, ἢ μικρός. ὁμοίως ζητοῦντες τὴν τάξιν ἀπαιτοῦμεν, πόστος λέγομεν. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἢ πρῶτος, ἢ δεύτερος, ἢ τρίτος, ἢ τέταρτος. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ ζητοῦντες μαθεῖν ποδαπὸς ἐστὶ τὸ ἔθνος, ἢ πατρίδος ἐστὶ, λέγομεν ποδαπὸς, ἢ ἀμεδαπὸς ἐστι· τίς ἐστιν; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, Ἕλλην, ἢ βάρβαρος, ἢ Ἀθηναῖος, ἢ Θηβαῖος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὸ τῆς ἡλικίας μέτρον, πηλίκος λέγομεν. οἷον πηλίκος ἦλθε ἐκ Θηβῶν εἰς Ἀθήνας; ἢ ἡ πηλίκη ἡλικία τυγχάνει αὐτῷ; εἰ δὲ καὶ τὸ τοῦ ἀριθμοῦ μέτρον ζητοῦμεν, ποσάκις. εἰ δὲ καὶ τὸ τοῦ μεγέθους πλῆθος, ποσάκις. ὁ μείζων ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐλάττονα ἔχει, ποσαπλάσιος, πολλαπλάσιος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες, εἰς πόσα μέρη, ἢ εἴδη διαιρεῖται ὁτιοῦν, ἢ πόσοις ὀνόμασιν ὁτιοῦν προσαγορεύεται, ἢ πόσαι· μισθωτοὶ, ἢ τέχναις, ἢ τρόποις ὁτιοῦν ποιεῖται, λέγομεν ποσαχῶς. οἷον ποσαχῶς διαιρεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἢ ποσαχῶς ὀνομάζεται, ἢ ποσαχῶς ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς ἀγρεύει; ἀπόκρισις δὲ καὶ πρὸς τοῦτο, μοναχῶς, διχῇ, ἢ δίχα, ἢ διχῶς, ἢ τριχῇ, ἢ τριχῶς, ἢ τετραχῇ, ἢ τετραχῶς, ἢ πενταχῇ, ἢ πενταχῶς, καὶ ἐφεξῆς. καὶ ἔτι τοσαυταχῶς, ὀλιγαχῶς, πολλαχῶς, πλεοναχῶς, πλεισταχῶς, ἀπειραχῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν αἰτίαν λέγομεν. διατί, ἵνα τί, τί δὲ πάσχει, τί ποτε, τοῦ χάριν, ἢ ὅτου χάριν, ἢ τίνος ἕνεκεν, καὶ τὰ τοιαῦτα. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, διότι, διατόδε, ἢ χάριν τοῦδε, καὶ ἕνεκα τοῦδε. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν οὐσίαν αὐτῆς τῆς πράξεως, καὶ μιᾶς μὲν ἐκ πολλῶν ἀορίστου οὔσης, λέγομεν, τί ποιεῖ ὁ δεῖνα; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ὅτι ἐσθίει, ἢ τρέχει, ἢ διαλέγεται. μιᾶς δὲ ἐκ δυοῖν ὡρισμένων οὔσης, φαμὲν πότερον τρέχει, ἢ διαλέγεται; ἢ τὸ πρότερον, ἢ τὸ ὕστερον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν ποσότητα, λέγομεν, πόσον ἔφαγεν; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, πολὺ, ἢ ὀλίγον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ χρόνον ζητοῦντες, ἐν ᾧ γέγονέ τι ποτὲ, οἷον πότε τοῦτο ἐποίησας; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, χθὲς, νυνὶ, πρότριτα, πρώην, πέρυσι, τῆτες. καὶ ποιητικῶς, ἐχθὲς, καὶ πρωΐ, ἀντὶ τοῦ προσφάτως, πάλαι. καὶ διὰ ὀνομάτων, πρὸ δύο ἡμερῶν, μετὰ δύο μηνῶν. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ τὸν ἀριθμὸν ζητοῦντες, ποσάκις καὶ ποσάκις φαμέν. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, τετράκις, πεντάκις, καὶ ἑφεξῆς. καὶ ἔτι τοσάκις, τοσαυτάκις, ὀλιγάκις, πλεονάκις, πολλάκις, πλειστάκις. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες οὐ τὴν ποσότητα, ἀλλὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ τι γίνεται, τριχῶς ποιούμεθα τὴν ἐρώτησιν. ποῦ, ἢ πόθι καὶ ποῖ, ἢ πόσε καὶ πόθεν. ὧν τὸ μὲν ποῦ, ἢ πόθι, μονὴν καὶ στάσιν δηλοῖ, οἷον ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα, ἢ ποῦ μένει, ἢ κάθηται; πρὸς ὅπερ ἐπιρρηματικῶς ἡ ἀπόκρισις, οὕτως, ἐνταῦθα, ἐκεῖ, οἴκοι, ἀλλαχοῦ. κατὰ μονὴν δὲ δοτικῶν οὕτως, Ἀθήνησι, Θήβησιν. ὡς ἐπιπλεῖστον δὲ, κατὰ δοτικὴν σὺν τῇ ἐν προθέσει. οἷον ἐν τῇ πόλει, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ ἀγρῷ. Τὸ ποῖ, καὶ πόσε, καὶ πόθεν, ἄμφω κίνησιν σημαίνει. ἀλλὰ τὸ μὲν τὴν εἰς τόπον, ὃ δὲ τὴν ἐκ τόπου. οἷον ἐρωτώμενοι ποῖ, ἢ πόσε βαδίζει ὁ δεῖνα, ἔστι μὲν ὅτε καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀποκρινόμεθα, δεῦρο, ἐκεῖσε, οἴκαδε, Ἀθήναζε, Θήβαζε, ἀλλαχόσε, πολλαχόσε, ποιοῖσε, πάντοσε, πανταχοῦ, πανταχόσε, μηδαμοῦ, οὐδαμόσε. ὡς ἐπιπλεῖστον δὲ, κατὰ αἰτιατικὴν, σὺν τῇ πρὸς προθέσει, οἷον πρὸς τὸν βασιλέα, πρὸς τὴν πόλιν.

Ἔτι ἐρωτώμενοι πόθεν ἥκει ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐνταῦθα ἐνίοτε διὰ ἐπιρρημάτων ἡ ἀπόκρισις γίνεται. οἷον ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν, ἐκεῖθεν, οὐρανόθεν, οἴκοθεν, Ἀθήνηθεν, Θήβηθεν, γῆθεν, πολλαχόθεν, πάντοθεν, πανταχόθεν, οὐδαμόθεν. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ γενικὴν σὺν τῇ ἀπὸ προθέσει, οἷον ἀπὸ ῥώμης, ἀπὸ βυζαντίου. ἔστι δὲ ὅτε καὶ σὺν τῇ ἐξ προθέσει. καὶ σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅπως κατά τινα φυσικὴν ἀκολουθίαν αἱ τρεῖς ἐρωτήσεις τὰς τρεῖς πλαγίας πτώσεις ἐκληρώσαντο. οἷον ἡ πόθεν τὴν γενικὴν, τὸ ποῦ τὴν δοτικὴν, τὸ δὲ ποῖ τὴν αἰτιατικήν. ὥσπερ ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι προηγεῖται μὲν ἡ γενικὴ, ἕπεται δὲ ἡ δοτικὴ. καὶ τρίτη τούτων ἐστὶν ἡ αἰτιατική. οὕτω κἀνταῦθα προηγεῖται τὸ πόθεν, ἕπεται δὲ τὸ ποῦ, καὶ τελευταῖον τὸ ποῖ, ἀκολούθως τοῖς τρισὶ μέρεσι τοῦ χρόνου. τὸ μὲν γὰρ πόθεν, τοῦ παρεληλυθότος. ἐρωτῶντες γὰρ, πόθεν ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος; ἢ ἔρχεται; δηλοῦμεν καταλελοιπέναι αὐτὸν τὸν τόπον, ὅθεν καὶ ἐλήλυθεν, καὶ ἔρχεται. ἢ ἐλεύσεται. τὸ δὲ ποῦ, τοῦ ἐνεστῶτος. ἐρωτῶντες γὰρ ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα, ἢ ἦν, ἢ ἔσται, ὡς κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἐκεῖνο τῷ τόπῳ μονὴν αὐτοῦ δηλοῦμεν ἐν ᾧ ἐστιν, ἢ ἦν, ἢ ἔσται. τὸ δὲ ποῖ καὶ πόσε, τοῦ μέλλοντος. ἐρωτῶντες δὲ ποῖ βαδίζει ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἐβάδισεν, ἢ βαδίσει; τὸ ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ ἐκεῖσε τὸν τόπον ἀφιξιν σημαίνομεν. Ἐπειδήπερ, δεῖ ἐν μὲν τῷ τίς, καὶ πότερον, τὴν οὐσίαν δηλοῦμεν. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τὰ συμβεβηκότα. οἷον ἐν μὲν τῷ ποῖος, λευκὸς, ἢ θερμὸς, ἢ τὰ τοιαῦτα. ἐν τῷ πηλίκος δὲ, μέγας, καὶ μικρός. ἐν δὲ τῷ πόσος, πολὺς, καὶ ὀλίγος. ἐν δὲ τῷ πόστος, πρῶτος, ἢ δεύτερος, ἢ τρίτος, καὶ ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῷ ποσαπλάσιος, ὡρισμένως μὲν διπλάσιος, τριπλάσιος, καὶ ἐφεξῆς. ἀορίστως δὲ, πολλαπλάσιος. ἐν δὲ τῷ ποδαπὸς, ἢ ἡμεδαπὸς, Ἕλλην, ἢ βάρβαρος, ἢ Ἀθηναῖος, ἢ Θηβαῖος. Ἔτι ἰστέον περὶ ἐπιρρημάτων, ὅτι τὰ ἐπιρρήματα ἀναφέρονται πρὸς τὰς εἰρημένας ἐρωτήσεις, ἢ τὰς τούτων ποιότητας. εἰ γὰρ ἐρωτῶμεν πῶς ἀναγινώσκει, ἀπαιτεῖ δὲ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἐπίρρημα, ὅπερ ἐπιτίθεται, τὴν ἔχει ἐπὶ τῷ ῥήματι. καὶ ἀποκρινεῖται ἄλλος καλῶς, ῥητορικῶς, σοφῶς. πάντα γὰρ αἱ ποιότητες, πόθεν καὶ πῶς γίνεται. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ τῶν εἰρημένων ἐπιγίνεται ἡ ἐρώτησις, ὅταν μὲν ἔλθωμεν τὸν τόπον εἰς ὃν ἡ κίνησις γίνεται, τὸν ἐκ τίνος. Ἐρωτῶ, ἡ πυνθάνομαι, ἐπὶ ὁμοίωσιν λέγονται. καὶ ἐρωτῶ, ἔρομαι, πυνθάνομαι ἢ ἐρωτῶ, τὴν ἀπόκρισιν ζητῶ. ἐπερωτῶ κυρίως, ὅταν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἑτέρα ἐρωτήσω

πῶμαι.

λιμνας, ἔνθα λοῦται ἡ ἀφροδίτη, οἱ δὲ τὴν σικελίαν. Ἔρεβος, ὄνομα κύριον. οὗτος ὡς ἄμορφος καὶ ἀειδὴς διαβάλλεται. Ἔρυξαν, ἐκώλυσαν, κατέσχον. Ἐρύομαι, τὸ φυλάσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, εἰρύομαι, ἐρύσσθαι μέλλων, εἰρυσάμην ἀόριστος. ἀφ' οὗ τὸ ἐρύσθαι. Ἐρύουσιν, ἕλκουσιν, κυρίως λύουσιν. ἢ ἐρύουσιν, ἐρύσουσιν, ἑλκύσουσιν, ἐξ οὗ τὸ καταλυτικόν. οὕτω γὰρ οἱ γυναικες ἔθεισιν. Ἐρύκακος, τόπος. Ἐρυκομένη, κατεχομένη, κωλυομένη. Ἐρύσαι, καθελκύσαι, κατασχεῖν. Ἐρύκετ', φυλάσσετε. Ἐρυσάμενος, ἐκσπάσας, ἑλκύσας. Ἐρύξοντες, ἑλκύσοντες, ἐκδέροντες. ἐρύξοντες λέγεται σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν. Ἐρυσάρματες, ταχεῖς. ταχεῖαι, καὶ οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρματα. ὁ ἐρυσάρματος, μεταπλασμὸν ἔχει. ἅρμα τὸ ἅρματος. ὅθεν ἐρυσάρματος, καὶ πληθυντικὸν οἱ ἐρυσάρματες. ἀφ' οὗ μεταπλασθὲν τὸ ἐρυσάρματας ἵπποι, ῥυθμιστὸν οὕτω πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐρυσάρματος. ἐπειδὴ καὶ οἱ ἑλκυστικοὶ ἵπποι. Ἐρύθρος, εἶναι αὐξομένη ἐκ τοῦ ῥύω, ὅπερ φυσικῶς ἐρρύη. ἐκ τοῦ ἐρύω, τὸ φυλάσσω. Ἐρύκος, ἐκσπών. Ἐρύσειν, ἑλκύσειν, φυλάξειν.

Ἔρυσιν, ἕλκειν. Ἐρύσασθαι χρυσοῦ, δηλοῖ ἐκ χρυσοῦ λύσασθαι, παρ' Ὁμήρῳ. Ἐρυσίβη, ἡ καλάμη, ἡ κατὰ γρύλλους φθορὰ τοῦ σίτου. ἢ τὸ ἐκ τοῦ αἴθους καὶ τῆς καύσεως ἐπιγινόμενον. Ἐρύθημα, αὐτὰ λαμπρὸν θηρίον. Ἐρυσίχθων, παῖς τελαμῶνος, πλατύμαιστος ἢ σίτου, καὶ τὰ πλείονα ἐπινεμόμενον. Ἐρυσίπολιν, ὥσπερ ὁ ἐρύμενος διὰ τὸ ἀγελαίαν ἀθηνᾶν ἐπικαλεῖν, οὕτω ἐπὶ σωτηρίαν πόλεως χεῖρας αὐτῇ ἀνέχοντο, ἐρυσίπτολιν ἀθηνᾶν ἐκάλουν, ὥσπερ φύλακα πόλεως. ἀπὸ τοῦ ἐρύω, τὸ φυλάσσω. Ἐρυσίπολις, σωσίπολις. Ἐρυσμός, πόλεμος. Ἐρύσωμεν, ἀγάγωμεν, θείωμεν, βάλωμεν. παρ' Ὁμήρῳ ἐν α' τῆς Ἰλιάδος. εἰ καὶ συμβολικὰ εἰσιν, ὅμως οὐ μεταβάλλουσι τὴν ἀναλογίαν. ἐκ δὲ τὸ ἕλκω φέρω, οὕτω περὶ τὰ πλοῖα. Ἐρύεται, περιτρέπεται, ἐκδύουσιν. Ἔρυγε, ἀπῆρε, καλλιστὸς. Ἐρύεσθαι, ἕλκειν.

Ἔρυτ. Ὅμηρος, ἡ δ' οὐκ ἔρυτο ἔρυτο, πτέρυγι ἐκύλωσεν. ἀλλὰ διὰ προῦλθε χαλκός. ἢ ἔρυτο ὡς Ὅμηρος, ἢ οἱ πλείους ἐρυθρόν, πτέρυγι ἐφύλαξεν. ὅθεν καὶ ἔρυμα χρῆς ἐτυμολογικῶς λέγεται. ἢ ἔρυον, ἐρύσθαι, ἔσωσεν. Ἐρύσαι, κατασπάσασθαι, ὑπέσχετον. Ἐρύω, τὸ ἑλκύω, ποιητικόν. καὶ ἐρύω, τὸ φυλάσσω. ὥσπερ γίνονται ἀρτύω ἐκ τοῦ ἄρτω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, καὶ ἀπὸ τοῦ μηνύω καὶ μηνύω, πλεονασμῷ τοῦ α, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ὁ σημαίνει τὸ ἰσχύω, ἐκτείνεται τὸ υ, ῥύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐρύω, ὅπερ δηλοῖ ἑλκύω. Ἐρχαδόντα, συλλύτα, τὰ πανταχόθεν συλλεγμένα καὶ συνελόμενα. Ἔρχεται, ἀπὸ τοῦ εἴκειν σύγκειται ἐκ παντός, τροχῇ τοῦ φιλοῦσιν, καὶ προσθήκη τοῦ π, κατὰ καὶ ἀναστροφῆς ἐκείνως τὸ ἀπὸ τοῦ ἔρχω. Ὅμηρος, ἔνθα φρεῶς ἔρχεται, ἤγουν καθ' ὅλων. Ἔρχεται, ἀπὸ τοῦ εἴρκω ἔχει ὁλικὴν. οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦ, ἐν ᾧ μὴ αὐτοὺς καθορμᾶσθαι εἰσίν. ὥσπερ δὲ τὸ ἔρχεται, καθὰ καὶ πρὸ ὀλίγου τὸ ἔρχαρ. τὸ γὰρ μὲν ἀπὸ τοῦ εἴργεται, ποιητικὸν τὸ ἀκουόμενον. ἐκεῖνο δὲ, ἀπὸ τοῦ εἴργω διαφορητικόν.

Ἐρχατό, ἐποιεῖτο, ἐκ τοῦ εἴργω, εἴργω. ὁ παθητικὸς πάσχων ἐποίει εἴργμαι. ὁ τρίτος εἴργεται, καὶ ἐν ἐκείνοις ἔρχεται καὶ ὑπερσυντέλικος, εἴργο, καὶ ἐπιχαρ ἐκείνας, καὶ ἔρχατο. Ἔρχατος, φραγμός. Ἐρχατόωνται, συνέχονται. Ἐρχατόωντο, ἐποίοι ὀδάνται. προεπέχαται μὲν γὰρ ἐκεῖνα ἐκ ἔρχαται. αὐτοὶ δὲ εἰσίν ἐρχατό. οὐκ ἦσαν ἀθρόοι, εἰς περιοχὰς φυλάσσαι. Ἐρχία, δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς αἰγηΐδος, ὅθεν φασὶν διόδωρος. Ἐρχίο, ἔρχο, ὑποπέπτει τὸ, ἔρχου δηλιάζω. ὁ καλεῖται Λεβάδια ὑπὸ βρύων. μεταξὺ δὲ τοῦ τῶν ἡμῶν λεγομένου ἀγῶνα, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἡ ζῶα, ἤτοι τῆς Λεσβίας ἐπὶ λεγεται, ἡ μὲν δυσὶ τοῦ πρότερον τροφῶν, ἐπὶ μὲν δὲ ἐκείνην Ὅμηρος, ἀγορῆ, ἐφ' ἑκάτερα ἡμέρας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀθηναῖος λέγει, τοῦ δὲ ἄριστον μὲν ἐκ τοῦ ὑπὸ τῶν λαμβανομένων δεῖπνον. τὸ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον φαμὲν. δόρπον δέ, τὸ ἑσπερινὸν ἐστὶ δὲ τούτοις, ἐπιφέρει σύνουσαν σωτηρίαν. τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλκίνου. Ἔρχεσθαι ὡς ὕλαιον, ἀποχωρεῖν. Ἐρχόμεναι, πορευόμεναι. Ἔρχομαι, ἥκω, ἀφικνοῦμαι, εἶμι, πορεύομαι, βαίνω, βαδίζω, οἴχομαι, παραγίνομαι, ἀφικνοῦμαι. ἢ ἔρχομαι, καὶ εἶμι, κατὰ μετοχὰς τοῦ μέλλοντος συντάσσεται. οἷον ἔρχομαι ποιήσων τόδε. καὶ εἶμι σοι, ποιήσων τόδε. καὶ ἔρχομαι ταῦτα τὴν ὁδόν. Ἔρχονται πειθόντα, ἀπὸ διὰ προσθέσεως. Ἐρωτῶ, ἀποχάζω. Ἐρῶ, ἀντὶ τοῦ λέξω. καὶ ἐρῶ, τὸ ἐπιθυμῶ. σημαίνει δὲ, ὅτι τὸ ἐρῶ, καὶ ἔρως, κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφροδισίων. ποιὸν δέ, καὶ παῖδος, ἐπὶ τοῦ ἐπιστέρου, ἔραμαι, τὸ αὐτὸ τῷ ἐρῶ. ὁ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ ἔραμαι ποιητικῶς, τὸ αὐτὸ ἔραμαι δέ, τὸ περὶ ἄλλα ἐπιθυμοῦμαι. ὥσπερ ἐρευνῆς μὲν, ὁ ἐρῶν. ἐρώμενος δέ, ὁ ὑπὸ ἐραστοῦ ἐρώμενος. ἐρῶ ἐπὶ μέλλοντος, τὸ λέξω. ἐπὶ ἐνεστῶτος, τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐρωτικὸς, ὁ ἐρωτικός. Ἐρώτησιν, ἐκέθεσαν. Ἐρωδιὸς, ἅμαξα. Ἔρω, δοκεῖ αἰολικὸν εἶναι, ἀπὸ τοῦ ἔρος. ἐν χθονὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι, καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ὅθεν καὶ αἰολικὰ τὸ ἐρέθειν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔρως, ἐρώτησις ἐρωτικὰς ἀπαιτοῦμαι, καθ' ὁμοιότητα τὸ γέλω ἐκλαμψεν. ἀπὸ τοῦ δηλοῖ ποιεῖν Ὅμηρος εἶναι, τὸ ἔρως, ἔρωτος. Ἐρωδιός, εἶδος. τραπὲ δὲ γίνεται ἐρωδιοῦ. παλλὸς, ὃς καὶ ἔστιν ἄρχαι. πελαργός, ὃς ἐπὶ συμπαρίαι, αἱμοβόρος τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τρίτος, ὁ ἀστερίας. καὶ φασὶν ἐρωδιὸν εἶναι ὄντα τῆς περὶ σκέψεως καὶ Ἀπόλλωνι τοῖς. Ζῶον, ὄρνεον παντὶ τῶν παλαιῶν, πετεινὸν χρῆς.

Ἐρωή, ἀντὶ τοῦ ὑποχώρει. τὸ ὅθεν ἐρωίω, ἐρωῶ. ἢ γὰρ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑποχωρεῖ. τὸ ὅθεν ἐρωίω, ἐρωῶ. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρα, ὃ τὴν γῆν δηλοῖ. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τοῦ χώρου λαμβάνεται κατὰ μετάληψιν. διαφέρει δὲ, ὁ γοῦν τοῦ χώρου. τῷ τὴν μὲν αὐτοῦ δηλοῦν ἁπλῶς, τὸ ὑποχώρειν. τὸ δὲ ἐρωὴ, ὑπερμέγεθος ἐκ τόπου ἐπὶ τοῦ γῆς, ἀφ' οὗ τὸ χωρεῖν. ὁ λέγεται τοίνυν μὲν ἐπὶ τοῦ μεταμείβειν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, τοῖς δὲ ἐπὶ τὸ ἐκέντρων τόπων διαστέλλειν λαμβάνεσθαι. Ἐρωίσας, ὁ ὑποχωρῶν, ἢ ὁ καὶ ἐπιθυμητικός.

Ἐρωή, ὄνομα θηλυκὸν ἡ ὁρμή. ἐπὶ δὲ ὅτε καὶ τὴν ἀκολουθίαν καὶ ὑπαναστροφὴν δηλοῖ. καὶ ἐκ τοῦ ῥῶ ῥῶμαι, ἐρωῖ ἐρωῶ. τὸ παθητικὸν ἐρωίομαι ἐρωοῦμαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐρωόμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐρρώοντο. καὶ συνήθως τοῦ ε, ἐρρώοντο. αὐξει δὲ χρονικῶς, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ρ. Ἐρωὴ λιγὺς λίγα Ὅμηρος, εἰς ὅθεν ἂν ἔλθοι ἀφεῖσιν δόρυ. Ἐρωήσας, ἀντὶ τοῦ παύσας, καταπέμψας, ἢ ὁρμήσας, ἢ ὑποχωρήσας. Ἐρωήσας, ῥεύσας. Ἐρωΐ, ἐχέτω. Ἐρωία, ἐρωμένη. Ἐρωκι, κώλυε. Ἐρωμανής, ὁ ἐπὶ τῷ ἔρωτι μαινόμενος. Ἐρώμεθα, ἐρωτήσωμεν, πυθώμεθα, ἀγαπῶμεν. Ἐρωμένη, ἀγαπωμένη, ἀγαπηθεῖσα. Ἐρώμενος, ἀγαπώμενος. ἐρώμενος δὲ, ὁ ἐρασθεὶς, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἐρωμένω, φίλω, ἐρωτῶσιν. Ἐρωμένη, ῥωμαλέως βαδίζει.

Ἐρῶν, ἐρωτῶν, ποθῶν, λέγων. καὶ ἐρῶν γυναικὶ, ἐρώμενος, ἐπιθυμῶν, ἐρώμενος, ἐπιθυμούμενος. Ἐρωνύσομεν, ἐρωτοῦμεν. Ἔρως, πάθος, ἐξ ἀρχῆς διὰ τῶν ὀμμάτων τῇ ψυχῇ προσγινόμενον. διὰ ταῦτα φασὶν ὁ Πλάτων, ἀπὸ τοῦ ἐσρεῖν ἔρως εἶναι τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο. διαφέρει δὲ ἔρως καὶ πόθος. ἔρως μὲν γὰρ ὁ διὰ ὁράσεως ἐρᾶν. πόθος δὲ, ἡ μετὰ τῶν ἔρωτος ἐπιθυμία εἰδωλον. εἰ δὲ ἔλεος βέλτιον καλόν, καὶ ἰδεῖν ὁ γὰρ τὸ ἔρως ἀτέρπεσθαι αὐτῷ, ἢ λέγεται. πόθος δέ, ἐὰν μετὰ τὸ πειράσθαι ἐπιθυμήσας, ὃ ἀδυνατεῖν τὰ γενόμενα. οὕτω δὲ ὁ ἐπὶ παντὸς πράγματος.

Ἔρως, ὁ πλοῦτος. διὸ οἱ παλαιοὶ τυφλὰ φασι, τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλοῦτον. γὰρ ἐρῶν ἐστὶν, ὅτι ἐρᾷ γυναικὸς διασώσας, ἥτις δοκεῖ αὐτῷ καλλίστη εἶναι, ὅθεν ἐστὶ τυφλότης. ὥσπερ ὁ ἔρως τυφλός, ἤγουν τυφλωσμός. ποιεῖ γὰρ δύο ἐρῶντα τὰ μὴ καλὰ καλὰ ἡγεῖσθαι. ὡσαύτως καὶ ὁ πλοῦτος τυφλός. ἀδίρχεται γὰρ δύο καλοὺς καὶ κοσμεῖ, καὶ διδωσιν ἑαυτὸν δὶς κακίστοις. καὶ διαλεγόμενος ἐν τῷ Θεοκρίτῳ. ἐστὶ δὲ ὁ ἔρως, θερμὸς καὶ δυνατώτατος

K

ὁ μανιώδης ὁ ἐῤῥίγησεν τοῦ ἐῤῥίγοντος. ἤγουν τρέμοντος. ῥιγέω, ῥιγῶ, τὸ ψύχομαι. ῥιγέω δὲ ῥιγῶ, τὸ φρίσσω. Ἐῤῥίζωται, ἵδρυται.

Ἐῤῥικνωμένον, τὸ ἔχον ῥυτίδας, ἢ πεπαλαιωμένον. καὶ διεῤῥωγμένον, ἢ ἐῤῥικνωμένον, συνεσπασμένον, καμπύλον γινόμενον, ἐρρυτιδωμένον. Ἔῤῥιον, εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. Ἐῤῥίπτωκα, ἐκ τοῦ ῥίπτω ἀττικῶς. οὐκ ἐῤῥίπτωκα, οὐδὲ ἐκβέβληκα. Ἔῤῥιπτο, ἔκειτο. Ἐῤῥίφθων, ἀποῤῥιφθήτωσαν.

Ἔῤῥον, ἐῤῥύην, ἀπολώλασιν. Ἐῤῥοίζει, ἀντὶ τοῦ ἐπιπόνως ζῶ, κατὰ τὸ, ἐν ἄλγεσιν ἔῤῥων. ὅπερ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλιάδι φησὶ περὶ ἑαυτοῦ. Ἔῤῥος, ὁ ῥινός. Ἐῤῥόντων, ἀντὶ τοῦ φθειρέσθωσαν.

Ἐῤῥῦσθαι, τὸ φυλάττειν σημαίνει. Ἐῤῥύθμισεν, ἐκανόνισεν, διετύπωσεν. Ἐῤῥύπωσεν, ἐῤῥύπουν. Ἐρύθημα, ἐρυθρία, πυρά. Ἐρύξαι, κρατῆσαι. Ἐρυσάμενος, σπασάμενος. Ἐῤῥύσατο, καὶ ἔσωσεν, οὐκ ἂν εἴη ἀλλήλων διάφορα. εἰ τὸ ἐρύω δὲ ἢ ῥύω εἴη μὰ Δία, τὸ ἐῤῥύσατο, ἀπὸ τοῦ ῥύω, καθὰ δηλοῖ ὁ τοῦ ρ̄ ἐν τῇ ἀρχούσῃ διπλασιασμός, ἢ ἐπακοῦ. ὡς τὸ Ζεὺς ἐρύσατο, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρύω γινόμενον, καθὰ πρὸ τούτου τὸ, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἐρύσατο, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ῥύω. οὐ χιάσις ἐν τῷ, ὅτι οὐ νῦν σε ῥύεσθαι οἴομαι. εἰ μὴ ὡς φιλοσοφοῦν ἐροῖ, διὰ ἐκλείψεως καὶ αὐτοῦ κεῖσθαι τὸ ἐρύσατο.

Ἐρύσσομεν, ἑλκύσωμεν, φυλάξωμεν, σώσωμεν. Ἔῤῥω, τὸ φθείρομαι. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἔῤῥε κακὴ γλῶσσα. καὶ ἔῤῥωμαι, ἀντὶ τοῦ φθείρομαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ῥωμαλέος εἰμί. Ἐῤῥώγασιν, ἐσχίσθησαν, ὑγιαίνουσιν. Ἐῤῥωγότες, διακεχωρισμένοι, διακοπέντες. Ἔῤῥωμαι, ὑγιαίνω, εὐρωστῶ. Ἐῤῥωμενέστερον, ὑγιεινότερον, γενναιότερον.

Ἐῤῥωμένως, ὑγιῶς, ἰσχυρῶς, εὐθύμως. Ἔῤῥων, μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος, ἢ πορευόμενος, ἢ φθειρόμενος. Ἐῤῥώοντο, κίνησιν ἐλάμβανον. Ἐῤῥωπίζομεν, ἤγουν ὀμφαλὸς, ἐστὶ ῥωπίζειν ἀπὸ ... τὸ ἀνακινεῖσθαι, καὶ ἀμφιέννυσθαι κακῶς. ἐστι γὰρ ῥῶπος, ὁ λεπτὸς χόρτος, καὶ ποικίλος, καὶ βέβαιος. καὶ τὰ ἐκ τῶν ῥωπῶν πλέγματα, κανᾶ, καὶ σπόγγοι κυρίως. Ἐῤῥώσθην, ἐπάχυνα, ἐπεῤῥώσθησαν. ὃ ἐῤῥώσαντο γοῦνατα, παρ᾽ Ὁμήρῳ, πτώσιν ἐῤῥωμένως ἐκινήθησαν. Ἐῤῥῶσθαι φράσαι, εἰπεῖν ὑγιαίνειν, κατευχόμενος. ἢ ἐῤῥῶσθαι φράσαι, ἀντὶ τοῦ χαίρειν εἰπεῖν. Ἔῤῥωσο ἐν θεῷ, ὑγίαινε ἐν θεῷ. ἔῤῥωσο, ὅτι εὑρίσκονται δύο ρ̄ρ̄, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, οἷον Πύῤῥος, ἄῤῥενος, χωρὶς τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ψιλωτικοὶ ὄντες καὶ τὰ δύο ρ̄ρ̄ ψιλοῦσιν. οἷον κέῤῥω φθέῤῥω σπέῤῥω, ἀντὶ τοῦ κείρω φθείρω σπείρω. Ἔῤῥωται, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνει. ἢ ἀντὶ τοῦ ῥωμαλέος ἐστὶν, ἤγουν ἰσχυρός. Ἔρσος, ἡ δρόσος, νοτία, ὁμίχλη. Ἕρσαι, οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔριφοι, καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων. καὶ αἱ δρόσοι. Ἐρσήεις, δροσώδης. καὶ ἕρσαι, δρόσοι. Ἕρσαι, ἰδικά, νέα, ἁπαλά, δροσώδη. Ἕρσε, διηγεῖρε. Ἑρσηφορία, δροσοφορία. Ἕρσαι, ὁρμῆσαι. Ἕρση, ἡ δρόσος, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρδω, ἄρση. ὡς τὰ περὶ τὴν γῆν ποτίζουσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἔαρι συνίσασθαι. ψιλοῦται ἂν καὶ αὐτὸ, τὸ ἢ ἀπ᾽ αὐτοῦ κατὰ πλεονασμὸν γινομένη ἕρση. Ἑρσήεντα, δροσώδη, ... καὶ ὁ ἑρσήεις ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Ἐρσῶν, πρόσφατον, ὑγρόν τε καὶ ἁπαλόν. Ἐρῦς, κρυμός. Ἐρυγγάνειν λέγουσιν οἱ τεχνικοὶ, ὅταν οἱ ἀπόστολοι ... ἐρεύγεται δὲ κατὰ τὴν τροφήν. ἢ ἐρυγγάνειν, ἐρεύγεσθαι, ἐξεμεῖν, ... Ἐρυγάνων, μεγαλοφάνων, ἐρυγέτων. Ἐρυγεῖα, ζῷον, κάχρυς, βοτάνη. Ἔρυγεν, φωνεῖν. Ἐρυγὴ, πνεῦμα ἀναπεμπόμενον ἐκ τοῦ στομάχου. ἴδιον καὶ τὸ ἐξερεύξατο. ἢ πνεῦμα κρύφιον κατὰ τὴν ῥίσιν τοῦ ... ἀποῤῥῆξαι γενόμενον τῶν συμφορῶν, ἐπὶ τῷ ἄνω διαπνεόμενον. ἐρυγὴ καὶ ἡ κραυγή. Ἐρυγηλὴ, ἐπίθετον ... Ἐρυγμήλεος, ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος ἐρύγματον, ἀπὸ τοῦ ἐρυγμοῦ. Ἐρύγμηλος, παρὰ τὴν ἐρυγὴν. εἰσὶ ἐρύγηλος, πλεονασμῷ τοῦ μ̄. ἐρυγὴν δὲ λέγεται τὸ μετὰ βίας ἀναπνοὴν πνεῦμα. ὡς τὸ, ἤρυγεν ἑλκόμενος, ὡς ὅτε ταῦρος. ἢ ἐρύγμηλος, ὁ μεγαλόφωνος, ταῦρον ἐρύγμηλον. ἐρύγμηλος, ὡς βέβηλος. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύνονται, οἷον κάμηλος, φάσηλος. τὰ μέντοι ἐπίθετα ὀξύνονται. ὅτι ἔχει ... οἷον, σιγηλὸς, ὑψηλὸς, μιμηλός. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, προπαροξύνονται, οἷον πάσπαλος, βέβηλος. οὕτως οὖν ἐρύγμηλος. καὶ ἐρύγμηλον, ἐρευγόμενον, καὶ μεγάλως μυκώμενον, μεγαλόφωνον, ἢ μέγα πρόβατον, τέλειον. Ἐρυγμὸς, πόλεμος. Ἐρύεσθαι, σώζειν, σῶσαι. Ἐρύειν, ἕλκειν, πλύνειν. Ἐρύκω, ἐφέλκειν. Ἔρυξ, ὁ ἄρχων τῶν πρασιῶν. Ἐρυγόντα, κυρίως λέξις ἐπὶ ταύρου σφαζομένου, μιμουμένη ὀνοματοποιίας τρόπῳ τὴν τηνικαῦτα τοῦ ζώου βοὴν, παρ᾽ Ὁμήρῳ. καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος. ἐστι δὲ δεύτερος ἀόριστος τὸ ἤρυγε, καὶ τὸ ἐρυγόντα. ἐν ὥρᾳ, τὸ ἐρυγόντα. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ἐρυγὼν ταῦρος, ὅτι τὸ αἷμα ἀποῤῥογγάνοντα, τῇ διακοπῇ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, καὶ τῇ διαιρέσει τοῦ στομάχου, ἔτι εἰσβαίνει. Ἐρυθαίνω, πυῤῥὸν ποιῶ, ἢ κόκκινον, ἢ μέλαν. ὅθεν καὶ ἐρύθημα, ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. ἢ ἐρυθροδάνῳ, καὶ ἐρυθαίνεται. Ἐρυθηλά, βαφή. Ἐρύθημα, βάμμα κόκκινον ἢ πυῤῥὸν, ἢ μέλαν, ἢ ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. λέγεται καὶ ἐρυθρόδανον. Ἐρυθαίνειν, βάψαι. Ἐρυθῖνοι, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ Παφλαγονίαν. οὕτω δὲ λέγονται διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος. εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι, καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται, καὶ ὑψηλοὺς ἐρυθρινούς. ἢ ἐρυθινοὶ, πόλις καὶ χώρα ἐν Παφλαγονίᾳ. καὶ εἶδος ἰχθύος. Ἐρύθμισεν, ἐκανόνισεν.

Ἐρυθρὰ, πλατάγωνα. τὰ τῆς μήκωνος φύλλα. Ἐρυθρὰ, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ. Ἐρυθραὶ, πόλις Ἰωνίας. Ἐρυθραὶ βαρυτόνως, αἱ τῆς Βοιωτίας. ἀπὸ Ἐρυθροῦ υἱοῦ Ῥαδαμάνθυος, ... θυγατρὸς ... κέκληται δὲ ... ἐρυθραὶ δὲ ὀξυτόνως, αἱ τῆς Ἰωνίας, ὧν μέμνηται ὁ Στησίχορος. Ἐρυθραῖοι, Διογένης φιλοσοφικῷ. πόλις ἐν Ἰωνίᾳ ἐστὶν ἐρύθρα. μία τῶν ἀπὸ ... τοῦ κατακλυσμοῦ ..., ὥς φησιν Ἑλλάνικος ἐν ... ἢ ἐρυθραῖοι οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ, ἐρύθραι καλουμένης.

Ἐρυθραίνεται, ἐρυθρὰ γίνεται. Ἐρυθριῶ, τὸ αἰδοῦμαι. ἢ ἐρυθριῶ, καὶ ἀπερυθριῶ, ἀμεταβόλως. ὡς Πλούταρχος. δεῖ γὰρ ἐρυθριᾶν ἐπαινούμενον, οὐκ ἀπερυθριᾶν. Ἐρυθρόδανον, κόκκινον, πυῤῥὸν, ἢ μέλαν. τοιοῦτον γὰρ ἡ ῥίζα τοῦ ἐρυθροδάνου.

Ἐρυθρὸν, γίνεται ἐκ τοῦ ἐρεύθω ἐρευθρὸν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρυθρόν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε διφθόγγου, ἐρυθρόν. ὁμοίως τῷ ψόλος, ψολερὸς, καὶ ψαφαρὸς, ... ἢ ἐρυθρὸν νέκταρ, κατ᾽ ὁμοιότητα τοῦ οἴνου ἐρυθρός. καὶ ἐρυθρὸν, τὸ βεβαμμένον ὑπὸ κόκκου. ἐρυθρόδανον δὲ, εἶδος βοτάνης, δι᾽ οὗ τὰ ... βάπτουσιν. ἐρυθρὸς δὲ, τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν. ... Ἐρυθροῦν ..., τὸ ... Ἐρύκανε, ἔρυκεν, εἶχεν. Ἐρύκειν, κατέχειν, κωλύειν.

Ἐρυκέμεναι, καὶ ἐρυκέμεν, ἀντὶ τοῦ κατέχειν, ἢ κωλύειν.

Ἐρύκακε, κωλύων. Ἐρυκομένους, κωλυομένους. Ἐρύκω, τὸ κωλύω ψιλόν. ἀφ᾽ οὗ ὁ ἔρυξ ἔρυκος, κύριον. Ἔρυμα, φρούριον, ἢ πολίχνιον, τὸ αὐτό. τὸ δὲ πολίχνιον, γράφεται καὶ πολίχνη θηλυκῶς. ἢ ἔρυμα, φύλαγμα, ἀσφάλεια. καὶ ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων. εἴληπται ὡς ἀπὸ τείχους, ὃ λαοῦ τι ἐστὶν ἔρυμα, καὶ ἕρκος πολεμίων. διὸ καὶ ὅμοιον, ἕρκος πολέμοιο τέτυκτο, ἕρκος ἀκόντων παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ γ̄ τῆς Ἰλιάδος. Ἐρύμανθος, πόλις Ἀρκαδίας, καὶ ποταμὸς, καὶ ὄρος, οὕτω καλούμενα. Ἐρυμνότατα, τὰ ἐχυρώτατα καὶ ἀσφαλέστατα ... Ἐρυμνία, ἀσφάλεια. Ἐρυμνὰ, τὰ ὠχυρωμένα χωρία. ἢ ἐρυμνώθη, κατησφαλίσθη. Ἐρυμνὴν, ὠχυρωμένην.

Ἐρυμνὸν, ἰσχυρὸν, ξηρὸν, ἢ σκοτεινόν. ... ἢ ἀποδέστερον. Ἐρυμὸς ζυγὸς, ... Ἐρύμηλον, τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον. Ἐρυμνὸν, σκοτεινὸν, ἠσφαλισμένον. Ἔρυξ, ὄνομα πόλεως.

λεως.

ὡς λάθον ἐκ τῆς ἔοργα, καὶ τῆς σημαίνοντος τὸ ἐγκλίνω. ἀφ' οὗ τὸ εἴργω τὸ παρ' ἀττικοῖς διαλυόμενον, ὡς ὁ εἱρκτὴ δηλοῖ, καὶ ὁ κατ' εὐρξις. Ἔρξω, ῥέξω ἔρρεξα, ἐκ τοῦ ῥέζω. καὶ ὁ ὑποτακτικόν, ἐὰν ῥέξω. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν γραμμάτων, ἔρξω. τὸ δεύτερον ἔρξας. ὁμοίως ἔρξω, ἐκ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω. Ἔρξον, ἡ ὕφηνα, ὃ ἔρξον ὅπως ἐθέλεις. περιφραστικὴ ἑρμηνεία διὰ τοῦ ἔρδω. ἔρδω δὲ τὸ ἔρδω, καὶ τὸ ἔρξον, διὰ φύσεως ἐξ ἑνὸς ῥήματος παρηγμένα. προϋπαρχομένου γὰρ τοῦ ῥέζω ῥέξω, εἶτα μεταθέσεως γενομένης τὸ ἔρξω, τρέπεται μὲν σωζόμενον τοῦ ξ εἰς δ, ἔρδω γίνεται μένον ἄκλιτον. καθ' αὐτὸ δὲ διὰ τὸ ξ ἔχει τὸν μέλλοντα δωρικώτερον, ἐξ οὗ τὸ ἔρξον. καὶ ἄλλως, τὸ ἔρξον δύναται ἀπὸ τοῦ ἔργω εἶναι, ἀφ' οὗ τὸ ἔοργα. ἔρδω δὲ, ὅτι πρωτότυπον μὲν ὄντος τοῦ ῥέζω ἐστὶν ἐρ- ρωμένως πράττω. ὡς ἐκ τοῦ ῥῶ μονοσυλλάβου ῥήματος, δεύτερον δὲ τὸ ἔρδω. Ἐρέγανον, λίθινος ὁ, συντεμνομένων.

Ἐράττα, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικόν, ὡς χθόνια. Ἐρειδῆλα. οἱ ἐρεσιῶναι, λῆμός ἐστι τοῦ ἱπποδομητικοῦ, ὥς φησι Διόδωρος.

Ἐρείσω, ἀντὶ τοῦ λέγοιμι. αἰολικὸς ὁ παρὰ τὸ ἰῶ τοῦ τό- χου. Ἐρειτὸν, στῆσαι. Ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ. ὁ ἐρῶ, ἀντὶ τοῦ λέγω, ὁ ποιητικὸς ἐρέω λέγεται. Ἐρόμενος, ἐρωτῶν, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἐρομένω, ἐρωτῶντε. ἐρωμένῳ δὲ ὁ ἐπιθυμημένος μό- νος, ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ, τὸ ἐπιθυμῶ. Ἔρως αἰολικόν ἐστι, καὶ εὕρηται αὐτοῦ εὐθεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ. κέχρηται δὲ καὶ πολλάκις εἶναι. ἔρως διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικόν.

Ἔρος αἰολικόν, ὃ διὰ συνεκκλαίεσθαι τοῦ ο χάριτας. οἱ μὲν γὰρ ἀττικοὶ ὁ ἔρως ἐκτείνουσιν. οἱ δὲ μέσοι καὶ ὁ θεὸν αὐτὸν ἀνακλάσαντες, ... ἔρος ... γέλως γέλωτος, ὁ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως ... λέγουσι κυρίως ὀνόματα.

Ἐρσέων, ἑορτικόν. Ἐροῦσαι, λέγονται κόραι. Ἐροτάζο- μαι, τὸ ἐρωτῶ, ἀπὸ ... ἐστὶ δὲ μέσος μέλλων. εὕ- ρηται δὲ ... ὁ Λεύκιππος ... ἐρό- μενοι. καὶ δέ, ἐξ αὐτοῦ προβαίνοντος. ὁ ἐρώτημα, ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω.

Ἔρπα, παρεῖς, ... Ἐρφ, ... Ἐρπίδεος, ἐχῖνος. Ἔρπω, βαδίζω, τῇ κοιλίᾳ περιπατῶ, ... Ἐρπετὸν ἰδίως, τὸ τῇ γαστρὶ εἰλεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἑρπετὸν ὀ- νομάζουσι, τὸ ἀπεδεῖν. Ἀριστοφάνης ... ἔρπειν, κυρίως ἐπὶ ὄφεως καὶ σκωλήκων, καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. καταχρηστι- κῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ... Ἑρπε- τὰ, τὰ ἄποδα. πλὴν τὸ εἰς τὴν ἔραν ... καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ οἱ ἄνθρωποι. ... πάντα. Ἑρπύζων, ... ἐκ μετα- φορᾶς, τὸ βραδέως βαδίζειν καὶ διὰ γῆρας, ... φιλημάτων. Ἔρπις, καὶ χόλις, ὁ οἶνος. ... Ἔρπις δὲ, ... Ἑρπυσμός, ἑρπυσμός, ἑρπυστικός, ὁ ἕρπων.

Ἑρπύζω, βαδίζω. καὶ ἑρπυσμός. Ἑρπυλλίς, ... Ἕρ- πυλλον, εἶδος ἄνθους, ... Ἑρπύζω, βαδίζει. Ἑρπυσμὸς, ἡ φωνὴ τῶν χοί- ρων. Ἕρπω, εἴρπυσα. τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ῥήματα ἅπαντα ... ... εἷρπον, ἐστίων εἱστίων, ... ἕλκω εἷλκον, ἑρπύζω εἵρπυζον, ... δὲ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ε, ... ἑρπύσαι, ... τὸ βαδίζω. ... τὸ λέγω, καὶ ... ἕπω εἶπον, τὸ γεννῶ, καὶ τὸ λαμβάνω. ... ἕζομαι εἵζομαι, τὸ ... καθέζομαι. ἕρπω καταχρηστικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν ... ... ἔχθον ... οὐ καλόν. Ἔρρα, ... Ἐρ- ῥάτο, ... Ἐρραγίως, ταχίως. Ἐρρά- λαται, ἐρραμένοι εἰσίν. ἡ ἐρράδαται, ἀπὸ τοῦ ῥαίνω. παρωνύμι- ος, ἔρρανα, μέσος ἔρραδα. ὁ παθητικός, ἔρραμαι, καὶ ἰωνικῶς ἐρράδαται. τὸ ἐρράδαται, ἡ ... λέγω διὰ παθητικοῦ ... τὰ πληθυντικὰ ἰωνικά, κατὰ τὴν προσθήκην ... ... κλίνεται, ... διὰ διφθόγγου, καὶ ... διὰ τοῦ ο, καὶ ... δὲ ἐν τῇ ... συλλαβῇ παραλήγονται, σύμφωνον πρὸ τοῦ α ἔχον φύσει ... τοῦ τελευταίου τοῦ ... νῦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ... ἐσπάρδαται, ... ἐπὶ δὲ τοῦ ὀνομάζω ὀνομάδαται, καὶ ῥαίνω ἐρράδαται, ... ἄλλως ... ἔχει ... ... μὲν διὰ τὴν τοῦ ξ πρὸς τὸ δ συγγένειαν, τὴν πολλαχοῦ φαινομέ- νην. ἵνα ... ἐξ ... ἐσπάρδαται, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ... ὀνομάζω, καὶ ῥαίνω, ὠνομάδαται, καὶ ἐρράδαται. λέ- γει δὲ ... οὐκ ... ἀπὸ τοῦ ῥαίνω γενέσθαι τὸ ἐρράδαται. ... ... ἐρράναται ... τοῦ ... τελευταίου τοῦ ..., ὡς ἐπὶ τοῦ ἐσπάρδαται. Ἐρράδατ', ἰω- νικοῦ ῥήματος ... ῥαίνω ... ... καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ... τοῦ προσώπου τοῦ παθητικοῦ ..., ... τοῦ σ, καὶ πλεο- νασμῷ τοῦ δ ἐν τῇ συλλαβῇ, ὁμοίως ... ὠνομάδαται, καὶ ἐσπάρμαι ἐσπάρδαται. Ἐρραθάγω, ἐκράγη. Ἐρραθάμι- γγι, ἐρράγη. Ἐρραίσθη, διεφθάρη. Ἐρράχων, ... λέγει Ὅμηρος, ... κατὰ ... ... λελειμμένα. διὰ τὸ, ... χάριν τοῦ ... ...

Ἐρράπτομεν, ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύομεν. Ἐρράς, κριός. Ἐρράθη, ἀντὶ τοῦ ἐβράσθη. Ἐρράδαται, ...

Ἐρράχισε, διέκοψεν. ... ...

Ἔρρε, φθείρου. ἐρρ. κακὸν ... κακὰ ... ἔρρε τὸ ἄλλο. ἔρρε ... ... ἐκ τοῦ ... Ἔρρειν, ἔρρει. ... ... ὁρῶντα. Ἔρρε, οἱ ἀρχαῖοι ἑρμηνεύουσι μετὰ φθορᾶς ἄπιθι, ... ἐκ τοῦ φθείρω γίνεται τὸ ἔρρω ... τοῦ ... καὶ τοῦ ... ἴδιον γὰρ ἰώ- νων καὶ αἰολέων, τὰ τῶν λέξεων πρῶτα σύμφωνα αἴρειν, ... πλεονασμῷ τοῦ ..., τὸ παρὰ ..., ... οὕτω γοῦν καὶ φθείρω, εἴρω. ἐξ οὗ αἰολικῶς ἔρρω, ὡς ... ... αἰολεῖς γὰρ φασὶ ... ... διφθόγγου ... καὶ μεταθέντες τὸ ... εἰς ρ, ... ἐρριγῶ... ... Ἐρρίθη, ... ἀπὸ τοῦ ... ἔρρηκα, ἔρρημαι, ἐρρίθη. Ἐρρίθην, ἐκ τοῦ ἔρρημαι παρακεί- μενος ὤφειλεν εἶναι ἐρρήθην. κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου. Ἔρρα, ἀντὶ τοῦ ἔρρω, καὶ ... ... κατὰ ... τὰ ἐκ τοῦ ... Ἔρρει ... ... Ἔρρε- λον, ... Ἔρρεον, ἐπὶ τοῦ ... ... δὲ, ἐκ τοῦ ... ... καὶ τοῦ ... τὸ ... ἔρρω. Ἔρρεις, ἀντὶ τοῦ ἐφθάρης, καὶ ἔρρεις ἀντὶ τοῦ ... ...

Ἐρρίγομαι, φρίσσομαι. Ἐρρίγασι, ... Ἐρρ... ταχέως. Ἐρρίγα- σι, φοβοῦνται, εὐλαβοῦνται. Ἔρριγε, φρίσσει, φρίττει.

Ἐρρήθησαν, ἀντὶ τοῦ ἐπηγγέλθησαν. Ἔρρηξε, ... Ἐρρήσσετε, ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίζετε ἐπὶ κα- τάραν. οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε. Ἐρριφόρει, ... Ἔρριγα, μέσος παρακείμενός ἐστι. ... ... ἐκ τοῦ ἐρρίγηκα. Ἐρρίγειν, ... μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ ῥιγῶ ῥιγῶ, ῥιγήσω, ἐρρίγηκα, καὶ ἔρριγα μέσος. Ἐρρίγα- σι, μέσος ἐστὶ παρακείμενος, τοῦ ῥιγῶ ῥιγήσω. οὗ τὸ ἔρριγα, ἐξ οὗ τὸ ἐρρίγω. Ἐρρίγησε, οὕτω ... ῥίγιον ῥιγῶ, ... μέσος παρακείμενος ἔρριγα. καὶ ἐκ τούτου ... ἐρρίγω. ἡ μετὰ

ἤ τι τοιοῦτον, ἀφ' ὡς περ λῦ..., ἢ καὶ διάκτορος. ἐπειδὴ προΐσταται ταῖς ὑπουργίαις. καὶ χθόνιος ἐπεὶ τὰ κατ' αὐτὸν διακονικὰ βουλεύματα. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ εἰπεῖν, ὡς Ἑρμείας ἑκάς ὑπουργικός εἰμι. ὥς τε καὶ ὁ πολεμικὸς Ἄρης χάριν τοιοῦτον εἶναι εἶπε, καὶ ὁ μαντικὸς Ἀπόλλων ἑκάς. Ἕρμ[illegible] παιδικόν, ἑρμῆς κυνόν. Ἑρμείας ὄνομα κύριον, εὐνοῦχος ὁ τρίκαπος, οἰκεῖος δὲ γέγονεν πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐξεδέδωκεν τῷ φιλοσόφῳ. ὁ Ἑρμείας, ὁ θεὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἕρμαιος, ἀπὸ δήμου. λέγονται γὰρ δυσὶν Ἕρμαιοι τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἑρμεῖον. γίνεται ἀπὸ τετρασυλλάβου ἰωνικοῦ, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἑρμήϊον. καθὰ καὶ τὸ βορεῖον, ἐκ τοῦ βορήϊον, δισύλλαβον. Ἕρμη, ἔρεισμα. Ἑρμηνεύσεται, φράσονται. Ἑρμηνεύς, λέγεται καὶ ἑρμηνευτής, γλῶσσαν συμβάλλων, γλῶσσαν ὑποκρινόμενος, γλώσσης ὑπηρέτης, γλώσσης συμβολεύς, γλώσσης μηνυτής, γλώσσης ἀμοιβῆς ἐπιστήμων, δίγλωσσος, πολύγλωσσος, διφωνος, πολύφωνος, διερμηνεύων τὰς φωνάς, ἐκμηνύων, διαγγέλλων, ἑρμηνεύων, ἀφερμηνεύων, μεταβάλλων, μεταφέρων, μεταπλάττων, ἀφελληνίζων, διαφέρων, καὶ τὰ ὅμοια. Ἑρμῆν ὁ ἀλληγορικὸς τὸν λόγον. καὶ ἐκ τοῦ ἑρμηνεύειν αὐτὸν ἐτυμολογεῖ, ὡς ἑρμηνεύοντα τὰ τῆς ψυχῆς βουλήματα, καὶ ἐξαγγέλλοντα. ὅθεν καὶ διάκτορον αὐτὸν καλεῖ, οἷα ταχέως ἐπὶ σαφῶς αὐτὰ προφέροντα. ἐν δὲ αὐτὸν ἀργειφόντην ὀνομάζει, ὡς ἀργὸν φάει. εἰρηνικὸς γὰρ ὁ λόγος. ὁ δὲ μῦθος ἀργειφόντην τὸν φονέα τοῦ Ἄργου καλεῖ, ὃν φύσεως φέρει ἡ ἱστορία παραδίδωσιν, ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ἀπὸ φύσεως διὰ παντὸς τοῦ σώματος, οὓς ἄλλα τε ἄλλως ἀνοίγων, τοῖς μὲν μύων, τοῖς δὲ βλέπων, ἄϋπνος ἦν διὰ βίου. ἀνθρώποις μὲν δοκεῖν ἀνατέλλειν, ἐπανοίγων τοὺς μύοντας ὀφθαλμοὺς συναπατέλλοντας, ὥσπερ καὶ αὐτούς. ἑτέροις δὲ αὖ πάλιν τῶν ἀστέρων δυομένοις ἐγκαταμύειν τοὺς βλέποντας ὀφθαλμούς, καὶ ὥσπερ συγκαταδύειν τὸν ἐν αὐτοῖς ὄντα ἥλιον. ὃ καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ, ἐν οἷς φησιν Ἄργου ὄμματα, τὰ μὲν σὺν ἄστροισιν ἐπιτέλλοντα βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα. καὶ οὕτω μὲν μῦθος πολυωπὸν πλάττει τὸν Ἄργον. ἡ δὲ ἱστορία τὸν Ἄργον τοῦτον, ὃς ὑπὸ πατρὸς ἐπεκαλεῖτο, πολυπράγμονα τὰ εἰς ὄψιν εἶναι βούλεται, καὶ ὀρεγόμενον πᾶσι παρεῖναι πράγμασι, καὶ ἀεὶ ποτε καὶ ὡς οἷόν τε συνεχῶς πάντα ὁρᾶν, καὶ μηδὲν τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διαλανθάνειν αὐτόν. ἴσως δὲ καὶ ἀγχίνους ὁ ἄνθρωπος ἦν, καὶ τὰ μὲν ὁρῶν, τὰ δὲ προορῶν. ὅπερ ὁ ποιητὴς λέγει τὸν βλέποντα τά τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὄπισθεν. τυλὸν δὲ καὶ ὀξὺς ἐν τῇ θέᾳ. ἀλλὰ καὶ ἐχέγγυος τὰ πολλά, καὶ ὀλίγου ὕπνου ἑαυτὸν ἐπιτρέπων. διὸ ὁ μῦθος πολλοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ἐφιλοτιμήσατο. εἰκὸς δὲ καὶ συνετώτερον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐδόκει ὡς κατὰ τοῦτο ἄϋπνος εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ ἰσχυρῶς καθορᾶν, διὰ τῶν ἀληθῶν τῶν φαντασιῶν ἑκάστην. ὥσπερ δὲ τὸν Ἄργον ὁ μῦθος αἰνιγματωδῶς ἐσήμαινεν, οὕτω καὶ ἄλλον ἕνα πολλὰ πράττοντα ταῖς χερσὶν ἑκατόγχειρα ἔπλασαν. καὶ ἕνα ἀκάματον ὄντα τὴν περίοδον, ἀπὸ χαλκοῦ τὸ σκέλος ἐμυθολόγησαν. καὶ ἀκουστικὸν δέ τινα ὄντα, ὅσα φέρειν ὦτα εἶπον. τερατολογοῦντες πολυτρόπως τὰς φιλοτιμίας τῆς φύσεως. ἐτυμολογοῦσι δέ τινες τὸν ἑρμῆν, ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ ἀγγέλλω. ἐξ οὗ ἔρεσθαι, ὡς ὁ αἰτίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἑρμέας, ἐξ οὗ ἑρμῆς. πλεονάζειν γάρ φασι πολλαχοῦ τὸ μ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ μοχλός, ἀπὸ τοῦ ὀχλῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴρω εἶραξ, καὶ μεῖραξ. καὶ ἐκ τοῦ ἄχυρα ἀχυρμιά, καὶ ἐκ τοῦ τίνω τίμημα, τὸ τέλος. οὕτως εἰρέας ἑρμέας, ἐξ οὗ ἑρμῆς καὶ ἑρμείας, ἐπενθέσει τοῦ ι. ἔχει δὲ ὁ ἑρμῆς ἀπὸ πρώτως τὸ περισπᾶσθαι, ὡς δηλοῖ καὶ Ἡρωδιανός, παραδιδοὺς ὅτι ὡς ἀπελέας ἀπελῆς, θαλέας θαλῆς, ἐπιλήσιος(?), πηλέας πηλῆς, ὁ παρ' Ὁμήρῳ, οὕτω καὶ ἑρμέας ἑρμῆς. ἔχει δὲ τὰς ἐπωνυμίας πολλάς, οἷον ἑρμῆς κάρυξ, καὶ ἑρμῆς ἀμύητος Ἀθήνησιν, ἐν τῇ ἀκροπόλει, καὶ ἑρμῆς τρικέφαλος. ἄγορ-

αῖος ἐν τριφύλλοις, τοῦ ἀφ' ὧν παίζων κωμικῶς. πλεῖστον τετρακέφαλος ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἐστηκώς. καὶ ἑρμῆς στροφαῖος, ὁ παρὰ τῷ στρόφιγγι τῆς θύρας ἱδρυμένος. καὶ ἑρμῆς τόρνος(?), καὶ ἐπὶ τὰς κλίνας. ἔλεγον δὲ τὸν ἑρμῆν. καὶ ἐκ τοῦ [illegible] ἔδεσαν, καθάπερ ἀγαθοῦ δαίμονος, καὶ διὸς σωτῆρος. καὶ ἐν ταῖς κλήσεσι, αἰσυμνητὸς οἰνός. καὶ σύμμαιος(?) [illegible] κηρυκηφόρος. Ἑρμαῖον, βασίλειον, ἴδιον, καὶ ὅσα τοιοῦτα, ἀττικοί. τὸ δὲ συμπαραμένως ταῦτα λέγειν, οὐκ ἔστιν ἐκεῖνον.

Ἑρμηνεύω, τὸ τὰ παρ' ἑτέρων γεγραμμένα διασαφῶ. καὶ ἑρμηνεύω, τὸ ἑλληνικῶς φράζω. καὶ ἑρμηνεύεται τὸ τοιοῦτον, καὶ ἑρμηνεύω τὸ δηλῶ, ἢ ἑρμηνεύω τὸ δείκνυμι. ἰστέον δὲ, ὅτι ἑρμηνεία μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν τεχνῶν, ἐξήγησις δὲ ἐπὶ τῶν θείων. Ἑρμηνοί, σαλπικταί. Ἑρμίς, ὁ τῆς κλίνης ποῦς, ὡς καὶ ἑρμίν, καθὰ καὶ δελφὶς καὶ δελφίν. ἢ παρὰ τὸ ἕρμα κλίνης εἶναι, ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν δὲ τὸν παρόντα τοῦ ὕπνου. διό φασι καὶ ἑρμῆν ταῖς ἑρμῖσιν ἐντετυπῶσθαι. ἡ ἑρμίς, δισκοειδὲς παρ' ἄλλοις ἐστί, καὶ σημαίνει τὸ κραβάττου τὰ πόδια. Ὅμηρος, ἑρμῖν ἀσκήσας, παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω, ὁ ἐνηρμοσμένος καὶ ἁρμόζων τῇ κλίνῃ. ἢ παρὰ τὸ ἕρμα εἶναι τοῦ παντός, ὅ ἐστιν ἔρεισμα. ἢ παρὰ τὸ ἐπερείδεσθαι, ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν. ὁ ἑρμίς, ὁ κλινόπους. ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἐγλύφησαν ἀγάλματα ἑρμοῦ, ὡς ἐφορεύοντος καὶ ὀνείρων. ὡς καὶ Φιλόξενος καὶ Χαίρων.

Ἑρμιόνα, πόλις κλίνεως, ἀπὸ τοῦ ἐπιρρεῖσθαι τῷ ἐπιλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑρμᾶς ἐγγλύφεσθαι. Ἑρμῖνες, οἱ τῆς κλίνης πόδες. Ἑρμιόνη, καλεῖται οὕτω, ἐπειδὴ ἀργοὺς καὶ ὅρια ἐνταῦθα ὡρμίσαντο, ἀπὸ γῆς πρῶτος ἀφικόμενοι. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἑρμίζω, γίνεται ὁ καὶ ἑρμιόνη. τὸ δὲ προσηγορικὸν αὐτῆς, ὁ ἑρμιών, ἡ γενικὴ τοῦ ἑρμιόνος. ὥσπερ δέ φασι κάλυκος καλύκη, χιτῶνος χιτώνη, ἡγεμόνος ἡγεμόνη, οὕτω καὶ ἑρμίονος ἑρμιόνη. ἑτέροι δὲ προστάττουσι μὲν φασὶ τὸ ἑρμιόνη, ἑρμιονα δέ τινες ὁμοίως, ὡς καὶ Σοφοκλῆς δηλοῦσι τὴν Ἀνδρῶν. ἐθνικὸν τούτοις οἱ ἑρμιονεῖς, οἷσπερ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ θείαν ἱερῶν. ὁ δὲ Γλαῦκος λέγει, ὅτι ἑρμιόνα οὖσα ἄσημος πόλις, καὶ ὅτι τεθρύλληται παρὰ ἑρμιονεῦσι, τῶν τε ἄλλων κατάβασιν στόμιον εἶναι. διὸ οὐκ ἐμβάλλουσιν ἐνταῦθα τοῖς νεκροῖς ναῦλον. οἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ [illegible] πλείστη ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἀφεγγοῦς καταβαίνειν ἐν ᾅδην, ἑτέρων μῦθον εἰπεῖν ἐτόλμησαν οὐκ ἀφανῶς. καὶ σκύλλακον δέ φασι τούτοις ἐνταῦθα, ἀπὸ σκύλλης ἐσπάσθαι τὸν νέον θυγατρός. Ἄλλως.

Ἑρμιόνη, καὶ ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ κόρη ἐν Συρακούσαις, καὶ πόλις ἐν Ἄργει, καὶ ἡ θυγάτηρ Μενελάου. Ἑρμοκοπίδαι, οἱ περικόψαντες τοὺς ἑρμᾶς Ἀθήνησιν, ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἐκκαιδεκάτου πολέμου. Ἕρμος, ὁ ἑρμῆς. δῆμος ἀττικῆς. καὶ ποταμὸς Λυδίας. ὁ ἑρμῆς, καὶ δῆμος ὁ Ἀθήνησι.

Ἑρμοῦ κλῆρος. ὁ πρῶτος ἐλπίμενος κλῆρος. ἑρμοῦ νομίζεται. ἢ ἑρμοῦ λόφος, τὰ ἱερὰ ταῖς ὁδοῖς ἑρμαῖα. Ἑρμοχάνιος γῆ, ἡ αἰγύπτιος τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἑρμώνιον, ὄρος μικρόν, ἐγγὺς τοῦ ἰορδάνου, ἐν ᾧ ὁ ἅλιος ἀπελάσθη. ἑρμηνεύεται δὲ καὶ ὁ λὸς λύχνου, ὡς τοῦ ἁγίου βαπτισμοῦ ἰδεῖν ἀνοίγοντος φωτισμοῦ. Ἑρμώνιος χάρις. ἡ κατ' ἐπίβλεψιν δεδομένη, οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς. ἀλλ' ἐπιπολαίως. καὶ κατὰ προσποίησιν φιλίας, οὐ κατὰ ἀλήθειαν. ὁ γὰρ ἑρμών ὁ Σικελιωτῶν βασιλεύς, δωρεὰν ἐπὶ θρίαμβον ἰὼν, καὶ πολλὰ λαφυραγωγῶν, παρεχώρησεν Ἀθηναίοις τὰς λείας, ὧν μὲν δοκεῖν χαριζόμενος, τῇ δ' ἀληθείᾳ δωρεὰν φοβηθείς. Ἑρπάδες, ἀπὸ ἑρπετῶν(?). Ἔρνος πρέα, ἢ βλαστήματα. Ἑρνεσίμον(?), παροξέτερον. Ἔρνος, οὐ μόνον τὸ νεοθαλὲς φυτόν, ἀλλὰ πάντα κ' ἡ τὸ ἄνθος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ ἔρνος, ὁ κλάδος ὁ νεώτερος.

Ἐρνύεσθαι(?), ἔρνη, βλαστήματα, κλάδοι. Ἐρνάλωσι(?), ἔργα.

Ἐροιάδαι, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. Ἔρον, ἀπὸ τοῦ ἔργου. οὐ τὸ δηλοῦν τὸ πρᾶγμα, ὃ ἡ τρισυλλάβως εἴργασται.

διὰ δὲ λόγον

τλῶναι φραγμόν. καὶ ἕρκος ὀδόντων λέγει Ὅμηρος, τὸ ἀσφαλέστερον χωρίον τοὺς φραγμούς. εἴρω δὲ τὸ ἕρω, τὰ εἵργοντα καὶ ἔργοντα. ἕθεν καὶ ἑρμηνεύειν [illegible], ὡς παρὰ τὸ κατασφαλίζεσθαι, ὁ συνέχειν [illegible]. ἕρμα. [illegible] λίθος.

Ἑρεῖται, οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται. Ἕρκιος ζεύς, ὁ φύλαξ, [illegible] ἐν ταῖς αὐλαῖς ἱδρυμένος· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἕρκος, ὁμοίως τῷ τεῖχος, τείχιον. Ἑρκοῖδιον, τὴν φύλακα τοῦ οἴκου Ἀθηναῖοι καλοῦσιν. ἕρκιον γάρ, τὴν οἰκίαν ἐκάλουν. Ἑρκίτης, ὁ φύλαξ. [illegible], τὰ τοῦ οἴκου [illegible] πρὸς τὸ μὴ [illegible], [illegible]. Ἕρκος, τὸ φράγμα, τείχισμα [illegible]. ἕρκος [illegible] μηχάνημα. παρ' Ὁμήρῳ [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible]

Ἕρμα, τὸ [illegible]. Ἑρμῆς [illegible] ὁ λόγος [illegible] ἑρμηνεύειν [illegible]

[illegible]

μὲν ἢ ἐπὶ τοῦ ἄκοντος. γέγραπται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις εἶναι ἡ ὀρὶξ. δηλοῖ δὲ τὸ μέρος τοῦ ἄκοντος, τὸ ἄνω, καθ' ὃ ἀπ' ἀλλήλων χέζονται οἱ λοβοί, παρὰ τὸ ἐπιπορεύειν. Ἐριώδιον, ὁ μαγάλας ἔχων ὀδόντας. Ἐριοί, ἐργάζονται. Ἔριοι, κακοί. Ἐρι οἰνο ρα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ μὲν τὸ λευκὸν χοιρίδιον. οἱ δὲ, ἐπι δίσμου εἶδος. οἱ δὲ, τὴν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν, ἐν ᾧ ἀρτύζονται τὴν σφυρόν. οἱ δὲ τὰ ἱμάτια. οἷον παρὰ δὲ, ῥάκεα πεπληρωμένα. Ἔριον, τὸ μαλλίον, καὶ εἶρος ὁ πόκος. οἷον, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. παρὰ τὸ ἔρρω, τὸ φθείρω, περὶ ὃ ταλαιπωροῦσιν αἱ ἐργαζόμεναι ἢ ὅτι ἐκεῖ κείρεται τὰ πρόβατα. Ἐριοπωλικῶς, ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες βρέχουσιν αὐτὰ, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ. Ἀριστοφάνης. οὕτως εἰώθασι ποιεῖν καὶ ἄλλοι. Ἐριούνιος, μεγάλως ὠφελῶν, ὁ μεγάλην ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχων. Ἐριούνιος πόρον, ἐν ὑποχθόνιον. Ἐριούνιος, πολυωφελής, ἀγαθός. Ἐριούνης, ὁ Ἑρμῆς. ἢ παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ὀνῶ, ὁ ἄγαν ὀνῶν καὶ ὠφελῶν, ὁ ἐφορευτικός, παρὰ τὸ ἐνερεῖν. ὁ χθόνιος κατὰ τοὺς Φαιακούς, παρὰ τὴν ἔραν. Ἐριξ, καταβολή. Ἐρίπεσθαι, καταπεσεῖν. Ἐριπνς, δηλοῖ. Ἐρί πτεσθαι. φθονεῖν. Ἐριπεσοῦσα, πεσοῦσα. Ἐρίπων, δεύτερος ἀόριστος ἐστὶν ἰωνικὸς ὑποστατικὸς. οὗ θέμα ἐρείπω. ἀφ' οὗ καὶ τὸ πικὸν ἐρείπιον καὶ παρὰ δὲ ἐρείπια. Ἐρείπιον, τὸ ἀπεστρωμένον οἴκημα, ἢ πτῶμα. Ἐρειπίων πλῶσιν, τῶν τειχῶν. Ἐρίπναι κατὰ τινας, τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὀρῶν. κατὰ δὲ τοὺς λεξικογράφους, τὰ ὄρη ἐρίπναι λέγονται. τινὲς δὲ ἐρίπνας τὰς φάραγγας, καὶ ὡς ὅτι ἀπορρῶγας πέτρας φασίν. ἡ ἐρίπνη, οἱ συρραγέντες καὶ παρατεταμένοι τόποι, δι' ὧν αἱ μεγάλαι πνοαὶ ἐπλέουσιν. ἐρίπνη οὖν, ὑψηλά, μεγάλα. Ἐρίπναι, ἀπορρῶγας κολώνας, ἀπόλυτα κρημνώδη. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τοῦ ἐρειπεσθαι. ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πεσεῖν.

Ἐρίπνα, κορυφὴ ἄκρα, κρημνός. Ἐριποῦσα, πεσοῦσα. ἐρίπου γὰρ, τὸ καταπίπτω, πεσουμένος. Ἐριπωμένον, γεγονὼς σμένον, ὡρμημένον. παλαιὸς τῆς ἀγχινοίας ἐριπωμένον. Ἐρίπειν, ἀνατρέπειν, καταπεσεῖν. Ἐρίσαι, νεῖκος. Ἐρίσαι, ἰσομαχῆσαι, ὀρίσαι, νεῖκος, φιλονεικεῖν. Ἔρις, ἔννοια, ἤρισεν. Ἔρις, ὅταν τις περὶ τῶν μὴ ἐπιλέγουν φωνῇ τινος, ἐκ λόγου περί τι. ἡ ὡς κυρίως, ἡ διὰ λόγων μάχη. πόλεμος, ἡ δὲ ὅπλων. μάχη, ἐπ' ἀμφοτέρων. καὶ ἐριστικός, ὁ φιλόνεικος. ἐριστικὸς δὲ ἐστι παρ' ὅσα τὰ ἔχων πρὸς τὸ ἐρίζειν. ὥσπερ φιλόσοφος φιλικὸς, ὁ ἐπιτήδειος εἰς φιλίαν. ἐριστὴς δὲ, ὁ ἔριν ἔχων τὴν ἔριν. ὥσπερ παιστὴς παίγνιον, τὸ ἄξιον παίζεσθαι. καὶ παικτὸς παιδικά, ἡ ἀξία παίζεσθαι. Ἐρισάρματος ἵπποι, ἀντὶ τοῦ ἐρισάρμανοι. τὸ μεταλλάττειν τὴν οἱ ἀμφότεροι ἕσ τὴν ἐξ συλλαβῶν, ἴσως ἐρίν. Ἐρίσδειν, ἀντὶ τοῦ ἐρίζειν. Δωρικῶς. Ἐρίσαντες, φιλονεικήσαντες. Ἐρισθενέα, μεγαλοσθενῆ, μεγαλοδυνάμους. Ἐρισθενής, μέγα, ἰσχυρός. Ἐρίσιμον ἱερὰ βοτάνη, ἐφ' ἧς ἔριδες ἐπιτελεῖσθαι. Ἔρισμα, νεῖκος. Ἐρίσμασιν, νείκεσιν. Ἐρισμάραγος, ἡ βαρέα. Ἐρισμάραγος, βαρύηχος. Ἐριστάφυλος, οὐ μόνον ἄμπελος: καινότερον λέγεται, ἀλλὰ καὶ οἶνος ἐριστάφυλος, ὁ ἀπὸ τῶν μεγάλων σταφυλῶν γινόμενος. Ἐρισφαρ, μακρὸς ἀπ' στάχυς. ἡ ἔριστος, καὶ πρόακρος. Ἐριστῦβο. ὡς πορευόμενος κατερχόμενος, καὶ ἀφανίζων ἐν σίτῳ. Ἐρισφάραγος, μεγαλόηχος, ὑψηλόφορος. Ἐρίχθιος, λόβος τρὸς ἀπὸ τῶν ἐρίων διὰ τῶν χειλέων, ἐρίχλος τις ὤν, ὁ ἐξ ἐρίου δαχείνων. Ἐριτέθυς, μεγάλως Ἀθλός. Ἐρίτιμον χρυσὸν λέγει Ὅμηρος, ὡς τῶν ἄλλων μετάλλων τιμιώτερον. Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος, καὶ μεγάλως ἔντιμος, ὁ ἐριτιμώτατος. Ἐριφέα, χίμαρος. Ἐριφάματα, ἐρίφοι. λάσιος. Ἔριφος, μὴ ἤδη ὁ τελείου μηνῶν. χίμαιροι, ἐπὶ θηλυκοῦ, ἕως ἐνιαυτοῦ, τοῦτέστιν ἕως ἂν τέκωσι, καὶ ἀμελγῶσι. ἀφ' οὗ δὲ τέκῃ ἡ χίμαιρος, οὐκ ἔτι χίμαιρος λέγεται, ἀλλὰ χίμαιρα ἢ αἴξ. ταῦτα δὲ ἐξ ὧν ὁ χίμαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων ἔριφος, καὶ τράγος. οἱ δὲ ποιηταί, καὶ ἐπὶ τῶν ἀρρένων τὸν αἶγα λέγουσι. καὶ τὴν αὐτὴν κοινὸν ὄνομα τὸ αἴξ. ὡς ἔλαφος, ἄνθρωπος, ἵππος. ὁ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφος, τὸ ἐπὶ τοῦ προβάτων ἀρνός, καὶ ἀρνοί. καὶ ὁ αἶγες ἐνταῦθα, τὸ ἐπὶ ἐκείνων οἶς. ὁ δὲ τράγος, ἐπὶ τούτων, τὸ ἐπὶ ἐκείνων κριός. ὁ ἔριφος ὁ Διόνυσος, ἐρίφιος ὁ μικρός δὲ, ὁ ἐν τρισὶ φωνήμασι, ὥσπερ ὁ πρῶτος. χίμαρος δὲ, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. Ἐριφύλλος, τὸ χρυσίον πρὸς διαλεκὴ ἐν τῷ δίλον ἄνθρα.

Ἐριφύλλον, τὸ ἀπύλλονα, καὶ τὸ ἔρημον. Ἐριφύλλος ἄρης, ὁ πλατύφυλλος, καὶ ἡ πολύφυλλος φυλλός. Ἐριχθόνιος, γηγενής. ἐκ τῆς γῆς ὡς φασιν ἀναδοθῆναι. Ἀθηνᾶν δὲ ἐλθοῦσαν πρὸς Ἥφαιστον ἐπὶ ποιεῖν ὅπλον κατασκευάς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε. καταλαβὼν δὲ, ὡς ἀντετείνετο αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ, περὶ τοὺς μηροὺς ἐπισπερμῆναι. ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ ἐκ γῆς τὴν γονὴν ἀπέρριψεν. ἀναδοθεὶς δὲ ὁ ἐριχθόνιος, κληθεὶς ἀπὸ τῆς ἔριδος καὶ τῆς χθονός. ὅθεν πάντες Ἀθηναῖοι γηγενεῖς φάσκουσιν, ἀπ' ἐκείνου. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι λυσιτέλεια ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἱερὸν ἐπιλάθοντο εἰς αὐτό, διὰ τὸ δὲ ζῶντα τῆς αὐτῆς χώρας, ὅθεν αὐτὸς ἀντέχοντες αὐτοὶ γηγενεῖς. ἔγραψε. τὸ δὲ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου, οὕτως ἐστὶν αὐθάδη τινὶ βασιλίδι τῇ καὶ Ἀθηνᾶ καλουμένῃ θυγατρὶ Βρονταίου ὑποχθονίου, ὁ Ἥφαιστος γάμῳ μιχθεὶς γεννᾷ ἐκ χθονὸς, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν. παλαιὰ δὲ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀφροδίτη, οἱ μία. ὁ γυμνὸς ὁ Σικυὼν τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων. ἡ ἐριχθόνιος, ὁ Ἑρμῆς, μεταποιητέον ἢ λέξις, ὥσπερ λέγεται φθινόπωρον καὶ μετόπωρον, καὶ πάλιν φθινόπωρον, καὶ σωμάλικος, οὕτως ἐριούνιος Ἑρμῆς, καὶ χθόνιος, καὶ ἐριχθόνιος Ἑρμῆς. Ἐρίψ, συμπεσεῖν. Ἐρίψαι, ἀφανίσαι, συγχέαι, καταρρῖψαι. Ἐρίψιμα, πτώματα. Ἐριώδια, ἅμαξα. Ἐριώδιος, μεγαλώδυνος. Ἐριώλη, ἀνέμων συστροφή. ἡ πυρὸς καὶ ἀνέμου συστροφή, ὅταν ἐκπυροῦται ὁ ἀήρ. ἡ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ ὄντως λέγεται ἐριώλη. Ἐριῶν, ἐροῦντων. Ἐριώπιδος, εὐώπιδος. Ἐριωτάμενοι, ὁ ἐπιχωριαζόμενοι, ἡ σύμμικτα χάματα ἐν. Χαι. Ἐριῶπις, μεγαλόφθαλμος, καὶ ἡ ἀγχίσταγρος. Ἐρινοῖς τινες, ἀντὶ τοῦ σίμμα τριδίωτες. Ἑρκεῖον, σηκὸν. Ἕρκεα, τὰ φυλακά. Ἕρκος, τεῖχος. ἡ ἕρκος, φραγμός. Ἑρκεῖ χαλκῷ, τῷ τῆς ἀσπίδος κυκλώματι. Ἕρξαι, εἶρξαι, πέξαι, φραγμός, σακαί. Ἑρκίοις, τειχίοις. Ἑρκεῖος Διὸς βωμὸς ἐν τῷ περὶ τὴν αὐλὴν, εἶδος ἱεροῦ τινος Διός, ἐν ᾧ ἐθύοντο οἱ ἱερεῖς τοῦ ἕρκους, ὃ ἐστὶ περὶ τὴν αὐλὴν τοῦ τειχίου. ὥσπερ οὖν πάλιν ἐν τῇ καλουμένῃ οἰκία Διὸς ἐπίσκοπον θυσίαν. ὃ εἰσὶ μὲν ἄλλοι ἔφιππον, Ἡρόδοτος γὰρ ἐκαλεῖ ἑρκεῖος. τοῦ Διὸς ὄντα τοῦ ἐσπέρου. καὶ ἐπὶ τῷ ἕρκει ἱερῷ ὄμνυον τοῦ ἑστιαρχίους κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ παραλλαγόντος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἕρκος ἕρκειος, ἑρκεῖος καὶ ἑρκεῖος, κατὰ κοῖλος κοῖος, ὁ ἀπὸ τοῦ κοῖλου. χρῆσις δὲ ἑρκεῖου Διὸς παρὰ Σοφοκλεῖ. ἐτελεύτα ὁ ἀναιρεθεὶς τὸν ἐν ὠμοφαγίας ἐν πάντες Δηλοῖ. Ἑρκεῖος βοῦς, ὁ βωμὸς ἐπὶ ἔρκος ἐν τῇ αὐλῇ ἱδρυμένος. τὸ γὰρ περίβολον ἕρκος ἐλέγον. καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας, οἷς ἐν αὐτῷ ἕρκεσι. ἑρκεῖον δὲ, τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ἡ τὸ δώματος εἴγε. Σοφοκλῆς ἔνθα πρὸς οἴκοις ἱερεὺς κέγος, μάντις ὀρθὰ φησὶ Χθιν. δεῖν. καὶ ἕρκειος, ὁ συνεχιός, ὁ φύλαξ. Ἕρκοι, δίκτυα. Σοφοκλῆς ἀθανάτοις δυτῆρα. Ἕρκη, δίκτυα. Σοφοκλῆς πρῶτον. Ἕρκη κατὰ Δίδιον Διοσούσιον, καὶ πλεκτὰ παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐλέγοντο. ἢ ἕρκος καὶ αὐτὸν, ὁ φραγμός, ἀπὸ τοῦ εἴργεσθαι. ἵσιν δὲ πρὸς Διασύλων πάντως ἐρῆσθαι τὸ ἕρκος ὀδόντων. ἐπεὶ καὶ πάντες εἰσὶν ἕρκος ὁ τιτοῖς, καὶ οὐ κατ' ἐκεῖνον. εἴρε κατ' αὐτὴν ἕρκος παρὰ Ὁμήρῳ, τὸ ὡς αὐτοῦ χάλκωμα, μετ' ὁ ἀρμά, ἕρκος ὀδόντων, ὁ περιφραγμὸς αὐτοὶ οἱ ὀδόντες. ἕν τε χείλος, ὡς δὲ καθὰ τεῖχος ἐπὶ τείχα πόλεως, ὁ καὶ ἐπιτυχὲς λέγεται. οὕτω καὶ οὕτω ἕρκος. ἐπεὶ ἕρκος ὀδόντων ἐστί, συγκαλοῦντα τὸν ἐμπεριέχονται τὴν

διάσκαρ.

ὡς δὲ μεταποιεῖται, ὡς ἐν τοῖς ῥοθίοισι, καὶ ἐν τῷ ἐρίζω ἐρίσω, καὶ δὶς ὁμοίοις αἰολικῶς, ἀλλὰ καὶ ἔμπαλιν τὸ δ εἰς ζ, ὡς ἐν τῷ ἐρίδουπος, ἐρίζουπος ἀνήρ. καὶ ἐν τῷ, εἰς ζ λήγοντα ῥήματα σημεῖον· γάρ ἐστι τὸ σίαλος, οὕτω ἀθύαλος, θάλαλος, ἴραλος, τὸ εἰς ἴσαμ, ἅπιγμα. τρεπεῖ δὲ τὸ δ εἰς ζ, γίγονται [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] Ἐρέσσειν, ἀντὶ τοῦ ἐρεσσέμεν, φονεύσεις. Ὅμηρος, [illegible] ἐρείσαντι, [illegible] Ἔρεισμα, φορβή.

Ἐρεσσέτην [illegible]. Ἐρέθεσθαι, [illegible] ἀλόγοις ζώοις, [illegible] ἀπὸ τοῦ ἔρω, [illegible] τῆς [illegible]. ἀπ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ φορβὴ λέγεται κατ' ὀνοματοποιίαν, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων κυρίως [illegible] βρῶμα. Ἐρεπτόμενοι, ἐπὶ ἀλόγων κυρίως [illegible] κατ' ὀνοματοποιίαν [illegible] ἀπὸ τοῦ ἔρω, [illegible] τῆς [illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] ποταμός [illegible] ὥσπερ [illegible] τοῖς [illegible] ἐπὶ συμπαθισμοῦ [illegible]. Ἐρέτω, σκέπω. Ἐρεύγεται [illegible]. γίνεται δὲ [illegible] ἀπὸ τοῦ ἐρεύ [illegible] δύο στοιχείων, καὶ [illegible] τῆς [illegible] συλλαβῆς [illegible]

[illegible]

ἐρίτρεμα [illegible] καὶ [illegible] ἔρισμα [illegible]

[illegible]

[illegible] ἐρυθρὸν [illegible]

[illegible]

Ἐριώλη [illegible]

[illegible] ἐρυθρὸν [illegible]

[illegible]

Ἐρίχθιον [illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ τὸ

ρία. Ἔρδειν, ἐπτείδαν. Ἐρδόντων, πλουτούντων, θυόντων, τελούντων, πρασσόντων. Ἔρδω, πράττω, τελῶ, καὶ θύω. ὃ νῦν δὲ μετάθεσιν ἐποίησεν ἐκ τοῦ ῥέζω, Βοιωτίοις ῥήματος φασίν. ὥσπερ ἐκ τοῦ ῥῶ ῥέζω γίνεται, τὸ πράττω, καὶ τὸ θύω. Οἱ παλαιότεροι ῥέζειν λέγουσιν. τοῦ ἔρδειν προϋπάρχει τὸ ῥέζειν. ἐξ οὗ μετάθεσις καὶ τροπή. Ἐρέασι, τὸ αἰδοῖον. Ἐρέω, τίνω, διασαλοί.

Ἐρεβεννὴ νύξ, ἡ σκοτεινή. ἀπὸ τοῦ ἔρεβος, τὸ σκότος, κατὰ πλεονασμόν. Ἐρεβίνθινος Διόνυσος, εὐλυὸς ἄξιος. παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐρεβίνθινος ζωμός. Ἐρέβινθος, τὸ αἰδοῖον. Ἐρεβολιφοῦ, ἐρανοῦ, φυλακοῦ. Ἐρεβολιφῶσι, τὰ ὑπὸ ἔρεβος φῶσι, ποιεῖ τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὸ τὴν γάστερα. Ἐρεβόθεν, ἐκ τοῦ σκότους. Ἔρεβος, τὸ ὑπὸ γῆν σκότος, ὁ πρὸ τοῦ ταρτάρου τόπος. παρὰ τὸ ἐρέφω, τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς. ἢ παρὰ τὴν ἔραν, ὃ ἐπὶ τὴν ἔραν βαῖνον. Ἐρεγμὸς, ὁ διακεχομένος κύαμος. ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐρείκω, τὸ σχίζω. Ἐρεῖ, ἐπεῖ, ἀπαλθεῖ. Ἐρέζω, καὶ

[illegible]

ἐπὶ συμποτικῷ συμβόλῳ, χοῦν οἱ ἄγγελοι ἐπῆλθον. τὴν δὲ μερίδα, κεῖται. καὶ ἔστι τὸ χοῦν ἐκ τῆς χοὸς, ὅπερ ἐστὶν ἀγγεῖον συμποτικὸν, ὃ καὶ χοεὺς ἀττικῶς λέγεται. οὗ κλίσις χοὸς, χοῦς, ὡς παρὰ ... ἀναλογία δὲ αὐτοῦ, κατὰ τὸ βοῦν. ὡς γὰρ βοῦς βῶς δωρικῶς, οὕτω καὶ χοῦς χῶς. Ἐρανίδα, ἡ ἀμφιπελλακίδα. Ἐρανιστὴρ, ἐρανιστής. Ἐράρασον, ἐράσμιον. Ἐῤῥήσημεν, ἐβουλόμεθα(?). Ἔρασο, γῆς. Ἐρᾶσαι, κοιμῆσαι. Ἐράδιω, ἀπὸ τοῦ ἐράζω, ἐράσω, ἤρακα, ἤρασμαι, ἤρασται, ἤρασα, ἐράδιω, καὶ τῇ συνολῇ ἐράδιω. Ἐρασιχρημάτους, φιλοχρήματος. Ἐράσμιον, ἐπίδοξον, ἐπέραστον, ἀγαπητὸν, ἐπιθυμητόν. Ἐραστὴς, ὁ ἐρῶν. ἐρώμενος δὲ, ὁ ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ ἐρώμενος. ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμητής.

Ἐρασὸν, καὶ ἐπέρασον, ἀπὸ τοῦ ἐράζω, οὗ παθητικὸς ἀόριστος ἠράσθην. κατὰ τὸ παρὰ κεράζω ἐκεράσθην. ἐκ τοῦ ἐρῶ ἐρατὸν, ὄνομα ποιότητος. καὶ ἐρατὴ, ἡ ἐρατεινὴ, τὸ ἐπιθυμητόν. Ἔρασον, ἴδιον μὲν ἐκ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ φύλλοις οὕτως, ὁ δεῖνα καλός. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ, ἀλλ' ἐν δὴ φύλλοισι κεκομμένα τόσσα φέροιεν γράμματα, Κυδίππην ὡς ἐρέουσι καλήν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι, ἴσως παρέγραψε κόμος καλός. καὶ ληκυθίστου, φιλοῦσι γὰρ οἱ σοφισταὶ περὶ τὰ ἐρωτικὰ ἔχοντες, ὁλίγοις συνεῖναι καὶ τοῖς ὀνόμασι. ταῦτα ποιοῦσι καὶ ῥωμαῖοι. Ἔραται, ὁ ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται συστελλομένου τοῦ ἔραμαι. ἐξ οὗ ἔραμαι, ὡς ἵσταμαι ἵσαμαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐστὶν, ἀναδέξατο ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ. οὕτως δὲ δηλοῦται λέγεται καθίσασθαι, καὶ τὸ ἄγαμαι τέτριπται δὲ ἡ τοῦ πεισθέντι ῥήματος προπαροξυτόνου, καὶ παρὰ ἑτέροις φέρεται. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτὸ προπερισπώμενον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐράω, ἐρῶ. Ἐρατὰ δῶρα, δοθεὶς μὲν τὸ ἐρωτικὰ, καὶ ἐρώμενα. ἐπεὶ καὶ ἁπλῶς ἐρασὴν, ἄπαντα δορὶ ἐρατὴν. Ἐρατεινὸν, ἐραστικὸν, ἢ δυσφορον. Ἐρατεινὸς, ἐπέραστος. ἐκ τοῦ ἐρῶ, τὸ φιλῶ, γίνεται ἐρατὸς ὁ ἐπιθυμητός. καὶ ἐκ τοῦ ἐρατὸς, ἐρατεινός. Ἐρατίζων, καὶ τὰ σύστοιχα αὐτοῦ, ἤγουν ὁ ἐρατὸς, καὶ ἐρατεινὸς. ὡς καὶ τὸ ἰθύνων ὁ ἰθὺς· καὶ τὸ ἰθὺ καὶ ἡ ἰθεῖα, καὶ τὸ ἰθύνων, ἐπεὶ ὁ ἰθυγενής. καὶ τὸ κύριον, ὁ ἰθαίνως. Ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν. ἐρατίζω κρ. ὦν, ταυτὸν ἐστι τὸ πεινῶν, καὶ περιφραστικῶς ἐστι τοῦ πεινῶ.

Ἐραύνεσι, εἶδος ὑποδήματος ἀραβίων. Ἐρδόθην, ἀπεκαλύφθη. Ἐρατὸν, ἐράσμιον, ἡδὺ, ποθεινὸν, ἐπιθυμητόν. Ἐρατὼ, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐρατῇ ἀττικῶς. Ἐραχῶται, οἱ διωκόμενοι(?). Ἔραχος, τὸ δράγμα, βοιωτοί. Ἐρβοῦς, οὖρος. Ἐργαὶ ἐργάζεσθαι, φάσιος ἐτυμολογίας. καὶ ἔργα ἐπίκεισθαι λέγουσιν ἀττικοί. ἐπεὶ κατὰ Παυσανίαν ἐργάνη λέγεται, ὡς ἔργοις ἐπιστατοῦσα. αὕτη γὰρ εὗρε τὰς τέχνας. Ἐργῶ, ὅτι ἐργῶ τὴν γῆν, ἔστιν ἐργάζων, ἐργάζομαι. καὶ ἐπειδὴ πᾶς μέλλων βραχὺς παραληγόμενος θέλει περισπᾶσθαι, οἷον περῶ, κερῶ, γίνεται ἀποβολῇ τοῦ σ ἐργάσω περισπώμενον. ὁ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, ἐργῶ ἐργᾷ, ἐργᾷ. ὁ παθητικὸς, ἐργῶμαι, ἐργᾶ. Ἐργάζεται τὰ ἔργα τὴν ἡμέραν, καὶ πᾶσαν ὥραν, ἀντὶ τοῦ εἰς πᾶσαν ἡμέραν ἐργάζεται. Ἐργάζομαι, παθητικὴν μὲν φωνὴν. σημασίαν δὲ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν ἔχει. οἷον ἐργάζομαι ἐγώ τι, καὶ ἐργάζομαι ἢ δέχομαι ὑπό τινος. καὶ ἐργάζομαι δύο ἐργα, κακόν, μετὰ αἰτιατικῆς. καὶ ποιῶ σε κακόν. καὶ ἐργάζομαι τὴν γῆν, καὶ ἐργάζομαί σε κακόν. Ἀριστοφάνης, καὶ τί ἂν νομίζειν κακὸν ἐργάζεσθαι μεῖζον ἀνθρώποις. ὅθεν ἔργον, ἡ πρᾶξις, καὶ ἡ δυσκολία, καὶ ἡ χρεία. Ἐργάζομαί σε κακὸν, μετὰ δύο αἰτιατικῶν, καὶ ποιῶ σε κακόν. καὶ κατὰ ἐπιῤῥήματος, ποιῶ σε κακῶς, καὶ ἐργάζομαί σε κακῶς, ἐργάζομαί σε ἀγαθόν, καὶ ἐργάζομαί σε ἀγαθόν. ἀττικῶς ἔφασαν λαμβανομένης τῆς ἐξ, ἢ τῆς πρὸς προθέσεως. Δίβουλος, ἀδέρματος(?), πλέξας μὲν ἀγαθὰ τὴν ἀλέξανδρον εἰργασάμενος. Ἐργαθεῖν, ἤγουν χωρίζειν ἀπείργειν. ἀπεκέλευσε τῶν πλωτῶν τὴν ἐκκλησίαν. Ὅμηρος, τῶν πλωτῶν χθόνα ἐργαθεῖν.

Ἐργαῖος. κύριος ξυλοτ. Ἐργαλεῖον, ἔργον τι. ἢ ἐργαλεῖον,

ἐργαστήριον, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Ἐργάνα, ἐργαλεῖα, σκεύη χειρῶν. Ἐργανίων. τοῦτο τὸ ἔχιδνας(?) ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου, Ἡσιόδος φησὶν εἶναι. παροιμία τις ἐστὶν, ἣν ἀνέγραψεν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, οὕτως ἔχουσα. ἐργανίων, βελτὶ δὲ μίσθον, εὐχαὶ δὲ γράφοντος. Ἐργάνη, ἡ ἀθηνᾶ. παρ' ᾗ ἑορτὴ ἐφορεύει ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ἐργασίαι. ταῦτα παρ' ἀθηναίοις καὶ σαμίοις εἴρηται. σημαίνει καὶ τὴν ἐργασίαν. ἐργάνη δὲ, ὡς Δικαίαρχος. ἐργασία, ἐργαλεῖα, λόγοι, τέχνασις. Ἐργάζεσθαι θεὸν, ἐστὶν εἰκάζειν καὶ ποιῆσαι, μιμήσασθαι, λέξαι, τεκτῆναι. καλοῦσι λίθον εἰς θεοῦ μορφὴν, καὶ διαγλύψαι, καὶ λιθουργῆσαι, καὶ λιθοτομῆσαι, καὶ διαξέσαι. Ἐργασιμαῖος, γεωργοῦ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἐργαστήρια, αἱ οἰκίαι, ἔνθα ἐργάζονται οἱ χειροτέχναι. καὶ ἐργαστῆρας, ἐργάτας. Ἐργαστῖναι, αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι. Ἐργάται, οἱ παρ' ἡμῖν ἐργαστικοί. οἱ δὲ ἀττικοὶ τοὺς παρ' ἡμῖν ἐργάτας, μισθωτοὺς λέγουσιν. Ἐργάτια, ἑορτὴ ἡρακλεῖ τελουμένη, παρὰ λάκωσιν. Ἐργατίναι, αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα. Ἐργατῖναι, οἱ γεωργοί. ἐπεὶ καὶ ἐργῶ, τὸ κατεργάζω(?). ἐξ οὗ καὶ ἔρανος. καὶ ἑορτή. Ἐργατίνης, ὁ ἐργάτης. ἤγουν ὁ γεωργός. Ἐργάδες, παρὰ σαμίοις, ἡ ἀθηνᾶ. ἡ ἐργάτιν, τὴν ποδοβάλαν(?) λέγει, ὡς Παχείαν. Ἐργάτουλοι, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι, ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται. οἱ παρὰ ἀττικοῖς ἐργάνοι, παρὰ κρησὶν ἐργάτουλοι. Ἐργε, κωλύε. Ἐργεῖται, οἱ ἐπ' ἀγρῶν οἰκέται. Ἐργῆσθαι, κωλύεσθαι. Ἐργεῖν, ἐργασίαν. Ἐργονος, φραγμός. Ἐργίσκε, τὸ θράκες(?) κλῶν. ἀπὸ ἐργίσκει τοῦ ποσειδῶνος, καὶ ἔξω ὄμφος. Ἔργμασι, κωλύμασι, περιφράγμασιν. Ἔργματα, πράγματα. Ἐργνύω, κρύπτω, κατακλείω. Ἐργοδότης, οὐ κεῖται. τὸ δὲ ἐργοδοτεῖν, παράκειται τῶν ποιητῶν κωμῳδοποιῶν, οἷς σὺ πιστεύεις. Φρύνιχος. Ἐργοκλῆς, καὶ ἐργόφιλος, κύρια. ὁ δὲ ἐργοκλῆς, στρατηγὸς ἀθηναίων.

Ἐργολάβος, ὁ φιλονεικῶν πράγμασι χαίρων, παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ οὐχ ὁ ὑπὲρ ἴσων ἔργων μισθὸν λαμβάνων, καὶ ἔχων δὲ συμφραζόμενος, ὁ καὶ ἡ συνήθεια. Ἐργομωκῶν, ἐμπαίζων. Ἔργον, ἡ πρᾶξις, καὶ ἡ δυσκολία, καὶ ἡ χρεία, καὶ τὸ παραδοκούμενον. ἄλλως, ἔργον ἡ ἐνέργεια, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τελούμενον. ἡ ἔργον παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ξ, ὅτις τὴν γεωργίαν μόνην ἐκάλεσε κατ' ἐξοχήν. ἐν τῷ, ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκε, παρὰ τῶν ἔργων λέγεσθαι. τοῦτο καὶ τὴν γῆν ταυτὸ δεικνύειν λέξαι. καὶ ἔργον ἐφαίνετο πρὸς ὑπερβολὴν εἴρηται, ὥσπερ λέγεται ἔργα ἀττικῶς τὰ καλά. καὶ ἔργον ἡ παράστασις τοῦ πολέμου. καὶ ἔργον εἰπεῖν, χαλεπὸν εἰπεῖν. καὶ ἔργον μέγα παρ' Ὁμήρῳ, ταυτόν ἐστι τῷ μέγα βάρος. ἀπὸ τοῦ ἔρα ἡ γῆ τάχα γεγονός. ὡς τὸ γῆς βλαστάνει οὖσα ἐν στοιχείοις. μάλιστα δὲ ἔργον λέγει ἂν, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ ἐργάζεσθαι, τὸ δοκεῖν ἢ διαμεταχειρίζειν. ἡ ἔργον, λέξις κυρίως ἐπὶ γεωργίας τίθεται. ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐπὶ πολέμου τὸ ἔργον. καὶ παροιμία, ἐργανίων, βελτὶ δὲ μίσθον, εὐχαὶ δὲ γράφοντος. Ἐργῖφος, κατάλοιπος ἐργῶν. Ἐργωδέστερον, δυσκολώτερον, ἢ δυσκαταληπτότερον, δυσδιακριτότερον. Ἐργῶδες, τὸ μετὰ πόνου γενόμενον, δυσχερές. Ἐργώνας, διαφόρως ἀναγνώσθη. ἐπιπρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις. Ἔρδω, καὶ ῥέζω, καὶ ἔρζω, διὰ φύσεως ἐξ ἑνὸς θέματος προφερόμενα. πρωτοτακτουμένου γὰρ τοῦ ῥέζω, ῥέξω. εἶτα μεταθέσει γενομένης, τὸ ἔρζω. τροπῇ μὲν συνήθει τοῦ ζ εἰς δ, ἔρδω γεγονός. μόνον ἄκλιτον καθ' αὐτὸ ὄν. διὰ τὸ ξ ἔχειν τὸν μέλλοντα διχρονώτερον. ἐξ οὗ τὸ ἔρξον. καὶ ἄλλως δὲ τὸ ἔρξον, λέγεται ἀπὸ τοῦ ἔργω εἶναι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔοργα. ἔτι δὲ ὅτι πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ῥέζω, δῆλόν ἐστιν ἐρρωμένως πρᾶξαι, ὡς ἐκ τοῦ ζῶ μονοσυλλάβου ὄντος. διαστρεφόμενος τοῦ ἔρδω. Ἔρδον, πράξαν. Ἔρδει, πράττει, ἐργάζεται. ἔρδεις τις, τὸ ἰᾶσαι(?) εἰ δεῖν τελεῖν. Ἐρέβινθος, ἀλλάξειν ἔχει τὸ ἰῶα. αἴτια γὰρ τὰ ζῶα, ἢ θέματα, ἢ

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

[illegible]

πρὸς ἴσως ἠρκέσμεθα. τοῦτ', ἀντεβάλλομεν, καὶ ἐφιλονεικοῦμεν. Ἐπεισόμενος, προσβησόμενος. Ἐποστρακίζειν, παιδιά· τις, ἣν παίζουσιν οἱ παῖδες, ὄστρακα ῥιπτοῦντες εἰς θάλασσαν.

Ἐπόκιον, κλῆμα [illegible], ἀπὸ τοῦ οἰκονόμος. [illegible] Ἔποσε, δηλοῖ, ἢ ἐπί τινος. Ἐποβελίζει, κατέβαλεν ἐπὶ γῆν. Ἐποτρύνει, παροξύνει, διεγείρει. [illegible] καὶ [illegible] ὁ ποιητής. [illegible] λέξις [illegible], ὅτι τὶς [illegible] ἀφῆκε κατὰ θυρός. Ἔπου, ἀκολούθει. καὶ [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible].

Ἐπ' οὐλάς, ἐπὶ τὸ ἔλαφος. Ἐποχθόνιοι, ἐπιχθόνιοι. Ἐπ' οὐλόν, ἐπὶ τῶν γλιῶν. ἐπὶ τὸ πρόθυρον. Ἐπ' οὖρα, ἐπὶ τὰ ὄρη. Ἐπουρίσας, ἐφορμήσας. Ἐπούρισον, ὅρμησον, ἀπόπεμψον. Ἔπουρος, εἶδος ἰχθύος. Ἔπουσιν, ἐπ' εὐθείας ἄγουσι. Ἐπόψια, [illegible], φοινίκια, [illegible].

[illegible] Ἐπουσία, [illegible], οἱ φιλόσοφοι καλοῦσιν. Ἐπὶ τῆς οὐσίας, [illegible]. Ἐποφθαλμιάσασιν, ἀντὶ τοῦ ἐφ' [illegible] ὀφθαλμοῦ [illegible]. Ἐποφθαλμίσας, φθονήσας, ὃ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλών.

Ἐποφρυάζω, [illegible]. Ἐποχεῖται, ἐπικάθηται. Ἐποχεύεται, [illegible]. Ἐποχή, [illegible] ὁ κατὰ [illegible] αὐτῶν. Ἐποχοί, οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες. Ἐποχούμενος, βασταζόμενος. Ἐποχωτέρα, ἐπιμονωτέρα. Ἔποψ, [illegible] εἶδος ὀρνέου. Ἐποψεται, θεάσεται.

Ἐπόψιος, [illegible] ὁ ἀπόλλων. Ἐπόψομαι, θεάσομαι. Ἐπτάλεπ, [illegible] λέγεται.

Ἔπραθον, ἐπόρθησαν. Ἐπράθησαν, κατέβαλον. Ἔπραξα, [illegible] λέγουσιν [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἐπράξατε, ἀπέστησαν. [illegible] Ἔπρασαν, ἐπραγματεύσαντο. Ἔπρασον, ἐπώλησαν. [illegible] συγγινομένοις ἔπρασον. Ἐπράθημεν, ἐπώλουν.

Ἔπραττον καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῦν. ἔπραττον καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐτυχεῖν. ὁ ἔπραττον, ἐπεβούλευον, [illegible]. [illegible] τοῦς [illegible] ἔπραττον τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἠγόραζον.

Ἐπρίασθαι, [illegible]. Ἐπρίασαντο, ἐώνηντο. [illegible] ἐπρίασαντο.

Ἔπραξα, ἀντὶ τοῦ [illegible]. [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἐπρεπε, [illegible]. Ἔπρεπον, [illegible]. Ἐπρίαν, [illegible] ἐν τῷ πρίασθαι.

Ἐπρυτάνευσε, [illegible]. [illegible] Ἐπρυτάνευον, [illegible].

Ἔπτα, ἐπὶ ἀριθμοῦ. [illegible] τὸ β. [illegible].

Ἔπταξε, ὡς [illegible]. [illegible] Βορέου. [illegible] ὄνομα. [illegible] Ἐπταβόειος, ἀντὶ τοῦ μεγάλους. ἀπὸ μεταφορᾶς. [illegible] Ἐπταγράμματον, [illegible] σκληρόν, καὶ σύμφωνον. Ἐπτάπυλον, [illegible]. Ἐπταίσε, σφαλείς. [illegible] τὴν αὐλὴν, [illegible] πρὸς τὴν πατρίδα. Ἐπτακίνα, [illegible].

Ἐπτάπυλος, ἡ βαθεῖαν τρίχα ἔχουσα. Ἐπτάπυλος, [illegible]. Ἐπταπόλιον, [illegible] μεγέθει. [illegible] Ἐπταπορος, [illegible]. Ἐπτάκις

σκιά. διὸ [illegible] τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον. Ἐπτάπυλον θήβην, ἰδικῶς λέγει τὰς βοιωτίας θήβας πρὸς διαστολὴν τῆς ἑκατομπύλου αἰγυπτίων. σημειωτέον, ὅτι πολλὰ ὀνόματα [illegible] καὶ ἰδικῶς λεγόμενα, καὶ πληθυνόμενα, ὡς καὶ ὅτι [illegible] λέγει Ὅμηρος. οὕτως [illegible] ὄνομα, τὸ τοῦ μυκηνός. λέγει [illegible] μάλιστα [illegible] αἰπύ. [illegible] καὶ ὄρος τὸν ἄτλαντα [illegible] ἄτλαντας, καὶ τὸν ἄρειον πάγον, ἀρείους πάγους. Ἐπτάσομεν, ἐπτάπυλον.

Ἔπταρον. Ἀριστοφάνης, [illegible] οὐκ ἔπταρον, [illegible]. ὁ γὰρ πταρμὸς, κεφαλῆς αἴσθησις. [illegible] πάρεστιν, [illegible]. οὕτω φασὶν [illegible] ἄπτεται [illegible]. Ἔπταρ, [illegible]. [illegible] Ὅμηρος [illegible]. Εὐριπίδης. [illegible].

[illegible] Ἔπτατο, [illegible]. Ἐπτάκορδα, [illegible]. [illegible] χορδῶν ἀλύρας. [illegible] Ἐπτήξατο, [illegible]. Ἐπτώχευσαν, προσεκρύψαν. [illegible] Βαθεῖαν [illegible]. [illegible] θαυμάζων, ἢ [illegible]. [illegible] Ὅμηρος, [illegible] φρένας [illegible]. [illegible] Ἐπτοίηται παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἐπτοίηται, ἐπτόηται. [illegible]

Ἐπτύλιθον, τὸ ὄργανον πρὸς [illegible]. Ἐπτυσεν, ἀπέπτυσεν. [illegible] σφαλείς, [illegible]. Ἐπύθετο, ἤκουσεν, ἠρώτησεν, ἔμαθεν. Ἐπυθόμην μεταπλασμῷ λέγομεν. τὸ δὲ μᾶλλον ἐπύθετο, ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο. Ἐπύκασεν, ἐσκέπασεν, ἐσκίασεν, ἐσκέπασεν.

Ἐπύλλιον, ἀπεκάλυψε. Ἐπυλλίσιν, ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς, παρὰ Ἀριστοφάνει. [illegible] Ἐπύρωσε, [illegible]. [illegible] ὡς ἐν χωρίᾳ [illegible].

Ἔπω, τὸ λέγω φιλοῦσι, [illegible]. Ἔπος, [illegible] ἔπος. [illegible] Ἄψυχον, [illegible] λέγω ἄψυχον. [illegible] τὸ ἄψυχον [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible].

[illegible] γράφεται [illegible]. Ἔπω [illegible] ἐν [illegible]. [illegible] ἄλλη κλίσις [illegible]. [illegible]

μάλιστα δὲ τόποι ἀνέμους σκέπην ἔχοντες. ἐπεὶ ἰδὼν, ὅτι ἐπεὶ ἄγονται μὴ δεδαμμένη ὑπαδελφὴ προΐεσαι. ἐπιὼν, ἐπιτυγχανόμενος. ἐκπιώσαν, ἀντὶ τοῦ κατέλαβον, ἐξελέξαν. ἐπλαγγέθη, ἐπλανήθη. ἔπλαγον, καὶ ἔπλαγον γράφεται. εἰ μὲν συμβολικῶς ᾖ, διὰ λέγειν ἔπλαγον διὰ τοῦ α. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπλάγιον. εἰ δὲ ψυχικῶς ᾖ, διὰ λέγειν ἔπλαγον. ἐξ οὗ τὸ ἐπλάγιον, καὶ ἐξεπλάγιον, καὶ καταπλάγιον. ὁ ποιητὴς δὲ ἐπὶ ψυχικῆς διαθέσεως, καταπλάγιον εἶπεν. ἔπλασε, κατέδωκεν. ἔπλαζε δὲ ἐς ὤμους κάθετον, ἤγουν εἰς τοὺς ὤμους ἐπέλαζεν. ἡ ἐπλάσατο καὶ διεσάλευεν αὐτούς. ἐπλαζόμην, ἐπλανώμην. ἐπλακίζετο, τὰς κυλίκας εἶλεν. ἔπλασεν, ἀντὶ τοῦ διετύπωσε καὶ διεμόρφωσεν. ὡς φαμὲν ἀνδριάντα ἔπλασεν, ἔπλασεν ἄγαλμα. καὶ ἡ πλαστικὴ, ταύτῃ δημιουργοῦσα εἰκόνα. καὶ ἔπλασε λόγον, τουτέστι ψευδῆ λόγον εἶπεν. ἐπλασελόγει, ἐψευδολόγει, ἐπλάττετο, ὑπεκρίνατο. ἐπλατάγησεν, ἐψόφησεν. εἶδον τὸ πλαταγώνιον ξύλινον, ὃ ψοφοῦσιν. ἐπλάττετο, ὑπεκρίνετο. ἔπλε, ἐπορεύετο. καὶ ἔπλεο, ἐγένου. ἔπλει, ἔπλευσεν. ἔπλεο, πέλω. ὁ οὕτω πρὸς τὸ συνθετικὸν τὸ ὑψηλὸν καὶ ἡρωϊκὸν καθηκόντως ἀπεδείχθη, οὕτε ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ θαρρητέον ὡς αὐτῷ χρᾶσθαι. μείζει γὰρ φανερῶς σημαίνει τὸ πολεμικόν. ἔστιν ὅτι χρῆται ἐπὶ τοῦ συμβαίνειν τὸ πέλω. κυρίως δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ γίνομαι τίθεται, ἔπλεο, ἀπὸ τοῦ ἐπέλεο, κατὰ συγκοπήν, ἀντὶ τοῦ ἐγένου, παθητικὸς ἀντὶ ἀορίστου. ἔπλετ, ἐγένετο, ὑπῆρχεν. ἔπλε, ἐγένετο, ἢ ἔπλεο. ἐκ τοῦ πέλω, καὶ ὑπερβιβασμοῦ πλέω, πλέομαι, παθητικὸς ἐπλεόμην, ἔπλεο, καὶ ἔπλε καὶ κατὰ διάλυσιν ἔπλεο, πέλω, πέλομαι, ἐπελόμην, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐπλόμην, ἐπέλετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔπλετ, καὶ διαλύσει ἔπλετο.

ἔπλεον, ἐπλεονέκτουν. ἐπλέξαντο, ἐπλέξαντο, ἐπραγματεύσαντο.

ἐπλημμέλησεν, ἥμαρτεν, ἐξήμαρτεν. πλημμελὲς δὲ, τὸ ἔξω μέλους καὶ ἀπᾴδον. ἔπλησε, ἐκ τοῦ πλῶ, τὸ πληρῶ. ὁ παθητικὸς πέπλησμαι, ὁ παθητικὸς πέπλημαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλήσμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπεπλήσθησαν ἀποβολῇ τοῦ σ. ἐπλήσθη, ἐπληρώθη, ἤγγισεν. ἐπλήσθη, ἐγεμίσθη. ἐπλήσθησαν, ἐπληρώθησαν. ἐπλινθεύθησαν, τὸ κατακλεισθῆναι ἐν πλινθίοις οἰκήματι μόνον. ὥστε ἔσωθεν μὲν εἶναι, καὶ οὕτω πανταχόθεν ἀσφαλίζεσθαι, τὴν τροφὴν τιθέναι, πλινθεύεσθαι λέγεται. τὸ ἐπλινθεύθησαν, τουτέστι συνεκλείσθησαν. ἢ ὅτι εἰς πλίνθους μετεπλάσθησαν, ἢ ὅτι πλίνθους ἀπειργάσθησαν, ἢ ὅτι ἐνεβριθήσαν. ἐπὶ Λυδοὶ αἰχμάλωτοι πιπρασκόμενοι, εἰς πλίνθους ἐβάλλοντο. ἐπλωΐζοντο, ἔπλευσαν. ἐπνευσεν, ἐπορεύετο.

ἐπνεύσθη, ἠγέρθη, ἀνεβίωσεν. ἔπνευ, ἐφρόνουν. ἐποβελίζει. Διογένης ἐν τῷ κατὰ πάροιαν, ἐπιτιμώμενος ὑπὸ βελίσκων τῶν ἀκρατῶν, ἐπειδὴ ἐπιβάλλεσθαι οἱ Διόνυσοι τοῖς φοῦσιν, οἱ μὲν ὅλοι ἐκαλοῦντο οὕτως, ὅτι καθ᾿ ἑκάστην δραχμὴν ὀβολὸς ἦν. ὅπερ ἐστὶν ἐν τοῖς ὀβολοῖς τῶν δραχμῶν ἐποβελισμένοις. ἐν ἄλλῳ δὲ ἐπὶ τοῦ, οὕτως ἔχον μαθεῖν καὶ τοῦ τόκου τάξις. ἐπόγδοον, ἢ δὲ τὸ ἐπόγδοον μέρος λαβεῖν τὴν ἀναλογίαν, οἷον τριώβολον τετάρτου δραχμοῦ. ἐπόγδοον, τόνος μουσικός. ἐπόγδεια, αἱ τοῦ πλοίου σανίδες. ἐπόδηγε, ὁδηγεῖ. ἐπέδησεν, πέδιλα ἐνέδησε, ἐδέλεατο. ἐπισφίξας, τὸ ἐπισφάλλειν. ἐπιόσαλεντο, καὶ τὶ καλοῦν. ἐπίεσεν, ἀντὶ τοῦ ἔπλασεν. ἀμφοτέρως δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν. ἐπὶ αὐλίω, ἐμμέτρον ἐν κηρίοις.

ἐποικος, μέτοικος, ὁ ἐν πόλει, παρὰ Θουκυδίδῃ. ἔποικος δὲ ὁ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενος οἰκήτωρ. ἐποικίζειν, οἰκίζειν. ἐποίμνιον, δεικνύων, ἐπροφύλαξε, ἀλλήλων καὶ εὐχέρειαν.

ἐποίησε, λέγεται ἐπὶ λόγου καὶ ἔλαβε τοῦ κακοῦ. ἐποίησας, οἰκέτας. ἐπισεσυλάλει, ἀκολουθεῖν. ἐποίησαν, ἐπενήχετο. ἐποίησαν, ἐπενήχετο. ἐπιβοήσονται, ἐπικαλέσονται.

ἐπονεῖτο, ἠκολούθει. ἐποίχεται, διαπορεύεται. ἐποιχνεῖ, ἐπιφοιτᾷ. ἐποιχόμεθα, ἐπερχόμεθα. ἐποιχόμεναι, διακονοῦσαι, ἐπιπορευόμεναι, ἐργαζόμεναι, ὑφαίνουσαι. αἱ γὰρ ἡρωΐδες ὀρθαὶ ὕφαινον. ἐποιχομένην, ἀντὶ τοῦ ἐνεργοῦσαν, καὶ ὑφαίνουσαν. οἴχω οἴχομαι, ἢ ἐποιχομένην ἱστόν, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὑφαίνουσαν. ἐπῆσαι γὰρ καὶ ἐπιπορευόμεναι, ὕφαινον αἱ παλαιαὶ γυναῖκες, τὴν ἐνέργειαν, διὰ τῶν τοῦ ὑφαινομένου ὡς εἰκὸς πλατύτητα. πρώτη δὲ ὡς αἰγυπτία γυνὴ καθεζομένη ὕφαινεν, ἀφ᾿ ἧς καὶ αἰγύπτιοι ἀθηνᾶς ἄγαλμα καθήμενον ἱδρύσαντο. καὶ ἄλλως δὲ ἱστὸν ἐποιχομένην, ἀντὶ τοῦ ἐπισκοποῦσαν ταῖς ὑφαινούσαις, καὶ ὑφαίνουσαν, καὶ ἐπιστρεφομένην αὐτάς τε, καὶ ὅσα ἔργα χρήσιμα ταῖς ἐνεργούσαις. γυναικεῖον δὲ τὸ ἐνεργεῖν, παρ᾿ Ὁμήρῳ. ἐποικίλλε, ἐπὶ τὸ ξυρὸν ἰθύειν. ἐποίκιλσεν, ἐκόσμησεν, ἐπισυμβαίνουσιν. ἐπολιόρκει, τῷ πόλεως ἄρχειν. ἐπόλιος, εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. ἐπόλισεν, ἔκτισεν. ἐπολέμησεν, εἶδος μάντεως. ἐπολεύσασα, ἐφόλαξεν, ἐφρόντισεν.

ἐπομαίνεις ὡς, εἴπομεν παρασκευαστικός, ἑσόμεθα μᾶλλον, ἐλπίζομεν δι᾿ αὐτῶν ἀέριος, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔχειν. τὸ πρὸ τῶν πληθυντικῶν, ἐσόμεθα. ἕπομαι σοι, καὶ ἕπομαι μετὰ σοῦ. ὡς τὸ, ἕπου μετ᾿ ἐμοῦ παιδάριον. ἐπομβρία λέγεται, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν, ὁ δὲ ἐναντίον ἡ ἀνομβρία. αὐχμὸς δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης. ἀφ᾿ οὗ αὐχμηρὸς, ἢ αὐχμώδης ἁπλῶς, ὁ ξηρότητος μετέχων. ἐπομοσάμενος, ὀμόσας.

ἐπόπτω, ἐπισκοπεῖσθαι. ἐποπτεῦσαι, ἐπιφροντίσαι, κατανοῆσαι, φυλάξαι. ἐπόπται, καὶ τὰ τοιαῦτα παρὰ τῷ Δημοσθένει, δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι. ὥστε ἔχον ὀρθῶς προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. ἐπωπεῖ, σύμμαχος, ὁ δὲ ἀπλῶς προπαροξύνουσιν. οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν᾿ ᾖ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐπωπεῖ. οἱ δὲ παροξύνουσι, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισαν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἐποπτός. ἐποπτεία, ἡ διὰ ἡρωϊκοῦ μέτρου ἱστορία. καὶ γὰρ εἰρημένη μέτρῳ ποίησις, ἐποποιία εἶπον. ἐποποιΐαν, θρηνεῖ. ἐπόπτευον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐπέβησαν, ἵνα οἱ φράσαντες ἐξέλθωσι, δηλονότι. ἐπόπται, θεαταί.

ἐπόπτης, ὁ ἐπισκοπῶν. ἐποπτεύειν, ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐπιγράφειν. τίθεται ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἔργων τοιούτων, ὡς ὅταν ᾖ παρὰ τοῖς ἱεροῖς λόγοις ἃ, ὡς Λυδοὶ καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ, ἡ μὰλ ἐποπτεύειν λογῶ. ἐποπτεύει, ὑπολαμβάνει, σκοπεῖ. ἐποπτεύω, τὸ ὁρῶ, οἷον ἐποπτεύειν λογῶ. ἐπόπτης, καὶ μύστης, διαφέρει. οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες, λέγονται ἐν ἀρχῇ μὲν μύσται. μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν, ἐπόπται καὶ ἔφοροι. ἐπόπτης θεὸς, ἤγουν θεατής. ἐπόπτευσε, θεωροῦντες. ἐπορβάζει, φθονεῖ. ἐπόργεις, ἐπιγένει. ἐπορεύσατο, μανίσατο, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁρμῆσαι. ἐπ᾿ ὄρει, ἐπὶ τῷ ὄρει. ἐπορον, ἔδωκαν, ἐχαρίσαντο. ἐπορευόμην, ἐπορευόμην, παρὰ τῷ ἱστορικῷ.

ἐπορευόμενος, ἐφορμῶν, περιέβαλλεν, ἐπιλαβόμενος.

ἐπόρευσε, διαπέρασιν. ἐπέρριμμα, ἐπίθεμα. ἐπόρθησαν, πετεῖσαν καθαρὸν, ἐλύσαν. ἐπορθοῦσαι, τὸ ἔρριψε ἐπηχῆθησαν, ἡ ἀσπίδα προσπεσοῦσα. ἐπορνεία, ἐπιορκία. ἐπὶ ὄρνισι κάθηται, οἷα ὀρνιθοσκόποι. ἐπὸς ἐσόμενον, οἱ μὲν τὸ παλαιὸν ἀφορμὴν, καὶ ἔστιν οὐ καὶ προσευνῶς. ἀλλὰ τοῦτο διὰ τὸ ἐπόρευσεν, ἤγουν ἁπλῶς εἰς αὐτὸν ἦλθεν. ἔπορος, ἐφορμῶσαι, ποιεῖν. ἐπος, λόγος, ῥῆμα, προσεπιέναι, ὑποκείμενον. ἔπος, εἶπον, ἐπεὶ ὄνομα, τὸ λόγον εἶπεν, ἢ τὰ μέρη αὐτοῦ λαβεῖν. ὁ ἐστί τὸν λόγον ποιητικῶς, καὶ ὁ ἔμμετρος στίχος. ἡμεῖς μὲν χρώμεθα μόνον οὕτως ἐκλαβεῖν χρησίμως ὡς ἐν τῷ εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν, ἢ συντόμως. ταῦτα δὲ ὡς ἂν εἴποι τις, ἐκ παροιμίαν εἰπεῖν. ὁ ἔπος, ὁ ἔμμετρος λόγος. ἀφ᾿ οὗ ἐπέτο, ποιητικῶς, ὁ λόγος. ἔπος, τὸ λόγω, ἔμμετρον. μετὰ δὲ τοῦτο προθέσεως, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς, οἷον ἐπιών. ἔπομαι δὲ, τὸ ἀκολουθῶ. ὁ ἐπὶ πρὸς

ἐπιτραπεζώμματα, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα.

Ἐπιφαύσκειν, ἐκ τοῦ φαῶ δευτέρου ἀττικοῦ μέλλοντος ἀνέπτανται, ὡς ἐν τούτῳ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁμοίως τῷ φαυσκεῖν. ἀπὸ δὲ τοῦ [illegible] προθέσεως ἐπὶ κατάστασιν εἴρηται [illegible], ἐξ ὧν τὸ γλισχρός. φυσικὸς δὲ αὐτῶν τόνος ὁ τρίτος.

Ἐπιτραφθῶν, ἐπὶ τῶν ξηρῶν γῶν. Ἐπιτραχήλιος, κόσμος. Ἐπιτρέπειν ἐστί, τὸ ἀνατίθεσθαι. ὅθεν καὶ οἴκου ἐπίτροπος, καὶ τεθνεῶτος δὲ, οἷς τὸ περὶ αὐτῶν οἰκονομεῖν ἀνατίθεται. οὕτω καὶ λαοὶ ἐπιτετράφαται τῷ βασιλεῖ, ὅ ἐστιν ἀνάκεινται. ὡς οἱ ἐπίτροποι καὶ ἐπιμεληταί. νῦν δὲ οὐκ ἐπιτρέπει ἑαυτὸν γήραϊ λέγει. ἤγουν οὐ παραχωρεῖ τῷ γήρᾳ ἐξουσιάζειν, καὶ ἐπικρατεῖν αὐτοῦ. Ἐπιτρέπει, χαρίζεται, παραδίδωσιν. ὁ δὲ τῆς ἡμῶν στρατιᾶς στρατηγὸς ἐλαύνει, καὶ τούτῳ ἐπιτρέπει. Ἐπιτρέπειν, Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ δικαστὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι. Λυσίας δὲ ἐπιτρέψαι ἀνθρώποις εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους καταστῆσαι. Ἐπιτρέπομαι παρά τινι, ἀντὶ τοῦ ἄδειαν λαμβάνω. καὶ ἐπιτετραμμένον, τὸ συγκεχωρημένον. Ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιτρέπω κοινῶς σοι τόδε. ἢ ἐπιτρέπω δὲ ποιεῖν σε, ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. Ἐπιτρέπω σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ σῇ ἐξουσίᾳ δίδωμι τόδε. καὶ ἐπιτρέπεται ὁ λαός, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ διοικήσει αὐτοῦ ἐδόθη. Ἐπιτρέπω σοι ἐμαυτόν. ἔτι θαρρῶ, τὸ λεγόμενον κοινῶς ἐμπιστεύω. ἢ ἀντὶ τοῦ θαρρῶν παρέχω σοι ἐμαυτόν. καὶ ἐπίτριπτος, πονηρός, ἄξιος ἐπιτριβῆναι καὶ πληγωθῆναι. Ἐπιτρέχειν, τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει. ἐπιτρέχει μὲν γάρ τις τῷ μὴ φεύγοντι, διώκει δὲ τὸν φεύγοντα. ἔτι δὲ τὸ διώκειν, οἷον ἐλαύνειν. ὅθεν καὶ ὑποδιώκειν λέγεται. Ἐπιτρέχως, συντόμως.

Ἐπιτρίψας, συντρίψας, συντελέσας. Ἐπιτριβεία, ἐντριβὴς γίνεται, ἔμπειρος ὑπάρξει, ἢ χειρομαθεία. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀντιλεγεῖν. Ἐπιτρίβειν λέγεται, τὸ ἐπαύξειν πληγῶν, ἢ ἐπὶ [illegible] προσγενές. ἐπιτρίβειν λέγεται καὶ τὸ ἐπιτιθέναι ἐπὶ ἀφανισμῷ, καὶ φθορὰν μὴ οὖσαν πρότερον ἐμποιεῖν. ἡ γὰρ ἐπί, ἐπίθεσιν ἐνταῦθα δηλοῖ. ἐπιτρίβομαι δὲ, προστρίβομαι. τὸ μὲν ἐπιτρίβομαι δηλοῖ πάθος, ἀντὶ τοῦ φθείρομαι. προστρίβομαι δὲ, παθητικῶς μὲν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ τίθημι καὶ ἐπάγω πληγὰς τῷ δεῖνι, συμπλεκόμενον δοτικῇ. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι, πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις, ἀντὶ τοῦ ἐπάγει. Ἐπιτρίβεται, ἐπιφέρεται. Ἐπιτριβόμενοι, ἐκθλιβόμενοι, ἐκθλιχόμενοι. Ἐπιτρίμματα, κυλίσματα. Ἐπίτριμοι, ἀγκάλλαι. Ἐπιτρίτας, ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος, ἑξακοσίας δραχμὰς ἐπιτρίτας. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μέρος δύο ὀκτὼ ὀβολοὺς τῆς τετραδράχμου. Ἐπίτριτος πρῶτος, ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν, ἑπτάχρονος, οἷον Ἀριστείδης. Ἐπίτριτος δεύτερος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ δύο μακρῶν, ἑπτάχρονος, οἷον [illegible]. Ἐπίτριτος τρίτος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς, ἑπτάχρονος, οἷον Δημοσθένης. Ἐπίτριτος τέταρτος, ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας, ἑπτάχρονος, οἷον Καλλίξενος.

Ἐπιτρίψαι, αἰτιατικῇ, ἀπολέσαι. καὶ ἐπιτρίψας, τὸ συντρίψας. Ἐπί, ἢ ἐπὶ τρισὶν [illegible], ὡς ὁ μὲν [illegible] Ὀδυσσεία, συμπλεχθεῖσα ἐνὸς τὰ ἄλλα σημαίνουσα. οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ σὺν δυσὶν ἄλλοις ἦλθον ἐπὶ τρισὶν Ὀδυσσεὺς [illegible]. Ἐπιτροχάδην, ἐπιθέτως, οὐκ ἐκ ψυχῆς, ἐπισεσυρμένως. Ἐπιτροπεύσω, προστατεύσω, προσκατάσχω. Ἐπιτροπεύειν τὴν παῖδα κάλλιον, ἢ ἐπιτροπεύειν τοῦ παιδός. Ἐπιτροπή, ἔφοδος, παρατροπή. Ἐπιτρόπων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου πρώτῳ, οὕτως ἤρξατο, Εἰ μὲν ἐβούλετο Ἄφοβος, ὦ ἄνδρες δικασταί, δίκαια ποιεῖν, περὶ ὧν διαφερόμεθα, τοῖς τε οἰκείοις ἐπιτρέπειν. ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι. ὅθεν καὶ Μενάνδρου δρᾶμα, ἐπιτρέποντες. Λυσίας δὲ ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Βίωνος παίδων, ἐπιτρέψειν εἶπεν ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους καταστῆσαι. Ἐπιτροπιάζειν, ἔτι καὶ νῦν διέφθαρται. καί τινες λεγόντων φασὶ τῶν ἀρχαίων, ὑποτροπιάζειν. Ἐπίτροπον αὐτοῦ τινος τοῦ πράγματος, ἤγουν φροντιστήν. Ἐπιχαλάδην, ἀντὶ τοῦ κεφαλαιωδῶς, ταχέως, ἐσπευσμένως. ἐν τῷ ἐπιτρέχειν τὰ πολλά, καὶ ὡς νῦν ἐπὶ γλώσσης λέγεται. οὕτω δὲ μεταφραδάδην, ἐπὶ ποδῶν. ὡς τὸ, μεταφραδάδην ἤλασεν ἵππον. καὶ σημείωσαι, ὅτι εἰ καὶ ὁμοίαν πῶς ἔχουσιν αἱ λέξεις ἄμφω παραγωγήν, ἀλλὰ τὸ σημαινόμενον αὐταῖς διάφορον. τρόχος γὰρ ὁ δρόμος, ταυτόν. ἀλλ' ἴδιον γλώσσης μὲν τὸ ἐπιτροχάδην, ποδῶν δὲ ἐπιδρομάδην. οὕτω καὶ παντουργὸς καὶ πανοῦργος. εἰ καὶ λέξις ἡ αὐτὴ ἀμφοῖν ἐν [illegible] τὸ ἔργον δηλαδή, ἀλλ' ἔχουσι διαφορὰν παρὰ τοῖς ὕστερον. εἰ καὶ Σοφοκλῆς [illegible] παντουργὸν τὴν [illegible] εἰπών, ὡς ταύτην ἄγαν δοκεῖ [illegible]. Ἐπιτροχάδην, πυκνῶς καὶ ταχέως. Ἐπίτροχον, ῥᾴδιον, ἕτοιμον, γοργόν.

Ἐπίτροχον, τὸ εὔστομον. ὅθεν, ἐπίτροχον φθέγγεται. ἐπὶ δὲ ἐπιρρηματικῶς κεῖται ἐπιτροχάδην. Ἐπὶ τροχοῦ δεῖ ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν, ἃ πεπονθότα. Ἀριστοφάνης πλούτῳ, παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν. τροχοὺς γάρ τινας ἦν ἀθλίωσιν, ἐφ' ὧν δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἐπιτρύζουσιν, ἐπιγογγύζουσιν, ἐπιλέγουσιν. Ἐπίτριον, ἐπίμαιον. Ἀλκαῖος. Ἐπὶ τρώεσσι μάχεται, ἤγουν κατὰ τῶν τρώων. καὶ τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τρώων ἱπποδάμων. [illegible], κατεφίλουν. πιτλοῦν δὲ ἐστι κυρίως, τὸ τὰς [illegible] ναῦς πιέζειν [illegible]. Ἀριστοφάνης, ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίπλουν χρόνον. Ἐπιτυγχάνω, γενικῇ συντάσσεται, οἷον ἐπιτυγχάνω ἀγαθοῦ. τὸ ἐναντίον τούτου, ἀποτυγχάνω. Ἐπιτυφῶ, ἐπικαῶ, ἐκπυρώσω. Ἀριστοφάνης, ὅπως ἀνὴρ ἐπιτυφῶ. Ἐπιτυφῶ, ἐκκαύσω, συγκαύσω. Ἐπιτυφῶσα, ἐπιπορίσασα.

Ἐπιτυφοῦσιν, ἐκτελοῦσι. ὡς τὸ, περὶ ὑπάτων μὴ ῥᾳθύμως σκοπεῖν, ὡς τοῖς ἐπιτυχοῦσι δέον ἐγχειρῆσαι τῆς ἀρχῆς, τοσοῦτον περικείμενον τῆς πόλεως κινδυνεύουσαν. Ἐπὶ τῷ δάμῳ, ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει. Ἐπιτωθάζων, ἐπιλοιδορούμενος, ἐπεμβαίνων, ἢ καυχώμενος. ἢ χλευάζων, ἐπιγελῶν, ἢ ὑβρίζων. ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου, ἐπὶ τοῦ φθάσαντος γενέσθαι. Ἐπιφαίνεται, [illegible]. ὑποφαίνεται δέ, χαμόθεν. Ἐπὶ φαλλοῖς, [illegible] Ἀρίσταρχος, ἐπὶ φαλλοῖς γεγονέναι, σκώπτων [illegible]. ἐν ἀναισχυντίᾳ ὁ φαλλός. Ἐπιφάμενοι, συγκατατιθέμενοι.

Ἐπιφάνειά ἐστι, τὸ ἔξω μέρος τοῦ σώματος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι. αὕτη γίνεται ἡ ἐπιφάνεια ἢ ἴση ἐστὶ καὶ ὁμαλὴ καὶ λεία, καὶ λέγεται ἐπίπεδος. ἢ καμπύλη, ἢ μὴ κατ' εὐθεῖαν κειμένη, καὶ λέγεται ἁπλῶς ἐπιφάνεια. ἡ ἐπιφάνεια πέρας σώματος, ὃ τὸ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχον, βάθος δὲ οὔ. αὕτη δὲ κατ' ἐπίνοιαν, καὶ οὐ καθ' ὑπόστασιν λέγεται. Ἐπιφάνεια, ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔνσαρκος οἰκονομία. Ἐπίφασις, δήλωσις, ἔνδειξις. οἱ δὲ ἦκον μετὰ [illegible], καὶ σφαῖραν καὶ τὸ [illegible] ἐπιφάνσεως. Ἐπιφανής, ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος ἐπίδοξος.

Ἐπιφάτνιος, ὁ [illegible] ἄσιρ. Ἐπιφώσκοντα, ἀνατέλλοντα, φαίνοντα. Ἐπιφέρειν, καὶ ἐπιφορεῖν, ταὐτὸ δηλοῖ, ἀττικοῖς. περισπωμένως δὲ ἀττικῶς, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ ἐκφορῶ. ἐπιφέρω δὲ ὁμοίως, καὶ ἐπιφορῶ, σοι ἐπιφέρομαι ταυτόν, καὶ δηλοῖ τὸ ἐπάγω, καὶ ἐπικαλῶ. Ἐπιφέρειν, κατηγορεῖν, διαγορεύειν. ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπιφέρειν ἔχων, ὅτι δὲ ἦν ῥωμαῖος. Ἐπιφερόμενος, ὡρμηκότας. Ἐπιφέρει, προστίθει. Ἐπιφέρεται, [illegible]. Ἐπιφημίζεσθαι, μαντικὴ λέξις ἐστί, δηλοῦσα προφορὰν μαντείας, διὰ [illegible]. Ἐπιφημοῦντες, οἰωνιζόμενοι, ἢ ἐπιφημοῦντες, ἢ συγκατατιθέμενοι. Ἐπιφημιζόμενος, οἰωνιζόμενος, ἐπιφημιζόμενος. Ἐπιφημίσμασιν, οἰωνίσμασιν.

Ἐπιφημισμοῖς, οἰωνισμοῖς. Ἐπιφθονώτερον, λέγεται τὸ οἴ-

γα [illegible]

δειν καὶ ἐπιτολὰς· τὰς ἀνατολὰς λέγομεν. ὡς λίχθος μιᾶς μέτρον προσέχειν ἐπιτολάς. Ἐπιτέλλω. τέλλομαι, τὸ προστάσσω, ἐτελλόμην παρατατικὸς, ἐτέλλε. τὸ προστακτικὸν, τέλλε, καὶ κατὰ διάλυσιν τέλλεο, καὶ ἐπιτέλλεο. Ἐπιτέλλων, ἀνατέλλων.

Ἐπιτερμίμενος, περικόψας. κέλευσέ με ἀποθνήσκειν ἐπιτεμόμενος τοῦ χαυροῦ τὴν περίοδον. Ἐπιτεξῆν ἡ γυνὴ, ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ τόκῳ. Ἐπιτέρα, ἐπιτέγματα ἐλαιῶν. Ἐπιτέρμια, εἶδος ἄρτου. Ἐπιτέρμιον, ἀπὸ τοῦ τέρματος, οἷον ἐπὶ τοῦ τέλους. Ἐπιτέρμιος, ἑρμῆς. Ἐπιτετευχθῆ, ἠπλώθη.

Ἐπιτέτραμμαι, κιλικικῆς συντάξεως. Λυκιακὸς τὰ κατὰ τὴν φοινίκην ἐπιτετραμμένος, ἀντὶ τοῦ ἐπιτραπεὶς τὰ κατὰ φοινίκην χώραν. Ἐπιτέτραπται, ἐκ ἐξουσίας ἐστίν. Ἐπιτετράφαται, τὸ θέμα ἐπιτρέπομαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐπιτέτραμμαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς, ἐπιτετράφαται. Ἐπιτέτακται, αὔξει. Ἐπιτέταν, αὔξανεν, ἠκμαζεν. Ἐπιτέτευκται, ἐν ἐπιτυχίᾳ ἐστίν. Ἐπιτέτραπται, ἀπονέμεται. Ἐπιτετράφαται, λέξις ἐστὶν ἰωνικὴ, ὁμοία τῷ πεφόρηται. Λαλοῦσι δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐπίτροπον εἶναι βασιλέα τοῦ λαοῦ. καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσίν.

Ἐπιτέτροφιν, ἐπιτάττειν. Ἐπιτέτριφαι, περὶ μὲν ἐπὶ ὑπερφορίας τάττεται. περὶ δὲ ἐπὶ κατάρας, καὶ μὴν ἐπιτέτριψαι γε.

Ἐπιτευγμένον, ἐπιτυχημένον. Ἐπίτευγμα, ἐπιτυχία. οἱ δὲ θαυμάζουσι τὰ πλήθη τῶν κατεσκευασμένων τῶν αἰγυπτίων, καὶ τὰ τούτων ἐπιτεύγματα. Ἐπιτεχνάζειν, πανουργεῖν. Ἐπιτεχνηταὶ, οἱ πλάσται. Ἐπιτεχνήσεως, μηχανῆς.

Ἐπιτέχνησις, τὸ ἐπὶ τῇ προϋπαρχούσῃ προσευρίσκειν τέχνην κατασκευῆς, ὅπερ ἐστὶ δημιούργημα μετὰ τοῦ ποικιλίας γινόμενον. ὡς καὶ Ξενοφῶν, ἐπιτέχνησις δὲ ἐπιτηδεύσεως τῷ ἀγάλματι, θαυμασιώτερον ἑαυτὸν τοῦ τῆς ἐν αὐτῷ προτέρας τέχνης ἀπέφαινεν. Ἐπὶ τῇ καταπαύσει, ἤγουν τῇ ἀναθέσει. ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τοῦ κιβωτοῦ. Ἐπιτήδεια, τὰ πρὸς τροφὴν ἁρμόδια. Ἐπὶ τῆς ἐμῆς αἰτίας. ὁ νῦν, τῷ ἐμῷ κινδύνῳ. Ἐπὶ τῇ ἀδείᾳ, ἐπὶ τῷ πόνῳ, ἐπὶ τῇ θλίψει. Ἐπιτήδειος, ὁ συνήθης καὶ φίλος. ὡς τὸ, ἰσχυρότερος τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ἐπιτήδειος, ἀντὶ τοῦ ἐπιτήδευος λέγεται ἰωνικῶς, ἐπιχωρούντως τῆς ι. Ἐπιτηδὲς παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὀξυτονούμενον ὄνομα οἱ παλαιοὶ φασὶν εἶναι πληθυντικὸν, οὕτως ὡς αὐθαίρετον ὁ ἐπιτηδής. ὥσπερ λέγει τὸ ἄκλεις πληθυντικὸν, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀκλεῖ· λέγεται, ἐκβληθέντος τοῦ ε. οὕτω γίνεται ὁ ἐπιτηδὲς, ἐκ τοῦ ἐπιτηδεῖς, ἐκβληθέντος τοῦ ι διὰ χρείαν μετρικήν.

Ἐπιτηδὲς, ἐξεπίτηδες, ἐπιμελῶς. ὃ καὶ ἐξεπίτηδες λέγομεν.

Ἐπιτήδευμα, ἄσκησις, μάθησις, καὶ ὁ τοῦ βίου διαγωγή. ἐπιτήδευμα δὲ, ἐπιτηδεύσεως διαφέρει. ἐπιτήδευμα μὲν γὰρ λαλοῦσι οὐσίαν, καὶ οἷον ὑπάρχον τοῦ πράγματος. ἐπιτήδευσις δὲ, σημαίνει τὴν ἀπὸ τέχνης ἐνέργειαν γενομένην. ὁμοίως ὡς ἄκουσις, καὶ ἄκουσμα, καὶ τόξος καὶ τόξευμα. Ἐπιτήδευσις, πρᾶξις καὶ σπουδὴ, καὶ ἐργασία. Ἐπιτηδεύω, τὸ σπουδαίως ἐργάζομαι. ἀριστοφάνης, εἶτ᾽ οὐ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι, ὡς σαπολίαν ἐδίδαξας, καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν. Ἐπιτηδὴς, ἀπὸ τοῦ ἀδής, ὁ ἀρεστὸς, καὶ τοῦ ἐπὶ προθέσεως γίνεται ἐπιτηδής. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε ἐπιτηδὴς, ὁ ἀρέσκων τινί ὑμῶν. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα, ἐπιτηδεύω. Ἐπιτηθὴ, ἡ τῆς τηθῆς μήτηρ. ὥστε εἶναι τὴν μὲν τηθὴν, μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα. τὴν δὲ ἐπιτηθὴν, ἢ τοῦ πατρὸς μητέρα ἢ τοῦ μητρὸς μητέρα, ἤγουν ὡς ἐπίπαππος. Θεόπομπος πραμφίλη, αὐτὴ δ᾽ ἐκείνη πρότερον ἐμβλήκεισαν παρὰ τοῦ ἐπιτηθῆς, φρυγική. Ἐπίτιμος, καὶ ἐπίτιμον, πλούσιον. ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμους, ὡς ἐκτὸς ἀτιμίας, ἃ ἀμπρεύονται καὶ λαγχάνεσθαι. Λυκιακός. Ἐπιτιθέσθαι, ἐπιβουλεύειν.

Ἐπιτίθημι ἕτερον τῷ πράγματι, ἤγουν ἐπάνω αὐτοῦ τοῦτο τίθημι. ἐπιτίθεμαι δ᾽ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ βαρὺς γίνομαι ἐπειδὴ τοῖς ἐχθροῖς, ἤγουν ἐπιχειρεῖν. ἢ ἐπιτίθεμαι, τὸ ἐπιβάλλω. οἷον ἐπιτίθεμαι

σφραγῖδα, ἢ σήμαντρον. ἐπιτίθημι, καὶ τὸ ἐπαράττω, καὶ ἐπικλείω. ὡς τὸ, ἐπιτίθημι θύραν, φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ, θύρας δ᾽ ἐπιθέσθε βέβηλοι. ἐπιτίθημι καὶ τὸ προστίθημι. οἷον, ἐπιτίθημι τέλος, καὶ κολοφῶνα τοῖς λόγοις. ἐπιτίθεμαι, καὶ τὸ ἐπάγω ὡς προσφέρομαι. οἷον ἐπιτίθημί σοι δίκην καὶ τιμωρίαν. ἐπιτίθεμαι, τὸ ἐπιχειρῶ ὡς ἐπιβάλλω. οἷον ἐπιτίθεμαι δυναστείᾳ, ἢ καὶ τυραννίδι. ἐπιτίθεμαι, δὲ τὸ ὅλως προστίθεμαι, καὶ προσπίπτω, καὶ περιέρχομαι. οἷον ἐπιτίθεμαι σπουδῇ, καὶ ἀναγνώσει περὶ λόγους τε καὶ μαθήματα. Ἐπιτίθεις, περαίνεις. Ἐπιτίθεσιν, ἀνέχομαι. καὶ δὴ χαλεπώς ἐπεσελθὼν πρὸς τοὺς ἐν παρίᾳ δύο φιλοσόφους, ἐπιτίθεσιν. Ἐπιζημιῶ, ζημιοῦται, ἡ τῆς ζημίας αὔξησις. Ἐπιζημιωτάς. οἱ μὲν τὸν πρῶτον ζημιώσαντες ζημιωταὶ ἐκαλοῦντο. οἱ δὲ τοῖς ἐξῆς ἐπιπροσοῦντες ταῦτα, ἢ τὰ αὐτὰ ζημιώσαντες, ἐπιζημιωταί. Δρακὼν ἐν τῷ κατὰ Διογένους.

Ἐπιτίμησις, ἀπογραφή. Ἐπιζημιὸ, συντιμία. ὁ σύντομος τῶν κεφαλαίων περίληψις. Ἐπιζημίωτρα, βοηθὸν, ζημιαρόν.

Ἐπιζημίωτωρ, κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς, ὁ ἐπόπτης καὶ βοηθός. εἴη δ᾽ ἂν κυριώτερον εἰπεῖν ζημιαρὸς, ἐπιδικαστὴς, παρὰ τὴν ζημίαν. ἢ λαλοῦσι τῶν ποινῶν. ἢ ἐπιζημιωτικὸς, ἤγουν ζημιῶν. Ἐπιζημία, ἡ συνωρία, ἡ ἡ μὴ ἀζημία. ἐπιζημία τὰ ἐπὶ ζημίᾳ ὧν ἐὰν γινόμενα, καὶ οἱ μισθοί, Σοφοκλῆς. Ἐπιτίμιον, ἡ ζημία, ἡ ἐπιβολή. ἢ ὁ μισθός. ὡς τὸ ἐπὶ ἀμοιβῇ ἀγαθοῦ διδόμενον, ἐπικαλουμένης. καὶ πρόστιμον, ζημία. Ἐπίτιμον, πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον, ζημιαρόν. Ἐπίτιμος, ὁ ἐπιζημιωτής. ἐπιτίμιος δὲ, ὁ ἐπιπλήκτης. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὴν ἐπίπληξιν, ἐπιτίμησιν φαμὲν. καὶ ἐπιτιμῶ ὅπερ αἰτῶ, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσω. καὶ ὁ δημιουργῶν ἡμᾶς, πρὸς τὴν ἰσὸν τὸν αἰρεῖν. Ἐπιζημιῶ, τὸ ἐπιπλήσσω, τὸ μέμφομαι, καὶ τὸ λοιδορῶ, καὶ τὸ ζημίαν ἐπιτίθεμαι. ὡς ὅτι τοὺς ἐπιζημιοῦμαι, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάξει. οἷον ἐπιζημιῶ σοι, καὶ ἐπιζημιῶ σε. Ἐπιζημιοῦσιν, οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἐπὶ τοῦ βλάπτειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ζημίας. καὶ ἀναλαμβάνοντες καὶ ἐπιτιμῶσιν. ὥσπερ ἐπὶ τοὐναντίον, ἐπαινοῦντες, ἀξία τιμᾶν προσεπαινεῖν.

Ἐπίτιτθον, ὑπομάζιον, ὑπὸ τῇ τροφῇ. ἔνθεν δὲ τὸ νέκυον ὑπόστιθον. Ἐπιτμήγειν, ἐπιτέμνειν, ἀποθάλλειν. Ἔπιτνον. Ἡ ἐπίσιος ἐν ἀσπίδι, Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν ἄλλοι ἐπεσίοις, διὸ ἀντὶ τοῦ τὰ πολλὰ τοῦ ἀσκεῖν, καὶ ἐπιτνοῦ ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ τὴν ἄλλην ἐπλήρωσαν, ἔρριπτον, ἐξέτεινον, ὑψηλὴν ἐπὶ τῷ ξυρηθῆναι τοῦ ἔχειν. ἀπὸ τοῦ πίπτω πέπτω, ἢ πίτνω, πίτνε. Ἐπιτοαυτὸ, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἔστι δὲ ἐπίρρημα συναθροίσεως, ἢ ἀθροίσεως, οἷον τὸ μοναδικόν. ἐκ τοῦ ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ αὐτὸς ἀντωνυμίας. Ἐπίτοκος γυνὴ, εἶπεν ἀλοκίμως Ἀλεξαῖος ὁ κωμικός. διὸ ἐν ἐπιτιξ, φρόνιμος. Ἐπιτολαὶ τῶν ἄστρων ἀστέρων, δύο εἰσίν. ὧν μὲν ἐστιν ἐπιβολὴ, ὅταν ἔξω τοῦ αὐτῶν τοῦ ἡλίου πρώτην ἐπιτείλῃ ἄστρον. καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλων ὀρθὸς. ἰδία δὲ λύσις, ὅταν ἡλίῳ πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος, ὁραθῇ τὸ ἄστρον περὶ τὰς λύσεις ὥστε αὐτὸν λύειν τοῦ ὅσα κατ᾽ ἐκείνην τὴν νύκτα λύει. ἑσπερία δὲ ἐπιτολὴ, ὅταν δύνοντος ἡλίου ὁραθῇ τὸ ἄστρον ἐπὶ τοῦ ἀνατολῇ· πρῶτον τῷ καθ᾽ ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. ἑσπερία δὲ λύσις λέγεται, ὅταν ἡλίου δύνοντος, ἄστρον ὀρθῶς τὸ πρὸ τοῦ ἄλλων ἐγκατάδυνον αὐτὸ, ὡς ἂν τῷ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. ὁ δὲ τοῦτο ταῖς αὐγαῖς κρύψεως πᾶς, κρύψις ὀνομάζεται. Ἐπιτολὴ, ἡ ἀνατολὴ, ἢ φαῦσις τῶν ἀστέρων. Ἐπιτολμῶσαι, ἐπεκελεύσθη. καὶ ἀνασπεῖσαι ἐπιτολμήσαι τῷ λιμένι καὶ τῷ σωτῆρι. Ἐπίτονος, ὁ δεσμὸς ἡμᾶς πρὸς τὸν ἰσὸν τὸν κέρας. Ἀριστοφάνης, ἐπὶ ἐπιτόνου, γελοῖον δὲ ἐπὶ λέρματος. καὶ Ὁμήρου, ἐπίτονος βίβλος. Ἐπιτρέχω, καταπίτνω. Ἐπὶ τοῦ μακροβίου, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν Χεῖρον προκόπτοντος. ὁ δὲ μακρόβιος διὰ σταυρὸν ἱερὸν, τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ ἥρᾳ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν, καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν. Ἐπὶ τοῦ αἰθέρος ὁ αἰθὴρ, ἤγουν ὑπὲρ τοῦ ἀέρος. Ἐπὶ τόνοις, πρὸς τόνοις. ὡς τὸ, ἐπὶ δὲ τῇ ἄλλῃ πολλὰ σε διδάξω, ἤγουν μετὰ ταῦτα. Ἐπὶ τοῦ ἐκεῖνος, ἐπὶ τοῦ πλάνης, ἢ τοῦ ἐπισαμένου. Ἐπιτραπεζίδιος, ὁ παράσιτος.

Ἐπιτραπε-

κὸς ἰσάμην, ἴσαμαι, καὶ ἰσασθαι. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπίσω. τὸ προστακτικὸν, ἐπίσω. οἷον, γίνωσκε, ὦ νῦν ἐπίσω. ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμὸν ζητεῖς ὄλεθρον. Ἐπισώθη, ἐπείσθη, ἐπληροφορήθη. Ἐπισυναγωγὴν, τὴν συμφωνίαν ἐκάλεσεν ὁ Ἀπόστολος. Ἐπισυνάπτων, συνωθροίζοντες, οἱ ἐξέπηθεν ἐπιλελυμένοι ἐπισυνάπτων. Ἐπισυνίστασθαι, ἐπισυνάγεσθαι ἐγγύτερον, καὶ συνέρχεσθαι. Ἐπισύρεται, ἐφέλκεται. Ἐπισυρόμενοι, προκυλινδούμενοι. Ἐπισύρων, χλευάζων, γελῶν. Ἐπισύστασις, τὸ σύστασις καὶ σύστημα, σημαίνει τὸ πλῆθος. ἢ ἐπισύστασις, ἡ ἐπὶ δια τὸν ἐπανόρθωσις. Ἐπισύσσει, ἐπισυνάχθη ἐπὶ συναλιῶσαι. Ἐπισφαλὴς, βλαβερὸς, ἐπικίνδυνος. ὅθεν ἐπισφαλῶς.

Ἐπίσφατον, ἐπίῤῥητον, παρὰ τὸ φημὶ φατός. ὡς βίβημι βατὸς, τὸ σύνθετον φατὸν, καὶ ἐπίφατον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐπίσφατον, ἐπίμωμον, ὃ συνομιλοῦν, ἢ ἐπὶ κακῷ ὀνομασμένον.

Ἐπισφιλίτας, ὁ θρανίτας. σφίλας γὰρ, τὸ ταπεινὸν δίφριον, τὸ ὑποπόδιον. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ θρᾷξ, ἔχει δὲ τὴν ἄνω ἕδραν.

Ἐπισφαλὲς, βλαβερὸν, ἐπικίνδυνος. Ἐπισφοραί, δῶρα, ξένια, κατάλληλα. Ἐπισφραγίζων, βεβαιῶν. Ἐπισφύρια, τὰ καλύπτοντα τὰ σφυρά. Ἐπισφυρίοις, τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιλελημένοις. Ἐπιχειλὸν, σύνεγγυς. Ἐπιχεὶρ, ἀντὶ τοῦ ἐμπελάζων εἶναι. ἢ ἐπιχεὶρ, οἷον τὸ ἐγγὺς χείρ. τὸ ἐναντίον τὸ ἀποχεὶρ, καὶ ἐπίχειρε θυμὸν ἑαυτοῦ, ἤγουν ἐπίχειρε τὴν ψυχὴν τὰς ἑαυτοῦ. Ἐπίχειο, ἐπίχει. Ἐπισχερὼ, ὀξύνεται μὲν ὁμοίως τῷ ἑξῆς. σημαίνει δὲ τὸ κατὰ τάξιν, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐχομένως καὶ ἐφεξῆς, καὶ συνεχῶς, καὶ συνεχῶς. ὡς γὰρ ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ ἔχω καὶ ἕξω γίνεται τὸ συνεχῶς, καὶ τὸ ἐφεξῆς, οὕτως ἐκ τῆς αὐτῆς προθέσεως καὶ τοῦ σχῶ σχῶ, σύγκειται τὸ ἐπισχερώ. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις, κειμένη καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ, καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ, καὶ ἑτέροις. Ἐπίσχεο, ἄσχε. Ἐπισχεσίην μῦθον παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ. οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα ἐπιεικέως τὸν μῦθον ἢ κάσιν λέγουσιν. ἐπεὶ καὶ Λυκαρίων τὰς ἐν σταδίῳ θέλων εἰπεῖν κακωτικὰς, μυθεῖται δ' ὡς αὐτὸς φησὶ δίκην ἐρεῖν ἄσε, ἀντὶ τοῦ κακωτικὰ, ἐπίῤῥηνι. ἢ ἄλλως. ἐν μύθοις καὶ μόνοις ἔχοντας τὸ σημεῖον. ἢ καὶ ἀγορεύει, βλάβεροι. ἐπισχεσίην δὲ τὴν πρόφασιν. ἐπειδὴ οἱ προφασιζόμενοι ἐπέχουσιν, ὅ ἐστι μένουσιν ἐνεσχημένοι, τί ἂν εἴπωσιν. ὅθεν δῆλον τὸ οὕτως ἐπιμένειν καὶ μόνην τὴν τοιαύτην ἐπισχεσίην μετ' ὀλίγα ἐρεῖ, ἐν τῷ, ἀλλ' ἄγε μὴ μύθοισι παρέλκετε, ἤγουν προφάσεσιν. ἵνα ᾖ, οἱονεὶ τὶς μονή. μονὴ γάρ ἐστι χρεία τοῖς προφασιζομένοις, καὶ ἐπέχουσιν, ἅτε ἐπέχουσιν ἀφ' ἧς λέξεως καὶ οἱ ἐφεκτικοὶ ... κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὅ ἐστι σκεπτικοί. ἐκ δὲ τοῦ μονὴ, γίνεται αἰολικῶς μύνη, κατά τι σύνηθες βαρὺν τόνον, καὶ τροπῇ τοῦ ο. ὁμοίως τῷ ὄνομα ὄνυμα, ἀνώτεροι ἀνύτεροι, καὶ τοῖς ὁμοίοις. λέγει δέ φασι καὶ Ἀλκαῖος τὸ προφασίζεσθαι μύνασθαι. οἷον, οὐδ' ἐν μυνάμενος. ἕτεροι δέ φασι μύνην, τὴν πρόφασιν. παρὰ τὸ μύειν τὸ στόμα. Ἐπίσχεσις παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ, ἐπεὶ οὔτι ἐπίσχεσις οὐδ' ... ἐστιν, ὡς μὴ φειδομένων τῶν μνηστήρων ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. τούτῳ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ εἰ δ' ἐλεητὺς, ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ οὔ τις μία φειδὼ δωρεῖσθαι τὰ ἀλλότρια. ὅπερ αὐτὸς μὴ ποιῶν ἀγαθὸν ... ποιεῖν. Ἐπισχοίης, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω αὐτοῦ ἔχοις. ἐκ τοῦ σχοῖμι δὲ, σχοίην, ἀττικῶς. ὁμοίως τῷ περιπατοῖμι, περιπατοίην, καὶ τοῖς ὁμοίοις. κυριώτερον δὲ ἐπιχεὶρ λέγεται τὸ κρατοῦσα. ὅθεν μεταφορικῶς καὶ σιγῶσα, οἷον ἐπίχειρ ὦ οὗτος, ἀντὶ τοῦ σίγησον. ἀντίκειται δὲ τὸ ἐπιχεὶρ τῷ ὑποχείρ. οἷον ὑπὸ χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω. Ἐπὶ χειλῆς ἀπηργμένως φιλοσοφεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ψιλῆς ... ἐργασίας. Ἐπισχόμενος, ἀντὶ τοῦ κατασχεσάμενος. νῦν δὲ δηλοῖ τὸ ἐπέχειν τὴν χεῖρα καὶ ἰσάζειν τὸ κατὰ σκοποῦ βάλλοντα. οἱ δὲ παλαιοί, ἀντὶ τοῦ λαβόμενος φασὶν, ἐλλιπῶς λέγοντες. ὡς ἂν χειρὶ κρατοῦντος. ὡς γὰρ ὁ ἔγχος ἐπίσχει ἕνεκα τοῦ λαιμοῦ, οὕτω καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἔβαλε τὸν Ἀντί-

νοον κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος. Ἐπιχόρτο, ἐπισκόρτους.

Ἐπισχὼν, προσάγων, ἢ τὸ σίμαλ προσανεγκών. ἢ κωλύσων, καὶ ἐπισχὼν, κρατήσας, βραδύνας. Ἐπίσωτρα λέγει ὁ ποιητὴς, τοὺς ἐπικειμένους κύκλους τοῖς τροχοῖς. ἢ οἱ τὴν ἴτυν περιέχοντες κύκλοι, ἤτοι κανθοί. Ἐπίσωτρα, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἢ χαλκᾶ, ἃ καὶ κανθοὶ καλοῦνται. ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν κατέχων σίδηρος, οἱ σιδηροῖ, ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν φολῶν. Ἐπισωφροσύνη, ἡ ἀκριβὴς φρόνησις, πλεοναζούσης τῆς προθέσεως, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιβουκόλος καὶ ἐπίουρος, ἢ ἡ πλείων φρόνησις. Ἐπίταγμα κάλλιον, ἢ πρόσταγμα. καὶ ἐπιτάττω, ἢ προστάττω. ἢ ἐπίταγμα, δέδοται ... ἀνδρῶν ἐπικουρικόν ... Ἐπὶ τάδε, τὴν ἐντεῦθεν πάροδον. τὴν ἐπὶ τάδε παρὰ τοῖς βαρβάροις ... καταστείχει. Ἐπιτάδιος, ὁ ἱερεύς. Ἐπιτακτικῶς, προστακτικῶς. τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν προσβεβοηθηκότας ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαπέμπειν περὶ τούτων. Ἐπιτακτοὶ ... οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορῶν, καὶ τῷ ... μέρει βοηθεῖν. Θουκυδίδης, καὶ ... ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτικῶν ...

Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαταμοχθεῖν, ἢ ἐπιπονεῖν. Ἐπίταλον, τὸ λοχέσιον. Ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον προϊόντων. ἀπὸ Μανδραβούλου τινός. Ἐπιτὰξ, παρὰ Καλλιμάχῳ, ἐπίῤῥημα παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ... λεξικὸν, ... τὴν λέξιν σημαίνειν τὸ συντόμως ... . τὸ ὅλον ... σοι ἡ ἐπιτὰξ, οὐχ ὡς οἱ ... μακρῶς.

Ἐπιταξίδια, σιδηραῖ ἐνεῖς, ὡς ἄγκυραι. Ἐπὶ τὰ πρόσω, ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Ἐπιτάῤῥοθος, πλεονασμὸν ἔχει τῆς ταρ συλλαβῆς. ἐπίῤῥοθος γὰρ ὁ ... ἐπίκουρος, καὶ μετὰ ῥόθου βοηθῶν. καὶ ἐπιτάῤῥοθος, βοηθὸς, ἰσχυρὸς, σύμμαχος. Ἐπιτάφιον, ἐντάφιον. Ἐπίτασις, καὶ ἄνεσις. ἡ μὲν ... σφοδρὸν ἀποτελεῖ ψόφον. ἡ δὲ παραμένει, ἐλάττω. οὕτως οὖν οἱ φιλόσοφοι ἐπίτασιν μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν ἀντίληψιν τοῦ πράγματος. ἄνεσιν δὲ, τὴν ἐλάττω. Ἐπιτάττω, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ... ἐπίταξε τὰ πρακτέα. Ἐπίταυρον, ἰσχυρόν. Ἐπιτάφιοι λόγοι, ἐπικήδειοι, ἐλεγεῖα, ἐπιγράμματα. Ἐπιτάφιον, αὕτη ἡ ... καὶ τοῦ ἀριστοῦ, αὐτῷ ἐπιτάφιον ἐγκώμιον. Ἐπιτεθυμένων, ἐπικατα... Ἐπιτεῖλαι, καὶ ἐπιτεῖλον, ἀντὶ τοῦ προστάξαι καὶ πρόσταξον. ἰωνικὸν δὲ ἴδιον τὸ τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνειν.

Ἐπιτέλλον, ταυτόν ἐστι τῷ ἀνατέλλον. Ἐπιτείλας, ἀνατείλας. ... αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐπιτείλας ἴδῃ. Ἐπιτεῖλαι, ἀντὶ τοῦ τάξαι, ἐντείλασθαι. Ἐπιτείνει, ἤγουν αὔξει. καὶ εἰς ἐπίδοσιν ἄγει, οἷον ἐπιτείνει τοὺς περὶ λόγους ἐσπουδακότας. Ἐπιτείχισμα, τὸ τειχιζόμενον κατὰ ... χωρίον. ὅθεν ... οἱ τειχίζοντες, κακῶς ... τοὺς ἐπιτειχισθέντας. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ, ἐπιτειχισμὸν ὀνομάζουσιν. Ἐπιτείχισμα, ἐποικοδόμημα. Ἐπιτειχισάντων, ἐπελθόντων. Ἐπιτελείωσις, αὔξησις. Ἐπιτελέωσις, καὶ ἐπιτελέωμα. ἀμφότερα πολλάκις ἐστὶ τὰ ὀνόματα, ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας Λυκούργου. ἔοικε δὲ ἐπιτελέωμα λέγεσθαι τὰς προτέρας θυσίας. αὐτὸς γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ φησὶν, ὅτι δεῖ ... πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι, καὶ ἐπιτελειώματα εἶναι τῶν ἄλλων θυομένων. Ἐπιτελὲς, καὶ ἐπιτελέσιμα, τὸ ἐπὶ πᾶσι γινόμενον, ἀπὸ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς προτέρας θυσίας ἐπιτιθεμένων. Ἐπιτελέσμα, τὸ ἐπὶ θυσίᾳ γινόμενον. Ἐπιτελοῦσαι, ὅπερ νῦν ... λέγομεν. Ἐπιτελῆ, τὰ εἰς ὥραν ἀγόμενα. ὁ δ' ὑπέχειν πάντα ἐπιτελῆ ... Ἐπιτελὴς, ὡραία γαμεῖσθαι. Ἐπιτέλλειν, τὸ προστάσσειν καὶ ἐντέλλεσθαι, ὅπερ καὶ καθολικῶς λέγεται. ἐν τῷ, μή μοι ταῦτα ἐπιτέλλεο. ἐξ οὗ δὲ προθέσει τοῦ σ παρ' Αἰσχύλῳ ἐπιστολὴ, ἡ ἐντολή. ὅτι δὲ τὸ τέλλειν καὶ τὸ ἐπιτέλλεσθαι καὶ ἐπὶ ἀστέρων λέγεται, καὶ ἐπιτολὴ ἡ τούτων πρὸ τοῦ ἡλίου ἀναβολὴ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἐπιτέλλειν δεῖ, τὸ ἐντέλλεσθαι.

ὅθεν

γυμνασίῳ δέ φασιν ἐπιστάτης, ὁ ἐπιμελητής. ἐνταῦθα δὲ μνησθεὶς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους, εἰκότως οὕτω φησίν. ἐπιστάτας ἐκ μόνου τοῦ χυτρόποδος δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τάττεσθαι. καὶ τοῦ μεταστατοῦ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι καὶ ὁ παιδοτρίβης οὕτω καλεῖται. Ἐπιστάριος, χοῦς ἐν κρήτῃ. Ἐπιστατὴρ, τὸ σῶμα τῆς νεώς. Ἐπιστατοῦμεν, ἀγοραζόμεθα. καὶ οἱ τῶν πλοίων νομεῖς.

Ἐπιστάτα θαλασσᾶς, χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν μείων. οἱ δὲ πάλιν τὸν ὄφασον, πρὸς τὰς ἑστίας ἐφθαρμένον, ὡς ἐφέρειν τοῦ πυρός. ἔστι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλευμένον, ὅθεν ἐξάπτουσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. καλεῖται ἐπιστάτην, τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον ἐν ταῖς ἐσχάραις, ὥσπερ ἐν ταῖς καμίνοις τὸν ὄφασον ἀναπλάττουσιν. ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης, ξύλον ἦν κέρατα ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι λέβητα ὑψούμενον. οἱ δὲ πλινθίον τινὰ λίθον πρὸς ταῖς ἐσχάραις. Ἐπιστάτης Ἀθήνησιν, εἷς τῶν πρυτάνεων εἷς, ὃς ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν μίαν. πλείω χρόνον οὐκ ἔξεστιν, οὐδὲ δὶς τὸν αὐτὸν γενέσθαι. τάς τε κλεῖς, ἐν αἷς τὰ χρήματά εἰσι, φυλάττει, καὶ γράμματα τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. κληροῖ καὶ προέδρους ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἕνα, πλὴν τῆς πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐπιστάτην ἕνα. ἕτεροι δὲ ἐπιστάτην φασὶ, ξύλον τι πασσάλους πολλοὺς ἔχον, ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἐκκρεμῶσι τὰ κρέατα, καὶ τὰ ἐργαλεῖα. ἄλλοι δὲ ἐπιστάτην εἰδωλόν τινα πήλινον πλαττόμενον παρὰ ταῖς ἐσχάραις, ὥσπερ παρὰ ταῖς καμίνοις ὀφθαλμοὺς πλάττουσιν. ὁ ἐπιστάτης, λέγει Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, ἐπὶ μόνου τοῦ χυτρόποδος δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τάττεσθαι, καὶ τοῦ μεταστατοῦ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι καὶ ὁ παιδοτρίβης οὕτω καλεῖται. παιδαγωγὸς δὲ λέγεται, καὶ ἐπιστάτης, ὁ τοῦ γυμνασίου ἐπιμελητής. Ἐπιστί, ἐφεστί. Ἐπιστίβων, πατῶν. Ἐπιστίλαι, ἀντὶ τοῦ ἐστίλβωσαν. Ἀριστοφάνης, ἡ σελήνη ἐντυχοῦσα ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι, πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοις. καὶ Θουκυδίδης, ἐπεστάλκασι τὰ πρέποντα εἰπεῖν. Ἐπίστιλβο, μέμψαι, ἢ μέμψη. Ἐπιστέλλει, ἐστέλλετο, ὑποστέλλεται. οὐκ ἐπιστέλλει ἐσθῆτος τὰς αὐτόπτας χειμερινήν. Ἐπιστέλλω, καὶ ἀποστέλλω διαφέρουσιν, τὰ ἐπισταλτικὰ καὶ ἀποσταλτικὰ ῥήματα πάντα μετὰ δοτικῆς συντάσσεται. καὶ τὸ ἐχίσως, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον τὸν ἰσότιμον τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τοῦ ἰσοτέλει, ἀντὶ τοῦ χάριν σου τέλει. Ἐπιστός, ὁ ἱκέτης, παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐπιστύφω, ἐπιτύχως. Ἐπισύρξ, κλοπὴ, οἰκοδομή. Ἐπισφάττεσθαι, ἐπισφαττομένοις. Ἐπισφίς, πλῆρες, κρεμάμενον. Ἐπισφυρὶ κρατῆρας αὐτοῦ, λέγει Ὅμηρος, τὸ μέχρι τοῦ χείλους ἐκπεπληρωμένον. ἢ μᾶλλον ἐπιχαλκεῖς τοῦ ἔδους κρατῆρας στεφανοῦν. ἐκ τούτου δὲ καὶ κρατῆρος ἐπιστεφέας εἶναι, παρὰ τὴν γλῶσσαν χρυσῷ. ἴσως δὲ, ὅτι ἐξωμίδι ἀνάπαλιν τὸ ἐπιστέψαι, τὸ ἐκστέψαι Παυσανίας φησίν. ἐκεῖνο μὲν γάρ ἐστι πληρῶσαι αὐτοῦ. νῦν δὲ ἐκκενῶσαι, ἐλάσσω φασὶν ἐπιστέψαι καὶ ἀνατεθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ στέμματα ἀνατιθεμένων. Ἐπίστη. ἀόριστος δεύτερος, ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο, ὅ ἐστιν ἐπιστήθι. ἀπὸ τοῦ ἐπίσταμαι. ἐπίστασαι, ἐπίστα. τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ η, καὶ α εἰς η, γίνεται ἐπίστη. Ἐπιστήγματα, ἐπιπλάσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι, ἐπιστάγματα.

Ἐπίστηθι, γνῶθι. ἢ ἐπίστηθι, ἐπιτύχε, ἐπιτίθου. ὡς ὁ Ἀπόστολος, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως. Ἐπιστήματα, ξύλα ἐπιτιθέμενα. σημειῶς τε καὶ ἐπὶ ὅδοις ἐπιστήματα ἐπιστῆσαι. Ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη, γνῶσις, ἐπιστημονικὴ γνῶσις, ἀλήθεια, κατανόησις, διάγνωσις, θεωρία, ἐμπειρία, τέχνη, εὐτεχνία, ὀρθολογία. ἢ ἐπιστήμη ἐστὶ, νοῦς καθαρὸς περὶ τὸ ὄν. ἢ ἐπιστήμη τῶν ὄντων ἐστὶ διηκριβωμένη κατάληψις. ἐπιστήμη ἐστὶ, τὸ ὑπὸ ἀπταίστου λόγου συνεχόμενον, καὶ τῶν ὄντων τὰς ἀρχὰς περιλαμβάνουσα, καὶ καθολικῶς ἐξηγεῖσθαι. ἐπιστήμη ἐστὶν, ἐξακρίβωσις λογικῆς ψυχῆς. βαθέως ἐνορῶσα τὰ πράγματα, καὶ εἰς ἐπιπλοκὴν

ἀπείσω τὰς ἐναργείας ἐκτελοῦσα. τάς τε γὰρ τῶν σχημάτων ποικιλίας ἐκλεγόμενοι, εἰς γεωμετρίαν ἀνεθηκάμεθα, καὶ τὴν τῶν ἀριθμῶν τάξιν εἰς ἀριθμητικὴν ἀνηγάγομεν, καὶ τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν εἰς ἀστρονομίαν ἀνελαβόμεθα. ἁρμονικούς τε, καὶ ῥυθμικούς, καὶ μετρικοὺς ἁρμονίαν τε καὶ σύμμετρον διακοσμοῦντες, μᾶλλον δὲ καταπαύοντες, ἐν περιοχῇ μουσικῆς κατεστησάμεθα. Ἐπιστημονικώτατος, σοφὸς ἀκριβής. Ἐπιστήμονος, τοῦ ἐμπείρου. Ἐπιστήμως, ἐπισταλτικὰ, σύνεσις, ἐφεκτικά. παρὰ δὲ τοῖς ἐπιστημονικοῖς. Ἐπιστήμων, εἰδήμων, γνωστικός, σοφός. Ἐπιστῆναι, φανῆναι, ἐπιπεσεῖν.

Ἐπιστῆσαι, ἐφορμῆσαι. Ἐπίσταται, γινώσκεται. Ἐπίστιον, ὡς ἄλλοι εἰπεῖν ἐπίστιον. οὕτω δὲ λέξις, διὸ ψιλοῦται καὶ ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ἐφέστιος. καὶ Ἀθηναίων ἐπίστια. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἱστίου, ὅτι ὁμοίως τῇ ἑστίᾳ δασύνεται. αὐτὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι. ἀπὸ τοῦ ἑστάναι δὲ ἡ ἑστία λέγεται. τὸ ἐπίστιον, καὶ τὸ νεώριον καὶ τὸν τόπον νεωλκῶς, καὶ τὸν οἶκον. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ ἐκ γειτόνων ἐπίοικοι. Δίδυμος δὲ Διονύσιος λέγει, ὅτι ἴσως μὲν πάντας φασίν. ἀθηναῖοι δὲ νεωσοίκους καὶ νεώρια. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ νεωρίον φασι, τὸ ναυφυλακεῖν. Ἐπίστιον, στρατιωτικὸν κατάλυμα. Ἡρόδοτος, ὁ δὲ ἀγαλλίασε τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων. Ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ, ὁ ἱκέτης. Ἐπὶ στίχων, κατὰ τάξιν, ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς. Ἐπιστοχασάμενος, ἐπιστοχασθείς. Ἐπιστοιβάζειν ἔπεσιν, ἐπιλοιδορεῖν. ὑβρίζων, Ἀπολλώνιος. Ἐπιστοβοῦσι, χλευάζουσι, λοιδοροῦσι, μωμῶνται. Ἐπιστόμιον, ἐπιστήμιον. Ἐπιστολαδίαν, ἀντὶ τοῦ κοσμίως, καὶ ἐπισταλμένως. Ἐπιστολὴ, ἐπίταξις, ἐντολή. ὁ δὲ παρὰ ἱερεῦσι ἐπιστολὰς λέγει καθάπερ δὴ καὶ Κρατῖνος, ὅταν ταῦτα καὶ τὴν ἐπιστολήν. καὶ ὁ Πλάτων, μεμνημένοι τοῦ τῆς πατρὸς ἐπιστολῆς. οἱ ξενώσαντες ἡμᾶς. Ἐπιστολεῖς, γραμματοφόροι. ὁ δὲ δοῦλος ἐπιστολεῖς πρὸς ἐναντίαν πέμπεται. Ἐπιστομεῖν, ἐμφράττειν, κατέχειν. Ἐπιστομίζων, κατασιγάζειν, ἐπὶ τὸ στόμα χεῖρα ἔχων, μηδὲ φωνὴν ἐᾶν προϊέναι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἐπιστραβὰς, ὄχημα, ἀκινδύνως φέρον. Ἐπιστράτια, ἀπαιτήσεις τῶν χρημάτων, καὶ ἕρματα. Ἐπὶ στρατὸν, ἐπὶ στρατιάν. Ἐπιστρέφεια, ἡ ἀγχίνοια. ἐπιστρεφὴς ὢν καὶ ἀγχίνους, ὅμως μὲν ἐκ εὐπαθείας γυνὸν ἐπιλελοίπει. Ἐπιστρέφεται, φροντίδα ποιεῖ. καὶ ἐπιστροφὴ, ἡ ἀντίστασις. Ἐπιστρεφέως, ἐπιμελῶς. παρὰ τῷ Ἡροδότῳ, καὶ ἀκαταλήκτως. Ἐπιστρέφομαι ἐγώ. ὡς Πλάτων, ἐπιστραφεὶς κλαυθμὸν ὁρῶ ἐπὶ ἀξίων. καὶ ἐπιστρέψω ἔτερον, οἷον τὸν τὰς ἀπάντων ὄψεις εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψαι. Ἐπιστρέφω. λέγεται μὲν καὶ τὸ ἐπισπῶμαι καὶ ἐφέλκομαι εἰς ἑαυτὸν, ὅτι διὰ χθὲς τῶν ἑταίρων, ἢ τῶν πιθανῶν λόγων εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφω. λέγεται δὲ κοινῶς ἐπιστρέφω, καὶ τὸ ἀνακαλοῦμαι, καὶ διορθοῦμαί τινα παρὰ τὸ δέον ποιοῦντα, ἢ λέγοντα. οἷον ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα πολλὰ πρὸς ὀργὴν συντείνοντα παιδεύσεως ἐπέστρεψεν, ἀντὶ τοῦ διωρθώσατο. Ἐπιστροφάδην, τὸ ἐπιστρεπτικῶς. ἄγειν ὧδε καὶ ἐκεῖ, καὶ ὡς εἰπεῖν κύκλωθεν ἢ πάντοθεν. Ἐπιστροφῆς, ἀμύνει. καὶ κοινῶς αὐτὸς ἐκεῖσε φέρεσθαι πεφυκέναι ἡ συνέλευσις. ἢ τὸ πλῆθος, καὶ ἡ συνάθροισις. Ἀριστοφάνης, μυρίαι κακῶν ἐπιστροφαί. Ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων, ἁρμόττει ἀνθρώπων φιλόξενον, ἢ ἄλλως ἔνδοξον. ἔστι δὲ τὸ ἐπίστροφος, μέση λέξις. πάθος τι γὰρ δηλοῖ καὶ ἐνεργειαν. τὸ γοῦν, ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. ἢ φησὶν δηλοῖ, ὡς ἂν ἐπίστροφος ἀνθρώπων ὁ ἐπιστρέφων καὶ ποιούμενος τὴν εἰς ἄλλους ἐπιστροφὴν, ὅ ἐστι φιλόξενος, καὶ πολλοὺς ξεναγῶν. ἢ παθητικὴν ἔννοιαν ἔχει, ὡς πάσχων ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιστροφὴν καὶ ἀγαπώμενος, ὅπερ κρεῖττον.

Ἐπιστρωφῶσι πόληας παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν περιέρχονται. καὶ ἐπιστρεφόμενοι. ὡς τὸ, ἐπιστρεφόμενοι πόληας. ἐπιστρωφῶσι δὲ, τὰ δεινὰ μέγα. Ἐπιστροφαί, διατριβαί, διαιταί. ἰχθύες στροφαὶ.

Ἐπίστροφος, τρίχες συνεστραμμέναι. ἤγουν ἡ ὀρθὴ, ἡ στρεβλή. Ἐπιστύμιος, ἐπιστυμένης, ὁ ἐπιμελητής. Ἐπισῦξαι, ἐπαφῆσαι. Ἐπίσυτο καλλίονα ἢ ἐπίσυτο. ἐπίσυτο παρὰ τὸ ἴεμαι, παρακα-

ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν δὶς κακοηγορίοις, ἐπίσιτον καλεῖται. Ἐπισιτεῖν, κυνηγετικῶς ἀφορμᾶν. Ἐπισιτία, τὰ εἰς φορβὴν, ἢ εἰς τὸ σιτεῖσθαι δεδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοις ἐπισίτιον ἐκάλουν. Ἐπισιτισμὸς, διάθρεψις, τροφή. Ἐπισιτίζεσθαι, φαγεῖν. Ἐπίσιτος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισίφλιον, αἰσχρὸν, μωμητόν. Ἐπισκαλμὶς, τὸ ὑπὸ τῶν σκαλμῶν ξυλίδιον. Ἐπισκαφεὺς, ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων. Ἐπισκαφία, ἑορτὴ, παρὰ Ῥοδίοις. Ἐπὶ σκέλος, εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐπισκέπτει, ἐπιβλέπει, ἐφορᾷ. Ἐπισκέπτομαι, τὸ προμανθάνομαι, καὶ εὐλαβοῦμαι ἐπ' αὐτοῦ. ἄνευ δὲ προθέσεως τὸ ἀναλογίζομαι καὶ μελετῶ.

Ἐπισκευασάμενοι, εὐτρεπισθέντες. Ἐπισκευάζεσθαι, ἐπιφορτίζεσθαι. Ἐπισκήνια, ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι. Ἐπισκήνιον, τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καταγώγιον. Ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι καὶ προστάττω, καὶ ἐπιλέγω, καὶ ἐπιπλήττω. δοτικῇ ἀττικῶς συντασσόμενα. ἐπισκήπτομαι δὲ οὐχ εὕρηται μετὰ προθέσεως, ἀλλὰ σκήπτομαι μόνον ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι φαύλαις προφάσεσιν. ἢ ἐπισκήπτω, τὸ ἐντέλλομαι, καὶ ἐξορκίζω, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιθεσπιζόμενος ὑποτίθεμαι. καὶ ἐπισκήπτω ἀντὶ τοῦ μέμφομαι, προστάσσομαι, ἐντέλλομαι, ἐπιλέγω. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ κεραυνοῦ. οἷον ἐπισκήπτει κεραυνὸς, ἀντὶ τοῦ καταπιμπρᾷ. Ἐπισκῆψαι, διὰ λόγων ἐπισεῖσαι, διὰ γραμμάτων λέγομεν. Ἐπίσκηψις, δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων, καὶ ἡ πρόφασις. Ἐπισκῆψαι, παραγγεῖλαι. καὶ ἀντὶ τοῦ σημειοῦσθαι, καὶ ἐπιλύειν τὴν νόσον. Ἐπισκιάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, τὸν ἑκάστου βίον ἐπισκιάζων.

Ἐπισκιασμὸν, κάλυμμα. Ἐπισκληρεῖς, δὶς κατεσκληκότες, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπίσκοπος, ἐπίσκοπος. Ἐπίσκοπα, εὔσκοπα. ἀρίστην τῶν βελῶν κατ' ἰθὺν βαίνειν, καὶ ἐπίσκοπα εἶναι. Ἐπισκοπὴ, ἐκδίκησις. Ἐπισκοπέομαι, ἐπιστρέφεται.

Ἐπίσκοποι, ἐπόπται, κατάσκοποι. ἐπίσκοποι, καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο, οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι. οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον.

Ἐπισκότησις, τὸ ἐπισκιάζεσθαί τινα, καὶ ἀποταχίζειν τὸ φῶς.

Ἐπισκοτῶ, σῶ, τὸ ἐπιπροσθῶ. ὡς ὅταν ἡ σελήνη ἐν ταῖς ἐκλειπτικαῖς ἐκλείψεσιν ἐπισκοτεῖ τὸν ἥλιον. Ἐπισκύζοντο, ὠργίζοντο. Ἐπισκύνιον, τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρύσι δέρμα, ἔνθα τὸ ὀφρύδιον. ὡς τὸ, ἐπισκύνιον δὲ τε πᾶν κάτω ἕλκεται. ἢ ἐπισκύνιον, τὸ ἐπικείμενον τῷ μετώπῳ. ἢ ὁ πηλός. ἢ τὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέρμα τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων. ἐπισκύνιον δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ν εἰς τὸ ν. σκῦλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ σκυλοδέψης.

Ἐπίσπορος, ὁ μετὰ τὸν πολὺν σταθμισμός. καὶ ἄρχων βραβευτὴς, βραβεὺς, ἐπίσκοπος, ἔφορος, ἐπίτροπος. Ἐπισμαί, ἐπιχεῖται, ἐπιρρεῖ. σμῆξαι δεῖ ἐπὶ, τὸ τὸν ῥύπον ἀποξέσαι. Ἐπισμηγεῖν, ἐπιλάπτειν, ἐπιπλάθειν. Ἐπισμάχει, ἐπιθλίβει. ἀπὸ τοῦ σμάχειν, ὃ τρίβειν, ἢ πλύνειν. λοιδορεῖ, πλήττει. σμῆξαι γὰρ, τὸ πατάξαι. ὅθεν, σμώδιξ αἱματόεσσα. Ἐπισμυγερῶς, ἐπιπόνως. Ἐπισμυρὸν, ἐπιμακαριζόμενον. Ἐπὶ σοί, κατὰ σοῦ. Ἐπίσομαι, ἀκολουθήσομαι. Ἐπισπασάμενος, ἐφελκυσάμενος. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τὸ κῦμα, τοῦτον κτείνειν ἔμελλεν. Ἐπισπάσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπισπάσασθαι, ἤγουν λαφυσθῆναι. αὐτὸ δὲ τὸ μεταλαμβάνω, δὲ συντάσσεται γενικῇ. ἤγουν, ἐπισπάσασθαι τοῦ ὕδατος. ἐπισπῶμαι δὲ, τὸ λαμβάνω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Ἐπισπάδων, τὸ δέρμα ἐλκύοντα. ἀποκοπεὶς ἡ λέξις. Ἐπισπαστῆρες, τὰ θυρῶν τὰ προσηλωμένα ῥόπτρα, δι' ὧν ἀνοίγονται καὶ ἐπιτίθεται ἡ πύλη. Ἐπίσπαστον κακὸν ὁ ποιητὴς λέγει, τὸ αὐθαίρετον. ὃ, ὡς καθ' ἑαυτοῦ ἐπισπᾶται. καθ' ὁμοιότητα ὧν φασὶ ζῴων διδακορίων, ὅ ἐπισπώμενον ἐκ τοῖς ὄλεθρον. ὅς δὴ καὶ οὐ μόνον κατὰ δίδαξιν γίνεται, ἀλλὰ καὶ διὰ θυμόν. οὕτω γὰρ ὁ σῦς, ὁ ἄρκτος, ἡ ἄρπη, ὁ λέων, καὶ πάρδαλις, ἴσμεν ὅσα διαφυγεῖν τὸ κακὸν, εἰ μὴ ἐπισπῶνται αὐτό. Ἐπίσπασον, τὸ ἐπὶ τοῦ ὀγκώματος τοῦ βραχίονος ἐπισπᾶσθαι. καταχρηστικῶς δὲ

καὶ τὸ ἐκούσιον, ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται. Ἐπίσπαστρον, βρόχον.

Ἐπίσπη, εἶπε. Ἐπισπεῖν, ἐπακολουθεῖν. Ἐπισπείρα χοίνικα, ἐπὶ τῶν προσφθειρόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι πλείονα. ἐπιπολὺ ἐν σπείρα, ἐξ ὧν καὶ τὰ χοίνικα εἰσίν. Ἐπίσπειρον, χοῖνιξ ἢ ἀναγκαιότατον. ἐν γὰρ χειμῶσι τὰς χοίνικας πιεζοῦσι. δηλοῖ οὖν τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ἐπισπέρχεις, ἐπισπεύδεις. ἔτι δὲ καὶ ἀσπερχὲς, τὸ πλεοναστικῶς. ὃ ἐπισπερχὲς λέγει Σοφοκλῆς, καὶ ἐπίτασιν. ἁπλοῦν δὲ αὐτὸ ῥηθὲν, οὐ τὸ ἀσπερχὲς, ἀλλὰ τὸ σπερχνόν. Ἐπίσπη, ἀντὶ τοῦ ἐπισπάσῃ. ὡς ἔφεπεν, ἀντὶ τοῦ ἐφείπετο. δηλοῖ δὲ τὸ ἐφέπεσθαι, τὸ ἀκολουθεῖν, καὶ τὸ διώκειν, καὶ ἐν τούτῳ, τὸ καταλαμβάνειν. ἐφέπει ὄλεθρος, ἐφεπόμενον ὄλεθρον ἀπότομον, ἀφ' οὗ ὑποτακτικὸν ἐπίσπω, τὸ τρίτον ἐπίσπῃ. Ἐπίσπω, ἕψεται.

Ἐπισπώμενοι θεοῦ ὀμφῇ, ἤγουν θεόθεν ὁρμηθέντες. Ἐπισπώμενος, ἐπακολουθῶν. ἐπισπώμενος δὲ, ὁ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων, μέγα. Ἐπίσπερμα, τὰ λάχανα. Ἐπισπλαγχνίζω, ἐπισπλάγχνα, ἐπισπείρχω. Ἐπίσσα, ὕστερον γενομένη, νεωτέρα. Ἐπισσεύετο, ἐφορμᾶτο. Ἐπισσύτως, ἀσθμαίνων. Ἐπίσσυχον, ἀκόλουθον. Ἐπίσσον, τὸ ὕστερον γενόμενον. Ἐπισσοτέρα, ὁρμητικωτέρα, ταχεῖα, νεωτέρα. Ἐπίσσωτρα, οἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδήρεοι κύκλοι, οἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι, σῶτρον καὶ ἐπίσσωτρον, πλεονασμῷ τοῦ σ. εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ σῶ, τὸ ὁρμῶ. Ἐπιστάδιος δαπάνη, ὑπεισφέρειν. τελέσι τοῖς τῶν φαύλων καθεὶς καὶ ἐπεκτείνων διερχόμενοι ἄνω τοῦ καιροῦ. καὶ νῦν μὲν τὸ δαπάνημα ἑκάστοτε τῶν οἰκείων δαπανῶν. Ἐπισταδόν, ἀντὶ τοῦ ἐπισταδιακῶς, καὶ ἀμεταπτώτως, καὶ τάδε ἐπὶ τῶν Ἀπολλωνίου, ἢ ἐφεξῆς. καὶ κατὰ τὰ ξηρὸς τὸ ἐπισταδὸν ἐφεστῶτες. Ἐπισταθμεύσαντες, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ οἴκους δεχόμενοι. Ἐπισταθμία, ὑποδοχὴ ξένων. Ἐπίσταθμοι, ἄρχοντές εἰσιν. παρὰ τὸ ἐν σταθμοῖς εἶναι ὠνομασμένοι, σταθμοὶ δέ εἰσιν, αἱ καταγωγαί. ἁρμοσταὶ δὲ οὗτοι, οὓς δὴ λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν. Ἐπίσταλμα, ἔνταλμα, ἐντολή, ἡ ἐπιστολή. ἐπίσταλμα βάρβαρον, ἐπιχωριάζον ἀλεξανδρεῦσι. καί τι οὐ μόνον τὸ ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπισταλῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπισταλθῆναι, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἐπίσταμαι, γινώσκω. οἶδα, τὸ γινώσκω. τὸ δεύτερον ἐπίστασαι, ὡς δύναμαι δύνασαι, πέτομαι πέτασαι. καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ δύναμαι κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. οὐκ ἐπίσταμαι, εἰ δὲ παρὰ τῷ δημιουργῷ, πρῶτον καλλίον σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι. Ἐπιστάμενος φόρμιγγι καὶ ἀοιδῆς, κατὰ γενικὴν συνταχθὲν ὁμοίως τῷ εἰδέναι καὶ τῷ γνῶναι. ἢ καὶ αὐτὰ ἀντὶ ποιητοῦ ἢ μετὰ γενικῆς σύνταξιν. τὸ γ' ἀοιδῆς, ἀκριβῶς πρόσκειται. ἐπίσταται μὲν γὰρ φόρμιγγος καὶ ὁ τυχὼν. ἀνῆρ τὸ δὲ καὶ ἀοιδῆς, μόνος ὑπὲρ τοῦ ἀοιδοῦ. Ἐπιστάμενον ὄντα, τὸν ἐπιστήμονα φασὶν, ἤτοι ἀγαθόν. ἀφ' οὗ γίνεται ἀρέσκειν ὡς ὕστερον, τοῦ λέγειν ἐπιστάμενον τὰς ἀρετάς. Ἐπισταμένως, ἐμπείρως, δεινῶς, ἐπισταμένως, συνετῶς. ἢ ἐπισταμένως καὶ περιφραστικῶς, τοῦτον παρ' Ὁμήρῳ δηλοῦσιν. Ἐπιστασίαν, προστασίαν. παραμονήν. Ἐπίστασις, γνῶσις, καὶ ἡ προσοχὴ, καὶ ἡ μίμησις. ὁ δὲ ἀσεβείας πέφευγεν ἡμῖν ἄξιος εἶναι ἐπιστάσεως, καὶ ζήτησις. καὶ ἐπιστασία, προστασία. Ἐπιστὰς, παραστὰς, ἐλθὼν ἐλθών. δοτικῇ συντάσσεται. καὶ ἐπιστὰς, ὁ προστασίαν ἐγχειρισθείς. ὅθεν καὶ ἐπιστάτης.

Ἐπιστάται, οἱ στρατηγοὶ, οἱ κατέχοντες καθόλου τὰς ὑπηκόους πόλεις. δύο ἦσαν ἀθήνησιν. ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτανείων ἐκληροῦτο, ὁ δὲ ἐκ προέδρων. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα. ἔτι μὴν, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγίδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὼς εἰς πρᾶγμα ὁτιοῦν, ἐπιμελητὴς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπιστάμενος ἐστὶ, καὶ ἐπαίνους, παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. Ἐπιστατεῖν, ἐπανορθοῦν, γνωστικόν. Ἐπιστάτην, τὸν ἐπαίτην λέγει Ὅμηρος, ἐν Ὀδυσσείᾳ ρ, παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ παιδαγωγοῦ καὶ παιδοτρίβου εἰλήφασιν. ὁ γ' νεώτερος ἐπιμελητὰς καλεῖ πάντα, κατὰ τὸ, ὁ ἐπιμελητὴς γὰρ τῶν ἔργων βλάπτει καὶ

γυμνασίων

ὁ ἀθλιωτ. οὕτως ἐν ἀδελφοῖς ἰσκλῆβ. Ἐπιπολάζεται, ἐπιπορεύεται. Ἐπίρρημα, ἐπιδημία. Ἐπιρίκνον, ἐπισπούδαιον.

Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν, ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογουμέναις. Ἐπὶ ῥηγμῖνι, ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Ἐπιρρόεις, ζυγὸς ἐν ἀρότρῳ. Ἐπίρροθος, βοηθὸς, καὶ ἐπιτάρροθος. Ἐπιρρακίζων, κωλύων. καὶ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ βουλευθῆναι, τὴν πρᾶξιν ἐπιρρακίζων ἄρα ἱερέος. Ἐπιρρεῖ, ὅταν ἐπιχέεται. λέγεται δὲ τὸ χέεσθαι καὶ τὸ ῥεῖν κυρίως ἐπὶ ὕδατος. ἀπὸ τούτου, καὶ ἐπὶ παντὸς ἁπαλοῦ καὶ λείου. ὅθεν καὶ ἐσθὴς λέγεται ἁπαλὴ καὶ ἐπίρρυτος. Ἐπιρρεῖν, τὸ πυκνὰ ἔρχεσθαι καὶ ἐπ' ἄλλοις. Φιλόστρατος, τὸ δὲ ἀμφὶ τὴν ἤπειρον πῦρ ἐπιρρεῖ ὑπὸ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς ἄγει, καὶ ἐκπίνει τὴν ἤπειρον αὐτός. Ἐπιρρίζιωσκον, ἐπιτίθεσθαι, ἴδνον. Ἐπιρρίζει, θύει. καί τις ἐπιρρίζει γοργὸς χιμέροιο τομαῖος αἷμα. Ἐπιρρεῖ, ἐπιβάλλει, ἐπιπαραπλεῖ, ἐπιχέει, ἐπικρέμαται. Ἐπιρρίκνο ὄλεθρος, ἀντὶ τοῦ κάτω βαθύνει. ἔχει δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ ἀσφαλὴς ἡ λέξις, ἐκ τοῦ ταλάντου τοῦ Διός. Ἐπιρρεικὴς, ὑπερβιθυσίραι. Ἐπιρρεπῶς, ἐπιμελῶς. Ἐπίρρησις, ψόγος. Ἐπιρρύβδην, ἀναφανδὸν, φανερῶς. ἡ ἐπιρρύβδην φανερώτερον, παρρησιαστικώτερον, οἱονεὶ ἀναφανδόν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐπίρρημα πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. καὶ αἰεὶ ῥήματι προηγεῖται, ἢ ἐφίσταται. οἷον καλῶς καὶ εὐσεβῶς καὶ δικαίως πεπαίδευται. καὶ γράφω καλῶς, πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιρρήματος, καὶ τοῦ σχετλιαστικοῦ καὶ θαυμαστικοῦ καὶ τοῦ εὐκτικοῦ. τὸ μὲν γὰρ ὦ πρὸς κλητικὴν, ὦ φίλε Παῦλε. τὰ δὲ πρὸς γενικὴν, φεῦ τοῦ κακοῦ, ὢ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ πρὸς δοτικὴν ἢ αἰτιατικὴν, οἷον χαλεπὸν ἡμῖν, χαλεπὸν ἡμᾶς. τὰ μὲν οὖν θαυμαστικὰ συντάσσεται γενικῇ, οἷον φεῦ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ ῥηματικὰ οὐκ ἔχει, τὰ δὲ συναμφοτέρως πόρρω ἡμῶν οἰκεῖ. τὰ δὲ ῥηματικὰ ἢ πτωτικὰ, οἷον ἐξ ἀπείρους καὶ συναμφοτέρως. Ἐπίρρημα ἐν τῇ παραβάσει τῆς κωμῳδίας ὀνομάζεται, διὰ τὸ ἐπιρρήσεσθαι αὖθις τὸν χορὸν πρὸς τοὺς θεατὰς, καὶ χρησίμως συμβουλεύειν αὐτοῖς, ἢ σκώπτειν τοὺς πονηρούς. ὥσπερ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν φίλαις, ὦ σοφώτατοι θεαταί. ἡ ἐπίρρημα, μέρος τι τῆς κωμῳδίας. Ἀριστοφάνης, εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ βούλεται διαπλέκειν ζῆν ἡδέως, ὡς ἡμᾶς ἴτω. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν ὄρνισι καλά. Ἐπιρρημάτων τῶν τοπικῶν, τὰ μὲν δηλοῦσι στάσιν. τὰ δὲ κίνησιν εἰς τόπον, καὶ ἐκ τόπου. τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν κίνησιν, τὰ δὲ στάσιν. καὶ τὰ μὲν δηλοῦντα ἀεὶ στάσιν, εἰσὶ ταῦτα. ἔνδον, ἐντὸς, καὶ ἔνδοι, ποιητικῶς τὸ αὐτό. ἄκρῃ, καὶ ὅπη, διὰ τοῦ η. οἴκοι, καὶ ἔνθα, καὶ ἔνθαδε. τὰ δὲ δηλοῦντα κίνησιν ἀεὶ, εἰσὶ ταῦτα. οἴκαδε, καὶ ποιητικῶς οἴκονδε τὸ αὐτό, καὶ οἴκοθεν, ἀθήνηθεν, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν. ὅθεν, ἄλλοθεν, οὐρανόθεν, ἔνθεν, ὅποι διὰ τοῦ ο καὶ ι. καὶ ἁπλῶς ὅσα εἰς θεν λήγει, ἢ εἰς δε, ἢ εἰς σε καὶ ι. τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν δηλοῦντα κίνησιν, ἐνίοτε δὲ στάσιν. οἷον ἄνω, κάτω, ἔξω, πόρρω, χαμαί, δεῦρο, ὧδε, τῆλε, καὶ ἔνδον. Ἐπιρρήματα τὰ διὰ τοῦ θεν, εἰ μὲν ἀπὸ ὀνομάτων γίνεται, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. καὶ δηλοῦσι τὴν ἐκ τόπου κίνησιν. οἷον, οὐρανόθεν, παντόθεν, κυκλόθεν. τὸ δὲ κύκλωθεν, ὡς ἀπὸ τοῦ κύκλῳ γενόμενον διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, καὶ ἀμφοτέρωθεν. εἰ δὲ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἄμφω δηλοῦσι, καὶ κίνησιν καὶ στάσιν. ταῦτα τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, καὶ οὐ δύναται αὖθις λαμβάνεσθαι. οἷον, ἀπ' οὐρανόθεν, ἢ ἀπὸ παντόθεν, ἢ ἀπὸ κυκλόθεν. ἀλλὰ οὐρανόθεν, παντόθεν, ὡς τὰ ἄνω εἰρημένα. Ἐπιρρήματα γίνεται ἐκ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ ἐκ πασῶν ἁπλῶς πτώσεων. ἐξαιρέτως δὲ μάλιστα καὶ ἰδίως ταῦτα ποιοῦσιν ἀπὸ τῆς γενικῆς δοτικῆς τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων. ἔστι μὲν οὖν προσηγορικῶν. ὡς τὸ, κοινῇ, παρρησίᾳ. ἔστι δὲ οὖν, ἐπιθέτων. ὡς τὸ ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. καὶ ἔτι ἀριθμῶν, καὶ ἀντωνυμιῶν, ὡς τὸ ταύτῃ, καὶ τοῦτο, τὸ οὕτως. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς τῶν οὐδετέρων ἑνικῶς τε, καὶ πληθυντικῶς. ἑνικῶς μὲν τὸ ἁπαλ-τὸν, καὶ συγκριτικῶν, πληθυντικῶς δὲ, τὸ αὐτὸ ἁπαλώτερον, καὶ ὑπερθετικῶν. καὶ τὸ μὲν συγκριτικὸν ὄνομα πρὸς ἓν μόνον τὴν σύγκρισιν ἔχει. τὰ δὲ ὑπερθετικὰ, πολλῶν προέχει. Ἐπιρρῆξαι, ἄγριος αὐτοῖς ἐπιπηδήσας. Ἐπιρρήσσουσι, τὸ ἐπιλιθεύειν, ἤγουν ἐπιβάλλειν. ὅθεν παρῆκται ὁ ἐπιβλὴς, οὐκ ἀνάπαλιν τὸ ἀπωθεῖν. ἄνωθεν μὲν γὰρ κάτω ἐπιρρήσσεται, κάτωθεν δὲ ἄνω ἀπωθεῖται. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἄνωθεν ὀχῆας. Ἐπίρρησις, ὁ ψόγος, καὶ ἡ κατηγορία. Ἐπιρρήσσουσι, ἐπιπατοῦντες, ἐπιβάλλοντες. ἐπίκλασιν μεθερμηνεύεις.

Ἐπίρρητη, ἐπικατάρατη. Ἐπίρρητοι, αἰσχροί, καταγνώσεως ἄξιοι, ἐπίψογοι. Ἐπίρρητον, ἐπίψογον, αἰσχρόν. Ἐπιρρητὸς ἐπὶ κακοῦ λεγόμενος, ἐπὶ αἰσχρότητι. Ἐπιρρινίσκοντο, ἐπράττοντο.

Ἐπιρρόγατον, ἀπόμακτρον. Ἐπιρροίω, ἐπίρροιαν ὑδάτων. Ἐπιρρόθιος, ἐπήχητος, ἐπιβόητος. Ἐπιρρόθεντα, ἐπίψογα. Ἐπιρροθεῖ. ἐπιρροθεῖν κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν καὶ ἐρεθίζειν, καὶ τὸ τῇ φωνῇ συνεφάπτεσθαι. παρὰ τὸ ῥόθιον, ὅ ἐστι τὸ κῦμα.

Ἐπίρροθος, ἐπίκουρος. βοηθὸς οἱονεὶ, ὁ ἐπιρρωνύων καὶ ἐπικελεύων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιρρωννυμένων κυνῶν, ὑπὸ τῶν θηρώντων. ἔστι δὲ πρωτότυπον τοῦ ἐπιτάρροθος. καὶ ἐπίρροθος βλαβερὸς, ἢ ὠφέλιμος. Ἐπιρροίζειν, ἐπιπνίζειν, ἐπισείειν, ἐπικελεύειν. Ἐπιρροπῶς, ἐπὶ μικροῦ. Ἐπίρρυτος, ἐπιθυμίας, ἐπιχαίρετος. Ἐπιρρυθμίζει, διατυποῖ, ἐπανορθοῦται. Ἐπιρρόθιον, κῦμα ἐπαφίησι καὶ παθερμαίνει. Ἐπιρυγχίδια, γαμψώνυχα. Ἐπιρρυτολογοῦσι, καλοῦμεν τὴν ἀμπελῶνα. Ἐπιρρανὶς, ἐπιχύσιν, ἐκ τοῦ ῥαίνω, ἡ ῥώμη. Ἐπιρρώννυσιν, ἰσχυροποιεῖ. Ἐπιρρώσατο, ἐπινεύω. Ἐπιρρωσθῆναι, ἐπινεῦσαι, ἐπισωθῆναι, ἐπινεῦσαι. Ἐπίρρωσις, βεβαίωσις, διόρθωσις, ὑγεία.

Ἐπὶ ἔρῳ, ἔρα φέρων λέγει ὁ ποιητὴς, ἤγουν χάριν. Ἐπισάγτρον, ὑπόζυγιον. Ἐπισεσωρευμένα, ἐπικεχωσμένα. Ἐπίσειος, ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος. Ἐπίσημον, λαικόν. Ἐπισάξαι, ἐπαναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. Ἐπὶ σαυτῷ ἢ σελίδων καθίλαξε. οἱ τῇ σελίδι καθίλαντοι διπλασίοις, λέγεται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν περίσκιοι. ἤγουν οὐδεμία, ἐπὶ τῆς ἑαυτῆς κακᾶ ἐπισωμένων. Ἐπισάχθης, χρυσαλίτης. Ἐπισείων, ἐκφοβῶν, ἀνατείνας. ἡ ἐπισείει αἰγίδα ἐρεμνὴν, παρ' Ὁμήρῳ, σκιερὸν Διὸς ὅπλον ἢ αἰγίδα εἶναι δηλοῖ. οὐ μὴν βλητικόν, οὐ γὰρ βάλλει. σειομένη δὲ ἐκφοβεῖ. ἐρεμνὴν δὲ λέγει, ἢ σκοτεινὴν, ἀπὸ τοῦ ἔρεβος. οὕτω δὲ ἀπὸ τοῦ σίζω γίνεται σειμερὸν, τροπῇ τοῦ β εἰς μ. περὶ τῆς αἰγίδος δὲ ἐνταῦθα τοῦτο μόνον ῥητέον, ὅτι τὸ ἐρεμνὸν τῆς αἰγίδος νέφος ὑπεμφαίνει αὐτὴν εἶναι καὶ καταιγίδα.

Ἐπισεῖσαι, ἐπιπηδᾶν. παρακαλὴν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον. Ἐπίσειστος, εἶδος κρεῶν. Ἐπισέλλαι, τάχα μισοῦσαι. Ἐπισεσάξαι, ἐπίταξον. Ἐπίσαγμα, ἐπιγείλαμα κυσίν. Ἐπίσημα, τὰ ἐπὶ προσώπου σημεῖα, καὶ τὰ εὔφωνα ἢ εὔμορφα, καὶ τὰ ὑπερέχοντα. Ἐπισημαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν. καὶ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ἐπιφωνεῖν.

Ἐπὶ σημείῳ, ἐπὶ ὕψος. Ἐπισημειοῦσθαι, βεβαιοῦσαι, κυρῶσαι. ἐπισημειωσαμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν. Ἐπίσημον, τὸ ἔχον σημεῖόν τι, ὃ χωρίζει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων. καὶ ἐπίσημον ἀργύριον, τὸ κεχαραγμένον. καὶ ἄσημον, τὸ μὴ κεχαραγμένον, καὶ παράσημον, τὸ παρακεχαραγμένον. ἀπὸ τούτων δὲ ἐπίσημος, δῆλος ἁπλῶς. καὶ ἄσημος, ὁ ἄδηλος, καὶ ἀφανής. καὶ παράσημος, ὁ βεβλαμμένος. Ἐπίσημος, ἔνδοξος, ἐπιφανής. Ἐπίσθιον, σκέπασμα περὶ τὸν τράχηλον. Ἐπισίδιον, ἐπισιτιζόμενον.

Ἐπισίζει. λυκόφρων, καὶ εἴ τις περὶ Ἐρασιθίνω, τὸ ἐπαφιέναι τοὺς κύνας, ἐπισίζειν. ἀπὸ τοῦ ἐπιφθέγγεσθαι σὺν ἐπισίζειν. καὶ τὸ ἐπιρρόθεσθαι ὁμοίως ἐφορμῶσι τῇ φωνῇ. Ἐπισινὴς, βλαβερόν.

Ἐπίσιτος, ἐπίβολος. Ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον, καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός τε καὶ τῆς γυναικός. ἀπὸ τοῦ σίω, τὰ ξηρά. ξηρὸν γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ εἰσιέναι. Ἐπίσιξον, τὸ συρίζοντας ἐπαγαγεῖν τοὺς κύνας

σωμένα, κωδαλισμὸς ἐλέγετο. Ἐπιπάστας, ἑταίρας ἐπώνυμον. Ἐπίπαστα λείξας. Ἀριστοφάνης, τὰ ἐπιπασσόμενα τοῖς ἐν τοῖς ἄλφοις. ἔστι δὲ, ἣν ἀλφίτων ἔλαγον, καὶ τὸ πίασμα ἔψημα. τὰ δ᾽ ἄλφιτα δημοσίᾳ πιπράσκεται. ἔστι δὲ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας, ἢ ἄρτους, καὶ ἐπιπάσσειν τῶν ἀλφιτωμάτων ἄλμυρα. καὶ διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα Ἀριστοφάνης. Ἐπίπεδον, τὸ ἰσόπεδον. ἢ ἐπιφάνεια, ἐξ ἴσου ταῖς ἐφ᾽ ἑαυτῆς εὐθείαις κειμένη.

Ἐπιπείθεται, πειθεῖ. Ἐπιπέρσαι, ἐπιδιαπέρσαι. ἢ ἐπιληρῆσαι, καὶ κεφαλικὴ βλάβη. Ἐπιπίρξ, μοιχεύεται, ἢ μοιχεύει.

Ἐπιπλανία, ὁλαί, καὶ πόπανα. Ἐπὶ πελόσσαι, ἐπὶ τραχεία. Ἐπίπεμπον, τὸ μετ᾽ ἐπιθέσεως, καὶ σὺν ἐπιλιμώσει, ἢ συμφορισμῷ πέμπον. οἷον φρικώδη μοι τὸ θέαν ἐπιπέμπει ὀνείρατα. Δωρικῇ συντάσσεται. ἐκπέμπειν, προσπέμπειν, ἢ προπέμπειν, ταυτὸ δηλοῖ κυρίως, ἐπὶ τοῦ προαγαγεῖν. ὡς οἱ ἐρῶντες ἐπὶ τὰ παιδικὰ πειρώμενοι πέμπουσιν ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν. Ἐπίπεμπτον. Λυσίας μὲν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, τὸ ἐπίπεμπτον εἶπεν.

Ἐπιπιέζειν, τὸ ἐπιθλίβειν καὶ τὸ περιπιέζειν θλίψεσιν, ἢ πιεσθεῖσιν. Ἐπίπεται, φθίνει, καὶ συμπίπτει. Ἐπὶ πάχη, τὸ παχῦν τὰ ἄνω. Ἐπιπίνειν, ἐπιπιόντων. Ἔπιπλα, τῶν μὲν βαθέων κτῆσιν, ἀπὸ ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσιν οἱ ἰωνοί ἢ ἐπίπλα, τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ σκεύη. ἢ οἷον ἐπιπόλαιος κτῆσις, καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένη. ἢ τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκεύη, εἴπερ ἡ ἐπιπόλαιος κτῆσις, καὶ ὅσα δυνατὰ πλωΐζεσθαι, ὡς οἶνα ἔγγειος. ἢ τὰ σκεύη τὰ ἐν χρήσει καὶ χειῶλη, οἷον τὰ ἐπιπόλαια. καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, διὰ τὸ ἑκάστοτε ἐν χρήσει εἶναι. ἢ ἔπιπλα, τὰ ἱμάτια. ἀπὸ τοῦ πέπλον, ἔπιπλον. καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων οὕτω φασί, παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν. Ἐπὶ πλακός, ἐπὶ μονάμας πάσης.

Ἐπίπλανος, πλανώμενος εἶδος. Ἐπιπλεία, ἀνάμεστος, ἢ πεπληρωμένα. Ἡρόδοτος, Καὶ τριήρεας ἐπιπλέας ἀγαθῶν παντοίων παραθέντες. Ἐπιπλέξει, ἐπόψεται. Ἐπιπλεῖ, ἐπιπλέει. Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖον, ἐπίῤῥημα. ἐπιπλεῖον δὲ, ἐπιπλέον. Ἐπίπλαστα, τὰ παρὰ τοῖς μαστοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας. Ἐπιπλῆξαι, ἐπελθεῖν, ἐπιλαμβάνεσθαι, ὑβρίσαι. Ἐπίπληξις, ἡ ἐπιτίμησις. Ἐπιπλήσσω, τὸ λοιδορῶ, Δωρικῶς. ἐπιπλήσσω δὲ, τὸ τύπτω, Αἰολικῶς. Ἐπιπλόμενοι, παραγινόμενοι, καὶ ἐπελθοῦσαι. καὶ ἀναχεῦ ἐπιπλομένην, ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν, ἢ ταρασσομένην. Ἐπιπλομένων, κυκλουμένων, πληρουμένων, ἐπερχομένων. Ἔπιπλον, ἐπίπλοιον. ὁ παμαλώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπίπλους λεγόμενος. Ἐπίπλους, τὸ λίνος. ἀπὸ τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς εἶναι. ἢ ἐπίπλους, ὡς Θουκυδίδης, ἑκατὸν πεντήκοντα ναῶν ἐπίπλουν ἐμαρτύρουν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν πόλεμον. ἢ ἐπίπλους, ἐπιβάτας. Ἀῤῥιανός, κυβερνήτας δὲ καὶ πρωράτας, μόνους ἐπίπλους εἶχον. Ἐπιπλώς, μετοχή ἐστι κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ἐπιπλώσας, ὡς εὕρηται τοῖς παλαιοῖς. οὐ γὰρ διδόασιν εἶπεν . ἀπὸ τοῦ πλώω ῥήματος γίνεται.

Ἐπιπλώσας, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. ἐκ τοῦ πλέω γίνεται πλώω, καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ο πλώω, βαρύτονον. οὗ ἀόριστος, ἔπλωσα. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπέπλωσα, καὶ συγκοπῇ ἔπλως. Ἐπιπνείουσι, ζῶσι, πνέουσιν. Ἐπιπνεῦσαι, ἐφορᾶν, ἐπισκοπεῖν. Ἐπιπνέων, ἐπιβλέπων. αἰολικῶς. Ἐπιπνοίας, ἐπιπνεούσης.

Ἐπίπνοι, οἱ ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενοι. Ἐπιπόδια ἀναχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀναχωρεῖ. Ἐπιπόθησίς ἐστιν, ὄρεξις ἐπιτεταμένη πρὸς τὸ ποθούμενον. Ἐπιποθία, ἡ ἀγάπη. Ἐπιπόλαια, οὐ τὰ φαινόμενα ἔνδοξα, ἀλλ᾽ ἐπιπόλαιον ἔχοντα παντελῶς τὴν φαντασίαν. ἐπιπόλαιον δέ ἐστι, πᾶν τὸ ἐκ βραχείας ἐπισκέψεως ἐλεγχόμενον. Ἐπιπόλαιον, τὸ ἐπιπλέον ἐπάνω. Ἐπιπόλαιος, ἤγουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. ἀφ᾽ οὗ ἐπιπολάζειν, ἐπὶ τῶν μὴ κατακλυομένων ἐν τοῖς ὕδασι. καὶ ἐπιπολάζει ἐνταῦθα ἀδικία, ἤγουν ἐπιχωριάζει. ἢ ἐπιπόλαιος, ἀντὶ τοῦ οὐ βαθὺς τὴν φρένα. ὡς τὸ, ἐπιπολαίως μὲν τὸν τρόπον, ἁπλοῦς δὲ τὰ ἤθη, καὶ ἐπιπόλαιος. Ἐπιπολάς, οὕτως ἐν Λακεδαίμονι ἢ Λαμπάσος ἐσημαίνετο. Ἐπιπολαστήριον, τὸ μὴ βαθὺ. Ἐπιπολάς, τὰ ὠτία. διὰ δὲ ῥωμαϊκῆς ἐκφράσεως σημαίνει κρατοῦντος τοῦ περὶ τὰς ἐπιπολὰς τόπου. Ἐπιπολάζοντες, ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι. Ἐπιπολαιοῦσι, αἱ περόναι, αἷς αἱ γυναῖκες προσπῶνται. Ἐπιπολῆς, οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς, χωρὶς τοῦ ἐξ. ὁ ἐπιπολῆς, τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον, ἄφροντιν. Ἐπιπολαιῶς ἑρμῆς ἐν ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ. Ἐπιπόλιον, ἐπικυκλούμενον. Ἐπίπολος, οὐ Δωρικὸν ὄνομά ἐστι. δηλοῖ γὰρ τὸν μέχρι τέλους πολοῦντα, καὶ παραμένοντα αὐτῷ. οἷον σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος. ἴσως δὲ ἔχει ἀνάπτυξιν, διὰ τὶ μὴ ὥσπερ προτέρως ἐν σημασίᾳ πατρικῇ ὁ τροφὸς τελείως προσπροσυνόνως. προτερώσας δὲ ἐν παρεγγραφῇ ἢ πρώτως γενομένου, οὕτω κατὰ διαφορὰν σημασίας πατρικῆς τι καὶ ἰσοδυνάμως ἀμφίπολος μὲν τάφος, ὁ ἀμφιπολούμενος. προσυποζεύνυται δὲ πάθος εὐλόγως, εἰς ὃ ἀπολήγει. ἀμφίπολος δὲ, ἡ ἀμφιπολοῦσα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὴν τάσιν, διὰ τὸ ἰδίως, ὡς δηλοῖ. Ἐπιπολλῶν, ἀντὶ τοῦ πολλαπλασίως. Ἐπὶ πολλῶν ἐστι τῶν μανθάνειν, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλοῖς. Ἐπίπονον, κακοπόνον. ἢ γαῖα ἐν μελέτῃ. Ἐπιπονεῖα, ἡ Ἀφροδίτη. Ἐπὶ πόνους, κοπηρῶς, ἢ χαλεπῶς. Ἐπιπόρπημα. πόρπη μὲν ἐστιν ὁ ἅμμα τῆς χλαμύδος σύνδεσις. ἐπιπόρπημα δὲ, τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προκείμενον λίθινον, ἢ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν. Ἐπὶ πότμῳ, ἐπὶ θανάτῳ. Ἐπιπραξάμενοι, ἐπὶ τοῖς προτέροις ἐπιπραξάμενοι αὐτοὺς ἀπαιτοῦντες. Ἐπιπρεπέας, τελείως εὐπρεπεῖς. ὁ δὲ ἀντίβασ κατὰ δυναμιν περιθέτας τρίχας, ἁρμοζούσας ταῖς τῶν ἀλικιῶν ἐπιπρεπείαις. Ἐπιπρέπει, Δωρικῶς. οἷον ὁ ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ προσώπῳ. Ἐπιπρηνές, ἐπὶ κάτω κατεστραμμένον. Ἐπιπρηνής, ἐπὶ κόμα, λοξός, ἐπικλινής, ἐπ᾽ ὄψιν. Ἐπὶ πρίων, τὸς ὀδόντας τρίζων. Ἐπιπροέμεν, δύναται καὶ μετὰ προθέσεως ἀρκεῖσθαι. καλὸν οὖν καὶ τὸ ἐφιέναι, καὶ τὸ προϊέναι ἐν τῷ μικρὸν παρ᾽ Ὁμήρῳ, κρεῖττον μέντοι τὸ ἐπιπροεῖναι. ἔστι ἡ μὲν ἐπὶ πρόθεσις, ἡ κατὰ σημασίαν, καθὰ καὶ ἐν τῷ, δαμεσιῶν τί μοι ἐπέχεις. ὁ δὲ πρὸ τὴν πρὸ τῶν ἄλλων δηλοῖ ἐκβολήν. Ἐπιπροέηκεν, ἐξέπεμψε, παρέθηκεν. Ἐπίπροικα, τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον. Ἐπίπροικος, ἡ ἐπὶ μοίρᾳ τῶν τοῦ κλήρου, καὶ ἡ ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα ἀδελφοὺς ἔχουσα. Ἐπιπρομηθούμενος, περιττεύει ἡ πρόθεσις, ὡς ἐν τῷ ἐπίβουλος. Ἐπιπρόρους, τὰς μὴ κατὰ τὴν ἡμέραν προσεχομένας. Ἐπιπροθεῖ, ὑπερθεῖ, ἐπίκειται. ἢ ἐπιπροθεῖ, ἐπισκιάζει. Ἐπίπροθεν, ἔμπροσθεν. Ἐπιπροθοῦντος, ἐπὶ πρύμναν ἀνακρούειν, τὸ ὠκέλλειν τὰς ναῦς. κατὰ πρύμναν ὑποχώρειν οὐκ ἐπιστραφέντος. καὶ ἐξέκλινον τοῦ πολεμίου τὰς ἐπιούσας ναῦς. Ἐπὶ πρυτανείῳ, δικαστήριον. ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος, ἢ λίθος, ἤτοι τοῦτον ἢ φανερόν, ὁ δὲ φονεὺς, μὴ ἀρχαῖον γὰρ ἔθος, τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνεσθαι, εἰ μὴ ἐξορίζεσθαι. Ἐπιπτάρνυμαι, μετακαλῶ, κατέχω. ἐπιπταρμὸν γὰρ, ὁ πταρμὸς πολλάκις. Ἐπίπτερον, εἶδος βοτάνης, ὡς Θεόφραστος. Ἐπιπτήσσω, πτώσσω, καὶ κατὰ συγκοπὴν πτῶ, πτῆμι. ὁ ἀόριστος ἔπτην, ὁ μέλλων ἐπτάμην, ἔπτη, ἔπτατο, τὸ ἀπαρέμφατον πτῆναι. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε πτῆναι, καὶ ἐπιπτῆναι. τὸ πτῆμι ὁ παρακείμενος πέπτηκα, ἀφ᾽ οὗ πέπτημαι. ἢ ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου, ὁ β ἀόριστος ἔπτην. ὁ μέλλων, ἐπτόμην, ἔπτου, ἔπτετο. τὸ ἀπαρέμφατον πτέσθαι, καὶ συγκοπῇ πτῆναι. Ἐπιπτῆναι, ὅ ἐστι πετάσαι. χῦσις καὶ τὰ χορευτικὰ ἐν οἰδίποδι. ἔοικε δὲ τῇ κινήσει τοῦ χέεσθαι. ὡς γὰρ ἐχεόμην χέεσθαι, οὕτω καὶ ἐπτόμην πτέσθαι, οἷον περιχεῖσθαι δ᾽ ἀμπτέμην. Δῆλον δ᾽ ὡς ἔστι καὶ ἐπτάμην ἀόριστος. ἐξ οὗ ἐστι τὸ, Τίς γάρ ποτ᾽ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο. καὶ ἀπαρέμφατον, πῶς γε Εὐριπίδης τὸ ἀμπτάσθαι. Ἐπιπτύξαι, ἐπιβρίσαι. Ἐπὶ πυγῶν καθίσαι, ταπεινῶσαι. ὁ ἐπὶ πυγῶν τρίχες, ὡς ὀπισθοτρίχες. Ἐπιπυργίτης, ἡ ἀθηνᾶ.

δῆσαι, ἐπαλεῖψαι. Ἐπιμερὴς, ἀριθμὸς οὕτω λέγεται, ὅταν ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ μέρεσι. Ἐπίμοιχος, μοιχεύεται. Ἐπιμεριζομένων, περιεκτικῶς χωριζομένων, τὸ μὲν ἕτερον καὶ ἄλλος ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δὲ ἑκάτερον, καὶ ἕκαστον, οὔ. σημαίνει δέ τι πρὸς γενικῶν ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον, ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τῶν ἄλλων ὄν. ἀποδεικτικῶς μέντοι καὶ ταῦτα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοσχημάτως, συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. Ἐπίμεστα, πλήρη. πεῖραν, ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀπηρτημένα. Φερεκράτης, βριθομένων ἀγαθῶν ἐπὶ τραπέζαις.

Ἐπιμετρίδα, τὸ ἐπίμετρον, ὃ προσάπτεται τῷ χιτῶνι. Ἐπιμετροῦσαι, ἐπιχορηγοῦσαι. ὥσπερ ἐπιμετρούσας καὶ συναγωνιζομένας τοῖς γεγονόσι τὰς τύχας. Ἐπιμήλεια μοῖρα, τὰ βουλεύματα ἐπιμελῆ, ἢ τὰ ἔργα ἐπιτέχνια χειρί. Ἐπιμηλίδα, Διοσκουρίδης μὲν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕλης, εἶδος μεσπίλου τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ὀνομαζόμενον. ἔνιοι δὲ τὰ μῆλα, τὰ μικρὰ, τὰ ἄγρια, ἅπερ καὶ ἀμαμηλίδας ὀνομάζουσι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἐπιμηλίς, πέρκη, καὶ ἀπίου γένος. Ἐπιμήνια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἐοίκασιν εἶναι ἐπιμήνια, τὰ καθ᾽ ἕκαστον μῆνα θυόμενα. ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα. Ἐπιμήνιοι, οἱ ἱεροποιοί. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις. Ἐπιμίγνυμαι, τὸ ὁμιλῶ. ἐξ οὗ συμμεμίχασιν ἀντὶ τοῦ ὡμιλήκασι. ἡ ἐπιμιξία, ἡ ὁμιλία. καὶ συμμιγνύναι, ὁμιλεῖν. μιγνύω δὲ καὶ ἐπιμιγνύω, καὶ συμμιγνύω, τὸ μίσγω. Ἐπιμίξ, ἀναμεμιγμένως, κτείνονται ἐπιμίξ, καὶ μετεβάλετο ἐπιμικτότερον. ἔτι δὲ καὶ ἀναμίξ. ὀξύνεται δὲ, διότι τὰ εἰς ξ ἐπιῤῥήματα ὀξύνεται. οἷον, κνίξ, ἀντὶ τοῦ ἐκνυκτᾶς, ἔνθ᾽ ἂν τριχῶν. ἀτρίξ, ἐπιμίξ. σεσημείωται τὸ πέριξ. Ἐπὶ μοῖραν, ἐπὶ θάνατον. Ἐπίμονοι, καρτερικοί.

Ἐπιμόριος, ἀριθμὸς, ὑπερέχων ἑτέρου μέρους. Ἐπίμορτος, σπόριμος γῆ ἡ ἐπιμεριστή. λέγεται οὕτω, καὶ ὁ μέρει ἐργαζόμενος. μορτὴ γὰρ, τὸ μέρος ἐκαλεῖτο. καὶ ἑκτήμοροι, οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες. Ἐπιμορφάζονται, σχηματίζονται. Ἐπιμοχθοῦσαι, σὺν μόχθῳ ἐπιπονοῦσαι. Ἐπίμοχθον, ἐπίπονον. Ἐπιμύλας, ἐπιγονατίδας. Ἐπιμυλίδα, τὴν ἐπιγονατίδα. τὴν μύλην, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπίμυξις, κνυγμός. Ἐπιμύσαν, καμμύσαν, κλείσαν. Ἐπιμύω, τὸ καμμύω. Ἐπινεμητὰς, ποιητικόν. ἐπίψογος, κοινόν. ἐπινεμητὰ παρ᾽ Ἡσιόδῳ, ὅτ᾽ ἂν πολλοῦ ψόγου ἀξία. ἐπίνασιν ἔχει. Ἐπινάειν, τὸ ἐπιδιδόναι ἐξωνεῖσθαι. Ἐπινάξαι, ἐπιπατῆσαι. Ἐπινάστιος, ξένος, φυγὰς, μέτοικος. Ἐπιναυμαχεῖν, ἐπιναυαγῆσαι. Ἐπινεί μας, αὐθυπότακτον. Ἐπίνειοι, οἱ παραθαλάσσιοι λιμένες. οἱ ἔχοντες οἰκήματα. καὶ ἐπίνειον, παραθαλάσσιον χωρίον, ὁ λεγόμενος καταβόλος, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἐγκεῖσθαι τὰς ὁλκάδας, καὶ ὁ αἰγιαλὸς ἢ ὅρμισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ κύρια τῆς πόλεως ἐστίν. Ἐπίνειον, μικρὸς λιμὴν, λίμναι. καὶ αἱ περὶ αὐτὰς ῥοαί.

Ἐπινέονται, ἐπινήχονται. Ἐπινέμησις, ἐπιμερισμὸς, ἢ ὁ τοῦ χρόνου μερισμός. Ἐπινενεσμένας, πεπληρωμένας. Ἐπινένευκται, τίθενται, συντίθεται τὰς φρένας. Ἐπινενεασμένον, κεκλασμένον. ὡς τὸ ἐπινεαθίζων διακλᾶσαι. Ἐπινεύγματον, τὸ ἐπίνευμα. Ἐπινεύεσθαι, παραφρονεῖν. Ἐπινεφρίδιον, τὸ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος. Ἐπὶ νῶτα, εἰς φυγὴν ἰδέ. Ἐπινέμεται, ἐφέλκεται. Ἐπινηκαντα, συνηνέχθησαν. φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους συγκομισάμενοι. Ἐπινεανθίζουσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπινεανθίζουσαν.

Ἐπινήφειν, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων. ἀφ᾽ οὗ τὸν πρόκλιν ἐνταῦθα.

Ἐπινίκια, τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα. καὶ ὁ ἐπινίκιος ταῦτα. Ἐπινίκιον, νικητήριον, βασιλέως σύμβολον. Ἐπίνοια, ὅτ᾽ ἂν ὡς τὰ ὄντα ἐν τῇ διανοίᾳ θεωρῇ. Ἐπινοίας, ἐπιτηδεύσεως, ἐπιχορηγίας, ἢ ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ δὲ γραμματικοὶ, θείας ἑαυτοὺς ἐπιπνοίας ἐπιπλήρωσαν. Ἐπινομίς, ἐν τοῖς ναυτικοῖς λέγεται.

Ἐπίνομοι, κληρονόμοι. Ἐπινοῶ, μιτιαλικῇ συντάσσεται ...

κιστὸς, καλῶς εἶχε μὴ πρότερον ἀφορμὰς ἐπινοεῖν. ἢ ἐπίνοιαν, ἤγουν ἐπιχείρησιν. ἀφ᾽ οὗ καὶ πινυτὸς, ὁ συνετός. καὶ πινυτὴ, ἡ φρόνησις. καὶ πινύσσειν, τὸ φρονεῖν. καὶ ἀπινύσσειν, τὸ ἀφραίνειν. ποιητικὰ ταῦτα πάντα. καὶ ἐπίνυσσιν, ἐσωφρόνισεν. Ἐπινύσσειν, διδάσκειν. Ἐπινῶς, λίαν. αἰπεινῶς. δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑψηλῶς, τὰ δύο δίφθογγα. Ἐπίξενα, δῖκαι ἢ συναγωγικά. ἐν ᾗ ὁ ἀπελθὼν ἀπόλλυται. Ἐπίξενος, ἐπιχθόνιος. Ἐπιξενολογοῦμαι, ἐπιμαρτυροῦμαι. Ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι, ὑπερτίθεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ, καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις.

Ἐπίξηνος καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ᾽ οὗ τὰ κρέα κόπτουσιν. Ἀριστοφάνης. Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου. ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ πράγματος τάσει. Ἐπίξυλον, τὸ ἐπὶ παραστρωσίδι τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου, καὶ τὸ παρ᾽ ἐνίοις ἐπίκολλον. Ἐπὶ ξυνῷ, ἐπὶ κοινῷ. Ἔπιον οἶνον, καὶ ἔφαγον σῖτον, ἀττικά. οὐδὲ οἶνον οὐδὲ σῖτον. Ἐπιοῦσι, ἐπερχομένοις. Ἐπίορκα, χωρὶς μέρος ἐν στιχολογίᾳ. Ἐπιορκαντὶς, τὸ ὑπερχεῖν, ἀρπαλέον. Ἐπιορκιζόμενος, ἐπιλέγων. Ἐπιορκεῖν. ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται. καὶ δηλοῖ τὸ ὑπερβαίνειν τὸν ὅρκον γίνεσθαι, καὶ ὑπερβαίνειν αὐτός. Ἐπιορκία, ψεῦσμα. Ἐπίορκον ὅρκον ὤμοσεν, παρ᾽ Ἀριστοφάνει, ἤγουν ἐπὶ ψεύδει ὤμοσεν, τουτέστιν ἐπιώρκησεν.

Ἐπίορκος, ὁ τῶν ὅρκων καταφρονῶν. εὔορκος, ὁ ἀληθευόμενος ὄντως. Ἐπιόσσομαι, ἐφορῶ, προσβλέπω, ἐπισκοποῦμαι. Ἐπιοσσόμενοι θάλασσαν καὶ φθέγξαν ἑταίρων. δηλοῖ προφρόνως, καὶ πάνυ γοργῶς περιβλέποντα. Ἐπίουρα, ὅρια, ὁρμήματα, παρὰ τὸ ὁρμῶ. Ἐπίουροι, ἐπίσκοποι, καὶ ἄλλοι φύλακες.

Ἐπίουρος, ὁ ἐφορευτικὸς φύλαξ, παρὰ τὸ ὁρῶ γίνεται ἐπίορος. καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ ἐπίουρος. καὶ ἐπίουρος, εἰ μὲν προσκεισομένης, πρῶτον ἡ πρόθεσις, οὖρος δέ, ὁ φύλαξ. εἰ δὲ περισσεύεται, πάλιν ὁ φύλαξ, ἀντὶ ξυλίνου ἐπισόρου. Ἐπιοῦσα, ἐπερχομένη. Ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ τῇ ἐπιούσῃ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων, ἢ καθημερινός.

Ἐπιοψάμενος, ἐπιδὼν, ἐπιλέξας. Ἐπιόψασθαι, πάνυ ἀκριβῶς ἐπισκέψασθαι. Ἐπιόψομαι, ἐπικρινῶ, ἐπιλέξω. ἢ ἐπιόψομαι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πάνυ προσεχῶς περιβλέψω. καὶ δηλοῖ ἐπίτασιν ἐνταῦθα ἡ πρόθεσις. ἢ ἐπιόψομαι, ἀκριβέστατα ἐπιτηρήσω, διακρινῶ, ἐπιλέξομαι. ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὰς ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη. Ἐπίπαγος, ὁ ἐπὶ τοῦ ἑψομένου, ἡ γραῦς. Ἐπιπαίζειν, τὸ μὴ θύειν φρατρίαν. λάκωνες. Ἐπίπασμα, ἐπίπλασμα, πρόσπασμα. Ἐπιπαιωνίζοντες, ἀλαλάζοντες. Ἐπὶ Παλλαδίῳ, δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον. ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν τοῦ Παλλαδίου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δικασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν. Ἀγαμέμνονος μετὰ τῶν Ἀργείων σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναις ἐξ Ἰλίου, Δημοφῶν ἁρπάσας τὸ Παλλάδιον, καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνεῖλεν. Ἀγαμέμνονος δὲ ἀγανακτήσαντος, δίκη τῷ Δημοφῶντι συνέστη, καὶ συνίσταται τὸ κριτήριον ἐπὶ πεντήκοντα μὲν Ἀθηναίων, πεντήκοντα δὲ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν, παρὰ τὸ ἀμφοτέρων ἀφεῖναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως. Ἐπίπαν, ἀντὶ τοῦ ὁλοτελῶς. Θουκυδίδης, διὸ τὸν ἦν ἐπίπαν τῇ ἰδέᾳ. Ἐπίπαξ, συντέμνομαι.

Ἐπίπαππος, ὁ τοῦ πάππου πατήρ. Ἐπιπαρατάξεις, ἐν πολέμῳ. Ἐπιπαρέσχον, ἀντὶ τοῦ ἐπόρευσαν. Θουκυδίδης, ταχὺ δὲ πλήρεις γινομένας διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρέσχον. Ἐπιπασάλευον ἀνακρεμάσαι, ἐπιδειμίῳ, ἢ ὁμιλῆσαι. ὁ πασσάλευε δὲ λαβὼν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι. ἔστι γὰρ καὶ Εὐριπίδης τὸ ξυνὸν δὲ ἐπὶ πασσάλῳ. ἔχει δὲ ἴσα πρὸς ταῦτα ὁμοιότητα, καὶ εἰ στέφει τὸ ὑπὲρ καπνοῦ θεῖναι πάσσαλον. ὡς δὲ καὶ πάσσαλος ὁ πάσσαλος λέγεται κατὰ ἀποκορισμὸν, ἢ κυκλικὰ εἴδη. ἴσον ἦν, καὶ ὅτε γλώσσης κορδύλας λέγει τοὺς πασσάλους, καὶ καλλωπίσας ἐς πασσαλόστρωσιν. ὅθεν καὶ πασσαλεύεις διὰ πασσάλων γε-

 νομένου,

[illegible]

[illegible]

ταῦτα, καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν ἀπλῶς λαμβάνεται. Ἐπικούρους, τοὺς ἐξ ἀλλοτρίας βοηθούς, ὧν ἦν ἀρχηγὸς λύκων, λέγει Ὅμηρος. λαοὶ δ' οἱ ἐγχώριοι, καὶ τὰ λοιπά. Ἐπικράδιον, ἐπικράσιον. Ἐπίκρανα, προσκεφάλαια, καλύμματα, ἐπισύλια.

Ἐπικράνω τῇ κεφαλῇ, εἴμι καταλύσων, ἢ κατανεύσω. ἐκ τοῦ κραίνω κρανῶ, ἐκράνα, κρᾶναι, καὶ ἐπικρᾶναι. Ἐπικρανές, ἐπιτελές, ἐπιμελέστατον. Ἐπικρανές, ἐπιμελητές. Ἐπικραντὰς, ἐπιμελητὰς, ἐπίχθιες. Ἐπικρατεῖ, ἐξουσιάζει. Ἐπικρατούντων, ἐπεχόντων, ὀχυρούντων. Ἐπικράτης. οὗτός ἐστιν ὁ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγὸς, ὁ καὶ σακεσφόρος ἐπικαλούμενος. οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἕτερος δ' ἦν Ἐπικράτης, οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λόγῳ, ὡς χαλκοῦς ἐπέθετο διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ἐφήβων, ὅς φασι κτήσασθαι ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. ἄλλος δ' ἦν Ἐπικράτης, αἰχμὴν τοῦ γένους καλλίους, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. οὗτος μὲν τοι ἐπικούμενος ἀρχικυρηβίων, ὡς ὁ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Ἐπικρατίδιον, κεκομμένον κάλυμμα, χωρὶς τῆς κεφαλῆς.

Ἐπικρεμαμένος, ἐπικείμενος. Ἐπικρεμάσας, ἐπιθείς. οἱ δ' ἅμα ἀναπηδήσας, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσαντες. Ἐπι κρήναις, ἑορτὴ Δήμητρος, παρὰ Λάκωσιν. Ἐπικρίνειν, κεφαλαιοῦμεν. Ἐπικρίνομεν, ἐπιτελέσομεν. Ἐπικροτεῖν. Ὅμηρος, ἄλλοι ἐπὶ κρατεσι κατὰ ἀντιφάνσιν, ἐπικραίνειν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κρότου, ὁμοίως, ἤλθεν ἐπὶ αἰγιαλεῖ. Ἐπικρία, τὰ τῆς νηὸς ἐπιδελύματα. Ἐπικρύπτων, ἀντὶ τοῦ ἐπικρύπτοντος, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐπικρυφον, ἐπίλεκτον. Ἐπικρίνασθαι, ἀριθμεῖσθαι καθ' ἕνα ἕκαστον. Ἐπικρίνει, δοκιμάζει. Ἐπικρίσεως, τῆς κρίσεως βεβαίου. Ἐπικρισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐπιστάσει, κατὰ προχειρισμόν. ὁ θουκυδίδου, οὓς ἐπικρίσει καταλέγεται.

Ἐπικριτὴς, σύμβουλος, δοκιμαστής. Ἐπικρουσιν, ἐπιπονουσίαν. Ἐπίκρυμμα, ἐπίλογημα, ἢ ἐπιχείρημα. διὰ τὸ παθωνομάσθαι τῷ ἔργῳ ἐπίκρυμμα χθονὸς ἀγρίων. Σοφοκλῆς ἐν ἰοχάλχῳ. Ἐπικτῆνον, ἐπὶ μὲν τῶν κτηνικῶν, τὸ ἐπίνοιαν καλούμενον, ἐπειδὰν ὑπὲρ τὴν κτῆσιν ᾖ. ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς, ἢ τὸ λίαν, τὴν κτῆσιν προσεκτῆσθαι χώραν ἐν τῇ ἐργασίᾳ, παρὰ τῷ ἐκκοπῆναι.

Ἐπικτεῖνα, τὰς ἀκάνθας, καὶ τὰ κλάδια, τὰ πρὸς τῆς Δακτύλους μέρος. Ἐπικτηδεία, ἐντάφια. Ἐπικτὴν, ἐξολοθρεύσαντα. Ἐπικύκλημα, ἐπικαλύμμα. Ἐπικύλιον, τὸ πῶμα τῆς λύρας. Ἐπικυλίνδω, πλαλκός, ἢ ἀνολιρέστιμος, ἐπιβατιστικός. κύλλος γὰρ, ἡ κλίσις. Ἐπικυλίσαι, ἐπιβαίνειν. Ἐπικυλίνδιος, ζεύς. Ἐπικυλίσμα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάθεσιν περιτιθέμενον. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ ἐπικύλλιον, ἐκ τοῦ κολλάβιον. Ἐπικύλλιον, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος φιλεῖν. κύλλα γὰρ τὰ βλέφαρα. ὅθεν καὶ κυλλοδιῶν λέγεται τὸ ἐκπέρδαι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ Χρύσιππος, γράφεται κυλλαίνων ὁ ἑρμῆς. ἐπειδὴ ὁ ῥάβδος αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. ἀπὸ τοῦ ὑπνοῦν κατέχοντας οἱ δὲ ὀφθαλμοί. φαίνεται δὲ ὅσον αὐτῶν ἐπαιρόντες, οὐ διὰ τὸ κατασιγῆν. ὡς Ὅμηρος, ἐπὶ μουσαίαν κοίτας. οὐχ ὅτι ὁποῖος πολὺς ἦν, ἀλλ' ὅτι ὑπνῶδες αἴτιος. ὅθεν καὶ ἐπικοίνιον, τὸν περὶ τὴν κοίτην, ὁ τὸν περὶ τοὺς κόλπους τόπον ἐκάλουν. Ἐπικύψαι, φθ. Λουκιανός, οὕτως ἀργῶς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας ἔτι φέρειν. καὶ σὺ δὲ ὁ γέλως ἂν ἐπικύψαιμι, φθόνει γὰρ τὸ ὅλον. Ἐπικύρσας. Ὅμηρος, ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, ἤγουν συντυχὼν. καὶ ἐκεῖ κατὰ συντυχίαν, ἤτοι κατὰ τύχην εὑρών, οἷα ἡ δηλαδὴ ἔρημον. ἀμφιβολία δὲ ἐνταῦθα τοῖς παλαιοῖς. ἢ γὰρ ἐπὶ ἐμψύχου λαμβάνει τὸ σῶμα, ἢ τοῦ ἢ ἐλάφου ἢ αἰγὸς, ἢ πολὺ, ἢ λέγει τὸ λίμος μὲν ἐπὶ ἐμψύχου εἰδέναι τὸν Ὅμηρον. ἐπὶ ἀψύχου δὲ τὸ σῶμα. ἢ ἄλλως ἐπὶ ἀψύχου εἴληφθαι νῦν τὸ σῶμα, καὶ μὴ οὐ δέμας. ὡς λέγει τὸ προσοῦσι σώματος ἀπλοῦν λέοντα. καὶ νικῶντα μὲν ὁ τῆς διαλαμβάνουσα φιλόπονα. οἱ δὲ παλαιοὶ τὸ σῶμα ἐπὶ ἀψύχου, κἀνταῦθα λαμβάνουσι τὴν διαφωνίαν, ἐσθίεται διὰ τοῦ κατὰ τοῦ παντός ἐσθίει ἐκ λίθων πεζῶν. Ἐπικύσας, ἐπικύψας. Ἐπικυφωτικός, πλῆον κυρτός. Ἐπικωλος, τὴν πόλιν σκάζων. Ἐπικωμάζω, χλευάζω, μυκτηρίζω. Ἐπικωμᾶσαι, ὀρχεῖσθαι, ἢ λαλῆσαι. αἰσχροί τινες καὶ ἀσελγεῖς ἐπικώμασαν θαλαί. Ἐπικωμάσας, κρατήσας ταῖς ὕβρεσιν. Ἐπίκωμος, ὑβριστὴς, συγχαίρων μέθυσος. Ἐπίκωπα, ἐπίμεμπτα. Ἐπικωπητὴς, ὁ πρακτήρ, ἐμός. Ἐπίκωποι, οἱ ἔχοντες τὰς κώπας, καὶ τὰ πλοιάρια. ἐπὶ κώπαις ἐπίφθαρμαι, ταυτόν. Ἐπίκωπος, ναυτικὸς, ἢ ξιφήρης. κώπη γὰρ, τὸ ξίφους λαβὴ, ἢ κόντον διωκομένος, ἤγουν κοντὸς.

Ἐπιλαθέσθαι, ἤγουν ἀφεῖσθαι, ὃ καὶ χωρὶς τοῦ ἐπὶ προθέσεως λέγεται, ἐπὶ ταύτης τῆς σημασίας, ὡς παρὰ τῷ, ὁ δὲ λήσεις ἔργον ἐπιλαθέσθαι. λάθω δὲ ἐπίλαθων λάβεται πέτρα. ἀπεχωρίζεται, ἤγουν ἐκπίλαθεν ἀφεῖται. λέγεται τοῦ κυρίως ἐπὶ τοῦ σωματικῶς ἀποφέρειν, ὑπ' ἐκ τῶν ἄλλων. οἷον, ἐπιλαβέσθαι μου τοῦ γράμματος. ἀφ' οὗ ἀναπηδήσας, οὐχ ἅπτεται μόνος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λαβέσθαι. ὡς τὸ αὐτοὺς ἀμφοτέρους ἐπιλαβέσθαι τοῦ παιδίου. Ἐπιλαμβάνομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπέρχομαι τινὸς ἁμαρτάνοντος, γενικῇ, ὡς Ξενοφῶν, καὶ ἀρχὴ πολλὰ τὴν χώραν ἐπιλαμβανόμενος. ἀρχαῖος ἐπιλαμβάνεται. περιλαμβάνω, καὶ περιλαμβάνομαι. Ἐπιλαμβάνομαι. ἐπιλαμβάνεσθαι, μέμφεσθαι. μὴ ἀπολείπεσθαι ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ βαρβάρου. ἢ σολοικισμὸν, ἢ ἀτυχὲς ἢ πρᾶγμα εἰρημένον.

Ἐπιλάμπων, ἀντὶ τοῦ καταφανοῦ, λαμπρῶς ἰδοντος. Ἐπιλαμφθέντος, φανερωθέντος. Ἐπιλανθάνομαι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν γενικῇ συντάσσεται, ἢ αἰτιατικῇ. ἅπαξ δὲ παρὰ Λουκιανοῦ, ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. εἶτα αὐτὸ, ἢ ἐπιλέλησμαι τοῦ ἀνθρώπου. μὴ ἐπιλάθῃ με δέομαι, καὶ ἐπιλέλησμαι τὸν τοῦ πίνοντος, μετὰ μόσχου συντάσσεται. Ἐπιλανθάνομαι, τὸ ἀποβαλεῖν ἐπιστήμην. Ἐπιλαρκίζομαι, λάρκος βύσμα. λάρκος δὲ, ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν. Ἐπιλαχία, διάλαι ἐπίνοια, ἀνθρώπων ἐκ τοῦ ἐκκοσιοκτώ. Ἐπιλαχόντα, τυχόντα.

Ἐπιλαχών. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς περιδιώκων. ἔοικε τὸ γινόμενον ὅμοιον γίνεσθαι. ἐκληροῦσθαι οἱ βουλόμενοι ἄρχειν ἀφιέμενοι, ἑκάστῳ τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπιλαγχάνειν, ἵν' ἐὰν ὁ πρῶτος λαχὼν ἀποδοκιμασθῇ, ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ. ὑποφαίνεται δὲ ταῦτα ἐν τῷ Πλάτωνος ὑπερβόλῳ. Ἐπὶ λέαν, ἐπὶ λεωφόρον. Ἐπιλέγειν, τὸ ἐπιλέγειν, δοτικῇ συντάσσεται. Ἐπιλεγόμενος, ἐπιλογιζόμενος. Ἐπιλέγει, πρὸς τοῖς προειρημένοις φησίν. Ἐπιλείχω μοι τόδε, καὶ ἐπιλείπει μοι τόδε. Σωσίας ἐν ἐπιστολῇ, οὐκ ἐπιλείψει τῷ θεῷ τὰ πράγματα. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, ἢ δὲ τόλμα ὅθεν αὐτὸς ἄρχεται ἐπιλείπειν. Ἐπιλειφθέντος, καταλειφθέντος, παραλειφθέντος. Ἐπιλείψει με, καταλείψει με διερχόμενον ἡμέρα, καταλάβοι με. Ἐπιλελειμμένοι, χωρίον ὑπὲρ τοῦ πολεμίου, ὃ ἐπιλείποιεν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων, ὅπερ ἐπελαμβάνοιτο προσειλοχότων. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ πεισίστρατον, σκηνὰς ἔχοντες ἤλασαν, αἱ δ' ἀμφίσβητον προσαγορεύονται, οἷος ἄνθρωπος ἀπώλεσε. μάχεσθαι δ' ἀγαθοὶ ἦσαν καὶ εὐπατρίδαι, ὑπὸ δὲ ἰδίων πατέρων ὄντες. Ἐπίλεκτος πρὸς παραδοξοτέρως, ἐκλεκτὸς δὲ ὀξυτόνως. διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντίθενται. Ἐπιλελεγμένοι, κεκριμένοι. καὶ ἀρεσάμενος λέξεως, ἤγουν διακρίνας ἐπιλέξαι. καὶ παρὰ τὸ ἐπιλέγειν, καὶ ἐπίλεκτος, καὶ ὁ λογάς. καὶ ἐπιλέγδην, ἐπίρρημα. Ἐπιλελησμένα, ἐπιλανθανομένα. Ἐπιλεξαμένη, ἐπιπολεμησομένη. Ἐπιλεξάμενος, ἀναμετρήσας, ἀναλογισάμενος. ὁ δὲ ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος.

Ἐπίλεκτον, ἄριστον μὲν προπαροξυτόνως γράφε, ὡς ὄνομα

[illegible]

Ἐπίδοσις, ἡ προῒξ, καὶ ἡ αὔξησις, καὶ προκοπὴ, καὶ προσθήκη. λέγεται, καὶ ἡ χάρις. Ἐπιλογχῆσαι, ἐπικτυπῆσαι. [illegible] ὁ μεγαλόφωνος, [illegible]. Ἐπιδούπησαν, [illegible]. Ἐπιδραμεῖν, ἐπιδίωκον, ἐπῆρχον. Ἐπιδρόμ[illegible], ἐπιδιώξωμεν. Ἐπιδράψεται, [illegible]. Ἐπίρρημα [illegible], ἐπίρρημα. σημαίνει δὲ τὸ παῤῥησίας, ὃ κατὰ [illegible] [illegible] ἀναγνωστέον, ἓν μέρος λόγου ὥσπερ καὶ [illegible], ὡς [illegible] [illegible], λέγοντος [illegible] μέρη λόγου, προθέσεων [illegible], καὶ ἐπίῤῥημα. οὐδὲ ἔστι γὰρ τὸ [illegible] προθέσεως [illegible].

Ἐπίδρομον κατὰ τοὺς παλαιούς, [illegible]. [illegible] καὶ ἐπιβῆναι, [illegible] τὸ ἐπίδρομον [illegible] ἀμβατόν. [illegible] δέ γε τεῖχος, τὸ στρογγύλον [illegible]. [illegible] ἀμφιδρόμον, τὸ [illegible] δρόμον ἔχον. ἢ ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος. ἐπίδρομον [illegible] τεῖχος, [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐπιτρεχόμενον ὁμαλόν, [illegible] ἐπιδρομῆς. καθό ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὸν ὅλον [illegible], [illegible] τοῦ τείχους, [illegible]. Ἐπιδρομή, ἔφοδος, [illegible], ἐπίβασις. Ἐπιδόσαν [illegible], ἐν λακεδαίμονι. Ἐπιδοχὴν, ἐπιτωθάζειν. Ἐπιδώμεθα, ἐπιδῶμεν, θεοὺς [illegible].

Ἐπιδώσει, [illegible] αἱρήσονται. Ἐπιέζειν, ἐξεπίεζεν.

Ἐπιεικεία, τὸ [illegible], ἢ τὸ [illegible]. ἄλλοι, τὸ ἐγχωροῦντα, καὶ πρέποντα. Ἐπιεικέστατον, ὁ δικαιότατον καὶ συμφέροντον [illegible], μετριώτατος ἐν συμβόλαις, [illegible] ψυχῆς λογισταῖς, πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά. Ἐπιεικέλον, ὅμοιον. Ἐπιεικής, [illegible], ἢ ὅμοιος. οὕτω δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἡ τοιαύτη λέξις λαμβάνεται [illegible]. [illegible] τὸ ἐπιεικής, ἐπὶ [illegible] λέγεται. ἡ ἐπιεικής, [illegible]. [illegible] ὡς ἐπιεικ[illegible] [illegible]. Ἐπιεικίσαντες [illegible]. [illegible] ἔχειν λέγουσιν. Ἐπιεικιόωσαν, [illegible].

Ἐπιζαής, [illegible], [illegible] τὸ [illegible], τὸ ὑποχωρεῖν. [illegible] ὑποχωροῦσι, καὶ οὐκ ἀντιτείνουσι. καὶ [illegible].

Ἐπίζηλα, [illegible], ὑποχωρητά. Ἐπιζάφελος [illegible] [illegible] ὡς [illegible]. οὐκ ἐπιζαφελῶς, [illegible]. [illegible] Ὅμηρος [illegible], οὐκ ἐπιζαφελῶς, [illegible] δύναμις οὐκ [illegible]. [illegible] κατὰ τοὺς παλαιούς. Ἐπιζαφῶς, ἀντὶ τοῦ [illegible], ἢ ἀντὶ τοῦ βιαίως ἢ ἰσχυρῶς λαμβάνεται, ὁμοίως [illegible] σφό[illegible]. λέγεται δὲ ἐπιεικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ μετρίως. ὡς παρὰ Πλάτωνι, ἐγὼ μὲν οὖν πρὸς [illegible] ἐπιεικῶς [illegible], φιλῶ [illegible]. καὶ τὸ παρ᾽ ἐλπίδα, καὶ μετὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. Ἐπιεμένα [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] κατά τι [illegible], [illegible], κατὰ τὸ [illegible], καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] ἀνδρείαν ἔχοντες. [illegible] ἀνδρείᾳ [illegible].

Ἐπιεμένος, [illegible]. [illegible] καθίζομαι, ὡς [illegible]. τὸ γὰρ ἕω, καὶ τὸ καθέζομαι σημαίνει, καὶ τὸ [illegible]. ἢ ἐπιεμένος [illegible], ὁ ἄγων καὶ στρεφῶν [illegible]. οὕτω καὶ [illegible] ἀλκῆς, ὁ ἰσχυρῶς [illegible] [illegible]. Ἐπιεσμένον, [illegible], ἐμοιωθείς. Ἐπιέσσεται, ἐπιδιώσεται. Ἐπιεύξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιεύχομαι, [illegible], [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible], [illegible] [illegible]. ὅτι [illegible] [illegible] ἐκ δὲ τοῦ [illegible], καὶ τὸ [illegible], ἀντὶ [illegible] [illegible] [illegible], ἀπὸ τοῦ [illegible] [illegible].

Ἐπιείσορα, ἐπιμάρτυρες. Ἀττικῶς ἡ λέξις. Ἐπιέσαι, ἐπιλαθεῖν. Ἐπιέναρ, ἐπῆρχον. Ἐπίεσται, ἀκολουθεῖ.

Ἐπιέσασθαι [illegible], ταφῆναι. Ἐπιελπόμενος, λαβόμενος.

Ἐπιέψω, ἐπιπλέω. Ἐπιέσαι χλαῖναν, καὶ ἐπιβαλεῖν χλαῖναν, ταυτόν ἐστι. Ἐπιέσσειν χλαῖναν. ὅρα, ὅτι ταυτόν ἐστι παρ᾽ Ὁμήρῳ χλαῖναν ἐπιβαλεῖν, καὶ χλαῖναν ἐπιέσαι. [illegible] χλαῖναν ἐπιβάλλει [illegible], [illegible] ἐπιέσαι. τὸ δ᾽ αὐτὸ λέγω καὶ χλαῖναν ἐπιέσασθαι. [illegible] ἄρα τὸ ἐπιέσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι [illegible]

[illegible]. Ἐπιζα, ἔργα, [illegible]. Ἐπιζάξ, ἐπὶ τὰ [illegible] [illegible], καὶ ἐπὶ [illegible] [illegible], ἡ [illegible] [illegible]. Ἐπιζαφελῶς, [illegible], [illegible], χαλεπῶς, ἰσχυρῶς, ἐπισκεπτῶς. Ἐπιζαφελῶς, [illegible]. Ἐπιζάωσαν, [illegible] καὶ [illegible]. Ἐπιζαλον, τὸ [illegible]. Ἐπιζευγνῦν, [illegible], [illegible]. Ἐπιζύγιον, μέρος τοῦ [illegible].

Ἐπιζυγῶν, [illegible], [illegible], [illegible].

Ἐπιζύγιος, [illegible], [illegible]. Ἐπιήλιν, ἐπιμένειν, [illegible], ἐπιήλατον, [illegible]. καὶ ἐπιήλιν [illegible] παρ᾽ Ὁμήρῳ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Ἐπίηρα, τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἐκ τοῦ [illegible], ὡς Ἀντίμαχος. Ἐπιήρανα θυμῷ παρ᾽ Ὁμήρῳ, [illegible] οὕτω [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. ἡ γὰρ ἀνά [illegible]. οὐκ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ἐκ δὲ [illegible] [illegible], τὸ ἐπίηρα. ἐντεῦθεν [illegible] γίνεται [illegible]. ἐπίηρα παρὰ τοῖς [illegible], τὰ ἐπιδήματα, παρὰ τὸ [illegible], [illegible] τὸ ἐπίηρον. οἱ δὲ παλαιοί ἐπίηρα φασί, τὴν μετὰ ἐπικουρίας χάριν. καὶ [illegible] τὴν λέξιν [illegible]. [illegible] [illegible], καὶ [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible], [illegible]. [illegible] κατὰ [illegible]. φρύγω φρυγανον. [illegible], [illegible], [illegible]. οὕτως [illegible], τὸ [illegible], [illegible], καὶ [illegible], καὶ [illegible]. οὖ [illegible] [illegible], καὶ [illegible] ἐπίηρα. [illegible] δὲ καὶ [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] χάριν. [illegible] Ἡρωδιανὸς [illegible] [illegible], ἡ ἐπικουρία. [illegible], [illegible], καὶ [illegible] ἐπίηρα. [illegible] [illegible] ἐνταῦθα ὁ τόνος. [illegible] [illegible], ἡ ἐπικουρία, [illegible] ἡ [illegible], [illegible] [illegible], πρὸς τὸ [illegible] τοῦ [illegible]. καὶ ἵνα μὴ [illegible] [illegible] τῇ κλίσει τοῦ [illegible]. Ἐπιήρανα, ἐπικουρικὰ τῆς ψυχῆς, ἡ [illegible], ἡ ἐπιήρανα, [illegible]. Ἐπιήρια, [illegible]. Ἐπίηρος, ἐπίκουρος, [illegible]. Ἐπιήρος [illegible], χάριν [illegible]. Ἐπιθάλλειν, ἐπιχαρίζεσθαι.

Ἐπιθάτειν, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Ἐπιθαλαμίτης ὑμνος, [illegible].

Ἐπιθαλάμιον. [illegible] μὲν ᾄδεται ἑσπέρας, ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἃ [illegible] μέσης νυκτός, ᾄδουσι. [illegible] δὲ ὄρθρια, [illegible] [illegible]. τὸ δὲ ἐπιθαλάμιον ᾄδουσιν αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἡ φωνὴ μὴ ἐξακούηται. [illegible] δὲ [illegible], [illegible] τοῦ [illegible] φωνῆς. Ἐπιθαλλόμενοι, ἐπιφλεγμαίνουσιν. Ἐπιθαλπ[illegible]. Ἐπιθάνατος, προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν. Ἐπιθανατίως, ἐγγίζων [illegible] [illegible], καὶ ἐπιθανάτιος. ἐπιθάνατος δὲ, ὁ προσδοκώμενος ἀποθανεῖν. Ἐπιθαρσύνων, προτρεπόμενος. Ἐπιθαῤῥεῖν, ἐπὶ τὰ [illegible]. Ἐπιθαυμάζειν, ἀντὶ τοῦ [illegible], Ἀριστοφάνης, [illegible] [illegible] ἐπιθαυμάζειν τι τὸν [illegible]. Ἐπιθειάζειν [illegible], ἀντὶ τοῦ καταρᾶσθαι. [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] ἀρᾶται καὶ ἐπιθειάζει [illegible]. Ἐπιθείσα, καταράμενος. Ἐπιθεῖα, τὰ [illegible] ἱερά, παρ᾽ Ἀθηναίοις.

Ἐπιθεῖσθαι, θεοὺς ἐπικαλεῖται. Ἐπιθεάσασθαι, ἐπιθαυμάσασθαι. [illegible] καὶ [illegible] παράγεται. Ἐπιθειάζειν, τὸ θεῖον [illegible], [illegible]. Θουκυδίδης. Ἐπιθειασμοί, πρὸς θεὸν ἱκεσίαι. Ἐπιθεάσαι, ἑορτάσαι. Ἐπιθεῖναι, κλεῖσαι. Ἐπιθεῖτε, ἐκ τοῦ ἐπιθείητε [illegible]. καὶ ἔστιν ἀκόλουθον [illegible] [illegible]. εἰ δὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] πρὸς ἀκολουθίαν τοῦ [illegible], κατὰ ἔγκλισιν ὑποτακτικήν. [illegible] δὲ, ὅτι ἐπιθεῖναι λέγεται καὶ τὸ προσθεῖναι, ὅπερ ἐπιβαλεῖν. καὶ [illegible] παρὰ τοῖς [illegible] [illegible], ἡ προσθήκη. οἷον ἐπιθήκη [illegible]. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπιθήκη.

Ἐπίδαμνος, πόλις Ἰλλυρική, ἡ νῦν Δυρράχιον λεγομένη.

καὶ ἄλλως κατὰ σχηματισμὸν σημαίνει ὁμοίως τῷ, ἐπέχει σχῆμα τὸ ῥον. Δηλοῖ δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐναντιότητα, ὡς ἐν τῷ ἐπίῤῥοθος. ἐπίῤῥοθος, καθ' οὗ ῥοθεῖται πολλά ἐστι, ἵνα ᾖ ὁ ἐπίῤῥοθος ὁ αὐτὸς τῷ ἐπιβούλῳ καὶ τῷ ἐπιφθόνῳ. τὸ μέντοι ἐπιῤῥήδην, ἐπίῤῥημα παρὰ τῷ Ἀράτῳ, οἷον ἑπτὰ δ' ἴασιν, ὑγεῖαι αἱ Πλειάδες ἐπιῤῥήδην καλέονται. οὐ τοιοῦτον δὲ ὁ δηλοῖ, ἀλλ' ἐῤῥήθη ἀντὶ τοῦ ῥητῶς, καὶ ὀνομαστικῶς. Ἐπίβοιον, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶ οὕτως. ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδρόσῳ θύειν οἶν μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. ἢ ἐπίβοιον, τὸ ἐπὶ τῷ θυομένῳ βοῒ θυόμενον. ὁμοίως καὶ ἐπίφυλος, ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις. Ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα. Ἐπιβολὴ, ὁρμὴ, ἐγχείρησις, ζημία. Ἐπιβολεὺς, ὁ ἁρπαλέος, παρὰ Θεσσαλοῖς. Ἐπιβολὴ, ἡ ζημία, καὶ ἐπίνοια. καὶ ἐπιχείρησις, ἐπὶ ἐνθυμημάτων ῥητορικῶν. καὶ ἡ ἐγχείρησις, καὶ ἡ προκατάληψις. ἔστι ἐπιβολὴ, ἡ εἰσφορά. Ἐπίβοος, ἡ ἐκ βοὸς θυσία. Ἐπιβόλως, φρονίμως. Ἐπιβουλεύει, ὁρμᾷ, ζημιοῖ. Ἐπιβουλεύω, ἐπιτίθεμαι. ἡ ἐπιβουλεύω, τὸ κατά τινος βουλεύομαι, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιβουλεύω τοῖς πολεμίοις. Ἀριστοφάνης, ἐπιβουλεύουσι τῷ πλούτῳ. καὶ ἐπιβουλεύω, τὸ ἐπιβουλεύω ἀρτίως κατά τινος. καὶ αὖ ἐπιβουλεύω, τὸ μετὰ τὸ βουλεύομαι. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, τί δὲ ταῦθ' ἡμᾶς ἐπιβουλεύει ποιεῖν. καὶ Θουκυδίδης ἐν ζ', ἐπιβουλεύσαντα αὐτοῖς τινες Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιτευόμενοι, πρῶτον μὲν ἐπὶ τὸ ἐλθεῖν. Ἐπίβολος, ἰχθύς.

Ἐπιβουλεύσι, ἀντὶ τοῦ ἐπιτιθέω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἐπιβωμεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνεῖ, δοτικῇ. Ἐπιβοώμενοι, ἐπικαλούμενοι. καὶ θεοὺς ἐπιβοώμενοι. Ἐπιβοῶνται, ἐπικαλοῦνται. Ἐπίβρεγμα, ἐπίκομμα, κεφαλαῖον. Ἐπιβρέμοντος, ἐπηχοῦντος. Ἐπιβρίξαι, ἐπικαταγεῖν, βρίξαι. Ἐπιβριμεῖ, ἐπιφωνεῖ. Ἐπιβρίθω, τὸ ἐπιβαρῶ. καὶ ἐπιβρίσαι, ἐπιβαρύναι. Ἐπιβρίσαιεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαρίσαιεν, παρ' Ὁμήρῳ. Ἐπιβρίσω, ἐπιχύσω, ἐπιβαρύνω. Ἐπιβρίσουσιν ὀλόντων, πλήσσονσι θυμούμενοι τὴν γῆν τοὺς ὀλόντας.

Ἐπιβρόντητος, ὁ ἐμβρόντητος. Ἐπιβύσαντος, ἐπιπλέξαντος, στυπτάσαντος. Προκόπιος ἐπιβύσαντος τοὺς ὀχετοὺς, ὥστε τὸ ὕδωρ μὴ χεῖσθαι. Ἐπιβύσαι, ἐμπλῆσαι, γεμίσαι. Καὶ μισθὸς ἀσπαστὸς βιβυσμένον. Ἐπιβώμιον, τὸ εἰς τὸν βωμόν.

Ἐπιβωμίζοντες, θύοντες. Ἐπιβώσομαι, ἐκ τοῦ ἐπιβοήσομαι. ὁμοίως ἐπιβώσονται, ἐκ τοῦ ἐπιβοήσονται, κράσει. ἢ ἐπιβώσομαι, κατὰ κρᾶσιν γέγονεν ἐκ τοῦ βοήσομαι. ὡς καὶ ἐρίβωλος, τὸ νοῦσι, νοῦσον λέγει. ἀλλ' ἐρίβωλος ὡς τὰ ὀγδοήκοντα ὀγδώκοντα. οὕτω δὲ ἐκ τοῦ σιγηλώπα, γέγονεν ἡ σιωπή. καὶ τὸ δῶμα, ἐκ τοῦ δόμημα, κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα. πολλὰ ὁμοίως καὶ ἄλλα κίρναται, ὧν ἐστι καὶ τὸ βοηθεῖν. καὶ χλωρὸν, ἐκ τοῦ χλοερὸν, ἡ χλοερόν. ἢ ἐπιβωσόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. Ἐπιβώτορι μήλων, βοσκῆρι τῶν ποιμνίων, ἢ ἐπιβάτῃ, ἢ ἐφεστῶτι. οἱ γὰρ τὸ βασιλεῖον ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τῶν κριῶν ἐπιβάντες ἐλάσειαν. Ἐπίβωτος, διαβόητος, ὁμαλός. Ἐπιβώτωρ, ἀντὶ τοῦ βώτωρ, πλεονάζει ἐν τούτῳ ἡ ἐπὶ πρόθεσις συνήθως. ὥσπερ ἐν τῷ ἐπίουρος. ἐπιλέγεται δὲ ὁ βώτωρ, καθὰ καὶ ὁ δώτωρ. οὐ μέντοι ὁ βοτὴρ καὶ ὁ δοτήρ.

Ἐπιγαμία, συγγένεια, ἔτι παρ' ἀλλήλων ἀγαγέσθαι. Ἐπίγαμος, πατρῷος. Ἐπιγάννυσθαι, χαίρειν. Ἐπίγαυρον, ἰσχυρόν.

Ἐπιγαυρωθεὶς, ἀνδρωθεὶς, θρασυνθείς. Ξενοφῶν, ὁ ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἀπολῇ τοῦ κύρου ἐπαρθείς. Ἐπίγεια, τὰ πρόσκαιρα.

Ἐπίγειον. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς αὐτοκλείδην ἀπαγωγῆς, εἰ γνήσιος. τὰ πρυμνήσια, ἐπίγειά λέγομεν, εἰρῆσθαι τὸ ὄνομα ἔστι οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί, Ἀριστοφάνης ὁλκάσιν. Ἐπίγονος, ὁ υἱός. Ἐπιγελασὰς, ὁ καταγελῶν, λάκων. Ἐπιγεννήματα, τὰ ἐξ ὑστέρου τοῖς πράγμασιν ἀναφυόμενα, μεθ' ἕτερον τῶν ἐπιγεννημάτων ποιεῖσθαι λόγον. Ἐπιγινομένοις, ἐπιγινομένοις.

Ἐπιγηθεῖ, χαίρει. ἐπὶ γῆς γυμνὸς ἐπέβην, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ γῆς. Ἐπιγλωσσόμεναι, ἐπιλαλοῦσαι. Ἐπιγλώσσω, ἐπιλαλεῖ τῇ γλώσσῃ, Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Ἐπιγλωττήσομαι, φλυαρήσω. βλασφημήσω παρὰ τοῦ Ἀθηναίων, οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. Ἐπιγνάμψω, ἐπικλίνω. Ἐπίγναμπτος, ὅτι κάμψας φίλον ἦτορ, ἀντὶ τοῦ κλιθεῖσα, ταπεινωθεῖσα, ἀποχαλασθεῖσα. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἐκ τῶν καμπτομένων σωμάτων. λέγεται δὲ καὶ ἄλλον κάμψαι, ἤτοι πεῖσαι, μετάγειν. ὡς τὸ, ἐπέγναμψε γὰρ ἅπαντας. δοκεῖ δὲ ἐκ τοῦ γόνυ, ῥῆμα εἶναι ἄῤῥητον γνῶ, τὸ εἰς γόνυ κλίνω. ἐξ οὗ γνάπτω, καὶ γνάμπτω. ἢ ἐκ τοῦ κνῶ, ἀφ' οὗ ἐστι τὸ, αἴγειον κνῆ τυρόν γενέσθαι. κνάπτω δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ κνάμπτω, καὶ τροπῇ γνάμπτω. διὸ καὶ κναφεὺς, ὁ αὐτὸς καὶ γναφεύς. Ἐπίγνωθι, μάθε, γνώρισον. Ἐπιγνώμη, συγγνώμη, διάγνωσις. Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ σηκοῦ. ἐπιγραφέας, τοὺς καθισταμένους ἐπὶ τοῦ γράφειν, ὁπόσον ὀφείλουσιν εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον, Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς εἰσφορᾶς.

Ἐπίγνωσις, ἡ μετὰ τὴν πρώτην γνῶσιν τοῦ πράγματος κατὰ δύναμιν παντελὴς κατανόησις. Ἐπιγονατίς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνωθεν στρογγύλον τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ ἐπωμίδα, διὰ τὸ ἐπὶ γόνατος κεῖσθαι. ἢ χιτὼν ἀνάκωλος γυναικεῖος, ὃν ἔνδοθεν ἐπενδύονται. παρὰ οὖν τὸ γόνυ γίνεται ἐπιγονίς. καὶ ἐπὶ γόνατα, ὁ πρὸς τὰ γόνατα μέχρι. ὡς δ' ἄλλοι φασὶν, ἡ δὲ ἐσθὴς ἐπιγονατὶς σαρξ τῷ γόνατι. Ἐπιγόνειον, ὄργανον, κέκληται ἀπὸ τοῦ εὑρόντος. ὁ δὲ ἐπίγονος, ἦν γένει μὲν Ἀμβρακιώτης, πρῶτος ἐπικροῦσαι ἄνευ πλήκτρου. τὸ δὲ ἐπιγόνειον, ἔχει τεσσαράκοντα χορδάς. ὥσπερ καὶ τὸ σιμικὸν, πέντε καὶ τριάκοντα. Ἐπιγονὴ, γέννημα. Ἐπιγονίς, ὁ ὑπεράνω τοῦ γόνατος τόπος, ὃν καὶ μύλην φασὶ τινές. καὶ τοὺς δὲ ταύτης, καὶ ἐν τῷ εἶναι ἐκ ῥακίων ὁ γέρων ἐπιγονίδα φαίνει, τουτέστιν εὐσαρκίαν, εὐεξίαν, ὡς ἐκ μέρους τὸ πᾶν δηλοῦσθαι. ἢ ἐπιγονὶς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω στρογγύλον τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. ἢ ἐπιγράβδην, ἐπιῤῥύμα ἐκ τοῦ γράφειν. καὶ γράβδην, αἱ τῶν μηλῶν γραφαὶ, τουτέστιν ἀμυχαὶ, ξυσμοί. Ἐπιγράβδην, τὸ ἐπιπολῆς. Ὅμηρος, πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς Ἀστεροπαῖος. τραχύτερον δὲ νῦν τὸ ἐπιπολῆς, ὁ καὶ αὐτὸ δηλοῖ, τὸ θέλειν ἐπιψαῦσαι, ὀνοματοποιηθὲν ἀπὸ ἀῤῥήτου ῥήματος τοῦ γράβειν. Ἐπιγράμματα καλοῦνται, οἱ πεζοὶ καὶ ἔμμετροι λόγοι. ἢ ἐπιγράμματα, πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι, κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγονται. Ἐπιγράφεταί τις, ἐπιγράμματα γράφειν. ἐπιγράφεται τὸν διδάσκαλον, ἤτοι ὁμολογεῖ. Ἐπιγραφεῖς, οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ὁπότε δεῖ εἰσφέρειν ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀστοὺς, ἢ τοὺς μετοίκους. οἱ ταῦτα διαγράφοντες, ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο. Ἐπιγράφεταί τις, ἐκ παιδίου εἰς ἄρρενας, ἢ αὐτὸς, ἢ ἕτερον. ἐπιγράφεται δὲ ἕτερος, ὁ καλούμενος αὐτοῦ.

Ἐπιγραφεὺς, ζυγάρχος. Ἐπιγράφεται, ζῆται, χαράσσεται, ὀνομάζεται. Ἐπιγραφόμενος, ἰδιοποιούμενος, οἰκειούμενος. εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἀλλήλων εὑρημένα ἐπιγραφόμενα.

Ἐπιγράφων, βεβαιῶν, διεχυριζόμενος. Ἐπιγράψαι ἄκρον τὸν χρόα παρ' Ὁμήρῳ, ταυτόν ἐστι τῷ ἐπιπολῆς ξῦσαι. γράψαι γὰρ, τὸ ἐπιξῦσαι. Ἐπιγράψαι, ἐπιπολῆς, ἐπιξῦσαι. Ἐπίγυα, τὰ πρυμνήσια. τῶν δ' αὖ τὸ ῥόμαχος πλαγίων, ἠσφαλίζοντο εἰς αὐτοὺς ἐπιγυίοις. Ἐπιγύης, ὄνομα δίκας. ὁ δέ ἐστι καὶ τρίβος μεταξὺ δύο γειτόνων. δασείασ τὰ χωρία, ἐξ ἑκατέρου. οἱ οὖν κρίνοντες ξυνὸν ἑκατέρωθεν, ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς δύο γένεα ἔχουσιν, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἕνα. Ἐπίγυον, τὸ πρυμνήσιον καλοῦσιν, ἄλλοι πείσματα καλοῦσιν. Ἐπιδαίσιος οἶκος, ὁ ἐπίκοινος καὶ οὐ μεριστὸς. ὁ ἐπίσης καταλειφθεὶς δυσὶν. Ἐπίδαιτρον, ὄψον. Ἐπιδαμασθῶμαι, ἐπικαλῶ, συναινέσθωμαι. Ἐπιδαπανῶντα, ἐπιπράσσοντα. Ἐπιδαρθεῖν, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον, ἐπιδαρθόντες τῇ τῶν πλακούντων μάζῃ. Ἐπίδαυλον, δοκιμόν.

Ἐπίδαμνος.

[illegible]

ψιλόν. ἀττικοὶ γὰρ φασὶν ἐφ' ὃ ἀπεκόψαντο, τὸ ἀμφίχυ. εἰς τὰ λαοῖα παραλλάζεται, καθὰ καὶ ἐν τῷ ἀμπεχόνη καὶ ἀμπίχομαι. ἐν μὲν τῷ ἀμφίεσθαι, ἤγουν ἐνδύεσθαι, λείψαντος τοῦ θεματικοῦ λαοίως, ἀποκαθίσταται ἡ πρόθεσις ἀναγκαίως, εἰς τὸ εἰπεῖν λαοῦ. Ἐπίχεον, ἀνάλωσον. Ἐπίχειρ, τὸ κολλύβια ... Ἐπίχευ, ἐπενίδου, ἐκάρω. Ἐπιχειρμένοι, βαρέως βασάζοντος. Ἐπίχοντες, κρατοῦντες. Ἐπιχθόνιον, ἐπελάμα. Ἐπίχεον, ἀντὶ τοῦ ἐν χῷ ἐγίνοντο, ἐπίσαντο, ἐβάρυναν. ἐκ τοῦ χαῦναι, πλεονασμῷ τοῦ υ ...

[illegible]

[illegible]

γκ, ὡς ἱκανῶς ἀρχῶν ἐπέβη. συγκοπεῖσαν δὲ γλώσσης ἡ λέξις ἐξί. καθὰ καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ, τὸ ἐπίγονον. Ἐπέπλεκον, ἐφόρεσα, ἐπεφόρουν. ἔστιν ἀπὸ τοῦ πλεκῶ, ξε. Ἔπλεξαν, ἐπέθεσαν.

Ἐπίπλως, ἐπιπλώω, ὁ μέλλων ἐπιπλώσω, ὁ ἀόριστος ἐπέπλωσα, ἐπιπλώσας. καὶ συγκοπῇ ἐπίπλως, ὁ ἐπίπλως. ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. ὁ ἀπὸ τοῦ πλῶμι γίνεται, ὡς ἐκ τοῦ δίδωμι, σ ἐδίδως. ὁ μέλλων κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ ἐπίπλωσας, κατὰ ἀποκοπήν.

Ἐπιποίθει. Ὅμηρος, οἷς ἐπιπείθει. πείθειν, οὓς εἶχε πιστούς. ὁ ε, οἷς ἐπίσαν συμμαχεῖν. Ἐπιπολάζων, πολάζως διαιτῶν.

Ἐπεπόνθει, ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθειν. καὶ ἑωράκει, ἀντὶ τοῦ ἑωράκειν. καὶ ἄλλα, ἀντὶ τοῦ ἄλλων. Ἐπέπταν, δεύτερος ἀόριστος ἐπετόμην. ὡς τό, πολλοὶ δὲ ἀπεπτέμην. ἐξ οὗ ὁ πτῆναι, παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ αἰσ, καὶ τὸ ἐπιπτῆναι μιμεῖσθαι. Ἐπίπλεον. ἔξισον, ὅτι τὸ πλεῖον καὶ πλέον λέγεται κατὰ πλεονασμόν. ὁμοίως γὰρ ἄρτιον, καὶ τὰ παιδία. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πῶ, πλάζεται τὸ πλεῖον. κατὰ ὀνοματοποιΐαν, ὥσπερ καὶ τὸ πλέον, ἐπὶ πλεῖον. ἐξ οὗ ὁ πλεονεκτεῖ, ὥσπερ πλέον ἐκ τοῦ πλείονος. Ἐπίπονος, ἐπίπονον. Ἐπιπολαίως, ἐπιπολῆς. Ἐπίρρατος, ἐπιθυμητός, ἐπέραστος, πολυπόθητος.

Ἐπιρρωννύουσα, ἐπιλαμβάνουσα, ἐπιρρωσθεῖσα, ἐπίρρωσιν, ἐπιλαμβάνουσα.

Ἐπιρρωδούμενος, τῇ βακτηρίᾳ ἐπιβαίνων ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἐπιρρωδούμενος, ἐπισκηριζόμενος. Ἐπιρρωννύεται, ἐπιπόνεται, ἐπιδοθεῖσα. Ἐπίρρωσαν, ἐπεβάρησαν. Ἐπίρρεψε, ἐπέβαινε, ἐπικόσμησε, ἐπινεύει. Ἐπιρριπτόμενος, ἐπιχλιδάζων, ἐπιχαίρων, ἐπιβρίθων. Ἐπίρρωσε, ἐπισκορπίζων. Ἐπιρριπτομένη, ἐπικαλουμένη. Ἐπιρρεπόμενος, ἐρωτώμενος. ὁμοίως παρόμενος, ἐρωτῶν, παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐπίρριμμα, οὐ πρέπον λέγεται. Ἐπιρρίπτει, λείπειν. Ἐπίρρεπε τὰ στρατεύματα, καὶ ἐπέρρεψε πόλεμος. ἐπὶ συρρήξειν ἀγγελίας τὰ στρατεύματα, ἀντὶ τοῦ πολεμικοῦ ἐπέρρεψε. λέγεται ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ νικᾶν συμπαραστῆναι πόλεμος. Ἐπιρράξειν, ἐπίπτει, συμπλακῆναι ὁ δὲ τὸ πλῶν διαλύσαι ὁλόν, ἄφεσ τούτοις ἐπιρράξειν. Ἐπίρροιαι, φιλοτιμοῦσαι. Ἐπίρριπτον, ἐφειστήκει. Ἐπιρρίψω, ἐπιθέω. Ἐπιρρώσειεν, ἰσχύσειεν, ἐπαρκεῖν, ὑγιάσειεν, ἐπισχύσειν.

Ἐπίρροον, ἰσόπλεον, ἐπάλληλον. Ἐπιρρέουσι, ἀνίασιν. καὶ ἐστιν οἷον μετὰ ῥώμης ἐπιρρέουσιν. καὶ ἴσως, καὶ ἐπακολουθεῖν. Ἐπιρρύσιον παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐπὶ δαλκτίων ὁ, τῶν τῶν ἀλεκτρίδων λέγεται ἀπὸ λύσιν κίνησιν καὶ ῥομκλίσιν. τὸ μὲν τι ὁμβρέεται χαίτας ἐπιρρώσαντο. ἀλλὰ ἐν ἄλλοις ἐπιρρέεται, ἤδη συμμάχεσθαι. καὶ ἐπιρρώσασι πολλὰ γὰρ Ἀπολλωνίῳ, ἐπιρρώσας ἤλαυνον. Ἐπιρρώσαι, ὠμοβέλευ. Ἐπιρρώσαντες, ἐπιθεύσωμεν. ἐκ τοῦ ῥώω, τὸ πειθῶ καὶ σιὼ. ὁ μέλλων ῥώσω, ὁ ἀόριστος ἔρρωσα, ὁ μέσος ἐρρώμην. τὸ ἐρρῶσθαι, ἔρρωται. ἐπιρρώσανται. Ἀμβροσίαι δ᾽ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος, ἀντὶ τοῦ ἐπεκινήθησαν, ἐπιδιέθεσαν. καὶ ἐπιρρώμενον. παρ᾽ Ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ, ἐπιτεταγμένας καὶ ἔργω μέτροις, καὶ ἐντόνως ἐχόμενος, καὶ ἐφορμώμενος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἰσχυροποιούμενος. μάχεται γὰρ τὸ ἀπαλοῖς, ἀντὶ τὸν ἰσχυρῶν. Ἐπίρροιον, ἐπιρροὴν, ἐπίρροιαν, ἐπαιδεῖν, ἐπάρδειν. Ἐπίρτιος, μικρός, εὐτελοῦς. Ἐπίρρασι, ἐπίτροπος, ἐπέβλεψεν. Ἐπίρχεται, ἐπιέναι. Ἐπέρχεται, τὸ ἐρχόμενος ἐπὶ ἔρχεται. ἐπέρχεται, τὸ παρίσταται, καὶ ἐπὶ τοῖς ἔρχεται, οἷον ἐπέρχεταί μοι εἰπεῖν. καὶ ἐπέρχεται, τὸ δεύτερον ἔρχεται. ἐπέρχεται, τὸ διέρχεται, καὶ ἀναγινώσκει τὸ βιβλίον, ὡς λέγειν ἐπέρχεται. καὶ συλλέγεται, ὁ σύλλεται. ὡς τὸ μὲν ῥόδον ποθεῖ δι᾽ ἐπέρχεται. Ἐπέρω τοῦτο, πιστεύω. Ἐπέρω, ἐρωτῶ. καὶ ἐπερωτώμενος, ἐρωτώμενος. Ἐπέρηψεν, ἐρωτᾶν, ἐπιφέρειν. Ἐπέσκει, ἐπέβαλλεν. Ἐπέσβαινον, λοιδορίας. πρὸς τὸ ἔπος βάλλω, καὶ φαῦλος. Ἐπέσπερ, ἐπαιτιώμενον. τοῖς δὲ ἐπέσπεσε φθόρον, ὡς ποτὲ κατεσπέρχθησαν. Ἐπέσπευσε, ἐπεσχόμενος. Ἐπεσημάσαμεν, ἐφιλάξαμεν, ἐθαυμάσαμεν. ὅτι οὐκ ἄν ἐπισημαίνεσθαι, θαυμαζ

σιν τὸν προσφερόμενον ἐπὶ βάσιν ἡγεμόνα. Ἐπεσβόλον, τὸν πρὶν ἐπεὶ ὡς βέλος βάλλοντα. τοῦτον γὰρ βλασφήμων, βάλλοντα τοῖς φήμαις. Ἔπεσθαι, ἀκολουθεῖν. Ἐπέσθων, ἐπεσθίων, ὡς χέλυμος τῶν ἀλίων, εὐθαλμός. Ἔπεσι, λόγοις, λέξεσιν. Ἐπίσαγον, ἐκώλυον. Ἐπεσεισμένος, σειστός.

Ἐπέσκεψαν, ἐπέβλεψαν, ἐφεῖδον. Ἐπεσκέψατο, ἀντὶ τοῦ ἐπισκέψαιτο φανερῶς μαρτυρεῖ. σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φέρει ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιτείλαι, ἢ προσφανίζετο. ἐπὶ καὶ ἐπικεφάλαιον, ἐπιβαρῶσαι. ἐπισκέψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι, ἐπισημαίνεσθαι τέλει. ἐπισκεπτῶ, ἀντὶ τοῦ μετὰ λόγου ἐπιτασσομένου λέγω, καὶ οἷον ἐφορμῶν. Ἐπέσκαψαν, ἀντὶ τοῦ σκάπτω, ἔβλαψαν. Ἐπέσκυφεν, ἐπεπλήρου. Ἐπέσπερ, δεύτερος ἀόριστος ἔσπεν ἐν ταυτῷ, λέγοντα, τὸν δεύτερον ἀόριστον ὀφείλων ἔχειν τὸ σύμφωνον μέσον παρακείμενον. Ἐπίσπεσθαι, ἀντὶ τοῦ δυνάμενος καὶ πείθεσθαι, ὃς δὴ μάλιστα ἐπίσπωνται αὐτόν. Ἐπίσπον. ὅτι δεύτερος ἀόριστος ἐστιν ἐνεργητικός, ἐξ οὗ ἀπὸ ἰθαγενῆ ἐπισπεῖν. καὶ μετοχὴ ἐπισπὼν, ἐπισπόμενος. καὶ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐπισπόμενος, συλλαβοῦ τοῦ Ὁμηρικοῦ πολλάκις διαλελόγισται. Ἐπίσπερον, μεθ᾽ ὁρμῆς ἐπίστροφον.

Ἐπεσπεύσεν, ἀντὶ τοῦ ἐπακολουθεῖν, ἐφώρμησεν. ἐκ τοῦ σῶ γίνεται σεύω, ὁ παθητικὸς σεύομαι. ὅθεν ἐπισεύων ἡ ἐπισεύειν, ἐκ τοῦ σεύω παθητικόν, ἐπεσβέσεν κατὰ τὸ ὅτι ἐπορθεῖν. ὁρμῶ ταῦτα δηλοῖ σύντονον, καὶ θορυβῶδες, οὐχ ἁπλῶς κίνησιν, ὡς ποῖ, καὶ περιφοιτᾶν ἢ ἐπεσσεύοντο λαοὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἐπεσσεύοντο κατὸν, ὁ δηλοῖ τὸ, ἐπόμενοι ὅπισθεν. ὁρμῶ γὰρ ταῦτα δηλοῖ σύντονον καὶ θορυβῶδες, οὐχ ἁπλῶς κίνησιν, ὡς τὸ ποῖ, καὶ περιελθεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγεται μὲν οὖν τὸ ἐπεσσεύοντο, ἐπὶ λαοὺς ἀκολουθοῦντα, ἐν δὲ ἔρεισον ἐπισεύονται, ὁ σχῆμα, ὁ σὺν ἐπὶ αὐτοῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ λέγεται ἔστιν ὅτι, δὲ ἀντὶ τοῦ ἰδίως. ἔστι δὲ ἐν σύνῃ ἡ ἐπὶ οὐκ ἀκολουθεῖν δηλοῖ, ἀλλὰ κίνησιν ἄλλως ἐπὶ κ. ὡς ἐν τῷ, ὅπως ἐπισεύοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ σπουδῆς ἔβριχον. πλεονάζει δὲ ἐν αὐτῷ τὸ σ, αἰολικῶς. ὡς ἐν τῷ πέφρασσεν, καὶ ἀποσσεύειν. Ἐπέσσυθον, ἐπέλειπον, ἐπελείπωσαν. Ἐπεσσον, ἐπάκρατον, ἰσάξιον, ἐπὶ ἀκάνθαν. Ἐπεσσυμένον, τρεπόμενον, προθυμούμενον. Ἐπεσσυμένος, ἐπιθέων, ὁρμήσας, ἐφορμήσας.

Ἐπέσσυται, ἐφορμᾶται. Ἐπέσυτο, ὁρμᾷ, ἐπῆλθεν. ἡ ἐπέσυτο, ἐκ τοῦ σεύω. ἐξ αὐτοῦ σύω, ὁ μέλλων σύσω, ὁ παρακείμενος σέσυκα. ὁ παθητικός, σέσυμαι σέσυσαι σέσυται, καὶ ἐν ὑπερβιβάσει μὴ ὁ ἡ, ἐσσυτο, ἀντὶ τοῦ ἐφορμήσας, ἐπιθυμεῖ. Ἐπέστατα, ἐπιβλέπων. καὶ ἐπιστάτης, ἄρχων, ἡγεμών. Σιτοῦν ἐνταῦθα ἦν κλίνωνται καταπαυθέν, ὡς ἐπιστάτης. Ἐπιστάντα, ἐπίστασιν, καὶ ἄκρον. Ἐπεστέφαντο, ἐπεστέφθησαν, πλήρεις ἐποίησαν, ἐπληρώθησαν. Ἐπέστη, τὸ ἔργον, ἀντὶ τοῦ ἐπιστάτης γέγονε τοῦ ἔργου. ἱερέω μετὰ τῶν, πέρασα, ἐπιστάτην τοῦ ἔργου. καὶ ἐπέστην γὰρ ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἦλθε τοῦ ἔργου. Ἐπέστησε, καὶ ἐπιστάσεως ἄξιον τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἀπορίας ἄξιον τὸ πρᾶγμα. οὕτω γὰρ μέσον τῶν καὶ τῶν φιλοσόφων, πολλοὶ ἄλλοι. ὁ δὲ ἀρχαῖος Ἀρχῖνος ὁ ἀοίδιμος, ἄξιον ἐπιστάσεως, φρόνιμος. Ἐπέστη, ἀντὶ τοῦ ἐφεστῶτα εἰσί. συντάσσεται δὲ ἀπὸ δυάσης εἰς ἀπόφασιν. οἷον ἐπεί μοι ὑπάρχει ἀντὶ τοῦ ἐπ᾽ ἐμοὶ ἐστὶ τοῦ ἐνεργεῖν, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ. καὶ ὅσα τὶ τοῦ συνιστάναι. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, τὰ ἐπαινετὰ ἐπὶ τῆς μάχης. Ἐπέστρεψεν, ἐπὶ τύχην. Ἐπεστοχασάμεθα, ἐνθυμηθέντες. Ἐπὶ μοι, βούλομαι, θέλω, δύναμαι, ἡ ἐπέλθετε μοι. Ἐπέστω, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς λέγειν οἱ Ἴωνες. Ἐπεσταμμένως λέγεσθαι, καὶ ἐπισταμένως, ὥσπερ ἐπισταμένως, καὶ εἰδότως. λέγεται, καὶ μάλα εἰδότως διδάσκειν ταῦτα. Ἐπιστατικός, σφοδρὸς ἐπισταλτικός, ποιήσας τοὺς ἡμετέρους, μάχιμος σύμμαχος. Ἀριστοφάνης, ὁ βέβαιος ὁ μέγας ἐπισταλτικός. Ἐπεστράτευσαν, ἐπεστάτησαν. Ἐπέστρεψε, καὶ ἐπιστρέφω, διαφέρει. ἐπιστρέφειν μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ

 ἐπιστρέφε.

Ἐπιλάθεσθαι, λήθην ἄγειν. Ἐπιλάθω, ἀπὸ τοῦ πιλάζω γίνεται. Ἐπιλαμβάνεται, ἐπιτιμήσει. Ἐπίλαχιν, ἐκληρώθη. Ἐπ' ἐλάχιστον, ἐπ' ὀλίγον, πρὸς βραχύ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

G

παθητικὸς ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν. Ἐπαύρῃ, ἐπιτύχῃ, ἐπιψαύσῃ.

Ἐπαυρέσθαι, ἐκ τοῦ ἐπαυρῶ τὸ ἀπολαύω, μέλλων ἐπαυρήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπηῦρον, ἐὰν ἐπαύρω, ἐὰν ἐπαύρωμαι, ἐὰν ἐπαύρηται. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπαυρῶ τῇ ἀναλογίᾳ γίνεται ὁ δεύτερος ἐπαύρω. Ἐπαυρίσκω, ὁ φυσῶ, ἡ ἐπαυρίσκω ὁμοίως. Ἐπαυρίσκονται, ἐκ τοῦ λαγχάνειν. Ἐπαῦροι, ἀπολαύσοι, μεταλαμβάνοι. Ἐπαῦρει, τοὺς χειμάρρους ποταμούς. Ἐπαύρονται, ἐπαυρῶ τὸ ἀπολαύω πρὸς γενικήν. ἐπὶ δὲ συζυγίαν πρώτης τῶν περισπωμένων ἀφ' οὗ τὸ ἐπαυρεῖ παρ' Ἡσιόδῳ, πλέον δέ τε νηπίῳ ἐπαυρεῖ. καὶ ἐν ἄλλοις, πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ. ἐπαυρήσομαι μέλλων, ὅθεν ἐν μὲν ἐπαυρέσθαι ἐίω. ἐπαυρόμην, μέσος δεύτερος ἀόριστος. ἀφ' οὗ ὑποτακτικόν, ἐπαύρωμαι. τὸ φέρειν τῶν πληθυντικῶν, ἐπαύρωνται. ἐπαυρῶ ἢ τὸ ἀφαιροῦμαι, πρὸς αἰτιατικὴν, συζυγίαν δευτέρας. παραγωγὸς ἐπαύρων, ὡς ἰδέων. ἀφ' οὗ ἀπαύρα, ὁμοφωνοῦμεν ἀπηύρων, ἐπὶ τρίτου τῶν πληθυντικῶν. τὼ ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αὔρα. ἐπὶ δὲ ἐπαυρῶ μὲν, τὸ ἐπιπνεῖν εἰσιν ὃ ἀφαιροῦμαι. ἐπαυρῶ δὲ, τὸ ἐπιστημαίνεσθαι. εἰ ἔστι τὸ ἐπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι ἁπλῶς. καὶ ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω. Ἐπαύσω, λήξω.

Ἐπ' αὐτῶν, παρ' αὐτοῖς. Ἐπ' αὐτόφω, ἐπ' αὐτόφωρον.

Ἐπαυτοφώρῳ, ἐπ' αὐτοφώρῳ. ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ, ὁ φανερῶς καταληφθείς, ὑπεύθυνος γενόμενος. ἐπ' αὐτῷ γὰρ τῷ κλέμματι εὑρεθείς, ἐπεὶ κατέχων αὐτό. ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐν ὀφθαλμοῖς. ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι. Ἐπαυχοῦσι, μεγαλοφρονοῦσιν.

Ἐπαφαντάζω, ἐξαφανίζω. Ἀριστοφάνης· ὥστ' ἐπαφανίζω κατὰ βαιαισί τε γελῶν. Ἐπαφή, ἡ περίεργος ψηλάφησις, ἡ πρόσψαυσις. ἡ ἐπαφὴ ἐπὶ λοιμικίας τῆς κατὰ σῶμα ψηλαφητῶν. Ἐπαφύειν, ἐπαπείλησιν, ἐπέλυσεν, ἐξέλυσεν.

Ἐπαφρισθεῖσα, ἀφρίζουσα. Ἐπάφυσιν, ἐπαφρίσαι.

Ἐπαρκέσειν, ἐπαρκέσει δὲ, βίωσιν. Ἐπαφίεσιν, ἐπαπολαύει. Ἐπαφρόδιτος, εὔλυτος, ἐπιχαρής. Ἐπαφρόμενα, περί ὑγρῶν ψηλαφώμενα. Ἐπαχθής, ἐπίπονος, ἀλγεινός. Ἐπαχθεῖς, ἐπιπόνους, ἀλγεινούς. Ἐπαχθής, ὁ ἀχθόμενος ἄχθος ἢ λύπην. ἀπεχθὴς δὲ, ὁ μισούμενος καὶ μισητός. ἀπεχθόμενος ὁ μισητός. Ἐπάχνωσεν, ἐπάγωσεν, ἐφθειρεν. Ἐπαχθόμενος, παλλὴν ἐπεκλίθεισα, καὶ ἐπιπεσοῦσα. Ἐπειδὰν, ἀντὶ τοῦ ἐπὰν λέγομεν ἐπειδὴ. Ἡσίοδος, ἐπειδὰν ἔλθῃ τις τῶν γῶν. Ἐπειγόμενα, λόγος. Ἔπεα, λόγια. Ὅμηρος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. ὁ ἐπὶ λόγους ἐπτερωμένους, καὶ ταχεῖς. Ἐπέβαλλε παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τίθεται ἀντὶ τοῦ εὐστόχως καὶ ἐπιτυχῶς ἐλθεῖν. ὡς ἐκ τοῦ βάλλειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἐπιτυγχάνειν. Ἐπέβαλλεν, ὥρμησεν, ἐπεχείρησεν, ἢ ἀντὶ τοῦ σωθῆν. Ἐπεβαλλομένην, ἐκβιαζομένην.

Ἐπεβάτευσεν, σωματίαζεν. Ἐπέβας, ἐπεβάτευσας. Ἐπέβασαν ἀντὶ λέξις, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ψ, δηλοῖ μὲν περιφραστικῶς τὸ ἀπολαύσειν. χρησιμεύει δὲ καὶ αὐτὸ ἐν Ἰλιάδι, ὡς τὸ, Καιῶν ἐπιβασκέμεν ὑῖας Ἀχαιῶν. ἴσως δὲ ἔχει τι ὁμοιότητος καὶ πρὸς τὸ νηπιάχοις ὀχεῖσθαι, ταύτην γὰρ ὅθεν αἰτιολογεῖς ἐπέβησαν, ὡς ἐπὶ νηπιότητος ὀχεῖσθαι. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μᾶλλον ὀρθῶς δηλοῦται, ἵνα λέγηται ὁ παῖς ὀχεῖν. ὅθεν ἔστι, φέρειν, ἤτοι βαστάζειν. νηπιάχοις πλῶσσα αἰτιολογεῖ, τὸ ἐπὶ νηπιότητα. λέγοι δ' ἂν ἀναλογίας ἐπέβησαν, καὶ τὸ εἰς ἄκρον αὐτῆς ἐλθεῖν. καὶ ἄλλως δὲ, μεταφορικῶς ἂν ἔχοι, ὡς ἂν ἐπιβάσεως εἰς ἅρμα. Ἐπέβοσκον, ἀπήρχοντο. Ἐπεβίβασε, ἐπέβη. Ἐπέβασεν, ἐπέβησεν ἐπεῖσαν.

Ἐπέβη τὸ πῶς. ἔθος καὶ ἐπιβάτης ἐπὶ πλοίου καὶ ἐπὶ σωτηρίαν. οἷον, ἐπέβη τῶν ἀνθρώπων. Ἐπεβοήθει, τὸ χρησμόν. Ἐπεβόσκετο, βόσκειν τὸ δῆμα. ὁ παθητικὸν βόσκομαι, ὁ παρατατικός, ἐβοσκόμην, ον, ἐς. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπεβόσκετο.

Ἐπεβρίζον λυκίων ἄργοι. ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἐπεβρίζον οἱ ἀρχαῖοι φασὶν, ἔθος παρ' Βορεσίδην. τῶς δ' ἐπεβρέμετο.

εἰ δεῖ καὶ ζέεθρον τὸ βάραθρον, οἱ αὐτοί φασιν, ἐν πᾶσιν ὁ λόγος. οἱ φανῶς συνυφαίνειν παρασημαίνειν ὑπὸ τῆς γλώσσης γράφο. ἀκολούθως δὲ γὰρ ἐπιβρισμὸς ἔρριψεν καὶ τὸ, βριθεῖς. σημαίνει δὲ ὡς βαρύς, καὶ ἐμβριθεῖς, ὡς σοῦ φορητός. ὡς τὸ ἄγαν χαίρων, ὃ ἐπιβρίθειν, κατὰ τὸ μαστίζει μοι μενοινῶν ἐπείγειν. Ἐπεβρίσθη, ἐπεβρέμετο. Ἐπεγγελῶν, καὶ ἐπιγελῶν, τὸ αὐτό.

Ἐπεγείρασθαι, ἐπεμήνισεν, ἐπίκλιναι. Ἐπεγκλάσαι, τοῖς δήμασι πως διανοῆσαι. Ἐπέγκαψαν, ἐπικατίκασαν.

Ἐπέγκαψεν, ἐπέγκαψεν, κάψειν, ἐπέθηκε. Ἐπέγκλυσιν, ἐπέρρευσεν. Ἐπέγειρεν, ἐπηγείρετο. Ἐπέγνω, κατενόησεν.

Ἐπεγνωσμένος, ἐπιγνώμων. ὡς καὶ ὁ Ἀπόστολος, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Ἐπεγράφη, ἀντὶ τοῦ ἐγράφη ἐπὶ ῥήτορος. Ἀριστοφάνης, τὸ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγράφει τῶν γοργόνα. Ἐπεγράφοι, ἀντὶ τοῦ ἐπεγράφου, ἐχειροτονήσει, κατέστησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μερικῶν τῶν προσώπων προσγραφέντων ἴσως. Ἐπεγράψαμεν, ἐνεμήσαμεν, ὑπέσχοιμεν ἐγνώμεθα. Ἐπεγράφετο, ἀντὶ τοῦ διαχείρισεν καὶ ἐβεβαίου. Οἱ δ' εἰς ὕβριν ἐκπνοοῦντα αὐτὸν οἰκισθέν, ἀντὶ ἄγοντες ἐπεγράφοντο. Ἐπεγείρει, ἐπεγείρετο. Ἐπεγχανῶν, κατασκώπτων. οὐ μὴν ὁ Ὅμηρος δίκα τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὑπεροψίαν, ἐξ ὅσου τοῦ μέλλοντος ἐπιχανεῖν. Ἐπ' ἐλάσας, ἐπὶ γῆς. Ἐπελαφρύνοντος τὸ, κατακρίνας ἐγένετο. ὡς τὸ, ἐπελαφρύνοντας τοῖς ὑποκειμένοις τὰ χαρίσματα. Ἐπεδίδου, ἐχαρίζετο. Ἐπεδίκασεν, καὶ ἀπεδίκασε. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου, τὸ μὲν ἐπεδίκασεν, ἀντὶ τοῦ προέκρινεν. τὸ δ' ἀπεδίκασεν, οἷον ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκ τοῦ προοιμίου τὸν κλῆρον. Ἐπιδέδωκε γὰρ τὸ προσώπου. καὶ ἐπιρρήξαι τοῖς παρεισὶ ἐρύθημα, τουτέστιν ἐπισημαίνεσθαι. Ἐπεδίδασκεν, ἐπεβάλλετο. Ἐπεδείξατο, ἐπεδείκνυ. Ἐπεδείκνυ, ἔδειξε, καὶ ὑψώθη. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ξύλου τοῦ ὕλης ἐν τοῖς λίθοις, κειμένου ἐν τῷ ξύλῳ. Ἐπεδίωξαν, προσέκρουσαν. Ἐπεδείξε, μανικῶς. Ἀντιφῶν, ὁ δὲ ἀντίδοτον, τὸ ἀνδρεῖον ἐγένετο. Μίνωτρος, ὁ ἡγεμὼν ἐν τῷ ἐπὶ λόφων ἀπολλύων, ἐπεδείκνυ γράμμασι βαρβάροις. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδείκνυμεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐχέραμεν. Ἐπέδειλον, κατειλήφασιν. Ἐπέδησεν, ἐπέδησαν. Δαβίδ, ἐπέδησεν ἐπὶ κραταιοί. Ἐπέδεσε, εἶλκε. Ἐπέδρεψεν, ἐπέδραμεν. Ἐπεδίωκε, ἐπεδείξατο. οὐδὲ χειμώνων ἀφαιρέσει ἐπέδεσε. Ἐπεδέξατο, ἀντὶ τοῦ παραλείπω. καὶ ἀντεπετίθεσαν, ἀντὶ τοῦ ἀντιπαρελθεῖν. καὶ ἐπέδειξεν ἡ ἐπιβολή, ἢ δ' ἐν ἐκείνῳ, ὥστε διακοσμεῖσθαι. καὶ ἐπικυρώσας, ὁ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κηρυκείαν εἰπεῖν. Ἐπέδοτο, ἐπέδωκε, ἀντίκειτο.

Ἐπέδραμον, ἐπεπήδων. Ἐπεὶ ἄν, τουτέστι ἐπειδάν ἐστι. καὶ ἐπεὶ ἄν, τὸ ὅτι ἐστὶ παρὰ τοῖς ὕστερον λεγόμενον ἐπάν. παρ' οἷς σωματεύονται τοῦ ἐπεὶ ἄν, τὸ ἐπειδὰν. Ἐπεί, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή, ὅτι τε καὶ τοῦ ἐπὶ προθέσεως. ἔστι δὲ ὅτι, τὸ ἐπεί ποτε ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, οἷον πλεῖστα ἐπεὶ φοίνεσ. ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ ἐστι καὶ πάλιν, αὐτὰρ ἐπεὶ κέ μιν. Νίκανδρος δ' αἰτιολογικὸν παραλαμβάνεται σύνδεσμον. ἐπεὶ ἡμέρα γὰρ ἐστι.

Ἔπει, λέγει ὅτι, ἢ ἐπειδή, ἢ ἐπειδὰν, ἢ ἐπείπερ, ἢ εἰδώς.

Ἐπὶ ἂν τρέπεσθαι, ἐπὶ διαχωρίζεσθαι. Ἐπεί ἂν ᾖ, ἐπὰν ᾖ. Ἐπείγει, τὸ ἐπείγειν παρόλιτι σπουδαίαν μὲν ἐστι, ὡς εἰκός, ὑπὸ τὸ καὶ τὴν σπουδὴν ὑποκειμένην ἔπειξεν, ὡς εἶναι σπουδαῖον ἐν τῷ ἤπειξεν ὄντα. Ἔπειγε, πάρεισιν, σπεῦδε. Ἐπείγει, κατάγει, κατέλαιπε. Ἐπείγεται δ' ἐστιν ὁ Λαῖον. τουτέστιν, ἐπειδὴ ὑλαι τῶν τῶν ἰσοδεινῶν ἐφόδοιστιν. ἔστι ὅτι τι οἱ μόνον ἐπειδίκοι καὶ ἐφόλιον καὶ ἔτι ἄλλο τοιοῦτον ἐκ τῆς ὁδοῦ γίνεται, ὡς καὶ ὁ Λαῖος, εὐλαβοῦς ὃ ὑστέρον τὸ Λαῖον. καὶ ὅτι ὥσπερ διαλέγεται διαλέγεται, καὶ βίαιος βιαιᾶ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα Ὁμηρικοῦ ὄντος, παρὰ τοῖς ὕστερον ἐστὶ ἀφ' ἧς εὕρηται καὶ ἰωνία, ἢ ἐσπεράζεις, παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

αὐτοὶ ἐπεκαλοῦντο μελέτας. ὅπως δὲ τίμιον τοὺς ἀγαθούς, ὅπως δὲ ἐπανορθῶσι τοὺς μὴ τοιούτους. διορθῶ, ὁμοίως αἰτιατικῇ.

Ἐπαντέλλων, ἀναφέρων, ἀνατέλλων. Ἐπαπειλῶν, αἰτιατικῇ. Ἐπ' ἀπειλαῖς, ἐπ' ἀπειλαῖς. Ἐπάντης, ὑψηλοῦ. Θουκυδίδης, ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος. Ἐπάνω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπάνω πάντων. Ἐπαοιδή, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἐπαοιδῆς. ἰστέον δὲ, ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ἡ διὰ τοῦ ἐπαοιδῆς ἐκφώνησις. Ὅμηρος, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινόν.

Ἐπαοιδὸς, φαρμακὸς, γόης. καὶ θηλυκῶς, ἐπαοιδίς.

Ἐπάουρα, ἀπόνητα, πολλά. Ἐπαπειλῶν, τὴν ἅμαξαν.

Ἐπαπολύομαι, αἰτιατικῇ. Ἐπαπολαυσόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρισώμεθα. Ἐπαπόρησις, πρότασις ἀπορίαν ἔχουσα.

Ἐπαρασία, ἡ ἐκ διαφόρων λόγων πολλαχῶς σύνθεσις. τὸ σύνολον εἰς ἓν τὰς λέξεις συλλέγουσα. Ἐπ' ἀραβίσαι, ἐν μεσημβρίᾳ, ἐν ἀποκρύφῳ. Ἐπαράμενοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.

Ἐπαρὰς, πλεονάζει ἡ πρόθεσις. ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιβεβαίως, ὁ ἐπίπροσθεν. ἐπειδὴ καὶ χρηστεύεται, ἡ αὐτὴ, τουτέστιν ἡ δεινή. ἰστέον δὲ ἐπαρὰς, ἐξ ὀρθοῦ τὰς κατάρας εἶπεν, ὅθεν καὶ ἐπάρατος. δηλοῖ δὲ αὐτὸ τὸ ἀράσασθαι, καὶ τὸ, πολλὰ καταρᾶν. ὅτι δὲ πολλαχοῦ ἡ κατὰ πρόθεσις, εἰς τὴν ἐπὶ σημαίνεται, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπίῤῥητος, ὁ καταῤῥήτωρ ἄξιος. Ἐπάρασα, ἀντὶ τοῦ πλέονα. θρασυτάτους εὔδιος ἐλπίσιν εὐεργεσιῶν ἐπάρασα. ἢ ἐπάρασα, κουφίσασα, ὑψώσασα. Ἐπαράται, κουφίσαι, ἐπαρᾶσθαι. Ἐπάρασας, ἀπόλεσας, ἀπώλεσας. Ἐπάρατος, ἐπαγωγός. καὶ ὁ ἄξιος κατάρας, καὶ ὁ ἐπικατάρατος. Ἐπάργεμα, ὄμματα τετυφλωμένα. Ἐπάργεμος, ἐσκοτισμένος, ἢ νόσος ὀφθαλμῶν. ἐπάργεμα δὲ λέγεται τὰ ὄμματα, ὅταν ἢ τετυφλωμένα, ὑπὸ λευκωμάτων. καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα, οὕτως λέγονται.

Ἐπάργυρον, μισθωτόν. Ἐπάρη, ἐκτείνει. Ἐπαρήγουσαν, βοηθοῦσαν. Ἐπαρῆξαι, βοηθῆσαι. Ἐπαρήρει, ἐφήρμοσε. Ἐπάρισμα, ἀγαθόν, ἄτημα. Ἐπαρίστερα, κακά, ἀπλᾶ.

Ἐπαρίστερον οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ σκαιὸν, ἀφρόνιμος. Ἐπάρκεσι, ἐπαρκοῦσι, βοηθοῦσι. Ἐπαρκὴς, αὐτάρκης. Ἐπαρκῶ, τὸ βοηθῶ, τὸ τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἀρκετὰ δίδωμι καὶ ἐπαρκῶ, τὸ ἀρκετός εἰμι, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ. καὶ ἐπαρκῶ, ἐκ τοῦ ἀρκέω, ἀρκέσω. ὅθεν ἀρκέσιος, καὶ πλεονασμῷ ἀρκείσιος. κύριον, ὁ τοῦ Λαέρτου πατήρ. διὸ ἀρκεσιάδην φησὶν ὁ ποιητής. οὗ ὁ τύπος ὅμοιος τῷ φημιάδης, ὁ τοῦ φημίου. καὶ ἠλιάδας, ὁ τοῦ ἡλίου. Ἐπαρμένοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι. Ἔπαρμον, σῶμα κάθυγρον.

Ἐπαρξάμενοι, σπείσαντες, ἐπιχέαντες. Ἐπαρξάμενος, ἐπαρχὰς λαβόμενος. Ἐπάρξασθαι, τὸ ἐπὶ δὶς φθάσασι πάλιν ἄρξασθαι. Ἐπαρόντος, τάγμα ἀρχαδικὸν μαχιμώτατον καὶ οἱ παρ' ἑκάστοις δημόσιοι φύλακες. Ἔπαρον, ἐθόμην. παρὰ μὲν γὰρ κεφαλῆς, αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ εἰργόμενοι τοῦ μυκτῆρος λεπτοῦ πόρρω τῇ δρωμένα. Ἐπάρουρος, ἐπίγειος, ὁ γεωργὸς, ἐπιμίσθιος. ἢ ἐπάρουρος, ὁ Λυκίας λ', οἱ μὲν παλαιοί ἐπιλόγων ὅ ἐστι φύλαξ οὖρος γὰρ, ὁ φύλαξ. λέγουσιν ἐξουσίαν προσφέρεσθαι, ὡς θηρευτάς. βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος. τὴν γῆν γὰρ ἄρουραν λέγουσιν. Ἔπαρσις, ὑπερηφανία. Ἐπαρτῶ, ἐπικρεμάζει. Ἐπαρτὴ λαῖτα, ἕτοιμα ἔβδομα. Ἐπαρτήσας, ἐπικρεμάσας. Ἐπαρτέας, ἕτοιμος, ἀπηρτισμένος.

Ἐπαρτιείαν, παρασκευήν. Ἐπαρτύσειν πόμα, τὸ συναρμόττειν. καὶ ἔστιν ἀρετὴ πόματος τὸ συναρμόζειν. Ἐπαρτύνει, εὐτρεπίζει. Ἐπαρτωμένων, ἐπικρεμαμένων. ὥστε μεγίστων φόβων ἐπαρτωμένων. Ἐπαρυστρίδες, αἱ ἀντλητῆρες, ἀπὸ τοῦ ἀρύω, τὸ ἀντλῶ. εἰσὶ δὲ καὶ μικρὰ τρυβλία, ἐν ταῖς λυχνίαις ἢ ἐπαρυστρίδες, ἐλαιοχῦται, ἢ ἀντλητῆρες. Ἐπαρχία, φυλὴ, ἢ πατρίς. Ἔπαρχος πραιτωρίων, ὁ τὴν φροντίδα τῆς φορολογίας τῶν ἐπαρχιῶν ἔχων, παρὰ ῥωμαίοις. Ἐπαρώμενοι, καταρώμενοι.

Ἐπᾶσαι, ἔστι μὲν εἰπεῖν ῥηματικὸν, ἐπιλαλῆσαι. Ἐπάσατο, δαίσομαι ἐπασάμην, ἀφ' ἑτέρου ῥήματος, τοῦ δατοῦμαι τύπτω. ὁ γὰρ ἐνεστὼς οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει, παρατατικὸς ἐδαινύμην, μέλλων πάσομαι. ὁ μέλλων ἀόριστος ἐπασάμην. παρακείμενος, πέπασμαι, ἀφ' οὗ τὸ πεπάσθαι. καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ ποιητικά. κοινὰ δὲ τοῦ δαινύμενα, ἐνεστὼς, βιβρώσκω τὸ ἐσθίω. παρατατικὸς, ἐβίβρωσκον, καὶ ἤσθιον. μέλλων φάγομαι, ἀόριστος ἔφαγον, παρακείμενος βέβρωκα. ἢ ἐπάσατο, ἐγεύσατο, παρὰ τὸ πατῶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ πάτος καὶ φάτνη, ἐν ᾗ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα. Ἐπασθμαίνων, πνευστιῶν. Ἐπάσσει, καθήκοντα. Ἐπασσῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται, οἷον ἐπασσῶ τὴν σφαῖραν. καὶ ἐπάσσειν, σείεσθαι, ἀγανάκτειν. Ἐπασσυτεροι, ἀθληταί. Ἐπάσκιον, ἡ χώρα, σκιώδης. Ἐπάσματα, τὰ ὑπὸ τοῦ γραφῶν τοῖς ποικίλοις ἐκλόμενα. αἱ δὲ καὶ τῶν παίδων τὰ μέτωπα ἀναπλάσσουσι, καὶ ἐνταλείχουσι, ἵνα πρὸς ἀλέαν καὶ συλλαβεῖν βλέπωσιν. Ἐπ' ἀσπίδα, ὡς εὐώνυμα. Ἔπαστιν, ἐπιβάλλειν, ἐφ ἄπτειν. Ἐπασσύτεροι λευκῶν κίνυντο φάλαγγες νωλεμέως πόλεμόνδε, αἰολικὴ λέξις, συνεχῶς φίλα τὸ ἐπασσύτερον. ἐκ τοῦ ἆσσον γενομένη. δηλοῖ δὲ τὸ ἐγγὺς, καὶ διὰ τὸν τῇ ἐπαλληλίᾳ πυκνόν. συγγενὲς δὲ καὶ τὸ νωλὲς, τῇ τοιαύτῃ λέξει. ἐπεὶ καὶ ταυτόσημα τὸ ἐγγὺς, καὶ τὸ πυκνῶς, καὶ τὸ ἐπασσυτέρως. καὶ τὸ ἀλληλοίσπως, ὁ ἐπιφυλλίς.

Ἐπασσύτεροι παρ' Ὁμήρῳ, ἐν πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἀλληλοι, συνεχεῖς. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ, ἀπὸ τοῦ ἆσσον τὸ πλησίον. ἢ ἐπασσύτεροι, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις. Ἐπασσύτερον, πυκνότερον, ἀμφιπάλληλον. Ἐπ' ἀσφαλοῦς, ἀσφαλῶς.

Ἐπάσω, ἐκτήσω. αἰσχύλος, πρωτεῖ σατυρικῷ. Ἐπάταξαν, ἔτυψαν, ἐγκολάψαντο, ἐσίνωσαν. Ἐπάταξας, ἀντὶ τοῦ πατάξας. Ἐπατέβησαν, ἐπίκοινα. Ἐπάτησε, λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθε. καὶ πατεῖν, τὸ ἐπέρχεσθαι. πατεῖν λέγεται καὶ ἐπὶ βιβλίων, ἀντὶ τοῦ διέρχεσθαι, καὶ ἀναγινώσκειν. οἷον πεπατηκὼς τὰς ῥαψῳδίας τοῦ Ὁμήρου. καὶ πολλὰ δόγματα τῶν φιλοσόφων πεπάτηκεν, ἀντὶ τοῦ διῆλθε, καὶ διέτριψεν. Ἐπατία, ἐπιτίμια.

Ἐπαυγάζει, λάμπει. Ἐπαυλῆσαι, ἐπᾳδεῖν.

Ἐπαύλια, φυράματα τοῦ φύλλου. ἢ ἐπαύλια, τραγήματα. ἐλαιῶν, τράπεζαι. Ἐπαύλιος, ἢ τῆς αὐλῆς ὅλος. Ἐπαύλια λέγεται, καθ' ἕτερον ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ, ᾗ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῇ ἄγεται. παῖς γὰρ ἡγεῖται, χλαμύδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ ταῦτα καὶ κανηφόρος. εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολούθως ἐφεξῆς, φέρουσι χρυσία λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θήκας, μυράλιπτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα. ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δὲ φασὶν ἐπαυλίαν, τὴν δευτέραν μετὰ δὲ γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι, ἐν ᾗ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη. Ἐπαύλεις λέγει Ὅμηρος, ἤγουν σταθμοὺς, αὐλὰς, ἐπαύλεις. γράφεται δέ φασι καὶ μονοσύλλαβος. οἱ μὲν τι ἐπαυλοι τὶ δηλοῦσιν, ἔστιν εὑρεῖν ἀνήκοον. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ λέγει ἔπαυλοι παρὰ τὴν μουσικὴν αὐλὴν λέγονται, οἱ πρόσφατοι, καὶ ἀκμαῖς ἐπιγινόμενοι.

Ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας. ἢ καταγωγὰς τὰς οἰκίας, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐπαυλίζεται, ἐπισκιάζεται. Ἔπαυλος, ἐπίσημος, ἕτοιμος, χαράδρα. Ἐπαυλισάμενος, ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών.

Ἐπαυράσθαι, ἀπολαῦσαι. Ἐπαυρέντα, ἐπιβάλλοντα.

Ἐπαυρεῖ ποιητικῶς, ἀπολαύει κοινῶς. Ἡσίοδος, πολλάκις καὶ πᾶσα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ. Ὅμηρος, ἐπαυρήσεσθαι ἔλπω. τουτέστιν, οἴομαι ἀπολαῦσαι. καὶ τὸ, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. Ἐπαυρέμεν, ἀπολαύειν. Ἐπαυρεῖν, ἀπολαῦσαι. Ἐπαυρέσθαι, ἐὰν μὲν παροξυτόνως, ἔσται ἀόριστος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαῦσαι. ἐὰν δὲ προπαροξυτόνως,

παρατα-

[illegible]

[illegible]

ἀπὸ τοῦ ὕω ὗος, κατὰ μετάθεσιν ἐῦς, ὃ καὶ ἐλέγετο. διὸ καὶ δασύνεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. Ἔοισα, ἀντὶ τοῦ ἰοῦσα, Δωρικῶς. Ἐόλει, ἐτετάρακτο, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν. Ἔολπα, προσφορον, χρηματεῖον. Ἔολπα, παρὰ τὸ ἔλπω, ὁ μέλλων ἔλψω. ὁ μέσος παρακείμενος ὄλπα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔολπα. ἢ ἔλπω ἔλψω, ὁ μέσος παρακείμενος ἔλπα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔολπα. ὁ ἔολπα γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἔλψω, μέσος παρακείμενος ὄλπα, ἀντὶ τοῦ ἤλπιζον, κατὰ [illegible] τρέψαντα τὸ ε τοῦ Αἰολεῖς μὲν τρέπουσιν εἰς ο, ἐν δὲ μέσῳ πλεονασμῷ. εἶτα κατὰ τὸ ἐθικὸν πλεονασμὸν, ἔολπα. ὁμοίως καὶ τὸ ἔοργα, ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ ἄλλως κανονίζουσι. ῥέζω γάρ φασι, μέσος παρακείμενος, ἔροργα. καὶ μεταθέσει ἔοργα, καὶ ταῦτα μὲν παλαιότερον. ὥσπερ καὶ τὸ εἶπον, ἔθεν τὸ ξυνίημι, ἢ ἄφιεν. Ἔεμεν, ἠσθάνετο μάλιστα προσφιλουμένως, καὶ ἀπαρτίζει [illegible] ἐν συνηθείᾳ τοῦ ε καὶ ω. εἰληφθαι δὲ ἀντὶ τοῦ πληρώσομεν καὶ κορεσθῶμεν, καὶ λαμβάνεται ὡς δῆλον ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ ἐπιχέωμεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ πρωτότυπον θέμα τὸ ἄω, ἤγουν τὸ πληρῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἆδος. ἐκ δὲ τοῦ ἄω παράγωγον ἄμι. ἀφ' οὗ δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς ὑποτακτικὸς, ὦμεν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔωμεν, ὡς ὁρῶμεν καὶ ὁρέωμεν. ἀπὸ τοῦ ἄμι, καὶ τὸ ἄμεν γίνεται. οἷον ἐξ ἔρον ἕντο. καὶ τὸ ἆσαι, ἤτοι πλῆσαι, οἷον ἐξ ἔρον εἶναι, ὡς προείρηται. Ἐὸν, εἰσαεὶ ἐὼν Ὅμηρος. ὁ δὲ ἄλλως τοῖς ἐπιτελεῖ οὕτω διχῶς ἑρμηνεύει πρὸς ἔνδειξιν πολυγλωττίας. τὸ ἐὸν ῥῆμά ἐστι τοῦ εἰμὶ μετοχή. ἐξ οὗ καὶ τὸ, πῶς ἄρ' ἐστὶ τὰ δ' ἔργα. τὸ ἐὼν, τὸ ὑπάρχον [illegible] δὲ, ὅτι τὸ κοινὸν ὤν, οὐ μόνον ἐὸν καὶ ἐὼν ὁ ποιητὴς φράζει, ἀλλὰ καὶ ἦεν. καὶ ἐὸν. ὡς τὸ, ἀγορήν τε, ἐόντες τε ἦεν. καὶ νέος γε μὲν ἐγὼ [illegible] ἦν. λέγεται δὲ ἐν, ὡς ἐν ὀδυσσεία, εἴσω ἐὼν. καὶ ἐν συναιρέσει δὲ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀττικούς. ἐκτεθὲν δὲ τὸ ἐν, ὂν γίνεται. Ἐὸν, τὸ ἴδιον, τὸ ἑαυτοῦ ἑκαστον. Ἔοντος, γένος. Ἐόντα, ὑπάρχοντα, ὄντα. Ἐόντων, ἐξ ὧν ἐχεσθαι τῶν. Ἔοργα, ἀπὸ τοῦ ῥέζω, ῥέξω. ὁ μέσος παρακείμενος ἔρροργα. καὶ κατὰ ὑπερβιβασμὸν τῶν στοιχείων, ἔοργα. τοῦ ἰῶτος ἀποβληθέντος, ἔοργας. ἢ ἔοργα, εἰργασάμην. Ἔοργα, μέσος παρακείμενος ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ἔργω βαρυτόνου ῥήματος, ἢ ἐργῶ περισπωμένου. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλπω, τὸ ἔολπα. εἰ δέ ἐστιν ὑποθέσθαι ἐκ τοῦ ἔργω διαλεκτικῶς γίνεσθαι τὸ ἔοργα, ἐξ οὗ τὸ ἔοργα, ὥσπερ ὡς πλεονασμῷ τοῦ ε γινόμενον ὁμοίως ἔργω, ἐπειδὴ δὲ ὁ μέσος παρακείμενος ἔοργα, καὶ ὁμοίως ἔοργα. ζητητέον δὲ, εἴπερ ἡ ἑορτὴ, τουτέστιν ὁ χρόνος, καὶ ἑορτάζονται, ἤγουν ἡ πανηγύρεις, τὰ παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ καὶ Παυσανίᾳ, ἐκ τοῦ ποιητοῦ ἔοργα γίνεται. Ἔοργεν, διὰ τοῦ ἔργω, οὗ μέσος παρακείμενος ἔοργα, ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέζω, ῥέξω, ἔροργα. καὶ μεταθέσει ἔοργα, οὗ τρίτον τὸ ἔοργεν. Ἑορτάζονται, πανηγυρίζονται. ὄρτιο γὰρ ἡ ὕβρις. Ἐορδία, χώρα. Ἐορὸς, προσήκοντος, συγγενής. Ἔορ, θυγάτηρ, ἀνεψιός. Ἔορες, [illegible], κρεμαστοί.

Ἑορτάζω, τὸ ἁπλῶς ἑορτὴν ἄγω. ἑορτάζω τοὺς τοῦ παιδὸς γάμους μεταβατικῶς. εἴρηται καὶ ἑώρταζον, ἐν δὲ παρατατικῷ ὤφειλεν ἑόρταζον. Ἑόρτασε, ἀρθεὶς, καλός. Ἑορτὴ, χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους. ἑορτὴ πολλάκις, ἐπὶ τοῦ πολλὰ ἀγαλλιωμένου φορτίκα. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐς τὰς ἑορτὰς ἐπαγομένων.

Ἑορτὸς, ὁ ἑορτασμὸς, μακελλῶν. ἀπὸ ἑορτῆς. Ἐορτὴ, ἐπίηρος, ἄμωμος, ἀντὶ τοῦ ἀσπαστήν. Ἑοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ, ἰδίου. Ἔουσιν, ἐπὶ τοῦ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον. ἢ μετοχὴ ἐών, καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὤν. ὧν τὸ θηλυκὸν ἡ ἐοῦσα, τὸ ἐοῦσα.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἐπάβολος, ἐπιτυχών. Ἐπαγαλλομένη, ἐπιπληττούσα. Ἐπαγγαλλιάζων, ἐπιχαίρων. Ἐπαγγέλλω, καὶ ἐπαγγελία, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ λέγεται, ἐπὶ προσκαλουμένων, καὶ δημηγορούντων. εἰσάγειν, καὶ ἐπαγγελίας, παρακελεύειν, προσίστασθαι. λέγεται δὲ παθητικῶς, καὶ ἐπαγγέλλεσθαι. λέγεται καὶ τὸ κελεύειν, ἢ καταδηλοῦν. Ἐπαγγειλαμένας, ἐπισχομένους. Ἐπαγγέλλει, ἀντὶ τοῦ αἰτεῖται. Ἐπαγγέλλεται, παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἐπάγγελμα, ὑπόσχεσις, καὶ ἐπαγγελμα. Ἐπαγγέλλομαι, καὶ ὑπισχνοῦμαι, καὶ ὁμολογῶ. καὶ ἀπαλλάσσει φόνον, καὶ ἀπαλλάττει φονεύσειν τὴν δίκην. ἡ ἐπαγγέλλομαι εὐδαιμονίαν. ἢ ἐπαγγέλλομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι, καὶ ἐπαγγελία. ἐπαγγέλλω δὲ ἐνεργητικῶς, σημαίνει τὸ ζητῶ. καὶ ἐπαγγέλλεσθαι λέγεται παρά τισι ῥήτορσιν, οἷον τὸ προσαιτεῖν. ἢ αἰτιᾶσθαι, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐν δὲ τῷ τοῦ Λεσβίων φόρου. καὶ Δημοσθένης, ἐν δὲ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἡ ἐπαγγέλλω, τὸ καλεῖν αὐτῷ. ὡς καὶ Λιβάνιος, ἐγὼ δὲ φιλεῖσθαι πεπιστευκὼς ὑπὸ σοῦ. καὶ ἐπέστελλον. καὶ ἐπαγγέλλω, τὸ καλεῖν, ἀντὶ τοῦ καλεῖν ἤτοι. ἐπαγγέλλομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. Ἐπαγγελλομένων τοῖς διαιτῶσι, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ δόντι τῷ γραμματεῖ διαιτητῇ, καὶ διαλεχθεὶς αὐτοῖς. Ἐπάγειν, τὸ ἐπιφέρειν μετὰ τὸ πρῶτον καὶ ἄλλο τι, ἢ λόγον, ἢ ἕτερόν τι δεύτερον λόγον ἐμφαίνον. ἐπάγει καὶ τὸ ἐπιτιθέναι, καὶ προστίθεται. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λουκιανὸς, ἐπάγεις μοι πολλὰς πληγὰς ἐν τῷ βίῳ. Ἄλλως.

Ἐπάγειν λέγεται, ὅταν ἕτερός τις λόγον εἰπὼν, εἶτα ἐκ τοῦ ἐναντίου ἕτερον ἄγῃ. καὶ ὅταν ἄγοντός τι κατάδηλος, καὶ ἐπάγεται λόγος ἕτερος ἐφ' ἑτέρῳ. δηλονότι, ἐπάγεται ὡς δοῦλον ἐπὶ τιμωρίᾳ. ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἑαυτῷ ἄγω, ἤγουν μεθ' ἑαυτοῦ.

Ἐπαγείρων, ἐπισυναθροίζων. Ἐπάγεσθαι, καὶ ἐπισπᾶσθαι, καὶ ἐφέλκεσθαι, ταὐτὸ σημαίνουσι. λέγεται γὰρ κυρίως, ἐπὶ τῶν ἐμπροσθεν ἐρχομένων, καὶ ἑλκόντων τι ἀκολουθοῦν ὄπισθεν αὐτῶν. Ἐπάγεται κυρίως, ἐπὶ αἰχμαλωσίας καὶ ἐπὶ κακῶν. οἷον, ἐπάγεται ἐπὶ θάνατον, καὶ ἐπάγεται ἡ λεία.

Ἐπάγη, ἐστερεώθη, ἐπάχθη, ἐμφορήθη, συνεπλάσθη ἐξ ἑνός. ὅθεν καὶ ἁρματοπηγὸς λέγεται. Ἐπάγην, ἐκ τοῦ πήσσω, τὸ πηγνύω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπαγον, τὸ παθητικὸν, ἐπάγην.

Ἐπαγίνεον, ἦγον. Ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπαναλέγεσθαι.

Ἐπαγλαΐζων, ἄγαν ἐπιχέων. Ἐπαγλος, κατάδηλος.

Ἐπαγόμενα, τὰ ἐπαχθέντα, ἐφολκὰ, ἢ ἐπακτά. Ἐπαγόμενος, αἰχμαλωτιζόμενος, ἢ ἐπισφαλέμενος. Ἐπαγορεύειν, ὃ ἐστὶν ἐπιμαρτυρεῖν. Ἐπαγρὸν, ἀγρευτικὸν, ὅπερ ἐν δὲ ἀγρῷ ἐστιν. Ἐπαγχαλάσασθαι, ἐπαναχωρίσασθαι. Ἐπάγω, καὶ ἐπάγομαι, τὸ ἐπικτῶμαι, καὶ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ ἐπάγω, ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρω ἕτερον. ἐπάγομαι δὲ, ἐπὶ τῶν ἐμπροσθεν ἐρχομένων καὶ ἑλκόντων τι ἀκολουθοῦν ὄπισθεν αὐτῶν.

Ἐπαγωγὰ, ἀπατηλὰ, πιθανὰ, ἐφολκά. Ἐπαγωγὰς, αἰχμαλωσίας. Ἐπαγωγὴ, συμφορὰ, πειρασμὸς, ζημία, ἢ αἰχμαλωσία. ἔστι τὸ ἐπαχθὲν ἐπαγόμενον κακὸν, ἢ ἡ ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδος. ἢ λόγος διὰ ἴσων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀληθὲς, οἰκείως ἐπιφέρων. Ἐπαγώγιον, ἀποσπώμενον. Ἐπαγωγὸν, ἐκ τοῦ ἐπάγω, παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται, τὸ ἐφελκτικὸν καὶ ἡδὺ, παθητικῶς οἱ μεθ' Ὅμηρον ἐπάγεσθαι φασι, τὸ ἐφέλκεσθαι καὶ πείθειν. Ἐπαγωνὲ, αἱρέσιος, [illegible]. Ἐπαγωνιεῖται, φιλονεικήσει, προσκαρτερήσει. ἐκ τοῦ ἐπαγωνίζω, μέλλων ἐπαγωνίσω. ἀττικῶς ἐπαγωνιῶ, καὶ ἐπαγωνιοῦμαι, ῦ, εῖται. Ἐπάδοντος, φαρμακοῦ, γόητος. Ἐπαοιδὴ, φωνῆς ἐπᾳδόντων. Ἐπαείρων, ἐπαίρων. Ἐπαειράμενον, ἀφαιρούμενον. Ἐπαέξεται, προστίθεται. Ἐπαείρας, ἐπεγείρας. Ἐπαθανασόρειον, κατήγορον. Ἐπαθαίνει, πάσχων [illegible]. Ἐπαθλον, νικητικὸν βραβεῖον, τὸ ἐπὶ τοῖς ἄθλοις διδόμενον. Ἐπαΐειν, ἐπιγνῶναι. Ἐπαιγίζειν, τὸ ἐφορμᾶν. δηλοῖ καὶ τὸ ἄνωθεν ἐπικινεῖν. ὅθεν καὶ αἰγὶς, ἡ καταιγίς. τὸ δ' αὐτὸ, καταιγίζειν λέγεται. δηλοῖ δὲ οὐ πάντως βιαίαν πνοὴν, ἀλλὰ

καὶ δὴ ἐπαγείρασθ' ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγοράν. Ἐξ ὑπογύου, ἐξ ὀλίγου, ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς, παρὰ τὰ γυῖα, τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ παλαιὸν, καὶ ἀπαρασκεύαστος. ὑπόγυον γὰρ σημαίνει πρόσφατον, ἐγγύτατον. Ἐξυπτιάζειν, τὸ ἐπὶ νώτου φέρεσθαι. οἱ καταβάντες εἴσω, ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν. οἱ δὲ κρίβδην [illegible], ἐξυπτιάζονται τῶν κεφαλῶν. Ἐξυπνῶ, ἀφυπνίζω, διυπνίζω. Ἐξυρημένος, τὴν κόμην ἀποβάλλων. Ἐξυφασμένα, ὑφάνασα. Ἐξῶν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ ἐκείνων. ἐξῶν γάρ φασι τῶν χρόνων, πρὸς τὸ συνηθῶς. ἢ ἐλάσσων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ξύλου. ἢ ἔγραμμαι, μετὰ τὸ ὀρύξαι. ἢ ἐξεσῖν, ἔψησιν, ὀλιμοσόργησιν. Ἐξυφάνας, κατασκευάσας. Ἔξω, καὶ ἐπὶ τόπου καὶ ἐπὶ χρόνου. οἷον, ἔξω διατρίβει, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. τὸ δὲ ἐκτὸς, ἐπὶ κινήσεως ἀεί. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, ἐκτὸς εἰσιν τῶν ὅλων. εὕρηται δὲ ἅπαξ ἐπὶ τόπου παρὰ Πλάτωνι. οἷον, καὶ ὅς ἐκτός ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ ἐκτὸς, ἀντὶ τοῦ χωρίς. Λουκιανὸς ἐν βίων πράσει. ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνον, ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω. Θουκυδίδης, ἔξω τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ μάλιστα ἐν τέλει. καὶ γενικῇ συντάσσεται, ἔξω καλῶν, ἔξω τοῦ εἰκότος. Ἔξω ἀπέλχεται, ἐκθλίβεται. Ἔξω φυγών, ἀντὶ τοῦ ἐκφυγών. Ἔξω τοῦ καθεστηκότος ὕδωρ, ὅθεν μαίνεται, ἔξω κινδύνων. Ἐξωβάδια, ἐνώτια. Ἔξω βελῶν καθῆσθαι, παροιμία ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων.

Ἐξώγκωσεν, ὕψωσε, καὶ χῶμα ἐξώγκωσεν αὐτῷ. Ἔξω γλαῦκας, τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν. παροιμιῶδες δέ. ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαὺξ φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν. Ἐξώγρων, ἐζωγράφησαν. Ἐξώδυκα. οἱ δὲ ἐξώδυκα, ὤλισκα, καὶ ἐξώδυκα. Ἐξωδήκει, ὤγκωσε. ἐξωδηκὸς, ὁ ὠγκωμένος. Ἐξώλης, ἐξώλεος, ἐξώλεια. Ἐξωθεῖται, ἐκβάλλει, καὶ ἐξορίζει. ὅθεν καὶ ἐξώστης ἄνεμος. Ἐξώκειλεν, ἐκ τοῦ ὀκέλλω, ὁ μέλλων ὀκελῶ, ὁ ἀόριστος ὤκειλα. ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθεν, ἔπεσεν ἐπὶ γῆς, ἐξέβαλεν, ἔρριψε. καὶ ἐξωκείλαμεν, ἐξορμίσαι, καὶ ἐκθρώσκειν ἀπὸ τῆς τοῦ κύματος φορᾶς. ἢ ἐξώκειλεν ἡ ναῦς, εἰς ῥαχίαν ἐξώκειλεν, ἐξέβαλεν, ἔρριψεν. Ἐξώκιλος, τὸ λῃστρικὸν πλοῖον, ὁ ἀγύρτης. Ἐξώκειλον, ἐξέπεσον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πλοίου.

Ἐξώκοιτος, εἶδος ἰχθύος, καὶ ἄλλοις, καὶ ἔξω κοιταζόμενος.

Ἐξώκειλον, ἐξῆλθον. Ἐξωλείμεον, οὐκ οἴσεις. Ἐξώλεια, πανωλεθρία, παντελὴς ἀπώλεια. καὶ ἐξώλειαν αὐτῷ προσεπαρασάμενος. Ἐξώλεσα, ἀπώλεσεν. Ἐξωλέστερον, ἐξολοθρευτικώτερον, ἢ χεῖρον. Ἐξώλης, ὁ ἄξιος ἀπωλείας. προώλης δὲ, ὁ καὶ πρὸ καιροῦ. ἢ ἐξώλης, ὁ ἀσελγὴς, ὁ ἀπολόμενος, ὁ κίναιδος. τὸ αὐτὸ καὶ προώλης καὶ πανώλης. Ἐξώλισθεν, ὤλισθεν. ἐξώλλυται, ἀπόλλυται. Ἐξώλισθεν, ἐξερρίφη, ἐξέπεσεν.

Ἐξωλόθρευσε, ἠφάνισε. Ἐξώμβρισεν, ἐπέγασεν ὄμβρος, ἢ ἐπεκάλυψεν. Ἐξωμίς, χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον. τῶν γὰρ ἐκατέρων χρείαν παρεῖχεν, καὶ χιτῶνα μὲν διὰ τὸ ζώννυσθαι. ἱμάτιον δὲ, ὅτι τὸν ἕτερον μέρος ἐβάλλετο. παρὰ καὶ οἰκετικοί, ὁ τὸ μὲν ἔνδοθεν, ὁ τὸ δὲ περιβαλοῦ. Ἐξωμιτόσμαι, παρὰ Ἀριστοφάνει, ἄχρι τοῦ ὤμου γυμνωθείσης. Ἐξωμμάτωται, ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀριστοφάνης, ἄντι γὰρ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται.

Ἐξωμοτος, καὶ ἐξωμόσιον, ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξομόσασθαι, τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον, ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινὰ, ἐξομόσασθαι ὕδωρ. οὕτω Δημοσθένης. Ἐξωμοσία, ἐνοικος παραίτησις, δι' εὔλογον. ἐξωμοσία, ὅταν τις φάσκῃ ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δύνασθαι δίκην, ὑπὲρ ἧς τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσηγητὴς ἢ δίκη. εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσία χρῆσθαι, καὶ οὕτως διαγράφεται ἡ δίκη. καὶ ἐξωμόσατο, ἀπηγόρευσε. Ἐξομόσασθαι, τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα, διὰ νόσον, ἢ πρόφασίν τινα.

Ἐξωπιδίον, ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθον. τῶν τοῦ συλλαβῶν περισσῶν ὄντων, μεταξὺ τοῦ προθέσεως οἱ Ἴωνες. Ἐξώπων, ἔξω τῶν προσώπων πραγμάτων. Ἐξωπίσω, ἐξοπίσω, ὀπίσω. Ἐξωνόμαζεν, παρ' Ὁμήρῳ οἱ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησεν χθαμὼς λαμβάνουσιν. ὡς εἶναι ἐκ παραλλήλου ταῦτα, τό τε ἔφατ' καὶ τὸ ἐξωνόμαζεν. ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ῥαψῳδίᾳ φησί. διαπίστευε δὲ, καὶ μετέωσε. ἐπεὶ γὰρ τὸ φράζειν, καὶ τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου εἶπεν.

Ἐξώπαζεν, ἐξέπεμψεν. Ἐξώπιον, ἔκτοπον, ἔξω. Ἐξωπεῦσθαι, ὑπομένειν ὑπάρχει. Ἐξωραϊσμένον, καλλωπισμένον, κεκοσμημένον. Ἐξώργισε, ἐθυμώθη. Ἐξώργισεν, ἐξεθύμωσεν. Ἔξωρος, ὁ γεγηρακὼς, ἢ ἄκαιρος. καὶ ἐξωρος, ἡ ἡλικία. Ἐξορχησάμην, ἐξεφαύλισα, κατέπαιξα. πρὸς ὃν ἐξορχησάμην. καὶ αὖθις, ὁ δὲ μαθηθεὶς τὰ μυστήρια ἐξορχήσατο. ἀντὶ τοῦ ἐμυστηρίευσε, καὶ ἐκπυστα ἐποίησεν. Ἐξώσθη, ἐξεβλήθη.

Ἐξώσθησαν, κατεβλήθη, κατέπεσον. Ἐξωστισμένοι, ἐξωρθρωμένοι. Ἐξώστης, ἀπελαύνων, ἢ ὁ τραχὺς ἄνεμος. Ἐξώστρα, ὃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τὸ ἐκκύκλημα. Ἐξωστρακίσθη, ἐξωρίσθη. ἐκαλεῖτο ὡς ὄστρακον ἔγραφον τῶν ἐξορίων. Ἐξώσω, ἀπώσω, ἐκβαλῶ, ἀποδιώξω. Ἐξώτελμες, ἐκ τοῦ τραύματος. Ἐξώτερος, ὁ ἐξώτατος. Ἐξωτικὰς δίκας, τὰς ξενικάς. Ἔξω τριακάδος, οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παιδείας, ἢ ἀγχιστείας κλήρου τελευτήσαντος ἔνθα ἀθώωσιν ἐκαλεῖτο. Ἐξώτρισεν, ἐξέπεσεν. Ἐξώφελλεν, ἐπιπολὺ ηὔξησεν. Ἐξωφρονημένοι, ἐξηρμένοι, ὑπερφρονούμενοι, καὶ ἐπηρμένοι. Ἐξώχετο, ἐπιπολὺ ηὔξηθη. Ἐξώχοντο, ἐξεπορεύοντο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Εο, τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον, δημοσθένεος καὶ δημοσθένους. παρὰ δωριεῦσι δὲ εἰς ευ. ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν. καὶ, ὁ καὶ οι, εἰς τὴν οι δίφθογγον κιρνᾶται, οἷον δημοσθένεοιν, καὶ δημοσθένοιν. ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασι τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, οἷον ποιέοιμι ποιοῖμι, ποιεοίμην ποιοίμην. Ἔοι, εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου ἐκ τοῦ ἰῶ ἰόντος μετοχῆς. Ἔοι, εἴη ὑπάρχοι. ἐκ τοῦ ἔω παθήτικου, δευτέρου ἀορίστου. Ἔο, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. καὶ εὖ, καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα δείγματα τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κρᾶσιν. ἐξ οὗ ἰὼν, ὁ ὑπάρχων, ἰόντος, ἔοιμι, εοις, οι.

Ἐογμὸς, καθὰ συνδιδέλεται ὁ τράχηλος. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχμὸς, καὶ ἐογμός. Ἔο, ἑοῖο, ἕθεν, ταῦτα ἰσοδυναμεῖ. καὶ ὀρθοτονούμενα, δηλοῖ ἑαυτοῦ, ἢ ἑαυτῆς. ἐγκλινόμενα δὲ, αὐτοῦ, αὐτῆς. Ἐοιγμεν, ἐκ τοῦ ἐοίκαμεν, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. Ἔοικα, εἴκω τὸ ὁμοιῶ, εἴξω, εἶχα. ὁ μέλλων παρακείμενος εἶκα, καὶ ἀττικῶς ἔοικα. ὅθεν ἐοικὼς, καὶ ἐοικυῖα. Ἔοικα, παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὕτως εὕρηται. εἶκα, εἶκα, καὶ διαλύσει ἔεικα, ἐπενθέσει τοῦ ο, ἔοικα. οὕτω δέ φασι καὶ εἴδω εἶδα, καὶ διαλύσει ἔεδα, καὶ προσθέσει τοῦ ο, ἔοιδα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, οἶδα. οἱ δὲ οὕτω κανονίζοντες, καὶ τὸ οἶδα αἰολικῶς φασί, τὴν τάσιν ἀναβιβάσαι, εἶτ' οὖν κατ' ἄλλους ἀναστεῖλαι. Ἔοικεν, ἀντὶ τοῦ φαίνεται, ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται. οἷον, ἔοικεν ἀπειπεῖν τοῖς λεγομένοις. ἔοικε δὲ, ἀντὶ τοῦ ὅμοιός ἐστι, δοτικῇ. οἷον, ἔοικεν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ἔοικε δὲ ἀντὶ τοῦ πρέπει, ποιητικῶς, ἀσύντακτόν ἐστιν. Ὅμηρος, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. Ἔοικέ τι, οὔτι ἀεικὲς, ἐκ παραλλήλου, τὸ αὐτό. ἐναντίον ἐστί. σαφέστερον δὲ τὸ ἔοικέ τι, τὸ οὔτι ἀεικές. ἄλλως γὰρ τὸ ἔοικε, λαμβάνεταί τινι καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦται, καὶ φαίνεται. Ἐοικότως, εἰκότως ἐστί. τὸ μέν τι ἀττικὸν, ἄλλο δὲ κοινὸν ἐφικτόν. Ἐοικὸς, ἢ τὸ ὁμοιούμενον, ἢ τὸ πρέπον, ἢ τὸ δοκεῖν. Ἐοικότα, πρόσφορα, καθήκοντα, ὁμοιούμενα. Ἐοικὼς, ἐοικότος, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέλλων παρακείμενος εἶκα. καὶ ἐν διαλύσει καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ἔοικα, ἡ μετοχὴ ἐοικώς. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴκω, μέλλων παρακείμενος εἶκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἔοικα. Ἔοιμι, ἐκβάλλοιμι.

Ἑοῖο παιδὸς, ἢ μᾶλλον ἑοῦ, ἤγουν υἱοῦ, ὅ ἐστιν ἀγαθοῦ. ὡς

ἐξηφάνισε, ἀνήρπασε. ἐξιχνοσκοπῶν, ἐξερευνητής, ἀναζητητής.

ἐξιχωρίζεσθαι, ἐκχωρίζεσθαι. ἔξμυξα(?), ἐξέμυξα(?). ἐξέβαλεν, ἐξώρισεν, ἀπέβαλεν. ἐξολῦσαι, ἐξολῦσαι. ἐξοδία, ἡ ἔξοδος. ἔξοδοι νόμοι, διὰ τὸ πάντως ἐξελαύνεσθαι. καὶ ἔξοδοι, αἱ γενέσεις. ὡς τό, αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ἡ μὲν γὰρ ἄνω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἄνευ ἡμ. ἡ δὲ κάτω, ἐξ ἡμερῶν ὑπάρχει, καὶ ὑπὸ χρόνον ἐστίν. ἐξόδων, ἀνατολῶν. Δαβίδ, οὔτε ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν. ἔξοιος λέγεται, ὁ ἀπηλλαγμένος μίθης(?): ἔξοιος ὢν καὶ ἡμικραιπάλους(?) ὑπὸ τοῦ ὕπνου διακεχυμένος(?). ἐξοίσουσιν, ἐκβαλοῦσιν.

ἐξοιστρηθείς, μανείς, παρορμηθείς, ἐρεθισθείς. ἐξοιστρουμένην, μαινομένην. ἐξοιχνεῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἐξίασιν, οἴχω, οἰχῶ, οἰχνοῦσι. καὶ ἐξοιχνεῦσι Δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐξοιχνοῦσιν. ἔξοιον(?) ἴχω, ἀφ' οὗ ἴχω. ἐξοκέλλει, ἐξολισθαίνει, ἐκπίπτει. ἐξολᾶν, ἐκβάλλειν μέλλων, καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας. ἐξομηρευσάμενος, καλῶς διοικήσας. τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος, ἀσφαλίζεσθαι φρουρᾷ. καὶ ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας. καὶ ἐξομηρευσάμενοι, ἀντὶ τοῦ ὁμογνώμονας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν, ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον. ἐξόμνυσι, τὸ ἐξόμνυσθαι, ἀρνεῖσθαι. ἐξομόθεν, ἡ πλεονάζει ἡ πρόθεσις, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀπ' οὐρανόθεν καὶ τῶν τοιούτων, ὃ καὶ προσνέμεται τῷ ποιητῇ(?). ἴσα ἤ(?), ὁμόθεν ἐκπεφυκότας, ἤγουν φύντας ἐκ γῆς. ἐξομολόγησις, ἡ τῶν πεπονθότων μετ' εὐχαριστίας τῶν θείων εὐεργεσιῶν ἀπαρίθμησις. καὶ ἡ τῶν κακῶς πεπραγμένων παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἐξαγόρευσις. ἀμφότερα γὰρ ταπεινώσεως ὑπάρχει ποιητικά. ἐξομολογοῦμαι, εὐχαριστῶ. καὶ κατὰ συνήθειαν ἀνθρωπίνην, ἀντὶ τοῦ χάριν ὁμολογῶ, ἤγουν δοξάζω σε. ὡς τό, ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ. ἐξομόσασθαι, παντελῶς ἀρνήσασθαι. ἐξόμνυσθαι, οἱ μαρτυρήσαντες ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ὤμνυον μηδὲν εἰδέναι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἐξομόσασθαι. ἔξομπλον(?), ἔθος(?). ἐξόν, παρόν, ἐνόν. καὶ τὸ ἄλλα οὐδέ τινα(?) μυχαία(?), οὐδέ ποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτι πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ. ἐξονομάζειν, τὸ καλεῖν. ἢ τὸ ἐξ ὀνόματος καλεῖν. ἐξονομακλήδην ὀνομάζων. πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ ἄλλαχοῦ λεγομένου παρὰ τῷ ποιητῇ, ἐπ' ὀνόματος, καὶ τοῦ ἐκ γένους ὀνομάζων. οὐ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖ, οὕτω κἀνταῦθα τὸ ὀνομάζειν, ἀλλὰ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων καλεῖν. οἷον, Χίδη(?) ὦ Ἀντίλοχε, καὶ ὦ Πάνθοε καὶ Θυμοῖτα, καὶ Λάμπε, καὶ Κλυτίε(?). ἐξονομάσας, ὀνομάσας. ἐξονομαίνεις, ἐξ ὀνόματος εἴπῃς. ἐξονυχίζειν, ἀντὶ τοῦ συγκεχωρίσθαι(?), ἀκριβολογεῖσθαι, ἐξετάζειν τοὺς ὄνυχας. ἐξ ὀνύχων, ὅτι ἐξ ἁπαλῶν, ἐκ βρέφους.

ἐξοπλίσαι, ὁπλίζεσθαι κελεύσαι. ἐξ ὀπός, ἐκ τῆς φωνῆς.

ἐξόπλως. ἅμα δὲ λαμβάνειν τοὺς πολεμίους, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῖς … ἐφόλον(?). ἐξοργίζειν, εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ἐξοργισμία(?), ἡ ὀργή. ὀργισμία(?) δέ, ὅταν ἡ τροφὴ … ἐξορία, καὶ φυγὴ ἐναντίον ἡ κάθοδος λέγεται. καὶ κατάγεται ἐναντίον τῷ φεύγειν. λέγεται δὲ κυρίως κάθοδος, ἡ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐπάνοδος εἰς τὴν πατρίδα. ἐξ ὁρίου(?), ἐξ ἐπιτηδείων ἀνέμων.

ἐξορίσαι, ἀπὸ τοῦ ὀροῦ τοῦ γάλακτος. προβατικοῖς δὲ καὶ … ὁμιλῶν, οὔτ' ἂν τὴν ψυχὴν βελτίων ἐγένετο, ἢ δεῖ πλεῖον τῆς βουλῆς καὶ ἐξορίσαι τυρόν, καὶ πλῦναι κάδιον(?). ἐξόρισον, ἀντὶ τοῦ φυγάδευε. ἐξόριστος, τῶν ὅρων ἐκτός. ἐξορκιστής ἐστιν, δαιμόνων ἐξαίρεσις. ἐξορμᾷ, ἐκπολεμεῖ(?), ἐξάγει, ἐκτρέχει. ἐξορμενίζεις(?), … ἐξορμίζεται(?), … Ἀριστοφάνης. οὐδ' ἐξορμίζεται(?) πρῖνος ὡς κατὰ τύπον δὲ κωμῳδεῖται ὁ πρῖνος(?). ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέπτη(?) τῆς κονίας … ἐξορμᾶσθαι, παρορμᾶ.

ἐξορρίζειν, τὸ ὀρρὸν ἀποχωρίζειν τυροῦ. ἐξόρυς(?), ἐξόριος(?) ὑπερφερής. λέγομεν, ἔκδημος, ἀπόδημος, διαπόντιος, ἀποδημαῖος, ἀπόφυλος, ταυτόν. ἐξορύττεται τὸν ὀφθαλμόν. λαμβάνεται καὶ χωρὶς προθέσεως τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ εἰς ὀφθαλμὸν λαμβάνεται. Χρυσόστομος, μακάριος οὗτός ἐστι, κἂν ἐξορύττηται, κἂν καίηται. ἐξορχησάμενος, ἀντὶ τοῦ φυγών, καὶ ἀπελθών(?). Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους(?) προσπαίζων … διὰ τὴν τῶν διονυσίων κωμῳδίαν. ἐξορχοῦμαι, χλευάζω, ὑβρίζω.

ἐξοσιοῦν, δικαιοῦν. ἐξοσιοῦσθαι, ὅσιος γενέσθαι. ἐξόσον μὲν χρόνον, ἐξότε, ἐξ οὗ ἔτος. ἐξοστρακισμός, ἐξοριστικός(?), φυγὴ δεκαέτης. τοῦτο δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰσόδους ἔχον δέκα ὧν εἰσιὼν πολίτης ἕκαστος ψηφίζεται, ὄστρακον ἐπὶ τοῖς ὑπογεγραμμένον. τὸν δὲ ὑπὸ ἑξακισχιλίων γενόμενον, φυγεῖν δέκα(?) … ψηφίζεσθαι τὸ κρινόμενον. ἐξοτέλον(?), φανερόν. ἐξ οὗ, οὐ σημαίνει τὴν ὕλην, ὡς τίς ἐστιν δοκεῖ, ἀλλὰ συνήθεια γραφῆς, ἐπὶ τὸ ἀνωτάτω αἰτίας τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνει. ὡς ἐπὶ τοῦ, εἷς θεὸς ἐξ οὗ τὰ πάντα. κέχρηται δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης τῇ λέξει, ὁ τῆς ἀληθείας λόγος. ὡς ὅταν λέγῃ, ἐκ ξύλων ἀσήπτων. καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός. ἐξουδένωται, ἐκ τοῦ οὐδεὶς οὐδενός, γίνεται ῥῆμα … οὐδενῶ, οὐδενώσω, οὐδένωκα οὐδένωμαι, καὶ ἐξουδένωμαι. ἐξουδενῶ, ἐξουδενώσω, ἐξουδενωσμός. ἐξουδένωσις, ἡ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀντιμαρτυρία, καὶ ἡ ὕβρις. ἐξ οὗ δή, ἀφ' οὗ δή. ἐξουθενῶ, ἐξουδενῶ ἐκ τοῦ οὐ ἀρνήσεως, καὶ τοῦ τὶ(?) συνδέσμου, καὶ τοῦ εἷς ἑνός, γίνεται οὐθενῶ, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς δ, οὐδενῶ καὶ ἐξουθενῶ. ἐξουλάς(?), ἐκβολάς. ἐξούλης, ὄνομα δίκης, ἣν ἐκάλουν(?), οἱ φάσκοντες εἴργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν εἰργόντων. εἴρηται μὲν τοὔνομα ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅ ἐστιν ἐξωθεῖν, καὶ ἐκβάλλειν. διαγωνίζονται(?) δὲ ἐξούλης κἀπὶ τοῖς ἐπιτιμίοις, οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ προσηκούσῃ προθεσμίᾳ, ὑπερημέρων γενομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ δὲ ἁλόντες ἐξούλης, καὶ τῷ ἑλόντι ἐδίδοσαν, ἃ ἀφῃροῦντο αὐτόν, καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ ἴσα τιμηθέντα(?).

ἐξοῦρα, εἰς κενὸν συντετριμμένα(?). ἃ ἴσα δὲ καὶ μάταια ὀνομάζονται(?), παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. ἐξουρανόθεν, πλεονάζει ἡ ἐξ. ἤγουν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ἐξ οὐρανοῦ δείματα, κεραυνοί, σημεῖα, ἀστραπαί. ἐξούριον(?), τὸ πλεῖν ἐπιτηδείως. ἐξούριος, ἐξ ἐπιτηδείων ἀνέμων. κἂν ἐξουρίων φέρηται τὴν ἄγαν ἔχων εὐκαιρίαν(?), ταλανίζειν(?) δεῖ … ἐξουσία ἐστίν, ἐπιτροπὴ νόμου. ἐξουσιάζειν(?), δυνάμεις ἐξουσιαστικαί, κατὰ χάριν θεοῦ. ἐξουσίαστος(?) ἐστίν, αὐτοπροαίρετος κίνησις. ἐξοφρυωμένοι, ὑπερήφανοι(?), ὑπερήφανοι. ἔξοχα φιλεῖν, ἢ ἔξοχα ἐχθαίρειν. τὸ μᾶλλον … προστίθησιν(?) Ὅμηρος. ἐξοχετευόμενα, ἐκρέοντα, ἃ ἐκ τῶν ὀχετῶν ἐξερχόμενα(?). ἔξοχος, Ὅμηρος μέγα ἔξοχος πάντων. γενικὴν ἔχει σύνταξιν, διὰ τὴν ἐν λέξει ὑπεροχήν. ὑπέρθεσιν γὰρ δηλοῖ, τὸ μέγα ἔξοχος. ποιεῖ δὲ Ὅμηρος δοτικήν, ἐν τῷ, δῖος Ἀχαιῶν, ὃ ἀριδείκετος ἀνδρῶν, καὶ δία γυναικῶν … ὁ κορυφαῖος χοροῦ. οἱ δὲ ὑπερθετικοί, φιλοῦσι τὴν γενικὴν σύνταξιν. ἐξόχως, ἀντὶ τοῦ πάνυ, ὑπερβαλλόντως, καλῶς. ἐξρελιτα(?), τὰ … ἐξυβρίζοντα, παραπαιδεύοντα(?), παραβαίνοντα τὰς συνθήκας, ἀδικοῦντα.

ἐξύβριον(?) … ἐξήμαρτε(?) δὲ …

ἐξυλοῦνται(?), ἐξυλοῦνται(?). ἐξυλίζεσθαι(?), ὡς ὕλας.

ἐξυμάλλον(?), ἐξ ὁμοίων. ἐξυπανέστη, τὸ ἐστάθη … ὑπανέστη, ἐξυπανέστη, διὰ τὸ ὑπό, ἢ κατ' ὀλίγον κίνησιν. διὰ τὸ ἐξ, ἢ ἔξω. διὰ τὸ ἀνά, ἢ εἰς ὕψος κίνησιν. ἐξυπαρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς.

ἐξυπερθεσίων(?), ἐξ ὑψηλῶν. ἔτρεφε τὰς ὑπερβολὰς τῶν … ἐξυπερτάτων(?), ἐξ ὑπεροχῆς, ἐκ κορυφῆς.

ἐξυπίσθεν(?), ἐκ τοῦ ὄπισθεν. ἐξυπνισθῆναι οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ ἀφυπνισθῆναι, Φρύνιχος. ἐξ ὕπνου, ἐκ ῥᾳθυμίας. καὶ ὁ Ἀπόστολος, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι, ἐγγύς φασι τὸ τέλος.

καὶ δι

ρῶ. Ἐξαντλῶ, ἀντὶ τοῦ καταντλῶ, [illegible] κατὰ τῶν ἁλιέων. [illegible] αἰνιγμοί. [illegible] καταποντοῦσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, [illegible] καταβρέχεσθαι. αἰνίγματα γάρ, τὰ [illegible] φασίν. Ἐξαπάτησον τὴν παρθένον, ἐξαπλάνησον [illegible] ὑποσχόμενος [illegible]. χρῶνται [illegible] τοῖς λατίνοις ταύτῃ τῇ φράσει. Τιβέριος, Σουετώνιος, καὶ Βαλλέριος [illegible] μᾶλλον, [illegible] καὶ αὐτοῖς οὐκ εὐδόκιμοι [illegible] τὰ πρῶτα ὁ [illegible], τὸ ὅλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἄπειρος, οὐ συνιεὶς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν, Λατινικὴν φράσιν διέφθειρεν. Ἐξέπαισεν, ἐξεπλάγησαν. Ἐξαπίνης, [illegible]. Ἐξαπορεῖσθαι, ἄπορον γενέσθαι. Ἐξαπέ[illegible], [illegible]. Ἐξάπτειν, ἐξῆπτεν.

Ἐξάπτεται, ἐξῆπται, κρεμᾶται. καὶ ἐξῆπτο, ἀνήπτετο φλόξ.

Ἐξάρχεται, ἀπὸ τοῦ ξηραίνω, [illegible] κατεψυγμένος.

Ἐξάρην, ἀπήρθην. Ἐξάρας, ἄρας. Ἐξαρνήσασθαι, ἐξομολογεῖν. Ἐξαρνοῦνται, προσβάλλουσι. Ἐξαρυσάμενος, ἀφελόμενος. Ἐξαρθεῖσαι, [illegible], ἐξηρημέναι.

Ἐξαρτύσας, ἐξοπλίσας. Ἐξάρχειν, ὑφηγεῖσθαι. Ἐξάρχουσιν, ἐξάπτουσιν. Ἐξάρχει, ἐξέχουσιν. Ἐξηρτημένος, ἀφηρτημένος. Ἐξήρτημαι, ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι. οὐ μόνον πρὸς [illegible], ἀλλὰ καὶ πρὸς [illegible]. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ, [illegible] ἐξηρτημένοι. Ἐξηρτημένοι, κρεμάμενοι, [illegible]. Ἐξηρτημένος. [illegible] ἐξηρτημένος λέγεται, κατεσκευασμένος, ἡτοιμασμένος. Ἐξαρτᾶσθαι, τοῦ ἀπαρτᾶσθαι διαφέρει. ἐξαρτᾶσθαι μὲν γάρ, τὸ ἐξῆφθαι καὶ ἐκκρεμᾶσθαι τινός. ἀπαρτᾶσθαι δέ, τὸ κεχωρίσθαι, καὶ ἀφεστάναι. καὶ Σιμωνίδης, [illegible] ἐκκρεμᾶσθαι [illegible]. Ἐξήρτηται ὁ [illegible] τὸ πρᾶγμα. [illegible], τοὺς [illegible] ἐξήρτησαν. ἐξήρτητο δὲ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐξηρτημένον [illegible].

Ἐξῆς, [illegible], ἑξῆς τριῶν ἡμερῶν. λέγουσι δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰκῇ, ὁμοίως, καὶ ἐπίσης. [illegible] καὶ ἑξῆς [illegible] καὶ ἑξῆς, ἐφεξῆς, μετὰ ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. [illegible] ἑξῆς πάντων [illegible] τῶν κακῶν, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, ἐξίσου. ὡς καὶ Ἀριστείδης, Καὶ τὸ μὲν [illegible] οὐ κατηγορεῖς, [illegible] ἑξῆς [illegible]. τὸ ἑξῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' εἱρμόν, καὶ κατὰ τάξιν. ὡς τὸ, καθεξῆς λαμβανόμενον. Ἐξεθρηνεῖτο, [illegible], παρῳμιώθη. Ἐξέωσε, ἐξέβαλεν, ἐξήλασεν. Ἐξεσηκότες, [illegible]. Ἐξεσηκμένον, διεστηκός. Ἐξεσκληκότες, ξηρανθέντες. Ἐξετάζω, τὸ ἐρευνῶ. καὶ ἐξετάζω, τὸ ἀπαριθμῶ. ἀφ' οὗ καὶ ἐξέτασις, ἡ ἀπαρίθμησις. ὡς τὸ, [illegible] τῆς [illegible] ἐξέτασιν. Ἐξετάσαι, ἀντὶ τοῦ [illegible] ὁρᾶσθαι. οὕτω Δημοσθένης. Ἐξετασμένον, ἠκριβωμένον, δεδοκιμασμένον. Ἐξέτασιν, [illegible], ἐλευσόμενον, [illegible]. Ἐξετετανυσμένον, τὸ [illegible] [illegible] λέγουσι, [illegible], [illegible]. Ἐξευλημένα, καὶ παρειλημμένα, αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν [illegible] κατὰ μεταφορὰν [illegible] τὰ παλαιά, καὶ τὰ τετριμμένα. Ἐξεύχεται, ἐξεύχετο, ἐκηρύχθη. καὶ ἐξευχθῇ, ἐξοισθῇ. Ἐξεῦχον, ἀντὶ τοῦ [illegible], οὕτω [illegible]. Ἐξήχησαν, ἠρέμησαν, ἐξηρέμησαν. Ἐξεψημένος, κατεχόμενος, [illegible].

Ἐξέβαλλον, ἐκβαλεῖν. Ἐξιάσιν, μετὰ τοῦ ἐξ προθέσεως, [illegible] προπαροξυτόνως. ἐξιᾶσι δὲ [illegible], ἐκβάλλουσιν. ἀλλὰ [illegible] λέγουσιν, ὅτι οὐ λέγεται ἐξιᾶσιν, ἀλλὰ μόνον ἐξίασιν. Ἐξιατρός, ἐκθεραπεύσας. Ἐξίδεσιν, ἐξιδίασιν, ἀπεκάλυψεν. Ἀριστοφάνης, [illegible] ἐξίδιον [illegible], [illegible] ἐκπλεῖν. Ἐξηγεῖσθαι χρήματα θεοῖς, ἐπαγγέλλεσθαι. Ἐξίασιν, ἐξέρχεται. καὶ ἐξίω, ἐπὶ μέλλοντος.

Ἐξιθι, ἐξέρχου, πορεύου. Ἐξίθυνε, ἐξοδος. Ἐξιθύνει, ἐξορθοῖ. Ἐξιθύνω, ἐξακριβόω. Ἐξικέσθαι, παραγενέσθαι. ἢ ἐκ [illegible] γενέσθαι. Ἐξικμάζεται, ἐξόλλυται, ἐξικνοῦται.

Ἐξικμασμένα, ἐξηραμμένα, ἰκμάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχοντα. Ἄλλως τε, ἐν ξηρᾷ χώρᾳ ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξικμασμένα διὰ τὸ [illegible] ὕδατος. Ἐξικνεῖσθαι, χωρεῖν. Ἐξικνούμενον, ἐξαρκοῦν, [illegible], προσηκόμενον. Ἐξίκοιτ', παραγίνοιτο. Ἐξίκον, ἱκανός. Ἐξιλάσασθαι, ἐξευμενίσασθαι. Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀντάλλαγμα λύτρον. καὶ ἡ διαλλαγή, καὶ ἡ παράκλησις. Ἐξιλάσομαι, [illegible].

Ἐξιλάσκεται, προσδέχεται, [illegible]. Ἐξίλλειν, [illegible] μὲν ἐξ [illegible] καὶ [illegible]. [illegible] δὲ ἐξάπτειν. Ἐξιλεοῦν θεόν. ἐξιλεοῦται ὑφ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἐξιλεώσονται, ἐξευμενίσονται. Ἐξίλλειν, οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ κωλύειν, καὶ ἀπελαύνειν, ἢ ἐκφεύγειν. Ἐξίμωσαι, ἐξαφανῖσαι, ἐξελθεῖν. Ἐξίνω, ἐξέβαινον. Ἐξινώμενον, ἐκκενούμενον, ἐκσπογγιζόμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν χολῶν καθαιρομένων.

Ἐξιονθίζω, ἐξιονλίζω, τρίχα ἐκβάλλειν. ἴονθος γάρ, ῥίζα τριχῶν, ἢ ὑποβρίχιον. Ἐξίπταται, ἐκπετάννυται. Ἐξιπώμενος, καθαιρόμενος χολῇ. ἢ ἐξ ἰμῶν, ἢ ἐκ [illegible]. Ἕξις, ἦθος, ἡ ἐκ τοῦ ἔχειν φρόνησις, συνήθεια. Ἄλλως. Ἕξις, δυσμετακίνητος [illegible]. ἔστι διάθεσις, ἡ διάθεσις [illegible] καὶ [illegible], καθ' ἣν εὐλόγως ἢ κακῶς διακείμεθα, ἢ ποιότης [illegible]. ἡ ἕξις ἐστίν, ἐπίκτητος ποιότης ἐκ μακρᾶς [illegible] καὶ μελέτης, ἢ ἔθους προσγινομένη. ἕξις ἐστί, ποιότης τις δυσμετάβλητος. ἡ δὲ διάθεσις, ἡ [illegible] τῇ ἕξει, εὐμετάβλητος καὶ εὐμετακίνητος. ἕξις ἐστίν, ἡ κατὰ φύσιν ἐνδελεχὴς ἐνέργεια, καὶ [illegible]. οἷον, ἐπὶ μὲν ψυχῆς σωφροσύνη, ἐπὶ δὲ σώματος [illegible] τῶν μελῶν καὶ ἀναλογίαν, καὶ ἡ ὑγεία. ἡ δὲ [illegible] αὐτῶν [illegible], [illegible]. ἕξις διχῶς λέγεται, ἡ καθ' ἓν μὲν τρόπον ἐνέργεια τοῦ ἐχομένου καὶ ἔχοντος. ὡς τῆς [illegible] τοῦ ὁπλισμοῦ, ἢ τοῦ ἐνδύματος, καὶ τοῦ ἐνδεδυμένου. ἕξις ἐστίν, ἡ [illegible] φύσεως δύναμις, ἡ τῶν λοιπῶν αὐτῶν [illegible] διακρίνουσα, καὶ ἀφορίζουσα, καθά φησιν ὁ θεῖος Διονύσιος. ὅτι φθορὰ [illegible] φύσεως [illegible], καὶ ἔλλειψις τῶν φυσικῶν ἕξεών τε καὶ ἐνεργειῶν, καὶ δυνάμεων. διαιρεῖται δὲ ἡ ἕξις, εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἕξεως δὲ εἴδη, ἀρετὴ καὶ κακία.

Ἐξίσης καλλίων, ἢ ἐπίσης. Ἐξ ἰσοτιμίας, ἐξ ἴσου, ἐκ τοῦ ὁμοίου. Ἐξίστανται, θαυμάζουσι. Ἐξίσταμαι, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι. Ἐξιστάμενος, παραχωρῶν. ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος [illegible] ἐξιστάμενος. Ἐξίστατ', ἐθαύμαζον.

Ἐξίστασθαι, διαχωρίζεσθαι, διαφθείρεσθαι. Ἐξίσταται, ἀντὶ τοῦ ὑποχωρεῖ. Ἐξίσταν, ἐξέπλησσε. Ἐξίστασιν, ἐκπλήττεται. [illegible] ἐξίστασιν αὐτοῖς, οὔτε [illegible], οὔτε [illegible].

Ἐξίτηλον, ἔκλειπον. Ἐξίτον, ἐξιτόν. Ἐξιτορκότες, [illegible], διαγνωσθεῖσι. Τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιτορκότας, [illegible] τοὺς [illegible] ἀπεστάλησαν. Ἐξιτῶσι [illegible], καὶ ἐξιτῶσαι [illegible]. [illegible] πρὸς ἀλλήλους. Ἐξιστῆς, ἐκστάτης, ἀπογραφεύς. Ἐξίτηλα, ἀναλώματα. Ἐξίτηλα, ἀφανῆ, [illegible], [illegible], ἄδοκιμα, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. Ἐξιτηλία, μωρία. Ἐξίτηλον, ἐξάλλον, ἀμαυρόν. ἢ τὸ ἀπολλύμενον.

Ἐξίτηλος, ἀμαυρά, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. ἐκ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥτις μὴ ἔχει τὸ διαβατὸν βάμμα [illegible]. ἐξίτηλον καὶ [illegible]. ἐξίτηλος δέ, ὑπόφαυλος, βλάξ, διεφθαρμένος. Ἐξιτηρία, ἡ ἐξαγγελία κατὰ [illegible] τὴν [illegible]. καὶ ἐξιτηρία ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀποτίθενται [illegible]. Ἐξιτήριοι λόγοι, εὐχαὶ ἐξόδιοι, ἢ τελευταῖοι, ἢ ἀποδημοτικοὶ λόγοι, ἢ ἀποχαιρετισμοί, [illegible].

Ἐξιτήριον, ἰατρεῖον. Ἐξίτης, ἀκρωνόμενος. Ἐξιχνεῦ-

νῦν τὸ μέρος. Ἐξιππεύεται, ἐκ διαμέτρου, ἡ τῶν ἐναντίων αἱρέσεις, οἱ ὑπὲρ ἐκδεῖξαι τῶν φαρισαίων καὶ γραμματέων, τὴν διακοσμήσιν ἐξ ἐκκλησίας διατείνουσιν. Ἐξίσχει, προέχει.

Ἐξιπποκλῆς, σύλλογος τῶν λοιπῶν ὑπὲρ, ἅμα παντὸς χωρὶς τοῦ ἐξ. Ἀριστείδης, ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ. ἐπειδὴ δὲ διὰ βραχέων καὶ ἐκπολλοῦ ἐπαρξάμενος. καὶ ἐξ ἐκπεπλευκὼς, ἄποθεν. Ἐξεκέκαυτο νῦν ἐπίπεσε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πόνῳ. καὶ ἐξεκέκαυτο, ἐκτετραχυμμένος. ἐξεκέκαυτο, καὶ ἐκκέκαυτο, ἀμφοτέρως λέγουσιν Ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ μάλιστα, ἐξ ἀνάγκης, ἀργῶς. ἐξεπεπαύετο ἡ πόλις ἄρχειν καθίστασθαι δικαστάς. Ἐξεκίνησεν, θλίβουσιν, ἢ ἐθλίψατο. ὡς ἐμοῦ γε τῶν ξύλων τὸν ὦμον ἐξεκίνησεν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ.

Ἐξεπλάγην, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα. κατεπλάγην, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθην. κατεπλάγην, ἀντὶ τοῦ τετραυμάτισμαι. Ἐξέπλει, ἐξέπλευσεν.

Ἐξέπλευσεν, ἐξώκειλε, παρέτρεχε. ὁ δὲ ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν τῷ μὲν, ἢ ἐξέπλευσε, ὁμοίως. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἐξέπληξας, ἐξέκαιλαν καθ᾽ ἡμᾶς. Ἐξεπολέμωσε, ὁ πολέμιος ἦν αὐτῷ πολέμιος, πολέμιον ἐποίησε. Ἐξεπολέμωσεν, ἀλλότριοις τῶν ἀγγέλων. Ἐξεπόλιμον, ἐκ πόλεως. Ἐξεπράθομεν. ἐκπέρθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπραθον, καὶ ἐξέπραθον, ἐπόρθησαν. Ἐξέπραξεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. οὕτω Πορφύριος, ὅτι πυρφόρος θεοῦ καρπὸς ἐξέπραξεν. ἢ ἐξεπράξατο, ἐφόνευσεν. Ἐξεπρίω, ἐξηγοράσω, ἀντὶ τοῦ κατέβαλον τὰ χρήματα. τετία, μέχρι ξηρῶν τὰ πλοῖα. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀγροῦ κλήρου. Ἐξέπτη, ἐκ τοῦ πτῶ, πτῶ, πτάω. ἀόριστος δεύτερος ἔπτην, καὶ ἐξέπτην.

Ἐξεπύθετο, ἀντὶ τοῦ ἐμαθεν. οἷον, οὐκ ἐλθὼν ἀνθρώπους ἐξεπύθετο. πλάττεται δὲ ἐκ τοῦ πεύθω, τὸ ἐρωτῶ καὶ μανθάνω. Ἐξεράσασθαι, ἐξελάσαι. Ἐξεράει, ἐραστής, ἀκολασία. Ἐξεράσαντες λίθους, ἐκκενώσαντες, ἐκβαλόντες, ἀπορρίψαντες. ποιεῖται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ἔραζε, ὅ ἐστι γῆ. Ἐξεργάσασθαι, διαφθεῖραι. Ἐξερέβους, ἐκ τοῦ σκότους. Ἐξερεβίσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρέβους. Ὅμηρος Ἰλιάδος ι, ὅππως ἐξ ἐρέβευσφιν ἀμείλικτον ἦτορ ἔχοντα, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρέβους. Ἐξερεῖν, ἐξειπεῖν. Ἐξερεύνησε, ἐξηρεύνησε.

Ἐξερράγη, ἐξεφάνη. Ἐξερρύημεν, ἐξερρύηκεν ἐλάμβανεν.

Ἐξερρήγνυται, ἐκρήγνυται, ἐξεφάνη. Ἐξερρύησαν, ἐξεπέταξαν, ἐλ. πίονται. Ἐξερεῖν, λέξω, ἢ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσε. καὶ ἐξερέων, ἐξερευνῶν. Ἐξερρύημεν, ἐξερευνῶμεν. Ἐξερευνήσονται, πρὸς καλὰς ἐκκαλοῦσιν. οἱ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι, ἐξερευνήσονται τοὺς ἄνδρας, καὶ παρασκευάζουσιν ὥστε συναγωνίζεσθαι τὸ μέλλον. Ἐξέρρηξε, ἐκχέειν. Ἐξέρχεται, κατὰ ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον. Ἐξέρχεσθαι, ἐξιέναι ἢ διαφεύγειν. Ἐξέρωτι, πανουργεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ ἔω, καὶ ἵημι, τὸ πληρῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐξέρων. καὶ διατείνεται, ὡς καὶ τὸ ἴον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κορεσθῆναι, καὶ ἐκπλῆσαι τὴν τοῦ κόρου ἔρωτα. ἔστι δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ μετὰ πνεύματος δασέος, τὸ εἶναι. δηλοῖ δὲ ἐκ τοῦ ἀφεῖναι, καὶ πέμψαι. Ἐξέρων ἐν ὄλιγαις, ἤεσαν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ὁ μέλλων, ἥσω. ἐν χρόνῳ μετὰ προθέσεως, οἷον προΐεμαι. ἀφ᾽ οὗ προϊέμενος. καὶ μετὰ τοῦ ἀπὸ, ἀφιέμενος. καὶ προΐεμαι καὶ προΐεσθαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἵενται. καὶ μετὰ τοῦ ἐξ ἐξίεσαν πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκαν, ὁ μέλλων ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἡ ἐξ ἀντὶ τοῦ ἀπό. λέγεται μὲν οὖν τὸ ἀφίημι, ἀντὶ τοῦ ἐῶ. καὶ ἀπολύω. οἷον ἀφίημί σε ἐλεύθερον. καὶ ἀντὶ τοῦ καταλείπω, οἷον ἀφίησι ἐς τὰς ἑαυτοῦ πᾶσιν ἐκλελοιπυίας πόλεις. καὶ ἀντὶ τοῦ πέμπω. οἷον, ἀφῆκεν βέλος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐναποθέσθαι τι ὅλως. ὃ εἰργασμένος ὑπὸ λόγου καταλιμπάνειν αὐτό. οἷον, ἀφίημι τὴν τῶν λόγων συντέλειαν. εἴργουσι γάρ με τὰ πράγματα. καὶ ἀφίημι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς φορᾶς, οὐκ ἔτι θέλων δουλοῦσθαι δεδουλωμένος αὐτῇ, ἄτε ἐμπαθείας ἔχουσαν. λέγεται ἐξεῖεν, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσαν. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀφῆκαν, οὐ κατὰ τοῦτο λαμβάνεται τὸ σημαινόμενον, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσαν. λέγεται ποιητικῶς ἐπὶ τοιούτων τῶν

σημασίαν μετωνομασμένον ἐγγὺς, κατὰ ἴσον τρόπον οὕτως.

Ἐξέρπει, ἐξεπορεύετο. Ἐξερπύσαι, ἐξιέναι. Ἐξερπύζουσι, βαδίζουσι. Ἐξερρύησαν, ἐξωλισθῆσαι. Ἐξερρύησαν, ἐξερράγησαν, ἀφανισθεῖσαι. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλῶν φανέντων. Ἐξερρωγυῖα, διεφθαρμένα. Προκόπιος, τινὰ τὴν φωνὴν ἐξερρωγυῖαν. Ἐξερρύησαν, ἐπὶ τοὺς ἀρίστους, ἤδη ἐπὶ τοῦ πύργου.

Ἐξέσθαι, ἐξέλκει. Ἐξεσθίω, τὸ ἀκριβῶς λέγω. οὕτω καὶ ἐξεσθίεται, τὸ ἀκριβῶς ἐρευνῶντα. ἢ ἐξεσθίω, εἴπω, ἢ ἐξείπω. Ἐξέσωσε ἐκ τῆς νόσου ἐκτετραμμένης, ὅπου ἐπεὶ εἶχεν ὁ συλληφθεὶς παῖς ἐπανελθὼν, ἵνα ὑπὸ ἰατρῶν θεραπευθῇ τὸ πάθος. Ἐξεσάλαξεν, μετεκίνησεν. τὴν δὲ ἐν θυμῷ ἐξεσάλαξεν ὅλην ἐμβαλεῖ φαντασίαν. Ἐξέσσω, ἐξωθεῖν. Λάκωνες. Ἐξεσία, ἡ δημοσία πρεσβεία, ὡς ὑπὲρ ἀποστολῆς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐξίημι ἐξέσω. ὅθεν καὶ ἐξεσίης παρὰ Ἡροδότῳ ἡ ἀπόπεμψις. ἐπειδὴ ἐκπέμπονται οἱ πολλάκις πρέσβεις. ὅθεν ἐξεῖναι, τὸ ἐκπέμψαι. ὅπου ἐξίημι λέγω ὁ αὐτὸς ποιητὰς, κατὰ παραγωγὴν συνῆθες ποιητῶν. ἵημι τὸ πέμπω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ἦμεν, ἧκας, ἧκε. τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι, μετὰ δασέος, ὡς κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν βατράχοις. ἐξ οὗ, τὸ ἀφεῖναι, καὶ μεθεῖναι. ὅπου κατ᾽ ἐπένθεσιν ἐφελκύσει τῆς μιᾶς συλλαβῆς, γίνεται εἵμεναι. καὶ ἐκτεῖναι ἀπολλύουσι τοῦ ι, ἕμεναι. καὶ μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως, ἐξέμεναι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν αἰολικῶς, ἐξέμεν. Ἐξεσίην, δημοσίαν, ἐκπεμπομένην χρείαν, ἀγορὰν, λῆμμα, πρεσβείαν. Δημηγορίαν, ἀπαίτησιν, χρήματα.

Ἐξέσσυμεν, ἐσμαχον. καὶ ἔσσυμαι δὲ, τὸ αὐτό. Ἐξέσσυτο, ἐπῆρχον. Ἐξεσωρευκὼς, τὸ ὑπερβαρεῖν. Ἐξεσύλησεν, ἐξέδυσεν. Ἐξεστάλη, ἐξελύετο. ἐπιχεῖν ἐπειγόμενοι ἐξεστάθη νόμον. καὶ πάνυ πολλάκις ἐξεστάθη. Ἐξέστη, ἐξώρμησεν, ἐξῆρχεν. Ἐξετάζεσθαι, καταπλῆξαι. Ἐξέσαι, ἐκξεστικά.

Ἐξεσμένος, κεκοσμημένος. εἰώθασι γὰρ τῷ ξέσαι χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. σημαίνει δὲ ἔτι, τὸ ξεσθὲν ἐκλελυμένον ἔριον τῷ ξύλῳ. Ἐξέσσυτο, μαίνεται. Ἐξεστηκότα, ὡς δίκην κεκλασμένα. Ἐξεστηκὼς λέγεται, ἁρμοζόντως ἐπὶ τετραμμένου οἴνου. Ἀριστείδης, οἷον εἴτις κατὰ ἐνθουσιασμὸν οἶνον τῶν ἐξεστηκότων ἐκπίνει. Ἐξέστην, ἐθαύμασα, ἐξεπλάγην. Ἐξέστησαν, ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐξέστησαν αὐτοὺς ὡς κρείττονας.

Ἐξέστησεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπληξε. καὶ ἀντὶ τοῦ μετήγαγεν. ἡ γὰρ ἀρετῆς ὕψος εἰς ἀπάθειαν ἐξίστησι τὴν ψυχὴν, ἢ πάθος μέγιστον εἰς ἀπαλγησίαν. Ἐξ ἑτοίμου ἄρχεσθαι, παροιμία. Ἐξέστι, ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστι. οἷον, ἔξεστι φρονεῖν, πτίσσει μεγαλοφρονεῖν. ἢ ἔξεστι, δυνατόν ἐστιν. Ἀριστοφάνης, ἔξεστι νῦν πυθέσθαι παρὰ τοὺς ἐκεῖ τὰς, ἤγουν δυνατόν ἐστι μαθεῖν. Ἐξέστρεψεν, μετέβαλλεν.

Ἐξέσω, ἤγουν ἄδηλα ἔσω, ἐξουσίαν ἔχετω. Ἐξέσχεν, ὑπερετίθει τὴν δεξιὰν ὅπερ διαπηδῆς. καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος, ἀντὶ τοῦ διῆλθε, διέδρασεν. Ἐξετάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὁρᾶσθαι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἐξετάσθης φησὶν, ἀντὶ τοῦ ὤφθης. ὡράθης. Ἐξεταζόμενοι, ἀριθμούμενοι, ἐξεταζόμενοι πρὸς τοὺς βασιλείους. καὶ ἐξεταζόμενοι, ἐρωτώμενοι, δοκιμαζόμενοι. Ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ, καὶ ἐξετάζω, τὸ ἀπαριθμῶ. ἐξ οὗ ἐξέτασις, ἡ ἀπαρίθμησις.

Ἐξέταμον, ἐξέκοψαν. Ἐξετάσθη, ἐπλώθη. Ἐξέτασις, βασανισμός. Ἐξετασμὸς, κρίσις, ἐρώτησις. Ἐξετάσωμεν, ἀκριβώσωμεν. Ἐξέτεα. οἱ μὲν προπαροξύνουσιν, ὡς Ἀσκαλωνίτας. οἱ δὲ παροξύνουσιν, ὡς τὸ ἐτήσια. Ἐξέτεισεν, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσεν. ὑπέτεισεν, ἀντὶ τοῦ κάτωθεν εἰς ὕψος ἔτεισεν. καὶ διατείνεσθαι, τὸ διϊσχυρίζεσθαι. Ἐξετελεῖτο, διὰ τὸ παλαιὸν ὄγκον ἐπῆρε. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐκώλυεν ἐξετελοῦντο εἰπεῖν.

Ἐξέτηξεν, ἀπώλεσεν. Ἐξέτηξεν, ἐδάμασεν, ἢ ἐφθάρησεν, ἐλέπτυνεν. Ἐξέτι τοῦ, ἤγουν πόρρω τοῦ χρόνου. ἐξ ἐκείνου χρῆσθαι διὰ τὸ ἔτι, καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ἐξ ἔτι πατρῶν. καὶ ὅτι τὸ ἐξ ἐστὶ δύο,

τίον Ἀρίσταρχον λαβὼν, τὸν καρὸν αὐτοῦ ἐξέκοψε, μεῖζον ἐξέκοψεν. Ἐξεκολάψεν, ἐξέχεεν. Ἐξεκίκισεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν, ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κόκκου. Ἐξεκόμισεν, ἐπόρευσεν. Ἐξεκίμηκεν, ἐξέπλευσεν. Ἐξεκνίσθη, κατεπλάσθη. Ἐξέκοπε τοὺς ὀφθαλμούς, ὁ ἀμπνόη, κάλλιον ἐρῶ, ἢ ἀφαιρεῖν. Ἀριστοφάνης, εἴθε ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμὸν πρότερον λίθῳ. Φιλόστρατος, τὰς ὄψεις ἀνακοπείς. τόλμη ἐτυφλώθη, κατεῖρ. Ἐξεκρούσθη, ἐξεβλήθη. Ἐξεκύκλευσεν, ἐξέβαλεν. Αἰλιανός, ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλευσεν αὐτὸν, ἐπιλεγόμενος τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ ἄστει.

Ἐξελάσαι, ἐξελάσαι, ἀποδιώξαι. Ἐξέλαθον, λαθεῖν ἐποίησαν. Ἐξελαθέντος, ἐκβληθέντος. Ἐξελάσαιμι, ῥῆμα εὐκτικόν. ἐκ τοῦ ἐλάω, ἐλῶ, ἐλάσω. Ἐξελάσωμεν, ἐκβάλωμεν. Ἐξελάσατε, ἐκδιώξατε. Ἐξελέγχειν, φανεροῦν. ὁ δὲ δῆξις, ἢ τάχος, τὰ πραχθέντα βασάνοις ἐξελέγχειν. Ἐξέλειν, ἐξάρα.

Ἐξελεῖν, τὸ ἐκβαλεῖν. ὅθεν καὶ ἐξοβόλους λέγει, ἐπὶ τὸ νικηθέντων ἀποβαλεῖν χωρίον, ἢ οἰκίαν. ἡ ἐξελεῖν, καὶ ἐξελέσθαι, παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ ἐπιλέξασθαι, καὶ δοῦναι τὸ ἐξαίρετον. αἱρεῖν δὲ καὶ ἑλεῖν, ἐπὶ τῶν αὐτοῦ ἐντεῦθεν λαμβάνονται. ὅθεν καὶ συνήθως ἐξαιρεῖν, καὶ ἐξελεῖν ταυτά. ἐξελεῖν δέ ποτε λέγεται καὶ τὸ ἐκβαλεῖν. καὶ τὸ ἀπελέσθαι. καὶ ὑπεξελεῖν, ὅ τις μέρος θεῖναι. τινὲς δὲ καὶ ἐξαιρεῖν ὀνομάζονται. ἔθεν ἐξαίρεσιν λίθων, φησὶ καὶ Ἡρόδοτος.

Ἐξέλασιν, ἐκδίωξιν. Ἐξελάσι, συνέθροισεν. χρήματα ἀπὸ τῶν Λιβύων, πολλὰ μὲν ἐς τὸ κοινὸν ἐξέλαξεν. Ἐξελεῖν θεσμὸν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. ἐκβαλεῖν, καὶ ἀφελεῖν. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ τὸ ἐξαίρετον ἐν ἀνθρώποις λαβεῖν. οἱ δὲ ἡγοῦνται ἐκθυμὸν ὀλίγαι, συγκροτεῖ τὴν χαρὰν εὐ. ἐπίδας ἐν τῷ, ἰκρὸς τὸ ἀπόλλυν ψυχή. ἢ ἐξελέσθαι, ἢ σῶσαι. Ἐξελεύθεροι, οἱ τῶν ἐλευθερωμένων υἱοί.

Ἐξέλειψεν, ἐξέλιπεν, ἐξελίπισεν. Ἐξελήλεγκται, καὶ ἐλήλεγκται, καὶ ἐλέγχω, ἐξελέγχω, πρὸς μετοχὴν, καὶ ἀπαρέμφατον ἀπολιπόμενα. οἷον ἐλέγχω συνειδότα ταῦτα. ὁμοίως καὶ ἐξελέγχω, ἀττικοὶ δὲ ἀπολείπουσι πρὸς μετοχήν. εἶτα ἐλέγχω, καὶ ἐξελέγχω σε κακουργοῦντα. ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει, ἂν μὲν οὖν ἐλέγξω σαφῶς Αἰσχίνην τοῦτο, καὶ μηδὲν ἀληθῶς ἀπηγγελκότα. τίθεται τὸ ἐξελέγχειν κυρίως, ὅταν ἐπ᾽ ἀλλήλων καὶ ἀληθῶν ἐγκλημάτων, κατηγορῶσί τινες. Ἐξελήλυθα, ἀττικὸς παρακείμενος. ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἐλεύσω, ἤλευκα. καὶ μέσος, ἤλευθα, καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα, καὶ ἐξελήλυθα. Ἐξελθοῦσαι, ἐκδιωχθεῖσαι.

Ἐξελιγμός, κίνησίς τις παρὰ τοῖς τακτικοῖς ἢ ἐξέλιξις.

Ἐξελίξαντος, εἶτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελίξαντες, ἀγχίστροφοι γενόμενοι, ἐναντίοι γίνεσθε τῆς διώξεως. κἄπειτα ἐκπλήσσει διαφθαρέντος ἐγένετο, καὶ ἐξελίξας καὶ περιέδραμεν. Ἐξέλιπε μέλισσα. φυσητὴρ, καὶ τὸ ὄργανον, ᾧ ἐμφυσᾷ ὁ χρυσοχόος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγκαίεται δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλυβδον, ἵνα συγκαιόμενος ἀναλίσκηται καὶ ἀναλωθῇ ἐν εἰς αὐτὸν τὸ νόθον. Ἐξέλιπον, ἐξέλιπον. Ἐξελίσσοι, κινοῖεν. Ἐξελκόμενος, περιελκόμενος, περισυρόμενος.

Ἐξελληνίζει, εὔρυθμον ἀχθήσεται. Ἐξελόμην, ὅρα ὅτι διαφέρουσι τὸ ἑλεῖν, καὶ ἐξελέσθαι παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἐν τῷ ἑ. ἑλεῖν μὲν γὰρ, τὸ αἰχμαλωτίσαι. ἐξελέσθαι δὲ, τὸ ἁπλῶς ἐπιλέξασθαι. τὸ μέν τι χάριν ἑτέρῳ ἐκλέξασθαι, ἐξελεῖν ἀπὸ κοινοῦ λέγεται, ἀφαιρετικῶς. ἐν τῷ ἐξελὸν ἀφείλετο, τοῦτον ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν.

Ἐξελὸν συνήθως, ἀντὶ τοῦ κατ᾽ ἐξαίρετον ἔλαβεν, ὡς ἐξαιρέτου κατὰ τὴν βουλήν. Ἐξελοφίζετο. ἡ δὲ γῆ, ἐκ τοῦ διακαρχείου λόφον ἐξελοφίζετο. Ἐξελύθη, ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς. Ἐξελύτρωσεν, ἐγύμνασεν. Ἐξελῶ, ἐκπέμψω, ἀποπέμψω, ἀποπέμψομαι, ἀποβαλῶ, ἀπωθῶ, ὠθῶ, ἀπωθῶ, διωθοῦμαι, ἀπωθοῦμαι, διώκω, ἐλαύνω, ἐξελαύνω, ἀπελαύνω, ἐλῶ. Ἐξελώπισεν, ἀπέδυσεν. Ἐξεμάνησαν, εἰς μανίαν ἐνέπεσον. Ἐξεμέθεν, ἐξ ἐμοῦ. Ἐξεμεῖν, ἐκκενοῦσθαι. Ἀριστοφάνης, μάλιστ᾽ ἐμετεῖν.

εἶπας διὰ τοῦτο, πλὴν ὅτι μέλλω ἐξεμεῖν. Ἐξεμελέτησε μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ μελέτας χάριν ἐποίησεν. Ἐξεμεῖν, ἤγουν ξυνῖσιν. Ἐξέμεν. τὸ ἕμεν δασύνεται. ἐκ γὰρ τοῦ ἵημι ἐστὶν ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν, τὸ πληθυντικὸν ἧμεν. τὸ ἀπαρέμφατον, ἑῖναι, καὶ ἀποκοπῇ ἕμεν, καὶ ἐξέμεν. ὁ ἐκ τοῦ ἧς, εἰς ἐς ἧν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ με, ἕμεναι, καὶ ἀποκοπῇ ἕμεν καὶ ἐξέμεν, ἤγουν ἐκπέμψαι. καὶ ἐξέμεν, μὴ δὲ ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιούς, ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι καὶ ἀπολῦσαι. σημαίνει καὶ τὸ κρατῆσαι καὶ φυλάξαι. ἐκ τοῦ ἔμι, τὸ ἀπαρέμφατον ἔμεν, καὶ εἶναι, ὡς θεῖναι θέμεν. Ἐξεμέτρει, ἐπὶ ἄλλους ἐμέτρει. Ἐξεμάξαμεν, ἀπόραμεν, ἐξέχεεν.

Ἐξεμαρτύρησαν, διεξῆλθον. ὁ δὲ ἀντιβὰς ἐν ὅλῃ τῇ νυκτὶ, μέλλων ἐξεμαρτύρησε τὰς χαράδρας. Ἐξέμμορον, ἔλαχον. Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν. Ἐξ ἐμοῦ, παρ᾽ ἐμοῦ. Ἐξεμπεσόντος, ἀποβαλόντος. Ἐξεμούσωσεν, ἐξεπαίδευσεν. Ἐξεμόχλευσεν, ἐκίνησεν ἐκ θεμελίων. Ἐξέμπαλιν, ἐκ περιστροφῆς. Ἐξεναντίας, ἐπίρρημα. καὶ ἐξεναντίον, ἐξεναντιωμένων. Ἐξενάριξας, ἐσκύλευσας. Ἐξενέγκειν, ἐκ τῶν σκύλων. Ἐξενεγκεῖν λέγεται ἰδίως, ἐπὶ νεκροῦ καὶ ἐπὶ ἄλλων. καὶ ἐξενεγκεῖν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐκβαλεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ νεκρὸν ἐξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκφέρειν. ἐκφέρουσι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπὶ ἡμέρας, εἶτα ἐπὶ νυκτὸς, ἵνα καλυφθῇ αὐτὸν ἴδωσι, μὴ φαρμάκοις, ἢ βαρύνῃ ζωῇ, καὶ οὐ θανάτῳ φυσικῷ τέθνηκεν. ἐξενήνεκται, καὶ ἐξήνεγκεν, μέμψιν κατακρίνας. Ἐξένετον, πόλις Παφλαγονίας. Ἐξένωσαν, παρωσάμενοι, ἀπαρνησάμενοι. ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένωσαν τὴν βοήθειαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκωλύθησαν. Θουκυδίδης, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ἔθει μὴ ἐξένωσαν αὐτῶν.

Ἐξεπαφῆσιν, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατήσῃς. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας β΄. ὄφρα ἐξαπαφῆσιν. καὶ Ἰλιάδος ξ΄, ἤρα καὶ ἄλλον οἶκον ἀνταρύεσθαι ἔμελλον. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ κορυφῆς, κατὰ προχρησμολογισμὸν τοῦ φι συλλαβῆς. Ἐξένιζεν, ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν. καὶ οὐχ ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀττικῶς διελέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Ἐξένισεν, ὑπεδέξατο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. Ἐξ ἐνοπῆς, ἐκ τῆς μάχης, ἢ βοῆς. Ἐξ ἑνὸς τὰ πάντα ὁρᾶν, ἐπὶ τῶν παροιμιῶν. Ἐξονόμαζε παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει φασὶν, ὅπερ ἐν πολλοῖς οὐκ ἀληθὲς εὑρεθήσεται. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησεν ἁπλῶς, ὡς εἶναι ἐκ παραλλήλου ταῦτα, τὸ ἔπος τὸ ἔφατο, καὶ τὸ ἐξονόμαζε. ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ε΄ ῥαψῳδίᾳ φωνὴ διαπέφραδε, καί μοι ἔειπε. καὶ ἐκεῖ γὰρ τὸ φράζειν καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου ἐστί. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐξονομάζειν ἐστί, τὸ ἐξαλλακτικὰς λέγειν, ἤτοι μὴ μετρίως ἑαυτοῖς λέξεσιν, ἀλλὰ λόγῳ χρῆσθαι τῷ ἐξ ὀνομάτων πολλῶν συγκειμένῳ, ἤτοι ἐκ λέξεων. ὄνομα γὰρ καὶ ῥῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, πᾶσα μὲν λέξις ἐλέγετο. τὸ μέντοι ὀνομαστὶ καλεῖν, ὀνομαίνειν καὶ ἐξονομαίνειν λέγεται. Ἐξενισμέναι, πικρομμέναι. Ἐξένος, παρὰ τὸ ἕνω τὸ πληρῶ, ἐξ οὗ τὸ ὅλος. ἀφ᾽ οὗ παράγωγον, ἕνυμι, οὗ δεύτερος ἀόριστος ἧν, ὁ μέσος ἥμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἧντο, καὶ ἰωνικῶς ἕατο. ἀπὸ δὲ τοῦ τυπωθέντος ἕσμαι. καὶ τὸ, ἐξ ἔρον εἶναι, παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆσαι τὴν ἔρον, λαοσωμένους ἐπὶ τοὺς ἀρχοῦντας τοῦ εἶναι. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ, ἐπεὶ χ᾽ ἥμιν πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ἐπειδὰν πληρωθῶμεν καὶ κορεσθῶμεν μάχης.

Ἐξ ἐπαλξέων, ἐκ τῶν προμαχώνων. Ἐξέπαλε, ἐξεπάλαισεν. Ἐξεπατάγησαν, ἐξεφύσησαν. Ἐξεπατάχθη, ἐξεπλάγη. Ἐξ ἐπαφῆς, ἐκ ψηλαφήσεως. Ἐξέπεμψεν, ἐξῆλθεν, ἐπόρθησεν. Ἐξέπεσε, πόρρω ἀπέφυγον. καὶ τελευτήσαντος τὰς νόσους ἀφίκοντο. Ἐξεπέτασεν, ἐξαπλοῖγεν. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσιν. Ἐξεπέτασεν, ἥπλωσεν, ἀνέωξεν. Ἐξεπόλεμε, κυρίως ἐπὶ ἵππων. Ἐξέπαλιν, ἐξεπήδησε. Ἐξ ἐπιδρομῆς, ἐξαίφνης. Ἐξεπιδιφρεύειν ποιμαίνειν, ἐξ ἄκρου τοῦ αὐτοῦ δίφρου, ἐκ τῆς ἐπιβάσεως. τοῦ παραβάτου γὰρ, τοῦ δίφρου, καὶ

ὄντ

βοσκόμενα. Ἐξαπελλάγημεν, ἀνεπληρώσαμεν. Ἐξαρμίσθω, ἐλινήθη. Ἐξατορεία, ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας.

Ἐξαναίνεται, ἀποθνήσκει. Ἐξαύδα, ἔξειπε, ὁμολόγησον, λέγε φωνῇ. Ὅμηρος, ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ. Ἐξαύλισαν, παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο. οἱ δὲ ἐξεφαύλισαν, τὴν τῶν κρατούντων αὐτοχειρίαν ἐκείνων μισοῦσιν. Ἐξαῦσαι, ἐξελεῖν. Ἐξαυστὴρ, σημαίνει σκεῦος, παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐστήρ. καὶ ἐξαυστὴρ, κρεάγρα.

Ἐξαυτῆς, παραυτίκα, εὐθέως. ἐξαυτῆς οἱ προειρημένοι βιβλία φέρει ἐκεῖνον πρὸς τὴν πόλιν, διαβοῶντες τὸ γεγονός.

Ἐξαῦθις, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, ἔπειτα. ταυτὸν γὰρ μετόπισθεν. τὸ γὰρ ὄπισθεν ἐπὶ χρόνου λαμβανόμενον ταυτὸ δύναται γὰρ αὐτοῖς. καὶ ἀμφότερα δὲ τὰς προθέσεις, τὸ μὲν, τὴν ἐξ, τὸ δὲ, τὴν μετὰ, περιττὰς ἔχουσι, ταυτὸ καὶ αὐτὰς δηλουμένου. ὃ ἀμφότεραι ἃ ὑστερογενέστερον δηλοῦσιν. Ἐξαφάζων, ἐξ ἑαυτοῦ γενόμενος, ἢ περιβλέπων. Ἐξαφθεγγόμενα, ἐκθλιβόμενα. Ἐξαφοδευτέ-σουσιν, ἐξαφορήσουσιν, ἀποφορήσουσιν. Ἐξαφίζουσιν, ἐξανταλῶσιν. Ἐξαψάμενος, κατασχὼν, περιπλακείς. Ἐξεβιάζοντο, ἠνάγκαζον. Ἐξέβλωσαν, ἐξέφυσαν. Ἐξεβόησε, τὸ ἐλαλήθη. ἐξεβόησε δὲ, τὸ ἐβόησεν. Ἐξεδέδωσε, ὁ ἐξελάθη ὑπὸ δὲ ἐλευθέρων κατασκευῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Ἐξεγένετο, ἐξουσία ἦν. καὶ ἐξεγένετό μοι τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἄδειά γέγονέ μοι. Ἐξεγραψάμην, ἀντὶ τοῦ ἀνεμνήσθην. Ἀριστοφάνης, ἐν ἴσῳ παρὰ τοῦ ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην. Ἐξεγρόμενος, ἐξεγερθείς. Ἐξεγρόμενος, ἐξυπνισθείς. Ἐξεδίων, ἐκ τοῦ καθέδρου. πλὴν τὸ ἐξεδίων εὐδιάστροφον, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐδίων, ὡς ταχίων, βελίων. Ἐξεδύετο, ἐκπρώσεται.

Ἐξεδιαιτᾶτο, τὸ ἔξω τῆς νομίμου διαίτης ἐγένετο. Ἐξεδιαίτη-σε, κακῶς διῴκησεν. Ἐξεδικάσθη, ἀντὶ τοῦ ἐδικάσθη. Ἐξέδοσαν, ἐξέχεον. ἐκ τοῦ δίδω, τὸ ψαλαφῶ. Ἐξεδίωσαν, ἐπόρθησαν, κατέκοψαν. Ἐξέδοσαν, ἐξέλυσαν. Ἐξεδόθησαν, ἐξεκινήθησαν. Ἐξεδρίων, ἐκ τοῦ καθέδρου. Ἐξεδρος, ἐκ καθέδρας, ἢ ἀκαιρικός. Ἐξεδρον, τὸ μὴ αἴσιον οἰωνὸν, οὐκ εὐθέτον ὄρνιν, οὐκ ἐν δέοντι τὴν ἕδραν ἔχοντα. ὁ ἔξεδρον χώραν ἔχων, τουτέστι παρηλλαγμένην. καὶ Σοφοκλῆς, οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἐντόπιος ἀνήρ. καὶ εἰωθεῖ λέγειν ἔξεδροι τὰ ὄρη, καὶ μαλακοὶ χαοί. Ἐξεδίδο-σαν, ἀπεδίδοσαν. Ἐξέδωκε τὸν λόγον. ἀντὶ τοῦ ἐξέδωκε τὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ ἄδειαν αὐτῷ κατ' αὐτοῦ ἔδωκεν. Ἐξέζεσεν, ἐπὶ ἐλαίους ἐπληρώθη. Καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σῶμα ἕλκεσιν ἐξέζεσεν.

Ἐξέθανε παρὰ Ῥήτορσιν, ἀντὶ τοῦ βιαίως ἀπέθανεν. Ἐξεθεά-σατο, ἐξελίπανεν, ἐξεκόμισεν. οὐ μόνον δὲ ἑαυτοὺς ἐξεθεά-τρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν. Ἐξέθεσαν, ἐξέτριχον. Ἐξεθείαζε, χρύσεο ἐπὶ τέλει. Ἐξέθηκε, ἔρριψε, ἐκθεῖναι ἐπιστάμενα. ἐκ μεταφορᾶς λέγεται τῶν γυναικῶν, τῶν λάθρα τεκουσῶν, καὶ φοβουμένων γνωσθῆναι. καὶ διὰ τοῦτο ἐξορίπτουσιν τὰ βρέφη, ἐκπλέουσας ἀπώλεσαν. Ἐξεθιάσθην, λαμπρυνθήναι.

Ἐξέθορεν, ἐξεκύλισεν, ἐξέχεαν. Ἐξεθρόησεν, ἐξεπέπλα. Ἐξεθύσατο, ἐμαντεύσατο. Ἐξέθετον, ἀπῆλθον. Ἐξεθωπευσεν, ἐξεθώπευσεν. Ἐξει, ἀντὶ τοῦ ἐξελεύσει. ἔστι δέ, τὸ παρατάμενα, οὐ παρατάσσω εἰμι, ὁ παρατατικός εἶν, εἷς, εἶ. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς εἰς μι τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὁριστικοῦ παρατατικοῦ δευτέρου ἐπὶ προστακτικόν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς εἰς μι χαρακτηρίζουσιν οἱ αἰολεῖς, καὶ οἱ ἀθηναῖοι, οἷον ἴσθι μετὰ κύνα, ἀντὶ τοῦ ἴσθι. Ἀριστοφάνης, καὶ δοὺς καρίνας ἅπαντας ἐμπίπλη πηγῶν, ἀντὶ τοῦ ἐμπίμπλαθι. οὕτως οὖν καὶ ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παρατατικοῦ ἐν συνθέσει, ἔξει προστακτικόν. ὁ ἀπὸ τοῦ εἶω, οὐ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ἴω, ἴς. καὶ μετὰ τῆς ἐξ ἔξις, καὶ κατὰ μετάθεσιν ὁ συναίρεσιν ἔξει. ὁμοίως καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν προθέσεων, μέτει, καὶ δίει, πλὴν τοῦ πάρει, καὶ σύνει. ἐνταῦθα γὰρ αἱ προθέσεις, ὑπὸ εἰ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις παραλαμβάνονται. Ἐξειδὲς, πρώτως,

ἐνεργετικῶς. Ἐξείδιον, σημαίνει τὴν ἕξιν. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἕξεως γενικῆς ἐστι, γράφεται δίφθογγον. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἕξις, ἐξίδιον, διὰ τοῦ ι. Ἐξεῖν, ἐξολος, κίνδυνος. Ἐξείης, ἐφεξῆς, ἐπίρρημα τάξεως. ἐξῆς, καὶ πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου ἐξείης. σημαίνει παρὰ ποιηταῖς, τὸ ἐφεξῆς ἐπὶ στίχον. Ἐξεῖν, συμπαχ-χώρησεν, εἴασεν. Ξενοφῶν, ἄδηλον γὰρ πάντως, ὅτι ἐξείη αὐτῷ, ὁ ἄριστος καὶ δαπανῶν προελθεῖν. καὶ οἱ καθεῖλε, ἐπιχειρήματα εἶπεν, εἴ τις τι ἔχει πρὸς πόλεμον. Ἐξεικάλιοι, οἱ ἐκτὸς τοῦ εἰ-κάλου, καὶ τάγματος τοῦ αὐτοῦ. Ἐξεικασμένος, ἀπειλημμένος πρὸς ὁμοιότητα. Ἀριστοφάνης, Μὴ δείδιθ', οὐ γάρ ἐστιν ἐξεικασμένος. ἴσως δὲ ἐν τοῖς κωμικοῖς, ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμῳδουμένοις ὑπ' αὐτῶν, καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς.

Ἐξείκλω, ἀπολείπω. Ἐξείκειν, παρεῖχεν. Ἐξεικο-νισμένον, μεμορφωμένον, ἢ τέλειον. Ἐξειλεγμένος, οὐκ ἐκλε-λεγμένος. Ἐξειλεῖν, ἐκβαλεῖν. Ἐξεῖλε τοῦδε αἰτίας, κάλλιον λέγειν, ἢ ἐξέβαλεν. εἷλε τὴν πόλιν, καὶ ἐξεῖλε, καὶ ἐξαιρεῖ, καὶ ἐπόρθησε, καὶ ἠδίκησε, μαρτυρία τοῦ ἐξαιρεῖ, παρὰ Δημο-σθένει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξαιρεῖ πολλὰ τοῦ φρουρίου. καὶ τὸ ἐξεῖλε, παρὰ Θουκυδίδῃ, σημαίνει ἐξελεῖν, καὶ ἀποκτεῖναι. οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ πόλεως λαμβάνεται τὸ ἐξελεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ὡσαύτως καὶ τὸ παραλαβεῖν, καὶ ἐπὶ γνώμης. Ἐξείλετο, ἀντὶ τοῦ ἐρρύσατο. ἀφείλετο δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐλύσατο. καὶ ἐξείλετο, ἔλαβεν. ἢ ἐξεῖλεν φρένας θεός. νῦν ἐπὶ τοῦ γλαυκοῦ, πλὴν Ὅμηρος ἐπὶ ἐκείνου τὸν λόγον εἶπεν, καθὰ καὶ Πορφυρίῳ δοκεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτους τὰς τοῦ γλαυκοῦ φρένας ἐποίησεν. ἐπὶ τοῦ βασιλέως δὲ ἐν τῷ ἰῶτα, ἐπὶ ψόγῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπόρησεν. Ἐξειλῶσαι, οἱ ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἀφορίζειν λέγουσιν. Ἐξείλετο, ἐρρύσατο. Ἐξείλοντο, ὡς ἐξαίρετα ἔλαβον.

Ἐξείλοχεν, οὐκ ἐκλέλοχεν. Ἐξειλώσασιν, ὡς ἐπὶ τοῦ λυθῆναι ἐξεπόρθησαν. Ἐξειμένοι, ἀφειμένοι. Ἐξειμι, οὐκ ἐξελεύσο-μαι λέγουσιν ἀττικοί. Ἐξεῖναι, διαπορεῖν. Ἐξεῖναι, ἐκκα-λεῖ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐξείνισεν, ἐξένισεν, ἐξεδεξάμε-νος. Ἐξείρεμα ἐπιζήμιον, τὸ καταλικάζειν τοῖς ἐκουσίοις. οἱ δὲ, ἀπόλυσιν ἐγκλήματος. Ἐξείπω, φανερωσάτω. Ἐξειρα, σκορπίος, ὁ ἰχθύς. Ἐξείραντο, ἐξελκύσαντο, ἐξελόντο. Ἀρι-στοφάνης, τὴν γλῶσσαν ἐξείραντο αὐτοῦ ἐκκοψάμενοι. Ἐξείρ-γειν, ἀπείργειν, κωλύειν. Ἐξειργάζετο, ἐξεδαπανᾶτο. Ἐξείρ-γνυσιν, ἐξάρθη, ἐξεῖλεν. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐξείργνυσιν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθείς. Ἐξείρψειν, ἐκ τοῦ ἕρπω, ἕρψω, εἷρψα, ἐξεῖρψα. καὶ ἐξείρψειν, ἐξέβαλεν, ἐξέλυσεν. Ἐξείρυσθε, ἐλκύσατε.

Ἐξεῖς, ἀφεῖς. Ἐξεῖσθαι, θέρμαινε, τὸ ἁπλοῦν πρὸ νότου, ἐν τῷ βαλάνῳ εἶναι. Ἐξεισιν, ἀπέρχεται. Ἐξεκάκει, ἐξολιγώρησε, καὶ τρόμον εἶχεν. καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐξεκέκαυσε. Ἐξεκαλοῦντο, ἐξελκύονται. Ἐξεκάκησεν, ἀπηγόρευσεν. Ἐξεκαρυκεύθη, ἐφοινίχθη, συνεκόπη. καρύκη γὰρ, ἔδεσμα ἐκ σφαγῶν σκευαζόμενον. Ἐξεκέδασεν, ἐξεσκέδασεν. Ἐξεκεῖνα, οὐκ ἐκ τότε. οὐδὲ ἀπὸ τότε λέγομεν. οἷον, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ. καὶ ἐξ ἐκείνου ἄνευ τοῦ καιροῦ, ἢ τοῦ χρόνου, ἐλλειπτικῶς λαμβανομένου. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀπὸ τότε, οὐ χρὴ γράφειν. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι τοῖς χρόνον δηλοῦσι, τὰς προθέσεις οὐχ εὑρίσκονται συντάσσοντες οὔτε οἱ ἀττικοί, οὔτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς οἱ ἴωνες. Ἐξεκεκλήκει, ἐκ τοῦ λείπειν ἀνῆσαν. Νυκτὸς δὲ γενομένης, τοὺς εἰπόντας ἐξεκεκλήκει ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Ἐξεκέκλητο, προσεκαλεῖτο. ὡς τὸ, Ταχὺ δὲ ἐξεκε-κλήκει αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἅτε οἰκεῖος ὄντας τοῦ δικαίου ἐγ-χειρημάτων. Ἐξεκεκλίμασιν, ἐξαύλισαν, ἐθλάσθη. Ἐξεκέ-ρασεν, ἐξέφθειρεν. Ἐξεκηρύχθησαν, ἐξέπεσον. Ἐξεκίνησαν, ἐξελείψθη. Σοφοκλῆς, Παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν, στικ-τὴν κεράστην ἔλαφον. Ἐξεκλησίαζον, συνήθροιζον. Ἐξε-κλίθη, ἀντὶ τοῦ ἀπέκλινεν αὐτῶν ἡ πίστις, οὕτω παρὰ τῷ Ἀντιό-χῳ. Ἐξεκομίσθη, ἐξεφθάρη. Ἐξέκοψεν. Ἡρόδοτος, Δελ-

φίον

ἐξαλοῦνται, ἐκπηδήσουσιν. Ἐξαλύξομαι, φυλάξομαι. Σοφοκλῆς, αἰχμὴν μαχητοφόρον. Ἐξάλφας, εὑρίσκας. Ἐξαλφάνεις, ἐκπορίσου μεγάλως. ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνειν. καὶ ὁ ἀλφηστὴς, ὁ ἔντιμος. ἴσως δὲ, ἐκλάμψεις. Ἐξ ἁμάξης, ἡ λεγομένη ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις Λήναια. ἐν ᾗ ἠγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ, συγγράφοντές τινα ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. Ἐξαμαρτάνω, πλημμελῶ. Ἐξαμαρτάνω, τὸ πταίω, κυρίως εἰς τὸν θεόν. οἷον ἐξήμαρτον εἰς τὸν θεόν. Ἐξαμάχαι, ἐξαίφνης. Ἐξαμβλίσκειν, ἐκτιτρώσκειν. καὶ τὴν τὰ τετράποδα γεννῶσαν ἐξαμβλίσκειν φασί. Ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν, καὶ ἐξαμβλοῦν, ἀντὶ τοῦ οὐ διέσωσαν, οὐδὲ συνηύξησεν. κυρίως ἐπὶ ἀμπέλου ἐπιτετηδευμένης τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς φασὶ τὸ ἐξαμβλῶσαι. μεταφορικῶς δὲ, καὶ βρέφος διαφθαρῆναι ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσαι λέγεται. Ἐξαμβλωθείς, ἐκτρωθείς. Ἐξαμβλῶσαι, καὶ ἄμβλωμα, καὶ ἀμβλίσκειν, καὶ ἀμβλωθρίδιον. οὐκ ἐκτρῶσαι, οὐδὲ ἐκτιτρώσκειν. Ἐξαμβρακοῦται, ἐκλύεται. ἀπὸ τοῦ ἀμβρακοῦν, ὃ ἐστὶν ἀθροίζειν. Ἐξαμείβειν, τὸ ἐξάγειν, καὶ ἀπέρχεσθαι. Ἐξαμεῖψαι, ἐκπλεῦσαι, περάσαι, ἐναλλάξαι. Ἐξαμαλδύνοντα, διαφθείροντα. Ἐξαμᾶται, τουτέστι τὰ ἔντερα καὶ τὴν κοιλίαν ἐξαμᾶται, καὶ ἐξαίρει. Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἐξαμοιβὰς, ἑτέρους, καὶ ἑτέρας. Ἐξαμῶν, ἐκθερίζων. Ἐξαμυσίαι, τουτέστιν ἀμυσὶ καὶ ἄπασι, καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύσασθαι πίνειν. Ἐξ ἀμφοῖν, ἐξ ἀμφοτέρων. Ἐξαμφοτερίσαι, τὸ τὰ ἑκατέρωθεν εἰς ἀμφίβολον περιστῆσαι. Ἐξαμβλοῦμεν, ἐξηγάγομεν. Ἐξανᾶξαι, ἀνάξαι πρὸς τὸν ἥλιον.

Ἐξανθεῖν, ἔξω φανῆναι. τὸ δὲ αἷμα ἀναίρει, ὃ φονεύει.

Ἐξανασπάς, μετοικήσας. ὁ δὲ Θουκυδίδης ἐξανασπὰς ἐξ Ἀθηνῶν, θέλων ἐν Βοιωτίᾳ οἰκεῖν. Ἐξαναχωρεῖν, τὸ ἐκφεύγειν, καὶ τὸ ὑποβαίνειν. Θουκυδίδης, ἐξαναχωρεῖ τὰ εἰρημένα, ἤτοι παραβαίνειν. Ἐξανδράπισε, ἐκπέρασε. Ἐξανδραποδίζεται, αἰχμαλωτίζεται. Ἐξανδρούμενος, τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα. Ἐξανεμοῦσθαι, ἐκπεφυσῆσθαι. ἢ ξηραίνεσθαι, ἢ μετεωρίζεσθαι. Ἐξανάστης, ἐκπορισθείς. Ἐξαναχωρεῖν, ἀληθῶς ὑπερβαίνειν. Ἐξανέψιοι, ὧν οἱ πατέρες ἀνεψιοὶ ἦσαν, ἢ αἱ μητέρες. Ἐξανισθείς, ἐξαναστάς. Ἐξανθῆσαι, ἐκφῦσαι.

Ἐξανθέω, ἀνθέω. Ἐξανίζειν, τὸ βάπτειν. ποικίλοις ἐξηνθισμένας βαφαῖς. Ἐξανθρωπισθῆναι λέγεται, τὸ ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι. καὶ τὸ τὴν ἀνθρωπίνην μορφὴν μεταβαλεῖν, ὥσπερ μεταμορφῶσαι, ὅπερ λέγεται ἐνταῦθα. Ἐξανθῶ, ἐκβλαστάνω. ὡς τὸ ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. Ἐξανίεσιν, ἀναπέμπει. Ἐξανίας, ἀπὸ κυρίου. Ἐξανίσχειν, ἐπὶ μόνου ἡλίου λέγεται. καὶ τὸ ὑποφῦναι εἰς ὕψος, ἐντεῦθεν ἐξανίσχειν φαμέν. Ἐξανεωροῦσαι θύραν, ἐκπορθοῦσαι. Ἐξ ἀξίου ξύλου, κἂν ἀπάγξασθαι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐθελόντων σεμνῶς δυστυχεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ, ἢ φαύλου παθεῖν. Ἐξαπτόμεναι, ἐκκαιόμεναι. Ἔξαργος, ἀργός.

Ἐξάντης, ἐξακεσθείς, ὁ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής. ὁ ἔξω ἄτης. οἷον, ὦ γοῦ, γενέσθαι με τόδ' ἐξάντην νόσου. τὸ ἐγκεῖσθαι δὲ ὑπομονήν. καὶ ἐξάντης, ὁ τῆς νόσου ἔξω ὤν. Ἐξ ἄντυγος, ἐκ τῶν περιφερειῶν τοῦ ἅρματος. Ἐξαντλῶν, ἀνασπῶν τὸ κάρφος, καὶ τὸ ὑπόγειον, οἷον ὑπογεωργῶν. ἢ οὕτως ἐξάντλων, κατὰ τὸ ὑγιεινὸν εἶδος ἐξορκῶν. τὴν ὑγιαίνουσαν, ἐξάντλων. Ἐξανύω. κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ μέλλοντος τοῦ τελειώσω. δηλοῖ γὰρ τὸ εἰς τελευτὴν ἄγειν. καὶ ἐξανύω ἐξανύσω, ἐκτελέσω. ἢ ἐξανύω, κατορθοῦμαι, ἀποπληρῶ. Ἐξάνω, ἄνωθεν. Ἐξάνω, ἐξανύει.

Ἐξαπαλλακτῆ, ὑποχωρεῖ. Ἐξαπαλλάξαι, ἐκπορθῆσαι, ἐκκινῶσαι. Ἐξαπαφᾶν ἐστιν. ἔοικε μὲν πρὸς τὸ κλέπτειν εἰρῆσθαι, εἴρηται δὲ πρὸς ἑτέρας ἀπάτης. ἐξαπαφεῖν γὰρ ἂν λέγοι, καὶ ἔργοις. δῆλον δὲ, ὅτι τὸ ἀπαφεῖν, οὐ ... λέγεται. ... ἄξιος τὸ ἄπαφον, προσπέπαισται τὸ ὑπερφυῶς. ἐξ οὗ τὸ ἀπαφίσκειν παράγωγον. ἔστι δὲ κυρίως ἀπαφεῖσθαι, τὸ διὰ ἀφῆς ἀπατᾶσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἡ μυθικὴ παφία, κατ' ἔλλειψιν τοῦ π ... ὅτι ... γίνεται ἐν τῷ νέρτερον. καὶ ἐν τῷ συμβάλλειν, ἀγορὰν βάλλειν. καὶ ἐν τῷ συνδιανοεῖσθαι, καὶ συστρέφειν, καὶ ἐν ἄλλοις. αἰολικὴ δὲ λέξις τὸ ἀπαφεῖν. Ἐξαπατήθεν, ἐκ τοῦ ἐπέρα. Ἐξαπατᾶν, ὄνειρος. Ἐξαπάφοιτο, ἐξαπατήσῃ. ἐξαπάφοιτο γὰρ φασὶν οἱ παλαιοὶ εἰς τοῦτο. δὶς τὸ μὲν ἅπαξ ὑπὸ φύλου ἀπατηθῆναι, εὐήθους ἐστί. τὸ δὲ δὶς, μωρίας. ἢ ἐξαπάφοιτο, προστεθέντος τοῦ παφίου ἀφροδίτης. παφία γὰρ ἀλληγορικῶς ἐκείνη, ὡς ἀπαφίσκουσα, ὃ ἐστιν ἀπατῶσα τῷ ἔρωτι. διὸ καὶ ἡ ... ὑπὸ κακοῦ ἐκείνης τὴν δίκην ἔπαθε. Ἐξαπατηθῆναι, παρῆχθαι. Ἐξαπατῶντες, ἀπατῶντες. Ἐξάπινας, ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου. ἐξαπίνης δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης. Ἐξ ἀπίας γαίης. ἀπίαν γῆν νοητέον, ἢ τὴν ἀπωτάτω καὶ μακράν, ἐκ τοῦ ἀπό. ἢ ὡς καὶ Σοφοκλῆς λέγει, τὴν Πελοπόννησον. ἀπὸ Ἄπιδος, Ἀπία. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. καὶ ἀφανῶς, καὶ ὡς ἀρέσκει τοῖς Ὁμηρικοῖς τολμοῦ ἀπὸ προίας. κατὰ δὲ ἄλλους φασὶ ποιητάς, ἢ τηλουρός. οἱ μὲν γὰρ νεώτεροι τὴν Πελοπόννησον φασιν, ἀπὸ Ἄπιδος, ἡ Ἀπία.

Ἐξάπινα, ἐξαίφνης. καὶ ἐξαπιναῖον, ὁμοίως. Ἐξαπλοῦν, διπλασιάζειν. πολυπλασιάζειν. Ἐξαπατᾶσθαι, παραλογίζεσθαι. Ἐξαπόλωλε, τέλεον ἀφανισμὸν δηλοῖ, διὰ τὸ ἐπιτεῖνον εἶναι τὴν προθέσεως. Ἐξαπόνιζε, ἐξ ὑψηλοῦ τόπου. ὅθεν ἐστὶ περισκοπεῖν τὰ ὑποκείμενα. Ἐξαποργισθῆναι, ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι. ἐξαφανισθῆναι. Ἐξαποτρεχοῦ, ἐκπεφευγέναι. Ἐξ ἀποστροφῆς, ἐξ ἀμελείας. Ἐξάπτεσθαι, τεινόμενον ὑπὸ ἐκκρέμασθαι.

Ἐξάραι, οὕτω λέγεται, ὅταν ἐκ τοῦ ὀργάνου εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται. Ἐξάραντος, ἔξω κομίσαντος. Ἐξαράξαι. Καὶ ἐπεὶ μᾶλλον ἐξέπεσεν εἰς ὀργὴν, καὶ ἐπιλαβόμενος τὰς θύρας ἐξαράξαι, τουτέστι συντρῖψαι, καταβαλεῖν. Ἐξάρραγμα, σύντριμμα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐξαράξαντος, ψοφήσαντος, κρούσαντος.

Ἐξαράσασθαι, τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς εὐχάς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἐξόδοις τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι. Ἐξαράττω, τὸ κρούω, πλήττω, βάλλω, καὶ διολλυμι. ἐξαράξω, εἰς γῆν μεταβαλῶ, ἤγουν, ἐν γῇ. Ἐξάργματα τέμνειν τῶν ἀποθανόντων οἱ δολοφονοῦντες, ἀρχαίως ἀπροτροπιασμῷ τινα ἐποίουν τῶν ἀνῃρημένων, καὶ ταῦτα λαβόντες, ἐξῆπτον τῶν τραχήλων αὐτῶν. ἔπειτα τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες, τρὶς εἰς τὸ στόμα ἔπτυον, ὥσπερ δὴ ποιοῦσι, πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν. Ἐξαργυροῦσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι.

Ἐξαρεῖ, ἐκτὸς ἔσται. Ἐξαρέσασθαι, δεῦξαι. Ἐξαρῆξαι, ἐκπορεῦσαι. Ἔξαρθρος, ἀρθρωτικός, ἐκμελής, ἐξηρθρωμένος.

Ἐξαριθμῶ, καὶ ἐξαριθμοῦμαι. ἀπαριθμῶ, καὶ ἀπαριθμοῦμαι. αἰτιατικῇ συντάσσονται. Ἐξαρκεῖ, ἐπαρκεῖ. Ἐξαρκέσω, ἐκποιήσω. Ἐξαρκῶ, ἀρκέσω. Ἐξαρκῶν, ἐκφεύγων.

Ἔξαρνος, ἀρνούμενος. Ἐξάρξατε, ἄρξατε, μελῳδίας ὕμνου ... προκατάρξατε, καταλλάξατε, ἐκράξατε, προβῆτε. Ἐξαρῶ, ἀρῶ, ἐξαλείψω. Ἐξάψηθῶμαι, ἐξοίσω, διαπεράσαι.

Ἐξάρσεις, ἐκάρσεις. ὁ δὲ θρασύτερον προελθὼν, ἐξάρσεις τὰ τῶν ποδῶν ... βίᾳ φωνῆς, ἀπέλιπε τὸν βίον.

Ἐξαρτήσαντος, κρεμάσαντος. Ἐξαρτίζει, πληροῖ, τελεοῖ, παρασκευάζει. Ἐξαρτύειν, παρασκευάζειν. Ἐξαρτύσασα, ἐκπληρώσασα, ἢ ἑτοιμάσασα. Ἐξάρτυσις, ἡ παρασκευή. πολέμου δὲ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ σώματος ἑτοίμην. Ἐξαρύω τόδε τὸ δεῖ. περιαρτῶ τόδε τόδε. Ἐξάρχεται, ἐκπονοῦνται, ἐκβάλλεται. ἴσως δὲ τὸ ἐξορμᾶται, ἢ ἀπόλλυται. Ἐξαρύσαι, ἐξαντλῆσαι.

Ἐξάρχων, τὸ φόρμιγγος ἴδιον. διὸ Ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι φησί, θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς Μοῦσαι. Στησίχορος δὲ καλεῖ τὴν μοῦσαν ἀρχεσίμολπον. καὶ Πίνδαρος, ἀρχεσίχορα τὰ προοίμια.

Ἐξάρχοντος, ἄρχοντος. ὡς τὸ, Οἱ δὲ τρεῖς μετὰ θορύβου καὶ ἄλλοι τῆς παιδιᾶς ἐξάρχοντος. Ἐξάρμενοι, ἐξ ἀγῶνος φιλοσοφούμενοι.

ἐξαίρετον, ἐξ αὐτῶν ἀπολελειμμένην τῶν ἀνθρώπων, ὡς δούλην λαγχάνειν. ἐξαιρέσεως δίκη, ταῖς τῶν ἐλευθερίαν αὐτῶν ἐξαιρουμένων. ἢ ὅταν τις ἐν τῇ δουλείᾳ ὑπάρχων ἀγαθοῦ, εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρῆται.

ἐξαίρεσις, τόπος τις ἀθλίωσιν, ἐνθα ἀποξαιρούμενοι τὰ φορτία ἀπετίθεντο. ἐξαιρέτω, ἀρχαῖον, ἢ ἄρπαξ, ὁ πρὸς τὰ ἀπειλήματα. ἐξαιρετέα, ἄξια τοῦ καταγραφῆναι. ἐξαίρετον, τὸ ἐπίλεκτον, προηγούμενον, ἢ τὸ ἐκβαλλόμενον. ἐξαιρήσειν, ἐξαίρετα ἐλάμβανον. ἐξαιρήσεται, παραδοθήσεται, ἢ ἐξαιρεθήσομεν, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεθήσομεν. ἐξαίροντες, ἀναστάντες. πρὸς ταῦτα τί λέγουσιν, οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες.

ἐξαιρούμενος, ἀποκομιζόμενος, ὁ ῥυόμενος. ἐξαιροῦσιν, ἀνεβάλλουσιν, ἀφανίζουσιν. ἐξαίρω, τὸ ὑπερβάλλω, καὶ τὸ Ἀριστείδης, ἐξῆρε πάντων ἀνθρώπων ἄγνοιαν. ἐξαίρω, ὑπεξαιροῦμαι. ὅθεν ἐξαιρέτως. καὶ ἐξαίρω, τὸ ὑμνῶ, καὶ θαυμάζω. οἷον, ἐξαίρει τὴν δόξαν τοῦ ἄλλου, ἀντὶ τοῦ μέγιστον ἡγοῦμαι τὸ ἄλλων. τοῦ τὸ δηλοῦν τὸ ἄλλως. καὶ ἐξαίρω σε τοῦ θανάτου, καὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου. ἐξαίσιοι, παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, ὑπερβαλλόντως.

ἐξαίσιον, δηλοῖ τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου. ἔστι δὲ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ὁ δυσσίας. ἡ αἰτιατικῶς πλείονάς ἐστιν, ἵνα δηλοῖ δύναιτο λέγειν ἐξαίσιον. ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ δέοντος. οὕτω καὶ ἐν Ἰλιάδι ἐξαίσιον ἔπος ἀγὰν λέγει, τὴν ἄδικον. ὅτι δὲ τὸ, δαίσαι ἐξαίσιον, καὶ ἀντὶ τοῦ μέγα φοβερῶς εἶπον.

ἄλλως. ἐξαίσιον, τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου. οὕτω δὲ ἡ ἐνδίκην παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἔξω δικαίου. τὸ μέν τι μὴ ποιοῦν, ἔνδικον λέγεται, καὶ ἐνοίσιμον. οὕτω καὶ ἔκδικον, τὸ ἔξω δικαίου, ἐπὶ τοῦ ... καὶ ἐν τούτῳ ῥῆμα ... δηλοῖ. ἡ ἐξαίσιον, οὐ κατὰ τὸν ἔσχατον ἢ ἄγαν αἰσίαν. παρ' ὅσον ἢ ἐν πρόθεσις δηλοῖ ἐπίτασιν, ἀλλὰ κατὰ ἄλλον λόγον, τὴν ἔξω τοῦ αἰσίου. ὥσπερ αὖ πάλιν ... τὸ καθῆκον, καὶ ἐκτὸς τοῦ αἰσίου. οὕτω καὶ ἔκδικος ἢ ἔκδικον, τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ ἄγαν δικαίου. πάλαι δὲ ἐπὶ ἀδίκου καὶ ἀσίου, τὸ ἔκδικον ἐλέγετο. οἷον, τὸ ἔξω δίκης. ἐξαίσιος εἰκῆ, ὁ ἄμορφος. ἄπιστα γὰρ ὡς ἀηδέστερος. ἐξαίτες, ἀφαιρέτης. ἐξαιρεῖν, ἐξαίρετον, κατὰ συγκοπήν. καὶ ἐξαιρεῖς, ὁμοίως. ἐξαιτοῦμαι, ὅταν ἀπό τινός τι ἐξαιροῦμαι ἀπολαμβάνοντα. ἐξαιτοῦμαι, ὅταν ἀπ' ἐχθροῦ ... πείθομαι. τὸ μὲν πρῶτον Λιβάνιος, ἐκεῖνον ἀπαιτήσαντα, ὡς αὐτὸν ἐξαιτήσοιτο. τὸ δεύτερον δὲ Δημοσθένης, ἐγὼ δὲ χαίρω ἂν τοὺς ἐξαιτήσομαι ἀπὸ φίλων. ἐξαίτες, ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτης, κατὰ συγκοπήν. ἀπὸ τοῦ ἐξαιρεῖ. ἐξαίφνης, ἐξαπίνης. ἐξακαλύφατε, ἐκ τοῦ ἀσύχως γίνεται, διὰ τὸ βαθὺ ἐξακαλεῖ, ἐστὶ βαθυρρόου ὠκεανοῖο. ἐξακέσαιτε, ἀντὶ τοῦ ἐκχέετε, καὶ ὁμοίως. οὐ δυνάμενος δὲ πεῖθον ἐξακέσαι, διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἀρχαίας βασιλείας. ἐξακέσασθαι, ἀπὸ τοῦ ἀκέω, ἐκ τοῦ ἰατρεύω, ἀκέσσομαι, ἀκέσω, ἀκέσασθαι. καὶ μετὰ τοῦ ἐξ, ἐξακέσασθαι ἰωνικῶς, ἀποβολῇ τοῦ σ. ἢ ἐξακέσασθαι χόλον. ἐθέμην, οἷον τὸ χολοῦσθαι. τὸ δὲ κατέχειν τὸν χόλον, ἀκέσασθαι ἐστίν. ἐξακεστήριος ὁ ... καὶ ἡ ... ἐξακεσάμενον, θεραπεύσαντα, ἰασάμενον.

ἐξακίσθαι, οὐ μόνον ἐπὶ ἰατρείας λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέπειν. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πλημμελησάντων ἀπαιτεῖν. ἐξάκλινον, ἑξάπουν. ἀττικῶς μὲν ἕξαπον ἢ ἑξάκλινον λέγεται. ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἑπτάκλινον, ἢ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἕξαπον. φυλάττει γὰρ τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ ἐν τῇ συνθέσει πεντάκλινον λεγόμενον, καὶ ἐν πεντεσυζύγῳ ξύλῳ. ἡμεῖς δὲ πεντάκλινον, ὀκτάκλινον, καὶ ἡμεῖς ὀκτὼ ... εἰ οὖν ἄρα τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ φυλάττει, ὁ δὲ ἓξ ἀριθμὸς τὸ ξ ἔχει, φυλάσσει ἄρα τὸ τέλος. ἑξάκλινον λέγεται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐδὲ μίαν λέξιν ἔχομεν εἰς διπλοῦν καταλήγουσαν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει φυλαττομένην. ἰσὶ δὲ αἱ φυλαττόμεναι ἐν χιλίοις. οἷον πὲξ μὲν ... ἀλλ' οὐ ... εἰ οὖν ἕξ ἐν συνθέσει, φυλάσ-

φίζεσθαι, καὶ μὴ καταλήγειν εἰς διπλοῦν. ἀνάλογον ὅτι περιφυλάττεται τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, οἷον ἐξέτεα, ἐξέτ' ἀδμήτην, καὶ ἑξαέτεις ἵππους. οὐκ ἔστιν οὖν πλεονασμὸς, ὡς πλεονάζει ἐκεῖ. τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ις. οἷον ἑπτάκις, ἑπτάμηνος. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ, τοιοῦτος ὁ ἀριθμός. τετράκις τὸ ἐπίρρημα, παρὰ τοῦτο τετράμηνον. οὕτως οὖν ἑξάκις, ἑξάκλινον, ἑξάπεν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

ἐξακολουθοῦσθαι, ἐκβραδύνεσθαι. ἐξάκουσον, περίβλεψον. ἐξακριβάζειν, ἐξιχνιάζειν. ἐξακριβωθέντος, ἐξερευνηθέντος. ἐξακτῶν, ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια. ἐξαλαπάξαι, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐκπορθῆσαι ἐλεῆσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκπορθῆσαι. καὶ ἀλαπάξαι, ἔχει πλεονασμὸν τοῦ α. εὕρηται γὰρ λαπάζειν. ἐξαλάπαξαν, ἐξεπόρθησαν. ἐξαλδαίνει, ἐκβλαστάνει. ἐξαλέασθαι, ἀλεύομαι, τὸ ἐκφεύγω, μέλλων ἀλεύσομαι. ἀλεάμενος χωρίς τοῦ υ. ὡς ἀπὸ τοῦ χεύω, ἔχεα, καὶ ἐξέχεα, τὸ τρίτον ἀλέατο. ἀφ' οὗ ἀλέασθαι καὶ ἀλεῖσθαι, ἐκβολῇ τοῦ υ. καὶ ἐξαλέασθαι, ὡς παρὰ Θεόγνιδι, Οὔτε τὸ ἀθάνατον μόρον ἀλευάμενος. ἐξαλείφθαι, ἐκκόψειν. ἐξαλείψειν, ἐξάλειψιν. ἐξαλειπτήριον, ἡ τοῦ μύρου λάκυθος, τὸ ἀλάβαστρον. ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες. ἐξαλειφθεῖσαν, ἀπώλοντο. ἐξαλιμμένος, ἀλειμμένος, ἀναλειφθείς. ἐξαλείπτρον, σκεῦος ἀργυροῦν φιάλῃ παραπλήσιον. ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ μύρον. ἐξαλείφεται, ἐξαμαυροῦται. ἐξαλίσαι, ἐκκυλίσαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. ἐξαλίσαντες, κονιάσαντες, κυλίσαντες, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

ἐξαλίσας, παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐκβαλών, ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε. καὶ ἐξέλυσεν, ἐξέβαλλε, ἀπὸ τοῦ ἀλίζω, τὸ συναθροίζω. ἡ ἐξαλίσας, κυλισθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κόνιν. ὡς φασὶ τινὲς. ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐκυλίοντο οἱ ἵπποι, οὗτοι ... ἀλινδήθρα ἐκαλοῦντο. ὡς που καὶ ἐν τοῖς βατράχοις ὁ αὐτὸς ποιητὴς παρὰ ἀλινδήθρας, ὅταν ἐγκυλίσματα. ἐναλλαγὴ ἐν τοῖς ῥήμασιν γίνεται παρὰ ποιηταῖς, τῶν μὲν ἐγκλίσεων, ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ καταληφθῇ. οἷον, σὺ νῦν τὸν διέπεσθαι ἐπὶ φῶνος μάχεσθαι. ἀντὶ τοῦ μάχου, ἢ τὸ ὁριστικὸν ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ. οἷον, πλαθὸν δὲ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω. ἀντὶ τοῦ μυθησαίμην, καὶ ὀνομήναιμι. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου εὐκτικὸν ἀντὶ ὁριστικοῦ. οἷον, Καὶ νύκτα ... ἀπόλοιτο ... ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο. τῶν δὲ χρόνων, ὅταν ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τεθῇ. ὡς ἐν τῷ, Τῷ δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπελεύσεται. ἢ ἀντὶ τοῦ παρῳχημένου. ... ἐπιτακτοί. ... ὕδωρ ἀπαναρρήγνυσι, ἀντὶ τοῦ ἐρρήγνυσι. ἢ μέλλων ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος. οἱ μὲν, δυσμενέων ὑπερβίωσε, εἰ δ' ἄπιστος. ἢ ἀντὶ τοῦ παρωχημένου. Δίδου μὲν δὲ πάντα διακοσμητὰ εἶχε, ἀντὶ τοῦ εἶχε. Καὶ διαθέσεις δὲ ἐναλλάσσονται παρὰ τῷ ποιητῇ πολλάκις. καὶ τίθεται ἀντὶ ἐνεργητικῶν παθητικά, ἢ μέσα. οἷον, ἕλκεο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἀντὶ τοῦ ἕλκε. καὶ ἐκτορύμενος, ἀντὶ τοῦ ὁρῶν. καὶ τοὐναντίον τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. Λυρίσου φίλοι ... ἀντὶ τοῦ λυπήθημαι. ἔξαλλα, διάφορα, λαμπρά, ὑπέρφορα, ἢ ἔξοχα.

ἐξαλλάξαι, ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μέγιστος, ἄνθρωπον ἐξαλλάξειν, ἐκχέας ... ἐξαλλάττον, τὸ ἀμεῖβον καὶ ἀνταμεῖβον. οἷον ἐξαλλάττει τις τὸ χρῶμα, ἤγουν ἀμείβει.

ἐξαλλάσσειν τὰς αὐλὰς, τουτέστι τὸ ὑπεραλλάσθαι. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις, οὐ μόνον τὴν ἔξω δηλοῖ χώραν, ἀλλὰ καὶ ὑπέρμετρα πολλάκις σημαίνει. ὡς καὶ ἐν τῷ ἐξοχλεῖν. καὶ ἐν τῷ, ἐκπομπεῖν ..., καὶ ἄλλοις πολλοῖς. ἐξαλλομένους, ἀναπηδῶντας. ἐξάλλως, κατὰ ἄλλον τρόπον, παραδόξως, καθ' ὑπεροχήν. ἐξάλμα, ὄρμημα, πήδημα. ἐξαλμένος, ἐξαλλόμενος. ἐξαλὸς, ὅπερ κατὰ συναλοιφὴν, ἔξω ἁλός. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἁλός. ὡς τὸ, ἔκπρα δ' ἐκβελέων, ἀντὶ τοῦ ἔξω βελῶν.

ἐξαλοῦνται

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ε Ξ, [illegible]

[illegible]

καλεῖται ἄλλως. οἱ μὲν τὸ τῶν ποιητῶν ἔδαφος. οἱ δὲ τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ τὴν τῆς ἐγκοίλιον ξύλων λέγειν. ταῦτα δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προπαροξύνει. καὶ ἡ ἀναλογία δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὅμως συστέλλειν τὸ α, καὶ παροξύνειν. Ἐντερόνεια, Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἔφη. ὅπερ ἐστὶ, τὸ μεσαίτατον τῆς νηός. ὅ ἐστι συνεκτικώτατον, ἥτις ἐστὶ τρόπις. ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται.

Ἐντερόνιοι, αἱ χορδαί. Ἔντεφον, ἔντεφρον, καὶ οὐχ ὅμοιον. ὅ ἐστι τὸ ἐντὸς γῆς. Ἔντεος, ἔνοπλος. Ἐντεσιμισὼν, ἐμπειρος ὅπλων. καὶ ἔντεσιν, ὅπλοις σκεύεσιν. Ἐντεσιεργοὺς, ἡμιόνους λέγουσι τοὺς ἐθίμους εἰς ἔργον. ἢ ἐντεσιεργοὶ ἡμίονοι, οἱ ἐν τεύχεσιν ἐργαζόμενοι. τουτέστιν, αἱ ἁμάξας ἕλκουσαι, καὶ ἁπλῶς ἔντεα φέρουσι. ἔντεα γὰρ παρὰ Πινδάρῳ, τὰ ἅρματα. ἢ ἡμίονοι εἰς ἔργον ἐπιτηδευμένοι καὶ αὐτοί. σημαίνει δὲ τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἔντεα, σημαίνει δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸ ἀναγκαῖον ῥηθὲν, ἔντεσιν ἵππους, ἤγουν ἐντετειχίζειν. Ἐντεθυμμένας, κεκοσμημένας. Ἐντέταν, ἐπιδεδειχθέν. Ἐντέταται. ὡς πεῖσαι, ἐντείνει φασίν. Ἐντεταγλωσσωμένος, ἀντὶ τοῦ μετὰ πετάλων ἐψηφισμένος, Ἀριστοφάνης.

Ἐντέτηκέ μοι μῖσος παλαιόν, ἀντὶ τοῦ ἐμπέφυκε, καλὴ ἡ λέξις. κυρίως δὲ, ἐπὶ σιδήρου καὶ ἐπὶ φιλίας καὶ ἄλλων ζώων. ἡ ἐντέτηκεν, ἐξεκολλᾶται, πέπηγε. βέβαιος ἀπ' ἀληθοῦς. ψευδὴς ἐντέτηκε δόξα. Ἐντετριμμένη, ἀντὶ τοῦ σμιχθεῖσα, ἀειδὴς οὕτως ἐντεθειμμένη κανηφόρος, τὰ κανίσκια ἔχουσα. Ἐντετροχάλιχθαι, τὸ ἐναντίον γυμνοῦσθαι. οὐκ ἐγκεκαλύφθαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἐντετύλιχται, ἐμπέπλεκται, ἐνείλεκται. Ἐντετύχηκας, ὃ θέμα αὐτοῦ ἄχρηστον. λέγεται δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἐντυγχάνω, ὅπερ ἐστὶ ταυτὸν τῷ περιτυγχάνειν. λέγεται δὲ ἐντυγχάνω, τὸ ἐλθεῖν γίνομαι ἱκανῶς. μετὰ δὲ τῆς σὺν προθέσεως, συντυγχάνω. τὸ ἐρχόμενος συγκυρεῖν ἐρχομένῳ. ἐπιτυγχάνω δὲ ἀγαθοῦ. ἀποτυγχάνω τὸ ἐναντίον τούτῳ. ὁ μέλλων ἐντεύξομαι, ἀπὸ ἐντεύξω ἀχρήστου θέματος. καὶ μετὰ τῆς σὺν οὐ λέγεται. ἀντ' αὐτοῦ δὲ λέγεται τὸ συγκυρῶ. μετὰ τῆς ἐπὶ, ἐπιτεύξομαι. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποτεύξομαι. ἀφ' οὗ ἀποτεύγματα, αἱ ἀτυχίαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐνέτυχον, καὶ συνέτυχον, καὶ ἐπέτυχον, καὶ ἀπέτυχον. ὁ παρακείμενος ἐντετύχηκα, καὶ συντετύχηκα, καὶ ἐπιτετύχηκα, καὶ ἀποτετύχηκα. Ἐντετύχηκα κανόνιον. τὸ θέμα αὐτοῦ ἐντυχέω, ἄχρηστον. ἀντ' αὐτοῦ ἐντυγχάνω, καὶ περιτυγχάνω, καὶ συντυγχάνω. ὁ μέλλων, ἐπιτεύξομαι, καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποτεύξομαι, ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω. ὅθεν καὶ ἀποτεύγματα, αἱ ἀτυχίαι. ὁ παρακείμενος, ἐντετύχηκα, καὶ ἀποτετύχηκα. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐνέτυχον, ἐπέτυχον, συνέτυχον, καὶ ἀπέτυχον. Ἔνται, παρακελεύειν. Ἐντεῦθεν, παρ' αὐτά. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τόπου. Ἔντευξις, ἀπάντησις. κατὰ τὴν πλημμέλειαν αἰτοῦν, δέησις εἰς ἐκδίκησιν. ἢ ἔντευξις, παράκλησις ὑπὸ ἐνὸς προσφερομένη θεῷ, περὶ σωτηρίας ἑτέρων. Ἐντευξόμενος, διαλεχθησόμενος. Ἐντεύχεσι δῦναι εἶπεν Ὅμηρος, διὰ κακοφωνίαν φράσεως. ἀναχοῦ δὲ τεύχεα δῦναι, καὶ κατὰ τεύχεα δῦναι. Ἐντεῦχε, ἐντυγχάνω, ὥπλισαι. Ἐντέχνως, πάνυ αἰτιῶνται τοὔνομα. καὶ φασὶ τεχνικῶς δὲ λέγειν, Φρύνιχος. Ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ, ἐν τῇ λύπῃ.

Ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ἐν τῇ ἀριστερᾷ. Ἐν τῇ σορῷ, ἐν ᾗ τὰς πύελους τὸ σαρκός. Ἐντόκιον λέγεται κυρίως, τὸ ἐμπεσὸν μόνιμον ἀδιάλειπτον καὶ λυπηροῦ, καὶ ὅτι δύσπεπτον μόνιμον. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἐν νηροῖς γινομένων. Ἐντόκιον, ἐμβαλὼν, ἐντείνας, ἢ αὐτοῦ τοῦ κέντρου ἐντόκιον χρυσόν. Ἐντόξαο, ἐμβαλὼν, ἐμφυτεύσαο, διδάξαο. ὡς τὸ, ἐντήξαο ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς, ἰσχὺν λόγων ἄμαχον, καὶ σοφῶν ἀπλανῆ ἐφελκυστικήν. Ἐντί, ἀντὶ τοῦ εἰσί, ἢ ἐστί, Δωρικῶς. Ἔντιθος, ψαμίζει. Ἐντίθημι, τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ ἐν δὲ εἶδος τίθημι. οἷον, ἐν τῷ κηρῷ τὴν τοῦ δακτυλίου τύπον, καὶ τὸ εἶδος ἐντίθημι.

Ἐντὶν, ἡμῖν. Ἐντίκτει, τὸ κατὰ δύναμιν ἐνυπάρχον ἐστί, ἢ κατὰ μετουσίαν καὶ ἐνέργειαν. ἢ ἐντίκτει, τὸ κατὰ ἐνδείκνυσιν ὑπάρχον αὐτό. Ἐντίλλω, ἐνειλέω. Ἐντίσιν, ἐν ποίοις.

Ἐντ, γίνεται ἐκ τοῦ ἵημι, ὃ σημαίνει τὸ πέμπω. ὁ μέλλων, ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν, ὁ μέσος ἕμην, ἕο, ἕτο. ἕμεθον ἕσθον, ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο. Ὅμηρος, ἐξ ἔρον ἕντο. τουτέστιν, ἐξέβαλον τὴν τῆς τροφῆς ἔρωτα. ὅ ἐστιν, ἐκορέσθησαν. Ἐν τοῖς κατωτάτω, κάτω, κατώτατος. ἡ δοτικὴ κατωτάτῳ, ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα. Ἐντολὴ, παραγγελία τῆς διδασκαλίας. Ἔντομα, τὰ τοῖς κατοιχομένοις θυόμενα. ἐντέμνεται γὰρ τὸν τράχηλον. τὰ δὲ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, ἀνακλᾶται. ἢ ἔντομα, τὰ ἐντεμνόμενα τῶν προβάτων. τοιαῦτα δὲ ἔθυον τοῖς νεκροῖς ἄγονα, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἶναι ἀγόνους. καί μὲν κυλλαίνοντες ὑπὸ κύφων ἔντομα μῆλα. καὶ ἔγνωσαν ἔντομα μήλων. Ἐντομίας, εὐνοῦχος. ἢ λασίας δὲ, ὁ τεθλασμένος. Ἐντομίδας, οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμενοι. τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. ὅτι τοῖς νεκροῖς τὰ ἔντομα ἔθυον τῶν τετραπόδων, ὡς ἄγονα. τὰ δὲ ἔνορχα, τοῖς θεοῖς. ἔντομα δὲ, οἷον σφῆκες, μύρμηκες, μέλιτται. ἃ οὕτω κέκληται, ὅτι τομὰς ἔχει. Ἐντομὶς, ἡ ἐγχάραξις. Ἔντομοι, ἔνορχοι.

Ἔντονον, τὸ τεταμένον. ἐκ τοῦ ἐκτείνω, τὸ τανύω. καὶ ἐκτείνεσθαι, τὸ ἐξαπλοῦσθαι. Ἔντονος, ἰσχυρός. Ἐντόπιξε, ἐνέπηξε, ἐπεστράφη. Ἐντὸς οἰκίας. ἔχει τὸ ἐναντίον, ἐκτὸς οἰκίας. ἢ ἐντὸς, οἱ λογισμοί, καὶ ἐνθυμήσεις, καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα. Δαβίδ, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου. καὶ ἐντὸς, ἔσω, ἔνδον. καὶ ἐντὸς ἐβδόμης, ἀπείρων ἀθλήσει στρατιὰν ἐξάγειν πρὸ τῆς μισθοῦ ἐβδόμης. Ἐντόσθια, ἐντὸς τοῦ σώματος. Ἐντόσθια, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ ἔσω. τὰ ἔσωθεν τοῦ σώματος κείμενα. οἱ δὲ λέγουσιν, ἐνδόθια. Ἐντοσθίδια, τὰ σπλάγχνα. Ἐντόσθε δὲ, ἕως ἄν, μέχρις ἄν. Ἐν τούτῳ, ἀντὶ τοῦ τότε. Θουκυδίδης. καὶ ἐν τούτῳ οἱ Κορίνθιοι, τοῦ Πελοποννησίου ἀφεστηκότος. Ἐντραγεῖν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οὕτω τὸ ἀκρατίζεσθαι. καὶ Μένανδρος, ἐμοὶ ἐὰν ἐντραγεῖν. Ἐντραπῇ, ἐντραφῇ. Ἐντραχύνειν, ψαμίσαι, ψαμίσασθαι. Ἐντραχύνειν, ἰσχυρόν. Ἐντραγοῦσι, μασσῶνται. Ἐντραγεῖν, φαγεῖν. Ἐντραπελεύσασθαι, παρεστ. Ἐντρέπεσθαι, λέγει Ὅμηρος, τὸ ἐπιστρέφεσθαι. νῦν καὶ ὀπίζεσθαι λέγεται. ἀφ' οὗ καὶ ὄπις, ἡ ἐπιστροφή. ἐκ δὲ τούτου, παράγεται τὸ ἐντροπαλίζεσθαι ἐν Ἰλιάδι. ὅτι ἐν τῷ φεύγειν ἐπὶ τὰ ὀπίσω στρέφεσθαι. δύναται δὲ καὶ ἄλλως νοεῖσθαι τὸ ἐντρέπεσθαι, ἀντὶ τοῦ μετατρέπεσθαι, μεταβάλλεσθαι. τὸ δὲ ἐντρέπεσθαι, ἤτοι ἐπιστρέφεσθαι, ἀναχοῦ μεταστρέφεσθαι λέγεται. οἷον οὔτε μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις. Ἐντρέπει, ἐπιστρέφει. Ἐντρέπομαι, ἐρυθριῶ, αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι, δυσωπῶ, δυσωποῦμαι, ἐγκαλύπτομαι, ταυτοσήμαντα. Ἐντρέπομαι, τὸ φροντίζω, γενικῇ συντάσσεται. ὡς τὸ, ἐν ἐντρέπου σὺ μηδέν. Ἐντρεπομένους, ἐγκαλύπτοντας. Ἐντρεχεῖς, ἐπιτηδείως. Ἐντρέχειν, ἐναρμόζειν. Ἐντρέχεια, τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ ὁρμῆς ἐπιπηδᾶν τῷ πράγματι. Ἐντρεχὴς, γοργὸς, ὀξὺς, σπουδαῖος. Ἐντρίψασθαι, τὸ εἴσω τρῖψαι τὸ ἱμάτιον. Ἐντριβὴς, ἔμπειρος, τετριμμένος. συνήθης ἄνθρωπος. ἐντριβὴς τῆς χώρας. Ἐντριβῆναι, ἐναντίον τύψαι. Ἐντριόδοισιν, ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων ἔλεγον. ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσηται ὁδῷ. Ἐντρίψω, τὸ ἀλείψω. ἐμβρέξω. ὁ γαλάτης, ἐμβρεκτὸν φασίν. Ἔντριχον, ἀθῶος.

Ἐντριχώσεις, αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐντροπαλιζομένην λέγει ὁ ποιητὴς, πάλιν ὅλη καὶ ἐπὶ τὰς ὄψεις ἐντρέπεσθαι, πρὸς τὰς τῆς χειρὸς καταφοράς. ἢ ἐντροπαλιζομένη, ἄνω συχνὰ ἐπιστρεφομένη. καὶ ἐντροπαλιζομένη, ὑποστρεφομένη. Ἐντροπή ἐστι, λύπη κατὰ νοῦν ἐξ ἀτυχίας ἴσως καταθεμένου συμβαίνουσα. ἢ ἡ ἐξ ἐλέγχου καὶ ἐπιλήψεως γινομένη αἰδώς. Ἐντροπίας, εὐμετάβολος. καὶ ἐντροπίας εἶδος, ὁ ὀξύς. Ἐντροπίδια, ὑπολείμματα. Ἐντροπῶσαι, ἐνδῦσαι.

Ἔντροφος.

[illegible]

Ἔννους· ἁπλῶς· ὁ ἔχων νοῦν. καταχρηστικῶς δὲ, ὁ συνετὸς καὶ φρόνιμος. Ἐννοήσας, φρονήσας. Ἐνδεῖν, ἐνδύειν. Ἐν-[illegible], ἐκεχώρει. [illegible], ἐν τῷ καμπτῆρι. Ἐννοεῖν, [illegible]. Ἐννύχιον. [illegible] τὴν νύκτα. καὶ ἐννύχιον πρᾶξιν, ἀντὶ τοῦ σκοτεινὴν καὶ δολίαν. [illegible] ἐμμύχιον, τὸ ἐν τῷ μυχῷ. Ἐννυχος, νυκτερινὸς, αὐτόνυχος. Ἐννοῦ, ἐκ[illegible] ἀρα, [illegible].

Ἐν ξυμβολαῖς, ἐν ταῖς συμβολαῖς. Ἐνόδια, ἡ Ἑκάτη. [illegible] ἡγεμόνη. Ἐνόδιον, τὸ ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ. [illegible] δὲ, τὸ [illegible] μέγα, παρὰ τὸ οἶδος ταῦτα. Ἐνόδιος Ἑρμῆς, ἐν πά-ρῳ. Ἐν ὁδῷ ἔργον, ἐν ἔργῳ, ἐν βίῳ, ἐν πείρᾳ. Ἐνοικ[illegible], [illegible] ὁμοίοις. Ἐνοίκειον, οἰκεῖον κατὰ νοῦν. Ἐνοῖ, [illegible], ἐκ [illegible]. Ἐνοικον, τὸ ἐνοικεῖν τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἡ κόπρος.

Ἐν ὅλμῳ εὐνάσθη. οἱ μὲν ὅλμον φασὶ μακτρον. οἱ δὲ, τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαλακοὺς γίνεσθαι. ὅτι καὶ οἱ [illegible] ἀπὸ [illegible] ὅλμοις κοιμῶνται. Ἐννόμως, κατὰ νόμον ἐννομοθετικῶς· ἐννόμως. [illegible] τὸ νομίζειν. νόμος δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ἡ [illegible], αἴτιον, [illegible] ἀκρίβειας [illegible]. Ἐν ὁμίλῳ, ἐν ἀθροίσματι, ἐν μάχῃ. Ἐνωμιδαλθομαι, προσθρηνήσω. Ἐνομόργνυμι, καὶ ἐμμάξειν, ἐνεβάλειν. Ἐνὸν, δυνατὸν, ἐνδεχόμενον, ἐνυπάρχον. Ἐν ὀνείρῳ, ἐν ὕπνῳ. Ἐνονυχίζει, ἀπολείχεται. Ἐνοπαῖς, ταῖς ἐναντίαις ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὄψεων ὀπαῖς κεῖσθαι, Σοφοκλῆς.

Ἐνοπή, οὐχ ἁπλῶς ἡ φωνή, ἀλλὰ πολεμικὴ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible]. παρωνόμασται. [illegible] ἐνοπὴ, ἡ τοῦ ὀξυχειλῶς βοή, ἣν ἐστὶ καὶ φθέγγειν [illegible] τις. ἐνοπὴ δὲ, πόλεμος, μάχη. Ὅμηρος, Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς. καὶ ἐνοπάς. Ἐνοπλίζειν, ἐμβλέπειν.

Ἔνοχοι πάντα, ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ. Ἐνόπλιον μέτρον λέγεται, τὸ ἔχον δύο δακτύλους, ἐπιτακτικόν. καὶ πάλιν δύο δακτύλους. καὶ σπονδεῖον μὲν ἐνόπλιον, ἐνόπλον. Ἐνόπλους, ἐνοπλίου. Ἐνοπτρίζεται, ἑαυτὸν κατοπτρίζεται. Ἔνοπτρον, τὸ κάτοπτρον. Ἐνοργίας, τὰς τελετὰς, ὀργίασι. Ἐνόργιον λόγον λέγει ὁ Φίλαρχος, τὸν ἀληθέστατον. παρὰ γὰρ ὧν ὡς [illegible], ὅρκος [illegible] χωρίζεται. Ἔνορμος, ὁ ὅρμος παρὰ θεσσαλοῖς. Ἐνορμᾶς, ἐμβαλῶν, μίξας. Ἔνορχα, ἄρρενα, ὄρχεις ἔχοντα. [illegible] δὲ, τίς τὰ ἔνορχα παρ' αὐτοῖς [illegible] ἱερεῖον, ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα δὲ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς. Ἐνόρχην κάπρον, τὸν ἐπὶ ἥβης. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀρχίλλειν. Ἐνόρχης, ὁ Διόνυσος παρὰ Λεσβίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμήτ[illegible], Θυίαν καὶ Λαίτην, ἐξ ὧν τεκεῖν παῖδα ἐνόρχην καλούμενον. ὃς παρ' ἑορτάσαντος Διονύσου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀνόματος τοῦτον ἐκάλεσεν. ἢ ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτοῦ τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο, ἢ ὅτι ἐν ὄρχεσι καὶ φυτοῖς διάγειν. οἱ δὲ καὶ ἑτέραν τινὰ ἱστορίαν φασί. Φιλόστεφανος γὰρ λέγουσι [illegible] τὴν μητέρα μετὰ τὸ κρύπτειν αὐτήν. Πολύνεικος δὲ [illegible], ἔρα δεῖξαι τὴν πρὸς [illegible] ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἐὰν εὕρῃ τὴν μητέρα, καὶ διὰ βαλανίου κατελθὼν εἰς τὴν ἄδου, ἐκ τοῦ λίμνης ποτὲ ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ πολυφάμου, διὰ τὸ θέλειν πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν, συκῆς αἰδοῖα προσηνέγκεν ἑαυτῷ, ἐν φαλλοῖς ἀφηκεν ἐλάφων. ἔνθεν οὖν φασι καὶ ἐνόρχης λέγεται. Ἔνος, ὁ χρόνος, καὶ ἐνιαυτός. Ἐνόσσα, ἤρμοσε, ὁ δὲ Κῶμος [illegible] [illegible], καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσσε. Ἐνοσχλεύω, ὀχλοποιῶ. Ἐνόσσοντες, ἐπαναθέντες, προσάπτοντες. Ἐνόσφιν, ἐπὶ τοῦ [illegible] λέγεται. Ἐνοσφίω, ἐνεργῶ. [illegible], ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. Ἐνότητα, ἰδίαν. τὸ πραγματικῶς ὑφίστασθαι, καὶ φέρειν ἅπαντα ἐν ἑαυτῷ τῶν προσωπικῶν ἰδιωμάτων τοὺς ἀληθεῖς χαρακτῆρας. ἡ ἑνότης, τὸ μὴ μόνον ἐνυπάρχειν ἐφ' ἑαυτοῦ, τὸ τῶν ἰδιωμάτων ἀθροισμάτων ἄθροισμα, καθὸ ἄλλος ἀπ' ἄλλου γνωρίζεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν τοῦ οὐσίου πραγματικῶς κεκτημένον.

Ἐνοίκιον, συμφυὲς πολιτευόμενον. Ἐνοσφίσατο, ἰδιοποίησεν. Ἐνοσφίσωμαι, ἀποστερήσομαι, ἀποκρύψωμαι. Ἐνοσφίσω, ἀποστερήσῃς. Ἐνοσφίσαμενον, ἰδιοποιησάμενον.

Ἐνοφλεῖ δίκην, [illegible] [illegible], αὐτὸς δὲ Λοῦκας ὁ [illegible] ἐγκαλέσων, [illegible] τὸ [illegible]. τὰ μὲν [illegible] οὐκ ἐγκαλέσει, ὁ [illegible]. Ἐνοχος, ὑπεύθυνος, [illegible]. Ἐνοχος, ὑπεύθυνος, τιμωρος. Ἐνοχή, τὸ [illegible]. καὶ ἐνοχὴ, ἡ μῖξις. Ἐν παλάμαισιν, ἐν ταῖς χερσίν.

Ἐν παραβύστῳ, ἐν γωνίᾳ, ἀντὶ τοῦ κρυφῇ, καὶ μὴ φανερῶς. [illegible] δικαστήριον ἐν Ἀθήναις ἀρχιστρατηγοῦ. Ἐν παρόδῳ, μικρῶς, ἐν παρειπεῖν. Ἐν πασιν, ἐν ἅπασι, ἐν χρόνῳ, ἐν παντί. Ἐν πέντε κριτῶν γόνασιν, ἐν ἐξουσίᾳ. παρ' ὅσον τὸ παλαιὸν, πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικοὺς, ὥς φησιν Ἐπίχαρμος. κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον, ἃ ηὔχοντο [illegible]. Ἐν πέρατι, ἐν τῇ [illegible] τῆς γῆς. Ἐν περιωπῇ, ἐν περιωπῇ τόπῳ. Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἐπιχειρούντων δὲ τῶν μειζόνων. τουτέστι τοὺς παρελθόντων τὰς πρώτας μαθήσεις, καὶ ἐγχειρούντων τῶν τελειοτέρων. ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν, πλάττειν πίθον ἐγχειροίη. Δικαίαρχος δέ φησιν, ἑτέρως λαλοῦσι τὴν παροιμίαν. οἱ γὰρ [illegible] ἐν τοῖς οἰκείοις παιδεύεσθαι, ὡς κυβερνῆται ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τοῦ ἵππου. Ἐνπίνω, εἶπα. Ἐν πλάδῳ, ἐν χαλάσματι, καὶ ἐν ὑγρῷ. Ἐν πλαγίοις, ἐν πλαγίαις τιθεμένοις ταῖς χερσίν, ἡ [illegible]. Ἐν προδρόμοις, ἀπὸ τῶν [illegible] [illegible] πρὸς [illegible] [illegible]. Ἐν προχείρῳ, ἐν [illegible]. Ἐν πρώτῃ ῥινῷ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἄκρῳ, παρ' Ὁμήρῳ. Ἐν πυδῃ, ὡς ἐν χόρτῳ. Ἀρίσταρχος ἐν πυροῖς, καὶ πρίσθη, τὸν πυρὸν λέγει τοῦ [illegible]. ἄλλοι δὲ ἐν κάρφει. Ἐν Πυθίου κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι, οἷον ἀποκαθῆσαι. Πεισίστρατος γὰρ οἰκοδομήσας τὸ ἐν Πυθίῳ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, τῶν δὲ Ἀθηναίων παριέντων, καὶ μισούντων αὐτὸν, οὐδὲν ἔχοντων ποιεῖν, ὥστε προσορᾶν τὰ περιφράγματα, καὶ πλεῖστον ἀπολείπειν τοῦ οἰκοδομεῖν, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους. διὸ ποιήσαντες ἐμφανὲς ἱερὸν, τὸν κλέπτην ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν. κατασταθέντων δὲ τῶν χειμώνων, καὶ πλειόνων μᾶλλον τοῦ [illegible], [illegible] φύλακες. Λαμβάνοντος δὲ [illegible], ἐπιλαβόντες αὐτὸν, παρὰ τὴν ὁδὸν [illegible]. ἀπέχοντας, ἀλλ' ἐπεὶ κληθεὶς ἀπεθανεῖτο, ὅτι ὀλίγον τι τοῦ γράμματι. κταθέντες δὲ, οὕτως ἔλεγον τὸ γενόμενον τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε ἔτι καὶ νῦν τοὺς κακοπαθοῦντας, ἢ ζημίαις ἐνεχομένους διά τινα αἰτίαν πλημμέλειαν, ἐπιλέγειν, ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι. Ἐν πύλαις ὀνείρων ἀποδοῦναι ἕως, τουτέστιν ἐπὶ τῶν ἐν [illegible] θανάτῳ τὴν οὕτως ἀποσοῦνται. καθ' ἃ μετὰ τὸν τοῦ ὕπνου θανάτῳ ἀγχιστεύοντος, τῶν ἀδελφῶν ὄντων.

Ἐν πυρὸς αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ ἐνθα ὁ λαμπρὸς τὸ πῦρ. οἱ μὲν πρὸς αὐτὴν τῶν κατὰ τὴν ἐσχάραν περί. Ὅμηρος ἐν ψ τῆς Ὀδυσσείας.

Ἐν ῥαιδίῳ, ἐν ἐπιεικεῖ. Ἐν ῥαβδίῳ, ἐν [illegible] λόγῳ.

Ἐνρεσθέας, ἐγγράψας. Ἐνριγίσ[illegible], ἐπιτεθῶν. Ἐν ῥένᾳ, οἱ ῥινῶντες. Ἐν Σάμῳ κομῆται. ἐπειδὴ Πυθαγόραν τὸν Σάμιον φασὶ τὴν [illegible] ἀσκῆσαι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἁμαρτάνοντας. Ἐνσηρ, αὔριον. Ἐνσινῆ, ἐπιλαθεῖς. Ἐνσίσας, διασείσας. Ἐνσχεθεὶς, ἐνεχθεὶς. Ἐνσπαλὴ, ἅψασθαι. Ἐνσπασὶ, ἐν πασι. Ἐνσταμασάμενος, ἀντὶ τοῦ διαζώμενος, ἢ ἐμφαίνων. Ἐνστατικώτατα, τοῖς σπουδαίοις. Ἐνσκευάσασθαί με παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ πτωχικὴν ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα. ἢ ἐνσκευάσασθαι, κατασκευάσασθαι.

Ἐν σαίνειν, ὃ βαρέως ἐπέρχεται. ὡς τὸ νεόφυτον ἐπισκάψειν. ἐγκαταπίπτειν, ἀντὶ τοῦ λάβρος καὶ πάσας τοὺς κατακεῖσθαι.

Ἐνσκάψαι.

συμφορᾶς, καὶ ἕτερα. ὁμοίως ἀπὸ ... ἀντὶ τοῦ εἶχεν εἰς ἄλλην πάτραν, εἰς καλὴν ἐλπίδα, οὕτω καὶ ἄλλα. Ἐν καλῷ δὲ κείσονται, ἀντὶ τοῦ εἰς καλὸν δὲ ἀποκείσονται. Ἐν καρὶ τὴν κίσλωσιν, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ πολεμούντων τὰ οἰκεῖα δηλοῦσι. Ἐν καρὸς αἴσῃ, ἐν κηρὸς μοίρᾳ. ἐν μοίρᾳ θανάτου περιφραστικῶς. ἄλλοι δὲ ἐν καρὸς, ἐν ᾗ κατὰ καρὸς, ἤγουν κατὰ θάνατον. ἢ ὡς ἴσην, ἐν τάξει μισθοφόρου. πρῶτοι γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ, καὶ ἔδοξαν εἶναι ἄτιμοι. Ἐγκατακλυζόμενος, ἐνίρχεται. Ἐγκαταμίξαι, ἐγκαταμίξας σπεῦσαι. Ἐγκατασκήψασθαι, ἐνεπέσεσαν. Ἐγκατακείμενος, ἐν περιβολαίῳ. Ἐγκατασφραγίζειν, ἐνσφραγίζειν.

Ἐγκαίνιον, ἐνθέσεις, ἐν γλυφαῖς. Ἐν κεφαλαίῳ, ἐν συντόμῳ. Ἐν κοινῷ τῆς ἡμέρας. παροιμία ἐπὶ τοῦ οὐκ εὐγνωμόνων. εὐδαῖς γὰρ εἴδησιν ἐν κοινῷ τῆς ἡμέρας, ὅτι οὐχ ἱκανὴν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἐκεῖ εὐθυνοῦσιν, ἀγνοοῦσιν. ὅθεν λέγεται, τὸ σκαιοῦ σημεῖον παρέχειν. Ἐν κρανῷ, ἐν κουρικῷ. Ἐγκάρσιον, ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων, ἢ πλαγίων, ἢ συνομοτῶν. Ἐν κλήρῳ, ἐν μερίδι. Ἐγκολάψας, ἐγχαράξας. Ἐγκομβωθείς, δεθείς.

Ἐγκομβώσασθαι, ἐπισφιγγώσασθαι, στολίσασθαι. Ἐν κονίῃσι μαχέσασθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ θᾶσσον, ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀνδραπτικῶς εἰς μάχην ὑπὸ μ... κονίεσθαι γὰρ, τὸ ἀγωνίζεσθαι. ὅθεν καὶ κονίστρα, ἡ κατὰ τὴν παλαίστραν μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον. παρ' οἷς καὶ ἡ κόνις ἦν ἐφαίρετος τοῖς παλαίουσι. καὶ ἀλίζειν ἔλεγον, τὸ ἐν κόνει κυλίεσθαι, ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ. ἢ ἄλλως, κόνει φύρεσθαι. ὅθεν καὶ ἀλινδήθρα παρ' αὐτοῖς κυρίως μὲν, ἡ κατὰ παλαίστραν κονίστρα. Ἐγκόπτειν, ἐμποδίζειν, διακωλύειν. Ἐν κόσμῳ, ἐν τεταγμένῳ.

Ἐν κοτύλῃ φέρειν, παιδιᾶς εἶδος. ὁ γὰρ φέρων ἕνα ἐν κοτύλῃ, ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας. καὶ ὁ αἰρόμενος ἐπετίθει τὰ γόνατα. καὶ οὕτως ἐβάσταζεν. Ἔγκυτον, κεκομμένον. Ἐν κώμῃ, ἐν περικεφαλαίᾳ. Ἐν λακκισθῆναι, μακίζεσθαι λακκίσκας, ἢ ἐνθυμηθῆναι. Ἐν λαμπαρίᾳ, ἐν τῇ λυχνίᾳ. Ἐν λείψοις, ἐν γράμμασιν. Ἐν λιμένι, ἐν τῷ γυμνικῷ ἐδάφει. Ἐν λευκώμασιν, ἔθος ἦν τὰ διηγορευόμενα χωρία, ἢ σώματα δημόσια ἀναγράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς. οἱ δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῇ. τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀποδεδομένων καὶ τῶν πεπραμένων αὐτά. ἵν' εἴ τις βούλοιτο αἰτιάσασθαι, ἐπ' ἀδείας ἔχοι, ἐντυχὼν τοῖς λευκώμασι. Ἐλλιμενίζειν, τελωνίζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης. Ἐν λίμναις Διονύσιον, τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις λίμναι. ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. Ἐλλυτέ, διαφυγή. Ἐνλόβια, ἐνώτια. Ἐν μακροῖς, ἐν ἀπορίαις.

Ἐν μαχαιρίδι, ἐγκαλεῖσθαι περὶ γένους. Ἐν μεγάροισι, τοῖς οἴκοις. Ἐν μέρει, πρὸς μέρος, καὶ ἐκ μέρους λέγομεν.

Ἐν μεσάτῳ, ἐν μεσαιτάτῳ τόπῳ, κατὰ συγκοπήν. Ἐν μεταιχμίῳ, ἐν μέσῳ. μεταίχμιον γὰρ λέγεται, ὁ μεταξὺ δύο φαλάγγων τόπος. παρωνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Ἐν μετώπῳ ἦν ὁ παῖς, ἀντὶ τοῦ πολέμου. καὶ ἐπ' ἀγλαυρῶν μὴ ἱσταμένων, ἀλλὰ ἀπὸ χωστοῦ γῆς. Ἐν μετουσίᾳ, ἐν μεθέξει, ἐν χορηγίᾳ, ἐν διαθέσει. Ἐν μύρου κλάδῳ, τὸ ξίφος κρατήσω. ὅτι Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μύρσινῃ κρύψαντες τὸ ξίφος, ἐπανελόντες τὴν τύραννον ἀπέκτειναν. Ἔννα ὁδοί, τόπος ἐν Θρᾴκῃ, περὶ τῆς Ἀμφίπολιν. Ἐννάξω λέγει, μὴ τὰ νῶτα διαβιβάζω. Σωσίθεος ἐν ἐπιστολῇ, ὁ γὰρ ἐπαίνεσα, τὸ κατὰ φιλοσοφίαν χολῆ. Ἐνναέτηρος. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀναδόντος, κρίνων τις ἐν ἀθηναῖς. πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο καλλιρρόη. ἀφ' ἧς τὰ λουτρὰ ταῖς γαμουμέναις μετίασιν. Ἐννάμηνος, ἔχθρός, ἐναντίος. Ἐνναπήχεις ἦσαν ἐπιεικῶς ἐς τὴν ἀκρίβειαν. τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τοῦ πλάτους, τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει. Ἐνναῦλον, λοξόν. Ἐνναυσμός, ἐμπυρισμός, πυρρία, δᾷδες.

Ἐνναχίλιοι, ἐννακισχίλιοι. Ἐννεάφυλλος κύων, παροιμιῶδες. Ἐνεῖν, ἐξετάσαι. Ἐνέμε, ἐν συμφύτῳ. Ἔννεον,

δηλοῖ μὲν τὸ ἐκπληττόμενον. ἔχει δὲ καὶ αὐτὸ πλεονασμὸν τοῦ ν διὰ τὸ μέτρον, ὡς καὶ τὸ ἔννεπον. Ἐννεός, ἄφωνος, κωφός, ἐξεστηκώς, νωθρός, νωχελής, μετέωρος. Ἔννεπε, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν ἐνός. καὶ δῆλον ἐξ ὧν πολλαχοῦ τὸ ἔνεπε δι' ἑνὸς ν ἐκφέρεται, ἀπὸ τοῦ ἐν προθέσεως καὶ τοῦ ἔπω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔπος. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνέπω ἐνίσπω, τὸ κινῶ, τὸ μὴ ἐννοεῖν, διὰ ἑνὸς ἐκφέρεται ν, τὸ ἐννοσίγαιος, διπλοῦ τὸ ἐμπεδοῦν. δῆλον δὲ, ὅτι κυριώτερον. ὡς ἐν πλείοσι τὸ αὐδᾶ, ἤπερ τὸ ἔννεπε. ἀείδειν μὲν γὰρ τὸ μετὰ μέλους. ὅθεν καὶ ᾠδαί, τὰ ᾄσματα. ἐνίσπειν δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς λέγειν. ἴσα δὲ, ὅτι τὸ μὲν ἐνίσπειν, ἢ ἀντὶ τοῦ ᾄδειν, ἢ ἀντὶ τοῦ λέγειν ἁπλῶς κεῖται. τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐνίσπειν καὶ ἐνίσπες, οὐδέτερον ἐκεῖνον δηλοῖ. ἀλλ' ἐκπλήσσειν καὶ ἄμφω δηλοῦσι, τὴν διὰ λόγων μέν τι, οὐ σὺν δὲ ἐπῶν ἐκπλῆξιν. ἐκ δὲ τοῦ ἔννεπε, ἀρχὴ ἐκδόσεως τοῖς καλοῦσι τοὺς ἡρωικοὺς στίχους, ἔπη. καὶ ἐποποιοὺς, τοὺς ποιητάς. νεώτερον δὲ ἢ τοῦ ἔπους μῦθος, ἐπὶ τοῦ ποιητικῶς μετροῦντων. Ὅμηρος γὰρ, ὡς δι' ὅλης τῆς αὐτοῦ ποιήσεως φαίνεται τὴν ἁπλῶς λόγον, ἔπος λέγων. οἷον ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. καὶ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. Ἔννεπε, ἀντὶ τοῦ εἶπε, ἐνεπὼς ἀντὶ τοῦ ἀορίστου. σύνηθες δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὅτι ἐνεπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀορίστου χρῆσθαι, καὶ ἡ λέξις ποιητική. τὸ δὲ ἕτερον ν προστίθεται διὰ τὸ μέτρον. ἐν τῷ ἔχειν ὀφείλει. ἀπὸ τοῦ ἐν προθέσεως, καὶ τοῦ ἔπω, ἐνέπω, καὶ ἐννέπω, τὸ τῶν αἰολέων. δηλοῦται τὸ διπλασιάζειν τὰ σύμφωνα. Ἐννοεῖ ποιεῖν, ἤγουν συμβουλαῖς. οὐ γίνεται οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐνίημι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔννοια, κατὰ τοὺς παλαιούς. πρὸς ὁμοιότητά φασι τοῦ πυρέμαλος, πυργοίμαλος. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐνίημι, ἐνίεμαι ἐνίεσαι ἐνίεται, γίνεται ἐννοία. ὁ δὲ πλεονασμὸς τοῦ ν, ἔννοια, ἡ εἰς νοῦν ἐνιεμένη συμβουλή. Ἐννοοῦσι, οἱ ἐννοητικοί. ἢ ἄλλως ἴσως, οἱ ἐπικαίριοι. Ἐν νηῷ, ἐν ναῷ, ἢ εἰς ναῦν, ἢ εἰς νεῶς. ἐν νάπῃ, κοιλωσίαι. Ἐννήμαρ, δι' ἐννέα ἐτῶν ἀναβαίνων. ὡς ὁ γεωγράφος φησίν, ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον. ὁ δὲ Διατρίβων ἐκεῖ κατέβαινεν, ἔχων συντεταγμένα παραγγέλματα, ἃ ἔλεγεν εἶναι τοῦ Διός. ἵνα δηλαδὴ πείθειν οὕτως ἔχοι Ἀυσιδαιμονοῦντας τοὺς ὑπηκόους. οἳ καὶ ἄλλως ὡς δίκαιον ἔχαιρον, ἐπειδὴ τὴν θάλασσαν ἐξεκάθηρε λῃστῶν. ἐξ ὧν καὶ τὰ προσφθέγματα ὠνόμασαν. ἤγουν δηλαδὴ αὐτοῖς τοῦ πρῶτα, ἢ τὸ περὶ αὐτὸν πρῶτα ὤφελον. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη παῖδα τῷ Διὶ ἐπεκούρευεν, ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐννέατος ὤν, βασιλεύειν ἦρξατο. τινὲς δὲ, ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν. Ἐννοεῖ, ἐνεστὼς, σημαῖνον τὸ νέω. ὁ παρατατικὸς καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας, ἐπὶ δευτέρας. ἦν γὰρ ἐστεμμένος, καὶ κλώμενος. δηλονότι ἐπὶ δευτέρας τοῦ νῶ, ὁ παρατατικὸς ἐνῶν ἐνεῖς ἐνεῖ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἐννῶ, οὕτως Ἡρωδιανός. Ἐννοῦς, σώφρων, ἀληθὴς, ἀγαθὸς, πατρῷος. Ἐννοίσκει, ὑπολήματα λαμπτῆρι ἐφειλκόν. Ἐννυχίῃ, ἐν νυκτιέρῳ. Ἐννέοι, φθεῖρες, ὅμοιοι. Ἐννοσιάλλων, σύμφαι, παρὰ Λεσβίοις. Ἔννιον, κώπης μέρος. τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἐνδέον ἐν τῇ νηΐ. Ἔννιος, ὁ λίθος ὁ ἑρμῆς. Ἐννόδιον, ἀγλαυροβολίῳ. Ἐννοοί, οἱ περὶ τινος ἄρχοντες. Ἔννοιά ἐστι, νόησις ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ἢ ἄλλως, καὶ ἡ νόησις ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ, καθὰ καθολικῶν φύσεως ὑπογραφῶν. ἔννοια καὶ ἡ βουλὴ, ἢ περὶ ἔνθος τοῦ νοῦ κίνησις. ἔννοια κοινὴ, ἡ παρὰ πάντων ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἔχουσα τὴν ἀρχὴν ὁμολογουμένην. Ἔννοιαι, πηγαί. Ἐννοεῖσθαι αἰγὸς, οἱ μὴ κεκρατημένοι. Ἔννομον, ἔνδομον. Ἐννόσαντα, ἀντὶ τοῦ διανοηθέντα, ἢ ἐννοήσαντα λέγουσιν Ἴωνες. ὡς παρ' Ἡροδότῳ. Ἐννοτίμων, ἐκπλήττων. Ἐννοσία, ἀλογία, ἀργία. Ἐννοσίγαιος, ὁ Ποσειδῶν. ἀπὸ τοῦ ἔνοσις, ἡ κίνησις, καὶ τοῦ γαῖα. ἔστι δὲ ἐννοσίγαιος, ὁ τὴν γῆν κινῶν. οἱ γὰρ φυσικοί, ἀπὸ τῶν ὑδάτων γίνεσθαι τοὺς σεισμούς φασι. πλεονάζει δὲ τὸ ἕτερον ν διὰ μέτρον. καὶ ἐννοσίχθων, ὁ τὴν γῆν σείων. Ἐννοσίφυλλον, κινησίφυλλον.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὑπὸ Δημοσθένους, καὶ πάντα ἐπεσταλκότος ἐπέπεμψαν. καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι ἐπέσταλκα λέγουσι, καὶ ἐπιστολή. ἢ ἐντολή, ἀντὶ τοῦ προσταγή. ὃ δὴ καὶ ἐπιστολὴ παρ' Αἰσχύλῳ, διὰ τὸ μέτρον ἐν τριμέτρῳ, ἐπιστολὰς ἄρχει ὁ πατὴρ ἐμός. Ἐντείλασθαι, παραγγεῖλαι, διατάξαι, ἐφορμεῖσθαι. Ἐντεῦθεν, χρυσίοις δὲ ἐντεῦθεν κατὰ τοῦ στέρνου περιτιθέασι ταῖς παρθένοις. διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτι καὶ τὰ τοῦ στήθους ἐκφοροῦσιν. οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ὤμου. διαφέρεται δὲ τὸ ἐνέτησιν, ἀπὸ τοῦ ἐνεῖναι τοῖς ἱματίοις, ὅ ἐστιν ἐμπεσεῖν, ἢ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸν πέπλον. σημαίνει δὲ τὰς περόνας, ἢ γίνεται παρὰ τὸ ἵημι, τὸ πέμπω. Ἐντέταλτο, πάλαι στρατηγὸς. ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ ἀξίωμα ἐντετάλθαι. διαφέρει δὲ ταῦτα. Ἐντιμᾶσθαι, καὶ ἀντιτιμᾶσθαι, διαφέρει. ὅταν γάρ τις τινὸς ἀργύριον ἀντὶ τιμήματος λαμβάνῃ, ἀντιτιμᾶσθαι λέγεται. ὅταν δὲ ἐν τιμήματι προσάγηται τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ἐντιμᾶσθαι. Ἐντοί. ἐντοῖχος παρὰ παρλαγόσι. τοὺς δὲ ἐντοίχους ἐκάλουν, παρὰ τὸ περὶ παρλαγονίαν δοῦλοι κατασκευάζεσθαι. ὅθεν καὶ ἐνετεῦθεν αὐτὴν ἐκάλουν. ἐντοὶ γὰρ, οἱ παρλαγόνες, οἱ λυδοί. Ἐντραπήσονται, ἀποθαρρήσουσιν. εἶτα μέν τι ἐντραπεὶς τοιοῦτον τολμήσει. Ἐντὸς, ἐγκάτιος. Ἐντρέχουσι, κατέχουσιν. Ἀριστοφάνης, στρατηγὸς ὑπ' ἐντρεχόντων τοῦ Λυκούργου. Ἐντύλιξον, ἐντύλιξον. Ἐντέρασιν, ἐντέρασιν, ἐνεκύκλωσαν. Ἐνῦ, πάλαιον. ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ ἡμιόνου. Ἔνυα, ἐπιφώνημα. Ἐνύσια, τὰ ἐγκοίλια. Ἐνύπνιον φασιν, ἐγκοίμημα, ἐγκοίτιον. ἐνύπνιον, ὃ ἐν ὕπνῳ τις ὁρᾷ ἐγκοιμώμενος. Ἐνυπνίων παρ' Ὁμήρῳ, ἐνυπνίοις. ἐνυπνίον κακὰ ἔχει ἀράχνια, ἀντὶ τοῦ κρεμαμένου ἐγκοιμωμένου γέμει ἀραχνίων. ἤγουν ἠμέληται, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ πόλεμον. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀράχναι ὑφαίνειν, ἐν τοῖς ἀπρακτοῦσιν. Ἐνυπνιάζει, αἱ πονηρίαι. Ἔνωσι, ἐπιτελῶσι. Ἐν ὑστάτῃ, ἐν ἀγαθῇ, ἐν καλῇ, ἐν φανερᾷ, ἐν μεγάλῃ. Ἐν ὑφάνῳ, ἐν ὑφάσματι. Ἐνώχετο, τὸ διάμενον τοῦ τείχους. Ἐνίφει, ἐμειδία. Ἐνφλεοῦν, ἐλάβετο, ἐνεδείξατο. Ἐνφλεβοτομεῖν, πολλάκις διελεῖν τὰς φλέβας. Ἐνφορεῖσθαι, ἐχορταζον. Ἐνφέρουσιν, ἐναπλήρωσιν. Ἔνφραξις, συμπλακεῖσα, περιτειχίζουσα. Ἐν ἐγχειρήματι, ἐν βιβλίῳ. Ἐνίχειν, ἐνίσχειν. Ἐνχεῖσαι, ἐγκρῖναι. Ἐνίχθη, ἐνεχέθη, ἐγκατελείφθη, ἐμπλεύθη. Ἐνίχει, μουσικοί, ἐγχέεται. Ἐνχειρήσειν, προθέσθαι. Ἐνχειρίζομαι, ἐγχειρίζεσθαι. Ἐνίχνος. ἀντὶ τοῦ ἐκ πόρου. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, εἰώθασιν ἐνίχνεσθαι, ἀπὸ τοῦ χέω.

Ἐνχειλιδόνων, ἐν ᾧ ἱππικοὶ ἤγοντο ἀγῶνες. καὶ ναὸς ἦν. καὶ τὸ τῶν ἀθλούντων, καθίσαντες ἐκεῖ, ἐν ᾧ αἱ ἱπποδρομίαι. ἀπὸ τούτου ἐκάλεσαν. Ἐνχεῖσθαι, τὸ ὑποθέωρον, ἢ ὑποθῆκαι καθεστάναι. λοιπῇ συντέτακται. Ἐνχεῖσθαι, ἐγκαλεῖσθαι. κρατεῖσθαι, συνέχεσθαι. Ἐνέχομαι, ἀντὶ τοῦ κρατοῦμαι δηλοῖ. καὶ ἐνέχονται ταυτῷ, ἤγουν ὑπόκεινται. καὶ ἐνέχομαι πλημμελήματι, ὅ ἐστι τοιοῦτο, ἐκπλήσσειν τὸν ἡγεμόνα ἐπὶ καρδίαις. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὄνομα ἐνοχος. Ἐνέχεται τὸ σῶμα, ἐκπλήσσειν. Ἡρόδοτος, ἐνέχεται τὸ πρόσωπον τοῦ σκήπτρου. Ἐνχειμοθέντες, ἐνειπεῖν, ἐπιβλέψας.

Ἐνεχυρεῖν, ἐνεχυριάζειν. Ἐνέχυρα, ἀττικοί. ἐνέχυρον, ὅλως τὸ. ἢ ἐνέχυρα, ἐνεχυριάζων. Ἐνεχυράζομαι τὰ χρήματα, τουτέστιν, ὡς ἐνέχυρα ἀφαιροῦμαι τὴν ἐνεχυριαζομένων οὐσίαν. οἷον ἱμάτια ἢ σκεύη καὶ ἄλλα. καὶ ἐνεχυράζομαι, δίδωσιν ἐνέχυρα, λαμβάνω χρήματα. Ἀριστοφάνης, τὰ χρήματα ἐνεχυράζομαι. ἢ ἐνεχυράζεσθαι, ἐνέχυρον λαβεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐνέχυρον, τὸ δεδανεισμένον ὑπὸ χρέους. οὐ μόνον ἐνέχυρον φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρα. φαίνεται δὲ καὶ τὸ ἀπογεγραμμένον εἶναι, μὴ εἶναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει δὲ περὶ τὸ πειρᾶν ὁ κωμικός, ὅτι αὐτοὶ τοῖς ἑαυτῶν ἐνεχυράζοντες τὰ ὅπλα πωλοῦσιν τὰς πανοπλίας, ὅπλα ἐνέχυρα καθεῖναι. Ἐνεχύρων, ἐνεχύρων. οἱ δὲ ἱερεῖς κατακεκλεισμένοι ὑπὸ δέους, ἐξήεσαν καὶ ἐνεχύρωσαν αὐτοὺς ἅπαντας.

Ἐνώλαος, ἡ ἀρχαῖος τὰς ἐλάφους. Ἐνώχμασι, πλατέσι σκολοπισμοῖς, ἀλλοιώσασιν, ἐκπεσοῦσιν. Ἐνώπιον, ὄψεσιν.

Ἐνιαυτός, τριακὰς ἀττικῶς. Ἐνατός, ὁ μετὰ τὴν κυρίαν.

Ἐνό, ὀρθοτόνως ἐνί. Ἐνόπαια, ὄνομα κύριον. Ἔνα δὲ τοῦτον τόν, διαφέρονται. ἀπὸ τοῦ ἐν γίγνεσθαι. διὸ πλεονάζοντες τὸ ο, αἰολικῶς ψιλοῦνται. Ἐνεβατηρία, ἐνεβατήρια, παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐνεβρίσιν, ἀλαζονικοῦ. Ἐννηρία. τὸ πεδίον ἐν τῷ πρὸς ἡμῖν κείμενον, τὴν ὑφ' ἡμῶν Τριακάδα καλουμένην, ἕνην καὶ νέαν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι. ἀπὸ τοῦ τὴν τελευταίαν ἔχειν τοῦ πρώτου μηνός, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου. Πολέμων δέ φασιν, ὅτι ἐκαλεῖτο ὑπὸ Ἀθηναίων Δημητριάδα, ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνος. ἕνην δὲ, ἢ εἰς ἕνην, τὸ εἰς τρίτην λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὴν ἕνην δευτεραίαν, τὸ πρότερον καὶ παλαιὸν δηλοῖ.

Ἐνεῖναι, ἐνῆν, πεῖσαι. ἕνην δὲ αὔριον τὴν χθὲς λέγουσι. οὕτω Προκόπιος. Ἐνειλημμένα, ἐντεταμένα, ἐντεριωμένα, περιειλημμένα. ἐπὶ κατασκευῇ πολεμίων, ὥστε καὶ τὰ τόξα ἐνειλημμένα φέροντας ἁλῶναι. Ἐνάλιον, ἀφελοῦν, χαίρει, φαιδρύνειν. Ἐνηέα, προσηνής, ἀγαθός, συνετός, ἐπιεικής. Ἐνία, ἐσώρακον. Ἔνιον, ἐπελάμβανον. Ἐνιαυτὸς ἀριθμός, ἀφ' οὗ παλαιοτάτου ἔτος καὶ ὥρα, καὶ ἀμφότεροι ἐνιαυτοί. ὁ μὲν ἀνατέλλων, ἐνιαυτός. ὁ δὲ ἀνατέλλων ἀπὸ τοῦ ἡλίου, τὸ ὥρας ἐπὶ τὴν φύσιν προσάγειν. ἢ μετὰ τοῦ ω, ὡροσκόπος. τὸ γὰρ ἔαρ κατὰ πρῶτον ὥρα γίνεται, καὶ ἔστιν μέσον παρὰ τοῖς κοινοῖς. ἐφ' ᾧ προστίθεται τοιοῦτος, ἐνίοτε μὲν τὸ ε, ἐνίοτε δὲ τὸ α, καὶ γίνεται ἦρ καὶ ἔαρ. Ἐνηής, ὁμιλητής, ἀγαθότης. Ἐνηής, ὁ ὑπὸ ἀπάσης ἐναντιότητος. καὶ ἔστιν ὥσπερ προσηνής, ὁ πρὸς τῇ ἀγαθότητι ὤν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἠΰς ὁ ἀγαθός, οὕτω καὶ ἐνηής, ὁ ἐπὶ ἀγαθότητος. ἀπηνὴς δὲ, ὁ ἐξ αὐτοῦ. Ἐνηής, ὁ αὐτὸς ὑπὸ μειλιχίου. ἤ ἐνηής, ὁ πρᾶος. καὶ ἐνηείη, ἡ πραότης, καὶ προσηνής ἢ ἠπίως, παρὰ τὸ ἦλα, ἥνια. Ἐνήλατα, ἐνέδραι τροφῆς. ὁ μὲν ἐπὶ βόθρος τῷ πυρὶ ἐνελαύνεσθαι. Ἐν ἠϊόσιν, ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς. Ἐνῆκα, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλον. καὶ συνῆκα, ἀντὶ τοῦ ἐνόησα, ἢ συνέβαλον. ἀφ' οὗ τὸ ξυνίεσθαι παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἀνῆκα, ἀντὶ τοῦ ἀνέλυσα. καὶ καθῆκα, ἀντὶ τοῦ κατεβίβασα, ἤγουν κάτω ἔρριψα. ἤγουν καθῆκα εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπερ ἐστὶ κατέρριψα. καὶ μεθῆκα ὁμοίως, καὶ μεθῆκα ἔνθεν. καὶ παρῆκα ἀντὶ τοῦ εἴασα. καὶ ἐφῆκα βέλος, ἤγουν ἔπεμψα. καὶ ὑφῆκα, ὃ λέγεται κυρίως ἐπὶ πυρὸς, ὅταν χαλάσωσι μικρὸν τὰ ξύλα. καὶ ὑφῆκα τοῖς βουσὶ τὰ μοσχία, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, ἤγουν ὑπὸ κάτω αὐτῶν ἤγαγον αὐτά. διὰ τοῦ η. Ἐνήλισαν, ἔπλεξαν, ἐλαμπρύναν. Ἐνήλατα κλίνης, ἡ σπίμφαλος, οὓς καὶ τὴν ἀστραγαλωτὰ λέγειν. Ἐνήλατον, μέρος νεώς. Ἐνήλατα, μέρος τι τῆς κλίνης.

Ἐνήλατα. Ἀριστοφάνης, ἐνήλατ' ἐπαιρεῖ, ἀπορρήσω, ὡς κατεχόμενον ἐν διορύγματι κεχωσμένον. Ἐνηλυσίς, ἐν ἐπιδημίᾳ ὤν. ἐνηλύσιαι, θορυβοῦσαι. Ἐνηλίασις, ἑορτὴ τοῦ ἡλίου. Ἐνηλιοῦσθαι, κινηλιᾶν. καὶ ἐνηλιαζόμενον, ἐνηλύσια. Ἐνηλύσια, τὰ κατασκαφέντα χωρία, ἐνηλύσια λέγονται. ἐπεὶ ἐνοικεῖται, παρὰ τὴν ἔλευσιν. ἄλλοι δὲ, τὰς ἐν οἷς οἱ θεοὶ ἐμβροντηθέντες τόποι. Ἐνηλύσιος, ἐμβροντηθείς, κεραυνόβλητος.

Ἐννῆμαρ, ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας, ἐπίρρημα. ἢ ἐννῆμαρ, ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. καὶ δηλοῖ τὸ ἐννέα ἤματα, ἤγουν ἡμέρας. οὕτω δὲ καὶ αὐθημερόν, ἀντὶ τοῦ αὐθημερὸν, ὑπὸ αὐτῷ ἤματι, ἤγουν αὐθημερόν. καὶ ἐφημερινός, ὁ ἀεὶ ἐπὶ μίαν ἡμέραν αὐτὸς ὤν. ὅμοιον δὲ πρὸς τὸ ἐννῆμαρ, καὶ αὐτῆμαρ, καὶ ἐπῆμαρ μάλιστα, ἤγουν ἐπὶ τὸ μέσον ἡμέρας. ὅρα δὲ, ὅτι ὁ ποιητὴς εἶπεν ἐννῆμαρ, καὶ ἐπιγαμῶν. τῷ δὲ αὐτῷ δ' ἄγορεύειν καλέσασθαι λαὸν Ἀχιλλεύς. οὐκ ἔλαβε τὸ ἐννῆμαρ, ἀντὶ τοῦ ἐννέα ἤματα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐννέα ἡμέρας. διὸ τὸ ταυτὸν εἶναι ἦμαρ καὶ ἡμέραν. Ἐννῆμαρ, ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχειν. ἐνῆ καὶ ἐνῆται. καὶ συνῆμιν, συνῆ, καὶ συνῶσιν. καὶ προσῆμιν, καὶ προσῆ, καὶ προσῶσιν. καὶ παρῆμιν, καὶ παρῆ, καὶ παρῶσιν. καὶ περίειμι, ἀντὶ

Ἐνίζεται, [illegible] Ἐνὸν, κωφὸν, καὶ μωρὸν, [illegible] Ἐνόρχα τοὺς [illegible] [illegible] Ἀριστοφάνης. [illegible]

[illegible]

Ἐνόπλιον, ἐν ὅπλοις. [illegible]

[illegible]

Ἐνστήσει, [illegible]

[illegible]

ὀλιγκὸν ἐγκείμενον. ὁ μὴ παρὼν ὁ ἐγκείμενος. καὶ ἐγκείμενον ἀντιτεταγμένον, καὶ ἐχθρός. Ἐνέδησε, ἐνεπόδισεν, ἐνετείλατο. Ἐνελίχοντο, περιελάμβανον, εἰσελίχοντο. οἱ δὲ τὴν κοινὴν ἐνελίχοντο. Ἐνελιχθῆ, εἰσεπλάκη. Ἐνέλιπε, [illegible].

Ἐνέλειψεν, ἀμφέβαλλεν. Ἐνέρα, [illegible] τὰ ἔνερθε, μέχρις ἂν ἔλθωσιν, ἕως ἂν [illegible]. Ἐνεφρόνει, [illegible]. Ἐνεφρόνω, καὶ συνεφρόνω, καὶ παρεφρόνω, καὶ προσεφρόνω, [illegible]. Ἐνέφην, [illegible]. Ἐνέφη, καὶ εἰσφέρει τὴν ἀνθρώπων μανίαν, τὸ εἰς βάθος σημαίνει. Ἐνῆκεν, ἐνέβαλεν. Ἐνεθῆναι, ἐμβληθῆναι, ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, καὶ ἐμβάλλω, καὶ συνθέσει ἐνίημι. ἐνήσω, ὁ παρακείμενος ἐνεῖκα. ὁ παθητικὸς ἐνεῖμαι, ὁ ἀόριστος ἐνέθην, ὃ καὶ ἐνέθην εὕρηται, ὡς ἀφέθην, καὶ παρέθην, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι ἐνέθην, [illegible] τὸ [illegible], ἐνεθῆναι. Ἐνέθορεν, ἐνεπήδησεν. Ἐνέθρισεν, ἐπιμαίνεται. Ἐνεθρίξεν, προσωρμίσθη. Ἐνεθρίωσεν, θρίον ἐν- [illegible], ὅπερ ἐστὶ βρῶμα. Ἐνεθυμίαζον, ἐνεθυμοῦντο.

Ἐνίκα, σημαίνει τὸ ἐνίκησε. καὶ εἰσὶν Ἀττικοί, [illegible]. ὁ ἐνίκα, ὅ ἐστιν ἐνίκησε. κοινὸς πρῶτος ἀόριστος, ὁ ἐνίκησε. καὶ ἐνικῶν, ὁ ἐνίκα. [illegible] δὲ ἀόριστος τοῦ ἐνίκα, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. ἀντὶ [illegible] δέ ἐστι, τοῦ ἐνίκησεν. Ἐνιδεῖν, ἐν διαφοραῖς.

Ἐνιαυτοὺς, [illegible]. Ἐνίε, ἀντὶ τοῦ ἰέναι. οὕτως Ἀριστοφάνης. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Ἐνίζειν, ἐνίζειν. Ἐνί- [illegible], ἐπιμόνως ἠκολούθουν. ὡς τὸ [illegible], ἁρπαζόμενοι ἐνέκειντο τῇ πολιορκίᾳ. Ἐνίκασθαι, ἐνιζεῖν, καὶ ἐνίκα.

Ἐνίκαψα, [illegible]. κατὰ [illegible] ὀργιζόμενος ἐνίκαψα. Ἐνικότα, [illegible], ὀργίζετο. Ἐνίκει καὶ ἐνείκατε, καὶ τὰ τοιαῦτα, δίχα μὲν προθέσεως ἐπὶ τοῦ φέρειν καὶ κομίζειν λέγεται. μετὰ δὲ προθέσεως γίνεταί τινα ἐν ταῖς διαφοραῖς. οἷον συνενεγκεῖν μὲν λέγεται, τὸ λυσιτελεῖν. συνδιενεγκεῖν δὲ, τὸ συνδιαβαστάσαι φορτίον, ἢ καὶ φροντίδα τινά. διενεγκεῖν, τὸ διαφέρειν. περιενεγκεῖν δὲ, τὸ κύκλῳ ἀγαγεῖν. μετενεγκεῖν δὲ, τὸ μετακομίσαι. παρενεγκεῖν, τὸ παραγαγεῖν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀπαγαγεῖν. ὑπενεγκεῖν δὲ, τὸ ὑπομεῖναι. ὑπερενεγκεῖν δὲ, τὸ ὑπερφέρειν, καὶ ὕπερθεν φέρεσθαι. εἰσενεγκεῖν δὲ, ἔσω ἀγαγεῖν. οὗ ἀνάπαλιν τὸ ἐξενεγκεῖν. τὸ μὲν δὴ ἀνενεγκεῖν ἔχει πλείονά τινα διαφοράν. ὅτι μὲν γὰρ ἀνενεγκεῖν λέγεται καὶ τὸ ἀναγαγεῖν, καὶ τὸ ἀναδοῦναι. δηλοῖ τὸ, εἰς τὸ [illegible] ἀνήνεγκε. [illegible] καὶ, ἐς [illegible] ἀνήνεγκε, καὶ [illegible]. ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] κεῖται κατὰ Παυσανίαν, δηλοῖ Θεόπομπος εἰπών. [illegible] ἐγένετο, ἔπειτα μὲν τὴν πάλιν ἀνενέγκαι. Ἐνεκεν, προστακτικὸν βοηθεῖ εἰς μετὰ Ὅμηρον, εἰς [illegible] τοῦ φιλοῦ [illegible] τὸ ἐνίκειν. Ἐνίκειν [illegible] παρ' Ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν [illegible]. καθὸ φασι, κατὰ πρόσωπον.

Ἐνίκησεν, ἐνεκαλέσατο, ὕβρισεν. [illegible] δὲ ἀντὶ τοῦ [illegible], ὦ καὶ ι. Ἐνίκω, ἀντὶ τοῦ ἐνέγκω λέγουσιν οἱ Ἴωνες, ἀφαιρούμενοι τὸ γ, ἐκ δὲ αὐτῶν ἀποδιδόμενοι τὸ ι. Ἡρόδοτος [illegible] πρώτῃ χρῆται. Ἐνίλημμα, ἡ θήκη τοῦ δόρατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τοῦ ὀστρέου ὄστρακον. Ἐνίλεται, ἐγκαλεῖται. Ἐνίλλοντο, ἐνεβάλλοντο. Θουκυδίδης, ἐν ταρσοῖς καλάμων πηλὸν ἐνίλλοντο, ἐνέβαλον εἰς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους. Ἐνίμαντο, ἐμέριζον. Ἐνίπαε. παρ' Εὐριπίδῃ ἐν [illegible], οἱ μάντεις [illegible], οὐ χρόνῳ μακρῷ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]. ὁμοίως [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. καὶ χόλος, λέχος, καὶ μῦθος ἀντὶ τοῦ θυμὸς καὶ παρὰ Λυκόφρονι. πέλας καὶ λίπας, σημαίνουσι δύο εἴδη συμπεχέως. ὧν τὸ μὲν πέλας, τὸ ἐγγὺς δηλοῖ. τὸ δὲ λίπας, [illegible]. ἐξ ὧν καὶ λεπτεία [illegible] ἡ ἀρχή. δοκεῖ οὕτω [illegible] καὶ ἡ λακίρυξ, παρὰ τὸ κελαρύζειν. [illegible] τὰ εἵματα, ἱμάτια, καὶ ἐσθῆτα. Ἐνιμαλῶν, ὁ τὰ ἐμπάσματα τοῖς [illegible]. Ἔνιμεν, σημαίνει τὸ ὑπάρχομεν. τρίτον

[illegible] δὲ τοῦ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. τὸ γὰρ ἁπλοῦν αὐτοῦ, εἰ μὲν ἐστὶ παρ' [illegible] ῥῆμα ὀξύτονον, ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται. Ἐνιμεν, [illegible]. Ἔνειμι, ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχω. εἴσειμι, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχομαι. σύνειμι, ἀντὶ τοῦ συνέρχομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ συνυπάρχω. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ὁμιλίας καὶ συνουσίας λέγεται. πρόσειμι, ἀντὶ τοῦ προσέρχομαι. πρόειμι ἀντὶ τοῦ προέρχομαι. ἄνειμι, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχομαι. κάτειμι, τὸ ἐναντίον ἐστί. δίειμι τὸ γράμμα, ἤγουν διέρχομαι. μέτειμι δὲ [illegible], ἤγουν μετέρχομαι. καὶ μέτειμι τινά, ἀντὶ τοῦ κολάζω. πάρειμι, ἀντὶ τοῦ παραγίνομαι. ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. περίειμι, ἀντὶ τοῦ περιέρχομαι. ἄπειμι, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι, καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι συντίθεται. καὶ τοῦ πληθυντικοῦ, ὅτι ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. οἷον ἔνεστιν ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχουσιν. εἴσεισιν, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχεται. ἔξεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται. σύνεισιν, ἀντὶ τοῦ συνέρχεται. πρόσεισι, καὶ ἄνεισι, κάτεισι, δίεισι. μέτεισι, πάρεισιν, ἀντὶ τοῦ παραγίνεται. ἔπεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεται. περίεισι, καὶ ἄπεισι, ταῦτα πάντα διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἐνίπας, πράξεις, ἢ πράσσω. Ἐνοπὴ, ἀπειλή. Ἐνίπαντες, ἐμπλησάντες. Ἐνίρατο, ἐπίασεν. Ἐνίργω, [illegible]. Ἐνορχίαν, συναλλαγάς. Ἐνορμίμενος, συμπεπλεγμένος. ἐνορμίμενος πίδακος. Ἐνορον, ἐνέβαλον. Ἐνίρω, [illegible], συμπλέξω, συνάψω. εἴρω οὖν, παρὰ τὸ ἄρω, τὸ ἁρμόζω. τροπῇ τοῦ α εἰς ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρω. ὁ μέλλων ἐρῶ, ὁ ἀόριστος εἶρα, καὶ συνεῖρα, καὶ παρεῖρα, τὸ συνέβαλον, συνέπλεξα.

Ἐνίς, ἐνδεής. Ἐνίος, ἐμβαλοῦος. Ἔνιοι, ἢ ἕξ εἰσι. ταῦτα εἰ μὲν διαιρεῖται, δύο μέρη λόγου εἰσί, καὶ ἔχει τὸ ἐν ἢ ἓξ ἀριθμητικόν. εἰ δὲ ψιλοῦται, ἓν μέρος λόγου εἰσί, καὶ ἔχει [illegible] καὶ ἐξ προθέσεως. Ἐνίχον, ἐχόλον, ὠργίζοντο. Ἕνεκα, καὶ ἕνεκεν Ἀττικοὶ χρῶνται. ἄπειρα ἔξωθεν λαμβάνουσιν. οἷον, τοῦ ἀρετῆς, ἀντὶ τοῦ, ἕνεκα τοῦ ἀρετῆς. καὶ συντάσσεται αὐτὰ γενικῇ. οἷον οὐ γὰρ ἐγὼ ἕνεκα Τρώων ἤλυθον αἰχμητάων, καὶ ἕνεκα τῆς δὲ τῆς ὕβρεως. εἵνεκα καὶ εἵνεκεν [illegible] χρῶνται. ὡσαύτως δὲ καὶ οὕνεκα, ὃ συντάσσουσι ῥήματι, ἀντὶ τοῦ διότι νῦν λαμβάνονται. Ὅμηρος, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα. Ἐνίκαντο, ἐπιμόνως ἠκολούθουν. Ἐννίς, ὡς τρίτιν. Ἐννεαλάβαστος, [illegible], ταμίας. ὅθεν ὁ ἐννεαλάβαστος, ἀντὶ τοῦ κατασκευασθέντος.

Ἐννεαπέμπων, [illegible]. Ἐννεάπηχυ μοι, [illegible]. [illegible]. Ἐνέκεφιν, ἐνεκέλευσεν. Ἐννεπίνειν, ἀντὶ τοῦ ἐνίλλουσιν ἰωνικῶς λέγουσιν. Ἐννεπιν, τοῖς καλοῖς συνεσφραγισμένον. Ἐννεπον, προσέβαλον, ἰσχύειν. Ἐνέλασαν, εἶπον. Ἐνέλεψε, παρέλαβεν. Ἐνλεῖος, ἔπλεως, ἐφόδιος. Ἐνλένισαν, ἐνενόησαν. Ἐνλεν, ἐβόησεν, εἶχεν.

Ἐνλίπαιν, ἔπλευσεν, ἔπλεξεν. Ἐλλεδανοῖσι δῆσεν, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐδέσμευσαν. Ἐνλός, νεβρός. Ἐνλόχευσεν, ἐνήδρευσεν. Ἐνλουίς, δημήτηρ ἐν σάμῳ. Ἐμμίασε, ἐμίανεν, ἢ ἐμέμψατο. Ἐνίμεντο, ἐκαρποῦντο, ᾤκουν. Ἐννεακαίπολις Κρήτη, ἐν Ὀδυσσείᾳ. καὶ ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολις κατὰ ἀντιπερίστασιν. ἀνακατασκευάσθαι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτι Λεῦκος αὐτὴν ἀπέλαυνεν. ὃς [illegible] τὴν παῖδα, ὅτε φύλακα τοῦ βασιλέως, κατέλιπε [illegible]. ὡς Λυκόφρων φησί. τὰς δὲ [illegible] δέκα πόλεις προστεθῆναί φασιν, ὕστερον μετὰ τὰ Τρωϊκά. καὶ οὕτω μὲν τινὲς [illegible] τῇ ἐν Ἰλιάδι μὲν ἑκατόμπολιν, ἐνταῦθα ἐννεάκοντα. ἕτεροι δὲ, οὐχ ὡρισμένως ἐπὶ νοοῦσι τὴν ἑκατόμπολιν, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν πολύπολιν. ἢ ὅθεν οὕτω ποτὶ λαμβάνεσθαι τὸ ἑκατὸν, διὰ τὸ τρίβειν τοῦ ἐντελοῦς ἀριθμοῦ. κατὰ τὸ ἑκατὸν θύσανοι ἢ ἑκατὸν πόλεων προλίπων. ὥστε ἑκατόμπολις Κρήτη, ὁ πολύπολις. ἢ ἄλλος ἑκατὸν ἔχουσα πόλεις. ὥσπερ ποτὲ ἡ Λακωνική. Ἐνίσπον, ἐνίσπεν.

Ἐνίσπεν, ἐνεκαλέσατο, ἐπέπληξεν, ἐλοιδόρησεν, ὠνείδισεν. Ἐνίμοντο, ἐκαρποῦντο, ᾤκουν. Ἐνίοντος, ἐμβαλόντος.

Ἐνίρτεο,

ἐν Διομείοις ἀγομένης ἑορτῆς τῷ Ἡρακλεῖ. μνημονεύουσι καὶ οἱ κωμικοί. Ἔνδιος πρωΐας, δηλοῖ τὴν μεσημβρινήν, ὅτι τὴν ἐλθόντα περὶ μεσημβρίαν ὥραν ταύτην ἔβημεν, ὅτι ἐστὶν ἐνδίεν. διότι ἐστὶν ἰσφεῦν ἡλίου καίοντος. ἐπεὶ ἔνδιος, εἰ ὁμοιόδιος. ὅθεν καὶ Ἴλος φασί, τὸ ἔνδιον κατάστημα. οἷον, ἴδω ἐν κιβωτίῳ, καὶ ἀναμιχθὲν ἐλάσσονα. ὅτι δὲ ἔνδιον οὐδετέρως λέγεται καὶ ἡ διατριβή, δηλοῖ Ὅμηρος, ἔνδια πίφας εἰκὼν τὰς διατριβάς. οὐκ ἔτι δὲ ἄλλοι ἔνδιον ἑρμηνεύουσι, καὶ ὀρθῶς ὑπὲρ ἐναέριον. ἔνια δὲ, ὁ πρωτεύς, ἐν ἅλιος μὲν τὰ πρῶτα, ἔνδιος δὲ τὰ περὶ μεσημβρίαν, ὡς τηνικαῦτα ἔνδιος, ὅτι ἀέριος ἐλθὼν ἐπιεικῶς φαίνεται. διὸ καὶ ἔνδια οὐχ ἁπλῶς αἱ ὅλον διατριβαί, ἀλλ' αἱ ἀπὸ γῆς καὶ τὴν κατ' αὐτὴν ὥραν. Ἐνδιάσματα, ἐναλίσματα.

Ἐνδιασμῷ, ἐν φροντίδι. Ἐνδιάζουσι, μεσημβριάζουσι.

Ἐνδιάθρας, τὰς ἀποκοπὰς τῶν πολέμων διαφράτων. Ἔνδοι, ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί, παρὰ Θεοκρίτῳ, τοπικὸν ἐπίρρημα. ὡς τό, μεγαροί, παρθοῖ. ἐπιλείπεται δὲ τοῖς τὸ οἶκοι. Ἐνδοιάζοντες, διστάζοντες, ἀμφιβάλλοντες. Ἐνδοίαστον, τὸ ἀμφίβολον.

Ἐνδοιάζομαι, ἐξ ἀμφοτέρων πατέρων καὶ μητέρων. Ἐνδοιῇ, ἐν διστασμῷ δέ. Ἐνδοιάζεται, οἱ ἀπὸ ἐσθλῶν πατέρων καὶ μητέρων ἑαυτῶν κατηγοροῦσι τὸ γένος. Ἐνδοκῇ, ἐν ἐπιβουλῇ.

Ἐνδοκία, ἡ μήτηρ παρὰ Ἀθηναίοις. Ἐνδοκεῖ, ἔδοξε.

Ἐνδομαρία, ἡ κτίσις, ἡ παροιμία. Ἐνδομενία, κτίσις, ἡ ἀποικία. Ἐνδομυχί, ἐν ἀπορρήτῳ τόπῳ. Ἐνδόμυχοι, καὶ ἀποικοι. Ἐνδόμυχος, σκοτεινός, ἀπόκρυφος, δαιμόνιος. οὗτος δὲ ὁ ἐνδόμυχος ἐγγελάσας, καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τούτοις ὃ κρύπταρ ἀποκρίνασθαι, ὥστε μὴ δὲ ἐρωτῶν τῇ μητρὶ λέγων, ὅτι ἀπιέναι.

Ἔνδον, ἔσω, καὶ ἐνδοῖ ἀπολαυστικῶς. τὰ ἐντὸς καὶ πάσιν ἀεὶ ἀπολαυστόν. Ἔνδον εἰσέρχομαι, βάρβαρος. ἔνδον γάρ ἐστι, καὶ ἔσω φορεῖ, λοιπὸν. δεῖ οὖν, ἴσω παρέρχομαι λέγειν. ἴσω δὲ διαχεῖ, οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἔνδον διατρίβω. Ἔνδοξος, ὁ καὶ ὁ. ἀπὸ διαλεκτικῶν. πάντα τὰ ἐπίθετα σύνθετα κατὰ ἕνα μόνον κατὰ γένος. καὶ ἔνδοξος, παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ τὴν δόξαν ἔχειν. Ἐνδόσθια, ἔγκατα. Ἐνδόσιμος, αἴτιος καὶ ἀρχῆς αἴτιος. ὁ δὲ ψαλμός, οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ, καὶ ἐνδόσεις ὁμοίως. Ἐνδεδυμένοι, καταδυόμενοι. Ἀριστοφάνης. Ἐνδεδυμένοι, ἐνδεδυμένους, ἡ δεδυμένοι. Ἐνδοῦναι, παραλῦσαι, ἡ καὶ εἶξαι.

Ἐνδοῦπος, ἠχητικός. Ἐνδοῦς, ἀραιότης. Ἐνδρανός, τραυλικός. Ἔνδρατα, τὰ ἐκδεδεμένα σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τοῖς ποσίν. Ἐνδρυόεντος, δρόμος παρθένων, ἐν Λακεδαίμονι.

Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα. ἁπλῶς εἴρηται παρὰ τὸν δρόμον, ταῖς τὸν δρόμον ἐπιτηδεύσι. Ἐνδρομίς, ἡ δαμάτηρ ἐν Ἁλικαρνασσῷ. Ἔνδροσον, ἔμμετρον, ἔλλογον, ἔμμετρον. καὶ ὅσα τοιαῦτα παράγονται ἐν συνθέσει ὄντα τοῦ ἐν προθέσεως, μίαν ἔχουσιν ἀναλογίαν. καὶ ταυτὸ δύνανται τοῖς μετοχικοῖς. ἔνδροσον γάρ, τὸ ἐν δρόσῳ, ταυτὸν τὸ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐρσῆεν. καὶ τὸ ἔμμετρον, τὸ ἐν μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ. καὶ ἔλλογον, τὸ ἐν λόγῳ. καὶ ἔμμετρον, τὸ ἐν μέτρῳ. Ἔνδρυον, ἀδελφὴ δρυός, καὶ τὸ μέσον. Ἐνδυασμός, ἀμφιβολία, διστασμός, ἀπορία. Ἔνδυλαρ, ἔνδον.

Ἐνδύεσθαι. ὅταν σημαίνῃ τὸ ἐμβαίνειν, ἤτοι τὸ εἰσδύεσθαι, δοτικῇ συντάσσεται. ὅταν δὲ σημαίνῃ τὸ ἐνδύεσθαι, τὸ περιβάλλεσθαι, ὁμοίως δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ, οἷον ἐνδύεται τὸν χιτῶνα. Ἐνδυκέως, περισσοῦ τοῦ κ, ὥς φησι Τρύφων. ἔστι γὰρ ἐνδυκές, τὸ μετὰ σπουδῆς ἐκκαθαρθὲν γινόμενον προσηνές, καὶ ἀλλ. καὶ ἐνδυκέως, ἐξ αὐτοῦ. ἢ ἐνδυκές, συνεχές, συνετόν, ἀσφαλές, ἀκριβές, φίλον, πρόθυμον, εὔπορον, πιστόν, ἐπιμελές. Ἐνδυκέως, ἐπιμελῶς. ἀπὸ τοῦ δύειν. ὅπερ οὐ φιλεῖται μὲν παρὰ λόγοις φθορεῖ. δηλοῖ δὲ ἐπιμελῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δύω, τὸ διέρχομαι. φαινόμενος τοῦ ε, εἰς ε, κατὰ κίνησιν ἀναλογίαν. εἶτα τοῦ ε μεταβληθέντος εἰς ω, αἰολικῶς. ἢ ἐνδυκέως φιλέειν καὶ κόμιν παρ' Ὁμήρῳ ἐδοσ-

σείων ὁ, ὅστις φιλεῖ καὶ τιμᾷ ἐπιμελῶς, ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ. Ἐνδύκιον, πιστόν, φίλον, ἀφελές, βέβαιον, ἀπονήρευτον. Ἐνδύω, ἐνδέδυκα. Ἐνδυμίων κάρ. Ἀριστοφάνης τὴν Ἐνδυμίωνα, ὅς παρά φασι διὰ τὸ περὶ τὸ Λάτμον δοκεῖν καθεύδειν αὐτὸν τεθάφθαι. Σαπφὼ δὲ καὶ Νίκανδρος ἱστορεῖ περὶ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης. λέγεται κατέρχεσθαι εἰς τὸ ἄντρον τῆς Σελήνης πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναί φασι τῆς Ἥρας. διόπερ Διὸς χαλεπήναντος, αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἥλιδος, οὗ τὴν βασιλεῦσαί φασι. ἕως δὲ διὰ πολλῶν διακοσίων ἐκποθεῦσαί φασιν αὐτόν, καὶ αἰτήσασθαι παρὰ Διός, ἀεὶ καθεύδειν. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ποιμένα, οἱ δὲ ἀλιέα. ἔνιοι δὲ ἀναφέρουσι τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐνδυμίωνος ὕπνον μῦθον. φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον, νύκτωρ πρὸς τὴν Σελήνην κυνηγεῖν. διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία κατὰ νύκτα τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς, τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὥς ἐνα οἴεσθαι παῖδας αὐτὸν κοιμᾶσθαι. ἄλλοι δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον, λέγοντες, ὡς ἄρα Ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ. παραχεῖν δὲ αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν Σελήνην, ἤτοι φιλομαθὴς, καὶ κινήσεις. διὸ καὶ νύκτωρ χολάζοντα τούτοις ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι. κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν. ἕως δὲ διὰ ὅλα φιλοπονεῖν τὰ γεγονέναι τὴν Ἐνδυμίωνα. ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Ἐνδυμίωνος ὕπνος, ἐπὶ τοῦ πολὺ κοιμωμένου, ἢ ἀμελῶς τι πράττοντος, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. καὶ Θεόκριτος μέμνηται, Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων Ἐνδυμίων. Ἐνδῦναι, εἰσδῦναι, εἰσελθεῖν. Ἐνδυτῆρ, ἐνδυτός. Ἔνδυνε, ὡς ἀμείς τὸ ταχύως. Μένανδρος Ἱερείᾳ, Γυρὶς μαι γὰρ ἔνδυε. Ἐνδύομαι, ἀμπέχω, ἔχω, ἀναβάλλομαι, ἐνδύω, περιβάλλω. Ἐνδυομενία, τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἀπαλλον ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξέπεμψεν καὶ τὰ ἔπιπλα. Ἐνδυσάμενος, ἐπενδυσάμενος, ἐπὶ ἱματίου. καὶ περιδύσας. Χωρίστος, γυμνόντα δὲ ἤδη περιδύσας τὰ ὅπλα. Ἐνδυσίν ἐστι, τὸ ἀλλὰ μόνοις ὑπάρχον. ὡς ὁ πατὴρ ἐν υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Ἔνδυσις, κατάδυσις.

Ἐνδυτά, περιβλήματα. ὡς τό, ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. Ἐνδύτου, κόλπος κάμπτος. Ἐνδύω, καὶ ἀποδύω, καὶ ἐκδύω σε, καὶ περιδύω σε τὰ ἱμάτια, αἰτιατικῇ. Ἐνδοτέρω, ἐνδοτέρω, ἀκρατέστερον. Ἐνδώσειν, ὁρίσαι, προσάξαι. καιρὸν δὲ τῆς ἀβάσεως, καὶ τόπον ποῦ ἐνδώσειν ἔφη.

Ἐνδώσω, ὑποσημαίνω, δείξω, δηλώσω. Ἐνεαρίζειν, ἠρίως, τὸ ἐν ἦρι διάγειν. Ἐνεαρίσαι, τὸ ἔαρ ποῦ διάγειν. ἐγχειμάσαι δέ, τὸ χειμῶνα, ἐνθερίσαι δέ, τὸ θέρος. τὸ δὲ μετοπωρίσαι, ἄχρηστόν ἐστιν. Ἐνέβαλεν, ἐνέφερεν. ὡς τό, ὁ δὲ Μαρῖνος τοῦτον ἀδικεῖν, πληγὰς ἐνέβαλεν. Ἐνέβη, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε. Τὸν δὲ ὄνομα τί σοι αὐτὸ ἐνέβη, τὸ πλοῖ λακτίσαντα κείμενον τὴν ταφὴν. ἡ γὰρ ἐν πρόθεσις, δηλοῖ τὸ ἐκεῖ καὶ τὸ ἐντός, οἷον ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο. ἤγουν, ἐκεῖ ἐν λίθοις. καὶ ἐν τῷ οἴκῳ εἰσίν, οἷον ἐντὸς τοῦ οἴκου.

Ἐνέβρια, τὰ θεοσίδια, οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοί. Ἐνεβριμῶντο, μετ' ὀργῆς ἐλάλουν. ἢ ἐνεβριμᾶτο, μετ' αὐστηρότητος ἐπετίμησεν. Ἐνέβριον, ἔγκυον. Ἐνεβίσαμεν, ἐπληρώσαμεν, ἐφράξαμεν. Ὅμηρος. Ἐνεγκαμένη, ἡ πατρίς. Ἐνεγκεῖν, ἐνέγκαι, φέρειν. Ἐνέγκατε, φέρετε. Ἐνεγκὼν, ἐνέγκας. Ἐνεγκοῦσαν, τὴν μητέρα. ἡ τὴν πατρίδα λέγει. Ἐνέγκω, σημαίνει τὸ ὑπομένω, καὶ τὸ κομίζω. Ἐνέγκω ἄχρηστον, ὡς ὁ μέλλων αὐτοῦ. ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἴσω. ὁ μέλλων οἴσω, ὁ ἀόριστος ἤνεγκα, ὁ δεύτερος ἤνεγκον. ἐκ τούτου δὲ ἀπαρέμφατον, ἐνεγκεῖν, καὶ ἐνέγκω. ἀπὸ τοῦ πρώτου τὸ προστακτικὸν ἔνεγκε. τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐνέγκατε, ὥσπερ εἰπάτω, τὸ εὐκτικὸν ἐνέγκαιμι, ἀνενέγκαιμι. ἀπὸ τοῦ πρώτου τὸ ὑποτακτικόν, ἐνέγκω. ὁ μετοχὴ ὁ ἐνεγκών. τούτου γοῦν τὸ παθητικὸν ἄχρηστον. ὁ ἀόριστος ἐνεγκάμενος, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. τὸ ἀπαρέμφατον ἐνέγκασθαι, τὸ προστακτικὸν ἔνεγκαι. τὸ εὐκτικὸν

[illegible]

[illegible]

καὶ ἀπὸ τούτου ἔσωθεν κοινῶς, καὶ εἴσωθεν ποιητικῶς. ἀπὸ τοῦ ἐξ, καὶ ἐκ, λέγεται ἔξω καὶ ἐκτὸς κοινῶς. καὶ ἀπὸ τούτου ἔξωθεν κοινῶς, καὶ ἐκτόσθεν ποιητικῶς. ἃ δηλοῦσι κίνησιν ἀπὸ τοῦ ἐκτός. ἀπὸ τοῦ πρό, πρόσω κοινῶς. ὃ καὶ πόῤῥω λέγεται, μετατεθέντος τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ. δηλοῖ δὲ μακράν, καὶ τὸ ἐκτός, καὶ τὸ εἰς βάθος. καὶ ἀπὸ τοῦ πρόσωθεν καὶ πόῤῥωθεν καὶ πρόσθεν, κατὰ συγκοπήν, ὃ καὶ ἔμπροσθεν λέγεται. τὸ δὲ καὶ εἰς ἑτέραν ἔννοιαν μετέπεσεν. οὐ γὰρ κίνησιν ἔχον φαίνεται. ἀπὸ τοῦ ἀνά, ἄνω καὶ ἄνωθεν κοινῶς. ἀπὸ τοῦ κατά, κάτω καὶ κάτωθεν κοινῶς. ἀπὸ τοῦ ἀντί, ἄντα ποιητικῶς, καὶ ἀντίον. ὃ μετὰ τοῦ ἐν, ἐναντίον λέγεται κοινῶς. ἀπὸ τούτου προσαντές, ὅπερ ἐπὶ δυσκολίας λέγεται. ἀπὸ τοῦ περί, πέριξ κοινῶς. ἀπὸ τοῦ ἀμφί, ἀμφὶς ποιητικόν, ταυτὸν γὰρ τῷ πέριξ. ὁ αὐτὸ γὰρ τῷ περὶ ἡ ἀμφί. πλὴν ὅτι ἡ μὲν περί, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. ἡ δὲ ἀμφί, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ἀπὸ κοινῶς, ὡς τὸ οὐδ' ἀπὸ γνώμης· γὰρ γνώμης ἐκείνου. καὶ ἀπὸ τούτου ἄπωθεν, καὶ ἀπωτάτω, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὡς τόπον ἔχον τὸ διὰ ὕπερθε καὶ ὕπατον. ἔχουσι δὲ ἔνια αὐτῶν καὶ συγκριτικά, καὶ ὑπερθετικά. οἷον ἐνδοτέρω καὶ ἐνδοτάτω, ἐξωτέρω καὶ ἐξωτάτω, καὶ προσωτέρω καὶ προσωτάτω. Ἐναβρύνεσθαι, ὡραΐζεσθαι ἢ ἐντρυφᾶν. ἁβρὸς γὰρ ὁ τρυφερός. Ἐναβρύνω, ἐξ οὗ ἐναβρύνεσθαι, μέγα φρονεῖν, καυχᾶσθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἁβρός, ὁ κοῦφος. Ἐνάγει, τὸ δίκας ἐπὶ τὸ δικαστήριον. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἐνάγει, τὸ κινεῖ καὶ παροξύνει, καὶ διεγείρει, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐνάγουσι πλεῖον εἰς πορνεῖα, ἤτοι ἐρεθίζουσι. καὶ ἐνάγουσιν ἐς τὴν καταδοχὴν τοῦ φίλου, τουτέστιν ἐρεθίζουσι καταδέξασθαι αὐτόν. καὶ ἐνάγει, ἀντὶ τοῦ εἰσφέρει, καὶ ἀντὶ τοῦ ποιεῖ. ἔρως μανῆναι ἐνάγει τοὺς ἀνθρώπους. ἢ ἐνάγει, ἐμβιβάζει, ἐνσπείρει, ἐφέλκεται, ἢ προτρέπεται. Ἐναγεῖς, βέβηλοι, ἀποτρόπαιοι, ἀκάθαρτοι. Ἐναγές, μυσαρόν. καὶ τὸ φασμισμόν, ἀκάθαρτον. Ἐναγής, τὸ σεβάσμιον καὶ ἅγιον. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ἔνθεν καὶ τὸ ἄγος μὲν ἔχει. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγονται. καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. Ἐναγέστατος, ἀκάθαρτος, μυσαρώτατος. Ἐνάγεται, ἐφέλκεται, ἐμβιβάζει, προτρέπεται. Ἐναγῆ, μεμιασμένον.

Ἐναγής, σεβάσμιος, ὁ καὶ ὁ βέβηλος, καὶ ὁ ἀποτρόπαιος, καὶ ὁ μιαρός. Ἐναγίζειν, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις· ἔνιοι λέγουσιν, ἢ φονεύειν. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. ἢ ἐναγίζειν, τὸ κατακαίειν, ἀπὸ τοῦ ἁγίζειν. ἀφ' οὗ ἐναγίσματα, αἱ σπονδαί, καὶ χοαί. Ἐνάγιζον, φονεύων, κατακαίων. Ἐναγισμός, ὁλοκαυτώματα, ἢ μιασμοί. Ἐναγκωνίς, ἀγκάλαις.

Ἐναγοράζειν, ἐνθροίζεσθαι. Ἔναγχος, ἔναγχος. καὶ ἀπέλλαν ἐν στίχοις. Ἔναγχος, ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀρτίως, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου, ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. συντάσσεται παρ' Ἀττικοῖς μετὰ παρεληλυθότος. οἷον ἔναγχος διελεγόμην, καὶ ἐδίδασκον. Ἐναγωγή, ἡ ἔγκλησις. καὶ πάντα ἄθρουν ὁ δικασθέντα ὑπὸ αἰδοῦς ἀλιῶς καὶ ἀζημίως, ἐναγωγαῖς κεχρῆσθαι.

Ἐναγῶν, ῥυπαρῶν. Ἐν ἀγωνίᾳ, ἐν μερίμνῃ. Ἐναγώνιος, ὁ Ἑρμῆς. Ἐναδε, σύνθημα. Ἐνάδοντος, ἐμπνέοντος.

Ἐναιθρίζεσθαι, μετεωρίζεσθαι. Ἐναέριον πνεῦμα, ἀκάθαρτον.

Ἐναι, ὄνομα κύριον, καὶ ἡ νόσος. Ἐναθλεῖ, ἀθλεῖ.

Ἐναθρεῖν, ἀτενίζειν. Ἐναβύροντος, παίζοντος. Ἐναβύρθος, ἐμπλέξω. Ἔναι, ἀρχαῖαι, παρῳχημέναι. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. Ἔναιον, ᾤκει, ἔμενον. Ἐναιθρίᾳ, ἐν εὐδίᾳ, ἐν φανερῷ. Ἐν αἴθῃ, ἐν τῷ σκότει. Ἔναιμος ἀνήρ, ζωός, συγγενής, καὶ ὁ ζωός. καὶ ἔναιμος, πλήρης αἵματος.

Ἐν αἰνῇ, ἐν τῇ δεινῇ. Ἐν αἰνιγμῷ, ἐν παροιμίᾳ, ἐν παραβολῇ. Ἐναίρειν, τὸ σκυλεύειν, καὶ τὸ φονεύειν σημαίνει. καὶ πολλὰ γὰρ ποιητῇ εὕρηται ἐν ἑκατέρᾳ σημασίᾳ. Ἐναιρῆσαι, ἐν θλίψει. Ἐναίρειν παρ' Ὁμήρῳ, τρίτην σημαινόμενον τὸ ἀναιρεῖν. παλαιῶς δὲ λέχθεν, καὶ οὐ δὲ τὸ φονεύειν ἢ σκυλεύειν δηλοῦν, ἀλλὰ τὸ ἀφανίζειν, ἢ αἰσχύνειν. οὕτω γὰρ εὑρίσκεται χροῦς καλὸς δάκρυσιν. αἰσχρὸς δηλαδή, ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἤτοι ἰσχνὸς γινόμενος. Ἐναίρω, ὃ φονεύω, παρὰ τὴν ἄρην, τὸν πόλεμον γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἕλω, τὸ φονεύω. ἐξ οὗ, εἷλε καὶ ἀνεῖλε. Ἐναίσιοι, κύριοι. οἱ δὲ, ἐναίσιοι. Ἐναίσασθαι, φθαρῆναι, γηρᾶσαι. Ἐναίσιμα, τὰ τοῦ κατὰ τὴν μοῖραν οἴσης δικαίως. δῆλον δὲ, ὅτι λέγεται καὶ ἐπὶ δικαίου καὶ πρέποντος πράγματος τὸ ἐναίσιμον. ὡς δηλοῖ τὸ, ἀτὰρ τόδε γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν. λέγει ὁ ποιητὴς ὄρνιθας ἐναισίμους, ἤγουν αἰσίους δηλοῦντας. ἀφ' ὧν μὲν τινὲς αἴσιοι. ἕτεροι δὲ ἀναίσιοι λέγονται. ἐξ ὧν ὄρνιθες, καὶ ὀρνιθεία κατὰ παλαιοὺς πολλὰ Σοφοκλεῖ, τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα.

Ἐναίσιμα τινὸς, τὰ καθήκοντα. Ἐναισιμία, δυσσημία.

Ἐναίσιμον, τὸ δίκαιον λέγει Ὅμηρος, καὶ ὃν κατὰ εἱμαρμένην ζῶντα. τούτῳ δὲ ἀντίκειται ὁ ἀθέμιστος. Ἐναίσιμον, ἀντὶ τοῦ καθῆκον φησὶν Ὅμηρος. ὡς τὸ, οὐδ' ἦλθεν ἐναίσιμον οὐδ' ἐκέλευσε μαι ὀλίγα, ἐν γὰρ ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη. τὴν δίκαιον ἡ συνήθεια ἡ λέξις δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ ἔρα, ὡς εἰ καὶ αἴσια τυχοῦσι λέγεται, ἐπὶ τοῖς εἱμαρμένοις. καὶ ἐπὶ τοῦ καθήκοντος, ἤγουν προσήκοντος, ὡς καὶ πολλαχοῦ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται. καὶ ἐπὶ μερίδος, ἤγουν τὸ λαχὼν ἀπὸ λοιδὸς αἶσαν, ἥτις αἶσα καὶ μοῖρα λέγεται. καὶ ὁ σημαινόμενον καὶ μοῖραν κρεῶν φαμέν. εἰ γοῦν καὶ τριχῶς οὕτως ἡ αἶσα νοεῖται, ἀλλὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἐπίθετον μετάγειν δοκεῖ. οὔτε γὰρ μέρος εἱμαρμένην δηλοῖ, οὔτε μερίδα. μόνον δὲ τὸ καὶ ἀρετὴν καθῆκον.

Ἐναιχμάσαι, ἐμμαχέσασθαι. Ἐνάκ, ὄνομα κύριον, καὶ ὁ νόθος. Ἐν ἀκαρεῖ, ἐν βραχεῖ, ἐν ὀλίγῳ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐπεὶ δὲ κάρη διαφθεῖραι. Ἐνακμάζειν, ἐνισχύειν. Ἐν ἀκμῇ, ἐν δυνάμει. Ἐναλάγδην, συμπεπλεγμένως. Ἐν ἀλαλαγμῷ, ἐν εὐφήμῳ βοῇ. Ἐνάλια, θαλάσσια. καὶ ἑνικῶς ἐνάλιον, θαλάσσιον. Ἐνάλιαι κορῶναι, αἴθυιαι. Ἐναλίγκιος, ὅμοιος, παραπλήσιος. ὡς πολλὰ ὃ πέσω γίνεται πάλιγος, καὶ πολλὰ τὸ ἁρμόζω ἁρμόδιος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ, γίνεται εἴκελος. καὶ προσληφθείσης τῆς ἀλ συλλαβῆς μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ γ, διὰ τὰ ἐνάλληλα βραχέα, ἐναλίγκιος. Ἐναλίσαι, ἐγκυλίσαι.

Ἐν ἀλκαῖς, ἀπειλαῖς λέγεται. ὥσπερ ἐν ἄδῃ, ἐν κήποις, ἢ ὅσα τοιαῦτα. Ἔναλλα, ἀντὶ τοῦ ἐνηλλαγμένα. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο. Ἐναλλάγδην, συμπεπλεγμένως. πυλάγαγε δὲ τοὺς πρέσβεις εἰς μέσον, ἐναλλάγδην τοὺς πόδας πρὸς ἴξιν περιβεβηκότας. Ἐναλλαγή, ἡ ἀμοίβωσις, περὶ τὰς πτώσεις πολλάκις γίνεται παρ' Ὁμήρῳ. δοτικὰς κλητικὰς ἐναλλάσσεσθαι ἐν θύραις. Αὐτὰρ ὁ αὖτε θύεσ' ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι. καὶ φίλος ὦ Μενέλαε. καὶ δῖος φίλος, γενικὴ καὶ δοτικὴ ἐν τοῖς ὀνόμασι. προσί μὲν προμάχιζεν, Ἀλέξανδρος θεοειδής. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, κλητικὴ ἀντὶ τῆς εὐθείας. ἡ δ' αὖ τῆς τετάνυστο περὶ σπέος ἡμερὶς ἡβώωσα, ἀντὶ τοῦ περὶ σπέος. Ἐναλλαγῆναι, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλην μεταπηδῆσαι ἢ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ πρότερον. διαλλαγῆναι δὲ, τὸ διὰ αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ καταλλαγῆναι, καὶ φιλιωθῆναι.

Ἐναλλάξ, ὡς πολλὰ τὸ μίσγω γίνεται μίξ, καὶ ἐπιμίξ. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλλάξω μέλλοντα, γίνεται ἀλλὰξ καὶ ἐναλλάξ, ὅπερ ἐνηλλαγμένως. Ἐναλλάττειν, τὸ μεταλλάττειν τὴν τάξιν ἐναντία. ἀφ' οὗ ἐναλλάξ, ἐπὶ τοῦ ὑπεναντίου ἐναντία λέγεται. Ἐναλόντος, ἐμπεσόντος, ἢ ἐγκαλοῦντος. Ἐν ἄλφ [illegible], τοῖσι κρότοις. ἐπὶ τῶν ἀλωσίμων λέγεται. Ἐναλῶντα, συλληφθέντα, κρατηθέντα. Ἐν ἀμηχανίᾳ, ἐν ἀπορίᾳ. Ἐναμμένος, ἐγκεκαμμένος. Ἐναμπυκίσαι, ἐγχαλινῶσαι. Ἐναντῆσαι, κατὰ ἀνδρῶν. Ἔναντα, φανερῶς. Ἐναντίβιος, ἐναντίαν δύναμιν ἔχων. Ἐναντίοι ἀλλήλοισιν, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους. Ἐναντίον, τὸ ἐξ ἐναντίας μάχεσθαι, δοτικῇ. ἐναντίον δὲ, τὸ ἐνώπιον, γενικῇ. ἢ ἐναντίον, εἰ μὲν σημαίνει ἐναντίωσιν καὶ μάχην, δοτικῇ συντάσσεται. ὡς τὸ ἐναντίος ἦν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. εἰ δὲ

τὸ ἔμπροσθεν

τοῦ περὶ [illegible] ... Ἐμπρῆσαι, ἐπιπρῆσαι, [illegible] ... [illegible]

Ἔμπαιος, ὁ ἐμπειρικός, παρὰ Μενάνδρῳ. ... [illegible]

[illegible]

Ἐμφορηθέντες, κορεσθέντες, χορτασθέντες, πληρωθέντες. Ἐμφοροῦμαι, κορέννυμαι.

Ἐμφράξις, ... [illegible] ... Ἔμφρονι, ἐχέφρονι, συνετῷ, φρονίμῳ. Ἐμφύλιον, συγγενικόν, ἢ τῆς αὐτῆς φυλῆς. Ἔμφυλος πόλεμος, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους καὶ γένους. ... [illegible]

[illegible]

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἐν ... [illegible]

[illegible]

βον, κόιτον. Ἐμπιστεύω, ἐνεχυριάζω. Χρυσόστομος, οὕτω καὶ ὁ ἡμέτερος Διονύσιος πάντα τὰ εἰρημένα ἐμπιστεύσας ὑπὸ ἀνθρώπου. παθητικῶς ὡς ἐπὶ πλεῖστον χρᾶται. Ἐμπλακείς, περιπαρείς, περιπλακείς. Ἐμπλανώμενοι, προσπαροινοῦντες, προσπλαζόμενοι. οἱ δὲ Καλχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλανώμενοι, καὶ περιπίπτοντες ταῖς ἐνέδραις, ἀπέθνησκον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμπεριβαλόντες, συμπλεκόμενοι. Αἰλιανός, Τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλακέντας, ἀπέστρεψε αὐτοὺς ὡς πολεμίους. καὶ ἐμπλασάμενοι, ἐμπίπτοντες ποταμῷ. οἱ δὲ ἐμπλασάμενοι κατέβησαν εἰς τὰ ἐπιβατήρια τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ μολυνόμενοι. πλάσσω γὰρ τὸ μολύνω. Ἐμπλαστικά ἐστι, φαρμακώδη. Ἐμπλεα, μεστά, πλήρη. Ἐμπλείμην, κορεσθείην. εἰκεκλέως ἐγκλίσεως τέχναι τὸ ἐμπλείμην. ἔστι γὰρ ἐμπιπλῶ, ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κινεῖται. ἀφ' οὗ παράγωγον τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ, περιπλᾶσι μυχοὺς λιμένος ὄρμου. τὸ δὲ, ἑτέρα παραγωγή, ἀφ' οὗ τὸ πλῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ τιθῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ πλῶ πλείμην, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην. οὗ τὸ δεύτερον, ἔπεστι βαρύ. Ἐμπλευρον, τὸ ἀλλο, εἰς τὰς πλευράς. Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐμπληγδην κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἄκριτος. παρὰ τὸ ἐμπλήσσειν. ὃ ἐμπλήσσων, ὅτι ἐμπίπτων, ὅπως ἂν τύχοι τοῖς πράγμασιν. ἢ ὡς ἄλλοις, ἐμπληγδην, τὸ λίαν ἐμπλήκτως. ἐμπληκτος δὲ, ὁ ἄκρατος, καὶ οἱονεὶ ἔσω πεπληγμένος, καὶ οὐ κατὰ φύσιν φρονῶν. ὥσπερ ἔκπληκτος, ὁ ἔξωθεν πεπληγμένος, κατὰ τοὺς ἐμβροντήτους, καὶ ἐμπεπατημένους. καὶ ἐκθαμβος κατὰ τὴν κοινὴν λεγομένην ἔκπληξιν. ὁ μέν τι παραπλήξ, τὸ μὲν ἐμπληκτον δηλοῖ, τὸ δὲ παράφορον καὶ ἀπειλητικόν, καὶ ὡς εἶπεν ὁ πολὺς. Ἰωάννης καὶ παρὰ τῷ Ἰωαννῇ κεῖται. Ἐμπλεοντι, ἐμπλέοντι, ἐμπεριπλέοντι. Ἐμπλευστος, ἀπόπλευστος. ἐπὶ τοῦ πλεῖστον, ἢ ἀπὸ τοῦ πλέω, οὐ λέγεται ἐπὶ τοῦ πλεόντων τῶν γνωμῶν, καὶ ἐκπλαγέντων. οἱ δὲ οὐ, οἱονεὶ μὲν ἐσφαγμένα. οἷον βουπλήξ, τὸ αἴτιον τὸ ἐν βοῦν πλῆξαν. οἱονεὶ δὲ παθητικά. οἷον παραπλήξ, ὁ φθαρεὶς τὰς φρένας. καταπλήξ, ὁ γυναικὶ πεπληγμένος καὶ κατάπληξ ἐλείθυια, ὁ πληγὰς συνεχεῖς ἔχων. Ἐμπληκτος, ὁ μετὰ ῥώμης καὶ σφοδρότητος μαινόμενος. καὶ ἀπὸ τούτου ἐμπληξία, ἡ σφοδρὰ μανία. καὶ παραπλήξ, τὸ αὐτὸ καὶ παραπληξία. Ἐμπλεόμενος, πεπληρωμένος. Ἀριστοφάνης, ἐν τῷ τῶν τοίχων ὅλον, φιλόσοφον πλεόμενος.

Ἐμπλην, πλησίον, ἐγγύς, ὅμως, ἢ τὸ ἐμπαλαλιν. ἢ τὸ χωρίς. ὡς καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοί. Ἐμπλήξαι τάφρω, τὸ ἐμπελάσαι, ἢ τὸ ἀκουσίως ἐγκρούσαι. καὶ ὡς εἶπεν, ἐμπαίσαι. ἢ ὥσπερ πολλαχοῦ ὁ ποιητὴς, ἐμπεσεῖν. Ἐμπλασμένην, πεπλασμένην. Ἐμπλεος, πλήρης ἀπόλειψον. ἐμπίπλημι, καὶ ἀποπίμπλημι, ἢ ἐκπίμπλημι ταυτόν. Ἐμπλοκία, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις. ὡς τὸ σὺν ταῖς θριξὶ πλεκόμενον γυναιξίν. Ἐμπνεῖ μοι, ἐρᾷ μου, ποθεῖ με. Ἐμπνέω θεὸν φρεσίν. φιλοσόφως δὲ δεῖ, τὸ κατὰ ἀνθρώπους θειότερον γίνεσθαι, Ὅμηρος. Ἐμπνεύσαιν, ἀναπνεῦσαι. Ἐμπνευσιν, εἰκόνα θεοῦ. καὶ ψυχὴ εἶδον ὁ θεὸς χαρά. Ἐμπνεύστος, ἄρρην, ὁ φρονῶν. Ἐμπνοια, ἀναπνοή. Ἔμπνους, ὁ ζῶν καὶ πνοὴν ἔχων, ἤγουν ψυχήν. ἔμπνους, καὶ ὁ ὑπὸ θείου ἐμπνεόμενος. καὶ ἔστι τριγενές, ὁ ἔμπνους, ἡ ἔμπνους, τὸ ἔμπνουν. ἢ ἔμπνους, ἐκ τοῦ ἐμπνέω, ὁ ἔνθεος καὶ κάτοχος λέγεται. ὁ ἔμπνους, ἄνθρωπος ὁ ζῶν. καὶ ἔμπνους αὐλός, ὁ ὑφ' ἑτέρου ἐμπνεόμενος. Ἐμποιῆσαι, ἐν ἑαυτῷ ἔχειν, καὶ ἐγγράφειν. Ἐμπνοῶ, ἀναβιώσειν. Ἐμπολᾶσθαι, ἐμπορεύεσθαι. Ἐμπολίζειν, μεταδοῦναι. οἱ δὲ ἐκ δόλου μετιέναι ταῖς μελίτταις, ἃ θλίβειν ἔδει περὶ τὰς ἰχθύας. τοῦτο δέ φασι λέγειν, εἶδος εἶναι παιδιᾶς. Ἐμπολίζω, κωλύω, ἀπείργω, ἐπικωλύω, ἀντιβάλλω, ἀνθίστημι, ἐπέχω, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, ἀντιτάττω. Ἐμπολιζουσι, καὶ ος.

Ἐμπολὴν ὁ λῦσαι ὑπὸ λύσιν ἐξάντων ἀριθμόν, ἢ ἐμπολὴν τοῦ λύτρου. ἢ ἐμπολὴν ὁ λῦσαι ὑπὸ λύσιν γίνεται, ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμπόλιον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν ποσὶ κειμένου κατὰ ὁδόν, καὶ οὕτω ἰόντων βαδίζειν. καὶ ἐστὶν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐμποδών, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ παντὸς ἐμπολιζόντων λέγεται. Ἐμπολοῦσθαι, βεβαιοῦσθαι, ἀσφαλίζεσθαι. καὶ ἐμπολὴν, Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ προχείρως, Τὰς ἐμπολῶν αἰτίας μόνον ὀκνῶν ἦν. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ φανερόν. Πλάτων ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ, Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐγγύς, καὶ ἐν χρήσει. Ἐμποιεῖ, κτᾶται. Ἐμποίημα, εἶμα, τὸ ἔνδυμα. ἀπὸ τοῦ ἐμποιοῦμαι. Ἐμποίνιμος, ἐπίζημιος, ἔνοχος. ὁ ἔνοχος ποινῆς. οἷον ἐφ' οἷς ἥμαρτε δίκας ἐκτίσων. καὶ ποινὴ λέγεται, ἡ ἐπὶ φόνῳ ἀφαιρεθεῖσα κόλασις. ὅμως οὐκ ἐμποίνιμος ἡγησάμενοι εἶναι. Ἐμπολᾷ, ἀντὶ τοῦ πωλεῖ, περιέρχεται, πραγματεύεται. πολλάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν, ὡς τὸ ἐμπολήσαντες τὸ χρυσὸν εἰς ἀγρόν. Ἐμπολαί, ἐμπορίαι, πραγματεῖαι. Ἀριστοφάνης, Ἑρμῆ ἐμπολαῖε. τὸ πλῆρες, Ἑρμᾶ, λείπει δὲ τὸ γένος.

Ἐμπόλαιον λέγουσι, τὸ πραγματευτικόν. ἢ τὸ ἀγοραῖον, καὶ τῆς καπηλείας προεστῶτα. Ἐμπολᾶσθαι Ὅμηρος παθητικῶς ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐμπορεύεσθαι. οἱ δὲ ὕστερον καὶ παθητικῶς λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς πραγματεύεσθαι. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, κερδαίνειν ἐμπολᾶν. Ἐμπολέμια, τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ εὔχρηστα.

Ἐμπολεμοῦνται, τὸ ἐχθροὺς ποιῆσαι, καὶ ἐπὶ πόλεμον ἑαυτοὺς παροξῦναι. ἐμπολεμῶσαι δέ ἐστι, τὸ ἐκπορθῆσαι. Ἐμπολή, φορτίον. ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾶν. Ἐμπόλημα, τὸ τῆς πραγματείας κέρδος. ἢ τὰ φορτία, καὶ τὰ ἀργυρίου ἠγορασμένα. Ἐμπολήσαντες, πριάμενοι, ὠνησάμενοι. Ἐμπολησόμεθα, ἐμπορευσόμεθα. συναξόμεθα πωλήσαντες τὸν καρπόν. Ἔμπολιν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα. ἄνθρωπος μὲν ἔμπολιν, οὐκ ὄντα συγγενῆ δέ.

Ἔμπολις, ὁ πατρίδα ἔχων. Ἐμπολεύοντο, ἐνεπόλευον, περιπολεύοντο. Ἐμπολοῦντο, ἐνεβάλλοντο. Ἐμπομπεύων, ἐπιφαίνων, θριαμβεύων, καυχώμενος. Ἐμπόρευμα, πραγματεία, ἐμπορία. Ἐμπορεύεσθαι, τὸ πραγματεύεσθαι. καὶ ἔμπορος παρ' Ὁμήρῳ, ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς ἐν πλοῦν πορευόμενος. Ἐμπορευόμενοι, ἐν οἰκείᾳ πραγματεύονται. Ἐμπόριον, ἐπιτήδειον εἰς ἐμπορίαν. Ἐμπορίτευσις, μέτοχοι, ἐπιβάται. Ἔμποροι, οἱ ὑπὸ μισθοῦ κάπηλοι, οἱ πωλοῦντες. Ἔμπορος, κυρίως παρ' Ὁμήρῳ, ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβάτης. φησὶ γάρ που, Καὶ ἐμπορευομένου ἄγαγεν. ὁ ἔμπορος ἐλεύθερος νεὼς ἐπ' ἀλλοτρίας, οἱ δ' ἐπιβάται τὸν ἴδιον βίον ἔχουσιν. ἔνθα καὶ τὸ οἱ δέ, ἀντὶ τοῦ οἱ ναῦται ναυτιλλόμενοι, αὐτοὶ ἐκ τῆς νεώς. καὶ ὅτι βοσκόμενοι, τὸ ἀναπλεύσαντες. ἐκβαίνουσι δέ, ὃ ἐξαγαγεῖν τῆς νεώς. ἢ ἔμπορος, ὁ πραγματευτὴς ἄνθρωπος. κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν. παρὰ τὸ πόρος. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος, ὁ ἔχων ὅθεν ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ θαλασσίου πόρου. Ἐμπορπῶ, τὸ συμβάλλω. καὶ ἐμπορποῦσθαι, τὸ συμβάλλεσθαι. Ἔμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν λέγουσι Δωριεῖς. Ἔμπουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον, καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν, ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. καὶ οἱ μέν φασιν αὐτὴν μονοσκελῆ εἶναι. καὶ ἐπονομάζουσιν οἰονεὶ ὀνοκώλην, διὰ τὸ ἑνὶ σκέλει κεχρῆσθαι. οἱ δέ, ὅτι ἐξαλλάττει τὰς μορφάς. δοκεῖ ᾗ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζωσιν. ἔστι δὲ αὐτὴ ἡ Ἑκάτη, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. Χθόνιαι Ἑκάτη σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη. εἶτα ἐπιφέρει. τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν, καὶ σανδάλω χαλκοῦν ἔχει. ἐπεὶ δὲ ὄνου σκέλος λέγουσι. διὸ παρέστησε καλεῖσθαι ὀνόκωλον. τὸ δὲ εἶδος φησὶ Κράτης. ἔοικε τὸ εἶναι φάντασμα παντοδαπὸν γινόμενον. βολίτινον δὲ ὅπερ. βόλιτος γὰρ κυρίως, ὁ τῶν ὄνων ἀποπάτημα. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ βόλβιτος. Ἔμπροσθεν, ἔμπροσθεν. Ἔμπροσθε τις ἐστί, ἀντὶ

τοῦ

ἐμπάζεται, σέβεται. Ἐμπάζομαι, σημαίνει τὸ ἐπιστρέφομαι, φροντίζω, ἐντίθεμαι, λόγον ποιοῦμαι. Ἐμπαθεῖς, ψιδῶς ὀργίλως. Ἐμπαιγμάτων, ἐπιθυμίαν ἐμπαθοῦς. Ἔμπαιος, ὁ ἔμπειρος, καὶ ἐντριβής. παρὰ τὸ παίω, ὁ πολλοῖς δηλαδὴ προσπταίσας πράγμασιν. Ἔμπαις, ἐγκύμων. Ἐμπαίσσῃ, ἐμπαίξωσιν. Ἐμπαλασσόμενοι, ἐμπιπλέντες εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἐμπαλάξαι, ἐμπλέξαι. Ἔμπαλιν αἴσιος, εἰς ὀπίσω ὁρμῶν. Ἐμπαλαγμάτα, αἱ ἐπιπλοκαί. Ἔμπαν, πάντως, ὅμως. Ἐμπανόλιθος, κέρχνη τοῦ πάλιος. Ἐμπάρει, παρεκάλει. Ἐμπαροινῶ, ῶ, δοτικῇ συντάσσεται. Λουκιανὸς, οἷον μέμνημαι εἰς μὲ ἐμπαροινήσας διὰ τοῦτον τὸν οἰνοχόον. Ἐμπαροινοῦντος, ἐνυβρίζοντος. Ἔμπαρος, ἐμπλανητος. Ἔμπας, καὶ ἔμπα ἀττικῶς. ἔμπας δὲ ἰωνικῶς, δηλοῖ δὲ τὸ ὅμως. Ἐμπάσσεις, ἐγκάτες. Ἐμπαστάσας, ἀρχῆς δὲ ἐν λακεδαίμονι.

Ἐμπασσάμενος μῦθον, πιστεύσας μάρτυρας. Ἐμπαστήρια, μελίτια. Ἔμπατον, καταθέμενον. Ἔμπεδα, βέβαια, ἀσφαλῆ, ἀληθῆ, ἰσχυρὰ, καὶ τὰ κτήματα. Ὅμηρος, πείθεσθαί τι γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν. Ἐμπεδὴς γάμορος μακρὰν αἴδος. ἔμπεδον λέγουσι τὴν αἰδῶ, ὡς ἐν τοσαύτῃ αἰτίᾳ τῇ ἐμπέδῳ κείμενος. οἱ δὲ, οὕτως. ὁ αἰδῶς ἐπιμελὴς ἐστι γάμορος ἢ ἀσφαλὴς, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μερίζόμενος. Ἐμπεδοῖ, βεβαιοῖ, ἀσφαλίζεται, διδάσκει. Ἔμπεδον, οὐ τὸ ἐν πέδῳ, τουτέστιν ἐν γῇ, ὡς ἡ κυριολογία ἐδήλου, ἀλλ' ἄλλως κατὰ τροπὴν ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς, κατὰ ἔννοιαν ἐπιῤῥηματικὴν. καὶ ἔμπεδον, ἑδραῖον, ἰσχυρόν. ἐκ τοῦ πέδον ἡ γῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ. ἔστι δὲ ἐμπεδῶς, ἐπίῤῥημα. Ἐμπεδορκεῖν, ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὅρκια. ἕως ἂν ἐμπεδόρκησε, ἢ ἔλαχεν εἰς τὴν πόλιν, ἢ ἐμπεδορκεῖν, εὐορκεῖν. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας. Ἔμπεδος, ἑδραῖος καὶ βέβαιος σημαίνει. ὡς τὰ ἐν τῷ πέδῳ βεβηκότα, τὸ ἐρηρεισμένον ἀσφαλέστερα, ὅτι καὶ καθαρώτερα. Ἐμπεδῶσαι, ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι, ἐνισχῦσαι, ἀσφαλίσασθαι, ἑδραιῶσαι. καὶ ἔμπεδον, τὸ βέβαιον. Ἐμπειρεῖν, πεπειραμένως ἔχειν. φιλόσοφος γενέσθαι πλείω χρόνον ἐν ταῖς σαρξὶ ὄντων, ἢ τὴν τέχνην ἐμπειρεῖν.

Ἐμπειρία ἐστι, τήρησις καὶ μνήμη τοῦ πολλάκις ὀφθέντων.

Ἔμπειρος, ἐπιστήμων, εἰδὼς, τρίβων, γεγυμνασμένος, περὶ ταῦτα ἀκριβής. τὸ δὲ περίφρασμα, λοιδορία. ὁ δὲ εἰδήμων, ἰωνικόν. ὁ δὲ ἴδμων, ποιητικόν. βέλτιον δὲ τὸ εἰδώς. Ἐμπεῖσαι, ἐμπίπτειν. Ἐμπέλα, ἐμπέλαζε, πρόσελθε, ἔγγιζε. Ἐμπελαδὸν, πλησίον, ἢ τῶν γονέων. Ἐμπέλασε, πέλασε. Ἐμπελάσαι, προσεγγίσαι. Ἐμπελάτειρα, ἡ ἑταίρα. ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι. Καλλίμαχος. τὸς αὐτοῦ σφετέρας ἐμπελάτειρα τίκτε γυνή.

Ἐμπέλωρος, ἀγοραῖος, λάκωνος. Ἐμπέπαικε, ἐνέπαιξε, ἐχλεύασε. Ἐμπέπασθαι, ἐγκατέχειν, κεκτῆσθαι. Ἐμπεπαρμένον, ἐμπεπηγμένον, ἐμπεπλησμένον. Ἐμπεπείρακται, ἐμπεποίηται. Ἐμπέπηγεν, ἤγουν κίνησαι. Ἐμπεπυρωμένας. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι, ἐξ οὗ ὁ πρηστήρ. καὶ Ὅμηρος, ἔπρησεν ἄνεμος ἐν μέσῳ ἱστίου. Ἐμπέραμος. παρὰ τὸ πεῖρα ἐμπείραμος, ὁ ἐμπέραμος. σημαίνει δὲ, τὸν ἔμπειρον. Ἐμπεριχάζοντας, ὑποβάλλοντας, μελανίζοντας. Ἐμπερόνητρις, ἱμάτιον διπλοῦν. Ἐμπερονῆσαι, διαφῦσαι, διαφυλάξαι. Ἐμπερονᾶσθαι, καὶ ἐμπερονήσασθαι, ἀπὸ τοῦ περόνας γίνεται περονῶ, ἀντὶ τοῦ πόρπῃ, βελόνῃ συλλαβεῖν. Ἐμπέσονται, ἐμποιήσουσι. Ἐμπεσεῖν, ἐπικρατέως παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ π' τῆς ἰλιάδος, προσαλέων καὶ τὸν ἐξ ἀναλογίας. εἰ καὶ ἄλλως ἔδει συγκατιόντων κρατεῖ τὸ ἐμπεσὸν καὶ τὸ πίπτειν. ἐξ ὧν τὸ ἐμπεσών, καὶ πεσών. φασὶ γὰρ ἐμπεσὼν ἐπικρατέως. τουτέστι, γενναίως προσέβαλλε τοῖς ἐχθροῖς. σημαίνει δὲ καὶ ἡ βιαίως τοῦ ἐμπεσεῖν σημασία τῷ ποιητῇ. Ἐμπεσεῖν, τὸ ἐμπεπτωκέναι τὸν ἀλθῆναι. Ἐμπεσεῖται. τὸ εἶμα, πίπτω, τὸ πέπτω, ἄχρηστον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἐνεργητικά. ὁ μέλλων πέσω, καὶ δωρικῶς πεσῶ. καὶ ὁ μέσος μέλλων, πεσοῦμαι πεσῇ πεσεῖται, καὶ ἐμπεσεῖται. Ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν, ἀντὶ τοῦ ἀρξάμενος τῶν πραγμάτων. Ἐμπετάλις, εἶδος μὴν διὰ τυροῦ σκευαζόμενον.

Ἐμπεφορβειωμένον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, φορβειά ἐστιν ὁ χαλινός. Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς ὀδυσσειακῆς προσῳδίας, τὸ φορβειὰ διὰ τοῦ εἰ διφθόγγου γράφεσθαι, καὶ ὀξυτόνως.

Ἐμπεφύασι, κυριώτερον ἐστὶν ἐπὶ τριχῶν ἐκπεφυκυιῶν τῇ κεφαλῇ. ἐξ αὐτοῦ δὲ τροπικῶς κεῖται τὸ, ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἀπὸ τοῦ φύω, τὸ προσπελάζω, ὁ μέλλων φύσω. ὁ παρακείμενος, πέφυκα. ἡ μετοχὴ, πεφυκώς. ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου πεφυώς. καὶ τὸ θηλυκὸν, πεφυῖα. Ἐμπεφυῖα, ἀντὶ τοῦ ἐμπλέξασα, τὰς χεῖρας ἰσχυρῶς κρατοῦσα, καὶ ἐχετ' ἐμπεφυῖα. Ἐμπεφυυῖα. ἐμφύομαι, τὸ δυσαποσπάστως προσπλέκομαι. οὗ μέλλων ἐμφύσομαι, μέσος παρακείμενος ἐμπέφυκα. ἀφ' οὗ ἐμπεφυὼς καὶ ἐμπεφυῖα. Ἐμπεφυκέναι, καὶ ἐμφῦναι, τὸ ἐγκρατῶς καὶ δυσαποσπάστως ἅπτεσθαι. οὕτω καὶ πολύποδες ἐμφύεσθαι τῇ πέτρᾳ λέγονται. καὶ ὄντως τοῖς γόνασι τοῦ Διὸς ἐμπεφυκυῖα εἶναι. καὶ χερσὶ δὲ λέγεται ἐμπεφυκέναι, ὅταν χειρὸς χειρὶ δράξηται. καὶ τοῖς χείλεσι δὲ ὀδὰξ ἐμφύεται, ὅταν τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδάκῃ τὸ χεῖλος. ἰστέον δὲ, ὅτι μέσος παρακείμενός ἐστι τὸ ἐμπέφυκα, κατὰ τὴν ἔννοιαν, ὃν ἐκτίθεται Ἡρωδιανὸς λέγων, καθαρεύοντα τοῦ ἐνεργεῖν, συγκαθαιρέσθαι καὶ τὸν μέσον παρακείμενον. οἷον φύω πέφυκα, ἀκούω ἀκήκοα. ἐτυμολογία δὲ τοῦ ἐμφῦναι, ὁμοία τῷ συμφῦναι. δεκτέον δὲ ἐμφῦναι εἶναι, τὸ εἰς ἓν φῦναι καὶ μίαν, οἷον φυλώ. Ἐμπέωτας, ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματεῖα παρὰ τοῦ θεσμοθέτου λαμβάνων ὑποψήτης, καὶ πάλιν εἰς τὴν κατωτίδα. ὁ ἐμπέωτας, ὁ θεσμοθέτης. Ἐμπηνίς, εἶδος. Ἔμπηρα, πεπηρωμένα. αἱ γυναῖκες ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα, ἢ ἀνάξοχα. Ἐμπήρες, Δημήτριος ἐν στηλίτῃ. Λακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμπήρεις, ὅπως μηκέτι θαλαττοκρατεῖν ἐν πελοποννήσῳ. ἔμπηροι οὖν αἱ ἐν ἀμηρείᾳ ὄντες, τοὺς γὰρ ἐπὶ συμβιβάσει διδαμένας ὥσπερ ἐπίχειρα τῶν ὁμολογημένων, ἐν θεῖν ὁμήρεις λέγεσθαι. Ἔμπης, μεταληπτικοῦ εἶδος ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ ὅμως, πάντως, ὁμοίως. εὕρηται δὲ παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἴσως, καὶ οὐ διαλεκτικὸν, ἀλλ' ἴδιον ὁμοιωματικῶς, τῷ ἐπίσης.

Ἐμπίδος, εἶδος κώνωπος. Ἐμπίνειν, πίνειν. Ἔμπινα, πλάγια τὰ πέριξ, εἰς ἃ ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ, ῥόδιοι.

Ἐμπίπλαται, πληροῦται, χορτάζεται. Ἐμπίπλη, ἀπαρέμφατον. ἦν γὰρ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίπλημι πίπλαθι, ὡς ἵσταθι. ὅμοιον δὲ ἐστι καὶ τὸ, κέκλυθι τῇ κιὲ οἶνον, ἐπὶ φάσθω ἀπὸ ὁμοιοχρίας, παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀττικοὶ γὰρ τὸ τρίχρονον ἐπὶ τῶν εἰς μι ... εἰς ... ἐν τοῖς προστακτικοῖς. καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν. ὡς τὸ κοινὸν ἵστημι ἵσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι, ἀπὸ τελείαν ἀποβολὴν τοῦ μι ποιούμενοι, πίμπλη δὲ ἴσα λέγουσιν. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τίθημι, τίθει. Ἐμπίπλαθι, ἢ πλεονασμὸν ἔχει τὸ θι συλλαβῆς κατὰ τὸ ῥῆμα. ἢ ἐκ τοῦ ἐμπιπλάς ἐμπιπλάντος γίνεται, κατὰ τὸ στάς στάντος στῆθι. Ἐμπίπλημι, καὶ ἐκπίπλημι. καὶ ἐκπίμπλημι, τὸ αὐτόν. Ἐμπιπλῶ, τὸ πληρῶ. καὶ ἐμπιπρῶ, τὸ καίω. Ἐμπιπρᾶται τῶν οἰκιῶν παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ καίειν, ἐκ τοῦ ἐμπίπρημι.

Ἐμπιπρᾶται, καίεται, ἐμπυρίζεται. καὶ ἐμπιπλᾶται, πληροῦται, χορτάζεται. Ἐμπίπτω. λέγεται καὶ τὸ περιπίπτω, ὅτε τὸ εἰς πράγματα καλινδοῦμαι. λέγεται ἐμπίπτω, καὶ τὸ ἐπιτίθεμαι ἐπὶ κακῷ τινι, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν. καὶ ἐμπίπτειν, ἀστρῶν. Ἐμπὶς, ζῷον ἐστιν ἐν ὕδασι γινόμενον, ὅμοιον τῷ κώνωπι, γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι. μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ, καὶ κατὰ τὸ μέσον λεπτῷ περιεζωσμένον.

Ἔμπισον, καὶ τὸ βραχὺ, καὶ τὸ δασέως πεῖν. Ἔμπι-

 σον,

Ἐμμανῶς, ὀργίλως, ἐκθύμως. Ἐμμαπέως ἐσθ' ὅτε παρ' Ὁμήρῳ. λέξις ἐστὶν αἰολική, δηλοῦσα τὸ ὀξυτελέως. εἰσὶ δ' ἀμαπέως, ἤγουν ἐπεὶ ὁ λόγῳ, κατὰ φιλόξενον. καὶ κατὰ μετάθεσιν ἐμμαπέως. ἵνα λέγῃ, ὅτι κατέβη τοῦ ἅρματος ὁ Θήνδος ἅμα τῷ καλοῦντος αἰσθέσθαι τοῦ ἀθλεῶς. Ἐμμάσαι, ἐνθέσθαι. Ἐμματαιάζων, ματαιολογῶν. Ἐμματεύεται, ἐνεβαίνεται, ἐλλαμβάνεται, ζητεῖ κατὰ μέρος. Ἐμματεύων, ψηλαφῶν, φιλονεικῶν, ἐρευνῶν. Ἐμμελεῖναι, τοῖς φροντίζουσιν. Ἐμμέλεια ἐστὶν εἶδος πάσα τῆς ὕστερον, εἶδος ὀρχήσεως ἐμμέλεια. φασὶ γοῦν ὁ Πανσανίας, ὅτι ὀρχήσεις ἦν τραγικὴ λεγομένη ἐμμέλεια. Αἴλιος δὲ Διονύσιός φησι καὶ αὐτός, ὅτι ἡ ἐμμέλεια τραγικὴ ὄρχησις, ὥσπερ κωμικὸς κόρδαξ. ὁ δὲ σατυρικὴ, σίκιννις. ἐκαλεῖτο δέ, φασὶν ἐμμέλεια, ἢ τὸ ὑπὸ τῶν τραγικῶν ὀρχηστῶν ᾀδόμενον αὔλημα. ὁ δὲ Πανσανίας λέγει, καὶ ὅτι ὀρχήσεως εἶδος καὶ ὁ ξιφισμός, ἃ ἐχρῶντο ἐμμελείᾳ. ὅθεν ἐπιξιφίσαι, τὸ ἐξορχήσασθαι. ὥσπερ ἀκροφοιτᾶν πάλιν λυσίᾳ, τὸ παύσασθαι φοιτᾶν, ὅ ἐστι μανθάνειν. σημείωσαι, ὅτι τῆς ὀρχήσεως εἰς δύο εἴδη διῃρημένης, εἴς τε τὸ ἐνόπλιον, ὃ τῇ πυρρίχῃ καὶ ἐμμελείᾳ κινήσει ὑπείκασαι. ὡς τὸ ἵλεων, ὃ πρῶτον ἐστὶν εἰς λῶς. κατὰ τὰ βακχικὰ σχήματα ὁ ποιητὴς ἀμφότερα παραδείκνυσιν, γράφων οὕτως. ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, καὶ τὰ λοιπά. ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος. Ἐμμελές, ἐπιμελές, ἐμμεῖβον. ὁ ἐμμελής, τὸ ἐνδόμενον, καὶ κατ' ἐκεῖνον ῥυθμὸν ἐκφερόμενον. ἔστι δὲ εὔρυθμον, ὃ ἐναντίον τὸ ἐμμελές, ἔχον δηλοῖ τὸ ἔξω τοῦ μέλους εἶναι, ὅτι ἡ μουσικὴ χαλαρά ἐστιν, ὅθεν τὸ ἄμουσον. Ἐμμελέστατος, καλλιμάχου. Ἐμμελὲς ῥυθμόν, συντόνως, εὔρυθμον. Ἐμμελῶς, συντόνως, ὀλίγως, εὐρύθμως. Ἐμμελής, καθῆκον, πρεπωδής. Ἐμμεμαώς, πρόθυμος καὶ μεμαώς, οἷα καὶ πῦρ. κατὰ τό, ὡς δ' ἀναμαιμάει θεσπιδαὲς πῦρ. Ἐμμεμηνυῖα, μαινόμενον. Ἐμμέμονεν, κατεμέμικται, ἢ ἐπικέκληται, πάλα τὸ μεμανημένον. ἐδίς δὲ, ἐμμέμηνεν. Ἔμμεναι δωρικῶς, ἀπὸ τοῦ εἶναι, τὸ ὑπάρχειν. ζέουσα διάμεναι. ἡ ἔμμεναι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἦν, κατὰ δύο παλαιούς. ἵνα λέγῃ, ὅτι γέλοιον ἂν δὶς ἄλλοις, τὸ περὶ ἐκεῖνο ἀναλαβόν. ἢ παράλληλον κεῖται ὁ ἀργόν. διότι δ' καὶ τὸ ἐκὼν εἶναι οὐκ ἂν τέλος πεῖσον, ὁμοίως παράλληλον. ὡς καὶ τὸ ἀμέλει οἶσθα, καὶ τὸ ἔχων ἐν τῷ πίσυνος ἔχων, καὶ τὸ τίς τὸ ἔχων. ἢ τὸ εἰσατο, τῷ, εἰ ἔγει μεῖζον ματόν, εἴτ' ἀπεχθάνει. καὶ τὸ ποτὶ, ἐν τῷ τί δαί ποτε εἶπας. ἢ τὸ τι, ἐν τῷ ὁμοῦ ἦ, χθιζόν ἦ, μᾶλλον ἦ, οὕτω, οὕτως ἦ, μάλα ἦ, ἐγὼ εἰμι. καὶ ὡς δέ ποτε, καὶ ἔμμεναι, μέγιστον τεκμήριον ἐν ἀμφισβητήσει τόνων βαρυτόνων, τὸ περισπᾶται τὰ περισπώμενα ῥήματα. ὅτι τὸ ἀπαρέμφατον διὰ προπαραλήγοντος τοῦ ε λέγεται. τὸ γὰρ κοινὸν περισπᾶται, ἐστὶ κινῆμεναι, τὸ ἀπιθῆ μ' ἄγων. εἰ δὲ ἦν κύω βαρύτονος, κυίμεναι ἂν ἦν, κατὰ τὸ εὑρίμεναι. οὕτω καὶ φιλῶ φιλεῖν φιλήμεναι, ἢ νοήμεναι, ἢ φρονήμεναι. ἢ τὸ ἀίμεναι δέ, μάρτυρι τῷ ἀεὶ περισπωμένου. δῆλον οὖν φησι καὶ τὸ ἔμμεναι, ἀπὸ τοῦ εἶναι περισπωμένου, τῆς πρώτης συζυγίας. οὐ γὰρ αὐτὸ περισπᾶται, αἰολεῖς φαμὲν ἔμμεναι. καθότι αἰολεῖς καὶ ἐν θέμασι τὸ προηγούμενον τοῦ μ, εἰς τὸ μ μεταβάλλοντες, διπλοῦσι τὸ μ. οἷον τίθημι τίθεμμι, φίλημι φίλεμμι, οὐκ ἔστιν ὁ ἩΡΑΚΛΕΊΔΗΣ φαίνεται εἰδὼς τὸ ἔμμεναι, ἀπὸ τοῦ εἶναι γενέσθαι, τοῦ παραληγομένου τῷ ε. οὐ θέμα μὲν τὸ ὦ, ἤγουν ὑπάρχω, περισπωμένως. παρατατικὸς δὲ, ἦν, κατὰ τὸ φιλῶ ἐφίλουν, ποιῶ ἐποίουν, καὶ τὰ ὅμοια αἰολικά. Ἐμμενές, προθυμεῖται. Ἐμμενές, αἰεί, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, ἐπιμόνως. μένω καὶ ἐμμένω, ἐμμενές. Ἐμμενέως, προθύμως, βιαίως. ἐξ ἐμμένειν. Ἐμμενόστροφος, μέτριος. Ἔμμεντο, ἀντὶ τοῦ εἵμαντο. ἐμέρξων, ἀντὶ τοῦ ἐμείρουν. ὤτελλε, ἀντὶ τοῦ ὤτειλε. αἰολεῖς ὄντες διὰ τοῦ σ διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται, διὰ μόνου προφέρουσι, διπλασιάζοντες τὰ ἀμετάβολα. Ἔμμεται, ὀρχεῖται. Ἐμμελάδες αἶγες, τὰς μετὰ τῶν προβάτων γενομένας. Ἔμμεσοι δέκαι, αἱ ἐμπορικαί, καὶ ἐρανικαί. Ἔμμηνον, ὃ καθ' ἕκαστον μῆνα, τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναιξί. προφανῶς δὲ τὸ αἷμα γίνεται τοῖς βρέφεσιν. Ἔμμοροι, οἱ ἐπὶ ἰσχυρᾷ διαθήκῃ φιλίας διάμενοι, ἐν οἰκείοις. Ἐμμόροις, ἐν ὁμοροῦσι ὄντας, παρὰ τό, ὁμοροῦ, τοὺς ἐπὶ συμβάσει διακειμένους.

Ἔμμισθοι, οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν. οἱ δὲ ὄντες, οὐδένα ἕκαστον ἔμμισθοι ἐγίνοντο, λαμβάνοντες τὰ ῥωμαίων. Ἐμμοπάσα, συνθέσαι. Ἔμμορον, πάθημα ὄντα, ἐμμοιρημένον. ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω, ὁ μέλλων μερῶ, ὁ παρακείμενος μέμαρκα, ὁ μέσος μέμορα, καὶ κατὰ ὑπερβιβασμὸν ἔμμορα. ἐκ τοῦ μερῶ, τὸ τυγχάνω, ὁ μέλλων μορήσω, ὁ παρακείμενος μεμόρηκα, ὁ μέσος μέμορα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμορον καὶ πλεονασμῷ ἔμμορον, ἔμμορον, ἔτυχον, σημαίνει τὸ τυχεῖν, ἔλαχον. ὁ ἔμμορον, ἔλαχον, ἔτυχον. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ μορῶ, ὃ σημαίνει τὸ τυγχάνω. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστος, δῆλον ἐκ τοῦ ὄντων πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔμμορον εὑρίσκομεν. Ἔμμορον, εἱμαρμένον. Ἔμμορος, τυχικός. Ἐμμόρμωσιν, ἐκπλήσσειν.

Ἐμμορίδαι, μέτοικοι. Ἔμμοτε, χασματίας, κοῖλος.

Ἐμπάθεσιν, εἰς ὑπόμνησιν ἄγειν. Ἐμπεσών, γυναῖκα συντόνως. τοιοῦτον δὲ τὸ ἀνίμησεν, ἄγουσιν εἰς μάχην ἄγαγε. δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμπεσὼν γίνεται αἰτιατικῶς, τὸ ἐμπεσάμενος, ὡς μάρτυρ αἰτίασις, ἢ μεγάλη μισούμενος. Ἐμιάνθη, ἐκ τοῦ μιαίνω παρακείμενον. ὁ φιλεῖν εἶναι ἐμιάνθην κατὰ συγκοπὴν τοῦ παρακειμένου, λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάσσει τῶν παραλήγοντα τοῦ παρακειμένου. ἀλλὰ οὕτως προσέλαβε τὸ σ. Ἐμίσθου, μάλιστα ἐκπιέζεσθαι, ἢ ἐμισθοῦντο. Ἐμέγαρος, ἐκαμεν, ἐκοπίασε, ἐκ τοῦ μογέω. Ἐμοὶ δοκεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἐμοί. Ἐμοὶ μέλει φίλον εἶναι. ἀττικῶς εἶπεν, οἷον ἐμοὶ ὡς ἐστι φίλον εἶναι. ἀντὶ τοῦ τὸ μεταφέρεσθαι, οὕτως ἐγὼ θέλω. Ἐμοῖο δὲ λῦσιν ἄρης ἀλλοτρίαν γενέσθαι, παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος, στρεβλὸν ἐστὶ σχῆμα, καὶ διάφορον τῇ χρείᾳ, καὶ ἀποφράδας. καὶ οἱ μὲν οὕτω φασίν, ἐμοῦ δὲ λῦσιν ὁ ἄρης. ποθεῖν, ἔλυσε καὶ ἐκώλυσε τὸ ἀλκτῆρα γενέσθαι, ὅπερ ἀμύντορα τοῦ πατρὸς ἐκεῖ. ἄλλοι δὲ περισπῶντες ἀρῶ. λέγουσιν οὕτως. ἐμοῦ δὲ λῦσιν, ὃ ἐστιν ὀδύνην τοῦ πατρόκλου, τὰς ἀρὰς ἐκείνου γενέσθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ παραγράφουσιν ἐν ταῦθα τὸν ῥηθέντα στίχον. ἢ οὕτω προσθέντες, ἐμοῦ δέ φασι τῇ πράξει ἔδησεν ἄρης. ὅ ἐστιν ἐμοῦ βοηθείας ἐνδεέστερον. ὃ τῇ βλάβῃ αὐτοῦ ἐνδέησε. τὴν δ' ἀρίσταρχος φασὶ γράφειν, ἀρῆς ἀλκτῆρα. ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐμοῦ ἐδέησεν εἰς τὸ ἀλκτῆρα γενέσθαι τῶν ἀρῶν. ὡς ἀπὸ τοῦ συνήθους εὐθείας τοῦ ἄρης, ὡς ἀκμῆς. Ἔμελεν, ἔδει. Ἐμὸν πρᾶγμα, ἤγουν τὸ πρᾶγμά μου, ὅταν μόνος ἔχω. ἐμὸν δέ φασι τὸ πρᾶγμα, ἤγουν τὸ ἐμόν. Ἐμορμολυττοῦ, ἐδεδίττετο. Ἐμοῦ, καὶ σοῦ, καὶ οὗ, πεντεχῶς κλίνεται. τὰ μὲν γὰρ πρωτότυπα ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. ἡ δὲ διάλυσις τρισυλλάβως ἐμέο, σέο, ἕο. ταῦτα μὲν συναίρεσις ἰωνική, συναλοιφὴ εἰς τὸ ἐμεῦ, σεῦ, εὗ. ἐκτάσει δὲ τοῦ ι, μετάγουσιν αἰολεῖς. τὸ ἐμεῖο, σεῖο, εἷο. παράγωγα δὲ μεταποιοῦσιν αὐτὰ εἰς τὸ ἐμέθεν, σέθεν, ἕθεν. καὶ εἰσὶ πέντε πολλῶν χύσις παρὰ τῷ ποιητῇ. ἢ δὲ μετὰ ἀναβολὴν τῶν ὀρχηστῶν ἐγκλίνεται. ἤγουν τὴν οἰκείαν τόνον ἀποκλίνει εἰς τῶν ἐπιθετικῶν. οἷον, κλῦθί μευ ἀργυρότοξε. Ἐμόχλευσε, προετέτοπόν ἐστι τοῦ μοχλεύω. ἑρμηνεία δὲ αὐτοῦ, τὸ ἐρεῖσαι. Ἔμπα, ἀντὶ τοῦ ἔμπης. ὅμως ἢ ἔμπα, σημαίνει τὸ ὅμως. καὶ ἔμπης, τὸ αὐτό. τὸ δὲ ἔμπης, ποτὲ μὲν σημαίνει ὅμως, ὡς τό, σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. ποτὲ δὲ ὁμοίως, ἢ ἐπίσης. ὡς τὸ ἔμπης ἐς γαῖάν τι, καὶ οὐρανὸν ἱκετ' ἀϋτμή. Ἐμπαγμῷ, πατάσσω. Ἐμπάζεσθαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ διὰ ἐπιστροφῆς ἔχειν, ἐνίοτε αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς τὰ πολλὰ δὲ μετὰ γενικῆς. εἶπον, καὶ τὸ ὃ δὲ οὐκ ἐμπάζεσθαι ἱερῶν. ἤγουν ἐπιστρέφειν, καὶ οὕτω ἐπιστροφῆς ἐμπάζομαι. Ἐμπάζεται, ἀναβάλλεται, ἐνθυμεῖται, ἢ ἐντρέπεται, ἢ φροντίζει. ἢ ἐμπάζεται.

βαῦσι παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, μεθ' ὃ ἀντὶ ῥήματος κεῖται τὸ ἐμβεβήκαμεν. Ἐμβεβηκώς, ἐπιβεβηκώς. Ἐμβεβίωκε, τέθνηκεν. Ἐμβεβλημμένα, ἀντὶ τοῦ ἐγκεχειρισμένα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. ὁ Ἀριστοκλῆς δὲ ἐμβεβλημμένα ἀπαιτεῖ τὰς βιβλίας. Ἐμβεβρεγμένα, μάταια γενόμενα, ἢ ἀναίσθητα, ἢ ἐμβρόντητα. Ἐμβέω, ἀντὶ τοῦ ἐμβῶ, ἐμβαδίσω, κυρίως. Ἐμβιάζεται, ἐμπίπλαται. Ἐμβάω. οὐ μακρὰν μὲν ἐστι τὸ ἐμβαίνειν, ὃ ἀρχαῖον ἐρρέθη. δηλοῖ μάλιστα τὸ ἐπιβῆναι. ὡς τὸ δηλοῖ ὁ βαφεὺς ἐν τῷ, καὶ προσεμβῆναι σκηνῇ. ἐσχημάτισται δὲ τὸ ἐμβάω, κατὰ τὸ πάσχειν ὁμοφώνως τῷ στημῶ. φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ τὸ ἐμβῆ, ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ. καὶ τὸ, φάος ἐν νήεσσι θῆκε. Ἐμβαθὺ, ἐμβαθὺ λέγεται κωμικῶς. καθὰ καὶ τὸ κατάβαθι καταβαίνε. Ἐμβάω, ἐμπεδοῦν, ἐμπεδοῦν γίνεται. Ἐμβαθὴς, ἐμπλήθης. Ἔμβια, οἱ εἰς βάθος διαβεβηκυῖαι ῥίζαι, καὶ μεμβραγχα. Ἐμβιὰ σος, ἄρας. Ἐμβιβάζοντος, παρ' ἐπιστολαῖς τὸ, ἀλλ' αἰτιατικὴ ἀλλὰ λύσιν ἐμβιβάζοντος, ἀπὸ τοῦ ἐμβιβάζω ἐμβιβάξω ἐμβιβάζοντος. σημαίνει δὲ, τὸ ἐμβιβάζοντος. Ἐμβαλὲς, ἐπιβαλὼν ἢ λίνοις ἢ ἐμβαλὼν, τὸ ταῖς χερσὶ κρατοῦσαι, ἢ ταῖς κώπαις. Ἔμβιον, ἀφορμὴ ζωῆς καὶ μὴ ξηρανθὲν, μὴ δὲ συνεσταλμένον. ὡς τὸ, ἔμβιον ἢ ψυχῆς πάθος ἐπὶ σαρκὶ μοι κομίζουσα. Ἔμβιος καλεῖται ὁ συμπεδῶν τὸ ζῶον. ὁ δὲ συμπεδῶν, ὁ συνέχων ὅτι ἐν αὐτῷ. καὶ οἱ μὲν οὖν ἔχει, τὸ ἰχθύων καὶ αἴτιον γίνεται. οἱ δὲ λέγουσιν, τὸ καταβαλλόμενον. Ἐμβλὼ, πέπλεκται τὸ παρὰ τὸ ἐμβλέπω. ὡς ὁ δορὺ, ἐν ἀγρῷ. Ἐμβλωθῆναι, ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἢ νοσοῦσι. Ἔμβολα, μοχλοὶ, ἀσφάλειαι. Ἐμβολάδην, ἐν ἐγκεχειρισμένοις. Ἀριστοφάνης, ἐμβολάδην ἀπαιτεῖ. Ἐμβολὰς, ὁρμὰς, ἐπιδρομάς.

Ἐμβολὴ, κλεῖθρα, ὕβολος στρατιά. ἐμβολὴ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱερεῦ, τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τὸ περιφερῶς ἄχθος ἀποκαλεῖ ρεῖν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Ἐμβολῶν, πλευρῶν, ὁρμῶν, ἐπιθέσιν, ἐπέθετο χρῆμα. Ἐμβολίζεται, αἱ περίθεσαι. Ἐμβόλιμα ἐστι, τὰ ὑπὸ τῶν χρηματιζόντων ἀκρόγεια καὶ τέλη, ἀναθέματα.

Ἐμβόλιμον, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ ἀνθυποβαλλόμενον.

Ἐμβόλιμος, ἀπλῶς. παῖδες ἐμβόλιμοι λέγονται, ἐπιπεμφθέντες.

Ἔμβολον, τὸ χάλκωμα τὸ προστιθέμενον κατὰ πρῷραν ταῖς ναυσὶ, λέγεται ἔμβολον. Ἔμβολος, παρὰ τὸ ἐμβαλεῖν ἐμβαίνειν. ὁ σίδηρος θηρίον ἐν λαχάνοις. Ἐμβολὸς ὀξὺς, τὸ τοῦ νεὼς ἐμπρόσθιον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀνθρώπειον αἰδοῖον παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἔμβολον. καὶ τρίεμβολον ἐκεῖθεν, καὶ ὑπέμβολον, οὐ μόνον τὸ παρὰ τοῖς νομικοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβεβλημένον. ἤγουν ὑποκείμενον πρὸς δάνειον ἢ τόκον, εἴτε ἀγρὸς, εἴτε οἶκος, εἴτε ἄλλο. ἀποφαίνεται, οὐχ ὅρα τὴν οἰκίαν τοῦ κεκτημένου κειμένην ὑπέμβολον. ἔμβολον δέ φασι χρημάτων ἔχειν αὐτόν. ἔμβολον τὸ παρατάξεως ἔσται. ἐστι δὲ τὸ ὄπισθεν τοῦ ῥόμβου, ἐσχηματίσθαι δὲ καὶ σφενδόνης. ῥομβοειδὲς δὲ παράταξις, κατὰ τὸ πολεμικὸν σχῆμα. Ἐμβραμμένα παρὰ Σώφρονι, ἡ εἱμαρμένη. ὑποφθείρεται τῷ καὶ διὰ τὴν ἐπανάταξιν πλεονασμὸς τοῦ β. καὶ Λάκωνες οὕτω λέγουσιν. Ἐμβρατὴ, ἐμβατὴ. Ἔμβραχυ, καθόλου, ἢ συντάχα. τὸ ἐμβραχυ ἀττικῇ συνηθείᾳ, οὐδὲν πλέον δηλοῦσι, ἢ τὸ βραχὺ ὅ ἐστιν ὀλίγον, τὸ φασὶν ὅλως, συντόμως ὡς τό, Οἶδα ἐν τῷ ἔνα ἔμβραχυ ἀγαθὸν, ὃ μὴ ἐκεῖνοι κατέτεμον τὴν ψυχήν. ἀντὶ τοῦ ἐλάχιστον. Ἐμβρίμεται, ἐμπίπτει, ἐμβριθεῖ. Ἔμβριος, ἐνεός, μωρός. Ἐμβρίθεια, ἐμβρίθεια. καὶ φρόντις στερεά.

Ἐμβριθὴς, στιβαρὸν, βαθὺ, φοβερὸν, πλατύ. Ἐμβριθεστάτω, σπουδαιοτάτω. Ἐμβριθὴς, στιβαρὸς, ἐμβριθής. Ἐμβρίμημα, μετ' ὀργῆς λάλημα. Ἐμβριμήματα, κινήματα. Ἐμβριμᾶται, ἐπιτιμᾶσθαι, κολάζεσθαι, προσκάζειν μετ' ὀργῆς. Ἐμβριμήσεις, ψυχῆς λογικοῦ τοῦ θυμικοῦ μέρους ἐνέργεια. Ἐμβριμώμενος, μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμῶν, ἐπιπληκτικὸς, ὁ μετ' ὀργῆς λαλῶν. καὶ ἐμβριμᾶται. Ἔμβριον, θεῖον. Ἐμβρύειον, μικρόν. καὶ

συγγραφόμενον ἱμάτιον λεπτικόν. Ἐμβροντηθέντος, ὅπως γινόμενοι, μωρανθέντος. Ἐμβροντησίας μανίας, φρενοβλαβείας, θάμβους. Ἐμβρόντητος, ἀπεσβλημμένος τὴν γνώμην, κωφὸς τὴν διάνοιαν, ἀνόητος, ληρῶν, λῆρος, ὁ μωρὸς. ὁ ἐμβρόντητος, παραλλακτὸς. ἄφρων, ματαιόφρων. Ἔμβρυον, τὸ κυοφορούμενον, καὶ ἔτι διαπεπλασμένον βρέφος. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, ὅ ἐστιν αὔξεσθαι. Ὅμηρος δὲ λέγει ἔμβρυον, τὸ νεογνὸν τέκνον καὶ νεογιλὸν, καὶ γαλαθηνόν. ὁ δὲ σωματικὸς τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρέφος. ὅ ἐστι ζῶον, καὶ θάλλον. βρέφος δὲ, τὸ ἐκκύψαν τῆς γαστρός.

Ἐμβρύσαι, τὸ ἐνδεῖναι. τροπῇ τοῦ δ εἰς β. ἀπὸ τοῦ ἐνδῦσαι.

Ἔμβυθοι, ἐγγὺς ἡμέρας, καὶ γυμνάσια. Ἐμεγαλύνθη, ὑψώθη. Ἐμέγαιρον, ἐφθόνουν. Ἐμέθεν, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

Ἔμεσα, πόλις, ἐκ τοῦ ἐμεῖν, διὰ τὴν ὅσοι ἔφυγον ἄμετροι, φαγὼν ἐξ ἐπιβουλῆς ἀγρίως, τὰ σιτία πέσσα. ὡς ἡ ἱστορία φησίν. Ἐμέθυσκος, ἐξέλαος. Ἐμεῖον, καὶ ἔμεινον. Ἐμεῖο, ἐμοῦ διαφέρει. ἐμεῖο μὲν γὰρ ἀσύναρθρον. ὡς Ὅμηρος, ἐμεῖο δὲ σύνθετον μῦθον. τὸ δὲ μεῖο συνάρθρον, τὸ ἐμεῖο πάλιν. καὶ μεῖον παρὰ Θεοκρίτῳ ἐπὶ κείνῳ ἀχιλλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ πατρός. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποιητικῶς, τρισυλλάβως. κατὰ ποσὸν τρόπον διαφέρει τὸ παραγωγὸς κατὰ τρεῖς. ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον, γίνεται κατὰ διάλυσιν ἐμεο, ἐμεῖο καὶ ἐμεῦ, καὶ ἐμέθεν. τὸ δὲ παράγωγον οὐδ' ὅλως, καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον ἐγκλίνεται τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν ἀποβαλόν, οἷον ἐκεῖ σύ με. τὸ δὲ παράγωγον οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν ἀποβάλλει. Ἐμείρατο, ἐπεθύμει. Ἐμείωσεν, ἠλάττωσεν, ἐφθείρεν.

Ἐμέλασεν, ἀπεφθέγξατο, ἐβρόντησεν, ἐφρόνησεν, ἐφρόντισεν.

Ἔμελλον, ἐφαίνετο, ἐπίαζε, ἑώρα. ὁ ἔμελλον, ἀντὶ τοῦ ἔοικα, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. μέλλει μὲν που εἰκὸς ὅδε ἀργυρὸς καὶ ἀνθρώπων εἶναι. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ τοιοῦτον μέλλειν σολοικισμὸν οὐ ῥήματός οὐ μόνον ἐπὶ γενησομένου λέγεται πράγματος, οἷον μέλλω ἔσεσθαι τὸ δεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πεπραγμένου μὲν ἀδήλου. Ἔμελλον γράψαι, ἰχάνως βάρβαρος ἡ σύνταξις αὕτη. ἀόριστον γὰρ μετὰ τὸ ἔμελλον οὐ συντάττουσιν οἱ ἀττικοὶ, ἀλλ' ἐνεστῶτι, οἷον ἔμελλον γράφειν. ἢ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον γράψειν. Φρύνιχος.

Ἔμελλον ἐν ἀνθρώποισιν ὄλβιος εἶναι, εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἔοικα. καὶ ἔμελλον που ἐπεφράσσεσθαι, παύσασθαι δ' οὔ. Ἐμεμακὼς, ἐμέσας. Ἐμεμνήκεσαν, ἐπέξεσαν. Ἔμεν, ἀντὶ τοῦ ἐσμέν. ἀναλογώτερον δὲ τὸ ἐμὲν τοῦ ἐσμέν. ἀπὸ τούτου γὰρ γίνεται τὸ ἐσμέν, πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἔμεναι, ὄρεσι πέμπειν. ἐκ τοῦ εἶναι ἐστι διασωσμένον, καὶ δηλοῦντος τὸ ἀφιέναι. εὖ σύνθετον τὸ ἀφιέναι. Ἔμετος, ἡ τοῦ ἀφιεμένου κένωσις. Ἐμετὸς, ἐξέραμα.

Ἐμεῦ, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἐμέων, ἀντὶ τοῦ ἐμῶν. Ἐμεώτον, ἀπημειώσατο. ὁ ἐμιώτον, ὠργίζετο. Ἐμηδύσθη, ἐγχαθεῖν, ἐγχάσειν. Ἐμῇ σὺν τόχῃ, τῇ ἐμῇ χειρί. Ἐμήσαντο κακῶς, ἐβουλεύσαντο κακῶς. Ἐμήσατο, ἐτεκτήνατο, ἐπράξεν. ἐμηχανήσατο, ἐβουλεύσατο, ἐποίησεν. Ἐμηχανήσασθε, ἐμηχανήσαντο, δολίως. Ἐμηχανᾶτο, ἐτεχνάζετο. ἀνέβαινε τὰ ὄρη ἐμηχανᾶτο φιλοσοφῶν. Ἔμιαι, ἐμετικῶς. παρὰ τῷ ἐπιστρέψαι.

Ἐμίγνυτο, ὡμίλει. Ἐμίσησεν, ἐκ μίσους διέφθειρεν. Ἐμιμήσαντο, ἀπεμιμήσαντο. Ἐμὶν, ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Ἔμισα, πόλις, ὁ ἐμισαῖος ὁ πολίτης. Ἔμισγον, ἐν κρατῆρσιν οἶνον καὶ ὕδωρ. ἀφορμὴ ἐστι τῷ τοῦ κρατῆρος ἐτυμολογίας, ὡς οὕτω καλουμένου διὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰ ἐναντία συγκεράννυσθαι, ἤγουν μίσγεσθαι. Ἐμισγόμην, ἐμιγνύμην. Ἐμίσυλλεν, εἰς ὀλίγον διῄρει. Ἐμισθώσαντο, ἐμισθώσαντο, καὶ ἐμισθοφόρουν, ἀντὶ τοῦ μισθίαν, ἔτι ζῶντος δεσπότου. Ἔμιχθεν, ἐμίχθησαν, πληθυντικῶς. Ἔμμα, ἀντὶ τοῦ εἷμα λέγουσιν αἰολεῖς. καὶ ἔμματα ἀντὶ τοῦ εἵματα. ὁ ἔμμα, ἱμάτιον, ὃ κατακείμενον, καὶ ἀσημαινόμενον. Ἐμματαλογίζεσθαι, χλευάσαι. Ἐμμαλάξαι, ἐμμαλάξαι, τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι.

λον, ἀκήλια. Ἐλώρα, πελώρα. Ἐλώρια. ὥσπερ τοῦ πελώριον προϋπόκειται τὸ πέλωρ, οὕτω καὶ τοῦ ἐλώριον, τὸ ἔλωρα. γινόμενον ἢ ἐκ τοῦ ἕλκω, ἢ ἐκ τοῦ ἕλω, τὸ φονεύω. Ἐλώριος ἀγὼν, ὁ τελούμενος ἐπὶ ἐλώρου ποταμοῦ. Ἔλωρος, πόλις σικελίας.

Ἐλῶος, ἐλαύνος. Ἐλώαθε, ἐφοβεῖτο, ἐμαλακίσθη. Ἔλωσι, καταλάβωσιν. Ἐλώφησεν, ἐπαύσατο, ἐχαλάσθη, ἔληξεν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἐμὰ δάκρυα, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν δακρύων. Ἔμαθον, δεύτερος ἀόριστος, ἐκ τοῦ μαθῶ ἀχρήστου ῥήματος. ἔμαθον παρὰ τοῦτο πολλὰ, καὶ ἔτι ἔμαθον πάντα, ἃ ἔμαθον. Ἐμαί, δωρικῶς τὸ αἱ ἄρθρον. ἵνα ἦ αἱ ἐμαὶ πόλεις. Ἐμαίμασε, προεθυμήθη, ἐκλονεῖτο, ἐνθάδε ἦν. Ἐμακάρισαν, ἐμνημόνευσαν.

Ἐμαλάκισαν, μαλακὸν ἐποίησαν. Ἐμαλάχθη, ἐσείσθη. Ἐμάλθαξαν, κατεπράϋναν, κατημάλισαν. ὡς τὸ, ἐν δὲ τῷ σμαρφ καὶ ὀλισθηρῷ τόπῳ ξύλα στορνύντες τῇ ἐμβάσει, καὶ τὸ μίσυ ἄλλοις ἐγκαρσίοις σφηνοῦντες, καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πᾶν πρανὲς τι, καὶ ὀλισθηρόν.

Ἐμαράνθη, ἐσβέσθη. Ἐμαθάνθη φλὸξ, λέγεται ἐπὶ σβέσεως φλογός. καὶ σημαίνει ὅτι τὸ μαίρειν, ἐξ οὗ τὸ μαραίνειν καὶ τὸ ἐμαράνθη, ὑφέλκει λοιπὸν πρὸς τὸ φλέγειν, ἢ τὴν φλόγα. εἴρηται φλογὸς μαρανθείσης ὑπομένει ἀνθρακιά. ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ νόσων, τὸ μαραίνεσθαι λέγεται, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. τὸ δὲ πυρκαϊά, ἀναλόγως ἔχει παρὰ μυρμηκιά, ἀχυρμιά. ἔστι γὰρ τύπος περιεκτικοῦ. ὡς γὰρ ἡ ἀχυρμιὰ περιέχει ἄχυρα, καὶ μύρμηκας ἡ μυρμηκιά. οὕτω καὶ ἄνθρακας ἡ ἀνθρακιά. Ἐμαργίμαντο, ἐπεφόβησαν.

Ἐμαρτιάθην, ἐμάχοντο, δυνατῶς. Ἐμαρυκᾶτο, ἐμασᾶτο.

Ἔμαρψε, ἐκράτησε, κατέλαβον. Ἐμάσσετο, ἔψησεν.

Ἔμασεν, ἠνώχλει. Ἐμάστιξεν, ἐμαστίγωσεν. Ἐματαίωσε, μάταια ἐλάλησεν. Ἐματαιώθησαν, ἐπλανήθησαν, τὸ παρεῖσιν(?). Ἐμάτευσεν. Ὅμηρος, οὐδ' ἐμάτησε θέλοντος. ἐνταῦθα τὸ ματᾶν, σαφῶς δηλοῖ νωθείαν καὶ βραδύτητα ματαίαν. ἴσον, διότι δύναται τὸ οὐκ ἐμάτησε, καὶ ἄλλως οὐκ ἀπὸ τοῦ ματαίαν γίνεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μῶ μάσσω, τὸ ζητῶ. ἵνα λέγῃ, ὡς οὐκ ἐζήτησε τὸ ποιητέον, ἀλλ' εὐθὺς ἧψατο τοῦ πράγματος. ὥστε καὶ ματᾶν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, τὸ οἱονεὶ ζητεῖν, καὶ ἐσκέφθαι, καὶ μὴ θέλειν ἐγχειρεῖν ἔργῳ. ὃ ἐμάτησεν, ἠμέλησεν, ἐματαιοπόνησεν, ἐματαιοπράγησεν. Ἐμαυτὸν ὠφελῶ. οὕτω λέγεται κατὰ τὴν αὐτοπάθειαν, ἤγουν ὅταν ὡς αὐτὸς ὁ ἐνεργῶν καὶ πάσχων, σὺ ὠφελῶ, ἐκεῖνον ἀγαπῶ, τοῦτο κατὰ τὴν ἑτεροπάθειαν, ἤγουν ἀλλοπάθειαν. ἐπὶ ὅταν ὡς εἰς ἄλλον ἐκτελῶ τὴν ἐνέργειαν, σεαυτὸν ὠφελεῖς, ἑαυτὸν ὠφελεῖ, κατὰ τὴν αὐτοπάθειαν. ὅτι αὐτοὶ ἐνεργοῦσι καὶ πάσχουσιν. Ἐμαυτοῦ, ἀντωνυμία. ἡ ἡ σεαυτοῦ, καὶ ἡ ἑαυτοῦ, εὐθεῖαν οὐκ ἔχουσι. καὶ λέγομεν οὕτω. τύπτω ἐμαυτὸν, ἢ κατηγορῶ ἐμαυτοῦ. καὶ οὐ λέγομεν, τύπτω σεαυτὸν, οὔτε σὺ τύπτεις ἐμαυτὸν, ἢ ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐγὼ ἐμαυτὸν τύπτω, σὺ σεαυτὸν τύπτεις, ἐκεῖνος ἑαυτὸν τύπτει. ὁμοίως ἐμαυτοῦ κέλομαι, ἐμαυτοῦ δοῦλος, σεαυτοῦ δοῦλον, σὺ καλεῖς ἑαυτοῦ δοῦλον, ἐκεῖνος καλεῖται. ἑαυτῷ χαρίζομαι ἐγὼ, σεαυτῷ σὺ χαρίζῃ, ἑαυτῷ ἐκεῖνος χαρίζεται.

Ἐμαυτῷ βαλανεύσω, οἱονεὶ ἐμαυτοῦ διακονήσω. λέγεται δὲ, ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται, καὶ ἑαυτῷ λαμβάνων τὴν ἀρύταιναν διακονῇ. ἀπὸ τοῦ τοὺς βαλάνους ἐγκεφυβόντων εἰς πῦρ.

Ἐμαυτῷ συναπίσκομαι, ἐν ἑαυτῷ ἐπίσομαι. Ἐμβάδες, καὶ ἐμβάτα καὶ ἐμβάδια καὶ ἐμβάται, τὰ τῶν ἀνδρῶν ὑποδήματα.

Ἐμβαδόν, ἀντὶ τοῦ βάδην, καὶ πεζῇ. ὅθεν ἄβατος, ἡ μὴ πορευομένη. καθὰ καὶ τὸ πῶς γένοιτ' ἂν ὁδὸς ἄβατος βατοῦ περιειμένης. ἕτεροι δὲ νοοῦσιν ἐμβαδὸν, τὸ λεγόμενον ἐμβατήριον ῥυθμὸν, καὶ ὡς ἐπινικιστήριον, πρὸς ὃν λακεδαιμόνιοι τῇ περιφίλα αὐλοῦσαν, ὅτι πολέμῳ νόμῳ ἐκράτησαν. ἢ ἐμβαδὸν, διὰ τοῦ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. καὶ αὖθις. ἢ τὸ ἐμβαδὸν ὑποσοῦντες εἴτουν προτιμήρια, ἐσφαγον τοὺς οἴκους. Ἐμβαθυνθεὶς, στερισμένος, στερεός. Ἐμβαίνει, τὸ εἰσέρχεται. τῆς ἐν προθέσεως ἀντὶ ἐπιθέσεως ἐνταῦθα λαμβανομένης. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει, ταχέως ἔμβαινε. καὶ ἐπὶ νεὼς, καὶ ἐπὶ οἴκου. Ἐμβαίη, ἐμβατικὸν γίνεται, ἐπελθοῦσα, κατέλθη. Ἐμβαίνοντες, ἐπιβαίνοντες. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἀρετῇ πολὺ τῶν ἀρρένων διαφέρουσιν. οἱ βέλτιστοι ἀνθρώπων τοσοῦτοι χρώμενοι, ἀντὶ τοῦ χειρῶν ὑπὸ ποσὶν ἐμβαίνοντες, ἐς τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον. Ἐμβαμματίας, τὸ κατὰ τοῦ ταρίχους καὶ σιτῆρος σκευαζόμενον βρῶμα. Ἐμβαλεῖν ὀδόντας, τὸ προοῦσαι νέοι λέγουσι. κυρίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς ναυσὶ παισὶ ἐκρηοῦσαι. Ἐμβάλλειν. κυρίως, τὸ εἰς μάχην συμπλέκεσθαι. ὅθεν καὶ σταθεῖ ἐμβολή, καὶ κυμάτων. καὶ ἡ παρεμβολὴ δὲ, καὶ τὸ παρεμβάλλειν, λέξεις στρατιωτικαί. ἡ μέντοι ἐπεμβολὴ τοιοῦτόν ἐστι, ἀλλὰ χῶμα φραγμὸν ἔσω. ἀναλόγως δὲ αὐτῇ καὶ τὸ ἐπεμβάλλειν, ἐξ οὗ γίνεται. δοκεῖ δὲ καὶ ἄλλο τι δηλοῦσθαι διὰ τὸ ἐπεμβάλλειν, εἰ ὡς ἑρμηνεύει ἀριστοτέλης ἅπαξ ἐμβολὰς λέγων εἰπόντα, τὰς ὡς οἱ πολλοί φασιν ἐγκεντρισμένας. ὡς εἶναι ἐπεμβάλλειν, καὶ τὸ ἐπὶ τὸ πρότερον φυτὸν ἐνθεῖναι, ἄλλο φυτὸν κλαδίσκον. οὗ ὁ καρπὸς ἐμβολὰς ἂν λέγοιτο. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐπεμβάλλειν, ἐμφυλίζειν καὶ ἐγκεντρίζειν ἡ κοινὴ γλῶσσά φησιν. ἄλλως γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐμβάλλειν καὶ μῆνες ἐμβόλιμοι, καὶ ἐνιαυτοί. ἢ ἔμβολος, ὁ ἔμβολος. Ἐμβάλλειν, τὸ ἐπεῖχειν καὶ ἐμφορεῖν. οἷον ἐμβάλλω πληγὰς ὑπὸ δίκην, δολοῖ. καὶ ἐμβάλλειν τὸ διδόναι. ἀριστοφάνης, ἔμβαλε μοι τὴν δεξιάν. καὶ τὸ ἀπαντᾶν ἁπλῶς, καὶ τὸ συμμιγνῦναι ἐπὶ πολέμου κυρίως. Ἐμβαλλοκύλλοι, οἱ αὐτοῦ τοὺς κατὰ πανδίαν τὴν χεῖρα τοῖς περιάγοντες. καὶ καλοῦντες, παρακαλοῦσιν ἐμβάλλειν. Ἐμβάλλου θυμῷ, τουτέστιν ὑπὸ ἰδίου εἰς νοῦν. Ἐμβαλλόντες, βλαισόντες. Ἐμβάλλουσιν, ἀντὶ τοῦ καταντῶσιν. ἐμβάλλουσι δὲ, ὁ μὲν βαστηλὸς εἰς λυδίαν. πρότεροι δὲ, εἰς τὴν ἄνω φρυγίαν. Ἐμβάλλω εἰς τὸ ἀγγεῖον ὕδωρ, ἤγουν ὑπὸ ἀγγεῖον. καὶ ἐμβάλλει τις ἵππον εἰς τὸ διδασκαλεῖον. καὶ ἐμβάλλει τις εἰς τὴν πολεμίαν γῆν. καὶ ἐμβάλλω, τὸ εἰσάγω. καὶ ἐμβάλλω, τὸ εἰσέρχομαι. Ἔμβαρος, ἠλίθιος, μωρός. ἢ συνετός. μένανδρος φασμα. Ἔμβαρός εἰμι, συνετός, φρόνιμος.

Ἐμβὰς, τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεῖα, παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. ἀριστοφάνης πλούτῳ, ἐκτυπεῖ τέλει ἐμβὰς γρᾶδιον νεάζουσι προβάλλουσιν, ἀντὶ τοῦ πολέμου. καὶ ἐμβὰς μέρος τι τῆς χελώνης.

Ἐμβατεῦσαι, ἐπιβῆναι, τὰ ὕδωρ ἐξεργάσασθαι, ἢ σκοπῆσαι.

Ἐμβατεύειν, ἐπιβαίνειν. καὶ ἐμβατεύοντας, ἀντὶ τοῦ εἰσελθόντας. οἱ δὲ οὕτως ἐς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύοντας. ἢ ἐμβατεῦσαι, τὸ κατέχειν καὶ καρποῦσθαι χωρίον, ἢ οἰκίαν, ἢ ὅλον τὸν κλῆρον. ἢ ζητῆσαι. Ἐμβατεύω, σημαίνει δύο. τὸ περιπατῶ, καὶ τὸ ἐξετάζω. Ἐμβατήρια, ἡ ἀρχὴ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. ἐμβατήρια, ἐπὶ νεῶν. ἐπιβατήρια, ἐπὶ ἐλθόντων ἀνθρώπων. Ἐμβατὴρ, παρὰ δὲ ἀρχιτέκτοσι τόπος. Ἐμβατήριον, εἶδος αὐλήματος. Ἐμβαφίου, λοπάδες βαθεῖαι. ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει. Ἐμβάφιον, ὀξύβαφον, παρὰ ἱππώνακτι.

Ἔμβραχυ, ἔμβρυον. Ἐμβεβαῶσα, ταυτὸν ἂν εἴη ὑπὸ ἐπιβεβαυῖα, ἤτοι ἐπικειμένη. οἱ δέ γε μεθ' Ὅμηρον καὶ κατὰ τὴν διάλεκτον οἴδασι λέξιν. ὅτι μετὰ τοῦ ἐπὶ ἢ πρὸς προθέσεως σύγκειται. ἐπεμβαίνειν νεῶν ὡς ἐχθρῶν κειμένων, ναὶ μὴν καὶ προσεμβαίνειν ὥσπερ τὸ, οὐ γὰρ ὀχνήσει καὶ προσεμβῆναί σοι χρή. Ἐμβεβαώς. βίβημι, ὁ μέλλων βήσω, ὁ παρακείμενος βέβηκα, ὁ μέσος βέβαα, ἡ μετοχὴ ὁ βεβαώς. Ἐμβεβαῶτα, ἐπὶ ἅρματος περιελαυνόμενα. ἐφ' οὗ ἐμβεβηκέναι ὑπὸ δίφρῳ. ἐξ οὗ δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ ἵππων νοεῖσθαι. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν ἐμβαίνειν τις ἵπποις. ἀναβαίνειν δὲ ἐπὶ ἵππους, ἢ ἵππον ἐπιβαίνειν. ἔχεται δὲ καὶ τάχα τούτου, καὶ ἐξ ἵππων βῆσαι, καὶ ἔμβαλε δίφρῳ. Ἐμβεβαῶτα,

νίων, ἕλος πόλις Λακωνική. οἱ πολῖται εἵλωτες, καὶ εἱλῶται, ὡς ἕλειοι καὶ ἑλεᾶται. ἔστι καὶ ἕλος αἰγύπτου, ταῦτα δὲ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας. ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ μόνον πόλις τὸ ἕλος, ἀλλὰ καὶ εἰς χώραν ἐκπλατύνεται, ἀφ᾽ ἧς μᾶλλον εἵλωτες οἱ συναλόντες τοῖς λακωνικοῖς, οἳ καὶ πράγματα πολεμικὰ παρέσχον τοῖς Λακεδαιμονίοις, εἶτα ὑποταγέντες ὠνὴ καὶ δοῦλοι. ὅθεν ἐξ αὐτῶν τὸ ὄνομα τῶν εἱλώτων, εἰς δουλείαν ἁπλῶς μετελήφθη κλῆσιν. καὶ τὸ ἐθνικὸν, ὡς δουλικῆς τύχης σημασίαν μετέσχεν. ἔστι δὲ τὸ ἕλος ὑγρὸς τόπος δασύς, καὶ σύμφυτον δένδρον. ἐμφαίνει δὲ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιθετικὴ παραφθορά, ξύμπαν τὴν ποιοῦσαν λέγεται τόπον. ὅπερ οὐδὲν ἀλλ᾽ ἢ λίμνη πολιτικῶς ἐστιν. Ἄλλως. Ἕλος, ὁ ὑγρὸς καὶ δασὺς τόπος. ὅθεν καὶ τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἕλος. ἐξ οὗ οἱ εἵλωτες, οὓς οἱ λάκωνες ἐδουλώσαντο. ἢ ἕλος, δένδρον δίεος, ἢ ὕδατος ἐλὼς ἐπικεχυμένου πηλοῦ, καὶ βαθείας ὕλης. ἢ παρὰ τὸ, ἡ καλάμη, ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ, καὶ ὑποφαινομένου τοῦ ὕδατος. Ἑλοῦ, λαβὲ, ἐκλέξαι. Ἐλοῦμεν, ἀπὸ τοῦ λούω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλοῦμεν, κατὰ συγκοπήν. Ἐλοέσθαι, ἐλούω, ἐλοέω. λούομαι, λοῦται, ἐλούμεθα, ἐλούοντο, λούεσθαι. πάντα οὕτω λεγόμενα, ἀδόκιμα. εἰ δὲ δόκιμα βούλει αὐτὰ ποιῆσαι, τὸ ε καὶ τὸ ο ἀφαίρει, καὶ λέγε λοῦσθαι, καὶ λοῦμαι, ἐλοῦτο, λοῦμαι, ἐλούμεθα, ἐλοῦνται. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Φρύνιχος. Ἐλούπασιν, ἐξέφυσιν, ἐκχεῖσθαι.

Ἕλορος, ἡ ὄνομα. ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ἐλῶν, ἕλωροι κέκληνται, δέξιπποι· ἐν δωδεκάτῳ χρονικῶν. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. τὸ δὲ ζῷον, διὰ τοῦ αι διφθόγγου. Ἐλοῦσαι, ἀρξάμεναι, λαβοῦσαι.

Ἕλουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐβάστασεν. τὸν δὲ δυναμικὸν ἕλουσι βελεστήριον, τὸ θεῖον λουτρόν. Ἐλευσία, ἄρτεμις, παρὰ ἰωνοῖσι.

Ἐλαφόν, τὸ ἄκρον τοῦ περικεφαλαίου. Ἐλόκα, ἐνέφαιν.

Ἐλοχεύθη ἡ ἐγεννήθη, ἡ ἐγαμήθη. Ἐλόχευσεν, εἰς λόχους ἤγαγεν. Ἐλόχων, ἐνέφαινον. Ἐλόωσι γαλήνην, μέλλοντος ὄντος, ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐλάσουσι. τὸ δὲ γαλήνην, ἀντὶ τοῦ γαληνῶς. ὡς πρὸ ὀλίγου ἐπιρρηματικῶς ἔφη ἀληθείην, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Ἔλπε, ἐλπίδα εἶχε. Ἔλπεο, ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἔλπομαι, ἐλπόμην, ἤλπε. τὸ προστακτικὸν ἔλπου. καὶ κατὰ διάλυσιν ἔλπεο, ἀντὶ τοῦ ἔλπιζε. Ἔλπεται, δοκεῖ, ἐλπίζει, προσδοκᾷ. Ἐλπίζω, οὐ μόνον τὸ προσδοκῶ, ἀλλὰ καὶ ὃ εἰς ἐλπίδα ἐμβάλλω. κοινῶς ἐν τοῖς ἀττικοῖς. οὐ μάλα διαβεβαίως αὐτὸς καὶ ἐλπίζεις. ἐλπίζω πείσεσθαι, καὶ ἐλπίδα ἔχω πείσεσθαι. Ἐλπίζειν λέγεται ἐπὶ καλῶν, φοβεῖσθαι ἐπὶ κακῶν. προσδοκᾶν, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀγαθῶν, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ κακῶν. οἷον ἐλπίζω ἐλευθερώσεσθαι. καὶ μετὰ ὀνόματος ἐλπίζω ἐλευθερίαν. φοβοῦμαι τεθνήξεσθαι, ἢ φοβοῦμαι θάνατον. προσδοκῶ πείσεσθαι κακά, ἢ προσδοκῶ κίνδυνον. Ἐλπίζω κοινόν, ἔλπομαι παρὰ ποιηταῖς τὸ δὲ ἔλπω. ἀφ᾽ ὧν ὀνόματα, ἐλπίς, καὶ ἐλπωρή. τὸ μὲν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς. τὸ δὲ ἐλπωρὴ, παρὰ ποιηταῖς. ἔλπομαι ἐνεστώς. ἔλψομαι, μέλλων. ἔολπα, μέσος παρακείμενος. τρεπῇ τοῦ ι τοῦ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς ο, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ μέσου παρακειμένου, καὶ προσθέσει τοῦ ε. δεῖ γὰρ τὸν παρακείμενον αὔξειν κατὰ τὴν ἀρχουσαν. ἀφ᾽ οὗ ὑπερσυντέλικος, ἐώλπειν. Ἐλπίζω, καὶ τὸ οἶμαι, μετὰ ἀπαρεμφάτου μέλλοντος. συντάσσεται δὲ καὶ μετὰ παρωχημένου ἀπαρεμφάτου, ὅταν ἐλπίσῃς ἢ ὑπολάβῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ἐγένετο. οἷον, οἶμαι πεποιηκέναι σε τόδε, ἢ ὅτι πεποίηκας. Ἐλπίς ἐστιν, ἀπόντος πράγματος συνουσία, ἢ προσδοκία ἀγαθῶν. λέγεται δὲ ἐλπίς, παρὰ τὸ ἔλπω. ἢ παρὰ τὸ ἕλκω, καὶ δασύνεται. ἡ ἕλκουσα ἡμᾶς. ἐκ τοῦ ἐλπὶς γίνεται ἐλπίζω. ὁ μέλλων ἐλπίσω, ἐλπιδος. ὁ κανών. τὰ εἰς ις ὀξυνόμενα θηλυκά, διὰ τοῦ δος κλίνεται. ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πόλις ἀκρόπολις, μῆνις ἀπόμηνις. εἰ δὲ ὀξύνεται, εἰ μὲν θηλυκὰ μονογενῆ ὦσι, φυλάσσουσι τὸν τόνον. οἷον τυχὶς πατρίς, αἰγὶς καταιγίς. εἰ δὲ ἐναλλάσσει τὸ γένος, εἰ μὲν ἐπιτείνουσι τὸ ι, παρ᾽ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἷον, ἀκτίς, χρυσάκτις· ἔλις. ψαμὶς, εὔκνημις. ἐξ οὗ εὐκνήμιδες. εἰ δὲ συστέλλει τὸ ι, προπαροξύνονται. οἷον πατρὶς εὔπατρις, ἀσπὶς ῥίψασπις.

Ἐλπίσας, οὐ μόνον ἐπ᾽ ἀγαθῶν, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἐπὶ τῷ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ ἀττικοῖς. Ἔλπομαι, ἐλπίζω, καυχῶμαι, ἐλπιδοποιοῦμαι. Ἔλπος, ἔλαιον, στέαρ, εὐθηνία. Ἐλπόντες, ἐλπίζοντες. Ἐλπωρή, ἡ ἐλπίς, παρὰ τὸ ἔλπω. ὡς θάλπω, θαλπωρή. Ἔλσαι, ἀλέμεναι, καὶ ἔλμενοι, καὶ ἔελσε, καὶ ἀλείς, φίλαι ποιητικαὶ λέξεις. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι, κατὰ συγκοπήν. Ἕλσαι παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῷ λ τῆς Ἰλιάδος, τουτέστιν ἐλάσαι, ἢ εἰλῆσαι. ὁ ἐστι συγκλεῖσαι μέσον τὸν ἥρωα. ὡς μὰ δ᾽ οὐ θέλω ὑποχωρεῖν, ἐξεῖναι αὐτῷ. Ἐλβοὺς, τὰς μύας. Ἐλδαμον, ὀξὺ ἀναβόησον. Ἔλυγερ, ὤλισθεν. Ἐλυγιὸς, διόνυσος ἐν σάμῳ. Ἐλύγωσεν, ἐκάμψεν. ὡς τὸ, καὶ δανάης ἐλύγωσεν ἔδε φρένα, τουτέστιν ὁ χρυσός. Ἔλυμα, τὸ ἐκάλυμμα, τὸ σκέπασμα, ἢ ἱμάτιον. καὶ ἔλυμα, ξύλον τὸ προσηρμοσμένον τῷ γύῃ, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἡ ὕνις, ἢ ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. τὸ δὲ ξύλον, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας, γύης καλεῖται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεύς. τὸ δὲ ξυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλαν, οἱ δὲ μέσαβα λέγουσιν. Ἐλυμαῖος, ἔθνος ἀπὸ ἐλύμου ἡρῶος ἀρχαίου, νόθου ὄντος, καὶ ἐλθόντος εἰς σικελίαν, καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐλύμου ἡ χώρα. καὶ ἐλυμαῖος, τὸ θηλυκὸν ἐλυμαΐς. Ἐλύμιον. ἰστέον ὅτι τὸ νῦν δι᾽ ἐλύμιον τρὶς τόπων ποιῶν, οὐκ ἔστιν ἐθνικόν, ἀλλ᾽ ὁριστικόν, μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀντὶ τοῦ ἐλυσθείη. ἐκωλύετο γὰρ ἐθνικὸν εἶναι. καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος. Ἐλυμνίων, ἔλαφος. οἱ δὲ οὕτως γενόμενοι ἐλυμνίων πολλοὺς ὁλίγους ἐμπίπτοντας εἰς τὰ ἐκπεπλεγμένα. Ἐλύμνιαι, δασεῖ ὄρομαι. Ἐλύμνιον. Καλλίστρατός φησι, τόπον εὐβοίας τὸ ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ, ναόν φησιν εἶναι πλησίον εὐβοίας. νυμφικὸν δὲ τοῦτο αὐτό φασιν, ὅτι ὁ ζεὺς ἥρα ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς, πρὸς πέτραις ἐλυμνίαις. καὶ ἐν ναυπλίῳ, νυμφικὸν ἐλύμνιον. Ἐλύμνιος ποταμὸς, ἐν λέσβῳ. καὶ τοῦθι τῆς εὐβοίας. Ἔλυμοι, τὰ πρῶτα τῶν αὐλῶν, ἀφ᾽ ὧν ἡ γλωσσίς. οἱ δὲ ἁπλῶς αὐλόν, καὶ σιτώδη σπέρμα. καὶ ἡ τῆς κιθάρας καὶ τοῦ τόξου θήκη. Ἔλυμος, σπέρμα. ὃ ἕψοντες οἱ λάκωνες ἐσθίουσιν. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. παρὰ τὸ ἕλος ἔλυμος. χαίρει γὰρ ἐν ὑγροῖς τόποις, καὶ ἐν ἕλεσι φύεσθαι. Ἐλυσάμην, ἀπέλυσα. Ἐλύθρος, ἐλευθέρος. Ἔλυσεν, ἀπελύτρωσεν. Ἐλυσθείς, ἐκταθείς, συστραφείς. Ἐλύσθη, ἀντὶ τοῦ συνεστράφη. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλύω, ἀπολείψει τοῦ ι. Ἐλυσθείς, κρυφθείς, ἐλισθείς. Ἐλύσθη. ὁμοῦ δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη. εἰλύσθη, συνεστρέφετο, ἐξετάθη, καθῄρητο. οἱ δὲ, περιελύσθη, συνεστράφη μετὰ τῆς κνήμης, παρὰ τὸ ἐλύω, εἰλύω, εἰλύσθη, καὶ ἐλύσθη. ὅθεν, ἐλυσθεὶς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὁ ἐλυσθεὶς ἀντὶ τοῦ κατειλιχθείς. ἀπὸ τοῦ ἐλῶ ἐλύω, ὡς ἐλάω ἐλαύνω.

Ἐλύσαι, εἰλεῖται. Ἐλύκα, ἄμπελος μέλαινα. Ἐλύτροις, καλύμμασι, σκεπάσμασιν. Ἔλυται, ἔρχεται. Ἐλύτιος ποταμῶν, ἐν λέσβῳ. Ἔλυτρον, τὸ σκέπασμα. κυρίως δὲ, ἐπὶ κελυφῶν ἰδίων. οἷον, καρύων, ἢ ᾠῶν, ἢ ἄλλων ὀστρέων. ἀπὸ τοῦ εἰλύω, τὸ ἐπικρύπτω γίνεται. πᾶν οὖν ἔλυτρον, ἐστὶν ἔνδυμα καὶ σκέπασμα. οὐ μὴν πᾶν σκέπασμα καὶ ἔλυτρον, οὐ γὰρ ἀεὶ περιέχει. καὶ ἔλυτρον, ὁ τῶν κλοιῶν φλοιός. Ἔλφος, βούτυρον, κύπριοι. Ἕλω. σημαίνει δύο, τὸ λαμβάνω. σημαίνει καὶ τὸ φονεύω. Ἑλῶ, κατέχω, πιέζω, ἐλάσω. Ἐλωβήσατο, ἔβλαψεν, ὕβρισεν. Ἐλώγαν, ἔλεγον. Ἐλώλης, ὁ κάθυγρος τόπος.

Ἐλωὶ ἑρμηνεύεται, ὁ θεός. Ἕλωμαι, ἀφέλωμαι, λήψομαι, ἀφαιρεθῶμαι. Ἐλωὸς, ὁ ἥφαιστος παρὰ δωριεῦσιν. Ἐλῶται, μισθωτοὶ οἱ ἐν τῷ ἕλει ἐργαζόμενοι. Ἕλωρ, τὸ ἕλκυσμα καὶ σπάραγμα. παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω, ἢ παρὰ τὸ λαμβάνω. Ἑλωρὰ, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἑλώρια. ὡς καὶ τὸ ἴχνος, τοῦ ἴχνια. καὶ τὸ ἀέθλιον,

λον,

ἐλλείπειν λέγεται, καὶ ἐλλείπεσθαι, καὶ ἀφίστασθαι κατὰ ἔνδειαν, οἷον ἐλλείπω σου κατὰ τῆς ἀρετῆς, καὶ ἐλλείπει μοι τόδε. Ἐλλείπω, τὸ ἐλλείπομαι. οἷον, ἐλλείπομαι ἐγὼ βιβλίου, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμι. καὶ ἐλλείπει μοι βιβλίον. καὶ ἐλλείπειν τὸ παραλείπειν, καὶ ἀπολείπειν. Ἐλλεῖπον, τὸ ἐνδεές. ἐλλιπὲς δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ αὐτό. Ἐλλειπτικῶς, αἰτιατικῇ. Ἐλλείχοντα τῶν αἰθιόπων. οἱ δὲ, ἐπιλείχοντα, ὃ καὶ ἐπιστρέφουσιν οἱ πρὸς χάριν, ἵνα φαίνωνται ἐσθίειν. ἐλλείχοντα δὲ, ἐμφορούμενον, ἀπὸ τοῦ τὸ μέλι λειχόντων. Ἐλλειπτικὸν σχῆμα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, μορίου ἐλλεῖπον. ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοὶ ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται. λείπει ἀγαθὸν, ἢ δίκαιον, ἢ τοιοῦτον. εἰ δώσουσι ἔσται, εἰ δὲ μὴ δώσουσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἕλωμαι. καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐὰν μὲν ἀποφύγω ἀγαθὸν πάντων αἴτιον ὑμεῖς. εἰ δὲ μὴ, ὥσπερ ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν. Ἄλλως. Ἔλλειψίς ἐστι λέξις ἢ κατὰ τὸ πλῆθος ἐναφαιρουμένη, γίνεται δὲ καὶ ἀρχὴν, κατὰ μέσον, καὶ κατὰ τέλος. λέγεται δὲ ἡ κατὰ ἀρχὴν, ἀφαίρεσις, οἷον λεί βειν, τὸ κατὰ μέσον, συγκοπὴ, οἷον μονώνυχες μώνυχες. τὸ κατὰ τέλος, ἀποκοπὴ, οἷον δῶμα δῶ. Ἔλλειψις στοιχείου. οἷον, γαῖα, αἶα. Ἔλλειψις συλλαβῆς, ἀγάθεος ἀγαθὸς, ἀμφιφορεὺς ἀμφορεὺς, ἀπόλλωνα ἀπόλλω. Ἔλλειψις λόγου, κἀπεὶ ἀπὸ ταὐτοῦ θεὸς θεοῦς ὑπερφορεῖς, καὶ οὐκ ἀπὸ γῆς, εἰ καὶ ἐλλείπει τὸ ἐβούλετο. ἤτοι ἐν δίκαις ἀνθρώπων ὄντα διαγνῶναι τὰ θεῖα.

Ἔλλειψις ὀνομάτων, ῥημάτων, καὶ προθέσεων. πάντα μὲν λόγον ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος ἀνάγκη συνίστασθαι. ἀλλ' οἱ ἀττικοὶ συντομίας χάριν, ἐνίοτε ἑκάτερον τούτων ποιοῦσιν ἐλλείπειν ἐπὶ ὀνόματος. οἷον, τοσαῦτα εἰπὼν τῷ μὲν καὶ ἀνέβη. λείπει τὸ, ἐπὶ ἄλλων λεγόμενα. Ἄλλως. Ἔλλειψίς ἐστι σχῆμα, ὅταν καὶ ὅσα τῶν ῥηθέντων κατὰ λέξιν ἐκ τῶν προειρημένων ἡ διάνοια φαίνεται. οἷον ἐστι, κἂν δ' ἑκάστη σὺν τούτοις πόλεις ἀλλὰ αἱ ἀνθρώπων, παρὰ δὲ ἑκάστης φημί. λείπει γὰρ τὸ ἀλαπάξαι, νοεῖται δὲ ἐκ τῶν προειρημένων. ἐκεῖνο δὲ λέγεται κατὰ ἔλλειψιν. εἰς οἷος ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστί. καὶ ὡς ὅτε νῦν μοι ἄχος μεγαλίζεται αἰτίας. λείπει γὰρ τὸ πάρεστι, ὃ σημαίνει, ἥκει τοιοῦτον. Ἐλλέρα, ἐχθρὰ, πολέμια, ἀδικία.

Ἔλλερα, φόνια, χαλεπὰ ἔργα σημαίνει καὶ τὰ βλάβερα.

Ἐλλεσία, ἡ ἀθηνᾶ. Ἔλλη, ὄνομα κύριον. ἀφ' οὗ ἑλλήσποντος. Ἔλλη, φρόνιμος. Ἕλλησι, οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ φωνὴν ἐνέχουσαι. Ἔλλην, παρὰ τὸ ἑλλός, ὃ σημαίνει τὸν νέβρον. ἢ παρὰ τὸ ἄλλος, ἄλλην, ἕλλην. πλείον γὰρ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀμείνους εἰσίν, ἢ διακρίνονται. Ἑλληνικὴ αἰτιατική σύνταξις. τὰ ῥήματα ἅπερ συντάσσεται δοτικαῖς, ἀττικοὶ αἰτιατικαῖς συντάττουσι. φασὶ γὰρ, συνῴκησέ με, ἀντὶ τοῦ συνῴκησέ μοι. Ὅμηρος, καί σ' ἀχιλλεὺς τοῦτόν γε μάλα ἐὼν ἀνελεῖν ἐριδανὸν ἐπεβλήθησαν, ἀντὶ τοῦ τούτῳ. τὰ δ' οὖν ἐστι καὶ τὸ, τὰ συνταττόμενα ῥήματα γενικαῖς ποιοῦσιν, αἰτιατικαῖς ταῦτα συντάττουσιν. ὡς τὸ, ἀπαιρεῖταί με τὴν γυναῖκα, ἀντὶ ἐμοῦ. καὶ Ὅμηρος, ὅπως ἂν μὴ ἀπαιτεῖν τοῦ ἀγροῦ καὶ πάτερ, ἐπεὶ μὴ ἀφελεῖσθαι γε λόγον, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἑλληνίζω, τὸ ἑλληνικῶς φθέγγομαι, καὶ τὰ τῶν ἑλλήνων φρονῶ. καὶ ἑλληνίζω οὐ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἑλληνικῶς ἐκπαιδεύω. Θουκυδίδης, ἑλληνίζουσι δὲ τὴν νῦν βάρβαροι. ἢ ἑλληνίζω τῇ φωνῇ, καὶ ἑλληνισμὸς οὐ πάνυ πάλαι. ὅ δ' ἀττικοὶ καὶ ῥωμαῖοι λέγουσι, καλοῦνται οὐ πάνυ νῦν, ταῦτα τὸ οὐ λέγεται κατὰ τὸ ῥωμαῖκὸν καὶ λατῖνον. Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ κατὰ ἑλλήνων διαλέγεσθαι. ταῦτα, τὸ ἀβαρβαρίστως καὶ ἀσολοικίστως διαλέγεσθαι. Ἑλληνοδίκαι, οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. Ἑλληνὶς πόλις, ἀπολλόδωρος, ἀπολλοδώρου ἐν τῷ ἑλληνίδι πόλει διέτριψε σπουδαιότερον, ἥτις πόλις, καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν ἑλληνίδα. Ἑλληνοταμίαι, ἀρχή τις ἦν παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, οἱ πρῶτοι γνόντες, οἱ ἀρχῆς αἰτίας ἐντεῦθεν ἑλληνοταμίαι, οἱ διαιρίζοντες τὰ χρήματα, καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ, ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. μνημονεύει δὲ καὶ Θουκυδίδης αὐτῶν ἐν πρώτῳ. Ἑλλανίει, ἑορτάζει, παιάνιζει, ὀργᾷ. Ἑλλήσποντος πλατὺς λέγεται, πρὸς διαστολὴν τοῦ στενοῦ, ὃς ἀγάρροος λέγεται. ἰχθυόεις δὲ πόντος ἐξαίρετον ὃ πολλοὶ καὶ μονοῖς οἶδεν. ὁ ἑλλήσποντος, ὁ πρὸ τῆς τροίας θάλασσα, ἀπὸ ἑλλῆς ἐκεῖ πνιγείσης, ἀδελφῆς τοῦ φρίξου. ἐπὶ πλατεῖ ἑλλησπόντῳ, κατὰ ἀντίφρασιν εἴρηται πλατύς. στενὸς γὰρ ὁ ἑλλήσποντος, ἢ ὅτι κατ' ἐκεῖνο μέρος πλατυνόμενος καὶ ἑλλήσποντος ἐπικληθείς, ἐξ ἑλλησπόντου. Ἑλλήσιον. καὶ τοῦτό ἐστι συνηρμοσμένον ταῖς ἀθηναίαις. ἔστι δὲ καὶ ὄρος. Ἕλλιζεν, εἵλκεν.

Ἐλλογήρ, εἶδος ἰχθύος. ἡ ἐλλιγήσθη, ὁμοίως. Ἐλλίσσων, ὑμνῶν. Ἐλλιπής, τὸ ἐνδεὲς. καὶ ἐλλιπὴς, ὁμοίως. Ἐλλιπῶς, ἐνδεῶς. Ἐλλιχθύντων, συνταράσσοντων. Ἐλλόβια, κόσμος γυναικεῖος. καὶ ἐλλόβια, τὰ ἐνώτια. διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ὠτῶν εἶναι. Ἐλλόγιμος, λόγιος, ἐπίδοξος, τίμιος. Ἐλλογος, δίκαιον ἢ λόγιμος ἔλλογος τὸ ἀρκούμενον. Ἐλλοί, ἑλλανοδίκαι οἱ ἐν δωδώνῃ καὶ οἱ ἱερεῖς. Ἐλλόμενα, πληρούμενα. Ἐλλὸν, νεβρὸν λέγει Ὅμηρος. ὁ δὲ ἀελλοπόδην ἔλαφον. περὶ δὲ τὸν ἑλλὸς ὀχθαῖς, φεῦγε αὐτὸν ἐν ἄλλοις. ὑποχαταβὰς νεβρὸν ἔφη, ὁ δὲ ἀελλοπόδην ἔλαφον περὶ βορῶν, ἡ βοραῖς ἀπέμενον. Ἐλλοπίδας, ἰλλαί, πορεία, τοῦ ὅποτε. τάσσειν ἄφθογγοι, ἄφωνοι. καὶ δασεῖς, καὶ τραχεῖς, καὶ στυλίλαι. Ἐλλοπιεῖς, ἄφωνοι. καὶ οἱ λεπιδωτοί.

Ἐλλοπιεύειν, ἀγρεύειν ἰχθύας, ἰχθῦς ἀγρεύειν, ἰχθυάν. ἔλλοπες γὰρ, οἱ ἰχθύες. Ἐλλοπιεῖς, οἱ νῦν ὄρνιθες, παρὰ Χαλκιδεῦσιν. Ἐλλοπίς, ὀφθαλμός, χελιδών. Ἐλλοπλάδες ἐλλοί, οἱ σοφοί, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀλλαξάμενοι. Ἐλλόπων, ὀγαθῶν.

Ἐλλὸς, τὸ ἔγγονον τῆς ἐλάφου τὸ νεογνὸν, ὁ νεβρός. καὶ ἀελλοπόδην, καὶ ὁ ἐκ ἀλλαχοῦ. Ἐλλυρὸς, ἐπιμόν. Ἐλλαφόρος, ἢ ἄρτεμις, ἢ τοὺς ἐλλοὺς φονεύουσα. ἢ ἴσην, τοὺς ἐλάφους. ἐκεῖ γὰρ ἡ θεός. Ἔλλοψ, ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ἐλλείπεσθαι ὀπῆς, ἤγουν φωνῆς. Ἐλλόυσιν, ἐλάσουσιν. Ἐλλὺς, ζῶον ἐν τῷ σμαράγδῳ ποταμῷ. Ἔλλυσιν, ἐγκλεισιν, ἐρύθειν. Ἐλλύτηρ, οἰκτρότερον. Ἐλλυτὶς, πλακοῦς τις. Ἐλλοχᾶται, πλανᾶται, λαμβάνει. Ἐλλύτος, ἐπύρωσε σῖφος. πλακοῦσι πηχῶν ἐλλείπειν. Ἐλλωτία, ἡ εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι οἱ φοίνικες τὴν παρθένον ἐλλωτίαν ἐκάλουν. Ἐλλωτὶς ἀθηνᾶ, οὕτω καλουμένη, ἐλωτιὰ ὡς ἐν κορίνθῳ. καὶ ἑορτὴ ἑλλωτία. εἴρηται δὲ ἑλλωτὶς ἡ θεὸς, ὅτι Βελλεροφόντης τὸν πῆγασον ἵππον ἐλὼν καθυποτάξας συνμαχίαν τῆς ἀθηνᾶς, ἐκάλεσε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν τὴν ἵππον, ἑλλωτίαν προσηγόρευσεν αὐτήν. Ἐλλυμαίνω, λυμαίνομαι ἐν λιμνῇ καὶ λυμαίνει χεῖρος. Ἔλματα, ὁμιλήματα, πελάσματα, συνδέσματα. Ἔλμας, ἑλκύσας. Ἐλμίνθα, ἡ σκωληκώδης βοτάνη. Ἕλξω, ἀπηκῶς, ἀντὶ τοῦ ἑλκύσω, ἀπάξω. Ἐλοίμην, ἑλοίην. Ἐλοίμην, ἑλόμενος, ἐφελκύσας, ἐπιλαβεῖν.

Ἔλαιον, παρὰ τὸ λόϊον, ἐξ οὗ τὸ λουτρόν. τοῦτον συμφέρειν ἔλαιον, καὶ τὸ λουτρόν. Ἐλαιόριον, λαμβάνει, ἰσομοιραίει τοῦτον. Ἐλοιδορούμεθα, ἐπεστρεφόμεθα. ὡς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας λοιδορίας πρακτικῶς. Ἐλοίμεθα, λάβωμεν, ἑλοίμεθ' ἑλλείπουσα τῷ, ῥῆμα εὐκτικὸν, μέλλοντος ἀορίστου λάβετον, ἐκ τοῦ ἕλω τοῦ λαμβάνω μέλλοντος, τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, ἑλῶ, ἑλεῖς. ὁ μὲν τὸ πλεονάζει ὁ μέλλων, ὁ ἐνεργητικὸς ἀόριστος εἷλον. ὁ μέσος εἱλόμην, εἵλω, εἵλετο. Ἔλεο, ἀνέλαβε, βαλεῖν. Ἕλετο, ἐκλέξειν, ἀπαρνεῖσθαι. Ἐλέμενοι, ἀντὶ τοῦ προκρίναντες, ἢ ἀντὶ τοῦ βουλόμενοι.

Ἐλόμενος, θέλων. Ἐλόμενον, ἀφελόμενον. Ἕλον, ἕλετο, ἀφείλετο, ἀφείλοντο, λαβόντες, καθελόντες. Ἕλος, παρὰ τὸ ἐν ὕλῃ εἶναι, κατὰ τὸ ἰθύ γραμμὴν καὶ γραφὴν. καὶ ἕλος χωρίον, καὶ λίμνη ὁμώνυμον. ὕστερον πρὸ αὐτοῦ ἣν φασὶ πόλις κατ' Ὅμηρον, κτίσμα ἕλιος, ἤγουν περσέως. λοιπὰ δὲ καὶ ταῦτα εἴρηται.

[illegible]

καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλισκόμενος, καὶ πάλιν αὐτὰ πληρίζων. τὸ ἰδικὸν ἐλεφαντεῖος. Ἐλέφας, εἶδος ζώου. ἢ ἐλέφας ζῷον, καὶ τὸ ὀστοῦν αὐτοῦ. Ἐλεφῆραι, βλάψαι, ἀπατῆσαι.

Ἐλεφηρία, ἡ βλάβη, ἡ βλάφερα. Ἐλέχθη, ἐρρέθη.

Ἔλεψε, περιελέπισεν. ὅ ἐστιν, ἐξέδυσε, καὶ ἐξέδειρεν, ἀπὸ τοῦ λέπω. Ἐλεῶ, οἰκτείρω, κατοικτείρω, φείδομαι, οἰκτίζομαι. ἡ ἐλεῶ κατὰ μὲν τοὺς ἀττικοὺς, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐλεεῖς. κατὰ δὲ τοὺς κοινοὺς, δευτέρας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔλεος.

Ἐλεὼν κατάλογος, ἀπὸ ἐλεῶντος ὑπάρχει, ἤγουν ἱκανοῦ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ. καὶ ἐλεὼν, πόλις τῆς Βοιωτίας. ἢ θάμνος, καὶ ὄφις, ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν. Ἐλεώτερον, ἐλεεινότερον. Ἕλη, ἡ θερμασία. καὶ ἕλη, σύνδενδροι τόποι. Ἐλεγεῖα, τὰ ἀπρεπῆ. Ἐληγάτωσιν κατὰ ῥωμαίους, ἐπίτιμον. διὸ θυσιῶν ἀπαιτητάς. Ἐληγμένος. οἱ μεθ' Ὅμηρον, ἐληγμένος. ἡροῦσιν ἂν, ἑκάτερα συντάξει χαίροντες. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐληγμένος, ἀντὶ τοῦ ἐπαυσε. τὸ δὲ ἐληγμένος, ἀντὶ τοῦ ἐκαύθη. ἐλένην δὲ ἡ λίμνην λέγουσι, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἑλεῖν γαρῦν, ἤτοι διὰ τὸ ξανθίζειν. οὕτω καλεῖται ὁ τρωϊκὸς ξανθός. ἢ ὅτι ἀφροδίτη πρὸ τῆς κρίσεως ἐν αὐτῷ λουσαμένη, ξανθὰς ἔσχε τρίχας. ἀλεεινὸς, τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερμασμένον. Ἐλέθειν, ἐπελάθετο. Ἐλείζοντο, ἐλεεινοῦντο, ἢ ἠφανίζοντο. Ἐλεῖσθαι, διὰ πάσης, ἀφίλαν. Ἐλέκτωσι κατὰ ῥωμαίους, ἀπαιτητὰς διὰ θυσιῶν. Ἐληλακότες, διακεκρουσμένοι, ὀλισθηρότες. Ἐλήλακεν, ἐλήλυθεν. Ἐληλάμενον, ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον. κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐληλάμενος, δεῖ γράφειν προπαροξυτόνως, ὡς οὐτάμενος. ἐπειδὴ γὰρ ἐληλασμένος καὶ οὐτασμένος ἦσαν. ἔπαθεν δὲ τὴν τοῦ σ ἀποβολήν. διὰ τοῦτο δὲ καὶ περὶ τὸν τόνον ἐκαινοτόμησαν. ὥσπερ καὶ ἔσμενος, ἡσμένος ὤν. ὥσπερ τῶν τοῦ η εἰς α τροπὴν, ἀνεβίβασε τὸν τόνον. Ἐληλάμενος, ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένος. ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἤλακα καὶ ἐλήλακα, ἀττικῶς. ὁ παθητικὸς ἐλήλασμαι, ἡ μετοχὴ ἐληλασμένος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐληλάμενος. Ἐλήλαται, συνέχεται. καὶ ἐλήλατο, ἀντὶ τοῦ συνεχάρη. Ἐλήλατο, διηλήλατο, ἐπέπηκτο. Ἐλήλατο, ταττόμενον παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐλήλατο ἔγχεα ἐπὶ Σαρπηδόνος. δηλοῖ μὲν τὸ ἐπέπηγε, καὶ ἄλλως δὲ τὸ ἐλᾶν. ἐνταῦθα τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν δηλοῖ, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐλάτης τοῦ φυτοῦ. Ἐληλεγμένον, κατηχημένον. Ἐλελίδαται. γίνεται ἐκ τοῦ ἐλήλαται παθητικοῦ παρακειμένου, τὸ ἐληλίδαται. ἐπενθέντων πρὸ τοῦ α τοῦ παραληγόντος τοῦ ι καὶ τοῦ δ. ὁμοίως τῷ ἀκηχέδαται, ἤγουν λελύπηνται. Ἔληξεν, ἐπαύσατο. Ἔληται, στερήσεται.

Ἐλθεῖν, τὸ γυμνῇ τῇ παρόδῳ σὺν ἐλθεῖν. παραστῆσαι δὲ, τὸ μὴ ἄλλα πλαγιάζοντος συναποστεῖλαι. Ἔλθε, ἀντὶ τοῦ ἐλθέτω.

Ἔλθοι καὶ ἵκοιτο ἐς πατρίδα γαῖαν, διττολογία ἐστὶν ἐννοίας μιᾶς. Ἐλθοῦσα, ἀπελθοῦσα. Ἔλθωμεν, αὐθυπότακτον.

Ἑλικάων, τὸ ε πρὸ τῆς λι συλλαβῆς δασύνεται. τὸ δὲ ἑλικμῶν, ψιλοῦται. τὸ δὲ ἑλικάων, κλίνεται ἑλικάονος. τὰ γὰρ εἰς ων βαρύτονα δίχρονα ἐκτεταμένα παραληγόμενα, τρέπει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς, ἑλικάων ἑλικάονος, μαχάων μαχάονος, ἱκετάων ἱκετάονος. Ἔλιται, στερήσονται. Ἐλίασθον, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐλιάσθω, ἐξέκλινον. Ἐλεβότρυες, ἀμπέλους μέλανας. Ἐλίγματα, φύλλα. Ἐλιγμὸν, ὑγρόν.

Ἐλιγμὸς, ἡ συστροφή. Ἐλικὸς ῥοῦς, ἐν Θήβαις. Ἐλιθερίδθαι, ἀλεοῦσθαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἕλικας βοῦς βουκολοῦντας. ἐν μέσῳ, ἴσοντες. ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φασὶν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθὸ εἰλίποδες λέγονται. ἢ τὰς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. ἢ ἕλικας, τὰ περὶ τοὺς καρποὺς φύλλα, ἢ ἐνώτια. Ἕλικες, οὐ μόνον βοῶν ἐπίθετον, δηλοῦν τὰς μέλανας, ἀλλὰ καὶ φύλλα σημαίνει. ἔστι δὲ καὶ ἐνώτια. ἢ ἕλικες βόες, οἱ μέλανες. καθὸ καὶ ἑλικὸν ὕδωρ, τὸ μέλαν, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται. ἢ οἱ ἐλισσόμενοι ἐν ταῖς ὄπισθεν καμπαῖς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω. ἐξ οὗ καὶ ἕλιξ, ἡ ἀπλῶς συστροφὴ ἐπὶ ὅλου τυχὸν, ἢ ὕδατος, ἢ καμπτῆρος. ἔστι δὲ καὶ ἕλιξ ὁ μηκύλος, τὸ λεπτότατον. οἷα τὸ νῆμα, ᾧ ἐφάπτεται ἴδιος καὶ χειρὶ, τῶν παρακειμένων φυκίων. λέγεται δὲ ἕλιξ, καὶ τὶ μηχανῆς εἶδος, ὃ πρῶτον εὗρεν Ἀρχιμήδης, εὐδοκιμοῦσι φασὶ διὰ αὐτό. ἢ ἕλικες, αἱ τῆς ἀμπέλου ψαλίδες, καὶ ἁπλῶς αἱ κυκλοτερεῖς περιπλοκάδες.

Ἑλίκεσι, ταῖς τοῦ κόσμου συστροφαῖς. παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

Ἑλικοδλὼν, κυκλοειδῆς, συστροφή. Ἑλίκη, τόπος περὶ Πελοπόννησον. ἀπὸ Ἑλίκης ἤγουν Λυκάονος. ἢ ἀπὸ Ἑλίκης τῆς Ἴωνος μὲν γυναικὸς, Σελινοῦντος δὲ θυγατρὸς, ἤγουν Ποσειδῶνος. ἠφανίσθη δέ φασιν αὐτὴ ὑπὸ κύματος. ἐξαρθεῖν γὰρ ὑπὸ σεισμοῦ τὸ πέλαγος, κατέκλυσεν αὐτὴν, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἑλικωνίου Ποσειδῶνος, ὃ ἐτίμων Ἴωνες, θύοντες ἐκεῖ τὰ Πανιώνια. ὡς θυσίας ὑποστέλλεσθαι μιμεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, βοῦς ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα. τότε γὰρ νομίζουσι καλλιερεῖν περὶ τὴν θυσίαν ταύτην Ἴωνες, ὅταν θυόμενος ὁ ταῦρος ἐρυγγάνει μυκηθμῷ.

Ἑλίκη, πρὸς ἣν καὶ οἱ Ἕλληνες ναυτιλλόμενοι ἐλλίκωπες δὲ αὐτὴν ἐλέγοντο. οὕτω ἡ κυνόσουρα, ἡ ἐγγὺς αὐτῆς ἡ μικρὰ, ἣ ὡς μεθ' Ὅμηρον ὑπὸ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου εὕρηται, πρὸς ἣν Φοίνικες ἔπλεον. Ἑλικαί, κλίμακες λεπταί, καὶ σαυρῶδαι. Ἑλικοβλέφαρον Ἀφροδίτην, καλήν. ἀπὸ μέρους ἑλικοειδῆ καὶ στρογγύλα καὶ περιφερῆ βλέφαρα ἔχουσαν. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἀμπέλοις ἑλίκων. Ἑλικοειδῶς, κυκλοειδῶς, συνεστραμμένως. Ἑλικοὶ, αἱ ἀστράγαλοι. Ἕλικας βοῦς ἀμφὶ φονῶσι, περὶ βοὸς φόνοις κειμένοις. Ἑλικτὰ, στρεβλὰ, σκαμβά. Ἑλικτῆρες, ἐνώτια. Ἑλικτῆρας, πολυπλόκους.

Ἑλικὼν, ὄρος τῆς Βοιωτικῆς χώρας ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἐν Ἑλικῶνι ἱερόν ἐστι Διὸς Ἑλικωνίου. Ἑλικὼν ἀπὸ χειρός. νῆμα τὸ φερόμενον ἐν τῷ ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν. Ἑλικώνιος Ποσειδῶν. οὐ καὶ δεῖ λέγειν τὸν ἐν Ἑλικῶνι τιμώμενον, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τοῦτό φασι. ναὸς ἐν Μιλήτῳ ἱερὸν Ποσειδῶνος Ἑλικωνίου ἱδρύσαντο, κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Ἑλίκῃ τῆς Ἀχαΐας. παράγουσι δὲ τὸ ἐθνικὸν Ἑλικώνιον οὕτως, οἱ αἰολεῖς ἐκ πρωτοτύπων φασὶ γενικῆς πλεοναστικῶς ποιοῦσι τύπους κτητικούς. οἷον, ἵπποι ἵππων, ἱππώνιος. ἄνεμος ἀνεμώνιος, ἄνεμον ἀνεμώνιος. καὶ δι' εὐφωνίαν ἀνεμώλιος. οὕτω φασὶ καὶ Ἑλίκη Ἑλικὼν, ὄνομα τόπου, Ἑλικώνιος. ἔστι δ' ἢ φασὶν Ἑλικώνιος, ὁ ἐν Ἑλίκῃ τῆς Ἀχαΐας τιμώμενος. καὶ οὕτω μὲν αὐτοί. ἡ δὲ ἱστορία βούλεται μάλιστα τὸ τοιοῦτον τόπον ἀστικὸν εἶναι, καὶ περὶ τοὺς Ἴωνας. Ἰώνων γὰρ εἴρηται ἰδίῳ, τὸ οἴεσθαι καλλιερεῖν, ὅτι ὁ ταῦρος θυόμενος μέγα ἐρυγγάνει. οἱ γὰρ Ἴωνες ἄποικοι. Ἑλίκωπες Ἀχαιοί, οἱ τὰς κώπας ἐλίσσοντες, ἤγουν ναυτικοί. ἢ πρὸς τὴν Ἑλίκην τὸ ἄστρον καὶ τὴν μεγάλην ἄρκτον λεγομένην ὦπας ἔχοντες, καὶ ἀφορῶντες, καὶ πρὸς ἐκείνην πλέοντες. ἢ ἀξιοθέατοι, καὶ ἐλίσσοντες ὦπας τοῦ βλέποντος εἰς ἑαυτούς. κούρη δὲ Ἑλικῶπις, καὶ διὰ τοῦ μὲν τὸ ὕπερον ἢ ἀξιοθέατος δηλαδή. καὶ τοὺς ἐραστὰς ἐφελκομένη. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αἱ λίμνην. ἢ ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἡ οὐκ ἀπλῶς τὴν θέαν, ἀλλὰ εἰς ἑαυτὴν ἐλίσσουσα, ἢ καὶ ἡ μελανόφθαλμος. ἢ οὕτως εὐπρεπὴς διὰ τὸ ἑλικοειδὲς, ὅ ἐστι μέλανας ἔχειν τοὺς ὦπας. ἢ γὰρ ἑκάτη λέγεται καὶ ἑλικοβλέφαρος, ὅτι τὸ μέλαν ἑλικὸν λέγεται. δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν τὸν αἴγυπτον ποταμὸν ἑλικώτατον ὕδωρ.

Ἑλίκωπες, οἱ δὲ τῶν ὁρώντων ὀφθαλμοὺς ἐλίσσοντες ἐπ' αὐτοὺς. ὡς καὶ εἶδος ἀγαθοὶ ὄντες, ὅ ἐστι θαυμαστοί. ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν ὄψιν γοργοὶ καὶ συχνῶς τοὺς ὦπας ἐλίσσοντες, ὅτι δύσεριστοὶ καὶ μὴ νωθροί. Ἑλικώπιδα. ἡ εὐθεῖα ἡ Ἑλικῶπις. ἑλὶ γὰρ κατὰ διάλεκτον, τὸ μέλαν, ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμον. ἀφ' οὗ εὐπρεποῦς. ἢ τὴν ἀξιοθέατον καὶ εὐμορφοτάτην. πρὸς ἣν πᾶς ἐλίσσει τοὺς ὦπας, διὰ τὸ καλλίστον εἶδος. κλίνεται δὲ ὡς ἡ προφῆτις.

Ἑλικῶπα-

[illegible]

λέγεται, καὶ ἐν πρώτῃ ἐν δακτύλῳ μόνῃ χώρᾳ. καθαροὺς μέν τε καὶ τάξει δακτύλου κειμένης. καθαρὸν δὲ λέγειν, ὅταν ἀπαρτίζονται εἰς μέρος λόγου, καὶ εἰς φωνῆεν, ἢ εἰς συλλαβὴν καθαρὰν λήγουσι, καὶ τὴν ἑξῆς συλλαβὴν ἔχουσιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ἀμφιμάκρου. ὡς τό, οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί. ἐπὶ δὲ τοῦ παλιμβάκχου, ὡς τό, πλάγχθη ἐπεὶ τροίης. ἡ δὲ τρίτη χώρα σπονδεῖον μὲν δέχεται. ἡ δὲ τετάρτη, ἀνάπαιστον μόνον δέχεται. ἡ δὲ πέμπτη ἀνάπαιστον, ἢ χορεῖον μόνον. ἐπὶ παντὸς γὰρ μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ στίχου, ἔστι δὲ οὕτω μετρῆσαι τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν πόδα. χρὴ δάκτυλον ἐπιζητεῖν, ἢ σπονδεῖον. ἢ καθὼς προείρηται, ἀμφίμακρον ἢ παλιμβάκχειον, ἀπηρτισμένους καὶ καθαροὺς ἐν τάξει δακτύλου κειμένους. καὶ μετὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τῶν δύο τούτων ποδῶν, χρὴ συλλαβὴν μακρὰν ἐπιζητεῖν, ἀπηρτισμένην εἰς μέρος λόγου. ἢ μετὰ τὴν συλλαβὴν αὖθις εἰς τὸ πέρας τοῦ ἐλεγείου στίχου, μακράν, ἢ βραχεῖαν ἐπιζητεῖν. καθὼς προείρηται, ἐπὶ παντὸς μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία τοῦ στίχου συλλαβή. ἐλεγχεῖα, ἐπονείδιστα, ἐλέγχου ἄξια, εὐεξέλεγκτα. ἐλέγμιν, ἐπάμιν. ἐλέγξεις, ὀνείδεσιν, ἀτιμία, ὕβρις. ἡ φανέρωσις τῶν κεκρυμμένων.

ἐλέγξαι, βασανίσαι, ἐργάσαι. ἐλέγξας, ὀνειδίσας, περιβαλών, ἢ ἐλέγχους. ἔλεγος, ἐκ τῶν περὶ χρηστομαθείας Πρόκλου. ὁ ἐπικὸς κύκλος. ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως. ἀφ' ἧς ἑκατόγχειρες γίνονται, καὶ ἑξῆς. διαπορεύονται δὲ τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι ὀδυσσείας. ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα, οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετήν, ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μέν, ἔκ τε ἡρῴου καὶ πενταμέτρου. ἁρμόζειν δέ, τοῖς κατοιχομένοις, καὶ εὐλογεῖσθαι μὲν ὑπὸ αὐτοῦ τῆς. οἱ μέν τοι μεταγενέστεροι, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν αὐτῷ ἀπεχρήσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἱερὸν, φημονόη ἡ Ἀπόλλωνος προφῆτις, ἐξαμέτροις χρησμοῖς, εἰς ἔπη τὰ πράγματα εἶπεν. ἔπος τὸ ἐκ μέτρων ἐκαλεῖτο, ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν, καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν ἐν τοῖς ἑξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο. καθάπερ Ὅμηρον τὸν ποιητὴν, καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα. ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσαγορεύει ὡς Ἀριστοφάνης, δὶς τοῖς ἐλέγοις, ἀντὶ τοῦ τοῖς θρήνοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν. Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι οἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι. ἐλέγχεα πολλή, τὴν τῆς ἐλεγχείας διὰ διφθόγγου γραφήν. ὡς καὶ ἔγχεα, τὴν τῆς ἐγχείας. τὸ δὲ εὐσεβείας, τοὺς εὐσεβεῖς δηλοῖ, συνεκριθὲν συνήθως. διὸ καὶ προπερισπᾶται διὰ τὸ συνεστάλθαι τὴν λήγουσαν. ἐλεγχέες παρ' Ὁμήρῳ. θεοὺς ἐφυβρίζετε, καὶ ἄξιοι ἐλέγχου δηλοῖ. οὗ ἡ εὐθεῖα ὁ ἐλεγχὴς, καὶ κλίνεται ἐλεγχέος. ἐξ οὗ θηλυκὸν ἐλεγχεία, ὡς τὸ ἔγχος ἔγχεος ἐγχεία. παράκειται δὲ καὶ δοκεῖ μοι ὁ ἔλεγχος, ἐοικὼς ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὸ ἔγχος γίνεσθαι. ψόγος γάρ ἐστιν ὑπὲρ ἐλέγχου, ἢ τοῦ ἔγχους μὲν ἀπείλησις, ἤτοι περιφρόνησις. φροντὶς δὲ τῶν ἰῶν, ἤγουν τῶν εἰκῶν. ὅθεν καὶ ἐφ' ὕβρει ἔθηκεν ἴσως τὸ, ἰόμωροι. τρυφῶν οὐ [illegible] πάντες ἐν πολέμῳ ἀθλεῖν οἱ ἥρωες. διὸ καὶ ἥμαρ ἀντὶ τοῦ [illegible], τὸ ἰόμωροι. ὡς μὴ δῖον μήτε ἰσομώρους εἶναι, μήτε ἐλεγχέας θεοὺς ἔνομεν. ἔοικε δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐλεῖν ἔγχος, γενέσθαι τὸν ἔλεγχον, ὡς πολλῶν ὅπλων διακρινόντων τὰ ἀμφισβητούμενα. ἐλέγχεα, ἐπὶ ὕβρεως παρ' Ὁμήρῳ τίθεται, δῆλον. καθὰ γοῦν ἐλέγχεα ὀνομάζει τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐλεγχέας. καὶ πολυδαίμων [illegible] ἐλεγχείην ἀναθήσει φησί. καὶ τάδ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται. καὶ ἐλέγχειν, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίζειν. ἐλεγχεῖς, ἐπονείδιστοι. ἐλεγχεῦσαι, αἰσχυνθῆναι. ἐλέγχιστος, ἐπονείδιστος. ἐλέγχομεν, κατηγοροῦμεν. καὶ ἔλεγχος, ἡ αἰσχύνη.

ἔλεγχος δὲ, ἐπὶ αἰσχύνης τίθεται. ἐνίοτε καθὰ καὶ ἡ ἐλεγχεία. καὶ τὸ ἐλέγχειν δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰσχύνειν. ὡς ἐν τῷ μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς. καὶ ἔλεγχος, ἐλέγχει, τὸ κεκρυμμένον ἀτόπημά τινος εἰς φῶς ἄγει. καὶ ἁπλῶς τὸ, τὸ ἀληθὲς φανεροῦν. καὶ κάκ' ἐλέγχεα, ἤγουν ὀνείδη. γαστέρες, οἱ τροφῆς μόνης φροντίζοντες.

ἐλέγχω καὶ ἐλέγχομαι, ἤλεγμαι, καὶ ἐλήλεγμαι. ἐλεδανός, ὁ δεσμός. ἐλεδώνη, εἶδος πολύποδος. ἔχουσα μίαν κοτυληδόνα, ἤτοι πλόκαμον. καὶ ἔστιν ἑπτάπους, ὥς φησιν [illegible]. ἐλεεῖ, οἰκτείρει. ἐλεεινὸν κλαίω, τὸν Πάτροκλον λέγει Ὅμηρος. τὸν ὑπὸ πάντων οἰκτειρόμενον. σημείωσαι δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τὸν μήπω μὲν ἐλεούμενον, δεόμενον τοῦ ἐλεηθῆναι.

ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς, ἀθλίως. ἐλεεινὰ, λυπηρά. ἐλεεύς, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἕλους. ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος. οἱ γὰρ δῆμοι τῶν ἀθηναίων, ἢ ἀπὸ τῶν τόπων, ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φυτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς χειροτεχνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκισάντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

ἐλεηλατεῖν, ἁρπάζειν. ἐλεημοσύνη, ἑκούσιος λύπη, ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς παρισταμένη. καὶ ἕξις ἀρίστη ψυχῆς. ἐλεήμων, ἐν κύπρῳ καὶ χαλκηδονίᾳ, ἀφροδίτη. ἐλέειν, ἐλεεῖν. ἐλέθον, ἐξαχρειώσασιν. ἐλεητύν, τὸν ἔλεον, αἰολικῶς λέγει Ὅμηρος. καὶ ἐπειδὴ [illegible] τὸ μέλλον θεῖαν ἐπιγραφῶν, ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. ἐλεθάς, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερμασμένον. παρὰ τὴν ἕλην, τὴν θερμασίαν. καὶ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω.

ἐλεθερωμένα, ἀκαλλωπιστα. ἐλεία, ἡ ἕλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἡ πόα, ἢ ὕδωρ ἄλσος ἔχον. [illegible] καὶ ἥρα ἐν μεσσήνῃ. καὶ ἄρτεμις ἐν μεσσήνῃ. ἐλείας παρ' [illegible] Ἀριστοφάνει, ἐλώδεις τόπους, τοὺς ἐλείους κατοικίας τόπους, ἀφ' ὧν ὁ ἐλείας. ἐλείη, ἀγρία νεβρός. ἐλειόπους, ὁ λέων. ἐκαλεῖτο ὑπὸ πάντων ἐλαιώπου λέοντος. εἴρηται παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμότητα. ἢ λέγεται καὶ ἕλα, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἐλεθεία, εὐδία. ἐλεθρέες, ἐν ἡλίῳ κείμενοι, ἢ θερμοί. ἐλεῖν, λαβεῖν, ἀνελεῖν. ἐλεξάμην, στρατεύεσθαι. ἐλεοβόρος, ὄρνεα.

ἐλεονόμοι, οἱ ἐν τοῖς ἕλεσι διατρίβοντες. εἶδος γὰρ ἐλώδους τόπος. ἐλεονόμος, ὁ ἐν τοῖς ἕλεσι νεμόμενος. ἐλεόφιλον, εὔκαιρος. ἐλεός, εἶδος ἱέρακος. ἔλεος, ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος. καὶ ὄρνις, καὶ ὄνομα ὄρους. ἐλεός. Ἀρίσταρχός φησι, γίνεσθαι ἐν τοῖς φρυγάνοις, ὡς σαῦρον. ὁ δὲ Καλλίστρατος, σκώληκα εἶναί φησι, εἶναι δὲ ἐν ταῖς φρεσίν. οὐκ ἔστι γὰρ ζῶον τετράποδον ὁ ἐλεὸς καλούμενος μῦς, ὁ σκιουρός.

ἐλείψασκεν. λείπω λείψω, ἔλειψα, ἔλειψαν πληθυντικόν, ἐλείψασκεν ἰωνικῶς. ἐλελεῦ, πολεμικὸν ἐπίφθεγμα. μετά [illegible] ἐμμελοῦς κινήσεως. καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. ἐλελίχθω, μέθες ὑπερσυντέλικος, ἐκ τοῦ λύθω. ἐλελιζομένη, τρεμομένη.

ἐλέλικτο. ἐλίσσω, μέλλων ἑλίξω. παρακείμενος, εἷλιχα. παθητικὸς εἷλιγμαι, καὶ ἐλέλιγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐλελίγμην ἐλέλιξο ἐλέλικτο. τροπῇ τοῦ η εἰς ι, ἐλέλικτο. σημαίνει δὲ, τὸ συνεστράφη. ἐλελιξάμενος παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ὑγρὸν δηλοῖ τοῦ δράκοντος. καὶ εὐλύγιστον, καὶ περιστρεφόμενον, καὶ ὡς εἰπεῖν οὐ λυσίλικτον, ἀλλ' εὔλικτον. διὸ καὶ διπλασιάζει τὸ ἑλιγμόν, ὃ γίνεται ἐπὶ τοῦ μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.

ἐλελιξάμενος, ἐπιστραφείς. καὶ ἐλελίχθησαν, ἀντὶ τοῦ συνεστράφησαν. ἐλέλιξεν, δίσεισεν ὁ ἐλέλιξεν, ἀντὶ τοῦ ἐκίνησεν, ἔσεισε. παρὰ τὸ ἐλελίζω. ἢ ἐλίσσω, τὸ συστρέφω. μέλλων, ξω. καὶ ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ ποιεῖν [illegible] ἐπὶ τῶν θείων κινήσεων, κατ' ἔννοιαν σωματικωτέραν. ὡς γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μέγα σῶμα κινούμενον σαλεύει ἅπαν τὸ ὑποκείμενον, οὕτω δεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἀθανάτων γινώσκειν. διὸ καὶ ἡ Ἥρα ἐν θεοῖς ἑξῆς σεισαμένη ἐν τῷ

θρόνῳ

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ελαία, ὁ καρπός· ἐλαία δὲ, τὸ δένδρον. Ἐλαίων, ἐλαιών. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

καὶ ἑκάτερος πόδας. Λυκοῦργος κατὰ μονοστίχους, πρὸ τῆς Δήλου εἶναί φησι τὸ προσάστειον, ὅπερ νῦν ὀνομάζεται ψαμμητύχη. ὡς Φανόδημος, Φιλόχορος. ψαμμητύχιον δὲ καλεῖσθαί φασιν ὁ Σημός, ἐν τῇ πρώτῃ, διὰ τὸ τοῖς ψαμμίδοις κεκαλύφθαι τὴν ὁδόν. ψάμματα δὲ εἶπε, ψαμμοῦν τις εἶδεν. Ἑκατόγχειρ, Βριάρεως, καὶ Αἰγαίων, διώνυμος. ἡ δὲ ἱστορία, λόφον ἐστὶν εἶδον Αἰγαίωνος περὶ τὴν Ἀσίαν. ἐξ οὗ πηγαὶ ἑκατὸν ἀναπηδῶσιν, ἤτοι πολλαί. ἢ ἐπεὶ τὸν ἑκατὸν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις λυμαίνονται, τὴν τοῦ ἑκατόγχειρος μυθολογίαν παρήγαγον. φασὶ δὲ ἐκ τῆς Ἀῤῥιανοῦ ἱστορίας, ὅτι Βριάρεως τις καὶ εὑρετοῦ παῖς θαλασσοκρατήσας, ὁρμητηρίῳ ἐχρῆτο Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ. κἀκεῖθεν ὁρμώμενος, κατεστρέψατο τὰς Κυκλάδας. ὃς καὶ Αἰγαίων ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. οὕτω δὲ καὶ αἰτίαν πολλαχοῦ λέγεται ὑπὸ αἰγὸς τὸ λαῖφος, εἰς ἑστίαν. σῆμα δὲ αὐτοῦ δείκνυσθαι κατὰ τὴν Φρυγίαν ποταμόν, οὐ πόῤῥω θαλάσσης, λόφον ἐστί, καὶ τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι Αἰγαίωνος. καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου ὄντι, πίδακας ἐκδιδόναι ἑκατόν. καὶ τοῦτον καλεῖσθαι παλαιμον Βριάρεω. ἰστέον δὲ περὶ ἑκατογχείρων [illegible] ὁ μῦθος, οὕτω καὶ Αἰγαίωνα ἑκατόγχειρον ἔπλασε. καὶ ἔστι καθ᾽ ἱστορίαν ἐκεῖνο μὲν περὶ [illegible] ἀρχικῆς σύμβολον, καὶ τὸ πολλὰ δοκεῖν τὴν [illegible] φρονεῖν. οὗτος δὲ τὸ πολλὰ πράττειν αἴνιγμά ἐστιν. ὅθεν καὶ ὁ πολεμικώτατος Ἀρχίδαμος, μετὰ περιβολῆς πολλὰ βέλη ἀφιείς, ἑκατόγχειρ πρὸς τῶν βαλλομένων ἐκλήθη. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, εἴη ἂν ἑκατόγχειρ, ὁ πολύχειρ, ἢ πράκτωρ, ἢ πλείονα πρακτοῦ, ἢ μηχανικός. τὸ δὲ ἑκατόγχειρον ἀπὸ γενικῆς ἐστι τοῦ ἑκατόγχειρος. οὗτος ὁ Βριάρεως φίλα φρονεῖ τῷ πατρί, ἤγουν τῷ Κρόνῳ ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀῤῥιανόν, ἢ Ποσειδῶνι κατὰ [illegible]. Ἑκάτοιο, τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ μακρόθεν βάλλοντος, τοῦ τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἑκὰς, ἕκατος, ἑκάτοιο. Ἑκατομβαιών, ὄνομα μηνός. ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ τοῦ Ἀμφίνου φησίν, ἀπὸ τοῦ πλείστας τούτῳ τῷ μηνὶ θύεσθαι ἑκατόμβας κεκλῆσθαι. Ἑκατόμβη οὐχ ἡ ἁπλῶς θυσία, ἀλλ᾽ ἡ πολυτελής. ἡ ἐξ ἑκατὸν δηλονότι κυρίως βοῶν. ἣν δὴ καὶ βοῶν φόνον κατὰ τὴν τραγῳδίαν, ὀρθῶς εἴποι τις ἄν. ὅθεν καὶ ὁ παρὰ Ἡροδότῳ θύσας κληθείς, [illegible] τῆς θυγατρὸς μνηστῆρας, καὶ τοὺς πολίτας. καθὰ καὶ χιλιόμβη, ἡ ἀπὸ χιλίων. καταχρηστικῶς μέν τοι καὶ ἡ ἐξ ἑκατὸν ζώων, ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν, βοσκημάτων τῶν βοῶν μέρος συναγομένων. ἡ τὰ δοκεῖ ἑκατόμβην κυρίως φασὶ τὴν ἐκ πολλῶν ζώων ἁπλῶς, οὐκ εἰς τὸν ἑκατὸν ἀριθμὸν πολλάκις, καὶ ἐπὶ τοιούτῳ σημαινομένῳ [illegible] ὡς καὶ ὁ ἑκατόζυγος ναῦς, ἡ πολύζυγος, καὶ ἑκατὸν δὲ [illegible] καὶ ἑκατόγχειρ Αἰγαίων, καὶ ἑκατόμπολις Κρήτη. σημείωσαι ὅτι εἰ καὶ πολλὰ ζῶα ἐν τῇ ἑκατόμβῃ, ἀλλ᾽ ὅμως τὸ τοῦ βοὸς ὄνομα, διὰ τὸ τίμιον. Ἑκατόμβοιον, καὶ ἐννεάβοιον. ὥσπερ καὶ δωδεκάβοιον, καὶ εἰκοσάβοιον. καὶ ἔστι διττῶς. οἱ μὲν ἐπὶ νομισμάτων ἀκούουσι βοῶν [illegible] τὸ νόμισμα, λέγοντες διὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοῦ βοὸς ἐγκεχαράχθαι τύπον, κατὰ [illegible] τὸ ζῷον. οἱ δὲ [illegible] βόας ἑκατὸν τοκὸν, ἢ ἐννέα, ἢ δώδεκα, ἢ εἴκοσιν, ἢ ἁπλῶς [illegible]. Ἑκατόμβοιος, ὁ ἑκατόν, ἤτοι πολλῶν βοῶν ἄξιος, τουτέστι ζώων. ἐκ γὰρ τοῦ βοῶν μέρος ἑνός, πάντα δηλοῖ τὰ τετράποδα. δι᾽ ὧν αἱ συναλλαγαὶ τοῖς παλαιοῖς. τίμιον δὲ ἐδόκει μάλιστα ὁ βοῦς. διὸ ἐξ αὐτοῦ πολλὰ βιωτικὰ δηλοῦνται συναλλάγματα. ὡς ἡ ἑκατόμβη, ὡς καὶ ἀλφεσίβοιαι γυναῖκες, ὡς τεσσαράβοιον, ἢ δωδεκάβοιον, καὶ εἰκοσάβοιον. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου ζώου, ἐλάχθησαν [illegible] βόες καὶ τὰ νομίσματα. διὸ βοῦν ἐχάραττον ἐν αὐτοῖς. καὶ μάλιστα οἱ Ἀθηναῖοι ἐτίμων τὸ ζῷον. ἐντεῦθεν καὶ παροιμία, βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει, ἤγουν δῶρα λαβὼν σιωπᾷ.

Ἑκατόμβοιος, πλείστων ἄξιος νομισμάτων. βοῦς, Ἀττικὸν νόμισμα παλαιόν. ἐλέγετο δὲ οὕτως, ὅτι βοῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον. ὁ ἑκατόμπεδος, νεώς ἐστι τῶν Ἀθηναίων ποδῶν ἑκατόν, ἐκ πάντων πλευρῶν. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠνόμασται. καλοῦσι γὰρ αὐτὸν ἔνιοι παρθενῶνα. ὁ ἑκατόμπεδον, τὸ θέατρον, ἤγουν ἑκατὸν ποδῶν. Ἑκατόμπολις Κρήτη, ἡ ἐν τῷ καταλόγῳ λεγομένη, ἐνενήκοντα πόλεις ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ποιεῖται. καὶ οἱ μέν φασιν, ὅτι ἀληθῶς ἑκατόμπολις ἦν κατὰ τὴν ἱστορίαν. λύουσι δέ, ὧν καὶ ὁ Ἀρίσταρχος μέμνηται, δέκα πόλεις ἐπόρθησαν [illegible], καὶ ἐκπεσὼν τῷ Ἰδομενεῖ. ὅθεν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐνενήκοντα πόλεις ἔχειν ἡ Κρήτη λέγεται. ἄλλοι δὲ εἶπον, ὅτι ἑκατόμπολιν ὁ ποιητὴς τὴν Κρήτην εἶπεν, τὸ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ εἶπεν. ἤγουν τὸ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐν αἷς αὐτὸς ἤκμαζεν. ἐπὶ μέν τοι τῶν Τρωικῶν ἐνενήκοντα εἶχον. Ἀθηναῖοι δέ φασιν ἑκατὸν ὄντας ἐλεῖν τὰς δέκα. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, μετὰ τὰ Τρωικὰ ἐπεκτίσθησαν δέκα, ὡς ἱστορεῖ Ἔφορος. ὥστε κατὰ τοὺς πρὸ μὲν τοῦ Ὁμήρου ἐνενήκοντα ἦσαν, εἶτα [illegible] πολιορκηθεισῶν τῶν δέκα, εἶτα καὶ ἄλλως πῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὁμήρου ἑκατόν. ἱστοροῦνται δὲ καὶ θαλασσοκρατοῦσαί ποτε οἱ Κρῆτες. ὥστε καὶ παροιμία εἰς τοὺς προσποιουμένους ἀγνοεῖν, ἅπερ ἀκριβῶς οἴδασιν αὐτοί, ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν. ὅπερ ὁ [illegible] ἐπ᾽ ἔλλειψιν τοῦ ἀγνοεῖ. ἵνα λέγῃ ἡ παροιμία, ὅτι ὁ Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν, εἰρωνικοῦ δηλαδὴ ὄντος τοῦ λόγου. ἔσχον δὲ καὶ κακίστην, οὓς καὶ ἐν [illegible]. ὡς δὲ καὶ πανοῦργοι οἱ Κρῆτες, καὶ ψεῦσται, ὥσπερ οἱ κατὰ [illegible], ἑτέρα παροιμία δηλοῖ, ἡ λέγουσα, πρὸς Κρῆτα κρητίζειν. ἤγουν πρὸς εὐκαταφρόνητον [illegible] τοὺς δόλους ῥάπτειν. Ἑκατοντάρχης, ἑκατοντάρχων, [illegible]. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λόχων [illegible]. Ἑκατόνταμνον, πολύ, μέγα. Ἑκατόγχειρον, κυρίως ἑκατὸν [illegible]. ὁ ἑκατόγχειρ διὰ τὸ μέγεθος, ὁ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα. Ἑκατὸν ὁ ἀριθμός, παρὰ τὸ ἕκας, ἑκατόν. ὡς γὰρ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται, οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται. ἢ παρὰ τὸ ἕκαστον καὶ φέρειν δέκατον ἀριθμόν, ὁ ἀπὸ τοῦ ἑκάς. Ἑκατόργυιος, ἑκατὸν ὀργυιὰς ἔχων. Ἑκατονταπόροις, [illegible]. Ἕκατος ὁ ἥλιος, ἐκ τοῦ ἑκὰς ἕκατος. [illegible] Ἑκατοστιαῖος τόκος, ὁ [illegible] εἰς δώδεκα νομίσματα, τὰ ἑκατὸν νομίσματα.

Ἑκατοστὸς ὁ ἀριθμός, ὡς χιλιοστός, συγγενικά. Ἔκαχεν, ἐπλήρωσεν. Ἐκβακχεῦσαι, ἐκμανῆναι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ. Ἐκβαίνω, ἀντὶ τοῦ εἰς τέλος ἔρχεται, καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνει. οἷον ἐξέβη μοι πλαθεῖσαι δυσκόλου δαίμονος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποβαίνει ἀπὸ νεώς. Ἀριστοφάνης. οἷον, ἐκβάς, ἀπέδυ τὴν [illegible]. καὶ ἐκβαίνει, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται, μετὰ γενικῆς συντάσσεται. οἷον, ἐκβὰς τοῦ νεὼς καὶ ἀπέλυσε [illegible]. Ἐκβακχευθείς, [illegible]. Ἐκβακχεύσω, [illegible]. Ἐκβάλλω, καὶ ἐκδίδωσιν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐξίησιν, [illegible]. ἢ ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς θάλασσαν, ἤγουν ἐξάγει καὶ ἀποβλύζεται, [illegible]. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ ἔκβλητος παρ᾽ Εὐριπίδῃ. καὶ ὁ ἐπὶ ὀξέος ἀκρωτηρίου ἐκβολή. [illegible] ὡς καὶ ἔμβολος λέγεται, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἐμβόλου τῆς νεώς. Ἐκβάλλεται, ὁ ἔνδον ὢν ἐκκλείεται, ὁ μὴ εἰσελθεῖν συγχωρούμενος. Ἐκβάλλω, ἐκβαλῶ, ἐκβέβληκα. ἐκβάλλομαι, ἐκβληθήσομαι, ἐκβέβλημαι, ἐξεβλήθην. καὶ ἐκβάλλω, τὸ ἐξάγω, ἐξαιροῦμαι, [illegible], ἐκπέμπω, [illegible]. καὶ ἐκβάλλω, τὸ ἀποτίομαι, καὶ ἐκπίπτω, καὶ [illegible], μετὰ αἰτιατικῆς. ἢ ἐκβάλλω, τὸ [illegible]. οἷον ἐκβάλλω ἐκ τοῦ κλήρου. μετὰ αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, [illegible] πρῶτον ἐκβαλλόντων ἐκ τῆς [illegible]. καὶ ἐκβάλλω, ἐκβαλῶ, ἐξέβαλον, ἐκβέβληκα. ἐκβάλλομαι, ἐκβληθήσομαι, ἐκβέβλημαι, ἐξεβλήθην. Ἔκβαλον ἰχθύς, ἀντὶ

[illegible]

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

[illegible]

πλεγμένος. ἐξήρτηντο δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα. ἵσταται δὲ αὐτὴν πρὸ τῶν θυρῶν, κατὰ τὸ παλαιὸν χρησήριον. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὡς λιμοῦ πάντων τῶν γῆν κατασχόντος, ὁ θεὸς εἶπε πρὸς εἰρεσιώνην, ὑπὲρ ἁπάντων θῦσαι θυσίαν Ἀθηναίους. οὗ ἕνεκα χαριστήρια παντοδαπῶν ἐκπέμπουσιν Ἀθήναζε, τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. Ἄλλως. Εἰρεσιώνη, ὥς λέγει Παυσανίας, θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίῳ, προσηρτημένους ἔχων διαφόρους ἐκ τῆς γῆς καρπούς. ὅσον ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς, καὶ τίθησι πρὸ θυρῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἐν τοῖς Πυανεψίοις. λέγεται γάρ φασι, θυσίαν ὅτε τὰς πρώτας ἔθυσαν, προχέοντα δι' ὑπερβολὴν χειμῶνα, εὑρεθῆναι ἀπόλλωνι κατασκεψάμενοι κλάδους ἐλαίας, οἱ τὴν μαντείαν ... καὶ θυσιάσαι. ὁ γοῦν ἱστορίαν ταύτην καταλείψας, ἐξῆρχε λέγεται χύτρας ἀθάρας καὶ ἴτρια καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι, διὸ καὶ πυανέψια λέγεσθαι, οἷον κυανέψια, διὰ τὸ πυάνους πρότερον τοὺς κυάμους καλεῖσθαι. ἄγουσι δὲ ταῦτα, καὶ ἐπὶ ἀποτροπῇ λιμοῦ, ᾄδουσι δὲ παῖδες οὕτω. Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους, Καὶ μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι, Καὶ κύλικ' εὔζωρον ἵνα μεθύουσα καθεύδῃ. ταῦτα δὲ τὰ ἱερεῖα ἔξω ἀγρῶν ἔθυσαν παρὰ τὰς θύρας. Κράτης δέ φησιν, ἀφορίας κατασχούσης Ἀθηναίους, θαλλόν φασι καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι. ἄλλως δὲ λέγεται, καὶ ὅτι σύμβολα λιμοῦ, ἢ φοινικοῦν ἀπὸ τοῦ θαλλοῦ. ἢ ὅτι πρῶτον ἱκεσία τῷ Ἀπόλλωνι, καθ' ἣν ἡμέραν οἱ περὶ Θησέα σωθῆναι δοκοῦσι. καὶ ὅτι κατακλύσαντα καὶ πάλιν οἷον μαραινόμενα καταλιπόντα αὐτοῖς, ἐπάλιγον τῶν ῥαθύμων ὀλίγων. Εἴρετ'. ἔρομαι ἐρωτῶ, τὸ ἐρωτῶ. εἴρομαι, ποιητικῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ἀπὸ μὲν τοῦ ἔρομαι, ἐρόμην, δεύτερος ἀόριστος διὰ τοῦ ο. ἀπὸ δὲ τοῦ εἴρομαι, εἰρόμην παρατατικὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐν συνηθείᾳ ἀόριστος, κατὰ τὴν ποιητικὴν συνήθειαν. Εἰρὴ, σημαίνει τὸ ἐκκλησία. ὡς τὸ, εἴρας δ' αὐτὸς ἔκειτο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. σημαίνει καὶ τὸ ἔλεγον, εἶρον διὰ τοῦ ο. καὶ πληθυντικῶς εἴρουν, ἀντὶ τοῦ ἔλεγον. εἴρουν δὲ καὶ διαιρεῖται. Εἰρῆσθαι, λέγεσθαι. εἴρω δὲ τὸ λέγω, οὗ ὁ μέλλων ἐρῶ. Ἡσίοδος, ἐν τῇ θεογονίᾳ. Εἴρη, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου γινομένη ταῖς νεφέλαις χρόα. τὸ ἐκκλησιαστικὸν τόξον. Εἴρη, ἐρώτησις, φήμη, κληδών. Εἰρέαται, ὥρισται. Εἴρηκα, ἔλεξα, εἶπον. ἐκ τοῦ ἐρῶ ἐρήσω, εἴρηκα.

Εἴρηκα, ἀντὶ τοῦ ἔλεξα, κανονίζεται οὕτω. ῥῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων ῥήσω, ὁ παρακείμενος ῥέρηκα. καὶ ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ρ ἔρηκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἴρηκα. ὁ ... εἰρήκειν, ως, ει.

Εἰρήκειν, εἰρήκει λέγουσιν Ἴωνες ἀπὸ τοῦ εἰρήκεα. ὥσπερ ᾔδεα ᾔδει. Ἀττικῶς δὲ εἰσήκειν εἰσήκει, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰσήκεα. ὅμως τὰ τέταρτα πρόσωπα ... κανόνι ... τοῦ προτέρου ἀπὸ τοῦ εἰρήκειν, εἰσήκειν. καθάπερ τὸ ᾔδειν ...ἀπὸ τοῦ ᾔδειν. θεότερον δὲ λόγου χάριν καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ᾔδειν ὁ δεῖνα, ἀντὶ τοῦ ᾔδει. Εἰρηνὸς, λιπαρός. Εἰρημένον, λελεγμένον, εἰρημένον αὐτοῖς ἀπαντᾶν ... ἀντὶ τοῦ εἰρημένον ἔρχεσθαι, ἐπὶ φαύλου πράγματος, ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς. Εἰρημένος, ὁ λεγόμενος, διφθόγγῳ καὶ ι. καὶ ἔστι θέμα ῥῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων ῥήσω, ἄχρηστος παρακείμενος ῥέρηκα. καὶ ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ρ ἔρηκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἴρηκα. ὁ παθητικὸς εἴρημαι, καὶ ἡ μετοχὴ εἰρημένος. Εἰρὴν, ὄνομα ἡλικίας, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ὁ ἤδη λέγων καὶ δημηγορῶν. καὶ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἴρας προσηγόρευον. εἰ μὲν παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω, διὰ διφθόγγου. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱερὰς εἶναι, διὰ τοῦ ἰῶτα. Εἰρηνάρχαι, κριταί. Εἰρηνικόν, εἰρηνικόν. Εἰρηνικός, διαλλακτήριος. Εἰρηνεύειν, εἰρηνικῶς διάγειν. Εἰρήνη, ἡ ἀγάπη, ἡ πρὸς τὸ ὁμόφυλον γνώμη διαθέσεως. ἢ ἡ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς ἀνοχή. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ εἴρειν ἡμᾶς εἰς ταὐτὸ, ὅ ἐστι συμπλέκειν. Εἰρηνοποιός, ὁ τὴν εἰρήνην ἐν ἄλλοις κατεργαζόμενος.

οὐκ ἂν δ' ἂν ἐκεῖνο πάθοι, ὃ μὴ αὐτὸς ἔχοι. κυρίως δὲ εἰρηνοποιὸς, ὁ τὴν ἑαυτοῦ σάρκα τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τὴν ἐμφύλιον τῆς φύσεως πόλεμον, εἰς εἰρήνην ἄγων. Εἰρήνευσε, ἡσύχασε. Εἰρίασθαι, λογίσασθαι. Εἰρήσονται, λελέξονται, μετ' ὀλίγον μέλλον. ἐκ τοῦ εἴρομαι, εἴρησαι, παρακείμενον. Εἴρησιν, εἰσφθείρει. Εἰρήσομαι, ἐρωτήσω. Εἴρηται, ἀντὶ τοῦ λέλεκται. καὶ εἴρηται, ὑπείκασται. Εἰρητῆς, αἰτητής. Εἴρια, μαλλία. εἴριά τε ῥαλάσσοντα δίκαια. καὶ εἰροκόμος, ὁ τοῦ μαλλίον ἐπιμελητής. καὶ εἰροπόκος, ὁ τὰ ἔρια πόκων καὶ ἐργαζόμενος.

Εἴρηται, ἐπάλησαν, ἐκωλύθηται. Εἰρκτὴ, ἡ φυλακή. καὶ εἰρκτὴ, ἡ φυλακή, παρὰ τὸ εἴργω. Εἱρμολόγιον, βιβλίον τι. ἢ εἱρμὸς, ὁ κατ' εἱρμόν. Εἱρμὸς, παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω. εἱρμὸς δὲ, καὶ εἶρξαι, κωλῦσαι, κατακλεῖσαι, συγκλεῖσαι. Εἴρξαν, ἐκώλυσαν, ἀόριστος πρῶτος ἐκ τοῦ εἴργω. Εἴρξαι ἰνδὸν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀπεκλείσθη. Διονύσος δ' εἴρξαν ἀφῆκε. τὸ μὲν γε παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, ἔγχεϊ ἐν μεγάλῳ στομάχῳ, ἐλῶ. τὸ δὲ εἶρξας, Διονύσους ἀναγινώσκομεν, ὅταν ἐν πρᾶξιν δηλοῖ. ἡ μὲν ἀφ' ὧν εἶρξαν ἀπέβησαν δίκα θεῶν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ εἰρκτῆς, Διονύσους ἀτ... Εἰροκόμος. τὸ ἔρος πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται εἶρος. ὡς τὸ, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσαι. σημαίνει δὲ τὸ ἔριον, γίνεται ἐκ τοῦ ἐρῶ, τὸ λέγω. Εἰροκόμος, ἐριουργεῖ, ἐπιμελεῖ. Εἰρόμενος. Ὅμηρος, ὅς κεν τί με φησιν εἰρόμενος, ὅ ἐστιν ἐρωτῶν. Εἰροντώ, λέγοντώ, συνείροντώ. Εἰροπόκος, μαλλοὺς πλέκων, ἢ κτείνων. παρὰ τὸ ἔριον, καὶ τὸ πέκω τὸ κτενίζω, γίνεται ἐροπόκος, καὶ εἰροπόκος. εἴρονται δὲ παρὰ τὸ πόκον, ὅ ἐστι ῥαίνειν. Εἰροπόκος, ὁ περὶ τὰ ἔρια πόκων. Εἰροπόκους ὄϊς λέγει Ὅμηρος, κατ' ἐξαίρετον πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ζῶον οὕτω πέκεται εἰς εἶρος, ἤγουν ἔριον. καὶ αἶγες περὶ Ἰωνίας χώρας ἔχουσιν ἐν ὑγραῖς τρίχας φέρουσαι, τὰ μὲν ἐριοφοροῦσαι, ὅτι δὲ διαφέρει τὴν θρὶξ καὶ ἔριον, οὐκ ἔστιν ἀμφισβητεῖν, παρά γε τοῖς πρεσβυτέροις ὀρθολογεῖν. ἰστέον δὲ, ὡς τὸ μὴ ἐριοφορεῖν παροιμία ἐστὶν ... ὡς ὅτι πάλαι. ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀλυσιτελῶν. ἣν παραδίδωσιν ὁ κωμικὸς, ὅτι πάσας παίζειν πλέξαι, ὡς οἷα ἐν χωρίον ἐν ἄλλον. Εἶρος, προπαροξύτονον ἐστὶ τὸ ἐρίον, ὡς ταχίον. ὅπερ ἐστὶν, ὡς ἴχνιον. καὶ εἶρος, ἔριον πλοκός. Εἰροῦντα, ἐρωτῶντα. Εἴρυμαι, τὸ ἕλκειν κυρίως ἐπὶ τοῦ ὅριον, καὶ σκυλάκων, καὶ ἕτερον ἀπὸ λίαν ζώων λέγεται. ἐνίοτε δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. Εἴρυον, κατὰ χολῆς ἐβάδιζον. Εἰρύαται, εἰρύομαι ἐνικῶς. εἰρύσομαι μέλλων, εἴρυμαι παρακείμενος, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἴρυνται, καὶ ἰωνικῶς εἰρύαται. καὶ εἰρύαται, φυλάττουσιν. εἰρύω εἴρυμαι. τὸ παθητικὸν εἴρυμαι, τὸ τρίτον εἴρυται. καὶ ἰωνικῶς εἰρύαται. ἢ εἰρύομαι ἐνεστὼς, εἰρύσομαι μέλλων, εἴρυμαι παρακείμενος, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἴρυνται, καὶ ἰωνικῶς εἰρύαται. Εἰρύατο νῆας, πτύσιν εἰλυσμέναις ἑκατέρων.

Εἰρύσθαι, τὸ φυλάττειν. ἀπὸ τοῦ ἔρυω, πλεονασμῷ τοῦ ι. ὥσπερ καὶ ἐῶ, καὶ ἐρωτῶ, εἰρωτῶ. Εἰρύοντο, ἐφυλάσσοντο. Εἰρύσσασθαι, φυλάττεσθαι. Εἰρύοντο, εἵλκυσαν, καὶ εἰρύσαντο. Εἰρύσσασθαι, ἐρύομαι τὸ φυλάσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰρύομαι, εἰρύσομαι μέλλων, εἰρυσάμην ἀόριστος. ἀφ' οὗ τὸ εἰρύσασθαι, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ εἰρύσσασθαι. Εἰρύσσασθαι, τὸ φυλάξασθαι, κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ ι. τὸ μέν τι ἄγαθον, ἐρύσασθαί τιν. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας π. μὴ δὲ φρεσὶν εἰρύσσαιο. τουτέστι, μὴ σὺ φυλάξαις καὶ κρύψαις κατὰ νοῦν. Εἰρύσσωσι, γνοίη. ἢ ἐρύσασθαι, γνῶναι.

Εἰρυσσάμενοι, εἵλκυσαν. Εἰρύσαο ἀφύλαξας. Εἰρύσαο, εἵλκυσαν, ἔλαβον. ὃς ἔχων ἐπὶ ταῖς ἐπικαρπίας ... ἢ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἴρυσαν ... ἀθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι. Εἰρύσσω, ἀντὶ τοῦ μακρὰ λείπω, ὃ ἐστι ... παρ' Ὁμήρῳ. Εἴρυσσεν, εἵλκυσεν. Εἰρύσθαι, σημαίνει τὸ φυλάξαι. ἐκ τοῦ ἔρυμι τὸ παθητικὸν ἔρυμαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἔρυσθαι, παραγο-

 παραγο-

ἐγὼ ποιήσω τάλι, ἢ πείσομαι, ἢ ἡσυχάσω. εἰσὶ καὶ ἄλλα χρήματα τοιαῦτα ἰδιαίτερως, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὡς παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐὰν μὲν ἐξελθὼν ἐκεῖνον αἰτίαν ἔχω, εἰ δὲ μὴ ταὐτὸν ὅπερ ἂν λοιδορῶμεν. Εἵμενοι, περικείμενοι, περιβεβλημένοι.

Εἱμένος, ἐνδεδυμένος, ἐκ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλλων ἕσω. ὁ παθητικὸς εἷμαι, ὁ παθητικὸς εἷμαι, ἡ μετοχὴ εἱμένος καὶ ἐπιειμένος. Εἰ μὴ ἀχιλλεύς. οἱ μετ᾽ Ὅμηρον γράφουσιν, ὅτι μὴ ἀχιλλεὺς εἴσοιν ἂν, οἷς ἔθος οὕτω φράζειν. ἢ τὸ οὐκ ἄλλως ἐποίησα εἰ μὴ τάλι, ὅτι μὴ τάλι φασί, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Εἰ μὴ ἢ, ἀντὶ τοῦ πλήν. οὕτω Πλάτων. Εἰ μὴ ἐρρήσεσθε, εἰ μὴ ἀναχωρήσετε. Εἰμί, τὸ ὑπάρχω. περίειμι, ἀντὶ τοῦ ἔτι ζῶ, ἔνεστι. καὶ ἔξεστι, καὶ σύνεστι, καὶ πρόσεστι, καὶ πάρεσί μοι μεταβολικῶς λέγεται. μέτεστί μοι τοῦ λοιποῦ πλούτου, ἀντὶ τοῦ μετέχω. Εἰμὶ τὸ ῥῆμα ἐγκλίνεται. οἷον ἐγὼ εἰμι, ἄνθρωπός εἰμι. καὶ τὸ ἐστὶν, οἷον ἄνθρωπός ἐστιν. Εἰμί, τὸ ὑπάρχω, τὸ δεύτερον εἶ, τὸ τρίτον ἐστί. τὰ δυϊκά, ἐσὸν ἐσόν. τὰ πληθυντικά, ἐσμέν, ἐστέ, εἰσίν. ἔνειμι, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχω. τὸ δὲ ἐπὶ ὁμιλίας λέγεται. καὶ ἔτι ἐπὶ συνουσίας. πρόσειμι, ἀντὶ τοῦ προσέρχομαι. πρόειμι, ἀντὶ τοῦ προέρχομαι. ἄπειμι, τὸ ἀπέρχομαι. κάτειμι, ἐκ τῆς φυγῆς τοῦτο. δίειμι τὸ γράμμα, ἤγουν διέρχομαι. μέτειμι λόγους, ἤγουν μετέρχομαι. μέτειμι ἐκεῖ, ἤγουν μεταλάζω. πάρειμι, ἀντὶ τοῦ παρών εἰμι. ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. ἄπειμι, τὸ ἀπέρχομαι. τοῦ μὲν οὖν εἰμί, ἴσμεν ὅτι τρία ἐν χρόνοις μόνοις, τό, τε ἦν, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται. οἱ δὲ παρατατικὸς τε εἰσι καὶ ἐνεστώς, καὶ μέλλων. τοῦ δὲ γίνομαι, ὅτι καὶ ὁ παρακείμενος ῥῆμά ἐστι, γέγονα. τό, τε ἐγένετο, καὶ ἐγένετο, καὶ γίνεται, καὶ γενήσεται. οἱ δὲ ἀόριστοί τε εἰσι καὶ παρατατικός, καὶ ἐνεστώς, καὶ μέλλων. Εἶμι, ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, τοῦτο παρὰ τὸ ἴω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, εἴω. καὶ ἐξ αὐτοῦ εἶμι, καὶ συγκοπῇ εἶμι. σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι. καὶ τὰ μὲν ἑνικὰ διὰ τῆς δι φθόγγου γράφεται. τὰ δὲ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ι. Εἶμι, λαμβάνεται ἀντὶ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος. τὸ δεύτερον, εἶς. τὸ τρίτον, εἶσιν, ἀντὶ ἐνεστῶτος. ὡς τό, τίς ποθ᾽ εἷς ἐκ ψυχῆς, ἀντὶ τοῦ ἔρχῃ. ἀντὶ δὲ μέλλοντος, οἷον παρ᾽ Ἡσιόδῳ, τῇ δ᾽ εἶς ἢ σ᾽ ἂν ἐγὼ περ ἄγω. καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ, νῦν δ᾽ εἶμι φθίμενος, ἀντὶ τοῦ πορεύομαι. καὶ εἶμι ποτὶ γῆς, ἤγουν ἐλεύσομαι, ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος. εἶμι, τὸ ἀρτίως πορεύομαι, καὶ εἶμι, ἥξω, ἀφίξομαι, παρέσομαι, παραγενήσομαι, ἀπαντήσομαι, ἐπάνειμι, ἐπανήξω. τὸ δὲ ἐλεύσομαι, Ὅμηρος μὲν εἴρηκεν. οὐδεὶς δὲ τῶν καταλογάδην λογίμων. πράγματα δέ, ἄφιξις καὶ παρουσία. Εἰμὶ ἱμερτός, οὐ γὰρ οὐδὲ ἐπίκλοπος, οὐδ᾽ ἐριστὴς γίνομαι. τὴν ποίησιν δὲ οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ἐπιδεῖν φασιν, ὡς ἐκεῖνος παρ᾽ αὐτοῖς λεγομένων τῶν μεταβολίας, καὶ ὡς εἴπερ πραγματικός, καὶ μᾶλλον τὸ διὰ θαλάσσης περιόντος, παρὰ τὸ πόρον. καὶ τοιοῦτος ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἱππεύς, καὶ ὁ παρὰ τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον ἐπιβάτας. Εἶμι ἐν γαίῃ, τὸ ἁπλῶς θανεῖν δηλοῖ. τὸ δὲ γαῖαν ἐρεῦσαι, φόνον σημαίνει. παρακελεύονται μὲν σφαγῆς ὄν. ἀλλ᾽ ὡς δὲ ἦν, ὅς εἶχεν κίνημα διὰ τὸ ῥεῦμα. ἐκεῖθεν μὲν γὰρ γαῖαν καὶ ὁ μέλας, ἢ διεστὸς ὃ κατάχυσιν εἰς αὐτὴν. ἐντεῦθεν δὲ ῥεῦσαι τὸ ἐρυθρὸν αὐτὴν δεῖ, διὰ ἐκ πληγῆς θανατηρὰς αἷμα. Εἱμαρμένος, πεπρωμένος. Εἱμαρτηγενία, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. Εἰναλίως, σφῆκας ἀπέμνησεν Ὅμηρος, διὰ τὸ ὅλην ἐπὶ οἰκία ἔχοντας. ἴσως καὶ ὅρα τὸ οἰκία, ἐπὶ φωλεοῦ ἁπλῶς λέγειν. ὂν ἀμαχοῦ κοῖλον λόφον εἶπεν. Εἰνάετες, ἐκ ἐννέα ἔτη. Εἶναι, ἀπαρέμφατον τοῦ ὑπάρχειν. ἐκ τοῦ εἰμί, ἡ μετοχὴ εἷς ἐστιν. ἔσαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶσαι. ἢ τὸ εἶναι, δύναται μὲν κεῖσθαι παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐκ τῆς ὄ Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι καὶ τοιοῦτο. εἰ μετατεθέντος τοῦ ε, καὶ συναιρεθέντος τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον. καὶ εἶναι δασυνόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι. εὑρεται καὶ ἐν τι, ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι. ἢ εἶναι, σημαίνει τὸ καθιδρῦσαι. ὡς ἐν τῷ ἐ

ὅρον ἔσω. καὶ ἔστι δασυνόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕω, καὶ ἧκα, τὸ πληρώσω σημαίνει καὶ τὸ ἀφεῖναι, καὶ τὸ πέμψαι, καὶ οὕτω δασυνόμενον ὁμοίως, ὡς ἐνταῦθα. κανονίζεται δὲ οὕτως. ἵημι, μέλλων ἥσω. ὁ ἀόριστος, ἧκα. ἡ μετοχὴ εἷς ἕντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. Εἰν ἁλὶ παρὰ Ἴωσι. εἰν ἁλὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς. Εἰνάλιος, ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος ἰωνικῶς. προστιθέασι γὰρ οἱ Ἴωνες τῷ ε τὸ ι. ὡς ξένος ξεῖνος, ξένια ξείνια, καὶ εἵως ἀντὶ τοῦ ἕως, καὶ κεινὰ ἀντὶ τοῦ κενὰ λέγουσιν Ἴωνες. αἱ γὰρ προθέσεις τοῦ ι τῷ ε, αὐτῶν εἰσι. Εἰνάλιος, θαλάσσιος δαίμων. Εἰναλίῳ κήτει, περιφραστικῶς φώκην δηλοῖ. οὐ μὴν τὸ ἁπλῶς κῆτος. Εἰνάνυχες, ἐπὶ ἐννέα νύκτας, ὡς μονώνυχες. Εἶναξ, κάλλος. Εἰνάπηχυν, ἐννέα πηχῶν λέγει ὁ Λυκόφρων, μέγιστος ἔχων τὴν ὄγγονον τοῦ αἰακοῦ καὶ δώριδος. Εἰναρίμοις. ἄριμα λέγουσι τὴν κατακεκαυμένην τῆς φρυγίας χώραν. Εἰνάς, ταρά. Εἰνατέρες, αἱ τοῖς ἀλλήλων ἀδελφοῖς γεγαμημέναι, ἃς συνωνύμους λαὶς φασιν. ὥσπερ δὲ εἰνάτερες αἱ ἐπὶ ἀδελφοῖς συνευναί, οὕτω δὴ ἀλλήλοις, ἀκτὰ τοὺς παλαιούς, αἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰν ἀλλήλαι, κατὰ τὸ ἀεὶ αἰεί. καὶ κατὰ τὸ ἀέκητος, αἰέκητος ἐν ξυνουσίᾳ. παρὰ τὸ ἄξιον. καὶ ἆφα αἶψα, καὶ ἀγὸς αἰγός. Εἰνατία, ἐπιθετον τοῦ εἰλειθυίας. Καλλιμάχος ἐνατίην ἐμὸς ἀδελφὸν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰλείθυια. εἴρηται οἷον κρυπτή. εἰ μὴ πρὸς τὸν τόκος κράτους, ἔνατος ἡ ἀδελφία. Εἰνάτιον, λοξόν. Εἴνατρι, τόπος Λυκίας, καὶ κρήτης. Εἴνατος, ἀπὸ τοῦ ἐνατός ἐστι, προσλήψει τοῦ ι. ἀπὸ τοῦ ἐννέα ἔνατος, δι᾽ ἑνὸς ν γίνεται, καὶ μὴ ἔνατος. ὡς ἀπὸ τοῦ τέσσαρα τέταρτος, δι᾽ ἑνὸς ν. ἐκ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνατος, κατὰ μετάθεσιν ἐτυμολογοῦσιν αὐτό. χωλὸν γάρ ἐστιν πάσης, ἤγουν ἐχ ὁ ἔνατος, ὡς οἷα παρὰ μονάδα δύνατος ὤν. Εἴνατος παρὰ τὸ ἐνδεῖσιν ἔχει τοῦ ι. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνατος. ὅθεν οἱ μὲν λέγουσι δι᾽ ἑνὸς ν γράφουσιν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνατος, ὁ δηλοῖ τὴν ἔχαιν. παρέχετε γὰρ ὁ ἐννέα μοναδικοῖς ἀριθμοῖς. ἢ καὶ ἄλλως, διὰ παραγωγῆς, ἀλλ᾽ οἷον. ὡς γὰρ τέσσαρα μὲν ἐν δυοῖν ταυ, ἐξ οὗ ὁ τέταρτος. τέτατος δὲ ἐν ἐνί, οὕτω καὶ ἐννέα ἔνατος. οἱ δὲ χύδην βάζοντες, διπλασιάζουσιν ἐν τῷ ἔνατος διὰ ἀναλογίαν τὸ ἀμετάβολον. οἷς δοκεῖ καὶ τρεπῆ τοῦ ἑνὸς ν εἰς ι γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἔνατος τὸ εἴνατος. ὡς καὶ ἀεὶ αἰεί, καὶ ἐπεὶ καὶ ἐπιγῆν. Εἵνεκα ἕνεκα μόνου οὗ λόγος, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα ἐσεῖ μόνος ὅλος. ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος περιληφθῇ τὸ στοιχεῖον, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω, νῦν ἐγὼ παρενθέσεις λέγω, οὐ προθέσεις. ὡς καὶ εἵνεκα, ἔνατος εἴνατος, πλέοντες πλείοντες. πρόθεσις δὲ λέγεται, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἔξωθεν προσληφθῇ στοιχεῖον. οἷον σαφὲς ἀσαφές, πᾶς ἅπας. ἔστι δὲ καὶ νῦν ἀπηκόν. παρένθεσις δέ, ἐίσων. πρόθεσις δέ, ἀπηκῶν. Εἰν ἰλαοῖσιν, ἐν τοῖς μαγειρικοῖς ἐργασίοις. Εἰνύω, πῦρα. Εἰνοσίαι, ἐπιστολαί. Εἰνύμιν, ἀντὶ τοῦ εἰσάμην, σὺν τῷ ι, Καλλίας πλάτωρ. καὶ εἰσάσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆσαν, σὺν τῷ ι, Ἀγάθων ἀφίκη. Εἰνὶ θρόνῳ, ἐν τῷ θρόνῳ. Εἰνοδίας, τὰς ἐν τῇ ὁδῷ κειμένας. Εἰνοσίφυλλον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ κινησίφυλλον, παρὰ τὸ ἐνόθω ἐνόσω. ἀφ᾽ οὗ ἔνοσις, ὁ κίνησις. ἐντεῦθεν δέ φασι τὸ κατασκιόμενον δηλοῦσθαι. καὶ ὡς ἀμείνω τὸ ὑπήνεμον, ἢ κινούμενον τοῖς φύλλοις, ὡς δοκεῖ. οὐ δηλοῦσι διὰ τὴν συνάπτα, οὐδ᾽ ἔνι τῶν δρῦσιν κινεῖται. ὡς μὴ διαιρουμένου τοῦ ἀνέμου ἐντός, ἀλλὰ τὰ φύλλα μόνα οἷς ἐπιπολάζων ἐπιτρέχει ὁ ἄνεμος. Εἶπα καὶ εἶπον, ἀπὸ τοῦ ἔπω κανονίζεται ἀμφότερα, εἰς παθητικὸν ὑπερσυντέλικον. τὸ μὲν κοινῶς, τὸ δὲ ἰωνικῶς. Εἶπον, ἔφθεγξον. Εἶπε, τὸ κελεῦσαι. ἐξ οὗ εἰνοσίφυλλον ὄρος, τὸ ὑπὸ τοῦ φύλλων κατασκιαζόμενον. Εἴξαντες, ὑπαναχωρήσαντες, ὑποχωρήσαντες. Εἴξασι, καὶ ἐοίκασι λέγει Πλάτων, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν φίλαις, εἴξασι δ᾽ οὖν ἐρίφοις πεπλημμένοι. περὶ τοῦ ἐρημίου λέγει. εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέλλων εἴξω, ὁ παθητικὸς εἶχα, ὁ μέσος εἶκα. τὸ τρίτον τῶν πληθυν-

σιν. Εἰκοσαλόγος, ὁ τὰ εἰκοστὰ ἐκ τῆς ἐρίων συλλέγων.

Εἰκοστός, ὀξύνεται. τὰ εἰς ΟΣ λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ Τ τὸ Σ, εἴτε λήγοντα εἰς ΟΣ περισπώμενα, ἐπὶ φοιτητοῦ τασσόμενα, ὀξύνεται. οἷον, πολλοστός, εἰκοστός. Εἰκότα, ἐοικότα. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὰ συμβαινόμενα. ὁ εἰκότων, ἀντὶ τοῦ ὁμοίων. συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων.

Εἴκοσι, ἀντὶ τοῦ εἴκοσι Δωρικῶς, ἢ εἰκάς. Εἰκοτολογοῦσαι, ἐοικότως εἰποῦσαι. Εἰκότων, ὁμοίων. ὁ δὲ Ἡσίοδος τίκτει πρὸς ἔκγονον τῶν προσιόντων εἰκάζοντα. συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων, ποιεῖν ἐπιτήδευε. ἢ πιθανά, εἰκὸς ἐκ τῶν ἀρχαίων, ἐπὶ τοῦ ἀποσκοπεῖν τέλος πάντα τελούντων. Εἰκότως, προσηκόντως. ὁ εἰκός, τὸ πρέπον, τὸ ἀκόλουθον, τὸ εὔλογον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα. ἐστὶ δὲ μετοχὴ ὁ ἐλλειπτικὸς, ἀπὸ τοῦ εἴκω, εἰκώς, καὶ τὸ οὐδέτερον εἰκός. καὶ ἐχώρησεν εἰς ἐπίρρημα σύνταξιν. Εἰκός, εἰκότως. Ἀριστοφάνης ἐν Φιλίππῳ, τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἰδίας μεμετρημένοι. τοῦτό φησι δυσχεραίνων ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς. Εἰκὼν, ὁμοίωμα. παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ. ἐξ οὗ καὶ εἰκὼς, εἰκὼν ἐν συγκοπῇ, καὶ διαλελυμένως εἰκών. Εἰκῇ, ὁ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ. καθὰ καὶ ἄλλα ὅμοια. οὐκ ὤφειλε μὲν ἔχειν τὸ σύμφωνον τοῦ ἰῶτα, ὡς τὸ ἐοικῇ, ὃ χρόνον πεπαρμένον ἐστίν. ἔχει δὲ ὅμως αὐτὸ διὰ τὸ εὐφωνότερον, ὡς ἂν ἐπ' ἐγκλιτικοῦ πεπαρμένον τοῦ εἴκω. δεῖ δὲ ἀναλογώτερον τὸ εἰκῇ, δῆλον ἐκ τοῦ εἰκός, ὅπερ ἐοικός. ὁ κέχρηται καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι. Ἄλλως. Εἰκῇ εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἴκω, τοῦ πρῶτον γίνεται, οὐκ ἔχεται ἀναλογίαν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἰκός. μάλιστα δὲ ἀνάλογον, καθὼς ἡ οἰκῇ, καὶ τὸ οἰκός, ὁ κεῖται παρὰ Ἡροδότῳ. ἀφ' ὧν ἀττικῶς ἡ ἐοικῇ, καὶ τὸ ἐοικός. οἱ δὲ, ἴσως ὥσπερ φρίσσω πέφρικα, καὶ τροπῇ τοῦ δασέως εἰς ψιλὸν πέφρικα. οὕτως εἴκω, εἶξα, εἶχα, καὶ κατὰ τροπὴν εἶκα. ἵνα ἂν οὕτως ἀναλογίαν ἐχέτω, καὶ ἡ εἰκῇ καὶ τὸ εἰκός, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εὔλογα. Ἡρωδιανὸς δὲ προτιθεὶς ῥῆμα τὸ εἴδω, παράγει ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα πεπαρμένον, ἐπὶ μὲν τοῦ θεωρῶ καὶ γινώσκω, τὸ εἴσω. ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοιῶ, τὸ εἴκω, ἐξ οὗ τὸ ἔοικα. τοῦ ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐώκειν κατὰ ἔκτασιν. Εἴκω, τὸ ὑποδίδωμι, καὶ ὑποχωρῶ, καὶ ὑποτάσσομαι. καὶ τὸ ὁμοιῶ ποιητικῶς, δωρικῆ. ἀφ' οὗ εἰκάζω. Εἰκὼ, τὴν εἰκόνα, κατὰ ἀποκοπήν. Εἰκὼν, ὁμοίωμα, παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ἱστέον δὲ, ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι τῶν ἱστορικῶν, ὡς τὸ εὔλογον καὶ ὀλιγόστιχον, εἰκονοστρόφον ἐστὶ γράφειν ἐπὶ τοῦ ὁμοίου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἴλα, ὄστριον, καλάμη. Εἰλαδὸν, κατὰ συστροφὴν, ἀθρόως. Εἰλαπινάζω, τὸ εὐωχοῦμαι. καὶ εἰλαπίναζον, ὁ συμπόσιον. Εἰλαπίνη, εὐωχία, ἐκ τοῦ λαπτεῖν καὶ πίνειν γίνεται. ἔστι καὶ αὕτη πολυτελὴς, ἐν ᾗ κατὰ εἴλας, ὡς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, ἢ ὁμοῦ εἰλούμενοι πολλοὶ ἔπινον, χαίροντος διαλαλεῖν τοῦ Δεαπότου. ἢ εἰλαπίνη, θυσία καὶ παρασκευὴ λαμπροτέρα τίς. καὶ εἰλαπιναστοί, οἱ ταύτης μετέχοντες. ἔρανος δὲ ἐστιν ἡ ἀπὸ συμβολῶν συναγωγὴ, ἢ ἐκαλεῖτο ἡ αὐτή, καὶ θίασος. καὶ οἱ συνιόντες, ἐρανισταὶ καὶ θιασῶται. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις καὶ τὴν ὑπὸ Διονύσου ἑπόμενον ὄχλον θίασον ἐκάλεσαν. ὃς δὴ θίασος, ἢ παρὰ τὸ θεῖον γίνεται, ἀποβολῇ συνθέσει τοῦ Ε, ὡς θεάγων. ἢ παρὰ τὸ σιὸς, ὅ ἐστι θεός. ἐξ οὗ καὶ ὁ σίασος κατὰ προσδιάλεκτον, θεοῖς γὰρ ὀργιάζον. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν σιοῖς, οἷον θεοσώτας, ὡς εἶναι τὴν θίασον σιοὸν σίασον. τροπῇ τοῦ ὑμεσῶνος τοῦ Σ, ὡς τὸ ἄφυσσον. Εἶλαρ, ἀλέξημα, φυλακὴ, ἀσφάλεια, φραγμὸς, παρὰ τὸ εἴλειν καὶ ἔσω συγκλείειν. οὕτω καὶ κύματος εἶλαρ, τὸ περὶ τοὺς τοίχους τῆς νηὸς ἀπὸ πλέγματος. Εἰλάρχαι, ταξίαρχαι. Εἶλαι, ἀγέλαι. ἢ ποιμνία, ἀγαθὰ, συστατικὰ ἵππων. Εἰλατίδαι, πελόφημον τοῦ ἐλάτου τὴν ὕλην. Εἰλατίναις, ταῖς ὄρεσι. Εἰλάτινον, ὄρος. καὶ εἰλάτινον, τὸ φυτόν. Εἶλαρ, ἐκάλεσαν, ὑπάκουον, ἠθέλησαν.

Εἴλια, ἄθλια, χαλεποί, δεινοί, φημί, δήρια. Εἰλιάδες, ὁ Διόνυσος. Εἴλαι, περιόδοι. καὶ εἴλαι ἀντὶ τοῦ συνάθροι-σεις, καὶ συνείλεσθαι καὶ εἰλουμένων, συναθροιζομένων. Εἰλείθυιαι λέγονται, αἱ τόκοι, καὶ αἱ ἔφοροι τῶν τόκων θεαί. Εἴλειφα, ἐκ τοῦ λείβω, λείψω, λέλειφα κοινῶς, καὶ εἴλειφα ἀττικῶς. Εἰλεῖται, καὶ κατείργεται, οὐ γὰρ λέγομεν, ἀλλὰ διπλασιάζει τὴν φωνὴν, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλέλαπται καὶ κατείργονται λέγομεν. Εἰλεῖσθαι, ἰσόν ἐστιν ἐν τοῖς Βοιωτοῖς τῷ συγκλείεσθαι. Εἴλεται, προπίπτεται, κακουργεῖ. Εἴλεται, συγείργεται. Εἶλεν, ἐχειρώσατο, ἐπορθήσαμεν. Εἷλεν, ἀντὶ τοῦ κατέλαβεν. ὡς τὸ ζωὸν ἕλον. καὶ εἰλὰς πλεῖν διὰ τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ περιέλαβε. καὶ εἶλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλε, ποιητικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξέλασεν. σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ ἕλω, τὸ λαμβάνω ἀχρηστὸν ῥῆμα, μέλλων ὁ ἑλῶ, δεύτερος ἀόριστος ἐστὶν εἷλον, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἑλεῖν. ὁ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως σημαίνει τὸ φονεῦσαι. μετὰ δὲ τῆς παρὰ, τὸ ἀφελέσθαι. μετὰ τῆς ἀντί, τὸ ἀντὶ τοῦ διαδέχεσθαι προαιρεῖσθαι. μετὰ δὲ τῆς περί, τὸ ἐξελεῖν πολλάκις ἀποσπογγίσαι. μετὰ τῆς ἀπό, τὸ ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀφαιρεῖσθαι. μετὰ τῆς ὑπό, τὸ λαθραίως λαβεῖν. μετὰ τῆς ἐκ, τὸ ἐκβαλεῖν. καὶ μετὰ τῆς σύν, τὸ ἐμοῦ λαβεῖν. Εἰλανία, πόλις. Εἴλεον ἐν αἴνοις, παρ' Ὁμήρῳ ὁ Δολιχίας, τουτέστι, συνέκλεισεν αὐτὰς ἐν συνοχῇ τοῖς τόποις, ὅθεν οὕτως ἦν ἀλέξαι. εἰπὼν γὰρ, ὅθεν δυσχερές ἐστιν ἀλέξαι. Εἰλεοῦσθαι, στρέφεσθαι. Εἰλεός, ὁ τῆς θυρίας κατάδυσις, καὶ φωλεός. Εἰλεὸς, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. παρὰ τὸ ἴλεως γίνεται ἰλεός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Ι εἰλεός. σημαίνει δὲ καὶ τὴν νόσον, εἰμαι, ὅτι χρονικῶς ἐστὶν ὁ εἰλεός. Εἰλεσιάς, εἶδος καλαμῶν.

Εἰλέσιον, τόπος. Εἴλετο, ἐγρήγορσε. Εἰλέτις, βλάσφημος. Εἷλεν, τουτέστιν ἔλαβεν, ἐνδιαλεκτικῶς εἷλεν, ὡς ἐπιπολὺ λέγεται. Εἶλεν, ἠθέλησαν. Εἰλεῦσι, συνειλοῦσι, συγκλείουσι. ῥῆμα παραγωγὸν ἐκ τοῦ εἰλῶ. καὶ εἰλεῦσιν ἄλλαι, ὅθεν οὕτως ἐτυμολογῆσαι. παρὰ τὸ εἰλεῖν γὰρ ἐτυμολογεῖται ἡ εἴλη. Εἴλη, ἡ θερμασία, διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ τὸ εἴλη, ἡ συστροφὴ, διὰ διφθόγγου καὶ τὰ δύο. λέγεται δὲ εἴλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, δασέως. ἡλιαία δὲ τὸ δικαστήριον. καὶ ἡ εἴλη, ἐπὶ τοῦ τάγματος, καὶ τῆς πλήθους συστροφή. Ξενοφῶν. καὶ εἴλη, ἡ ὀπή. ἐξ οὗ καὶ εἰλεός, ἡ κατάδυσις. Εἰληδὸν, συνεστραμμένως. Εἰληθερόνται, ἐν ἡλίῳ θαλφθέντες. Εἰληθερούμενος, θερμαινόμενος. τὸ ῥῆμα, εἰληθερῶ. Εἰληθερῶν, ἡλιαζόμενος. Εἰλῆθεν, ἐστράφη. Εἰληθυῖαι, ἦλθες γίνε. εἰληθυῖαι, ἐνίοτε μὲν τὰς θεὰς, ἐνίοτε δὲ τὰς ὀλίγας. ὁ ποιητὴς δὲ ἐνικῶς, Ἥρα ἐν ἄργει.

Εἰλήλον, ἐν ἡλίῳ θερμανθέν. Εἰλήλουθα, ἐκ τοῦ ἐλεύθω. ὁ μέσος παρακείμενος ἤλουθα, καὶ τὸ ἀττικὸν ἐλήλουθα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Ι κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ τοῦ Ε Βοιωτικῶς, εἰλήλουθα. ἐξ οὗ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν. Εἰλήλουθμεν, ἐκ τοῦ ἐλεύθω. οὗ ὁ μέσος παρακείμενος ἤλουθα, ὁ ἀττικῶς ἐλήλουθα, καὶ ἰωνικῶς εἰλήλουθα, ὁ Βοιωτικῶς εἰλήλουθα. οἱ δὲ Βοιωτοὶ προστιθέασι τῷ Ε τὸ Ι. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰλήλουθαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν εἰλήλουθμεν. Εἴλημα, ἐνέλυμα, περίβλημα, σπάργανα.

Εἰλημμένον, συλληφθέντα. Εἶλησι, ἴλισι. Εἰλήσαι, συστρέψαι. Εἴλησις, ἔκκαυσις, ἡ συστροφή. καὶ εἰλησίων παρὰ Πλάτωνι, τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαιόντων. Εἰλήτιος, γῆς, ἐν κόσμῳ. Εἴληφεν, ἔλαβεν, εἰλῆφαι. καὶ εἰλήφειν ἢ πατὴς τὴν μὲν, ἐπὶ τῶν ἄξιος εἰληφότων. Εἰληφώς, λαβὼν ἔχουσαν, ἀντὶ τοῦ λέγομεν τὸ λαμβάνω, ὁ μέλλων λήψω, ὄχυρος. ἀντὶ τοῦ λέγομεν, ἐν μέρει λήψομαι. ὁ παρακείμενος λέληφα. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ πρώτου Λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Ι εἴληφα. καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ εἰληφώς. καὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ὁ εἰλημμένος. Εἴληχεν, ἔλαχεν. Εἰλιγγιῶν, σκοτοῦται, συστρέφεται.

Εἰλίγγοις, ταῖς εἰλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ.

Εἰλιγγιῶ, σκοτοδινιῶ. Εἰλίδον, σπάσαντες. Εἰλιθίας, τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου θερμόν, παρὰ τὸ ἔξω ἐπικρατεῖ. Εἰλιθυΐας, πανταχόσε ἀπήγοντες. Εἰλικρινὴς, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ.

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

[illegible]

τὸ ἀττικὸν ἦχεῖ φασὶν αὐτὴν ἐν τοῖς Ἐπιτακτικοῖς ὁ Ἡρωδιανὸς, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν εἰς μι. ἐλέγετο δὲ Ἥλιος ἐθῶκος, ὅτι ὁ Ζεὺς ὡς αὐτῷ μάλιστα ἐχρῆτο. Ἔκθεν, ἔκτοθεν. Ἐκτὸς, ἀγαθότης.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἐθαγενὴς, ἐγχώριος, ὁ ἐν τόπῳ ἰδίῳ γεγενημένος. ἢ ἐθαγενὴς, ἐγχώριος, ἐντόπιος. Ἔθα, πάλιν. Ἔθαγεν, ἔπειτα. Ἐθάδε, ἤγουν συνήθεια. ἡ ἐθάς, ὁ ἐθάς. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔθος. ἔστι δὲ ἔθος, νόμος ἄγραφος. νόμος δὲ, ἔθος ἔγγραφον. διαφέρει δὲ ἦθος. τὸ μὲν ἔθος εἶναι αὐτὸ τοῦτο ὅπερ εἴρηται, ἦθος δὲ λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ τρόπου, καὶ ποιητικῶς ἐπὶ τῆς οἰκήσεως διαίτης. ἐφ᾽ οὗ ἠθικοὶ λόγοι, οἱ τὰ ἤθη καλλύνοντες. ὁ Σοφοκλῆς ποιητικῶς ἐθάς, καὶ ἠθὰς λέγει ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἐθάς. ἰστέον δὲ, ὅτι ἔθος μὲν ἡ συνήθεια. καὶ ἐθίζω λέγεται εἰς τὸ μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ γυμνάζω, καὶ συνήθη ποιῶ. καὶ ἐθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. καὶ ἔθιμον, τὸ κατὰ συνήθειαν νόμιμον. καὶ ἔθειρα, ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. καὶ ἐθειράζειν, τὸ κόμην φέρειν. Ἔθαιρον, ἐθέρμαινον, καὶ ἔκαιον. Ἔθαλπεν, ἐθέρμαινεν. Ἐθάμβει, ἐξεπλήττετο, ἐθαμβεῖτο. Ἐθάμιζεν, ἐπύκναζεν. Ἐθανατώθη, ἔνοχος θανάτῳ ἐκρίθη. Ἐθὰς, ἐθισμένος. Ἐθάμαζον, ἐπήνουν, ἐπεθύμουν. Ἐθαυμάζοσαν, περίβλεπτον καὶ θαυμαστὸν ἐποίησαν διὰ τῆς νίκης. Ἔθειν, ἔτρεχεν, ὥρμα. Ἔθει, θέειν, ἐφοίτα. ἢ ἔτρεχεν, ἔπλεεν. ὁ δὲ Ὅμηρος τὰ εἰς ἐν λέγει, ὁ δὲ Ἀττικὸς εἶθει καλῶς. Ἐθεῖν, ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι. Ἔθερ, ἡ θρίξ. ἡ κοιλία καὶ ἔθειρα. Ἔθειρα, κόμη τῆς μελανθείσης. γίνεται ἐκ τοῦ ἐθείρω ῥήματος, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἐξερέλθω, τὸ γίνεσθαι. Ἐθειράζω, τὸ κόμην τρέφω. καὶ ἔθειρα ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. ἐθειράζειν ποιητικὸν, κομᾶν κοινόν. Ἐθείρω, σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν. ἀπὸ τοῦ ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. Ἔθελγον, ἠπάτων, κατεπόουν. Ἐθέλγετ᾽, ἀντὶ τοῦ ἐθέλγειν. Ἐθέλειν, κοινῶς μὲν λέγεται τὸ ἁπλῶς ὀρέγεσθαι. οἷον ἐθέλω βαδίσαι, ἢ ἐθέλω ἀναγνῶναι. βούλεσθαι δὲ, ἢ τὸ μετὰ κρίσεως ὀρέγεσθαί τινος. οἷον βούλομαι πλουτῆσαι, ἢ βούλομαι τῆς γῆς μου προνοῆσαι. ὧν δὲ κυριώτερον εὑρίσκεται παρ᾽ Ἀττικοῖς, τὸ γλίχομαι. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶ, ἢ ἐφίεμαι. ἐπὶ θείων, ἢ ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὑμᾶς λεγόμενα. οἷον γλίχομαι τυχεῖν τῆς σωτηρίας μου, ἢ γλίχομαι τὸν τῶν ὑγείαν, ἢ ἐφίεμαι τυχεῖν τῆς σωτηρίας μου, καὶ ἐφίεμαι ἅψασθαι ἀρετῆς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς. οἷον ἐφίεμαι ἰδεῖν τὴν ὁδὸν μακρὰν ὑπὲρ τῆς χώρας περιεσοῦντα. Ἐθελημοί. ὡς τὸ, Οἱ δ᾽ ἐθελημοὶ, ἥσυχοι ἔργ᾽ ἐνέμοντο. Ἡσίοδος, ἐν παραλλήλου τὸ ἐθελημοὶ, καὶ ἥσυχοι. Ἐθέλημος, ὁ ἥσυχος, ὁ πρόθυμος. Ἐθελήσει, ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν.

Ἐθελήσω, δυνηθείη. Ὅμηρος, Οὐδ᾽ ἔθελε προρέειν. καὶ Ἀριστοφάνης, Οὐκ ἐθελήσω μαθεῖν, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσω. Ἐθέλησθα, ποιητικόν ἐστι. παρ᾽ ἡμῖν γὰρ μόνα ταῦτα χρήζεται. οἶσθα ἀντὶ τοῦ γινώσκεις, καὶ ἦσθα ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες, καὶ ἔφησθα ἀντὶ τοῦ εἶπες. τὸ δὲ ποιητικὸν, ἐθέλησθα, ὡς τὸ ἦσθα, καὶ ἔχησθα. Ἐθέλξεν, εἰς μεταβολὴν ἤγαγεν. Ἐθελοθρησκεία, ἰδίῳ θελήματι σέβεσθαι δοκεῖν. Ἐθελοθρησκείαν, ἐθελοσέβειαν. Ἐθελοκακοῦντας, ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος. Ἐθελοκακῶ, καὶ ἐθελοκακέω, ἀμεταβάτως. Ἐθελοκάκος, ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγόμενος. Ἐθελοκωφεῖ, οὐ βούλεται ἀκούειν. Ἐθελοντηρὰς φασὶν ὁ ποιητὴς, οὓς οἱ ὕστερον ἑκουσίως καὶ ἐθελουσίως φασί. καὶ μάλιστα ἑκόντας καὶ ἐθέλοντας, Ἀττικοί. Ἐθελοντὴς, αὐτόβουλος, αὐτοπροαίρετος. Ἐθελοντὶ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίως, ἑκουσίως. Ἐθέλω, ἐθελήσω, ἠθέλησα. οὐ μόνον δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τρισυλλάβως προφέρεται ἀεὶ, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὸ πλεῖον μετὰ τοῦ ε, ὡς Αἴλιος Διονύσιος παρασημειοῦται. ὅθεν φασὶ καὶ ἐθελοντὴς, ὁ αὐθαιρέτως τι ποιῶν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἐθελονταὶ διὰ Λάκωσι, δραμεῖν μὲν ἔδεαν, ὅτε τις μὴ λαβὼν χορὸν, μηδὲ χορηγὸν ἔχων, ἑαυτῷ πάντα παρέχων.

Ἐθελοπρόξενος, ὁ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ γενόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἐθελοπρόξενος, ἑκὼν πρόξενος. Ἐθελουργός, πρόθυμος, ἕτοιμος. Ἐθελημοὶ, ἑκουσί. Ἐθελουσίως, ἑκουσίως. Ἐθέμεθα, ἐκρίναμεν, ἐνόμισα. Ἐθέμεσαν, ὑπάρξασαν, ἐποίησαν. Ἔθεν, ἐγκλινόμενον μὲν, αὐτοῦ, αὐτῆ, ὀρθοτονούμενον δὲ, ἑαυτοῦ, καὶ ἑαυτῆς. Ἔθεν, ἑκὰς, εὐθὺ, αὐτοῦ, ἄποθεν. Ἐθεο, ἐποίησας. Ἐθέμην, ἐφύλαξα. Ἐθερμάνθη, ἐθερμάνθη. Ἐθερμαίνετο, ἐθερμαίνετο, θάλπεται, καίεται, σκοπεῖ, πειρᾶται. Ἔθεσαν, ἐποίησαν. Ἐθέσπισε, προεῖπεν. Ἐθεο, ἐποίησε. Ἐθεωρήθησαν, ἐφάνησαν. Ἔθη, ἀγαθοί. Ἐθαυμάζετο, ἐθαυμάζομεν. Ἐθήκαντο, ἐθαύμασαν. καὶ ἐθήκαντο, ἐθαύμασαν. Ἔθηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν. Ὅμηρος, Ἣ μυρί᾽ Ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκεν. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν. ἔθηκας, ἐποίησας. Ἐθηλάσθη, ἐθηλάσθη. Ἔθησαν, ἔφανον, ἐθαύμασαν. Ἐθίζοντας, ἔθος ποιοῦντας. Ἐθίζουσι τῇ γεωργίᾳ, ἢ ἐθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Ἔθιμος, συνήθης, ἐθισμένος. καὶ ἐθιμοσύνη, ἡ συνήθεια. Ἐθλιβόμην, ἐστενοχωρούμην.

Ἐθμὴ, ἀτμὸς, καπνὸς λεπτὸς, ἀτμή. Ἐθμοί, πολλοί, δαψιλεῖς, πλόκαμοι. Ἔθνεα, τὰ πλήθη, τὰ γένη. καὶ ἔθνεα μελισσάων, καταχρηστικῶς λέγει Ὅμηρος. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων τίθεται ἡ λέξις. ἐφ᾽ ὧν καὶ τὸ ἔθνος κυριολεκτεῖται. ἀφ᾽ οὗ, καὶ τὸ ἔθνος παράγεται. Ἐθνῖται, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἔθνος, οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάριθμον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι ἀφωρισμένον νομίζεται τῶν ἐν τῇ πόλει πολιτῶν ἐθνῶν, οἷον τοὺς γεωργοὺς, οὕτω θῆς ἐκτάρχης. ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ τῶν φιλιππικῶν φησὶν, Ἀλλὰ Θετταλία πῶς ἔχει, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη διοικῶσιν. καὶ ἔθνος, τὸ πλῆθος, ἤγουν μυχοὶ, πόροι. καὶ ἔθνος ἑταίρων, ἀπλῶς τὸ πλῆθος λέγει Ὅμηρος.

Ἐθόωζεν, ἐκαθέζετο. Ἐθοινήσαντο, εὐωχήθησαν. Ἐθοίνησεν, ἔτρωγον. θοινῶ θοινῶ, τὸ εὐωχοῦμαι. ἢ ὁ παθητικὸς, ἐθοινήσαον, ὦν. τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ, ἐθοίνησαν. Ἔθοντο παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν ψιλῷ π, ἀντὶ τοῦ συνήθως πράττοντες. ἐξ οὗ καὶ οὐ μόνον τὸ ἐθείρω, ἢ αἱ ἔθειραι ἃς πολλὰ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθω, τὸ παλαιὸν ἔθιμον. ἔτι δὲ τὸ ἐθίζω, καὶ μὴν τὸ ἔθω. κατὰ τροπὴν ἔθων λέγεται, τὸ τὰ συνήθη πράττειν. οἷον ἔθων οἶνος ἀληθεύ. οὕτω καὶ ἐθείρειν παράγωγον ἐκεῖθεν, τὸ τὰ ἐξ ἔθους ποιεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι. ἐξ οὗ ἡ θρὶξ, ἔθειρα. περὶ ἣν συνήθως ἐστὶ πονεῖσθαι τοὺς φιλοκόμους. Ἔθορεν, ἐπήδησεν, ἔβη. Ἐθόρυβει, ἠχεῖτο. Ἔθος, ὁ τρόπος, ἢ ἡ ἐξ ἔθους διατριβή. ἢ ἔθος ἡ συνήθεια, ἦθος δὲ ὁ τρόπος. ἀγαμέμνονος ξίφος φέρει. ἔθος παλαιὸν, τοὺς ἥρωας ἀεὶ ὁπλοφορεῖν. ὡς καὶ ὁ Τηλέμαχος ἐν Ἰθάκῃ ποιεῖ. Ἄλλως.

Ἔθος, τὸ ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἄγραφον δίκαιον, νόμος δὲ τὸ ἔγγραφον ἔθος. τὸ ἔθος δὲ, οὐκ ἔστιν εὕρεμα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. ἢ ὁ μὲν νόμος εἴκασται τυραννίδι, φόβῳ τῆς ἐκάστου μετὰ προστάγματος διαπράττεται. τὸ δὲ ἔθος, μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας. βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες δίχα ἀνάγκης ἕπονται. ἔθος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἐτεὸν, ὃ ἀληθές. ὅπερ καὶ ἐτὸς λέγεται, καὶ παρὰ τοῦ ἔθος τὰ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον. ἢ παρὰ τὸ ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος. ὡς μένω μένος, θέω θέος. ἔθος λέγεται, καὶ τὸ σημεῖον. Ἔθου. τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ ἀόριστος πρῶτος ἔθηκα, ὁ δεύτερος ἔθην, ὁ μέσος ἐθέμην ἔθεσο, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἔθεο, καὶ κράσει ἔθου. καὶ τὸ προστακτικὸν θοῦ. ὃ ἔθου, δεύτερον πρόσωπον κατὰ Ἀττικὴν διάλεκτον. οἱ γὰρ Ἴωνες ἀποβάλλοντες τὸ σ, ἐκ τοῦ ἔθεσο ποιοῦσιν ἔθεο. καὶ οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον, ποιοῦσιν ἔθου, ὥσπερ καὶ τὸ ἐλέου, ἔλου. Ἐθόωσεν, ἀπώξυνεν. Ἔθραψε, ἀνέτρεψεν, ἔκοψεν, συνέθλασεν. Ἔθρεψαν, ἔτρεφον, ἐλύσσα. παρὰ τῷ ἐπιγράφω. ἢ ἔθραυσαν, ἔκοψαν. Ἔθρεψεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελεῖται· τὸ γὰρ ἀνέτρεψεν οὐ γενναῖον, ὅμως εὕρηται.

Λιβάνιος,

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

[illegible]

καὶ συγκοπῇ καὶ κράσει τοῦ ε καὶ σ εἰς ξ. Λέξω, ἔλεξα. ὁ λέκω, δέξω, ἔδεξα. Ἔδεξεν, εἰς ὑπόληψιν ἦλθεν, ἐνομίσθη.

Ἐδεξιτία, ἀγαλμοχαρεῖα. Ἐδεξιώθη, ἐδοξάσθη. Ἐδοργήκασιν, ἐσφάζον, ὁ ἐπῆρχον. Ἐδέρκασιν, ἐδεδίκασιν. δέρκω γὰρ, ὁ δέρκω. Ἕδος παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν τῷ Α τῆς Ἰλιάδος, οὔτε ἔδαφος, οὔτε ἡ καθέδρα αὐτά, ὡς ἔχει τι ὁ λόγος ἐλλείψεως. ἔστι δὲ, ὅτι οὐ νῦν καίριον ἡ καθέδρα. ὅτι δὲ ἕδος λέγεται καὶ τὸ ἵδρυμα καὶ ἄγαλμα, ὁ Παυσανίας φησίν. Ἕδος οὐ μόνον τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ ἡ καθέδρα, ἐκ τοῦ ἕζω. καὶ ἕδος παρ᾽ Ὁμήρῳ. ὡς τὸ, οὐχ ἕδος ἐστὶ γεραιέ, ἀντὶ τοῦ οὐ καθέδρα, ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν ἕζεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ σαφέστερον φράζει, ἐν τῷ, οὐχ ἕδρας ἀκμή.

Ἐδὸς, ὁ φάγος, ὁ λαίμαργος. ἐκ τοῦ ἔδω, τὸ ἐσθίω. Ἐδού-πησεν, ἐκτύπησεν. Ἔδυσεν, ἐδίωσεν. Ἕδραθον ὕπνον. ὁ κατέδραθον, τουτέστιν ἐκοιμήθην. Ἕδρα, ἡ στάσις, ἡ καθέδρα. ἕδρα καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνθρώπων. Ἕδραι λέγονται αἱ στῆλαι, καὶ σταθερὰ στηρίγματα. καὶ ἕδραι θεῶν, αἱ ἐγένοντο κατὰ πᾶσαν πόλιν.

Ἑδραῖον, βάσιμον, στερεόν. Ἑδραῖος, καθαρὸς, ἀσάλευτος, ἀκλόνητος. καὶ ἑδραίωμα, στήριγμα. Ἔδρακεν, ἐθεάσατο. δέρκω, ξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδρακον, καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν ἔδρακον.

Ἔδρακεν, εἶδεν, ἐκ τοῦ δέρκω τὸ θεωρῶ. ὡς τὸ, ὃ Λαοκόων, καὶ ἐνόησε. Ἐδράκις, ὀλιγάκις. Ἐδραμοτρεχέθη, ἐτράχυνεν.

Ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραμον. ἐξ οὗ δρόμος, ὄνομα ῥηματικόν, ὡς βρέμω βρόμος. ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ πεποιημένον. ἐξ οὗ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ τὸ, δεδράμηκα. ὁ δεύτερος ἔδραμον, οἷον οἱ λοιποὶ τρόποι. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, δράμημα. Ἔδραν. δράω δρῶ, τὸ ἐργάζομαι. δράσω, ἔδρασα, συγκοπῇ ἔδραν. ἢ ἀπὸ τοῦ δρῶμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρων, ἔδρασαν, καὶ συγκοπῇ ἔδραν, ὡς ἔσαν. Ἔδραν, τὴν μονωδίαν εἴρηκεν ὁ Θουκυδίδης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸ μέρος ὡς ἧμεν. ἕδραν. Ἔδρασον, παρὰ τὸ ἕζω ἕδρασαν, καὶ ἕδρανον. Ἕδρανον, θρόνον, ἐν ἐπιγράμματι. Νηὸν ὁ ἕδρανον ἀκαθέσω ἄγαλμα, ἀντὶ τοῦ ἕδρασμα. Ἔδρασεν, ἔπραξεν, ἐποίησεν, ἐκάθισεν, ἀπέστησεν. Ἑδρασθῆναι, παγῆναι, καὶ τὰ ὅμοια. Ἑδρασμένα, βεβαιωθέντα. Ἐδράσατο, ἦγεν. Ἐδρίψατο, ἐθέριζεν.

Ἑδριῶντα, βέβαια. Ἕδρια, τὴν προεδρίαν ἐνίοτε δηλοῖ.

Ἑδριεὺς, ὁ ἑδρίτης, ὁ οἰκέτης. ἀπὸ τοῦ καταφρονεῖν ἐπὶ ἕδραν.

Ἑδριώω, καθίζω. Ἑδριάασθαι, καθίζεσθαι. ὡς τὸ, ἑδριάασθαι ἀνώγει. Ἕδρα, συνέδρια. Ἐδρίμαξεν, ἐθεάνευσεν, ἐγράψεν.

Ἑδριόωντο, καὶ ἑδριόωντο, ἀντὶ τοῦ ἐκαθίζοντο. Ἕδρις, ἑδραῖος.

Ἐδρίωσεν, κατεσκεύασεν. Ἐδρόφθη, ἀπὸ τοῦ δέρω τὸ ξύλον δρόπτω, καὶ κατὰ συγκοπὴν δρόπτω. ἔνθα λέγεται καθ᾽ ὁμοιότητα τῶν ἐκλεπομένων καὶ ξυομένων δρυῶν, ὅ ἐστι ξύλων. τὸ δὲ θρυλλίζειν, πλεῖον ἐκ κακὸν δηλοῖ τοῦ θρύπτεσθαι. ὀνοματοποιεῖται δὲ καθὰ καὶ τὸ θρηνεῖσθαι. ἐξ αὐτοῦ καὶ παρὰ Λυκόφρονι, τὸ θρύλλιγμα. ἴσως δὲ προσποιεῖται τοῦ θρυλλίζειν, τὸ θρυλλῶ. ἐξ οὗ καὶ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον θρύλλος. ταῦτα δὲ ἡ πλείων χύσις διὰ τὸ διελεῖν προσφέρουσι. Ἐδρόψατο, κατεμέμψατο. Ἔδρων, ἔπραττον, ἐποίουν. Ἔδυ, εἰσῆλθε, κατῆλθε, κατέδυ. Ἐδύετο, ἐνεδύετο. Ἔδυσαν, ἔπεισαν, ἐνδύνειν ἐγένετο. Ἔδω, τείχεα. μεταποιεῖται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ βάθος δυομένων. λέγεται δὲ ταυτὸν τῷ ἀμφιέννυσθαι, ἀμφιβαλέσθαι, καὶ περιβαλέσθαι. λέγεται δὲ καὶ πόλιν δῦναι, καὶ πόλεμον. ἴδιον δὲ, ὅτι ὥσπερ ἐκ τοῦ γυμνὰς εὐχῆς τοῦ λέγοντος ἀσυνήθη τοῦ τέλους, γίνεται τρίτον πληθυντικὸν παρῳχημένου χρόνου μετὰ αὐξήσεως, ἔλεγον, ἐποίουν. ὁμοίως καὶ τύπτοντος ἔτυπτον, ὁ τρέχοντος ἔτρεχον, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτως ἐκ τοῦ φὺς φύντος, φύντες ἔφυν. καὶ φὰς φάντες, ἔφαν. καὶ βὰς βάντες, ἔβαν. καὶ κὰς κάντες, ἔκαν. μιχθεὶς μιχθέντος, ἐμίχθην. καὶ δὺς δύντος, ἔδυν. δοὺς δόντος, ἔδουν. καθ᾽ ὅμοιον δὲ λόγον φανθέντος ἐφάνθην, αἰολικόν. καὶ πληγέντος, ἐπλήγην.

καὶ κοσμηθέντος, ἐκόσμηθεν. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πολλαχοῦ τὰ τοιαῦτα ἀναλύεται, ἀντὶ τοῦ γραφέντος γράφεν, ἀγέντος ἄγεν, ἀγερθέντος ἄγερθεν, βλαβέντος βλάβεν. Ἔδων, ἐδοκίμαζε, ἐνεδύετο. Ἐδώδια, ἀντὶ τοῦ ἐδώδιμα λέγουσιν Ἴωνες.

Ἐδώδιος, ὁ ἐπιδόντος. Ἔδυσεν, ἐνεδύετο. Ἐδύσατο, ἐπεισῆλθεν. Ἐδύναντο, ἐδύναντο. Ἐδώκαμεν, κατῆλθον, ὁ ἀπέδωκεν. Ἔδοξεν, ἐκαλοῦντο, παρὰ Λυκόφρονι. Ἐδωδή, ἡ τροφή. Ἐδωλὸς, λόχος Λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἐδωδῶν παντοίων, ποικιλίαν ἄρτων δηλοῖ, καὶ ποιῶν ὄψων. Ἐδωδή, ἡ τροφή. παρὰ τὸ ἔδω ἐδή, καὶ κατὰ πλεονασμὸν ἐδωδή.

Ἐδώδιμον, βρώσιμον. Ἔδωκα, πρωτότυπον. Ἑδώλια, ἐπὶ τῶν πολλῶν καθεδρῶν κυρίως, ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται. γίνεται παρὰ τὸ ἕζω ἐζώλιον, καὶ δωρικῶς ἐδώλιον. καὶ ἐδωλιάσαι, ἀντὶ τοῦ συγκαθίσαι, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ναυσὶν ἐδωλίων. ἐξ αὐτοῦ ἐδοῦμαι, καὶ καθιδοῦμαι ἀττικῶς. ἡ ἑδώλια, τὰ σανιδώματα κυρίως τῶν πλοίων, ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται. καὶ ἕδραι, ἢ ἑδράσματα. Σοφοκλῆς, ἀρχαιόπλουτα πατρὸς ἑδώλια. ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήματα. καὶ ἑδωλίοισι παρὰ Ἡροδότῳ, ὑπομνήμασι ναός. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι, ἄκροις ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος. Ἑδωλιάσαι, συγκαθίσαι. Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται, ἐπὶ τοῦ καθίζεσθαι. Ἑδώλια, αἱ ἐν ταῖς ναυσὶ καθέδραι. Ἡρόδοτος ἐν πρώτῳ. κυρίως δὲ τὰ τῆς νεὼς ζυγά, ἐν οἷς κάθηνται οἱ κωπηλάται. παρὰ τὸ ἕζω, δωρικῶς. Ἐδωλιός, ὄρνις εἶδος. Ἐδὼμ, ὄνομα κύριον. καὶ ἑρμηνεύεται θερμασία. ὁμοίως, Ἑζεκίας κύριον ὄνομα. περὶ οὗ συνοπτικῶς εἴρηται ἐν τῷ ε μετὰ τοῦ ζ. ἦν δὲ βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς Ἄχαζ, ἁπάντων εὐσεβέστερος. οὐ γὰρ μόνον τὰ εἴδωλα κατέσπασεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλε, καὶ τὰ ἄλση ἐξέκοψε. καὶ τὸν ὄφιν, ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς. ἔτι γὰρ αὐτῷ κατέθηκε θυμίαν μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων ἡ φθείροντα. ὅς τε ἐκ λαοῦ εἰδωλολάτρου οὕτως ἐξεκόψεν, ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα καὶ λείψανα τῆς ἀθεότητος. τοῦτον γὰρ θεοσεβείας ἀφηκάκασιν, ὡς ἐπιθεὶς τῶν θυμιατῶν συγγραφεῖν τὰ εἴδωλα καὶ προσκυνεῖν. ἵνα εἰ ἴδοι τῶν παρ᾽ ἐκείνου ἱερατῶν, ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν, σκέπτει τὰ βδελύγματα. καὶ μόνος ἐβασίλευσεν ἐν Λαίδι, κατὰ προαίρεσιν θεοῦ. φέρεται δὲ ἔτι καὶ τούτων ἣν Σολομῶντος βίβλος, ἰαμάτων πάθους παντὸς ἐγκεκολαμμένη, τῇ τοῦ ναοῦ φλιᾷ. ταύτην ἐξεκόλαψεν Ἑζεκίας, οὐ προσέχοντος τοῦ λαοῦ τῷ θεῷ, διὰ τὸ θεραπείας τῶν παθῶν. ἐκεῖνοι δὲ ἕως πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, περιορῶντας αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐκλείποντος δὲ μέχρι Γάζης, τοὺς ἀλλοφύλους Ἀσσυρίων ἀγκὰς, πρότερον ὑπήκοος ὤν. Ἔζων, ἐσθίων, ἔδωδος. Ἐδωά, ζυγά, κατάζευγμα νεώς. Ἔζωται, φαγεῖν. Ἐζωρεῖν, δῶρεις ἐτίμα. Ἐδωρίζετο, ἐφιλοφρονεῖτο.

ΤΟ Ε, ΜΕΤ᾽ ΕΑΥΤΟΥ.

Ἒ ἒ, ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ἔστι τὰ δύο ταῦτα ε ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ δυικῷ, εἰς ε περαιοῦται. οἷον, Δημοσθένει καὶ Δημοσθένεε, ὦ Δημοσθένεε καὶ Δημοσθένει. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ, λέγω τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων καὶ τῶν θηλυκῶν, εἰς ει δίφθογγον. οἷον οἱ Δημοσθένεες καὶ Δημοσθένεις, τοὺς Δημοσθένεας καὶ Δημοσθένεις, ὦ Δημοσθένεες καὶ Δημοσθένεις. ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷον ποίεετε ποιεῖτε, ἐποίεε ἐποίει, ἐποίεες ἐποίεις. οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἕ ἑ αὐτὸν ἐστρέφεν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. ἀρχαϊκωτέρῳ φράζει ὁ ποιητής. ἔστι γὰρ ἑαυτὸν καὶ πλεονασμῷ ἑαυτόν. ὡς τὸ εἰς ὀφθαλμὸς, ἐπὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ. καὶ πάλιν θηλυκὸν ἄρθρον ἑ, ὃ πλεονασμῷ ἑε, οἷον ἔγραφε, ἀντὶ τοῦ ἥ [illegible]. ἐκ δὲ τοῦ ἑ αὐτὸν, τὸ ἑαυτὸν ὕστερον συνθέτως γίνεται. ὡς τὸ καὶ ἐμαυτὸν, τὸ ἐμαυτόν.

ἐμαυτόν.

μαι καὶ Λοκροὶ, νῶϊν καὶ νῶϊ. ὁ πληθυντικὸς ἡμεῖς, ἡμέες καὶ ἡμεῖς. καὶ δωρικῶς, ἁμές, καὶ αἰολικῶς, ἄμμες, καὶ ἄμμε. ἡ γενικὴ, ἡμέων καὶ ἡμῶν, καὶ ἡμείων ἰωνικῶς, καὶ αἰολικῶς ἀμμέων. ἡ δοτικὴ ἡμῖν μόνον. ἐνίοτε παρὰ ποιηταῖς εὑρίσκεται ἧμιν. ἰωνικοὶ δὲ καὶ ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, ἧμιν λέγοντες. καὶ δωρικῶς, ἁμὶν ὀξυτόνως, καὶ αἰολικῶς ἄμμιν. ἡ αἰτιατικὴ, ἡμέας καὶ ἡμᾶς. Ἐγώνγα. πᾶσα συλλαβὴ εἰς τὸ ν λήγουσα ἐν μέσῃ λέξει, εἰ ἐπιφέροιτο μεθ' ἑτέραν συλλαβὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ γ, κ, ξ, χ, τρέπει τὸ ν εἰς γ. πρόσκειται ἐν μέσῃ λέξει, διὰ τὸ σὺν γεωργίῳ, ἐν κεφαλαίῳ. δύο γὰρ μέρη λόγου εἰσί. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, δοκοῦσιν οὕτω τῷ κανόνι ἀντικεῖσθαι. ἔστι γὰρ ἐγὼ, καὶ τοῦτον οἶμαι Δωριεῖς ἐγὼν λέγουσιν. οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἰὼν, εἶτα τούτοις γίνεται, κατὰ ἐπίτασιν ἐγώνγα, καὶ ἰώνγα. καὶ φέρει τὸ γα ἐν μέσῃ λέξει, καὶ οὐ τρέπει τὸ ν εἰς γ. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. ὅτι ὥσπερ τὸ ναὶ καὶ οὐ ἐπιτείνεται, καὶ γίνεται ναίχι καὶ οὐχὶ, ἀλλ' ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν, ἣν εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐπιτάσεως, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἐγὼν καὶ ἰὼν ἐπιταθέντα καὶ γενόμενα ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐφύλαξε. λέγω δὲ τὴν πρὸ τῆς ἐπιτάσεως, καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν. λέγω δὲ τὴν ὀξεῖαν, ὥστε χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξε, λέγω δὲ τὸ ν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἑδανὰ, ἱερεῖα. Ἔδασσε, ἐμέρισε, ἐμέρισεν. Ἔδαφος, ἔδαφον, ἔγγειον, σκαφεῖα, σκάφος. Ἐδαίσατο, εὐωχήθη. Ἔδανον, ἀντὶ τοῦ ἱκανὸν καὶ αὐτόθεν. Ἐδαίσατο, ἐμέρισεν, εὐώχησεν. Ἐδαπτύλιζον, ἐδακτυλοδείκτουν. Ἐδαλάχθη, ἐδέχθη, ἀπώλετο. Ἐδάμη, ἐδαμάσθη. Ἐδάμνα, ἐδάμαζεν, ἐδάμνα. Ἐδανὸς, εἶδος ἀμπέλου. Ἐδανῷ ἐλαίῳ, ἥγουν ἡδεῖ, ἀμβροσίῳ, ἐκ τοῦ ἥδω, ἐξ οὗ ἡδανὸς, καὶ κατὰ μεταβολὴν ἑδανὸς, καὶ δασύνεται. Ἐδάπιον, ἔδιον. Ἔδαφος ὁμοίως. Ἔδαρ, βρῶμα. Ἐδάρθη, ἐκοιμήθη. Ἐδὰς, ὄνομα τοῦ ἑρμοῦ παρὰ Γορτυνίοις. διὰ τὸ ἑδραῖον εἶναι λοιπὸν, παρὰ τὸ ἕω, ἑας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἑδάς. Ἐδάϊξεν, διεμερίσατο. ἢ κατέφαγεν. Ἔδακον, ἐκρημάθη. Ἐδάφισαν εἰς γῆν, κατέβαλον. Ἐδαφίζω, προσεδάφισα, προσέρρηξα. Ἐδαφίσθησαν, εἰς ἔδαφος ἀπερρίφησαν. Ἔδαφος νεὼς, τὸ κατωτάτω περὶ τὴν γῆν, ὅπερ ἰδιωτικῶς κλίνος λέγεται, καὶ τρόπις, περὶ ἣν τὸ ἄντλον συρρεῖ. καὶ ἔδαφος μὲν ὁ γῆς, ἔδαφος δὲ ὁ τῆς νεώς. Ἐδάφων, ἐδάφεσι, ἐκ τοῦ δάπτω, διδάσκω. Ἔδαψε, δέδηχε, δάκνει. Ἐδδείσαν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη, ἀπὸ τοῦ δείω, τὸ φοβοῦμαι. ὁ μέλλων δείσω, ἔδεισα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἔδδεισα, ἃς, ε. ὁ ὡς ἀπὸ περισπωμένου τοῦ δειλῶ, δειλέσω, ἐδείλεσα, ὑπερβιβασμῷ τοῦ δ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἔδδεισαν. περὶ οὗ ἰστέον, ὅτι οἱ ποιηταὶ διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα. ἀλλ' οὔτε πανταχοῦ, οὔτε πάντα. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ῥήμασι τοῖς ἀπὸ τοῦ δ ἢ ν, ἢ τῶν τεσσάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, κατὰ τοὺς παρεληλυθότας αὐτῶν, παρατατικοὺς λέγω καὶ ἀορίστους τοὺς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένους, τὸ κατ' ἀρχὰς τοῦ θέματος διπλασιάζουσι σύμφωνον ἔστιν ὅτε. οἷον, ἔλλιζον, καὶ ἔννεον, καὶ ἔλλαχε, καὶ ἔμμορε, καὶ ἔννεπε, καὶ ἔρρεε. τὸ μὲν δὴ ρ ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ ποιηταὶ μόνοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ διάλεκτοι διπλοῦν λέγουσι. τὸ κάββαλε δὲ, καὶ κάππεσον, οὐ διπλασιάζεται, ὥσπερ ἐν ἐκείνοις ἕνεκα μέτρου, ἀλλὰ τὸ τ ἦν ἐν ἑκατέροις, ὃ πρὸς τὸ μετ' αὐτὸ σύμφωνον ἔτρεψε, ἀποκοπέντος τοῦ α. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸ τ τοῦ β ἢ π προτεθῆναι. βραχεῖα γὰρ ἐν τούτοις ἦν ἡ ἐκφώνησις. καὶ ἐλλειπῶς διαλέγεται οὐδόλως προσήκουσα. ἐν δὲ τοῖς εἰς ω λήγουσι μέλλουσι τῶν ῥημάτων τοῖς βραχεῖα παραληγομένοις, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀορίστοις. ἔνθα γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνουσι, τὸ σ μόνον διπλασιάζουσιν, ὡς τὸ ὀβέσω ἐσβέσσα, καὶ γελάσω ἐγέλασ-

σα, ἐρύσω ἐρυσσα. ἐν δὲ τοῖς ὀνόμασι, μόνον τὰ τέσσαρα διπλασιάζουσιν ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. ὥσπερ τὸ ἄλληκτον, καὶ ἀδάμαστος, ὁ ἀνεσίμαχος, καὶ ἀνώφελος, ὁ πελλαῖς, καὶ ἐρραβία, ὁ ὄσσον, καὶ μέσσος. ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι, χωρὶς τοῦ ἄλλη. Ἔδεαι, ἐσθίεις, ἐδαίσεις, ἐπιλιμπάνει. Ἐδέατρος, ὁ ἐπιστάτης τῆς ὅλης διακονίας, καὶ παρασκευῆς. Ἐδέγμην, ἐδεξάμην, προσεδεχόμην. Ἐδεδίει, δεδιώκει, ἐφοβεῖτο. ἢ ἐφοβήθη αὐτόν. Ἐδεδίεσαν, ἐφοβοῦντο. καὶ ἐδεδίεισαν, ὁμοίως. Ἐδεδίειν, ἐφοβεῖτο. Ἐδεδίεισαν, ἐφοβοῦντο. Ἐδείδιμεν, ἀντὶ τοῦ κατεδειλιάσαμεν. ἀπὸ τοῦ δίω, δεδείδιμεν, καὶ ἐδείδιμεν, ἐδειλιάσαμεν, ὠκνήσαμεν. Ἐδειδοίκειν, ἐδεδοίκειν, ἐπεφρίκειν, ἐπεπτοίειν, παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχοντα. ἐπειδὴ καὶ οἱ τοιοῦτοι παρακείμενοι, ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι ἐντεῦθεν ἀρχοῦσι τῶν παρακειμένων. ὁ δὲ μὲν ἀντὶ παρατατικῶν λαμβάνων ταῦτα, ἀλλ' ἀντὶ ὑπερσυντελικῶν, ἁμαρτάνει. Ἐδείδιε, ἐπτοεῖτο, ἐκπεπληκτο. ὁ δὲ ἀττικὸς συνάθεσα συντομεῖ, ἐδείδιε, ἐπτόει, ἐφοβεῖτο. φρόνιμος. Ἐδείδισί με, φόβον μοι ἔχειν. Ἐδείκνυεν, ἀντὶ τοῦ ἐπεδείκνυεν. ἰακωνῶς, ἐδείκνυ μὲν ἀποτείνεται. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδέλεαζε. οἷον, μικροῦ μὲν ἐδείκνυ ποιεῖν. Ἔδεθλον, τὸ ἔδαφος. Ἔδη, ἔφαγον, ἤσθιον. ἢ ἔδηον, ἠσθίε. Ἐδειγματίσθη, ἐδειγματίσθησαν. Ἐδείδισαν. δέδια, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος δέδια. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐδεδίειν. τὸ δ' ἦν τοῦ πληθυντικοῦ, ἐδεδίεσαν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐδείδισαν. δῆλον δὲ ὡς διαφέρει φίμευ καὶ δεδίεναι, εἴγε καὶ μὴ διαλλάσσεις ὅμως τρομέω κατὰ ῥητῶν, ὃ καὶ διὰ τοῦτο ἰστέον ἦν, ὅτι τρομέω γίνεται ἀπὸ τοῦ τρέμω, τρόμος, τρομῶ. ὅμως οὐκ ἔχει ἐγκλινόμενον τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ τρέχω, τρόχος, τροχῶ. καὶ τρέφω, τροφὸς, τροφῶ. Ἐδεκάζοντο, ἐδωροδοκοῦντο. Ἐδείματο, ὠκοδόμησε. καὶ ἐδειμάτουν, ἐξεφόβουν. ἐδείμαν, κατεσκεύασαν. Ἔδεισε, ἐδείσε, ἐδέησε, ἀπὸ τοῦ ἐδεήματος. ὁμοίως ὁ ἐδόμενος, ἐδόμεθα. καὶ οἱ ὀλίγοι ἀπὸ τούτων ποιοῦνται, οἷον ἐδεστοὶ τούτου. καὶ κατεδήδοκε. Κατεδηδοκὼς τὰ πατρῷα. Ἐδείπναζον, δειπνοῦν ἔφερον, ἢ ἐπικαλοῦντο. Ἐδειπνολόγουν, ἐσχεδίαζον, ἀντὶ τοῦ δειπνοῦντες ἔλεγον. Ἔδειρεν, ἐπέλεξε, δῆλον ἐποίησε. Ἔδερον, ἀντὶ τοῦ ἔδειραν, δίφθογγον. ἐδείρετο δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξέδειραν, αἱ ἐξ ὑφηλάτων, ἢ. Ἔδεος, ἀντὶ τοῦ ἐφοβεῖτο. Ἐδέξε, ἐδέξω. Ἐδεῖν, καὶ ἐδέειν, καὶ ἐδεῖν, ἔχρῃζε, χρείαν εἶχε. ἐκ τοῦ δέω ἀχρεῖον τὸ παθητικὸν, δέομαι. καὶ ὁ παθητικὸς ἐδεόμην, ἐδέου, ἐδεῖτο. καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἐδεῖν. καὶ ἐδεῖν, ἐδεόμην ἐδεῖτο. Ἐδέλεαζον, ἐδελεάζοντο. Ἐδελεάσω, ἠπάτησας. Ἐδέμα, τροφὴ ἑρμηνεύεται. Ἐδέπεσεν, ἐχλεύαζεν, ὕβρισεν. Ἐδερίζεν, ἐξεκολάπτησεν. Ἐδέος, θεσσαλικὸς θρόνος. Ἐδέσσα, πόλις. οἰκιστὴς δὲ, ὁ ἀρχὸς αἰδέσας, δίφθογγον. Ἐδεστικὸς, βρωτικόν. Ἔδεθλον, ἔφαγον. Ἐδέστην, ἐφθίστην. Ἔδεσμα, ἐκ τοῦ ἔδω, τὸ ἐσθίω. τὸ παθητικὸν, ἔδομαι, τὸ δεύτερον ἔδεται. καὶ ἐξ αὐτοῦ σχηματισμένον ἐδῶ, ἐδέσω, ἔδεσα, ἔδεσμαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔδεσμα, τὸ εἰς βρῶσιν ἐπιτήδειον. Ἐδέσματα, βρώματα. Ἐδεσσὼ, ἰασίος. Ἐδέλιζεν, κατεκόπτει, ἐμερίζει. Ἐδεστικὸς, ἡρακλῆς, ἐν ἐδωδῇ. Ἐδεστὰ, τὰ τρωτὰ μετὰ κρέατα. Ἐδεστὰ, βρωτά. Ἐδεστὸς, ὁ βρώσιμος ἐπιτήδειος, καὶ τροφή. Ἔδεται, ἐσθίει. Ἐδέτωσαν, ἐδείκνυον. Ἐδέτμην, ᾠκοδομήθη. Ἔδευσε, ἔλειπε. Ἐδεύετο, ἐδεῖτο, ἔχρῃζε. παρὰ τὸ δεύω, ἔδευον, ἐδευόμην, τὸ τρίτον ἐδεύετο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἐδεύετο. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκορέννυτο, καὶ ὑγραίνετο, ὃ καὶ ἐβρέχετο. δεύω γὰρ τὸ βρέχω, ὃ καὶ τὸ σβέννυμι. Ἐδεύησεν, ἀπὸ τοῦ δεύω περισπωμένου, ἐδέησε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἐδεύησεν. Ἐδέων, οἰκιῶν, κατοικιῶν. Ἔδη, καθέδραι, τὰ ἱερά, ἢ τὰ ἀγάλματα. Ἐδήδη, ἔδω. μέλλων ἔσω, παρακείμενος ἦκα, μέσος ἔδα, καὶ ἀττικῶς ἐδήδα. Ἐδήδοται,

Ἔγκειτος, ἐκκεκλεισμένος, ἐξηλειμμένος. Ἐγκεροῦν, παρὰ Ἀριστοφάνει, βαίνων τοὺς ῥυθμοὺς. ὁ ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλων. εἰς τὰς συνθήκας κόλπους λαμβάνων ἐγκεροῦν. Ἐγκέφαλος, πίμματος εἶδος. Ἐγκεφαλίζειν, ἐμφωλεύειν, καὶ ἐγκρύπτειν. ἀπὸ ἐγκεφαλίζειν τὰ μυελώδη. οἷον λανθάνειν ἐν ἐγκεφάλῳ. Ἐγκρυφίας, ὁ ἐν σποδιᾷ γινόμενος ἄρτος. Ἐγκεκοσμημένοι, ἐγκεκοσμημένοι, Λυκαῶς. Ἐγκεια, οἱ διαχέοντες τὰς τίχους [illegible]. Ἔγκυτος, οἱ βιωτοὶ οὕτως ὠνομάζοντο, ὥσπερ Α [illegible], διὸ τὸ ἀσκῶδες εἶναι ὁ Χοιρίλλος. Ἐγκύησις, τὸ εἰς γαστέρα λαμβάνειν. Ἔγκυος ἡ ἔγκυον, τὸ ἐν γαστρὶ ἔχειν. Ἔγκυον, ἔνδοθεν. Ἐγκυκλα, τὰ ἐγκυκλούμενα ὑπὸ βίᾳ καὶ συνεῖσι. Ἐγκεκλεῖσθαι. ὡς τὸ, εἰ μὴ χολὴν ἔχεις κατελθεῖν, ἐγκεκλεῖσθαι. ποτὲ, συνηγόρευε. Ἐγκύκλεια δὲ λέγεται, μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον. ὅπερ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔνδον, ὡς ἐν οἰκίᾳ ὄντα, ἐδείκνυε, καὶ εἰς Λιτανείας ἐδείκνυε. λέγεται δὲ, καὶ φανερὸς ἐγένετο. Ἐγκυκλοῦν, ἐγκαλύψαι. Ἐγκύκλιος παιδεία, διὰ πάσης χωρεῖν τῆς παιδεύσεως, καὶ ῥυθμοῦ παντὸς, καὶ κινήματος. ἡ ἐγκύκλιος, ἡ γραμματικὴ, ἡ ποιητικὴ, ἡ ῥητορικὴ, ἡ φιλοσοφία, ἡ μαθηματικὴ, καὶ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη, διὰ τὸ περιέχειν ταῦτα τὰς θεωρίας ὡς διὰ τοῦ κύκλου. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐγκύκλιος τῶν χρημάτων δόσις. καὶ ἐγκυκλεῖν λαμπρύνειν, τοὺς ἐκ ἐγκύκλου ἑκατοστήν. κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ ἐγκυκλοῦσθαι τῇ ἑαυτοῦ περιόδῳ. Ἐγκυκλεῖν, ἱμάτιον. Ἀριστοφάνης, ἐγὼ δ' ἄριστον ἐγκύκλιον, πυρῶν ἐγκύκλιον κατακτᾶσαι.

Ἐγκυκάω, ἄλφιτα ἐρέαν, ἀντὶ τοῦ συνταράσσειν. ὥσπερ [illegible] δὲ ἀκριβῶς ἐπολέμει, ἀλφιτόμελι [illegible] συνταράξας, καὶ λαθὼν εἰς τὸ [illegible] ὀλιγοστὸς μετεμόρφωσεν. Ἐγκυκλον, ἐγκαταπλακεύς.

Ἐγκύμονος, ἐγκύου οὔσης. Ἔγκυος γυνή, ἐγγαστρουμένη.

Ἐγκυρῆσαι, ἐντυχεῖν. οὕτω Κρατῖνος. Ἐγκύρτια, τὰ ἐν ταῖς ἀρίσταις ἐγκαράγματα. Ἐγκυσικύλος, εἴρηται παρὰ τὴν κύστιν. ὁ ἀπὸ τῆς κύστεως χυλὸς, καὶ ὁ κοτύλας. κύστιν γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὴν πρωκτὴν καλὴν, περὶ ὃν ὁ κοτύλη ἐστίν. ἐκ τοῦ ῥυτικοῦ ἡ λέξις. Ἐγκυτὶ, ἀντὶ τοῦ ἴσως. οὕτω Καλλίμαχος. Ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ, θαυμάζω. καὶ ἐγκώμιον, καὶ ἐγκωμιαστής. Ἐγκώμιον, παρὰ τὸ ἐν τῇ κώμῃ ᾄδεσθαι. κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰς στενωπούς, καὶ τὰ ἄμφοδα. ἤρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ οἱ ᾠδοὶ παρὰ ἡδονῶν μιγνυμένων ἐπαίδευον, καὶ εἰς τὰς ἀμφόδους ἐκάθηντο ἐγκωλόγοντες, καὶ ὕβριζον τραγικώτατα. καὶ ἐγκώμιον, ἐν ᾠδῶν. κώμη γὰρ, τὰ τῶν ἀλλων συνόματα. Ἐγκωμιάζεσθαι, τολμᾶσθαι. Ἐγκώπια, τὰ περιλείψανα. Ἐγκωπή, ἐμπόδιον. Ἔλασαν, ἐπίμονον. Ἐλαφρὸν, ἐντελῶς. Ἐλκεσιπεπλος, ὁ ἐγείρων, παραινῶν τοῦ λαοῦ εἶναι, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἐγκεφάλων, ἐπαίρων. οὕτω Πλάτων. Ἔγμα, ὄχευμα, ἄλμα. Ἔγματα, τόποι. Ἐγμὴν, ὄχειν. Ἐγνάμφθη, ἐκάμφθη, ἐκλάσθη. Ἐγναμφὴν, ἐκάμψεν, ἐνέκαμψεν. Ἐγνακίνοντες, τελευτήσαντες, κατεξέσε. Ἐγνώσεσθαι, τροφῇ, καὶ τὸ ἐναντίον. Ἔγνω, ὁμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔγνωκα. καὶ ἔγνωσαν, ἔκρινον. Ἐγνωμάτευσαν, ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδουν καὶ γνώμας. Ἐγνώσθην, ἐκ τοῦ γνώω, ὁ μέλλων γνώσω, ὁ παθητικὸς ἔγνωκα, ὁ παθητικὸς ἔγνωσμαι, ἀόριστος ἐγνώσθην, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ γνῶμι. Ἐγνωσμένους, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν μὴ ἀγνοουμένην πρὸς τὰς ἀνθρώπους. Ἐγνωσμένος, βεβαλλομένος. ὁ Ἀφροδίτης, ὡς ἐγνωσμένον ἐστὶ ἐπὶ, ἔτι παρὰ τὸ ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς πολεμίους, καὶ ἐγνωσμένον, ἀκριβῶς. Ἀριστοφάνης, ἐγνωσμένον δὲ ὂν σφισιν, ἐπειδὰν ἐλαύνωσιν οἱ μακροὶ στοῖχοι αὐτοὺς, τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν, ὡς πεφοβημένους, τοὺς δὲ ἐν ἑκατέρα ἐπιγομένους ἐς τὰ πλάγια ἐμβάλλοντες τῶν διωκόντων. Ἐγογγύζετον, ἀπειθεῖς ἐβλέπον.

Ἐγχειρίδιον, ἡ ἐγχείρησις κυλοιμὸν τοῖς ἐναντίοις. Ἐγχειρίμαχος, ἐγχειρισμάχος. Ἔγχος, ἀνέκαθεν. Ἔγειρε, ἐγείρει. ἐγείρομαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔγρομαι. ἀφ' οὗ ἐγρόμενος, καὶ ὁ παθητικὸς ἐγρόμενος, τὸ τρίτον ἔγρετο. λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγείρειν.

Ἐγρήγορα καὶ λέγουσιν, καὶ ἐγρηγόρασιν, καὶ ἐγρηγόρησαν. καὶ ἐγρήγορθε, τὸ προστακτικὸν. καὶ ἐγρηγορέειν, ὑποτακτικὸν.

Ἐγρηγορεῖν, ἐγρηγορέω, ἐγρήγορσις καὶ ἐγρήγορος, ὁ ἀσφαλής.

Ἐγρήγορθα. ἐγείρω, ὁ παρακείμενος ἤγερκα, ὁ μέσος ἤγορα, καὶ ἀττικῶς ἐγρήγορα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἐπενθέσει, ἐγρήγορθα. Ἐγρηγόρθαι. τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων προπαροξύνουσιν ὡς αἰολικὸν. ἄλλως γὰρ παροξύνεσθαι φιλεῖ, ὡς παθητικὸς παρακείμενος. ὡς γὰρ εἴκαστα μέσος παρακείμενος, καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ παραληγόμενος εἴκασμαι ἐνεργητικός, ὁμοίως καὶ κέκλοφα. οὕτως οὐ μόνον ἐγρήγορα μέσος παρακείμενος ἀττικῶς, ἀλλ' ὡς εἰκὸς καὶ ἐγρήγορμαι. ὁ παθητικὸς ἐγρήγορμαι, ἐξ οὗ τὸ ἐγρηγορθαι κοινῶς. ἕτεροι δὲ ἐκ τοῦ ἐγρηγορεῖσθαι παρακειμένου αὐτὸ συγκεκόφθαι φασίν. Δαίμων δὲ καὶ Ἡρόδωρός φασιν, ὡς τὸ ἐγρήγορθαι οὐκ ἔχειν προπαροξύνεσθαι, εἴτε συγκοπὴ ὡς εἴρηται, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἔγρω γίνεται. μιᾷ δέ φασιν ἀφορμῇ τὸ δύνασθαι τεθῆναι οὕτω. τὰ εἰς θαι τῇ ορ συλλαβῇ παραληγόμενα, αἰολικά ἐστι. τέθρθαι, μέμορθαι, ἔφθορθαι. ἐπεὶ οὖν ἐγρήγορθαι ἡ παράληψις αἰολικωτέρα ἐστὶ, ποιεῖ καὶ ὁ τόνος ὁμοίως τοῖς προκειμένοις. τὸ δὲ ἐγρήγορθα, γίνεται ἐκ τοῦ ἐγρηγόρατε προστακτικοῦ, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. Ἐγρηγοροι ἄγγελοι, οἱ ἐπὶ γῆς ὄντες. Ἐγρηγορεῖν, ἐκ τοῦ ἐγρήγορα μέσου παρακειμένου γινόμενον. ἐγείρω γὰρ, μέλλων ἐγερῶ, παρακείμενος μέσος ἤγορα, καὶ ἀττικῶς ἐγρήγορα, καὶ πλεονασμῷ ἐγρήγορα. ἐξ οὗ τὸ ἐγρηγορῶ μετὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἔσχηκε. ὁμοίως ὑπὸ πείθω, πέποιθα, πεποιθέναι. ἐξ οὗ ἡ πεποίθησις. ὡς ἐγρηγόρησις. καὶ Ὅμηρος μὲν, ὑπὸ τῆς ὀλιγοστῆς συλλαβῆς ἐγρηγορῶ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐγρηγορῶ τρισυλλάβως, ὅπερ οἱ φιλοῦσι τὰς ῥήσεις. Ἐγρηγόρσιον, τὸ ἀειεὺν ἐγρηγορικόν. ἔστι βρῶμα, εἴτε ἄλλο τι τοιοῦτον. Φιλιππίδης, ἐγρηγόρσιον, ποιεῖ πανσύμβολον, ῥητορικόν.

Ἐγρηγορῶ, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἤγερκα, ὁ μέσος ἤγορα. καὶ ἀττικῶς ἐγρήγορα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγρήγορα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα, γίνεται ἐγρηγορέω, ὦ, ἤσω, μέλλων. ὁ παρακείμενος ἐγρηγόρηκα, καὶ ὁ μέσος (ἐνδεῖ γὰρ μιᾷ συλλαβῇ ὡς ἀπὸ περισπωμένου, καὶ προβιβάζεται ἐκ τοῦ) ἐγρήγορθα. Ἐγρηγορὼς, ἔγρηγορος, ἀγρυπνῶν. Ἔγρεσθαι, ἔγρεσθαι. Ἔγρετο, ὡσπερεὶ φησὶ γέγονε. καὶ ἐγρήγορεν ἀπὸ τοῦ, Μελάνθιος. καὶ ἐστὶν ὑπὸ γρηγόρου. Ἐγρήσασα, μαθοῦσα. Ἔγρησις, ἡ ἐγρήγορσις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐγρήγορα, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐγείρω κατὰ συγκοπὴν, ἔγρω, ἐξ οὗ ἐγρόμην, ὥσπερ πέλω πελῶ πλέω πλέασα, πίτνω πιτνῶ, πέπτωκα. ἡ ἐκ τοῦ ἔγρω παθητικοῦ, ὡς ἐκ τοῦ φῶ τὸ φύειν. ἀπὸ δὲ τὸ ἐγρηγορεῖν τὸ ἐγείρειν συνεῖκεται. Ἐγρηγοριῶσι, ἐγρηγορότες. Ἐγρήγοροι, ἐγρηγόρως φρονοῦν, ἀγρυπνοῦν. Ἐγρῆτα, παρὰ καταβολῇ ἡ Λίανες, ὁ πρῶτος. Ἐγρέσθαι, σώματος, ἡ πόρος. Ἐγράμμεναι, συλλαγόμεναι. Ἔγρεαι, ἀγρυπνεῖ.

Ἐγρόμενος, ἐγρηγορός. Ἐγρήγοροι, περιπατεῖ. Ἔγχελυς, ἰχθύς, ἀκαρτερεῖν. Ἐγχελύων, καταχετεῖσθαι. λέγουσι. Ἐγχαλίδια, διαπιπτόμενοι ἰλύς. Ἐγχαλίνωται, χαλινοῦ ἐμφοροῦ περίκειται, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἐγχάνοι, ἐγχάσαιο. Ἀριστοφάνης. Ἐγχάσκειν, καταγελᾶν. Ἐγχεα, δόρατα. Ἐγχεσίπαλος, ὁ διὰ τοῦ δόρατος φῶν. Ἔγχε, ἐμβαλε. Ἐγχίνοι, τοῖς ἐπιδοραστεῖον. ὁ ἰῶνξ, ἡ ἐγχεία. καὶ ὡς ἄλλοι προκλήθρωθαι. τὰ γὰρ διὰ τὸ ἀεὶ ἐπὶ πραγμάτων τεταγμένα προσεκτορῶνται, οἷον ἀμέλεια. ἐπὶ δὲ ἡ αἰξ ἢ βριζομένη τὴν Δία. καὶ ὑπερεία, ὑπηρεία. τὸ δὲ ἐγχεία, ποιητικῶς ἐξενεχθὲ, γίνεται ἐκ τοῦ ἔγχος ἐγχεία, ὡς ἐτέα καὶ σπεία.

A καὶ πλεο-

καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω. Ἔγχος, πολεμικὸν μηχάνημα, ἐκ δὲ δόρυ καὶ ξύλον ἢ χαλκὸς ἐγκείμενον. Ἐγχώριος, καὶ ἐγχώριος, ὁ ἐπιχώριος. Ἐγχείρημα, ἐκ τοῦ ἐγχειρῶ ἐγχειρῶ ἐγχείρημα, ἐγχείρημα ἀττικῶς. ἔγχημα, καὶ ἐγχείρημα. ἐγχειρίδιον, ἢ ἐγχειρίδιον. τὸ ξίφος τοῦ πλεονασμοῦ ἐγχειρίδιον. καὶ ἐγχειρίδιος μικρά. Ἐγχειρίζω, διανοοῦμαι. Ἐγχέω. γηθέω γηθῶ, γηθήσω, γεγήθηκα, γέγηθα, γηθῆσαι, ἢ γηθόσυνος. ἀπὸ τοῦ ἐσχηματισμένου ἐνεστῶτος τοῦ γηθῶ. Δωριεῖς δὲ γαθέω φασί. τὸ δὲ γήθω, οὐ πάνυ σώζεται. Ἔγημα, ἀπὸ τοῦ γαμῶ γαμήσω ἐγάμησα. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ η καὶ σ ἔγαμα. καὶ τροπῇ ἰωνικῇ τοῦ α εἰς η, γίνεται ἔγημα, ἢ ἡ μετοχὴ ὁ γήμας. Ἔγημεν ἀνήρ, γυναῖκα εἰς γάμον ἔλαβεν. ἡ γυνὴ δὲ ἐγήματο, οὐχὶ ἐγαμήθη. ὅμοιον γάρ. Ἐγήρα, ἐγήρασκεν. Ἐγκαταβάλλειν, καταβάλλειν.

Ἐγκαθαρμόζοντος, ἀποκλείοντος, ἢ ἐγκαθέντος. Ἐγκαθέντες, οὕτως τὴν πυξίδα ἀπερριμμένος. διὸ δοκιμάσειεν χρᾶσθαι ὁ δείνης, ὁ ἐνισχυτής. ἢ ὑπόβλητος, φρύνιχος. καὶ ἐγκάθετος, κατάσκοπος. ὁ ἐνεδρευτής, καὶ δόλιος. Ἐγκάθηται ῥῖγος παρὰ ἱματίῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς βάθος εἰσίεν. Ἐγκαθήμεναί που λίθοι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ κρυπτόμενοι, ὑποκάθηνται. Ἐγκαθιέμενοι, ἀφιέντες. Ἐγκαθίζουσιν, ἐνιδρύουσι, καὶ ἐγκάθηται, ἀντὶ τοῦ ἐνιδρύεται. Ἐγκαινίδες, μέρος τι τῆς κλείδος, ξύλα ἰδιωτικά. καθά περ, ξυγὰ ἢ ἐγκαινίδας ὀνομάζουσι κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐκτεινόμενα. Ἐγκαίνια, ἑορτὴ καθ' ἣν ἐκαινουργήθη τι. Ἐγκαιρον, ἔχει ἐναντίον τὸ ἄκαιρον. ἔστι δὲ ἄκαιρον, ὃ λεγόμενον ἢ πραττόμενον λυπεῖ τοὺς ὁρῶντας, ἢ ἀκούοντας. Ἐγκακοῦμεν, ὑφοῦμεν. Ἐγκαλεῖν, αἰτιᾶσθαι, προκαλεῖσθαι. Ἐγκαλινδεῖσθαι συμπλεκτικῶς παθαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐγκυλίεσθαι. Ἐγκαλινδεῖσθαι, ἐναναστρέφεσθαι, ἐνδιατρίβειν. Ἐγκαλινδούμενος, ἀντὶ τοῦ κυλιόμενος. Χρυσόστομος, Καὶ τρόπον ἐπὶ ταῖς τοῦ βίου μερίμναις ἐγκαλινδούμενος. Ἐγκαλλωπιστὴς. οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα, ἐγκαλοῖς ἐγκαλοῦνται πρὸς τοὺς πολλούς. Ἐγκαλλύνεται, συγκαλύπτεται. Ἐγκαλύπτομαι, τὸ αἰσχύνομαι, ὑποστέλλομαι. Ἐγκαλῶ, τὸ κατηγορῶ. ὅθεν ἔγκλημα. καὶ ἐπικαλῶ, ὅθεν ἐπίκλημα. Θουκυδίδης, ἐπικαλοῦντες ἐπὶ ἐργασίᾳ τοὺς μεταφέρουσι τὴν ἱερὰν γῆν. ἐγκαλῶ σοι τόδε, δοτικῇ. κατηγορῶ σου τόδε, ἀπὸ γενικῆς ὡς αἰτιατικῷ. ὡς τὸ, ὥστε ἐγκαλέσαι ὥσπερ τῇ τροφῇ. ἢ ἐγκαλῶ, ἐγκαλοῦμαι εἰς ἀγῶνα, ἢ καταδίκην. Ἐγκαλλωπιζόμενοι, ἐναβρυνόμενοι. Ἐγκαναχέζω παρὰ Θεοκρίτῳ, ἤγουν ἔχαιρον. Ἐγκάναξον ἔγχει, ἐγκάνυσον. Ἀριστοφάνης, Ἄρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀθρόως πινόντων. οἱ δὲ ἐπὶ θορύβου τάττουσι τοῦ, παρὰ τὴν καναχὴν, ἤγουν μετὰ ψόφου ἐγχεῖν. Ἐγκανθίς, σὰρξ ἐν ὀφθαλμῷ αὐξηθεῖσα, τὸ πάθος πόσι. Ἐγκάπτειν, ἐσθίειν. Ἐγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινόν. καὶ ἁπτόμενον τῆς καρδίας. ἢ τὸ κρύφιον, ἢ τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως. Ἐγκαρος αἶσα, λέγει ἐν μέρει λόγου ἀποδοθέντος, καὶ προσαποδοθείσαντος, ἐγκαρος· ἠγάπα καὶ τὴν φθεῖρα ἀπέδωκεν. ἵνα λέγει ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅτι ἐν αἴσχει ἐγκαρος, ἤγουν φθειρὸς τίθεμαι τὴν ἀγαμέμνονα. ὡς ἀπὸ εὐθείας τοῦ ἔγκαρ, ὡς μάκαρ μάκαρος. εἰς πάλιν αὐτοὺς ἐκκαλέσων ἐρωτᾷ, τοὺς ταῦτα λέγοντας, πόθεν ἔγκαρος ὁ φθείρ. ἕτεροι δὲ εἰς δύο τὰ μέρη διαιροῦσι τὴν λέξιν ταύτην, καὶ ὀξύνουσι τὴν λέγουσαν. καὶ τὴν αἰτίαν αὖθις ἀποδιδόασιν ἔννοιαν. λέγοντες, ὅς τιμῶ αὐτὴν ἐν μοίρᾳ καρὸς, ὅ ἐστι φθειρὸς τοῦ περὶ τὴν κεφαλήν. τουτέστι, τοῦ μηδενὸς τιμῶμαι αὐτὴν, μᾶλλον δὲ τοῦ εὐτελεστάτου. τὸ γὰρ ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ μηδενὸς, ἄλλως ἐστὶ φράσαι. οἷον ὡς Σοφοκλῆς, Τὰλαι ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην. τὸ δέ γε ὀλίγω ὥς τι μάθοι ἐστι, καὶ ὀβολοῦ τιμᾶσθαι, οἱ ὕστερον εἶπον ἀττικοί. ἐκ τῆς ἐννοίας καὶ τεύχουσι δηλοῦται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὰ ὡς εἶπον οὕτω. λέγεται δὲ ὁ ἄτιμος, καὶ οὐκ ἐν ἀριθμῷ κεῖσθαι. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ἐν λόγῳ εἶναι. ἄλλοι δὲ γράφουσι καὶ αὐτοὶ προσαποδοθέντος ἔγκαρος, καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ ἔγκαρος. τὸν δὲ λέγειν ἐπὶ ἐγκέφαλον νοοῦσιν. ὅν φασιν ὑπὸ ἀθλίων μὴ ἐσθίεσθαι. ἵνα λέγῃ, ὅτι ἀποστρέφομαι τὴν βασιλεία, ὡς ἐκεῖνο τὴν ἔγκαρ. ὃν Ἀνακρέων ἐγκαρον λέγει. ὡς εἴ τις εἴποι καὶ τὴν μάρτυρα μάρτυρον, καὶ τὴν ἀλάστορα ἀλάστορον. οὐ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ, ἀλαστόρων ὀμμάτων κύκλοις. καὶ νῦν μὲν ἐσφύζει, ἐν οἷς καὶ ὁ Πλούταρχος ἱστορῶν καὶ αὐτὸς ἐν συμποσιακοῖς, ὅτι ἐπεὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἤσθιον οἱ παλαιοί. διὰ τοῦτο εἶπεν Ὅμηρος τὸ, τίω δέ μιν ἐγκαρος αἴσῃ, τὴν ἐγκέφαλον οὕτω προσειπών, διὰ τὸ ῥίπτειν φασὶ καὶ ἀποβάλλειν μυσαττομένους αὐτὴν, καὶ μάλιστα εἴπερ χοίρου ἦν. χοιρίου γὰρ ἐγκεφάλου εἶναι φασὶν, οἷα δὴ ἰδίαν διὰ τοὺς δοξάζοντας ἱεροῦ εἶναι μεταλαμβάνειν αὐτοῦ, καὶ κυάμων. εἰς ἐπίτασιν δὲ τοῦ κατὰ τὴν ἐγκέφαλον μύσους ἐδοξάζετο, ὥς ἢ Ἀπολλώνιος ὁ ἀθηναῖος, οὐ δ' ὀνομάζεσθαι τὴν ἐγκέφαλον πρός τινος τῶν παλαιῶν. Σοφοκλῆς φασὶν ἐν τραχινίαις, λευκὸν μυελὸν αὐτὴν εἶπεν, ἐκκλίνων τὸ μὴ ὀνομαζόμενον. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, τὸ καρὸς ἀντὶ τοῦ κηρὸς καὶ θανάτου φασὶ, συστολῇ τοῦ η εἰς α. καθ' ὃ καὶ μάκαρες θεοὶ λέγονται, οἱ μὴ κηρὶ θανάτῳ ὑποπίπτοντες. ἔστι δὲ οὕτω νοεῖται. τίω μὲν ἐν καρὸς αἴσῃ. ὅμοιον τῷ, ἐχθρὸς μοι ἐκεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσι. τουτέστι γὰρ ἴσα, αἱ τοῦ ᾅδου πύλαι εἰσίν. Ἐγκαρπαθέντας, ἐγκαθέντας, ἐνέχοντας. Ἐγκαρπῶ, ἐπικαρπῶ. Ἐγκάρσιον, τὸ ἐγκαιον. Ἐγκαροίχολοι, ὀξύχολοι, κεχαραγμένον χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ γὰρ ἰχθύες ἐν τῇ κεφαλῇ τὴν χολὴν ἔχουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Ἐγκάρσιον, πλάγιον. Ἔγκαρπα, τοὺς κατεσπαρμένους πυρούς. ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα φρύνιχος λέγουσιν. Ἐγκάς, οἱ μὲν ἐπίρρημα νοοῦσι. ὡς τὸ ἐκάς καὶ ἀνέκαθεν, διὸ καὶ συστέλλουσι τὴν λέγουσαν. οἱ δὲ, αἰτιατικὴν νοοῦσι πληθυντικὴν τὰς ἐγκάς, ὡς τὸ ὀρθὸν αἱ ἐγκαί. ὅθεν πλεονασμῷ τῆς κα συλλαβῆς, αἱ ἀγκάλαι. ἔστιν δὲ, ἐπεὶ ὑπόκειται τὸ ἀγκάζεται, ἀντὶ τοῦ περιλαμβάνει κατὰ τοὺς παλαιούς, καλὸν ἂν εἴη ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω ἀγκάσω, παράγειν τὰς ἀγκάς. Ἔγκας, ἐν βάθει. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἐγκαταβαλοῦμαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι. Ἐγκατα, ἐγκάθεις, ἀπὸ τοῦ κατέχειν τὴν φορβήν. λέγει δὲ τὸ ἧπαρ, καὶ τὸν σπλῆνα, καὶ τὰ περὶ τὸν πνεύμονα. ἔντερον ἢ οὐκ ἔγκατα. τὸ δὲ ἔντερον, οἷον ἔτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν, ἐγκάθεσι. ἢ ἀποβολῇ τῆς τι συλλαβῆς ἔγκατα. οὐκ ἔστι δὲ συγκοπή. μάχεται γὰρ ἡ ἐπέκτασις συγκοπῇ. ἐναντίον γάρ. ἄμεινον οὖν μεταπλασμὸν λέγειν. ἔστι δὲ ἐγκάτεσι, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἔγκασιν, ὡς ἄγγεσιν ἄγγασιν· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Ἐγκαταδύς ὑπεισδύς, καὶ δικάζων, χρώμενος. Ἐγκαταμίξαι, συνθεῖς, συνθέμενος. Νέας βυλαῖς τίσεις ἐγκαταμίξαι τρόπους, Σοφοκλῆς.

Ἐγκαταθέμενος, ἐγκαταθέμενοι, δυνατῶς. Ἐγκαταλείμματα, τὰ ἐναπομένοντα. ἐγκατάλειμμα, ἤτοι μνημόσυνον. τοῦ δὲ δικαίου ἐστὶν, ἢ ἐν παλαιστίῳ, ὁ ἐν ἀγαθοεργίᾳ. Ἐγκαταλέξαι, ἐνδιθεμένων. Ἐγκατ' ἴνα, κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν.

Ἐγκατασκῆψαι, ἐφορμῆσαι, ἐπιθέμενον, ἐπιφερόμενον. τὰ αἰγυπτίων κακὰ ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ πόλει κατέσκηψε, καὶ τῇ ῥώμῃ. οὕτω φησὶν Οὐάρρων. Ἐγκατιδεῖν, τὸ διαιρεῖν. παρὰ τοῖς ἰωσιν.

Ἐγκατειλεγμένος, τεταγμένος. Ἐγκατιλέγεσθαι, ἐγκαταλογίζεσθαι. Ἐγκαταλεγμένος, ἐγκαταλεγόμενος. Ἐγκατεῖχε, ἐνεῖχεν. Ἐγκατειλημμένον, ληφθεῖσα, κεκρατημένον.

Ἐγκαυχᾶν, μεγαλοφρονεῖν. Ἐγκαύχημα, δοτικῇ. Ἔγκαφος, τὸ ἐλάχιστον. Ἐγκεῖσθαι, πεῖσθαι. Ἔγκειται, τὸ ἐν ἀλλήλοις κεῖται. οἷον ἔγκειται τῷ βιβλίῳ τὰ γράμματα. ἔγκειται, καὶ τὸ ἐν ἀμφοτέροις, ὥστε ῥήματος καὶ τοῦ προθέσεως, ἐπὶ σχέσεως λαμβανομένων. ἔγκειται δὲ, καὶ τὸ ἔξω εἶναι, καὶ προστίθεται. καὶ ἐγκεῖσθαι, βραχέως ἐπιτίθεσθαι.

Ἐγκαυ-

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Εβα, [illegible]. Ἐβδελλίσσον, [illegible]. Ἔβαμεν, [illegible]. Ἐβάλε, [illegible]. Ἐβάλομεν, [illegible]. Ἐβαλον, [illegible].

[illegible]

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Εγαυρ, [illegible]. Ἐγαίετο, [illegible]. Ἐγγύαλιζεν, [illegible]. Ἐγγεγάασιν, [illegible].

[illegible]

Ἐγγυγνωμένων, [illegible].

Ἐγγυγνωσῶς,

[illegible]

Τέλος τοῦ δ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ̂ ΑΥΤΟ̂, ΜΕΤᾺ ΤΟΥ Α.

[illegible]

[illegible]

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

[illegible]

πέρα. Δρέπτειν, ἐλαύνειν. Δρύπτω, τὸ σπαράττω καὶ ξύω. Ὅμηρος, δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειάς. περὶ τῆς δρυός. τὸ γὰρ παλαιὸν ἐσιτοῦντο τὰς βαλάνους, [illegible] ῥῆμα, τὸ σπαράττω. [illegible] Δρῦς κατὰ τοὺς παλαιοὺς πᾶν δένδρον. ἀφ' οὗ ἀκρόδρυα λέγονται, αἱ ὀπῶραι πᾶσαι. Δρῦς, [illegible] Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ θεῶν. Δρῦς. [illegible] πόλις ἐν Ἠπείρῳ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θρᾴκῃ. Δρυτόμος, ὑλοτόμος, λιθοτόμος. οὐ μόνον δὲ ὁ δρῦς [illegible] ὁ δρυτόμος, ἐκ μέρους τῆς δρυός, [illegible] παλαιοῖς, [illegible] ξυλοκόπον καὶ ὑλοτόμον [illegible] δρυμὰ καὶ δρυμόν, οὐ μόνον ὁ δρῦς [illegible] τὰ λοιπὰ δένδρα. καὶ δρυοκολάπτης, ὁ πᾶν ξύλον κολάπτων, ὡς εἴρηται Ὅμηρος, τάμνων δένδρα, οὐ μὴν δρῦς μόνον. [illegible]

[illegible] Εὐριπίδης [illegible] ξύλον, [illegible] Δρυφάκτοι, [illegible] καταξύσματα. [illegible] Δρύφακτοι [illegible] Δρύφακτος, [illegible] Δρυφάκτης, τὰ νῦν [illegible] Δρυφάξαι, [illegible] Δρυφθείς, [illegible] Δρύψαι, [illegible] Δρύψελα, [illegible] Δρυψιάδης [illegible] Δρυπεπεῖς [illegible] Δρώπακα [illegible] Δρώμενα [illegible] Δρώψ, [illegible]

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Δ
Υ, ἐκ τοῦ δύω, [illegible] Δυάζειν, [illegible] Δυάς, [illegible] Δύναμις, [illegible] Δυνάστης [illegible] Δυνατός [illegible] Δυναστεία [illegible] Δυναστεύω, τὸ ἄρχω, [illegible]

[illegible]

δόρυ διαπερᾶσαι. Δουρικλυτὸς, ὁ κλυτὸς ἔγχει, ὅ ἐστιν ἔνδοξος ὁ κατὰ μάχην ἔνδοξος. ἀπὸ μέρους τοῦ δόρατος. Δουρίκτητον, δορίκτητον, αἰχμάλωτον. Δουρίληπτος, αἰχμάλωτος.

Δούρειος ἵππος, ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρός. δόρυ δόρυος, καὶ δουρὸς λέγομεν. καὶ δούρατος, ἐκ τοῦ δόρατος, ἰωνικῶς συστελλομένης.

Δουρὸς ἐρωὴ, ἡ τοῦ δόρατος ὁρμή. Δοὺς, πληχθὼν, ἢ δαμασθείς. Δοχάζειν, τὸν διόνυσον, μακεδόνες, ὥς φησιν ἰσίδωρος. Δοχεῖον, δοχὴ, σκεῦος ἐν ἐκδοχῇ. Δοχῶν, ἄριστον. Δοχμαλὸν, χαμαίζηλον, ταπεινόν. Δόχμη, τὸ τετραδάκτυλον. Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς, ἐν τῷ οὔθει δὲ ἀφείκασι πλὴν ἢ δύο δοχμά. ἐν μέντοι φασὶ ταῖς ἀκριβεστέραις ἀντιγράφοις, ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ κατὰ τὸ λόχμα, λόγχη, ὄχθη, ὄγχνη. ἕτερος δὲ ὥς λέγει καὶ αὐτὸς, ὅτι δόχμη, ὡς ὄχθη καὶ στάθμη, κατὰ Τρύφωνα, εἰ καὶ Ἀρίσταρχος ὀξύνειν ἀξιοῖ. Πανοχρίων δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς, ὅτι δόχμη τὸ τετραδάκτυλον ἐκάλουν, κύριοι δὲ τὴν παλαιστήν. ἴσως δέ φησι παρὰ τὸ πλαγιάζειν τῇ χειρὶ ἐν τῷ μετρεῖν. δόχμιον γὰρ, τὸ πλάγιον. ὡς προϋπάρχων οὕτω, τὸ δόχμης τὸ δόχμιον. Δοχμὴ, σπιθαμή. Ἀριστοφάνης, ἢ οἱ παλαιοί. λέγει δὲ πρὸς βυρσοδέψην, περὶ τοῦ δέρματος. Δοχμιακὸς, εἶδος μέτρου ἀντισπαστικοῦ. ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, οἷον ἐγὼ δ᾽ οὔτε σοί. ἔστι δὲ Εὐριπίδου φοινισσῶν, πολλὰ ῥυθμὸν ὀνόματα καὶ ἄλλα. ἀτὰρ δὲ καὶ ταῦτα, ἴαμβος ἰαμβικὸς, δάκτυλος δακτυλικὸς, παίων, ἐπίτριτος. οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοί εἰσι ῥυθμοί. ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται. ἡ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα, ἢ δυὰς πρὸς τριάδα, ἢ τριὰς πρὸς τριάδα. ἢ τριὰς πλεονεκτεῖται μονάδος. ἐν τῷ δοχμιακῷ, τριὰς ἐστὶ πρὸς πεντάδα, καὶ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα. οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς, οὐκ ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός. ἐκλήθη τοίνυν δοχμιακὸς, ἐν ᾧ τὸ ἀνισότατον μᾶλλον κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχμιακὸν, ὡς ἐμπεσόντων ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτὼ χρόνων.

Δόχμιον, πλάγιον. Δοχμοκέρωτες, οἱ πλαγιοχαῖται.

Δοχμολόφοι, οἱ ἐκπλαγεῖς τοὺς λόφους ἔχοντες. Δόχμος, παρὰ τὸ δέχω φασὶ γίνεσθαι, ἵνα δηλοῖ τὴν εὐχώρητον. τοιοῦτοι δὲ ἐν ταῖς εἰσόδοις οἱ εἰσιόντες δόχμιοι. δοχμὴ μέν τι ὀνομάζουσι παλαιστὴν, ἤγουν τὸ τετραδάκτυλόν φασι τῆς χειρὸς, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι καὶ αὐτό. ὅτι δὲ βαρύνεται ἡ δόχμη, ὁμοίως τῷ στάθμη, λόχμη, ὄχθη, ἀκριβοῦ δηλοῦται. Δοχεὺς, δοχοπλοντῆρες.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Δραγκάζειν, κρύπτειν. Δραγκαλαντᾶν, βρυμοῦσθαι. Δράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. Δράγματα, τὰ πληροῦντα τὴν χεῖρα τῶν ἀριστερῶν, παρὰ τὸ δράττειν. ὅθεν καὶ δραχμὴ, ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. τάλαντον δὲ, συνίσταται ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν, ἢ διακοσίων. Δράγματα, ἀπαρχαί. Δραγμεύουσι, ταῖς ὁδοῖς τῶν ἐγκεφάλων κεκλεῖσθαι. Δραγματευόντων, ὅ ἐστι τὰ δράγματα συναγόντων, κἂν ἀπέρχονται φέρειν αὐτὰ τοῖς ἀμαλλοδετῆρσι. δράγμα δέ ἐστιν, ὅσον ἂν δράξηταί τις τῇ χειρί. παρὰ τὸ δράσσω, ἐξ οὗ καὶ ἡ δραχμή. Δραγμὴ χαλαζῶσα, ἐπὶ Διοφάντου τοῦ ῥητορικοῦ εἰπόντος δραγμή. ἐπεὶ δὲ ἐπεῖχε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, δραγμὴν αὐτὴν χαλαζῶσαν ἐπέσκωψαν. Δραθεῖν, τὸ κοιμᾶσθαι. καταδαρθεῖν δὲ, τὸ κοιμηθῆναι. καὶ δραθεῖν παρὰ τὸ ὑπερθεῖν, ἐκ τοῦ δράθω δράσω ἔδρασα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον, ὁ μέλλων δραθῶ, τὸ ἀπαρέμφατον δραθεῖν. κυρίως τὸ ἐπὶ δεμνιάτων κοιμᾶσθαι. Δράθω, καὶ δραθεῖν, τὸ ἀποτίθεσθαι τὸ δρᾶν, ὅ ἐστι βλέπειν. Δραίνειν, ἀντὶ τοῦ πράττειν. ὡς τὸ, μηδ᾽ εἴτε δραίνεις, ὅτι δρᾷς, ἢ δύνασαι δρᾶν. ἐκ δὲ τούτου ἀδρανὴς, ὁ μὴ δραίνειν δυνάμενος καὶ ἀδρανεῖ, ἡ ἀσθενεῖ τοῦ δρᾶν. οἱ δὲ παλαιοί, δραίνειν λέγουσι τὸ ἀγρυπνεῖν, ἤγουν ἀργὸν ὕπνον εἶναι, καὶ βλέπειν. δρῶ γὰρ, τὸ βλέπω. διὸ εἰπὼν ὁ ποιητὴς, εἴτι δραίνεις, ἐπάγει, ἐπεὶ οὐδέ σέ γ᾽ ὕπνος ἱκάνει. Δραίνεις, δραστικῶς ἔχεις.

Δραιὸν, μακρὸν, πολιόν. Δραίνω, ἐκ τοῦ δρῶ. καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ῥῶ ῥαίνω. Δραιώμην, ὠφέλεια. Δράκαιναν, τὴν μάστιγα, τὴν ὑστριχίδα, ὁ Ἀριστοφάνης. Δρακάνιον, εἶδος πλοίου.

Δρακοντίδης. πονηρὸς οὗτος, καὶ πλείστας καταδίκας ἐκ ... ὀφλών. Ἀριστοφάνης, ἐκφεύξεται δρακοντίδης. ἢ δρακοντίδης, εἷς τῶν τριάκοντα. τὸν πῆλον, καὶ δρακοντίδης τὴν αἴγειρον. Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχε. Δρακαύλος, Σοφοκλῆς τριπτολέμῳ. ἢ ὅτι συνοίκει σκορπίος, ἢ ὅτι εἰς δρακοντομόρφους. Δρακεῖν, ἰδεῖν, βλέψαι. Δρακὶς, ὀφθεῖς, πράξας. Δράκια, φύλλα, σκυλοί. Δρακαῖος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δράκων, ἵν᾽ ᾖ ὁ δρακοντόμορφος, ὁ ἰχωρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ, τὸ πράττω, ἵν᾽ ᾖ ὁ πρακτικός. Δράκοντα, τὸ κυρήνιον. Σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ. Δρακός, τῆς παλάμης τῆς χειρός. Δράκων. ἐκ τοῦ δέρκω, τὸ βλέπω. οὗ δεύτερος ἀόριστος, ἔδρακον. γίνεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. οἷα συμβολικὸς, καὶ τῇ ὄψει καταπληκτικός. καὶ δράκων, ὥσπερ ἀργὸς ἀργαλέος, φατὸς φατειός. Δράκων, ἐπιφανέστατος νομοθέτης, ὡς Αἰσχίνης. ἕτερος δ᾽ ὁ δράκων, οὗ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ μέμνηται. Δράλαινα, λάμνα, πόσι. Δρᾶμα, ποίημα, πρᾶγμα. ὡς καὶ δρᾶσαι, τὸ πρᾶξαι λέγεται. δρᾶμα, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενον, ὡς ἐν ὑποκρίσει. Δραματολόγος, ὁ τὰ δράματα συνάγων.

Δραματουργεῖν, πανουργεῖν, συντιθέναι, πράττειν. Δραματούργημα, σύνθεμα. Δραμεῖν. δρέμω δραμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραμον. ὁ μέλλων δεύτερος, δραμῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δραμεῖν. Δρᾶν, πράττειν, θύειν. Σοφοκλῆς ἐν αἴαντι, Τί ποτε δρασείεις φρενί. Δρᾶσαι. ἐστι δρῶ τὸ πράττω, δρῶμι, καὶ δράω, καὶ δίδρημι. δρῶμι οὖν, δρήσω, ὁ ἀόριστος ἔδρησα. ἡ μετοχὴ, δρὰς δράσας. τὸ ἀπαρέμφατον, δρᾶσαι. Δραπὶς, δραστικοί. ὅθεν καὶ ἀδρανεῖς. Δρᾶος, ἔργον, πρᾶξις, ἔργασμα, ἄγαλμα, κατασκεύασμα, δύναμις. Δρὰξ, δράκα, ἢ ἴθυν τῇ χειρὶ, οἷόν τε δράξασθαι καὶ περιλαβεῖν. πλὴν τὴν δράξω μέλλοντα δρὰξ, ὡς θήσω θὴς.

Δράξαι, κρατῆσαι, καὶ ῥίψαι τὸ τέταρτον. Δράξασθαι παιδίου, ἐπιλάβεσθαι παιδίου καὶ ἐπισήμως. Δράξον, ἡ λεγομένη σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ᾽ ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων, ἢ τοὺς ἄλλων ὠνῶν δραττομένους καὶ ἁρπάζοντας. οὓς ἐργατίνας κατεκάλουν ἐκαλεῖ. παρὰ οὖν τὸ δράττεσθαι. εἰς δὲ τὸ Διογένους, εὗρον τὸ δράξον σημαῖνον, τὴν κυροβοσκόν. Δραπετίδες, εἶδος ὀρνέων. Δραπετεύειν, φεύγειν. Δραπέτης, ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας, ὁ πετῶν, ὅ ἐστι φεύγων. δραπέτης, τὸ δρᾶν μακρόν. καὶ δραπέτης κλῆρος, ὁ μετὰ πανουργίας γινόμενος. τοῦτο δὲ εἴρηται περὶ κρεσφόντου, καὶ τῶν ἀριστοδήμου παίδων. ὅτι πανοῦργος ὁ κρεσφόντης, βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων περὶ μεσσήνης. Σοφοκλῆς, Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς, ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ᾽ ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν. Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς. ἐστὶ δὲ τῆς μυίνδας καλουμένης τρόπος. λέγεται δὲ παρὰ τὸ τὸν παίδων ὁ μὲν ἕνα μύει τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶν, φυλάττου. οἱ δὲ ἄλλοι φεύγουσι, φυλασσόμενοι τὴν ἀγρευθῆναι. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ δραπετεύειν. Δράσαιο, πράξαιο. καὶ δράσαις, πράξαις. Δράσειν, θύειν θεοῖς, αἰολεῖς. Δρασείοντες, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες. Δρασείω, τὸ ἐπιθυμῶ δρᾶσαί τι. Εὐριπίδης, Τίν᾽ ἐπὶ τόνδε παῖδ᾽ ἐμοῦ δρασείετε; ἤγουν μέλλοντι δρᾶσαι. Δρασείων, δραστικῶς ἔχων. Δράσις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν, καὶ τὴν ὅρασιν. καὶ δρατοὶ, οἱ ὀφθαλμοί. Δρασκάζειν, κρύπτεσθαι, ἀποδιδράσκειν. Δράσκω, δρασμός.

Δράσκωσις, ἡ διάδρασις, ἡ δραπέτευσις. Δρασμάτων, πανουργημάτων. Δρασμὸς, ἡ φυγή. Δράσον, Ἀριστοφάνης.

[illegible] εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ [illegible], δόρυ. [illegible] ὑπὸ τῶν παλαιῶν. [illegible] ἄλλως. Δόρυ, τὸ ξύλον [illegible] δόρατος [illegible]. Δορυάλωτον, [illegible]

Δορυάλωτος, αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος [illegible]. Δορικλυτὸς, παρὰ τὸ δόρυ [illegible].

Δορύκνιον [illegible] φάρμακον [illegible]

[illegible]

Δορυφόροι, φύλακες [illegible] βασιλέως [illegible]

[illegible]

Δόσις [illegible]

[illegible]

[illegible] Δόλων τὰς [illegible] Δόλιχον [illegible] δολιχὸν [illegible] Δολιχοδρόμος [illegible] τὸ δολιχὸν τὸ μακρὸν [illegible]

[illegible]

Δοῦλος [illegible]

[illegible]

λουσίλ⊕ λέγει, ὅτι ὁ λόχον εἶναι. Δολοπα, κατάσκοπον, κατάσκοπον. Δολοπία, ἔθνος ἐν Θετταλίᾳ ἐπ' ἐσχατιᾷ τῆς Φθίας. καὶ οὗτοι μὲν Δόλοπες, ἀπὸ Δόλοπος ἐκ τῶν ἀρχῶν Δόλοπ⊕. Δολίονες μέν τοι, οἱ περὶ Κύζικον. Δολοκτονεῖ, ἐπιβουλεύει, ἐνεδρεύει. Δολοπλοκίαν, τὰς τῶν λόγων πλοκάς. Δόλος: διττὸν, ὁ ἕτερον μὲν περὶ ἑαυτὸν προαιρούμενος, ἕτερον δὲ παρ' ὃ προαιρεῖται, λόγῳ πράξει ἐμφαίνων ἐπὶ κακουργίᾳ τῇ πρὸς ὃν ὁ λόγος, ἢ τὸ ἔργον προτίθεται. ἢ δόλος: κακουργία λαθραία ἐν προσποιήσει τοῦ βελτίονος, ἢ τὸ πλεῖστον προσφερομένου. ἢ δόλος, ὑπόκρισις ἤθους ἐπιβολῆς ἕνεκεν, ἄλλο μὲν λέγοντος, ἄλλο δὲ πράττοντος ἀνθρώπου. ἢ δόλος, ἡ ἐκ κακίας πρὸς ἐπιβουλὴν περίφραξις. εἰσὶν, ὅταν ὡς καλὸν χῶμα κτησάμενος, καὶ τὸν ὥσπερ δόλον ἐπὶ προθήκης, δι' αὐτοῦ τὰς ἐπιβολὰς κατεφράξαντο. παρὰ δὲ τῷ Ἀπόλλωνι δόλος, ὃ ἐπὶ λίμνη νῦν ἀδελφὸν ἐκβάλλει, καὶ μαχανά. Δόλου τράπεζα, ἐπὶ τῶν ὑπ' οἴνου συμφορῶν θυείῳ. Δολοφρονέων, τοῦτ' ἐστὶν ὑποφροντίζων. Δολοφρονέστερ⊕, δόλια φρονοῦντ⊕, δολερ⊕. Δόλπαι, πλακούντια μικρὰ πάνυ. Δολφός, ἡ μήτρα. Δόλωνες, τὰ μικρὰ ἱστία καλοῦνται τὰ μεγάλα ἄρμενα, δίς μικροῖς, ἃ δὴ δόλωνας καλοῦσί τινες, ἐπειδὴ μὴ αὖθις, προβαλόμενος τὸ πνεῦμα σόλων τοὺς ὀλίγους, τούτους τοὺς δόλωνας ἐπαράμενος ἔπλει. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πλησίον γενόμενοι, καθεῖλον τοὺς δόλωνας. Δόλων ἀπὸ, παρ' Ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν ὅπη, ἀφέρει. Δολώσω, ἀπατήσω. Δόμα, τὸ δεδόμενον δῶρον, τὸ τειχίον. Δόμιν, ἀντὶ τοῦ δοῦναι, ἀδελφὴν, πολλαχοῦ χρῆται καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ὡσαύτως, καὶ δόμιν ὅπως εἶναι. ἴχθυς μὲν πρόστασι λαοῖς ἐφ' ἕδρᾳ, ἀντὶ τοῦ δός. ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δῶ, ἐστὶν τὸ λύειν, δοῦς δοῦσι. τὸ ἀπόδιμφαγον δοῦναι, δόμεναι δομεναί. ὡς δίδωμι δίδομαι, καὶ εἶναι ἐμμεναι, πλεονασμῷ ἐστὶ τοῦ μ. αὐτόλεσι γὰρ οἱ Δωριεῖς πιστοῦ εἰς ναὶ ἀπόδιμφατον τοῦ ἀορίστου προσλέγουσι μι συλλαβήν. ἐπεὶ μὲν παραλήγεται τὸ ἀπόδιμφατον διὰ φωνήεντος ἐπεκτείνουσι τὸ ἐν φωνῆεν ὡς τὸ ἄσαι. οἱ δὲ φωνήεντι παραλήγεται, φυλάττουσι τὸ εἶναι ἔμεναι, βῆναι βήμεναι, γραφῆναι γραφήμεναι, τυφθῆναι τυφθήμεναι. Δομέονδε, εἰς οἶκον μετοικεῖν.

Δομίης, οἰκονόμος, θεμέλιος. Δομὴ, τὸ σῶμα παρὰ Ἀνακρέοντι. χῶμα μεταπλασμὸς, ἐν οἷς λέγει εἰς δαλινόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμω, μεταπλασμὸς εἶπεν ἡ δομή. Δέμας, τεῖχος, εἶδος, μορφὴ, πρόθεσις, σῶμα, οἰκοδομὴ, τρόπον κατασκευῆς. Δομήσας, ναοί. Δόμος, οἶκος, παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ. ὡς δὲ μονομόμος, ὁ οἰκοδομούμενος οἶκος. Δόναξ, ὑπὸ λύγιον. παρὰ μὲν γὰρ τοῖς δόρασι καλάμοις ἀντὶ κέρατος ὑπέτεινε. Δόνακος, ἀπὸ καλάμου, δονάκι καλαμίσκος. οὐχ οἱ μετ' Ὅμηρον καλοῦσι δονάκια. παρὰ τὸ ὑπὸ ἀνέμου δονεῖσθαι, δι' οὗς ὁ ποταμὸς τὸ δόνακα. δόναξ ἢ οἱ δόνακες καλάμων μεσοπόροι εἶσιν, ὅσ' ἐχειν δὲ ἀμφοτέρων καὶ δονοῦσιν ἐκ τοῦ τὰ καὶ μὲν στρογγύλοι εἰσι, ἀλλὰ ὅ καλάμων. Δονακῶν, τὴν δονακώσιον καλαμώνα.

Δονησάμενα, ἀνακλίματα, ἐπισείσματα. Δόναξ, ὁ κάλαμος. Δονκάρ, τὴν ἀπόλλυτο, Θεόπομπος. Δονεῖ, ταράττει, κινεῖ, συγχεῖ, σείει, σαλεύει. Δονῶ ἐστὶν, ἢ σημαίνει τὸ κινῶ. πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ο. δονῶ τὸ σειρίζω, σημαίνει καὶ τὸ κινεῖν, σείειν, σαλεύειν. Δονούμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων σφαδάζοντα. Δόξα, παρὰ τὸ λέγω λέξω, λέξα, καὶ δόξα ἀπὸ τὸ δοκῶ δοκέσω, δοκέσα, ἀπαλοιφὴ τοῦ ε, δόκσα, καὶ τροπὴ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ, δόξα. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, δόξα, καὶ δόξα. σημαίνει δὲ γνώμη, τὸ δόγμα, ἢ δόκησιν, ἢ τὴν τιμήν. ἐπὶ δὲ δόξα, ὁ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἔπαινος, κλέος δὲ ἀπὸ ἀγαθῶν, ὅ μὲν ὁ δόξα λέγεται ἐπὶ τῶν σπουδαίων, καὶ ἐπὶ τῶν φαύλων. γέρας δὲ, ἄλλων ἀρετῆς. τὸ δὲ ἁπλῶς οὕτω διαιρεῖται, ἐπὶ τῆς οἱ πάντα τὰ Λυκαΐοις ἀντίδοσις. ἡ δόξα, ὑπόληψις, δόκησις, ὑπονοίας, ὑπόληψις. ἢ τὸ λογικὸν, ἢ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς. διαιρεῖται δὲ εἰς τοῦν, διάνοιαν, καὶ δόξαν.

Ἄλλως. Δόξα διττὴ, λογική τε καὶ ἄλογ⊕. τὴν μὲν οὖν ἄλογον δόξαν εἶναι φασὶν ἁπλῆν γνῶσιν καὶ πρόχειρον, ὡς δυνατὸν ὡς προφέρεσθαι δόξαν ἀπόφασιν, ἀγνοοῦν τὴν αὐτοῦ αἰτίαν. οἷον ἀθάνατον λέγουσι τὴν ψυχὴν, καὶ μὴ διδοὺς ἀπολογίαν αἰτίαν τῆς ἀθανασίας αὐτῆς. τὴν δὲ λογικὴν δόξαν, γνώμης εἶναι λέγουσι κατὰ ἀναπειθόντων τὰ διανοίας συμπεραίνουσας, ὡς ὅταν ὡς ἀθάνατός ἐστι, καὶ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ἐπιστημονικῶς ἀποδείξωσιν. οἷον προστίθεται ὡς ἀεὶ κινεῖ τὴν ψυχὴν ἀθάνατον. Δοξάζει, καταφρονεῖ, δικάζει, δικάζει. Δοξάζω, τὸ ὑπολαμβάνω. καὶ δοξάζω, τὸ τιμῶ. Δοξάσεις, ὑπὸ δόγμασιν ὑπόνοιαν ὑποκειμένους. Δόξαν, δοκοῦντος. Δοξασθαι, κεῖται παρὰ τῷ Δημοσθένει, ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι. Δοξαστοί, δικασταί.

Δοξαστικὸν ἐστὶ μέρος ψυχῆς τὸ αἰσθητικὸν. Δοξῆ, ὑπολαβεῖ. Δοξοκοπεῖ, ἀντὶ τοῦ δόξης ἕνεκεν κατὰ. Δοξοσοφία, φιλοσοφία. Δοξολογῆσαι, ὑμνῆσαι. Δοξοῦσθαι, κατηγορεῖσθαι, φανερώσασθαι. Δόξω, ἰδέα, καὶ ἄλλα, ἀπὸ τοῦ δοκῶ, δοκῶ, φανῶ. Δοράζει, κολάζει, λογχάζει. Δόρατος, ἀπὸ γὰρ τὸ πλοῖον φέρουσιν οἱ ξυλωτάται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ. Δόρατα, τὰ ἀκόντια. Δοῦρα δὲ, τὰ ἁπλῶς ξύλα. κλίνεται γὰρ τὸ δόρυ τοῦ δόρατος, καὶ κατὰ μετάθεσιν δωρός, καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ δορός. ἐπὶ δὲ πτωτικόν. ἐπὶ δὲ καὶ ἑτέρα γενικὴ συνεσταλμένη, τὸ δόρατος, καὶ κλίνεται τὸ δόρατος. ἀφέλειαν οὖν ἡ τοιαύτη οὔτε, τὸ ἀγαπητὸν λαμβάνεται ἐπιφερόμενος, δόρυ δόρατος. ἢ δὲ ἐκ τῶν πλεοναζόντων, δόρατος. οὕτω καὶ ὕδωρ ὕδατος. ἐκ δὲ τοῦ ὕδωρ ὕδατος, καὶ κλινετικὸς ἔχομεν. ἡ δοράτια, καὶ ἀκόντια δορατίου, μικρὸν δόρυ. Δορατίζομαι, δόρασι μάχομαι. Δορὰς, τὸ δέρμα, καὶ δορὰ ὅμοιον. Δοράτων, ἀντὶ τοῦ δόρασι καὶ δοράτων. Δοριάλωτον, αἰχμάλωτον. Δορίκλεα, μαχαίρα μαγειρικαί, εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα κατασκευάζει. Δορίκτητ⊕, αἰχμάλωτ⊕, πλήμμελῶς.

Δορίλοιπον, κατατεταγμένον. Δορίλ⊕, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ἑτέρα τῶν παρὰ Λοκροῖς δοριλλ. ἢ παρὰ τὸ δέρειν, τὸ τετμημένον τὰς θρίχας, ἢ εἰσὶν ἐκδεδερμένον. Δορκαλίδες, ὄργανόν ἐστι κολαστικόν, ὃ μάστιγα, ἀπὸ ἱμάντων δερμάτων.

Δόρκων, ὄνομα τόπος, καὶ ἔλαφος. Δορὶς, σκεῦος μαγειρικόν. Δορίσκος, χωρίον τῆς Θρᾴκης. Δορυφοροῦντες ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐν Ἡροδότῳ. Δορυφόρων, περιδεῶν. Δόρκαι, πόλεις. Δόρκω, ἀκριβῶς, ὀφθαλμῶς. Δορκάς, τὸ ἔλαφον γύναιον. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, δερκὰς, καὶ δορκάς. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόμματον. Δόρξ, ὁ ὁμοῦ ζῶν, ἔνθεν δορκάς. παρὰ τὸ δέρκω δέρξ, δόρξ, καὶ δόρξ. ὡς σοφὸς σοφός. ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον. Δορπῆσαι, τὸ ὑποδεικνύμενον τὸ εἰπεῖν τὴν ὄρεξιν. Δορπὶ, δοῦλοι, ἀμφιλέγει, πύρνοις, δέρματα, καὶ δορπιάζουσιν, δειπνοῦσι. Δόρπα, ἀντὶ τοῦ δεῖπνα. μεταπλασμὸν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὀρεκτικοῦ γίνεται. δόρπος γὰρ. καὶ δορπῆσαι, δειπνῆσαι. Δόρπεια, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν Ἀπατουρίων. ἡ δ' ἕξῃ ἀνάρρυσις, κουρεῶτις δὲ ἡ τρίτη, καὶ πλατεῖν ἢ ἐν τῷ ἀπατεῖᾳ. Δορπιστὸς, δείπνου ὥρα.

Δόρπον τί ἐστι, φανερῶς ἐδήλωσεν Ὅμηρ⊕, λέγων. ὅμα δὲ ἠελίῳ καταδύντι, τυρὸν δόρπον. εὐδιεινοῦς ἀνίσταται γὰρ, μόνα δόρπον. Δόρπος, ὁ δεῖπν⊕, ὃ παρὰ τοῖς ἰαμβοῖς ἀρίσκεται. κυρίως ἡ ἑσπερινὴ τροφή, ἀπὸ τοῦ δορπάτων. ὅ ἐστι τοῦ δορπάτων καθαιρεῖσθαι ἰδεῖν. ὃ παρὰ τὸ δρέπω τοῖς ὁ δοῦλοισιν, ὃ παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν, ἢ παρὰ τοῦ πρὶν ὑμᾶς εἰς τὸ δεῖπνον, ὅ ἐστι κοιμηθῆναι. Δορσάνης, ὁ Ἡρακλῆς παρ' Ἰνδοῖς. Δόρυ, σημαίνει δύο. τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. τὸ ξύλον μὲν, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐννέα τὸν δὲ δοῦρα ἁμάξης. καὶ Ὅμηρ⊕, καὶ διὰ δοῦρα σέσηπε νεῶν. τὸ ἀκόντιον δὲ, ὡς τὸ, ὃ μὲν ὡς δόρυ δεξάμενος. καὶ πάλιν, δίμην ἀλα-

λαιεν

[illegible]

λουτίδ@ λέγω, ᾱ τὸ λόχον εἶναι. Δόλοπα, κατάσκοπον, μαντικόν. Δόλωνα, ἱστίον ἐν τῷ πλοίῳ ἐν ἐσχάτῃ τῇ πρύμνῃ. καὶ οὕτω μὲν δόλωνα, ἀπὸ τοῦ ἱστίου δόλων. δολίευον μέν τοι, οἱ περὶ κύριον. Δολοπεύει, ἐπιβουλεύει, ἐνεδρεύει. Δολοπλοκίαν, τὰς τῶν λόγων πλοκάς. Δόλος διττὸς, ὁ ἕτερος μὲν ὠφέλιμος προαιρούμενος, ἕτερος δὲ παρ' ὃ προαιρεῖται, λόγῳ ἢ πράξει ἐμφαίνων ἐπὶ κακοτεχνίᾳ τῇ πρός τινα λεγόμενος, ἢ τὸ ἔργον πραττόμενος. ὁ δόλος κακοτεχνία λαθραία ἐν προσωπείῳ τῶν βουλομένων, ἐπὶ πλεῖστον προσποιούμενος. ὁ δόλος, ὑπόκρισις ἤθους ἐπιβουλῆς ἕνεκεν, ἄλλο μὲν λέγοντος, ἄλλο δὲ πράττειν ἀναπείθοντος. ὁ δόλος, τὸ ἐκ κακίας πρὸς ἐπιβουλὴν περίφρονον. οἷον, ὅταν ἐν ἁλὶ χῶμα κτισάμενος, καὶ τοῦτο ἐπιδώσει ἐπὶ προδοσίᾳ, διὰ αὐτοῦ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς κατέχεσθαι. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς δόλος, ὁ ἐπὶ λόγων τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλή τε καὶ μηχανή. Δόλου πράκτορα, ἐπὶ τοῦ ἄπιστος σημαίνων ἐν ἐνέδρᾳ. Δολοφρονέειν, ταυτὸν τῷ ὑποφθονεῖν. Δολοφρονέοντος, δόλια φρονοῦντος, ἀπατῶντος. Δόλωπι, πλαγκτὸν ἀκμαία. Δολφὸς, ἡ μήτρα. Δόλωνες, τὰ μικρὰ ἱστία. χαλεποὶ τὰ μεγάλα ἄρμενα, οἷς μικροῖς ἃ δὲ δόλωνας καλοῦσιν, ἐπιδὰν καὶ αὔθις, προσβαλόμενος τοῦ παντὸς σόλου τοὺς ὀλίγους, ταύτας τοὺς δόλωνας ἐπαιρόμενος ἔπλει. οἱ δὲ ῥωμαῖοι πλησίον γινόμενοι, καθάπερ τοὺς δόλωνας. Δόλων ἄπει, παρ' Ὁμήρῳ, ὁ ἐπὶ ἵππων, ἀκόρεστος. Δολώσει, ἀπατήσει. Δομὴ, τὸ διδάσκων δόμος, τὸ τειχίον. Δόμον, ἀντὶ τοῦ λοῦσαι, πολλαχοῦ, πολλακοῦ κεῖται. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ἐκ τοῦ. καὶ δόμον ὅσαι ἴδω. ὅσα μὲν προστεθείη, ὃ ἀντὶ τοῦ δός. ἐκ τοῦ δίδωμι, δόσις, ὃ ἄλλων, δόσις δοτήρ. τὸ ἀπόλυτον λύεται, ὅλα ἀπολύσας. ὡς ὅσιον ὅσιμον, καὶ ὅσιον ἐμμενὲς, ὑπεσταλμένη ἐπιμενῶ. εἰσίασι γὰρ οἱ Δωριεῖς τὸ εἰς τὸ ἀπόλυμα τῶν ἀορίστων ὡς ἐπίθετον. μὲ συλλαβῶν οἱ μὲν πλεονάζεται τὸ ἀπόλυμα διὰ τοῦ φωνῆεν ἀποβαλὼν τὸ ρ φωνοῦσι τὰ ἄλλα. ὁ δὲ φωνὴν πλεονάζεται, φυλ δίδωμι ὅτι κεῖσαι κεῖσαι, δίδωμι δίδωμι. γράφω γράφομαι, τρέφω τρέφομαι. Δομέεις, οἰκοδομοῦντα.

Δομὴ, οἰκοπέδα, θεμέλιος. Δομὴ, τὸ σῶμα παρὰ λυκόφρονι. χῶμα μεταπλασμὸς, ἐν οἷς λυτέος θελυκόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμω, μεταπλασμὸς ὑπὲρ ὁ δομή. Δέμας, τεῖχος, εἶδος, μορφὴ, πρόσθεσις, σῶμα, οἰκοδομὴ, πόλιν κατασκευή. Δονοῦντες, ταυτά. Δόμος, οἶκος, παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ. ὡς νέμω νομὸς, ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος. Δόναξ, ὑπὸ λόγον. πάλαι γὰρ τοῖς λόγοις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο. Δόναξ, εἶδος καλάμου, λεπτοὶ καλαμίσκοι οὗτοι, οὓς Ὅμηρος καλοῦσι δόνακας. παρὰ τὸ δονεῖσθαι. ἢ ὅτι ποταμὸς ἐν λακωνικῇ. δόναξ δὲ, ὡς οἱ δόνακες καλαμίσκοι κατεστοῦσι ὑπὲρ ὧν. δὲ ἀφορισμοὶ καὶ δονοῦσιν ἐν τῷ ὕδατι μὲν σφίγγεσθαι γίνεσθαι, ἄλλοι δὲ κακαλάμων. Δονακῶν, τὸν λεπτὸν καλαμῶνα.

Δονεούμενα, σαλευόμενα ἐκινούμενα. Δοναξ, ὁ λεπτὸς κάλαμος. Δονακάρ, τὸν ἀπόλαυστα, Θεόκριτος. Δονεῖ, σαλεύει, κινεῖ, συγχεῖ, σείει, σπαράσσει. Δονῶ, ἐστὶ μὲν, καὶ σημαίνει τὸ κινῶ. πλεονασμῷ τοῦ δ̄ καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς ο̄, δονῶ τὸ στρέφω. σημαίνει καὶ τὸ κινεῖν, σείειν, σπαράσσειν. Δονουροφορούντων, ὑπὸ τῶν λαμπαδηφόρων. Δόξα. παρὰ τὸ λέγω δέξω, δέξα, καὶ δόξα. ὁ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, δόκησις, ἀπὸ τοῦ ε̄, δοκῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ κ εἰς ξ, δόξα. ὁ παρὰ τὸ δόκω βλέπειν, δέξω, καὶ δόξα. σημαίνει δὲ τοία, τὸ δόγμα, τὴν δοκησιν, καὶ τὴν ἐμήν. ἔστι δὲ δόξα, ὁ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἔπαινος, κλέος δὲ ὁ ἀπὸ γενεῶν. ὁμοίως ἔμοι λέγεται ἐπὶ τῶν σπουδαίων, καὶ ἐπὶ φαύλων ἀξίωσις. γέρων δὲ, ἄδοξον ἐριστής. ὁ ἁπλῶς οὕτω λέγεται δόκησιν, ἐπὶ τοῖς εἰ πάντα συλλογισμοῖς ἀντίδοσις. ἡ δόξα, ὑπόληψις, δόκησις, εἰκασμὸς, ὑπόληψις. ἡ τὸ λογικὸν, καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς. Δοκοῦσιν κριτικὸν, λογισμὸν, καὶ λόγον.

Ἄλλως. Δόξα ἐστὶ ἡ ἐπὶ τῆς λογικῆς τε καὶ ἀλόγου. τὴν μὲν οὖν ἄλογον δόξαν εἶναι φασιν ἀπλῶς γνῶσιν καὶ πρόχειρον, ὡς δὲ ταύτης προφέρει δόξαν ἀποφάσιν, ὅτι νῦν τὴν αὐτὴν αἰτίαν. οἷον ἀνθρώπων λέγων τὴν ψυχὴν, καὶ μὴ διδοὺς ἀποδείξεως αἰτίαν τῆς ἀθανασίας αὐτῆς. τὴν δὲ λογικὴν δόξαν, γνώμης εἶναι λέγουσι κατὰ ἀποφάνσιν τῆς λογικῆς συμπεραινούσης, ὡς ὅτι ἄλλως γιγνώσκεται, καὶ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ἐπισκεψαμένου. αὐτοδίδακτον. οἷον προτίθεται, δόξαι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον. Δοξάζει, ἀμφιβάλλει, διστάζει, ἀπατᾷ. Δοξάζω, ὃ ὑπολαμβάνω. ἢ δοξάζω, τὸ τιμῶ. Δοξάσεις, ὑπολήψεις, λογισμοῖς ὑπονοίᾳ. Δόξαν, δοκεῖ. Δοξάζειν, κεῖται παρὰ τοῖς ἄλλοις. ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι. Δοξασαὶ, δοκοῦσαι. Δοξαστικὸν ἐστὶ μέρος ψυχῆς τὸ αἰσθητικόν. Δόξη, ὑπολάβοι. Δοξοκοπεῖ, ἀντὶ τοῦ δόξης ἕνεκεν κτᾶται. Δοξοκοπία, κενοδοξία. Δοξολογοῦντι, ἐπαινοῦντι. Δοξοῦσι, καταπλήττεσθαι, φαντάζεσθαι. Δοίω, δόξα, ἢ ἄλλα, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, δοκῶ, δοκοῦν. Δορίζει, κολάζει, λογχάζει. Δόρατα, πάλιν μόνον ἐν τῷ γλωσσῶν φέρουσιν οἱ ζευγηλάται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ. Δόρατα, τὰ ξύλινα. δόρυ ἐστὶ, τὰ ἁπλῶς ξύλα. κλίνεται γὰρ τὸ δόρυ τοῦ δόρατος. καὶ κατὰ μετάθεσιν δουρὸς, καὶ διαλέλυται τὸ ο̄ δουρὸς. ἐστι δὲ ποιητικόν. ἐστι δὲ καὶ ἑτέρα κλίσις συστελλομένη, τὸ δόρυ, καὶ κλίνεται τοῦ δόρατος. ἀφίησι οὖν ἡ εὐθεῖα οὕτως, ὡς ἄγαμος. καὶ λαμβάνεται ἐκ Θουκυδίδου, δόρυ δὲ δορίατος. ὁ δὲ κλιτικὸν τὴν πληθυντικὴν, δόρατα. οὕτως καὶ ὕδωρ ὕδατος. ἐπὶ δὲ ὕδωρ ὕδατος, καὶ ὕδατος ὕδατα. καὶ κλίνεται ἑσφαλμένως. ὁ δὲ δόρατα, καὶ κέρατα καὶ δόρυ μικρὸν δόρυ. Δοριαλώτων, αἰχμαλώτων. Δόρας, τὸ δέρμα, καὶ δορὰ ὄνων. Δόρυ, καὶ δορῶν, ἀντὶ τοῦ δόρατα καὶ δοράτων. Δορυάλωτος, αἰχμάλωτος. Δορίδα, μάχαιραν μαγειρικὴν, οἷς τὸ ἱερεῖον τέμνουσι τὰ ἐπὶ τὰ ἱερὰ. Δοριάλωτος, αἰχμάλωτος, πολέμῳ ληφθείς.

Δορίαλωτον, κατηγορούμενον. Δορίας, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ὃ ἱερὰ τραγῳδοῦσι. Δοριάς, ὁ παρὰ τὸ δέρειν, ἢ ταπεινότερον τὰς τρίχας, ἢ οἶον ἐκδέρειν. Δορκαλὶς, ὄργανόν ἐστι κολαστικὸν, ὁ μάστιγα ἐκ ἱμάντων δορκάδων.

Δόρκων, ὄνομα τόπου, ὁ ἔλαφος. Δορὶς, σκεῦος μαγειρικόν. Δορίσκος, χωρίον τῆς Θρᾴκης. Δορκαδεῖς τὸ ὀνομάζουσι, καὶ ἡ ἐρίολος. Δορπεῖν, δειπνεῖν. Δορκάζων, ἀριδαλῶς ὁρῶν. Δόρκας, κεῖμαι. Δόρκασι, ἀκριβῶς, ὀξυωπῶς. Δορκὰς, τὸ ἔλαφο γίνεται. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, δορκὰς. καὶ δορκάς. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόμματον. Δόρξ, ὁ ἐν ὑψώ, ἐνθένδε δορκάς. παρὰ τὸ δέρκω δέρξω, δέρξ, καὶ δέρξ. ὡς στό πος ἀστὴρ. ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον. Δορπολέσχης, ὁ ὑπὸ ὁ λεσχάζων τὴν οἰκίαν τὴν ὥραν. Δοροί, θύλακοι δερμάτινοι, κώρυκοι, δέρματα καὶ δορὰς ἐχόμενοι, δερμάτων. Δόρπα, ἀντὶ τοῦ δεῖπνα. μεταπλασμὸν ἔπαθεν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ γίνεται. δόρπους γὰρ. ἢ δορπῶσι, δειπνοῦσι. Δόρπον, ἡ ἀρχὴ ἡ μέρα τῆς ἀναπαύσεως. ὁ ἑσπέρας, ἀφορμῆς, κατὰ ποίησιν δὲ ὁ δεῖπνον, πλατύτερον ἐκ τῶν ἀποφήρων. Δορπηστὸς, δείπνου ὥρα.

Δόρπον τί ἐστι, φανερῶς ἔλαβεν Ὅμηρος, εἰπὼν. ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, τότε δ' αὖ δόρπον. ὁ δείπνος δ' ἐστιν. φασὶ γὰρ, μόνα δόρπον. Δόρπος, ὁ δεῖπνος, ὁ παρὰ τὸ ἑσπέρας ἀριστοποιεῖσθαι. κυρίως ὁ ἑσπερινὸς τροφὴ, ἀπὸ τοῦ δέρματος. ὅτι ἐπὶ τοῦ δέρματος κειμένοι ἐσθίουσιν. ὁ παρὰ τὸ δρέπω τίς ὁ λαύσιν, ὁ παρὰ τοὺς πόνους ἀφεῖναι, παρὰ τὸ ἐκ περὶ ὑμᾶς εἰς τὸ λαύειν, ὃ ἐστιν μάθειν. Δορσαῖος, ὁ ἡρακλῆς παρ' Ἰονεῦσι. Δόρυ, σημαίνει, δύο. τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. τὸ ξύλον μὲν, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ, ἔταμον δ' ἄρα δοῦρα ἅμαξαν. καὶ Ὅμηρος, Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ τὸ ἀκόντιον δὲ, ὡς τὸ, τὸ μὲν ἐς δόρυ δεξάμενος, καὶ πάλιν, δίχα μα-

λακὸν

[illegible]

[illegible]

καὶ τὸ ἀναφέρειν ἐρώτησιν [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐπαχθον. ὁ τὸ λαφύσσειν, ἀντὶ τοῦ ἐλάφυσσον. Διοιζὺς, διαχώριον ἐκ ἀγέλαν.

Διακεκριμένοι, διακεχωρισμένοι. Διωκόμενον, κατηγορούμενον. Διωκτέον τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ ἄξιον διώκεσθαι. καὶ διωκτέος, ὁ ἐχθρός. Διώκω, τὸ κατηγορῶ. φεύγω, τὸ κατηγοροῦμαι. καὶ διώκω τὸ ποθῶ, φεύγω τὸ μισῶ. ὡς ὁ Θεολόγος, φεύγεις διώκοντας ἡμᾶς. καὶ διώκω τὸ ἀποσοβῶ, καὶ ἀπελαύνω. ὡς τὸ, διώκω τοὺς πολεμίους. καὶ φεύγω, τὸ εἰς ἐξορίαν ἀπέρχομαι. Ἄλλως. Διώκω λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἀποσοβῶ. καὶ διώκω τὸ καταλαβεῖν ἐπείγομαι, καὶ κατορθῶσαι. ὡς τὸ, ζητεῖτε εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ, διώκω σε κλοπῆς, καὶ διώκω σε φόνου, ἤγουν κατηγορῶ. Διωλύγια πράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπὰ, ὡς Πλάτων, ἃ [illegible] ἃ ἐπὶ πολὺ διήκοντα. ἀπὸ ἀπώλειαν ἦν, τοὺς ἐξαπατήσαντας αὐτούς. Διωλυγίως, ἀντὶ τοῦ σκοτεινῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ διοικούσας, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Διωλισθηκόσι, [illegible]σι. Δίωμαι, πρωτότυπον τοῦ διώκω ἐστί. Διώμνυνται, ὀμνύει.

Διωμοσία, ὅρκος ἐστὶν, ὃν ὤμνυον οἱ φόνου ὄντες διώκοντες, ἢ φεύγοντες. ἀμφότεροι γὰρ ὤμνυον, ἢ μὴν ἀληθῆ λέγειν.

Διώνη, παρωνυμικὸν, Διὸς, Διώνη. οὕτως ἐκαλεῖτο, ἡ τῆς Ἀφροδίτης μήτηρ. ὡς γὰρ ἀκρίσιος ἀκρισιώνη, οὕτω Διὸς Διώνη. εἰ δὲ Διωναίας ἡ Ἀφροδίτη, οὐκ εἰδὼν ἄρα Ὅμηρος τὴν κατὰ Ἡσίοδον, ἀλλὰ τὴν ἐκ μηδίων γένεσιν αὐτῆς, καθ᾽ ἣν ἐκεῖνος φιλομμειδῆ εἶδεν αὐτήν. Διώνην, ἣν τὴν Ἀφροδίτης μητέρα λέγει ὁ Ἡσίοδος ἐν ἀρχῇ τῆς θεογονίας, ἀλλὰ μίαν τῶν ὠκεανίδων.

Δίωνται παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἤγουν διώκουσι. τὸ δὲ ῥῆμα, δίω. ἐξ οὗ τὸ δίωνται. τοῦτο μὲν λεγόμενον, σχηματίζεται τοῖς λογογράφοις· σπανιώτερον δὲ μετὰ τοῦ ω, ὡς [illegible]. ἐκ τούτου γὰρ τὸ διώκειν. καὶ δίεται, διωχθείη, καὶ πετασθείη, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

Διώνυμος, περιβόητος, ὀνομαστός. Διώξομαι, κατηγορήσω σε δειλίας ἀγῶνα. ἐπεὶ ὄμνυμι κατὰ σὲ, Ἀριστοφάνης. Διώξομαι σε δειλίας. Διωρθώσαμεν, διεκρίναμεν. Διωρίαν, διαχωρίαν, ἀπὸ τοῦ διαχωρισμὸν, ἐχάτως ἀπόδοσιν ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ προθεσμίαν ἐρεῖς. Διώρισαν, ἀντὶ τοῦ ὁρισμῷ ἐβεβαίωσαν. καὶ διώρισαν, ἀντὶ τοῦ μετέπεισαν. Εὐριπίδης, Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν. καὶ διώρισαν, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἀπήγγειλαν. Σοφοκλῆς, Τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν. Δίωρον, ἄσημον. οἱ δὲ, ἀνάμεσον, διεξωσμένον. Διώροφον οἴκημα, τὸ δύο ἔχον στέγας. Διώρυγος, διώρυγι, διώρυγα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῦτα διὰ τοῦ χ λέγουσι, διώρυχος, διώρυχι, διώρυχα.

Διῶρυξ, τάφρος. Διωσάμενοι, ἀπωσάμενοι, ἐκβαλόντες. Δίωσον, κατέβαλε. Διωσόμεθα, ἀπωσόμεθα, καὶ ἀποπεμψόμεθα. Διωστροῦσιν, ἀποφοροῦσι, τοῖς [illegible].

Διώτην, ἐργοδιώκτην. Διωφέλλειν, διαφθείρειν.

Διώχας, δίφρος ἅρματος, ὁ δύο οἶός τε ἔχειν. Διωχθείς, τὸ θέμα διώκω. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ δρόμου, ὅταν ὁ μὲν τρέχει καταλαβέσθαι, ὁ δὲ τρέχει ἐκφυγεῖν ἐκεῖνον. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν, ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦντος καὶ κατηγορουμένου. λέγεται γὰρ ῥήτωρ ὁ μὲν διώκων, ἤγουν κατηγορῶν. ὁ δὲ, φεύγων, ἤγουν ὁ κατηγορούμενος. ἀφ᾽ ἧς δὴ σημασίας καὶ τὸ διώκειν, καὶ τὸ φεύγειν. ἀεὶ αἰτιατικῆς πρὸς γενικὴν ἔχει σύνταξιν, προσυπακουομένου τοῦ ἕνεκα. οἷον διώκω σε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦδε. καὶ φεύγει φόνου, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα φόνου. κατὰ τὸ λέγειν τὸ σημαινόμενον καὶ τὸ, ζητεῖτε εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτὴν, ἤγουν κατόρθωσον.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Δματία, δαμασία. Δμαὶξ, ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Δάμαρ(?). Δμηθέντα, ὑποταγέντα. Δμηθεὶς, δαμασθείς. Δμηθῆναι κρατηθῆναι, διακοσμηθῆναι, ὑποταγῆναι. Δμηθήτω δ᾽ Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ᾽ ἀδάμαστος.

τουτέστιν, εἰξάτω, πεισθήτω, ἐπικαμψάτω μοι ἐχιδνὸς. ἄλλου γὰρ, τὸ ἀμειλικτον. Δμηθήτω, δαμασθήτω. τουτέστι, πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γινέσθω. καὶ δμήτειρα, δαμάτειρα, ἡ δαμάτηρ.

Δμῆσις, ἡ δάμασις. Δμήτειρα, δαμαστικὴ γῆ, γεννήτειρα. Δμητὸν, βατὸν, ἀναγκαστὸν, οἰκοδομητόν. Δμήτωρ, δαμάστωρ. Δμήτωρ, ὄνομα κύριον παρ᾽ Ὁμήρῳ, κύπτου βασιλεὺς. ἀλλὰ πρὸ τούτου κινύρας, ὥσπερ κεῖται ἐν Ἰλιάδι, ἐβασίλευσε. τότε δὲ μανέντος, Δμήτωρ δοκεῖ βασιλεῦσαι. Δμῶ, παρὰ τὸ δαμάζω, κατὰ συγκοπὴν δμῶ, τὸ ἀναιρῶ καὶ ὑποτάσσω. ἀδάμαστος γὰρ, ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος. Δμῶες, οἱ οἰκέται, παρὰ τὸ δμᾶσθαι μέλλοντα. ἀποβολῇ τοῦ α δμὼς, καὶ πρὸ τοῦ ο (?) δμώς. ὡς ῥέζω ῥεγμὸς, καὶ ῥωγμός. ἢ ὁ δεδμημένος, καὶ ὑποτεταγμένος τινὶ, ὁ θεράπων. Δμῶες ἀναγκαῖοι, οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες, καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν. Δμωῖσι, δούλαις. Δμὼν, γυνὴ, μεγάλη. Δμὼς, ὁ δοῦλος, καὶ δμωός. Δμώων, καὶ ἀμφιπόλων, διαφορά. δμῶες οἱ ἄρρενες δοῦλοι. θάτερα δὲ γένος, αἱ ἀμφίπολοι.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Δνοπαλίζει, ῥάσσει, ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶν ἕξεις, ταῖς παλάμαις δονήσεις. ἢ διώσεις, οἷα συρράπτων. ἢ καὶ ἄλλως, μεταχειριζόμενος καὶ καλύπτων, τὰ δὲ ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ σώματος, τὰ γυμνὰ διαδύει. διὰ τὸ διερρῆχθαι ὄντα εἶναι τὰ ῥάκια. καὶ ἔστι δνοπαλίζειν, ὡς εἰπεῖν, τὸ δονοπάλλειν, ἢ δονοπαλαμίζειν. ἅπαξ δὲ ἡ λέξις ἐν Ὀδυσσείᾳ εὕρηται. οὕτω δὲ καὶ ἐν Ἰλιάδι. ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ κεῖται δνοπαλίζειν, τὸ κινεῖν, ταράσσειν, ἀνακυκλοῦν, σείειν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ κτείνειν, καὶ παλαίειν. Δνόφερον, ὁ σκοτεινόν. Δνοφὸς, σκότος. Δνοφερὸν ὕδωρ, ὅτι μέλαν. ἐξ ὁμοιότητος γνόφος, τραχύτερον τοῦ γ εἰς δ συνήθως. ἢ ὡς ἐν χειμῶνι συμβαίνει, τὸ μετὰ δονήσεως φερόμενον καὶ ψόφου ἰόντος, ὅ ἐστιν, ὡς ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς, ἐπεὶ τὰ κοιλαινόμενα(?). Δνόψ, χιτὼν ὕλος(?), βάθος.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Δοάζω, ἀμφιδοξῶ. Δοάσσατο, ἔχει τὸ θέμα δοάζω. σημαίνει δὲ τὸ νομίζει. Δοάσσατο, ἐνδοιάζει κυρίως. ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον τὸ ἔδοξεν, ἐσήμαινεν. ὡς ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοκάζω, κατὰ ἔλλειψιν τοῦ κ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὤφθη, προσεικάσθη. ἔστι δέ φασι δοιάζεσθαι, τὸ δύο κατὰ προκείμενον, ἐκλέξασθαι θάτερον. ὡς ἐκ τοῦ δοιοῦ δοιάζω, καὶ δοιάζω. ὁ οὖν τοῦ δοιάζω, ὁ μέλλων δοιάσω. ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος, ἐδοιασάμην, ἐδοιάσω, ἐδοιάσατο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ αἰολικῶς, ἐδοιάσσατο. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε ἰωνικῶς καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι, δοάσσατο, ἢ ἐκ τοῦ δοάζω. Δόγμα, ψήφισμα, πρόσταγμα. ἢ δόγμα ἐστὶν, ὑπόληψις ἀληθείας κρατοῦς, ἢ τὸ κρίνειν ὀρθῶς, καὶ ὄντως οὕτως ἔχον. ἢ [illegible] ἀσφαλὴς διάγνωσις. εἴρηται δὲ, εὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα, καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον. ὁ μέλλων δόξω, δέδογμαι, δόγμα. Δογματίζω, ἐκδογεῖ, φυσιοῦται. δογματίζειν ἐστὶ, τὸ δόξαν κεκύρωκε. ὡς τὸ νομοθετεῖν, τὸ νόμους τιθέναι. δόγματα δ᾽ ἰατρικὰ καλοῦνται τὸ, τὰ δοξαζόμενα, καὶ ἡ δόξα αὐτή. τούτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον πρᾶγμα ἐστίν. ἡ δὲ δόξα, ὑπόληψις. Δοθιὴν, σκληρὸν ἐμφυόμενον ἕλκος. Δοθιὼν, φῦμα, φλυκταίνῃ ἐοικός, ἔχον ἐν δοθιῆνι ὑποφυόμενον ἄρχῆ(?). Δοιὰ, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ διχῶς. ἢ δοιὰ, δύο. Δοιάζοντο, ἐδίσταζον. Δοιαὶ δίκαι, βουλαὶ δύο. Δοιάδωον(?), πεδίον ἀρμόδιον, ἢ ὧν δοίαντος αὐτοκλήρου(?). Δοιάσαι, διστάσαι, βουλεύσασθαι. Δοῖδος, ἀλέλλυον(?). Δοιδυκοποιὸς, ὁ τὰ κοχλιάρια ποιῶν. Δοίδυξ αὔξει, παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν μικρῶν. ἢ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιππος. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μικρὸν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. ὁ γὰρ δοίδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος. ἢ δοίδυξ, ὁ ἀλετρί-

Δίφαξος, εἶδος βοτάνης. Διφᾷν, ζητεῖν, ψηλαφᾷν, ἐρευνᾷν. Διφᾶν, τὴν ὄψιν κρατῶν. καὶ δίφατιν, διφάσιον, διπλοῦ λεγόμενον. Διφθέρα, ποιμενικὸν περιβόλαιον. ἀττικοὶ δὲ λέγουσιν, ἣν νῦν ἰσχάδιον καλοῦμεν. ἔστι δὲ καὶ δέρματος.

Διφθεράλοιφος, γραμματοδιδάσκαλος, παρὰ κυπρίοις.

Διφρεία, ἡ τοῦ ἅρματος περὶ γῆν ἕλξις. καὶ διφρηλατῶν, ἁρματηλατῶν. Δίφρος, ἴφρος, χαμαίζηλος. ὅτι δὶς ἐτίμησε τοῦ διδασκάλῳ Ἱπποκράτει, τοὺς τοῦ παιδεύοντος μισθούς. Διφροσυνὰς, ὃ παρὰ τῶν δίκαιον τοῦ δίφρου. ὅθεν καὶ διφροφοίσιοι.

Διφοῦρα, γέφυρα. λακωνικῶς. Διφρήγεις, ξηρῶν ψαλιστῶν τῷ παρὰ πάρθοις ταγαί. Δίφρακτε, κράββατε. Δίφραξ, κλιντὴρ, θρόνος γυναικεῖος. Διφρεῦσαι, διακαθίσαι. Διφρίαν, ἁρματηλασίαν. Δίφρις, ὁ ἀρχαῖος καὶ καθήμενος ἀεὶ, οἷον ἀργός. Διφρίσκος, τὸ σκεῦος ἐν ᾧ ἱερουργοῦσιν οἱ μάχοι ἐλαύνοντες. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴπε, διὰ τὸ κούφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς. Δίφρον ἀσκίλιον λέγει Ὅμηρος, πρὸς διακολλῶν ἵστησι περιαλλία. Δίφρον, σέλλιον ἅμα, ἢ καθιστήριον. Διφροφόρος, ἢ ὁ σέλλιον βαστάζων. Ἀριστοφάνης, δίφρον διφροφόρος. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχων. καὶ διφροφορουμένας, φορείοις φερομένας. Δίφρος, τάχος τοῦ ἅρματος. λέγεται δὲ δίφρος, ὡς εἴσοδοι δίφορος, καὶ τροχῷ ἢ συγκοπῇ δίφρος. ἀπ' αὐτοῦ δὲ ὡς καιριωτάτου μέρους, καὶ τὸ ὅλον ἅρμα δίφρος ἐλέγετο. Ὅμηρος δὲ τὸν νῦν δίφρον ἀσκίλιον, ἔτερον θρόνον παρατίθεσθαι καθῆσθαι. καὶ ὁ ἕλιον δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ, δίφρον παρατίθησιν. ὥστε οὐκ ἄδηλον, ὅτι ἡ λέξις πλεονάσματος. Δίφρος, τὰ δίφρα. ὁ φάκελος, τὰ τράχηλα. ὁ λύχνος, τὰ λύχνα. ὁ χαλινὸς, τὰ χαλινά. ταῦτα τὰ ὀνόματα, καὶ ἄλλα πλείω, ἑνικῶς εἰσὶν ἀρσενικά. πληθυντικῶς δὲ οὐδέτερα. καλεῖται δὲ δίφρος, τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ οἱ ἄρχοι ἱερωσύνης ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ, διφρίσκος λέγεται. Διφροφόρος, τὸ σέλλιον, ἢ ὁ τὸ καθιστήριον βαστάζων. Ἀριστοφάνης. Διφροφορουμένας, ἐν φορείοις φερομένας.

Διφυῆ, τὴν δύο φύσεις ἔχοντα. Διφυὴς Κέκροψ, ζήτει εἰς τὸ Κέκροψ. λέγεται δὲ, ὅτι ἐν Ἀθήναις ὑπ' αὐτοῦ πρῶτοι ἀχθεῖεν γάμοι, ἤγουν ὁμοκλίνες. ὅθεν καὶ διφυῆ τὸν Κέκροπα λέγουσιν ὁ Χάραξ φησὶ, διότι τὸ νομίμως ἐκ δύο φῦναι διὰ τὸν ἐπήγαγεν οἱ ἄνθρωποι, τῇ τοῦ γάμου εὑρέσει. οὐ παρεῖσεν, ὥσπερ ὁ γαμήλιος λόγος, οὕτω καὶ μὴν ἀττικὸς ὁ γαμηλιών, γάμοις ἀφωρισμένος. οἷς γαμηλία ἦν ἱερὰ ἱστάμενα. καὶ πέμμα δὲ ἦν, καλούμενον καὶ αὐτὸ γαμήλιον. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, πέμπεται γαμήλιος. καὶ αὐλοὺς δὲ, ἐν γάμοις ἀθηναῖοι φασὶν εὑρεῖν, ὃ ἐπωνόμασαν ἐκ τοῦ ἀθηναίου πόλεως. καὶ δίκαιον δὲ φονικῶν λόγος ἐν Ἀθήναις πρῶτον συστῆναι, ἐπὶ Ἁλιρροθίῳ ὑπὸ τοῦ καταλύσεως. καὶ οἱ δικασταὶ δὲ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσιν εἰς τριώβολον ἕκαστος. Διφορητικὸς, τὰ δύο μέρη, τὸ διμοιρίαν. Διψῆ, ψαμμώδη τὸ ψαλαφῶ. Ὅμηρος ἰλιάδος λ', εἶτα διψῶν, ζητῶν, ἐρευνῶν. καὶ διψῶ, τὸ τῇ ἀρχῇ ὑποβάλλω. Διψώνης, διγλώσσως. Δίχα, ἀντὶ τοῦ χωρὶς, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς δύο μέρεα. τὸ δὲ δίχα, ἀντὶ τοῦ χωρὶς, καὶ ἄνευ τοῦ ὑστέρου χρόνου ἐστί. παρὰ γὰρ τοῖς ἀρχαίοις τὸ δίχα, ἀντὶ τοῦ διχῇ ἐλάμβανον. ἐξ οὗ καὶ ἡ παρὰ τοῖς ὕστερον δίχα μετιέρχεται, ὅτι δὲ τὰ τοιοῦτα κατὰ μεταπλασμὸν ἔτρεψαν τὸ η εἰς α, προείρηται. καὶ δίχα λελύσθαι, ἀπαλλάττεσθαι λελύσθαι. Δίχαλον γονὸν, τὸ ἑκατέρωθεν κεχαλασμένον. χηλαὶ γὰρ καὶ τὰ κέρατα, ἐστὶν καὶ ἡ αἶγος παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Δίχασον, μεχώρισον. Διχανστὸς, δὲ μεσαίον, ἐκ τοῦ διχῇ. ὅτι ἀττικὰ συστέλλουσι τὰ λόγια, μετατιθέασι καὶ τὸν τόνον. καὶ βαρυτόνως λέγεται δίχα. ἐξ οὗ καὶ τὸ διαδίχα. οὕτω καὶ τοῦ τριχῆ. τρίχα λέγεται. καὶ ὁμοίως τέτραχα, καὶ πένταχα. Διχῆ, διχῶς. διστῶς. Διχηλὰ ζῶα, βοῦς, ἔλαφος, δόρκων. οἷς συμβέβηκεν, ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλους ἔχειν. Διχηλοῦν, τὸ δύο ὁπλὰς ἔχειν. Διχθὰ, τριχθὰ, διωρισμένου τοῦ θ ἐν τούτοις ἐπεκτάσεις. ὡς καὶ ἐν τῷ ποῦ ποθι. πεντάκι πέντε, καὶ χλιερώτερον εἴκοσι, πρὸς ἴσα ὁμοιότητα τοῦ πέντε. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ μαλακὰ μαλθακὰ, καὶ λαμπρὰ χθαμαλά. Διχθαδίως, διχῶς, διττῶς. Διχόθεν, ἐκ τῶν δύο μερῶν. Διχόθυμος, διάβολος. Δίχολοι, διάφοροι, ὀχλικὸς κατακέχρηται δίχολοι γνῶναι. παρὰ τὸ δίχα. ἢ δίχολοι κατὰ μετάληψιν. χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ, καὶ τρόπος. Βακχυλίδης, ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι. Διχομηνία, τοῦ μηνὸς τὸ ἥμισυ. καὶ διχομηνιαία, πεντεκαιδεκαταία τοῦ μηνὸς, ἡ τοῦ σελήνης. Διχόμηνις, ἡ σελήνη. ἐπειδὴ ἐν τῷ πανσελήνῳ ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἄγεται, καὶ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ γίνεται ἡ κρίσις. καὶ αὐτὴ εἰς δύο κατεμερίζεται, εἴς τε τὴν αὔξησιν καὶ λῆξιν τοῦ φωτός. Πίνδαρος. Διχόνδις, ἀπόγων. Διχονία, ἀγνωμοσύνη, διχοστασία. Διχονοεῖν, διανοεῖν. Διχορίζειν, ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν.

Διχοστατεῖ, μάχεται, πολεμεῖ. Διχοτομία, ἀναίρεσις.

Διχοτομήματα, τμήματα. Δίψα, ἑλληνικοῦ γένους ἐστὶ τὸ δὲ δίψος, τοῦ ὑστέρου ἐστί. Ὅμηρος δὲ δίψαν εἶπε. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἴπτω, τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων ἴψω, ἶψα καὶ δίψα, ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα. ἔστι δὲ ἐνδείας πάθος. Διψάκαιρον, ταλαίπωρον.

Διψάρα, δίψος. οἱ δὲ διψηρά. Διψὰς, ἔχις, ὄφις. καὶ σημεῖον ἐν θυέσῃ, ἐπὶ τοῦ ἵππου. ἡ διψὰς, ὄφις· διὰ δακνόμενοι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄσβεστον ἐγγίνεται, ὡς πίνοντα διαρρήγνυσθαι. ὅθεν καὶ ὄφις οὗτος ἐκλήθη διψάς. Διψῶν, οὐ διψῶν, ἐν τῷ ἀπαραγράφετο, ἀττικῶς. Διψία, αἰνὶς ξηρά. Δίψιον, βλαπτικόν. Δίψιον, ἢ πολυδίψιον ἄργος, Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον. Ἀρίσταρχος δὲ, τὸ πολυπόθητον. διψᾶν γὰρ, τὸ ἐπιποθεῖν, ἢ ὑπὸ διὸς βεβλαμμένον. ἶψαι γὰρ, τὸ βλάψαι. Διψυχία, ἀπορία. Διψῶ ἀμεταβάτως ἐπὶ δίψης, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐφίεμαι, ἤγουν ἐπιθυμίαν ἔχω πιεῖν, καὶ ἀπὸ τούτου μεταφορικῶς ἐπὶ ἄλλων. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ. αἰτιατικῇ μὲν, ὡς τὸ, ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, καὶ διψῶ τοὺς λόγους. γενικῇ δὲ, ὡς τὸ, οἱ δ' ἔτι εἰσὶ ἐν θανάτῳ διψῶσι. Δίω, τὸ ἐντίμω, τὸ ἀγαθῷ, τὸ εὐγενεστέρῳ. Διωβελία, ὀβολοὶ δύο. οὓς ὁ δῆμος καθάπαξ ἐμισθοφόρει. Διώβολον, καὶ τριώβολον, καὶ ἡμιωβόλιον, ὁμοίως. Δίωγμα, θυσία τις ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἑορτῇ ἐτελεῖτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἐν ταῖς θεσμοφορίοις. τὸ αὐτὸ, καὶ ἀπαλίωγμα ὕστερον ἐκλήθη. Διωγμένον, πεφυγαδευμένον. Διωδία, ἐφάλλεσθαι. Διωλυγία, ἐξογκουμένον. ὡς τὸ, ὅθεν δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ στοργὰς γεγόνασι, κάτω τὴν πόλιν τὴν διεξιὸν ἔχουσι διωλυγία. καὶ βέλτιον ἀθροῦ τε, καὶ νεοῦ. καὶ διωλυγίως ὁμοίως.

Διωθεῖται, παθητικῶς ἀττικῶς προφέρεται, καὶ δηλοῖ τὸ διακρούεται, καὶ παραγκωνίζεται. ὁ παραπλήσιον τὸ παρωθεῖται, ἤδη παρωθεῖ, καὶ περιφρονεῖ, καὶ ὑπερβαίνει. Διωθεῖτε, ἀποστρέφετε. καὶ διωθούμενοι, ἀνατρεπόμενοι, ἐκβαλλόμενοι. Διωκάθειν, διώκειν. Δίωκε ἀρνίον, ζήτει, ἐπιτόδαις. Διώκειν ὁ διώκων τὴν δίκην, ἀττικῶς. κοινῶς, κατηγορεῖ ὁ διώκων τοῦ διωκομένου. καὶ διώκειν, ποιεῖν τὸ ἀπ' ὃς κατὰ σπουδὴν ἐλαύνειν, ἢ εἰς ἀγορὰν ἄγειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγειν εἰς δίκην, καὶ κατηγορεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι. διώκειν γὰρ φαμὲν τὴν ἀρετὴν, καὶ ἐπὶ τοῦ διωκόμενον. Διώκειν ὁ διώκων, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκεν ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. ἐν ἑτέρᾳ λέξει σημασίαν ἔχουσιν τὸ ἐδίωκεν. Διώκειν. ῥήματα εἰσὶ παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ τοῦ παρωχημένου διώκειν ὡς ἐν τῷ εἰς ου λῆγον ἔχοντα παραλόγως. τοῦτο καὶ τὸ ἀεὶ εἰσὶν ἐπισημασίαν τετύχηκεν. καὶ τὸ ἤλιατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειν, οὐκ ἔστι μὲν δὲ ἀττικὰς διώκει σημασίας. ἀναθεώρησιν γὰρ ἔχει πλεονάζουσαν. τὸ γὰρ διώκειν, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκεν αὐτὰ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

σιμος, καὶ εἶδος ποτηρίου, ἢ συστροφὴ, καὶ τόρνον, παρὰ τὸ δινεῖσθαι. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Δῖνος, ἡ κύκλῳ περιφορά. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κύκλῳ περιφερόμενον σῶμα, δῖνος λέγεται. καὶ τὸ κοχλιακὸν μὲν σῶμα οὐ μὴν διαστρεφόμενον κύκλῳ, δῖνος λέγεται, διὰ τὸ κοχλιακῶς τὰ ἄλλα περιφέρεσθαι ἐν αὐτῷ. Δινῶ, τὸ συστρέφω. Θεόκριτος, Χ' ὡς δινεῖθ' ὁ δὲ ῥόμβος. ἤγουν, περιφέρεται. δινῶ δινήσω, τὸ συστρέφω. δινῶ δὲ δινεύσω, ἀντὶ τοῦ τορνεύσω. ὅθεν καὶ δινωτὸν, τὸ τορνευτόν. Δινωτά. ἴσως μὲν καὶ ἡ τορνευτὰ κατὰ ἴσα μέρη. μάλιστα δὲ ἡ κύκλῳ κεκοσμημένα ἐλεφαντίνοις ὀστοῖς καὶ ἀργύρῳ. καθά πως καὶ κολεὸν ἐλέφαντος, ἀμφιδεδινῆσθαι εἶπεν ὁ ποιητής. Δινωτοῖσι λεχέεσσι κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασι νυμφίος, ἢ ἄλλως περιφερέσιν ἀμφὶ ἐπιλαχέεσσιν. Δινωτοῖσι δὲ λέγει, τοῖς τορνευτοῖς. δῖνος γὰρ ὁ τόρνος. ἐξ οὗ μεταφορικῶς καὶ οὐρανοῦ δῖνος, παρὰ τῷ κωμικῷ. ὅτι δὲ διχῶς λέγεται καὶ δινῶ δινήσω, καὶ δινῶ δινεύσω, δεδήλωται. Διξός, δισσός. Διό, σύνδεσμος. Διέβλαστε, ἐβλάστησε. καὶ ἐγένετο διέβλαστε ἅπαντα. Διογενὴς, εὐγενέστατος. Διογενίδαι, γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν. Διόγνητος, συγκοπὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ διογέννητος, ἢ ὁ γονεὺς, ἢ γονὸς διὰ Διί. γίνεται οὖν διόγνητος, καὶ τροπῇ συνθέσει τοῦ ω μεγάλου εἰς ο, διόγνητος. Διοδεία, ἡ διέλευσις.

Διόδευσον, πέρασον. Διοδεύω, τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ἔρχομαι.

Διόδους ὁδοὺς, ἀπὸ τοῦ διοδεύειν λέγει ὁ Ἀριστοφάνης.

Διοιγνύντες, ἀνοίγοντες. Δίοιδα, διπλοῦς οἶδα. Ἀριστοφάνης, ὅλως δίοιδα τοὔντερον τῆς ἐμπίδος. Διοιδούντων, ἐκφυσώντων. Διοιδοῦσα, ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη. Διοικεῖν, ἀντὶ τοῦ διαμερίζειν, ὥστε μὴ ἐν ταυτῷ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μέρος. Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ φιλιππικῶν. Διοίκησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων. Διοικίζω, τὸ διαχωρίζω. καὶ διοικίζεσθαι, χωρίζεσθαι. διοικῶ δὲ, τὸ τελειῶ. Δι' οἰάκων οἰακισμῶν, δι' ἔλεον.

Διοικῶ, πολιτεύομαι, νέμω, διέπω, διαχειρίζω, οἰκονομῶ, διεξάγω. Διοίξας, ἀνοίξας. Διοίσεις, διακομίσεις.

Διοίσει, παραλλάξει, ἢ κάλλιον ἔσται, ἢ συμφέρον, ἢ διαφέρει. Διοίσεται, ἀντὶ τοῦ διαφορὰν ἕξει. καὶ ἀντὶ τοῦ διάξει, βιώσεται. Σοφοκλῆς, Τροφῆς ἐρημωθεὶς σὺν διοίσεται μόνος.

Διοϊστεῦσαι σιδήρου παρ' Ὁμήρῳ, τὸ πελέκεων διελθεῖν, ἐν τῷ φ τῆς ὀδυσσείας. Διοίσω, ἀντὶ τοῦ διακομίσω, καὶ ἐπάξω. Εὐριπίδης, τάφον διοίσουσιν, ἵνα κεῖσθαί σε χρή. καὶ διοίσει, ἀντὶ τοῦ διαφορὰν ἕξει. Ἀριστοφάνης, Οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. Δίοιτο, ἤγουν διώκοι. οὐ τὸ ἀπαρέμφατον δίεσθαι, παρ' Ὁμήρῳ ὀδυσσείας ρ, εὕρηται ἴδοιτο. ἀλλὰ κρεῖττόν φασι γράφειν δίοιτο. ἵνα λέγῃ, ὡς οὐκ ἐξέφυγεν αὐτὸν θηρίον ὅπερ ἂν δίοιτο, τουτέστι διώκοι. τὸ γὰρ ἴδοιτο, περιττὸν κυνὸς τὴν ἰχνευτικὴν φασὶν αἴσθησιν. ὁ γὰρ ποιητὴς ῥινηλατῶν, ἐστὶ τις. ἴδιον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ ἰχνεύειν ῥινηλατεῖν, τοῦ ἀνερευνῶντος τοὺς λόγους, διαφερόντως λέγεσθαι τὸ ἰχνευτῶν. ὅτι διαλαλοῦσι ῥῖνες ἀπατῶσι κύνες. Διοίχεται παρὰ Λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ χωρεῖ, διέρχεται. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις ἐστί. Διοκλῆς Ἀθηναῖος φεύγων εἰς Μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυὴς ὤν, ἐν τινι μάχῃ ὑπερήσπισε. καὶ ὑπερασπίζων ἑνὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτοῦ ἥδιστα, ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι.

Ἄλλως. Ὦ Μεγαρεῖς, οἱ τὴν νίσαν κατοικοῦντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχοῖτε ὀλβίως τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα. ἐπεὶ τὸν Ἀθηναῖον Διοκλῆν, περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐραστὴν παιδὸς γεγονότα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθείκατε. ἐν ᾧ ὁ γλυκύτατα φιλήσας, τὰ ἐκεῖθεν χείλεσι τοῖς τοῦ ἀντιφιλοῦντος χείλεσι προσκολλήσας, βαρὺ στεφάνῳ στεφανωθεὶς, χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Δίοκλος,

τόπος. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀνέγνωκα, ἢ ὅλην τὴν νύκτα σπουδάζω, καὶ ἀναγινώσκω. Δι' ὀλίγου, ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον. Διολισθεῖν, ἐκφυγεῖν. Ἀριστοφάνης, Καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν. ἤγουν, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν. Διολκός, ὁ ἀπὸ Λεχαίου ἕως Κεγχρειῶν τόπος. Διολλύει, διαπολλύει, ἀφανίζει, φθείρει.

Διολοφυρεῖν, διακλαίειν, ἢ διακουταλίζειν. Διομανεῖς, οἱ διὸς μαινόμενοι. ἢ οἱ διὰ Διὶ βουλόμενοι μάχεσθαι διὰ μανίαν.

Διομεύς, δῆμος Ἀθήνησιν. ἀπὸ τοῦ Διόμου τοῦ Κολυττέως παιδός.

Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία. ὅτι Διομήδης ὁ θρᾷξ πόρνας ἔχων θυγατέρας, τοὺς παριόντας ξένους ἐβιάζετο αὐταῖς συνεῖναι, ἕως οὗ κόρον σχῶσι, καὶ ἀναλωθῶσιν οἱ ἄνδρες. ὡς καὶ ὁ μῦθος ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶπεν. Ἄλλως. Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία. Κλέαρχος μέν φησι, Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηράς. αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν ξένους, καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν. ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι. Διομήδης. Ὅμηρος ἐν τῷ ι φησί, τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ, τὴν Λεσβόθεν ἦγε φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃος. ἐφ' ᾗ καὶ αἴνιγμα σύγκειται, οὕτω πως ἔχον. εἰς τοῦτον ὅτι τὸν ἕτερον Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ. ὅ ἐστιν, Ἀχιλλεὺς ὁ Διομήδης ἀνήρ. Διομήδης, μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην κομήτῃ τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται. ὕστερον δὲ, εἰς τὸ Δαύνιον ἄχρι ἐλθὼν, οὗ ἐβασίλευσε Δαῦνος. ὃς πολεμούμενος, ἐδεῖτο τοῦ Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος δώσειν τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππην, ἥτις ἐστὶν ἄργος. ὕστερον δὲ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν. κριτὴς δὲ αὐτῶν γέγονεν Ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διομήδους, ἐρῶν ὑπάρχων τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαύνου. ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου. γνοὺς δὲ ὁ Διομήδης, κατηράσατο μὴ λύσασθαι καρπὸν τὴν γῆν. τὴν δὲ σπειρομένην μὴ ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μὴ ἐκεῖνοι σπείρωσι τῶν αὐτοῦ συμμαχιτῶν. ὕστερον δὲ πρὸς Δαύνου ἀναιρεῖται ὁ Διομήδης. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα, ὅμοια κύκνοις. ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν. ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἁρπάζειν τροφάς. καὶ δέχεσθαι τοὺς κόλπους αὐτῶν. οἰκοῦσι δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ Διομήδους καλουμένῃ νήσῳ. κεῖται δὲ ἡ νῆσος περὶ τὸν ἰόνιον κόλπον, καὶ τὴν ἀπουλίαν. οἱ γὰρ ἰάπυγες καὶ ἀπουλοι περὶ τὸν ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. ἀπούλων δὲ ἔθνη κατὰ τὸν Δίωνα, πευκέτιοι, ἀπουλοι, καὶ δαύνιοι, καὶ ταραντῖνοι, καὶ κάνναι. Διομήδους δὲ πεδίον ἐστὶ, περὶ τὴν ἀπουλίαν τοῦ δαυνίου. ἡ δὲ μεσαπύγα, καὶ ἰαπυγία, ὕστερον καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ ἀργυρίππη πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη ἄπελις ἄρπας. Διόμνυται, ὀμνύει. Διομνῦς, ὁ γυμνασίας, ἢ πάνθηλος. Διομολογεῖ, σαφῶς ὁμολογεῖ. Δῖον, ἔνδοξον, δῖον ἐλιώκθεν, μέγα. ἢ τὸ θεῖον, ἢ τὸ ἐκ Διὸς γινόμενον ἀγαθόν. Δίονται, διώκονται. Δίοντο, ἀπεσπεύδοντο. Διονύσια, ἑορτὴ Διονύσου, ἣν ἦγον νεανίσκοι. Διονῦς, ὁ οἶνος λέγεται. Διονυσιάδες ἐν Σπάρτῃ παρθένοι, αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι. Διονυσοφάνης, ἀρχή τις ἐν συρακούσαις. Διονυσοκολακοφορῶν. Κρατῖνος ἐν σεριφίοις, αἴγει χθὸν ἀνθροκλέα Διονυσοκολακοφορώτατον. εἰσὶν, οἵ φασιν ἐν τῷ αὐτῷ πάντα κωμῳδεῖσθαι, κίσσηρ, ἀνθροκλέα, Διονύσιον, ἴδρον, πειρωνα, ἀμφιτάνοντας. οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται αὐτός. Διονυσοκολακοφορῶν. τὸν γὰρ Διόνυσον κυρίως ὄντα, κωμῳδεῖ. κυρίως δὲ ἦν πρὸς πάντας, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς ἀταλάντας

θηρῶν. καὶ διεφθορὼς, ἀπεπληρωκώς. Διῒ φίλε, προσφιλέστατε.

Διῒ φίλους κήρυκας, ὅτι ὑπὲρ φωνὴν Ὅμηρος. φωνήεντες γὰρ οἱ κήρυκες. ὅθεν καὶ ἐριβόφωνοι, κατὰ τὴν ποίησιν. οἱ καὶ ἀπὸ τοῦ γηρύειν, τὴν φωνὴν, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσι. Διΐχθαι, διέρχεσθαι.

Δικάζειν παρ' Ὁμήρῳ λέγεται, τὸ σημαίνειν καὶ βασιλικῶς εἰσηγεῖσθαι, καὶ ἐπικρίνειν. Δικαζέμεν, δικαιοῦν, δικάζειν.

Δικάζομαι, τὸ μετά τινος εἰς δίκην ἔρχομαι. Δικάζω σοι, καὶ ἀντὶ τοῦ κρίνω, καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι. παρὰ δικάζω δὲ, οὐ γράφεται. ἀντὶ δὲ τούτου γράφεται δικάζω. καὶ δικάζουσι, ἀντὶ τοῦ κρίνω. Δικάζομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ κρίνομαι. Δικάζει φόνον. Εὐριπίδης, φόνον δικάζειν. Δίκαια, ἴσομαι. Δικαιαρχία, ἀρχὴ δικαία. Δικαιογένης, τραγῳδίας οὗτος ποιητής. καὶ διθυράμβους ἔγραψε. Δικαιολόγος, ὁ δικαστής. Δίκαιόν ἐστι, τὸ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ νεμητικόν. Δίκαιόν ἐστι, νόμος τάγμα, ποιητικὸν δικαιοσύνης. καὶ δίκαιον, τὸ εὔλογον, ἴσον, ὅμοιον, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Δικαιόπολις, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος, πόλις ἐν τῇ Θρᾴκῃ πλησίον Ἀβδήρων. τυχὸν δὲ, καὶ ἑτέρα τις ἐστὶ Δικαιόπολις. Δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν. Δίκαιος, ὁ πᾶσαν ἰσότητα τοῖς ὁμοειδέσι παρέχων, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχων. φησὶ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, Δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται. δίκαιος κατὰ τὸν Αἰσχύλον, ὁ οὐ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλων. βαθεῖαν γὰρ ἄλοκα, καὶ αὐτὸς αὔλακα διὰ φρενὸς καρπούμενος. ἡ κωμῳδία τὸν δίκαιον, οὐ πολιτικὸν, ἀλλ' ἄπειρον ἐπαινεῖ. Δικαιοσύνη ἐστὶν, ἕξις ἀπονεμητικὴ ἑκάστου, ἢ ἕξις ἀπονεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν. ἡ δικαιοσύνη ἐστὶ, ἡ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ νεμητικόν. ἢ ἡ μὴ πλέον αἰτεῖν ἔχων, ἀλλὰ τοῖς ὁμοειδέσι φυλάττειν ἰσότητα. ἡ δικαιοσύνη ἐστὶν, ἡ μὲν ὡς ἐν ἡμῖν γιγνομένη, ἡ τοῦ ἴσου διανομή. ἐὰν γὰρ καὶ μὴ τυγχάνωμεν αὐτοῦ κατὰ ἀκρίβειαν, ἀλλὰ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ποιοῦντες, οὐκ ἀποπίπτομεν τοῦ σκοποῦ. ἡ δὲ ὡς οὐρανόθεν ἐπαγομένη, παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ, ἥ, τε ἐπανορθωτικὴ καὶ ἀνταποδοτική. ἧς πολὺ τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τὸ ἀποκεκρυμμένον αὐτῆς λογισμῶν. τοῦτο γὰρ οἶμαι λέγειν τὸν ψαλμὸν, Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ. διαφέρει δὲ ὅσιος δικαίου. καὶ γὰρ δίκαιος μὲν λέγεται, ὁ τὴν ἰσότητα τοῖς ὁμοειδέσι φυλάττων. ὅσιος δὲ, ὁ περὶ τὰ θεῖα εὐλαβής. ἢ κατά τινας δικαιοσύνη μὲν, ἐπιεικείας ἂν κρεῖττον καὶ εὐλαβέστερον, καὶ εὐσεβέστερον. δικαιοσύνη οὖν ἡ κοινὴ ἀρετὴ, καὶ ἡ διαδιδομένη ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη, ὁμογενεῖς οὖσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τῶν ἀρετῶν. οἷον, ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρεία μεσότης, ἄλλως δὲ ἡ δικαιοσύνη. ἡ μὲν γὰρ δύο κακῶν, θρασύτητος καὶ δειλίας. ἡ δὲ, πλεονεξίας καὶ μειονεξίας. ἐξ ὧν ἡ ἀδικία. ἐν δὲ θέσει τῇ ἀδικίᾳ τὸ εἶναι. καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρεία. περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς. περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη. περὶ γὰρ τὸ ἴσον, τό τε ἐν τῇ διανομῇ, καὶ ἐν τοῖς συναλλάγμασι. καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμογενῆ. ἡ δικαιοσύνη, οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἀλλ' ἡ μείζων. δικαιοσύνη καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ, καὶ ἡ δικαία αἴτησις. Δικαιοτάτην, δικαιοσύνην. Δικαιότατος κενταύρων, ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς κενταύροις δίκαιος. Δικαιότερον σηκώματος, ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων. σήκωμα γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν. ἴσως παρὰ τὴν στάσιν. καὶ ἑτέρα παροιμία, Δικαιότερος τρυτάνης. Δικαιούμενος, κολαζόμενος, δίκης τυγχάνων. Δικαιοῦν, δύο δηλοῖ. τό, τε κολάζειν, καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν. οὕτως Ἡρόδοτος. καὶ δικαιοῦν, ἀντὶ τοῦ μαστιγοῦν, νουθετεῖν. Δικαιοῦσιν, αἰτιατικῇ, καταδικάζουσιν.

Δικαιῶ, τὸ εὐθύνω. καὶ δικαιῶ, τὸ καταδικάζω, καὶ τὸ ἀξιῶ.

Δικαιώματα θεοῦ εἰσιν, οἱ περὶ τῆς γνώσεως τῶν θείων μυστηρίων, καὶ οἱ τῆς δικαίας ἀνταποδόσεως αὐτοῦ λόγοι. Δικαιώσας, Λυσίας τὰς δικαιολογίας. Θουκυδίδης δὲ, τὰς κολάσεις λέγει. Δικαίωσις, κατάκρισις. Δικαστήρια, ὅπου δικαστήρια. Δικαμπίδος οἶκος, ὁ δύο φωνὰς ὑπομείνας. Δίκανα, ποικίλα ἱμάτια. Δικανικὴ, δικαστικὴ ἀδικούντων τό, ἢ μή. Δικανικοὺς, τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας. Δικανόωνται, ἐνδικάσαντα λέγουσι. Δίκας, τοὺς κριτὰς, ἡλιεῖς.

Δικάσιμοι μῆνες, οὕτως ἔλεγον, ἐν οἷς ἐδίκαζον. Δικασπόλοι λέγονται, οἱ περὶ δίκας πολοῦντες. ὡς οἰωνοπόλοι καὶ ὀνειροπόλοι, οἱ περὶ οἰωνοὺς καὶ ὀνείρους. δίκη δὲ καὶ θέμις, ταυτόν ἐστι. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ἐπιφωνῶν φησὶ, Δικασπόλοι οἵ τε θέμιστας, πρὸς Διὸς εἰρύαται, φυλάσσουσι. θεσμοφύλακες οὖν οἱ δικασπόλοι. ἄμφω δὲ ταῦτα εἶχον οἱ βασιλεῖς, οἷς τὸ σκῆπτρον ἦν σύμβολον δίκης, ὥσπερ ἀνδρείας δόρυ. σκηπτοῦχοι δὲ, ὡς τὸ μὲν δικασπόλος, καὶ τὰ κατὰ αὐτὸ πλεονάζονται. ἀμφίπολοι δὲ καὶ πρόσπολοι, τὰ μετὰ προθέσεων προσπαραδέχονται. Δικαστήρια, ἔνθα δικάζουσιν οἱ κριταί. ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια, καὶ ἐν οἷς μὲν ἐδίκαζον περὶ φονικῶν πραγμάτων, ἐν οἷς δὲ περὶ δημοτικῶν. καὶ ἕκαστον τούτων εἶχεν ἐκ τῶν στοιχείων, εἰδικὸν ὄνομα. οἷον ἓν ἐκ τοῦ δικαστηρίου λεγόμενον ἄλφα. ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον β, ἄλλο γ, καὶ ἑξῆς τὸ δ, καὶ τὸ ε, καὶ ἕως τοῦ κ. δέκα γὰρ ἦν δικαστήρια τὰ ἐν Ἀθήναις. καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἑκάστου δικαστηρίου ἐγέγραπτο πυρρῷ γράμματι, τὸ στοιχεῖον ὃ ἦν τὸ δικαστήριον ὀνομάζον. ὅτι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δικαστήριον εἶχε δέλτον, τουτέστι πινάκιον, ἐν ᾧ ἐπιγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαστηρίου. εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῷ πινακίῳ, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ῥάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένον. ὅτε οὖν συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, κἀκεῖ κλήρους ἔβαλλον. καὶ ὃς μὲν ἐκληροῦτο κλῆρον, ἔχοντα τὸ α, ἀπήρχετο εἰς τὸ α δικαστήριον. ὁμοίως εἰς τὸ β, καὶ τὰ ἐφεξῆς. καὶ πρῶτον μὲν ἐδίδοτο παρὰ τοῦ κήρυκος τῷ δικαστῇ τὸν κλῆρον τοῦ στοιχείου. ὁ δὲ κῆρυξ λαβὼν, ἐδίδου αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον, εἶτα οὕτως ἐδίκαζον. οἱ δὲ ὡς δικασταὶ εἰσιόντες, μὴ κληρωθέντες εἰς τὸ δικαστήριον, διαφόρως ἐζημιοῦντο. Ἄλλως. Ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον, ἔχων ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ πατρόθεν, καὶ τὸ τοῦ δήμου, καὶ γράμμα ἓν δὲ μέχρι τοῦ κ. διὰ τὸ πάλαι δέκα φυλὰς εἶναι Ἀθήνησι. διῃροῦντο γὰρ κατὰ φυλάς. εἶτα οἱ θεσμοθέται κατὰ φυλὴν ἕκαστος, καὶ ὁ δέκατος ὁ γραμματεὺς, ἐκλήρουν τὰ γράμματα, μέχρι τοῦ κ. καὶ τὸν λαχόντα ἴσον τὸν ἀριθμὸν τοῖς μέλλουσι κληροῦσθαι δικαστηρίοις, ὑπηρέτης φέρων ἐτίθει καθ' ἕκαστον δικαστήριον ἕν. εἶτα πάλιν ἀπεκληροῦντο οἱ τὰ εἰληχότα γράμματα ἔχοντες, τίνες δικάσουσι, καὶ τίνες οὔ. πάντα δὲ Ἀθηναίοις δέκα ἦσαν φυλαί. ἕκαστος οὖν ἀπὸ τῶν φυλῶν δικαστὰς καθίζεν. εἶτα ἀπὸ μιᾶς ἑκάστης ἐλάμβανον ἄνδρας πέντε, τοὺς ἐπισημοτέρους. καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν πέντε τὸν ἕνα, τὸν κλήρῳ λαχόντα, ἐποίει δικάζειν. Ἄλλως. Δικαστήρια Ἀθήνησιν, Ἄρειος πάγος, κρίνων τὰ φονικά. εἶτα ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων. ἐπὶ Παλλαδίῳ δὲ, τοὺς ἀκουσίως ἐδίκαζον. εἶτ' ἐπὶ Δελφινίῳ ἐδίκαζον τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀπεκτονέναι μὲν, λέγουσι δὲ ἐννόμως. καὶ τὸ ἐν πρυτανείῳ.

Δικαστήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ δίκαι ἐκδικοῦνται, καὶ αὐτοὶ οἱ δικάζοντες, καὶ ὁ τῆς πόλεως ἄρχων. ἀπὸ τοῦ τὰς δίκας ἐν αὐτῷ διοικεῖν. Δικαστικὸν, Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι. τριώβολόν φησιν εἶναι οὐ μόνον τι ἔσχεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο. Δικαστικός ἐστιν, ἐπιστήμων δίκης. Δικεῖν, βάλλειν, ῥίπτειν. ὅθεν καὶ δίκον, καὶ δίσκον, καὶ δίκελλον. Δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ὡς τό, Οὐ βουσὶ καὶ δικέλλῃ πορίζομένους τὸν βίον, ἀλλ' ἵππῳ καὶ μαχαίρᾳ, καὶ δικελλίτης. Δικέντρων, βέλος τι ἀγκαλὸν, οὕτως ἐκαλεῖτο. Δικέρατον, δύο κέρατα ἔχοντος. Δίκη, ἐπὶ ἀνθρώπων, θέμις δὲ ἐπὶ θεῶν. καὶ δίκη θεοῦ, πρὸς διακόλλων ἐῤῥέθη παρ' Ὁμήρῳ, τὸ κατὰ ἀνθρώπους. διαφέρει δὲ δίκη, γραφῆς. δίκη μὲν λέγεται, ἣν ἐκτίσειε τις καθ' ἑαυτὸν ὑπὲρ ἰδίων

[illegible]

[illegible]

Διφθόγγῳ ἐκφέρεται, κατὰ ἐκ τῆς κίρου, ὁ λόγος. ἴσ Δυσὶν τοῦ Διιλαν, κλισομένου τοῦ Δι, ἐκ τοῦ Διῒ. καὶ ἀπὸ τοῦ Διιμαι δὲ, τοῦ δεδοικότος τὸν φόβον. Διέβαλεν, ἐξυκλόπευσε. Διέβη, περάσας, ἐπέρασε. Διεβίβαζον, καὶ Διεβίβαζον. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικομάχου, καὶ Διεβίβαζεν εἰς τὴν ὄστεαν, τὰς κύλικας καὶ μεγάλας ἀσπίδας. Διεβίω, ἐκ τοῦ βιῶ. παράγεται ῥῆμα εἰς μι βίωμι. καὶ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως ἐν συνθέσει, διαβίωμι. ὁ μέλλων βιώσω, ὁ ἀόριστος ἐβίων. ὁ δεύτερος, ἐβίων, ως, ω. καὶ διεβίω, ἐν συγκοπῇ, ἀντὶ τοῦ ἔζη. Διεβλήθη, ἐξηπατήθη. Διεβλήθησαν, ἐξηπατήθησαν, παρὰ τῷ Ξενοφῶντι. Διεβοήθη, ἐκφημίσθη. Διεγγυήσεται προσευχή. προσευχὴ καὶ πρᾶξις καὶ ἡμέρα ἐγένετο. Διεγείρω, ἐξυπνίζω. Διεγείρομεν, παροτρύνομεν. Διεγγύησιν, ἀντὶ τοῦ καταλύσιν ἐγγυητῶν. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας (εἰ γνήσιος ὁ λόγος) φησὶν ἐγγυηθῆναι ὑπὸ τοῦ Στεφάνου. Διέγνωκα, ἔκρινα, Διέγνων. Διεγκωμιάσαμεν, διακρίνοντες. Διέγραφε, διέξει. Διεγίνετο, λαμβάνουσιν αἱ ἁπλαῖ ῥήματα ἔσω μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, ὡς τοῦ εὐθέως. ὡς τὸ Διεγίνετο, διαφέρων, ἐκπίπτων, διαγίνεσθαι. Διεδίω, ἀντὶ τοῦ διατέλεσε. Διεδίδοσκε, διέγραψε τῇ χειρί, στρογγύλην αὐτὴν ποιῶν ὡς λεκάνην, ἢ διέγραψε. Διέδρα, ὅταν ἐν φυλακῇ τις ᾖ ἀπέδρα, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. Διέδριον, τὸ καθέδριον. Διεδόθη, ὁ διαφυγὼν, παρὰ τῷ Ξενοφῶντι.

Διεζευγμένον τὸ πράττειν ἐκ τῶν ἐχομένων. ὧν καὶ τὰ ἀντικείμενα μάχεται. ὡς τὸ, ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. Διέζωσε, διαζώσαντα. καὶ παρὰ τοῖς μυστικοῖς διεζωσμένον λέγεται, τὸ περίζωμα. καὶ συμβιοῦν λέγεται, τὸ ἐν τῷ ἀποκρίνειν. Διεθαλάσσε, διέθεεν. Διέθει, διέτρεχε. Διέθεε, διέτρεχε. Διέθεσαν, ἠμφιέσαντο. Διεθρύλουν, ἀντὶ τοῦ διελάλουν, διεθρύλουν. Διεθρύλει, ἐκλάσθη, διέτρεχε. Διεί, ἀντὶ δὲ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Χλαῖναν δὲ φανεῖ ἔχων δίαν κυβερνητικὴν ὑπέρβολον. Διειλέγμαι, τὸ ἀκριβῶς γινώσκειν. Ἀριστοφάνης, ὥστε ἐδύναντο ἅπαντα καὶ διειλέγμαι. Διειλέ, διακριτὸν, διαυγές. καὶ καθαρὸν ὕδωρ. Διείλετο, διαιρεῖται. Διεῖλεν, ἐχώρισε. Διεκαρτέρει, ἀντὶ τοῦ νομίζεσθαι.

Διελαυνομένου, σαυτοῦ καὶ πόνου ἐξεταζομένου. Διελυθείσης, λάθρα διαλαθὼν τοῦ δρόμου, ἀποδράσας, φυγοῦσα.

Διέρχομαι, διέρχομαι, καὶ διέρχομαι αἰτιατικῇ. καὶ διὰ μὲν τοῦ, τὴν ἰδίαν γνώμην. Διέστησε, διαιρεῖ, ἢ ἄλλο τι, ὡς ὁ ἰατροὶ λέγουσι. καὶ διέπειν, ἀντὶ τοῦ ἀρχεῖν. Διέξεις, διελεύσῃ. Διεῖπε, διέλεγε, διαλέγεται, μετέρχεται, λέγει. Διεσπαρμένον κατὰ πολλὰ σπέρματα προθέσεως. τὸ διεσκεδασμένα, διεσπάσθαι, διαλιπόντα εἰς μάθησιν. ἔστι γὰρ, διεξ[illegible] μοι ἔργα λαλεῖν. Διεξιτεῖν· ἐκμάρξης, πληροῦν. τῆς δὲ διεξόδου ἐμπέσοι. Διεργάζεσθαι, εἰς ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν. ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰατρῶν διεργάζεται. Διέργειν, κωλύειν.

Διερευνᾶν, ἐρευνᾶν. Διερειναι. Διερμηνεύσαι, διηγεῖσθαι τὸ λέγειν. ἀπολαύνοντος. Διέρρευσε, διεπέπλευσε, ἀναλύσαι. Διεσκευάσατο. Διεσκεύασεν οἱ ἐξαπατηθέντες τοὺς ξένους, καὶ διαλύσαι διὰ τὸ σκοπεῖν ὅπως. Διεσκέψατο, ἐσκοπεῖτο, ἐπιλέγετο. ὅτε τὸ, διεσκεύασε τὰς ἀπέχοντα αὐτοῦ ἰδεῖν αὐτούς. Διεσπάσθη, διέσχισται, διέρρηξεν. Διεσπουδάσαμεν, διαπρεπῶς ἐσπουδάσαμεν. Διέσχον, ἀντὶ τοῦ διέστησαν. Θουκυδίδης, διέσχον οὐ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. Διεσώθησαν, διέσωσε, διεσώθησαν. Διεσθεν, καὶ διαπεπλασμένον. λεοντῆς δὲ τὸ δέρμα ἢ ἄλογον, παρὰ ταύτας. Διεσκέδασε, διέλυσε. Διεσκεύασε, διαφθείρεται, ἐμιμεῖτο. Διεσκεύασε, διαπεπράξασθαι τῶν διαπραττομένων. Διεσπάσθησαν, ἀπεσπάσθησαν. Δι' ἐκείνου. τὸ, παρὰ οὕτω φησὶν ἐξαιρε-

θεὶς, ἐξ οὗ τοῦ μέλλοντος ἤχεσθαι, πρὸς τὰς αὐλῆς θύρας. Διεκλάσθη, διεκλάσθη. Διεκλέψατο, διέφθειρε. Διεκομίσθη, ἀντὶ τοῦ διεκομίσθην. Διεκορήσατο ὡς παρ᾽ αὐτὸν, ἀντὶ τοῦ διέφθειρε. Διεκορήσατο παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἔκοψε. κορησαμένη γάρ ἐστι, τὸ τὴν γυναῖκα λαλεῖν μόνον. ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ τὸν ἐπιτῷ τὸν ἦχον. Διεκωμῴδησαν, διεταχθέντα. Διεκωλύθησαν, ἀντὶ τοῦ διεπίρασαν, καὶ ἐξεπάτησαν. Διεκωλύοντο, τὸ πάντα περιγράφειν. Διελάμβανεν, ἐπράττων ὅσον, ἀφαιρεῖται, ἐκφαίνειν, ἐξεπιστᾶσθαι. Διελάμπαντο, διαλεγόμενος, διαλεγόμενοι. Διελάκησε, τὸ ἐμβάλλειν καὶ διαλακήσειν. Διελάνθανε, κατώφορον, κατωφερής.

Διελέγχθη, σημαίνει τὸ ἀποσείσαι, παρὰ τὸ κάρα, διεκράνισθη κατὰ ἀντίθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐκλάσθη, ὃ μᾶλλον ἐπιθέσθαι, ὁ ἀπαλλαγὴς οὕτω ἐποίησεν. Θέσεσις. Διελέγετο, ἐνδιέτριβε, ἐδιεχρῆτο, εὐλαβεῖτο. Διελεύσομαι, διέξειμι, διελεύσομαι, διαδείξω. Διέλιπεν, διαλιπόντες, ἀπολύσαντες, ἐπαύσαντο. Διελεγξάμεθα, ἐξηλέγξαμεν. Διεληλύθασι, διεληλύθασι.

Διελθὼν, ἀντὶ τοῦ διαπεράσας καὶ ἐξέτασαν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν περιπολούντων ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ τὰς φυλακάς. ἐν Πύλαις, παλαμήδην. ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τὸ μάχιμον ὄρνεον, ὡς ἔχει τὸ κάλλος. ὡς Ἀρίσταρχος. Διελόμενος, διαφέροντες, ἀπολύοντες. λαμβάνει γὰρ ἡ διαφέρουσις, ἡ διακρίνουσις. Διέλκεσθαι, ἀλλήλοις, μιμούμενοι. Διελκυσμὸν, εἰς ἑαυτὸν ἀπόλλων ἕλκομεν. Διελόντες, μερίσαντες, ἐπιδόντες. Διελέσθαι, ἀντὶ τοῦ διελέσθαι, ἀφῆκεν. Διελθεῖν, διελθεῖν, διαπεράσαι. Διέλυσεν, λυμαίνεται. Διελυσάμεθα, παρελυσάμεθα. Διελέχθη κάλλιστα, ἢ διελέξατο. Διέλαθον, ἀπέλαθον. Διελθεῖν οὐκ ἔχω δι πάντα, ἤτοι διαγράφεσθαι. Διέλθοι, διαπεράσαι. Διέλθοις, διαπεράσοις.

Διελκυστίνδα, παιδιά τις οὕτω καλουμένη ὑπὸ τῶν παίδων, ἐν τῇ παλαίστρᾳ. Διελκύσαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. Διελκυστίνδα μὲν οὖν ἐμὴν ἂν διελκύσαις. Διελόμενοι, ἐπικρίνοντες, διαχωρισάμενοι. Διελών, διαμερίσας, διαιρέσας. Διέμεινε, τὸ ὑγρὸν ὑγραίνων. Ἀριστοφάνης, ὅθεν διέμεινε σφήκιον. Διέμενον, διετέλουν, ὃ νῦν χρηματίζειν φασί. Διεμοιράσαντο, διεμερίσαντο. Διέμπλεων, ἐκπλέοντα. Διεμπολᾶν, τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν. Διεμέλλησε, τὰ χείλη διανοίγει. καὶ διέρχεται μυστηρίοις. Διενεκτέον, διοισθήσεται, διαφέρειν. Διενεγκεῖν, τὸ διαφέρειν. Διενεγκόντων, πρὸς τὸ φαύλοις, ἐπιχειρούμενα. Διενέγκατε, κρίνατε τὰ φαῦλα, ἢ διαφέροντα.

Διεπεμπόμην, καὶ ἐπεμπόμην, οὐ διεπεμπόμην. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς τοὺς Βασιλεῖς ἐπιστολῇ, τοὺς δὲ τοὺς ζηλωτὰς τοὺς χιτῶνας ἐπίσημα. Διεπέρασε, διεπέρασε, διεπέρα. Διεπέμπετο, διεπέμπετο. ἢ διαπέμπεσθαι τὴν χρυσὸν, ἀντὶ τοῦ πρὸς πλῆθος ὄντος ἐμφανεῖς. καὶ διαπέμπω τὸν πλοῦτον, καὶ τὸ κλῆρον τοῖς πτωχοῖς, ἐν τῇ διαπεπράξαι ἐλθοῦσαι. Διεπάραξε, διεφθείρατο, ἐμὶ διαλύσασθαι, ὁ φυλάξιμος ὕπεχα. ἡ φωνὴ τοῦ εἰς τὸ ἀπλῶς, ἔσχε, ὡς εἴληφα. ἡ προσθήκη τοῦ καὶ τὸ ὑπέχω, μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, κατὰ συγκοπὴν διεπέσχε. Διεπέσχες, ὑπείληφα.

Διέρα, ἐξέφυγε. Διέραστι, ἀντὶ τοῦ διὰ ὅλας ἡμέρας. Διερῶν, ἀντὶ τοῦ διαλύων γάρ. Τιθεμένας δὲ ἐν τῷ προτέρῳ δι' ἡμέρας εἶπεν, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Διέρος, διερός.

Διέσις, ἐστὶ διάθεσις, τὸ δίειμι, ἐκ τοῦ διὰ δίειμι διέσης. ἐστὶ τὸ πλεονασμὸν τοῦ φυλακτικοῦ, ἡ διάθεσις, ἀφαιρεῖται τὸ ε, διαθέσθαι. Διετέλεσα, τετέλεκα. Διεύσειν, διεσμένους, διαπαρακαλέσαι. Διεύθυναν, ἐπαύσαντο. Διεφάνη, διελέχθη. Διεφθάρη, διεφθάρη, διεφθάρη. Διεφθάρησαν.

Διεφάνησαν,

ἅμα ἐστὶ διέφθαρμαι. διαφθείρεται ὁ δέων μετὰ τοῦ δέοντος. Χρυσόστομος. μήτε διαφθείρονται μετ' αὐτῶν. τὸ γὰρ κοινὸν, διαφθείρεται ὁ δέων ὑπὸ δέοντος λέγεται. Διαφθερῶ, μέλλων διαφθερῶ, παλαιὸς διέφθαρκα. Ἀριστοφάνης, Τοὺς προλόγους διαφθερῶ τῶν ποιητῶν. Διαφθείρεσθαι, διαφθείρω. Διαφθορὰ, θάνατος, διάλυσις τοῦ συνεστῶτος σώματος. Διάφθαισθαι, τεθάφθαι. Διαφοιτωμένη, ὑπὸ λακώνων ἐπὶ πάσης ἡμέρας, τοῦ φιλεῖν φοιτώσης. Διαφορά ἐστι λόγος, καθ' ὃν ὁ προσάλληλα τῶν σημαινομένων ἑτερότης σώζεσθαι πέφυκε, καὶ τοῦ πῶς εἶναι δηλωτικός. Διαφορά ἐστι λόγος, καθ' ὃν ἀλλήλων διαφέρεται τὰ ὑποκείμενα, καὶ τοῦ πῶς εἶναι δηλωτικός. τουτέστι, τῶν οὐσίαν τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ, ὅ περ ἐστὶ καὶ τὸ εἶναι πάλιν τὸν αὐτὸν λόγον τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ. ὅ περ ἐστὶ, διαφορά ἐστιν, ἡ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις καλουμένη ἰδιαίτατα. ἡ δὲ καὶ συστατικὴ ὑπάρχει διαφορὰ, ἡ καὶ περιεκτικὴ τοῦ εἴδους τοῦ γένους. καὶ πάλιν. διαφορά ἐστι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει, ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστι κατηγορούμενον. ὁμοίως διαφορά ἐστι, τὸ χωρίζεσθαι πεφυκὸς, τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οὐσιωδῶς. διαφορά ἐστιν, ᾧ τὸ διαφέρειν ἕκαστος οὐσιωδῶς. διαφορά ἐστιν, ἡ ἕτερον ποιοῦσα εἶδος, ἢ ἐν τῷ ὅρῳ παραλαμβανομένη. αὗται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς ἰδιαίτατα διαφορᾶς. διαφορά ἐστιν, ἡ λεγομένη κοινῶς, τὸ χωριστὸν συμβεβηκός. διαφορά ἐστιν, ἑτερότης πρὸς ἄλληλα πραγμάτων φυσική. ἡ δὲ αὐτὴ λέγεται κοινῶς, καὶ ἰδίως, καὶ ἰδιαίτατα. ἡ ἐστι κοινῶς, διαφορὰ, τὸ καθέζεσθαι, τὸ ἑστάναι, τὸ λελοῦσθαι καὶ μὴ λελοῦσθαι, καθεύδειν καὶ μὴ καθεύδειν. ἰδίως δὲ διαφορά ἐστιν, ὥσπερ τὸ γλαυκὸν, τὸ σιμὸν, τὸ γρυπὸν, καὶ ἁπλῶς ὅσα χαρακτηρίζονται τὸ ἄτομον. ἰδιαίτατα δὲ διαφορά ἐστιν, ὡς λογικὸν θνητὸν, τοῦ ἐπιστήμης δεκτικὸν τὸν ἄνθρωπον. τὸ χρεμετιστικὸν, τὸν ἵππον, τὸ ὑλακτικὸν, τὸν κύνα. καὶ διαφορὰ, ἔχθρα, διχολογία. Διάφορα, ἀναλώματα. Διαφορήσοι κλέος, ἀντὶ τοῦ διαφέρουσι, διακομίζουσι πανταχοῦ. ὅθεν καὶ σκευοδιαφέρειν, τὸ σκευοπωλεῖν. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φορτηγῶν. Διαφορηθῶ, διασπασθῶ. καὶ διαφορηθεῖναι, ἀντὶ τοῦ διασπασθῆναι. Ἀριστοφάνης, διαφορηθείη ὑφ' ἡμῶν. Διαφόρημα, τὸ παίγνιον. Διαφορήσω σοι χρέους. Ἀριστοφάνης, διασπάσω, διαλύσω, χέσω. διαφορήσω καλῶς, ὡς ἐπὶ μαγείρων. Διαφορήσαντι, διαφορήσαντι, διακίμψαντι. Διάφοροι, ἐχθροί. καὶ διάφορον πρᾶγμα, τὸ τίμιον. καὶ διάφορον κατασκεύασμα, ἡ ἄλλο τι, τὸ πλείονος ἄξιον. Διάφορον, ἀμφίλεκτον, καὶ ἀνάλωμα. Διαφοροῦντές σε, παίζοντές σε. Διαφορώτερον, κρεῖττον, ὑψηλότερον. Διαφρόντιον, ἀμοιβὸν, καὶ διάφορον. Διαφροντίων, φροντιζόμενος. Διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύετο, ἐσπούδαζεν. Διάφρακτος κλύδων, κύαμος. ὁ γὰρ κύαμος παρὰ Ἀθηναίοις φρακτός. ἐλάμβανον δὲ οἱ δικάζοντες τοῦτον ἀντὶ ψήφου. Διαφρεναθῶν, τὸ διαψηφίζειν, ἢ διακληροῦν. εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο. τοὺς γὰρ κυάμους φρακτοὺς ἐκάλουν. Διαφρέξιες, ὑπερφλοισμοὶ ἦχοι. Διαφρῶ, σημαίνει τὸ διακομίζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰσιέναι καὶ ἀφιέναι ποιῶ. εἴρηται παρὰ τὸ ἵω, τὸ ἀφίημι, ὅπερ καὶ ἀφῶ λέγεται, καὶ πρῶ. εἶτα κατὰ συγκοπὴν πρῶ, φρῶ. καὶ κατὰ δευτέραν σύνθεσιν διαφρῶ, καὶ εἰσφρῶ. Ἀριστοφάνης, Τῶν μαγείρων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσονται. Διαφυγεῖν, παρ' ἐλπίδα σωθῆναι. Διαφυλακὰς ἔχοντες, ἀντὶ τοῦ φυλάσσοντες. Θουκυδίδης, Καὶ οἱ μὲν ἐλλιμένες τεταγμένοι τι προσεῖχον, καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες. Διαφυλαί, διαιρέσεις, διαλογαί. Διαφῦσαι, διελεῖν. Διάφυξις, φασίς. Διαφύσαν, διατελεῖν, καὶ χωρίζειν. Διαφωνεῖν λέγεται, τὸ μὴ ὁμονοεῖν, μὴ δὲ συμφωνεῖν. καὶ δηλοῖ ἡ διὰ ἐνταῦθα, τὸν χωρισμόν. ὡς ἐν τῷ διαχάσκες, ἀντὶ τοῦ διαχωρίζεις. διαφωνεῖν λέγεται, καὶ ὅταν ἐπιχειρήσῃ τις ὑπὲρ δύναμιν βοῶσαι, εἶτα μὴ ἐξαρκῇ, οἷα πολλάκις οἱ παρὰ τῶν δυνάμεων ἐπιχειροῦντες βοᾶν. καὶ δηλοῖ ἐνταῦθα ἡ διὰ, πλείονα ἐμφασιν.

Διαχαλᾶσθαι τῶν ἁρμονιῶν κεχλιαινόντων, διακεχαλασμένων, καὶ μὴ ἐχόντων συνοχὴν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Διαχέαι, διαμελίσαι, διαχέαι, διαχεῦαι. Διαχειράμενος, διεργασάμενος. Διαχειρίζω τὰ πράγματα, τουτέστι διὰ χειρὸς ἔχω, καὶ οἰκονομῶ, καὶ διοικῶ. καθολικῶς δὲ διαχειρίζομαι, τὸ φονεύω. μεταχειρίζομαι παρὰ ταῦτα, τὸ οἰκονομῶ. Διὰ χειρὸς ἔχειν, τὸ φυλάττειν.

Διαχειροτονία, ἡ τῆς χειροτονίας διάκρισις, ἐν πλήθει γινομένης.

Διαχεῖται, ὑπὸ ὄμβρου βρέχεται. Διαχέομαι, ἥδομαι, εὐφραίνομαι. ὅθεν διάχυσις, ἡ τέρψις. Διαχεύων, τὸ μελίζων. Ὅμηρος, Καὶ μὲν διέχευαν ἅπαντα. Διαχεῦ, διαχύσαι. Διαχόν, χλιδάν. Διὰ χρόνου, ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. Ἆρ' ὧν βλαβεῖσα διὰ πολλοῦ χρόνου. Διαχρῶμαι τὸν δεῖνα, καὶ διαχειρίζομαι, καὶ διεργάζομαι, κρεῖττον ἢ φονεύω. Διεβίη, διαχρησάμενος τὸν δεσπότην. καὶ πάλιν ἀνακοῦ, διαχειρίσας ἑκατόν. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ, Ἃ γ' οὖν ὀλωλὼς καὶ διαχειρισθεὶς ὑπ' ἀγῶν. ὡσαύτως καὶ διαχείρισις. διέργασις μὲν γὰρ καὶ διεργασμὸς, οὐχ εὕρηται. ἔστι δὲ καὶ διαχείρισις, ἡ διοίκησις. καὶ διαχειρίζω, τὸ διαπράττω, καὶ καταχρῶμαι, ἀντὶ τοῦ φονεύω λέγει ἐν πρώτῃ Ἡρόδοτος. οἷον καταχρήσασθαι ἑωυτόν. ὁ αὐτὸς καὶ διαχρῶμαι πρὸς δολίαν λέγει. Διαχρώμενοι, ἀναιροῦντες. Διαχύσαι, ἀπλώσαι. Διάχυσις λέγεται, τὸ διαχυθῆναι ἐπὶ ψυχῆς, ὅταν ἐλευθεριάζῃ καὶ χαίρῃ. ἡ χαρὰ, τέρψις, καὶ ἄνεσις ὕλαιος. Διαχύτλαι, διαχύσεις, πλάτεα, ἢ διαχεῖται. ἢ διαχάσκει, ἢ διάκενα, ἢ διέχαινον. Διαχωρήματα, τὰ διαιρέματα. Διαχωρήσαντες, διαχωρήσαντες δηλαδή. Διαχώρισις, ὁ διαχωρισμός. Διαχώρους, τὰ διαστήματα τοῦ λόχου. Οὕτω τὸ ἀναπληροῦσι τῇ παρατάξει τοῦ στρατοῦ τοὺς διαχώρους. Διαχωρῶ, τὸ διέρχομαι. καὶ διέξειμι, τὸ διαπορεύομαι. τῆς διὰ ἐπὶ μεσότητος λαμβανομένης. ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, οἱ μὲν περσαί σὺν Κύρῳ διεχώρησαν κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν, μὴ πολεμοῦντες. Διαψαλλάττειν, διακελεύεσθαι πρὸς ἔρωτα.

Διαψαίρουσιν, ἡσυχῇ διακινοῦνται, κινοῦνται, ἢ διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν, οἱ παλαιοὶ λέγουσι. καὶ διαψαίρεται, διακοσμεῖται. Εὐριπίδης, ἐπὶ τοῦ καθαίρειν λαμβάνει. οἷον, Γλώσσῃ διαψαίρουσα μυστικὴν τόκον. καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν. Διάψαλμα, μέλους ἐναλλαγή. Διαψᾶν, διερευνᾶν, διασαλεύειν. ὡς τὸ, Κελεύσας πάντας διαψᾶν τὴν ἄμμον, καὶ ταύτην βοθύνοις ὑπορύσσειν. Διαψηφίζεσθαι, τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις.

Διαψεύδονται, ἀπατῶσιν, ἀποτυγχάνουσι. Διαψήφισις ἰδίως λέγεται, ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἳ γίνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ ὄντως πολίτης ἐστὶ δημότης ἢ παρεγγέγραπται ξένος ὤν. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἐπιλέλειπται δὲ διείλεκται περὶ τῶν διαψηφίσεων, ὡς γεγόνασιν ἐπὶ ἀρχίου ἄρχοντος, Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι. καὶ Φιλόχορος, ἐν τῇ τῆς Ἀτθίδος. Δίβον, τὸν ἔριν. κρατῶν.

Διβετόσια, διαβίωσις. Δίγαλοι χλαῖνα. οἱ μὲν διμίτας, οἱ δὲ διπλᾶς. Δίγαμμα, στοιχεῖον. Διγενεῖς, οἱ ἀκμαῖοι. ἢ οἱ ἐγγυοί. Δίγλωσσον, διχόθυμον. Δίγλωσσος, ὁ δύο γλώσσαις ἐπιστάμενος. Δίγνωμος, ὁ ἀμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. Δίγονος μυθολογ. διπλοῦς ἱμάς. ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τινος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα, ἱμὰς δὲ φοινὸς μασθλητὰ δίγονον. ἐκ τοῦ ψετρικοῦ, ὁ δύο χρώμασι κεχρωσμένος. Δίγονος, ἢ ἀξιαφθ. Διδασκαλεῖον, τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα.

Διδασκαλία ἐστὶ, τύπωσις ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐπὶ μίμησιν ἄγουσα τοὺς διδασκομένους. Διδάσκαλον, οὐ καθηγητὴν λεκτέον. ἰδίως δὲ διδασκάλους λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων,

[illegible]

[illegible]

διαλλαγέντος. ὅς ἐστι πολὺ γὰρ οἱ πρῶτοι μέλλοντος, προλαμβάνεται τῶν δευτέρων μελλόντων. Διαλάμπει, ὀρθρίζει. Διαλαός, οἱ μὲν ἐπιμελέστερον δαίμονα. ἄλλοι δὲ παλαιοῦ εἶδος, ἐν ᾧ διαλέγουσι τὰς ψήφους. βούλεται δὲ λέγειν ὁ Κρατῖνος, τὴν ἰχανὴν τῶν πόρνων. Διάλεα, τὰς δήλας καὶ φανεράς. Διάλαυρος οἶκος, μεγάλα παντάχοθεν λαύρας, διαλελυμένος, ὁ λεγόμενος περιάμφοδος. Διαλαχεῖν, τὸ διανεμηθῆναι. οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. ἀπολαχεῖν δὲ, τὸ διανεμηθῆναι τὰ πατρῷα. ὅ ἐστιν, ἐκ τοῦ ἀπολαχεῖν. Διαλαχόντα, κληρωσάμενα. Διαλεγόντων, διαφθάρτως. Διαλέγεσθαί ἐστι, τὸ ἀμείβεσθαι, καὶ λόγον ἀντὶ λόγου πολλάκις λέγειν πρὸς τὸν διαλεγόμενον. ἢ τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι. καὶ διαλέγεσθαι, τὸ συνουσιάζειν.

Διαλέγεσθαι, ἢ τὸ χρηματίζειν. ὥσπερ τὸ χρηματίζειν λέγεται ἐπὶ θεῶν, τὸ δὲ διαλέγεσθαι ἐπὶ ἀνθρώπων. οὕτω καὶ δίκη μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων, θέμις δὲ ἐπὶ θεῶν. δίκη γάρ ἐστι κρίσις, ἣν οἱ ἄνθρωποι κρίνουσιν. θέμις δὲ δίκη, ἣν οἱ θεοὶ δικάζουσιν. ἐστὶν οὖν τὸ μὲν δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ δὲ θεμιτὸν ἐπὶ θεοῦ. τὸ δὲ ὅσιον ἐπὶ ἀνθρώπων ἁγίων. Διαλέγεσθε γυναιξίν, ὁμιλεῖτε, ἢ συνουσιάζετε. οὕτως Ἰφικλῆς. Διαλέγομαι, διαλέξομαι, διείλεγμαι, διηλέχθην. Διαλέγομαι, ὁμιλῶ, σύνειμι, συντυγχάνω, χρηματίζω. τοῦ δὲ, ἐπὶ συνθήκοντος. Διαλέγεσθαι, διοικοδομοῦσθαι. λέγειν γὰρ, τὸ οἰκοδομεῖν. καὶ διαλέγε, διορύττε. Θουκυδίδης. Διάλειμμα, διάστημα. καὶ διαλείποντα, τὰ διακεχωρισμένα. καὶ διαλείμματος, διαχωρισμοῦ. Διαλείπειν, ἀντὶ τοῦ παύεσθαι τοῦ ἔργου καὶ καιροῦ. ὅθεν οὖν διαβεβαιοῦται. εἶτ' αὖθις τοῦ ἔργου ἅπτεσθαι. Διαλείψουσιν, ἀμέλειαν ἐπιχεῶσι.

Διαλελυμένον, διακεχωρισμένος, ὑγραμένος. Διαλελυμάνθαι, διαφθείρειν, διαπεκνεῖσθαι. Διαλεκτικὴ, ἡ ἀπὸ διαλεκτικῆς ἐπιστήμη ἐστὶν, ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν. ἢ ἐπιστήμη ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως. Διαλεκτικός, πολύλαλος. Διάλεκτος, ἣν καθ' ἣν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν. ἢ ἀπὸ τοῦ διαλελέχθαι, ἢ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῆς ἄλλης. ἑκάστη γὰρ αὐτῶν διακέκριται τῆς ἑτέρας. Διάλεκτός ἐστι, φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος. καὶ σημεῖον ἐν κοινὸν ἑρμηνευτικὸν, ἄνευ μέλους. Διαλελημμένον, διαλελειμμένον. ἢ διακριτικώτερον ἐκτετάμενον. Διαλελοίχασιν, ἐκπεπώκασιν. Διαλέξαι, διορύξαι. Διάλεξις, λόγων ἀμοιβή, νοῦς, σύνεσις, ὥστε τὰ νοηθέντα δύνασθαι ἑρμηνεύειν. διαφέρει δὲ διάλεκτος, καὶ διάλεξις. διάλεκτος μὲν γάρ ἐστι, ἰδίωμα γλώττης, ἢ φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικός. διάλεξις δὲ, τῆς συνηθοῦς φωνῆς ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἐκτροπή, καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικότερον. ἡ διάλεξις ἐστι λόγος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν προϊών. διάλεξίς ἐστιν, ὅτι διαλεκτική ἐστιν, ἡ δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως περαινομένη ζήτησις. ἡ ἕξις ζητητικὴ δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως, ὑπὸ δύο προσώπων ἀνυομένη. Διαλεπτολογοῦμαι παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λεπτὰ λέγω φροντίζω καὶ διαλέγομαι. Διαληλιμμένη, ἀλιμμένη, κεχρισμένη. Διάλημμα, διάστημα. Διάληψις. διαλαγχάνειν μέν ἐστι, τὸ διαιρεῖσθαι κλῆρον. διάληψις δὲ, τὸ πρᾶγμα. Διάληψις, ἐνθύμησις, ἡ γνῶσις. Πολύβιος. Διάλληλος δεῖξίς ἐστιν, ὅταν δύο ἴσων ἀμφιβαλλομένων πραγμάτων, ἑκάτερον διὰ τοῦ λοιποῦ θελήσωμεν πιστώσασθαι. οἷον ἐρωτηθεὶς πῶς μένει πόλος, εἴποις ὅτι πόλος. Διάλλως, ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν.

Διαλογὴ, διάλεξις, ὁμιλία. Διαλογισμοί, αἱ διαλεχθεῖσαι.

Διάλογος, λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος. Διαλοιδορεῖται, καὶ λοιδορεῖται κάλλιον, ἢ λοιδορεῖ. συντάσσεται δὲ ἀεὶ τὸ παθητικὸν πρὸς δοτικήν. εἰ καὶ ὑπὸ αἰτιατικῆς, πλὴν ἀδοκίμως. Δίαλον, φανερόν. Διαλυθῆναι, διαπαλλάττειν. ὅλον γὰρ οἱ ἀττικοί, τὸ τέλος. οἱ δὲ τὸ ἰσάζειν τὸ ποσόν τινων. Διαλόγισμα, διαπλοκή. Διαλυμαίνεται, καὶ λυμαίνεται, αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται, ἤγουν βλάπτει, καὶ ζημιοῖ. Διάλυσις στοιχείου, οἷον ἦ τε ἔγχος. διάλυσις συλλαβῆς, οἷον παλαιδιο παλαίδιον. διάλυσις λέξεως, οἷον κατὰ ταῦρον ἐληλάκως, ἤγουν κατεληλακὼς ταῦρον. Διάλυσις, διαίρεσις, φθορά, διαχωρισμός. Διαλυτέσθωσαν, κεκρίσθωσαν, παυσάσθωσαν. Διαλύω τὰ ἐγκλήματα ἐπί τε φίλων καὶ ἐπ' ἄλλων, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Διαλφιτώσαι, παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ, τοῖς ἀλφίτοις πληρῶσαι. Διαμαλθέντος, διαπνίχοντος.

Διαμαρτάνω, ἀποτυγχάνω. μετὰ τοῦ διὰ προθέσεως ἀποτυχεῖν σημαίνει, καὶ γενικῇ συντάσσεται. ὡς τό, διαμαρτεῖν ἐμοί γε διαμαρτεῖν τοῦ σκοποῦ. Διαμαρτυρεῖ, βεβαιοῖ. καὶ διαμαρτυρεῖν, τὸ προλέγειν τὸ ἀκριβοῦς τὴν ζημίαν. καὶ τὸ εὐπειθοῦς τὴν ὠφέλειαν. Διαμαρτυρία, δίκη τίς, ὁμοία τῇ παραγραφῇ. ταύτῃ δὲ ἐναντία, ἡ εὐθυδικία. Διαμαρτυρομένους, προλέγοντας, ἀποτρέποντας. Διάμασος, θεός, καὶ διάμασος. Διαμάττειν, διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα, πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας. Διαμάχεσθαι, μάχεσθαι. Διαμεμαρμένον, διασεσηρασμένον, διαλελυμένον.

Διαμένειν, αἰθεροπεπτηκώς. Διαμέλλει, ἀναβολῇ χρῆται.

Διαμελλοί, εἰκάζει. Διαμέλλω, τὸ βραδύνω. ὡς τό, τί διαμέλλομεν καὶ οὐκ ἄγομεν ἐς τὴν πόλιν. Διαμένω τοῖς κακοῖς, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς. Διάμεσοι. οὕτως ἐλέγοντο παρ' Ἀθηναίοις, οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων. Διαμέσον, ἀλγεῖν, ἐξαλλάττειν.

Διαμετρητοῦ, διαμεμετρημένου. Διαμεμετρημένη, ἡμέρα. μέτρον ᾧ ὕδατός ἐστι προσμεμετρημένον, ἡμέρας διάστημα ῥητόν. ἐμετρεῖτο δὲ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ πρὸς τὰς διαγομένας τὰς δίκας οἱ ἀγῶνες, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διῃρεῖτο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν ὑπὸ διώκοντι, τὸ δὲ ὑπὸ φεύγοντι. τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσι. ταῦτα δὲ σαφῶς δηλοῦσιν οἱ ῥήτορες Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, διδάσκει περὶ τούτων. συνηθέστερον δ' ἐν τοῖς παρ' Ἰσαίῳ κατ' Ἐλπαγόρα καὶ Δημοφάνους. πῶς μεμετρημένης τῆς ἡμέρας, ὅτε μὲν χωρὶς ὕδατος φησὶ γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ. Διάμετρος, ὁ τὸ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον τέμνων εὐθεῖα γραμμὴ, καὶ ὄργανον γεωμετρικόν. καὶ τὸ διαμέτρου εἰς ἀποτελέσαι λόγον, ὥς τοὺς σφαιρικοὺς ἀριθμοὺς φασί. καὶ διάμετρον, τὸ ὕδωρ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μετρηθέντος, Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. Διαμιστύλας, ψιλώσας, ἀποτεμών. Διαμνᾶσθαι, ἀλαζονεύειν. Διαμνησίκακοι, ἀποδημοῦντες καὶ ἐπιθυμοῦντες ἀργύριον, καὶ θυλακῶν ἔλεγον. Διαμοιρασάμενος, διαμερίσας. Διαμόνους χιτῶνας ἔλεγον, ὅτι ῥᾷον διέκοψε, καὶ οἷον ἐδίφριον. κυρίως γάρ ἐστι θέρος τὸ ἀμᾶν. ὅθεν ἀμᾶσθαι προσκαλοῦσι, καὶ τὸ φασὶ συνάγειν. ὡς τό, κόνιν ἀπαμησάμενος. Διαμονὴ μὲν ἔχω τὴν δίψαν, ἀντὶ τοῦ κοινοῦ, μνημονεύω τοῦ δίψους. ὁμοίως διὰ φροντίδος ἔχω τὴν δίψαν, καὶ διὰ ἀγάπης, ἢ διὰ ἀμελείας, καὶ διὰ ἐπαίνου, καὶ διὰ ψόγου. ἀντὶ τοῦ φροντίζω, καὶ ἀγαπῶ, καὶ ἀμελῶ, καὶ ψέγω, καὶ ἐπαινῶ. Διαμνημονεύω, ἀντὶ τοῦ διὰ λόγου μνημονεύω. τὸ μνημονεύειν δὲ, χωρὶς τοῦ διά. ἔστι δὲ χωρὶς, ὃ τοῦ προφορικοῦ λόγου ἐνθυμεῖσθαι. Διάμονος, ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν. Διαμοιρᾶσθαι, διαμερίζεσθαι. Διαμοιρασάμενος, διαμερισθεὶς καὶ μερίζεσθαι, ὃ τὰς μοίρας μεμερισμένος. Διαμπάξ, διόλου, διαμπερές, διόλου, ἐξεναντίας. ἀπὸ τοῦ διαπείρω διαπείρω, ἀναβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ. Διαμπείρας, διαπερονῶσας. Διαμπερὲς, διαπεραῖς, διανύλος. ἀπὸ τοῦ πέρας, τὸ τέλος. πλεονάζει δὲ ἐν αὐτῷ τὸ μ. διαμπερὲς, ἅπαντα πάντα, ἐκ παλαιότατου κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. Διαμπερέως, ταχέως, τελείως. Διαμπήγνυσι, διεκπείρει, διαπερονᾷ, διακόπτει.

Διαμυλλαίνειν, διαστρέφεσθαι. Διαμυλλαίνει, διαστρέφει, καὶ διαρρεῖ, καὶ διαλύεται. Διαμυθολογίας, παιδολογίας.

Διαμπερὲς

σιῶν, λεπτῶν. Διακαλῶν, διαθρύπτων. Διακναίει, ἀποκναίει, παρὰ τῷ ἐπαρχείῳ. Διακναισμένον, διαπεπονημένον, φθειρόμενον. Διακναιόμενος, ξυόμενος. καὶ Διακεκναισμένα, διεφθαρμένα. Διακναισθήσονται, διαφθαρήσονται. ὡς ἐπὶ τυροῦ, τὸν λέγει Ἀριστοφάνης. Ὅμηρος, ἐπὶ δ᾽ αἴγειον κνῆ τυρόν. κναίειν γάρ ἐστι κυρίως, τὸ τὸν τυρὸν ξύειν τῇ κνήστει. Διακονικὸν σκεῦος, διακονικὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, σκεῦος. Διακοσμούμενα, βασιλικῶς ἐσθηκόμενον. ἢ ὡς κόσμιον διακεκοσμημένον διάνοια. Διακαμφθεὶς, διακλασθεὶς, βραχυνθείς. Διακινῆσαι, κατασφάξαι, ἀφανίσαι, βλάψαι. Διακονὸς, ἐπὶ ἱερᾶς ἱερωσύνης ἀνομάζεται, ὃ ςαδιεὺς κινεῖ, καὶ ἄνθρωπος ὁ μὴ ξυνιείς. καὶ Διακονῆς, διακονήματα. Διακονήσαι, διακονήσασθαι, ἀπὸ τοῦ κονίσαι. ἐπὶ ὁ δρόμος, κόνις σκίδνα. Διακόνιον, οἱ μὲν τὴν τῆς πλακοῦντος ποικίλα. ἢ μάζα, ζωμός. Διάκονος, παρὰ δ᾽ εὐηγείας, τὸ προσπονίζειν, ὅθεν παιδίσκαι διακόναι, διάκονος. ἢ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν διάκονος. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς ᾱ μακρόν. Διάκονος, ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα. ἢ ὡς παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν. Διακονοῦμαι λέγομεν, οὐ διακονῶ. καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Διακονουμένων, ὑπηρετούντων, ἢ σπερίσεις ἄχρι ἐκπληρούντων. Διακοπὴ, διαίρεσις, διαχωρισμός.

Διακορὴς, πεπληρωμένης. ὡς τὸ, ἐλθὼν αὖθις διακορὴς μέθης ὄντως. καὶ διακορὴς, μεμεθυσμένος. Διακορεῦσαι, διαπαρθενεῦσαι, οἷον διαφθεῖραι. Διακορής εἰμι, ἀντὶ τοῦ ὑπερκορής, εἰς κόρον ἦλθον. Διακορής εἰμι, ὑπὲρ κόρον ἀφικόμενος, κατάπλεως εἰμι. Διακορίζεσθαι, βλέπειν, ἀτενίσαι. Διακορῶ, κόρην διαφθείρω. Διακοσμηθεῖεν, ἐκ τοῦ κοσμηθείημεν, κατασυγκοπῆ. Διακόσμησις, τοῦ παντὸς ἡ διάθεσις, μέσον ἡ γῆ, κέντρου λόγον ἔχουσα. μεθ᾽ ἣν τὸ ὕδωρ σφαιροειδὲς ἴσον τὸ αὐτὸ κέντρον τῇ γῇ, ὥστε τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι. μετὰ τὸ ὕδωρ ἀέρα ἐσφαιρωμένον. κύκλους δ᾽ εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, πέντε.

Διακόχλυ, ὁ μεταξὺ χρόνος, ἢ διάστημα χρόνου. Διακραδαίνειν, κινεῖν. κραδαίνειν γὰρ, τὸ κινεῖν. Διακρὰς, οὐ μόνον εὐβοίων ὄρος, ἀλλὰ καὶ ἔθνος, καὶ τόπος τῆς ἀττικῆς, καὶ ἡ χώρα. Διακρία, ἡ εὔβοια. καὶ Διακριεῖς, οἱ εὐβοεῖς, ἀπὸ ὄρους τῆς εὐβοίας. εἴρηται, ὅτι ἐν ταῖς ὄρεσι τῆς εὐβοίας, διακρίναντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγονότων, ἥφαιστος καὶ ἑρμῆς καὶ ἀθηνᾶ. καὶ ἥφαιστος μὲν, ὅτι ἄνθρωπον, θαυμάσιον θεῶν ἔργον. ἑρμῆς δὲ, οἰκίαν χρησιμώτατον. ἀθηνᾶ δὲ, βοῦν. ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν, τόν τε χωρίον, καὶ οἱ εὐβοεῖς, ἀπὸ μέρους ὠνομάσθησαν. καὶ Διακρία, ἡ ἀπὸ κόρινθος εἰς βαβυλῶνα. Διακριβοῦν, ἀκριβῶς ἐξετάζειν. Διακριδὸν, ἤγουν κατὰ ἐπίκρισιν, καὶ ἐπιλέγδην. καὶ ὡς ἐξαίρετον, μετὰ διακρίσεως. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παρακλίνειν τὸ παρακλιδὸν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ διακρίνειν τὸ διακριδόν. ἢ διακριδὸν, ὑπερεξαιρέτως. ἀναλογίαν ἔχει τοῦ παρακλιδὸν, ὃ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. καὶ τὸ στοιχηδόν. διακριδὸν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ διεστραμμένως καὶ ἐκτεταμένως κεῖται.

Διακριθεὶς, διαχωρισθεὶς, διαλυθείς. Διακριθέντες, χωρισθέντες. καὶ διακριθῆναι, ὁμοίως. Διακρίνασθαι, διαχωρίσασθαι. Διακρίνειν ἐστὶ, τὸ πρᾶγμα τοῦ πράγματος διϊστᾶν, καὶ χωρίζειν. Διακρίνεται, ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ. Διακρινθέντα, ἀντὶ τοῦ διαχωρισθέντα. τὸ θέμα διακρίνω διακρινῶ, διακέκρικα, διακέκριμαι, διεκρίθην. καὶ ποιητικῶς, διεκρίνθην. ὁ μέλλων ὁ διακρινθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, διακρινθείην. τὸ πληθυντικὸν, διακρινθείημεν, διακρινθεῖτε. καὶ συγκοπῇ, διακρινθεῖεν. ἔχει τὸ ν κατὰ πλεονασμὸν αἰολικόν. ὁμοίως δὲ καὶ διακρινθεῖσαι, τὸ β´ πρόσωπον. Διακρινθῆναι, τὸ λυθῆναι καὶ χωρισθῆναι. καὶ κεῖται ἡ λέξις αὕτη πολλάκις παρά τε Ὁμήρῳ, καὶ ἑτέροις. ὡς τὸ, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη ἡμᾶς. καὶ μετ᾽ ὀλίγα, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. ἔστι δὲ τὸ μὲν διὰ τοῦ ι ὀρθότερον,

εἰ καὶ ποιητικώτερον. ὡς καὶ τὸ κλιθῆναι, καὶ τὸ ἀποκλινθῆναι. τὸ δὲ δίχα τοῦ ν, κοινότερον καὶ ἀττικώτερον. ἐναντίον δὲ τὸ διακρίνειν, πρὸς τὸ συγκρίνειν, ὅ ἐστι συγχέειν. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ διακρινθῆναι διαφθέγγονται τῆς ἀκριβεστέρας τῶν ἀρχαίων, φέρε τῶν παραλήγουσαν, εἰ συγκοπὴν ἀπὸ εὐκτικοῦ τοῦ διακρινθείημεν. ἵνα τὸ ἀκόλουθον τῆς συγκοπῆς ᾖ τοιοῦτον, διακρινθεῖμεν, διακρινθεῖτε, διακρινθεῖεν. Διακρινομένοις, διακρινομένοις διατάζουσι καὶ διακρινομένων, μαχομένων. Διακρίνουσι, διαχωρίζουσι, μεσιτεύουσι. Διάκρισις ἐστὶν, ἐπίκρισις διακριτικὴ τῆς κατὰ διάνοιαν τεταγμένων, ἀληθῶν ἢ ψευδῶν δογμάτων. καὶ διάκρισις, διαίρεσις, φθορὰ, διάλυσις. Διακρότως, σκληρῶς, ἀσυνδέτως. Διακροτεῖσθαι, ἐξωθεῖν, ἢ ὑπερτίθεσθαι, καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαβάλλεσθαι. καὶ συντάσσονται αἰτιατικῇ. Διακρουόμενοι, διαφεύγοντες. Διακρουόντων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνιζόντων τὰ κεράμια εἰ ἀκέραιά εἰσιν ἔμπειροι, ἀπὸ οὐκ ἐπιστάμενοι, διὰ τὸ ἀσαφὲς τῶν κινουμένων. Διακρούεσθαι, ἀπορρῖψαι. Διὰ κτῆσιν δηλίαν, τὴν οὐσίαν διαμερίζειν.

Διάκτορος ἀργειφόντης, ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας, καὶ σαφῶς καὶ ὀρθῶς φαίνων τὰ ἐξαγγελλόμενα. ὥσπερ φύλαξ φύλακος, καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐθεῖα ὁ φύλακος, ἀναπλασθεὶς εἰς εὐθεῖαν τῆς γενικῆς. καὶ τρὼς τρωὸς ὁ τρωός, καὶ δμὼς δμωὸς ὁ δμωός. οὕτω καὶ διάκτωρ διάκτορος, ὁ διάκτορος. ἕτεροι δὲ, διαλυτήν φασι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ διάκτορον. ἔτι πρόφρονα σαφῆ ἄγγελον. καὶ διάκτορος, ἢ ὁ διάκτορος, ὅ ἐστι σαφὴς ἐν ταῖς ἀγγελίαις. τορὸν γὰρ, τὸ φανὲς καὶ σαφές. ἢ ὁ αὐτὸς ὢν ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ ἄγω. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄγγελος. ἄγγελος τε γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἄγειν φαίνεται γίνεσθαι, καὶ διάκτωρ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ἄγω. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λέκτωρ, καὶ ἀλέκτωρ. Διακυβερνᾷ, ἡγεμονεῖ, βασιλεύει.

Διακτόρως, σέρνωθεν. Διακυλίομαι, διαχέομαι.

Διακωνοφθαλμίζεται, διεκβάλλεται, διασπᾶται, ὡς ἂν δέχεται. Διακυκῶσι, διαταράττουσι. Διακυρίττεσθαι, ἀντιμάχεσθαι. κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. Διακωδωνίζω, τὸ δοκιμάζω, καὶ διαφημίζω, καὶ διακωδωνισθέντος. ὡς ἐπιπλεῖστον δὲ, ἐπὶ τοῦ ἐμπεπρησμένου λαμβάνεται. Διακωδωνίσαντος, δοκιμάσαντος. Διακωδωνίσω, ἀντὶ δοκιμάσω. Διακωλύω, αἰτιατικῇ. Διακωμῳδῶ, διατραγῳδῶ. Διακωχὴ, διάσχεσις χρόνου, ἢ διάλειψις. Διάλ, τὴν ἔλαφον, χαλδαῖοι. Διαλαβεῖν, παλαιστρικὸν δέ. Διαλαβὼν, προκατασχών. ὡς τὸ, ὁ δὲ διαλαβὼν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς. ἢ διαλεξάμενος, διαγνώσκων. Διαλαγχάνειν, διαμερίζεσθαι, διακληροῦσθαι, τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ. διάληξις δὲ, τὸ πρᾶγμα. Διαλακήσασα, διαρραγεῖσα. λακὶς γὰρ, τὸ σχίσμα. Διαλαμβάνεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ περιλαμβάνεται ὁ λειμὼν, ἐπ᾽ ἀμφοῖν ἐπὶ παιδὸς. καὶ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. καὶ διαλαμβάνει, ὑπονοεῖται. καὶ διαλαμβάνων, ὑπομνηματίζων, συγγράφων. Διαλαμβάνω, τὸ περιλαμβάνω. οἷον διαλαμβάνει τὸ βιβλίον τὴν τοῦ ἀχιλλέως ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ περιέχει. καὶ διέλαβε τὸν λειμῶνα τῷ περιβόλῳ, ἀντὶ τοῦ περιέφραξε. Διαλλαγαὶ, μεταβολαὶ, καὶ διαλύσεις. Διαλλαγῆναι, τὸ διὰ αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι, καὶ φιλιωθῆναι. ἀπαλλαγῆναι δὲ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλα μεταπηδῆσαι ἕως, ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Διαλλαγὴ, εἰρήνη. Ὦ κύπριδι τῇ καλῇ, καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε διαλλαγή. Διαλλαγῶ, διαχωρισθῶ. Διαλλάκτης, συμβιβαστὴς, φιλιωτής. Διάλλαξον, διάλυσον. Διαλλάττεσθαί ἐστι, τὸ ἀπὸ μίσους ἐλθεῖν πρὸς τὴν προτέραν ἐπανιέναι φιλίαν. καταλλάττεσθαι δὲ, τὸ χωρὶς μίσους. ὅθεν καὶ διαλλακτὰς μέν ἐστι, καταλλακτὰς δὲ οὔ. Διαλλάττω τὸ διαφέρω, γενικῇ. διαλλάττω δὲ τὸ φιλιοῦμαι, δοτικῇ. ὡς τὸ, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου. καὶ διαλλάττομαι τοῖς φίλοις. Διαλλαχθήσομαι καλῶς, ἢ

λος, ἐν τῷ ἐπιτάφῳ. καὶ διάβολος λέγεται, ὡς διαβάλλων τὸν θεὸν καὶ ἐχθροὺς ποιῶν τοὺς φίλους. καὶ ἕτερον τῶν δαιμόνων. Διαβουλία, τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων ἐνθυμήματα. Διαβούλιον, ὁ διαλογισμός. Διάβολοι, διαβολαί, διάβουλοι. Διαβουλία, ἀμφιβολία, ἐνθυμήματα, διαλογισμοί. Διαβουλίῳ, ὁ ἐν τοῖς ἴσοις πρόβολος. λέγεται. Διαβουλεύομαι, ἀναπείθω, Θουκυδίδης. Διαβουνίαν, τὸ ἐν ταῖς πέτραις τρῆμα, ὃ μεταξὺ ἰθίομεν. Διὰ βραχέος, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Θουκυδίδης, Καὶ εἶπεν αὐτοῖς τὰς ἀρίστας πλεούσας ὅπως ἐκπλέοιεν, διαβραχέος πλέοντες νικῆσαι. Διαβρίθει, βαρύνει. Διαβριθοῦς, ἰσχυρᾶς. Διάβροχος, οἰνωμένος. Ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ πρεσβευτὴς, καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τί μέλλομεν ἔφη. Διαβρόχους, βεβρεγμένους. Διαβύνω, διακανάσσω. Διάγγαρον, διακόφαλον. Διαγγελεῖ, καρτερεῖ, διαφάνει. Διαγγελλομένους, ἀντὶ τοῦ κελευομένους. Ξενοφῶν, ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους, καὶ διαγγελλομένους. Διαγγέλλει, ἀπαγγέλλει, διαφαίνει. Διαγίγνεσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ διαγαγεῖν, καὶ διαμεῖναι. ὁ διὰ τοῦ βίου καὶ μέχρι τέλους διαζῶ. Διαγεγονότος, παρελθόντος. Διαγέγραπται, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρηται. ἀπὸ τοῦ τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἐγράφοντο. Ἀριστοφάνης, Ὡς ᾔσθημαι, ὅτι πεντετάλαντός μοι δίκη διαγέγραπται. ἀντὶ τοῦ κατέλυσαι, ἀνῄρηται. Διάγει, τὸ διατρίβει ἀμεταβάτως. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι, Μετὰ δὲ τὴν μάχην εἰς ἰταλίαν ἐλθὼν διῆγεν ἡσυχῇ. Διάγει καὶ τὸ διαβιβάζει μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, Διάγει τὸ στράτευμα ὁ στρατηγός. καὶ Ἀρριανὸς, Διῆγε μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς Πέρσας τὸ στράτευμα. Διάγειν, παράγειν, καὶ ἐξαπατᾶν. Διαγινώς, ἐγνωκώς. Διαγίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ διάγειν, καὶ ἁπλῶς διαφέρειν. καὶ μετὰ προθέσεως συντάσσεται. οἷον, διαγίνεται εἰς τὸν δεῖνα τόπον. καὶ λέγεται τὸ διέρχεσθαι, καὶ παρέρχεσθαι, ἀμεταβάτως. ὡς τὸ διαγινομένων ἡμερῶν, ἀντὶ τοῦ παρελθουσῶν. διαγίνεσθαι, καὶ τὸ διὰ τέλους καρτερεῖν, καὶ ἀντέχεσθαι. καὶ διαγίγνομαι, ἀντὶ τοῦ διὰ τέλους ὑπομένειν. ὡς παρ᾽ Ἀριστείδῃ, Μόνη γὰρ ὡς εἰπεῖν διαγίγνεται πρὸς τὴν ἁπάντων τύχην διαγωνιζομένη, ἀντὶ τοῦ ἐκαρτέρησε διὰ τέλους. Διαγινώσκω, τὸ διακρίνω. οἷον διαγινώσκειν ἕκαστον οὐ πάνυ ῥᾴδιον.

Διαγλαυκωσάμενος, ἐκ γλαυκοῦ καθίσας. Ὁ δὲ διαγλαυκωσάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, καὶ ἀποβλεψάμενος ὡς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, εἶπεν, ὦ δέσποτα τί ἐκέλευσας. Διαγλαύσσειν, διαλαμπρύνεσθαι. Διαγλαυκίζουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσιν, ἢ διαλάμπουσιν. ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις. καὶ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, παρὰ τὸ γλαίνειν, ὅ ἐστι λάμπειν. καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ σελήνης ἔφη, γλαυκῶπις περιστρέφεται μήνη. Διαγλύψας, διαγλύψας, διακοιλάνας. Διάγματα, διακοσμήματα.

Διαγνοίς, διακρίνας, αἰσθόμενος, ἐπιγνοὺς, συνεὶς, νοήσας.

Διάγνωθι, νόησον. Διαγνώμα Ἀττικοὶ, οἱ διάγνωσις λέγουσι. Διαγνῶναι, ἐπιγνῶναι. Διαγόρας μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου, ἐν Ἀθήναις ᾤκει. τὰ δὲ μυστήρια διετέλεσεν. ὡς πολλοὺς οὖν ἐκτρέπειν τελετῆς, τοῦτον ἐκήρυξαν Ἀθηναῖοι κατ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φασι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, καὶ ἄλλοι. οὕτω μὲν ἐκήρυξαν, τὸν μὲν ἀποκτείναντα αὐτὸν, τάλαντον λαμβάνειν. τὸν δὲ ἀγαγόντα, δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο, κοινοποιῶν αὐτά, καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερὸς ἱστορεῖ. ἐπεκηρύχθη δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἅλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν δὲ κωλύει πρότερον. Μελάνθιος δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, προφέρει τὸ χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐκδεδωκότας Πελληνεῖς, ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα. Ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον. ἐὰν δέ τις ἀγάγῃ, λαβεῖν δύο. ὁ Διαγόρας, Μήλιος ποιητὴς ἄθεος.

ὃς καὶ καινὰ δαιμόνια εἰσηγεῖτο. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος λέγει, Ἀριστοφάνην αὐτοῦ μνημονεύειν, ὡς ἐν εἰρωνείᾳ κωμῳδοῦντος καὶ χλευάζοντος. Ἄλλως. Διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιητὴς, συνεχῶς ἐπεχείρει ἄλλων. ὁ κωμικὸς, διθυραμβικὰ, τουτέστι διονυσιακὰ δράματα ποιῶν. Διαγορεύω, ὁρίζω, θέσπισω, διαστέλλω, διαμαγορεύω, διάφορα λέγω. Διάγραμμα, διάταγμα, ψήφισμα. Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα. τὸ τασσόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὁπόσον ἕκαστον ἔδει εἰσφέρειν δεῖ. ἐστάθη δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμησιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων εὑρίσκεται δεδήλωκεν Ὑπερείδης, ἐν τῷ κατὰ Χαριδήμου(?) ἐν πλεῖστον διηγουμένους. Δημοσθένης ἐν τε τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ κατὰ Ἀφοβίου. Διαγραμμισμός, παιδιά τις ἑξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελανῶν, ἐν χώραις ἑλκομένων. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ γραμμὰς ἐκάλουν. Διάγραπτος δίκη, ἥτις καὶ ἐρῆμος ἐλέγετο.

Διαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια. Διαγράφω, ἀφανίζω, παρὰ τῷ Φιλοστράτῳ. Διαγραφεὺς, ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις, ἐπὶ τῷ διακρίνειν πόσον ἕκαστος εἰσφέρειν ὀφείλει. Διαγραφὴ, ἡ συνθήκη, καὶ ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος.

Διαγραφὴ δίκης, ἡ διατύπωσις, ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων. ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τοῦ τυχόντος, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται, διαγραφὴ δίκης λέγεται. Διαγράφων, ἀντὶ τοῦ συμποσάμενος, ἢ ἀντὶ τοῦ παραλογιζόμενος. Ἀριστείδης, Οὐκ ἂν φθάνοι διαγράφων, πάσας ἀρχάς τε καὶ δυνάμεις ἁπλῶς. Διαγράφω, τὸ ἐξαλείφω λέγομεν, οὐκ ἀπαλείφω. Διαγράφω, τὸ περιλαμβάνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, θεοὺς νομιζομένους θεοὺς πάντας ὁμαλῶς διαγράφων. Διαγράψαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαλεῖψαι τὸ ἔγκλημα. λέγεται δὲ διαγράψαι, καὶ τὸ διαζῶσαι. ἀπὸ τοῦ περιγεγραμμένον καὶ περιεζωσμένον. Διαγράψαντος, ἔνιοι μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος, καὶ καταθέντος. ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ φροντίδος ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διάγω, τὸ διατρίβω, καὶ διάγω τὸ διεξάγω. οἷον, διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας. καὶ διάγω σε πόθεν, ἀντὶ τοῦ ἀριστῶ. διάγω, καὶ τὸ βραδύνω. Θουκυδίδης, διῆγε καὶ προφασίζεν. καὶ διάγω, τὸ διαβιβάζω. ὡς αὐτὸς διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν. καὶ διάγω τὸ διαζῶ. καὶ διάγω ἐγὼ, καὶ διάγω ἕτερον. Διαγωγὴν, διαίρεσιν, διανομὴν, δίελασιν. Διαγωγὴ, ἀναστροφή. Διαγωνισάσθω, διαγωνισάσθω. Διαδέδοκα(?), διαχωρῶ.

Διαδέχομαι, τὸ διὰ πολλῶν ἐρχόμενον ἀφ᾽ ἑτέρου εἰς ἕτερον ἐπ᾽ ἐμὲ ἧκον δέχομαι. καὶ διαδέχεται ὡς τὸν δεῖνα τὴν πατριαρχίαν, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου, ὅπερ αὐτὸς εἶχε. τὸ γὰρ ἀξίωμα διαδέχομαι, οὐχ ὁ τὸ ἀξίωμα ἔχων. παραδέχομαι, τὸ πλησιάσαι δέχομαι, ἀποδέχομαι. καὶ ἀποδέχομαι, τὸ ἀσμένως δέχομαι. Δι᾽ ἃ δεῖ, δι᾽ ἅπερ διαδέχεται. Διάδηλον, καὶ φανερώτατον, ὅμοια, καθότι συγγενῆ ἀμφότεροις, καὶ τὸ δαίειν, καὶ τὸ φαίνειν. ὧν ἐκ μὲν τοῦ δαίειν, ὁ δῆλος. ἐκ δὲ τοῦ φαίνειν, ὁ φανερός. ὁ καὶ καλὸς διὰ τὴν φαῦσιν, ὡς ταυτίζεσθαι. οὕτω τὸ καλὸς ἀστέρα καθ᾽ Ὅμηρον, καὶ φανερώτατον ἀστέρα.

Διάδημα, τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα. τάχα δὲ καὶ ἔνδυμα τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως, κεφαλῆς κόσμος. ἤγουν, στέφανος, ὁ βασιλέως σύμβολον. Διαδιδράσκει τις φυλακήν. ἀποδιδράσκει, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. καὶ διαδιδράσκει αἰτιατικῇ, διαφεύγειν καὶ διαφθείρειν. Διαδικασάμενος, ὀνειδίσας, διελέγξας. Ὃς διαδικασάμενος αὐτοῦ περὶ τῆς ἀποστασίας, ἀπέκτεινε. Διαδικασθῆναι, φανερῶς ἀμφισβητεῖσθαι. Διαδικασία, οὐχ ἁπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ᾽ ἐν αἷς περί τινος ἀμφισβήτησίς ἐστιν. ἡ διαδικασία δέ ἐστιν, ἣν ποιοῦνταί τινες, τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὁρισθῆναι βούλωνται, πότε χρὴ λειτουργεῖν αὐτούς.

Διαδοιδυκίζειν, ὀρχεῖσθαι ἀσχημόνως. Διάδοχος, οἱ μὲν

[illegible]

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

[illegible]

εἶτα τοὺς ὀνείρους, καὶ μετὰ αὐτοὺς τὸν ἀσφοδελὸν λειμῶνα, ἔνθα αἱ ψυχαί ... κατὰ τὸν μῦθον ... τοῖς ὀνείροις. κατὰ τὸ, ψυχὴ δ᾽ ἠΰτ᾽ ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.

Δημὸν ... ὀξυτόνως, Δημοκρίτου ... Δημαῖος, ... τὸ ἐν ... πάντων ...

Δημογέροντες, ... Δημόσιος χαλκός, ... μὲν δημόσιος λεγόμενος, ἰδία δὲ ... ἡ μὲν γὰρ χαλκοῦς, ἡ δὲ ... Δημοχαρής, ἡ δημοσία ... ἐπὶ μισθῷ.

Δημοσθένης, ... μὲν ὢν τῇ φύσει, ... δῆμον πολίτας γεγενημένος. ... Δημοσθένης ... κατὰ καιρόν ... Δῆμος, ... παλαιοῖς ... πολιτικὸν ... [illegible]

[illegible]

μαθεῖν, ἀριστοφάνης ... [illegible]

Δημοσιεύειν ... Δημόσιος, ... [illegible]

[illegible]

Δεξίθυμος

πλοῦς, ἐπὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἢ πραχθέντων. καθόσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὴν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται κατὰ τὴν δευτέραν. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἱερῶν. Δευτέρων ἀμεινόνων, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνομένων ἐν δευτέρᾳ, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἴσως μὴ καλὰ ὀφθῇ. καὶ ἐπὶ δευτέρᾳ φασὶ λέγεσθαι, δευτέρων ἀμεινόνων. Δεύω, τὸ βρέχω. ὡς τὸ, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδεύομαι. ὡς τὸ, ἐδεύησεν δὲ σιπύον ἄμφω ἱκέσθαι. ἐκ τοῦ δέω τὸ χρῄζω, καὶ αἰολικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. Δεφόμενοι, οἱ ταῖς χερσὶν ἀσελγαινόμενοι, ὧν ἡ ἀσέλγεια ἡ χειρουργία λέγεται.

Δεφόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης, οἱ γὰρ ἀποδερμένοι τὸ αἰδοῖον, οὐχ ὡς ἔρχεται, ἀλλὰ ὑποδεέστερον κινοῦσιν, ἰσχυρούμενοι τῇ σκληρίᾳ τῆς κινήσεως, πρὸς τῇ τοῦ γονῆς ἐκκρίσει. Δέχαται ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ δέδεκται, δεδέχαται, καὶ συγκοπῇ δέχαται. ὁ ἀφαιρέσει, ὡς δεδεγμένος, δέγμενος.

Δέχεσθαι, τὸ λαμβάνειν, καὶ ἀσπάζεσθαι. ἢ δέχεσθαι μύθους, τουτέστι πάντας τοὺς εὐφήμους ἢ εὐλόγους. Δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι ἰωνικῶς, ἐκ τοῦ δέδεκται φέρε προσώπου. ὁ δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι. ἔστι δὲ τοῦ ἰώνων. παρ' αὐτοῖς γὰρ οὐδὲν ῥῆμα ἐπὶ τοῦ παρῳχημένου τὴν ἀρχαίαν αὔξει. Δεχόμενοι, ἐκ τοῦ δέχω, δέχεω, δεχέω, δέχομαι, δέχομαι. ὁ δεχόμενος, ὡς ἐρχόμενος, καὶ ἐχόμενος. Δέχμενος, προσδεχόμενος.

Δέχομαι, ὁμολογῶ. καὶ δέχομαι ἁπλῶς, τὸ ἐρχόμενόν τι εἰς ἐμὲ λαμβάνω. εἰσδέχομαι δὲ, ἐπὶ οἰκίας, ἢ λιμένος, ἢ τινὸς τόπου. ἢ δέχομαι ἁπλῶς, τὸ διδόμενόν μοι λαμβάνω. μετὰ δὲ προθέσεως, ἐκδέχεται, τὸ διαγίνεσθαι, ἤγουν ἐγχωρεῖ. κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν διακόνων ἀγγείων, καὶ διαιτωμένων δέχεσθαι. ἐκδέχομαι, τὸ ἔντος ἐμοῦ δέχομαι. καὶ εἰσδέχεται οἰκία, ἢ λιμὴν, ἢ τι τοιοῦτο. ἐκδέχομαι δὲ, ἐπὶ πλειόνων. λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τόπου μέσου ἀφιγμένου, προσδοκωμένου δὲ ἀφίξεσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη παραγινομένου. ἐκδέχομαι γάρ τινα, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος τόπου προσδοκῶ δέξασθαι αὐτὸν παραγενόμενον. ἐκδέχομαι ἀπό τινος βοήθειαν, ἤγουν προσδοκῶ βοήθειαν ἐξ ἐκείνου δέξασθαι. Δέχομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται, διαδέχομαι ὁμοίως αἰτιατικῇ. καὶ ἀποδέχομαί σε τοῦ σπουδῆς, καὶ ἀποδέχομαί σε τὴν σπουδήν.

Δέχομαι, δοῦμαι, λεγοῦμαι, ῥέομαι. ῥήματα παθητικῶς προφερόμενα, ἐνεργητικὴν σημασίαν ἔχοντα, ἐν μόνοις ἀορίστοις, παθητικὴν ἔχουσι σημασίαν. οἷον ἐδέχθη, ἐδοάθη, ἐλογίσθη, ἐῤῥύσθη. Δέχου τὴν ἀνθρώπην καὶ τὴν ὄρνιν τοῦ θεοῦ, ἤγουν τὸ μαντικὸν σύμβολον. ἔτι δὲ σὺν ἄλλοις καὶ Σοφοκλῆς, ἐν τῷ Πρίαμῳ [illegible], τουτέστιν εὐτυχεῖ. ταύτην δὲ εἶχεν σημασίαν, κατὰ τὸ ὀπαίσιμα σήματα φαίνειν, ἤγουν αἰσίους οἰωνούς, ἤγουν ὄρνιθας. ὅθεν γὰρ οἰωνὸν τοιοῦτον εἰπεῖν, καὶ ὄρνιν, τὸ σῆμα καὶ σύμβολον. καὶ συμβόλαιον δὲ τετρασυλλάβως, ὡς καὶ οἱ σύμβολοι, ἀρσενικῷ γένει, οἱ ἐν συναντήμασιν οἰωνοὶ τοιοῦτοί εἰσι. Δέψα, ἡ βύρσα. Δεψήσω κηρόν, τὸ μαλάξω. ἀπὸ τοῦ δέφω, δέψω. ἐξ οὗ ὁ βυρσοδέψης. Δεψητὸς, βυρσεὺς, ἀπαλωτής. Δέω, τὸ δεσμεύω, σφίγγω, τὸ φοβοῦμαι, τὸ πρέπει. ἐξ οὗ τὸ δέον, καὶ δεῖ καὶ πρέπει. ἔδει, τὸ ἔπρεπε, τὸ ἐχρῆν, ἐξ οὗ καὶ δέησις. Δέω, ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου, σημαίνει τὸ ἐλλείπομαι. ὡς τὸ, πολλοῦ δέω, καὶ τὸ δεσμῶ. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τὸ δεσμεῖς. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, τὸ ἐλλείπει. καὶ τὸ δεσμεῖ, καὶ τὸ πρέπει, καὶ τὸ χρεία ἐστί. καὶ τὸ μὲν δεῖ ἀντὶ τοῦ πρέπει, μετὰ ἀπαρεμφάτου. τὸ δὲ δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπει, μετὰ γενικῆς. οἷον πολλοῦ γε καὶ δεῖ, καὶ ἐνδεῖ ἀμεταβάτως. καὶ ἐνδεῖ μεταβατικῶς, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Δη, καὶ δήπουθεν, δῆτα. τὸ μὲν δῆτα, καὶ δήπουθεν, ἐπιρρήματα ἀργά. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀπλῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἀληθῶς, καὶ φανερῶς. τὸ δὲ δὴ, λαμβάνεται καὶ ἀργόν. κυρίως δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἤδη ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, καὶ δὴ βαδίζω, ποτὲ δὲ τὸ ἀρχαῖον. Δη, ποτὲ ἔσθ' ὅτε συμπλεκτικὸς ἢ παραπληρωματικός, ἢ αὔξησιν δηλοῖ. ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης, ὡς τὸ, Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ. Δη, ἀντὶ τοῦ νῦν. Δῆ σὺν, σύνδεσμος. Δηαπόχα, φθορὰ τῶν δένδρων.

Δήβοιδοι, κιβώνιδοι. Δὴ γὰρ, ἤδη γάρ. Δηγῆ, ἤγουν σιωπῇ. Δῆγμα, τὸ δάκνημα, καὶ σπάραγμα ὀδόντων.

Δήγορθοι, οἱ γοθοί. Δηγοί, χλωροί. Δηεῖν, πολεμεῖν, φονεύειν. Δήεις, εὑρήσεις. καὶ δήεις, εὑρήσεις. γίνεται τὸ δήω, τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω. ἐξ οὗ καὶ ἡ Δήμητρα Δηὼ λέγεται, διὰ τὸ τὸ τὴν ἐντυχοῦσαν αὐτῇ ζητοῦσαν τὴν θυγατέρα λέγειν, δήεις, ὃ ἐστιν εὑρήσεις. Δηϊφόντης, ὁ ἐκδικάζων, χαρίζων.

Δηθὰ, ἤγουν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἢ συχνά. ἢ καὶ ἀεί. Δηθαγόρον, ἐπὶ πολὺ λέγοντα. Δηθὰ ματεύσομεν, ἐπὶ πολὺ ζητήσομεν. Δηθαιῶνες, οἱ μακρόβιοι, μακραίωνες. Δηθάκις, πλεονάκις, πολλάκις. Δῆθεν, ὡς δή φασιν, ἢ ἐντεῦθεν. Δηθὲν, ὡς μάλιστα, ὡς δῆθεν, ἐξεπίτηδες. Δηθύνειν, ἐγχρονίζειν.

Δηθύνω, τὸ βραδύνω. παρὰ τὸ δηθὰ ἐπίρρημα, δηθύω, καὶ δηθύνω. Ὅμηρος, Οὐδὲ πάρις δήθυνεν, ἤγουν δηθά, ὃ ἐστι πολὺ διέτριψε, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐβράδυνεν. Δηΐα, πυρπολουμένα, καταπεπολεμημένα, κατακεκομμένα, πολεμία. Δήϊον. Δηϊάλωτοι, αἰχμάλωτοι. Δηΐεσθαι, διώκεσθαι. Δηΐοισι, τοῖς πολεμίοις.

Δήϊον πῦρ λέγει, πρὸς διαστολὴν τοῦ θυηλικοῦ καὶ θείου, καὶ τοῦ γαμηλίου, καὶ τοῦ τοιούτου. Δήϊον, μάχης ἐπίθετον ἦν, ἐν τῷ δηΐῳ ἐκ πολέμου, εἰς ὄνομα γέγονεν αὐτῇ, ἐν ᾧ, ὁ κοινῶς δηϊοτῆτος.

Δήϊος πόλεμος, καὶ ἡ αἰνὴ δηϊότης, ταυτὸ σημαίνουσι.

Δηϊοτῆτος, μάχης. Δηϊοῦν, ἐμάχοντο, ἐπεβούλευον. Δηϊόωντο χαλκῷ, ἤδη δηϊοῦντες, μερίζοντες, κόπτοντες. Δηΐς, ἡ μάχη. Δηϊώσαντες, ἐκ τοῦ δαΐω, τὸ καίω, καὶ κόπτω. ἐκ τούτου γίνεται δάϊος, καὶ δήϊος. καὶ ῥῆμα δηϊόω, καὶ συναιρέσει δηϊῶ, μέλλων. δηϊώσω, ἀόριστος ἐδῄωσα. ἡ μετοχὴ, ὁ δηϊώσας, ὁ καὶ δηϊώσαντος χάριτι. καὶ δηϊωθῆναι, τὸ φθαρῆναι. ὁ δηϊωθέντων, αἰκισθέντων.

Δήκω, τὸ δάκνω, καὶ λυπῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, τί τὸν δάκτυλον δακὼν ζητεῖς. ὁ μέλλων δήξω, ὁ παθητικὸς μέλλων δεδήξομαι, ὁ παθητικὸς δέδηγμαι, ὁ ἀόριστος ἐδήχθην. ἡ μετοχὴ, ὁ δηχθείς. Δηλαδὴ, τὰ τῆς βεβαιώσεως ἐπιρρήματα, τοῖς ὁριστικοῖς συντάσσονται. οἷον, δηλαδὴ τοῦτο ποιήσω, καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς. Δηλαινομένη, βλαπτομένη. Δηλαίνουσι, παίζουσι.

Δηλαιστὴ, ἀθλία, ἐλεεινή. Δηλάτωρ, ὁ κατήγορος. Δηλατωρίαι, αἱ τῆς κατακρίσεως τοῦ δημοσίου φόβου, παρὰ ῥωμαίοις, αἱ εἰσαγγελίαι. Δηλαυγῶς, ἤγουν φανερῶς. Δήλεσθαι, θέλειν, βούλεσθαι. Δηλὴ, βελή. Δηλιγατεύων, ἀφορίζων. Δηλιγατίων, κατὰ ῥωμαίους ἡ ἐπιταγὴ τοῦ στρατοπέδου. καὶ ἡ ἀνάγκη, μεταχμιδί [illegible]. Δηλεαζόμενη, θηρευθεῖσα. Δήλημα, βλάβη.

Δηλήμων, βλαπτικός. καὶ δηλήμων, κακοῦργος, λυμαντήρ, λυμεὼν, κακῶς διακείμενος. Δηλήσασθαι ὅρκια, ψεύσασθαι, βλάψαι. περιφραστικῶς τὸ ἐπιορκῆσαι, ὅπερ ἐστὶ βλάβη ὅρκων. ὁ δηλήσασθαι, ἤγουν βλάψαι, οὗ ἡ χρῆσις ἐστὶ καὶ παρ' Ἡροδότῳ. δηλήσεται γάρ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἐβλάπτετο. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ δηλητήριον. Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἡ ῥηματικὴ συζυγία τῶν ῥημάτων διαφόρως πολλάκις σημασίας ποιεῖ. δηλῶ μὲν γὰρ δηλώσω, τὸ φανερὸν ποιήσω. δηλῶ δὲ, δηλήσω, τὸ βλάψω. οὕτω καὶ νοῶ νοήσω, τὸ εἰς νοῦν λήψομαι. νοώσω δὲ, τὸ ἐμβαλῶ νοῦν. καὶ παλαμήσω μὲν, τὸ μαχέσομαι. καὶ πολεμώσω δὲ, τὸ ποιήσω ἕτερον εἰς πόλεμον, καὶ εἰς μάχην. καὶ σαθμώσω, τὸ ζυγοστατήσω. σαθμώσασθαι δὲ, παρὰ Ἡροδότῳ, τὸ λογίσασθαι. καὶ κλαύσω μὲν, τὸ θρηνῶ. ἐξ οὗ ἐν ὀδυσσείᾳ κλαυθμός. κλαιάσω δὲ, ῥῆμα οὐ σημαινόμενον. ἐξ οὗ κλαστὰ, τὰ κεραία παρὰ λυκόφρονι. καὶ βοήσω μὲν, ζητῶ φωνήσω. βοώσω δὲ, τὸ μεταμορφώσω εἰς βοῦν.

καὶ τὸ

[illegible]

[illegible]

[illegible] οἱ πλοῦτος, Δίκτυς. [illegible] μᾶλλον, [illegible] Ὅμηρος [illegible] ἐπωνομάζον [illegible] Ὅμηρος [illegible] λέγει [illegible] ἐφεξῆς [illegible] φρεσὶ [illegible] ῥεθρικὰ λέξεις [illegible] φωνὴν, ὅτι [illegible] οἱ φωνήεντα [illegible]

[illegible] μὲν λέγεται ῥίζα, [illegible] θάλλει καὶ κλάδοι. [illegible] χάριτας καινῶς, τοῖς [illegible] ὡς δάκρυ μὲν [illegible] καινῶς. [illegible] Ἀριστοφάνης [illegible] ἐσθής. [illegible]

[illegible] ἀπὸ [illegible] κατὰ [illegible] φρεσὶ [illegible] τοῖς κυλίνδημασι [illegible] τοῦ ὕδατος [illegible] Διαίρεσις, τῆς κεφαλῆς [illegible] πάλαι [illegible]

Δίοδος, [illegible] Διασύρει, ὑβρίζει, βλασφημεῖ.

Διασύρειν, παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ [illegible] καὶ [illegible] μετὰ [illegible] λέγειν, ὡς [illegible] φανερός. Δίκαιον, δεξιὰ χείρ. [illegible] τὸ δεξιὸν, τὸ ἐπιτήδειον καὶ τὸ συμφέρον [illegible] Δισσὸν, [illegible] καταγέλαστον, [illegible] μετὰ καταγέλωτος. [illegible] ὕβρις [illegible] Σοφοκλῆς. [illegible] ἤγουν [illegible] ὕβρεσι. [illegible]

Δισσά, [illegible] Δεξαμενή, [illegible] καὶ ἐπίσκεψις. [illegible] φασι Πλάτωνα ἐπὶ [illegible] κολυμβήθρας [illegible] ἐγὼ δὲ οὔ φημι, ἀλλὰ [illegible] καὶ ἡμᾶς κολυμβήθραν λέγειν. Φρύνιχος. Δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβὼν, Ἡρόδοτος.

Δεξιὰ, οὐ μόνον τὸ λαβεῖν παρ' Ὁμήρῳ [illegible] σιγαλόεντα [illegible] ἀλλὰ καὶ τὸ ἀκοντίσαι, καὶ [illegible] μελάνθεί μοι ἵπποι. [illegible] σιγαλόεντα, τὰ ποικίλα [illegible] ἐφ' οἷς [illegible] ἄφνω, [illegible] σιγαλόεντα φασὶ [illegible] τὰ κατεσκευασμένα [illegible] κατὰ τοὺς λεγομένους [illegible] σιγαλὰ καὶ μὴ [illegible] κατὰ [illegible] σιγαλόεντα [illegible] ἐν τῷ κλωθῇ [illegible] δακτύλους [illegible] Διξάλλιος, [illegible] ἀντὶ τοῦ κατὰ δεξιὰ, [illegible] Δεξιὰ, τὰ σπονδὰ [illegible] οἱ παλαιοί. [illegible] Δεξιὰ κυρίως [illegible] Δεξιὰ, ἡ χεὶρ, καὶ [illegible] Δεξιὰ, [illegible] ὡς [illegible] Δεξιὸς, [illegible] χιλίαρχον, [illegible] Διξοὺς [illegible] Ὅμηρος, [illegible] δεξιῶν χειρῶν [illegible] φιλοσοφίαν [illegible] τὸ Δίχα, [illegible] Δίχα [illegible] Δίχα, ὡς [illegible]

[illegible] Δεξιμήλοις, [illegible] Δεξιολάβοι, [illegible] Δεξιοὶ ὄρνιθες [illegible] Δεξιὸν, [illegible] χερσὶ [illegible] Ὅμηρος. Δεξιόφιν [illegible] Ἀριστοφάνης. Δεξιόστροφον, δεξιόν.

Δεξιοτίχοι [illegible] Δεξιολάβος, [illegible] Δεξιὸς, εὔστοχος, ἀγαθὸς, [illegible] Δεξιοῦμαι, [illegible] φιλοφρονοῦμαι, ἀμείβομαι [illegible] Δεξιοῦται, [illegible] φιλοφρονεῖται, καὶ τὰς χεῖρας [illegible] Ἀριστοφάνης [illegible] Δεξιοῦται, [illegible] φιλοφρονεῖ. Δεξιὸς [illegible] οἱ παλαιοί, [illegible] συκοφάντην. [illegible] ἰχθὺς, [illegible] Δεξιτερὸν [illegible] Βαρύνεται [illegible] Δεξιτερὸν [illegible] ὡς [illegible] Δεξιὸς, γίνεται δεξιτερὸς, ὡς ἄριστος ἀριστερὸς, [illegible] μήτηρ [illegible] πλεονασμῷ τοῦ τ. δεξιτερός. [illegible] Δεξιὸς, [illegible] κυρίως, [illegible] χεῖρα [illegible]

Δέξο, ἀντὶ τοῦ δέδεξο, [illegible] Δεξιὸ, ὁ κρατίστος [illegible] δέχεσθαι [illegible] Δίομαι, τὸ χέζω, καὶ [illegible] Ἀριστοφάνης, [illegible] Δίομαι ὑμῶν, [illegible] καὶ ἱκετεύω. Δίομαι [illegible] ἤγουν [illegible] Δίομαι, δεῦμαι ἀντὶ τοῦ [illegible] οἷον [illegible] δίω, ἐπὶ μὲν [illegible] σημαίνει τὸ [illegible] καὶ τὸ [illegible] ἐπὶ δὲ τοῦ [illegible] καὶ τὸ [illegible] τὸ δὲ [illegible] μετὰ [illegible] Δίομαι δὲ [illegible] τὸ χέζω, καὶ ἱκετεύω. [illegible] Δίομαι δεῦμαι, [illegible] Δίομαι [illegible]

Δίομαι, [illegible] ἱκετεύω, αἰτοῦμαι, [illegible] παρακαλῶ, [illegible] λιπαρῶ, [illegible]

Διωγμὸς, [illegible] Δίον καὶ [illegible] πάντα τὰ [illegible] ἐν τῇ συντάξει [illegible] Δίον γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ [illegible] Δίον [illegible] φασὶ [illegible] τὸ δίον [illegible] σημαίνει, [illegible] Δίον [illegible] καὶ [illegible] κατὰ γενικὴν, κατὰ [illegible] Δίον [illegible] Δίον χωρὶς τοῦ [illegible] Καὶ δίον [illegible] Δίον πρὸς [illegible] συμβολὴν τοῦ πολέμου, [illegible]

[illegible]

ἄλλα πολλὰ, κατὰ διαφόρους συζυγίας γράφεται. δεῖ δὲ κατὰ τὰς εἰς μι συζυγίας ἐκφέρεται, ταῦτα καὶ παρ' Ἀττικοῖς μᾶλλον χρησιμεύουσιν. οἷον, δείκνυμι κατ' Ἀττικούς, δεικνύω δὲ κοινῶς. μίγνυμι, μιγνύω, ὁμοίως. καὶ τὸ σβέννυμι μᾶλλον, ἢ σβεννύω. δείκνυμι μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα. δείκνυμαι δὲ αὐτὸς, ἀντὶ τοῦ φανερὸς καθίσταμαι. ἐνδείκνυμαι δὲ, καὶ ἐπιδείκνυμαι, ταὐτόν. ὅταν ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς, ὁ λόγῳ φιλοτιμούμενος δῆλος εἰ γενόμενος. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ δείκνυμαι λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ ἐπιδείκνυμαι, Ἀττικῶς.

Δείκνυμι, καὶ μετὰ τῶν προθέσεως, ἐνδείκνυμι, ὅπερ ἐσήμαινε τὸ ἐνδείκνυσθαι ἐργάζομαι, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν φανερὸν καθιστῶ. εἰσὶ δὲ καὶ ῥήματα ἐνδεικτικὰ, ἃ λαμβάνουσι προθέσεις καὶ μεταφέρεται εἰς παθητικά. ἔχοντα μέν τι δύναμιν ἐνδεικτικὴν, ἐπιπαρεμφαίνουσι δὲ εἰς τὸ ἐνδεικνύναι πρόσωπον, κατὰ δὲ τῆς προθέσεως δύναμιν. Δείκνυσθαι, ἀντὶ τοῦ δεξιοῦσθαι. ἀπὸ τοῦ δείκω δείξω, ὅθεν καὶ ἡ δεξιά. φησὶ δὲ, Τοὺς δὲ δεικνύμενος, προσέφη Μενέλαος. Δεικνύω, δείκνυμι, φαίνω, ἑρμηνεύω, φράζω, δηλῶ, γνωρίζω.

Δεικτήριον, τὸ σῆμα. ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ ἔγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, δεικνύουσα τοῖς ἄλλοις, ὅτι αὐτὴν ἀπέκτεινεν ἐπὶ τῆς Γοργονίης. Δείκω, τὸ δεικνύω, ὁ παρακείμενος τοῦ γέγονα δέδεικα. καὶ κατὰ πλεονασμὸν, δεικνύω σύγχρονον. ἀπὸ δὲ καθ' ἑτέραν αὖθις παραγωγὴν εἰς μι, δείκνυμι, σύγχρονον. ἔστι δὲ δείκω, τὸ βάλλω. καὶ δίσκω, τὸ δικεῖν. Δείλαιοι, μάταιοι, ἄθλιοι. Δειλαίνω, δειλιῶ. Δείλαιος, ὁ ἄθλιος, μάταιος, αἰσχρὸς, δειλὸς, ἀσθενής. Δειλαί τε δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι, ἀντὶ τοῦ τῶν κακῶν καὶ ἐγγύαι κακαὶ, ὥς τι ἐγγυᾶσθαι. ὡς εἰ δέον ἂν εἰ δὲ τὴν ἐγγύην δοῦναι, ὑπὲρ τοῦ φαυλοτάτου ἀνθρώπου. Δειλακρίων, ὁ ἄκρως δειλὸς, ὁ ἄθλιος, ὁ ἐλεεινός. ὁ ταλαίπωρος, ἢ ὁ ἐπίπονος. καὶ ὁ Ἑρμῆς οὕτως ἐλέγετο. ἢ δειλακρίων, ἀπὸ τοῦ κρίων συγκείμενον ὄνομα. ἄκρως δειλὲ, ἢ ὦ πίθων. Δειλανθεὶς, κλαπεὶς, ἀπατηθείς. Δειλιάω, δειλιῶσαι. Δείλη κατὰ τοὺς παλαιοὺς, διττή ἐστιν. ἡ μὲν ὀψία δείλη, ἑτέρα δὲ δείλη πρωΐα. Δείλης ἰδίας, καὶ δείλης μεσημβρίας, καὶ δείλης ὀψίας, Ἀττικοί. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δείλης ὀψίας, δείλης μόνον λέγειν ἁπλῶς, Ἑλληνικόν.

Δειλήμονες, εὐλαβεῖς. ἢ δειλοὶ, καὶ ἄτολμοι. Δειλία ἐστὶν, ἀνελευθερία ὁρμῆς, πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία. ἢ συστολὴ τόλμης, καὶ προσδοκία ἰδίως πράγματος, οὐκ ἀγαθοῦ μέλλοντος. ὃ τὸ πάθος, καὶ ἐκτροπὴ πίστεως. Δείλιον, δειλότατα. Δειλινὸς, δειλινὸν καὶ δείλης τῆς ὥρας. Δειλιῶ, ὁμοίως καὶ δειλαίνω καὶ δειματῶ. καὶ ἐκδειματῶ, τὸ ἐκφοβῶ. Δειλοχημήσωσιν, ἐκπατήσωσιν, ἐκφοβήσωσιν. Δειλὸς, ὁ δεδιὼς τὰ ὅπλα, ὁ καὶ φυγῇ λειφθεὶς, οὗ καὶ ἡ δειλία. καὶ τὸ δειλαίνεσθαι παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, μάλιστα ἐπλεόνασεν. παρὰ τὸ δέος, δειλός. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ βάσω μέλλοντος γίνεται βηλὸς, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείσω γίνεται δειλός. ἀφ' οὗ σύνθετα πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ὁ θρασύδειλος, καὶ ὁ κροκόδειλος, ὃς πρώην δεδιὼς δι' αὐτῶν ἀνέβαινε τὸν αἰγιαλὸν, ὥσπερ φασὶν οἱ ἰδιῶται. ἔστι δὲ καὶ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος, ὁ τὰς κρόκας δεδιὼς, ὅ ἐστι τὰς αἰγιαλίτιδας ἄμμους, αἳ λέγονται καὶ κροκάλαι. χαίρει δὲ τῷ κρόκῳ ἄνθει μάλιστα. οἱ δὲ καὶ κροκόδειλος προπαροξυτόνως, ἢ κροκοδειλὸς ὀξυτόνως, μικρὸν αὐτὸ ζώδιον παρ' Ἴωσι. τὴν δὲ ἐτυμολογίαν ἔχειν, εἰδότων ἂν οἱ παλαιοί. ὁ δειλὸς, ὁ ἐναντίος τῷ ἀνδρείῳ πολεμικῶς. ὁ μὲν ἀνδρεῖος λέγεται ἐσθλός. ὁ δὲ δειλὸς, κακός. δειλός ἐστιν ἐν τοῖς πρακτέοις καὶ τὸ πάθος. Δειλῶν ἑταίρων παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ δειλαίων. Δεῖμα ἐστι, φόβος ἐκ λόγου, φόβητρον. Δεῖμαι, οἰκοδομῆσαι. Δειμαίνω, φοβοῦμαι. Δειμαλέος, κατάφοβος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμος, δειμαλέος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν. οἷον ἀργαλέος, κεφαλέος. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος, ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. καὶ κηωσάλεος, ἀπὸ τοῦ κηωσάλειος. αἰθάλεος, τὸν δειμέρω πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, καὶ πρὸ δύο. πρὸ μιᾶς μὲν ὡς χ... ἀπὸ τοῦ αἴθω, ὡς τέφω, ταφάλεος. ἐνίοτε δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γίνεται, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ὥσπερ Ἀπολλώνιος, αἰθαλίοι πρεσβύτης. σταθάλεος, ἀπὸ τοῦ σταθάλιος, κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ε. ἢ ἀπὸ τοῦ σταθάλειος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. Δειμοσύνος, εὐλαβής. ἢ ὁ δειλίας, καὶ φόβου ἐμποιητικός. Δειμύλματα, τὰ λεπτὰ τῶν βοτανῶν συρ... οἱ δὲ λάχανα, νεκρά. Δειμάμενοι, οἰκοδομήσαντες. ἢ δείμασθαι, οἰκοδομεῖσθαι. Δείμασι, φόβοις. Δειματοῦται, φοβερὰ λέγει, ἢ ἀκούει, ἢ φοβεῖται. Δειματῶ, ἐκφοβῶ. ἀπὸ τοῦ δεῖμα δείματος. καὶ δειματώδης, ὁ φοβερός. Δεῖμος, ὁ φόβος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ ἀπὸ τοῦ κῦδος κύδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δεῖμος, καὶ δεῖμος. Δείμομεν, οἰκοδομοῦμεν.

Δεινὰ, καταπληκτικὰ, φοβερά. ὡς τὸ, Οὐχὶ δεινὰ ταῦτα τὸν τρόπον τοῦτον, ἀντὶ τοῦ μεγάλα. Δεινάζειν, λοιδορεῖν. Δεῖν, δεδμεῖσθαι. καὶ δεῖν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι. δεῖν δὲ ἴσασιν καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν, καὶ μικροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον. Δεῖ, χρὴ, ἀναγκαῖον, πρέπον, ἢ προσῆκον. Δεῖνα, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. Δεινεῖ, κυκλοῖ. Δεινοῦν, βελτιοῦσθαι κακά. Δεινὸς θεὸς, παρ' Ὁμήρῳ, ἴσως φοβερά. μάλιστα δὲ ὁ δεινὰ κατὰ φρόνησιν. καὶ διὰ τῶν δολίων ἐπιτελῶν. δεινὸν δὲ, ὡς φρονιμώτερος μάτην ἢ δεινότης οὐ, ὑπαρτίθεσιν ἐκ κακοῦ καὶ τὸ λόγοις τε, καὶ ἔργοις διαλαμβάνεσθαι. Δεινοπαθῶ, ὑποδυμάτων εἶδος ἀκρίτων. Δεῖνα, συστροφὴ, κίνησις. Δεινάστα, περιστρεφόμενα, φοβερά. Δεινῶς ἀνάγκας, οὐδὲν ἰσχυρότερον. ἀνάγκαι δὲ, καὶ θεοὺς βιάζεται. Δεινοὶ, σπουδαῖοι περὶ τὰ πράγματα. Δεινοῖο, ποταμοῖο, διὰ τοῦ ι γράφεται, λέγεται δὲ δεινὸν ποταμὸν, τὸν δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα. Δείνησι, κινοῦσι. Δεινὸν σάκος, ἴσως διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. ἔνια λέγει δεινὸν σάκος, τὸ δινωτόν. ὡς τὸ, δινωτὴν φορέοντι κανόνεσσιν. ἐκ τοῦ δεῖνα δὲ ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ὅ τινες δειλοὶ, ἐκ τοῦ δεινοῦ δεινόω γίνεται. δῖνος δὲ οὐ μόνον τόρνος, ἀλλὰ καὶ σύδονισμός, κατὰ κυρηναίους. παρὰ δὲ τῇ Τιλασίᾳ καὶ ἡ ἅλως, ὥς φασιν Ἀθηναῖοι, τὸ πτύρσον. ὃ καὶ δίνας λέγεται, ἀπὸ τοῦ σκευάζοντος δινεῖν. καθὰ καὶ θηρίκλειον, ἀπὸ θηρικλέους. διαφέρει δὲ τὰ πλείω διὰ διφθόγγου. καὶ δεινὸν μὲν, τὸ πάλαι κείμενον ἢ δὲ κακὸν, ὃ ἔξεστι καὶ ἀνακινεῖν δεῖ. Δεινοπαθεῖ, δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πάσχει. Δεινόχης ἄρα, ὁ διὰ τὸ σκάλευμα δεινὸς ἐμποιοῦντος. Δεινὸς, ὁ χαλεπὸς, ἀπὸ τοῦ δέος ὁ φόβος. δεινὸς, ὁ ἐπιτήδειος, ἀπὸ τοῦ δέον τὸ πρέπον. καὶ δεινὸς εἰς τὸν πάντα ἐπαινεῖσθαι. δίδωμι δὶς ὕστερον χρὴ ἕτερον τὸ δεινὸς ἰδεῖν, καὶ φοβερὸς ἰδέσθαι. λέγεται δὲ ὁ πανοῦργος, καὶ ὁ ἱκανός. καὶ ὁ ἀκολάκευτος, καὶ ὁ σοφὸς, καὶ ὁ ἔμπειρος. λέγεται δεινὸς, καὶ κατὰ τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Δεῖνος, περιφερομένως, τὸ παρ' ἡμῖν ἐκπωτήριον.

Δεινότατα, τινά τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ, καὶ τὴν πανουργίαν.

Δεινότατος, πάνυ φρόνιμος. Δεινότης ἐστὶ διάθεσις, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστι τοῦ ἰδίου τέλους. Δεινότης ἐστὶ, τὸ παρ' ὃ δύναμιν, ὡς φρονίμως ἰδεῖν τὰς τῶν πραγμάτων φύσεις τε καὶ αἰτίας. Δεινομένα, πεπαμένα. Δεινομένων, ἐν ξυνῇ ἐμοὶ φόλακες ἄλλα. Δεινοῦσι, φοβεροῦσι. Δεινῶ, ἀντὶ τοῦ δεινόω ἀλιφῶν ἀληθείας λατρεύω. Δεῖν ὄθεν, δέον ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα. Δεινοὶ, δειματώδεις φοβεροὶ, ἐν καιροῖ. Δινώσεις, δινώτας, σκέπασις. Δεινωτῶν, πεποικιλμένων ἐν κύκλῳ, ἢ τοῖς τορνευμένων, ἢ ἱμᾶσι διειλημμένων. Δεῖξαι, δηλῶσαι, φανερῶσαι. Δεισμένη, δεδεμένη. Δειπνητῆρες, θεοὶ παρὰ Συρακουσίοις. Δειπνηστὸς, ὁ δείπνου καιρός. ἐστι δὲ δειπνηστὸς ἢ δείπνηστος, ὁ τοῦ δείπνου καιρός. ἄλλως δὲ διαφέρουσιν. δειπνηστὸς ὀξυτόνως αὐτό φασι τὸ δεῖπνον. βαρυτόνως δὲ, ἡ ὥρα τοῦ δείπνου. ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ ἀμητὸς καὶ ἄμητος παρατετήρηται.

Δειπνῶ, καὶ ἀριστῶ. ἐκ τοῦ δειπνέω, ῶ. καὶ ἀριστάω, ῶ, καθὰ ἐκ

δίω δῶ, τὸ δεσμῶ· ὁ μέλλων, διὰ τοῦ ε ἐκφέρεται, δήσω, καὶ δέδεμαι, διὰ τοῦτο καὶ δεδέσθαι. οἱ δ' ἄλλοι χρόνοι διὰ τοῦ ι, δέδικα, δέδιμαι, ἐδίδειν, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ, πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστου, τοῦ ἔδησα, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ. τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ τὴν πρώτην συζυγίαν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχειν τὸ ε ἢ τὸ ι. Δεδαϊχότων, δαμέντων. Δεδαϊχότων δ' ἀντὶ τοῦ διεφθαρκότων, διεφθορότων.

Δεδίασι, πεφόβηνται. Δέδια, ας, ε, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν οὐ δεδίαμεν, ἀλλὰ δέδιμεν, ὁμοίως καὶ τὸ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον δεδίασιν. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν. τὸ πρῶτον τοῦ πληθυντικοῦ, οὐκ ἐδεδιείμεν, ἀλλ' ἐδέδιμεν, ἐδέδιτε. τὸ τρίτον ὁμοίως, ἐδέδισαν. ἢ δέδια καὶ δειδιώς. ἐστι δίω τὸ φοβοῦμαι, ὁ μέλλων δίσω, ὁ παρακείμενος δέδικα, ἀποβολῇ τοῦ κ δέδια, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ει, δείδια. καὶ δειδιὼς μετοχή, ἢ δείδω, ὁ παρακείμενος, δέδοικα ὁ μέσος, δέδιμεν δέδιτε. τὰ δυϊκά, δέδιτον, δέδιτον. οὐχ ὡς τὰ τοῦ μέσου κατὰ τὴν παρασυλλαβὴν ... οἷον, δεδοίκατον, δεδοίκατον, δέδιμεν, δέδιτε. οὐχ ὡς τὰ τοῦ μέσου καὶ αὐτά, οἷον, δεδοίκαμεν, δεδοίκατε, δεδοίκασι. δεδίασι δὲ τὸ τρίτον. παρακείμενοι μὲν ὄντες οὐδὲ(?), μετάγονται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ τὸ γέγονα, καὶ εἴωθα, καὶ οἶδα. συμβαίνει δὲ ἐναντίον τι ἐν τῷ δέδια. τῶν μὲν ἄλλων ῥημάτων, ὅσα ἀπὸ βαρυτόνων καὶ περισπωμένων καὶ τῆς μὴ(?) συζυγιῶν κανονίζεται παραγόμενα, ὅσα μὲν μέσους παρακειμένους καὶ τοὺς δευτέρους ἀορίστους, ... συνήθειαν γράφονται. τοὺς δὲ πρώτους ἴσασιν, οἱ καὶ τὸ λοιπὸν εὐχρήστους ἔχοντα ὄντας, οἷον πέπληγα, καὶ κατεπλάγην, καὶ καταλέλοιπα, καὶ ἀπολέλοιπα, καὶ καταλιπών, καὶ ἀπολιπών. ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον, δέδοικα μὲν γὰρ καὶ δέδιμεν, καὶ δεδίασι γράφεται ἁπλῶς. δέδοικα δὲ καὶ δεδοίκαμεν, καὶ δεδοίκασι κοινῶς. Δεδιχασμένον(?), κεκοσμημένον, διατεταγμένον. Δεδισκάσκει(?), δεδίσκει, δειδίσσει(?). Δέδιθι, φοβήθητι. δείδω, ὁ μέλλων δείσω, ὁ παρακείμενος δέδεικα, ὁ μέσος δέδοικα, δέδια, ας, ε, τὸ προστακτικὸν, δέδιθι, κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ι εἰς θι. Δεδικαίωται, ἀντὶ τοῦ δίκαιον ἐκρίθη, καὶ ἔδοξε. ὁ δεδικαίωται, ἀπήλλακται, ἠλευθέρωται. οὕτως ὁ ἀπόστολος, ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. λέγει τοῦτο περὶ τοῦ βαπτιζομένου ἐλέγετο(?), ἐν ᾧ συναπέθανεν τῷ Χριστῷ. Δεδικὼς(?), δείσας. Δεδίττεται(?), ἐλαύνει. Δεδιττόμενοι(?), φοβηθέντες. καὶ δεδίξασθαι, ἐκφοβῆσαι, δειμάσαι(?).

Δεδίσκειν(?), δείδωσι ἐκφοβεῖν. Δεδίσκεσθαι(?), ἐρεθίζεσθαι(?).

Δεδισκόμενος, λέξις ποιητική, ὅ ἐστι δεξιούμενος, ὃ ἐν ἄλλοις δειδισκόμενος εἴρηκεν ὁ ποιητής. ὡς ἀπὸ τοῦ δέχω δέκω δέσκω, δεδίσκω, καὶ δειδίσκω, κατὰ διπλασιασμὸν(?) ἐπέκτασιν(?). Δεδίχθαι(?), εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. Δεδίττομαι τὸν δεῖνα, ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ παρὰ ποιηταῖς, καὶ παρὰ λογογράφοις. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι, παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Δεδίττω(?), φοβοῦμαι. Δεδιὼς, φοβούμενος, καὶ δειδιὼς, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ δειδιὼς, ὁ φοβούμενος, καὶ δεδιότες. Δεδμαών(?), κρείσσων(?), ἡγεμών. Δεδμήαται(?), κρατοῦνται. Δεδμήατο, δμῶ δαμῶ, δμήσω, δέδμηκα, δέδμημαι, ἐδεδμήμην, ἐδέδμητο. καὶ ἰωνικῶς δεδμήατο, ὡς πεποίηατο, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η δεδμήατο, ὡς πεφοβήατο, ἢ δεδμήατο, ὑποτεταγμένοι εἰσί. Δεδμήμεθα(?), ὑποτετάγμεθα. Δεδμημένοι, δεδαμασμένοι, καὶ δέδμηνται. Δεδμηκότες, δαμάσαντες. Δεδμῆσθαι, κρατεῖσθαι(?), εἰκάζομαι(?), ὑποτετάχθαι. Δεδμητοί(?) ... καὶ οἱ ζαφλεγεῖς(?), εὕρηται παρὰ τῷ(?) ... Ὅμηρον ὁ βασιλεύς, ᾧ ὑπέζευκται λαός. τουτέστι ... δέδμηνται κοῦροι. Δέδοιγμεν, ἐκ τοῦ δεδοίκαμεν κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ κ εἰς γ, δεδοίγμεν. Δέδοικα, ἐκ τοῦ δείδω, τὸ φοβοῦμαι. ἔχει ἀπορίαν πῶς διὰ τοῦ κ ἐκφέρεται καὶ μὴ διὰ τοῦ ... διὰ τὸν κανόνα, διὰ οὐ ... ἅπαξ(?) ... ἔστιν ἐπὶ τῶν βαρυτόνων, διὰ οὐ συμφώνου ἐκφέρεται ὁ ἐνεστώς, διὰ τοῦ τοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, οἷον λείβω λέλοιβα, λείπω λέλοιπα, κατὰ τὸν Ἡρωδιανόν, καθ' ὃν ἔδει ἀπὸ τοῦ δείδω δέδοιδα εἶναι τὸν μέσον παρακείμενον. ταύτης δὲ ἡ ἀπορίας λύσις, τὸ μὴ ... παρέλκειν(?) ... παρακείμενον(?) ... τὸ γὰρ τοιοῦτον ... φωνὴν ἀπεποίησε(?). διὸ ἀντιπαρῆλθε τοῦ ... δὲ τὸ κ, τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, τοῦ δείδω δείσω δέδεικα, ὡς ἐνταῦθα, διὰ τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου ... τὸ δὲ δέδοικα, πέφρικα, δέδορκα, ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. καὶ πεποίημαί(?) ... φίλον, ἀντὶ τοῦ ποιοῦμαι. ἢ ἐποιησάμην, ὁ δέδοικα, ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι, δέδοικά σε, καὶ δέδοικα περὶ σοῦ, καὶ περὶ σέ. καὶ ὤφειλε τὸ δ' ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δείδω, νῦν δὲ γίνεται διὰ τὸ καλλίφωνον. τὰ γὰρ τριάδι(?) ... ἀντὶ γοῦν ... τὸ κ λαμβάνει εἰκότως, καὶ τοῦτο γὰρ παρακείμενος. Δέδοικα ... βαδίζειν, καὶ φοβοῦμαι, καὶ εὐλαβοῦμαι, καὶ ὀκνῶ, καὶ φρίττω, καὶ φυλάττομαι. ὡσαύτως καὶ δέδοικα, καὶ φυλάττομαι ... Δεδοίκω, ἐκ τοῦ δέδοικα. Δωριεῖς χρῶνται τοῖς ὑποτακτικοῖς ἀντὶ τῶν ὁριστικῶν. Θεόκριτος, ὅππως τὴν ψυχὰν ὄφιν μάλιστα δεδοίκω, ἀντὶ τοῦ δέδοικα. Δεδοκημένος, ... παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἀντὶ τοῦ δοκεύων(?), καὶ ἐπιτηρῶν. ἢ τὸ δεδοκημένος, κωμῳδικὰ κυρίως λέξις, ὅτι ζῶον ἐκτὸς δέχονται(?) ... ὅταν καὶ προσδοκᾷ αὐτὸς τόκος(?), ... ἀφ' οὗ, τὸ δεδογμένος(?) ... χαλκοῦ. καὶ δεδοκημένος, ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν, ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἔστι δὲ παρακείμενος παθητικός. Δεδόκαν(?), ἐπεθύμει(?), προσεδόκα, ἐσκόπει(?). Δεδοκιμασμένα, κεκριμένα. Δέδοκται, ἔδοξεν, ἐφάνη, ἐψηφίσθη, δέδογμαι(?). Δεδοξοποιημένον(?), δόξῃ κοσμούμενον. Δέδορκα, δέρκω, δέρξω, δέδορχα. ἢ ὁ μέσος δέδορκα παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ λαμβάνεται, ὁρᾶται, βλέπεται. Δεδουπὼς, πεπτωκώς, τεθνηκώς. Δεδραγμένος(?), πεπραγμένος(?). Δέδρακα(?), ἐποίησα. Δεδράμηκα ... ἐκ τοῦ δραμῶ παρακείμενος γίνεται. Δέδραται, ἀντὶ τοῦ δέδαρται. καὶ Ὅμηρος, περὶ δέδρανται τὰ σώματα(?). Δεδροικώς(?), δεδοικώς. Δεδρυμμένον(?) παρὰ Λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ ἐσπαραγμένον(?). Δέδυκα, ὑπεισῆλθον, δέδυκε δὲ εἰσῆλθε. Δεδύκει δάφνις παρὰ Θεοκρίτῳ, ἤγουν ἐκλείπει, καὶ ἀποθνήσκει(?). Δεδυκμένη(?), κεκακωμένη. Δέει, φόβῳ, χρεία. Δειανὸς(?), ὁ δεινός. Δέεις(?), ἀπέχεις. Δέελον, τὸ δῆλον κατὰ διάλυσιν. ἐξ αὐτοῦ ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ εὐδείελον, ἐπιθέσει τοῦ ε. Δέελος(?), δεσμός, ἅμμα. Δείνα(?), ὅ ἐστι ... τέκνον, ἤγουν τέκος. τοῦ ... ὁ τοῦ καλοῦ Δεοῦ(?), ἐπὶ ἁρπαχθεῖσαν φασὶ τὴν θυγατέρα ... ζητοῦσα ἦκεν πρὸς τὸν ἐντυγχάνοντα ... τὸ δύειν(?) ... Δεινὸν(?), φύσις ἑρμηνεύεται. ἔστι δὲ τόπος ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν μουσῶν(?). Δείλαιος(?), φόβος(?). Δεῖμα, ἐρώτημα(?), ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι. Δεῖμος(?), νόμος(?), ὁ δεσμός. Δεήσει, ἀντὶ τοῦ χρεία γενήσεται. Δείνας(?), ἡ παράκλησις, καὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι(?), ἡ ἔνδεια. καὶ δίκρα(?), τόπος. καὶ δίκα(?) ... δίκας, ὃ εὕρηται ἀπὸ λέοντος ἥρωος, ὃς ἦν πρὸ τοῦ ἐν ἀθλήσεσι δικαστηρίου(?), τὸ θηρίου μορφὴν ἔχων, πρὸς ὃν οἱ ... κατὰ δίκην γενόμενοι συνεφέροντο. καὶ δικάζω(?) ... τοῦτο, τὸ παρὰ τὸ δίκασεν(?) ... καὶ δικανικία(?) ... οὐδὲ γάρ φασιν ἑκάστης πόλεως ἄνδρας δίκης κυρίους ἐποίησεν. καὶ δικαστῶν(?) ... παρ' Ἀθηναίοις. καὶ δικαστήριον(?), τὸ τῶν δικαστῶν ... καὶ δικαστικὸς(?), ὁ τῶν δικαστῶν ... πραττόμενος. ... φασὶ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου ληφθέντα. οἱ δὲ, ... τὰς ... τῶν ... ἔστι δὲ ὄνομα ῥηματικόν, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δεῶ ... δεδίκα(?), δεδίκαμαι, δέδικται, δίκασις(?). τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, ... ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δεῶ, οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει.

[illegible]

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

[illegible]

ἐκλήρουν γὰρ δὲ τὰ θρέμματα καὶ φυτοῖς καῖον, ὅ ἐστι ξύλοις.

Δαρδάπτω, τὸ ἀπαναισιμοῦμαι. Δαρθεῖν, τὸ κοιμηθῆναι, καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν δραθεῖν. κυρίως, τὸ ἐπὶ διφθέρων καθεύδειν, ἐκ τοῦ δράθω, δράσω, ἔδρασα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον, ὁ μέλλων δραθῶ, τὸ ἀπαρέμφατον, δραθεῖν. Δαῦλον, μακρὸν χιτῶνα. καὶ ἐπιπολὴν, καὶ ἑορτὴν, ἐξ ὧν λοιπὸν τὴν ἄχυμον. Δάρεος, τὸ βυθίσιον. Δάρχαλλον, δαυμαλῶχον. Δάρτα, ἐργάνα, κόριος. Δάρρων, μακεδονικὸς δαίμων, ᾧ ὑπὲρ τῶν νοσούντων εὔχονται. Δάρσιον, πέπλον λινοῦν. Δαρυλλος, ἡ δρῦς ὑπὸ μακεδόνων. Δαχμὰς, δραχμάς. Δᾶς, λαμπὰς, ἡ λαμπάς. Δασάσκετο, ἐμερίζετο. ἐκ τοῦ δαίω δαίσω, δασάσκω, ὅθεν δασμός. Δάσσατο, ἐμερίσατο, ἀπὸ τοῦ δαίω δαίσω δάσω, ὅθεν καὶ δαίς. Δάσασθαι παρ' Ὁμήρῳ, οἷον δοίη κούρην ἐμὲ δάσασθαι, τὴν συνδυασμὸν δηλοῖ τοῦ κοινοῦ. δάσασθαι δὲ εἶπεν, ἐπεὶ τὸ μέτρον οὐκ ἐπιδέχεται εἰπεῖν δαίσασθαι. δῆλον δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ δάσασθαι καὶ ὁ δασμός. καὶ δάσασθαι, τὸ σπείρειν παρ' Ἡσιόδῳ, σπέρματα δάσασθαι. φυτὰ δὲ ἐμβρίψασθαι ἄριστα, καὶ δαίσασθαι, συμμερίσασθαι. Δασάσκετο, διενέμετο, ἔφαγεν, ἔφαγε. Δασεῖα, ποιότης συλλαβῆς, ἐκ τοῦ θώρακος πεμπομένη, ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ σείω ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ μεγίστην καὶ σφοδρὰν εἶναι, πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς. Δάσεται, νεμεῖ, διαιρήσει. Δάσιος, ὁ δασύς.

Δασκάζει, ὑποφεύγει. Δάσκιον, μεγάλως σκιάζον, διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ. Δάσκιος ὕλη, ἡ πολύσκιος. ἢ κατὰ συγκοπὴν ἡ δασύσκιος. Δασκὸν, δασύ. Δασκύλειον, τόπος ἐν τῷ κόλπῳ νικομηδείων. Δάσκληρα, ὄνομά ἐστι λιμένος καὶ βρυσμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα βασιλέως. Δασμολόγοι, φορολόγοι, ἀπαιτηταί. Δασμολογῶ, συνάγω. εἰσὶ δὲ δασμολογίας, καὶ παρ' ἑκάστου καὶ ἑκόντων λαμβάνοντες. Δασμὸς, ὁ φόρος, καὶ ἀπὸ τούτου δασμοφορία, τὸ αὐτό. ἀναδασμὸς, ἡ ἀναμέτρησις, ἢ δασμὸς, ὁ μερισμὸς, παρὰ τὸ δάζω. ὡς σπαράζω, σπαραγμός. Δασμοφορεῖν, συμμερίζειν. Δάσονται, διαμοιράσονται, κατὰ μέρη φαγοῦνται, καὶ μερίσονται. Δασος, σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης, δασύτης. Δασφόροι μεριστά.

Δασυπέταλον, πολύφυλλον. Δασπλῆτα, πολεμιστὴν, καὶ φλογερόν. Δασπλῆτις ἐρινὺς, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. ἢ ἄγαν πελάζουσα, ἢ πλήστη, ἢ δασπλῆτις, ἡ μεγάλων κακῶν ἐπικειμένη, πολλοῖς πλησιάζουσα. οἱ δὲ, ἄπλαστος, ἐμπυριστική, καὶ χαλεπὴ, ἐπὶ τῆς ἐρινύος. καὶ δασπλῆτις, δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι, δυσπρόσπλαστος, πολλοὺς μιαίνουσα, ἢ μιαιφόνος, πλημυρὰ, ἐρυθρά. Δάσια, λάχανα. Δασὺ, βαθὺ, πυκνὸν, συνεχές. Δασυλίδες, αἱ δασεῖαι. Δασύλλιος, ὁ διόνυσος, παρὰ τὸ δασύνειν τὰς ἀμπέλους. Δασύπους, λαγωός. Δασύς, πελαγώδης. Δατέεσθαι, δατεῖσθαι, ὅ ἐστι μερίζειν. παρὰ πολλοῖς κεῖται. Δατέεσθαι χθόνα πᾶσαν, ἐν τῷ εἰκοστῷ βασιλείων. καὶ ὡς ἐν μερισμῷ, τοὺς μὲν τῶν δὲ, ἑτέρους βαίνειν. καὶ δατεῖσθαι, τὸ μερίζεσθαι. οἱ δὲ δαιταὶ, οἱ σπλαγχνικοί. τὸ δὲ εἰς δαιτυμόνων αἵρεσιν, ἐκ δὲ δίκης ἐστίν. ὁπότε γὰρ κοινωνοῦντες ἀμφότεροι, καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διαιρεῖσθαι τὰ κοινὰ, οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς βουλομένοις προσκαλούμενοι εἰς δαιτυμόνων αἵρεσιν. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀλεξίδημον. Ἀριστοτέλης δὲ γράφει, ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δατεῖν, ζατεῖν.

Δατεῦμαι, ἐστὶ δατέομαι, μερίζομαι. ἀφ' οὗ ὁ δαιτρός. Δατεύμεθα, ἐκ τοῦ δατέομαι. ὡς τὸ, Ὄφρα κεν δατεύμεθα λῆϊδ' ἀχαιοί. Δαιταί, οἱ διανεμηταί, ἐκ τοῦ δατῶ, καὶ δατούμεθα. ὃ σημαίνει τὸ μερίζόμεθα. οἷον χθόνα πᾶσι δατεῦντο. καὶ δατεύμεθα λῆϊδ' ἀχαιοί, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω. ἀφ' οὗ τὸ δάσω, καὶ δάσω, γίνεται δασμός, δασμοῦ. καὶ ἐν διαλέκτῳ τοῦ σ δατῶ, καὶ ἐκ τοῦ δατῶ, δατήσω, δεδάτηκα, δεδάτημαι, δεδάτηται, δατητός. καὶ

κλίνεται δατητοῦ. Δάτις, στρατηγὸς περσῶν. βασιλεὺς εὐδοκιμώτατος κατὰ τὸν χρόνον πολεμῶν. Δατίς, δαδοῖς, πυρσεύμασι. Δατὴν, παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας τοῦ καιροῦ, ὅτε τις ἐκ πόλεως, ἢ ἰδίου τόπου ἀπεστάλη. Δατὸς, πόλις ἐστὶ θρᾴκης, σφόδρα εὐδαίμων. ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέχθη δᾶτος καὶ παροιμία. Δάτριον, ἄνθος ὅμοιον κισσῷ. Δατύλλις ἡ μέγα, ἐπὶ παυλιακὸς φησί. Δατὺς, κεφάλαιον, νόμισμα, δασύκερως. Δατθαίειν, λαφθαίνειν, ἐσθίειν. Δατῶ, τὸ μερίζω, καὶ δατούμεθα, τὸ μεριζόμεθα. οἷον δατεύμεθα λῆϊδ' ἀχαιοί, καὶ χθόνα πᾶσι. Δατῶσαι, ζέσαι. Δαύκης, ὁ θρασὺς, καὶ βοτάνη τίς. Δαυλία, δασεῖα, καὶ δαυλία, κεραία καὶ ἀκολεών.

Δαυλὶς, ὀξύνεται, καθὰ καὶ ἡ κιλὶς, τὸ τοπικόν. ἡ γὰρ αὐλὶς αἰολικῶς βαρύνεται, δασεῖα δὲ, πόλις καὶ σύμφυτος. ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔλαχε. δαῦλον γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον περισπωμένως. ὡς δηλοῖ παυσανίας εἰπὼν, δαῦλον τὸ δασύ. ἡ προτέρα περισπᾶται, Αἰσχύλος. Δαῦλις, ἑορτὴ ἐν ἄργει, μίμημα τῆς προίτου πρὸς ἀκρίσιον μάχης, καὶ δαῦλος δ' ὑπολύει. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ δαυλίως τυράννου ἐκλήθη οὕτως. οἱ δὲ ὕστερον, δαύλειαν αὐτὴν φασὶ προσηγορευκέναι, καὶ διὰ δειφθέντα ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας λέγει. Παυσανίας δὲ φησὶν ἐν τῇ δεκάτῃ, διὸ ὁ πολίτης αὐτῆς, δαυλιεὺς, καὶ δαύλιος, καὶ δαυλίδιος. ὁ δὲ γεωγράφος, παρ' ᾧ κεῖται καὶ ὅτι δαῦλος τὰ δάση, ἱστορεῖ ὅτι δαυλὸς, ἐν μεσογαίᾳ μετὰ δελφοὺς, ὡς πρὸς ἕω, πολίχνιον. ὅπου τῇ ῥίζᾳ τὴν θρᾴκην φασὶ τοῦτο δυναστεῦσαι, καὶ τὰ περὶ φιλομήλαν καὶ πρόκνην, ἐκεῖ μυθεύονται γενέσθαι. ἢ ἐν μεγάροις, κατὰ Θουκυδίδην.

Δαῦλος, ὁ δασὺς, παρὰ τὸ δάος γίνεται δασῦ ῥῆμα. ὡς ταχὺς, ταχῶ. ἀφ' οὗ πίνδαρος, τετίχονται, καὶ κατὰ πυθαγορικὴν, φαεινῶ. ὡς χνῶ, χναύω, καὶ ψῶ ψαύω. εἶτα κατὰ συγκοπὴν, δαύω, ὁ μέλλων δαύσω. καὶ ὡς παύσω γίνεται παῦλος, οὕτω καὶ δαύσω δαῦλος, ὁ δασύς. Δαυλὸς, ἀντὶ τοῦ δηλὸς αἰολικῶς. αἰολεῖς γὰρ προστιθέντες τῷ α τὸ υ, λέγουσι δαυλός. ἀντὶ τοῦ δηλός. ὁμοίως αὐτάρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. Δαυμᾶσαι, ἰκανῶσαι.

Δαῦτα, λάχανα. οἱ δὲ, χλωρά. Δαυχμὸν, εὔκαυστον ξύλον δάφνης. Δαύω, τὸ κοιμῶμαι, ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ Σαπφοῖ εὕρηται. λέγει Ἡρωδιανὸς, κυρίως τὸ δαυμῶ. εὕρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκαίειν, δαύω παρὰ Σιμωνίδῃ, τὸ καίω. Ἱστορία. Δάφνη, λάδωνος τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ ὑπάρχει θυγάτηρ ἐθηρευτὴς αὕτη. ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς ἀπόλλων, καὶ βουλόμενος συγγενέσθαι, ἐδίωκε. καταλαμβανομένη δὲ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εὔξασθαι τῇ μητρὶ γῇ, χάσμα δὲ αὐτὴν δέχεσθαι. γενομένης δὲ τούτου, καὶ τῆς γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτὸν, ἀπόλλων θεασάμενος, ἐξεπλάγη. τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς παρθένου, δάφνην προσηγόρευσεν ὁμωνύμως. λαβὼν δὲ κλάδον αὐτοῦ ἐστέψατο. Δάφνη, ἱστέον ὅτι ὁ σίνδυρος ἄρας καὶ αἴνιγμά τι ποιεῖ ἀστεῖον βραχυλογικὸν πιοῦσιν. ὑπόκειται δὲ φυτὸν ὄνομα τίμιον δάφνινον ξύλον. ἐπεὶ δὲ ἡ δάφνη τὸ φυτὸν ὁμωνυμεῖ κόρῃ ἐρωμένῃ ἀπόλλωνος, ἐκδιδάσκει δὲ αἰνιγματωδῶς τὸ, τί φοῖβος ἐπήρατο, δὲ ἄρτι μίγνυνται δάφνη. καὶ ἔστι πᾶν ἀστεῖον ἐνταῦθα ἐν τῷ μίγνυνται. τὸ γὰρ ὁμοῦ εἶναι ἡ λέξις δηλοῖ, ὃ καὶ σίνδυρος ἔχει κόπτων ξύλον, καὶ ὁ σωτὴρ σῶμα. Δάφνῃ ἐστεφανωμένος. οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντεις, δάφνῃ ἐστεφανοῦντο εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης. Δαφνηφάγων, ἢ μάντεων, ἢ μαντικῶν ἐνθουσιασμῶν. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ μάντεις δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα τῇ ὁμοιότητι καὶ τῇ ὀσφρήσει γενόμενος ὁ θεὸς ἀντιδῶσιν αὐτοῖς καὶ τὰς θεοπροπίας. Δαφνίνην φορεῖ, βακτηρίαν τοῦτο λέγει. Δαφναῖος, ὁ ἀπόλλων παρὰ συρακουσίοις. Δαφνινὸν, ὀξύνεται ὁμοίως τῷ ἀδελφός. καὶ δὶς τεθέντες, πλεονασμὸν γὰρ ἔχει τοῦ ι κατ' ἐκεῖνο. Δαφοινὸν, τὸ πάνυ φοινίσσον, ἢ τὸ φοινικὸν, ἢ τὸ πυρρόν. Δαφοινὸς, ὁ ἄγαν φόνιος, ἢ πυρρὸς κατὰ τὰ νῶτα, δαφοινὸν δασπλῆτα.

παρὰ

σὺν τῷ [illegible] δευτέρᾳ [illegible], ὃς πίνει. [illegible] κατὰ τὴν Αἰσχύλον ἦν ὁ Δαναὸς, καθὰ καὶ ὁ Αἰγυπτιος. Δανίζει, καταλλάττουσι τὰς ὀβολοὺς, ἢ κερμα. Δανειζόμενοι, οἱ μὴ ὄντες οἱ λαμβάνοντες, ὅμως καὶ οἱ δανεισταί. Δανειζω τὰ χρήματα, ὅμοιος καὶ παρέχω, ἢ προτείνω, καὶ ὑποτείνω, καὶ ἐγχειρίζω καὶ [illegible]. Δάνος, κειμῆσθαι. Δάνειον, δάνεισμα, χρέος, δῶρον. ἢ δάνειον, παρὰ τὸ δάνος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον, ὡς τίθος, τίθειον. Δίδυμος, τὸ χρέος λέγει χρέος, ὡς παρὰ τὸ δῶ, δάνος καὶ δάνειον. Δανειστής, καὶ ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ δανείζοντα. Δανὸς, ἀληθὲς, ἢ δῶρον, ἢ μέγιστος, ἢ ἰσχὺς, ἢ γῆρας, ἢ δάνειον. Δανάδοβα, μακροτράχηλα, [illegible] ἔχοντα τὰς λόφους, ἢ ὑψηλοτράχηλα. [illegible] ἔχοντα ὡς λόφους ἢ πίονα. Δανειον, [illegible]. οἱ δὲ Δανάειον. Δανίδα, παρὰ τὸ δάνειν, ὃ σημαίνει τὸ μετὰ [illegible] ἰδίου. Δανιὴλ, ὄνομα κύριον. καὶ ἑρμηνεύεται ἑβραϊστὶ, κρίσις θεοῦ. Δανόν, ξηρὸν, τὸ δα μακρόν. Καλλίμαχος, δανὰ [illegible] κεάσαι, τουτέστι ξύλα. Δάος, ὅτι δῶρον, ἢ ἀνάθημα, [illegible], καὶ τῇ κοινῇ καὶ ἀναμφιβόλῳ, τῇ [illegible]. [illegible] ταῦτα; ἄδε. τὸ δάος ἔχει παρὰ λυκόφρον.

Δάπεδα, γαῖα. Δάπεδον γαίης, τὰς ἐλάφοις [illegible] δάπεδον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δάπω, δάψω, δάψ. τῶν δὲ συμβαίνει [illegible]. τὸ δὲ γαῖαν, ἀντὶ τοῦ γαίας. Δάψα, θάλασσα. [illegible]. Δαψιλής. [illegible] δαψιλοῦς τοῦ ἀθλίου, [illegible]. Δαόνιον, πόλις θρᾴκης. Δάον, [illegible]. Δαὸς, λαμπάς, παρὰ τὸ δαίω. ὡς τὸ, δαὸς μετὰ χεῖρας ἔχων. τὰ [illegible] ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ α, [illegible], φάος, χάος. πλὴν τοῦ φάρος, [illegible]. ὁ δάος, [illegible], φλὸξ, φέγγος, [illegible] δὲ, λύχνος. καὶ δάος, ὁ [illegible] καὶ [illegible], [illegible]. Δάοχος, μειλίχος. Δαπανᾶ, [illegible], ὅ τὰ δαπανήματα. Δαπανᾶσθαι, [illegible]. Ἀριστοφάνης, βελόμενος [illegible]. Δαπάνη, τροφή. Δάπεδον, τὸ τῆς [illegible] ἔδαφος. ὁ τόπος ἐγγὺς οἰκημάτων, οὗ [illegible] οἰκήματα. ὁ τόπος ἐν πόλει [illegible] οἰκημάτων, ὡς [illegible]. καὶ [illegible] τὸ τεῖχος. ὁ [illegible] Ὅμηρος λέγει, γενὴ δάπεδον, [illegible] γενήσονται. [illegible] καὶ τὸ ἐστὶ [illegible], [illegible]. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δα, ὃ δηλοῖ [illegible] καὶ τὸ πέδον. [illegible] οἰκήματα δὲ, [illegible] δάπεδος, [illegible] φασι. Δάπις, τάπης.

Δάπιδα, τὰς ψιλὰς καὶ μὴ [illegible] λέγουσι. [illegible], τὰς τάπητας. [illegible] δάπεδον [illegible] τὴν δάπιδα. Δάπεδον, [illegible] τοῦ Δαρδάνου, ὡς καὶ τὸ μέρος τῆς [illegible]. [illegible] παρὰ λυκόφρονι. [illegible] δάπεδον, ἐπὶ τὸ [illegible]. Δάπτω, λαπτὸς. Δάπτω, ὁ [illegible], [illegible], ἐσθίω. [illegible] ὁ Δαρδάνου καὶ [illegible], [illegible] ἔχει [illegible], [illegible] Δάπτω, [illegible] ἰδίου.

Δάρδαν, παρὰ τὸ [illegible] αὐτοῦ χωρίου [illegible] Δάρδανον [illegible]. Δάρδα, Δαρδανία. Δάρδα, [illegible]. Δαρδάνιαι, [illegible]. Δαρδάνιοι, [illegible] ὑψηλοῦ, ἐν οὗ [illegible] τῆς ὑψηλῆς Δαρδανίας, ἢ [illegible] ἐπὶ [illegible].

[illegible] ὑπὸ τοῦ Ἰδαίου, [illegible] Δαρδανίας [illegible] λεγομένης. καὶ Δαρδάνου, ὡς Δαρδάνων μὲν ὄντων [illegible] τῆς ἀρχαιοτέρας ὑψηλοτέρας Δαρδανίας, [illegible] Ἴλιος. [illegible] Ἰλίου [illegible]. [illegible] Δάρδανος φασὶν οἱ παλαιοὶ, [illegible] κατὰ τὴν [illegible], [illegible] τῆς [illegible] μετὰ [illegible], [illegible] λυκόφρων φησὶ, [illegible] καὶ τὰς [illegible], [illegible] τὸ ὄλεθρον. [illegible] ὑψηλοτέρων [illegible] Ἴλιον, [illegible] ὑπὸ [illegible] ἐκ πεδίου [illegible] Ἴλιος, [illegible] λέγων, [illegible] ὑψηλοῦ, ὡς ἂν [illegible] ὑψηλῆς Δαρδανίας, ὃ καὶ ὡς ἐπὶ [illegible].

Δάρδανος, ὁ Διὸς υἱὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς. [illegible] ἐκ τοῦ [illegible], ὡς ἐν [illegible] Τροίας μερίδα [illegible], κτίζει τὴν Δαρδανίαν, [illegible]. [illegible] τῆς Τροίας, [illegible] Δαρδανίαν. [illegible] Ἴλος, [illegible] πόλις γέγονεν. Ἄλλως. Δάρδανος ἀνὴρ, [illegible] Δαρδανίας [illegible]. [illegible] βασιλέων, φασὶ, Δάρδανον [illegible], [illegible] Ἴλος [illegible] πόλις [illegible]. Δάρδανος, [illegible] Τρῶα δ' [illegible] τρεῖς παῖδες [illegible], Ἶλος τ' Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων, τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν, κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα. Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε, Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος. [illegible] Ἀγχίσην, ὁ δ' Ἀγχίσης τίκτε παῖδα, [illegible] ἐκ Ἀγχίσεω, [illegible] Δίον. [illegible] ὑπὸ [illegible]. [illegible] Δαρδάνια [illegible] Ἀριστοφάνης Βατράχοις, [illegible]. Δαρδάπτω, ἀπὸ τοῦ δάπτω, [illegible], [illegible] Δαρδάπτω, [illegible] Δαρδάπτω, [illegible]. Δαρεικός. Ἀριστοφάνης, [illegible] οἱ Δαρεικοί. [illegible] ἐν [illegible] χρυσὸς, [illegible] Δαρεῖος [illegible] βασιλέως [illegible]. [illegible] Δαρεικόν, [illegible] Δαρειὸς, ὁ φρόνιμος. ὑπὸ δὲ φρονὸς, [illegible], ἢ [illegible]. Δάρον, τὸ ἄρ τῆς μεγάλης [illegible], ἐπὶ τὸ μακρὸν [illegible]. Δάρεις. [illegible] Δαρείου [illegible]. Δαρθάνω, [illegible]. Δάρθω, [illegible]. Δάρος, [illegible], [illegible] τῇ [illegible] Διονύσια [illegible] φρυγούς, [illegible], φραδὴς, [illegible], [illegible] φιλὸς, φιλός. παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τὸ [illegible] παρὰ τῷ ποιητῇ. Καὶ τὸ [illegible], ἔχειν [illegible], [illegible] παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Δάσατο, [illegible] λέγει Ὅμηρος [illegible], [illegible] ἐπιφέρω

καὶ ἐπὶ γυναικὸς, ἀναιρεθῆναι ἐπὶ ἀνδρός. Δαμέντες, ὑποταχθέντες. Δαμιεργοί, οἱ πόρναι. Δάμις, ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ παρώνυμον Δωρίδι διαλέκτῳ. παρὰ τὸ δῆμος γίνεται δᾶμος, καὶ δᾶμις Δωρικῶς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δήμου γίνεται δοῦρις, ὄνομα κύριον. Δάμνα, ἐδάμαζε. Δαμνάμεν, δαμάζειν. Δαμνάμενοι, δαμαζόμενοι, βιαζόμενοι. Δαμνᾶται, ἕλκει, βιάζεται, φθείρει. Δαμνεῖ, δαμάζει. Δάμνημι, δαμάζω. Δάμνησι, δαμάζει, ὑποτάσσει. ἀπὸ τοῦ δάμνημι, ης, ησι. Δαμνῶτις, δαμάζουσα, ἰσχυρός. Δάμια, θύματα, σφάγια. Δαμιόν, δαπανόν. Δάμος, [illegible] φωνεῖ. Δαμνῶ, καὶ δάμνημι, δαμνάω δαμνῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δαμνῶ, καὶ τῆς μι, δάμνημι. Δαμνῶμαι, δαμνῶ. οἷον ὅτι οὐ πάντας δαμνᾷ ἀθανάτους. ἔχομεν δαμάζεις, πρωτότυπον ἐστὶ τὸ δάμνημι. ἀφ' οὗ τὸ δάμνεται, καὶ τὸ δάμνασθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Δαμασώνιον, εἶδος βοτάνης. Δαμοσίαι, αἱ ἐπὶ [illegible] Λάκωνες. Δαμοῦχοι, οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες. ἦσαν δὲ [illegible] πόλεως αἰγαί, [illegible] δαμοῦχον. Δαμοφανὲς, τὸ ἱμάτιον οἱ Λάκωνες. Δαμοῦν, τὸ πυρίφθορον, Λάκωνες, καὶ Κρῆτες. Δαμώματα, τὰ δημόσια ᾀδόμενα, ἢ δαμώματα, [illegible], δημοσιώματα. Δαμώμενος, ἀγαλλόμενος. οἱ δὲ, παίζων. Δάμων, ὄνομα, διδάσκαλος τοῦ Περικλέους. Δαμώντων, δεδοκιμασμένον, Λάκωνες.

Δαμώντες, δαμάται, ἢ οἱ ἰσοτελεῖς παρὰ Λάκωσι. Δανάη, θυγάτηρ Ἀκρισίου Ἀργείων βασιλέως καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώπας θυγατρὸς γέγονεν, ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως ὑπὸ τούτῳ τηρῆται μείνῃ παρθένος. ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει ἀναιρεθῆναι, ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος. Ζεὺς δὲ ὡς λέγουσιν εἰς χρυσὸν μεταστρέψας ἑαυτὸν διὰ [illegible] ἐμίγη αὐτῇ. ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔχουσα τὸν Περσέα, [illegible] ὁ ταύτης πατὴρ ἐπύθετο ταύτην τεκεῖν. καὶ τεκοῦσαν σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν λάρνακι ξυλίνῃ, εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις περὶ Σέριφον νῆσον ἐξώκειλε μίαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Πολυδέκτης. ἣν ἐσαγήνευσε Δίκτυς, καὶ [illegible] ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν. ὃς Δίκτυς ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. ὁ δὲ Πολυδέκτης, ἐβιάζετο τὴν Δανάην. μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλθόντος, πλάττεται ὡς ἰδίως χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου, καὶ ἄλλον ἄλλο τὸν φίλον αἰτεῖ. Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, [illegible] τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη. οὕτω δὲ ἐπραγματεύσατο, ὅπως ὑπὸ τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ Δανάῃ συγγένηται. ταῦτα δὲ λέγεται, [illegible] ἐπὶ Ἱπποδαμείᾳ τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. [illegible] κατ' ἀρχὰς ὅτι μὲν [illegible] Πολυδέκτης Δανάην, ἔλεξε καὶ Περσεύς. [illegible] ὁ πρὸς [illegible] ἀντέπιπτεν. Ἀθηνᾶ δὲ τὸν Περσέα κατ' αὐτῶν ἔπεμψεν [illegible] τούτῳ ἐν ζωγραφίαις τῶν Γοργόνων, περὶ πόλιν [illegible] καλούμενον, ὑπὸ [illegible] ταῦτα αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας, πρῶτον [illegible], [illegible] ἦκουσε, ἀλλ' ὡς δὲ τῶν Γοργόνων ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβήν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἀπέδωκεν, ἕως ὑφηγήσαντο αὐτὸν εἰς νύμφας. καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν νυμφῶν πέδιλα, καὶ κίβισιν, ἔτι πῆραν καὶ κυνῆν, καὶ τὴν [illegible] ἄδου, καὶ παρ' Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην, ἔχων [illegible] τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, [illegible] ἦλθεν ἐπὶ Γοργόνας αὐτάς, [illegible] οὔσας περὶ πόλιν [illegible]. αἱ [illegible] φολίδας εἶχον, κεφαλὰς ὄφεων, μεγάλους ὀδόντας, χεῖρας χαλ-

κᾶς καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο. οὕτω γοῦν [illegible] ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, κοιμωμένας εὗρεν, ἀποτεμεῖν τὴν Μέδουσαν ὑπὸ [illegible] βλέπων οὐ πρὸς αὐτήν, ὃ γὰρ [illegible] ταύτην ἰδών. αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μὲν ἐκπλαίον(?) ἐκ τῶν πολλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν, [illegible]. ἐξ ὧν περὶ Ἀθηνᾶ κατὰ Πίνδαρον τὸν αὐλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τὴν κεφαλὴν [illegible], καὶ κατὰ νῶτον φέρων αὐτήν, ἐπορεύετο. ἐλθὼν δὲ καὶ [illegible] τὴν Ἀνδρομέδαν τῆς Κήτους ἐρρύσατο. καὶ λαβὼν γυναῖκα, ἐξ αὐτῆς ἔσχε παῖδα τὸν Πέρσην, καὶ καταλείπει [illegible]. τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν Φινέα [illegible] ὑπὲρ μίδαν(?) καὶ αὐτοῦ ἐπιβουλεύοντα ἀπολίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ ἦλθεν εἰς Σέριφον. εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσπεφευγυῖαν ὑπὸ [illegible] Πολυδέκτου, ἐλθὼν περὶ τὴν Γοργόνα, πάντας ἐλίθωσε. τὴν δὲ βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσι. τὰ δὲ τῶν νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν ἄδου κυνῆν Ἑρμῇ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, θεοῖς ἰδίοις δεσπόταις παρέδωκε. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ. ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δέ φασιν, ἐπὶ τὸ κόσμου, οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν. ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνειον ἐκλήθη. Περσεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ, [illegible] εἰς Ἄργος ἐλθεῖν, πρὸς θέαν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν ἀνεχώρησε. Τευταμίδου δὲ τοῦ βασιλέως Λαρισσαίων πένταθλον θέντος, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκον βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα ἄκων αὐτὸν ἀνεῖλε, καὶ τελευτήσαντα ἔθαψεν ἔξω τῆς πόλεως. πρὸς δὲ Ἄργος αἰσχυνθεὶς τὴν πρόσοδον ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν ἰδίαν βασιλείαν τὴν Ἄργους ἀρχήν. αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς, τὴν Τίρυνθα κατεῖχε, καὶ τὴν ἐκείνου βασιλείαν προσέλαβε, Μιδείαν καὶ Μυκήνας. ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας, Ἀλκαῖον καὶ Σθένελον, Ἕλειον, Μήστωρα, Ἠλεκτρύωνα, καὶ Γοργοφόνην θυγατέρα ἐγέννησε, ὧν καθὼς [illegible]. ὅς [illegible] ἐν Αἰθιοπίᾳ, [illegible] τὸν χρυσόπατρον, [illegible] ἱστορίαν. Δαναί, δοῦναι. [illegible] τὴν χεῖρα τὴν [illegible] μεμιγμένον, καθαρθῆναι. Δαναΐδαι, οἱ δοῦλοι. Ταραντῖνοι. Δάνακα, [illegible] μαλοῦσι. Δανάκη, ὄνομα νομίσματος, ὃ ἐδίδοτο ἐν τοῖς νεκροῖς πάλαι, λόγῳ πορθμείου. ἐν Ἀχερουσίᾳ, ἥ τίς ἐστι, λίμνη ᾅδου. Δάνας, μυῖας. Δανάς, μέλαινα, καὶ [illegible]. Δανδαλίδας, κάγχρυς, κριθαί, ἢ σῖτος πεφρυγμένος. Δάνδαλος, ὁ ἐριθακὸς τὸ ὄρνεον. Δανδῶνες(?), οἱ βελόναι. Δανδαίνειν, ἀτενίζειν. φροντίζειν, μεριμνᾶν. Δανὰ ξύλα κάγκανα, τουτέστι ξηρά, [illegible] εἰς τὸ [illegible]. [illegible] ξύλα πολλὰ κέασαι. Δαναοὶ οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ Δαναοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου, δι' Λίμνοι(?) δὲ οὗτοι παῖδες. βούλομαι λαβεῖν πολλοὶ παῖδες ἐκ διαφόρων γυναικῶν. Αἴγυπτος μὲν υἱοὺς πεντήκοντα, Δαναὸς δὲ θυγατέρας τοσαύτας. τούτων Δαναὸς μὲν θανόντος τοῦ πατρὸς, ἦρξε Λιβύης, Αἴγυπτος δὲ Ἀραβίας. ὕστερον καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων φασὶ χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. ἐπεὶ δὲ χρησμὸς ὑπέπτηξε τὸν Δαναὸν ἐπὶ τοῖς τοῦ Αἰγύπτου παισί, φεύγει ἐκεῖθεν, πρῶτος ναῦν κατασκευάσας, Ἀθηνᾶς ὑποθήκαις. καλεῖται δὲ πεντηκόντορον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοῦ θυγατέρων, ἃς καὶ ἐνθέμενος τῇ νηῒ, ἔφυγε. καὶ εἰς Ἄργος ἐλθὼν, βασιλεύει. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες Δαναοί. εἶτα δὲ ὕστερον ἐπανελθὼν ὁ Αἴγυπτος ἐλθὼν σὺν αὐτῷ, καὶ ὡς αἱ Δαναΐδες πᾶσαι πάντας τοὺς ἐκείνου κατέσφαξαν ἀφυλάκτως, ὡς ἐν γάμῳ νυμφίους χοῦσαι(?), δίχα μιᾶς ὡς δύο ἐτῶν, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. ἰστέον δὲ ὅτι, οὐχ ἁπλῶς οὕτω Δαναὸς κατεῖχε τοῦ Ἄργους ἀρχάς. ὑποχωρήσαντος αὐτῷ [illegible] πρεσβύτου Γελάνορος, ἀλλὰ διότι μετὰ τοῦ Ἄργους ἐπιλαβεῖν,

ἀπαλά εἰσι, ἢ διὰ τὸ ἅπερ δακρύοντα λέγει τὸ ἀπαλόν. ἐπεὶ δὲ χλωρά εἰσι τὰ θάλλοντα καὶ ὑγρότητα ἔχοντα πλείω, διὰ τοῦτο καὶ ὑγρὸν δάκρυον καὶ χλωρὸν ὁ Εὐριπίδης φησί. Σοφοκλῆς· ἣ ἐν τραχινίαις, χλωρὸν ἄχρι δακρύων ὕδωρ. ἄλλως δὲ ἀπὸ τὸ δάκρυ, ἀνακωχῶν παθὸν ἐν τῷ δάκρυον, οὐκ ἔτι κινεῖται εἰς κλίσιν ὡς εἴρηται, ὡς οὐδὲ τὸ δῶ, ἤτοι δῶμα, οὐδὲ τὸ κρῖ, ὅ ἐστι κρίμνον. οὐδὲ τὸ ἄλ, ὅ κοινὸν ἄλας. Ἄλλως. Δάκρυον, φθόγγος φύσεως ἰδίωμα. ὑπὲρ ἀδάμ πρὸ τῆς παραβάσεως, οὐκ ἐκίνησεν. παρὰ τὸ δάκνω, δάκνον, καὶ δάκρυον, δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ὃ ἀπὸ τοῦ δάκω ἐστὶν ἐδακον, δυνατὸν γὰρ μῦθος. τὸ δάκρυον, τὸ πληθυντικὸν δάκρυα, ὁ δαλὸς δακρύοις. πόθεν οὖν τὸ δάκρυον, ἤ ἀπὸ τῆς συλλαβῆς, εἰς ον λήγεται ὥσπερ ὁ ἐν τῷ τρίβωνι, τρίβωνιον, ἰγλάνις ἰγλανιον, πέταλος, πέταλον, κατὰ μεταχηματισμόν. Δακρυόεις, κατὰ μεταπλασμόν, ἀντὶ τοῦ δακρύεις. Ὅμηρος ἐλεγεῖον, ἀδάκρυτον, δακρυόεντα γέλασσε. ἀντὶ τοῦ δακρύοις. ὁ ἰλιάδος ζ. ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμονος ἠδ' ἀπάλαμνος, ἀντὶ τοῦ δακρύει.

Δακρυπλώειν βεβαρηότα με, φρένας οἴνῳ παρ' Ὁμήρῳ, Ὀδυσσείας τ. τουτέστι, ὡς δάκρυα πλώειν, ἤ ἐκ τοῦ οἴνου βαρύνω. ἢ ἄλλως, τὸ ἐπιβλὴν τὴν ὄψιν ἐπὶ δακρύοις πλύνειν. ὑπορρέων, ὅτε οἶνον βάρος, ἡ δακρύοις εἰς ὀργήν. ἀλλ' ὅσον εἰπεῖν ἐφ' ἧς, πλώειν διὰ ὕδατος. Δακρυῤῥοεῖν, δάκρυα ῥέειν. Δακρυῤῥοοῦσι, ἀντὶ τοῦ δακρυόεντα, καὶ ἐκλαπτουσι, ἢ λύπη τοῦ χεῖλος φέρουσι αἱ μάχαι. Δακρύσαντι, τὸ ἀπολαυστικόν, πεφιλημένα, ἢ ἀνθισθέντος, δακρύων ἐστὶν ἀπλῶς ἀπολαυσάντων. Δακρυόεντα, ἀπὸ χαλκοῦ. Δακρύω τὴν ἀπολαύοντα ματαβολικῶς, ἠλικίαις συνισταμένα. Δακρύω ἐστὶ τὸ δέ, καὶ ἐπιδακρύω τὸ ὡς, ἐν τῷ διὰ τοῦτο. Δακτυλήθρα, ἡ τοῦ δακτύλου σφενδόνη. καὶ δακτυλήθραν ἔχειν, ἰδίως λέγεται τὸ ὄργανον. Δακτύλιος, ὁ σφραγίς. ὡς τὸ ἐν δακτύλῳ περιφέρειν ὑπάρχειν, ἔστιν σημεῖον καλὸν, ὡς τὸ παρὰ τὴν δακτυλομέτραν. Δακτύλιοι, καὶ οἱ τεχνικώτεροι λίθοι, ἐφ' ὧν τὰ σχήματα ἐγγλύφεσθαι. ὁ δακτύλιος, χρυσοῦς πάντα ἐν ἑκατέρῳ. Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, καὶ οἱ δακτυλικοὶ ῥυθμοί, ἀριθμοῦ μὲν τοὺς ἄρρενας, ἀριθμοῦς δὲ τὰς θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν ἀριθμοὺς εἶναι λέγει. τοὺς δὲ ἀριστεροὺς τριάκοντα δύο, γόητας δ' εἶναι, καὶ φαρμακεῖς, καὶ δαιμονίους ἐν Φρυγίᾳ. λέγονται τοῦ τε, ἢ μητρὸς φρύγας, ὀνομάσθαι ἀπὸ τοῦ τὴν μητρὸς Ἴδης. ἀριθμεῖ μὲν ὧν φασι Φερεκύδης, οἱ δὲ ἀπὸ τούτων. οἱ δὲ πολλοὶ λέγουσι, ἀριθμεῖ, ὡς Ἑλλάνικος. οἱ δὲ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς Ἴδης ἐγεννήθησαν τῇ Ῥέᾳ, ἐλευθέριον ὄντες πρόσθεν. καὶ τὰς χεῖρας ἔχοντας δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας, Ἰδαῖοι δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ παιδὸς δακτύλου, ἐκ τῆς μητρὸς Ἴδας, ὁ δὲ Φοινίκης ὄνομα, λέγουσιν οὕτως. ἔτι, γέγονε Ἰδαῖοι Φρύγες ὑπὸ Φρυγίας ὄρεσιν οἰκεῖν. ἔστιν δὲ εἴκασιν, δακτυλοειδεῖς τι μέγας, ἢ ὑπερβιος ἄκρων, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ ταυτὸ ὄρους ἀφεσιώσασι οἱ πρὸς τείχη τοῦ μητρὸς ὀρείας ἐν ὑπερκειμένοις, ἐν ταῖς Ἀθήναις. Δάκτυλοι, οἱ βάλανοι τοῦ φοίνικος. Δάκτυλος, ἢ ἀπὸ τοῦ δείκνυσθαι, ἢ δακτυλίδιον, τὰ γυναικεῖα. Δακτυλοδεικτοῦμαι, καὶ δακτυλοδεικτεῖσθαι, παρὰ Πλάτωνι. Δακτυλοδεικτεῖσθαι ὡς Δημοσθένης, δακτυλήθρα, ὡς Ξενοφῶν, ἢ ἐπὶ δακτύλων ἐστι, τὸ λογίζεσθαι. καὶ δάκτυλος ὁ ἀριθμός. καὶ τοὺς δακτύλους λέγουσι· πλέον γὰρ λέγονται οἱ μὲν κατὰ τὸν ἀριθμόν, ὅτι πέντε. οἱ δὲ κατὰ τὴν ῥίζαν περιέχοντες, οἱ τοῦ χοροῦ δάκτυλοι τεχνῖται καὶ σάτυροι ἐργάται. τὰ δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις, δακτύλιον, δακτυλίδιον, σφραγίδιον, σφραγίδιον. οὕτω γὰρ τοῖς ἐπισήμοις δακτυλίοις ὠνόμαζον, τοὺς τὰ σήματα, ὁ λίθος ἐν αὐτοῖς ἔχοντας. περὶ δὲ τοῦ σημείου δακτύλου φέρειν, ὁ αὐτὸς ἐπιδιδωρ διὰ σημαίνεται. ἢ ἐκ τῆς παρίσχειν, ὑπὸ λιτοῦ πλῆθος

τιμίαν, καὶ δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχέων, τετρίχρονος. οἷον ὄλβιος, καὶ δάκτυλος καλεῖται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀρμενίου τοῦ δακτύλου. ὅτι γὰρ μακρὰς ἐπὶ τὰς βραχείας διατρέχει. ὁ δάκτυλος, ὁ μακρός, ὁ καὶ αὐτὸν παρέχων. εἶτα μείζων, ὁ μετὰ τοῦτον, λιχανός, εἶτα μέσος, ὁ ἀντίχειρ ὡς ἀντὶ ὅλος τῆς χειρὸς δυνάμενος, καὶ ὁ μικρὸς δάκτυλος, παρὰ τὸ φύσει φαίνεσθαι ὡς ὑπ. ὁ παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεκται, δάκτυλος. οἱ δακτύλοι ὅτι δεχόμενοι. ἢ παρὰ τὸ δεικνύω τὸ δείκνυμι, δείκτυλοι, καὶ δάκτυλοι. διὰ τοῦτο γὰρ ἡ λέξις γίνεται. Δαλα, ἄκταλος. Δαλάγχαν, θάλασσαν. Δάλαμ, λίμνην. Δαλ

Δάλλειν, ποιεῖν ἀγαθόν. Δαλῆ, κακουργῆ. Δαλιεύεσθαι, λυμαίνεσθαι, ἀδικεῖσθαι. Δαλίδας, τὰς μεμυσηκυίας. Δαλιον, Δαλεφιον ταῖς ἱερείαις ἱστᾶσι τὸν δαλὸν ἐμβαλλοντες τὸν λίβανον, ἢ πρόσωπον τὸν βωμόν. Δαλικήν, τὸ παρὰ σωμάτων, ἐκ τοῦ ὥσπερ, ἔτι δὲ τὸ μοιχεῖον. Δαλικός, μοιχός. Δαλιμωρός, δάλιον, πίθακον, οἷον γράμμα τίλλειν. Δάλλω, κακουργῶ. Δαλῶ, ὁ ἀπόλλυμι, οἱ δὲ, ὁ ἱμερόν ἐστιν, ἢ γυναῖκα, ἢ ὑπὸ ὅτι ἔρωτος συμπαίζει ταῖς παρθένοις, ἐν ταῖς Διονυσίοις. Δαλμαῖον, ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ. Δαλός, λαμπάς, ὁ φλὸξ καιόμενον. παρὰ τὸ δαίω δαλός. ὁ δαλός, ὁ παρὰ τὸ δαίω δαΐον, δαυλός. ὡς ναῦλον, ναῦσον, εἰπεῖν. ἢ δαλός, ὁ πυρσὸς ἐκ πυρὸς φλεγόμενος. Δαλό, καὶ ὁ μικρὸς ἰχθύς.

Δαλούν, σήμερον. Δαλώ, λοιμός, πωγών. Δαμῷ, δαμάζω, δαμάζειν εἰρίας, ὃ πλουταῖς μεθίστησιν ἐξ αὐτῶν. καὶ δαμάζω, κατασκευάζω, δαμάζειν, παρὰ τὸ δάμνημι, ὅ ἐστι ζευγνύειν. Δαμάζω, τιμῶ, τρύχω, πιέζω, ὑποτάσσω. Δαμαλ, τῷ ἔρωτι. ὅτι τὸν δαμάζοντα, ὁ ἀγρεύων. Δαμάλης, ἡ πόρνη, αἱ μαινάδες φοβερὸν ἐλθοῦσαι, μὴ δεδεχθεῖσαι. αἱ βόες δὲ, καὶ ἐστὶν ἀπελάσαι τῷ δαμάλιον. ἐπὶ δὲ τὸ ἀργεῖον μόσχου τὸ παρὰ τὸ καὶ ὑπὸ ταῖς μητράσιν εἶναι. ταῦρος δὲ, εἰ τελείαν, ἐπὶ δὲ ὁ δαμάλης τοῦ δαμάλεως. οἱ ποιεῖ δὲ καὶ ὁ δάμαλις τὸ δαμάλης λέγουσιν, ὡς σὺν παρὰ Θεσπιεῖς, αἱ δαμάλαι.

Δαμέγ, ὁ ἄρχων μόσχος. Δαμαλις ὁ δόλων. μόσχος δὲ ἐν ἀμφοῖν. ταῦρος δὲ, ὁ ἀρχηγὸς βοός. Δάμαλις, ὃ ποιεῖν ταῖς βοῦς γίνεται, ὥσπερ τὶ λέγεται. οἷον οἱ ἄρρενες πόντου, παρὰ τὸ ποσίου, σπερμαίνω δὲ δαμᾶν. διὸ δ' αἰτιατικῶς, πόρνης κλίνεται. μῦθος. ὡς παρ' Ἡσιόδῳ λέγουσι, ὄρθος, ὄντος ταύρου βοός. ἐπὶ δὲ καὶ σπερματικῶς, ὅτι ἐλαφοῦ. ἢ λίθος, ἢ σιδηρός, ἢ χαλκός. Δαμαλίζοντες, δαμάζοντες. Δαμᾶν, ἐπὶ δαμασμοῦ, διὸ ἐχαλκῶν, τὸ ζυγόν. Δάμαρ, γυνή, γαμετή. παρὰ τὸ γάμον γυναῖκα, ἢ δάμαρ λέγεται, ἢ δαμαρσις. ὅτι παρ' ὁ δάμαρος γυναικεῖον, ἢ ὄναρ δαμάζουσι. ἀπὸ τοῦ δαμάζειν. Δαμαρος, ὁ χάρις. Δαμάρτης, ὁ χήρ, δαμάσιμος. Δαμᾶν, γυναικὸς, γαμετῆς. Δαμάσαι, ἀντὶ τοῦ δαμάζειν δουρικός. Δαμασικλέους, τὸν δαμασίθρονον, τὸν δαμασικλέα πάλαι, οὕτω λέγουσι. Δαμάσιππον, ὁ ἀναβάτης ἀπὸ ἱππείας, πῶλον, δαμασίφρονα καὶ σώφρονα. Δαμάστευον, ποιεῖν φίλος ὁ τι. Δαμαστὸς ἄμμασσειν. Δάμαστρα, ἄσιδηρον. Δαμάσω, ἐδάμασα.

Δαμάω, ἀσθενεῖν. Δαμαίας, οἷον ὁ ὀγκηρότερος ἐκκαλεῖν. Δαμέσω, ἐπὶ τοῦ δεδάμασαι. ὡς γεγόνασιν ἀπὸ εἰκόνων.

Δαμητρίου, ὃ σημεῖον τὴν δημητριακὴν ἑορτήν. Δαμῶσι, ἑορτὴ παρὰ τοῖς κρησίν. Δαμῖον, δαμῶ, τὸ ἀποτείνω. ὁ μέλλων, δαμάσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐδάμην, ὁ παθητικὸς ἐδάμην. ὁ μέλλων, δαμῶ. ὁ δεύτερος, τοῦ δαμῶν, τὸ ἐνεστῶς δαμῶ, τὸ πληθυντικὸν δαμῶμεν, ἢ κατὰ συγκοπὴν δαμῶν. Δαμῶν, δαμαθείς. Δαμαλς, δαμασθείς, ἐν πολέμῳ ἀναιρεθείς.

Δαμῆν, ἀντὶ τοῦ ἐδαμάσθην. Δαμεῖσα, φονευθεῖσα, δαμασθεῖσα. Δαμῶσι, αἰχθεῖσι, ἀπωσθεῖσι. Δαμῶ-

ἀμφοτέρωθεν ἔχουσιν αἱ λέξεις, πρὸς ἐναντίαν ἀγαθῶν τε καὶ μὴ πιαθῶν. ὅτι μὲν γὰρ τὸ εὖ, ἢ τὸ λυ[illegible] προσλάβωσι, τότε σαφῶς διακρίνονται. ἄνευ τούτων δὲ κοινῶς ἐπαμφοτερίζει τὸ δαιμόνιος, [illegible] ὑπαλλάγως τις, ὑποσημαίνει. [illegible] πως μὲν οὕτως, ποτὲ δὲ ἄλλως λαμβανόμενον. οὕτω καὶ συμφορά, καὶ ὁ εἰωνός. Δαίμονος, τοῦ δαίμονος. Δαίμων, ἡ ἑκάστου τύχη. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, τὸ σῶμα· οὐκ ἐᾷ τὸ κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸ [illegible]. ἢ δαίμων ἐστί, φωνὴς [illegible] ἐνεργοῦ [illegible] ἰαπετὸς. καὶ Δαίμων, δαήμων, ἔμπειρος, ὁ θεός. Δαινόν, χυκνόν, [illegible]. Δαίνυ, δαινύω, ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυον, [illegible] τὸ προστακτικὸν, δαίνυε, καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ε, δαίνυ, [illegible] οὕτως, δαίνυμι, ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυν, [illegible] ὁ μέλλων ὁ δαινύσω, τὸ δαίνυσο. τὸ προστακτικὸν, δαίνυσθι, καὶ ἀποκοπῇ τοῦ θι, δαίνυ. δαίνυμαι, τὸ εὐωχοῦμαι. Δαίνυντο, εὐωχοῦντο, ἀπὸ τοῦ δαίνυμι, τὸ παθητικὸν, δαίνυμαι, ὁ παρατατικὸς, ἐδαινύμην, [illegible] τὸ πληθυντικὸν ἐδαίνυντο. Δαίνυ δαῖτα, [illegible] πρόσωπον παρατατικοῦ, [illegible] δαίνυμι. δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible] δαῖτα γέρουσι. Δαίνυται, εὐωχεῖται, εὐφραίνεται. [illegible] Ὅμηρος [illegible] Λυκ[illegible]. Δαίφρων, [illegible] μάχῃ. Δαιόμενος, [illegible]. Δαίον, [illegible] πολεμικὸν [illegible]. Δαΐον, ἐχθρὸν, ἀγαθόν. Δαΐρα, [illegible]. Δαΐραν [illegible] Βασιλείων. [illegible] Δαί[illegible], [illegible]. Δαίρω, τὸ [illegible].

Δαΐς, δαιδὸς, ἡ εὐωχία, [illegible] ἐν [illegible] Ὅμηρος [illegible] ὁ γάμος, ὁ ἱερός. Δαῖς, ἡ εὐωχία. [illegible] Ὅμηρος [illegible]. Δαΐς, ἡ λαμπάς, παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, [illegible]. Δαΐς, ἡ μάχη, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὁ μέλλων δαίσω, [illegible]. Δαΐς. [illegible] Δαισίμον, τὸ [illegible]. Δαισ[illegible]. Δαιταλ[illegible], λαμπάδος. Δαιταλεὺς, ὁ εὐωχεύς. Δαιταλεῖς, οἱ [illegible]. Δαιταλεύσιν, ὁ βασιλεὺς [illegible]. Δαιταλιστία, ἡ μαγειρικὴ τέχνη. Δαιτύμων, [illegible]. Δαῖτας [illegible].

Δαιτίλη, [illegible] Δαιτ[illegible], [illegible]. Δαιτρὸς [illegible] ὁ δαιτρός, [illegible] δαίω γίνεται δαιτρεύειν, τὸ μερίζειν λόγω δαίμοσι. καὶ δαιτρὸς ὁ μερίζων. καὶ δαιτρὸν πίνειν [illegible] μεταφορά, [illegible] μερίζοντος δαιτροῦ. Δαιτροποιὸς, σιτοποιὸς, σιτοποιός. Δαιτυμόνες [illegible], οἱ [illegible] δαιτυμόνες [illegible], οἱ δαιτυμόνες, οἱ [illegible], οἱ ἀρισταί. Δαίτων, ὄνομα κύριον. [illegible] τὸ δαίω, τὸ μερίζω δαίτων, ὡς [illegible]. Δαΐφρων [illegible], [illegible] φρόνιμος [illegible]. Δαΐφρων, [illegible] δαῖ [illegible], καὶ τὸ φρὴν, ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων, ὁ [illegible] πόλεμον φρονῶν. σημαίνει καὶ τὸν συνετὸν, παρὰ τὸ δαίω, τὸ γινώσκω, [illegible] φρόνησιν. [illegible] πολεμικὸν [illegible] ὀνόματα [illegible] φροντίς [illegible] Δαΐφρων [illegible] μαθεῖν, τὸ μανθάνειν, δαΐ [illegible] πρώτου [illegible] ὀνόματα [illegible] παραλήγειν [illegible] ἀμαρτῶ [illegible] μισῶ [illegible] Δαΐφρων [illegible] δαΐφρων [illegible] κλίμινος.

Δαίω, τὸ ἐπίσταμαι, τὸ μανθάνω, καὶ τὸ καίω καὶ ἐξάπτω. ἀφ' οὗ, δαίμων, ἡ τύχη. [illegible] δαίμονες, οἱ παρ' Ἕλλησι θεοί. καὶ δαίω, τὸ μερίζω. ἀφ' οὗ δαῖς τὸ φῶς. καὶ δαλός, αἱ δαλακίδες φωτός. καὶ δαίω, τὸ εὐωχοῦμαι, ἀφ' οὗ δαῖς, ἡ εὐωχία. [illegible] δαίνυμαι, τὸ εὐωχοῦμαι. καὶ δαιτυμόνες, οἱ εὐωχούμενοι. καὶ Δαίδαλος, ὄνομα κύριον, [illegible] μαχαιρίς. [illegible] δαιδάλλειν τὸ ποικίλον. [illegible] Δαιτρός, ὁ μάγειρος. καὶ δαιτρεύω, δαιτρεία, [illegible]. Δακεθομον, λυπῶνται [illegible] ψυχήν. Δάκη, [illegible] θηρίον ἑρπετόν. παρὰ τὸ δάκνω, δάκετον, καὶ δάκος, καὶ δάκνηστις. καὶ δάκη, τὰ μικρὰ θηρία.

Δακια, [illegible] ὀρνίθια. Δακνα, [illegible]. Δάκος, [illegible]. Δάκνω, [illegible] δάκνω, δήξομαι, [illegible] δέδηγμαι, [illegible]. Δάκνω, παρὰ τὸ δᾶ [illegible] πλεονασμῷ τοῦ ν. Δάκος, καὶ δάκετα, θηρία ἰοβόλα, ἑρπετά [illegible] ἐπὶ [illegible] δάκος [illegible] κατηγορίαν τὸ [illegible] δάκνω, δάκετον, καὶ δάκνηστις. σημαίνει δὲ τὸ δάκος, καὶ δῆγμα. [illegible] πικρὸς [illegible]. Δακρύσαι, [illegible] τοῦ δακρύειν, [illegible] κλίσιν. [illegible] δακρύσαι [illegible]. Δάκρυα, γίνεται παρὰ τὸ δάκνω, δακνόμενοι γὰρ οἱ [illegible] τῆς ψυχῆς πρόεισι δάκρυον.

Δακρυόεσσα, ἀπὸ τοῦ δάκρυον, ἤγουν μετὰ δακρύων. Δάκρυον γίνεται, ὅταν τὰ κοῖλα τῶν [illegible] τῶν ἐκ τῆς λύπης [illegible] πληρωθέντα, διέχεται [illegible], τῶν κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς πόρων, [illegible] ἀποκαλύπτεται. Δάκρυον [illegible] θαλλόντων φυτῶν. [illegible] ἐπὶ τὰ κυρίως θαλλόντα [illegible]

ἀπὸ

[illegible] ἅρμα τοῦ αὐτοῦ. Δαβίδ στερός. Δαβίδων μέ[illegible], [illegible] Δαβιδ. Δαβελὸ, ὄρνις, καλιάδες. Δαγκάνω, ἐκ τοῦ δάκω πλεονασμῷ. Δάγκαλον, φάκιον. Δαγμός, εἶα [illegible], πίνος, ἐλαιηρός. Δαγτὸν, πυκνόν. Δαγεμένον, ἐργαζόμενον. Δαγύδι παρὰ Θεοκρίτῳ. ὡς τό, ἀλλ' ἐπάγειν δαγύδι, ἀντὶ τοῦ ἄφυκτος γέγονε. ὅμοια δαγίδι. αἱ παρθένοι κοσμοῦνται. δαγὺς γάρ ἐστι, κορεσκόσμιον. καλοῦσι δὲ αὐτὸ ἐν νύμφιον. οἱ δὲ πλαγγόνα, ὡς οἱ ἀττικοί, ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ. οἱ δὲ, κόσμον ἐγκάρσιον γυναικῶν τῶν δαγύδα φασί. καὶ σίφωνον περιφέρουσαν τῶν κεφαλῶν. ἡ δαγύδι, ἀντὶ τοῦ κρυσάλλῳ ὁμοία, ἡ γύλη, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ὥστε κόλη ἐμπεδος μένει. λέγεται καὶ δαγὺς, ἀπεικόνισμα τῆς ἀφροδίτης, ἢ εἴδωλον. Δᾶδα, λαμπάδα. Δᾶδας, λαμπάδας. Δαδαίνειν, ἀντίχον, ἀπορεῖν, μεριμνᾶν, φροντίζειν, ἀδημονεῖν. Δαδὸς, λαμπάδος. [illegible] ἐκ τοῦ δάω, ἐκπαλιν ἐξεκτεινε κατὰ διάστασιν δαίδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαίω, τὸ λαμπρύνω καὶ καίω, ὁ μέλλων δαίσω. καὶ δαῖς, ἐκ τοῦ δαΐς, καὶ δᾶς κατὰ συναίρεσιν. ἔχει δὲ τὸ ἐκπεφώνησιν, [illegible] δάδες, λαμπάδες. Δαδώνη, διαμερίσουσιν, ἀνακοῦσται.

Δαδοῦχος, ἤγουν φαίνει, λάμπει, φέγγει, φωτίζει, φαίνει.

Δαδοῦχος, λοχαγίας, λαμπαδηφόρος. Δαδουχοῦντι, φαίνονται. Δαδώσονται, ἐλκυσθῇ, σπαράχθῃ. Δαδόσαι, τὸ ταδέσαι. Δαηγῶ, οἶδα, ἐπίσταμαι. Δάειν, μαχεσθεῖν.

Δάειον, κλεόσιμον. Δάειρο, δάβα γὰρ εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὸν, δηλοῖ καὶ δαήμων, ἔμπειρος. ἡ δάειρα, ἡ περσεφόνη, παρὰ ἀθηναίοις, παρὰ τὸ δᾶδα, ἐπεὶ δὴ μετὰ δάδων, ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια, ἢ ὅτι δᾶδα φορεῖ. Δαείς, μαθών, ἤγουν τὸ μαθεῖν. Δάελον, διάδηλον. Δαῆν, δεδαηκει. Δαήω, δαῶ, τὸ καῶ. Δαῆ, ἀναφάλισσι. Δαηδὸν, μάθημα, ἢ τὸ μανθάνειν. Δαήω, τὸ μερίζω, καὶ δάσω, ἐξ οὗ δαιτὸς, ἴδιος καὶ κατ' ἔλλειψιν, ἄλαβε. καὶ ἄλλα παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ αἰτίαν, τὰ μὴ μεριζόμενα. Δάεις, ἰλύσκον. Δαείμων, ἐπιστήμων.

Δαΐλης, ἰξὺς ἀγρόμενος. Δαήμων, ἐπιστήμων, ἔμπειρος παρὰ τὸ δαίω δαῶ, δαήσω, διδάσκω, δεδάημαι, δαήμων, καὶ δαημονέστερος, ἐμπειρότερος, δαημονέστατος, ἐμπειρότατος.

Δαῆναι, μαθεῖν. Δαήρ ἐστιν, ὁ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφός. καὶ παρῆκται ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ μανθάνω, ὃν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀγχιστέων δέδοικεν, ὅτι μεμάθηκεν ἡ γυνή. δαήρ, συγγενικὴ λέξις δηλοῖ δὲ, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφόν. οὗ γάλως τὸ θηλυκόν. Δαερὸν, λαμπρὸν, ξηρὸν, καυματηρὸν, θερμόν. Δάης, μάχης μεγάλης.

Δαῆσαι, χορτάσαι σιτίον. Δαήσεται, μαθήσεται, καταγνωσθήσεται. [illegible] ὁμοιότατα [illegible], ὃ καὶ αὐτὸ [illegible] συντέακται. Δαίη, μάχη. Δαῖα, [illegible], φραδέα, [illegible]. Δαΐ, συλλαβικὸς προσγραφόμενος [illegible] μορίων, ὃς καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Δαΐζω, [illegible], κεραΐζω. Δαΐαν, ὀλεθρόν. Ἀριστοφάνης, ἀγωνιστικὴν ἐμπειρίαν ἀπὸ τοῦ δαῆναι. ἐπὶ τούτοις δὲ δαΐαν ὁδὸν, ἔμπειρον, ἢ ἀντὶ τοῦ [illegible]. Δαιδαί, τί δαί. Δαίδαλα, ἀπὸ τοῦ δαιδάλλω συγκοπῇ, ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ δαιδάλου, ἢ γυναικὸς δαιδάλης, αἱ ποικῖλαι λέξεις εἰσί. καὶ ἐπιπλεονάζει ἐν τοῖς ποιηταῖς τὸ διπλασιασμὸν [illegible]. ἐκ τοῦ δαίω, τὸ μανθάνω, καὶ ὁ Δαίδαλος, καὶ τὰ κατὰ αὐτόν.

Δαίδαλα, συγκέκοπται ἐκ τοῦ Δαιδάλεια. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὰ καλὰ, δαιδάλεια δὲ καλοῦσιν, πᾶν καλόν. διὸ καὶ Ἄλεξις φησίν, ὡς ἔφην. [illegible] δαιδάλειός [illegible], ἤγουν καλοί. Δαιδάλειον, τὸ ὑπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα. καὶ δαιδάλειον, τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ. ἐπειδὴ τοῦ Δαιδάλου [illegible] τὰ ἀπεικονίσματα. Δαίδαλον, τὸ δίδαγμα, τὸ ποίκιλμα, συγκοπῇ, ἐκ τοῦ δαιδάλεον. Δαίδαλον ποίημα, καὶ τὸ κεκοσμημένον ὑπ' ἀπλαστικὸν ξύλον. Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἀνδρός. παρὰ τὸ δαίω, σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι. Δαίδαλος ὁ ἐπιστήμων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ Δαίδαλος. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω. ὁ Δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα, τὰ ἐκ λεπτότητος καὶ ἐμπειρίας ὄντα. ἢ παρὰ τὸ δαῆναι, τὰ ἐκ μαθήσεως γεγονότα. ὃ ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου, τοῦ ποικίλλοντος τὰ ἴδια ἔργα. ὃ ἐπὶ Δαίδαλος ἀθηναῖος, μάλιστα ἐπίσημος. [illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible] δημιουργούμενον, ἐπὶ τῶν [illegible] φέρεται. Δαιδαλόχειρ, ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. Δαιδαλοσύνην, κοσμίαν, παρὰ [illegible]. Δαιδάλω, λαμπάδας, λύχνοι. Δαιδάλλουσι, ποικίλουσι. Δαιδαλωθῇ, ἐλκυσθῇ. Δαΐδων, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δαίδων, ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ καίω, δαΐς, καὶ δαΐς. ὁρίζεται γὰρ τὸ δᾶς, ἰδίως τὰ ὀξυνόμενα ἐν τῇ συναιρέσει, παρὰ ὀξύτονα, [illegible], δαΐς, δᾶς καὶ τὰ τοιαῦτα. Δαί πῦρ, πτέρυξ, [illegible].

Δαΐζω, καίουσα, φλέγουσα. Δαιθμόθεν, [illegible].

Δαιδᾶ, τοῖς [illegible] ξύλοις κατὰ τὸ ἀρχαῖον, μετὰ προσθήκης πυρσῶν, παρὰ ὀργίοις. Δαιμαῖον, δαιμόνιον.

Δαΐζει, διαμερίζει. Δαΐζειν, [illegible] μερίζειν, ἐκ τοῦ καὶ μερίζειν λέγεται [illegible] παρ' Ὁμήρῳ, καὶ [illegible]. τὸ μὲν εἶναι, τὸν [illegible] ἐσκάλθαι, τὸ δὲ [illegible], τὸ [illegible] πολυτομολογεῖν. [illegible] δὲ τὸ κρέα, [illegible] ἐκεῖνα, ὡς [illegible] ἐκ τοῦ κρέατα, διὸ καὶ δάκτυλον ἀκάντια. Δαϊζόμενος, κατακοπτόμενος, κατατεμνόμενος. Δαΐζειν, διακόπτειν. παρὰ τὸ δαίω, [illegible]. Δαΐδα, ὁ σημαίνει τὸ μαχαίρι. Δαϊσμὸς, διαίρεσις, μερισμός. Δαϊσθαι, διδάξαι.

Δαϊκταμένοις, ἀναιρεθεῖσιν. Δαΐμα, [illegible], καὶ τὸ [illegible] τοῦ χειρὸς. [illegible]. Δαιμοί, οἱ κατανέμοντες τὰς οὐσίας, οἱ βασιλεῖς. Δαίμονες, καὶ θεοὺς [illegible], τὰ μὲν ἄλλα σημαίνει ὁ ποιητής, αἰφνίδιον [illegible]. καὶ [illegible], καὶ ἀφθίτας, καὶ ἀθανάτους, καὶ πάντα δυνατούς. [illegible] δὲ ὁρμωμένους, [illegible] ἐπιτηδεύοντα [illegible] ἔργων. τὰ δ' ἄλλα σημαίνουσι [illegible] πλείονα. [illegible], ὡς ἀφροδίτη καὶ ἔρως, καὶ [illegible]. [illegible] ἔρωτας [illegible]. [illegible] καὶ πλείοσιν [illegible], ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Διός, ὡς ἡ ἀφροδίτη φονεύουσιν [illegible] αὐτοὺς [illegible] λέγει. καὶ ἰδίους, ἐν [illegible], καὶ ὅλως πάντα πάσχουσιν, ὅσα καὶ οἱ ἄνθρωποι. Δαιμόλιο, ἡ [illegible] ἐπιβολή. Δαιμονᾶν, ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι, καὶ μαίνεσθαι. Δαιμονίζειν, τὴν δαίμονα [illegible], καὶ [illegible]. Δαιμόνιε παρ' Ὁμήρῳ ἐν [illegible] φαῦλα ἀντὶ τοῦ Δαιμονίως, [illegible] λαμβάνεται. ἐν δὲ [illegible], Δαιμόνιε [illegible], τὸ [illegible] τοῦ [illegible]. ἐν δὲ [illegible], δαιμόνιε, [illegible] ὡς ἄγριος [illegible] τοῦ [illegible]. ἐν δὲ [illegible], Δαιμόνιος τὸ δόλιος, τὸ μαστικὸν καὶ [illegible]. ἐν δὲ [illegible], Δαιμόνιε [illegible] [illegible] καὶ [illegible] οὐδείς, ὡς ἀπὸ μοίρας δαίμονος. [illegible] τὸ Δαιμόνιον, [illegible], ὃ [illegible] βασιλικὸν καὶ [illegible], ὃ ἄλλων [illegible] λεγόμενον. [illegible] καὶ μετρίως [illegible], ἢ [illegible]. [illegible] λέγεται ἐπὶ τοῦ [illegible] ὡς ἐν τοῖς, Δαιμόνι' [illegible]. καὶ δαιμόνια, [illegible]. Δαιμονιᾶν, δαιμονίζειν, [illegible]. Δαιμονίως, παραλόγως, [illegible], μακαρίως.

Δαιμόνιον [illegible], συνεχῶς [illegible], ὡς [illegible]. καθὰ καὶ τὸ [illegible] ξένον. Δαιμόνιον, θεῖον, καὶ θαυμαστόν. Δαιμόνιος [illegible] λέξις, διὸ καὶ τὴν βασιλέα δαιμόνιον καλεῖ, καὶ τὴν δαιμονίαν ὁμοίως. Δαιμόνιον [illegible] μὲν γάρ, ὡς [illegible], [illegible] δὲ, ὡς δυσδαίμονα. [illegible] γάρ ἐστι, καὶ ὁ δαίμων ἐστὶν ἡ τύχη, καὶ ἀμφοτέρως

λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ ἁπλῶς. λέγεται δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐχθόντος ὑφέσει. ἰστέον δὲ ὅτι, γυνὴ μὲν, ἡ γαμετή. καὶ γυναικωνῖτις, ὁ εἰς ὑπολοχὴν γυναικῶν τεταγμένος οἶκος, καὶ κλίνεται γυναικωνίτιδος. ὅταν δὲ ᾖ γυναικῶν ἡ γυναικωνῖτις, ὥσπερ ἐπ' ἀνδρῶν ὁ ἀνδρὼν, ὁ κλίνεται ἀνδρῶνος. ἡ γυνὴ, ἡλικία τις παρὰ Πυθαγόρα, ἢ ἄνθρωπος γύννις, δειλὸς, ἄνανδρος, γυναικώδης. Ἀριστοφάνης. γύννιδος, μαλακός. Γύννις, μαλακὸς, γυναικώδης, ἀνδρόγυνος, παρὰ τὸ γυνὴ παρώνυμος. ὡς Δάφνη, Δαφνὶς, νύμφη, νυμφίς. οὕτω καὶ γυνὴ γύννις. Γυπαρίας, τὰς καταδυούσας τὰ μέλη μέχρι κέρα. Ἡσίοδος, Καὶ γυπαρίας μελανούσας. Γυπάνη, ἡ συνστάσει, καὶ φρίττειν, καὶ τρομαίνειν. καὶ εἶναι ἡ τῶν χελιδόνων, καὶ ὥσπερ ἐλλειπὴς ἀποστασμοῦ. Γυπάδιοις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, εἶδος ὀρνέων. ἔπαιξε δὲ τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπιστρεφόμενον. δοκεῖ γάρ πως παρόμοια τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι γυπαδίοις, καὶ περγιλίοις. ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄρνις τούτους μάλιστα δὶς πύργοις ἐπικαθέζεσθαι, καὶ τοῖς τείχεσιν. εἰς οὓς οἱ ἀθλιώτεροι ἐκαθέζοντο διὰ τὴν πόλιν, φρουροῦντες τὴν πόλιν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν φυλακαῖς, καὶ ἐκ λιαῖς, καὶ σιοῖς χωρίοις. Γύπας, καλύβας, καὶ θαλάμας, οἱ δὲ γυπῶν νοσσιάς. ἀλλοιοῦσιν εἰς ἐπ' ὄψ. οἱ δὲ τὰς κατὰ γῆν οἰκήσεις. οἱ δὲ, σπήλαια, καὶ σύνοικα τὰ κοῖλα. οἱ δὲ λαβύσσης, ἀπεστρυμμένας. Γύπες οἱ κόρακες, περὶ νεκροὺς πίπτονται. οἱ δὲ λαρὶ περὶ θάλατταν. Γύπη, κοίλωμα γῆς, θαλάμη, γωνία. Γυρὴν, μακρόν. Γυῦ, ἐς σκιὰ, ἐπὶ τοῦ μοιλιοῦ λόγου ἄξιον, ὑπὸ φθόνου στραφέντων. Γυραὶ πέτραι, ἐν τῷ ἰσθμῷ πελάγει. Γύρος, ἐς ἰστίον. Γύργαθον, σχοίνος πλεκτὴ, ἐν ᾧ βάλλουσι θηράτριοι ἀγρευταί. Γύργαθος, ὁ δίκτυον. Γυρῖνι, περιστέρες, οὕτω καλοῦνται. Γυρία, πάλη, καὶ ποδίς. Γυρίτης, σύνθεσις ἄρτος. Γυρῖνος, περιφερῶς. ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἄλλον γυρῖνε. Γυρῖνοι, οἱ μικροὶ βάτραχοι. Ἀριστοφάνης, ὅσον πατέρας βοῶσι γυρίνων. Γύροι, βόθροι. Γυρὸν, κατακεκλιμένον, κυρτόν. Γῦρος, ὁ κατὰ κύκλον τροχή. Γυρὸς, ὁ στρογγύλος ἔχων ὤμους, ὑπόκυρτος, οὐχ ὑγιὴς. οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶν, ὅτι γυροὶ λέγονται, καὶ ὧν τὰ φυτὰ ἐμβάλλουσι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γυρὸς ὀξυτόνως, καὶ γυρεῖν βατράχους. γυροὶ τὸ χῶμα παρ' Ἀττικοῖς, οἱ μὲν πέλλαν ἔχοντες. ἴωσι δὲ κατὰ Παυσανίαν, γυνέας τοὺς πιόντας φασὶν. ὅτι δὲ γύρος παρὰ τοῖς οὐ μόνον κυκλοτερὴς ὁ κύκλος, ἀλλὰ καὶ, ἡ πλακοῦντος εἶδος, Δηλοῖ καὶ Ἀθήναιος, ἐν τῷ γύρος πλακοῦς παρὰ χάμαλα μακεδονῖς, (ὁ πλακουντολάς) ὡς ἐξ ὧν λάκκους, πρὸς γυναικῶν ἐπάνοις. Γυρία γυρὰ, γυρίων, τὸ κατὰ κύκλον ὀρύσσω. Γυριὸς, ἀκαρπο τόρνος. Γυρὸν, σκυφίου. Γυρτὸν, ἀμ γυρτώνια φασὶν Ὅμηρος, ἐν πόλει θεσσαλίας, ἀπὸ θεσσαλίας, ὕστερον δὲ, ἀπὸ γυρτώνης τοῦ φλεγύου. Γυρτώνη, πόλις μὲν περὶ τῷ πηνειῷ, Φερσαλῷ. παρὰ δὲ τῷ γυμνάζω, ὥρπται διονυσίως. ἵνα φασὶ δὲς πρὸς μετέωρος ἔζη, μέχρις ἐπὶ βουλῆς πηνειοῦ, καὶ γυρτώνος πόλεως παρ' ἑλλάδος. ποιητικῶν δὲ συναγωγῆς φασὶ, γυρτὼν πόλις θεσσαλίας, ἡ περαιβίας ἀπὸ τοῦ κτίσαντος αὐτὴν γύρτωνος. ὅς ἦν ἀδελφὸς φλεγύου. ὅτι δὲ τοὺς γυρτωνίους φλεγύας ἐκάλει ἀπὸ τοῦ ζητοῦντος φλεγύας ἀδελφοῦ ἐξ ἰσίου, ἱστορία λέγουσι πολλοί.

Γυρῶν, περιφερῶν. Γυρῶσαι, σημαίνει τὸ κατακύκλον ὀρύξαι, καὶ περιφράξαι. ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν ᾧ τὰ φυτὰ καταθήσεται. πλὴν τὸ γῦρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσει. καὶ γυρῶσαι, περιφυτεύσαι φιαλῶσαι. Γὺψ, γυπὸς ὄρνεον, παρὰ τὸ γυρεῖν τὰ ὄλας.

Γυψὸς, οἷον ὁ γύψος τις οὖσα, ὄσπριον, ἢ ἐψεῦδος γῆ.

Γυῶσαι, τὸ χωλῶσαι λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ γυιὸς ὀξυτόνως, ὁ χωλός. ὡς παρὰ Λυκόφρονι, γυιαὶ μοῖραι, αἱ χωλαί. καὶ ἀμφιγυήεις, ὁ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλός. Γυῶσαι, βλάψαι, χωλῶσαι. κυρίως δὲ τὰ γυῖα, τουτέστι τὰ μέλη, βλάψαι. Γωῦ, ἐξ οὗ καὶ τὸ γνώσω μὲν σφῶϊ.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Γῶ, σημαίνει τὸ λαβεῖν, τὸ χωρῶ. ἐξ οὗ γῶ, ὁ χωρητικὸς πίνων, τὸ λαμβάνω, ἢ δέχομαι, τὸ γωτὰ. ἐξ οὗ γωνὴ, τὸ φωνῶ. ὅθεν γεγωνός. καὶ ἔτι σημαίνει, ἑαυτῷ, ἰδίῳ, καὶ σοῦ.

Γωλεὸμα, ἐν ᾧ οἱ ἄλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄψα. εἴρηται καὶ γαγγάμη. Γωρύτος, φαρέτρα. Γωλεὸς, φωλεὸς, σπήλαιον. καὶ αἱ πρὸς θάλασσαν καταδύσεις. Γωλεῖα, καὶ φωλεοὶ, αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. φωλεὸς οἰκητήριον, ἢ θαλλάμαι.

Γωνία, τὸ ΟΙ, ἰῶτα, δοτικῇ, Ἐκεῖ. Τὰ διὰ τοῦ ωνία θηλυκὰ μονογενῆ, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς ΩΝ ὀνομάτων, ἢ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ων ῥημάτων, μήτι σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ΩΙ δίφθογγον, μήτι λεγόμενα καὶ εἰς ΩΝ συλλαβὴν, μήτι ἀπὸ παροξυτόνων κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, μήτι κατὰ διάστασιν εὑρισκόμενα, μήτι ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ Ο καὶ πλεοναζόμενα, διὰ τοῦ Ι γράφεται. οἷον, ὠνία, ἀξία, μανία, ἐρημία. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ πολυδεκανία κυρ, ἐγκωμιαζόμενος. ὁ ἐγκωμιαζόμενος γάρ, καὶ τὸ ἐγκωμιαζόμενον. πρόσκειται πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ ἐνέκεια. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ μνεία, καὶ χρεία. πρόσκειται μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ΩΝ ὀνομάτων, ἢ ἀπὸ τῶν ΩΝ ῥημάτων, διὰ τὸ ταχύς ταχεία. δουλεία, δουλεία. πρόσκειται μὴ σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ΩΙ δίφθογγον, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ, δεία τὸ σημαίνουσα τὴν ἔνδειαν, γίγνεται ἔνδεια. πρόσκειται μὴ λεγόμενα εἰς ΩΝ συλλαβὴν, διὰ τὸ ἐλιγύειον, ἐλιγύεια. πρόσκειται μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία, ἀνδρία, τὸ ἐπὶ ἀρετῆς. ὅτε ὁ μὲν Ἀπολλώνιος, διὰ τοῦ ει γράφει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, διὰ διφθόγγου. γράφεται γὰρ κατὰ διάστασιν ἀνδρεία. πρόσκειται μὴ ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ Ο καὶ πλεοναζόμενα, ἐπειδὴ τὸ ἱερεῖα, καὶ εὐκλεία, ἀττικῶς κατασείσουσι τὸν τόνον καὶ τὸ ει ἐκτείνουσι. γινοῦν, καὶ τὸ θεία, ὁ σημαίνει τὴν ἱερείαν, ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐκτείνοντες τὸ Ο καὶ κατασείσουσι τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξαν. τὸ δὲ πενθεία ἢ ἀγγεία, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ πενθῶν, ἐκεῖνο γὰρ διὰ τοῦ Ο μικροῦ, ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πενθεῖον, πενθεία. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ Ρ, γωνία. καὶ γωνία, ὁ τοῦ οἴκου, καὶ γωνιασμός. Γωνία περιθμοῦσαι, τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπὸ ξύλου περιεθεῖσαι. γωνία παρὰ τὸ γόνυ, τὸ ἀγκῶνα, γωνία. ἐκ τὰ ἐκτεινομένῃ τὸ ο, εἰς ω. ἐπεὶ ἐπικαμπῆ τι, καὶ κεκλασμένην σχήματι μετανοιεῖται. Γωνιασμοὺς, ἀστραγάλους, ἀπαγωγὰς. δῆλαξα τε ποιοῖ, λιθίνων κανόνων εἰς βολὰς, ἐκ τῶν τι γωνιασμοὺς. καὶ γωνιασμοὺς, πλαγιασμοὺς ἀπαιτεῖν. Γῶνον, γωνία. Λαμπικῶς. Γωνορίσματα, γωρίσματα, ταπεινοί. Γῶνος, γωνὸς, ἰδεῖν, καὶ παιδιά τις παλαιστική. οἱ δὲ, κώπη. Γώνυμος, ὁ φθόνιμος. Γῶος, μνημεῖον. Γῶπαι, κολοιοὺς μακεδόνες. Γωρυοῦται, ζηραίνει, λάκκοι. Γωρυτὸς, ὁ τοῦ τόξου θήκη, ὡς χορὸν ἐκ τὸ ἐρύειν. ὁ ἐστιν ἐλκυσὸν τόξον, ἐπεὶ ὁ χωρυτός. καὶ μεταλλάξει τοῦ Χ γωρυτός. καὶ γωρυτὸς καλεῖται τὸ ὅπλον, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται τὸ τόξον. ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ καὶ τὸ ῥῦμα τὸ ἐλκυσὸν, τὸ χωρεῖν διαδέχεται τὸ ἐλκυσὸν, ἤγουν τὸ τόξον.

Τέλος, τοῦ Γ Στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Δαβαιτὶς, ἐκ Δαβαίνης, τόπου. Δαβοῦ, καλεῖται λάκκος. Δάβιλος, δαλός. λάκκος. Δαβὴρ, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὀνομάζεται. Δαβὶδ, ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὁ προφήτης καὶ προπάτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ θεοῦ. ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι, ἐπορεύετο μεγαλωνύμως, καὶ κύριος ὁ παντοκράτωρ,

Γρῖπος, τὸ δίκτυον, παρὰ τὸ ἀγρεῖον, ἐνδεία τοῦ α. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ γρῖφος καλεῖται, ἐκ τοῦ γράφειν, ὅ ἐστι ζητεῖν. ὁ τὴν γῆν ζητῶν, γρῖφος, καὶ γρῖφος. Γριπίσματα, συμπλέγματα, καὶ ἀσαφῶς συμπεπλεγμένα. οἱ δὲ συμπλέκοντα. Γρίσων, ὁ χοῖρος.

Γρισών, ὗς. Ἀριστοφάνης δὲ, ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν ὀλυμπίᾳ στάδιον. Γριφᾶσθαι, γράφειν. οἱ δὲ ζητεῖν. καὶ ἀμυδρὸν λέγειν. Γριφεύειν, αἰνίττεσθαι. Γριφοειδῆς, δυσεύρετον. Γρῖφοι λέγονται, τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προβαλλόμενα αἰνιγματώδη ζητήματα. ἐπεὶ δὲ ὑπογέγραφεν αὐτοῦ γένη ὁ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων συντάγματι. ἐν τοῖς συμποσίοις δὲ προεβάλλοντο οἱ γρῖφοι, πρὸς λύσιν. Γριφώμενα, γραφόμενα. ἢ ἐκποικιλλόμενα. Γρῖφος, δύσκολον. ἢ ζήτημα αἰνιγματῶδες, ὅθεν καὶ ὁ αἶνος γρίπισμά φασι, παρὰ τὸ ἀγρεύειν ὅ ἐστι ζητεῖν, ὅπερ παρακολουθεῖ τῇ ἄγρᾳ. λέγεται οὖν καὶ γρῖφος ἀσυνετῶς, τὸ δύσκολον αἴνιγμα. ἴσον γὰρ φιάλην γέμουσαν οἴνου, καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις, καὶ ὁ ἐπιλαθόμενος ὁ ἀναγνοὺς ἔπινε τὴν φιάλην. καὶ γρῖφος, ὁ ἀσαφὴς λόγος. καὶ γριφώμενα, ἐκποικιλλόμενα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Γρομφάδες, οἱ ζευγῖται. Γρόμφις, ἡ γρομφὶς, ὗς, ἡ παλαιὰ σκρόφα. τὰς ὗς δὲ χλευαστικῶς. Γρονθονίζεται, θυμοῦται. Γρόνθον, ἀναφύσησις, ἣν πρώτην μανθάνουσιν αὐληταὶ, ἢ κιθαρισταί.

Γροῦμος, τρόφιλος. Γρυνοὶ, κορμοὶ, φρυγανοὶ ἴσως ὄντες κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ δ εἰς γ, οἷον, γρυνοὶ μὲν δαίοντο, μέγας δὲ ὕφαιος ἀνέσχεν. ἢ γρυνοὶ τὰ τῶν γεγηρακότων ξύλα, ὡς τὸ γέροντα γέγηρα, κλάσται τόριον. Γρυμὸς, σίλλυβος, λαλός. Γρυάζονται, μαρμαίρουσι, ἤγουν ἐκτείνονται. Γρόσωπον, τέραζον.

Γρῦ. Ἀριστοφάνης, οὐδὲ γρῦ, βραχύ. ἔστι δὲ ὄνυχος ῥύπος ἴσως δὲ παρὰ τὸν γρυλισμὸν, τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος, γρῦ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον. ὅθεν καὶ γρύτη, τὰ λεπτὰ σκεύη. καὶ γρυτοπώλης, ὅπερ οὐκ εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλ᾽ ἀντὶ τούτου, ῥωποπώλης καὶ γρυτάριος. κέχρηται δὲ τῇ λέξει, ἐπιτείνων τὸ ἀγροῖκον τῆς ἀποχρήσεως. ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῖς ὄνυξι ῥύπου, ὃς μικρὸς καὶ εὐτελής. ὅταν δὲ θέλωμεν ἐμφανίσαι τι, φαμὲν, οὐ γρῦ φθέγγεται, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ τυχόν. Γροβὸς, γρύξ. Γρύζειν, κυρίως ἐπὶ τοὺς μικροὺς χοίρους φωνὴν προΐεσθαι. Ἀριστοφάνης, μὴ γρύξῃς, ἤγουν μὴ φθέγγῃ. Γρύζειν, τὸ θρηνεῖν, ἢ τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτειν καὶ λαλεῖν. Γρυλλίων, ῥυπαρῶν φωνή. Γρυλίζειν. καὶ γρυλισμὸς συνῶν, διὰ ἑνὸς λ, οὐ γρυλλισμὸς διὰ δύο, ὡς Φρύνιχος. Γρυλλίζειν, τονθορύζειν.

Γρύλλη, ὑῶν φωνή. Γρυλίζειν ἐπὶ χοίρων ἀττικοὶ διὰ ἑνὸς λ. Ἀριστοφάνης, ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας. Γρυλλίζειν, διττὴν ἔχει τὴν ἁμαρτίαν. ἔν τε τῇ προφορᾷ, καὶ τῷ σημαινομένῳ. ἐν μὲν τῇ προφορᾷ, διὰ τὸ γράφεσθαι διὰ δύο λλ, ἐν δὲ τῷ σημαινομένῳ, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ γρυλλίζειν, ἐπὶ λείπομεν ἐπὶ τῆς τῶν ὑῶν φωνῆς. οἱ δὲ νῦν τάττουσιν ἐπὶ τῶν φορτικῶς καὶ ἀσχημόνως ὀρχουμένων. Γρυλλίων, ὁ χοῖρος. Γρυμαία, ἡ σκευοθήκη. Γρυμαία, ἰδίως καὶ ἀγγεῖον, σκευοθήκη, ἐν ᾗ ὁ γρῦ, τουτέστι ἄλλα δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκεύαρια, ἃ καὶ γρύτην λέγομεν.

Γρύμαια, ἄγγος. Γρυμαίνειν, γρυπαίνεσθαι, συγκάμπτειν.

Γρυνοὶ, κορμοὶ φρύγανοι, κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ δ εἰς γ. ἢ τὰ τῶν γεγηρακότων ξύλα. Γροῦνος, ὁ γρύψ. Γρὺξ, ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος. Γρύξαι, ἀντὶ τοῦ κράξαι. Γρυπαὶ, αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν. οἱ δὲ γυπαί. Γρυπαίνειν, τὸ γρυποῦσθαι, εἶον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλαρίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Γρυπάλιον, γαμψώνυχον, ἢ γρυπαίνειον. Γρύπας, μέρος τι τῆς νηὸς σκαφῶν. ἢ ἄγκυραι. ἢ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, ὃ καλοῦσι γρῦπα. Γρυπανίζειν, σείεσθαι τῶν γῆν βαλλομένων. καὶ ὥσπερ ῥυτιδοῦσθαι ὑπὸ σπασμοῦ.

Γρυπωθῇ, συγκαμφθῇ. γρυπαίνειν γὰρ τὸ ῥυτιδοῦσθαι λέγεται.

Γρυπὸν, στρεβλὸν, καταφερές. Γρυπὸν, καμπυλόρρινον, ἐξῆρον. Γρυπὸν καὶ γρυπὸς, τὸ ἐπικαμπὲς παρ᾽ αἰολεῦσιν, ὅτι ῥοιβός. καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γρυπός. ἢ παρὰ τὸ ῥέπω, ῥυπὸς καὶ γρυπὸς. ἡ ἐφ᾽ ἓν μέρει ῥέπουσα ῥίς. Γρυπὸς λέγεται, ὅστις ἔχει τὴν ῥῖνα ἐπικεκαμμένην. Γρυποῦσθαι, συγκάμπτεσθαι, καὶ γρύπτειν ὁμοίως. Γρῦται, σκεύη. Γρυτίζεται, πλεονεκτεῖται. Γρύτη, ἡ θήκη τῶν πεπλεγμένων, τὸ γὰρ τοιοῦτον ἅπαν, γρυμέαν συμβέβηκε καλεῖσθαι. Γρύψαι, ἤγουν κράξαι, ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι, ἢ ὑλακτῆσαι. Γρύπτειν, ἐξαλεῖψαι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τυχὸν τῆς παροιμίας ἐξαλεῖψαι. παρὰ τὸ ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον, ὃν λέγουσι γρῦ. οἱ δὲ, γρύτην ἐνταῦθα ἐπὶ κακολογίᾳ διαβάλλουσι, τοῦ ἐπὶ μαλακίᾳ γὰρ διαβαλλομένων ἦν ὁ γρύτης. Γρυῶ, προσφωνῶ. Γρῦ, τὸ ἰδίως.

Γρωθύλοι, γυαλοὶ, σπήλαια. Γρωθύνα, σκεύη γραῶν. οἱ δὲ τὴν παλαιὰν ὄνον. Γρωνάδα, θύλακα σύβα. Γρῶνες, καὶ λας πέτρας, παρὰ τὸ γρῶ, τὸ ξύω καὶ ἐσθίω, γρῶνα καὶ γρώνη.

Γρῶνες, τὰς ἀπηνόστας καὶ μὴ λελυθυῖας. ἢ παλαιὸν ἀγγεῖον σκάφιον. καὶ τὸ κενὸν τοῦ δίφρου, οὗ αἱ λόγχαι κεῖνται. ἄλλοι δὲ, τὰς ἐχούσας πέτρας, δι᾽ ἧς τὰ χοινίκια πρὸς τὴν τοῦ ναοῦ κλεῖσιν ἠσφαλίζοντο.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Γύαλα, ἢ τὰ μῆλα λέγονται. ὅθεν ἐγγυαλίζειν τὸ εἰς χεῖρας διδόναι. ἢ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος. ἢ γύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα, ζῶνα, τόμαι, περιφύτεια, πυτάρια, πτυχὰς, κολπισμοὺς, περιβόλας. ἢ γύαλα, θησαυροὶ, ταμεῖα.

Γυάλας, εἶδος ποτηρίου παρὰ Μακεδόσι. Γύαλον θώρακος λέγει Ὅμηρος, τὸ περὶ τοὺς ὤμους ἢ τὰ στήθη κοίλωμα, πρὸς ἐπιδοχὴν τῶν περιφερεῶν τῶν χειλέων κοιλότητος. οὐ θώρακι δὲ μόνον ὑπάρχει τὸ γύαλον, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ἄλλοις, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ὑπὸ κοίλας πέτρας γύαλον. Ἀππίων δὲ ἢ Ἡρόδωρός φασιν γύαλον μὲν θώρακος, προπαροξύνεσθαι, γυαλὸν δὲ λίθον, ὀξυτόνως λέγεσθαι, οἷον γυαλὸν λίθον ἀγκάσασθαι. Γύαλος, κύβος, τετράγωνος λίθος. Γυῖα δὲ θῆκεν ἐλαφρὰ πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν. προσυπακουστέον δὲ εἰς τὸ πόδας, τὸ ἔνερθεν, ἑλληνικῶς δὲ εἴρηται διὰ συντομίαν. δῆλον δὲ ὅτι παρὰ τὰ γυῖα, ὃ τὰς χεῖρας ἰδίᾳ δηλοῖ, πολλαχοῦ γίνεται καὶ ἐγγύα, ἡ ἀσφαλὴς ἐν χερσὶ τεθεῖσα τὸ κατεγγυηθέν. καὶ τὸ ἐγγυαλίζω, ἤγουν ἐν χερσὶ τίθημι, καὶ γὰρ ὑπόγυον ὃ καὶ ἐξ ὑπογυίου λέγεται, τὸ ἐγγὺς φασὶ προσδόκιμον. ἢ παραυτίκα γεγονὸς, ἢ ὥς εἰπεῖν, πρόχειρον μᾶλλον ἢ ὑποχείριον, ὅπερ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. ἢ γυῖα ἐπ᾽ ἀνθρώπων, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες. ἀφ᾽ οὗ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀμφιγυήεις, ὁ περὶ τοὺς πόδας βεβλαμμένος, ἐπεὶ δὲ κυλλοπόδιον οἱ πόδες. Ἄλλως. Γυῖα παρ᾽ Ὁμήρῳ, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, καὶ ἀπὸ θέσει ἁπλῶς τὰ μέλη. ἀφ᾽ οὗ γυιοκόροι μελεδῶναι παρ᾽ Ἡσιόδῳ, ἤγουν αἱ κορεννοῦσαι τὰ μέλη. κορεῖν γὰρ, τὸ κοσμεῖν. ἀφ᾽ οὗ νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν. ἢ γυῖα κυρίως, αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ ἢ ὑποδέχομαι καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, γυῖα καλοῦνται. Γυιαὶ μοῖραι, αἱ χωλαί. καὶ κατ᾽ ἐμὲ χωλοποιοὶ, καὶ βλαπτικαί. Γυιοῦν, τὸ τὰ σκέλη βλάπτειν, ἀπὸ τοῦ γυῖα.

Γύαι, ὁλοὶ, κλίθρα, ἀχόγια. Χοινία τὰ προμήκεια, περίγυα, ποτήρια, πτυχαί. Γύαλον θώρακος, τὸ κατ᾽ αὐτὸ κύτος λέγει, καθὰ τὰ κεκοιλωμένα ἄντρα, γύαλα καλοῦνται. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, ὑπὸ κοίλας πέτρας γύαλον. ἢ φασί τινες τὴν κοιλότητα τοῦ θώρακος καὶ πλατεῖαν κοιλότητα οὕτω καλεῖσθαι, πρὸς διαστολὴν τῆς ἐν ταῖς χερσὶ ἐν τῷ ψαλίδι κοιλότητος. Γύαρος, νῆσος μία τῶν σποράδων. λέγεται δὲ ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες κατατρώγουσι τὸν σίδηρον. Γύας, γῆς. Γυβᾶ, κολυμβᾶ. Γυγαῖα λίμνη, ἐν Χώνιος. Γυγαὶ, πάππαι. Γυγαίη, λιμὴν ἐν Λυδίᾳ. ἢ γυγαίη νὺξ, ἡ σκοτεινὴ γῆ. Γύγης, κύριον ὄνομα, ὃν οἱ ἕλληνες

θαί φασιν ἐκ μέρους οἱ παλαιοί. διότι δὲ ἱκετεύοντες οἱ καὶ μὴ κεφαλῆς ἢ χειρὸς ἐπιλαβέσθαι, τὸ μὲν ἔμελλον τυχεῖν συγγνωμονοῦντος, τὸ δὲ κρατησαμένους. ἀλλὰ γόνατος γοῦν οὐ πάντα δυνατὸν ἅπτεσθαι. οἱ δὲ μετὰ Ὅμηρον, τὴν τῆς γονυπετεῖν λέξιν ἐποίησαν ἐφεῦρον συντεθεῖσαν ἐκ τοῦ γόνυ καὶ τοῦ πίπτειν. ἐξ οὗ τὸ πίπτειν παράγεται, ὡς τὸ ῥίπτειν ἀπὸ τοῦ ῥίπτω. Γούνατα ἔλυσεν, περίφρασίς ἐστι θανάτου. ὅλον δὲ τό, πολλῶν δυσμενέων ὑπὸ γούνατα. ὅμοιον τῷ, πολλῶν κατέλυσε κάρηνα, ἠδ᾽ ἔτι λύσει. Γουνὸς, οὗτος ἐπίθετόν ἐστι, πλὴν τὸν ἐν τῷ Λυκόφρονι ἐργάτην. Τῆς δίκης γουνός, ἔτι τὸν δίκαιον. ἐκεῖνος γὰρ Ἄρεως τὸ γένος, προσηγορίαν ἔχων τὸ δίκαιος, ὡς καὶ ὁ Ἀριστείδης παρ᾽ Ἕλλησι, τοῦ Ὁμηρικοῦ γουνός. Γουνοῖσιν Ἐλαιοῦντος. ἤγουν, τοῖς γονιμωτάτοις τόποις τοῦ Ἐλαιοῦντος. ὁ δὲ Ἐλαιοῦς, ὄνομα πόλεώς ἐστι τῆς Βοιωτίας, ἀπό τινος βασιλέως αὐτῆς τῆς πόλεως οὕτως ὀνομασμένη, ἢ ἀπὸ Ἀπόλλωνος, ἢ αἰθαλόεντος τοῦ ποιουμένου. ἔστι καὶ ὄρος, ὥς φασιν, ἐπὶ ὀνόματι τοῦ ἥρωος. οὕτω δὲ λέγεται, ὅτι ἐκεῖ ὁ Διόνυσος τὴν μανίαν ἐπαύσατο, καὶ ἐλαιοφύτευσε.

Γουνὸς, ὁ γόνιμος τόπος καὶ κάρπιμος, ἀπὸ τοῦ γονὸς ὀξυτόνου ὀνόματος, Ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ. γόνος μὲν γὰρ βαρυτόνως, ὁ γεννώμενος. γονὸς δὲ πρὸς διάφορον σημασίαν ὀξυτόνως, ὁ γόνιμος. Γουνοῦμαι, καὶ γουνάζω, κυρίως τὸ γονάτων ἅπτομαι. καὶ γουνάζω, τὸ ἱκετεύω. καί μιν γουνάσομαι, ἤγουν γονυπετήσω, λιτανεύσω αὐτόν. λαβεῖν γούνων Ὅμηρος λέγει, τὸ ἅψασθαι, ἢ ὑπολαβέσθαι. Γουνουμένη, σύμψυχος. Γοῦτθος, ὁ ἄρχων Σκυθῶν τῶν καλουμένων Γούτθων. ἔοικε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι, τὰ γὰρ πολλὰ ἔθνη, ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται, οὕτως Ὦρος. Γοῦτος, λακύθου εἶδος, πλὴν τὸ γοῖδον, ὅ ἐστι ῥῶπος. Γουνὸν ἀλωῆς, ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπίμῳ χωρίῳ τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουνὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῷ σώματι γονάτων, ἃ ἐξέχει. ὡς δὲ λέγεται, ὁ φαχύτατος τόπος, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ γονάτων, ὁ σκολιῶν καὶ φαχίων ὄντων. πλείων γὰρ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρώδεσι τόποις, τὰ φυτὰ αὔξεται. παρὰ τὸ γέω ῥῆμα, γίνεται γόνος βαρύτονον. ὡς λέγω λόγος, ὅπερ σημαίνει τὸ γεγεννημένον. ὁ δὲ γεννητικὸς, γονὸς ὀξυτόνως πλεονασμῷ τοῦ υ γουνός. ὁ γεννητικὸς τόπος, ὁ γόνιμος, καὶ κάρπιμος, Ἡρωδιανός. Γοῦ, τὸ ὀρνιθοῦ ἀμεταβάτως, καὶ γολίζω ἀμεταβάτως.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Γρὰ, φάγε, Κύπριοι. Γραβὰν, σκαφίον, βόθρον. Γράβδην, ἐπίῤῥημα ἀπὸ τοῦ γράφω. καὶ γεγλυμμέναι αἱ τῶν μελῶν γραφαί, τουτέστιν, ἀμυχαί, ξυσμοί. Γραβλὶς, ἡ λαμπὰς, παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω, ἡ κατεξυσμένη καὶ διεσχισμένη, ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι τὸ ξύεσθαι γράβδις, ἡ κατεξυσμένη λαμπάς. Γραῖα ἐστι κατὰ Ἴωνας, ἣ καὶ τάναγρα. οἱ πολῖται, γραῖος καὶ ταναγραῖος, κατὰ Ἴωνας οὐκ εἰσὶν αἱ αὐταί. ὅτι τάναγρα πόλις Βοιωτίας, ἣν Ὅμηρος γραῖαν καλεῖ, διὰ τὸ πλησίον εἶναι. Στράβων δέ φησιν ὅτι γραῖα τόπος πλησίον Ὠρωποῦ. ἔνθα ἱερὸν Ἀμφιαράου καὶ μνῆμα Ναρκίσσου τοῦ Ἐρετριέως, ὃ καλεῖται σιγηλοῦ, ἐπεὶ σιγῶσιν οἱ παριόντες ἐκεῖ, τὴν δ᾽ αἰτίαν οὐ λέγει. Γραῖα, ἡ παλαιά, καὶ πόλις, γῆ, καὶ Δημήτηρ. γραῖαν κάρδοπον.

Γραιβία, ἡ γραϊκὴ πανήγυρις, Ταραντῖνοι. Γραικῶν ἀρχὸς, ὁ πρωτεσίλαος, παρὰ Λυκόφρονι. Γραικοὶ δὲ πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δ᾽ ἀφ᾽ Ἕλληνος, ἐκλήθησαν Ἕλληνες. Γραίνειν, ἐσθίειν. Γραιολίας, πιναρᾶς. ἡ ὀλεθρίας γραίας. Γραιοσόβαι, οἱ ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραίας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ οἱ γραῦσι συγκοιμώμενοι πόρναις. σοβὰς γὰρ ἡ πόρνη. Γραιοῦλαι, οἱ παρ᾽ ἡμῖν ἐφθοὶ ὀμφακίαι.

Γραικτίας, γραίᾳ ἐμφερής. Γράμμα, ὁ τόνος, ὁ χαρακτὴρ, ἡ ἐπιστολή. αὐτὸ τὸ γράμμα, τὸ σύγγραμμα, τὸ ζωγράφημα, καὶ ἡ τοῦ παιδίου ἀγωγὴ, ἥτις περὶ ψῆφον καὶ χαρακτῆρας τῶν στοιχείων γίνεται. καὶ γράμμα πικρὸν, τὸ ἰουδαϊκὸν καὶ σκυθικὸν, ὡς μὴ ἐπαγγελλόμενον βασιλείαν οὐρανῶν. Γραμματείαστα, φροντίσματα. Γραμματικὸς, πεπαιδευμένος. Γράμματα, οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων, παρὰ τὸ γράφεσθαι, ὅ ἐστι ξύεσθαι. γράμματα δ᾽ ὅτι γράφονται, διὰ τὸ τυποῦσθαι γραμμαῖς, καὶ ξυσμοῖς. στοιχεῖα δὲ, ὅτι ἀναγινώσκονται. Γραμματεῖον, ἐξηριθμημένως. γραμματεῦσι δὲ, τοῖς γραμματικοῖς, ω. Γραμματίδιον, καὶ γραμματεῖον, τὸ συμβόλαιον. Γραμματεὺς, ὁ διὰ τῆς ἐπιμόνου ἀναγνώσεως τῶν γραφῶν, θησαυρὸν γνώσεως ἑαυτῷ ἀποθέμενος. καὶ γραμματεὺς, ὁ νοτάριος, τὴν τῶν ἀποῤῥήτων γραμματείαν. οὐδένες δὲ ἦσαν οἱ γραμματεῖς κύριοι οὗτοι, ἀλλ᾽ ἢ τοῦ γράφειν καὶ ἀναγνῶναι. Γραμματικὴ, λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς, τὰ νοούμενα γράφειν, καὶ τὰ ὡς πρὸς ἴσα ἐμμέτρως ἢ εὐρύθμως πραγματευθέντα, μετὰ κρίσεως διηγημένα. ἡ τέχνη θεωρητικὴ καὶ λογικὴ, τὸ εὖ λέγειν, καὶ τὸ εὖ πράττειν, ἤγουν γράφειν, διδάσκουσα ἡμᾶς. οὐ γὰρ πᾶς ὁ γράφων, ἢ ὁ ἀναγινώσκων λέγεται γραμματικὸς, ἀλλ᾽ ὁ τὸν κανόνα καὶ τὸν ὅρον ἀποδιδούς. ἡ τέχνη λογικὴ, περὶ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου καταγινομένη. ὀκτὼ δὲ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ, ταῦτα, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχὴ, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίῤῥημα, καὶ σύνδεσμος. ἡ τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν, ἢ ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λεγομένων. τέλος δὲ τῆς γραμματικῆς, τὸ μηδέποτε ἁμαρτάνειν, μήτε περὶ μίαν λέξιν, μήτε περὶ πλείονας. τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, βαρβαρισμός ἐστι, τὸ δὲ περὶ πλείονας, σολοικισμός. Γραμμάτιον, τὸ μικρὸν γράμμα, ἰῶτα. Γραμματεῖς, οἱ πράκτορες, διὰ τὸ ἔχειν σημαντικὰ τῆς αὐτῶν πολιτείας. ῥοΐσκους γὰρ ἴσως ἐπὶ τὰ διὰ στήθη περιέθεσαν τοῦ φίβωνος εἶχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ σήματος κατατεθειμένους, ἐν ᾧ χρόνῳ ὑπηρετοῦσιν, ἢ πλαισίων γράμματα. ἐπετηδεύοντο δὲ ταῦτα, ὅτι ἐμφαίνειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ παρ᾽ αὐτῶν ἐπαγγελλόμενα, ἵνα μηδεὶς ἅψηται δῆθεν τοῦ ἡγιασμένων. φυλάττουσι δὲ καὶ ξεστῶν βαπτισμοὺς, καὶ ποτηρίων καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν, τὴν ἀπαρτισίας. καὶ τοὔνομα εἰσὶ λατρευταὶ, ὡς γραμματικῶν ἴσως ἐπιστήμων ὑφηγούμενοι, καὶ περιττὴν δῆθεν σοφιστικὴν εἰσηγούμενοι. Γραμματιστὴς, ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων. Γραμματοφόρος, ὁ βιβλιοφόρος, καὶ οὐχὶ ὁ βιβλιοφόρος. Γραμματοκύφων, ἀντὶ τοῦ, ὦ ταπεινὲ γραμματεῦ, διότι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ ὁ ἐν ἀγορᾷ γραμματεὺς, οἱ γὰρ ἀγοραῖοι τῷ κύφωνι μαστιγοῦνται, κυρίως δὲ κύφων, τὸ ξύλον καλεῖται. Γραμμὴ, ἐφ᾽ ἧς εἰστήκεισαν οἱ καταδρομοῦντες, ἕως ἂν ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος αὐτῶν. ἡ γραμμὴ, μῆκος ἀπλατές. καὶ ἡ λεγομένη βαλβίς. Ἀριστοφάνης, Γρόβεσιν (?) δῆτ᾽ ὦ θυμὲ, γραμμὴ δ᾽ αὕτη. ἀντὶ τοῦ ἀρχή. Γραοβίωνα, γέροντα. Γραὸς, γραῦς, γηραιὸς. Γράπιν, γῆρας τέττιγος, ἢ ὄφεως, καὶ τὸ ἐκ δυομένων. καὶ εἶδος ὄρνιθος, καὶ ῥυσσὸν, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας. ὅθεν καὶ ἡ γραῦς ἐτυμολογεῖται, πλὴν τὸ εἰς γῆν ῥέπειν. Γραπίας οἶνος, τραχύς.

Γραπὶς, ἡ ἐῤῥυτιδωμένη. ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς ῥυτίσι. Γραπτέον ἡμῖν, καὶ ἡμᾶς λεκτέον, καὶ ἀναγνωστέον ὑμῖν καὶ ἡμᾶς τὰ ἐπιγράμματα. τὰ θεϊκὰ ἐπιῤῥήματα πρὸς δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσονται. ἰδοὺ ὅτι ἐν χωρὶς ἐπιφορᾶς πλῶσιν λαγόμενα ἀπολύτως. αἱρεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ δεῖ εἰδέναι. Γραπτῦς, ἐν συναιρέσει γραπτῦς, λέγει Ὅμηρος ἐν ὀδυσσεία, τὰς ἐξ ἀκανθῶν, ἢ ἀκανθωδῶν ἴσων γραφὰς, ἤγουν ξύσεις, καὶ ἀμυχὰς, ἀπὸ τοῦ γράφω τὸ ξύω, ὃ ἐν ἀμύσσειν λέγεται. ὅθεν καὶ ἀμυχή. πολλῶν δὲ πεπλησμένων ἐκ τοῦ γράφειν, ὡς τὸ γράμμα, ὃ καὶ στοιχεῖον σημαίνει συνήθως, ἔτι δὲ καὶ σύγγραμμα. ἐξ οὗ καὶ πολλὰ γράμματα εἰδέναι φαμέν, καὶ γραμματικὸν εἶναι, τὸν τῶν πολλῶν συγγραμμάτων ἔμπειρον. Γραῦς καλεῖται, ὁ ἀφρὸς ὁ ἐπιπολάζων. ἢ τὸ πεπηγμένον

γνωρίμοις ἔχει πλείους, ἢ ἐξαγνοίη. τὸ δὲ γνώριμος, παρὰ τὸ γνῶσω μέλλοντα γίνεται γνώσιμος. ὡς ἰάσω, ἰάσιμος. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, γνώριμος. Γνωριμώτερον, τὸ διχῶς λέγεται. ὁ ἁπλῶς, οἷον τὸ πρότερον τῆς ὕλης, ἢ ἡμῶν. ὃ ἐστι τῇ φύσει ἔχαθεν, τουτέστι τὸ αἰσθητόν, ὅσον τὸ καθ᾽ ἑκάστου. Γνωρίσαι, φανερῶσαι.

Γνώσεσθαι ἰωνικῶς, ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου γνώσεται, ἀποβολῇ τοῦ τ, γίνεται γνώσεαι. οὕτω καὶ βούλεται βούλεαι. καὶ τὰ ἄλλα ταῦτα, ἐπὶ τῶν παθητικῶν. Γνωσιμαχῆσαί ἐστι, τὸ γνῶναι ὅτι πρὸς κρείττονα αὐτοῦ ἡ μάχη, ἐνδοῦναι. ἢ γνωσιμαχεῖν, τὸ ἐπίστασθαι πρὸς κρείττονα μάχην. Γνωσιμαχῶ, τὸ διὰ τὸ προεγνωκὸς ἐμαυτῷ μάχομαι. καὶ ὅτι τοῦτο εἰργασάμην. λέγει οὖν γνωσιμαχῶ, καὶ μὴ ἐμαυτῷ κατὰ νοῦν μάχομαι. Γνωρίσματα, τὰ συντιθέμενα τοῖς παισὶν, ἤγουν τὰ περιδέραια. Γνῶσις ἑνοποιός ἐστι τῶν γραμματικῶν. ἔστι δὲ γνῶσις, τὸ προεγνωκέναι, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς γεγονότων ὑπὸ θεοῦ. Ἄλλως. Γνῶσις, ἡ διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτος ἐν ταῖς καρδίαις τὴν ἕξιν γινομένη ἔλλαμψις. γνῶσις, καὶ ἡ διὰ τῶν ἐντολῶν πράξεως ἐγγινομένη ὑπὸ πνεύματος πεῖρα. γνῶσις, καὶ ἡ τῶν θείων γραφῶν διὰ λόγων ψιλὴ κατανόησις. γνῶσις, ἡ ἐκ τοῦ πρώτου μὴ ὄντος ἐν ὑπὸ τοῦ νοὸς κινήσεως ἔμφασις. γνῶσις, καὶ ἡ τῶν καταλαμβανομένων περί τινος συγκατάθεσις, ὡς ὁρωμένων ἔλεγχος. γνῶσις, καὶ ἡ θεωρία τῆς ἁγίας τριάδος. γνῶσις, καὶ ἡ κρίσις. γνῶσίς ἐστιν ἀληθὴς, τὸ διακρίνειν ἀκριβῶς τὸ κακὸν ἐκ τοῦ καλοῦ. γνῶσίς ἐστι, καθαρωτάτης ψυχῆς θέα, τῶν ἀσωμάτων ἐξ αὐτῶν διανοημάτων. γνῶσίς ἐστι, τοῦ καθαροῦ, καὶ τελείως μὲν πάντα οὐδεν διανόημα, καὶ φανότατα ὁρατικῶς τι, καὶ καταφανῆ πάντων τῶν ὄντων πραγμάτων. γνῶσίς ἐστι, πάντων τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ τῶν παλαιοτάτων, ὧν αὐτὸ ὁ κόσμος τὰ σύμβολα καὶ τὰς εἰκόνας περιέχει. σκοπὸς γὰρ τῆς γνώσεως, οὐ τὰ αἰσθητὰ γνῶναι, ἀλλὰ τί ταῦτα σημαίνουσι.

Γνωσόμεθα ἀλλήλων, γενικῇ συνταχθὲν παρ᾽ Ὁμήρῳ. ὡς καὶ τὸ, Τρώων γνώτην ἀλλήλων. Γνωστικὰ ῥήματα, μετὰ γενικῆς συντάσσονται. οἷον, οἶδα τὸν Δία τιμῶντα τὴν πόλιν. Γνωστικός ἐστιν, ὁ ἐνθυμηματικὸς μάθησις. ἢ ὁ τῇ ἀληθείᾳ παιδείας τέλειος.

Γνωτὸς, ὁ γνωστὸς καὶ γνώριμος. καὶ γνωτοί, καὶ γνωτά, οὐκ ἄγνωστα. ἐκβολῇ τοῦ ἡμιφώνου γνωτά γὰρ, οὐκ ἄγνωστα. οὕτω δὲ καὶ τὸ πέρισσον ὄρος κατὰ τὸ ἀμφήριστον, ἐκφορῇ τοῦ σ τήριστον. Γνῶτο, ἐκ τοῦ γνῶμι, γνώτω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων. ἡ μετοχὴ, ὁ γνοὺς τοῦ γνόντος. καὶ τὸ προστακτικὸν γνῶθι, γνώτω γνῶτον, γνώτων γνῶτε γνώτωσαν. Γνώτην ἀλλήλων παρ᾽ Ὁμήρῳ. τὰ τῶν ἀμφοτέρων ἀκριβέστερα κατὰ πᾶσιν γενικὴν τὴν πληθυντικῶν χρόνων. ἀλλήλων ἵνα, λέγει ὅτι γνῶσιν ἔχων ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου. οὕτω καὶ τὸ εἰδέναι γενικῇ συντάσσεται μετὰ τοῦ εὖ. οἷον τόξων εὖ εἰδώς.

Γνωτοὶ οἱ ἀδελφοί, δίχα τοῦ σ καλῶς. οὕτω φασὶ καὶ ἀπάγουσι αἱ γνωταί εἰσι. καὶ πλάζουσι. καθ᾽ ὁμοιότητα δὲ καὶ τὸ γνωτὰ οὐκ ἄγνωστά μοι τὸ πρᾶγμα. τὸ γὰρ μετὰ τοῦ σ λέγειν γνωστὸς, καὶ τὰ κατ᾽ αὐτὸ, οὐκ ἀπὸ τοῦ γνῶ γνώσω γίνεται ἀπαθῶς, ἀλλὰ ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ σ. ἢ καὶ ἀπὸ ἐνεργητικοῦ ἀρρήτου δεῖ γίνεσθαι τὸ γνώσω, ἢ γνώσω, ἢ γνωτοί. καὶ γνωταί, οὐκ ἐξ ἐνεργείας ἔλλειψιν ἔχουσι τοῦ σ, ἐκ τοῦ γνωστοὶ καὶ γνωσταί. ἀλλὰ δύναται εἶναι καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁμοίως ὑπὸ δύνανται καὶ τὰς τοιαύτας. ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γενῶ γενέσθαι, συγκέκοπται ὁ ἀπὸ γένους, οὕτως ἐντεῦθεν καὶ ὁ γνωτὸς καὶ ἡ γνωτή. ἐξ ὧν τῷ σ εἰς ω τρεπομένου, οἱ γνωτοί, καὶ αἱ γνωταί. καὶ γνωσοί, οἱ συγγενεῖς.

Γνώωσιν. ἔστι γνῶμι, ἔστι συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ, γνῶ γνῶμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔγνων. ἡ μετοχὴ ὁ γνοὺς, τοῦ γνόντος. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν γνῶ. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν γνῶσι. καὶ ἐὰν γνώωσι, προσθέσει τοῦ ω μεγάλου. τὰ γὰρ διὰ τοῦ καθαροῦ λειτουργοῦντα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον. σώω, ζώω, χώω, ῥώω, πλώω. οὕτω καὶ γνώω. ἐκ δὲ τοῦ γνώω, ὁ πληθυντικὸς...

νόμιμος ἔγνωκα. ὁ παθητικὸς, ἔγνωσμαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγνώσθην.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Γοβρίαι, φασὶ, λαμπυρίδες. Γογγίζειν, ἐπὶ περιστερᾶς λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ τονθορίζειν. Γογγίζω, τονθορίζω, ψιθυρίζω. Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος, παρὰ τὸ γρῶ, τὸ ἐσθίω. Καλλίμαχος, δς ἤγαι καλυμμένα, ἀντὶ τοῦ ἔσθιεν. ἀφ᾽ οὗ ῥήματος, ὁ γραμματικός. καὶ ἐν διπλασιασμῷ, γόγγρος. ἰδίως δὲ τῶν πολυκόλλων τῆς πλοκαμίδος. Γογγρῦσαι, ὡς χοῖρος φωνῆσαι. γόγγρωνα, βρογχοκήλη, παρὰ τὸ ἐπικεῖσθαι.

Γογγρώνη, ἀπόστημα ἐν φάρυγγι. Γογγύζω, ἀπὸ τοῦ γρύζω, τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλίνειν, καὶ καλῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γογγύζω, καὶ γογγύζω. Γογγύλαι, εἶδος λαχάνου εἰσί. καὶ γογγυλίζειν, τὸ μεταστρέφειν. ἔστι δὲ καὶ γογγύλος λίθος. Γογγύλη, καὶ ἐντεῦθεν ἁμάρτημα. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ στρογγύλου ἔθεντο. οἱ δὲ νῦν ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γογγυλίδος καλουμένης. λέγει οὖν ἐπὶ τοῦ λαχάνου γογγυλίς. ἀλλὰ μὴ γογγύλη.

Γογγύλαι, σφαιρία ἐστὶ ὥσπερ κατεσκεύασται, παρὰ τὸ ἐπικεῖσθαι. Γογγύλιον, στρογγύλον. Γογγυλόστομος, ὁ στρογγύλον τὸ στόμα ἔχων. Γογγυλωτὰ, στρογγύλα, εὔτονα, γοργά.

Γόγγων, μωρός. Γογγύζειν, τονθορύζειν. τὸ ταῖς ὑσὶ φωνεῖν. ὅπερ ἔστι γογγυλίζειν. τὸ αὐτὸ καὶ γρυλίζειν λέγεται.

Γόδα, ἔντερα. μακεδόνες. Γοδᾶν, κλαίειν, πενθεῖν.

Γόδοτος, θύρα. Γοδὸν, γόητα. Γοερὸν, θρηνῶδες, λυπηρὸν, κατανυκτικόν. Γοήμενοι, ἀπὸ τοῦ γοῶ γοείμην. ὡς ἀπὸ τοῦ φορῶ, φορείμην. ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γοῶ γόημι. ὡς ἵσημι ἵστημι. Γόης, ὁ πλάνος, ὁ ἀπατεών, ὁ φαρμακὸς, ὁ μάγος, ὁ ψεύστης. Γοητεία, φαρμακεία. καὶ μαγεία, ἡ δι᾽ ἐπικλήσεως δαιμόνων ἐπὶ κακῷ. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων, τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. Γοητεία δέ, ἀλλοία δὲ ἄλλως κατὰ ἀπάτην. Γόητες κυρίως, οἱ ἐπῳδαῖς εἰσὶ χρώμενοι, ἐπὶ ἀνακλήσει τῶν κατοιχομένων. καὶ γοητεία, ἡ ἐπὶ ἀναγωγῇ τῶν νεκρῶν γινομένη. ἀπὸ τοῦ γόος ὁ θρῆνος. ὥσπερ καὶ μαγγανεία, ἡ ἐπίκλησις δαιμόνων ἐστὶ ἀγαθοποιῶν, πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. Γοητεύω, τὸ ἀπατῶμαι, καὶ ἀπατῶ καὶ φενακίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ γοητεύω τὸ διὰ μαγγανείας ἐπᾴδω δοτικῇ συντάσσεται. Γοιαῦτις, οἰνοχόη. Γοιαστὰ, φάρος.

Γοῖδα, οὐκ οἶδα. Γοίδημι, ἐπίσταμαι. Γοιλάδες, ῥυτοί. Γοίνακες, βλασοί. Γοινὸς, ἀφανής. Γοῖνος, οἶνος. Γοῖσος, μέλαν, πλατύ. Γοῦβεται, πλατύνεται, ἐλαύνεται, χαλαστεῖται, κάμπτεται, κηλαίνεται, μαλαίνεται. Γοῖτα, οἷς.

Γοιταὶ, κριθαὶ, χυλοί. Γοῖτος, ῥύπος, πάθος. Γονόσυρον, τὴν ἀπόδοσιν. σκῦλα. Γόλαμος, διωγμός. Γόλαμοι, ἀγκάλαι, ἀντιλαβίδες. Γόλαστις, καθολακωσία. Γόλθακαι, λίκνον. Γόλμις, ψάρ, τὸ ὄρνεον. Γολμοί, σολμοί.

Γολονὰ, χώρα, ἡ γολωνά. Γολόμιον, βοτάνη. Γολόριον, κίλλυρος, οἰκεῖον ταραντίνοις. Γόμος, ὄρτυγον. Γόμος, φορτίον. Γομὸς, εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ. Γομφιασμὸς, συγκλαυμός. Γομφίος, ὀδόντος, κλαυθμῶσι. οἱ ἰατροὶ δὲ οὐ διὰ τοῦ φ λέγουσι. Γόμφοις, ταῖς τῶν ξύλων ἁρμογαῖς. Γομφοπαγῆ ῥήματα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀκριβῶς συντεθειμένα, σκληρὰ, καὶ ὄγκον ποιοῦντα. ὥσπερ αἱ καθηρμοσμέναι σανίδες.

Γόμφος κυρίως, τὸ ξύλινον καρφίον. Γομφώσασθαι, σφηνώσασθαι. γόμφοι γὰρ οἱ σφῆνες, οἱ συνείροντες τὰς σανίδας, καὶ συναρμόζοντες, καὶ συνέχοντες. Γομφῶσαι, συμπῆξαι. Γομφωτῆρες, ἧλοι. Γονᾶ, κόπτει, γεννᾶ, φθέγγεται. καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Γονάλλος, μητέρος. Γόνας, μητέρα. λάκωνες. Γονὰς, γόνυ. Γονὴς, νέρμασος τὸ φυτόν. Γονιασμὸν, γονορροίαν, τὸ πεπυκνωμένον ὑπὸ γονῆς. τέλεον δὲ λέγουσιν, ἃ ἡμεῖς γελοῖ ματα.

Γονίας,

Γλύκκα, ἡ γλυκύτης. Γλυκυθυμία, ἡ ἐπὶ τὸ χαίρειν ἡδονή, ἣ οἷον φιλοψυχία λέγεται. ἁπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή. Γλυκὺ ὕδωρ καὶ ὑπέχεται. Τὸ γλυκὺ πᾶσαν ἁπαλότητα, καὶ λειότητα πρὸς τὴν ἁφὴν, βαλὼν τις εἰς τὴν φάρυγγα οὗτινος, ἀπέχει. Γλυκυλάκις, ὁ ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶν. Γλυκύθυμος, ἁπαλόψυχος.

Γλυκύς, παρὰ τὸ γλεῦκος, ὅ ἐστιν, ὁ νέος ἀπὸ σταφυλῆς ἀποσταζόμενος οἶνος. τὰ δὲ εἰς υς ὀξύτονα ποιοῦσι συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά, οἷον, ὁ βραδύς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδύ. τὸ συγκριτικὸν, βραδύτερος, βραδίων, βράδιστος, οὕτως οὖν καὶ γλυκύς, γλυκεῖα, τὸ γλυκύ, τὸ συγκριτικὸν, γλυκύτερος, γλυκίων, γλύκιστος. ὅθεν τὸ πρεσβύτερος, καὶ νεώτερος παραλόγως, ἀπαραχηματίσαι γὰρ τῆς τρίτης γένοιτο. ἀλλὰ μή ἐστι ὁμοτονικὰ συγκριτικῶν ταῦτα ὑπάγονται. ἐξ οὗ γλυκαίνω, καὶ γλυκαινόμεθα. Γλυκέρα ἑταίρα τις, καὶ γλυκέριος, ὄνομα κύριον. Γλυκυσίδη, ἥτις καὶ παιωνία καλεῖται. ἔστι δὲ ῥίζα φαρμακώδης, κατὰ ἰατροὺς χαλαστική, συντελοῦσα πρὸς ἀπόκαρσιν τῶν γυναικῶν. Γλυκύφαιον, τὸ ἐρυθρόδανον, ἐρυθρόν. Γλυκύφρονες, οἱ τὰ ἐν οἴνῳ στραφέντα, καὶ ἥδιον μέλιτος ὄντα. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμουμένων. Γλύξις, ὁ ἀναμεμιγμένος οἶνος, καὶ ἄγονος. ὃν ἔνιοι μὲν, ἀπαλόχρουν, οἱ δὲ, γλεῦξιν. Γλυπτὸν, παρὰ τῷ Δαβὶδ, τὸ εἴδωλον. ἡ γλυπτὸν ἐστὶν ἄψυχον κατασκεύασμα, ἀπὸ γλύψεως τεχνίτου μιμορφωμένον. ὃ καὶ ὡς προσκαθεζόμενον ἐν αὐτῷ δαίμονα. Γλυφίδες, τὸ γλύμμα τοῦ ὀϊστοῦ, τὸ ἐμβαλλόμενον τῇ νευρᾷ. ἢ γλυφίδες, αἱ ἐντομαὶ τοῦ οἰστοῦ, αἷς ἐνίεται, ἡ νευρὰ οὕτω καλουμένη ἀρχαιολογικῶς. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων βοὸς, οὐ μὴν ἐκ νεύρων, αἱ τῶν τόξων νευραί.

Γλυφίδεσσι χαλινίσας, γλύμμασι χαλινοῖς. Γλυφίς, ἡ χηλὴ τοῦ ἀκίδος, ἤγουν ἡ ἐκβολὴ τοῦ βέλους, ἡ ἐμβαλλομένη ἐν τῇ νευρᾷ τοῦ τόξου, παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὅ ἐστι κοιλᾶσθαι. καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κίστου, γλύπτου γλυφίς. καὶ τὸ γλυφικὸν ἐγγλάφειν. Γλύφειν, ἀνάγειν, καὶ ἔργον. ὅθεν ἡ τύμφαι γλυφίαι. Γλάψαι, ξύσαι, χαράξαι. Γλώνιον, εὐώνυμον ἄξιον. Γλωρὸν, χλωρὸν. Γλωρὸν, νέμον. Γλῶσσα, ἐνίοτε καὶ διάλεκτον δηλοῖ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ, ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα, τὴν διάλεκτον γλῶσσαν λέγει, ἐξ ὀργάνου αὐτῆς. Γλῶσσα, τὸ τῆς φωνῆς ὄργανον. δηλοῖ δὲ ἔτι καὶ ἐπεξηγουμένην διάλεκτον, ὡς τὸ γλῶσσαι ἐμέμικτο. καὶ ἰστέον, ὅτι σημαίνει, ὅτι τὸ μὲν, λοιμοῖο καὶ λίμοιο καὶ ἵπποιο ἐπιπολῶν γλώσσης ἐστί. στρατιωτικὸν δὲ γλῶσσα τὸ ἀπίσω. κριτῶν γλώσσης, τὸ θηράτειον. Γλῶς, ὄνομα αἰγυπτιακόν. Γλῶσσα τεμεῖν, ἣν ἔχει Κορῖνθος ὁ σοφιστὴς ἐκ Βασιλείας. Γλωσσαλγία, ἡ φλυαρία, καὶ τὸ διὰ κενῆς λαλεῖν. Γλώσσαργον ἔθος, ἀντὶ τοῦ στωμύλον, καὶ ταχύ. Γλώσσας θύειν Ἑρμῇ. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κιρνᾶν, ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ. καὶ ἐπισπένδειν οἶνον, καὶ τοῦτο φασίν· ἐπεὶ γὰρ Ἑρμᾶς λόγος εἶναι παραδίδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ, ἥτις ὑπὸ ἐπισκοπεύοντος Ἑρμοῦ, εἰκότως τῷ Ἑρμῇ αὐτὴν ἔνεσι. καὶ Ὅμηρος, γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον. Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φασίν, ὅτι τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρωτεῦόν ἐστι. καὶ Ὅμηρος, ἐπ' ἄρα τάμνετε γλώσσας, ἀντὶ τοῦ παύσατε τοὺς λόγους. καὶ γλώσσας οὐκ ἐμπάξεται, οὐκ ἂν διαφάγοιεν, οὐκ ἂν γένοιτο. Γλῶσσ' ἐμέμικτο, ἡ πληθυντικῶς ῥητέον ἀντὶ τοῦ γλῶσσαι πολλαὶ μεμιγμέναι ἦσαν, ὡς τοὺς ἀπὸ διφθόγγου ἐκθλιβείσης, ἵνα ᾖ τὸ πλῆρες. ὅτι γλῶσσαι ἐμέμικτο, ἀντὶ τοῦ ἐμέμικτο, ὥσπερ πολλάκις, ἑνικοῦ ῥήματος ἐπαγομένου πληθυντικῷ ὀνόματι. ἀλλὰ χάριν τοῦ πλεονάζειν μᾶλλον ὁ Πίνδαρος. ἢ καὶ ἄλλως λόγω προσηγορίας ἑνικῶς ῥητέον, γλῶσσ' ἐμέμικτο. Γλωσσαστής, ὁ τῇ γλώσσῃ οἷον δαπανίδας καὶ προσβολῇ κεχρημένος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων. Γλωσσόκομον, τὸ μὲν τύπον καὶ ἡ θέσιν ὑπὸ ἀρχαίων ἔχει. διαφθαρμένως δὲ λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἡμῶν γὰρ γλωττοκομεῖον λέγομεν, ὥσπερ ἐμίλησαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι. Γλωσσόκομον, βαλάντιον, ἡ ξυλίνη θήκη λειψάνων. Γλωσσοστροφεῖν, στωμυλεύειν, καὶ στομύλλεσθαι. Γλωσσώδης, ὃς ἦν ὁ λοίδορος ἄνθρωπος. ἀνὴρ τις γλωσσώδης, οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. Γλωσσίδας αὐλῶν, ἡ ὑποδημάτων, μὴ λέγε. ἀλλ' ὡς οἱ Δόκιμοι, γλώττας αὐλῶν, καὶ γλώττας ὑποδημάτων. Γλῶττα τοῦ κήρυκι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει δίδωσιν ὅτι ἐστι. ἡ γλῶττα τοῦ θυομένου τῷ Ἑρμῇ δίδοται, ἐπειδὴ τοῦ θυομένου διαστέλλεται θῦμα. ἢ τῶν καταρωμένων, ἐπὶ αὐτῶν ἡ ἀρχή. Καλλίστρατος, διὰ τῶν θυομένων φασὶ τὰς γλώττας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι, διό καὶ τὴν ποιητὴν ὥσπερ τῷ Ἑρμῇ τιμωμένας αὐτάς, καὶ ταῦτα δὲ πρὸς τὴν Ἑρμῆν λέγει Νικόστρατος Διός. Νεάνθης δὲ αὐτόν φασιν, ὅτι τῶν ἱερείων ἡ γλῶττα τῷ Ἑρμῇ δίδοται, ἐν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις. Γλώττης ἐστί γεῦσις, γεῦσις, καὶ φωνή, καὶ λόγος. καὶ ὀνόματα ἀπὸ γλώττης, εὔγλωττος, εὐγλωττία, θρασυγλωττία, καὶ γλωσσαλγία, καὶ δίγλωττος, πολύγλωττος, ἀλλόγλωσσος, ὁμόγλωσσος. ἐστι δὲ καὶ ὑπογλωσσὶς κεφαλαίου. καὶ γλωσσοτομεῖσθαι μάλιστα οἱ κωμικοί, τοὺς ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντας. καὶ αὐλοῦ γλώττας. καὶ γλωττοκομεῖον τὸ τὰς γλώττας ὑποδεχόμενον ἀγγεῖον. καὶ γλωττοποιός, ὁ τεχνίτης. καὶ αὐλὸς ἄγλωττος. Ἀριστοφάνης δὲ ἄγλωττον, τὸν ἀπαίδευτον ἔφη. Σοφοκλῆς δὲ ἄγλωττον, τὸν βάρβαρον. ἀγλωττίαν δὲ Αἰσχύλος εἴρηκε. παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ, ὁ χρυσόγλωσσος, οἱ δὲ κωμικοί, καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι. καὶ καταγλωττισμός. καὶ καταγλωττισμένον. καὶ ἐπιγλωττισμένον, οἷον λοιδορημένον. καὶ παλίγλωσσον, τὸν δύσφημον. καὶ οὐκ ἐπιγλωττίσομαι, οὐ λοιδορήσομαι. καὶ γλώττας δὲ, τὰς τῶν ὑποδημάτων ἐλέγομεν, ὡς Πλάτων ὁ σοφώτατος. Γλώττῃ πολεμίζων, οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ πολεμῶν, ἀλλὰ τῇ γλώττῃ, καθάπερ ὅπλῳ χρώμενος. Γλωττοδηψεῖν, αἰσχρολογεῖν. Γλωττοποιός, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλώττας ποιῶν. Γλωττοστροφεῖν, φλυαρεῖν, καὶ στωμύλλεσθαι.

Γλωττοκομεῖον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλώττας. εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου, φασὶ κωμικῶν σκώπτοντος. Γλωχίν, ἡ γωνία. ὅθεν εἴκω τριγλώχινι, τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι, τουτέστι, τριγώνῳ, παρὰ τὸ γλύψαι καὶ κοιλᾶναι. ἢ παρὰ τὸ γωνίας ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλωχίν. ἡ γλωχῖνα τὴν ἄκραν γωνίαν λέγουσιν, ἤγουν, τὸ τῆς αἰχμῆς τμηματικόν, τουτέστι τὸ ἐμπροσθεν ὀξύ. ὡς τὸ, μελίαν χαλκογλώχινα. Γλωχῖνας, γωνίας ὑπὸ τὴν ἔνδον παρατεινομένην τοῦ θαλάσσης γλωχῖνα, εἰς ὕστερον. καὶ καλεῖ τὸν τριγλώχινι, ὅ ἐστι τριγώνῳ, παρὰ τὸ γλύψαι, ἢ γλάψαι τὸ κοιλᾶναι.

ΤΟῪ Γ, ΜΕΤᾺ ΤΟῪ Ν.

Γνάθος, καὶ γναθμός, καὶ σιαγών, καὶ γαμφηλαὶ ταυτὰ ἴσα, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. ἢ γνάθος, ἡ παρειὰ παρὰ τὴν γνάμψιν καὶ κάμψιν, ὃ κλάσιν, ὁ καμπτόμενον σιαγών εἶδος, φυσιογνωμονικὸν ἐντεῦθεν. Γνάθοι, βόθροι, κοιλώματα, σπήλαια, θαλάμαι. καὶ τὰ ἐν τῷ βαδίζειν προσκόμματα, ἀπὸ γναθμοῦ. Γνάθων, θαλερὸς, ὁ γυναικεῖος. Γναθμὸν, τοῖς γναθμοῖς τύπτειν. Γνάθων, παράσιτος. Γναθμόν, τμῆμα, καὶ σιαγόνα. παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτός, καὶ γναθμός. Γναθμοί, γνάθοι, σιαγόνες. ὡς τὸ γναθμοῖ ἐγέλασσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπαλλοτρίωσαν, οἱ πρὸ τούτου διαλαλοῦντες. παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας υ. Γναθμοῖσιν γελῶν ἀλλοτρίοις. παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας υ. λέγει δὲ, ὅτι, τὸ γναθμοῖς γελᾶν ἀλλοτρίοις, ὃ νῦν ἐπιπολάζει λέγεσθαι παροιμιακῶς. τοὺς γάρ τοι, ἐφ' οἷς μὴ ἄξιον γελῶντας ἐκ θυμοῦ, ἢ ἀμηχανίας ὑπὸ, ξένας φαμὲν γελᾶν παρειαῖς. ὥσπερ καὶ τοὺς πρὸς βίαν ἐσθίοντας, ἀλλοτρίοις ἐσθίειν γναθμοῖς, ὡς τῶν οἰκείων λήθην ἐχόντων. καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος γέλως, ὁ τηλόσε, ὡς παρὰ τὴν συνήθειαν. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι,

ἀέριον, ἔχει πῶς συγγενῶ, καὶ αὐτὸ καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτ. διὸ τὸ γλαυκώπην ἐπιθετικῶς τῇ ἀθηνᾷ ὡς ἀέριον. τὸ βλοσυρόν, διὰ ὅτι δὲ καὶ ἡ γλαυξ. εἴκαζε τῇ ἀθηνᾷ, οὐ μόνον ὡς [illegible] ἡ σύνεσις, κατὰ τὸ [illegible] [illegible] ταῖς βουλαῖς [illegible], ἀλλὰ καὶ διὰ [illegible] [illegible] γλαυκὸν [illegible]. Γλαφυρόν, σπηλαῖον.

Γλάφυ [illegible]

[illegible]

κίδιον, καὶ κοῖτος κύριον, καὶ φαιδρὸς, καὶ φαῖδος ὁ παρὰ Πλάτωνι. καὶ λαγὼς δὲ ὁ ἀδόκιμος ἰταλὸς λαγὰς, τοῦ Λεωνίδου χ τ κακοῦ. ὁμοίως καὶ λαγὸς ὁ ἀλεξανδρεύς, τ ζώου λαγοῦ. εὕρηται γὰρ καὶ διπλῆ ἡ κλίσις ἡ ζώα. οὕτως ἄργας εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ κύκλωπα, τοῦ ἀργῆς ὁ κεραυνὸς. καὶ λάρος τὸ ζῶον, ὅν λαρὸς ὁ εὐθυκτὸς. ἀργὸς ἄπειρος, τὸ οὐρανοῦ τὰς τύπας, ὡς τὸ σιγαλὸς ἐμπαιδομενον. καὶ ὅμοιον δὲ πρῶτον καὶ ὁ ἄραβος τὸ κύριον, τ ἀραβὸς τ ὑπ' ἀρὰν ὅτι ἐκάρατος. ἡ τῶν ἀρπαγῶν δέ, ὅτι διὰ πάντων, ὁ ἁρπάγη. σκιὸς αὐτὸ, ὁ τὸς κάθυς ἀπολλυμένων ὁμοίως καὶ θαλάμαι μὲν βαρυτόνως, γυναῖκα καταδεδεγμένος. θαλαμαὶ δέ, τόποι ἱεροὶ Διοσκούρων, ὡς Αἴλιος Διονύσιος παρασημειοῦται, ἔχει δὲ παρασημειώσεις τιαύτας, καὶ ὁ Φιλόξενος, ἐν αἷς καὶ ὅτι γέλοιος μὲν, ὁ καταγέλαστος προπαροξυτόνως. γελοῖος δὲ ὀξυτόνως ὁ γελωτοποιός. καὶ δόλιχος μὲν, πόλις ἐπίρριον. δολιχὴ δὲ, ἡ μακρὰ, καὶ ζωὴ μὲν ἡ τ ζώου ὕπαρξις. ζώη δὲ, τὸ ἐπάνω τ μέλιτος φασὶν ἐφιστάμενον, ἢ γάλακτος, ὃ καλεῖται γραῦς, καὶ θάμβος μὲν ἡ ἔκπληξις. θαμβὸς δὲ κατὰ ἐξέφραστιν ὁ ἐκπληκτικός. ὁ μύλλος μὲν κύριον, μυλλὸς δὲ εἰ Ἀντεγραμμένος τὸν ὄφιν. καὶ ῥίπη μὲν, πόλις, ῥιπὴ δὲ, ἡ πνοή. καὶ ῥόδιος μὲν τὸ ἐθνικὸν, ῥοδίος δὲ, ποταμὸς φυλάσσος κατὰ Ὅμηρον. καὶ σίμος μὲν, ἰχθύς, σιμὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον. καὶ σαφύλα μὲν, τεκτονικὸν σκεῦος βαρυτόνως. σαφυλὴ δὲ, ὁ κλῆρος, καὶ ἡ περὶ τὸ σῶμα, ἡ ἀπὸ ... καὶ ἅλις μὲν, ἐπίρρημα, ἀλὶς δὲ, ἡ ἀλμυρίς. ἔθιμ ἰσίως γίνεσθαι καὶ ἅλις. καὶ ἄκρις μὲν, πόλεως ὄνομα, καὶ ὄρος ἐξοχή. ἀκρὶς δὲ ζωύφιον, τιούτῳ δὲ παντὸς τρόπου. ὁ ἀσφόδελος μὲν, ὁ φυτὸν, ἀσφοδελὸς δὲ, ὁ τόπος αὐτοῦ. καὶ ὀρὸς ὀξυτόνως δὲ λέγεται τοῦ γάλακτος ὑποστάθμη κατὰ Ὅμηρον, οὕτω γὰρ ἐπιστρέφει. ὄρος δὲ, οὐ μόνον τοῦ ὑψηλοῦ τόπου ἐπιδεικτικόν, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τὰς γλουτούς τόπος ὁ λεγόμενος ταῦρον φασίν, ὅς φασιν Ἐρίνιος ... ἐν τῷ περὶ διαφόρων σημαινομένων. ὅθεν καὶ τοῦ ὀρνίθων ὁ τόπος φασὶν οὗτος, οὐροπύγιον καλεῖται. ὡς ὄρος ὀρτυγος πτερὰ, καὶ εἰς ὀροπύγιον, ὅπερ ὑποστέλλουσι τὰ ἄλογα ζῶα ἐν τῷ ὑλακτεῖν. ἔστι ἐκ τ παρακολουθοῦντος ὀρωλὴν, τὸ φοβεῖσθαι, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπεὶ καὶ αὐτὸν οἱ ὑλακτοῦμεν, περὶ ἃ ὑποστᾶσα ὑπάθωσι τὸ κέλαιον. ὁμοίως δ' ἄλλον, ἢ ὅτι τὸ ἔρρωλον καὶ ἐρρωλὸν γράφω, πρὸς ὁμοιότητα τ ἀκαρὶς ἡ ἀκρίς. ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἐρίνιος ἄλλα λέγων φησὶν ὅτι, ἄρρωλον κατὰ σίγησιν λέγεται τὸ μὴ ὄρρωδον, περιπλέκεσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ τεθαρρηκέναι. ἔτι τῶν διαφόρως τονουμένων ἐστὶ, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἀφρὸς. καὶ ἄκρος τὸ ἐθνικόν. καὶ ὁ ἐπὶ οἰκημάτων θόλος, καὶ ὁ τῆς σηπίας θολός. καὶ ὁ κατὰ πάθος λυγμὸς, καὶ ὁ τῶν ἀλιέων κύρτος. καὶ ὁ τροχὸς γῦρος, ὁ ἀπλῶς κύκλος, καὶ ὁ τοὺς ὤμους γυρός. καὶ μὴν καὶ ἡ κατ' ἐπέργασιν πρωτότυπος ... καὶ ἡ παρασυνθέτων τόνων, πρωτότυπος παῖς, καὶ ὅσα τ συστοιχεῖ τούτῳ. εἰσὶν ἔτι διαφόρως τονούμενα σημαίνοντα, οὕτω καὶ τόσ ὁ ... τὸ κύριον, καὶ ὁ τῆς χειρὸς πολ ... ὁ ἰδιόμορφος. καὶ πόρφη ὁ ... καὶ ὁ τ ἐκ ἄλλους, ... πρὸς ὁ ... καὶ μυρία μὲν, τὰ ἁπλῶς πολλά. μυρία δὲ, τὰ ἐν δέκα χιλιάσι. καὶ ἴλλος μὲν, ὁ ὀφθαλμὸς, ἰλλὸς δὲ, ὁ στραβὸς. καὶ ξάνθος μὲν, τὸ κύριον καὶ ποταμός, ξανθὸς δὲ, ὁ κατὰ τὰς τρίχας πυρρός. καὶ βρότος μὲν ὁ ἄνθρωπος, βροτὸς δὲ ὁ μολυσμὸς ὁ ἐξ αἵματος. καὶ τύρος μὲν πόλις, τυρὸς δὲ ὁ πηκτὸς γάλα. καὶ λευκός μὲν κύριον, λευκὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον, οὐ θηλυκὸν, λευκὴ ἄλλως ὀνομάζεται παρὰ τῶν λοιπῶν ἡ φυτόν. καὶ βοσκός μὲν κύριον, βοσκὸς δὲ, ὁ σύμμαχος. καὶ φροντὶς μὲν, ἡ μέριμνα, φρόντις δὲ, κύριον θηλυκὸν ἐν Ἰλιάδι, ... δὲ ἐν Ὀδυσσείᾳ. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου μὲν ὀξύνονται, ὁ καιρὸς. ἄλλως δὲ προπαροξυνόμενα καῖρος, ὁ μίτωμα. καὶ τόρος μὲν, ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ὁ καὶ τέρετρος, τορὸς δὲ, ὁ σαφής. ἐξ οὗ καὶ διάτορος, καὶ ταῦτα μὲν οὕτω βραχέα μὲν ἐκ πολλῶν μυρίων.

Γλάξ, βοτάνη γάλακτος ποιητική. παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴ ταῖς θηλαζούσαις, γάλαξ, καὶ γλάξ.

Γλαῦξ. ἰστέον ὅτι οὐ μόνον γλαῦξ εἴρηται ἀθηνᾶ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ἐρωδιοῦ, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν Ι, τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο, Παλλὰς Ἀθηναίη. εἰ καὶ ἄλλως ἀφροδίσιον ὄρνεον ὁ ἐρωδιὸς εἶναι δοκεῖ, κατ' ἄλλο εἶδος ἐρωδιοῦ. διὸ οὐ μόνον ἀπὸ τ ἕλος γίνεται ἑλωδιὸς, καὶ ἐπτάσσει τ ε εἰς ω, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ. κατὰ δὲ ἑλῶ ἐλαύνω καὶ ἐρῶ, ἐρωδιὸς μετὰ προσγεγραμμένου τοῦ ι, ὡς ἐν ἄλλοις εἴρηται. εἰ καὶ καλλιδιανός φησιν ὁ φιλόσοφος ἀναλέγει, ἐν οἷς καταλέγει τ ὀρθογραφίας. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρως ἔρωτος ἐρωτιδιος. καὶ ἀποβολῇ τ τ, ἐρωΐδιος καὶ συναιρέσει ἐρωδιος. καὶ κατὰ ἀκολουθίαν τῶν ἐπὶ ὀρνίθων τ αἰγυπιὸς, χαραδριὸς, οὕτω καὶ ἐρωδιὸς κατὰ τόνον ὀξύν.

Γλαὺξ, π. ταινὸν πετεινὸν, ὃ καὶ τῇ ἀθηνᾷ προσανατίθεται. παρὰ τὸ γλαύσσω τὸ λάμπω, γλαύσσω, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ υ, γλαὺξ. ὡς θώσσω, θώξ, θῶσσω, αἴξ. ἔστι γὰρ ὀξυωπέστατον τὸ ζῶον, ἐν νυκτὶ ὁρᾶν δυνάμενον. Δαμόκριτος δὲ ἱστορεῖ ὅτι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων, μὴ τυφλὰ τίκτειν, ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, ὃ σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναμίγνυσι τὴν ὅρασιν. διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτεινοτάταις ὁρᾷ, ἐξ ὧν τὸ περὶ αὐτοῦ τῶν ὄψεων. Γλαὺξ, ἱερὸν ὄρνεον ἀθηνᾶς, ἐπιχωριάζον ἐν Λαυρίῳ τῆς ἀττικῆς, ὅπου γίνεται χρυσᾶ μέταλλα. τοῦτο ἡ πίστις εἰς εἶναι σύμβολον ἐλογίζετο. ὅθεν καὶ παροιμίαι, γλαῦκας εἰς ἀθήνας. γλαῦκες λαυρειωτικαὶ, καὶ γλαὺξ ἵπταται, ... δὲ τῷ ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματι, καὶ γλαὺξ ὄνομα. Εὐφρόνιός φησιν, ἀττικοὶ μὲν παροξύνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ ὀξύνουσι. γλαῦκα δὲ τὴν ἀθηνᾶν, φασὶ δὲ κατὰ τὸ ἀληθές. γλαῦκα διακεῖσθαι, τὴν νίκην τοῖς ἀθηναίοις ἀπαγγέλλουσαν.

Ἄλλως. Γλαὺξ ἵπταται παροιμία, ὅτι ἡ πίστις τῆς γλαυκὸς εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. Καὶ ἑτέρα παροιμία, γλαῦκες λαυρειωτικαὶ, ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων. παρ' ὅσον ἐν Λαυρίῳ τ ἀττικῆς, γίνεται χρύσεα μέταλλα. ἐνεχάραττον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασι. Καὶ ἑτέρα παροιμία, γλαύκου τέχνη, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων, ἀπὸ γλαύκου τινὸς σαμίου, ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν εὗρεν. λέγεται δὲ ἡ γλαὺξ καὶ χαλαίς.

Γλαυκώπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τ ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἀπὸ γλαύκου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν ᾧ τόπῳ τοῦτο κατιδρύσαντος.

Γλαύσσειν, ἀντὶ τ λάμπειν, ὡς τὸ, ὅτι γλαύσσει δ' ἀνθεῖ. ἐξ οὗ γλαυκῶπις, καὶ γλαύσσειν, φαύσσειν καὶ γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον, σημαίνει τὴν ἔχουσαν πυρώδη τὰ ὄμματα, παρὰ τὸ γλαύσσω λαμπὸς, ὡς λεύσσω λευκός. παρὰ δὲ τὸ γλαυκὸς, γίνεται ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ, καὶ γλαυκιῶ. γλαυκιῶσα, ἡ κόρη, ἡ λευκή. γλαυκὸν γὰρ λαμπρὸν, θρασὺ, ἱταμόν.

Γλαυκῶπις, ἤτοι γλαυκόφθαλμος, καλὴ, ἢ γλαυκηὸς, ἢ καταπληκτικὸς τοὺς ὦπας, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα, ἢ ἀπὸ τοῦ λευκὴν γλαύσσειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅ ἐστιν ἀπαυγάζειν. ἢ ἀπὸ τ γλαυκὰ ὁρᾶσθαι, τουτέστιν ἐνηγύπτεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκώπιου ὄρους, ὅ λυκαβηττὸς καλεῖται, ἢ παρὰ τὸ γλαύσσω γλαύξω. ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαὺξ, καὶ γλαυκῶπις ἀθηνᾶ, οὐ μόνον γραφικὸς ὡς ἁπλῶς γλαυκὸς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ καὶ ... εἰ ... τὴν ὄψιν καὶ ἐκπληκτικὴν, κατὰ τὰ γλαυκωπὰ τ θηρίων. γλαυκοὶ γάρ εἰσι λέοντες οἱ βασιλικοὶ, καὶ λέοντες ... ἀφαίνεσθαι δὲ ὡς τῶν ... τῶν γλαυκῶπα καλεῖ. γλαυκῶπις οὖν καὶ ἡ φοβερά. τὸ δὲ γλαυκὸν, ἀπὸ τοῦ γλαύσσω ... τὸ θεωρῶ. καὶ δηλοῖ τὸ ὑπόλευκον καὶ εὐόρατον. ἡ τοίνυν κατὰ τὸ γλαύσσειν καὶ τὸ

θαι, καὶ μὴ ἀντίῤῥησιν ἔχειν πεπαῦσθαι. Γίνομαι, ἀμεταβάτως, καὶ συγγίνομαι ἐπὶ δέ(?)... περιγίνομαι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ νικῶ, μεταβατικῶς. Γενόμενα, καὶ γινόμενα, διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γενόμενα ἢ ἀπέβη, ἢ οὔ, τὰ δὲ γινόμενα, πάντως ἀπέβη. Γίνονται, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχουσι, καὶ τελοῦσιν ἀμεταβάτως. οἷον, πάντες οἱ τὴν ὁδὸν συμβαίνουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίνονται τέλειοι. Γινώσκω, καὶ ἁπλῶς τὸ γινώσκειν. οἱ μὲν ὕστερον Ἀττικοὶ μετὰ καὶ δευτέρου τοῦ γ γιγνώσκειν φασίν, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ καθὰ καὶ τὸ γίγνεσθαι. Ὅμηρος μὲν ὡς ἀρχαιικώτερος ἀγνοεῖ καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ δεύτερον γ. ἔστι δὲ ὅμως ἀκριβέστερον τὸ τοῦ ὕστερον, εἰ καὶ εὐφωνότερον τὸ τοῦ Ὁμήρου. ὡς γάρ φησιν Ἡρακλείδης, καθάπερ τελῶ τελέσκω(?) ἱκνοῦς(?), καὶ θορῶ θορίσκω, καὶ μελῶ μελίσκω, ἐξ ὧν τὸ θρώσκω, ἔτι δὲ καὶ βλώσκω. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ νοῶ, γίνεται νοίσκω, καὶ καθὰ συναίρεσιν, νώσκω, καὶ προσθέσει τοῦ γ αἰολικῶς, γνώσκω. ἐπεὶ καὶ τὸ νοῶ, γνοῶ φασὶν οἱ αἰολεῖς, ὅθεν καὶ ἡ χρῆσις ἀγνοῶ. ἐκ δὲ τοῦ γνώσκω πάντως κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τὸ γινώσκω. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ὡς οἱ ὑπερῶται(?) προ... λεβίνοι(?) καὶ αὐτοὶ τὸ γ ταῖς λέξεσι, τὸ δοῦπον, γδοῦπον λέγοντες, ὅθεν καὶ ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης. καὶ ἀπὸ τοῦ νόφος νόφος καὶ γνόφος. λέγει δὲ καὶ ἐν τῇ γνώμῃ πλεονάζειν τὸ γ, ὡς ἀπὸ τοῦ νοῶ, νοήσω, νώμη καὶ γνώμη, οὕτω δέ πως καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ γλάμων, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ γ. λήμη γὰρ, καὶ ἐπιθετικῶς(?), λήμων, ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ συστολῇ, γλάμων. Γινώσκω γινώσκεις γινώσκει. τὰ δυϊκά, ἴστον, ἴστον κατὰ συγκοπήν. τὰ πληθυντικά, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι. γινώσκω ἐνεστώς, ἐγίνωσκον παρατατικὸς, γνώσομαι μέλλων, καὶ εἰδήσω, καὶ εἴσομαι, καὶ ἔγνων ἀόριστος, ἔγνωκα παρακείμενος, καὶ οἶδα, τὸ δεύτερον οἶδας, καὶ πλεονασμῷ τῆς συλλαβῆς, οἴδαθα(?), καὶ συγκοπῇ, οἶσθα. γινώσκω τὸ νοῶ. διαγινώσκω δὲ, τὸ διακρίνω, καὶ καταγινώσκω, ἐπὶ κατηγορίας, καὶ γινώσκω ἐγὼ ... καὶ γίνωσκε τὸ καλὸν τὰ ἀξιώματα(?), ἀντὶ τοῦ πράττε καλά. γνωρίζω ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῶ. καὶ γνωρίζει ὁ ὗς τὴν τοῦ συβώτου φωνήν, ἤγουν ἀναγνωρίζει, ὅπερ κυρίως ἐπὶ τῶν ἀπὸ νόσου ἀνασφαλλόντων λέγεται, ἢ ἀναγινωσκόντων τοὺς γνωρίμους, οὓς ἐν τῇ νόσῳ ἠγνόουν. Γινώσκω σοι χάριν, ὁμοίως καὶ οἶδα, καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχω, καὶ γινώσκω γράφειν. ὅταν δὲ ἁπλῶς σημαίνῃ τὸ εἰδέναι, πρὸς μετοχὴν ἡ σύνταξις γίνεται. οἷον, οἶδά σε γράφοντα, γινώσκω σε χαίροντα(?) ὄντα. καὶ γινώσκω τὴν γραφὴν, καὶ οἶδα, καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν ἔχω, ἢ γινώσκω, ἐπίσταμαι, δαΐω, καταμανθάνω, οἶδα. Γίξαι, χωροῦσαι(?). Γιο, αὐτοῦ. Γίπη, εἴπη. Γίς, ἱμὰς, καὶ γῦ, καὶ ἰσχύς. Γισάμενοι, εἰδότες(?). Γίσσα(?), φθείρας. Γιστὴρ, ἴδρις(?). Γίστερ(?), μικρὸν τεῖχος. Γισία, ἰσχία(?) τα. Γισίαι, ἰσουργεί(?). Γισῶ, παύσομαι. Γιχὼρ, ἰχώρ. Γιτέα, ἰτέα. Γίτ...(?), τὰ δύο αἰδοῖα.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Γλάγος, τὸ γάλα, ἐκ δὲ τοῦ γάλακτος γενικῆς γίνεται γλάκος, καὶ γλάγος, ἀντὶ τοῦ λευκός. Γλαγόεσσα(?), γεγαλακτωμένας. Γλαγκιάζει(?), κράζει, πρίζει(?). Γλάξει, πρίζεται(?), κέκραγε. Γλαινοί, τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαιῶν, οἷον ἀστέρες. Γλακισμοί(?), λόφοι. Γλακτοί(?), λευκὸς, ἐκ τοῦ γάλακτος γενικῆς. γλάκος, καὶ γλάγος. ἄρνειοί τε γλαγερῶν λαιμαξέδαν(?) ... Γλακκόν(?), γαλαθηνόν. Γλακκῶντες, μεστοὶ γάλακτος. Γλάμματα, ἀστράγαλοι.

Γλάμυξα(?), ὄμματα, ὧν οἱ κανθοὶ φυρώδεις(?) καὶ γλαμυρὰν, τὸ γλαμῶν, ὅπερ ἐστὶ λημῶν. Γλαμία, πόλις Κρήτης. Γλαμὸς, μῶρα(?). Γλάμπτειν(?), πίνειν. Γλαμυρὸν, καὶ γλαμυῶδες, ὑγρὸν καὶ κεκλιμένον(?) δακρύοις ὄμμα. καὶ γλαμυροὺς, ὑγροβλεφάρους(?).

Γλαμφοί, χαλινοὶ στόματος. Γλάμων, ὁ ἔχων λήμας, ὁ ἀκάθαρτος. Καλλίστρατός φησιν, ὅτι οὕτως ἐκάλει(?) γλάμων, ὁ σ... χάρων(?). ἄλλοι δὲ τὸν λημῶντα καὶ δίυγρον τοὺς ὀφθαλμούς. Σοφοκλῆς ἐν μάντεσιν, ἐπὶ ... ὀρνίθων(?) ὄψεις γλαμυροὺς καὶ ... φορβόν(?).

Γλάνος, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ κώμης. ἔνθα καὶ ὁ ὁμώνυμος ἰχθὺς ὁ γλάνος, εἶδος ἰχθύος. Γλανοί, ἄγριοι. Γλάξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς(?), παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴν ταῖς θηλαζούσαις. γάλαξ, καὶ γλάξ. Γλάπτω, τὸ κολάπτω, ὁ μέλλων γλάψω, ὁ παρακείμενος γέγλαφα, ὁ παθητικὸς γέγλαμμαι. Γλαφίς(?), λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κολάπτω, καὶ γλαφίς, ὁ ... Γλάσσων(?), μωρὸς, ἀπαίδευτος. Γλαῦκας εἰς Ἀθήνας, περὶ γλαυκὸς φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς ὄρνεος. διὰ σκότους εἶδε(?), ἤγουν ἐν σκότει καὶ νυκτὶ ὡς ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὴν τῶν ἡμέραν ἀποτυφλοῦται, ξηρότητι καὶ λεπτότητι τοῦ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ὑγροτάτου, μὴ φέροντος τὴν πρὸς τὸ φῶς σύγκρισιν(?). ἡ δὲ περὶ Γλαυκὸς παροιμία λέγεται, γλαῦξ εἰς Ἀθήνας, ἐμφαίνει μὲν καὶ ἱστορίαν καὶ αὐτὴ, φίλον εἶναι πλεῖστον(?), Ἀθηνᾶς τὴν γλαῦκα. λαμβάνεται δὲ, ἐπὶ τῶν συμβαλλόντων, ἔνθα μὴ χρεία συμβολῆς, ἢ ἐπὶ τῶν θαμιζόντων, ἔνθα πολὺ τοῦτο πλῆθος. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ γλαῦκας Ἀθήναζε, ἁρμοστέον ἐπὶ τῶν ἀλλαχόθεν μέτρων(?), ὡς ἐκεῖνα ... ἐμπορευμένων(?), ὃ καὶ εἶναι ὅμοιον τῷ, ὕδωρ(?) ἐς κρουνὸν ἤγαγε, ἢ ἰχθὺν εἰς θάλασσαν. ἔτι δὲ ἡ γλαῦξ οὐ μόνον ὁρᾶται κακεῖ(?)..., ἀλλὰ καὶ περιττεύεται(?) ἀθηναϊκῶς, δηλοῦται ... Γλαῦκες, ἀντὶ τοῦ νομίσματα εἴρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἡ γὰρ γλαῦξ ὄρνεόν ἐστιν Ἀθηνᾶς, ὅπερ πάντες ... Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν δὲ τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασι. Γλαυκὰ, ἰσχυρά, φοβερά, λευκά. Γλαυκὴν θάλασσαν λέγει Ὅμηρος. σημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι ἅπαξ γλαυκὴν εἶπε τὴν θάλασσαν ὁ ποιητὴς, ἐπιθετικῶς. Γλαυκία, ἡ γλαύκιον, βοτάνη τις. Γλαυκίζον, τὸ ἀμβλυῶττον. Γλαύκιος, ὁ τὸ γλαυκὸν ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, παρὰ τὸ γλαύσσω, ὃ ἐστι λάμπω. Γλαυκιόων, ἀντὶ τοῦ ἔμπυρον βλέπων, κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὸ γλαύσσω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλαῦξ, ἣν μόνην τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων, φασὶ μὴ τίκτειν τυφλά, διὰ τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πυρῶδες. ὅ γε λευκὸν ὂν, διαιρεῖ τὴν θέαν, διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις ὁρᾷ. ἔνιοι δὲ γλαυκιᾶν φασι, τὸ στρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ τὸ γλαυκὸν αὐτὸ ἀποφαίνειν(?). Γλαυκώπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἀπὸ Γλαυκώπου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος. Γλαῦκος, πρὸς διάφορον σημασίαν βαρύνεται, πρὸς διαφορὰν γὰρ τοῦ γλαυκὸς ἐπιθέτου. οὕτω δὲ ἐγνώσθη καὶ τὸ λεῦκος πρὸς τὸ λευκός, ὁμοίως καὶ ἄργος, καὶ ἀργός, καὶ ἄλλα μυρία. ἐν οἷς καὶ τὸ Διένεκος(?), κύριον κατὰ Ἡρόδοτον, ... ἄριστος γενόμενος ἐν τῇ μάχῃ τῶν Θερμοπυλῶν. καὶ ἐρημὸς δὲ ὁ ἔρημος τόπος. καὶ ἔρημος πόλις. διάφορος δὲ εὐλόγως τονώσεως καὶ ὁ πυρρὸς, ὁ πυρσόθριξ, καὶ Πύρρος κύριον. καὶ γόργος(?), ὁ κατὰ κόλπον(?), καὶ ὁ γυρὸς ὅμοιος, ἀπὸ ... ὅθεν καὶ ... γυραί. καὶ κυρτὸς ὁ κατὰ πάθος. καὶ κύρτος ὁ ζωγρευτικός. Γλαῦκος, παρὰ τοῖς Ἴβηρσι(?) ... γένος καλούμενος. καὶ γλαῦκος, τὸ γένος ... καὶ ὄνομα κύριον. κατὰ δὲ ..., ὁ γλαῦκος, Ἀθηναῖος ἦν, καὶ ἁλιεὺς, ὃς ἐμμανὴς γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθὺν γὰρ ἀλιευόμενον(?) καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν, εἶδε προσεγγίσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, καὶ οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. μαντεύεται δὲ, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, Πρωτεύς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ, Τρίτων, τοῖς ἀργοναύταις. τὴν δὲ βοτάνην, ἣν ἐγεύσατο, φασὶ ..., ἀείζωον εἶναι. καὶ γλαυκὰ, ὅτε μικρὰ ... λέγεται, διὰ τὴν ὄψιν τοῦ ὕδατος. Γλαῦκος, τὸ κύριον διασεσωσμένον(?) τοῦ ἐπιθετικῶς λεγομένου γλαυκοῦ κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι. ἀκόλουθον δὲ παρὰ γλαυκοῦ, καὶ παρὰ γλαύσσω καὶ ἡ γλαυκὴ θάλασσα. καὶ ὁ γλαῦκος τὸ κύριον. ὅμοιον καὶ κυνὸς τὸ ἐπίθετον.

μένω. ἰδιάζουσιν, οἱ λάμιοι. Γεύσια, εἶδος ἐκ τῆς ἀφίλιμα. Γεύεσθαι, κατέχεσθαι. Γεοῦχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων.

Γετίπαιδες, οἱ λεγόμενοι ἀγγελιῶται, οἱονεὶ γετίπαιδες, οἱ γειτόνων παῖδες. Γεπέδων, Δείναρχος ἐν τῷ περὶ στεφάνων, γεπέδων ἔφορος καὶ χορίων. Πλάτων γοῦν ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν νόμων φησὶν, ὧν ἔλαχεν οἰκοπέδων, ἢ γηπέδων. Γεπόνος, γεωργὸς, γεωμόρος. Γέραι, παρὰ γέρα. Γεραιὸς, ἀπὸ ἐτῶν πεντηκονταπέντε, ἕως τῶν ἑξηκονταπέντε. Γεραιρία, ἡ γραῦς. καὶ γεραλαῖος ὁ γέρων. καὶ γεράλιον, οἱ δ' ἀστέρας. Γεράλιον, φιμὸν, μέλαν. Γεράμων, γραῖα. Γεράντεσι, γηράσι. διαλεκτικόν ἐστι τῆς καὶ ἐκ τῆς γηρῶ γενικῆς, τὸ γέρημι. οὗ μετοχὴ γηράντες, καὶ γηράντεσι. γηρὰς, γηράω, γηρῶ, γηράσω, ἐγήρασα, ὁ γηράσας, τοῦ γηράσαντος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, γηράντος. ἀφ' οὗ γηράντι, εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυικῶν. καὶ γηράντεσιν, αἰολικὴ τῶν πληθυντικῶν. Γέρανος αὐλὸν, ἢ τὸν ὅλον λέγει. ἢ ὡς ἐπὶ οἴκου γέρανος αὐλὸς, ἢ εἰς τὸ γῆρας ἐσταλμένος. Γῆρας, ὄφεως δέρμα. Γεράς, κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ, γηράντεσι παισί. γίνεται δὲ τὸ γηρὰς ἐκ τοῦ γηράσας κατὰ ἀποκοπὴν, ὁμοίως τῷ ἐπικλώσας ἐπίκλως. ἢ ἀπὸ ἀρρήτου ἐνεστῶτος τοῦ γέρημι. ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ ἐν ἐντεῦθεν πατρὸς ἐγήρα. ὡς γὰρ ἵστημι, ας, η, οὕτω γήρημι, ἐγήρην, ας, α, καὶ τροπῇ ἐγήρα, εἰ δ' ἀπὸ τοῦ γηράω, ῶ, τὸ ἐγήρα. ὅρα καὶ εἰκοστῷ κεῖται, καὶ κανόνα τὸ γηράς, καὶ τὸ κοινὸν, τὸ ἐγήρα. Γῆρας λεπτὸν, τὸ δέρμα ὅσα καὶ τὸ ἐκδυόμενον τοῦ ὄφεως. Ἢ ἄλλως, τὸ ἐσχάτιμον, τὸ ἐναντίον τὸ χαλεπόν. καὶ γῆρας, ἡ παρακμὴ τοῦ σώματος, ἡ φθίσις σώματος, φυσικῶς ὑπὸ χρόνου γινομένη. παρὰ τὸ γέρας, ἕπεται γὰρ τοῖς γέρουσιν, ἡ τιμή. Γῆρας γαλεώτου, τὸ δέρμα ὀνομαστὸν, ἔοικε δὲ τὸ ζῶον κατὰ τοὺς ὄφεις εἶναι. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων φαμὲν γῆρας ὄφεων, γηράσκουσι γὰρ οἱ ὄφεις, ἀποξύουσι τὸ τῆς λεβηρίδος πάχος. Γεράσκει, φθίνει, λήγει. Γηράσκοντα, κομίζοντα, γηροκομοῦντα. Γηράω, ῶ, γηράσω, ἐγήρασα, ὁ γηράσας τοῦ γηράσαντος. καὶ κατὰ συγκοπὴν. γήραντος, ἀφ' οὗ γήραντι, εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυικῶν. καὶ γηράντεσι, αἰολικὴ τῶν πληθυντικῶν. Γηράω, ῶ, ἀντὶ τοῦ γέρων εἰμί. γηράσκομαι, ἀντὶ τοῦ γήρως ἅπτομαι, γηράναι, καὶ καταγηράναι, ἀρχαιότερον. οἱ δ' ὕστερον, γηράσαι καὶ καταγηράσαι. Γέρα, τὰ τῶν μικρῶν ἆθλα. Γέρασμα, τόπος. καὶ γήρασμα, ἐπὶ τὸ παλαιόν. Γέρης, τὰ τοῦ ἀπαλοῦ ἐμφυόμενα, ἅπερ ἔνιοι πάππους λέγουσι. Γερίτας, βοῦς. Γερεὶ, γεωλόφοι. Γηροτροφεῖν, προσήκει παρὰ γήρᾳ. ὁμοίως γηροτροφεῖσθαι, γηροκομεῖν, γηροτροφηθῆναι. καὶ γηροτρόφοι. καὶ ἐγγηρᾶναι, καὶ καταγηρᾶναι. τὸ πρῶτον, γηροβοσκεῖν εἴρηκε. Ξενοφῶν, τὴν ἀγήρων δόξαν. τὸ πρῶτον δὲ, τὴν ἀγήρων χρόνον. Σοφοκλῆς, τὴν ἀγήρω καὶ Πλάτων τὴν ἀγήρω κόσμον. Εὐριπίδης δὲ κόσμον ἀγήρω, καὶ ἄλλοι πολλοί. Θουκυδίδης, τὴν ἀγήρων. ὡς καὶ Εὐριπίδης τὸν ἀγήρων ἀριθμὸν. καὶ Δημοσθένης, τὰς ἀγήρως ἡμᾶς.

Γηροχεῖται, ὑπὸ γήρως ὀχεῖται. ἢ γῆρας τῆς ἀρχῆς ἔχει.

Γηρύεσθαι, φθέγγεσθαι, λέγειν. Γηρυόνης, γίνεται μὲν βόσκημα παῖς, καὶ ὁ πατρὸς ὠκεανοῦ καλλιρόης, λέω δ' ὑπερ περὶ τὴν τάφον ἐκεῖσε ἐσῶτα κατακλείεται αἷμα τὸ ἦν καὶ τρικέφαλος τὸ σῶμα, ὁ γηρυόνης. Γῆρυς, ἡ φωνή. καὶ γηρύω, τὸ φωνῶ. γῆρυς δὲ, παρὰ τὸ γέρας, ὃ τοῖς γέρουσιν ἕπεται. Γηρυόντας, φωνοῦντας, λέγοντας. Γηρυὼν, ὁ ἥρως ὁ ἐν ἐρυθείᾳ τὰς βοῦς ἔχων. Γηρυόνειον δένδρον. καὶ γηρυόνειον μνῆμα.

Γηρύω, τὸ φωνῶ, ὅθεν γῆρυς, ἡ φωνή. Γηρῶ, γηράσκω. γηρῶ, καὶ γηράσκω, ἀμεταβάτως. Γηροβοσκεῖ, γηροτροφεῖ, γηράσαι, καὶ γηράσω. Γηροκομῶ, τὸ τοῦ γήρως ἐπιμελοῦμαι. ὅθεν γηροκομεῖον. Γηροκομῶ, τὸ γῶ, μετὰ. ἐκ τοῦ γῆρας γέρασον, γήρως, καὶ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. τὰ δὲ παρὰ ἀπλῶν γινόμενα σύνθετα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, οἷον ἀμφιφόρος γηροκόμος, καὶ παιδαγωγὸς, καὶ ἰατρός. Γηροκομεῖν, μετὰ. γηροτροφεῖν, μετὰ ἀρόν. Γηρωκόμεται, γηροτροφεῖται. Γηροτροφῶ, τὸ ἐν γήρᾳ τρέφω ἑαυτόν. καὶ γηροβοσκὸς, τὸ αὐτό. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοσκημάτων ζώων, γηροτροφῶ, γηροβοσκῶ, γηροκομῶ. Γῆς βάρος, ἐπὶ τοὺς μηδὲν ὠφελοῦντων. Γῆς ἄγαλμα, γυναῖκα πλούτουσι ἢ ἐσίαν, οἱονεὶ ἡ γῆν, τόμησον βασάνισον, ἐπειδὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἡ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει. Γῆς ὀμφαλὸς, ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος. Γῆς, ἄλλως ἄχθη. ἀγχὰ δεῖ ἐπιλαμβάνειν αὐτῆς φυσικὸν ἀμαρτάνειν, ἐπεὶ ὅσον ἄχθος ἀρούρης. τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος, καλὸν, τὸ δ' ἄλλως, μάταιον, κακόν. Γῆς μαντεῖον, τῇ κωμῳδίᾳ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Γήτεια, εἶδος λαχάνων ἀγρίων, παροιμιώδους τοῖς λακωνικοῖς πράξεις. καὶ τοῦ ἀνάλυσμα, ὡς τὸ ἀμπελόπρασον.

Γήτειον, τὸ χλωρὸν κρόμμυον. Γηγενῆ στέρια, αἱ παρὰ Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ στολαί, οὕτω καλούμεναι. Γηφάγοι, πένητες, ἄπορα, ὡς τὰς ἐκ τῆς βοτάνης σιτίζεσθαι, τροφῆς ἀπορούντων.

Γῆ χύτρη, τὸ ἔμβρυον μέρος τῆς γῆς, τὸ μαλακὸν καὶ εὐδιάλυτον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Γηῶσαι, ἐπίμικτον, γεωργεῖν τόπον.

Γηώρας, ὁ ἀπόξενος, τοῦ φιλήσαι, καὶ γέρας ὁ ὀψίτης.

ΤΟΥ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γία, ἄνδρα. Γίας, ὄλβιοι. Γίαρος, νῆσος. Γιγαλία, ἡ γῆ. Γιγαντιᾶ, τὰ τῶν γιγάντων φρονεῖ. Γίγαντος, μεγάλας, ἰσχυρός. Γιγαντία, ἡλικία. καὶ γίγαντες, οἱ εἰκόνες. Γίγαρτα λέγονται, τὰ ἐντὸς τῶν σταφυλῶν, καὶ γιγάρτων στέμματα, οἷς μοφυλα, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. Γίγας, παρὰ τὸ γῆ γίνεται γάς, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίγας. ἢ παρὰ τὸ γῆ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνει καὶ δέχομαι, τὸ γι. πᾶς γὰρ ἀναδιπλασιασμὸς, διὰ βραχέος ἐκφέρεται. τί ἐστιν ἀναδιπλασιασμὸς, ὅταν τὸ ἴσως λέξεως δὶς παρὰ αὐτῷ συμφώνου παραλαμβάνεται. Γίγας, παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς εἶναι. ὡς ὁ Δαβίδ, ὡς γίγας φησὶν ὁ ἀδελφὸς ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, λέγει δὲ τὸν ἥλιον. καὶ γίγας, δυνάστης, ἰσχυρός. Γιγάχαλα, καὶ γίχαλα, ὀνόματα τόπων.

Γιγγλισμὸς, γιγγλισμὸς, ἀπὸ χειρῶν γέλως. Γιγγλίαν, καλυμμα κεφαλῆς. Γίγγος, νάνος. Γιδρασμὸς, ὄχος.

Γίγγρα, ἐπιφώνημά τι ἐπὶ καταπύγων λεγόμενον. καὶ εἶδος αὐλοῦ. Γιγρῖαι, αὐλοὶ μικροὶ, ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν. Γιγγλισμὸς, κιχλισμὸς, ἀπὸ χειρῶν γέλως, ἢ γιγγλισμός. Γίγλυμοι, ἀντεμβολαὶ ὀστῶν, ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας, οἷαι περὶ, ἢ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολαί. Γίγλυμος, ὁ στροφεὺς τῆς γομφὸς ἐπὶ τῶν θυρῶν. καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος, οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδος.

Γίγνομαι, εἰ πάρα ἔχει χρόνος ἐν χρόνῳ, δεδήλωται, ἐν ποιοῖς, παρατατικὸν, ἀόριστον, καὶ μέλλοντα. ἐνεστὼς, γίγνεται. παρατατικὸς, ἐγίγνετο. ἀόριστος ἐγένετο. μέλλων γενήσεται.

Γιγνώς, οἱ δὲ γιγνῶς, παρατατικὸς, ἐπιτατικὸς, τρισσόζους. οἱ δὲ, αἰγόπιον ὀρνεάρια. Γιγνώσκει, γινώσκει. Γιτανὶς ἄκρα, μεταξὺ μακεδονίας καὶ παλλήνης. καὶ γιτώνων ἔσθιεν ὁ λίμνος εἴρηται, ἀπὸ τῶν γιγάντων, ἢ ἀπὸ τῶν ῥέοντος ποταμοῦ γίγαντος. Γιλὸς, ἑτερόφθαλμος. Γιμβάλια, ζεύγματα. Γίνεται τὸ ἁρμόττει. παρὰ ῥήτορσι δωρικῇ συντάσσεται. Γίνεται, σημαίνει τὸ ἀποτελεῖται. καὶ διὰ τὸ ἐν τρίτῃ, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ γίνηται τὸ γενῆται. καὶ γίνεται παρ' ἐμοὶ ὁ δεῖνα. παραγίνεται εἰς ἐμὲ. γίνομαι ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ γίνεται εἰς ἐμέ, κατὰ τὸν Χριστόν. Γινὶς, γνοφώδης, νεφέλωσι. Γίνος ὁ πατὴρ ἵππος. ἡ δὲ μήτηρ, ὄνος μανιά. Γίνομαι, ἀντὶ τοῦ εἰμὶ παρὰ δὶς τεταγμένος. καὶ παρὰ δεῖ τοῦ λογογράφων, ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ, νυμφῶν γὰρ δὲ παῖδας οὕτω γίνονται, ἤγουν εἰσί. καὶ γίνεται τέλος ἐν τῷ κόσμῳ, ἤγουν τὸ αὐτὸ πολλάκις εἰς τέλος ἀφίκνεται. ὡς εἶναι παράστασιν ἐν τῷ σῷ παναμένῳ, οὐκ ἐν τῷ κινήσει τῇ πρὸς τὸ γενέσθαι καὶ ἀποτελεῖσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ μὴ λέγειν τὸ αὐτὸ πολλάκις ἀποτελεῖσθαι. Ἐν γινόμενον, τὸ ἐκβησόμενον εἰς τέλος. τὸ αὐτὸ καὶ διεληλυθέναι γίνεσθαι,

σπριδονται. ὑφ' ἑκάτερα δὲ ὑψηλοῦ γῆ, οἱονεὶ γέφυραι ἐξ αὐτοῦ. ἡ ἐν τῇ γῇ φραχθεῖσα, γέφυραι ὡς οὖσαι, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου κειμένη. ἡ πάλαι ἀπὸ γῆς εἰς γῆν μεταφέρειν. Γέφυραι ἐζευγμέναι, ἤτοι κατεσφαλισμέναι. ἐχαλάσσετο, ἤδη ἐπεῖχεσι, κωλύουσιν. οὐ πάλιν ἐφωπλισμένον, Οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων. ταύτην γὰρ τὸ ἴσχει καὶ χαλᾶν, τὸ δύο εἶχον, ὅπως δὴ ἐκεῖνας καὶ προσελθεῖν δύνανται βουλόμενοι, καὶ ὑπερβῆναι πάλιν. ταύτας δὲ τὰς μεταξὺ ὁδοὺς γεφύρας ὁ ποιητὴς καλεῖ. Γεφυρίζων, χλευάζων, ἐξαπατῶν ὡς γράφεται. καὶ γεφυρῶ. Γεφυρίς, ξενικὸν ἐπεισελθόντες οἱ γὰρ γεφυραῖοι, ξένοι καὶ ἐπήλυδες ὄντες. Ἀθηναίων οὐκ ἐγένοντο, οὕτως Ἡρόδοτος. καὶ γεφυρίς, πόρνη τις ἐπὶ γεφύρας, ὡς Ἡρακλέων. ἄλλοι δὲ οἱ γυναῖκα, ἀλλὰ ἄνδρα. Γεφυρισταί, οἱ σκῶπται. Γεφυρῶσαι, διαβατὴν ποιῆσαι τὴν ὁδόν. Γεωγραφία, περιήγησις. Γεώλοφος, πελιδνός. Γεώλοφον λίθον Διονυσίου εἰπόντος, οἱ παλαιοὶ καλοῦσι τὴν παχὺν καὶ ἀπαίδευτον ἄνθρωπον. οἶμαι τὸ τοῖς χρησίμοις φαινομένοις, εἰς τὸ τοιαῦτα σκώπτεσθαι τοὺς μεγαλοσωμάτους. οἱ καὶ πολλοὶ τὸ ἐδάφιον ἄλλως ἔχουσι, ζητεῖ εἰς τὸ βιβλίον. Γεώλοφος, ὁ ἐκ τοῦ ἐμπλέου σώματος ὑψηλὸς ὄχθος, ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται. πῶς τὸ γαιάω διφθογγογραφημένως ψιλογράφεται τὸ γεώλοφον, ὡς τὸ ἀνώγεον καὶ κατώγεον. ὅτι πάλαι εἰς παλαιοῖς γαῖα ἐψιλογραφεῖτο, ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς συγκείμενα, νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογραφοῦσι. Γεωμετρία δὲ τέχνη συμμετρίας τι, καὶ ἀσυμμετρίας, μεγεθῶν τι, καὶ σχημάτων. ἡ τέχνη ἐπιπέδων μετρική. Γεωμέτρας, ὁ τῶν γῶν μετρῶν. γῶ τὸ τίκτω, ἐξ οὗ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, οἱονεὶ ἡ γεννητική. ἐκ τούτου γεώλοφος, καὶ γεωμέτρης.

Γεωμόριον, τὸ γεώργιον, καὶ γεωμόριον. Γεωμόρος, ὁ τὰς τῶν γῶν κτήσεων. Γεών, ἔτυμα πτωμοῦ. Γεῶτα, ὑπὸ θάλασσαν, λίμνας. Γεωνόμοι, οἱ ἐν ταῖς ἀποικίαις διανεμόμενοι γλώσσοι, καὶ νέμοντες τὴν γῆν. Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λεπτὴν καὶ ὀλίγην ἔχοντες γῆν, οἱονεὶ οἱ πεινῶντες τῆς γῆς. Γεωργός, ὁ γεωργός. Γεωργικὰ ὀνόματα, γῆ, γεωργία, γεώργιον, ἀγροί κῶμαι. ἀγροί, ἐσχατιαί, ἄλση, δρυμοί, φρυμῶνες, ὕλαι, ἕλη, νάπαι, ἴδαι. γεωργοί, γῆς ἐργάται, ἢ ἐργασταί. ὡς Ξενοφῶν, οὐδὲ Ὅμηρος ἐρίθους καλεῖ. εἶτα φυτουργοί, ποιμένες, ἢ παράσιτοι, ἢ κατασιτοῦντες, ὀχετηγοί. οἱ δὲ ἀμῶντες, σταχυολόγοι, θερισταί, τρυγηταί, φυτοκόμοι, καλαμητρίδες, ὁ ἀμητρίδες, ἀμοργεῖς, ἐλαιοκόμοι, ἀμπελουργοί, ὀρχηστοί, σκαφεῖς, σκαπανεῖς, λικμηταί, ἀλωπεκόμοι, δρυοκόμοι, κηπουροί, ποίμνια, φυτά, φυτευτήρια, μάλιστα δὲ ἐπὶ ἐλαιῶν οὕτως ὀνομάζεται. εἶτα, φρύγματα, ἀμάλλαι, φυτεύματα, μοσχεύματα, κασσύματα. καὶ νεοῦν, καὶ νάσσειν, καὶ νεὸν σπαργάζεσθαι, πλῆσαι, ὃ ἐστι τὴν ὑπὸ ἄροσιν. ὅθεν καὶ ἡ δὶς ἀροθεῖσα, δίπολος. Ὅμηρος τρίπολον φύτλον. Ἡσίοδος, ὑπὸ πολλήν, ἀρόσαι, σπεῖραι. Γεωργεῖν, τὸ γαῖαν ἐργάζεσθαι. γέα πάλαι τοῖς παλαιοῖς ἐν χρήσει. ὁ ἀπὸ τοῦ γῆ κοινός, ἀφ' οὗ γαῖα πάλιν ποιητικῶς, διὰ διφθόγγου. καὶ γεώργιος, ὁ ἡρακλῆς. καὶ γεωργοί, φυτουργοί, ἀμπελουργοί, κηπουροί, κηπεῖς, ἀλσοκόμοι, ἐλαιοκόμοι, βουκόλοι, συκουροί. γεωργικαὶ φυτεῖαι, φυτευτική, φυτουργία, φυτουργική, ἀμπελουργία, κηπουρία, ἀλσοκομία, ἀλσοκομική, ἀλσουργία, ἐλαιοκομία, ἐλαιοκομία, ἐλαιοκομική. καὶ τὰ πράγματα, γεωργήματα, φυτεύματα, φυτουργήματα, ἀμπελουργήματα, κῆποι, κηπεύματα, πάλαι ἄλση. ἡ γεωργικοί, κηπουργικοί, φυτουργικοί, ἀμπελουργικοί, ἀλσοκομικοί. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, γεωργικῶς, ἀμπελουργικῶς, κηπουργικῶς, ἀλσοκομικῶς. καὶ ῥήματα, γεωργοῦσι, φυτουργοῦσι, ἀμπελουργοῦσι, καὶ ἀμπελουργεῖν, ἀμπελοσκαπτεῖν, κηπουρεῖν, ἀλσοκομεῖν, ἐλαιοκομεῖν. καὶ βουλοκοπεῖν δὲ Ἀριστοφάνης εἴρηκε. Γεωργός, κοινόν, γεῖτος δὲ ποιητικόν. γεωργὸς δὲ ἐπὶ κοινὸν ὄνομα, καὶ διαιρεῖται, εἰς ἀμπελουργόν, φυτηκόμον, κηπουρόν, καὶ ἔτερα. Γεωρύχοι, οἱ γεωφύλακες. Γεωφάνιον, χωρίον, ἐν ᾧ μέταλλον. ἡ δὲ γῆ, ἣν ξανθοτέρα συγκεχυμένας τὰς ζωγραφίας εἰς τὰς γραφάς, τάχα δὲ ἡ μίλτος ἐστι.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Γῆ ἐστι, πάξις ὕλης ὑπὸ πόλον κυκλουμένης. ἢ σῶμα τὸ ξηρότατον καὶ βαρύτατον. ἐπεὶ δὲ ἕδρα πάσης πόλεώς ἐστιν ἡ γῆ, ὡς βασάζουσα τὰς πόλεις, πλάττεται πυργοφόρος. λέγεται δὲ γῆ, ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ τίκτω. γέα δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ὅθεν κατὰ πρόσθεσιν τοῦ γ γῆ. ἔτι δὲ καὶ γαῖα διὰ διφθόγγου, ὡς τὸ μῶ, μαῖα, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. παρ' οἷς καὶ ἔτι γαιοῦται παρὰ τῶν γαιῶν οἱ γαλάται, οἱ τὰ οἰκήματα ἐκποιοῦντες, γαῖον ἐργάται ἐφ' ἧς οἰκήσουσι. καὶ ὅτι ὁ ἐκ τῆς γαίας ἀπόγονος ἄνθρωπος. καὶ βοῦς γαῖος, ὁ ἐργατικός. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γέα, ὃ γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, γεῖος. ἡ δὲ ἄλλως, γαῖος παρὰ ἰταλιώταις καὶ Ταραντίνοις, ὁ μισθωτὸς ἐστι δὲ ὅτι καὶ ὁ παχὺς καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος. τὸ δὲ παρύχθαι τῶν γαιῶν ἀπὸ τῆς γῆς, ἵνα ἡ ὡς συλλήψεως συλλεπία, οὐχ εὑρίσκει τις παλαιοῖς. καὶ γῆ μὲν καλεῖται καθόλου, ὁ ἁπλῶς γῆ. χέρσος δὲ, ἡ ἀνήροτος, ἄρουρα, ἡ προσφερομένη. χοῦς, ἡ λεπτὴ κόνις. καὶ ἔτι ἰλὺς λέγεται κόνις, τὸ λεπτότατον αὐτῆς. Γηγαλις, γήλιγγος, ὁ ἄγριος μῦς. Γηγενεῖς, λέγει Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις, διὰ τὸ ὄχλου, κοὶ πταραὶ ὄλους, ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους διὰ τοὺς γίγαντας. Γηγενέτα, γῆς αἰρετοί.

Γηγενέτας, ὁ γηγενής. Γηγενής, οἱ ἐκ γῆς ἐκπεφυκότες. Γηγενεῖς τὰ γαῖα ἐργαζόμενος. Γηγορίδαι, οἱ ἰατροί. Γήδιον, ὑποκοριστικῶς τῆς γῆς λέγει Ἀριστοφάνης. ἐν γηδίῳ, ὁ μικρὰ γῆ, ὡς τὸ, γήδιον ἐπεὶ λαβὼν ὅσος ἀγροικος πένης, γήδιον λιτόν καλῶς γεωργῶν. τηρῶν ἔτι τὸ πρωτότυπον τοῦ γῆ, καὶ τὸ γαῖα, καὶ τὸ γέα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἐκ τοῦ τέταρτον τὸ γήδιον. λέγει δὲ ὁ Δίδυμος, ὅτι γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ κλίνεται γέας. καὶ ἐκ τούτου γίνεται γήδιον, διὰ τοῦ ει διφθόγγου, καὶ κατ' ἔκτασιν ἀπείλωτα τοῦ ε εἰς η, γήδιον, ὡς τὸ εἰκάζω, ἤκαζον. καὶ γήδιον, δίκαιον καλεῖ Μένανδρος, ὁ μικρὸν πλεῖστον τοῦ σώματος ἐσφέρει, καὶ τὸ ζῆσαι τὸν προσδεόμενος βίος, ὡς τὸ θανάτου κεχωρισμένος, καὶ ἐλεύθερος λύπης. Γῆ θαλάσσης συνεπαιρομένης, ἐπὶ τὸ σφόδρα ἐγειρομένων, ἡ εὐθυμία. Γηθεῖ, θέμα τὸ γηθόσυνον. δηλοῖ δὲ ὅτι καὶ βαρυτόνως τὸ γηθῶν προφέρεται, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ γηθόμενος. Γηθεῖν, χαίρειν.

Γηθῆσαι. Χαίρειν κοινόν, γηθῶ ποιητικόν, παλαιοὶ μὲν καὶ νέος, ἔχαιρεν, ποιητικῶς δὲ, ἐγήθεον. μέλλων κοινῶς μὲν, χαιρήσω, ποιητικῶς δὲ γηθήσω, ἀόριστος, ἐγήθησα, καὶ ἐχάρην, καὶ ἀμφότεροι πάλαι ποιηταῖς ἐν χρήσει. καὶ ἐπὶ ἐχαρέμην, μέσος δὲ ἀόριστος, ἀφ' οὗ χαρείην, χαρεῖτε χαρεῖατ. καὶ κατὰ ἀπαλλαξιασμὸν ἀκόλουθον. ἐχάρην δὲ κοινόν, ἀπὸ τοῦ ἐγήθησα, γηθήσαιμι τονικόν, τὸ τρίτον, γηθήσαι. Γηθόσυνη, ἡ χαρά.

Γηθία, ἀεί. Γηθόσυνη, ἡ χαρά, πάλαι τὸ γῆ γίνεται γηθῶ, καὶ γηθέω, γηθόσυνος, γηθοσύνη. ἐπεὶ ἡ γῆ θάλλει τοὺς καρποὺς χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. Γηθοσύνως, μετὰ χαρᾶς. Γηθαλλὶς, βαλάκκιον πρᾶσον ὅμοιον, ἢ, ὥς λέγουσιν ἀμπελόπρασον.

Γήϊνον, λιτεῖον διὰ τοῦ η, καὶ μὴ διὰ τοῦ ε γέϊνον. Γηΐνους, φθαρτοῦς. Γηΐτης, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος, γεωργός.

Γηλιχίδη, χαμαιζῆται. Γηλιάσθη, κατέχεσθη. Γηλοσυμμένος, συνειλημμένος. Γήλοφος, ὁ ὑψηλὸς τόπος. γήλοφος δὲ διὰ διφθόγγου. Γῆμα, ἱμάτιον. Γῆμαι, ἐπὶ τοῦ ἀνδρός. γήμασθαι δὲ, ἐπὶ τῆς γυναικός. καὶ γῆμαι, οὐ γαμῆσαι. λιβάνιος, ἐλθεῖν μὲν τεθνᾶναι με, πρὶν γῆμαι. καὶ ἐγήματο ὁ ἀνήρ, ἐγήματο δὲ, ἡ γυνή. Γήμειν, ἀντὶ τοῦ ἐγήμειν, ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐχρῆτο.

Γῆμ' ἐπέρῃ, ἀντὶ τοῦ γῆμαι ἀπέπεσεν. περίεργος δὲ τὸ ἐπέρῃ, ἀντὶ ἐλάσσω, καὶ παρακομισθῆναι. Ἀριστοφάνης νεφέλαις, ὅστις με γῆμ' ἐπέρῃ τῶν σῶν μητέρα. Γῆν ἐλλοτριούμενοι, συνειλημμένοι.

ρος ἐστίν. ἔστι δὲ γένος καὶ εἶδος πελεκάνου. Γενῆσαι, ταῖς στα γόσιν, ἢ γνάθοις, ἢ μαστίξιν. Γένυξ, πέλεκυς. Γενῶν, τῶν πωλῶν. Γενῶ, τὸ πράξω, ὃ μέλλων γενήσω. Γεοῦχος, ὁ τὴν γῆν ἔχων. γεοῦχος πολιοῦχος. Γέρα, τιμαί, ἀμοιβαί, ἀνταποδόσεις. Γέραλος, αἰγιαλός. Γεραιαί, αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Γεραιός, ὁ φύσει ἔχει τὸ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ γέρας. γεραιοὶ γὰρ καὶ τίμιοι οἱ γέροντες, ἢ ἀπὸ τοῦ γηραιός συνέσταλται. ὥσπερ καὶ ὁ παροξυνόμενος μὲν λέγεται κατὰ συστολήν. καὶ τὸ ξηρόν, ξερόν, ἐν ἀδιαστίχῳ. τὸ μὲν τιμᾶν καὶ διὰ τοῦ ε λέγεται. ἢ ὁ ἔντιμος. καὶ ὁ ξυτίδων ἐπιπλέως, ἢ γεραιός, ὁ πρεσβύτης. ἀπὸ τοῦ γέρας γεραός, καὶ γεραιός. Γεραίρειν, τιμᾶν, ὑμνεῖν, δοξάζειν. Γεραίροντες, τιμῶντες, εὐφημοῦντες. Γεραιπάλος, οὕτω νύμφαι καλοῦνται, ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης. Γεραίστιον, χωρίον τῆς Ἀρκαδίας. Γεραιστός, ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, τῇ μὲν, κρημνῶδες ἔχον, τῇ δὲ λίχαιον. ἱερὰ δὲ εἰσὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ἔνθα ὁ εὔριπος. Γεραίτερος, οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχημάτισται, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραιός, γίνεται γεραιότερος, ὡς παλαιός, παλαιότερος, καὶ κατὰ συγκοπὴν, γεραίτερος, καὶ γεραίτατος. Γεράλιον, γέροντα, ἢ ἀσθενῆ. Γεράνδρυον, τὸ παλαιὸν ξύλον. καὶ γεράνδρυον, παλαιὸν φυτόν, καὶ γεγηρακός, ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυές. ἐξηραμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρῦν. δρῦς γὰρ πρώτη φυτὸν γενέσθαι ... ἔνθεν δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους, ... ὄντων φυτῶν. καὶ δρυφάκτους, τοὺς ἀπὸ ξύλων περιφράγματα ... καὶ πᾶν φυτὸν ... ἐπὶ τοῦ ἀλσώδους. Γεράνια, ὄρος Μεγαρίων. Γεραντίδαι, οἱ τὴν φυλὴν οἰκοῦντες. Γέρανος, βοτάνης εἶδος. Γέρανοι, λίθους καταπεπωκυῖαι, ἐπὶ τῶν ... οἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς τοῦτο ὁρμῇ, τῶν ἐπὶ τὰ κάτω ... λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κλίνωσιν τῇ πτώσει ῥίψεων, καὶ αἰθέριον, πέτρον ἐπὶ τῆς θαλάττης φέρονται. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἤχει ὁ λίθος, ... οἱ δὲ ἐπὶ γῆς, ... τοῦτό φησιν Ἀριστοφάνης, γέρανοι λίθους καταπεπωκυῖαι. Γέρανος, τὸ ζῶον, ἐτυμολογεῖται ... καὶ ... ὅτι ... ὁ γεωργὸς σπείρει καὶ ... ὁ γέρανος. ... καὶ ... παρὰ τὸ γήρας ... Γεράνιον ... ὑπὸ τῆς μηχανῆς ... ὑπὸ κορυφῆς ... ὁ ὄμβρος, παρὰ τὸ τῶν γῆν ξηρόν. Γεράνως ... οὐκ ... ἐπὶ ... Βελλεροφόντης. ... Ἴππος.

Γερανίσκος, ὁ τοῦ χοροῦ τῷ ἐν Δήλῳ ἐξάρχων. Γεραν... αἰθιοπίς. Γεραρός, ὁ ἔντιμος καὶ καλός. καὶ γεραρός, ὁ ἐκ μόνης ... τίμιον ἔχων. ... δὲ καλός, ταύτην ... ἐνδόξως.

Γέρας, ... ὅτι ... ἐν Πυθίοις ... ἀμφί... τὰ λάφυρα ... καὶ ... γέρας ἐλέγετο. καὶ γέρας, ἀμοιβαί, τιμαί, ἀνταποδόσεις, δῶρα, δωρεά. Γεράσμιον, τίμιον. Γερασφόρος, ὁ τὰς τιμὰς φέρων. Γέργερα, ... Γεργέλιμ, ... Γέργιθα, ... Γεργίθιος, ὁ ... Γεργίσμος, ... ἐλαία. Γέρεγχος, βρόγχος. Γερηνία ... Γερηναῖοι, ... Γεροντία, ὁ ... οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια. ... τὰ ... τῶν ... τὴν ... Γερηνία ... φάρυγγα. εἴρηται παρὰ τὸ ἐπὶ τοὺς ... ὁ ... πατὰ ...

θαι. καὶ γέρδιος ὁ ὑφάντης. Γερηά, ἡ γραῦς. καὶ γεραιαί, αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. Γερήνιος, ἔντιμος. οἱ δὲ γεραιός. Γερήνιος νέστωρ, ὁ ἔντιμος παρὰ τὸ γέρας, ἢ ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πόλιν ἀφ' ἧς ... Ἡρακλέους ἑάλω, ... ἐν Γερηνίοις ... ἔτυχε ... τραφῆναι, ἢ ἧκεν φυγάς. καὶ Γερήνιος, τόπος περὶ τὴν Πελοπόννησον. ἤτις πόλις Μεσσηνιακή, ἡ λεγομένη καὶ Γερηνία. λέγεται δὲ ἡ πόλις αὕτη καὶ ἁπλῶς Γέρηνον, ὡς Ἡσίοδος. Νέστορα οἶος ἤλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, καὶ ὅτι διακρίνοι παρ' αὐτοῖς οἱ τοῦ Νηλέως ἤλιδος Γέρηνον τόπον, καὶ γέροντα ποταμόν, καὶ ἄλλον Γερήνιον. Γέρησα, ... Γεροιστικός ...

Γεροντεία, ἀπώλεια. Γεροιδαρίου, αἱ τῶν ἀρίστων ... Γερόθυρον, ἱλαρόν. Γέρινθοι, ἐρέβινθοι.

Γερμανικοί, ἔθνος. Γερονάκται, οἱ δήμαρχοι, παρὰ Λάκωσι. Γερόντιον, πάππον, κρατῶν. Γεροντικός, πάππος.

Γεροντικὸν ὄρνεον λέγει Ὅμηρος, τὴν τοῖς γέρουσι πρέπουσαν. Γερουσία, ὁ ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρων, γερουσία. ὡς ἐκεῖνων ἐκείνων ... καὶ ἄλλων ἐθελοντὰς. καὶ γερούσιος οἶνος, ἤγουν ὁ ἔντιμος διὰ ... ἐν συμποσίῳ κοινῷ. ... ὁ μέλας, ὁ γεραιός. Γέρρα, τὰ σκεπάσματα πάντα, ἢ τὰ δέρματα σκεπάσματα. γέρρα λέγονται καὶ αἱ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο. ... τροπῇ τοῦ δ εἰς γ, γέρρα. τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα, καὶ γέρρα, τὰ κοντάρια Θεόπομπος ... πάλιν ἐπὶ τοῦ γέρροντα ... κυρίως δὲ γέρρα, Περσικὰ ὅπλα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἅπαν σκέπασμα, καὶ γέρρα, τὰ ἀπὸ λάμπων ... ἐργαστήρια. Γερράδια, σπυρίδια.

Γέρρον, ὅπλον. Σίνες ... γέρρον ... τῶν ἀρίστων. ... καὶ αὖθις, οἱ δὲ γέρρα ... βοῶν ... ἀμφὶ ... Γερρῶ, ... Γέρσυμον, ... καλεῖται. Γέρυς, γῆρυς. Γερῶα, γερόντια. ... τῶν γερόντων. Γέρων, πρέσβυς, γεραιός, ἐκ τοῦ γέρας ... ὡς Θουκυδίδης, ... γερουσία. καὶ γερουσία ... παρὰ Πλάτωνι. ... Γέρων, ... σημαίνει, ὁ ... τὸν ἡλικίαν. ὡς τὸ, Παῖδας ... ὁ παλαιός. ὡς τὸ, ... γέροντος. γέρων δὲ εἴρηται, ... παρὰ τὸ εἰς γῆν ... τὴν ... καὶ ... γέρων. ... τὸν γέροντα ... ταῖς ... Γεῦμα, γεῦσις. Γεύσια, ἐνδύσεις, ... ἱμάτια. Γεῦσαι, ... Γεῦσις, ... Γευστός, ... Γεφυρίζειν ...

Γεῦμα, γεῦσις, ἔδεσμα. Γευστός, γευστήρ. Γεύομαι, καὶ γεύω ... τὸ μέρος, ... ἡμᾶς ... γεύσωμεν. ... ὁμοίως γεύσασθαι ... παρ' Ὁμήρῳ. Γεῦσις ἐστιν, αἴσθησις ... ἡ γεῦσις κυρίως, ἐπὶ τῆς τροφῆς ... γεῦσις. Γεφυρίζειν ... ἀπόδοσιν, ... καὶ γεῦσις. Γέφυρα ... ὁμοίως, ... καὶ τὸ πληροῦμαι. Γέφυρα, ... ὁ ... διαβάσεως λέγεται. καὶ γέφυρα, ἡ κατὰ ποταμὸν οἰκοδομή, δι' ἧς οἱ ὁδοιπόροι

τήρ. Γενετυλλίς, ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος ἀφροδίτη. Γενηΐδα, ἀξίναν, πέλεκυν. Γενέσιον(?), ὄνομα τόπου. Γενήσομαι, ἐκ τοῦ γενάω γενήσω, γενήσομαι. ἢ ἐκ τοῦ γείνω, γενήσω. Γενηταῖον τοῦ ἄκρου(?), γενηταῖα ἄκρα. κυρίως οὕτω λεγόμενα, ἀπὸ γενηταίου ποταμοῦ, ἔνθα Διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι. Γεννῆται, ἐπὶ γένους σύστημα, ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν συνεστώς. οὗ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο γεννῆται. οὐ κατὰ γένος ὁμοίως προσήκοντες, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται, καὶ οἱ φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμον κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννῆται, συγγενικῶν ὀργίων, ἢ θεῶν, ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. ἢ οἱ ταυτοῦ γένους μετέχοντες, ἢ ἐξ ἀρχῆς κατὰ ἰδίαν ἔχοντες. οἱ δὲ, ὁμογάλακτας, φράτορας, συγγενεῖς, τοὺς γεννήτας. Γενετικὸν(?), ἡ γένεσις.

Γενετήρ ἐστι, ὁ ἐκ [illegible], ὡς πατρὸς γεννηθείς. γενετὴρ δὲ, ὁ [illegible], ὡς δημιουργοῦσι παῖδα(?). Γενικαὶ ἀρεταί, τέσσαρες, φρόνησις, ἀνδρία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη. καὶ ζήτει τὰς ἀνακειμένας αὐτῶν, ἐν τῷ περὶ ἀρετῆς. Γενικάς(?), ὡς οὐ λέγουσαι(?) δίχα τοῦ σ ἐκφέρουσι δωρικῶς. οἷον Διομήδας Διομήδα, σωκράτας σωκράτα, σοφοκλέας σοφοκλέα. Γενικὴν ἀντὶ αἰτιατικῆς λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοί. ὡς Ἀριστοφάνης, ἕως συντρίβω τῆς κεφαλῆς, ἀντὶ τοῦ, τὴν κεφαλήν. ἐστι παλαιὰ παρατήρησις τοιαύτη τῆς γενικῆς. τὰ εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, κοινῶς μὲν καὶ ἀττικῶς εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον αἰνείας αἰνείου, παλαίδας παλαίδου, ἀτρείδας ἀτρείδου. δωρικῶς δὲ εἰς α μακρὸν τρέπει τὴν γενικήν, οἷον τοῦ αἰνεία, τοῦ παλαίδα, τοῦ ἀτρείδα. ἰωνικῶς δὲ, διὰ τοῦ εω. οἷον αἰνείεω, παλαίδεω, ἀτρείδεω. βοιωτικῶς καὶ αἰολικῶς δὲ, διὰ τοῦ αο, οἷον αἰνείαο, παλαίδαο, ἀτρείδαο. ἰστέον, ὅτι αἱ οὕτω σχηματιζόμεναι γενικαί, [illegible] ἢ παραλήγουσαν ἰσόχρονον ἔχουσι τῇ ληγούσῃ. ἐὰν μὲν ἡ λήγουσα μακρὰ ᾖ, βραχεῖά ἐστιν ἡ παραλήγουσα, ὡς ἐπὶ τοῦ αἰνείεω, παλαίδεω, ἑρμείεω. ἐὰν δὲ ἡ λήγουσα βραχεῖα, μακρὸν ἔσται τὸ παραλῆγον. ὡς ἐπὶ τοῦ αἰνείαο, ἑρμείαο, παλαίδαο. οὕτω καὶ πρώτοιο, δήμοιο, καὶ τὰ τοιαῦτα. θηλυκὰ ὄντα κατὰ ἴωνας, ἀνομοιόχρονον ἔχουσι τῇ παραληγούσῃ τὴν λήγουσαν. διὸ καὶ τὸ ἐμέο καὶ σέο καὶ ἕο, ἀναλογώτερον ἔχει, προσλαβόντα τὸ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ, καὶ γενόμενα ἐμεῖο, σεῖο, εἷο. καὶ ἀνόμοιον ποιοῦντα τῇ ληγούσῃ τὴν παραλήγουσαν. πολλαὶ τῶν εἰς ος λήγουσῶν γενικῶν ἀναδραμοῦσαι πεποίηνται εὐθείας, οἷον τρωός, τρωός. ὁ φωκός(?), [illegible] τρωϊκός. ἐξ οὗ καὶ φωκαὶ ἵπποι, αἱ φωκικαί. Δμωὸς δμωός, ὁ δμωός, δοῦλος. ἀφ' οὗ καὶ δμωαί, αἱ δουλίδες. ὁ φύλαξ φύλακος, ὁ φύλακος. ἑκατόγχειρ ἑκατόγχειρος, ὁ ἑκατόγχειρος. οὕτω καὶ ὁ μάρτυρος γενικὴ ἀναδραμοῦσα εἰς εὐθεῖαν, ὁ μάρτυρος. Ἡρωδιανὸς δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ μάρτυροι καὶ μάρτυρες ἑκατέρως. ἐπειδή, ὅτι [illegible] ἡ μάρτυρος, ἀπὸ τοῦ μάρτυς εὐθείας. ἣν ἡ αἰολὶς διάλεκτος διὰ τοῦ ρ προφέρει. ἐκεῖνοι γάρ φασι, τὸ σ εἰς ρ μεταβάλλουσι, τὸ οὕτως, οὕτωρ λέγοντες, καὶ τὸ ἵππος, ἵππορ. εἰς ὃ ζητητέον καὶ χρῆσιν ἐν τοῖς ἰαμβικοῖς εἰς τὰ κατὰ [illegible], οὕτως οὖν φησι. καὶ μάρτυρ, ἀφ' ἧς ἐκλίθη [illegible], οἱ μάρτυρες παρά τε τοῖς κωμικοῖς, καὶ [illegible]. οἱ δέ γε μάρτυροι ἀπὸ τοῦ ὁ μάρτυρος εὐθείας. Γενικὸν, τὸ ἐν αὐτῷ τὸ γένος περιέχον. Γενικῶς(?), γενναίως, ἰσχυρῶς. Γένυς, ἡ γένυς, ὁ τόπος τῆς σιαγόνος. γένειον δὲ, ὁ τόπος ἔνθα αἱ τρίχες. γενειάδες δὲ, αἱ τρίχες. Γεννᾷ ὁ ἀνὴρ παῖδα. καὶ γεννᾷ ὁ πλάτων τὴν [illegible], ἀντὶ τοῦ γεννᾶσθαι λέγει. τίκτειν ἐπὶ γυναικός, ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγομεν. Γέννα μὲν, καὶ γενναῖος, καὶ ἀγεννής. ὁ γεννάω γεννῶ, διὰ δύο ν. γένος δὲ, δι' ἑνὸς ν. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ γεννᾶσθαι, ἐπὶ μόνων ἐμψύχων λέγεται. τὸ δὲ γεγονέναι, καὶ ἐπὶ ἀψύχων. γεγένημαί σοι φίλος(?). καὶ [illegible] μοι τόδε, ὅταν ἄλλα ἐγένετό μοι. Γεννάδας, γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενής, συγγενής, [illegible]. Γενναῖον παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τό, Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι(?), ὅπερ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ συγγενές. καὶ ἔμφυτον. καὶ κατὰ Πίνδαρον [illegible], ἐμφυές. ἔστι δὲ τὸ μὲν γενναῖον, ἀσύνηθες ἐπὶ ἰσχυροῦ κεῖσθαι, ὡς οἱ νῦν βούλονται. οἱ δὲ παλαιοί, ἐπὶ τοῦ ἐκ γένους, ἢ μᾶλλον ἀπὸ γένους. ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐ προσγεγονός μοι τὸ δειλαίνεσθαι. Γενναῖος, ὁ εὖ γεγονώς. καὶ γενναῖος ὁ ἐκ βαλαντίου, ἐπὶ τοῦ διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων. ὅτι χρημάτων κρείττων, ὁ γενναῖος ἀνήρ. Γενναιότατος, ὤμοι τάλας [illegible] κακῶς διάκειμαι γενναιότατος περὶ ἐμὲ γενόμενος, [illegible] πάτει με ξυστάμενος(?). Γέννας, ὁ μητρὸς ἀδελφός. Γέννατο, τὸ ἐγέννησεν. ἢ ἀπὸ τοῦ γείνω, ἐγείνατο. καὶ φασὶ αἰολικῇ τοῦ ι εἰς ν, γέννατο, ἀφαιρέσει ἰωνικῇ τοῦ ε. οἱ γὰρ αἰολεῖς, τὸ φθείρω φθέρρω, καὶ σπείρω σπέρρω φασίν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγείνατο κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀφαίρεσιν, γένατο. Γέννημα, παιδίον. Γεννήματα, πολλαχοῦ ἀκούω τὴν λέξιν τιθεμένην ἐπὶ τῶν καρπῶν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα ἀρχαίαν καὶ δόκιμον οὖσαν. χρὴ οὖν ἀντὶ τοῦ γεννήματα, καρποὺς λέγειν ξηρούς, καὶ ὑγρούς. Γεννητουργός, δημιουργός.

Γέννησις, ἡ ἐκ καταλύσεως τοῦ θανάτου διὰ τῶν παίδων εἰς ἀλλήλους διαδοχή. ἥ ἐστι καὶ παθητικὴ καὶ ἐνεργητική. ὁ οὖν [illegible] τὴν ἀρχὴν τῆς γεννήσεως εἴληφως, τὸ ἁμαρτωλὸν οὐ [illegible]. καὶ γέννησις, προσθήκη ὑπάρξεως [illegible]. Γεννηταί, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. διῃρημένων γὰρ ἁπάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρη, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη ἐκαλοῦντο φυλαί. ἑκάστη δὲ φυλὴ, τριχῆ διῄρητο. καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων, τριττὺς, καὶ φατρία. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν, ἑκάστη διῄρητο εἰς γένη λ'. ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι, αἱ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. ἔστι δὲ παρὰ πολλοῖς τὸ οὐδέτερον τοὔνομα. Γεννητής, γεννήτωρ, ἢ υἱός(?). Γεννητήρ, ὁ ἐκλεκτὸς(?) ὡς ἐκ πατρὸς γεννηθείς.

Γεννικῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως. Γεννόβριτ(?), πατρὶς ἀρχόντων.

Γεννοί, οἱ γραμματεῖς(?). Γενόν, ἀρχαῖον, παλαιόν. Γένον, κόμπος(?) ἀντὶ τοῦ λάβε, καὶ κάθιζε. Γεννώνης(?), οἷον γεννήτης, ἢ συγγενής, ὁ ἐκ γένους. τὸ τελευταῖον ἐνδέχεσθαι ἄμεινον.

Γεννῶ, τὸ τίκτω. παρὰ τὴν γῆν τὴν πάντων μητέρα. ἐστι γὰρ γένω, ἐξ οὗ, ῥῆμα γένω, ἡ πλεονασμῷ τοῦ ν γεννῶ, ἢ παρὰ τὸ γείνω γεννῶ. ἐπὶ μὲν τῆς γενέσεως διὰ δύο ν. ἐπὶ δὲ τῆς [illegible], καὶ κτίσεως, δι' ἑνός. ἐξ οὗ καὶ γενέτης, ὁ πατήρ(?). τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γεννῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἑνὸς ν ἐκφέρονται. οἷον γένεσις, γενέθλιον, γενεάν, γόνον. καὶ γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν, αὐτὸς εἶχε τὰ [illegible] τῆς ἀγνοίας. γεννώμενος δὲ διὰ δύο ν, ὁ [illegible]. Γένος, τὸ καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον πρᾶγμα. ὁ γένος ἐστί, τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πατρίδα, ὡς ὅταν λέγωμεν, τὸν πίνδαρον [illegible] τὸ γένος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰδίας γενέσεως. ὡς ὅταν ὦμεν ἐξ ἰσραήλ, ἰσραηλίτας τὸ γένος. καὶ γένος ἐστὶ [illegible] λέξεως [illegible], σημαῖνον τὸ ἐν φωνῇ ἄρσεν, ἢ θῆλυ, ἢ οὐδέτερον [illegible]. γένος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ γείνω τὸ γεννῶ. γένος ἐκ τοῦ γένω τὸ τίκτω, ὡς θύω θύος, νέφω νέφος. καὶ γένος, ἐπὶ ἔθνους τάσσεται, καὶ ἐπὶ πόλεως, καὶ ἐπὶ συστήματος, καὶ ἐπὶ τέκνου, καὶ ἐπὶ σπέρματος. Γενούσης(?), ἐπὶ τῆς θεοῦ [illegible], ὁ [illegible].

Γένυα(?), τὰ μῆλα. γένυα βοὸς μέλλοντος(?) Καλλίμαχος.

Γενταλισοί(?), οἱ ἐργαζόμενοι καὶ παίζοντες. Γέντος(?), ἡ κοιλία. Γεραινία(?), ῥίζα τις, οὕτω καλουμένη, χρησιμεύουσα εἰς τὰς [illegible]. Γέλωνοι(?), οἰκεῖοι(?). Γέλος(?), ὕπνος(?). Γέον, δωρική ἐστιν ἡ λέξις. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔλαν, κατὰ συγκοπὴν ἔλν. ὡς ἔλαν, ἔλν. καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ λ εἰς ν, ἔον. καθὰ καὶ τὸ φίλτατος [illegible], φίντατος παρὰ Πινδάρῳ κεῖται. καὶ τὸ φίλτατος δὲ, φίντατος εὕρηται δωρικῶς. προσθέσει τοῦ γ, γέον, γέον(?). ἀπὸ τοῦ [illegible] μόνου [illegible]. οὐδὲν ἦλθον τὸ γέντα, ὁ δηλοῖ [illegible] τὰ κρέα. [illegible] οἱ τῶν [illegible] ἱστορικοί φασι, γέντ σημαίνει τὸ [illegible]. Γέ-

ως(?), ἡ σιαγών. οἱονεὶ [illegible] ἐστι, [illegible]

ρος

τὴ καὶ αὐτὸ ἔοικε. Γελῶ, ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν γέλωτος. γελῶ δὲ ἐγὼ, καὶ καταγελῶ ἑτέρου ὁ ἑτέρου, καταβαλικῶς. Ἀριστοφάνης, Οὐδὲ μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν, καὶ γελῶ οὕτω, καὶ τὸ ἐπιγελάσαι, καὶ ἐπιγελῶ σοι. Γέλως, ὁ διὰ τοῦ παρειῶν ἐμπίπτον ψόφος ἐν τῷ ὑπὸ αἵματος ἀναβρασμοῦ. ἢ παρὰ τὸ δράσμα. ὁ παλμὸς καὶ ὁ ἀφρὸς καὶ ἀμυγὰς παντὸς σκυθρωποῦ ἐλθόντος. ὡς τὸ μακάριοι οἱ κλαίοντες, ὅτι αὐτοὶ γελάσονται. γέλως δὲ εἴρηται, παρὰ τὰ ῥῆγ καὶ τὰ μέλη λύειν. οἱ γὰρ γελῶντες, ἐκλελυμένην ἔχουσι τὴν ψυχήν. ἢ παρὰ τὸ γίνεσθαι εἰλεῖν καὶ συστρέφειν. περὶ γὰρ τὸ γένειον μάλιστα συστέλλονται, συνθεῖσι τὴν γέλωτα. ἢ παρὰ τὸ [illegible], ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς καταπέψεως. τὸ γοῦν ἐναντίον, κωνός. Γέλως συγκρατούμενος, ὁ ἄτακτος καὶ ἄτιμος. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μετὰ κρότου χειρῶν καὶ πολλῶν γινομένου γέλωτος. καὶ εἴρηται γέλως, καὶ καγχασμὸς, καὶ μειδίασμα, καὶ καχάζειν, φαιδρότης, ὀφθαλμῶν ἄνεσις, προσώπου συγχυσμὸς, γελᾶν, μειδιᾶν, ὑπομειδιᾶν, ἐπιμειδιᾶν, ἀνιέναι τὸ πρόσωπον, φαιδρύνεσθαι. Γέλωτα κοινῶς, καὶ γέλων ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης, Οὐχ οἷός τε εἰμὶ κατέχειν τὸν γέλων.

Γελῶντες, διὰ τὸ μὴ μεγάλην, ὥσπερ τὴν οἱ λέγοντες τῆς γελοίους τραγῳδοῦσιν εἰς τὸ μέγα. ὁμοίως τῷ ἀγελαῖος, καὶ βίσμοιος. Γεμίζειν. Γέμειν, ἐπλήσθη. Ἡσίοδος, Ὃ δὲ ἄστυ δὲ ἴσοτοντι, διὰ γέμειν ἅμα ταῖς μιᾶς. Γεμίζω, πλήθω, πληρῶ, ἐμπιπλῶ, ἐμφορῶ. καὶ τὸ ἀντλῶ. Γεμίζω, τὸ πλεῖον εἶναι, καὶ πεπληρωμένην φορᾶς, καὶ ἐμπεπλῆσθαι ἀγαθῶν, καὶ πληροῦν ἀμείνων βιβλίον. φύσει νικῶσι[illegible] αἰτεῖται. τὸ δὲ ὁμοίως ὅσον ἐχει μηδὲν, καὶ τὸ μέσον σεῖον, καὶ πολὺ καὶ πιστεύσας, τὴν διὰ πρόθεσιν ἔχει λαμβανομένην.

Γέμοντα, ἐμάτια. Γέμος, γέμισμα, πλήρωμα. Γεμοτὸς, κοιλός. Γεμιζόμενος, ὅτε ἰχθύες τὰς σαγηνίδας. Γέμω, τὸ πλήθω. καὶ γεμίσω, εἰ δὲ γεμίσαι δὲ ἀπολέλεται γέμουσι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γεμίσωσι. καὶ συντάσσεται γενικῇ. Ἀριστοφάνης, Αἱ δ' ἀλῶναι μέρει γέμουσι. Γενάρχης, πρωτοπάτωρ. Γενεάρχης, πατρίς. Γενεὰ, ἐγένοντο. γέγονε τοῦ γίνομαι. ἐκ τούτου γίνεται, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἡ γενεά. τοῦτο τὸ γένος, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, γένος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γενέα. ὁ μέλλων γενῶ, ὡς κείρω κερῶ. ὁ ἀόριστος ἐγενόμην, ὡς ἔκειρα. ὁ μέσος ἐγενόμην, τὸ δεύτερον ἐγένετο, τὸ τρίτον ἐγένετο. καὶ κατὰ συγκοπὴν γίνεται. Γενεὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, φάσκοντας καὶ κατὰ ὃν ζῆ ὁ ἄνθρωπος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῷ, Μή τοι τριτάτῃ ἐνὶ μηνὸς ἀπολείπειν. καὶ ἐν τῷ, Νέστορι, δύο γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίατο, τοί οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο. τὰς γενεὰς ὁ αὐτὸς ὄντων, ποτὲ διὰ τὴν τὰ ἐξήκοντα ἔτη. γενεὰ ὅτι πολυσήμαντόν ἐστι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἄλλως.

Γενεὰ, γίνεσθαι σημαίνει, εἶτα γενεὰ ἡ ἡλικία. γενεῷ δὲ ἐκ τοῦ ἀπείρων. ὁ ὑπὸ γενεᾶς. γενεὰ μὲν ὑπὸ πατρὸς εἰς ἀδελφοῦ. ἡ φυλὴ, οἷον περὶ φύλλων γενεὴ, καὶ τὰ εἰκοστὰ ἔτη. ὡς τὸ, δύο δ' ἤδη γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων. Γενεαῖς γενεῶν, τουτέστιν ἀπείροις αἰῶσι γενεαῖς. Γενεὰ φύλλων παρ' Ὁμήρῳ, περιφραστικῶς, οἷον τὸ τῶν φύλλων πλῆθος. ἀντὶ τοῦ ὀνόματος. ὅτι δὲ πολλαχῶς ἡ γενεὰ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἄλλως δὲ, ὅτι οὐκ ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἵππων ἔφη γενεὰν ἐν τοῖς πρὸ τούτου. καὶ νῦν δὲ φύλλων λέγει γενεάν. φύλλοις δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων εἴκασε γενεάν. καὶ πᾶσι μὲν ἴσως, μάλιστα τοῖς τῶν ἀθανάτων. ὧν ἐστι προσεχόμενος τῷ λέγειν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὥρῃ ἰδέσθαι. καὶ ὁ φασὶ καὶ ὥραν φύσεως. ὁ παρ' Ὁμήρῳ φασίν, ἐπιγίνεται. ἀφ' οὗ ῥῆμα καὶ ὁ ἐπιγενόμενος δηλοῦται ὁ ἐπιγενόμενος. οὕτω δὲ καὶ γενεὰν οὐ πάντως ἐπὶ λογικῶν, ἀλλὰ ὅπου ἐστὶ παραμονὴν, οἷ ἐπιγίνονται γίνονται κατὰ τὴν τῶν ἀθανάτων ἐποικίαν. ἀφ' ἐνὸς δηλοῖ καὶ τὸ ὅλα τελείως, ὅτι ἄλλος. Γενεὰ τρέφεται, ἤγουν διὰ τὸ ἡλικίαν κρίνειν. γενεὰ δῖος, ὁμοίως καὶ ὡς παῖδας εἶναι διός. Γένεθλα, γεννήματα. Γενέθλη, ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντι ἡμέρα, παρὰ τὸ γενοῦ. ἀφ' οὗ ὁ μέλλων γενέσω. γενέθρα, καὶ ἐκ ταύτης γενέθρα, ὡς κολυμβῶ κολυμβήθρα. καὶ κατὰ τροπὴν γενέθλα. ἐκ τούτου καὶ τὸ γενέθλιον δὲ γίνεται. καὶ γενεθλιαλογία, ἡ περὶ τὸ γενέσεως μαντεία. Γενέθλιαι, τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα, καὶ ἡ ἡλικία. ἢ γενέθλια λέγεται, ἐν ᾗ τις γένηται, τὴν ἡμέραν τῆς γενέσεως. Πλάτων, Πασιλέως ἐν γενεθλίοις. οἱ δὲ ἀθάνατοι καὶ γενέσια λέγεσθαι. Γενέθλιος ἡμέρα, ἐπὶ τοῦ ζῶντος, ἐν ᾗ ἕκαστος ἐγεννήθη. γενέσιος δὲ ἡμέρα, ἐπὶ δὲ τελευτήσαντος. γενέσια δὲ, ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντι μνήμη. καὶ γενέθλια πληθυντικῶς, ἢ ἐν γενέσει ἑορτῆς τελευτῶν ἑορτὴ. ὥσπερ γαμήλια, ἢ ἐν γάμοις, ἐγκαίνια, ἢ ἐν ἐγκαινισμῷ. κατὰ ταῦτα εἰλήφθη πρόσω, ἑορτὴ τοῦ πρόσω, καὶ Διάσια τοῦ διὸς, καὶ ἀνάστασις τοῦ [illegible]. Γένεια, ὡς λέγει Αἴλιος ὁ Διονύσιος, αἱ τρίχες. γένειον δὲ, ὁ τόπος. οὐχ ὅμως εὕρηται πλείω γένειον παρ' Ὁμήρῳ, ὅσα τὸ πλεῖον κάρα. τῆς δὲ γενειάσαντα, οὐκ ἀδήλου ἐστὶ γενεῶν ἐπιμελείας, τότε καὶ γενειάζω παραγωγόν.

Γένειον, ὁ ἐπὶ τοῦ ἦν, ἢ τὸ πάντως. τὸ γὰρ γίνου ὁ ἀγὼν ἦν, οὕτως ἀκριβοῦσιν οἱ παλαιοί, ὅσα τὸ αἱ καὶ ἐμὸν λόγον μαίνεται ἐν πολέμοισιν, ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ ἐγὼ αἰχμητής εἰμι. Γένεσιν. παρὰ τὸ γένος γένεσιν, ὡς λόγος λόγιον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ τὰ γένη διαιροῦνται. καὶ διακρίνει τὰ γένη, λέγεται ἀπ' ἐτέρου. ἔθος δὲ ἔχουσι καὶ πάντα χιλιάδων, ἀπολέσθαι ἀπὸ [illegible]. ἐπιτάσει δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀπείρονα ἑτέρων πολλὰν ἔφερον τὰς σκηνὰς ἐκ τῶν. οἱ δὲ οἱ σκηνὰς ἀλλήλοις ὄντες, ἵνα φέρον τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ περιόδοις αὐτοῖς χρόνῳ ἀνέφερον καὶ γενεαλογοῦντες ἤρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔτη ὀρθῶν τοῖς γαμετοῖς, γένος εἶπον οὕτω, ἄλλον ἀγγέλλει, τουτέστι βαθεῖαν. καὶ μικρὰν ἔχοντες. Γένειον, οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀλόγων κεῖται. αἶγες γὰρ ἐγένετο, καὶ πάρδαλις εὐγένειος λέγεται. Γένειον ὁ τόπος, τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς τὸ, ἔα δὲ λευκὸν γενειάδος, κρανίον λαμβάνεται κρανίον [illegible]. σημαίνει δὲ, ὅτι ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις, λέγεται μύσταξ. τὸ δὲ κάτω, πώγων. Γενεὸς, ὁ ἀπὸ τοῦ πατρίδος, γενεαλογία.

Γενέσθαι. γένεσιν ἀρχὴν. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐγενόμην, ου, το. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, γενέσθαι. Γενέσια, οὐκ ὀρθῶς τίθεται ἐπὶ τῆς γενεθλίου ἡμέρας. γενέσια γὰρ ἀθάνατοι ἑορτή. λέγουσι δὲ ταῖς γενεθλίοις ἡμέραις, ἡ γενέθλια, φοινιξ. τὸ γενέσια, ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντι μνήμη. Γένεσιν θεῶν καλεῖ Ὅμηρος, τὸν ὠκεανόν. διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἅπαντα γεγενῆσθαι ἐκ τοῦ στοιχείων ὕδωρ, λοιπὸν τὰ ἄλλα στοιχεῖα γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀρχὴν εἶναι πάντων ἔθεντο. ἢ καὶ ἄλλως, διὰ τὸ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν τῆς φυσικῆς γενέσεως αἰτίαν εἶναι. ὅθεν γέ φασι καὶ τὸ σπέρμα ἀπὸ μεταβολῆς ὑγρῶν συγκεῖσθαι. διὸ καὶ τοὺς ποταμοὺς ὡς κουροτρόφους ἐτίμων οἱ παλαιοί. καὶ ὡς συνεργοὺς γενέσεως, καθά καὶ ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς περὶ ἀλλήλους φασί. τὸ θεῶν, ἢ ἀντὶ στοιχείων ἀπὸ τοῦ θέειν, ἢ καὶ ἄστρων ἀπὸ τοῦ θέειν. ἢ πάντως, ὡς μὲν ἦν θεοῦ ἐνθεώτατον. ξηρὸς, ὃς γίνεται πάντως γίνεται. διὰ δὲ τὰ τοῦ ὕδατος σημαίνει δηλοῦσι, καὶ οἱ ἐπισημαίνεσθαι τῆς πολυπείρου, ἐν τῷ, Ἀλεξανδρεῖ ὕδωρ. Γένεσις, ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ εἱμαρμένη. ἔστι δὲ πρὸς ἐπιθέσει τὴν εἱμαρμένης, ἔννοια ἐξ ἀπειθείας. ἡ γένεσίς ἐστι, κίνησις κατ' οὐσίαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, πλάσις καὶ ὁ κόσμος. περὶ τῶν γενέσιν τι πλανᾶται, διὸ σαρκὸς ἀκοῆς καὶ κακία γένεσίς ἐστι, καὶ ἡ ἐκ θεοῦ πρώτη πλάσις, ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγωγὴ. ἡ γένεσις, ἡ τοῦ παντὸς διακόσμησις. — Γένεσις, πάσης ὕλης παραχθείη, ἐκ τοῦ ἀρχῆς μέλλοντος γενέσθαι. ἐξ οὗ καὶ ἡ γένεσις. — Γενέτης, ἀρχαῖος. Γενετῆρα, μητέρα πατρικῶς. Γενετὴ, πάσῃ ἡ γένεσις. γενέτης ἐστὶ ὁ πατήρ.

δὸς παλαιοῖς, γεγωνέω γεγωνῶ. Γεγωνότερον, ὑψηλότερον. Πίνδαρος, γεγωνότερον ἐπὶ δίκαιον ξένον. Γεγωνῶ, τὸ φωνῶ. τοῦ μὲν παρακειμένου ἡ μετοχὴ γεγωνώς. καὶ γεγωνῶ, σημαίνει τὸ τὴν φωνὴν ἐξάκουστον ποιεῖν. παρὰ τὸ γνῶ, καὶ ἐν ὑπερθέσει γωνῶ, ἢ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γεγωνῶ. σημαίνει καὶ τὸ βοᾶν, κράζειν. ὃ καὶ γεγωνίσκειν εἴρηται ὑπὸ Θουκυδίδου. Γέγωνε καὶ γεγωνεῖν, καὶ ἔστι τοῖς ῥήμασιν οἰκεῖα, οὐχ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ βοᾶν Ὅμηρος τάσσει, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ἀκούεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ μέγα καὶ ἐξάκουστον βοᾶν, καὶ ὡς εἰπεῖν γνωστόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ γεγωνῶ, τὰ τοιαῦτα ῥήματα. φησὶ γοῦν Ὅμηρος, Ἀλλ᾽ οὔπως ἦν βώσαντι γεγωνεῖν. τουτέστιν, οὐκ ἦν δυνατὸν βοήσαντι ἀκουσθῆναι. σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ διαφορεῖσθαι τὸ ῥῆμα. καὶ παρὰ μὲν γὰρ ποιητῇ, περισπᾶσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ γεγωνεῖν, καὶ τὸ ἐγεγώνευν, καὶ τὸ γεγωνεῦμεν. οἱ δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν καὶ βαρυτόνως φασὶν αὐτὸ ἐκλαβεῖν. ἔστι γὰρ τὸ γέγωνα, οἷον καὶ γέγονα, μέσος παρακείμενος ἐκ τοῦ γνῶ. τούτου τὸ ὑποτακτικὸν, γεγώνω βαρύτονον. ἐξ οὗ ῥήματος, αἱ βαρύτονοι κινήσεις. ἀπὸ τούτου δὲ τὸ γεγωνῶ, καὶ αἱ κατ᾽ αὐτὸ κλίσεις. οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ γεγωνίσκειν φασὶ, τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουστον. γεγωνὸν δὲ φθέγμα παρ᾽ αὐτοῖς, τὸ λαμπρόν. φίλον δὲ καὶ ἀρσενικὸν εἶδος γένος τοῦ γεγωνοῦ λόγου, ὅ ἐστι τοῦ ῥητοῦ, καὶ προφορικοῦ. ὅθεν διαλαλεῖ γεγωνότερον ἐπέρξομαι. περὶ δὲ γεγωνακώμης φέρεται, καὶ ὅτι λέγεται οὕτω διὰ τὸ ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστι ταῖς ἀμφόδοις γεγωνίσκειν, ἤγουν περιβόητος εἶναι. Γεγωνακῶμαι γυναῖκες, αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλῶσαι βοῆς. Γεγῶτος, καὶ γεγὼς, ἀπὸ τοῦ γενῶ τὸ γίνομαι, ὁ μέλλων γενέσω. ὁ μέσος παρακείμενος, γέγονα. ἀποβολῇ τοῦ ο γέγνα, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς α γέγαα. ἡ μετοχὴ, γεγαὼς γεγαότος. καὶ κατὰ κρᾶσιν, γεγὼς γεγῶτος, ὡς μεμαὼς μεμαότος, βεβὼς βεβῶτος, ἑστὼς ἑστῶτος. καὶ τὰ θηλυκὰ, γεγῶσα, μεμαῶσα, βεβῶσα. καὶ τὰ οὐδέτερα, διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ γεγὼς, τὸ μεμαώς. Γέεννα, ἡ κατακρίσις(?). Γέᾳ, τῇ γῇ. Γεηπόνος, γεωργός. Γεηρὸς, τὸ γεῖον. Γειτνιᾷ, γειτνεῖ. Γέθρον, ἔνδυμα. Γειναμένας, γεννηθείσας. ὡς τὸ, Δάκρυα μὲν ἐκχέαντο, καὶ ἐλάδεσσι γυναιξὶ, Μοῖραι ἐπεκλώσαντο δὴ τότε γειναμένας. Γείνατο, ἐγέννησε. καὶ γείνεται, γεννᾷ. Γειναῖ, γεννήσει. Γειοκόμον, τὸ γεωργίαμα, ὃ καὶ γεωργόν. Γειόμοροι, οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες. Γειόφορον, τὸ ἄροτρον, ἢ γῆ, καὶ ἡ σύνθεσις τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει. Γεῖσος, τὰ θεμέλια, καὶ πᾶν τὸ ἐξέχον μέρος. καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα. παρὰ τὸ γέα, γεῖσον, καὶ γεῖσος. καὶ γεισίποδες, αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ᾽ αἷς τὰ γεῖσα, παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. Ἴωνες δὲ διὰ δύο ι γέα φασὶ τὸ γεῖσον. Γεῖσον, καὶ γεῖσος, τὸ ἄκρον τῆς θριγκοῦ, ἢ στεφάνωμα οἴκου. καὶ γεῖσος, τεῖχος ἄκρον. ὁ γεῖσος, ὁ γεωργός. Γεῖσον, στεφάνωμα οἴκου. Γεισίποδες, καὶ γεισιπόδισμα, ἢ γεισιποδίζειν. τὸ ἐξέχον τοῦ δοκοῦ, ἐφ᾽ οὗ τὸ γεῖσόν ἐστι, γεισίποδες καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα. καὶ γεισιποδίζειν, τὸ τοῦτο ποιεῖν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας. Γείσωσις, τὸ τῆς στέγης ἐξέχον.

Γεῖτε, σῶμα ἐξ ἐρίων. Γειτνιᾶν, ἐγγίζειν. Γειτνιῶ, τὸ γειτνιῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων εὐδαίμονος εὐδαιμονῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος γειτονῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν γειτνιῶ. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ μείδω μειδιῶ. Γειτνίαι, γειτονίαι. Γείτονες, ὅμοροι, ἀστυγείτονες, ὅμοροι, πρόχωροι, πλησιόχωροι, πρόσοικοι, περίοικοι. καὶ περιοικίδας πόλεις, γειτνιώσας, προσοικοῦσας, ἐποικοῦσας, παρακειμένας, συνόρους, καὶ προσόρους.

Γείτονες, οἱ πλησίον μόνοι. ἔτι δὲ, οἱ καὶ ἄλλως συνήθεις. δηλοῦται δὲ τὸ ἔτης, κατὰ τοὺς παλαιούς. εἴτε ἐπὶ πλείονος, εἴτε ἐπὶ ἑτέρου λέγεται. δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔθος, οὐ μόνον ὁ ἑταῖρος ἢ ἔτης, ἀλλὰ φανερῶς καὶ ὁ ἐθὰς λέγεται. Γείτων, παρὰ τὸ γέα γείτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν γείτων. Γεῦραι, οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες. ἢ ὁ ἐξ ἄλλης ἔθνους προσκαλούμενος. τὸ δὲ κύριον ἐπο-

μαι. Γελαδὰ, ἱερεύς. Γέλα, πόλις Σικελίας. Γελαιὼς, ὁ γέλως. Γελᾶν, ἐλᾶν, ἀντὶ τοῦ γελῶν, ἐλῶν μιθχῶν, Δωριεῖς λέγουσι. Γελανδρὸν, ψυχρόν. Γέλαν, αὐγὴν ἡλίου.

Γέλανοι, ἔθνος ἐπιπολὺ δυσγενῶν, καὶ εἰς πόλεμον οὐκ ἐπιτήδειον. Γελαστὸς, ἀντὶ τοῦ γελαστός. Δωρικῶς. Γελᾶθες, γελάσαντες. Γέλαθος, ἀδελφοῦ γυνή. Φρύγες. Γέλαο, καὶ τάο. Γελασείω, ἐπιθυμητικῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. Γελασίμοις, γράμμασι, τοῖς ἐκ τοῦ γελᾶν γενομένοις. Γελάσιμον, μὴ λέγε, ἀλλὰ γελοῖον. Γελᾶσαι, καθὸ καὶ τὸ ἐγέλασα, εἰκὸς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ γελῶ γελάσω, ἀρρήτου ῥήματος. ὁμοίως γὰρ ἀγῶ, ἀγάσω, ὅθεν τὸ ἀγασόν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, ἀγαθόν.

Γελασῖνος, ὁ ἐπιγελῶν. Γελαστός. γελάω γελῶ γελάσω, γεγέλακα, γεγέλασμαι, γελαστός. ὅτι γὰρ ἔχει βραχὺ τὸ α ὁ μέλλων, προσλαμβάνει τὸ σ ὁ παρακείμενος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀγέλαστος.

Γελάσω, καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, πρὸ τοῦ α σύμφωνον ἔχουσι πλὴν τοῦ ρ, βραχὺ τὸ α ἔχουσιν. ἔστι δὲ πρὸ τοῦ α φωνῆεν ἢ τὸ ρ, μακρὸν ἔχουσι τὸ α, οἷον ἰῶ ἰάσω ἴασα, περῶ περάσω περάσαι. Γέλγιθος, σκορόδου κεφαλή. Γελγὶλ, ὁ τροχὸς ἑρμηνεύεται. ἢ ἀνακυκλισμὸς, καὶ ἀνάκαμψις. Σύροι δὲ, γὶλ λέγουσι. Γέλγω, σκευάζει, χρηματίζει. Γέλγη, ὁ ῥῶπος, καὶ βάμματα, ἢ ἄτρακτοι, καὶ κτένες. Γελγοπωλεῖον, ῥωποπωλεῖον. Γέλγια, πίνη, σπάθη, κυλάρια. Γέλια, γέλασα.

Γελεῖν, λάμπειν, ἀνθεῖν. Γέλιγος, ἀσφόδελος, νάρκισσος. Γέλιν, ὀρμιάν. Γέλιοθι, ἐρίσθητι. Γελίας, ἅλς.

Γέλλαι, γέλλαι. Γελλίζειν, γελαστίζειν. Γελλίξαι, συμμαλάξαι. Γελλὼ, δαίμων, ἣν γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν. Γελοδυτία, ὀλιγοδοξία. Γελοῖον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι. ὡς καὶ τὸ ὁμοῖον, ὁμοῖον, ἑτοῖον, ὁμοῖον, τοῖον, ἀλλοῖον. Γελοῖον περισπωμένως, τὸν γελωτοποιὸν λέγουσιν, οἷον τὸν μῖμον. γέλοιον δὲ, τὸν καταγέλαστον. Ἀττικοὶ δέ φασι τῶν παλαιῶν ἀττικῶν εἶναι, περισπᾶν τὰ τοιαῦτα, ὁμοῖον, ἑτοῖμον, γελοῖον. τὸ δὲ γελοίιον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ γελοῖον, ἤγουν ἐγέλων γενόμενον. ἔστι γὰρ γελόω, ὡς ὁρόω, βοόω, καὶ τὰ τοιαῦτα. διὸ καὶ γελόωντες ἐρεῖ, ἐν τῇ ἑξῆς. καὶ, Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι. καὶ ποιεῖν δὲ αὐτοὺς, γελοίωντες εἶπον, κατὰ ὅμοιον πλεονασμόν. οἷα μὴ ἔχων εἰπεῖν γελώωντες μετὰ ἐκτάσεως τῶν δύο συλλαβῶν. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα, μακρὰν θέλει ἔχειν τὴν προπαραλήγουσαν. ὡς τὸ μνωόμενοι. τὸ δὲ γελόω, βραχείᾳ συλλαβῇ προπαραλήγεται. ὅθεν διὰ προσθήκης τοῦ ι, ὥστε ἡ παραλήγουσα ἐκτάσεως γένηται ὁμοίως γὰρ, ἀγνώσσων ἀγνοίησαν, καὶ γὰρ ἀλοῶ ἀλοιῶ. Γελοῖος, κακῶς. γέλοιος ἀττικῶς. γελοῖος, ὁ καταγέλαστος. γέλοιος δὲ, ὁ γελωτοποιός. γελοῖον δὲ οὐδετέρως, τὸ γέλωτος ἄξιον. γελοῖος, ἱλαρὸς, γελωτικός. καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνθρωπος, ἢ λοίδορος. Γελοίωντες, τεθνηκότες, βέλτιον οὕτω γράφειν παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας υ. ἐν δέ τισιν γράφεται γελώωντες διὰ τοῦ δύο ω μεγάλου, τουτέστι τὴν οι δίφθογγον τοῦ γελοίωντες τρέπουσιν εἰς ω. ὁμοίως γὰρ ἀγινῶ ἢ ἀγινέω, καὶ τοῖς ἄλλοις. Γέλοντρον, ἔλυτρον, ἤγουν λέπυρον. Γελόω, ἐκ τοῦ γελῶ ᾶς, γίνεται πλεονασμῷ [illegible] τοῦ ο. ὥσπερ γίνεται ὁρόω, ἐκ τοῦ ὁρῶ ὁρᾷς. Γελωτοπωλεῖν, ῥωποπωλεῖν, παντοπωλεῖν. Γελωὸν, ἀτοχές. Γελασμηξαι, γελοιάσαι. Γελχάνος, ὁ ῥοῦς παρὰ Περσαῖς. Γελῶ, εἴδωλον ἐμπούσης, τὸ δῶρον τῶν παρθένων. Γέλω ἔκθανον. ἄδηλον εἴτε κατὰ μεταπλασμὸν κλίσιν ἢ διὰ συλλαβὴν γὰρ γέλω, εἴτε καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ γέλωτι, ὅτι οὐδ᾽ ἂν ἔχοι τὸ ι προσγεγραμμένον. ἡ δὲ ἀδηλία καὶ ἐπὶ τοῦ ἔρω ἀντὶ τοῦ ἔρωτι. δῆλον ὡς ἀφελῶς καὶ γλυκέως τὸ ἄγαν γελάσαι, γέλῳ ἐκθανεῖν λέγεται. ἤγουν ἔφη, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπιπολαίως θανεῖν, καὶ οὐ κατὰ τὸ κυρίως θανεῖν, ὃ διὰ τῆς χαρᾶς. ἐνταῦθα δὲ σημαίνει τὸ ὑπὸ ἡδονῆς ἐκλύεσθαι, θανά-

ὁ ἐξ ἀμολγέων γάλα. γαυλὸς δὲ ἐξαιρέτως τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνω, γίνεται γαυλός. καὶ οὐ πάντως δὲ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαυλός, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος πλοίου λῃστρικοῦ, ὅπερ καὶ λέμβος καλεῖται. ἢ γαυλὸς ἐκ τοῦ ὤν, τουτέστι κοῖλος. Ἡρόδοτος, γαυλούς τε ἐνταῦθα καταλιπών. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι, γαυλούς τε γαλακτοπαγεῖς. ἢ γαυλὸς, ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. ἢ γαυλὸς, ναῦς, ἄκατος. Γαύρηξ, ὁ γαυριῶν. γαύρης, ὁ σεμνυνόμενος.

Γαυριᾷ, ἀγάλλεται, θρασύνεται, ἐπαίρεται. Γαυρίαμα, καύχημα, ἔπαρμα, φρύαγμα. Γαυροσύνης, ὁ ὑπερήφανος.

Γαῦρον, τὸ ἐπηρμένον. Ἀριστοφάνης δὲ, τὸ ὀξὺ καὶ μέγα, καὶ θηλυκὸν, καὶ ἀκατάπληκτον, γαῦρον λέγει. Γαῦρος, θρασὺς, ὑπερήφανος, ἀγέρωχος, σοβαρὸς, μεγαλοπρεπὴς, ἢ μετέωρος, ἀλαζὼν, ἐπαιρόμενος. Γαύρω, μεγάλω, ἀκαταλήπτω. Γαυσάλων, φαῦλος. Γαυζελίτας, ὄρνεον παρὰ Ἰνδοῖς. Γαυσὸν, σκαμβὸν, κυλλὸν, στρεβλὸν, διεστραμμένον. Γαυσὸς, κυρτὸς εἰς τὰ ἔξω, παρὰ τὸ ... Γαυσοῦται, προσκλᾶται, κάμπτεται. Γαφάγιον, σκύλαξ. ἀπὸ συγκοπῆς, ὃν ἡμεῖς ... Γάφυλον, τὸ ἐκ τοῦ ῥίου, ἢ γεγονός.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γεγάασι, γεγόνασιν. ἀπὸ τοῦ γείνω, ὁ μέλλων γενῶ, ὁ παρακείμενος γέγονα, μέσος γέγονα. τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, γεγόνασι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, γεγάασιν. ἢ γείνω γενῶ, παρακείμενος γέγονα, κατὰ συγκοπὴν γέγαα, καὶ γεγαὼς μετοχή. τὸ ῥῆμα, γῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ γείνω, ὁ παρακείμενος γέγαα. καὶ οἱ ἴωνες ἐπὶ τῶν παρακειμένων ἔνια ἀφαιροῦσι τὸ σύμφωνον, τότε καὶ συστολὴ τοῦ φωνήεντος ἐπακολουθεῖ, οἷον βεβήκασι, βεβάασιν. οὕτως οὖν καὶ γέγονα γέγαα, ἡ μετοχὴ γεγαὼς γεγαότος. αἱ μετοχαὶ, αἱ μὲν ὥσπερ ἀπαθεῖς διὰ τοῦ ο κλίνονται, καὶ τὸ θηλυκὸν ἔχουσι διὰ τοῦ υια. αἱ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχουσι διὰ τοῦ ω, καὶ τὸ θηλυκὸν μετασκευάζουσιν εἰς α. οἷον ἑστὼς ἑστῶτος, γεγὼς γεγῶτα. Γεάγια, κουράλια.

Γέας, ἔαρ. Γέβουσα, ψόφον. Γέβους, γυγά. Γεγάλημαι, γεγαλήνισμαι, διακέχυμαι. Γεγαλλῶ, γεγηθυμένη.

Γεγάμεν, γεγονέναι. παρὰ τὸ γῶ γάω, γέγαα, ἀπαρέμφατον γεγάειν. καὶ δωρικῶς γεγάμεν, ὡς ἑστάναι ἕσταμεν. Γεγανωμένα, λελαμπρυσμένα, ἢ χαῖρον. ἢ διακεχυμένος. ἢ κεκαλλωπισμένος. καὶ γανωθεὶς, οἷον καλλωπισθείς. καὶ γανῶσαι, ἐπὶ τοῦ λαμπρῦναι. καὶ γανάω, λαμπρύνω. καὶ γανερὸν, λαμπρὸν, λευκόν. καὶ γάνος, ὕδωρ, χάρμα, φῶς, λίπος, αὐγὴ, λαμπρότης, λαμπηδών. ἀπὸ δὲ κυρίου παράγεται. Γεγαὼς, γεγονὼς, ὑπάρχων. Γέγγε, βρέχε. Γέγονα βάδε, αἱ ἀρχαῖαι. Γέγγος, παρὰ τὸ γέα, γέος. ὡς βαθύγεος, εὔγεος, ἔγγεος. οὕτως οὖν καὶ γέγγεος, πλεονασμῷ τοῦ γ. Γεγένημαί σοι φίλος. καὶ ἐξεγένετό μοι τόδε, ἤγουν ἐδυνήθην, ἐγένετό μοι. Γεγενῆσθαι ἐπὶ μόνων ἐμψύχων λέγεται. τὸ δὲ γεγονέναι, καὶ ἐπὶ ἀψύχων. καὶ γεγένηται ἐκ τοῦ γενέω γενήσω, γεγένηκα, γεγένημαι γεγένησαι γεγένηται.

Γέγηθε, χαίρει, ἥδεται, γελᾷ. Γεγηθὼς κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ γεγηθηκὼς, ὃ ἐκ τοῦ γέγηθα. Γεγλεύκαν, τρίξαν. οἱ δὲ τρυγόν. Γέγλυκλον, ἥσυχον. Γέγλωσται, κεκοίλανται. Γεγλίσχρανται, ἀντεγκλίσονται. Γέγονα, ἐκ τοῦ γείνω ἀχρήστου, μέλλων γενῶ. μέσος παρακείμενος γέγονα. Γέγονε καλῶς, καλῶς ἐπράχθη. Γεγονὼς, ἀντὶ τοῦ ὑπάρξας, καὶ ἀντὶ τοῦ γεννηθείς. Γεγραμμένοι, ἐξυγραμμένοι, ἢ γεγραφημένοι. Γέγραπται, ὥρισαι, δέδοκται, διώρισαι, τέτακται, διατέτακται, κεχειροτόνηται, ἐπικεχειροτόνηται, κέκρισαι, δεδοκίμασαι, ἐξήτασαι, κέκριται, προβεβούλευται, βεβούλευται, κεκύρωται, ἐπικεκύρωται, πάλαι προβέβληται.

τοῦτο φαίης δ᾽ ἂν, ἐπὶ τῶν ἄλλων γεγραμμένων νόμων καὶ ψηφισμάτων. Γέγραφα, διὰ τί τὸ γράφω ὁ παρακείμενος ἀναδιπλασιάζεται; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἔχοντα ἐν ἀρχῇ παρατατικοῦ ἄφωνον πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου, τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος, χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ γν. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀναδιπλασιάζεται κατὰ τὸν παρακείμενον. οἷον ἔγνων, ἔγνωκα, καὶ ἀνέγνωκα. Γεγραφὼς, γεγραφότος. τὰς εἰς ως τῶν παρακειμένων ἀπαθεῖς μετοχὰς, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν αἱ διάλεκτοι πᾶσαι. ἴωνες δὲ, καὶ γὰρ ἡ τούτων διάλεκτος ἄλλως πρὸς ἐκείνας γινώσκεται, τὸ πρὸ τοῦ ως σύμφωνον ἀναιροῦντες συνεκβάλλοντές τε τὴν παραλήγουσαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνουσιν. αὐτὸ τὸ μὲν μεμηκὼς, μεμαὼς μεμαῶτος λέγουσι. καὶ τὸ τεθνηκὼς, τεθνεὼς τεθνεῶτος. καὶ τὸ βεβηκὼς, βεβαὼς βεβαῶτος. τὸ μὲν ἑστηκὼς, ἑστεὼς ποιοῦντες, οὐχ ἑστεῶτος, ἀλλ᾽ ἑστεότος λέγουσι πάντες, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δακτυλικὸν μέτρον δέχεσθαι ἐκείνην. ἣν γὰρ ἀμφίμακρος ἐν αὐτῷ ἐκπεσεῖται ἄχρηστος. τὸ δὲ δὴ τεθνεὼς τὴν παραλήγουσαν, αὖθις οἱ ποιοῦντες τῇ προσθέσει τοῦ ι ἐκτείνοντες, καὶ τεθνειὼς ποιοῦντες, ὅτε μὲν τεθνειῶτος, ὅτε δ᾽ οὖν τεθνειότος (ὡς ἂν αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον λυσιτελεῖ) κλίνουσι. τούτων οὕτως ἐχόντων, τίνα τρόπον μεμαὼς μὲν καὶ βεβαὼς, μεμαυῖα καὶ βεβαυῖα τὸ θηλυκὸν ποιεῖ. ὁ τεθνεὼς δὲ καὶ ἑστεὼς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τεθνεῶσα καὶ ἑστῶσα; ὅτι τῶν τῆς ποιητικῆς ἔθος γίνεται, τὰς μὲν μόνου τοῦ κ ἀφαιρεθείσας μετοχὰς, ὁμοίως ταῖς ἀπαθέσι κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρειν. ὡς τὸ γεγακυῖα, καὶ βεβακυῖα, καὶ μεμακυῖα. οὕτω δὴ καὶ τὸ γεγαυῖα, καὶ βεβαυῖα, καὶ μεμαυῖα. τὰς δὲ πρὸς τῷ κ καὶ φωνήεντος ἀφαιρεθείσας, ἑτέρως ἐκφέρειν. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ γεγὼς καὶ βεβὼς καὶ ἑστὼς θηλυκὰ, γεγῶσά φασι, καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα. οἷς δὴ συνακολουθοῦσι καὶ τὸ τεθνεῶσα. ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις τὸ θηλυκόν. ἔστι δὲ δῆλον, ὡς συγκοπῆς ἐν τούτοις προέβη πάθος. Γεγραφὼς, ὁ ταῖς χερσὶν ἀγρεύων.

Γεγώνεσκε τὸ ἀπειρεσίους λέξεις. ἔστι καὶ πάλιν ἄνδρα γεγωνασμένον τὸ ... ἔστι καὶ τὸ ῥητορικός. Γεγωνισκομένη. πέμματά ἐστι ἃ ... καλεῖται οὕτω. Γέφυραν, αὐλῶν, ἢ διαμονηστήριον. Γεγυρωμένους, ... Γέγωνε βοήσας, ἀντὶ τοῦ ἐξάκουστον ἐβόησεν, ἵνα λέγῃ, ὅτι βοήσας, ἠκούσθη ἄρα. εἰ δὲ τὸ γεγώνειν, καὶ τὸ γεγωνεῖν, καὶ γεγωνίσκειν καὶ τὰ τούτοις σύστοιχα, βοᾶν ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἐξακουσθῆναι. καὶ ἄλλως δεῖ ἐπιστῆσαι, τὸ γέγωνεν οὐκ αὐτὸ μόνον δι᾽ ἑαυτοῦ δηλοῖ τὸ ἀκουσθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ μετὰ τοῦ βοήσας. καὶ βοῆσαι μέν ἐστι τὸ κραυγάσαι, γεγωνῆσαι δὲ τὸ γνωστῶς κραυγάσαι. ἔστι δὲ παρακείμενος μέσος τὸ γέγωνα, ἐξ οὗ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ω γέγωνε κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐκ τούτου δ᾽ ἐν μέσῳ ἐπίρρημα τὸ γεγωνὸς, ἀντὶ τοῦ μέγα, ἀλλὰ καὶ λόγος ὁ προφορικὸς, παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. ὃν καὶ κλίνων ἐκεῖνος εἰς γενικὴν, τοῦ γεγωνοῦ λόγου φησί. καὶ γέγωνε θεοῖσι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐγνώσθη, ἐφ᾽ οἷς ἐβόησε. Γεγωνεῖν, γνωστὴν φωνὴν σημαίνει, καὶ ἐξάκουστον. καὶ γεγωνεῖν, ἐξάκουστον βοᾶν. ἀπὸ τούτου δὲ σχηματισμὸς τὸ γεγωνίσκω ἐνθάδε τέθειται. γνῶ γάρ φασι, τὸ νοῶ. οὗ μέσος παρακείμενος γέγονα, καὶ μετατεθὲν γέγωνα, τὸ γνωστῶς βοῶ. ἐξ οὗ τὸ γεγωνίσκω, καὶ γεγωνός. καὶ τὸ γεγώνω παρὰ Σοφοκλεῖ, οἷον ἐγεγώνει. ὅτι δὲ καὶ γεγωνῶ περισπώμενον ῥῆμά ἐστιν, ἐξ οὗ παρῆκται οὐ μόνον τὸ γεγωνεῖν, ὅθεν τὸ γεγωνεῖμεν ἀναλόγως, καὶ μετοχὴ ἔρρωθε γεγωνηκὼς, ἣν συγκοπῇ γεγωνὼς, δεῖ νομίζειν, ἥτις ὑπερθεσία ἐπραγματεύθη καὶ ὑπὸ τῶν αἰολέων, ἢ αἰολικὸς, ἐκ τοῦ ... πολλαχοῦ φαίνεται. Γεγωνεῖμεν, ἀπὸ τοῦ φωνῶ. φωνῇ τοῦ φ εἰς γ, γωνῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γεγωνῶ, τὸ ἀπαρέμφατον γεγωνεῖν, καὶ αἰολικῶς γεγωνεῖμεν. ἢ ἀπὸ τοῦ γε. ἢ γεγωνῶ γεγωνεῖν καὶ γεγωνεῖμεν, ἤγουν ἐξάκουστον βοᾶν.

Γεγονὸν. γνόω, γνώσω, γέγνωκα, μέσος γέγονα, καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν γέγωνα. ὅθεν κατὰ ἀναφορὰν τῶν εἰς ...

τος

ἐν ζῳδ, λευκὸν γάρ ἐγὼ τὸ δ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω. ἐν ζῳδ π τ ἰλιάδος. Γάρβαλος, ὀλολυγών. Γόργα, αἴγειρος. Γαργαίρειν, λάμπειν, πληθύνειν, κινεῖσθαι, σπαίρειν. Γαργαλίζειν, ψίζω, κνᾷ, ὑποσαίνω. προσγίνεται ἀπὸ τ σώματος, ὥστε ἐμίσυνα. ὅθεν γαργαλὸς, ὁ γαργαλισμός. Ἀριστείδης, ταῦτα γαργαλίζεται. Γαργαλίζειν διὰ τοῦ δ λέγε, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ δύο γγ. γαγγαλίζειν, φρύνιχος. Γαργαλισμὸς, κίνησις σώματος.

Γάργαρα, ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται. εἴρηται δὲ, ἀντὶ τ ἄριθμα καὶ ἀναρίθμητα. ἔστι ψαμμακοσιογάργαρα. Γαργηττὸν, ὡς ἐπὶ νεωτέρας, ἡ λεγομένη κεφαλή. ἀπὸ τ ἤχου τ γινομένου ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτῆς. ὡς δὲ Σώρανος, τὸ ἄκρον τ λάρυγγος. ἀπὸ τ ἐμφερῆ ψόφους ἦχε, τ ἐν τῇ κατασκευῇ γινομένε. Γαργαρὸς, θόρυβος.

Γάργαρον. Ὅμηρος, ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν γάργαρον. ἐπὶ μέρος τὸ ὅλον συμπεριείληπται. καὶ ἔστι πλατὺς τρόπος ποιητικός. ὅλον μὲν ἴδην, ὅλον δὲ τὸ γάργαρον, καὶ μέχρι νῦν τηρεῖν τοὔνομα, κληθὲν οὕτω διὰ τὸ ἐπὶ ἄκρον διεσῶσθαι ὕδατα, καὶ τὴν ἐντεῦθεν ποιὸν ἦχον. ἐξ οὗ καὶ ἐφ' ἡμῶν τὸ ἀναγαργαρίζειν λέγεται, καὶ ὁ γαργαρεών. οἱ δέ φασι, ἴδια εἶναι τ ἴδης ἀκρωτήρια. γάργαρον, ἀκρὸν, φαλάκρον. τ δὲ γαργάρου τῆς οἰκείας, γαργαλὶς καλεῖσθαι. αὐτὸ δὲ οὕτω κληθῆναι, καθ' ὁμοιότητα τ ἐν ἡμῖν γαργαρεῶνος, λέγοντος ἀπὸ παχέος εἰς ὀξύτερον. ὁ δὲ γεωγράφος οἶδε γάργαρα πόλιν, εἰπὼν, γάργαρα τόπος ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τ ἴδης. ἀφ' οὗ γάργαρα πόλις αἰολική. Ἄλλως.

Γάργαρον, οὐ μόνον ἄκρον ἴδης, ἀλλὰ καὶ πόλις τρωάδος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἣν αἰολικὴν ἐκεῖ εἶναί φασι. λέγονται καὶ τὴν πόλιν θηλυκῶς, ἧς οἱ πολῖται γαργαρεῖς. οὐδ' ἀντίρως δὲ τὸ ἀκρωτήριον. ὅτι δὲ γαργαρεῖς ἔθνος ὄνομα, μαρτυρεῖ ταῖς ἀναγραφαῖς, ἡ αὐτὴ ἱστορία φησί. περὶ δὲ τῶν φυλῶν αἰολικῶν γάργαρον, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ τ ἴδης φασὶ Διότιμον τὸν ἀγαμεμνόνιον διδάσκειν γράμματα. καὶ ὅτι ὁ γάργαρον ἢ γάργαρα πληθυντικῶς λέγεται, διὰ τῶν ἐπὶ τ ὑδάτων ἀνάλογον, κατὰ ὀνοματοποιΐαν. ὡς πλῶν ἐπὶ ἅπαξ ῥεομένων, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀναγαργαρίζοντων. καὶ ὅτι γάργαρα διὰ τοῦ ἁπλοῦ ψιλωτέρον τὰ πολλά. ὅθεν καὶ ψαμμακοσιογάργαρα ὁ κωμικὸς, τὰ πάνυ πολλὰ ἔφη, διδόασιν οἱ παλαιοί. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, καὶ ὅτι γάργαρον ἐπὶ ἄκρας κεῖται, παιδὸς τὴν ἰδαίας ἀδραμυττηνὸν λεγόμενον κόλπον, τὴν κλησάμενον ὑπὸ τ λαίου τόπου, καὶ τ ἄκρας, ἐφ' ἧ τὰ γάργαρα, καὶ προσεστραμμένοις πυρρᾶς ἄκρας. οὐ πλάτος ἀπὸ ἄκρας φησὶν ἐπὶ ἄκραν, διάστημα ἑκατὸν σταδίων, ἐν τῇ δὲ τοῦ πόλις. ἧς ὑπέρκειται ὄρος, ὃ καλοῦσιν ἀλεξάνδρειαν, ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναί φασιν ὑπὸ τ πάριδος. καὶ ἔστι τῶν περὶ τὸν ἀλεξάνδρου, οὐκ ἂν [illegible] μεγάλῳ ἀλεξάνδρῳ πλανωμένου, ἀλλὰ τῷ ἁρπαγῇ πάριδι. Γάργασις, γαργαλίσ, ὑποσαίνει.

Γαργάρτης, λίθοι αἰθοφυεῖς. Γαργηττὸς, δῆμος ἀθήνησι τ αἰγηΐδος φυλῆς. ἔστιν δ' ἐκεῖ κεῖσθαι τὸν εὐρυσθέως. Γαργηττὸς, ὄνομα κώμης ἡρῴου, ἀδελφὸς τ κεφάλου, ὃς τὰς βόας φυλάττων ἀνῃρέθη ὑφ' ἡρακλέους. καὶ ἔχει μνῆμα ἐν ἰκαρίῳ. γαργηττὸς δὲ καὶ τριακὰς ὁ παιωνικὴ ἀνδριάντων. πάντες δὲ αὐτῶν ὁ παιωνίων σατράπης, δῶρον ἔλαβεν ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλεῦ. οὐ μὴν οὐδ' ὁ μάγνης ὁ κόσμος, τ ξυσταμένου κτῆμα, ὁ λίθος ἐπώνυμον, οὐκ ἀνώνυμον. ὃς τοῦ διασώζει σωτῆρίαν, καθάπερ ἐπιτηδεύει ἐνήργημμα. Ἀνθρὶ μὲν ἐσπάμην ὄνομ' ἦν, ἴσος δὲ πέλας τος. Καὶ κακοὶ λάθαρος, καὶ ὀφθαλμοὶ βάθος. τὰ μὲν δὴ τ ἀκτίνος κοινῶν ὀνόματα κατὰ τὴν λέξιν λέγεται, κόραξ, ἀρπάγος, χάρον, λυπητός. Γάρνον, γάρος, καὶ ἔλαιον. Γάρος, τόπος καὶ ὄρος. Γαριεῖν, διὰ τ ι, τὸ γάρκαρ. Γαρμάστας, τοὺς βεβάρας. οἱ δὲ, ἴδιος λίγουρον. Γαρίμας, ἐκ τῶν μηδίνας. ἤ ἐκ τ γαρίνας τ μηδίνας, βάρβαρον ὄνομα, καὶ ὁ κλίνας καὶ ὁ τόνος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Γάραν, ψάλλον,

μουσικῶς. Γάρκον, τὸ ἴσον τ πλήμνης σιδήρεον, ὃ τὴν ἄξονα ἴσχει. Γαρμαφὼ, λασιότης, λαμπαδών. Γάρος, ἀρωματικὸς λέγονται. ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος, ἢ σιπηδών. Γάρρα ῥάβδος. Γαῤῥήας, ἄγχης. Γαῤῥίαι, γαλεοί. Γαῤῥισόμεθα, λοιδορούμεθα. Γάρωνα, φρύγανα. ἀχυρῶν. Γαρύειν φωνεῖν, καταλέγειν, διακρίνειν, ὑμνεῖν. Δωρικῶς δὲ τὸ γαρύειν, τ ἀποβολῇ, ὅπερ ἐστὶ δηρίειν. ὁ δὲ γῆρυς, ἐπὶ τ φωνῆς λέγεται. Ὅμηρος. Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς.

Γαθύνη παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τ μονάται. Γᾶς, χώρας, γῆς.

Γάστος, ὁ ἀπατεών, ὁ πολλὰ εἰδὼς, καὶ πανοῦργος. ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ. Γάσκειν, ὀλολύζειν. Γασαία, ὁ γογγυλίς. Δαλκωνός. Γαστροχάρυβδες, καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. καὶ γαστέρες, οἱ φορεῖς μόνης ἐπιμελούμενοι. καὶ γαστριβόλοι, οἱ τὰς ἔλμινθας ἔχοντες. Γαστέρες, οἱ φορεῖς μόνης ἐπιμελούμενοι. Γαστέρι μάργη, τῇ γαστριμάργῳ. Γαστὴρ, ἡ κοιλία. καὶ κλίνεται τ γαστρὸς, κατὰ συγκοπήν. ἀπὸ τῶν κατὰ σύνθεσιν, γαστριμαργία, καὶ γαστρίμαργος, ἤτοι μαινόμενος καὶ Ὅμηρον. ὡς τὸ, Δόσαν γαστέρι μάργη. ἢ ὁ ἀργὸς αὐτῶν, καὶ ἀντίφρασιν. κατὰ τὴν ἐρώτησιν ἐρωτῶντα γαστέρα ἀργούς, ὅσοι γαστριμάργης. ὡς καὶ λαιμηδόνος, ὁ τῷ λαιμῷ ἀργός.

Γαστρίς, γογγυλίς, ἡ ῥάφανος. Γάστρα. παρὰ τὸ γαστὴρ γίνεται γάστρα, ἡ ὡς αὐτὸς γαστρίδιον τ λαιμοῦ. ἢ ἐγγαστρίμυθος, ὁ ἐγγαστρίμυθος. τὸ ἐν τῇ γαστρὶ, κοῖλος καλεῖται. τὸ δὲ κατὰ μέσον γαστέρα κοῖλον, ὀμφαλός. ἢ μισοφαλιον, ἢ γαλαμὸς, περὶ οὐ τὴν τέως γαγγαμών. ἐπεὶ ναρθὴν ἐστι πλέγμα, κωλωνὸς τὸ δίκτυον, ὃ καλεῖτε τὸν γαγγαμών. ἢ ὡς οἱ ἄλλοι, στρύμα. ὀμφαλοῦ τ ἐν μέσῳ, ἀκρομφάλιον. τὸ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐπομφάλιον. ἢ μεσόμφαλον καλοῦσι, πλακοῦντων τι εἶδος. ἢ ὀμφαλωτόν, ἢ μεσόμφαλος. ὁ ἀντίγραφος τ βρέφους ὀμφαλοὺς, ὀμφαλισμὸς. οἱ δὲ ἀττικοὶ, καὶ τ σύκων πεπόνων, ὀμφαλὸν ὀνομάζουσι. Γάστρα, τὰ ὄπισθεν τ μηρῶν. Γάστρα, γρίπνος ὁ ποιμήν. παρωνόμαστα καὶ ὁμοιότητα τ πάντα καὶ μάχην. Γάστρια, τὰ ἀναρθοῦντα πρὸς τὸ λαμπαδοῦσθαι. οἱ δὲ, πάμοι, ἢ ξύρφαται, οἷς ἀντὶ κόπτω χρῶνται, ὅταν αὐξηθέντα λαχανεῦ. Γαστρίον, τρέφον, ἡ διαβοσιον. Γαστρίλαι, οἱ τὰς ἔλμινθας ἔχοντες. γίνεται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὐτοῖς, ὥσπερ τὰ θηρία. Γαστρίδουλος· μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ γαστρὸς δοῦλος, ὁ γαστρὶ δουλεύων, ἢ γαστρὸς ἥττων. Γαστρίζειν, ἐπὶ τ ἐμπίπλασθαι λέγουσιν ἀθηναῖοι. σ, ἡ ἐπὶ τ τῶν γαστέρα τύπτειν. Γαστρίζεσθαι, τὸ κορέννυσθαι, τὸ λαιμαργότερον τρέφεσθαι. ἢ ὡς ὅλως εἰπεῖν, ὑπὲρ τὴν χρείαν γαστριμαργεῖν. ἢ γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον τὸ χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ προσθε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Γαστρίζομαι. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τ τὴν γαστέρα τύπτομαι. Γαστριμαργία, ὄρεξις γαστρὸς ἐπὶ πλεῖστα βρωμάτων, δαπάναις μαινομένη. Γαστρίμαργος, ὁ τὴν γαστέρα μαινόμενος. μαργαίνω γάρ, τὸ μαίνομαι. Γάστριον, μέρος τ σφαγίων μόσχου, παρὰ κρισί. Γάστριος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα δαπάναις καλοῦσι δὲ, οἱ τὴν ἔλμινθα ἔχοντα. Γαστρίσαι, εἰς τὰ σύρτα πλῆξαι, ἢ χορτάσαι. Γαστροκνή, προγάστωρ, ἢ γαστρωδῶν. Γαστρότης, παιδὸς ἢ μαγειρικόν. Γαστρώδης παρὰ τ Ἀριστοφάνει, γαστρίμαργος. ἐν δὲ τοῖς τὴν διαιτητὴν, προγάστορα ἢ οἰνόφλυγα, ἀπὸ τ ἀργίας ἢ οἰνοφλυγίας. Γαυλοὶ, οὐ λοῦ. Γαυλοὶ ἢ σκαφίδες, ἄλλοι ἃς τὸ ἀμέλγειν χρῶνται. γαυλοὶ, παρὰ τὸ γάλα γίνονται. πλεονασμῷ τ υ, ἔστι ὅπως προφέρονται. βαρυτόνως δέ, ἐλάτος φασι πλοῖα ἐρωδιάς. οὐ γὰρ ἐστι παρὰ τῷ κωμικῷ. ἰξ. ἢ γ ὁ ἄντλια. Γαῦλος, φοινικὸν πλοῖον. ἐν παρὰ Ἀριστοφάνει προεξηγητέον. ἐπὶ δὲ τ ἀπὸ τόνου ἐξεγνώσας. Καλλίμαχος, κουφότερος σιδήνιος μι κατὰ γῆς ἐσίδε, γαῦλος. Ἄλλως.

Γαῦλος πλοῖον ἢ φορικόν. ὡς ὁ σκάφος, ἀπὸ τ σκαφῶν. Ὅμηρος, γαυλοί τι σκαφίδες τε. Ἄλλως. Γαῦλος, ὁ ἐξαμιτικός.

ο ιϛ

φιλοῦ, οἷον ὁ γεωλοφικοῦ. ἐκ τοῦ γῆς γίνεται γεωμετρία, γεωργός. ἔστιν τὸ γέα, γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, γῆ. ἐξ οὗ γήπεδον, καὶ γηγενής. ἐκ τοῦ γῆ γίνεται ἄλλο παράγωγον, διὰ τῆς αι διφθόγγου, γαῖα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σκιλλῶν σκιλλωνία. ἀλλὰ Σέργιος ὁ γραμματικὸς λέγει, ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖα, οὐκ ἀπὸ τοῦ γῆ. ἐξ οὗ καὶ βεβαῖος καὶ γαιήοχος. ἀπὸ δὲ τοῦ γαῖαν ἔχειν, γίνεται γαιόχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η γαιήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος. περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός. Γαιήλαος, ὁ δῆμος ὑπὸ λαμπάδων. Γαῖα χάνοι, καταποθείη ἡ γῆ. Γαιήοχος, ὑπερύτας.

Γαῖαν καὶ οὐρανὸν ἔχουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀνέχουσι καὶ ἀναβαστάζουσι, πολλαχοῦ δὲ τοῦτο εἶπεν ὁ Ὅμηρος. Γαιᾶται, κρύπτεται, καταχωννῦται. Γαίη, ἀντὶ τοῦ γῆ. Γαίηθεν. τρίχα ὁ ὕπαρχος μοίρας ἔχει τέταρτον, εὐρυπορίς, χάσμα, μελοποιὸς, ἐκ κακοτεχνίας.

Γαιήϊδα, τὴν φοίβην, Ἀντίμαχος. Γαιήϊον, κτυπεῖν τόπον. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ γαῖα τὸ κτητικὸν γαιήϊος. καὶ κατὰ διάλυσιν γαιήϊος, ὁ κατὰ μῦθον μὲν γῆς υἱὸς, οἷα ἐκ γῆς ἀναδοθείς. ἄλλως δὲ, ὑπὸ Ἀμφίλυκος, καὶ εἰς σῶμα περιττός. Γαιήοχος, ἀπὸ τοῦ τὴν γαῖαν ἔχειν, γίνεται γαίοχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γαιήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος. περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός. Ποσειδῶνος γάρ ἐστι τὸ ὕδατος. ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν. φασὶ γὰρ ἐπὶ ὕδατος αὐτὴν ἐστηρίχθαι. καὶ ἐνοσίγαιος λέγεται. τῇ γὰρ τοῦ ὕδατος παρακινήσει μετακινήσει, γίνεται ὁ σεισμός. ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν. ἵππιος γὰρ ὁ θεός. γαίειν γὰρ τὸ χαίρειν καὶ σεμνύνεσθαι. καὶ γαιήοχος, οὐ μόνον διὰ τὸ ἐπὶ γαίας ὀχεῖσθαι, ὁ διὰ τὸ συνέχειν τὴν γαῖαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τοῖς ὄχοις γαίειν. ὁ γαιήοχος, καὶ ἐνοσίγαιος, ἐπίθετα Ποσειδῶνος. καὶ τὸ μὲν ἓν δηλοῖ, ὁ τὴν γῆν συνέχων. τὸ δὲ ἕτερον, ὁ κινῶν αὐτήν. Γαιοδαΐδαι, ἀμπελοτροφίαι.

Γαίονται, ὠνέα. Γαίοντα, σπλάγχνα. Γαιοφάγοι, οἱ τὰ ἐν τῇ γῇ φάγοντες. Γαιοδαῖται, οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ οἰκονόμοι. παρὰ τὸ δαίω, ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν. οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες, ὅ ἐστι διαμερίζοντες εἰς οἰκήματα. Γαιός, τὸν ἐργάτην βοῦν.

Γαῖον, τὸν μισθὸν λέγουσι. Γαιός, μακροχίντας, ἢ κέντρος λαμβάνων. καὶ γαιός, ὁ ἐπίγειος ἄνεμος. Γαῖσος, ἀκόντιον σιδηρόν. τριάρων δὲ ἡ φωνὴ, τὸ ἐπὶ τοῦ ἀκοντίου, ὃ οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσι ὕσσος. καὶ γαισὸς τὸ κοντάριον. Γαῖται, γεωργοί.

Γαίων, ὑπερφρονῶν. Γαίω, τὸ γαυριῶ. παρὰ τὸ γαίω σημαίνει καὶ τὸ διαχέομαι, καὶ λαμπρύνομαι. Γαίων, καὶ φέρων, ὀνόματα ποταμῶν. Γαίων, εἶδος χοριδῶν, τερπόμενος. γαίων δὲ, ὑπερφρονῶν. γαίεσκον δὲ, ἔχαιρον. Γάϊος, ὁ σεισμὸς, κατὰ Ἀθηναίους, ὁ τὴν γῆν κινῶν. Γαιώδη, ἐλεύσματα.

Γακοστάτης, ὁ δυσκολικός. Γακύς, κλῖσμα. Γάκυ, ἡδύ, γλυκύ. Γαλαξίδ, πολιτικὸν ὄνομα, ἢ μύρος. Γάλα, ἡ πρώτη τροφὴ τῶν ζώων, ὃ ἐκ μεταβολῆς αἷμα γίνεται. ὃ αἷμα πεπεμμένον, οὐ διαφθαρμένον, λευκαινόμενον ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ καὶ ψυχροτέροις τῶν ζώων μορίοις. παρὰ τὸ καλὸν εἰς ἀναφορὰν εἶναι, κάλα, καὶ γάλα. ἢ γάλα, σκληρῶν ἀνομοίων συμβολῆς, καὶ γάλα γαλακτῶν πρότερον ἄλλο ἔχοντα. Γαλαθηνός, ἐκ τοῦ γαλαθῆσθαι συντίθεται. γαλαθηνὸς δὲ, ὑπομαζίδιος παρὰ τὸν θῆσαι μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ θρέψαι. ὡς τὸ ἐκποτικὸν τὸ γαλαθῆσαι, τουτέστι τρέφειν, γίνεται θηνός. ὥσπερ παρὰ τὸν κλίνω μέλλοντα γίνεται κλεινός. ἐν συνθέσει, γαλαθηνός. Γαλακτοῦντες, γάλακτος μεστοί. Γαλακτοκόμος, ποιμήν. Γαλακτοποτῶν, καὶ ὑφαντικῶν. Γάλακτος, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ κ. οὐ γάρ ἐστιν εὐθεῖαν εἰπεῖν τὸ γάλαξ. Γαλακτοφάγος, ἀπὸ γάλακτος τρεφομένους. οἱ γαλακτοπόται πρὸς ἕω, διὰ τὸ λεγομένους. ἀφ' ὧν καὶ ἐπίτακες κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, βρῶμα σκυθικὸν, διὰ γαλακτώδους ἐκ μὴ σκευαζόμενον. Γαλακτοφάγων, ἀβίων, γάλα ἐσθιόντων, καὶ τόξα μὴ ἐχόντων. Γαλακτώδεις, οἰνώδεις. Γαλαξία, ἑορτὴ, ἐν ᾗ ἕψουσι γαλαξίαν. ἔστι δὲ πολτὸς κρίθινος, ἐν γάλακτι.

Γαλαξίας, ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς κατὰ τὸ πάντα. διαφέρει ἡ ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ, μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων. Γάλα ὀρνίθων, ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων, καὶ πάντα κεκτημένων.

Γαλάρινα, πόλις σικελίας. Γαλαξίας, ἰχθῦς ὁ ὄνισκος.

Γάλας, γῆ, παρὰ Εὐκλεῖτο. Γαλάσιον, ἐσπέριον. Γαλάτεια, νηρηῒς, ὄνομα νηρηΐδος, ἡ λευκότης τῶν κυμάτων. λέγεται ὅτι μετρίαις αὔραις πνεούσαις θάλασσα, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ἀναχεῖται. τὸν δὲ ἐπίθετον ἀφορμὴν παρέχει τοῖς νεωτέροις, τὸν κύκλωπος καὶ γαλατείας κατασκευάσαι ἔρωτα. Γαλατηνὸν, λάχανον ἄγριον. Γαλέα, ὄνομα ἰχθύος. καὶ γαλεὸς, ὁμοίως.

Γαλεάγρα, ὄργανον τιμωρητικὸν, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή. Γαλεοί, μάντεις. οὗτοι κατὰ τὴν σικελίαν ὤκεσαν. καὶ γένος τι, ὡς φασι φανόδημος. Γαλεὸς, καὶ γαλεώτης, ὁ ἀσκαλαβώτης.

Γαληνὸν, φαιδρὸν, ἡδὺ, πρᾶον, ἱλαρόν. Γαλερωπός, ὁ ἱλαρῶς βλέπων. Γαλῆ θαλασσία, ἐκ τῆς τραχύλης γινομένη. οὕτως εἶπε λυκόφρων, τὴν μέδουσαν γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν κυοφορίαν τεκεῖν χρυσάορα, καὶ τὸν πήγασον. Γαλῆ, τὸ ζῶον. καλεῖται δὲ πρὸς ἕτερον κέρδος, καὶ ἰκτερία. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἰσόψηφον, ἴλις, γαλῆ, ἀργῆ, ἀπὸ τοῦ αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων. καὶ γαλῆ ἡ ἐκ βοιωτίας, ὁ ταρτησσὸς πόλις, ἔξω ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἔνθα μέγισται γίνονται γαλαῖ. Γαλῆ, ἰχθύς ὁ καλούμενος, καὶ ἐν τῇ γαλαίᾳ τὸ ζῶον. Γαληνία, Κρατῖνος λέγει τὴν εὐταξίαν, καὶ ὡς γαληνὸν παῖδα. Γαλήνη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται ἡ εὐφροσύνη, καὶ ἡσυχία τῶν ὑδάτων. Γαλήνη. παρὰ τὸ γάλα, γαλήνη. ἢ παρὰ τὸ γελῶ, γελήνη τίς οὖσα. καὶ γαλήνη, ἡ πρᾶον ἔχουσα τὸ ὅλον. ἢ γαλήνη, τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλείᾳ, τοῦ ἀργύρου χωνευομένου. καὶ γαλήνην, ἀντὶ τοῦ γαληνῶς κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. ὁμοίως ἀληθείην, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Γαληνιᾷ ἡ θάλαττα. καὶ γαληνιᾷν, γάνυσθαι, χαίρειν, διαχεῖσθαι. Γαληνόν, ἥσυχον, ἤπιον.

Γαλήσιον, ὄνομα τόπου. καὶ ὄρος ἐντὸς ἐφέσου. Γάληψος, πόλις θρᾴκης. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ γαλήψου, τοῦ ἐκθέντος καὶ τηλέφης, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἔστι δὲ καὶ Βοτταίας εἶδος. Γαλιάγκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων. Γαλίαι, οἱ δύστηνοι. Γαλιλαία, κατακεκλεισμένη ἑρμηνεύεται, τῇ ἑλλάδι φωνῇ. διὸ καὶ γαλιλαία ὁ τροχὸς ὀνομάζεται, ὁ ἀνακυκλισμὸς καὶ ἀνακάμψις.

Γαλινθεῖ, ἐρεβινθεῖ. Γαλιός, πάλλακος. Γαλιώντες, ἀσκαλαβωτοῦντες. Γάλλαρος, φρυγιακὸν ὄνομα. Γαλλεῖν, ἐκτέμνεσθαι. Γάλλιμον, κεκρυμμένον, ἢ γάλλων κρέας. Γάλλαι, ἄδοι. Γάλλος, ὁ ἀπόκοπος, ἢ ὁ εὐνοῦχος. καὶ γάλλος, ὄνομα ποταμοῦ. Γαλλογραικία, ἡ τῶν βουκελλαρίων χώρα. οἱ αὐτοὶ καὶ ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται. Γαλοΐς, χῶμα ἵππων ἐνετικόν. Γαλουχεῖ, ἀντὶ τοῦ γαλακτοτροφεῖ. Γαλόῳ καὶ εἰνάτερες, οἱ ἀνδράδελφοι καὶ αἱ σύννυμφοι. Γαλόωσι, χῶμα ἵππων ἐνετικόν. τὰ περιφράγματα, φοινικᾶ. Γάλως, βαρύνει Ὅμηρος. ἐπειδὴ τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βραχείᾳ παραληγόμενα, βαρύνεται. οἷον ἄλως, νέως, ἕως. οὕτω καὶ γάλως, καθὰ καὶ Τρύφων φησὶν ἐν τῷ περὶ ἀρχαίων ἀναγνώσεως. τὸ δὲ γάλως ἡ λοιπὴ γάλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γαλόῳ. οἷον εἰδομένη γαλόῳ, παρ' Ὁμήρῳ. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ ἀνδρὸς γυνὴ, ἐν ἰλιάδι, ἐξ ἄθεν δ' ἐπὶ πότνιαν ἐλθέσθαι. ὅτι δὲ διαφορεῖται ἡ εὐθεῖα εὐθεία, γάλως τὸ δισύλλαβος λεγομένη, καὶ γαλόως τρισὶ συλλαβαῖς, πολλοῖς εἴρηται. ὅρα δὲ, καὶ ὅτι σαφῶς ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς, γάλων τὴν ἀνδραδέλφην λέγεσθαι ἐκφαίνων, τῇ ἰλιάδι γάλως. ἀκολούθως νύμφην καλεῖ τὴν ἑλένην, τῷ λόγῳ τοῦ πρὸς ἣν ἡ γάλως. τῶν γὰρ, νυμφός ἐστι γάλως. καὶ ἡ νύμφη γαλόως ἐστὶ νύμφη ἡ γάλως, καὶ ἡ εἰνάτερ παρ' Ὁμήρῳ. ὥσπερ τὸ δᾶερ, καὶ τὸ ἑκυρός, καὶ τὸ πενθερός. ἡ μὲν γάλως, δηλοῖ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴν. ὁμοίως ἐστὶ τῇ ἑλένῃ ἡ κασσάνδρα. κατὰ δὲ Αἴλιον Διονύσιον, καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα.

πρὸς

...ἐὰν ἢ αἰσχύνης. καὶ βωμὸς αἰδοῦς καὶ ἀφελείας ἀ-
νέθεσαν ἐν ... παλαιοὺς ... τὴν γῆν ... ἀθανάτους ... καθὰ καὶ Παυσανίας ἱστορεῖ ... ὡς οἱ μὲν παλαιγονεῖς, οἱ δὲ προφεῖς τῶν θεῶν φασὶ γενέσθαι. ἔστι δὲ καὶ τὸ αἴνιγμα τῆς χώρας ... ἀθανάτους ... αἰδῶ ... ἀφελῶς ... Βωμοὸς, ἐξ λέγει Ἡρόδωρος ἐν Ἡρακλείᾳ ἐν ὀλύμπῳ ἱδρύνασθαι, καὶ δώδεκα θεῶν ἀγάλματα. συμβώμους καινοὺς ... βωμοὺς κατεσκευάσαν. Ἄλλως.

Ὀλυμπιάσι βωμοί εἰσιν ἐξ δώδεκα τοῖς θεοῖς ἐπιφημίσει. ... βωμοῦ δύο θεοῖς καθιερωμένοι ... Διὸς καὶ Ποσειδῶνος. τὸν δεύτερον, Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς. τὸν τρίτον, Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος. ... Χαρίτων καὶ Διονύσου. τὸν πέμπτον, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀλφειοῦ. τὸν ἕκτον, Κρόνου καὶ Ῥέας, ὥς φησιν Ἡρόδωρος. ... Βωμὸς, οὕτως ὁ κύριος ὠνομάζετο. Βῶν, βοῶν, ... Βώτεμα, ... Βωῦτος, ὁ ... Βωῦξ, ὁ βάτραχος, ἢ εἶδος ἰχθύος, ὅς ἐστι ... Βῶξ. φασὶ δὲ καὶ ... Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἐκ ... Βοῦξ ... Βυρβία, ... Βῶ, ... Βώρει, ὀφθαλμοί. Βῶξ, ὄνομα ... Βῶς, ... Βώξ, ὁ βόαξ ... Βωσάτω, ... Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ βοησάτω. Βώσεσθε, σημαίνει τὸ βοήσεσθε ... Βώσεσθε, ἀντὶ τοῦ βοήσεσθε, ἰάσεσθε.

Βώσαμαι, βοήσομαι, ... Βῶν ἀγαθίων, ... πρὸς ... τὴν ... Βωμὸν ... ἀλαίει ... Βῶσιν ... Βωσόμεθα, βοησόμεθα ... σημαίνει δὲ τὸ ... Βῶς, ἡ βοῦς ... Βωσσοῖ, βοηθοῦσιν, ... Βωτῦρ, ... Βωτήρ, ... Βώσεσθε, ... Βώτωρ, ... Βωτιάνειρα γῆ, ὁ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας ... Ἡσιόδῳ ... ἄλλως.

Βωτιάνειρα. ἰστέον, ὅτι τῆς ἐπιθέτων ὄντων τοῦ πουλυβότειρα, βωτιάνειρα, καὶ παμβῶτις, τὸ μὲν καθολικώτερον, σήμαινομα τῆς γῆς, πάντα τρεφούσης. οὕτω δέ πως καὶ τὸ βότειρα. μερικὸν δὲ ἡ πουλυβότειρα. ἔστι δὲ μερικώτερον ἡ βωτιάνειρα, ἧς πρωτότυπον ἡ βῶτις. ἀφ' ἧς κατὰ σύνθεσιν, ἡ παμβῶτις, ἐκτεταμένου διὰ τὸ μέτρον τὸ ω. καθὰ καὶ ἡ βωτιάνειρα, ἐκ ὁ βώτωρ. τοῦτο μὲν τι, ὡς ἂν τοῦ βότης ... ἢ ἀρχῆθεν. ἐξ οὗ καὶ ἡ βῶτις εἶναι ... ὡς γὰρ ὁ διανότης καὶ ἡ διανότις, οὕτω καὶ ὁ βοτῆς, ἤτοι βώτης. ὅθεν καὶ ἡ παμβῶτις, καὶ ἡ βωτιάνειρα. ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν ἐπιθέτων, τὸ μὲν ... πουλυβότειρα, κοινὰ γῆς ἐπίθετά φασιν οἱ παλαιοί. δῆλον δὲ, ὅτι οὕτω κοινὸν καὶ τὸ παμβῶτις. καὶ πρὸ πάντων, τὸ ἀπείρων καὶ ὁ ... Βωτὴρ, ἀντὶ τοῦ ἀροτήρ. οὕτω Λάκωνες. Βωτίον, ... Βώτιον, χωρίον περὶ τὸ Ἴλιον.

Βώτρυς οἱ νομεῖς, παρὰ τὸ βῶ βόσκω βόσω, βοτῆς, καὶ βοτήρ. ὡς ἐλάω, ἐλατήρ, καὶ ἐπεκτάσει βώτωρ. ὡς μέντωρ μέντωρ. ἡ βώτρυς, βοτῆρες, νομεῖς, ποιμένες, βοσκητῆρες. Βώχω βοτάνης εἶδος. Τέλος, τοῦ β' στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Γάμμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἁμᾶν τὴν γῆν, ὅ ἐστι ... φασὶν ... ὁ τύπος τοῦ γράμματος ὅμοιός ἐστι. καὶ στοιχεῖον γῆμα φασὶν ..., καὶ μάλιστα Δημόκριτος, ὅς καὶ τὸ μῦ, μῶ, λέγει. ὡς ἐν τῷ γεωργικῷ δεικνῦσθαι. Γάκθον, ... Γαβαθὸν, τρυβλίον. Γαβαλὸν, ἐγκέφαλον, ἢ κεφαλήν. Γάβεσσι, ... ἤτοι ...

Γαβρὸς, ... Γαγγαίειν, τὸ μετὰ γέλωτος ... Γαγγαλεὺς, ἁλιεὺς, ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος. Γαγγαλίζειν, γαργαλίζεσθαι, ... Γαγγαλικός, ... γαγγάλιον δὲ, ... Γαγγαλίζω, παρὰ τὸ γελῶ γελίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α γαλίζω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἑτέρου τ, γαγαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἄγω.

Γάγγαλος, ὁ εὐμετάθετος, καὶ ... τῇ γνώμῃ, καὶ εὐμετάβολος. Γαγγάμων, γαγγάμενος, σημαίνει τὸ λαμβάνειν δίκτυον. ἔστι δὲ κυρίως γαγγάμη, σαγήνη, ἢ δίκτυον. ὅθεν καὶ οἱ σαγηνευταὶ, γαγγαμυλκοί, οἱ σαγηνεύοντες. Γαγγάνα, σαγήνη, τὸ δίκτυον. Γάγγης, ποταμὸς Αἰθιόπων, ὃν ἀπέκτειναν ἐλέφαντες, Διονύσου ... ἢ δὲ ... οὔ πω τις ἀνθρώπων, ... Γάγγραινα, ἕλκος εἶδος σηπτικοῦ, καὶ ... τὸν τόπον ... πάθος ... ὁ σημαίνει τὸ ... Γάγαι, ... Γάδαρα ... λέγονται τὰ γάδαρα ... Γάλιος, ... Γάλη, ... Γάλοι, ... Γάλλη, ...

Γάζα, θησαυρὸς, καὶ ὄνομα πόλεως. Γαζητὴς, οἱ γαλάται, ... Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. Γάια, ... Γαθεῖν, ... Γαῖα, ... Γαῖα, ἡ γῆ, παρὰ τὸ γῶ τὸ τίκτω, ἐξ οὗ γίνεται, γῖα διὰ τοῦ ε ...

τῆς θαλάσσης ἀφροῦ, [illegible] Βύξ, βυθός. [illegible] Βύσσι, φράττουσι, καλύπτουσιν. [illegible] Βύρδανος, βάτραχος. [illegible] Βυρμός, σαθμός. [illegible] Βύρσα, παρὰ τὸ δέρω [illegible] Βυρσαίετον, τὴν κλίνην λέγει Ἀριστοφάνης [illegible]

[illegible]

Βύττος, γυναικὸς αἰδοῖον. Βύω, τὸ κλείω. Βύουσι, φράττουσι. Βύω, τὸ ἀποφράττω. Βύων, τὰ ὦτα ἐπιφράττων. Βυώσας, πληρώσας, [illegible] Βυωδῶν, τῶν ὄρνιν.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Βῶ, σημαίνει τρία. τὸ τρέφω, βῶ τὸ πατῶ, βῶ τὸ βαίνω. ἐξ οὗ ὁ μέλλων βήσω. καὶ βέβηκα τὸ πεπόρευμαι, καὶ βῆμα, καὶ βῆσα. Βῶ, τὸ λέγω. ἐξ οὗ καὶ βάζω. Βωβός, πηρός. Βωβοὺς, χωλούς. Βωβίζειν, σαλπίζειν. Βώ-

δαον, βοΐδιον. [illegible] Βωθύναι, ὁρμᾶν. [illegible] Βῶλος, [illegible] Βωλάκιον, χωρίον, βώλους ἔχον.

Βῶλαξ, βῶλος, γῆ. [illegible] Βωμός [illegible]

[illegible]

[illegible]

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

[illegible]

βρίσω, βρισεύς. ἢ κατὰ συγκοπὴν, βρισεύς. παρὰ τὸ βρίθειν. ὄντως βαρεῖν τὸ κάλλος πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρεῖν τοὺς Ἕλληνας. ἐβάρησε γὰρ καὶ ἔβλαψε τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν Ἀγαμέμνονα. Βριθύς, ὑποίσας. Βριτόμαρτις, ἡ Ἄρτεμις, ἢ νύμφη. Καλλίμαχος, ἐλλόφονον Βριτόμαρτιν ἐΰσκοπον. τὸ δὲ ὄνομα Βριτόμαρτις, ὅτι ταῖς βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ. καὶ Κράτης ἐν τῷ περὶ [illegible] φησὶ χρησμὸν δεῖ δοθῆναι, ὁ ἐκ τῆς μήτρας τῆς Ἑκάτης γεννησόμενος, κατακαύσει τὴν βασιλείαν αὐτῶν. γινώσκων δὲ τῆς Ἑκάτης, τὰς συμπαθούσας κόρας τῇ λοχοῖ ἀναβοῆσαι βρίτην, τουτέστιν ἀγαθόν. παρὰ οὖν τὸ ἐπίφθεγμα ὀνομάζεσθαι τὴν θεάν. Βρῖτος, ἴψ. Βριτύ, γλυκύ. κρατύ.

Βρόγχος, βάτραχος. Βρογχιάζει, καταπίνει.

Βρόγχος, ὁ λαιμός, ὃν καὶ φάρυγγα καλοῦσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῶν τὰ βράγχια ἐχόντων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βρέχω, βρέχος τις ὤν. ὁ ἐν τῷ στιβάζειν καὶ πίνειν βρεχόμενος. καὶ ὁ μὲν συνήθεια βρόγχον λέγει, οἱ δὲ ἀρχαῖοι βράγχον. ἔνθεν καὶ βραγχιῶν, τὸ παθητικὸν εἴρηται. πεποίηται δὲ ἡ λέξις τὸ βρόγχε, ἀπὸ τῆς γινομένης ἠχοῦς ἐν τῷ καταπίνειν. Βρόδα, αἰολικῶς, ῥόδα. Βρόκει, ἀπέλιπε, ἀγρίδε. Βροκός, μωρός, ἠλίθιος.

Βρόκων, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, οἷον βόσκημα. Βρομέειν, ὀζέμειν. Βρομέουσιν, ἠχοῦσι. Βρομεῦσαι, φωνῆσαι, ψοφῆσαι. Βρομίας χάρις, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν ταῖς Νεφέλαις, οἱ Διονυσιακοὶ ἀγῶνες, ἐν οἷς ἅμιλλα τῶν χορῶν. Βρόμιος, ὁ Διόνυσος παρὰ τὸν βρόμον. καὶ γὰρ τῆς Σεμέλης κεραυνωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ κατὰ βούλησιν τοῦ Διός, ἐκ μέσου τοῦ πυρός, βρόμου καὶ ἤχου βροντῆς. ἢ ὅτι μετὰ τυμπάνων καὶ βρόμου, ἤγουν ἤχου, ὃν ἔχουσιν αἱ βάκχαι καὶ σάτυροι καὶ σιληνοὶ ἐκπέμπουσιν. Βρόμος κυρίως, ἐπὶ ἀνέμου, καὶ ἐπὶ πυρός. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ βρέμειν. Παυσανίας δὲ καὶ τὴν βρόμον λέγει, καὶ σπέρμα λιτῇ κριθῇ ὅμοιον. τὸ κοινῶς λαλαλὲ λεγόμενον βρόμιον. τὸ μέντοι βρωμᾶσθαι, ὃ καὶ ἐκτίνεται, φασὶν αὐτὸ ἐπὶ ὄνων τίθεσθαι, ὅτε λιμώττουσιν. ἐπεὶ ὅ φασι βρωμᾶσθαι, τὸ βρώμας, ὅ ἐστι τροφῆς δεῖσθαι. Βρόμος, βοτάνη ὁμοία σίτῳ, μὴ ἔχουσα [illegible]. καὶ βρόμος, ἡ δίαιμα ἠχῆς, ἦχος. καὶ ὁ τόνος, ὃν ἔλαφοι εὑρίσκουσι, καὶ ἀφοδεύουσι. καὶ σπέρμα λεπτὸς ἀκριβῶς, καὶ ὀσμή, καὶ χόρτος. Βρόθλον, εἶδος λεκάνης. Βροντᾷ, ἐπὶ βροντῆς. Βροντεῖον, μηχανή ἐστιν ὃ καλεῖται βροντεῖον ὑπὸ τῶν σκηνικῶν. ὃ ἐν ἀμφορίσκῳ ἔχων ψηφῖδας θαλασσίας. ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι κατήρχοντο. καὶ καλούμενοι ἦχον ἀπετέλουν. Βροντή, ἡ ὑπὸ πνεύματος ἐν τοῖς νέφεσι γινομένη ἔκρηξις. ἕως πρὸς τὰς τῶν νεφῶν κοιλότητας βίᾳ φερόμενον, ποιεῖ ἐν τῇ πληγῇ ψόφον. ἢ ὅταν πνεῦμα ξηρὸν καὶ βίαιον κυλιόμενον νεφέλαις ἐμπεριλαμβάνειν, καὶ ὑπὸ [illegible] κυλινδούμενον, [illegible] πρὸς τὰ ὄρη. ἀντέχουσι μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ἄγαν πιλήσεως αἱ νεφέλαι, [illegible] τὸ πνεῦμα, τοὺς κατὰ τὰς βροντὰς ἀποτελοῦσι ψόφους, καὶ ἀστραπὰς ἐργάζεσθαι πέφυκεν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸν βρέμον, ὃ σημαίνει τὴν τοῦ πυρὸς ἦχον. ἔμπυρος γὰρ ἡ βροντή. Βρόταμα, ὁ ὑπὲρ βροτῶν. Βρόξαι, ῥοφῆσαι. Βρόσκομος, βραχύτερος. Βρόταχον, τὸν βάτραχον. Ἰωνικῶς. Βροταί, γυναῖκες. Βροτίσα, ἀνθρώπεια, καὶ ἀνθρώπινα. Βροτολοιγός, ἀνδροφόνος. Βροτησίοις, ἀνθρωπίνοις. Βροτόεντα, αἱματώδη. βρότος δέ, τὸ μετὰ κόνεως αἷμα. ἢ βροτόεντα, αἱματηρά. βρότος γὰρ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου. Βροτολοιγός, κυριώτερον μὲν ὁ ἀνδροφόνος. λέγεται δὲ [illegible] καὶ ὁ ἄλλος ἰατρός.

ὁ δὲ κωμικός φησι, βροτολοιγὸν ἰδίως τὸν Ἔρωτα τὸν καὶ αἰσχρολοιγὸν λεγόμενον, κατὰ ἀναλογίαν τοῦ μαλολοιγοῦ. διὰ τὸ τὰς φιλοῦντας ἀλάστορας γίνεσθαι, τοῦ μὲ κόσμου τὰς γυναῖκας, καὶ οὕτως ἐπὶ ὀλέθρῳ βροτῶν εἶναι. Βροτολοιγῷ, ἀνθρώπων φθορεῖ.

Βρότον μέλανα λέγει, ὡς εἰπεῖν μέλαν αἷμα. Βρότος κυρίως, ὁ ἐξ αἵματος μολυσμός. οὐχ ἁπλῶς μέν τι αἵματος, ἀλλὰ βροτόν, ὅ ἐστιν ἀνθρώπινον. καὶ βούλονται πρὸς διαστολὴν τοῦ βροτός, τοῦ κατ᾽ ἄνθρωπον. οὕτω καλὸς μὲν τὸ ἐπίθετον ὀξυτόνως. κάλος δὲ βαρυτόνως, λευκὸς λαμπρός. Βροτός, ἡ φασὶν οἱ παλαιοί, ὁ οἷον μορτός, ἤγουν μεμορμένος, καὶ τῇ εἱμαρμένῃ ὑποκείμενος. ὁ δὲ μῦθος παρὰ τὸν βρότον παράγει τὴν λέξιν. ὅπερ ἐστὶ μολυσμὸς αἵματος, ἤδη λύθρον, τὸ ἐκ τῶν μυθευομένων γιγάντων. ἄλλως δὲ κυριώτερον, παρὰ τὸ ῥέω γίνεται ῥοτός, ὁ τῇ ῥοῇ ὑποκείμενος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β αἰολικῶς, βροτός. ὁμοίως παρὰ ῥάκος βράκος, ῥόδον βρόδον, ῥίζα βρίζα. ἴσως δὲ καὶ παρὰ βρῶ, ἐξ οὗ βρώσις. ἢ οἷον βρώσις τῷ γῆς. [illegible] γὰρ βροτή, ὁ χαλινός. ταῦτα πάντα αἰολικά. δηλοῦσι γοῦν οἱ παλαιοὶ φάμενοι, ὅτι προστιθέασιν οἱ αἰολεῖς τὸ β τῷ ρ, εἴτε [illegible]. ἐν δὲ βροτὸς ἐν [illegible] προσλαμβάνει τὸ μ̄. οἷον τερψίμβροτος, φαεσίμβροτος, ἀλλοίβροτος, ἐνδίμβροτος αἰχμή, πλησίμβροτος ἀγορά. δίχα δὲ τοῦ μ̄, ἀμβρότη, καὶ ἄβροτα νύξ. Βροτοῖς τὸ ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔστιν ἐπίθετον. ὁμοίως αὐτῷ ἀνήμερον, ἄλλως ἀντὶ ἁπλῶς ἀνέμων λαμβάνεται. Βροτοῦ ἀνέρος, ἐντελῶς εἴρηκε. Βροτὸν δέ γε μόνον εἰπεῖν, ἐλλειπῶς ἔχει. Βροτόφθορος, ἀνθρώπους φθείρων, τουτέστιν ἀπάτορ.

Βροτῶν πόλιν παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἢ ἀδιάληπτον ἔχει τὸ βροτῶν, ἢ τῶν κατοικουμένων δηλοῖ, καὶ μὴ ἁπλῶς οὕτω, καὶ ὁμοίως τὴν πόλιν. Βρυλλός, πονηρός. Βροῦς πιεῖν, βρυτὸς ἐκ κάθων πόμα. Βρομάλιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀμοτρίων [illegible] φθαι ἅλας. ἔστι δὲ λέξις ῥωμαϊκή. Βρουλιός, ἰνδός, ἡ [illegible]. Βρούχος, τράχηλος, βρόγχος. Βρούτιδες, γυναῖκες οὕτω καλούμεναι. οἱονεὶ σιβύλλαι καὶ προφήτιδες. Βρούχαλ, θυμός. Βρουχίτης, βάτραχος. βάτραχον δὲ [illegible]. Βρεχχίας, στῶς, στωπήμος, αἰολικῶς. Βροῦχος, εἶδος ἀκρίδος. παρὰ τὸ βρύειν τὸ ἐσθίειν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἀττέλεβος καλεῖται, παρὰ τὸ μασᾶσθαι. καὶ βροῦχος, ὁ ἀκρίς, ὃ ἐν πεζοῖς καὶ [illegible] ἀκρίς. Βροῦχος δὲ παρὰ τὸ βρύειν, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίειν. Βροχίζω, ὑπερβάλλω, καὶ καταβροχθίζω, τὸ καταπίνω, καὶ ἀθρόως καὶ ἀπλήστως ἐμφαγεῖν. Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ὁ φάρυγξ. ἀφ᾽ οὗ καὶ καταπόσιμον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βρέχω, βέβροχα. Βροχμύλας, ἄνθρωπος καὶ ἁπαλός. Δαμόδαμος.

Βροχμόν, τὸ βρέγμα. Βρόχοι, ἅμματα. Βρόχος λέγεται, ὁ κοινῶς λεγόμενος θηλεία. ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ, βρόχον αἰπὺν ἀψάμενος ὑψηλοῦ. λέγεται δὲ βρόχος κυρίως, καὶ πᾶς ὁ δεσμὸς ἐμπεριλαμβανόμενος κύκλῳ. Βρύα, ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ πηγῶν. λέγεται δὲ καὶ σπλάγχνος, ἢ σπαργίς. ἐντελῶς δὲ ἄγνωστον χαλέπον. Βρυάζει, θάλλει, γαυριᾷ, ἥδεται τροφῇ. Βρίαδον, βρυασμόν. Βρυαλιγμόν, ψόφον, ἦχον. Βρυαλίκται, πολεμικοί, ὀρχησταί. Βρυαλόφων, λαφύσσων. Βρυανίων, μετεωριζόμενος, καὶ κορωνῶν. Βρυάζομαι, ἀναβαπτίζομαι, μετὰ [illegible] αὐτοῖς. Βρύγδην, εἶδος ἰλλυρίων. Βρυγίδες, ἄφωνος, κωφός. Βρυγμός, καταπολλάζειν, καὶ ἐκτείνω. [illegible] βρύχειν, ὅ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πρίειν, ψόφον ἀποτελεῖν, ὡς ἐν [illegible] συμβαίνει. καὶ βρυγμός, ὁ [illegible]. ὁ τρισμὸς ὀδόντων, ἢ μάλλον ἀπόκνησις. παρὰ τὸ βρύχω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω. ὡς γὰρ τρίω τριγμός, οὕτω καὶ βρύχω βρυγμός. Βρυκός, βρόχος. Βρυδαλίζειν, ἐκτείνειν. Βρυδαλίχα, πρόσωπον γυναικεῖον, παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρόν, τίθενται ὁ ῥίνθων τῶν ὀρ-

χήσεων.

θεάριτος εἰπὼν, ἀντὶ προτάφου ἐπλάσατο πέντε γεραλέος.

Ἄλλως. περὶ ἡλικιῶν. Βρέφος, τὸ γεννηθὲν εὐθέως. παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τῆς τιθήνης. παιδάριον, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ λέξεως ἀντεχόμενον. παιδίσκος δὲ, ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ. παῖς δὲ, ὁ διὰ ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι. τὴν δὲ ἑξῆς ἡλικίαν οἱ μὲν πάλληκα, οἱ δὲ βούπαιδα, οἱ δὲ ἀντίπαιδα, οἱ δὲ μελλέφηβον καλοῦσιν. ἐν πρώτῃ ἐπαφρίσας, διὰ τὸ μήπω τὸν κοινὸν φρονῆμον μετέχειν. ἄχλοοι δὲ καὶ ἐγρον, ὑπήνην ἀγροῦ γας. ἐσχάτως καὶ ἀττικοί. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, μειράκιον ἢ μεῖραξ. εἶτα νεανίσκος, εἶτα νεανίας, εἶτα ἀνὴρ μέσος, εἶτα προβεβηκώς. ὃς ἢ ὠμογέρων. εἶτα πρεσβύτης, εἶτα ἐσχατόγηρως. Βρέχω, σὺν λοιπὸς τῶν ἀρχαίων εἶπεν ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ, καὶ ἄγειν. βρέχειν δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπολλυμένου ὑπὸ τοῦ ὕδατός φασι. σημείωσαι δὲ, ὡς ἐπὶ θαλασσοῦ πλανωμένου καὶ τῆς αὐτοῦ κάτω χρόνου, χώραν ἔχει τὸ βρέχω, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ λαμβάνεσθαι. ἀναβρέχω δὲ ἐμαίνετο, ἀντὶ τοῦ ὑγραίνω μεταβαλλόμενος. ἢ βρέχον, ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. καὶ ὑποβεβρεγμένος, ὁ μέθυσος. τὸ δὲ βρέχειν, ἀπὸ τοῦ ἔχει τὸ ὑλάττειν. ὀνοματοποιία ἡ λέξις. ἢ Ὅμηρος, ἀμφὶ δὲ οἱ βρέχειν. ἢ παρὰ τὸ βάλλω βαλῶ, καὶ βρῶ βρέχω. Βρέχμα καὶ βρέγμα, τὸ ὑπερμετώπιον μέρος, ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεχμὸν ἐκάλεσε. λέγεται δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κράνιον. ὥσπερ παρὰ τὸ ἴχω γίνεται ἰχμὸς, ἢ στοιχμὸς, οἷον καὶ αἰχίνος ἐν στοιχεῖῳ. οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρέχω βρεχμὸς, καὶ βρέχμα. τοῦτο γὰρ πρῶτον βρέχεται. Βρεχμὸς, διὰ τοῦ χ, τὸ ἄνω τοῦ μετώπου. λέγεται δὲ καὶ κοινῶς βρέγμα, διὰ τοῦ γ. καλεῖται δὲ οὕτω, διὰ τὸ οἷον βεβρέχθαι τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ὑγρότατον εἶναι καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσιν. οὕτω καὶ ῥῆμα λέγομεν διὰ τοῦ γ, καὶ ῥαχμὸν διὰ τοῦ χ. καὶ διωγμὸν, καὶ ἰωχμὸν, καὶ ἄλλα. Βρέχω, τὸ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὑετ. μᾶλλον βρέξω.

Βρῦγμα, τὸ μετὰ ψόφος ἀναπνεόμενον. ὡς δὲ ἦν τοῦ ρ τιθέασιν, παρὰ τὸ ἐκπεράτω. καὶ βρῦγμα, ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος, παρὰ τὸ ἐκπεράτω. Βρυαλίκτος, ὁ διόνυσος. Βρύουσι, βρυχῶνται, φασὶ τὰ πρόβατα. Βρυσὸς, ἀλεκτρυὼν ἐπιβαίνων.

Βρυχανώμενοι, φωνοῦντες, ἢ χασμώμενοι. Βρῖ, ἐπιτατικὸν μόριον. ἐξ οὗ καὶ βριαρὸς, ὁ ἰσχυρός. γίνεται κατὰ πλεονασμὸν καὶ παραγωγὴν ὄβριμος. ὅθεν καὶ ὀβριμοεργὸς ἐχθρὸν. καὶ ὀβρίκαλα παρὰ Αἰσχύλῳ, λεόντων σκυμνία, τὰ δὲ ἁπαλὰ ὄβριμα καὶ παλά. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι τὰ ὄβρια, καὶ ὀβρίκαλα, λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. καὶ ὅτι βρίκαλοι, διὰ τὸ ἐχθρὸν τὰ μορμολύκεια. Ῥαυλινίας μέν τι περὶ τούτου φασὶν, ὅτι βρίκαλα προσωπεῖα βροτοείκελα, ἢ βροτοείκελα. ὁ δ᾽ αὐτὸς καὶ βριμοῦσθαι λέγει, τὸ μετὰ λόγου ἀπειλεῖν ἐφοβεῖν. καὶ Αἴλιος Διονύσιος δὲ, βριμοῦσθαί φασιν, ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖν. ἄλλοι δέ φασι βριμᾶσθαι, ἐν λαοῖς συζυγίαις τῶν περισπωμένων. ταῦτα δὲ πάντα, ἐκ τοῦ βρῖ ἐπιτατικοῦ παράγονται. ὅθεν καὶ βριμὸς, πεπλασμένον τι δαιμόνιον φοβερόν. ὅτι βρίγαι, φρίγαι ἔλεγον, ὁ συγγραφεὺς δηλοῖ. καὶ βριαρώς κύριον, καὶ τὸ βρίθω, καὶ τὸ βρίθος, καὶ ὁ βριθὺς, ἀπ᾽ αὐτοῦ παράγονται. Βριαγχόνιον, βάτραχον. φυλάξ. Βριάω παρὰ Ἡσιόδῳ, ἰσχύω, κρατύνω. Βρίκαλος θηλυκῶς, ἢ βάκχη, ἢ βριαρῶς ἐπεχάρχος. Βρίαρ, τὰ ἐπὶ ἀγροῖς κώμαι. Βριαρὰ, βαρέα, ἰσχυρά. Βριάρεω στῆλαι, αἱ Ἡράκλειοι λεγόμεναι.

Βριάρεως, ὁ ἑκατόγχειρ ἥρως. Βριαροί, ἰσχυροί, βαρεῖς ἐκφοροί. Βριαρὸν, ἰσχυρὸν, βαρύ. παρὰ τὸ βία βιαρὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ βριαρόν. ἔνθεν τὸ βριάρεως. ἢ παρὰ τὸ βρίω, ἀφ᾽ οὗ καὶ βρίθω. Βριαρόχειρ, ὁ δυνατὸς ἰσχυρὸς τὴν χεῖρα. Βρίγες, οἱ μὲν φρύγες, οἱ δὲ βάρβαροι, οἱ δὲ θρᾳκικοί. ἱστέον δὲ, ὑπὸ λυδῶν φαίνεται βρίγα λέγεσθαι, τὸ ἐλεύθερον. Βρίγγος, ἰχθὺς ποταμίος. Βριγδανώμενον, ὀργιζόμενον, μαινόμενον. Βρίζειν, τὸ ἀπονυστάζειν. κυρίως δὲ τὸ βαρέως ἢ μετὰ τῶν βορὰν εὕδειν. ὃ μὲν βρίζων, τῶν κατ᾽ ἄλλων ἀμέλειαν ἀποφαίνεται τοῦ βασιλέως

παρ᾽ Ὁμήρῳ. Βριζομάχος, ἰσοπολέμαρχος. Βρίζω, τὸ κοιμῶμαι. εἴρηται δὲ βρίζειν, τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν καθεύδειν. βρῖ ἐπιτατικόν ἐστιν, ὡς τὸ βριάκχος. καὶ Ὅμηρος, ἰδὲ οὐκ ἂν βρίζοντα. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀμελείας. κυρίως βρίζειν ἐστὶ, τὸ βαρὺ ἕζειν, καὶ μετὰ βορὰν ἕζειν. Βριήπυον, τὴν ἄγαν φωνὴν Ὅμηρος, ὡς μεγαλόφωνον. ἀπὸ δὲ ἀγαθοῦ προκαταβαλεῖν, εἰπὼν αὐτὴν βοῶσαν, ὡς ἐννεάχιλοι, ἢ δεκάχιλοι. καὶ νῦν μὲν μεθικῶς. ἄλλως δὲ βριήπυος λέγεται, διὰ τὰς ἐν μάχῃ βοάς. ὅθεν καὶ βοὴ, καὶ φύλοπις, καὶ αὐτὸ ὁ πόλεμος λέγεται. ἄλλον δὲ, ὅτι τὸ ἤπυον, ἤγουν φωνεῖν. ἐξ οὗ καὶ ὁ διὰ τοῦ η ἠπυτίδας, ἢ κατὰ συμπλοκὴν, ἢ πατρωνυμικῶς. καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἀπύειν. ὅθεν καὶ τὴν κήρυκα, ἀπύτην ἔφη τις τῶν παλαιῶν, οὐ κατὰ κόσμον, ἀλλ᾽ ἐπιθετικῶς. Βριηρὸν, μεγάλως κεχαρισμένον. Βρίθω, βαρύνω, αὔξω, ἢ εὐθύνω, διαφέρω. καὶ βρίθει, ἀντὶ τοῦ βαρύς ἐστι. βρίθει δὲ καὶ τὸ δένδρον τοῖς καρποῖς, ἀντὶ τοῦ βαρύνεται. βριθὺς, βαρύς. ἀφ᾽ οὗ βριθοσύνη, καὶ βριθὺς, ὁ ἐμβριθής. Βρίθειν καρπῷ, τῶν παλαιῶν εὐθηνίαν τῶν καρπῶν δηλοῖ. καὶ βρίθειν, γέμειν. Βρίθον, ἀντὶ τοῦ ἔβριθον. Βρίθος, βάρος. Βριθόμενον, λάμπουσαν, βαροῦσαν. Βριθὺ, ἰσχυρὸν, μέγα, βαρύ. Βριμάζειν, ὀργὴν συστέλλειν. Βρίκα, τὸ μικρόν. κύπριοι. Βρίκελοι, οἱ μὲν θεὸς ἐκάλεσαν, ἀπὸ τοῦ βάρος καὶ τοῦ ξύλου. οἱ δὲ βαρβάρους. δῆλον δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα παρὰ κρατῖνον. οἷον βροτοείκελοι, ἐν σφίγγαις. Βρικίνα, εἶδος βοτάνης. Βρικίσματα, ὀρχήσεις φρυγικαί. Βρικοί, πονηροί. Βρικὸν, ὄνομα. καρικόν, βάρβαρον. Βριλησσὸς, ὄνομα τόπου τῆς ἀττικῆς. Βριμὰ, ἰσχυρά. Βριμάζει, λέοντος χεῖται φωνῇ. Βριμαίνειν, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι, καὶ θυμοῦσθαι. καὶ βρῖ τὸ ὑπὸ ὀργῆς βαρύνεσθαι. λέγεται καὶ βριμῶ, ὅθεν καὶ βριμοῦσθαι καὶ βριμῶσθαι.

Βριμᾶσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἀπειλεῖν. παρὰ δὲ ἴωσι καὶ τὸ ἦχον ἀποτελεῖν. Βριμὼ, ἡ ἑκάτη. Ἀπολλώνιος ἀργοναυτικοῖς, Μηδείας περὶ βριμὼ φαρμάκων. παρὰ τὸ βρῖ γίνεται ῥῆμα βρίθω, ὁ μέλλων βρίσω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικὸν βρίμη. καὶ βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματα ἐπὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. οἷον πρώτη, φήμη, πλὴν τοῦ ἀκμή. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον, ὀξύνεται, οἷον γραμμή. Βρίμημα, ἐπίπληξις. Βριμήτωρ, χαλινιῶσα, ὀργιζομένη. Βριμῶσαι, ὀργισθῆναι. Βριμούμενος, ὀργιζόμενος. Βρίμος, δυνατὸς, ἰσχυρὸς, γενναῖος. Βριμὼ, καὶ ὀβριμὼ, ἡ περσεφόνη. Ἀπολλώνιος, βριμὼ νυκτίπολον φθονίην ἐνέροισιν ἄνασσαν. φασὶν ἑρμῆν ἐραθέντα, ἐπὶ κυνηγεσίαν ἐξιοῦσαν θελῆσαι βιαίως μιχθῆναι. ἡ δὲ ἐμβριμήσασα αὐτῷ, ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀπετράπη. καὶ ἐντεῦθεν βριμὼ προσηγορεύθη. ἢ διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τοῦ δαίμονος, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἑκαταῖα. καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὰ τὸ ἔμπουσαν καλεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον. τοιοῦτος γὰρ πέλεται βρόμος. ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. τὸ δὲ βρῖ ἐπιτατικόν ἐστιν. ὡς τὸ βριάκχος, ὄβριμος ἄρης. ἢ βριμὼ, ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν, βριμωίεις οὖσα. Βριμῶν, ἀπειλῶν. Βρίνια, τὰ ἔργα καὶ τὰ.

Βρινδεῖν, θυμοῦσθαι, ἐρεθίζειν. Βρινοί, οἱ βάτραχοι.

Βριπιδὸς, μεγαλόφωνος, μέγας, ὑψηλός. Βρὶξ, ἐπιλανθάνοντα, ἢ εἶδος ὄρνεος. οἱ δὲ, περιστερά. Βρῖξαι, τὸ μεταφορικὸν καὶ γογγύζω καθεύδουσαι. βορίξαι τὶ ὄν. σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι, καὶ καθεύδειν. Βρίσαι, τόμους οὕτω καλούμεναι, ἢ ὅτι βλίσσαι. καὶ γὰρ μελισσουργίαν αὐταὶ τὴν ἀρχαίαν ἐδίδαξαν. τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ. ἢ παρὰ τὸ βρέμω, ὅ ἐστιν ἀνθεῖν τὰς ἐλαίας. ὡς τῶν ἐργατίων καὶ αὐτῶν ὑποδεξάμενοι ἀριστεία, τῶν διὰ τὸ ἀμβροσίας. ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοιμίσαι αὐτὴν, καὶ καταθεῖναι. Βρίσαντα, ἰσχύσαντα, βαρήσαντα. Βρίσε, ἐβαρύνει.

Βρισεὺς ὁ ἥρως. οἷον καὶ βρισηῒς βρισηΐδος. παρὰ τὸ βρίθω, τὸ βαρῶ,

ἀείρεται ὑπὸ ποιητοῦ. λέγει δὲ κατὰ τοὺς φιλοσόφους, τὴν βραδεῖαν, ἢ τὴν βραχεῖαν. ἀπὸ τοῦ βραδὺς βραδίων βράσσων, ἢ ἀπὸ τοῦ βραχὺς βραχίων βράσσων, ὡς ἐλαχὺς ἐλαχίων ἐλάσσων, παχὺς παχίων πάσσων. κατὰ δὲ ἑτέρους βράσσων, ὁ βρασσόμενος. ἢ οὐχ ἱκανῶς ἐφ' ἑνός, διὰ τὴν ἀγωνίαν. καὶ μετείληπται ἡ λέξις· ἀπὸ τοῦ βρασσομένου ὕδατος. εἴτε δὲ βραχύς, εἴτε βραδύς, εἴτε βρασσόμενος, ἰσχυρὸς ὁ υἱός. καὶ βράσσων, ἐλάσσων, ἢ ἀτακτος, ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ, ὁ οὐ καθαρός. βράσσων τι νόος, οἷον ἀκαταστατῶν, ἀσθενέστερος ὤν. Βρατάνων, τορύνην. Ἠλεῖοι. Βρατάνα, ζωμήρυσιν αὐτοῦ, Ἠλεῖοι. Βρατάχους, βατράχους. Βράττον, πλαθάνων, σαρῶν. Βρεκεκεκὲξ, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. Βρεῦκος, ἀκρίδες.

Βρεῦλα, φθείρ. Βρεῦλον, κεῖλον. Βραυρία, κελώματα τῆς γῆς. Βραυρών, τόπος τῆς ἀττικῆς. Βραυρωνίοις, τὰ Ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοί, ἐν Βραυρῶνι τῆς ἀττικῆς. καὶ βραυρωνία ἑορτή, ἀρτέμιδι Βραυρωνίᾳ ἄγεται, καὶ θύεται αἴξ. Βραχεῖα, κυρατῆ. Βράχαλον, χειμάσιμον. Βραχεῖν, ἠχῆσαι, ψοφῆσαι. Βραχίλα, ἡ περιπατῆλος ἀλγεινή. Βραχέσι, ὀλίγοι. Βράχιον· τίθεται ἐνίοτε ἐπὶ μεγάλης βοῆς ὁ ποιητής. Βράχια χθών. ἔστι μὲν κατὰ τὸ βραχὺ ὕδατα, καὶ ὅσα βιοῦνται. λέγει δὲ ἦχον, ὅποιον πολλοὶ ἐκπέμπουσι γῆθεν φασί, ὧν οἱ τυφωνικοί. Βραχέως, δι' ὀλίγου. Βραχιόλια, ἃ περὶ ὑμῖν χλιδῶσι καλοῦνται. Βράχιστον, ἐλάχιστον.

Βραχιτελὲς, σύντομον, μικρόν. Βραχίων, ὅτι βραχύτερος ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους. βραχίων τροπικῶς, καὶ ἡ δύναμις.

Βραχμᾶνες, οἱ παρ' ἰνδοῖς γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι.

Βραχύ. ἐναντίον ἔχει τὸ μακρόν. ἢ τὸ βραχὺ ἐπίῤῥημα, τὸ μικρῷ ἔχει ἐναντίον. ὑπὸ βραχὺ ἐναντίον τὸ παχύ, ἢ τὸ ὀξύ. καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξύλογος ποιότητος, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ φανερόν. λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς, ἢ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ. λέγεται πάλιν τὸ βαθὺ ἐπὶ ὄγκου, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ κοῦφον, ἤτοι τὸ ἐλαφρόν. Βραχύ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, ὀλίγον, μικρόν. Βραχυκατάληκτον. μέτρον ἐστὶν ὅπερ πολλοὺς πόδας ἔχει πρὸς ἀπαρτισμόν, οἷον τὸ φεῦ φεῦ, ἢ τὸ ἴω, ἢ τὸ ἰώ. ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστι βραχυκατάληκτα, διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸν ἕνα πόδα, τοῦ ἑτέρου δὲ λείπεσθαι. Βραχύλογος, λέγεται ὁ ὀλίγα λέγων κατὰ πρόσωπον. καὶ ὁμοίως βραχύς, σύντομος, αὐτάρκης, ἀφελής, σαφής, στεγνός, ἀπέριττος, σύντονος, ἀφιλόλογος, ἀκριβής, ἀνελλιπὴς, φιλόλογος, καὶ ἄλλα. καὶ τὰ πράγματα, τάχος, συντομία, αὐτάρκεια, βραχυλογία, σαφήνεια, ἀφέλεια, ἀφιλολογία, ἀκρίβεια, βάσανος. καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, ταχέως, συντόμως, αὐταρκῶς, βραχέως, σαφῶς, ἀφελῶς, ἀφιλολόγως, ἀφιλονείκως, πολλάκις, ἀκριβῶς. Βραχυλογεῖ, ἀμετάβατος.

Βραχυνάζονται, χρηματίζονται. Βραχυσυλλαβία, ἐστὶ βραχυλογίας. Βραχύς, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς τὸ ρ. τὸ βλάχυ γὰρ τὸ ἀποβεβλῆσθαι μέρος, καὶ ἐλάσσονα γενέσθαι. Βραχυτελὲς, μικρόν. Βραχέως εἰσί, φράσις περὶ τοῦ ἀκινουμένου τουτέστιν ὄχου. οἷά εἰσι τὰ δελφικὰ ἀποφθέγματα. ὡς λέγει, γνῶθι σαυτόν, χρόνου φείδου, μηδὲν ἄγαν, καὶ τὰ ὅμοια. Βραχυφεγγής, ὁ ὀλιγοφαής. καὶ βραχυφεγγῆ, λάκκον ὄντα. Βράχω, τὸ ἠχῶ, ὀνοματοποιία ἡ λέξις ἐστί. Βραχώλης, τραχύς. Βράψαι, συλλαβεῖν, ἀναλῶσαι, κρύψαι, θηρεῦσαι. Βρέα. Κρητικῶς μέμηνται οἱ βρέας ἀπεικάσαι. ἔστι δὲ πόλις θρακίας, εἰς ἣν ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμψαν. Βρέγμα, ἢ βρεχμός, τὸ ὑπὸ μετώπιον μέρος. Βρέλον, ἔλαφον, ἢ κεφαλὴ ἐλάφου. Βρεκεκεκέξ, κοάξ κοάξ, ἐφθέγμενοι οἱ βάτραχοι. οὕτως ἀριστοφάνης, μίμημα φωνῆς βατράχων. Βρέκος, ἡ μικρὰ ἀκρίς. Βρέκω, τὸ βρέκω τὸ βρέχω. βρέχω γὰρ οἱ φρύγες. Βρεκύλαι, λαβεῖν. οἱ φρύγες. Βρέμβος, ἐμβρυον. Βρεμαίνων,

ἠχῶν. Βρέμω, ἠχῶ, ἐπὶ πυρὸς κυρίως λέγεται. ἔξω ὁ βρέμων, ὁμοίως. ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἤχου τῶν κυμάτων λαμβάνει. σημαίνει καὶ τὸ ἐρμῶν. προσλαμβάνει δὲ καὶ πυρὶ καὶ ἀνέμοις. καίτοι καὶ ἐπὶ κύματος, τροπικῶς δ' ἐστι, καὶ ἀλαζών. καὶ ὁ ἀπειλητής, ὁ καὶ βρέμων λέγεται. Βρέμεται, ἐπὶ τοῦ ἤχου τῶν κυμάτων. ὡς τό, αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται. καὶ βρέμεται, ἐπὶ θαλάσσης λέγεται. οὕτω καὶ ὁ βρέμος, ἐκ τοῦ βρέμω γενόμενον. Βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμηκα. πόθεν εἰσὶ παλαιοτάτοι ὑμῖν γεγόνασι; τοῦ καθὸ. τέμω τεμῶ τετέμηκα, τέμω τεμῶ τετέμηκα, δέμω δεμῶ δεδέμηκα, ὃ σημαίνει τὸ οἰκοδομῶ. βρέμω βρεμῶ βεβρέμηκα, ὃ σημαίνει τὸ κτυπῶ. ἐγκεκλῖσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ μένω μενῶ μεμένηκα, διὰ παλαιοτέραν. καὶ διὰ τοῦ τοῦ τέμω, τεμῶ, δέμω, βρέμω, οὐ γίνονται οἱ παρακείμενοι δι' ἀμεταβόλου καὶ τοῦ ε. διὰ τὸ μαλλὸν συντεῖσθαι τὸ μ καὶ τὸ ε. μέσι κατὰ συλλήψιν, μέσο κατὰ διαστασιν. Βρενθύεται, ἀηδίζεται, προσποιεῖται.

Βρένθιον, ἔλαφον. Βρενθῦ, ἀνθεῖ. Βρένθειον, μύρον τὸ παχύτατον, ὡς ἡ κύπρος. εἰ δὲ ἄνθινον μύρον, καλοῦσι δὲ καὶ ἐρεσοὶ βρένθιον, ὃ ἔστι κόρσην καλοῦσι. κύπριοι δὲ, βρενθίνην θριδάκινα λέγουσι. Βρενθία, ῥιζῶδες, εἰς ἣν ἐμβιβάζονται τοὺς γνάθους αἱ γυναῖκες. οἱ δὲ φασὶν ἀγχουσαν, οὐκ εὖ.

Βρένθις, θριδακίνη. κύησις. Βρενθύεσθαι, σεμνύνεσθαι σεσηρὸς ἐν σχήματι, καὶ γαυριῶν ὄρος. ἀριστοφάνης. Βρενθύεται, ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι. ἀπὸ τοῦ βρένθειον, τὸ μύρον. οἱ γὰρ ἀλαζονευόμενοι, μύρῳ χρῶνται ἐνίοτε. μεγαλοφρονεῖ, ἢ προσποιεῖται, ὀργίζεται. ἀριστοφάνης, σεῖ δὲ ὅτι βρενθύει ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, ὥσπερ κομπάζεις, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις. Βρενθύεται, ἀγερωχεῖ, σεμνύνεται, σοβαρεύεται. Βρενθυόμενοι, δυσχεραίνοντες, ὀργιζόμενοι, θυμούμενοι. ἢ βρενθύεσθαι, τὸ διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, προσποιεῖσθαι, ὀργίζεσθαι. ἢ ἐνεβριμώμενοι, τρυφῶντες. Βρεσός, πίθος μέγας, τόμος. καὶ βρέθον, ὃ καὶ βρένθον. Βρετάννιον, χωρίον τῆς ἰταλίας. Βρεταγίον, εἰκών, ὁμοίωμα. Βρεταί, βρεταί. Βρέτας, εἴδωλον, ἄγαλμα. παρὰ τὸ βροτός, βρέτας κατὰ τροπήν. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεποιημένον ἀνθρώπου. ἡ βρέτας, ἄγαλμα θεῶν, ὃ βροτῶν ἱερόν. καὶ τὸ φόρημα ἐν τούτῳ ποιεῖ, ὁ ξύανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φασὶν ἀμπέλινον εἶναι. διὰ τὸ τὸν ἄμπελον ἱερὸν, ἱερὰν εἶναι τῆς ῥέας. Βρεταί, ἀπαρκτέον ἐστί.

Βρέτηκα, φοβηθῆ, ἀπείς, μικρὰ ὑπὸ κρυπτῶν. Βρεττία, μέλαινα πίσσα, ἢ τῶν ἢ περὶ τὴν ὑκεανόν. Βρέφος, παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω, γίνεται φέρβος. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, βρέφος. καὶ λέγεται βρέφος, ἀπὸ γενέσεως ἕως τεσσάρων ἐτῶν. ἢ βρέφος, τὸ ἄρτι γεγονός. παιδίον τὸ φερόμενον ὑπὸ τιθήνης, παιδάριον τὸ περιπατοῦν. καὶ ἤδη λέξεως ἀντιλαμβανόμενον. παιδίσκος, ὁ ἐν ἐχομένης ἡλικίας. παῖς, ὁ διὰ ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι. ἡ δ' ἑξῆς ἡλικίαν, πάλλακα ἢ βούπαιδα ἢ ἀντίπαιδα ἢ μελλέφηβον καλοῦσι. τοὺς δὲ μετ' αὐτοὺς ἐφήβους, κορινθίοι μὲν τριακάδας καλοῦσιν. ἀργεῖοι δὲ, ἀπὸ φήμης, οὐ διὰ τὸ π. πενταὶ τοῦ φήμην, (καὶ ὁ λην σημαινόμενον) τοῦ ἀπὸ προθέσεως ἀπηχῶς λέγεται, ὁ καὶ διέρων ἰχθύς. καὶ ἄπειρος ἔννοια, ἢ κεφαλὸς ἢ ἀπειβρίμια, ἰδίᾳ τὰ μὴ ἐπὶ βωμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἐλάφους κατατεμνόμενα. καὶ ἀπ' ἡμῶν ὄνος, ὁ ἡμιόνος. καὶ ἀκόντιχα παρὰ καλλιμάχῳ, οἱ ἄποθοι. παῖς δὲ λαλεῖν ἢ ἀπεφέρεσθαι πρὶν, οἱ μήπω τοῦ κρόμον μετέχοντες ἔφηβοι. μεὶ οὖν φασὶ τὸ μειράκιον, εἶτα μεῖραξ, καὶ νεανίσκος, καὶ νεανίας ὁ αὐτός. καὶ ἀντ' ἄν δὲ πέρας, ἐπειτὰ ἀνάλωσι. καὶ ὅσα πρεσβύτας ἀντίων, ἐπεὶ περ γέρων. ἔχεται δὲ τῶν διαστημάτων ἐπεὶ ἡλικία, ἢ τὸ ἐν καιρῷ γαμεῖσθαι. μεθ' ὃν ὁ κατὰ τοῦτον πατήρ, εἶτα ἀνὴρ ἀπὸ, εἶτα ἀνὴρ μέσος, εἶτα προβεβηκώς, ἐπεὶ πόλεμος, ὁ καὶ ὠμογέρων. εἶτα γέρων, ὁ καὶ πρεσβύτης, εἶτα ὁ ἐσχατόγηρος. παλαιοτέρα μὲν δὲ οὐ ἐπειδὴν. ὡς τὰ πολλὰ παλιοῦσθαι ἀρχόμενοι. ὡς παραφαίνουσι ἐν

θεάριτος

πρὸς ὃ τὸ πολλάκιον λεγόμενον. δηλοῖ δὲ καὶ μάχιμον ἀσελγῆ.

Βούταρος, ὁ ταχύς. ἢ ὁ παχύς. Βοῦτον, βουκόλος, βοσκήματα. καὶ Βούτης, ὁ τῶν βοῶν νομεύς. ἀττικῶς δὲ εἴρηται. Βουτελίζειν, θύειν. Βούτης, οὗτος τὴν ἱερωσύνην εἶχε, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ Ἐτεοβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου. τὸ γὰρ ἐτεόν, ἀληθὲς δηλοῖ. ὁ Βούτης, ὄργανον ὑπὸ τῶν δαπανητῶν, καὶ βουτάδας. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων. ἢ ὁ τοῖς Διιπολίοις τὰ βουφόνια δρῶν. Βουλίμεια, ἡ τροφὴ ἀνθρώποις περίχυτος. Βούτιμοι, βοώνητοι, ὥσπερ ἀλφεσίβοιαι. Βουτί, τόποι παρ' Αἰγυπτίοις, εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται. Βούτομον, εἶδος χόρτου. Βούτρα, τὰ πλέγματα τῶν βοῶν. Βούτρον, φάκανον, ὅλον, ἄτρακτον. Βούτρεπτρον, ζῶον. Βουτρωτός, ἢ Βυθρωτός, πόλις τῆς Ἠπείρου. Βουτύπος, ὁ τοὺς θυομένους βοῦς ὑπὸ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος. οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὄνυξιν ἱστάμενος, μᾶλλον προὔβη. Βούτυρον, τὸ λιπαρὸν τοῦ γάλακτος. Βούτυρος, βοτάνης εἶδος. Διονύσιος. Βουφάγος, πολυφάγος. Βουφάρας, γεφύρας.

Βούφαρον, τὴν εὔγεων γῆν. φάρος γὰρ ἡ ἄρωσις. καὶ ἐπίθετον βοός. Βούφθαλμον, βοτάνη τις ὑφ' ἡμῶν ἐσθιομένη.

Βουφόνιον, ἱερεῖον, βοῦς θύσιον. Βουφόνια, παλαιὰ ἑορτή. ἥν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυστήρια, ὅτε καὶ βοῦν θύουσιν, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος βοὸς ἐν ἀκροπόλει, ὑφαιρέσει τοῦ πελάνου ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Διονυσίων. Ἄλλως. ἑορτὴ ἀθηναίων πάνυ ἀρχαία. ἐν γὰρ τοῖς Διιπολίοις φασὶ βοῦν τὸν πέλανον καταφαγεῖν, τὸν παρεσκευασμένον πρὸς τὴν θυσίαν. Βούλωνα δὲ ἑκὼν εἶναι ὑπὸ πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων μέμνηται διὰ τῆς τετάρτης. Βουφορβός, βοῦς τρέφων.

Βουφόρτων, πολυφόρτων. Βοῦφος, ὅπου βοῦφος ἐπιφέρεται. ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται. Βουχαλία, τὰ λυχώρεια. Βουχαλίδης λέξις, ὁ βοῦν χυτρῶν, ἐν ἐπιγράμματι. Βούχετα. Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, πληθυντικῶς οὐδετέρως λεγομένη. ἣν Φιλόστεφανος ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ὀνομάσθαι φησί, διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖσε, κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Βουχίλον, ὄνομα τόπου. ἡ εὐθεῖα, Βούχιλον. πάνυ Βουχίλου κρατῶν ἀρκαδικός, δυνάστης ὢν τρέφων. Βαχοῦλος, ἰχῶρες, ὁ ξηρός.

Βούχωμα, φρόνημα. Βοῶν. βοῶσι, καὶ κράζουσι βοῶσι, τὸ εὐθεῖαν. τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ, βοάουσι, βοῶσιν. Βοῶμεν, ἐμέσωμεν. Βοώμενον, ἐπικαλούμενον. Βοῶν, ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ. περιττεύει τὸ βοῶν. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ οἶνον οἰνοχοεῖ, περιττεύει τὸ οἶνον. καὶ ἐν τῷ αἰπόλος αἰγῶν, τὸ αἰγῶν. αἰπόλος γὰρ οὐδ' ἐπὶ ἄλλο ζῶον λέγεται, ἀλλὰ μόνον αἰγῶν. καὶ βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ, ἐκ περισσοῦ κεῖται τὸ βοῶν. ὡς, οἶνος ἐν τῷ οἶνον ἐνοινοχοοῦντες ἐν χρυσέοις δεπάεσσι. Βοῶν, σημαίνει τρία. τὸν κεκραγώς, Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν. καὶ τὸ ζῷον, Μυκηθμοῦ δ' ἤκουσα βοῶν. σημαίνει καὶ τὴν ἀσπίδα, Χαλκοῦ τηρεῖσθαι βοῶν τε ὑπασπιστάων. Βοῶναι, οἰκίαι. Βοῶνα, ὅλον.

Βοῶσαι, ἀγροικίαι. Βοῶντα, ἐπὶ αὐτοῦ βοῦν λαβόντα.

Βοωνίτην, ζεῦγος βοῶν ἠγορασμένων, ἢ ἀροσίμων. παρὰ κωμικοῖς δέ, ἀροσίμων. Βοωνία, αὔλειος θύρα. κρυπτός. Βοῶπις ἥρα, ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ κυανοφρύς, ἔχουσα ὀφθαλμούς, ὥσπερ οἱ βόες. τοῦτο γὰρ ἐξαίρετον, τὴν ἥραν λέγειν οὕτως. ἤδει τὴν ἀέρα, ἀπὸ διαφορᾶς ὄντα, μάλιστα πάντων. Βοῶπις ἥρα. ὡς μὲν ἀὴρ καὶ αὐτή, ἔοικε τῷ βοῒ πληθυνομάζεσθαι, διὰ τοὺς ἀφρίους ἔχουσι. μυθικῶς δὲ ἐπαινός ἐστιν αὐτῆς, ὡς γυναικός, διὰ τὸ κατὰ βοῦν μεγαλόφθαλμον. ἐξ οὗ καὶ κύριον ὄνομα ἡρωΐνης τίθεται.

Βοωτεῖν, βοηλατεῖν. Βοώτης. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, ὅτι λαμπρὸς ἦν ὁ Βοώτης. καὶ αἱ μέγισται ἀρχαὶ ἐπὶ τούτῳ ἐχειροτονοῦντο. καὶ Βοώτης, ἄστρον πλησίον τῆς ἄρκτου. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἀρκτοφύλαξ καλεῖται.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Βραβεῖον, ἐπίνικος ἀμοιβή, ἢ ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν. ὁ μᾶλλον τὸ βραβεῖον διδόμενος στέφανος ὑπὸ νικῶντος. Βραβεύς, καὶ οἱ βραβευταί, καὶ οἱ διοικηταὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ ἆθλα διδόντες. ἀφ' οὗ βραβεῖον, τὸ ἆθλον λέγεται, καὶ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. Βράβειον, φάσκων, κλαδαστήριον. οἱ δὲ πλάθος. Βραβεύει, διοικεῖ, ἐπιψηφίζεται. καὶ βραβευτής, διαιτητής, κριτής. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν ῥάβδον αὐτοὶ φέροντες, ὁ νικῶν ἄλλα διδόντες, σύμβολον τῆς νίκης, ἢ πέλλαται ὑπὸ ὄντες, ἢ ὑποφθίοις τῆς ῥ. ἢ οἱ διαλλακταί. καὶ βραβεῖα οἱ διαλλακταί. Βραβευέτω, μεσιτευέτω, μεσιτευσάτω, ἰθυνέσθω. Βραβεύς, ὁ βραβευτής, ἤτοι ὁ ἀγωνοθέτης, ὁ διδοὺς τὰ βραβεῖα τοῖς νικῶσιν. ὡς τό, βραβευσάτω τὴν ἐπιστολήν. Βραβευτής, διαλλακτής. Βράβυλα, τὰ καλούμενα δαμασκηνά. τὰ αὐτὰ καὶ κοκκύμηλα, ἢ μάλιστα, βορέκλαδα ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. εἰσὶ γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. Βραυρών, πόλις τῆς ἀττικῆς. ἐν ᾗ τὰ Διονύσια ἦγον, καὶ μεθύοντες, πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. Βραγός, ἕλος. Βραγχᾶν, οὐ βραγχιᾶν. καὶ βράγχος, οὐδετέρως. Βραγχιάζεσθαι, πνίγεσθαι. Βραγχίον, τὸ κατάφρακτον τοῦ ἰχθύος. Βράγχοντος, βρέχοντος ἁλόντος.

Βράγχος, νόσημά τι τὸ ἐν τῷ σώματι γινόμενον, τὴν φάρυγγα. ὅταν ὑπὸ μάλιστα διαφθείρεται. Βραγχῶν, φλεγμῶν, ὑπὸ πόνων. Βραδαρίζει, ῥαπίζει, ἐκτείνει. Βραδέως, μελλητικῶς. Βράδιον. καὶ Ἡσίοδος λέγει, βράδιον δὲ παλαιοῖς φαίνει. Πλάτων καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ λοιποὶ ἀττικοί, βραδύτερον. Βραδύνει ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ βραδὺς γίνομαι. ὁ βραδύνεται, ἀντὶ τοῦ βραδυτάτα λαμβάνει. ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται. Βραδύνω, μέλλω, διαδέω, διάγω. καὶ βραδύνω ἐλλείπω.

Βραδὺς ὁ ἀργός, ὁ μὴ ἀγχίνους ἀποκλάσιμος. καὶ βραδύς, παρὰ τὸ βάρος βαθύς. καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ῥ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, βραδύς. Βραδύς. ἔχει ἐναντίον τὸ ταχύ, ἢ τὸ ὀξύ. λέγεται ὀξὺ ἐπὶ μαχαίρας, ἢ ὀφθαλμῶν. ἢ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξώδους ποιότητος, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ γλυκύ. λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ. λέγεται πάλιν τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ ὄγκου, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἐλαφρόν.

Βραδυτέραν, οὐ βράδιον, ἀττικὸν δέ. Λιβάνιος, καί σοι καὶ βραδύτερον, ἀλλὰ συμμέτρως ἕψομαι. καὶ βραδύτερον, οὐ βράδιον λέγουσιν, ὅτι μὴ Ἡσίοδος μόνος εἴρηκε βράδιον σεσημειωμένως, βράδιον δὲ παλαιοὶ φαίνει. Βράδων, ἀδόνητος. Βράζει, τὸ ὕδωρ θερμαινόμενον. ἀναβράζει δέ, τὸ ὕδωρ μεταβολικῶς. Βράζειν, τὸ ἡσυχῇ ὀλολύζειν. Βράζω, ζέω, βέρω, θερμαίνω. Βραθύ, πόα τις θεοῖς θυομένη.

Βράδιον, ῥᾴδιον. αἰολικῶς. Βράκαλον, ῥόπαλον.

Βράκανα, ἄγρια καὶ δύσπλυτα λάχανα. Βρακώδας, τραχεῖς τόπους. Βρακεῖν, συνιέναι. Βρακεῖς, συνιείς. Βράκαι, ἀναξυρίδες. Βρακός, κάλαμος, ἱμάτιον πολυτελές.

Βράκος, ἀντὶ τοῦ ῥάκος. ἢ βρυτήρ, ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ. καὶ βρόδον, ἀντὶ τοῦ ῥόδον. οἱ αἰολεῖς τὸ β τῷ ρ προστιθέασιν, ὅταν ἐπιφέρηται α, ἢ υ, ἢ ο. Βράψαι, συλλαβεῖν, λαβεῖν, καταπιεῖν.

Βράπτειν, ἐσθίειν, κρύπτειν, ἀφανίζειν. παρὰ σώματι ἔλκειν, ἢ συνάγειν. Βρασίδας, ἔγγιστα λέγων τὸ γένος ὁ δὲ Βρασίδας, Ζηνός. ὁ Λακεδαιμόνιος δὲ Βρασίδας, οὐ θάπτεται ἐν ναῷ, ἀλλὰ ἐν Ἀμφιπόλει. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ τίθεται ὁ Βρασίδας. Βράσκαι, κράμβαι. ἰταλιῶται. Βρασμὸς γῆς, ὅταν κοχλάζῃ κατὰ κύματος. ἐλιγμὸς δέ, ὅταν ἀναρρίπτῃ. Βρασιδόχος, κεραμεύς, ὁ μὴ ἐρρωγώς. Βράσσον, βραδύτερον, ἀσθενέστερον ἢ ἑτεροκλινές, ἐπὶ τροχοῦ. ἐπεὶ βράσσονα, ταπεινοτέραν.

Βράσω, τὸ ζέω. ὅθεν ὁ ἀναβράσω λέγεται ἀττικῶς. Βράσσω, παρὰ τὸ βραδύς, βραδύτερος, βραδίων, βράσσων. ἅπαξ δὲ

ἀπολίσθῃ ἐμὸ, παθητικόν. κατὰ τὸν Πορφύριον, νῦν δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ αὐτ' ἀπολέσθαι. καὶ σημαίνει τὸ ἢ αὐτ' ἀπολέσθαι, ὡς συντελοῦντα, πρὸς τὸ βούλομαι λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Βουλομένῳ, γλιχομένῳ, ἐπιθυμοῦντι. Βουλυτὸς, ὁ πρὸς ἑσπέραν καιρὸς, ὁ δειλινὸς, ὅτε τοῦ ἐργάζεσθαι τοὺς βόας λύομεν. Βούλω, βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς λω λήγοντα ὑπὲρ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν δύο βαρύνονται. τὰ δὲ δύο περισπῶνται. βαρύνονται, τὸ βούλω καὶ οὔλω. Ὅμηρος, οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε. περισπῶνται, τὸ οὐλῶ παρὰ τὸ οὐλὴ τὸ τραῦμα, ἵνα κατουλώσῃ. καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δοῦλος. Βουμανὶς, καὶ βούκασον, εἶδος βοτανῶν. Βουμίστης, ὁ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένος, παρὰ Αἰτωλοῖς. Βουμολγὸς, ὁ τὰς βοῦς ἀμέλγων. Βουμυκὴ, φωνὴ μυκηθμῶν. Βοῦν ἐπικόψων, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω τοῦ τραχήλου πλήξων. ὅθεν καὶ ἐπίκοπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐπίξηνον. ὅπερ ἰδιωτικῶς, ἐπικόρμιον λέγεται. Βοῦ, ἐπιτατικὸν μόριον. Βοῦν ἐπὶ γλώττῃς φέρει, ἤγουν δῶρα λαβὼν σιωπᾷ. Βούνης, ὁ βουνώδης τόπος, παρὰ τὸ βουνός. βουνὸς δέ ἐστιν, ὁ ὑψηλὸς καὶ γεώλοφος τόπος. Βούνιον, πόας εἶδος. Βουνιάδαι, αἱ ἐλώδεις λέγονται. Βουνίτης, ὁ βουναῖος, ὁ βουνάτης. ὁ βουνὸς, ὁ ὑψηλὸς, ἢ γεώλοφος τόπος. Βοῦν σίδου ὠνοῦμαι, ἢ ἀπολίδομαι. λείπει ἡ διά. μάλιστα μὲν τὸ χῶμα, τελείως τὸν λόγον, λείπει ἡ κατά. οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων, λείπει ἡ ἀπό. ὁμοίως καὶ ἡ ἐκ ἀνάγκη τῶν φυτῶν, ἐλλείπει ὅρει, ἀφίησι τῶν φύλλων, πίει τοῦ ὕδατος. ὅταν μὲν πάντα τὰ φύλλα τις μέλλει ἀφίεσθαι, μὴ δὲ ὅλον τὸ προκείμενον ὕδωρ πίῃ, ἀλλὰ μέρος, τηνικαῦτα αἰτιατικῇ συντακτέον. Βουνοί, βωμοί.

Βούνομοι, αἱ ὑπὸ βοῶν κατανεμόμεναι. Βυσὸς, σηκός. κέκραγεν. Βοᾶν ἀλγεῖς, τάχα δὲ εἰ βοᾶσαι. ἔλλειψις τοῦ ε. καὶ πνεῦμα προσῆλθε τὸ δασύ. Βούπαις, μέγας παῖς, οὔπω τέλειος ἀνήρ. καὶ βούπαις ὄνομα ἡλικίας, ὁ νέος, ἔφηβος, ἢ ἰχθύς.

Βούπαλος, ὄνομα. Βουπαλίδαι, περιστελίδαι. Βούπαις, ὁ μεγάλη παῖς. Βουπλάται, οἱ βουκόλοι. λέγονται ἐπὶ τοῦ περιπλάσσοντες. βουπλάται γάρ εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ πίλασαι τὸν βοῦν εἶναι. ὃ καὶ βέλτιον. Βούπλευρον, λαχάνου εἶδος. Βουπλῆγες, οἱ πληγέντες ὑπὸ τοῦ βοῶν. βουπλῆγες δὲ, οἱ πλήσσοντες τοὺς βόας.

Βουπλὴξ, βοδικόφον, ὁ πέλεκυς βοὸς ἀναιρετικός. ἢ μάστιξ, γινομένη ἀπὸ τμήματος βύρσης. ὀξύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ. τὰ κατὰ παρακείμενον συντιθέμενα ὀνόματα εἰς ξ, ἢ εἰς ψ λήγοντα, ὀξύνεται, κἂν μίαν φυλάττῃ τοῦ ῥήματος συλλαβήν. οἷον ἁλμὼψ, αἰγὼψ, ἀμιθώψ, κναμοφθὼξ, βουπλὴξ, σεσημείωται τὸ ὕπληξ. τὸ δὲ ῥυθμικῷ λεξικῷ. εὕρηται καὶ ὀρθοπλὴξ ἵππος, ὁ ὀρθὸς αἰρόμενος καὶ πλήσσων. προφέρεται δὲ καὶ ἀκανθοπλὴξ, καὶ κωπηπλὴξ, καὶ οἰστροπλήξ. ὡς τὸ, Τοῦ οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης. καὶ μεθυπλὴξ, ὡς Καλλίμαχος, τοῦ μεθυπλῆγος φροίμιον Ἀντιλόχου. περίεργον οὖν φασὶ λέγειν, ὅτι τὰ ῥηματικὰ μὲν ὀξύνονται.

Βουπόλον, βουκόλον. Βουπόρος, ὀβελοὺς μεγάλους, ὀβελίσκους. Βουπράσιον, ὁ Πυγχάρος χωρίον τῆς Ἠλείας φησί. καὶ τοὺς Βουπρασιεῖς ἐπειοὺς πάλιν λέγει. ὅτι κατοικία τῆς Ἠλείας τὸ Βουπράσιον ἀξιόλογος, ἢ νῦν οὐκ ἔτι ἐστί. καὶ ὅτι ὑπὸ Φωκέων ἀρξάμενοι τότε τὸ Βουπράσιον παρὰ τὴν Ἦλιν, καὶ οἱ ἐκεῖ παρὰ τοὺς Ἠλείους. καὶ ὅτι ὕστερον ἀντὶ Ἐπειῶν Ἠλεῖοι ἐκλήθησαν. καὶ ὅτι ἐστὶ μέρος Ἤλιδος τὸ Βουπράσιον. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, καὶ πόλιν Ἤλιδος λέγει, καὶ ποταμὸν, καὶ χωρίον. καὶ κατοικίαν ἀξιόλογον, τὸ Βουπράσιον. κληθὲν οὕτως ἀπὸ Βουπρασίου τινὸς, ἄρξαντος ἐκεῖ. τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ, Βουπρασιεύς. καὶ Βουπράσιος. καὶ Βουπρασίον δὲ, ὡς καλάμιον. Βούπρασις, λαχάνου ἀγρίου γένος, ὅμοιον δὲ σίσινι. Βουπρῆσαι, ὄνομα ὄφεων. Βούπρηστις, ζῶόν τι κανθαρίδι ὅμοιον. ἢ ἄγριόν τι λάχανον, παρὰ δὲ ἐμπιπράναι. Βουπρίονες, κρημνοὶ μεγάλοι, καὶ λόφοι. Βούπυρον,

θυσία τις ἐξ ἀλεύρου πεπεμμένων, καὶ βοὸς εἴδος. οἱ δὲ τὴν θύουσαν ἢ βουάρχην. σημαίνει δὲ καὶ τὴν βουπρήστιν. Βούραμος, ἀθήρινα. Βούριππον, βοτάνη λεγομένη ἀσφόδελον. Βοῦρα, πόλις τῆς Ἀχαΐας. Βουργάνη, ὄρος Ἱσπανίας. ἔνθα Βελισάριος δυσφόρως πολέμους διεδέξατο. Βούρειον, κρήνην λέγει Θεόκριτος. ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκλήθη πεποιημένης ἐκεῖ ὅθεν τὸ ὕδωρ ἐρρεῖν. οὕτω τοῦ Χάλκωνος μηχανησαμένου τι καὶ κατασκευάσαντος. ἢ βούρεια, ὁ πολύρρυς. ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ῥέω. βούπαις γὰρ ἢ βουγάϊος, ὁ μέγας παῖς. Ὅμηρος ἤδη νῦν βουγάϊε. ὁ μέντοι ὁ Κῷος ὑπομνηματίζων Βούρρειν ἐκάλει. συμβῆναι γάρ φασιν ἐξ αἰδημάτων καὶ αὐτοφυοῦς, βοὸς ῥεῖν παραπλήσιον εἶναι τὴν ῥύσιν. ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκεῖ ἐγεῖραι ὁ Χάλκων ἐπὶ θεμελίων. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ Χάλκων ἀνδριάντα ἵππου εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ ὕδωρ εὑρέθη. καὶ ἐκ τῆς ὁπλῆς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξῆρχεν. καὶ νῦν ὅσοι, τὸ ἐς ἐκ ὁπλῆς ἵππου, ἢ ἄντος κράναν, ἐν τῷ ἐκπεποιημένος πέτρα τόνος. καὶ ἄλλοι ἄλλως. Βούρυγχος, ἰχθὺς κητώδης. Βούρυνος, ποταμὸς μέγας, ῥεῦμα ἔχων.

Βοῦς, ἰχθῦς. τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν εἰώθασιν οἱ ἀττικοί. Βοῦς, θηλυκῶς Ἴωνές φασι, καθὰ καὶ ἀμαχεὶ ῥυθμοῦνται. ἤδη δὲ καὶ ἀττικοί. ὥσπερ καὶ οἶς, καὶ τὰς ἵππους, καὶ τὰς ἡμιόνους, καὶ τὰς κύνας. Βοῦς, τοῦ βοὸς, καὶ βοῦ ποιητικῶς. τῷ βοΐ, τὸν βόα καὶ βοῦν, ὦ βοῦ. δυικά, τὼ βόε, τοῖν βοοῖν, ὦ βόε. πληθυντικά, οἱ βόες καὶ βοῦς, τῶν βοῶν, τοῖς βουσί, τοὺς βόας καὶ βοῦς, ὦ βόες καὶ βοῦς. Βοῦς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅτι ἐλέγετο καί τι πέμματος εἶδος. ἀφ' οὗ παροιμία τὸ, βοῦς ἕβδομος. ἔχει λόγον τινὰ δι. σελήναις, πέμματα ὄντα πλατέα, κυκλοτερῆ. ἐπὶ δὲ ἐξ σελήναις τιθέντες, βοῦν φασὶν ἕβδομον ἐπιτιθέν, κέρατα κατὰ μίμησιν πρωτοφυοῦς σελήνης ἔχοντα. ἔθυον μὲν οὖν ἐστὶν ἐπὶ τέλεσι τοιάνδε τὴν βοῦν, καὶ ἐκάλουν αὐτὴν πέμπτον βοῦν. μᾶλλον μέν τι ἐπὶ ταῖς ἐξ ἔθυον αὐτόν. ὃς καὶ ἐκαλεῖτο διὰ τοῦτο ἕβδομος βοῦς. ὁ δὲ ταῦτα ἱστορήσας Παυσανίας, λέγει καὶ ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι σελῆναι τὰ πέμματα, καὶ πέλανοι ἐλέγοντο. καὶ ὅτι πεμμάτων εἶδος καὶ οἱ ἀνάστατοι πλακοῦντες, καὶ οἱ χθόνιοι, καὶ οἱ ἀμφιφῶντες. καὶ φθοῖς δέ φασι πέμματα μετὰ σπλάγχνων ἐσθιόμενα. καὶ ὅτι οἱ ῥηθέντες ἀμφιφῶντες, ἄλλως τε οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ ἡλίου καὶ σελήνης. ἢ διότι ἐκόμιζον αὐτοὺς, δᾳδία ἡμμένα παρεξαγόντων ἐπ' αὐτούς. ἀναχοῦ δέ φησιν ὁ αὐτὸς, καὶ ὅτι ἀμφιφῶν προσηγορεύθη πλακοῦς, διὰ τυροῦ. ἀφ' οὗ δᾷδα πάντα ἐστὶ, ἀνάπτουσι τοῦ φωτὸς χάριν. Βοῦς θηλυκῶς, τό, τι ζῶον, καὶ τὸ βοῶν ἄθροισμα. βοῦς δὲ ἀρσενικῶς, ὁ τῆς πανοπλίας, μεταφορικῶς, ἐλέγετο καὶ νόμισμα βοῦς, ὡς βοῦν ἔχον ἐντετυπωμένον. διὸ ἐλέγετο ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων κριτῶν, ὡς βοῦν ἐπὶ γλώττης ἔχει. δηλονότι, νόμισμα λαβὼν σιωπᾷ. Βοῦς κύπριος, ἐπὶ κοπροφάγου, εἰκαίου, καὶ ἀκαθάρτου. ἀφηγεῖται γὰρ ὁ Εὔδοξος τοὺς κυπρίους βόας, κοπροφαγεῖν. Βοῦς πετιωλὸς, ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέρατα ἔχων. Βούσβατον, τῶν ἀρτεμισίων θάμνων. Βουσὶ, δούλη. Βουσία, γογγυλίδι ὅμοιον. ἐκτὸς δὲ, βουσκαπήριον. Βούσιρις, ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις καλεῖται. Βουσκάθμιον, τὸ βουσκάσιον. Βουσκαῖον, βουσκασία. ἢ τῶν βοῶν κάσις, ἢ μάστιξ καὶ πληγή. Βουστροφηδόν. οὕτως ἔλεγον ἐπὰν ὁμοίως τοῖς ἀροτριῶσι βουσὶ τὰς ἀναστροφὰς ποιῶσι. ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ γράφειν τρόπῳ τοιούτῳ. Βούσυκα, τὰ μεγάλα σῦκα. Βούσυκον. εἰώθασι τῇ προσθήκῃ τοῦ βοὸς ἢ τοῦ ἵππου, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς, βούσυκον, βούπαις, βούλιμος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἱπποσέλινον. καὶ ἱπποσγνώμονα, τὸν μεγαλογνώμονα. Βουτάδας. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς Βουτία. ἀφ' ἧς Βουτάδαι, οἱ δημόται. Βουτάνη, μέρος τι τῆς μακρᾶς νεὼς, ἢ μάστιξ. ἢ τάσις τῆς Βοίου. μέρος δὲ τῆς νεὼς,

πρὸς

ἵνα ᾖ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθάς. ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχειν, ποιητῶς(?) συντάσσεται. ἔφη γοῦν πρὸ μικροῦ, βουλῆς ἐξῆρχε νίκαις(?). Βουλὰς ὑφαίνειν, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται συνθέσεως ὑφασμένου ἱστοῦ. ὡς γὰρ ἡ τῆς κρόκης πλοκὴ τῷ στήμονι ἐπισυντιθεῖσα ἀποτελεῖ ὕφασμα, οὕτω καὶ λόγων ἡ σύνθεσις τὴν λέξιν. Βουλεία, ὁ χρόνος τοῦ βουλεύειν. ὥσπερ στρατηγεία εἴρηται, ἀπὸ στρατηγοῦ. Βούλει, καὶ βούλῃ, διαφέρει. τὸ βούλει μὲν γὰρ ὁριστικόν. οἷον βούλει χελιδονίσαι(?); τὸ βούλῃ δὲ ὑποτακτικῶς, οἷον βούλῃ πραττώμεθα;

Βούλεσθαι ἐπὶ μόνου λεκτέον τοῦ λογικοῦ. τὸ δὲ θέλειν, καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζώου. Βουλεύεσθαι, ὁ ποιητὴς ἐν τῇ Ἰλιάδι, καὶ τῇ Ὀδυσσείᾳ, κατὰ συγγενικὴν(?) προσάγει φωνήν. ὡς ἐν τῷ, βουλὰς βουλεύειν, καὶ βούλας φησί. καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συμβουλεύειν, κατὰ φωνὴν συγγενῆ οἱ παλαιοὶ τῶν ῥητόρων προσάγουσιν. ὕστερον δὲ τὸ παθητικὸν ἐπεπόλασεν. οὕτω καὶ τὸ σύμβαλε(?), καὶ μεταχειρίζεσθαι, καὶ ἀφίεσθαι, οἱ παλαιοὶ συγγενικῶς προσέφερον. Βουλεύομαι, καὶ βουλεύω λέγεται. Βουλεύω, ἀντὶ τοῦ βουλευτής εἰμι. Βουλεύομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ σκέπτομαι. Εὐριπίδης, Ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι. καὶ βουλεύομαι, ἀντὶ τοῦ βουλὰς δίδωμι. ἢ ἀντὶ τοῦ βουλὰς δίδωμι, ἀττικῶς. Βουλεύομαι, περὶ εἰρήνης. Βουλεύομαι, μέμφομαι(?). Βουλεῦσαι, ἀντὶ τοῦ συμβουλεῦσαι. Βουλεύσας, ἀντὶ τοῦ βουλευθείς. καὶ τοῦτο μὲν συγγενικῶς παρ' Ὁμήρῳ ἐῤῥέθη, ὅπερ οὐκ ἂν ἠμέλει(?) ἀτιμάζων(?) ἀνήρ.

Βουλεύεσθαί ἐστι, ταὐτὸν τῷ σκέπτεσθαι. Βουλεῦσαι, τὸ ἐνθυμηθῆναί τι, καὶ συντάξαι κακόν. οἷον βουλεῦσαι φόνον, ἢ ἐπιβουλίαν(?). Βουλεύσεως, ἐγκληματικόν ἐστιν ὄνομα, ἐπὶ δυοῖν πραγμάτων τασσόμενον. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τις τινὶ κατασκευάσῃ θάνατον, ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθείς, ἐάν τε καὶ μή. τὸ δὲ ἕτερον, ὅταν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ διαφεύγῃ(?) τινὶ, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν γεγράφθαι. Βουλευτήριον, οὗ βουλεύονται(?). ἔστι δὲ βουλευτήριον, οὐ μόνον ὁ τόπος ἐν ᾧ βουλεύονται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευταί. Βουλευτικὸς τόπος τοῦ θεάτρου, ὁ ἀπονεμηθεὶς τοῖς βουλευταῖς. ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις, ἐφηβικός. Βουλευτὸν, οὐ τὸ τέλος, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ τέλος, ἢ τὸ πρακτέον ἐφ' ἡμῖν ἐστι. Βουλεύω καὶ βουλεύομαι, βουλεύσω καὶ βουλεύσομαι, βεβούλευκα καὶ βεβούλευμαι, ἐβούλευσα ἢ ἐβουλευσάμην. Βουλεύω, τὸ θέλω, ὅθεν τὸ βουλὴν ἔχω. συμβουλεύω δὲ, τὸ παραινῶ. ὡσαύτως καὶ βουλεύομαι, τὸ σκέπτομαι περί τινος πράγματος. συμβουλεύομαι δὲ, τὸ σκεπτόμενον ἄλλοις κοινοῦμαι. Βουλεύων, ἀντὶ τοῦ βουλὰς λέγων. Ἀριστοφάνης, Νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων. καὶ Ἀριστείδης, Ταῦτα οὐχ ὡς βουλεύων εἶπον, ἀλλ' ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκων. καὶ βουλεύων, ἀντὶ τοῦ ὑποθέμενος. οὐ πράξας, ἀλλὰ βουλεύσας τὸν φόνον. Βουλεψίη, ἡ λέξις παρὰ Σάπφοι(?). λέγει δὲ τὰς ἀμαζόνας, ἐπειδὰν τέκωσιν ἄῤῥεν, ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, αὐτοχειρίᾳ. Βουλὴ ἁγίων, ὁ σύλλογος τῶν ἁγίων. Βουλὴ, γνώμη, καὶ βουλευτήριον. βουλὴ ὄρεξις ζητητικὴ, περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτέων γινομένη. βουλευόμεθα γάρ τινες, εἰ ὀφείλομεν μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὔ. Βούλησις, ἡ φυσικὴ θέλησις. ἤγουν φυσικὴ καὶ λογικὴ ὄρεξις τινὸς πράγματος. διαφέρει δὲ βούλησις καὶ προαίρεσις. προαίρεσις μὲν γὰρ οὐκ ἔστι τῶν ἀδυνάτων, βούλησις δέ ἐστι δυνατῶν(?). οἷον εἴ τις εἴποι, βούλεσθαι ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀπαθανατισθῆναι. τοῦτο ὡς ἡμῖν ἀρτίως δέδεικται. ἔτι ἡ μὲν βούλησις, καὶ περὶ τὰ μὴ δι' ἡμῶν πραττόμενα. ὥσπερ ὅταν τις εἴπῃ, βούλεσθαι τόνδε τὸν ἀθλητὴν νικῆσαι, προαιρεῖσθαι δὲ, οὐκ ἄν τις εἴποι τοῦτο. ἡ γὰρ προαίρεσις, ἐπὶ τῶν δι' ἡμῶν ἀεὶ πραττομένων λέγεται. ἔτι ἡ μὲν βούλησις, μᾶλλον ἐστὶ τοῦ τέλους. ἡ δὲ προαίρεσις, τῶν περὶ τὸ τέλος. οἷον ὑγιαίνειν βουλόμεθα, προαιρούμεθα δὲ τὰ δι' ὧν ὑγιαίνομεν. Βουλὴ τὸ τῶν βουλευτῶν ἄθροισμα. καὶ τὸ σκέμμα, ὃ καὶ βούλευμα λέγεται, μετὰ τὴν ζήτησιν(?) σκεπτόμενον τὸ βασιλεύεσθαι(?) τῶν βουλευτῶν. βούλημα δὲ, ἡ θέλησις. Βουλευτήριον ὁ τόπος, ἐν ᾧ βουλεύονται. καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευταί. Βουλεῖον τὸ χελεῖον(?), ἐν ᾧ διδάσκαλοι ἠγωνίζοντο(?). λέγεται δὲ βουλεῖον δῆθεν(?) ἀπὸ τῆς βουλῆς. ἀλλὰ ἀδόκιμον. Βουλὴ Διὸς ἐτελείετο, παρ' Ὁμήρῳ. ἐνταῦθα τοῦ Ἀχιλλέως ἀπολογεῖται. οἱονεὶ λέγων, μὴ δι' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸ εἱμαρμένον ἐξ ἀνάγκης ταῦτα γενέσθαι. βουλὴν γὰρ Διὸς τὴν εἱμαρμένην φασί. Διὸς λεγομένην, καθὰ καὶ τοῖς στωικοῖς ἔδοξεν. Βούλευμα, καὶ βούλημα. τὸ βούλευμα μὲν, τὸ ἴδιον. βούλημα δὲ, τοῦ δημοσίου ἡ γνώμη. Βουλῇ πείθων, ἀντὶ τοῦ πείσας. ὅσα δὲ τῇ βουλῇ δόξει, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα, ὑπὸ τῆς βουλῆς κυροῦνται. Βουλὴν λαχεῖν, τὸ λαχεῖν βουλευτὴν, ἢ δραχμὴν τῆς ἡμέρας λαβεῖν. Βουλυτὸν τὴν δείλην ὥραν, ἐν ᾗ τὸ ἄροτρον λύεται τῶν βοῶν. Βουληφόροι παρὰ τῷ ποιητῇ, οὓς νῦν τῆς συγκλήτου φαμέν. ἰστέον γὰρ, ὅτι ἡ μὲν ἀγορὰ, παντὸς ἦν τοῦ δήμου κοινή. καὶ κηρύγματι ἐξακουστῷ ἠθροίζοντο. ἡ δὲ βουλὴ, τῶν ἐκκρίτων μόνων συγκαλουμένων ἰδίᾳ, ἢ οἱ μετὰ τοῦ πλήθους. Βουληφόρος, ἡγεμὼν, ἄρχων, βουλευτής. Βούλιον(?), ἡ ἀβουλία, τὸ ἐκ τῆς βουλῆς ὄντα πράττειν, ὃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. Δείναρχος, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Βουλιμιᾶ, μεγάλως λιμώττει. ὥσπερ βούπαις, μέγαν παῖδα. οὕτω καὶ βουλιμιᾶν, τὸ μεγάλως λιμώττειν ἢ πεινῆν. ἢ βουλιμιᾶ, πάνυ λιμώττει, καὶ πεινᾷ λίαν. ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ μορίου, ὅπερ ἐπιτατικόν ἐστι δηλωτικὸν, ἀντὶ λίαν. ὥσπερ καὶ ἐν τῷ βούπαις, ὁ μεγάλος παῖς. καὶ βουγάϊος, καὶ βούφαγος(?). Βούλιμος, μέγας λιμός. Βουλιμώττει, πεινᾷ λίαν. παρὰ τὸ βου ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμώττειν. Βουλὶς, γυνὴ οὕτω καλουμένη. Βούλομαι, θέλω, χρήζω, αἱροῦμαι, κατανεύω. Βούλομαι, καὶ θέλω πλοῦτον, καὶ πλουτεῖν. βούλομαι πλεῦσαι(?), βουλεύομαι περὶ εἰρήνης. Βούλομαι ἐνεστὼς, ἐβουλόμην παρατατικὸς, βουλήσομαι μέλλων, ἐβουλήθην ἀόριστος, βεβούλημαι παρακείμενος. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως, προβέβουλα. Βούλομαι, μετὰ παρακειμένου ἢ ἐνεστῶτος μόνον τίθεται, οὐδέποτε μετὰ μέλλοντος. Ὅμηρος, Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Θουκυδίδης, βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκείων λαβεῖν τι ἐλεύθερον(?). ὡσαύτως καὶ τὸ θέλω, καὶ τὸ ἀναγκάζω, καὶ τὸ βιάζω, καὶ τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ τὸ ἀξιῶ, καὶ τὸ δέομαι, καὶ τὸ ἱκετεύω, καὶ τὸ ποθῶ, καὶ τὸ μαντεύομαι, καὶ τὸ ἐῶ, καὶ τὸ παρασκευάζομαι, καὶ τὸ ὀρέγομαι, καὶ τὸ κελεύω, καὶ τὸ δύναμαι, καὶ τὸ ζητῶ, καὶ τὸ ὀφείλω, καὶ τὸ κινδυνεύω, καὶ τὸ εἴωθα(?), καὶ τὸ λέγω, καὶ τὸ ἐπείγομαι, καὶ τὸ ὁρμῶ, καὶ τὸ ἐθῶ(?), καὶ τὸ διανοοῦμαι, καὶ τὸ ἔχω, καὶ τὸ ἐπιτέλλω(?), καὶ τὸ πρίαμαι(?), καὶ τὸ κωλύω, καὶ τὸ ψηφίζομαι, καὶ τὸ ὀκνῶ, καὶ τὸ ἀπειλῶ. ὡσαύτως καὶ τὸ ἰσχύω, τὸ δεῖ, τὸ εἰκός ἐστι, τὸ ἀνάγκη ἐστὶ, καὶ τὸ ἔξεστι. Θουκυδίδης, ἔξεστι καλῶς θέσθαι. καὶ οὐκ εἰκὸς εἰς τοῦτό γε αὐτοὺς παραμενεῖν(?).

Βούλομαι ἀγαθὸς εἶναι, καὶ βούλει ἀγαθὸς εἶναι, καὶ βούλεται ἐκεῖνος ἀγαθὸς εἶναι. οὐδέποτε δὲ βούλομαι εἶναί με τοιόνδε(?), ἀλλὰ βούλομαι εἶναί σε τοιόνδε, ἢ ἐκεῖνον τοιόνδε(?). Βούλομαι γράφειν, ἢ βούλομαι ἀναγινώσκειν. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. οὐ σημαίνει(?), ἀλλ' ὡς οἱ παλαιοί φασιν εὐήθως, ἤγουν ἁπλοϊκῶς. καὶ ἀφιλαύτως εἶπεν ὁ Ἀγαμέμνων, ὃ καὶ Πρίαμος εἴποι ἂν ὁ τοῖς Ἕλλησιν ἔχθιστος. καίτοι γὰρ δεῖ τὸ φύσει καλὸν ἔλοιτ' ἂν σῶον εἶναι τὸν Ἑλλήνων στρατὸν, εἰ μόνον ἀπόσχοιντο τοῦ πολιορκεῖν. οὐκ ἔχει οὖν ὑψηλόν τι καὶ σεμνὸν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο καθὰ καὶ ἄλλα τινὰ πρὸ τούτου, ἠθικῶς ὁ βασιλεὺς καὶ οὕτως αὐτὸς ἐπελθὼν, αὐτῷ εἴρηκεν, ὡς ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θυμομαχίᾳ. τινὲς δὲ οὕτω θεραπεύουσι τὸ βούλημα, βούλομαι σῶον εἶναι τὸν λαόν. ἢ εἰ μὴ τοῦτο γένοιτο, ἀπολέσθαι ἂν βουλοίμην αὐτός. ἐντεῦθεν δέ φασιν οἱ παλαιοὶ, ὡς εἰ μὲν νοηθείη τὸ ἢ ἀπολέσθαι ἀντὶ τοῦ ἤπερ, διασαφητικός ἐστιν ὁ ἢ σύνδεσμος. ἐὰν δὲ ᾖ ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι

καὶ ὁ ἵππος, οὕτω δὲ καὶ ὁ βοῦς πολὺ μέγεθος παρεμφαίνει ἐν ταῖς συνθέσεσι, δηλοῖ ἡ βου ἐπίτασις, ἣν ἐκ τῆς ζώου τούτου εἰλῆφθαι λέγουσιν. ἐξ ἧς ἐπιτάσεως καὶ ἡ βούβρωστις, καὶ ἡ βούπεινα, καὶ ὁ βούλιμος, καὶ ὁ βούθοινος, καὶ ὁ βούπαις. οὕτω ἀκολουθία τοιαύτη. βρίγος ὡς ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης φησί, τὸ ἄρτι γεγονὸς παιδίον, ὃ ἡ τιθὴ τρέφει. παιδάριον, τὸ περιπατοῦν, καὶ ἤδη λέξεως ἀντεχόμενον. παιδίσκος, ὁ τῆς ἐχομένης ἡλικίας. παῖς, ὁ διὰ ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν, πάλληξ, καὶ βούπαις, καὶ ἀντίπαις, καὶ μελλέφηβος. οἱ δέ φασιν, ὡς δηλοῦται καὶ σέμνοι, τοὺς γαλακτοφαγοῦντας καὶ μυελὸν ἔχοντας, βουγαίους καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ βουκάιοι γράφουσιν, ὅ ἐστιν ἄγροικοι, παραφέροντες τὸ χῦσιν. βοῦκον, καὶ βουκαῖον, τὸν ἄγριον λέγουσι, παρὰ τῷ Νικάνδρῳ, ἐν τῷ βουκαῖος, ὀρίτυχος. καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ. ἰδίως δὲ, ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ὁ ἶρος βουγάϊος ὑπὸ τοῦ μνηστήρων προσηγορεύθη σκωπτικῶς. καὶ ὅτι Ἀριστάρχου γράφοντος φασὶ βουγάϊε, Ζηνόδοτος βουγάϊε γράφει. καὶ ὅτι ὁ διὰ βάρος προσρηθεὶς βουγάϊος, εἴη ἂν καὶ βουβάρας, ὅ ἐστι μέγας, καὶ ἀναιδής. καθὰ βουκόρυζα ἡ μεγάλη κόρυζα. καὶ εἴη ἂν ὁ ῥηθεὶς βουβάρας, προσῶπον διὰ τὸ κατ' αὐτὸ βάρος προσρηθῆναι, καὶ τοῖς ἰσχύουσιν ἄχθος. ἐπιτυχὴς δὲ μάλιστα ἐν τοῖς ἑρμηνεύουσιν ὁ μεταλαβὼν τὸ βουγάϊον εἰς βόσκημα ἀναιδῶν. ὅτι δὲ τοῖς ἀναιδέσιν σκώμμα λαμβάνεται ὁ βοῦς, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ Μενάνδρῳ βοίδιος, ὅ ἐστι θρασύς. σύνθες, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀμουσοῦν. ὅ ἐστι νοῦν, ὡς ἀμαθὴς κατὰ τὴν κωμικήν. παραλαμβάνεται δὲ ὁ βοῦς, ὥσπερ ἐπὶ βουλεύειν, ἐν τῷ βοῦν ἐπὶ γλώσσῃ φέρειν. οὕτω κατὰ Παυσανίαν καὶ ἐπὶ ἀχρειότητος, ἐν τῷ βοῦς ἐν αὐλίῳ καθῆσθαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς κατὰ λέξεως λέξεως ἐν τῷ βουγάϊος. ἰστέον δὲ ἐπὶ τῆς βου ἐπιτάσεως γίνεται, ἐπὶ ταῦτα τὸν βοῦν. εἰς δὲ τὸ ἑρμηνεύειν, ἤγουν τὸ γάϊος. χρήσιμον καὶ τὸ τῆς Αἰλίου Διονυσίου, εἰπόντος, ὅτι γαιάφορον οἱ παλαιοὶ καλοῦσι, τὸν παχὺν καὶ ἀναιδῆ ἄνθρωπον. Βουγενίων, τῶν μελισσῶν. Καλλίμαχος, Ἄρμενα πὰρ Δαναοῦ τοὺς ἐπὶ βουγενίων. λέγονται δὲ βουγενεῖς αἱ μέλισσαι, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννῶνται. Βούγλωσσος, ἰχθύς ποιός, καὶ βοτάνης εἶδος. Βουλάκα, ἡ βούγλωσσα.

Βούδειον, πόλις· φασὶ βοιωτικὴ. ἀπὸ Βουδείου βοιωτικοῦ μητρὸς ὀργίου, τῆς καὶ πινδάρῳ μεμιγμένης. ἄλλος δέ φησι, Βούδειον ἱστορεῖ πόλιν ἐν μαγνησίᾳ τῇ κατὰ ἰωλκὸν, ἀπὸ τοῦ οἰκίσαντος Βουδείου. καὶ Βούδειον λέγων ἄλλων ἐν θεσσαλίᾳ, εἰς ὃ καὶ παραφέρει τὸν Λυκόφρονα μάρτυρα. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἑτέραν Βούδειαν ἱστορεῖ πόλιν φρυγίας, λέγει δὲ καὶ ἐθνικὸν εἶναι Βουδειηνὸν. οἱ βούδειοι. ὧν ἡ γραφὴ, ὡς οἱ ὁμηρικοὶ λέγουσι. ἰστέον δέ φασι Βούδειον πόλιν φθίας, ἀπὸ Βουδείου ἥρωος ἄρχοντος. ἀρίστη δὲ τοῦ τούτου δις παλαιοῖς. ὁ γὰρ Βουδὸς φασιν, οὐ ἐνταῦθα μέμνηται Ὅμηρος, πόρρωθεν ποθὲν εἰς τὴν φθίαν ἐκπεσὼν φαίνεται, καὶ οὐκ ἀπὸ θεσσαλοῦ τόπου. ἄλλως μέν τι Λοκρικὴ πόλις εἶναι Βούδειον. Βουθύσιον, τὸ βουρεῖον. Βούδιος, παρὰ Λυσίππῳ τὸ ὄνομα, κόμη δὲ ὡς ἐκεῖ δηλεῖ μέσος. ὥσπερ βοῦ δίος σίλακος ἀπολίδιστον, ἄφρον, ἄνοητος. Βούδρομα, προπαροξυτόνως καθὰ παλαιὰν σημασίαν, ἐν οἷς βόες ἀπολείπονται. ἢ κατὰ νεωτέραν παροξυτόνως, τὰ τοὺς βοῦς λέγονται. διὰ τῆς μέρος τῆς βοῶν ἀπελαθῆ, πάντα τὰ ζῶα ἐλαύνει.

Βουδρομεῖν, μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Βουζύγης, ὁ ὑπὸ κλῆς, ὅτι βοῦς ζεύξας, τὴν γῆν ἤροσεν. ἀφ' οὗ γένος Βουζυγία.

Βουθόρα, ἐν ᾧ τόπῳ βόες θύρας ἔκμαπται. Βουθοία, πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Βουθὸς περιφοιτᾷ, παροιμία ἐπὶ τῶν νωθρῶν καὶ παχυφρόνων. ἀπὸ Βουθοῦ τινος μετεχθείς, τοῦ πυθία νικήσαντος.

Βουθυσία, μεγάλην θυσίαν τινά. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, ἔνθεον βουθυσίαι, ὧν καὶ τράγον καὶ κριὸν, ἐπὶ σφαττομένων. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἡ βουθυσία, δηλοῦσα τὰ ἐκ τοῦ μεγέθους, καὶ τὴν ἐντελῆ τῆς θυσίας, τὴν ἐπὶ τάμενον καλοῦσιν. ἐντελῆς ἡ θυσία, ἣ ἐξ ὅλης τινὸς τρίγου καὶ κριοῦ, ἣν καλοῦσι τριττύαν. τριττὺς δὲ παρ' Ἀθηναίοις, ἡ ἐξ ὑὸς καὶ κριοῦ καὶ τράγου θυσία. Βουθύτην, ὁ ἐπὶ ἁμίλλῃ, ἀχαιοὶ δὲ ἱερὸν χοιρον. ὡς Ἀριστοφάνης. Βουθύτας, βουχέλος. Βουίρατε, βοῦν ἴδετε. Βουκαῖος παρὰ Θεοκρίτῳ, οἱ μὲν τὸν ἀγελαῖον. ἀπὸ τῆς βου ἐπιτάσεως, καὶ τοῦ καίω τὸ κάπτω καὶ ἐσθίειν. ἰστέον δὲ βουκάλον. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν. δίφιλος δὲ ἐν Νικάνδρου θηριακοῖς, κύριον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. Βουκανᾶ, ἄπορον, ἢ τὸ ἄνθος. κόνυζει. Βουκάνη, ἡ φάτνη τῶν βοῶν, ἐν ᾗ οἱ βόες κάπτουσιν. ἀπὸ γὰρ τῆς κάπω τὸ ἐσθίω, γίνεται κάπη. Βουκαλάτας, ἄρνον ἐλαστὸς, ὃς λέγεται πολλάκιον. Βουκολάριοι, οἱ ἐλλωτεγαλάται ὀνομάζονται. καὶ ἡ τῆς Βουκολιδίων χώρα, γαλοσχικῆ. Βουκέντας, βουλάτον.

Βουκέρα, λίμνη τίς ποτε μὴν ἐκλαμβανομένη. τὴν δὲ εἶδος βοτάνης. Βουκέρας, ἡ τῆλις τῶν ἀρωμάτων. Διότιμος, Βουκραῖς, κρίων ἐν πλατανίοις, ἥτις ὀνομάζεται πόλεος. Βουκέφαλος ἵππος, μόνον Ἀλέξανδρον ἤθελε φέρειν ἐποχούμενον. Βουκήσας, τὰς βοῦς ἐξελάσας. Βουκέλια, ἀγέλη βοῶν. Βουκολεῖν, τὸ φέρειν. ἀποβουκολεῖν δὲ, τὸ ἀποπλανᾶν. ὡς ἐάν τις τὸν βοῦν φθάσει τις τοῖς ἐλπίσιν ἡμᾶς ἀποβουκολεῖν. Αντιλαβόντες, τὸ μάλα διαβουκολῶ αὐτὸν καὶ ἐλπίζω, ἤγουν ἀπατῶν καὶ εἰς ἐλπίδας ἄγω. βουκολεῖν ἔτι, τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἀεὶ παραλογίζεσθαι. Ἄλλως.

Βουκολεῖν. ὅρα καὶ ὅπερ ὁ ποιητὴς τῶν λέξιν τῆς βουκολεῖν ἐπὶ ἵππων πλάγιός ἐστιν, τῷ Τρεχίλαι ἵπποι ἐβουκολοῦντο. ὡς καὶ τῇ τῆς οἰνοχοεῖν ἐπὶ τῆς νέκταρος, ἐν τῷ, Νέκταρ ἐῳνοχόει. οὐ πρὸς μὲν μόνιμον γραφὲν ὡς τὸ, Οἶνος ᾠνοχόει. φασὶ δὲ Εὐριπίδης, Γεωργὸν δέ φησι λαβόντα ἱπποβουκολεῖν. εἶτα δ' ἄλλος, ὡς καὶ προσγράφει κατὰ σχῆμα σωζομένων τὴν ταυτολογίαν εἰπεῖν. ὡς ἄρα ὁ ἀεροβάτης τοῖς ἵπποις καὶ βόας συναπτικόν. καὶ ἄλλα ζῶα. διὸ τὸ τοιοῦτο καὶ τὸ πίνειν ἐξ ἀργυρίδος χρυσοῦ παρ' Αθηναίοις, ὥς φασιν Αθήναιος. οὐ γὰρ ἐστι κυριολεκτεῖν τὸ χρῆσιν ἐπὶ ἀργυρίδων, εἰ μὴ ἄρα καθότι ἀργύριον καὶ ὁ χρυσὸς λέγεται, διὰ ἐκεῖνο ταυτολογίαν εὑρίσκεις. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ὕδωρ, ἐκατόμβεια καὶ βοῦν ἐπὶ τῶν παλαιῶν. τί γὰρ κοινὸν οὐδείς, κατὰ τὴν ἐκ βοῶν ἐκατόμβη. πλὴν καὶ τὸ τῆς Σοφοκλῆς, τὸ ἱππειον ἡ κίνδυνον βουκολεῖν χθονὶ. τουτέστιν, ἱππότας ἤκουσε διὰ πλείω. ἀκριβὲς γὰρ τὸ βουκολεῖν ἵπποις μὲν, οὐ κόμαις δὲ οἰκεῖον. Βουκόλια, αἰπόλια, ποίμνια. ταῦτα μὲν ὡς ἐπὶ τὸ κατ' ἀγρὸν. καὶ οὐ οἱ μὲν βόες ἵστανται, βουσταθμα, βουκόλια, βουστάσις. οὐ δὲ αἱ δὲς, καὶ αἶγες, αὐλὴ καὶ σηκὸς. καὶ ὁ μὲν βουκόλος, λέγεται καὶ βουφορβὸς, καὶ βουφορβὸς. ὥσπερ καὶ ὁ συφορβὸς αὐτὰς, βουκόλους. ὁ δὲ τῶν προβάτων ἡγεμὼν, ποιμὴν, ὥσπερ ὁ τῶν αἰγῶν αἰπόλος. οἱ δὲ πάντων τῶν τετραπόδων, νομεῖς. Βουκολίδαι γραφαῖς ἐλπίσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶσθαι. Βουκόλημα, θέλγητρον, ὅπου πλάνημα, ἀπάτημα. Βουκολήσεται, ἀπατήσεται. καὶ βουκόλημα, τὸ θέλγητρον. Βουκολοῦμεν, μερίμνησομεν, ἀπατῶμεν. Βουκολιασμός, μελοποιία ὠδῆς εἶδος, καὶ ὀρχήσεως. ἀμφότερα δὲ ἀγροικικὰ, καὶ Θεοκρίτῳ γέγραπται. Βουκολίων, ἀπατῶν. Βουκολία, αἰγαλός, τὸ ὄρνεον. Βουκόλοι, οἱ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶα ἄλλα οὕτω καλοῦνται.

Βουκόλος, βοσκός, βοσκός. Βουκολῶ, φθονεῖν πόλις, ἡ θράκης. Βουκόρυζα, τῶν μεγάλων κορύζων. Βουκάρεος, ἀναιδής, ἄσωτος. Βουνιάτας, γῆς ἄκροι. Βουλαῖα, τὰ βουλευόμενα. Βουλαῖος, λέει καὶ τὸ βέλτιον τοῖς ἀνθρώποις ἐστί. Βούλαρα, σίδον ἔντη. Βουλὰς βουλεύων, ἁπλῶς τὴν ἀρίστην, ὡς τὸ φύσις, [illegible], καὶ ἕτερα μύρια.

Βουλὰς βουλεύεσθαι, ἁπλῶς ἐχυμάτισαι. Βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς, παρ' Ὁμήρῳ, ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως. ἐπὶ τῆς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθάς. ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχων, γενικῇ συντάσσεται.

Βορβόρω, τῷ φθόρῳ. γράφεται δὲ καὶ βοίω. Βορβόρῳ, ταφρὸς ἐσκαμμένης πῆς. Βορβοροθορίσιας, χοίρους ἀγρίας, καὶ μικροὶ χοῖροι, βορβάμαι. λάκωνες. Βορέω, ἐκ τοῦ βορέου βορίου, βορίου, συγκέκοπται. ὁμοίως γὰρ ἑρμαίω καὶ εὐμελίω, πριάμω, καὶ τοῖς τοιούτοις. Βορεὰ, βοτάνη πῶς. Βορκύλα, πέμμα στρογγύλον διὰ μέλιτος. καὶ σησάμου ἢ ἐπὶ εὐμεγέθεσιν ἄρτοις. Βόρμαξ, μύρμηξ. Βόρμος, βρόμος. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, βόρμος καὶ βόρμαξ. ἔστι δὲ φορὰ τετράπολον.

Βορὸν, βρωτικὸν, ὀξύτατον. Βορὸς, πολυφάγος, ἄπληστος. Βορβάζειν, ψοφεῖν. Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρός. ἐκ τῆς ὀρφνῆς φέρεσθαι. καὶ βορᾶς, βρώσεως, ἡ φορᾶς. Βορσὸν, σαυρὸν, ἄλσος. Βόρταχος, βάτραχος, βορμός. ἔνιοι δὲ τὸν ἰπνὸν καὶ στιφὸν πόσιν. Βορυθῆνας, ὁ ἐλλόσποντος. ἔστι δὲ καὶ ποταμός. Βόσις, ἡ τροφή. Βοσκὰς, ὄρνεον, ἐκ τοῦ βόσκειν. καὶ προβοσκὶς ἐλεφάντων, ἡ καὶ προνομαία ὁμοίως. ἀνδρομενιστημένη καὶ ἐπὶ μυῶν, καὶ τοῦ βδέλλων, ὡς λέγει Ἀθήναιος.

Βόσκειν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τίθεται. Βόσκημα, καλεῖται ἐπὶ χοίρων. Ξενοφῶν δὲ ἐν ἰβ' λόγῳ τῆς παιδείας, καὶ ἐπὶ ἵππων τίθεται τὴν λέξιν. Βοσκημάτων, θρεμμάτων. Βοσκήσους, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται, ἀπὸ περισπωμένου ῥήματος, τοῦ βοσκῶ βοσκήσω. ἀφ' οὗ καὶ τὸ βόσκημα, καὶ ὁ βοσκηματώδης ἄνθρωπος. Βοσκόμενος, δαπανῶν. Βόσκω, παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ὁ μέλλων βόσω, καὶ πλεονασμῷ βόσκω. ὡς λεφύσω τιτρώσκω, θρώσκω θρώσκω. ἐξ οὗ βόσις ἡ φορὰ, καὶ συβώτης.

Βοσὸρ παρ' ἑβραίοις, τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον ἱμάτιον.

Βόσπορος, ὁ τοῦ προποντίδος κόλπος. οὕτω κληθεὶς, ἀπὸ τοῦ διαπερασαμένης βοὸς τῆς ἰοῦς. ὁ βόσπορος, οἱονεὶ βοὸς πόρος. ὠνόμασαι γὰρ ἀπὸ τῆς ἰοῦς τῆς ἰναχίδος κάλλους. ταύτῃ γὰρ ἡ ἥρα κατὰ ζῆλον οἶστρον ἐπέμψειεν, ἥτις ἐλαυνομένη διὰ τοῦ πόρου, τοῦτον παρῆλθε τὸν τόπον, ὥς φησι Διονύσιος. Τὸ δὲ ἐπὶ θρᾳκίῳ κόμα βοσπόρου, ὃν πάρος ἰὼ ἥρας ἐννεσίῃσιν ἀνήξατο πόρτις ἰοῦσα. Φιλάργυρος δὲ, ὅτι οἱ ἐκτὸς τοῦ εὐξείνου πόντου ἔσω ἀπέχουσι γίνονται, οἱ δὲ ἐκτὸς ἔμπροσθεν. διὸ καὶ βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐκαλεῖτο τοῦ πελάγους, ὅτι ἐπιπόρευτο. ἔνιοι δὲ τοὺς στενοὺς πορθμοὺς, βοσπόρους εἰρῆσθαί φασιν. ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν, εἴποτε βούλοιντό τινες τὸ πέραν διαβῆναι, χηλίας πηξάμενοι, καὶ βοῦς ὑποζεύξαντες, ἐπὶ τούτων διεπεραιοῦντο. ὅθεν ἡ ἐπωνυμία. Ἄλλως. Βόσπορος ὀνομάζεται, διὰ τὸ δοκεῖν τὸν ἰὼ βοῦν οὖσαν, διαπεραιοῦσθαι τὸ βυζαντίου καὶ καλχηδόνος διάστημα. ἢ διὰ τὸ πάντας τοὺς στενοὺς πορθμοὺς, βοσπόρους καλεῖσθαι. ἔνιοι δέ φασι, διὰ ἐπὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τὸ παλαιὸν, εἴποτε θέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, χηλίας πηγνύντας καὶ βόας ἐπιζεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιοῦσθαι, ὅθεν καὶ ὀνομάσθαι τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ ἕτερος βόσπορος ὁ σκυθικὸς, κιμμέριος προσαγορευόμενος, διὰ τὸ κιμμερίους ἔθνος σκυθικὸν περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. οἱ δέ φασι στόμα τῆς μαιώτιδος λίμνης, στενὸν καὶ ἐπίμηκες. ἐναντίως γὰρ κατὰ τὸ βυζάντιον βοσπόρῳ. Ἄλλως. Ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν ἀμφίονα, ὡς ἄρα φρύγες διαπλεῦσαι βουλόμενοι τὴν στενὴν, κατασκευάσαιεν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προτομὴν ταύρου. διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἴδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος βόσπορον. Ἕτερος δέ φασιν, ἡρπάσθαι τὴν ἰὼ ὑπὸ φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς αἴγυπτον. ἀνθ' ἧς τὴν βασιλέα τῶν αἰγυπτίων πέμψαι ἐπάξιον ταῦρον. τετελευτηκότος δὲ ἐκείνου, περιζῆσαι αὐτοὺς πανταχοῦ ἐπιζητοῦντας, καθὸ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον. τὴν δὲ τόπον προσαγορεῦσαι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν, τὸν βόσπορον. Βοστρύχια, σύμφυλα. Βοστρυχιδεῖ, πολυπλοκαμῷ. Βοστρυχίζεται, κοσμεῖται. Βοστρυχίνδη, τὸ θάλος, ἢ θάλλον. Βόστρυχος, ὁ πλόκαμος, παρὰ τὸ βότρυχον, βότρυχος, ὁ βοτρυοειδής. μετὰ σχήματος γὰρ βοστρυχώδους ἀπέρχεται. Βοτὰ, βοσκήματα. κατὰ πάντων δὲ καὶ χερσαίων, καὶ ἀγρίων ζώων. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ βόσκεσθαι.

Βοτάνη, παρὰ τὸ βίᾳ τείνεσθαι, ἤγουν αὔξειν. Βοτεῖν, βόσκειν. Βοτῆρα, ποιμένα. Βοτανικὰ κύπελλα, ποτήρια ποιμενικά. Βοτὶς, βάλλιον. Βοτὸς, τροφή, ἢ βοσκή. καὶ βροτὸς, ὁ ἄνθρωπος. Βοτράχου, ἀντὶ τοῦ βατράχου, παρὰ τὸ ἰ ὑπερβαίνεται. Βοθροειδῆ, ἀντίδιον εἶδος. οἱ δὲ βόθρους ἐπιμορφάζουσι. Βότρυα, τῶν ὀπωρῶν οὐχὶ τῶν σταφυλῶν μόνον. καὶ μάλιστα τῶν βοτρυΐνων ὀπωρῶν. Βοτρυόεν, ὁ ἐπέρα τοῦ ἑτέρου ἐχομένη, ὡς ῥᾶγες τοῦ βότρυος. Βοτρύδιον, κατὰ συνεκφοράν.

Βοτρυμὸς, φορητὸς. Βοτρυόδωρος, βότρυς διδοὺς. παρὰ ἀριστοφάνει, ὦ πότνια βοτρυόδωρε. Βότρυς, παρὰ τὸ πόσιν πότρυς. καὶ βότρυς, ὁ τῶν πόσιν καὶ τὸ ποτὸν ῥέων. ἢ παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ, ὁ διὸς ποσὶ πατούμενος, τουτέστι πατούμενος.

Βοττία, πόλις μακεδονίας. Βοῦ, θρεμμάτων. Βοῦ, τὸ μέγα καὶ πολὺ δηλοῖ. λάκωνες. Βοῦα, ἀγέλη παίδων.

Βουαγὸν, τὸ ὑπὸ βοῶν εἰλκυσμένον ξύλον. λάκωνες. Βουαγὸς, ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης ἄρχων παῖς. Βουάγοι, οἱ φαινόμενοι, ὑπὸ λακώνων. Βουβάλιον, κόσμος χρυσοῦς, περιτιθέμενος περὶ κνήμην. Δίφιλος ἐν πελλακῇ, βουβάλια κνημῶν, πεδῖνα φρονήματα. Βουβάλιον, τῶν ἀγριοσικυῶν, παρὰ τὸ ἰ ἀποκρύπτεται. καὶ βουβάλιον, τὸ τῆς γυναικὸς μόριον. Βουβαλὶς, οἱ βούβαλοι, ἢ ἄγραυλοι. Βούβαλος, δορκάδιον, καὶ μέγα καὶ πολύ. Βουβάρων, εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ ἄκρου προβαμῶν ἵνα βουβάλου εἰσέχουσαν. καὶ βούβαλον, μέγα καὶ πολύ. ὁ μεγαλοπαύτης, ἢ ὁ μεγάλως βαρύς. παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ βαίνω εἶδος χλόης. ἢ παρὰ τὸ βάρος ἔχοντα, καὶ κατοχλοῦντα. περὶ ἀλαζόνος γὰρ λέγεται, ὃν καὶ βαργῖταν εἰρήκασι. Βουβάρης, κύριον ὄνομα παρὰ φιλίσκῳ. Βούβαστις, κώμη τῆς αἰγύπτου, καὶ θεός. καὶ βουβάστος, πόλις. Βουβάλα, κρέα βόεια. Βουβάλαξ, σιτοπωλία. Βουβόσις, πολυφαγία. Βούβρωσις. εἴρηται δὲ, ὅτι καὶ τὰς βοῦς λυμαίνεται, καὶ βοῦς βρῶσιν ποιεῖ. Βούβρωσις κυρίως, κατὰ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον, ὁ μέγας λιμὸς, ἢ μεγάλη πεῖνα. καὶ ὡς εἰπεῖν βούπεινα, ἢ πολλὴ τῆς βρώσεως ἔφεσις. δηλοῖ καὶ ἁπλῶς, τὴν μεγάλην ἀνίαν, ὑφ' ἧς ἄνιοι πολλοὶ γίνονται. ἢ στένειν ὀλίγου, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς ἀναλογικῶς. ὑπὸ λύπης τῆς ἑαυτοὺς ἐσθίειν, κατὰ τὸ, ὃν θυμὸν κατέδων. εἰ δὲ καὶ βούλιμος καὶ τὸ βουλιμιᾶν παρ' οἷς ῥηθεῖσι, δηλοῖ ὅμως ὁ χαιρωνεὺς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πρὸς ταῦτα διαφορὰν, ἐν οἷς αὐτοῦ συμποσιακοῖς. οἱ δὲ βούβρωστιν φασὶ, δαίμονα εἶναι, παρ' ᾗ κατηρῶντο τοῖς πολεμίοις. ὃς ἱερὸν φασὶν ἐν σμύρνῃ. Βουβὼν, ἐστὶ τόπος σώματος, οὗ ὁμώνυμον τὸ ἐκεῖ γινόμενον πάθος. ὡς τὸ βουβὼν ἐπήρθη. ἢ βουβὼν, τὸ παρ' ἑκάτερα τῆς ἥβης μέρος ἐν ἀρχῇ τῶν μηρῶν κείμενον. εἴρηται δὲ, ὅτι τοῦ βαίνειν ἡμῖν ὑπηρέτης. παρὰ δὲ τὸ βῶ, γίνεται βῶν. καὶ συνθέσει τοῦ ἐπιτατικοῦ βοῦ, γίνεται βουβὼν, ὁ μεγάλως βαίνων. ἢ δι' οὗ μεγάλως βαίνομεν. βουβὼν λέγεται καὶ τὸ πάθος τὸ εἰς ὕψος βαῖνον, ἀπὸ τοῦ ἀπαίρεσθαι καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οἴδημα. ὃ νῦν τινές φασι βομβῶνα, ὡς λέγει Ἡρωδιανός. Βουβωνία, κόπος.

Βουβωνιῶ, φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βουλευτήριον βούλομαι ἐλθεῖν, βουβωνιῶ γὰρ τὰ νεῦρα ὑπὸ τῶν πόνων. Βουγάϊον εἰπὼν Ὅμηρος τὸν αἴαντα, ἀργίαν ὀνειδίζει, καὶ βραδυτῆτα ἐσθίειν παρὰ ὕμνοι. ἢ βουγάϊον λέγουσι, τὸν ἐργάτην βοῦν. οἱ δὲ μεγάλαυχον, ἀμαθῆ, ἀλαζόνα, βουάλη, καὶ ἀναίσθητον. Βουγάϊος, ὁ μεγαλόσχημος. ἢ ὁ δυσκίνητος, καὶ μὴ πολιώσας, καὶ οἷον βοῦς τις κατὰ τὴν γῆν. ἢ ὁ ἐπὶ βοῒ τῷ γαμηλίῳ καλούμενος. αἴνιγμα παρέσχηκεν ἡ ἀστεῖος. ἢ βοῦς ἐργάτης, ἢ αὐτόχθων βοῦς. καὶ τὸ μὲν, διὰ τὸ βαρὺ τοῦ σώματος, καὶ δυσκίνητον. βοῦς δὲ, διὰ τὸ ἔμψυχον μὲν, πολὺ δὲ τοῦ μεγέθους, ὅτι δὲ καθὰ

τὸ βάλλειν εἰς τὸ σῶμα. Ἡσίοδος ὀκτάβλωμον. Βλωρὸς, σῦκον φύλλον. Βλῶσις, οἷον λίβρυ γίνεται βλῶσις, ἡ ἔξοδος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ παραδεικτικόν. ἴσως μόλυσις οὖσα, τροπῇ τοῦ μ εἰς β, ἢ πλεονασμῷ. Βλώσκειν, ἀντὶ τοῦ μολεῖν, καὶ μετὰ προθέσεως μέν τι Ὅμηρος, οἷον ὅμιλον δ' εἰσαΐον προβλωσκέμεν, ἤγουν, βοᾶν, κραυγάζειν. Βλώσκοντα, γίνεται ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω, ὡς ἑνῶ ἑνήσω. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τροπῇ συνήθει μακροῦ εἰς μακρὸν, ἤγουν τοῦ ο εἰς ω, μολώσκω. καὶ συγκοπῇ τοῦ ο τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἀποβολῇ μὲν τοῦ μ, ἐνθέσει δὲ τοῦ β, βλώσκω. ἴσον δὲ, καὶ ὅτι ἐν μέσῳ λέξεως τὴν ἀπὸ συγκοπῆς κακοφωνίαν τοῦ μ καὶ λ, ἀφανίζουσιν οἱ παλαιοὶ ἐμβαλόντες τὸ β, καὶ φυλάσσοντες τὸ μ, ὡς ἐν τῷ παρέμβλωμα. Βλώσκω, τὸ ἔρχομαι.

ΤῸ Β ΜΕΤᾺ ΤΟΥ͂ Ο.

Βοῶ, βοάσω βοῶ. ἐκ τοῦ βοὴ, γίνεται βοῶ βοᾷς, τὸ παθητικὸν βοῶμαι. τὸ δεύτερον βοᾷ τὸ, καὶ παρὰ τὸ σὸ, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. τὸ δὲ βοᾶν καὶ γελᾶν ἀπαρέμφατα, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ὅτι ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ γίνονται, τοῦ ἐβόα καὶ ἐγέλα. καὶ ὁ παρατατικὸς οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἔστι τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ἀσύμφωνον. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ βοᾷς καὶ γελᾷς, οἱ Δωριεῖς βοῇς καὶ γελῇς λέγουσι. καὶ μᾶλλον εἰ ἐθέλει ἀπὸ τοῦ βοᾷς ἢ γελᾷς γεγονέναι, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις καὶ γελάεις, κατὰ κρᾶσιν. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶσιν, οἷον τὰ ἐμὰ, τἠμά. Βοάγρια, τὰ ἐκ βοῶν ἀγρευόμενα λάφυρα. καὶ ἀσπίδες ἐκ βοῶν ἀγρίων. Βοάγριον, ἀσπὶς ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γενομένη. Βοάγριος πλαγγόνιον θρόνον, τὸ κατὰ τὴν μεσότητα τῆς κνημῖδος. τῶν ἐπικνημίδων γὰρ ἐστι λοιπῶν. Βόαγρος, ὄνομα ποταμοῦ. Βοαῦθι, ὀπαί. Βοηδρόμος, ὁ βοηθὸς, βοηθὸς, ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴ δὲ κυρίως ἡ μάχη, ὡς τὸ βοὴν καὶ τὸ θοὸς, ὁ εἰς τὴν βοὴν θοὸς καὶ ταχύς.

Βοᾷς, γελᾷς. πολλοῖς νενόμισται ἐκφωνεῖν τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐπὶ τοῦ τρίτου καὶ δευτέρου προσώπου τοῦ βοᾷ, ἢ γελᾷς. οἷον βοάει, καὶ γελάεις. Βοᾶν, τὸ τρανότερον φωνεῖν. κεκλήκασι δὲ, ὃ ἐκ τὸ καλεῖν ῥῆμα, τοῦ δὲ κλάδων ἡ διάθεσις, κατὰ τὸ τμητικόν. ὁ δὲ δεῖ τὸ τμηματικόν. ἀττικὸν δὲ καὶ ἅμα ἐτυμολογικὸν τὸ κλάδων κεκλάσκειν. ὃ ἐπίσημον, ἱερομάχου λέγεται. Βοᾶν, καὶ φωνεῖν. καὶ ποιητικῶς βοηθεῖν, ἐπὶ τὸ ἀναίρεθεν τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἀπὸ βοῆς ἐπὶ τῶν μεγάλῃ φωνῇ καλούντων ἐστίν. λέγει δὲ καὶ φθέγγεσθαι καὶ διαλέγεσθαι καὶ λαλεῖν καὶ αὐλεῖν, ποιητικῶς τὸ ὑπέρβοας λέγειν. ἤγουν ἀπὸ προφορικοῦ λόγῳ χρῆσθαι. Βοάνθεμον, βούφθαλμον, παρὰ τὸ ἰσοκρατεῖν. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ χρυσάνθεμον. Βοαρμία, ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας. ἡ γὰρ αὐτή ἐστιν, ὡς ἔφην τῇ φρονήσει. οὕτω δὲ ἵδρυται παρὰ βοιωτῶν, καὶ ἡ λογγᾶτις ὁμοίως. λογγὰς γὰρ χωρίον βοιωτίας. ὁμολωῒς δὲ ἵδρυται παρὰ ἀθηναίοις. ὁμολωίδας γὰρ πύλας θηβῶν, ἀπὸ ὁμολωίδος τῆς νιόβης θυγατρὸς. εἴη ἡ δύναμις. Βοᾶν βηκαλεῖν, τουτέστιν ἐχθαίρειν. ἔρχεται γὰρ μόνον τὸ βηκαλεῖν καὶ λαχεῖν τῶν βοῶν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, οἶνον οἰνοχοεῖν. καὶ τῷ κωμαστικὸς, καὶ τῆς ποιότητος. ἐπὶ τούτων γὰρ περιττὸν ὁ οἶνος, καὶ ὁ κῶμος, διὰ τὸ συνεπινοεῖσθαι τῇ οἰνοχοΐᾳ καὶ τὸ κωμάζειν. καὶ βόας βηκαλεῖν τὸν ἀπόλλωνα. τῶν δὲ μετὰ Ὅμηρον οἱ μὲν τὴν αἰτίαν τῆς θητείας ἀπόλλωνος τὴν ἐκ τοῦ Διὸς ποινὴν, ὅτι συνεβούλευσεν αὐτὴν δεσμεῖν. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι οὐχὶ ἄκοντες, ἀλλ' ἑκόντες ἐθήτευσαν ἐρῶντες ἑκάτερος, ἵνα τὴν λαομέδοντος ὕβριν παραστῶσιν. ὃ καὶ ὁ Λυκαῖος ὁ ποιητὴς δεδήλωκε, ἐθέμεν εἶναι τοῖς θεοῖς. ὅθεν φασὶ, λαομέδοντος τὴν ὑβριστοῦ λαομέδοντος, βοηθεῖ τις θεοῖς ἀπόλλων ἀλώσεως, ἀπαλλαττόμενος λυμαῖς. ἐδείμαν γὰρ, ὥσπερ ἐν χρόνῳ, καὶ πάλαι, καὶ τεῖχος. οὗτοι καὶ ἐν Ἰλίῳ. ποσειδῶν δὲ ἀγέρωχος μείνας, μνησικακεῖ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὑβριστοῦ. ταῦτα οὖν φασὶ ἰδεῖν, καὶ ὅτι ἀμφότεροι τὸ τρωϊκὸν τεῖχος ἔδειμαν. ὧν δὲ οἱ μὲν αὐτοχειρίᾳ γενέσθαι μυθεύονται, οἱ δὲ οὐκ αὐτοὺς δειμῶσαί φασιν, ἀλλὰ ἱερὰ βόσκων κειμήλια δαπανηθῆναι εἰς ἀνέγερσιν τῆς ἰλίου. κἀντεῦθεν ἀσεβῶς πληθῦναι, ὡς ἀπόλλωνα καὶ ποσειδῶνα αὐτὴν ἰδεῖν μισθόν. ἕτεροι δέ φασι, λαοῖς τεχνίτας ἀμισθὶ ἐργαζομένους, ἀποδίδωσι τὸ ἔργον ἀπόλλωνι καὶ ποσειδῶνι. ὅθεν ὁ μῦθος μεταβιβάζει ἐντεῦθεν εἰς αὐτούς. Βοατίδας, ὁ ἡρακλῆς. ὁ τοὺς βόας τοῦ γηρυόνου ἄγων ὑπὸ Διΐ. Βόαυλα, ἡ βοόκασις. Βόαυγα βόματα, μεγάλα, καὶ κτήνη πλεῖα. Ἀριστοφάνης, ὀφρῦς ἔχοντα, ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα. Βοείαισιν, ἱμᾶσι βοείοις. Βοείον, βύρσαν, ἀσπίδα. ἀπὸ τοῦ βεβυρσῶσθαι δὲ βοείοις. Βοέοι πόλεις. δαμάλεις, καὶ πόρτιες, αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μηδὲ ὀχευθεῖσαι. αἱ πόρτιες δὲ, αἱ ἔτι ἀπαλώτεραι τῶν δαμάλεων. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων, μόσχοι τὰ νεογνά, καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιν ἔτι. ταῦροι δὲ, οἱ τέλειοι. ἔστι δὲ ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως. οἱ ποιηταὶ δὲ, ἡ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν. ἀφ' οὗ παρὰ Θεοκρίτῳ, αἱ δαμάλαι. καὶ βόες οἰνοπέδοι, οἱ μέλανες. Βοηδρομεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν, τοῦτ' ἔστιν, ἐπὶ μάχην δραμεῖν. Βοηδρομία, ἑορτὴ τις ἀθήνησιν, οὕτω καλουμένη. ἥν φησι Φιλόχορος, ὅτι ἐτιμᾶτο βοηδρόμιος ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ καὶ ἡ θυσία καὶ ὁ μὴν, καὶ τὰ βοηδρόμια. Βοηδρομίοις, βοηθείαις, συμμαχίαις. Βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ὑπερμαχεῖν, ὑπὸ Ἀλκαίου χρησιμεῦον. ἀμύνει δὲ, ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος κακῶς. Βοηθεῖν ἐλέγετο κυρίως, ἐπὶ μάχης. ὥσπερ τὸ βοηδρομεῖν, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν βοὴν θεῖν, ἤγουν τὴν μάχην. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. Βοηθόος ἐστιν, ὁ ἐφαπτόμενος ἐπὶ τῆς τὸ ἔργον. ὑπὸ μερικὸς δ', ὁ αὐτὸς, κυρίως ὁ ἐκλιπὼν, ὁ ὑπὸ ποιήσαντα κακῶς παθὼν ἔκλειψιν. Βοηθῶ, δοτικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις. καὶ βοηθῶ, ἀμύνω, ἐπαμύνω, ἀρήγω, ἐπαρκῶ, συναίρομαι, συνεφάπτομαι, συλλαμβάνω, ἐπικουρῶ, ἀντιλαμβάνομαι. Βοηλασίη. Ὅμηρος, ἀμφὶ βοηλασίῃ. ἔχει μὲν τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν δοτικῇ συντεταγμένην, συνήθως ὑπὸ ποιητῇ. καὶ ἐλαττοῦται ἀντὶ τοῦ περὶ βοηλασίας. δηλοῖ δὲ ἀπὸ μέρους, ἢ ἑτέρων ζώων ἀπέλασιν κατὰ τὸ ὁμηρικὸν ἐλάφειον. διάλυσις δέ ἐστιν βοηλασίας, τὸ, οὗ ἡ ἡμᾶς βόας ἤλασεν. ὅθεν ἡ βοηλασία σύγκειται. κυρία δὲ λέξις καὶ ἐν ζώοις ἡ ἀπέλασις. φασὶν ἐλαυνόμενος, ἢ ἀνιέναι συνελαύνομεν, ἢ τὰ μὲν ἐλαυνόμεθα εἰς πόλιν. Βοὴν ἀγαθὸς, ὁ ἐπὶ μάχην, ὁ κραυγῶν. ὅθεν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐπίρρημα γίνεται. ὁ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος, ὁ πολεμικός. βοὴ γὰρ ἐκ τοῦ παρακελευομένου ἡ μάχη. ὥσπερ ἡ ἀϋτὴ, ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ βοῶ. ἢ φύλοπις, ἐκ τοῦ ὀπὸς, ὅ ἐστι βοῆς τοῦ φίλου. ὁ βοὴν ἀγαθὸς, ὁ εὐρυβόας. ἀρετὴ γὰρ τοῦ στρατηγοῦ, χρήσιμον ἐν μάχαις τὸ μεγαλόφωνον. μάχαι γάρ φασι σάλπιγγος εὑρεθείσης, τῇ βοῇ διώκουσιν οἱ παλαιοὶ, τὰς τῆς μάχης ἐπιθέσεις τε καὶ ἀνακλήσεις. ἢ ἐκεροῦντο πολλοὶ τοῦ στρατηγοῦ ἐκκαλεῖ, διὰ τὸ εὐρυφωνίαν. ἔτι δέ φασι, ὁ σημεῖον θάρσους τὸ βοᾶν. διὸ πολλαχοῦ ὁ ποιητὴς τοὺς ἥρωας, βοῶντας παρεισφέρει, οἷον σμερδαλέον ἐβόησε, ἢ ἤπυε διὰ πρύτανιν. καὶ βοὴν ἀγαθοὺς ἀποκαλεῖ, τόν τε ἕκτορα καὶ τὸν αἴαντα καὶ τὸν διομήδην, ἢ ἄλλους ἀνδρείους. τὸ μὲν ὑπὸ δύναμιν, τὸ βοᾶν λέγεται. καὶ ἡ ἀλλία, ταρβος. παρὰ τὸ τεθορυβεῖσθαι τὴν βοὴν τοῖς ἀλλοῖσιν. ἡ βοὴ, ἡ μεγάλη φωνὴ, καὶ ἡ μάχη. κυρίως δὲ ἡ μάχη. ὡς τὸ, βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.

Βοᾷς, ἀντὶ τοῦ βοᾷς. ἔστι δὲ δωρικόν. καὶ μᾶλλον οὐκ ἐθέλει ἀπὸ τοῦ βοᾷς γεγονέναι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις, κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς η. ὡς γελᾷς ἀπὸ τοῦ γελάεις, οὐκ ἀπὸ τοῦ γελᾷς. Βοεύω. ἐν τῇ δευτέρᾳ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων, πάντα παραλήγεται ὑπὸ ο, βοῶ, νοῶ, ἀροῶ, μακρῶ, ἀλοῶ. καὶ τὰ μὲν δύο διὰ τοῦ α

τοῦτον παρὰ τὸ ὄψομαι καὶ ὀπτάσομαι, μέλλοντος. ἰδεστάνθω, ἢ εἶδον, ἀόριστος. καὶ ἰδεσθῶ ἐγὼ ὑφ' ἑτέρου. Βλέπω σε τοῖς ὀφθαλμοῖς. πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, ὧν αἱ ἐνέργειαι ὀργάνοις τισὶ γίνονται, ἐάν περ καὶ τὰ ὄργανα ἔχωσιν ἐν τῇ συντάξει, δοτικῇ ταῦτα ἔχουσι προσφερόμενα. μεταβατικὰ μὲν, οἷον βλέπω σε ὀφθαλμοῖς, τύπτω σε τῇ χειρὶ ἢ τῇ ῥάβδῳ, ἰατρεύω σε φαρμάκοις. ἀμετάβατα δὲ, ἀγάλλομαι τῇ ψυχῇ, ὀργάζω πυρὶ, μεθύω οἴνῳ. Βλέτινον, βλιτώδη. Βλέτυες, φλυδίαι. οἱ δὲ βλένυγες ἢ βλέννοι, αἱ βδέλλαι. Βλέφαρα κυρίως, σκέπαι λογικῶς. Βλεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες. Βλέφαρον, τὸ βλέποντος φάρος. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι. ἢ αἰρομένων αὐτῶν ἡμᾶς βλέπειν. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς ὦπας. Βλέβλαο, ὄνομα σκεῦος. Βλέδδω, μετὰ τὸ βάλλειν. Βλέθα, ἄρτος ἐντεθρυμμένος. Βλεθρῶ, τραχεῖαν. οἱ δὲ ἁπαλήν. Βλεμάζειν, ὑποθλίβειν τοὺς μαστούς. Βλεμμίος, ἀντὶ τοῦ βεβλημένος. κατὰ ἄρσιν, ἥτις ἐστὶ τῶν ἰώνων. Βλένος, ὁ τύραννος. βλέννος δὲ, ὁ ἰχθῦς, ῆ. Βλὲψ, αἰολικῶς τὸ δέλεαρ. οἱ αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι. τοὺς γὰρ δελφῖνας, βελφῖνάς φασι. καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ἀβελφούς. οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφὴν, βλῆρ ἐκπίπτει. οὕτω καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποιοῦσι. Βλῆραι, αἱ κόλλαι, ἄλλοι χόρτον. οἱ δὲ τὸ ὄσπριον τὸν καλάμινον. Βληρὸν, τὸ δέλεαρ. τὸ δὲ αὐτὸ, θλῆμα, παρὰ Ἀλκμαίωνι. Βλῦθαι, ἐκ τοῦ βεβλῦθαι κατὰ ἀφαίρεσιν. καὶ βλῦθαι, βλυθῦσαι, φρυθῦσαι.

Βλάχαρ, βότρυα, ἡμιπέπειρον. Βλήχωνον, φυτὸν χόρτῳ ὅμοιον. Βλήκων, ὁ χερσαῖος σκορπίος. Βλαστήριμος, ὁ ἐπιασμός. Βλεταῖ, ἐκταβάλλει. Βλεῖε, κατέβαλε, ἐνίκησεν. Βλεῖοι, οἱ τῆς ἁμάξης τροχοί, σφῦνες, ἐμβλήματα. οἱ δὲ γόμφοι, ἢ συμβολὰς ἀξόνων. Βλητὸς, ὁ ἀπόπληκτος. ἀπὸ τῶν ἐξαίφνης νοσημάτων αἰφνιδίως τελευτῶν. Βλῆτ, ἐκ τοῦ βεβλήμην ἐβέβλητο ἐβέβλητο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔβλητο, ἢ ἀφαιρέσει τοῦ ε βλῆτο. ἐκ τοῦ βλῶ βλήσω. Βλήτροισι, δὶς βεβλημένοις, δὶς κεκολλημένοις. βλῶ, βλήσω, βλῆτρον. Βλῆτρον, βαρύνεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, κανὼν τοιοῦτος. τὰ εἰς τρον λήγοντα μονογενῆ οὐδέτερα, βαρύνεται. σεσημείωται τὸ λουτρὸν, πρὸς διάφορον σημασίαν. ἔστι γὰρ καὶ λοῦτρον ἀττικῶς παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ ἀπόλουμα. οἷον, κάτω τῆς βαλανείου πίνεται τὸ λοῦτρον. ἔστι δὲ βλῆτρον, ὁ σιδηροῦς ἧλος, δι' οὗ τὰ δύο ξύλα εἰς ἓν συμβάλλονται. καὶ βλῆτρον, τὸ σύμβλημα. Βλίτυρι, ὄργανον μουσικὸν φασὶν [illegible]. σκινδαψὸν δὲ, μίμημα χορδῆς. Βλιχρώσας, ἐμβαλών. Βλιχᾶσθαι, ἐπὶ τοῦ οἴνου λέγεται. τὸ τὰ πρόβατα ποιεῖ φωνῇ χρῆσθαι. Βλήχαμος, μωρὸς, προβατώδης.

Βλόχα, ἧθμις. Βλοχὰ, ἀσθενές. Βληχρὸν, ὄσπριον. παρὰ τῷ [illegible]. Βληχρὸς, ὁ ἀσθενής. παρὰ τὸ τῶν βληχῶν τῶν προβάτων τὴν φωνὴν οὐδὲν οὖσαν. βληχρὸν οὖν καὶ ἀβληχρὸν, τὸ αὐτὸ σημαντικὸν ὀνόματος, ὡς στάχυς, ἄσταχυς. ὡς ποιεῖ δὲ τὴν λέξιν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀπὸ τοῦ βέβληται βληχρὸς, καὶ ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκὼς, ἀπὸ τῶν παλαιόντων. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ λέγει αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ καταβάλλων.

Βληχώδης, προβάτοις τὴν φωνὴν ὅμοιος. μωρὸς δὲ σημαίνει, ἢ τὰ πάντα βληχώδης [illegible]. Βλήχων, εἶδος βοτάνης. λέγεται καὶ ἡ γλήχων. Βλίαρ, φύλλα συκῆς. Βλιαρὸν, ἀντὶ τοῦ λαῦρον, ἀβλαβές. Βλιβρὸν, λαγαρόν. Βλίδδει, ψακάζει. Βλιχῶδες, παρὰ τὸ [illegible], τὸ λελεπτυσμένον καὶ ἁπαλόν. Βλίμακον, σέσφαχον, καὶ βλῖχον. Βλικάς, σύκου φύλλον. Βλιμάζειν, ἀντὶ τοῦ ἐκθλίβειν λέγουσιν Ἴωνες. καὶ τὸ ἐκθολαβεῖν, ἤγουν ψηλαφᾶν τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαζοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἀφῇ. καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων, καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ δὲ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν. καὶ βλιμάζειν, ἀποσέζειν δὲ μέλιτος. Βλιμάζοντος, κωμῳδικὴ ἡ λέξις. Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. ἔοικε δὲ πλέον τι σημαίνειν τὸ μετὰ συνουσίας. βλιμάζειν δὲ κυρίως, τὸ τοῦ [illegible] καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι, ἐπεὶ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι. οἱονεὶ θλιβομάζειν. Δίδυμος δὲ βλιμάζοντος, ἀντὶ τοῦ κακοῦντος. ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατατιθέασι. Βλιμαίνειν, τὸ τρυγᾶν. Βλιμάξαι, βασανίσαι, ἀτιμάσαι. Βλιμάττομεν, ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμοῦμεν. Βλίμα, προπηλακισμὸς, ὕβρις. Βλιτὸν, δειλόν.

Βλὶξ, συνεχῶς. Βλίσαι, ἐκπιέσαι μελίσσας, καὶ ἐξελάσαι τῶν σμήνων, ὥστε τὸ μέλι τρυγῆσαι. καὶ βλίσαι, τὸ βασανίσαι. καὶ βλίσαι, τὸ τὰ κηρία θλίψαι τῶν μελισσῶν. ἀπὸ τοῦ μέλι, μελίζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλίζω. Βλίκτοι. οἱ Βοιωτοὶ πρότερον οὕτως ἐκαλοῦντο. Βλιτάδας οἱ παλαιοὶ, τὰς ἀσθενεῖς γυναῖκας ἔλεγον. Βλιτάχεια, παρὰ Ἐπιχάρμῳ, οἱ μὲν τὰ κοχλίδια, οἱ δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν σπλάγχνα. Βλίτας, ἢ βλίτωνας, τοὺς εὐήθεις. Βλιτομάμμαν, μωρὸν λέγει Ἀριστοφάνης. τὸ γὰρ βλίτον, μωρὸν εἶναι δοκεῖ λάχανον. Βλιμασίς, ἡ τῶν στηθῶν ἄλειψις. Βλίττεις, ἀμέλγεις. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, βλίττειν δὲ τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, καὶ παράζειν καὶ τὸ ψηλαφᾶν, καὶ τὸ ἐκπιέζειν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, καὶ θλίβειν. Βλιττομάμμας. καί σε καλοῦσι βλιττομάμμαν, τουτέστι μωρόν. καὶ γὰρ τὸ βλίττον, μωρόν ἐστι λάχανον. Βλίτιον, εἶδος βοτάνης. Βλίττειν, τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων ἀφαιρεῖν, καὶ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν. Βλίτυρι, χορδῆς μίμημα. καὶ βλίτυρι, καὶ σκινδαψὸς, ἄλογον. γέγονε δ' ἄλλα παροιμιώδη, ὡς κατηριθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ φαρμάκων. ἴσασι δὲ τὸν σκινδαψὸν, ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι. τὸ δὲ βλίτυρι, χορδῆς μίμημα, οὐκ εὖ. Βλίφυλλον, σύκινον. Βλοσυρὸν, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, καὶ ἐπιπέμπειν τοῖς ὄσσοις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Βλοσυρὸν ὄμμα, τὸ πεφοβερισμένον, καὶ γοργὸν βλέπον. καὶ καταβλοσυρὰν ἄρθρον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, τὴν λαμπρὰν ἴσως σημαίνει. Βλοσυρὸς, ἔχει τι ὅμοιον πρὸς τὸ περιβλέπειν. εἴγε καθότι [illegible] περιβάλλει τοὺς ὦπας, οὕτω καὶ αὐτὸς τὸ βλέμμα περιάγει. ἔστι μέντοι ὁ βλοσυρὸς, οὐκ ἐφ' ὕβρει, ὡς ὁ κυρίως περιβλέψ. καὶ βλοσυρὸς, ἀξιωματικὸς, καταπληκτικὸς, φοβερὸς, σεμνός. Βλοσυρισμὸς, ἡ ἀπορία, παρὰ τῷ Γαληνῷ. γράφει καὶ ὁ [illegible], ἐκχύμωμα, περιέχουσαν, τὴν ἐφιαλ [illegible], κατάξηρος. καὶ βλοσυρισμὸν, ἀπορίαν, ἔκφυμα, τὸ ἐξάνθημα, τὸ βλάπτεσθαι, καὶ τὸ γηροῦσθαι. Βλοβάζει, ψηλαφᾷ τὰ στήθη καὶ τοὺς μαζούς. Βλώδιον, ὑγρὸν, ξηρόν, [illegible]. Βλύειν, τὸ ἀναβάλλειν, καὶ τὸ ἀναδιδόναι.

Βλύζειν, καὶ τὸ βρύειν, ποίας λέξεως εἰσίν; ἀπὸ τοῦ γεγραμμένου ἤχου ἐν ταῖς ἀναβλύσεσι τῶν ὑδάτων πεποιημέναι. Βλωθρὰ, χλωρὰ, ἁπαλά. ἢ μακρὰ καὶ μεγάλα. Βλωθρὴ, πίτυς, ἡ ἐλάτη λέγεται, παρὰ τὸ εἰς αἰθέρα μολεῖν. καὶ βλωθρὴ ἐν Ὀδυσσείᾳ ω, ἡ ὄγχνη. ἐν Ἰλιάδι δὲ, πίτυς. ἥν φασιν οἱ παλαιοὶ, κατὰ τὸ [illegible] μὲν, ἡ ηὐξημένη ἢ [illegible], ὑψηλὴ δὲ κατὰ βοτανικούς. ἀπὸ τοῦ μολεῖν εἰς αἰθέρα, μολοθρὴ ὡς εἰκός. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἢ ἐκβολῇ τοῦ μ, μεταθέσει δὲ συναιρέσει τοῦ β, διὰ τὸ εὔφωνον, βλωθρή. ἀττικοὶ δὲ βλωθρὴν, τὴν ἁπαλήν φασι. μάχονται δὲ τὴν φλοιοβαθῆ, διότι τὴν τραχεῖαν, ἀλλ' ἔστι τὴν σκληράν. παραπεποιημένως δὲ φασὶν Ὅμηρος, καὶ [illegible] τὰς κλάσεις ἐπιλέγει, λέγει δρῦς ὑψικόμους, ἴσαν ἐλατίνας, πίτυας βλωθρὰς, μάλιστα ταύτας ἐν ὄρεσι, αἴγειρος ὑδατοτροφίας, [illegible] κρατείας. Βλωμοὶ, ψωμοί. Βλωμὸς, κλάσμα ἄρτου, ἀπὸ τοῦ ψωμὸς, τοῦ ψ εἰς β τραπέντος. ἢ παρὰ τὸ φλωμὸς, ὅ ἐστι κλάσμα τοῦ ἄρτου, καὶ κατὰ τροπὴν βλωμός. ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω, βρωμὸς καὶ βλωμός. ὡς ἢ παρὰ τὸ βῶ, βωμός. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βάλλειν

λαρξ, μωραίνω, μωρῶς λέγει, ῥαθυμεῖ. Βλακεύεται, μαλακίζεται. Ξενοφῶν· αἴτιος αὐτῷ δοκεῖ ἡ πρὸς τὸν τεταγμένον βλακεύειν. Βλακεύειν, ὀλιγωρεῖν. παρὰ τὸ ἱπποκράτει. Βλακικῶς, ἀντὶ τοῦ βραδέως. Ἀριστοφάνης. Βλακικώτερον, νωθέστερον. Βλακόν, ἀντὶ τοῦ τρυφερὸν λέγουσιν Ἴωνες. Βλάκος, τυφλώδης. Βλάξ, μωρός, μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρίνειν, ἐκλελυμένος, μαλακός, εὐήθης, ἄτονος, βραδύς. Ἀριστοφάνης, βλάκες φιλόψογοι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ μαλακός, καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν μάλαξ, ὡς βωμολόχος βώμαξ, πλούσιος πλούταξ. μάλαξ οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, βλάξ. ὡς βλακεύειν, τὸ βραδύνειν. οἱ λέγοντες δὲ βλάκα τὸν ἀλαζόνα, σφάλλονται. Βλαψίφρονα, τὰ παρ᾽ ἑτέροις βλαψίφρονα συντίθενται, καὶ φρενοβλαβῆ. καὶ διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλλα βλαπτόμενα, οἷον βέλεμνα, καὶ τὰ λοιπά. Βλάπτειν κυρίως, τὸ ἐμποδίζειν τὸν τρέχοντα. καὶ οἱονεὶ βάλλειν, ὅ ἐστι ῥίπτειν, καὶ οὕτως ἐάπτειν. ἐξ ὧν δοκεῖ τὸ βλάπτειν συγκεῖσθαι. καὶ ἔστιν ὅμοιον βλάπτειν εἰπεῖν, καὶ σφάλλειν. οὗ τὸ ἀνάπαλιν, ἀνασφάλλειν, ἤγουν ἀνίστασθαι, καὶ ὀρθοῦσθαι. καὶ Ὅμηρος δὲ οὐχ ἁπλῶς εἶπε βλάπτειν, ἀλλὰ βλάπτουσι κέλευθα, ὅθεν ἐμποδὼν γίνονται εἰς ὁδόν. Βλάπτειν ὁδοῦ, ἢ κελεύθου, τὸ κατέχειν καὶ κωλύειν. ἔστι δὲ βλάβω, συστημικός ἐστι. ἐξ οὗ τὸ βλάβεται, καὶ ἐβλάβη. καὶ ὄνομα ἡ βλάβη. καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ βλάβος παρὰ τῷ κωμικῷ. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ λείψω, λείψος. Βλάπτεσθαι καὶ βλαστεῖν, κυρίως ἐπὶ τοῦ προσκόπτειν καὶ ἐμποδίζεσθαι. οἷον, ὅσα ἐν βλαστήσει μεμικρύνεται. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ πνεύματος ἡ νόσος ἀνακοπεῖσα, ἀποσφαλεῖσα λέγεται. ἀντίκειται δὲ τὸ σφάλλεσθαι, τὸ ὀρθοῦσθαι. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν κατορθοῦσθαι, ὡς δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς εἰπών, ἔσφαλαν οὐδὲ καὶ κατώρθωσαν βροτούς. νύκτωρ δὲ πολλάκις τίκτουσι τὸ βλασφημεῖν, ἤγουν τὸ βλαβοῦν. Βλασφημία. εἰσὶ καὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δήμων πολλαὶ ῥηματικῶς πεποιημέναι. ἐθνῶν, οἷον κιλικίζειν, καὶ αἰγυπτιάζειν, τὸ πανουργεύεσθαι. καὶ κρητίζειν, τὸ ψεύδεσθαι. ἐκ πόλεων δὲ, οἷον λεσβιάζειν, τὸ αἰσχροποιεῖν. εἴτα παραγαγόντες Φερεκράτου ῥῆσιν ἐν ἰάμβῳ, τὸ, Δώσει δὲ σοι γυναῖκας ἐπτὰ λεσβίας. ἐπάγουσιν ἀμοιβαῖον, τὸ, Καλόν γε δῶρον ἑπτὰ ἔχειν λαικαστρίας. ὡς τιθέντων οὕτω τὰς λεσβίας γυναικῶν. ἐκ δήμων δὲ βλασφημία, τὸ αἰξωνεύεσθαι, ἤγουν κακολογεῖν. αἰξωνεῖς γὰρ δημόται ἀττικοὶ, σκωπτόμενοι ὡς κακολόγοι. καθὰ καὶ οἱ σφήττιοι ἐπὶ ὀξύτητι, ὅθεν Χαιρεφῶν σφήττιος ἐκωμῳδεῖτο. ἔτι ἰστέον, καὶ ὅτι αἱ ῥαθύμως λαικάστριαι, τουτέστι πόρναι ἐκ τοῦ ῥήματος παράγονται τοῦ λαικάζειν. αὐτὸ δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν γίνεται, καὶ τὸ κάζειν, ὅ ἐστι κοσμεῖν. σκώπτεται γὰρ καὶ τὸ ἀκαίρως, ὡς ἐπὶ φαύλῳ ἔργῳ κοσμεῖσθαι. διὸ καὶ κασωρὶς ἐλέγετο ἡ πόρνη, διὰ τὸ κάσσω, ὅ ἐστι κοσμοῦσα τὴν ὥραν οὐ δέοντως. Ἀριστοφάνης δέ φασι κασωρίτιν ἔφη, τὴν ἐπὶ τοῦ τέγους προεστῶσαν. οὕτω δὲ καὶ ἡ παιδίσκη. τὴν δὲ αὐτὴν καὶ κασωρίδα καὶ κασωρῖτιν ἐλέγετο ἑταίραν. καὶ κασαυβάδα, παρὰ τὸ κάσσω. καὶ τὸ ἄλλος, καὶ τὸ βάζειν. οἱονεὶ, ἡ ἐν τῷ κοσμεῖσθαι, ποτὲ μὲν ἄλλον, ποτὲ δὲ ἕτερον βάζουσα, ἤγουν φωνοῦσα καὶ βαδίζουσα εἰς ἑαυτήν. ἐλέγετο καὶ τὸ λοιδορεῖν διὰ ταύτης, κασαυβάζειν. οἱ δὲ γράφοντες κασαυβάς, φασὶν ὅτι ἴσως ἀπὸ τοῦ καλεῖν εἰς ἑαυτὴν καὶ βαίνειν τοὺς ἐραστάς. ἰστέον δὲ, καὶ ὅτι ἐμφατικὴ καὶ πλεονεξία, ἡ αὐτὴ λέσβος ἐκλήθη ποτὲ, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν. καὶ ὅτι ἀπ᾽ αὐτῆς τὰ λεσβιακὰ ᾄσματα, περὶ ὧν πολλοὶ ἔγραψαν. καὶ ὅτι ὥσπερ λέσβος, οὕτω ἴσσα ἡ αὐτὴ νῆσος, ἐκ μιᾶς τῶν περὶ αὐτὴν πέντε πόλεων. ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων ἐμφαίνει. Βλάπτω. ἔστι βρῶ ἰδίω, κατὰ τροπὴν γίνεται βλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν βλάπτω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων, καὶ μηκέτι ὑγιῶν ὄντων. Βλάπτω, τὸ βλάβην ποιῶ, καὶ τὸ ἐμποδίζω. Βλάσκει, λέγει, πεπονθέναι. Βλαῖσα, βλαισώματα, πλατυπόδια. σπιλοί. Βλαστάνειν, βλαστάζειν. οἱ αὐτοί. Βλαστάνει, βλαστάνει. ἀρτύει.

Βλασφημίζεται, ἐπικερτομεῖται. Βλάσσα, τὸ βλάστημα. Βλαστὸς, παρὰ τὸ βλώσκειν τὸ αὔξειν. Βλασφημῶ, ἤγουν οὐ τὰ δέοντα λέγω, καὶ κατὰ τοῦ δεῖνος αἰσχρὰ λέγω. κυρίως ἐπὶ θείων τεταγμένον. καὶ ἐξ αὐτοῦ βλασφημία, τὸ πρᾶγμα. καὶ βλάσφημος, ὁ διαπραττόμενος καὶ λέγων τὴν βλασφημίαν. ὥσπερ δὲ καὶ τὸ νόσος, καὶ νόσημα, καὶ νοσῶ, καὶ τὸ κακόνους, καὶ δύσνους, καὶ δύσνοια. Βλάστειον, χόρτος, ἢ λάχανον. Βλαστεῖ, πανδαρεύεται. Βλαυθαι, ἐμβάδαι, κρηπίδες, σανδάλια, ὑποδήματα. οἱ δὲ, βλαυτία. Βλαύτη, εἶδος ὑποδήματος, σανδάλιον ἀπὸ ῥοτῆρος, πτύσσειν ἀπὸ βλαύτης. καὶ βλαυτία, τὰ ἐπὶ τοὺς πόδας σανδάλια. καὶ τόκος ἀθῷος βλαύτη. Βλαύτια, σανδάλια. ἄλλοι δὲ βλαύτια, σανδάλια ἰχθύα λέγουσι.

Βλαυτοῦν, ὑποδεῖν, ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ. οἱ δὲ ὑποδήματα. Βλαφθέντος, δοκιμώτερον ἢ βλαβέντος. ὡσαύτως καὶ βλαφθῆναι, ἢ βλαβῆναι. Βλαχὰν, ὁ βάτραχος. Βλαχὸν, ποιά τις. Βλεῖρα, οἰκτείρω. βοτανή. Βλεπάμενον, ἰχθῦν. Βλεῖ, βλίσσει, ἀμέλγει, βδάλλει. Βλέμεαιν, εὔτονον. Βλεμεαίνει καὶ μαχούμενος, παρ᾽ Ὁμήρῳ. οὐκ ἄλλως μὴ μετρικῶς χρᾶσθαι οὐδεὶς χρᾶται. Βλεῖο, εὔτονον, μόνον ἀορίστου β. ἀπὸ τοῦ βλῶμι ἀχρήστου θέματος. οὗ ὁ ἀόριστος, ἔβλων. ὁ μέσος ἐβλήμην, καὶ τὸ εὐκτικὸν βλείμην βλεῖο. οὐ προσιτὰ λέγω πεζῷ. Βλεὶς, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ βλαθεὶς, κατὰ συγκοπὴν τοῦ α καὶ θ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ βλῶμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβλην, καὶ ἡ μετοχὴ βλείς. Βλεννώδης, βλεννώδης, μυξώδης, εὐκαταφρόνητος. Βλεμεαίνων, Ὅμηρος ἰλιάδος θ. ἢ τὸ ἀναβλέπεσθαι καὶ περίβλεπτον εἶναι. ἢ τὸ θυμοῦσθαι, καὶ ἀγριοῦσθαι κατὰ λέοντα ἐκφοβοῦντα βλέμματι, καὶ ὄψεως βλοσυρότητι. ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τὸ βρέμειν, ἐναλλαγῇ τῆς ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον.

Βλεμεαίνων, γαυριῶν, ἐπαιρόμενος. ἢ μεγαίνων, καὶ ἐνθουσιῶν. παρὰ τὸ βρέμω, βλεμεαίνω. τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε. ἰλιάδος θ, σθένει βλεμεαίνων, τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει γαυριῶν καὶ ἐπαιρόμενος. κυρίως ἐπὶ λέοντος. δηλοῖ δὲ τὸ, καὶ μόνον βλέμματι ἐκφοβεῖν. ἢ τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ ἐπιστροφὰς περιβλέπειν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ βρέμειν τὴν λέξιν παράγουσι, λέγοντες προϋπῆρχε τὸ βρεμαίνειν, καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι τὸ βλεμεαίνειν. ὁμοίως τῷ, κρίβανος κλίβανος. Βλέμυς, ἔθνος αἰθιοπικὸν μελανόχροον. οἱ αὐτοὶ δὲ τρωγλοδύται. ἢ κατὰ ἄλλους ἔθνος βάρβαρον λιβυκὸν, ἀπὸ Βλέμμυος ἑνὸς τῶν Δαναοῦ παίδων ὀνομασθέν. ἔστι δὲ ὀρόντης, ὀρχάνδης, καὶ βλέμμυες, καὶ βλέμμυς, τοὺς καταρράκτας φασὶ, δύο περὶ σοήνην. τοὺς πόρους αἰθαλέων βλεμμύων ἀνέχουσι κελαινοί. Βλέννα, μύξα. οἱ δὲ διὰ τοῦ π, πλέννα. καὶ πλέννα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα. Βλεννόν, νωθῆ, μωρόν. Βλέφαρον, βαθὺς, διαμοτάριον. Βλεπάζοντες, βλέποντες. Βλεπεδαίμων, ὁ διατεταμένος τὰς ὄψεις ὑπὸ δαίμονος. Βλέπων πῦρ, ὁ πυρώδεις ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ βλέπει μάχην ὁμοίως, ὁ μαχίμους αὐτοὺς ἔχων. Βλέπετε, ἐπισκέπτεσθε, προσέχετε, ἀττικοῖς ἡ λέξις. ὡς τὸ, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί. Βλεπετόρα, ὀφθαλμοὶ, βλέπα. Βλέπουσι, βλέψεις. Βλέποντος, ἀντὶ τοῦ ζῶντος. οὕτω Σοφοκλῆς.

Βλέπος. Ἀριστοφάνης πολλάκις, ἐπὶ τοῦ προσώπου τὸ ἐξῆς ἀττικὸν βλέπος. ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα, καὶ δραστικόν. οἱ δὲ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ διεσάφησαν. καὶ βλέπος ἀττικῶς, βλέμμα κοινῶς. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ ἐστὶ τὸν ἀττικὸν βλέπος. Βλέπω, ὁρῶ, ἀθρῶ, θεωρῶ, καθορῶ, θεῶμαι, εἶδον. καὶ βλέπω, τὸ ἁπλῶς ὁρῶ, καὶ τὸ ἐλπίζω, οἷον εἰς σὲ βλέπω, καὶ τὸ προορῶ. ὅθεν προβλέποντες λέγονται, οἱ προφῆται. βλέπω καὶ τὸ θαρρῶ. βλέπω τόδε, καὶ εἰς τόδε. ἐνίοτε δὲ σημαίνει τὴν ἐλπίδα, οἷον βλέπω εἰς σὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς σὲ ἐλπίζω. ἐνίοτε δὲ μίμησιν, οἷον, εἰς σὲ βλέπων τόδε ποιῶ. ἀντὶ τοῦ, σὲ μιμούμενος. βλέπω καὶ τὸ θεῶμαι,

Βιοφθορεῖ. Βίου φθορῶν λέγει ὁ ποιητὴς τῶν φρονούντων. ὅτι μέν τι συμβέβηκε ἐκ φρενῶν καὶ ἀληθὲς ὁ ἀλκίφρων γυμνόν, τοῦτο συντετμημένῳ λόγῳ ἡ λέξις, τὸν καὶ ἀνδρεῖον καὶ φρόνιμον ἀποδηλοῖ. Βιθυνίαι δισσαὶ εἰσίν, ἡ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς Ἀσίας. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, περὶ Σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς Θρᾴκης. ἡ δὲ ἑτέρα, καθήκει ἐπὶ τὸν Βόσπορον, καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. ἔστι δὲ καὶ τρίτη Βιθυνία νῆσος, περὶ τὸν Πόντον. Βίκος, σφίγγος. Βίκος, κάμινος ὦτα ἔχων. Βικάριος, ὁ διάδοχος παρὰ Ῥωμαίοις. Βῖκος, τὸ ἀγγεῖον, καὶ τὸ σπέρμα.

Βιμβινίζεται, παρακρούεται. Βινεῖν, συνουσιάζειν, γαμεῖν. καὶ βινῶ, τὸ συνουσιάζω. Βιοδώρα, ἡ γῆ. Βιοῖο, τοῦ τόξου νευρᾶς. Βίνη, πόλις. Βιοῤῥὸς, δειλία. Βιόωσας, τὸ ζῆν ἔδωκας, βιῶσαι ἐποίησας. Βίος, ἡ τοιάδε ζωή. καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς τοιᾶσδε ζωῆς. οἷον, Ποίαν ὡς Βοιώτιος τάμει τρίβον; καὶ ἡ ἀπολελειμμένη ζωή. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, ἡ δ' ἡμέρα θάνατον, ἢ βίον φέρει, ἤγουν ζωήν. καὶ βιὸς ὀξυτόνως τὸ τόξον. καὶ βιωτὸς βίος, ὁ βιωμένος. βιόω βιῶ, τὸ ζῶ. καὶ ἀπὸ τούτου ῥῆμα εἰς μι ἕτερον βίωμι, ἄχρηστον μὲν ἐν τῷ ἐνεστῶτι. κανονίζεται δὲ ἀπὸ τούτου τὸ ἐβίων, καὶ βιῶναι, καὶ ὁ βιούς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γνῶμι ἀχρήστου, τὸ ἔγνων, καὶ γνῶναι, καὶ ὁ γνούς. ἔστι δὲ βιῶναι μὲν τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τροφήν. πᾶς ὁ βίος μετὰ ἄρθρου, δηλοῖ ἕνα βίον ὁλόκληρον. πᾶς δὲ βίος χωρὶς τοῦ ἄρθρου, πάντας ὁμοῦ τοὺς διαφόρους βίους. καὶ βιοῦν μέν ἐστι τὸ ζῆν, ἀποβιοῦν δὲ τὸ τεθνηκέναι. Ἄλλως. Βίος βαρυτόνως, ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαγωγῆς, ἢ ζωῆς. βιὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ τόξον σημαίνει. ὅπερ ἢ ἀπὸ τῆς βίας γίνεται, κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστι δυνάμεως. βίας γὰρ χρεία εἰς τὴν τόξου τάσιν. ἢ παρὰ τὸν βίον. διὰ τούτου γὰρ δοκοῦσιν οἱ παλαιοὶ πορίζεσθαι τοῖς τὸ ζῆν. διὸ καὶ ἀστείως ὁ Σκοτεινὸς Ἡράκλειτος ἔφη, ὡς ἄρα τοῦ βιοῦ ἐστι τοῦ τόξου, τὸ μὲν ὄνομα βίος, τὸ δὲ ἔργον θάνατος. πλεονάκις γὰρ ἐκ τοῦ βίου, ὡς τοῦ ζῆν αἴτιος. θανατοῖ δὲ τοὺς βαλλομένους, καὶ στερίσκει τοῦ ζῆν. ἢ βίος, παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. ὥς φησιν Ὅμηρος, Θεοὶ ῥεῖα ζώοντες, οὐχ οὕτως οἱ ἄνθρωποι. ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο ζώειν ἀχνυμένους, αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν. Βίος ἀκανθώδης, ὁ τραχὺς καὶ σκληρός. καὶ παλαιός. καὶ βίος ἀλαλημένος, ὁ εὐχερής, καὶ ἁπλοῦς. ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. καὶ βίος ἐξαυλωμένος, ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν. καὶ βίος μεμαγμένος, ἐπὶ τῶν εὖ ἐχόντων καὶ ἀπόνως τρεφομένων. Βιοτεύειν, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. Βιοτὴ θηλυκόν, ἐκ τοῦ βίοτος. ὀξύνεται δέ, ὁμοίως τῷ χολὸς χολή, ὦνος ὠνή. Βίολα, πέδιλα, ὑποδήματα. Βίοτον πολὺν ἄλφοι, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ. ταυτόν ἐστι τῷ, ὦνον μυρίον ἄλφοι. Βίοτος, καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς τίθεται, καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου. Βιοῦν, ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται, ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων. ὁμοίως διαφέρει βίος καὶ ζωή. Βιοῦται, ἀντὶ τοῦ ζῇ, ἢ ζώσεται. οὕτως Ἡρόδοτος. Βιῶνται, καταπονοῦσι, βιάζονται. Βιόω, ῶ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ βιῶμι, ἄχρηστον μὲν ἐν τῷ ἐνεστῶτι. ἀπὸ τούτου ἐβίων, βιῶναι, καὶ ὁ βιούς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γνῶμι ἀχρήστου, ἔγνων, καὶ γνῶναι, καὶ γνούς. ἔστι δὲ τὸ βιῶναι, καὶ βιοῦν, καὶ βιοτεύειν, τὸ ζῆν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ βιοτεύειν σημαίνειν, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὴν τροφήν. Βιόω, ῶ, βιώσω, βιώσομαι βιώσῃ βιώσεται. Βιντάζειν, ἐπιβαίνειν. Βιπάζω. Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος τὸ βαπτίζω, βιπάζω λέγουσιν. οὕτως Ἡρωδιανός. Βίῤῥον, ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Βίῤῥα, πυράγρα, οἱ δὲ φάσκουσιν. Βίῤῥοξ, δασύ. Μακεδόνες. Βιῤῥωθῆναι, τεταπεινωθῆναι. Βίσβην, δρέπανον ἀμπελοτόμον. λέγουσι μισθωτοὶ καὶ ἐργάται βισβαίαν, ἣν ἡμεῖς κλαδευτήριον λέγομεν. Βίσεξτον, ἐπιπέμπτον, τετραετία. Βίσαλος, ὄνομα ἐν Ἰλίῳ πολεμιστοῦ. Βίσταλις, εἶδος βοτάνης. Βισάκια, τὰ πισάκια. Βίσαξ, ὁ βασιλεὺς παρὰ Πέρσαις. Βισβίλη, ἡ ἀδελφή. Βιτάριον, τέκος ἐν ᾧ τὰ χαμαία τίθενται, καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. Βίσωνες, εἶδος θηρίων. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίσωνος τοῦ νικητοῦ, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστωνίς, λίμνη θρᾳκική. Βιστύρας, ἥρως Θρᾷξ. Θεόπομπος δέ, Χαλκιδικὴν λέγει τὴν Βισύραν. Βιχὼν, ἐχὼν σφόδρα ὀλίγην. Λάκωνες. Βισωνὸς φόρμιγξ, ἀπὸ Βίσωνος τοῦ τερψιχόρου. φόρμιγξ δὲ, ἡ κιθάρα. Βίτινα, σάνδαλα μὲν τὰ πολλῶν θεὰ πήρια. Ταῦτα βίτινα εὐτέλειαν ἐρατῶν, σκυτοτόμων καμάτων.

Βιτλίον. Τῆς πήξεως τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιά, βιτλίον εὐγγάριον. πήξα γὰρ, ὕφασμα. Βιῷ, τῷ τόξῳ, ἢ τῇ ζωῇ. Βιώατο, δευτέρας συζυγίας ῥῆμα εἶναι φαίνεται. τοῦ γὰρ κοινὸν βιῶντο, ὡς βοῶντο. Βιώατο, ὡς βοώατο. βιῶ, βιάομαι βιῶμαι, βιάεσθε βιᾶσθε, βιάεσο βιῶ, βιάοιτο βιῷτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, βιώατο.

Βιώην. βιῶμι, ἐβίων, βιούς, βιόντος, βιοίην. καὶ κατὰ ἐκτροπὴν τοῦ ο εἰς ω, βιώην. ὥσπερ τὸ δοὺς δόντος δοίην, δῴην.

Βιωμένων, βιαζομένων, βιῶ, βῶ, παραγωγῇ. Βιῶναι. βίωμι ἐβίων. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐβίωσαν. τὸ ἀπαρέμφατον βιῶναι, τὸ ζῆν. Βιῶνται, μετὰ βίας ἐκπολιορκοῦνται. ὡς τὸ, Ὅτι βιῶνται σφᾶς ὑπὸ πλήματος τοῦ τείχους. Βιώνης, ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. Βίωρ, ἴσως, χειλόν. Λάκωνες. Βιώσιμος, ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι. ὁ δὲ ἀνέβλεψέ πως, καὶ ἔφη, ὅτι βιώσιμος εἴη. Βιώσιμος, ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. Βιώτω, ζησάτω. βίωμι, ἐβίων, βιούς, βιόντος. τὸ προστακτικὸν, βίωθι βιώτω, ὡς γνώτω. ἢ βιόω, ἢ βίωμι, μέλλων βιώσω ἐβίωσα, τὸ προστακτικὸν βίωσον βιωσάτω. κατὰ συγκοπὴν τῆς σα συλλαβῆς, βιώτω. ἢ βιώτω, δοκεῖ βιούτω εἶναι, ὡς χρυσούτω. καὶ μεταβολῇ ἰδίᾳ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω μέγα, βιώτω.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Βλαβεῖμεν βλαβεῖτε βλαβεῖεν, οὐχὶ βλαβείημεν βλαβείητε βλαβείησαν, ἢ βλαβείησαν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ εἰς πληθυντικοὺς τῶν εὐκτικῶν βαρυτόνων τὸ η πεποιημένον, καὶ τῶν εἰς μι παραλογιζομένοις τὸ η, ἀποβάλλουσιν αὐτό. οἷον τυφθείημεν, σταίημεν, βαίημεν. πλὴν φυλάττεσθαι δεῖ τὸ κακόφωνον, ἵνα μὴ τύχῃ. ὡς ἐπὶ τοῦ βαίη, καὶ παίη, καὶ τῶν ὁμοίων. Βλάβεν, ἐσφάλησαν, ἐτρώθησαν, ἐβλάβησαν. Βλάβεται, βλάπτεται.

Βλάβη, λύμη, φθορά. ἀπὸ τοῦ βλάβω, βλάβη. ὡς τὸ, βλάπτουσι δὲ οἱ γονεῖς ἐσθλά. ἔστι καὶ τὸ βλάβος. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὤφειλεν εἶναι βλαφή, ὡς σκάπτω σκαφή. καὶ βλάβη, βλάβος, ἀπώλεια, βλάμμα, ζημία, ζημιῶδες, ἐπιβλαβές, ἐπιζήμιον, βλαβερῶς, ἐπιβλαβῶς, ἐπιζημίως, ζημίως, ζημιωδῶς, ἐπιζήμιος, βλαβερὸς, ἐπιβλαβής, βλάψαι, ζημιῶσαι. τὰ ἐναντία ζήτει ἐν τῷ ὠφέλιμος. Βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου δοκιμώτερον, ἢ βλάβη.

Βλαβύρει, τεθορύβηται. Βλαβυρίαν, εἰκαιολογίαν. Βλαβύσσειν, βλάπτεσθαι. Βλαγίς, κηλίς. Λάκωνες. Βλαδὰ, ἄφρα, μωρά, ὠμά. Βλαδδὸν, ἐκλελυμένον, χαῦνον. Βλαδρὸν, νωθρῶς. Βλαδὸν, ἀδύνατον. Βλάζειν, μωραίνειν.

Βλῆθρον, φυτὸν, πτερίῳ ὅμοιον. ὅπερ ἔνιοι βλῆχρον λέγουσι.

Βλαῖκας, ὁ δειλὸς, κλάδος, ὄζος. Βλακεύειν, φλαδαρεῖν, δοκιμάζειν, πειράζειν. Βλαισός, παραλυτικός. οὕτως εἰς τὸ ῥικνόν. ὁ δ' Ἐτυμολόγος, ὁ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος, καὶ τῷ λ στοιχείῳ ἐοικώς. διεστὼς καὶ λ ἐκκλίνων, ὁ γωνία μὲν πλατέος, μέσαις δὲ ψιλῶν τῶν χρηστῶν τυραννεῖ. εἴρηται δὲ βλαισὸς, ὁ βεβλαμμένος τὴν βάσιν τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γοῦν ὁ ἐπὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας, καλεῖται ῥαιβός. Βλαστή, βλαστή. Λάκωνες. Βλαστόνους, ὁ βλαπτόνους. Βλάσκαν, βλακεύειν. καὶ τὴν ἄρτον ὀργίζει ἀθηναῖοι, ἔνιοι προσβατίλα.

Βλάκα, μωρόν. Βλακεία, ἔκλυσις, μωρία, χαυνότης, ματαιότης, ῥᾳθυμία. Οὐ γὰρ πράττειν βλακικῶς τὰ πράγματα ἐπέτρεψε. Βλακεῖον, ἰχθύος εἶδος. Βλακεύει, διατρίβει,

μενὸ, καὶ συνέχει. Βὺξ, ἡ περὶ τὴν φάρυγγα νόσος. καὶ βὺξ [illegible] ... Βυράνθεμον [illegible] ... Βύραξ, μάζα μεγάλη. Βύρσα, [illegible] ... Βὺρ, τὸ φρέαρ παρὰ φοίνιξι. Βύρσακα, μάχαιραι ὀρθαί. οἱ δὲ [illegible] μαχαίρας, ἄλλοι μάζας [illegible] ... Βυρίδες, [illegible] λέγομεν.

Βύρσον, ἔνδυμα μοναχικόν. [illegible]

Βύρσος [illegible] ... Βυρίχαλκον, τὸ μάραθον. [illegible] ... Βύρσα [illegible] ... Βύρης, ἰχθύς. Βύρυλλος, εἶδος λίθου, ὁ βοτάνης εἶδος. Βυσσὸς [illegible] ... Βύσσοι [illegible] ... Βύσσον, τὸ [illegible] ... Βύσσα [illegible] ... ἐν τῇ Βοιωτίᾳ γράφεται [illegible] ... Βύκα [illegible] ... Ἡρωδιανὸς δὲ [illegible] ...

[illegible]

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Βία, σημαίνει δύο. τὴν δύναμιν ἢ ἰσχὺν [illegible] ...

[illegible]

Βιβλιοπώλης [illegible] ... Βιβλιαφόρος, ὁ γραμματοφόρος [illegible] ... Βιβλίον [illegible] ... Βίβλος [illegible] ...

[illegible]

Βίνος, [illegible]

 Βίσ

ἔχουσι. ἐπὶ δὲ ἀσπλῶν καὶ ὑπερφυῶν, ἐπιμαρτυρίζει. καὶ βελτίων, ὁ κρείττων. καὶ βέλτιστος, ὁ κράτιστος. Βελτὸς, ὁ βλητός.

Βελωβίνα, πόλις λακεδαιμονίων. Βελφεγὼρ, βεελ, ὁ κρόνος. φεγὼρ, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐλάτρευον. Βεμβεῖσθαι, δινεῖσθαι. Βεμβικιῶσι, δινευόντων. βέμβιξ δὲ ὁ ξύλινος στρόμβος. ὡς ἐν ἐπιγράμματι, Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες, εὔστροφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ. καὶ Ἀριστοφάνης, βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ἀντὶ τοῦ, εὐκίνητον καὶ εὔστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖον, ὃν μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων, ὡς τροχὸς, ὃς μάστιγι δερόμενος στρέφεται. καὶ βεμβικιᾶν, τὸ περιστρέφεσθαι. Βέμβικες, περιφοραὶ, περιαγωγαί. Βέμβικος δίκην, ῥόμβου δίκην. ἐπὶ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ ἐπ' εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἱλεῖσθαι. Βέμβιξ, ὁ στρόμβος, ὃν οἱ παῖδες στρέφοντες καὶ παίοντες ἱμᾶσι, παίζουσι. βέμβηξ τις ὤν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι. Βεμβίδιον, ἰχθύδιον λεπτόν. Βέμβλευ, ἐφρόντισεν. Βέμβλυκον, ἐν τοῖς χείλεσι, ἄγων, πάρισι. Βεμβράνα, ῥωμαϊκώτερον τὰ εἰλητὰ ἐκάλεσαν. ὡς ἀπὸ τῆς ἐν ῥώμῃ συνηθείας, ἀδιαφόρως τῇ λέξει συγκεχρημένος. ἀφ' ἧς δὴ καὶ ἔγραφε τῇ ἐπιστολῇ. Βεμβράς, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς καὶ βράδεος. ὁμοίως καὶ βράδεις καὶ χλαί. Βεμβρὸς, τετυφωμένος, πάροινος. Βεμξ, δεσξ.

Βεμόριξ, κοῖτος, συστροφὴ ἀνέμων, ῥόμβος, στρόβιλος, τροχός.

Βένδις, ἡ ἄρτεμις, θρᾳκιστί. παρὰ δὲ ἀθηναίοις, ἑορτὴ βενδίδεια. Βενεβεντὸν λέγουσι, τὴν τῶν πνευμάτων βίαν. Βενεβεντὸς, πόλις καλαβρίων, ἣν ἔκτισε Διομήδης. Βενεφίκιον, ὄνομα εἶδος χάριτός τι καὶ δωρεᾶς. τὸ γὰρ τῶν λατίνων διάλεκτον οὕτως ἡ λέξις, εὐεργεσίαν δηλοῖ, πρὸς ἑλληνίδα μεθερμηνευομένη διάλεκτον. Βένθος, τὸ βάθος. καὶ οὐ μόνον ἐπὶ θαλάσσης λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξυλόχου ὕλης, καὶ σπηλαίου λάβος. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ στρατιωτικῆς τάξεως τὸ βάθος. ὑπονοεῖται δὲ καὶ ἐπὶ μεγέθους πόλεως, ὡς δηλοῖ τὸ, κατ' ἄστυ φῶν πόλιν. ἐπὶ βάθος γὰρ οὐ καταδῦναι. Βένδιον, ἀντὶ τοῦ βέλτιον κρῆτες λέγουσι. Βέομαι, ὃ δὴ οὐκ ἂν χωρισθείη τῆς χώρας. τὸ θέμα τὸ βίω, ἐξ οὗ ἡ βία παράγεται. δηλοῖ γὰρ τὸ βιάζομαι, ἢ βιωθήσομαι. δύναται δὲ δηλοῦν καὶ τὸ βαίνω. ἵνα λέγῃ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ο τῆς ἰλιάδος ὁ ποσειδῶν, ὅτι οὐκ ὀφείλω βαίνειν ὑπὸ ταῖς διὸς φρεσίν. Βέρκαλον, ξύλον. Βέρβινα, ξύλα κατακλώμενα. ἐξ ὧν τὰς λαμπάδας ἐποίουν. οἱ δὲ, γένος τι ἀρωματικὸν τὰς βερβεινας. Βεργαῖος, ὁ ἀπὸ πόλεως βέργης. Βέρεδον, τὸ καβάλλιον. Βέρεθρον, βάθος, βάραθρον κατώτατον, ἔσχατον. ἢ σπηλαίου τόπος, ἢ κοίλωμα καταχθόνιον. ἢ βέρεθρον, κοινῶς μὲν βάραθρον. κατὰ μακεδόνας δέ φασι, ἢ ζέρεθρον λέγεται. πολλὰ δὲ τὸ βέρεθρον ἔχει ἐκ τοῦ βάθρον, ὥσπερ καὶ τὸ πένθος ἐκ τοῦ πάθους, καὶ βένθος ἐκ τοῦ βάθους, οἷον ἀνάλογον κατά γε φωνήν. ἢ τὸ βένθος ἐπὶ ὑπερβολῆς παρὰ τὸ κοιμηθῆναι. ἐξ οὗ τὸ βρένθειον, μύρον ἐν ἐκείνῳ περικλειόμενον. ἐξ ὧν ῥῆμα τὸ βρενθύεσθαι, ἤγουν καταστρυφᾶν ἀλαζονικῶς. Βερεκύνδαι, δαίμονές τινες, καὶ ῥόμβοι. Βερεκύνται, φρυγῶν τι γένος. πρότερον γὰρ βερεκυντία ἡ φρυγία, καὶ αὐλὸς βερεκύνθιος. καὶ βερεκυντίας, ἄνεμος οὕτω καλούμενος. Βερενίκη, ἡ γυνὴ τοῦ πατρὸς πτολεμαίου.

Βερίχιθος, οἱ ἀνέμοι. πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Βέρνα, τόπος. Βέρνος, ὁ φρατρίας. καὶ βερνάδαι, φρατρίδαι. Βέρνος, ἡ ἔλαφος, ὑπὸ λακώνων. Βερνὶς, ἀκρίς. Βέρνεται, φυσιοῦται. Βερνώμεθα, κληρωσόμεθα, λάκωνες. Βεροία, πόλις, καὶ ἑτέρα διὰ τοῦ ι ψιλοῦ γράφεται. Βερονικίδαι, δῆμος πτολεμαΐδος φυλῆς. Βερσονικίδες, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Βερονίκης πλόκαμος. τοῦτον κατηστερίσθη φησὶ Κόνων. καὶ βάθος δὲ ὡς ἀρχαιάδων οὕτω καλεῖται. καὶ βερονίκη, πόλις. Βερονίκιον, εἶδος βοτάνης. Βερρίαι, κληρῶσαι. Βερρίδες, φρατρίδες. Βέρρης, φρατέρες. Βέρροια, πόλις μακεδονίας. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ι βέροια, πόλις μακεδόνων. Βερρὸν, δασύ. Βέσκεροι, ἄρτοι ὑπὸ λακώνων.

Βεσὸν, εἶδος, καὶ ὁ τῶν ἰχθύων ἔμπορος. λάκωνες δὲ, βιοτικόν.

Βεσία, τὰ θηρία κατὰ τὴν ῥωμαίων διάλεκτον. Βεσῖνος, εἶδος ἐν ἰταλίᾳ, θηριώδεις τὸν τρόπον. Βέσον, τὸ ἱμάτιον ὑπὸ λακώνων. Βεστιαρίτης, ὁ ῥάπτης. βέστια γὰρ παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια. Βεστιάριον κυρίως, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα φυλάσσονται, ἢ ἡ ἱματιοθήκη. Βέτης, τὸ ἐπίκαρσον μέρος τοῦ ἱεροῦ. Βέτιθρον, βάθος. Βετερανὸς, ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. ἐπὶ εὐγενείας δὲ οὐδεὶς ἐδούλευον. Βέτων, ὁ πάνυ εὐτελής. Βεύδιον, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον, ἢ τὸ πορφυροῦν.

Βεχὶς, εἶδος σταφίδος.

ΤῸ Β ΜΕΤᾺ ΤΟΥ͂ Η.

Βῆλ' ὁ γέρων, ἀντὶ τοῦ ἔβα δὲ, ἐπορεύθη. οἱ γὰρ δωριεῖς ἔθος ἔχουσιν τὰ συνηρημένα συστέλλειν εἰς βραχὺ τὸ η. οἷον τόσσα ἀντὶ τοῦ ἔστησε, δῶκεν ἀντὶ τοῦ ἔδωκε, δίδωκεν ἀντὶ τοῦ ἔδωκε, καὶ ἄλλα πολλὰ παραπλησίως. Βῆβαλος, εἶδος ὄρνεως, λέγεται ὑπό τινων. τρέπεται δὲ τὸ δ εἰς β. ὥστε, δελφοὶ βελφοί, ὀδελίσκοι ὀβελίσκοι. Βήζω, φωνεῖ. Βῆκα, ἀναδελφούς. Βῆσι, βάδιζε, μίμνε. Βηθλεεμίτης, ὁ ἀπὸ τῆς βηθλεὲμ πόλεως. Βήκη, χίμαιρα. Βηκέσις, προβάτοις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Βηκάσιον, εἶδος βοτάνης. Βῆλα, βληχᾶται, ἡ θύει. Βῆλθος, ἡ ἥρα. ἢ ἡ ἀφροδίτη. Βηλὸς συνήθως, ὁ τῆς οἰκίας βατὴρ, παρὰ τὸ βαίνεσθαι. ὡς καὶ οὐδὸς, παρὰ τὸ ὁδεύεσθαι. ἔνθεν καὶ τόπος ἀβέβηλος μὲν, οἱ ἱεροὶ καὶ ἄβατοι. βέβηλοι δὲ, οἱ βατοὶ καὶ τοῖς τυχοῦσι. Βηλὸν δέ φασι τὸν ἀρχαῖον, τὸν περίοδον τοῦ αἰθέρος, καὶ τῶν ἄστρων. ἔνιοι δὲ, τὸν ἄνω τόπον καὶ πάντα περιέχοντα ἀέρα. τινὲς δέ φασι τὴν βάσιν τὴν βηλὸν κατὰ ἀθηναίους μὲν ἔλαχεν εἶναι, κατὰ δὲ χαλδαίους οὐρανόν. εἴρηται δὲ ὁ ῥητὸς βηλός. τὸ δὲ κύριον καὶ τὸ ποταμοῦ, περισπᾶται. βαρυτόνως δὲ βηλὸς εἴρηται πρὸς διακολλητὴν μὲν θείων, ἀλλὰ βεβήλων. Βηλοῦ. δηλοῖ ὅτι ὁ Κράτης (ὡς φασιν οἱ παλαιοί) τὸ βηλοῦ ὁ ἐστι βαθμοῦ, ὀξυτόνως ἀναγινώσκει βήλα, ὡς ὅλον. καινὸν δέ φασιν οὐδὲν ἐν οὐρανῷ βηλὸν εἶναι, ὅπου καὶ πάλαι δῆλον δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ βῶ βήσω, παράγεται ὁ βηλός. ἐξ οὗ καὶ βέβηλος κυρίως, ὁ καὶ ὑπὸ τυχόντος βάσιμος. καὶ ἀνάπαλιν ἀβέβηλος, ὁ μὴ πατητός. Βηλῷ, βαθμῷ, βατῆρι, οὐδῷ. Βῆ, περισπᾶται. βῆ δ' ἀκέων, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. παρὰ τὸ βῶ βῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβην. Βῆμα, παράγεται ἀπὸ τοῦ βῶ βέβηκα βέβαμαι, βῆμα. ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου, ἐν ᾧ ὁ τόπος ἐν ᾧ κάθεται βασιλεὺς ἢ κριτὴς, τοῦ πλήθους παριστάμενον. καὶ ἡ τοῦ ποδὸς βάσις.

Βῆμα, πρόβατα. Βῆμα, δικαστικὴ τράπεζα. οὐ μακρὰν δὲ τοῦ πυλῶν, τὸ δικαστικὸν βῆμα προσέταξε δοθῆναι. Βηματίζει, τὸ βῆς ποσὶ μετρεῖν. ἔστι δέ πως ἡ λέξις μακεδονική. Βήμεναι, ἀντὶ τοῦ βῆναι λέγουσι δωριεῖς. Βῆ, ἐπορεύθη. Βῆν. ἰστέον ὅτι τὸ βῆν ἡ μονοσυλλαβία περιέσπασθαι. ἄλλως γὰρ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, ἤγουν τὸ ἔβην παραδέχεται. ἀμέλει κατὰ Ἡρακλείδην, ὁριστικὸν ὑπάρχει τοῦτο λῆγον, μὴ πάντως συστελλόμενον ἐν πρώτῳ προσώπῳ, εἰ μὴ μονοσύλλαβον εἴη, μονοσύλλαβον μέν τοι περισπᾶται. οἷον βῆν ἔβην, στῆν ἔστην. οὐκοῦν ὡς εἰκὸς καὶ τὸ χρῆν προσλήψει τοῦ ν, ἢν ἀπὸ τοῦ χρῶ, εἴη ἂν ὁριστικὸν ῥῆμα. ἔστι δὲ οὐ τοιοῦτο κατὰ αὐτὸν, ἀλλὰ δωρικὸν ἀπαρέμφατον κατὰ τὸ ζῆν, καὶ τὰ ὅμοια. πᾶν γάρ φασι ῥῆμα εἰς ην λῆγον, καὶ περισπώμενον, οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ ἀπαρέμφατον. καὶ βοᾶν παρὰ δωριεῦσιν, εἰ φιλεῖν καὶ νοεῖν διὰ τοῦ η φασίν. οὐκ οὖν φασιν καὶ ἐχρῆν. Βῆσος, κακοτός. Βηῶδης, ἡ φωνὴ τῶν προβάτων. Βὴξ, ἡ λύγξ, ἢ βρόγχος, τόσημα τῶν ἔσω τοῦ σώματος. ἢ βρογχῶν, ἡ ἀλγησις, ἡ φλεγμονὴ

Βείνειν, παρὰ Σόλωνι, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον, γαμεῖν. Βεμβικᾶν, τὸ παχυλικᾶν, καὶ τὸ ὀρχεῖν ἐπὶ συνουσίαν ἔχειν. Βείομαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ βῶ βείω, ὡς κῶ κείω, θῶ θείω. ἢ ἄλλως ἀπὸ τοῦ βίω, πλεονασμῷ τοῦ ε βείω. ὁμοίως γὰρ εἰμὶ σείω. ὡς τὸ, οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. διὸ οὐδαμῶς ὑπὸ Διὸς ἐπιταγὰς ποιήσομαι. Βείομαι. Ὅμηρος, τί νύ μοι ἐγὼ δειλὴ ἀντί του βείομαι. ζήσω, τί δὲ βιώσομαι αἰνὰ παθοῦσα, σεῦ ἀποτεθνηῶτος. Βείονται, καταπαύονται. Βείρακες, ἵρακες.

Βεραῖαι, ἡ ἀρχαϊκή. Βείριξ, ἰλλιγγος. Βειρὸν, δασύ. Βείω, ποιητικόν. ὅ ἐστι τοῦ πορίζομαι καὶ ζῶ, λαμβάνεσθαι. ἀπὸ τοῦ βῶ παράγεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς ει διφθόγγου, βῶ βείω.

Βεκὰς, μακράν. Βεκκεσέληνε, ζήτει ἐν τῷ ἔχουσι. καὶ βεκκεσέληνα, ἀνοητότατα. ἢ ἀρχαῖα, πτίσιν ἀνοητότατα.

Βέκκος, ἄρτον. Βεκὸς, ἄρτος, ἢ ἄδηλος. φρύγες. Βεκσίλληνος, σεληνοπληκτος. Βέκιλος πρόβατον. Βέλα, ἥλιος καὶ αὐγή. Βελαῖνα, κώμη Λακωνική. Βελᾶς, οὖρον, καὶ καταγελαστέε. Βελγαῖος, ἀπὸ πόλεως Βέλγης.

Βέλγιος, ποταμὸς ἐν Λιβύῃ. Βέλεα, βέλη. Βελέβατος, ὁ τοῦ πυρὸς ἀήρ. Βαβυλώνιοι. Βελιβέλια, βελόνα. Βέλει, ἀντὶ τοῦ βέλει. καὶ ἔγχει, ἀντὶ τοῦ ἔγχει ἰωνικῶς λέγουσιν. οἱ γὰρ διαιροῦντες τὴν ει λεγόντων ἐκεῖνοι διαλεκτον, ἰώνων εἰσί.

Βέλικος, ζώνιον. ἔοικε δὲ τοῖς λαθύροις. Βέλεμνα, τὰ βέλη. παρὰ τὸ βέλος βέλεμνος, ὡς ἔχω ἔχεμος. Βέλη φησὶν Ὅμηρος. οἷκος, λίθος, δόρατα. ἢ εἴ τι ἄλλο ἀφίεται μακρόθεν. ὁ δὲ Πίνδαρος φρονικῶς, βέλη τοὺς λόγους εἴρηκε, διὰ τὸ ὀξὺ καὶ καίριον τῆς ἑρμηνείας. φθέγγομαι δὲ τὸ Διονύσου. καὶ λέγει βέλη, τὰ ποιήματα. καὶ βέλος, πᾶν ὃ κατὰ ἰσχὺς βαλλόμενον. παρὰ τὸ βάλλω βέλος. καὶ τραῦμα παρ' Ὁμήρῳ. πᾶν γὰρ τὸ ἀπὸ διαστήματος πεμπόμενον, βέλος καλεῖται. Βέλεμα, κώλυμα, φράγμα ἐν ποταμῷ. Λάκωνες. Βελίδ, φάκον. καὶ βελίδ τῇ ἑρμηνείᾳ φωτὸς τὴν ἀπαισίαν δηλοῖ. ὡς ὁ Ἀριστοτέλης, Τίς δὲ συμφωνεῖς χρυσῷ πρὸς βελίαν; Βέλλαι, ῥαφίδες ταλασίαι. Βελλαίονται, ἀλειφθήσονται. Βέλλειν, μέλλειν. Βελλεροφόντην, τὸν προεστάμενον παθεῖν τὰ κακά. βέλλερα γὰρ, τὰ κακά. τὰ εἰς της ὀρθωτικὰ μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ, ἢ κράτος, μὴ ἔχοντα ὑποτέρων εἰς το, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον πολίτης πολίτου, μελέτης μελέτου, Βελλεροφόντης Βελλεροφόντου. πρόσκειται ὀρθωτικά, διὰ τὸ κακότης φιλότης. μὴ ὄντα δὲ σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ ἢ κράτος, διὰ τὸ ἱπποκράτης ἱπποκράτους. πρόσκειται μὴ ἔχοντα ὑποτέρων εἰς δα, διὰ τὸ ἐννεάτης ἐννεάτης ἐννεάτου. οὗτος δὲ εἰ μὲν σημαίνει τὴν συμπαθητικὴν ἡλικίαν, ἐννεάτης ἐννεάτου. εἰ δὲ κύριος, ἐννεάτης ὀξύνεται. καὶ Βελλεροφόντην, ἐπειδὴ τὰ πρῶτα κυριολεκτεῖσθαι, ὁ Λεωφόντην. ἀπολέσαντα δὲ Βέλλερον Λυκίων κορίνθιον, μεταθέσθαι τὸ ὄνομα καὶ φυγεῖν εἰς Ἄργος. καὶ τυχεῖν παρὰ τοῦ Προίτου τοῦ σωθῆναι καθάρσεως. εἶτα παθεῖν ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀντείας διαβολῆς. ἰστέον δὲ, ὅτι τὴν παρ' Ὁμήρῳ τούτου ἄντειαν, Σθενέβοιαν ἄλλοι καλοῦσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης. καθὰ καὶ μέμνηται καὶ ὁ κωμικός. ὅτι δὲ ὁ Βελλεροφόντης καὶ Βελλεροφῶν τετρασυλλάβως λέγεται, ποιητὴς ἕτερος δηλοῖ. δῆλον δὲ, ὡς ἐκ τοῦ Βελλεροφόντης κατὰ συγκοπὴν, ὡς ζωοφόρων ζωοφῶν. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ Ἐλλεροφόντην τοῦτον ἐκόμισαν καλεῖσθαι. ἐν δὲ Ἀρημβρικῷ, εὕρηται καὶ Βέλλορος λεγόμενος. Βελλεροφόντης, εἰκότως ὁ συνεργὸς ἀνὴρ, καὶ ὡς εἶχεν παθόντα, καὶ ὡς ἂν λέγοι Βελλεροφόντης, ὡς φονεὺς κακῶν. βέλλερα γάρ φασι κατὰ διάλεκτον, τὰ κακά. ζήτει εἰς τὸ χίμαιραν.

Ἄλλως. Βελλεροφόντης ὁ κορίνθιος, ὁ καὶ ἱππόνους πρότερον καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων γενναῖος, ἄκων ἀπέκτεινεν Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἤλαινον, ἢ Πειρῆνα, ἢ Ἀλκίμενον, ἐλθὼν εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον καθαίρεται. ἄντεια δὲ ἡ Σθενέβοια γυνὴ Προίτου ἐρωτικῶς ἐπεμαίνετο Βελλεροφόντη. ὡς δὲ οὐκ ἐπείθετο συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀπολέσαι οὐκ ἠθέλησε, κατά τι παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ συμφαγόντας ἀλλήλοις παρ' ἀλλήλων ἀναιρεῖσθαι, εἰ μὴ οὕτως ἀκουσίως συμβῇ. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος ἀπολέσαι Βελλεροφόντην οὐκ ἠθέλησε. πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, γράμματα δοὺς κατ' αὐτοῦ περιέχοντα τὴν τῆς αἰτίας διαβολήν. καὶ Ἰοβάτης ὁμοίως ἡμέρας ἐννέα συνεσθιασάμενος αὐτῷ, τῇ δεκάτῃ τὰ γράμματα ἀναγνοὺς, ἐπεὶ μηδ' αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀπολεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν, καὶ πολεμῆσαι Χίμαιραν, εἶτα Σολύμοις, εἶτα Ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον (ὃν φασι Πήγασον) ἀπέστειλαν. ὃ ἐποχηθεὶς, τὴν Χίμαιραν μὲν ἀνεῖλε, μόλιβδον γὰρ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς, καὶ ἐμβαλὼν ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτῆς. ἀφ' οὗ πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς, ἐκείνην ἀπέκτεινεν. ἦν γὰρ πνέουσα ὥστε τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξαι, καθά φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ. μυθικῶς οὕτως οὖν ἐκείνην ἀνεῖλε. νικᾷ δὲ Σολύμους, καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολέμῳ. ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρα Λυκίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀπολεῖν. ὡς δὲ καὶ τοὺς ἐνέδρα ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης γαμβρὸν ἔχειν ἐπὶ φιλογονίᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ᾗ τελευτῶν αὐτῷ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ (ὥς φασί τινες) ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν, ἠθέλησεν οὖν διὰ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν περιπλεῦσαι. Ζεὺς δὲ οἶστρον ἐπὶ Πήγασον βαλὼν, ἐποίησεν Βελλεροφόντην ἀποστραφῆναι τοῦ ἱππικοῦ νώτου, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς γῆν. καὶ δὴ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον κατενεχθεὶς ὁ Βελλεροφόντης, καὶ περιπλανώμενος χωλὸς ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ πήγασος ἄνω περιεπτάτο καὶ κάτω. ἢ γοῦν ἡμέρᾳ τῶν παρὰ τοῦ Διὸς αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐγχρήσαι αὐτῷ τὸν ἀμβρόσιον πῶλον βαδίζειν. ταῦτα δέ εἰσι τὰ λογικὰ καὶ μυθικά. Εὐριπίδης δὲ ἐν δράματι, χωλὸν εἰσάγει τὸν Βελλεροφόντην, διὰ τὸ πεπτωκέναι ὑπὸ τοῦ Πηγάσου. Βέλλεται, ὀκνεῖται. Βέλλιον, ἀτυχέστερον. Βέλλις, τρυφαλία. Λάκωνες. Βελλόνης, τριόρχης. Λάκωνες. Βελόνη, τὸ σιδήριον, δι' οὗ ῥάπτουσι τὰ ἐνδύματα. παρὰ τὸ βέλος ἐν ᾧ ὥσπερ ὀξύτατα. ἢ παρὰ τὸ ὅλα βάλλεσθαι. τὰ διὰ τοῦ ονη, εἰ μὲν ὄργανον σημαίνει, πάντα βαρύνεται. οἷον βελόνη, περόνη, ἀγχόνη, τὸ χοινίον. ἐπὶ δὲ τοῦ πράγματος ὀξύνεται. οἷον, ἡ λευκή, καλλονή, ἀγχονή, ἡ ἄγχις. βελόνα μὲν καὶ βελοπωλάκες, ἀρχαῖα. ἡ δὲ ῥαφὶς νεώτερον, οὐκ ἄλλως γνώριμον. Βελονοπωλάτης, ὁ τὰ ῥαφίδια πωλῶν, καὶ ζωγραφῶν. Βέλος, καὶ τὸ βέλεμνον, καὶ ἡ βολή, καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα. καὶ βέλεμνον ποιητικῶς τὸ βέλος. καὶ βελοθήκη, ἔνθα τὰ βέλη τίθενται. βέλος τὸ βαλλόμενον. καὶ ἡ βολή, καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα. καταχρηστικῶς δὲ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ τὴν ὠδῖνα ὀξὺ βέλος ἔχειν λέγουσι. Βέλτερος, καὶ φέρτερος, οὐκ εἰσὶ συγκριτικά. ὀνόματα δέ εἰσι συνεμπεπτωκότα τύποις συγκριτικῶν. οὐδὲ γὰρ πάντα τὰ εἰς ρος παρασχηματισμένα, οὐδὲ πάντα τὰ εἰς κος κτητικά. καὶ δῆλον ἐκ τούτου. οὐδὲν εἰς ρος λήγει συγκριτικὸν μετὰ προθέσεως λεγόμενον. εἰ οὖν ἀβέλτερος φαμὲν, δῆλον ὅτι οὐ συγκριτικόν. τὸ γὰρ ἀτυχέστερος, οὐκ ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ εἴληφε τὴν σύνθεσιν. Βέλτε, χωρίον φρυγιακόν. Βέλτιον ἐπὶ ψυχῆς, ἄμεινον ἐπὶ σώματος. λέγεται πολλάκις καὶ ἄμεινον ἐπὶ ψυχῆς, κρεῖττον δὲ καὶ ἐπὶ σώματος, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος. Θουκυδίδης, οἷον τὸ στράτευμα τῶν Λακεδαιμονίων κρεῖττον τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. τουτέστιν, ἐπικρατέστερον καὶ ἰσχυρότερον. Βελτίω, ἐκ τοῦ βελτίονα. ἐκβολῇ τοῦ ν βελτίοα, καὶ κατὰ κρᾶσιν βελτίω, ἀττικῶς. λέγομεν ὁμοίως βελτίους κατὰ τοὺς ἀττικούς. βελτίονας δὲ καὶ βελτίονες, κατὰ τοὺς κοινούς. Βελτίων, γλυκίων, κακίων, ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ ιων συγκριτικὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ δίχρονον τῇ φύσει μακρὸν ἔχουσι.

Βδελύττεσθαι, μισεῖσθαι. Βδελύττεται, ποιεῖ μισεῖ, Ἀριστοφάνης. Βδέννυσθαι, ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν. οὐχὶ τὸ πέρδειν. Βδύλλει, φοβεῖται, τρέμει. ὅ, τι παῖς βδύλλει λύκος. καὶ βδύλλει, καταπέπληγε.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Βεβάασιν, ἀπὸ τοῦ βῶ, βῶμι, βήσω, βέβηκα. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βεβήκασι. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, βεβάασιν, ἑστήκασι, παρεληλύθασι. Βεβαία, πηγή, οὕτω καλουμένη, ἐν Εὐβοίᾳ. Βέβαιος, ἐπὶ θηλυκοῦ χρῆται, ἢ βεβαία. Ἀριστείδης, βέβαιον τὴν αἰτίαν ἔχειν ἔν. Βεβαιῶ, τὸ στερεῶ. καὶ βέβαιον, τὸ στερεόν, καὶ ἄπτωτον. ἢ βεβαιῶ, διισχυρίζομαι, κυρῶ, ἰσχυροποιοῦμαι, ἐπιψηφίζω, ἐπικρίνω, ἐμπεδῶ, διατείνομαι, διαμαρτύρομαι. Βεβαιώσεως δίκη, ἣν ἐδικάζοντο οἱ ὠνησάμενοί τι, ὅταν οἱ πεπρακότες ἀρραβῶνα λαβόντες, ἀμφισβητῶσιν. Βέβακεν, οἴχεται, ἀπέβαιν. Βέβακται, ἐκ τοῦ βάζω, οὐχ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ εἴρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ πεφλυάρηται. ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ Λυκόφρονι βάβαξ γίνεται. Βεβαλάνωκεν, ἐκλείδωσεν. βάλανος γὰρ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. Βεβαλάνωται, ἀντὶ τοῦ ἐκκεκλείδωται. ὅτι βάλανοι λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. Ἀριστοφάνης. Βεβαλωμένον, κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ κόπρου. Βέβαμεν, ἐκ τοῦ βεβήκαμεν κατὰ συγκοπήν, εἰ μὲν προπαροξυτόνως. εἰ δὲ παροξυτόνως, ἀπαρέμφατον. Βεβαρηότα, βεβαρημένον. Βεβᾶσι, βεβάασιν, ἰωνικὴν ἀποβολὴν ἔχει τοῦ κ, καὶ συστολὴν τοῦ η εἰς α. καὶ γίνεται κατὰ κρᾶσιν τὸ βεβᾶσι, κατὰ τὸ ἑστήκασιν ἑστάασιν, ἑστάασιν ἑστᾶσιν. Βέβασις, τὸ ὑψούμενον. Βεβαὼς βεβαῶτος, ἐκ τοῦ βέβηκα βέβαα, ὁ βεβαὼς τοῦ βεβαῶτος. Βεβαυῖα, βεβηκυῖα, ἢ παραβεβηκυῖα. Βεβίηκας, ὁ ὑψηλανός, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν. Βεβίηκε, ἐτρίψεν, ἤθησε, ἐπηρέασεν. Βέβηκεν, ἕστηκεν, ἐπέπηκεν. Βεβηλός, ἀσφαλής. Βεβηλοῦσθαι, μιαίνεσθαι. Βέβηλον, τὸ πᾶσι βατόν. ἀφ᾽ οὗ βέβηλον, τὸ ἀκάθαρτον. καὶ βεβηλῶ, τὸ ἀκάθαρτον ποιῶ. ἀβέβηλον δέ, τὸ ὅσιον, καὶ παντελῶς ἄλυτον. ὡσαύτως καὶ ἄβατον, τὸ μὴ πρότερον πατηθέν, καὶ ὃ οὐ δεῖ λαβεῖν τις. καὶ ὃ οὐ δύναταί τις διελθεῖν, ἤγουν τὸ ἀδιεξίτητον. Βέβηλος, ὁ μὴ ἱερὸς τόπος. ἀκάθαρτος, καὶ βατὸς πᾶσι. βέβηλος δὲ ὁ βάσιμος παντί, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀδύτου. λέγεται βέβηλος ἀνήρ, ὁ μιαρὸς καὶ ἀκάθαρτος, ἢ καὶ ἀμύητος. Βεβηλοῦνται, μιαίνονται, ἁμαρτάνουσιν.

Βεβίασαι ἡ κόρη λεκτέον, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν, ἔφθαρται. Βεβίηκε, ἐκ τοῦ βιῶ, οὗ παράγωγον τὸ βιάζω. μέλλων δὲ τοῦ βιοῦντος, βιῶ βιώσω, πρὸς διαστολὴν τοῦ βιώσω, ἤγουν ζήσω. βεβίηκα, τροπῇ τοῦ α εἰς η βεβίηκα, τὸ τρίτον βεβίηκε. τὸ δὲ ὅμοιον ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς. σημείωσαι τὸ δὲ τίον, ἐστὶ μὲν θαυμαστικόν. εἴληπται δὲ ἢ ὡς ὄνομα οὐδέτερον, ἢ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ οὕτω λίαν, διαφέρει δὲ τῆς τοιαύτης βίας. Βεβίωκα, ἔζησα.

Βεβιωμένα, ἃ ἐπράξαμεν. Βέβλεσθαι, μέλλειν, φροντίζειν, ἢ μέμβλεσθαι. Βεβλήαται, κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῷ ε̄ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἔκειντο, ἔτυψαν, ἐτρώθησαν. οὐ γὰρ πόρρωθεν, ἀλλ᾽ ἐγγὺς ἔβαλλον κατὰ τοὺς οὐτάζοντας. Βεβλημένος, τετρωμένος. καὶ βεβλημένος πόρρωθεν, οὐτασμένος ἐγγύθεν λέγεται.

Βεβλῆσθαι, τὸ ἐκ βολῆς τετρῶσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου, κυρίως. ἐνταῦθα δέ, ἐκ χειρὸς τετρῶσθαι. Βεβλυχασμένον, μεμολυσμένον. Βέβληκεν, ἠρεμεῖ, φεύγει. Βεβορημένα, διαβεβρῶτα.

Βεβοῆν, βοάω βοήσω, βεβόηκα, βεβόημαι. τὸ συνηθὲς βεβοήμην βεβοῆσο βεβοῆτο. Βεβολήατο, τῇ ψυχῇ τετρωμένοι ἦσαν, ἐλυποῦντο. παρὰ τὸ βάλλω γίνεται βλῶ βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, ἐβεβλήμην ἐβέβλητο. πρόθεσις τοῦ ο, ἐβεβόλητο, αἰολικῶς ἐβεβολήατο, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α βεβολήατο. ἢ βεβολήατο, ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βολῶ βολήσω, τὸ βάλλω. καὶ ἔστι πρωτότυπον αὐτὸ καὶ τοῦ βλῶ βλήσω, καὶ τὸ βεβολήατο, ἤγουν βέβληντο. καθὰ καὶ τὸ βεβολημένος τοῦ βεβλημένος. καὶ πιστοῦται μὲν τὸ ἁπλοῦν βολεῖν. τὸ δὲ ἀμβολάδην, ἰσθμιον γνωστὸν εἶναι, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν βολίων, ἐπὶ βολίζειν, ὃ βάθος θαλάσσης δηλοῖ μέτρημα, διὰ καθιεμένης βολίδος. Βεβολημένον, πληγέντα. Βεβολημένος, βεβλημένος, βεβολημένος, ἀστερημένος, τεταραγμένος, ὁ τετρωμένος. Βεβόληντο, τέθραυντο. Βεβολῆσθαι, ἤγουν βεβλῆσθαι, ἡ χρῆσις ἐν Ἰλιάδι. Βεβουκόλημαι, ἀποδεδίωγμαι, πεπλάνημαι, πέπαιγμαι. Βέβουλα, προείρηκα, προτετίμηκα. ἀπὸ τοῦ βουλῶ βαρυτόνου, ὁ μέλλων βουλήσω. ὡς μέλω μελήσω, θέλω θελήσω. ὁ παρακείμενος βεβούληκα, ὁ μέσος βέβουλα καὶ προβέβουλα.

Βέβραδα, ἀθαρίνα. Βεβρεγμένον, μεμεθυσμένον, τεθωρηγμένον. Βεβράσαντα, ὁμοτίμως κεκραγότα. λέγουσι γὰρ δὴ εἶδος τῶν σιτηρῶν μέρος βέβρακας. Βεβρεγμένος, ὑπομεθύων. Βεβριμωμένον, ὀργιζόμενον. Βέβρακα, τὸ εἶδος τοῦ σιτηρῶν μέρος. Βέβριθε, μέσος παρακείμενος. ἐκ τοῦ βρίθω, δωρικῇ συστάσει. Ἡσίοδος, καταβεβρίθασι.

Βέβρος, ἀγαθός, χρηστός, καλός. Βεβρός, ψυχρός, ἐστερημένος. Βεβροτωμένα τεύχεα, τὰ δοκοῦντα βεβροτῶσθαι. ὅ ἐστιν αἵματι μεμολύνθαι. ἢ βεβροτωμένα, αἱματωμένα, μεμολυσμένα. Βεβρυχέναι λέγεται, κατὰ ὀνοματοποιΐαν, καὶ ἐπὶ θαλάσσης ἀντὶ τοῦ βλύζειν, ἢ βρύειν, κατὰ τὸ ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, ἐκ πηγῆς διαλαλεῖ. Βέβρυχεν, ἠχεῖ. Βεβρυχότα, θυμοφθοροῦντα. Βεβρώθοις, τὸ θέμα βεβρώθω. γινόμενον κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐκ τοῦ βρῶ, καθὰ ἐκ τοῦ κλῶ τὸ κλώθω. ἢ βεβρώθοις, φάγοις. βρῶ βρώσω, βέβρωκα, ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώθω. τροπῇ τοῦ α εἰς ο, βεβρώθω. ἡ μετοχὴ ὁ βεβρώθων, τοῦ βεβρώθοντος. τὸ εὐκτικόν, βεβρώθοιμι, οις, οι. Βεβρωκὼς βοός, ἀττικόν ἐστι παρ᾽ Ὁμήρῳ. Βεβρώσεται, ἐκ τοῦ βρῶ βρώσω, βέβρωκα, βέβρωμαι, βεβρώσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. βεβρώθημαι, βεβρώσω, βεβρώσεται. Βεβυλλῶσθαι, βεβύσθαι. Βεβυσμένα, λαθραῖα, ἀπεσφραγισμένα, ἢ καὶ τὰ πεφραγμένα. καὶ βεβυσμένον, πεπληρωμένον, ἐκκεκλεισμένον. Βεβυσμένος, ὁ γέμων, καὶ κατὰ ἀθροισμὸν ξένος μεστός, παρὰ τὸ βύω. ὥσπερ ὁ κωμικός φησι, τὸ σῶμα ἐκβεβυσμένος κέρμασι τῶν ῥητόρων. καὶ βύσμα δὲ οὕτω παραβύω, ὥσπερ εἰσωμ... ἐντεῦθεν καὶ παράβυστος, ὅς ἐστιν παρέβυσε, τόπῳ ... ἐπικρύψας. καὶ τὸ ἐν παραβύστῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ καὶ γωνίᾳ, ὡς ἐν συγκεκρυμμένῳ. Βέβυσο, ἐμπλήρωσο. Βεβὼς ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ βεβηκώς. Βεβᾶσιν, οὐ βεβήκασι. Βῆλος, σῆμά τι, καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον, καὶ πόλις, καὶ ἄγαλμα. Βελφεγώρ, ἐστὶν ὄνομα εἰδώλου, τὸ λεγόμενον βαάλ. καὶ λέγεται παρὰ ἑβραίοις βάλ. καὶ φεγώρ, ὄνομα τόπου. καὶ διαλύουσι τοῦ α εἰς δύο αα, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, γίνεται σύνθετον βελφεγώρ, ἤγουν τὸ βαὰλ ἐν φεγώρ. Βεζίκ, ἀρχηγός τις, ἰσραηλ. Βέῃ. Ὅμηρος, οὐδ᾽ αὐτὸς δηρὸν βέῃ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ ζήσεις, βιώσῃ. παραγωγικὴ δὲ λέξις ἀσυνήθης, ἐκ τοῦ βέω βῶ, βίομαι. ἐξ οὗ ἴσως κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τὸ βιῶ, ὡς μαδῶ μαδιῶ. ἐκ δὲ καὶ κατὰ φύσιν, καὶ ἐκτοφιῶ, ὧν αἱ χύσεις πρόδηλοι. οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω. οὗ δεύτερον λῷς, καὶ λῇς, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι γίνεται λιῶ. ἀφ᾽ οὗ λελιημένος, ὁ θέλων, ὅπερ ἐστὶν ὁ ἐπιθυμῶν. ἐκ δὲ τοῦ βέω, γίνεται καὶ τὸ βείω. οἷον, τέκνον ἐμὸν τίεν βείομαι αἰνὰ παθοῦσα.

Βέθηλον, οἶκος θεοῦ. Βέλιος, ὁ ἥλιος. Βείλαρος, ἱμάντες, οἷς ἀναδοῦσι λακεδαιμόνιοι τοὺς καρφόρους.

Βείλοψ, ὁ λῦπος, καὶ ἶθος. Βεῖν, ῥίψας, βιώσας, ζήσας, πορεύσει. Βεκάλδα, λέμματα θρεμμάτων, ὅσον θακτύλων λάκκοιο. Βείκεσ, μακρόν. Βεκαλάθων, καὶ ὀλίγον πρεσβύς. Βείκαλ, εἴκοσι. Βεκκηλάτου, χιλῆ ἄχυρα, λάκκοιο.

Βεζκός, τὸς πίθος. Βελθμάσαι, βυλάρχαι, σάλπιγγαι.

Βείσορ.

[illegible]

ΤΟ Β΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ΄.

[illegible]

ἀρχήν. καὶ βασιλεῦς, τοῦ λαοῦ. κοίρανος δὲ, ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ποιῶν. ἡγεμὼν, ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἐχόμενος. τὸ δὲ ἄρχων, ἐπὶ τριῶν λαμβάνεται. τὸ μέντοι κρατῶν, ἐπὶ μόνου τοῦ βασιλεύοντος. δεσπότης, τοῦ δούλου. κύριος, τοῦ αὐτοῦ πραγμάτων. τὰ ἐξουσιαστικὰ ὀνόματα πρὸς γενικὴν συντάσσονται. τοῦ βασιλεὺς τὸ θηλυκὸν, οὐ μόνον βασίλεια, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ βασίλισσα, καὶ τὸ δεύτερον διαιρούσιν ἀττικῶς. βασιλίννα δέ φασι μόνον τὸν ἑταῖρον. ἐλέγοντο δὲ καὶ ὑποκοριστικὰ ὄντα βασιλίδες, καὶ ἡ μόνη εἶδος. ἐπὶ τὰ βασίλεια, ἢ βασιλίσκα, ἄκαιρά εἰσι, βασιλίδος ὄντος ἀποφαινόμενος. καὶ βασιλεύων, καὶ διαβασιλίζεσθαι, τὸ βασιλεῖος ὢν ἐπαίρεσθαι. ἔν δέ φασι καὶ βασιλεὺς, ἀρχὴ ὡς ἀθηναῖοι, καὶ ὁ ἐκεῖνος βασιλίς. καὶ βασίλειος ἐπὶ στοᾶς, πλησίον τοῦ τοῦ ἐλευθερίου διὸς στοᾶς. Βασίλειος στοὰ, δύο εἰσὶν ἀθήνησι βασίλειοι στοαί. ἡ, τε τοῦ λεγομένου βασιλέως διὸς, καὶ ἡ τοῦ ἐλευθερίου. Βασιλῆες, οἱ δικασταὶ, παρὰ ἡσιόδῳ. Βασιλεύτατος, ὁμοιόχημεν ἐπὶ τοῦ δεύτατος, περὶ οὗ ἀλλαχοῦ εἴρηται. Βασιλεύτερον, ἐν δήμῳ ἰθάκης, παρ' ὁμήρῳ συγκριτικῶς λεχθὲν, δηλοῖ ὡς καὶ ἄλλοι μέν εἰσι βασιλεῖς ἐν ἰθάκῃ. καθὰ που καὶ ὁ τηλέμαχος εἶπεν, ὅμηρος δὲ πάντων βασιλεύτερον τὸ γένος τοῦ ὀδυσσέως ἐν δήμῳ ἰθάκης, πρὸς ἀκρίβειαν εἴρηται. οὐ γὰρ οὐδαμοῦ γῆς οὐκ ἔστι βασιλεύτερον γένος ἄλλο ἐν ἰθάκῃ. Βασιλεύω, τὸ ἄρχω. βασιλεύω δὲ τὸ βασιλεὺς εἰμὶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. βασιλεύομαι παθητικῶς ὑπὸ δεῖνι, ἤγουν ὑπὸ τοῦ δεῖνος. καὶ βασιλεύω, ὅταν σημαίνῃ τὸ ποιῶ βασιλέα, αἰτιατικῇ. Βασιλέως ἔπαινος, πατὴρ ἤπιος, πρᾷος, ἥμερος, προνοητικὸς, ἐπιεικὴς, φιλάνθρωπος, μεγαλόφρων, ἐλεύθερος, χρημάτων κρείττων, ἔξω παθῶν, ἑαυτοῦ κρατῶν, ἄρχων ἡδονῶν, λογισμοῦ χρώμενος, ὀξὺς, ἀγχίνους, εὔβουλος, δίκαιος, σώφρων, θεῶν ἐπιμελητὴς, ἀνθρώπων κηδεμὼν, σάσιμος, βέβαιος, φροντιστὴς τῶν ἀρχομένων, σωτὴρ, πρόχειρος εἰς εὐεργεσίαν, βραδὺς εἰς τιμωρίαν, καὶ ἄλλα πολλά.

Βασιλῆας λέγει ἡσίοδος, τοὺς δικαστὰς, καὶ τοὺς ἄρχοντας. οὕτω γὰρ αὐτοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. ὡς ὅμηρος, ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι. Βασιλίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ αὐλητικόν. Βασιλίζω, τὰ τοῦ βασιλέως φρονῶ.

Βασιλικὴ διαθήκη. ἔστιν ἡ λεγομένη διαθήκη τοῦ βασιλέως πλάσιος. οὐχ ὅτι, εἰς ἐστὶ τῶν ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων βασιλικὴ διαθήκη ἐκαλεῖσθαι. δείναρχος κατὰ πυθέου. Βασιλικὸς λόγος. τὰ εἰς κος, τινὰ μὲν κτητικά, οἷον βασιλικὸς λόγος, ὃν ὁ ἔγραψε βασιλεὺς, ὃν ἔγραψέ τις πρὸς βασιλέα. καὶ πλατωνικὸν βιβλίον. τινὰ δὲ δηλοῦσιν ἐπιτηδειότητα τινὸς εἰς τι. οἷον δρομικὸς, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς δρόμον, κἂν μὴ δέ πω ἐδραμεν. καὶ πυκτικὸς, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸ πυκτεύειν. τὰ δὲ, λέγονται ἐνεργείᾳ. οἷον μουσικὸς, ὁ εἰδὼς μουσικήν. ὁ γραμματικὸς, ὁ εἰδὼς γραμματικήν. τὰ δὲ, φύσει. λογικὸς, ὁ λόγῳ χρώμενος. Βασιλίνδα, τὴν βασιλείαν. Βασιλὶς, ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. Βασίλισσα, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν. ἀλλὰ βασίλεια, ἢ βασιλίς. Βάσιμα, περιβάσιμα, ἐπίβατα. Βάσιμον, ἐδραῖον, βέβαιον, στάσιμον, ἢ πορευτικόν. Βάσις, ὁ ῥυθμός. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πορείαν, καὶ βῆμα, καὶ ὁδὸν, καὶ στήριγμα, καὶ ἕδραν, καὶ στάσιν. Βάσκα, μαγίδα, βασκανία.

Βασκαίνει, φθονεῖ, ζηλοῖ, μέμφεται, συκοφαντεῖ. Βασκαίνειν, οὐχὶ τὸ φθονεῖν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ λοιδορεῖν, καὶ αἰτιᾶσθαι, καὶ διαφθείρειν. ἐὰν δὲ δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. φερεκράτης, ὃ λαγὼς με βασκαίνει τιθέμενος. διὰ τοῦτο οὐ δὲ τῇ δοτικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ τῇ αἰτιατικῇ. τὸ γὰρ βασκαίνειν με, βάρβαρον. καὶ βάσκανον, τὸν λοιπὸν, καὶ βλάσφημον λέγουσι. Βασκαίνω, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ φθονῶ, ὃ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέμφομαι, ἢ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται. καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Βασκανία, καὶ βάσκανος. τὸ βάσκανος, ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέασι. Βασκαίνειν λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, οὐ προσβασκαίνειν μετὰ τῆς προς. Βάσκανον, τὸν λυπηρὸν. καὶ βλάσφημον λέγουσι. Βάσκανος, ὁ καπίζων, καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν. ὁ φθονερὸς, καὶ βλάσφημος. οὕτως ἀριστοφάνης. καὶ βάσκανος ἁπλῶς, ἐπὶ λοιδορίᾳ τίθεται. Βασκάζειν, τὸ σαλίζειν, ἀρατός. Βάσκε, ἀντὶ τοῦ ἄπιθι. βάσκω, ὡς φάσκω φάσκε, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ βῶ ἀχόσα, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ φῶ. Βάσκε, τρέχε, λέγε, ἀπάγου. Βάσκειν, λέγειν, κακολογεῖν, ἢ ἀπιέναι. Βασκίμιν, ἐκ τοῦ βάσκω. τὸ ἀπαρέμφατον, βάσκειν, δωρικῶς βασκέμεν. δωρίς. τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα διὰ τοῦ ν προφέρουσι, προσθέντες τὸ μι. οἷον τύπτειν, τύπτειν, τυπτέμεν. βάσκειν, βάσκειν, βασκέμεν. Βασκαυλαί, φακίδες, ἀγκάλαι. Βάσκ' ἴθι, σ' ἴθι τὸ ἄγε καὶ τὸ φέρε. ἐνίοτε μὲν ῥήματα εἰσὶ προστακτικὰ, ἐνίοτε δὲ ἐπιρρήματα παρακελευσματικά. ταυτολογεῖν δὲ τοῦτ' ἔχει κατὰ τὸ σχῆμα τὸ ἐκ παραλλήλου λεγόμενον. εἰσὶ γὰρ ἰσοδυναμοῦσαι λέξεις τό, τε βάσκε, καὶ τὸ ἴθι. ἢ καὶ ἄλλως, τὸ μὲν βάσκε ἀντὶ τοῦ πορεύθητι. τὸ δὲ ἴθι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐπίρρημα παρακελεύσεως. Βάσκυλος, ὁ ... Βάσκιοι, δέσμαι φρυγάνων. Βάσκων, χωρῶν.

Βάσκα, τρέχε. Βασμοί, βαθμοί. Βασσάρα, ὁ λαός. καὶ τῶν βακχῶν, εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ βάκχη. Βασσάραι, αἱ τοῦ διονύσου τροφοί. διὰ τὸ βάσιν ἐν ἄρα ποιεῖσθαι μανιώδη, καὶ λυσσᾷ, καὶ μαίνεται, καὶ μιμαλλόνες, λαμπάναι ἐκ ἐπίτασει διονύσου. εἰς ἀμπέλους δὲ ἀλληγορικῶς μεταλαμβάνουσι, τὰς φύσεις καταχυμένας, καὶ ἄλλα ἐκ ποιοῦσαι, φίλα τοῦ διονύσου. κισσῷ φασι στεφανούμεναι, καὶ ἀμπέλῳ, καὶ κατέχουσαι χερσὶν αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. τοῦτο δὲ πρὸς αἴνιγμα τοῦ καὶ θηριώδεις καὶ φονικοὺς εἶναι τοὺς μεθύοντας. σημείωσαι, ὅτι εἰς εἶδος ἀνηγορεύεται ὁ διόνυσος. ἀφ' οὗ καὶ τὸ διονυσιάζειν, συμποτικὴ λέξις παρὰ πλάτωνι. οἷον πάντα τὸν βίον διονυσιάζειν, ἤγουν περὶ οἶνον σχολάζειν. Βασσάρια, τὰ ἀλωπέκια οἱ λίβυες λέγουσιν.

Βασσαρίδες, αἱ πόρναι, ἢ αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ διατρίβειν ἐν βάσσαις, ὅ ἐστιν ὀρεινοῖς τόποις. ἢ παρὰ τὸ βασσάρα, τὸ λεγόμενον ὑπὸ δωριέων ὑπὸ ἑταίρης, παρὰ τὸ τῇ βάσει ἀρηρέναι. λέγονται βασσάραι, αἱ θρᾴκιαι βάκχαι. χιτῶνας οὖν ἐφόρουν ἀπὸ τοῦ βάκχου διονύσου. Βάσσαρος, ἡ ἀλώπηξ, κατὰ ἡρόδοτον. Βάσσαι, τὰς ἐν βάθει γεγονυίας. ἔλεγον δὲ βάσσας, τοὺς κοίλους καὶ δενδρώδεις τόπους. ἐπεὶ ὡς βασίμους τῶν ὀρῶν. Βάσος εὐδιαίρετος, ἡ βῆσα. Βάσσον, ἐπίθετον βάσσον χωρίον, ἀντὶ τοῦ βαθύτερον, εὐγεών. ἀπὸ τοῦ βαθὺς, βαθύτερος, βάθιον, βάσσον, ὁ βαθύτερος. Βαστὰ, τὰ ὑποδήματα, ἰταλιῶται. Βασταγὴ, βάρος. Βαστάζω, ἀνέχω, ἐπαίρομαι, ἐντείνομαι, ἄγω, φέρω.

Βασσαλίκας, ἐπὶ τοῦ παχέος, καὶ δυνατῶν, δύο ταῦτα ὀνόματα. ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν σχήματι, ἐν ὑπὸ τοῦ ἥρας ἱερῷ οὕτω, βασσαλίκας σῶμα, ἤρα τὴν δὲ ἐλευθερίαν ἰδοῦ. κατὰ διαστολὴν δὲ ἀναγνωστέον. Βασταῖς, τοὺς πλουσίους ἢ εὐγενεῖς. Βασιλεὺς, ἀντὶ τοῦ δεσπότης. Βασαχθεῖν, ἀρθεῖν, ἀλλάξειν. Βασιζαυρέλια, θᾶττον ἔρχου. λυδιστί. Βατραχιοῦσαι, τραχηλιάσαι. βάτραχας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι.

Βατά, βάσιμα. Βατάνη, κακή. Βαταῖς, τραγούσιν, ἢ δόλοι. Βάταλος, ἀσελγὴς, αἰσχρός. οὕτως ἐκλήθη δημοσθένης εἴρων ὤν, γράψας δὲ, ἀργός. ἀπὸ ὀργίας οἴνου καλουμένου. εὔπολις δὲ τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει. μὴ ποτε οὖν ἴσως τοὺς κιναίδους, βατάλους καλοῦσιν. ἢ βάταλος κατὰ ἰωνας, ὁ καταπίνων καὶ ἀνθρώπινος, κίναιδος, ἰκάνος. Βατανία, τὰ λοπάδια. ἡ δὲ λέξις σικελική. Βαταρίσαι, τοῖς βαταρίζουσι. Βατᾶς, ὁ κατάγελως. ταραντῖνοι. Βάτειαν, τινές φασι πόλιν τρωϊκὴν, παρονομαζομένην ἐκ τῶν περὶ αὐτὴν βάτων, οἴκησι καὶ βάτεια τρισυλλάβως λέγεται. ὡς καὶ ὁ πίνδαρος δηλοῖ,

ἐν τῷ

τα τὰ ἐκ βαθέων, ὀρυκτὰ ὄντα. καὶ βάραθρον, ὄρυγμα ἦν, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ἀρρενικῶς δὲ βάραθρος, ὁ βαράθρου ἄξιος. κρεῖττον δὲ λέγειν, βαράθρου ἄξιος, ὁ ὀλέθριος. ἢ βάραθρον, χάσμα ἦν φρεατῶδες, καὶ σκοτεινόν, ἐν τῇ ἀττικῇ. ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. Βαθακάκαι, αἵ εἰσι διφθέραι, ἢ σκηνίς.

Βάγα, τὸ σῶμα ἦν καθολικόν, ἢ θρέμματα, λάκκοι. Βάρακες, τὰ προφερόμενα τῆς μάζης. ἀττικοὶ δὲ βάριακας, λυδοὶ δὲ καὶ τὸν λύκον. Βαρακίτας, ἐκάστοις, σκόλοψι. Βαρακίς, γλαφυρὸν ἱμάτιον. Βάραξον, τὴν ὄψιν καὶ βάρβαρον.

Βάραχος, ἰχθῦς ποιός. Βάραχνα, τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων.

Βάρβαξ, ἱέραξ παρὰ λίβυσι. καὶ φάρμακον στρογγύλον, ἀφ' οὗ αἱ μάζαι γίνονται, καὶ ὕδωρ πλύνεται. Βάρβαλα, ἀσύνετα, ἄτακτα. Βαρβαλίζω, ἀμαθαίνω, βαττολογῶ. Βαρβαροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς βαρβάρους. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κτανθείς, βαρβαρόκτονος. Βαρβαρισμός, παράπτωσις διάλεξις. ἡ λέξις, ἤτοι περὶ τὰ στοιχεῖα, ἢ περὶ τὰς προσῳδίας ἡμαρτημένη, ἢ ἡ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρτάνων. Βάρβαροι, οἱ ἀπαίδευτοι. Βάρβαρος, ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ βραγχότητος ἐν τῇ φωνῇ. ἀφ' οὗ καὶ βράγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναφέρεται ἡ φωνή. καὶ αὐτὸ τὸ βραγχιᾶν, καὶ τὸ βαρβαρίζειν τῇ φωνῇ καὶ βραχεῖα χρῆσθαι. Βαρβαρόφωνοι, οἱ ἀλλοῖοι, καὶ οἱ κάρβαροι, ὡς τραχύφωνοι, καὶ ἄσημον τὴν φωνὴν ἔχοντες. Βαρβαρίζειν, βαρβαρίζων.

Βαρβιτίλλεσθαι, εἴτε βαρβαλικῶς τις λέγει, σημαίνει τὸ μάγιννος. Βάρβιτον, ψαλτήριον, κιθάρα. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ἢ λύρα. οὕτω καὶ βάρβιτος. Βαρβός, μύστρον, ἐν ἑκατομβαῖς ῥοφήσεις. Βαρδίνης, ποταμός. παρὰ τὸ βαρεῖαν καὶ ἰταλικῆς δίνας ἔχειν, βαρυδίνης τις ὤν. Βαρδίστος, ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος, ὁ μοιχεύων. Βάρδισαι, ἀντὶ τοῦ βράδισαι, φασὶ Δωριεῖς. Βαρδίστοι ἐκ τοῦ βράδιστοι μετατιθεμένου. ἐκ μέτρον. ἀνάπαλιν ὅπου τὸ φθαρτὰ σώματα, ὅπερ δαρτά, γυμνὰ δέρματος. καὶ βάρδιστοι, τουτέστι βραδύτατοι εἶπον. Βαρδοί, οἱ ὠδοί, παρὰ Γαλάταις. Βαρέα, ποιότης συλλαβῆς ὑφειμένον ἔχουσα φθόγγον. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ φορτία βασταζόντων, καὶ εὐθεῖαν τρίβον ἀνιόντων. Βαρείας χεῖρας, ἰσχυράς, φονικάς, ὅπλα βεβαρημένας. οἱ κοῖλας παρὰ τοῖς βαρείας χεῖρας, παρὰ τὸ βίᾳ αἴρεσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ βάρος. Βαρεῖ, βριθεῖ, βαρύνει. Βαρεῖον, τρίκαρον. καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ βραδύτερον. Βάρεις, τὰ πλοῖα, οἱ πύργοι, αἱ ναοί, τὰ τείχη, αὐλαί, σφαῖραι. ἢ αἱ μεγάλαι καὶ ὑπέδαθροι πέτραι. καὶ βάρεις, τὰς ναῦς λέγουσιν οἱ ἴωνες. ἢ βάρεις ἐλεφάντινοι, αἱ πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίαι. μία δὲ τῇ πίστει, ἐν αἷς γεραίρεται ὁ θεός. καὶ βάριον, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν. Βάρακες, τὰ οὖλα τῶν ὀλυρῶν. οἱ δὲ στεφάνας. οἱ δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσι ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνεχόμενα. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πλάστην. Βαρβαζειῶν, ἰβαζειῶν. Βαρεννίδα, τὴν Λυδίαν ἵππον. Βαριστικοί, οἱ μὴ γεννῶντες.

Βάρις, παρὰ τὸ βάρος, τροπῇ τοῦ βραχέος. σημαίνει δὲ τὸν πύργον, καὶ τὴν πλοῖον, καὶ ναόν, καὶ πόλιν. παρὰ τὸ μεταβῆναι πολλοὺς ἀμφορεῖς. Βάριχοι, ἄρνες. Βάρκα, αἰδοῖον, καὶ ἄρσεν.

Βαρκάζειν, τὸ βαρβαρίζειν. Βαρκαίοις ὄχοις, λιβυκοῖς. οὗτοι γὰρ ἐπετήδευσαν περὶ ἱπποτροφίαν. φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ πρώτους ἁρματεῦσαι, διδαχθέντας ὑπὸ Ποσειδῶνος. τὸ δὲ ἡνιοχεῖν, ὑπὸ Ἀθηνᾶς. ὡς Μνασέας ἐν τοῖς περὶ Λιβύης. Βαρμέγαλλος, ὑπέρμαχος. Βάρκη, πόλις Λιβύης. Βαρίον, βοτάνη τις ἐν αἰγύπτῳ. Βάρος, τὸ ἄχθος, καὶ τὸ φορτίον. βάρος καὶ ἡ ἐμβριθεια, καὶ ὁ ὄγκος. ὅθεν Σοφοκλῆς, ἢ μακροῦ πλούτου βάρος. καὶ Βάρος, ὄνομα κύριον. Βαρουχ, εὐλογημένος.

Βὰρ, μικρόν. καὶ βὰρ, ὁ υἱός. ὅθεν τό, βὰρ ἰωνᾶ. Βαρραχίν, ἡ χεὶρ, σκιρτῶν. Βαρρί, ἀπαλεῖ. Βαρύ, λέγεται μὲν φασι θυμίαμα τι ὥσπερ, ἢ βαρεῖον, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, καὶ χαλεπόν, καὶ ἰσχυρόν, καὶ ἀπαιδες καὶ βαρύ, τὸ σκληρόν. Βαρύαχον, ἰσχυρόν, ἐρίμυκον. Βαρυβρομέων, βαρυηχῶν, καὶ βαρυηχέων.

Βαρυγίτονες, βάρος μὲν ἔχοντας, γείτονας δὲ ὄντας. Βαρυδαίμων, μεγαλοφώνως. Βαρύθω, λυποῦμαι. Βαρυαλγὴς ὑπεκκαυθείς, τὸ μέγα ἀλγοῦντος. οἱ γὰρ βαρεῖς πνεῦμα ῥέοντες, μέγαν ἦχον ἀποτελοῦσι. Βαρύθει, ἀντὶ τοῦ βαρύνεται, παρ' Ἡσιόδῳ. οἷον, βαρύθει δέ οἱ ὑπὸ φυτοῦ ἰσχυρὰ ὄντα. Βαρυθυμεῖ, ὀλιγωρεῖ. Βαρύθω, ἀπὸ τοῦ βάρος. βαρύω, βαρύθω, πλεονασμῷ τοῦ θ. Βαρύκαρ, ἀφύρων. Βαρυκέφαλοι, ἀσύνετοι, μωροί. Βαρυάκουστος λέγεται ὁ μὴ ὀξὺς, οὐχ ὅτι αὐτῆς ἀκούει, ἀλλ' ὅτι αἴτιός ἐστι τοῦ βαρυηχῶν βροντῶν. Βαρ ὀμφαῖς, μουσικαῖς.

Βαρὺ ἀγγελίον, δυσκίνητον. Βαρὺν θυμὸν λέγει ὁ Θεόκριτος, τὸν βαρεῖαν ὀργήν, ἣν οὐκ εὐκόλως ῥᾳδίως ἐνέγκαι. Βαρύνειν, χαίρειν. βαρεῖν δὲ, ὀχεῖν, παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου οὐ βεβάρυγκα, ἀλλὰ βεβάρηκα, εἰς παθητικὴν σημασίαν. καὶ, ἐβάρυναν τὸ κενὸν εἰς ἰδίοις ἀναλώμασιν. Ἀριστείδης, ὥσπερ οἷον βεβαρημένοι οἱ ἐπίσημοι.

Βαρύνομαι τέσσαρες λέγουσιν οἱ ἀττικοί, καὶ βαρύνομαι τὰ δε. βαρύνομαι καὶ βαρύνω τὰ δὲ τὰ πράγματα, καὶ βαρέω ὁμοίως. οἷον βεβαρημένος οἴνῳ ἰκέτω ἦλθον. καὶ βαρυνόμενος, κατανούμενος. Βαρυνοῦντα, ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα, παρὰ Θεοκρίτῳ, λυποῦντα, μᾶλλον ἀντὶ ἐπαινοῦντος. Βαρύνων ὀδυνηρόν, κωλύων.

Βαρύνει, ἐπὶ τοῦ φέρει. Βαρυτελὴς, πολυτελὴς, καὶ τὸ μισθὸν τὸν ὑπέρογκον. Εὐνικία πρῶτον ἐκέλευσε βαρυτελὴς διὰ λίθων, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει. Βαρὺς τὸν ὀργὴν κάλλιον, ὁ σκυθρωπός. καὶ βαρὺς ἐπὶ ψυχῆς, ὁ δύσκολος καὶ ἀγανάκτησιν ἔχων. καὶ βαρὺς ἐπὶ σώματος, ὁ βεβαρημένος καὶ δυσκίνητος. ἐνίοτε μὲν βεβαρημένον δηλοῖ (καὶ ἰσχυρὸς λέγεται) βρίθοντα, καὶ ἐνδεέστερον τοῦ ἀλαλάζειν. Βαρύστονος, κακοδαίμων. Βαρυσυμφορώτατος, δυστυχής, βαρέως φέρων τὰς συμφοράς.

Βασαγοί, ἀδολεσχεῖ. Βασανιστής, ὁ ἕκαστον συνετίζων, παρὰ ἐπιστήμῃ. Βάσανος, αἰσχύνη, ἢ πειρία. ὅθεν παραπορευόμενος, ὅ ἐστι παρορμώμενος. Βασανισθείς, διελέγχεται ἢ ἀνακρίνεται, βασανίζεται. Βασανίζειν λέγεται, καὶ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ τοῦ βασάνου. καὶ βασανίζειν, ἐπὶ δοκιμασίαν λαμβάνειν. καὶ τὸ διὰ λόγων, καὶ τὸ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βεβασάνισται ὑπὸ νόσου. πλὴν δὲ τοῖς ἀττικοῖς, οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρίαις ἢ μαστιγοῦν σημαίνει, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Βασανίζω, τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζω. Ἀριστοφάνης, τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος ἀπὸ τοῦ βασανιῶ. Βασανίζεις, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσεις. Δεινὸς εὐθὺς ἐν τῷ κατὰ περίστασιν. πολὺ δὲ ἐστι σύνορμα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, παρ' ἀττικοῖς. Βασανιστής, ὁ δημόκοινος. πολλάκις δὲ ὁ δικαστής, καὶ ὁ παρὰ τὸν ἀνακρίνοντα, ἢ ἀλήθειαν πυνθανόμενος. Βάσανος, ἡ τιμωρία. καὶ βάσανος λίθος, ἐν ᾧ τὸ χρυσίον περιτριβόμενον δοκιμάζεται. οὕτως Ἀλκαῖος καὶ Πίνδαρος. Βασανιστικά, ὅθεν δοκιμαστικά. Βασεῦντι, δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ βάδιζε, πορεύεσθαι. καὶ βασεῦμαι, ἀντὶ τοῦ βήσομαι. Βασίλεια γυνή, καὶ βασιλὶς μέντοι, βασίλειος πόλις, καὶ οἰκία, καὶ ναός. οὐ μὴν καὶ βασίλισσα. βασίλειος δὲ οὐ μόνον, δημηγορία καὶ ἐκκλησία. Βασιλεία, τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ εἶδος τὸ βασιλεύεσθαι. οἷον περσῶν, ἰνδῶν, ἀράβων. βασιλεία ἐστίν, ἀνυπεύθυνος ἀρχή. οἱ μόνον δὲ ἐλευθέρους εἶναι τοὺς σοφοὺς, ἀλλὰ καὶ βασιλέας. ἡ γὰρ βασιλεία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. ἥτις περὶ μόνους ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίη.

Βασίλεια, γένος ἰχθύων. Βασιλείδης, ὁ τοῦ βασιλέως υἱός. Βασίλειον ἱεράτευμα, τοὺς ὀρθοδόξους ἐκεῖ λέγει.

Βασίλειον, εἶδος τυροῦ καὶ μύρου. Βασιλεύοντα, ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι. Βασιλειᾶ, τὸ ἐπιθυμῶ βασιλείας.

Βασιλεὺς κυρίως, ὁ πατρόθεν ἢ ἄλλως ἐκ γένους ἔχων τὴν ἀρχήν.

ρα, τοὺς ἐπιβόλους. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον κατ᾽ ἐξοχὴν, ὁ σκοπὸς. οἰονεὶ, ὁ τῆς κυριωτάτης ἐπιτυχίας τῆς φροντίδος. ἐκ τοῦ βελῶ· δὲ καὶ ὁ βολαῖος λίθος, καὶ ἡ βελόνη, ἐκτάσει τοῦ ο. καὶ ἡ συμβολὴ, τὸ ἐπιτυχὲς σύμμα. τρία δὲ σημαινόμενα τοῦ βέλους, ὁ τόξος, οἱ βελοσταὶ, καὶ αὐτὸ τὸ περὶ οὗ ἡ σκέψις. βελὸς δὲ σύνθεσις ἐστι καὶ μεταβολὴ, καὶ ὑπερβολή. καὶ βάλλειν, ἐν ἁπλότητι μέν ἐστιν, ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ἀπάγειν σημαίνειν. ὡς ἐν τῷ, βάλλ᾽ ἐς κόρακας, ἤγουν ἄπαγε εἰς ὄρη καὶ κρημνούς. καὶ βάλλ᾽ ἐς μακαρίαν, ἤγουν ἄπαγε εἰς ὄλεθρον, ἢ εἰς ᾅδου. ἐπειδὴ οἱ νεκροὶ μακαρῖται λέγονται. ἢ καὶ ἄλλως, ἐπεὶ μακαρία ἡ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ὅτε Ἀθηναίοις Εὐρυσθεὺς ἐπεστράτευσεν, ἑκοῦσα ἐπιδέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν πατρῴων. ἐκ τοῦ βάλλω, καὶ ἐν συγκοπῇ βλῶ, ὃ κατὰ παραγωγὴν βλάξω, γίνεται βλὰξ βλακὸς, ὁ καταβεβλημένος, οἷον καὶ μὴ δυνάμενος ὀρθοῦσθαι διὰ τρυφὴν, ὃ ἐστιν ἥδεσθαι. ἔστιν καὶ βλὰξ ἰχθὺς τέλειον ἄχρειος, ὡς μηδὲν ἔχειν ζῶον ἴδιον αὐτοῦ. καὶ βλακεῦσαι, τὸ μωραίνειν. καὶ βλακεύματα, αἱ ἡδοναί. Ξενοφῶν δὲ βλακεύεσθαι ἔφη, τὸ ῥᾳθυμεῖσθαι. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις, ῥῖψον σεαυτὸν εἰς φθοράν. τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ ἐς κόρακας.

Ἄλλως. Ἄπιθι ἐς κόρακας. ἔστι δὲ παροιμία, ἐπὶ καταράσει λεγομένη, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς φθοράν. Βοιωτοὺς γὰρ ἀναστάντας ὑπὸ Θρᾳκῶν γενομένους, εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν, ἔνθα ἂν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας. οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὴν Παγασαίων πόλιν εἶδον περιεπτισμένους τοὺς τῆς ἡλικίας ἀφελεῖς κόρακας. οὓς παιδία ἀφῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μέθης. καὶ νομίσαντες τὸν χρησμὸν τετελέσθαι, ἐνταῦθα κατῴκησαν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ζῴου λέγεσθαι τὴν παροιμίαν. ἐν δὲ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα. Συνείλοχος δὲ ὁ τὰς Ταρραίων καὶ Λεσβίων παροιμίας ἀθροίσας, Βοιωτοῖς φησιν Ἀρναίων ποτὲ οἰκοῦσι, προειρῆσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι, λευκῶν κοράκων φανέντων. παῖδας δὲ τινας μεθυσθέντας, καὶ συλλαβόντας κόρακας, γυψώσαντας ἀφεῖναι πέτεσθαι. ἰδόντας δὲ οἱ Βοιωτοὶ, ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος. καὶ φοβηθέντας τὸν θόρυβον, φυγόντας ὤκησαν τὸν τόπον, ὃν ἐκάλεσαν κόρακας. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβαλόντας τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔχειν τὴν Ἀρναίων οἰκίαν αὐτῶν. καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μυθιάζειν, εἰς τοὺς κόρακας καλουμένους. Βάλλ᾽ ἐς μακαρίαν, οἷον εἰς ᾅδου. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ᾽ ὀργὴν διδόντων. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ἐπειδὴ ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς τοῖς Ἀθηναίοις, ἑαυτὴν ἐπιδέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ᾽ αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγεται, εἰς μακαρίαν, καὶ εἰς Μακαρίαν. Βάλλ᾽ ἐς ὄλεθρον, ἀντὶ τοῦ καταπέμπεσθαι, ἐπὶ τοῦ ὀλέθρου ἀξίων. Βαλλίζειν, τὸ κύμβαλα κρούειν, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων ἠχὴν ὀρχεῖσθαι. Βαλλὶς, εἶδος ἐστὶν ἄνθους, ὅ φασι ποιεῖν ἀναζῆν τοὺς τεθνεῶτας, ὁμοίως τῇ ἀρούρῃ, οἱονεὶ βιοβαλλὶς τις οὖσα. ἐπειδὴ φασὶ βίον ἄλλον ποιεῖν, διὸ καὶ βάλλις καλεῖται. Βαλλὴν, βασιλεὺς, Φρυγιστί. Βαλλόμεθα, βαλοῦμεν. Βαλλητὺς, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐπὶ Δημοφῶντι. Βαλλίαι, οἱ ἀκροβολισμοί. Βάλλομαι, παθητικῶς τὸ νοῶ. ὡς τὸ βαλλόμενος εἰς νοῦν, ἤγουν νοήσας, καὶ βεβλημένος εἰς νοῦν. Βαλλομένοιο, ἀντὶ δοτικῆς κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ̄, ὀρθότερον βαλλομένῳ εἶναι. ὡς τὸ, πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα πλευραὶ ἀποτρίψουσι. περιφράζεται δὲ οὕτω διά τι τῶν τῆς δοτικῆς συγγένειαν καὶ γενικῆς. καὶ διό, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις φαίνεται, οὐκ οἶδε σολοικισμὸν ποιεῖν γενική. Βάλλω, σημαίνει φίλα. ἐπὶ τοῦ προϊέμενον ἐπιτυχεῖν, ὡς τὸ, βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκτεῖναι, Τὴν ἡ μὲν ἔβαλλε δέμας ἐν ῥήγεα καλά. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν ἡμῖν συνήθους, Τὸν μὲν παρ ποδ᾽ ἐόντα χαμάδις βάλε. Βαλαντιοτόμον, παρὰ τὸ διεσχισμένον εἶναι τοὺς πόδας. Βέλος, ὀξὺς ὑφαλή. Βαλὸν, οὐλὸν, καὶ οὐρανὸν. καὶ Βαλός. Βαλμὸς, σάθος. Βαλσαμον, ἀρωματικὸν ἄνθος. Βαλών. αἱ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται, φυγών, ἐλθών, πιών. οὕτως οὖν καὶ βαλὼν, ἀντίκειται τὸ πίφων. εἰ γὰρ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ, ὁπότε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι δύο σύμφωνα, ὧν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται· τέμνων, δάκνων. τούτοις ὅμοιον, καὶ τὸ πίφων.

Βάμα, βάσις, βῆμα. Βάμβα, τὸ χῶμα, καὶ μύρον τι μέρος. καὶ τὸ ἔμβαμμα, στραγγίζουσι. Βαμβαίνω, διαλέγω, τρέμω τοῖς ποσίν. καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμως φθέγγεται, ὑπὸ τρόμου ἠχεῖ τοὺς ὀδόντας. Βαμβαίνειν, ὅ ἐστι συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ σῶμα ψόφου κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐσχημάτισται. καὶ ἔστι φασὶ οἱ διερμηνεύοντες. συμβαίνει γὰρ τοῖς ῥιγοῦσι καὶ τοῖς ὑποπτεύουσι, καὶ θάλπουσι μὲν λαλοῦσι, ἀγρυπνοῦσι δὲ καὶ ὑποτρέμουσι, καὶ οὕτω τοὺς ὀδόντας συγκρούουσιν. ἴσον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται βαμβαλίζειν, τὸ τρέμειν ὑπὸ ψύχους. ἐν δὲ ἑτέροις, ὅτι βαμβαίνειν μὲν βήματα βάλλειν, κατὰ βῆμα τραυλιζόμενος, καὶ παφλάζειν. βαμβαλίζειν δὲ, ῥιγῶν ἀπολλύμενος. ὁ δὲ Ἄραβος, καὶ αὐτὸς τὸ βαμβαίνειν ἐπὶ ἀσθενείᾳ. Βαμβακεύτρια, μαγγανεύτρια. οἱ δὲ φαρμακεῖαι, οἱ δὲ λαλοῦσαι. τὸ δὲ βαμβακίας χάριν, ἀντὶ τοῦ φαρμακείας χάριν. Βόμβαλα, χαμαιφινὰ ἱμάτια. ἐν βάμβαλον, τὸ αἰδοῖον. Βαμβάλειν, τρέμειν, ψοφεῖν τοῖς χείλεσι. Βαμβαξ, ὁ κάμβαξ, καὶ πομβακὶς. τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. ὡς ἐν ἐπιγράμματι, Καὶ τὴν τρυφαλίαν κεπίδα παρ᾽ αἰγαλόν. Βάμμα Σαρδιανικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικοῦν. Σάρδεις γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Ἰωνίας, καθ᾽ ἣν ἐξήνεγκεν ὁ Λυδῶν βασιλεύς. ἐν ταύτῃ δὲ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. ἢ ὅτι εἰς τὴν Σάρδην τῆς Λυδίας, πυρρὰ βάμματα γίνεται. Βάζειν, κατάγειν. Βάμμα κυζικηνὸν, τὴν ἀνάστασιν ἀχρημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι.

Βὰν, ἐπορεύθη. ἐκ τοῦ βῆμι, ὁ παρατατικὸς ἔβην. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βῆν, ὡς, ὁ, Βάτην βάτην, βάμεν βάτε βάσαν, καὶ συγκοπῇ βάν. Βὰν, εἶδος ἄνθους. Βανᾶ κεκμηκὸς. καὶ βανβὰν, ἐπαινοῦσιν. Βαναυσάριον, πλακοῦς. Βάναυσοι, οἱ ἐργαζόμενοι τέχνην. παρὰ τὸ βαύνος, ὅ ἐστι κάμινος εἰς ἔργον διαλαβόμενοι. οἱ δὲ βάναυσον, τὴν ἀπάνθρωπον ἐν ὑπερφέρειν. Βάναυσος, πᾶς τεχνίτης διὰ πυρός. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος, παρὰ τὸ τὰς βαύσεις αὔειν, ὅ ἐστι καίειν. Βανανσίας, ἰδιωτείας, ἀλογίας. Βανία, τὰ ὄρνεα. καὶ βάννικα, τὸ αὐτό. Βανῖκες, γυναῖκες. Βοιωτοί.

Βανθάζειν, σκυτοδεψάσαι. Βανίδης, ποταμὸς ἐν Λακωνικῇ. Βάνιος, εἶδος θυμιάματος. Βανὸν, μυρόν.

Βανοῦν, ξηρὸν δὲ λίμνης τόπος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίον, ὡς παρὰ Ἐπιχαρμῳ. Βάννα, γυνή, ὑπὸ Βοιωτῶν. Βάνας, βασιλεὺς, παρὰ Ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. Βανάται, οἱ ξηροὶ καὶ μὴ ἐν ταῖς ὁδοῖς. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ βάναυσοι. Βανοὶ, τέχναι. Βανὸν, λευκόν. Βάνος, κλάσμα, μέγος, καὶ τεφλός. Βαυσὸς, ὄρη στρογγύλα. Βανύσει, μαραίνει, ἐκμαίνεται. Βαΐξις, ὁ λόγος, ἡ φήμη. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξις. Βακαίνει, παρακαλεῖ. Βάπτειν, ἀντλοῦσι, ξαντόν. Βάπτισμα, ἄφεσις ἁμαρτιῶν διὰ ὕδατος καὶ πνεύματος, ἢ ἐκούσιος συνταγὴ πρὸς θεὸν δευτέρου βίου, ἢ ἀνάληψις ψυχῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον. ἡ λύσις δεσμοῦ ἐκ φιλανθρωπίας δεδωρημένη, ἡ ἀνακλήσις ἄφεσις ἁμαρτιῶν. ἢ βάπτισμα, ἐν ᾧ βαπτίζεται, ἤγουν πίστις καὶ πταῖσμα. Βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου, ψαλτήριον, ἢ κιθάρα. εἴρηται δὲ, οἱονεὶ βαρύμιτός τις ὤν, ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφιείς. μίτος γὰρ τὰς χορδὰς ἔλεγον. ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῶν νευρῶν, λινοῖς ἐχρῶντο. ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς βάρμιτον αὐτὸ, διὰ τοῦ μ φασί. Βάπτουσι, πλύνουσιν. Βάπτω, μιαίνω, φονεύω, χύνω, χρωματίζω.

Βάπτω. τὰ χείλη σου βέβαπται ὑπὸ τοῦ ῥοδίνου αἵματος.

Βάραγχος, ἰχθύος μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ α. οἱ γὰρ ἄλλοι βράγχος. καὶ βαραγχιᾶν, ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν. Βάραθρον, τόπος Ἀθήνησι βαθὺς, ὅπου καὶ τοὺς δημίους πρόσβας ἔβαλον. πάντα τὰ

ὰς, ἀθλῶσι. Βάκτρον, ἡ ῥάβδος, καὶ φλέγανον, καὶ ὁ κάμαξ.

Βάκχαι, καὶ σάτυροι, καὶ Πᾶνες, καὶ σιληνοί, ὄχλοι Διονύσου.

Βακχᾶν, ἐνθουσιᾶν. Βακχέβακχον ᾆσαι, ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον. βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος. Βακχεῖον, τελεστήριον, νάρθηξ. Βακχεῖος, ὁ ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, πεντάχρονος, οἷον τοὐκμόν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ ὕμνοι τῶν διθυραμβοποιῶν, πρὸς Διόνυσον, ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐκ τούτων σύγκεινται τῶν ποδῶν. παλιμβάκχειος, ὅτι ἀνάπαλιν τοῦ βακχείου διάκειται.

Βακχευθεῖσα, ἐξοιστρηθεῖσα, ἐκβακχευθεῖσα. Βακχεύω, σημαίνει τὸ μεθύσκομαι. ὁ βακχευτής, ὁ μεθυστής. καὶ βακχεύω, τὸ μαίνομαι. ἐκβακχεύω δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ μαίνεσθαι ποιῶ, μεταβατικῶς.

Βακχικόν, βακχικὸν ὕμνον ᾄδει. Βάκχη, γένος ἀκτῆς, ἢ μία τῶν βακχῶν, ἢ τοῦ Διονύσου. Βακχιάζουσι, οὐ μόνον οἱ μεθύοντες, ἀλλὰ καὶ χορεύοντες, ἀπὸ βάκχης. Βακχεία, μανία. Βακχιάδης, ὁ τοῦ Διονύσου υἱός. Βακχέον, βόθρον, αὐλίς. Βάκχον, οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια, βάκχους ἐκάλουν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους, οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν σίλλοις οὕτως, ἑστᾶσι δ' ἐλάται πυκινὸν περὶ δῶμα. ἔστι δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ οὕτω, βάκχοισι κεφαλὰς περιθεῖσιν ἑὰς αὐτῶν. καὶ βάκχον ἐλαυνομένη, φοινικοῦν. Βάκχυλον, σποδίτην ἄρτον. Ἠλεῖοι. Βάλαυκον, δεσμωτήριον, ἢ βαλανικάρφος. Βαλιόν, μέγα, πολύ. οἱ δέ, ταχύ. Βαλανάγρα, ἡ κλεῖς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δέ ἐστι, τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. Βαλανόμφαλος, τὰς φιάλας οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. βαλανεῖον δὲ ἐκλήθη, διὰ τὰς βαλάνους ὑποτιθέναι τὰ καλύθρα ἔχουσιν. λέγουσι δέ, ὅτι οἱ παλαιοὶ ἐλατεύουσι τὴν αἴγα, ὑπὸ λουτροῖς ἑαυτοὺς αὐτὴν ἐλαύνοντες. ὁ βαλανίτης, ὁ παρὰ τοῖς σιλλοῖς καλούμενος περιχύτης. ἔστι δὲ τὸ βαλανεῖον, ὁδὸς ἐπιτρυφῶν. ὅτι τὸ κατ' ἀρχὰς μὴ ὄντων βαλανείων, ἐν ταῖς σκάφαις ἢ πυέλοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο. Βαλανεῖον, ὁ τόπος, ὁ περιέχων λουτρά. λουτρὸν δὲ λέγεται, τὸ θερμὸν ὕδωρ πρὸς τὸ λούειν ἐνιματθέν. Βαλανεύειν, λαμπροφωνεῖσθαι. παρόσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παρέχωσι τὸ ὕδωρ, κραυγάζουσι.

Βαλανεὺς πολυπράγμων, περίεργος καὶ περιχύτης. Βαλανεύσω παρὰ Ἀριστοφάνει, διακονήσω, ὑπουργήσω. Βαλανομφάλους, οὕτω Κρατῖνος ὀνόμασε τὰς ἰχθῦς ὀμφαλούς, ἀπὸ προσώπου. ὅτι οἱ ὄφθαλμοι, ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐν ταῖς πυέλοις, ἐν ταῖς βαλανείοις. Βαλανίς, ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. Βάλανοι, φλέβες, φησί. αἱ βάλανοι, τὰ ἐξηρτημένα τῶν ὅρμων περὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῶν φοινίκων ὁ καρπός, καὶ ὁ τῶν φοινίκων. ἢ κλεῖθρα. καὶ ἰατροὶ τὰ ἐμβαλλόμενα τῇ ἕδρᾳ, βαλάνους λέγουσι. Βάλανον τὸν μοχλὸν λέγει Ἀριστοφάνης. κυρίως δέ, τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι, τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται, ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται. καὶ βαλανάγρα, ἡ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. Βάλανος, τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ ξύλον. Βάλανος φοινίκων, οἶνον ἐκπιεῖν ἀπὸ τῆς βαλάνου τοῦ φοίνικος. καὶ βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός. Βαλάνους Διός, τὰ κάρυα τοῦ ψαλιδίου, Διὸς βαλάνους λέγουσι. Βαλανηφάγους, ὅτι τὰς βαλάνους ἐσθίουσιν. ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀπεσφραγισμένα φέρουσιν ἄνθρωποι. καὶ βαλάντιον, τὸ μαρσύπιον. Βαλάντιον, τὸ ἀκάτιον, διὰ τὸ βάλλειν εἰς ... τὸ ...

Βαλαντιοκλέπτος, καὶ βαλαντοκλέπτης. καὶ βαλαντιοτόμος, καὶ βαλαντιστής. Βάλαρες, οἱ βλάκες. βαλάρα δὲ γωνή, παρὰ Βοιωτοῖς. Βάλαυστις, βοτάνη τρίφυλλος. Βαλάττειν, ἀγροικίζειν. Βαλαύστιον, λίθος ξανθός, φέρων ὕδωρ, ἁρμόζειν πρὸς θεραπείαν. Βαλβῖδες, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, οὐ μόνον οἱ ἐπὶ ἀγῶνος δρόμου ἐγκεχαραγμέναι κατὰ λίθον διεσπαρμέναι, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἐν φρέασι καὶ ἄλλοις βαθέσιν ἐγκοπαί φασι καὶ ἐξοχαί. δι' ὧν κατιέναι εἰς αὐτά, αἷς βαλβῖσιν ὁμοίως καθ' ἑκάτερον. καὶ ὁ βατήρ, ὅν ἐν ἀρχῇ φασι τοῦ πεντάθλου ἀποκείμενον. ὅθεν παροιμία, αὐτὴν ἀνέρξαντα τὴν βατῆρα τοῦ λόγου. ὡς οἷον εἰπεῖν, τὸ πρῶτον καὶ καιριώτατον. Βαλβιδοῦχον, τὸν ἀγωνοθέτην. Βαλβίς, ἡ γραμμή, καὶ ὕσπληξ, καὶ ἄφεσις, ὅθεν ἀφίενται οἱ δρομεῖς. ἡ βαλβίς, κυλλότης περιμήκης, παρὰ τοῖς στρατηγοῖς. Ἄλλως. Βαλβὶς καλεῖται, τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου κείμενον ἐγκάρσιον ξύλον, ὃ καὶ ὕσπληγα καλοῦσιν. ἐπεὶ μετὰ τὸ ἐνιμεῖναι τοὺς δρομεῖς εἰς τὸ δραμεῖν, ἀφαιρούμενοι ἀφίεσαν τρέχειν. βαλβὶς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ ἐπιβαλεῖν βάδην. πρῶτον γὰρ εἰσέρχονται βάδην, εἶτα τοῦ δρόμου ἄρχονται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι, ἁλμίς, ἀλβίς. καὶ ἐν πλεονασμῷ, βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίνω. τίθεται δὲ ἀπὸ βαλβίδων, ἐπ' ἀρχῆς εὐθέως, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλλιδρομούντων. βαλβὶς γάρ ἐστιν ἡ ἀφετηρία. Βάλε, ῥίψαι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε προστακτικοῦ ῥήματος μετατίθεται, καὶ λέγεται ἐπίρρημα παρακελευστικῶς ἄγε. οἷον, ἄγε δή μοι ὦ Μοῦσα. καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε προστακτικοῦ ῥήματος, φέρε. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔβαλον ἔβαλε ἔβαλε, οὐ τὸ προστακτικὸν βάλε, μεταληφθὲν λέγεται εὐκτικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εἴθε. οἷον, βάλε βάλε κηρύλος εἴην. τῶν πλεονασμῷ τοῦ α ἀντὶ εὐκτικοῦ ἐπιρρήματος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃ δὴ λέγεται ἄβαλε. ἀμφότερα μίαν σημασίαν ἔχουσι. τὸ ἄ καὶ τὸ βάλε, καὶ τὸ ἄβαλε. ἐπὶ δὲ ἰδίᾳ, ἄ, καὶ ἰδίᾳ τὸ βάλε. καὶ ἐν συνθέσει τὸ ἄβαλε, ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν βάλε. Βαλεῖν, πόρρωθεν πέμψαι, εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ ἢ ἀντὶ τοῦ θεῖναι. ὡς τό, βαλεῖν ἐν χερσὶν ἑταίρων, ἀντὶ τοῦ ἐνθεῖναι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐρρῖφθαι. ὅθεν καὶ τό, βάλε σαυτὸν κάτω. καὶ τό, βαλεῖν δὲ ἐλόντας. Βαλία, δεσμωτήριον. Βάλιος, ὁ ἀπὸ βαλιῶν πώλων μακεδονικῶν, παρὰ τῷ ποιητῇ. Βάλιον, δεσμωτήριον. Βάλιε Ὅμηρος, ἡ βάλιε ἡ ἐλάφω (ἐν ὀδυσσείᾳ τῷ) ... ἐγγὺς τόξον. διαφορὰν συνέθη δηλοῦσι. δῆλον δέ, ὅτι τὸ βαλεῖν οὐ μόνον τοῦ ἐλάσαι διαφέρει, ἀλλὰ καὶ περιβολὴ τοῦ τύψαι, καὶ τρῶσαι, ἢ οὐτάσαι, καὶ πλῆξαι. Βαλῆρα, ἀγρία. Βαλία, ὀφθαλμία. καὶ τὴν βάλιον, πτερόν. κρήτες. Βαλίαδος, μονόφθαλμος. Βαλίαι, αἱ ταχεῖαι, παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἄλις. ἡ βαλιά, διαποικίλος. καὶ τὸν Διόνυσον θρᾷκες. Βαλίαν ἔλαφον, κατάστικτον. ἡ βαλίων ἀνέμων, τουτέστι σφοδρῶς πνεόντων. Βαλιθίδων ἡνιῶν, ἐν αἷς κατεκοσμοῦσι χρυσοῖς τοῖς ἀγῶσι. Βαλίον. ὄνομα τοῦ Ἀχιλλέως ἵππου. σημαίνει δὲ τὸ ποικίλον. Εὐριπίδης, βαλιὰν ἔλαφον φησίν. ἢ φαλιός, ὁ λευκομέτωπος, καὶ ὁ λευκός. Βαλιωτής, στρατηγός. κρῆτες. Βάλιος ἵππος, ποικίλος. Βαλιῶται, πρόγονοι. Βάλλαι, βασιλεῖς, ὑπὸ κυνηγῶν. Βάλλε κημούς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. βάλλε ἐς κόρακας, τὰ δικαστικὰ σκεύη. Βάλλειν, ἀντὶ τοῦ βάλλε, τίθεσο. ὡς τό, ἐνὶ θυμῷ βάλλεαι, παρ' Ὁμήρῳ. Βάλλω λίθον, ὅταν πέμπω. βάλλεται ὑπὸ λίθου, ἢ βέλει. ἡ βέλη ὅλως εἰς ἀγρούς. βάλλεται λίθος. βάλλεται ὑπὸ λίθου. βάλλω βέλος, ἀντὶ τοῦ πέμπω. καὶ βάλλεται βέλος, ἀντὶ τοῦ πέμπεται. καὶ βαλῶ σε τῇ ῥάβδῳ. Βάλλειν, οὐ τὸ ἀφιέναι βέλος, ἀλλὰ τὸ ἐπιτυχεῖν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται παρὰ τῷ ποιητῇ. δηλοῖ δέ ποτε, καὶ τὸ καταρρῖψαι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ θεῖναι. ὡς τό, φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν, ἤγουν θῶμεν. καὶ ἐν ὀρσοβαλλεῖν, ἤγουν ἀπὸ θέσεως. ἐξ οὗ σύνθετον τὸ εὐθετεῖν καὶ βάλλειν, παρὰ τῷ ποιητῇ ὡς ἐπιπολύ, τὸ μὴ κοινὸν ἀφιέναι βέλος τυχὸν τοῦ σκοποῦ. ἄλλως μὲν γὰρ ἀφιεὶς ἐστι, καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων, οὐκ ἂν εἴη κυρίως βάλλειν λεχθείη. καὶ βάλλειν ἁπλῶς, τὸ ἐπιτυγχάνειν. ὅθεν καὶ ἐπίβολος, ὁ ἐπιτυχὴς λογισμοῦ. καὶ βολή, ὥσπερ βολή, ἡ ἐπιτυχὴς σκέψις. σημαίνει δὲ τρία, τὸ προϊέσθαι, τὸ ῥίψαι, τὸ τρῶσαι. καὶ τὰ ἄλλα, ἐκ τῶν σημαινομένων τοῦ βάλλειν γίνεται, τὸ βέλος, καὶ ἡ βολίς. καὶ ἡ βολή, ἡ ἐπιτυχὴς δηλαδὴ καὶ εὔστοχος. ἀφ' ἧς καὶ ἐπίβολος, ὁ τυχὼν πράγματος ... ὅθεν παρ' Ὁμή-

Βαδίζω, ἀνυσία, χαμαὶ, λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Βαδιστέον, ἀνυσίον, χαμαὶ, οἱ κοινοί. ὁμοίως καὶ ἐν ἄλλοις. Βαδιστικοῦ, ὀξύτερος. Βαδιῶ, περιπατήσω, ἐκ μέλλοντος. Βαδὸς παρασχηματισμὸς ὡς ἀπὸ τοῦ πατὴρ πάτος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος. Ὅμηρος, πάρ ἀτραπὸν ὁδοιπόρον. Βάζω, τὸ λέγω. παρὰ τὸ βῶ βάζω, ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ φῶ φράζω. ἢ ἀπὸ τοῦ βαάζω κατὰ συγκοπήν. οἷον, τὸ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι. Βαθανεῦσαι, ζῆσαι. Βαθακίζων, κακῶς ἔχων.

Βαθάλη, κρήνη, ἀμφίον. Βαθαῖον, σκοτεινὸν. κρυπτόν.

Βαθεῖα κόμη, ὅτι δασεῖα. Ἀνακείρατε τὴν κόμην, ἣν δὲ πολλὰ καὶ ξανθὰ καὶ δασεῖα. Βαθεῖαν αὔλακα, ὅπερ ἐστὶ σίελος γῆς ὑπὸ ἀρότρου. καὶ βαθεῖαν, κεχρωμένην, ὑψηλήν, μελανήν.

Βαθείας βένθεσιν ὕλης, δασεῖ περιέχεται ἐκ τοῦ βαθείας βένθεσι λίμνης. ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ὕδατος τὸ βένθος λέγεσθαι, καὶ τὸ βάθος, ἀλλὰ ἐστὶ ἐπὶ φλοιοῦ ὕλης, καὶ πολλοῦ δάσους.

Βαθηλ, ἑβραϊκόν. Βάθιστον, βαθύτατον. Βαθμίδες, ἀρχαὶ λέγουσι. Βαθμοὶ, ἴχνη, πόδες. ἢ δίφροι παρὰ φαρμακοῖς. Βαθμὸς παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς, ὁ τῆς ἐκ τῆς φάλαγγος τάξεως. καὶ βαθμὸς ἰωνικὸν, διὰ τοῦ θ. διὰ δὲ τοῦ σ, ἀττικὸν, βασμός. Βάθος ὡς εἰ ἔφη, τὴν γένεσιν ὀνομάζει. οὕτω ὕψωμα οὕτω βάθος. ὕψος δὲ τὴν βασιλείαν, καὶ πρὸς τούτοις τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸν αἰώνιον θάνατον. ἢ βάθος ἐστὶ, φάλαγγος τὸ κατὰ τὸ μέτωπον ἄκρον. καὶ ἐστὶ ἐκ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται. καὶ βάθος, τὸ ἐπὶ τρία συνεχὲς παρὰ τὸ μετὰ βάθος ἴσον. Βάθρον, θεμέλιον. καὶ βάθρα, ἀγάλματα καὶ βῆμα, βάσις, ὑποπόδιον. Βαθύγλωσσοι, ἀλόγιμοι, εὔγλωττοι.

Βαθυδίνας, δίνας βαθυτάτας ἔχων. Βαθυζώνους, βαθεῖαν γυναικῶν τὸ ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι. Βαθυκαμποῦ, ἐπὶ πολὺ κεκαμμένου. καὶ βαθυκάμπτου κλιτύος στοῦν.

Βαθυκόλπων πέπλος, τὸ ἱμάτιον καλεῖται ἑλληνικῶς, βάρβαρον. καὶ τὸ βαθυκόλπους, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζώνης κολπώματος. Βαθυλήιον, τὸ σιτοφόρον πεδίον. καὶ βαθυλήϊος, ἀντὶ τοῦ πολυλήϊος, πολύσπορος. Βαθύλιμνον, βαθὺν λιμένα ἔχον. Βαθύμαλλον, κυνουροῦ τὸ μάλλον ἢ χάρις, ἀπὸ ἱστορίας. ἀπὸ κυνουροῦ φυτοῦ, ὃ ἔχουσι πρὸς κάθαρσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ, αὐλωνοειδοῦς. Βαθυμάλλας, γένος ἐπὶ Λυδίας. Βαθυπέπλων, καλὰ ἱμάτια ἐχόντων. καὶ βαθυπέπλων, μεγάλων, ἐκ τοῦ κατακαλύπτεσθαι. καὶ γυναικῶν βαθυπέπλων. Βαθύπλουτος, πολὺν πλοῦτον ἔχων, ἢ εὐδαίμων. Βαθυῤῥείτης, ὁ βαθέα ῥεύματα ἔχων. Βαθυῤῥόοιο, βαθείας. Βαθυῤῥίζῳ πέτρᾳ, τῷ ὑψηλῷ. Βαθυῤῥόου, βαθέως, ἢ ταχέως ῥέοντος. Βαθὺς, βαθύτερος, καὶ βαθύτατος, ὁ ἤτοι τέλειος τῶν συγκριτικῶν, βάθιον. καὶ βαθὺς, ἀντὶ τοῦ πυκνός.

Βαθύσπορος, βαθεῖαν ἔχων σπορὰν γῆν. Βαθύστρωτος κοίτη, ἡ πολυτελής. Βαθύχαιτον, ὑψηλὰς χαίτας φέρον. Βαθύτατα, παχέα. Βαιαὶ αἱ ἐν ἰταλίᾳ, ἀπὸ Βαίου τοῦ ὀδυσσέως κυβερνήτου ἐκλήθη. Βαιάζει, ἑορτὴ παρὰ ἀσσυρίοις. Βαίδιον, ὄνομα μικρόν. Βαίδυμον, δρυγμὸν. βρυτοί. Βαίνει, βάσιν ποιεῖ. Βαίκαλος, ὁ ἀνάγκη κλίνεσθαι, πλησίον ἔχων. Βαιοῖς, μικροῖς. Βαιβαλὴν, οἶκος θεοῦ. Βαίκυλος, προβατώδης. Βαιμάζειν, βασιλεύειν, ἢ βασάζειν. Βαίνεται, καὶ ὅσον. βαίνειν λέγεται, τὸ ἁπλῶς διὰ ποδῶν βαδίζειν. ἀναβαίνειν, ἡ ἐκ τοῦ κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάβασις. ὁ μέλλων βήσω. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ τοιαῦτα, ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα κατηγόμενα, οὐκ ἔχει τοῦ ὁριστικοῦ κλίνεσθαι. καὶ βαίνειν, φιλεῖν, κελεύειν. Βαῖνον, ἐπιβαῖνον. Βαίνω, τὸ πορεύομαι, καὶ τὸ ἵσταμαι. ἀφ' οὗ βάσις ἐπὶ τρίποδος. Βαίομαι, βιοῦμαι. Βαῖον, παρὰ τὸ βίῳ τέλλεσθαι, σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ φοίνικος. Βαιὸν, τὸ μικρόν. Βαίνω, τὸ ἵσταμαι, καὶ τὸ πορεύομαι. ἀφ' οὗ βάσις, ἡ στάσις, καὶ ἡ πορεία. καὶ βαῖν, ἐνικόν.

Βαιὸς, κυβερνήτης ἦν ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ σικελίαν, ἀφ' οὗ κληθῆναί φασι Βαιὰς, τὰς νήσους. καὶ πόλις περὶ τὴν ἰταλίαν, ὥσπερ καὶ βαιὸς, ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ μεγέθους. Βαϊοφόρος φοίνικος, καὶ βαΐων. Βασιλεὺς παρ' ἰνδοῖς, ὁ στρατιώτης. Βαϊσίλεω δὲ, ὁ στρατός. Βαιτὸν, βαίτη. Βαίτην, τὴν μηλωτὴν, ἢ τὴν διφθέραν, τὴν σισύραν. βαίτην δὲ λέγουσι τὰ ἐκ κωδίων συνεῤῥαμμένα περιβόλαια. ἀττικοὶ δὲ ταύτην, καὶ σισύραν φασίν. ὡς Ἀριστοφάνης, ἐν Ὄρνισι σισύρας ἐγκεκρυμμένος. ὑμεῖς δὲ αὐτὰ σισύρινα φαμέν, καὶ βαίτην ἑλληνικῶς. Βαιτὰς, εὐτελὴς, γυμνή. ἀρχαία δὲ ἡ λέξις. καὶ βαιτάλα, εὐτελὴς, γυμνή.

Βαιτάῤῥηνοι, ἀπὸ Βαιτάῤῥης, κώμης παλαιστίνης. Βαίτην, τὴν διφθέραν λέγουσιν οἱ δωριεῖς, καὶ τὴν γούναν. Βαιτὴρ, ὁ ἀρχὴ τοῦ πεντάθλου σκαμμάτων. λυτὴρ εἰρημένος, τὴν βατῆρα τοῦ λόγου, ὅθεν τὸ ἐπὶ καρόταθρον καὶ τὸ πρῶτον. οὐ παρὰ τὸ βαίνω γὰρ ἐγένετο βατὴρ, ἀλλὰ παρὰ τὸ βίβημι βατήρ. Βαίτιον, βεταλον ἐμφερὲς δικτάμνῳ, ἤγουν γλήχωνι. Βαίτις, πόλις κατὰ τὴν ἰβηρίαν. Βαιτύλα, τὸ τύμπανον. Βαίτυλος λίθος, γενόμενος κατὰ τὴν λίβανον τὸ ὄρος τῆς ἡλίου πόλεως. οὕτως ἐκάλει ὁ δὲ ἐδόθη λίθος ὑπὸ κρόνου, ἀντὶ Διός. Βαίτυξ, βδέλλα. Βαιτρύειν, ὀρεστρῶν. Βαιτώνα, τὴν εὐτελῆ ἐσθῆτα. Βαιωμφας, αἱ αἶγες ἐν ἑβραϊκοῖς. Βαιὼν, ἰχθύδιον. καὶ ἐν αἰχμαλωτισμῷ βαίων ἐν βδηλύγμασι ὄχλος λιβυκός. Βαίων, ἰχθῦς, ὁ καὶ βλέννος, πολλαπλάσιος ἐκβολή. ἐπεὶ χαμαιπετὴς ἡ βαίων λέγεται. καὶ ἡ παροιμία, Μή μοι βαιὼν κακὸς ἰχθῦς. ἐπὶ φιλοδόξου τέρατος. Βακαῦδες, ὁ ἀφροδίτη, παρὰ συρακουσίοις. Βακαῖον, μέτρον τι.

Βακάρτης, ὁ χυτλιαστής. Βακάσιλος, κακὸς ἰχθῦς, ἐπὶ φιλοδόξου τέρατος. χελωνὴς, μὴ παρομοίων ὑπὸ πράγματος αὐτοῦ.

Βακήλιμος, ὁ μὴ παρομοίων ὑπὸ πράγματος αὐτοῦ, ἀλλὰ χαλάζων. Βακίω, τὸ μεθύσκομαι. καὶ βακχατὴς, ὁ μεθυστὴς. γίνεται παρὰ τὸ βάκχος, ὃ σημαίνει τὸν οἶνον. νῦν δὲ παρὰ τὸ ἄχος, καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ὁ κατέχων λύπην, ἢ εἰς μέθην ἐμπεσὼν, ὁ φιλοποτῶν τὴν λύπην ἀποβάλλει τῇ λήθῃ ἢ μέθῃ. Βάκηλος, ὁ μέγας, ἢ ἀνόητος. ἢ ὁ ἀπόκοπος, ὁ ὑπὸ οἴνου γαῦρος. οἱ δὲ, ἀπόκοπος, ἄλλοι παρειμένος γυναικώδης. παρὰ Μενάνδρῳ ὑμεῖς, τὸ σύνηθες ἡμῖν. ἢ ὁ τετμημένος τὰ αἰδοῖα, οἷον διαλελυμένος ὤν. ἄλλως. Βάκηλος, ὁ μεγαλόσωμος εἰς τὸ ἐκλῦσαι, ἀντὶ τοῦ κατατετμημένον τὰ αἰδοῖα, ὃν βέλω εἴ τι καὶ ὀσιώσει, γάλλον καλοῦσι. λέγε οὖν βλὰξ καὶ βλακεῖον, ὡς οἱ ἀρχαῖοι.

Βακίας, βέβηλος, πηλὸς, ὑπὸ ταραντίνων. Βάκιδος, φωνὴ ἴγλωσσος. εἰς ἀττικὸς, ἢ μάντις, οὗ μέμνηται Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, λοκρὸς. ὁ δὲ, βοιωτός. Βάκινος, καὶ βαβάνιος, εἶδος λαχάνου. Βάκις, χρησμολόγος γέγονε. βάκιδες δὲ, τρεῖς. ὧν ὁ πρεσβύτατος ἐξ ἐλεῶνος τῆς βοιωτίας. ὁ δὲ δεύτερος, ἀττικός. ὁ τρίτος, ἀρκὰς, ἐκ πόλεως καφύας, ὃς καὶ κύδαν ἐκαλεῖτο, καὶ ἀλήτης, ὅσον ἐν φιλίταις ὁ ἴσιος. Θεοπομπος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν φιλιππικῶν, ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τὰς λακεδαιμονίων γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, ἀπόλλωνος δόντος τοῦτον καθαρτὴν αὐτοῖς. ἐστὶ δὲ καὶ ἐπίθετον παρὰ στωϊκοῖς, βακίζειν. Βάκκαρις, μύρον ποιὸν, ἀπὸ βοτάνης ἐπώνυμον. ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης, ἄλλοι δὲ μύρον λύδιον. ἐστὶ δὲ ξηρὸν διάπασμα, τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης. Βακκίλλα, εἶδος ὑπολαμπάδων. Βάκλα, βάθρον. Βάκσιον, πολύς. Βακόν, σκοτόν. κρυπτόν. Βακτηρεῖον, ἐπερείδεται. Βακτηρίαν λέγουσι, τὴν βάσιν ποιοῦσαν ἐφ' αὑτήν. ἢ βακτηρία τίς ἐστιν, οἱονεὶ βάσεως αἰτία. καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ κ. ἐπειδὴ οἱ γέροντες ἐν ταῖς ἀθήναις, διὰ βακτηρίας ἐβάδιζον. βακτηρίαν ἐδίδοσαν τοῖς δικασταῖς, ὁμοίως τοῖς δικαστηρίοις, ἵνα ὅταν ἀπέλθωσιν δικάζειν ἐκεῖ, ἵνα τὴν διαμαρτάνουσαν ἐπιλέγῃ τὸ χῦμα. βακτηρία ἐστὶ χῦμα, καὶ τρίβων, ἢ τρίβολον. τὸ ἐπὶ τῶν πλείστων τοῖς δικασταῖς.

ποὺς ἄγω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀωτῶ. ὡς εἶτα, εἶτεν. ὅθεν λέγεται σημαῖνον, τὸ ἐξαίρετον. γίνεται ἐκ τοῦ αἴρω τὸ κορίζω, καὶ ἀρεμῶ. ὁ μέλλων ἀρῶ, ὁ παρακείμενος ἦρκα ἦρμαι, ἤρμην ἦρτο ἦρτο. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν, ὦρτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄωρτο ποιητικῶς. Ἀωτεῖν. οὐκ εἴληπται τὸ ὡς ὦτα κατακλίνειν, ἀλλὰ τὸ τοὺς κοιμωμένους μὴ χεῖσθαι ὤτοις εἰς ἀκοήν. ἀλλὰ τὸ ἄωτον, ὅπερ ἐστὶν ἄνθος. ἔστιν ὁ ἄωτος ὕπνος, τὸ ἐξαίρετον. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ καθ' ὕπνος ἀδύ. καὶ οἷον ἀνθηρόν. αὐτὸ δὲ ἀντὶ τοῦ λευκὴν ἀνθὴν καθ' ὑγείαν, τοὺς παῖδας ὕπνον εὕδοντας. ὥστε ὁ μὴ τοιοῦτος ὕπνος, ἀλλὰ περισπασμένος καὶ ἰλιγγώδης, οὐκ ἀωτεῖσθαι κυρίως λέγεται. Ἀωτεῖς, ἀντὶ τοῦ τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου ἀπανθίζεις, ἢ συλλέγεις. καὶ ἀωτεῖς καθεύδεις. Ἀωτέοντες, ἀωτεύοντες. Ἀωτεῖται, ἀπανθίζεται τὸν ὕπνον. Ἀωτεύειν, ὑφαίνειν, ἀπανθίζεσθαι.

Ἄωτοι, οἱ ὦτα μὴ ἔχοντες, ἢ οἱ μικροί. ὅπερ εἴληπται ἐκ τοῦ, καὶ γὰρ δὴ γαῖαν ἀωτίζουσι. ἐκ δὲ ἄξεται, καὶ ὅτι ἀωτεῖν τὸ ὑφαίνειν ἢ ὑπνοῦν. οὕτω μὲν ἐκ τοῦ πάντοχον ὕπνον ἀωτεῖς. ἐκεῖνο δὲ ἐκ τοῦ, ὑφασμένου αὐτοῦ ἐρίοις φαλαδί, ἢ λίνοι. Ἄωτος οἶος, τὸ ἐξ ἐρίων ὕφασμα, οὐ τὸ ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ ἀνθηρόν, ἐκ μεταφορᾶς. ἄωτον γὰρ κυρίως τὸ ἄνθος, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὃ ἀλλὰ ἀπαχνοί. ὡς γὰρ εἴδω εἴδωλον κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, οὕτω καὶ ἄω ἄωτον. ἐκ δὲ τούτου, τὰ ἀπὸ τῶν πραγμάτων καλοῦνται. οἷον, τὸ ἀπὸ λίνου κάλλιστον ἔργον, λίνου λεπτὸν ἄωτον λέγεται, ἤγουν λίνου ἄνθισμα. καὶ οἶος ἄωτον ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐρίων ἐπανθισθέν. οὕτω καὶ ὕπνου ἄωτον, τὸ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἡδύ, ὃ φροντίδα ὡς εἶχεν ἀνθηρόν. καὶ τὶς δὲ τῶν συγγραφέων ἄκρον ἄωτον ἐν λόγοις φησί, τὸ ἐν λόγοις ἄνθος. καὶ Θεόκριτος τοὺς ἀργονάυτας, ἥρων ἄωτον ἡρώων φησί. ὁ Παλλάδας δὲ τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης, ὥσει λυρικῶν, μουσικῶν ἄωτον λέγει. καὶ πατέρων δὲ ἄωτον φησί, ὃ ἄλλα τοιαῦτα. ἴδιον δέ, ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτὸ τὸ ἁπλῶς ἔριον ἄωτον λέγει. φασὶ δέ, αὐτὸ ἐπιπολῆς εἰλημμένον. καὶ τοῦτο εὐλόγως. ἔστι δὲ ὃ τὸ ἔριον λέγεται, οἷον ἄνθος. εὕρηται δὲ ἔν τισι τῶν ἀλλαχοῦ καὶ ποτήριον ἄωτον, τὸ ὦτα οὐκ ἔχον. Ἄωτον, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν ὦτα. καὶ ἄωτον, λεπτόν, λίνου σύνεσμα ἢ φονικόν. ἔστι δὲ ἄωτον, τὸ οἰονεὶ ἀπάνθισμα ὁ κάλλιστον. ἄωτος καὶ οἷος ἄωτον, ἄνθος τοῦ ἐρίου ἐκκριθέν, ἢ ἄωτον, ἄνθος, κάλλος, ἄριστος, περιβόλαιον ἐξ ἁπλῶν ἐρίων. Ἀωτῶ, ἀπανθίζω.

Πῶς συνέστη ἡ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εὕρεσις, καὶ ἐκ τίνων καὶ τίνων ἀνδρῶν, ἡ τῶν παρ' ἕλλησι στοιχείων εἰσαγωγή.

Ἄλφα ἀπὸ τοῦ ἄλεφ γέγονεν, ἑβραϊκοῦ πρώτου στοιχείου, ὃ ἑρμηνεύεται μάθησις, ἐσταλμένον ὑπὸ εἰσαγομένου παιδίου, ἢ λέγεται, μάθε. ἀφ' οὗ ἄλεφ λέγεσθαι, καὶ αὐτοὶ οἱ ἕλληνες μιμησάμενοι, ὁμοίως τὸ ἄλφα κεκλήκασι. καὶ συμφωνεῖ ἡ φράσις τῆς ἑβραΐδος, τῇ ἑλληνίδι διαλέκτῳ. ἵνα εἴπω ὑπὸ παιδίου ἀντὶ τοῦ μάθε, ζήτει. τοῦτο γὰρ ἑρμηνεύεται τὸ ἄλφα. τὸ γὰρ ἀλφεῖν, ζητεῖν λέγεται τῇ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ. ἀλλὰ καὶ ὡς πρῶτον ὂν στοιχεῖον τὸ ἄλφα, ἐκ θεοῦ δεδομένον ὑπὸ γένους τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἀνοίξαντος στόμα εἰς σύνεσιν τῶν γραμμάτων, διὰ μεγάλου ἀνοίγματος, ἐκφωνεῖται τὸ αὐτὸ ἄλφα. τὰ δὲ ἄλλα, διὰ βραχείας ἀνοίξεως ἐκφωνεῖται, καὶ ἀπαγγέλλεται. οὔτε γὰρ γράμματα εἶχον οἱ ἕλληνες, ἀλλὰ διὰ φοινίκων γραμμάτων ἔγραφον, τὰ αὐτῶν ἑλληνικὰ ὀνόματα. Παλαμήδης δὲ ὕστερον ἐλθών, πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἄλφα καὶ βῆτα, ἑκκαίδεκα μόνα στοιχεῖα τοῖς ἕλλησιν εὗρεν. οἷον, α β γ δ ε ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ υ. Κάδμος δὲ ὁ μιλήσιος προστέθεικεν αὐτοῖς γράμματα τρία. οἷον, θ φ καὶ χ. διὸ πολλοὶ ὑπὸ χεῖρα τῆς ἑκκαίδεκα στοιχείοις ἐχρῶντο. ὅθεν οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες τὸ ψ, ἀντὶ ψακάδα, πσακάδα ἔγραφον, καὶ ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ῥήματα ἄλλως ἐξεφώνησαν, καὶ ἔγραψαν. πρὸς ταῦτα καὶ Σιμωνίδης ὁ κεῖος ὕστερον, προσέθηκε γράμματα δύο. οἷον, η καὶ ω

μέγα. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ συρακούσιος, τρία ἐφεῦρε γράμματα, οἷον ζ ξ ψ. καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. ὅθεν οὐκ ἐξηκολούθησεν Ὅμηρος, ὑπὸ ἀριθμῷ τῶν εἴκοσι δύο στοιχείων τῶν παρ' ἑβραίοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν ποίησιν τῆς ἰλιάδος, διὰ τῶν εἴκοσι τεσσάρων στοιχείων τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐνέταξεν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὀδύσσειαν. αἳ καὶ ῥαψῳδίαι προσαγορεύονται.

Τέλος, τοῦ α στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. ΤΟ ΑΥΤΟ
μετὰ τοῦ α.

ΒΗΤΑ τὸ στοιχεῖον, ὅτι δευτέραν ἔχον τάξιν, ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν. Βάαλ, τορίων ὁ θεός. Βάαξ, μαλακός. Βαβάζειν, τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν. ἔνιοι δὲ βοᾶν.

Βαβαί, ἐπίρρημα θαυμαστικόν, πρὸς γινομένοις τέτακται. οἷον, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. καὶ ἔστι ἀπὸ γραφικόν, βαβαιὰξ δὲ κωμικόν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ βαβαί, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἰατταταί, ἰατταταιάξ. καὶ βαβαὶ βαβαιάξ, χυδαϊστικόν. ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Βαβάκα, τὸν γάμον. Βαβάκτης, εἶδος χύτρας. Βάβακοι, ὑπὸ ἠλείων τέττιγες. ὑπὸ ποιητῶν δέ, βάτραχοι. Βαβάκτης, ὀρχηστής. λάλος, μανιώδης. Βακχαστής, παρὰ τὸ βάζω ὁ λαλῶ, βάξω, βέβακται, βάκτης καὶ βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν, φλύαρος. Βάβαλον, αἰδοῖον. καὶ βάβαλον, αρπάγαλον, λάκωνες.

Βάβαξ, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω ὁ λέγω. καὶ βάβαξ, ὁ ματαιολόγος, ἀναιδής. καὶ βάβαξ, λάλος, φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, βάβαξ. Βαβάζει, ὀρχεῖται.

Βαβὴρ, ὁ ἄρης. Βαβοῦς, ὄνομα γυναικός. Βαβράζειν, κεκραγῶς σιωπᾶν. Βαβρίκες, τὰ φῦλα τῶν ὀδόντων. οἱ δέ, σιαγόνας. οἱ δέ, τοὺς ἐξ ὧν ὀλισθαίνειν ἀπὸ τῆς τροφῆς κατεχόμενα.

Βαβρῶν, ὑπόστασις ἐλαίου, κατὰ μακεδόνας. Βαβύας, βόρβορος, πηλός. Βαβύκα, χείμαρρος. οἱ δὲ πόλις. Βαβύκτα, γέφυρα. Βαβύλας, πηλός, βάθρον, βῆμα, καὶ ὄνομα κύριον.

Βαβυλὼν, σύγχυσις, καὶ πόλις οὕτω καλουμένη. Βαβυλωνία, κάμινος. καὶ βαβυλώνιοι παῖδες. Βαβύρτας, ὁ παράμωρος. Βαγαία, ματαία. ὁ ζεὺς φρύγιος, μέγας, πολύς, ταχύς.

Βαγδόν, χλιαρόν, λάκωνες. Βαγδαλωνία, μοῖρα καταλοχίας τελευταία. Βαγία, πλεονεξία. Βαγεῦται, εἰσαλθοῦσαι. Βάγιον, μέγα. Βάγος, κλάσμα ἄρτου μάζης. καὶ βασιλεύς, καὶ στρατιῶται, λάκωνες. Βαδάς, κίναιδος, ὡς Ἀμερίας. Βαδδίν, κολὰ ἰσχά, ὄνομα ἑταιρικὸν καὶ βίαιον.

Βάδδομαι, ἀγαπῶ. Βαδιλαρεῖ, ἀμέλγει. Βάδαλοι, ὄχλοι. Βάδην, βαδιστικῶς, ῥῆμα παραγόμενον, βαδίζω.

Βαδιεῖται, καὶ φασὶ ἔστι, οὐ μόνον αἰολικὰ εἶτε δωρικά, ἀλλὰ καὶ ἀττικά. Βαδίζω πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ βαδίζομαι, μέλλων βαδίσομαι. ἐκ τούτου βαδιοῦμαι, ἀττικῶς. ὁ βαδιεῖται, ἀντὶ τοῦ βαδίσει. Βαδίζω, τὸ ἁπλῶς περιπατῶ. βαδίζω δὲ πρὸς τὴν πόλιν, μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ βαδίζω τὴν ὁδόν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ βάδος, ὃ σημαίνει τὴν ὁδόν. Ἀριστοφάνης, ὡς τὰς δεκαίας ὁδὸν βαδίζεις. καὶ βαδίζει ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ διέρχεται ἀμετάβατον. Βαδίζειν ἐπιτεταμένως οἱ λέγοντες ἁμαρτάνουσι, δέον λέγειν συνεσταλμένως βαδίζον, ὃ ἐβάδιζον, λέγω τοιοῦτο. τριῶν ὄντων διπλῶν, ζ ξ ψ, καὶ τριῶν διχρόνων, α ι υ, πᾶν δίχρονον διπλοῦ ἐπιφερομένου συστέλλεται, μάλιστα δὲ τοῦ ζ ἐπιφερομένου. οἷον, φροντίζω, αὐγάζω, κεφίζω, ἀκοντίζω. οὕτως ἄρα καὶ βαδίζω ἐβάδιζον συνεσταλμένως, ὡς καὶ φροντίζω ἐφρόντιζον.

καὶ ἐνταῦθα, τόπος ἀλωῆς, ἐν ᾧ πίπτει τὸ ἄχυρον, λικμώντων τῶν ἀνδρῶν. ὡς ἔχει τὸ πε̄ ἀπὸ πληθυσμοῦ. τὸ δὲ ἄχυρον, ἄχνην, οὕτως καλεῖ διὰ τὸ εἰς λεπτὰ ἐμπίπτειν, λέγων, ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς, ἀνδρῶν λικμώντων. Ἀχυροδόκη, ἀποθήκη τῶν ἀχύρων. Ἄχυρον, καὶ ἡ κατὰ τὰς ἀράχνας ..., τὰ ἐκ δραγμάτων λεπτά, ῥίψει τῶν βοῶν. καὶ ..., λέγει ἄχυρον εἶναι, μέλαν ἔχον. Ἄχυρος, ὁ ἀχυρών.

Ἄχω, ἀντὶ τοῦ ἀΐχω. Ἀχώρ, ἡ ἄμπελος. Ἀχώνευτον, ἄκαυστον. Ἀχῶρα, τὰ πίτυρα. ἔνιοι δὲ κρανίον. καὶ ἀχώρ, τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ περὶ γενείων πιτυρῶδες. πάλιν τὸ ἄχνα ἀχώρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο ἀχώρ. καὶ κλίνεται ἀχῶρος, ὡς ἰχὼρ ἰχῶρος. τοῦ συνεστηκότος αἵματος. Ἀχώριστον, τὸ πάντα μὲν περιγεγραμμένον, οὐδαμῶς δὲ περιγραφόμενον. Ἀχώρητος, ὁ μὴ χωρούμενος. Ἀχώριστος, ὁ μὴ χωριζόμενος. Ἄχωρος, ἐν ἑταίρῳ λέγεται. ὁ μήτε τάξιν βίου, μήτε κατάστασιν οἰκείαν ἔχων.

Ἀχῶρες, κακοχώρες.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Αψ, ἤγουν ὀπίσω. γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀπίσω, κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ ο μικροῦ, καὶ τροπῇ δασεῖᾳ τοῦ ω μεγάλου εἰς α, καὶ πρόσθεσιν τοῦ π καὶ τοῦ σ εἰς ψ. Ἅψαι, προσεγγίσαι.

Ἄψαρον, τὸ μὴ ψαῦον. Ἀψαύειν, ἀποτυχεῖν. Ἀψαλῶ, ἀφανεῖ ... Ἀψάλακτον, τὸ ἄθικτον. Ἀψάλακτος, ἀπαθής, ἀδιάφθορος, ἀνίκητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. Ἀψάμαθον, ἄψον. Ἀψαμένω, ἐφάψασθαι, ἢ ἡ ἀπὸ μέσου. Ἅψασθαι, ἀναφθῆναι. ὡς τό, ἅψασθαι κληρὸς περὶ ἱερῶν. Ἀψάσθω, ἐπελάβοντο χειρῶν. Ἀψαυστεῖν, ἀπαθῶς ἔχειν.

Ἄψαυστον, ἀπροσπέλαστον. ψαύω δὲ τὸ προσεγγίζω. Ἀψαυρίας, αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἅπτω, ἅψω, ἅψος. καὶ ἅψεα, ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων.

Ἄψεον, τέκνος. Ἄψευστον, ἄμωμον, ἀμίμητον, ἀψευδές. Ἀψελής, ὑγιής. Ἄψερον, ὕστερον, πάλιν. Ἀψεύδεια, ἡ ἀλήθεια. Ἀψεφές, ἀφρόντιστον. Ἀψεφεῖν, ἀμελεῖν.

Ἀψευδής, ἀληθής, οὐ ψευδής. Ἀψήκτῳ, καθάρῳ, σκληρῷ, ἀμαλάκτῳ. Ἀψηλάφητον, ἀνέπαφον. Ἄψηκτος, ἀνεκτήτος. Ἀψήφιστον, τὸ μὴ ἰσοῦσθαι ἑαυτόν ἐστι, καὶ τὸ μὴ εἰπεῖν περὶ καλοῦ ἔργου, ὅτι κἀγὼ τοῦτο ἐποίησα. ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον, ἐν πᾶσιν ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν χρείαν. Ἄψορον, πλύ, μέγα, ἰσχυρόν. Ἀψίαι, ἑορταί. Λάκωνες. Ἀψίδες, περιφερεῖς, αἱ συναφαί, περιστροφαί, περίδρομοι. Ἀψίκορος, ὁ ταχέως εὐμετάβλητος, ἢ ὁ συντόμως κορεννύμενος. Ἄψιδον, ἄπληστον ἢ παλίστροφον. Ἀψιμαχία, συναφή, ἢ ἀρχὴ μάχης. Ἀψίμαχος, ἐπίμαχος, ἐπίφορος μάχης. Ἀψιμισία, ἡ πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἀψίνθιον, εἶδος βοτάνης. ἔνιοι δὲ τῶν κωμικῶν, λέγουσιν αὐτὸ ἀπίνθιον, ὃ οὐκ ἄλλος πίνει ἢ ἅπτει, ἅψω. οὐ οὐδεὶς ἅπτεται. Ἄψινθος, πόλις Θρᾴκης. ἀψινθὶς δὲ, ἡ χώρα.

Ἄψιον, τὸ πρόσωπον. Ἄψιος, μέγα, πλατύ, πλύ, ἰσχυρόν.

Ἀψίρροον, εἰς τοὐπίσω ῥέον, παρὰ τὸ ἰ πλεονάζει. Ἀψίς, ἐπὶ τροχοῦ. Παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἀψὶς ξύλινος κύκλος τροχοῦ. τὸ δ' αὐτοῦ κύκλον σιδήριον, ἐπίσωτρον. Ὅμηρος μὲν τὸν τροχὸν ὅλον κύκλον ὀνομάζει. τὴν δὲ ἀψῖδα, ἴτυν. λέγονται καὶ ἀψῖδες, λεκτοὶ αἱ καμπαὶ καὶ ἀγκάλαι. ὡς τό, ἀψῖσι λίνου ἁπάγηο ἁλίσκεσθαι. ὁμοίως δὲ ἴσως ἐπὶ εἴδει ἔχεται, τὸ εἰπεῖν σχηματισθῆναι ἴσως ἀπὸ τῶν πολεμίων. φασὶ τὰ χόλικα, δεῖν εἶναι βάλλεσθαι τὴν εὐθεῖαν τὴν ἀψίσιν, ἵνα λέγηται ἀψίς. ἢ ὡς αἰολικόν. καθὰ καὶ Ἡσίοδός φησι, τρισπίθαμον ἄψιν. ἢ καὶ ἀναλόγως, ὡς ἀπὸ μέλλοντος. καθάπερ τὸ μέμψις, καὶ ἄψις. ὥστε εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἄψισι, προπαροξυτόνως. λέγουσι δέ, ἢ ὅτι ψιλοῦνται. Ἄψισι, συναφαῖς, ἢ λίνου ἅμμασιν.

Ἀψίτω, ἱκανέτω. Ἀψογίως, ἀμέμπτως. Ἄψος ἐν ἰσοτί, κατιθεῖν τὰς ἀμπέλους. Ἄψορρον, ὀπισθορμήτως. ἐπίδε ἐπίρρημα μεσότητος, παρὰ τὸ ἄψ, καὶ τὸ ὀρῶ, τὸ ὁρμῶ. πλεονασμῷ τοῦ ρ αἰολικῶς. καὶ ἄψορρον, παλινόρμητον, ἐξ ὑποστροφῆς.

Ἄψορρος ὠκεανός, ὁ κύκλῳ τῆς γῆς περιρρέων. καὶ ἄψ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπανερχόμενος. κατὰ τὸ, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν. οἱ δὲ παλαιοί, φράζουσι καὶ οὕτως. ἄψορρος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ἀνακάμπτων ἐν τῷ εἰλεῖσθαι κύκλῳ περὶ τὴν γῆν. ἔνιοι δέ φασιν ἄψορρον, τὸν ταχὺ ῥέοντα, ὡς οἷον ἀψόρροον. Ἀψοφητί, ἠρέμα, ἡσύχως. καὶ ἀψόφητος, ἄνευ κρότου. Ἀψυρσεῦσιν, εἶδος ἀπὸ ἀψύρτου εἰρημένον. Ἄψυρθι, εἶδος στατικόν. Ἀψυχίᾳ, λειποθυμίᾳ.

Ἄψυχον, ἄζωον, μὴ ἔχον ψυχήν. Ἄψυχος, δειλός, καὶ ὁ τῶν πυθαγορικῶν βίος. Ἀψῶ, προσεγγίσω, θύσω. Κρατῖνος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Αωαλωτόν, εἰς τὸ μέγα κεράτιον, οἷον κριῶν κερῶν. Ἀώ, ὑγιῆ, ἡμέρα. Ἄω, τὸ πνέω. Ἀωδωνεῖν, ἀωτεῖν, ὑγιαίνειν. Ἀώιον, πρωϊνός, ὄρθριος.

Ἀώλεστον, τὸ οὐκ ἀπολλύμενον. Ἀῶν, ἰχθῦς ποιός.

Ἀωσιῶται, οἱ ἐν δρόμῳ μεταχειρισθέντες εἰς ... λέγονται. καὶ κίλλαβοι ἀπὸ τοῦ κεφάλου, τοῦ περιρρέοντος ποταμοῦ.

Ἀῶος, ποταμὸς ἐν Κύπρῳ. Ἄωρος, ὁ παρὰ καιρὸν ἀπαθής. ἢ ὁ ἄφροντις. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. Ἄωρα, τὰ παρὰ καιρὸν γενόμενα. Ἀριστοφάνης, ἀωρίαν κακοῦται, ἀντὶ τοῦ ἀωρίᾳ. ἐναίμως, καὶ παρὰ τὴν δέουσαν καιρόν. Ἀωρεῖν, ὀλιγωρεῖν, ἀπειθεῖν, φυλάσσειν. Ἄωροι, αἱ γυναῖκες. παρὰ τὸ ὁμοῦ ὀαρίζειν, καὶ συνευνᾶσθαι τῷ ἀνδρί. Ἀώρησις, ἡ κρέμασις. Ἄωρι, παράκαιρον, ὃ ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως, καὶ παρὰ τὴν δέουσαν καιρόν.

Ἀωρινυκτί, ἔτι νυκτῶν, οὐκ ἀωρίᾳ. ἐν Δημοσθένους ἐγκωμίῳ. ἄωρι τῶν νυκτῶν. Ἀωρία, τὸ μέσον τῆς νυκτός. ἀφ' οὗ καὶ ἄωρον, τὸ παρακαιρὸν γινόμενον. Ἀωρίσας, κρεμάσας. Ἄωροι, ὠμοί, ἄγριοι, σκληροί. Ἄωροι πόδες κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ λεπτοί, ἢ παραιωρούμενοι, ἢ ἀσθενεῖς. ἢ δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἂν ὁρᾶσθαι, ἤ ἐστι φυλάξεται, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς δεινότητα. ὀρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. ὅθεν καὶ ὁ πυλωρός. καὶ δυσωρεῖν ἐν Ἰλιάδι, τὸ δυσχερῶς φυλάσσειν. ἔνιοι δέ φασι, δασέως ἀναγινώσκειν. ἵνα εἶπεν ἄωροι, οἱ ὠμοί, καὶ σκληροί, καὶ ἄγριοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπόνων, ἀντὶ πεπείρων καρπῶν. ὧν πολλὴ φροντίς, κατὰ ἐπίτασιν τοῦ α. τινὲς δὲ οἱ τοὺς ὑπερεθίζοντας πόδας ἀώρους φασί, στρογγύλους καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ εἰπόντος, οὐ τοὺς ἀώρους εἶχον πόδας κομίζειν, οὐδὲ φέρειν ἐπιθέντες. δοκεῖ δέ τισιν, ὡς καὶ Ἀριστάρχῳ ἀώρους εἰρῆσθαι, καὶ τοὺς πλεκτανώδεις, καὶ διὰ τὸ κοίλους μὴ ἔχοντας. ὥρα γὰρ ἡ ὀρὴ ὀξυτόνως, ὁ κωλὴν κατὰ Ἴωνας. εἰσὶ δέ, οἳ τὸ ἄωροι ταύτην εἶπεν εἶναι τὸ ἀόριστοι, διὰ μέγεθος, ἤγουν μεγάλοι, ἐπιτάσει τοῦ α. Ἀπολλώνιος δέ φασιν ὁ ῥόδιος, ἀώρους τοὺς συνεσκαλμένους εἶναι. ἄμεινον δέ φασιν ἀπὸ δέους ἀώρους, τοὺς χαλεποὺς καὶ δυσφυλάκτους, ἢ τοὺς ἀκινήτους καὶ δυσερμήνευτους. ἢ μὴ ὁρῶσιν δυναμένους, ἐκταθέντος δηλαδὴ τοῦ ο εἰς ω. Ἀωρόλειος, ὁ φαλακρός, ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ ἡλικίαν λεαινόμενος. τὸ αὐτὸ καὶ ἀωρόγερων, ὁ πρὸ ἡλικίας γεραιός.

Ἄωρον, ἄμορφον, ἀπρεπές, ἐχθίστην, ἀειδές, ἀσύμφορον.

Ἀωρῶ, τὸ ἀλογῶ, καὶ οὐ φροντίζω. Ἄωρτο, παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἠώρητο καὶ ἐκρέματο. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφὴν ἄωρτο. εἰ δὲ συναλείφεται κατὰ ἴωνας τὸ ο τοῦ παρακειμένου, δῆλοι μὲν καὶ οὕτως τὸ ἐκρέματο. ὅθεν καὶ ὁ ἀορτήρ, ὁ δηλοῖ τὸν κραμαστῆρα τοῦ ξίφους, ἀπὸ τοῦ ἀείρω τὸ κρεμάζω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἠέθω, τὸ κρεμῶ. Ἄλλως. Ἄωρτο. ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι σημαίνει τὸ ἥρμοσο, τουτέστι περὶ τοῦ ξίφους. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ παρακείμενος ἦρκα ἤρμαι ἠρμένος, καὶ ἦρτο. ἐπειτῶς

Ἀχλυρὸν, ἀπαθές. Ἀχλυδῶδες, θρηνῶδες. Ἀχλυθίαις, σκοτωμένως. Ἀχλύμενος, λυπούμενος. Ἀχλὺς, σκότος, ὁμίχλη, ζόφος. ἢ ἄτερ ἀλύτως, καὶ ἀναμερίστως, παρὰ τὸ ἀλύω, τὸ α ἐπιτατικοῦ ὄντος. ἢ παρὰ τὸ ἰὰς ὄψεις ἡμῶν ἐκλύειν, ἢ λυπεῖν. Ἀχλύωτος, σκοτωθεὶς. Ἀχνάζει, ἄχθεται, μισεῖ, ψέγει. Ἄχνα, λεπτὰ ἄχυρα, ἢ ἀκαθαρσίαι. καὶ ἄχνη ἁλὸς, τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος. ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης. Ἄχναι, τῶν σίτων, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ σίτου λεπτῶν καλάμων. Ἀχνάσδημι. ἀχνῶ, ῥῆμα παράγωγον, ἀχνάζω, ἀχνάζημι τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀχνάσδημι. Ἄχνη, γίνεται παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ἡ ἀκράτητος διὰ λεπτότητα. ὡς γὰρ ἀχνῶδες οἱ πτωχοὶ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, οἱονεὶ ἀχνῶδες, ἢ κατὰ κρᾶσιν ἀχνῶδες. οὕτω καὶ ἄχνη, καὶ κράσει ἄχνη, ἡ μὴ ἐχομένη ἄχνη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἄχνη, ὡς τεύχη τέχνη, καὶ [illegible] οὐκ ὀλίγα. [illegible] καὶ ἡ μυσάχνη, σημαίνει πόρνης, ἐκ τῆς μυσάχνης. ὁ παρακείμενος μεμύσαχα, ὅθεν μυσάχνη. ἐκ τούτων δὲ φαίνεται, ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἄχυρον, ἀλλὰ τὸ ἀχύρου λεπτότατον νῦν ἡ ἄχνη δηλοῖ. [illegible] ἄλλον δὲ λόγον, τετηρηται ἀμφότερα. καὶ ἡ ἄχνη γὰρ παρὰ τὸ μὴ ἴσχεσθαι εἴρηται. καὶ τὸ ἄχυρον δὲ, αἴχυρον [illegible] ὅτι καὶ ἐπὶ ὕδατος ἡ ἄχνη λέγεται. κύματος γὰρ ἄχνην φησὶν, ἀκολούθως δὲ ἁλὸς ἄχνη. Ἄχνη, τὸ λεπτότατον τοῦ κύματος, ἤγουν ἀφρὸς. ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ἴσχειν, ἡ μὴ συνεχὴς. [illegible] ὡς δηλοῖ τὸ ὑφέν ἄχνη [illegible] πρὸς τὸ ἄχνη ἡ [illegible], ἡ λάχνη, [illegible] ὁ μυσάχνη. ταῦτην εἰπεῖν ἡ [illegible] ὡς ἀπὸ τοῦ μυσάχνη. οὗ ὁ παρακείμενος, μεμύσαχα. Ἄχνην λέγει Ὅμηρος, τὸ λεπτότατον τοῦ κύματος, ὅπερ ἐν ταῖς [illegible] ἀποφρίζεται. Σοφοκλῆς ἄλλως τὴν λύπην [illegible], ἄχνην τὴν [illegible]. Θάλλει δ' οὔρα [illegible] ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] ὅθεν καὶ ἡ ἄχνη ὀνόμασαι, ἄχνη τὶς οὖσα, καὶ κατὰ κρᾶσιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. Εὐριπίδης δὲ καὶ αὐτὸς μιμησάμενος [illegible] ἁλὸς ἄχνη, εἰπὼν ἄχνην λέγει, τὴν ἐν λοιβαῖς καταχεομένην τῆς γῆς. Ἀχνηρὴν, λαμπρὰν, ἄσπρην, πολὺ, ἀφρώδη. Ἀχνοὺς, ἀγένειος, ἢ ὁ μὴ ἔχων χνοῦν, ἤδε χνοῦν. Ἄχνυλα, τὰ κάρυα κρύφια. Ἄχνυμαι, λυποῦμαι, καὶ ἀλγῶ, ταυτὸν. τὸ μὲν παρὰ [illegible]. τὸ δὲ λυποῦμαι, καὶ ἀλγῶ, [illegible] ὀνόματα, τὸ ἄχος ἡ λύπη, καὶ τὸ ἄλγος. [illegible] ἐπιτατικὸν τὸ ἄχνυμαι, καὶ [illegible] τῆς ἀγανακτεῖν, ἄχθεσθαι λέγεται, ἢ βαρέως [illegible] ὀχλεῖν [illegible]. ὃ ἡ προσεχθίζειν λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς, ὧν τὸ μὲν, παρὰ τῶν ἐκ [illegible] γίνεται. τὸ δὲ παρὰ τὸ ἄχος, ὃ βάρος. Ἀχνύμενος. ἄχω τὸ λυποῦμαι, καὶ προσλήψει τοῦ ν, ἄχνω. καὶ παραγώγως, ἀχνύω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄχνυμι, καὶ ἄχνυμαι, ἡ μετοχὴ ἀχνύμενος. Ἄχνυμι, ἄχω, ἀχύνω, καὶ δωρικῶς ἀχνύω, μεταθέσει. ἐξ οὗ τὸ ἄχνυμι. ὁμοίως καὶ δίκω, λικῶ, λικνέω, καὶ μεταθέσει καὶ παραγωγῇ λικνῶ λίκνυμι. Ἀχνὺς, ἡ λύπη. Ἀχνῶδες, ἄχνη ὅμοιον. Ἀχολαὶ, ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος. ἢ ὁ μικρὸς λίθος. Ἄχολον, τὸ ἄοργον. ἄχολα ξύλα, τὰ μὴ ἔχοντα συμπαθῆ χολὴν. καὶ ἄχολον, ἀπὸ [illegible] τὴν ὀργὴν, ἢ λυπηρὸν [illegible] δύναμιν ἔχον. [illegible] ἄχολον [illegible] ἀπάγον. Ἀχόρτασος, ἄπληστος. Ἀχὸς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ ἄχνη [illegible] παρὰ τὸ α στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ χαίνειν. ἢ ἄχος [illegible], σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιτεταμένη. Ἀχραδόμυλλος, ὁ κοχλίας. Ἄχραντον σῶμα, ἁγνὸν, ἀμόλυντον. γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ χραίνω, τὸ μολύνω. χραίνω χραντὸς, καὶ ἄχραντος. ὁ ἄχραντον, οὐ μεσιτεύει [illegible] χραινομένου [illegible] γεννητὸς. σῶμα δὲ λέγεται, διὰ τὸ σῆμα εἶναι τῆς ψυχῆς, ἤγουν τάφον. ἢ διότι τοῦτο σημαίνει ἡ ψυχὴ, ἃ ἐν σωμάτι. Ἀχράς, εἶδος ἀπίου, ὃ καλοῦσιν ἐν χρείᾳ οὖσα. καὶ ἀχρὰς, ὁ ἀχρεῖος.

Ἀχράδας, τὰς ἀπίους. Ἀχραδῶναι, ξύλα ἐπὶ ξηροφάγα. Ἀχραεὶς, ἄχραντον, ἀμόλυντον, καθαρὸν, ἀμίαντον. χραίνειν γὰρ ἐπὶ τοῦ μιαίνειν. Ἀχραῖοι, οἱ σαλάμινοι. Ἀχρεῖος, ὁ ἄχρηστος, ὁ ἐκτὸς, ἐκ τοῦ χρεία. καὶ ὠφέλιμον εἶναι ἄχρεος. [illegible] γάρ ἐστιν ὁ [illegible], ἔστι [illegible] καὶ τὶς α, θελητικὰ σημαινόμενα, προσπαθέστεραι, ὅσον πόλιν, ἐφίπτουσα. οὕτως οὖν χρεία, ἄχρεος. ὡς οὖν [illegible] ἐκ τοῦ χρεία μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀχρεῖος, οὐ μὴ ἔχει τινὸς χρείαν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄχρειον, τὸ οὐδέτερον. ἀπὸ δὲ ἐνόματος μετοχικῶς ἐπίρρημα. Ἀχρεῖον γελάσας, ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρείοις καὶ μὴ συντελοῦσι γελῶν, καὶ χαίρων. Ἀχρεῖα, βλάσφημον, ἄμορφον, ἀχρεῖον, λυπηρόν. Ἀχρεῖον ἐγέλασεν, ἀντὶ τοῦ ἀκαίρον, καὶ πρὸς οὐδεμίαν χρείαν. Ἀττικοὶ δέ φασι τὴν λέξιν ταύτην προσπαθεστέραν, ἄχρειον λέγοντες. Ἀχρεῖον ἰδὼν, οὐχ ὅμοιον δὲ, τῷ παρ᾽ Ἀλεξάνδρῳ ἀχρεῖον γελάσαι. ἐκεῖ μὲν ἀχρεῖον, τὸ ἐπίπλαστον καὶ ὑποκεκρυμμένον. ἐνταῦθα δὲ ἀχρεῖον ἰδεῖν, τὸ ἀκαίρως βλέψαι, καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ χρείᾳ, ὃ ἀντὶ τοῦ μιμεῖσθαι, καὶ ἀχρειοστιδὸν, ὡς ἀμορφωθέντος τοῦ προσώπου τοῖς [illegible]. τὸ δὲ ἀχρεῖον φασιν οἱ παλαιοὶ, παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς προπαθεστέρως, ἀναβιβασμῷ τόνου ὡς σύνθετον. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται, καίτοι σύνθετον. τὰ ἔχοντα τὸ α ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ, ἐπιφερομένην δύο συμφώνων μετὰ διφθόγγου, προπαροξύνεται. οἷον ἀχρεῖος, ἀργεῖος, ἀχρεῖος. ὅτε δὲ ἄλλως προπερισπῶνται τὸ ἀχρεῖος, ἐπεὶ ἀχρεῖος λέγεται παρὰ Ησιόδῳ. ὁ δὲ ὀξυνεῖ φασι καὶ ὁ [illegible] σημαίνει [illegible], αἰτιᾶται Ἡρωδιανὸς, λέγων ὡς οὐκ ἀεὶ ὄν, καθὸ δῆλον ἐκ τοῦ ἀρεῖος ἄρειος, βασιλεῖος βασίλειος. Διό φασι τὸ ἀχρεῖος, ἔστι παρὰ τὴν χρείαν, εἴτε παρὰ τὸ χρέος, προπαροξυνθὲν ὀφειλε, ὁ δηλαδὴ ἐπὶ [illegible] οἱ Ἀττικοί. ὅς ἐν δὲ ἐχρήσατο [illegible] τοῖς ὁμηρικοῖς. καὶ αὐτὸ γὰρ οἱ ποιηταὶ Ἀττικοὶ, ἀναλόγως παρῴξυναν, ὥς φασιν Ἡρωδιανός. Ἀχρεῖος, μάταιος, ἐλαφρὸς, ἄχρηστος. Ἀχρεῖον, ὄλεθρον, μικρὶ τοῦ ἐχθὸν, καὶ ἀπόθετα. Ἀχρήματα, ἀδάπανον. Ἀχρημοσύνα, πενία, ἔνδεια, ἀπορία. Ἀχρήμων, πένης, καὶ αὐτάρκης. Ἄχρις ἀπαλλοίωτος, παντελῶς ἀπίκαφον. Ἀχρεῖος ἐκ διαφόρου ἐπαινοῦν, ἤγουν μὲν λαβεῖν χρηστὸν, μὴ δὲ χρησιμεύσιμος. Ἄχρι, καὶ τὸ μέχρι, καὶ τὸ ἕως σημαντικὸν ὄν, ἔχουσι τὸ σ. ἄχρι Χερῶν προσέρχονται τὸ πρᾶγμα, καὶ ἄχρι μὲν ἐν [illegible] μὲν ἐν [illegible]. ὁμοίως δὲ ἄχρι μὲν ἐν [illegible], καὶ ἐπὶ δὲ εἰς ἀντὶ τελευτῆς ἀρξάμενον, συναπέσαι παντὸς τοῦ ἄν. καὶ ἄχρι, χρονικόν. ἄχρις δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. Ἀχρίνα, βαθύτατα. Ἄχριον, ἄχριον. Ἀχριβῶς, ἀληθῶς.

Ἄχρις οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ διόλου φασί. βλάπτεται δὲ τὸ ἄχρις κατὰ πλοκὴν, τὰ εἰς ἰς ἐπιρρήματα διοῦρα, βλάπτονται. ἄλις, μάτις, μόγις, ὄψις. τὸ χωρὶς δὲ καὶ ἀμφὶς ὀξύνεται, διότι φασὶ μακρᾷ παραλήγεται. διὸ ὁ αὐθὶς [illegible] φαίνεται βαρυνόμενον. Ἀττικοὶ δέ φασιν ἀποφεύγειν τὴν ὀξεῖαν, ἐπεὶ καὶ τριχῶς ἐλέγετο [illegible] τὸ τέλος, αὖθις, καὶ αὖθι, καὶ αὖθιν μετὰ τοῦ ν. [illegible] φασι, καὶ πάρεστιν. γίνεται δέ φασι τὸ ἄχρις, ἀπὸ τοῦ μέχρις, ἀποβολῇ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ φωνήεντος. ὁ ἄχρις καὶ μέχρι, μετὰ τοῦ σ καὶ χωρὶς τοῦ σ. εἰσὶ δὲ χρονικὰ ἐπιρρήματα. καὶ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. καὶ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου. Ὅμηρος, ἀμφοτέρων τίθησι καὶ ὅστια λᾶαν ἀναιδὴς, ἄχρις ἀπηλοίησεν, ἤγουν διόλου συνηλόησεν. Ἀχροίαν, ὁμόχροιαν, ἢ συγχρωματίζον. Ἄχρονον, τὸ ἄχλεον. ἄλλα γὰρ τὰ ἐν χρόνῳ, ἢ τὸ μὴ ἀρξάμενον ἐπὶ χρόνου. καὶ ἄχρονον φῶς, ὁ Χριστός. Ἀχρονοτριβεῖς, σύντομον, ταχὺ. παρὰ τὸ μὴ τετριφθαι ἐν χρόνῳ, ἃ χρόνον τὴν λύπην διατρίβειν.

Ἄχροοι, πορφύραι ἠμίονοι. Ἄχροον, πορφυρὸν, λάκκινον [illegible]. Ἄχρωμον, ἀπαλλές. ἐν δὲ τῷ ἔγγραφον εἶναι ἄχρωμον, ἢ ἀχρώματος. Ἀχύνητον, παλίχυτον. ἵνα, πῦρ μὲν ἀεὶζωον ἢ ἀχύνητον, ἐπιρρέον ὕδωρ. Ἀχυρμιά, ὀρυτόσως κατὰ [illegible]

ἀμείβεσθαι, ἀντιστρέφειν, ἀντιπαρέχειν, ἀντιπαρέχεσθαι, ἀντιπαραβάλλεσθαι, ἀντικαταλλάσσεσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀντιφιλεῖν, ἀντιποιεῖν, ἀντιφιλοτιμεῖν, ἀντιφιλοτιμεῖσθαι. Ἀχθίστον, τὸ ἀηδέστατον. οὐ ὁ τύπος, ὡς τὸ λαλίστερον, καὶ κλεπτίστερον. δῆλον δὲ, ὅτι ἀντίκειται τὸ ἡδὺ, τουτέστι τὸ χαρίεν, πρὸς τὸ ἄχθι. Ἀχθὲς, λυπηρόν. Ἀχθίστον, ἀχαριστότατον. Δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχθίστον. οἱ δὲ, λυπηρότερον. Ἀχάρνα, εἶδος ἰχθύος. Ἀχάρνα, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Ἀχθηναὶ πόλαι, ἀθηνῶν. Ἀχθηναὶ ὄνοι, ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον.

Ἄχαρι, χαλεπὸν, κακὸν, λυπηρόν. Ἀχάτης λίθος, καὶ λυχνίτης, καὶ αἰτίτης. Ἀχαχημένη, ἡ ἀκαχημένη, καὶ ἀκαχημένη διὰ χεῖρα μήτηρ, ἤγουν βλαπτομένη, λυπουμένη. Ἄχεα, λύπη.

Ἀχλύδος, ἡ ἀχλὺς ἀπὸ τοῦ, ἀχλύος ἐκ τοῦ, ἡ δυσχερὴς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἄχρηδος. ὡς δύω δύδω. οἷον μοχθηρὸς ὤν. καὶ τὴν γνώμην ἀχρεῖος, ἀντὶ τοῦ σκληρός. ἐστι δὲ εἶδος ἀκάνθης. ἡ ἄχερδος, ἄκανθα ποιά. ὡς τὸ, ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. Ἀχεῖ προσφωνῆσαι, τῇ λύπῃ ὑπεῖξαι, καὶ οἷον ὑποχωρῆσαι. Ἀχείμαστον, ἀτάραχον. Ἀχείμονα, ἄνεμον. Ἀχαρὶς, ἀχεῖον. Ἀχερὼ, ἡ ἀχερωῒς, καὶ αἵγειρος, καὶ ὕλη, γῆρυς, καὶ γῆ, καὶ δημήτηρ, ἡ αὐτή. Ἀχείρωτος, ἀνίκητος, ἀκράτητος, ἄμωμος, ἀπόρθητος. Ἄχειρ, ὁ χειρῶν ἐστερημένος. Ἄχρηα, ἰχθῦς ποιός. Ἀχίλλειον, τὸ λαμπρόν. Ἀχίλλειος, τοῦ ἀχέρων ποταμοῦ τις, παρὰ τὸ λαντίον.

Ἀχελῷος ποταμὸς μεγάλως, καὶ ἀχελῷος πηγαστικῶς λέγεται. οὕτω δὲ καὶ πατρῷος καὶ μοσχεῖος, ποιητικώτερον. καινὰ δὲ τὸ πατρῷον καὶ μητρῷον ἀχελῷον, ποταμὸς ἐστίν. εἰ μὴ ἄρα τις ἀχελῷον ἁπλῶς τὸ ὕδωρ εἰπεῖν βούλεται. καὶ ἀχελῷος ποταμὸς μεταξὺ αἰτωλίας καὶ ἀκαρνανίας. καὶ πᾶν δὲ ὕδωρ, ἀχελῷος καλεῖται. λοιπὸν δὲ τὸ ἐν τῇ ἑλλάδι ποταμῶν, μέγιστος ἐστιν ὁ ἀχελῷος. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ, τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. Ὅμηρος, Τῷ οὐδὲ κρείων ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει. Ἀχελῳάδας, τὰς ἰσχυρὰς καὶ μεγάλας, παρὰ τὸ ἐπικρατές.

Ἄχος ἡ φίλη, περιφραστικῶς ἡ λύπη. Ἀχερουσία, λιμὴν ἐστιν ἡρακλείας τῆς πόντου. ὡς καὶ ποταμὸς ἀχέρων, ὅς τὴν καλεῖται συνωνύμως μυθικῶς. καὶ ἀχερουσία, καὶ ἀχέρων, λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ ᾅδου. παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις φέρειν, τοῖς τῶν τεθνηκότων συγγενέσι. Ἀχερουσίας, λίμνη τῆς πλησίον ἡρακλείας πόντου. ὡς τὸ, ἔνθα μὲν εἰς ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος, ἀκτή τε προβλὴς ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει. Ἀχερωΐδα, τὴν λευκὴν καλεῖ Ὅμηρος, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀχέρων. ὅς ἦν ἐν ᾅδου ποταμὸς κατὰ τὴν ἐν θνητοῖς κείμενον μῦθον. φασὶ γὰρ ἡρακλέα ἐκεῖ διὰ τὴν κέρβερον κατελθόντα, καὶ ἰδόντα τὸ φυτὸν, ἐν τῷ φυτῷ θαυμάσαντα, στεφανώσασθαί τι καὶ ἀναγαγεῖν, καὶ ἐκεῖ φυτεῦσαι. ὡς ἄλλος δὲ ἡ ἀχερωΐς, παρὰ τὸ ἄδην ὀνόμασται, διὸ καὶ δεῖται καὶ αἴγειροι τὴν τοῦ περσεφόνης πληροῦσι λειμῶνα. ἕτεροι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀχερωΐς χρῆσθαι ἀχελωΐς, ὡς ἄν εἰς ὕδατι ὑλαι τρέφεσθαι. ὡς ἀχελῷον λεγομένου παντὸς ὕδατος. καὶ ποιοῦσιν, ὡς αὐτοὶ βούλονται, ἀχελωΐδα, τὴν αἴγειρον, ὡς ὕδασι χαίρουσαν. ἣ καλῶς εἰρήσεται καθ' Ὅμηρον, μὴ γὰρ ἄπιος. Ἀχέρων, ὁ ἐν ᾅδη ποταμὸς, παρὰ τὸ ἰσχύσασθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀχέρων. Ἄχεται, λυπεῖ, μέμφεται. Ἀχέτας, ὁ τέττιξ καὶ φωνήεις. Ἀχέτας, ὁ ἄρρην τέττιξ, ὁ λαλίστατος. Ἀχεύων, καὶ ἀχέων, λυπούμενος. παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέω, ἀχεύω δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀχέω. Ἀχέων, δυσφορῶν. Ἀχηνία, ἀπορία, πενία, ἀπουσία. ἡ ἀχὴν, ὁ πτωχός. καὶ ἀχῆνες, οἱ μηδὲν ἔχοντες. παρὰ τὸ γὰρ ποιοῦ τοῦ σκεῦος ἔχειν.

Ἀχηνίς, πενεί. Ἀχηρὴς, ὁ λυπηρός. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η. Ἄχυρον, ἀκρίδα, κρητικόν. Ἄχης, ὁ πένης. καὶ ἀχῆνες, οἱ πένητες. Ἀχητὶς, ἀρέτων, ἀσθενῶν, ἀπόρων. Ἀχθαί, λυπηθεῖ. Ἀχθεία, ἡ δημήτηρ, μυστικῶς. Ἀχθεινὸν, ἐπίπονον, ὀδυνηρόν. Ἀχθέσομαι καὶ βάλλουσαν ἡ ἀχθεσθήσομαι, ἤγουν βαρυνθήσομαι. Ἄχθεται, λυπεῖται, βαρεῖται. Ἀχθεσθείς, λυπηθεὶς. ὁ ἀχθέσας, ὁμοίως. Ἄχθη, ἀναθαρσία, ἀγρὸς ἐκλάσας. Ἀχθεινῶν, βάρος. λύπη. καὶ κλίνεται ἀχθεινοῦ.

Ἀχθηρὸς, λυπηρός. Ἀχθίσας, γομώσας, ἤγουν πληρώσας. Ἀχθομένη, βαρυνομένη, λυπουμένη. Ἄχθος, βάρος. ἄχθος τί ἐστι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄχθος. Ἀχθοφορεῖ, ἀμφορευφορεῖ, ἀμφορεῖς. ἀμφορεῖς λέγονται, οἱ ἐξ ἀγορᾶς ἢ λιμένος κομίζοντες. καὶ τὰ ῥήματα, ἀχθοφορεῖν, καὶ ἀμφορεαφορεῖν, ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν. ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι καὶ ὑλοφορεῖν. πλινθοφόροι πλινθοφορεῖν, πηλοφόροι καὶ πηλοφορεῖν, ξυλευτοί. ἀφ' ὧν τὸ ξυλαγωγὸν εἴρηκε Δημοσθένης. φρυγανοφόροι, ὄνομα ἐν τῇ Λυσίου ἐπισκολῇ. καὶ ξυλοφορίαν εἴρηκε Λυσίας. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, μισθωτὸν. καὶ ὡς φορμικὸς, μισθώσαι γυναικός. Ἀχθοφοροῦντας, βαστάζοντας καὶ φέροντας βάρος. Ἀχθομαι θέλω, ἤγουν τὸ βάρυνομαι, δεινῇ συντάσσονται. Ἄχθος ἀρούρης, ἀνθρώπινον ἤγουν μάταιον. ὑπὸ δὲ τὸ ἄχθος τὸ βρωτόν. Ἀχθών, κοσμὸς ἐν λιπαδοῦ λαλεῖν, λάπαθον.

Ἄχι, ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως. Ἀχία, ἔριον μαλακόν. Ἀχίλλειος εἰς τὸ κάλλιστον πεδίον παραγενόμενος, ἤγουν μέλιταν. καὶ ὅτι προσδώσεις ὑπερήσχεν, καὶ σιμωσίδης. διὰ τὸ ἀχιλλεῖ κεκοσμημένον ὤν, ἢ τὸ πολυχρόνιον γενέσθαι, ἢ ἄμεινον, ἢ ὀλιγοχρόνιον, ἢ ἔνδοξον.

Ἀχίλλειος ἐγένετο τὸν τοῦ πριάμου θυγατρὸς, φασὶν οἱ παλαιοί ὅτι ἐπῆλθον διὰ πριάμῳ συμμαχήσαι αὐτῷ, οἱ λέγεσι τὸν κόρην. ὁ δὲ σωτῆρ λοιπεῖ. καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ θυμβραίου ἀπόλλωνος ἱερῷ, ἀλέξανδρος λάθρᾳ ὥρμησεν τὴν ἀχιλλέα, καὶ οὕτω σωθεὶς ἀπέθανεν τὴν ἥρωα. οἱ δὲ τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ ὥστε ἐλευθεροῦν οὐκ ἠθέλησαν, ἕως ἔλαβον πάλιν τὰ λῦτρα, ἃ πρίαμος σταθμῷ ταλάντῳ, ὑπὸ ἀκριβεῖ ζυγοστατήσαντα ὑπὸ τὸν χρυσοῦ.

Ἄλλως. Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον (ὥς λεγουσιν) ἔγημε μήδειαν τὴν αἰήτου παῖδα. αἰήτης δὲ, καὶ κίρκη, καὶ πασιφάη, ἡλίου παῖδες, καὶ πέρσης τοῦ ὠκεανοῦ. αἰήτου μὲν παῖδες καὶ μήδεια, μήδεια καὶ ἄψυρτος. κίρκης τε καὶ ὀδυσσέως, τηλέγονος καὶ πασιφάη. πασιφάης καὶ μίνω, ἀριάδνη, φαίδρα καὶ γλαῦκος, ὅν λυκόφρων γλαύκικον φησιν. ἱστορεῖ τε Ἴβυκος δὲ καὶ ἡ σχαρα τὸ ἀχιλλεὺς. φασὶ γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς. ὅλως γὰρ οὐ μετέχει γάλακτος. ἢ παρὰ τοῦ ἄχη λύειν. ἰατρὸς δὲ ἦν. ἢ παρὰ τὸ χιλὸν ἄμοιρος εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἀγέρειν τὴν λαὸν, ὡς στρατηγὸς. τὸν ἀχιλλέα κατὰ δύο παλαιοὺς Ὅμηρος, οὐκ ὑπὸ χείρωνος οἶδε τραφῆναι, εἰ μὴ ἄρα ἴσως μόνον μόνην καταδείξαι τὴν ἰατρικήν. Ἄλλος. Ἀχιλλεὺς, παρὰ τὸ ἄχος λύειν. ἰατρὸς γὰρ ἦν. ἢ διὰ τὸ ἄχος, ὅ ἐστι λύπην ἐμποιῆσαι τῇ μητρί, καὶ εἰς ἰλιεῦσιν. ἢ διὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς, ὅ ἐστι τροφῆς. ὅλως γὰρ οὐ μετέχει γάλακτος, ἀλλὰ μυελοῖς ἐλάφων ἐτρέφετο ὑπὸ χείρωνος. ὑπὸ μυρμιδόνων δὲ κέκληται, καθά φησιν Εὐφορίων, ἐς φίλον Αἰακίδαο κατελθὼν πάμπαν ἄπαιδος, Τοὔνεκα μυρμιδόνεσσι μὲν ἀχιλλεῖα φημίξαντο. Ἀχίλλειον, τουτέστι κριθῶν καθαρῶν, καὶ εὐγενῶν, οὕτω καλούμενον. Ἀχίλλεια μάζα περιλαλεῖται, οὐκείτε τροφὴ δὲ ἐκ ξ, ἐν ἄρτῳ μόνῃ διαρτημένη. οὐ σημεῖον τὸ διαπέμπεσθαι, ὅ ἐστι σύνθεσιν κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. ὅς φησιν, ὅτι διὰ τῶν ἀττικῶν λέγουσι, τὸ σῖτον. καὶ διαπεπλασμένον, τὸ συνεσπειραμένον.

Ἀχιλλείδας, ἐκ τοῦ ἀχιλλεὺς. οὕτω καὶ αἰτίας, αἰτιάδας, ὁ υἱὸς τοῦ αἰτίου. Ἀχίλλειος στίχος, ἔχων τι ἐξαίρετον πρὸς τοὺς λοιπούς. ὑποκείμενος ἅπασι ταῖς περικεφαλίαις. καὶ εὕρησιν ἴσως ἀχιλλεὺς, ἵνα καὶ σίδηρος τρίβοι τῶν κεφαλῶν.

Ἄχιλλος, ὑπεργυνεῖον τὸν δὲ ἴσως, διὰ τὸ μέτρον. Ἄχιλον, ἄφοβον, γλύκερον. Ἀχίναι, σκυτάλη. Ἀχινῶν, τὸν ἀχιλλέων. Ἀχιτοῦ, χόρτου χλωροῦ. Ἀχλὺς, ἡ λεπτὸς καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς λίθος.

Ἀχλυρόν.

Ἀφύξεις, ἀρπάσεις. Ἀφύων λιμὴν τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. λέγουσι δὲ ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, ἑνικῶς δὲ οὐδέποτε. Ἀφῶ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. Δωρικῶς. Ἄφωνα ἐννέα, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. τούτων τρεῖς εἰσὶ συγγένειαι, ἡ μὲν μία καὶ πρώτη ἐστὶ, γ κ χ. ἅτινα τρία σχηματίζονται ἐν τῷ λάρυγγι. ἡ δὲ δευτέρα συγγένειά ἐστι, δ θ τ, καὶ ταῦτα σχηματίζονται ἐν τῷ οὐρανίσκῳ. ἡ δὲ τρίτη συγγένειά ἐστι, β π φ. ἅτινα ἐν τοῖς χείλεσι σχηματίζονται. τούτων δὲ λέγονται ψιλά. οἷον, κ π τ. τρία δασέα, ἤγουν θ φ χ. τρία δὲ μέσα, οἷον, β γ δ. τὸ γὰρ β μέσον ἐστὶ τοῦ π καὶ φ. τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ καὶ τοῦ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ τ καὶ τοῦ θ. λέγονται δὲ μέσα ταῦτα τὰ τρία, ὅτι τῶν δασέων εἰσὶ ψιλότερα, τῶν δὲ ψιλῶν δασύτερα. καὶ ταῦτα διὰ τῶν ὁμοιοτάτων ἑαυτῶν τῶν κατὰ φύσιν, εὐκόλως καὶ πολλάκις ἀντ' ἀλλήλων λαμβάνονται. τὰ μὲν γὰρ ψιλὰ μεταβάλλονται καὶ μεταβαίνουσιν εἰς δασέα, ὁπότε ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς εὑρεθέντων αὐτῶν, τῆς ἑπομένης λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος δασυνομένου, γίνεται ἔκθλιψις. ὡς ἐν τῷ κατὰ ἡμῶν, ἐκθλίψει καὶ ἐκβολῇ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, γίνεται καθ' ἡμῶν. ὁμοίως ἐν τῷ ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς, ἐκθλίψει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, γίνεται ἐφ' ἡμᾶς. τὸ αὐτὸ ἐν τῷ πλὴν ἑαυτὴν εἰ τύχη, ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, πλὴν ἑαυτήν. Σημείωσαι, ὅτι τὸ θ δασὺ, ἀντίστοιχόν ἐστι τῷ ἑαυτοῦ ψιλῷ τῷ τ. τὸ δὲ φ, τῷ ἑαυτοῦ ψιλῷ, ἤγουν τῷ π. τὸ χ δὲ, τῷ κ. ὡς δῆλον ἐν τοῖς προειρημένοις τῶν παραδείγμασι. γίνωσκε, ὅτι ἡ μία συγγένεια τῶν προειρημένων ἀφώνων, οἷον β π φ, ποιεῖ τὴν πρώτην συζυγίαν τῶν βαρυτόνων ῥημάτων. ἡ δὲ ἄλλη συγγένεια, ἤγουν, γ κ χ, ποιεῖ τὴν δευτέραν συζυγίαν. ἡ δὲ ἄλλη συγγένεια, ἤγουν δ θ τ, ποιεῖ τὴν τρίτην συζυγίαν. ὁμοίως δὲ τὸ ζ, καὶ δισσὸν σ, ποιεῖ τὴν τετάρτην συζυγίαν. τὰ δὲ τέσσαρα ἀμετάβολα, ἤγουν λ μ ν ρ, ποιεῖ τὴν πέμπτην. ἡ δὲ ἕκτη συζυγία τῶν αὐτῶν βαρυτόνων ῥημάτων, διὰ καθαροῦ τοῦ ω γίνεται. Ἰστέον τοίνυν, ὅτι τὰ δεκαεπτὰ προειρημένα γράμματα, λέγονται σύμφωνα, διὰ τὸ συμφωνεῖν τοῖς ἑπτὰ φωνήεσιν, ἤγουν τὰς συλλαβὰς ἀποτελεῖν. τὰ δὲ ἐννέα νῦν ῥηθέντα λέγονται ἄφωνα, οὐ διὰ τὸ μηδεμίαν μηδαμῶς ἔχειν φωνὴν, ἀλλὰ διὰ τὸ κατὰ τὸ τέλειον τῆς φωνῆς τούτων ἀναλόγως ἐλαττοῦσθαι ἀπὸ τῶν ἡμιφώνων, ὥσπερ τὰ ἡμίφωνα ἀπὸ τῶν φωνηέντων. Ἔτι ἰστέον, ὅτι τὸ κ μετὰ τὸ ν, ἢ τὸ γ, προσλαμβάνει τὸν φθόγγον τοῦ γ, εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ λέξει, οἷον ἐνέγκαι, ἀνάγκη. εἴτε ἐν διαφόροις, ἀμέσως ἢ ἀδιαστάτως ἐκφερομένοις, οἷον τὸν κύριον, τὸν καιρόν. ἔτι τὸ γ πρὸ τοῦ κ, ἢ πρὸ ἑτέρου γ, ἔχει οἷον τὸ ν, οἷον ἐνεγκεῖν, ἄγγελος. ἔτι τὸ π μετὰ τοῦ μ, ἢ μετὰ τοῦ ν, εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ, εἴτε ἐν διαφόροις λέξεσιν ἀμέσως ἐκφερομέναις, ἔχει τὸν ἦχον τοῦ β γράμματος λατινικοῦ, ὃν οὐκ ἄλλως ἂν εἶχεν, οἷον ἄμπελος. ἐν τῇ αὐτῇ λέξει, ἔμπορος. ἐν διαφόροις δὲ λέξεσιν ἀμέσως καὶ ἀδιαστάτως ἐκφερομέναις, οἷον τὸν πόθον, τὸν πόνον. ὁμοίως τὸ τ μετὰ τοῦ μ, ἢ μετὰ τοῦ ν, κρατεῖ τὸν ἦχον τοῦ δ συμφώνου λατινικοῦ, ὃν οὐκ ἄλλως ἂν εἶχεν. οἷον, ἀντέχεσθε. πλατανιστέον, διὰ τὰ αὐτὰ καὶ στοιχεῖα καὶ γράμματα καλοῦνται. ὅτι μὲν γράφονται, γράμματα καλοῦνται. ὅτι δὲ ἀναστοιχειοῦνται, λέγονται στοιχεῖα. Ἄφωνος, ἄφθογγος. Ἀφῶντα, ψηλαφῶντα. Ἀφώρισαι, παρεβράττεται. Ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος, διακεκριμένος. Ἀφωρισμένη, ἀπὸ τοῦ ὁσία ἀφωρισμένη.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἀχαΐα, ἡ Πελοπόννησος, ἢ ἡ Ἑλλάς, ὅθεν καὶ Ἀχαιοί. ὑπαρχία δὲ ἐστὶν ἡ Ἀχαΐα, ἐφ' ἧς ἦν ὁ κόρινθος.

Ἀχαΐα ἐπίθετον Δήμητρος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν κόρην ἄχους, ὅπερ ἐποίει ἀναζητοῦσα αὐτήν. λέγονται δὲ, ἀγαθά. οἱ δὲ, ἔρια μαλακά. Ἀχαιὰν, λύπην. Ἀχαΐζειν, ἑλληνίζειν.

Ἀχαιΐδα, ὅπλα δὲ ἔχει, καθὰ καὶ τὸ ἀχαϊκός. τὸ δέ γε ἀχαιΐδα καὶ ἀχαϊκὸν, ὥσπερ καὶ ἀχαΐα, πολλὰ τί; ὕστερον ἀπέλαυσιν ἔπαθε, τὴν κατὰ ἀκολουθίαν αἰτιατικὴν, οἷ ὑπερβάλλουσιν αὐτό. Ἀχαιάδαι, ταῖς θεσσαλαῖς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ φθίου. Ὅμηρος, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί. καὶ Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί. δηλοῖ μὲν τὸ γυναῖκες, οὐκ ἔτι ἄνδρες. λέγεται δὲ παρωνομασία ὑπὸ τῶν παλαιῶν. ὅμοιον τῷ, οὐ φίλιππος, ἀλλὰ φιλίππιον κεκράτηκε τῆς Ἑλλάδος. ἔχει δέ τινα ὁμοιότητα πρὸς τὸν τοῦ Θερσίτου λόγον, καὶ τὸ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τοῖς περὶ Ἀρτεμισίας. ὡς οἱ μὲν ἄνδρες γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες γεγόνασιν. Ἀχαιινέαι, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀχαΐα ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιΐναι λεγόμεναι ἔλαφοι, αἳ καὶ στεμβίαι (?) καλοῦνται. οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κεράσαι. Ἀχαιΐνη, ἡ ἔλαφος, καὶ σπεῖρα ἀμφιδούρη κυνέην Ἀχαιΐνην. Ἀχαιμένης, ὁ ἥρως, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Πέρσαι Ἀχαιμενίδαι. γέγονεν ὑπὸ Περσέως. ἐνόμισαν δὲ, ἐπὶ τὸ εἶναι τὸν προπάτορα αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ἀχαΐας. οὕτω Νικόλαος. Ἀχαιῒ νεβρῶν, ἐλάφων ἡλικίαι.

Ἀχαιΐνειν, σαίνειν, παίζειν. τοῦ ψιλοῦ ὑ ἄνθωμες, ἤγουν οἱ αὐτάδελφοι, ἀχαιΐνουσιν. Ἀχαιὸς πέλαγος, τὸ λίαν πελάγιος.

Ἀχαρὲς, μὴ τερπνὸν, ἀλλὰ λυπηρόν. Ἀχαιοῖς, τοῖς Ἕλλησιν. Ἱστορία. Ξοῦθος ὁ Αἰόλου παῖς ἀγόμενος Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἴωνα καὶ Ἀχαιόν. ὧν ὁ μὲν Ἴων ᾤκησεν Ἀθήνας, ὁ δὲ Ἀχαιὸς φόνον ἀκούσιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν. καὶ ἀνερρύσατο τὴν χώραν, τοὺς ὑπεστεγμένους ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν. Ἀχαιμάντεις, οἱ τὴν τῶν θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν Κύπρῳ. Ἀχαιὸς, ἐθνικόν. τετραχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικά; τετραχῶς. ἐκ πόλεως, ἐξ ἔθνους, ἐκ χώρας, ἐκ βασιλέως. τὸ δὲ Ἀχαιὸς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ βασιλέως. τὰ διὰ τοῦ αιος εἰ ἔχουσι πρὸ τῆς αι διφθόγγου τὸ χ, προπερισπῶνται. οἷον, ἀρχαῖος, τροχαῖος. σεσημείωται τὸ αἰχμαιὸς, καὶ τὸ εὐρυσχμαιός.

Ἀχαιοὺς ἄρξαντας, ἔλλειψις προθέσεως ἐνταῦθα. τὸ γὰρ Ἀχαιοὺς ἄρξαντας, ταυτόν ἐστι τῷ ἀρχὴν ποιήσαντας εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ Ἀχαιούς. Ἕλληνες δὲ κοινῶς, πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ἕλληνος τοῦ Διός. πρῶτον τε οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι. οὐ μὴν ἅπαντες, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει. ἔπειτα μεγάλα δυνηθέντος τοῦ Ἕλληνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ πάντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες. Ἀχαιὸς, Συρακούσιος τραγικὸς ποιητής. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας δέκα. Ἀχάλκωτα φύλακα, τὰ φρύγια πυρία. Ἀχανῆ, κλήματα. Ἀχάναι, κίσται, περσικὰ μέτρα ἦσαν, ἐν οἷς ἀπετίθεντο ἐπισιτισμοὺς τοῖς θεωροῖς. λέγονται καὶ ἀχανίδες παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν Ἀχαρνεῦσιν. οὕτω καὶ ἀρτάβη, μέτρον ἐφέρετο περσικόν. Ἀχανὴ, ἀνανοίκτῳ.

Ἀχανὲς, ἀχλαινιαῖον (?). Ἀχάνη, μέτρον ἐστὶ περσικὸν, ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρ' Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους μ' καὶ τεσσαράκοντα πέντε, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κίστη ἐστὶν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς, οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι. Ἀχανὴς, ἄφωνος, μὴ κεχηνώς. παρὰ τὸ χαίνω χανὴς, καὶ ἀχανής. Ἄχαξ, κατάχυσις. Ἀχαιὸς, δίχα τοῦ ι κατὰ τὴν δίφθογγον προφέρουσιν οἱ αἰολεῖς. Ἀχαρνεῖς, ἐπιθυμοῦσιν. Ἀχάρεις ὁσμὴ, ἡ δυσοσμία. Ἀχαριστεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως Ἀλεξῶν. Ἀχάριστος λέγεται, ὁ ἀντιδιδοὺς χάριν. καὶ ἄχθεσθαι ῥαδίως, καὶ ἀπάνθρωπος, ἀπαίδευτος, ἄδικος, ἀγνώμων, ἀμνήμων, ἐπιλήσμων, ἔνοχος τοῖς ἀχαριστίας ἐγκλήμασι. καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀναισθησία, ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη. ὡς Ἀλεξῶν, ἀποστέρησις. ὡσαύτως καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἀχαρίστως, ἀναισθήτως, ἀδίκως, ἀγνωμόνως, ἐπιλησμόνως. τὸ δὲ δίκαιον εἶναι, περὶ τοὺς εὐεργέτας εἰδέναι χάριν, ἐκτίσασθαι χάριν, ἔχειν. ὡς Ξενοφῶν τε, καὶ Λυσίας, διαλύειν χάριν, ἀποδιδόναι, ἀποτίνειν, ἐκτίνειν, ἀπομνημονεύειν, ἀντιτιμωρεῖν,

τὴν τριττὺν, ὃ δηλοῖ τὴν τριττὺν, τουτέστι, τὸ τρίτον τῆς φυλῆς. ἢ παρὰ τὴν φρατρίαν, καὶ τοὺς φράτορας. σύστημα δὲ τοῦτο ἐν Ἀθήναις, τοὺς ἐκ τοῦ γένους ἀπογραφόμενον, ὥστε φανεροὺς εἶναι ὅτι πολῖταί εἰσι. καὶ ἔστι παρὰ τὸ λέγω τοῦτο ἀφρήτωρ, ὡς καὶ ἀνέστιος γέγραπται, ὁ ἄπολις. ἦν δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν καὶ φράτριον τόπος ὡρισμένος, ἐν ᾧ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας συνῄεσαν. καὶ φρατριάζειν εὐφυέστερον ἔλεγον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, τὸ εἰς ταυτὸ συνιέναι. ἔχομεν δὲ καὶ φράτηρ διὰ τοῦ η, καὶ φράτωρ διὰ τοῦ ω, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας. Ἀφριόν, ἀφρῶδες. ὡς τὸ, ἀφριὸν κονισαλὸν ἐπιπρέπον γένειον. Ἀφρίζε, ἀθύρας. Ἀφρῖτον, τάλλον, τὸ ἐκ τῶν ἐλευσμάτων τοῦ ἐρίου. Ἀφρὶς, μύρτον.

Ἀφρογένεια, ἡ παρὰ τὸν ἀφρὸν, ἢ παρὰ τὸ ἀφραίνειν. ὡς Εὐριπίδης, Τὰ μῶρα γὰρ πάντα γίνεται ἀφροσύνη βροτοῖσιν.

Ἀφροδισία ἄγρα, Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. Γένοιτο μᾶλλον, ἀφροδισίαν ἄγραν. οἱ μὲν τοὺς πέρδικας, οἱ δὲ πρὸς τὴν ἐκθυμὸν ἁρμόζουσι. τῇ δὲ θηλείᾳ κελεύοντος, αἱρεῖν αὐτούς. κακῶς δέ· Χοῖρον ἐκθαίρουσι καὶ ἀγρεῖν, ἀλλ᾿ οὐ πέρδικας. λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν, διὰ τὸ καταφερὲς εἶναι τὸ ζῷον πρὸς συνουσίαν, κάπρον γέ τι καὶ καπραίνειν, ἀπὸ τούτου. δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν τοῦ λόγου δηλοῦν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῷον, λίαν ἐπτόηται. Ἀφροδισιάζουσι, τὰ τῆς Ἀφροδίτης πράττουσιν. Ἀφροδισιάζω, συνουσιάζω, βινῶ, συνουσιῶ, [illegible], ὀχεύω. Ἀφρόδιον, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον ἀπελασίας. παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίδιον. ἢ κατὰ συγκοπὴν, ἀφρόδιον, τὸ ἀφορισμοῦ ἄξιον.

Ἀφροδίσιον ἰδίως, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν. Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει, παροιμία. ἐπὶ τῶν δι᾿ ἔρωτα ὀμνυόντων πολλάκις, καὶ ἐπιορκούντων. πρῶτος δὲ ταύτης Ἡσίοδος ἐμνήσθη.

Ἀφροδίτη Μενελάῳ τὸν Ἀλέξανδρον εἰκασθεῖσα, παρήγαγεν, ἥτις ἐκράτησε τὴν Ἑλένην παραλογισαμένη τῇ ὁμοιότητι. νῦν δὲ φαίνεται παρ᾿ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας δ, ὅπη ἀλλοδαπῷ ἐμίγη. Ἀφροδίτη, ἡ ἐξ ἀφροῦ ἀναδυεῖσα, τροπῇ διχρόνου. οὕτω καὶ ὁ χιτὼν ἐκ τοῦ χθὼν γίνεται, καὶ ὁ φίτυς ἐπὶ πατρὸς, καὶ ὁ φιτρὸς (ὅ ἐστι κορμὸς) ἐκ τοῦ φύω. καὶ ἐκ τοῦ δύω δύσω, δίασις, ἡ ὑγρασία. Ἀφροδίτη, ψίθυρος. Ἀφρόδιτος. Θεόφραστος μὲν τὸν ἑρμαφρόδιτον φησίν. ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς, Παίων, ἄνδρα, τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει. Ἄφροι, ἀσύνετοι. καὶ Ἄφροι, οἱ Καρχηδόνιοι. ἀπὸ Ἄφρου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλεύσαντος. Ἀφρολόγητον, τὸ φόρον μὴ τελοῦν. Ἀφροῦνται, ἄφρονα γίνονται. Ἄφρον κυρίως, θάλλον. καὶ ἀφρῶδες δὲ διακέχυμα, ὡς Ἀριστοφάνης, πολὺς λίμνας κατέτεινεν ἀφρός.

Ἀφροντιστεῖν, καὶ ἀφροντίστως οἱ δόκιμοι, οὐκ ἀμερίμνως, οὐδὲ ἀμερίμνως ἔχειν. ἀπεριμερίμνως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀσκόπως. Ἀριστοφάνης, ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας. Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας, ἢ ἀμελήσας. ἀπὸ τοῦ ἀφροντιστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, φροντιστῶ καὶ ἀφροντιστῶ. Ἀφροντιστῶ, ἀλογῶ. Ἀφρὸς, ἄφρων, μωρὸς, ἄνους, ἀπὸ τοῦ συγκρούεσθαι καὶ κρούεσθαι τῶν ὑδάτων, ἐν τῇ ἐπιφορᾷ ἐκ λευκόν. φρὶξ δὲ, ἀφ᾿ οὗ τὸ φρίττειν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης, ὅταν ὑπὸ τῶν κυμάτων τραχύνηται. διαφέρει δὲ τοῦ ἀφροῦ, τῷ τὸν μὲν ἀφρὸν εἶναι λευκὸν, τὴν φρίκα δὲ μέλαιναν. ὡς παρ᾿ Ὁμήρῳ, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς. Ἀφρυσὸς, πταισμὸς μαγγανείας. Ἄφρων οἴεται, ἀντὶ τοῦ φαίνεται, νομίζεται. ἄφρων δὲ καὶ ἄνους διαφέρει. ἄφρων μέν ἐστιν, ὁ μὴ εἰδὼς τὸν ὄντως θεὸν, ἀμύητος τῆς θείας. ἄνους δὲ, ὁ μὴ θέλων συνιέναι τὸ δέον. ὁ εἰδὼς μὲν τὸν θεὸν, περὶ τὰ γήϊνα δὲ μόνον ἐπτοημένος, καὶ μηδὲν οὐράνιον ἐννοῶν. ὡς τὸ, ἐπὶ ταυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Ἀφύα, εἶδος ἰχθύων, ὧν ὁ πηλὸς γένεσις, ὅταν κάτω ἰλυώδης. συνεχῶς καὶ γίνεται μέλας, φύσει λευκοὶ ἀποβάπτονται εἰς χρῶα μεταβάλλεται πάμπολλα. οὐδὲν δὲ δέονται ψεφῶς, ἀπέχει γεμισθῶν ἀγέλας περιλιχμώμεναι. ἄγρα δὲ αὐτῶν, εἴμασι λεπτοῖς. εἰς δὲ ἄλλων ἰχθύων θήραν, ἄχρεια. συμβαίνει δὲ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι. ὅθεν παροιμία, ἀφύα εἰς πῦρ. ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. Ἰωνικῶς ἀφύα, πληθυντικῶς τὰς ἀφύας λέγομεν. λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ καὶ ἡ παρὰ πολλοῖς λεγομένη ἐγγραυλίς. Ὁ ἀφύων ζωμὸς, τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς, τὰς μεγάλας. φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. ἔστι δὲ γένη πλεῖστα, ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη, ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ᾿ ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ, ἢ πηλοῦ ἐλυσθέντος. ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ λεγομένη κωβῖτις, ἣ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φθειρομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι αἱ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. καὶ ἄλλη, ἥτις ἐστὶ γόνος μαινίδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη, ἐκ τῶν μικρῶν κεστρίων. καὶ ἀφύα, μεμβράς. Ἀφυῶδες, τὸ ἀφύης χρῶμα λευκὸς, παρὰ τῷ Ἐπικράτει. Ἀφύαι, αἱ ἐγγραύλεις. Ἀφύας. Ὑπερείδης κατ᾿ Ἀρισταγόρας. ἔστι δὲ καὶ ὀνόματα ἑταιρῶν γυναικῶν ἀδελφῶν δύο. Ἀφύη, ἀπολακίνται, παρὰ τῷ Ἐπικράτει. Ἀφύω, ἰχθύδιον μικρόν. Ἀφυὴς, ἀμαθὴς, ἄπειρος, δυσχερής. ἐκ τοῦ φυὴ, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν. καὶ ἀφυὴς, ὁ κακότροπος. καὶ ἀφυὴς, ὁ ἀμαθὴς, ἄπειρος, δυσχερής.

Ἀφυΐα, ἡ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης.

Ἄφυκα, ἀκαλλώπιστα, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον. ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν, ῥοιδάριον. Ἀφύκτως, ἀναποδράστως, οὗ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. Ἀφύλλοις, ξηροῖς.

Ἀφύλλου στόματος, ἄνευ ἱκετηρίας. Εὐριπίδης. Ἄφυλλον, λεῖον, ξηρὸν, ἄνεξον, ψιλόν. Ἄφυλλος, αὐχμώδης. οἱ δὲ ἄτρακτον. Ἀφύλλωτον πέτραν, ἄφορον, ἄδενδρον, οἷον λειπετρίαν.

Ἄφυξιν, ἀπάντησιν. Ἀφυσσάμενοι. βούλεται ἀφυσσάμενοι, ὅ ἐστιν ἀρυσάμενοι, ἢ ἀντλήσαντες. ἔστι καὶ ἐν Ἰλιάδι χρῆσις ἐν τῷ ἤφυσε χαλκὸς, καὶ ἐν τῷ πλοῦτον ἀφύξειν. ἐκ δὲ τούτων δῆλον, ὅτι λέγοιτο ὁ μέλλων τοῦ ἀφύσσω, ἀφύξω. καὶ γὰρ ὡς ἁρπάξω. ἢ ἀφύσω, ὡς ἁρπάσω. ἐξ ὧν τὸ ἀφύξειν, καὶ ἤφυσε, καὶ τὸ ἀφυσσάμενος. Ἀφύσσαν, τὴν κοτύλην. Ταραντῖνοι. Ἀφύσγετον, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετῶδες. παρὰ τὸ ἀφύω (ἀφ᾿ οὗ τὸ ἀφύσσω, ὡς ὑλάω ὑλάσσω, ὀλύω ὀλύσσω) γίνεται ἀφύγετος (ὡς πάγω πηγετὸς) καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀφύσγετος. ἢ παρὰ τὸ φύγω φυκτὸς, ὡς ἴκω ἰκτός. καὶ κατ᾿ ἔνδειαν τοῦ σ, φυκτὸς καὶ ἄφυκτος. Ἀφύσσει, ἀπόλαυε. Ἀφύσσειν, ἐκ τοῦ ὕειν γίνεσθαι δοκεῖ. ἀφ᾿ οὗ καὶ ὁ ὑετός. ὕει μὲν γάρ τις εἰς πίθον, ἢ ἀμφιφορέα, ὁ πληρῶν ὑγροῦ. ἀφύει δὲ, καὶ ἀφύσσει, παραγωγῶς ὁ ἐκκενῶν, ἤγουν ἐξαντλῶν, ὅτε μέν τι ἐκ πηγῆς ἀφύσσονταί τινα ἢ ἕτερα. ἐπεὶ καὶ ἀπὸ τοῦ χωρίζεσθαι τῆς συμφυΐας αὐτὰ, ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι λέγεται. ἢ ἀφύσσειν, τὸ ἐκ πηγῶν τι ἀντλεῖν. Ἀφυσμὸς, ἀπάντλησις. Ἀφύσκα, κοτύλη, γάμος. Ἀφυσβρίσαι, βρεχθῆναι. Ἀφύσσεσθαι, ἐπὶ ὕδατος ἀντλουμένου κυριολεκτεῖται. ὡς δηλοῖ τὸ, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ. ἀλλὰ ἐν τῷ φύλλα ἀφύσσεσθαι, ἡ τροπὴ οὐκ ἔστιν ἔξω λόγου. τίθησι τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ἐντέρων ὁ ποιητὴς, ἐκπιπτόντων τῆς κοιλίας διὰ πληγῆς. οἷον ἔντερα ἤφυσεν ὁ χαλκός. καὶ φασὶν οἱ παλαιοὶ, γίνεσθαι αὐτὸ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ φύω, φύσω, ἀφύσω, τὸ τῆς συμφυΐας ἀποστερῶ. Ἀφύσσειν, τὸ ἀπαντλεῖν καὶ ἐκκενοῦν. ἐξ οὗ φησὶ καὶ τὸ λαφύσσειν. γίνεται δὲ ἤδη ἐκ τοῦ ὕω τὸ βρέχω, οὗ εἴρηνται τὸ ἀφύσσειν κυρίως, τὸ ἐᾶν τὸ ἐπιρρέον. ἢ ἐκ τοῦ φυσῶ. ἐξ οὗ καὶ ἡ φύσις, ὡς οἷον φύσησις. ἵνα ᾖ ἀφύσσειν, τὸ ἀφύσητον καὶ κενὸν ἐᾶν τὸ ὑποκείμενον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀσκῶν, ἢ διὰ τὸ στερεῖν τοῦ κατὰ φύσιν ἔχειν. ἀλλ᾿ ὅμως ὁ ποιητὴς τὴν ἐκ κοιλίας χύσιν τῶν ἐντέρων, ἐξαντλῆσαι ἀπείκασεν. οὕτω δὲ καὶ πλοῦτον ἀφύσσειν [illegible] εἶπε, τὸ ὡς ἐκ [illegible] ὑγρὸν [illegible] ἐξαντλεῖν. Ἀφυσσόμενοι, ἐκ τοῦ ἀφύσσω, μέλλων ἀφύξω. ἀφύσσω δὲ σημαίνει, τὸ ἀπὸ τόπου ἐπιρρέοντος ἀπαντλεῖν, καὶ ἀπαρύεσθαι.

Ἀφώριο

τὸ ἐξίσταμαι, καὶ τὸ παραχωρῶ, συντασσόμενον ἀπὸ δοτικῆς εἰς τὸ νικῶ. οἷον ἀφίσταμαί σοι τοῦ ἀγροῦ, ἀντὶ τοῦ παραχωρῶ σοι. καὶ ἀφίσταμαι τοῦ δεῖν τοῦδε καλλίον, ἢ παραχωρῶ. Ἀφίσταμαι, τὸ μακρὰν καὶ πόῤῥω γίνομαι. Ἀφίσταται, τὸ ὑπομένει καὶ ἀνέχεται, καὶ δέχεται. καθὸ καὶ Πίνδαρος, Χρυσέαν ὑποστᾶσα τεύχει θαλάμῳ κίονα. ὑφίσταται καὶ τὸ ὑπισχνεῖται καὶ ἐπαγγέλλεται. καὶ ἀφίστασθαι, οὐ λέγεται ὡρισμένον διαστήματος, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπηρτημένον ἑνός, εἴτε πολὺ κεχώρισται τότε, εἴτε ὀλίγον. Ἀφίστασι, ἀθρόως παραδιδόασιν. Ἀφίστων, ἀπήγαγον, ἀπεκώλυον. Τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφίστων οἱ Ῥωμαῖοι. Ἀφλάσαι, ἀπολέσαι. Ἄφλαστόν φασιν, οὐχὶ τὸ ἀκροστόλιον. διαφέρουσι γὰρ αἱ λέξεις. ἀλλὰ κατὰ Δίδυμον, ὥς φησι Παυσανίας, τὸ ἐπὶ πρύμνης ἀνατεταμένον εἰς ὕψος, ἐκ κανονίων πλατέων ἐπικεκαμμένων, διήκοντος διὰ τούτων πλατέος κανονίου ὑπηρεισμένου τούτῳ στηλίσκου, ἐπειδὴ τοῦ κοσμήματος. κρέμανται δὲ ἐκ τοῦ κανονίου καὶ τοῦ θρανίου ταινίαι, εἰς πλάσματα δηλαδὴ τῆς νεώς. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ ἄφλαστον, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ μὴ ῥᾳδίως φλᾶσθαι, ἤγουν θλᾶσθαι, κατὰ διάλεκτον Αἰολικήν. ἀκροστόλιον δέ φασι, τὸ ἀπὸ τοῦ πτυχοῦς ἀνατεῖνον ξύλον, ἐπὶ τῆς πρώρας. περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ φησιν ὁ Δίδυμος, ὅτι τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιόν ἐστιν, ἄκρος στόλος. στόλος δὲ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ λεγομένου πτυχοῦς ξύλον πλατύ. πτυχὴ δέ ἐστιν, ὅπου οἱ ὀφθαλμοὶ ζωγραφοῦνται. καὶ τὸ τῆς νεὼς ὄνομα ἐπιγράφεται. ἔνιοι δὲ, καὶ τὸ ἔμβολον καὶ εἰς ὀξὺ λῆγον, στόλον φασίν. Ἄλλως. Ἄφλαστον. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον, τὸ ἀκροστόλιον, οὐκ εὖ. ἐπειδὴ τὸ ἀκροστόλιόν ἐστι τοῦ στόλου. στόλος δὲ λέγεται, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τοῦ πτυχοῦς, καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρώρας ξύλον. πτυχὸς δὲ λέγεται, ὅπου τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον, κατὰ τὴν πρώραν. ἀλλ' ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδέδωκεν ἐπὶ τῆς πρύμνης λέγων, Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὔτι μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων. καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ β, ἄβλαστον, κατὰ ἀντίφρασιν, ἐπεὶ εὔβλαστόν ἐστιν. ἔστιν οὖν ἄφλαστον, σανίδιον κατὰ τὴν πρύμνην. καὶ ἄφλαστον, οἷον ἄφλαστα καὶ φύσαντα ὀργανωμένης, τὰ ἀκροστόλια τῆς νεώς, κατὰ ἀντίφρασιν. εὔθλαστα δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. ὅπερ λέγεται καὶ κορωνίς, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κρικίου τῆς θύρας. καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅτι σημεῖον ποιοῦμεν. διαφέρει δὲ τῶν κορύμβων. ἄφλαστα μὲν λέγονται, τὰ πρυμνήσια. κόρυμβα δὲ, τὰ πρῳρήσια. Ἀφλαυρότεροι, μικροί, θηλεῖς. Ἀφλοισμός, ὁ ἀφρός, κατὰ Αἰτωλούς. γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφρισμός ὁ μεταβολῇ τοῦ ρ, μεταβολῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ φλίω φλοισμός, καὶ ἀφλοισμός. ὀξύνεται δὲ, ὅτι τὰ εἰς μος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ σ, ὀξύνονται. μερισμός, ὀκλισμός. Ἀφλοῦς, ἀφλοίου. Ἀφλυσμός, ἀφρός.

Ἀφνειός, πλούσιος. δύναται καὶ ἀφνειότερος λέγεσθαι ὁ δοῦλος ἐκ τοῦ, χερσὶν ἀφνειοτέραις παρὰ Σοφοκλεῖ. οὕτω καὶ ὁ θεράπων θεράποντος, ἐν τῷ παραγωγῷ. Ἀφνάμων, πλούσιος. παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος, κατὰ συγκοπήν. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα ἀφνῶ, καὶ ἀφνάμων. Ἀφνιδίως, αἰφνιδίως, ἄφνω. Ἀφνεὸν, ἀξιμέτρον. Ἀφνύει, ἀφνειοῖ, ὀλβίζει. Ἄφνω. παρὰ τὸ ἀφανὲς ὄνομα, γίνεται ἐπίῤῥημα ἀφανῶς, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν ἄφνω. καὶ ἄφνω, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, αἰφνίδιον, ἐξαπιναῖον, ἐξαπιναίως, ταὐτὸν σημαίνουσι. κεῖται δὲ ἐπὶ τοῖς καὶ τῶν ἀπροσδοκήτως. τάχα δὲ καὶ τοῦ ἀνελπίστως, καὶ ἐξαπροσδοκήτως, καὶ ἀνελπίστως. ἢ ἄφνω χωρὶς προθέσεως, ἐξαίφνης μετὰ προθέσεως.

Ἀφοβία, ἕξις καθ' ἣν ἀνέκπληκτοι ἐσμὲν πρὸς φόβον. Ἀφοβόσπλαγχνος, ἄφοβος, τολμηρός. ἐπειδὴ περὶ ὁ φόβος (ὥς φασιν) ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἐστίν. ἢ ὅτι ἡ καρδία ἐν τοῖς σπλάγχνοις, περὶ ἣν ὁ φόβος γίνεται. Ἀφόδοι, ἐχθροί. Ἀφοδεῦσαι, ἀποχωρῆσαι. Ἄφοδος, ὁ ἐξ ἐναντίας ὁδοῦ γινόμενος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀποχώρησις θηλυκόν. ἔφοδος δὲ, ἡ ἐπέλευσις. Ἀφοίβαντον, ἀκάθαρτον. Ἀφοιτῆν, μὴ φροντίζειν. Ἀφοίτως, ἀφόντως, ὕπτιος. Ἀφοισμός, ἀφρός. Ἀφόρητον, τελείως ἐξίτηλον καὶ ἀδόκιμον. καὶ οὖν λίτρον λέγειν, ἢ λίτρον ἀφρόν. νίτρον τὸν Αἰολεὺς μὲν ἂν εἴποι. ὥσπερ οὖν ἡ Σαπφὼ διὰ τοῦ ν. Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ λίτρον. Ἀφόπλιζον, ἀπόπλιζον.

Ἀφοπλίζεσθαι, ἀφαιρεῖσθαι. Ἀφοπλίσονται, ἀπολύονται στρατείας. Ἀφόρβιον, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον. Ἀφόρητον, ἀβάστακτον, δεινόν. Ἀφορία, βλάβη τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἀκαρπία. Ἀφόριος, θρασύς, ἄπιστος. Ἀφορίσθητι, μονώθητι, ἐρημίαν. καὶ ἀφορίσθητι λέγει κύριος. Ἀφορμή, ὅταν τις ἀργύριον δῷ ἐν δίκῃ, ἀφορμὴ καλεῖται ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἀφορμὴ ἐμοὶ τῶν λόγων ἐκεῖνος γέγονεν. Ἀφορολόγητον, τὸ μὴ τελοῦν φόρον. Ἀφορῶντες, ἀποβλέποντες.

Ἀφόρτον, ἄχαρον. Ἄφορτος, οὐκ ἠρεμῶν τῶν λυκουργίων ἀγωγῶν. Ἄφος, ἡ τραγάκανθα. Ἀφοσιούμεθα, τὸ ὅσιον ποιούμεθα. Ἀφοσιοῦν, καθαίρειν. Ἀφοσιοῦνται, πληροῦνται. ὅσιος, ὁσιῶ, ἀφοσιῶ. Ἀφοσιοῦται, τὸ πληροῦται, ἀπὸ τοῦ ὅσιος, ὁσιῶ. καὶ ἀφοσιῶ, τὸ τὰ νενομισμένα ἐπὶ τῷ νεκρῷ πληροῦσθαι. καὶ ἀφοσιοῦμαί σοι τὸ χρέος. Ἀφοσιώσασθαι, καθάρασθαι, ἢ ζητῆσαι, ἢ τὴν ὁσίαν τιμῶν, ἢ τὴν καθαρσίαν, ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ ποινήν. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρὸν, τὸ ὀφειλόμενον, ἢ ὁ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι ζημιοῦντες. ἢ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιοῦντες. καὶ ἀφοσιοῖ, τὸ καθαίρει. Ἀφοσιώσασθαι, τὸ ὅπως δή ποτε ἀποδοῦναι, καὶ θρησκεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον.

Ἀφοσιούμενοι, ἐν ὑπερορίᾳ θανατοῦντες, ζημιοῦντες. Ἀφοσιωμένοι, ἀνόσιοι, ἄπωθεν τοῦ ὁσίου γεγενημένοι. Ἀφοσιώσονται, ἀπάρξονται ὁσίαν χάριν. Ἀφοσίωσις, θυσία, καθιέρωσις. Ἀφοσιωσάμεθα, τὸ ὅσιον καὶ νόμιμον ἐποιησάμεθα.

Ἀφόωντα, ψηλαφῶντα. ἀπὸ τοῦ ἀφῶ, ἀφάω ἀφῶ, ἀφῶντα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀφόωντα. Ἀφραδέας μνηστῆρας, ἤτοι κακοφράδμονας, καὶ κακοβούλους. ὅρα ὅτι ἀφραδέας ὀνομάζει, τοὺς μὴ τολμῶντας, μὴ δὲ δυναμένους, ἑπομένην τῇ φρονήσει τὴν δικαιοσύνην ἀκολουθεῖν. Ἀφραδέες κοῦροι κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ ἄφρονες, καὶ ἀνόητοι. ἢ οἱ ἀσώματοι, τουτέστι φρένας μὴ ἔχοντες, αἵ εἰσι κρεμαστῆρες τοῦ ἥπατος. ἢ ἄλλως, ἀφραδέες, νεαροί. ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ γέροντος, ὃς μόνος ἐκίνησεν.

Ἀφραδία, ἐχθρά, πολέμια, ἀδιακρίλητα, μωρά. Ἀφραδίως, κακοβούλως, καὶ ἀνοήτως. Ἀφραδία, ἡ ἀπαιδευσία ἔχθρα. παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, καὶ τὸ ἀδρὸν ἡ ἀπορία, ἀμηχανία. Ἀφραδίαν φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος, τὴν ἀβουλίαν. Ἀφραδίῃσιν, ἀβουλίαις, ἀφροσύναις. καὶ ἀφραδέοντα, ἀσυνετοῦντα. καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως, ἀσυνέτως, ἀπείρως. Ἀφράδμων, ἀσύνετος, ἀμαθής. Ἀφράζει, ἀφραίνει, ἀσυνετεῖ. παρὰ τὸ ἐπικρατεῖν. Ἀφραίνω, μωραίνω, παρανομῶ, παραφρονῶ. ἐκ τοῦ φρὴν φρενὸς φρένω, καὶ ἀφραίνω. καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα. Ἄφρακτος φίλων, οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις, διὰ τὸ ἀπαχθέντας καταλιπεῖν.

Ἄφρακτος, ἀφύλακτος. Ἀφράκτους οἰκίας, τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς. Ἄφρασον, ἀνεκδιήγητον, ἄῤῥητον. Ἀφράσει, ἀσυνετεῖ. Ἄφραστον, ἀπερινόητον. ὥστε μηδένα νοῆσαι, ἀνεκλάλητον, ἀνεκδιήγητον, ὃ μὴ φράζομεν, ἄλεκτον. Ἀφρασίαις, ἀσυνεσίαις, χίλια ἀνθρώπων. Ἀφρατίαν, ἰσχυρός. κρυφῶν. Ἀφρητός, ἡ ἀκάτα παρὰ Ταραντίνοις. Ἄφριζον, ἤφριζον, ἀφρὸν ἐποίουν. Ἀφρήτωρ, ὁ συγγενῶν ἐστερημένος. καὶ ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου. τουτέστιν, ἄπολις ἐστὶ, καὶ μήτε θέμιν ὅλως, μήτε οἶκον ἔχων, ὃς ἐμφυλίου πολέμου ἐρᾷ. γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἀφρήτωρ, ἢ παρὰ τὴν

τὴν

καὶ λιάζουσιν ἀττικῶς. λιαζοῦμαι δὲ κοινῶς. ἀφέγγομαι δὲ καὶ λιάζομαι, ἀμφότερα κοινῶς γράφονται. Ἀφεγγοῦς, μετεωροῦς. Ἀφῆκα, ἀόριστος πάντα τι διὰ τοῦ κ γράφεται. ἐκ τοῦ ἵημι, μέλλων ἥσω, ἀόριστος πρῶτος ἧκα. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφῆκα. οὕτω τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἀφῆκαν.

Ἀφῆκε βέλος, ἀντὶ τοῦ ἐξέπεμψεν. φωνὴν δὲ ἀφῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέφηνε. μέλος δὲ ἀφῆκεν, ἐπὶ κιθάρας, ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. καὶ ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, οὐχ ἐφῆκεν. Ἀφηνὸς, εὔπορος. Ἀφήλαστον, ἐπήλυσιν, ἐκ τοῦ ἅλλομαι. Ἀφηλικέστερον, ἀντὶ τοῦ πρεσβύτερον λέγουσιν ἴωνες. Ἀφήλικα, τὸν πρεσβύτην. ἴωνες δὲ χρῶνται τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ μηδέπω τοῦ ἐννόμου ἡλικίαν παιδός. ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι. Ἀφήλικες, οἱ τὴν ἥβην μὲν ὑπερβαίνοντες, οὔπω δὲ τοῦ εἴκοσι πέντε ἐνιαυτῶν, ὧν προΐστανται οἱ κουράτορες.

Ἀφῆλιξ, λέγουσιν οἱ ῥήτορες. τοὐναντίον γὰρ, ἢ δεῖ χρῶνται. τὸν μὲν γὰρ πρεσβύτερον, ῥητέον ἀφήλικα. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ μηδέπω τοῦ ἔννομον ἡλικίαν χρῶνται. Ἀφημαρτεῖν, ἀποτυχεῖν. Ἀφ' ἡμείων, ἀφ' ἡμῶν. Ἀφήμενος, πόρρω καθήμενος. Ἀφημιάσας, ἀχρειώσας. Ἀφημίζεσθαι, ἀθροίζεσθαι. Ἄφημοι, ἀνώνυμοι, ἀκλεεῖς. Ἀφήμονες, ἄρρητοι, οὐκ ὀνομαζόμενοι. Ἀφημοῦντας, ἀχρειοῦντας. Ἀφ' ἡμῶν, ἄποθεν ἡμῶν. Ἀφήμως, ἐν κόσμῳ, ἡσυχῇ. Ἀφίωσι, ἰκέται. Ἀφῦσαι, τὸ τὰς ἐπτισμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρῖψαι. Ἀφωνιάζειν δὲ, τὸ σκληρύνεσθαι, καὶ ἄποθεν τοῦ εὐθείας ὁδοῦ εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ὠνίον, ὁ σημαίνει τὸν λῶρον, ὠνιάζω, καὶ ἀφωνιάζω. Ἀφωνιάζειν, ἐχωρίζετο. Ἀφωνιασθεὶς, ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος. Ἀφυράων, μακράν. Ἀφυρέθη, ἐκ τοῦ ἀφύρομαι παθητικοῦ ὤφειλεν εἶναι, ἀφυρέθη. φύσει τὴν κλίσιν ἐν τῷ καθυρέθη. Ἀφύρομαι, ἐκείρομαι. Ἀφύρονται οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκεῖνοι, καὶ ἐκεῖνο.

Ἀφ' ὅτου, ἀπ' ὅτε, ἀλλὰ καὶ ἄλλως, ἐξ οὗ. Ἀφύσσεσθαι, ἄψασθαι.

Ἀφύσσειν ἐς τὸ αἰγαῖον ἡμᾶς φασίν. οὕτως ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς πλεῦσαι ἡμᾶς εἰς τὸ αἰγαῖον. καὶ μεταβατικῶς, ἀφύσσω τὴν ναῦν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀφήτωρ, ὁ ἀπόλλων, ὅτι ὁμοφήτωρ. ὁμοίως πᾶσι προφητεύων, ἢ μαντευόμενος διὰ τοῦ βέλους, καὶ τῆς τέχνης. ἢ τοξικὸς, ἀπὸ τοῦ τῶν βελῶν ἀφέσεως. Ἀφήτορος, προφητεύοντος, ἢ τοῦ τοξότου. Ἄφθα, ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθόη. Ἀφθίβορος, ὁ βορᾶς ἐσθίων. Ἄφθιτον, ἄφθαρτον, θεῖον, ποιητικῶς τὸν πέπλον. τὸ μὲν ἀθάνατον, ἐπὶ ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάσσουσι. τὸ δὲ ἄφθιτον, ἐπὶ ἀψύχων.

Ἄφθιτος γνώμας, ἀμετάτρεπτος. Ἀφθονία, πλοῦτος, καὶ εὐπορία. Ἄφθονον, πολύ, καὶ πλούσιον. Ἀφθόνως, δαψιλῶς. Ἀφιᾶσι, τὸ ἐλευθεροῦσι, καὶ πέμπουσιν. ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἱεῖσι, καὶ ἱᾶσι. καὶ ἀττικῇ συναιρέσει, ἱᾶσι. καὶ ἀφιᾶσι, καταλιμπάνουσιν. Ἀφίγμεθα, ἵκω, ἵξω, ἷχα, ἷγμαι. καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἵγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα.

Ἀφιγμένος, παραγενόμενος, παραγενόμενος. Ἀφιδρύσας, ἀφοσιώσας. Ἀφίδνα, δῆμος αἰαντίδος φυλῆς. ὅθεν ἀφιδναῖος. Ἀφίδρυμα, ἱδρύω, τὸ εἰς τὸν ναὸν εἴδωλον. Ἀφιδρύματα, τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. Ἀφίει, ἐκ τοῦ ἱῶ περισπωμένου ῥήματος. ὁ παρατατικὸς, ἵην ἵεις ἵει. καὶ συνθέσει, ἀφίει. Ἀφίει παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀφίει, ἐκ τοῦ ἀφίημι, ὁ παρατατικὸς ἀφίην, ὡς ἐτίθην. τὸ τρίτον, ἀφίει. λέγεται μὲν οὖν ἀφίει, ἐπὶ φωνῆς, καὶ βέλους, καὶ τοῦ ἀπολύειν, καὶ τοῦ καταλιμπάνειν τι ἐν διαθήκαις. ἀφίει, ἀνεκήρυξεν. ὤφειλε γὰρ ἀφίει εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀπέπεμπεν.

Ἀφίεμαί σε τῆς δίκης, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω. ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. Ἀφίεμαί σε, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦμαι διὰ σοῦ. ἀφίεμαί σου, ἀντὶ τοῦ ἀφίσαμαί σου. Ἀφίεμεν, ἀφίετε. ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἵεμεν ἵετε, καὶ ἀφίεμεν ἀφίετε. Ἀφίεναι, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω καὶ ἀπολύω, κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν ἀφιέναι. Ἀφ' ἱδρῶς. οὕτως ἔλεγον χρεμμῆ ἱδρῶ, παρὰ τοὺς πατέρας. Ἀφιδρυμένα, περικεκαθαρμένα. Ἀφιδρῶσαι, καὶ οὕτω θεοφορίαν, οὐ δὲ καθιδρῶσαι. Ἀφιδρυμένοι, οἱ διὰ θεῷ ἀνακείμενοι. Ἀφιέρωσιν, ἀνέθηκε διὰ θεῷ. Ἀφιζάνει, ἀπανίσταται τοῦ καθέζεσθαι. Ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν. Ἀφίημι λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἐῶ, καὶ ἀπολύω. οἷον ἀφίημί σε ἐλεύθερον. καὶ ἀντὶ τοῦ καταλείπω. οἷον, ἀφίησι τις υἱοῖς ἑαυτοῦ ἐν διαθήκαις τόδε. καὶ ἀντὶ τοῦ πέμπω, οἷον ἀφίημι βέλος. καὶ ἀντὶ τοῦ καταγινώσκω τι ἰδίας, ἢ εἰργόμενος ὑπό τινος καταλιμπάνω αὐτό, οἷον ἀφίημι τὴν τοῦ λόγου συνέλευσιν, εἴργουσι γάρ με τὰ πράγματα. καὶ ἀφίημι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τροφῆς. Ἀφίημι, παραιτοῦμαι, παραλιμπάνω, ἐῶ, παρίημι, προΐημι, λείπω, ἀπολείπω, καταλιμπάνω. Ἄφθαρτον, κυρίως τὸ ἀπαθὲς καὶ ἄϋλον, καὶ ἀψηλάφητον. ἄφθαρτόν ἐστι, τὸ ὑφ' ἑτέρας οὐσίας βλαβῆναι μὴ δυνάμενον. ὃ καὶ κατὰ πάντα ἄρρευστον. καὶ ἀναλλοίωτον, καὶ ἄτρεπτον. τὸ δὲ κυριακὸν σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ πέπονθε καὶ ἐτρώθη τοῖς ἥλοις καὶ τῇ λόγχῃ. καὶ αἷμα καὶ ὕδωρ ἐξέβλυσε, καὶ ἐκ ζωῆς νεκρὸν γέγονε. ὥσπερ ἡνίκα ἀκούσῃς διδασκάλου λέγοντος ἄφθαρτον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχειν πρὸ τοῦ σταυροῦ, νόησον ὅτι κατὰ τὴν φθορὰν τῆς ἁμαρτίας λέγει τὸ ἄφθαρτον, ἤγουν ἀμίαντον. καὶ οὐ κατὰ λείποντα ἰδίᾳ καὶ ἀλλοτριότητα τῶν ἡμετέρων σωμάτων. Ἀφθὰς, ὁ διεθνοῦς. τὸ α ἐπιτατικόν. Ἄφθιτον, τὸ ἄφθαρτον. Ἄφθονα, τὰ μὴ φθονούμενα, καὶ τὰ πολλά. Ἀφικάνει, παραγίνεται.

Ἀφικέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. ἀφικέσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ φθάσαι. Ἀριστοφάνης, ὡς τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν. Ἀφ' ἱκετηρίας, ἐπὶ τῶν καταπροσδοκωμένων, καὶ λόγου τυγχανόντων, οὕτως ἔλεγον.

Ἀφίκετο, παρεγένετο. Ἀφικλῶντες, ἀποστρέφοντες, ἢ ἀποκλίνοντες.

Ἀφικνεῖται, ἐνεστώς. ὡς τὸ ὑπισχνεῖται. ἀφικνεῖται δὲ, καὶ ὑπόσχεται, ὑποτακτικά. οὐ γὰρ εὑρίσκεται ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀφίκεται ἢ ὑπόσχεται, οὐδὲ ἀφίκομαι καὶ ὑπόσχομαι, ἀλλὰ ἀφικνοῦμαι καὶ ὑπισχνοῦμαι. Ἀφικνοῦμαι, ἐπὶ ἐνεστῶτος. καὶ ἱκνοῦμαι, ὡς ὑπισχνοῦμαι. καθικνοῦμαι δὲ γενικῇ συντάσσεται. οἷον, καθικνοῦμαι τῆς κεφαλῆς τῇ ῥάβδῳ. καὶ ἐπὶ ἀορίστου, ἀφικόμην. ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἄν, ἐὰν ἀφίκωμαι. καὶ ἐπὶ μέλλοντος ἀφίξομαι, καὶ ἐφίξομαι. ἀφίξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι. ἐφίξομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἅψομαι, καὶ ἀφικνοῦμαι, καὶ βαδίζω πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὅσα τῆς αὐτῆς σημασίας ἔχονται, οἷον πορεύομαι, ἔρχομαι, φοιτῶ, παραγίνομαι, στείχω, ὁρμῶ. Ἀφικνούμενος, παραγινόμενος. Ἀφικομένου, παραγενομένου. Ἀφικόμην, ἀφίγμαι. Ἀφίκεται, παραγίνεται. καὶ ἀφικόμενος, παραγενόμενος. Ἀφικτὸν, ἀκάθαρτον, μιαρόν.

Ἄφικτρα, τὴν ἱκέσιον δίκαν. Ἀφικτρὸς, ἀκάθαρτος, μιαρός. Ἀφίκευ, παραγίνου. ἵκω, ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἱκόμην, ἵκου, καὶ ἀφίκου. Ἀφιλέταιρος, ὁ ἐχθρωδῶς πρὸς ἑταίρους διακείμενος. Ἀφιλὴς, καθαρὸς, ὑγιὴς, ὁλόκληρος. Ἀφιλία, καρτερία. Ἀφιλοπτολέμους, ἀπολεμίστους. Ἀφιλότιμος, ταπεινός. ἢ ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς καλοῖς, οἷς πράττει, τιμᾶσθαι βουλόμενος. Ἀφιματῶσαι, ἀπολῦσαι. Ἀφιππάζει, ἀφίππευσε, παραγίνεται. Ἀφῖξαι, μετοχῇ συντάσσεται, οἷον ἀφῖξαι γελῶν, ἀφῖξαι γελάσων. ἢ δοτικῇ δέ ὅτι συντάσσεται, οἷον, ἀφῖξαι ἡμῖν, ἢ ἀφίκετο ἡμῖν τὸ δεινόν. καὶ δὲ μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως. οἷον, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἀφίκετο εἰς τὸν θεόν, ἠδυνήθη διὰ τῆς ἀχέτας πρὸς τὸν θεόν. Ἄφιξις, ἔλευσις, ἔφοδος, παρουσία. Ἀφίξομαι καὶ ἥκω ἢ μετ' ἄριστον, μαθησόμενος τὴν τέχνην. Ἀφίππως, ἀπείρως ἔχοντας ἱππικῆς. Ἀφ' ἵππων μάρνασθαι, καὶ ὅτι χρὴ πεζὸν ἐόντα, παρασημειωτέον ἐστι παραφραστικὸν δὲ ἱππεύεται, καὶ πεζεῖ. δῆλον δὲ, ὡς ὁ ἀφ' ἵππων μαρνάμενος, ἱπποχάρμης λέγεται. ἤγουν, ὁ ἐφ' ἵππων μαχόμενος, ἢ καὶ ἵπποις χαίρων. Ἀφίσαμαι, ἀπάγω, ἀπαλλάττομαι.

Ἀφίσαμαι, τὸ ἀπέχω. συντάσσεται γενικῇ. οἷον ἀφίσαμαι τοῦ ἔργου τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ μακρὰν εἰμί. ἀφίσαμαι, καὶ τὸ ἐφ-

ἀπαλλάξας. Ἀφεὶς, καὶ ἀπαλλάξας. τὸ μὲν ἀφεὶς, ὅταν ἀπολύσῃ τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι, καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. Δημοσθένης ἐν τῇ τρίτῃ περὶ Φορμίωνος παραγραφῇ. ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἀφίησι μὲν δι' αὐτὸν μόνον, ὧν ἐνεκάλει. ἀπαλλάττειν δὲ, ὅταν μηδὲ ἄλλον διὰ λόγον ὑπολείπηται ἑαυτῷ πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ. ἵν' ἀπαλλαγὴ ἕως αὐτῷ γένηται παρ' ἡμῶν κυρία.

Ἀφέωνται, ἐκ τοῦ ἵημι, ὁ μέλλων, ἥσω, ὁ παρακείμενος. εἶκα, ὁ παθητικὸς, εἷμαι, εἷσαι, εἷται. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφεῖσαι. Ἀφέσθαι, ἀφίημι, ὁ μέλλων ἀφήσω. ὁ παρακείμενος ἀφεῖκα, ὁ παθητικὸς, ἀφεῖμαι, σαι, ται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀφεῖσθαι. Ἄφετος, ἱερὸς, τοῖς ἀνέμοις ἀκατάσχετος. Ἀφιλάγαθος, κακοῦργος. Ἀφῆλιξ, οὐ μόνον ἐπὶ ἀφηλικέστερος οἱ παλαιοὶ ἐτίθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μειρακίου ἑνὸς, καὶ ἐνδεέστερος, ὡς ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς. Ἀφελεῖν, συναγαγεῖν, κινεῖν. Ἀφελὴς τόκος, ὁ ὁμαλός. Ἀφελέσθαι, λέγεται ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. Ἀφέλεσθε, ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω, ἐν συνθέσει ἀφέλω. ὁ παθητικὸς ἀφέλομαι, τὸ πληθυντικὸν ἀφελόμεθα, τὸ δεύτερον ἀφέλεσθε.

Ἀφελὴς, ὁ εὔκολος, ὁ ἄπο δὲ διὰ τὴν εὐκολίαν. σημαίνει καὶ τὸν ὑγιῆ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ μηδὲν ἀφαιρεῖσθαι τοῦ σώματος. Ἀφελλία, μελανὸς ἀλφός. Ἄφελμα, τὸ κάλλιστον. Ἀφελομένου, ἐπάρχου. Ἀφελοῦνται, ἀποστεροῦνται. Ἀφελοῦμαι τὰ σὰ βέλη, ἤγουν ἀπὸ σοῦ λήψομαι. Ἀφελχθεῖσα, κλανθεῖσα, ξυμβαλεῖν εὐλόως, εἶπε. Ἀφελῶν πεδίον, ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρων, κατὰ κρᾶσιν. Ἄφεμα. ἐκ τοῦ ἵημι, ἧκα, εἷμαι, εἷσαι, ἧμα. καὶ συνθέσει, ἄφεμα, τὸ ἀπέσταλμα. Ἀφέμενον, ἀποστάντα, ἀντιλέγοντα. Ἀφίμενος, ἰασμένος, συντάσσεται δὲ μετὰ γενικῆς. Ἄφενος, ὁ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀθροιζόμενος πλοῦτος, τὸ αὐτὸ καὶ βίος. ἀφ' οὗ βιοῖ τις δηλονότι. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄφενος ἀρσενικῶς. καὶ τὸ ἄφενος, οὐδετέρως, ἀφ' οὗ ἀφνειὸς, ὁ πλούσιος. καὶ ἄφενος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ δι' ὀλίγου συναγόμενος. πλοῦτος δὲ, ὁ διὰ πολλῶν ἐτῶν, οἷον πολυετὸς τις ὤν. γίνεται δὲ ἄφενος, ὡς τοῖς πλείοσι δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἔνος, ὅ ἐστι χρόνος. ὅς τι καὶ παρ' ἡμῖν ψιλοῦται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς δασύνεσθαι λέγεται. τοῦτο δὲ ἢ παρὰ τὸ ἕω τὸ πληρῶ, ἤγουν τελειῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ ὅλος. τελεσφόρος γὰρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἐνιαυτός. ἢ παρὰ τὴν ἕνωσιν τῶν τεσσάρων ὡρῶν, καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἔργων. ἢ καὶ ἄλλως, παρὰ τὸ εἷς ἑνὸς, ἵνα κατὰ τὴν ὑφὴν καὶ αὐτὸς εἴη βοῦς, μόσχος, μονόκερως. βοῦς μὲν, διὰ τὸ κατὰ βόας ἔργα [illegible] γίνεσθαι. μόσχος δὲ, διὰ τὸ ἀεὶ νεάζειν, ἐφ' οἷς ποιεῖ. μονόκερως, διὰ τὸ μοναδικὸν καὶ ἐπικρατέστατον κατ' ἐνέργειαν τοῖς μερικοῖς καιροῖς. ἔτι ἰστέον, καὶ ὡς διαιρεῖται ἄφενος κατὰ τὸ γένος. καὶ Ὅμηρος μὲν, οὐδετέρως προσάγει αὐτὸ, λέγων ἄφενος πλοῦτόν τ' ἀφύξειν. εὕρηται δὲ παρά τισι καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἄφενος.

Ἀφέξω, ἀποκωλύσω, ὀπίσω, παύσω. ἐκ τοῦ ἔχω, ἀπέχω, ἀφέξω. Ἀφέξομαι, παύσομαι. Ἀφέξονται, παύσονται. Ἄφενος, ἄφνειος. Ἀφέξω χεῖρας, ἀντὶ τοῦ κωλύσω. ἀπ' ἐναντίου τὸ ἀπέχειν ἐστὶ, πρὸς τὸ προσέχειν. εἴπερ ἀπέχειν μὲν, τὸ πόρρω ἔχειν. προσέχειν δὲ, τὸ ἐγγὺς ἔχειν. Ἀφέψημα, ἀνάθημα, δῶρον, ξένιον. Ἀφέψησα, ἕψησα. Ἀφέριστος τόκος, ὁ ἀπάλλακτος. Ἀφερπύσαι, βαδίσαι. Ἀφερτὴ, οἷον ἀφερτὴ δ' ἀρετή. ἀπὸ τοῦ φέρω, γίνεται φερτὸς, καὶ φερτὴ, καὶ ἀφερτή. ἐκ δὲ τοῦ φερτὸς, προφερέστερος, τὸ συγκριτικὸν, καὶ προφερέστατος.

Ἀφέρτερον, ἥσσονα. Ἀφερτίερες, πολυφερτέρες, ταχυτέρες. Ἀφέρτερος, ἀφόρητος. Ἄφες. ἵημι, ὁ μέλλων ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν, ἡ μετοχὴ εἷς ἕντος. καὶ τὸ προστακτικὸν ἕς. ὁ κανών. πᾶσα μετοχὴ εἰς ς ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα εἰς ει, τὸ προστακτικὸν ποιεῖ. χωρὶς τοῦ ἕς, θὲς, καὶ δός. Ἀφέσθη, ἀπέχεσθαι. Ἄφεσις, ἀπόλαυσις, συγχώρησις. καὶ ἄφεσις, καὶ ὕσπληγξ, ὅθεν ἀφίενται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον. λέγεται καὶ γραμμὴ, καὶ βαλβὶς, περὶ ὃ κάμπτουσι, καὶ καμπτήρ. ἵνα δὲ παύονται, τέλος, καὶ τέρμα, καὶ βατήρ. ἔνιοι δὲ καὶ βαλβίς. Ἀφέσιος Ζεὺς, ἐν Ἄργει τιμᾶται.

Ἀφεσταίη, καινότερον ἐσχημάτισται. καὶ ἔστι μὲν κοινὴ ἡ σύνθεσις ἀπ' αὐτοῦ, τὸ ἀποσταίη. τὸ μὲν τὸ ἀφεσταίη, φίλτερον Ὁμήρῳ, οἷα ποιητικώτερον. ἰστέον δὲ, ὥσπερ τὸ τέτλαθι, καὶ τὸ τετλαίη, σύνοιδα. ὡς τὸ οὐδ' ἂν ἐμοί γε τετλαίη, καὶ κόνις περὶ ἰῶν, καὶ τὰς ὄπας ἰδέσθαι, οὕτω καὶ ἕσταθι ἑσταίη, καὶ ἀφεσταίη. ὧν τὸ μὲν ἕσταθι χρῆσις ἐκ τῆς ὀδυσσείας. τὸ δὲ ἀφεσταίη, ἐκ τῆς ὀδυσσείας. Ἀφεσκαίνεται, ἀποσκελλαίνεται. Ἀφεστάναι, τοῦ διεστάναι διαφέρει. ἀφεστάναι μὲν λέγεται, ὅταν πλεῖστον ἀπέχωσι. διεστάναι δὲ, τὸ κεχωρίσθαι τῇ γνώμῃ πλησίον ὄντας. Ἀφεστᾶσιν, ἑστήκασιν. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἑστᾶσιν, καὶ ἀφεστᾶσιν.

Ἀφέστατε, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφεστήκατε, διὸ καὶ δασύνεται. καὶ ἀφέστατε, ἀμφότερα καὶ χωρίς. ἑστήκατε οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕστατε. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφέστατε. Ἀφέστηκας, ἐμακρύνθης. Ἀφεστὸς, ἀγαθός. Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος, ἤγουν ἐκ τῶν κρειττόνων, ἢ ἐκ τῶν οἰκείων. μετῆκται δέ φασιν ὁ λόγος, ἐκ τῶν ἱερῶν. ἔθος γὰρ ἑστίᾳ πρώτῃ ἀπάρχεσθαι, ἀπὸ τῆς ἑστίας δὲ γίνεται ἑστιᾶν. ὅπερ κατὰ τοὺς παλαιοὺς οἱ Δωριεῖς ἱστιᾶν λέγουσιν.

Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος. ἐν ταῖς ἀποδημίαις ἀφ' ἑστίας ἄρχονται, καὶ οὕτως ἐκ τῶν θεῶν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ εἶπεν ὁ θεράπων, φίλος, ἐπιτρέψω. ἐπεὶ γὰρ τῆς χειροτονίας μέλλει δικάζειν, ὁ φιλοδικεῖν καταδικάζειν ὡς φιλόδικος. ἔστι δὲ παροιμία, τὸ ἀφ' ἑστίας ἄρχου. μετενήνεκται δὲ, ἀπὸ τῶν τὰ ἱερὰ καθισμένων. τῇ γὰρ ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. μῦθον δὲ συντίθησιν Ἀριστόκριτος, οὕτως ἔχοντα. μετὰ γὰρ τὸ κυλισθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν, τὸν Δία δεξάμενον τὴν βασιλείαν ἐπιτρέψαι ἑστίᾳ λαβεῖν, ὅτι βούλοιτο. τὴν δὲ, πρῶτον μὲν παρθενίαν αἰτεῖσθαι. μετὰ δὲ παρθενίαν, ἀπαρχὰς θυομένων αὐτῇ δίδοσθαι πρώτῃ παρὰ τῶν ἀνθρώπων. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν Εὐθύφρονι, βουλοίμην ἂν ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὀρρωδῶ, μὴ τοὐναντίον γένηται. ἀτεχνῶς γάρ μοι ἀφ' ἑστίας δοκεῖ μοι ἄρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν. Ἀφέστιος, ὁ ἔξωθεν τῆς οἰκίας. καὶ ἀφ' ἑστίας, ἀπὸ τῆς οἰκίας. Ἀφετὸς, ἀφειμένος. Ἀφέται, τόπος ἐν Ἀθήναις. ἔνθα ὁ στόλος τοῦ Ξέρξου ἐναυάγησε, διὰ λιμένων ἀναπεπλευκότα. Ἀφετέω, ἀφήκασιν. Ἀφετηρία, ἀρχὴ, ἡγεμονία. ἡ ἀρχὴ τοῦ ἱπποδρόμου. καὶ ἁπλῶς, πᾶσα ἀρχὴ, ἢ τὸ κάγκελον.

Ἀφετήριον, τὸ πετροβόλον ὄργανον. Ἄφετοι, οἱ ἱερόδουλοι, καὶ ἀπολελυμένοι. Ἀφευθεὶς τὴν ψυχὴν, Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ φλογισθείς. Ἀφεύξομαι, παύσομαι. Ἀφεὺς, ἀλύπως.

Ἀφέψαλον, ὥσπερ ἀποθύσας λαμπροῦ. Ἀφεψεῖν, βλάπτων ῥίζα. Ἀφεψιανάλωσ, ἀφειμένος. Ἀφέωκα, ἀφεῖκα, ἐνδείᾳ τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω. Ἀφέωνται, ἐκ τοῦ ἀφεῖνται ἀφέωνται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω ἀφέωνται. ἀφίημι, ἀφήσω. ὁ παρακείμενος, ἀφεῖκα, ὁ Ἀττικὸς ἀφέωκα. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ πολλάκις πλεονάζουσι τὸ ε κατὰ τὸν παρακείμενον, τότε καὶ τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς ω. ὁ παθητικὸς ἀφέωμαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφέωνται. Ἀφὴ, ψηλάφησις, ἡ χεὶρ, καὶ ἡ χεία τοῦ λίπτας. καὶ αὐτὴ ἡ αἴσθησις. Ἀφηβῆσαι, γηράσαι.

Ἄφηβος, ἄπαις. Ἀφηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι, προηγεῖσθαι, ταυτόν. ἐπὶ προλεγόντων ἡ ὁδηγίας λαμβάνεται, παρὰ τοῖς ὕστερον. Ἀφηγοῦ, ἄρχε. Ἀφηγούμενον, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ, ὁδηγός. Ἀφηγητὴς, ὁμοίως. Ἀφήγησις, διήγησις, τὸ αὐτὸ ἢ ἀφηγοῦμαι, ἢ διηγοῦμαι. ἀντὶ τοῦ ἐξέρχομαι. ἀφήγημα, ἢ διήγημα. ἁπλῶς μῦθοι δεῖ γράφειν, ἀφηγοῦμαι. ἀφήγησιν δὲ κοινῶς, καὶ διήγησιν.

Ἀφανὴς οὐσία, καὶ φανερά. ἀφανὴς μὲν, ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι. φανερὰ δὲ, ἡ ἔγγειος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἐπιστολήν. Ἀφανισμὸς, σιωπηρῶν ἐκτάσεως. Ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται, καὶ φθείρεται διόλου. καὶ ἀφανίζεται τὸ κρυπτόμενον, καὶ μὴ φαινόμενον. καὶ ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς ἐπὶ καιρὸν γίνεται. Φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν, Οὐκ ἁπλῶς ἀπόλλυντο, ἀλλ' ἀφανισθεῖεν μίαν ἡμέραν. καὶ ἀφανίζει τις τόδε, ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημαινομένων. Ἀφανίζω, κρύπτω, ἐξαλείφω, ἀμαυρῶ, ἀπολῶ, ἀπόλλυμαι, ἀποκόπτω, φθείρω, λυμαίνομαι, καταλύω, ὀλλύω, ὀλύω καὶ ἀπολύω, κατασείω, καταστρέφομαι, τέμνω, κρύπτω. καὶ ἀφανίζω, αἰτιατικῇ. Ἀριστοφάνης, ὁ θεὸς δ' εὐθέως ἀφανίσας αὐτὴν, ἐγγράφαντα ἐποίησεν. Ἀφανίσαι οἱ παλαιοὶ, οὐχὶ τὸ μολῦναι ὡς οἱ νῦν, ἀλλὰ τὸ τελείως ἀφανῆ ποιῆσαι. Ἀφάνται, χωρίον τῆς Δαμαρίδος φυλῆς, πόρρωθεν. Ἄφαντον, ἀφανὲς, ἀθεώρητον, μὴ φαινόμενον. ἀφαντὸν, μὴ ὁρώμενον. καὶ ἄφαντον φῶς, τὸ ἐκ πυρίτου λίθου. ὡς τὸ, ἀλλ' ἐν πέτραισι πέτρον ἐκθλίβων, μόλις ἔφηνεν ἄφαντον φῶς. Ἀφανατίζομαι, στρατεύομαι. ἐν ἀράχνη. Ἀριστοφάνης, Τοὺς ἀροτῆρας ἁμῶν ταχὺ πάνυ ἐν ξύλῳ δήσαντες ἀραχνίων, κάτω λαθεῖν βούλεται. τουτέστιν, ὁ κλέων.

Ἀφάπτειν, προσκολλᾶν. Ἄφαρ, ἐπίρρημα μεσότονον, παρὰ τὸ ἅπτω ῥῆμα. σημαίνει τὸ ταχέως, ἢ εὐθέως, καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινόμενον. ἀφ' οὗ καὶ Ἰωνικῶς οἱ φίσεις ἀφαρεὶ λέγουσι, τὸ ἀσπίστως· ἢ ἀπὸ τῆς φωνῆς, ὁ φθέγγεσθαι. ὅσα ἐπικῶς φιλοῦσι τῶν σημαίνει τὸ ταχέως, οἷον ἄφαρ δ' ἐν σπαλλάς· αὐτὸς, ἔγχει ἐμῷ. τὸ πρόχειρον, καὶ παραχρῆμα. ὡς τὸ, ἄφαρ δὲ χεῖρ ἀμόσσειν αἰτεῖ. τὸ αἰφνίδιον, ὡς τὸ, ἄφαρ δ' ἐκ τρώων ἐλασσαμένου μῶνυχας ἵππους. τὸ ῥᾳδίως, ὡς τὸ, ἄφαρ δ' ὁ πάγγελος ἦλθεν.

Ἄλλως. Ἄφαρ, αἰολικὸν ἐπίρρημα, καὶ τὸ αἶψα. ὧν μία ἡ παραγωγή. καὶ ταυτὸν σημαίνουσι. τὸ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἅπτω ἄψω, τὸ δὲ, ἐκ τοῦ ἅψω ἦρα παρακειμένου. ἔστι γὰρ αἶψα καὶ ἄφαρ, τὸ ταχὺ καὶ ἐξαίφνης σημαίνοντα. ἄφαρ, ὅ ἐστι ταχὺ καὶ εὐθέως. οὕτως ἐτρίβη πρὸς κοινότητα τῶν ἀπὸ συνηθείας. ὥς τι λέγει τῶν πολλῶν, τὴν αὐτοσχέδιον ζωμὸν ἀφαρέζομεν φασίν. ὡς εἴ τις εἴποι ταχύζωμον, εὐθέζωμον. καὶ ἄφαρ κορυφὴν τελέθουσιν, ἀντὶ τοῦ εὐθύς. ἅμα τῷ γεννηθῆναι, κεράτων φύσιν προβάλλουσι, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Ἄφθεγον, ἐλεύθερον. Ἀφθαί, αἱ ἀπολεπίσεις, καὶ ἀπογεύσεις τι ποιεῖν. Ἄφθη, ἐφθεὶ, ἀνεπάτει. Ἀφθιὸς, ὄρος ἐστὶν ἐν ἠπείρῳ. ὀνομάζεται δὲ Βυζάντιος. καὶ ἀφθιὸς, ὁ ἥρως. καὶ ἀφθιὸς, ὁ ὄχλος ὅθεν τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ περίζωμα. Ἀφθιδαλον, ἄχαρτον, ἀθυσίαστον. Ἄφαρκτος, ἀφύλακτος.

Ἀφάρμακον χῶμα, τὸ ἄνευ ἄνθους. ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα, καὶ τὰ βάμματα φαρμακεῦσαι Σοφοκλῆς ἔφη. Ἀφάρματον, ἀπόντων. αὐτοῦ ἁμαρτῶν. Ἄφθαι, ἀνέματι, ἀνέλυσι. Ἄφθον, ἀνήροτον. Ἀφαρόωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶσιν. Ἀφάροτος, ὁ ἀναροτρίαστος γῆ. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις. ἢ παρὰ τὸ φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι. καὶ γὰρ δύο εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους χιτῶνας, διχοφάρους φαμέν. Ἀφάρτεροι ἵπποι, τουτέστι ταχύτεροι, ἀπὸ τοῦ ἄφαρ τὸ εὐθέως. Ἄφαρτος, πολὺς, ἄριστος βοηθός. Ἀφάριμος, ἄτιμος. Ἀφάρυντος, ἀνιδρύτατος. Ἀφὰς λύχνον, ὑπὸ λόλλου λέγει. Ἀφάσσειν, ψηλαφᾶν, παρὰ τὴν ἀφήν.

Ἀφάσσε, ψηλαφήσας, παρὰ τὸ ἅπτω ἀφῶ. ἀφῶ ἀφάσσω, τοῦ τῆς ἀφῆς ὑποβάλλω. ὡς μάθω μαθλάσσω. καὶ ἀφάσσειν ὁμοίως.

Ἀφασία, ἀφωνία, ἔκστασις, ἀγνωσία, σιωπὴ, ἀπαυδία, ἀμηχανία.

Ἀφασσόμενος, ψηλαφῶν. Ἀφάσσων κεῖται παρὰ Λυκόφρονι, ψηλαφῶν. Ἀφατέλλει, μακροὶ, θηλαί. Ἄφατον, τὸ ἀμέτρητον καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ἤγουν πλεῖστον, ἄφατον, καὶ ἄρρητον, καὶ ἄλεκτον. περὶ οὗ οὐ δύναταί τις εἰπεῖν, ἀλέκτου.

Ἄφατος, ὡς φρόνιμος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀφάτως φασὶ καὶ μεγάλως φρονῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀφαυαίνομαι, ξηραίνομαι. Ἀφαυρὰ, ἀσθενῆ, ἀμαυρότερα, ἢ κουφότερα.

Ἀφαυρὸς, ἀσθενὴς, ἄγαν παῦρος. ὀλίγος κατὰ διάλεκτον. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων φήσω, γίνεται φαῦρος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφαυρὸς, ὁ μὴ δυνάμενος διὰ ἀσθένειαν λέξαι. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, γίνεται παράγωγον φάος, ἐξ οὗ φὰρ δὲ χρυσόθρονος. καὶ ἐξ αὐτοῦ, φαυρὸς ὄνομα, καὶ κατὰ στέρησιν, ἀφαυρός. ἐν πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀφαυρὸς, ὁ ἀτελὴς καὶ ἀλαμπής. Ἀφαυρότατος. Ὅμηρος, ἐπεί οὐ μὲν ἀφαυρότατος βάλεν ἀχαιῶν. νοητέον ἐξ ἐναντίου τὸ ἀλλ' ὁ ἰσχυρότατος. εἰώθει γὰρ ὁ ποιητὴς ἐν πολλοῖς τῇ ἀποφάσει, ἀντὶ καταφάσεως χρῆσθαι τὸ ἐναντίον. ὥσπερ καὶ τὸ, Οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐλυπήθη, διὸ καὶ ἐδάκρυσε. τοιοῦτον καὶ τὸ, οὐκ ἐκ λύθη θυμῷ Ζεύς, ἀλλὰ δηλονότι ἐχάρη. Ἀφάψας, ἐφάψας, ἁρμόσας. Ἀφάψαι, προσκολλῆσαι, συνδῆσαι, μῖξαι.

Ἀφέλιτος ἡμέρα παρὰ Λάκωσιν, ἐν ᾗ θύουσιν. Ἀφεδρῶ, ἀποπατῶ. Ἀφειδῶν, ἀφειδῶς. Ἀφεδρεῦσαι, ἐπὶ δίφρῳ καθῖσαι. Ἄφεδρος, ἀκαθαρσία. Ἀφεδρών, σίλλαι, σιλλαρία, σωτηρία, ἀποχώρησις. Ἀφέη, ἐκ τοῦ ἀφῶ, ἀντὶ τοῦ πέμψῃ, κατὰ πλεονασμὸν συνέβη τοῦ ε, ὁ καὶ Ἡσίοδος ἐχρήσατο ὁ ποιητής. οὕτως ἐν τῷ ἀφίενται πλεονάζει τὸ ε. Ἀφεθῆναι, ἀπολυθῆναι. Ἀφέθοσαν. ἀφίημι τὸ συγχωρῶ. ὁ μέλλων ἀφήσω, ὁ παρακείμενος ἀφῆκα, ὁ παθητικὸς ἀφεῖμαι, ὁ ἀόριστος ἀφείθην. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἀφέθην, ὡς παρέθην. Ἀφειδὴς, ὁ ἀνελεήμων. Ἀφειδέως, μὴ φεισάμενος, ἢ παριδὼν, ἢ καταφρονήσας. Ἀφειδήσαντος, ἀφροντιστήσαντος. Ἀφειδία, καρτερία. Ἀφεῖεν, συγχωρήσαιεν. Ἀφεῖκα, τὸ ἀττικόν. τὸ δὲ ἀφῆκα, δώρισον.

Ἀφεικὸς, μετοχή. καὶ ἀφεικέναι, ἀπαρέμφατον, ἐκ τοῦ εἶκα παρακειμένου. τὸ δὲ εἶκα, ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. Ἀφειλόμην, καὶ ἀφείλατο, οἱ λέγοντες ἁμαρτάνουσιν. δέον λέγειν διὰ τοῦ ο ἀφειλόμην, καὶ διὰ τοῦ ο ἀφείλετο. τοῦ γὰρ ἀπλοῦ ῥήματος ὄντος εἱλόμην εἵλου, ἐξ ἀνάγκης ὁ σύνθετος ἐφύλαξε τὰ βραχέα, τό, τὸ ε, καὶ τὸ ο. μόνως οὖν ῥητέον, ἀφειλόμην ἀφείλετο. Ἀφείλατο. ὅσοι διὰ τοῦ α λέγουσιν, ἀχθονεύουσι. δέον διὰ τοῦ ε λέγειν, ἀφείλετο. καὶ ἀφείλομεν δεῖ λέγειν διὰ τοῦ ο, καὶ μὴ διὰ τοῦ α. Ἀφεῖλεν, ἦρεν, ἐκλεψεν. Ἀφείλετο, οὐκ ἀφείλατο. καὶ προεῖτο, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. ἐφ' ὧν καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον διὰ τοῦ ου συλλαβῆς, καὶ τὸ τρίτον διὰ τοῦ ο. ἐφ' ὧν δὲ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ α, τὸ μὲν δεύτερον διὰ τοῦ ω, τὸ δὲ τρίτον πάλιν διὰ τοῦ α. οἷον, ἐποιησάμην ἐποιήσω ἐποιήσατο, ἐγραψάμην ἐγράψω ἐγράψατο. ἐπὶ δὲ τῶν πρώτων, εἱλόμην εἵλου εἵλετο, ὠνόμην ὤνου ὤνετο. Ἀφείλοντο, ἀπαίρουσιν, ἥρπασαν, ἀνέσπασαν. Ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολέλυμαι. καὶ ἀφεῖσαι, καὶ ἀφεῖται, καὶ ἀφειμένος, καὶ ἀφεῖσθαι γράφεται, καὶ γίνεται συστάσεται. κοντίζεται δὲ τὸ ἀφεῖμαι, εἰ μὲν ἐστιν ἐπὶ ἐνεστῶτος, οὕτως. ἵημι τὸ πέμπω, καὶ ἀπολύω. καὶ ἀφίημι, τὸ παθητικὸν ἀφίεμαι. καὶ κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὸν ει δίφθογγον, ἀφεῖμαι. εἰ δέ ἐστιν ἐπὶ παρακειμένου, οὕτως. ἵω τὸ ὑπάγω. ὁ μέλλων ἥσω, ἄχρις. ὁ παρακείμενος εἶκα, καὶ αὐτὸς ἄχρηστος. ὁ παθητικὸς, εἶμαι καὶ ἀφεῖμαι. ἡ μετοχὴ ἀφειμένος. καὶ ὁ ἀόριστος ἀφείθην ἀφείθης ἀφείθη, ὡς τὸ ἐρρίθη, καὶ ἐλείχθη. Ἀφειμένοι πόνων, ἤγουν ἀπηλλαγμένοι. Ἀφειμένος, καὶ ἐπὶ πάθους καὶ ἐπὶ ἐνεργείας λαμβάνεται. οἷον ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφείθην. καὶ ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκα. καὶ ἀφεῖσαι, ὡς θεῖναι.

Ἀφεῖναι τὸ ἀπολῦσαι ἐγκλήματος. καὶ ἀφεῖναι, τὸ τὰς ἐπιτιμίας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρίβειν. Ἀφείτη, προείτη, ἐμέλετη. τί φέρομαι, πάντα δὲ φρουρῶν οἱ ἀφείτη. Ἀφεὶς ἣν ὑπέρᾳ, τὸν πόδα διώκεις, ὑπὲρ λόγος ἐν τῷ περὶ τοῦ τερὶς πρώτῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν παριέντων τὰ ἀναλαμβάνειν, καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑπέρα δ' ἐστι, σχοινίον χοῖνον, εἰς μετάγεται τὸ κέρας. καὶ ἀφείθε, ἀπαλλάξεσθαι

Αὐτόφλοιον, αὐτόλεπον. Αὐτοφόνῳ, ἑαυτὸν ἀνελόντι.

Αὐτοφορβός, ὁ αὐτοφάγος. εἴρηται δὲ ὑπὸ βδύναται διὰ τὴν αὐτῆς ἀπεχθημίαν, ἥτις βδύναται ταῖς σε λέγεσθαι ἐν τῇ συνθέσει. ὡς τὸ, αὐτόνομος εἶναι βούλομαι καὶ αὐτόμαχος. Αὐτοφορβεῖ, αὐτοδιαιτᾶται. Αὐτοφοίτητον, μὴ ἐπιπλακὲν ἐχιδνῶν κάλλος, ἀλλ᾽ αὐτοφυές. Αὐτόφορος, ὁ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ φωραθεὶς χόμινος, καὶ πεφωραμένος ὤν. Αὐτόχειρ, καὶ ὁ ἑαυτὸν ἀνελὼν, καὶ ἕτερον, καὶ μὴ δι᾽ ἄλλου φονεύσας. καὶ αὐτοχειρία, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι. Αὐτόχειρος, ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίσας. Αὐτόχειρες, οἱ ἑαυτοὺς φονεύσαντες αὐτοχειρία, ἡ ἰσχὺς. Αὐτόχθονον, αὐθιγενὲς. Αὐτόχθονες, πολῖται, γνήσιοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἀθηναῖοι. ἐπεὶ τὴν χθόνα, ἐξ ἧς τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. Αὐτόχθονοι, αὐθιγενεῖς. Αὐτόχρημα, χιλὸν αἰχμήν. ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὅμοιον παντελῶς. Αὐτοχύτλον, πρὸς τὴν χύτραν. Αὐτόχρεως, τὰ τίμια. Αὐτόχυτον, αὐτοχώνευτον. Αὐτώδης, ὑπερήφανον, ἰδιογνώμων. Αὐτώλης, ὑβριστὴς, αὐτόχειρ. Αὔτως, ποιητικὸν ἀπὸ τοῦ αὐτὰ. οὕτως κακόν, ταυτὸν ἐστὶν οὕτως. καὶ αὔτως, ἀντὶ τοῦ μάτην. σημαίνει καὶ τὸ ὁμοίως. ἔστιν ὅτε ὁ ἀληθῶς. καὶ μετὰ τοῦ ψιλοῦ α, αὐτός. οἱ ἀναβιβάσαντες τὸν τόνον. τὰ δὲ εἰς τὸ διοικὰ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, καὶ κλίνεται αὕτω. ἐντεῦθεν τὸ ψιλὸν ἐπίρρημα, οἱ αὐτοὶ, τὸ αὖτως. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα μεσότητος, αὔτως. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ αὔτως. τὸ γὰρ α καὶ υ εἰς τὴν αυ δίφθογγον τρέπεται, τὸ ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ οὕτως. Ὡς δ᾽ αὔτως μενέλαος. Αὐτῷ στεφάνῳ, σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ.

Αὐχαλέοι, σεμνοί. Αὐχὰν, καύχησιν. Αὐχάτην, ἀπὸ χορδῶν. καὶ τὸ ἡμιόνων. χάλκεον. Αὐχεῦσι, καυχώμενοι. Αὐχεῖν, ἀλαζονεύεσθαι, κομπάζειν, σεμνύνεσθαι, σεμνολογεῖσθαι, μεγαληγορεῖν, μεγαλορρημονεῖν, μεγαλύνεσθαι, αἴρεσθαι, μετεωρίζεσθαι, πεφυσῆσθαι, ὑψηλοφρονεῖν. ὑπερφρονεῖν, ὑπεροπτεύειν, τυφοῦσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ καυχᾶσθαι πράγματα, αὔχημα, ἀλαζονεία, κόμπος, σεμνολογία, μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία, ὑπερφρόνησις, ὑπεροψία, τύφος, ὑπερηφανία. τὸ δὲ ῥῆμα, ὑπερφρονεῖν. ἀλλὰ ταῦτα εἰκότως. τὰ δὲ ὀνόματα, ἀπὸ μὲν τοῦ αὐχεῖν κατὰ μετοχὴν ῥητέον αὐχῶν. ὁ γὰρ αὐχήτης βάρβαρον. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, κομπαστικός, κομπαστικὸς, κομπόλακος, ὑπέρκομπος, σεμνολόγος, μεγαλήγορος, μεγαλορρήμων, μεγαλαυχούμενος. καὶ αἰρόμενος καὶ μετεωριζόμενος. πεφυσημένος. καὶ μετὰ καὶ, ὑψηλόφρων. καὶ ὑπέρφρων, καὶ ὑπερόπτης, καὶ ὑπεροπτικὸς, καὶ ὑπερορῶν, καὶ ὑπερήφανος, καὶ μετέωρος. ἀλλὰ τὰ ἐπιρρήματα, ἀλαζονικῶς, κομπαστικῶς, μεγαληγόρως, μεγαλορρημόνως, ἠρμένως, μετεώρως, πεφυσημένως, ὑπερφρόνως, ὑπεροπτικῶς, ὑπεροπτικῶς, καὶ ὑπερηφάνως. Αὐχῶν, καυχᾶσθαι. Αὐχένιοι, χιτῶνος εἶδος, ὑπὸ ἀριστοφάνους. Αὐχῶ, εὔχομαι. αὐχήεις, σεμνός. Αὐχήματα, σεμνολογήματα, καυχήματα, κομπάσματα, ὑψώματα.

Αὐχὴν, ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ ἀχμὴν αὐχὴν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, ἐχῶν, καὶ αὐχὴν, ὑφ᾽ οὗ ἔχεται ἡ κεφαλή. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν, γίνεται αὐχήν. γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι, ἀνατείνομεν αὐτόν. καὶ αὐχὴν, οὐ μόνον ἐπὶ ζώων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόπων. ὡς δηλοῖ ὁ σύντομον γράψας, Ἔσμα φησὶν Ἀριστοτέλης, Θεόφραστος δὲ μόχον. ἔστι δὲ, αὐχὴν τοῦ πλευροῦ τῶν ἀρσενικῶν. Αὐχήσασθαι, καυχήσασθαι. Αὐχθεῖ, αὐχμώδει. Αὐχμοὶ καπνοῖς, ὁ ῥύπον ἔχων κατὰ τὴν Δαίρειαν, καὶ ἀλούτων. γίνεται δὲ τὸ αὐχμεῖν, ὥσπερ καὶ ὁ αὐχμός, παρὰ τὸ ἄγω τὸ ξηραίνω, πλεονασμῷ τοῦ δασέος. καὶ αὐχμεῖν, ξηραίνεσθαι. Ἀριστοφάνης, πεινῶν, διψῶν, αὐχμεῖν, ῥυποῦν. Αὐχμηρὰ τράπεζα, ἡ ξηρά, καὶ πενιχρά. καὶ αὐχμηρὸν, σκληρὸν, ἢ σκοτεινόν. Αὐχμός, ξηρασία, ἀνομβρία. παρὰ τὸ αὔω αὐχμὸς, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ποιῶν τι αὔξεσθαι. αὐχοῦντας γὰρ φέρει. ὁ παρὰ τὸ αὖον τὸ ξηραίνω. ἐξ οὗ αὖος, καὶ αὐαλέος γίνεται αὐχμὸς.

Αὐχμῶντα, ῥυπῶντα. Αὖχος, τὸ καύχημα, ἀρσενικῶς.

Αὔω τὸ ῥῆμα, ἐστὶ ἐλάσσω. ἐξ οὗ τὸ αὖον, οὐ μόνον τὸ ξηραίνειν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ λάμπειν καὶ φαίνειν. ὅθεν αὔως αἰολικῶς ἡ ἡμέρα. ἡ καὶ ἀὼς λεγομένη δωρικῶς, καὶ ἕως ἀττικῶς τὸ κοινὸν. ἐκ δὲ τὸ αὔειν, καὶ πυραύστης ζωΰφιον, ἐπιβαλλόμενον τῷ τοῦ λαμπάδος φωτί, ὑφ᾽ οὗ καὶ ὄλλυται. ἀφ᾽ οὗ ἡ παροιμία τὸ, πυραύστου μόρος, ἐπὶ τοῦ ταχὺ θνησκόντων. Αὔω, τὸ βοῶ. Ὅμηρος μακρὸν ἄϋσε. ἐν ᾧ δηλοῦται, δεῖν εἶναι μεγαλοφώνους τοὺς ἡγεμόνας, ὥς φησιν, βοὴν ἀγαθοί. καὶ αὔω, ἀντὶ τοῦ ἀνάπτω. καὶ αὔω, διαλύω, θερμαίνω. τὰ γὰρ πρόσωπα, τοῖς θερμοῖς πλύνεσθαι. Αὔως αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀὼς, ἡ ἡμέρα. μετὰ δὲ τὸ α ἐπαγομένου φωνήεντος προστίθεται τὸ υ.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἀφαγνίσαι, καθιδρῦσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλλῦσαι. Ἀφαλίαν, τῶν πολεμικῶν νεῶν. διὰ τὸ ἀφανίζειν. Ἀφάλιος, ὁ μὴ ἀρίσκων. ἁλεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφαλὸς, ἐχθρός. παρὰ τὸ ἀφαλίζειν. καὶ ἀφαλία, ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. Ἀφαλίζει, ἀναλίσκεται, ἀπὸ τοῦ ἀφῶς. Ἀφάλα, ὄστρεον. Ἀφαία, ἡ δικτύννα, καὶ ἄρτεμις. Ἀφαμαρτῆσαι, ἀπαλγῆσαι, ἀπολαπτῆσαι, καὶ ἀπολέσαι. Ἀφαιμάξας, τουτέστι σφάξας. Ἀφαμοὶ, ἀπέχονται, εὐγενεῖς. Ἀφανερὸν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, κοῖλον, ἢ διαφερὸν, ἢ κλίνειον.

Ἀφαιρεῖται, ἀποσπᾷ. Ἀφαιρέματα, τὰ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀφαιρούμενα μέρη. οἷον ὁ κωλῆν, τὸν δεξιὸν βραχίονα, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος. ὁ Θεολόγος, ὅσα τε περὶ θυσιῶν καὶ καθαρσίων καὶ ἀφαιρημάτων νομοθετεῖται, θυσίας τὰς τὰ πρόβατα τοὺς μόσχους, τὰς τρυγόνας, καὶ τὰς περιστεράς. καθάρσια δὲ, τὰ διὰ τοῦ αἵματος, ἢ τοῦ σποδοῦ καθαρτήρια. Ἀφαίρεμα, ἀνάθεμα, δῶρον, ἢ ῥίνημα. καὶ ἀφαίρεσις. τὸ περὶ Λυσιάδης τὴν ἐξ ἀπαθερίαν λέγει. Ἀφαίρεσις, ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄρσις. οἷον, ἐμὲ, με.

Ἀφαιροῦμαι, τὸ ἀπ᾽ ἐκεῖνου καὶ ζημιῶ, διπλῶς συντάσσεται, οἷον ἀφαιρεῖται τὸν ἄνθρωπον τὴν οὐσίαν. καὶ ἀφαιρεῖται τὴν οὐσίαν τὸν ἄνθρωπον. ὁ παρακείμενος, ἀφῄρημαι ἀφῄρησαι ἀφῄρηται, ἐπὶ τοῦ θυσίας καὶ ἱερουργίας λαμβανόμενον, ὥσπερ τὸ εἴργασμαι, καὶ ἐώνημαι, καὶ ἐφύλαξα. μέσοι δὲ ὄντες παρακείμενοι. ἀφῄρημαι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστερήθην, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστέρημαι. καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς. μετὰ γενικῆς μὲν, ὅταν μὴ ἔχων τι πρᾶγμα, ἀφῄρημαι ἢ τὸ κτήσασθαι, καὶ ἀμελήσας οὐ λάβω. οἷον, ἀφῄρημαι λέγων, ἀφῄρημαι παιδείας. ταῦτα δὲ οὐκ εἶχον, τὸν λόγον φημὶ καὶ τὴν παιδείαν. δυνατὸν δὲ μοι ἦν κτήσασθαι. καὶ διότι ἠμέλησα, οὐκ ἔλαβον. ὅταν δὲ ἔχω τι καὶ στερηθῶ τούτου, τότε τὸ ἀφῄρημαι συντάσσω αἰτιατικῇ. ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον, ἀφῄρημαι τὰ χρήματα. ὁ ἀφαιροῦμαι ἐκεῖνον τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ ἀπ᾽ ἐκείνου λαμβάνω. Ἀφαιρῶ, ἀφαιροῦμαι, παραιροῦμαι. Ἀφαιρῶ, τὸ μέρος τι τοῦ παντὸς λαμβάνειν. ἀφαιροῦμαι δὲ, τὸ πᾶν. ἀφαιρῶ μὲν, συντάσσεται ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν, οἷον ἀφαιρῶ σου τόδε. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν, οἷον ἀφαιρῶ σε τοῦδε. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, οἷον ἀφαιρῶ σε τόδε. καὶ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, οἷον ἀφαιρῶ σοι τόδε. Ἀφαὶς, πλοκαῖς, ἢ χερσίν. Ἀφακεῖ, ὠνεῖται. Ἄφαλον, τὸ φάλον μὴ ἔχον, μέτωπον περικεφαλαίας.

Ἄφαλος περικεφαλαία, ἡ μὴ ἔχουσα φάλους. φάλοι δέ εἰσιν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα. Ἀφαλτι, αἱ ἀναπαύοντες. Ἀφάμαρτιν, ἀπέτυχεν, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ. καὶ ἀφάμαρτεν, ἀόριστος δεύτερος. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον ἥμαρτες ἥμαρτεν.

Ἀφαμαρτοεπὴς, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. Ἀφαμαρτοῦσα, ἀποτυχοῦσα, στερηθεῖσα. Ἀφανδάνει, εἴκεται, ἀχθεῖται, καὶ ἀρέσκει. Ἀφανάξαι, ἀπαρέσκειν. Ἀφανὴς, σκοτεινόν.

ἀλφίτων εἴρηται. τὸ γὰρ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον, αὐτοκάβδαλον λέγεται. Αὐτοκαλὲς, ἐπιτυχὸν, συμβεβηκός. Αὐτόκαρος, αὐτοζήμιος. κάρα γὰρ ἡ ζημία. Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων. Αὐτοκέλευστος, αὐτόματος. Κρότος τε ἀθρόος, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' αὐτοκελεύστως ὡρμήθη. Αὐτοκέρασον, οἷον ἰσοκέρασον, συμμέτρως κεκραμμένον. Αὐτοκίνητον, αὐτοφυές. τῷ δὲ Ἑρμείᾳ τοῦ φιλοσόφου, τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσιέσθαι τῇ πολυμαθείᾳ. Αὐτοκλείδης. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου, κυλοιδιδῶν. καὶ αὐτοκλείδης, καὶ εὐσταθῶν. οὗτοι παιδερασταὶ σφοδροί. ὡς καὶ Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου. Αὐτόκρανα, αὐτόδηλα, αὐτάρκαστα. Αὐτοκράτορ, ἀντὶ τοῦ τῶν δογμάτων κρατοῦντος. Ἀριστοφάνης. Τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν. Αὐτοκράτωρ, δεσπότης, ἄρχων, Ἑλληνικὴ ἡ φωνή. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ κατατολμήσαντος, καὶ κρατοῦντος τῶν ἐναντίων. αὐτοκράτορα πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ, καὶ αὐτοκράτωρ. ἢ παρὰ τὸ κραίνω κραίντωρ, καὶ ἐν συνθέσει αὐτοκραίντωρ. Αὐτοκτίστους δόμους, οὐ κατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκ ταὐτομάτου γεγενημένους, ἢ τοὺς οἰκουμένους. Αὐτόλαβον, τὸ ἑαυτοῦ λαβεῖν ἔχον. Αὐτόλαμον, λιτόν. Αὐτολήκυθος, ὁ πένης. παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ τὰς ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. καὶ ἀντὶ τοῦ εὐζώνους ἑτοίμους καὶ ἑτοίμους πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν λέγουσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἑτοίμους καὶ οἷον τύπτοντας, καὶ μαστιγοῦντας, καὶ ὑβρίζοντας. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις. καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον. καὶ τὸ ὄνομα παρὰ Μενάνδρῳ, ἐστὶ ὑπόχρῳ καὶ Δακτυλίῳ. Αὐτολόχευτος, αὐτογέννητος. ὁ θεὸς, ἀγέννητος. Αὐτόλυσις, λύσις. ἐφ' ἧ ἀγγέλλει ἐφεῖσθαι, καὶ οὐχ ἅμα γίνεσιν. Αὐτόμορος, μονόμοιρος. Σοφοκλῆς. Αὐτομάρτυς, ὁ ἑαυτῷ μαρτυρῶν. Αὐτομάτευθον, αὐτόφυμα ἄνθος. Αὐτοματίζουσιν, αὐτόματοι παραγίνονται. Αὐτόματον, αἰτία κατὰ συμβεβηκὸς ἀόριστος, ἐν τοῖς ἕνεκά του κατὰ προαίρεσιν γινομένοις συμβαίνουσα. τὸν γὰρ λίθον πεσόντα, γενέσθαι καθέδραν ἔτυχεν. Αὐτόματος, αὐτόκλητος, παρὰ τὸ μάω τὸ ζητῶ, ματός. καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοπρόαιρετος, καὶ μὴ παρ' ἑτέρου ζητηθείς. ἢ παρὰ τὸ μέω, τὸ προθυμοῦμαι, μέμαμαι μέμαται, ματὸς καὶ αὐτόματος. Αὐτομαχεῖν, τὸ δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου μάχεσθαι. Αὐτομέδων, ὁ αὐτοκράτωρ. οὐ μακρὰν ἀπέχων κεῖται. ὁ μέδων καὶ ἄρχων καὶ κρατῶν, ταὐτὸ δηλοῦσιν. Αὐτομένης, ὄνομα κύριον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἔχει τρεῖς υἱοὺς, τὸν μὲν κιθαρῳδὸν, τὸν δ' ὑποκριτὴν, τὸν δὲ τῷ στόματι αἰσχρουργοῦντα. Αὐτομολοῦσι ἐπὶ, τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους, καὶ ἑαυτοὺς καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ. καὶ αὐτομολεῖν, τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν. Αὐτόμολος, πρόσφυξ. Αὐτομολῶ, πρὸς τοὺς πολεμίους ἔρχομαι. ταὐτὸν τῷ ταὐτομολεῖν. Αὐτόνομος, ὁ αὐθαίρετος, ὁ αὐτόβουλος. Αὐτονομουμένη πόλις, ἡ τοῖς αὐτῆς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑποκειμένη ἑτέροις. Αὐτονυχὶ, αὐτῇ τῇ νυκτί. ἐν τοῖς Ἀπίωνος μὲν καὶ Ἡροδώρου, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἄλλοι δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ ἔγραψαν. Αὐτοξενεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ προξενεῖν. Αὐτόξυλον, αὐτοδημιούργητον ξύλον. ἢ ξύλινα. Αὐτοπαθῶς, οἰκόθεν, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Αὐτόπαιδα, αὐτὸν τρέφω ἐπὶ παῖδα ὄντα. Αὐτόπαισι πόλαι, παιδάδας ἔχουσαι, ποικίλαι. Αὐτόπεδον, καὶ αὐτοποδητὶ, τὸ ἑαυτοῖς βαδίζειν. Αὐτόπιλις, κλίμαξ. Αὐτοποίητον, εὐτελές.

Αὐτοπόκιον, μὴ κναφθέν. οἱ δὲ, εὐτελὲς ἱμάτιον. Αὐτόπτωμα, ἐπίκληρον. Αὐτοπρέμνοις, δισπάδοις, προρρίζοις, ἢ μεγάλοις. Ἀριστοφάνης. Αὐτόπτης, θεατής. Αὐτεργότερον βάριν, αὐτοσχέδιον πλοῖον. βάρις δὲ τὸ μὲν παρὰ Λυκόφρονι, τὸ πλοῖον. σημαίνει δὲ καὶ βρόχους, καὶ πύργους, αὐλὰς, ναούς. Αὐτορέγμονος πότμος, ὅταν ἑαυτὸν ἔρξῃ. καὶ καταθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ἔρξαι τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος. Αὐτοέργημον, ἑαυτῷ εἰργασμένος. Αὐτόρεκτον, οἷον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτείναντα. Αὐτὸς, οὐκ αὐτότατος. κέχρηται γὰρ τούτῳ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, ὥσπερ καὶ τὸ μονώτατος. Αὐτὸς ἀντωνυμία, ἐπιτασσομένη τοῖς πρωτοτύποις, ἣν καὶ ἐπιταγματικὴν οἱ τεχνικοὶ καλοῦσιν. ἐπιτάσσεται δὲ τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν ἀντωνυμιῶν, ἐγὼ αὐτὸς εἰργασάμην τόδε. σὺ αὐτὸς, ἐκεῖνος αὐτός. καὶ ἔστιν ἄρθρον. αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ἄρθρα οὐκ ἐπιδέχονται. ὅταν δὲ ἀπαράλλακτον παραληφθῇ, δηλοῦσα ἴσα ὁμοίωσιν καὶ ταυτότητα, τότε ἤδη καὶ μετὰ τοῦ ἄρθρου προφέρεται. οἷον ὁ πόλεμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ Κωνσταντίνῳ, ἀντὶ τοῦ ὅμοιός ἐστιν, ἀπαράλλακτος. καὶ οἱ αὐτοὶ κίνδυνοι τοῖς προτέροις ἡμᾶς ἐκδέχονται. καὶ ἡ αὐτὴ φιλία ἔτι παρ' ἐμοὶ μένει, καὶ ἐπὶ οὐδετέρου τὸ αὐτό. ταὐτὰ τοῖς προτέροις εἰργάσατο. καὶ αὐτὸς, ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων λαμβάνεται. οἷον, αὐτὸς ἐγὼ, αὐτὸς σὺ, καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος. οὕτω καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπίρρημα, ἐπὶ τριῶν λαμβάνεται. οἷον τὸ αὐτοῦ, αὐτόθι, καὶ τὸ ἐκεῖ. καὶ, Αὐτὸς μὲν ἐγὼ μένω, ἀλλ' ἑταῖρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ μὲν δὲ, ἐνταῦθα συνδιάγω, καὶ ἐνταῦθα. Αὐτὸς ἔφα, παροιμιακὸν ἐπὶ Πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου εἰσηνέχθη εἰς τὸν βίον. οὗτος γὰρ ἀποσεμνύνων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις, ἔλεγεν, αὐτὸς ἔφα, ἀντὶ τοῦ εἶπεν. οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος φησὶν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. καὶ πολλαχοῦ αὐτὸς, κατ' ἐξοχὴν ὁ Σωκράτης.

Αὐτόσιτον, τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα. ἢ τὸν σὺν ἑτέρῳ δειπνοῦντα, καὶ ἑαυτῷ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον. Αὐτοσκιδὲς, ὑποδήματος εἶδος γυναικεῖον. Αὐτόσε, ἐκεῖσε. λέγεται καὶ αὐτοῦσε. Διάβασις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦσε, ὅτι μὴ τῷ ζήτημαι. Αὐτοσίριφον, ἰσχυρὸν, αὐτοφυές. Αὐτόστοιχος, αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων. Ὁ βουλόμενος ἐν τῷ δὲ τῷ βίῳ ἀβέβηλον βίον πολιτεύεσθαι, αὐτόστοιχος ἐθέλει εἶναι. Αὐτόσχεδον, αὐτοσκεύαστον. Αὐτοσφαγῆ, τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον.

Αὐτοσχεδὰ ἐπόρουσεν, ἀντὶ τοῦ αὐτοσχεδόν. ὥσπερ καὶ τὸ ἀμφαδὸν, ἀμφαδά. μεταβληθέντος τοῦ ἐπιρρηματικοῦ ἑνικοῦ οὐδετέρου, εἰς πληθυντικὸν ὅμοιον. ἰστέον δὲ, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σχεδὸν, ὃ δηλοῖ τὸ ἐγγὺς, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐχομένως, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔχω σχῶ, γίνεται σχέδιος προπαροξυτόνως, ὁ ἐγγύς. καὶ πλησιέστερον λέγεται ἀνθρωπὸν, ἔτι δὲ καὶ σχέδιος παροξυτόνως, τῷ κανόνι τῶν τριβραχέων, τὸ κύριον ὄνομα. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ αὐτοσχεδὸν, ὁ αὐτοσχέδιος. οὐ ῥῆμα τὸ αὐτοσχεδιάζειν, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ἰστέον, ὅτι τὸ τοιοῦτον ῥῆμα οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τίθεασιν, ἀλλὰ σημειοῦν ὑπ' αὐτὸ τὸ ψεύδεσθαι παραδηλοῦν, αὐτοσχεδιάζειν λέγοντες, τὸ ἀσκέπτως καὶ ἀμελετήτως λαλεῖν, ὃ γράφειν παρὰ τὸ ἀληθὲς, ἢ καὶ ἄλλως ἀκριβές. Αὐτοσχεδιάζει, παίζοντα λέγει. Αὐτοσχέδιον, τὸ εὐθὺς ῥηθὲν, ἢ ὑπογραφθὲν, ἢ γενόμενον. Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως. Αὐτοσχεδίη, ἐκ χειρὸς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Αὐτοσχεδὸν γενέσθαι, ἀντίκειται πρὸς τὸ διακριθῆναι. καθὰ καὶ τὸ συνελθεῖν, πρὸς τὸ διαστῆναι. σημαίνει δὲ, τὸ ἐγγύς. Αὐτότατα μέλη, ὡς ἂν εἴπῃ, ἀδίδακτα, οὐκ ἔχοντα τοὺς ἐπιτάξοντας. Αὐτότοκον, ἀπηρτισμένον, πλῆρες, ὅθεν δεῖ. Αὐτοτελὴς, ἱκανὸς, τέλειος. Πολύβιος. Αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προβεβουλευμένον. Αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ἔστιν ἐφεῖναι. Αὐτοῦ ἐπίρρημα, ἐπὶ τριῶν λαμβάνεται. ἤτοι τοῦ ἐνταῦθα, καὶ αὐτόθι, καὶ ἐκεῖ. ὥσπερ καὶ τὸ αὐτὸς, ἐπὶ τριῶν προσώπων. ὅπερ οὐχ ἁπλῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, ἀλλὰ κατὰ ἔλλειψιν ἀττικῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου. ὁμοίως εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν ἄλλαις σημασίαις. ἐνταῦθα μὲν, ὡς τὸ, Οἴομ' ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο, αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ. Αὐτούργητον, αὐτοφυές. Αὐτουργῶ, τὸ οἰκείαις χερσὶν ἐργάζομαι. Αὐτοφωρίζειν, αὐτοματεῖν. Αὐτόφιν. Ὅμηρος, ἄμφω παρ' αὐτόφιν, ἤγουν παρ' αὐτά.

Αὐτόφλοιον.

μετεωριζόμενος. Αὐταῖς ἀμάλαις, ἐπὶ τῶν παντελῶς διαφθειρομένων· ἤγουν, αὐταῖς βάθραις, αὐταῖς ῥίζαις. ἀμάλη γὰρ ὁ ἄσταχυς. Αὐτάλαν, ἑσπέρα. Αὐτάλκης ζωμὸς, ὁ αὐτάρκης. Αὐτανδρον, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. Αὐτανίδας, αὖθις, πάλιν. Αὐτάνεπς, ὁ πρακτικὸς ἴσος πράγματος, καὶ αὐθέντης. Αὐτὰρ ποιητικῶς, ἀτὰρ κοινῶς. καὶ αὐτὰρ καὶ ἀτὰρ οἱ σύνδεσμοι, ἀδιάφοροι πάντα εἰσὶ πρός τε ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὸν δὲ σύνδεσμον. διαφέρουσι δὲ ἀμφότεροι τοῦ δὲ συνδέσμου, ὅτι αὐτοὶ μὲν ποιητικώτεροί εἰσιν, ἐκεῖνος δὲ κοινός. καὶ αὐτοὶ μὲν ἀεὶ προτάσσονται τοῦ τοῦ λόγου μερῶν. ἐκεῖνος δὲ, ἀεὶ ὑποτάσσεται. τὸ δ᾽ ὅμοιον πάσχει περὶ τὸ ἵνα, καὶ μέν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος, καὶ ὅτι, εἰ μὴ παραπληρωματικῶς ἁπλῶς οὕτω τίθενται, ἰδιωμάτως ἔχουσι. διαφέρουσι δὲ, ὅτι ὁ καὶ μὲν προκατάρχει τῆς λέξεων, οἷον καὶ ἐγὼ καὶ σύ. ἐπὶ καὶ αὐτὰρ ἐγὼ, ἀτὰρ σύ. ὁ δὲ τὲ ὑποτάττεται, οἷον, ἐγώ τε σύ τε, ὡς καὶ τὸ ἐγὼ δὲ σὺ δέ. τὸν δὲ τόνον τοῦ ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὡς μὴ ἂν ἄλλως ἔχοντα λέγοντες. αἱ γὰρ λήγουσαι βραχυκαταληκτοι λέξεις βαρύνονται. πλὴν ἄλλοθεν ποθεν εἰς ὀξὺν τόνον βιάζονται, οἷον πάτερ, σῶτερ, θύγατερ, ὕπαρ, ὄναρ, ἧπαρ, φρέαρ. χωρὶς τῶν ὑπὲρ προθέσεως, καὶ χωρὶς τοῦ ἀτὰρ καὶ αὐτάρ. Αὐτὰρ ἐμοὶ δὲ, ἐμοὶ δὲ, μετὰ ταῦτα. Αὐτὰρ δὴ, ἐν τάχει, ὁ ἐπειδή. Αὐτὰρ δὲ, ἐγὼ δέ. Αὐτάρεσκος, ὁ ἐφ᾽ ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος. Αὐτὰρ ὑπὸ, χθών. ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἡ γῆ.

Αὐτὰρ ἔπειτα, μετὰ δὲ ταῦτα. Αὐταρκεῖ, τὸ ἱκανῶς ἔχειν. Αὐτάρκης, αὐθέκαστος. κλῆμα τὸ αὐτὸς, καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. ὁ ἑαυτῷ ἐπαρκῶν, καὶ βοηθῶν. Αὖτε, ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄτε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὖτε. αὖτις δ᾽ ἐξ ὀπίσω πλῆτο χθονί. σημαίνει τὸ ἐξ ὑστέρου, ἢ τὸ ἐκ δευτέρου. ἐκ τοῦ τὶς καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄτις. ὥσπερ ὡς καὶ τὸ ἔφθασε γίνεται ἄψορρος καὶ αὔψορρος, οὕτω καὶ ἄτις, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν. Αὖτε, ἀντὶ τοῦ πάλιν. καὶ αὖτε, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. Αὐτὲν, τὸ τὸ ἄνευ προστεθείσα ἔχεται. ἄτμα γὰρ, καὶ διαλύσει αὐτῶν. ἐξ οὗ αὐτή, ἤτοι τὸ αὐτοῦ. Ὅμηρος, μακρὸν ἄυσε, ἤτοι ἐφώνει. Αὐτεξούσιον, ψυχῆς φρόνησις ἔχουσα ἐπιτηδειότητα πᾶσαν, πρὸς ἃς βούλεται τρέπεσθαι. ἢ αὐτεξούσιον, τὸ ἀδιάστροφον. τὸ γὰρ ὑπὸ διαστροφῆς ὂν, οὐκ ἔστιν αὐτεξούσιον. εἴη δ᾽ αὐτεξούσιος ψυχῆς ῥοπαῖς ἐστὶν ἢ ἀκώλυτος πρὸς ἀρετὴν, ἢ κακίαν τῆς ἐπιθυμητικοῦ ἡμῶν ῥοπή τε καὶ κίνησις. ἵνα δὲ κακίας ἢ ἀρετῆς προσβολὴ οὐ γίνεται, ἐκεῖ οὐδὲ ἡ αὐτεξουσιότης τῆς ψυχῆς γνωρίζεσθαι δύναται. πῶς γὰρ ἂν καὶ φανείσεται ἡ αὐτεξουσίου προαίρεσις, ἔνθα προσβολὴ ἐναντία οὐ γίνεται. μόνος εἶναι ὁ τοῦ Χριστοῦ νοῦς καὶ ἡ παναγία αὐτοῦ ψυχή, ἄγνωστος καὶ ἄδεκτος πάσης προσβολῆς πονηρᾶς γέγονε. μορφὴ γὰρ δούλου ἦν χαλινουμένη μὲν καὶ διακρατουμένη, ὑπὸ τοῦ καθ᾽ ὑπόστασιν ἡνωμένου αὐτῇ θεοῦ λόγου. διόπερ καὶ ἔλεγεν ὁ κατὰ τὴν σάρκα νοούμενος ἄνθρωπος, Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐδέν. ὑπὲρ γὰρ τοὺς ὅρους καὶ νόμους τῆς ἡμετέρας φύσεως ὑποστὰς ἀπορρήτως ὡς θεὸς, σῶμα ἔμψυχον ὢν, τῷ τοῦ δεσπότου νεύματι ἐπέμενεν ὑποτασσόμενος ὡς ἀνθρώπινος.

Αὐτεπάγγελτος, ὁ αὐτόκλητος. Αὐτεπίβολος, αὐτοφυής. Αὐτῆφιν, ἐν αὐτοῖς ἰστίοις αὐτοῖς. Αὐτεῖον. εἶχε μὲν αὖτε εἶναι κοινότερον, ὡς τὸ ἐτῆσιον. προελαμβάνει δὲ ὅμως δι᾽ ὄγκον φωνῆς, τὸ ποιητικώτερον. καὶ αὐτεῖον, ἐφ᾽ ὧν τινων, ἰδίων. Αὐτή, ἡ βοή, παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀμφοτέρα ἐπὶ πολέμου. αὐτὴ γὰρ καὶ βοή, πολλαχοῦ ἡ μάχη, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρακολουθεῖ γὰρ ἡ μεγάλη βοὴ τῇ μάχῃ. διὸ καὶ φύλοπις λέγεται, ἐκ τοῦ τὴν φίλην ὄπα. καὶ ἐνοπὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐνίσπω τὸ φωνῶ.

Αὐτὴ, ἐκείνη. αὕτη δὲ, δεικτικῶς ὡς τὸ, αὕτη ἡ ἀμάρτημα ἐπίστατο ὁ πάτερ. Αὐτῇ, βίᾳ, τῇ δυνάμει. καὶ αὐτῇ, κραυγῇ, φωνῇ, βοῇ. Αὐτὴ κάμινος αὐτῆς εἴληχεν κακὸς, ὁ τροχός.

ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ παραπλήσια διαπραττομένων. Αὐτῇ κεν γαίῃ, σὺν αὐτῇ ἂν τῇ γῇ. Αὐτάνκαι, εἰ μὴ ἐπιτηδευμένοι, ἀλλὰ δι᾽ ἑαυτῶν ἀκουόντων. Αὐτῆμαρ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτῆσι ῥίζῃσι, σὺν αὐταῖς ταῖς ῥίζαις. Αὖτε νῦν, δίκη ἐστὶ θεοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας τῷ . . . , αὕτη θέμις ἐστὶ θεοῦ ἐν τῷ ἐπιφαίνεσθαι πενίαν οὕτω, κατὰ δακαλιάν βλέπετε. ὡς δὲ μάρτυρ, αὐτὴ νῦν δίκη ἐστὶ θεοῦ, ὅν τινα, οὐκ ἄλλος τις ὁ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα θεός. ἡ αὐτὴ δίκη ἐθέμιζε σὺν ἡμῖν, ἡ καὶ εἰσὶν πόλις. Αὐτίκα, ἐπίρρημα μεσότητος χρόνου δηλωτικόν. ὥσπερ ἀλλὰ τὸ πολλὰ γίνεται, πολλάκις. οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ, αὐτίκα. καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα. καὶ αὐτίκα μάλα, ἀντὶ τοῦ τάχιστα. ὁ γὰρ δύναται τὸ τάχιστα, τοῦτο καὶ τὸ αὐτίκα μάλα. ὅμως τὸ τάχιστα μὲν, γενικῇ τῶν πληθυντικῶν συντάσσεται, ὡς τὸ τάχιστα πάντων. ὡς καὶ τὰ μάλιστα καὶ τὸ ἥκιστα πάντων. τὸ δὲ αὐτίκα, κἂν ἰσοδυναμῇ, οὐκ ἔστι πρὸς ὃ, ἢ παραλαμβανόμενον συντάσσεται. καὶ αὐτίκα ἐπὶ τοῦ παρὰ Θεῷ, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας, ἤγουν διὰ πυρὸς θερμανθῶ. ἄλλοι δὲ γίνεται, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου δηλοῦσι. Αὖτις, ἰωνικόν. τὸ δὲ αὖθις κοινόν. ταυτὸν δὲ αὖτις, τὸ πάλιν. αὐτὰ δὲ ἐμοῦ τὰ φίλα δηλοῦσι. τὸ εἰς τὸ ὀπίσω, οὗ δὴ δευτερεύματος ὄντος, εἴληπται παρὰ δὶς ὕστερον τὸ πάλιν ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου.

Αὐτίτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος, οἷον ἐφήμερος. ἢ ὁ ἐπιχώριος, ἢ ὁ ἀμιγὴς ἃ ὡς ἐνεί, ὁ δευτερίας. ὁ ἐπίτειος.

Αὐτίτιον, τὸν αὐτοετήσιον, τὸν ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔτους, παρὰ Ἱπποκράτει. Αὐτμένα, τὸν ἀναπνοὴν πνεύματος, ἢ καὶ καφουμένα. τὴν αὐτμένα, ποιητικῶς ἐκτείνουσιν. ἡ αὐτμὴ γὰρ ἐν χρόνῳ πλείονι. Αὐτμενόπης, πεφυσημένος, πεπνευσμένος. Αὐτμὴ πυρὸς, ὁ καπνὸς εἰς ἀναθυμίασις. παρὰ τὸ ἄω καὶ ἄημι, τὸ πνέω. ἐπεὶ πνεύματος ἡ ἀναθυμίασις γεννητική. Αὐτμὴν, κλίνεται μὲν ὡς ὁ ποιμὴν, ὁ αὐτὸς δὲ ἐστὶ τῷ αὐτμῷ, ὅ ἐστι τῷ πνεύματι. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω. καὶ παραγώγως αὔω, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ αὔω, τὸ φωνῶ. ἐκ τοῦ προρρηθέντος ἄω, καὶ τὸ ἆσθμα γίνεται. Αὐτό. ὅταν λάβῃ ἄρθρον καὶ γίνηται ταὐτὸν, μετὰ τοῦ ν γράφεται ὡς τὸ ξύλον. τὸ γὰρ ἄρθρον δηλοῖ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αὐτικοῦ τοῦ ἀρσενικοῦ. εἰ δὲ σύμφωνον ἐπάγεται, ἀποβάλλει. ὡς τὸ τοιοῦτο.

Αὐτοβοεὶ, αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. Αὐτοβοεὶ, αὐτῇ τῇ βοῇ, τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις. οἷον ταχέως, καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι. Αὐτογένεθλον, τὸ αὐτογέννητον. Αὐτό γε, ἐπ᾽ ἐκεῖνον τὸν τόπον. Αὐτόγνωτος. σὲ δ᾽ αὐτόγνωτος ὤλεσεν ὀργά, ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος, καὶ ἰδιογνώμων τρόπος. Αὐτόγυον. μέρος ἀρότρου ἐστὶν ὁ γύης, καὶ τὸ γύον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γαῖα, γύα, εἶτα ἡ γύη, ὁ γύης. καὶ μεταχθείσης τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, ὁ γύης. Αὐτοδαῆ, καὶ αὐτομαθῆ, τὰ ἐκ φύσεως, καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς. καὶ τὰ ὀρχήματα, εἶπεν αὐτοδαῆ.

Αὐτοδάικτος, ὁ ἑαυτὸν φονεύσας, ἢ καὶ κατακτείνας. Αὐτοδακὴς μῦς, μικρά. Αὐτοδαξὸν τρόπον, αὐτάδη καὶ ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοὺς ὁμιλοῦντας. Αὐτόδετος, ὅταν ἐκ κεκλημένος ἑαυτῷ φέρητε ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Αὐτοδικεῖν λέγει, οὐκ αὐθεντεῖν. κοινότατον γάρ. Αὐτόδιον, ἤγουν κατὰ τὴν ὁδὸν, καὶ αὐτόδιον οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα φασὶν, ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. καὶ ἐνταῦθα ἐγράφη. κοινῶς δὲ αὐτόδιον γράφεται. Αὐτοδικεῖν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. Διὸ καὶ ἔχουσιν τῷ κατὰ τοῦ κλεομίδους. Αὐτοθείρας, κόμας, ἢ ἀκόσμως. Αὐτόθεν, αὐτόχειρ. Αὐτοθεν ἦρα παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἡ ἁμαρτάνοντος ἐν τῷ λέγειν. Αὐτόθεν, σὺν αὐτοῦ τῷ ἐπί. Αὐτόθεν, ἤγουν ἀπ᾽ αὐτοῦ. Αὐτόθι, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

Αὐτοῖ θέομεν, ἀντὶ δὲ αὐτοὶ πίνομεν. Αὐτοῖς ἀνδράσιν ὑλεῖ ναῦς, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν. Αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἅρμασιν. Αὐτοκάβδαλος παῖς, ὁ αὐτοκάβδαλον σκαῖος, αὐτοσχέδιον. κυρίως δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ τῶν

ὄργανα ἐπιτηδεύμενα. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, καλαμίδων σύριγγα. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ αὐλῶν, αὐλεῖν, ὑπαυλεῖν, καταυλεῖσθαι, προσαυλεῖν, αὔλημα, ἔναυλον, ἔξαυλον, ἐξηυλημένον. ἐρεῖς δὲ καὶ πολύφθογγος αὐλός. καὶ πολύκαμπτος, πολυκαμπής, πολύφωνος, πλημμελής, πολεμιστής, πολεμικός. Πλάτων δὲ καὶ πολύχορδον εἴρηκε τὸν αὐλόν. ἐπὶ δὲ αὐλῶν φαίης ἄν, ἐμφυσᾶν, ἐμπνεῖν, ἢ καταπνεῖν. καὶ καταπέμπειν τὸ πνεῦμα εἰς τὸν αὐλόν, ὑποπιμπλάναι ταῖς γνάθοις, ὑπογλωττίσαι, ὑποδιδόναι, καὶ ἄλλα πολλά.

Αὐλοῖσι διδύμοισιν Ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ. αὐλοὶ δὲ ἐνταῦθά φασι, ῥαβδώσεις ἀπὸ ἀρκτώσεως εὐθεῖαι, εἰς ἃς κατακλείονται αἱ περόναι. ἃς διὰ τοῦτο καὶ κλεῖδας ἐγχαράττουσι πρὸ μικροῦ. δίδυμοι δὲ οἱ τοιοῦτοι, ἀντὶ τοῦ διπλοῖ, ἢ συμφυεῖς ταῖς περόναις. Αὐλός. τὸ φωνητικὸν ὄργανον. σημαίνει καὶ τὸν εἰς ὕψος ἀνακοντισμὸν τοῦ αἵματος. ὡς τό, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος. σημαίνει καὶ περόνης μέρος. ὡς τό, αὐλοῖσιν διδύμοισι πάροιθεν δαιδάλα ἦεν. καὶ τὸ σάλιον.

Ἄλλως. Αὐλὸς, ἡ ὀπὴ τῆς αἰχμῆς, ἣ τὸ ξύλον ἐμβάλλεται. ὅθεν λέγομεν, τὸ δολιχαύλους αἰγανέας. ἢ αὐλὸς ἐν ὀδυσσείας χ. κατὰ τοὺς παλαιούς, κρουνὸς, ἐξακόντισμα, αἵματος ἐξω ἀναφορά. αὐλὸς γάρ φασι πᾶν κενόν. ὅθεν καὶ ἔναυλοι, οἱ κενοὶ ποταμοί. τοιοῦτον δὲ καὶ οἱ αὐλῶνες. ὅθεν καὶ τὰ διαυλωνίζοντα πνεύματα, καὶ διαυλώνια, ταπεινὰ ὄντα καθ' ἃ ὄρνυνται, ἢ ἁπλῶς, ἄγριοι ὄρνιθες ἀγρεύονται. ἢ κατὰ ἴσον αὐλὸς, τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος. ἐπεὶ καὶ αἰγανέας δολιχαύλους τὰς λέγει Ὅμηρος, τὰς μακροξύλους. ὁ τὸ τρῆμα τῆς κώπης, τὸ διὰ τοῦ ἔγχους. ἄλλως δὲ, αὐλὸν τὸν ἐξακοντισμόν φησιν Ὅμηρος, καὶ τὴν ἐπιμήκη φορὰν τοῦ αἵματος. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ ἐπίμηκες καὶ πλατύ. ὅθεν καὶ οἱ αὐλῶνες, καὶ ὁ τῶν σταδίων ἀνακαμπτικὸς διαυλωνισμός. καὶ αὐλὸς ὁ δίαυλος τὸ στάδιον. καὶ ἐξ αὐτοῦ μεταφορικῶς καὶ ἡ ἁπλῶς συνεχὴς τῶν ἀνακάμψεις. ὡς τό, Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φερομένους. καὶ ἐν χορδαῖς χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρέφων τάχος, ὅπερ ταχὺ ἀναστρέφων. ἐν τῷ πλῆττειν τὰς χορδὰς, εἰς ὃ καλλίων φράσις ἡ τῆς σὺν Φιλοστράτῳ. ἐν τῷ οἱ δάκτυλοι δὲ, δὶς μόνις ὑποτάσσων. Αὖλαξ, ἀρουραίας. Αὐλωρὸς, οἰκοφύλαξ.

Αὐλῶ (καταυλῶ δὲ, ἔτερον) μεταβολικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Αὐλοδαίζειν, τὸ σύρειν διὰ τοῦ δακτύλων. Αὐλὼν, κοιλὰς ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος. καὶ λειμὼν, ὁ ἐφυδρος τόπος. Αὐλῶνες, οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. Αἰσχύλος, καὶ τὴν τάφρον ἐν τῇ πυρᾷ. Σοφοκλῆς δέ, τὴν λόγχην τὴν μακρὰν, αὐλῶπιν εἶπεν. ἡ φάραγγες, ἢ τόποι πλατεῖς. οἱ αὐλῶνες, τὰ μεταξὺ τῶν φθόγγων κενὰ, καὶ ἐπὶ μῆκος φερόμενα. Αὐλωνία πόλις, ἀπὸ προτομάτων κληθεῖσα. Αὐλωνίζει, ἐν αὐλῶνι διάγει. Αὐλωπίας, κοιλόφθαλμος. Αὐλῶπις, ἡ περικεφαλαία, ἡ περιτεταμένως ἔχουσα τοὺς ὤπας. καὶ αὐλῶπις, ἡ εἰς αὐλὸν ἀνήκουσα. ὅ ἐστιν, εἰς κενὸν καὶ μακρὸν ἀπολήγουσα. κεῖται γὰρ ποτε καὶ ἐπὶ βιβλίου αὐλός. ὡς ἐν τῷ, αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθε. πάνυ δὲ κατακέχρηται, εἰ καὶ τροπικῶς ὁ αὐλὸς ἐνταῦθα, καθὰ καὶ ἐν τῷ αὖλαξ. καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τὸ κεκοσμημένον, ἐκ τοῦ αὐλοῦ πεποιημένον, καὶ μὴν αὐτὴ ἔχει τι καὶ κοιλότατον τὸ τῆς ἀροφῆς ὅμως. καί πως ἐγγύζει τῷ αὐλῷ, διὰ τοῦτο μᾶλλον, ἐπεὶ ἡ αὐλῶπις τρυφάλεια. εἰ μὴ ἄρα καὶ αὐτῇ βοηθεῖ εἰς τροπὴν ὁ κατὰ αὐτὴν κοιλότης. ὁ μέντοι ῥηθεὶς παχὺς αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας, σκληρότερον τετρόπωται. ἢ, Αὐλῶπις, ἡ λεπτὸς εἰς ὀξὺ τῷ αὐλίσκῳ, εἰς ὃν ὁ λόφος ἐνίεται. Αὐλωτοὶ φιμοὶ λέγονται, διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν, ἢ κατατετρημένους. οἷς ἐγχρεμετίζοντες οἱ ἵπποι, ἦχον ἐποίουν προσόμοιον αὐλῷ. Αὖμα, ἄλμη, ἀπὸ κρητῶν. Αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι, αὔξω, ἐπιτείνω. Αὔξας, ὁρμήσας. Αὔξει, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ. οἷον αὔξει ὁ ἥλιος καὶ ὁ ὑετὸς τὰ φυτά. καὶ αὔξει, ἀντὶ τοῦ αὐξάνεται. Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς ῥώμην. ἀφ' οὗ καὶ εἰκότως αὔξησιν ἀρχὴ

αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας. οἷον αὐξάνει τὰ φυτὰ, ἤγουν αὔξησιν δέχεται. καὶ αὐξάνομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου.

Αὐξῶ, ὡς αὐλῶ, καὶ αὐλῶ. ζητεῖται παρὰ φωτί τινι καλεῖται περισπωμένως, ἢ βαρυτόνως; οἱ μὲν ἀξιοῦσι καλεῖν καὶ περισπᾶν. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι οὐ δύναται. οὐδὲ γὰρ τὸ ῥῆμά ἐστιν, αὐξῶ. λέγομεν οὖν, ὅτι τρία ταῦτα ὁμοίως λέγεται, αὔξω, καὶ βλάστω, καὶ ἄνθω. ἐπεὶ παρασχηματίζεται αὐτοῖς, αὔξησις, βλάστησις, ἄνθησις. τὴν αὐτὴν οὖν ἕξει καὶ ταῦτα τόνον, οὐ περισπώμενα. ἀλλὰ ἀναβιβαζόμενα, αὔξω, βλάστω, ἄνθω. Αὔξησις, ἐπὶ ἀνθρώπων, ἢ ζώων, ἢ ἑτέρων ἐμψύχων. αὔξη δὲ καὶ βλάστη, ἐπὶ μόνων τῶν φυτῶν. καὶ αὔξησις κίνησις περὶ τὸ τέλειον μέγεθος. Αὐξίδιμος ἑρμῆς, ἐπὶ τοῦ ἐφόδου. Αὔξω, τὸ αὐξάνω, ὅτι τὸ αὔξησιν λαμβάνει. ἤνυσεν δὲ ὡς τὴν πόλιν μεταβολικῶς. αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Αὖον βοῶν, διαστέλλεται τὸ τοῦ ξηροῦ βοῦς. ἐκεῖνο γὰρ ἐν περισπωμένῳ ἐστί. γενικῶς δὲ κορεσίαν ἔχει τὸ βοῶν αὖον, δηλοῦν τὸ κτυπεῖν, δυπεῖν, βομβεῖν, καὶ τοιαῦτά τινα. μᾶλλον δὲ καὶ τὸ τοῦτον τραχύτερον παρ' Ὁμήρῳ. καὶ αὖον, ξηρόν. Ἡσίοδος, αὖον ἀπὸ χλωροῦ τέμνει. καὶ αὖον κοινῶς μὲν ψιλοῦται. ἐν δὲ τοῖς Ἀππίωνος καὶ Ἡρωδιανοῦ φέρεται, ὅτι δασυντέον τὸ αὖον. καὶ ἔστιν ἀττικὸς ὁ πλεονασμὸς οὗτος. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς δηλοῖ τὸ ἀφανίζειν παρὰ τῷ κωμικῷ. προπαροξυτόνως δὲ τοῦτον τὸ αὖον. Αὐόνη, ἡ ξηρότης, παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω. καὶ ἡ λύπη, κραυγὴ, αὐχμὸς, φθορά, κακοπάθεια, ξηρασία. Αὖος, ξηρός. ἔστιν ἓν ῥῆμα, τὸ βρέχω. καὶ ἐπενθέσει τοῦ α, ἀύω, καὶ ἐν συναιρέσει, αὔω, ἐξ οὗ αὖος. Αὖ πάλιν, πάλιν αὖθις. Αὔπνους νύκτας ἴαυον, καὶ πολλὰς διανύκτας ἀσκαρδαμυκτὶ ἐπὶ κοίτῃ ἄυπνα. Αὔρα, ἡ πνοή, τὸ α. ἄβρα δὲ ἡ δούλη, τὸ α καὶ β. Αὐρηλιανὸς, βασιλεὺς ῥωμαίων, τὰ πολλὰ μὲν ἀφανὴς ὢν μᾶλλον, ἀπαίδευτος δὲ τῶν γραμμάτων, καὶ ἀμός.

Αὐριβάτης, Αἰσχύλος τὸ αὔριον, ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ σοφιστὴς ψυχοπομποὺς οὕτω φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβάμον. Αὐρίζειν, φεύγειν, ἢ καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερβάλλεσθαι. Αὔριον ἐπίρρημα, τῷ μέλλοντι μόνῳ συντάσσεται. οἷον, αὔριον ποιήσω. ποτὲ δὲ καὶ ἐνεστῶτι. ἡνίκα ἂν ἐκ τοῦ βεβαίου γνῶθαι δηλοῦν βουλόμεθα. αὔριον ἔρχομαι. Αὔριον, παρὰ τὸ αὖον αἰολικὸν, ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν. αὔριον, καὶ αὔριον, τὸ χρονικόν. Αὖροι, οἱ λαγωοί.

Αὐροὶ λόγοι, ἴσαυροι. Αὐρόχη, ἡ ἄμπελος. Αὐρότερον, ἀσθενέστερον. Αὖς, αὐτός. κρητικῶς, καὶ λακωνικῶς. Αὐσάντων, βοησάντων, φωνησάντων, κηρυξάντων, κραυγασάντων. Αὐσεβὲς, φωνήεσσα, βοήεσσα. Αὐσίδα, πόλις λιβύης. ἣν παραρρεῖ ὁ κίνυφος ποταμός. Αὐσίτης, ἰσχύς, ἰσχυρότης. καὶ ὑπερβιβασμῷ αὐσίτης. ἰσχὺς γὰρ, χώρα ἐστίν. Αὐσόν, ξηρόν. Αὐσονία, ἡ ἰταλία, κέκληται ἀπὸ Αὔσονος τοῦ ὀδυσσέως καὶ καλυψοῦς υἱοῦ.

Αὔσονες, οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ αὔσω τὸ πληρῶ. οἱ πάντα ἐκπληροῦντες τοῖς προστάγμασιν. Αὐσαλέος, καὶ κατὰ διάλυσιν, αὐσαλέος ὁ αὐχμῶν, ἀπὸ τοῦ αὔω. ἐξ οὗ καὶ ὁ αὐχμὸς, καὶ ὁ αὐχμηρός. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ τοιούτου αὔω, προϋπάρχειν διεσάλευσεν καὶ ὁ αὐτὸς (ἐξ οὗ αὖθις) ὁ αὐχηρός. καὶ αὐσαλέος, ὁ αὐχμῶν. αὐσαλέος, ὁ μὴ λουσάμενος. καὶ αὐσαλέος, ὁ κατάξηρος, καὶ ἀκατημέλητος. ἀπὸ τοῦ αὔω αὔσω, τὸ φλογίζω, αὐσαλέα, καὶ αὐσαλέα. τροπῇ δωρικῇ τοῦ ε εἰς α. Αὐσὴρ, μέτρου ὄνομα. Αὐσηρὸς, σημαίνει τὸν στρυφνόν, ξηρόν, αὐχμηρόν, σκυθρωπόν. Αὔσω, τὸ θλιβῶ. Αὐτάγγελος, ἡ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπαγγέλλουσα. ὡς τό, αὐτάγγελος γὰρ θεοῦ αὐτὴ ἐπὶ φράσει. Αὐτάγρετοι, αἱ ἑαυτὰς ἀγρεύουσαι. Αὐτάγρετα, τουτέστιν αὐθαίρετα. ἢ μᾶλλον αὐτόθεν ἀγρευόμενα, ἄπερ ἀγρευόμενα. καὶ παρ' αὐτὰ γινόμενα ἦν τοῖς ἀνθρώποις, πάντα τὰ πράγματα παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Αὐτάγρετον, τὸ αὐθαίρετον. Αὐτὰ κέλευθα, τὰς αὐτὰς ὁδοὺς, τὴν αὐτὴν ὁδόν. Αὐτάδας, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ. Αὐταῖς βουλαῖς, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐταῖς ταῖς βουλαῖς, ἀττικῶς. Αὐτανύρετος, ὑφ' ἑαυτοῦ

γιν τῶν αὐέρυσαν, ἐν πλεονασμῷ δὲ λέξεων. ἢ ἀναρύειν, ἐν συνθέσει κατὰ ὀρθίν, τουτέστιν ὀπίσω ἕλκειν, καὶ ἀνασύρειν ἐν τῷ ἀνακλᾶν. ὃ καὶ ἑρμηνεύων Σοφοκλῆς ἐν τῷ, ἄνω ῥίπτειν ἔσφαζον. ἐπεὶ μὲν οὖν ἔμελλον ἢ ἄλλως τοῖς κατεχομένοις ἔθυον, κάτω τὸ ξίφος ἀπέκλινον ἐσφαζον. τοῦ σφάζειν πρωτότυπον, φῶ φάζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σφάζω, κατὰ τὸ, μικρὸν σμικρὸν, καὶ μερίδω σμερίδω, καὶ μῶ σμῶ. ὅθεν τὸ σμήχω. ἢ ἐκ τοῦ ἔρυω, καὶ μετὰ τοῦ α αὔρυον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὐέρυσαν, τουτέστιν εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τῶν θυομένων ἱερείων, ὡς προσέχειν εἰς οὐρανόν.

Ἄλλως. Αὐέρυσαν παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀνέστρεψαν τὸν τράχηλον τῶν ἱερείων, ἵνα ἡ κεφαλὴ ἄνω ἀφορᾷ. τοῖς γὰρ οὐρανίοις θεοῖς ὑπό τε τὴν ἕω ἔθυον, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου, καὶ ἀνατρέποντος τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων. τοῖς δὲ καταχθονίοις, τὸ ἔμπαλιν, περί τε δυσμὰς ἡλίου, καὶ τὰς κεφαλὰς κάτω κλίνοντος τῶν ἱερείων. τὸ δὲ αὐέρυσαν ὁμοῦ δεῖ ἀναγινώσκειν, ἀπὸ τῆς ἀνὰ προθέσεως, καὶ τοῦ ἐρύειν τοῦ συνεσταλμένου, κατὰ ἀποκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἵνα μακρὸν τὸ α γένηται. ὡς ἀπὸ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄξαι, τὸ καυάξαις παρ' Ἡσιόδῳ. Αὐτῶ, τῷ αὐθέντῃ. Αὐαίνω, ξηραίνω. Αὐὴρ, αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀήρ. Αὐῆλαι, ἄσαι.

Αὔκτωρ, ἐπίτωρ. Αὐθάδεια, θρασύτης, ἀλαζονεία, αὐτοδίκεια. Αὐθάδης, ἐξουσιαστικόν. Αὐθάδης, ὑπερήφανος, θυμώδης. καὶ κλίνεται αὐθάδους. ἡ κλητικὴ, αὐθάδες. πλάσσεται δὲ τὸ αὐθάδες. Αὐθαδία, ἡ προπέτεια. Αὐθαδιάζεται, ὑπερηφανεύεται. Αὔθαιμοι, οἱ ἀδελφοί, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Αὐθαίρετος, αὐτόβουλος, ἢ αὐτεπάγγελτος. Αὐθιγενῆ, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ γινόμενα. ἢ αὐτὰ τὰ γνήσια, ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. ἢ τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς, αὐταρκῶς.

Αὐθέκαστος, ὁ ἄπιστος, καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀριθμεῖσθαι. ἢ ὡς ἀπαξιῶν πάντας, διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἑαυτῷ δεῖσθαι ἀντὶ πάντων ἀρκεῖν. ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας, δι' ἁπλότητα γνώμης. καὶ αὐθέκαστος, ἀκριβὴς, καὶ σύντομος. ὅθεν καὶ λόγους αὐθεκάστους, τοὺς σαφεῖς καὶ συντόμους λέγομεν. ἐνίοτε δὲ, καὶ τὸν παρρησιαστικὸν καὶ αὐθάδη. ἢ αὐστηρὸς, ὁ τῷ λόγῳ ἀπαρακάλυπτος. ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς, ἐλεύθερος, ἀξιόπιστος. αὐτάρκης. Αὐθεκαστότης, ἀπέχθεια. τὸ μὲν οὖν αὐθέκαστος, κάλλιστον ὄνομα. τὸ δὲ παρὰ τὸν πεποιημένον αὐθεκαστότης, βδελυρόν. Αὐθεντεῖν, ἐξουσιάζειν. Αὐθέντης, ὁ ἐστὶν αὐτοφόντης. αὐθέντης λέγεται, ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπί τινος φόνον ἱέμενος, οἷον αὐθέντης τις ὤν. Αὐθεντήσαντα, κύριον γενόμενον. Μὴ ἀφεῖλεν αὐτὴν αὐθεντήσαντα, τοὺς ὑπὸ ξύλον συνέχειν. Αὐθιπασάσω, αἰθαιρέτω. Αὐθημερὸν, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὖθι ἐπὶ τόπου, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι, καὶ ἀντὶ τοῦ πάλιν. Αὐθιγενὴς, ἐγγενὴς, ἐπίγειον. Αὐθιγενὴς, γνήσιος, αὐτόχθων, ἰθαγενής.

Αὖθι μένων, τοπικὸν ἐπίρρημα αὐτόθι, ἐπὶ τόπου. ἐν γενικῇ δὲ καὶ ἐν τοπικῇ χρήσει λαμβάνεται. Ὅμηρος, αὖθι οἱ καὶ μοῖρα τετεύχαται. Διαφέρει τοῦ αὖθις. τὸ μὲν αὖθι τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀπὸ τοῦ αὐτόθι. τὸ δὲ αὖθις σημαίνει τὸ πάλιν, καὶ μετὰ ταῦτα. τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα, πεφυκότα λέγεσθαι καὶ ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ι γράφεται, αὖθις, καὶ αὖθι. ἢ τὰ βαρυνόμενα ἐπιρρήματα, ἀποβάλλουσι τὸ σ δίφθογγον. οἷον, αὖθι, νόσφι, ἀντὶ τοῦ χωρίς. ἄγχι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἶφι, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. ναίχι, ἀντὶ τοῦ ναί. ἦχι, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὕψι, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος. τετράκι, ἑξάκι, πλειστάκι, πολλάκι, ὀλιγάκι. Αὖθι μένων, ἐπὶ τόπῳ μένων. Αὐθίξας, κινήσας. Αὖθις μετὰ τοῦ σ, τὸ πάλιν. αὖθι, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι, χωρὶς τοῦ σ. καὶ αὖτις μετὰ τοῦ τ, τὸ ὕστερον. αὖτις μὲν Ὅμηρος χρῆται, καὶ Ἴωνες. αὖθις δὲ, Ἀττικοί. αὖθι δὲ καὶ τὸ αὐτόθι φησὶν Ὅμηρος τοπικὸν, ὃ καὶ αὖθι, καὶ αὐτόθι εἰσὶ, μέτρου χάριν γράφουσι. καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς, ἐκ δευτέρου. καὶ αὖθις, μόνον τῷ μέλλοντι συντάσσεται. αὖθις ὑποστροφῆς, ἤγουν μεταστροφῆς. Αὐθομαίμων, τῶν συγγενῶν. Αὐθίζειν, ῥιγοῦν, κωφοῦσι. Αὐθύπαρκτον, τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν. Αὐθώρης, ὁ αὐτὴν βλέπων. Αὐθωρεὶ δὲ, συντόμως. Αὐθωρὸν, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Αὐίαχοι, ἄβρομοι, πολύαχοι. ἢ παρὰ τὴν ἰὰν, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, ἢ παρὰ τὸ ἰαχὴ, ἰαχὸς, καὶ ἐν συνθέσει αὐίαχος, ἵνα σημαίνῃ τὴν θορυβοῦσαν. Αὐκλίδη, ἀφανοῦς, ἀοράτου. Αὐκὰν, ἀλαὼν, κρυπτόν.

Αὐκάλως, ἕως, ὑπὸ τυρρηνῶν. Αὐκηρεσία, ἀφθαρτία.

Αὐκάδουσα, ἀλκυόνα. κρητικῶς. Αὐλὰ, πανδέκτης. Αὐλαία, τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. Αὐλαὶ, ἐπίπεδον κλισίας, πλησίον τοῦ οἴκου. οἱ οἰκοῦντες, αὐλαμεῦσαι. Αὔλακες, κοίλους τόπους.

Αὖλαξ, ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου, καὶ ἐπίπεδον κοῖλον.

Αὔλαρχος, αὐλωρὸς, οἰκοφύλαξ. Αὔλαχα, ἡ ὕνις.

Αὔλειος, ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. καὶ αὐλείης, θύρας. Αὐλείτης, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως, ὁ ἄγροικος. ἐστὶ δὲ παρὰ τὴν αὐλὴν τὸ ὄνομα. Αὐλὴ, ὁ περιτετειχισμένος καὶ ὕπαιθρος τόπος. καὶ αὐλὴ, τὸ νῦν ἀρχαῖον λεγόμενον. ὅπου ἀπάγονται οἱ ἑκατάρχοι. καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπουργέτας, αὐλικοὺς ὠνόμαζον. Αὐλὼν, κοίτην, ἐπαυλισμόν. καὶ αὐλῶν, καὶ αὐλὶν παλαιοὺς καὶ ἔπαυλιν ἐστὶν εἰπεῖν. Αὐλήρα, ἡνία, μάσθλα. Αὐληρὸν, χαλινὸν, χοινίον. οἱ δὲ σπεῖραν. Αὐλῆς, ἐπαύλεως. καὶ αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς περιωρισμένῳ. καὶ γὰρ τὰ ὅμορα, σύγχορτα λέγουσι. καὶ αὐλῆς, τῆς κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεως λέγει. Αὐλησεῦντι δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσιν. αὐλεῖν δὲ, τὸ διὰ αὐλοῦ μέλπειν. Αὐληταὶ, ἀκροαταὶ, αὐλοῦντες.

Αὐλήτην, τὸν τῆς κώμης ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων. Αὐλοταρία, αὐλῶν θήκη. Αὐλητήριον, τόπος παρὰ ταραντίνοις.

Αὐλητὴς, εἶδος σφηκός. Αὐλία, ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις. οὕτω Διονύσιος, καὶ Αἰσχίνης. Αὐλίδα, λιμένα. Αὐλίζεται, κατασκηνοῖ, φυλάττεται, παρεμβάλλει, κοιμᾶται. Αὐλίζομαι, τὸ ἀναστρέφομαι ἐν τῷ δι' τῷ τόπῳ. καὶ αὐλίζομαι, μένω, ἐνδιατρίβω. Αὐλιζομενάων, εἰς κοίτην ἐλαυνομένων. Αὐλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. οὕτως Ἀντιφῶν. Αὐλίκωροι, φύλακες.

Αὐλικοὶ, κιθαρῳδοί. Αὐλίξαι, σκηνῶσαι, διαμεῖναι.

Αὐλὶξ, φλέψ. Αὔλιον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον. Αὔλιον ἀοίρα λέγει ὁ Ἀπολλώνιος, τὸν ἑσπέρον. ἢ παρὰ τὸ αὐλίζεσθαι, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἕσπερος ἀνατέλλει. Αὐλὶς, ἀντιπέραν Εὐβοίας κεῖται, φυλάσσουσα μέχρι καὶ νῦν τοὔνομα. ἐκλήθη δὲ οὕτω, παρὰ τὸ ἐκεῖ αὐλισθῆναι τὰς τῶν Ἀχαιῶν νῆας πρὸ τοῦ ἀπόπλου. ἢ ἁλισθῆναι, ἤγουν συναθροισθῆναι. ἢ ἀπὸ Αὐλίδος φασὶ, θυγατρὸς Εὐρυδάμου, υἱοῦ Κηφέως. ἔχει δέ φασι λιμένας ἡ Αὐλὶς, τοὺς μὲν βλέποντας ἐπὶ τὴν Ἴλιον, τοὺς δὲ κατανεύοντας ἀπὸ πάσης Ἑλλάδος. διὸ ἀθροισθέντες οἱ Ἀχαιοὶ αὐτόθι, ἀνέπλευσαν. ὁ Στράβων δέ φησιν, ὅτι Αὐλὶς πετρῶδες χωρίον, ἔνθα λιμὴν πεντήκοντα πλοίοις. ὥστε εἰκὸς τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπάρξαι λιμένι. πλησίον δ' αὐτῆς Εὔριπος, ὁ χαλκιδικός. εἰς ὃν ἀπὸ Θερμίου στάδια ἑβδομήκοντα. ὀξύνεται δὲ ἡ Αὐλὶς, ἀναλόγως διὰ τὴν παρωνυμίαν. ὡς πύλη, πυλὶς, τὸ δὲ βαρύτονον, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἔπαυλις, αἰολικόν φασιν εἶναι. βαρυτονικοὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς. καὶ ἄλλως δὲ, ἡ μὲν αὐλὶς, ὡς ἐκ τοῦ αὐλίζω αὐλίσω, ἔχει ἂν εἰκότως τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ἡ δὲ αὖλις τὴν βαρεῖαν, πρὸς διαστολήν. οἷον, ἀτραπὶς δ' αὖλιν ἵκοντο. καὶ ἔστιν ἡ τοῦ ὑποδειγμα, κατὰ τὸ θέτιδα θέτιν, θέμιδα θέμιν, κόπριδα κόπριν. ἃ δὴ πάντα βαρύνονται. Αὐλὶς, πόλις Βοιωτίας κατ' ἀντικρὺ τῆς Εὐβοίας κειμένη. Αὖλις, ἀπὸ τῆς αὐλῆς αἰολικῶς, ἡ κοίτη, καὶ ἡ κατασκήνωσις. ὅθεν καὶ ἡ ἔπαυλις, καὶ τὸ αὔλιον. Αὐλίσκοι, σωλῆνες, σίφωνες. Αὐλισμὸς, διανυκτέρευσις. Αὐλὰς, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ τὰς μακρὰς αὐλάς. Αὐλοὶ καὶ σύριγγες,

δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, δεισάντων φθόγγον τε βαρύν. ἀντὶ τοῦ φοβηθέντων. Ἀττικοῖς γράμμασι, Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας, ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς. τὰ γὰρ τῶν κδ΄ στοιχείων γράμματα ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὑρέθη, Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κε΄ τῶν Φιλιππικῶν ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας, ἃς οὐκ Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλιτεῦσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων. Ἀττικόν, ἐγχώριον παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ἀττικουργούμενον, τὸ κατὰ Ἀττικὸν τρόπον εἰργασμένον. Ἀττικωνικοί. οὕτως ἔλεγον τοὺς λακωνίζοντας, καὶ ἐνυβρίζοντας τοὺς Ἀθηναίους. ὃ πρὸς τὸ λακωνικὸν ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. Ἀττικῶς, Ἀθηναϊκῶς.

Ἀττίς, Ἀθῆναι. Ἄττοντες, ὁρμῶντες, πηδῶντες. λέγεται δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ σκορπίου. Ἀττύζει, ἐκπλήσσει, ταράσσει, ἀπολλύει, φοβεῖται. Ἀτύζηλον, φοβερόν, ἀφανές, ἄσημον. Ἀτύλλα, ἀγγέλλω. Ἀτύζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἐκπλήττεσθαι. Πλάτων γάρ φησιν εἰς τὸ φοβεῖσθαι. παράγεται δὲ ἐκ τοῦ ἄτω, κατὰ τὸ κλῶ κλύω, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀτυζηλῶ, ἐκπληκτικῶ. περισσὸν δὲ τὸ ἀτυζηλῶ. ἔστι δὲ ἀπὸ θετικοῦ τοῦ ἀτυζηλός. ὡς Ἡρωδιανός, ἐν τῷ ἰατρῷ ἐκβάλλει. Ἀτυζόμενοι, ταρασσόμενοι, λυπούμενοι, θορυβούμενοι. ἐκ τοῦ ἀτύζω. παρ' Ὁμήρῳ, ἀτυζόμενοι ἤμεθα, τουτέστι ταρασσόμενοι. Ἀτύζω. παρὰ τὸ ἄτω γίνεται ῥῆμα ἀτῶ. οὗ παράγωγον ἀτύω, ὡς ἐλῶ ἐλύω. πλεονασμῷ δὲ τοῦ ζ, ἀτύζω. ὡς καὶ παρὰ τὸ ἀτίω, ἀτίζω. Ἄτυκτον, ἄμορφον, σκληρόν, ἀκατασκεύαστον. Ἀτυλόν, μικρόν, ἀγενές. Ἀτυπῶδες, κριθαὶ ἀκίτυροι, λεγόμεναι ἀλίτυροι. Ἄτυπος νοῦς, ὁ μηδὲν σωματικὸν κατὰ τὴν καιρὸν τῆς προσευχῆς φανταζόμενος. οὐ γάρ ἐστι σῶμα θεός. Ἀτυφία, ταπεινοφροσύνη. Ἄτυφος, ἀκενόδοξος.

Ἀτυχῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. οὕτω Πλάτων. Ἀτυχήσας, ἀποτυχών. Ἀτύχημα, ταλαιπωρία. Ἀτυχθείς, ἀμηχανήσας, ἐκπλαγείς, καὶ ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγείς, φοβηθείς, ὄψιν ἀτυχθείς. ἐκ τοῦ τυχῶ, λείπει ἡ κατὰ πρόθεσις, ἢ ἡ διά. ἵνα λέγῃ, ὅτι ταραχθεὶς καὶ ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν ὄψιν, ἢ πρὸς τὴν ὄψιν. διὸ καὶ ἐν τῷ, ἵπποι ἀτυζόμενοι πεδίοιο, λείπει τὸ τοιοῦτον. ἵνα λέγῃ, ὅτι ταρασσόμενοι ἐπὶ πεδιάδος, διὰ κόρυσιν ἐκείνην.

Ἀτυχόν, μέτριον. Ἀτύω, τὸ ταράσσω, ἢ ἀτύσσω. ἢ κατὰ παραγωγήν, ἀτύζω αἰολικῶς. Ἀτυμένη, ἔτη συνεχομένη, βλαπτομένη. Ἄτυρ, ὁ μήν, ὑπὸ Αἰγυπτίων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Αὖ δίφθογγος πρὸ συμφώνου, ψιλοῦται. οἷον αὐτός, αὔρα, αὔριον. ἀμέλει κατὰ τοὺς παλαιούς, αὔω τὸ ξηραίνω δασύνεται, καθὰ καὶ τὸ αὐαίνω παρὰ τῷ κωμικῷ διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεσθαι τῇ διφθόγγῳ σύμφωνον. αὔω δέ φασι, τὸ φωνῶ, ψιλοῦται, πρὸς διάφορον σημασίαν. Αὖ, πάλιν, αὖθις. ἀττικοὶ πολλάκις κατὰ πλεονασμὸν προφέρουσιν. ὡς πολλαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει. Αὖ αὖ λέγει Ἀριστοφάνης, μιμούμενος τὴν φωνὴν τοῦ κυνός. Αὖα αὖα, πάλαι πεφίκηλα. ταύτην μὲν ἐκ παραλλήλου δηλοῦσι. λέγει δὲ τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δὲ χρήσιμον αὐτῶν, ἵνα κατὰ τὴν ποιητὴν πλείστην ἐλαφρῶς. καὶ βόας αὔας, τὰς ξηρὰς βύρσας. Αὐαίνη λίθον ἔπλασεν ὁ Ἀριστοφάνης, ἐν τῷ ᾅδῃ. ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκρούς, καὶ ἀλίβαντας εἶναι. ἢ ἀπὸ τοῦ αὐχμηροὺς εἶναι, ὡς ὄντος τινὸς ἐν ᾅδῃ οὕτω λεγομένου, αὐαίνη λίθου. φασὶ δὲ αὐαίνη λίθον τινὰ λέγεσθαι Ἀθήνησι, παρ' ἣν αἰκίας ἀπὸ τοῦ αὐαίνειν παρῆχθαι. ἐπειδὴ οἱ πολὺν χρόνον παραμείναντες τεθνάναι λέγονται, αὐτοῦ γίνονται παραμένων. ἔοικε δὲ θρυλλούμενον τοῦτο ἤδη. ἀναπλάττει δὲ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ τοὺς νεκροὺς ξηροὺς εἶναι, καὶ ἀλίβαντας. τὸ δὲ ἀληθές, οὕτως ἔχει, παρὰ τὴν λίθον αὐαίνην, ἤγουν ξηραίνει, ὅπου ξηραίνονται οἱ νεκροί. Αὐαίνεται, ξηραίνεται. Αὐαλέας, καταξήρας, καὶ τὰς ξηρὰς βύρσας.

Αὐαλέος, κατάξηρος. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, αὖος καὶ αὐαλέος. Αὐαλέος, ὁ λεπτός. Αὐανθείς, ξηρανθείς.

Αὐαντή, ξηρασία νόσος. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Αὔαρα, τὰ ποικίλα κάρφη. Αὔας, ξηράς. Αὐάτα, τὴν βλάβην αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀάτην. Αὐγάζομαι, βλέπω, θεωρῶ. Αὐγαζόμενος, ὁρῶν. Αὔγαρος, ὁ ἄσωτος, ὑπὸ Σύρων. Αὐγάσασθαι, ἰδεῖν. Αὐγεαί, οὐ μόνον Λοκρικαί, ὧν ὁ πολίτης Αὐγεάτης, ἀλλὰ καὶ Λακωνικὴ πόλις τῆς ὁμώνυμος. Αὐγέας. Ἡρακλῆς τὴν τοῦ Αὐγέου βοῶν κόπρον καθάρας οὐκ ἐδίδου ἀπαιτοῦντι τὸν μισθόν, ὅς ἐστι δεκάτη τῶν βοῶν, λέγων οὐχ ἑκόντα ποιῆσαι τὸ ἔργον, ἀλλ' ἐπιταγέντα ὑπὸ Εὐρυσθέως. καθίζουσιν οὖν κριτὴν αὐτοῖς τῆς δίκης εἰς ἄρ φιλίαν, τὸν τοῦ Αὐγέου υἱόν. ὁ δὲ καταψηφίζεται τοῦ πατρός. ὀργισθεὶς ἐπὶ τούτοις Αὐγέας, καὶ ἐκβάλλει τὸν υἱόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐπιστρατευσάμενος, πορθεῖ τὴν Ἦλιν, καὶ μεταπεμψάμενος ἐκ Δουλιχίου Φυλέα, δίδωσιν αὐτῷ τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν. καὶ τὴν θυγατέρα διὰ τὴν ἐκ πολέμου ὀλιγανθρωπίαν, συγκατακλίνει ταῖς τῶν τετελευτηκότων γυναιξί. καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν διαθέμενος ἀγῶνα, πρῶτος αὐτὸς τῶν ἀγωνισμάτων ἅπτεται. πρὸς δὲ τούτοις ἱστορεῖται, καὶ ὅτι τὴν ἀρχὴν πιστεύεται τοῦ ἀγῶνος ἐπιμελεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ τοῖς Μεσσηνίοις αὐτοὶ κατὰ Λακεδαιμονίων συνεμάχησαν, καθελόντες ὕστερον αὐτοὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, παρέχουσι τὴν τοῦ ἀγῶνος ἀρχὴν τοῖς Ἠλείοις, οἱ κατὰ Μεσσηνίων τοῖς Λάκωσι συνεμάχησαν. Αὐγέας, Ἀθηναῖος κωμικός, τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄγροικος. Αὐγεῖν, ἀλγεῖν. Αὐγή, ἡ λαμπρότης, παρὰ τὸ ἄγω, ἀγῶ. καὶ αὐγή, δι' ἧς ἀγόμεθα. σκότος γὰρ παρὰ τὸ ἐπέχειν ἡμᾶς. Αὐγίας, Ἠλεῖος τύραννος. Αὐγοειδές, ἀστεροειδὲς καὶ ἀΐδιον. ὡς τό, ἐφαίνετο ἐκεῖνο ἀκήρατον, ὡς ἔχειν ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄχημα. Αὐγηκόον, ἐξοχώτερον. Αὐγῶ, αὐγάζομαι.

Αὔδα. ἐστὶν αὐδάω, ῶ, ὅθεν ηὔδων, ηὔδαες, ηὔδα ηὔδα. καὶ τὸ προστακτικόν, αὔδαε αὔδα. Ὅμηρος, ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ. καὶ αὐδᾷ, λέγει. καὶ αὐδήεις. βοῶσα, φωνοῦσα. Αὐδὴν λέγεται, τὸ ἀνθρωπίνως λαλεῖν. αὐδὴ γὰρ οὐχ ἁπλῶς ἡ τυχοῦσα φωνή, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη. ὅθεν καὶ αὐδήεσσα, ἡ χρωμένη φωνῇ ἀνθρωπίνῃ. καὶ αὐδήεις ὁμοίως, γίνεται παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δῶ τὸ δεσμῶ αὐδή. ἡ συνδεδεμένη, ἢ ἐναρμόνιος αὐδή. Αὐδοναῖος, ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰαννουάριος. Αὐδήεσσα, ἡ διαβόητος κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅ ἐστιν ἀοίδιμος διὰ τὰ ἐπ' αὐτῇ συμβάντα. ἢ ἔνδοξος, εὐγενής. ἢ κατὰ Ἀρίσταρχον, ἡ χρωμένη ἀνθρωπίνῃ φωνῇ. οὕτω γὰρ αὐδήεντες οἱ ἄνθρωποι, πρὸς διαστολὴν τῶν λοιπῶν ζώων. καὶ αὐδήεσσα, ὀνομαστή, ἔνδοξος. Αὐδηέντων, τῶν λόγον καὶ φωνὴν ἐχόντων. Αὐδῶ, φωνῶ, λέγω, λαλῶ, ἀνθρωπίνως. Αὖε, ψιλοῦμεν, ἐφώνει, ἐβόα. δασύνας δέ, ἐξέκαε, καὶ ἀνῆπτε πῦρ.

Αὔειν κυρίως, τὸ καίειν. ὅθεν καὶ βάλανος, ὁ αὔων τὴν ἐν ἄλλοις ῥυέντα βάλανον. ἐξ οὗ καὶ ὁ κρίβανος, ἵν' ᾖ ὁ βαίανος, καὶ δι' εὐφωνίαν βάλανος. ἐκ δὲ τοῦ γίνεται αὔειν. καὶ αὔειν φασὶ τὸ καίειν καὶ ὀρθὸν ξύλον. ἢ τὸ ὀπτῆσαι, ἰαῦσαι. Αὐαίζει, σφακελίζει, κάθηται. Αὐέλλαι, ἄελλαι, παρὰ τὸ ἀέλλαι. Αὐερός, σκιά. Αὐερύοντα, εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα. Αὐέρυσαν. ἔστιν ἴσως τὸ α οὐ μόνον τὸ ὁμοῦ σημαίνει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλοχος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος. οὐ μόνον γὰρ τὸν ὁμοκέλευθον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ἔχοντα. ὁ γὰρ ἀκολουθῶν ὄπισθεν ἀκολουθεῖ. ἔστιν οὖν ὁμοκέλευθος, ἢ ὁ ὀπίσω ἔχων τὴν ὁδόν. εἰ δὲ α τὸ σημαῖνον τὸ ὀπίσω, ἀπὸ τοῦ ἄψ γίνεται κατὰ ἀποβολήν. ὥστε κατὰ τὸ ἔρυσαν ἄψ ἔρυσαν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὐέρυσαν, τουτέστιν εἰς τοὐπίσω ἀνείλκυσαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου, ὡς προσέχειν εἰς οὐρανόν. Ἄλλως. Αὐέρυσαν, ὁ ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα. ἔθος Ἑλληνικὸν εἰ μὲν θεοῖς ἄνω ἔθυον, ἀνακλᾶν ὀπίσω τὸν τῶν ἱερείων τράχηλον. ὥστε ἀφορᾶν ὡς εἰς οὐρανόν. ἢ ἐλέ-

βαις, δωρικὸν τὸ πλεοναστικῶν. ἔχουσι δὲ τὸ ῑ προσγεγραμμένον, ὡς τὰ τῶν παραλήγουσαν. ἢ κατὰ ἐπέκτασιν τοῦ ῑ γίνεται ἀτρείδαισι, θήβαισι. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ᾱ εἰς η̄, ἀτρείδῃσι, θήβῃσι, ἰωνικῶς. Ἀτρεκὲς, ἀληθὲς, ἀκριβές. καὶ ἀτρεκέως, ἀληθῶς, ἀκριβῶς. καὶ ἀτρεκὲς αἷμα, τὸ ἀληθὲς καὶ μὴ φαῦλον τὴν ὄψιν, κατὰ τὰ ἐρυθροβαφῆ, ἃ φαρμάκοις ὅσων λακκῶν, ἐπικρύπτοντα τὴν ἐν πελίμῳ ῥύσιν τοῦ αἵματος. Ἀτρεκέστατος, ἀκριβεστάτη. Εὐριπίδης. Ἀτρέμας, ἐπίῤῥημα, δηλοῖ τὸ ἡσύχως. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ δίχα τοῦ σ λέγουσιν αὐτό. ὡς τὸ, ἀτρέμ' ἧξεις παρὰ τοῦ κωμικοῦ. καὶ τὸ εὐθὺς δὲ καὶ ἰθὺς τὰ ἐπιῤῥήματα, ὁμοίως ἀπαγγέλλουσι τὸ σ, ἐν τῷ εὐθὺ καὶ ἰθύ. ὅθεν καὶ τὸ κατ' εὐθὺ, καὶ τὸ κατ' ἰθὺ αὐτοῦ. ἐπεὶ ἐκ παραλλήλου ἴσως δηλοῦσι τὸ αὐτόθι. ἢ ἀτρέμας ἑστὰς παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ βεβαίως μένων. Ἀτρέμα, ἡσυχία.

Ἀτρεμοῦσαι, ἡσυχάσαι. Ἀτρέμιστον, ἀσάλευτον. Ἀτρεμία, ἡσυχία. Ἄτρεπτον, ἀκίνητον. Ἀτρέπτως, ὁμοίως.

Ἀτρέπτοις, ὀξυβλέπτοις. Ἄτρεστος, καὶ ἄτρητος, ὁ ἄφοβος.

Ἀτρεύς, παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβεῖσθαι, ὥσπερ παρὰ τὸ τρέφω τροφεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεύς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ ἀτρεύς. ὃς βασιλεύων τῆς πελοποννήσου, ηὔξατο πάντα, ὃ, τι ἂν κάλλιστον ἐν ταῖς ποίμναις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο ἀρτέμιδι θῦσαι. γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσῆς ἀρνὸς, τῆς εὐχῆς μετεμέλησε. καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα, ἐφύλαττε. μέγα δὲ ἐφρόνει ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζων κατὰ τὴν ἀγοράν. ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ τούτῳ θυέστης, ὑπελθόντα ὡς ἐρῶντα ἀερόπην, ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα. λαβόντα δὲ ἀντέκρυψε τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς οὐ δέοντος περὶ τοῦ βιοῦντος κομπάζειν. αὐτὸς δὲ ἔλεγεν, ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα. τοῦ δὲ ὁμολογοῦντος καὶ ἀτρέως, ζεὺς ἑρμῆν πέμπει πρὸς ἀτρέα, συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῦν τὰ περὶ τῆς ἀνατολῆς, διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος. συνθεμένου δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ἐποιήσατο. ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν ἀτρεὺς παρέλαβε, καὶ τὸν θυέστην ἐφυγάδευσεν. Ἀτρέχως, ἀκριβῶς.

Ἀτριάκαστοι, οἱ μὴ μετέχοντες τριακάδος. ἀθηναῖοι.

Ἀτρία, πόλις τυῤῥηνίας. Ἀτριβὲς, χωρὶς τριβῆς. Ἀτρίβεται, δόνεται. Ἄτριον, ὕφος λεπτόν. καὶ εὐάτριοι εὐυφεῖς.

Ἀτρίπτους χεῖρας ἔχων, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ, ἀγυμνάστου ἀνδρὸς δήλωσις. λυκόφρων δὲ τὸ ἀτρίπτους, τὸ ἁπαλάς. καὶ ἄνθρωπον ἄτριπτον, ἁπαλόν. Ἄτριψ, ἀμαθὴς, ἀτριβής.

Ἀτρόμητος, ἄφοβος. οὐδ' ὀλύμπιος ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν.

Ἄτρον, τὸ μέλαν, παρὰ ῥωμαίοις. Ἀτροπία, ἡ ἀνεπιστροφία, ἀβουλία. Ἀτροπίη, ἀπορία, μετάβολον. Ἄτροπος, ἀμετάστρεπτος. Ἀτροφῆσαι, μὴ τραφῆν. Ἄτροφος τροφὸς, ὁ ἀνεσάμενος, ὑπὸ λακώνων. Ἀτρύγετος πόντος, ὁμοίως δὲ ἡ θάλασσα, ἐξ ἧς οὐδὲ τρυγῶμεν. ἢ ἄπλαστος, παρὰ τὴν τρύγην. ἡ παρὰ τὴν τρύγα, ὃ δηλοῖ τὸν δημητριακὸν καρπόν. ὡς δηλοῖ τὸ, ἀδηφάγος κάλαμος, ὁ τρυγηφάγος. διὸ καὶ Εὐριπίδης ἀκάρπιστα λέγει πεδία, τὰ θαλάσσια. ἔτι δὲ ἀτρύγετος, καὶ ἡ βαθυτάτη, καὶ ἄβυσσος. ἧς τρύγα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. εἰ δέ τις εἴποι, ὡς κατὰ τὴν πρώτην ἐτυμολογίαν προσθετέον τὸ ἐπίθετον, ἢ ἀέρι καὶ αἰθέρι, καλῶς ἐρεῖ. καὶ εὑρίσκεις τοῦτο πολλαχοῦ κείμενον. τὸ γὰρ τρυγᾶν, τῇ γῇ ἀφώρισται. τὰ δὲ λοιπὰ στοιχεῖα, ἀτρύγετα. Ἀτρυγηφάγος, πολυφάγος. τρύγη γὰρ, ὁ δημητριακὸς καρπός. Ἄτρυγον, καθαρὸν, μὴ ἔχον τρύγα. Ἀτρύνειν, ἐγείρειν. Ἀτρύμονος, πολύπονος. Ἄτρυτα, ἀκάματα, σκληρὰ καὶ ἰσχυρά. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀβλαβῆ, οἷον ἄτρωτα, παρὰ τὸ τρῶ τρώσω. Ἄτρυτος. ἐκ τοῦ τρύω λέγεται τρυτός. καὶ ἄτρυτος, ὃν οἱ πόνοι οὐ τείρουσιν. Ἄτρυφος, ἀνίκητος, ἄπληκτος, ἀσινὴς, ἀπαθής.

Ἀτρυτώνη, ἀθηνᾶ, ἡ ἄτρυτος, ὅ ἐστιν ἀτειρής. ὡς ἀπὸ τοῦ τρύω τρῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ τείρω, καὶ τὸ τρύω. ἀφ' οὗ καὶ τρυτάνη ἐπὶ ζυγοῦ, ἡ ταρομένη ὑπὸ βάρους τοῦ ὄγκου. ἀπ' αὐτοῦ καὶ τρύμη, παρὰ τῷ κωμικῷ, ὁ πανοῦργος καὶ ἰταλικός. καὶ κατ' ἐκεῖνον ἴτης, ὅ ἐστιν ἰταμός. Ἄττα, πρόσφθεγμα ἀδελφικόν. ἄττα, πολλαχοῦ κείμενόν ἐστι προσφώνησις ἀδελφοῦ νέου πρὸς πρεσβύτερον. καὶ ὅτι ἡ λέξις ἀπαθὴς, ἀκίνητος, ἢ τὸ ὅλον εἰπεῖν πρωτόθετος. οὐ γάρ ἐστιν ἀρχὴν τοῦ ἄττα εὑρεῖν, οὐδὲ ἑρμηνείαν ἔχει. διὸ καὶ ἀκατάληπτος, ἤγουν ἀνερμήνευτος, ἀπὸ τῶν παλαιῶν λέγεται.

Ἄττα, γλώττης φασὶν ἐκ τῶν παλαιοὶ προσφώνημα ἐπὶ νέως πατέρα, ὡς πρὸς τροφέα, πρωτόθετον, ἄκλιτον. Ἄττα, ἄτινα, ὁ ὅς, Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῶν λυδίων φέρει. ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖα ἅττα Δημοσθένης φιλιππικοῖς. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα. ὡς τὸ, Χιονίδης πόλει χιλίων πλοῖα ἄττα φαίνεται. Ἄττα, ψιλούμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἅτινα, ὡς Δημοσθένης δηλοῖ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. ὁ δὲ πρεσβευτὴς Αἰσχίνης οὗτος ἐλθὼν, πῶς μὲν καὶ ἄττα τινὰ διαλέγοι. ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται. ὡς ἐν τῷ Χείρωνι Φερεκράτης, ὅς δεῖνα τὰ λοιπὰ ἄλλα προσθεὶς ἔφη, ἄττα κιντύησιτα. οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Ἀτταβυγᾶς, εἶδος ὀρνέου, καὶ τὸ ἀτταγᾶς.

Ἀτταγᾶς παρ' ἀττικοῖς, ὄρνεόν ἐστι τρεφόμενον ἐν ἕλεσι καὶ πολώδεσι τόποις, καὶ τέλμασιν, ὃν ἡμεῖς φαμὲν ἀτταγῆνα. ὁ ὄρνις κατάστικτός ἐστι, ποικίλοις πτεροῖς. Ἀττάγαθα, ἄθαιρα, παρὰ τῷ ξάνθῳ. Ἀτταλαγώνεται, μελανθήσεται. Ἀτταλασῖξαι, ἐμέσαι. Ἀττάλη, φάρυγξ, ὑπὸ φρυγῶν. Ἀτταλίζομαι, πλανῶμαι. σικελοί. Ἀτταλίδαι, πλανηθέντες ἄνθρωποι. Ἄττακα, τέγγανα, ἢ πλακοῦς, οἱ ἐξ αὐτῶν σκαρζόμενοι.

Ἀττανίτας, τηγανίτας. Ἀττάραχος, τὸ ἐλάχιστον. οἱ δὲ τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρτου φλυκταίνας, οἱ δὲ τὰς καλουμένας ψίχας. Ἀττάρυμα, πόμα, σόφισμα κρητικόν. Ἀτταρία, ἀνάστασις. Ἀτταταὶ, βαβαὶ, φεῦ, μόνον κωμικόν. Ἄττει, πηδᾷ, ἅλλεται, βαδίζει, ὁρμᾷ. Ἀττέλαβος, εἶδος κονδύλου. Ἀττελάβας, ἀκρίδας.

Ἄττεσθαι, τὸ ἄλλεσθαι, καὶ πηδᾶν. παρὰ τὸ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ, γίνεται ἄσσω, καὶ ἀττικῶς ἄττω. καὶ ἄττεσθαι, διάζεσθαι στήμονα.

Ἄττης, τὸν ἄττην φασὶ λάκωνες. Ἀττικεῖος. Δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος, ὁ ἄττης παρὰ φρυξὶ μάλιστα τιμᾶται, ὡς πρόπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. τὰ δὲ περὶ αὐτὸν δεδήλωκε Νεάνθης, μυστικὸς δὲ ὁ λόγος. Ἀττικὴ γῆ, ἡ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν. καὶ ἀττικὴ, ἡ χώρα αὐτῶν. Ἀττικὴν χύτραν, τὸν καλούμενον ἐχῖνον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀττικοὶ τῇ εὐθείᾳ ἀντὶ γενικῆς χρῶνται. οἷον, δύο σκόπελοι, ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν ἱκάνει. ἀντὶ τοῦ, τῶν δύο σκοπέλων. καὶ κορίνθιοι δ' ὁ μὲν οὕτως ἀτόμητον, ἀντὶ τοῦ τῶν κορινθίων. ἢ πάλιν, ἐλθόντες δ' ἤομεν ἐκ σπείου γλαφυροῖο, πρῶτος ὑπ' ... ἐλευσίνιον, ἀντὶ τοῦ, ἐλθόντων δὲ ἡμῶν. τῶν δ' αὐτῶν ἐστι καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίων συντάξεων ὀρθαῖς χρῆσθαι. οἷον, ἀλκιβιάδης ὀφθεὶς ἀνέστρεψεν λακεδαιμόνιοι, ἀντὶ τοῦ, ἀλκιβιάδου ὀφθέντος. καὶ τὸ συντάσσειν τοῖς ὑποτακτικοῖς μορίοις εὐκτικὰ ῥήματα. φασὶ γὰρ, ἵνα εὕροιμεν, ἵνα ποιήσομεν, καὶ Ὅμηρος, ἵνα μή τις ἄλλοθεν ἔλθοι. καὶ πάλιν, ἐς ἀθανάτους φορέοιεν. καὶ τὸ, γνόντων, βοώντων, καὶ ποιούντων, ἀντὶ τοῦ γνώτωσαν, βοάτωσαν, καὶ ποιείτωσαν. καὶ τὸ μέμφομαι, καὶ ἐνδίδω, καὶ ἐνοχλῶ, καὶ λοιδοροῦμαι, δοτικῇ συντάσσουσι. καὶ τὰ συντασσόμενα δὲ ῥήματα μετὰ δοτικῆς, γενικῇ συντάσσουσι, τοῦ ἕνεκα προστιθέντες. μετὰ αἰτιατικῆς δὲ ταῦτα συντάσσουσιν. οἷον ἐπιλύπησέ με, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός, ἀρέσκει με λέγων. καὶ ἔτι τὰ μετὰ γενικῆς συντασσόμενα ῥήματα, αἰτιατικῇ συντάσσουσιν, οἷον αὐτός με ὕβρισε. ἢ ἀφαιρεῖταί με, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. καὶ Ὅμηρος, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες. καὶ ὅτι δὲ τῶν ἀττικῶν ἐστι, τὸ δοτικῆς πτώσεως προηγουμένης, τῆς γενικῆς ἀνταποδίδοσθαι. φασὶ γὰρ, οὐκ ἂν οὖν ἡμῖν συνέβη τοῦ παιδὸς εὐσεβῶν ὄντων. καὶ Ὅμηρος, ἡμῖν

ἀτικανὸς ἐν Διαλόγῳ μνήμων, καὶ ἀτιλλὲς πόνων πάντων ἰσμήν.

Ἀτελεύτητον, οὐ πᾶν ἀτελεύτητον πάντως καὶ ἄπειρον. οἱ γὰρ ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ, ἀτελεύτητοι μὲν, οὐκ ἄπειροι δέ. Ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ, τουτέστιν ὑπὸ ἀτελ. ὅπερ ἐστὶ μὴ εἰληφότι τέλος. οἱ δὲ οἱ μεθ' Ὅμηρον ἀτελεύτητόν φασι, τὸ μὴ πέρας τέλος ἔχον. Ἀτιλᾶ, ἀλλάσσει. ὡς καλυτιλᾶ, τὰ πολυειδῆ ἔχοντα.

Ἀτέμβων, οἱ νεώτεροι, οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἔχουσιν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. καὶ ἀτεμβόμενος παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κεῖται, ἀντὶ τοῦ δυσχεραίνων, καὶ μεμφόμενος. Ἀτέμβεσθαι, ἔχει πάντως γῶν τοῖς ἄτιω ἐμβαίνειν. Ἀτεμβόμενος, εἰρεσίην ζοιᾳ βλαβὴν δηλοῖ. ἀτέμβει θυμὸν, ἤγουν εἰς βλάβην ἐμβιβάζει, στερίσκει. Ἀτέμβιος, μεμψίμοιρος. Ἀτέμβω, τὸ στερῶ. εἴρηται παρὰ τὸ τέμω ἀτέμω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀτέμβω. Ἀτενὲς καὶ ἀτενῶς, ἐπιῤῥήματα ἀντὶ τοῦ ἀτρέπτως, καὶ λιάν. ἀτενικῶς, ἀτενὲς ὁρᾶν εἰς ἐμέ. καὶ ἀτενὴς, εὐθὺ, συνεχὲς, παντελῶς, ἀκέλευ, παραμόνως, ἰσχυρῶς, ἀφιλῶς, ὁ πάνυ προσεχές. Ἀτενὲς δὲ ἀτενὴς ἔθος λέγειν, ἢ σκληρὸν, καὶ ἀκαμπές. Ἀτενὴς, ἄκαν δ' ἀτενὴς ἐπ' οἶκον. Εὐστάθιος ἐλκυσμῶν, τὸ στερεὸν σφιδνῶς συντείνεσθαι. καὶ ἀτενίζειν λέγουσι, τοὺς συντείνοντας, καὶ ἐπιβλέποντας τῇ ὄψει. Ἀτενίζει, ἄκρως προσέχει. Ἀτενίζουσι κατίσαρ εἰς ὅλον, ἤγουν ἀφορῶσι. Ἀτενίζω, τὸ λίαν καὶ ἐπιτεταμένως βλέπω, τοῦ α ἐπίτασιν σημαίνοντος. Ἀτενῶς, ἀμεταστάτως.

Ἀτέοντα λέγει Ὅμηρος, τὸν βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄτης. οἱ μέν τοι μεθ' Ὅμηρον, οὐκ οἴδασι τὸ ἀτέω αὐτοῦ ἐν πρώτῃ συζυγίᾳ, ἀλλ' ἐν Ἀντιφῶντι κατὰ τὸ βοῶ. ἀτέοντα δὲ, ἀντὶ τοῦ τολμάζοντα. Ἀτερ, ἐκτὸς, χωρίς. καὶ ἄτερ ἤματος, χωρὶς ἑκάστου. Ἀτέραμνον κῆρ, σκληρὸν τὸ ἀτερὲς καὶ σκληρὸν, καὶ μὴ τέρην. ἔθεν καὶ ἀτέραμνα σπέρματα, τὰ περιβόλα. περὶ ὧν λόγος, ὡς ἐὰν τὰ σπέρματα ὑπὸ καταπέσῃ εἰς γῆν καιροῦ σπόρου πυλώτα κεφαλὰς ἀπολέσει βοὸς, σκληρὸν γίνεται καὶ δυσέψητον. περιβόλα δὲ τὰ φυέντα λέγεται, ἀπὸ τὸ κατὰ κέρατων βλαβῆναι. ἐντεῦθεν σημειοῦται, ὅτι συνήθως μὲν ἀτέραμνον, τὸ μὴ τέρεν. ἀλλὰ δηλαδὴ ἀποβεβλημένον. οὐ μὴν τέραμνον ἀσυνήθως τὸ τέρεν καὶ ἁπαλὸν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ οἴκου ὄντα. καθὰ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Λυκόφρων δηλοῖ. καὶ ἀτέραμνα, τὰ ἀνεκπύρωτα ἢ σκληρὰ, παρὰ τὸ ἐπικρατεῖν, ἢ τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια. Ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος. Ὅμηρος, κῆρ ἀτέραμνον εἶπεν, παρὰ τὸ τέρω, τὸ ἁπαλὸν, τεράμων ὁ ἁπαλὸς, καὶ ἀτεράμων ὁ σκληρός. τὸ οὐδέτερον, ἀτέραμον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀτέραμνον. Ἀτεράμονος, σκληροῦ, μὴ τεραμένου, ἀνυλευθέρου. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων, ἀτεράμονα λέγεται. οἷον οὐχ ἁπαλά. Ἀτερίας ὄρος, τερρὸν, ξηρόν. Ἀτερίζειν, ἀθετεῖν. Ἀτερμάστον, ἀπεριόριστον, ἀδιέξοδον, ἀτελεύτητον. Ἀτερθε, χωρίς.

Ἀτέρμονα, ἄπειρα. Ἀτέροθεν, τὸ ἑτέρωθεν, καὶ χωρίς.

Ἄτερος, οὐ θάτερος. βάρβαρον γάρ εἰ καὶ Λυκόφρων καὶ ἄλλοι ἄλλοι τοῦ γέγραπται. ὁ ἕτερος γάρ ἐστι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἅτερος. οὐκ ἔχει οὖν χώραν ἐνταῦθα τὸ θ', ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλείστων ἵνα μὴ συνθῇ δασὺ ἔχει σύμφωνον, τὸ λέγω δὴ τὸ τ, οὐ γίνεται ἢ πάθος συναλοιφῆ. οἷον τὸ ἕτερον, τὴν ἑτέραν, τῆς ἑτέρας, τοῖς ἑτέροις, τοὺς ἑτέρους. ὡσαύτως ἐπὶ θηλυκοῦ. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ οὐδετέρου, ὅς ἐστιν ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ. Ἀτέρπνος, ὁ ἄχαρις, παρὰ ῥεγένεις. παρὰ τὸ ἄτερ ἢ τὸ ὅπλος γίνεται ἀτέρμονος, ὁ χωρὶς ὅπλων. καὶ συγκοπῇ τοῦ υ, ἀτέρπνος. Ἀτερπὴς, καὶ ἀτερπὸς λέγεται. ὡς τὸ, φαίνειν φρένα ἀτερπὴς ὀϊζὺς ἐκλελάθεσθαι. τουτέστιν, εἴτε μοι ἔφη μνήσει ποτὲ παθεῖν ἀτερπὲς καὶ ἀσεβῆ κατεπέλθοιεν. Χῶρος ἀτερπέα λέγομεν, καὶ ἀτερπέα δὲ ἄλιμον ἐκπρέπον. Ἀτερπὴ, λαμπρόν. Ἀτέρως, ἀφροντίστως. Ἀτέσωστος, ἀπηνάσαι, ἀτύφωτος. Ἀτευχῆ, ἄνοπλον. Ἀτέχνης, παρατέχνης, ἢ ἀπειρότεχνης. Ἄτεχνον, τὸ μὴ μετὰ τέχνης ἢ μεθοδικῶς λεγόμενον. ὅ ἐναντίον τὸ τεχνικὸν, καὶ ἐντέχνως ἐπίῤῥημα. ἄτεχνος, καὶ ὁ μὴ εἰδὼς τέχνην. ἢ ὁ εἰδὼς μὲν, οὐ μὴν καλῶς. ὧν ἐναντίον, ὁ τεχνικός. καὶ ἄτεχνος ζωὴ, ἡ χωρὶς τεχνῶν συνισταμένη. Ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς. καὶ ἅπαξ, ὅ ἐστιν ἐν λόγῳ, ἀληθῶς. τέχνη γάρ, ὁ δόλος παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. τὸ δὲ ἄνευ δόλου, ἀληθῶς. ὁ γὰρ τοιοῦτος διαστέλλει τὸ σημαινόμενον, τῷ τε τῆς τέχνης σύρειν, ἢ τὸ ἀδιάφορον τοῦ χρόνου. ἀτεχνῶς. εἴσω ἀτενῶς, μετὰ περισπωμένου τοῦ χ. ἢ ἁπλῶς, ἄνευ τέχνης. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ τέχνῃ νικώντων, ἀλλὰ δυνάμει. ἢ καθάπαξ, ἢ ἀδόλως. ἐὰν δέ ἐστι παρὰ τῶν τεχνῶν λέγεται, ὃ μὴ, οὐκ ἔστι περισπωμένως, ἀλλὰ βαρυτόνως. ἀτέχνως παῖζε, ἢ ἀτέχνως λέγεις. καὶ ἀτεχνῶς ἐκπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἀκαθῶς. Ἀριστοφάνης. ἢ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. ἀτέχνως, ἀνεπιστημόνως. καὶ ἀντὶ τοῦ ὅλως, καὶ συνόλως, καὶ ἔστιν οἷον ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἔλεγον τοὺς δόλους. οἷον, ἀμφὶ δὲ δόλου τεχνήεντα ἔχοντι. Ἀτευχέες, ἄγαν ἀσθενεῖς. Ἀτω, παρὰ τὸ τῶ, ὁ δηλοῖ τὸ λαμβάνω. οἷον, τῷ κέκλωψ πῖε οἶνον. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, τέα. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτη. ἣν ὁ ἀνθρώποις δίδει λαβεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἄω, τὸ βλάπτω, ἄσω, ἄσις, ἢ βλάπτουσα τὰς ψυχάς. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἄτη. Ἀτηακῶς, Ὅμηρος λέγει, ἐγέρθη οὕτως. ὅπερ κατὰ κίνησιν εἰσίν, ἢ δ' ἀτέω ἀπῆς, κατὰ τὸ βλάπτω ἐβαλλεν, καὶ λόγον ἐλέξας. ἐκ τοῦ ἀάτος, κατὰ κρᾶσιν, ἀτῆς. ὡς ὅταν μοι ἀάσατο μοῖρα κακὴ γένηται ἄτη, ἢ ἄτη κατὰ κρᾶσιν. Ἀτημέλεια, ὀλιγωρία. Ἀτημελήτως, ἀφροντίστως, καταφρονητικῶς. Ἀτήμενον, βλαπτόμενον. παρὰ τὴν ἄτην. Ἀτῆσαι συνήθως λέγει καὶ ἀρτίως, ἤγουν ἐνεῖναι τοὺς πόλας. ἐπεὶ οἱ βλαπτόμενοι, ὡσαύτως τὰ ἔχουσι καθ' ὁ βλάπτουσι καὶ ἐπιταράττουσι τὸν καιρόν. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ ἀπαλοὺς εἶναι πόλας τῇ ἄτῃ εἶπε, ὡς ἀπαιδεύτους τὰ πολλὰ εἰρῆν βλαπτομένων ἀφορμή. οἷον τὰς ἄτας ἐπερχομένας αὐτοῖς. Ἀτήναρ, μοχθηρόν. Ἀτηρὸς, ἀνατεταμένος. Ἀτηρὸν, βλαβερὸν, ἀπόλεσον, ὀλεθρικὸν, χαλεπὸν, κακόν. Ἄτης ὁ Διόνυσος, ἐπειδὴ αὐτὸς τοῦ γινομένης ἐν τῷ ἐπιμελέσι αὐτὸν ἄτης καὶ φθορᾶς.

Ἀτθὶς, ἀπὸ ἀτθίδος τοῦ κρανοῦ θυγατρὸς, ἢ ἐγχώριος Λεωσφαίνης. Ἀτθίδιον, ἀθηναῖον. Ἀτίβαλος, ἀτίμητος, ἄχρειος. ἀθηναῖον γὰρ λέγεται, τὰ ἄγρια θηρία ἀμφιβόεν, καὶ χερσαῖα ἄγρια. Ἀτίζω, εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑποφέρω, γίνεται παρὰ τὸ τίω τὸ τιμῶ. καὶ ἀτίζω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ. εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὸ ἄτη ἀτίζω. καὶ ἀτίζω, τὸ ἀφροντιστῶ, ἀτιμάζω, παραφέρομαι, ἢ πάσχω. Ἀτιματίλαιος, ὁ μὴ συγκαταλεγόμενος.

Ἀτιμαγελοῦντα, μὴ ἄτιμα πράσσοντα τὰς ἀγέλας, μὴ καταλείποντα τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλείποντας τὸν ταῦρον τῆς ἀγέλης, καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν. Ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω, τὸ παραβλέπω, τὸ ἄτιμον ἡγοῦμαι, παρὰ τὸ ἀτιμῶ. ἀτιμῶ δὲ τοὺς πλείω καλεῖσθαι. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν ἀτιμάζω παρὰ ἀττικοῖς ἐπὶ ἀψύχων λέγεται. τὸ δὲ ἀτιμῶ, ἐπὶ ἐμψύχων.

Ἀτιμάζειν λέγεις, ἀτίμως λέγεις, ἐν ἀδικίᾳ φησί. Ἀτιμαλφοῦσι, τιμὴν οὐκ εὑρίσκουσιν. Ἀτιμᾶν, πρωτότυπον τοῦ ἀτιμάζειν. ἐξ οὗ τὸ ἀτίμητον, καὶ ἀτίμητος. Ἀτιμασίων, περιφρονητέον. Ἀτιμάω ἀτιμῶ, καὶ ἀτιμέω ἀτιμῶ, τὸ ἄτιμον ποιῶ. Ὅμηρος, Οὔτινα γὰρ χρήεσκεν ἀτίμασον ἀρητῆρα. ἤγουν, ἄτιμον ἐποίησε. Ἀτίμητον μετανάστην λέγει Ὅμηρος, τὸν ἀτίμητον μέτοικον. οἷον τοῦ μετοίκου ὡς τὰ πολλὰ οὐκ ἐντιμότερον ὄντα. ὡς τύπον πολιτῶν, καθὰ καὶ ὁ ἀττικὸς ἰδιώτην, ὡς φύσει μὲν τὸ μετὰ ὧν χειλῶν ἴσως μεταλαμβανόμενοι, ὅμως τῶν ἰδιωτῶν ἀτιμότερον. σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ ἡμῖν ἐντίμους Ὅμηρος λέγει τὸ ἀτίμητος. οὐ γὰρ τὸν πολλῆς τιμῆς ἄξιον κατὰ τοὺς ὕστερον, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν τοῖς ἀτίμητον, ἀλλὰ τὸν οὐ δαιμονᾶς. ἢ ὅτι ἐκ τοῦ ἀτιμῶ ἀτιμήσω, τὴν λέξιν παράγει. Ἀτίμητος ἀγών, καὶ τιμητός. ὁ μὲν τιμητὸς, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐν τῷ νόμῳ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς

... ὄρεον, ταλάωρος, καὶ ταλαίπωρος. κυρίως δὲ λέγεται, ὁ περὶ τὸν πόρον τλῶν, τουτέστι καρτερῶν, οἷον ταλάπορος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαίπωρος. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς ... ταλαιπώρους ὠνόμαζον τοὺς τλῶντας περὶ τὸν πόρον. ἢ παρὰ τὸ πῶρος, ὃ δηλοῖ τὸ πάθος. Ἀταλαιπώρως, ἀκοπιάστως, ἄνευ κόπου.

Ἀτάλαντος, ὁ οἷον ἰσόσταθμος. τὸ α μὲν γὰρ ἐνταῦθα ἰσότητα δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὃ ὁμοιότητα, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀδελφός. τάλαντον δὲ φαμὲν, τὸν σταθμόν. ἴσμεν γὰρ, ὅτι ὥσπερ μέδιμνος τό, τε σκεῦος τὸ μετροῦν, καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ μετρούμενον, οὕτω καὶ χοῖνιξ ὁμοίως. λέγομεν γὰρ μισθὸν καὶ χοίνικα. καὶ πῆχυς δὲ αὐτός τε ὁ μετρῶν, καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ μετρούμενον. οὕτω καὶ τάλαντον, οὐ μόνον σταθμὸς, δι' οὗ τὰ βάρη διακρίνεται τῶν σωμάτων ἐντιθεμένων ταῖς πλάστιγξιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ βάρος τὸ σταθμώμενον. ἔστιν οὖν ἀτάλαντος, ὁ τὸν ἴσον ἕλκων σταθμὸν, ἐὰν ταλαντῷ μέλλῃ κρίνεσθαι. ὁ δὲ Πορφύριος ἢ αὐτός, ἀτάλαντον λέγων τὸν ἴσον, ἄλλως τὴν λέξιν ἐκδίδωσι, λακωνικὸν ἴσον μὲν εἶναι παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ τάλαντον. ἀτάλαντον δὲ ἐντεῦθεν νοεῖσθαι, τὸν μὴ κατὰ τὸ τάλαντον ἴσον, ἀλλὰ τὸ ἐπίσης ἐσταθμισμένον ἀνισότητος(?). γίνεται τὸ τάλαντον ὁ σταθμὸς, παρὰ τὸ τάλας, ὃ δηλοῖ τὸ καρτερικόν, τοιοῦτον γὰρ ὁ σταθμός. ὡς φορτιζόμενος, καὶ διὰ τὰ βάρη ἐπιτιθεὶς. μάλιστα δὲ παρὰ τὸ ταλάσσειν, τὸ καρτερεῖν. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄτλας, καὶ ὁ τάλας, τὸ ῥῆμα τάλαντον γίνεται. ἀχθοφορεῖ γὰρ ἀεί. ὅθεν καὶ φυτάνα(?) παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται, διότι τοῖς ὄγκοις τρέπεται, ἤγουν κατακλίνεται. κυρίως μέσος τοῦ ζυγοῦ ἡ τρυτάνη. οὕτω δὲ καὶ πλάστιγξ λέγεται ὁ σταθμὸς ἐκ μέρους, ὅτι ἐκ τῶν πλαστίγγων. τουτέστι, τῶν κάτω πλατειῶν, οἷς τὰ βάρη ἐπίκειται. καὶ ζυγὸς δὲ ὁ αὐτὸς ἀπὸ μέρους, οὗ αἱ ῥαβδίσαι(?) πλάστιγγες ἐξήρτηνται. πρὸς ὃν παροιμιάζεται ζυγὸς δόλιος, ὡς ἀντίκειται τὸ δίκαιος. στάθμιον, τὸ παρόμοιον τοῦ ζυγοῦ. Ἀτάλαντος, ἀρτιμοτάλαντος(?), οἱονεὶ ἰσοτάλαντος, ἰσόρροπος, ἰσόσταθμος. τάλαντον γὰρ τὴν ζυγὸν φασιν. καὶ ταλαντεύομαι, ἐπὶ τὸ ζυγοστατεῖν. Ἀταλάς(?) λέγει τὰς παῖδας Ὅμηρος. ὡς τῆς ἤδη τελείαν ἵππων ταλάντων ὄντων. διὰ τὸ ἀχθοφορεῖν. ἐξ οὗ καὶ οἱ ἡμίονοι, ταλαεργοὶ λέγονται. Ἀταλάφρονα, ἁπαλὸν φρόνημα ἔχοντα. Ἀταλόφρων δὲ, ὁ νήπιος, ὁ μὴ τάλαν, ὁ τλήμων, ἀλλ' ἔτι φρονεῖν ἁπαλός. Ἀταλός, ὁ ἁπαλός, ὁ νήπιος. παρὰ τὸ τλῆναι ταλός, ὁ μηδέπω δυνάμενος κακοπαθῆσαι(?). ἐξ αὐτοῦ, ἀτάλλειν καὶ ἀτιτάλλειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἀτάλλων, ὁ ἀπαθὴς καὶ μὴ κακοπαθῶν. παρὰ τὸ τλῶ, τὸ καρτερῶ καὶ ὑπομένω, γίνεται τλάς. καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι, ἢ ἐκ τοῦ τάλλω, τὸ κακοπαθῶ. καὶ ἀτάλλω, τὸ τρέφω καὶ νηπιάζω. Ἀτάλματα, ἀντὶ τοῦ ἅλματα, παίγνια. Ἀτομίαστον(?), ἀφύλακτον, ἀδιοίκητον, ἀνεπιμέλητον(?). Ἀτακτῶ, χαλεπῶ.

Ἀτὰρ λογογράφοι, ἀντὶ τοῦ δὲ, αὐτὰρ ποιηταί. σημαίνει δὲ τὸ ὅμως, ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ ἀρχαϊκοὶ λόγοι, καὶ ἐπὶ τοῦ δὲ, ἰσοδυναμοῦντα. οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. καὶ ἀτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἄν ποτε, ἤν ποτε, ἐὰν δὲ ποτε. Ἀτὰρ, μενοῦν γε, καὶ δὴ, καὶ ἄρα. Ἀτάρμην(?), νῦν γε, νῦν δὲ αὐτόν. Ἀτὰρ οὖν, λοιπὸν οὖν, ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων. Ἀταρβὴς, ἀκατάπληκτος, καὶ ἄφοβος, ἀτρόμητος, παρὰ τὸ τάρβος, ὁ ἀδειλίαστος, ὁ μὴ θαρρῶν βελῶν ἐπομένων(?). Ἀτὰρ δὴ, λοιπὸν δὴ, ὁμοίως, πλὴν, ὅμως. καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ, ἢ λοιπόν. Ἀταρπὸς, ἡ εὐθεῖα ὁδός. παρὰ τὸ τρίβω(?), ὁ δι' αὐτοῦ ὁδὸς(?), ἡ ἀτραπός(?). Ἀταρβίζεται, ἀταρβὴς φαίνεται. Ἀτάρβητον, ἄφοβον, θρασὺν, ἄθικτον, ἄψαυστον.

Ἀτάρμυκτον, τὸ ἄφοβον. κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον. Εὐφορίων, ἀτάρμυκτον ... ὄμμα. παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ μύειν τὸ ἀτενές. ἢ παρὰ τὸ τάρβος, ἀταρβέστατον, καὶ ἀτάρμυκτον. καὶ γὰρ ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. σημαίνει καὶ τὸν θρασύν. Ἀταρπός, ... καταδεικνὺς(?) ... κείμενον. Ἀταρπιτὸς, στενὴ ὁδὸς, καὶ δύσβατος, καὶ μὴ ... καὶ ... τετριμμένη. Ἀταρτᾶται, βλάπτει, φθείρει, λυπεῖ. Ἀταρτηροῖς ἐπέεσσι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῖς, βλασφήμοις. δῆλον ὅτι ἀτηρὸς λόγος ... καὶ ὁ χολωτὸς. καὶ ἡ ἄτη. οὐ μόνον ἐν ἔργοις, ἀλλὰ καὶ ἐν λόγοις. ἐνίοτε καὶ οἱ κατὰ χόλον ὑβριστικοί, καὶ ἔχει πλεονασμὸν φανερῶς τῆς ταρ συλλαβῆς, ὁ ἀταρτηρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄτη, ἀτηρόν. καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν τῶν γραμμάτων, ἀτατηρόν, καὶ προσθήκῃ τοῦ ρ διὰ τὸ μέτρον, ἀταρτηρόν. ἔστι μὲν οὖν ἀταρτηρὸν, τὸ βλαπτικόν. ἐνταῦθα δέ φασιν ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ὅμηρος, κατὰ μεταφορὰν, ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῖς. Ἀτάρχον, ἀχείμαστον. Ἀτάρχυτος, ἄταφος. Ἀτάω(?), εἰκαιολογίαν, ἀπάτην. καὶ ... τὸ μάταια νικᾶν(?), ἢ ἤχειν. Ἀτασθαλία, ἡ ἐν θαλίαις ἁμαρτία. ἀτασθαλία, οὐ μόνον ἡ ταῖς ἄταις θάλλουσα ἀφροσύνη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν θαλίαις εἰδυῖα συνέχειν ἄτη ἐκ παροινίας, ὥς φησιν Ἀθήναιος. καὶ ἀτασθαλία, ἡ φρενοβλάβεια, ἡ ἁμαρτία, καὶ ἀδικία. Ἀτάσθαλον ἔοργεν παρ' Ὁμήρῳ, ... ἐστὶ τοῦ ῥέζειν ἐξαίρετον(?). ταὐτὸν γὰρ ἐργάζεσθαι(?) τὸ ῥέζειν, καὶ ἀτάσθαλον ἐοργέναι. ἀρχαϊκὸν δὲ τὸ οὔ τινα ἀτάσθαλον οὐδὲ ἐώργει. λείπει γὰρ πρόθεσις ... ὡς οὐκ ἐποίησε κακὸν εἰς ἀνθρώπων.

Ἀτάσθαλος. μιαρὸς, φλύαρος, ἁμαρτωλὸς, ἄδικος, παράνομος. ἀπὸ τοῦ θάλλειν ἄταις, παρὰ τὸ ἄτω, τὸ βλάπτω. ἢ παρὰ τὸ ἄτιω(?). ὡς οὖν δαίω δαίδαλος, καὶ παρὰ τὸ αἴθω αἴθαλος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄτω ἀτάζω, ἀτάλαρος(?). καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς σ, ἀτάσθαλος. καὶ ἀτάσθαλον, ἀθέμιτον, παράνομον. ἀτάσθαλοι δὲ, οἱ τὰς θείας ἐξαμαρτάνοντες. καὶ ἀτάσθαλον ἔργον, δηλονότι τὸ ἀθέμιτον, καὶ παράνομον. Ἀταυρώτη, ἁγνή, ἄμικτος. ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Ἀτάφρυτος(?), ἄγαμος, καὶ παρθένος, παρ' ὅσον οὐκ ἐγεύσατο(?) γάμους, οἱ μὴ γεγαμημένοι λέγονται. Ἄτε ἐπίρρημά ἐστιν ἀντὶ τοῦ καθά, ὥσπερ καὶ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. οἷον, ἅτε μυρίαι. ἐκ τοῦ α ὑποτακτικοῦ οὐδετέρου ἄρθρου, καὶ τοῦ τε συνδέσμου. συντακτικῶς ... δὲ ἡ κατὰ πρόθεσις, διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ καθά ἐστιν. Ἄτεγκτος, ἄκαμπτος, καὶ ἀπείθαστος. ὁ μήτε παρακαλοῦντι(?), μήτε τῶν πόρρωθεν καὶ τὸ τοῦ ἤθους σκληρὸν τεγγόμενος, καὶ μαλαττόμενος. κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος. ἐξ οὗ ὁ μὴ δακρύων. καὶ ὁ μὴ ἱδρῶν. Ἄτεγκτος, ὁ μήτε δακρύων, μήτε ἱδρῶν, ἀνηλεής(?): καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει. καὶ ἄτεγκτος, σκληρός, ἀμάλακτος, ἄβροχος, ἀσυμπαθὴς, ἄβρεκτος. Ἅτε μυρίαι ὅπως αἱ μοῦσαι(?), ἐφ' αἷς ... Ἀτειρέα χαλκὸν, ἰσχυρὸν ... καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τείρω, καὶ αὐτὸ καὶ ὁ ἀτειράμενος(?). ἔστι δὲ ἀτειρὴς οὐ χαλκὸς, ἀτειρὴς δὲ καὶ αὐτός: ἀλλ' ὁ σκληρὸς ἄθραυστος, καὶ ἄτεγκτος. καὶ ... δὲ καθ' ἧς ἀνίσταται(?). ἀτέραμνα γάρ φασι διὰ τοῦ ε, ὅσπρια τὰ μὴ ἑψόμενα. Πλάτων δὲ διὰ τοῦ κηροβόλα(?) λέγει τὰ σκληρά, ἐκ μεταφορᾶς. τὰ γὰρ προσπεσόντα κέρασι βοῶν (ὥς φησι) ὄσπρια, οὐχ ἕψεται. ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἀτειρὲς καὶ τὸ τέρην, καὶ ὁ τέρενα. ἴσως δὲ καὶ τὰ ἐν ... τέραμνα διὰ τὰς περὶ αὐτὰ γλυφὰς, αἱ ... ἐγκολάπτονται. ... ἐτυμολογεῖ, καὶ τὰ τείρει ἐκ τοῦ τείρειν παρωνομάσθαι. Ἀτειρὴς, ὁ σκληρὸς, ὁ ἀδάμαστος. τείρω, ἀτειρὴς, καὶ ἀτειρὸς. ἢ παρὰ τὸ τείρω, ἀτειρὴς καὶ ἀτειρής. Ἀτέκμαρτος ὄρνις, ὁ σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων. καὶ ἀτέκμαρτον, ἀτέλεστον, ἀκατανόητον, ἄγνωστον, ἄσημον. Ἀτεκνία, ἡ ἀπαιδία καὶ ἡ μόνωσις. Δαβίδ, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. ὡς διὰ τὸ τίκτειν φυλαττομένης τῆς μνήμης.

Ἀτέλεστος, ἀκριβής(?) τις. Ἀτέλεια, ἀλειτουργησία. Ἀτελὲς, ἐλλιπές. Ἀτελὲς, τὸ μήπω τετελεσμένον. τὸ μὲν δὲ τετελεσμένον λαμβάνεται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ μήπω μὲν τελεσθέντος, φύσιν δὲ ἔχοντος τελεσθῆναι. οἷον εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. Ἀτέλεστον, τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. καὶ ἀτέλεστος, ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίαστος, τελετὰς μὴ πεπαιδευμένος(?). Ἀτέλεστός ἐστιν, ὁ μὴ μυηθεὶς, καὶ ἀτελὴς, ὁ ἀμέτοχος.

καὶ αἰολικῶς, ἄσφαλος, ὁ ἀβλαβής, καὶ εἰς μακρὸν ἔρος. ἢ παρὰ τὸ ἄτω, ὅτι βλάψαι, καὶ τὸ φαλῶται. καὶ δηλοῖ τὸν βλαβέντα, καὶ ἀπατηθέντα. ὅτι δὲ τὸ ῥαδίως φαλῶσαι φαλῶται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο, κατὰ τρίτην συζυγίαν τῶν περισπωμένων, δηλοῖ ὁ ἀνακρέων εἰπών, φαλώσας πρόμον, ἔγνως ἐξαπατήσας τὸν ἄρχοντα. τὸ δὲ φαλῶ φαλῶσαι, τὸ ὕστερόν ἐστι, διὸ καὶ τὸ μέσον ὃ γε φαλώτωσιν, οὐ διὰ τοῦ α ἔχει τὴν ἄρχουσαν, ἐν ταῖς ἀναλόγοις ἀπογράφοις, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε. καὶ οὐ δηλοῖ ἀπατῶσα, ἀλλὰ κλέπτειν, παρὰ τὸ φαλῶ. καὶ ἀσφαλόν, τὸ ἀπειλαθόν, καὶ βλαπτικόν, παρὰ τὸ ἄτω τὸ βλάψαι, καὶ τὸ φαλῶσαι. ἀσφαλόν, ἢ αἰολικῶς ἀσφαλον. ὡς ὄνομα, ὄνυμα. Ἀσφαλάσως, συνεχῶς. σφαλάζειν γὰρ λέγεται, τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν.

Ἀσφάξ, ἀντέχεται. Ἀσφακίλιστον, ἀπερίσκεπτον, οὐ μεμαθηκὼς ἀσφαλῶς. Ἀσφάλαξ. παρὰ τὸ σκῶ, γίνεται σπάλαξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ, ἀσφάλαξ. Ἀσφάλεια, σωτηρία, ἢ ἔγγραφος βεβαίωσις.

Ἀσφαλής, ἑδραῖος, ἀπὸ τοῦ σφάλλω. Ἀσφαλίων, πλάστης ἑξαρός ἐστι· πολλάκις προσφυὲς ὄνομα, ἐν οὐ χρὴ σφάλλεσθαι τὸν δίοντος, πρὸς τὴν διασκευήν. ὥσπερ καὶ ἱστωτός, πρὸ αὐτοῦ, ἀπ' ἀληθείας χρή. Ἀσφαλτίτις, ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα. καὶ ἀσφαλτώσας, χρίσας, πισσώσας. Ἄλλως. Ἀσφαλτῖτις λίμνη, ἔνθα ἡ ἄσφαλτος γίνεται. ἄσφαλτος δ' ἐστὶ ξυρίον εἶδος, πίσσῃ ὅμοιον. χρῶνται δὲ αὐτῇ καὶ οἱ ἰατροί. λέγουσι δὲ τὴν ἄσβεστον. Ἀσφάλτωσις, πίσσωσις. Ἀσφάραγος, ὁ λαιμός. παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσπάραγος, καὶ ἀσφάραγος. τίθεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν ὁ λάρυγξ. ὁ δὲ Ἡρωδιανός λέγει, παρὰ τὸ σφάραγον, ὃ ἐστιν ἦχον. δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἀσφάραγος. λέγεται δέ, τὸ ἐξ ἀκανθῶν φυόμενον βλάστημα. ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. καὶ οἱ μὲν ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προσφέρουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π. Ἀσφοδελοί, ἀθέρες, σφυλὸν γένος, τὸ ἰσχυρόν. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα. ὀξύνεται δὲ ὁ ὁμηρικός οὗτος ἀσφοδελός, πρὸς διαστολὴν, ὡς περισπωμένως ἀσφοδέλων. ἀσφόδελος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, τὸ φυτόν, κατὰ ἐρώτησιν φίλωνος. ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτοῦ τόπος. Τρύφων δὲ προπαροξύνει φασὶν ὁμοίως ἄμφω, ἐπεὶ πολλάκις ὁμοίως τοῖς περιέχουσι τὰ περιεχόμενα. σιδήρεον γοῦν καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ φυτὸν ποιεῖται, καὶ αὐτὸ τὸ φυτόν. ὁμοίως καὶ ἰτέωνες ὁ τόπος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ πεφυκός. Ἀσφράγιστος, ἀσήμαντος. Ἀσφυσγίτην, τυραννίαν μὲν θέλουσι, ὡς τὸ ἀφρόγιτος. ἀριστάρχος δὲ ὀξύνει, ὡς τὸ ἱππωτός. δηλοῖ ἡ λέξις τὴν λευκὴν συγγενοτέραν. ὀνομαθεῖσα παρὰ τὸ ἄφυσσω, ὅ ἐστι φύσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφύσσω, ὃ καὶ αὐτὸ ὀνοματοποιίας τρόπος.

Ἀσχαλίς, ὀλιγώρως, ἀκαταλήπτως, ἀναιρεῖ. Ἀσχαλάα, δυσανασχετεῖ. Ἀσχάλλει, λυπεῖται, ὀλιγοψυχεῖ, ἀδημονεῖ, ἀγανακτεῖ. Ἀσχάλλω, κοινῶς ἀσχαλάω, ῶ, συνωλετικῶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀσχαλάω. πλεονάζει δὲ ἐν τῷ εἰς τοὺς πεόνας ὥστε μὲν τὸ ο μικρόν, ὥστε δὲ τὸ ω μέγα. καὶ τὸ μὲν ο μικρόν, ὅταν ἡ προηγουμένη συλλαβὴ βραχεῖα ᾖ. τὸ ω μέγα, ὅταν μακρά. ἴσον δέ, ὅτι ἐξ οἷς τὸ ω μέγα νῦν προστίθεται κατὰ συζυγίαν δευτέραν, ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἑνικῶν, καὶ τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου οὗ προστίθεται. ἵνα δηλοῦσι τὸ ω ὦν. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου τῶν ἑνικῶν, καὶ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν, ἵνα τὸ ω ὦν, οὐκέτι τὸ ο προστίθησι, ἀλλὰ τὸ ω. οἷον ὁρῶ ὁρόω, ὁρῶμεν ὁρόωμεν, ὁρῶσιν ὁρόωσιν, ὁρᾶς ὁρόας, ὁρᾶ ὁράα. καὶ ὅτι ἐὸ ὧν ἡ προηγουμένη συλλαβὴ μακρά ἐστι, καὶ τὸ προστιθέμενον ω μακρὸν ἔσται. οἷον μαιμῶ μαιμόω. καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας τοιαῦτα ἐφ' ὧν οὕτω τὸ ω μέγα προστίθεται, προστιθέμενον δὲ αὐτοῦ βαρύτονα γίνεται, καὶ κατὰ τὰ βαρύτονα ὅλα κλίνεται. οἷον ἱδρῶ, ἱδρόω, ἱδρώεις. καὶ ἡ μετοχὴ ἱδρώοντος, ὡς πέποιθα. ζῶ, ζώω, ἀπὸ τοῦ ζώω, καὶ βιῶ βιώω. ὁμοίως, καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου. καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν οὐκ ἔχει χώραν ἐπὶ τῶν δευτέρων. καὶ προσθήκη τοῦ ω ὁμοίως προσλαμβάνοντα τὸ ω εἰς βαρύτονα μετατίθεται, καὶ κατὰ τὰ βαρύτονα κλίνεται. οἷον ζῶ, ζώω, ζώεις, ζώει, ζώοντος. καὶ ἐπὶ παρατατικοῦ, ἔζωον, ἔζωες, ἔζωε. ἡβῶ ἡβώω, ἀφ' οὗ τὸ ἡβώοιμι. ἀπὸ βαρυτόνου γὰρ τὸ ἡβώοιμι, κατὰ ταυτὸ τῷ λέγοιμι, οὐκ ἀπὸ περισπωμένου ἂν ἦν ἡβῷμι. τὰ δὲ τῆς πρώτης, ὁμοίως ἔχει τῇ τρίτῃ. εἴτε ἐξ αὐτῆς οὕτω γίνηται, εἰς βαρύτονον μετατίθεται συζυγίαν. Ἀσχαλέοντος, δυσφοροῦντος. Ἀσχάλλων, ἀδημονῶν, λυπούμενος. χαλεπαίνων, ἢ ἀγανακτῶν. καὶ ἀσχαλόων, ὁ λυπούμενος. ἀσχάλλειν δέ, τὸ ἄχος ἄλις ἔχειν. Ἀσχέδωρος, ὁ σῦς, παρὰ ἰταλοῖς. Ἀσχίλιον, ῥαχό, κρῖθος. Ἄσχιο, ἀνέχει. Ἄσχιτος, ἀφόρητος, παρὰ τὸ χέω. ἀφ' οὗ καὶ ἔχευα ὁ παρακείμενος, καὶ ἐχύθην ὁ ἀόριστος. ὁ μέλλων, χεύσω. ἐξ οὗ ἡ χύσις. καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθημι γίνεται θετός, ἵημι ἑτός καὶ ἀφετός, δίδωμι δοτός, οὕτω καὶ χέω χυτός, καὶ ἄχυτος. καὶ ἄχυτον, ἀκρότητον. καὶ ἄχιτος, ἀμέτρως. Ἀσχημάτιστον, ὃ μὴ ἔχουσι χαρακτήρ, ἐν διατυπώσεως σχήματος. Ἀσχημονήσωμεν, ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκκαλυψώμεθα. πᾶν γὰρ τὸ περιττόν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν πράγματι, ἀσχημοσύνην καὶ φλυαρίαν καλεῖ ὁ Πλάτων. φησὶ καὶ ὁ Θεολόγος, Καὶ τοῖς μὲν ἀσχημονήσωμεν μᾶλλον, ὑπὲρ ἐμπρέπομεν. Ἀσχήμονι θανάτῳ, ἐπονειδίστῳ. Ἀσχήμονα, ἄμορφον, ἀπρεπές. Ἀσχημοσύνη, ἀκοσμία. Ἀσχολία, ἡ πολλὴ περὶ τὴν σχολήν, καὶ συνεχὴς ἐπιμέλεια. καὶ ἀσχολοῦμαι, ῥῆμα. καὶ ἄσχολος ὄνομα, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς ἐκφερόμενον. σχολάζω δέ, τὸ ἑαυτὸν ἐκτὸς τοῦ πράγματος. τουτέστιν, ἡσυχίαν ἄγω, καὶ τοῦ θορύβου ἑαυτὸν ἀφιστῶ. καὶ ἐκ τούτου σχολή, ἡ ἄδεια. καὶ σχολία, ἡ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβή, καὶ τὸν θεωρητικὸν βίον περισσολογί. σχολή, ἡ ἀπόθεσις τούτων, καὶ ἀναβολὴ ἐπὶ τὸ σπουδαιότερον, καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολαστικὸς λέγεται, κατὰ τοὺς εἰς ἑαυτὸν τρέφων, ἢ ἀπόθεσιν τῶν ἀνθρωπίνων. ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησίν. Ἄσχολος, ὁ μὴ εὐκαιρῶν. σχολὴ γάρ, ἡ λεγομένη συνήθως εὐκαιρία. Ἄσω, ψαλῶ, αἰνέσω, ὑμνήσω.

Ἀσώδης, ἀμμώδης. Ἀσώματον, τὸ μὲν ὑπὸ ἀριθμῷ, ὡς οἱ ἄγγελοι, μιχαὴλ καὶ γαβριήλ. ἀριθμοῦ γάρ. τὰ δὲ οὔ, ὡς τὰ καθόλου. Ἀσωμένη, λυπουμένη. Ἀσώπιον, τόπος ἀθηνῶν. Ἀσωπός, ποταμὸς θηβῶν, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν ὀρεινῇ χώρᾳ. ἐπωνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Ἀσώπου αὐτόν, διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς καὶ Καλλίμαχός φησιν.

Ἄσωτος, ἀσωτεύομαι, ἀσωτία. καὶ ἄσωτος, ἀκόλαστος, ἀσελγής. παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσαι, σωτός, καὶ ἄσωτος. Ἀσώτως, αἰσχρῶς, ἀπλήστως.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἄτα, ὥρα, παρεστῖναι. Ἀταβίω, ἄφοβοι. Ἀταβυρία, ἡ ῥόδος πάλαι. Ἀταβύριον ὄρος, ἔνθα θηρία συνάγονται. Ἀταής, ἀγόμενος. Ἀταβώνιον, χαλκός, ἔλαττον. Ἄται, πληροῦται. Ἄταλα, ἁπαλά. Ἀταλόν, ἀπαλόν, ἀναλυθείς, τρέφονται. Ἀτάω, τὸ θαυμάζω, καὶ ἐπλήσσομαι. ἀτεκμήριτα κακὰ ἔργα. Ἀτάκτημα, ἀταξία. ὡς τὸ, Τοῦ μὲν ἀτάκτημα γίνεται περὶ τῶν ἀρχῶν. Ἀτακτῶ, ἀταξίᾳ, ἀτακτῶ, ἀτιμῶ. καὶ ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω, ἀτιμῶ, ἀπεταβάτως πάντη. Ἀταλά, νήπια, ἁπαλά.

Ἀταλαί, παρθένοι, αἱ μεθ' ἡμῶν ἀλλαγόμεναι, διὰ τὸ τὰ ἁπαλὸν ἁπαλόν. τὸ δὲ διοῦτον, τῆς παλαιτικῆς ἀντίληψις. Ἀταλαίφρονα, ἁπαλὸν, ὀλίγωρον. Ἀταλοφρένες, ἀταλαιπώρως ἡ παιδαῖς λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ νεανικόν, καὶ ἁπαλόν. ταλαίπωρος, ἐπίπονος, ἄθλιος. εἴρηται δὲ ὡς Διονυσιακός, παρὰ τὸ τάλαν καὶ

Ἀστράβδην, τὸν τεχνολόγον. ἤγουν τὸν συνεστραμμένον, ἢ διεστραμμένον. Ἀστροβίαν, ταχὺν, συνεστραμμένον, ἐσφιγμένον.

Ἀστροβοληθῆναι, τὸ ἰσχυρῶς κατακαυθῆναι, ἐπὶ τῶν παιδίων. κυρίως δὲ, τὰ τῶν ἀνθρώπων καταβληθέντα, ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ κακοῦ.

Ἀστροβολήτους, τοὺς ὑπὸ τοῦ κακοῦ βαλλομένους. Ἀστροβολίας, ὀστρακῶς, Πλάτων. οἱ δὲ, ταχέως. Ἀστροβόλιον ἐν ἰταλίᾳ. ἔνιοι δὲ τὸ διαβεβρωμένον, ἢ ἀστράβηλον. Ἀστροῖς σημειοῦσθαι μακρὰν ὁδὸν, καὶ ἐρήμην βαδίζειν. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν πλεόντων.

Ἀστρολόγος, γενεθλιολόγος. Ἄστρον, σῶμα πύρινον. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντος, ἢ τῇ κύκλῳ φορᾷ στρεφόμενον. ἢ σύστημα πλειόνων ἀστέρων. ἢ τὸ ἐπὶ ἴσα χρόνον συνεστηκὸς ἐν μετεώρῳ, ὡς κομῆται. Ἀστρονομία, ἡ τῶν ἄστρων διανομή. πρῶτοι Βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον, διὰ Ζωροάστρου. μεθ' ὃν καὶ Ὀστάνης. Ἀστρονομῶ, ἀχαλῶ. τὸ ἀδημονῶ, καὶ λυποῦμαι. ἀχαμονῶ, ἀμεταβάτως.

Ἀστροπολοῦντας, περὶ τὰ ἄστρα ἀναφέροντας τὴν διάνοιαν.

Ἀστροφαὴς, λαμπρὸν, λευκόν. Ἄστυ, κοινῶς μὲν πᾶσα πόλις. ὅθεν καὶ ἀστὸς κυρίως, ἀνὴρ ὁ ἐξ ἄστεος, καὶ μὴ ἀγρότης. ἀττικοὶ δὲ, ἰδίως οὕτω τὰς Ἀθήνας ὀνόμαζον, κατ' ἐξοχήν. ὥσπερ καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς, πόλιν ἐξαιρέτως τὴν Ἀλεξάνδρειαν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἀθηναῖοι ἀστοὺς καὶ ἀστὰς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν. καὶ ἀστὴν ἐλαίαν, τὴν ἱερὰν, καὶ μάλιστα τὴν ἐξ ἀκροπόλεως τῶν ἱερῶν. ἄστυ, ἐτυμολογεῖ Εὔμολπος τὴν λέξιν, λέγων, παρὰ τὸ ἵστασθαι. ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις. καὶ ἄστυ, παρὰ τὸ ἄνω ἵστασθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ᾠκοδόμουν τὰς πόλεις. ἐκ δὲ τοῦ ἄστυ, ἀστός. σημαίνει δὲ τρία, τὸν ἐν ἄστει διατρίβοντα, τὸν διὰ χαρίεντος ἤθους ἐπαινούμενον (ὡς ὁ κωμικός) καὶ τὸν γελωτοποιόν. Ἀστύαναξ, ἰχθῦς τις. οὕτω καλεῖται, καὶ ὁ τοῦ Ἕκτορος παῖς. Ἀστυάναξ δὲ εἴρηται, διὰ τὸ φιλεῖν τὴν Τροίαν, ὡς ἔρυσμα τῆς Ἰλίου. ὠνόμαζον καὶ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, Ἀστυάνακτα. καὶ ἀστυάναξ, οὐχ ὡς ἁπλῶς βασιλέως ὄντος τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ὡς ἐρυομένου τὸ ἄστυ. τουτέστι φυλάσσοντος, ὃ ἔργον ἄνακτος, ὃς ἀπὸ τοῦ ἀνακῶς ἔχειν, ὅ ἐστιν ἐπιμελῶς. ἐτυμολογούμενος, πόλεων ἐστὶν ἐπιμελητὴς, καὶ ὡς οὕτως εἰπεῖν, ἐρυσίπτολις. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἔρυμα πόλεως. καὶ τείχεα μακρά. Ἀστυάνασσα, Ἑλένης θεράπαινα. ἥτις πρώτη ἐξεῦρεν ἀφροδίσια, καὶ ἀκόλαστα σχήματα. Ἀστυνασὸς, πόλις, καὶ ὁ πολίτης. Ἀστυβον, ἀλαλάζειν. Ἀστυβοῶντας, παρὰ τὸ κατὰ ἄστυ βοᾶν. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπύειν, ὃ δηλοῖ τὸ φωνεῖν. ὃ: ὁ, ἠπύτα κῆρυξ, ὁ φωνακός. Ἀστυγειτον, πλησιόχωρον. ὁ ἀστυγείτων, τῇ πόλει γειτνιῶν. Ἀστυδάμεια, ὄνομα γυναικός.

Ἀστυλάζει, λυπεῖ μετὰ κλαυθμοῦ. Ἀστυλὶς, φυτὸν, ἤτοι ὁ ἱξός. Ἀστυλὸν, τὸ τραχὺ ἱμάτιον καὶ φαῦλον, μηλωτὴν, καὶ ποικιλίας. Ἀστυνόμια, ἡ χρυσὶς, ὑπὸ τῶν ποιητῶν. Ἀστυνόμος, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ. καὶ ἀστυνόμους, Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. δέκα φασὶν εἶναι τοὺς ἀστυνόμους. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δ' ἐν ἄστει. καὶ τούτοις μέλλειν περί τε τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν, καὶ τῶν κοπρολόγων, καὶ τῶν τοιούτων. Ἀστυνυμφίων, τῶν συλλόγων, Ἀνακρέων. ἐπεὶ ὕστερον νυμφίος ἐγίνετο. Ἀστυξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν ἰδίαν οἰκίαν. τῷ ἀστυξένῳ. Ἀστυόχη, κατὰ Ὅμηρον ἀστυόχεια, ὡς καὶ Πηνελόπη Πηνελόπεια. Φύλαντος ἦν θυγάτηρ. ταύτην Ἡρακλῆς ἄγεται, ἀνελὼν τὸν Φύλαντα, ὅτι κατὰ Ἐφύρην αἰτηθεὶς ἐστράτευσε. γεννᾷ δὲ ἐξ αὐτῆς Τληπόλεμον, ὃς ἐκφυγεῖν περιπέπτωκεν ἀκουσίῳ φόνῳ. ἰδὼν γὰρ τὸν ἑαυτοῦ μὲν πάππον, τοῦ δὲ πατρὶ μήτρωον, ἤτοι τὸν πρὸς μητρὸς θεῖον τοῦ Ἡρακλέους, τουτέστι τὸν Λικύμνιον (ἀδελφὸς γὰρ ἦν Ἀλκμήνης, ὡς φασιν, ὁ Λικύμνιος) τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁμαλῶς φασιν ὑπὸ τοῦ γήρως χαραγωγούμενον, καὶ ἀφεὶς βακτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκέτην, τοῦ μὲν οἰκέτου ἥμαρτεν, κατασχέσας, τὸν δὲ γέροντα πλήξας ἔκτεινεν οὐχ ἑκών. διὸ καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον σὺν ἀγαθῷ λαῷ. καὶ κατασχόντες τὰς Ῥοδίους τόπους, καὶ ἐπὶ προσεχόμενος μέρη, ἐκράτησε. καὶ δυναστὴς γενόμενος, ἐστράτευσε κατὰ τῆς Τροίας καὶ αὐτός. Ἀστυπάλαια, καὶ ἀστυπαλαία, μοῖρα τῆς νήσου. εἴρηται ὅτι Πάτροκλος καὶ Ταμβρίων ἀπωκίσθησαν ἀπὸ Κυνουρίων, συλλεγέντες εἰς στόλον, πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας κόρας πτωχίαν θέμενοι, ὤκησαν πρὸς τὸν Χάρισιν ποταμὸν, καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴν πόλιν διένειμαν. ὧν τὴν μὲν Χαρίαν ὠνόμασαν, τὴν δὲ Ἀστυπάλαιαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου ὄντος ἄστεος.

Ἀστυπολεῖ, ἀγγελοφορεῖ, ἰχθυοφορεῖ. Ἀστυφεῖ, σιλλογραφεῖ, τερατολογεῖ. Ἄστυρον, πόλισμα. Ἀστύφιλος, ἐν ἄστει διατρίβων, ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. Ἀσυφήλικτον, ἀκίνητον, ἄσφαλτον, ἀπρόσβατον. Ἀσυφία, ἀσυνεσία. Ἀσύγγνωστος, ὁ οὐκ ἔχων συγγνώμην. Ἀσύγκριτον, ἀνόμοιον, ὑπερέχον.

Ἀσύγχυτον, ἀσυγχώρητον, ἤγουν μὴ συγκεχυμένον. Ἀσυλλόγιστον, τὸ μὴ καλῶς γεγονός. Ἄσυλον, ἱερὸν, ἢ τίμιον. καὶ ἄσυλον, ἀβλαβές. Ἀσύμβατον, ἀφιλίωτον, πολέμιον, ἀνεπίβατον. Ἀσύμβλητον, ἀσύγκριτον. Ἀσύμφορον, τὸ μὴ συμφέρον, ἢ ὀχληρὸν, καὶ ἀπρόσφορον. Ἀσυμφυὴς τῇ κτίσει, ἐκτὸς κτίσεως. Ἀσυμφυὲς, ἄδηλον περικεκαλυμμένον.

Ἀσύνακτος, ὁ μὴ συναγόμενος ἐκβλητος. Ἀσύνδετον χωρίον γίνεται, ὁπόταν ἐξαίρωνται οἱ σύνδεσμοι, οἱ συνδέοντες τὴν φράσιν. ὅπερ οὐ μόνον τάχους, ἀλλὰ καὶ ἐμφάσεως παθολογικὴ χάριν γίνεται. οἷόν ἐστι τὸ, Ἔσαν, ἵεμεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ. εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλά. ἐν Ὀδυσσείᾳ γὰρ, ὃ κεῖται ἐξήρηται. Ἀσυνδύαστος, μὴ συνδυασθείς. Ἀσυνδύαστος, ἀσύζυγος, ἀσύμπλοκος, ὁ ἀσυνδύαστος. συνδυάζω δὲ, τὸ συνεγκλίνομαι. ὡς τὸ, Οὐ μὴ συνδυασθῶ μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. Ἀσύνετος, ἄφρων. Ἀσυνετῶ, μωραίνω. Ἀσυνήθεις, τοὺς ἀσυνηθεστάτους λέγει ὁ Ἀπόστολος. ὑπερβολὴν ἀφροσύνης δηλοῦν. Ἀσυνθεσία, παράβασις συνθηκῶν.

Ἀσύνθετος, ὁ ἀσύμφωνος, ὁ ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένων.

Ἀσυνάρτητον, ἀσυνάρμοστον. Ἀσύνθετον, τὸ μὴ ἐκ μερῶν συμπληρούντων τὴν οὐσίαν καθ' ὑπόστασιν ἔχον. Ἀσυνθετώτατον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, ἐκ' ὄχλου ἐστὶ τοῦ πνεύματος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον, καὶ πίστει οὐ χρώμενον διὰ τὸ ἀβέβαιον. ἢ ἀνομολόγητον, καὶ ἀσύμφωνον. ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον, ὅπερ ἐστὶν ἀνοητότατον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. Ὅμηρος, Σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον. Ἀσύντακτον, τὸ μὴ τεταγμένον, τὸ μὴ ἡνωμένον καὶ σύμμικτον, ἀλλὰ διεσπαρμένον καὶ διῃρημένον. τὸ ἀσύντακτον δὲ, ὃ καὶ ἀλλοίωσις καλεῖται, ἐστὶν, ὅταν ἡ συνήθης τάξις ἀλλοία γένηται, καὶ ἐπὶ πολὺ ἂν, ἕνεκα τοῦ κόσμου ἢ χάριν ἐμφαίνειν τοῖς λόγοις. τῆς μὲν συνήθους τάξεως οὐ δοκούσης ἀκολουθεῖν, ἐπὶ δὲ ἰδίαν ἀναφορὰς ἐχούσης ἀκολουθίαν. συμβαίνει δὲ πολλαχοῦ ἐπὶ τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλλασσομένων. οἷόν ἐστι τὸ κλυτὸς ἱπποδάμεια, ἀντὶ τοῦ κλυτή. καὶ θῆλυς ἐέρση, ἀντὶ τοῦ θήλεια. σύνηθες γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ὡς κρείττοσι καὶ δυνατωτέροις. οὐκ ἀμέτρως μέντοι, οὐδ' ἀλόγως, ἀλλ' ὅταν δέοι χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτῳ, ἐκτὸς ὄντος τοῦ σώματος, περὶ οὗ ἐστιν ὁ λόγος, ἐκεῖνο μέν ἐστι περὶ τὸ σῶμα. ὁ μέγας ἢ μεγάλη, ὁ καλὸς ἢ καλὴ, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκτὸς δὲ, οἷον ἔνδοξος, εὐτυχής. καὶ ἀσυντελὲς, τὸ ἐκτὸς τοῦ τεταγμένου. Ἀσυντελὴς, ἀχρήσιμος, ἀσύμφορος. Ἀσυρὲς, βδελυρὸν, ἀσελγὲς, βλασφημὸν, θρασύ. Ἀσυρῆ, ἀπαίδευτα. Ἀσύστατον τὸ Αἰσχίνου λέγει Δημοσθένης, οἷον ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συνεστῶτα τοὺς μύθους, οὐ συνεστῶτα, οὐδὲ πιθανὸν ἐν τῇ πίστει. Ἀσύφηλος, οὐ πρὸς, ἀλλὰ φαύλη ἡ λέξις. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σοφός· ἄσοφος, κατὰ πλεονασμὸν ἀσύφηλος, καὶ σίφλος.

Ἀστηνοὶ, οἱ δύστυχοι, οἱ πένητες, οἱ κάστιν καὶ οἶκον μὴ ἔχοντες. Ἀστέρα ἐπώνυμον λέγει Ὅμηρος, τὸν κύνα. ὃν ἡ κοινὴ λαλιὰ διὰ τὸ ζωίζειν κύνα ἄστρον λέγει. Ἰσορία. Ἀστερία φυγοῦσα τὴν μίξιν τοῦ Διὸς, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐγένετο νῆσος, ἥτις Ἀστερία ἢ Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου Λητοῖ, καὶ μέλλουσα τίκτειν αὐτῶν ἔγγονον, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ τῆς Ἥρας μήτε ἐν τῇ γῇ μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑπολαμβανούσης τὴν Λητὼ πρὸς ἀποτέξιν, κελεύει διὸ ποσειδῶνι ζηνὸς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον τὴν ὄρτυγα ἢ Ἀστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασιν, ἔτι δὲ καὶ [illegible]. καὶ διὰ τὸ φανῆναι αὐτὴν, Δῆλον ὠνόμασαν. ἐφ' οὗ ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρῶτον ἐκεῖ φανέντων ἀψαμένη, τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. ἡ δὲ ταύτην μαιωθεῖσα, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν. καὶ Ἄρτεμις δὲ τὴν Δῆλον κατέλαβεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν. Ἀστερία, ἡ Κρήτη, καὶ ἡ Δῆλος, οὕτως ἐκαλοῦντο. Ἀστέρι ὀπωρινῷ, ἤγουν τῷ κυνί. Ἀστέριον, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἀστέριος, ὄνομα κυρίου. Ἀστερίσκον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, ὅς ἐστιν ἀστέρος σημεῖον χιαστὸν, ἔχον ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις στιγμάς. οὕτω ※ ᾗ τίθεται ἐπὶ τῶν ἄριστα ἐχόντων ἐπῶν. καὶ ἀστεροειδῶς, οἱονεὶ λαμπόντων, ὡς ἐν καλῷ κειμένων. καὶ λέγουσιν ὅτι ἐνταῦθα μὲν καλῶς ταῦτα λέγει, ἢ κατὰ καιρὸν ὁ ποιητής. Ἄσφακτα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Ἀστερόεν, λαμπρὸν, ποικίλον. Ἀστερόεντα, ἀστέρας ἔχοντι. Ἀστεροπὴ, ἡ ἀστραπή. παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας διὰ τῆς ἀπολαμπούσης λαμπηδόνος. ἢ παρὰ τὸ ὄψω, ὀπή. καὶ μετὰ τοῦ ἀστέρος ἀστεροπὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἀστροπή. Ἀστεροπητὴς, ἀστραπαῖος, ἀστραπὰς ποιῶν, ἤγουν ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς. ἡ αὐτὴ γὰρ ἀναστρέφειν τοὺς ὦπας. Ἀστέρι ὀπωρινῷ, παρὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀπώρας ἀνατέλλοντι ἀστέρι. λέγει δὲ, τῷ κυνὶ, ἢ Σειρίῳ.

Ἀστέρων τέθριππος, τὸ ἅρμα ἡλίου. Ἀστερωπὸς, λαμπρὸς.

Ἄστεσι, πόλεσιν. Ἄστεος, πόλεως. Ἄστη, ἡ Ἀθηνᾶ ἐν ἀκροπόλει. ἡ καλουμένη Πάλλας, διὰ χθαμαλώτερα. Ἀστὴρ, ἀλωπεκῆ. Ἄστηνος, ὁ δυστυχὴς, ὁ πένης. ἀπὸ τοῦ κάστιν καὶ ἵδρυσιν μὴ ἔχειν. Ἀστὴρ, ἕν ἐστι σῶμα. ἄστρον δὲ, ζώδιόν ἐστιν ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον. ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ αἰθὴρ, κίνησις, καὶ ἀπολαύσει τοῦ λαχόντι ἀήρ. καὶ ἀστὴρ ἀπέλαμπεν, ἐτυμολογίαν ἀστέρος ὑποβάλλει τοῖς, ὅς ἀπὸ τοῦ αἰθέρος, ὅπερ ἐστὶ λαμπρὸν λέγεται. ὅθεν καὶ ἐν Ἀδώνιδι ἐκεῖνο ἐπεὶ εἶπον τὸν καλὸν Μελέαγρον, ἀστέρα φοίνικα Ἀδώνιον. διαφέρει δὲ ὁ ἀστὴρ τοῦ ἄστρου. ἀστὴρ μὲν γὰρ, ὁ μονομερής. ἄστρον δὲ, τὸ ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Ἄστιρ, ἡ φαρέτρα, ἤγουν ἡ βελοθήκη. Ἀστίκτου, ἄπιστον. Ἀστιβίστης, ἀθρόος. Ἀστιβῆ, ἄβατα. Ἀστιβεῖ οἴκει, τὰ ἄλυτα. Ἀστιβὲς ἔδαφος, ἀτριβὲς, ἀπάτητος, ἄβατος. στίβος γὰρ ἡ ὁδός.

Ἀστίβας, ἀπατήτους. Ἄστιγγας αἶγας, ἤγουν ἄστιγγας.

Ἀστικοὶ νόμοι, οἱ κατὰ τῶν ἀθηναίων πόλιν. ἴσαν δὲ καὶ ἐμπορικοί. Ἀστικὸν χωρίον, τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ. ὅταν γὰρ ὑπόκειται, εἴωθεν ὁ δανειστὴς αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν διὰ γραμμάτων ἐπόντων τῷ χωρίῳ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκιῶν γίνεται. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν σωκρατικόν. Ἀστικὸς, πολιτικός.

Ἄστικτον, τὸ ἐλεύθερον χωρίον ἀθηναῖοι ἐκάλουν, καὶ μὴ ὑποκείμενον χρέει. εἴρηται, ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις ἔθεσαν ἐπιγεγραμμένην στήλην, ἐν ᾗ ἐδηλοῦτο ὅσον ἦν τὸ χρέος ἐφ' ᾧ ὑποκεῖται τὸ χωρίον, καὶ ὁ χρήστης. ἵνα μὴ πλανηθεὶς ἕτερος, ὡς ἀνεπαχθὲς ὂν αὐτῷ δανείσῃ. Ἀστικῶς, ἀστείως, ἐμφρόνως. Ἀστικά, συναπαρτιστοῦ. Ἀσπισμὸς, πιθανολογία. ὁ δὲ ὑπὸ τοῖς ῥηθησομένοις καὶ πολιτικοῖς καὶ ἀστισμῶν. γράφεται δὲ ἀστεϊσμός. Ἀστίοχος, ἄγγος σφαιροειδὲς, εἰς ὃ ἐγχέοντες πίσσαν καὶ θεῖον καὶ στυππεῖον, ἅψαντες, καὶ ἐκεῖ ἐμβάλλοντες, ἵνα τὰ προστυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ τόπος λίθοις καὶ ξηροῦ ξύλου πεπληρωμένος. Ἀστιμος, ἄτιμον.

ἐκλελυμένας. Ἀστοῖσι, πολίταις. Ἀστοχώτατα, μὴ ἔχοντα ἀρχάς. Ἄστομοι ἵπποι, σκληρόστομοι. ὡς τὸ, ἄστομοι πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. Ἄστομος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν, Σοφοκλῆς. Ἀστὸν, πολίτην, ἢ πυκνόν. Ἄστονον, ἀμυδρὸν, μεγαλόστονον. Ἀστόξενοι, οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀπολαύσεως γεγονότες. οἱ δὲ τὰς ξένους μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δὲ ἀστοὺς γενομένους. Ἀστόργους, ἀσπλάγχνους, ἀπαθεῖς, ἀφίλους. Ἀστόμιον, μέγα καὶ διακεχυμένον. Ἀστὸς, θαυμαστὸς, πολίτης. Ἀστοχεῖ, ἀποτυγχάνει, ἁμαρτάνει. Ἀστοχῶ τοῦ σκοποῦ, γενικῇ. Ἄστρα, ἀπλῶς τοὺς ἀστέρας. ὡς τὸ, ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρώχηκε δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται. ὅτι εἰς τρεῖς μοίρας διαμερίζων, καὶ τὸ πλεῖον ἀντὶ τοῦ πλήρες ἀκουστέον. ἵνα ᾖ, ὅτι πλήρης τῶν δύο μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν. Ἀστραβαλίζειν, ὁμαλίζειν, ἀπαθύνειν. Ἀστραβὲς, ἀστήρικτον, ἀσφαλές.

Ἀστραβῆ κίονα, παρὰ Πινδάρῳ. ἀστραβὴς δὲ λέγεται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ μὴ ῥᾳδίως συστρεφόμενος. ἀστήρικτον καὶ ἀκίνητον. καὶ ἔστι κατὰ μετάθεσιν τοῦ σ εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ. ἔστι γὰρ ἀστρεβλὴς, οἱονεὶ ἀστήρικτον καὶ ἀστραβῆ. Ἀστράβη, τὸ σαγμοσέλλιον. καὶ ἀστράβη, ἡμίονος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. μέ ποτε δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον ἐφ' οὗ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκάλουν. Ἀστραβιστὴρ, ὄργανόν ἐστιν, ὡς δίοπτρον. Ἀστραγάλας, τὰς τοῦ τραχήλου κάμψεις, λακωνικῶς κύνας. Ἀστραγάλη, ἡ τῆς ἰσφύος ῥίζα. Ἀστραγαλίζειν, τὸ παίζειν κατ' Ὅμηρον ἀστραγάλοις λέγεται. Ἀστράγαλον, τὸν σφόνδυλον. καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σφυροῦ. Ἀστράγαλος, τρία σημαίνει. τὸν ἐν σφυρῷ, καὶ τὸν σφόνδυλον ἁπλῶς, καὶ τὸν παιδικὸν, ἢ παικτικὸν βόλον. Ἀστραγαλωτῶν, ἀλωπεκιῶν. Ἀστραλίαν, τὴν θρᾷκα, ἀηδόνι. Ἀστραλὸς, ὁ ψαρὸς, ὑπὸ θετταλῶν. Ἀστραπαῖοι, ἄνεμοι πνέοντες, ἀφ' ὧν ἀστραπαὶ γίνονται. Ἀστραπὴ ἐξέλαμψεν, ἐξέρραγεν, ἐξήστραψεν, ἐξεπλάγη, ἐπέσχε, τὰ ὄμματα ἐνέφραξε, συνετάραξεν, ἐξέπληξε, τὰς ψυχὰς ἐθορύβησεν, ἐξεθορύβησε, θόρυβον ἐνέθηκε ταῖς γνώμαις. λαμπρὰ, ὑπέρλαμπρος, διάπυρος, φλογώδης, ἐκπληκτικὴ, βλοσυρὰ, ἀπρόβλεπτος, δυσαντίβλεπτος, ἀπρόσωπος, δυσπρόσωπος, δυσαντίβλεπτος, δύσβλεπτος, ἀντίτυπος, ὡς συγκλείεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἢ ἀστραπὴ δι' ἅρματος ἀθηναῖοι, ἀστραπὴ δὲ ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν περιβληθείσης. τὸ γὰρ πνεῦμα, μετὰ βίας ἐκραγέντων νεφῶν, καὶ τὸν ψόφον ποιοῦσαν, ἐκπυρωθὲν διὰ κίνησιν, φλογῶδες γίνεται. ἴσμεν δὲ, ὡς ἡ αὐτὴ φύσις τοῦ πνεύματος, ἐν μὲν τῇ γῇ ἐστι σεισμός. ἐν δὲ τοῖς νέφεσι, βροντή. περὶ δὲ τὸ πῦρ, ἄνεμος. πάντα γὰρ ταῦτα ἀναθυμίασίς ἐστι ξηρά. Ἀστράπτων ἐπιδέξια, οὕτως ἂν εἴχε φημι κατανοῆσαι τὸν Δία, ἀστράπτοντα ἐπιδέξια. ὁ δὲ ποιητὴς οὐχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλὰ τελείαν λέγων θέμενος ἐν τῷ πόνοις φέρων ἢ κῆρα φέροντες. εἶτα ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀσυνδέτως ἀρχόμενός φησιν, ἀστράπτων ἐπιδέξια, λείποντος τοῦ ἦν ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. ἵνα λέγῃ, ὅτι ἀστράπτων ἦν ὁ Ζεὺς ἐπιδέξια. Ὅρα ὅτι ἐν ταῖς ἀστραπαῖς τὰ ἐκ δεξιῶν ἐστιν αἴσια, ὡς τῶν ἑώων μὲν οὐ γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα νομιζομένων. σημείωσαι ὅτι ἐπιδέξια πάλιν ὕστερον ἀπεικάζει, καὶ τὰ δεξιὰ, καὶ ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ σώματος. παρ' ἡμῖν οὖν ἕως λέγει, τὰ ἐπιδέξια. ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐν δεξιᾷ, ταυτόν ἐστι τῷ ἐπιδέξια. τιθεὶς γάρ ἐστι, τὸ ἐπιδέξια πᾶσιν εἰσακούειν. καὶ ἀστράπτων, ὑπολάμπων. Ἀστραπαία, ὁ κεραυνὸς, ἐπεὶ ἐπὶ τῆς γῆς οὐ σφενδονᾶται. Ἀστραφὲς, ἀστήρικτον, ἀσφαλές. Ἀσφαρὴς, σκληρός. Σοφοκλῆς.

Ἀστράψας διὰ πυκνὸς, ἀντὶ τοῦ δι' ἅρματος. Ἀστρεῖαι, ἀστροφαεῖς. Ἄστρεπτον, ἄκαμπτον, ὀρθόν. Ἀστρηνὲς, λόθινον, στιφρὸν, ὀξύ. Ἄστρια, οἱ ἀστράγαλοι, Καλλίμαχος, δὲ καὶ δ' ἄστρια αἰνοῦ λόφον. Ἀστρόβλης, ὁ ἀστρονόμος.

ἄῤῥενα ὑπάρχων. καὶ ἀσπὶς [illegible] δόξαν μεγάλην. [illegible] περιφερικοῦ [illegible] ὅ ἐστι [illegible]

Ἀσπὶς ὁ Ἀχιλλεύς, [illegible] φησὶν ὁ [illegible]

Ἀσπίδας εὐκύκλους ἔχων, φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς [illegible] περιφερεῖς αἱ ἀσπίδες, ὅ ἐστι κατὰ τὴν [illegible] εὐκύκλους. [illegible] ἐπιμήκεις. [illegible]

[illegible]

μένην. Ἀσκοφορεῖν, ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀστῶν πράττεται, τὰ δὲ τοῖς μετοίκοις ταῦτα ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακται. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι, χιτῶνας ἐνδεδυμένοι, χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν, τὰς σκάφας φέρουσιν, ὅθεν καὶ σκαφηφόροι λέγονται. οἱ δὲ ἀστοί, ἐσθῆτα ἔχουσιν ἣν βούλονται, καὶ ἀσκοὺς κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι, καὶ διὰ τοῦτο ἀσκοφόροι καλοῦνται. Ἄσκρα, δρῦς ἄκαρπος. Ἀσκραῖος, ὁ Ἡσίοδος.

Ἀσκυρος, βοτάνη τις. Ἀσκῶ καὶ ἀσκοῦμαι, τὸ αὐτὸ σημαίνει τῷ καλλωπίζομαι καὶ τῷ μετέρχομαι. καὶ ἠσκημένος καὶ ἀσκούμενος. Ἀσκῶ θρίαν, ἀντὶ τοῦ καλλωπίζομαι, ἢ ἰατρικῶς, ἢ ἄλλην τινὰ ταύτην γυμνασίαν, αἰδοίων συντάσσεται. Αἰσχίνης, ἔχουσιν οἱ ἀθληταὶ τοὺς ἰδίους πόνους, τὰς ἰδίας ἀγωνίας, ἐν ὅσαις μὲν αὐτοὺς ἤσκησαν μάλιστα. καὶ ἀσκῶ ἐσθῆτα, ἀντὶ τοῦ καλλύνω, κυρίως ἐπὶ γυμνασίας λέγεται. ἀσκεῖται δὲ παῖς. καὶ ἀσκεῖ τὸν υἱόν, ἤγουν καλλύνει. ἀσκεῖ ἢ ἀργείην ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὥς φασιν. Ἀσκωλιάζω, ἐπὶ ἀσκοῦ πηδῶ. Ἀριστοφάνης, ἀσκωλίαζ᾽ ἐνταυθοῖ πρὸς τὴν αἰθρίαν. Ἀσκωλιάζω, τὸ ἵστασθαι ἐφ᾽ ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον, ἢ συστρεφόμενον τῶν κατὰ φύσιν. κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν, τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι. ἑορτὴν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ ἀσκώλια, ἐν ᾗ ἥλλοντο ἐπὶ ἀσκοὺς αἰγείους εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι ἀμπέλῳ τὸ ζῷον. ἀμέλει καὶ ἐπίγραμμα φέρεται τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν αἶγα, οὕτω λέγον. Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως δ᾽ ἔτι καρποφορήσω, ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ. ἢ ἀσκωλίαζε, ἀντὶ τοῦ ἅλλου. κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι, ἕνεκα τοῦ γέλωτα ποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐφαλλόμενοι ὠλίσθανον. καθάπερ Εὔβουλός φησι, Καὶ πρός γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον καταθέντες, εἰσάλλεσθε, καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν. οὕτω καὶ Δίδυμος. ἢ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐνάλλεσθαι τοῖς ἀσκοῖς, ἢ ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς ἅλλεσθαι. ἦν δὲ τὰ ἀσκώλια, ἑορτὴ Διονύσου. ἀσκὸν γὰρ οἴνου πληρουμένου, ἐπὶ τοῦτον ἐπήδων. καὶ ὁ περιγενόμενος, ἆθλον εἶχε τὸν οἶνον. Ἄλλως. Ἀσκωλιάζειν. ἀσκωλιάζειν ἐστί, τὸ ἵστασθαι ἐφ᾽ ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον, ἢ συστρεφόμενον τῶν κατὰ φύσιν. εἴρηται παρὰ τὸ σκέλος, ὅ ἐστι σκέλεσι τοῖς ἑνὶ ποδὶ ἅλλεσθαι, ἀπὸ τῶν πηδώντων σκέλεσι, καὶ χωλευόντων. ὅπερ Ἐπίχαρμος ἐν ταῖς Σειρῆσι σκελοβατίζειν φησί. σκωλιάζειν οὖν, καὶ κατὰ πλεονασμὸν ἀσκωλιάζειν. τινὲς δὲ οὐ πλεονασμὸν ἡγοῦνται τὸ α, ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀσκὸν γέγονε. κυρίως γὰρ ἀσκωλιάζειν λέγεται, τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι. Ἀσκωλιάζοντες, ἐφ᾽ ἑνὸς ποδὸς ἀλλόμενοι. Ἄσκωμα, δέρμα ἀσκοῦ, ᾧ ἐν ταῖς τριήρεσι χρῶνται. καθ᾽ ὃ ἡ κώπη ἐμβάλλεται. ἢ ἄσκωμα λέγεται, ὁ ἱμὰς ὁ συνέχων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ. Ἀσκῶστε, ἐχθέσθε. Ἀσμα, ὕμνος, ᾠδή, καὶ μέλος ᾠδῆς. Ἀσματα μηδὲν λέγει Ἀριστοφάνης, τὰς πλείονας καμπὰς ἔχοντας ἐν ἑαυτοῖς, ἃς οἱ μουσικοὶ καλοῦσι στροφάς, καὶ ἀντιστρόφους, καὶ ἐπῳδούς. Ἀσμενίσαντα, χαίροντα. Ἀσμενίζω, χαίρω. καὶ ἄσμενος, ὁ χαίρων. ἥδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἧσμαι, ἡσμένος ὁ μετοχή, καὶ ἄσμενος.

Ἀσμενίζω, ἀσμενίζεις, τὸ σαίνω ἐφραίνομαι ἐκ τοῦ ἥδω, τὸ εὐφραίνω. Ἀσμένῳ μοι εἴη, περιφραστικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ χαίρω. ἀσμένως ἔχω, ποιοῦ ἣν καὶ τὸ ἐμοὶ βουλομένῳ εἴη, καὶ τὸ ἐμοὶ χαιρομένῳ ἐστὶ τὸ δῖον, καὶ ἴσα δοκοῦντα. Ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς, ἡδέως, εὐκτικῶς, προθύμως, ἑκουσίως. Ἀσμικτον, τὸ ἀπόλαυσον.

Ἀσμύστη, ἀγρυπνῆ, ἀσχημονεῖ. Ἀσμυλή, ὀλίγη ἀναπνοή. οἶμαι δὲ ἀθμυλὴ γράφεται. Ἀσόλοικον, ἄμεμπτον, προσηνές, οὐ βάρβαρον. Σοφοκλῆς. Ἀσον, ἄλωσον. Ἀσορ, ὁ κρατήρ, ὑπὸ φοινίκων. Ἄσπα, ὕπνος, ἡ ἐγγύς. Ἀσπάζει, συμπαθεῖ. Ἀσπάζεσθαι, καὶ τὸ φιλεῖν, ταῦτα μὲν δηλοῦσι τὴν φιλικὴν διάθεσιν, καὶ ἔχουσιν ἐναντίον τὸ μισεῖν. ταῦτα δὲ τὴν συμπάθειαν ὑπάρχουσαν, ὅπερ οὐκ ἔχει οὐδὲν ἐναντίον. καὶ ἀσπάζεσθαι λέγεται καὶ ἔπεσι μειλιχίοισιν, ἐπὶ πάσης ἐπιθυμητικῆς ἐπαινέσεως προσάγεται λέγεσθαι. καὶ ὅρα, ὅτι τὸ περιπλέκεσθαι καὶ ὅσοις ἂν τὴν σπᾶσθαι, ἀσπάζεσθαι λέγεται. Ἀσπαζόμεθα, ἤγουν ἀγαπῶμεν, φιλοῦμεν, καὶ χαιρετίζομεν. Ἀριστοφάνης, αὐτὴν ἠσπάζοντο, ἤγουν ἐχαιρέτιζον. Ἀσπάζω, ἔστι ῥῆμα σπῶ, καὶ σημαίνει τὸ διαχωρίζω. ἐξ αὐτοῦ γίνεται σπάζω κατὰ παραγωγήν, ὡς φρῶ φράζω. Ἀσπαθῆ, τὰ μὴ κεκρουσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια.

Ἀσπάθητον κλαῖναν, τὴν δορὰν, παρ᾽ ὅσον οὐχ ὕφανται.

Ἀσπαίροντες, σκαρίζοντες, κινοῦντες, ψυχορραγοῦντες.

Ἀσπαλάζομαι, τὸ ἀσπάζομαι, πίπτουσι. Ἀσπαλῶς, φιλοφρόνως. Ἀσπάλαθος, εἶδος ἀκάνθης. Κινύρης, ἐκ δὲ ὀρειγόμενοι τὰ καὶ ἀσπάλαθοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος. ἢ διὰ τὸ μὴ ῥᾳδίως ἀπὸ τῶν πλησίον ἀποσπᾶσθαι, ἤγουν ἀφαιρεῖσθαι. Ἀσπάλαξ, ζῶον ἐστερημένον ὄψεως.

Ἀσπαλιεύω, τὸ ἁλιεύω. παρὰ τὸ ἀσπᾶν τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῆς θαλάσσης. ὅθεν ἀσπαλιευτής, ὁ ἁλιεύς. Ἀσπαλία, ἡ τοῦ ἁλιέως ἐργασία, ὁρμιά, ἁλιεία. Ἀσπαλιεύς, ὁ ἁλιεύς. ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς.

Ἀσπαλιευτής, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος. Ἄσπαλον, σκῦτος.

Ἀσπάνιον, πάσσαλον. Ἀσπάραγος, ὁ ἐκ τῶν ἀκανθῶν φυόμενον τρυφερόν. κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ὀρνέου λέγεται. ἤγουν ἄσπαρτος, ὁ μὴ σπειρόμενος. Ἀσπάσασθαι κυρίως ἐστί, τὸ περιπλέκεσθαι, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς ἑαυτὸν τὸν ἕτερον, καὶ περιβάλλειν τὰς χεῖρας ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι. Ἀσπασία, θαυμαστή, χαριέστατη. Ἀσπάσιος γῆ, ἀττικόν ἐστι. τὸ δὲ κοινόν, ἀσπασία ἐξ οὗ καὶ κύριον, ἣ παρὰ ταῖς ἱστορίαις φέρεται γυνὴ Ἀσπασία. Ἀσπασίως, ἡδέως, περιχαρῶς, ἀσμένως. Ἀσπασμός, ἡ εὐχή, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρί. Ἀσπασμός, πρόσρησις, προσηγορία, προσαγόρευσις. προσαγορεῦσαι. καὶ προσρηθῆναι, ἀσπάζεσθαι. καὶ προσειπεῖν, προσαγορευθῆναι, προσειρῆσθαι, προσειρημένος. καὶ ἀντιπροσειπεῖν, καὶ ἀντιπροσαγορεῦσαι, καὶ ἀντασπάζεσθαι. καὶ ἡ μὲν ἡμέρα ἐν ᾗ γίνεται ἀσπασμός, προσρητή, καὶ προσρησία, καὶ πρόσρημα. ἐν ᾗ δὲ μὴ γίνεται, ἀπρόσρητος. καὶ ὁ μὲν δεξιὸς ἐν τούτοις, εὐπροσήγορος, φιλοπροσήγορος. οὐ γὰρ εὐπρόσρητος σκληρότερον. ἐφαρμόσει δὲ τῶν κατὰ ἄλλην χρείαν, εὐπρόσοδος, εὐπρόσιτος, εὐέντευκτος, εὐεπίμικτος, εὐξύμβολος, μειλίχιος, ἵλεως, φιλάνθρωπος, ἥμερος, εὐμενής, πρᾶος. ὁ δὲ ἐναντίος ἐκείνῳ, δυσπροσήγορος, δυσπρόσιτος, δυσξύμβολος, μισοπροσήγορος, ἀπρόσρητος. τὰς δὲ ἐφεξῆς δυσπροσίας. δυσπρόσοδος, ἄμικτος, δυσμικτος, δυσέντευκτος, σκυθρωπός, σκαιός, ἀγριωπός, ἄγριος, σκληρός, τραχύς. ἀπάνθρωπος, ἀνήμερος, δυσμενής. ὁ γὰρ ἀμείλικτος, ποιητικώτερον. καὶ τὰ ἐπιρρήματα ἐκ μὲν τοῦ εὐπροσηγόρου, εὐπροσηγόρως, καὶ φιλοπροσηγόρως. καὶ τὰ ἐναντία, δυσπροσηγόρως, καὶ μισοπροσηγόρως, καὶ ἄλλα τὰ ὅμοια. Ἀσπαστοί, ἀσμενοι, ἐπιπόθητοι. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ, ἀσπαστής, ἀσπαστύς, τὸ ἔστι, προσηγορία, φιλία. καὶ ἀσπαστοί, ἡδεῖς, χαροί. Ἀσπαστόν, ἐπιθυμητόν, καὶ ἡδύ. Ἀσπαστῶς, ἡδέως. Ἄσπειστος, ἄσπονδος ἔχθρα, μῖσος. Ἄσπερμος, ἄγονος, ὀρχίς.

Ἀσπερχές, ἀδιαλείπτως, τοῦ α κατ᾽ ἐπίτασιν λαμβανομένου, τουτέστιν, ἄγαν ἐσπευσμένον. παρὰ τὸ σπέρχω, συνεχῶς, ἰσχυρῶς, ταχέως. ἢ ἀσπερχές, τὸ πλεονάζον, ὃ περισπερχὲς λέγει ὁ Σοφοκλῆς. κατὰ ἐπίτασιν καὶ αὐτός. ἁπλοῦν δὲ αὐτοῦ ῥητὸν οὐ τὸ σπερχές, ἀλλὰ τὸ σπερχνόν, ὅμοιον ὂν τῷ τερπνόν. Ἄσπιλα, δυσπαρακολούθητα, σαλά. Ἄσπετον, πολύν, μέγαν. ὡς τό, ἀμφὶ δ᾽ ἄσπετον χέας παμμιγῆ βοῶν. ἔστι ῥῆμα σπῶ, ὥσπερ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκόλουθον, σπῶ. ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι, καὶ ἐνίσπω. ἐκ τοῦ ῥήματος ὄνομα σπετός, καὶ ἄσπετος. οἷον, ἄσπετος αἰθήρ. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω, φασὶν εἶναι ἄσπετα, τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥστε

δὲ ἐπὶ τῆς ψαμμώδους. ὅθεν καὶ ἀσπίς καλεῖται, αἱ κίνησιν καὶ ἀνακαθαρσίαν. καὶ ἄσις κατὰ ἰατρούς, ἡ ἀποφλεγμαίνουσα ποιότης, ὁ προσγεγμένος τῷ ἰλύι. ἡ ἄσις, ὁ ἐν ὕδασι ξηρὸς συρφετὸς, ἀπὸ τοῦ ἄγειν. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ λέγουσιν. ὅθεν καὶ ἄσιον, τὸν λειμῶνα καλοῦσιν. Ἀσιτία, ἡ ἀνορεξία. Ἀσιτῶ, ἄρτον οὐκ ἐσθίω.

Ἀσιχὴρ, λευκός. Ἄσιφ, ἄστρ ἰχοῦς καὶ ἰλύν. Ἀσιωτάν, ἀσιάν. ἐστὶ κώμη ἀρκαδίας, ὅθεν ὁ ἀλφειὸς ῥεῖ, τὰς πηγὰς ἔχων. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, ἰωνὶς λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀσίω, κατὰ γενικὴν πτῶσιν. καὶ φασὶν, ὅτι ἀπὸ Ἀσίου ἐπιφανὴς ὁ λειμὼν ἐπωνόμασται. οὗ εὐθεῖα ὁ ἄσιος, ἡ γενικὴ ἀσίου, καὶ ἰωνικῶς ἀσίοιο, ὡς ἑρμείαο, ἑρμείω. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀσίω, ὡς ἑρμείω, ἑρμείω. καὶ ὅτι φασὶ λειμὼν ἀσίη, περὶ ὃν κεῖται καὶ τὰ τοιαῦτα συνάγονται. ὁ ἀσίῳ ἐν λειμῶνι πλὴν γὰρ ποιητὴ, ἐν γὰρ τοῦ ἀσίου συμφώνῳ τόπῳ, ἢ ἐν γὰρ ἰλυώδει τόπῳ. ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτόν ἐστιν, ὁ ἰλύς. ἄλλοι δὲ ἀσίῳ ὀνομαστικῶς, ἀπὸ ἀσίη τοῦ λυδοῦ. ἄλλοι παρὰ τὸ ἄσιν. ἀπὸ τῆς ἀσίας τοῦ πρώτου τὴν [illegible] ἐστιν, ὅς ἦρξε λυδίας. κατὰ δὲ τὰς προχοὰς τοῦ Καΰστρου ποταμοῦ ἐγγέγραπται. οὐ δὲ ἕλος καὶ βοτάνη, ἀφθονία ὁρῶσιν, τὸν ἀσίῳ ἐνταῦθα γενικῆς πτώσεώς ἐστιν. ὅθεν οὐκ ἔχει τὸ ι. ἐν γὰρ τοῖς ἀσίαις ἥρως, οὗ ὁ μόνος ὁ ἀσίας λειμών. εἶτα ἀσίῳ, ὡς ἀφιλάω. καὶ ἀσίω κατὰ συγκοπὴν, ὡς ἑρμείαο ἑρμείω προσλαμβανόμενος, ὁ αἰτίας ἑταῖρον, καὶ βορίας τινα τὸ ε. οὕτως ὡρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ. Ἀσκάλαφος, ὄνομα τοῦ ἄρεος. Ἀσκὲς κατὰ τὸ ἀσκαλάφου πλάγιον, πλεονασμῷ τοῦ σ. ἵνα ᾖ πλὴν τὸν ἀσκαλοῦ καὶ τὴν ἀρθρωσιν, ἀσκαλαφος, ὁ τύπος τῆς χρόας, καὶ ὑγρότης. ἀσκαλὸν δὲ φασι τὸν ἀγρὸν, μαλθακὸν, ἄφορον, ἄγρον. ὅθεν καὶ ἀσκαλάφεις τὸ ποταμός. Ἀσκαλαβώτης, ζωΐφιον, ἐοικὸς σαύρᾳ, ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀνέρπον. πλὴν ἀπὸ τοῦ σκάλλω, τὸ ἀείχνευε, καὶ τοῦ βαίνω ῥήματος, ἀσκαλαβώτης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἀσκαλαβώτης.

Ἄσκαλα, ἀσκάλτα. Ἀσκαλλιάζοντες, χωλαίνοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς βαλίζοντες. Ἀσκαλεῖ, κακῶς εἰργασμένοι, ἀτόνως τι. Ἀσκαμωνία, βοτάνης ἰατρικῆς. Ἀσκάντης, σκίμπους, δίφρον τινὰ ἄλλον, ἢ κραβάττιον λέγουσιν. Ἀσκαυλὴς, ἄγγελος. Ἀσκεῖν, ἐγκαρτερεῖν. Ἀσκεῖν, τέλος φρονεῖν.

Ἀσκάντας, κλιντήριον εὐτελές. ὁ παρ' ἀττικοῖς σκίμπους ὀνομάζεται. Ἀσκεθαμμενεῖ ἐς ἱερὸν βλέψαι. ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ βλάβης. Ἀσκεθλαμβάνοντες, ἀκαμπτεῖς. Ἀσκηθὴς, ἀσίνης, καὶ ἀσκηθέμεν. Ἀσκερίσκοι, εἶδος ὑποδημάτων, ὁ ἔλαυνε ἔχραι καὶ μακροῖς, ἐν γὰρ ἀπεῖρισιν ἀθλοῖσι, πλὴν γὰρ ἐπιγεγραμμένου.

Ἀσκαλίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. σκαίρειν, σκαρίζειν, καὶ ἀσκαρίζειν. Ἄσκαρμοι, ἀκίνητοι. Ἀσφοι, γένος ὑποδημάτων, ὁ διαδήματων. οἱ δὲ κρόταλα. Ἀσκελίσκος, φορτηγόν. Ἀσκητὸς. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ ἀσκέω γίνεται, συστελλόμενος τὸ προπαραλήγουσαν τῆς ε εἰς ι. ὁμοίως γὰρ ξηρὸν, ξηρόν. οἷον κατὰ ξηρὸν ὑπείρου. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ χέω ἐτυμολογοῦνται, φασικῶς ἔχει τὸ ε. λέγονται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, ἀσκείον γενέσθαι. ἀσκηθὴς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ πεδοῦ ποιεῖσθαι, ἢ σχῆμα σχίσσειν. Ἀσκεῖ, μελετᾷ, γυμνάζεται, φιλοπονεῖ. Ἀσκεία, θρησκεία, εὐσέβεια, κόσμησις. Ἀσκεῖν, ἐπὶ ἐπιμελείας τῆς διὰ χειρῶν ποιήσεως τίθεσιν. οἷον, ἤσκησε εἶναι, καὶ πλέξας καὶ ἀσκήσας χιτῶνα. καὶ τῆμα δὲ πᾶν ἀσκητὸν λέγει. ταῦτα δὲ γὰρ κασμεῖν, καὶ γὰρ ἀσκεῖν. ὅθεν ὡσαύτως χωρίον ὑφασμένον, ἴσως τὰ ὑφασμένα, εἶδε πλέκων πρὸς τρίχας φασίν. ἢ οἱ τὸ σκεῖπον ἔδει πάλαι, ὡς τοῦ ἀσκεῖν ἔπειτα κασμεῖν καὶ ἀσκεῖν. ἢ σκεῖπον, ὅτι τὸ σκέπειν εἰσα πάντα τοῦ σ γράφουσιν οἱ παλαιοὶ, καὶ μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ σκηνή. λέγει δὲ ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι. Ἀσκαλὶς, ἡ ἀντὶ τοῦ πάνυ σκληρὸν, ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω. ἐξ οὗ καὶ τὸ σκέλλος. καὶ ὁ κατάσκελετος, καὶ ὁ σκελετός. ἢ καὶ ἄλλως ἀσκελὲς, τὸ ἀμετάβατον καὶ ἀμετανάστατον, ἀπὸ σχέσεως τοῦ σκέλους. ἴσως δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατατεθλασμένον καὶ πολυσπερχὲς, καὶ οἷον πολυσκελὲς, κατὰ τὸ ἔξω καὶ σκέλους καὶ σκέλη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως.

Ἀσκελέες, κατεσκελετευμένοι, ἄγαν ξηροί. Ἀσκελέως, ἀντὶ τοῦ σκληρῶς, ἢ ἀμεταβάτως. Ἀσκέπαστον, ἄφρουρον, ἀκάλυπτον, οὐκ ὑφορώμενον. Ἀσκεύοις, ψιλοῖς, ἀπαρασκευοῖς. Αἰσχύλος. ἀγαπώμενοι. Ἄσκεπον, ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον, ἄπλον. χλωρὸς ὁ θεολόγος, ἥσκει ἄσκεπον καὶ ἀπέραστον. Ἀσκηθὴς, τουτέστιν ἀβλαβὴς ἔστιν, οἱονεὶ τεθεραπευμένος, ἢ ἀβλαβὴς. ἢ ἀσκεθὴς, λέξις σιτοδεῖν κατὰ τοὺς παλαιούς. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖν γενέσθαι, καὶ σημαίνει τὸν ὑγιῆ. τοιοῦτοι γάρ οἱ ἀσκηταί. οἱ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τὸ χῆθος ἐτυμολογοῦνται, ἵνα ἢ ἀχηθὴς. καὶ ἰωνικῶς ἀσκηθὴς, ἢ κατὰ μετάθεσιν ἀντιλείαν ἐκτανεῖν ἀσκηθὴς, ὁ πολὺς τὸν ῥῆμα, καὶ ὃν οὐκ ἐστὶν ἐπέχειν. οὐδὲ αὐτὸ συντάττεται. εὕρηται δέ τι καὶ ἀσκηθὴς διὰ τοῦ ε, πλὴν γὰρ ποιητοῦ.

Ἀσκήματα, κατασκευάσματα, ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖσθαι. Ἄσκημα, εἶδος τι τοῦ ἱματίου. Ἀσκήσεως, καὶ ἐπιμελείας ὑφαίνεις. Ἀσκῆσαι, τὸ θεραπεῦσαι, ἐπιμεληθῆναι, ἀθλῆσαι. καὶ ἀσκῆσαι, τὸ ἐπιμέλειαν ἀρῆσαι. πλὴν γὰρ ἀσκεῖσθαι, ἤγουν θεραπεῦσαι, πλεονασμῷ τοῦ ε. ὅθεν καὶ ἄσκησις, ἡ τοῦ σώματος ἐξ κείας ἐν ταῖς τροφαῖς. τοιοῦτοι γὰρ οἱ παρ' ἕλλησιν ἀθληταί, συμπτωρ ἀσκηταί. Ἀσκάλλε, ἀντὶ τοῦ καλλωπίζε λέγουσιν ἐκάλει. Ἀσκάζοντο, ἀντὶ τοῦ μαθόντες, καὶ ἀντὶ τοῦ κοσμηθέντες.

Ἄσκησις, ἐπιμέλεια. Ἀσκητὰ πέπλου τὸ καὶ ἀσκητὸν, ἀντὶ τὸ κατασκευασμένον πέπλου, ποτίσιν ὑελόφαιε καὶ πεποικιλμένον. ὅθεν γὰρ τὸ ἄμπυξ σημαίνει. ἡ ἄμπυξ, γὰρ συνδεῖσθαι τὰς τρίχας, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Ἀσκοὶ ἀς, οἷον τὸ ὡς ἀσκὸν κεκολλῆσθαι τὸ ἀσκεῖν. ὅς δὲ αὐτοῦ, ὁ πάθος τοῦ ἀσκίτου. καὶ ὁ ἀσκῶν τὰς, ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖν. ἐκ τοῦ ἀσκὸς, ὁ ἀσκίτης, ὁ ἐν γὰρ κοιλίᾳ διαλλιαι καὶ λιμνοίως ἀναστρεφόμενος. Ἀσκοπὴν λίχον, τὸ μὴ σὺν χείλεσιν ἐκπιεῖν, ὅθεν ἐπιμελεῖ ἀμείβειν ἢ συναλαλεῖσθαι. οὕτω καὶ ἀσκοπεῖν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι καὶ ὁ ἄσκοπος. Ἄσκιον, τὸ μὴ ἔχον σκιάν. Ἀσκός ὕλη, ἡ λασία ὕλη. Ἀσκοφορὸν, ἐν ᾧ δοκεῖ πλὴν Δημόκριτος. Ἀσκολαστός. Ἀσκληπιάδου μέλος γένος, ὑπὸ τῆς ἀσκήσεως, οὗ τὸ λαπιθῶν γένος φασὶ γενέσθαι. σίδηρ γὰρ ἢ ἀπόλλωνος ὁ λαπίθος. οὗ ἀπόγονος ἀσκληπιὸς, ὃς καὶ αὐτὸς ἀπόλλωνος ὁ σίμερας κεραυνωθέντος. ἀσκληπιοῦ δὲ οἱ γενόμενοι δύο ἰατροί. Ἀσκληπιὸς, ὁ ἰατρὸς. παρὰ τὸ ἀσκεῖν τὸ σωματῶν ἤπια ποιεῖν. τὸ δὲ ἀσκελὲς, παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ἄγαν σκληρὸν. ὅθεν καὶ σκέλος. ὀργίζεται δὲ, ὡς Δημοσθένης προπαροξυτόνως προφέρειν ἠξίωσεν, ὡς ἱστορεῖ Πλούταρχος. ἢ ἀσκληπιὸς, διὰ τὸ ἀσκεῖν τὴν ἐπὶ δέρμα ἰὸν ὀφθαλμοῖς, ἤπιος ἐπιεικὴς φασίν, πλεονασμῷ τοῦ λ. ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως ἤτοι σώζοντας, ἢ ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἀρτοῦν. ἢ παρὰ τὸ μὴ σκελετεύεσθαι αὐτοῦ. ἤπιος προσφωνούμενος. Ἀσκληπιὸς, ὁ λόφος. Ἀσκληπιοῦ παῖδες, πεπλασμένοι, μαχάων, ἰασώ, πανάκεια, ὑγιεία. ἀναπέπλασται δὲ τὰ ὀνόματα, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, καὶ πάντα ἀκεῖσθαι, καὶ παρὰ τὸ ὑγιεινὸν περιέχειν. Ἀσκόλαχα, ἀσκαλαβώτης.

Ἀσκὸν λύεσθαι. ἀσκὸς ἐκπετάμενον ἐστὶν, καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔχειν, μεστὸν ἀνέμων. Ἀσκὸν δέρειν πλὴν γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ σῶμα ἐκδέρειν. Ἀσκοπήρα, τὸ μαρσύπιον. ἀπὸ τὸ σκοπάω. Ἄσκοπος, ὅθεν Σοφοκλῆς. ἄσκοπα δὲ, ἀνόητα, ἀπροόρατα. Ἀσκοφόρους, ἀσκοὺς μὲν οἴνου τὰ μάλα. οἷον ἀσκὸς γὰρ λέγουσι, ἢ πλὴν φαῦλοι εἰσὶν. ὅθεν γίνεται τοῖς ἐπομένοις ἐξ ὕπνου. Ἀσκὸς, ἐσθία, ἢ ὁ ἀβλαβὴς, ἢ ὑγιὴς, ἢ μὴ ἐχόμενος. ὅθεν καὶ ἄσκυς, ὁ ἀβλαβὴς, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσκοῦ. Ἀσκόνευε, μελετῶσιν, μελετῶντες. Ἀσκούμενοι, γυμναζόμενοι, παιδευόμενοι. Ἀσκυρώδες, ἄρκτου μικρά. Ἀσκυφλωνίζει, οὐδαμοῦ καταπλῆξαι, τῇ σκιᾷ μορμόνος.

...προσευχόμενοι. Ἀρχώνης, ὁ ἄρχων τῆς ὠνῆς, οὕτως ... Ἀρχυτέλλας ... Πλάτων. Ἀρῶ, ἱκετεύω. Ἀρωγή, ἡ βοήθεια. Ἀρωγός, βοηθός, λυσιτελής, ὠφέλιμος.

Ἄρωμα, θυμίαμα. καὶ ἄρωμα, τὸ κόρισμα, καὶ ... μέγα. ... μικρόν. Ἀρῶμαί ... Χαίρισε. ἀρῶμαι ... εὔχομαι ... θεῶν ... γενέσθαι.

Ἀρώμενος, καταρώμενος. Ἀρώς, ἀριθμοῦ ὄνομα παρὰ πέρσαις.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἀς, ἕως, ὅπως, μέχρις, οὗ. Ἀσάζειν, ἀσχάλλειν. Ἆσαι, κορέσαι, χορτάσαι, θρέψαι, πληρῶσαι, βλάψαι. λέγεται καὶ ... ὑμνῆσαι, ψάλλαι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ ... αἵματος ἆσαι Ἄρηα ... Ἄσαιμι, πληρώσαιμι, κορέσαιμι ...

[illegible]

ἀρύειν καὶ βάπτειν. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀρύβας, ὄνομα κύριον. μολοττῶν βασιλεύς. Δημοσθένης. Ἀρυβάλλον, κοτύλη, ἢ φάσκωλον. φάσκωλον δέ ἐστιν εἶδος πτυχίου. Ἀρυστῶ, ἀντλῶ. Ἀρύω, ἀνελκύω, βοῶ. Ἄρυθμος, ἄμουσος. Ἀρύθμως, ἀσυμφώνως. Ἀρύομαι, τὸ ἀντλῶ. Ἄρυον, εἵλκυσα.

Ἀρύσασθαι, λέγεται, κελεύσασθαι. Ἀρυκὶς, φιάλη. λέγονται δὲ οἱ ἀχαιοὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἄρυκες. Ἀρύσαντος, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἀφελομένου, ἀποσπάσαντος, ἢ ἐκποιήσαντος. Ἀρύσασθαι, ἐπιχλίεσθαι. Ἀρυσάμενος, ἀντλήσας. Ἀρυσμοί, ἀχεμοί, ἀκουσμοί. Ἀρυσῖς, τὰς ἀπνοαὶ πόλεις. τὰ δὲ αὐτὰ, καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυσίχους ἐκάλουν. Ἀρύστιχος, καὶ ἄρυστις, καὶ ἀρυστὴρ, ἀγγεῖόν ἐστιν, οἷον ἀρύσασθαι. κοτύλη, ἢ κύαθος. εἶχον δέ φασιν αὐτοὺς πρὸς τὴν διαφάνειαν, ἀρυσίχας δὲ, οὓς ἐνίοτε κοχλίσκους. Ἄλλως. Ἀρυσίχους τοὺς οἰνοχόους λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν, ὅθεν καὶ ἀρύταινα. ὕστερον δὲ καὶ ἐφορεῖν τὸν τοιοῦτον σκεῦος. ἔθος γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τέρπεσθαι τὰς ἐνεχύρων προσφέρειν. καὶ ὁ ποιητὴς τίνων, ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας τοῦ ἔθους ὑπαχθέντος, καὶ ταῦτα τοῖς θεοῖς οἰνοχοεῖσθαι παρεισήγαγεν, οἷον ἐπὶ τῷ τεταγμένῳ ὑπουργίᾳ λειτουργίαν αὐτῷ προσανάψειν. Ἀρύταινα, χαλκοῦν σκεῦος, ὃ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τὸν λύχνον. Ἀρυφῆ, ῥυτίδα, ἀρυφή. Ἀρύω, τὸ ἀντλῶ. Ἀρφα, ἀφραδῶν. Ἀρφὶς, ἱμὰς μακρὸς.

Ἀρφύταινον, ὁ λίθος, ὑπὸ λυδῶν. Ἀρχαία φύσις, ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρχαῖα, τὰ κεφάλαια τῶν χρημάτων. Ἀριστοφάνης πρόθλαις, αὐτό τε καὶ ἀρχαῖα, καὶ τόκον τόκων. καὶ ἀρχαῖα, τὰ χρέα. καὶ παλαιὰ, παμπάλαια, ἄσημα, παλαιά, ἀφανῆ, συγκεχυμένα, ἀμυδρά, ἀμαυρά, ἐξίτηλα, ἄδηλα, δύσγνωστα, ἄγνωστα, δυσγνώριστα, ἀγνώριστα, ἀτέκμαρτα, δυσόρατα, ἀόρατα, ἀδιόρατα, κατερρυηκότα, διερρυηκότα, δυσσύμβολα, δυσείκαστα, δυσεύμβολα, ἀσύμβολα. Ἀρχαϊκὸν, ἁπλοῦν, ἀφελὲς, ἄλογον. Ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ μέλι, ἐπεὶ ὥσπερ εἰπεῖν, ἃ τὰ μέλη καὶ τὸν σιδῶνα, καὶ τὸν φρύνιχον, καὶ τὰ ἐρατὰ ἐποίησεν. οἷον ἀρχαῖα μέλη φρυνίχου, ἐρατὰ καὶ ἡδέα, καθάπερ μέλι πεφυκότα τὸ τοῦ σιδῶνος ὄνομα. Φρύνιχος δὲ ἦν τραγῳδίας ποιητὴς, ὃς ἔγραψε δρᾶμα φοινίσσας, ἐν ᾧ μέμνηται σιδωνίων. τὰ δὲ μέλη εἶπε, διὰ τὸν γλυκύτατον τοῦ ποιητοῦ. ἡ καὶ ἄλλως συντίθεται ἡ λέξις, παρὰ τὸ ἀρχαῖον, καὶ τὸ μέλος, καὶ τὸ σιδῶν, καὶ τὸ φρύνιχος, καὶ τὸ ἐρατόν. Ἀρίσταρχος δέ φησι γεγονέναι, ἀπὸ τοῦ μέλι καὶ τοῦ σιδῶνος, καὶ τοῦ φρυνίχου, καὶ τοῦ ἐρατοῦ. Ἀρχαῖον, ἀντὶ τοῦ μωρὸν λέγουσιν, καὶ ἀρχαῖον τὸ κεφάλαιον, λυρῶδες, ἀνόητον, εὐήθη, οὐδενὸς λόγου ἄξιον. Ἀρχαιογονος, ὄντινα ὁ ἀρχαιότερος ὀνόματι χρώμενος. Ἀρχαιότροπος, ὁ παλαιὸς τρόπος. Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ ἀναψηφίζειν καὶ ἀναιρεθῆναι ἄρχοντα. Διόδωρος ἐν τῷ πλουτῷ, ἡ ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοὺς πολλοὺς ζῆν. Ἀρχαίως, ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως, καὶ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ, ἁπλῶς, καὶ ἀκάκως. Ἀρχὰς, ὑποθέσεις, βαθμίδας.

Ἄρχει τῆς ἵππου, συντακτικῶς ἀντὶ τοῦ τῶν ἱππέων στρατηγῶν. Θουκυδίδης, στρατηγὸς μὲν τοῦ παντὸς πεζοῦ, οἱ σύμμαχοι ἕξουσι τὸν ἀμφοῖν τῆς ἵππου Φιλίππου. Ἄρχειν, τὸ προηγεῖσθαι ὅλου. ἢ ἔργου, ὁ πρὸ βραχέων ἦρξεν πολλὰς ἄθλων. ἐκ ἀρχῆς ἀνθρώπων. πρωτεῦσι δὲ, καὶ ἀνθρώπων καὶ θηρίων. ἐκ ἀρχῆς, λόγων. Ἀρχεῖον, τὸ χλωροφυλάκιον, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται κεῖνται, ἢ παλαίον. Ἀρχέκακοι νῆες, ὡς κατάρξασαι κακῶν μάλιστα τοῖς Φρυξίν. ἐθλίψων μὲν γὰρ πολλοὶ δι' αὐτὰς ἦλθον. Χαμαίουσα, ὅτι ταῦτην εἶπεν συνθέτως ἀρχέκακον, ἡ διαλελυμένως ἀρχὴν κακοῦ, κατὰ Ὅμηρον. φασὶ γοῦν Ἡρόδοτος, αἱ νῆες αὗται, αἱ τοῖς ἴωσι τιμωρήσουσαι βοηθεῖν, ἀρχὴ κακῶν ἐγένοντο ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις. τοιοῦτον παρ' αὐτῷ Ὁμήρῳ, αἱ γενόμεναι εἰς ἀρχήν. ἀφ' οὗ ὕστερον τὸ ἀρχαιρεσιάζειν συνετίθεντο. καὶ τὸ ἔτος ἄρξαι, ἀντὶ τοῦ ἀρχιεβίασε, καὶ ἔτερα. Ἀρχίκακος, ἀρχὴ τῶν κακῶν. Ἀρχέλαος, ἄρχων τοῦ λαοῦ, ἡγεμὼν, ἔξαρχος. Λακεδαιμόνιος. Ἀρχέπλουτον, ἄρχοντα πλούτου. Ἀρχέτυπος, ὁ τῶν ἀρχῶν διάδοχος. Ἀρχέτυπον, πρωτότυπον, ἀφ' οὗ πάντη ὁ τύπος. Ἀρχέω, ἦγε, ἄρχου. Ἀρχεῖον τρώειν, ἡγεῖσθαι τρώειν. Ἄρχει ἀργύρειον, δοτικῇ συντάττει ὁ διαφορούμενον διαλέγεσθαι, ὅθεν δοτικῶς ἐστι λέγειν. καὶ ἄρχει καὶ ἀρχεῖ, ποιεῖ, βασιλεύει. ὅθεν δὲ διαφορά ἐστι τοῦ ἄρχειν πρὸς τὸ βασιλεύειν, ὡς μείζονος ὄντος τοῦ βασιλεύειν, δηλοῖ εὐτυχίδας. ὡς δημάρατον ἐκπεσόντα τῆς βασιλείας, εἶτα εἰς ἀρχὴν αἱρεθέντα, ἐρωτᾶν γελῶν, ὅτι οἶδε εἶναι τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν. Ἀρχὴ, τελέως. ἀκριβῶς, εἰδικῶς, καὶ τελεία. καὶ ἀρχὴ, ὁ λόγος μαλάκιος ἀνέκρατος. καὶ ἀρχὴ, ἡ ἐξουσία, ἡ δυναστεία. ὡς τὸ, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐστι τοῦ ἄρχει αὐτοῦ. ἀρχὴ, ἡ μὲν φυσικὴ, ὡς λέοντος ἐν ζώοις, καὶ αἰετοῦ ἐν ὀρνέοις. ἡ δὲ χειροθετικὴ, ὡς ἐπ' ἀνθρώπων. ἡ ἀρχὴ βασιλείας, ἡ πρώτη αἰτία ὡς ἀρχὴ δὲ οὗ ἀγαθός, τὸ πρὶν διακινεῖν. ἀπὸ γὰρ τοῦ διακινεῖν τρέφειν τὴν ἡμῶν ἐκτιμούμεθα, ὡς τὴν ματαίαν βίον. Ἀρχῶν ἰᾶσθαι παλαιὰν νόσον, ἢ τελευτᾷ. παροιμία, δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ κακὰ, δεῖ μᾶλλον παρῆσθαι κωλύειν, ἢ αὐξηθέντα, καὶ τελεωθέντα. Ἀρχηγέτας, ἄρχοντας.

Ἀρχηγέται, ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν, ἢ θεοὶ ἐν ἀθήναις.

Ἀρχήθεν, σημαίνει λέγει, τὸ δὲ καταλογάδην δοκίμων ὄντων, καὶ ἐξ ἀρχῆς. Ἀρχὴ σωτηρίας, παροιμία ἐπὶ τὸ ἐκ καλῶν καὶ μακρῶν λεγομένων ἐχόντων. ἐπεὶ γὰρ ἀνάγκη καὶ πιττώδεις ἡ σωτηρία. Ἀρχίδιον, ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχὴν λέγει Ἀριστοφάνης. Ἀρχιεροσύνη, ἱερωσύνη. Ἀρχιθέωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δέ εἰσιν, οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς δόξα ἀπαλῶς τοὺς ἀγῶνας, ἢ οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θύοντες. Ἀρχίκλωπος, ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. Ἀρχιλλέαν, ἀρχιπωντης, ὁ τε τούτων. Ἀρχιμάγειρος, ὁ μάγειρος τοῦ βασιλικοῦ τραπέζης. Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ ἀρχηγός. Ἀρχιτέκτων, σημαίνει μὲν τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων ἐπιστάτην. κυρίως δὲ, τὸν ἄρχοντα τεκτόνων. τὸν τῶν δαπανῶν τοῦ κατασκευάσματος ἐπιστάτην, καὶ τὸν κατασκευάσαντα, καὶ συναρμόζοντα σχῆμα. παρὰ τὸ ἀρχὴ, καὶ τὸ τέκτων.

Ἀρχίμορος. ἄρχων ἀρχὰς, ἀρχόμενος, καὶ ἐν συνεργῷ ἀρχηγέτης. Ἀρχιγλώφων, ὁ ὑπεξαιρῶν γλύφειν τὰς ἀρχάς.

Ἀρχέδαμος πόλεμος. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ ἐνδεέστερον καὶ πάθει ἰδίων, τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ἀρχιδάμειος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς εἰσβαλόντος Ἀρχιδάμου εἰς τὴν ἀττικὴν ἐμβαλεῖν. καθὰ Θουκυδίδης καὶ Ἔφορος, ἐν Δημοσθένους φασίν. Ἀρχολάζων, ἐργολάζων. Ἀρχέλιπος, ὁ λιπὼν ἐπ' ἀρχῆς τύχης. ὁ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπελαυνόμενος.

Ἄρχομαι, ὅτι ἀρχῶν τινὸς, ὡς τοῦ μόνου ποιοῦντος. ἄρχομαι δὲ τῆς, ὡς τοῦ μόνου ποιοῦντος, καὶ ἐφ' ἑτέρου ὑπακούοντος. ἄρχομαι, τὸ ἀρχὴν λαμβάνω. ὡς ἐν τῷ, ἄρχεται ὁ πόλεμος. ἄρχομαι δὲ καὶ τὸ ἐξουσιάζομαι. καὶ ἄρχομαι τοῦ γράφειν, καὶ ἄρχομαι γράφειν. καὶ τοῦ γράφειν ἄρχομαι τὸ βιβλίον, καὶ ἄρχομαι λόγου, καὶ ἄρχομαι λέγειν. Ἄρχων, ἐκεῖνος Ὅμηρος ἐπὶ παιδὸς, οὐ μὴν Ὅμηρον συνεθίσθαι παῖδα ἐλέγειν. Ἄρχοντα δὲ λέγομεν, τὸν ἐπ' ἔργον, ἡγεμόνα, προηγούμενον, προστάτην, διοικητὴν, βασιλέα, ἐπιμελητὴν, ἁρμοστὴν, ὕπαρχον, στρατηγὸν, προηγούμενον, αὐτοκράτορα, τύραννον, δυνάστην, μόναρχον, ἔφορον, ἐπίσκοπον, ἐπισκοπεῖν, ἢ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ ἄρχειν, ἡγεῖσθαι, πρωτεύειν, δυναστεύειν, προστατεῖν. Ἀρχὸς ἀχιλλεὺς, πρόσφατος ἐπὶ τοῦ ἀρχηγὸς. ὁ ἡγεμὼν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔντερον τὸ προσκείμενον τῷ καλουμένῳ στόλῳ, δι' οὗ τὸ ἔτερον πάντων εἰσελθόντων. ἔτσι τὸ ἀρχὸν τὸ ἔντερον καλουμένον. Ἀρχύσαι, θάψειν. Ἀρχῶ, διοικῶ, ἐξουσιάζω, ἐπιστατῶ, κρατῶ, βασιλεύω, κατέχω, δυναστεύω, στρατηγοῦμαι.

Σοφοκλῆς δὲ, ἐπὶ Λημνοῦ ἐν ἀρτύτῃ. ἔπεστι μήτηρ καὶ γυνὴ λιπαρὰ ἀπλοῦν πάθος, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λυθῆται βίον. Ἀρτάσαι, παρ' ὁμήρῳ οἱ τῶν ποδῶν πίλοι. Ἀρτεχόλαι, τὰ χίμετλα, τὰ χεῖλη. Ἀρτὰς, μέγας καὶ λαμπρός. Ἀρτιλὸς, ὑγιής.

Ἀρτεμία, ἀντὶ τοῦ ὑγιῆ, οἷον ἡ ἀρτεμία ἐστὶ, καὶ σῶον, ἢ ἄρτιον. ὅθεν ἡ ἄρτεμις φασὶν, ἡ περιποιουμένη ὑγίειαν. ὡς καὶ ἀπόλλων ὄνομα, ὁ σωτὴρ οὖλος, ἀντὶ ὑγιαίνειν. κατὰ τὸ, οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. ἀρτέμεας μέν τι ἐδυνασίας, ὁ εἰς ἄρτια τέμνων καὶ διαιρῶν, ὅ ἐστι κρειττὸς, μάγειρος, φονεύς. οὕτως ἡ παρὰ Λυκόφρονι.

Ἀρτεμέοντα, ὑγιαίνοντα, ἰσχύοντα. Ἀρτεμὴς, ὁλόκληρος, σῶος, ὑγιής. ἄρτεμις δὲ, ἡ θεός. Ἀρτεμίδωρος, Δαλδιανὸς φιλόσοφος. ἔγραψεν ὀνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις πέντε. Ἄρτεμις, ἡ σελήνη. παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. καὶ ἄρτεμις ἁρμονία, ἥγουν ἡ σωτηρία. ἁρμονία γὰρ ἡ ἔρωσις καλεῖται. Ἀρτεμισία. δύο γεγόνασιν ἀρτεμισίαι, καρικαὶ τὸ γένος, καὶ βασιλίδες ἀμφότεραι. ἡ μὲν πρώτη κατὰ τὰ περσικὰ, θυγάτηρ ἦν Λυγδάμιδος. ἡ δὲ ὑστέρα, θυγάτηρ μὲν ἦν ἑκατόμνω, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ μαυσώλου. καὶ ἀρτεμισία, βοτάνη τις. Ἀρτεμίσιος, ὁ μάϊος. τὰ διὰ τοῦ ἴσιος ἀρσενικὰ ἐπὶ ἐθνικῶν θηλυκὰ, ἐπὶ ἰσιον οὐδέτερα, ἀποτρέπονται τὴν ει δίφθογγον. οἷον ἀφροδίσιος, ἀφροδισία, ἀφροδίσιον. σεσημείωται, τὸ ἀρχαῖος, σιμωνίσιος. διὸ καὶ ἀπορεῖται τὸ ι ἐν τῷ ἀρχαίσιος, καὶ σιμώνιος, καὶ ἀκρίσιος, καὶ ἀπηρίσιος. ἀλείσιον, ὄνομα πεδιάδος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, ἀλίσω, τὸ πλανῶ. ἀνθεμοίσιος, ἀπὸ τοῦ ἀνθεμιοῦς. τὸ δὲ ἀμβρόσιος, οἱ μὲν ἄλλοι διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀμβροσία, ἡ παράλογος. διὰ δὲ τοῦ ι, ὡς ἰθάκη ἰθακήσιος. Ἀρτέονται, ὁπλίζονται. Ἄρτημα, διαθήκη, δίκη ἀρτήματος. Ἀρτήματα, ἕρματα τοῖς ἀγάλμασι προσδεόμενα, καὶ κοσμία ἐστί. Ἀρτηρ, ὁ τελαμὼν, ὅς ἐστι λῶρος, ἐξ οὗ ἠρτηται τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκευοτάριον, ἢ ἕτερόν τι. Ἀρτηρηκυίαν, ἠρτηκυῖαν, ἐξηρτημένην. Ἀρτὴρ, ὑπόδημα, οἱ δὲ ῥίσκον. Ἀρτηρία, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τηρεῖν, ὅτι ἐστὶ τὸ πνεῦμα, ἀρτηρία τις οὖσα. πνεύματος γάρ ἐστι δεκτική. ἡ ἀρτηρίαι, τὰ ἀγγεῖα. Ἀρτῆσαι, δῆσαι, ἀναρτῆσαι. Ἀρτησάμενος, κρεμάσας. Ἀρτητὰ, θαυμαστὰ, κρεμαστά. Ἄρτι, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν. Λουκιανὸς οὕτως συντάσσει. ἄρτι μὲν πρὸς τὰς πράξεις, ἄρτι μὲν πρὸς τὸν πλοῦτον συλλέξεις. καὶ νῦν μὲν εἰς συνοδίαν, νῦν δὲ εἰς ἠλυσίαν ἀποκλίνεις. ἄρτι ἦσαν οὐκ ἴσοις, ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι, καὶ ἄρτι ἀφικόμην. καὶ ἀπαρτὶ, δηλοῖ τὸ ἀπὸ τοῦ νῦν. καὶ ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν. οἷον ἄρτι μὲν εἰς τὸ κάλλος βλέπων, ἄρτι δὲ εἰς τὴν ἀγχίνοιαν. ἡ ἄρτι σημαίνει, τὸ πάλαι καὶ ὑπόγυον, καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. Ἄρτια βάζειν, ταυτὸν τῷ ἀπαλλάττειν. καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἀπαλλαγὴ, ὁ ἀπηλλαγμένος λόγος. καὶ ἄρτια, ἡρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται ταῦτα καὶ ἄρμια. ἡ ἀρτιάζειν, τὸ παιδικῶς παίζειν. Ἄρτια φρεσὶν ἤδη, ἤγουν, τὰς φρένας ἀρθῶς ἔχων, ὅ ἐστιν συνετὸς ὤν. φρονῶν. Ἀρτιάζομεν, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζομεν. Ἀριστοφάνης, στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς. Ἀρτιγαμοι, νεόγαμοι. Ἀρτίγονος, νέος, νεώτερος. Ἀρτιδαεῖς, ἀρτιμαθεῖς. δαίω γὰρ, τὸ μανθάνω. Ἀρτιδάκρυς, εὐχερὴς πρὸς δάκρυα. Ἀρτίδιον, μικρὸς ἄρτος. Ἀρτιέπειαι μοῦσαι, αἱ ἀπηρτισμένα καὶ τέλεια καὶ ὑγιῆ λέγουσαι. ἡ ἀρτίεπις ἐπίσταται χείρωνα. Ἀρτιεπὴς, παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο μῦθος. ἡ μῦθος κατὰ Ἀττικοὺς σύνηθες, ἢ μῦθον κατὰ γενικὴν πλεονασμόν. λέγει δὲ ἀρτιεπῆ, τὸν γλαφυρὸν, καὶ εὔεπῆ, καὶ ἀπηρτισμένον ἐν τῷ παραλογίζεσθαι. ἡ μὲν οὖν ὑπάρχουσα, εἰ ἐναντίον τῷ ἀμφότερα, καὶ ἀκατάλληλον τὴν λέξιν λαμβάνουσα, ἀρτιεπῆ λέγει τὸν κατὰ τὴν ποίησιν ἄρτια βάζοντα. ἴσως γε μὴν παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐ τοιοῦτον τὸ ἀρτιεπῆ νενόηκα, ὡς τὸ ἄρτια βάζειν. καθάπερ οὐδὲ τὸ λογίζεσθαι ταυτὸν, τῷ παραλογίζεσθαι.

Ἀρτίζυμα, ὀλιγοζύμια, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρτίη, ἀγαθῇ. Ἀρτιθαλῆ, νέφυτα. Ἀρτίκολλα, ἡρμοσμένα. Ἀρτικροτεῖν, συμφωνεῖν, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἀρτικροτεῖσθαι, συμφωνεῖσθαι. ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος. Ἀρτιμαχὶς, τίον. Ἀρτιμάχειον, ἀφροδίσιον ἱερεῖαν ὑπὸ σκυθῶν. Ἀρτιμάτας, νάξ. Ἄρτιον, τὸ ὁλόκληρον, τέλειον, καὶ ὑγιές.

Ἀρτίπαις, ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. βούπαις, ὁ μέγας παῖς. Ἀρτιπλουτίδος, καινοῦ τοῦ. Ἀρτίπουν, ὀρθόπουν.

Ἄρτιπος, ἀντὶ τοῦ ἀρτίπους, διὰ τὸ μέτρον ἐξέκοψε τὸ υ. καθὰ καὶ τὸ ἴπος ἀθλέτος. Ἀρτίπους, ὁ ὑγιὴς καὶ ἄρτιος τοὺς πόδας.

Ἄρτιρια πεῖα τις, ἣν καὶ βραχεῖαν καλοῦσιν, καὶ λευκὴν ἀγρίαν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρτίσαι, ἁρμόσαι, συναγαγεῖν, πλέξαι. Ἀρτίζεσθαι, παρασκευάζεσθαι. Ἀρτίστομος, σαφὴς, καὶ ὀρθὸν φθεγγόμενος. οὕτω Διόνυσος, ὁ δὲ ἦν κάβιος ἄλλη, καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἦν. Ἀρτίστομα, πανταχόθεν ὁμαλὰ, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρτίτμητος, ὁ νεωστὶ τετμημένος.

Ἀρτίως, ὑγιῶς, ὁλοκλήρως. καὶ ἄρτι, διαφέρουσι παρ' ἀττικοῖς. ἄρτι μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ νῦν, ἀρτίως δὲ πρὸ ὀλίγου. Ἀρτίωτα, τὰ βραχυτάτῳ χρόνῳ συντετελεσμένα. Ἄρτοι, τροφὴ, κρέα, ἄλφιτα, μάζα, ὄψα, σῖτα, σιτία, ἐδέσματα, βρώματα. καὶ ἀπὸ μὲν τροφῆς, θρέψαι, ἐκθρέψαι, τροφεὺς, ἔντροφος, σύντροφος, τροφὸς, τρόφιμος. παρατρέφεσθαι, συντρέφεσθαι, ἀντιτρέφεσθαι, ὑποτρέφεσθαι. ἀπὸ δὲ ἄρτων, ἀρτίδιον, ἀρτοπόπος, καινοῦν ἀρτοφόρον, ἀρτοσιτεῖν, ἄρτοι ζυμῖται, καὶ ἄζυμοι ἄρτοι, ὀβελίαι ἄρτοι, κριβανῖται ἄρτοι, καγχρυλίαι ἄρτοι, οἱ ψωμοὶ καλοῦνται, ἐνθρύπτεις. καὶ τὸ ψωμίζειν δὲ, ἀπὸ τοῦ ψωμῶν, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν. εἴδη δὲ τοῦ ἄρτου ταῦτα. οἱ μὲν κριβανῖται, οἱ δὲ ὀβελίαι λέγονται. κόλλικες, κόλλαβοι, πάσοι, ἄμυλοι, κολλύραι, τομῖται, συγκομιστοὶ, χλίσιοι, καγχρύλαι. οἱ δὲ εἰσὶ φασηλίτοροι, πιτυρίαι. εἴποι δ' ἄν τις καὶ ἄρτον πίτυρον, πρὸς τὸν ἐκ καθαρῶν διακρίνων. οἱ δὲ σητάνειοι ἄρτοι, ἐκ τοῦ σητανίου πυρῶν, οἱ νέοι, οἱ τετράμηνοι. τετινὸν γὰρ, τὸ ἐπέτειον. τὴν μὲν δὲ χαρίσιον πλακοῦντα εἶναι λέγουσιν. ἄρτος δὲ ἄρτος, ἐγγυητικὸν πλακοῦντος. αἰγύπτιοι δὲ τοὺς ὑπὸ ὀξὺ ὑποκαιομένους ἄρτους, καλλαστεῖς ὠνόμαζον. ὡς ὀβελίαν τινὰ ἄρτον αἰθιοπικὸν, τὸν ἐξ ὀβελίου γενόμενον. ὅ ἐστι σπέρμα ἐπιχώριον, ὅμοιον σησάμῳ. ὁ δὲ ὀρθοστάτης, εἶδος ἄρτου ἐστί. Ἀρτοπώλιον, ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται. καὶ ἀρτοπώλιον δὲ, τὸ μαγειρεῖον, ἔνθα οἱ ἄρτοι γίνονται, μικρὸν καὶ δίφθογγον. Ἀρτοπῶλαι, ἀρτοπώλιδες, ἀρτοπώλιδος, ἀρτοπωλεῖν, ἀρτοπώλιον, σιτουργοὶ, ἀρτοποιοὶ, ἀρτοκόποι. Ξενοφῶν, ἀρτοκόπους λέγει. Ἄρτος, ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. Ἀρτοσιτεῖ, ἄρτον ἐσθίει. Ξενοφῶν. Ἀρτῦ, ἀρτίζει, ἑτοιμάζει. Ἀρτυθῆναι, παρασκευασθῆναι. Ἀρτυλία, διαθήκη. Ἀρτύλλαν, λόγχην ἀγκύλην. Ἄρτυμα, διαθήκη, δίκη. Ἀρτύμασι, τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Ἀρτύν, φιλίαν καὶ σύμβασιν, ἢ κρίσιν. Ἀρτύνατος, παρασκευαστός. Ἀρτύνη, ἡ δίκη. Ἀρτύνειν, ἀπὸ τοῦ ἀρτύω γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ ν. ὥσπερ δύω δύνω, καὶ θύω θύνω τὸ ὁρμῶ. καὶ χέω χύνω. καὶ ἀρτύνεσθαι ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ ἀρτύω ἀρτύνομαι, δωρικῶς πλεονασμῷ τοῦ ν. Ἀρτύνεσθαι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν, δωρικῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ χέω χύνω, τὸ ἐκλύειν. δηλοῖ δὲ τὸ ἀπαρτισμένον τι ποιεῖν.

Ἀρτύνοντας, ὥσπερ ἀρτύοντας, εὐτρεπίζοντας. Ἄρτυνος, ἄρχων. Ἀρτύω, ἁρμόζω, ἢ εὐτρεπίζω. Γινώσκω ἢ τίνω τὸ βυθίω. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἤρμαι, ἦρται, ἀρτὸς. καὶ ἀρτῶ ἀρτύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀρτύω. ὡς ἐρῶ ἐρύω. Ἀρτύομαι, κάλλιον ἢ ἄρδομαι. Ἄρτυς, σύνταξις. Ἀρτῶ, τὸ κρεμῶ. Ἀρτῶμαι, ἀρτίζω, ἐξαπτῶν κρέμαμαι. Ἀρτωμένῃ βρόχῳ, ἀπαγχομένῃ. Ἄρυα, τὰ ἡρακλεωτικὰ κάρυα. Ἀρύβαλλοι, τὰ μαρσύπια. ἀπὸ τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς. Ἀρύβαλλον, πλατὺ τό τι βαλάντιον, ὅπερ ἑλκόμενον κλείεται, καὶ ἀνοίγεται. παρὰ τὸ

καὶ κιλίσσω, ἴσκλος ἀδελφοί, θυγατέρες θαύμαντος καὶ ἠλέκτρας, τῆς ὠκεανοῦ θυγατρός. ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀρνιθώδεις ἀναπλάττονται. ἐμυθεύθησαν καὶ τὰς τοῦ φινέως θυγατέρας, ἐράσθαι καὶ ἁρπάζειν, ὄρνιθας εἶναι, ἁρπάζουσαι τῶν τροφῶν αὐτοῦ τοῦ σώματος τοῦ γέροντος. ἅρπυιαι γὰρ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ παρὰ [illegible]. Ἄρπυς, ὁ ἔρως, παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας.

Ἁρπῶμαι, ἁρπάζω, [illegible]. Ἀῤῥαβάσσειν, ὀρχεῖσθαι. αὐτὸ ἀῤῥαβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι. οἱ δὲ, τὴν βλασφημίαν.

Ἄῤῥαβος, ἴουλος. Ἀῤῥάβη, θύρα. οἷον γέῤῥον. Ἀῤῥαβὼν, πρόδομα, ἢ ἐγγύησιν. ἢ ἡ ἐπὶ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Ἀῤῥαβωνίζω, ἐκ τοῦ ἀῤῥαβὼν ἀῤῥαβῶνος, ἀῤῥαβῶνα σίφνιον, διαβεβλημένον. ὡς τῶν σιφνίων ἀσελγῶν ὄντων. Ἀῤῥαγὲς ὄμμα, οὐ δακρύον. ὁ τρόπος φασίν, κατεῤῥαγμένον δάκρυον. Σοφοκλῆς. Ἀῤῥαγίσι, σκληροῖς, ἀκατακάμπτοις. Ἀῤῥαγὲς, ἀπαθὲς, μὴ ῥηγνύμενον.

Ἀῤῥαγίζει, εὐμοιρεῖ, ἀρέσκει. Ἀῤῥαθάγγυσιν, ἐξέφυσαν.

Ἀῤῥαιστος, ἄφθαρτος. Ἀῤῥάζει, κρατεῖ, ἀῤῥάζονται. Ἄῤῥατον, ἰσχυρὸν, σκληρόν. οὕτω Πλάτων. Ἄρατον δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀρούμενον, πλήρων. Ἄῤῥατος, οἷον ἄφθαρτος, ὁ μὴ ῥαιόμενος. ἢ ὁ ἀκατάγνυστος, ἢ ὁ ἀνέκφραστος, ἄῤῥητος ὤν, ὁ ἰσχυρὸς, ὁ δυσαίνετος. Ἀῤῥαχθὲς, ἀσινές. Ἄῤῥεκτον, ἀπαθὲς, ἄθετον, ἀτελείωτον. Ἄῤῥενα, οὐκ ἄρσενα λέγουσιν ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τῶν κοιλάδων τὰ ἐξέχοντα. καὶ τὰ εἰς κοιλότητα ἐμπίπτοντα. Ἀῤῥενοκοῖται, ἀνδρόγυνοι. Ἀῤῥενωπὸς, ἐκ τοῦ ἄῤῥην ἄῤῥενος, καὶ τοῦ ὢψ ὠπὸς, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀῤῥενωπὸς, ὁ ἀῤῥενος πρόσωπον ἔχων, κατὰ συγκοπήν. ἤγουν, ὁ ἀνδρεῖος, ἢ ἰσχυρὸς, ἢ δυνάμενος. Ἀῤῥεπὲς, ἀμετάκλιτον. Ἀῤῥεπὴς, κοῦφος. Ἀῤῥεπῶς, ἀκλινῶς. Ἀῤῥήγω, τὸ βοηθῶ. Ἀῤῥήκτοις, οὐ καταλυθησομένοις τῇ ῥύσει. Ἄῤῥηκτοι δεσμοὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, καὶ ἄλυτοι, εἰ πάνυ σκληροί, οὓς οὔτε ἀνακάμψαι τις ὁρμήσας λύσαι, οὔτε πρὸς βίαν ῥῆξαι. Ἀῤῥήκτοις, ἀσχίστοις.

Ἄῤῥηκτος, ἀδιάῤῥηκτος, σκληρὰ, παρὰ τὸ ῥήσσω. Ἀῤῥὴν, καὶ ἄρσην, ἀττικώτερον δὲ τὸ ἀῤῥήν. Ἀῤῥηνεῖν, διαλοιδορεῖν, καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι. Ἀῤῥηνὴς, ἄγριον, δυσχερής.

Ἀῤῥηνοῦσι, ἀσελγοῦσι, ἀπαγορεύουσι. Ἄῤῥητον, τὸ μὴ δυνατὸν ῥηθῆναι. καὶ ἄῤῥητον, τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. καὶ τοῦτο τριχῶς. ἢ ὡς ἀπόῤῥητον ἐστιν ἄῤῥητον καὶ ὡς αἰσχρὸν, ἢ ὡς μυστικὸν λέγεται. ἄῤῥητον ὑπερβολικῶς, καὶ τὸ μέγα ἢ τὸ πολύ. Ἄῤῥητον λέγεται μὲν, τὸ ἄφατον καὶ ἄλεκτον, καὶ ἀμύητον, ὃ οὐ δύναται ἔξω στομίσαι τις μὴ εἰδόσιν. ὡς Σοφοκλῆς, [illegible], καὶ σεβάσμιον λέγεται ἄῤῥητον, καὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον. οἷον, ἄῤῥητον ἡ δοῦλος ἐσπείσατο ἡμῖν, ἀγαθῶν ἀγγελίας ἐλθών. λέγεται ἄῤῥητον, καὶ τὸ μὴ δίκαιον ἐστὶ λεχθῆναι, καὶ ὃ οὐ θεμιτὸν ἐκφέρειν, ὡς αἰσχρὸν καὶ βδελυκτόν. ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, Πῶς δῆτα λέγων ἄῤῥητον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄξιον ὄντα δηλωθῆναι ὑμῖν. Ἄῤῥητον, ἄφραστον, ἄλεκτον, ἀπόῤῥητον, ἀπόῤῥυτον, ἄφωνον, αἰσχρόν. Σοφοκλῆς.

Ἀῤῥητοποιία, ἀσέλγεια, αἰσχρουργία. Ἄῤῥητος κόρη, ἡ περσεφόνη. Εὐριπίδης. Ἀῤῥητουργία, ἡ αἰσχρουργία, κακουργία. τὸ ἄῤῥητα ἐξεργάζεσθαι. Ἀῤῥήτως, ἀλέκτως. Ἀῤῥηφορεῖν, τὸ χρυσᾶ ἐσθῆτα φορεῖν. ὅθεν ἀῤῥηφόρος, καὶ ἀῤῥηφορία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῇ ἀθηνᾷ. Ἀῤῥηφορία, θυσία, ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς. ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ε, ἐρσηφορία, διὰ τὸ τῆς ἔρσης ἐγκαταλεῖφθαι τῶν [illegible]. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ α, ἐπεὶ ἐν ἀῤῥήτοις συνέσει. Ἀῤῥηφόρος, μυστηριώδης. Ἀῤῥιχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, χερσὶ καὶ ποσίν. Ἀῤῥίχη ἐξαγουῦνται ἔνιοι, κόφινον. ἀγγεῖον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δὲ ἐ. λέγουσι δὲ καὶ τὸν σάργανον τινὲς ἀῤῥίχην. Ἄῤῥιχος, κόφινος, ἢ ἀγγεῖον λύγινον. Ἀῤῥοθος, ἀρωγὸς, βοηθός.

Ἀῤῥόγης μόρα, τὸ ἀπέχειν ξύλον, οὗ ἔχεται ὁ ἀρότης, καλεῖται

ἐχέτλη. ὁ δὲ ὁ γυρὸς σπάρματα, ἔλυμα. τὸ δὲ σιδήριον, ὕνις.

Ἀῤῥύθμος, ἀδιατύπωτος, ἀσχημάτιστος, μὴ ἔχων ῥυθμόν. ῥυθμὸς γὰρ, ὁ τύπος. Ἀῤῥὶ, ἐπίφθεγμα καταληκτικόν, ὡς τὸ στῆναι [illegible]. Ἀῤῥυσμοί, ἀπορίαι, ἀχαμοσύναι. Ἀῤῥυσίασον, ἄσυλον, ἀνεχυρίαστον. Ἀῤῥυτίδωτον, τὸ μὴ ἔχον ῥυτίδας, ἅτινα γηράματα. αἱ εἰσι γραμμαὶ γὰρ πρόσωπα. Ἀῤῥωδεῖν, διὰ τοῦ ω, σφαλερῶς ἄγεται κατὰ ἐρώτησιν. δεδιέναι. δέδοικα τὸ μὴ ἐῤῥωδεῖν, ἀλλὰ καταφρονεῖν. ἢ τεθαῤῥηκέναι, ἐκ τοῦ ἐῤῥωσθαι τὸ εὐλαβεῖσθαι. Ἀῤῥωδία, φόβος. Ἄῤῥωδος, ὄνομα πόλεως. Ἀῤῥωστία, νόσος, ἀσθένεια. Ἀῤῥὼξ, οὐκ ἐῤῥωγώς.

Ἀῤῥωστί, ἀμεταβάτως, ὑπὸ σύμμαχον [illegible] ὁ κλιδόνιον. Ἀρσίνθος, ὁ ἐσφαγμένος τῆς ὑγιείας. Ἀρσάβαι, οἱ βασιλεῖς περσῶν. Ἀσάμινθα, ἀλειφάλεισσα, πισσοῦσα. Ἀρσάντοθι, ἁρμόζοντες. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ἀρῶ ἄρσω, αἰολικῶς, καὶ ἄρσαντες. ἢ παρὰ τὸ ἁρμόζω, ἁρμόσω, ἥρμοσα. ὁ μετοχὴ ὁ ἁρμόσας. ἁρμόσαντες, καὶ συγκοπῇ ἄρσαντες. ὁ ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ἀρχὴ ἐστὶ καὶ ἀφορμὴ τοῦ θυμήρης στιχίσασθαι. πάντως γὰρ ὅπερ τις ἄρσει κατὰ θυμὸν, ὅ ἐστιν ἁρμόσει, ἢ ἀρέσει, θυμήρης ἐκεῖνό ἐστι. φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν δασύνει τὸ ἄρσαντες, λέγων, ἐξ αὐτοῦ γενέσθαι τὸ ἅρμα. Ἡρωδιανὸς δὲ ψιλοῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρῶ ἄρσω, αἰολικοῦ. Ἄρσαι, μέμψεις, κατηγορεῖ. Ἄρσεις, ἀροφιάσεις, βασάνισμα. Ἄρσαι βοῆ, δουλείᾳ, τῇ δαιμονίᾳ φωνῇ διαλεγομένη. Ἄρσιον, βασανισμένον, φορτίον. Ἄρσενα. ἰστέον ὡς οἱ μετ' Ὅμηρον οὐ θέλουσιν ἄρσενα γράφειν διὰ τοῦ σ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ρ, ἄῤῥενα λέγοντες, ὅτι ὑποτεταγμένον ὑπὸ ρ οἱ ἀττικοὶ ρ ποιοῦσιν. οἷον ἄρσην ἄῤῥην. οὕτω δὲ καὶ θαῤῥεῖν, καὶ πόῤῥω ἐκ τοῦ πόρσω, καὶ κόῤῥη καὶ ἐπὶ κόῤῥης ὑπὸ κόρσης, ἢ ταρσὸς ἐκ τοῦ ταλοῦ, ὡς τὸ, ταρσὸν μὲν τυρῶν βρίθον, Αἴλιος Διονύσιος λέγει. καὶ ὅτι ἀττικὸν οὐχὶ ἀρσενικὸν ἐστὶ τῶν γραφῶν, ἀλλὰ ἀττικῶς φάρμακον. ὁ μέντοι Στράβων ἀρσενικὸν ὀνομάζει αὐτὸ, ἱστορῶν καὶ ὄρος εἶναι, ἀφ' οὗ λαμβάνονται τοιοῦτον ἀρσενικόν, ὅπερ ἀρσενικόν λέγεται. Ἀρσήν, ἀπὸ τοῦ ἄρδω ἄρσω, ἀρσήν. ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο πόσις λέγεται ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τῇ γονῇ. ἢ παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω, ὁ μέλλων ἄρσω. καὶ ἀρσὴν ἐξ αὐτοῦ. Ἄρσιν, ἀφανισμόν. Ἀρσινόη, πόλις ἐν συρίᾳ ἐπὶ βουνοῦ κειμένη. ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ πηγὰς ἐκρήγνυται πλείονας, καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους, ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασθαι. ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, ἀφ' οὗ καὶ ἀρσὴν, ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων τῇ σπορᾷ. Ἄρσις, ἡ ἀκὶς τοῦ βέλους. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. καὶ ἄρδις πληθυντικὸν τὰς φαρέτρας. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἧρμαι, ἧρται, ἄρτις. οὕτως ἄρτις, ἢ ἄρδις. ἢ παρὰ τὸ ἄρος, ὃ σημαίνει τὴν σίδηρον ἀρδὶς, καὶ ἄρδις, καὶ ἄρδα. Ἄρσιον, δίκαιον. Ἄρσις, ζύμη. Ἀρσῖτις, ἡ ἀλεκτρίς. Ἀρσομέλας, ὑπόδημα γυναικεῖον. Ἄρσω, ἁρμόσω. Ἀρτάβα, μέτρον μηδικὸν οὕτω, ἀττικὸς μέδιμνος. Ἀρτάλαι, οἱ δίκαιοι ὑπὸ μάγων. Ἀρτάκης, αὐτάρκης. ἀρτακία, ἀρχή.

Ἀρταῖοι, οἱ ἥρωες, παρὰ πέρσαις. Ἀρτακία, Ἡρωδιανὸς βαρυτονεῖ τὸ ὄνομα, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. ἀρτάκης γάρ.

Ἀρτᾶ, ἐπικρέμαται, ἢ ἀρτῶ ὁμοίως. Ἀρτακία, κρήνη περὶ κύζικον. ἧς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται, καὶ Καλλίμαχος. ἡ ἀρτακία, παρ' Ὁμήρῳ μὲν, κρήνη περὶ λαιστρυγόνων. ἴσως μὲν ἐσφαλμένως περιφερομένη. τυχὸν δὲ καὶ πεπλασμένη. διὰ τὸ ὄνομα, παρὰ τὸ ἀρτακεῖον, ὅ ἐστιν ἀναπαύεσθαι, καὶ προσιέναι, καὶ ἀναπαύειν, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀεὶ, οἷον ἐρχομένων. Ἀρτάνη, κρίκος(?) κάλλον. Ἀρτανῶσαι, ἁρμόσαι. Ἄρταμις, ἄρτεμις. τράπεζα φέρει, ῥάκει τρίχα, αἴκα αἶκι, πιάζει πῖρε, δωρικῶς φασι τρέπονται. Ἄρταμος, ὁ μάγειρος, παρὰ τὸ διατέμνειν, ὅ ἐστι μερίσαι, ἢ συναθροίσαι. Ἀρτάμουσιν, ἐσθίουσιν. Ἀρτάνας, βασιλέως, καὶ σάτυρος. Ἀρτάνη, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη.

Σοφοκλῆς

μονοσυλλάβου οὐδέτερα κλίνεται (ἄρρητον γὰρ ἡ ποιότης) ἀλλ' ἰσως οὗ θέμα ἐλεύθερον ἀρήν, ἀρῆνος. καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ συγκοπὴν ἀρνός, ἀρνί, καὶ ἡ λοιπὴ κλίσις. ἐτυμολογεῖται δὲ ἡ λέξις, παρὰ τὸν ὄρνον, ὅ ἐστι τὸν ὄχλον. ἔτι ἐν εὐχαῖς παραλαμβάνεται τὸ ζῶον ἐνόμενον. καὶ ἄλλως καὶ ἄλλως εὐκταῖος ἦν, τῶν τετραπόδων πρῶτος ἐνὶς παλαιοῖς. καὶ ἀρνῶν, φυλισμός. Ἄρξαι, ἄρχειν, κατακρατεῖν. Ἄρξαι καὶ πρότερον κακὸν εἶναι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τῶν κακῶν εἰς τὸ πρεσβύτερον, καὶ ἐπὶ τὰ ἑξῆς κακώσαι ἡμᾶς. Ἀρξόμεθα Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄρξομαι. ἄρξω, ἀρξοῦμαι, ἀρξεῦμαι. Ἄρξιππος, ὁ αὐτός, παρὰ πέρσαις. Ἀρραβώνως, ἀβέβαιος, καὶ ἀπαθοῦς. Ἀρσακικὸν νόμισμα, ὃ χρῶνται αἰγύπτιοι, ἀπὸ ἀρσακίδου. Ἀρόη, κώμη πάλαι τῶν ἀχαιῶν. τὴν δὲ πόλιν ἡ πολλήκρως πάτρα. ἀρόη τρίπυργος ἵσταται. Ἄροινος, δοχὰς ἰσμαίων, παρὰ τῷ μὲν ἱπποκράτει. Ἀρσίμεθα, ἀπηνηθείημεθα. Ἄροιο, λάβοιο, ἀπενέγκοιο. Ἄρομα μὲν, τὸ ἀρορισμένον, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἄρωμα δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικόν. καὶ ἀρώσιμον κλῆμα, τὸ ἀροτριούμενον. Ἀρόμενος, ἀναλαβών. Ἀρόμενοι, ποιητικὸς οὗτος ὁ τρόπος· τῶν ἀπαρεμφάτων, ἀποβάλλων τὸ ἀντιστοιχικὸν φωνῆεν δίφθογγον παραγόντες, καὶ προστιθέασι τὴν μι συλλαβήν, ἵνα καὶ τὴν αι δίφθογγον εἰ μὴ πάρεστι. δεῖ γὰρ ἐν ἀπαρεμφάτῳ δίφθογγον ἐπὶ τέλει εἶναι. αὕτη γάρ ἐστι τὸ ἐπίσημον αὐτῷ, καὶ χαρακτηριστικόν.

Ἄρον, τρίβολον μέγα, ἢ βοτάνης ῥίζα. Ἄρον. ἆρον, ὁ μὲν λαμπρῶς ὁ ἀόριστος, ἦρα ἦρας ἦρε. καὶ τὸ προστακτικόν, ἆρον.

Ἀροτρεύειν ἐθέλω ποτὶρ, ὅτου ἐπεσθαι ἔχοντα. καὶ καθ' Ὅμηρον αὐτὸ πολυπειρείαν εἶπεν, ἐπίσκοπον, πατὴρ ὁ γεωργός. ἄφθιτον δὲ φασι, ἄφθονον. εἰς ταύτην τὴν ἄρουραν. οἱ δὲ ποιηταί, καὶ φασὶ πλὴν ζείδωρον. παλαιοτάτου δὲ παλαιοῦ χρόνου ἄρουραν, ἴσως δὲ, καὶ μέθυ ἀορίστου λαμπρόν. οὐ πρῶτος, ὃ ἠράμεθα μέγα κῦδος. Ἀροῦνται, ποιοῦνται. πρῶτος. Ἆρος, ὄφελος, καὶ πολλάκις ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁμοίως, καὶ βλάβος ἀπολύτως. Ἀρόω, ἀρῶ (παρὰ τὸ ἄρος ὁ ὄλβος). οὕτως γὰρ τίμηται ἡ γῆ ἀρουμένη. ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων, ὅταν ἔχῃ τὸ ω μέγα, ἐν τῷ ο μικρόν. καὶ πάντα διὰ τοῦ ω μεγάλου, πλὴν τεσσάρων. οἷον ἀρόω, ἀρῶ. ἀρόω, ὀμῶ ὀμόσω, ἐνῶ ἐνόσω, καὶ βῶ βόσω, τὸ τρέφω. Ἀροτὴρ ποιητικῶς, ἀροτὴρ κοινῶς. Ἀροτῆρσι, οἱ ἀροτριῶσι. Ἀροτρίζω. ἐκ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀροτρίζω. καὶ συνηγμένη, ἀρτίζω καὶ καταρτίζω, ὃ ἐκ τοῦ ἄρθρον γίνεται. Ἄροτον, τὴν ὅλην τοῦ ἔτους. ἢ τὸν νίφετον. Αἰσχύλος φησίν. Ἄροτρα, γῆ. Χώρα, πλέθρα.

Ἀροτρεὺς, ὁ ἀροτριῶν, ἐκ τοῦ ἄροτρα. Ἄροτρον, παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἀροφῶ. ὁ μέλλων, ἀρόσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄροτρον. Ἀροτὸς, ἐκ ποτός. Σοφοκλῆς τραχινίαις. Ἀροῦ, ἐπίρρημα πανδέκτου.

Ἀροῦν αὐτοί, οὐκ ἀροφιοῦν, καὶ ἀροτριᾶ τὸ Χωρίον, αἰτιατικῇ. Ἄρουρα ἡ γῆ, κυρίως ἡ ἀροφουμένη. ἡ ἡ πρὸς σποράν ἢ ἄροσιν ἐπιτήδειος. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρόσω. ἄρουρα. καὶ ἄρουρα κατὰ Αἰγυπτίους, ὅρος οὗτος σὺν ἀκόροις. Ἀρουραία θεός, δυσφημοῦσα· σπόριμον ἐπονομάζουσα, τὴν μητέραν αὐτοῦ λαχανάκιν οὖσαν, ἀρουραίαν θεὸν ὀνόμασαν. Ἀρουραῖοι μῦες, οἱ κατὰ ἀγρούς, καὶ οἱ ἐργάται. ἀλλ δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ἀγροικικὸς χρυσός. καὶ ἀρουραῖος οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη. ἐπεὶ κατὰ τὴν Χώραν περιενόστει, ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τραγῳδίαν οἰνόμαον. Ἀρσύρας, γῆ· ἀρώσιμος χωρίον, ἢ κῆπος.

Ἀροῦσιν, ὑφαίνουσι. καὶ ἀρύουσι φίαι, ἐπὶ οἴνου λέγεται. ἐπὶ τὸ παλαιὸν ἐκέρασε φία ὕδατος λαμβάνειν, καὶ τὸ τέταρτον οἴνου. Ἀρόχεται, γλίχεται, ἐπιθυμεῖ. Ἀρόωσι παρ' Ὁμήρῳ, ἴσως λαμπρὰν εἶναι συζυγίαν τῶν περισπωμένων. ἦν δ' ἂν κιδαίως τρίτης, εἴπερ ἐχρῆν ἀρόουσιν. Ἀρόωσιν, ἀροτριοῦσι. Ἀρπάγδην, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν. ὡς φορβάδην, ἀπὸ τοῦ φέρειν. καὶ ἀλάδην, ἀπὸ τοῦ ἄλκειν. Ἁρπαγὴ μὲν κυρίως, ἡ μετὰ βίας ἀφαίρεσις. ἁρπαγὴ δὲ, φησὶν ἡ ἄγκιστρον. ἔστι δὲ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τοὺς καδίσκους ἀνασπῶσιν ἐκ τῶν φρεάτων. καὶ ὁ λύκος. Ἁρπαγὴ τὰ κέρδη, παροιμία. διὰ οὕτως ἐπροσδοκοῦσιν, καὶ πανικοῖς εἰς συλλαμβάνειν σύνεστιν ἐνδυομένοις, ἐφ' ἃ ὅτι προσῆκεν εἰς ἁρπαγήν. Ἁρπάζω, συναλλακτεύεται ἐπὶ κλέπτειν, καὶ παιδῶν, καὶ λύκων, καὶ τῶν τοιούτων. ἁρπάζω λέγεται, καὶ τὸ βιαίως λαμβάνω, μὴ βουλομένου λέγοντι τοῦ ἀφαιρουμένου. καὶ ἁρπάζω, τὸ ὀξέως τοιῶ. ἁρπάζω, διαρπάζω, ἐμπίμπλημι, αἰτιατικῇ συντάσσονται. Ἁρπακτῆρες, ποιητικῶς φίλη λέξις, καθὰ καὶ τὸ φυλακτῆρες. καὶ τὸ πρακτὴρ, καὶ ῥέκτηρ, καὶ θηρατήρ. Ἁρπαλέον, ὁ ἐπιθυμητικός. καὶ ἁρπάλεα χρήματα. Ἁρπαλίσαι, ὁμιλῆσαι. Ἁρπαλέως, ἁρπαλεωτέρως, ἀσμένως, ἡδέως, προσφιλῶς, ἐπιθυμητικῶς. καὶ ἁρπαλέων ἀπὸ παλαιῶν, τῶν ἐπιθυμητῶν. Ἁρπαλίζομαι, ἀσμένως δέχομαι. Ἁρπάλιμα, ἁρπακτά, προσφιλῆ. Ἁρπάσαι, μαλθάσαι βοσκομένων. Ἅρπασος, ποταμὸς καρίας, πρότερον λεγόμενος καλούμενος. Ἔρπεται δὲ διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ῥοῦ, καὶ ὅτι ἁρπάζει τοὺς πλησιάζοντας αὐτῷ. οὕτως ἱστορεῖ ὁ Ἀπολλώνιος.

Ἁρπαστὸν καὶ σφαῖρα, εἶδος παιδιᾶς. Ἁρπεδίσαι, ὁμαλίσαι, ἰλαρῶσαι. Ἁρπεδόνα, ἡ ἄγαν πολιτεία, κατὰ συγκοπήν, παρὰ τὸ ἄει συνημμένον. πίστεις δὲ, ἵνα μὴ σημαίνονται ἡ ἄγαν ὁμαλὴ ὁδός. ὅλου γὰρ ἐστὶν ἐπίπεδον. πίστεις δὲ, ὁμοίως διὰ ἐρθίως αἰολικῶς. ἐρίθνος γὰρ, ἡ μεγάλη ἔρις.

Ἁρπεδόνη, ἡ τῶν ἀμανῶν ἀσέμων σύγχυσις. ἢ διὰ σπαρτίων ἀσήμων. Ἁρπεδόνι, τὰ χοινία. Ἁρπεδονίζειν, λακτίζειν, καὶ διὰ σπαρτίων δεσμεῖν. Ἁρπίζειν, τοὺς αἱμασιώδεις τόπους. οἱ δὲ τείχη, καὶ περιβόλους. οἱ δὲ, τὰ κλιματώδη χωρία. Ἅρπιγον, τὸ ἐκ χαλινῶν ἐκπεφυκὸς ἐκδελομένον τειχίον.

Ἁρπινόν, ἀνέμιον, ἢ τὸ ἐπιπέδον, πρῶτος. Ἅρπυ, ὁ ἐκ τινος, ἢ ζῶον ἄλλο ἀπὸ τοῦ ἄλλου. ὅτι ἐπὶ ὄρνιν, ὥσπερ ἔσω εἶδος κατέλαβε. οἱ δὲ, ζῶον θαλάσσιον λέγουσι πολεμούν. φιλεῖ δὲ τρέφων συναύγειν καὶ φυλάσσειν ἐπὶ τοὺς καλλίστους, εἰς Χοραγίαν δὲ καὶ τὰς ἑορτάς. παρέρχεται δὲ φασι τὴν μεγαλοπτέρυγον. ἡ ἅρπη, εἶδος ὄρνεον. ἢ ἅρπυια ὁμοίως. ἢ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται. ἢ ὀνόματα θηλέων πτερωτῶν δαιμόνων. ἄνωθεν δὲ λέγεται τὰς ἁρπυίας, ἁρπαγούσας. οἷον ὀρνιθογόνους. πτέρωται δὲ ὥσπερ. τὰ δὲ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι. ὡς αἱ μοῦσαι πείσασαι μιμαλλόνες, τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν. πλὴν τρὶς φιληδέρας, ὅτι μόνον ἦν στεφάνων. πλεῖ δὲ πρῶτον ταῦτα γεγόνασιν. ὅθεν καὶ πόλις ἀπεῖρα τὰς ἀρετάς, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πλεῖστα ἐκπέπτωκε ἀποβαλέσθαι τὰς σειρῆνας. ὅταν δὲ ὡς ἔφαμεν αἱ σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ τὴν τυρσηνίαν. καὶ ἅρπη ἔτι, εἶδος δρεπάνου. παρὰ τὸ ἁρπάζειν. Ἅρπη, πελεκοειδὲς ἄκαρον λέγει τὴν φασιανὴν ὅσον, τὴν κέραν τὴν λεγομένην. ἐν ᾗ ἦν κεκαμμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. ἢ ἔτι ἐκ τὸ δρέπανον ἡ Δήμητρα ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, πρὸς τὸ τέμνειν τοὺς ἀσταχύας. καὶ οὕτω μὲν ἡ κέρκυρα δρέπανον λέγεται. ἔστι δὲ καὶ σιδηροῦν χωρίον, δρέπανον καλούμενον. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεσεῖν ἐκ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Κρόνος ἀπέτεμεν τὰ παιδογόνα. Ἅρπιζον, τὸ ἐκ χαλινῶν ἐκπεφυκὸς τειχίον ἀπὸ πηλοῦ, παρὰ Ἡροδότῳ. ὁ λύκος ἄπειρον ἐκδιδόασιν. Ἅρπις, εἶδος ἀκάνθης, κέστριον.

Ἁρπὶς, καὶ ἀρπίδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ δὴ καὶ κρηπίδας καλοῦσι, καὶ ῥαπίδας. παλλάκις φησὶ τὰ ὑποδήματα. καὶ κατὰ μετάθεσιν, κρηπῖδες. Ἅρπισος, ὁ φοίνιξ, καὶ ἀρπίσαλος.

Ἅρπισαι, αἱμασιαί, ἢ τάφροι. Ἅρπυς, ἀρπυὸς ἡ διὰ τείχους. Ἅρπυιαι, αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί. ἐσθλαί. καὶ ἅρπυιαι μυθικῶς, δαίμονές τινες, ἀελλὼ καὶ ὠκυπέτη καὶ κελαινώ.

ἀντὶ τοῦ ἀρτίως, ἡσυχῆ, ἐξαίφνης, προσφάτως. Ἁρμονία, ἡ ἅμιλλα, συμφωνία. καὶ ἁρμονία, ἡ ἕνωσις. ὡς ἐν τῷ συνάπτειν τὰ μέρη ἁρμόζεσθαι, ἢ ἐπειδὴ συνίησιν εἰς ἓν συνιέναι, ἤγουν συμβαίνειν. ὅθεν καὶ συναρμοσύνη λέγεται ἡ αὐτή, ἀπὸ τοῦ συνίημι. ὡς ἀπὸ τοῦ συμβαίνειν σύμβασις, καὶ συμβίβασις. φησὶ γοῦν Ἀχιλλεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ, μή μοι συναρμοσύνας ἀγόρευε. δηλῶν ὡς ταύτην ἁρμονίαν τινὰ καὶ συναρμοσίαν, ὅ ἐστι συνθήκας, δι' ἀμαχοῦ συνουσίας φησί. ἢ ἁρμονίαν λέγομεν τὴν τῶν ποιημάτων σύνθεσιν. καὶ ἁρμονία, εἴρηνη, [illegible]. ὡς καὶ ἄρειος ἁρμαξάου εἶναι φησι Φερεκύδης, ὁ ἐπίκλην Ἀπολλώνιος. Ἁρμονίαι πλείονες, Λύδιος, Αἰόλιος, Φρύγιος. ἁρμονία Λυδικὴ ἥρμοσεν παρὰ Πινδάρῳ, ἡ λύρα. Ἁρμονιάων, ἁρμονιῶν. Ἁρμονίας, συζυγίας. Ἁρμός, παρὰ τὸ ἄρω, ὁ μέλλων ἀρῶ, ὁ παρακείμενος ἦρκα. ὁ παθητικὸς, ἦρμαι. ἁρμός, τῆς Δωρίδος προσλαβούσης. ὡς εἱρμὸς, ἁρμός. ἁρμὸς δὲ, ἡ ἁρμογὴ καὶ συνάφεια. καὶ ἁρμὸς, εἰρήνη, συνθήκη, φιλία. Ἁρμοσταί, οἱ ἀπὸ βασιλέως πεμπόμενοι εἰς ἔθνη. ἢ ἁρμοσταί, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι. ὡς Ξενοφῶν ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φησί, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἁρμόσυνοι, ἀρχαί τις ἐν Λακεδαίμονι, ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν. Ἁρμόττο, καὶ ἁρμόζω λέγεται ἁρμόζει, ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιός εἰμι. ἁρμόττω δὲ ξύλον ξύλῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁρμονίαν συνάγω. Ἁρμύματα, ἀρτύματα. Ἁρμολα, ὑπολείμματα. Κύπριοι. Ἁρμοῖ, σημαίνει τὸ ἀρτίως. Ἁρμώμενος, συναρμός. Κύπριοι. Ἁρμαλα, ἀρτύματα. ἀρκαλίδες, καὶ ἁρμύμαλα. Ἁρμῶν, ἁρμονιῶν. Ἀρναῖος παρ' Ὁμήρῳ, ὃ ὁ πότνια μήτηρ, τῷ καὶ θέμενος αὐτῷ τοὔνομα. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρῶ ἡ εὐχὴ, πλεονασμῷ τοῦ ν, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ ἀρχαίου. ἢ βοσκηματώδης, καὶ προβατώδης, κατὰ τὸ εἶδος. ἢ παρὰ τὸ ἄρνυσθαι, καὶ ἀντιλαμβάνειν, καὶ ἐντεῦθεν ζῆν.

Ἀρνακὶς λέγεται, τὸ τοῦ ἀρνὸς κώδιον, καὶ τὸ μετὰ τοῦ ἐρίου δέρμα. Ἀρνεῖν, τὴν ὅρκον, πληρωμένοι. ὅθεν καὶ τὸ ὅρθιον.

Ἀρνα προβάλλων. νόμος ἦν Ἀθήνησι μὴ πρότερον συμβάλλειν, πρὶν ἢ τὴν ἄρνα προσκυνεῖν τις, λαβεῖν τοῦ πολεμίου. Ἀρνα σον, τὴν ἄρνα. Ἀρνας, πρόβατα. Ἀρνε δύο φέροντες, ἕτερον μὲν λευκὸν, ἑτέραν δὲ μέλαιναν, παρ' Ὁμήρῳ. ὡς θυσίαν τῇ γῇ καὶ ἡλίῳ, τῷ μὲν τὸν λευκὸν, τῇ δὲ τὴν μέλαιναν. οὐ μόνον κατὰ ὁμοιότητα τοῦ χρώματος, ἀλλὰ καὶ ἐναντιότητα. ἄῤῥεν μὲν γὰρ θύεται ἡλίῳ, ὡς οἷον ἀνδρί. τὸ ἕτερον δὲ γυναῖ, ὅπερ ἐν τῇ γῇ. ὡς οἷα γυνή. καὶ θῆλυ δὲ τῇ γῇ, ὡς οἷα μητρὶ τῆς ἐξ αὐτῆς καὶ ἡλίου. εἰ δὲ ἕτερον λευκὸν, ἑτέραν δὲ μέλαιναν. ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἄλλος ἔθυσαν.

Ἀρνεῖα, τὰ κρεωπώλια τῶν προβάτων. Ἀρνειὸς ὁ ἐξ ἔτους, τὸ ζῷον. ἀρνεῖος δὲ μᾶλλον, προπερισπωμένως. ἴσμεν, ὅτι ἀρνειὸς θύεται Ποσειδῶνι, διὰ τὸ τραχὺ τῆς θαλάσσης, ὅτι πορφύρει γαλήνην. ταῦρος, διὰ τὸ τὰ κατὰ σφοδρότητα κινήσεως πλευστικόν. διὸ δὲ, διὰ τὸ μυκητικὸν, καὶ διὰ τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καμπὰς δίκην κεράτων. κάπρος δὲ, διὰ τὸ τοῦ ὑγροῦ γόνιμον. σπερματικὸν γὰρ ὁ ἄῤῥην κάπρος. ὅθεν καὶ καπρᾷν, τὸ οὕτως ὀρέγεσθαι. ἢ κάπριος γυνή. ἔτι σημείωσαι, ὅτι ὥσπερ ὁ τράγος ὄνομα ἐστὶν ἄρρενος αἰγὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀρνειὸς προβάτου τοῦ ἄῤῥενος. ἴσως ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι, λέγει ἄρνα, εἶτα ἀμνὸν, εἶτα ἀρνειὸν, εἶτα λέγεται ὁ μὲν ἐλέγετο δὲ ἢ μοσχίον, ὁ ζητητικὸς. ἴσμεν δὲ, καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ προβάτων λεκτέον, ἀλλὰ κυρίως ἐπὶ τῶν ἐνιαυτιζόντων ἀρνειῶν, οἱ μακέλαι διὰ τὸ ὀλίγων γενηθῆναι δεδομένοι. γνώμην γὰρ ὀλιγὸς, ἀφ' οὗ ἡ ἡλικία γνωρίζεται πώλων τε, καὶ μόσχων. ἐν οἷς ὀδόντας, ὁ μαλίστα ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. καὶ ἀρνειὸς, οὐ τὸ ἀρνίον, ἀλλὰ ὁ τέλειος ἤδη κριός. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα σώζοντος. ἐκεῖνος γὰρ ἀρνειὸς, ὃν κριὸς πάντων ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος προσφωνεῖται. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρνὸς, ὁ ἀρνειός. ὁμοίως τῷ ἀδελφειὸς, καὶ ἀδελφὸς, ξενεὸς, καὶ τοῖς ὁμοίοις.

Ἄρνυσθαι, ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας. παρὰ τὸ αἴρω, ἀρῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀρνῶ. Ἀρνεῖται, καὶ ὁ λέγων μὴ πεποιηκέναι τὸ δίκαιον, ἀρνεῖται. ἢ ὁ μὴ θέλων ποιῆσαι τὸ δίκαιον. οἷον διασώμενος διαπτῦσαι. ὁ δὲ ἀρνεῖν ἀντιχέζειν, ἀντὶ τοῦ ἀποχέζειν. Ἄρνες, οἱ νεογνοὶ ἀρνειοὶ, οἱ πρόβατοι, οἱ ἐπιλεύσθαι διδόντες κατὰ χρόνον. καὶ ἀρνοὶ, οὐ μόνον ἄρνες λέγονται, ἀλλὰ καὶ ἀρνεῖοι. ὅθεν οἱ ἄρνες ἐν συνηθείᾳ. διὸ καὶ ἀρνοβοσκὸς, ὁ προβατοβοσκὸς κατὰ Παυσανίαν, ἐκ μέρους δηλαδή. ὁ ἀρνοβοσκὸς ὁ αὐτὸς, ἄρνεται διὰ τοῦ ν. Ἀρνευτὴς, ὁ κυβιστητὴς εἴρηται μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οἳ ἔθος εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι, ὥσπερ τὴν ἀγρὰν κυρίττοντες. Ἀρνευτῆρες δύται, οἱ δύοντες. Ἀρνευτήρ, ὀρχηστὴς βασίλειος. Ἄρνη, νύμφη, ἡ τροφὸς Ποσειδῶνος. λέγεται δὲ ἄρνη, καὶ ἡ νύμφη Σινώπη καλουμένη. διὰ τὴν Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τοῦ Κρόνου ἐκτρέφειν, πρὸς τὸν Κρόνον ζητοῦντα ἀπηρνήσατο, καὶ ἐντεῦθεν ἄρνη ὠνομάσθη. Ἄλλως. Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας. ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας. ἡ ἄρνη, ὁμώνυμος ἐστὶ τῇ Ἡρακλείᾳ. αὕτη δὲ ἀπὸ τῶν περιουσιασμένων ἀρνῶν, ἢ ὥσπερ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἄρνῃ κληθεῖσα. καθὰ ἡ αὐτὴ παῖδα ὑπὸ Ποσειδῶνος τεκοῦσα, Βοιωτὸν ἐκ τοῦ βοῶν ἐκάλεσε. φησὶ γοῦν Εὐφορίων, Βοιωτὸν δ' ὀνόμασε, τὸ γὰρ καλέεσθαι νομίζω, ὅτι ῥα πατρώοισι βοῶν ἀπετέκετο κόπροις. ὡς οὖν ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκλήθη Βοιωτὸς ἐκ τοῦ βοῶν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὡς εἰκὸς ἄρνη ἐκ περιουσίας ἀρνῶν ζώων φιλουμένη ὑπὸ τοῖς παλαιοῖς. ἐν αἷς καὶ Θεσσαλικὴ ἄρνη, Βοιωτίας, περὶ ἧς εἰρῆσθαι οὕτως. ἄρνη Χαιρωνείᾳ μέσσα Βοιώτιον ἄνδρα. τὰ δὲ χείλεα χαλκόφωνοι, καὶ διὰ ἄρνη τὴν Χαιρωνείαν, καὶ ὅτι ἦν καὶ ἑτέρα πόλις Ἀχαΐας. ἡ δὲ παρ' ἑτέροις Λευκτάρνη, κώμη καὶ αὐτὴ περὶ τὴν Ἀλαλκομενὰν ἢ κρίων, κληθεῖσα οὕτως. διὰ τὸ ἀσφαλῶς ἐκεῖ φασὶ τὴν ἐκεῖ λίαν τὴν ἄρνα ἔχουσι. τῶν παρ' Ὁμήρῳ ἀρχαιοτάτην, Ζηνόδοτος ἄσκρην γράφει. οὐ δύναται δέ φασι πολυστάφυλος ἄσκρη λέγεσθαι. ἀξιοπιστότερος γὰρ κῦρος Ἡσίοδος λέγων, ἄσκρη χεῖμα κακὴ, θέρει ἀργαλέη, οὐδέ ποτ' ἐσθλή. φασὶ δὲ καὶ τῶν ὁμηρικῶν ταύτην ἄρνην ὑπὸ τῆς Κωπαΐδος λίμνης καταποθῆναι, καὶ τὴν Μίδειαν. Μίδεια δὲ οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ Ἀργεία, ἡ καὶ πόλις Περσέως, κληθεῖσα οὕτως, ἀπὸ Μιδείας θυγατρὸς Ἀλωέως. λεγομένη καὶ Μίδεα χωρὶς τοῦ ι, ὅθεν καὶ Μιδεάτιδα Ἀλκμήνην. φασὶ δὲ, ὅτι ἡ μὲν Βοιωτικὴ Μίδεια, λέγεται προπαροξυτόνως, ὡς πρότερον. ἡ δὲ περὶ Τίρυνθα, Μιδέα ὡς τεγέα. Ἀρνακὸν, χρώματος εἶδος χλωρὸν, ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν. Ἀρνίον, πρόβατον, ἀμνός. Ἀρνόγλωσσον, βοτάνη τις. Ἀρνοφόρος, ὁ μετὰ τοῦ ἀρνὸς περιιὼν τὰ τείχη, γεγραμμένος ὅρκος. Ἀρνόφυλλον, κύτισος. ἔστι δὲ πόα θαμνώδης. Ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι, ἀναίνομαι. Ἀρνεῖν, ὁμονοεῖν, εὐεργετεῖν. Ἀρνύμεθα, ἀντὶ τοῦ καταλλασσόμεθα. ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων, τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. ὅθεν ἀρνύμενος, ἀντικαταλλασσόμενος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ φυλάττειν, ἢ φυλαττόμενον, ἢ τυγχάνειν, ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν ἐκ τοῦ ἐπιτηδείου. Ἀρνύμενοι, ἀπὸ τοῦ αἴρω, ἄρνυμαι, τὸ λαμβάνω. ἀφ' οὗ ἡ μετοχὴ ἀρνύμενος. Ἀρνύμενος μέγα κλέος, ἤγουν ἀντικαταλλασσόμενος. ἐστὶ δὲ τὸ ἀρνύμενος κλέος ὅμοιον, τῷ ἡμῖν ἀρνύμενοι πολλάκις. ἐπεὶ μὲν οὐ κλέος τῶν ἡμῶν ἐθέλει τις τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τῶν ποιῶν, ὡς ἐκ τοῦ γένους τὸ ζητούμενον. ὁ ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν, ἤγουν τὴν ἰδίαν. ὅ ἐστιν ἀντικαταλλασσόμενος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιῶν ποτε μεταδιδόντων ζώων τοῖς συναλλάγμασι, τοιοῦτον ἀπὸ τῶν ἀρνῶν ὡς εἰδότες τῶν τετρασκελῶν. καὶ ἐστι κυρίως μὲν ἄρνυσθαι, τὸ ἄρνα διδόντα ὡς ἐν καταλλαγῇ ἀντιλαμβάνειν τι ἕτερον χρήσιμον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἀντικαταλλάσσεσθαι. καὶ ἄρνυσθαι, σημαίνει τὸ ἀντικαταλλάττεσθαι. Ἄρνυται, λαμβάνει, ἀντικαταλλάττεται. Ἀρνωτὸς, εὐπαγὴς, εὔσαρκος. Ἀρνωδοὶ, οἱ ῥαψωδοὶ, διὰ ἄρνα ἐλάμβανον. Ἀρνῶν, παρ' Ὁμήρῳ κατὰ ἔθος παλαιὸς, οὐκ ἀπὸ μονοσυλ-

χωρὶς ἐπακτοῦ τροφῆς. ἄρκος δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκου ἐγένετο. ἀρκτοῦρος, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστὴρ, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν τῆς ἄρκτου. Ἀρκούντως ἔχειν, καὶ μετρίως ἔχειν λέγομεν. καὶ ἀποχρώντως, ἱκανῶς, αὐτάρκως, μεμετρημένως. τὸ δὲ ἀμέτρως λέγειν, οἱ μὲν κατὰ τὸ πλέον, ἐκμέτρως, καὶ ὑπερμέτρως, καὶ περιττῶς. οἱ δὲ κατὰ τὸ ἔλαττον, ἐνδεῶς, ἐλλιπῶς, ἐλαττόνως. Ἀρκτεία, ἡ τῶν ἀρκτευομένων παρθένων τελετή. Ἀρκτέον, δεῖ ἄρχεσθαι, ἢ ἄξιον ἀρχὴν λαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον, ἀλλ' οὐκ ἐπίρρημα. τὰ γὰρ οὕτω προφερόμενα ἐπιρρήματα συντακτικὴν ἔχει τὴν σημασίαν, τὰ δὲ ὀνόματα παθητικήν. Ἀρκτεῦσαι. Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φρυνίχου θυγατρὸς (εἰ γνήσιος) τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμου τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Μουνυχίᾳ, ἢ τῇ Βραυρωνίᾳ. τὰ δὲ συντείνοντα εἰς τὸ προκείμενον, εἴρηται παρά τε ἄλλοις καὶ Κρατερῷ, ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης ὑψιπύλῃ, καὶ Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ.

Ἀρκτῆ, ἡ τῆς ἄρκτου δορά. Ἄρκτων ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον. ἐπειδή φασι τὰς τροφοὺς τοῦ Διὸς ἐκεῖ διαφυγούσας, εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι. ἢ ὅτι ὁ τόπος ἔνθηρος, καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη. ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς οὐρανίαις. νῦν δὲ ἄχρι τινὸς γηγενεῖς ᾤκουν. Ἄρκτος. ὅτι λόγος ἐστὶ, Καλλιστὼ τὴν Λυκάονος χόλῳ Ἥρας διὰ τὸν Διὸς ἔρωτα, μεταπεσεῖν εἰς ἄρκτον. καὶ τοξευθῆναι μὲν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, ἀναχθῆναι δὲ εἰς ἀστέρας ὑπὸ τοῦ Διός. ἔχουσι δὲ καὶ περὶ αὐτῆς τὸ ἀρκοῦν, οἱ τοῦ Ἀράτου ὑπομνηματισμοί. ἴσιον δὲ, καὶ ἐπεὶ ἄρκτον ὁ μῦθος κατὰ συνωνυμίαν τὸ τῆς Καλλιστοῦς ὄνομα ἀσφαλίζεται. ὁ δὲ ὠρίων, κυνηγέτης ὑπόκειται. χαριέντως εἶπεν ὁ ποιητὴς τὸ, ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' ὠρίωνα δοκεύει. ἀληθῶς μὲν, διὰ τὴν αἰτίαν ἡ ἄρκτος περὶ ὠρίωνα ποιεῖται κίνησιν. ἀστείως δὲ, ὡς πρὸς τὸν μῦθον. διότι δέδοικεν ἡ ἄρκτος τὸν κυνηγέτην, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ τοῦ ὠρίωνος ἀντωπὸν ἄγει. λέγει δὲ καὶ κύριον μὲν αὐτῆς εἶναι τὸ ἄρκτος, διὰ τὴν τοῦ μύθου ἱστορίαν. ἢ ὡς αὐτὴν ἐξ ἄρκτου κατηστερισμένην. ἐπίκλησιν δὲ τὸ ἄμαξα, διὰ ὁμοιότητα τῆς τῶν ἀμαξοειδῶς αὐτὴν συμπληρούντων ἀστέρων θέσεως. ἡ δὲ ἄρκτος, δὶς μετὰ τοῦ τ λέγεται, δηλοῖ ὁ γράφων οὕτως ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. τὴν μὲν ἄπειρον ἀπὸ τοῦ τ ἀπαθείαν, διὰ τὸ εὔφωνον, καὶ τὴν ἐπίθετον ποιῶν ἄρκιον. εἰς ὃ καὶ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ταύτην. Καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνεῦμ' ἄρκιος, ὡς παίγνιον ἀσπίδος μολών. τὸ δὲ ἄμαξα, οἱ παλαιοὶ μὲν ψιλοῦσι, καὶ φέρουσι καὶ συναλοιφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι, οἷον, τὴν λίθον ἐπάμαξαν, καὶ αἱ δ' ἐφ' ἀμαξιτὸν, καὶ κατημαξευμένον. οἱ μὲν νεώτεροι Ἀττικοὶ δασύνουσι. καὶ διὰ δασέος συνάλειψαν, καθαμαξευόμενον εἰπόντες, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. καὶ ἄρκτος τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἀπλανὲς ἀστροθέτημα. Ἀρκτοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστὴρ, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν ἄρκτου. ἔστι καὶ εἶδος βοτάνης, καὶ ὅλος ὁ βοώτης. Ἀρκτῷος τόπος, ἐν ᾧ οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες. καὶ ἀρκτώων τόπων, τῶν βορείων. Ἄρκυα, δίκτυα, λίνα. Ἄρκυες, δίκτυα πρὸς θήραν, θηρατικά. Ἀρκύσματα, ἀπάτας, ὑπὸ περαίων. Ἄρκιον, μεσάγκυλον, καὶ γυναικεῖον κεκρύφαλον. Ἄρκυς κυρίως, δίκτυον πρὸς ἄγρευτον θήραν ἁρμόδιον. καὶ ἀρκυωρεῖσθαι, τὸ φυλάσσειν τὰς ἄρκυς. Ἀρκυωρὸς, ὁ τὰς ἄρκυς φυλάσσων. ἄρκυς δὲ, πάντα τὰ θηρατικὰ λίνα. Ξενοφῶν κυνηγετικῷ. Ἀρκύστατα, οἱ τόποι ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται. Ἀρκούντως, ἀρκετῶς, ἱκανῶς. Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ, ἀρκέσω, ἤρκεσα. καὶ ἀρκῶ, τὸ ἐπαρκῶ τοῖς πένησι. καὶ ἀρκῶ, ἀντὶ τοῦ ἱκανός εἰμι. καὶ ἀρκεῖ μοι τόδε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἱκανόν ἐστιν. ἐπαρκῶ δὲ, τὸ βοηθῶ τοῖς χρείαν ἔχουσιν, ἀρκετὰ δίδωμι. καὶ ἀπαρκῶ, τὸ ἀποδιδῶ. Ἅρμα, κώμη τις πλησίον [illegible]. καὶ ὄνομα ἔχον φρούριον ὀχυρὸν, ὅμορόν φασι τῇ Ταναγρικῇ. οὗ ὁ πολίτης, ἁρματεύς. ἐκλήθη δέ φασιν οὕτως, ἢ διὰ τὸ ἐκεῖ καταδῦναι τὸ τοῦ Ἀμφιαράου ἅρμα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἅρματος Ἀμφιαράου, καταφυγόντος ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐκπεσόντος εἰς Διώνυσον. ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ Ἀμφιάρειον. ἔστι δέ φασι καὶ τῆς Ἀττικῆς τόπος ἐν Πάρνηθι ἅρμα καλούμενος, κείμενος περὶ τὴν οὕτω καλουμένην φυλήν. τὸ δὲ παροιμιῶδες τὸ ὁπόταν ἀστράψῃ δι' ἅρματος, ἔνιοι ἀφ' οὗ καὶ διὰ χρόνου ἀδήλου, τοῦ Ἀττικοῦ ἅρματος μέμνηνται. ἢ μᾶλλον τοῦ Βοιωτικοῦ. φασὶ δὲ καὶ ὡς ἀστραπῆς γενομένης κατά τινα χρησμὸν οἱ Πυθαϊσταὶ, βλέποντες ἐπὶ τὸ Πύθιον ἅρμα, καὶ ὅτε ἀστράψειεν, ἔπεμπον θυσίαν εἰς Δελφούς. ἐτήρουν δὲ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ ἀστραπαίου Διός. τὸ ἅρμα ἑνικῶς, τέθριππον. πληθυντικῶς δὲ παρὰ λατίνοις, τὰ ὅπλα. καὶ ἅρμα, ὄχημα, καρροῦχα, δίφρος, καὶ πόλις Βοιωτίας. Ἁρμαθὴμ, ὄνομα τόπου. Ἁρμακίας, σοφός. Ἁρμαλιὰ, ἡ τροφὴ, παρὰ τὸ τῇ ψυχῇ ἁρμόζειν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἁρμόζω, ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰ σώματα, γίνεται ἁρμός. καὶ ὡς καθαίρω καθαρμὸς, οὕτως αἴρω ἁρμός. ἀφ' οὗ καὶ παρώνυμον ἁρμιά, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται ἁρμαλιά, ἢ διὰ τὸ δίκην ἅρματος φέρειν τὰ σώματα. Ἁρμαλίας ὄχος, ὁ τὴν τροφὴν τῇ στρατιᾷ ἐμπεριφερόμενος. ἢ τροφίτος, καὶ θρεπτικός. Ἁρμάμαξα, ἡ πρὸς ἀνθρώπων καθέδραν κατεσκευασμένη ἅμαξα. οἷον, ἅρμα καὶ ἅμαξα. ἢ ἀνδράμαξα ὡς οὗτος, ἢ ἀγωγὸς δὶς ἔφασαν. Ἁρμάτιον, ὅτι τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν ἁρμάτια, ἑρμάτια ὀφείλουσι λέγεσθαι, ὡς εὗρον ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐν ἀρχῇ τοῦ ς κεφαλαίου περὶ τῶν θείων ὀνομάτων. οἱ γὰρ Ἕλληνες οἷα λίθους ἀνδριάντας ἐποίουν μήτε χεῖρας, μήτε πόδας ἔχοντας, οὓς δὲ ἑρμᾶς ἐκάλουν. οὗ ὑποκοριστικὸν ἑρμάτιον. ἐποίουν δὲ αὐτοὺς λιθίνους θύρας ἔχοντας, καθάπερ [illegible]. καὶ ἔσωθεν αὐτῶν ἐτίθεσαν ἀγάλματα, ὧν ἐσέβον θεῶν. ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἑρμᾶς. Ἁρματηλασία, ἡ τῶν ἁρμάτων ἡνιοχεία. Ἁρμάτειον μέλος παρ' Εὐριπίδῃ, ἐξηγοῦνται οἱ παλαιοί. φασὶ δὲ εἶναι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ Ἕκτορος γενόμενον μέλος, ἀπὸ τοῦ θρηνεῖν τῶν [illegible]. Ἁρματηλάτης, ὁ ἡνίοχος, ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ ἅρμα.

Ἁρματροχία, καὶ ἁρματροχιὰ, ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ. Ἁρμεῖς, οἱ εὐκατηρίδες, ἐν κύκλῳ. Ἅρμενα, ἰδιωτικώτερον μὲν, ὅμως δὲ οὐκ ἀλόγως τὰ ἱστία καλεῖν.

Ἅρμενον, φιάλιον ἐστι. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, καὶ ἀραρὼς ἀραρόμενον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἅρμενον. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ τὸ ἁρμόζον, καὶ προσφυές. Ἁρμὴ, λαβὴ, καὶ σύνδεσμος σώματος, ἁρμογὴ, ἦχος τόνου, καὶ φωνῆς. Ἁρμίως, παραχρῆμα, παρὰ τὸ ἄρτι ἐσκεμμένα. Ἁρμόγαλα, τὰ ἀρτύματα, τὰ [illegible]. Ἁρμογὴ, ἡ σύνταξις. Μακεδόνες δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἁρμογήν. Ἁρμογλώσσα, ἅπαντα πάντα. Ἁρμόδιοι, οἰκεῖοι, συγγενεῖς, φίλοι. Ἁρμοδιωτικῶς, ὁμοίως, ἢ ἴσως [illegible]. Ἁρμόδιον ᾄσεται, λέγει Ἀριστοφάνης, ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾐδέσθη μέλος ἁρμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχὴ, φίλταθ' Ἁρμόδιε οὔ τί που τέθνηκας. ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθελόντας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ ἕτερα μέλη τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Λαμίου. Ἁρμόζει μοι δεσποτεία, καὶ ἁρμόζει μοι δεσπόζειν.

Ἁρμόζονται, συζεύγνυνται, συνάπτονται. Ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς. ὅθεν καὶ τὸ ἀρθρῶσαι, κυρίως δὲ Λευκή. Ἁρμόζουσα, συμφωνοῦσα, συναπτομένη, ἡ κοσμοῦσα. Ἁρμοῖ, ἐπίρρημα ὃ δηλοῖ τὸ νεωστί. δασύνεται μὲν κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ δὲ πλείων χρῆσις ψιλοῖ αὐτὸ, σφαλερώτερον ὂν κατὰ τὸ τεχνικόν. ἁρμός γάρ φασιν, ἁρμοῖ ἁρμῶ, καὶ συνελόντι ἁρμοῖ. κατὰ τὸ ἔσω ἐξοῖ, καὶ ἔνδον ἐνδοῖ. σημαίνει δὲ τὸ νεωστὶ, ταχέως. ἀπὸ τοῦ ἅρμα ἁρμοῖ. καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ, ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. καὶ ἁρμοῖ,

ἀντὶ

τεύεσθαι, τὸ ὀλιγοκρατεῖσθαι. ὅθεν ἴσως ἀριστοκράτης ἔχει τὸ ὄνομα. ἐπεβούλευσε γὰρ κατάλυσιν τοῦ δήμου. ὡς τὸ μισοῦ ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ ἀριστοκράτης κέκληται νῦν. ἀριστοκρατεῖσθαι, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἀριστοκράτης δὲ Σκελλίου υἱὸς, ἐπιβουλεύσας εἰς κατάλυσιν τοῦ δήμου. Ἀριστοκρατούμενοι, ὑπὸ ἀρίστων κρατούμενοι, ὁ δῆμος, ἢ ἑτέρων λοιπῶν καλλίστων. Ἀριστολοχία, βοτάνη τις. Ἀριστομήκιον, βοτάνη.

Ἀριστοτέχνης, ὁ ἐν τῇ τέχνῃ χρήσιμος. Ἀριστοτόκεια, ἡ ἄριστα γεννῶσα. Ἄριστος, μέγιστος, ἔξαρχος, ἐξοχώτατος. καὶ ἄριστος ἐπὶ σώματος, βέλτιστος ἐπὶ ψυχῆς. ἢ ἄριστος, ὁ ἐν πολέμοις ἀνδραγαθῶν, ἢ ὁ ὑπερέχων ἐν παντὶ πράγματι, καὶ τοὺς ἄλλους ὑπερβαλλόμενος. Ἄριστον, τὸ ἀκράτισμα, ἤγουν τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα. ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. Φιλήμων, τροφαῖς τέσσαρσι χρῆσθαί φησι τοὺς παλαιοὺς, ἀκρατίσματι, ἀρίστῳ, ἑσπερίσματι, δείπνῳ. καὶ ὅτι τὸ μὲν ἀκρατισμὸν, διανηστισμὸν ἰατροὶ ἔλεγον. τὸ δὲ ἄριστον, δορπηστόν. τὸ δὲ δεῖπνον, ἐπιδορπίδα. ἐστὶ δέ φησιν ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων παρ' Αἰσχύλῳ, ἐν οἷς εἰσάγει τὸν Παλαμήδην λέγοντα οὕτω, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα, ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρία. τὸ δὲ τέταρτον οὕτω μέμνηται Ὅμηρος, ἔρχεο δειελιήσας, ὃ καλοῦσί τινες δειλινὸν βρῶμα, μεταξὺ ὂν τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου καὶ δείπνου. ὅτι δὲ τοῦτο, ἤγουν τὸ δειελιήσας ἀνακλίνεται, ὡς μὴ δηλοῦν τετάρτην τροφήν. ἐπεὶ μὴ δὲ οἶδεν Ὅμηρος τροφὰς ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τέσσαρας. ὁ δὲ Ἀθήναιος, ὡς ἄριστον μέν ἐστι, τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον. δεῖπνον, τὸ μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον φαμέν. δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν. ἐπεὶ δὲ τοῖς ἐπικρίνεσι συνωνυμεῖν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ, ἐξ Ὁμηρικῆς χρήσεως ὡρμημένος. ἄριστον λέγομεν, καὶ ἀριστῶμεν, ἄριστος, συνάριστος, ἀριστοποιούμενοι. καὶ τὸ Μενάνδρου δρᾶμα συναριστῶσαι, ὃ παρὰ Ξενοφῶντι συνάριστος. Ἀριστονομία, ἡ εὐνομία, ἢ τῶν ἀρίστων διανομή. Ἀριστόχειρ, ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα, ἢ ἀριστόχειρ ἀγών. Ἀρύβαλλος, κλειστὸν ἢ βαλάντιον, ἢ μηδωνάτιον, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. Ἀρίσυλλος, κύριον ὄνομα, αἰσχρὸς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. καὶ ἐν ἐκκλησιαζούσαις μέμνηται αὐτοῦ, ὡς αἰσχροποιοῦ. Ἀρισωτὸς, ἀρίστη ὥρα. Ἀρισφαλῆ οὐδὸν λέγει Ὅμηρος, τὴν τραχεῖαν καὶ πάντα σφάλλουσαν, ὡς κατολισθαίνοντα πίπτειν τὸν ὁδεύοντα. Ἀρίφρων, ὁ καλῶς φρονῶν.

Ἀριφραδέα, δῆλα, εὔσημα, εὐεπίγνωστα, ἢ φανερά. Ἀρισφαλεῖς, εὐχερῶς ἀπατώμενοι. Ἀρισφαλεῖς, ἰσχυρῶς σφαλεροί. Ἀριφραδὲς, ἄγαν φανερόν. Ἀρίκα, ἄρρην πρόβατον.

Ἀρίχεται, γλίχεται, ἐπιθυμεῖ. Ἀριχευτῶν, ἐκλεῖθεν ζητ.

Ἀρνάθ, ἡ λίμνη, ὑπὸ σύρων. Ἀρίων, ὁ ἵππος τοῦ Ποσειδῶνος υἱὸς, καὶ μία τῶν ἐρινύων. Ἄρκαλα, λευκά, καὶ ἐνώτια ἐξ ὤμων περίεχον. οἱ δὲ, ξύλα ξηρά. Ἀρκαλῶν, περιχαλῶν, μέτρων. Ἀρκάνη, τὸ ῥάμμα, ᾧ τὴν κρόκην ἐγκαταπλέκουσιν αἱ διαζόμεναι. Ἀρκαλέον, ξηρὸν, γονιμόν. Ἀρκαδικὸν, ἀρκαδικὸς πῖλος, Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. Ἀρκάς. ἰστέον ὅτι ἀρκάς, κυνῆ ἐλέγετο. ὅτι ἀρκαδικὴ πῖλος, διὰ τὸ ἔχειν ὡς εἰκὸς τι διάφορον πρὸς τὰ ὁμοειδῆ, καὶ ὅτι φιλόσκιος ἐφόρουν ἀρκάς. καὶ ὅτι ἐξελαθέντες παρὰ ἀρκάσι φασὶ φαλλὸν, μίσθον τι ... ἢ ψόος, ὃ ἰδίως θαλάσσιον καλεῖν. καὶ ὅτι παροιμία ἦν τὸ ἀρκάδας μιμούμενος, ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπωρούντων. μαχιμώτατοι γὰρ ὄντες, αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἐνίκησαν, πολλοῖς δὲ ἄλλοις αἴτιοι τοῦ νικᾶν ἦσαν. ὅθεν ὁ Πλάτων ὁ κωμικὸς, διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας φησὶν αὐτὸς ἑτέροις ἄλλοις ἐκδιδόναι διὰ πενίαν, ἀρκάδας μιμεῖσθαι. ἕτερος δὲ ῥήτωρ ἐπιφανὴς τὰ πολλά φησιν, ἀρκάδας μιμούμενος, ἄγαν ἄλλοις ταλαιπωρῶν. οἱ γὰρ ἀρκάδες, ὑπὲρ ἑτέρων ἐκστρατεύεσθαί φασιν, ὃ δὴ καὶ Ἡρακλῆς ἐπεῖχεν. ἐξ οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως μοχθούντων, τὸ ἐν τῇ ψάλει γενηθῆ-

σαι. κατὰ τὴν ἀρκαδίαν δέδαλε, ὃς μικρὸς τετάρτῃ γενηθεὶς, ἄλλως ἄλλα. Ἀρκάδες, ἀπὸ Ἀρκάδος υἱοῦ Διός. καὶ ἡ χώρα αὐτῶν ἀρκαδία, κληθεῖσα πρότερον καὶ πελασγία, καὶ παρρασία, καὶ λυκαονία, καὶ γιγαντὶς, καὶ ἀζανία. ὅτι δὲ ἀρκάς τό, τι κάλλιον καὶ τὸ ἐθνικὸν συστέλλει τὸ ἄλφα, καὶ ὀξύνεται, καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται, κατὰ τὸ φυγὰς φυγάδος, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ δῆλον. ὃς παραδίδωσι τὸ ἱμὰς καὶ ἀνδριὰς, ἰατρικώτατα ἐν τῇ λογγίνῃ, κατὰ τὰς μοσχὰς μιμεῖσθαί φασιν αὐτὰ, καὶ τὴν τῶν μακρῶν κλίσιν, τοῦ ἱμὰς ἱμάντος καὶ βιβὰς βιβάντος. δοκεῖ δέ φασι, παλαιότατα ἔθνη ἑλλήνων εἶναι τὰ ἀρκαδικά. διὸ καὶ προσέληνοι ἐλέγοντο οἱ ἀρκάδες. ἄλλοι φασὶν ὅτι ὁ ὑγιεινὸς πρῶτον αὐτοὺς ἐκάλεσεν. ὅθεν δὲ ὁ Λυκόφρων παραφράζων, πρόσθε μέντοι τοὺς ἀρκάδας, βαλανηφάγους εἶπεν. Ἀρκεῖν, βοηθεῖν, προσθεῖν. Ἄρκιος κρίκαν, ὁ τῆς ἀρχῆς καὶ ἄρκιον κρίον, διάφθογγον. ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον, ἴσως. Ἀρκεσιτέλης, λαίστης, ὁ υἱὸς ἀρκεσίλα. ὃς ἦν παρὰ τὸ ἀρκεῖν ἀρκέσαι ἐφρίθη, ὡς οἷον ἐπιθυμεῖν χαλοῦ διατιμώμενος, ὅθεν καὶ ὁ σατάρχης. ὁ διότι ἄρκος αὐτὴν, ὅτι ἄρκτος, θηλάζει, καθὰ καὶ Ἱστορεῖται, ὁ αἴξ, καὶ ἄλλοι τινὲς λέγουσιν. ἐν οἷς καὶ οἱ τῶν ῥωμαίων ἔβδομοι κατὰ δίκην, ῥῶμος δαιδαλὴ καὶ ῥώμυλος, οὓς ἐθήλασε λύκαινα, ἣν παρὰ τοῖς ἰταλιώταις λοῦπα καλεῖται. ὁ δὲ ὄνομα μετῆκται ἀπαιτείως εἰς ἑταιρίδων προσηγορίαν. τὸ γὰρ ζῶον ἁρπακτικὸν ἡ λοῦπα, ὅπερ λύκαινα. καὶ αἱ ἑταιρίδες δὲ, ὁμοιότροποι. οἱ δὲ καὶ μῦθος περιφέρεται, ὡς ἀρκτίνῃ αὐτὴν ἄρτος, ἢ ἰσορία θηρατικὰ τὸ βιοῦν βρέφος ἀνθρωπίνως μαθεῖν. φασὶ γὰρ αἰφαλὸν τὴν Λυκόνησον, ἢ Λαΐου, ἐξ ἄρκτου γυναικὸς τεκεῖν τὴν ἀρκείσιον. Ἀρκεσίλαος, ἀμυντικὸν, ὅτι βοηθητικόν. δηλοῖ δὲ τὴν ἐπαρκοῦσαν λαοῖς. ὥσπερ δὲ μισῶ μίσους, μισοσίλαος. οὕτως ἀρκῶ ἀρκέσω, ἀρκεσίλαος. διὸ καὶ εὐρυσθενίαν γεννῶντος ὁ τούτῳ ἀρκεσίλαον. αὐτοῦ δὲ καὶ χαλκοκαρδίους, λαέρτου. διὰ τοῦ δὲ καὶ ἀνδρείου, ὀλυσσέα. οὗ καὶ πηνελόπης, τηλέμαχον. αὐτοῦ δὲ πολυπόρθης τοῦ νέστορος, περσέπολιν, ὡς Ἡσίοδος. Ἀριστοτέλης καὶ ἑλλάνικος, τηλέμαχόν φασι ναυσικάαν γῆμαι τὴν ἀλκινόου, καὶ γεννῆσαι τὴν περσέπολιν. ἔνιοι δὲ καὶ τοιούτους λόγους ἀποκρίνουσιν. ἐκ κίρκης υἱοὶ κατὰ Ἡσίοδον ὀδυσσεῖ, ἄγριος καὶ λατῖνος. ἐκ δὲ καλυψοῦς, ναυσίθοος. ὁ δὲ τηλεγόνειαν γράψας Κυρηναῖος, ἐκ μὲν καλυψοῦς τηλέγονον, υἱὸν ὀδυσσεῖ ἀναγράφει, ἢ τηλέδαμον. ἐκ δὲ πηνελόπης, τηλέμαχον καὶ ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον, υἱὸς αὐτοῦ ἐξ εὐίππης θεσπρωτίδος, λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι δόρυκλον φασί. Σοφοκλῆς ἐκ τῆς αὐτῆς εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε τηλέμαχος. Ἀρκεῖσθαι, πληροῦσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦ. ἴδιον τῶν ἰώνων χρῆσθαι τῆς ἀποθηραφαῖς, ἀντὶ προσαγωγικῶν. Ἀρκείσιος, ὁ πάππος ὀδυσσέως. Ἄρκευθος, φυτὸν ἢ δένδρον ὅμοιον ἀκανθώδει, ἀπόλλωνος ἱερόν, ὡς ἱστορεῖ Μνασέας. Θεόφραστος δέ φασιν, ὅτι τῶν ἀγρίων ὅσα, ἐλάτη, πεύκη, ἄρκευθος, μελία, οἶα καὶ ἀναρύκα, ἣν καλοῦσι φιλάδελφον. Ἄλλως. Ἄρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους, ἀπὸ τῶν ἀρῶν, ὅτι τὰς βλάβας πάυειν, ἀράκευθος, καὶ ἄρκευθος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἀκάνθας κεκρυμμένας, οὗ τὰς ὀσμὰς πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέφεται. Ἀρκέσαι παρ' Ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν ἄρκιος φανήσεται, βοηθήσει. Ἀρκέσιον, οὕτω καλούμενον ἔστιν ἐν τῷ ἱερῷ κειμένης ἰδέας. παρὰ τὸ ἀρκεῖται, τὸ βοηθοῦσι. Ἄρκυλα, τὸ ὕδωρ. κρύσταλλον, τὴν ὕσγινα. Ἀρκὺς, ταχύς. Ἄρκιος, ἀρχαῖος ἐρασεὺς, ἀγαθὸς, πολεμικός. Ἄρκιον, ἀρκετὸν, αἱρετώτερον, ἱκανὸν, ἕτοιμον. Ἀρκὸν, χολλύ. μακεδόνες. Ἄρκος. ἄρκτος, βοήθεια. ἢ τὸ παιόνιον, καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἱερὰ τοῦ ἀρτέμιδος. Ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ, ἀρκεῖ. ἐπιθυμητικόν, βοηθῶ. Ἀρκεῖ ἡμῖν ἀρκεσθῆναι, καὶ δηλοῖ ἡμῖν ἀριστῆσαι. ἢ ἄρκος, παρὰ τὸ ἀρκῶ. ἄρκος ἡ ἐπιθυμίᾳ ἑαυτῆς, φασὶ γὰρ αὐτὴν διαζῆν τὴν χειμῶνα,

χωρὶς

ταχέως ἐγλυόμενον γινομένου. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρίγνωτος, διάδηλος, φανερός, ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ γνωτοῦ, ὃ δηλοῖ τὸ γνώριμον. Ἀρίδακρυε, ταχέως.

Ἀριδάκρυοι, πολυδάκρυτοι. Ἀριδείκετος, ὁ ἄγαν ἔνδοξος. παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω, ἐξ οὗ παράγωγον δεικνύω. καὶ δείκελον, τὸ δεικτικὸν τῶν ὁμοιότητα. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχετος, ἐμῶ ἔμετος, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείκω δείκετος, καὶ ἀριδείκετος.

Ἀρίδες, τὰ τεκτονικὰ ἐργαλεῖα. καὶ ἀρίδες, αἱ κατὰ κεστροδῶν ποαί. Ἀριδήλων, τῶν ἀριδήλων, κρυπτῶν. Ἀρίδηλον, ἔνδηλον, φανερόν. Ἀριδηλότατα, φανερώτατα. Ἀριζήλη, θαυμαστή, ἄγαν ἐνδηλοτάτη, ὅπερ θηλυκόν ἐστι τοῦ ἀρίζηλος. οἷον ἀστὴρ ἀρίζηλος, καὶ ὅτι ἔτρεψε τὸ δ εἰς ζ συνήθως, δῆλόν ἐστι. καὶ ὅτι κυρία λέξις ὡς ἐν ποιήσει τὸ ἀριζήλη, ἐπὶ φωνῆς περιφανευούσης τὰς ἀκοάς, φασὶν οἱ παλαιοί. καὶ ἀρίζηλον λέγει παρ' Ὁμήρῳ, ἀρίδηλον δηλοῖ, τραπέντος τοῦ δ εἰς ζ, κατὰ συγγένειαν τοῦ δ καὶ ζ. Ἀρίζηλος, ὁ περιφανής. δωρικῶς ἀρι. καὶ τὸ δῆλος ὁ φανερός, ἀρίδηλος. ἐκ τοῦ δηλός, ὃ σημαίνει τὸν πεφανερωμένον τὸν δῆλον. ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, δῆλος. πλεονασμῷ γίνεται ἀρίσδηλος. καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ σύγκειται, τρέπει τὸ σ καὶ δ εἰς ζ, καὶ γίνεται ἀρίζηλος, ὁ ἄγαν ἔνδηλος. καὶ ὁ ἀρίζηλος, πολυτίμητος. καὶ ἀριζήλη, ἡ διάδηλος καὶ φανερά. Ἄριχος, τάφος. κύπριοι.

Ἀρία, ἀπειλή. Ἀριήκοον, ὀξυήκοον, ὑπακοῦ. Ἀρίηκος, λίαν ἐπήκοος. Ἀριά, λίαν. Ἀριπρέστερον, χαλεπώτερον. Ἀριθάτων, τῶν πλείστων. Ἀριθμεῖν, ἐπὶ ψήφου. μετρεῖν, ἐπὶ μεδίμνου. σταθμεῖν, ἐπὶ ζυγοῦ. καὶ ἀριθμεῖται, ἐξετάζεται. Ἀριθμηθήκωμεν, εἰς φιλίαν ἔλθωμεν. Ἀριθμητά, τὰ ὀλίγα. Ἄρθμια, φίλια ※ Ἀριθμός. παρατηρητέον, ὅτι τό τε τὰ φωνήεντα, τό τε τὰ σύμφωνα συντελοῦσιν εἰς ψηφισμὸν καὶ ἀριθμόν, ὡς παρὰ τοῖς ἐπικειμένοις λατίνοις ὁ λογαριασμός. συντελοῦσι καὶ εἰς τοῦτο τρία σχήματα, ἅπερ κυρίως οὐκ εἰσὶ γράμματα, τὸ ἐπίσημον δηλονότι ϛ, σκόπτα, καὶ ἡ χαρακτήρ. πάντα δὲ τὰ γράμματα ἀριθμὸν δηλοῦσιν. τὸ γὰρ α σημαίνει ἕν, τὸ β δύο, τὸ γ τρία, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τὸ ἐπίσημον τὸ οὕτω γραφόμενον ϛ, ὅπερ ἕκτον ἐν τοῖς γράμμασι τίθεται, ἓξ ποιεῖ. καὶ οὕτως ἀκολούθως ἕως τοῦ ι, ὅπερ ποιεῖ δέκα. καὶ ἕκαστον ἀκολουθούμενον γράμμα, δέκα προστίθησιν ἐπὶ τὸ προηγούμενον, ἕως τοῦ π, ὅπερ ποιεῖ ὀγδοήκοντα, ἔπειτα ἀκολουθεῖ ἡ σκόπτα, ὅπερ ποιεῖ ἐννενήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ τὸ ρ, ὅπερ ποιεῖ ἑκατόν. εἶτα ἕως τοῦ ω, τὸ καθέκαστον γράμμα προστίθησιν ἑκατὸν ἐπὶ τὸ προηγούμενον. τὸ δὲ ω, ὀκτακόσια ποιεῖ, καὶ ἀκολούθως ἐπάγεται χαρακτήρ, ἥτις ποιεῖ ἐννακόσια. τὰ δὲ χίλια γίνεται διὰ τοῦ α μετὰ τοῦ σήμαδος. δισχίλια δὲ οὕτω, β. καὶ τὸ αὐτὸ διὰ τῶν ἑξῆς γραμμάτων ἐφεξῆς γίνεσθαι. Ἀριθμός, σημεῖον γνωριστικὸν ὂν παντὸς τῶν ὑποκειμένων. ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται, σωρεία μονάδων, ἢ μονάδος σύνθεσις, ἢ χύμα μονάδων, οὐχὶ διαιρέσεις μονάδων. Ἀριθμῶ, καὶ ἀπαριθμῶ, καὶ ἐξαριθμοῦμαι, καὶ ἀπηριθμῶ, καὶ ἀπηριθμοῦμαι. ὡς Ξενοφῶν, καὶ ἀπηριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα παρθυμέσαν, εὐθὺς τὴν ἐπιτείην ἐλαύνειν. Ἀριθέωνες, ἡνίοχοι. Ἀρίκωοι, χαλινοῖς. Ἀρικέμων, εὐσύλληπτος.

Ἄριμα, ὄνομα ὄρους. Ἀριμάζειν, ἁρμάζειν. Ἀριμάθαιοι, ἑρμηνεύεται αἶρον. Ἀριμαίνουε, γαλὴν σὺν πόντῳ. Ἀρι, μεγάλως. ὅθεν καὶ ἀρίζηλος, ὁ μεγάλως ζηλωτός. καὶ σὺν βλάμας ἐβλάναμος, τὸ ἀριδήλος. Ἄριμος, πίθηκος, ἄριμα. οἱ δὲ, ὄρος Κιλικίας. Ἄριον, τὸ νάπυ, οὗ φύλλον ἡ μίνθη, ὃ ἡδύοσμον. ἄριον δὲ, τὸ νάπυ. Ἀρίξαι, ὑποσπρίξαι. Ἀριοβαρζάνης, σατράπης φρυγίας ἀπαλλαχθεὶς οὗτος παρὰ Ξέρξου, ἀπέστη. ὃς καὶ συνεπείλασε λαόν, τοὺς πολεμήσαντας αὐτῷ καὶ καρυσάμενος ἐκπέμψων. Ἀρίπικρον, μεγάλως πικρόν.

Ἀριπρεπέα ἄστρα, τὰ λίαν ἐκπρεπῆ τῇ λαμπρότητι. καὶ ἐπὶ ταύτης παρὰ ἐκπρεπέα βασιλῆα εἰπεῖν Ὁμηρικῶς, καὶ ἀριπρεπέα ἄστρον, διὰ τὸ ἐν ἀμφοῖν ὡς εἰπεῖν περιφανές. ὡς γὰρ ἐπιτείνει τὸ ἀρι ἐπιτατικὸν μόριον, οὕτω πολλαχοῦ ἡ ἐκ πρόθεσις καὶ ἡ περί. ἐναντίον δὲ παρὰ ἐκπρεπεῖ, καὶ ἀριπρεπεῖ, τὸ ἀπρεπές, ὡς ἀπὸ εἰδητὸς περιπεπτωμένον. τὸ δὲ μεγαλοπρεπές, ἀρετὴν δηλοῖ λαμπράν. Ἀριπρεπέα, ταυτὸν ἐστὶ παρὰ ἐκπρεπέα ἐν πολλοῖς. ἐπιτείνειν γὰρ σημαίνει καὶ ἡ ἐκ πρόθεσις, καὶ τὸ ἀρι ἐπίρρημα.

Ἀρίσβα πόλις, ἀπὸ Ἀρίσβης θυγατρὸς μὲν Μάκαρος, ἢ Μέροπος, ἣν πρώτην ὁ Πάρις ἔσχε γυναῖκα. Ἀριπρεπής, μεγαλοπρεπής. Ἀριπρεπής, ἐπίσημος, ἔνδοξος καὶ διάδηλος. Ἆρις, οὐ μόνον τὸ ὄργανον, ἀλλὰ καὶ βοτάνη τις, οὕτω καλουμένη παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀρίσημος, φανερὸς ἐν πολλοῖς. Ἀρισκυδής, ἡ ἄγαν ὀργιζομένη. σκύζω γὰρ, τὸ ὀργίζομαι. Ἀρίσκος, ὄφιος. Ἀρίσβη, πόλις θρᾴκης, μιτυληναίων ἀποικία. Ἀριεπής, εὔλαλος, ἄριστος τοῖς ἔπεσιν. Ἀρισκύλας, ἀρισῶντας. Ἄριστα. τρεῖς εἰσὶν τροφαί, ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα τε, κατ' Αἰσχύλον. Ἄριστα, κάλλιστα. Ἀρισταῖος, ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης, πρῶτον τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιλφίου ἐξεῦρεν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος. Ἀριστᾶν, εὐωχεῖσθαι, ἐμφαγεῖν. Ἀριστοφάγος, ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς. Ἀρίσταρχος, μηδὲν ἐν τῷ Ὁμήρῳ ἀλληγορεῖν ἀξιῶν, οὐ μόνον ὑπερβολικόν ἐστι λέγειν, ἀλλὰ καὶ σοφίας μεγάλης ἀφαιρεῖται τὴν ποιητικήν. Ἀριστάω, ἀριστῶ, τὸ γευματίζω. ἐξ οὗ ἄριστον, τὸ γεῦμα. ἀριστᾶν δὲ, ὁ ἀνθρακευτοῦ.

Ἀριστεία, ἡ ἀνδραγαθία. Ἀριστείδης, ὁ ἐπικαλούμενος δίκαιος. καὶ Ἀριστείδης ἀνδριαντοποιός, Θηβαῖος. Ἀριστεῖον, τὸ τοῖς ἀριστεῦσι διδόμενον ἔπαθλον, ἢ τὸ δῶρον τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ.

Ἀριστερά, τὰ μωρά. δεξιὰ δὲ, τὰ συνετά. ἀπὸ τοῦ ἄριστος, ἀριστερός, ἀριστερά, ὡς φαῦλος φαυλερὸς φαυλερά. ἔτι δὲ κατ' εὐφημισμόν, ὥσπερ καὶ εὐώνυμος λέγεται ἡ αὐτή. καὶ ἀριστεραὶ χεῖρες παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ, οἱ σαρκικοὶ λογισμοί. δεξιὰ δὲ χείρ, τὸ ἅγιον πνεῦμα. ὡς τὸ, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου. τὰ γὰρ δεξιὰ μέρη τοῦ ἀριστεροῦ πνεύματος οὐ φροντίζουσι, πειθόμενα τῇ δεσποτικῇ φωνῇ, ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Ἀριστεροστάτης, ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ. Ἀριστεύς, πρόμαχος ἄριστος, καὶ ὁ πολέμῳ νικῶν. Ἀριστεῦσιν, ἱππεῦσιν, ἐπὶ δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. μόνα γὰρ τὰ διὰ τοῦ ευ διφθόγγου ἐκφερόμενα ἐπὶ τῶν ὀνομαστικῶν, τηροῦσι τὸν ευ δίφθογγον καὶ ἐπὶ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. οἷον, ἀριστεὺς ἀριστεῦσιν, ἱππεὺς ἱππεῦσιν. ὁμοίως καὶ αἱ ἀπὸ τῶν εἰς μι ῥημάτων γινόμεναι μετοχαί. οἷον, τίθημι τιθεὶς, ὁ τιθεὶς τοῖς τιθεῖσι. συνίημι, ὁ συνιεὶς τοῖς συνιεῖσιν. ὅσα δὲ εἰσὶ τῶν ὀνομάτων σύνθετα παρ' οὐδετέρων, ἢ αὐτῶν φυλάττουσι τοῖς οὐδετέροις κλίσιν. οἷον, ὁ εὐγενής, τοῦ εὐγενέος εὐγενοῦς, τοῖς εὐγενέσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ γένος συγκείμενον. καὶ Δημοσθένης, Δημοσθένεος Δημοσθένους, Δημοσθένεσιν ὁμοίως, ὡς ἀπὸ τοῦ σθένος. Ἀριστεύω, μετὰ προθέσεως συντάσσεται. οἷον, ἠρίστευσεν ἐν τῇ μάχῃ. ὅθεν ἀριστεὺς καὶ ἀριστεία. Ἀριστήσασθαι, γεύσασθαι. Ἀριστίνδην, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκλογήν. ὡς τὸ πλουτίνδην, ἀντὶ τοῦ πλουσίως. Ἀριστόβουλος, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. Ἀριστῦραι, δοῦλαι. Ἀριστίων. Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένους, οὗτος Σάμιος μὲν ἦν, ἢ Πλαταιεύς. ὡς δ' ἄλλος φησίν, ἐκ μειρακυλλίου, ἑταῖρος Δημοσθένους. ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἀφαισίωνα, ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον. Ἀρισκύδας, ἡ ὀργίλη, παρὰ τὸ ἀρι καὶ τὸ σκύζεσθαι, ἡ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως Ἀρτεμίδωρος. Ἀριστόδημον, ἀρχαιότερον οἱ κωμικοί, τὸν πρωκτόν, καὶ θύλακον, καὶ ἡμιστάμνια λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ ἑταιρικοῦ. φορμισίους δὲ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα, καὶ βασιλίδας, καὶ λαχάρας. Ἀριστοκρα-

διωχθῆναι. ὅτι δὲ αὐτὴ ἡ οἶκος ὀρνίθων εἶχε πρόσοδον τοῖς πτεροῖς, ἱστορεῖ καὶ Εὐφορίων ἐν Θρᾳξί. Ἀρατὸν, βλαπτικὸν, ἀπὸ τοῦ ἀρά, ὁ βλάβη. καὶ ἀρητὸν, τὸ πολυεύχετον. Ἄρατος, ὀρχηστὴς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ ἀρατὸς μὲν ἐπίθετον ὤν, ἐξήνεγκε κατὰ ἀναλογίαν. κύριον δὲ τυγχάνον, προπαροξύνεται. ὡς δηλοῖ τὸ χρόνος. καὶ ἄρατος, εὐκταῖος. ἐξ οὗ κατὰ παρωνυμίαν καὶ ὁ ἄρατος γίνεται. ἔνθεν δὲ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον Ἄρατος, καὶ τὸ σύνθετον ὁ Δαμάρατος, καὶ ὅσα κατ' αὐτό. πολλῶν δὲ ὄντων, ὥσπερ διαφόρως τονοῦνται πρὸς διάφορον σημασίαν κατὰ τὸ ἀρατὸς καὶ ἄρατος, μηνύον ἐν αὐτοῖς καὶ τοῦ μαλακοῦ ὀξυτόνου ἐπιθέτου, καὶ τὸ Μάλακος προπαροξυτόνου κυρίου. ἱστορικὸς δὲ ἦν ἐκεῖνος, ὡς ἱστορεῖ ὁ Δειπνοσοφιστής. ὅτι δὲ τὸ ἀρατὸν πλεῖστος ἄρρητον ἐστὶ γράφουσι, δῆλον. καὶ ὡς οὐκ εὐθὺς χαίρουσιν οἱ παλαιοὶ τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, πάντως δὲ παῖς μὲν ἀρατὸς, ὁ εὐκταῖος. γόνος δὲ ἀρατὸς, ὁ ἀπευκταῖος, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπάρατος. μέση δὲ λέξις ἡ ἀρὰ καὶ τὸ ἀρᾶσθαι, ἀφ' ὧν τὰ τοιαῦτα γίνονται. Ἄρβιος, πράγος.

Ἀρθὶς, μετεωρισθείς. Ἄρθεν, συνηρμόσθησαν. Ἀρθῆναι, ἀπελθεῖν, ἢ ἀπολέσθαι. Ἀρθήσεται, ἐκ τοῦ αἴρω ἀρῶ ἦρκα ἦρμαι ἤρθην, ἀρθήσομαι ἀρθήσῃ ἀρθήσεται. Ἀρθμηθέντες, φιλιωθέντες. Ἀρθμήσαντε, ὅτι φιλωθέντες, καὶ διὰ τὴν φιλότητα διετμήγησαν εἰς ἀρθμὸν, ἤγουν εἰς ἁρμονίαν φιλικὴν ἐλθόντες ἀλλήλοις. ὡς γάρ ἐστι συμπλοκὴ μάχης, οὕτω καὶ φιλικὴ διάρμοσις. Ἄρθμιοι, οἱ κατὰ φιλίαν ἡρμοσμένοι. ἀρθμὸς γὰρ ἡ φιλία. καὶ Ἄρθμιος, κύριον ὄνομα. δοῦλος ἐστὶ βασιλέως. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἦρμαι, ἁρμός. ὡς κείρω, κορμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἀρθμός. ὡς πείρω, πορμὸς, καὶ πορθμός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω. οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις. Ἀρθμὸν, προτμησίαν, ἢ μετάφρενον, ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ἄρθρα λαμβάνεται κατ' ἐξοχήν. οἷον ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ ὁ Ὅμηρος. λαμβάνονται καὶ εἰς μοναδικὴν κτῆσιν. οἷον ἐὰν εἴπω χωρὶς ἄρθρου, ὅτι συγγενής σου ἦλθε, δηλῶ ὅτι εἰσί σοι πλείους συγγενεῖς. εἰ δὲ προσθεὶς ἄρθρον εἴπω, ὁ συγγενής σου ἦλθεν, ἐμφαίνω διὰ τοῦ λόγου, ἕνα σοι εἶναι συγγενῆ. καὶ εἰς δευτέραν γνῶσιν, οἷον, παῖς ἦλθεν ἐὰν εἴπω, οὐκ οἶδα ποῖα παῖς ἐστί. μετὰ δὲ τοῦ ἄρθρου, εἰς γνῶσιν ἔρχεταί σοι ποῖα ἐστί. λέγεται δὲ καὶ εἰς ἀοριστίαν, οἷον ὁ παίσας μαθητὴς τυπτέσθω. καὶ οὐ λέγω τὸν προπαίσαντα, ἀλλὰ ὅς ἐὰν μέλλῃ παίσειν. Ἄλλως.

Ἄρθρα, μέλη, ἄκρα. τίθεται δὲ τὰ ἄρθρα μετὰ τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν συνδέσμων, καὶ τελικῶν αἰτιολογικῶν, εἴσω δέ ποτε πλέοντες. ὡς ὅτε λέγω, ἔρχομαι ἕνεκα τοῦ ἀναγινώσκειν, ἐπιτήδειός εἰμι πρὸς τὸ ἀναγινώσκειν, τρέχω εἰς τὸ ἀναγινώσκειν, χαίρομαι ἐπὶ τῷ ἀναγινώσκειν. οὐ γὰρ ἔχει ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ τελικὰ ἢ συνδετικὰ, καθ' ὅτι ἔχουσιν ἐπιρρήματα θελητικὰ, ἀντὶ τῶν τελικῶν καὶ συνδέσμων, παραλαμβάνεται ἀπὸ τῶν ἄρθρων προσώπων τῶν ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων. οἷον, ἀπὸ τοῦ γέγραπται, γραπτέον, ἀντὶ τοῦ σπουδαστέον. οὕτω καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. ἀφ' ὧν ἐπιρρήματα καὶ ὀνόματα παρασχηματίζονται, τούτοις τοῖς ἐπιρρήμασι παρεπόμενα, οἷον γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον. ἀντὶ τοῦ σπουδαστέος, σπουδαστέα, σπουδαστέον, ἐφ' ὅσον ἐστὶν ὄνομα, οὐκ ἐφ' ὅσον ἐστὶ παθητικὴ μετοχὴ μέλλοντος χρόνου. ἔχει γὰρ ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ μετοχὰς παθητικὰς, ἰδίας μέλλοντος χρόνου, ἐνδιαλλαμβανομένας ταῖς λατινικαῖς μετοχαῖς, ἐν δαός, δας, δουμ λεγούσαις. Τῶν παραγώγων ἀντωνυμιῶν τὰ ἄρθρα προτίθενται, ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων. οἷον, ὁ ἐμὸς οἶκος, ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατὴρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ, τὸ ἡμέτερον τέκνον. ἰστέον, ὅτι ὅταν δύο ὀνόματα ᾖ, τὸ ἓν καθολικώτερον τοῦ ἑτέρου, εἰ μὲν προτάσσεται τὸ καθολικώτερον, δυσὶν ἐπιφέρονται. οἷον, ὁ ἰχθὺς ὁ κέφαλος. εἰ δὲ τὸ ἕτερον, καὶ δυσὶ καὶ ἐνὶ, οἷον κέφαλος ὁ ἰχθὺς, καὶ ὁ κέφαλος ὁ ἰχθύς. εἰ δὲ ἐπίθετον καὶ προσηγορικὸν ὦσιν, εἰ μὲν προτάττηται τὸ προσηγορικὸν, μετὰ τοῦ ἄρθρου ἀμφότερα λέγονται, οἷον οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἀγαθοί. εἰ δὲ τὸ ἐπίθετον, τὸ ἄρθρον ἔχει ἀεὶ, τοῦ ἑτέρου χωρὶς ἄρθρου λεγομένου. οἷον, οἱ μέλανες ἵπποι. ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν καὶ κτημάτων, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ κτητικὸν ἄρθρον ἔχειν, ἀλλ' οὐδέποτε ἔχει. σημαίνει γὰρ τοῦ κτητικοῦ προτασσομένου τὸ ἄρθρον εἶναι αὐτοῖς μετὰ τοῦ κτητικοῦ λεγόμενον, καὶ διαφέρον πρὸς τὸ κτῆμα. οἷον, ὁ ἐμὸς οἶκος. εἰ δὲ τὸ κτῆμα προτάττηται, καὶ τὸ κτῆμα ἄρθρον ἔχει, καὶ τὸ κτητικόν. ὅμως καὶ τὸ τοῦ κτητικοῦ πρὸς τὸ κτῆμα ἀναφέρει. δύο δὲ ἄρθρα καθ' ἑνὸς ὀνόματος λέγονται. οἷον ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς, ὥσπερ ἂν ἦν ὁ οἶκος ὁ τοῦ γεωργίου. τὸ μὲν γὰρ ἓν ἔχει ἀναφορὰν τοῦ κτήματος, τὸ δὲ ἕτερον τοῦ κεκτημένου. ἐπειδὰν δὲ ὄντος καὶ κυρίου, τὸ ἐπίθετον ἔχει τὸ ἄρθρον ἀεὶ, ὁπότερον ἂν προτάττοιτο, τὸ δὲ κύριον οὐδαμῶς. οἷον Πλάτων ὁ σοφὸς εἴρηκε τάδε. καὶ ἀνάπαλιν, ὁ σοφὸς Πλάτων εἴρηκεν. εἰ μὴ ποιητὴς παραχρῆται. ὡς Ὅμηρος ἐν χρυσέῳ ἀορτῆρα λέγει, ὀφείλων εἰπεῖν τὸν ἀορτῆρα χρύσεον. εἰ δὲ πρὸς ἀγνοοῦντα, λέγω ὅτι ὁ κέφαλος ἰχθὺς, καὶ ὁ οἶκος ἐμὸς, καὶ ὁ Πλάτων σοφός. καὶ θέλων διδάσκειν ταῦτα αὐτὸν μετὰ τοῦ μανθάνοντος καὶ τοῦ κτήματος καὶ τοῦ κυρίου, ὀφείλω λέγειν ἀεὶ τὸ ἄρθρον, ὁπότερον ἂν προτάττοιτο, καὶ ἐπιφέρειν ἐκεῖνα μετὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, οἷον ὁ κέφαλος ἰχθύς ἐστι, καὶ ὁ οἶκος ἐμὸς, καὶ ὁ Πλάτων σοφός. Ἄρθρον, δευτέραν γνῶσιν τοῦ προϋποκειμένου πραγμάτων σημαῖνον. ἂν μὲν γὰρ εἴπω, ὅτι ἄνθρωπος ἦλθεν, πρώτην γνῶσιν σημαίνω. ἂν δὲ, ὁ ἄνθρωπος ἦλθε, δευτέραν. τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ τῶν ἄρθρων, πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθενται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἑνὸς μὲν ὀνόματος ἀορίστου τοῦ συγκειμένου. οἷον, ὅστις καὶ ὅ, τι. καὶ ἔτι συνδέσμου δύο παραπληρωματικοῦ, οἷον ὥσπερ. ἐνίοτε δὲ καὶ τοῦ γε, καὶ περ, οἷον ὅς γε, ὅσπερ. ἀλλ' ὅταν μὲν ἀναφορικῶς λαμβάνηται, ἁπλῶς τὸ ὅς καὶ μόνον συντάσσεται, ἢ τοῖς ἄλλοις δυσὶ ῥηθεῖσιν, οἷον ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐμοὶ φίλος. ὅταν δὲ βούλωμαι δηλῶσαι τὸ ὑποκείμενον ἀγνοοῦντα ἐμαυτὸν, τὸ τίς ὁμοῦ καὶ τὸ ποτὲ ἐγκλινόμενον καὶ αὐτό. οἷον, εἰ δεῖ τινα βαδίζοντα, ὅστις ποτὲ ἦν ἐκεῖνος. ἐν τοῖς μερισμοῖς, ἢ τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις, χρώμεθα τῷ μὲν, καὶ δὲ συνδέσμῳ. οἷον, τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσὶν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί. καὶ τῶν χιτώνων ἕτερος μὲν σκληρός, ἕτερος δὲ λευκός. ἰστέον οὖν, ὡς ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι τῶν μερισμῶν, εἰ μὲν προτίθεται ῥῆμα πληθυντικὸν τὸ ἑπόμενον πρὸς ἑκάτερον, κατὰ πρόσληψιν δεῖ εὐθεῖαν προηγεῖσθαι, οἷον ἦσαν δύο ἵπποι, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. εἰ δὲ ἑνικῶς πρὸς τὰ μεριζόμενα ῥήματα, δύναται προηγεῖσθαι γενικὴ πληθυντική. οἷον, δυοῖν ἵππων ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν ἦλθε. δύναται μέντοι καὶ τὸ ἑνικὸν διαιρεῖσθαι, ὁτὲ μὲν εἰς ἑνικὰ, ὁτὲ δὲ εἰς πληθυντικά. ἑνικὰ μὲν, οἷον τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐστὶν ἐν μέρει μὲν ἀγαθὸν, ἐν μέρει δὲ πονηρόν. πληθυντικὰ δὲ, οἷον τὸ ἀνθρώπινον γένος οἱ μὲν εἰσὶν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί. καὶ τὸ πληθυντικὸν ὡσαύτως, ὁτὲ μὲν εἰς πληθυντικὰ, οἷον τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσὶ πονηροί, οἱ δὲ ἀγαθοί. ὁτὲ δὲ εἰς ἑνικὰ, οἷον αὐτῶν δυοῖν ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἦλθε, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. εἰ μὲν εὐθεῖα προηγεῖται ἐν τῇ ἀθροίσει, καὶ τὸ ῥῆμα σὺν ἀθροίσει ἔξεστι κεῖσθαι. εἰ δὲ γενικὴ ἐν τῇ μεριζομένῃ, μόνον ἔξεστι κεῖσθαι τὸ ῥῆμα, ὡς δεδήλωται, καὶ ἑκάστοτε. τὸ γὰρ ῥῆμα εἴ τι προηγούμενον εἴη, ἐστὶν ἑπόμενον, εὐθεῖαν ἀπαιτεῖ. Ἀρθρώσεσι, ἀποχήματα, καὶ ἀποβλαστήματα.

Ἀρθῶμεν, ὑψωθῶμεν, ἀπὸ τοῦ αἴρω ἀρῶ, ἦρκα, ἦρμαι, ἤρθην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀρθῶ. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀρθῶμεν.

Ἄρια, φυτὸν ἢ ἄρια. Ἀριβάστακος, πεποίηται ὡς ἀριστεῖος. Ἀριβαλίδα, λήκυθος, λῶρον. Ἀριγνώμων, ὁ ταχέως

Ὀφρ' ἀρετὴν πολέχωσι θεοί. καὶ τὴν εὐδοξίαν, ὡς Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ. καὶ ἀρετὴν, τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐθηνίαν τοῦ βίου. ὃν ἔχων ὁ ἄνθρωπος, λέγει μὲν ἂν ὑπείξεσθαι εἴ τι καὶ πάθοι κακόν. ἀλλ' ὅταν καὶ αὐτὸ πάθοι, φέρει ἀνακαζόμενος, τετλήστην αἶνον. ὃν τὸ εἶμαι προτιτένομαι, τὸ αἶνον. Ἀρετῶσιν, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονοῦσι. Ὡς ἀρετῶσι λαοί, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμόνως ζῶσιν. οὐδὲν γὰρ εὐδαιμονία ἴσχυον, ἣ συγκρότησις ἀρετῶν. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐθένειαν ἄγουσιν. ἵνα γένηται τὸ ἀρετᾷν ἐκ τῆς κατὰ ἀνδρείαν ἀρετῆς. τὸ δὲ ἀρετᾷ σύστοιχον, καὶ τὸ ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ. ἄδηλον δὲ ὡς καὶ τὸ ἀρεταίνειν ἐκ τοῦ θεούτι πολάγεται. Ἀρζανὰ, ὄνομα τόπου. Ἄρεα λέγουσι τὸν πόλεμον. τετυχηκὼς γὰρ τούτου τοῦ ὀνόματος κέχρηται ὁ ποιητής. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦθα, νῦν δὲ ὀρχεῦ' ἐπὶ δίφρον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα. ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου, ὡς ἐκεῖ. Αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν. καὶ, ἔνθα δ' ἐπεὶ τ' ἀριμένος ὅμβρος ἄρης. ἐπὶ δ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ οὕτως, Καὶ δ' αὐτῷ πωνόμοια ἄγει βροτολοιγὸν ἄρηα. ἢ πάλιν, ἐς δ' ἤλυθεν ἄρης κορυθαίολος. ἐπὶ δὲ τὸ πληθυντικὸν, ἐνθυμαλισμὰ γίγνητ' ἄρης ἀλεγεινὸς, οἷς ξυνοῖσι βροτοῖσιν. Ἀρῆ, σημαίνει δύο. τὴν εὐχὴν, καὶ τὴν βλάβην. Ἀρῆσαι. αἴρω τὸ ἐκαίρω, ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ ἀόριστος ἦρα, ὁ μέσος ἠράμην. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἄρωμαι, ἄρῃ, ἄρηται. καὶ ἐκ τούτου τοῦ ῥήτου γίνεται τὸ ἄρησαι, ἀποβολῇ τοῦ τ.

Ἀρήγω, τὸ βοηθῶ. Ἀρηγὼν, λέγεται μὲν καὶ ἀρηγός. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄρης, ὥσπερ ὁ βοηθῶ ἀπὸ τοῦ βοῆς, ὁ καὶ αὐτὸ τὴν μάχην ἐστὶν ὅτι δηλοῖ, καθὰ καὶ ὁ ἄρης. Ἀρήγων ἡ μητρὶ, πολεμεῖν πρὸς τὸ ἀρηγὼν, δεύτερον ὄνομα, ὁ δηλοῖ τὸν βοηθόν. παράγει δ' ἀπὸ τοῦ ἀρηγῶ, ἀπὸ ἀρηγόν. Ἀρηϊκτεῖχος, πρὸς ἄρεα τέ ὧν ἄλλως τείχεσι. δηλοῖ καὶ ἀρήϊα, πολεμικά.

Ἀρηΐφιλος, ὁ φανερὸς καὶ ἀρήϊος ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς.

Ἀρήϊος, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρης. ἄρειος, ἀρήϊος, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἀρήϊος. Ἀρήϊος, ὁ πολεμικός. Ὡς ἀρήϊοι. Ἀλλὰ ὅσοι πόλεως πύργοι ἀρήϊοι. Ἀρηΐφατος, ὁ ἐν πολέμῳ ἀναιρημένος.

Ἀρηϊθόων, γυναίων, πολεμικῶν. Ἀρηΐφατος, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένος, ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω, πολύγωνον φασί, σημαίνον τὸ αὐτό. καὶ ἔστι Λατινίοις συνζυγίαις. Ἀρηΐφιλος, ὑπὸ τοῦ ἄρεος φιλούμενος, ἢ ὁ φιλῶν τὸν ἄρεα. δι' ἀμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται. Ἀρηΐθοον κεραυνόθεν, δῆλον ὅτι κόσμον τὸ ἀρηΐθοος. ἐπίθετον δὲ τὸ κεραυνούτης. ὡς ἱστορεῖ ὁ ποιητὴς, διὸ ὑπὲρ μετίθετον νίὸν ἀρηΐθοον. ἐπάγει κατὰ ἐπανάληψιν, ὃν κορυνήτης γίνεται ἀρηΐθοος. καὶ ἀρηΐθοον, πολεμικὸν, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχύν. παρὰ τὸ ἄρης, καὶ τὸ θοός. Ἀρήμεναι, ἐκ τοῦ ἀραίρω προσιέναι, ὁ ἀρήμη, ἐκ τοῦ ἀρῶ. οἷα καὶ ἄλλα λέγοντα παροιμιώδεσιν παρ' Ὁμήρῳ. ἀρήμεναι, ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι.

Ἀρημένον, κεκαρωμένον. αἴρω αἰρήσω, ἄρηκα ἤρημαι. ἠρημένον καὶ ἀρημένον. Ὅμηρος, ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος, ἤγουν κεκαρωμένος. Ἀρημένον δύο, ἤγουν βεβλαμμένον παρὰ τὸ ἀρνουσι, λίαν πεπονημένον. ὃ παρὰ τὸ ὀξύνονται ἀρημένον, ὡς ἀναχρόνιον. Ἀρημένον, τὸ ἐκκεχαυνωμένον, ἢ πεπονημένον. Ἄρην ἢ ἀθηνᾶν ὁ ποιητὴς λέγει τὴν μάχην τὸν λαμπίρ, ὃν ἄρης μὲν μάχος, ἀθηνᾶ δὲ βουλὰς ἐπιστατεῖ. Ἀρὴν ἐστὶν ἀρὰ ἡ εὐχή. ἐκ τούτου γίνεται ἀρὴν, τὸ ἐπικαλέσω εἰς εὐχὴν πρόβατον. ἢ κλίνεται ἀρὴν, ἀρνός. ἐξ οὗ τὸ ἀρνὸς κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ῥῶν. Ἀρήνη, τὴν πόλιν αὐτοῦ ἀρηναίαν παράγει. ἀρνεῖα δὲ παρ' Ὁμήρῳ λέγεται, διότι ἀρήνη αὐτὴν ποταμός. φασὶ γὰρ ὁ Γεωγράφος, ὅτι ἀρήνη ἐστὶ ποταμὸς ἄνυδρος καλούμενος προστρεψαμένος, ὡς ὁ ποιητής. ἔστι δὲ ὡς ποταμὸς μινύειος εἰς ἅλα βάλλων, ἐγγύθεν ἀρήνης. ἀπὸ μινυῶν δὲ φασὶν ἐκλήθη ὁ ποταμὸς, ὅτι χειμῶνι ἐλθόντων ἐκεῖ. δύο δέ φασι πόλεις ἀρήνας, μεσσηνίας μία, καὶ τριφυλίδος ἑτέρα. καὶ ἀρήνη, ὄνομα πηγῆς. καὶ ἀρήνη πόλις πελοποννήσου. νῦν δὲ ἱέραια λέγεται, ὥς φασι Γεώργιος. Ἀρησιβοσκός, προβατοβοσκός, Σοφοκλῆς ὡς τινες. γράφεται δὲ καὶ ἱερησιβοσκός. Ἀρῆξαι, τὸ βοηθῆσαι. κυρίως δὲ, τὸ πρὸς καιρὸν ὠφελῆσαι. ἰδίως δὲ, τὸ πικτικῶς ὠφελῆσαι.

Ἀρηξίμορα, τὸν τὴν ἀνδρείαν φύουσα. Ἄρης, θρασύς, ἀγαθός, πολεμικός. Ἀρήσασθαι, εὔξασθαι. Ἀρήρω, συναρμοσθέν. ἄρω τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων ἀρῶ, ὁ παρακείμενος ἦρκα, ὁ μέσος ἦρα, καὶ ἀττικῶς ἄρηρα. καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠρήρειν, καὶ ἀρήρειν πακοπαῖς. τὸ τρίτον, ἀρήρει. ὁμοίως ἀραρὼς, ἐκ τοῦ ἄραρα. καὶ ἀραρυῖα καὶ ἀραρυῖς, καὶ ἀραρυῖα τὸ θηλυκόν. Ἀρηρώς, ἰσχυρῶς ἡρμοσμένος. Ἀρήρω, διὰ τοῦ ω ἔχει τὸν λόγον, ὡς ὑποστατικὸς μέσος παρακείμενος τοῦ ἄραρα. οὕτως καὶ τὸ ἐλήλω, ἐκ τοῦ ἔλω. Ἀρημονίη, προτιμωμένη. Ἀρηρέναι, ἡρμοσμένοι.

Ἀρηρεγμένη, ἀπεσκαλισμένη. Ἄρης κυρίως, ὁ σίδηρος. παραφαίνεται καὶ λέγομεν αὐτὸς ἄρεα γένος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον, παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων ῥήσω, ῥὴς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄρης. ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ πρὸς οὐ λόγων χρεία. καὶ Ὅμηρος, ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δὲ ἐνὶ βουλῇ. ἢ α, καὶ μακρὸν ἢ βραχύ. Ὅμηρος, ἄρες ἄρες βροτολοιγέ. κλίνεται δὲ ἄρης ἄρεος, καὶ ἄρης ἄρητος, καὶ ἄρης ἄρεως. ἄρης γάρ ἐστι, καὶ τοῦτο τῶν κλίσεων. Ἄρης ἄρης, καὶ ἄρης ἄρεος, καὶ ἄρης ἄρεος ἄρες, καὶ ἄρεως ἄρεος κοινῶς, καὶ ἄρεος ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς, καὶ ἄρεος αἰολικῶς. ἡ ἄρης ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς, πλείοσι κλίσεσι κέχρηται. καὶ γὰρ ὡς ἰαμβικὸν μὲν ἔχον ἐπ' εὐθείᾳ τὸ α, παρ' ἑκάστην ἔχει τὴν γενικὴν, ἄρης ἄρεος. ὅθεν ἀρεϊκόλλας παρ' Ἡσιόδῳ παρασυνθέμενον, καὶ ἀρεϊων ὑποκοριστικόν. κλίνεται ὡς ποδανικόν, ἄρος ἄρης. ὅθεν κατὰ ἰάδα διάλεκτον ἐπιγέγραπται Ἀρχίλοχος, ἐστὶ ἐν τοῖς τρισὶ μέτρεσι, παιδὸς ἄρεα μιαιφόνου. ἐπὶ δὲ φωνὴν καὶ ἄλλα πλάγια παρ' Ὁμήρῳ, ἄρεος ἀνδροφόνοιο, καθ' ὁμοιότητα τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβάς. ὡς οὖν συγγράτης συγγράτου οὕτως ἄρης ἄρεος ἄρου. ἔστι δὲ καὶ ἄρεως γενικὸν, ἣν καὶ γενικοῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄρης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄρεος εὐθείας. ἡ χρῆσις παρ' Ὁμήρῳ οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ Ἀλκαίῳ εὑρέθη. ἐκ ταύτης τῆς εὐθείας ἄρεος αὐξήσεως καὶ ἄρηος, καὶ ἄρηι, καὶ ἄρεα. παρ' Ὁμήρῳ, ἄρης βιβάντων μόνον, ἐκ πάντων τῶν εἰς ης, ὡς αἰολικόν. αἰολίων γὰρ ἴδιον, βαρυτόνησις. κλίνεται καὶ ἄρεως ἄρεω, ὡς μενέλεω, κατὰ ἀρίστιχον. καὶ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸν πόλεμον, ποτὲ δὲ τὴν ἐπιστάτην τοῦ πολέμου θεόν. ἔστι δ' ὅτε τὸ ἔγχος, ἢ τὸ ξίφος, οἷς χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις. ἐνίοτε δὲ τὴν πληθυντικὴν ἄρεος τὸν ἀνδρεῖον, ἀνδρείαν. Ἀρέσθαι, εὔξασθαι. Ἀρῆσαι, εὖξαι.

Ἀρήση, εὐχῆ. Ἀρήθητιν, ἐπίδοσιν. Ἄρηται, ἀπήνεκται. Ἀρητὴρ, εὐχέτης, ἱερεύς, ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρὰν καὶ τὴν εὐχὴν τηρεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἀρὰ ἡ κατάρα, ὁ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ποιεῖν, ὁ ἐπὶ τὰς εὐχάς. ὁ παρὰ τὸ αἴρειν εἰς ὕψος τὰς χεῖρας, ὁ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ. Ἀρητήριον, πεδίον. καὶ ἀρητήριον, τόπος ὁ θύουσιν οὕτω καλούμενος, ὅτι θεσπὶς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ ἅδου, ἐπικρούσα θεῶν, ἐκέλευσε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀρὰς ἐπιθεῖναι. παρὰ τὰς ἀρὰς οὖν, ἀρητήριον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω φιλόχορος, ἐν τῷ λατινίῳ τῶν ἀτθίδων. Ἀρητάρα, ἱέρεια.

Ἀρήτη, παρὰ τὴν ἀρὰν, ὃ ἐστι τὴν εὐχὴν, ἡ εὐκταία γεννηθεῖσα τοῖς γονεῦσιν. οὕτως ἀρητὸς τὸ κόσμον. ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ Ἡροδότῳ λαμπρὸς, κατὰ λόγον ὄφεων καὶ αὐτὸς γεννηθείς. ὁ μὲν τε ἀρητὸς τὸ ἐπίλογον, ὁ δηλοῖ τὸν δυνατόν. καὶ ὡς εἶπεν ἐκ παρέδων. ὡς τὸ, ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι πένθος. παρὰ τὴν ἄτην, τὴν βλάβην ὠνόμασαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρητοῦ ἀρείων, οἱ μετὰ Ὅμηρον ἀρετή. ὁ καλὸς ποιητής, ὁ ὑπὸ σωματοφύλαξ στρατηγός, καὶ οἱ τινὲς καὶ ἕτεροι. Ἀρητιάδης. δῆλον ὡς γέγονε καὶ ἄρατος, οὐ τὸ πατρωνυμικὸν, ὁ ἀρητιάδης. Ἀρκλῖνος, παρὰ τὸ συμφέλειον ὄρος, ἀπὸ τοῦ συμφάλου τοῦ ἀρκαλείου πόλεως, ὑπὸ ἡρακλείους

θεῖ, Ἡσίοδος. Ἀργὼ ἡ ναῦς, ἀφ' ἧς καὶ οἱ Ἀργοναῦται. εἴρηται δὲ ὅτι Ἄργος αὐτὴν κατεσκεύασεν, ἢ ὅτι ἐν Ἄργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη. Ἀργώ. ὁ Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργὼ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου υἱοῦ. ταύτην δέ φασι πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι. ὅθεν καὶ Δαναῒς ἐκλήθη. ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος, ὑπὸ Ἄργου. Ἀργῷος λιμήν. περὶ τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ ἐστὶν, Ἀργῷος καλούμενος.

Ἄρδα, μολυσμός. Ἀρδαλίδες, αἱ Μοῦσαι. Ἄρδαλος, μόλυσμα. Ἀρδάλης, εἰκαῖος. Ἀρδαλωμένης, τεθολωμένης. Ἀρδαλῶσαι, μολῦναι. τὸ οἷον ἐμπλῆσαι τὴν ἄρδαλον. Ἀρδάνιον, κεράμιον, τάγγα, ὅθεν τὰ θρέμματα πίνει. Ἄρδας, ῥύπος τις, καὶ ἀκαθαρσία παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἀρδεύεσθαι, ποτίζεσθαι. Ἀρδευμός, ὁ ποτισμός. καὶ ἀρδευμοῖον, μισθωτικόν. Ἄρδην, φοράδην, ἢ σφόδρα, ἢ παντελῶς, ὁ ἀθρόως, ἢ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἄρδην, ἀπὸ τοῦ αἴρω γίνεται. καὶ ἐπὶ τὸ αἴρειν δηλοῖ τὸ ὑψοῦ καὶ ἀφανίζω, ἢ τὸ ἄρδην δύο δηλοῖ. ἐνίοτε μὲν τὸ μετεώρως καὶ κούφως, ἐνίοτε δὲ τὸ ἀφανιστικῶς. καὶ ἄρδην ἐπίρρημα, σημαίνει τὸ ἄνω. Ἀρδηττός. τόπος ἐν ᾧ πρὸς Ἰλισσῷ, τόπος Ἀθήνησιν ὑπὲρ τὸ στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν, πρὸς τῷ δήμῳ τῷ ὑπένερθεν Ἀγρυλῆς. ἐν τούτῳ φασὶ δημοσίᾳ πάντες ὤμνυον Ἀθηναῖοι, τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀρδήττου ἥρωος ἀρχαίου, ὃς Ἀθηναίους πρῶτος ἐξώρκισε. Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ νόμων δηλοῖ, ὡς κατελέλυτο τὸ ἔθος τοῦτο. Ἀρδήττης, τοὺς ἡλιαστὰς ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας. Ἀρδηττὸς ἐκαλεῖτο τόπος περὶ τὸν Ἰλισσὸν, ἐγγὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο. Ἄρδια, τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. Ἀρδικὸς, φαρέτρα. Ἄρδις, ἀκὶς βέλους, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. καὶ ἄρδις πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ φαρέτραι. ἢ ἄρδις, ἀκίς. Αἰσχύλος Προμηθεῖ Δεσμώτῃ. Ἀρδμὸς, ποτισμός. καὶ ἄρδεια, ὁ ποτισμός. Ἀρδομένων, πληρουμένων.

Ἄρδων, ποτίζων. Ἀρέθουσα, ὄνομα πηγῆς, παρὰ τὸ ἄρδειν τὸ ποτίζειν. Ἀρειανοί. οὗτοι ἔλεγον κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐχὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ πεφυκότα. ὅ ἐστιν αἵρεσις. Ἀρειὰς, ἀπειλάς. καὶ ἀρείων πόλεος, πολεμικός. Ἀρειή, ἡ ἀπειλή, ἢ ἀθῳότης, ὃ καὶ δαπάνεται. ἢ βλάβη. Ἀρειὴν λέγει Ὅμηρος, τὴν ἀρὰν, ἤτοι ἀπειλήν. πλεονασμῷ τοῦ ε διφθόγγου. ἀντίκειται τῇ ἀρειῇ πάντως οἱ μειλίχιοι λόγοι. Ἀρειμάνιος, ὁ πολεμικός. ὥσπερ παρὰ τὴν ἄρειν δηλαδὴ γίνεται ἀρείφατος ὁ πολεμικός, τουτέστιν ὁ ἐν πολέμοις ὀνομαζόμενος, ἢ ὁ ἀπεφασμένος. κρείττων φόνον καὶ ἀρειμάνιος, διὰ τοῦ ει διφθόγγου, παρὰ τὴν ἄρειν δηλαδή. Ἀρειμανὴς, ὁ αἴδιος, παρὰ Πέρσαις. Ἄρειος πάγος, δικαστήριον Ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενον. οἱ δικασταὶ, Ἀρεοπαγῖται. ἐκλήθη δὲ Ἄρειος πάγος, ἢ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐστρατεύσαντο Ἄρεως οὖσαι, ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. Ἄρειος δὲ, ἐπεὶ δικάζει ὁ Ἄρης τὸν φόνον. πάγος δὲ, ὁ λόφος. ὡς καὶ Ὅμηρος, πάγοι δὲ οἱ ἀντεβόλησαν. ἢ ὅτι ἔπηξεν ἐκεῖ τὸ δόρυ ὁ Ἄρης, Ποσειδῶνος κατηγοροῦντος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλιρροθίου, ὅτι ἀπέκτεινεν αὐτὸν, βιαζόμενον Ἀλκίππην. Ἀρειοθεῖ, αὔξοντι. Ἀρείσι, ἔθνος Σκυθικόν. Ἀρείφατον λῦμα, ἰσχυρόν. ἀντὶ τοῦ ἄρει ἐοικός. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Ἀρείων, ὅτι κρείττων καὶ βελτίων.

Ἀρθμὸς, ἡ φιλία, καὶ ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς. Ἄρην οὖν, ἄρα οὖν. Ἀρεοβοσκὸς, προβατοβοσκός. Ἀρεοπαγίτης, ὁ Διονύσιος καὶ σοφὸς διὰ ὅλου, κατὰ ἀνάγκην. Ἀρέσαι, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁρμοσθῆναι, εἰς ἀρθμὸν καὶ φιλίαν ἐλθεῖν. τελικῶς δὲ τὰ πλεῖστα τὸ ῥῆμα τοῦτο προφέρεται. λέγεται δὲ καὶ παθητικῶς ἀρέσασθαι καὶ ἀπαρέσασθαι. δηλοῦται δὲ διὰ τούτου τὸ εἰς φιλίαν συναρμοσθῆναι. οὕτω δὲ καὶ πορίσαι ἐνεργητικῶς, καὶ πορίσασθαι παθητικῶς. ὅρα δὲ καὶ τὸ ἀπαρέσασθαι. αὐτὸ μὲν γὰρ ἐλλιπὲς ἔχον λόγον. τὸ δὲ ἀπαρέσασθαι δύρεις καὶ δεινὰ, ὁ πεσὼν ἐστὶν ἐν τελείᾳ εἶναι καὶ ἀπελείπεις. ἴσθι δὲ, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ ἀρέσασθαι καὶ πέμματά τινα ἱερὰ λέγεσθαί φησιν Αἴλιος Διονύσιος ἀρεστῆρας, δι' ὧν δηλαδὴ ἐστι πρὸς τὸ θεῖον ἀρέσασθαι. Ἀρέσασθαι, τὸ φιλικῶς θεραπεῦσαι, ἤγουν φιλοφρονήσασθαι. ὅθεν καὶ ἐρίηρες, οἱ πρὸς φιλίαν ἡρμοσμένοι ἑταῖροι. καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία. συντάσσεται δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, ὡς δηλοῖ τὸ αὐτὴν ἀρέσασθαι, καὶ τὴν ζεῖσιν ἀρέσασθαι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἀρέσασθαι, τὸ εἰς φιλίαν ἁρμόσασθαι. ὅθεν καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία. καὶ ἑταῖροι ἐρίηρες, οἱ ἀλλήλοις ἀρεστοί, ὅ ἐστιν ἡρμοσμένοι. καὶ προσέτι δὲ, ἡ τῷ σώματι προσφυὴς φορά. καὶ ἀρέσαι, ἐνεργητικῶς φησὶ τὸ φιλοφρονήσασθαι. καὶ τὸ ἀρέσασθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ εὔξασθαι, ὁμοίως ἐστὶ δυνάμενος. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἀρᾶσθαι ἁρμονία τίς ἐστι πρὸς τὸν θεὸν, ὥσπερ ἡ εὐχή, ἣν ὁ Αἴλιος πρέσβιν φησὶ πρὸς θεὸν ἀδελφότατην. Ἀρεσάσθω, εὐτρεπὲς κατασκευασάτω. Ἀρέσθεσιν, ἐπέδωκεν. Ἀρέσαιτ', εὐφράνατε. Ἀρέσασθαι, ὅτι συναρμοσθῆναι φιλικῶς, καὶ εἰς ἀρθμὸν, ὅ ἐστιν ἁρμονίαν φιλίας, ἐλθεῖν. Ἀρεσίστατον, σύμμετρον, ἀρεστόν. Ἀρεσκὸς, ὁ πρᾴος, καὶ ἡ δεδομένη ῥάβδος τοῖς κωμικοῖς. Ἀρεσκεύεσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. Ἀρέσκει μοι περιγενομένῳ θαυμάζειν, καὶ ἀρέσκει μοι ἐκεῖνα θαυμάζειν.

Ἀρέσκω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι, δοτικῶς. μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται, ὡς παρὰ Πλάτωνι, ἀλλ' εἰ μὴ σύ γε ταῦτα ἀρέσκει. ἀρέσκομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν. καὶ ἀπαρέσκομαι, τὸ οὐκ ἀποδέχομαι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀρῶ ἀρῶ, ὁ μέλλων ἀρέσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἀρέσκω, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ἴσμεν δὲ τὰ εἰς σκω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. χωρὶς τοῦ εὑρίσκω εὕρισκον, καὶ ἁλίσκω ἥλωκα. τὸ δὲ διδάξω, οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω παράγεται. Ἀρεσόμεθα, ἐξιλασόμεθα, θεραπεύσομεν, φιλοφρονησόμεθα. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρᾶς. Ἄλλως. Ἀρεσόμεθα. Ὅμηρος, ταῦτ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθα, ἤγουν ὕστερον φιλιωσόμεθα. ἐκ τοῦ ἀρῶ ἀρέσω, τὸ εἰς φιλίαν συναρμόζω. ἐξ οὗ καὶ ἀρεστὴρ εἶδος πέμματος, ἀρέσκοντος ὡς εἰκός. καὶ ἀρθμὸς, ἡ φιλία. καὶ ἄρθμιος, ὁ φιλικός. ἀφ' ἧς λέξεως καὶ ἀρέσαι παρά τισιν ὕστερον, τὸ συγκαταθέσθαι. ὅθεν καὶ τὸ εὐάρεστον, καὶ τὸ ἀρέσκον. Ἀρεστήριον, ἱερεῖον, θῦμα, καὶ πέμμα πρὸς θυσίαν. Ἀρεστὴρ, εἶδος πλακοῦντος, τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος. καὶ πόπανον, τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον, παρὰ τὸ ἀρέσκειν. Ἀρεσσῶν, ὁ ὑπερέχων τὰς ἄλλας, καὶ βελτίων τῶν ἄλλων. Ἀρέχαι, κλήματα, βόστρυχα. Ἀρετὰν, ποταμὸς Βρεττανικὸς Χώρας. Ἀρετᾷ, ἐν ἀρετῇ ἐστιν. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, τουτέστιν, οὐκ ἀπαλλάττει εἰς ἀρετήν. ἀναγνωσθῆ δὲ περισπωμένως. Ἀρετή, διάθεσις ὁμολογουμένη. καὶ αὐτὴ δι' αὑτὴν οὖσα αἱρετή. οὐ διὰ φόβον ἢ ἐλπίδα, ἤ τι τῶν ἔξωθεν ἐν αὐτῇ. ἡ ἀρετή ἐστιν, ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐν ἡμῖν παρὰ θεοῦ φυσικῶν καρπῶν, καὶ ὑπαλλαγὴ καὶ ἀξίωσιν αὐτῶν χρῆσις. ἡ ἀρετὴ ἐστι διάθεσις βελτίστη, ἢ ἕξις ἀρίστη ψυχῆς λογικῆς, καθ' ἣν ἀνενόχλητος γίνεται πρὸς καιρόν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῇ ἀληθείᾳ τὸ γινόμενον. ἢ παρὰ τὸ αἱρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, αἱρετή. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου, ἀρετή, ἡ ἐπίρατος κτῆσις, ἣν αἱροῦνται πάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρέσω, ἀρεστή, καὶ ἀρετή. λέγεται ἀρετή, καὶ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις. παρὰ τὸν Ἄρην, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον. ἡ ἀρετή, ὁ πᾶσιν ἀρέσκουσα, καὶ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία, ὁ θεία δύναμις. διάθεσις ἀγαθή, καὶ βίος ἐνάρετος. Ἄλλως. Ἀρετὴν οὐ μόνον τὴν ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν δεξιότητα τὴν περὶ τοὺς ἄθλους δηλοῖ παρά τισιν ὕστερον. δηλοῖ δέ ποτε καὶ τὴν εὐδαιμονίαν, ὡς τό.

ἐπιχείρημα, ὃ προσῆκε τὸ ο εἰς τ γίνεσθαι ἐκ τοῦ ἀργόν. Ἀργιόδους, ὁ μεγαλόδους. Ἄργιος, λευκὸς, ταχύς. Ἀργίοπος, αἰετὸς, μακεδόνες. Ἄργισα, τὰ ἐκ τῶν σωμάτων μέρη, ὡς διαπεπλεγμένων δίκτυον. Ἀργιφόντα, κακοφόνε. Ἄργματα, τὰ εἰς τὴν ἀπαρχὰς, ἔθυον θεοῖς λέγει Ὅμηρος. Ἀργοὶ βόες. ἰωνικῶς παρ' Ὁμήρῳ ἀπαγορεύει, λέγονται ἀργοὶ βόες, οἱ ταχεῖς. καὶ μάλιστα λευκοί. ἀλλ' οἱ λευκοὶ καὶ μὴ μέλανες τοῖς τεθνεῶσι θύονται. ἔνιοι λύοντές φασιν, ὅτι ἀργοὶ βόες οἱ μετὰ τὸ σφαγῆναι, ἀπολυθέντες, λευκοὶ τῇ ποιότητι. ὅπου καὶ παρὰ Πινδάρῳ ἀργάεντα. Ἀργέλαι, εἶδος ὄφεων. οὓς ἤγαγε Μακεδὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ Ἄργους τοῦ πελασγικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων, ὅτι μετέθηκε τὰ ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀλεξάνδρειαν, οὓς αὐτὸς ὁ προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργέλαι οὖν, ἐκ τοῦ Ἄργους. Ἀργὸν, τὸ λευκὸν, ἐξ οὗ καὶ ἄργυρος. ἀργύφεον ποιητικῶς, τὸ αὐτό. Ἄργον φασὶν εἰς ταῦτα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτο λέγει Ἀριστοφάνης, πότερον ὅπως εἰ σὺ, ὁ λεγόμενος τυρός. παρὰ τὸ τυρεῖν τὴν ἰὼ, ἡ ταῶς. Ἄργος, τὰ περὶ τὰς μυκήνας χωρία, καὶ αὐταὶ αἱ μυκῆναι. μυκῆναι δὲ, ἡ προκαθεζομένη τοῦ Ἄργους πόλις, ὥσπερ σπάρτη ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας. Λακεδαιμονία δὲ, τὰ περὶ αὐτὴν χωρία. εἰσὶ δὲ τὸ Ἄργος καὶ ἡ Λακεδαιμονία, ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου. Ἄργος, φασὶν Ἑλλάνικος πολλάκις τρεῖς φορονέως γενέσθαι. οὗ τοῦ πατρὸς θανόντος, διανέμεσθαι τὴν ἀρχὴν. καὶ ὁ μὲν πρὸς ἐρασινῷ τῷ ποταμῷ, πελασγὸς ἔλαχε, τὸ δὲ καὶ τὴν ἐκεῖ Λάρισσαν κτίσαι. ἴασος δὲ, τὰ πρὸς ἦλιν. ἀγήνωρ δὲ, ἀπαλλαγείσης τῆς γῆς, τὴν πατρικὴν εἴληφεν ἵππον. ὅθεν ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ὠνομάσθη τὸ Ἄργος τριχῶς, ἴασον, πελασγικὸν, καὶ ἱππόβοτον. ἄλλοι δὲ μετὰ τὴν θάνατον τοῦ Διὸς ἀδελφῶν ἐπιστρατεῦσαι φασὶ τὴν ἀγήνορα πολλὴν ἐπαγόμενον ἵππον, ἀφ' ἧς κληθῆναι τὸ Ἄργος ἱππόβοτον. Ἄργος, ἀποθυμοσύνεσθαι τῶν ἀθηνᾶς πεποιηκέναι τὴν ἀργὼ, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ αὐτῷ ἐκέλευσεν ὁ Πελίας ὀχυροῖς γόμφοις πηγνῦναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ τοὺς ἀργοναύτας. διὰ τοῦτο ὁ Ἀπολλώνιός φησιν ἀθηνᾶς ἀποθεμοσύνῃσιν γενέσθαι αὐτήν. Ἄργος, εἷς τῶν φρίξου παίδων. οὓς Ἡρόδωρός φησιν ἐκ Χαλκιόπης τῆς αἰήτου θυγατρός. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος, ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις φασὶν, ἐξ ἰοφώσσης τῆς αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, ἄργον, φρόντιν, μέλανα, κυτίσωρον. Ἐπιμενίδης δὲ, καὶ πέμπτον προστίθησι πρέσβωνα.

Ἀργὸς ἡμέρα, καὶ ἀργὸς γυνὴ, κρεῖττον ἡ ἀργή. ἀττικῶς.

Ἀργὸς, ὁ νωθρὸς, καὶ Λυσίστρατος, μᾶλλον δὲ ἀπόργυρος. εἰ δὲ σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ λευκὸν, γίνεται παρὰ τὸ ἀὴρ, ἀερός, ὁ ἀργός. διειδὴς γὰρ ὁ ἀὴρ καὶ διαφανὴς, καὶ δίαυγος, ἅτε λεπτομερέστατος ὤν. Ἄργουρα, πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη. Ἀργοὺς κύνας, ἤγουν λευκοὺς, παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τῶν λευκῶν φασι σωμάτων, διὰ τὸ ἀραιότερον. εὐπαθέστερον ὄντων ἤπερ τὰ μέλανα. πρωτοπαθεῖς μὲν οὖν ὀρῶσι καὶ κύνες ἰκανώθησαν. λοιπὸν δὲ καὶ ἄλλα ζῶα, εἰ καὶ Ὅμηρος ἐκεῖνα σιγᾷ, διὰ τὸ ποιητικὸν, ἐκ μέρους δηλώσας τὸ πᾶν. εἶτα καὶ ἀνθρώπους ἐπιλάμψαι τὸ κακὸν ὀξὺ ὄντα ταῖς νόσοις ἐπιχωριάζον. διά τε τὸ ἀναφορεῖσθαι αὐτοῖς τὸ τῆς ἀναπνοῆς αἰσθητικόν, καὶ διὰ τὸ ἀφυλάκτως τὸν τόπον, ἐν οἷς οἱ φαῦλοι αὐχμοὶ τὴν ἀέρα ἔχουσι, καὶ ἄλλα πολλά. Ἀργυραμοιβὸς, ὁ κολλυβιστής. δηλοῖ δὲ τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον καταλλάκτην. ὃν καὶ ἀργυρογνώμονα λέγουσιν. ἤγουν τὸν τὸ ἀργύριον σκοποῦντα, καὶ δοκιμάζοντα. καὶ ἀργυραμοιβὸς, χρυσοχόος, ἢ καὶ ὁ καταλλάκτης. Ἀργυράσπιδες, τάγμα ἦν στρατιωτικὸν, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ἀργυρία, λιμὸς, ἀργυρίου σπάνις. καὶ ἀργυρία νόσος, ἡ ἀργυρίου αὔλαξ, παρὰ Θουκυδίδῃ. Ἀργυρίου λόγχαι, οἱ μισθοφόροι. Ἀργύριον, λαμπρὸν καὶ καθαρόν. Ἀργυραλάτης, ἀργυροκόπος.

Ἀργυρίδιον, διὰ τοῦ ι γράφεται διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ἐπειδὴ θέομεν, ὅτι εἰσὶ παραγωγαὶ διὰ τοῦ διον, καὶ ίδιον. καὶ εἰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ φυλάττονται αἱ τρίται συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι σωζόμεναι. οἷον, γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον. ψυχὴ, ψυχῆς, ψυχίδιον. ξίφος, ξίφους, ξιφίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβή. οἷον, χαρίεν χαριίδιον, ἀγγεῖον ἀγγείδιον. καὶ εἰ μὲν εὑρεθῇ τὸ ι, ἢ τὸ ο, τὸ ι προσέρχεται, πόλεως πολίδιον, ὄφεως ὀφίδιον, βοὸς βοΐδιον. Ἀργύνειον, γραμματεῖον, ὃ καὶ βοιωτικὸν καὶ ἐκκλησίδιον λέγεται. Ἀργυροθήκη. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ προξένου λαβεῖν. δῆλα ἦν γραμματίδια, οἷς ἐχρῶντο ἀθηναῖοι. τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἅπερ καὶ κιβώτια ἐκάλουν. τὰ δ' ἄλλα μαρτύρια.

Ἀργύρανθος παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀθηναῖος ἐπὶ μαλακίᾳ τὸν τρόπον διαβεβλημένος, ὡς καὶ παρδὰς ἀφιέναι. καὶ εἰς θρασύτατα δὲ τὸν ἀργύρανθον κωμῳδοῦσι. πέρδεται δὲ, τρίτην ἠλατῶν, καὶ ἀργύρανθος εἶδος βοτάνης. Ἄργυρας, λιθάργυρος. Ἀργυρίτας, ὁ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων. καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐναργύρων μετάλλων γῆ. Ἀργυρογνώμονα λέγουσι, τὸν καταλλάκτην.

Ἀργυρογνώμων, δοκιμαστής. Ἀργυροδίνης, οὐ πλουσιοῦ μόνον ἐπίθετον, ἀλλὰ διαυγοῦς παντὸς ποταμοῦ. καὶ ἀργυροδίνας δίνας, ὅ ἐστι καθαρὰ ῥεύματα διοικουμένας, ἢ λευκόρροος, ἀπὸ τοῦ ἄργυρος καὶ τοῦ δίνη. καὶ ἀργυρὶς, ἡ ἀργυρᾶ φιάλη, τὸ δὲ ης, ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ευ, ἢ διὰ τοῦ ειη, ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον. οἷον αἰχίνης, λυσίνης. τὸ δὲ ποικίνης, ἀπὸ τοῦ ποίκα. ἀργυροδίνης δὲ, παρὰ τὸ ἄργυρος, ὃ σημαίνει τὸ λευκόν. Ἀργυρόηλον, τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον, ἐκ τοῦ ἀργυροῦ τοῦ κτητικοῦ, καὶ τοῦ ἧλος.

Ἀργύριον, πᾶν νόμισμα εἴτ' ἐν χαλκῷ, εἴτ' ἐν ἀργύρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ. εἰώθασιν ἀργύρεον καλεῖν, καὶ οἱ μὲν ἀττικοὶ ἑνικῶς. οἱ δὲ κοινικοὶ ἀργύρια, πληθυντικῶς. Ἀργυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. ὃ νῦν ἰδιωτικῶς σημαντήριον καλοῦσιν. Ἀργυροκόπον, τραπεζίτης, ἢ ὁ τὰ ἀργύρια ἐργαζόμενος. Ἀργυρολόγος, τελώνης. Ἀργυρολόγους ναῦς, τὰς συλλεγούσας ἀργύριον, καὶ λήμματα ποιούσας, λέγει Ἀριστοφάνης. Ἀργυρόπεζα, ἡ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ, ὁ πούς. καὶ ἀργυρόπεζα θέτις λέγεται, διότι αἱ ἀφραὶ πέζαι τῆς θαλάσσης, τουτέστι τὰ ἔσχατα ὄντα πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἀργύρια εἰσὶν, ὡς διαλευκά. μελάντερα δὲ, τὰ ἐνδοτέρα. διὸ ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν αἰγιαλοῦ φησι, θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ἢ τὸ λευκῆς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμβυθίου, μέλανά τε πόντον λέγει, καὶ οἴνοπα. συμβολικῶς δὲ ἢ κατὰ μῦθον, ἀργυρόπεζα ἡ λαμπρόπους. ὁποία τίς ἐστι καὶ καλλίσφυρος. καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ ἀβρὰ βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί. τινὲς δὲ λέγουσι πέζαν, τὸν κόσμον τοῦ ἱματίου ὄντα κάτω δέρματι. ἵνα εἴη ἀργυρόπεζα, ἡ κόσμον λαμπρὸν περὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου ἔχουσα. Ἀργυρώνητος δίφρος, ὁ ξέρξης, ὃς αἰχμαλώτους ἐπεκαλεῖτο. ἐξ οὗ καθεζόμενος, ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν. ἀνίαται δὲ, ὡς τὴν παρθενῶνα τῆς ἀθηνᾶς. Ἄργυρος μὲν λέγεται καὶ χρυσὸς, ἡ οὐσία τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χρυσοῦ. ἀργύριον δὲ καὶ χρυσίον, τὰ ἐξ αὐτῶν νομίσματα. ἀργυροῦν δὲ ἢ χρυσοῦν, σκεῦος. Ἄργυρος, ὁ κατήρ. ἦσαν δὲ Κέβολοι. Ἀργυρόεξος, τουτέστι λαμπρότατος. οὐ γάρ ἐστι πλάσαι τόξον ὅλον ἀργύρεον. Ἀργυροσκόπος, ἀργυρολόγος, ἐκ τοῦ παρεπομένου.

Ἀργυρώνητος, ὁ ἀργύρῳ ἀγορασθεὶς οἰκέτης. Ἀργῦταρ, τὴν λάμιαν. φρύγες. Ἄργυφα, μῆλον ἐπίθετον, διὰ τὴν τοῦ ἐρίου λευκότητα. ἀργύφεον δὲ, ἐπὶ ἱματίου τίθεται. Ἀργύφεον, μῆλον, ὃ λαμπρόν. Ἀργυφέοισι, λαμπροῖς, καθαροῖς. καὶ ἀργύφεον, ἄργυφον. πλεονάζοντος ἀπὸ τοῦ ἀργόν. καὶ ἀργύφεον πλεονασμός. σημαίνει δὲ τὸ μέγα φάρος, ἢ λαμπρόν. ἀργυφέοιο ἐ-

ἄρασθαι φορτίον. καὶ ἄρασθαι, ἑλεῖν, λαμβάνειν. Ἀράσιμος, ὁ καταθέσιμος. Ἀράχνιον, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρης, ὁ σίδηρος. δηλοῖ δὲ τὴν ῥαθυμίαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπορίαν ἐμποιεῖν. καὶ ἀράσσει, συντρίβει, τύπτει, ἀμέλγει. Ἀρασσόμενα, προσρηγνύμενα, πλησσόμενα, θορυβούμενα. Ἀρασσομένων, ἀντὶ τοῦ συντριβομένων ἀμελλῶς. Ἀράσσω κυρίως, τὸ διὰ σιδήρου τέμνω. Ἀραχάδες, τὰ περιστικὰ κλάσματα. Ἀρᾶται, καταρᾶται, εὔχεται, ἐπευχάζει τῷ πατρί. Ἀραταχύειν, καταρᾶσθαι. οἱ δὲ, στενάζεσθαι. Ἀράττον, κροῦον. Ἀραφὶλ, τόφος, ὀμίχλη. ἢ ὄνομα σχήματος. Ἀραφιώτης, δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς αἰγηΐδος. Ἀραχθείς, διωχθείς. Ἀράχνειον σῶμα, καὶ ἀραχναῖος μῦς, ὁ λεπτότατος. Ἀράχνη θηλυκῶς, τὸ ὕφασμα. ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς, τὸ ζωΰφιον τὸ ποιοῦν ἐν αὐτῷ σήματα. καὶ ἀράχνιον δὲ, τὸ σῶμα. Ἀράχνιος, ἀράχνια. Ἀράχνος, εἶδος θηρίου. Ἀραχνία, ἀράχνη, ἀττικοί. Ἀραχνοϋφεῖς, ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένοι. Ἀραχωσία, χώρα.

Ἀράων, τῶν εὐχῶν, ἢ ἐχθρῶν. Ἀρβάκης, ὄλιγάκις.

Ἀρβαῖλα, τέγανον ὀστράκινον, ταραντῖνοι. Ἀρβάλα, ὄνομα τόπου. καὶ ἀρβάλοις, ἀθηναίοις. Ἄρβαλον, σμιλίον σκυτοτόμον περιφερές, ἔστι δὲ καὶ ὅπλον. Ἀρβίννη, κρέας, σικελοί.

Ἀρβὸν, ἀραιὸς, ἀραιὸν, τὸ ἐλαφρὸν τοῦ ὑποδήματος.

Ἀρβύλαι, αἱ καὶ ἀρβυλίδες, ἀσπίδες, ναυτικαί. ὧν χρῶνται καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Ἀρβύλη, εἶδος ὑποδήματος. παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσίν. ἁρμύλη, καὶ ἀρβύλη. Ἀρβύσα, λάσιον, λάσιος. Ἀργάδες, εἶδος φυτοῦ. καὶ ἀργαὶ γυναῖκες. Ἀργαίνειν, λευκαίνειν. εὐμαχίδης ἀλκμαίωνι, διὰ θαμίνος ἀργαίνοντα, λευκαίνοντα, φοινοῦντα. Ἀργαῖον, τὸ καθαρίου ὄρος. καὶ ἀργαῖον, τὸν ἀγγέλιον καλοῦσιν, ἀργαῖον καὶ παναγαῖον. Ἀργαλέον, χαλεπὸν, δύσκολον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ. ὡς πλαλγία, πλαργία. ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ δυσχερές. ἐκ δὲ τοῦ καμάτου ἐργαλέον ταυτὸ χαλεπὸν παρὰ ἄλγος, καὶ πόνος. καὶ κάματος. Ἀργαλέος, ὁ δὲ Διὸς νοῦς τοῖς ἀνθρώποις κατανοῆσαι. ταυτὸ λέγων ὥσπερ εἰ ἔλεγε, τὸν δὲ τοῦ Διὸς νοῦν πολλὰ ἂν ἐκεῖνοι ἄνθρωποι κατανοῆσαι ζητοῦντες, καὶ ὅμως οὐ κατανοοῦσι. καὶ ἀργαλέος, χαλεπὸς, δεινὸς, παρὰ τὸ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον, ἀραλέος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ κόπος καὶ κακὰ ἐμποιῶν. παράγονται δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀπὸ ὀνόματος, ἀπὸ ῥήματος, ἀπὸ ἐπιῤῥήματος. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ δίψα, διψαλέος. ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ ἐδοῦ, ἐδωδαλέος. ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ῥίμφα ῥιμφαλέος. τὸ δὲ ἀργαλέος, παρὰ τὸ ἄλγος, μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ. ὅμοιον τῷ ὑψηρὸς ὑψηλὸς, ὑψηρὸς ὑψηλός. Ἀργαλέω, ἀργῶ. Ἀργαλεώτερος, δυνατώτερος. Ἀργανθώνιον, ὄρος τῆς κίου. Ἀργανθώνιος, ἰδίως. Ἀργὰς, δυνάστης, βασιλεύς τῶν τρώων. ἀργᾶν γὰρ τὸν ὄφιν ἐκάλουν οἱ ἀργεῖοι. καὶ ἀργὰς, ὄνομα τυράννου.

Ἀργαφίας, οἷον κεφάλαιον κρίνοντες ἔφασαν ἀργαφίας. ἴσως δὲ διὰ τοῦ ι, ἀπὸ γεωργίας τοῦ Ποσειδῶνος. τὸ δὲ ὄντα τοῖς ἐν τῷ ἑρμῇ, κρίνουσ ἀργαφίας. Ἀργεία, ἡ ἥρα, ἡ τῶν ἀργείων γῆ. καὶ ἀργεία μὲν ἑλένη, ἡ πολυστονασία, ἡ ἐξ ἄργους δηλαδή. ὅθεν τὰ ῥυθέντα κτήματα, ἦγεν ὁ ἀλέξανδρος. Ἀργεαστρασέα. ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας ἀργείους κωμῳδοῦσιν. Ἀργεῖαι, ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα. Ἀργειφόντην ἔχοντα. παρ᾽ Ὁμήρῳ προσηγορίας διὰ διφθόγγου, πλεονάζει μέντοι ἡ διὰ τοῦ ι καὶ τῶν δύο αὐτῶν γραφή. τινὲς δὲ λέγουσι ἀργεϊφόντην. κεῖται δὲ φασι, ἐπὶ τοῦ κυνὸς, κληθεὶς ὑπὸ τῶν παίδων λιθάσαντος. κατὰ δὲ τὴν ἀναδεξάμενον τὰ ἐθνικὰ, ἢ ἄργον τὸν φόνον ἐκλάβετε. ὃν δή φασι καὶ τέκος εὐβοίας ἄργον. ὅπου δοκεῖ τὴν πανόπτην ὁ ἑρμῆς φονεῦσαι. ἀργεῖα δὲ ὀνομάσθη, ἢ ἀπὸ ἀργείων. ἢ διὰ τὸ προσκυ-

ρεῖν τῆς πολίας τῆς βασιλείας, ἣν πολλαχοῦ κατ᾽ ἄργος Ὅμηρος εἶπεν. ἐκαλοῦντο δέ φασιν οἱ ἐκεῖ καὶ λεοντῖνοι, ἀπὸ λεοντίνας.

Ἀργείων ἑλένην, ἀντὶ τοῦ τὴν ἑλληνίδα. ἀπὸ τοῦ ἄργους, ἀφ᾽ οὗ καὶ πάντες οἱ ἕλληνες ἀργεῖοι λέγονται. ὡς ἀπὸ τοῦ δαναοῦ δαναοί. Ἀργείας, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. Ἀργέλη, πολυστασία, λευκὸν δὲ Ἡσίοδος. Ἀργεῖοι, οἱ ἕλληνες, καὶ ἐκ τοῦ εἱλώτων οἱ πεισάμενοι οὕτως ἐλέγοντο, ἢ λαμπροί. ἀργείους ὁρῶ, παρασημειωτέον. Ἀργεῖοι, ἀντὶ τοῦ ἀργεῖοι αἰολεῖς λέγουσιν. τούτων γὰρ αἱ διαιρέσεις εἰσί, καὶ συναιρέσεις. οἷον βασιλεῖ καὶ βασιλῆϊ, ἄργει καὶ ἄργεϊ. Ἀργεϊφόντης λέγεται, οἷον ἀργοφόντης. καὶ φονῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀργειφόντης. ὥσπερ καὶ ἀνδροφόντης, ἀνδρεφόντης, ἀνδρειφόντης. ἢ ἀργεϊφόντης, ὁ ἑρμῆς, ἀργοφόντης. κατὰ θραύσεως, λευκοφόντης. ἢ ἐν ἄργει πρῶτον περιφανείς, ἢ καταργῶν τοὺς φόνους. Ἀργειώνων, τοὺς ἀργείους. Ἀργέλλα, οἴκημα μακεδονικόν. ὅθεν βαίνοντες, ἐν αὐτῷ λούονται. Ἀργέματα, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα. Ἄργεμον, τὸ κατὰ κύκλον γινόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. παρὰ τὸ ἀργὸν, ὃ σημαίνει τὸ λευκόν. Ἀργεμώνη, εἶδος βοτάνης. Ἀργεμον, τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκότατον, οἱ δὲ ὀφθαλμῶν. Ἀργεννὸς, ὁ λαμπρός. Ἀργεννόν, τὸ λευκὸν, ἐκ τοῦ ἀργός. ὅμοιον τῷ φαῖος φαεινὸν, ἔρεβος ἐρεβεννόν. Ἀργεννοῦσαι, ἀργιλώδεις. εἰσὶ δὲ αἱ τοιοῦται εἰς πλῆθος φαῦλαι, καὶ ὡς ἐπίβουλοι μολίβουσι. καθάπερ ὁ σπόρος, καὶ αἱ λεγόμεναι ἀργεννοῦσαι. Ἀργεννάων, λευκῶν, ἢ λαμπρῶν. Ἀργεννοῖσι, λαμπραῖς, λευκαῖς. Ἀργέσται, οἱ ἐτήσιοι. Ἀργέστης, ὁ μέν ἐστι ἄνεμος ἀνώμαλος, προσαγορεύεται, ὡς τὸ ἀφύλαξον, ἀπὸ αἰθρίας τοῦ ἀργέστου. οἱ δὲ ἐπὶ δεξιὸν ὄντα ἐστί, προσαγορεύεται. οἱ ἀπὸ τοῦ ἀργεινὸς ἀργεστοῦ, δηλοῖ τὸν ταχὺν, ἢ τὸν λευκὸν ὄντα. ὃν καὶ συνθέτως ζέφυρον λευκόνοτον φασίν.

Ἀργέτα δημὸν, τὸ λευκὸν λίπος λέγει. δημὸς μὲν γὰρ, τὸ λίπος. παρὰ τὸ δαίω. ἀργῆτος δὲ, ἀργῆτος, ὁ λευκός. ἢ οὖν τὸ ἀργέτα κατὰ συγκοπήν. τοῦτο δὲ, καὶ ἐπιφέρει δημὸν ἀμαχοῦ δεῖ γὰρ ὁ ποιητής. Ἀργέτι δημῷ, τούτεστι λευκῇ πιμελῇ. ἀπὸ τοῦ ἀργὴς ἀργῆτος ἀργέτι, κατὰ συγκοπὴν τῆς παραληγούσης. ἢ ἴσως πρὸς διαστολὴν τοῦ, ἀργῆτι κεραυνῷ, ἤγουν λαμπρῷ. Ἀργηΐδες, ἢ ἄρχαιος, πρῶτος. Ἀργὴ, ἡ πόλις καὶ αἰόλου λευκή.

Ἀργὴν ἔστειλαν ὄφιν, ἐστὶ δὲ ἰοβόλον θηρίον. Ἀργὴν δὲ χῆνα λέγει Ὅμηρος, τὴν εἰληφυῖαν. ὡς καὶ αὐτός φησιν, ἥμερον καὶ ἀτιταλλομένην ἐν οἴκῳ. Ἀργὴς κεραυνὸς, ὀξυτόνως πρὸς διαστολὴν βαρυτόνου κυρίου μυθικοῦ τοῦ ἄργης. ὅσπερ ἀδελφὸς ἦν βρόντης, καθ᾽ Ἡσίοδον. καὶ ἀργὴς, ὁ λευκὸς, ἢ λαμπρὸς. ἢ ὄφις τις, οὕτως ὀνομαζόμενος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀργηστὴς, ἀργῆτα, λευκὸν, λαμπρόν. Ἀργῆτα, κεραυνὸν, τὸν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. Ἀργία, οὐ μόνον ἡ κοινῶς λεγομένη ἀργία, ἡ ἐκ τοῦ ἀθυμίας καμαρμένη, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς ἔργον ἀπειρία, διαφέρουσα τῆς ἐπικουρίας. διὰ ταύτης μὲν ἐκείνης δηλοῖ ψυχῆς. ὡς ἐν τῷ ἐπικουρίας, εὐφραίνει μετ᾽ ἀμείνων, ὅστις δὲ, ἀπαισιομορφίας.

Ἀργηλόφης, ὁ ἀπαρχόμενος τοῦ λόγου. Ἀργίλαια, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Ἀργιλλώδης, ὁ χρηστός. Ἄργιλλός ἐστιν, ἡ λευκὴ γῆ. Ἀργίλληψιν, γῆν μὴ βλαστάνουσαν. Ἀργίνη, ὄνομα πόλεως. Ἀργῖνος, ὄνομα κύριον. Ἀργίλοφοι, λευκόρραχοι. οἱ δὲ τραχεῖς, καὶ μελανταί. Ἀργικέραυνος ταῦρος, τὰ χρώματα, ὁ λευκὸς, παρὰ γένος. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ διακεκομισμένου τῶν αἰγῶν. Ἀργινόεντα, λευκὸν, λευκότερον, αἰγιαλώδη.

Ἀργίνουσα, πόλις τῆς αἰολίδος. ἐν ἄκρᾳ δὲ λέσβου κειμένη, καὶ μανίας καλουμένης ἄκρας. Ἀργινοῦσαι, αὗται κεῖνται ἐγγὺς τῆς λέσβου, ἀπὸ ἀργίνου τινός. Ἀργιόδοντες, οἱ ὀξυόδοντες. οἷον ἀργοὶ ὀδόντες, ὅ ἐστι ταχεῖς, θοοί. καὶ μεταληπτικῶς, ὀξεῖς, παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ἀργιόδοντες σύες, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς καὶ ἐν τῷ ἱστοκάρ-

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἆρα; ἐρωτηματικῶς προπερισπᾶται. οἷον ἆρά γε ἀλόγως δεδοικέναι δοκῶ; καὶ Ἀριστοφάνης, ἆρ' ἐκδιδάξαιτ' ἂν τὸ σοφός; Ἄρα σύνδεσμος παροξύνεται. οἷον, εἰ φῶς ἐστιν, ἡμέρα ἐστί. φῶς ἐστιν, ἄρα ἡμέρα ἐστίν. ἔστιν ὅτε σημαίνει, ὅπερ σημαίνει τὸ αὖ. Ἄρα, οἱ ἀττικοὶ ὅταν μὲν ἐρωτηματικὸν ᾖ, τροχαϊκῶς γράφουσιν. ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμος συλλογιστικὸς λέγηται, ἀδιαφόρως. ποτὲ μὲν τροχαϊκῶς, ποτὲ δὲ πυρριχιακῶς. Ἄρα, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. καὶ παρὰ Λιβανίῳ, Οὐκ ἄρα εἰ μάθοι τῇ βιθυνίδι, τῇ χείρω τέχνῃ ἀδάμαντι γενέσθαι. Ἄρα, συλλογιστικὸς σύνδεσμος, ἐτ ἀντὶ τοῦ δή, καὶ ὡς ἔοικε, καὶ ὡς φαίνεται. οὕτω Πλάτων. Ἄρα, συμπερασματικὸν ὄν, καὶ ἀντὶ μακροῦ εὕρηται, ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀπορρηματικὸν ἄρα, μακρὸν ἀεί. τὸ δὲ, συμπερασματικὸν οὐκ ἀεὶ βραχύ. Ἄρα, ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἄρα, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν εὕρηται. Ἡσίοδος, Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος. οὐκ ἦν ὡς ἔοικε μία ἔρις. καὶ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, Οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδει καὶ φρένες ἦσαν. καὶ Ἀπολλώνιος, ἦ ἄρα δείλης. ἢ ἦ ἄρα ἱκανῶς, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν. Ἀρά, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ βλάβη. ὥσπερ καὶ ἡ τύχη, ποτὲ μέν, ἡ εὐτυχία, καὶ δαίμων. ὁμοίως καὶ τὸ ἀρᾶν.

Ἀραβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι, ἰωνικὴ λέξις. Ἀραβεῖν, ἠχεῖν, ἐκ τοῦ ἀραβῶ, ὠτός. κυρίως ἡ ἐπὶ τῶν ἱερῶν πνοή, ἄραβος. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὴν ἄραν, καὶ τὴν βοήν.

Ἀραβία, τέχνη συρίαν, καὶ κόσμος γυναικός. Ἀραβίδες, αἱ μετὰ κόπου πνοαί. καὶ ἀραβικὴ πνοή, ἡ γυναικική.

Ἀράβιος ἄγγελος, παροιμία. παρὰ τὸ ἀράβιος αὐλητής, παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων, μέμνηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀραβίου αὐλητοῦ, ὃς ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων. Ἄραβος, κτύπος, κυρίως ἡ ἐν ἄρει βοή, ἀράβος ὁ ἄρεβος. ἡ κυρίως ἡ ἐν ἄρει βοή, ἄραβος καὶ ἄραβος. ἡ κυρίως, ἡ ἐπὶ τῶν ἱερῶν βοή, ἄραβος καὶ ἄραβος. ἐξ οὗ τὸ ἀραβῶ. καὶ ἀράβησεν, ἤχησεν, ἐψόφησεν. Ἀραβύλαι, ὑποδήματος διαφορά, καὶ βαρβαρικά. Ἀράζω, ψοφῶ, ἐν κλυσμηνῶσι. Ἀραγέμ, στεγάσειν. Ἀραγμός, ψόφος. Ἀράσσει, θορυβεῖ, ταράττει. Ἀράδυνται, κινοῦνται, συγχέονται. Ἄραδος, ἡ ἀπὸ τῶν γυμνασίων τοῦ καρδίου κίνησις, καὶ πόλις. Ἀράδες, βλαβεραί, λεπταί. Ἀραιαὶ κνῆμαι, αἱ ἀσθενεῖς καὶ βεβλαμμέναι. ὡς γὰρ γέρων γεραιός, πλεονασμῷ τοῦ ι, οὕτω καὶ ἀρὰ ἀραιός. ἡ δὲ ἱστορία, οἷδε καὶ ἴσως τίθεσθαι ἱστομαζομένας ἀραιάς. Ἀραιὰς γλώσσας, τῶν λύκων φησὶν ὁ ποιητής. ἢ κατὰ Διονύσιον ἀντὶ τοῦ λεπτὰς καὶ ἰσχνάς, ἢ μετὰ ψιλοῦ, ἀντὶ τοῦ βλαπτικάς. ἄμεινον δὲ λεπτῇσιν ὕδωρ, διότι κατὰ δύο πάλαι οὐ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες. οἱ δὲ κατὰ λοιπὰ ὅπως τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ τὸ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡς ὀλίγον καὶ ἔλαττον. Ἀραιάς, τὰς βλαπτικὰς εἶπεν. παρὰ τὸ ῥαίω, ὅ ἐστι φθείρω. ὅθεν καὶ ψιλοῦται, ἵν' ᾖ τὰς πολεμικάς, καὶ οὐ φροντίδας. Ἀραιὴ γαστήρ, τὰ λεπτὰ ἔντερα. Ἀραιῶ, ἀσθενῶ, ἀδυνατῶ. ἀραιὴν χεῖρα, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιταλικοῦ α, ἀραιά. ὅθεν καὶ δασύνεται. ἀπὸ οὖν τοῦ ῥαίω γίνεται ῥαιός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀραιός. καὶ ἀραιὴ μεταθεῖσα τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ἔρδω. Ἀραιώσει, χρηστὸν ποιήσει. Ἀραιοῖσι, λεπτοῖς, καὶ μακροῖς. Ἀραιόν, ψιλόν. Ἄραιθος, ποταμὸς Ἠπείρου, ὡς καὶ Καλλίμαχος λέγει. Ἀραιθυρέα, ἡ ἀραιθυρέη, καὶ φλιοῦς, ὄνομα πόλεως. ἐκλήθη δέ φασιν ἀπὸ φλιοῦντος τοῦ Διονύσου, ὡς φέρεται ἐν τοῖς τοῦ ἱστοριογράφου. ὅτι Ἄραντος ἥρωος ἦν ἐγένετο ἄσσα, καὶ θυγάτηρ ἀραιθυρέα, τούτους φιλοῦντι θηρατὰς φασὶ καὶ πολεμικούς. προαποθανούσης δὲ τῆς ἀδελφῆς, ἀπ' αὐτῆς ἡ χώρα ἐκλήθη. τὸ ὅπλον αὐτῆς, ἀραιθυρέας. ἡ δὲ τοῦ γεωγράφου ἱστορία φασίν, ὅτι ἀραιθυρέα, ἡ νῦν φλιασία πόλις φλιοῦντος, κειμένη μέσην συνοικίαν ἀργείων κλεωνῶν, καὶ κομφάλων. πόλιν δ' εἶχεν ὁμώνυμον τῇ χώρᾳ πρὸς ὄρει ὀνομαζομένῳ κελόσσῃ. εἰ δ' ὕστερον ἀνασταντες ἔκτισαν, πρὸ τριάκοντα σταδίων ἔκτισαν τὴν φλιοῦντα.

Ἄραιος, ὄνομα ποταμοῦ. Ἀραιόν, οὗ τὰ μόρια διάστασιν ἔχει πρὸς ἄλληλα. πυκνὸν δέ, οὗ τὰ μόρια ἐγγὺς ἀλλήλων κεῖται. τὸ δ' ἀραιόν, οἱ πλείους ψιλοῦσιν. οὐ γὰρ δασύνεται.

Ἀραῖον, κατάρατον. ὡς τό, ὁ πρόσθεν ἐλθών, ἣν ἀραῖος μοι γένοιτο. οἷον, ἀρὰν προσεμβάλλειν, καὶ κατευχάς. Σοφοκλῆς πολυείδῳ. Ἀραιότατος, βαρύτατος. ἀραιός, δυστυχής, ἄθλιος.

Ἄραιτ', λάβοι, κομίσειεν. ὡς τό, τίς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις. Ἀραίνω, φιάλῃ, ὁ ἀράκτης. Ἀρακίδας, εἶδος ὀσπρίου, παρὰ τῷ Ξενοκράτει. Ἄρακοι, ὄσπριον. τὸ δὲ αὐτό, καὶ λάθυρον. Ἄρακος, ἱέραξ, τρίορχοι. Ἀρακτῆρα, ἀμελατῆρα. Ἀράμ, ματίμιος. Ἄραμα, βόρβορος. Ἀράμαρ, μένειν. Ἀράμαια, τὰ ἀπόχυτα ὕδατα. Ἀράμεναι, ἐπιχάζειν. Ἀράμενοι, ἐπάραντες. καὶ ἀραμένη, ὡς τό, ἐπαράμενοι τῶν ὕβρεων. Ἄραμος, ἐμφαλιός. Ἀραίη, μισάγκυλον.

Ἀράνιλις, ὁ νῦν αἰγύπτιος. Ἄρανον, τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ λακκόν. Ἀράντες, ἐπιγκλιάμενοι. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Ἀραντίσιν, ἐπακοῦσι, μακεδόνες. ἀρανίς, ἔλαφος. Ἀράξαι, συντρίψαι. Ἀράξης, ἀράξει, ὄνομα ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἀράσσειν, ἐπεὶ ἀπὸ Καυκάσου καταρρήγνυται. καὶ ἀραξός, βοτάνη τις. Ἀράρισιν, ἠρεδίνυσιν.

Ἄραρ, ποταμὸς τῆς κελτικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀραρίσκω ὑπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ. Ἀραρεῖν, ἁρμόσαι, πλέξαι. Ἄραρε, διάκειται, κεῖται. ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἄρσω. ὁ παρακείμενος ἦρκα. ὁ μέσος, ἦρα. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀττικόν, ἄραρα. ἡ μετοχή, ἀραρώς. ὅτι φρεσὶν ἦσιν ἀραρώς. δωρικῇ τροπῇ τοῦ η, ἄραρα, καὶ ἄραρεν. Ἄραρε γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Ἀράρισκε, ἤρεσέ μοι ταῖς φρεσίν, ἢ ἥρμοσαι. καὶ ἄραρεν, ἡρμόσθη. τὸ πλαγίως δέδεκται, ἢ κέκριται. Ἀράρη, καὶ ἄραρον, ἐκ τοῦ ἀρῶ ῥήματος γίνονται. ἀραρὼς δέ, ἀπὸ τοῦ ἄραρα παρακειμένου. ὡς ἐκ τοῦ πέπληγα τὸ πεπλήγω, καὶ πέφυκα πεφύκω, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀραρίζειν, ἐπὶ τῶν κυνῶν παρ' ἀθηναίοις, ἀπὸ τῆς ἂρ φωνῆς. παρ' ἡμῖν δὲ ὑλακτεῖν. Ἄραριν, ἀράχνην. Ἀραρισαί, ὅς παραφυλάσσονται λιθίναι εἰς τὰς ῥαγάδας. Ἄραρες, ἔστιν ἄκος. Ἀραρίσκειν, ἐκ τοῦ ἀρῶ ῥήματος παρῆκται. ὁμοίως καὶ τιτύσκω, ῥύσκω, καὶ τὸ βιβρώσκω. Ἀραρίσκω, τὸ ἁρμόζω. Ἀρηρέμεν, ἁρμοσθῆναι. Ἀραρόν, πλήσιον, βέβαιον, κατάλληλον. Ἀρήρεται, δέχρυσον εἰς ῥάβδον. τουτέστι, τετεχνασμένοι τεκτονικῶς. λέξις γὰρ τεκτονική, ὡς καὶ Ἀντίπατρος ἀσφαλῶς, ἐκ τοῦ ἄραρον γάρ, ἡ μετοχὴ ἀραρώς. τουτέστι, τεχνασμένος. Ἀραρότως, ἁρμοζόντως, ἢ παγίως, καὶ ἀσφαλῶς.

Ἀρᾶσθαι, συστολὴν ἔχει τοῦ α εἰς α. ἀρηρῶ γάρ, τὸ ἐντελὲς οὕτως ἀρῶ, ἀρῶ. ὁ μέλλων ἀράσω, ὁ μέσος παρακείμενος ἦρα, καὶ ἄραρα ἀττικῶς. ἡ μετοχὴ ὁ ἀραρώς. καὶ τὸ θηλυκὸν ἀραρυῖα.

Ἀραρυῖαν, ἡρμοσμένην. Ἀραρυῖας, σανίδας, ἢ κολλητάς, τὰς θύρας φασὶ περιφραστικώτερον. Ἄρας, ἰδὼν ἄρας ἀθλῶντα. Ἀριστοφάνης ὥρμει. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὴν ἐσὸ μίσει. Ἄρας, ἐπάρας, ὡς τό, ἔρδειν ἄραντα Ἀχαιούς. ἀείρω, ὁ μέλλων ἀερῶ. ὁ ἀόριστος ἦειρα, ὥσπερ ἤγειρα. ἡ μετοχή, ὁ ἀείρας. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α, εἰς α μακρόν, γίνεται ἄρας. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον, καὶ μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ι. Ἀρὰς ἐκπονῶσι, ἰδίως κυρίως ἀναφέροντες παῖδας μετ' ἄλλης καταράσθαι ἴσως. Ἀράσαι, ἐμόσαι, διῶξαι.

Ἀρασάμενοι, ἀλλαξάμενοι, ποιοῦσαι ἀράς. Ἄρασθαι, ἀπολαύεσθαι, ἢ λαβεῖν. φροντίζεσθαι μεῖζόν τι ὄν, ἢ καθ' ἑαυτὸν

Ἀποχρώμενος, ἀπολυόμενος. Ἀποχρωμένοις, ἀπολυομένοις. Ἀπόχρη, σημαίνει τὸ ἀρκεῖ. ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρῶμι, χρῆς, χρῆσι. καὶ κατὰ συγκοπὴν χρῆ, καὶ ἀπόχρη. Λουκιανός. οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν; Ἀποχρημφθέντα, ἀποχωρισθέντα. Ἀποχρῶν, ἀπηλλαγμένος πρὸς τὰς πράξεις. Ἀποχρῶσα, ἀρκοῦσα.

Ἀποχρώντως, ἱκανῶς, ἀρκούντως, αὐτάρκως. Ἀποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταται. καὶ ὑποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ὑποχωρίζεται. Ἀποχώρησις, ἡ ἀποστροφή. Ἀποχωρῶ, τὸ ἀπέρχομαι, καὶ ἀπαλλάττομαι. ὡς καὶ Δημοσθένης, ἀποχωρῶν δὲ Κιλίκιος, τί αὐτὸ ἡμῖν ἀπαγγέλλει. Ἀποψάλλειν τὰς τρίχας, τίλλειν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. Ἀπόψηστον, τὸ ἀπόμακτρον τῶν μετρημένων σίτων.

Ἀποψηφίζονται, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσι. Δείναρχος, ἀποψηφίζονται αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα Δημοσθένους ἀποψήφισιν καλεῖ. καὶ μετοχὴ, ἀποψηφισμένος. Ἀποψηφίζειν, τὸ περιελθεῖν εὐχομένους. εὐχαριστεῖσθαι δὲ λέγειν, ἀποπαίειν. Ἀποψύχειν, τὸ ἐκ ψυχῆς γίνεσθαι λειποθυμοῦντα, ὃ ἐστὶ θνήσκοντα. τάχα ἀπεψύχειν, ὡς οὐκ εὔφημόν ἐστιν, οἷον Ἡσίοδος. ἢ τὸ ἀναπνεῖν. οὐ τὸ ἀνέκαθεν, ἐμπνεῖσθαι. καὶ ἀναπνεῖν, ἤγουν ἐπανέρχεσθαι εἰς ἑαυτόν. Ἡσίοδος μὲν οὖν ἐπὶ ζωῆς, τὸ ἀποψύχειν σημεῖον τίθησιν, ὡς δῆλόν ἐστιν. ἐν δὲ τῷ ἐγρήγορσε θυμὸς ἀγέρθη, ὡς οἷά ἐστι τόπον καὶ ἰδίαν ψυχῆς· καὶ τὰς φρένας εἶναι δοξάζει. Ἀποψώμεθα, ἤγουν καθαίρομεν τὴν πνοήν. ἀποπτύομεν διὰ πτυκτῆς. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκορόδοις. ἤγουν, φύλλοις τοῦ σκορόδου. Ἄππας, ὁ βρεφικός. Ἀππελλάζειν, ἐκκλησιάζειν. Ἰωνικῶς. Ἄπρακτος, ἀεργαστος. Ἄπιος, ἀπόλαυσις. Λακωνικῶς. Ἀπία ὁδός. οὕτω καλεῖται, ἐπὶ ἀπιέναι φασίν, ὅς λαθόμενος ταύτην κατίσχουσι, καὶ ἄλλοτε ὄχεσιν κατοικοῦσιν.

Ἀπράγμονα λέγει Ἀριστοφάνης, τὸν ἰδιώτην, καὶ μέτριον τοὺς τρόπους. Ἀπράγμων, ἄπονος. ὡς τό, ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τοὺς εὐδαίμονας. ὁ ἀπράγμων κατὰ ἕνα σημαίνει δύο. λέγεται γὰρ καὶ εἰς πρόσωπον, καὶ εἰς πρᾶγμα. ὡς ὅταν εἴπῃς ἀπράγμονα δοῦλον, δηλοῖ τὸν ἀνοικονόμητον, καὶ ἀπαιτοῦντα πρὸς τὰ δεόντα. ὅταν δὲ εἴπῃς ἀπράγμονα ζωήν, τοῦτο λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀπραγματευτον, καὶ ἀκίνδυνον. Ἀπραγμονέστατος, ὁ μάλιστα πάντων ἔχουσα, ἀπολυπραγμονοῦντος. Ἀπραγμόνως, ἐλευθέρως. ὡς ζῶντες ἐπιτάσσοντες. Ἰάμβλιχος, εἶτα ὑμεῖς οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν; Ἀπραγμοσύνη, ἡ καταφρόνησις καὶ ἀμέλεια. ἡ ἀπραγμοσύνη, ἡ ἀργία. ἡ φυτόν, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, ἐν Ἀκαδημίᾳ φυόμενον. ἢ ἄλλως. Ἀπραγμοσύνη, ὑδροτος ἄνθος, οἷον πάντας εὐπαθεῖν δόξαν καὶ ἀσφάλειαν. ἡ ἀπραγμοσύνης, ἀντὶ τοῦ πολυπραγμοσύνης. Ἀριστοφάνης. Ἀπράκτως, ἀζημίως. Ἄπρακτα, ἀνεκλάλητα, ἀδιεξέργαστα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι. καὶ ἄπρακτα λέγεται, τὰ μέχρι πεπραγμένα. ὡς ἄπρακτος ἀνήρ, ὁ μὴ πιπράσκων ἑαυτόν.

Ἄπρακτος, ἀδιάπρακτος. Δυσφρης, δυσκατόρθωτος.

Ἀπρέπτως ὀλέσθαι λέγει Ὅμηρος, ἐφ' ὧν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. αἱ καὶ μαψιδίως λέγοιεν ἂν γίνεσθαι. κατὰ τὸ ἐλλειπτικόν, πίστιν τι αἴτημα εἶναι μαψιδίως. ἄγειν ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι τίσις, ἢ ἐστιν ἀπόλαυσις. Ἄπρακτα, ἀνωφελῆ. Ἄπρατον, ἀφθόνητον. Ἀπριάτην, ἄνευ λύτρων. ἀπὸ τοῦ πρίαμαι. τὸ παθητικόν, πρίαμαι. τὸ ἐπίρρημα, ἀπριάτην, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, ἀπριάτην. ἡ ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἐπιρρήματά φασιν οἱ παλαιοί, ἀντὶ τοῦ ἀπριάτως καὶ ἀναποίνως. ἤγουν δίχα τοῦ πρίασθαι, καὶ δίχα ἀποίνων. Ἀπρὶξ, τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν, καὶ μὴ ἀπολύειν. ἀπρὶξ ἐλάβετο λέγει, ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέραις χερσί. καὶ παρὰ Πλάτωνι, ἀπρὶξ προσπεφυκότων ἐχυρῶς. ὁ οὐχ οἷόν τε πρίσαι, διὰ τὴν σύμφυσιν. Ἀπροβούλευτον, τὸ μὴ πρότερον εἰς βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσφερόμενον ψήφισμα. ἐν δὲ καὶ ἀπροβουλεύτου, οἷος παράκειται ταῦτα δηλῶν. Ἀπροδιορίστως, ἀορίστως, μὴ πρὸς τὰ διωρισμένως. Ἀπροθέτως, ἄνευ προθέσεως. Ἀπροϊδὴς, ἀπροόρατος. ὁ ἄδηλος. Ἀπροΐτως, ἀνεξόδως. Ἀπροῖτος, ὁ τοῦ οἰκίου μὴ ἐξερχόμενος. Ἀπροϊδῶ, ἀφανῆ. Ἀπρονόμευτος, οὐ περιληφθείς. ἀπρονόμευτος γάρ, ἡ ἐκ τῆς χώρας ἁρπαγή. Ἀπρονόητος, καὶ ὁ μὴ προνοῶν, καὶ ὁ μὴ προνοούμενος. Ἀπροόπτως φέρεται λέξις, ὅταν οὐ προορᾷ τῶν ὅλων, καὶ ἀμφιβόλως ταύτην λέγεται. καὶ ἄπροπτος, ἀπροόρατος, λαθραῖος. Ἄπροπον, ἄπρεπον, ἀχρεῖον. Ἀπροσβόλευτον, γενναῖον. Ἀπροσβούλευτον, τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. οὕτω Δημοσθένης. Ἀπροσδεής, ὁ μηδενὸς ἐνδεής. Ἀπροσδιορίστως, ἀορίστως, μὴ πρὸς τὰ διωρισμένως. Ἀπροσίκετος, ἀπροσπέλαστος, ὁ ἀνεξίτατος. Ἀπροσεξία, ῥαθυμία. παρὰ τὸ μὴ προσέχειν ἑαυτῷ, ἢ τοῖς πρακταίοις. Ἀπροσήκει, ἄθεα.

Ἀπρόσκλητον, ὃ οὐδεὶς προσκαλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκουμάτιστον ἀπὸ τοῦ εἴλους. Ἀπρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, ἀπάθητος, ἀχώρητος, ἀπροσέγγιστος, ἀδαχθὴς, μοχθηρὸς ἰδεῖν.

Ἀπρόσιτον, ἀθεώρητον. Ἀπρόσκλητος δίκη, ὁ μὴ τυχοῦσα τῶν κεκλημένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἂν εἰσαγώγιμος. Ἀπροσκοπεῖν, μὴ προορᾶν. Ἀπρόσκοπον, ἀπαρεμπόδιστον. Ἀπρόσμαχος, ἀπρόσβατος, ἄψαυστος. μαχέσασθαι γὰρ τὸ ἅψασθαι. ἀπρόσβατος. Ἀπρόσμαχοι, ἀκαταγώνιστοι. ὡς τό, Καὶ ῥωμαίοις ἐν πλείοσιν ἀναπεπτωκόσι, καὶ ἐν τῇ ἐκείνων οἰκείᾳ γῇ αἰσθέσθαι, ὅτι οὐκ ἀπρόσμαχοι εἶεν παρθένοι.

Ἀπρόσβατος, ἀνεπιβάτητος. Ἀπροσπέλαστος, ἀπροσέγγιστος. Ἀπροσπλάστως, ὃ οὐκ ἄν τις προσπλάσειεν. ἀπροσποίητον, ἀσυμπαθές. Ἀπροσποιήτως δίκην ἔλεγον, ὁπότε μιᾶς τινος ἐγκαλοῖεν, ὡς μὴ ἔχον προστάτην. Ἀπροστάτητος, ὁ μὴ ἔχων προστασίαν τινός. Ἀπροσίμαστον, ἀπροσδόκητον.

Ἀπρόσφορον, ἀνάρμοστον. Ἀπρόσωπον, κακόμορφον, ἀπειλής. Ἀπρόσωπος, οὐκ εὐπρόσωπος, ἢ ὁ προσωπείῳ μὴ χρώμενος, ὁ λαμβάνων. Ἀπροτίμαστος, ἄψαυστος, ἄθικτος. ὁ μὴ ἐπιβεβηκυῖα γυνή, ἀλλ' ἄθικτος διαμείνας. ἀλλ' ἵνα ἀπροτίμαστος ᾖ μαγείροισι. παρὰ τὸ μαίω, τὸ ζητῶ, ἡ μὴ ἐπιζητουμένη πρὸς μίξιν. ἢ παρὰ τὸ μάσσειν, τὸ ζητῶ, ὅθεν καὶ μαστός. καὶ ἀπερινόητος, ἀνεπιλάβητος, ἀψαυστος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπρόσψαυστος, παρὰ τὸ μάσσεσθαι, τὸ ἅψασθαι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μασσᾶσθαι, καὶ μαστός, ὃ δεῖ βρέφεσι μαστεύειν. καὶ τὸ νεανικὸν θυμὸν, ὅτι ἔπαψεν. ἢ οὐ δυσχερὲς ἐφάψασθαι τοῦ Διομήδους. Ἀπροτίοπτα, κρύφα, λάθρα. ἀπὸ τοῦ ὄπτω, τὸ βλέπω. Ἀπροφάσιστος, ἀπροφασίστως.

Ἀπροτίοπτον, ἄφαντον. Ἀπρόφατι, κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατι, ἀπροφάσιστοι. οἷον ἄνευ προφάσεως, ἢ ἐπιοχῆς, καὶ ὑποψίας. παρ' ὅθεν τοῖς προφασιζομένοις παρέχεται ὑπόθεσις. Ἀπροφάτως, ἀπροφασίστως, ἀπροφασίστως. Ἀπροφάτως, ἀθρόως, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. ἢ ὁλοσχερῶς, ἀλιακτίτως. Ἄπτα, φάρμακα. Ἀπταίστως, ἀπρονοήτως. Ἀπτὰρ, ἀναχωρήσιον. Ἀπτάλιος, ὁ ἀπὸ κράτους. ἄπτα γάρ, πόλις κρήτης. Ἀπτεριάζεται, πίπτεται. Ἀπτερόεντας, νῦν ἐν συνηθείᾳ λέγεται. σημαίνει δὲ ἀπλῶς πίστιν, λέγων, ἀπαλλάξαι. Ἅπτει βρόχον, ἢ ἅπτεται, καὶ ἅπτει πῦρ. Ἀριστοφάνης νεφέλαις, ἅπτε καὶ τὸν λύχνον. ἢ ἅπτε, συνάπτε. Ἀπτὲς λόγους, λέγει. Ἄπτερα, ἀπτέρως, ταχέα, ἥδεα. καὶ ἄπτερα, πόδας κρήτης. Παῖ συφῶς ποτὲ πρὸς τὰς μούσας εἰς ὥραν ἐλθοῦσαι, καὶ ἐπτερωθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερὰ ἀπέβαλον. Ἀπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ. οἱ δὲ τὸ ἀφορήτως. σημαίνει τὸ ἔτερον ἀκριβέστερον. οὕτως Ἡρωδιανός. ἐκ ταχέως, ἐβίμω, ἀφροντίστως. οἱ δὲ, ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἡλίως. ὅτι δὲ, ἠμελημένως. Ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, παρ' Ὁμήρῳ. κεῖται δὲ τὸ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, εἰς ἰδεῖν παρὰ ταχέως

προθέσεως καὶ τοῦ ἄργος, τὸ ἀργεῖν. ὁ ἀναπαυόμενος, οἱ πρὸς λίβα ... φυλάττῃ. ὡς τὸ εὔκαλος, ἀπὸ τοῦ ἕκαλος, ὁ ἥσυχος. ὁ μὲν λόγος ἀπεργίσω. ἄλλοι γὰρ, οἱ ἀπεργίζουσιν ἀρούρας. Ἀπεργίσαι ἀρούρας, τὸ ἀφορίσαι καὶ ἀφελέσθαι. καὶ ἔστι παλαιοτάτη λέξις, λεγομένη καὶ ἐπὶ ὁρισμοῦ. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος, καὶ τὸ ἀπουρᾶς. ἤγουν μᾶλλον τοῦ προτέρου, τοῦ ἀπεργίζειν. ὁμοίως ἐρέθω ἐρεθίζω, καὶ ἐπλέω ἐπλοΐζω, ἀφρέω ἀφρίζω, καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπεργίζειν. κατεργίζειν δὲ, τὸ κατ' οὖρον πλέειν. Ἀπεργίασεν, ἀφαιρήσονται. Ἄπις, ὁ μὴ ἔχων πόλιν. Ἀπουσία, ὅταν τις ἀπῇ. ἢ ὅταν τις ἀπέχῃ, καὶ ἡ ἀπόλαυσις. Ἀπουσίασα, τῆς οὐσίας μέρος δοῦσα. ὁ δὲ νεὶς τῇ αὐτοῦ θυγατρὶ ἀπουσιάσας. Ἀποφαίνειν λέγεται μὲν καὶ τὸ δεικνύειν, καὶ ἐξελέγχειν ἐπ' ἀληθείᾳ, βεβαίως ἐστὶ κακοῦργον ἢ φονέα, ἢ μοιχὸν, ἢ ἕτερον τι τοιοῦτον. λέγεται δὲ ἀποφαίνειν, καὶ τὸ πλουτεῖν. οἷον, ὑπὸ τιμωρίᾳ τῆς ἀποφαίνεως; καὶ ὡς παρ' Ἀντιφῶντι ἐν τετραλογίαις, καταφανῶ γενέσθαι, ὡς ἐνδίκως ἔπραξεν. καὶ ἐν πλούτῳ, Κἂν μὲν ἀποφήνω μόνον ἀγαθῶν ἁπάντων αἰτίαν ἐμὲ, ἀντὶ τοῦ δείξω καὶ παρασχῶ.

Ἀποφαίνομαι, τουτέστιν ἀποφαντικῶς λέγω. λαμβάνεται ὅπου, καὶ μὴ ὄντος. οἷον ἀποφαίνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ μῖσος πρὸς τὸν ... ἢ ἀποφαίνομαι ἐλέησι. ... ἀπεφήναντο οἱ ... ψῆφον καταδικάζουσαν, ἢ σώζουσαν. καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀπόφασις.

Ἀποφαίνουσιν, ἀποδεικνύουσιν. Ἀποφαντικὲς, ἐκ τοῦ φανερῶς κατασκευ... Ἀποφαντικὸν κυρίως, τὸ ἐκφαίνοντα ... νόημα. εἴτε διὰ ἀποφάσεως, εἴτε διὰ καταφάσεως. σημαίνει δὲ ... καὶ τὸν μὴ συγκαταθέμενον. Ἀποφαίνω, τὸ δείκνυμι. Ἀποφαίνας, κἂν μὲν ἀποφήνω μόνον ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμέ. Ἀπόφασις λέγεται μιᾶς τίθεται, ὅπου τῶν ἀντιφάσεων ἐστιν. ὡς τὸ, μοιχὸς δὲ οὗτος προσδιαλέγεται οὐδέν.

Ἀπόφαρσις, ἡ ἐντέρα, ὡς ... Ἀπόφασιν. φημί, τὸ λέγω, φάσω, πέφακα, πέφασμαι, ἐφάνθην ἐφάνθη. ἐκ δὲ τοῦ ἐφάνθη τὸ προστακτικὸν φάσω, φάσθω, φάσθε, καὶ ἀπόφασθε. φιλόθεος λέξις, καὶ δηλοῖ τὴν ἀντὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν ἀποφαντικὸν λόγον. Ὅμηρος. ἴσχεσθε καὶ ἀπόφασθε, ἀπαγγείλατε, εἴπατε. Ἀπόφασις ἔσεσθαι, ἐξ Ὁμήρου εἴληπται, ὑποφήτης, ... γυναῖκα μὲν οὐκ ἀπολύσω. τὸ δὲ γυναῖκα οὐκ ἀπολύσω, ἀπόφασίς ἐστιν. ὥσπερ καὶ κατάφασις, τὸ ἀπολύσω γυναῖκα. ἀπὸ τοῦ Ὁμηρικοῦ ἀπόφημι, ἐδήλου τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἡ ἀπόφασις. ἡ ἀπόφασις λόγος, ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει. ὁ λόγος ἀποφαντικὸς ... ἀπόφασις ... οἷον ὁ ποταμὸς οὐκ ἀναρρεῖ ... ὁ δὲ ἄρχων, εἰσέρχεται. ὁ λόγος, σημαίνων τί ὅτι τινὶ μὴ ὑπάρχει. τὸ γὰρ τινὶ ὑπάρχει δηλοῖ ἡ κατάφασις, τὸ δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχει, σημαίνει τὴν ἀπόφασιν. ἀπόφασις δὲ, καὶ πρότασις, καὶ πρόβλημα, καὶ ἔνστασις, καὶ συμπέρασμα, τὰ πάντα ταῦτα οὐδὲν κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἀλλήλων διαφέρουσιν. ἡ δὲ διαφορὰ τούτων, κατ' ἐπίνοιαν, ἢ κατὰ ἴσον γίνεται χρῆσιν. ὅταν μὲν γὰρ ἁπλῶς ἀποφαίνωμαι, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν, ἀπόφασις λέγεται. ὅταν δὲ ὡς μέρος συλλογισμοῦ λαμβάνω, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τὸ ἀθάνατον ... τότε πρότασις ἐστὶ τὸ λέγειν, ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. ὅταν δὲ ἐνίσταταί τις πρὸς τὴν πρότασιν, ζητῶν πόθεν δῆλον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τὸ τοιοῦτον ἔνστασις προσαγορεύεται. ὅταν δὲ πάλιν προτείνομεν ὡς ζητοῦντες, ἆρά γε ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν; καλεῖται πρόβλημα. ὅτι δὲ ἐκ προτάσεως συνάγεται, καλεῖται συμπέρασμα. Ἀπόφασις. Δημοσθένης τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος ὁπόσην οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφήν. Ἀποφάσκει, ἀπαγορεύει. Ἀποφασμένον, ἀντὶ τοῦ ἀπολελογημένον. Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας. ἀποφασμένως πολλοῦνται, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. Ἀποφαυλίζοντες, ἐξευτελίζοντες, ἐξουθενίζοντες. ἢ ὡς πονηρὸν ἀποσκορακί-σαι. ἀεὶ τὸν ... φαῦλον ἐπὶ τῶν πονηρῶν τάττεται. Ἀποφέρεσθαι, οὐ μόνον τὸ πόῤῥω φέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀφελαύνειν, ἀποφέρειν. καὶ ἀποφορὰ, τὰ παρὰ τῶν δούλων δὶς μείζοσι παρεχόμενα χρήματα. λέγεται μέν τι ἀποφορά, καὶ ἡ δυσώδης ὀσμή. Ἀποφεύγων δὲ, τὸ ἀναχωρήσαντα ἔστι, μὴ δύνασθαι ὅπως ... ἐπιλαβέσθαι. Ἀποφηλικίζω, βιάζεται. Ἀπόφημι, ἀποφαίνομαι. καὶ ἀποφῆναι, ἀποδεῖξαι. Ἀπόφημος, δύσφημος.

Ἀπόφημαι τοῦτ' ἐμοί, ἀντὶ τοῦ εἶπε. προστακτικόν. Ἀποφῆσαι, ἀρνήσασθαι. καὶ ἀπόφημι, τὸ ἀπολέγω. Ἀποφθαράξασθαι, τὸ τὰς μυστηρίων εἰς τὸ ἔξω ἄγειν ... Ἀποφθαρείη μοι λόγος ... οὐκ ἀπαλλάγη ... δηλοῖ δὲ, τὸ μετὰ φθορᾶς ἀπόλοιτο μοι. Ἀποφθεγγόμενος, μαντευόμενος. Ἀποφθέγγεσθαι, τὸ σοφῶς ἀποτείνειν. Ἀπόφθεγμα, σύντομος λόγος, μάντευμα. Ἀποφθίμενον δύσιν εἰς ἅλας, πρὸς δυσμὰς ἐκεῖται τὴν δίκα φθορᾶς μεθιστάμενον δύσει εἰς ἅλα. ὡσαύτως ὁ παρίδης, καὶ ὁ ὀδυσσεὺς, καὶ ὁ ἡρακλῆς. συγκέκοπται δὲ τὸ ἀποφθίμενον ποιητικῶς. τὸ γὰρ ἐντελὲς, ἀποφθιόμενον, ἐκ τοῦ φθίω.

Ἀποφθίμενος. φθίω, φθίσω. τὸ παθητικὸν φθίσομαι. φθίμενος κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀποφθίμενος. Ἀποφθίμην, ἀπὸ τοῦ φθίω ῥήματος. ἐξ οὗ καὶ ὁ φθίσις, καὶ ὁ φθισίκος. καὶ ἀποφθίμην, ἀπολοίμην, ἀποθάνοιμι. Ἀπόφθιμον, φθαρέντα, ἀπολέσαντα. ἀπὸ τοῦ φθίω. Ἀποφθινύθουσι, φθείρονται. ἀπὸ τοῦ φθίνω φθινύθω. ὡς ἀπὸ τοῦ νέμω, τὸ νεμέθω. Ἀποφθίσθω. φθίω φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίμην, ἔφθισο. τὸ προστακτικὸν, φθίσο φθίσθω, καὶ ἀποφθίσθω, ἀντὶ τοῦ ἀποθανέτω. Ἀποφλαύσω, ῥογχάσω, ψηφίσω καὶ σύρω. Ἀποφλαυρίζοντες, ἐξευτελίζοντες, ἐξουθενίζοντες. ἢ ὡς πονηρὸν ἀποσκορακίζοντες. Ἀποφλοιῶν, ἀπολεπίζεσθαι. Ἀποφοιβάζειν, ἀπομαντεύειν, ἢ χρησμωδῶν, μαντευόμενος. Ἀποφοιτᾶν, ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν. Ἀποφοίτησις, χωρισμός, ἡ ἀναχώρησις. Ἀποφοιτήσομαι μᾶλλον, ἢ ἀποφοιτήσω. οὕτως ἀπελεύσομαι, ἢ ἀπελεύσω. Ἀποφορὰ, ὀσμή. καὶ ἀποφορὰ λέγεται, τὰ μὴ φέροντα καρπόν. Ἀποφορᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν ... Ἀποφράδα ... τὰς ἀποφράδας ταύτας τῶν πολλῶν, ἀλλότριον εἶναι τὸ χωρίον. Ἀποφρὲς, ἀθεμιστός. Ἀποφορτίζεσθαι, ἀποῤῥίψασθαι, ἀποβαλεῖν τὸ φορτίον. Ἀποφράδες, κακαί, ἀποτρόπαιοι. Ἀποφράδες, αἱ ἀπηγορευμέναι ἡμέραι. ὡς οἱ παλαιοὶ ... φθίνοντος τοῦ μηνὸς, τετράδα ... ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς πόλεως φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ, ἀποφράδας ἐκάλουν, οἷον ἄνθρωπος ἀποφρὰς, καὶ βλέπων ἀηδίαν. παρὰ τὸ φῶ ῥῆμα, φράξω. ὁ μέλλων, φράσω. ἀποβολὴ τοῦ σ, ... καὶ ἀποφράς. Ἀποφυλακίζω, βιάζεται. Ἀποφώλιοι, ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φωλεόν. Αἰσχύλος. Ἀποφῶσαι ... Ἀποφυσήσας ... Ἀποφώλιοι, ξένοι, οἱ φωλεὸν μὴ ἔχοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια ... οὐ μὴν πᾶς ἀπαίδευτος, ἀλλὰ κατὰ ψυχὴν μόνον. Ἀποφῶρας, κλέπτας. Ἀποχάζων, ἀποχωρῶν. Ἀποχαδῶ, ἀποθανεῖν, ἀπεῖχε. Ἀποχειρόβιοι, οἱ ἁλιεῖς, καὶ χειροτέχναι, οἱ τεχνῖται. Ἀποχειροβίων, τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων, καὶ ταῖς τέχναις προσκειμένων. Ἀποχειροτονοῦσι, ἀποψηφοῦσι, ἀποδοκιμάζουσι. Ἀποχετεύσεται, μεταφέρεται. Ἀποχλωρίας, οὐκ ἀπ' αἰσχύνης, ἢ μανίας, ἢ χρὼς τῆς ὄψεως ἠλλοίωται.

Ἀποχηριάζειν, ἀπωθεῖν, ὡς χεῖρον ἐξελαύνειν. Ἄποχον, ἀπότοκον. οἱ δὲ ἄγριον, οἱ δὲ μάταιον. Ἀποχρᾶν, τὸ ἀπολαβεῖν τῶν χρημάτων παρὰ τοῖς ... Ἀποχρῶν, ἐξαρκῶν. Ἀπόχρεως, ... ἀπροφάσιστος.

Ἀποχύμ-

Ἀποτάδην, ἐκτεταμένως. Ἀποταμνόμεναι, ἀποκλείς.

Ἀποτάξιον, ἀπόπεμπτον. Ἀπόταξις, τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους, εἰς τὸ ἀποτελεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον. Δεινάρχος ἐν τῷ περὶ τῆς συμμοριῶν φορᾶς. Ἀποτάσσομαί σοι, ἐκποδὼν ποιῶ. καὶ δὲ λέγομεν, ἀσπάζομαί σε. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι εὑρίσκονται λέγοντες, ἐπειδὰν ἀπαλλάττωνται ἀλλήλων. Ἀπὸ ταυδιᾶτο, ἐξαίφνης. Ἀποταυρούμενος, θρασυνόμενος. Ἄποταφοι, οἱ συναριθμηθέντες ἢ ἐλευθέραν λοῦδον, καὶ μὴ συνταφέντες αὐτοῖς. Ἄποταφος, ἀντὶ τοῦ ἐκβεβλημένος τῶν προγονικῶν τάφων. Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀγασικλέους εἰσαγγελίᾳ. Ἀποτεθρίακεν, ἀντὶ τοῦ ἐνιλλον, ὃ ψιλὸν εἰργάσατο. κυρίως δὲ συκῆς ἀποφύλλισιν. θρῖα γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. καὶ ἀποτεθρίακεν, ἀποπεφύλλακεν, ἀπεκάθαρεν. Ἀποτεθαυμένοι, ἀπηγριωμένοι. Ἀποτεθυμένοι, ἐκκαυμένοι. Ἀποτείνει, τὸ εἰς ταυτὸ τείνει, καὶ φέρει. ἀποτείνει καὶ τὸ ἐπεκτείνει μῆκος. οἷον, ἀπέτεινε τὸν λόγον μακρόν. ὅθεν καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως γράφεται. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, μὴ τεῖνε μακράν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπότεινε. Ἀποτειχίσαι, τὸ βαλεῖν τεῖχος, καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου. ἀποτετειχισμένος δὲ, ὁ ἀπειλημμένος, καὶ ἀποκεκλεισμένος ὑπὸ τείχους. Δεινάρχος, καὶ Θουκυδίδης. καὶ ἀποτειχίζω, τὸ ἀποφράσσω. καὶ ἀποτείχισις, ἡ τῶν τειχῶν ἀφαίρεσις. Ἀποτέλεσμοι, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἐκλείπων. Ἀποτεμεῖσαι, ἀποχωρήσειν. Ἀποτέμνω, τὸ ἀποκόπτω, αἰδοῖα. Ἀποτεφματίζω, τὸ ἀποτελῶ. οἷον ἐνταῦθα οἱ γραμματικοὶ ἀποτεφματίζουσιν. Ἀποτετίλλακα, καὶ ἀποτετίλμαι, οὐκ ἀπήρτηκα, οὐδὲ ἀπήρξωμαι. Ἀποτεθεῖσαι, ἀπολοῦσαι. Ἀποτετίνακται, ἀπέρριψαν. Ἀποτέτμηται, ἀποκέκοπται. Ἀπότευγμα, ἀποτυχία. Ἀποτεύξασθαι, ἀποτυχεῖν. Ἀποτηλόθεν, μακρόθεν. Ἀποτίθεμαι, παθητικῶς ἀεί. τὸ εἰς φυλακὴν καὶ τήρησιν τίθεμαι. οἷον ἀποτίθεμαι σῖτον. Ἀποτίθεται, συντάττει εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἀποτίθεσιν, ἀποθήσουσι. Ἀποτίμαστος, ἀνύβριστος. Ἀποτιμήματα, αἱ πρὸς τὰς φερνὰς ὑποθῆκαι. Ἀποτιμήσασθαι, τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην. Ἀποτίμησις, τὸ ἀποτίμημα, καὶ τὸ τέλος, καὶ ὁ φόρος. Ἀποτιμηταί, καὶ ἀποτίμημα, καὶ ἀποτιμᾶν, ἢ τὰ ἀπ' αὐτῶν. οἱ μισθούμενοι τὰς τῶν ὀρφανῶν οἰκίας παρὰ τοῦ ἄρχοντος, ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρεῖχον. ἔπεμπε δὲ ὁ ἄρχων ἐπιπέμπων τινὰς τιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. τὰ μὲν οὖν ἐνέχυρα τὰ ἀποτιμώμενα, ἐλέγοντο ἀποτιμήματα. οἱ δὲ πεμπόμενοι ἐπὶ τῷ ἀποτιμήσασθαι, ἀποτιμηταί. τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀποτιμᾶν. εἰώθεσαν δὲ καὶ οἱ τότε, εἰ γυναικὶ γαμουμένῃ προῖκα διδοῖεν οἱ προσήκοντες, αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἄξιον. οἷον οἰκίαν, ἢ χωρίον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν διδοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς, ἀποτιμᾶν. ὁ δὲ λαβὼν, ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων. ὡς ἡ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ὀνήτορος λατίρο, ἢ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογείτονα ὑπὲρ μισθώσεως οἴκου, εἰ γνήσιος.

Ἀποτιμᾶ, ἀποτίθησιν. Ἀπότιμος, ἄτιμος. Ἀποτιμοτέρους, τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν Ἴωνες. Ἀποτινύτη, ἀπολύσαιτο.

Ἀποτίνω, τιμωρίαν ὑπέχω. Ἀποτίνυται, τιμωρεῖται. Ἡσίοδος, ἢ ὅγε τεῖχος ἢ ὄλεσεν ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

Ἀποτίπλασον, ἀποτίπλασον. Ἀπολῦσαι, ἀπολῦσαι.

Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαντα, ὃ κατίφωτο. οἷον, ὧν κατέφαγες ἀποδώσεις πλείονα. ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἡμαρτον διδόντων. Ἀποτίσειν, τιμωρήσειν. Ἀποτμάγουσι χαράδραι, ἀποτέμνουσιν αἱ ὑφορρέουσαι. Ἀπότμημα, ἐκκεκομμένον.

Ἀποτμήξαντος, ἀποτεμόντος, ἀποχωρισθέντος. Ἀποτμότατος, ὁ δυστυχής. πότμος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη. παρὰ τὸ πίπτειν, ὅ ἐστι πεσεῖν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ συμπτωσις. τὰ δὲ ἐν τύχῃ συμπίπτειν λέγεται, ἤγουν συμβαίνειν. ὅθεν εὔποτμος μὲν ὁ εὐτυχής. κακόποτμος δὲ, καὶ ἀποτμότατος, ὁ κακοτυχής. Ἄποτμε, δυστυχέστατε. Ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τίνος.

Ἀποτόκους, τὰς ἀπογεννήσεις τῶν γεννημάτων. Ἀποτμηθῆναι, τέξαι, καὶ ἀπόλοιπον πενταέθλου. Ἀποτομή, ἀπόλοιπον μικρόν, ἀποτετμημένον. Ἀπότομοι, οὐκ εὔεργοι. Ἀπότομον, τὸν μὴ ἄξιον προσόψεως. Ἀποτόμως, αὐστηρῶς, σκληρῶς.

Ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἀπόδοσιν. Δημοσθένης κατὰ Ἀνδροτίωνος. Ἀποτραγεῖν, ἤγουν φαγεῖν. Ἀποτράγημα, λείψανον, βρῶμα. Ἀποτραχηλίζοντες, ἀπάγχοντες. Ἀποτραχύνεται, θρασύνεται. Ἀποτρέπει, ὁ κωλύων ὁδοῦ. Ἀποτρίπτεσθαι δεῖ τὰς ἐξ ὀνείρων λύματα, ποτάμῳ ἀπονίπτεσθαι, ἀπολυμαίνεσθαι. Ἀποτριχῶσαι, χώραν. Ἀποτρίχει, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύγει. Καὶ ἀποτρίχω, ἀντὶ τοῦ καταφεύγω, ἢ προστρέχω. ὡς ὁ μέγας Βασίλειος, δέον ἡμᾶς ἰατροὺς ἀδελφοὺς ἐν καιρῷ παρασμοῦ, μὴ πρὸς ἀνθρωπίνην ἐλπίδα ἀποτρέχειν. Ἀποτρίψαι, διαλῦσαι φιλονεικίας. Ἀποτριάσαι, πληγὰς τρεῖς δοῦναι. Ἀποτριβόμενος, ἀποπαλύζων, ἀπείργων. Ἀπότριχα, οἱ ἄκοοι. τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀντὶ τοῦ α στερήσεως κειμένης. ὡς ἐν τῷ ἀποκηδεύσαντα ἀντὶ τοῦ ἀκηδεύσαντα, καὶ ἀφροδισιαστικά. καὶ ἀπόλεμον ἔθος, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον. Ἀποτριψάμενοι, ἀπορριψάμενοι. Ἀπὸ τρίψις, μάλαξις, ἀπόλυσις, ἀρίστευσις, προάγγελσις, τήρησις, κάθαρσις, κλάσις, διάφαξις, ἐφόρμησις, ὅπλισις, ῥίγωσις, κόσμησις, βλάψις, ἐπαίνεσις, ψόφησις, διάρησις, γυμνάσις, λάλησις. ὁμοιοκατάληκτα ὀνόματα. καὶ ἀποτριβόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποπαλύζων. ὁ δὲ ἀποτρίβεσθαι ἐν ἱκανοῖς ὤν, ἦν εἰς τοὺς πολεμίους ἀποτριβόμενος. Ἀποτρόπαιος, φαῦλος, μίσους ἄξιος.

Ἀποτρυπᾶσθαι, ἀποτρέπεσθαι. Ἀποτροπιαζόμενοι, ἀποφευγόμενοι, καὶ ἀποστρεφόμενοι, καὶ μισοῦντες. Ἀποτροπιάσματα, ἐξιλασμάτα ἀποτρέποντα τὸ φαῦλον. Ἀπότροπον, ὃ δεῖ ἀποτρέπειν. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι. ὁ ἀπόστροφον, τὸ οὐκ ἐπιστρέφον εἰς τὴν πόλιν. ἀποτετραμμένον τοῦ ἄστεος ὑποστροφῆς.

Ἀπότροπος, ὁ κεχωρισμένος, καὶ οἷον ἐξόριστος. φησὶ γὰρ Εὔμαιος ἐν Ὀδυσσείᾳ, αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος. ἐφ' οἷς ἑρμηνεύων τί ἐστιν ἀπότροπος, ἐπάγει, οὐδὲ πόλινδε ἔρχομαι. Ἀπὸ τρόπου, ἔξω τοῦ τρόπου. Ἀπότροφος, μακρὰν τεθραμμένος. Ἀποτρόφους, τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας. Ἀπὸ τροχοῦ, ἐξ ἅρματος δρόμου. Ἀποτρυγᾶν, λάθρα ἀμᾶν. Ἀπότρυγον, ἄλφιτον. Ἀποτρῦσαι, ἀπογράψαι.

Ἀποτρυπᾶσθαι, ἀποτρέπεσθαι. Ἀποτυγχάνω, ἁμαρτάνω, ἀμηχανῶ, διαψεύδομαι. Ἀποτυλῶσαι, ἐκτῖψαι ὅπλον.

Ἀποτυμπανίσαι, οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ τυμπάνῳ πλῆξαι. ἔστι δὲ ξύλον, ὅπερ σκυτάλην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιόν, ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πολεμίους. ὕστερον δὲ τῷ ξίφει, πᾶν τι δ' ὕλος εἶς πᾶν τι ἐλεύθερος. Ἀποτυμπανισθῆναι, ταυτόν ἐστι τῷ τὰς κεφαλὰς ἀποκοπῆναι. Ἀποτυχισθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀπολιθωθείς. καὶ ἀποτυχισθὲν, ἐπὶ τοῦ ἀποσπλαγχνῶσαι τὸν λίθον ἀποτόχῳ. ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον. Ἀποτύψονται, παύσονται τοῦ τύψασθαι. Ἀπ' οὔατος ἄγγελοι ἦλθον, παρὰ Καλλιμάχῳ, τουτέστι λόσφημοι, μὴ ἄξιοι τοῦ ἀκουσθῆναι, ἢ μακρὰν τῆς ἀκοῆς. Ἀπ' οὔλιος, ἀπὸ τοῦ ἰουλοφόρος. Ἀπουραγός, ἀπὸ τῆς κεφαλαίας. Ἀπὸ Ἀπουσίας, ἀπὸ δορός, ἀπὸ δόρατος βολῆς, ὁ μέγιστος βολῆς διαστάσεως. Ἀπούρας. ἀπουρίζω ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἀφορίζω, καὶ ἀποστερῶ. ὁ μέλλων, ἀπουρίσω. ὁ ἀόριστος, ἀπούρισα. ἀφ' οὗ μετοχὴ ἀπουρίσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀπούρας. ἀπούρας ἐλεύθερον ἦμαρ, παρὰ τῷ ποιητῇ. ὁ ἐστι δουλεύσας. καὶ ἀπούρας, ἀφελόμενος, ἢ ἀφαιρήσας. Ἀπουργοί, γωνίαι εὐτελεῖς, εἰς ἃς τὰ σαρώματα σωρεῦον. Ἀπορία, ἡ ἐξ ἐναντίων γνωμῶν ἰσορροπία. οἷον ἀπὸ δεδμῆς ἡ ἀκολουθῶν γινομένη. Ἀπορίζω, ἀντὶ τοῦ ἀφορίζω, καὶ ἀποστερῶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ προθέσεως

ἄλλα δὲ, λοιπῷ. κατακλεὶς δὲ τοῦ χόρου, γωνιῷ. Ἀποπνίσαι, ἀπομάξασθαι. Ἀπόπλειθρον, ἀπόῤῥιπτον, ἀπόβλητον, κατάπτυστον, ἔκβλητον. Ἀπόπτυστον, μισητόν. Ἀπόπτιον, ἀντὶ τοῦ πέπτω πατῶν, καὶ συντακτῶ πάση, τὸ ἀπαπειστόμενον. Ἄπυρος ἀνθρωπος, ὁ ἐκ ἀνθράκων πυρώμενος. Ἀπυχυρίζων, ἀπεσπασμένος ἔθος. Ἀπορῖται, προπτέσθαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπορρεῖ, ἀλαμεῖ, ἀγωνᾷ. Ἀπορημαλικὰ πάντα, ἅ τινα ἀπορίαν ἔχοντα, κατὰ ἀποστασιακὸν λέγεται. οἷον, ὦ ζεῦ τί χάσομαι, τίς γένωμαι, καὶ ποῖ τράπωμαι. Ἀπορῆσαι, ἀφορῆσαι. Ἀπόρ θεῖν, διακόσιοι, ἀναιχμάλωτοι. Ἀπ' ὀρθῆς, ἐπὶ ὑψηλοῦ.

Ἀπορία, ἀπονοία, ἡ ἡ καθ' ὑπεροχὴν λέγεται ἀδυναμία, ὑπόθεσις. Ἀπορούμενοι, ὁρμῶντες. Ἀπόρεις, ἀμηχάνοις. Ἄπορον λέγεται, οὗ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Ἄπορος χώρα, ἀπόρατος. καὶ ἄπορος, ἀχρήματος, ἀκτήμων. Ἄκληρος, πένης, τοῦτον ὁ ἐνδεῶς πράττων, ἀπόρως πράττων, ἐν πενίᾳ καθεστηκὼς, στενάζων. ἐξ ὧν πενία, ἀκληρία, ἀπορία, ἀχρημοσύνη, ἀχρηματία, ἀκτημοσύνη, σπάνις, ἔνδεια, ἐπίλειψις. καὶ ἄπορος κορίνθιος, ὁ ἀδιεξίτητος. πόρος γὰρ, ὁ περάσιμος τόπος. Ἀπορουμένοι, πενόμενοι. Ἀπορούντως, ἀμηχανοῦντως. Ἀπορρῦλαι, ἐρωτᾷν. ἀπορούντος δὲ αὐτοῦ τίνι μηχανῇ ἀνέλθῃ· τὴν δὲ φάναι.

Ἀπόρυσι, κεῖται ἐν ἐθνικοῖς χ', ἀντὶ τοῦ ὄρυξι. ὁ ἀπέρυσαν, ἀφείλκυσε. Ἀποῤῥαγοί, οἱ καθαρμοί. Ἀποῤῥαγεὺς, ἀποκομιστής. Ἀποῤῥαίνειν, τὸ ἐκ πολλῶν ὀλίγα διδόναι. Ἀποῤῥαίσαι κτήματα, λέγεται τὸ φθεῖραι καταναλῶσαι. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥαίω, ἀφ' οὗ καὶ ῥαιστὴρ, ἡ σφῦρα. Ἀποῤῥᾳκίω, ἐξ ἀποχέω.

Ἀπόῤῥαξιν, παιδιὰν διὰ σφαίρας. Ἀποῤῥὼξ, ἀποῤῥώγματα, ἀπόσπασμα, ἀπότμημα. Ἀποῤῥάσαι, ἀφελέσθαι, κόψαι. Ἀποῤῥίψαντες, ἀπομυξάμενος, ἀπόμοιραν λαβεῖν. Ἀποῤῥεῖν, ἀποτρεπεῖν. Ἀποῤῥεῦσι, ἀντὶ τοῦ ἀποπτυσθῇ. οὕτω πλάτων. Ἀπόῤῥημα, ἀπαγόρευσις. Ἀποῤῥῆσαι, τῶν ἐπιχωρίων ἀποῤῥεῖσθαι. Ἀποῤῥήσω, λυμάνω. Ἀποῤῥησία, ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως εὔβουλος. Ἀπόῤῥησις, ἡ ἀπαγόρευσις. ὁ δὲ οὐκ ἤνεγκε τὴν ἀπόῤῥησιν, ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀποκήρυξιν. Ἀποῤῥήσομαι, ἀποῤῥήξομαι, ἀπέρρωγα, ἀπέῤῥηγα. Ἀπόῤῥητα, τὰ ἀπορρήματα ἐν τοῖς νόμοις, ἀκατάληπτα, ἀπόκρυφα, ἀνεκλάλητα. Ἀπόῤῥητον, ἄφρασον. μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι. Ἀπόῤῥητος εὐμορφία, ἡ μεγάλη.

Ἀπόῤῥητος, ἀπηγορευμένος. καὶ ἀπόῤῥητως, ἀφράστως.

Ἀποῤῥῖψαι, ἀποβαλεῖν. Ἀποῤῥίψας, ἀποσείσας. Ἀποῤῥοὴ, τὸ κατὰ ἀποκοπὴν ῥέον, ἢ ὁ λεγόμενος σιαλισμὸς, ὁ πτυελισμὸς ἀποῤῥὼξ λέγεται. Ὅμηρος, Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀποῤῥώξ.

Ἀποῤῥοὺς, σαπρός. Ἀπόῤῥοια, ἡ ἀπόῤῥευσις τοῦ ὕδατος.

Ἀπόῤῥον, πάλιν. Ἀποῤῥύω, ἀποῤῥίπτω, ἀποξύω. καὶ ἀποῤῥυέντων, ἀντὶ τοῦ ἀποπεσόντων. Ἀποῤῥυέντα, ῥέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ῥεύω. ὁ μέλλων, ῥεύσω. ὁ ἀόριστος, ἔῤῥευσα. ὁ ἀντὶ τοῦ ἀόριστος, ἔῤῥυον. ὁ παθητικὸς, ἐῤῥύην, ης, η. ὁ μέλλων, ῥυήσομαι, ῃ, ηται, καὶ ἀποῤῥυήσεται. Ἀποῤῥυπαίνω, ἀποσμήχω. Ἀποῤῥυφθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀποσμηχθείς. Ἀποῤῥῶγες, αἱ ῥαγάδες καὶ σχισμαί. Ἀποῤῥῶγες, εἰς χαὶ ἀπεσχισμένοι, ἀπεῤῥηγμένοι, ἀπεσπασμένοι ἀπ' ἀλλήλων. ἀπὸ τοῦ ῥὴξ, καὶ τροπῇ ῥώξ. ἀφ' οὗ κλίνεται ῥωγὸς, καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποῤῥώξ.

Ἀποῤῥὼξ, ὅ ἐστιν ἀπόῤῥοια. κεῖται δὲ ἡ λέξις ἐν ὀδυσσείᾳ. λαμβάνεται δέ ποτε, καὶ ἐπὶ πετρῶν ἀποκεχωρισμένων ἐξ ἀλλήλων. οὕτω γὰρ ἀποῤῥὼξ πέτρα ποταμῷ προσβάλλων λέγεται. χρῆσις δὲ πλείστη τῆς μιᾶς πολλαχοῦ. ἔστι καὶ καταῤῥὼξ λεχθεῖσα ἂν κατὰ τὴν συνεκδοχήν. παρ' ᾧ προσβάλλει μὲν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, οἱ καὶ πρόσθε. καταῤῥῶγες δὲ, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντέχειν κάμνειν, ἀποῤῥηγνύσαι πέτραις εἰς ῥύχμους. ἡ ἀποῤῥὼξ, καὶ ἐπὶ ποταμῶν τίθεται ποτέ. καὶ ἀποῤῥῶγες πέτραι, αἱ ἀπ' ἀλλήλων ἀπερρηγμέναι. διόρ

δὲ, ὅτι τὸ ἀπλοῦν τοῦ ἀποῤῥὼξ, ἤγουν τὸ ῥὼξ, οἱ κύνες ἄλλοι λέγουσι ἀπόῤῥοιαν, ἀλλὰ φαλαγγίου εἶδός ἐστι. καὶ ἐπὶ βότρυος ῥῶγα ῥώγιον, βορβορόν ἐστι. ῥῶγες γὰρ, μετὰ τῆς μίξεως. καὶ Ὅμηρον ἐπὶ δὲ τῆς σκολιᾶς ῥᾶον φαμέν. πάντων δὲ τῶν ὄντων προσηγορίαι εἰσὶ ἃ ῥίζαι, ἃ μὲν συστέλλονται τὸ ω εἰς ο, ἃ δὲ φθόνον τὸ ω εἰς ου. καὶ ἀποῤῥὼξ, τὸ ἀπόῤῥημα καὶ ἀπόσπασμα.

Ἀπαρῶ, ἀμελετῶ, χρῶμαι, παραβάλλομαι, λογίζομαι. ἀποβλέπω. καὶ ἀπο, ὁ πρὸς ἐμαυτὸν, ὁ δὲ διακρίνομαι καλὸν ἀντικαλῶ. καὶ ἀπο, ὁ πρὸς τὸν. καὶ ἀπορῶ καὶ εὐπορῶ, γενικῇ συντάσσεται. Ἀπορίαι, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἓν σύνδεσμα πόρον ἐχόντων. ἴσως ἐν τῷ ἐπὶ μνηστῆρι θυγατρὶ. Ἀποβάς, ἀποβατικῶς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀποβλυκάσασα, ἐπισχεθεῖσα, ἀποφυγοῦσα τὸν λιμένα. Ἀποσπάσας, διαδραμὼν, ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα. Ἀποσβέω, παύω. Ἀποσβέω, σιωπάω. Ἀποσβεννύμεναι ἀποφαινεῖσθαι λύχνοι ἀποσβεσθῶσι. ὁ μέλλων σβέσω, καὶ ἀποσβέσω. Ἀποσείομαι βάρος, ἤγουν ἀποσείσομαι, ἀπωθοῦμαι καὶ διωθοῦμαι, τὸ διώκομαι καὶ ἀποσφάζομαι.

Ἀποσεσεισμένοι, ἀποῤῥιφέντες. Ἀποσεμνύνει, μεγαλύνει. Ἀποσημαίνεται, παρὰ τῷ δευτέρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποσημαίνεται σημεῖον, ἀποσφραγισθεῖσα λίθους, ἐν τοῖς θησαυροῖς σιτίων. Ἀποσιωπᾶσαι, τὰ σῖτα ἀποσβέσονται βρωθέντα.

Ἀποσκευάζεται, κατακλείεται ἐν σηκῷ. Ἀποσημαίνω, ἀποδιώκω. Ἀποσημαίνεσθαι, ἀφομοιοῦσθαι. καὶ ἀποσημαίνεσθαι, φανερῶσαι, ἐξαπατῆσαι. Ἀποσιτεῖν, ἀποδιώκειν. Ἀποσιτεῖν, ἀποσιμοῦν, πρὸς τὸ σιμὸν. σιμὰ δὲ καλοῦσι, τὰ ποιαῦτα χωρία. λέγεται καὶ ἐπὶ πάντων τὰ ἐκ διασήματος ἐκβάλλειν. καὶ ἐπιπορευθεὶς τὸ ἀποσιμοῦν τῶν ἐκεῖ. Ἀποσιμῶσαι, τὸ ἐπικύψαι, καὶ τῶν ποδῶν προσθεῖναι γυμνώσαι. οὕτω φίλιππος. Θουκυδίδης δὲ, τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. Ἀποσιτία, ἀποσιτίαν καὶ ἀνορεξίαν ποιοῦσα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπόσιτος, ξένος. καὶ κακόσιτος, ὁ ἀπεσχημένος ἀπὸ σιτίων, καὶ ὁ ἄσιτος.

Ἀποσιώπησις, σχῆμα λόγου. Ἀποσκαρίζοντα, τὸ σκαίρειν τὰ ἀνθρώποις ἄκρα, σκιρτῶν. Ἀποσκεδαννύειν, ἀπομυκτηρίζειν. Ἀποσκαρίζειν, διακεχυμένως γελᾶν.

Ἀποσκηνοῦσθαι, παιδιὰν ἔρχεσθαι ἐρχέσθαι. Ἀποσκεδασθεὶς, ἀπόρως ἐποίει. Ἀποσκευάζομαι, τὸ ἀποβάλλω καὶ ἀποτίθεμαι. Ἀποσκευασάμενος, ἀποχωρισάμενος, ἀποβαλόμενος, ἀποῤῥιψάμενος. Ἀποσκευάζονται, ἀποφέρονται.

Ἀποσκευάσαι, ῥυπῶσαι. Ἀποσκευὴ, ἡ ἐπισκευὴ μικρὰ. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦτο, τὰ ὑπομήρια. συνέταξε δὲ φύσις καὶ τῶν ἀποσκευῶν. Ἀπόσκηψις, ἀπόχασις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπόσκημα, ἀπέσκημα. λίθος ἀργός. Ἀποσκληρυνθέντος, σκληροτυνθέντος, σκίῤῥος γὰρ ὁ γόνος. Ἀποσκληροῦται, ἀποσκληρύνεται. καὶ ἀποσκλῆναι, ἀποθανεῖν. Ἀποσκληρύνω, σκληρύνω, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀποσκόλυθι, ἀπολύειν. καὶ ἀποσκόλυπτον. φασὶ καὶ τὸν ἀπεστερημένον τὸ αἰδοῖον, ἐπεσκολυμμένον. Ἀποσκοπεῖν, ἀποσκοπεῖν, ἀπὸ σκοπιᾶς σκοπεῖν, ἃ ἀποσκοπεῖν. Ἀποσκυθεῦσαι, κάλλιον, ἢ ἀποσκυθεῦσαι.

Ἀπόσκηνος, ἀποικος σκηνῶν. Ἀποσκυθίζειν, ἀπολυμαίνεσθαι. Ἀποσκυθισμὸς, ἐξυβρίσεως. Ἀποσκόλμεσαι, ὀργίζω, χολοῦ, μισῶ. Ἀποσκυλίζομαι, ἀπομέμφομαι.

Ἀποσκυθίσαι κυρίως, τὸ ἐκτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί. καταχρηστικῶς, τὸ ἀποκεῖραι. Ἀποσκώμματα, μυκτηρίσματα. Ἀποσμήχω, αἰσχυλεῖ. ἀποκαθαίρειν. Ἀποσμήχουσι, τῇ σμίλῃ ῥίζαι, καὶ ἐκκαθαίρουσι. Ἀποσοβεῖ, ἀπελαύνει, ἐκδιώκει. Ἀποσοβῶ, οὐ μόνον τὸ ἀποδιώκω, ἀλλὰ καὶ τὸ σοβαρῶς καὶ θρασέως ἀπέρχομαι. ὡς τὸ, Καὶ ὡς ὁρᾶς, ὅλα ἀποσοβῶ παρ' αὐτόν. Ἀποσον, τὸ ποσότητι ἢ μέτρῳ οὐχ ὑποπίπτον. Ἀποσπαλάττων, ἀποκτείνων.

[illegible]

ὑπὸ ἐκείνων χειρόμακτρον. ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπέῤῥιπτον ταῖς κυσίν. ἢ ἡ τῶν κυνῶν φορβή. Ἀπομάκτης, παρακανθαριστής. Ἀπομάκτρα, ξύλα, τὰς σκυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Ἀπομάσσειν, τὸ ἁπλῶς ἀποσπογγίζειν. ἀπομάσσειν δὲ, τὸ ἄνω ποιεῖν, τὸ περὶ κεφαλήν. ἐκμάσσειν καὶ ἐκμάσσεσθαι, τὸ ἀποσπογγίζειν. μάλιστα δὲ τοῦ ἱδρῶτος τόπον αἴρειν λευκόν. ὅθεν καὶ ἐκμαγεῖον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ ἀντίτυπον, σφραγὶς, εἰκών. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ ἔκμαγμα. ἐκ δὲ τοῦ διεύτου μάσσειν, καὶ ἀπομάγματα, καὶ ἀπόμακτρα, τὰ ἀποκαθάρματα. ἡ μαγδαλιὰ παρὰ τὸ κυμαῖ. παρὰ δὲ καὶ ἄλλοις ἀπομαγδαλιά. καὶ ἀπομαγδαλὶς, ψωμὸς εἰς ὃν ἐκματτόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐῤῥίπτον κυσί. Παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἀπομαγδαλιά ἐστι σιτὸς, ὃ ἐσθίειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, εἰς ὃ τὰς χεῖρας ἀποματτόμενοι, εἶτα τοῖς κυσὶν ἔβαλλον. Ἀπομαστιάσαι, ἐξαπατῆσαι. Ἀπομάττεσθαι, ἀναλαβεῖν, μιμεῖσθαι, καὶ ἀποτυποῦν. Ἀπομάττεται, ἀποτυποῖ. Ἀπομάττειν, οἱ μὲν ἁπλοῖ κυριώτερον ἀκούουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀποψᾶν καὶ ἀπολυμαινόμενος. ἄλλοι δὲ περιεργότερον. οἷον, περιπλάττειν τὸν πηλὸν, καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τοῦ πηλοῦ. ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ, καὶ τῷ πιτύρῳ, τοὺς μυουμένους, ἐκμιμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ' ἐνίοις. ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο, καταπλασάμενοι ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γενέσθαι. τοῦτο μὲν τὸ ἔθος ἐκλιπεῖν, πηλῷ δὲ ὕστερον ἀναπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφοκλῆς ἐν αἰχμαλώτισιν, ἐγὼ καθαρτὴς, καὶ ἀπομακτὴς πραγμάτων ἔφυν. Ἀπομάχομαι, δοκιμώτερον λέγειν, ἢ μάχομαι. καὶ ἀποκνῶ, ἢ ὀκνῶ. καὶ ἀποδειλιῶ, ἢ δειλιῶ. Ἀπόμαχος, ὁ ἐκτὸς τοῦ πολέμου γεγονώς. Ἀπομφαρίσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἀπολαβεῖν, ὡς τοῦ κειμένου μαστοῦ μφαριῶντος. εἰ δέ τις τόλμαν ἔχει θεῖναι τὸ ἀπομφαρίζειν καὶ ἐπὶ τοῦ λαβεῖν, ἀσφαλῶς ἂν ἐτόλμησεν. ἐπεὶ καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐντεῦθεν ἴσως λαβοῦσα, λέγει ἀπομφαρίζειν τὸ θηλάζειν. Ἄλλως. Ἀπομφαρίσαι. μέρμερα, ἃ εἰς ὕπνον καταφορὰ περὶ τὴν ἕω. λέγεται δὲ μέρμερα καὶ φροντίς. ἐκ δὲ τούτου, τὸ καθεύδειν. οἱ γὰρ καθεύδοντες ἀποτίθενται τὰς φροντίδας. καὶ πρὸς ἕω ὕθλον δὲ γίνεταί πως ὕπνος ἐν ταῖς ἐπιτάσεσιν ἐλαφρὸς, ὃν τοῦτο τῷ ὀνόματι καλοῦσιν. Ἀπομηνίειν, τὴν μῆνιν ἀπαγγέλλειν.

Ἀπομηνίζω, περιττὴν ἔχει τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, ὃ καὶ ἐπ' ἄλλων μορίων γίνεται. ἢ ἐστὶ μὲν ποτὲ ἀπομηνίσαι, καὶ τὸ ἀποθέσθαι μῆνιν. Ἀπομηνίσας, ὀργισθείς. μηνίω, ἰῶ, ἐμήνισα, μηνίσας, καὶ ἀπομηνίσας. ἡ ἀπομηνίσας, ἀποχωρίσας διὰ ὀργὴν, ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς. Ἀπομηνίσαι, ἢ περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν. ἢ κυρίως ἀπομηνίσαι, τὸ ἀποθέσθαι μῆνιν. ἀλλὰ ἐκεῖνο μὲν τὸ ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι, τὴν ἐπίμονον δηλοῖ τῆς μήνιδος. κεῖται γὰρ ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἀργὴ, ὡς καὶ ὅτε φησὶ λέγει ἀπομεμηνιόν χάριτος. ἐξ οὗ τὸ ἀπομεμηνίωκα. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἀπαντᾶν ἀδιάφορον, πρὸς τὸ ἀντᾶν. καὶ τὸ ἄνθρα ἀπαμύνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀμύνεσθαι, ὅμοιον. καὶ τὸ ἀπέχεσθαι. περιττὴ δὲ ὁμοίως ἡ πρόθεσις, καὶ ἐν τῷ ἀπ' οὐρανόθεν, καὶ ἀπὸ νόσφι. Ἀπόμισθοι, οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες. Δημοσθένης φιλιππικοῖς. Ἀπόμισθος, ἄμισθος. ἢ ὁ μισθοῦ ἔργον τι διαπραξάμενος. καὶ ἄμισθος, ἀφειμένος.

Ἀπομιθώματα, τὰς δημοσίας οὐσίας οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον.

Ἀπομνύμενοι, ἀποβάλλοντες διὰ ὅρκων. Ἀπομυλλῶσαι, προβαλὼν τὰ χείλη συνημμένως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἀπομνημονεύω, ἀντὶ τοῦ μνείαν ἔχω τινὸς, γενικῇ συντάσσεται. ἀπομνημονεύω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποῤῥίπτω τῆς μνήμης, αἰτιατικῇ.

Ἀπόμοιρα, μέρος, κλῆρος. καὶ ἀπόμοιρα, τὸ ἐκ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀφιερωθὲν εἰς ἐκκλησίαν, ἢ εἰς μοναστήριον, ἢ εἰς γηροκομεῖα. Ἀπομόργματα, σφραγίδων ἐκτυπώματα.

Ἀπομόργνυσθαι, οὐκ ἐπὶ δακρύων μόνον, ἢ ὅλως ὑγρῶν, ἀλλ' ἰδοὺ παρ' Ὁμήρῳ οἱ ἥρωες ἀπομόρξαντο. ποταμοῦ δὲ κόνιν ἀποψήσαντο κνίσην, ἢ ἱμάσσοντο. ὅθεν καὶ παροιμία ἐκ τῶν παλαιοτέρων ἐφ' οἷς ἐκάκωσαν, τὸ τὴν κνίσην ἀποψησάμενος ἠγανάκτει. Ἀπομόρξαντο. ἀπομόργνυμαι ἐνεστὼς, ἀπομόρξομαι μέλλων ἐνεστηκότος, ἀπομορξάμην ἀόριστος ἀναδεχθεὶς, κατὰ Ἰώνων. τὸ τρίτον, ἀπομόρξατο. λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐκθλίβειν τινὰ, ἢ ἀποσμήχειν τὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἄλλως. Ἀπομόρξαν, ἐκ τοῦ μόργω ῥήματος γίνεται, ὅπερ κατὰ ὁμοιότητα τοῦ ἄχνυμαι, προσλήψει τοῦ ν, γίνεται μόργνυω, ἐξ οὗ μοργνύω, ἀφ' οὗ μόργνυμι, ἐξ οὗ ἀπομόργνυται, καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ δὲ τοῦ μόργω, γίνεται σὺν τῇ ἀπὸ ἀπομόργω. ἐξ οὗ τὸ ἀπόμοργμα. τὸ δὲ μόργω, ἐκ τοῦ ἀμέργω, τὸ πιέζω, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐξ οὗ ἀμόργη, ὁ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη. καὶ τὸ ἀμέλγω, κατ' ἐναλλαγὴν ἀμεταβόλου τοῦ ρ εἰς ἀμετάβολον τὸ λ. ὡς ὑδραργία ὑδραλγία, κεφαλαργία κεφαλαλγία. εἴη ἂν οὖν ἀπομόργνυσθαι καὶ ἀπομόργνυσθαι κυρίως, τὸ ἐκπιέζειν. ὅθεν ἀπομόρξαι δάκρυον, ἀντὶ τοῦ ἐκθλίψαι. ἐξ οὗ ἐκπιέσας ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ. τὸ δὲ μόργω καὶ μόργνυμι, κυριώτερον ἐκ πλεονασμοῦ τοῦ ο παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, τὸ ὀμόργω, καὶ ὀμόργνυμι. Ἀπομορξάμενοι, ἀπομαξάμενοι. Ἀπόμπιμοι, αἱ ἀποφράδες ἡμέραι.

Ἀπομύσσω, καὶ ἐκμύσσω, τὸ μὲν ἀρσενικὸν, τὸ δὲ καταφατικόν. Ἀπομυρίζω, ἀποσμίζω. Ἀπόμυιος, οὕτως ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἠλείοις τιμᾶται, Ἡρακλέους ἱδρυσαμένου ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν μυιῶν. Ἀπομυξία, ἀποκαθαρσία. Ἀπομύττειν, ἐξαπατᾶν, γοητεύειν. Ἀπομώμοκα, ἀντὶ τοῦ ὀρκωμοσίαν πρὸς γυναῖκα πεποίηκα. Ἀπὸν, ἀπορητικόν. σημαίνει καὶ τὸ μὴ παρόν.

Ἀπόναιο, ἀπολαύσαιο, ὄναιο. Ἀπονῆσαι. ὀνάω, ῶ, τὸ ὠφελῶ. ὁ μέλλων ὀνήσω, ὁ ἀόριστος ὤνησα, ἡ μετοχὴ ὁ ὀνήσας τοῦ ὀνήσαντος, καὶ ὁ ἐνεστὼς ὀνήσομαι, καὶ συγκοπῇ ὄνημι. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόνημι. καὶ τὸ παθητικὸν τρίτον πρόσωπον, ὤνατο καὶ ἀπόνατο, καὶ ἰωνικῶς κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η ἀπονήσατο.

Ἀπονηφάλισαντες, ὀνήσαντες. Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι, κατατρυφᾶν, ἢ ὠφελεῖσθαι. Ἀπονέεσθαι κνέφας παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποστρέφεσθαι. ὡς ἐκ τοῦ νέω, οὗ ἐστὶν ἄλλος τὸ νέω, ἐξ οὗ ὁ νόστος. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις. ὅθεν καὶ ἐπὶ ματικῶν τὸ νέεσθαι, καὶ ἀπονάσσασθαι, καὶ ὁ μετανάστης. Ἀπονίεσθαι, ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἀπονοστῆσαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ νέω ὄντος ῥήματος, ὁ νόστος γίνεται, κυρία λέξις ἐν ποιήσει. καὶ ἀπονίεσθαι, ἓν ὑφ' ἓν σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν, ἢ ἀποκομίζεσθαι, ἢ ἐπανελθεῖν. Ἀπονίνεται, ἀποστρέφεται. Ἀπόνημαι, ἀπόλλυμαι. Ἀπονίζειν, ἀντὶ τοῦ ἀποκλύζειν. Ἀπονίψαν, περὶ χεῖρας, λέλουσιν. Ἀπονέμω, εἰσενεγκεῖν καὶ ὁρίζω, ὡς τὸ ἀπένειμεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἥλιον, καὶ τῇ νυκτὶ τὴν σελήνην. Ἀπονίσσοντο, ἀπήρχοντο. Ἀπονόσφιν, ἐκκλίνειν, τρέπεσθαι. Ἀπονοσφισάμενος, τὰ ὅπλα κατατεθέμενος.

Ἀπονήμενος ἐμῆς ἐν ἀλυσκαίνων ὅσπερ ἄνευθε. εἴρηται, ἀντὶ τοῦ χωρίσας, καὶ ὀνειδίζων χωρὶς, τῆς βασιλείας διὰ τὸ ἀσχολεῖσθαι, ἢ ὡς ἑκὼν ἀποστάς. οὐ γὰρ ἐμοῦ ἀνέχεται τις, ἀλλὰ χαίρειν, ἢ ἑκὼν ἐμοῦ. καὶ ἀπονημένος, ὄνησιν εἰληφώς. Ἀπονοσφίσασα, ἀποστερήσασα. Ἀπονέστασθαι, ἀφίστασθαι, ἀπελθεῖν. Ἀπονέονται, ὄνησιν λήψεται. Ἀποσπάσασθαι, τὸ ἀπὸ νεανίας ἐπὶ πρόσωπον ἐλθεῖν. Ἀπόνητο οὐδὲν πατὴρ ἐξ ἐμοῦ, ἤγουν ὠφελήθη, ὡς εἰκὸς ὠφελεῖσθαι πατέρας ὑπὸ τέκνων. ἔστι ἀπὸ τοῦ, σύνηθες τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ ἀπόνητο καὶ ἀπονήμενος, οἱ μεθ' Ὅμηρον λέγουσιν. Ἀπονητὶ, ἄνευ πόνου, ἀπταισὶ, ἀκινδυνὶ, ἀκμητὶ, ἀμεταστρεπτί. Ἀπονίζεσθαι, ὃ καὶ νίπτεσθαι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ νίψον ἀπὸ χειρός. φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς οἱ Ταραντῖνοι, τὰ διὰ τοῦ σ λέγοντα ῥήματα βαρύτονα, διὰ τοῦ ζ προφέρουσιν. οἷον, βλαπίζω βλαπίσω, λακτίζω λακτίσω, φράζω φράσω. ὃ καὶ Κόριννα φράσθαι λέγει βοιωτικῶς. πάλιν δὲ τὰ παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ σ, αὐτοὶ διὰ τοῦ ζ προφέρουσι, τὸ πλάζω πλάσω λέγοντες, καὶ τὸ

ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε. καὶ Ξενίσιος, πλείω καλὰ τῆς Σιμωνίδου συνουσίας ὁ Ἱέρων ἀπέλαυσε. τίθεται δὲ τὸ ἀπολαύειν καὶ ἐπὶ κακοῦ. Ἀπαλέγει, παραγγέλλει. Ἀπαλέγειν, ἀπαλέγεσθαι, ἀπανδᾶν. Ἀπαλεγόμενος, ἀντὶ τοῦ παραιτούμενος. Πολύβιος. Ὁ δὲ παρῄτει τοὺς ἀχαιούς, ἀπαλεγόμενος τὴν ἀρχήν.

Ἀπαλέγοντα, ἀποκρίνοντα, ἀπαγορεύοντα. ὡς τό, Πράγματά τι δύσκαρτος ἀπαλέγοντα, τοῖς πρέσβεσιν ἔγραψεν. Ἀπαλείφεται ὑγρὸν ἔλαιον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας γ. ἢ τὸ τῶν ὑφασμάτων φορβὸν κατὰ τοὺς παλαιοὺς δηλοῖ, ὡς λοιπὸν ἔλαιον ἀπορρεῖν. ἢ τὸ πυκνόν, ὡς μὴ δεῖν διὰ αὐτῶν ἐλθεῖν. ἢ καὶ τὸ στίλβον διὰ λευκότητα. ἴσως δὲ στίλβειν καὶ τοιαῦτα λέγει τὰ ἐσθήματα, ὡς εἶχεν ἔλαιον αὐτῶν ἀπολείβειν, διὰ τὸ στιλπνὸν χρῶμα τῶν νεοφάντων, καὶ ἔτι ἀπλύτων ὑφασμάτων. ὅτι καὶ θρόνοι λίθινοι οὕτω στίλβοντες, ἐκ τῆς κατὰ συνήθειαν παράτριψιν λαμπρύνοντες.

Ἀπαλείβοντες, ἀποστάζοντες, ἀποσπένδοντες. Ἀπαλοιβρᾶψαι, ἀπαλεῖψαι, ἐκτεῖσαι. ἄλλοι, ὀρθότερον ἀπαλθεῖν. Ἀπαλείπειν, ἀντὶ τοῦ ἀρίστασθαι. Ἀπαλείπεται, ὀνομάζεται. Ἀπάλειπε, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον δέομαί σου μή με ἀπολείπῃς. καί, τὰ χρήματά με ἀπέλιπεν. Ἀπαλείφεται, ἰάσεται.

Ἀπόλειψις, ἡ ἀπὸ γυναικῶν ἐγκατάλειψις. Ἀπολείψομεν, ἀποκρύψομεν. λεῖψαι γάρ, τὸ ἀπολῦσαι. Ἀπόλεκτον, ἐκλεκτόν. καὶ ἀπόλεκτον, οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ ἐκλεκτόν. καὶ ἐκλελεγμένον, ἐκ πλειόνων ἐξειλεγμένον. καὶ στρατιωτῶν ἀπολέκτων. Ἀπολελαμμένοι, κοινοί, παρὰ Ἰσοκράτει.

Ἀπολελουμένον, ἀπολελευθερωμένον. Ἀπολέλαυσαι, ἀπολέλαυται. Ἀπολελάχνωται, εἰς λαχνίαν ἀνάλωται. Ἀπολελειμμένοι, ἀποκεκριμένοι. ἀπολελειμμένοι τὰ καλά. Ἀπολιδόντων, ἀφῆκεν, ἔδωκεν. Ἀπολελοιπότες, ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων. οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ὑπομένοντας. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ καὶ Πανηγυρικῷ.

Ἀπολέμητον, ἀνανταγώνιστον. ὡς τό, Κατάρξοντες εἰς χώραν εὐδαίμονα, καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον. Ἀπόλεμον, ἀπροπόλεμον. Ἀπόλεμος, ὁ μὴ ἰσχύων, ἢ ὁ μὴ εἰδὼς πολεμεῖν. ἀπόλεμος γὰρ ἦν. Ἀπολέξαι, ἀπὸ λεπτοῦ μέσου τὸ ζῆν ἀρτῆσθαι.

Ἀπολέξαο, ἐκλεξάμενος. Ἀπολέξω, ἐρῶ, διαλύσω.

Ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν. Ἀπόληγε, παῦε. Ἀπόληξις, εἶδος τῶν συγγραφέων, ὃν Πλάτων κωμῳδεῖ ἐν Θρίξῃ. Ἀπόληρος, ἡ τῆς ὠνάτε γραφή. ταραντῖνοι. Ἀπολῆσαι, ἀποκτεῖναι.

Ἀπολησθῆναι, ἀπογραφῆναι. Ἀπολιβάζειν, ἀπελθεῖν, ἀφανισθῆναι, παρὰ τὴν λιβάδα. ἢ τὸ ἀπορρεῖν. Ἀπολιβάξας, συντόμως ἀποχωρήσας. λιβὰς γάρ, ἡ σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐκ τῶν αἰθρίων. Ἀπολιγαίνει, θορυβεῖ, ὀξέως βοᾷ. παρὰ τὸ λιγύ. Ἀπολιγαίνειν, ἀφανίζειν. ἢ παραφθέγγεσθαι, ἢ βοᾶσθαι. Ἀπόλιδας, ἀγρούς, ὡς μὴ οἰκοῦντας ἐν πόλει, ἀπολίδας. Ἀπολῖσαι, ἀποξέσειν. λάκωνες. Ἀπόλιτον, θαῦμα. Ἀπολιταργίσας (λιταργισμοὺς ἐκάλουν τὰ σκιρτήματα) ἀποδραμών, ἀποσκιρτήσας. κατάλειψον ἀπὸ τῆς θύρας, ὅ τί ἐστιν ὃ λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀργοῦ, ὃ δηλοῖ τὸ ταχύ, καὶ τὸ λιτόν. οὐ ταχέως οὖν φασιν ἀποδραμών; Ἀπολιταργίζω, σημαίνει τὸ ταχέως ἀπέρχομαι, ἢ ὑποχωρῶ. ἀπὸ τοῦ λίαν, καὶ τοῦ ἀργοῦ. κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ταχέως ὁρμᾶν. Ἀριστοφάνης, Οὐκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς ἀπὸ τῆς θύρας. Ἀπολιχμήσονται, διὰ μόνου λιχανοῦ τοῦ ι, ἔχει τὴν ἄρχουσαν. διὰ τὸ δύο σύμφωνα ἐπάγεσθαι, εἰ καὶ ἄλλως ὤφειλε δίφθογγον ἔχειν, ὡς ἀπὸ τοῦ λείχω. ἀπολιχμήσονται δέ, ἀπολείξουσιν. Ἀπολλά, ἀ λίαν, πολλά.

Ἀπολλύειν, καὶ ἀπολλύναι, Ἀττικῶς λέγουσι, καὶ ἀπολλύουσιν καὶ ἀπολλύασι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. Ἀπόλλυμι, ἔχει θέματα τέσσαρα. ὄλω ἄχρηστον, ὁ μέλλων ὀλῶ. καὶ γράφεται μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, οἷον ἀπολῶ. ἐξ οὗ ὤλεσα, καὶ ἀπώλεσα, καὶ ἀπολέσω. καὶ ὀλέω, ἄχρηστον. ἐξ οὗ ὀλέσω, καὶ ἀπολέσω, καὶ ἀπολώλεκα, καὶ ἀπώλεσα. ὀλλύω, ἄχρηστον. ὄλλυμι, καὶ ἀπόλλυμι, καὶ ὄλλυμαι καὶ ὀλλύμην. μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως καὶ ταῦτα. Ἀπαλύμη, δαίμων, ὁ ἐνσκιάζοντες ἐργασίας.

Ἀπόλειν, φόνον εἰς ἀπώλειαν. Ἀπολλώς, τοῦ Ἀπολλώ.

Ἀπόλλων πατρῷος, ὁ Πύθιος, προσηγορία ἐστὶ τοῦ θεοῦ πολλῶν τε καὶ ἄλλων οὐσῶν. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος. τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικήν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι, καὶ Ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Ἀπολλωνιάς, ἡ Δάφνη.

Ἀπολλωνίς, δῆμος φυλῆς τῆς Ἀττικῆς. Ἀπόλλωνες ἀττικοί, οὐκ Ἀπόλλωνα. Ἀπόλλων. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὁ Ἀπόλλων μόρος τι εἱμαρμένης λαμβάνεται μυθικῶς παρὰ τοῖς ποιηταῖς. καὶ ὡς ἔρριξε, μορφικῶς φαίνεται ζεὺς καὶ οἷον μακρὸν ἐκ χρόνου, τουτέστι μακρὰ ἐκ εἱμαρμένης. διὸ καὶ Διὸς υἱὸς λέγεται, οὐ μόνον ὡς περὶ ἀέρα καὶ οὐρανὸν φθάνων, ἐκεῖθεν ζεὺς λέγεται, ἀλλ' ὡς εἱμαρμένης τις ἔστιν μορίδιον. καὶ τὰ μὲν μόνος αὐτός, τὰ δὲ σὺν τῷ Διὶ κατασκευάζεται. ἥλιος γάρ ἐστιν αἰτίαν ἔχων τῶν γινομένων, κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν δόξαν, καθὰ καὶ ὁ ζεύς. διὸ παρ' Ὁμήρῳ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως, βουλῇ τε Διὸς καὶ χόλῳ Ἀπόλλωνος πράττεται. χόλος δὲ Ἀπόλλωνος ὁ λοιμός, ὅτι ὁ Ἀπόλλων αἴτιος. Ἀπόλλων, υἱὸς λέγεται Λητοῦς, τουτέστι νυκτός. δοκεῖ γὰρ ἐξ αὐτῆς οἷα μητρὸς ὁ ἥλιος γεννᾶσθαι. ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις λέγει. καὶ ζητητέον τὴν ἐκεῖ ἀλληγορίαν, ἔνθα φησίν, ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει, κατευνάζει τε τὸν ἥλιον. παρθένε δὲ πάντως τῷ νοήματι τοῦ Σοφοκλέους ἐννοίᾳ, καὶ τὸ Αἰσχύλου ἐν Ἀγαμέμνονι, Εὐάγγελος ὥσπερ γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. ὡς γὰρ ἐκ νυκτὸς ἥλιος, οὕτω καὶ ἠὼς ἐξ εὐφρόνης. ἀλλὰ δὲ καὶ εὖ διὰ τὴν παρ' Εὐριπίδῃ σοφίαν καὶ πεῖραν λέξιν. ὑπονοοῦντες γὰρ τοὺς παῖδας ἀποθανούμεθα.

Ἀπολογεῖται, ὁ κατηγορούμενος. Ἀπολογισμός, ἀπολογία. Ἀπόλογος, ἀπολογισμός. Ἀπολογεῖσθαί ἐστι, τὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν. ἡ δὲ κατηγορία, πρὸς τὴν ἀπολογίαν ἀντίκειται, καὶ ὁ κατηγορούμενος πρὸς τὸν ἀπολογούμενον. οἷον ἀδικώτατόν ἐστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ τὸν κατηγοροῦντα ἔχειν παρ' ὑμῖν πρὸς τὸν φεύγοντα ἀπολογίαν χώραν.

Ἀπολογία λέγεται, ὅταν ἑνὸς κατηγορῇ τις. καὶ ἀπολογεῖται ὁ κατηγορούμενος. καὶ ἀπολογία, ἡ πληροφορία. Ἀπολογίζεσθαί ἐστι, τὸ ἀποδοῦναι λόγον τῶν διοικημάτων. Ἀπολοίμην ἐξώλης, καὶ ἀπόλοιτο. ὡς, ἀπόλοιτο ἡ κακία. Ἀπολοιγὸν ἀμῦναι, ἀποσοβῆσαι τὸν θάνατον. Ἀπόλοιτο, ἀπόλοιτο.

Ἀπολοίμιον, φανερὸν ἐπὶ δόλῳ. Ἀπολόν, ἀφανές. βαρύ. ἀκίνητον. Ἀπολοφύρεσθαι, ἀποδύρεσθαι. Ἀπολύομαι μέμψεως. καὶ ἀπολύομαι τὴν μέμψιν, ἢ ἀπολύω καὶ τὸ ἀπολυμαίνεσθαι. Ἀπολύων, ὑπὸ θανάτου παρεστηκώς. Ἀπολυμαίνεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. λύματα γὰρ λέγουσι τὰ καθάρσια. ὅθεν καὶ ὁ ῥύπος, παρὰ τὸ λυμαίνειν τὸ ἀπολεπτόμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ λῦμα, λυμαίνω, καὶ ἀπολυμαίνω. Ἀπολούσω, ἀποτρίψω, ἀποκόψω. Ἀπολύγματος, ἀπογυμνώσεις. εὐθυρίαι. Ἀπολυμάντηρα δαιτῶν, τὸν τὰ λείψανα λυμαινόμενον. Ἀπόλωλα ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἐφθάρην, ἀμετάβατον. Ἀριστοφάνης, ἀπόλωλα δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος. Ἀπολυσάμενος, ἀπολογησάμενος.

Ἀπολύτρωσιν, ἀποφυγήν, ἀπόλυσιν. Ἀπόλωλα, καὶ οὐκ ἔτι σώσιμός εἰμι. ἅπερ ἐκ παραλλήλου ταῦτα δηλοῦσιν.

Ἀπολώλεκα ἕτερον, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, ἀπολώλεκας ἅπαντα τὰ τῆς οἰκίας. καὶ Ἄδαμος, ὦ θεοί, ἀπολώλεκας τὴν ἑαυτοῦ παῖδα ἀλιτήριον. Ἀπολῶ, ἀπολέσω, ἀφανίσω. Ἀπόλαυσιν, ἀπολαυσ. Ἀπομάγματα, παραθεωρήματα. Ἀπομαγδαλιά, τὸ ψωμίον, ὃ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι,

ἅπερ

μιζομένων, ἀπαιτεῖν ταῖς τέχναις. Ἀπόκινον φεύγων, ἀποχώρησιν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μόθων, καὶ ὁ βαυκισμός. Ἀποκλαίω, κλαίω. Ἀποκλάνει, ἀπολείπεται. Ἀπόκλεισμα, φυλακή. Ἀποκλείσαντος, φυλακίσαντος. Ἀπόκλητοι, οἱ ἐκκλημένοι. οὐ τῶν κοινῶν προσδεξάμενοι οὐδένα, οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες τῆς αὐτῶν κρίσεως. Ἀποκλύζεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀπόκλισμα, ἀποκλισία, ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ἀπόκολος, ἀποστροφή. ταραντῖνοι.

Ἀποκλήρωσις, διανομή, μερισμός, μέρος τῆς ἀμείνονα. λῆξις δὲ ἐστι μοῖρα, κληρονομία. Ἀπόκλιμα, τὸ ἔκταμα τοῦ ὄρους.

Ἀποκναίειν, ἐνοχλεῖν, ταλαιπωρεῖν. Ἀποκναίεις, ἀναιρεῖς.

Ἀποκναίσας, λυπήσας, ὀχλήσας, ἀποθλίψας, ἀποκνίσας. Ἀποκναισθέντος, λυπηθέντος. Ἀπόκναισις, ἡ κατὰ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη. Ἀποκνῆ, ἀποκαίμουσα. Ἀποκνισάμενοι, ἀπορύξαντες. Ἀπόκνησιν, ὄκνον, ἀποκάκησιν. Ἀπόκνιψε, ἀπόστιλβε, ἢ ἀπόστιλβε. Ἀποκνίζει, λυπεῖ, ὀχλεῖ. Ἀποκνίψας, σπαράξας, προδούς. ὡς τὸ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀπολείπῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με. Ἀπόκοιτος, πόρρω τῆς κοίτης.

Ἀποκολυμβήσεις, παρ᾽ ἰνδοῖς ἡ συνουσία. ἡ δὲ παρὰ παφλαγόσι ἴσων χρωμένων τὰ αἰδοῖα δεινὴν παρέχει. Ἀποκολυμβήσαντες, κολυμβήσαντες. Ἀποκομίζεσθαι, ἀποφέρεσθαι. Ἀποκοπή ἐστιν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον δῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα. ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλωνα. ποσειδῶ, ἀντὶ τοῦ ποσειδῶνα.

Ἀποκοπῆναι, κυρίως λέγεται, ὅταν ἡ κύων μηκέτι εὑρίσκῃ τὰ ἴχνη, καὶ ἐπὶ τῶν ἰχνευτῶν. Ἀποκοπτόμενοι, ἐκκοπτόμενοι. Ἀποκορεῖν, ἀποκαθαίρειν, ἀποσπαίρειν. Ἀποκορωνισμένας, ἀποκεκορυφωμένας. κόρυς γὰρ τὰς τρίχας Αἰσχύλος.

Ἀποκόπους, ἐκτομίας, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀθυμίας. Ἀποκοτταβίζειν, τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ πόματος τοῦ ποτηρίου ἐκχεῖν, ὥστε ψόφον ποιεῖν. κότταβος γὰρ, ὁ ἦχος. Ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ. ἰωνικῶς ἀπολιψέμεν χρῆστιν, ἐπὶ σιδήρῳ τεμεῖν. ὁμοίως τῷ πρὶ γὰρ ἦν ὁ χαλκὸς ἔλειψεν. ὁ βαρυτόνως κλίσις, τὸ λείπω. λείψω ὁ μέλλων. ἀφ᾽ οὗ κατὰ ἴωνας καὶ μόλεψ, ὁ ἐκβεβλημένος ἐλωμάτων, οἷον ὁ βόλεψ. ἐκ δὲ τοῦ λέπειν, καὶ τῶν αὐτοῦ κτησέων, καὶ τὸ λεπτὸν γίνεται. ὡς οἷον λεπιδόν, καὶ ἡ ὀρνιώδης λεπὶς, καὶ ὁ λεπρός, καὶ ἡ λεπρὰς πέτρα. αἱ λεπάδες, καὶ τὸ ἐρετὸν λέπας, καὶ ὁ τοῦ κραμβίου λοπός. ἴσως δὲ καὶ ὁ κατὰ ὄρος λόφος, ἐκ τοῦ λέλειφα παρακειμένου ἀττικοῦ, καὶ ἐκ τοῦ μέσου ἡ λοπάς. ὡς καὶ λεπτὴ, καὶ τραχεῖα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἡ ἐλαχὶς, τὸ λέπαδνον. ἴσως δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ Λακεδαιμονίῳ λεπτὴ ὀξυτόνως κύλιξ, καὶ τὸ καλὸν ἢ ὑπερτατικῶς, ὡς τὸ μεγάλα. τάχα δὲ καὶ τὸ λεπτὸν, καὶ τὸ ἐκπέταλον δὲ, κατὰ τὰς λεπάδας ἔχει τὸ καλεῖσθαι λεπτόν. οἱ μὲν τε παλαιοὶ, διὰ τὸ μεγάλην αὐτῶν εἶναι, ἀπὸ τοῦ λέπειν ὀνομάσθαι φασὶ, διὰ τοὺς ἐπὶ μέθῃ ἀναλίσκοντας πολλά. οὓς λαφύκτας ἐκάλουν. χρῆσις δὲ τοῦ λεπτοῦ, παρὰ ἑρμιππῷ ἐν εἰρήνῃ. ἔστι δὲ Δολόπων λέξις, λεπτή. Ἀποκραιπαλισμὸς, κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης. καὶ ἀποκραιπαλισμὸς, ἀποκαρωσμός.

Ἀποκρεῖν, ἀπὸ τοῦ κεφαλῆς. ἀπὸ γὰρ τοῦ κρατὸς κρᾶς, γίνεται κρᾶθεν, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε κρῆθεν. Ἀποκριθῆναι, χωρισθῆναι.

Ἀπόκριμα, κατάκριμα, ψῆφον. Ἀποκρίνεσθαι, τὸ ἀπολογεῖσθαι, τὸ χωρισθῆναι, ἀποκριθῆναι, τὸ ἀποχωρισθῆναι. καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι. Ἀπόκριναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολογήθητι. Δημοσθένης, ἀπόκριναι γάρ δεῦρο παρελθών μοι.

Ἀποκρίνειν ἀττικῶς, τὸ ἀποκτείνειν. ἔχουσι τὸ τὰ περιττὰ τῆς γαστρὸς ὑπεξάγειν, ὃ καὶ ἐκκρίνειν λέγεται. ἀποκρίνεται δὲ ὡς παθητικῶς, ἐρωτώμενος. ἀπολογεῖται δὲ, κατηγορούμενος. κρίνω παρ᾽ ἀττικοῖς τὸ χωρίζω. Ἀποκριθῆναι, ἀποχωρισθῆναι. ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὸ ἀπολογεῖσθαι, οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ ὑποκρίνεσθαι λέγει αὐτὸ, καθὰ φαίνεται ἀλλαχοῦ. συνεκδέχεσθαι δὲ τὸ ἀποκριθέντος μετὰ τοῦ ε. ἡ μὲν κοινὴ φράσις, ἀποκριθῆναι λέγει. καὶ ἀποκριθέντος, ὥσπερ κλιθῆναι κλιθέντος. οἱ ποιηταὶ δὲ φυλάττουσι τὸ ε τοῦ θέματος ἐν τούτῳ τῷ νόμῳ τῶν ἀμεταβόλων. Ἀποκρίνω, ἀποφαίνω. Ἀποκρίνω τὸ διαχωρίζω. παρὰ τῷ λουκιανῷ, τέτταρας ἡμῶν αὐτῶν ἀποκρίναντες. καὶ ἀποκρίνω ἐπὶ γαστρὸς, τὸ ἀφοδεύω, καὶ ἐκπατῶ, καὶ ἀποψοφῶ. οἷον, ἀπεκρίθη δ᾽ ἄρα γαστὴρ ὀπίσω λαγκανίῳ ἐλίξας πλακοῦς. ἀποκρίνομαι δὲ παθητικῶς, ἐπὶ λόγων. καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Ἀποκρουσάμενοι, ἀπολυσάμενοι, ἀποπλυνάμενοι.

Ἀπόκρισις λέγεται, ὅταν ἐρωτᾷ τις τινὰ, καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίνεται. ἰστέον ὅτι ἀπόκρισιν ἀπολογίας, ἴσως διαφέρειν λέγουσιν. ἀπολογία μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν κατηγορούμενός τις ποιῆται ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων. ἀπόκρισις δὲ, ὅταν ἐρωτώμενός τις ἁπλῶς περί τινος, ἀπόκρισιν διδῷ. ὁμοίως καὶ τὸ ἀπολογεῖται, ὅταν κατηγορῆται. καὶ ἀποκρίνεται, ὅτι ἁπλῶς ἐρωτᾶται. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι, τίθεται καὶ ὡς οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντα. οἷον ἀπολογία ἀντὶ ἀποκρίσεως, καὶ ἀντὶ ἀπολογίας ἀπόκρισις. καὶ ἀποκρίνομαι ἀντὶ τοῦ ἀπολογοῦμαι, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ αἰσχίνου, ἀπόκριναι γάρ δεῦρο παρελθών μοι. Ἀπόκροτον, σκληρόν. Ἀποκρούεσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι, αἰτιατικῇ. Ἀποκρύπτειν λέγεται κυρίως, ἀντὶ τοῦ συγκρύπτειν. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνειν, καὶ διαβαίνειν. ὡς καὶ Σιμωνίδης, ταχὺ μὲν τὴν γῆν ἀπεκρύψαμεν.

Ἀποκτᾶσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι. Ἀποκτείνω, αἰτιατικῇ, τὸ φονεύω. καὶ ἀποκτείνομαι, τὸ φονεύομαι. καὶ ἀποκτείνας, αὐθέντης. Ἀποκτείνειν μᾶλλον λέγουσιν οἱ ἀττικοί, ἢ ἀποκτιννύναι. Ἀποκτείνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, δύο τυράννους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας. καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκτείνειν τὸν πατέρα. Ἀποκτεῖναι βέλτιον ἢ ἀποκτεννύειν. Ἀπὸ κυανέων, ἀπὸ τοῦ κυανὸς κύανος. ἀποβολῇ τοῦ ι κυάνεος, τὸ κυάνεον, τὰ κυάνεα, τῶν κυανέων. Ἀποκυηθῆναι, ἀποτεχθῆναι. Ἀποκυάζειν, ἀποκακεῖν, ἀποφεύγειν. Ἀποκυηθεὶς, τεχθείς. καὶ ἀποκυΐσκω, τὸ γεννῶ. καὶ ἀποκυΐσκω, τίκτω. Ἀπόκωμον, μᾶζα μεμαγμένη φαρμάκῳ, πρὸς ἀναίρεσιν κυνῶν, ἢ εἶδος βοτάνης. Ἀπολαβόντες, ἐναποκλείσαντες. Οἱ δὲ τῶν στρατιωτῶν κώμαις κεναῖς καὶ δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες, εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν αἰσχρὰς ἠνάγκασαν. Ἀπόλαυμα, ῥάπισμα ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν. Ἀπολακτίζω, καὶ ἀπολάκτισεν ὁ ἠγαπημένος, πτῆσιν ἀπέλαυσεν. Ἀπολαχεῖν, τὸ διανέμεσθαι τὰ πατρῷα, καὶ ἄλλα τινὰ δόντα πρὸς ἴσας. διαλαχεῖν δὲ, τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. Ἀντιφῶν, ὁπόταν ἄνθρωποι βούλωνται χρήματα διαλαγχάνειν. καὶ ἀπολαμβάνω, τὸ κεχρεωστημένον κυρίως λαμβάνω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀπείληφα καὶ ἀπέλαβον. καὶ ἀπολαχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ φιλίνου, Λυσίας κατὰ Ποσειδίππου, καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. οὐ μὴν ὅγε τοὺς ἀδελφοὺς οὐ ἀπολέλαχεν.

Ἀπολαχόντος, ἀποκληρώσαντος. Ἀπολαύει, τρυφᾷ.

Ἀπολαύω, συντάσσεται γενικῇ. ὡς καὶ Λιβάνιος, βουλοίμην ἂν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀπολαῦσαι τὸν ἄνθρωπον εἰς ἐπίδοσιν. ἔστι δ᾽ ὅτε λέγεται καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, ἐμφαινομένης ἐκεῖ γενικῆς. καὶ ἡ μὲν γενικὴ τότε λαμβάνεται ὡς αἰτία, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὡς πρᾶγμα. ὡς Λιβάνιος, τοιαῦτα τοῦ παρόντος ἀπολαύσομεν καιροῦ. ἰδοὺ δὴ τῆς καιροῦ γενικῆς ὡς αἰτίας ληφθείσης, τὸ ῥῆμα ὡς πράγματι τῇ αἰτιατικῇ συνετάχθη. λέγεται δὲ ἀπολαύω, τὸ τρυφῶ. καὶ ἀπολαύω τοῦ πλούτου, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονῶ. καὶ ἀπολαύω ὑμῶν, ἀντὶ τοῦ εὐτυχῶ. καὶ ἀπολαύω τὸ καθ᾽ ὑπερβολὴν, καὶ ὑπὲρ χρείαν ἐμφοροῦμαί τινος, ὡς λέγεται χέομαι καὶ καταχέομαι, καὶ ἀναλίσκω καὶ καταλίσκω. οἶμαι δὲ κάλλιον εἶναι κατὰ ἀττικοὺς συντάσσεσθαι τῇ αἰτιατικῇ, ὡς Ἀριστοφάνης, ἀγαθὸν γὰρ

ἐπὶ ἀχιλλέως οὕτως ἔφρασε. χάλκεος ἦν ἐν χειρὶ, παχεῖα ἔχουσα ταρβήσασα, [illegible] μεταλαβών. τὸ δὲ ἀνέχειν [illegible] [illegible] ταρβήσασα.

Ἀπέσσυτο, [illegible] βραχυκατάληκτον [illegible] [illegible] Ὅμηρος [illegible] [illegible] Ἀπεχθάνεσθαι [illegible] Ὅμηρος [illegible]

[illegible]

θυμίαν, τὸ καταθύμιον. Ἀποθαυμάζω, τὸ ἀποτέρχομαι καὶ παραλογίζομαι. Ἀπειρούμενος, ἀποκεκλεισμένος. Ἀπεῖσαι, ἀποχωρῆσαι, [illegible] Ἀπείσομαι, [illegible] Ἀπεῖπον, ἀπηγορευκέναι. Ἀπείκασις, ἡ μείωσις. Ἀποικίσαι, τὸ κτίσαι πόλιν ἐν ἐρήμῳ. Ἀποικικός, κατοικικός. Ἄποικοι, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ [illegible] [illegible] Ἄποινα, τὰ δῶρα, καὶ τὰ λύτρα, [illegible] [illegible]

Ἄπειρον, [illegible] Ἄπειρον, [illegible] [illegible]

[illegible]

Ἀπόδασμος, ἀπομερισμός. Ἀπόδαστοι, μερισθέντες. Ἀποδάψαι, ἀποκόψαι. Ἀποδεία, λεῖψις. Ἀποδεδειγμένοι, ἀποκεκριμένοι. Ἀποδεῖν, ἀποδεδεμένην. Ἀποδείξασθαι, τὰ ἐν διδασκαλίᾳ μαθήματα, ἅ τις ἔμαθε, λέγειν.

Ἀπόδεκτος, ἄληπτος. Ἀποδειροτομήσω, ἀποτεμῶ τοὺς τραχήλους. Ἀποδεχθέντα, ἀποδεκτά, ἀμειφθέντα. Ἀποδέκται. ἀρχή τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται, ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες, καὶ οἱ κωμικοί. Ἀνδροτίων δὲ, ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει, ὡς δέκα τε ἦσαν, καὶ ὅτι, παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα, ἀπήλειφον τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς, ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καὶ πάλιν ἀπεδίδοσαν τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ, καὶ ἁπλῶς ἃ πράττουσι διηγεῖ. ὅτι δὲ ἀντὶ τῶν κωλακρετῶν οἱ ἀποδέκται ὑπὸ Κλεισθένους ἀπεδείχθησαν, Ἀνδροτίων ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἀποδεκτόν, ἐπαινετόν. Ἀπόδεξις, ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις, ἰωνικῶς. Ἴωνες γὰρ πολλάκις ὑφαιροῦσι τὸ ι. Ἀποδέον, τὸ ἀχάριστον. καὶ ἀποδεόντων, λειπόντων, ἀπολειπομένων. καὶ ἀποδεῖν, τὸ ἀπολείπεσθαι. Ἀποδέουσα, λείπουσα, ὑστεροῦσα. Ἀπόδεσμος, κόσμιόν τι γυναικεῖον περικεφάλαιον. Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλεν, ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον. Ἀποδέχομαι, ὁμολογῶ. αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ τῶν συνθηκῶν, ἄξιον ἀποδέξασθαι ὦ Ἀθηναῖοι σφόδρα τῶν τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας διακελευομένων ἐμμένειν. Πλάτων ἐν Φαίδωνι, οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ. καὶ Ξενοφῶν, καὶ ὑμεῖς ἀποδεχόμεθα λέγοντος. Ἀποδέων, λείπων. Ἀποδημεῖ, ἀποχωρεῖ. καὶ ἀποδημεῖν, τὸ μακρὰν εἶναι. Ἀποδημία, καὶ ἐκδημία, τὸ αὐτό. ὅταν τις ἐκ τῆς πατρίδος εἰς ἀλλοδαπὴν ἀπέρχηται. ἐπιδημία δὲ καὶ ἐνδημία, τοὐναντίον, ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. Ἀποδιδρασκόμενος τὴν ἵππον τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ πεπρασμένον. ὁμοίως δὲ ἔστι καὶ ἀποδίδωμι, ὃ λυτροῦμαι σημαίνει. Ἀποδίδωμι, ἀφοσιοῦμαι, ἀφιερῶ. τὸ μὲν ἀφοσιοῦμαι, καὶ τὸ ἀφιερῶ, ἐπὶ τῶν θείων ἁρμόττει. τὸ δὲ ἀποδίδωμι, καὶ ἐπὶ θείων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς λέγεται. οἷον, ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων τῶν ἐμοὶ γεγονότων παρὰ θεοῦ, ἀποδίδωμι χάριν τῷ θεῷ. καὶ ἀποδίδωμι τὸ λαβεῖν ἢ πωλοῦντος ἐπὶ χρέα. εἶτ' αὖθις ἀποδίδωμι τὸ ὀφειλόμενον. λέγεται δὲ καὶ παθητικῶς, ὡς τὸ ἀποδίδοται τὰ χρήματα. ἀποδίδομαι καὶ ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, ἀντὶ τοῦ πωλῶ. καὶ ἀποδίδωμι τὸ προδίδωμι Λυκοῦργος. καὶ Ξενοφῶν, εἰς οὐσίαν τι καὶ τοὺς ἀπέδοτο. καὶ Δημοσθένης, γίνεται τῶν πριαμένων εἷς καὶ οὗτος, οὐχ ὡς τῶν ἀποδομένων τὰ ὑμέτερα, οὐδὲ τῶν πεπρακότων παρὰ Φιλίππῳ. Ἀποδιδράσκουσι τὰς φυλακάς, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. Ἀποδιδράσκων, ἀποφεύγων, δραπετεύων. Ἀποδίομαι, ἀπελεύσομαι. Ἀποδιοπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι λίαν. Ἀποδιώκουσιν, ἐδίωξαν.

Ἀποδιϊστῶνται, χωρίζονται. Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποτρέπεσθαι, τὴν ἀποτρόπαιον ἱκετείαν ποιεῖσθαι μακρὰν, ἀποκαθαίρεσθαι.

Ἀποδιοπομποῦ, ἀποστρέφομαι. Ἀποδιοπομπεῖσθαι, τὸ ἀποτρέπεσθαι τὸν προστρόπαιον Δία, καὶ οἱονεὶ καθαίρεσθαι τὰ δεινά. Ἀποδιατρίψουσιν, ἐγχρονίζουσι, κατατριβήσουσιν. Ἀποδοῖεν, καὶ ἀποδοῖτε, συγκεκομμένον ἔχει τὸ δοίη, καὶ δοίητε. ὡς τρίβω, τὸ ἀποδοῦναι καὶ ἐπιδοῦναι. Ἀποδόσθαι, πωλῆσαι. Ἀποδοκιμάζεις, ὡς ἄχρηστον, ἐκφαυλίσας. Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ εἰκασμοῦ. Ἀποδράναι δεῖ, τὸ ἀναχωρήσαντα λαθεῖν ἄδηλον εἶναι, ὅπου εἰσίν. Ἀποδρᾶν, φεύγειν, τὸ ἔξω τῆς ἐξουσίας γίνεσθαι τοῦ δεσπότου. Ἀπόδραγμα, ἀπομερισμός. Ἀπέδρας, οὐκ ἀπέδρασας. ὡσαύτως ἀπέδραν, ἐπὶ πρώτου τοῦ ἑνικοῦ. καὶ ἐπὶ τρίτου τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἀπέδρασαν. Ἀποδρύψεσθε, ἀποσπαράξετε.

Ἀποδρύπτειν, ἀφαιρεῖν. Ἀποδραθεῖν, παρὰ τὸ φρέαρ τὸ ὑπόγειον. τὸ κρημνοῦσθαι, ὅτι ῥῆμα φρέατος. ὁ λάκκος αὐτὸς, ἔφαλον. φρέαρ γὰρ, τὸ ὀρυκτόν. οὐ φρέαρ παλαίτερον. οἱ γὰρ κρημνώμενοι, οὐδὲν ὑπογράφουσιν. Ἀποδρέψω, ἐκδρέψω. Ἀποδρέψαι, ἀποσπάσαι, ἀποτρυγῆσαι. Ἀποδρέψαι, ξαίνειν, ἢ ἀποξέσαι. Ἀποδρύψουσι, καταξέουσι. Ἀποδοθῇ, πραθῇ. Ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω. Ἀπόδημος, πλάνητος. Ἄπολον, βραδὺ, ἢ ἀπαγόρευσις. Ἀπέδοτο, ἐπώλησε. Ἀποδόσθαι, πεπρᾶσθαι.

Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ. Ἀπολοῦ, ἀπόλυσον. Ἀπολοῦ, ἀπολούσαι. Ἀποδοχμώσας, πλαγιάσας, ἢ πλατὺς ἀνακλιθείς. Ἀπὸ δ' οὔατα ἄχρις ἄμερσεν, ἄχρι τοῦ ὀστοῦ τὰ οὔατα ἀπέκοψεν. Ἀπόδρομος λέγεται, ὁ πεπαυμένος ἀπὸ τοῦ δρόμου, πρὸς ὁμοιότητα ἴσως τοῦ ἀπόμαχος. ἑτέρως ἄλλως χρῶνται τῷ ἀπόδρομος, φαμὲν ἴσως ἐν Κρήτῃ μὲν τοὺς ἐφήβους τριακάδας καλοῦσιν. ἐν δὲ Κρήτῃ ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. οὕτω δὲ ὁ Καλλίμαχος, ἀπόδριχα τὴν ἄωρον ἔφη.

Ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρας. παροιμιώδης ὁ λόγος. καὶ ὅτι καταφατικῶς μὲν ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρας εἶναί τις λέγεται, ὅτι οὐκ ἔστι γένος αὐτοῦ εἰπεῖν. ἀποφατικῶς δὲ φαμὲν, ὡς οὐκ ἔστι τις ἀπὸ δρυὸς παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρας, ὅτι οὐκ ἂν ἔχοι συγγενεῖς πόθεν εἰπεῖν. εἰ γὰρ καὶ τἆλλα μὴ ἀκριβῶς οἶδέ τις καταλέγειν. γένος γοῦν ἔχειν οἶδεν ὡς εἰκὸς, ἢ καὶ ποίου γοῦν ἐστι γῆς. εἴληπται δὲ ἡ παροιμία, ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου, ὅτι ἐν παλαιοῖς καὶ δρυῶν, ἀνθρώπων κυούσας, ταύτην δὲ εἶναι γεραιτέρων, ἐξετίθεσαν τὰ τέκνα, ὑπὸ τῶν γινομένων κατὰ ἀπορίαν βίου. οἷς ἐγκατελείφθησαν, καὶ κατεθραμμένοι δρυῶν, τουτέστι δένδρα κοῦφα εἰς μητέρας ἐνεγράφοντο, κατὰ τὰς μελιῶν, οὓς φησιν Ἡσίοδος. ἢ καὶ συμβολικῶς. ὅτι τινὲς οἱ τοιοῦτοι οὐκ εἶχον γονεῖς ἀνθρώπους λέγειν, ὡς ἐκ δρυῶν ἢ ψυχρῶν ἑτέρων ἐκκλαπέντες, ἐξέπεσεν ἐκ τῶν ἀγενεαλογήτων, τὸ ἐκ δρυὸς αὐτοὺς εἶναι, ἢ ἀπὸ πέτρας. εἰς δὲ τὸ ἀπὸ δρυὸς εἶναι προσενθυμητέον ἐκ τῶν παλαιῶν, καὶ τὸν (ὥς φασιν ἰαζόντων) βαλανίτην βίον. ὃς ὕστερον ἐξ ἐπιμελείας καὶ εὑρήσεως ἀλιτοῦ, ἐξέβη γε τὴν παροιμίαν, τῶν ἀλλασσομένων βίον ζῆν, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνανεώσεις τοῦ προτέρου. ὃ δηλοῖ τό, οὐ γὰρ ἄκαιρα ὑπομιμνήσκειν τῶν τοῦ παλαιοῦ βίου μεταβολῶν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἅλις δρυὸς, ἐπὶ τῶν λυχνῶν φασὶ καὶ ἀσθενῶς ἰδόντων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως εὑρεῖν τὴν φωνὴν οὕτως ἀπλούστερον, παρ' Ὁμήρῳ. εἰπὲ μοι τὰ κατὰ σέ, οὐ γὰρ ἂν εἴποις χρόνῳ μακρῷ ἀπαλλάξαι τῶν περὶ αὐτὸν μύθων, ὡς τὰ ἐκ δρυὸς καὶ πέτρας παλαιὰ διηγήματα. νοεῖται δὲ τὸ παροιμιῶδες τοῦ ἐνταῦθα ἐπὶ ἀρχαιότητος, οὐχ ὁμηρικόν ἐστι. παραγεγραμμένος δ' ἄλλως εὑρεῖν ποτε εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ ἀρχὰς ἔθους, ἵνα τὴν μὲν τοιοῦτον ἐξ ἀπὸ δρυὸς εἶναι, ἢ ἀπὸ πέτρας. τουτέστι ξύλινον, ἢ λίθινον, ἢ καὶ ἄλλως δρυὸς, εἴτε καὶ πέτρας ἀτθάμενον ἀπόκομμα. Ἀποδύ, ἀπόδυσαι, ἀποδοῦ. Ἀποδύεσθαι καὶ ἐνδύεσθαι, ἐναντία εἰσίν. ἀποδύεσθαι μὲν λέγεται, ἐπὶ τῶν γυμνουμένων ἁπλῶς ἢ ὅλως. οἷον ἀπεδύσατο τὴν λευκήν, καὶ ἐνεδύσατο τὴν ἁλουργίδα. τὸ δὲ καταδύεσθαι, λέγεται ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων, καὶ εἰς ἀγῶνα ἁρμοζόντων. εἶτα διὰ δειλίαν ὑποφυγόντων τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐνδυομένων λέγεται τὸ ἀποδῦναι. ἔστι καὶ ἐπὶ τῶν ἀναδυομένων ἐκ τῆς θαλάττης. ὧν ἐναντίον τὸ καταδύεσθαι. οἷον, καταδύεταί τις εἰς τὸν βυθόν, καὶ ἀναδύεται ἐκ τοῦ βυθοῦ. Ἀποδυσάμενοι, ἀντὶ τοῦ ἀπολυσάμενοι. Ἀποδυρόμενος, θρηνῶν, πενθῶν. Ἀποδύει, ἀπολύει. Ἀποδυσπετεῖ, ἀπολέγεται, καὶ δυσθυμοῦσι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται. καὶ ἀποδυσπετεῖν, τὸ μὴ ῥᾳδίως πίπτειν. Ἀποδύομαι, ἀφαιροῦμαι τὰ ἱμάτια. Ἀριστοφάνης, οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μοι ἡμέραν.

Ἀποδυσάμενος, οἰκειωθείς. οἷον, ἀποδυσάμενος τὴν πλεονεξίαν καὶ πάντα τἀγαθά. Ἀπόθυμαι, ἀπέχομαι, ἐπιθυμῶ. τὸν ὑπέρτερον ἔθαλον εἰς ... ἐπὶ τοῦ Ἀντίγονος ... σιωπῶν ἀναβιβάζει τὸν τόνον. ὡς θῦμαι, ἐπιθυμῶ. Ἀπ' εἶπεν ἀσπίδ' ἔχει δ' εἶπεν. ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ... τὴν ἀσπίδα.

Ἀπλήγιος, ἁπλοῦς. Ἀπληγὶς, σύμμετρος χλαῖνα, οὐ δυναμένη διπλωθῆναι. ὅπερ Ὅμηρος ἁπλοΐδα καλεῖ. Ἀπλοΐδες, ἱμάτιον μικρόν. Ἀπλοϊκὸς, ἁπλοῦς. Ἀπλοϊκώτερος, ἁπλούστερος. Ἄπλοοι, οἱ μὴ δυνάμενοι πλέειν.

Ἁπλοῦν. εἰ μὲν ἐπὶ ἄλλου τινὸς λέγεται, δηλοῖ τὸ ἀσύνθετον, καὶ οὐ πολύτροπον. οἷον ἁπλοῦν ἦθος, καὶ ἁπλοῦς. ὡς ἐναντίον τὸ ποικίλον καὶ πολύτροπον. ἀπὸ τούτου ἐπίῤῥημα τὸ ἁπλῶς. ὃ λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ καθόλου, τουτέστιν, ἐν ἑνὶ λόγῳ πάντα δηλῶσαι. ἢ ἁπλοῦν, ἀκριβίζοντα. καὶ ἁπλότης, ἕξις ἀκριβείας ἢ τὸ ποιὸν ἐνίμως ἔχουσα. ἢ τὸ μαθεῖν μὴ ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ πλάττειν, ἢ λαλοῦν. λέγεται δὲ τὸ μὴ συντεθειμένον, καὶ τὸ ἀκατασκεύαστον. Ἁπλοῦς, ἄκακος, ἄδολος, ἄπλαστος, ἐμφανὴς, ἀκαίριος, εὐκατάσκευος, ἐλεύθερος, εὐθύῤῥημον, εὐήθης. τὰ δὲ πράγματα, ἁπλότης, ἀκακία, ἐλευθερία, εὐθυῤῥημοσύνη, εὐήθεια. τὰ ἐπιῤῥήματα, ἁπλῶς, ἀκάκως, ἀπλάστως, ἐμφανῶς, ἐλευθέρως, εὐθυῤῥημόνως, εὐήθως. τὰ ἐναντία, δύστροπος, κακόηθες, εἴρων, ἐπίβουλος, δολερὸς, ὕπουλος, ἐπίσκιος. τὰ δὲ πράγματα, δυστροπία, κακοήθεια, εἰρωνεία, ἐπιβουλὴ, δόλος. τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα, δυστρόπως, κακοήθως, εἰρωνικῶς, ἐπιβούλως, δολερῶς, ὑπούλως, ἐπισκίως. καὶ ἁπλοῦς νοῦς, καὶ ἁπλᾶ νοήματα. ἁπλοϊκὰ δὲ, τὰ συμβαίνοντα πράγματα, καὶ δηλοῦντα τὰ νοήματα. ἢ ἁπλοῦς, ὁ μαθὼν μὴ ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ λαλεῖν. ὥσπερ παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ δὶς γίνεται διπλόος διπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἃ, τὸ σημαῖνον τὸ ἓν, καὶ τὸ πέλω, γίνεται ἁπλοῦν, τὸ ἐν ὑποδήχον. Ἀπλησίρως Θουκυδίδης λέγει οὕτως, οὐ τὰς ἅπλας παντελῶς, ἀλλὰ τὰ διὰ πληρώματος ἐνδεᾶ, καὶ ἀπλόως ἐσκευασμένας. Ἄπλυτοι ῥαφανίδες, αὗται ἴσως, καὶ οὐ πεπλυμέναι. ὅ, τε θαλασσίαν ἐσθῆτα ἔλεγον. Ἄπλυτον πώγωνα, σκώπτων εἶπε.

Ἁπλῶς, συντόμως, καθόλου. καὶ ἁπλῶς χωρὶς προσθήκης, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατήσας. ἤγουν, πρώτως. Ἀπνευστὶ, ἀπνευστί. Ἄπνοος, οὐκ ἀναπνέων κατὰ φύσιν. Ἀπνίγμενον, οὐ πεπνιγμένον. καὶ ἀπνίγμα, κινδύνους. Ἄπνους, ἄψυχος, νεκρὸς, ἄφωνος.

Ἀπὸ πρόθεσις, ἐν γενικῇ συντάσσεται, καὶ τίθεται ἐπὶ ἀρχῆς. οἷον ἀπ' ἀθηνῶν, ἀπὸ λιμένος, ἀφ' ἑτέρου. καὶ ἐν συνθέσει, ἀπόφασιν δηλοῖ. οἷον ἀπόφημι, ἀπαγορεύω. καὶ στέρησιν, οἷον ἀπόμαθον, ἀπολιμπάνω. καὶ αὔξησιν, οἷον ἀποχαρίζομαι. σημαίνει καὶ αἰτίαν. ἰώνως. Ὅ μὲν οὖν ὄφις εὐθὺς δακὼν, ἀπέκτεινεν ἀπὸ τοῦ ἰοῦ. καὶ ἄπω, πόῤῥω, μακράν. Ἀπὸ, ἀντὶ τοῦ μετὰ τίθεται. Ὅμηρος, Δεῖπνον ἕλοντ', ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο. ἤγουν, μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἀποαγνοῖς, ἀποκαθαίρεις. Ἀπαιόρμαι, ἀφαιροῦμαι. Ἀπαίρει, ἀποκαθαίρει. κόπρισι. Ἀπαυρίσθαι, τὸ ἁρπάζειν, ὅ ἐστιν ἀφαιρεῖσθαι. κατὰ τὸ πλῆρες τὸ ἀπὸ προθέσεως μὴ συγκοπείσης. Ἀποβαδίζειν, οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ. Ἀποβάθρα, ἀποβατηρία, ἡ κλίμαξ νηός. Σοφοκλῆς.

Ἀποβάθρας, τὰ λάσανα, ἃ λέγουσι χυτροπόδας, καὶ τὰ μαγειρεῖα. ὅπου τῇ βουλῇ συναγείρεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

Ἀποβαίνει τὸ νοὸς, γενικῇ συντάσσεται. ἀποβαίνω, καὶ τὸ ἀπέρχεται. Ἀποβαίνοντος, ἀναβαίνοντος. Ἀποβαλβίδος, ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. Ἀποβάλλειν, τὸ ῥίπτειν καὶ ἀφιέναι χιτῶνα, ἢ ἕτερόν τι. ἀποβάλλεσθαι δὲ, καὶ τὸ κατὰ βίαν αἱρεῖσθαί τινος. οἷον, ἀπέβαλλε τὸν πατέρα θανάτῳ. Ἀποβάλλειν, ἀποτίλλειν, τὰς τρίχας τίλλειν. Ἀποβάλλω, τὸ ῥίπτω, καὶ ἀφίημι. αἰτιατικῇ συντάσσεται, οἷον ἀπέβαλλον τῶν περὶ τοὺς λόγους τέχνην. καὶ ἐπιβάλλομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις. Ἀποβαλομένη διὰ ἑνὸς λ, ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦσα. Ἀπόβασις, κυρίως ἡ ἀπὸ τῆς νεὸς πρὸς χέρσον μετάβασις. ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, Καὶ ἀποβατήριος νομικὸν ποιησάμενος. ἀποβαίνει, καὶ τὸ ἀπέρχεται. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ. ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθεν. Ἀποβατὸς, ἱππικὸν ἀγώνισμα. καὶ ἀποβαίνει, τὸ ἀγωνίσασθαι τὴν ἀποβατικήν. καὶ ἀποβατικοὶ τροχοὶ, οἱ ἐπὶ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. τὰ δὲ ἐν αὐτῷ γινόμενα, δηλοῖ Θεόφραστος. χρῶνται δέ φασι τούτῳ μόνοι τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοί.

Ἀποβιβασκέμεν, ἀποβαίνειν. ὡς τὸ, ἀνώγει μὲ ἀποπρόσθεν, ὡς ἂν μὴ ἀπαίνεσθαι γένοιτό σφισι, τοῦ ἀποβιβασκέμεν αὐτήν. Ἀποβιβάσαντες, ἐκβάντες. οἱ ἀναπηδήσαντες. Ἀποβήσεται, γένηται.

Ἀπὸ βωμοῦ, ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ. Ἀποβῆναι, τὸ ἀγωνίζεσθαι τὴν ἀποβατικήν. ἀποβάτης δέ ἐστιν, ἱππικὸν ἀγώνισμα. Ἀποβλεπόμενοι, ἀντὶ τοῦ θαυμαζόμενοι. Ἀπόβλητον, ἔκλεκτον, ἀπόβλητον. Ἀποβλίττειν, ἀποπιέσαι, ἀποθλῖψαι. Ἀποβλύζω, ἀπεμῶ. τὸ βλύζω ἐκ τοῦ βάλλω, βλῶ, βλύζω. Ἀποβολὴ, ἡ πρόσπαρουσίας. ὡς ὁ Ἀπόστολος, εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν. Ἀποβολιμαῖος, ἀπὸ μὲν καὶ διὰ τὸ ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα, καὶ ἔπειτα τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι. Ἀπόβολον, ἀποβεβλημένον. Ἀποβουκολῆσαι, ἐκβαλεῖν, ἀπατῆσαι, ἀποπλανῆσαι, ἀποδιῶξαι. Ἀποβουκολῶ, ἀντὶ τοῦ πλανῶ ἐτέρωσε, μεταφορικῶς. καὶ ἀποβουκολεῖν, τὸ ἀποπλανᾶν. ὡς ἔφη τις τῶν σοφῶν, φθάνει ταῖς ἐλπίσιν ἡμᾶς ἀποβουκολῶν. Ἀποβράσαι, τὸ ἀποπτίσαι πυρούς, ἢ ἄλευρα, ὀθόνῃ. ἔνθεν καὶ ἀποβράσματα, τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν. Ἀπόβρασμα, κάθαρμα. Ἀποβράσματα, τὰ χείρονα, παρὰ Καλλιμάχῳ. οὐδὲν ἀπόβρασον φαῦλον ἀλετρίς. Ἀποβρίζειν, ἀποκοιμᾶσθαι. καὶ ἀποβρίξαι, ἀποκοιμῆσαι. Ἀποβρόχθισον, κατάπιε. Ἀποβύσαντες, ἀποκλείσαντες. Ἀπόβωμος, ἄθεος. καὶ θυσίαι ἀπόβωμοι, αἱ μὴ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς. Ἀπογαλακτίζω, γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρῶ τοῦ γάλακτος, ἢ ἀποπαύω. Ἀπὸ γὰρ ἐλοῦμαι, ὑπερβατόν.

Ἀπογεῦσαι, καὶ ἀπογευματίσαι, τὸ ἀποθρυλλῆσαι. Ἀπόγεια, ἀφελκυστήρια. Ἀπογενέσθαι, ἢ τὸ ἀναχωρῆσαι σημαίνει, ἢ τὸ ἀποθανεῖν. Ἀπογενόμενοι, ἀποθανόντες. Ἀπογιγνώσκω, τὸ ἀπελπίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀπογνόντες τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔργου. Ἀπόγνοια, ἀπόγνωσις. Ἀπογνόντες τοῦ ἐλπίδος, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπόγνωσιν ἐλθόντες. Ἀπογνούς, ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. Ἀπόγνωσις, ἐλπίδος αἴρεσις. Ἀπογινώσκειν, διὰ ἀπογνῶναι. Ἀπογνώσεως, ἀνέλπιστος. Ἀπόγονα, τὰ γόνιμα. ἔκγονα δὲ ἄγονα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀπόγονοι, οἱ ἔκγονοι. Ἀπόγονος, υἱὸς, ὁ ἔγγονος, ὁ συγγενής. Ἀπὸ γραμμῆς, οἷον ἀπ' ἀρχῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων ἀφετηρίων, καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν. Ἀπογραφὴ, ἐκ τοῦ ἂν λέγοι τις ἴσως, ἐκ χειρὶ τοῦ τελέως, ὁ ἀπογραφόμενος ἀπογραφῶν ποιεῖται, δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα, καὶ πόσα ταῦτά εἰσιν. ἡ ἀπογραφὴ, ἡ ἀρίθμησις, ἡ γινομένη κλήσεσι. Ἀπογράψαι, ἢ τὸ ὑπογράψασθαι, ἢ οἷον σημειώσασθαι δηλοῖ. Ἀπόγυιοι τύχαι, σιωπώμεναι. Ἀπογυμνῶ, φανερὸν ποιῶ. Ἀπογυμνώσας, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄκρον ἀναγαγὼν, ἢ ὡς οἷον εἰπεῖν ἀπομελίσας. γυῖα γὰρ τὰ μέλη. ὥστε, οὐ μόνον λειπομελὴς ἐστὶν ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ καιρὸν ἀτέλεστος. καὶ οὕτω μὲν ὁ κακότης. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι Ὅμηρος εἰπὼν, γυμνοῖ μὲν σφῶιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους. ἤγουν χαλκοῦ βλάψω γυῖα. δύναται καὶ τὸ ἀπογυμνῶσαι αὐτῆς τὸν σημασίαν. ἐπεὶ, ὥσπερ μάχομαι καὶ ἀπομάχομαι, καρτερῶ καὶ ἀποκαρτερῶ, ἀμύνω καὶ ἀπαμύνω, καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα τετυπωμένα. οὕτω καὶ γυῶ, καὶ ἀπογυῶ, τὴν αὐτὴν ἑρμηνείαν ἔχουσι, καὶ ἐν προθέσει, καὶ δίχα προθέσεως. Ἀπογυιώσῃς, ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσῃς. καὶ ἀπογυιώσεις, βλάψεις, τὰ μέλη ἐκλύσεις. κυρίως, ἐκ τὰ γυῖα, τουτέστι τὰ μέλη βλάπτειν. Ἀποδαμνείζει, ἀποκαρτερεῖ, ἐκδέχεται. Ἀποδαρθεῖν, τουτέστι κοιμηθῆναι. ἐκ δὲ τοῦ ῥῆμα, τὸ κοιμῶμαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ α, ἔδαρθον. ὁ μέλλων, δαρθῶ. ὁ ἀπαρέμφατος, δαρθεῖν. Ἀποδάσμιοι, ἀποδιῃρημένοι.

Ἀποδασμὸς, μοῖρα. Ἀποδάσομαι, ἀπομερίσομαι.

Ἀποδιασκε.

Ἀπέρχονται, ἀντὶ τοῦ προσανέρχονται. ὡς ὁ Θεολόγος, ὡς αὐτὸς ἀπήρξατο. καὶ ἀπάρχονται, ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς ἐποίουν. Λιβάνιος, ὥσπερ ἐπὶ τῶν καλῶν καὶ φρενῶν κόμας ἀπάρχονται. Ἀπέστραψεν, ἀπέλαμψεν. Ἀπέτει, ἐζήτει. Ἀπετίμησε, περιττὴν ἔκρινε τὴν προσθήκην, ὡς τὸ ἀπομείναν, ἢ ἕτερα πολλά. ἐν οἷς τὸ ἀπηλαύσθη παρὰ Σοφοκλεῖ. Ἀπέτρια, ἀπέτρια. Ἀπευθύνουσιν, ἀπέγνωσαν, ἀπαγόρευσαν. Ἀπεύρα θυμὸν, ὃ ἐστιν ἀφείλετο, ἀπέλαυσεν. ἀπηύρα ἔγχει θυμὸν, παρὰ τῷ ποιητῇ, περίφρασις τοῦ ἀπεῖλε. καὶ ἀπηύρας αὖλος, ἤγουν ἀφείλου. ἐναντίον πρὸς τὸ ἐπαυρεῖν, ὃ γενικῇ συντάσσεται. Ἀπηύρων. ἀπηύρω, ἀπηυράμην. ὁ λωτίσθος ἀόριστος, ἀπηῦρον. ἀφειλόμην, ἀφείλοντο. Ἀπευθυμόλησε, προσαπέφαγε τὰς ἐπαυλίσεις.

Ἀπέχθεια, δυσμενισμός, ἔχθρα, μῖσος, ὃ ἐστι τὸ ἀπεχθάνεσθαι. οὕτω Λυσίας, καὶ Δείναρχος. Ἀπηλὶς κυρίως, τὸ σκληρὸν καὶ φαῦλον, ἀδιάφορον, ἀπηλές, ἐχθρόν. Ἀπηχήσατο, αὐλὶς, οὗ καὶ αὐτὴν τὴν ἠχὼν ἀπεσφράγισμεθα. Ἀπηχήματα, ὑλαὶ ἀπηχολαί. Ἀπηχημένον, ἀπόβλητον, ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχους. Ἀπηχὴς, ἡ λέξις ἀττική. εἴρηται κατὰ ἔνδειαν τοῦ ε. ἀπηχθὴς ὤν, οὐδ' ἂν ὡς ἀπέχοιτο. ὁ ἀπὸ τοῦ ἤχου, ὁ μὴ συνάδων ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ὀργάνων. ὁ ἄμουσος, καὶ ἐχθρός. Ἀπολλώνιος, Καί σε θεοὶ σὺν ἀπηχέϊ αὖθις ἐπήγειρεν. Ἀπήχησις ἤχου, ὁ ἦχος, ἢ ἡ προφορὰ, ἢ ἡ ἐκφώνησις. ὁ δὲ ὁμαλισμὸς, ὁ κατὰ τόνος, ἢ ὁ ὑποβολισμός. ἡ δὲ ὀξεῖα, τοιούτης συλλαβῆς ἀναμένον ἔχουσα φθόγγον. ἡ δὲ βαρεῖα, τοιούτης ὑφειμένον ἔχουσα φθόγγον. ἡ δὲ περισπωμένη, τοιαύτης συλλαβῆς ἀνειμένον ἢ κεκλασμένον ἔχουσα φθόγγον. ἢ ταῦτα κατὰ τοὺς γραμματικούς. Ἀπήχθετο, ἐμισεῖτο. ἔχω ἔχθω, ἔχθομαι, ἠχθόμην ἤχθου ἤχθετο, καὶ ἀπήχθετο.

Ἀπήχθη, ἀπεκομίσθη, ἢ παρετράπη. ὡς τὸ, Ὁ δὲ ἀπολλώνιος τὴν γλῶσσαν ἀττικῶς εἶχεν, οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους. Ἀπηχθημένον, ἀπόβλητον. ἀπηχθισμένον δὲ, βεβαρημένον. καὶ ἀπηχθημένος, μεμισημένος. Ἀπηχῶς, σκληρῶς, ἀπηχθῶς. Ἀπῃωρεῖσθαι, κρεμᾶσθαι. ἐκ τοῦ αἰωρῶ. αἰωρῶ, ᾐώρηκα, ᾐώρημαι ᾐώρησαι ᾐώρηται, καὶ τὸ ἀπῃωρῆσθαι, καὶ ἀπηωρῆσθαι. Ἀπῃωροῦντο, τὸ θέμα, αἰωρῶ τὸ κρεμῶ. τὸ παθητικὸν, αἰωροῦμαι. ὁ παρατατικὸς, ᾐωρούμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ᾐωροῦντο, καὶ ᾐωροῦντο αἰολικῶς, καὶ ἀπῃωροῦντο. Ἀπήωροι ὄζοι, οἱ κλάδοι οἱ ἀπῃωρημένοι, τουτέστιν ἀπηρτημένοι, καὶ πόῤῥω τῆς ῥίζης ὄντες. κατὰ δὲ τίνας, ἀφεστῶτες, παρεκτεταμένοι. ἐκτείνουσι τὴν παραλήγουσαν, ὡς μὴ γινόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ. Ἀπία γῆ, ἡ Πελοπόννησος. ὡς τὸ, ἐξ ἀπίης γαίης, ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. τὸ γὰρ παλαιὸν, ἐκαλεῖτο αἰγιάλεια, ἀπὸ αἰγιαλέως τοῦ ἥρωος ἰνάχου, τοῦ ἐν ἄργει τυραννοῦντος, καὶ μελίας τῆς ὠκεανοῦ. ὕστερον δὲ ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως παιδὸς, ἢ παρὰ τὸ ἄπιον, ὃ σημαίνει τὴν ἀπιδέαν, ἡ ἐν καταξήροις τόποις ὑπάρχουσα. ἐκ τοῦ πίω. γὰρ γίνεται, ὃ σημαίνει τὸ πίνω, ἀποβολῇ τοῦ ν. ἐκ τούτου γίνεται ἄπιος, καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀπία, ἡ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διψήσασα. ὡς Ὅμηρος, πολυδίψιον ἄργος φησίν. ἡ γὰρ πόλις ἐστὶν ἡ ἑλλάς. ἡ δὲ χώρα, ἀπία. ἢ ἀπὸ τῆς ἐκεῖ πρώτην πεφυτεῦσθαι ἀπίους, τὰς ὄγχνας, τὰς ἀπιδέας. ἄργος δὲ, ἀπὸ ἄργου τοῦ πανόπτου. πελασγικὸν δὲ, ἀπὸ πελασγοῦ. Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ πέλοπος καὶ τοῦ νήσου. διὰ τὸ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν τάνταλον, υἱὸν πέλοπος.

Ἄλλως. Ἀπία γῆ, ἐκλήθη ποτὲ ἡ Πελοπόννησος, ἀπὸ ἄπιδος λαοῦ. ἐνταῦθα δὲ θετέον, καὶ ὅτι ἀπία ἐκείνη διχθῶς ἱστορεῖται, διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, ὃ τὰς ἀπίους φέρει.

Ἀπιακὸς, ἄρτος ὁ μεμφιτικός. Ἀπιαλοῖς, ἀπειλαῖς.

Ἀπίαλος, ῥῖγος. Ἀπίασι, τὸ ἀπέρχονται, μετὰ προθέσεως. Ἀπιγμένοι, καὶ ἀπίκατον, ἀντὶ τοῦ ἀφιγμένοι καὶ ἀφίκοντο, λέγουσιν ἴωνες. ἀποσβέννυται γὰρ τὰ ψιλὰ, ὡσεὶ δασέων.

Ἀπ' ἰδαίων ὀρέων, ἀπὸ τῶν τῆς ἴδης ὀρέων. Ἀπιδανὸς, ποταμὸς θεσσαλίας. Ἄπιδες, θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παρὰ αἰγυπτίοις. σημεῖον ἔχοντες περὶ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶσσαν, δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς ἄπιδας. οἷς γεννωμένοις, μετὰ χρόνον ὀλίγον ἐκ τοῦ σύλλου τῆς σελήνης, ἑορτὴν μεγάλην ἦγον, καὶ ἱερεῖς ὄντες περὶ τὴν τεχθεῖσαν βοῦν ἱδρῶντες, παρεδίδοντο πανδημοσίαν, ὡς εὐωχοῦντο αὐτοῖς. Ἀπίδω, θεάσωμαι. Ἄπιε, ἀπέρχου, ἀπίθι, ἀπέρχεσθε. ἀπὸ τοῦ εἶμι ψιλουμένου. ὁ παρατατικὸς, ἤιον, ἤεις, ἤει. ἡ μετοχὴ ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι. ὡς τιθέναι, ὁμοίως καὶ μιλῶναι. Ἀπία, ἀλλοδαπὴ, ἀλλοτρία. Ἀπίης γῆς, τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς. καὶ ἀπίας, ξένης, ἐξ ἀπίας γαίης, ἢ τῆς Πελοποννήσου. Ἀπίθανον, ἄπιστον. Ἀπιθεῖν, ἀεὶ παρ' Ὁμήρῳ γράφεται διὰ τοῦ ι. ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ πιθῶ, δευτέρου μέλλοντος γινόμενον. παρ' ἡμῖν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ἐκ τοῦ ἀπειθὴς ὀνόματος. Ἀπιθοῦ, ἀπειθοῦσιν. Ἀπιθὴς, ὁ δυσχερὴς καὶ δυσανάσχετος. Ἄπιθι, ἀπέρχου, ἐκ τοῦ εἶμι. καὶ ἀπίασι, τὸ ἀπέρχονται, μετὰ προθέσεως. Ἀπιθοῦντι, ἀνυποτάκτῳ. Ἀπίκια, εἶδος πλακοῦντος. Ἀπίκιος, ὀψοφάγος. Ἀπικμάδα, ἀπηξηράναν. Ἀπ' ἰκριόφιν, ἀπὸ τῶν ἰκρίων. λέγεται δὲ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα, ἴκριον. Ἀπικρόχολον, τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν. Ἀπίλλειν, Λυσίας ἐν τῇ κατὰ θεομνήστου (εἰ γνήσιος) ἀποκλείειν νομίζεται. Ἄπιμι, ἀπέρχομαι. Ἀπίμελος, ὁ μὴ ἔχων πιμελήν. Ἀπιμμένοι, πραΰνονται. Ἀπίναι, προσίναι, ἐξίναι, εκτίναι, πάντα ἀδόκιμα ἄνευ τοῦ ε λεγόμενα. χρὴ δὲ σὺν τῷ ε, ἀπιέναι, προσιέναι, ἐξιέναι, λέγεσθαι. Ἀπίνακον, ἄρτος. Ἀπινὸς, ὁ καθαρός.

Ἀπινοῦται, ἀπορυπαίνεται. πῖνος γὰρ, ὁ ῥύπος. Ἀπινύσσω, ἀπινύσσεις ἔχω, οὐ σωφρονῶ. πινυτὸς γὰρ, ὁ σωφρονῶν. καὶ ἀπινύσσω, τὸ ἀσυνετῶ, καὶ ἐκλύομαι. Ἀπίονος, πραϋνόμενος.

Ἄπιος, ἡ ὄχνη ἐκλήθη γενικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν ἀπίᾳ γέγονεν. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἀξηροῖς τόποις φύεσθαι, ἢ παρὰ τὴν ποιότητα τοῦ χυλοῦ αὐτῆς. καὶ ἄπιος, ἡ ἀχράς. καὶ ἄπιον. καὶ ἄπιος ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ καρποῦ, βοτάνη τις. Ἄπις, βασιλεὺς αἰγυπτίων, καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς ἄπις θεός. καὶ ἄπις, υἱὸς χαμίσου πρὸ τῆς κρίσεως. Ἀπισεῖν, τὸ ἀπειθεῖν. οὕτω Πλάτων.

Ἀπιστία, ἡ ἀσέβεια, καὶ ἡ ἀπείθεια. οὕτω Πλάτων. Ἄπιστος, ἀπαράπειστος, ἀπειθὴς, ἀσεβής. λέγεται δὲ καὶ ὁ μὴ πειθόμενος, ὡς φησι Πλάτων. Ἀπισῶ, καὶ πιστεύω, δοτικῇ συντάσσονται. Ἄπιτε κατὰ τάχος ἐς τὴν πόλιν, ἤγουν βαδίζετε, ἔρχεσθε. Ἀπιχειρίζεται, τὸ διὰ χειρῶν τι βιαίως κατέχειν, καὶ ἀμεταπαιτήτως ἐπ' ἐκείνῳ ἐσχηκέναι. Συνέσιος, Ὅπερ ἐκεῖ δὴ λάβοιεν πίσσαν, ἀπιχειρίζεται. Ἀπιχθὺς παρὰ Ἀριστοφάνει, ὁ ἰχθύων ἄγευστος, ἢ ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθύν. οὕτως δὲ καὶ τὴν ἀσιτίαν, ἀπασίαν ὀνόμαζον. Ἀπιὼν, ἄπιτε. φεύγων, ἀπολισθαίνων, καὶ ἀπιὼν, πορευόμενος, ἀπερχόμενος. Ἀπλᾷ, εὐθέα. ἐκ τοῦ ἀπλῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐξ εὐθείας ταῖς παλάμαις ἐκτείνω. ἐξ οὗ τὸ, Ὁ δέ ἐμὲ παλάμαις ἐν τῷ σταυρῷ ἥπλωσας. Ἀπλᾶς, ὑπολύματος εἶδος. Ἀπλάκητον, ἀναμάρτητον. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. Ἀπλακοῦ, πολλοί. κύησις. Ἄπλαστα, ῥυπαρά.

Ἀπλᾶς, φασὶ Καλλίστρατος, τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων. Ἄπλαστον, ἀληθινὸν, ἄδολον. Ἄπλετοι, ἀπροσπέλαστοι, μεγάλοι διαπαιρόμενοι, καὶ διακεχυμένοι. Ἄπλετον, πολὺ μέγα, ἀπλήρωτον, ἄπειρον, ἀχώρητον, ἀμέτρητον. οἷον ἄπλεθρον, ἢ τὸ μὴ πλεόμενον. Ἄπλαρος, ὁ μὴ ἔχων βουλὴν, ἢ πλάνην. Ἀπλῆ, μονοειδής. Ἀπληκεύω, μένω. Ἀπλήκτον, τὸ κατάλυμα. Ἀπλήμων, ἄπληστος. Ἀπλῆν, ἁπλοῦν γνώριμον. Ἄπληξ, ὁ μὴ πεπληγμένος. Ἄπληστος, ἀχόρταστος. Ἀπληστία, ἡ ἀδηφαγία. Ἄπλητα, ἄπειρα, πολλά. παρὰ τὸ πλῶ, πλάσω, τὸ πελάζω, πλητὸς, καὶ ἄπλητος, ὁ ἀπρόσιτος.

Ἀπλέτῳ.

ζεῦγος ἀπέχω τὸν μισθὸν ἔχοντα διὰ τὴν ἀπαιτίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ διίστω. Ἡσίοδος, χεῖρα γὰρ ἀτάλαντον οὐκ ἠδύναντο ἀλλήλων ἀπέχειν. καὶ ἀπέχω ἀντὶ τοῦ ἀπολαμβάνω. Σωσίστρατος, ἀπέχω τὴν χάριν.

Ἀπέψα, ἀπέπαυσεν. Ἀπεψησάμην, κατεμαξάμην. ἀποψῆν λέγουσι, τὸ ἐκμάσσειν. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.

Ἀπεψηφίσαντο, τουτέστι κατεδίκασαν. Ἄπεφθον, οἱ πολλοὶ λέγουσι, τὸ μὴ πεφθῆναι τὰ σιτία. σὺ δὲ, ἐξειργασμένον ἂν λέγοις. Ἄπεφον, τὸ ξίφος, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἄπεφων δὲ τὸ ἀπεκτόνιζον, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀπέψυχε, ἀπεκαρτερήθη. Ἀπέψυχον, ταυτόν ἐστι τῷ ἀνέψυχον. ὡς τὸ, ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, ἀντὶ τοῦ ἀνεψύξαντο. τὸ μέντοι ἀποψύχειν, ἐπὶ τοῦ ἐναντίως λειποψυχίαν ἢ θάνατον δηλοῖ, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ἀποψύχων δέ γε, Λυσιμάχης παρ' Ἡσιόδῳ ἔχει. εὕρηται δὲ καὶ ψύχειν παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἀπέψυχον, πρὸς τὸ πνεῦμα ἐξηραίνοντο.

Ἀπεψωλημένοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ἐπεὶ ἀπεψωλημένοι. ῥαίνοι δ' ἀκραλέφθαι. Ἀπεώρητον, ἀμετεώριστον. Ἀπεωρούμενον, κρεμάμενον. Ἀπεώσατο, ἀπεσείσατο, ἀπετινάξατο.

Ἀπέωσεν, λέξις Ἀττική, καθὰ καὶ τὸ ἐξέωσε, καὶ συνέωσεν. ἔστι δὲ ταυτὸν τῷ ἐξῶσεν. ἐξ οὗ, ἀπεῶσαι ἐξῶσαι καὶ ὦσαι λέγονται.

Ἀπήασι, ἀπῆλθον. Ἀπηβηκώς, τὴν ἀκμὴν παρελθών.

Ἀπηγγέλθη, ἐμηνύθη. Ἀπηγῆν, ἰσχυρὸν, ἀπότομον. καὶ ἀπηνῶς ἰσχυρῶς, σκληρῶς. Ἀπηγωνισμένοι, ἀπηγωνισμένοι.

Ἀπηγωνισμένος, ἐν χρόνῳ τὸν ἀγῶνα ἀντιτάξας.

Ἀπηγμένος, ἀπαγόμενος. Ἀπήγξατο, βρόχον ἥψατο.

Ἀπηγόρευκα, ἀπαλόγημαι. Ἀπηγορευμένα ὀνόματα οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ ἀπόρρητα μόνον. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, παρὰ Συνεσίῳ ἐν ἐπιστολῇ. ἀπορρὴς ἄνθρωπος, ὅτι ἀπηγόρευται, ἢ ἀπηγορευμένος. Ἀπηγορευμένα, ἄρρητα. Ἀπηγορευμένος, ἀποβεβλημένος. Ἀπηγόρευον, ἀπέκαμνον, ἐταλαιπώρουν.

Ἀπηγόρευται, κεκώλυται. Ἀπηγορεύσομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσομαι. Ἀπῆεν, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἦλθεν. κατονομάζεται δὲ οὕτως. εἶμι τὸ πορεύομαι, ἐνεστώς. ὁ μέλλων εἴσω, καὶ αὐτὸς ἄχρηστος. ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα. καὶ διαλύσει ἤια. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς η ἦα. μένοντος τοῦ ι προσγεγραμμένου. ὁ ὑπερσυντέλικος, ᾔειν ᾔεις ᾔει, ὥσπερ ἐτύπειν, ὥσπερ ἄρτι ἔλεγον. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι, ᾔεσαν, καὶ ἐξῄεσαν, καὶ μετῄεσαν. Ἀπήεσαν, παρῆλθον, παρέδραμον. Ἀπηθάδησαν, ἐξηπάτησαν, ἢ ἀπέσβεσαν.

Ἀπήκει, ἀπέχει, εἰς ὀξὺ συνήγει. Ἀπηκολλήριστον, ἐν τῷ παραβεβλημένῳ ἀπεστράφθαι. λέκυθε. Ἀπήκοοι, οἱ μὴ ὑπήκοοι.

Ἀπῆκται, ἀπηνέχθη. καὶ ἀπῆκται, ἀπῆλθε. καὶ ἀπηκτὸς, ὁ πεφασμένος. Ἀπηλεγὴς, σκληρός. Ἀπήλασεν, ἐδίωξεν.

Ἀπήλαυσε, μετέσχεν. οὔτε Κλέων, οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος, ἀπήλαυσεν. Ἀπηλγηκὼς, ἀναίσθητος, παρὰ τὸ ἄλγος. καὶ ἀπηλγηκότες, μηκέτι θέλοντες πονεῖν, ἀναίσθητοι γενόμενοι, ἀποκαμόντες. Ἀπηλεγέως, ἀπολελεγμένως. ἢ τὸ ἀφροντίστως, καὶ προφανῶς. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω. σημαίνει καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ ἁπλῶς. ἔστι δὲ καὶ τὸ σαφῶς. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως, καὶ συντόμως. Ἀπηλιαστὴς, μισόδικος, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ἀπηλιώτης, ὁ ἄνεμος, καὶ ἀπήλιος, καὶ ἔπηλυς, καὶ πάντα τὰ ὅμοια, ψιλῶς. Ποσείδιππος ἐν τῷ ἐκλογῷ. Ἀπηλλάγη, ἐχωρίσθη. ἐκ τοῦ ἀπαλλάττω, ὁ μέλλων ἀπαλλάξω. ὁ ἀόριστος, ἀπήλλαξα. ὁ δεύτερος, ἀπήλλαγον. ὁ παθητικὸς ἀπηλλάγην. ης. η. καὶ ἀπηλλάγησαν, ἐτελεύτησαν, ἢ ἰδίως ἐσώθησαν. Ἀπήλλαξο, ἀπηλλαγμένος ἴσθι. Ἀπαλλάξειν, ἀντὶ τοῦ ἐλευθερώσειν. ἀπαλλάξει με δίκης, καὶ ἀπαλλάξειν ἡμᾶς πραγμάτων. ἐκ τοῦ ἀπαλλάττω. καὶ ἀπαλλάξειν ὁ δεῖνα τῶν κακῶν, κάλλιον ἢ ἀπαλλάγη. καὶ ἀπαλλαξείοντες, ἤγουν ἀπαλλάξειν μέλλοντες. ἢ ἀπαλλάξειν, ἀντὶ τοῦ ἀπελθεῖν. ὁ μὲν δὴ πρῶτος σόλος Λακεδαιμονίων οὕτως ἀπήλλαξεν. Ἀπηλοίησεν, ἀπέκοψεν. ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ, ἀλοιῶ, ἠλοίησα. ὅθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Ἀπηλωμένος, ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος, μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὅ ἐστι πατηθῆναι. Ἀπημάλδυνον, ἤμβλυνον, ἠφάνισαν.

Ἀπήμαντον, ἀβλαβές. Ἀπήμαντος, ἀναμάρτητος. Ἀπήμβροτον, ἀπέτυχον. Ἀπήμβροτε, ἀπέτυχεν. Ἀπημείφθη, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο. Ἀπῆμεν, ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ ἐν διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς η, ἦα. τὰ πληθυντικὰ, ἤαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀπῆμεν. τὸ δεύτερον, ἦτε, καὶ ἀπῆτε. οὕτω τοῦ ὑπερσυντελίκου, ᾔειν, ᾔεις, ᾔει. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ᾔεσαν. καὶ συγκοπῇ ᾖσαν, καὶ ἀπῇσαν, καὶ παρῇσαν, καὶ ἐξῇσαν.

Ἀπήμησαν, ἀπεθέρισαν. Ἀπήμονα, ἀβλαβῆ. Ὅμηρος, τοὺς δ' εὐκέλη πομπὸν ἀπήμονες. Ἀπήμπλακον, ἀπέτυχον. Ἀπημπόλησαν, ἐξεντίλιζον. Ἀπήμων, ἀβλαβής.

Ἀπηναῖος, ἀπάνθρωπος, ὠμός. Ἀπηνάτο, ἐκ τοῦ ἀναίνω τὸ ἀπαρνοῦμαι, ὁ μέλλων ἀνανῶ. ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἤνηνα, καὶ ὁ μέσος ἠνηνάμην, ἠνήνατο. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπηνήνατο, ὁ παρατατικός. Ἀπηναιείδης, ἐνθεῖος τοῦ ἀπηνῶς ἀπηνέος. ἔστι καὶ ἀμύμονα εἰδὼς τοῦ ἀπηνῶς ἀμύμονος. ἀπηνέα μὲν γὰρ καὶ ἀμύμονα ἔργα, οἱ δ' ὁ ἐπὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα ἄλλα ἐπίσημα. ἀπηνὴς δὲ καὶ ἀμύμων, οὐκ ἐξ ὑπεροχῆς ὁ θεῖος. ἀλλὰ καὶ ὁ μέχρι τέλους εἰς τὸ κακόν. μὴ δὲ κατὰ τὴν ποιητικὴν μαθὼν ἔργα κακά. Ἀπήνη, ἡ ἀπανθρωπία. Ἀπήνεγκον. ἐνέγκω, τροπῇ ἐνίκω, ἤνεικα, καὶ ἀπήνεικον. Ἀπηνεμώθη, ὑπὸ ἀνέμου ἐξώσθη. Ἀπηνέμοις, γαληνοτάτοις. Ἀπηνέμους, μὴ ἔχοντας ἀνέμους. Ἀπηνὲς, σκληρὸν, ὠμόν. Ἀπηνέστερον, ἀγριώτερον. Ἀπηνθήθη, ἐξεπλάγη, ἄφωνος ἐγένετο.

Ἀπήνη τὸ ἅρμα, ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν. ἀπήνη ἐπὶ ἵππων, ἅμαξα ἐπὶ βοῶν. Ἀπηνίσαν, ἀπεχώρισαν, παρῃτήσαντο, οὐκ ἀπέλαυσαν. Ἀπηνὴς, ἀπότομος, ὠμὸς, σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄπωθεν τοῦ αἰνεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἐπαινεῖσθαι. αἶνος γὰρ, ὁ ἔπαινος. ἢ ὁ μὴ προσηνὴς ὤν, τουτέστι σκληρός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν δυσηνίων. ἢ αἰνὸς, ὁ δεινὸς ἢ σκληρός. αἰνὴς, ἀπηνής. Ἀπηνθράκιζεν, ὤπτα. τὰ γὰρ ἐξ ἀνθράκων γινόμενα, καλὰ γίνεται. Ἀριστοφάνης, βοῦν δ' ἀπηνθράκιζ' ὅλον. Ἀπήντα, καὶ ἀπηντήκασι, εἰώθασι. καὶ ἀπαντήσειν, ἐπελθεῖν, ἐξέβη. Ἀπῆξεν, ἐφώρμησεν. Ἀπηξιωμένον, ἄτιμον, ἀνάξιον. Ἀπηξίωσεν, ἀπέλαβεν. Ἀπήορα, μετέωρα, ὑψηλά. Ἀπήοροι, ἀποκρεμαστοί, ἀπαιωρούμενοι. Ἀπήορον, ἀπέχον. Ἀπήορος, ὁ λεπτὸς καὶ ἀπηρτημένος. ἀπὸ τοῦ αἴρω. Ἄπηρα, τὰ ἀβλαβῆ. Ἀπῆραν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοτρίας τόπου, εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἐπανεστράφησαν. Ἀρκεσίλαος, ἔχοντα ἀπῆραν, ὥσπερ ἐκείνοις ἀκολουθεῖν μὴ δυνάμενοι. Ἀπήραξε παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ῥᾷον καὶ ἀπόνως ἀπέκοψεν ἄρσι, ὅ ἐστι ξίφει σιδηρῷ. Ἀπηρεῖς, ἀπήρωτοι, εὐπεπηρωμένοι. Ἀπηρείσατο, ἀκουμβίσατο, ἀπεσώσατο, ἔπεσεν, ἀπέθετο. Ἀπῆρεν, ὕψωσεν. Ἀπῄρωσεν, ἐπῆρεν. ἀπῆρε, μετέωσεν. Ἀπηρὴς, παρὰ τὴν ἄρην τὴν βλάβην. ἀπηρὴς, ὁ ἀβλαβής. ἢ παρὰ τὸ πηρὸν, ἀπηρὴς ὁ ἀβλαβής. Ἀπήραξεν, ἀπέκοψεν, ἀπεδόμησεν. Ἀπηρκότος, ἀναχωρήσαντος. ἀπὸ δὲ ἀπαρκότος τῆς στρατιᾶς, ἀπαιωνὶς ἐφίσταται. ἀπῆρξαν, ἀπαρχὰς ἔλαβον. Ἄπηρος, ὁ ἀβλαβής. παρὰ τὸ πηρὸν, ἄπηρος, ἢ ἄπηρος, ὁ μὴ ἔχων πηρωσίαν. Ἀπήροσαν, ἀποροτρίασαν.

Ἀπηρτίως, ἀπηρτισμένως. ἢ ἀκριβῶς, πάντα διὰ τοῦ ἐντεταγμένως.

Ἀπήρτα, ἐκώλυε, διατριβὴν παρεῖχε. καὶ ἀπήρτα τὸν πλοῦν τοῦ ὄχλου, ξυμβουλεύσαντι τῇ στρατιᾷ. Ἀπηρτημένα, κρεμάμενα.

Ἀπηρτημένοι, μακρὰν ὄντες. Ἀπηρτισμένον, τέλειον.

Ἀπήρτημαι, τὸ διΐσταμαι. γενικῇ συντάσσεται. Ἀπηρτισμένου, ἀποπεπληρωμένου. Ἀπήρυκεν, ἀπεκώλυσεν.

Ἀπήρχοντο,

Ἀπίσαλον, ἀπῦλον. Ἀπίσκοπον, ἀντὶ τοῦ ἀπεχώρησαν, καὶ ἐκώλυσαν. Ἄπιστιν, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἐστί. καὶ ἄπιστιν, ἀπέχω. Ἀπεσλεγγισμένοις, κεκαρμένοις. ἄπιον δὲ ἀκούει στλεγγίδας, τὰς κατάντο τοῦ ἐλαίου. ἀπεστλεγγισμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκαθαρμένοις, μεμιασμένοις. στλεγγὶς γάρ, ἡ ξύστρα. καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ, ἡ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδα ἔχοντα, λουτρὰ λιποῦσιν. οὐδὲ γὰρ αὐτὸ στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται στλεγγίς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ὁ δὲ στλεγγίς, τὸ πρὸς ἄλλο ἐστί. οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύεσθαι ἂν ἦς αὐτῇ χρῆσιν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὅλον ἀρύεσθαι. ἀπεστλεγγισμένοις οὖν, ἀπεξυσμένοις, ἢ ἔλαιον ἀληλιμμένοις. Ἀπεσομάτισαν, ἀπεφθέγξαντο. Ἀπεσφήκωσαν, ἀπέφραξαν ξύλοις. Ἀπεσφύδωσαν, ἀπέστρεψαν, ἀπετμήθησαν τὸ αἰδοῖον. Ἀπεσύνακζον, τὸ ἡμιτυπάζω, ὡς κτύπω κτυπάζω, ἀποβολῇ τοῦ τ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, συνάζω. καὶ ἀπεσύνακζον, ἀπεδίωκον. Ἀπεσὸς, ἀποχώρησις. Ἀπεσφίλιξαν, ἔσεισαν, ἐκίνησαν. Ἀπεσὼ, ὥσπερ σκαφὼ, παρὰ Καλλιμάχῳ, ἡ ἀπολαμία. καὶ ἀπίσω, οἰχέσθω, διωκέσθω. Ἀπεσφακέλισαν, αἰφνιδίως ἀπέθανον. οἱ δὲ ἰατροί, ἀντὶ τοῦ ἐσάπη, καὶ ἀπεσφακέλισαν. σημαίνει καὶ τὸ ἀπεκάκισαν. Ἀπέσφηλεν, ἀπετράχυνε ἐποίησεν. Ἀπεσφραγίσθαι, ἀποκεκλεῖσθαι. Ἀπεχαράξαν, ἄνευ τοῦ ἐχάραξαν.

Ἀπέχαο, ἀπεχάσαο. Ἀπεχειμάζου, ἀγρίως ἐγένετο ἐχειμάζετο. Ἀπεχειροτονημένος, ὁ ἐστερημένος. Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος. Ἀπεχείρησεν, ἀπεχώρισεν.

Ἀπέχον τοῦ λίθου φασίν, ἀντὶ τοῦ ἀπέχοντος καὶ ἔχον. Θουκυδίδης, Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. ἰατρὸς δὲ διδάσκει. ἐπεῖχον, ἀντὶ τοῦ ἐκωλύοντο. Ἀπετείχιζον, ἀπεχώριζον, ἐκώλυον. Ἀπετέλεσαν, ἀπήρτισαν, ἐπλήρωσαν. Ἀπετίμησεν, ἐποίησε, διεχώρισεν. Ἀποτίμημα, ἀποτίμημα ἔλαβον. οὕτω Δημοσθένης. Ἀπετίνυον, ἀπεδίδουν. Ἀπετίνυτο, ἀπελάμβανον. Ἀπετίνυτο παιδός. ἐξ οὗ εἴληπται τὸ ἄλλα ἔργα, τὰ ἀντίτιτα. καὶ τὸ ποινὴν ἀποτίνειν εἴδη, καὶ τὸ ἀρνεῖσθαι. Ὅμηρος, Πολέων ἀπετίνυτο ποινὴν, ἀντὶ τοῦ πολλοὺς ἀπέκτεινεν ἐξελθὼν. καὶ οὕτω τῷ ἔτινον καὶ ἐχρεώστουν ποινήν. Ἀπέτισαν οὖν σφῶιν κεφαλῇσιν, ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀλληγορικῶς περιγράφων φασί, τῶν κρεῶν τίσεις. ὅρα δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ, ἔστι, καὶ ὀξέτονον, καὶ ἐν τῷ σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, χρόνοι ἀντὶ χρόνων συνήθως λαμβάνονται. ἤγουν ἐν σὺν καὶ παρῳχημένος, ἀντὶ ἀλλοθεν μέλλοντος. τὸ γὰρ ἐκτελέσει, ἀντὶ τοῦ πάντως ἐκτελέσει. καὶ τὸ ἀπέτισαν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἅπαντος ἀποτίσουσι. καὶ ἀπετίσατο ποινὴν ἑταίρων, ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισε ποινὴν ἑταίρων, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισε ποινὴν ὁ φαγὼν αὐτοὺς Κύκλωψ, τούτεστιν ἀπέδωκεν. ἢ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτίσατο ἐκεῖνον, ἤγουν ἐτιμωρήσατο εἰς ποινὴν τῶν ἀντὶ τῶν φίλων. Ἀπετμήθη, ἀπεκόπη. Ἀπετράπη, διαφορὰν ἔχει ἐν τῷ πρὸς τὸ ἁπλῶς στρέφεσθαι. αὐτὸ μὲν γὰρ ἀκούσιόν ἐστιν, ὡς τὰ πολλά. ἔστι δὲ ἀβίαστος ἀποτρέπειν, οἷα [illegible]. εἰ μὴ ἄρα καὶ αὐτὸν ἡ νὺξ ἄκοντα ἔτρεψε. τὸ δὲ ἀποτραπέσθαι, καὶ τὸ ἐξ ἀναχωρῆσαι, ὁ ποιητὴς ἀλλαχοῦ λέγει.

Ἀπετράπημεν, ἀπεφύγομεν. Ἀπετρίψαντο, ἀπελογίσαντο. εἰ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς. Ἀπετρύθη, καταλαπανᾶται. ὡς τὸ, Καὶ παρὰ τὰς τῶν λείπων παρασκευάς, τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύθη. καὶ ἀπέτρυσεν, ὁμοίως.

Ἀπέτυλον, ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον. καὶ ἀποτυλῶσαι, τὸ ἐκσῦραι τὸ αἰδοῖον. τύλος γὰρ, τὸ αἰδοῖον. Ἀπετυφλώθη, διαφορὰ [illegible] τῶν περιεσκεμμένων, ἐκτείνει τὴν προτέραν [illegible], ὡς καὶ τὸ τυφλῶ, καὶ τὸ [illegible]. ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ συστέλλει αὐτήν, ὡς δηλοῖ τὸ περισπώμενον ἐν [illegible]. καὶ τὸ καλλίτριχος ἵπποι, ὀξ ἔχει τρόπον. Ἀπεύδω, ἀπαγόρευσιν.

Ἀπαύγασιν, ἀπεξηραμμένου ὕδωρ. Ἀπαυθαδίζειν, ἀπαυθάδησαν. Ἀπαθὴς, ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθείς. ὅλεθρον ἀπευθέα λέγει Ὅμηρος, τὸν ἀνήκουστον. Ἀπευθέα, ὅπερ ἐστὶν, ἀπείδαντι. καὶ ἀπευθὴς, ἄφαντος. Ἀπευθὴς, ἀνήκοος. ἢ ὁ ἀπευθὴς ὢν παντὸς κακοῦ. Ἀπευθῦναι, κολάσαι.

Ἀπευθύνω, τὸ ὀρθῶ. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ κανόνος. ὡς ὁ κανὼν ἀπευθύνει τὰ ἐξισάζοντα, καὶ ἀφαιρεῖν τὰ περιττά. καὶ ἀπευθύνω, τὸ ἀπ' εὐθύνας ποιῶ. ἔνι ἀπευθύνωσιν. ἐπευθύνω, τὸ ζημιοῦμαι, καὶ ἐπευθύνουν ποιῶ. εὐθύνη δὲ, ἡ ζημία. εὐθύνειν καὶ ἀπευθύνειν, ἐπὶ τῶν ὀρθουμένων δοκῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν κυβερνωμένων νεῶν. καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τοῦ κολάζειν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως διοικουμένων. Ἀπευχταίοις, ἀρχαίοις. Ἀπευκτὸν, μισητὸν, τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον. Ἀπευκτέος, ἀπευκτός. Ἀπευτελίσθαι, ἀπάρξασθαι. Ἀπεύχομαι μὴ γενέσθαι, καὶ εὔχομαι μὴ γενέσθαι. Ἀπεφανίσθη, ἐξορίσθη, καὶ μικροῦ δεῖν ἀνεκίδωτος γέγονεν. ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς, ἐκ τοῦ ἀφανίζω ἀφανῶ. Ἀπέφαν, ἀπέθανον, ἀπεῖπαν, ἀπεφήναντο. Ἀπεφώλευσε, εἶπεν. Ἀπέφηναν, ἔλαβον.

Ἀπέφρασαν, ἠρνήσαντο. Ἀπεφθαρμένον, διεφθαρκότα.

Ἀπέφθιθεν, ἀπεφθείροντο. ἀπὸ τοῦ φθίω. ὁ παρατατικὸς, ἔφθιθον, καὶ ἀπέφθιθον. Ἀπεφλαύριζεν, ἐκάκιζεν. ὁ δὲ Φόβος ἀντίσπασιν, καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. Ἀπέφρασαν διὰ τοῦ ν, ἀντὶ τοῦ ἀφρῶκαν. Κρατῖνος. Ἀπέφρυεν, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ἀπέξεσεν, ἀπέβαλεν. Ἀπεφύσησεν, ἀπεμαίρησεν. Ἄπεχεν, ἐκώλυεν. Ἀπέχει τί ἐστι σταδίους εἴκοσιν, ἢ [illegible], ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένον ἐστίν. ἀπέχει χαλαστρῶν Βυζαντίς στάδια τοσαῦτα. καὶ ἀπέχει στάδιον, καὶ σταδίους τῆς πόλεως. Ἀπέχειν, τὸ ἀφεστάναι, συντασσόμενον γενικῇ. οἷον, ὅσον ἀπέχει τοῦ ῥᾳθυμεῖν. ἀπέχειν καὶ τὸ ἀπολαμβάνειν. ὡς τὸ, ἀπέχω τὴν χάριν, παρ' ὧν ἐκείνης μου γέγονεν. Ἀπέχειν ἑκὰς ἐκ τόπων, ἐναντίον δέ, τὸ προσέχειν, ἔνι ἐλλιμπάνεσθαι. ἐπεὶ καὶ ἔγγιστα μὲν ἡ πρὸς πρόθεσις δηλοῖ. τὸ δὲ ἀνάπαλιν αὕτη, ἡ ἀπό. Ἀπεχειρίασεν, ἀπεθήρευσεν. οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπέλαβεν. Ἀπεχειριάσθαι, τὴν χεῖρα ἀφαιρεῖσθαι. Ὅς κατὰ πολλὰς αἰτίας καὶ ἐπιβουλὰς, ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν.

Ἀπεχθάνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀρνεῖν ἐχθρόν. Θουκυδίδης δὲ, ἀπεχθάνοντο, ἀντὶ τοῦ ἀνέρεσιν. Ἀπέχεσθαι, τὸ φείδεσθαι καὶ ἀφίστασθαι, γενικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, εἴσω τι ἀπέχεσθαι. καὶ ἀπέχεσθαι ἀλλοτρίων, ἀντὶ τοῦ ἀπέχει, ἰωνικῶς. καὶ ἀπέχω, τὸ ἀπολαβὼν ἔχω, συντασσόμενον αἰτιατικῇ. οἷον, ἀπέχω τὸ κεχρεωστημένον, ἀντὶ τοῦ δανεισάμενος. εἶτ' ἀπολαβὼν αὐτὰς ἔχω. Δημοσθένης, Θηβαῖοι μὲν ἀπέχουσι τὰ οἰκεῖα. καὶ Συνέσιος, ἀπέχω τὴν χάριν, ἐκεῖνας εἰκότως μου γέγονεν. Ἀπέχεται τῶν κρεῶν καὶ οἴνου, καὶ τῶν βιαίων ἡδονῶν. ἤγουν ἀπέχω τούτων. καὶ ἀπέχομαι τούτων, καὶ τούτου. Ἀπεχὲς, ἀπλαβὲς. ἀπεσολικὴ λέξις, ἵνα εἴπωμεν αὐτὴν ἀπέχες. Ἀπεχθὴς, ἐχθρικός. Ἀπεχθαίρειν, μισεῖν. Ἀπεχθαίρομαί σοι, καὶ ἀπεχθάνεσθαι, μισεῖσθαι. καὶ ἀπεχθέσθαι. λέγουσι δὲ καὶ ἀπεχθάνεσθαι.

Ἀπέχθεια, μῖσος. καὶ ἀπεχθὴς, ἐχθρὸς, μισητός. καὶ ἀπεχθανόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς γενόμενος. Ἀπήχθετο, ἐχθρὸς γενέσθαι, μισηθῆς. ἀπὸ τοῦ ἀπέχθω, καὶ ἀπεχθάνω, μισήσω. Ἀπέχθεται. ἀπέχθω, ἀπέχθεις, ἐὰν ἀπέχθωμαι, ἐὰν χθῇ, ἐὰν χθηται.

Ἀπεχθῶς, ἐχθρωδῶς, μισητῶς. Ἀπεχειρίασεν, ἀπεσκίρτησεν ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ἀπέχομαι παθητικῶς, ἀεί ποτε ἀντὶ τοῦ δέομαι. ἀττικῶς δὲ ἐνίοτε αἰτιατικῇ, Πλάτων, Οὐκ ἀπεχόμενον τὸ μὴ διὰ τούτων ἐλθεῖν. Ἀπέχει, ἤρκεσε. Ἀπεχήσατο, ἀντὶ τοῦ διέφθειρεν. Πλάτων, ἐμαυτὸν οὐ διεχρησάμην. Ἀπεχῶντο, ἀντὶ τοῦ ἀνήρουν. Ἀπέχω ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ δέομαι. Διδυμίδης, ἐγὼ δὲ τοσοῦτον

Ἀπήνεγκον. ἐνέγκω, τροπῇ τοῦ ε εἰς τὴν ει, ἐνείκω, ἤνεγκα ἤνεγκον, καὶ ἀπήνεγκον. καὶ ἀπήνεγκον, ἔχει θέμα τὸ ἀπηνείκω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπενείκαι ἀπαρέμφατον, καὶ τὸ ἀπενείκαν φάμενον τε. σπανίαν δὲ ἔχει τοιαύτην ἔχει τὸ ῥῆμα. ἔστι θέμα πρωτότυπον χέω, τὸ χεύω, ἐξ οὗ τὸ ἔχευα. ὡς θέω θεύσω. καὶ ἐνικῶς ἔχω, καὶ πληθυντικῶς ἔχω. ὡς λέχω, λέκω, λείκω. καὶ μετὰ προθέσεως, ἐνείκω, τὸ κομίζω. ἄλλο δὲ καὶ ἔχω. ὁ γάρ ἐς κομίζει, πολὺ πρότερον ἄνθρωπος καὶ ὁ πόθον ἔχει. ἐκ δὲ τούτου τὸ ἐνέγκω, τροπῇ τοῦ ι εἰς τὸ γ. ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεὶ, αἰέν. τὸ δὲ ῥᾳδίως ἔχω, σπουδῆ καὶ γεγονὸς ἔχω, γίνεται μέλλων παρακείμενον ἤνοχα, καὶ ἐνήνοχα. εἰ γάρ ἐστ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνέγκω ταῦτα γενέσθαι, ζητητέον οὐ μόνον πῶς ἀπώλετο τὸ γ, ἀλλὰ καὶ πῶς ηὑρέθη τὸ χ. δέον ἂν ἤνεγκα καὶ ἐνήνεγκα λέγειν, ἵνα ᾖ καὶ τοῦ α τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον. εἶτα ζητέον καὶ ὅτι τὸ ἐνέγκω οὐκ ἔστιν ἐνεστώς, ἀλλ' αὐθυπότακτον ῥῆμα. τὰ δὲ αὐθυπότακτα χρόνου ἀορίστου εἰσὶν ἢ πρώτου ἢ δευτέρου, ὥσπερ καὶ τὸ ἐνέγκω δευτέρου ἀορίστου ἐστίν. καθὸ καὶ τὸ ἤνεγκον, καὶ τὸ ἐνεγκεῖν, καὶ ἡ ὀξύτονος μετοχὴ τὸ ἐνεγκών. ὅθεν καὶ τὸ ἐνεγκεῖν διὰ τοῦ ι ψιλοῦ, ἐπεὶ πολὺ ἔχει τῶν [illegible]. εἰ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου διὰ τὸ ἐνέγκω [illegible] διφθογγίζεται, ἀλλὰ τοῦ [illegible] τὸ ἐνέγκω ὡς πρωτοτύπου ἐνεστῶτος ὄνομα. οἱ γὰρ ἀόριστοι οὐκ ἐνεστῶτες. ἔτι δὲ καὶ ἡ σημασία τοῦ ἐνέγκω μέλλοντος. δῆλον δὲ καὶ ὅτι σημειῶδές ἐστιν, ὅτι τῶν διὰ τοῦ [illegible] ῥημάτων, τὸ μὲν φέρω μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὸ δὲ ἐνέγκω οὐκ ἔστιν ἐνεστώς, εἰ μὴ ἐκ τοῦ [illegible] ἔχω παρασχηματισθὲν ὡς εἴρηται ἡ τούτου παραγωγή. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνείκω Δωρὶς γίνεσθαι καὶ ὁ παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ νόμος προστακτικός. ἄγειν ὁ κομίζων μισθοῦ [illegible] ἀγροῦ. Ἀπένειμαν, ἀπεκλήρωσαν, ἐδικάσαντο. Ἀποιχθῆναι, τὸ μετὰ ἀνάγκης καὶ βίας μεταστῆναι εἰς ἕτερον τόπον. οὕτω καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος φαμέν. ἀπάγεται ἐπὶ θάνατον, καὶ ἀπάγεται ἐπὶ αἰχμαλωσίαν. ὅθεν καὶ ἀπαγωγή. Ἀπεδώκαν, ἀπέσχον, ἀπηρνήσαντο. Ἀπελευσόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀποπορευσόμεθα. ἀποφέρομαι δὲ, τὸ ἀποδιώκομαι. οἷον, ἄπω χωρὶς καὶ μακρὰν γίνομαι. καὶ ἀποφέρομαι, τὸ ἀποκερδαίνω καὶ λαμβάνω, ἐξ ἐξουσίας κυρίως τιθέμενον. οἷον, ἀποφέρεται πολλὰ κέρδη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Ἀπένεον, ἀπέβαλλον. Εὐριπίδης αὔγῃ. Ἀπενιαυτίσαι, ἐνιαυτῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα, ἐπὶ τισιν ἁλισκόμενον. Ἀπολλώνιός φασι τοὺς ἱκέτας ἀπενιαυτίσαι εἰς τὸ σκυθῶν ἔθνος, διαμαρτίᾳ ἐφόνευσε [illegible]. καὶ αὖθις περὶ Ἡρακλέους, ἀπενιαυτίσαντα ὡς νόμος, ἔφη. καὶ καθαράμενον, ἐπανελθεῖν ἐς Ἀθήνας.

Ἀπενίζοντο. ἐστὶ νίζω. νῦν κατὰ τροπὴν Δωρικὴν γίνεται νίζω. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, ποτὲ μὲν εἰς δύο σσ, ποτὲ δὲ εἰς ξ τρέπουσιν. Ἀπίνωρ, ὁ ἀπάνωθεν, ὄρος διὰ μέσης Ἰταλίας τεταμένον. Ἀπενίτισαν, ἀπέλυσαν ταῦτα. Ἀπέρσου χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ῥᾶσαι ἀπέκοψεν [illegible]. ῥᾶον γὰρ τὸ [illegible] τῆς χειρός. οὕτω δὲ καὶ ἀπαράσσειν λέγεται. Ἀπεσκίμψατο [illegible]. οὐ μὴν καὶ ἀπεσκιμμένος ἐπὶ μηδενὸς λέγεται. Ἀπεσπακώς, ἀπάμειον, [illegible]. Ἀπέσπαρδον. οὕτως Ἀθηναῖοι, τὸ παρδαλὰς ἀφιέναι. Ἀπεσπάρθαις, λέξις [illegible], λέγουσα ἡ [illegible] καθ' Ὅμηρον, ἰδρυμένην ἐχέθυμοι ἔστησαν. ἢ ἀποπαιματίσαι, ἅρπαγα τὴν πόλιν. Ἀπεπλίξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε λέγουσιν Ἴωνες. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. ἐξ οὗ πλίγματα, τὰ πηδήματα. Ὅμηρος, αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ ἐπλίσσοντο πόδεσσιν. καὶ ἀπεπλίξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπεπήδησεν. ἔλεγον δὲ πλὶξ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ χαρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ μηρῶν ὀστοῦν. Ἀπῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπό. Θεόκριτος, ἀπῳ ὁ βῶκος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖθεν. Ἀπείρατον, μέγα, ἀτελεύτητον, οὗ πέρας οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ ἀπείρατον μετὰ τοῦ τ γραφέντος, ἀπαρατήρητον. Ἀπαγαίζομαι, τὸ εἰς τέλος τι [illegible]

ἐξεπλήρωσα, τουτέστιν ἐπλήρωσα, καὶ ἐπεραίνω. ὡς Ἀριστείδης, Ὅμηρον δὲ ἐπαινοῦσιν, ὡς κάλλιστά τι ἀρξάμενον, καὶ ἀπαρτισάμενον ποίησιν. Ἀμφιΐζουσι, περιΐζουσιν. Ἀμφιζευγμένοις, περιχυθεῖσιν. Ἀμφιΐσταν, ἀντιτείνειν. Ἀμφιόεσσα, ἄποινα, ἀγλαά, ὡς Ὅμηρος, τὰ ἀγλαόεντα, ἢ ἀγλαΐαν ἔχοντα. ἀπὸ τοῦ ἄποινα, ἀπερείσια. καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀπερείσια.

Ἀμφίγραφον, ἀμφίδοξον, μοναδικὰ ὑποθέσεις, τῶν πάντων περιγραφή. [illegible] ἀμφίγραφον ἀδύνατον λέγειν. ἐν γὰρ τῇ περιγραφῇ ἡ μονάς, [illegible]. ἡ δὲ ἁγία ἐκκλησία, τρεῖς ὑποστάσεις ἀπεριγράπτους ὁμολογεῖ. καὶ ἀπερίγραπτον, τὸ ἀπερίσκεπτον. Ἀμφιμφίμως, ἀμαθῶς, [illegible]. Ἀμφιόριστος, ὁ μὴ καθαρῶς ἐπιφέρων. περιορίζειν γὰρ τὸ περιεκβαίνειν. Ἀμφιστάλεγκτοι, ἀμφισχέθη, ἀπέτυχε. Ἀμφιστάλαξ, ἄνευ βελῶν καὶ ξιφῶν, [illegible].

Ἀμφίσταθμον, μικρόν, ἀφορμὰς μὴ ἔχον. Ἀμφίτριπτον, τὸ μὴ περιτετριμμένον, τὸ μὴ κατατετριμμένον. Ἀμφοίτητος, κωλυόμενος, [illegible]. Ἀπερράνισαν, ἀπεφίμωσαν, ἀπεσάρωσαν. Ἀπέρρει, ἀποφθείρου, [illegible] μετὰ φθορᾶς.

Ἀπέρριγασιν ἐν οἴκῳ γενέσθαι. ὁ δηλοῖ, τὸ δεδιέναι καὶ φρίττειν. περιττὴν ἔχει [illegible], ὡς καὶ ἀπημύνοντο, καὶ ἀπημύναντο. μέλλων δὲ παρακείμενος τὸ ἔρριγα, συγκοπεῖς ἐκ τοῦ ἐρρίγηκασιν. ὁμοίως [illegible] βίβηκαν, καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἀπερρώοντο, ἐρρωμένως ἦλθον. Ἀμφίκασι, κωλύει. Ἀπέρατον, ἄπειρον, ἀπέραντον, [illegible] ἢ δυσπαραίτητον, συντόνως ἀπαράκλητον.

Ἀπεφώνησαν, καὶ ἀπεφοίτησαν, ἐκ τοῦ ἱεροῦ. τὸν παρὰ τὸ ἱερὸν ἐργαζόμενον. σημαίνει δὲ, τὸ ἀπεχώρησεν, ἢ ἀπεχώρησαν.

Ἀπεσάλασαν, τῦν ἐπὶ [illegible] λέγεται, καὶ ἐπ' ἄλλων. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὰς ἐλπίδας. Ἀπέσαν, ἀπέλαβον. διατί προπαροξύνεται; πᾶν ῥῆμα εἰς αν λῆγον χρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενον, ἁπλοῦν ἢ σύνθετον, ὃ ἐστιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται, εἰ μὴ Δωρικῶς εἴη. προπερισπᾶται δὲ, μακρᾶς οὔσης. ὅθεν τὸ μὲν ἀπέσαν, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. τὸ δὲ ἀπῆσαν, συνεῖτε. Ἀπέσβη, ἐσβέσθη. Ἀπεσείσατο, ἀπέβαλεν, ἀπετίναξεν. Ἀπέσθαι, ἀκολουθῆσαι. Ἀπεσία, ἄπεσις, καὶ ἄφεσις.

Ἀπεσκίδασε, διεσκόρπισεν. Ἀπεσκλάρη, [illegible]. κυρίως δὲ [illegible], τὸ ἀπορρίψαι τὰ σκῦλα, καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν κατὰ πλεῖστον ὑπερέχειν. [illegible] ἀπεσκολάζεν, ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασε. Ἀπεσκευάσαντο, ἀπέρριψαν, ἀπελείποντο. Ἀπέσταλ, τόξον. ἔχει δὲ, γυμνὰ θήκης τόξα.

Ἀπέσκλη, ἀπέθανεν. Ἀπεσκληκώς, κατεσκληκότος, καὶ ἀναισθήτως ἔχων. Ἀπεσκολύπτην, ἀπέσπασε τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ σκυλοδέψης. Ἀπεσκολυμμένος κυρίως, ἐκτετμημένος. πάλαι γὰρ, ἡ ἐπὶ τοῦ ἄκρου θρὶξ, ἣν ἐφύλαττον ἀκούραστον θεοῖς ἀνατιθέντες. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπεστερημένου. Ἀπεσκορακίσατο, καταπεφρόνησε. Ἀπεσκυθισμένη, [illegible], κεχυμένη. τὰς γὰρ κόμας, σκυθίζειν ἐκάλουν οἱ συγγραφεῖς.

Ἀπεσκύθιζον, κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί. καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκείρειν. Ἀπεσκλήκεισαν, κατέθανον. Ἀπέσπερον, ἀπέσωσεν. λάβωμεν. Ἀπέσσυμαι, [illegible] ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι. Ἀπεσσίαζον, ῥύδην ἀπεδίωκον. Ἀπεσσύλαξεν, ἀπέτυχον. Ἀπέσταλσι, μετὰ βίας ἐξείλκον. Ἀπεστυφέλιξεν, ἀπέρριψεν, ἀπώσατο. Ἀπεστυφελικότων, φλεγομένων ἐν τῷ τέφρῳ. Ἀπεσυόλαξεν, ἠμέλει, κατεφρόνει. Οὐδὲ τῶν ἱκέτου λόγων ἀπεσφολάξεν ὁ Ἀπόλλων. Ἀπέσσυτο, ἐξέλιπε. σσύω γὰρ τὸ ὁρμῶ, [illegible].

Ἀπεσχέτο, ἀπεῖχεν, ἀπεχωρίζετο. Ἀπετίσαν, τὸ ἀπαίτημα, καὶ ἀντίτισιν, ἢ ἀπόδοσιν λέγουσιν. Ἀπέτισε ζωὴν, καὶ ἀπετίσατο, ὁ ἀπέτισε ἀπὸ τούτων. οἷον, ἀπέτισε μισθοὺς ἀπ' ἄλλων, ἢ ἀπὸ [illegible] ἄλλων, καὶ μισθὸν τούτοις ἀφεῖκασιν.

Ἀπέστειλεν,

νται δὲ ἡ τοιαύτη λέξις, παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, καὶ τὸ εἰλεῖν. ἀποσφίγγεται γὰρ ὁ καυχώμενος τοῖς [illegible] φρυαττόμενος. ἢ ἀπειλεῖν ἐπὶ μὲν εὐχῆς κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὸ πέλω, ἢ πέλλω, εἰς ἐναντίον πλεονασμῷ τοῦ ι. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀργίλου, παρὰ τὸ ἄπωθεν ἰλέους εἶναι, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν ἀφορμητικῶς, τῶν ἐκφοβουμένων. Ἀπειλή, ἡ μετὰ ὀργῆς ἐπίπληξις. παρὰ τὸ ἄπωθεν εἶναι ἰλέους. ἢ παρὰ τὸ πέλλω, ὅ ἐστιν ἀπείργειν. Ἀπειλημμένος, κεκρατημένος. καὶ ἀπειλημμένοι, συνειλημμένοι, συγκεκλεισμένοι, κεκρατημένοι. Ἀπειλεῖσθαι, συγκλείεσθαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀπειλῶ, οὐ μόνον ἐπὶ ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μεγαλαυχοῦμαι. Ἀπειλάς τε φόνον, καὶ ἔστιν ἐπὶ κακοῦ, ἤγουν ἀπειλῶ κακῶς ποιήσειν. Ἀπειλητῆρες, ἀχαιίδες, ὅτε οὐ μόνον καυχώμενοι, καὶ εἰς καιρὸν αὐχοῦντες, ὡς καὶ αἱ ἀχαιίδες ἦσαν. κατὰ δέ, γυναικῶν τὸ λαλεῖν, ἀνδρῶν δὲ τὸ πράττειν. ἢ οἱ ἐκφοβοῦντες λόγοις. ἐπ' ἀμφοτέρων γὰρ λέγεται τὸ ἀπειλεῖν, ἀχαιίδες δὲ ἀντὶ τοῦ γυναικῶν. ὃ παραφράζων Σοφοκλῆς φησί, μὴ γυναικῶν ἀντ' ἀνδρῶν [illegible]. ἔστι δὲ τοῦτο σφοδρότερον τοῦ ὁμηρικοῦ. [illegible] γὰρ τὸ ἀχαιίδες. Ἀπείληφα, ἀντὶ τοῦ, τὸ κεχωρισμένον ἔλαβον. Ἄπειμι, τρίτην ἡμέραν λέγομεν, καὶ οὐκ ἀπελεύσομαι. [illegible] γάρ. καὶ ἄπειμι, καὶ δίειμι καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον καὶ μέλλοντος. ἐπὶ δὲ παρῳχημένου, ἀπῄειν καὶ διῄειν. Ἀπεῖναι, τὸ ἀφίστασθαι. καὶ ἐπὶ τόπου λέγεται, καὶ ἐπὶ πράξεως, καὶ ἔτι ἐπὶ πράγματος. δηλοῦσι δὲ τὸ κεχωρίσθαι μόνον, οὐκέτι δὲ καὶ τὸ διάστημα, εἰ μακρὸν ἢ βραχύ. Ἀπειπάμην, οὐκ ἀπεῖπον, σημαίνει τὸ ἀπέγνων, ἀπερριψάμην, ἠρνησάμην, ἀπεταξάμην. Ἀπειπεῖν, τὸ κωλῦσαι, ἢ λόγοις ἀντειπεῖν, λέγεται πολλὰ τῷ ποιητῇ. οἷον, πᾶσι μνηστῆρσιν ἀπειπέμεν. λέγεται δὲ καὶ ἀπειπεῖν, [illegible] μάλα ἀπαγορεῦσαι, ἢ ἀποκαμεῖν. ὅπερ ἐστὶν [illegible] ἀπαυδῆσαι, [illegible] ἀπαγορεῦσαι. ἐν τῇ Ἰλιάδι, τὸ ἀπειπεῖν, ἀπομυθῆσαι, [illegible] φησί. ἢ ἀπειπεῖν παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας π, τὸ ἀπαρτίσαι λόγον. [illegible] ἐπὶ δὲ πάντων ἑρμηνεύειν [illegible]. ἢ τὸ μῦθον [illegible] ἐκ τῶν τριῶν δέξασθαι, [illegible] λέγει ἀπειπεῖν. [illegible] εἶπεν Ὅμηρος, ἀπὸ μέρους τοῦ κυριωτέρου. τί δέ ἐστι κυρίως ἀπειπεῖν, ἐδήλωσε σαφῶς. ἔτι δὲ ἀπειπεῖν λέγεται καὶ τὸ σιγῆσαι, εἶτα ἀπαγορεῦσαι, διὰ [illegible] βαρύτατα, δηλοῖ καὶ τό, ἀπεῖπον ἄλγει. καὶ τὸ [illegible]. ἤγουν [illegible] ἀπαγορεύσας, ὡς [illegible].

Ἀπειπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεῦσαι. οἷον ἀπειπεῖν πρὸς [illegible] συμφοράς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι. Ξενοφῶν, τοῦτον οὐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἀπειπεῖν, ἀλλ' ἔχθραν. καὶ ἀπειπεῖν, [illegible]. Ἀπείπας, ἀπαγορεύσας. Ἀπειπών, [illegible]. ὡς τό, ἀπειπὼν μυθεῖ φράζειν τὸ γεγονός. καὶ ἀπειπών, ἀντὶ τοῦ ἀπαρνησάμενος, παραιτησάμενος. Ἀπειρία, [illegible], ἢ ἄπωθεν παροῦσα. Ἀπείρατος κάλλος. ὁ ἄπειρος, καὶ ἐπὶ [illegible]. Ἀπειράκις, πολλάκις, πλειστάκις.

Ἀπείργεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολελύσθαι. Ἀπείργω, κωλύω. [illegible] βουλόμενον [illegible]. ἀπείργω δέ, τὸ [illegible], καὶ [illegible] ἀποσπάω. Ἀπειρημένοι, ἀπηγορευμένοι. Ἀπείρεται κάλλος, ὃ ἀπηγόρευται. Ἀπειρέσια, ἄπειρα τῷ πλήθει. Ἀπεῖρξεν, ἐκώλυσεν. Ἀπειρηκώς, ἀπαγορεύσας. Ἀπειροκαλία, ἡ φιλοδοξία. καὶ ἀπειρόκαλοι. εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ ἀπείρους εἶναι τοῦ καλοῦ. [illegible], ἢ οἱ ἄμετροι [illegible]. [illegible] δέ, οἱ τῆς [illegible] ἡλικίας.

Ἀπειρέκαλον, ἄγευστον, ἀμαθές. Ἄπειρον, πολύ, ἄγνωστον, περιφερές, στρογγύλον. διὰ τὸ μήτε ἀρχήν, μήτε πέρας ἔχειν. Ἀπειροπλάσιον, πολλαπλάσιον. Ἀπειρημένον, ἀποφανθέν. Ἀπείρων, ἀγνώστων, μεγάλων. Ἀπείρητον, ἄρρηκτον, ἀκατάλυτον. Ἀπείρονα γαῖαν, ἀντὶ τοῦ ἄπειρον, ὡς Εὐριπίδης ἐν Φαέθοντι φησί, καὶ ἐντεῦθεν παραφράζων, αἰῶρα [illegible]

ἴσα πέρατα τὰ κυκλοτερῆ. ὅπερ παντὸς ἐστὶ τῶν ἀπείρων. ἐπεὶ καὶ τὸ τέρμα καὶ τὸ πέρας τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. καὶ ὅτι καθ' Ὅμηρον μὲν ἄπειρον ἡ ὅλη γῆ. ὅ ἐστι, σφαιροειδὴς καὶ στρογγύλη.

Ἀπειρ[illegible], οὐκ ἀπελεύσονται. καὶ ἀπῆν, οὐκ ἀπῄειν. καὶ [illegible] γάρ. καὶ ἄπεχθον, ἀπέχεται, ἀπέθανεν. Ἀπεσσοντῆρες, σπείρατες. Ἀπεσσεῖν, τὸ ἀπελθεῖν, παρὰ Λάκωσι. Ἀπεῖχε, πόρρω ἦν. ὅσον δὲ ἀπεῖχε τοῦ ἐκπλήττεσθαι βασιλέα τε καὶ ὄγκον, ἐδήλου τῷ μηδὲν ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι τὰ τοιαῦτα.

Ἀπεκάθεσο, ἐκαθίζεσο. Ἀπεκαίνυτο, ἐνίκα, ἀφῄρει, ἀπὸ τοῦ καίνω, καίνυμι, καίνυμαι, ἐκαινύμην, το, καὶ ἀπεκαίνυτο.

Ἀπεκάλη, [illegible], μετεπέμφθη. Ἀπέκοψε [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐκοψεν. Ἀπεκρύφθη, προφανῶς ἔλεγεν, εἰς κρυφθὲν τὸ τέλος ἦγεν. Ἀπεκράνιζεν, ἀπεκεφάλιζεν, [illegible], ἀπέκοψεν.

Ἀπέκτανεν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. Ἀπέκταν, κτῶ τὸ φονεύω, παράγωγον. κτάμι, κτάμαι, ἐκτάμην, ἔκτατο, ἔκταται, καὶ ἀπέκταν. Ἀπέκτατος, ἀκτένιστος. πέκω γάρ, τὸ πλέκω, καὶ κτενίζω. Ἀπέκτηκα κάλλος, ἢ ἀπέκτηκεν, ἀπὸ τοῦ κτείνω κτενῶ, μόνος παραμένοντος [illegible], καὶ ἀπέκτεινα. Ἀπεκτήρυξεν, ἀπέκτεινεν. Ἀπέλεθρον, πέλεθρον, ἢ πλέθρον, μέτρον τῆς γῆς ποδῶν ἑκατὸν εἴκοσιν. ἔστιν ἀπέλεθρον, ὃ μὴ ὑποπέπτωκε πελέθρῳ, κατὰ στέρησιν. ἢ τὸ πολυπέλεθρον, κατὰ ἐπίτασιν. καὶ ἀπέλεθρος δύναμις, ἡ πολυπέλεθρος. ἢ ἀπέλεθρος γῆ, ἡ πολυπέλεθρος. ἢ κατὰ στέρησιν, ἡ μὴ δυναμένη πλέθρῳ ὑποπεσεῖν. ἔστι δὲ τὸ πλέθρον μέτρον πήχεων ρξ. ὡς ἐν τοῖς Ἀππίωνος καὶ Ἡρωδιανοῦ φέρεται. ἀνάλογα δὲ πρὸς τὸ πέλεθρον, τὸ πέλεθρον, ῥέεθρον, καὶ [illegible]. Ἀπελήλακεν, ἀπεδίωκεν, καὶ ἐν τοῖς [illegible] ἐφέρησεν. Ἀπελίπε, ἀπελείπετο.

Ἀπεληλαμένος, ἀνοφέστερον. Ἀπλοῦς καὶ ἑρμῆς, κλίνεται ἀπλοῦ καὶ ἑρμοῦ. τὰ γὰρ εἰς ης λήγοντα ἀρσενικὰ δισύλλαβά τε καὶ τρισύλλαβα κοινὰ ἁπλᾶ, ἐπὶ μὲν τῆς γενικῆς ἀποβάλλει τὸ ε. οἷον ἑρμῆς ἑρμοῦ, ἀπλοῦς ἀπλοῦ. ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς προσλαμβάνει τὸ ν. οἷον, τὸν ἑρμῆν, τὸν ἀπλοῦν. τὸν εὔνουν μέν τι, καὶ τὸν εὔγεω, χωρὶς τοῦ ν. σύνθετα γάρ εἰσι, καὶ οὐ κοινά. Ἀπελιγλάσμην, ἀπερρίπτουμην. Ἀπελλαῖος, ὁ δεκέμβριος μήν.

Ἀπεληγίζετο, ἀπεσιώπα [illegible]. Ἄπελος, τὸ ἕλκος. παρὰ τὸ μὴ πελάζειν, ἀλλὰ δίεσθαι. ἕλκος γάρ, παρὰ τὸ διακόπτεσθαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. Ἀπελωβᾶτο, ἐφύβριζεν. Ἀπεμάσσετο παρ' Ἴωσι, τὸ ἐμάσσετο. Ἀπεμόργνυ κελαινεφὲς αἷμα, ὅ ἐστιν ἀπέμασσεν, ἀπέπλυνεν, ἐξέρασεν. καὶ ἀπομόρξατο, ἀπὸ τοῦ ἀμόργνυμαι, ἀπομόρξομαι ἰσοσυλλάβως. ἀπομορξάμενος, ἀόριστος ἀπομόρξατο κατὰ Ἴωνας, ὁ τρίτον ἀπομόρξατο. λέγεται δέ, ἐπὶ τοῦ ἐκθλίβειν [illegible], ἢ ἀπορρίπτειν ἀφ' ἑαυτοῦ. ἢ ἀπομορξάμενος ἀποψησάμενος τὰ δάκρυα. Ἀπεμπολή, ἡ ἀπεμπόλησις, ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία. καὶ ἀπόδοσις, καὶ ἀπαλλαγή, καὶ πρᾶσις ἐμπορίας. Ἀπεμπολεῖται, τὸ ἐπὶ κέρδει ἀποδίδοσθαι. Ἀπεμπολήσας, πωλήσας, πραγματευσάμενος. Ἀπεμπολῶ σοι τὸν ἵππον, εἶπεν πεπωληκέναι. ὁμοίως, πωλῶ, καὶ [illegible]. καὶ ἀποδίδομαι, καὶ ὠνοῦμαι, καὶ ἐπριάμην.

Ἀπεμυθεόμην, ἀπηγόρευον, ἐκώλυον. ἀπὸ τοῦ μυθεῖν μυθῶ.

Ἀπεμύθεον, ἔτι ἀπηγόρευον. ὁ [illegible] πρὸς τὸ μυθεῖσθαι, καὶ παραμυθεῖσθαι. καὶ ἀπεμυθέοσυ, ἀντὶ τοῦ ἀπελογέοσυ.

Ἀπεμέλλοντον, ἀπεφάλιζον, ἐξετάλιζον [illegible].

Ἀπεμφαῖνον, ἀπᾷδον. Ἀπεμφαίνοντα, ἀπεοικότα, καὶ ἀνάρμοστα. Ἀπένεντι, κατὰ ἀνάπλους [illegible]. Ἀπενεχθῆ, ἀπηνέχθη. Ἀπενιαυτ[illegible], ἀπενιαύτισεν. Ἀπενιαυτισμός, φυγὴ ἐπ' ἐνιαυτὸν διὰ φόνον ἀκούσιον. καὶ ὅλως ἀποδημία τοσούτου χρόνου ἀπαλλαγῆς, ἕνεκα μίσους, ἢ ὕβρεως.

Ἀπενθεσικῶς, φυγών. Ἀπενήχεσθαι, λαβεῖν, σώζεσθαι. Ἀπεπαυσεν χαφ[illegible], τὸ χαλάσασθαι δίκην.

Ἀπατηλὰ, ψευδῆ. Ἀπάτερθεν, μακρὰν, ἢ χωρίς. ἀπὸ τοῦ ἄτερ, ἄτερθεν, καὶ ἀπάτερθεν. Ἀπατεὼν, ψεύστης. Ἀπάτα, τὸ ὑφ' ἑτέρου παραλογισθῆναι. καὶ ἀπατάω ἀπατῶ, καὶ ἐξαπατῶ, τὸ αὐτό. πλάνη δὲ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἀληθείας διαμαρτεῖν.

Ἀπατηλὸν, ψευδές. καὶ ἀπατηλικὸς παραλογιστικός.

Ἀπατητὴν, τὸν ἀνωμάλως στρεφόμενον, παρὰ Δημοσθένει.

Ἀπατοῦργος, κόλαξ. ἢ γόης. Ἀπατούρια, ἑορτὴ ἐπίσημος καὶ δημοτελὴς, ἀγομένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, κατὰ τὸν Πυανεψιῶνα μῆνα, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην, δορπείαν. ἐπειδὴ οἱ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν, ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν. ἔθυον δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην, κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἐν ᾗ ἐγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκου. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθος δὲ Βοιωτὸς προκαλεῖται τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν Μεσσήνιος τὸ γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχούντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ εἰς ὄπισθεν τοῦ Ξάνθου τις ἔχων αἰγίδα μέλαιναν ἐνημμένος. ἔφη οὐκ ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ Μέλανθος ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἐπετέλουν ἑορτὴν Ἀπατούρια, καὶ Διονύσου μελαναιγίδος ἱδρύσαντο. οἱ δέ φασιν, ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων, εἰς τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς, ὀνομασθῆναι λέγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ὥσπερ λέγομεν ἄλοχον τὴν ὁμόλεκτρον, καὶ ἄκοιτιν τὴν ὁμόκοιτον, οὕτω καὶ ὁμοπατόρια. Ἀπατῶ, παράγω, σφάλλω, παραβάλλω, διαβουκολῶ, δελεάζω, προσποιῶ, θέλγω, κολακεύω, θωπεύω, κολῶ. διακρούομαι, παρακρούομαι, παραλογίζομαι, κωτίλλω, σαίνω, σοφίζομαι, φενακίζω. Ἀπάτωρ, ὁ μὴ ἔχων πατέρα καλεῖται, ὡς ὁ ὀρφανός. Ἀπαύγασμα, καὶ ἀπαύγασμα, ἡ ἀπαυγὴ, ἡ ἔκλαμψις τοῦ ἡλίου. Ἀπαυγής, λαμπρὸς, φωτεινός. Ἀπαυδῶ, ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. δοτικῇ συντάσσεται. Λυκόφρονος, τὸ ἐπαυδῶ. Ἀπαυθαδιάζεσθαι, μέγα φρονεῖν, ἑαυτῷ ἀρέσκειν. αὐθάδης γάρ ἐστιν, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων.

Ἀπαυθαδιάζομαι πάλιν, ἢ αὐθαδίζομαι, καὶ αὐθαδιάζομαι. Ἀπαυθαδιεῖσθαι, ἀπαυθαδίσασθαι, ἀπαυθαδιάζεται, ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀνατρέφεται, ἢ μεγαλοφρονεῖ. Ἀπαυθημερίζειν, αὐθημερὸν ἐπανέρχεσθαι. Ξενοφῶν, ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα. Ἀπαυλία, ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ὅτι τότε ἄρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι, ἢ τότε ἐπαυλίζεται παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἡ γυνή. Ἀπαυλίσθαι, τὸ μὴ προσαυλίζειν κατὰ τρόπον. ἀπαυλία, καὶ ἐπαυλία διχῶς λέγεται, ἡμέρα ἐν ᾗ ἐπαυλίζεται παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἡ νύμφη. Ἀπαυλὸν, ἀπόκοιτον. Ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι. πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. ὁ παρατατικὸς, ἀπηύρων, ὡς ἑώρων. ἀφ' οὗ ἀπηύρα. ἅμα θυμὸν ἀπηύρα. καὶ ἀπηύρων, ἐπὶ τοῦ γ' τοῦ πληθυντικοῦ, γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αὔρα. ἔστι καὶ ἀπαυρῶ, τὸ ἀνάπαυσιν ἔχω, ἀφαιροῦμαι. ἐπαυρῶ δὲ, τὸ ἐπιστῶμαι ἀπόλαυσιν. εἶτα ἀπὸ τούτου ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι ἀπόλαυσιν, καὶ ἀπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω. Ἀπαυτομοληθεὶς, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ τελευτήσας. Ἀπ' αὐτομάτου, ἐξαίφνης. Ἀπαυτομολῆσαι, φυγεῖν, ἀναχωρῆσαι. Ἀπαυτομολήσας, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλθών. παρὰ τὸ μολεῖν, ὅ ἐστιν ἐλθεῖν. Ἀπαυτόφιν, ἀντὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Ὅμηρος Ἰλιάδος κ. τῶν ἢ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν ἷκεν. κατὰ προχωματισμόν. Ἀπαυχενίζειν, ἀθυμεῖν, ἀτιμάζειν. ἢ τὸν αὐχένα στρεβλοῦν. Ἀπάφοιτο παρ' Ὁμήρῳ, τουτέστιν ἀπατήσειεν. Ἀπαφὸς ἐπί, τὸ ὄρνεον. Ἀπαφησίων, σαφέστερος. λάκωνες. Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. μετὰ τοῦ α στερητικοῦ τὸ ἱκανόν, ἀφῶ, καὶ ἀπαφῶ. τὸ δὲ ἀπατῶ, ἐκ τοῦ ἀπαφῶ. Ἀπαφίον, λάκωνες κάρδαμον λευκὸν, ἐν ᾧ μελίζουσιν. ἣν κιττίνην καλοῦμεν. Ἀπέβαλον, ὁ ἄκων ἀπώλεσα. ἀπεβαλόμην, ὁ ἑκὼν ἔρριψα. Ἀπέβη, συνέβη, ἐγένετο. ὡς τὸ, ἀπέβας ὅμοιος ἵππῳ. Ἀπέθανε τὸν, τέθνηκε πάλαι. ἀπέθανεν ὁ ἰατρὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως. Ἀπεβήσετο, ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε, παρ' Ὁμήρῳ. βαίνω ὁ μέλλων, ὁ ἀπὸ τοῦ βήσομαι, καὶ τὸ παρατατικόν. βήσομαι, ὡς δώσομαι. ἀφ' οὗ κατεβήσετο. βήσομαι μέλλων κατὰ τὸ, καὶ ἔβην, ὡς ἔφθην ἀόριστος, ἀφ' οὗ ὑπερσυντέλικος ἀρχαῖος. οἱ πλεῖστοι δὲ ἐπὶ ἑνὸς λέγουσι μετὰ τοῦ ι καταγραφόμενοι. καὶ ἐπεβήσετο ἐπεβήσατο ἐπέβησεν, κελεύει, ἀντὶ τοῦ ἐπεβίβασεν. Ἀπεβίω, ἀπέθανεν. ὡς καὶ ἐβίω, τὸ ἔζησεν. Ἀπέβλεψε θέμιστον, ἀντὶ τοῦ ἀφεῖλατο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χοίρων, ἃ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. Λυκόφρονος. Ἀπέβλεψαν, ἀπεκτείνατο. Ἀπεβουκόλησε, τὸ ἐν συνηθείᾳ ἀπεβόσκησε, καὶ ἀπεπλάνησε. Ἀπεγγυαλίζειν, ἀποκαθιστᾶν. Ἀπεγλαμμένος, στερούμενος. Ἀπεγίνετο, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀριστοφάνης, καὶ Θουκυδίδης. Ἀπεγνωκέναι, ἀπειρηκέναι, ἀπηλπικέναι. Ἀπεγνωκὼς, ἀπελπίσας. οὕτω Δημοσθένης. Ἀπεγνωσμένος, ἀνέλπιστος. Ἀπεγνωκότος, ἀπογεγραμμένος. Ἀπεγραψάμεθα, ἀπείχαμεν, ἢ ἀπεστείλαμεν. Ἀπεδα, τὰ ἰσόπεδα. Ἀπέδα, ἐπιλάνην. Ὁ δὲ φιλοτίμως ἀρχὰς ἀπέδα πελοποννησίων εὐθύς.

Ἀπεδολιάστη, ἐδολίευσε. Ἀπέδειξεν, ἀντὶ τοῦ κατέδειξεν. οὕτω Ξενοφῶν. Ἀπέδοτο, ἀπεστερήθη. Ἀπεδοκίμασεν, ἀπεβάλλετο. Ἀπεδίρασεν, ἀπέλαβεν. Ἀπεδημηκότος, ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκότος. οὕτως Ἀντιφῶν. Ἀπεδόλεσε, κατέφαγεν. Ἀπεδίωξεν, ἐμαλάξεν. Ἀπεδικάσθη, κατεδικάσθη.

Ἀπεδοκίμαζεν, ἀτίμως ἔβαλεν, ἐξεφαύλιζεν, ἢ ἠθέτει.

Ἀπεδοξε, ἀντὶ τοῦ πῶς οὐκ ἔδοξεν. Ἀπεδρα, ὁ ὁμαλὸς Θουκυδίδης, καὶ κατέβησαν εἰς πεδίον ἀπέδρα. Ἀπεδρασαν, ἀπεχώρησαν. Ἀπέδυ, δίδυμι. ὁ μέλλων δύσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδυν. ὁ μέσος ἐδυσάμην, τὸ δεύτερον ἔδυς, καὶ ἔδυ. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπέδυ. καὶ ἀπέδυσαν ἀπέδυσαν, οὐκ ἀπεδύσαμεν. Ἀπέθηκα, καὶ ἀπέθηκαν καὶ λέγομεν, οὐχὶ ἀπέθησαν, καὶ ἀπέθεντο. Ἀπέθου, ἀπέσχες, ἐσφάλης. Ἀπέθου, ὁ ἐν φυλακῇ. Ἀπέθεμεν ἐγώ, τὸ πρῶτον πρόσωπον οὐχὶ ἀπέθην, ἀπέθεμεν ὑμεῖς, καὶ ἀπέθετο ἐκεῖνοι πληθυντικὸν, ἀντὶ τοῦ ἀπεχώρησαν. Ἀπέθηκα φησὶ τοῦ προσώπου, ἐπιτρέχοντες παρακοίσμημα. ταῦτα πάντα τῶν ἐπιτολῶν σημαίνει. Ἀπέθλασθε, ἀπεμαλάσσετε. Ἀπέθλασεν, ἀντὶ τοῦ διέλυσε, παρέλυσεν. Ἀπέθανεν, ἤγουν ἁπλῶς εἶπεν, ὡς περισπωμένως τῆς προθέσεως. καθὰ καὶ ἐν τῷ, αἴτιον ἀνημιοῦσιν, ὃ μάλιστα ὁμηρικώτερον, τὴν ἀπόφασιν ἡ λέξις δηλοῖ. Ἀπέθρεν, ἀπεκάλυψεν. Ἀπείσει, ἄπιθι.

Ἀπέθανον, τέθνηκε πάλαι. ἀπέθανεν ὁ ἰατρὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως. καὶ ἀπέθανεν, ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο. Ἀπέθανον, κυρίως ἐπὶ πολέμου. οἷον εἰς τὸν πόλεμον ἔπεσον τότε, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον.

Ἀπεῖδον, μέσος δεύτερος ἀόριστος. κανονίζεται δὲ οὕτω, εἴδω, ὁ μέλλων εἴσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος εἶδον, ὁ μέσος ἐδόμην εἶδον. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀπεῖδον. Ἀπείθεια, καὶ ἀπειθεῖν, ἀπέχειν καὶ ἀπείθειν. Ἀπεῖ, ἤγουν ἀπειλεῖν. παρὰ Θεοκρίτῳ, εἰ μὴ ἀπειπεῖν. ἀπὸ τοῦ ἄπειμι, ἄπεις, ἐκβολῇ τοῦ ι, ἄπες. ὥσπερ καὶ τὸ εἶ, καὶ ἄπει, ἀντὶ τοῦ ἄπιθι, ἄπελθε. Ἀπεῖδον, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀπιδόντος ἐθεάσατο. Ὁ δὲ στρατηγὸς ἦν ἀπιδὼν αὐτόν.

Ἀπειθεῖ, ἀντιλέγει. Ἀπειθῶ, ἀντιλέγω, καὶ διὰ τοῦ ὁ Ὅμηρος γράφει. ὡς τὸ, Οὐδ' ἀπίθησεν. Ἀπείκασμα, ὁμοίωμα.

Ἀπεικὸς, μὴ πρέπον, ἄτοπον, ἀπρεπές. Ἀπεικότως, καὶ ἀπεικότως λέγεται. Θουκυδίδης, οὐδὲ τοῦ ἀπεικότος.

Ἀπειλεῖν, τὸ αὐχεῖν. καὶ ἀπειλὴ, τὸ καύχημα λέγεται. γί-

νεται

ται ἡ ἰδέα Δωρικῶν. οἷον ζᾶν ζῆν, πεινᾶν πεινῆν, διψᾶν διψῆν, ὁρᾶν ὁρῆν. ἐφ' ὧν τὸ ι οὐχ ὑπογράφεται κατὰ τοὺς παλαιούς.

Τύπτειν, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ἑνικοῦ, προσθήκῃ τοῦ ν. οἷον τύπτω, εις, ει. τύπτειν, κοινῶς. τύπτεν Δωρικῶς, καὶ τύπτην αἰολικῶς καὶ Δωρικῶς. καὶ τυπτέμεναι, ἀττικῶς καὶ Δωρικῶς. καὶ τυπτέμεν, ἰωνικῶς. Σημείωσαι, ὅτι οἱ Δωριεῖς καὶ ἀττικοὶ σχηματίζουσι τὸ ἀπαρέμφατον τυπτέμεναι, ἀπὸ τῶν κοινῶν εἰς ειν, ἢ εἰς αν, ἢ εἰς ουν λεγόντων. ἐκβολῇ τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ ἐπενθέσει τῆς μεν συλλαβῆς, καὶ προσθήκῃ ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς αι διφθόγγου. οἷον τύπτειν τυπτέμεναι, ἀροῦν ἀρόμεναι. εἰ δὲ εἰς αι τὸ ἀπαρέμφατον, εἰ μὲν ἡ παραλήγουσα εἴη δίφθογγος, ἐκβολῇ τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ ἐπενθέσει τῆς μεν συλλαβῆς γίνεται τὸ ἀπαρέμφατον. οἷον δοῦναι δόμεναι, θεῖναι θέμεναι, εἶναι ἔμεναι, καὶ ἔμμεναι πλεονασμῷ τοῦ μ. ἐὰν δὲ μόνον φωνῆεν ᾖ, οὕτω. λιθῶναι λιθώμεναι, στῆναι στήμεναι, ἴναι ἴμεναι. Ἴωνες δὲ κατὰ ἀποκοπὴν ταῦτα προφέρουσι, τυπτέμεν, ἀρόμεν, δόμεν, θέμεν, ἴμεν, λιθώμεν, στῆμεν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Τετυφέναι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρακειμένου γίνεται, προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς. οἷον, τέτυφα, ας, ε, τετυφέναι. τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τεθέντος. ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα εἰς ναι λήγοντα ἀεὶ ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς παραληγούσης. χωρὶς τῶν Δωρικῶν, ἅπερ ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, οἷον τυπτέμεναι. Τύψαι, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου, ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τοῦ ι. ἢ ἀπὸ τοῦ τρίτου, τροπῇ τοῦ ε εἰς αι δίφθογγον. Τυπεῖν, ἀπὸ τρίτου προσώπου, ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τοῦ ι καὶ ν ἐπὶ τοῦ τέλους, καὶ ἀεὶ περισπᾶται. Τύψειν, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου γίνεται. οἷον τύψω τύψεις τύψει, τύψειν, προσθήκῃ τοῦ ν. Τυπεῖν, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ τρίτου. οἷον τυπῶ, εῖς, εῖ, τυπεῖν, καὶ ἀεὶ περισπᾶται. Τύπτεσθαι, γίνεται ἀπὸ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος. τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς θαι καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ. πᾶν γὰρ παθητικὸν ῥῆμα ἢ μέσον, ἔχον ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου τὸ τ καθαρόν, ὅντινα οὐδὲν σύμφωνον προηγούμενον οἱουδήποτε ἢ χρόνου, ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς θαι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ. τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται, τύπτεσθαι. τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται, τυφθήσεσθαι. τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται, τυπήσεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τετύφθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς τὰ δασέα, καὶ τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τεθειμένου. καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας γίνεται. οἷον τέτυπται τετύφθαι, λέλεκται λελέχθαι. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων συζυγιῶν, τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι (ὥσπερ ἐν τῷ ἐνεστῶτι εἰρήκαμεν) καὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου φυλαχθέντος, ὅπερ ἦν πρὸ τοῦ ται, γίνεται τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. οἷον πέπεισαι πεπεῖσθαι, ἔψαλται ἐψάλθαι. ἐὰν δὲ οὐδὲν προηγῆται σύμφωνον, ἐπενθέσει τοῦ σ γίνονται. οἷον, ἵπταται ἱπτᾶσθαι, πεποίηται πεποιῆσθαι.

Τυφθῆναι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου, ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς.

Τυπῆναι, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου, ἀποβολῇ καὶ προσθήκῃ. Τυφθήσεσθαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ αὐτοῦ χρόνου, τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ. τυφθήσεται, τυφθήσεσθαι. Τυπήσεσθαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου ὁμοίως. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τυπήσεται, τυπήσεσθαι. Τύπτεσθαι, γίνεται ὥσπερ τὸ τύπτεσθαι παθητικόν.

Τετυπέναι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ μέσου παρακειμένου, προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς. οἷον τέτυπα, πας, πε, τετυπέναι. Τύψασθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου, ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς σθαι. οἷον ἐτύψατο, τύψασθαι. Τυπέσθαι, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ δευτέρου ἀορίστου γίνεται, ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς σθαι, τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τεθειμένου. οἷον, ἐτύπετο τυπέσθαι. Τύψεσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ πρώτου μέλλοντος, τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ, οἷον τύψεται, τύψεσθαι. Τυπεῖσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ δευτέρου μέλλοντος ὁμοίως, τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ. οἷον τυπεῖται, τυπεῖσθαι.

Ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, οἱ Αἰολεῖς διὰ τῆς ην ἐκφέρουσι, βαρυτονοῦντες. φιλῆν φίλην, καλῆν κάλην, φρονῆν φρόνην. τὰ δὲ λήγοντα παρ' ἡμῖν εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν γελαῖς, πεινᾶν πειναῖς. τὰ δὲ εἰς ουν λήγοντα, διὰ τῆς οις ἐκφέρουσιν. ὑφοῦν ὑφοῖς, ὀρθοῦν ὀρθοῖς, χρυσοῦν χρυσοῖς. Ἀπαρέμφατα σὺν ἄρθροις, ἀντὶ ὀνομάτων τίθενται. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, τῶν φίλων ἡ συνουσία, φασί, τῶν τοῖς φίλοις τὸ ὁμιλεῖν. Ἀπαρεμφάτως, ἄνευ διαλύσεως προσώπου. Ἀπαρθένευτα, αἱ πρέπουσαι παρθένοις. Ἀπαρθένωτος, ἀκέραιος, καθαρά. Ἀπαριθμῶν, ἀντὶ τοῦ ἀναπληρῶν ἀριθμόν. Ἀπαριθμησόμενος, ἀπολύσων, καταβαλούμενος.

Ἀπαρὶς, ὑγιές, ἀπλήρωτον. Ἀπαρίσασθαι, εἰς ἀρέσκειαν ἀγαγεῖν. Ἀπαρίνη, φυτάριον ἢ, ὅ τινες ὀροβάγχην. Ἀπαρκεῖ καλλίον, ἢ ἀρκεῖ. Ἀπαρκέσαι, ἀποσκευάσασθαι. Ἀπαρκοῦν, ἁρμόζοντα, αὐτάρκη. Ἀπαρκτίας, ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνοαῖς. καὶ ἀπαρκτίας ἄνεμος, ὁ ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέων.

Ἀπαρκτεῖν, ἀποτυχεῖν. Ἀπαρκῶ, τὸ ἀποσβέσω. Ἀπαρκτος, ὁ καθόλου ἀρχόμενος. Ἀπαρνοῦντα, ἀποχωρήσοντα. ὡς τό, αὖ ἐπ' ἄλλην ἡμέραν ἀπαρνοῦντα τὴν ὁδὸν εἰς τὴν οἰκείαν.

Ἀπαρνούμενον, ἀφαιρούμενον. Ἀπάρουσας, ἀναχωρήσας. τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρουσας. Ἀπαρτῆσαι, τὸ κρεμάσαι, καὶ τελειῶσαι. Ἀπαρρῆξαι, ἀνασπάσαι, ἀποχωρῆσαι.

Ἀπαρτία, ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν κόσμος, ὅτι τὰ λεγόμενα ἔπιπλα. ἐπὶ ἀπαρτῶ, παράγωγον ἀπαρτίζω. ὁ ἀρτίως, ὅ ἐστιν εὐθυμόνως συμπληρῶ. καὶ ἀπαρτίαν, ἀποσκευήν, τέλος ἀπαρτισμοῦ. καὶ ἀπαρτιζόντως, τὸ μὴ ὑπερβάλλειν, μήτε ἐνδεῖν. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος. καὶ ἀπαρτιλογία, ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς καὶ λόγος. οὕτω Δούριος. Ἀπαρτικός, ὁ πρὸς ἄπαρσιν, καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος. Ἀπαρτιλογία, ἀπηρτισμένος ψῆφος. Ἀπαρτίζει, τελειοῖ, πληροῖ. Ἀπαρτὶ, ἀπηρτισμένως. ἐπίρρημα δέ ἐστιν, ὡς ἀμογητί. παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον, καὶ πλῆρες. κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἡρόδοτος, λέγων, ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι δέκα ἀπαρτί. ὁ Φερεκράτης, φράσον μοι ἀπαρτὶ δή που προλαβών. σημαίνει δὲ ἡ λέξις. ἔτι γὰρ καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα δηλοῖ, ὡς καὶ Καλλίμαχος. Ἀπαρτόω, ἀναπαρῶσαι, ταράττουσι. καὶ ἀπαρτῶσαι, τάξαι. Ἀπαρτῶ, ἑτοιμάζω, ἀναλῶ, ἄπτομαι, ἐξάπτω, αἰωρῶ, κρεμῶ. ἐπὶ κρεμαστοῦ λέγεται ταῦτα τὰ ῥήματα. Ἀπαρυστέον, ἀφαιρετέον, ἀπὸ τοῦ ἀρύω. Ἀπάρχεσθαι, παρὰ τοῖς ῥήτορσι, τὸ ἀπαρχὰς κυρίως ἀναθεῖναι δηλοῖ, καὶ τὸ μεταδιδόναι. Ἀπαρχὴ, προσφορά, ἀφαίρεμα. καὶ ἀπαρχὴ χνοός, πρῶτος χνοός.

Ἀπάρχονται τῶν μήλων, ἤγουν ἀπαρχὰς ἄγουσι. καὶ ἀπαρχόμενοι, ἤγουν ἀπαρχὴν διδόντες. Ἀπάρχει, τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε. Ἄπασα χαλκῷ, λαμπρὰ ὅλη. χρυσῷ. Ἀπαστὴρ, τὸ δεσμωτήριον. Ἀπαστίεστα, παμποίκιλον. οἱ δέ, λευκὸν χιτῶνα. οἱ δέ, μαλακόν. Ἀπασία, ἀγασία, διατροφή. παρὰ τὸ πάσασθαι. Μέμνων καὶ Σαρπηδὼν ἥρωες ἀπὸ Διός, ἀποθανόντες ἐν Τροίᾳ, οὕτω παρὰ θεοῖς ἐτιμήθησαν, ὡς τοῦ πατρὸς νομοθετήσαντος τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπέθανον, ἐν πένθει καὶ νηστείᾳ τοὺς θεοὺς διάγειν κατ' ἔτος. Ἄπαστος, ἄγευστος.

Ἀπασιδὸν, φαιδρόμενος. Ἀπασικεῖ, ἁμαρτάνειν.

τὸ καταβάλλεσθαι τοῦτο μὲν, καὶ λανθάνειν βουλόμενον, ὁ μέθυ ποτί. Ἅπαν, ὅλον, ἅπαντα. τὸ ἅπαν, οἱ μὲν ἰωνικῶς συστέλλουσι. καὶ ὁ ποιητὴς, ἐῶν δ' ὅπαν ἐπλήθετο πεδίον. οἱ δὲ ἀττικοὶ, ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν, καὶ τὸ παράπαν, ὁμοίως καὶ τὰ διαυτῆς. Ἀπανάγου, ἀποστρέφου. Ἀπανθίζομαι, ἀφαιροῦμαι. Ἀπαυδᾶν, καλεῖν. Ἀπανάστασις, ἀντιπία. Ἀπάλιος, κάλλιστον. λάκωνες. Ἀπάνευθεν, ἐκεῖ περιττὴν τὴν πρόθεσιν. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς θεν ἐπιῤῥήματα παρά τισι ποιηταῖς, φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου, ἐφέλκονται χάριν εὐφωνίας τὸ ν, οἷον ἀπάνευθεν ἔρχεται. εἰ δὲ σύμφωνον ἐπιφέρεται, δεῖ χωρὶς τοῦ ν ἐκφωνεῖσθαι. οἷον, ἀπάνευθε καθῆσθαι. Ἀπανηχθῆναι, ἀπενεχθῆναι, ἀποκριθῆναι. Ἀπανηλάμενοι, ἀπαρνησάμενοι. Ἀπανθήσαντα, ξηρανθέντα. Ἀπανθρακίδες, οἱ πρὸς ὀπτησιν ἐπιτήδειοι ἰχθῦς. καὶ πέμματος εἶδος, ἀπανθρακίς. Ἀπανθρακίζομεν, ἀντὶ τοῦ ἀνθρακι ἐψήσωμεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὁ παρατεθεὶς ὀψίζεσθαι. ἢ ἀνθρακιᾷ πυρούμενον. Ἀπανθρωπία, ἡ κακία. ὅταν γάρ τις μὴ κατὰ ἄνθρωπον ᾖ, τοῦτο ἀπανθρωπία λέγεται. Ἀπάνθρωπος, σκληρός, ἀπηνής, ἄφρων, ἀπηνέμον. Σοφοκλῆς. Ἀπανιζόμενοι, ξηραινόμενοι. Ἀπαντᾶν, ἀντὶ τοῦ ὑπαντᾶσθαι. Δημοσθένης, ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαι ἐκείνοις βούλομαι, καὶ τὸ μάχεσθαι. δοτικῇ συντάσσεται. καὶ ἀπαντᾶν, τὸ ἀφικέσθαι, καὶ τὸ ἐκβάλλειν. Δημοσθένης, εἰς τὴν βουλὴν ἀπαντήσειν. ἤγουν, ἀφικόμενος.

Ἅπαντα τόλμης πλέα, εἰκονικώτερον. ἐπὶ τῶν ἰταμῶν, καὶ ἀναιδῶν. Ἀπαντιάσαντος, καταγινομένου, φθάσαντος.

Ἀπαντλῆσαι, χωρῆσαι, λιπᾶναι, πληρῶσαι. Ἀπαντίπερα, ἐναντία. Ἀπαλαιστὸν, δεσμός. καὶ ἀπαλαιστὸν λογογράφοι, ἀπαλαιστὸν δὲ, ἀνεῖναι. σημαίνει δὲ τὸ κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν.

Ἀπαλεὰ, ἀνεστραμμένα, ἐκτετριμμένα. Ἀπαντιδοίημεν, ἀντιχαρισαίμεθα. Ἀπαντωμένων, συμβαινομένων, γινομένων. Οὐ μὴν ἀλλὰ τοιούτων ἀπαντωμένων, οὐδὲν ἱκανὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν ῥωμαίων. Ἅπαξ, ἐπίῤῥημα ἐστιν ἀπαριθμητικόν. ὡς τὸ τετράκις, τὸ πεντάκις, καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδενός· ἐπίῤῥημα κατὰ ταύτην τὴν ἀκολουθίαν. τὸ οὐδ' ἅπαξ. καὶ τὸ μὲν ἅπαξ ἐφ' ὧν γίνεται ἀριθμῶν, φυλάττει τὸ αὐτὸ εἶδος. οἷον ἅπαξ τὰ τέσσαρα, δ΄. ἅπαξ τὰ πέντε, πέντε. τὸ δὲ οὐδ' ἅπαξ ἐφ' ὃν γίνεται ἀριθμὸν, ἀναιρεῖ αὐτόν. οἷον οὐδ' ἅπαξ τὸ ἕν, οὐδέν. οὐδ' ἅπαξ τὰ πέντε, οὐδέν. ἔστι δὲ ἅπαξ, ἀντὶ τοῦ οὕτως, καὶ βεβαίως. ὡς τὸ, ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου. Ἄλλως. Ἅπαξ, ἢ δὶς, τῆς ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνός. τετράκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπιῤῥήματα ποσότητος, μετὰ γενικῆς συντάσσονται. Ἀπαξάπαντες, δύο μέρη λόγου τὸ ἀπαξάπαντες οὔ φασι πάντες, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἀπαξάπαντες ἐπιτάσεως λαμβάνεται. ἐφ' ἓν δὲ ταῦτα τάττε καὶ προφέροντες ὡς ἀδιαλύτως, ἀπαξαπλῶς. Ἀπαξάπαντα, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Ἀπαξιοῖ, οὐκ ἀξιοῖ. ὑπερηφανεύεται. Ἀπαξιῶν, ἀνάξιον ἡγούμενος. Ἀπαξίωσις, καταφρόνησις. Ὁ δὲ φίλιππος ἐδυσχέραινεν, ἐπὶ τῇ τῶν μακεδόνων ἀπαξιώσει. Ἀπαξεὶ, μοναχοί. Ἄπαρον, ἀνυπόδεικτον. Ἀπάξω, ἔξωθεν ἄξω. Ἀπαπαῖ, σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. Ἀπαπαγίζων, ἐπαίρων. Ἀπαράβατον, ἄπειρον. Ἀπαράβλητος, ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος. Ἀπαραγγέλτως, ἐκ λόγου. Πολύβιος. Ἀπάραξον, ἀπότεμε.

Ἀπαραίτητον, ἄφυκτον. ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι.

Ἀπαραιτήτως, ἀσυγχωρήτως, ἀσυγχύτως. Ἀπαράκλητοι, αὐτόματοι. Θουκυδίδης, τῶν ἀθηναίων θρακῶν, ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν. ἀπαράκλητοι, καὶ ἀπαρηγόρητοι. Ἀπαράλλακτος, ἀνόμοιος, ἀσύγκριτος. Ἀπαράμιλλον, ἄπαικτον, ἀκίνητον. Ἀπαράλλακτον, ὁμοιότητα.

Ἀπαραλλάκτως, ὁμοίως. κατὰ μηδὲν παραλλάσσοντα. Ἀπαραλλάκτως, ἀπαράλλακτα. Ἀπάραξον, οὐκ ἔχει κατατετάχθαι λέξιν οἰκείαν ὁ ποιητὴς, ἐπὶ τῶν πλαγίων. δηλοῖ γὰρ τὸ ἰσχυρῶς καὶ ἀθρόον ἀποκόψαι καὶ κρατῆσαι, ὡς πρίζομεν, ὃ ἐστι σίδηρον.

Ἀπαραποδίστως, ἀπλανῶς. Ἀπαραιτήτως, ἀπλάστως.

Ἀπαρασάλευτος, ἀκριβής. Ἀπάρας, στεφάνωμα, ὁρμήσας. Ἀπαράσημον, ἀσημείωτον, ἀχάρακτον. Ἀπαράσιτον, ἀνεπικατάστατον. Ἀπαρέτιλτος, λευκός. καὶ ἄπορος τὰς τρίχας. καὶ ἐκ μακροῦ χρόνου ἀλουτῶν, ἢ ἄλουτος ὤν. Ἀπαράτρεπτος, ἀπαρασάλευτος. Ἀπαράλυτος οἶνος, ᾧ οὐ προτίθεται θάλασσα. Ἀπάργματα, τὰς ἀπαρχὰς λέγουσιν. ὡς εἰώθασιν οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. καὶ ἀπάργματα λέγονται, τὰ ἀπὸ τῶν σφαγέων λεγόμενα μαχαλίσματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα. τὰ γὰρ ἀκρωτήρια, ἐκτεμόντες καὶ συῤῥάψαντες, εἰς τὸν τοῦ νεκροῦ μασχάλην καὶ τοῦ τραχήλου, περιετίθεσαν τῷ νεκρῷ, καθά φησι Σοφοκλῆς.

Ἀπαραποδίστως, ἀνεμποδίστως. Ἀπαρχεσθαι, τὸ τοῖς ἀπορροῦσιν ἀργύριον ἐμβάλλειν. καὶ ἀπάρχου, ἄρξαι βάλλε, ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε.

Ἀπαρέμφατα.

Πάντα τὰ ἀπαρέμφατα, συντάσσονται μετὰ αἰτιατικῆς. ὅτι μετὰ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου κεῖται, ἢ πάσχοντος. ἢ οὔτε ἐνεργοῦντος, οὔτε πάσχοντος. οἷον, λέγεται τύπτειν τὸν δεῖνα τόδε, ἢ πάσχειν, ἢ πλουτεῖν. ὅπερ οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος ἔχει. συντάσσονται δὲ καὶ μετὰ εὐθείας. οἷον, βούλομαι ἐγὼ πλουτεῖν, καὶ βούλει σὺ πλουτεῖν, καὶ βούλεται ἐκεῖνος πλουτεῖν. εἰ δὲ μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος συντάσσονται. οἷον, θέλω πολεμεῖν σε τῷ λύκῳ, καὶ κατηγορεῖν τοῦ λύκου. Ἀπαρέμφατον μάλιστα τοῖς προαιρετικοῖς καὶ ὑπαρκτικοῖς ἐπιφέρεται. οἷον βούλομαι, ἢ θέλω γράφειν. προαιροῦμαι ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν, ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν, πειθὸ ἐλθεῖν, προθυμοῦμαι βαδίζειν. ἐπίσταμαι ἢ δύναμαι γράφειν. ἔτι γε, τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς. Ἀπαρέμφατα, ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται. οἷον, εἰ λαβὼν μοι ταῦτα τὰ συνθήματα μὴ ποιεῖν. τοῦτ' ἐστὶ θυμοῦσθαι, λοιδορεῖσθαι ταῖς βοαῖς, ἄνω καὶ κάτω κυκᾶν. ἅπαντα τὰ μηδέποτε λάκτειν πεφυκότα ἀρέσκεσθαι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Χαιρέ· ἀλλ' ἔτ' ἄγγελον βροτοῖσι, ἤγουν ἄγετε, καὶ παρ' ἄλλοις ὁμοίως. Ἀπαρέμφατα, δύο τελικὰ ἔχει. τὸ ν ἐκ τῶν συμφώνων, καὶ τὴν αι δίφθογγον ἐκ τῶν φωνηέντων. καὶ πᾶν ἀπαρέμφατον λήγει εἰς ν, ἢ εἰς αι. οἷον τύπτειν, τετυφέναι, τύψαι, τυπεῖν, τύψειν, τυπῆναι, τύπτεσθαι, τετύφθαι, τυφθῆναι, τυπῆναι, τυφθήσεσθαι, τυπήσεσθαι. οὕτω καὶ τὰ ἄλλα ἀπαρέμφατα τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, καὶ τῶν περισπωμένων. χωρὶς τῶν ἀπαρεμφάτων τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὧν τὸ μὲν εἰς ᾶν, τὸ δὲ εἰς οῦν. οἷον βοᾶν, καὶ χρυσοῦν. ἃ κανονίζεται ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ. οἷον ἐβόων ἐβόας ἐβόα βοᾶν, ἐχρύσουν ἐχρύσους ἐχρύσου χρυσοῦν. Ἀπαρέμφατα τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ θ ἀμετάβολον, παροξύνονται. οἷον κεκάρθαι, ἐσπάρθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῇ ορ συλλαβῇ, αἰολικά εἰσιν. ὡς ἐφθορθαι, μεμορθαι, τὰ δὲ αι, προπαροξύνεται. ὅθεν ἡ παραλήγουσα αἰολικωτέρα ἐστὶ, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως. Ἀπαρέμφατα γίνονται ἀπὸ τῶν τρίτων προσώπων ἐνικῶν τοῦ ἐνεστῶτος. ὧν αἱ καταλήξεις δύο εἰσὶν, εἰς τὸ ν σύμφωνον, καὶ εἰς αι δίφθογγον. εἰς τὸ ν μὲν, ὅσα ἔχουσιν τὴν ει δίφθογγον, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἢ α ἢ ου. οἷον τύπτειν, ποιεῖν, γελᾶν, βοᾶν, χρυσοῦν, βιοῦν. ἐπὶ τούτων δὲ τῶν εἰς αι καταληγόντων, ἀντὶ τοῦ ι τίθε-

αἰγείρων, ἐν Ἀμφικλείᾳ. τῶν ἀπ' αἰγείρων, ἀντὶ τοῦ τῶν συνεσφαγμένων. ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου, τὰ πινάκια ἐξῆπτον. πρὶν ἐξάπτειν, οἱ ὄχλοι. Ἀπ' αἰγείρου θέα, καὶ ἐπ' αἰγείρου. ἤγουν ἐκ τῶν ἐσχάτων. αἴγειρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου. ὅθεν ἦσαν οἱ μὴ ἔχοντες τόπον, ἐθεώρουν. Ἀπ' αἰγίλιπος πέτρας, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας. Ἀπαίδευμα, τὸ μὴ λέγειν προσόμοια. Ἀπαιδευσία, ἀγυμνασία. Ἀπαίδαντι, ἀτέκνῳ, ἄτεκνοι. Ἀπαίδαντος, ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος λέγεται. καὶ ἀπαίδαντος, ὁ ἀκόλαστος. κολάζειν γὰρ, τὸ παιδεύειν. καὶ κεκολασμένα ἔστι, τὰ πεπαιδευμένα. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὁ ἀπαίδαντος καὶ ἀτρόμητος λέγεται. οὐ μὴν πᾶς ὁ ἀπαίδαντος, ἀλλ' ὁ κατὰ ψυχὴν μόνος. ὁ ἀπαίδαντος, ὁ μωρὸς, καὶ ἄτακτος. Ἀπαιλία, ὀλιγία. Ἀπαλοίωται, ἀπημαυχίσται, τέτμηται. Ἀπαιδοτρίβητον, ἀγύμναστον, ἀπαίδευτον.

Ἀπαιδριάζω, ἀντὶ τοῦ εὐδίαν ἄγει. Ἀριστοφάνης, ἀπαιδριάζω τὰς νεφέλας. ἢ ξηροφ(ῶ), ἀντὶ τοῦ συναγαγεῖν τὰ νέφη. Ἀπαιρόμενος, ἀφαιρούμενος. Ἀπαῖξαι, ἀπελθεῖν, ἀποχωρῆσαι.

Ἀπαιόλη, ἡ ἀπάτη, καὶ ἀποστέρησις. γίνεται ἀπὸ τοῦ αἰόλλω. Αἰσχύλος, τέθνηκεν αἰσχρῶς, χρημάτων ἀπαιόλῃ. ἔλεγον δὲ καὶ ἀπαιόλημα, τὸ ἀποπλάνημα, καὶ ἀποστέρημα. ὁ καθαρολογῶν ἐν σαλμωνεῖ Σοφοκλῆς, ἄλημα τὸν ἄλλως δόλιον καὶ αἱμύλον ὀδυσσέα λέγει. καὶ ἄλημα τριβῆ, ὃ παράκειται τὸ ἐρημωτέον. καὶ τὸ αἱμυλώτατον, καὶ ἀπαιόλη, Ἀριστοφάνης πεπλασμένον ὄνομα δαίμονος, σχηματίσας αὐτὸν παρὰ τὸ ἀπαιόλην, καὶ κενὴν, καὶ κούφην. ἢ ἐπεὶ ἐκωδώνιζον. ὡς ἂν εἴποι τις, ἡ ἀλιτεία. Ἀριστοφάνης ὀργίζεσθαί φησι τὸν ἑκάτην, ἀπαιολὴ. Ἀπαιόλησις μισθοῦ, ἀποστέρησις μισθοῦ. ὡς ὑφελοῦντας τὸν μισθὸν τοὺς ὑπουργοῦντας. Ἄπαργε, ὃ οἱ παλαιοὶ ἔξορ λέγουσιν.

Ἀπαίρει, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ, ἀλύει. ἀπαίρω, ἀπαρῶ, ἀπῆρκα ὁ ἀπῆρκα. Ἀπαίρειν, ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι. Ἀπαιρόντες, μεθιστάμενοι. οὕτως Ἀριστείδης. Ἄπαις, ὁ οὐκ ἔχων παῖδας, καὶ ἄτεκνος. λέγεται δὲ, καὶ ὄνομα πόλεως. Ἀπαισίως, βλασφήμως, ἀγροίκως, ἀσυμβόλως, ἀσινῶς. Ἀπαισὸς, πόλις κατὰ τρωάδα. λέγουσι καὶ δίχα τοῦ σ. ὅς ἐστιν ἐπὶ παισοῦ. ὁ πολίτης ἀπαισηνὸς, καὶ παίσιος. Ἀπαιχμοὶ παρὰ Πλάτωνι, ἀντὶ τοῦ μὴ αἰχμαλώτους. Ἀπαιτίζοντα, ἀπαιτοῦντα. Ἀπαιτίζω, παραγωγὴν ἔχει, ὁποίαν καὶ τὸ ἡμεσίζω. διαφέρει δὲ τοῦ αἰτεῖν, τὸ ἀπαιτεῖν. ὡς καὶ διδόναι, τοῦ ἀποδιδόναι. αἰτεῖ μὲν γάρ τις, τὸ μὴ χρεωστούμενον. ἀπαιτεῖ δὲ, τὸ χρέος. Ἀπαιτῶ, τὸ κεχρεωστημένον λαμβάνω, εἰσπράττω συνταλλάττει. Ἀριστοφάνης, ἵνα τ' ἀπαιτοῖς ἀργύριον δεινοτέρος ὤν.

Ἀπαιώνιστον, δύσφημον. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ, καὶ ἐν μελανίππῃ. κέλαδον ἀπαιώνιστον, δύσφημον. Ἀπαιωρήσας, κρεμάσας, κουφίσας. ἐκ τοῦ αἴρω, τὸ κουφίζω. πλεονασμῷ τοῦ ω αἰωρῶ, αἰωρήσω. Ἀπ' ἄκρας μάχης, ἢ ἑνὸς πρὸς ἕνα μαχεσάμενος. Ἀπακτέον, ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος. Ἀπάκτου, ἀπάγαγε, κόμισον. Σοφοκλῆς, ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δίχου, καὶ δῶμ' ἀπάκτου. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι ἦξαι ἦκται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπακτέου ῥήματος. Ἀπάλαμνον λέγει Ὅμηρος, τὸν ἄπορον. καὶ μὴ ἔχοντα τεχνάσασθαί τι. ὡς εἶδον ἄχειρα καὶ μὴ ἔχοντα παλαίειν, ἢ παλαμᾶσθαί τι. οὗ ἀνάπαλιν παλαμναῖος. οὐ μόνον κοινότερον ὁ βροτὸς ἔχει, ἀλλὰ ὁ αὐτόχειρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς φονεύων, οἱ δὲ μιάσματα ἔχοντες. καὶ Ζεὺς δέ φασι παλαμναῖος, ὁ τοὺς φονεῖς καταρρίπτων. καί τινες δέ φασι καὶ θηρίων ἀστοῖς, παλαμναίους ἐκάλουν. φονικὰ δὲ λέξεις εἰσὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι δίχα Διὸς, ὁ παλαμναῖος. οὐ μὴν οὕτω καὶ ἀπάλαμνος. Ἀπάλαμνος, ἀθλίως, ἀμήχανος. Ἀπαλακτίσας, χιτλιάσας. Ἀπαλαίομεν, εἰς αὐτὴν καταστρέφοντα. Ἀπαλγήσαντας, ἀντὶ τοῦ παυσαμένους

ἀλγεῖν. ὥσπερ καὶ τὸ ἀπολοφυράμενοι. Ἀπαλγοῦντος, ἀγανακτοῦντος. ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ καλλοῦ γίγονε, ἐπιῤῥέοντος. Ἀπαλεῖν, ἀμελεῖν. Ἀπαλέξασθαι, ἀνταπαλέξασθαι. Σοφοκλῆς, οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι, σοῦ χωρὶς ἄναξ. Ἀπαλεξήσω, κωλύσω. καὶ ἀπαλέξαι, ὁμοίως. Ἀπαλεξέσει, βοηθήσει. τὸ ἀπαλεξήσαι κακότητος παρ' Ὁμήρῳ, ἐξεῦρε συνετιθέναι τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον ἀλεξίκακον. Ἀπαλεξίκακον, ἀθρήναντα. Ἀπαλθεῖν, τὸ τελέως ἐξαρκέσαι. καὶ ἀπαλθεύω, τὸ νῦν ἀλθαίνειν ἰατρεύω. ὡς τὸ, ὁ δὲ χεῖρα ὕστερον ἔφυγεν, ὅτε πάντα ἐκκαλύψασθε καὶ ἀπαλθεῦσαι, τότε τὸ λοιπὸν ἀναφαίνεται. Ἀπαλθέσσεσθαι, τὸ θεραπευθήσεσθαι. ὃ καὶ ἐσφηγκώσας θεραπεύσειν εἰς ὑγίειαν. ἀπὸ τοῦ ἄλθω, τὸ αὔξω, κατὰ τὴν συγγένειαν τοῦ δ πρὸς τὸ θ. ἐξ ἐκλείψεως καὶ ἐν τῷ προτέρῳ, ὃ ἐκ τοῦ τύπου γίνεται, φωνῇ τοῦ δ' εἰς θ, δηλοῦν τὴν προτέραν. τὸν δὲ λύστ τὸ σῶον φθείρειν ποιοῦσι. ὅπερ ἐναντίον τῷ ἀλθεῖσθαι, ὅτι αὔξεσθαι. οὐ τὸ προτέρον ἄλθω. ἢ παρὰ τὸ ἀλδῶ ἀλδαίνω. ἐξ οὗ ἀλδίσκω, τὸ αὔξω. καὶ ἄλδισκος τρομὸς, ἐκ τοῦ ἄλθω ἄλθομαι γίνεται, ἐπιθέσει συνθέτῳ τοῦ δ. ἄλθονται γὰρ πῶς ὑφοῦ. καὶ ἀλδίσκω, τὸ αὐξάνομαι. καὶ ἀπαλθέσεσθαι, ὁμοίως. ἀλθέω ἀλθῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ μέλλων ἀλθήσω, ἀλθέσομαι ἀλθέσω, ἀλθεσόμεθα, ἀλθέσεσθαι. τὸ δὲ ἀλθῶ, παρὰ τὸ ἄλθω. Ἀπάλιον, θέμα, φιλαφέκιον. Ἀπαλλάξαι, ἀφανίσαι. ἢ ἀπαλλάξομεν, ἀντὶ τοῦ ἀφανίσομεν. τῶν ἄλλων σκαιῶν τὰ πλεῖστα ἀπαλλάξομεν. καὶ ἀπαλλάξαι, ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. προσωτάτω ἀρμόσειε ἀπαλλάξαι. Ἀπαλλάξαν, ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. οὕτω Κρατῖνος, Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι. Ἀπαλλάξειν, κατασιγάσειν. πῶς καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειν ἂν μετέρχιον. Ἀπαλλαξείοντες, ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι. Ἀπάλλαξις, ἀπαλλαγή. Ἀπαλλάσθαι, ἀπαντλεῖν. Ἀπαλλάττειν, λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ῥῆσθαι, καὶ λυσιτελεῖν, συντασσόμενον γενικῇ. οἷον ἀπαλλάττει ἐκ τῶν κακῶν. ἀπαλλάττειν καὶ τὸ διατρίβειν, καὶ διαγίνεσθαι. Εὐριπίδης, ἀνάγκη κοινὸν ζῇ βίον, καὶ ἀθλιώτερον ἀπαλλάττειν. ἀντὶ διατρίβειν. Ἀπαλλάττας, ἀποτρίψας.

Ἀπαλλάττω, τὸ ἐλευθερῶ, καὶ τὸ λύτρω. οἷον, οὐκ ἔμελλον ἀπαλλάττεσθαι τῶν τῆς ἐφημέρου τροφῆς λεομένων. ἀπαλλάττομαι δὲ, τὸ ἐλευθεροῦμαι, καὶ ἀπέρχομαι. Ἀριστοφάνης, ἀπαλλάχθητ' ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπαλλακτὴν, θαυμαστὴν, ἐξαλλάττειν, πολὺ παρηλλαγμένον. Ἀπαλοβραχίω, ἀπαλότης, ἀπαλῶς θάλλοντα. Ἀπαλεῖψαι, ἀμῆσαι. λείπεσθαι. Ἀπαλοῖς, μικροῖς. Ἄπαλον, ἀνοχή. ἀπὸ τοῦ παλαιόν. Ἀπαλὸς, ἐπὶ νέων καὶ φυτῶν, οἷον ἁπαλὰ βρέφη, καὶ ἁπαλὸν ῥόδον. μαλακὸν δὲ, ἐπὶ κηροῦ, καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἤθους καὶ λόγων. μαλάσσεται γὰρ ὁ κηρὸς, καὶ τὸ ἦθος, καὶ ὁ λόγος, καὶ ἔτι ὁ σίδηρος ὑπὸ πυρός. οἷον, χαυνοῦται, καὶ ἐνδίδωσι. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ λέγει ἀπαλύνονται, ὑπὲρ ἔλαιον.

Ἀπαλότροφος φόρβη, ἱερὸν ἐν τῷ πήχει. Ἀπαμβλύνει, ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀλλοιώσεως. Ἀπαμβλύνεσθαι, ἀμβλύζειν, ἐμπόριον. Ἀπάμεια, πόλις συρίας. ἀπὸ ἀπαμίας, τῆς σελεύκου μητρός. ὁ πολίτης, ἀπαμεύς. Ἀπαμείβομαι, ἀνταποκρίνομαι. Ἀπαμείρεται, ἀποχωρίζεται, ἀποστερεῖ, ἀφαιρεῖται. ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιταλικοῦ α, ἀμείρω. καὶ ἐν συνθέσει, ἀπαμείρω. Ἀπαμύνετε χηροῖ φίλοισιν, ἀντὶ τοῦ συλλέξειν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀμυνόντων. οὕτω καὶ κύων τις ἐπαμῦναι χηροῖ, καὶ τέσσαρα. Ἀπαμύνονται, ἀντεβοήθουν. Ἀπαμυνοῖ, ἀποτρέψει. Ἀπαμυνεῖ, βοηθεῖ. Ἀπαμφιάζουσι, γυμνοῦσι. Ἀπαμφιάσαντες, ἐκδύσαντες. καὶ ἀπαμφιεῖ, ἀποκαλύψει. ὡς τὸ, ἀπαμφιεῖ γὰρ

τὸ κα-

ρίθην. ἀφήρημαι, ἀφηρέθην. καὶ ἡ χωρὶς τοῦ ἔχοντος τὸ ρ̄ μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου, ἢ μεταβάλλουσι τὸ ᾱ εἰς ε̄ ἐν τῷ ἀορίστῳ. οἷον ἔγραμμαι, ἀπὸ τοῦ ἐγράφην ἐγράφθην, τέτραμμαι ἐτρέφθην.

Ἀόριστος δεύτερος παθητικὸς, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ. οἷον, ἔτυπον ἐτύπην, τροπῇ τοῦ ο̄ εἰς η̄. Ἀόριστος μέσος πρῶτος, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀορίστου πρώτου ἐνεργητικοῦ, προσθήκῃ τῆς μην συλλαβῆς. οἷον ἔτυψα ἐτυψάμην, ἔλεξα ἐλεξάμην, ἐνόησα ἐνοησάμην. Ἀόριστος μέσος δεύτερος, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ, ἐπενθέσει τῆς μην συλλαβῆς. οἷον ἔτυπον ἐτυπόμην. Ἀορίστως, ἀπολύτως. Ἀόρατος, ἀμυδρῶς.

Ἄορνις, λίμνη περὶ Κύμην. ἐπεκλήθη δὲ οὕτως, διὰ τὸ μηδὲν ὄρνεον δύνασθαι ὑπερίπτασθαι. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων, λίμνην λέγει τὴν ἄορνιν, καὶ ἕτεροι δὲ, περὶ τὴν [illegible]. θερμὴν, ἐζέετο, ὡς οὐδὲν ζῶον γίνεται. πολλὰ γάρ. Ἄορνις. περὶ τὴν ἐν Βαΐαις πόλιν κόλπος ἐστὶν ἰσθμὸς, ποιῶν Χερρόνησον, ἔχουσαν ἰσθμὸν ὀλιγοστάδιον, ἀγχιβαθὴς φασὶ, καὶ ἀρτίστομος, περικεκλεισμένος ὀφρύσιν ὀρθαῖς, συνηρεφὴς ἀγρίᾳ ὕλῃ μεγαλοδένδρῳ, καὶ ἀβάτῳ. ἐν ᾧ μῦθος, τὰς ὄρνις ὑπερπετεῖς γινομένας, καταπίπτειν εἰς τὸ ὕδωρ, φθειρομένας ὑπὸ τῶν ἀναφερομένων ἀέρων, ὡς ἐν τοῖς πλουτωνίοις. διὸ καὶ τοῦτο τὸ χωρίον, πλουτώνιον ὑπελάμβανον. Ἄορνος πέτρα, ἐν τῇ ἰνδικῇ. ἀρχαϊκός. μέγα γὰρ ἦν χωρίον πέτρας ἐν ταύτῃ εἶναι. ἔστι δὲ καὶ λίμνη οὕτω καλουμένη. ταύτην ἀλίσκεσθαι εἶναι, ἣν τοῦ Ἡρακλέους ἄπορος ἐγένετο ἡ πεῖρα.

Ἄορον, μοχλὸν, πελῶρα, θυρωρόν. Κύπριοι. Ἀορτὴν, ἣν λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν, ἀρτηρίαν. μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σακκίον, καὶ ὄνομα. καὶ ἀορτὴ φλὲψ, ἡ μεγάλη. Ἀορτὴρ, ὁ λῶρος, ἐν ᾧ τὸ ξίφος κρέμαται. παρὰ τὸ αἴρω, ἀρτήρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο̄, ἀορτήρ. αὐτὰρ περὶ κουλεὸν ἦν, ἐν χρυσέοις ἀορτῆρσιν.

Ἀορτήρεσσι χρυσείοις ἀργυρέος, ὅ ἐστι χρυσοῦς εἶχον ἀορτῆρας, ἤγουν ἀναφορεῖς. καὶ ὡς ἄοις εἴσω διαπεπαρμένος, βαστάζεται. ἢ παρὰ τὸ ἀείρω. ἐξ οὗ καὶ πήρα, ἀορτήρ. Ἄορτρον, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ πνεύμονος μέρος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἄος, πνεῦμα, ἢ ἄσμα. Ἀοσσητὴρ, ὁ δίχα ὄσσης βοηθῶν. τουτέστιν, ὁ ἴδιμος καὶ ἀπροφάσιστος ἐπίκουρος. καὶ ἀοσσητῆρα λέγει ὁ ποιητὴς, τὸν ἀσυνδίαστον βοηθὸν, καὶ δίχα ὄσσης ἀρήγοντα. Ἄοσον, ἄμισον. Ἀόσματα, τὰ τῶν [illegible] κοιτῶν ἄχυρα. Κύπριοι. Ἄουτον, ἀνίκητον, ἄτρωτον.

Ἄοψ, ἀνόφθαλμος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἀπαβεῖδον, ἐμμελῶς. λάκωνες. Ἄπαγε, παῦσαι, μὴ γίνεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ χρῆ ἢ ἀπάγου. οὕτω Δημοσθένης. καὶ παροιμία, ἄπαγε ξένον ἐν Κεραμεικῷ, ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν. καὶ ἄπαγε, ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῆς χρῆ. ἀπαγωγὴ δὲ, εἶδός ἐστι δίκης, ἢ δόξης, ἐν τῷ κατὰ κοινόν. ὠνόμασαι δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν ἀπάγεσθαι δὲ, ἐπὶ τῶν κακούργων. ἀπήγετο δὲ, πρὸς τοὺς ἕνδεκα. Ἄλλως. Ἄπαγ' εἰς μακαρίαν, δυσφημία. γράφεται δὲ καὶ ἔρρ' εἰς μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. ἦν δὲ ἡ μακαρία, Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν, πολυτελῶς ἔθαψαν. Ἄλλως. Παροιμιῶδες, τὸ βάλλ' εἰς μακαρίαν. ὅπερ οἱ μὲν κατ' εὐφημισμὸν εἰρῆσθαι λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ βάλλ' εἰς δυσδαιμονίαν. μακαρίαν γὰρ, ἐν ᾅδου χωρίον ὑπονοοῦσιν. οἱ δὲ τὴν μακαρίαν, θυγατέρα φασὶ τοῦ Ἡρακλέους. ἥτις κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας, πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ δοθέντος τοῖς Ἀθηναίοις νικήσειν, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτὴν, κατέσφαξεν ἑαυτήν, ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης. ἧς τὸν τάφον ἄνθεσι καὶ στεφάνοις ἐτίμησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ὅθεν τῶν ὀργιζομένων πολλοί τινων, ἐπίλεγον, τὸ βάλλ' εἰς μακαρίαν. Ἀπαγγέλλειν. ὅτι ταύτην τὴν λέξιν, παρ' Ὁμήρῳ δηλοῦται σαφῶς. ἐν τῷ, ἢ οἱ ἀπαγγέλλουσι, καὶ εὖ οἱ ἴδμεν. Ἀπαγγέλλω, τὸ μηνύω, καὶ διηγοῦμαι, δοτικῇ συντάσσεται. καὶ ἀπαγγέλλω, τὸ τὰ παρ' ἑτέρου εἰρημένα ἢ γεγραμμένα ἀπὸ στόματος λέγω. καὶ τὸ λέγω, ἢ φράζω, ἅπερ ἐγὼ εἶδον καὶ γινώσκω. Ἀπάγξ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀπάγω τοῦ ἄλσους, δηλονότι ἐμαυτόν. σημαίνει δὲ τὸ μακρὰν ἄγειν, καὶ εἰς τοὐπίσω κομίζειν, καὶ ἀναφέρω. δικανικῶς, ἄπαγε τὴν ἵππον ἐξ ἀγορᾶς εἰς ἀγρόν(?). καὶ ἀπάγει μετὰ γενικῆς ἐλλειπτικῶς, τῆς αἰτιατικῆς λαμβανομένης. οἷον, ἀπάγω τοῦ ἄλσους, ἐμαυτὸν δηλονότι. ἀντὶ τοῦ ἐκτρέπομαι, καὶ τὴν ὁδὸν ποιοῦμαι. καὶ παρὰ Συνεσίῳ, ἄπαγε τοῦ νόμου, ἀντὶ τοῦ κατάλειψον καὶ ἄφες. Ἀπάγειν, ἐφορμᾶσθαι, χωρίζεσθαι, δικάζεσθαι. τοῦτο ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ κατηγορούντων λέγεται. ἐὰν μὲν πρὸς δικαστὴν ἡ διαδικασία γίνεται, καλεῖται δικάζεσθαι. Ἀπάγιλος, ὁ μηδέπω συναγελαζόμενος παῖς, ὁ μέχρις ἐτῶν ἑπτακαίδεκα κρητῶν. Ἀπαγκωνισάμενοι, ὀπίσω τὰς ἀγκῶνας. Ἀπάγχονται, δι' ἀγχόνης κατάγονται. Ἀπάγεται ἐπὶ αἰχμαλωσίαν, ἤγουν περιαγμένος τὰς χεῖρας. καὶ ἐπὶ καταδίκην. οἷον, ἀπάγεται τὴν ἐπὶ θάνατον, ἢ ἀπάγεται ὁ λῃστὴς, καὶ ἦγεν περιαγμένος τὰς χεῖρας. περιάγω γὰρ τὰς χεῖρας, ὅπερ εἰς τοὐπίσω δεσμοῦ. περιάγω, καὶ τὸ πᾶσι καταφανὲς ποιῶ. καὶ περιενήνεκται παρὰ τῷ Συνεσίῳ, ἐς τοιαύτην σημασίαν.

Ἀπάγοντες, ἀποκτείνοντες, ἀπελαύνοντες, τὴν ψυχὴν ὑπάγοντες.

Ἀπαγορεύω, ἀποφαίνει, ἀποκρίνεται, ἀρνεῖται. ἀπαγορεύω τοῦ φιλίππου. Ἀπαγόρευσις, ἀπόφασις. Ἀπαγορεύω, μὴ λέγω, καὶ ἀπαγορεύω λέγειν. καὶ ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀπαγορεύουσι τὴν εἴσοδον, ἤγουν ἀποκλείουσι. καὶ ἀπαγορεύω, τὸ ἀποκάμνω. οἷον, ἀπαγορεύοντες τὴν πρὸς στρατείαν ἀπέπλευσαν. καὶ ἀπαγορεύω ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ ἐκδίδωμι. καὶ ἀπαγορεύω τὴν νοσοῦντα, ἤγουν ἀπελπίζω. καὶ ἀπαγορεύω τὴν ἁμαρτίαν, ἤγουν ἀποτίθεμαι. καὶ ἀπαγορευθὲν, μὴ ποιεῖν τόδε. Ἀπάγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἄγουσι, καὶ περιττὴ κεῖται ἡ πρόθεσις. σημαίνει δὲ αὕτη ἡ λέξις, καὶ τὸ ἀποσπᾶν, καὶ λαμβάνεσθαι. ὡς τό, ἀπάγουσι βόας. Ἀπαγραφεὶς, ἀφαιρεθείς. Ἄπαγχος, ὀχυρὸς περὶ τὰς ἄγχας. Ἀπαγωγάς, αἰχμαλωσίας, ἀδικοπραγίας. καὶ ἀπαγωγὴ, μήνυσις ἔγγραφος. λεγομένη τοῦ ἄρχοντος περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὴν δεῖνα. ὡς τό, ἐνταῦθα ὁ λῃστὴς, κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος. τὸ νῦν ἀπαγωγὴ, δίκης εἶδος. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἕνδεκα. Ἀπαγωγὴ δ' ἐστιν, ὅταν μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἐξέρχηταί τις, ὡς καταδίκης τοῦ δικαστηρίου. Ἀπάγω, τὸ μακρὰν ποιῶ ἵστασθαι. καὶ ἀπάγει τοῦ δείπνου τὴν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ δειπνεῖν. καὶ ἀπάγει τὴν δεῖνα τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ κομίζει. ἢ ἀπάγει τὴν δεῖνα, παρὰ τοῦ δεῖνα. ἢ ῥᾷστα συλλαβόντες ἀπήγαγον παρ' ἐμέ. Ἀπαγὼν, ἀφελών. Ἀπᾷδει, ἀπᾴδουσιν, οὐ συμφωνεῖ. ἢ ἀπᾴδει ἀπηχεῖ(?). ἢ ἀπᾷδον, οὐ συνῳδόν. Ἀπᾴδοντα, ἀλλότρια. Ἀπᾴδοντες, ἀπαρέσκοντες.

Ἀπαιωρούμενον, ἀπαιροῦντα. Ἀπαιδεία τοῦ νοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ κτίσεως ἀναλγησία(?). Ἀπαθὴς, ὁ πάσης ὕλης χωρὶς, καὶ ὑπὸ ταύτης οὐδαμῶς τυπωθῆναι δυνάμενον. ἢ τὸ πάθους χωρὶς, ὃ πάσης ἀφῆς ἀνώτερον. καὶ ἀπαθὴς, τὸ ὑγιαῖνον ἐν τῷ τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ ζῆν. Ἀπαθῆ, ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη. καὶ ἀπαθῆ, ἄλυπον. Ἀπαθὴς παρὰ τοῖς ἀθλητικοῖς οὐ λέγεται ὁ ἀσθενὴς καὶ κατ' ἀρετὴν ζῶν, ἀλλ' οἱ ἔξω πάθους παντὸς σωματικοῦ, καὶ δυσχερείας ἄλλας δυνάμενος φθορὰν ἐμποιῆσαι τῷ σώματι. καὶ ἀπαθὴς, ἀνάλγητος, ἀβλαβὴς, ἄτρωτος, σκληρός. Ἀπαίζειν, κορύσσεσθαι, παραλαλεῖσθαι. Ἀπ' αἰγείρων,

μενα, καὶ ἐπιλεθόμην τῇ ἀφροδίτῃ. Ἄοιγον, τὸ ἀλέθριον.

Ἀοιδάων, ᾠδῶν, φωνῶν. Ἀοιδὴ, ἡ ᾠδή. Ἀοιδιάει, ᾄδει, ὑμνεῖ. Ἀοίδιμον, μέση λέξις ἐστί. καὶ οὐκ ἀεὶ ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται. Ἀοίδιμος, ὁ ᾀδόμενος. ἢ ἀοίδιμος, ὁ ἀοίδιμος. παρὰ τὴν ἀοιδὴν, ἀοίδιμος. ὡς φορὰ τρόφιμος. σημαίνει τὸν ἐν ᾠδαῖς ἀεὶ μνημονευόμενον, ἢ ὀνομαζόμενον. ἢ ἀοίδιμος, ὑμνητός. Ἀοιδοὶ, περιβόητοι, ὀνομαστοί. ἢ ἐντεῦχοι.

Ἀοιδοπόλος, ὁ περὶ τὰς ᾠδὰς ἀναστρεφόμενος. Ἀοιδὸς, κιθαρῳδός. προϋπάρχει ῥῆμα, τὸ ἀείδω. ἔφαμεν δὲ, ὅτι ἔθος ἔχουσιν οἱ ποιηταὶ, παραλαμβάνειν τὰ ὀνόματα τοῖς ἀφ' ὧν γεγόνασι. πτόλιος, πόλις. μάχη, ἐμάχοντο. βοῦς, βοηλάτην. οὕτω καὶ ἀοιδὴ, ἀοιδὸς, ἀοιδιάουσα. ἀείδω, ἀοιδός. καὶ Ὅμηρος, ἀνδρ' ἀοιδιάει. καὶ ἀοιδὸς, φαντασίας. Ἀοιδοὺς, ἐμμέτρους.

Ἄοικος, ἀπόρως. οἶκος γὰρ ὁ πλοῦτος. ἢ ἄοικος, ὁ ἄπορος, ἢ ἀλήτης, ἢ ἀπρόσοιχος. καὶ ἄοικον, ἄπορον. Ἄοιπα, ἐπεὶ τὰ κεφάλαια. Ἀοίνοι, αἵμασι. Ἄοινος, ἐπὶ τοῦ μὴ γευσαμένου οἴνου, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ἐχόντων οἶνον. Ἀοιρεὺς, τὰς μακράς τε τὰς πέτρας. οἱ δὲ μεγίστας. ἄλλοι ἀφυλάκτους. Ἀολλέες, ὁμοῦ συνηγμένοι, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰλῶ ῥήματος, τοῦ σημαίνοντος τὸ συστρέφω. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλῶ ῥήματος, ὄνομα ἰλλὰς, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἢ τοῦ ἀθροιστικοῦ, ἤγουν τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, ἀολλὰς. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ο ἀολλὰς. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλὰς, γίνεται ἀολλίζω. Ἀολλὲς, συνάγει, συναθροίζει. καὶ ἀολλίσασα, ἀθροίσασα. Ἀολλισθῆναι, συναθροισθῆναι.

Ἀολλίζειν, φίλη λέξις ποιηταῖς. Ὅμηρος, αἳ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς. καὶ ἀολλίσασα γεραιάς. Ἀολλέων, ταχέως πόλιν ἔχων. Ἀονίεσσα Φαίακοις, ἀντὶ τοῦ Βοιωτικοῦ. ἀονία γὰρ, τὸ πρότερον ἡ Βοιωτία. Ἄορον, ἰσθμαίαν. Ἀορίστου, διακονήσου, ὑπηρετοῦ. Ἄοροι, μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι. Καλλίμαχος. Ἄορος, ἀδιάτροφος.

Ἄοπνος, ἄυπνος, ὁ ἀόρατος. Ἀοπῆα, ἀντὶ τοῦ ἀέρατα, καὶ οὐχ ὁρῶντα, ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι. Ἀλφεῦν ἀληθείας ὑπάρχω. Ἄορ, τὸ ξίφος. κυρίως δὲ, ἡ σπάθη. ἐτυμολογεῖται δ' ἄν, ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ φονεύω. ἢ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ ὁρῶ τὸ ποιοῦν τὸν ἄνθρωπον μὴ ὁρᾶν. ἀορασίας γὰρ αἴτιον ἐκπεμπτικόν πᾶν ξίφος. καὶ κλίνεται, ἄορος ἄορι. ὑπαλλάξαντα δὲ μετὰ τὸ εἶπε, κατὰ σύμβολον ἄορ ἀνασχομένη. Ἄορας, Ὅμηρος ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, τὰς γυναῖκας λέγει, παρὰ τὸ αἴρω, τὸ συζεύγνυμι. ὡς καὶ ἡ ἰλιὰς ἀλόχους, ἐκ τοῦ ἁμιλλωμένους ὥρισε. τουτέστι ταῖς γυναιξίν. ἄορ γὰρ ἐκ τοῦ αἴρω, τὸ συζευγνύω. ἡ γενικὴ ἄορος, καὶ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ, ἄορας. μετατεθέντος ἡ ἄορ, ἐποίησε τὸ ἄορ ἄορος, ὅθεν ἀορίζειν, καὶ ἄοικος. ἔγραψε δὲ ἄορα γράφουσι χωρὶς τοῦ σ, ἤγουν ξίφη. ὡς ἂν λέγοι κατὰ μὲν πρώτην γραφὴν, αὐτοὶ μεγάλα, τινά. οἷον γυναῖκας δμωὰς, ἢ λέβητας, ἅπερ τις ἀξίως μεγάλους δίδωσι. ἀλλὰ ἀπόλλυσι, τοὺς ῥαθέντας. κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν γραφὴν, αὐτῶν οὐ ξίφη, καὶ τάδε τινὰ τιμῆς ἄξια, ἀλλὰ ψωμοὺς βραχεῖς τινάς. Ἀόρατον, τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὁραθῆναι. οἷον, ἡ φωνή. ἢ ὁ τῇ φύσει ὁρατὸν, μὴ ὁρώμενον δέ. ὅπερ ἐστὶ, τὸ ἐν σφαίρᾳ. ἢ ὃ μὴ πέφυκεν ὀφθαλμοῖς σαρκὸς ὑποπεσεῖν. ὡς ὁ νοῦς ὁ ἡμέτερος. ἢ ὡς ὁ ἐν τῷ βυθῷ σίδηρος. ὃς ὁρατὸς φύσει ὑπάρχων, ἀποκέκρυπται διὰ τὴν ἐπιπρόσθεσιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ σώματος. Ἀόρατος, ὥσπερ τὸ καλύπτεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ὕδατος. ὡς τὸ, Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος. φύσει γὰρ ὁρατή. διὰ δὲ τὴν ἐπιπρόσθεσιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ ὕδατος, ἦν ἀόρατος. Ἀόργητος, ὁ μὴ ὀργιζόμενος. Ἄορας, αἱ γυναῖκες λέγονται, καὶ τρίποδες.

Ἄορι, τῷ ξίφει. Ἄορνος, λιμὴν, ἢ λίμνη. Ἀόριστον, τὸ ὅρον μὴ ὑποβεβλημένον, καὶ κατεχόμενον. οἷον, τὸ κατ' οὐσίαν θεὸς, τὸ μόνον ἄπειρον. ζητεῖ περὶ ἀορίστου, ὡς τὸ τί ἦν εἶναι περὶ ὁρισμοῦ. Ἀόριστος πρῶτος, ποτὲ μὲν φύσει μακρῷ παραλήγεται, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐποίησα, ἐνόησα, ἐποίησα. ποτὲ δὲ θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔγραψα, ἔγραψα. ποτὲ δὲ φύσει καὶ θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἤλειψα. ποτὲ δὲ βραχεῖᾳ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐτέλεσα, ἐπόρισα, ἐγέλασα. ὅθεν καὶ ἀπαλειπτέον εἶπον οἱ ποιηταὶ διπλασιάζοντες τὸ σ, ἵνα μακρᾷ παραλήγηται. ἐτέλεσσα γὰρ, καὶ ἐπόρισσα, καὶ ἐγέλασσα λέγεσιν. Ἄλλως. Ἀόριστος πρῶτος ὁριστικὸς, εἴτε παραλίγεται ἀπὸ τοῦ βαρυτόνων ῥημάτων, εἴτε ἀπὸ τῶν περισπωμένων, εἴτε ἀπὸ τῶν εἰς μι. ἀεὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, καὶ προσλήψει κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως συλλαβικῆς, ἢ χρονικῆς. καὶ ἀεὶ φυλάττει τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον. οἷον τύψω, ἔτυψα, λέξω ἔλεξα, ποιήσω ἐποίησα, φράσω ἔφρασα, φανῶ ἔφηνα, θύσω ἔθυσα, τείσω ἔτεισα, βοήσω ἐβόησα, χρυσώσω ἐχρύσωσα. ἔθηκα ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ ἔθηκα ποιεῖ. ἔδωσα ἔδωσα ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ ἔδωκα ποιεῖ. ἄξω ἦξα, ἀγερῶ ἤγειρα, ὀρύξω ὤρυξα. χωρὶς τοῦ ἦκα, ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἤνεγκα ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω. ἔθηκα, ἀπὸ τοῦ τίθημι. ἔδωκα, ἀπὸ τοῦ δίδωμι. καὶ ἧκα, ἀπὸ τοῦ ἵημι, τὸ πέμπω. ἀντὶ τοῦ ἧψα, ἤνεγξα, ἔθησα, ἔδωσα, ἧσα. Ἀόριστος δεύτερος, ἐπὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων ἀεὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, χωρὶς τοῦ εἶπον, καὶ ἦλθον, ἦκον, εἶδον, εἶδαρ, ἔλιπον, ἦγον, εἶτ' ἤγαγον. ἔπαρδον, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον κατὰ μετάθεσιν. ἔκραξον, ἤνεγκον, καὶ ἔπεφνον. ἐπὶ δὲ τῶν περισπωμένων κατὰ μὲν φυλάττει μακρά. ὅτι τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα, φυλάττουσι μακρὰν τὴν παραλήγουσαν τοῦ δευτέρου ἀορίστου, ἐπὶ τῶν περισπωμένων. οἷον χθεμῶ ἔχθεμον, ὀλισθῶ ὤλισθον, βλαστῶ ἔβλαστον, ἀλαλκῶ ἤλαλκον, ἁμαρτῶ ἥμαρτον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα δύο σύμφωνα, συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ δευτέρου ἀορίστου. οἷον, λακῶ ἔλακον. χωρὶς τοῦ δουπῶ ἔδουπον, κτυπῶ ἔκτυπον, καὶ ἐνίοτε ἔκτυπον. Ἄλλως. Ἀόριστος δεύτερος, ὁριστικὸς, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται, τροπῇ τοῦ τελευταίου εἰς ον βραχύ, καὶ τῆς ἐντιθεμένης τοῦ συζυγίου τοῦ χαρακτηριστικοῦ συμφώνου. οἷον, τύπτω ἔτυπον, γράφω ἔγραφον. καὶ φιλεῖ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχειν τὸ δίχρονον φωνῆεν. ὅθεν ἐὰν μὲν ἐν δισυλλάβῳ ῥήματι γίνηται τὸ η, γινομένη τῆς ἐκφορᾶς ἀμετάβολος, ὡς ἐπὶ τοῦ πλεῖστον φυλάττει εἰς α ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. οἷον δέρω ἔδαρον, πέρθω ἔπραθον, πλέκω ἔπλακον, τέλλω ἔταλον. τὸ δὲ λέγω καὶ φλέγω, ἔλεγον καὶ ἔφλεγον ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ η, τρέπεται εἰς α βραχύ. ὡς ἐν τῷ λήθω ἔλαθον, λήθω ἔλαθον. ἐὰν δὲ ω, εἰς α ὁμοίως. οἷον τρώγω ἔτραγον. ἐὰν δὲ δύο δίχρονα γίνηται, τὸ δεύτερον ἐκβάλλεται. οἷον καίω ἔκαον, φαίνω ἔφανον, παύω ἔπαυον. ἐὰν δὲ ει δίφθογγος, ἐκβάλλεται τὸ ι. οἷον πείθω ἔπιθον, λείπω ἔλιπον. χωρὶς τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, ἐφ' ὧν τὸ ι ἐκβάλλεται, καὶ τὸ ε εἰς α τρέπεται. ὡς ἐν τῷ σπείρω ἔσπαρον, φθείρω ἔφθαρον. ὀφείλω δὲ ὤφελον, διὰ τοῦ ε. καὶ ἐγείρω ἤγρον, καὶ αἴρω ἦρον. τρισύλλαβα γὰρ εἰσίν. ἐὰν δὲ ευ, ἐκβάλλεται τὸ υ. οἷον φεύγω ἔφυγον, τεύχω ἔτυχον. ἐὰν δὲ ου, ἐκβάλλεται τὸ ο. οἷον, ἀκούω ἤκουον. Ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται, τροπῇ τοῦ τελευταίου εἰς ην, καὶ ἐκβολῇ τοῦ συμφώνου κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα. οἷον, τέτυπται ἐτύφθην, λέλεκται ἐλέχθην, πέπεισται ἐπείσθην, πέφρασται ἐφράσθην, κέκλιται ἐκλίθην. ἐκρίθην δὲ καὶ ἐκλίνθην, ποιητικά. πεποίηται ἐποιήθην, βεβόηται ἐβοήθην. ἐμνάσθην, προσέλαβε τὸ σ. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἐμνήθην, ἀπὸ τοῦ μέμνηται. ὁμοίως ἐρρώσθην, ἀπὸ τοῦ ἔρρωται. ἀλλ' ἐσώθην ἀπὸ τοῦ σέσωσαι, ἀντὶ τοῦ ἐσώθην, ἀπέβαλεν τὸ σ. ἐσπάρται ἐσπάρθην, μεμίανται ἐμιάνθην, καὶ πέφανται ἐφάνθην. καὶ τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου φυλάττει. ὡς τέτυμμαι ἐτύφθην, λέλεγμαι ἐλέχθην. χωρὶς τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην, καὶ οὐχ εὑρήθην. καὶ ἐπλύνομαι ἐπλύνθην. καὶ χωρὶς τῶν συντιθεμένων ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένου ῥήματος, οἷον καθῄρημαι καθῃρέθην,

Ἄνωμος, ὁ μὴ ἔχων ὦμον. Ἀνωμολογῆσθαι, σαφῶς ἢ γενναίως γνωσθῆναι. Ἀνωμαλαδιάζειν, ἀνωμάλως μερίζειν.

Ἀνωμαλοκρεῖς, ἀνωμάλως κινούμενα. οἱ δὲ, διαλύμενα.

Ἄνων, ἀνόνων. Ἀνώνυμος, ἄδοξος. Ἀνωνίμως, ἀδόξως. Ἄνωξις, βούλευσις. Ἀνώπιστον, ἀόρατον, ἀπαθάνατον, ἀνεπίστρεφον. Ἀνωργισμένον, τὸ ἀνακεκμαλαγμένον. οὕτως Ἱπποκράτης. Ἀνωρίας, οὐκ ἀπαλλομένος. Ἀνωρθίαζεν, ἀντὶ τοῦ ὀρθίοις βοῶντος ἔλεγεν. οὕτως Ἀντιφανίδης. Ἀνωρθιασμένον, τὸ ὀρθότατον. Ἀνορθοσαίμην, ἀνορθίαζον. Ἀνώσαντες, ἀνακρίναντες πλοῦν ἐς πόλιν. τουτέστιν ἀποθέμενοι τὴν ναῦν ὑψοῦ ἐν νοτίῳ, ὥστε πλεῖν. κυρίως δὲ ὠθεῖν τὸ ἀπὸ χθαμαλωτέρων ἀνατείνειν εἰς ὑψηλότερον. Ἀνωσόν, ἐγκλητόν.

Ἀνωφέλητος, ὁ μὴ ὠφελημένος. ἀνωφελὴς δὲ, ὁ μὴ ὠφελῶν. Ἀνώφλιον, τὸ ὑπέρθυρον. Ἀνωφύεσθαι, ἀναβλαστάνουσα. Ἄνωχθι, κέλευσον. κατεπλάσθη ἐκ τοῦ ἄνωγε, ἢ παρὰ τὸ ἀνώγημι, τὸ προστακτικὸν ἀνώγηθι. τροπῇ οὖν τοῦ γ εἰς χ, καὶ συγκοπῇ, ἄνωχθι. ἢ ἄνωχθι, ἐκ τοῦ ἀνωγῶ παρεσπασμένον γενέσθαι φασίν. οὐ παρατατικὸς, ὁ ἀνώγεον. ἀνωγῶ γὰρ, ἀνώγημι, ὅθεν ἀνώγηθι, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄνωχθι. τραπέντος τοῦ γ συνήθως εἰς χ. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ βρέγμα βρεχμὸς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. ὅτι δὲ δοκεῖ καὶ μεταπλάζεσθαι ἐκ τοῦ ἄνωγε καθ' ἕτερον προστακτικὸν, διελέγχεται καὶ αὐτό. Ἀνωχμον, κελευστικόν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἄξαι, κόλασαι. προστακτικόν. Ἀξάντων, κατεάξαντος. Ἄξαν γυναῖκας, ἐπὶ αἰχμαλωσίᾳ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. ὅθεν καὶ ἡ ἀπαγωγὴ, παρὰ τὶς ἕτερον. ἔτι δὲ καὶ τὸ ταυτικὸν ἀγώγιμον. οὐ περὶ ἐνθαλικόν ἐστι, τὸ ἄξων ἐν εἴναις γυναῖκας. Ἄξενον, τὸν εὔξεινον πόντον φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος. οἱονεὶ, κακόξενον, τοῦ α σημαίνοντος τὸ κακόν. πρότερον μὲν γὰρ ὑπὸ λῃστῶν περιοικούμενος, ἄξενος ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ, εὔξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. Ἀξίαινε, ἐνεγκεῖν. Ἀξενοι, οἱ μὴ ἔχοντες τὴν ξενοδοσίαν. Ἄξενος, ἀπαξίωτος.

Ἀξιῶσαι, ἀγαγεῖν, ἀφίεσθαι, παραγενέσθαι. Ἀξίσας, τραχεῖαν. Σοφοκλῆς Σίνωνι. Ἀξία, τιμὴ, καθῆκον, ἀξίωμα.

Ἀξιάγαστος, ἀξιοθαύμαστος. Ἀξιαπογενότατα, ἄξια ἀφηγήσεως, ἄξια τοῦ ἀφηγεῖσθαι. Ἀξιεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀναλύεται. ὁ ἄξω μέλλων ἀντίφασιν εἰς ἐκεῖνα. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἄξον ἀξάτω, ἄξατον ἀξάτων, ἄξατε ἀξάτωσαν. Ἀξιεπιθύμητον, ἐπέραστον. Ἀξιέπαινος, ὁ ἄξιος ἐπαίνου. Ἀξιέραστος, ὁ ἀξιεπιθύμητος, ὁ ἄξιος ἐπιθυμεῖσθαι. Ἀξίνη, δίστομος πέλεκυς.

Ἀξιοῖ, ἀντὶ τοῦ δικαιοῖ. Ἀριστοφάνης, σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν. περὶ ταῦτα καὶ φρόνει. καὶ Ἀρκεσίλαος, οὐ γὰρ ἠξίωσαν οὐδὲ ἐν τῷ πρῶτον ἐκθήσεσθαι. καὶ ἀξιοῖ, ἀντὶ τοῦ καθικετεύει. Λιβάνιος, ἀξιῶ δέ σε μὴ ἀνιαρῶς ἀκούειν, μετὰ πολλάκις καὶ κλαυσαμένου. καὶ ἀξιοῖ, ἀντὶ τοῦ νομίζει, ὡς Αἰσχύλος. Ἄξιον παρ' Ἀττικοῖς, τὸ εὔωνον. Ἀριστοφάνης, οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. ἤγουν εὐωνοτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἀξιωτέρα, εὐωνοτέρα.

Ἄξιον, τὸ ἄτιμον. Ἀξιόλογον, ἱκανόν. Ἀξιομαχεῖς, δυνατώτεροι. Ἀξιόμαχοι, ἱκανοὶ μάχεσθαι. Ἀξιομνημόνευτος, ἄξιος μνημονεύεσθαι. Ἄξιον, εὔωνον. Ἀξιόπιστος, ἀξιόχρεως. Ἄξιον ἀλφεῖ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἡ εὐτελέστερον, ἀντὶ τοῦ εὑρίσκει τὸ ἄξιον, ἤγουν τὴν ἀξίαν τιμὴν, ἢ κατὰ γένος ἀρσενικὸν, ἑλληνιστικῶς. τὸ γὰρ τέλειον, ὦνον ἀλφεῖ. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται. Ὅτι δὲ τὸ ἄξιον καὶ ἐπὶ τοῦ εὐώνου ἔκειτο παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς, δηλοῖ σαφῶς καὶ ὁ κωμικὸς, ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ ἀξιωτέρας ἀφύας. Ἄξιον. ὅτι ἀντάξιον Ὅμηρος λέγει, διελέγχεται ἀλλαχοῦ. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοί, ἄξιον καὶ τὸ εὔωνον εἶπον. σημαίνει δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τιμιώτατα, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν ἀξίαις, ὅ ἐστι τῶν ἐν ἀξιώμασιν. τοιοῦτον δέ ἐστι, καὶ τὸ ἐξ παλαιοτέρων. τὸ ἐξ ἀξίας γοῦν ξένον ἀπάγξασθαι. γίνεται δὲ τὸ ἄξιον, ἐκ τοῦ ἄγω ἄξω. οἱονεὶ τὸ ἐπαγωγὸν, ὡς δηλοῖ. ὡς δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ, ὁ ἄξιος, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν. Ἀξιάγαστος, ἀξιομνημόνευτος. συλλεκτικόν, ἄξιος λόγου, ἄξιος μνήμης. Ἀξιοπρεπέστατον, ἀξιολογώτατον, ἄξιον ὑφηγήσεως. Ἀξιοπιστία, ἡ πίστωσις. καὶ ἀξιόπιστος, οὐχὶ ὁ καταπλαστος λέγεται. Ἄξιος τριοβόλου ἄνθρωπος. καὶ ἄξιος, οὐχ ὁ περὶ πολλοῦ. καὶ ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι ὑπὸ τῆς πόλεως ἐχθρὸς. καὶ ἄξιος, ποτνιμὸς παιδείας. Ἀξιούμενος, παρακαλούμενος τυγχάνων. Ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος. ἀξιοχρέως, ἱκανῶς. ἐπὶ μάρτυρος ταυτὸν δέ ἐστι τῷ ἀξιοπίστῳ. ὡς ἐνταῦθα καὶ παρ' Ἀριστείδῃ. ἀξιόχρεως μάρτυρας τοὺς κωμικοὺς ὀνομάζοντες. ἔτι δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀνθρώπων, ἤγουν τὸ δηλοῦται τὸ ἀξιοπίστου. τίθεται γὰρ τότε, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀξίου. Ἀξιόμαχος, ἰσοδύναμος. ἦν δὲ ἔχων πατὴρ ἀξιόμαχον. Ἀξιοζήλως, ἐπαινετῶς. ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἑκατέρων ἑαυτὸν ἀξιοζήλου δεικνύς. Ἀξιοχος. Αἰσχίνης ὑπὸ συμμαχικοῦ διαλόγου ἔγραψεν, ἀξίοχος καλούμενος. Ἀξιομνημόνευτος, ὁ ἄξιος μνημοσύνου. Ἀξιῶ, τὸ παρακαλῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται μόνῃ. οἷον, ἀξιῶ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες, ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ ὑμᾶς. Ἀξιῶ, ὅταν γενικῇ συντάσσηται, σημαίνει ἄξιον κρίνω. οἷον, ἀξιῶ σε τοῦ δῶρου. καὶ ἀξιῶ σε τιμῆς, ἤγουν ἄξιον κρίνω. καὶ ἀξιῶ σε ἐλέους. καὶ πῶς ἀξιώσει τὴν γεννομένην τῆς ἀθανασίας. Ἀξιῶ, τὸ ὑπολαμβάνω, σημαίνει καὶ τὸ ἱκετεύω, καὶ τὸ νομίζω. ἢ ἀξιῶ σε ποιεῖν τόδε. καὶ ἀξιῶ σε τοῦδε, ἢ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἄξιον κρίνω. Ἀξιῶ τὸ παρακαλῶ, τὸ ἄξιον κρίνω, καὶ τὸ τιμῶ. ἀφ' οὗ ἀξιούμενος, ὁ τιμώμενος. καὶ ἀξίωμα, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ παράκλησις παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ τὸ μέγεθος. Ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ, τὸ μὲν οὖν ἀξίωμα τοῦ παντὸς ἀγῶνος, ἤγουν μέγεθος ὡς αὐτὸς, καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐλάττω τῶν ἐλπίδων. φέρεται καὶ ἡ ἀξιωματικὴ παρὰ φιλοσόφοις, ἡ λεγομένη κοινὴ ἔννοια. οἷον ἀξιοῦσί τινες τὸν οὐρανὸν σφαιροειδῆ εἶναι. Ἀξίωσιν, τιμήν. ὡς τὸ, τὸν δὲ βασιλέα ὄντα κατ' ἀξίωσιν τῆς τρίτης μοίρας, καταλιπεῖν τὴν χώραν, καὶ πλῆθος τῶν ὑπηκόων. Ἀξίωμα, ἡ ἱκετεία. ὡς ὁ Δαβὶδ, εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε. καὶ ἀξίωμα, βούλημα. Ἀξιῶται, εἶδος τρυβλίου. Ἄξομαι, κάλλιον τοῦ ἄξω.

Ἄξον. ἄγω, τὸ κλῶ. ὁ μέλλων ἄξω, ἀόριστος ἦξα, καὶ τὸ προστακτικὸν ἆξον. Ἄξεον, τὸ ἄτιμον. Ἄξονες, ἐν οἷς οἱ Σόλωνος νόμοι ἐγεγράφοντο. οἱ δὲ πρόγονοι ὑπῆρχον πίνακες. ἄξονες, καὶ αἱ πράξεις τῶν ἀρετῶν. Ἄξος, ὕλη παρὰ Μακεδόσι, καὶ πόλις Κρήτης. Ἄξων, ξύλον τὸ τοὺς τροχοὺς φέρον. Ἀξύλευτον, ἄκοπον. Ἄξυλον, πολύ. ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ, ἢ ἐκκοπὴν νέμον. Ἀξυγγενὴς, ἀλλότριον κατὰ γένος. Ἀξυρὸς, ἄξυρον, ἄτομον, ἄτιμον, ἀμβλύ. Ἀξύμβλητος, ἀπαράβατος. ἢ δυσνόητος. Ἀξύστατον, οὐ συνεστῶτα, οὐδὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιόν.

Ἀξυλία, ἡ ἔνδεια τῶν ξύλων. Ἄξυλος, ἀκαθάριστος, πολύξυλος. Ἀξύμμετρον, τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Ἄξυλος ὕλη. ἡ δασεῖα καὶ πολύξυλος, κατὰ ἐπίτασιν. ἢ κατὰ Πορφύριον, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλεύσατο. ἣν ξύλοχον λέγει Ὅμηρος. Ἄξω, ἀγάγω, φέρω. καὶ ἄξω ἐνταῦθα, καὶ ἐκεῖσε. ἀπάξω δὲ, τὸ ὀπίσω ἄξω.

Ἄξων, ὁ διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα, διὰ τῶν πόλων ἐκβαλλομένη, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα. καὶ περὶ τοῦτον μέσον ἡ σφαῖρα στρέφεται. καὶ ἄξων, τὸ διὰ τῶν τροχῶν διῆκον ξύλον, περὶ ὃ στρέφονται.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ἀοζάνω, διακονέω, ὑπηρετέω, ὑπουργέω. Ἄοζοι, πολύοζοι, πολλὰ ξύλα καὶ κλάδους. λέγει δὲ τοὺς μαγείρους. ὄζος γὰρ, ὁ κλάδος. Ἀοία, δένδρα κοπτόμενα.

μος, ἢ λόγος, ἢ δίκη θεοῦ. Ἄντυγος, ἶσος, ὅμοιος. ἢ ἐναντίος.

Ἀντωδὴ ἢ ἀντιστροφὴ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὁμοία οὖσα τῇ ᾠδῇ καὶ στροφῇ, κατά τε τὰ κῶλα, καὶ τὰ μέτρα. ὡς τὸ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, Ἀμφί μοι αὖτε φοῖβ' ἄναξ Δήλιε κυνθίαν ἔχων. Ἀντωμένη, ὑπαντῶσα, συναντῶσα, ἐντυχοῦσα, ἱκετεύουσα. Ἀντώμενοι, συμβαλόντες. Ἀντωμοσίαν λέγει Ἀριστοφάνης, γράμματα ἃ ἀντεγράφοντο περὶ ὧν ἡ δίκη, ὅ, τε κατηγορούμενος, καὶ ὁ κατηγορῶν ἀναφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντώμνυσιν. ὁ μὲν τἀληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ τἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. ἄλλως. ἀντωμοσία, γραφὴ καθ' ἣν ἑκάτερος ὤμνυε, περὶ ὧν ἠδικῆσθαί φησι. ἀντωμοσία δὲ, ὁ ἑκατέρωθεν γενόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων. τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔπραξεν ἀποφάσκειν. ἐξωμοσία δὲ, ἄρνησις σὺν ὅρκῳ, ὡς ἀδυνατοῦντος, ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν.

Ἀντονομασία ἐστὶ, λέξις ἐπιθέτων ἢ συνωνύμων ὀνομάτων, ἴδιον σημαίνουσα. ὡς ἐν τούτῳ, Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρείδην προσέειπε. δηλοῖ γὰρ διὰ τούτων τόν τε Ἀχιλλέα, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. καὶ πάλιν, Θάρσει τριτογένεια φίλον τέκος. ἔστι ἐν ἄλλοις, φοῖβος ἀκερσεκόμης. τὸ μὲν γὰρ τὴν Ἀθηνᾶν, τὸ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα δηλοῖ. Ἄλλως. Ἀντονομασία ἐστὶ, λέξις ἢ φράσις, διὰ τῶν ὁμωνύμων ὀνομάτων τὸ κύριον παριστῶσα. ὡς ὅταν δύο ὄντων ἐγνωσμένων ἀνθρώπων τὸ αὐτὸ κύριον ἐχόντων, θέλωμεν ἐξ αὐτῶν ἑνὸς μνήμην ποιήσασθαι, καὶ οὐ λέγομεν κύριον ὄνομα διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλὰ ἐκ τῶν συμβεβηκότων ὀνομάτων τὸν Καλλίαν, ἢ τὸν νίκτην λέγοντες. εἰ δὲ σημεῖα ἔχει πάθη, τὸν χωλὸν, ἢ τὸν φαλακρὸν λέγοντες. καὶ πάλιν διὰ μὲν λέξεως φοῖβος λέγε, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλων. καὶ ἐννοσίγαιος, ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶν. διὰ δὲ φράσεως, οἷον, λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλων. ἔνιοι δὲ τὴν ἔλλειψιν καὶ τὴν ἀντονομασίαν ὑποτάττουσι τῇ συνεκδοχῇ. Ἀντωνυμίαι πρωτότυποι, οἷον, ἐγὼ, σὺ, ἓ, σφεῖς, αὐτὸς, ἐκεῖνος, καὶ τὸ σφὶ, ἄρθροις οὐ συντάσσονται. παραγόμεναι δὲ συντάσσονται. οἷον, ὁ ἐμὸς, ὁ σὸς, ὁ ἑὸς, ὁ ἡμέτερος, καὶ ὁ σφέτερος. ὅταν μὲν οὖν φῶμεν ὁ αὐτὸς, οὐκ ἔτι ἀντωνυμίαν φαμὲν, ἀλλὰ ὄνομα. δηλοῦμεν δὲ τὸ ὅμοιον. οὐχὶ δεῖξιν προσώπου τινός. Ἀντωπὴ, ἀντοφθαλμεῖ. ἐξ οὗ καὶ ἀντώπιον οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἀντωπὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πρόσωπον, ἐπίσαλε. Ἀντωπίσαι, ἀντοφθαλμῆσαι. Ἀντωπὸς, λαμπρὸς, ἀντίος τοῖς ὄμμασιν.

Ἀνυδραινόμενος, ἐκ φρέατος ἀντλῶν. Ἀνυδρεύεσθαι, ἀντλεῖσθαι. Ἄνυδρος, ἄταφος, οὐ λελουμένος, οὐδὲ τὸ νομιζόμενον τυχών. Ἀνύει, πληροῖ, ἀπαιτεῖ. Ἀνυλάκτητα, κατὰ τὸν ὑλάκτο. Ἀνυμένος, ὁ μὴ ἔχων ἄνθρα. Ἄνυμφον, κακόνυμφον. ἢ τὴν μὴ δεόντως νυμφευθεῖσαν. Ἄνυμφος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα. Ἀνύμνιον, ἄυμνον. Εὐκλείδης. Ἀνυπαίτιος, ὁ ἀναίτιος. Ἀνύπαρκτον, τὸ μὴ ὑπάρχον. Ἀνυπέρβλητος, πρώτος. Ἀνυπέρθετον, ἀνυπέρβλητον. Ἀνύπεικτον, τὸ ἀνένδοτον, ἀνυποχώρητον. Ἀνύπνιος, ἄγρυπνος. Ἀνυσσάμενος, ταχύπλοος. ἀπὸ τοῦ ὕσης ποσὶν ἀνύειν. Ἀνυπόδητος, οὐκ ἀνυποδήτως, ὁ γυμνόπους. Ἀνύποιστον, ἀφόρητον, ἀνυπομόνητον. Ἀνυπομόνητον, προύχον, ἢ βέλτιον τίς. Ἀνυπόκριτος, ἄδολος, ἀπροσωπόληπτος, καὶ μὴ ἐν πλάσματι περιπατῶν. ὡς ὁ Ἀπόστολος, ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος, καὶ μὴ πλάσμα ἀγάπης ἔστω. Ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν ἤτοι οὐσίαν, οἷον τὸ ἐνύπνιον. ἀνυπόστατον, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ φανταστικὸν. ἢ ἀνυπόστατον, πᾶν τὸ μὴ ἐκ θεοῦ γεγονὸς, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κρείττονος ὑφιστάμενον, ὡς σκότος, νόσος, ἁμαρτία, θάνατος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον. Ἀνυπόσταλτος, ἀνυπόπτως.

Ἀνύποπτος, ἀνύποπτος. Ἄνυρις, ἄδικος, ἀσεβὴς. Ἀνύσας, συντελῶν. Ἄνυσις, τελείωσις, κατόρθωσις, δύναμις, πρᾶξιν ἀποτελεστική. ἢ ἄνυσις, αὔξησις, πρᾶξις, αὔξησις, ἐπίδοσις, προβίβασις, κατόρθωμα. Ἀνυσίμως, ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελείως. Ἄνυσαι, ἤνυσαι. καὶ ἀνυσίον, διάνυσον. Ἀνύσιμον αὐτὸς, ἀνύσιμον καινῶς. ἀνύω τὸ τελειῶ, καὶ ἀνύω τὸ μετὰ σπουδῆς τρέχω. Ἀριστοφάνης, Οὐ μέλλειν χρῆναι, ἀλλ' ἀνύειν. ἀνύω δὲ ἀλλὸν, ἀντὶ τοῦ τελειῶ. καὶ ἀνύω τὸ βραβεῖον, ἤγουν σπουδάσας λαμβάνω.

Ἀνυφιζῶντα, ἀνθυποκαθιζῶντα. Ἀνύω, παρὰ τὸ ἄνω τὸ πράττω γίνεται. οἷον μάλα τοῖς ἄντεαι. καὶ οὐκ ἀνύω φθονέουσα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφελῶ πράττουσα. ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύτω, καὶ ἀρύτω, ἀπὸ τοῦ ἀνύω καὶ ἀρύω γίνονται, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. τὸ μὲν ἀνύω ἀεὶ ἐν συστολῇ. τὸ δὲ ἄνω, διαφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. καὶ ἀνύω, τὸ πληρῶ. ἢ ἄνω, τὸ ἀπέχον πλέον τοῦ μέσου. Ἄνω, καὶ ἀνωτέρω, ἐπιρρήματα. ἀνώτερος συγκριτικὸν, ἀνώτατος ὑπερθετικόν. ἄνω κάτω, ἔξω, πόρρω, δεῦρο, ὧδε, τῆλε, εἴσω, ποτὲ μὲν ἐπὶ στάσεως, ποτὲ δὲ ἐπὶ κινήσεως τίθεται. τὸ δὲ αὐτόθι, ἀεὶ ἐπὶ στάσεως. τὸ δὲ ἐκτὸς, ἐπὶ κινήσεως ἀεί. Ἄνωγα, μέσος παρακείμενος τοῦ ἀνώγω ἐνεστῶτος. καθὰ ἐκ τοῦ ἀνοίγω, τὸ ἔῳγα. Ἀνώγαιον, τὸ οἴκημα, ἀνώγαιον καὶ κατώγαιον διὰ διφθόγγου καὶ μικροῦ.

Ἄνωγε. ἀνδὸς δ' Ἀτρείδης ἀπὸ λιμαίνεσθαι ἄνωγεν. ἐκέλευσε, παρακελεύεται. τὸ θέμα, ἀνάγω, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ γέγονεν ἄνωγε. τοῦτο παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπίρρημα. ἢ παρὰ τὸ ἄρω ἀγῶ, ἄγε. καὶ ἀνωγὴ ἡ ἐγκέλευσις, δι' ἧς ἀγόμεθα καὶ φερόμεθα. ὁ παρατατικὸς, ἠνώγουν. τὸ τρίτον ἠνώγει. δεῖξαι δὲ ἀνώγει ὦ πένθει. ὁ μέλλων, ἀνώξω. ὁ ἀόριστος, ἤνωξα. ὁ δεύτερος, ἄνωγον ἠνώγεις ἤνωγε, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἰωνικὴν ἄνωγε. ἢ ἐκ τοῦ ἀνώξω μέλλοντος, ὁ μέσος παρακείμενος ἄνωγα. καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πέπληγα μέσου παρακειμένου ἐγένετο ῥῆμα πεπλήγω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄνωγα μέσου παρακειμένου, γίνεται ῥῆμα ἀνώγω. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, τὸ ἄνωγα. ὡς τὸ, Πλαθὲν δὲ ποτὶ νῆας ἀνώξομεν. ἢ ἄνωγε μέν τι, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευσε προστακτικῶς. οἷον, Παιῶνα ἄνωγεν ἰήσασθαι. ὃ καὶ ἀνώγει γράφεται, ἀπὸ τοῦ ἀνώγω ῥήματος. οὗ μέλλων, ἀνώξω. ἐπὶ δὲ τοῦ ἤνεγκε προστακτικῶς. οἷον, Οὔτις θεὸς ἄλλος ἀνώγειν. ἐκ τοῦ ἄγειν. ὡς ἄγειν ἀνώγειν, κατεῖχε, ἀπὸ λόγου τῶν τιούτων προχαιρῶν.

Ἀνωγὴ, ἡ παρακέλευσις. Ἀνώγω, καὶ ἀνωγέω ἀνωγῶ, γράφεται διπλῶς. Ἀνωδόρκας, βρίγχος ὁ ἰχθὺς, ὑπὸ θαλασσῶν.

Ἀνωδόρκοι, ἱδρῶες, ὕελκαρ. Ἄνωθεν οἱ φίλοι εἰμὶ, ἀλλ' οὐκ ἀνέκαθεν ἐρεῖς. τὸ γὰρ ἀνέκαθεν, ἐπὶ τόπου λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοί. ἄνωθεν τόπου ἔσονται, καὶ κάτωθεν τοῦδε κίκρονται. ἔστι δ' ὅτου καὶ τὸ πόρρωθεν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν. ἐπεὶ τὸ πόρρωθεν διπλῶς λαμβάνεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι. λέγεται μὲν γὰρ πόρρωθεν, καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ πολλοῦ, καὶ ἔκπαλαι, νῦν ὅπερ ἁρμόττει τὸ ἄνωθεν. λέγεται δὲ πόρρωθεν, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἐπὶ κινήσεως. καὶ ἄνωθεν ἐκ τόπου, ἢ χρόνου. Ἀνωθοῦσιν, ἐπὶ τὰ ἄνω κινοῦσιν. Ἄνωθεν, ὀξύν. Ἄνω ποταμῶν, παροιμία ἐστὶ λεγομένη, ὅταν τἀναντία ὧν ἐλπίζει τις ἀποβῇ. καὶ ἐπὶ τῶν σκεπτομένων διαπράξασθαί τι ἀγαθὸν μὲν δοκοῦν, εἶτ' αὐτὸ τοὐναντίον πρὸς κακὸν ἀποβῇ. παρῆκται δὲ ἡ παροιμία, ἀπὸ τοῦ τῆς φαίδρας Εὐριπίδου, φάσκοντος, Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί. ἀντὶ τοῦ, ἅπαντα τἀναντία γεγόνασι τῶν ἐλπιζομένων.

Ἀνώϊστον, τὸ ἀνέλπιστον. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ οἴω τὸ ὑπολαμβάνω, καὶ οἴσω. ἐκτασιν δὲ ἔχει διὰ τὸ μέτρον. Ἀνώϊστος, ἀπροσδόκητος. καὶ ἀγνώστως, ἢ ἐξαίφνης. Ἀνωκισμένος, ἐν τῷ ἀνωτάτω γενέσθαι, ἄνω οἰκῶν. Ἀνώλαται, ἐλαύνεται.

Ἄνω κάτω, τὸ πάντα λίθον κινεῖν. ἢ ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Ἄνω κοιλία. παρὰ τοῖς ἰατροῖς λέγεται, ἡ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία δεχομένη. Ἀνωκωλάμπειν, ἐλάειν.

Ἀνωλίσθανε, ἀντὶ τοῦ ἀπωλίσθανε. καὶ ἀνεχώρησαν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀνωλόφυρτον, ἀδάκρυτον. Ἀνώλεθρον, ἀθάνατον, ἀκίνδυνον. ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος, καὶ ὁ κίνδυνος. Ἀνώλιος, ἰσχυρός. Ἀνώμαξεν, ἐσώρευσεν.

Ἀνώμοτος, χωρὶς ὅρκου. Ἀνωμαλία, ἡ τραχύτης.

Ἀνώμο-

σαι, ἀντικαθῆσαι. Ἀντιτυπία, ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος ἐν ἐγγεγραμμένοις, καὶ λίθον ἀντιτύπῳ προσώπῳ προσεοικότα. Ἀντίτυπον, τὸ σκληρόν, καὶ τὸ ἐκκρούειν ἀντιβαῖνον τῇ ἁφῇ. καὶ ἀντίτυπα, τὰ μετακεχαραγμένα, καὶ τὸν αὐτὸν τύπον ἔχοντα. ἀπὸ τοῦ τύπος. Ἀντιφάρη, ὁ ζέλη παρὰ στρατιώταις. παρὰ τὸ φέρω, ὃ Λυκαὶ φάρω λέγουσιν. ὡς τίμιον τι μέν, καὶ τρίτον φάκω. οἱ δὲ παλλακήν, ἄλλοι μητρυιάν. Ἀντιφαδίς, ἐναντίον. Ἀντίφασις, ἀντικείμενον, κατάφασις καὶ ἀπόφασις. ἡ μάχη καταφάσεως. μέσον γὰρ λαμβανομένου τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, μίαν ἀληθεύειν δεῖ, τὴν δὲ ἄλλην ψεύδεσθαι.

Ἀντιφάτης, καὶ ἀντιφατικὸς λέγεται, ὁμοίως δὲ γηρυόνης καὶ γηρυονικός. καὶ ἀντιφάτης, ἐκαλεῖτο ὁ τῶν λαιστρυγόνων βασιλεύς.

Ἀντιφέρισθαι, ἐναντιοῦσθαι. ὁ ἐνεστὼς λέγεται ἀντιφερίζειν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀντιφέρεσθαι. Ἀντιφερίζειν, ἐρίζειν, ἀντιτείνειν, ἐρίζειν, ἐναντιοῦσθαι. οἱ δὲ ἀντιλέγειν. Ἀντιφής, ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις. Ἀντιφιλοτιμούμενος, πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος ὁ, ὑπὲρ φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν. Ἀντιφονικός. μέρος τοῦ πολεμικοῦ κοσμικός. Ἀντίφρασίς ἐστι, λέξις διὰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον σημαίνουσα. ὡς ὅταν τὸν τυφλὸν πολυβλέποντα εἴπῃ, ἢ τὸν αἰθίοπα μαργαρίτην καλεῖν. καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐναντίας ἀντιφράζεται οὕτως, ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφαυρότατος βάλ᾽ ἀχαιῶν, ἀλλ᾽ ἰσχυρὸς λέγεται. καὶ, Οὐδ᾽ ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς. ἀντὶ τοῦ συνεχύθη, καὶ ἐλυπήθη. ἐνίοτε καὶ αὐτὸ προσίεται τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. οἷον, οὐχ ὁ κάκιστος τὸν καλὸν πρῶτον. ἐντεῦθεν λέγεται, ὅτι ὁ ἄριστος· οὐκ ὀλίγον καιρὸν ἐγίνετο. τὸ δὲ λέγεται, διὰ πολύν. διὰ δὲ τοῦ προκειμένου, τὰ κατ᾽ εὐφημισμὸν λεγόμενα. ὡς ὅταν λέγωμεν τὸ μαδᾶν κλάοντα, ἀλλ᾽ ἀκλαυόμενον, καὶ τὰς ἐριννύας, εὐμενίδας. καὶ τὸν Χάρωνα τὸν λόγος πολεμικόν, καὶ τὸν δυσειδῆ, καλλίονα, ἢ ὡραιότατον. ἢ τὴν σκοτεινὴν, εὐφρόνην. καὶ τὸ πάνυ θερμὸν, ἄγαν ψυχρὸν, καὶ τὰ ὅμοια. Ἄλλως. Ἀντίφρασίς ἐστι, λέξις τὸ ἐναντίον καὶ τὸ παρακείμενον σημαίνουσα. ὡς ἐν τούτῳ, Οὐδ᾽ ἄρα τώγ᾽ ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς. βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐναντίον, διὰ ἰδὼν αὐτοὺς ἐλυπήθη. διὰ ἐναντίου τὸ ἐναντίον σημαίνουσα οὖν ἀντίφρασις, ὡς ὅταν τὸν τυφλὸν εἴπῃ τις, πολὺ βλέποντα, ἢ τὸ δριμύ. Ἀντίφρουροι, οἱ τὴν ἴσην ἔχοντες φρουράν. Ἀντιφιλοτιμεῖται, ἐφάπτεται. Ἀντιφῶν, εἷς τῶν δέκα ῥητόρων. φιλοσόφου μὲν υἱός, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ ῥαμνούσιος. Ἀντιφωνῶ σοι, ἐγγυῶμαί σοι. σημαίνει καὶ τὸ ἀντιλέγω. Ἀντίφωνα, ἐναντιόφωνα. Ἀντίχειρ, ὁ μέγας τῆς χειρὸς δάκτυλος, ἢ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἢ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρί. Ἀντιχεῖ, πρὸς εἶναι, ἀντιλαμβάνειν. Ἀντίχορδα, σύμφωνα, σύγχορδα, ἰσόχορδα. Ἀντίχειρες, ἔθνος τῶν βαρβάρων ἰσθμῶν, τοὺς ἀντίχειρας ἀποκόπτοντα τοῖς γενναίοις, καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτέμνοντα, πρὸς τοὺς ἡττημένους αὐτῶν. Ἀντιχάλκωμα, μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς. Ἀντιχόρτις, σταυρώσεις. Ἀντιψάλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀντᾴδειν. ψαλμὸς δὲ κυρίως, ὁ τῆς κιθάρας ἦχος. Ἀντίψαλμος, ἀντίφθογγος. Εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. Ἀντίψυχοι. οὕτω καλοῦνται οἱ μέμνονος ὄρνιθες. Ἀντλῶσιν. ἐστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ ἔστιν ὁμώνυμος ἡ λέξις. ὅτε μὲν δηλοῖ τὸ ἀπολαύω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀντλῶ πόνον τε καὶ κινδύνων. ὅταν δὲ τὸ δεινοῦ καὶ λαμβάνω, αἰτιατικῇ. οἷον ὕδωρ λίχος ἀντλοῦσιν. ἔτι δὲ τὸ συναντῶ, δοτικῇ. ἔστι δὲ πλεονασμὸς τοῦ ο ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, κατὰ τινάς. οἷον ἀντλάω ἀντλῶ, καὶ ἀντλέω. Ἀντλεῖν, τὸ συνεχῶς ὀρύσσεσθαι. ἀντλῶ, ἀντμῶ, ἀρύομαι, καὶ ἀρύσσομαι. λέγεται καὶ τὸ ἀντλεῖν, καὶ ἐκχεῖν. οἷον, ἀντλεῖ λεξ ἀπὸ φρέατος ὕδωρ, ἤγουν συνεχῶς ὀρύσσεται καὶ ἀνάγει. ἐκ δὲ τοῦ ἀντλούμενον, ὅ, τι ταῦτα συνάγεται, δέρματος αἷμα καὶ λῦθρον. καὶ ἀντλεῖν ἀμφοτέραις, λείπε χερσί. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ἐκπινόντων. Ἀντλεῖς ἐκ πίθου, πα-

ροιμία παρὰ Θεοκρίτῳ, ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. ἀφθόνως γὰρ σοὶ καὶ πλεόνων ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. Ἀντλεῖται, ἐλκύεται. Ἀντλητήρ, κάδος ναυτικός. Ἀντλία, ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. τὸ σκαφίδιον ὃ κοιλότης ἐκ τῶν ἑκάστων τὰς δεξαμενὰς ἀντλίαν, καὶ ἀντλία, ἡ σκηνὴ, ἡ σκάφη, ἐν ᾗ μαστεύουσι, καὶ ὁ καλούμενος. Ἄντλον, κάδον, ἀντλητήριον. τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων. Ἀντλεῖ, γινώσκεις. Ἀντλῇ, ἀνάντλει. Ἀντιάσωμεν, ἀντιπροσενέγκωμεν, ἀντιλαβώμεθα. Ἀντόμενοι, ὑπαντῶντες. παντοῖοι. ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος γίνεται τοῦ ἄντω, καὶ δηλοῖ τὸ συναντήσασθαι. οἶδεν Ὅμηρος καὶ περισπωμένου τὸ θεματικὸν ῥῆμα. ὡς δηλοῖ τὸ, καὶ κ᾽ ἐγὼ ἤντεον. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα οὕτω διαφοροῦνται. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ, αἰδούμενον δὲ ἀνθρώπων. καὶ, οὐδέ τι μ᾽ αἰδεῖται. ἔστι τὸ κοινῶς μὲν λεγόμενον ὀφρυοῦσθαι, ἄλλως δὲ ὀφρυοῦσθαι. ὡς Ἰσοκράτους τὸ κορυφὰς ὀφρυοῦται, καὶ κυλίεται. Ἀντόμενος. ἐπειδὴ αὐτὸ συνεθίσατο Ὅμηρος, τὸ ἄντω βαρύτονον. ἐξ οὗ τὸ ἄντομαι, καὶ ἀντόμενος. οἱ μέντοι μεθ᾽ Ὅμηρον περισπῶσιν, ὡς τὸ βοῶ. Ἀντόμης, σκεδαστῶν. Ἀντομῶσαι, παρακαλέσαι. Ἀντοναί, αἱ τῶν χειρῶν φοραί. Ἄντος, ὕδατος. Εὐριπίδης. Ἀντοφθαλμεῖν, ἀντιβλέπειν, ἐξ ἐναντίας βλέπειν. Ἀντόφρυς. Βοιωτίας εἶδος. Ἄντρα, σκοτεινὰ σπήλαια. Ἀντρέας, ἀντροβάτης. Ἄντρον, τὸ σπήλαιον. κυρίως ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ ἐφ᾽ ᾧ πηγή. ἐπὶ δὲ θαλάσσης, ὁ ἀποτετμημένος ὑπὸ τῶν κυμάτων, λέγεται σπιλάς. ὁ δὲ ἀποσκοπῶν, προβλής. ὁ ὑπὸ τοῖς κύμασι δὲ πέτρα, λέγεται ὕφαλος. ἄντρον δὲ λέγεται τὸ σπήλαιον, ἀπὸ τῶν ἄνω ἤγουν, τετρημένον εἶναι. Ἀντρώδη, σπηλαιώδη. Ἀντρώδεις, ἀνατεταμένον, ἢ σπήλαιον. Ἄντρωνα, τινὲς μὲν βαρυτονοῦσιν, ὡς τὴν ἄγκυρα. τινὲς δὲ, ἀντρῶνα φασὶν, ὡς πυθῶνα. ἡρωδιανὸς δέ φησιν, ὡς πλαγιῶνα. ὠνόμασται δὲ οὕτω, διὰ τὸ τὰς ἐκεῖ τόπους ἀντρώδεις, τουτέστι σπηλαιώδεις, καὶ ὑπονόμους εἶναι. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας, καὶ τὴν ἐν πτολεμαίοις ἀντρῶνος ὄνομα, ἐντεῦθεν εὑρῆσθαι λέγει. εὐφυεῖς γάρ φησι πρὸς μύλους ἔχει λίθους. ὅθεν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀντρώνιος ὄνος, ὡς πρὸς ἀλετὸν δεξιός. καὶ ἀντρών, ἢ ἀντρῶνες, πόλις ἐν θετταλίᾳ. Ἄντυ, ἄντικρυ. ῥάδιον.

Ἄντυα, τὸ ὑποπόδιον. Ἄντυγος, τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος. Ἀντυγχόνειαι, οἱ τοῦ ἅρματος τροχοί. Ἄντυγες, αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος, οἱ τροχοί. Ἀντυγωτός, συνδεδεμένος, ἐπειδὴ αἱ ἄντυγες καταδέονται. παρὰ τὸ ἄντυγα ζεῦγμα. Ἄντυξ. λέξις λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ ἅρματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ζυγοῦ κιθάρας, κατὰ τοὺς παλαιούς. ὁ πῆχυς. καθ᾽ ὃ σημαινόμενον ἄντυγα χορδῶν Εὐριπίδης φησὶν ἐν ὑψιπύλῃ. ἵνα κεῖται ἡ ὀρθότης οὐκ ἐπὶ ὑποδήματος. ἐν τῷ αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδας. αἱ δηλοῦσι τὸ περὶ τὴν ἄντυγα τοῦ ἅρματος μέρος. ἵνα φασὶν ἡ τοῦ ἡνιόχου βάσις ἐστί. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῆς ἐν ἄλλοις ἰσοῖον, ἄντυγα, καὶ ἴτυν, καὶ κύκλον, ὀρθῶς ἡ ὑδατίρης. καὶ σφίγξ, ἄψιν εἶπεν. καὶ ὡς οὐρανοῦ ἄντυξ, ὥσπερ καὶ ἁψίς, εὕρηται φερισαύτων. καὶ ἄντυξ, Ὅμηρος, ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα, ἤγουν ἐκ τοῦ αὐχένος καθήκειν, ἕως ἄκρων ποδῶν. λέγεται δὲ καὶ ἄντυγα εἶναι ἐν τῇ τοῦ ἕκτορος ἀσπίδι δέρμα, οὐ πρὸς ἀσφάλειαν ἴσως, πρὸς τὸ ῥωπαρὸν δὲ μᾶλλον ἀφελείας, καὶ καινοπρεπῆ ἐν ὁπλισμοῦ. φησὶ γοῦν τὸ ὅλον οὕτως. ἀμφὶ δέ μιν, σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν, ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. καὶ σημαίνουσα τὸ κενὸν τοῦ χώματος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἄντυξ, ὁ πυμάτη, τουτέστιν ὅπῃ δέρμα ἔχεται ἡ ἄντυξ. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄντυξ, ἐποίησεν τὸν κατὰ γένος σχηματισμόν. διὰ τοῦτο ἐκεῖ καὶ τὸ ἐγίνετο τὰ δὲ ὥσπερ δὴ τρόπος οἰκονομίας θεοῦ. καὶ ἐκλάσθη ὁ καιρὸς, ὃ νῦν ἐστι δίκη θεοῦ. καὶ ὅσα τοιαῦτα, γινομένης τῆς ἀπολύσεως ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ πρός τι πρᾶγμα προηγούμενον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὕστερον ἐπαχθέν. ἤγουν πρὸς τὸ ἄντυξ, ἢ πρὸς τὸ τρόπος, ἢ νόμος.

μέγας ἰχθύς. ἢ ναῦς, ἤγουν πλοῖον. ἔστι δὲ καὶ φιάλη, ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ. Ἀντίθετα. οὐκ ἐναντιώτατα ἀεὶ σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς, ἐκ τοῦ ἐναντίου συνεστῶτα. Ἀντίφρων, ἐναντίον φρονῶν. Ἀντιοχεῖ, ἐναντιοῦται. Ἀντιοχίς, ὄνομα φυλῆς. Ἀντιόων, ὑπαντῶν, ἢ μεταλαμβάνων. Ἀντιόωσαν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀμειβόμεναι ἀλλήλας, κατὰ μεταφοράν. [illegible] ... Ἀντιάνειρα [illegible] ... Ἀντίπαις, ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὴν ἡλικίαν [illegible]

[illegible]

γον διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὥσπερ ὁ ἐπιὼν ὥστε τὸν ἐγκαλοῦντα ἑαυτοῦ φάσκει προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ γένος λέγων. κοινῶς δ' ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις, τὰ τῶν διωκομένων γράμματα, ἃ ἐδίδοσαν περὶ τοῦ πράγματος. καὶ τὰ τῶν διωκόντων, καὶ τὰ τῶν φευγόντων. ἀντιγραφὴ, καὶ τὰ ἀντωμοσία. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Πλάτων δ' ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ, τὸ αὐτὸ καλεῖ ἀντωμοσίαν, καὶ ἀντιγραφήν. Ἀντιγραφεὺς, ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. Διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς. ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς. Ἀντιδιαμείβεται, ἀντιμηχανᾶται. Ἀντιδιεκδίδωσι, ἀντιδιίστησιν, ἢ χωρίζει, καὶ ἀντιβάλλει. Ἀντιδίκησιν, τὸ ἐν δίκῃ ἀντιβαίνειν. Ἀντίδικός μοι κατέστης, καὶ ἀντεδίκησε πρὸς ἐμὲ καθίστασθαι. Ὁ ἀντίδικος ὑμῶν, κατὰ τὴν θείαν γραφὴν, ὁ διάβολος, καὶ ἡ συνείδησις ὑμῶν, ὁ ἀντικείμενος τῷ κακῷ ὑμῶν θελήματι κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐὰν ἡ συνείδησις ὑμῶν μὴ καταγινώσκῃ ὑμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. Ἀντιδικοῦν, κατηγοροῦν, καὶ ἐναντιούμενος. Ἀριστοφάνης, ὅπως ἀποφύγοις ἂν ἀντιδικῶν δίκην μέλλων ὀφλήσειν; εἴ τις γραφομένοις καὶ μὴ ἀποδείξασιν ἐπιβάλλει χρηματικὴν ζημίαν, καὶ τιμὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτασιν ὑπὲρ εὐφήμου γενόμενος, ἐξέτισαν τὰ χρήματα, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τίσαι, κατεγίνωσκον εἰς τὸ δικαστήριον. ὑπὲρ δὲ τοῦ ὑπέσχοντο. Ἀντίδοξος, ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν. Ἀντίδορον σὺν τῷ ο μικροῦ, τὸ τοῦ δόγματος δόγμα. ὡς ἐν ἐπιγράμμασι, καὶ πάρνον χλωροῦ; ἀντίδορον ἀντίδοτος. σὺν δὲ τῷ ω μεγάλῳ, ὁ δίδοται ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις. Ἀντίδοσις, ἡ μετάληψις. Ἀντίζυγον, στρογγύλον, ἀστραγαλωτὸν, ἐν κύκλῳ. Ἀντίζυγα, ἰσόζυγα. Ἀντίθεον, καὶ ἀμύμονα, καὶ κρατερὸν λέγει Ὅμηρος τὸν πάνδαρον, ἐξ ὧν εὔχεται καλῶν. Ἀντιθεώτερον, ὑπεναντιώτερον. Ἀντίθεσις, σχῆμα λέξεώς ἐστι, καθ' ὃν ἐναντιοῦσιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία, ἢ κατὰ μέρος, ἢ ἀθρόως. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. καὶ ἀντίθετος, ἀντιλογία, ἐρώτησις. Ἀντίθεσις, ἐναντία. Ἀντίθετον, γίνεται κατὰ δύο σχήματα· καθ' ἓν μὲν, ὅταν τὰ ἀντικείμενα ὀνόματα λαμβάνωνται. οἷον, μᾶλλον γὰρ ἐποίουν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας, ἢ τοὺς δικαίους πενομένους. καθ' ἕτερον δὲ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται κατάφασις ἀποφάσει, ὡς τὸ, σὺ μὲν ἔλαβες λῦσαι, ἐγὼ δ' οὐκ ἔλαβον.

Ἀντίθετος, ὁ ἀντικαθιστάμενος. καὶ ἀντικαθιστάμενος, ὁ ἀντιτιθέμενος. ὁ ἀντιτεταγμένος. Ἀντίθυρον κλισίης, τὸ ἄντικρυ τῆς θύρας.

Ἀντικαθισταμένους, ἀντικαθημένους. Ἀντίκακον, ἰσόκακον.

Ἀντικατηγορεῖται, τὸ ἴδιον κατηγορεῖται τοῦ πράγματος. ὃ καὶ μόνῳ ὑπάρχει, καὶ ἀεὶ, ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ γελαστικόν. καὶ τὸ ἴδιον ἀντικατηγορεῖται, ὃ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχον. Ἀντικαθεστῶτα, ἐναντιοῦνται. Ἀντικατέστησαν, ἀντέλαβον. Ἀντικαθίστατο, ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦνται. Ἀντικαταλλαττόμενος, οὐ μόνον ὅταν αὐτὸ λυτροῖ τις, ἢ εἰς φιλίαν ἔρχεται, πρὸς ὃν γίνεται αὐτῷ διαφορὰ τῷ καταλλαττόμενος, ἐχρῶντο οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμείβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ. πολλάκις Δημοσθένης. Ἀντικηδὲ, τόκος ὁ μετὰ τὸ κεφάλαιον. Ἀντικασίγνητος, ἴσος τῷ ἀδελφῷ. Ἀντικαταλαβεῖν, τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην. Ἀντικάμπτειν, ἀντέχειν. λέγουσι.

Ἀντίκειται, τὸ ἐναντίως ἔχει τι πρὸς τὸ ἕτερον. οἷον τὸ πῦρ τῷ ὕδατι. καὶ τὸ ἁπλῶς, ἀντιπρόσωπον κεῖται. οἷον κάθισμα, τῷ προσώπῳ ἀντίκειται. καὶ ἀντίκειται πόρναις, κύβοις, συμποσίοις, ἀντὶ τοῦ πορνεύει, κυβεύει, συμποσιάζει. Ἀντικένωρ, ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς. Ἀντίκλειαν εἶναι τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, Σειληνὸς ὁ Χῖος φησί. καὶ ἐγκύμονα Λαερτίου οὖσαν τὸ τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὅν τινες πολύγονον λέγουσι, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν τεκεῖν Ὀδυσσέα. ὅθεν καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Ἀντικνήμιον, τὸ σὺν τῷ κνήμῃ ἀντικείμενον. ὅπερ καὶ σιμόν καλεῖται παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Ἀντίκοπος, ἐπίκοπος. οὕτως Ἀρχίλοχος.

Ἀντικρὺ, τὸ φανερῶς καὶ ὡς ἄλλος ἐρεῖ, ἐξ ἐναντίας, καὶ κατὰ ἀντιπρόσωπον. τὸ μέν τι ἄντικρυς, τὸ καθ' Ὅμηρον ἐστὶ καὶ διαφέρει σημασίαν ἔχει. ἀντικρὺ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ διόλου. Θουκυδίδης ἀλλ' ἀντικρὺς ἐφαίνετο δὲ ἡ λέξις ἀντὶ ἐναντίον τοῦ ἰόντος. ὡς ἀντικρὺς ὄντων, καὶ οὕτω βλεπόντων τὸ πλοῖον. δεινὸν γὰρ ἐκ τοῦ ἀντικρὺ ὁρᾶν τὸ ἀντικρὺ γένεσθαι. καὶ δηλοῖ πλοῖον ἀντίπρῳρα.

Ἄντικρυς καὶ ἀντικρὺ, διαφέρει. ἄντικρυς μὲν γὰρ λέγεται, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. ἀντικρὺ δὲ περισπωμένως χωρὶς τοῦ ς, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐξεναντίας, καὶ ἀντιπρόσωπον. οἷον ἀντικρὺ καθῆσαι.

Ἄλλως. Ἀντικρὺ κατὰ τοὺς παλαιοὺς γίνεται πολλάκις ἀντὶ προθέσεως, καὶ τὸ κάρτα. ἔστι δὲ κυρίως ἀντικρὺ, καὶ ἐν συνηθείᾳ ἄντικρυ, τὸ κατένωπιν. οὐ πρὸς ὁμοιότητα ἐῤῥέθη τὸ ἀντιπρόσωπον. οὕτως δὲ ἀναλογίᾳ, ὡς οὕτως οὕτω, μέχρις μέχρι, αὖθις αὖθι. οὕτω καὶ ἀντικρὺς, ἀντικρύ. ὅμως ἐφυλάχθη τοῦ ἀναλόγως, κατὰ τὸ μεσηγὺ, καὶ μεταξὺ, καὶ ἅμα, διότι μὴ κατὰ τὸ οὕτως οὕτω, μέχρις μέχρι, ἐφύλαξε καὶ τὸ ἀντικρὺ τὴν αὐτὴν σημασίαν τῷ ἄντικρυς. Ἀντικαρίου τοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐξεναντίας. Ἀντικόρυκος, ὁ ἐπιλίβορος. Ἀντικέων, ἡ ἀλώπηξ. Ἀντιλαμβάνομαι μὲν ἀττικῶς οὐχ εὕρηται. παθητικῶς δὲ ἀντιλαμβάνομαι, ἀντὶ τοῦ περιφέρω καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπικουρῶ καὶ ὑπερμαχῶ, γενικῇ συντάσσεται. ὡς πολλὰ Δημοσθένει, Καὶ ἕως ἔτι καιρὸς, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων.

Ἀντιλαοί, τὰ τῶν ἄστρων κλίματα. Ἀντιλαβαί, λογικαὶ ῥύσεις, ἐξ ἡμιστίχου λεγόμεναι, καὶ μικρὸν παρὰ φρασιν.

Ἀντιλαχεῖν, τὸ δίκην ἐκδικαίαν ἀνατρέψαι, ἐρήμην ὀφλῶν, καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζεσθαι. Ἀντιλαβὶς, ὁ πόρπαξ τῆς τοῦ ἐπιλίβου ἀσπίδος. Ἀντιλάζυσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι.

Ἀντιλαμβάνεται, βοηθεῖ, ἢ κωλύει. Ἀντιλέγειν, τὸ τοῖς λόγοις ἐναντιοῦσθαι, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἀντιλέγω σοι. λέγομεν καὶ ἀντιλέγω τοῦτό σοι, καὶ οὐ δύναμαι ἀντιλέγειν σοι ἐγώ. Ἀντίληψις, ἀντὶ τῆς ἐπίληψις. Ἀντιλήπτωρ, ὁ ἀντιλαμβανόμενος, ὑπερμαχητής, βοηθός. Ἀντιλογεῖν, ἀντειπεῖν. Ἀριστοφάνης, ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογεῖσθαι. ἀντιλέγειν, ἀντειπεῖν. Ἀντιλογικὸς, ἀντιλογιστικός. Ἀντίλυτρον, ἀντίδοτον. Ἀντίμαχος, ὡς αἰσχρὸς καὶ δύσμορφος, καὶ θαλαμηγὸς κωμῳδεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. τρίτος ὁ ψακάδος λεγόμενος. καὶ τέταρτος ποιητής, οὗ μέμνηται Εὔπολις ἐν Δήμοις. Ἀντὶ μῶν, κατὰ μῶν. Ἀντιμισθὸς, ὁ ἀντ' αὐτοῦ ὑπηρετῶν. Ἀντιμόνιον παρὰ ῥωμαίοις, φάσκω πρὸ τοῦ δικαστηρίου κείμενον.

Ἀντίον πολλῶν, ἴσος πολλοῖς. Ἀντίξοοι, ἐναντίοι, ἀντίπαλοι. Ἀντίξοον, τὸ ἐναντίον, ἀσύμφορον. οἷον ἀντιξόως, ἀναγκαῖον τῷ ο εἰς ξ. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ σύμβολον, ξύμβολον λέγουσιν. Ἀντιόπη, νυκτέως ἡ θυγάτηρ. ἣν ὁ ζεὺς σατύρῳ ὁμοιωθεὶς φθείρει. καὶ φυγοῦσα τοῦ νυκτέως τὰς ἀπειλὰς, καταφεύγει εἰς σικυῶνα πρὸς ἐπωπέα. τεκοῦσα δὲ ἀμφίονα καὶ ζῆθον, ἐκθεῖσα ἐν τῷ κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. ὁ δὲ νυκτεὺς σὺν τὴν λύπην τοῦ παιδὸς λυκτεύς, τελευτᾷ. τῷ ἀδελφῷ λύκῳ διαθεὶς, μὴ περιιδεῖν τὴν παῖδα, ἀλλ' ἐλαύνειν. ἀπελθὼν δὲ ὡς σικυῶνα, στρατεύει ἐπὶ τὴν πόλιν λύκος, καὶ κτείνει τὸν ἐπωπέα. καὶ λαβὼν τὴν ἀντιόπην αἰχμάλωτον, παραδίδωσι φυλάττειν δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. ἡ δὲ, φυγοῦσα, καὶ λαθοῦσα, πάλιν τοῖς ἑαυτῆς παισὶν, ἐκδίδοται ἀμφίονι καὶ ζήθῳ. ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. οἱ δὲ, τὴν μὲν ἀντιόπην σώζουσιν. τὴν δὲ δίρκην, ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες, διαφθείρουσι. μεταψάμενοι δὲ τὸν λύκον ὡς ἐκδώσοντες τὴν ἀντιόπην, σφάττειν ἔμελλον, ἑρμῆς δὲ ἐκώλυσε. τῷ λύκῳ δὲ προσέταξε, παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς. Ἀντίον, ἀντὶ τοῦ ἐξεναντίον. λέγεται δὲ ἀντίον, καὶ τὸ ἐν ἀγκτῆρι ἱστίον. ἢ ὁ διοπτήρ τὴν πόλιν ἄρχων, ἢ ὁ δικαστὴς, ἢ ὁ

μέγαν

ἀκέρατον, καθαρὸν, ὑγιαινὸν λέγομεν. ὁμοίως, εὔκρατον, εὐκρασίᾳ, εὐκεκραμένον ταῖς ὥραις, εὐ ὥρας ἔχον, ἄριστα κεκραμμένον, ἀναπνοὰς ἔχον, ἀνακεχυμένον, πνεύματα διαρρέοντα ἔχον, ἀνέμοις διαβίαστον, εὔπνουν, ἀναψύχον, αὔραις διακινούμενον, ὑδρηλὸν, ἐλεύθερον, εὔσκιον, σκιερὸν, καθ' ἥλιον, ψυχεινὸν, εὐχείμερον, ἀλεεινὸν, εὐθερμὸν, εὐήλιον, ταῖς ὥραις δίκαιον, καλῶς οὐρανοῦ κείμενον, εὖ ἔχον, εὔδιον ὂν, καλῶς ἔχον πνευμάτων, αἴθριον, ἀνέφελον. εἰς τἀναντίον, νοσηρὸν, νοσῶδες, νοσερὸν, ἐπίνοσον, ἐπίκηρον, ἐπισφαλὲς, σφαλερὸν, ἐπικίνδυνον, κινδυνῶδες, φλαῦρον, δύσκρατον, βαρὺ, ζοφῶδες, σκοτῶδες, δυσφυὲς, ἀνήλιον, ἄπνουν, ἄνυδρον ταῖς ὥραις, καυματηρὸν, δυσχείμερον, κρυῶδες, κρυμῶδες, πνιγῶδες, κάτομβρον, συννέφελον, διάνυγρον, ἔπομβρον, πηλῶδες, φλογῶδες, καυματῶδες, ζέον, πνιγηρὸν, πνιγαλέον, καῖον, ὑπερκαίον, κατάφλεκτον, αὐχμηρὸν, ὑδατῶδες, χιονῶδες, αὐχμῶδες, αὐχμηρὸν, ἀτμῶδες, ὁμιχλῶδες, φθοροποιὸν, ἔμφορον, λοιμῶδες, κακῶς ἔχον οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἀνεστίος, ὁ ἐκ [illegible]. Ἀνόσιος, πλὴν ὁ νόσος [illegible]. Ἄνοσοι, οἱ [illegible]. Ἀνοχὴ, [illegible]. Ἄντρον, [illegible]. Ἄντρα, [illegible]. Ἀνύω, [illegible]. Ἀνύσας λέγεται [illegible]. Ἀνυστί, [illegible]. Ἀνοχλίζω, [illegible]. Ἀνοχή, [illegible]. Ἀνοχλίζων, [illegible]. Ἀνοψία, [illegible]. Ἀνορθόω, [illegible]. Ἀνωρίῳ, [illegible]. Ἀνταῖος, [illegible]. Ἀντὶ ἀλεξάνδρου, ἀντὶ τοῦ ἀντί. κατὰ συγκοπήν. Ἀνταγορίδας, [illegible]. Ἀνταγωνίζομαι [illegible]. Ἀνταγωνιστὴς λέγεται δὲ ὁ κατὰ τὴν πάλην, καὶ ὁ κατὰ τὴν πόλιν ἐναντίος, [illegible]. Ἀνταδ[illegible]. Ἀντάλλαγμα, [illegible]. Ἄντα, ἄντικρυ.

Ἀνταία, ἐναντία, ἐχθρός. Αἰσχύλος σεμίλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα. καὶ τὴν ἑκάτην δὲ ἀνταίαν λέγουσιν, [illegible]. καὶ ἀνταίαν, ἐνδεῆ, χαλεπὴν. καὶ ἀνταῖος, πολέμιος, ἐχθρός. Σοφοκλῆς. Ἀνταῖα. ἡ ῥίζα οὕτω λέγεται, διότι ἐναντία εἰσὶ [illegible].

Ἀνταίρω, τὸ ἀνθίσταμαι καὶ ἀντιβαίνω, καὶ φιλονεικῶ. δοτικῇ συντάσσεται. [illegible]. Ἀνταῖος, ἐχθρός. Ἀνταπαῖος, σύμφορος. Ἀνταλλάττεται, [illegible]. Ἀντάλλαγμα, ἀντίδοσις. καὶ ἀντάλλαγμα, οἱ κατὰ [illegible] χρυσοῦ, [illegible].

καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ [illegible]. Ἀντάλλαγον καλοῦσι, τὸ ἀντὶ ἄλλου ἀλλαγμένον. [illegible]. Ἀνταλλάττειν, τὸ ἄλλο ἀντὶ ἄλλου εἰσφέρειν. Ἀνταλλ[illegible]. Ἀντ' ἄλλος ἀρχὸς [illegible], ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν, [illegible]. Ἀνταμείβεσθαι, [illegible]. Ἀνταμιλλᾶσθαι, [illegible]. Ἀντάν, [illegible]. Ἀντανακλᾶται, [illegible]. Ἀντανάκλασις, [illegible]. Ἀντανακλάσεως, [illegible]. Ἀνταναπληρῶ, [illegible]. Ἀντανίστημι, [illegible]. Ἀνταπαιτῶ, [illegible]. Ἀνταπόδοσις, [illegible]. Ἀνταποδίδωμι, [illegible]. Ἀνταποκρίνομαι, [illegible]. Ἀντάρας, [illegible]. Ἀνταρκέω, [illegible]. Ἀνταρ, [illegible]. Ἀντάρτης, [illegible]. Ἀντάω, [illegible]. Ἀντεῖπεν, [illegible]. Ἀντέκρουσεν, [illegible]. Ἀντέρως, [illegible].

Ἀντεμβάλλειν, [illegible]. Ἀντεμβιβάζω, [illegible]. Ἀντεπεξάγω, [illegible]. Ἀντεπιθυμῶ, [illegible]. Ἀντέρα, [illegible].

Ἀντέχεσθαι, [illegible]. Ἀντεχνήσατο, [illegible].

Ἀντεξετάζω, [illegible]. Ἀντιβαίνω, [illegible].

Ἀντιβολῶ, πρὸς τὰ λεγόμενα [illegible].

ἰσορ. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. Ἀνθρωπίς, ἡ ἀνάμεσον.

Ἀνασάμενος, ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισάμενος. Ἀνσάμενος, ἀνα-σάς. Ἀνίσατο, ἀντὶ τοῦ ἠγείρετο. Ἀνίσασι τις ἐκ νεκρῶν, καὶ ἀνίσασι τὸν φονεύσαντα, ἤγουν ἐκδικεῖ. καὶ ἀνίσασιν Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ἐπὶ τοῦ Πατρόκλου, ἤγουν λέγει αὐτῷ ὅτι ἀνίστω. Ἀνίσω, ἀντὶ τοῦ ἐφίστω. καὶ ἀνίσου, ἀντὶ τοῦ ἀνίσου.

Ἀνίσοι ἀπλικοί, οὐκ ἀνίσου. Ἀνίχαλον, τὸν ἄτακτον, καὶ ἀδίδακτον. Ἀνίχω καὶ ἀνέχω, ἀντὶ τοῦ ἀνακαλεῖ, ἀνατέλλει, ἀνέρχεται, ἀνατέλλει. Ἀνίχειν, ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου. οἷον, ἀνίχει ὁ ἥλιος, καὶ ἡ πηγή. καὶ ἐπὶ ἀναβλαστήσεως τῶν βοτανῶν. οἷον, ἀνίχει ἡ βοτάνη, ἤγουν ἀναδίδοται. λέγεται δὲ καὶ μεταφορικῶς. [illegible]

[illegible]

καὶ τὸ ἀνθοκρέκησι ποίαις, παρὰ Εὐπόλιδι. καὶ τὸ, Οὐ γάρ σοι μὴ γνῶσιν, ἀλλ' ἠνθισμένον, παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ κεχρωματισμένον. Ἀνθοσμίας οἶνος, νέκταρ, ὁ ἄνθος ἔχων. Ἀνθοσμίας, μέλανος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. μέλανος, ἐρυθροῦ. Ὅμηρος, μέλανος οἴνοιο. [illegible]

[illegible]

Ἀνθρακιά, [illegible] Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν [illegible] Ἄνθραξ, [illegible]

Ἀνθρήνη, [illegible]

[illegible]

τι. [illegible]

Ἀνία, ἐλέγχει, λύπη. [illegible]

[illegible]

Ἀνίεσαι, [illegible] λέξις Ὁμήρῳ συνήθης, πολλαχοῦ κειμένη. [illegible]

[illegible]

κεδονικά. οἱ ἀπ' αὐτῆς, ἀνθεμουσιῶται. καὶ ἀνθεμοῦς, χώρα, ποταμὸς, καὶ λίμνη τῆς μαριανδυνίας. Ἀνθεμουσία, τάγμα τι παρὰ μακεδόσιν. Ἀνθεμόεντα, ἄνθη ἔχοντα. Ἄνθεμον, ῥόδον. Ἀνθεσφόρος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων. Ἀνθέξεται, ἀντιλήψεται, ἢ λήψει. Ἀνθίζομαι, [illegible]. Ἀνθερεὼν, ὁ ἐπὶ τοῦ γενείου τόπος, περὶ ὃν ἀνθεῖ τὸ γένειον. ἢ διὰ τὸ δι' αὐτοῦ θορεῖν τὸ πνεῦμα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ γυναικὸς καταχρηστικῶς. τόδε, ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα. ἀντὶ τοῦ κάτωθεν τοῦ ἀνθερεῶνος, ὁ ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῦσα καὶ ὑφαψαμένη ἀνθερεῶνος. ὁ ἀνθερεὼν φανερὸς, ὁ ὑπὸ τὸ πρυμνὸν τῆς γλώττης ὢν, οὗ ἥπτοντο οἱ ἱκέται. σαφέστερον δὲ εἰπεῖν, τὸ τέλος τῆς ὑπογενείου. ἀνθερεὼν δὲ ἐστὶν, ἔνθα τῆς περικεφαλαίας ὑποτείνεται ὀχεύς. ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ ὑπ' ἀνθερεῶνος, ἤγουν ὑποκάτω τοῦ ἀνθερεῶνος, ὑπ' ἀνθερεῶνα ἢ καὶ τὰ φράγα. ὀχεὺς δὲ οὐ μόνον ἐπὶ μοχλοῦ θύρας, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ ἱμὰς ὁ συνεκτικὸς τῆς περικεφαλαίας, ἀπὸ τοῦ ἔχειν περιτεταμένος. ὅθεν καὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ὄχανον. καὶ ἀνθερεὼν, βοτάνη τις.

Ἀνθέρικον, τὰ τῶν ἀσταχύων ἄκρα καὶ προβολαί. καὶ ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός. Ἀνθερίκων, παρὰ Θεοκρίτῳ ἀνθέρικος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός. καὶ ὁ καυλὸς, ὥς φησιν Ἰόλαός τε, καὶ Θεόφραστος. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος, τὸν καυλὸν μόνον οὕτω καλεῖσθαι βούλεται. Ἀνθέρικος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς, ἢ καυλός. ἡ δὲ χρῆσις, καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ. οἱ δὲ ἀνθερίκους, ἐπὶ τῆς σίδης φασὶν, ἀκολουθοῦντες Ἡσιόδῳ, εἰκότως περὶ [illegible] τοῦ καὶ ἐν Βοιωτίᾳ φυέντος, ὅτι ἐπὶ πυρῶν ἀθέρας, ἱερὸς εἶναι. καὶ γίνεσθαί φασι τὸ ἀνθέρικος, ἐκ τοῦ ἀθὴρ ἀθέρος, πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ εὑρίσκονται μάλιστα εἰς τοῦτο λέγοντες, καὶ ὅτι ἡ στίχος ἄρουρα οὐκ ἀσφοδέλους φέρει, ἀλλὰ πυρῶν ἀνθέρικας. ὅτι δὲ ἀθὴρ καὶ ὁ ἀνθέρικος λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀσταχύων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. οἱ παρὰ Λάκωσι, καὶ ὅτι ἀνθερίκων ἡ στιβὰς, ὁ ἀνθέρικος. φέροντες χρῶσιν τὸ, λίθινοι οἱ παλαιοὶ οἰκίας ἔχοντες ἐξ ἀνθερίκων πεποιημένας μακρὰς, ὅπον σκιὰς ἔχειν, ὅσας περιφέρονται ὅσον ἂν φέρονται. ὡς ἂν οἱ ποιοῦντες σκιαπόδων πλημμονέστεροι. ἐκείνοις γὰρ αὐτοφυὴς ἡ σκιὰ, ἐκ τῆς τῶν ποδῶν ἄγαν πλατύτητος, ὡς αἱ ἱστορίαι περιηγοῦνται. εἰ μὴ ἄρα αἱ τῶν σκιαπόδων, σκιᾶς χάριν ἐκ τῆς ἀνθερίκων σκηνῆς τοῦ βάρους τοῦ παρὰ τοῖς σκιάποσι ποδῶν ἐλαφρότεραι εἰσίν. Ἀνθέριξ, παρὰ τὸ ἄνθος. σημαίνει δὲ τὸ ἄκρον τῶν ἀσταχύων. ἢ φυτόν ἐστιν, ὃς καὶ ἀνθέρικος λέγεται. οὗ ὁ τόνος, κατὰ τὸ ὁ κῆρυξ, καὶ ὁ κήρυκος.

Ἄνθεσι μήλων, τοῖς ἀκροδρύοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων πᾶς καρπὸς δένδρου μῆλον λέγεται. Ἀνθεστήρια, τὰ Διονύσια. φησὶν Ἀπολλόδωρος καλεῖσθαι κοινῶς, τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην ἀνθεστήρια. κατὰ μέρος δὲ, πιθοιγίαν, χόας, χύτρας.

Ἀνθεστηριάδας, τὰς ἐχούσας ὥραν γάμου. ῥόδιοι. Ἀνθεστηριὼν. ὄγδοος μήν ἐστι παρ' ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. ἔνιοι δὲ ἐν τοῖς τῆς συναγωγῆς, κεκλῆσθαί φασιν αὐτὸν οὕτω, διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε. Ἀνθέσται, ἐλεύθεροι, παρὰ ταραντίνοις. Ἄνθη, ἡ ἄνθησις, καὶ τὰ χρώματα. ἀπὸ τούτου τὸ ὀνομαστικὸν ἡ γενικὴ τοῦ πληθυντικοῦ, τῶν ἀνθῶν. ὡς τὰ βέλη τῶν βελῶν, καὶ τὰ γένη τῶν γενῶν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα περισπᾶται ὁμολογουμένως. τὰ δὲ ἄνθη, οὐκέτι τῶν ἀνθῶν. ἐπειδὴ ἄλλο τι ἐμφαίνει. οἷον, ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν, ἀπὸ τῶν ἐγχέλεων. ὅθεν τοῦτο μόνον διαιρεῖται τὸ ἀνθέων γραφόμενον. ὡς Φιλόστρατος εἰκόσι, τῶν ἀνθέων ἡ ἐλευθερία. Ἀνθηδρὼν, ὁ τενθρηδών. Ἀνθηδών. καλεῖται οὕτως, διὰ τὸ αὐτῆς ἀνθηρόν. ἢ ἀπὸ ἀνθηδόνος, ἢ ἀνθὰς ἀπ' ἐγγόνου προσεδρεύοντος. συνῴκησαν δὲ αὐτὴν θρᾷκες. διὸ καὶ Λυκόφρων θρηικίαν ἀνθηδόνα φησίν. ἐκ ταύτης γλαῦκος ὁ θαλάσσιος δαίμων, κατὰ τὸν μῦθον. ὃς ἰχθῦς εἰς γῆν ἐκθεὶς ἰδὼν λαχανευόμενον τὴν γῆν, καί τινος βοτάνης ψαύοντα καὶ ἀναζωπυρηθέντα εἰς ὕδωρ ἐπ' ὕδωρ, καὶ τῆς θαλάσσης αὖθις γενόμενον, μιμεῖται. καὶ τῆς αὐτῆς πόας γευσάμενος, καθήλατο εἰς θάλασσαν. καὶ εἰς κῆτος μεταβληθεὶς ἀπαθανατίζεται. φησὶν ἁλιεύων ἦν ἄπιστος, καὶ νήξασθαι δεινότατος, καὶ ἐμβραδῦναι τῷ βυθῷ, καθὰ καὶ τοῖς χέρσου εὔπλους. καὶ ταῦτα, τὸν περὶ αὐτοῦ μῦθον πλασθῆναι πιθανῶς ἐχορήγησεν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, γένος τοῦ γλαύκου οὕτω ποιεῖται θεῖον.

Ἀνθηδὼν πατρὶς ἐμὴ ἐπὶ πλευροῖς θαλάσσης, ἀντίον εὐβοίας, ἔνθεν ἐγὼ γένος εἰμί. πατὴρ δέ με γείνατο κοπεύς. παντικὸς δὲ φασι καὶ κολυμβητὴς γενόμενος, πέλαγος ἐκάλεσεν σύμης ἐραστής. ἢ ὁμώνυμος ἡ ἐν καρίᾳ νῆσος σύμη. ἄλλεται δὲ καὶ τῆς ἀργοῦς δημιουργὸς γενέσθαι. ἐπειδὴ αὐτῷ, ὅτι ἰάσων τυρρηνοῖς ἐμάχετο, μόνος αὐτὸς ἄτρωτος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ μεῖναι. τὴν δὲ βοτάνην, ἣν φαγὼν ἄφθιτος ἢ καὶ ἀθάνατος ἐλέχθη γενέσθαι, ἄγρωστιν εἶπεν ὁ γράψας, Καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρεν, ἣν κρόνος κατέσπειρε. μαθεῖν αὐτὴν λέγεται κατὰ μὲν τινας, ὑπὸ ἰχθύος. κατὰ δὲ ἄλλους, ὑπὸ λαγωοῦ τεθηραμένου. ὅν φασι λειποθυμοῦντα ἐκ δρόμου, ἀπαχθῆναι ὑπό τινος κρήνης. καὶ πόας παρακειμένης ἀπομάσσαν τὸ ζῷον, ἤδη ψυχόμενον. ὡς δὲ ἀνεζωπύρησεν ὁ λαγωὸς τῇ βοτάνῃ, ἐπιγνοὺς ὁ γλαῦκος αὐτῆς τὴν δύναμιν, ἐγεύσατο. καὶ οὕτως ἔνθεος γενόμενος, εἰς θάλασσαν ἑαυτὸν ἐξέρριψεν. καὶ τὸ ἐντεῦθεν, λαβὼν ἐν δίναις τοῦ μύθου, ἀοίδιμον θέσθαι αὐτόν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τοῦ ἀνθηδονίου γλαύκου. κατὰ δὲ τινας ἀνθηδὼν, πόλις βοιωτίας ἐσχάτη παραλίας τῆς πρὸς εὔβοιαν. Ὅμηρος, ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν. ἡ καὶ πόλις παλαιστίνης. καὶ ἀνθηδὼν ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Ἀνθηλά, περιδέρια.

Ἀνθηλεῖν, τὸ πυρὸς ἄνθει ἀνθύσσειν. Ἀνθήλη, πύργον, ἢ περίλημμα. Ἄνθηλος, ἡ σιαλὼν, καὶ τὸ ἀπορείσωμα τοῦ ἐλαίου ἀντικουρείας. ἐνίοτε δὲ τὸ μίμημα, ὁ ἀντάλλαγμα. ὡς Θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκιάζοντα τῷ ἡλίῳ [illegible], ἃ καὶ ἀνθήλια καλεῖται. Ἀνθήμασιν, ἐξανθήμασιν. Ἀνθ' ἡμέρας, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἀνθημερὸν, τὴν σήμερον ἡμέραν. Ἀνθήνας, ὁ προσφάτως συντεθειμένος τυρός. Ἀνθηρὸν, ἀνθηρὸν, βαπτόν. Ἀνθήνη, πόλις τῆς λακωνικῆς. Ἀνθηρυμένος, ἀντιλαμβανόμενος, ὁ προσκείμενος. Ἀνθερὸν, ἡ σπαλαγγίων.

Ἄνθας βαρύτονον, καὶ πάντως τὸ ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκὸν, τῆς ποιότητος. Ἀνθίας. ὄνομα ἰχθύος. Ἀνθίνην οἶνον, ἤτοι τὸν ἀνθισμένον, ἢ τὸν ἐκ τῶν ἀνθῶν ἡδυσμένον. Ἄνθινον, βαπτὸν, ἀνθηρόν. Ἀνθιππασία, ὁ ἱππικὸς ἀγών. Ἀνθίσασθαι μουσικῆς. καὶ ἀνθισμένοι μουσικῆς, οἱ ἀθροισθέντες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς. Ἀνθοβόσκων, ἀνθοτρόφον. Σοφοκλῆς. Ἀνθολεῖν, ἀνθολογεῖν. Ἄνθολκον, ἀντίρροπον, ἰσοσκελές. Ἀνθομολογησόμεθα, εὐχαριστήσομεν, ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας. Ἀνθοπωλεῖν, οἰνοπωλεῖν, φαρμακοπωλεῖν. Ἀνθορμηθήσονται, ἀντεπιθήσονται. Ἄνθος λευκὸν, τὸν ἀφρισμὸν τοῦ ἐλαίου φησὶν Ὅμηρος, κατὰ τοὺς παλαιούς. οἵ φασι καὶ κανηφόρους ὡς τὰ πολλὰ, τοὺς ὑψηλοὺς εἶναι τόπους. ἀμέλει φασὶ καὶ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀττικῆς, πρῶτον ἐλαίαν φανῆναι. Ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι. οὐκ ἀποχρῶσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι. οὐ γὰρ εἴ τι ἄνω θεῖ καὶ αὔξεται, τοῦτο καὶ ἄνθος λέγεται. ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἄνω θέουσι, καὶ ἄνθη οὐ λέγονται. ὁμοίως δὲ καὶ ἔλαφος, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις, ὅπερ ποιεῖ τοῦτο τὸ κέρας θυμιώμενον. καὶ οὐκ εἴ τι τοῦτο ποιεῖ, ἔλαφος λέγεται. ἡ γὰρ δίκταμνος βοτάνη καιομένη τοῦτο ποιεῖ, καὶ οὐδέ ποτε ἂν κληθείη ἔλαφος. ἢ ἄνθος, τὸ τῶν βοτανῶν. ἀφ' οὗ καὶ ἄνθινος στέφανος, ὁ ἐξ ἀνθέων. ὥσπερ χρύσεος στέφανος δηλονότι, ὁ τοιοῦτος ἐκ χρυσοῦ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἄνθινος εἰ μὴ τὸ στέφανος ἔχει προσκείμενον, ἀτελές ἐστι. τὸ δὲ χρύσεος, μόνον ἀεὶ λέγεται, καὶ δηλοῖ νόμισμα ἐκ χρυσοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν βοτανῶν ἄνθης, λέγεται ἄνθος κατὰ μεταφορὰν καὶ τὸ χρῶμα. ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ, τῷ τῆς ἰλύος ἄνθος φαίνεται, ἤγουν τὸ χρῶμα τῆς ἰλύος. ἔστι δὲ ἴλη, βοτάνη τις. καθὸ λέγεται

[illegible]

ἄνιος. καὶ ἀττικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἄνως. τὰ δὲ εἰς ω θηλυκὰ εἰς ος μεταπίπτοντα, κατὰ τὴν σύνθεσιν προπαροξύνονται. οἷον, σκιὰ ἄσκιος, ὥρα ἄωρος, πεῖρα ἄπειρος. οὕτω καὶ ἴα, ἄνιος. ἢ παρὰ τὸ ἄνω, τὸ φωνῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, ἄναος, ὁ ἄφωνος. ὡς αὐδῶ, ἄναυδος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄνεως. καὶ ἀττικῶς, ἄνεως. ὡς νεώλαος, νεώλεως. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄνω, καὶ προπαροξύνονται. κανὼν γάρ ἐστιν, ὁ λέγων, ὅτι ἀπὸ ῥήματος ἀποτελεῖται ὄνομα σύνθετον εἰς ος λῆγον, [illegible] ὀξεῖαν ἔχει. οἷον μοχθῶ ἐρίμοχθος, συλῶ ἄσυλος, φυτῶ νεόφυτος. οὕτως οὖν, αὔω ἄναος, καὶ ἄνεος, μακρὸν φυλάττον τὸ α. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, [illegible] συνεχῶς διφθόγγῳ, μετὰ τὴν ἀπέκτασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, [illegible] τὸ α, οὐχ ἑτέρου λόγου ἐπικρατοῦντος. οἷον, κλαίω κλάω, οὐρανὸν οὐράνιον. οὕτως οὖν αὔω, ἄναος, καὶ ἄνεος, μακρὸν ἔχει τὸ α. ἄλλοι δὲ ἐπίῤῥημά φασιν εἶναι τὸ ἄνω, μὴ προσγράφοντες τὸ ι ἐν τῇ λεγούσῃ, ὡς εἶναι κατ' αὐτὰς ὁμοίαν συντάξεως, τὸ ἀκέων ἐγένοντο, καὶ τὸ ἄνω ἐγένοντο. καὶ διάλυσιν [illegible] τὸ, αἱ δ' ἄνω ἧσαν, ὅσον εἶναι. [illegible] ἀκέων ἦν, δοκεῖ ἐπίῤῥημα εἶναι, διὰ τὸ ἀκέων [illegible]. ἄνως, ὁ ἄφωνος [illegible] [illegible]. ἀνώγει, μέσος παρακείμενος, συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων. ἀνοίγω, ἤνοιγον. [illegible] [illegible]

ἀνιαρὰ, ἐνόχλησις. ἀνίη. [illegible] [illegible]

[illegible]

ἀνιαρότερος, ἀνιαρώτερος. [illegible] [illegible]

[illegible]

ἄνοια, ἄγνοια, [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ἄνευ [illegible]

Ἀνερόσκος, ἄνθους εἶδος. Ἀνέρχομαι, μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. οἷον, ἀνέρχομαι μαθὼν φιλοσοφίαν. Ἀνερχομένη, ὑποστρέφουσα. Ἀνερώτα. παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι ἐν πλείστοις. οἷον, Μηδὲν ... ἀνερώτα, ἡ περιττή ἐστιν ἡ πρόθεσις, ὡς Αἰολικὴ, τὸ πολλάκις ἐρωτᾶν. Ἄνες, συγχώρησον, ἄφες, ἀπόλυσον.

Ἀνέσαι, Ὅμηρος. εἰς εὐνὴν ἀνέσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνακλῖναι, ἢ ἀναβιβάσαι, ἀνακαθίσαι, ἀναθεῖναι. κατὰ τὸ, ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντο ἄγειν. καὶ ἀνέσαιμι, ἀναπείσαιμι, παρορμήσαιμι. Ἀνέσει, σώσει, ἀναπέμψει, καὶ ἐπανάληψιν ποιήσει. καὶ ἀνέσει θεὸς, ἀντὶ τοῦ ἀνήσει, ἀφήσει, ἀπολύσει. οὗ τὸ ἐναντίον, ἁλῶναί ἐστιν. καὶ ἀνέσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀφίεσθαι, ἀπολύεσθαι, ἀναπαύεσθαι. Καὶ κόμην ἐς θέρος οὕτως ἀνίεται, λυθεὶς ... Ἀνεσθαι, εὐφράνασθαι. οἱ δὲ, φθίνειν. Ἀνεθέν, ... ἐθισμένον.

Ἀνεσίαν, τὴν ἄνεσιν, καὶ τὴν ἄδειαν λέγουσιν. Ἄνεσις, ἀνάπαυσις. Ἀνέστιον, ἀνέμεστον. Ἀνεσκολοπισμένοι, ἐσταυρωμένοι. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα. ἢ καὶ οἱ κάλαμοι.

Ἀνεσόβησαν, διήγειραν. ὡς τὸ, Οἱ δὲ βάρβαροι ὑπὸ σκληρότητι καὶ ὄγκῳ φρονήματα ἔχειν, τὴν ὡς ἀγέλας ἀνεσόβησαν ἵππων.

Ἀνέσπακεν, ἀνέσπασεν, εἵλκυσεν. Ἀνέστερον, ἀσκότεινον.

Ἀνεστάλη, μετεκινήθη. Ἀνεστάλησαν, ἐκρύβησαν. Ἀνέστην, ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν. ἵσταμαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔστησαν. καὶ κατὰ συγκοπὴν Αἰολικῶς, ἔσταν, καὶ ἀνέσταν. Ἀνεσταυρώθη, ἀνεσκολοπίσθη. Ἀνεστάλησαν, ὑπεχώρησαν. Ἀνεστηρίχθη, ἀνέστη. Ἀνέστιος, Αἰολικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀνέστιος οἶκος, καὶ ἀνέστιος δόμος. ἤγουν, ἀνάστατος γέγονε. καὶ ἀνέστιος τῆς οἰκίας, ἐπὶ τῶν ἔργων. καὶ ἀνέστιον ἐγὼ ἐπὶ τὸν, καὶ ἀνέστιος ἑαυτοῦ τὸ μνῆμα. Ἀνέστιος, ὁ ἄοικος. ἑστία γὰρ ἡ οἰκία. Ἀνεσκευάσθησαν, ἀνηρπάσθησαν. Ἀνεσταλμένα, ἀνατεταραγμένα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνεσύρετο, ἐγύμνωσεν, ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν. Ἀνέχεεν, ἀνέτεινε. χέω γὰρ τὸ ἐκτείνω. ἔχεον, καὶ ἀνέχεον. Ἀνέχεο, ἀνέχου, ἀντὶ τοῦ ἀνέχειν, ἀνέχεσθαι, Αἰολικῇ συντάττεται, ὡς παρὰ Ὁμήρῳ ἀρίστει, παθητικῶς ἀνέχειν. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις, ἀνέχει χεῖρα φησὶ, καὶ ἔγχος, καὶ τὰ ὄμματα. λέγει δὲ καὶ μετοχὴν παθητικὴν, ἀνεχόμενος. Δεῖ δὲ ὡς εἰδέναι τὰ ἐνεργητικά. ἤγουν τὸ ἀνέχει, καὶ τὸ ἀνεχόμενος. Ἀνέχεται, ἀνέτειλεν. ὡς τὸ, ἡ σελήνη ἀνέχει λαμπρά. Ἀνέχειν, ἐκράτησεν, ἄνω ἔχειν, ἐπῆρεν, ὕψωσεν. Ἀνέχον, ἀνέστησεν ἐπ᾽ ὀλίγον. Ἀνεώγον, ἀνεκτήσαντο. Ἄνεται, ἀνύεται, ἀναλοῦται καὶ τελειοῦται, ἐκ τοῦ ἄνω. τὸ φέρω, ἄνεται. ἄνω δὲ τὸ πράττω, ὡς τὸ ἄνεται νύξ. ἤγουν, τελειοῦται. Ἄνετε, ἄφετε, ἐάσατε. Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ, Ἄνετέ με ἄνετε παράγοροι. ἵημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν. ἡ μετοχὴ, εἷς ἕντος, καὶ τὸ προστακτικὸν, ἕς. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἄνες, ἄνετε, καὶ ἄνετος.

Ἄνευ, ἀντὶ τοῦ χωρὶς, ἀνειμένον θεωρεῖ. τὸ χωρὶς ἄνευ Δωρικοῦ. Ἀνευεπὴς, ἀνευκλεής. Ἀνευθε, οὐ μόνον πάνυ κατὰ ... Ἀνευθε, ἀπερρίφθαι λέγει, τὸ ἀναστρέφεσθαι. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀγγείων καὶ τραπεζῶν, ἄνω κάτω γινομένων. λέγεται δὲ καὶ πόλις ἀναστρέφεσθαι, ὅτε χαλεπή. Ἀνέυρηχον, ἐν συνθέσει εἰλεῖμενον. Ἀνευῶς, ἀνεστραμμένος. Σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. Ἄνευ, ἄνευθεν, χωρίς. Ἀνευήσαι, τὸ ὑποτεῖναι. ἔστι δὲ τὸ ἐν ὕμνοις εἰς Διόνυσον. Ἀνευθέτε, ἀχρεῖον. Ἀνεύθετον, ἀζήμιον, ἀπήκοον, ἄνευ ἐπιτιμίου. καὶ ἀνεύθετος, ἀκατάλλακτος. Ἀνευρίσκεσθε, εὑρίσκεσθε. Ἀνεῦρε, ἐξεπάτησε. Ἀνεφανον, φανερὸν ἐποίησεν, ἀνήνεγκεν. Ἀνέφαλον, ἀφελάφρον.

Ἀνέφελον, τὸ ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβὲν ... λαμπρόν.

Ἀνέφηνε, ἀνεδείξατο, ἀνεφάνη, καὶ ἀνέπεμψεν, παρεμύθειτο, παρεκάλει, καὶ ἀνεμιμνήσκετο. Ἀνέφικτον, ἀκατάληπτον, ἀδύνατον. Ἀνεφίεται, ἀσυγχωρεῖται. Ἀνέφλεγεν, ἀνέβαλλεν, ἀνέ-ζει, ἀνέβαλεν, ἀνέφυ, ἀνῆλθεν. Ἀνέφρασεν, ἐκ τοῦ μέλλοντος ἀνέφρασεν. Ἀνέφυ, ἀνέτειλεν, ἀνῆλθεν, ἀνέζησεν. Ἀνεφροῦ-σε, μετεωρίζονται. Ἀνεφύσησαν, ἀπέβησαν. Ἄνεχε παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπίσχε, ἀποστρέφεσθαι. ὁ δὲ ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ, ἔχε μένε δὲ τοίνυν, ἄλλοτε. Ἀνέχειν, ἀντιπολεμεῖν, ἀντέχειν. Ἀνεχαίτισεν. Δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀνακόψειν, ἀναχαιτίσειν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων.

Ἀνεχέγγυος, ἄπιστος. Ἀνέχω, σώζω. οὐχ ὡς ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἐπέχω. καὶ Θουκυδίδης, Αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων πολέμους ἀνέχουσιν. ὅ ἐστι σώζουσιν. ἀνέχειν καὶ τὸ βαστάζειν, ὃ μᾶλλον ἐπὶ πολλοῖς ἀνέχειν. ἀνέχει καὶ τὸ ὕψει, καὶ τὸ ὑπερέχει. ὡς τὸ, ὄρος τοῦτο ἀνέχει. καὶ πόνοις τε ἀνέχων ῥᾷστα καὶ σκληρῷ βίῳ καὶ ῥακεῖ ἐνδεδυμένος. καὶ Σοφοκλῆς, οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων, ἀντὶ τοῦ οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. ἢ ἀνέχειν, ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν, κωλύειν. ἀνέχειν τε αὐτοὺς τὰς ἐπιπολαίους ὁρμὰς, καὶ ἐκθυμίας.

Ἄλλως. Ἀνέχειν, λέγεται μὲν μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναβαστάζειν, συντασσόμενον αἰτιατικῇ. οἷον, ἀνέχουσι τὸν οἶκον οἱ κίονες. λέγεται δὲ καὶ ἀμεταβάτως, καὶ δηλοῖ τὸ ἐπέχειν, κατέχειν, καὶ τὸ σφοδρῶς κρατεῖν καὶ φυλάττειν. οἷον, κατέχει τις τὴν φρένα. ἢ τὸ φρουρεῖν, αἰτιατικῇ συντασσόμενον, ὡς καὶ Δημοσθένης, Τοὺς θεοὺς, οἳ τὴν χώραν κατέχουσι. Διέχειν, τὸ διαστῆναι καὶ διαλείπειν, καὶ ἀφίστασθαι. οἷον, πόσον διέχει ὁ κίων τῆς ὀροφῆς διέχει ... ἕνα, ὅπερ δηλοῖ τὸ ἀπέχειν. ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων, τοῦτ᾽ αὐτὸ δηλοῖ τὸ διέχειν ἐπὶ τῶν μεταξύ. καθά φησι καὶ Λιβάνιος, Τὸν ἀπόλλω μὲν εὐθὺς, ὅτε καὶ μικρὸν διέχοντα τοῦ τέγους. Ἀνέχεσθαι, ὑπομένειν, καὶ τρέφειν. Ἀνέχομαι τοῦ θεοῦ, τρία σημαίνει. τὸ ὑπομένω, καὶ συντάσσεται κοινῶς μὲν γενικῇ, ἀττικῶς δὲ, αἰτιατικῇ. ἐκ λιθίνης, ἐξελάμβανε μὲν γὰρ ἔδειξεν ἐμαυτὸν ἀνέχεσθαι τὴν ὀργήν. καὶ οὐκ ἀνέχομαι γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τὴν θέρμην. ὁ ἀναβαστάζομαι, καὶ συντάσσεται δοτικῇ. ὡς τὸ, ἀνέχομαι ὑπὸ ἵππων, καὶ δόμος ἀνέχεται τοῖς κίοσι. τὸ καταφρονῶ, καὶ συντάσσεται γενικῇ. ὡς τὸ, ἀνέχομαι τοῦ θράσους σου. καὶ ἀνέχομαί σου λοιδορίαν, καὶ σοῦ λοιδοροῦντος. Ἀνεχομένην, ὑποφέρουσαν. Ἀνεχόμενος, ἄνω εἰχόμενος συνεχόμενος. Ἀνέχουσιν, ἀνακρατοῦσιν. Ἀνέχειν, ἀνέχομεν, ἀνέρει, ἀνακομίζειν. Ἀνεψιάζοντο, διέφθειρον. οὕτω Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὡς χρείαν ἐκ παραλήψεως. Ἀνεχύθη, μετεχειρίσθη.

Ἀνέχω τὴν λύπην, ἤγουν ἀναφέρω. ἀνέχω καὶ τὸ ἄνω ἵσταμαι. καὶ ἀνέχω ὁ ἀναφέρομαι, καὶ ἀνακουφίζομαι. καὶ ἀνέχω τὰς χεῖρας ἐπὶ εὐχαῖς. ἀνέχω τὸ κωλύω, καὶ εἴργω. Σοφοκλῆς, Δορκάλωτον εἶρξαι λέχος ἀνέχει, ἤγουν κωλύει καὶ εἴργει. καὶ ἀνέχω ἐπὶ εὐχαῖς, ἀντὶ τοῦ ἀνατείνω. καὶ ἀνέχω ἐπὶ χαρῶν, ἀντὶ τοῦ ὑψῶ. ἀνέχω ἐπὶ βάρους, ἀντὶ τοῦ βαστάζω. καὶ ἀνέχει ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπερανίσταται καὶ ὑπερφαίνεται. καὶ ἀνέχει μεταβατικῶς ἀντὶ τοῦ ἐκβαστάζω. καὶ ἀνέχει, ἀντὶ τοῦ ἀναχαιτίζω καὶ ἀνατέλλει.

Ἀνεψιαιτημένος, ἐκπεδασμένος. Ἀνεψιαδοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονὼς, ἢ τῆς ἀνεψιᾶς. Ἀνεψιοί, ἀδελφῶν υἱοί. ὡς Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας. ἀδελφιδοῖ δὲ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες.

Ἀνεψιὸς, ὁ ἐξάδελφος. καὶ αὐτανέψιος, ὁ πρωτεξάδελφος. καὶ ἐξανεψιὸς, ὁ ἐξαδέλφου υἱός. ἀδελφιδοῦς δὲ, ὁ ἀδελφόπαις. Ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. Ἀνέψυχεν, ἀνεπαύσατο. Ἀνέψυχον. ὁ περὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀνέψυξεν. Ἀνέψυξα, ἀναπαυόμενος. Ἀνέψυχον, ἐκτείνω.

Ἄνω, οἱ ἄρμοι, μετ᾽ ἐκπλήξεως εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν. ὡς τὸ, Τίπτ᾽ ἄνω ἐγένεσθε; ἐννοία, ὁ σημαίνει τὴν φωνὴν, παρὰ τὸ ἴεσθαι, τὸ ὁρμᾶσθαι. ἡ πανταχοῦ πεμπομένη φωνή. πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τροπῇ, ἰωή. διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκούειν ἵεσθαι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἴος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄιος. καὶ ἄνιος, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἄφωνος. ὡς αἴσιμον, ἀναίσιμον. τροπῇ τοῦ ι εἰς ο, ἄνος.

λος. Ἀνεμώνη, τὸ ἄνθος. διὰ τὸ φύλλον ὑδαλέστατον εἶναι, πατεῖ ἀνέμω. ἄλλοι δὲ, ἄνθος ἄοδμον. ὅ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀδώνιδος. Νίκανδρος δέ φησιν ἐκ τοῦ Ἀδώνιδος αἵματος φυῆναι. Κρατεύας δὲ, ὁ Κρατεύας κατὰ λέξιν, δύο φασὶν εἶναι τὰς ἀνεμώνας. τὴν μὲν, ὁ ἔστιν ἔχουσαν μέλαν. τὴν δὲ, φοινίκεον. Σωσίβιος δὲ, τὰς ἀνεμώνας παρὰ Λάκωσι, φαινίδας καλεῖσθαι φησίν. ὁ ἀνεμώνη, ὡς λέγω, μέγας ὕλος, καὶ φίλημα, καὶ ἡ μήκων, καὶ τὸ ἄνθος, καὶ φυτὸν τὸ ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον, ἢ μάταιον, καὶ ἀνεμῶδες. Ἀνεμώρεια, πόλις τῆς Φωκίδος. ἀνόμασται μὲν φασὶν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος πάθους. ὑπέρκειται γὰρ αὐτῆς, τὸ καλούμενον κατοπτήριον χωρίον. ἐξ οὗ δὴ ἡμέραν καὶ νύκτας καταιγίζεται πανταχόθεν. ἔστι δὲ μεθόριον Φωκίδος καὶ Δελφῶν, κειμένη ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ. ταύτης ἐν τοῖς ἰθυντικοῖς, ἐν οἷς καὶ ὅτι ἀνεμώρεια, ἢ νῦν ἀνεμώλεια. τὸ μὲν παλαιὸν καλεῖσθαι ἀνεμώρειαν, ἐξ ὁμοίου μὲν καθ' πάθος ὠνόμασται. οὐδετέρως μὲν ὤν προσάγεται ἢ δὲ τοῦ γεωγράφου περὶ ἀνεμωρείας ἱστορία, φησὶ καὶ αὐτὴ, ὅτι καταπλήκτος χῶρος ἐπὶ κατατρίζων εἰς ἀνεμώρειαν κρημνός ἐστιν, ἀπὸ Παρνασσοῦ λήγων. καὶ ὅτι ὅρος ἀνεμώρειαν ταύτην εἶναι, καὶ ὅτι ὅριον ἦν ὁ τόπος, Δελφῶν καὶ Φωκέων. Ἀνένδεκτον, ἀπαράδεκτον. Ἀνένηκεν, ἐκένωσεν ἐκ βάθους. Ἀνενεγκὼν, καὶ ἀνενήνοχε λέγεται. Κόιντος, τὸν πόνον ἐμοῦ καὶ ἱκεσίαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνενήνοχε, ἤγουν, ἀνέπεμψεν. ὡς τὸ, ὁ δὲ ἀνενεγκὼν, ἠρώτα πόθεν ἥκειν. Ἀνενδοίαστον, τὸ ἀναμφίβολον. Ἀνενδοιάστως, ἀναμφιβόλως, ἀδιστάκτως.

Ἀνενήνοχε, ἤγουν ἀνήνεγκε πνεῦμα. Ἀνενεοῦτο, ἀνεμιμνήσκετο. ὡς τὸ, Ὁ δὲ βασιλεὺς, ἐκλώσατο αὐτό· καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τῆς κατεσκευασμένης πάλαι. Ἀνένευσεν, ἀδιάλλακτον, ἀμάλακτον, ἀνένδοτον. Οὐ δὴ παραβάλλεσθαι, καὶ κυβεύειν τὸν βίον. τὴν παράταξιν ἀνένευε ὄντα τῆς μάχης, καὶ τοὺς βαρβαρικοὺς χρόνους. Ἀνενεχθεὶς, ἀναβιβασθείς. Ἀνένευσεν, ἀνῦσεν. ἢ ἀπὸ ... Ἀνένευε, ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζεται, παροξύνεται, ἀνεπείθετο. λέξις δὲ καὶ αὕτη ἀγαθὴ, καὶ τοῖς συγγραφεῦσι. λαφύρων ἐκ χορδῶν ἀνεμίσθουν, ἢ μᾶλλον ἐκ κενῶν λυθέντων ἐπὶ ἄγγη. ταῦτα δὲ οἱ ἐκεῖ χορὸν καὶ τὸ ἄεισμα, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν. Ἀνέντερον, τὸ ἰμάτιον. λάκωνες. Ἀνεντρέπεται, ἀφορμᾶται. ἀπὸ τοῦ ἀνω πόρου, ἢ ἀκαρπίας. Ἀνέντευξιν, ἀνέντευκτον. ἀνέντευκτον δὲ, ἀκίνητον, ἀφιστόν.

Ἀνεξάλειπτος, ὁ μὴ ἐξαλειφόμενος. ὁ μὴ ἐκλείπων. Ἀνεξάντλητος, ὁ μὴ ἀπαντλούμενος, ἢ χλευαζόμενος. Ἀνεξέλεγκτος, ἀβασάνιστος, ἀγύμναστος, ἀδόκιμος. Ἀνεξέταστον, τὸ μὴ ἐξητασμένον. Ἀνεξερεύνητον, τὸ μὴ ἐκπεπληρωμένον ἄρρητον.

Ἀνεξικακεῖσθε, ἐξικαίωσεν, ἐξεφαίνεσθε. Ἀνέξεται, ὑπομενεῖ, ἐνδέξεται, μακροθυμεῖ. Ἀνεξίκακος, ὁ ὑποφέρων κακά.

Ἀνεξικάκως, ὡς οὐκ ἀνέχεσθαι ὅλον κεῖμαι. Κρατῖνος. Ἀνεξίτητον, ἀδιάδραστον, ἀνεξέλεγκτον, ἀνέλεγκτον, ἀδιάβατον, μὴ ἔχον ἔξοδον. Ἀνεξιχνίαστον, ἀκατάληπτον. Ἀνέξομαι, ὑπομενῶ. Ἀνεξωσθῆν, ἀντὶ τοῦ ἀνακοινοῦν. Ἄνεος, καὶ ἄνεως ἀπλῶς, ἄφωνος. καὶ τὴν νοῦν ἐκπεπληγμένος, παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις. Ἀνεορτία, θάμβος. Ἀνεπάγγελτοι, οἷς οὐ παραγγέλλεται ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν, ἄκλητοι. Ἀνεπάγγελτος, ἄκλητος.

Ἀνεπαίσθητος, οὐ αἰσθανόμενος οὐκ ἔστιν. Ἀνεπάλλετο, ἀνεκίνει. Ἀνεπάτασεν, ἐξ ὕπνου ἀνέβλεψεν. Ἀνεπέτασας, ἀντὶ τοῦ κατεπέτασας. Ἀνέπαλτο, λίαν ἀνεπήδησεν, παρ' Ὁμήρῳ. πάλλω γὰρ τὸ σείω. πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἐπάλλου, ἐπάλλετο, καὶ συγκοπῇ ἔπαλτο, καὶ ἀνέπαλτο. Ἀνεπάφλαστον, ἀναφλέγον. Ἀνέπαφον, ἀνέπαυσον, καθαρόν, ἄθικτον. ἀψηλάφητον. Ἀνεπαφρόδιτα, τὰ ψυχρά. Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπίχαρις, καὶ ἀειδής. Ἀνεπίβατος, ἀπροσίτως. Ἀνεπίδεκτον, ἀνέπαυσον, ἀνένδοτον. Ἀνεπής, ἄφωνος. Ἀνεπιβούλευτον, ἀσύλευτον. Ἀνεπίδεκτον, ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον.

Ἀνεπιεικὲς, ἀνείκαστον, ἀτυχές. Ἀνεπίκλητοι, μηδὲν ἐγκληθέντες. Ἀνεπικάλυπτος, ἀνίδρυτος, ἄπειρος. Ἀνεπίληπτος, μὴ ἐπιθυμῶν. Ἀνεπίληπτον, ἄμωμον, ἄμεμπτον. Ἀνεπιλήπτως, ἀκαταγνώστως, ἢ ἀνεπιλήπτως. Ἀνεπιόντα, ἀσύντα.

Ἀνεπιλόγιστον, τὸ μὴ διὰ λογισμοῦ σωζόμενον. Ἀνεπίπλαστον, ἀνεπιπλέκτον. Ἀνεπιπλήκτως, ἀμέμπτως. Ἀνεπίσημον, ἀκλεῶς, ἄδοξον. Ἀνεπιστημόνως, σαθρὸν μὴ διχομένους, ἤτοι ἀδοκιμίαν. Ἀνεπίσκεπτον, ἀφύλακτον. καὶ ἀνεπισκέπτως, ἄνευ ἐπισκοπῆς, οὐκ ἄξιον. Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ὑποστρέφων. Ἀνεπιτήδευτον, ἀμελέτητον, μὴ ἀσκηθὲν εἰς τέχνην, ἢ εἰς μάθησιν. Ἀνεπιτίμητος ἀπολογία, ἡ μὴ ἔχουσα τὸ ἀπόρριψιν. Ἀνεπιτίμητοι μισθώσεις, αἱ ὑποτιμήσεως οὐ δέονται, ἐπὶ βλάβῃ καὶ ἀφορίᾳ. Ἀνεπιφάτως, ἀπροσδοκήτως, ἀμισθεὶ, κατασημάνως. ὡς τὸ, ἔστι κλαόμενος ἀνεπιφάτως ἐντυχὼν τῷ βασιλεῖ. Ἀνεπίφθονον, μὴ φθονούμενον. Ἀνεπιχάλινος, οὐκ ἔχων χαλινόν. Ἀνεπιχείρητοι, ἀνεπιβούλευτοι.

Ἀνέπνεον, ἀνεπνῶν. Ἀνέπνευσεν ἐκ τῆς τέχνης, ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίσθη. καὶ ἀνέπνευσε τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἀνεψύχθη καὶ ἔληξε τὴν λύπην. ὡς παρὰ Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ. Καὶ μηδὲν ἕτερον ἀναπνέοντες, ὅτι μὴ λόγον εὐσεβῆ. Ἀνεπόδιστον, ἀνεμπόδιστον.

Ἀνεπόλει, ἀνεμίμνησκεν, ἀνέστρεφεν εἰς ἑαυτὸν τὰ μαθήματα.

Ἀνεπόπτευτον, τὸ μὴ ὑποπτευόμενον. Ἀνεπόφιλος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἀνεπτερωμένοι, ἀνεπτερωμένοι, ἀνηγμένοι. Ἀνεπτέρωμαι, οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι. οἷον, μετεωρίζομαι. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ἀνεπτερωμένος, μετεωρισμένος, καὶ κεκουφισμένος. ἀνεπτύξατο λοιπῶς, ἀντὶ τοῦ ἀνέπτυξεν.

Ἀνέρ, κλητικῶς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, φίλτατ' ἀνέρ. χρῶνται δὲ τῷ ἀνὴρ, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὑρίσκεται κλητικῶς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀνὴρ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο.

Ἀνέρατο, ἀνέσπα. καὶ ἀνεῖρε, ἀνεῖλε. Ἀνέραστος, καὶ ὁ μὴ ἐρῶν, καὶ ὁ μὴ ἐρώμενος. ἐπέραστος δὲ, ὁ ἀεὶ ἐρώμενος. Ἀνέργη, ἀπὸ τοῦ εἴργει, καὶ ἐν διαιρέσει, ἔεργει. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνέεργει, ἀνέργει. σημαίνει δὲ τὸ κωλύειν. Ἀνέργησα, ἀναρτήσω, καὶ οἷον κολάσω. Ἀνερεθισμένοι, χωριζόμενοι, ἀναλίσκοντες. Ἀνερειψάμενοι, ἀναρπάζοντες. Ἀνερίνεος, ὁ σπορευόμενος ἐπὶ τόν, ἅπερ ἂν λάβωσι, μὴ διακρατοῦντες. καὶ ἀνερίνεος συκῆ, ἡ μὴ προσβαλλόμενοι οἱ ψῆνες. ψηνὸς δέ ἐστι τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ καρπός, ὃν καὶ ἀναρτῶσι ταῖς ἡμέραις, ὡς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες, εἰς τὰ ἐκλιθεῖς μεταστάντες, τελεσφορηθῆναι ποιῶσι τὰς πεπανθείσας. τὸ δὲ, ψώξαν λέγεται. οἱ δὲ τὸ ἀνερίνεος, ἀντὶ τοῦ μαλακός, καὶ ἄγονος, λαμβάνουσιν. Ἀνερίφαντ, ἀφανίσθην. Ἀνερμάτιστον, ἄοπλον, ἀπαράσκευον, ἀστάθμητον, ἀκατάστατον. καὶ ἀνερμάτιστος ναῦς, ἡ κούφη σαβούρας. Ἀνέρπει, ἀνέρχεται. Ἀνερπύσαι, ἀναχωρῆσαι. Ἀνέρριπτον, ἀνεγείρον, ἀνακινοῦν. Ἀνέρριπτον, ἀνέβαλλον, ἀνελάμβανον. καὶ ἀνερριπτοῦσι κύβος, οἷον ἀνεκινδύνευσαν. Ἀνέρρισε, ἀφιδροῦσα. Ἀνερρίπισθη, ἀνεκινήθη, ἐξεκαύθη. Ἀνερριχῶντο, χερσὶ καὶ ποσὶ φερόμενοι ἀνήρχοντο. κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, ἀναρριχᾶσθαι λέγομεν. ἐλέφαντος. ἀναρριχᾶται δὲ ὥσπερ πίθηκος ἐν ἄκρα τὰ δένδρα. ποιεῖ πρὸς ὕψος ἀνέβαινε, πρὸς δένδρα καὶ τείχους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων. εἶδος δέ ἐστι κοφίνων, οὓς εἰώθασι διὰ χοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν. καὶ ἔστιν οἷον ἀναραχνᾶσθαι. αἱ γὰρ ἀράχναι ὑφαίνουσι καὶ τὰς ἐναντίας ὁδούς. Ἀνεσφαλέντες, πρὸς ταῦτα ἀνερριχῶντ' ἂν πρὸς τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ κανθάρου λέγων. Ἀνερροίβδησαν, ἀνέπιον, ἀνερρόφησαν. Ἀνερρώννυον, ὑγιεῖς ἐγίνοντο. Ἀνέρρωσαι, ὑγιὰ εἰργάσω.

Ἀνέρω, ἀναρτήσω, κρεμάσω. Ἀνέρων, ἀποκόπτων, καὶ λαιμοτομῶν τὴν σφάχην. Ἀνέρχομαι, εἰς τὸ πίσω ἐκλαμβάνω.

Ἀνερώτησις.

σιν αὐτὴν εἰς ἐμπορίαν. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. λέγει καὶ ὀλίγους τὸ ἀνδρολήψιον ἐν τούτῳ. Ἀνδρομανὴς, ἐπιμεμανηνῖα τοῖς ἀνδράσιν. Ἀνδρομέδα, ἥν φασι προτεθῆναι τῷ κήτει, ἀντ' ὑπεσχέθη ὑπὸ τοῦ Περσέως, οὐχ εἵλετο τῷ πατρὶ συμμένειν, οὐδὲ τῇ μητρί. ἀλλ' αἰθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου, γενναῖόν τι φρονήσασα. λέγει δὲ ταῦτα καὶ Εὐριπίδης, ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. Ἀνδρομήκης, ἀνθρωπομήκης.

Ἀνδρόμεον, τὸ ἀνθρώπειον. κρέας. καὶ ἀνδρόμεον αἷμα, καὶ ἀνδρομέους ψωμοὺς λέγομεν. Ἀνδρόμεος, καὶ ἀνδρομέα, κρέα ἀνθρώπεια σὺν λιτῇ φωνῇ. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἄνδρομος, ὡς Διὸς Δίομος καὶ ὁ πατὴρ Ἡρακλέους. ἢ ἐν ἑτέρᾳ παραγωγῇ λεξικῇ, ἀνδρόμεος. πλεονασμῷ τοῦ ε, ὡς κέρδιμος κερδάλεος. ὅθεν ἀνδρόμεα, ἀνδρόμαχοι, καὶ ψωμοὶ ἀνδρόμεοι. Ἀνδρακμητὸς στήλη, ἡ ἐπὶ ἀνδρὶ οὐ ζῶντι, ἀλλὰ κεκμηκότι, ὅ ἐστι θανόντι. ὡς εἴρηκεν, περὶ ὧν ἄνδρες ἔκαμον, ἀθανάτοις καὶ ἀπειρηκόσιν. ἔχει δὲ ἀμφιβολίαν παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἀνδρακμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ, εἴτε στήλη ἀνδρακμήτῳ συντακτέον, εἴτε ἀνδρακμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ. στήλη δὲ κυρίως, ἡ ἐκλίθη. ὡς ἀπὸ τοῦ στῶ στήλη, καὶ τοῦ λᾶς ὁ λίθος, ὁ ἑκλίθων, ἀλλὰ δὲ ἁπλῶς ἀνδριάς. ἐκ δὲ τῆς στήλης στήλας, οὐ μόνον στηλίτης ἄξιον τὸ ὄνομα, ἐξ οὗ στηλιτεύειν σημαίνει τὸ στήλαις ἐγγράφειν τὰ κατά τινων, ἀλλὰ καὶ ὁ στῦλος, τροχῇ. ὅπερ γίνεται καὶ ἐν τῷ ἅλμη ἁλμυρὸς, καὶ παρὰ τὸ πῦρ πυρός. Ἀνδρείκελον, σύνθεσις ἐγχειρίδιον τεχνικὸν, καὶ ἀνδρόμορφον. Ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρούμενος ἤδη παῖς, ἢ ὁ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.

Ἀνδροσάκων, ὁ ἀνδρὸς αἰδοῖον, ἢ ὁ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων.

Ἀνδροπλήθεια, πλῆθος ἀνδρῶν. Ἀνδρόστροφον, ἀνθρωπόστροφον. Ἀνδροστροφεύς, ἀνδροκαγχυλαστής, ὁ ἀπολέγων τὰς κόγχλους. Ἀνδροτῆτα, φύσιν ἀνδρὸς, καὶ ἀνδρικώτατα. τὴν γὰρ ἀνδρείαν φασὶ, σύμφυλον καὶ ἰδίαν ἀρετήν. ὁ ἀνδροτῆτι σημαίνει τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν. Ὅμηρος, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα, καὶ ἥβην. τοιαῦτα θηλυκὰ, ἔχοντα βαρύτονα. πλὴν τοῦ ταχυτὴς, βραδυτὴς, ἀνδροτὴς, δαιτὴς, ὀξυτονούμενα. Ἀνδροφόνος. οὕτω λέγεται οὐ μόνον ὁ ἄνδρα φονεύσας, ἀλλὰ καὶ ὁ γυναῖκα κτείνας. Ἀνδρὼν, οἶκος ὑπερυψηλὸς ἀνδρῶν. ἔνθα εἰώθασιν οἱ ἄνδρες συναθροίζεσθαι. Ἀνέβαλε, ἐπροοιμιάσατο. Ὅμηρος, ἀνέβαλλε καλὸν ἀείδειν. ἢ ἀνεκρούσατο, ἀνῆρχε.

Ἀνέβαλλεν, ἀνεβάλλετο ἰδίδαν. Ἀνεβαλόμην, οὐχ ὑπερεθέμην, καὶ ἐπὶ μέλους κάλλιον, ἢ ἦσθα. ὡσαύτως ἀνεβαλόμην χιτῶνα, ἤγουν ἐνεδύθην. Ἀνέβασιν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασαν.

Ἀνέβα τὸν ἵππον, καὶ ἀνέβη τὸ τεῖχος. ὅθεν καὶ ἀναβάτης ἐπὶ ἵππου. Ἀνεβίω, ἀνέζησεν, ἀνέστη. καὶ ἀνεβιωσάμην, ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. Κράτης. Ἀνεβίωτος, ἀβίωτος. καὶ ἀνεβίωτος ἐγὼ ἀμεταβλήτως. ἢ μεταβολικῶς Πλάτων ἅπαξ εἴρηκεν ἐν τῷ Φαίδωνι. ἐὰν γάρ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ, καὶ μὴ δυνώμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι. Ἀνεβλύσθη, ἀνεδίδοτο. Ἀνέβη, οἱ ὕστερον δ' ἀντὶ τοῦ ὄντος. Ἀνεβόησεν οὐράνιον, ἀντὶ τοῦ μέγα, καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀφικνούμενον. Ἀνεβορβόρυξαν, ἀνέκραγον. Ἀνεβράχε, ἀντὶ τοῦ ἀνεβόησε, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

Ἀνέβραχεν, ἤχησεν. κεῖται ἐπὶ φαρέτρας κινουμένης ἦχον, παρ' Ὁμήρῳ, Ἰλιάδος ζ. Ἀνέβραχεν, ἀντὶ τοῦ ἐψόφησε. κατὰ ὀνοματοποιίαν καὶ μίμησιν ἤχου. τραχύτερον δ' αὐτὸ τὸ ἀναβροχθείν. ἐξ οὗ καὶ ὁ βρόχθος, καὶ τὸ βροχίζειν. Ἀνεβρύασε, ἀνεβλάστησε, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνεβρόχθισεν, ἀνεθορύβησεν, ἀνέκραγον. κροτεῖν ἢ λέγουσι κυρίως, τὸ κροῦσαι ταῖς χερσίν.

Ἀνέγγυος, ἄπιστος. Ἀνεγκαλύπτοις, μὴ κεκαλυμμένοις.

Ἀνεγκλήτως, ἀνυπευθύνως. Ἄνεγμα, αἴνιγμα, τεράστιον ἐξεβλήθη ὡς ἐστι, καὶ τροπὴ τοῦ λατίνου εἰς τὸ ψιλόν. Ἀνεγνάμφθη, ὑπεκάμφθη. Ἀνεγνάμφθη, ἀνεκάμφθη. Ἀνεγνάμφθαι, ἀνέκαμψεν. τὸ παρὰ τὸ γόνυ γνάμπτω, καὶ γνάμπτω γνάμψω, ἐγναμψα καὶ ἀνέγναμψα. Ἀνέγνω, ἔγνω μὲν καὶ ἐπὶ τοῦ περιτοῦς ἐνίκησεν, ὡς δηλοῖ Ἡρόδοτος ἐν τῷ, ἀνέγνωσαν βασιλέα γενέσθαι, ἤγουν ἀνέπεισαν. Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἔγνω. ἔνθα ἐπεγίγνωσκεν δηλαδὴ τοῦ καλοῦ. καὶ ἑτέρως δὲ τὸ ἀνέγνω, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν ἔχει, καὶ θεωρίαν καὶ νόησιν.

Ἀνέγνωσαν, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισαν, ἢ ἐδίδαξαν, λέγουσιν Ἴωνες.

Ἀνέγραπτον, ἀνυπόγραφον. Ἀνεγχώρητον, ἀμήχανον.

Ἀνεδείματο, ἀνῳκοδόμησεν. Ἀνεδέρξατο, ἐμόλυνε. δεψῆσαι γὰρ τὸ μολῦναι. Ἀνεδείματο, ἀνῳκοδόμησεν, ἔκτισεν, ἀνῆλθε, κατεσκεύασεν. Ἀνεδέξατο, ὑπέσχετο, ὑμολόγησεν.

Ἀνέδραμον, ἰδρυμένοντο. δέω, δήσω, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδεδέμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐδέδεντο, ἐν συγκοπῇ τοῦ δε, ἀνέδεντο. Ἀνεδέχετο, προσεδέχετο, ἐξεπίμπεσεν. Ἀνέδην, ἀντὶ τοῦ φανερῶς, ἢ προχείρως. ὡς ἐν Δημοσθένης. τῆς δὲ κωμῳδίας τὸ ἀνέδην οὕτωσι γεγενημένης. ἀντὶ τοῦ φανερᾶς. ἢ γράφεται ἀεὶ ψιλόν. ἢ ἀνέδην, ἐπικεχυμένως. ἢ τὸ κατὰ σύρησιν τοῦ ἐλέους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς παρὰ Πλάτωνι. καὶ ἀνέδην φεύγει.

Ἀνεδέκτος, ἀπείρηκεν. ὁ δὲ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διαταττῶν, πολλὰς ἀνεδέκτος εἶναι. Ἀνεδίδοτο, ἀνεκίρνατο. ἢ ἀνεδίδου, συνεβάλλετο. Ἀνέδην, ἐπιφανῶς. Ἀνέδραμεν, ἤγουν πολλάκις ὥρμησεν. ὅπερ ἐστὶν ἀνεπέδησεν. ἄλλως γὰρ ἀναδραμεῖν λέγεται, καὶ τὸ ἄνω δραμεῖν, ἤγουν αὐξηθῆναι, κατὰ τὸ, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος. ἀφ' οὗ καὶ ἀναδρομὴ, ἡ καθ' ἡλικίαν αὔξησις. Ἀνέεργεν, ἐκώλυεν, ἀνέκοπτεν. ἀπὸ τοῦ εἴργω, εἴργει, διαλύσαντες τῷ Διφθόγγῳ. Ἀνέζεσαν, ὤδησαν. Ἀνεζεύγνυε, ἐπέστρεφεν. ὁ δὲ μετὰ πολλοῦ δέους ἀνεζεύγνυε. Ἀνεζωπυρηθη, ἀνεθερμάνθη. Ἀνέθασιν, ἀνέπεισαν. Ἀνεθέμην, ὡμολόγησα.

Ἀνεθέσαντο, ἀνεκοινώσαντο. Ἀνεθολοῦτο, ἀνεταράσσετο.

Ἀνέθορεν, ἀνεπήδησεν. Ἀνεθόρυβον, ἀνεθυμιῶντο. Ἀνείδεος, ὁ ἀχαμάλωτος. Ἀνείκαστος, ἀνεικάστω, κρεῖττον ἀρασκῆσαι. Ἀνείκαστος, ὁ εἰκασμοῦ κρεῖττον ὑποβαλλόμενος. Ἀνειλεῖσθαι λέγεται, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχῶν. καταπαλεῖσθαι δὲ, ἐπὶ τοῦ γυναικός. ἐνίοτε δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχῶν λαμβάνεται. Ἀνείλετο, ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο. Ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν. ὡς τὸ, ἀνεῖλε πᾶσαν αἰτίαν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. Λιβάνιος ἐν τῷ προσφωνητικῷ πρὸς Ἀχιλλέα, ὁ δὲ ἀνεῖλε, παρὰ τῷ Φοίβῳ καὶ τὴν ἴασιν ζητεῖν. ὡσαύτως τὸ ἀναιρῶ, οὐ μόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαντεύομαι. καὶ ἀναιροῦμαι, οὐ μόνον τὸ φονεύομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναλαμβάνω. ἔστι τὸ ἀνελεῖν, καὶ τὸ μαντείαν δέχομαι. ἢ ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε. ἢ λογογράφοι, ἢ τακτικοί. ἀντὶ δὲ τοῦ ἔλαβεν, ποιηταὶ μόνοι. Ἀνείλετο τὴν γραφὴν, ἤτοι ἐκείνου κατηγοροῦσαν, ἱερᾶς φορᾶς. Ἀνειλεῖν, ἀνέβαινεν. Ἀνειλεύθεροι, ἀνελεύθεροι. Ἀνείλκυσαν, ἀνῆκαν.

Ἀνειληφότων, λαβόντων. Ἀνειλήμματα, ἢ στρόφους, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνειλεπτίς ἐστι τὸ Ἑλληνικόν, οὐχὶ ἀνάληπτος.

Ἀνείλλεσθαι, τὸ συστρέφεσθαι, ἐκ μηδαμῶς τοῖς δέρμασι τὸ ἧπαρ. ἔστι ἀνειλεῖσθαι, ἢ ἀνασπᾶσθαι. Ἀνείλετο, ἀνέλαβεν. Ἀνειλιθῶσι, ὡς τὸ ἀνειλεῖσθαι, συστρέφωσι. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνειλόμην, δηλοῖ. τό, τε ἔθρεψα, καὶ τὸ ἐβάστασα. Ἀνειλυσπᾶσθαι, ἀναστρέφεσθαι. Ἀνείμονος, ἄνευ ἱματίων. Ἀνείμονος, γυμνοῦ.

Ἀνείματος, ἀφθόρος, ἄκληρος. Ἀνειμένον, τὸ ἀπολελυμένον, καὶ ἐλεύθερον, ἔστι ἀνειμένον. Ἄνειμι, τὸ ἀνέρχομαι. Ἀνεῖναι, ἀνέρχεσθαι, καὶ ἀνίεσθαι. Ἀνεῖν, ἀνακαθαίρειν, ἀνασπᾶν. οἱ δὲ, ἀναπλεῖν κακοῖς βεβρεγμένον. Ἀνεῖσθαι, ἀφεῖσθαι. Ἀνεῖται, ἤγουν ἀπολέλυται. Ἀνεῖναι, οὐ λυμοῦ μόνον σημαίνει λύσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνεκπίδειν δηλοῖ ποτέ. οἷον, ἡ μάλα δὴ λέχεος κεῖται ἀνειμένος. ἢ τὸ γυμνοῦν. οἷον, κόλπον ἀνειμένη. ἔστι τὸ ἐκλύειν. οἷον, αἶγας ἀνειμένας. ἤγουν ἐκλελυμένας. ἢ τὸ παρορμᾶν. οἷον, μαχέσασθαι ἀνῆκεν. Ἀνεῖσθαι, ἀνασπᾶσθαι. Ἀνεῖται, ἀφεῖσθαι,

ἀναψυγῆναι, οὐδ' ἀναψῦξαι. Ἀναψύχειν, ῥιπίζειν. Ἀναψύχειν, τὸ ἀναψυχῆναι δηλοῖ. καὶ ἀναψυχομένη, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένη. Ἀναψύχοντος, ξηραίνοντος, ῥιπίζοντος. Ἀναψύχω, τὸ τὴν λειποθυμοῦσαν ἐπαναφέρω. ἢ τὸ ἀνακτῶ, ἢ ἀναλαμβάνω. Ἀνάψω, ἀναθήσω πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν. Ἄνδα, αὐτὰ κόπρια. Ἀνδάνει, ἀρέσκει, ἐκ τοῦ ἅδω παράγεται. ἡ αὐτὴ ἅδω. οὐχ εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. ὡς τό, ἅδην δ' ἥνδανε μῦθος. καὶ ἀνδάνον, τὸ ἀρέσκον, καὶ ἐνάρεστον. Ἀνδ' ἂν ἔβαινεν, ἀνέβαινε δέ.

Ἄνδαυον, ὁ βορέας, ὑπὸ Τυρρηνῶν. Ἀνδ' αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτοῦ. Ἀνδηράδες, πρασιαί, ὄχθοι γεωργῶν. Ἄνδηγμα, ὁ ἐπὶ τῆς Φρυγικῆς σκηνῆς παρακείμενος [illegible]. Ἄνδηρα, ὅτι λέγονται αἱ τῶν ποταμῶν ὄχθαι, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν. οἱ λέγουσιν, ὡς ἄνδηρα εἰσίν, αἱ τῶν τάφρων ἀναβολαί, ἤγουν τὸ ἀναβαλλόμενον χῶμα. διὸ οὐ ὄχθος ἄνω καὶ τάφρος γίνεται. ἢ ἄνδηρα κυρίως, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ διὰ τὸ εἶναι ὑψηλὰ, καὶ διφά. ἢ παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διφῶν, ἤγουν τῶν διψηρῶν. παρὰ Λυκόφρονι δέ, τὰ κύματα σημαίνει. καὶ ἄνδηρα, μέρος τι τοῦ κήπου. ὥσπερ ἡ πρασιά, ἢ ὁ ὀχετός. δίδυμος. Ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου, τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν, ἀφαιρεῖν κατασκευῇ. ἢ καὶ ἄλλως. ἄνδηρα, τὰ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἄνθη. τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα καὶ προανθοῦντα, φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ, τὰ ἄνθη, ἢ τὰ ἄκρα. κυρίως δὲ ἄνδηρα γίνονται, τὰ ἐπάνω τῶν ὑψηλῶν ὀχθῶν, ἔτι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. παρὰ τὸ ἄνω διφᾶν εἶναι. ἢ τὸν ἔνοχθον τόπον, καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχώματα. Ἀνδιάχειν, ἀντιτείνειν. Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος. ὡς τό, ἀνδίκτου μάλα τι εἰδέτα μακρὸν ἐλέσθαι. παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. ἔνθεν καὶ δίσκος ὁ ῥιπτούμενος. ἢ τὸ ἀναπτόμενον τὸ μετάρσιον ξύλον. Ἄνδιχα, ἀντὶ τοῦ δίχως Ὅμηρος, Ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς, Μή τ' ἄρα τοῦ κείνων ἄνδιχα, μή τι λίγως. Ἄνδικε, ἀνέρριψεν. δίκειν γάρ, τὸ ῥίπτειν. ἔνθεν καὶ ὁ δίσκος, ἀπὸ τοῦ ῥιπτεῖσθαι. καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικόμενον εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀνδικόβολος δίκη, ἡ ἐξ ὑπαρχῆς δικαζομένη. παρὰ Ταραντίνοις. Ἀνδοκάνεο, δοκοῦς. Ἀνδοκίδου ἑρμῆς. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, ἔπειτα τὴν ἑρμῆν τὴν Ἀνδοκίδου καλούμενον, οἷα ἀνδοκίδα, ἀλλ' Αἰγηΐδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων, ὅτι τῆς Αἰγηΐδος εἶναι τὸ ἀνάθημα εἴρηκεν. ὥστε ὁ Δοῦκας αὐτοσχεδιάζει, Ἀνδοκίδου αὐτὸν εἶναι λέγων. Ἀνδοκίδην, ἐκ Λικλοχῆς.

Ἀνδοκεύς, ἀνάδοχος. Ἄνδρα, τὴν μουσικήν. ὡς τό, τὴν ἀνδραιλίνος. Ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν. Ἀνδραγαθῶ, ἀνδρίζομαι, ἀνδρεῖα πάντα ἀμεταβάτως. Ἀνδραγαθιζομένου, ἀνδριζομένου. Ἀνδραγαθία, τρίχαιον, καλοκαγαθία, ἔπαινος.

Ἀνδραγαθίζεται, ἀνάδειται τὸ ἀγαθῷ. Ἀνδραγαθῶ, καὶ ἀνδρίζω, τὸ ἀνδρός τι ποιῶ. Ἀνδράγρια, σκῦλα τὰ παρὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ τὰ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀγρευόμενα, ἢ ἀγρεύματα. εἶναι δέ φασιν ἡ λέξις ἅπαξ εἰρημένη. παρῆκται δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ βοάγρια, ζωάγρια, μοιχάγρια. Ἀνδροκτασία, ἡ ἀνδροφονία. ἐκ τοῦ κτῶ τὸ φονεύω, παράγωγον κτείνω, κτείνω, ἔκτεινα, ἔκταμαι, κτάσις, κτασία. καὶ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς γενικῆς, ἀνδροκτασία. Ἀνδραχάς, ὀξύτονον, ὥσπερ τὸ ἰκάς, ἢ ἀγκάς, καὶ ἐντυχάς. δηλοῖ δὲ τὸ κατ' ἄνδρα χωρίς. Ἀνδραπόδεσσι, ἴσως ἦν ἀνδραπόδοις πληθυντικῶς. παρ' Ὁμήρῳ ἅπαξ ἡ λέξις εἴρηται. καὶ δηλοῖ τοὺς δούλους, ὡς ἀνδρῶν ὄντων πόλεως, δηλονότι τοῦ δεσποτῶν. εἴπερ ὡς κεφαλαίῳ ἐκείνοις λογίζονται. ὅτι δὲ οἱ τῶν ἀνδρῶν παῖδες τοῖς ὕστερον ἀνδραποδιστοὶ λέγονται, οἷς ἡ ἐντελεία εὐθύνει πάλαι ποτε, καὶ ὅτι οἱ αἰχμάλωτοι ἐξ ἀνάγκης τὰ ἀνδράποδα, εἴτε τὰ πλείω κλίνονται, δῆλόν ἐστι. σημειοῦνται δὲ ἐν τούτοις, καὶ ὅτι καθάπερ οἱ νεωτέροι τὰ ἀνδράποδα, οὕτω φασὶ καὶ οἱ Θρᾶκες, ἄλλο τι. δεῖν ἁλόντα δουλοῦσθαι, τὰ νικώμενα. Ἀνδραποδισ-

μός, ἡ αἰχμαλωσία. Ἀνδραποδοκάπηλος, ὁ νῦν λεγόμενος σωματέμπορος. παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὅ ἐστι πιπράσκειν. Ξενοφῶν ἐν τῷ πρὸς Ἑρμίαν ἢ ἀνδραποδοκάπηλοι λέγονται, οἱ τὰ ἀνδράποδα πιπράσκοντες. οἱ γὰρ λαμπρογραφοῦσι, καθὸ ἔσω καὶ πρὸς τὰ ὄψια. εἴρηται δὲ καὶ ἀνδραποδιστάς, ἐν οἷς ἥρωσιν Ἀκεφάλης. τὴν δὲ ἐρμονικίδα, καὶ ὀρεστείδα ἐστί, ὅστις βαδίζειν ἐπιδεῖ φορεῖν, εἰκότι ἐν μυημονεύμασι, μονίων θρησκιῶν. Ἀνδραποδώδεις, δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονες.

Ἀνδραποδιστής, ὁ τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενος. Ἀνδράποδον εἴρηται ὁ δοῦλος, ὁ ἐν ἀνδράσιν. ἀπὸ τοῦ ὑποτεταγμένου μέρους τοῦ ὅλου. ὑπόκειται γὰρ ὁ οἰκέτης τῷ δεσπότῃ, καθάπερ ὁ πούς τῷ ὅλῳ σώματι. καὶ ἀνδραποδώδεις, δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονες. Ἀνδραποδώδη τρίχα, τὴν τῶν ἀνδραπόδων ἰδίως κουράν, ἣν ἀπελευθερωθέντες ἠλλάσσοντο οἱ δοῦλοι. καὶ ἐν ταύτῃ ἄγων οὐ πολλῶν συνειλεγμένων ἀνδρῶν. οὐδὲ τὰ παιδία καταλαμβάνων, ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα, φασὶν ἐπιδεδεμένην. Ἀνδραποδίσαντος, δουλωσαμένου. Ἀνδράριον ὑποκοριστικῶς, ἄνδρα. Ἀνδράσιν ἀπὸ ἀνδρεῦσι παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ποιμὴν ἂν ἀνδράσι πληθυντικῶς, καὶ ἑνικῶς, διὰ τὴν τοῦ πλήθους εἰς τὰς οἰκίας μετάδοσιν ἐπιδόσιν. ἢ μὲν συνήθεια φασίν, ἀνδρῶν ἑκάστῳ. Ἀνδραφονεῖν, τὸ κατ' ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. Ἀνδραφονεῖν, φονεύειν, ὅ ἐστι φόνῳ διώκειν. Ἀνδραγαθεῖν, τὸ ἐν διδασκαλείῳ τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν. Ἀνδραχθέσι, τὰς δυναμένοις ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. Ἀνδραχθεῖς λίθοι, οἱ ἀνδροβαρεῖς, οἱ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν ἐπαχθεῖς ἂν γένοιντο φορήματα. Ἀνδράχλη διὰ τοῦ λ ἰκικῶς, ἀντὶ τοῦ αἴθριος. γυναικῶν ἐπικαθίζειν ἀνδράχλην. Ἀνδράχνη, χειροβότανον. καὶ βοτάνη τις. ψύχει μὲν κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν, ὑγραίνει δὲ κατὰ τὴν δευτέραν. διὸ καὶ ἀποκρίνεται τὰ ῥεύματα. τῇ γλισχρότητι, τὰς ἐκ τῶν ὀξέων αἱμωδίας καταλύουσα. διὰ δὲ τὴν στύψιν, καὶ δυσεντερίας, καὶ αἱμορραγίας ὀνίνησιν. Ἀνδρείας, δύναμις ψυχικής. ἢ ὑποκρινομένη ἡ ἀνδρεία ἢ ἰσχύς, καὶ τὰ συνεῖται κρεῖττον. Ἀνδρὶ δέω, ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς δέω. Ἀνδρεία ἡ ἀρετή, διὰ διφθόγγου, ἀνδρία δὲ γυνή, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνδρὸς τῆς τέχνης. καὶ ἀνδρεῖος ἀνήρ. ὁ ἐν τάξει. Ἀνδρείκελος, ὁ ὅμοιος ἀνδρί. ἀνδρείκελον δὲ διὰ τοῦ ι, καὶ ἀνδρίκελον, τὸ ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίγμα τῶν χρωμάτων. ὁ καλεῖται, χρωμάτων κρᾶσις.

Ἀνδρεῖος ἀνήρ, ὁ ἄφοβος. ἁμαρτάνει οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν, ἐγκράτειαν φόβων. Ἀνδρειότης κατήγοροι, οἱ ἐπὶ φόνῳ διώκοντες. Ἀνδρεία, ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀνδρεῶν περὶ ὁμονοίας. Ἀνδρείων, γυναικῶν. Ἀνδρειφόντης, ἀνδροφόνος, ὁ φονεύων τοὺς ἄνδρας. ὁ πέρ ἐστι τοῦ βροτολοιγός. Ἀνδρὶ χήρου, ἀνδρὶ ἐλεύθερος ἢ ἰδιώτης. Ἀνδρίζεσθαι, τὸ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν. Ἀνδρόβαρμος, ... Ἀνδροβόρων, ἀνθρωποφάγων. ὡς τό, Ἀνδροβόρου, ὁμότιχη κανόνων. αἴλουροι, κακίας τοῦ ἀκατασκεύων ἐστὶ μία σκυλάκων. Ἀνδρόγυνος, ὁ διφυής. ὡς τὰ ἀνδρὸς ποιῶν, καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἄνανδρος, ἢ μαλακός. Ἀνδρογυνίαν, τὴν κατὰ ἄνδρας διαδοχὴν τοῦ γένους, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνδρογύνων, ἀθλίων, γυναικῶν καρδίαν ἐχόντων. Ἀνδροδάμας, ὁ ἀνδροδάμος γυνή. Ἀνδροδάμων, τρικλίνων. Ἀνδροκάδης, πόντιος. Ἀνδρωνᾶς, μέρος. Ἀνδροκάπηλος, μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. Ἀνδροκλεῖδαι, γένος Ἀθήνησιν. Ἀνδρομάτης, ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται, ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς οἰκοδομηθείς. Ἀνδρονίβαλος, κακοῦργος. Ἀνδρονίκοι, ἀνδροφόνοι. Ἀνδροκτασίας, ἀνδροφονίας. Ἀνδρολογεῖ, στρατολογεῖ. Ἀνδρολόμων, ἀνδρὸς ἔχοντος λῦμα. Ἀνδροληψία, τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἐκ τινος πόλεως. ἐν χρόνῳ γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον, ἢ μὴ προϊεμέ-

νίαστε. Ἀνατυχόντα, κατὰ τὰ γνώμονα. Ἀναύλητον, ἀπήχητον, ἄλεκτον. Ἄναυλα, ἄρρητα, ἄφωνα. Ἄναυλος, ὁ ἄφωνος. καὶ ἀναύλητον, ἄλεκτον, ἄῤῥητον, ἀπόῤῥητον. Σοφοκλῆς, Κοὐδὲν ἀναύλητον φατίξαιμ᾽ ἄν· καὶ Ὅς γ᾽ αἰσχύνας τ παιδὸς [illegible] δακρύσιν, ἄναυλος ἦν, ἐξ ὧν [illegible] τοῦ παιδός. Ἀναυλα, χωρὶς αὐλῶν. Ἀναυμαχίου, ὡς τοῦ μὴ στρατευθῆναι, καὶ τοῦ μὴ λιπεῖν τὴν τάξιν, καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ἔγκλημα ἀναυμαχίου ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδοκίδης. οὗτος δὲ [illegible] καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι. Ἀνάπαυσις, δίκα [illegible]. ἀνάπαυσιν λέγει ὁ Ἀπολλώνιος, τὴν χέρσον. οἱ γὰρ ἐξ αὐτῶν [illegible] ποταμοί, οὕτω καλοῦνται. Ἀναπεπτά, [illegible] Ἀναπαίρεσθαι, μὴ ἀφαιρεθῆναι. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ, ἀφαιρεθεὶς, καὶ ἀναφαιρετον, πλεονασμῷ τοῦ ν. τὸ δὲ ἀφαιρῶ, ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ λαμβάνω. Ἀναφαιρέτων, ἀμετακλήτων, μακρὰν ἀφαιρουμένων. Ἀναφαίνειν, λέγειν.

Ἀναφανδὸν, Δηλοῖ τὸ φανερῶς. ἐσχημάτισται πλεοναστικῶς ἐκ τοῦ ἀναφανδὸν ἐπιῤῥηματικοῦ ὀνόματος. Ἀναφανδὸν, φανερῶς. ὡς τὸ, ἀναφανδὸν ἐπεὶ ἦν τὴν νόμιμον ὁμιλίαν δηλοῖ. τὸ ἐναντίον, τὸ παρελθεῖν λάθρα. ὁ τουτέστι τὸ κρύφιον. ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄπισθεν χώραν οὐκ ἔχει. ἀλλὰ τὸ παραλέγεσθαι, καὶ τὸ γινόμενον. ζημιοῦνται δὲ, καὶ οἱ μὴ νομίμως γεννώμενοι παῖδες ἐκ γυναικὸς ἀναφανδὸν ὑπονομένων, σκότιοι λέγονται. διὸ καὶ πρὸς τὸ ἀναφαίνειν, ἀντίκειται τὸ σκότιον. ὥσπερ καὶ φωτὶ, τὸ σκότος. παρθένος δέ τις ἐστιν, αὐτὸς ὁ ποιητὴς δηλοῖ, διελέσθαι παρ ἐπιθέσεως τῇ μητρὶ παῖδα, οὗ γεννηθέντος λάθρα ἐν παρθενίᾳ καιροῦ, εἶτα τὴν γενομένην ἀνὴρ ἐπὶ τὸν ὄντα πρὸς λάμπα. ὅπου ἀναφανδὸν ἔχειν ἱερὰ ὁ ποιητής. ἢ ἄλλως δὲ παρθένιος, υἱὸς, ὃν κατὰ τὴν πυκνὴν ἱστορίαν, ὃ ἐπὶ ἱστορίας γυναικὶ, μιγεὶς αὐτῇ πρὸ τοῦ γάμου. Ἀναφαίνεται, Δηλοῖ τὸ δεῖξαι, φανερῶσαι. γίνεται δὲ ἐκ διαστικοῦ λόγου παρὰ ἀττικοῖς, τὸ φαίνειν, ὡς ἐν κατηγορίᾳ, ὅθεν καὶ τὸ συκοφάντην γίνεται, φαίνει καὶ ὁ συκοφάντης ἢ συκοκλέπτης, ὡς ἡ ἱστορία λέγει. Ἀναφέρειν, τὸ εἰς ἄνω μέρος βαστάζειν. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ λειτουργεῖν λαμβάνειν τὸ νόθον. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ εἰς θυσίαν φέρειν. Εὐριπίδης, διὸς μὲν εἰς τὸ πεδίον ἀναφέρει πόδα. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ φαντάζεσθαι, καὶ ὑπομιμνήσκειν. Σοφοκλῆς, Καὶ ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων τὴν ἐψυχὸν συνουσίαν. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν εἰς ἕτερον ἀπωθεῖν. Εὐριπίδης, Εἰς φοῖβον ἀναφέρουσι τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ἀναφέρειν, τὸ ἱστορεῖν. Πλούταρχος ὁ ἐκ [illegible] φιλοσόφων [illegible] ἀναφέρει περὶ αἰθέρα. καὶ ἀναφέρειν, τὸ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον πρόσωπον γράμμασιν, ἃ προσώποις πλεονάζουσι, παραλλήλων περὶ [illegible]. καὶ ἀναφέρειν, τὸ ἐπιλέγειν ἀναπνέοντα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀναφέρω, φανερῶ. Ἀναφής, ἄψαυστος. ἀψηλάφητος, ὁ μὴ ψηλαφώμενος. Ἀναφίαστον, ἄμαχον. Ἀναφλᾶν ἔλεγον, τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. Ἀναφλῶ, λάχανον, φέρει ἄνθος ὡς ἡ μαλάχη. καὶ τὸ ἄνθος. Ἀναφλασμοί, τὰ ἀφροδίσια. Ἀναφλύει, ἀναζεῖ. Ἀναφλύσσει. λέγεται ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος, Δημοσθένης [illegible] ὡς πολλοὺς τοὺς ἀναφλύειν μνημονεύουσιν.

Ἀναφοινίσσεται, ἀπολάθειν. Ἀναφορεῖς, ὁ ἀσκὸν καὶ ἀναβαστάζων, καὶ ὁ λῶρος. Ἀναφορά, δίωσις, παράκλησις. καὶ ἀναφορὰ, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτηθέντων εἰς ἄλλους. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. καὶ τὸ πρὶν ἐν τῷ [illegible]. Ἀναφαίρετος, ἀναπλέγματος, ἀναπιτύρεσθαι.

Ἀναφοῖβος, ἀνακαθάρσιος. Ἀναφορικά, ὡς τὰ πευστικά, καὶ ἀόριστα. ἐπὶ τι ὑποσοῦ καὶ πιοῦ λέγεται. τοῖς δὲ κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ὁμοιοτικῶς καὶ ὁμοιοτρόπως συντάσσονται, ὁμοιώσεως δὲ δεῖξεως ἐστιν. ἔστι δὲ ὅτι θαυμαστικῶς. καλεῖται δὲ οὕτω διὰ τὸ τῶν δεῖξεων ἐπὶ τὸ ἀναφέρεσθαι τῶν προειρημένων. συμβαίνει γὰρ τὸ ποιοῦτον ὅταν τις λέγει, ποιοῦτος ἦν ἀχιλλεὺς, οἷος αἴας. ἴσως ταῦτα καὶ δεικτικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζεται. διὰ πολλοὺς χρῶνται τοῖς ποιότης ἀφηγούμενοι, ἐκ [illegible] τὸ ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδονται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. ἐν [illegible] δὲ ἀνταποδοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ ἀρκτικὸν. οἷον ποιοῦτος, πηλίκος, τόσος. ὁ δὲ καὶ τὸ δὲ ἐπιπίπτει. τοιόσδε, καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τὰ γὰρ μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσονται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ ὁ ὅσος. ἄρχεται μὲν ἀλλά λαμβάνεται τῇ συντάξει, ἢ ἐπιφέρεται ὡς εἴρηται. οἷον, αἳ ὅσον ὅσον συμμέτρως, τόσον ἀναφέρεται. καὶ ἐπεὶ οὔτε τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλέγοντο ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ ἀπολύτως, ἤτοι ἀποσχετλιαστικῶς, ἢ θαυμαστικῶς. τίσον κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν, συμφορὰν πεπείραται, οἷον οὔλιος ςαμίν. καὶ σοφοῖς ὑπέσχεν, οἷος αὔλεις. καὶ παλίμνος διέννοιν, ὅσους οὔλεις. Ἄλλως. Ἀναφορικὰ καλεῖται, ἐπειδὴ τὸν νοῦν τοῦ ἀκροατοῦ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τὰ εἰς τὸν καιρὸν, ἀπὸ τοῦ λελογισμένου ἀρχόμενα, καθ᾽ οἷον οὖν ἴδιαι χάριν, ὅσα, ἢ πηλικαῦτα, ἢ μέλλοντα, ἢ ἐνεστῶτα τὸ ἐκεῖ ἀρχῆς, τὰ ἐκ τῶν ἀνταποδοτικὰ παρασκευάζουσιν. ὥσπερ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἀναφορικά. ὃν γὰρ τρόπον ἐκ τοῦ τίς τόσος τελικοῦ, γίνεται οἷος ὅσος ἡλίκος, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τοῦ τῆμος πότε ποῖος πηνίκα τόσα, γίνεται ἦμος ὅτε ἕως ἡνίκα ὅσα, ὅπερ σύμμετρον τῷ αἰτιολογικῷ συνδέσμῳ. λέγω δὲ τῷ ὄφρα. Ἀνάφορον ξύλον, ἀμφίκοιλον. ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτώμενα οἱ ἐργάται, βαστάζουσιν. Ἀναφρενῶντες, ἀναπηδῶντες, μεταγνόντες. ὡς τὸ, Οὐκ ἔχθρ οἱ πλεῖστοι ἀναφρενοῦντες, ἐγνωσμένων καὶ μετεβάλλοντο. Ἀναφρονῶν, ἀναλογιζόμενος. Ἀναφύεται, ἀναβλαστάνει. Ἀναφυομένων, ἀναφαινομένων. Ἀναφώνημα, ἀναμέλπε βοή. Ἀναφωτά, ἀναφανά. Ἀναχάζεσθαι, σημαίνει τὸ ἀναχωρεῖν. καὶ ἀναχάζομαι, ἀναχωρήσω. Ἀναχαίνεται, ἀναχαίνεται. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀναχαιτίζειν, ἀναποδίζειν, ἀνακαλεῖν, καὶ ἀνακόπτειν, ἐπὶ ἵππων λέγεται. Ἀναχαιτίσαντι, ἀνορμήσαντι, ἀποσείσαντι, ἀνατρέψαντι, χαλινώσαντι. Ἀνάχαρσις, ὁ σοφός. παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, καὶ τὴν χάρσιν, ὃ σημαίνει τὴν χαράν, ἢ τὴν χέρσον. ἐπεὶ καὶ ἰχθὺς ποιός. Ἀναχασάμενος, ἀναπαύσας. Ἀναχασαμένη, ἀναχωρήσασα, ὑπολύσασα. Ἀναχεῖ, αἰκισθῇ. Ἀναχείρα, ἐγγὺς τῆς χειρός. Ἀναχελιδονίζεσθαι, ἀναξηραίνεσθαι. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνάχυσις, φερμός, σύγχυσις, ἢ καὶ ἔκλυσις. Ἀναχοαί, πόροι. Ἀναχρίμπτω, τὸ ἀναπτύω καὶ ἀναμίγνυμι. Ἀναχωρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ. Ἀναχωρῶ, τὸ εἰς τὸ πεδίον ἔρχομαι. Αἰσχύλος, Οὐκ ἔτι χὴ μέλλειν ἡμᾶς, ἀλλ᾽ ἀναχωρεῖν εἰς τὸ πεδίον. διαχωρῶ δὲ, τὸ διέρχομαι, καὶ δίειμι, καὶ διαπορεύομαι. τοῖς διὰ ἐπὶ μεσότητος λαμβανομένοις. Ἀναψαθάλλειν, ψηλαφῶν, βαστάζειν.

Ἀνάψαι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι. ἢ ἀνάψαι μόνον, ὃ ἀπὸ τοῦ ἅπτω. ἐξ οὗ καὶ ἔφαψε. καὶ λέγεται ἀφῶσαι, καὶ ἐκφλογίζεται μόνον [illegible] ἢ ἀντὶ τοῦ προσάψαι, καὶ οἷον [illegible]. καὶ ὅσον λόγον καὶ πίσμα πρὸς ἐκ [illegible] λέγεται. ἑρμηνεύεται δὲ ἐπὶ τοῦ αἴσθεσθαι, τὸ μόνον ἅψαι. Ἀνάψομαι ζώνην, τὸ περιθήσομαι σημαίνει. παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀναψῆσαι, ἀναψύξαι. Ἀναψύξειν κακίας, τὸ ἀναπαῦσαι ψυχὴν ἀλλὰ καὶ λυποῦσαν οἰκίας. οὐ ἀνάπαλιν ἀποψύχειν, τὸ ἀπὸ ψυχῆς γίνεται ἀπεσδομένοντα, ἢ καὶ ἐκπνέοντα. ἀναψύχειν τοίνυν καὶ τέλος λέγομεν, οἷον, ἴλαος ἀναψύχοντα. καὶ μακρὰν ἐλθὼν τοῦ δὲ, ἀναψῦξαι θέλει. Ἀναψυχή, παραμυθία. Ἀναψυχῆναι, ἀναπαύεσθαι. ἀναψυχῆναι γὰρ λέγομεν, καὶ οὐκ ἀναψυχθῆναι. οὐδὲ

ἀναψυχθῆναι

φων, ἀγροῖκος. Ἀναστρέφω, ὁ ὑποστρέφων. ἀναστρέφεται δὲ ἡ πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ διάγει. Ἀναστρέφομαι, κυλίω, διάγω, διατρίβω. Ἀναστροφή, ἐστὶ λέξις ἀναστρεφομένη ἐκ τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸ προκείμενον, μηδενὸς μέρους λόγου μεταξὺ κειμένου. οἷον, εἰ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἦν· ἡμῶν ἄλλον, εἴκε ἡμῶν ἄλλοι. γίνεται δὲ ἐπὶ ὀνόματος, ὡς τὸ εἵνεκα τὴν χρύσην. ἢ ἐπὶ προθέσεως, οἷον ἐπὶ πολλὰ [illegible] ... [illegible]

[illegible]

τ͂ μετώπου ἐπὶ κεφαλῆς ἐγραμμένον. ὡς τὸ, [illegible] ἀνα[illegible] [illegible]. Ἀνώνυμος, ἄμορφος. Ἀνακιμοῦν, τὸ τὰ ζῶα πρὸς ὀχείαν ὁρμῶντα [illegible]. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ [illegible].

Ἀνακολουθίας, [illegible]. Ἀνασκαλεύειν, [illegible], ἀ[illegible]. Ἀνασκίρτημα, [illegible].

[illegible] Ἀνασκευάζειν [illegible]. [illegible] Ἀνασκευάσαντες [illegible] Δημοσθένης.

Ἀνὰ σκῆπτρον, ἅμα τῷ βασιλικῷ ῥάβδῳ. [illegible]

[illegible]

Ἀνάσσω [illegible] Ἄναξ, ὁ βασιλεὺς [illegible]

[illegible]

Ἀνάστασις [illegible]

[illegible]

λέγων καὶ αὐτὸς τὸ ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς, ἢ προνοητικῶς, παρά τε τῷ Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ. φασὶ δὲ ὅτι ἀνάκεια ἑορτὴ Διοσκούροιν ἀνακεῖν, ὡς θεοῖν. ἱστοροῦσι δέ φασι τὴν θυσίαν ταύτην. συμβαίνει γὰρ Διοσκούροις καὶ Ἑλένῃ, δι᾽ ἣν ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Θησέως ἐμβαλόντες ἐκεῖσε, οὐκ ἠδίκησαν οὐδένα τῶν ἐγχωρίων. ἱστοροῦσι δὲ ὅτι κατὰ εἰκόνα τὸν ἄνακα τὸν ὡς οἰκοδεσπότην, οὕτω καὶ Χείρων ὡς υἱὸς, δεῖν σύνθεον ὁ χερσαίνας, καὶ συνακλόντα φασὶ χαρίεντας. σημειοῦται δὲ καὶ ὅτι τὸ ἄναξ ἄνακτος, προσλαβὸν ἐν τῇ κλίσει τὸ τ, διατήρησιν ἑαυτοῦ καὶ ὑποφαίρεσιν ἀμφιβόλου ἐποιεῖτο, ὡς εἴρηται. ὑποσπάσθω ἂν εἴρητο ἄνακας δεῖ λοιπόν. οὐκοῦν ἐπὶ Διοσκούρων ἐκ τοῦ ἱερέως, τὸ ἄνακτος παρασυρίνει. ἔλεγον γὰρ οἱ ἄνακες, καὶ τὸ αὐτῶν ἐπίρρημα τὸ ἀνακῶς. ὠνομάσθησαν δὲ οἱ ἄνακες ἀνακηκότες, ἵνα μὴ λαθῶσιν ἐμφαίνειν, ὡς ἐκ τοῦ ἀνάκειν καὶ ἐκ τοῦ ἄναξ παρήχθησαν. Ἀναξαγόρας, Κλαζομένιος, ἢ ἐπίκουρος ἐκ [illegible], Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλησίου. νοῦς δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὕλῃ τε καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. αὐτὸς δὲ τὸν ἥλιον μύδρον εἶχεν διάπυρον. Ἀναξαίνειν, ἀνακαίειν. Ἀναξία, ἀξίαν οὐκ ἔχει. καὶ ἀναξίαν τῶν βασιλέων, Αἰσχύλος. Ἀναξίβιος, ἀντίον ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. λακεδαιμόνιον δὲ ὢν στρατηγός. Ἀναξιλάω, ὁ ἀπὸ γένους ἀναξίας ἢ κακρινός ἐκ γῆς, ἡ δημήτηρ. Ἀνάξιον, ἀναχώρει. οὕτω Ξενοφῶν. Ἀναξιοπαθοῦντες, οἱ δὲ ἄξιον ἠγνόμενοι. Οἱ δὲ ὑβρισθεὶς ἀναξιοπαθοῦντες, οὐκ ἔδοξαν αὐτῶν, ὡς μοιχὸ γένος. Ἀναξυρίς, καὶ ἀναξυρίδες, τὰ βρακία, τὰ βαθέα καὶ ἔχουσι ὑποδήματα. οἱ δὲ, φαμίολα, βρακία, βαρβαρικὰ ὑποδήματα. πολλῶν ὑποδήματα βαθέα, ἢ βασιλικά. Ἀνάξω, ἐκ τοῦ ἀνάγω τὸ κελεύω. Ἀνὰ σύλλογον ἀνθρώπων, κατὰ τὸ ἀθροισμάτων ἀνθρώπων. Ἀνάπαιστοι, κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἄσματα. εἴληφε δὲ τὰ τῶν ῥυθμῶν. πάλιν δὲ παράβασιν, ἀνάπαιστος καλοῦσιν. ὡς τὸ, αὐτὴν ἐπεὶ τοῦ ἔθεσθεν παραβὰς ἐν δὶς ἀναπαίσεις. φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, γραφεῖ τε πάντως τοῦ, καὶ ἀνάπαιστοι ἔλεγε κατὰ ῥυθμὸν. ἔστι δὲ ἀνάπαιστος, ἐστὶ δὲ μέτρον εἶχον. Ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχέων καὶ μακρᾶς τετράχρονος. οἷον, πολέμων. καλεῖται δὲ ἀνάπαιστος, διὰ ἀνάπαλιν ἔχει δακτύλῳ ποιεῖ, ἅτι σφίσιν. Ἀναπαιστικὰ, σφύραι αἱ παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν. Ἀνάπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν. Ἀναπάλλει, ἀνασείει, ἀνασείει. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς φασὶν οἱ παλαιοί, διὰ τὸ ἄρ τὸ πέλαγος αἴρεται, ἀρχομένου πνεῖν ἀνέμου, ἀναπάλλονται οἱ ἰχθύες, αἴρεται δὲ πάντως τὸ πέλαγος, ὅτι φρίκα πάχει. Ἀναπανδοσιν, ἀνα κίνησιν. Ἀνάπαλιν, ἀντίμεσον. Ἀναπαῦσαι, καταπαῦσαι. Ἀναπαύεσθαι, ἀναπαύεσθαι σῶμα. Ἀνάπαυλα, ἡ ἀνάπαυσις. Λιβάνιος, οἶον ὦ ξένε γνώμης λαμπρότης, ἀφορίσθη μὴ ἀνάπαυλαν. ὁ δὲ παῦλα ἀνέκειτο. Ἀνάπαυλα, ἀνάπαυσις, καταλυσις. Ἀναπαυόμενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν Αὐλίδι. διὰ ὅτι ἀλιπαρὸν ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς μεσημβρίας καὶ μάλιστα τὰς νύκτας ἀπολήγει, καὶ οὐ ῥεῖ. τὰς δὲ ἄλλας ὥρας, συνεχῶς φέρεται. ὥσπερ οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων καμνόντων, κατὰ δὲ τὴν ὁμοίαν ἀναλογίαν. Ἀναπαύεσθαι, τὸ κατακλίνεσθαι εἰς πρὸς ὕπνον. Ἀνάπαυσα, ἀναλελυκα, ἄρρητα, ἔκλυλα, ἐξάλυσα. Ἀναπείθω, πείθω καὶ συνεπείθω. οἷον, οὐ πρὸς ἀναπείθων ζητεῖς. Ἀνάπειρα, τὸ κατατρέχειν τὰς ναῦς, καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἐμβιβάζειν. Πολύβιος, καὶ τὰ ἐν τοιαύταις ἀναπείραις λαμβάνειν, παρέλαβεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ λαβεῖν, ζῷα τὰ παρὰ φυσικὴν οὐ ἃ γίνεται φανερὰ καὶ αὐτοῖς. τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ διάπλουν, τὰς ἀναπείρας καὶ εἰρεσίας ἐγυμνάσθη. καὶ ἀντὶ πεῖρα, γυμνὸς ἀλλήλοις. Ἀναπειθόμαι, πείθομαι. Ἀναπεῖραι, πεῖραι, ἀναπεῖραι. Ἀναπείρας, φέρεται δὲ ἀναλίσκειν, τὸ ἀναπείρουσα, ἐκκλεῖσαι. Ἀναπεπίσαι, δι᾽ οἷς πίστει. Ἀναπεφαίνας, εἰ μὴ μὲ ἀναπείσειε, ἀποθανεῖσθαι σήμερον. διεβάλλετο δὲ αὐτὸν, ὡς δυσροδοκούμενον. Ἀναπεπαυμένον, διαμένον πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτῶν. Ἀναπεπλάκαι, ἀναρρηχθείς. Ἀναπέπλευσαι, ἀνέτεινεν. Ἀναπεμπάζειν, ἀνασκοπεῖσθαι, ἀναμιμνήσκεσθαι. εἴρηται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῶς ἀριθμούντων, καὶ ἐπαναλαμβανόντων. οἷον κατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. Ἀναπεμπάζομαι, τὸ ἀναλογίζομαι καθόλου, ἢ ἀναπεμπάζω. Ἀναπεμπαζομένοι, ἀριθμούμενοι, σκεπτόμενοι.

Ἀναπέμπειν, τὸ ἀναφέρειν. οἷον, ἀνάπεμπε τῷ κρείττονι, ἤγουν τῷ θεῷ εὐχάς. Ἀναπεπλάσαι, ἀναπείθεσθαι, ἀναπεισμῶσαι. Ἀναπεπεισμένως, ἀναπεφυρμένως, ἀνεφυρμένους.

Ἀναπεπταμένα χωρία, ἢ πεδία, ἀντὶ τοῦ ἡπλωμένα. Ἀναπεπταμένον, ἀνεῳγμένον. Ἀναπεπταμένοι, τὰς διανοίας ἀνεῳγμένοι. Ἀναπεπταμένως, ῥᾳθύμως, ἀφροντίστως, ἀμελῶς, ἀνειμένως. Ἀναπεσεῖν, οὐ καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι τάττουσιν. ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἀθυμεῖν τάττηται, καλῶς. οἷον ἀναπεσεῖν ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἀθυμεῖν. Ἀναπετάσαι, ἀναπλώσαι. Ἀναπετῶ, ἀπλώσω. καὶ ἀναπετῶ, ἀντὶ τοῦ ἀναπετάσω, ἁπλῶ. τὸ δὲ ἀναπετάσαι, ἁπλῶς ἐκτεῖναι. Ἀναπήρωμα, ἀπολέσθαι ἐγὼ καὶ οὐκ ἀναπήρωμα ἕτερον. Ἀναπεφλασμένον, ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ αἰδοῖον. ἀναφλᾶν γὰρ λέγουσιν Ἀττικοί, τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα. Ἀναπεφοίτηκεν, ἀνῆλθεν. Ἀναπηγνύναι, ἀναλύσεσιν, ἀναβλύζει. Ἀναπήλας, ἀναπηδήσας. ὁ δὲ σφῆ τοῦ κέντρου ἀναπήλας εἰς ὕψος. Ἀναπνεῖν, ἀναλέγομαι, ἐκλύω, ἀναπνεῖν. Ἀναπῆξαι, ἀνεγεῖραι.

Ἀνάπηρος, πηρός, τυφλός, κυλλός, βιβλιοπώλης, μὴ ὑγιὲς ἔχων. ὡς τὸ, ἀνάπηρος ἐς μέσον παράγεται ξένα καὶ ἀνα. καὶ ἀνάπηρος γέρων, ὁ ἐπιβλαβής. ἀπὸ τοῦ πηρὸς ἄπηρος. καὶ μεθ᾽ ἑτέρου στερητικοῦ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπηρος. αἱ γὰρ δύο στερήσεις, μίαν ἐπίτασιν. Ἀναπίμπλαται, ἀναπληροῦται. Ἀναπίπτειν, λέγει τὸ ῥαθυμεῖν, καὶ ἀπὸ τούτου ἀναπεπτωκὼς, ὁ ῥᾴθυμος, καὶ μαλακός, καὶ τὴν γνώμην ἀνατετραμμένος. καὶ ἀναπίπτειν, οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμέλλεσθαι ἢ μετατίθεσθαι, ἢ ἀθυμεῖν. λέγεται δὲ τὸ ἀθυμεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀναπιτνάμεν, ἤγουν ἀναπετάννυσιν, ἀνοίγειν. ἀπὸ τοῦ πιτνῶ τὸ πίτνω, καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀναπίτνω. ἀφ᾽ οὗ ἀναπιτνῶν. καὶ διαιρέσει, ἀναπιτνάμεναι, καὶ ἀναπιτνάμεν, ἀντὶ τοῦ ἀναπιτνᾶν. ἤγουν, ἀνοίγειν, ἀναπιτνᾶν. ἀποβαλόντες δὲ τὸ προσγεγραμμένον ι, καὶ συστέλλοντες κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἴστημι, δάμνημι, ἀγάμνημι. Ἀναπλάσσειν, τὸ διαπλάττειν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνάπλασμα, χῶμα, φῦμα. Ἀναπλάττειν, τὸ φαντάζεσθαι λέγεταί τις, ὁ οὐδέποτε εἶδεν. Ἀναπλάττειν, καὶ καταπλάττειν λέγομεν, ὥσπερ ἀναβαίνειν καὶ καταβαίνειν. ὁμοίως ἀναβαίνειν καὶ μεταβαίνειν. Ἀνάπλεων, τὸ πεπληρωμένον, ἢ τὸ ἀνάπλεον ἔχον. ἀθλητῶς σφῆ τοῦ μεγάλου χρῆσθαι. ὁμοίως τὸ πλέως, περίπλεως, καὶ ἔμπλεως. Ἀνάπλεως, ὁ πεπληρωμένος, ἀπὸ τοῦ πλέως. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπλεως, ὁ κενός. καὶ μετὰ προθέσεως ἑτέρας στερήσεως, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως. ἢ τις ἐν τοῖς τοιούτοις προσκείμενος, καὶ ἀναπληρούμενος, κατάφασιν, ἀλλ᾽ οὐ στέρησιν δηλοῖ. Ἀναπλεῦσαι οἴτορ, τὸ πλανᾶσθαι ἑαυτὸν ἐλθεῖν. πάντα γὰρ ἀναπλεῦσαι, τῷ πλατεῖ ται. ἔστι, πληρῶσαι, πληρῶσαι, ἐκ τοῦ ἀναπλῶ.

Ἀναπλήσας, οὐχ ἁπλῶς δηλοῖ τὸ ἀναπληρῶσαι, ἀλλὰ τὸ παλαιότερος, καὶ ὡς ἐκεῖνο, πάλιν καὶ πάλιν. ἔστι γὰρ τὸ πιότερον σημαινόμενον, τῆς ἀνὰ προθέσεως. ὡς ἢ ἀνάκρισις δηλοῖ, καὶ ἀναβαπτισμός, ἢ τὰ τοιαῦτα. Ἀναπνέοντες, ἐν τῷ ἔχοντι. Ἀνάπνευσις, ἀνάπαυσις, ἀπὸ τοῦ πνέω, πνεύσω, πνεῦσις, καὶ ἀνάπνευσις. Ἀναπνεύσειν, ἐκ τοῦ πνέω, μέλλων πνεύσω καὶ ἀναπνεύσω, πλεονασμῷ τοῦ σ, κατὰ τὸν μέλλοντα. Ἀναπνῶ, ἀναψύ-

χω,

τος καὶ ἀκόρεστος, οὗ φησιν ὁ ποιητὴς ἐν ὀδυσσείᾳ, Ὅς οὐδὲν ἄλις, μετὰ δὲ ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ, ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν. καὶ ἐπιφέρει, Ὅς νῦν τὴν ἄναλτον ἀλητεύων ἐπὶ πάντας. ἀντὶ τοῦ πλανᾶσθαι, παρὰ τὸ ἅλις τὸ ἐπίρρημα, γίνεται ἄλτος. καὶ κατὰ στέρησιν, ἄναλτος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄναλτος. ὁ τὴν ἀλιάδα μὴ δυνάμενον, βαρύν. Ἀναλύει, ἀντὶ τοῦ συμπλοκὰς τινῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς διαλύει. ὅθεν καὶ ἀναλυτικὰ παρὰ Ἀριστοτέλει. καὶ ἀναλύει, ἀντὶ τοῦ ἐπανέρχεται. Ξενοφῶν, Κῦρ αἰσχρὸν ἀνάλυσιν ἐπὶ κακίαν ἀλόγιστος. καὶ ἀναλύειν λέγεται, τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀναγαγεῖν εἰς ἁπλοῦς, καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ἐξ ὧν αὐτὸς τὸ εἶναι. Ἀναλύξων, ἀναπνῦσαι. Ἀναλυθῆναι, τὸ καθαρτικῷ τινὶ χρῆσθαι φαρμάκῳ. Μένανδρος ἤρωσιν. ἐπιφαρμακεύσει δύναται ἀναλυθεὶς μόλις. Ἀναλῦσαι, τὸ βεβλαμμένον τινὰ διὰ ἐπῳδῆς ἀπαλλάξαι. Ἀναλυσάμενος, ἀνακαλύψας. Ἀνάλυσις, ἐξάλυσις. ὅρος γάρ ἐστι, λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως, ἐκφερόμενος τοῦ ὁρισθέντος καθ' ἀπλῶς. ἢ ἀνάλυσις, ἡ ἀπὸ χάσματος ἐπὶ χάσμα τῶν ζητούντων ἀνακύκλησις. καὶ ἀνάλυσις ἰδίᾳ, ἡ ἀναχώρησις. Ἀναλύω, τὸ τὰ συντεθειμένα διαιρῶ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν. Ἀναλφάβητος, ἀμαθὴς γραμμάτων ἁπάντων. καὶ τὸ δὲ λεγόμενον, ἀναλφάβητος. Ἀναλῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ πρῶτον, καὶ δαπανῶ. καὶ ἐν ὑλώσειν, ἀντὶ τοῦ ἰσχύει. Προκόπιος, Ὡς δὲ τῶν ἐπιτολῶν ἀναλώσας, ἐσκόπουν. Ἀναλώσασθαι, ἠφανίσθαι. Οὐδὲ τῶν ἀναλωθέντων ἄλλως αἰτίαι. θηρίον γὰρ καὶ αὐτὸς, ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις. ὅθεν ἀνάλωμα, καὶ προανάλωμα, καὶ ἰσχὺς. Ἀνάλωκε, καὶ ἀνάλως, ἀντὶ τοῦ. τὸ δὲ μετὰ αὐξήσεως ταῦτα λέγειν, οἷον ἀνάλωσε, κοινόν. ἀναλώσας καὶ ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος, τῶν διχρόνων αὐξάνεται. Ἀναλωτος, ἀπόρθητος, ἰσχυρός. Ἀναμαθεῖν, ἐξ ἀρχῆς μανθάνειν. Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνεται, ἀναφλέγει, ἀναζεῖ. Ἀναμαλάττεσθαι, ἀναφυρᾶν. καὶ ἀναμάττεσθαι, ὁμοίως.

Ἀναμάξας, ἀντὶ τοῦ προσψήσας. ἀναμάσσω γὰρ, ἀντὶ τοῦ προσκολλῆσαι τῇ κεφαλῇ. ὡς Ὅμηρος ὁ Ἀναξιάδης. καὶ ἀναμάξας, ἀναμάξεις, ἀναλήψει. Ἀναμασώμενος, ἀντὶ τοῦ διαλογιζόμενος, νοούμενος, ἐπιφαινόμενος. ὡς τὸ, Μόλις τὸ πρᾶγμα ἐπιτυχὸν, ἀναμασώμενοι οἱ κατοικοῦντες. καὶ ἀναμασώμενοι, ἀναμασώμενοι, πρὸς τὸ χρῶμα τῶν λόγων ἀναμασώμενοι ἐν σφισίν. Ἀναμασσόμενος, ἀναλαμβάνων, Ἀναμάσσειν, ἀναψῆν.

Ἀναμαχαλίστην, εἶδος γυναικείου κόσμου. Ἀναμάττειν, ἀναφυρᾶν. Ἀμάτιοι, ἅμα τῷ μὴ ἔχοντες. Ἀναμάχεσθαι, τὸ πάλιν μάχεσθαι. καὶ ἀναπαλαίειν, ἐκ δευτέρου παλαίειν. καὶ ἄλλα μυρία. καὶ ἀναμαχεσάμενοι, ἐκ δευτέρου μαχεσάμενοι, ὡς τὸ, Ὁ δὲ κύκλῳ αὐτὸν αὖθις ἥκειν, ἀναμαχεσάμενον τῶν πρώτων ἥκειν. Ἀνάμεσον, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ μέσου. καὶ ἔστι μεταβατικόν. Εὔπολις, ἀνάμεσον δὲ φαινόμενος. καὶ ἀνάμεσον, ἀντὶ τοῦ προσκαρτερεῖσθαι. Ἀριστοφάνης, ἀνάμεσον οὐ δυνάμενοι. Ἀναμιλλᾶσθαι, ἀναπαύεσθαι, ἀρνεῖσθαι. Ἀναμίλλητος, ἀνυπέρβλητος. μολπῇ γὰρ ὁ ὕμνος. Ἀναμίξ, ἐν μέρει.

Ἀναμίξας, ἐν μέσῳ. Ἀναμιμνήσκομαι, ἀναμνήσομαι. Μένανδρος, εἰς γέροντα κατελθεῖν μήτε τῶν συλλαβῶν ἀναμιμνήσκων.

Ἀναμιμνήσκεται, ἀντὶ τοῦ ὑφίσταται. Δίδυμος, Οἱ τῶν βαλαντίων δεόμενοι, οὐ μικροῦ κινδύνου ἐπιμιμνήσκονται. Ἀναμισθῶ, ἀντὶ τοῦ ἀναμισθῶ, ἀτελὴς συντάσσεται. ἀναμισθῶ, τὸ μισθὸν ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνειν πάλιν, ἐφ' ᾧ γε μισθοῦσι. Ἀναμολῦσαι, μὴ ἀναχωρῆσαι. Ἀναμορφῶσαι, ἀναπλάσαι. Ἀναμιλλᾶσθαι, ἐφιλονείκουν, καὶ ἀναμφίλλεσθαι.

Ἀναμιμνήσκομαι, τῷ ἑαυτοῦ ἀναμνήσκομαι δὲ ἑτέρου. Ἀριστοτέλης, ἀναμιμνήσκομαι τοῦ δὲ ὁ ἄλλου. καὶ ἀναμιμνήσκομαι τὸν ἄλλον. Ἀναμιμνήσκομαι ἐν τῶν δὲ, ἤγουν, ὁ ἀπέβαλον τῆς μνήμης, αὖθις πάλιν ἐν τῇ μνήμῃ ἄγω. ὁ αὐτὸς τὸ δὲ μιμνήσκω ἐν τῶν γεγενημένων. καὶ ἀναμιμνήσκω συνετὴν, εἰ τὸν ἐκεῖνον.

Ἀναμίξ, ἀναμιγνύω, ἀναμεμιγμένως. Ἄναμμα, τρίφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὴν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάσσης νοερὸν ὄντα, ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην, ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀέρμιγμ' ἐν τινὶ χάσματι, καὶ πρόσγειον οὖσαν. Ἀναμνήσεις, μνήμης ἐξίτηλον γενομένης ἀνάληψις, ἢ ὕφεσις φαντασμάτων. ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τῆς ψυχῆς. διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐγνωσμένον. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινος ἡμῖν γενομένου, μέχρι φόβου τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες, ἀπέσταμεν. Ἀναμονή, ὑπομονή. Ἀναμορμύρουσιν, ἀνήξει, ἀναταράσσει. Ἀναμοχλευόντων, ἀνορυσσόντων, ἀνακινούντων. Βιαζομένων δὲ αὐτῶν, καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων. Ἀναμπλάκητοι, οἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνοντες, ἀλλὰ πάντων κρατοῦσιν, ἢ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ὅπερ πέλας, ἀφανὲς. ὡς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. Ἀναμύειν, ἀναβλέπειν. Ἀναμωμόρημένος, χρηματισμένος. Ἀναμφιλέκτως, ἀναμφιλέκτως, ἀναντιρρήτως. Ἀναμφήκειον, ἀναμφίβολον. καὶ ἀναμφίλεκτος, ὁ ἀναμφισβήτητος. Ἀναμ, ἄναστρ.

Ἀναν, οὐκ ἐν ἔργῳ, ἀληθές. Ἀνανδρον, χήραν.

Ἄνανδρος, ἄθυμος. Ἀνανέωσιν, ἴσον τῷ ἀνανεώσασθαι. οὕτως Ἐπίχαρμος. Ἡρόδοτος δὲ ἀνανεοῦσθαι, ἐπὶ τοῦ καταλύειν τὸ θυμὸν. Ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸ δὲ κάλλιστον λέγων, ἢ εἰς μνήμην λαμβάνω. Αἰσχίνης, ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὴν ὀρθὴν τὴν ἐαυτοῦ. καὶ ἀνανεοῦμαι τῶν οἰκείων, ἤγουν ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ ἐπὶ ἐπιτηδευτικοῦ ὀλέθρου. Ἀνανεύειν, παραπείθειν. Ἀνανεόσαντος, ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας, ἢ ἀναμνησθεὶς εἰς ἐννοιαν ἐλθών. Ἀνανεύει, οὐ συντίθεται πρός τι. Ἀνανήφαι, διαπλεύσαι. Ἀνανήψασθαι, ἀνακαλυμμένως. Ἀνανῦσαι, σφαλῆναι. Ἀναίνειν, ἄλυπον, κατὰ στέρησιν τῆς ἀνίας, ἀβλαβές. καὶ ἀναιδὴς, ἀπρόσφορος, ἀλάλητος. καὶ ἀνανίνως, τὸ ἀλύπως.

Ἀνανομὴν, ἀναλυομένη. ἀναίνειν γὰρ τὸ μερίζειν, Εὐπολις. Ἀναντάπλεκτον, ἐστὶν ἴδιον τῶν ἀπλῶν. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. τὸ, ὅτι οἱ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί. λείπει δὲ, παλόσομαι, ἢ ἐνοχλήσω. Ἀναντα, τὰ προσάντη καὶ ἀνωφερῆ. κάταντα δὲ, τὰ κατωφερῆ. πάραντα δὲ, ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λέξει, τὰ πλάγια, ἐγκεκλιμένα, ἢ προσώμαλα, καὶ γήλοφα. λόχμια δὲ, τὰ πλάγια. τούτοις δὲ πᾶσιν ἢ πόλις ὁρίζεται τῆς ὀρεινῆς. ἱστέον δὲ, ὅτι τὸ ἄναντα ἐκ τοῦ ἀνάντης δοκεῖ συγκεκρίσθαι. ὡς γὰρ ἐξάντης ἀφανής, καὶ ἐξάντης οὐδέτερον, οὐ πλεονάζον ἐξάντη, οὕτω καὶ ἀνάντης, ἄναντα. ὅθεν τὸ ἄναντα τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ τὸ κάταντα, καὶ πάραντα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐναντίου, ἔναντα. Ἀνανταγώνιστος, ἀκαταμάχητος. ἀναντίληπτος ὁ ἐν ἃ ῥηματικὴν ὁρμὴν, καὶ δυσχερῆ τινα ἐντυχεῖν. Ἀνάντης τόπος, ἤγουν ἀνωφερής. ὁ ἐναντίον ἐστὶ τὸ καταντής, ἤγουν κατωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἄναντα ξύλα, καὶ κάταντα, τὰ ἄνω φερόμενα καὶ κάτω. καὶ ἀνωφερῆ, καὶ κατωφερῆ, ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

Ἀναντίρρητον, τὸ ἀντιλογίαν μὴ δεχόμενον. Ἄναξ, εἴρηται ὁ βασιλεὺς παρὰ τὸ τῶν ἄνω τάξιν ἔχειν. ἢ ὁ ἄνω ἄγων, κατὰ ἀνάγκην τοῦ κρατεῖν, ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. δηλοῖ δὲ σημαινόμενα τῶν τῆς λέξεως δεόντων. ὑπὸρ ἐν φαίδρᾳ. ἄναξ. θεοὺς γὰρ ἀνακτάς καλεῖν ἔχομεν. καὶ ἄνακες, οἱ Διόσκουροι, ὡς φαμεν. τὸ δὲ ἄναξ ὄνομα, σημαίνει τρία. τὸν θεὸν, ὡς τὸ, ὁ φίλαρ ἄνακτα. τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Ἀτρείδης κρείων ἄναξ ἀνδρῶν. τὸν δεσπότην, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο. Ἄλλως. Ἄναξ γίνεται παρὰ τὸ ἀνάσσω, ὅ ἐστιν ἐπιμελεῖσθαι. ἔστι γὰρ ἐν χρήσει ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ φροντιστικῶς, ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς. ἔστι δὲ θεία τις λέξις τὸ ἄναξ, ἀπὸ τῶν Διοσκούρων. Αἴλιος γοῦν Διονύσιος ἄνακας τοὺς Διοσκούρους φησὶ λέγεσθαι, ὡς ἀνακῶς. καὶ κατεχόντων φασὶν, ἀνάκειον Διοσκόρειον. Παυσανίας δὲ λέγων

πάντας αὐλοῦς. οἱ δὲ ἕτερον ἀνακράτορ. Ἀνακραδάω, σείω, ἐξελαύνω. Ἀνάκρατος, ἰσχυρὸς ἐν κεφαλαίῳ. ἢ κατὰ τὴν κεφαλὴν, ἢ κατελθών. Ἀνάκρασις, ἡ ἀνάκρασις ἡ. Ἀνακρίνειν, ἐξετάζειν, ἀναπυνθάνεσθαι, ἐπερωτᾶν, ἐλέγχειν, βασανίζειν, εἰς ταυτὸν φέρουσι. τὰ μὲν ἁπλῶς, σύντομοι, τὰ δὲ καὶ μετὰ βίας. Ἀνακρίνω, τὸ πρακτέον ἐξετάζω, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Ἀνάκρισις, ἡ ἐξέτασις. Ἀνακρούσασι, ἐπαινέσασι, ὑμνήσασι. ὁ δὲ πόλεμαρχος, πάντας ἐκέλευσεν ἀνακρούσασθαι, τὸ εὐφημεῖν αὐτὸν ἀποδεχόμενος. Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ τῶν κρουστῶν ὀργάνων. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ μέλπειν ἁπλῶς. Ἀνακρούεται, ἀναχωρίζει. Ἀνακρουόμεθα, ἀναπροοιμιαζόμεθα. Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ ναυμαχίας, τὸ συμβάλλειν, καὶ πάλιν ἀναχωρεῖσθαι. Ἀνακρουσία, παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας. Ἀνακτᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν. Θουκυδίδης. τίθεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ τοῦ, τὸ προαπολωλὸς αὖθις κτήσασθαι, καὶ ἀπολαβεῖν. Ἀνακτᾶται, ἀπ᾽ ἀρχῆς κτᾶται. Ἄνακτες, οἱ θεοί, καὶ οἱ βασιλεῖς. ἄναξ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν. ἢ ὁ ἄνω αἰάσσων, ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. σημαίνει δὲ, τὸν βασιλέα, καὶ τὸν οἰκοδεσπότην. ὡς τὸ, αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ᾽ ἡμετέροιο. σημαίνει καὶ τὸν φύλακα. Ἄλλως. Ἀνακτες, καὶ ἀνάκτων, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησί. καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοί, καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως, ἄνακτες. αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες, ἄνασσαι. καὶ ἀνάκτορα, τὰ ἱερά, ἢ τὰ βασίλεια. Ἀνακτιλεῖον, σῆκος. Ἀνακτίσασθαι, ἀνακτᾶσθαι. Ἀνακτορίαν, δεσποτείαν, βασιλείαν. Ἀνακτορίαι ὄαν παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἀρίσταρχος μέν, τὰς δεσποτικὰς φησιν. δεσποτικὰς δὲ, ὧν ἐκράτει Βόσκων ἀνάσσων. ὅ ἐστιν, ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ νικᾶν δὲ ἀνάσσειν, γίνεται καὶ κερώνης, ὅ τοῦ χειρός, ἢ τὸ ἐν χερσὶν ἀνάσσειν. Ἀνακτορίαις, ταῖς δεσποτικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ἐξουσίαις. Ἡλιόδωρος. Γαῖς ἂν ἀνακτορίας διατελεῖ, ἀμείνων ἀνακτορικὸν ἐπιδεῖν.

Ἀνακτόρειον, ἱερόν. καὶ ἀνακτόρων, ἱερατεῖον. Ἀνάκτορον, ἀνάκειον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, ἱερὸν τῶν Διοσκούρων, λέγεται δὲ ἀνάκτορον. καὶ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερόν, ὃ καὶ μέγαρον καλοῦσιν, ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται. Ἀνακτόρων, ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων. Ἄνακτος, γενικὴ, ἐκ τοῦ ἄναξ. ὃς πλεονάζον ἔχει τὸ τ, δηλοῖ τὸ ἄνακας Διόσκουροι. Ἀνακτοτελεῖται, οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες τῶν ἱερῶν. Ἀνακτῶμαι παθητικῶς, τὸ λόγοις ἢ φαρμάκοις τὸν ἀσθενοῦντα ῥᾷον ἔχειν ποιῶ. Ἀνάκτωρ, θεός, βασιλεύς. Ἀνακυκλέειν, τὸ ὀρθόν. Ἀνακυμαίνειν, ῥέγχειν. Ἀνακυπτῶσαι, ἀνατρίψαι. Ἀνακυρτῶσαι, ἀνακυμαίνουσαι, ἀνακαθεῖσαι. Ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς λέγουσιν οἱ Ἴωνες, καὶ φυλακτικῶς, ἢ βασιλικῶς. Ἀνακωχεύειν, παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ ἀναστρέφειν. καὶ ἀνακωχεύειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος, συστείλαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἢ ἀνακωχεύειν κυρίως μὲν λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος, ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα, σαλεύωσιν αὐτόθι μὴ διαμαχόμενοι τῷ ἀνέμῳ. μεταφορικῶς δέ, καὶ ἐπὶ ἅρματος λέγεται. ὡς τό, Οὐ διαμελλήσας, ἀλλ᾽ ἀφεὶς τὴν τῶν ἵππων κλάδωνα, καὶ ἠρέμα ἐλαύνων. σημαίνει καὶ τὸ ἐν πολέμῳ ἀμελεῖν, παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. καὶ τὸ ἀναχωρεῖν. Ἀνακωχή, ἡ πρὸς καιρὸν ἀναβολὴ τοῦ πολέμου. ὅτι εἰρήνης ἔχοντα τὰ στρατεύματα, ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχουσι, τουτέστι τὰς αἰχμάς. ἀνακωχεύειν, καὶ ἀνακωχή. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆσδε λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέχεσθαι, εἶτα πρὸς καιρὸν διαλιπόντος. Ἀνακωχεύοντες, ἀναχωρίζοντες. ἢ μετεώρους κατέχοντες τὰς ναῦς. Ἀναλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσασθαι, καὶ εἰς ὀρθὸν στῆσαι. Ἀναλάμπα, τὰ ἐν πρὸς ἐλαφραίαν ἐργαζόμενα. Ἀναλαμβάνει, ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκεται. καὶ ἀναλαμβάνει ἑαυτὸν ἐκ νόσου, ἢ ἀναλαμβάνει τὸ σῶμα ἐκ τοῦ νόσου, ἀντὶ τοῦ ἀνακουφίζει καὶ παλαμοῦται. ὅθεν ἀναληπτικὴ τροφή, παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. καὶ ἀναλαμβάνων, τὸ ξένον διαπονίζων, φιλοφρονεῖσθαι. Ἀναλαμβάνομαι, τὸ ἀναλίσκομαι, καὶ ἐπανακτῶμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀναλαμβάνομαι δὲ ἐγώ, ἐπὶ πάθους. Ἀναλγεῖν, ἀναισθητεῖν, ἀναγινώσκειν. Ἀναλγής, ὁ μὴ κρατούμενος νοσήμασι. ἀνάλγητος δέ, ὁ τοῦ προσήκοντος μὴ ἐπιστρεφόμενος. καὶ ἀνάλγητος, δυσμετάβλητος, ἀναλγής, ἀπαθής, ἀναιδής, σκληρός, δυσανάλγητος. Ἀναλγησία, ἀναισθησία. Ἀνάλγητοι, ἀναιδεῖς, ἢ ἀμέριμνοι. Ἀναλδές, ἄτροφον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀναλδήσκοντες, ἀναλδόμενοι, αὐξανόμενοι. Ἄναλδον, ἄναυξες, ἀνυγίαστον. Ἀναλέγομαι, ἀπολέγομαι, ἐκλέγω, ἀπολέγω. Παρθένος ἀπολέξας, καὶ ἐκλέξας. καὶ ἐπιλέγομαι, τὸ αὐτό, καὶ τὸ ἀναγινώσκω. Ἀκαμάς, Ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα. Ἀναλέγειν κυρίως, τὸ τὰ διεσπαρμένα, καθ᾽ ἓν ἀναλέγειν τινά. οἷον ἀναλέγουσιν αἱ ὄρνιθες ἀπὸ γῆς τὰ σπέρματα. Ἀναλέγεται, αἰτιατικῇ. τὸ ἀναμφιβόλως ἔχει, ἐποίησε. Ἀναλεῖ, χολᾶται, ταράττεται. Ἀναλελάφθαι, ἀναλῦσαι. Ἀναλειφθησόμενος, ἀναγνούς, γνώσεις. Ὁ δὲ ἀναλειφθησόμενος τὴν ἐπιστολήν. Ἀνάλειμμα, ὕψωμα, κάθαρμα. Κατανοήσας τὸ βάθος τῶν ἀναλημμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τείχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν. Ἀναλῆσαι, ἀνατρίψαι.

Ἀναλήψεσθαι, ἀνακτήσασθαι. Ὁ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν πταῖσμα, τοῖς εἰς τὸ μέλλον ἀριστεῦσι. Ἀνάληψις, ἡ ἀνάρρωσις. Σπουδὴν ἐποιεῖτο, ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν. Ἀναλθής, ἀνίατον, ἀνυγίαστον, ἀναίσθητον. Ἀναλιβόρα, τόπος. Ἀναλίγκιον, ἀνόμοιον. Ἀναλίσκω, τὸ φθείρω, καὶ δαπανῶ. Ἀναλκατάλλα, ἄνωθεν κάτω. Ἄναλκις, ἀσθενής, ἀδύνατον. Ἀναλκις, ἄνανδρος, ἀσθενής. Ἀναλκίδα, ἀσθενῆ. Ἀναλογεῖον ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Ἀναλλακτεῖν, καὶ ἀναλλάξ, ἐπὶ τῶν τἀναντία ποιούντων λέγεται. Ἀναλλοίωτος, ἄτρεπτος. Ἀναλλύζουσι, στενάζουσι, δυσχεραίνουσι. ἐστὶ δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσιν.

Ἀναλογάδην, κατ᾽ ἀναλογίαν. Ἀναλογία, τὸ λέγειν, ὃν λόγον ἔχει ὁ δύο ἀριθμὸς πρὸς τὸν τέσσαρα, τοῦτον ὁ τρία πρὸς τὸν ἕξ. ἀμφότερα γὰρ διπλάσια, ἡ ἀναλογία ἐστίν, ἡ τὸ πολυσχιδὲς τοῦ ἀνθρώπων φθέγματος, συντόμως παραδίδουσα. ἢ ἀναλογία ἐστίν, ἡ τῶν λεγομένων ὁμοιότης. οἷον, ὡς τόδε, πρὸς τόδε, οὕτω καὶ τόδε πρὸς τόδε. ὡς ἀπὸ λόγων νόημα πρὸς τὴν ἁπλῆν φωνήν, οὕτω καὶ σύνθετον νόημα πρὸς τὴν σύνθετον φωνήν. ἢ ὁμοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι. οἷον, ὡς ἔχει ἐπὶ ποιμένος πρόβατον, καὶ ἐπὶ ἐπισκόπου. καὶ ὡς ἐπὶ πολλῶν πρόβατα, καὶ ἐπὶ πολλῶν αὐτοῦ. ἀμφότεροι γὰρ ὅλον τὸ σῶμα βαστάζουσιν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ λόγος, λογία, ἀλογία, καὶ ἀναλογία. αἱ γὰρ δύο στερήσεις ὁμοῦ οὖσαι, κατάφασιν ποιοῦσιν, ὡς πυσα, ἄπυσα, καὶ ἀνάπυσα, τὰ περιβόητα. καὶ πορόν, ἄπορον καὶ ἀνάπορον τὸν πεπορισμένον. Ἀναλογίζομαι, τὸ ἐνθυμοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἀναλογίζομαι, τὸ ἀναπεμπάζομαι, ἀναπολῶ, ἀναπυνθάνομαι. Ἀνάλογος, ἰσχυρός. Ἀναλόγως, ὁμοίως, ἴσως. Ἀναλογώτερον, τὸ ὑψηλότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ ἀναλογιώτερον. Ἀναλοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. οὕτω Θουκυδίδης. καὶ ἀναλῶν, καὶ ἀναλοῦν.

Ἀναλῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ φθείρω, καὶ δαπανῶ, ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. Ἄναλτον, τὸ χωρὶς ἁλός, ὅπερ ἄχρεῖον, καὶ μὴ ἅλας ἔχον, καὶ ἀνάρτυτον, καὶ ἀηδές, ὡς ἐκ μεταφορᾶς ἐδεσμάτων τῶν οὐκ ἐχόντων ἅλας. σημαίνει ἔτι παρ᾽ Ὁμήρῳ καὶ τὸν ἀπλήρωτον, ἤγουν ἀκόρεστον. οἷον, ἄναλτος γαστήρ, ἢ ἀπλήρωτος, καὶ μηδέποτε ἅλις ἔχουσα. ἢ ἡ ἐν ταπεινώσει οὖσα, καὶ μὴ ἀλδαινομένη, ὅ ἐστιν, αὐξομένη ἐν τῷ κορέννυσθαι. Ἄναλτος, ὁ ἀπλοῦς, ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ ἐχόντων ἅλας, καὶ ἀηδῶν ὄντων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄχρεῖον, ὁ δυνατίας ἐ. ἢ ἀναυξής, καὶ ἀτελής, παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω. ἢ ὁ ἀπλήρω-

δὲ οὐδ' ἰδίους τῷ. περὶ τῆς αὐτῆς Δανιὴλ φησὶν, ὁ λογοθέτης ὡς ἐπὶ γράμμα, λέγων τοῦ κινήσεως αὐτοῦ. Ἀναίμων, ἀναιμάκτων.

Ἀναιμωτὶ λακρίζεσθαι, παροιμιῶδες γέγονε. λέλουν, τὸ λίχα μάχας λυθήσεσθαι. Ἀναίνεσθαι, κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι. ἰδίως δὲ, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν γάμον καὶ τὰ ἀφροδίσια. ἢ ἀναίνομαι, ἀπαρνοῦμαι, παραιτοῦμαι. ἢ τὸ ἀναίνεσθαι, ταυτόν ἐστι τὸ μὴ αἰνεῖν, ὅπερ συναινεῖν, ἢ συγκατατίθεσθαι. παρὰ τὴν αἴνεσιν, καὶ τὸ αἰνεῖν, ὃ δηλοῖ συγκατάθεσιν. ἐξ οὗ καὶ ὑπεναντίως, καὶ τὸ συναινεῖν, καὶ συγκαταινεῖν. Ἀναίνεται, ἢ ἀναίνεσθε, ἀρνεῖται, παραιτεῖται. ἀρνεῖσθαι, καὶ παραιτεῖν. ἐκ τοῦ ἀρνῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀρνοῦμαι, γίνεται ἀρναίνω. καὶ ἐν ἀφαιρέσει τοῦ ρ ἀναίνω, καὶ ἀναίνομαι. Ἀναιρεθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀναληφθείς. οὕτως Σωκράτης. Ἀναιρεῖ, ἀναφωνεῖ, ἀντὶ τοῦ φονεύει. ἢ ἀναιρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλει, ἢ ἀφανίζει. Μάξιμος. Καὶ τὰ μαντεῖα ἀναιρεῖ, καὶ ταῖς φήμαις ἀπαντᾷ. ἢ ἀναιρεῖ, ἀντὶ τοῦ νικᾷ. Ἡρόδοτος, Ὀλυμπιάδα ἀναιρεῖ. ἀναιρεῖται δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ φονεύεται, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνει, καὶ ἰδιοποιεῖται. Ἑρμογένης, ἐξετίθεσαν Ἀθηναῖοι τὰ γένη, μεγαρεῖς ἀναιρούμενοι ἔτρεφον. Ἄλλως. Ἀναιρεῖν, φονεύειν, κτείνειν, ἀποκτείνειν, ἀποσκευάζειν, ἀπολλύναι, σφάττειν, ἀποσφάττειν, δολοφονεῖν, μιαιφονεῖν, ἀποχειρίζεσθαι, ἢ διαχειρίσασθαι. καὶ τὰ ὅμοια, ταυτὸν σημαίνει. τὰ δὲ πράγματα, ἀναίρεσις, φόνος, σφαγὴ, μιαιφονία, ἀνδροφονία. ἐπίρρημα μόνον, φονικῶς. ὀνόματα δὲ ἀνδροφόνος, φονεὺς, φονικὸς, σφαγεὺς, μιαιφόνος. Ἀναίρεσις ἡ τοῦ νεκροῦ ἐκκομιδὴ, ἢ τὸ ἄλλως θανατοῦσθαι, καὶ ἡ λεὼς ἀφαίρεσις. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνατροπῆς. Ἀναιρετὴς, φονευτὴς, ἐχθρικός. Ἀναιρεῖσθαι, ἀναλίσκεσθαι δηλοῖ, κάτω κείμενον. τοιοῦτον οὖν ἐστὶ, καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου μικροψυχῶς. τὸ αἴδαλα πατρὸς, καλὰ ἀναλέσθαι. Ἀναίρεον, ἄδοξον, κρυπτόν. Ἀναιροῦ, οὐ μόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαντεύομαι. καὶ ἀναιροῦμαι, οὐ μόνον τὸ φονεύομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναλαμβάνω, καὶ τὸ ἀνέλαβε. ὡς τὸ, ἀναιρεῖτε τὸν βωμὸν, Βαβυλωνίαζον. καὶ τὸ, πάντας εἰς ἐκεῖνον ἀνέφερε. καὶ ἀναιροῦμαι, τὸ μαντεύομαι λέγομαι. Λυσίας, Πῶς οὐκ εὔλογον, ἢ πρόχειρον, παρὰ τοῦ θεοῦ κατὰ Θρασύβουλον, ἀναιρεθῆναι μαντευθῆναι. καὶ τὰ πράγματα, ἀναίρεσις, ὁ φόνος. καὶ ἀναίρεσις, ἡ ἀνάληψις. οἷον, ἀναίρεσις τοῦ ὅπλου, καὶ ἀναίρεσις τῶν νεκρῶν. Ἀναισθητεύομαι, τὸ μὲν ὄνομα ἀναίσθητος. Δοκιμαστικόν. τὸ δὲ ῥῆμα, οὐκέτι. λέγει οὖν, οὐκ αἰσθάνομαι. διὸ ἀναισθητεύομαι μὴ εἴπῃς, ἀλλ' ἀναισθήτως ἔχω. Ἀναισιμοῦν, δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα.

Ἀναίτιος, ἀθῶος, ἀνέγκλητος. Ἄναιδος, ἀβλαβὴς, ἀναίτιος. Σοφοκλῆς, Πόλις δὲ τοι κἀκεῖνος ἀναίτιος, τὸ δ' ἀπαλλαχθῇ χθονός. Ἀνακαγχάσαι λέγεται, τὸ ἀθρόως γελᾶν. Ἀνακαθαίρομαι, οὐ μόνον εἰς κάθαρσιν λέγομαι, ἀλλὰ τὸ καθαίρω. Λιβάνιος, Γαῖαν τὴν τρόπον ἐπῆλθεν ἀνακαθαιρόμενος γῆν τε καὶ θάλασσαν. Ἀνακάθαρσις, διάκρισις, διασάφησις, ἐπίλυσις, διακρίνησις. Ἀνακαινίζομαι, τὸ ἀνακαινίσω. Ἀνακαίνισις. δῆμος φυλῆς ἐπωνόμασται ἡ ἀνακαίνισις. Ἀνακαίειν, ἀνάπτειν. Ἀνακαίνωσις, ἡ ἀνακαίνισις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνισις. Ἀνάκαιον, τὸ δεσμωτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους, καὶ τοὺς ἀπειλουμένους ἀφιλομένους. Ἀνακαλεῖ τις ἑαυτὸν, ὑποστρέφων αὐτὸν προσαγόμενος. ἀνακαλεῖται δὲ ἑκὼν, ὁ ἀνακτώμενος. Ἀνακαλοῦμαι παθητικῶς προφερόμενος, ἀμφότερα ἔχει σημασίαν, καὶ τίθεται ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. οἷον, ὀργισθεὶς τῷ Δίωνι ὁ βασιλεὺς, εἶτα ἀνακαλεῖται αὐτόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπανακτῶμαι. οἷον, ἀνακαλεῖν τὴν ὄψιν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ἀπωλείας ἐπελθεῖν τῶν ἐχθρῶν. εἶτ' αὖθις δὴ πολέμιον ταῦτα ἀνακαλεῖται. ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν ἐπανακτᾶν καὶ ἐπανιέναι. Ἀνακαλούμενος, ἀνακτώμενος. Ὁ δὲ ἰσοκράτης ἀνακαλεῖσθαι, τάς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας. Ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα ταῖς νύμφαις, ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται, ὅτι τὸ ὁρᾶσθαι τοῖς ἀνδράσι. καλεῖται δὲ αὐτὰ καὶ ἐπαύλια. ταῦτα δ' εἰσὶ τὰ παρ' ἡμῖν θεώρετρα. Ἀνακαμψίερως, φυτόν ἐστιν, ὃ ἐν ὄρεσιν ἀπὸ γῆς ζῇ. Ἀνακαμψίπλοος. ὁ κατ' αὖθις καλούμενος ἄνεμος. Ἀνάκανθα, ἐν τοῖς ἰχθύσι. λεπτοειδῆ.

Ἄνακες, οἱ Διόσκουροι. ὅ ἐστιν, ἐν ὕψει, ἄνω. Ἀνακάψαι, καταφαγεῖν, ὑποσπάψαι. Ἀνακείμενος, ὁ ἀνακεκλιμένος, ἢ ῥᾳθυμῶν. ἢ ἀνακείμενος, ὁ ἀνατεθειμένος. οἷον, ἀνακείμενος σοφίας. Ἀνάκεια, Διοσκούρων ἑορτὴ τὰ ἀνάκεια. Ἀνάκειον, ἱερὸν, ὃ ἦν τῶν Διοσκούρων ἱερόν. Ἀνακείρω, ἀντιτέμνω. Ἀνακεῖσθαι, λέγεται κυρίως ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδριάντων. κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι, ἐπὶ τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις, ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. Ἀνάκειται, λέγεται ἐπὶ ἱερῶν, ἀντὶ τοῦ ἀνατίθεται. οἷον, ἀνάκειται δῶρον τῷ θεῷ, τὸ τοῦ βασιλέως διάδημα. καὶ ἀνάκειται ἀνδριὰς τοῦ βασιλέως τῷ θεῷ. ἐξ οὗ, καὶ ἀνάθημα. ἀνάκειται καὶ τὸ ἐπὶ κλίνης κεῖσθαι. ἀνάκειται, καὶ ἐπὶ συμποσίου λέγεται. οἷον, ἀνάκειται ὁ εὐνοῦχος μετὰ σκιάσματος, ἀντὶ τοῦ σκιάζεται. καὶ ἀνάκειται λογοθέτης, καὶ ἀνάκειται πόρνοις, κύβοις, συμποσίοις, ἀντὶ τοῦ προσκεῖται ἐχθροῖς. Ἀνακεκαλυμμένως, ἀπαρακαλύπτως, φανερῶς.

Ἀνακεκύφασιν. Ἀριστοφάνης, Τὰς ἀγὰς ἡμῶν κεφαλὰς εἰς γάστρα, βοῦς ἀνακλίνοντες. Ἀνακεφαλαιοῖ, ἀνακαλύπτει, ἀνακαλεῖ, καὶ ἀνακεφαλαιοῦται, συμπληροῦται, ἐπαναλαμβάνει.

Ἀνακεφαλαίωσις, ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα. Ἀνακεχυμένη, ἀνειμένη, κεχαυνωμένη. Ἀνακεχωρηκότων. ὁ ἐπὶ τοῦ βιβλίου μοναχῶν τρεῖς, καὶ δύτην σπήλαιον καὶ ἀνακεχωρηκότων. ἀντὶ τοῦ ἀποκρύφων. λέγω, περὶ ἐπαφροδίτου τοῦ χωρικοῦ. Ἀνακηκίει, ἀναφέρεται. καὶ ἀνακηκίον, τὸ ἀναπηδᾶν, ἀπὸ τοῦ κίω. κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κικίω. καὶ τροπῇ κηκίω. ἄλλως γὰρ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἀναδιπλασιασμὸν ἐκτεταμένον. τοῦτο δέ ἐστι γίνεται ἐπὶ τοῦ ὕδατος τὸ ἀναβλύζειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱδρῶτος, καὶ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Ἀνακῆσαι, ἡσυχάσαι. Ἀνακλαίουσα, ἐκ τροφῆς.

Ἀνακλινθῆσθαι, ἀναχωρεῖν. Ἀνάκλησις, ἡ προσφώνησις. διὰ δὲ τοῦ ι, ἡ ἀνάπαυσις, καὶ τόπος τις ἐν τῇ πόλει. Ἀνακλινοπάλη, μιλλῶ παλαίστρα, ἀνακλιθέντος τοῦ ἀθέμιτος εἰς πόλεμον. καὶ Μάρκος Ἀντωνῖνος φησὶν, ἔθος ἀνεμένων τὸ ἀνακλινικὸν, ἐκ τοῦ εἰς ὕλην ἐτῶν, μήτε ὄρχησιν δίκαιον, μήτε ἀνθρώπους ἐλέους μάρτυρος. Ἀνακλῖναι, τὸ ἀνοῖξαι. ἐπικλῖναι δὲ, τὸ κλεῖσαι. ἀνακλίνεται εἰς γῆν, καὶ ἀνακλίνεται πρὸς τῇ γῇ. ὅμοιόν ἐστι τῷ καταβαίνει εἰς γῆν, καὶ βαίνει εἰς γῆν. καὶ Ὅμηρος, Τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος. ὃ καὶ τανύσαι λέγεται. ἀνακλῖναι, ἐπὶ θυρῶν ἀνοίγειν. ὡς Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι. ὧ ἀντίθετον, τὸ ἐπιθεῖναι. ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀλλ' ἴθι νῦν μοι, θύρας ἐπίθες θαλάμοιο. τουτέστι, κλεῖσον.

Ἀνακλιθὲν, ἀνακεκλιμένον. Ἀνακλώμενον, τὸ ἀνακλώμενον. Ἀνακλῶνται, κλῶνται, κατὰ ἐκβολάς. Ἀνακογχυλίσαι ὕδωρ, καὶ ὕλας. οἷον, ὕδωρ μοί τις δότω, ἀνακογχυλίσαι. καὶ πάλιν, ἀνακογχυλιάζων ὕδωρ. ἀνακογχυλιάζειν δὲ λέγει Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ κλύζειν. καὶ ἀνακογχυλιάσαι, τὸ ἀνακλύσαι ἕως τὴν φάρυγγα, ὕδωρ λαβεῖν. Ἀνακολλητον, ἀναφαλον.

Ἀνακοινοῦσθαι μετὰ σοῦ, τὰ ἐμὰ πράγματα βούλομαι. Ἀριστοφάνης, Βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί σοι πράγματα κάλλιστα, ἐγὼ λέγομαι ἀνακοινοῦμαι μετὰ σοῦ, καὶ σοί. Ἄνακοι, οἱ Διόσκουροι παρὰ Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἀνακός. ὡς φυλάσσω φυλακός, μαλάσσω μαλακός. ἢ ὅτι ἄνακος, ὅ ἐστι φιλανθρώπους, ἐχρῶντο τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ διὰ τὸ πλέοντας σώζειν, ἀνωφελεῖς ὄντας. ἢ ἄνω καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ὄντας. καὶ τὸ ἄνω δὲ, συνεθέντες εἰώθασιν Ἀττικοὶ ἀνακῶς λέγειν. Ἀνακομιδὴ, ἀναγωγὴ, ἐπάνοδος. Ἀνακομίσαι, θεραπεῦσαι, ἀνοίγαι. Ἀνακοπεῖν, ἀναστρέφειν. Ἀνακοπῶ, τὸ ἀναφύω. Ἀνακραγεῖν κάλλιον, καὶ ἐγκραγεῖν, ἢ ἀναφωνῆσαι. Ἀνακραδαίνω, ἀνακραδαίνω. Ἀνακραῖος, μετὰ

νας. Ἀναδίδωμι, ἀνίσχω, ἀναβλαστάνω, ἀνίημι, ἐκφύω. καὶ ἀναδίδωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει, καὶ ἀναπέμπει. Ἀνάδικα, τὰ ἄλλως κριθέντα. ὡς τὸ, ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα πάλιν, εἰ ψευδομαρτυρίας ὁ ἡττώμενος ἐπιλάβοιτο. Ἀναδικάζεσθαι, τὸ αὖθις δικάζεσθαι. Ἀνάδικοι κρίσεις, αἱ αὖθις δικαζόμεναι, ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. Ἄλλως. Ἀνάδικοι. οὕτως ἐλέγοντο, οἱ τὰ δίκαια εἰς ἀναψηλάφησιν ἐγκαλεσάμενοι. ὅτε διὰ παλινδικίαν αἰτίας, ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδομαρτυριῶν. Ἀναδίκτης, εἶδος παγίδος. παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν. ἔστιν ὁ δίκτυς ὁ ῥιπτόμενος. Ἀναδιώξας, ἀνακινήσας.

Ἀναδονέω, περιστρέφω. Ἀναδιπλασιασμὸς, ὅταν τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως σύμφωνον ἔχῃ. οἷον, τέτυφα. Ἀναδίπλωσις δὲ, πρότερον ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τὸ αὐτὸ ἀρχόμενον, ἢ ἀνάλογον, ἐκ παλλήλου ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μετοχῶν, καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει παρά τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν. οἷον κεκάμηκεν ἀντὶ τοῦ κέκμηκε, λελάχωσιν ἀντὶ τοῦ λάχωσιν, ἀταρτηρὸς ἀντὶ τοῦ ἀτηρὸς, ἐτήτυμον ἀντὶ τοῦ ἔτυμον. Ἄλλως.

Ἀναδίπλωσις, ἡ ἐπανάληψις, ἢ παλιλλογία ἐστὶν, ὅταν ἐπαναλαμβάνωμεν μέρος τι λόγου, ἢ πλείονας λέξεις. οἷόν ἐστι, τὸ φίλε ἐγὼ αἰδὼς εἶμι, καὶ εἰ περὶ Χείρων ἔσομαι, εἰ περὶ Χείρων ἔσομαι. τοῦ δὲ παρειλημμένου ἄλλων ἐκεῖν, ἢ τὸ αὐτῶν πάλιν ἀναλαμβάνομεν. ὡς ἐν τῷ, ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας, αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν. Ἀναδοιδυκίσαι, ἀνατρέψαι. Ἀναδομὴ, ἀναδασμός. ἐγὼ δὲ λέγω, ἀνάκλησις. Ἀναδημένοι, στεφανούμενοι. ἀναδουμένη οὕτω μέγα, πρὸ πάντων ἀνθρώπων. Ἀναδούμενος, ἀναδεσμούμενος. δέω, δέομαι δεόμενος. κατὰ συναίρεσιν ἢ κρᾶσιν, ἀναδούμενος. Ἀναδῦναι, ἐκκλῖναι. Ἀνάδοχον, οὐκ ἀνάδοχον λέγουσιν. Ἀναδραμεῖν, ἀναδῦναι. Ἀναδρᾶσαι, ἀναπρᾶξαι. Ἀναδρομαὶ, αὐξήσεις, βλαστήσεις. Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ. Ἀναδρύμματα, θύματα. Ἀναδρέψαι, ἀναξηρᾶναι.

Ἀναδύξ, μεταβλητικόν. Ἀναδύεσθαι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐπὶ τῶν εἴληπται. ἃ προθύμως μὲν ἔχοντα δύεται ὑπὸ ζυγόν. μὴ προθυμούμενα δὲ, ἀναδύεται. καὶ ἄλλως δὲ ἐπινοεῖν. ὡς δύεσθαι μὲν, καὶ καταδῦναι ὅμιλον, τὸ θαρρεῖν εἰς μάχην δηλοῖ, καὶ οὕτως εἰς βυθὸν αὐτὸ χωρεῖν. ἀναδύεσθαι δὲ, τὸ ἄλλως ἀναχωρεῖν, ὁμοίως τοῖς καθ' ὑδάτων δυομένοις φύσις. καὶ ἀναδύεσθαι λέγεται, ἐπὶ τῶν ἀπεκδυομένων, καὶ εἰς ἀγῶνα ὁρμησάντων, εἶτα διὰ δειλίαν ὑποφυγόντων τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐκδυομένων. λέγεται τὸ ἀναδύεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνανεόντων ἐπὶ τῆς θαλάττης, ὃ ἐναντίον τοῦ καταδύεσθαι. οἷον, καταδύναι ἐκεῖς τὸν βυθὸν, καὶ ἀναδύεται ἐκ τοῦ βυθοῦ. Ἀναδύεται, ὑποστρέφεται, καὶ βραδύνεται. Ἀναδῦναι, ἀνάπαλιν ἐπιστροφὴ τὸ καταδῦναι εἰς πόλιν. ὃ εἰς ὅμιλον δηλοῦται. σημαίνει καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι, ἀναφανῆναι, καὶ ὑποστρέψαι. Ἀναδυόμενος, φεύγων, ἀναβαλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι, ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύομαι. Ἀναδύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι, ἀποκνεῖσθαι, μὴ βούλεσθαι. Ἄνα Δωδωναῖε, βασιλεῦ ἐν Δωδώνῃ κειμένῃ. Ἀνάεδνον, ἄπροικον, χωρὶς ἕδνων. ἕδνα δέ ἐστι, τὰ πρὸ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις, παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. Ἀναεῖραι, τὸ ἀναφῆσαι, καὶ ἄνω ἆραι. δηλοῖ καὶ τὸ ἀναβαστάσαι. ἐμφατικωτάτη λέξις ἐστί. διὸ καὶ ἐπιμένει αὐτῇ ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ. Ἀνάζαρβα, πόλις Κιλικίας, ἀπὸ Ἀναζάρβα τοῦ κτίσαντος αὐτήν. ὁ πολίτης, Ἀναζαρβεύς. ὡς Καρυστεύς. ἀφ' ἧς Διοσκουρίδης ἰατρὸς χρηματίζων, καὶ Ἀπολλωνιάδης ὁ Ἀναζαρβεύς. Ἀναζεύξας, ἀναστρατοπεδεύσας, ὑποστρέψας. Ἀναζυγαὶ, ἀναστροφαὶ, στρατοπεδεύσεις, ἀναλύσεις τοῦ στρατοπέδου. Πολύβιος, ὁ δὲ φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν, καὶ τὴν διάταξιν, διατρέψας εἰς Κεφαλληνίαν κατῆρεν. Ἀναζυγοῦν, τὸ ἀνοίγειν κιβωτὸν, ἢ τὴν ἐπὶ τῇ θύρᾳ κλεῖθρα. λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον ἀναζυγοῦντος, ἀντὶ τοῦ ἀνάγοντος εἰς τὸ ἄνω φῶς. Ἀναζωπυρῆσαι, ἀνεγεῖραι, ἀναπνῶσαι, ἀνάψαι. Ἀναζυγῶσαι, τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Ἀνασοφάνες, τὰς θύρας ἀναζυγώσας. Ἀναθαρρήσαντες, θαρραλεώτεροι γενόμενοι. Ἀναθεὶς, βασιλεύσας. Ἀναθεῖναι τὸν φόρτον, οἷον ἐπιθεῖναι. Ἀναθεῖναι ἐστὶ τῇ τετάρτῃ τῶν ἰδίων, Μιλησίοις τινὸς τῶν ἀρχῶν ἀναθέντος. καὶ ἀναθεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφιερῶσαι. ὁ δὲ τὸ ἐν ναῷ αὐτοῦ, ἔδοξε χάριν ἀναθεῖναι τρίποδα χρυσοῦν. καὶ ἀνατίθημι, ἐπὶ φορτίων καὶ ἀφιερωμάτων. ἀνατίθεμαι δὲ, τὸ ἀναβάλλομαι, καὶ ὑπερτίθεμαι. οἷον ἀνατίθεμαι τὰ κάτω γεγραμμένα, ἀναθεὶς τὴν καταδίκην, παρὰ Σοφοκλεῖ. οἷον, ὑπέρθεσιν πεποιημένος τοῦ θανάτου. Ἀναθεὶς, ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀψύχων τάττεται. ἐχρήσατο δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ἐπὶ ἐμψύχων, ἀγαλῶν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνὸν ἐν ταῖς νεφέλαις. Ἀναθεματιζόμενος, ἐπάρατος, ἢ ἀκοινώνητος. Ἀναθέντας, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. οὕτω Ξενοφῶν.

Ἀναθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀναβοῦναι. οὕτως Ἀλεξις. καὶ ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἔλεγον οἱ παίζοντες. οὓς γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀνετίθεσαν. καὶ ἀναθέσθαι, τὸ ἀναβάλλειν τὰ λελεγμένα, καὶ μηκέτι ταῦτα λέγειν. Ἀνάθεσις, ὑπέρθεσις. Τὰ χρήματα δώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν ποιησάμενοι ἀνάθεσιν. Ἀναθήκη, ἀνάθεσις. Ἀναθηλήσει, παρὰ τὸ ἀναθηλῶ. ὃ παρὰ τὸ θάλλω. ὁ μέλλων θαλῶ, καὶ θαλήσω. καὶ ἀναθηλήσει, ἀναβλαστήσει.

Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος. Ἀναθήματα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λέγονται στέφανοι, φιάλαι, ἐκπώματα, θυμιατήρια, κρατῆρες, ἀργυρίδες, οἰνοχόαι, ἀμφορίσκοι. καὶ ἀναθήματα λέγεται ἡ μολπὴ καὶ ἡ ὄρχησις. ὥσπερ γὰρ τοῖς ναοῖς ἀναθήματα, οὕτω καὶ αὐτὰ κόσμος τις ἀρεσκόμενος τῇ δαιτί. Ἀναθεῖναι, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἀνάψω, ὅπως ἐκκρεμάσω, παρ' Ὁμήρῳ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναθημάτων, ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι. ἀττικῶν δὲ ἡ λέξις. οἱ καὶ ἀναθεῖναι φορτίον φασὶ, τὸ ἐπιθεῖναι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ, ὃ ἐπὶ κρημνὸν ἀναθείς. Ἀναθολώσω, ἀνατάραξε, μολύνω. Ἀναθορεῖ, ἀνατεράσαι. Ἀναθορυβοῦντες, ἀνακελεύοντες. Ἀναθρεόμενα, ἀνασκοπούμενα. Ἀναθρήσας, ἀναβλέψας. Ἀναθρώσκων, ἀναπηδῶν. Ἀναθύειν, τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης, Πάλιν αὖθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι. καὶ ἀναθύειν, τὸ ἀνασκιρτᾶν, καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνατιθάζειν.

Ἀναθυμιάσεις, ἀναδόσεις. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῶν βρωμάτων. Ἀναθύοντες, ἀναρροῦντες, ἀναβαίνοντες. Ἀναίθω, προσφέρω. Ἀναΐξας, ἀναβεβηκώς. Ἄναια, χώρα, πόλις, καὶ τόπος, ἀντικρὺ Σάμου. ἐκλήθη δὲ Ἄναια, ἀπὸ γυναικὸς, μιᾶς οὔσης τῶν Ἀμαζόνων γυναικῶν. Ἀναίδεια, παρὰ τὸ ἀναιδής. τοῦτο παρὰ τὴν αἰδῶ, εἰ λὲξ ἀναιδής, καὶ ἀναιδής. Ἀναιδὲς, τὸ θρασύ. καὶ ἀναιδὲς βλέπων, ἀντὶ τοῦ θρασὺ, θρασέως. καὶ ἀναιδῶς, ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπροβουλεύτως. καὶ ἀναιδῶς, ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδὴς, καὶ ἀναίδεια, ἡ ἀναισχυντία. Ἀναίδευτον, ἄπειρον, ἄλιμον. Ἀναιδεύομαι, ἀμεταβάτως. Ἀναιδέστερον, μακρὰ ἐσθιόμενον. Ἀναιδὴς λίθος, ἐκ τῶν λογικῶν παρῆκται εἰς τὸν λίθον. καθὰ καὶ τὸ ἀναιδὲς, εἰς τὸν σίδηρον. Ἀναιδῶς, ἀντὶ τοῦ λάβρως, καὶ ἀναισχύντως. ἀπὸ τοῦ ἀναιδὴς, ὁ ἀναίσχυντος, τῶν ἀναιδῶν, ἀφ' οὗ τὸ ἀναιδῶς. Ἀναιδὴ, τροφὸς, ἐσθίων. Ἀνὰ ἰθὺν, ἤγουν κατ' εὐθύ. ὁμοίως δὲ οἷς μάλιστα πεποίθασι πάντων ἐπ' ἰθύν. οἱ δὲ παλαιοὶ, ὡς ἓν μέρος λόγου λαμβάνοντες, οἷα ἐπίρρημά φασιν. Ἀναιθύσσω, ἀνασείω. Σοφοκλῆς οἶκον. Ἀναίκλεα, ἄλεκτα. Ἀναίλιπος, ἀνυπόδετος. Ἀναιμακτὶ, ἄνευ αἵματος. καὶ ἀναίμακτος, καὶ ἀναιμωτί. Ἀναιμὸν, χωρὶς αἵματος. Ἀναιμόδιτον, ἢ ἀνεκβάφατον. Ἀναίμονες, ἄναιμοι. καὶ ἄναιμος, ὁ μὴ ἔχων αἷμα, καὶ ἀναιμωτὶ, ἄνευ αἵματος, καὶ ἀναίμονα δίψαν, θυσίαν ἄσυλον. αἷμα γὰρ οὐκ ἔχουσιν οἱ ἄγγελοι. κα-

σκει τις τὴν βίβλον, ὅτι ἤδη ἔστιν αὐτῷ. ὁ ἀναγινώσκει τις τὴν βίβλον, ὅτι οὐ πρῶτον, ἀλλ' ἀρξάμενος καὶ ἀναγνοὺς μέρος αὐτῆς, μέλλει ἀναγνῶναι καὶ τὸ λοιπόν. Ἀναγινωσκόμενος λόγος, καὶ ἀναγινωσκόμενος ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος. ὡς παρ' Ἀντιφῶντι, καὶ Ἡροδότῳ. Ἀνάγνωθι, ἤγουν ἀναγίνωσκε.

Ἀναγινώσκω, τὸ βιβλίον διέρχομαι. καὶ ἀναγινώσκω, τὸ ἀναγνωρίζω. ἀφ' οὗ καὶ ἀνάγνωσις, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας ταῦτα. εὕρηται δὲ καὶ παρ' Ἡροδότῳ τὸ ἀναπείθω. καὶ ἀναγινώσκω ὅλην τὴν νύκτα, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ἀναγκάζω, ἐπὶ ἐμψύχου μόνον, βιάζειν ἐπὶ ἀψύχων. οἷον, ἐβιάσατο τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ τὴν ναῦν. ἀναγκάζω σε τὸ πιεῖν, καὶ ἀναγκάζω σε τρέχειν. ὡς καὶ ἡ τέχνη ἀναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους πάντα ποιεῖν. Σημείωσαι δὲ τὸ ἀναγκάζω, ὁμοίως καὶ τὸ κατἀναγκάζω, ἀεὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, αἰτιατικῇ ἐφελκομένῳ. ὡς τό, ἀναγκάζω σε λαβεῖν βιβλίον μετὰ χεῖρας. ἀμφοτέρων τοῦ τε ῥήματος, καὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου, τῆς αἰτιατικῆς ἐχομένης. οἷον, ἀναγκάζω σε λαβεῖν βιβλίον. Ἀναγκαία, ἐξ ἀνάγκης. καὶ ἀναγκαία τράπεζα, ἡ εὐτελὴς, καὶ πενιχρά. Ἀναγκαίῃ ἐπεί γε, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκῃ. ὁμοίως λέγεται ἀλκαία, καὶ προνομαία ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ ἀλκή, ἡ προνομή. Ἀναγκαίησομαι, ἀναγκάσομαι. Ἀναγκαῖοι δμῶες, κατὰ τὴν Ὁμηρικὴν ἑρμηνείαν, οἱ βίᾳ ἐργαζόμενοι. καὶ ἀναγκαῖοι πολεμισταί, οἱ κατὰ ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες, γέροντες ὄντες. ὅ, τι Λαέρτης καὶ Δολίων.

Ἀναγκαῖον ἦμαρ, τὸ τῆς ἁλώσεως ἢ δουλώσεως, ἐν ᾧ τις ἀνάγκην πάσχει. ὅθεν καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἀναγκαία τύχη, ἡ δουλική, καθ' ἣν οὐ ζῇ τις ὡς βούλεται, ἀλλὰ δουλικῶς. διὸ καὶ ἀντιτέθη, τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ, καὶ τὸ ἦμαρ ἀναγκαῖον. καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δεσμωτήριον. Ἀναγκαίῳ μύθῳ παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἀναγκαστικῷ, καὶ βιαίῳ. Ἀνάγκη, διττή. ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν. γίνεται παρὰ τὸ ἄγω, ἄγη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη, καὶ ἀνάγκη. ἢ παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἡ πάντων ἀνάσσουσα. καὶ ἀνάγκη, ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα. Ἀνάγκας, ὄρνεον ἰνδικόν, ὅμοιον ψαρῷ.

Ἀναγκομόναρχος, ὁ τύραννος. Ἀναγκοφαγεῖν, πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν. ὅπερ οἱ ἀθληταὶ πάσχουσιν. Ἀναγνεύσω, ἀναγνωρίσω. Ἀνάγνωσαι, ἀναπεῖσαι. Ἀναγνωρίζω, ἐπιγινώσκω, μιμνήσκομαι, ἐνθυμοῦμαι, ἀνακαλῶ, ἀναλογίζομαι, ἀναμιμνήσκομαι. ἐπὶ ἀναγνωρισμοῦ ταῦτα λέγεται. ἐκ τούτων παράγεται ἐπίγνωσις, καὶ μνήμη, καὶ ἐνθύμημα, καὶ ἀναπόλησις, καὶ ἀναλογισμός, καὶ ἀνάμνησις. Ἀναγνωσθείς, ἀντὶ τοῦ ἀναπεισθείς. ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. Ἀνάγνωσις κατὰ φιλοσόφους, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις· ἢ ἀνάπεισις, οὕτως Ἡρόδοτος. ἡ ἀνάγνωσις κατὰ τοὺς γραμματικοὺς ἐστὶ ποιημάτων, ἢ συγγραμμάτων ἀδιάπτωτος προφορά. ἀναγνωστέον δὲ καθ' ὑπόκρισιν, κατὰ προσῳδίαν, κατὰ διαστολήν. ἐκ μὲν γὰρ τῆς ὑποκρίσεως, τὴν ἀρετήν, ἐκ δὲ τῆς προσῳδίας τὴν τέχνην, ἐκ δὲ τῆς διαστολῆς τὸν περιεχόμενον νοῦν ὁρῶμεν. ἵνα τὴν μὲν τραγῳδίαν ἡρωικῶς ἀναγνῶμεν, τὴν δὲ κωμῳδίαν βιωτικῶς, τὰ δὲ ἐλεγεῖα λιγυρῶς, τὸ δὲ ἔπος εὐτόνως, τὴν δὲ λυρικὴν ποίησιν ἐμμελῶς, τοὺς δὲ οἴκτους ὑφειμένως καὶ γοερῶς. τὰ γὰρ μὴ παρὰ τὴν τούτων γινόμενα παρατήρησιν, καὶ τὰς τῶν ποιητῶν ἀρετὰς καταρριπτεῖ, καὶ τὰς ἕξεις τῶν ἀναγινωσκόντων καταγελάστους παρίστησιν. Ἀνάγεται ἡ ναῦς ἀπὸ λιμένος εἰς πέλαγος, κατάγεται δὲ καὶ καταίρει ἀπὸ πελάγους εἰς γῆν. κατάγονται οἱ φυγάδες, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντες. κατάγεται ὁ ὁδοιπόρος τις εἰς καταγώγιον.

Ἀνάγομαι παθητικῶς, τὸ ἀναπλέω. ἤγουν, ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος πλέω. οὗ τὸ ἐναντίον, κατάγομαι. Ἀναγνούς, διὰ μὲν τοῦ α, τὸ ἀνάγνωσις. διὰ δὲ τοῦ ε, τὸ εἰδότες ἄγει καὶ κατάσημα. οὕτως Αἰσχίνης. Ἀναγνωσίμιον, ἀναλόγιον. Ἄναγον. Ὅμηρος, ἐς μέσον ἄναγον. περισσὴ ἡ πρόθεσις ἐν τῷ ἄναγον. ἐκεῖνο δέ φασιν ἡ λέξις. ἔκκειται καὶ ἐν τῷ, Τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε. τοιοῦτον καὶ τὸ, εἰς ἑλίκην τε καὶ αἰγὰς δῶρον ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἄγουσιν. Ἀνάγεστον, ἀνήλιον. Ἀνάγεω, ἀνάπλαστον. Ἀνάγεων, ἀπὸ τὴν γόνιμον γῆν. Ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἄγουσι. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ πολλαχοῦ τοιοῦτος λόγος κεῖται. Ἀναγκαῖον δεῖν ἡμῖν ἐκεῖνην εὑρίσκειν, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον. Ἀνάγκαστος, ἀνάγκαστος, ἀναπλήρης. ὁ δὲ ὅλον πεπληρωμένος. Ἀναγκάψασθαι, ἀνηγκάσθαι. Ἀνάγγελον, τὸ ἀνακείμενον. Ἄναγγον ἢ ἄτηγον, ἐνακτίς. Ἀναγυράσιος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμός ἐστιν Ἀναγυρεὺς, τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ἔνθεν ὁ δημότης Ἀναγυράσιος. ἢ Ἀναγυροῦς, δῆμος Αἰαντίδος. ἀφ' οὗ Ἀναγυράσιος. Ἀναγκιτεῖν, τὸ μετὰ ἀνάγκης ἐπαινεῖν. Ἀνάγλυψις, ἀνάδοσις.

Ἀνάγω, τὸ παιδεύω καὶ διδάσκω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἀνάγει ὁ κυβερνήτης τὴν ναῦν ἀπὸ λιμένος ἐπὶ τὸ πέλαγος. καὶ ἀνάγω τὴν ναῦν ἐπὶ ἀναπλεύσαντος. οὗ τὸ ἐναντίον, κατάγω. καὶ ἀνάγω, τὸ ἐρεθίζω, καὶ ἐμβιβάζω. οἷον, ἀνάγω σε πλέειν εἰς Πειραιᾶ. καὶ ἀνάγω σε εἰς τὴν κατάλεξιν τοῦ φίλου. τουτέστιν, ἐρεθίζω σε καταλέξασθαι αὐτόν. Ἄλλως. Ἀνάγω, τὸ ὑπομιμνήσκω, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, οἷον, ἀνάγω τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ. ἀνάγω καὶ τὸ εἰς ὕψος ἄγω, οἷον, ἀνάγω ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡμῶν ὑψοῖ. Ἀναγωγή, ὁ ἀνάπλους. καὶ ἀνάγεσθαι μέν, τὸ ἐξ ὅρμου ἀποπλεῖν. κατάγεσθαι δέ, τὸ καταπλεῖν καὶ προσορμίζεσθαι. ἡ ἀναγωγή, ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀπόδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. ἢ ὁ ἐκ τοῦ ἰδίου δὲ εἰς τὴν τραίαν ἀπέπλευσε. καὶ ὁ ἐκ τοῦ πεσόντος, ἐπὶ τὴν ἄλλα. Ἡλιόδωρος. Ἀναγωγία, ἡ ἀπαιδευσία. ὁ δὲ διὰ ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχεν, ἔχων σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἠμελημένον, καὶ διεφθαρμένον. Ἀνάγωγος, ὁ ὑβριστής. ἢ ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς. ἢ ὁ φιλήδονος, καὶ ἐκλελυμένος.

Ἀναγωγότερον, ἁμαρτητικώτερον, ἀτακτότερον. Ἀναγώγως, ἀτάκτως. Ἀναγώνιστος, ὁ μὴ ἀγωνισάμενος.

Ἀναδαιμονίζειν, τὸ ἐκ δευτέρου κληρεῦσθαι. Ἀναδάσασθαι, οὐκ ἀναμερίζεσθαι. καὶ ἀναδασμός, ὁ μερισμός. Ἀναδάσως, ἀνωμάλως. ἔχων τι τοῦ σώματος ἀναδάσως. Ἀνὰ δέ, ἀνέστη δέ. καὶ ἄνα, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. Ἀνὰ δ' ἐβόησ' ὁ λαός. ἀντὶ τοῦ, ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός. Ἀναδέδραμεν, ἄνω ἔδραμεν. καὶ εἰς ὕψος ἀνῆλθεν, ἢ ἐχώρησεν εἰς τὸ πλάτος. Ἀναδείμασθαι, ἀνοικοδομῆσαι. Ἀναδέχομαι, μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ δέχομαι. ἀφ' οὗ καὶ δέχιμος. Ἀναδεύματα, ... τὰς περὶ τραχήλους. καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεδεμένα. Ἀναδεῖ, ἀνέπλεκε, στέφει, καὶ ἀναδεῖσθαι, στεφανοῦσθαι. καὶ ἀναδεῖσθαι, στεφανοῦσθαι. καὶ ἀναδῆσαι, τὸ ταινιῶσαι νικῶντα, καὶ ἀναδούμενοι, στεφόμενοι. ὡς τό, ἀναδῆσαι στεφάνῳ, χρυσῷ πεποιημένῳ. ἢ τὸ ἀναδεῖν παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ, τὸ στεφανοῦν. ἐξ οὗ ἀνάδεσμος, γυναικεῖος κόσμος. ὃς καὶ ἀναδέσμη λέγεται. ἔχει δὲ ἀντικείμενον πρὸς τὸ ἀναδεῖν, τὸ ὑποδεῖν. ἐξ οὗ ὑπόδημα. τὸ μέν τι διάδημα, ἐπὶ κόσμου βασιλικοῦ τοῦ περιδεδεμένου διὰ ὅλου τοῦ σώματος. Ἀναδενδράδα, καθολικῶς γῆ. οἱ δὲ τὴν ἀνάμιξιν οὕτω καλεῖσθαι. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ Ἐπιχάρμῳ, καὶ Σαπφοῖ τὸ ὄνομα. Ἀναδέξασθαι, ὑποσχεῖν, ὑπομεῖναι, ἀναλαβεῖν, ἐκδέξασθαι. Ἀναδέρειν, γυμνοῦν. Ἀναδέχω, ὑποτίθεμαι, ἀναβάλλομαι. Ἀναδέσμη, ἦν δέ τις κόσμος τῆς κεφαλῆς, ὥσπερ κεκρύφαλος.

Ἀναδεύειν, φυρᾶν. καὶ ἀναδεύσας, φυράσας, μαλάξας. Ἀνὰ δ' ἔφλυεν, ἀνέβαλεν. Ἀναδέχομαι, τὸ ἐπ' ἐμοὶ δέχομαι.

Ἀναδήματα, στεφανώματα. Ἀναδέονται, στέφονται.

Ἀναδιδάξαι, ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γὰρ ἡ ἀνά.

καὶ ἐπὶ ἀναβαίνειν ἐλέγετο, τὸ ἐπὶ τὸ λογεῖον εἰσιέναι. κατεβαίνειν δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν, ὅτε τοῦ παλαιοῦ ἔθος. Ἀνασεφάνας, ἀναπτύξας, λῦσον δ᾽ ὁ φίλτατε ἀναβάσα, σωτὴρ τῇ πόλει γενοῦ τῇ φανείς. Ἀναβαίνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ἀναβαίνω τὸν ἵππον, καὶ ἀναβαίνω τὸ ὄρος. Ἀναβαλλογοργῷ, φάρμακον, ἢ λίθος ἐν στόματι. Ἀνέβαλλε, ἀναβολὴν ἐδίδου, καὶ ἀνεπάλλετο. Ἀναβάλλει ὕδωρ ἡ πηγὴ, ἀντὶ τοῦ ἀνάγει.

Ἀναβάλλειν, οὐ μόνον τὸ ἀνάγειν, ἐξ οὗ ἡ λέξις ἀμβολάδην γίνεται, καὶ ἀβλὰ λίαν γεγονὸς, καὶ ἀμβλίσκειν, καὶ ἀμβλῶσαι. ἀφ᾽ ὧν καὶ ἀμβλωθρίδιον καὶ ἄμβλωμα, τὸ οἷον ἀναβληθὲν ἐκ τῆς μήτρας. καὶ τὸ ἀναβάλλειν σφαῖραν ἄνω, καὶ ἡ αὐτὴ εἰς ὕψος ἀναβολή. καὶ τὸ εἰς ἵππον ἀνάγειν, ἢ ὄχημα τινῶν. ὅθεν ὁ ἀναβολεὺς, οὐ μόνον ὁ ὑπάλειπτος, ᾧ ἡ πάλαι ἐχρῶντο ἱππεῖς γίνεται λίθος. καὶ ἄνθρωπος, ὃς εἰς τὸ τοιοῦτον ἔργον κατετάχθη. οἷον, τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλεν, ἤγουν ἀνεβίβασεν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπερτίθεσθαι ἀναβάλλεσθαι λέγεται, καὶ ὄνομα ἐκ τούτου ἡ ἀναβολή. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἀναλύειν τὸ ἔργον, ἀντὶ τοῦ ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι. ὅθεν καὶ ἀναβολὴ ἡ ἀνάπαυσις. καὶ ἀμβολιεργὸς, ὁ ἀναπίπτων εἰς ἔργον. ἴσως δὲ καὶ ἀμβλὺ τὸ ἀνάπαλιν τοῦ βάλλοντος ὀξέος, ὃ δοκεῖ ἀναβάλλεσθαι. οἷον, τὴν ἐν Λατίνῳ τιμήν. Ἀναβάλλεσθαι, τὸ προΐεσθαι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῆς πράξεως. Ἀναβάλλεται δὲ ὕδωρ, διὰ σωλῆνος ἢ λίθος, ἢ οὕτω πῶς ἀναβαῖνον, ἢ ἄλλως ἀνατεθῦν. ὡς δηλοῖ παρὰ Καλλιμάχῳ, τὸ κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν. ἀνεπάλλετο δηλαδὴ, καὶ ἀνεβλύζεν. καὶ μύρμηκες δὲ ἀναβάλλουσιν κάτωθεν χοῦν. ὅπερ ἐναντίον τοῦ καταβάλλειν ἐστὶν, ἤτοι κάτω βάλλειν. πεσεῖν, ῥίπτειν. Καὶ ἀνεβάλλετο παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ προανεκρούετο ὡς ᾀσόμενος. ἤτοι προοιμιάζετο. ἀναβολὴ γὰρ, οὐ μόνον ἐπὶ ὀργάνου τίθεται καὶ ὑμνησμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ προοιμίου. καὶ δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς Ὄρνισιν. ἢ τὸ ἀνεβάλλετο, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖμα συνεῖχεν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀνῆγεν. ἀναβάλλειν γὰρ καὶ τὸ ἀνάγειν. οἱ γοῦν ὀρύσσοντες ἀναβάλλειν γῆν λέγονται. καὶ ἡ τοιαύτη γῆ, ἀμβολὰς λέγεται. Ἀναβαλλίδες, ταινίαι. οἱ δὲ, σφαίρας ἀποδίδουσιν. Ἀναβάλλομαι τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ῥᾳθυμῶν ὑπερτίθεμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἀναβάλλομαι, τὸ ἐνδύομαι. ἐξ οὗ ἀναβολή. ἢ τὸ μέλπω. ὡς τὸ, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. καὶ ἀναβάλλομαι, τὸ ἀνακρούομαι ἐπὶ μέλους. ὡς τὸ, ἤπιον ἀναβάλλεται μέλος. Ἀναβαλόμενος, ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος. Διὸ νέος δὲ ἀναβαλλόμενος σὺν ὕδατι ἑστιῶθε, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον. καὶ ἀνεβάλλοντο, ἀντὶ τοῦ ἐχρημάτιζον. Ἀναβάλλω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ προοιμιάζω. ὡς τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναχέομαι, ὡς τὸ, καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον. τὸ ἐνδύομαι, ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι. ὡς τὸ, ἀναβάλλομαι τὸ δηλοῦν τοῦ πράγματος. Ἀναβαλοῦ, περισπωμένως ἐν Λακωσί. Ἀναβάσεις καρδίας, αἱ προκοπαὶ, οἱ ὑψηλοὶ λογισμοὶ περὶ θεοῦ. ὡς ὁ προφήτης Δαβὶδ, Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. εἰς δὲ τὸ ἐναντίον, καταβάσεις λέγονται. Ἀναβασμοὶ, ἀναβαθμοί. Ἀνάβατα, μετέωρα. Ἀναβάτης ἵππος, ὀχητής. Ἀναβεβαμένοι, ἀντὶ τοῦ ἀναβάτας ἔχοντες. οὕτω Ξενοφῶν. Ἀναβεβλημένος ἱμάτιον, καὶ ἱματίῳ. Ἀναβεβασμένα, ἀνακεκαυμένα. Ἀναβίβρωκεν, ἀναπέπτωκεν. Ἀναβίβροχεν, ὅπερ ὀνοματοποιεῖν, τὸ ἀνακατάγειν δηλοῖ. γράφεται καὶ ἀναβίβροχεν, ὃ ἐκπίπτεται. ὅθεν καὶ τὸ καταβρόξειν. δῆλον δὲ ὅτι τοῦ ἀναβεβρυχέναι λειότερον τὸ ἀναβλύζειν ἐστίν. αὐτὸ δὲ καὶ ἀναβυθισθὲν λέγεται. ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. Ἀναβαίνουσι. Ὅμηρος τὴν ἐπὶ τὴν Φοιβὰν πλοῦν, ἀνάβασιν λέγει. δηλοῖ δὲ, καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. Ἀναβῆναι, ἐνίοτε σημαίνει τὸ ἀναπλεῦσαι ἐκ τοῦ λιμένος. καὶ ἀναβῆναι εἰς τριήρη, τὸ ἀναπλεῦσαι.

ἄλλον δὲ, ὥστε καὶ βῆναι τὸ τοιοῦτον λέγεται. οὐχ ἁπλῶς μέν τι, ἀλλὰ μετὰ πνεύματος. ὡς δηλοῖ τὸ, Ἐνθάπερ ἄλλοι ἀργεῖοι οἱ ἄλλοι ἔβαν, κοίλας ἐπὶ νῆας. Ἀναβησάμενοι, ἀναβιβασθέντες ἐπὶ τὰς ναῦς. Ἀναβέβλημαι, ἐπανελεύσομαι ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς.

Ἀναβιβάζω, αἰτιατικῇ. καὶ ἀναβιβάζων, ἀναφέρων. Ἀναβιβοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. Ἀναβιώσκω, ἐκ τοῦ βιῶναι τοῦ τελευτήσαντος εἰς ζωὴν λαγοσκης, ἀττικῶς. Ἀναβιῶναι, ἀναζῆσαι. καὶ ἀναβίωτος ἐγὼ, ἀμεταβάτως. μεταβατικῶς δὲ Πλάτων ἅπαξ ἐν τῷ Φαίδωνι, ἐάνπερ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ, καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι. Ἀναβιώσονται, μᾶλλον λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ, ἢ ἀναβιοῖ. Ἀναβίωσις, ἀνανέωσις ζωῆς. Ἀναβιώσκεσθαι, τὸ ἀναζῆν. Ἀνάβλησιν λέγει Ὅμηρος, τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ἀπὸ τοῦ ἀναβάλλεσθαι, ὃ δηλοῖ τὸ ἀργεῖν. ὅθεν καὶ ὁ ἀμβολιεργός. ἴσον δὲ, ὡς εἴδασι μὲν ἀνάβλησιν, οἱ βλᾶσιν λέγοντες. ἀφ᾽ ἧς παρὰ αὐτοῖς, τὸ βλασίδιον. καὶ ἀνάβλησις, ὑπέρθεσις, καὶ ἀναβολή. Ἀναβλύει, ἀναζεῖ, ἀναβρύει. Ἀναβλύδες, πηγαί. Ἀναβλύζοντος, ἀναβρύοντος.

Ἀναβλυστάνουσι, τὸ ἀναβλῦσαι, καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι. Ἀναβοθρεύουσιν, ἀνασκάπτουσιν, ἀναμοχλεύουσιν. Ἀναβολαὶ, αἱ βραδυτῆτες λέγονται, καὶ τὰ προοίμια, καὶ αἱ ἀναπαύσεις, καὶ αἱ ἀρχαί. καὶ ἀναβολὰς, τὰς ἀρχὰς τῶν ᾀσμάτων λέγει Ὅμηρος, Ἤτοι ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

Ἀναβολεὺς, ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων. Ὁ δὲ βασιλεὺς, τὸν ἀναβολέα προσκαλεσάμενος, καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, ἤλαυνε πεδίον. καὶ ἀκράτῳ χρησάμενος πλειστάκις, ἐνέφαινεν ὡς νύμφη ἰδεῖν προσάξων ἀναβολεὺς, καὶ ἡ παρὰ ῥωμαίοις λεγομένη σκάλα. καὶ αὖθις, Ὁ δὲ μεγαλείως γεράσας, ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινεν. Ἀναβολὴ, ἀνοχή. Αἰλιανός, Λεξίας καὶ Ζεὺς πατὴρ, ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσατο Φαλαρίδι, ἔτη δύο.

Ἀναβόλιμοι, δίκαιοι. οἱ διαπράξαντες, εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν. Ἀνάβρασα, ζεσά, ἑψημένα. Ἀριστοφάνης βατράχοις, Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις, ἀνάβραστ᾽ εἴκοσιν. Ἀνάβραχεν, ἤχησεν. τοιόνδ᾽ ἦχον ἀποτέλεσεν. Ἀναβρόξειν, ἀναῤῥοφεῖν. Ἀναβρόξειν, ἠχήσειν, ἀναῤῥοφήσειν. Ἀναβροχὴν, ἀναπνεῖν, ῥοφεῖν. Ἀνὰ βωμὸν, ἀνὰ τὸν βωμὸν, ἀνὰ ὄρος. Ἀναβύδην, βαθμοῦ εἶδος. Ἀναγαγὼν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγών. οὕτω Ξενοφῶν. Ἀναγκάσαντες, ἀνέκραζον, ἀνεβόων. Ἀνὰ γαῖαν, ἀνὰ τὴν γῆν. Ἀναγαλλὶς, ἡ κερκυραία γραμματική. ἥτις τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθεσι. καὶ ἀναγαλλὶς, εἶδος βοτάνης, καὶ κόπτις.

Ἀναγάργαρον, ἀκρατόργυρον, ἀκρωτήριον. Ἀναγαργαρισμὸς, διάχυσις. Ἀναγγέλλει, κηρύσσει, λέγει. Ἀναγγελθέντες, διηγηθέντες. Ἀναγγέλλω, τὸ ἀναφέρειν ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μεῖζον πρόσωπον λεγόμενον. οἷον, Ἀναγγέλλει ὁ δοῦλος τῷ δεσπότῃ. ὡς καὶ Ξενοφῶν, Ἀρταῖος δ᾽ ἐλθὼν Κύρῳ περὶ πάντων ἀνήγγελλε. Ἀνάγγελον. μὴ δὲ ἄγγελον καταλειφθῆναι ἔνθα μάχην ἔλαβεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλον πέπτωκεν. Ἀνάγειν, τὸ μισθὸν τὸν πεπρακότα, καὶ ἐπ᾽ ἐκεῖνον ἰέναι. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν, εἰ γέροντος. καὶ ἀνάγειν, ἄγειν, πείθειν, ἀναγινώσκειν. καὶ ἄναγ᾽ ἐπὶ σκέλος, ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει ὀλίγον ὑπὸ πόδα. παρὰ τὸ τόνον γονὴς ἀμείβων. Ἀναγεῖς. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. διὰ μὲν τοῦ α, ἡ ἀνάγνευσις. ἐὰν δὲ ἐναγεῖς, ἡ ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι. Ἀναγείνας, ἀπαλλαξάμενος. Ἀνάγεσθαι, εἰσέρχεσθαι, ὑποπλεῖν ἐκ Βυζαντίου, ἢ ἀπ᾽ ἑτέρας πόλεως. Ἀναγεννὶς, μαῖα. Ταραντῖνοι. Ἀνάγεται, ὁλοφύρεται. Ἀναγέτρια, ἡ ταῖς λεχώσαις ὑπηρετοῦσα γυνή, παρὰ ταραντίνοις. ἣν ἀττικοὶ μαῖαν καλοῦσιν. Ἀναγὴς, ὁ ἐναγὴς, καὶ βέβηλος. καὶ ἀναγὴς, ὁ καθαρὸς, κατὰ σύνθεσιν τοῦ α λαμβανομένου. Ἀναγνώ-

σμα

μαλλάδος ἕνεκεν. Ἄμφρυσος, ὁ ἀμφρύσιος, ποταμὸς Θεσσαλίας, [illegible]. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ β, ὡς Διονύσιος.

Ἀμφὶ βάλλετο πήρην, παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐνέδυσεν. οὐ γὰρ φορεῖται ἄλλως ἡ πήρα. ὡς ἐν Ὀδυσσείας ρ. Ἀμφίσκε τῇ χορί[illegible] κυρτωθείσῃ. Ἄμφω, ἀμφότεροι. τὸ ω μέγα. τὸ ἄμφω, καὶ δύο, δυϊκὰ, διότι οὐ γίνεται ἀπὸ ἑνικῶν. τὸ δὲ συμπεπτωκὸς καλοῦσι. καὶ τί διαφέρει τὸ ἄμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀττικῶς. τὸ δὲ ἄμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου συντάσσεται. οἷον, οἱ δύο. τὸ δὲ ἄμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου, καὶ σημαίνει τὸ ἀμφοτέρους. ὡς τὸ, ἄμφω ὁμῶς φιλέουσα. καὶ ἄμφω ὁμῶς φιλέουσά τε, κηδομένη τε. Ἀμφὶ δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς, Γλαυκῶπις. ὤφειλε μὲν γὰρ καὶ ἀθέτως ἐν [illegible] εἰπεῖν, ἀμφοῖν δ' ἑζομένοιιν. ὁ δὲ, οὕτως ἔφρασε κοινότερον, διὰ τὸ ἄρξασθαι μὲν, ὡς ἐν Κιλικισμῷ. ἀπὸ ἑνικῶν δυϊκῶς. εἶτα μὴ ἔχων ἐν κοινὸν ῥῆμα περὶ Ὀδυσσέως καὶ Μενελάου εἰπεῖν. οὐ δὲ γὰρ ἦσαν ὁμοίως ἄμφω γεραροί. βεβαίου καὶ τὸ, σύν τε δύ' ἐρχομένω. καὶ τὸ πρὸ ὃ, τοῦ ἐνόησεν. ὃ τὸ, οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν ἱκάνει. καὶ ἄλλα πολλά. Ἄμφω δ' ἔθελον, ἀμφότεροι ἐπεβάλλοντο. ἢ προεθυμοῦντο. Ἀμφώδοντα ζῷα. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος, καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένως τοὺς ὀδόντας ἔχει. οἷς συμβέβηκε παραλλὰξ, οὐ σίαγ[illegible] ἔχειν. Ἀμφώδων, ὄνομα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνω καὶ κάτω ὀδόντας ἐχόντων μερικῶς. Ἀμφῶες, ὁ ἀμφωτίδας, καὶ ἀμφωτίδων, τῶν δύο ὦτα ἐχόντων. καὶ παροιμία, μέχρι τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων. ἄλλα ἦσαν χαλκᾶ σκεύη, ἃ περιετίθεσαν οἱ παλαιοὶ τοῖς ὠσίν. ἀμφῶες δὲ παρὰ τὸ οὖας, ἐκλείψει τοῦ υ οὖας. ὡς οὖδας οὖδος, καὶ ὡς γόνος εὐγενής. οὕτω καὶ ἄμφω, ἀμφῶες. Ἄμφω μὲν ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον. Ἀμφ' ὤμοισιν, ἀντὶ τοῦ περὶ τοῖς ὤμοις. Ἀμφώμοις, ἀναβλήμασιν, ἀναθέμασιν. Ἀμφώμιος, ἐν ταῖς ὀνομασίαις, ὁ λιβανωτός.

Ἀμφωμοσία, ὅταν τῶν δικαζομένων ὁ μὲν προομόσῃ, ὁ δὲ ἐπομόσῃ. λέγεται δὲ καὶ ἀμφορκία. Ἀμφώνυξ, γαμψώνυχος, ἁρπακτής. Ἄμφωξις, ἀμφίστομον ξύλισμα, ὡς ὁ ἀμέλγουσιν. Ἀμφώτιδας κατὰ Πausανίαν, ἃς οἱ παλαιοὶ περὶ τοῖς ὠσὶν εἶχον. ἄλλως δέ γε, καὶ ἐκπώματος εἶδος αἱ ἀμφώτιδες.

Ἄμφωτις, δίωτον, ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον. Ἀμφωτὸς, χιτῶνος εἶδος. Ἀμφὶ χεῖρε, ἀμφὶ τὰς χεῖρας. Ἀμῶν, ἀμώειν, θερίζειν. Ἀμώμητος, ἄμωμος, ἄψογος, ἀγαθός. ἢ σώματι, ἢ ψυχῇ. Ἀμώοντες, θερίζοντες, καὶ ἀμῶντες, ὁμοίως.

Ἄμωμος, ὁ καθαρὸς καὶ ἀνεύθυνος. ὡς τὸ, Τοῦ κατεψεύσω ἐν ἀθανάτοις ἄμωμον. Ἀμώμοις, τὰς ἀπημάντους. αἰολεῖς.

Ἀμωνὶς, ἡ τοῦ Ἄμμωνος ἱερὰ τριήρης, Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου(?) παραινέσει. Ἀμώοντες, θερίζοντες. Ἀμωρίως, [illegible] ἦν. Ἄμωρος, πλανηθεὶς εἶδος. Ἀμὼς, προφήτης γένος. καὶ ἀμὼς ἑρμηνεύεται στερεωτὸς, ὁ ἰσχύς. Ἀμώτος, κατὰ [illegible] ταραντῖνοι. Ἀμωσγέπως, ὅπως δήποτε. καὶ ἀμωσγέπως, ἀντὶ τοῦ ἐνί γέ τῳ τρόπῳ. καὶ ἀμωσγέπως, ὅθεν δήποτε. ἔστι δὲ κυρία ἡ λέξις. παρὰ τὸ ἀμὸς ὄνομα, ὃ σημαίνει τὸ τὶς, δωρικῶς. ὡς φησὶν Ὅμηρος, τῶν ἀμόθεν γε θεὰ, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους. ὥσπερ τὸ καλὸς γίνεται ἐπίρρημα καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπίρρημα ἀμῶς. καὶ ἐν συνθέσει ἀμωσγέπως. ἐκ δὲ τοῦ ἀμὸς, γίνεται ἀμόθεν. ἐξ οὗ τὸ οὐδαμόθεν ἐπίρρημα. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς γίνεται ἐπίρρημα καλά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς οὐδαμά, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἂν, δυνητικὸς σύνδεσμος τοῖς ὁριστικοῖς κατὰ τὸν παρατατικὸν καὶ ὑπερσυντέλικον καὶ ἀόριστον συντάσσεται. τοῖς δὲ εὐκτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς, κατὰ πάντα χρόνον. ἀλλὰ τῷ ὑποτακτικῷ προτάσσεται. μόνοις δὲ εὐκτικοῖς καὶ προστακτικοῖς προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται. Ἂν σύνδεσμος ἐπὶ τέλει λεγόμενος, μετὰ παρεληλυθότος ῥήματος, εἴτε μετὰ εὐκτικοῦ, εἴτε μετὰ μετοχῆς, μὴ γινόμενον πρᾶγμα, ἔχον δὲ γενέσθαι ὑποφαίνει. Ἂν σύνδεσμος, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ πράγματος κεῖται, δύναμιν ἔχοντος γενέσθαι. καὶ διὰ τοῦτο δυνητικὸς ἐκλήθη. ἐνίοτε δὲ κεῖται ἀργός. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν κωλύει δύο συνδέσμους τοιούτους ἐν ἑνὶ λόγῳ κεῖσθαι. διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ, τὸ δεύτερον ἂν τίθεται. οἷον, ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών. Ἂν σύνδεσμος, εἰ μὲν δύναται τεθῆναι πρῶτον τοῦ ῥήματος καὶ ὕστερον, συντάσσεται μετὰ εὐκτικοῦ. ὡς τὸ, οὐκ ἂν γένοιτο, καὶ οὐκ ἂν δυναίμην. εἰ δὲ οὐ δύναται τεθῆναι καὶ ὕστερον, ἀεὶ τότε μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται. Ἂν σύνδεσμος ὑποτάσσει, ἀοριστολογικὸς ὤν. ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δὲ, κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρὸς εὐκτικόν. οἷον, οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίνοις, οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προτάσσεται, εἴτε ἐπιτάσσεται. καὶ πρὸς ὁριστικὸν, οὐκ ἂν ἔγραψε, ἀλλ' ἐναντίως ἔχον. κατὰ δὲ παρῳχημένου, πρὸς ὁριστικόν. οἷον, οὐκ ἂν εἶπες, οὐκ ἔλεγες. Ἂν σύνδεσμος ἀοριστολογικὸς ὤν, ὑποτάσσεται. οἷον, ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δὲ, μετὰ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος τοῦ εὐκτικοῦ. οἷον, οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίνοις, οὐκ ἂν λέξοις. καὶ ὁριστικοῦ, παρῳχημένοις συντάσσεται, οἷον οὐκ ἂν εἶπε, οὐκ ἂν ἔλεγε. εἴτε ὑποτάσσεται, εἴτε προτάσσεται. καὶ ἀττικῶς ἐστι χρῆσθαι πολλάκις ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ τῷ ἄν. Ἐὰν, ἤν, κἂν, σύνδεσμοι ὑποτακτικοὶ, οὐδέποτε συντάσσονται μέλλουσι. κἂν βασιλεὺς ἅπαξ συνέταξε λέγων, ἂν μεθυσθῶ ἀνθρώπων μεμνήσομαι. Ἀνὰ πρόθεσις, ἀναβιβασθέντος τοῦ τόνου, λαμβάνεται ἀντὶ ῥήματος τοῦ ἀνάστηθι. Σοφοκλῆς ἐν [illegible] μαστιγοφόρῳ. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι ἐκ τοῦ θρόνων. Ἄνα καὶ, ἐκ τοῦ ἀνὰ προθέσεως παρωνομάσθησαν δελφοὶ, τὸν ἄνω τόπον δηλοῦντες. οὕτω καὶ τὸ ἀνάγαιον ὠνόμαστο, τὸν ἄνω τόπον δηλοῦν, ὡς ἀναχθὲν ἐργάζεσθαι. πρὸς ὃν ἀπῄεσαν τὰ τῆς θυσίας. ὁμοίῳ λόγῳ καὶ ὁ ἀνακὸς, ἀθλοῦσι δαίδαλοι, ἀνέχεσθαι τὰ τοῦ δόλου τόξα. ὡς ἐκεῖνα ἀναθέσθαι αὐτά. Ἀνὰ πρόθεσις, ἀεὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀνά τε ἔστιν καὶ μέλαν αἷμα. δηλοῖ δὲ τὴν ἄνω φοράν. οἷον ἀνέρχομαι, ἀνίσταμαι. καὶ τὴν εἰς τὸ πίσω κάμψιν. ὡς ἀνέστρεψεν, ἀνεχώρησεν. καὶ τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν, ἢ ἐνέργειαν. οἷον, ἀνεβίω τις, ἀντὶ τοῦ πάλιν ἦλθεν εἰς τὴν ζωήν. καὶ ἀνακίνησον τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ νέον αὐτὸ αὖθις ἐργάζου. Ἀνὰ, ἀντὶ τοῦ σὺν δωριεῖς λαμβάνουσιν. Ὅμηρος, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. καὶ Πίνδαρος, χρυσέαις ἂν ἵπποις. Ἄνα, ἀλλ' ἄνα εἰ μέμονας, ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. ὅλη ἡ λέξις ἀπηνεχθῆ. οὐκ ἔστιν ἀποκοπὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτου. Ἀναβάλλω, τὸ ἀφ' ὑψηλοῦ ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν, καὶ κοιμᾶσθαι. Ἀριστοφάνης πλούτῳ, Νῦν δὲ πεινῶν, ἀναβάλλω κατακείμενος. ἢ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου κείμενος. ἢ κατὰ ἄλλους λέγει, νῦν δὲ πεινῶν, ἄνω ἔχω τοὺς πόδας κοιμώμενος. οἱ γὰρ διάκονοι τοὺς πόδας ἄνω εἶχον, πρὸς τὸ μὴ βαρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ὕπνου. Ἀναβαθμοὶ, αἱ ἀναβάσεις. λέγονται δὲ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς [illegible] ἐπάνοδον. Ἀνέβαινε παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἀνέπλεε, ἐν Ὀδυσσείας υ. Ἀναβαίνω, ἐπὶ διαφόρους τόπους, καὶ μετὰ προθέσεως λέγεται. οἷον ἀναβαίνω πρὸς δικαστήριον, καὶ ἐπὶ βῆμα, λέγεται ἀναβαίνει, καὶ ἐπὶ ὀχείας ἀλόγων ζώων. καὶ ὥσπερ ἀναβαίνειν, οὕτω καὶ ἀνάγεσθαι τὸ ἐκ τοῦ λιμένος ἀναπλεῖν. αὖ τὸ ἀνάπαλιν, καταπλεῖν καὶ κατάγεσθαι, ὡς ἀπὸ γῆς κειμένου. καὶ οὕτως ἀναβαινομένου τοῦ πλεομένου ὕδατος, διὰ τὸ ὑψοῦ κεῖσθαι. Ὅμηρος. Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα. ἐπὶ τῶν ναῦν δηλοῦσι. οἱ γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐπὶ τὸ πέλαγος ἄθελε δηλοῦν ἀναγωγὴν, ἀναχθέντες ἂν ἔλεγε. τὸ δὲ ἀναβάντες, τὴν διὰ τῶν ποδῶν σημαίνει ἀνάβασιν.

παῖδα μὲν τὸν θανόντα ἑαυτὴν μὴ εἰσάγει. λέγει δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτοῦ προσώπων, τὴν κλῆσιν παρακαταβάλλων αὐτὴν οἱ νόμοι καλοῦσι, πλὴν ἀμφοτέρα ἐπὶ ἀναλογίας τάσσεται. Ἀμφὶς ἰδεῖν, φανερῶς. Ἄμφις, κωμικὸς ἀθηναῖος. ἀμφὶς δὲ, ἀντὶ τοῦ χωρίς. Ἀμφὶς φρονεῖν, ἐναντίον ἐστὶ τοῦ ὁμὰ φρονεῖν, ὅπερ συνθέτως ὁμοφρονεῖν λέγεται. καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἐν ὀδυσσείᾳ, ὁμοφροσύνη. ἔστι τὸ ἀμφὶς φρονεῖν, ὅμοιον ἐστὶ τῷ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διθυμία. ὅ ἐστι διχονοεῖν, καὶ ὡς εἴπειν διψυχία. τοῦτο δὲ ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ ἴσα θυμὸν ἔχοντα. τὸ δὲ ἀμφὶς φροντίζειν, ἀγχοῦ ἀμφὶς φράζεσθ' ἔφα. Ἀμφίσβαινα, ζῶον. ὁ ὄφις ἑκατέρωθεν βαίνων. ἐκ τοῦ ἀμφὶς ἐπιῤῥήματος γίνεται. οὐ χρῶσις καὶ ἐν τῷ ἀμφὶς φράζονται. Ἀμφίσβατα, τὰ ἀμφισβητήσιμα. οὕτως Ἑλλάνικος. Ἀμφισβατεῖν, ἀμφιβάλλειν. καὶ ἀμφισβατεῖν, ἐπὶ φίλων. ἐρίζειν, ἐπὶ ἐχθρῶν. Ἀμφισβητήσεις οἱ ἔξω φασὶν, ἡ ἀμφισβήτησις, κρίσεις ἀναπτύσσεσθαι. ἡ δὲ κρίσις, τὸν ἔλεγχον βασανίζεσθαι. ὁ δὲ ὅρος γυμνοῦσθαι. τὰ δὲ γυμνωθέντα, κυροῦσθαι. τὰ δὲ κυρωθέντα, βεβαιοῦσθαι τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀμφισβήτησις, οὐχί πάλιν φιλία χαρίζεται, καὶ οὐ δεῖ ἀπαντας καθ' ἅπαξ ὑπεξελθεῖν τὰς κρίσεις. Ἀμφισβητοῦντος, ἀμφιλογοῦντος. ἐκ τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ βαίνειν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β, ὡς ἐν τῷ ἄλυρον ἄβλυρον, καὶ σίλλα σίβλα. ἡ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίῤῥημα, οἱ κεχωρισμένως βαίνειν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διαζόντες.

Ἀμφισβατῶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἀμφισβητοῦσι τῶν πραγμάτων. καὶ ἀμφισβητοῦσι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ ἐναντίον. Ἀμφὶς ἦλθεν, ἤγουν χωρὶς ἐγένετο τοῦ Διός. Ἀμφισκηνοι, οἱ περιοικοῦντες τὰς κώμας. Ἀμφίσῃ τῇ χειρὶ, κυρτωθείσῃ. ἤτοι τῇ διπλῇ. Ἀμφίσχοιεν, ἐνδύσειεν.

Ἄμφισσα, πόλις τῆς Λοκρίδος. Ἀμφίσταται, περιΐσταται. ἀμφίσταται δὲ ἀμφίσταται, τὸ ἐφεστάναι. Ἀμφιστρῶ, τὴν καταρχὴν τῶν ϑυσιῶν. λακωνικῶς. Ἀμφιστρέφον, δύο. Ἀμφιστροφὸς. τρεῖς κεφαλαί, ἤγουν κατὰ κύκλον κειμένη. ἡ ἀμφιστροφὸς, ὅ ἐστιν ἀλλήλαις συμπεπλεγμένας. ἢ πάντοθεν πλέκεσθαι. Ἀμφίσομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τῇ ἡμισείᾳ τῶν ἐν τῷ λόχῳ ἀνδρῶν ἀποτεταγμένης ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντιπρόσωπος εἶναι. Ἀμφισυρροὴ, ἐκχύρησις, ἀποσυρροή. Ἀμφισφαῖρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικεῖον. Ἀμφίσφαιρον, περιβάλλον. Ἀμφιτάλαντον, ἀμφοτέρωθεν ῥῖψαι δυνάμενον.

Ἀμφιτάπητες, Αἴλιος Διονύσιός φησι, τὰ μὴ ἑτερομάλλους, ἀλλὰ τοὺς ἐξ ἑκατέρων μερῶν δασεῖς. Παυσανίας δὲ λέγει, ὅτι ἀμφιτάπητες, οἱ ἀμφίμαλλοι. οἱ δὲ ἑτερομάλλοι, τάπητες. Ἀμφὶ τεοῖο, περὶ σοῦ. Ἀμφίτερμον, ἀποτετερματισμένον. Ἀμφὶ δ' ἀνεκάφας, περὶ τὴν κεφαλήν. Ἀμφιτεθειμένος, οἷον μέλας ἀποτελεῖται. Ἀριστοφάνης. Ἀμφίτροι, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. λάκωνες. Ἀμφιτρίβων, περιτελῶς τετριμμένον.

Ἀμφίτρητον, τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον. Ἀμφιτρίτη, ὄνομα κύριον. λέγεται δὲ διὰ τὴν πανταχόθεν φορὰν. ἢ διὰ τὸ ἀμφίβολον τοῦ φόβου, ἢ διὰ τὸ πανταχόθεν ἀναθεῖν τε καὶ κατατείνειν φέρειν εἶναι στοιχεῖον. λέγεται δὲ, ὅτι ἐν ταύτῃ χορεύουσαν αὐτὴν ἰδὼν Ποσειδῶν, ἥρπασεν. καὶ ἀμφιτρίτη, ἡ θάλασσα. ὁ γὰρ παρὰ τὸ ῥεῖν ἐστιν, ἡ περιῤῥεομένη. ἢ παρὰ τὸ τρεῖν. φόβον γὰρ ἐμποιεῖ, καὶ ὤφειλε δίφθογγον εἶναι. ἐκ τοῦ ὀνοματολογία. ἀλλὰ τὰ εἰς τε λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ φωνήεντος θέλουσι παραλήγεσθαι. οἷον, ἐρέτα, μελίτη, ἀφροδίτη, καὶ ἀμφιτρίτη. Ἀμφιτροπὴ, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. Ἀμφιτροχῶ, κατεῤῥυηκότα. Ἀμφίτροφον, παῖς ἀλλότριος. Ἀμφίτυπα, ἐπαιωρούμενα. Ἀμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φάλους ἔχουσαν περὶ κεφαλήν. φάλοι δὲ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀποτελέσματα, χάριν κόσμου δέδεμένοι.

Ἀμφιφανῶν, ἄγαν δὶς φαινόμενα. καὶ ἀμφιφανής, περιλάμπής. Ἀμφιφορεὺς, κεράμιον ἔχον ἀμφοτέρωθεν φερόμενον. ὅ ἐστιν, ἀμφωτὶ, δίωτι. ἢ ἀμφιφορεὺς Θεόπομπος λέγεσθαί φησι, τὸ ὑπὸ ἐνίων μετρητής. Παυσανίας δέ φησι τὸν ἀμφιφορέα, ὑπὸ ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι. καὶ ἀμφιφορεὺς, ὅρος, ὑδρία, κέραμος. ἡ μέτρον ἐλαίου. καὶ ἀμφιφορεῦσι, ἀπεῖρον ἐν ἐπιγράμματι. Ἀμφιφόων, πλακοῦς, εἶδος ἀρτέμιδι μετὰ δᾴδων προσφερόμενος. Ἀμφιφῶντος, πλακοῦντος εἶδος. οἱ δὲ τοῦτο ἐγίνετο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτὴν δᾷδας ἡμμένας περικείμενον ἐπ' αὐτῷ, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος. Ἀμφιχαλκεφάλαρα, ἀντὶ τοῦ περίχαλκα, λέγει Ἀριστοφάνης. Ἀμφιχανόντος, καταχανόντος.

Ἀμφιχυθεὶς πατέρα παρ' Ὁμήρῳ, ἐμφατικώτερόν ἐστι τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ περὶ φύς. δηλοῖ τὴν ἄγαν δι' ὅλου περιπλοκήν. ὁρμηθεὶν, ἐκ τοῦ πάλιν ὁ ἀμφιχυθεὶς. Ἀμφίχυτον, κατὰ μὲν Ἴωνας τὸ βωμοειδὲς, τὸ ἀμφοτέρωθεν κατακεχωσμένον, τῇ ἐξ ὑψηλοῦ ἐφ' ἑκάτερα χθαμαλότητι. οἱ μέν τι πλεῖστα ἀμφίχυτόν φασι, τὸ μὴ ἐκ λίθων, ἀλλὰ περικεχωσμένον, ἤγουν τὸ ἐξ ἀναχώματος ὄν. ὡς τὸ χώσαντες ἤ τὸ σῆμα, ἤγουν ἀναχωματίσαντες. τοιοῦτον δὲ ἦν τεῖχος ἐν Τροίᾳ. ἢ ἀμφίχυτον, τὸ περικεχωσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν. Ἀμφιῶ, εὕρηται εἰς τὸ κρεμῶ. Ἀμφίων, καὶ Ζῆθος, τὰς θήβας ἐτείχισαν. ὡς καὶ Ὅμηρος φησίν, Οἳ πρῶτοι θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο. φιλαύλος δὲ, καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς. διὰ φλεγύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο, βασιλεύοντος κάδμου. Ἀμφόβολα, ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία.

Ἄμφοδα, αἱ ῥῦμαι, ἀγυιαί, δίοδοι. Ἀμφοῖδις, παρὰ τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, εἰς τὸ οὖδας ῥῖπτων. Ἄμφοδος, ἡ ῥύμη. Ἀμφοῖν, τῶν δύο. καὶ τοῖς δυσὶν, ἐπὶ ἀμφοτέρων. Ἀμφόνα, ἀκρατής, ἁμαρτωλός, μὴ δυναμένη νοεῖσθαι. Ἀμφόσον, περὶ τὴν φύσιν. Ἀμφοράσαντο, ἐνυπνίασαν. Ἀμφορεῦσι, φόρος τῆς μισθίας, ἃ ἢ τὰ κεράμια φέροντας. Ἀμφορείδιον, ὁ μικρὸς ἀσκός. καὶ ἀμφορεὺς, φορτίον. Ἀμφ' ὀπέφιν, περὶ τοῖς ὠσί. Ἀμφότερα, δύο.

Ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφουσιν. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δύο δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ οὕτω καὶ τῇ φωνῇ δυϊκοῖς τε καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι ὑπὸ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸν ἐν κατὰ δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσιν. Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. ὡς ἐπίῤῥημα τὸ ἀμφότερον εἴληπται νῦν. καὶ ἀμφότερον, μάχην τ' ἀγαθὸν, καὶ δυρὶ μάρνασθαι, παρὰ Πινδάρῳ. ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφότερα, ἐπιῤῥηματικῶς. ὁμοίως, τὸ παλιός τε νόον, πλεός τε κάρηνον. Ἀμφοτερόπλουν, ὅταν τις ναυλικὸν δανείσει δάνειον, ἐπὶ τὸ ἐνθάδε πλεῦσαι, κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται. οὕτω Δημοσθένης. Ἀμφοτέρωθεν. κανών. τὰ εἰς θεν ἐπιῤῥήματα, τὰ ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. οἷον, κυκλόθεν, οὐρανόθεν. πλὴν τοῦ ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, ἑτέρωθεν. καὶ ἀμφοτέρωθεν ἀνακεχυμένον, τὸ ἀμφίστομον λέγεται.

Ἀμφοτέρῃσιν ἑλὼν χεῖρα, εἶχε μὲν εἰπεῖν δυϊκῶς χεῖρε. ἀλλὰ διὰ τὸ κακότροπον οὕτως εἶπε. καὶ νοητέον, ὡς ἡ ἰλία τὴν ἑκατέρου ἔλαβε χεῖρα ἑκατέραις ταῖς αὐτῆς χερσὶν, ἢ μίαν ἐξ ἑκατέρων τὰς δεξιὰς, τῇ αὐτῇ δεξιᾷ δηλαδή. Ἀμφοτέρωσε, εἰς ἑκάτερον μέρος. Ἀμφουδὶς, παρὰ τὸ ἔδαφος. ἐπίῤῥημα οὐδέτερον. οὐ μᾶλλον, οἱ δίεσι. ἀποβολῇ οὖν, οὖδις καὶ ἐν συνθέσει, ἀμφοῦδις. παρὰ τὸ οὖδας, τὸ ἔδαφος. οὖδιν δηλαδή τι ἀμφ' οὖδας. πλὴν αὐτὸ ἐπίῤῥημα ἐστιν ἐκεῖθεν παραχθέν. ἀμφοῦδιν ἀρεῖσαι, τὸ πρὸς τῇ γῇ ῥῖψαι. καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ πρὸς γῆν ἐλάσαι. ἀείρας δὲ ἀμφοῦδις, τουτέστιν ἐκ γῆς πρὸς γῆν αὖθις ἐλάσαι, τὴν ἐκείνου κεφαλήν. ἢ καὶ ἄλλως, ἀείρας βάλλε τὴν κεφαλὴν πρὸς γῆν. ἀμφοῦδις, κατὰ μὲν ἀμφοῖν τὴν λέξιν ἐκ πα-

γὰρ μίαν βάσιν, δύο δὲ περιβολὰς εἶχεν. ὥσπερ τὸ ἀμφικύπελλον. ἡ μὲν ἐκτὸς, ἡ δὲ ἐντός. Εὐσέβιος, Ἰλιάδος α. Δεικτέον μὲν οὖν ὡς ἀντὶ δίδωσι τὸ ἀμφικύπελλον, ἰσάζει τὰς τοῦ μέλιτος. νῦν δὲ καὶ τὸ μέλι κατασκευάζεσθαι, ἐπικρατεῖ καλῶς ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀμφικύπελλον. τινὲς μὲν οὖν ὡς ἐν εἰκασμῷ, δοκεῖ ταύτην εἶναι ἀμφικύπελλον εἰπεῖν, καὶ δικύπελλον, ὡς κατὰ τὰς ἀνελίξεις σύμφωνα, ἢ δίκας τοῦ μέλιτος. μιᾶς βάσεως, τουτέστι πυθμένος, δύο κύπελλα διεισδυόμενον. Ἀμφικόμῳ, φυλλάδι. Ἀμφιλαφὴς, περιλαφής. Ἀμφιλαφεῖν, συγκρότησιν, ὠφέλειαν. Ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι, εὐθυραὶ μεγάλαι καὶ πολύκλαδοι, καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἀμφιλαφὴς, ἀντὶ τοῦ ποικίλος ὁ μέγας, ὁ ἀμφοτέρωθεν ... κεχαραγμένος. Ἀμφιλαφὲς, κατάσκιον, ἀμφιλαφὲς δὲ ὃν, τὸ ἑκατέρωθεν λαβεῖν. Φωνῆς τὸ β΄ εἰς φ. ὁ παρὰ τῶν ἀφιῶ.

Ἀμφιλαφοῦ, μέγαν, δαψιλοῦς. Ἀμφιλαφὴς τόπος, Ἀπολλώνιος, ἀμφοτέρωθεν ἐκπετάσεως πρὸς ὅρμον ἔχων. Καλλίμαχος δὲ, ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. ἰσοσκελὴς δὲ Ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῆ τὸν λιμένα φησί. ... ἀντὶ τοῦ ... ἀπέλωκαν. Ἀμφιλάων, περικεκλεισμένον. Ἀμφίλεκτος, ἀμφίβολος. Ἀμφιλέξαντες, ἀμφισβητήσαντες, καὶ διαλεχθέντες. Ἀμφίλινα, κροσσωτά, χειροκλαῆ. Ἀμφιλίνων, τῶν λινοπέπλων. Ἀμφιλιχοῦ, περιμάχου. Ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον, ἐνδοιάζοντα. Ἀμφιλύκη. ἐκ τοῦ λύκη γίνεται, ὃ σημαίνει κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὴν σκιάν. προσλαβὸν δὲ τὸ α, ποιεῖ τὴν ἀλύγην, ὃ δηλοῖ σκιάν. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπαλυγασάμενος, ὁ προβαλλόμενος, καὶ ἐπισκιασάμενος. διὸ καὶ λυκόφως λέγεται ἀλύκη, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς παλαιοῖς. καὶ ἀμφιλύκη νὺξ λέγεται, ἣν ὁ ... λυκόφως λέγει. καὶ ἀμφιλύκη νὺξ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον λυκόφως. ὅταν οὔτε ἡμέρα ἤδη ἐστὶν, ἀλλ' οὐδὲ νὺξ ἔτι ἀκριβῶς. ἢ ἄλλως. ὁ ποιητὴς ἀμφιλύκην νύκτα καλεῖ, τὴν ἤδη πρὸς τῇ ἡμέρᾳ οὖσαν, ἢ προσεγγίζουσαν τῆς ἠοῦς, ἀντὶ τοῦ ὄρθρου. καὶ ἄλλως δὲ καθ' Ὅμηρον ἀμφιλύκη νὺξ, καθ' ἣν ὁ ἥλιος οὔπω προβάλλει. τὴν δ' οὕτω διακλύζει τὴν νύκτα. οὐ μὴν ἥλιος προβέβληκεν, ὡς καὶ ... ἐτυμολογεῖται δὲ, ἢ παρὰ τὴν λύγην, ὅ ἐστι τὴν σκοτίαν (λυγαῖον γὰρ, ὅ ἐστι σκοτεινὸν, τὸ ... φῶς.) ἢ παρὰ τὸ λευκὸν ἐοικέναι, τουτέστι λύκη δὲ ... καὶ οὐκ ἀκριβῶς ἔχει τὸ μέλαν. καὶ ἀμφιλύκην, σκοτεινήν. λύκη γὰρ ὡς εἴρηται, ἡ σκοτία, καὶ λυκόφως ἐξ αὐτοῦ, ἢ λυκόφως. Ἀμφίμακρος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, πεντάχρονος. οἷον, ἡγεμών. καλεῖται δὲ ἀμφίμακρος, διὰ ἑκατέρωθεν δύο μακρὰς ἔχει. Ἀμφίμαλλος, ἔνιοι τὸ ἐν τοῖς ἱεροῖς κάλυμμα ἀποδιδόασι. κάλυμμα δὲ, τὴν μίτρην λέγουσιν. Ἀμφιμαίνοντα, ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα. λάκωνες. καὶ ἀμφιμάσθαι, δύσμορον, κακοδαίμονα. ἀμφοτέρων γονέων ἔχων, ὁ ἀποβαλλόμενος. Ἀμφιμάσασθαι, περιψῆσαι, περιμάξαι, ἀπομάξαι. ἐκμάσσω, ἀφ' οὗ ἐκμάσσειν, καὶ ἀπομάσσειν.

Ἀμφίμασχα, ψαλίς. Ἀμφιμασχάλη, χιτὼν ἐλευθέρου ἐπ..., οἱ δὲ δουλικοῦ, ἢ μικροῦ χιτωνίσκου. ἦν καὶ ἑτερομάσχαλος, ὁ τῶν ἐργατῶν. οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔρραπτον. ὁ ἀμφιμάσχαλος, ὃς ἑκατέρωθεν χειρίδας εἶχε μακράς, ἀνθ' ἕως τῶν μασχαλῶν ἔχοντος. Ἀμφιματώσαι, ἀπολῦσαι. Ἀμφιμέλανα, βαθέα, σκοτεινά. Ἀμφιμέμυκε, περιηχεῖ, μυκᾶται. Ἀμφιμερινός, ὁ καθημερινός. Ἀμφιμήτριοι, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Ἀμφιμήτρια, τὰ μετὰ τὴν φύσιν ταῖς ... ἐπιτιθέμενα. καὶ ἀμφιμήτριον, τὸ σημαντικὸν τῶν περὶ τὴν μήτραν παθῶν. Ἀμφιμιγὲς, πολυμιγές. ὁ πολυσύγκρατον, καὶ ἐναντίον πρὸς ὃ τὴν μίτρην αἱ γυναῖκες προσάγουσιν.

Ἀμφιμυσίον, δημήτρια ζῷα. καὶ ἀμφιμύσιον, ἡ δημήτηρ.

Ἀμφίνεικος, περιμάχητος, ἐναντίως ἔχων λόγος. Ἀμφινεικίζοντα, προσπαλαίοντα, προσφερόμενον. Ἀμφινεῖς, χι-

ναντες ἡ φιλαίνης κρῆτες. Ἀμφίξεον, καλῶς ξεόν, ἀμφίξεν τὸ σκέπαρνον. Ἀμφίον, ἱμάτιον, ἔνδυμα. καὶ ἄμφιος, ὄνομα κύριον. Ἀμφιόνα, κιθάρα. Ἀμφιορκία, ὅταν οἱ διαφερόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσι. ἢ ἀμφιορκία, ἐπειδὰν ὅ, τι φεύγων, ἢ ὁ διώκων ἐμπνέουσι, ... ἔγκλημα τοῦτο ἐπιψηφίζοντες.

Ἀμφίπαλοι, περιχαίνοντες. Ἀμφίπαλτα, ἄλφιτα ἀναδεδευμένα ἐλαίῳ. Ἀμφιπέλλιον, πελίκιον δίκοτυλον. κορίνθιοι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, τὴν τῆς ἀρίστης κύλικα ἀπέδωκεν. Ἀμφιπέλεται, περιγίνεται. Ἀμφὶ περὶ, ἐξ ἑκατέρου μέρους, περὶ αὐτούς.

Ἀμφιπεριστρωφᾶ, περιστρέφει. Ἀμφικύρτους, τυφλοὺς ὁ μὲν ... λέγοντες. Ἀμφίπλεκτος, ἐμπλεκόμενος. Ἀμφιπλήκτοις, ἰσθμοῖς, ἤγουν ἀμφιβαλλομένοις. παρ' ὅσον ἑκατέρωθεν θαλασσοῦνται. Ἀμφιπλὴξ, ἡ ἑκατέρωθεν ἐλαύνουσα. Ἀμφίπεκοι τάπητες, ἀμφίμαλλοι. Ἀμφιπολεύειν, τὸ συμπεριπολεῖν δηλοῖ. καὶ ἀμφιπολεύω, ἐργάζεται. Ἀμφιπολεύει, ὑπηρετεῖ, φροντίζει, περιέπει, ἢ ἀναστρέφεται. Ἀμφίπολις, Ἀντιφῶν περὶ τοῦ ... πόλις αὕτη τῆς Θρᾴκης. πρότερον δὲ ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδροτίων ἐν Ἀτθίδος. Μαρσύας δ' ἐν Μακεδονικοῖς, διὰ τὸ περισκεπάσαι τὸν τόπον ἀμφίπολιν ὀνομασθῆναι, πρότερον ἄρα καλουμένη. οἱ δὲ, ὅρος πόλις. Ἀμφίπολοι, αἱ δοῦλαι. καλοῦνται δὲ οὕτω, διὰ τὸ ἀμφὶ τὰς δεσποίνας πολεῖν. ἐντεῦθεν δὲ αἱ πρόσπολοι, καὶ πρόπολοι. οἱ δὲ φασιν ὅτι πρόσπολος μὲν ἐπὶ ἀῤῥένων, ἀμφίπολος δὲ ἀεὶ ἐπὶ γυναικῶν. Πίνδαρος δὲ ἔφη, τύμβον ἀμφίπολον, τὸν κύκλῳ περιπολούμενον. καὶ ἀμφίπολον τύμβον πολύξενον λέγουσι ..., τὸν περιπολούμενον διὰ τὸ ἐν μέσῳ εἶναι τῇ πόλει. οἱ γὰρ οἰκισταὶ, ἐν μέσαις ταῖς πόλεσιν ἐθάπτοντο ἐξ ἔθους. ἄλλοι δὲ ἀμφίπολον, τὸν περιπολούμενον ὑπὸ τῶν ἀγωνιζομένων. ἐν γὰρ τῷ ... ἐστὶν αὐτοῦ ὁ τάφος. ἢ ἀμφίπολον, τὸν περιπολούμενον, ὡς τῶν ἐπιξενούντων διὰ τὸ ἄγαν τῆς κατασκευῆς ... κύκλῳ περιιόντων καὶ θεωμένων. ἔνιοι δὲ, ὅτι οἱ ... τοῦ Πέλοπος ἐκαλοῦντο. Ἀμφίπολος, ὁ δοῦλος. Τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω, μὴ μετὰ προθέσεως συντεθειμένα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, οἷον οἰοπόλος, ἀνθρωποπόλος, οἰνοχόος. τὰ δὲ μετὰ προθέσεως, παροξύνεται. οἷον, ἀμφίπολος. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ δούλου, πρόσπολος. Ἀμφιπρύμνους, εἶδος πλοίων. ἔμπαλιν διελθεῖν παρασκευάσαι τὸν ... ἐν ταῖς ἀμφιπρύμνοις τῶν νεῶν. Ἀμφὶ πυρὶν, περὶ τὴν πυράν. Ἀμφίπυρον, πανταχόθεν πυρούμενον. Ἀμφὶ ῥά ἑ, περὶ δ' αὐτόν. Ἀμφιρρεπὴς, ἑκατέρωθεν ἰσοῤῥοποῦν. Ἀμφιρραγὲς, ἑκατέρωθεν ἐῤῥηγμένον. Ἀμφήριστον, ἀμφίλογον, ἀμφίβολον. ἐκ τοῦ ἐρίζω γίνεται ἐρίσω, ἤρισα, ἐριστόν, καὶ ἀμφήριστον. Ἄμφιρον, ἀμφορεύς. Ἀμφιρρύτη, περιῤῥεομένη κύκλῳ. ἐν ἐπιγράμματι, ἀμφιρρυτοκῶν, καὶ πάλιν ... ἔχεις, οἷον ἐφ' ... Ἀμφιρρῶγας, πάντοθεν διεῤῥωγότας, ἐσχισμένους, ... τὸ ἀμφιρρῶγας.

Ἀμφιρρῶγες, περιφρονες. κεφαλὴν ἔχων ἑκατέρωθεν. Ἀμφισβητοῦντες, οἱ διχογνωμονοῦντες. οἱ μὲν τόδε, οἱ δὲ τόδε.

Ἀμφίς. ἀπὸ τοῦ ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφὶς ἐπίῤῥημα, ὃ σημαίνει τὸ χωρὶς, καὶ δισσῶς, καὶ τὸ ἐκτός. οἷον ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην. σημαίνει καὶ τὴν περὶ πρόθεσιν. ἀμφὶς, καὶ περὶ, ταυτόν. καὶ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ, ὅτε περὶ. ἀμφὶς ἐόντα, ἤγουν κύκλῳ. καὶ ἀμφὶς ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ, ἔτι πάντοθεν. καὶ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρωθεν ἐνίοτε λαμβάνεται, καὶ ἀντὶ τοῦ μεταξὺ, ὡς τὸ ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἀμφὶς εἴργει, χωρίζει. Ἀμφίσταινοι, οἱ ἐστεμμένοι. Ἀμφὶς, περὶ, χωρὶς, δίχα. Ἀμφὶς ἕκαστον, περὶ ἕκαστον. Ἀμφὶς ἐόντες, χωρὶς ὄντες, ἀποδημοῦντες.

Ἀμφὶς ἔχουσιν, περιέχουσιν. Ἀμφισβητεῖν, ἡ παρακαταβολή, ὅταν τελευτήσαντός τινος, ἄπαις εἶναι δοκεῖ. φάσκει δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱὸν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ

παῖδα

ἐπὶ τοῖς γεννηθεῖσι παιδίοις. ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον. ἢ κατὰ Ἴωνα, ἀμφιδρόμια, ἡμέρα πέμπτη τοῦ βρέφους ἐκ γενέσεως. οὕτω κληθεῖσα, καθότι ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως. καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν φέρουσι τρέχοντες κύκλῳ, καὶ τοὔνομα τίθενται τούτῳ. δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας, οἵ τε φίλοι, καὶ οἰκεῖοι, καὶ ἁπλῶς οἱ προσήκοντες. Ἄλλως.

Ἀμφιδρόμια, ἑορτὴ ἐστὶν Ἀθήνησι τελουμένη. καθ' ἣν ἐγκαρφίδια ἄρτι ὀπτομένου ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἐπιτρέχουσι. τῇ δ' αὐτῇ ποιοῦντες, καὶ μετὰ σπουδῆς τὰ βρέφη περὶ τὴν ἑστίαν περιφέρουσιν. ἐπειδὴ κουροτρόφος ἡ θεὸς ἐπὶ ἴσον παρείληπται. μέμνηται Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ, Τοῦτο μὲν δὴ ὡς ἔοικε, μόλις ἐγεννήσαμεν, ὅ,τι δή ποτε τυγχάνει ὄν. μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον τῷ λόγῳ. Ἀμφίδρομον, ἑλικοειδές. εὐθὺ οἷον ἄρτι κῦμα φανὲν ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον καλεῖται.

Ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ, ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια. ὡς εἰ ἔλεγε τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον, ἢ προσηγορούμενον, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον.

Ἀμφιδρυφὴς, ἡ ἀπαμφιδρυπτομένη, ὅ ἐστι ξυομένη τὸ πρόσωπον, ὃ λέγεται ὑπερβολῇ δηλοῖ. ἐκ δὲ τοῦ δρύπτω, γίνεται τὸ ἀμφιδρυφής. δρύπτειν δὲ κυρίως, τὸ ἀποδέρειν δόρυ, ἤγουν ξύλον διαδρυπτόμενον ἢ δορύπτω, ὡς κορύπτω, καὶ ἐν συγκοπῇ δρύπτω. ἢ ἀμφιδρυφὴς, ἡ ξυομένη ἀμφοτέρωθεν, καὶ περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον, διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος. δρύψαι γὰρ τὸ ξύσαι. Ἀμφίδρυφοι, παρειαὶ ὑπερβολῇ, ὅτι οὐ μία παρειὰ δρύπτεται, ἀλλ' ἀμφότεραι. ἀπὸ δρυὸς δὲ τὸ δρύπτω, ὅ ἐστι ξύλον. λέγεται γὰρ τὴν φλοιόν.

Ἀμφίδυμοι λιμένες, δίδυμοι. διὰ τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους εἰσπλοῦν ἔχειν ὡς δύο. ἢ ἀμφίδυμοι, οἱ πανταχόθεν καταδύσιν ἔχοντες καὶ σκέπην. οἷον ἀμφίδυτοι, ἀπὸ τοῦ δύειν τὸ σκεπόμενον. λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς κυρίας ἀμφίδυμος, διὰ τὸ εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχειν. Ἀμφιδυὰς, ἐνδυσάμενος. Ἀμφίδυσις, ἐπίθεσις φιάλης, παρὰ Ἀναξανδρίδῃ. Ἀμφίδυρον, τὸ πανταχόθεν περιέχον σκῦτος. ὡς τὸ ἀμφιδέρει σκύτην, Ἀχαιὸς. πετάσιν, ἐλάφου δέρμα. Ἀμφὶ ἓ, περὶ αὐτόν. ὡς τὸ, ἀμφὶ ἓ γνώσκων ἑτάρους περώμενος. Ἀμφιεμένος δύναμιν, ἤγουν ἐνδεδυμένος. παρὰ τὸ ἕω, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδύομαι. ὁ μέλλων ἕσω, ὁ παρακείμενος εἷκα εἵμαι. εἱμένος ἡ μετοχή, καὶ ἐν συνθέσει ἀμφιεμένος. Ἀμφίετος χιτὼν, διπλοῦς. Ἀμφιελίσσαι, αἱ νῆες, αἱ ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι. ἢ ἑκατέρωθεν τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι. Ἀμφίεδον, ἄφθονον. Ἀμφιέννυμαι, ἐνδύω κοινῶς, ἀπὸ τοῦ ἕω. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ὁ ἄγνυμαι. καὶ τοῦ ὄρω ὄρνυμαι. μέλλων ποιητικὸς μὲν ἕσομαι, ἀπὸ τοῦ ἕσω ἔχησα. κοινὸς δὲ ἀμφιέσομαι, μετὰ τῆς προθέσεως ἀεί. ὁ ἀόριστος ποιητικῶς μὲν, ἑσάμην. κοινῶς δὲ, ἠμφιεσάμην, καὶ ἀμφιέσομαι καὶ ἠμφιεσάμην, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παρὰ τοῖς κοινοῖς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀμφιάζω. καθὸ καὶ ἄμφια τὰ περιβάλματα λέγεται. παρακείμενος μὲν ποιητικὸς εἷμαι. ἀφ' οὗ καὶ εἱμένος, καὶ ἐπιειμένος, ἀπὸ τοῦ ἕω ἔχησεν. ἀπὸ τούτου γὰρ ἕσμαι, ἄχρηστον, κατὰ ἀναλογίαν μέν τε τοῦ τίθημι. ἤγουν, ἕω, ὡς θέω. καὶ ἀπὸ τούτου εἷμαι, ὡς τέθειμαι. κοινῶς δὲ ἠμφίεσμαι. ἀπὸ τοῦ εἷμαι, εἷμα τὸ ἔνδυμα ποιητικῶς, λαχίσμον κοινῶς. ὡς μᾶλλον μὲν τὸ περίβλημα ποιητικῶς, μαλωτὴ δὲ τὸ δέρμα κοινῶς. Ἀμφιέπεται, ἔστιν ἀμφιεπτόω. καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον, ἀμφιέννυμι. τὸ παθητικὸν ἀμφιέννυμαι, ἀμφιέσσουσι, ἀμφιέσονται. παρὰ τὸ ἕω, τὸ ἐνδύομαι.

Ἀμφὶ ἔπα πυρὶ, περιβλέψας αὐτόν. Ἀμφιέπων, περιέπων, περιπολῶν, ἢ περὶ ἔργον ἔχων. Ἀμφιέποντες, περὶ ἔργον σπουδάζοντες, καὶ ἀσχολούμενοι. ἢ περὶ τὴν αὐτὴν ἀσχολούμενοι.

Ἀμφιέπεσθε, περίεχε. Ἀμφιέπων, περιβάλλων. Ἀμφιεπαζομένας, τὰς κατ' ἑαυτὴν περιεχομένας. Ἀμφιέτες, τὸ κατ' ἔτος. ἔστι δὲ ἐν τῷ κατ' ἐνιαυτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀμφημερινόν, ἤγουν, καθημερινόν. Ἀμφιετηρίς, ἡ κατ' ἔτος γινομένη ἑορτὴ καὶ θυσία. Ἀμφίζειν, περικαθίζειν. Ἀμφιηκὲς, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. Ἀμφιθαλεῖς παῖδες, οἷς ἄμφω περίεισιν οἱ γονεῖς. καὶ ἀμφιθαλὴς παῖς, ὁ ἀμφοτέρωθεν θάλλων, ἤγουν εὐδαιμονῶν. ἤγουν ᾧ ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ περίεισιν. ἅπαξ δὲ ἡ λέξις εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. ἑτεροθαλὴς μέν τι, ᾧ ὁ ἕτερος τῶν γονέων τοῦτον κλάδον ἀπέσπασε. καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ παῖδες πατρὸς οἱ μὴ ὁμομήτριοι, ἑτεροθαλεῖς λέγονται. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου θάλλειν, καὶ θάλεα φησὶν ἐν τούτοις ὁ ποιητὴς τὰ ἀγαθά, ὧν ἐμπίμπλανται παῖδες εὐδαίμονος πατρός. ὡς καὶ φίλον θάλος τῆς γεννησάσης ἐστίν. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσιν, ὅτι ἀμφιθαλεῖς, οἱ ἔχοντες ζῶντας τοὺς δύο γονεῖς. Ἀμφιθέατρον, τόπος πανταχόθεν περιεσκευασμένος. Ὁ δὲ τῶν φράγγων δῆμος, ἐς ἀμφιθέατρόν τι ἀνέτρεχεν. Ἀμφιθέοντι, περιβάλλοντι, δηλικῶς. Ἀμφίθετος, ἱερὸς Δήμητρος καὶ Τριπτολέμου. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀμφίθετον φιάλην, κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένην, ἀπόθετον. οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἕδραν ἔχειν. Ἀμφιθῇ, ἐπιθῇ. Ἀμφίθυρος οἰκία, ἡ ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρας. Ἀμφικαλύπτει, πάντοθεν καλύπτει. ἀπὸ δικτύων μετῆκται. ἃ καταπετασθέντα, ὄρνιθας καλύπτει ἴσως. καὶ ἀμφικαλύπτειν, σκέπειν, περιέχειν. Ἀμφικαλύψει, ἴσως παραδέξεται. Ἀμφίκαυσις, ἡ ξανθὴ κριθή. ἣν ἡμεῖς εὔγεαν καλοῦμεν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοί. οἱ δὲ κωμικοὶ τὸ αἰδοῖον, ἀμφίκαυστις. Ἀμφικοίβας, πολυχίβας, περικόψας. Ἀμφικίλλανης, ἡ κατ' ὦμον περιηρτημένη ἐσθῆσις. Ἀμφικέφαλος κλίνη, ἡ ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον. Ἀμφικέλλαμον, ἀμφοτέρωθεν ὀκέλλον, ἢ στηριζόμενον. Ἀμφίκασον, περιετμητόν, ἢ περιγεγραμμένον. Ἀμφικνέθων, περικαλύπτων. Ἀμφικέφαλος, κλίνης εἶδος, παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν ἀνάκλισιν ἔχειν, καὶ προσκεφάλαιον. Ἀμφίκλαστον, πάντοθεν κεκλασμένον. Δείψανον ἀμφίκλαστον. Ἀμφίκλυσις, ἡ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦσις. Ἀμφίκοιλον ξύλον, ἀνάφορον. ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται, βαστάζουσιν. ἀμφίκυρτον δὲ χαπέτιον, ὅ τινες καὶ ἀλυεῖς. Ἀμφίκομος, ὁ τάπης.

Ἀμφίκορος, ὁ μισθὸς τῶν τριῶν ἀδελφῶν. ἀμφίκυρτος δὲ, ἣν ἑκατέρωθεν ἄνθρωποι περιλαβοῦσιν. Ἀμφίκρανον, ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς. Ἀμφίκρημνον, ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον.

Ἀμφίκρημνος, περίκρημνος, ἢ βραχύτατος. Ἀμφικτύονες, περίοικοι δελφῶν. συναγόμενοι ἐπὶ πυλαίαν. οἱ καὶ πυλαγόροι, καὶ ἱερομνήμονες. ἢ ἀμφικτύονες, οἱ περιοικοῦντες. τὸ γὰρ κτίσαι, ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι, ἔλαβον οἱ παλαιοί. ὥς φησιν Ὅμηρος. ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, καὶ ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωήν. ἔστιν οὖν οἰκίζω, οἰκίσω, οἰκιῶν, οἰκιὼν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφικτίων. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, ἀμφικτύων, ὡς τριφάλεια, τρυφάλεια. ἔστι δὲ συνέδριόν τι ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δὲ εἰσι Δόλοπες, Ἴωνες, Δωριεῖς, Περραιβοί, καὶ οἱ λοιποί. Ἀμφικύπελλον, ἄγγος, στρογγύλον ποτήριον. παρὰ τὸ κύφον, κύφελλον, καὶ κύπελλον. ἢ παρὰ τὸ χέω, χύπελλον. ὅπως ὁ παλαιός, ἤγουν ὁ οἶνος χεῖται. καὶ μετὰ τοῦ ἀμφὶ, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου λ, ἀμφικύπελλον, τὸ ἐκ περιφερείας κυφόν. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη, κύφελλα λέγονται. Ἀρίσταρχος δέ φησι, σημαίνειν τὴν λέξιν, τὸ διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειν. ἐφ' ὧν καὶ ῥητῶς ἀπολιδοὺς λέγει, ἢ τι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε, χρύσεον, ἄμφωτον. ἤγουν, οἷον ἀμφίκυρτον. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ ἀμφικύπελλον, ὡς Ἀριστοτέλης ἐμφαίνει, καινήν τινα κατάσκεψιν ἔχει. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι κηθηρίδες τοῦ μέλιτος ἀμφίστομοι. περὶ

ἀμφὶ περὶ αὐτὸν τρίποδα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπί, οἷον ἦν ἐκεῖνον ἀμφ' ὤμοισι, ἀντὶ σημαινούσης τὸ δύο, ὡς ἐν τῷ ἀμφίδυμος, ἀμφίσομος. Ἀμφίβαλλον, ἀμφοτέρωθεν φαλλοὺς ἔχουσαν. φαλλοὶ δὲ οἱ ἀποτέλεσμα. οἷον, ἀμφίβαλλον ἀσπίδα. Ἀμφιβαλὼν παρ' Ὁμήρῳ ἐν ψ' τῆς Ὀδυσσείας, ἀντὶ τοῦ ἴσον περιβαλών, περικλυσθείς. ὁ μαχόμενος περιβάλλων. Ἀμφίβασις, κύκλωσις, ὁρμή, ἡ περὶ νεκροῦ μάχη. περιβάντος γὰρ τὸν νεκρόν, ἐμάχοντο περὶ τοῦ σώματος, ἵνα μὴ συληθῇ. ἀπὸ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ μεταφορά. Ἀμφιβατεῖν, ἀμφισβητεῖν. Ἀμφίβιον, τὸ κόμιον τὸ μύτρον, παρὰ Ἱπποκράτει. Ἀμφιβέβηκας παρ' Ὁμήρῳ, τὸ περιέχειν σημαίνει. ὡς τό, Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, περιβέβηκας, ὑπερμαχεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων. ὥς ὅτι λέων ἀμφιβαίνειν τοῖς σκύμνοις λέγεται, ἤγουν τοῖς σκυλακίοις. οὕτω δὲ καὶ ἐν μάχῃ νεκροῦ ὡς ἀμφιβαίνει, ὑπερμαχῶν ἐκείνου. καὶ πόνος ἀμφιβέβηκεν, ἤγουν κατείληφε, περιεῖλεν. ὥς τε οἱ πάντες ἡ λέξις τὸ σκέπειν καὶ βοηθεῖν δηλοῖ. καὶ ἀμφιβεβηκέναι, ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμφικαλύπτειν. ὡς τό, Καί μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν. ὅμοιον γάρ, ἀμφικαλύψειν. καὶ ἀμφιβέβηκας, περιέχεις. ἀπὸ τῶν ὑπερασπιζόντων ἐν πολέμῳ τῶν τετρωμένων, ἢ πεφονευμένων. τοῦ μέν, ἵνα μὴ συληθῶσι. τοῦ δ' ἵνα μὴ φονευθῶσι. καὶ τὸ περιέρχεσθαι. ὡς τό, ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει. ὁμοίως δὲ καὶ Εὐριπίδης, ἐν τῷ, Πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβαίνοντα εἶχον μάχης. ἤγουν ἀμφοτέρωθεν βαίνοντα. Ἀμφίβια ζῶα, τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου καὶ ὕδατος, ὁμοίως διατελοῦντα. καὶ ἀμφίβιον, τὸ ἐν γῇ καὶ ὑγρᾷ ζῆν δυνάμενον. Ἀμφὶ βίην, περὶ τὴν δύναμιν. Ἀμφίβλημα, ἐπιβόλαιον. Ἀμφίβληστρον, τὸ δίκτυον, ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρωθεν βάλλειν. ἢ παρὰ τὸ βάλλω βαλῶ βαλοῦσι, βλῆτρον, καὶ μετὰ τοῦ ἀμφὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἀμφίβληστρον.

Ἀμφιβολεῖς, ἁλιεῖς. Ἀμφιβολία ἐστί, λέξις, ἢ λόγος, δύο ἢ πλείονα πράγματα δηλοῦσα. λέξις δὲ εἴρηται, ὅτι αἱ ὁμωνυμίαι ἀμφίβολοί εἰσιν. οἷον, Αἴας ἄλλον ὁπότερος τῶν Αἰάντων δηλοῦται. λόγος δέ, οἷον ἅρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα. καὶ δότε μ' ἵππους τὸν δ' ἐλθεῖν, καὶ ἐς ὅρμον ἐγχείῃ ἐλθεῖν. Ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, καὶ οὐκ ἂν διακρίνας, εἴτ' ἔφηβος ἐστίν, εἴτε καὶ παρθένος. καὶ ἀμφίβολος τὴν γνώμην, καὶ ἀμφίβολοι παρὰ Ἀρριανῷ ἐν ἑτέροις. οἱ ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενοι. ἢ οἱ πανταχόθεν βαλλόμενοι, ἢ ἀπορούμενοι, ἢ διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς. Ἀμφιβράχιον, τῶν περὶ τὰ παρίσθμια κειμένων χωρίων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀμφίβραχυς, ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, τετράχρονος. οἷον, σιληνός, στρηνός, βοηθός. καλεῖται δὲ ἀμφίβραχυς, διὰ ἑκατέρωθεν δύο βραχείας ἔχει. Ἀμφιβρότη ἀσπίς, ἡ ἀμφὶ τὸν βροτὸν ἄνθρωπον. ἢ ἡ σκέπουσα ὅλον τὸν ἄνθρωπον. Ἀμφίβροχος, πανταχόθεν βεβρεγμένος, τουτέστι μεθύων. Ἡ δὲ μέθυ βλύζων ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχου. Ἀμφιβώτας, περιβόητος, ὁ ἐν κινάρῳ. Ἀμφὶ γάμον παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν περὶ γάμου. κατηγόρημα ἔχει τῆς ἀμφὶ πρόθεσιν συντεταγμένης δοτικῇ. Ἀμφιγένεια, παρὰ τοῖς καὶ οὐδετέρως λέγεται, τὸ ἀμφιγένειον. ὁ πολίτης αὐτῆς, ἀμφιγενειάτης, καὶ ἀμφιγενειεύς. εἶχε δὲ Λητοῦς ἱερόν. ἐκεῖ φασὶν ἐκεῖ Λητὼ παραγινομένην, τεκεῖν Ἀπόλλωνα. Ἀμφιγένης, ἄξιος. Ἀμφιγνοεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν, ἢ ἐνδοιάζειν περὶ τῆς γνώσεως. καὶ ἀμφιγνοεῖς, ἀμφισβητεῖς. καὶ ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. Ἀμφιγνοῶ κάλλιον, ἢ ἀμφιβάλλω. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, Ἀμφιγνοῶ μέν τι ὦ Πῶλε, ἐφ' ἑκάστου ὧν λέγεις.

Ἀμφίγονον ἱερόν, τὸν ἐκ προτέρας γυναικός. Ἀμφὶ γούνασι βάλλειν χεῖρας, περίφρασίς ἐστι τοῦ γονυπετεῖν. Ἀμφίγυα ἔγχη λέγει Ὅμηρος, ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐκάγοντα γόον, ἀπό τε τῆς ἐμπροσθεν αἰχμῆς, καὶ τοῦ ἐν τῷ πέρατι σιδηροῦ σαυρωτῆρος. ὡς οἶον ἀμφίγυα, καὶ αἰολικῶς ἀμφίγυα. ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν γυῶσαι, ἤγουν βλάψαι δυνάμενα. ὡς ἀμφίκομα, ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἰσχυρὰ καὶ στερεά, παρὰ τὰ γυῖα. ὁ γὰρ χεῖρον δηλοῖ, ὡς εἴρηται ἀλλαχοῦ. γυῖα γὰρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ δόρατος ὁ πρὸς τοῖς ἄκροις ἐπερχόμενος σίδηρος. τὰ μὲν τοίνυν σύμμαχα οὐκ ἀμφίγυα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ κατὰ τὸ μόνον μέρος ἐκεκόλλητο, χαλκὸν μὴ ἔχοντα σαυρωτῆρα. ἄλλοι δὲ ἀμφίγυα εἶπον, τὰ ἀμφοτέροις γυίοις, ὅ ἐστι χερσίν ἀμφοῖν, τοῖς τῶν πολεμίων ἐπιφερόμενα σώμασιν. Ἀμφιγυήεις λέγεται ὁ χωλός. ὁ ἀμφοτέρων δηλαδὴ τῶν γυίων, ἤγουν τῶν ποδῶν πεπηρωμένος. γίνεται οὖν ἀμφιγυήεις, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἀμφιγυήεις. ὥσπερ χάρις χαρίεις, τιμὴ τιμήεις, αἴγλη αἰγλήεις. γυῖα, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες. ἀφ' οὗ γυοῦν, τὸ τὰ σκέλη βλάπτειν. καὶ ἀμφιγυήεις ἐκεῖνον τὸν κυλλοπόδα. ἤγουν ὁ βεβλαμμένος τοὺς πόδας, καὶ χωλὸς ὀνομάζεται δὲ τοῦτο παρὰ τὸ ὀνομάζει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν πῦρ, καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν διὰ τοῦ πυρὸς ἐπιτελουμένων τεχνῶν. τὸ μέν, ὡς ἄνω τε τῶν ξύλων παραβαίνειν οὐ δυνάμενον παραμένειν. ὥσπερ ὁ βεβλαμμένος τοὺς πόδας, οὐκ ἂν κινεῖσθαι μὴ ὄντος ξύλου τοῦ στηρίζοντος. ὁ δέ, ὡς ἐπιστάτης καὶ ἔφορος αὐτοῦ τούτου τοῦ πυρός, καθὰ εἴρηται συμβολικῶς ὀνομαζομένου, καὶ ἀμφιγυήεις, ἤγουν ἀμφοτέρους τοὺς πόδας γυιός, ἤγουν χωλός. τοῦτο γὰρ ὁ ἀμφιγυήεις δηλοῖ. ἀμφοτέρωθεν γὰρ σκάζει μὴ ἔχων ὕλην τὴν ὑπερείδουσαν. οἷον, κάτω μὲν ξύλα, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐξάπτεται γαῖον. ἄνω δέ, τὴν ξηρὰν καὶ καπνώδη ἐκ γῆς ἀναθυμίασιν. Ἀμφιγυῶσαι, ἀκροτηριάσαι, ἢ ἑκατέρωθεν εἰς τὸν πόδα. Ἀμφὶ γυναικί, περὶ γυναικός. Ἀμφιδεξιὸς, ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα μάχαιρα. Ἀμφιδάσεια αἰγίς, ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσα, ἢ κύκλοθεν δασεῖα. ἢ μυθικῶς μέν, ἡ ἀμφοτέρωθεν ἢ πάντοθεν δασεῖα. οἷα τις στρογγύλη. διὸ καὶ θυσανόεσσα ἡ αὐτή. ἀλληγορικῶς δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς ἄνω τόποις πυκνότητα τῆς τῶν κατὰ Δία, ὅτε τῶν ἀγρίων αἰγίδων συνάσεως, ὅτε ποτὲ γίνοιτο. ὁ δὲ τόνος, ὡς τὸ ἐπισκιάσουσα. Ἀμφίδια, ψέλλια, βραχιόνια. Ἀμφιδέας, ἁλύσεις, κρίκους, παρ' Ἡροδότῳ. οἱ δὲ ψέλλια, ἢ περισκελίδας, ἢ δακτυλίους. Ἀμφιδήριτον. Ὅμηρος, Πόλεμός τι ἄνευ τοῦδ' ἀμφιδήριτον, ἤγουν ἀνάκρισις. ἐξ οὗ ῥήματος καὶ δῆρις καὶ δῆρις, ἡ μάχη, ὅ ἐστι πόλεμος. ἀμφιδῆριν ἐμφατικώτερον τοῦ συνίσταται, ἐπὶ τοῦ ἐγγύτερος, καὶ τοῦ συνέρχεται, ἢ συνέρχονται, καὶ τῶν ὁμοίων δηθέν. ἐκ τοῦ ἐμάχοντο δῖμας πυρός, ἤγουν, ὡς πῦρ δαιόμενον δηλαδή. ἐξ οὗ καὶ τὸ μάχη δῖ' ἀτε, καὶ πῦρ δήϊον, ἢ ἐσβέσθη, διηγεῖται. Ἀμφιδινεῖται, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περιθεῖται. Ἀμφιδρυμάτα, ἡ μετὰ εἰκάδα ἡμέρα. παρὰ ἁρπάσειν. Ἀμφιδέξιον, τὴν ἑκατέροις μέρεσι τῆς μήτρας, ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἴσμεν. Ἀμφιδέξιος, τουτέστιν, ἀμφοτεροδέξιος. εὕρηται καὶ περιδέξιος, παρὰ τῷ ποιητῇ. τουτέστιν ὑπερδέξιος, κατὰ τοὺς παλαιούς. δῆλον δέ, ὅτι ὥσπερ ἀμφιδέξιος, οὕτω καὶ ἀμφαρίστερος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ ἐναντίος τῷ ἀμφιδεξίῳ. ὅτι δὲ ἀγαθὰ καὶ ἐνοιώνιστα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰ δεξιὰ ἐκρίνοντο, οὐ τοιαῦτα δὲ τὰ λαιά, ἔκ τε τοῦ οἰωνοσκοπικοῦ δῆλον, καὶ τοῦ ἐπαρίστερον. Ἀμφιδιαφάγαινον, ξύλον τι πολύσεμνον, κολόκυνθα καλούμενον. Ἀμφὶ δ' ἦν, περὶ δὲ τὰ πλοῖα. Ἀμφὶ δέ, περὶ δέ. Ἀμφιδήριτον, ἰσοπάλαιον, ἀμφίδοξον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον. Ἀμφιδινέω, περιδινέω. Ἀμφιδικαστός, ἀμφισβητήσιμος. Ἀμφιδέτιοι, ὡς κρίκοι διάκενοι, παρὰ Δημοκρίτῳ. Ἀμφιδέδυσθαι, ἀποδύσασθαι. Ἀμφιδέδυμεν, διπλοῦν. ἢ τὸ ἔχον κατάδυσιν καὶ σκέπην. Ἀμφίδοξοι μῦθοι, οἱ διχογνωμονούμενοι. καὶ ἀμφίδοξον, ἀμφίβολον. Ἀμφίδουλος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος. Ἀμφίδοχμοι, λίθοι μέγεθος ἔχοντες. Ἀμφιδράνης, ἱμάτιον διαπρέπον ἐν τῷ πεποικίλθαι, τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν. Ἀμφιδρόμια. δοκεῖ περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ἡμέρα τις, ἐν ᾗ

φανής. Ἀμφαρίστερος, οὐκ αἴσιος, οὐ δεξιός, ἀμφοτέρωθεν σκαιός. Ἀμφῆμινα, δίκελλα. λάκωνες. Ἀμφασία, ἀφωνία, ἀλαλία, ἀγνωσία. Ἀμφασμα, ψαιστὰ, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις. συρακούσιοι. Ἀμφαυγῆ, ἀμφιλάμπη.

Ἀμφαῦον, περιέχον. Ἀμφ' αὐτούς, ἐπ' αὐτούς, περὶ αὐτούς. Ἀμφαφάασθαι, τὸ μεταχειρίζεσθαι. παρὰ τὴν ἁφήν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ, ὅσσα ἀμφαφόων, ὅ ἐστι ψηλαφῶν τῇ χειρί. Ἀμφαφόων, ψηλαφῶν. Ὅμηρος, κοῖλον λόχον ἀμφαφόων. Ἀμφαφόειν, ψηλαφᾶν. Ἀμφαφόωντα, διὰ χειρὸς ἔχοντα, ἢ περιψηλαφῶντα. Ἀμφιέσο, περιέσο. Ἀμφ' εἰκάς, ἢ περὶ εἰκάδα. Ἀμφεκάλυψε, περιεσκέπασε, περιέσχεν. ὃ πρὸς τὰς ἱερατικὰς ὁμοιότητας, καθ' ὃ καὶ ὁ ἔρως τῆς ψυχῆς κλίνει ζοφοῖ, ἢ ἐκ δικτύων μετῆκται. ἃ κατακρυπτευθέντα, καλύπτεται τὰ ἁλισκόμενα. ἢ καὶ ἄλλως, ἁπλῶς μετωνόμασται, ἐκ τοῦ ἀποδύειν κρυπτόντων τὸ καλυπτόμενον, ἢ καὶ ἀφανιζόντων τέλεον. Ἀμφίκτιον, περιβόλαιον. Ἀμφιλλαίς, μάζα ἐλαίου πλήρης. Ἀμφιλάβοσα, περιγείρασα, κινήσασα. Ἀμφιλύχαιναι, περιέσκαπτε, περιέσκαλλε, περιώρυσσεν. Ἀμφ' ἑλένῃ, τὸ ἀμφὶ πρόθεσιν δοτικῇ συντάξιν, ὥσπερ εἶχεν ἐπὶ τῇ ἑλένῃ καὶ τοῖς κτήμασιν. ἢ ἐπιρρηματικῶς, περὶ ἑλένης καὶ κτημάτων. Ἀμφίμενον, τὸ ἐν μάχαις καὶ πολεμίαις ὑφίστασθαι, καὶ μεγαλοψυχεῖν. λάκωνες.

Ἀμφινόμου, ἑκατέρωσεν, ἐλαύνειν. Ἀμφίξει, ἤγουν ἐνδύσει. ἐκ τοῦ ἀμπέχω, ἀμφέξω, ἀμφέξομαι. Ἀμφιεῖν, ἐνδύσαι.

Ἀμφίπαι, περίπαις, ὀρφανοί, πάντα ἄλλως. Ἀμφιπίνουσα παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ στέργειν, ἀσπάζεσθαι, ἥδιον, ὑπερέχειν.

Ἀμφίπλεον, περίπλεον. Ἀμφιπονεῖσθαι. οἷον, ἐν μεγάρῳ ἑκάτερος πανοίκιος ἀμφιπονεῖτο. ἀντὶ τοῦ, διέπειν. Ἀμφιπελᾶν, περιπελᾶν. Ἀμφιπολεῖν, ἤγουν περιέρχεσθαι. Θεράποντος, χ' ὡς ἱερὸς ἀμφιπονεῖν. Ἀμφὶς αὐτοῦ, τουτέστι περὶ αὐτὸν ἐκεῖνον. παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ε', ἤδη περὶ τὴν Ὀδυσσεία. ἴσως δὲ καὶ περὶ τὴν ναῦν, ὥσπερ καὶ τὴν πενταέτηρον βοῦν ἀμφίεπον. Ἀμφιπετᾶν. ἔχει τι ἄπορον ἐπὶ τῇ γραφῇ τῆς παραληγούσης. εἰ γὰρ πίτω ἐστὶ τὸ πίτνημι, καὶ ἐξ αὐτοῦ πῶς ὁ πιτνάμενος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ποτὲ θηλυκοῦ ἐν ὀδυσσείας, διατί μὴ τὸ κατὰ ῥῆμα, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μηκύνουσι τὴν πρὸ συλλαβῶν, κατὰ τὸ τρέχω, τροχός, ψυχῶ, καὶ τὰ ὅμοια; δῆλον δὲ ὅτι ταῦτα ἡ σύνθεσις. τὸ γὰρ ἁπλοῦν ποτῶ ἐκτείνει ἐστὶν ὅτι τῶν λήγει. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ λίθοι ποτῶνται θαμιναί. Ἀμφίρυτος, ἀμφίρρυτος. Ἀμφιρραγῆ, πάντοθεν περιερρηγμένον. Ἀμφίσχετο, περιεβάλετο. Ἀμφιστρατόωντο, περιεστρατοπεδεύοντο. Ἀμφίχανε, κατέπιεν. τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφίχανε θάνατος. ἢ περιεκάλυψεν.

Ἀμφίχυτον, περιχυτόν. ἀπὸ τοῦ ἀμφὶ προθέσεως, καὶ τοῦ χέω ῥήματος. τὸ παράγωγον, χῦμα. τὸ παθητικὸν χῦμαι. ὁ παρατατικὸς ἐχύμην ἐχύθη ἐχυτ, καὶ ἀμφίχυτον. Ἀμφιωρία, περιεσπασμένη. Ἀμφήκης, δίστομον ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον, ἀπὸ τοῦ ἀκὴ τὸ ἔρχομαι, ἥκης, καὶ ἀμφήκης. ἐξ οὗ τὸ οὐδέτερον, ἀμφῆκες. ἀπὸ τοῦ ἀμφήκης εὐθείας. Ἀμφήλυθεν, ἀπῆλθεν.

Ἀμφίμφορον, τὸν ἀμφιμφορέον περιττόν. Ἀμφιλύ, αὐχλιν, φέγγος. Ἀμφήρεις νηῦς, ἀμφοτέρωθεν ἐρεσσόμενος.

Ἀμφηρεφὴς, ἀμφίκυρτος, πλήρης. καὶ ἀμφηρεφέα ἀμφορεῖ, τῶν ἀμφοτέρωθεν ὀροφωμένων, ὅ ἐστιν ἐσκεπασμένων, ἢ τῶν κύκλῳ περιφερομένων. περὶ φαρέτρας, δεῖ οὐ μόνον ὡς τὸ ἐρέφειν ἐπὶ φαρέτρας τιθέναι, μεταγαγὼν ἀπὸ τῶν οἰκοδομημάτων γέγονε, ἐφ' ὧν κυρίως τὸ ἐρέφειν καὶ ὁ ὄροφος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐκ εἴθισται τὸ ἀμφηρεφὲς ἐπὶ οἴκου λέγεσθαι, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρέφειν γίνεται, ἀλλὰ ἀποκεκλήρωται ἡ λέξις μόνη τῇ θήκῃ τῶν οἰστῶν, διὰ τὸ φέρειν τὰ βέλη δυνάμενα. ὥσπερ ὁ γωρυτὸς παρὰ τὸ τόξον, διὰ τὸ χωρεῖν τὸ ῥυτὸν, ὅ ἐστι τὸ βέλος ἑλκυστόν. ἐοίκασι δὲ οὐ μικραὶ ὅπως παλαιοῖς αἱ φαρέτραι εἶναι, οὐδὲ ἡ οἰστοδόχος ἔχειν, ἀλλὰ ὅλους αὐτοὺς ἔσω στέγειν. καὶ δῆλον, ἐκ τοῦ ὅπως ἀμφηρεφέα φαρέτραν εἰπεῖν τὸν Ὅμηρον. Ἀμφήρης αὐλός, ὁ ἑκατέρας χεῖρας συγκατακείμενος, ἢ σύμφυτος. καὶ σῆμα ἀμφήρως ὁμοίως, τὸ ἀμφοτέραις γνάθοις ἐσθίον. Ἀμφήρικον, ἀκάτιον λυρικόν, ἐν ᾧ εἰσελαύνουσι δύο κῶπαι. Ἀμφήριστον, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων ἐριστόν, ἐπίμαχον, ἄνισον, ἀμφίβολον, ἐπιφιλόνεικον. Ἀμφῆς, οἶνος ἀστεῖος. οἱ δὲ μέλανα οἶνον. Ἀμφὶ ῥέεθρα. περὶ τὰ ῥεῖθρα.

Ἀμφὶ πρίαμον, καὶ ἀμφὶ μενέλαον, καὶ ἀμφὶ ἀγαμέμνονα, καὶ τὰ τοιαῦτα, Ὅμηρος κεῖται ἀντὶ τοῦ, ὁ πρίαμος, καὶ ὁ μενέλαος, καὶ ὁ ἀγαμέμνων. ὥσπερ ἐν τῷ γ' τῆς ἰλιάδος φαίνεται, Ἀμφὶ πρίαμον, καὶ τὰ λοιπά. ἤγουν ὁ πρίαμος, καὶ ὁ πάνθοος, καὶ ὁ θυμοίτης, καὶ ὁ λάμπος, καὶ ὁ κλυτίος, καὶ ἱκετάων, ἐκάθηντο ἐν τοῖς πύργοις. καὶ ἀμφὶ παιδὶ βάλε πήχεε, ἀντὶ τοῦ ἀμφέβαλεν ἤδη τοῖς πήχεσι. καὶ ἀμφὶ περὶ κρήνην, αἱ δύο προθέσεις τῶν περὶ τὴν αὐτὴν τάξιν συναγωγὴν ὁμοῦ δηλοῦσι πάντες τὸ τῆς.

Ἀμφιάλῳ, τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ, πάντοθεν. Ἀμφιάνακτα, ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ. Ἀμφιανακτίζειν, τὸ προοιμιάζειν, κατὰ Τερπάνδρον, οἷον, ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα. ἢ καὶ ὡς Ἀριστοφάνης νεφέλαις, ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε ἄναξ δήλιε. ἀμφιάνακτας ἔλεγον, καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς. συνεχῶς γὰρ ἐχρῶντο ταύτῃ ἐχούσῃ τῇ λέξει. ἢ ἀμφιανακτίζειν, τὸ ᾄδειν κατὰ τὸν τερπάνδρειον νόμον, τὸν καλούμενον ὄρθιον. ἦν γὰρ αὐτῷ προοίμιον, ταύτην ἔχον τὴν ἀρχὴν, ἀμφί μοι αὖτ' ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν. Ἀμφιάραον φιλεῖν ὁ Ζεὺς λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο διογενῆ καὶ διοτρεφῆ. ἀπόλλων δὲ, ὡς μάντιν. Ἀμφίας, μέτριος οἶνος. Νικόστρατος οἰνοπώλῃ, καὶ Σωκράτης. Ἀμφίασιν, σκέπην. Ἀμφίασμα, ἔνδυμα.

Ἀμφὶ αὐτὴν ἕποντο, ἀντὶ τοῦ ἀμφηκολούθεον, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀμφίεπον, ὅ ἐστι ταυτὴν τῷ ἀμφιεκίνουν. καὶ ἀλλαχοῦ Ὅμηρος, ἀμφ' Ὀδυσσῆα τρῶες ἕπον, ἤγουν ἀμφεῖπον ἐκεῖνον. Ἀφιαχυῖαν, ἀμφιαχυῖα. ἐκ τοῦ ἐκπεπληγμένα φωνή, ἀπὸ τοῦ ἰαχέω ἰαχῶ ἰαχοῦσα. ἰαχήσω μέλλων, ἴαχεν δεύτερος ἀόριστος, ὡς ἔλακον. ἴαχα μέσος παρακείμενος. ἀφ' οὗ ἰαχυῖα, καὶ μετὰ τοῦ ἀμφὶ ἀμφιαχυῖα, παρ' Ὁμήρῳ. ἤγουν ὀδυρομένη περὶ τῶν τέκνων, ἢ κραυγάζουσα, ἢ βοῶσα. Ἀμφίβασις, ὑπερμάχησις. κυρίως ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη. Ἀμφιβαίνειν παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἐπὶ πολὺ τὸ σκέπειν, καὶ περιέχειν σημαίνει. ὡς ὅτι λέων ἀμφιβαίνει τοῖς σκύμνοις λέγεται, ἢ κύων τοῖς σκυλακίοις. οὕτω καὶ ἐν μάχῃ νεκροῦ, ὡς ἀμφιβαίνει ὑπερμαχῶν ἐκείνου. ἀμφιβαίνειν, καὶ περιβαίνειν τισὶ, ταυτά. φυλακὴν ἢ σκέπην δηλοῦσι συμμαχικήν. ἐν ἀμφιβαίνειν, τὸ ὑπερμαχεῖν τοῦ κειμένου. Ἀμφίβαιος, ὁ ποσειδῶν, παρὰ κυρηναίοις. Ἀμφιβαλοῦμαι, καθοπλισθήσομαι. Ἀμφιβάλλεσθαι, περιθέσθαι. Ἀμφιβάλλω, καὶ διχάζω, καὶ ἐνδοιάζω, περὶ τοῦ δι. καὶ ἀμφιβάλλειν, τὸ μὴ ἐφ' ἓν σκοπὸν βάλλειν τὸν λογισμὸν, ἀλλὰ ἐπὶ δύο, ἀφ' οὗ ἀμφίβολος, ὁ ἐν διπλῇ γνώμῃ κείμενος. καὶ ἀμφιβολία, ἡ διπλῆ γνώμη. καὶ ἀμφιβάλλειν, οὐ μόνον τὸ ἐνδοιάζειν, ἤγουν ἀμφοτέρωσε ῥίπτειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἑκατέρωθεν βάλλειν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀμφίβολον. ὃ τὸ ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενον σημαίνει. δηλοῖ γοῦν καὶ τὸ περιβάλλειν, ἤγουν κυκλοῦν. ὅθεν καὶ ἀμφίβληστρον, τὸ ἀμφιβάλλειν, καὶ ἀμφιβαίνειν, καὶ ἀμφιλαφῶς ἔχειν, ἀμφὶς φράζεσθαι λέγει. οὕτω δὲ χρονικὸν καὶ τὸ ἀμφὶς φρονέοντι. σημαίνει δὲ ποτὲ ἡ λέξις, καὶ τὸ ἐκτός. οἷον ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀμφοτέρως, ὡς τὸ ἀμφίγυλα ἀμφίς. ἰστέον δὲ, ὅτι καθάπερ ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τῆς ἐξ, καὶ τῆς πρὸς, καὶ τῆς ἀνὰ καὶ μετὰ, γίνεται ἐπιρρήματα, τὸ εἴσω, τὸ ἔξω, τὸ πρόσω, ἀφ' οὗ τὸ πόρρω. τὸ ἄνω, τὸ κάτω. ἐν ἐκ τοῦ περὶ, τὸ πέριξ, ὅθεν τὸ ἀμφὶξ κατὰ συγκοπήν. καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ, τὸ ἄπω. οὕτω καὶ τὸ ἀμφὶς, ἐκ τοῦ ἀμφί. ἐν τῷ ἀμφὶ λαμβανομένης ἀντὶ τῆς περί. οἷον ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα. ἢ ἀντὶ τῆς ἐν. οἷον

μὴ διαμένειν μετ'. ἄλλως. Ἄμοτον. ὡς τὸ, ἄμοτον μεμαῶτε μάχεσθαι. παρὰ τὸ μένω γίνεται μοτὸς, καὶ ἄμοτος. καὶ ἄμοτον, ἀντὶ τοῦ μόνιμον. ἐπειδὴ τὸ α ἐπιτατικόν. ἢ μοτὰ λέγει τὰ ῥάκη, τὰ πληρωτικὰ τῶν ἑλκῶν. καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων, τουτέστι, μοτῶν. οὕτω μὲν Ὠρίων. ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος, ὅτι ἄμοτον λέγεται τὸ ἀπλήρωτον, [illegible] ἀπὸ τοῦ μοτοῦ, ἄμοτον, καὶ ὅμοτον. ἢ ἄπαυστον, ἄρρητον, ἰσχυρὸν, ἄπλειστον.

Ἀμοργοί, λαμπτῆρες. Ἄμοχθος. παρὰ τὸ μόχθος, ἄμοχθος. σημαίνει δὲ τὸν μὴ κεκοπιακότα. Ἀμόωδον, ἀγγεῖον [illegible]. Ἀμόσορος, ἄπειρος. Ἀμπαιανίσαι, ἀναπαῦσαι. Ἀμπαιδλάσ, οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι, παρὰ λάκωσιν.

Ἀμπαλίνορρον, τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν. Ἀμπαλίνορρος, ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀναστρέφων. [illegible] Ἀμπαῦσαι, παῦσαι. λάκωνες. Ἀμπελόν, [illegible]. Ἀμπαυλις, ἡ τὰ πράγματα φέρουσα. Ἄμπασμα, ἀνάπνευμα, ἢ κατὰ συγκοπὴν ὄμπνευμα. καὶ ἀμπνύνθη, ἀπὸ τοῦ ἀναπνέω, ἀνέπνευσα, ἀνέπνευμαι, ἀνεπνεύσθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμπνύνθη, ὡς τὸ ἀρτύνθη. Ἀμπαυστὴς, ἀναπαυστής. Ὁ δὲ ἀμπαυστὴς αὐτὸς, ὅθεν τῶν πεζῶν φυλακῶν [illegible]. Ἀμπάζονται, ἀναπαύονται. Ἀμπελίων, [illegible]. Ἀμπέλιον, κατὰ τὸ πέλιον. Ἀμπελίας, ἀμπελίδα. φυτὸν καὶ οὕτω κατὰ [illegible] τὸ ἀμπέλιον. Ἀμπελόεσσαν, ἀμπέλους ἔχουσαν. καὶ ἀμπελόεσσαν φρυγίαν καλεῖ Ὅμηρος, [illegible] ὡς οἴνοις οὖσαν. ὅ ἐστιν τὴν κατὰ ἄμπελον εὐφοροῦσαν. φρυγίαν γὰρ [illegible] ἐν τῇ ἰλιάδι καὶ οἱ παλαιοὶ νοοῦσιν, τὴν μεγάλην, τὴν παρὰ [illegible] γῆν, οὐ τὴν μικράν. [illegible] Ἄμπελον, ὁ καρπὸς, βότρυς, σταφυλὴ, γίγαρτα, οἱ ἐν ταῖς ῥαξὶ κόκκοι. εἴρηται δὲ τὸ φύλλον τῶν κλημάτων, [illegible] σταφυλήν. καὶ ἀσκαφίδες, αἱ [illegible]. οἶνος, ὁ μὲν νέος, λέγεται γλεῦκος. ὁ δὲ καλὸς [illegible] καὶ παλαιὸς, ἀνθοσμίας. ὁ δὲ [illegible], ἐκτροπίας καλεῖται, καὶ ὄξινος. Ἀμπελών, ὁ ἀμπελόφυτος τόπος. [illegible] Ἄμπελος, παρὰ τὸ [illegible] ὁ μὴ ἔχων ἐν ἑαυτῇ τὴν [illegible], ἤγουν [illegible]. ἢ παρὰ τὸ πάλλειν [illegible]. Ἀμπέλιος βότρυς, ὁ τῆς ἀμπέλου. [illegible] Ἄμπελος, ἡ [illegible], καὶ ἄκρα μυκάλης, ἤγουν ὄρους. [illegible] δὲ, αἰγιαλός, καὶ πόλις θρᾴκης, καὶ ἡ ἄμπελος. Ἄμπερον, τὸ χοινίον τὸ ἕλκον τὴν βοῦν. Ἀμπερίως, διαμπάξ.

Ἀμπεπαλὼν, διασείσας, κραδάνας. Ἢ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. ἀντὶ τοῦ ἀνασείσας, [illegible], διπλασιασμὸς μετὰ τῆς δευτέρας ἀορίστου. τὸ ῥῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς ἀναδιπλασιάζουσιν. οἷον, λάχωσι, λελάχωσι, λελάθη. Ἀμπέσαι, ἀμφιέσαι. [illegible] Ἀμπέταλον, ἀνακάλυμμα. Ἀμπέχειν, ὅμοιον τῷ περιέχειν, [illegible] ἀμφέχειν. [illegible] ἀμπέχειν, καὶ ἡ ἀμπεχόνη, καὶ τὸ ἀμπέχονον. [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible], ὁ [illegible].

Ἀμπεχόνη, ἔνδυμα, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Ἀμπέχονον, [illegible] περίβλημα. Ἀμπίχει, [illegible]. Ἀμπεχόνη, καὶ ἀμπεχόνιον, λεπτὸν ἱμάτιον, [illegible]. Ἀμπεχόμενος, περιβαλλόμενος. καὶ ἀμπίσχω, ἀντὶ τοῦ περιβάλλεσθαι.

Ἀμπίσχω, [illegible]. Ἀμπισχίω, [illegible]. Ἄμπεζος, [illegible]. Ἀμπέραντος, διαπέραντος, [illegible]. Ἀμπελίδιον, [illegible]. Ἄμπορον, [illegible]. Ἀμπιέστης, [illegible]. Ἀμπισάζω, [illegible]. Ἀμπέχειν, περιβάλλειν.

Ἀμπεχόμενον, περιβαλλόμενον. Ἀμπλακεῖν, ἁμαρτεῖν.

Ἀμπλάκημα, ἁμάρτημα. ἐκ τοῦ πλέκω πλακῶ, πλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα. ἢ παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς. Ἀμπλακήμασιν, ἁμαρτήμασιν. Ἀμπλακεῖν, ἀποτυχεῖν, ἁμαρτεῖν. Ἄμπνευσις, ἀνάψυξις. Ἀμπνοῆς, ἀντὶ τοῦ ἀναπνοῆς. Ἀμπνύνθη, προπαροξύτονον ἔχει τὸ πνύω. ἐξ οὗ καὶ ὁ πεπνυμένος. [illegible] ἔχει τὸ πνύω. ἐπειδὴ, ὡς τὸ θύω, ῥύω, ῥέω, οὕτω [illegible] πνύω. ἐξ οὗ κατὰ πλεονασμὸν, καὶ τὸ πινύω. ὅθεν καὶ πινυτὸς, ὁ συνετός. ἐκ δὲ τοῦ πινύω κλίνεται τὸ πινύσω, ὅ ἐστι συνετίζω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπινύσσειν, τὸ ἀσυνετεῖν, ὅτι ἀφραίνειν. ἀμπνύνθη, ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω, ἀναπνύσω, ἀνέπνυκα, ἀνέπνυμαι, ἀνεπνύσθην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ συγκοπῇ, ἀμπνύνθη, ὡς τὸ ἀρθύνθη. Ἄμπνυτο, [illegible], ἢ ἐς φρένα ὁ θυμὸς ἀγέρθη. ὁ [illegible] ἀναχθοῦ [illegible]. Ἀμποίχεσις, [illegible].

Ἀμπόνον. Ὁ μὲν αὖλις [illegible], ἀμπόνων [illegible]. σημαίνει τὸ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἀμπυκαῖον, μακρόθεν. Ἀμπυάζουσιν, [illegible]. Ἄμπυρον, τὸ χοινίον τὸ ἕλκον τὰς βοῦς, ἢ τὸ ξύλον τὸ [illegible] τοῖς αὐχέσι τῶν [illegible]. ὁ ἄμπυρον, χοινίον, ὅπερ [illegible] τῶν ζυγῶν [illegible] ἢ χοινίον μεθ' οὗ [illegible], ὅτι παρακομίζειν [illegible] φορτία. Ἀμπυρεῖον, ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ [illegible] τῶν [illegible] ἄμπυρον γὰρ τὸ χοινίον. ὁ δὲ [illegible], ἐπὶ τοῦ [illegible]. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι [illegible] κυρίως, τὸ μετὰ ἁμάξης [illegible]. Ἀμπυκάζειν, τὸ τὰς ἱμάσθλην ἀπὸ [illegible] τρίχας [illegible]. εἴρηται οὕτω καὶ ὁ τροχός. καὶ [illegible] δὲ, ἄμπυκα. Ἄμπυκα, κεφάλαιος κόσμος γυναικῶν. ὁ ἄμπυκες, τὰ διαδήματα, ἢ χαλινοί, ἢ τροχοί. οὕτω Σοφοκλῆς ἐν [illegible]. διὰ τὸ κυκλοτερές. Ἀμπυκτήρια, τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ κολωνῷ. Ἄμπυξ ἀρσενικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς, διάδημα τι πρὸς ἀνάδεσιν τριχῶν, ὃς περὶ [illegible] οἱ παλαιοί [illegible]. ἡ δὲ τοιαύτη φράσις [illegible], διαγράφει τὴν ἄμπυκα. καὶ [illegible] ἀμπυκίζειν, τὸ τὰς [illegible] τρίχας [illegible]. [illegible] καὶ χρυσάμπυκες [illegible], διὰ τὸ δεῖσθαι [illegible] τὰς κορυφὰς τῶν τριχῶν. [illegible] χαλινῶσαι. καὶ ἄμπυξ, χαλινὸς, [illegible], κυκλοτερὴς, διάδημα, σφαῖρα. καὶ ὅτι ἄμπυκα διαδήματα, κατὰ μεταφοράν, καὶ ὅτι ἀμπυκίζειν διαδήματα, ἕως διὰ τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, ὥς φησι [illegible], ὁ καὶ ἀμπυκίζειν ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δέ φασι καὶ τροχὸς, διὰ τὸ κυκλοτερὴς εἶναι. Αὐλὸν δὲ καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα, [illegible] ἐπὶ τριχῶν λέγειν εἴωθεν. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὅτι [illegible], καὶ τὸ παραπλέκεται τὰς τρίχας σημαίνει. κεκρύφαλος δέ φασι, κόσμος τις περὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ αὐτὸς λεγόμενος κεκρύφαλος. ἀναδέσμη δὲ, σειρά, ἣν [illegible] περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδοῦσιν. ἢ ὅμοιος [illegible], κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον. ὡς καὶ Ὅμηρος, ἄμπυκα, κεκρύφαλον, ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην. καὶ ἄμπυξ ἐκαλεῖτο, [illegible], τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τρίχας [illegible]. ἐξ ὧν καὶ οἱ τοῦ Ἄρεος ἵπποι, χρυσάμπυκες λέγονται.

Ἄμπωτις, ξηρασία, καὶ ἀνάπωσις. ὅταν ἀναδίδωσι τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ἐπανέρχεται. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ Βρεττανίαν, καὶ τὴν περὶ τὰ Γάδειρα ἑσπερίαν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν [illegible] ἐκ τοῦ πῶ πώσω, πῶσις καὶ ἀνάπωσις, καὶ ἄμπωσις κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ ἄμπωτις. ἢ ἄμπωτις, αἱ περὶ τὴν θάλασσαν ἀναφυγαί, καὶ διαστάσεις. Ἀμυγδαλῆ, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλύφῃ, τὸ μετὰ τὸ ἔξω χλωρόν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. [illegible] καὶ ἀμυγδαλῆ, τὸ δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ, ὁ καρπός. Ἀμύγμασι, σχίσμασιν. Ἄμυγτον, τὸ μὴ μυσαρὸν, ἀλλ' ἁγνὸν, καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. Ἄμυμος, ἀγαθός, ἀμώμητος, ἄμεμπτος.

συνταγματος ὑπάρχει, ἀλλὰ χειρῶν καὶ αὐτὸς ἦν. Ἀμάξιτος, ὁδὸς ἁμαξιτή. Οὕτω καὶ ἀμάξιτος, ἀντὶ τοῦ ἁμαξευτὸς, ἁπλῶς φανερός. Ἀματαλίτα Ἀριστοφάνης, ὑπὸ τοῦ πλανηθέντος γαλακτώδους. ὡς τὸ, ἅματα προσίσχων ἡμῶν ποσί. Ἀματρέω, οἱ θερισταί, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν. Ἀμάτωρ, ὁ μὴ ἔχων, ἢ ὁ μὴ ἔχουσα μητέρα λέγεται. ὥσπερ ἡ ἀθηνᾶ. ὁ ἀκαχμένος, Σοφοκλῆς ἠλέκτρα. Ἀμαχανία, ἀπορία, λύπη. οὐ τὸ ἐναντίον πολυμηχανία.

Ἀμαχανέοντι, πολλοί. Ἀμάχανον ἄκαλλος, ἐπεὶ οὐ δυνατόν, ὡς τι μιμήσασθαι αὐτὸ ἴσα, οὐδὲ γὰρ μιμήσεως ἀφικέσθαι τόπῳ. ὁ ἀμήχανον, τὸ ἄπειρον λόγον, καὶ ἀνεπιχείρητον. ὁ ἀδύνατον.

Ἀμήχανος δύο σημαίνει. τόν, τι μὴ ἔχοντα μηχανήν, ἀλλὰ ἄπορον καὶ οὐ βαθὺν τὰς φρένας, καὶ τὸν δεινὸν καὶ δυσκατέργαστον, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι. καὶ ἀμήχανος γυνή, ἡ ἐναντία τῇ πολυμηχάνῳ. τουτέστιν, ἀφιλὴς καὶ ἀπλεῖα, ἢ ἄλογος, ἢ ἀπάνουργος. ἑτέρα οὖν παρὰ τὸν Ὅμηρον ἀμήχανον ἦρα. καὶ ἀμήχανον γυναῖκα, λέγει Εὐριπίδης τὴν ὑγιᾶ, καὶ ἐναντίαν τῇ πολυμηχάνῳ. καὶ ἀμήχανός ἐστι γεραιὸς, ὁ ἐστιν ἄπειρος, ἀνόητος, καθ' οὗ οὐκ ἔστι τί μηχανήσασθαι. ἢ ἀμήχανος, ὁ ἄπειρος λόγον καὶ ἀνεπιχείρητος, ὁ ἀδύνατος. ὡς τὸ, τοῖς δὲ ῥημμένοις, ἀμήχανος ἡ χεὶρ ἀπεῖναι πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀμήχανος, ὁ περὶ μηδὲν, καὶ ἀκατάσχετος, καὶ ἀήττητος. καὶ ὁ ἀπερισμήχανος, καὶ ἀμήχανοι ὄνειροι, πρὸς οὓς οὐκ ἔστι κρίσιν ἰδεῖν ἀσφαλῆ τεχνήσασθαι, ἤδη μηχανήσασθαι. δύσιν καὶ ἀπειτόμητος. Ἀμηχανέοντι, ἀντὶ τοῦ πολλοί. οὕτω Ξενοφῶν. Ἀμηχανῶ, τὸ ἀπορῶ. ἢ οὐκ εὑρίσκω μηχανήν. καὶ ἀμηχανῶ τὸ ἀποπνίγομαι. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ, ἔνθα ἀμηχανίησιν ἔχων ὁ κροῖσος. Ἀμηχάνων, καὶ ἀμηχανεστάτων, ἐπιρρηματικῶς λέγειν, τὸ μὲν δὲ ῥῆμα παθητικῶς ἀεὶ λαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. ὡς δηλοῖ τὸ μηχανᾶσθαι, καὶ τὸ ἐκμηχανᾶσθαι. Ἀμίδα, τὴν οὐρανίδα, τὸ οὐρητικὸν ἀγγεῖον. λέγεται καὶ ἀμίδιον, τὰ οὐρητικὰ ἄλλα, ἀπὸ τοῦ ἀμὶς ἀμίδος. Ἀμία, φυλακία. καὶ ἀμία, ἰχθύς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. ἐπαρχαρό δοῦναι καὶ τῶν συνηγελασμένων καὶ σαρκοφάγων. χελιδὼν δὲ κα, ἰχθύων γὰρ ὀστῶν καὶ σαρκῶν. παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλείοσιν. ἔστι γὰρ συναγελαστικόν. Ἀμιγὲς, καθαρὸν, ἀδολον.

Ἀμίθρα, ἀμμώδη, ἔρημα. Ἀμιθα, ἐδεσμα πεμμα. καὶ ἄρτος ἐπιμ., ὡς Ἀπολλόνιος. Ἀμιθος, μέλαν. Ἀμιθρεῖν, ἀριθμεῖν τοῦ γινομένου μεταθέσει τοῦ ἀριθμεῖν, λέγεται ἀμιθρεῖν. Ἀμιθρήσαι, ἀριθμῆσαι, καὶ ἀριθμήσασθαι, παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀμικέιστος, ὁ ἄρτος. Ταραντῖνοι. Ἀμικτίζες, αἰτίζετε, χρηματισμός. Ἄμικτος, ὁ μὴ μιγνύμενος. Ἀμίλινον, σκληρόν. Ἄμιλλα, ὁ ἀγὼν, ἡ ἔρις, καὶ φόβος ἀγωνιστικός, καὶ φιλονεικία. Ἀμιλλῶμαι, τὸ ἐρίζειν, καὶ εἰς τάχος χωρεῖν, ἢ ἄλλο τι ποιεῖν. Ἀμιλλῶμαι, οἷον ἐκβαίνει. Ἀμιλλᾶται, ἐρίζει. Ἀμιλλᾶσθαι, φιλονεικεῖσθαι, ἀγωνίζεσθαι. Ἀμιλλητήριον, τόπος ἐν ᾧ ἁμιλλῶνται. καὶ ἁμιλλατήριος ὁ περὶ τῆς ἔριδος. Ἀμιλητήριος λόγος, ὁ ἐν ἀγῶνι. Ἀμιλλώτερος, ἐπιπλεῖον ἐρίζοντες. Ἀμιλλυκα, ἀμφότεροι. ἄλλοι. Ἀμιλλώμεθα, φιλονεικοῦμεν.

Ἀμιλλώμενος, ἐρίζων. ὁ ἐρίζων. Ἀμιλλῶμαι, τὸ δεύτερον ἀόριστον, ἐπεὶ ἡ ἀρχὴ, ἀντὶ τοῦ ἀπεπλεύσαμεν. Εὐριπίδης, τί δὲ τὸ λέγει ἁμιλλᾶσθαι ἐν γῇ. Ἀμὶν, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, συστέλλοντες τὸ ι, καὶ ὀξύνουσιν. Ἀμινναῖον δὲ οἶνος τὸ, τὸν οἶνον λέγουσιν. ὁ γὰρ Ἰταλικός, ἀμιναῖα λέγεται. Ἀμίσα, στις, ἡ ἀλέσμον. Ἀμίσαι, οὐρῆσαι. ἢ ἐκχῦσαι, ἢ ἐμίξαι. Ἄμιπποι, δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. ἐστὶ δὲ τομικόν. οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. ἔνιοι δέ φασιν, οἷς γίνονται δύο πρὸς ἀλλήλους ἵπποι ἐκλυτοί. ὁ δ' ἐλαύνων αὐτὸ, τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τὸν ἕτερον ὀχεῖται. οὗτοι ἄμιπποι λέγονται. τουτέστι, τὸ παρ' Ὁμήρου θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. περὶ δ' εἰσὶν οἱ ἄμιπποι, ὡς δηλοῖ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος, ἐν τοῖς τοῦ

ἑλληνικῶν. καὶ μὴ πως περιστρέφομαι ἴσως εἰσὶν, οἱ ἅμα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι. Φιλόχορος οὖν ἐν τῇ ἱππικῇ πάντας φησί, ἢ προδρόμους. Ἀμὶς, τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ ὁμιχῶ τὸ οὐρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀμὶς, ὡς σκάφη σκαφίς. Ἀμισθος, ἀκέρδαστος. Ἀμισθωὸς, ἀπὸ τόπων. Ἀμισθὶ, χωρὶς μισθοῦ.

Ἀμίσυλλον τάδερον, σημαίνει δὲ τὴν μὴ ὠκυσμένον, ἀλλ' ἐάσαντες καὶ ἀμίσταλλον, τὸ μὴ ὠκυσμένον. Ἀμίσγαλος, ὁ λυσσάρης, ὁ μὴ ἄλλῳ μισγόμενος. καὶ ἀμίσγαλος, οἷον, ἀμίσγαλοι δὲ γέροντες, κατ' ἔλλειψιν τοῦ γ. Ἀμιτρα, μιτρα. ἀργίτις.

Ἀμιτροχίτωνας, ἢ ἀρίστας ἔχοντας χιτῶνας. καὶ ἀμφοχίτωνας λέγει Ὅμηρος, οὐχ ὡς ἀζώστους, ἀλλὰ τὸ μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὁ ἐστι τοῖς θώραξιν. ἀλλὰ ἅμα τοῖς θώραξι συνηρτημένην ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, ἢ οὐ συμβάλλειν κατὰ τὸ ἄλλος. ὡς τὸ τὸ α ἐνταῦθα, καὶ σύνεσιν δύναται δηλοῦν, διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, ἢ ἀντὶ τοῦ ἅμα λαμβάνεται, διὰ τὸ ἅμα τοῖς θώραξι συνηρτῆσθαι αὐτάς. Ἀμιχθαλόεσσαν, ἄπορα σόρμισον ἐν θαλάσσῃ. καὶ λέγεται. ἡ ἀμιχθαλόεσσα λῆμνος, εἰσιν ἀμιχλώδη. τροπῇ τοῦ φιλὸν ὡς Δωρεῖς, καὶ πλεονασμῷ τῆς συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἄμικτος. ἀπρόσμικτος δὲ ἦν ἡ λῆμνος τοῖς πλέουσιν. ἐκεῖ γὰρ ὤκουν οἱ λῆσται καὶ πειραταί. Ἀμμὰ, ὄνομα ἡ τροφός. ἢ ἡ μήτηρ, κατὰ ὑποκόρισμα. καὶ ἡ ῥέα λέγεται ἀμμάς, ἢ ἀμμία. Ἄμμα βαρυτόνως, ὁ δεσμός. Ἀμμέσω, μεταμέλομαι. Ἀμμαλὺς, ἀνεσία. Ἀμμαυρὸ, ἐπαρχὴς. Ἀμμαλῶ, ἑορτὴ ἀγομένη διί. Ἀμματέλης, ἀλυσμὸς σκοπός, διὰ τῶν εἰς μικρὰ ὠκυσμένων, δι' ἀργυρομάτων. Ἀμμάξαι, ἱερεῦσθαι, καὶ ἱερᾶσθαι. ἢ ἀποπνίξαι.

Ἀμμὰς, ἡ τροφὸς ἀρτέμιδος. καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ ῥέα, καὶ ἡ δημήτηρ. Ἀμματίζει, ἐπιπλέκει, δεσμεύει. Ἀμμες, αἰολικόν ἐστιν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ βαρυτόνως, καὶ τοῦ ψιλώσεως, καὶ τοῦ ἅμα τοῦ λόγου διπλώσεως. καὶ ἄμμες ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς, αἰολικῶς. ἄμμε δὲ οἱ Δωριεῖς. Ἀμμιμοι, ἀπὸ ἔργου πεποιημένοι. σπανίως γράφεται δὲ οὕτως. ἀπὸ τοῦ κορίσκομαι, ὃ ἀπορίφματα ἄμμ, καὶ λεγομένων ἀπὸ. ὥσπερ καὶ ἴδια, τὸ ἴδιον, ἴδιον καὶ ἴδιον. εἶτα γίνεται ἄλιμοι τετρασυλλάβως, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄλιμοι κατὰ τρισυλλαβίαν, οὕτω καὶ ἄλιμοι, ἢ ἐν συγκοπῇ ἄλιμοι, καὶ ἴσως διπλασιασμῷ αἰολικῷ, ἄμμιμοι. Ἀμμιλάζειν, ἐγχώριον. Ἀμμὶ, ἡμεῖς ὁ ἡμεῖς, ὁ ἡμῖν. Ἀμμίζειν, ἤγουν ἀναμίζειν, συγκοπῇ τοῦ α. τὸ δὲ συνήθως ἔχει πρὸς τὸ ἐμπροσθεν σύμφωνον τὸ μ. οὕτω καὶ τὸ κατέβαλε, κάββαλε, καὶ τὸ κατίσχει, κάσχει, ὡς ἕτερα. Ἄμμια, μήτηρ, τροφός. Ἀμμιξαι, ἀποπνίξαι. Ἀμμεῖν, ἡμῖν δί. Ἀμμιρὰς, πεπληρωμένος. Ἄμμιν λέγουσιν οἱ αἰολεῖς, βαρύνοντες αὐτὸ, καὶ συστέλλοντες τὸ ι λέγουσι. Ἀπολλώνιος, ἄμμι γε μὴν τόσον νόσον ἀτίζεται. Δωριεῖς δὲ ἀμὶν, συστέλλοντες τὸ ι καὶ ὀξύνοντες. Θεόκριτος, πολλαὶ δὲ ἀμῖν κατὰ κρονὸς δονίον. τινὲς δὲ πολλάκις καὶ ἀθροῖζει προσηρέσπουσιν ἐν συνθέσει τὸ ι. Ὅμηρος, ὦ φίλοι οὐ μὰν ἡμῖν ὑπὲρ ἀνίκα τις ἀργελιῇ. Σοφοκλῆς οἰδίποδι, Ὅπως λύσιν τίν' ἡμῖν ὥστε ῥύσαιτο βροτοῖς. Φρύνιχος μύσῃ, ἐβουλόμην ἂν ἡμῖν ὥσπερ καὶ προνοῦ. ἀτελῆ δὲ παραφυλάττειτα ταῦτα τὰ δύο. οἱ δὲ κατὰ οἱ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ ἄμμες, ἄμμε λέγουσιν οἱ αἰολεῖς, ἄμμε οἱ αἰολεῖς. χρῆσις δὲ τοῦ ῥηθέντος ἡμῖν ἐν αἰολικοῖς. Ἄμμιγα, ἀναμιμιγμένως. εἰπεῖν ἐν μακαρίας πανυφορός, ἂν ὁ μιλησίος, Ἥρωες μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Ἀμμιρὸς, πεπληρωμένος. Ἀμμισκόμισον, συγκομισὸν ἄρτων. Ἀμμοβάτης, εἶδος ὄφεως. Ἀμμοιρίαν, τὴν κακὴν μοίραν, κακομοιρίαν. Ἄμμορον, δύσμορον, κακόμορον. μόρος γὰρ ὁ θάνατος, ἢ ἀμμορίην, τὴν κακὴν μοῖραν. καὶ ἄμμορον ἄλλον, ἢ ἀθάνατον, ἀμέτοχον. ὡς τὸ, ἴμμορον. ἢ ἀμέτοχον, ὡς τὸ, οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο. Ἄμμος, ψάμμος. Ἄμμους εἰρός.

τικὰ δὲ, εἰ καὶ ἀνεκτῶς λέγει. εἴτε πιέζων, εἴτε συνθλάζων. λέγεται γὰρ, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν πρῶτον ἀλειπτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ παραχεῖν. Ἀμέναι, πληρωθῆναι. Ἀμενές, ἀσθενές.

Ἀμενηνά, ἀσθενῆ. κατὰ στέρησιν τῆς δυνάμεως. μένος γὰρ ἡ δύναμις, ἢ ἄψυχα. Ἀμένητα, τὰ ὑμέτερα. αἰολικῶς. Ἀμένητος, ὁ μὴ λυπούμενος. Ἀμενητί, χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι. Ἀμενηνοὶ ὄνειροι, παρ᾽ Ὁμήρῳ, οἱ φανταζόμενοι μὴ ἀληθεῖς τὰ ἀποβαίνοντα, καὶ ὡς εἰπεῖν μετὰ ἰσχύος μένος. εἴρηται καθ᾽ ὁμοιότητα τῶν ἀμενηνῶν ἐν ᾅδου εἰδώλων, τῶν ἐν τῇ νεκυίᾳ, διὰ τὸ συγγενῶς ἐκεῖνα πρὸς τοὺς ὀνείρους ἔχειν. Ἀμενήνωσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν. Ἡσίοδος δὲ, ἐπὶ τοῦ ἥκιδος. Ἀμενηνὰ κάρηνα, τὰ ἀδυνατοῦντα ἀπεδλύκειν. Ἀμενηνός, ἀσθενής, λεπτός, μάταιος, ἐκ τοῦ μένος ἡ δύναμις γίνεται. ἀμενὴς ὁ ἀσθενής. καὶ πλεονασμῷ τῆς νη συλλαβῆς, ἀμενηνός. οὕτω δὲ καὶ νῶ, τὸ σωρεύω, καὶ προσθέσει τῆς νη συλλαβῆς ἐν κατάρχῃ, νηνῶ. ἐξ οὗ ἐνενήνεον ἐν Κανόσιν. Ἀμενηνῶν, ἀσθενῶν. Ἀμενήνωσεν, ἀντὶ τοῦ ἀμενηνὸν ἐποίησε, καὶ ἠμέλησεν. Ἀμῶνας, σημαίνει τὴν παῖδα. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος, καὶ κλίνεται ἀμένητος. ὥσπερ ἄμελλος ἀμέλλητος, ὄνομα ποταμοῦ. εἰσὶ δὲ ἐνταῦθα εἰς νς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ ν ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μήτε τὸ α, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε τὸ ω. ἀλλὰ διὰ τοῦ ντος κλίνεται. ἐπίαλης, ἐπιάλητος. Ἀμ᾽ ἴκτος, ἀμ᾽ ἔργον ἔχειν. Ἀμέρον, τὴν ἡμέραν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. Πίνδαρος, ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄγον. Ἀμερβεὶς, τὸ μεταβάλλειν. παρὰ τὴν ὀρφνὴν, ἀμορφνὸς, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, ἀμερβεύς. ὡς ἐν τῷ κύφος κύβος, φοινίκη βοινίκη, καὶ ἀμορφὸς ἀμορβὸς, ὅ ἐστιν ἀκόλουθος, ὁ ἅμα ἐπὶ ἀκολουθεῖν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β. Ἄμεργος, νῆσος. Ἀμερδνὸν, εἱμαρμένην. Κρατῖνος. Ἀμέργει, ἀποστερεῖ. Ἀμέρδειν, τὸ ἀμαυροῦν, καὶ ἀποστερεῖν τοῦ μέρδειν, ὅ ἐστι τοῦ βλέπειν. οὗ τὸ ἐναντίον, σμέρδειν διὰ τοῦ σ, παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς, ὅ ἐστιν ἄγαν βλέπειν, ἐν τῷ μερίζειν τὰς ὀπτικὰς δυνάμεις. ἔνθεν καὶ σμερδαλέον, κυρίως τὸ τῇ ὄψει καταπληκτικόν. σημείωσαι, ὅτι οὐ μόνον τὸ σμέρδειν, ἀλλὰ καὶ ἕτεραι πολλαὶ λέξεις ἐν ἀρχῇ προσλαμβάνουσι τὸ σ. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ σα ἐπιτατικοῦ μορίου, τουτέστι μέγα δηλοῦν εἶναι ἐν τῷ σμικρὸν, καὶ ἐν τῷ σμέρδειν, καὶ ἐν τῷ σμερδνῷ. καὶ ὡς ἐκ τοῦ μερίζω γίνεται, ἀλλαχοῦ ἱκανῶς δεδήλωται. καὶ ἀμέρδει καπνὸς τεύχεα, ἀντὶ τοῦ σκοτίζει. σημαίνει τοῦ μέρδειν, ὅ ἐστι λάμπειν. ὡς ἐντεῦθεν μὴ δύνασθαι καλὰ αὐτὰ, ἀλλὰ καπνίζεσθαι. καὶ δῆλον ἀμέρδεσθαι, τὸ στερίσκεσθαι, ἀπὸ τοῦ μερίζειν. ἵνα ᾖ ἀμέρδειν, τὸ μερίδος ἀποστερεῖν. καταχρηστικῶς δὲ, ἐπὶ τοῦ στεροῦμαι. Ἀμέρσαι, ἀντὶ τοῦ μερίδος στερῆσαι, τίθεται ἐνίοτε. ἀλλὰ κυρίως ἐπὶ τοῦ τυφλωθέντος λέγεται. ὡς τὸ, Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε. καὶ ἐπὶ σκοτώσεως, ἤτοι ζοφώσεως. οἷον, Ὄσσε δ᾽ ἄμερσεν αὐγὴ χαλκείη. καὶ ἀμέρσαι, ἀμαυρῶσαι, ἄμοιρον ποιῆσαι. καὶ ἄμερσεν, ἄμοιρον ἐποίησεν, ἐστέρησεν. Ἀμέρσας, ἀπὸ τοῦ ἀμέρδω, τὸ ἀφανίζω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἀμῶ, τὸ θερίζω.

Ἀμερσίφρων, βλαβερός. Ἀμέρυτος, ἀναπόχετος, ἀπολύτος. Ἀμερφὲς, αἰσχρόν. Ἀμετάβατα ῥήματα προσαγορεύεται, ὅτι οὐδαμῇ μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον, τὴν σύνταξιν ἐν τῷ λόγῳ ἔχει. οἷόν ἐστι τὸ ζῶ, τὸ πλουτῶ, τὸ ὑγιαίνω, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν γὰρ τούτοις μόνον ἐμφαίνεται πρόσωπον, τὸ τοῦ ζῶντος, ἢ τοῦ πλουτοῦντος. ὅθεν οὐδὲ παθητικὰ τὰ τοιαῦτα ῥήματα ἔχει. μὴ γὰρ ἐμφαινομένης ἐν αὐτοῖς ἐνεργείας εἰς ἕτερον πρόσωπον, δῆλον ὡς οὐδὲ πάθος δύναται ἔχειν. Ἀμετάβολοι. ἡ προσηγορία οὐχ ἐτυμολογεῖ, ἀλλ᾽ ἢ ἐκ τοῦ μὴ μεταβάλλεσθαι προσηγόρευται. εἰ γοῦν τὰ μὲν ἀμετάβολα οὐ μεταβάλλονται, τῶν ἀμεταβόλων δὲ, τοῦ μ μὲν ἡγουμένου, οὐδέποτε τὸ σ ἐπὶ τῆς λέξεως ἕπεται. τοῦ δὲ λ καὶ τοῦ ν ἑκατέρως, ὡς τὸ ἅλς, καὶ εἵρως. τοῦ δὲ ρ, καὶ εἰς πλάτος, ὡς τὸ πείρω, καὶ περσὸς, διὰ τὸ φωνῆεν ἔχειν δύναμιν. καὶ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Διονύσιος. ἐκλείπει δὲ τὸ τραχύφωνον, ὡς τὸ πολὺ φιλοῦσιν ἐκκλίνειν. διὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας οὐ προσίενται τὸ σ. αἰολεῖς δὲ τὸ θέμα οὐ παραιτοῦνται. καὶ μάλιστα ἐν ἔθει γὰρ μόνον ὁ αἰολεὺς διὰ τοῦ ρ ἐκφέρεται, δι᾽ ἣν εἶπον τοῦ ρ δύναμιν. εἰδικῶς λέγεσθαι, καὶ σπείρω σπείρσω, καὶ ὄρω ὄρσω. χρὴ νοεῖν καὶ ἐν τοῖς δὲ τοῖς μέλλουσι τὸ σ ἔχειν, ὡς σπείρσω λέγομεν αἰολικῶς, οὕτω καὶ κλίνσω, καὶ νέμσω. καὶ τοῦτο μάθοις ἂν ἐκ τοῦ ἐκλείπειν τὸ σ ἐξέφερον. τὸ δὲ τραχύφωνον, μάλιστα πάντων ἑλλήνων αἰολεῖς φεύγουσι. καὶ δίκην ἂν, ἑκάτερον τῶν δύο σημείων ἀφελεῖν τοῦ ν λέγω καὶ τοῦ σ; τὸ ν μᾶλλον ὀφεῖλον καταλιπόντος τὸ σ, εἰ ἦν δῆλον οὐκ ἔχοντι ἀνάγκη πάντα μᾶλλον διὰ τοῦ σ νοεῖν τὴν προσφορὰν ἔχειν. Ἀμετάθετος, ἄτρεπτος, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος. Ἀμετάλλακτον. κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται, τῶν δεῖ ἔχειν μὴ τρεπομένων. ἢ διὰ ἰδιότητα μὴ μεταβαλλόντων. κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη, ἀμετάπτωτος.

Ἀμεταπείστην, ἀμετάθετον. Ἀτρεπῆ, χωρὶς ἐπιστροφῆς.

Ἀμεταχείριστα, δύσληπτα. Ἀμετεῖναι, ἀπολαῦσαι. Ἀμετασίασον, ἀμέτοχον. Ἀμέτοχον, ἀμετάληπτον. Ἀμέτρητα, ἄπειρα, ἀπέραντα. Ἀμετρία, ὑπερβολή. Ἀμετρί, χωρὶς μέτρου. καὶ παροιμία, ἀμετρὶ μάζαν ἔδοντα. Ἄμετρον, ἀμέτρητον, ἄπειρον. Ἀμετροεπὴς Θερσίτης ἦν, ὁ ἀπεραντολόγος. κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ μὴ μέτρον εἰδὼς λόγου. διὸ καὶ ἄκοσμα φησὶν αὐτὸν εἰδέναι, καὶ πολλά. πολλὰ μὲν, ὡς πολυλόγον. εἰς πάντων στρατιωτῶν αὐτὸς λαλεῖ. ἄκοσμα δὲ, διότι οὐ κατὰ κόσμον ἤριζε τοῖς βασιλεῦσι. τινὲς δὲ ἀμετροεπῆ λέγουσι, τὸ ἐν τῷ λέγειν ἄτακτον. μέτρον γάρ φησιν ἡ τάξις. διὸ καὶ πολλὰ ὑπερβολῇ ἐνδείκνυται ἀφροσύνης. πολλὰ μὲν οἶδε καὶ μυρία, κατὰ τὴν πίστιν, ὁ σώφρων καὶ πολύκαρπος. ἄκοσμα δὲ οἶδεν, ὁ ἄφρων. ὁ δὲ Θερσίτης ἄκοσμά τε εἰδὼς καὶ πολλά, πάνυ ἂν εἴη πόρρω τῆς εὐκοσμίας. διὸ ἐχθρός ἐστι τοῖς βασιλεῦσιν. Ἀμεύσασθαι, ἀμείβεσθαι, διελθεῖν, περαιοῦσθαι. Ἀμεύσιμον, ἀμεύω τὸ περαιοῦμαι, παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ σεύω. ὁ παρὰ τὸ ἀμείβεσθαι ἀμεύσιμος, καὶ ἀμείψιμος, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ, ὃ πλεονασμὸν δηλοῦντος. τροπῇ τοῦ ο εἰς α. οἷον ὁμοῦ, καὶ ἀμεύσιμον, τουτέστι περιόσιμον. Ἀπελλίων ὁ τὰ ἀργυρωματικά. Ἀμαστακής, ὁ διαλλάκτης καὶ ἀμαθεστέρα τοῖς λόγοις. Ἄμη, σιδηροῦν σκεῦος, καὶ σκάφη εἰς τὸ ἐκβάλλειν τὸ ἐγχύσιμον ὕδωρ, πρὸς τὸ μὴ βαίνειν. ἢ τὸ γεωργικὸν, καὶ οἰκοδομικὸν καὶ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ἄμη, ὁ δρεπάνη. Ἀμηγέπη, ἀμηγέπως. Ἀμηγέπη κάλλιον, ἢ ἀμηγέπως. δηλοῖ δὲ τὸ καθ᾽ ἕνα τινὰ τρόπον. καὶ ἀμηγέπη, ὅπως δήποτε, καθολικῶς. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμογέπη, καὶ ἀμηγέπη, καὶ ἀμοσέπη. Ἀμὴ θέμις, ἃ μὴ πρέπει. Ἀμήκεα, δξέα, ταράττει. Ἄμηλον, ἀκόλαστον. Κρατῖνος. Ἀμήσωσι, σῖτον συλλέγοντες. Ἀμ᾽ ἤμερα, Ἀλκαῖος. Ἀμὴν πόλιν, ἤγουν τὴν μητέραν. καὶ ἀμὴν, πλακοῦντος εἶδος. Ἀμὴν, πεπιστευμένως, ἀληθῶς. ἢ ἀντὶ τοῦ γένοιτο. Ἀμηνίτως, ἀμέμπτως, ἄχολοι. Ἄμηροι, ὅμηροι. Ἄμηρον, τὴν νῆσον, καὶ ἄμηρον ὄνομα ὄρους. Ἀμήρυτον, ὃ καὶ ἀμήρυμον παρ᾽ Ἀπολλωνίῳ, ἐκτεταμένον, ἀτέλεστον. καὶ διηνεκῶς ἐκτεινόμενον, ἀπέραντον, ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον, ἢ τὸ τέλος μὴ ἔχον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων. Ἀμῆσαι, τὸ συναγαγεῖν, ὃ μάλιστα θερίσαι. ὅθεν ἄμητος, ὁ καιρὸς ὅτε ἀμῶσι. καὶ ἀμητὸς, ὁ καρπός. ὅθεν καὶ ἡ ἐνέργεια. οὕτω καὶ ἀλοητὸς, καὶ τρυγητὸς, ὁ καιρὸς ὅτε ἀλοῶσι καὶ τρυγῶσιν. καὶ ἡ ἐνέργεια. ἀρότος δὲ, ὁ καιρὸς ὅτε ἀροῦσι, καὶ αὐτὸ τὸ ἀροῦν. ἤγουν ὅ,τε καιρὸς, καὶ ἡ ἐνέργεια. Ἀμησάμενος, ἀντὶ τοῦ συλλέξας, καὶ συναγαγών. ὡς καὶ ὁ Ἀθανάσιος φύλλα ἐπαμησάμενος ἐκάλυψαν. καὶ πρίαμος ἐπαμησάμενος κόνιν κατεχεύατο. ἐντεῦθεν καὶ ἀστερίμων ἄμητος,

συναγωγὴ

Ἀματροχίαι, αἱ ὁμοδρομίαι. ἢ μᾶλλον, αἱ ὁμοῦ συμβολαὶ τῶν τροχῶν κατὰ ἔλασιν. Ἀματροχόωντα, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦντα, διαλύμενον ἅμα ἐπὶ φίλων. γράφεται δὲ ὁμοτροχόωντα, τουτέστιν, ἐν τῷ συμπορεύεσθαι καὶ φιλοστοργεῖν. Ἀμαυρῇ φύσει, ἀσθενεῖ. Ἀμαυροῖ, ἀναιρεῖ, μαραίνει. Ἀμαυρὸν, σκοτεινόν. ἀπὸ τοῦ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον. Ὅμηρος προσεῖπε, εἴδωλον ἀμαυρόν. Ἀμαυρούμενοι, σκοτιζόμενοι. Ἀμαυρωτὸς, σκοτωτός. Ἀμαχὶ, ἀμαχως. Ἀμαχετορία, εἶδος ἀκανθῶν.

Ἄμαχον λέγεται, τὸ ὑπερβολικὸν, καὶ οὗ ἐστιν οὐδεμία μάχη καὶ φιλονεικία, ὡς ἐπὶ εἰρήνης περιγενέσθαι. καὶ ἄμαχον, δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος, ἄμαχον γὰρ ὕψος τὸ συνέσεως ἐστί. ἢ ἄμαχον τὸ ἀμήχανον, περὶ οὗ τις οὐ δύναται μάχην εὑρεῖν. ὡς καὶ ἄμαχον κάλλος, ἀντὶ τοῦ ὑπερφυὲς λέγεται. ἄμαχον καὶ τὸ ἀπρόσιτον, ὡς πρὸς πόλεμον. ἐξ οὗ καὶ ἄμαχον τὸ ἀνίκητον. ὡς καὶ Λιβάνιος τὴν τοῦ ἔρωτος φύσιν. ἄμαχος ὁ θεὸς, ὡς ἀνίκητος, ἀντὶ τοῦ ᾧ οὐ δύναταί τις μάχεσθαι. Ἀμάω ἀμῶ, τὸ θερίζω, καὶ ἀμῶ τὸ συνάγω. ἐξ οὗ καὶ ἄμητος ὁ καιρὸς τοῦ θέρους, ἀμητὸς δὲ ὁ καρπός. καὶ ἀμησάμενοι, ἀντὶ τοῦ συνάξαντες. σπανιάκις δὲ γράφεται καὶ ἄμητος, ὁ καιρὸς ὅτε ἀμῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ ἀμώμενος, καὶ ἡ σπόρα. ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἀμῶν, ὥσπερ ἀλοητὸς ὁ καιρὸς, ὅτε ἀλοῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ ἀλοώμενος, καὶ τὸ ἀλοᾶν. καὶ τρυγητὸς ὁ καιρὸς ὅτε τρυγῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ τρυγώμενος, καὶ τὸ τρυγᾶν. ἀροτὸς δὲ ὁ καιρὸς ὅτε ἀροῦσι, καὶ τὸ ἀροῦν. δοκοῦσι δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς ἀμητὸς, ἐλαυνητὸς, φυτὸς, ἀγαπητὸς, θετὸς, ὑμνητὸς, καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ εἰς τος ἀπλᾶ, ὅσα ἀπὸ τῶν παθητικῶν παρακειμένων περισπωμένων γίνεται συζυγιῶν. αἰτία δὲ οὐ φαίνεται, διότι ἐπὶ τούτων μὲν τῶν σημαινομένων ὀξυτονοῦνται, ἐπὶ δὲ τῶν προπαροξυνθήσονται. Ἀμβαδίως, ἀφροντίστως, ἀπερισκέπτως. Ἀμβαινε, ἀνάβηθι.

Ἀμβαλεῖν, ἀμαρτεῖν. Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄλλον καιρὸν παρατείνωμεν. τῆς ἀνὰ προθέσεως δευτέρωσιν ἐκτεταλαίωκε παρὰ Ὁμήρῳ. ὡς καὶ ἐν τῷ ἀνακαλαίειν, καὶ ἀναμάχεσθαι, καὶ ἀναψηφίζεσθαι, τὸ μεταψηφίζεσθαι. ἴσα εἰσὶν ἀναβάλλεσθαι, τὸ ὑπερτίθεσθαι τὸ πρᾶγμα. ἐκ τούτου τὸ ἀναβαλλόμεθα ἔργον, σύγκειται παρ' Ἡσιόδῳ. ἐξ οὗ ἀμβολιεργὸς, ὃς ἄτας παλαίει.

Ἀμβάσεται, ἐπὶ τοῦ ἀμάστως εἰπεῖν σφάζει. Σοφοκλῆς φωίδι. Ἄμβασις, ἀνάβασις. Ἄμβατος, ἀντὶ τοῦ ἀνάβατος, ἐν συγκοπῇ. Ἀμβὰς, δύσκολον. ἢ ἀβλαβής. Ἄμβη, ἡ τῆς πέτρας ὀφρῦς. καὶ ἄμφη, τὸ χεῖλος τοῦ λοπάδος. παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι. καὶ ἄμβων, ὁμοίως, διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ἄμβη, ἡ ὀφθαλμοῦ ἐπανάστασις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. καὶ ἄμβη, ἤγουν ὀφρὺς τοῦ κύκλου ἀσπίδων. Ἀμβλύειν, ἐπιπολάζειν παρεμβάλλειν κατὰ τὰς ἐξουσίας. Ἄμβιχα, χύτρα, κάδον. Ἀμβισεῖ, ἀναπνεῖ, ἀναζεῖ. Ἄμβροτα, θεῖα, ἀθάνατα, τεύχεα, ὅπλα. Ἀμβροτεῖν, ἁμαρτεῖν, ἀποτυχεῖν βροτοῦ, ὅ ἐστιν ἀνθρώπου, καὶ τὸ κρεῖττον. Ἀμβροτοῦν, κακῶς ἀποτυγχάνοντες. Ἀμβρόλεπτον, ἄκαρπον. Ἄμβροτος, ἄφθαρτος, θεῖος, ἀθάνατος. Ἀμβροτίξας, ἀπαρξάμενος. λάκωνες. Ἀμβρόσιον, θεῖον, ἄφθαρτον, ἀθάνατον, οὗ βροτοὶ οὐχ ἅπτονται. αἰδοῖον, ἁδύ, λαμπρὸν, εὐῶδες, καλόν. καὶ ἄμβροτα, κεκρυμμένα. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω, ἀμάρτητος, ὁ δυστυχὴς ἀθάνατος ἄμαρτον, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἄμβροτον. Ἄμβροτοι, διὰ τὰ ἀθάνατοι οἱ θεοί. τῷ ἀμοιροι εἶναι βροτοῦ, ὅ ἐστιν αἵματος. Ἄμβρυττοι, εἶδος ἐχίνων θαλασσίων. Ἀριστοτέλης δὲ αὐτοὺς βρύσσους καλεῖ. Ἀμβρυχαὶ, αἱ τῶν χαράδρων ἐκβολαί.

Ἄμβων, ἡ τῆς πέτρας ὀφρύς. οὕτως δὲ καὶ ἄμβη. Ἀμβώνων, χωρίον τῆς γαλαίας. Ἀμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν.

Ἀμεγαλαυτεῖ, ἡ μεγάλως ἀθλία ἐστὶ Λευκάς. οὗτος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ λοιπόν. Ἀμέγαρτος πόνος, ὁ ὁ ἄφθονος, ἐκ τοῦ μεγαίρω τοῦ φθονῶ. ἢ ὁ πάνυ ὡς μέγα εἰρημένος. ὁ ἀφθόνητος διὰ τὴν κάκωσιν. οὐδεὶς γὰρ φθονεῖ ἐπὶ κακοῖς.

Ἀμέθυστος, βοτάνη ἐστὶ λίθος. Ἀμείβεται, παραμείβεται, εἶτα πόλεις. Ἀμείβεσθαι, ἀποκρίνεσθαι, διέρχεσθαι, καὶ τὸ ἐν μέρει πταίειν. Ἀμείβειν, ἀντὶ τοῦ διέρχεσθαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον τὴν θάλασσαν ἀμείβοντες. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν, ὡς παρ' Ἰουλιανῷ, Πρῶτος εἶσιν, εἰ ἐδεῖτο πολλὰ ἀμείβειν χρήματα, ὥσπερ ὁ Χαμαιλέων. καὶ ἀντὶ τοῦ διαβαίνειν. οἷον, πολλοὺς τόπους ἀμείβει, ἀντὶ τοῦ διέρχεται. ἐξαμείβειν δὲ, τὸ ἐκφεύγειν καὶ ἀπέρχεσθαι. Ἀμείβομαι, τὸ περιβέβλημαι, ἢ ἀμπέχομαι. ἐστὶ ἀμείβομαι ἐν λόγοις, ἢ δώροις, ἀντὶ τοῦ ἀποδίδωμι, καὶ ἐκτίνω. καὶ ἀμείβομαι, τὸ ἀντικαταλλάσσομαι. καὶ τὸ ἀντιχαρίζομαι, ἐξ οὗ ἀμοιβή, καὶ τὸ ἀνταποκρίνομαι. ὑπερθετικῶς δὲ τὸ περιπατῶ, ὅπερ καὶ μετὰ προθέσεως γράφεται. οἷον παραμείβει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. ἐστὶ παράμειψιν, ἀντὶ τοῦ διέβη. Ἀμείβοντα, ἀλλάσσοντα.

Ἀμείβοντες. λέγονται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ξύλα τὰ ὑπερέχοντα τῶν στεγῶν, ἅπερ συνδοῦνται ἐξ ἀποστάσεως τοῦ κάτω ἄνω συναγόμενα, ἀντερείδουσιν ἄλληλα. εἰς δεξιὰς ἐκάλεσε ὁ ποιητὴς τῶν ἡρώων, ἀγκῶνας ἐν τῷ παλαίειν συνεχομένους. καὶ τὰ μὲν ἄνω, εἰς ἓν ἥκοντα, κατὰ τοὺς δοκοὺς καὶ ἐρειδομένους. τὰ δὲ κάτω διεστῶτα.

Ἀμείβου, ἀνταπόδιδου. Ἀμείβω, τὸ ἀλλάττω. ὡς τὸ ἀμείβω τὸ χρῶμα. ἀμείβω καὶ τὸ πορεύομαι, ὡς τὸ ἀμείβω τὴν ὁδόν. ἐστὶ ἀντὶ τοῦ διέρχομαι τὸ περαιοῦμαι. καὶ ἀμείβω, τὸ ἀντικαταλλάσσω, ὡς καὶ Ὅμηρος, Πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν. ἀμοιβαῖς γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ οὐ νομίσμασιν. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρηκομόωντες Ἀχαιοί, ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ, ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν, ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν. ὃ καὶ παθητικῶς παρὰ τοῖς ὕστερον γράφεται. οἷον ἀμείβεται τὰ ὤνια πρὸς χρυσίον, ἐπὶ παθητικῶς λαμβανόμενον. ὡς καὶ παρ' Ἰουλιανῷ, Παρ' ἡμῖν δὲ διὰ περιττὴν φρόνησιν, ἀμειβόμενον πρὸς χρυσίον. καὶ ἀμείβομαι, τὸ περιβέβλημαι, ὡς παρ' Εὐφορίωνι, Ἀμφιχρύσαμα δ' ἱμάτια σκότι ἀμείβομαι. Ἀμειδὲς, ξυστὸν, ἀγέλαστον, σκυθρωπὸν, καὶ σκοτεινόν. Ἀμειδήτως, σκυθρωπῶς. μειδιᾶν γάρ ἐστι τὸ γελᾶν. Ἀμείδητον, ἀγέλαστον. Ἀμειλίοις, ἀθλίοις. Ἀμείλικτον, πικρὸν, οὐ προσηνῆ, ἄμικτον, ἀπάνθρωπον. Ἀμείνονα, βελτίονα. Ἄμεινον, κάλλιον, βέλτιον, κρεῖττον. Ἀμείναι, πληρωθῆναι. Ἀμείρεσθαι, στερεῖσθαι. Ἀμείροντες, στερίσκοντες, ἀφαιρούμενοι.

Ἀμεὶς, εὑρίσκεις. Ἀμειφθήσεται, ἀπαντήσεται. Ἀμείψασθαι, ἀποκρίνασθαι. Ἀμείψειν, ἀλλάξειν. Ἀμειψίρωμιν, τὸ ἀλλάσσειν τὸν σχηματισμὸν, ἢ μεταμορφοῦσθαι. Ἀμείψιχρον, μεταβάλλοντα. Ἀμειψικόσμια, ἡ μετακόσμησις. Ἀμειψάμενα, ἀνταπολαβόμενα. Ἀμείψομεν, ἀντὶ τοῦ καταξομεν. Ἀμειψισωμεῖν, μεταμορφοῦσθαι. Ἀμέλγει, ἐκπιέζει τὸ γάλα, αἰτιατικῇ. οἷον, ἐγὼ πρῶτος ἀμέλγω τὰς αἶγας. Ἀμέλγεσθαι, τὸ στερίσκειν. Ὅθεν δὲ ἀμοργὴ αὐτὴ χαλκεία. Ἀμέλεια, καταφρόνησις. ἀμέλεια, καὶ ἀμελία, ἀμφότερα ἑλληνικά. καὶ γὰρ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. Ἀμέλγειν, τίκτειν, πιέζειν. Ἀμελλήσουσι, ἀφροντιστοῦσι. Ἀμέλει, τοιγαροῦν, τὸ λοιπὸν, ἁπλῶς, καὶ διὰ τοῦτο βεβαιωτικῶς. Ἀμελλητὶ, χωρὶς βραδυτῆτος, καὶ ὑπερθέσεως. καὶ ἀμελλητὶ, ταχέως, μελλήσεως χωρίς. Ἀμελοῦς γωνία, χωρίον Λιβύης. Ἀμελίου, δίκη ζημίου. Ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ, ἀφειδῶ, ἀφροντιστῶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, οὐκ ἀμελητέον τούτων τῶν πραγμάτων. Ἀριστοφάνης, Τοῦ συλλέγειν ἀμελήσας. Ἀμεμαχεῖσθαι, ἀκαταμάχητον. Ἄμεμπτος, καὶ ὁ μὴ μέμψιν δεχόμενος, καὶ ὁ μὴ μεμψίμοιρος ἐστί. τῷ δευτέρῳ χρῶνται οἱ ἀττικοί. ὡσαύτως καὶ ἄβλεπτος, ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον, ἢ ὁ μὴ βλεπόμενος ἐστί. Λιβάνιος, ἄβλεπτος ἱμάτια μοναχῶν. Ἀμέμφως, ἀμέμπτως, ἀφόβως. Ἀμὲν, ὃ δὲ μὴ ἔχεις. ἀληθῶς, ἐστὶ μὲν,

ἐστὶ

γματα σῖτα, παρὰ τὸ ἅμα ἀθροίζεσθαι χερσὶ τοὺς σάχυας. ἢ παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, ὅθεν φασὶ καὶ ἀμαλλοδέτην, τὸν δραγματοδέτην. καὶ ἀμάλλιον χοινίον, τὸ καὶ οὐλόδετον, ἐν ᾧ δεσμοῦσι τὰς ἀμάλλας. οἱ δὲ οὐδὲ καὶ τὸ ἀμᾶν, ἐκ τοῦ ἅμα παράγουσιν. ἵνα δηλοῖ τὸ ὑφ᾽ ἓν πολλὰ ἕλκειν. ἑτέρωθι δὲ φέρεται καὶ ταῦτα. ἀμάλλιον, ὃ νῦν λέγουσιν οὐλόδετον. οἱ δὲ ὡρίσαντο τὸν ἐκ τῆς καλάμης συμφόρημον δεσμὸν, ᾧ δεσμοῦσι τὰ δράγματα, καὶ τὴν ἐκ τούτων συγκειμένην ἀμάλλην. ἀμάλλαι γὰρ, αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων ἀγκαλίδες. Ἀμάλθεια, πόρνη. πολυφιλοῦσα. Ἀμαλδῦναι, μαρᾶναι, εὐκόλως, ἀσθενῶς, ἁπλῶς. καὶ ἀμαλὸν, ἁπαλὸν, ἀσθενῆ, Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις δηλοῖ. Ἅμματα, χοινία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σκελῶν τῆς τραπέζης ἀπὸ τοῦ ἐν κοιτίῳ πλάσσεσθαι. οἱ φυσικοὶ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, λοξὰς ἐπὶ λοξαῖς συμπλέκοντες.

Ἀμαμαξὺς, ἡ ἀναδενδράς. παρὰ τὸ ἀμμίξαι, ἡ συνδεδεμένα. ἀναδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες. Ἀμάμυξ, ἀμαμαλος, ὁ γένος σκαφίδος. εἴρηται δὲ ἐπὶ χαλαζώδους, διὰ βακτηρίας ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου, καὶ ἐκκρεμάμενον ἔχοντος τὸν πόδα, ὡς βότρυν. Ἀμᾶν, τὸ θερίζειν, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐπισπᾶν. οἷον, ἀμασπᾶν. Ἀμᾶσαι, ἅμαξαν. Ἀμάνδαλον, τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ. παρὰ τὸ ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον, τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον, καὶ καθαιρέσει ἀμάνδαλον. Ἀμάνορες, λοιδοροὶ. ἠλίθιοι. Ἄμαντες, οἱ περὶ Ἐλεφήνορα μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, διέβησαν εἰς τὴν ἤπειρον, καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ κεραύνια ὄρη. ἐκάλεσαν δὲ Εὔβοιαν. ὅθεν Ἄβαντες ἐκλήθησαν.

Ἀμάντευτος, ὁ μὴ μαντευόμενος, καὶ περὶ οὗ οὐ μαντεύονται. ὡς ἀμαθὴς ἀδίδακτος, καὶ ἀπαιδευτος. Ἀμαξα, εἶδος ὑποκριτικόν.

Ἀμαξᾶν, ἁμαξῶν. Ἅμαξα, παρὰ τὸ ἄγω, ἅμαξα. ἔστι καὶ ἅμαξα χωρίον Βιθυνίας. ὁ Χωρίτης ἁμαξάτης. Ἁμαξεῖα, ὁ τῶν ἁμαξῶν φόρτος. Ἁμαξεὺς, ζευγηλάτης. Ἁμαξεῦσι, ὁ λαμπτὴρ ὅλος. Ἁμαξιτεία, δῆμος ἐπιθαλάττιος. ὁ φυλέτης, ἁμαξιτεύς. Ἁμαξίποδες, τῆς ὑποτρήσεως τὰ ξύλα, τὰ τοῖς ἄξοσι προσδεδέμενα, τοῖς στρεφομένοις περὶ αὐτά. Ἀμαξίς, τὸ μικρὸν ἁμάξιον. ἡ πλακοῦντος εἶδος. καὶ ἀμαξίς, εἶδος σκαφίδος ἀπὸ ἀναλογίας. Ἀμαξιτὸν, ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἁμάξαις διαπρατήν. Ἀμαξιτὸς, ἁμάξαις διοδευτός. καὶ ἁμαξιτὸς, τὸ πλάτιστον τῆς τροιάδος. ὁ πολίτης, ἁμαξιτεύς.

Ἁμαξουργοὶ, καὶ ἀγγειοπηγοὶ, εἶδος τεκτόνων, οἱ τὰς ἁμάξας τεκταίνουσι, καὶ πάντων τῶν ἀγροίκων ξύλων ὄντων ἐργάται.

Ἁμαξουργὸς, ὁ τὰς ἁμάξας κατασκευάζων. Ἀμάρα, ὀχετὸς. ἡ ὑδρορρόα, παρὰ τὸ ἀμαρεῖν τὸ ὕδωρ. ἢ τὰ φύοντα πλησίον, οὐκ ἐᾷ μαραίνεσθαι. ἢ διὰ τὸ παρὰ τὰς αἱμασιὰς ῥέειν.

Ἦμαρ, ἆμαρ, ἡ ἡμέρα. Ἀμάρακος, εἶδος μύρου. ἀπὸ φυτοῦ ἀμαράκου καλουμένου. Ἀμάραν, αὐλακα. Ἀμαράντιον, ἀειθαλές. καὶ ἀμαράντιον, ἄσηπτον. Ἀμάραντος, εἶδος φυτοῦ, ἀφ᾽ οὗ στέφανοι πλέκονται. Ἀμάραντος, πόλις ἐν Πόντῳ. ὡς Ἡρωδιανός φησιν, ὄρη τῆς Κολχίδος, ἐξ οὗ ὁ Φᾶσις ποταμὸς καταφέρεται. εἰσὶ δὲ Ἀμάραντα ὄρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν ὁ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν. ὥς φησιν Ἐρατοσθένης. ἐκδίδωσι δὲ εἰς Κόλχους, κατὰ θάλασσαν. Ἀμαρυγαί, ἀκτῖνες, λαμπηδόνες, ὄψεις. Ἀμαράσαι, αἱ στοαὶ. οἱ δὲ, λόγοι. Ἀμαργομένη, φραζομένη, ὑφαιρουμένη. Ἀμαρεῖν, ἀκολουθεῖν, πείθεσθαι, ἁμαρτάνειν. Ἀμάρευμα, ἀθροίσματα βορβόρου. Ἀμαρῖδαν, διαλιδοῦν. Ἀμάρα, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορρόα. παρὰ τὸ ἅμα, ἴσως, καὶ ὁμαλὸς ῥεῖν. ἢ οἷον ἀμαρρόη τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ τῇ ἄμμῳ αἴρεσθαι.

Ἀμάρευσι, πόρεις. Ἀμαρία, παρὰ τὸ ἅμα ἄγω. παραγωγὸς ἀπὸ τοῦ συμβαινόμενον. ὁ ἀμάραι, αἱ ἐν τοῖς κήποις κοιλότητες.

Ἀμαρὶς, ὑδρορρόης ὀχετός. Ἀμαρτάδας, ἁμαρτίας. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας εὐθεῖας. Ἁμαρτάνειν, δίχα μὲν προθέσεως κατὰ τὸ σύνηθες λέγεται ἀμετάβατος, καὶ μεταβατικῶς. ἀμετάβατον μὲν, ὅτε δηλοῖ τὸ πλείω ἁμαρτίαν ἐργάζομαι. ὡς τὸ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν. μεταβατικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω, συντασσόμενον γενικῇ. οἷον, ἥμαρτον τοῦ σκοποῦ, καθὸ καὶ ἤμβροτον ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπέτυχον. ὃ κοινῶς λεγόμενον ἠστόχησε. μετὰ δὲ προθέσεως γράφεται ἀττικῶς. μετὰ μὲν οὖν τῆς διὰ, δηλοῖ τὸ ἀποτυγχάνω, συντασσόμενον γενικῇ, καθὰ καὶ τὸ ἥμαρτον. οἷον, διήμαρτε τῆς ἀξίας. μετὰ δὲ τῆς ἐκ, τὸ πταίειν. κυρίως ἐπὶ θεοῦ λεγόμενον, ὃ καὶ ἀμετάβατον. οἷον, ἐξήμαρτεν εἰς θεὸν, ἐξέπεσεν εἰς ἀνθρώπους.

Ἁμαρτάνω, ἀλιτραίνω, ἀλιτῶ, πλημμελῶ. καὶ ἁμαρτάνω, τὸ ἁμαρτίαν ποιῶ, ὃ τὸ πταίω, ἀμεταβάτως. ἁμαρτάνω δὲ, τὸ ἀποτυγχάνω, μεταβατικόν. καὶ συντάσσεται γενικῇ, οἷον ἁμαρτάνω τοῦ σκοποῦ, καὶ τῆς ἀληθείας. ὁμοίως καὶ ἐξαμαρτάνω τοῦ σκοποῦ, διαμαρτάνω τοῦ ὀρθοῦ. ὁ ἥμαρτον, ἀντὶ τοῦ ἀπέτυχον. καὶ ἁμαρτία λέγεται ἡ ἀποτυχία. Ἁμαρτεῖν, γενικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν, ἀποτυχεῖν. Ἄμαρτεν, ἀπέτυχεν, ἐσφάλθη. Ἁμαρτῇ, ὃ σημαίνει τὸ ἅμα καὶ ὁμοῦ. Ἀρίσταρχος ἀπὸ κοινοῦ εἶναι βούλεται τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ οὐ προσγράφει τὸ ι. ἐλέγχει δέ φασιν αὐτὸν ὁ παρὰ δορὸς ἐπιμερισμὸς αὐτοῦ, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται, τῷ χαρακτῆρι τῶν ἐπιρρημάτων. Ἁμαρτῆσαι, κοινῶς. Ἁμαρτήσαντος, συντυχόντος, ὁμοῦ γενομένου. ἢ ὁμοῦ πορευομένου, ὅ ἐστιν ἐπεκληθέντος. Ἁμαρτήσεσθαι, τὸ δι᾽ ἁμαρτίαν σφαλθῆναι. Ἀμαρτοεπὴς, ὁμοῦ προσήκοντα δόρατα. εὐθὺ πόλεως σπεύδοντι. Ἁμαρτία, ἡ τοῦ καλοῦ ἀποτυχία, εἴτε τοῦ κατὰ φύσιν, εἴτε τοῦ κατὰ νόμον. Ἁμαρτίνοος, ὁ κατὰ νοῦν ἁμαρτών. τὰ ἀπὸ περισπωμένων ῥήματα γινόμενα, ἢ διὰ τοῦ ο μικροῦ γίνονται, οἷον, μισῶ μισόξενος, φιλῶ φιλόθεος. ἢ διὰ τοῦ ι. οἷον, ἁμαρτῶ ἁμαρτίνοος, οἰδῶ οἰδίπους. Ἁμαρτωλὸς, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ἢ κατὰ γνώμην πιθανότατα. ἢ κατὰ λέξιν, ἢ τὰ περὶ αὐτήν. Ἀμάρτυς, ἀμαρτύρης. Ἁμαρτωλοὶ, οἱ συνεχῶς ἁμαρτάνοντες. μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Ἁμαρτωλὸν, πανοῦργον, μοχθηρὸν, αἱμύλον. Ἀμαρτῇ, ἀκολουθῶν, ἀτελὲς. Ἀμαρυγὰς, τὰς οἷον συνεχεῖς κινήσεις. ὁ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρύσσειν, ἀπὸ τῆς φλόγα συνεχῶς αἴρειν. Ὅμηρος, ἀμαρυγὰς ποσῶν θηεῖτο δ᾽ ἀμ᾽ ὃ πολλὸν καλὸν καλὸν κινεῖν. Ἀμαρυγὴ, ἡ λαμπηδὼν. Ἀμαρυγίη, ὄνομα κύριον. Ἀμαρυγηνοία, βροχία. Ἀμάρυγμα καὶ ἀμαρυγὴ, λαμπηδὼν, αἱ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. Ἡσίοδος, Χαρίτων ἀμαρύγματ᾽ ἔχουσα. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν προσώπων ἐμφάσεις. αἱ κόραι εἴρηνται ἀπὸ τοῦ ἀμαυροῦ, διὰ τὸ ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ ἀμυδραί. ἡ παρὰ τὸ ἀμάρας εἰκόνας, ἤγουν ὀχετοὺς. ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτως αὕτη τὴν ὄψιν μετάγουσιν ἐπὶ τὰ παρ᾽ ἑκάτερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ γὰρ ἐκλάμψεις εἴρηνται, παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγὴ. καὶ μάρμαρον, ἀφ᾽ οὗ καὶ μάρων κύριον ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ μέλλοντος, γίνεται μαρύσσω. ἐξ οὗ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω, ὃ ἀμάρυγμα. ἢ ἀπὸ τοῦ μαρυγμὴ, ἀμαρυγμὴ, καὶ ἀμάρυγμα. Ἀμαρυλλὶς, ἡ πορνεία. Ἀμαρύσσω, καὶ ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω. Ἀμαρὸς, ὄχλος, πλοῦς. Ἀμαρυσία, ἑορτὴ Ἀθήνησιν. Ἀμαρύσσει, στίλβει, λάμπει. Ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω καὶ ἀστράπτω. Ἡσίοδος, ἐκ δ᾽ ὄσσων πῦρ ἀμάρυσσε. μαίρω, μαρῶ, ἐξ οὗ μαρύσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω. Ἀμᾶς χεῖρας, ἤτοι ἡμετέρας χεῖρας. Ἀμᾶν, τὰς πυράμας. ἐργαλεῖα ἵνα ἐπιτήδεια πρὸς τὸ ἀνορύσσειν. Ἀμᾶσθαι, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν.

Ἀμαθαίνειν, ἀμαθεῖν. ἐπὶ δὲ ἀμαθεῖν, τὸ θερίζειν. Ἀμασυναλλοι, οἱ σὺν τοῖς οὔκ εἰς γεγάμηνται συνοικοῦσι. Ἀμασός, ὁ ἀμάσητος. ὡς ἄπαυστος, ὁ ἄγαυος. Ἀματίζω, ἀναφυρῶ. Ἀματὶς, ἅπαξ, παραυτίκα. Ἅμα τίσι, σὺν τίσι. Ἀματὶ, ἀντὶ τοῦ ἀμότως, καὶ ἀσχέτως. Ἀμάτορος, μητέρα μὴ ἔχοντος.

Ἀματροχίαι,

τα φασί. ἤγουν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. καὶ ὁμοῦ ἦλθον ὁμαίμονες ἅπαντες, ἤγουν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἰστέον ὅτι δὲ τὸ ὁμοῦ, καὶ ἐπὶ χρονικοῦ φασὶν ἐπιῤῥήματος τίθεσθαι, ὡς τό, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. καθά φησιν Ἀσκληπιάδης, εἰ μὴ ἄρα ὡς εἶπε καὶ ἐνταῦθα τὸ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἤγουν ἐν τῇ Τροίᾳ. καὶ κανόνα διοικῶν, καὶ αὐτὸ μὲν ἅμα χρονικόν. τὸ δὲ ὁμοῦ καὶ χρονικὸν καὶ τοπικόν, παρατίθεται καὶ διὰ ἀμάμαξυς στίχον, τὸ ἅμα μέλει ἐν βοῦν. καὶ μίλτον ἀμάσσουσιν, τὸ ἅμα σὺν αὐτοῖς. ἕτεροι δέ φασιν ἀμάμαλιν ἢ ἀπίας, παρὰ Ἀττικοῖς λέγεσθαι. καὶ ἁμαδρυάδας φασὶ νύμφας, αἳ ἅμα δρυσὶ γίνονται, καὶ ἀπογίνονται. καὶ ὅμα, κατὰ χρονικὴν ἔννοιαν γίνεσθαι λέγεται. οἷον, ἅμα ψυχὴ καὶ σῶμα. καὶ κατὰ τὸ ἀντεξέφορον, οἷον ἅμα ἥμισυ καὶ διπλάσιον, καὶ ἅμα διπλάσιον καὶ ἥμισυ, καὶ κατὰ τὸ διῃρημένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. ἅμα ἐκ τοῦ ζώου, τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον. ἅμα, καὶ ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, ἐπιῤῥήματα ἀθροιστικά. διαλαμβάνει συντακτικῶς, οἷον ἐγὼ ἅμα τῷ ὄρθρῳ ἐπείγομαι. Ἄλλως. Ἅμα. Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἔταξε. παρὰ τὸ θαμά. καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ ἅμα. τὸ δὲ πυκνῶς γινόμενον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν λέγεται. τὸ δὲ θαμά, ἐστὶ θαμός. ἐξ οὗ τὸ θαμειός, ὡς ἀδελφὸς ἀδελφειός. τὸ θηλυκόν, θαμειαί. τοῦ οὐδετέρου ὁ σύνδεσμος τῶν πληθυντικῶν, θαμά. καὶ τὸ ἐπίῤῥημα, θαμά. οὐ κατὰ τοῦ θαμὸς θαμειός. ἀφ' οὗ τό, θαμινὰ καὶ ἄκρατον. Ἀμάδιος, ἀμάδαρ τῶν νεκρῶν Αἰσχύλος. ἐπιῤῥηματικῶς, ἅμα τῷ προσελθεῖν. ἀπὸ τοῦ ἅμα ἁμάδιος παράγωγον, διὰ τοῦ διος. καὶ πλῆθος ὁ πισθιος χαρακτήρ. Ἀμάδοκος, ὁ Θρᾳκὸς φιλίππικῷ. δύο γεγόνασιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱός. ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων, ἦλθεν εἰς τὸν κατὰ Θετταλῶν πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος, ἐν πρώτῳ τῶν φιλιππικῶν. Ἀμαδρυάδες, νύμφαι Μνησίμαχός φησι, διὰ τὸ ἅμα δρυσὶ φύεσθαι γεννᾶσθαι. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες λέγονται. Ἀμάδρυα, κοκκύμηλα. σικυώνιοι. Ἀμαξευόμενον, ἅμαξα. Ἀμαξοπάγον, τὸ πολυμερές, πόρευμα. Ἀμαξαπόδες, αἱ μηλέαι. Ἀμαζόνες, καλοῦνται οὕτω, ἢ παρὰ τὸ περοῦν τὸν ἕτερον τῶν μαζῶν, οἱονεὶ μονόμαζοι, ὡς ἂν μὴ ἐμποδίζοιντο ἐν τῷ τοξεύειν, εἴτε παρὰ τὸ κεντεῖν ἐπὶ τῶν τρεφόντων. μαζὸν μὲν μαζοῦ εἴληφεν, τέξεσι δὲ σίδηρος. ἢ παρὰ τὸ τὰ πολλὰ μὴ χρῆσθαι μάζαις, κρέασι δέ, καί τινα χελώνας, ὡς αἱ ἱστορίαι φασί, καὶ σαύρας καὶ ὄφεσιν. διὰ δὲ τὸ α σημαίνει πρὸς μόνωσιν, δῆλον ἐκ τοῦ ἁπλοῦ. ὅπερ ἐστὶ μόνον ψιλόν, εἴπερ ἕν. ὡς οἷον ἅπαλον, ἤγουν ἓν πίλον. ἀμαζόνες δὲ ἄρεως μυθεύονται ἀπόγονοι εἶναι, καὶ ἁρμονίας νύμφης καὶ λόγος. ἐλέγοντο δὲ, καὶ ἐπὶ παχεῖς ἵππων ὀχούμεναι, ἄλλοις τε τόποις κατακρατεῖν, καὶ τῶν φρυγίων, ἡγεμόνων αὐταῖς τῆς στρατηγίας μελανίππης καὶ ἑτέρων δυνῶν. ἐπιφανεῖς δὲ ἱστοροῦνται ἀμαζόνες ἄλλαι τε, καὶ ἱππολύτη ἡ θησέως ὕστερον γυνὴ ἀντιόπη, αἴνεια, ἀνδρομάχη, αἴγια, πενθεσίλεια. διὰ δὲ τὴν δεξιὸν μαζὸν ἐκ νηπίων πᾶσαι ἀμαζόνες ἐπεκαίοντο, διὸ καὶ ἀμαζόνες ἐλέγοντο, καὶ ἡ τοῦ Γεωγράφου ἱστορία δηλοῖ.

Ἀμαζὼν, μία τῶν ἀμαζόνων. ἡ σωῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα, περὶ τῆς ἀθώωσιν αὐτῆς ἀφηρέσεως ἱστορεῖ. Ἀμάν, ἑβραϊστὶ σημαίνει τὸ βασιλεῦσι. σημαίνει δὲ καὶ ἑλληνιστί, σύγχυσιν. Ἀμαθαίνει, ἄγνωστός ἐστιν. Ἀμαθαίνω, ἀγροικίζομαι. ὅθεν ἀμαθής, καὶ ἀμαθία.

Ἀμαθεῖ, ἀδιδάκτως. Ἀμαθέστατος, καὶ ἀμαθὴς, ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος, ἀνεπιστήμων. οὕτω Πλάτων. τάσσεται δὲ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπιτηδείου. Ἀμαθὴς, ἀδίδακτος, ἀμύητος. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, καὶ μὴ ὢν ἀμαθὴς εἰπών, τὴν παῖδα ἐκποιήσει τρέφειν ὡς γνήσιον. ὁ δὲ ἐστὶν, ἀμαθὴς ἐν γραμμάτων ἀπείρων, καὶ τὸ διὰ λεγομένων ἀναλφάβητον. καὶ ἀμαθὴς, σκαιός, καὶ ἄγροικος. Ἀμαθία, ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία, παρὰ Πλάτωνι. Ἀμάθοις, τοῖς πεδίοις κείνοις. Ἄμαθος, ἡ ποταμὸς ἄμμος. ἀπὸ τοῦ ψάμαθος, ἀποβολῇ τοῦ ψ, ἡ ἄμμος ἐστί. οὗτος καὶ τὸ ἐν τῇ ἀνακάμψει τοῦ ἄμμου λέγεται,

ἡ περὶ θάλασσαν. Ἀμαθύνεσθαι, ἀφανίζεσθαι. Ἀμαθύνω, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω, ὡς εἰς ἄμαθον. καθὼς οἱ παλαιοί φασιν, εἰς κόνιν καὶ διαλύσιμον. ἢ ἀμαθύνει παρὰ τὴν ἄμαθον, ὃ κόνιν ποιεῖν. καὶ ἀμαθῦναι, τὸ ἀφανίζειν καὶ φθείρειν. Ἀμαία, ἡ Δημήτηρ. ἀγνοία δὲ ἡ κόρη. Ἀμαιμακέτην χίμαιραν, ἤτοι ἄγαν μαιμῶσαν, ἢ ἀπαμάχετον. ἐκ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μάκος Δωρικῶς, ὃ δηλοῖ τὸ μῆκος, τῆς μα συλλαβῆς ἀναδιπλασιασμῷ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. καθ' ὁμοιότητα τοῦ παιπαλόεις, καὶ τοῦ παιφάσσειν, καὶ τοῦ ἐμοίων. καὶ ἀμαιμάκετος ἱστός, ὁ πάνυ μέγας, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀμάκετος. ὅτι ἄγαν μακρός, τῆς μα συλλαβῆς ἐξ ἀναδιπλασιασμοῦ μὲν οὔσης, ἐκταθείσης δὲ κατὰ τὴν τῶν διχρόνων ἐπίθεσιν. καὶ ἀμαιμάκετος, ἀκατανόητος. κατὰ δὲ ἄλλους, ἀμαιμακέτην τὴν φοβεράν. παρὰ τὸ μαιμάω, μαιμάκετον. ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ἀμαιμακέτην. οἷον πρῶτον μὲν χίμαιραν ἀμαιμακέτην. ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιμάχετος καὶ ἀμαιμάκετος. Ἀμάκιον, ἅπαξ. λάκωνες. Ἄμακις, ἅπαξ. κρῆτες. Ἀμακαλίδες, εἶδος καὶ μαστίχου ἐν Ἰταλίᾳ γινόμενον, παρ' Ἱπποκράτει. Ἀμάλαρ τῶν νεκρῶν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τῶν ἅλα. Αἰσχύλος, πρωτεσιλάῳ.

Ἀμαλδῦναι, τὸ διὰ τοῦ πυρὸς ἀφανίσαι. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω. ὁ μέλλων, μαρῶ. ἀφ' οὗ τὸ μαραίνω, καὶ προσθέσει τοῦ α, ἀμαρῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀμαλῶ. καὶ κατὰ παραγωγήν, ἀμαλύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. ἢ τὸ ἁπλῶ, ἀφανίσαι. ἢ τὸ ὁμαλίσαι παρὰ τὴν ἄμμον. οἷον, ἄμμος ἀμμῶ, ὡς δοῦλος δουλῶ. οὕτως Ὠρίων. Ἀμαλδέξειν, λέξις μέν ἐστι ἰωνική. κεῖται δὲ λόγῳ Αἰσχρίων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀμαλόν, ὃ δηλοῖ τὸ ἁπαλόν. πλεονασμῷ τοῦ δ. ὅθεν καὶ ἀμαλάπτειν, παρὰ Λυκόφρονι, τὸ οἷα τὸ ἁπαλὸν καὶ εὔφθαρτον ἀφανίζειν. ὡς δηλοῖ τό, ἠμάλαψε καρχαρος κύων. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ τό, ἄρνες ἀμαλαὶ ἐν συναλοιφῇ. ἤγουν, τὰς ἀμαλάς, ἤτοι ἁπαλὰς ἄρνας. ἴωνες δὲ καὶ τὰ ἄρνα φασὶ μαλὰ ἐντελῶς ἐν διευλλαβίᾳ. ὅθεν καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ μαλοκάρης. καὶ μαλθόν, τὸ εὔφθαρτον, διὰ ἁπαλότητα. ἢ τὸ μαρανθὸν τὸ ἁπαλὸν σωμάτων. ἢ τὸ σκληρὸν κατὰ ἀντίφρασιν. τὸ δὲ ζητοῦν δισύλλαβον μαλόν, πλεονασμῷ τοῦ α γίνεται καὶ αὐτό, ἀμαλόν. ἐξ οὗ, τὸ ἀμαλδύνειν παράγεται. Ἀμαλδύομεν, ἀφανίζομεν, μαραίνομεν. Ἀμαλοκάδαλος, ὁ θόρυβος. Ἀμαλὰς λέγει Ὅμηρος, ἢ τὰς ἁπαλάς, ἢ τὰς μαλακάς, τριχώδεις, κατὰ τοὺς παλαιούς. ὃν ἴωνες καὶ μαλὰς δισυλλάβως γράφουσι. τὸ μαλὸν δὲ καὶ ἡ ἀμαλὴ τί σημαίνει, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἀμαλδύνειν πλεονασμῷ τοῦ δ, ἡ ἰλιὰς δηλοῖ. Ἀμαλή, ἁπαλή, νέα, εἰ ὀξύνοιτο. ἢ δράγματα παροξυνόμενον. Ἀμάλακτος, ἀνένδοτος. Ἀμαλθάκτους, σιδηροῦς, σκληρούς, ἀμαλάκτους.

Ἀμαλθεία. ἡ τροφὸς τοῦ Διός. εἶναι γὰρ αὐτὴν φασὶν ἀμαλακιστίαν. ὅθεν καὶ πεπλᾶσθαι τὸ ὄνομα, παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἡρακλέα καρπιφορωτάτην γενόμενον, ἔχειν αὐτὰς τοὺς κερίας ἐμυθολόγησαν. Ἀμαλθείας κέρας, διὰ τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν. ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ, ἐπιτυγχάνουσιν. ἢ διὰ ἑρμῆς ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας, ὅταν τὰς γηρυόνου βοῦς ἔμελλεν ἐλαύνειν. Ἀμαλθεύει, πλουτεῖ, πλουτίζει, ἢ τρέφει. Ἀμαλκεῖν, τὸ μὴ ῥιγοῦν. Ἀμάλλα, ἡ δέσμη τῶν σταχύων. ἢ ἀμάλλαι, τὰ δράγματα τοῦ σίτου, παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι ταῖς χερσί, τὴν τοῦ σίτου μετὰ τῶν ἀσταχύων καλάμην. Ἀμαλλεῖον, φραγμεῖον. καὶ ἀμάλλιον χοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας. Ἀμαλλοῖ, ἀφανίζει. Ἄμαλλοι, φυτὰ σικύων, ἢ τῶν ὁμοίων.

Ἀμαλλόν, ἰσχυρόν. Ἀμαλλοδετῆρες παρ' Ὁμήρῳ, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμοῦντες. ἀμάλλα τὸ ἐν ἀγκάλαις συμπλεγμα τῶν δραγμάτων, ἅπερ οἱ δραγμεύοντες παῖδες παρεκόμιζον. ἀπὸ ταύτης τῆς ἀμάλλης, καὶ Δημήτηρ ἀμαλλοφόρος, ἢ ἴουλον ἀθηναῖοι. ἀμάλλαι δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, δρά-

σαλος, ὡς εἰκὸς, ἐξαίρετον. ἢ ὅτι ἀχίλλεια ἐλέγετο τὰ ἄλφιτα, ὧν μνημονεύειν καὶ τὸν κωμικὸν ἐν ἱππεῦσι φασὶ λαβεῖν. Ἀλφιτοκίλας μελίνας, ἀντὶ ἀλφιταμοιβός. Ἀριστοφάνης ἐν πόλεσιν, τὸν ἀλφιταμοιβοῦ κωμικὸν τὴν διχοίνικα. καὶ ἀλφιτόπωλις, ἡ τὰ ἄλφιτα πωλοῦσα. Ἀλφιτεῖς, οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες. οὕτως ἐν πόλεσιν. Ἀλφιτόμαντις, ἡ ἀλφίτοις μαντευομένη. Ἀλφίτου ἀκτὴ, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπώλουν. Ἀλφεῖ, εὕροι παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἷον, τὸν μὲν μυρίον ὤνον ἄλφοι, ὃ ἐστὶν εὑρήσει. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀλφεσίβοια, ἡ βόας ἀλφαίνουσα. λόγῳ προικός, διὰ κάλλος. ἐν οἷς ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν ἄλφει, κατὰ τὸ ἐλλειπτικόν, ἐλλειπτικὸν κατὰ τόπον ἐστὶ τὸ ἔσχατον, ἐγχειρουμένου ἐγκλιτικὸν γίνεται, ἐκ τοῦ ἄλφω ἀλφαίνω, ἀφ᾽ οὗ ἀλφησταί. Ἀλφός, πάθος τι. παρὰ τὸ ἐκκαλεῖν τὴν χροιάν, ἀλλοίως τις ὤν. ὁ ἀλλοιοφανής, τὸ χρῶμα ἐπιτείνων. Ἀλφούς, λευκούς, ἢ λευκαίς. Ἀλφός, παρὰ τὸ ἀλλοφανής τις εἶναι. σημαίνει δὲ τὸν λευκόν. Ἀλχηρὰς ὕπνος. ἁπλῶς, οὐκ ἔχων χαράν.

Ἀλῶ, ληφθῶ, ποιηθῶ, ἀποθάνω. Ἅλωα, τὰ περὶ τὴν σελήνην περιλαμβάνει. καὶ ἀλῶα, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας, ἑορτή ἐστιν ἀττικὴ τὰ ἀλῶα ἥν φησι Φιλόχορος ὀνομασθῆναι, ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι περὶ τὰς ἅλως. ἄγεσθαι δὲ αὐτήν φησιν ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν, ποσειδεῶνος μηνός. Ἀλωάς, τὰς ἅλως, ἢ ἀλωιάς. καὶ ἀλωὰς ἱερὰς ὀνομάζει Ὅμηρος, οὐ μόνον διὰ τὸ ἀνακεῖσθαι τῇ Δήμητρι, οἷά τινα τεμένη, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὸ ἐπ᾽ ὠφελείᾳ εἶναι ἀνθρώπων. οὕτω γὰρ πόλεις ἱερὰς φησιν, ὡς ἀνθρώπων οὔσας φυλακτικάς, καὶ διὰ τὸ θείας λαούς. ἀλωὴ δὲ οὐ μόνον ἡ φυτοφόρος γῆ, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ πατεῖται ὁ πυρός. ψιλοῦται τῆς λέξεως ἡ ἀρχή, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ εἰπεῖν κατ᾽ ἀλωάς. καὶ γράφουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν τόπον παραλήγουσαν σὺν τῷ ι, διὰ τὸ γίνεσθαί φασιν, ἐκ τοῦ ἀλοιῶ τὸ συντρίβω. ἢ ἐκ τοῦ ἀλοῶ, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. Ἀλώβητοι, ἀνύβριστοι, ἀβλαβεῖς, ἀμώμητοι. Ἀλῶ, ἐκ τοῦ ὑποτακτικοῦ. οὕτω καὶ κανονίζεται. ἀλόω, καὶ παράγωγον ῥῆμα ἁλώμι, συζυγίας τρίτης τῶν εἰς μι. ἔστι δὲ ἄχρηστον. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧλων ἄχρηστον, καὶ ἀττικῶς ἑάλων εὔχρηστον. ὁ μετοχὴ ἁλούς τοῦ ἁλόντος, καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἁλῶ, ἁλῷς, ἁλῷ. καὶ ἁλῷ τὸ πληθυντικόν. ἐστὶν ἁλῶτες. Ἁλώω, ἁλώμι, ἁλώσω, ἧλων, ἁλοὺς ἁλόντος. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἁλῶ, ἁλῷς, ἁλῷ. καὶ ἁλώω, προσθήκῃ τοῦ ι. ἀλώη δέ, ἐκ τοῦ ἀλοῦς ἀλόντος ἀλοίη γίνεται ἀλώη, κατὰ ἐκτασιν συνέβη. ὁμοίως τῷ δοὺς δόντος, δοίην δώην. πλεῖον δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ χρῆσις τοῦ ἀλοίη, ὥσπερ καὶ τοῦ δοίη. Ἀλωή, τέσσαρα σημαίνει. κυρίως μὲν γὰρ ὁ ἀμπελόφυτος τόπος, ὡς κατακολουθῶν τοῦ ἁπλῶς πεδίον. λέγεται ἀλωὴ καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος, ἐπεὶ δαψιλῶς, ἡ αὐτῆς λόγον τῆς ἁπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανοφόρος τόπος ὁμοίως, καὶ αὐτοῖς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἀλωὴ δὲ καὶ ἡ ἅλως. καὶ ἀλωή, τριχῶς. ἥτε σιτοφόρος γῆ, καὶ ἡ δενδροφόρος, καὶ ἡ ἀμπελόφυτος. διὸ ὁ ποιητὴς ἀλωῆς εἰπών, ἐπήγαγε καὶ οἰνοπέδοιο, ἵνα μὴ ἀσαφὴς ἡ λέξις ᾖ. ἰστέον δέ, ὅτι ἀλωὴ ἐστὶ καὶ ἡ ἅλως, ἐκ τοῦ ἀλοιῶ τὸ τύπτω ἢ συντρίβω, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἔνθα τρίβονται οἱ καρποί. Ἀλωιάδαι, τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ Ὅμηρος οἶδεν. Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτούς φησι. διὰ δὲ τὸ ἀνατετράφθαι ὑπὸ τῆς ἀλωέως γυναικός, μυθεύονται ὡς ἀλωέως εἰσὶν υἱοί. Ἡσίοδος δέ, ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ᾽ ἐπίκλησιν. ταῖς δ᾽ ἀληθείαις, ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτούς, καὶ ἄλλον πόλιν οἰκοδομεῖν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι. ἧς Ὅμηρος μνημονεύει. οἵ τ᾽ ἄλον εἶχον. Ἀλώη, κρατηθῇ. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἔστι γὰρ ἐὰν ἁλῶ, ἐὰν ἁλῷς, ἐὰν ἁλῷ. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η, γίνεται ἀλώη. ὥσπερ ἐὰν γνῶ γνῷς γνῷ. γνώη ἐκ τοῦ ὑποτακτικοῦ. καὶ ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ, φήῃ. δύναται καὶ τὸ ἀλώη μὴ ἔχειν τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν. ἵνα εἴπωμεν αὐτὸ ἐκ τοῦ προσθήκαι. ἐὰν ἀλόω, ἐὰν ἀλώῃς, ἐὰν ἀλώῃ. Ἀλῶμαι, τὸ πλανῶμαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄλη, ἡ πλάνη. καὶ ἀλήτης, τὸ ἐν λόγῳ χρείᾳ γινόμενον κατὰ ἀπορίαν. καὶ ἀλήτης κύμα, ἡ ἀκατάστατος καὶ πλανωμένη. Ἀλῶναι, ἁλῶμι, ἁλώσω, ἧλων. τὸ πρῶτον τοῦ πληθυντικοῦ, ἥλωμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἁλῶναι. καὶ ἁλῶναι, ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν, ἐνεδρευθῆναι, διαφθεῖραι. Ἀλωπεκῆ, ἐνδυμα χλανιδῶδες. Ἀλωπεκῆ, μετὰ τοῦ ι παραλήγουσιν οἱ παλαιοί, ὡς ἐκ τοῦ ἀλοιῶ τὸ συντρίβω. ὅτι τε ψιλοῦσθαι οὕτω τὴν ἀλωπεκήν. ἐν μὲν τοῖς Ἀντίοχος καὶ Ἡρωδιανὸς λέγεται, ἐν τῷ πεντηκοστῷ κατὰ τὴν ψ ῥαψῳδίαν. ὅθεν ἀλωπεκεῖαι μὲν δασύνονται, σημαίνει τὴν ἅλωνα. αἱ δὲ ψιλοῦνται, τὴν ὁμώνυμον γῆν. Ἀλώπηκα, τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. ἢ γὰρ ἅλωσιν διαλόντες τοῖς ἐχθροῖς, ὅσοι εἰς τὰ ἀνδράποδα. Ἀλωπέκη, ἐν ἅλωσι διάγουσα. Ἀλωπὰ, ἡ ἀλώπηξ. Ἀλωπεκάδας, πανοῦργος. Ἀλωπεκίας νόσος ἡ περὶ τὴν κεφαλήν. ἢ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἀλωπέκιος, ἄμπελος οὕτω καλουμένη. καὶ ὁ ἀπ᾽ αὐτοῦ οἶνος. Ἀλωπεκῆ, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. ὁ δημότης, ἀλωπεκῆθεν, καὶ ἀλωπεκῆθεν. ποῦν δὲ ὀνομάζεσθαι, Φιλόχορος ἐν τρίτῳ δηλοῖ. Ἀλώπηξ, καὶ κλίνεται ἀλώπεκος. σημειοῦται ὅτι ἔτρεψε τὸ η εἰς ε ἐν τῇ γενικῇ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ηξ θηλυκά, οὐ φαίνεται παραληγόμενα τῷ ω, διὸ οὐκ ἀντίκειται. ἀρσενικὸν γάρ ἐστιν. ἐπεὶ οὖν τὸ ἀλώπηξ θηλυκόν ἐστι παραληγόμενον τῷ ω, εἰκότως ὡς παραλλάξαν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. λέγεται καὶ ὁ ἀλώπηξ. καὶ ἀλώπηξ, ἀρχαϊσμὸς ἐστί. καὶ ἀλωπεκίαν μύωπα, ὡς Σοφοκλῆς. ὅπερ ἐστὶν ἐν σώματι, πάθος γινόμενον. Ἀλωπεκία, πάθος ψιλωτικόν, τῶν τριχῶν καὶ τοῦ γενείου. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἀλώπεκος, ὅπου ἐὰν οὐρήσῃ, τὸν τόπον ἄκαρπον ποιεῖ, ξηραίνουσα καὶ τὴν προϋπάρχουσαν βοτάνην, καὶ ἑτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωρεῖ. τινὲς δὲ λέγουσιν, ἀλωπεκίαν, τὴν περικεφαλαίαν. Ἀλωπεκόννησος, πόλις μία τῶν ἐν Χερρονήσῳ. Ἀλωπεκίαι, αἱ τῶν ἀλωπέκων καταδύσεις. Ἀλωπεκίδες, εἶδος κυνῶν. Ἀλωπεκίζειν, ἀπατᾶν, πανουργεῖν, κολακεύειν. Ἀλωροῦται, οἱ τὴν ἅλω φυλάσσοντες. Ἅλως, τῆς ἅλω, κλίνεται ἀττικῶς. καὶ ἅλως, τὸ ἁλώνιον, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων ἀλοίησιν ἢ συντριβήν. καὶ ἅλως ὡς, ὅ τε ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια. Ἀλούς, κρατηθείς.

Ἀλώσιμα, καταληπτά. Ἀλώσιμον, τὸ ληφθῆναι δυνάμενον. Ἅλωσις, καὶ ἀλωτός, καὶ ἀνάλωτος, κυρίως ἐπὶ τοῦ κρατουμένου ἐν πολέμῳ λέγεται, ἢ μὴ κρατουμένου. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλως κρατουμένου. καὶ ἅλωσις, ἐρήμωσις, πόρθησις.

Ἀλώσεως, ὀλέθρου, θανάτου. Ἀλώσονται, ληφθήσονται, πολεμηθήσονται. Ἀλώσαντες, παράδοντες. Ἀλωσομένων, ἀφανιζομένων. Ἄλωσοι, ἄρρηφοι. Ἀλώσω, ἐνταναλώσω.

Ἀλωτόν, ληπτόν. ἀλωτὸν γὰρ λέγεται, τὸ δυνάμενον ληφθῆναι. καὶ δυσάλωτον, τὸ δυσκόλως ἔχον ληφθῆναι. οἷον ὁ αἰχμάλωτος, ὁ διὰ τῆς αἰχμῆς ληφθείς. καὶ ἀνάλωτος, οὗ οὐ δύναται τις ἐπιλαμβάνεσθαι. ἀλωτὸν δὲ τὸ πεπλανημένον, οὐδέποτε λέγεται. ὀρειάλωτον δέ, τὸ ἐν τῷ ὄρει πεπλανημένον. τοῦτο παρὰ τὴν συνήθειαν εἴρηται. οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τοιαύτη γίνεται σύνθεσις.

Ἀλωφούς, λευκούς.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἀμα, χρονικὸν ἐπίρρημα παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ δὲ ὁμοῦ, τοπικόν. οἷον, Σόλων ἅμα μὲν ἤγαγε ὑπαχάζοι δὲ τῷ σῷ σκύθῃ. ὡς ἂν αὐτὸν χρόνον ἀκμάσαντας. ὁμοῦ δέ, οὐκέτι. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγενέσθησαν. λέγει δὲ καὶ Ὅμηρος, ἔνθα δ᾽ ἅμα, οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν. ἤγουν, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ οὕτω μὲν χρονικὸν τὸ ἅμα. τόπον δὲ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ, ἐν τῷ ὁμοῦ ἐτρεφόμεθα, καὶ ὁμοῦ ἐπαιδεύθημεν, καὶ σύμμα-

νος. ἢ ἀλόεσσα, χώρα βοιωτίας ἀπὸ ἀλοέως. Ἀλίβας, ὄρος. οἱ δὲ λίμνην. εἶναι δὲ καὶ πόλιν ἀλίβην. Ἀλίβη, ὄνομα πόλεως, καὶ πόλις τρωϊκή. Ἄλυγος, ἤγουν μάστιγος. Ἀλόδιμον, πικρὸν, παρὰ Σώφρονι. Ἀλόδλαιος, ὁ ἱκανὸς ἄτιμος. Ἀλόδιμος, ὁ αἰσχυρός. Ἀλυθμαίνειν, ἀλύειν, ἀπορεῖν. ἀπὸ τοῦ τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ χαίρειν καὶ διαχεῖσθαι.

Ἀλύειν, τὸ ἐν ἴσῳ χρείᾳ γινόμενον ἴσα ἀπορεῖν. ἀλύειν φιλοῦσιν, ὡς ὁ σωματοφύλαξ δηλοῖ. ἔστι δὲ ἀλύειν τὸ ἀδημονεῖν, καὶ οἷον ἐκλελύσθαι. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου τίθεται, ἐν ἄλλοις διδάσκεται. ἢ ἀλύειν, τὸ χαίρειν. παρὰ τὸ ἄγαν λελύσθαι καὶ διαχέεσθαι. καὶ ἀλύειν, τὸ ἐν ἄλῃ διαφέρειν. σημαίνει δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τοῦ ἀλίαν ἢ διαχέεσθαι. Ὅμηρος, Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. ὅθεν καὶ διασύρεται. Ἄλυζον, ἄλυπον.

Ἀλυκὴ, ἐὰν μὲν τὸ α δασύνηται, ἡ θάλασσα. ἐὰν δὲ ψιλοῦται, ἡ λύκος μὴ ἔχουσα. Ἀλυκὸν, ἁλμυρὸν, χλιαρὸν, ψυχρόν. οἱ δὲ θερμὸν, δριμύ. ἀλυκὸν δέ οἱ ἔκπωσι(?) λέγουσι(?). Ἀλυκτάζει, ἐρύκεται, φοβεῖται, ἀπορεῖ, λύσιν οὐχ εὑρίσκει. Ἀλυκτεῖ, ὑλακτεῖ. ἐρυκτεῖ(?). Ἀλυκταίνειν, φεύγειν, ἀλυσκεῖν, κλαίειν, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν, θορυβεῖν. Ἀλυκτοσύνη, φυγή, ἔκκλισις, ἀκοσμία. Ἀλυκτοπέδαι, δεσμὸς ἄφυκτος, ἢ ἄφυκτος, ἀλυκτοπέδη τις οὖσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ἀλυκτοπέδη.

Ἀλυκὸν, ὃ οὐ δύναταί τις φυγεῖν. Ἀλυκτόπεδος, ὁ μὴ λυόμενος. Ἀλυκτώδης, ἀπηλυτώδης, θορυβώδης. Ἀλυκώδη(?), εὐδιαλυτόν(?). Ἀλύνα, φύλα. Ἄλυξαι, ἐξέφυγεν. καὶ ἀλύξαι, ἐκκλίναι, ἐκφυγεῖν. Ἀλύοις(?), ἀλημονεῦσι(?), ὁ χαίρων. Ἀλυκὸν, ψυχρὸν, ἢ χλιαρόν. οἱ δὲ, ἁλμυρόν. ἄλλοι, θαλάσσιον. ἀλυκὸν δὲ, τὸ θερμόν. καὶ ἀλυκὸς, ἁλμυρός. Ἀλυκρὰ, χλιαρά. τινὲς δὲ ἀλυκρά, ἢ θαλερά. Ἀλυκτεῖν, ἀλυσκαίνειν, δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν. Ἀλὺς, ἀπορία, πλάνη, λύπη, βλάβη.

Ἅλυς, ποταμὸς παφλαγονίας. ἢ ἅλυς καὶ ἴαμος(?), ποταμοὶ τῆς παφλαγονίας. Ἀλυσθένεια, ἀσθένεια. Ἀλυσθαίνειν, ἀλυσσίειν(?), ἀσθενεῖν. Ἀλυσκάζω, ἀποδιδράσκω, πλανῶμαι, ἐκκλίνω, ἐκφεύγω. Ἀλυσιτέλεια(?), ἀκαιρία(?). Ἀλυσάργος(?), ἀλύτης(?). Ἀλυσαίνειν, ἀθυμεῖν, ἀδημονεῖν. Ἀλυσῶται(?), παρατηροῦ(?). Ἀλύσιτον, λυπηρόν, ἄλυτον, χλιαρόν. Ἄλυσον, τρυβλίον.

Ἀλυσίδιον, κόσμος ἢ ἁλυσιδωτὸς θώραξ. Ἀλύσιον, πλοκίον εἶδος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος, περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιον τί βαλόντα. Ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορον, βλαβερὸν, ἀνωφελές. Ἀλυσίδετος, ἀλύσει δεδεμένος. Ἀλυσμὸν, ἀπορίαν, ῥιπτασμὸν, πάσῃ ἀκρασίᾳ(?). Ἄλυσις, παρὰ τὸ λύω λύσω. ἄλυτος γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἄλλο ἄλλως ἐφέρεσθαι(?). ἔστι δὲ ἡ ἐκ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου, ἢ ἀργύρου, ἢ χρυσοῦ πεπλεγμένη σειρά. Ἄλυτα(?), ὄνομα πόλεως. Ἀλυτάρχης, ὁ τῆς ἐν τοῖς ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσιν εὐκοσμίας ἄρχων. ἄλλοι δὲ, οἱ ῥαβδοφόροι, ἢ μαστιγοφόρους. Ἄλυτος, ὁ δυσχερῶς λυόμενος, ὡς τὸ, ἄλυτος ἐδάσαι(?), γηρασκὴς(?) … καὶ ἐν ἐπιγράμμασιν ἄλυτος … ἐπὶ γήρως ἡμῖν. καὶ ἄλυτον, ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον.

Ἀλύσσω, τὰς ἀφιλίας(?) καλοῦσιν οἱ ἴωνες(?). Ἀλύσκειν(?), λυπεῖν(?). Ἀλυσκάζω, ἐκ τοῦ ἀλύσκω. ἀμφοῖν δὲ τὸ ἀλύω. ὡς γὰρ μαθέω μαθάνω(?), οὕτω καὶ ἀλύω ἀλύσκω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλυσκάζω. Ἀλύσκει, ἐκφεύγει. Ἀλύω, τὸ ἀλημονῶ. παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλάω(?). ἐξ οὗ ἄλυς ἡ πλάνη. Ἀλύσσοντες, γεγονότων(?) … δηλοῖ, παρ' Ὁμήρῳ. ὡς καὶ ταῦτα φασὶν εἶδος … τοῦ γέροντος. ἔστι δὲ τὸ ἀλύσσοντα, ἢ ἄλλως ἔχοντα, ἢ τι ἀλημονοῦντα, διὰ τὸ … ὅπερ τοῖς … συμβαίνει … ἐν δὲ … λεξικῷ εὕρηται καὶ ταῦτα, ἀλύειν, τρέμειν, πάλλεσθαι, πηδᾶν, δυσφορεῖν, λύσιν μὴ εὑρίσκειν, μαίνεσθαι. Ἀλύω, δυσφορῶ, λυπῶ. ἢ ἀλύω, μέση λέξις. τὴν μὲν … ἀδημονεῖν σημαίνει, νῦν δὲ τὸ χαίρειν. Ὅμηρος, Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας, … ἐκλείουσα(?) τῇ χαρᾷ. ἐπὶ ἀλημονίας ἡ λέξις κεῖται, μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκλύειν. ἄλυς γὰρ ἐντεῦθεν ἡ ἀλυμονία(?), ὡς οἱ παλαιοί φασιν. ἀλλάσσειν(?), ῥιπτασμόν. ἢ ἀλύειν μηδὲν πράττειν. Ἄλφα, βοὸς κεφαλή. ἢ ἄλφα, τὸ στοιχεῖον. περὶ οὗ ἰστέον, ὅτι χωρὶς ἄρθρου διδάσκουσιν … οἱ δὲ σὺν ἄρθρῳ, πλαγίως … Ἀλφάζω(?), νοῶ(?), ἱπποῶ(?). Ἀλφάδιον, ἰχθύον. Ἀλφαδεῖ, εὑρίσκει. δηλοῖ καὶ τὸ ἀλφαίνειν, ὅπερ καὶ ἀλφαίνειν λέγεται. Ἄλφανσις(?), μάθησις ζωῆς(?). Ἀλφειὸς, ποταμὸς ἐν Ἤλιδι, ἢ ἀρκαδικῆς πόλεως. ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ τὸν γεώγραφον, ἀπὸ τῆς τῶν ἀλφῶν θεραπείας. ἢ παρὰ τὸ τοὺς ἀλφοὺς θεραπεύειν. ἢ παρὰ τὸ ἄλφειν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖν. ὠφέλιμον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ. Τὰ διὰ τοῦ ειος τρισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύτονα ὄντα, δίφθογγον ἔχει. οἷον, πηνειός. σπερχειός, κεῖται ὀξύτονα, διὰ τὸ μανιός(?). γράφεται γὰρ διὰ τοῦ ι. τρισύλλαβα δὲ, διὰ τὸ … γάμος(?). Ἀλφεσίβοιαι, αἱ βόας ἀλφαίνουσαι, ἢ αἱ πολλὰς βόας εὑρίσκουσαι ἀπὸ τῶν ἐδνῶν. ἔχει δὲ ῥῆμα διαφορούμενον τῇ κλίσει. μέλλων τῆς αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ς, ἀφ' οὗ ἀλφεσίβοια, καὶ διὰ τοῦ η, ἀφ' οὗ ἀλφηστής. ἡ δὲ λέξις αὕτη ὁμώνυμος. ἀλφησταὶ, οὐ μόνον ἄνθρωποι, κατά τι κοινὸν ἐπίθετον, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων εἶδος. μονάκανθοι δὲ κιρροί, … πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη. … φασὶν ἀλισκομένων σὺν δύο, φαίνεσθαι τὸν ἕτερον κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ὅθεν διὰ τὸ κατὰ πυγὴν θατέρου τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, Ἀπολλόδωρος τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφερεῖς, ἀλφηστὰς εἶπεν ἐν … καταπυγωτέρων ἀλφηστῶν. Ἄλλως. Ἀλφεσίβοιαι γυναῖκες λέγονται, ὅσαι τοῖς προῖκα βόας ἦλφον. καὶ ὡς εἰ καὶ … τὸ ἀλφεῖν. ὅμως οὐκ ἂν ῥηθεῖεν κατὰ αὐτὸ ἀλφησταὶ οἱ πιοῦντες(?), ἀλλὰ κατὰ τὸ κοινόν. κυρίως γὰρ ἀλφησταὶ πάντες ἄνθρωποι, διὰ τῶν περὶ τὰ πρακτικὰ εὑρετὰς μέθοδον, ἢ τὴν κατὰ τέχνας καὶ ἐπιστήμας εὕρεσιν. Ἀλφὴ, ἡ εὕρεσις, ἢ ἡ τιμή, ἢ ἡ εὕρεσις. Ἀλφησταὶ κυρίως, οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐφευρετικοὶ καὶ ἐπινοητικοὶ τεχνῶν τε καὶ μηχανῶν, καὶ βουλευμάτων καὶ ἑτέρων, ὧν τοῖς ἀλόγοις οὐ μέτεστιν. ἀλφεῖν γὰρ τὸ εὑρίσκειν. ἐξ οὗ τὸ ἀλφαίνειν παράγωγον, καὶ τὸ τιμαλφεῖν, καὶ τὸ τιμαλφές. τοῦτο ὁ μέλλων οὐ μόνον ἀλφήσω, ἐξ οὗ ἀλφηστὴς, ἀλλὰ καὶ ἀλφέσω, ἐξ οὗ ἀλφεσίβοιαι, ὡς δὲ καὶ ἰχθύων ὄνομα οἱ ἀλφησταὶ, ἱστορεῖται. διὸ πρὸς διακολλῶν(?) ἴσως ἔγραψεν Ὅμηρος τὸ, ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν. καὶ ἀλφησταῖς, τοῖς εὑρετικοῖς(?) καὶ συνετοῖς. Ἀλφιτὴς, ὁ ἐφαρμοστὴς(?), ἀπὸ τοῦ ἄλφω τὸ ἐφαρμόζω καὶ διανέμομαι(?). Ἄλφι, ἄλφιτον. τοῦτο δὲ ἐκλείπεται ἀπόκοπεν(?), ὅ φασι πρῶτον εὑρεῖν, Ἐπίχαρμον. Ἀλφιταμοιβὸς, ὁ ἐναλλάττων καὶ πιπράσκων τὰ ἄλφιτα, ἢ ὁ ἀμείβων ἀντὶ ἀργυρίου ἄλφιτα. οὕτω καὶ ἀργυραμοιβοί, οἱ ἀντὶ ἀργυρίου κέρματα ἀμείβοντες. τὸ δὲ ἐργαστήριον, ἀλφιτεῖον, μύλων, ζώτριον(?), ζυτρεῖον(?), χόνδριον, χονδροπωλεῖον(?). καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὅλμος ὁ ἀλίθων(?), καὶ ἡ τράπεζα μόλα(?). καὶ ὁ τῆς ἐργασίας προεστώς, μυλωθρός, καὶ μυλωθρός. Ἀλφασία(?), ἰχθύος εἶδος, ἢ ὁ ἔλλοψ(?). Ἀλφιτοάστη(?), τὸ βάλλειν καὶ ἱερατεύειν(?) τοῦ ἀλφίτου. Ἀλφιτία, ἡ λευκὴ πέτρα(?). Ἀλφιτοσέπαι(?), ἀλφιτομάντεις. Ἀλφιτόχρους, λευκή, πολιά. Ἄλφιτον. λεπτὸν τοῦτο εὐτελέστερον ἀλεύρου εἶναι. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ κριθίνου ἀλεύρου, ἐπὶ πυρίνου τὸ ἄλφιτον τιθέασι, παρὰ τὸ ἄλφεσθαι, ὅ ἐστιν εὑρίσκεσθαι πολλοῖς, διεύτελον(?). ὡς ὁ ποιητὴς οὐχ οὕτως ἐκλέγεται. ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἄλευρον ἄλφιτον λέγει, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀλεῖσθαι φάναι, ἤγουν φαίνειν καὶ λευκαίνεσθαι, ἢ φρενοῦσθαι(?). ὅθεν μυλήφατον ἄλφιτον, ὅπερ οὐκ ἐξ ἀνάγκης πίτυρον, ἢ πιτυρῶδές ἐστι. δηλοῦσι καὶ τὰ τῶν τροφίμων(?) … κατὰ Παυσανίαν, εἶναι καὶ ἐλαίῳ μεμιγμένα, ἢ διάφορα(?). ὁμοίως καὶ ἡ ἀχίλλεια, μᾶζα ἔχουσά τι

λιπ@. Ὅμηρ@, μιθέντα ἀλοιφῆ. Αἰολεῖ φωνιϰῶς ἡ λέξις ϰαὶ πλήρωσιν, τῶν ἀπὸ πλεονασμοῦ ἀλοιφῆς, ἡ ἐστι λίπος. ἔχει ἐξεμεμαθήϰασιν ϰατὰ τονισμοῦ ἀπτομένου εἰς τὴ ϰόρης, ϰαὶ μαλάσσει τὴν βύρσαν. Ἀλοιῶ, τὸ τύπτω ϰαὶ μεταπατῶ. ὁ μέλλων ἑτεροϰλίτως, ἀλοιήσω. ὡς τύπτω τυπήσω. Ἄλοϰας, βόθυνους, διόδους, αὔλαϰας, ἄλοϰας, αὐλοῦς βαθεῖς, ὅθεν ἡ ἄλω.

Ἄλοκι, τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου, αὔλαϰι. Ἀλοϰίζειν, ἀροτριᾶν. ἡ αὔλαϰας χέειν. Λαϰοφθαλμος. ὁ τὸ ϰατὰ ὄνυχι γράφειν, εἰς λευϰὸν πινάϰιον. Ἀλοιπαθὲς, ϰατάλειπον ἐν ταῖς αἰγαῖς πελάγει. αἰσχίνης ἐν ταῖς ϰατὰ ϰτησιφῶντος. Ἀλόντος, ληφθέντος.

Ἀλόντα, ϰλαπέντα, λειποτάϰτα. Ἄλοξ, ἡ αὔλαξ. Ἄλος, θεσσαλίας πόλις, ἡ μυρμιδόνων, ἣν ἐϰ ἰμμῶν ἀλόντα θεσσαλὸς ἐϰτίσεν ... ἄϰρος. ... φασὶ μεταξὺ λαρίσσης τοῦ ϰρεμαστῆς, ϰαὶ ἐχίνου. ὁ πολίτης ἀλοπίτης, ϰαὶ ἀλοπιεύς. εἰσὶ δὲ ϰαὶ ἕτεραι ἄλοπαι. Ἀλόπην, ἀλέπιον. Ἀλοπιά, ἀπεχθάνω. Ἀλορός, ἄγριος, ϰαὶ γεωργὸς παρὰ θάλασσαν. Ἅλος, οὐ μόνον ἡ φιλιδὲς αὐτοῦ, ἀλλὰ ϰαὶ τὸ ἄχος τῆς πόλεως. ἐϰλήθη ὡς φασὶν ἀπὸ τοῦ ἀθάμαντος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτῷ συμβεβηϰότος ἄλης. ἤγουν πλάνης, ἣν ἔπαθεν εἰς μανίαν ἐμπεσών. χρᾶται δὲ αἰολεὺς πρὸς διασϰολὼν τοῦ ἄλλου ἀντωνυμίας. ἕτεροι δὲ ἱστοροῦσι, θεράπαιναν ἀθάμαντος εἶναι τὴν ἄλον, τὴν μηνύσασαν τῷ οἰϰῷ φρύγειν τὰ σπέρματα. ὡς εἰς μνήμην ἡ πόλις ὠνόμασται. γυνὴ δὲ ἀθάμαντος ἡ οἰϰία, δι᾽ ἧς οἷα ϰατηγγέλθη ἄλλα τε, ϰαὶ τὰ ἐπὶ τῷ φρίξῳ ϰαὶ τῇ ἕλλῃ τετρύφηται. λέγεται δὲ ϰαὶ ἀρσενιϰῶς ὁ ἅλος, ϰαὶ θηλυϰῶς ἡ ἅλος. τὸ ἐθνιϰὸν τοῦ ἅλος, ἀλεὺς. ϰαὶ ἅλιος. ϰατὰ δὲ λόγον, ἀλοῖτι. ἔστι δὲ ἐν μόνῳ φαρβαλίας ϰαὶ φθιωτῶν. Ἁλὸς ἄχνη, ἀφρὸς θαλάσσης. Ἅλες, γενιϰῶς λέγονται οἱ παλαιοί, ὅθεν ἐπὶ μὲν ϰυρίων ὀνομάτων συνθέτων φυλὸν ἀποφέρεται πνεῦμα, οἷον ἀμφίαλος. ἔσαλος. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθετιϰῶν, τὸ ψιλὸν τηρεῖ πνεῦμα, οἷον ἀμφίαλος ἰθάϰη, ὕφαλος, πάραλος. ἀπὸ τοῦ πιοῦντων σημαίνειν, ὡς οἱ παλαιοὶ οὐ μόνον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λέξεων τὸ στοιχεῖον ϰαὶ τὰ φωνήεντα ἐπιταμάλλειν, ἀλλὰ ϰαὶ ἐπαλλέλειπτοι. οἱ γοῦν ἀθηναῖοι, ὥς ϰαὶ αἰθιώδος φασί, τὸ ταῶς τὴν λέξιν ἐπιλέγοντες τι, ϰαὶ ἐλλείπον. ὥσπερ οὖν πάλιν τὸ λαῶς ϰαὶ λαὸς, ϰαὶ τὸ ὅμοιον τὰ ἐπιδασύνουσι. Ἀλοσύδνης, τῆς θαλάσσης. παρὰ τῶν ἁλὸς γενεὰς ἁλοσύνη. ϰαὶ τὸ θηλυϰὸν, ἀλοσύνη. ϰαὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἁλοσύδνη. ὥσπερ τὸ γαθοσυνος, γαθοσύνη. Ἀλοσύδνα, ἡ θεός.

Ἁλὸς χέον. χεῦμα τὸ λεπτότατον φασί. τινὲς δὲ ἀφρὸς τοῦ ἀέρος. τὸ πλεῖον ϰαὶ πτύσμα μᾶλλον, ὑπὲρ ὕδατος ἔχον. ἡ ὑπὲρ ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀφρόν. Ἀλοσύδνην, μίαν ὁ μῦθος εἶναι τὴν ϰηρηίδα. διὸ ϰαὶ ϰαλῶς αὐτὴν λέγει πρὸς ἀπαντῶς ἄλλως μέντοι ϰαὶ ἡ ἀλοσύδνη, ὡς ϰαὶ τὸ ὕδωρ ἁλμυρὸν λέγεται. ἕτεροι δὲ, ἀμφιτρίτην ἐπίθετον αὐτὴν εἶναι. ϰαὶ οὐ δὲ παρὰ τὸ ὕδωρ ἐπιμελοῦντες τὴν λέξιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ σύνθεσιν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. ἄλλοι δέ φασι ϰαὶ πλεονασμῷ ἁλοσύδνην, ὅ ἐστιν ἐν ἁλὶ λαϰμεῖσαι, ὅτι ... δύνουσαι. ἴσον δὲ, ὡς ϰαὶ εἰ μάλιστα ἁλοσύδνης αἱ φῶϰαι πλαστῶς λέγεται φῶϰας ἁλοσύδνης αὐτὰς ὀνομάζουσι τινες, εἴτε νηρηίδας ἁλοσύδνης. διὸ ϰαὶ ἐν ἀρμονίᾳ ἐν μέσαις αὐταῖς ἐϰθεῖσι, ὡς νομίζειν πάνυ μᾶλλον. ἡ δὲ ϰαὶ πολὺ ἀπὸ τῆς ϰτήσεως, ϰαὶ ϰερδαίνειν συνθετιϰῶς οὕτω φράζεται. πρόλαβε γάρ φασι θαλάσσης αἱ φῶϰαι, ὅ ἐστι τέϰνα. γένος γὰρ ϰατὰ ϰυλίνδω ὁ ἀπ᾽ αὐτοῦ, ϰαὶ ἁλοσύδνην. σημαίνουσα δὲ οὐ μία. τὸ νηρηίδων παρὰ τῶν ποιητῶν, ἀλλὰ τὸ ϰαλὸν ἐπὶ ἐϰείνῃ τὴν ἐν τῇ ἰϰάδι. ἐν μὲν τῇ τῇ ὀδυσσείᾳ ἔστω νηρηίδος ὄνομα εἶναι, ἐν δὲ ταῖς ... ϰαλεῖ ἁλοσύδνης. εἰ μὴ ἄρα θαλάσσης εἶναι ἐπίθετον. ϰαλλίμαχος δὲ ἄλλως ὀνομάζει θαλάσσης. μόνος ἰχθύος ἁλοσύδνην λέγει, μετατεθείσης τὴν ἁλοσύδνην. ἡ ἁλοσύδνη θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ δύειν, ὅ ἐστιν ἐν τῇ θαλάσσῃ

ὁρμᾶν. Ἄλοσα, εὗρε. Ἀλοῦνται, ϰρατοῦνται, πολιοῦσιν.

Ἀλουργὶς, πορφυροῦν. Ἀλουργὸς ἐϰεῖ, εἶδος τῆς πορφύρας, ἢ χλαῖνα ἁλουργής ἁλουργοῦς. Ἀλουργεῖ, εἶδος τῆς πορφύρας χλαμύς, ϰαὶ ϰλίνη ἁλουργία. ἐϰ τοῦ ἅλς ἁλός, ϰαὶ τὸ ἔργον. ὁ ἐν θαλάσσῃ ἔργου γινόμενον. Ἀλουργὸν χρῶμα, τὸ πορφυροῦν. ἁλουργὶς δὲ, ἁλουργίδος, τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. ἁλουργὶς γὰρ τὸ πορφυροῦν ἁπλῶς, εἴτε ἔνδυμα εἴη, εἴτε ἱστὸν, εἴτε ἄλλο τι. ϰαὶ ἐπὶ τερηνίοις, οἷον ὁ ἁλουργὸς, ὁ ἁλουργὶς, ϰαὶ τὸ ἁλουργές. ὡς τὸ, ὁ πορφυροῦς, ϰαὶ ἡ πορφυρίς, ϰαὶ τὸ πορφυροῦν. ὥστε ταῦτα ὡς ἐπίθετα λέγεται, ὅθεν πολλάϰις μόνον λέλουται τῷ χρώματος. οἷον χιτὼν ἁλουργὸς, ϰαὶ ἐσθὴς ἁλουργὸς, ἡ χλαμὺς, ἤ τι τοιοῦτον, ϰαὶ ἔνδυμα ἁλουργὲς, ἡ ἱμάτιον, ἢ τι τοιοῦτον. ὥσπερ μέλας χιτὼν, ϰαὶ μέλαινα ἐσθὴς, ϰαὶ μέλαν ἱμάτιον. ἁλουργὶς ϰαὶ πορφυρίς, ὁμοῦ λέλουσί τι, τὸ ἔνδυμα, ϰαὶ τὸ ὑποϰείμενον τοῦ χρώματος. Ἀλουργοπωλιϰὴ, ἡ πορφυροπωλιϰή. Ἀλουργίδας, πορφυρίδας. Ἀλοὺς, ἁλῶσι, ληφθεὶς, ϰρατηθείς. Ἀλοῦσα, ληφθεῖσα, χειρωθεῖσα. ϰαὶ ἀλοῦσα πορθουμένη τε παρ᾽ Ὁμήρῳ, ταύτην ϰατὰ παραλλαγὴν λέλουσιν, ὡς ϰαὶ τὸ πόλεμον ϰαὶ δηιοτῆτα, ϰαὶ πόλεμόντε, μάχην τε. Ἄλοχος χωρὶς τοῦ σ, ὁ ἀπαρατάϰτης, ἢ ὅτι τὸ ἐξ ἰσοῦ ἄλλος. Ἀλοφάζω, στερίζω, παροινῶ. Ἄλοφος, ὁ μὴ ἔχων, ἢ ὁ μὴ ἔχων λόφον. λόφος γὰρ ϰαλεῖται τὸ ἐπὶ ὕψος, ἐπάνω τῆς περιϰεφαλαίας.

Ἄλοχον, ἄγονον ἀχώρον. ἐξ ἄλοχίσι προσλαθεῖν, ϰαὶ λοχευθεὶς τὴν πλευρὰν ἡ πλαστουργὸς μὴ. Ἄλοχος, γυνὴ, γαμετὴ. ἐϰ μὲν πιθανῆς ἀφορμῆς, ἀγόμενος ἐξήγαγεν δημιουργὸς ἰδίως, ἢ ἄλοχον. ϰυρίως δὲ, ἡ ἐϰ παρθενίας ἑτέρῳ λέχους ἀπείρους. τὸ α σημαίνει τὸ ὁμοῦ, ὁ ἅμα, εἴ ἐστιν ὁμόλεϰτος τις σύζυγος, ἡ μετέχουσα τῆς ϰοίτης τοῦ ἀνδρός. Ἀλοῶ, τὸ συντρίβω, ϰαὶ τύπτω, ϰαὶ πλανῶ.

Ἀλπαλαίον, ἀγαπητόν. Ἅλς δύο σημαίνει. θηλυϰῶς μὲν τὴν θάλασσαν, ϰαὶ ϰλίνεται ἐν μόνοις τοῖς ἑνιϰοῖς. ἀρσενιϰῶς δὲ τὸ ἅλας, ϰαὶ ϰλίνεται διὰ ὅλου. Ἄλσεα, ἄλσεα ϰαλὰ λέγει ὁ ποιητής, τὰ ϰήπους, ἤγουν τὰ σύμφυτα χωρία, ἀπὸ τοῦ ἄλσω, ἄλσω αἰολιϰῶς, διὸ ϰαὶ ἀναλοῦται. ὅπου ἀναλδῆ τὰ φυτὰ ἐξυγιαίνεται. ϰαὶ ἐπίπυϰνος εἰς ὕψος ἄλλονται. διὸ ϰαὶ οὐ μόνον ἄλσος ὁ τοιοῦτος λέγεται τόπος ἀπὸ τοῦ ἀλλαδῆ, ἀλλὰ ϰαὶ λόχος ἀπὸ τοῦ λέχους, ὃ δηλοῖ τὸ πνεῦμα, τὸ ἀναγωγὸν ὑγρότητος θρεπτιϰῆς τῶν φυτῶν. Ἄλσος, φονιϰὸν, ϰαὶ λόχμη, ὁ σύνδενδρος τόπος. ἐπὶ δὲ αἰολιϰὴ λέξις, διὸ ϰαὶ ψιλοῦται. ψιλωτιϰοὶ γὰρ ὥσπερ ἴωνες ϰαὶ αἰολεῖς. ϰαὶ ἄλσος λέγεται, παρ᾽ οἷς ἄλσεται τὰ δένδρα. ϰαὶ ἄλσος, ὁ σύνδενδρος τόπος. ϰαὶ τὸ ἄλσος ἐξ ἄλσου ἐπεὶ ἐν τῷ ὀλυμπιαϰῷ ἀλσείῳ, ϰαὶ τῆς χώρας τῆς διὰ ϰωμῳδιῶν, ϰατεσϰάπτησαν. Ἀλσιῶν, ϰηπίων. Ἄλση, ϰαὶ τεμένη, ϰαὶ ὁ περὶ αὐτὰ ϰύϰλος, ϰαὶ περίβολος, τόποι εἰσὶν οἱ θεοῖς ἀνειμένοι. Ἀλσηΐδες ϰαλοῦνται νύμφαι, αἱ ἐπὶ τὰ ἄλση. αἱ δὲ ἐπὶ τὸ δένδρον, ἀμαδρυάδες. αἱ δὲ ἐπὶ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων, ναιάδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσϰημάτων, ἐπιμηλίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, ὀρειάδες. ϰαὶ εἰς πάντας ὁμοίως δὲ ϰαὶ αἱ ἐπὶ τὰ ἑλῶν, ἑλειονόμοι. Ἀλσίνη, βοτάνης εἶδος, φύλλα δὲ ἔχουσά τι ϰαὶ ὑγρὸν ἴσον στ, παραπλησίως τῇ ἑλξίνῃ. ὅθεν πρὸς τὰς γυιόσεις ἁρμόζει φλεγμονάς. Ἄλτιον, ὄνομα ὄρους. Ἀλτεῖ, ἀτρεῖ. Ἀλτῆριον, ὁ ἀπὸ τῆς χειρός. Ἀλτὴρ, ϰαὶ ἀλτῆρες, ϰατασϰεύασμά τι ὃ ϰέχρηνται οἱ συμπαιγνοῦντες ἐν ταῖς γυμνασίαις, παρὰ τὸ ἅλλεσθαι. βαστάζοντες γὰρ αὐτὸ, ϰαὶ περιφέροντες, ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. οὕτω μεθόλιος. ὁ δὲ φίλων ἐν τῷ περὶ γυμνασίων λαλεῖ, ἀπὸ τοῦ ὄργανον, ϰατὰ φωνήν. Ἀλτ, ϰαθάλατ. ἅλμασι τὸ πηδᾶν. ϰαὶ ἀλτ, ὥρμησε. ϰαὶ ἀλτ πολλάϰις ἀλμυρῷ. ϰαὶ ἀλτ χαμᾶζε, ἀντὶ τοῦ ἐπήδησε χαμαί, ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι, ἀλοῦμαι, ἀλέμην, ἄλτο. ἄλτο ἰωνιϰῶς, ϰαὶ ϰατὰ συγϰοπὴν ἀλτ. διὸ ϰαὶ ψιλοῦται, ὡς ὁ πατρὸς, ὁ ἐμὸς πατρός. Ἀλτὲς ϰαὶ ἴλφες, ὁ μιθύς. Ἀλυάτης, λυδῶν βασιλεὺς. ὃς ἦρχε τὰ πολέμια γενναῖος. τινὲς δὲ διὰ δύο λ γράφουσι τὸ ἀλυάτης. ὁ οἰϰήτωρ, ἀλυατ-

τος τὸ μὲν εἶναι ἀντωνυμίαν, τὸ δὲ ὄνομα. ἡ γὰρ ἀντωνυμία, ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνεται. τὸ δὲ ἄλλο ἀνάπαλιν. ἢ δεικτικὸν, οἷον αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνος, καὶ τὰ λοιπά. ἢ δεῖξιν σημαίνει ἢ ἀναφοράν. τὸ δὲ ἄλλος οὔτε δεῖξιν σημαίνει, οὔτε ἀναφοράν, ἐστὶν ὄνομα. Ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἄλλλος, κατὰ συγκοπὴν ἄλλος. ἀναφορικὸν γάρ ἐστι τῶν ὡρισμένων προσώπων. οἷον, ἄλλος οὐκ ἐγὼ, ἄλλος οὐ σύ. Ἄλλος ἄλλον, ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἄλλοτε μὲν φησι πίλει ὁμήρῳ, ἄλλοτε μάτην. ἐπὶ τοῦ ποτὲ μὲν διαπραττόντων, ποτὲ δὲ μὴ πραττόντων. Ἀλλοτρίωσις, χωρισμὸς οἰκείων. Ἀλλότριος, ξένος, ἀγνοούμενος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγνωστος, ὁ ἄλλων ὅρων ὑπάρχων. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ̄ ἀλλότριος. Ἀλλότριος φώς, παρ' Ὁμήρῳ, ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ πολέμιος. Ἀλλότριον ἀμᾶν θέρος, ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. Ἀλλοτριῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, τὴν πίστιν ἀλλοτριῶ. ἀλλοτριοῦμαι δὲ γενικῇ. Ἀλλοφρονέοντα, ἀντὶ τοῦ ἐξεστηκότα φρενῶν λέγουσιν οἱ παλαιοί. κρεῖττον δὲ εἰπεῖν, τὴν ἠλλοιωμένην τῶν φρενῶν. τὸ δὲ εἰπεῖν ἀλλοφρονοῦντα, παρ' ὃ πρῶτον ἔφρονε, κακίζεται τοῖς παλαιοῖς. ἔστι μὲν τὸ παραφρονεῖν, φρενῶν λυομένων. καὶ αὐτὸ τοῦτο κατὰ ... τῶν φρενῶν, κατὰ τὸ νόμον ... ὁ ὥσπερ ἐρρέθη ἀλλοφρονῶν, ὁ ἀλλότριος τῶν φρενῶν ἑρμηνευθείη ἄν. οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἰατρικοῖς ἐπιζητεῖν ἀλλοφράζοντας, οὐδὲν ἕτερον δηλοῦσιν, ἀλλὰ σημαίνουσι τοὺς ἄλλοτε ἀλλοφράζοντας, καὶ μηδὲν ὅλως διαφρονοῦντας. Ἀλλ' ὅ τι οἱ, τέσσαρα μέρη λόγου. ἀλλὰ σύνδεσμος, τὸ ὅ ἄρθρον, τὸ τί ὄνομα ἀόριστον, τὸ οἱ ἀντωνυμία.

Ἄλλο τι, ἐν ἐρωτήσει, ἀττικοί. Ἀλλόπτων, ἀντὶ τοῦ ὅλον τὸ σῶμα. Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας ἀφεὶς, τὰς δὲ ἑτέρων περιεργαζόμενος. Ἀλλοτριοπραγεῖν, ἐχθροῦ βουλεύεσθαι. ἐσημειοῦντο γὰρ τοῦτο, τό, Καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ φείσαι τοῦ δούλου σου, πτέρυγι τοῦ Δαβίδ. Ἀλλοτριοῦσαι, μεταθεῖναι.

Ἀλλοτριονομοῦντες, ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες. ἢ ὅλως, ταὶ ... μὴ προσηκόντως διανέμοντες. Ἀλλότριος φώς, ὁ πολέμιος ὡς ἀνήρ. Ἀλλόφασις, θόρυβος, ταραχώδης. Ἀλλοφωνεῖν, τὸ ἑτεροχωρεῖν. ἢ οὐχ ὑποφέρειν βάρος. Ἀλλοφάνεις, ὑπ' ἄλλου πεφασμένοις, ἢ ἀνηρημένοις. Ἀλλοφρονοῦντες, ἀλλαχοῦ τραπέντες. Ἀλλόφρων, ἐν ἀμηχανίᾳ ὤν.

Ἀλλόφυλος, ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς, ὁ ἀλλογενής. Ἀλλοφρονέων, ἐξεστηκώς. ἢ ἀμφιβάλλων, ἄλλα διανοούμενος. οἱ δὲ, παρακόπτων. Ἄλλυδις, ἀπὸ τοῦ ἄλλῃ, ἤγουν ἀλλαχοῦ. καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἅμα τὸ ἄμυδις, ἤγουν ἅμα ἢ ὁμοῦ. ἢ ἄλλυδις, ἄλλη μεταλλαγῇ ἄλλο, ἐπ' ἄλλο ἀλλαχῇ. Ἀλλύει, ἀναλύει. Ἀλλοστρατεῖ, στρατεύεται, διαφθείρει. Ἄλλως, ἀργόν. ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην. καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρόπως. ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην εὐφήμως πέφρασται. ὃ γὰρ μὴ κατὰ σκοπὸν, ἢ κατ' εὐχὴν ἀποβαίνει, ἀλλ' ἑτέρως, ἄλλως ἀποβῆναι φαμὲν, κατὰ τοῦτο δηλαδὴ ματαίων ἔργων, ὅ ἐστι ματαιότατα. διὸ καὶ ἀναγκαίως, ἀντὶ τοῦ μάτην νοεῖται τὸ τοιοῦτον, διὰ τὴν εἰς ματαίαν ἐκφορὰν τοῦ πράγματος ἀποβάσεως. ἢ ἄλλως, εὐήθως, ἤγουν ματαίως. καὶ Ὅμηρος, Σπάρχοι ἄλλως γε πατὴρ ἐμὸς ... πολιός. οἱ δὲ ἀττικοὶ εἰώθασι προστιθέναι τὴν τε, λέγοντες ἄλλως τε. Ἀμφοτέρως, Ἄλλως ἂν ἐξαπατώμεθα. ἄλλως τε μάλιστα. καὶ ἄλλως ἄλως, ἐπὶ τοῦ μάτην ποιούντων. καὶ ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ, ἐπὶ τοῦ μάτην ἐν λόγοις ὑποδύντων. Ἀλλ' ὥς ἐς, παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ὅπως, ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ πάντως, καὶ λίαν. Ἀλλάττω, ἀντὶ τοῦ ἀλλάσσει. Ἅλμα, πήδημα. καὶ ἡ πρώτη τῶν ἐμβρύων κατὰ τὰς κινήσεις, παρ' Ἱπποκράτει. καὶ ἅλμα πελασγικὸν, τὸ θετταλικὸν πήδημα. πελασγικὸς γὰρ καὶ θετταλὸς ὁ Ἀχιλλεύς. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία, τοιαύτη ἐστίν. ἱστορία.

Χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν προαποβάντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ Τροίαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων, πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. προπαθόντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου, ὁ ἀναιρεθεὶς ὑφ' Ἕκτορος, ἦν ἀγ... τινὸς, Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου πατρὶ παιδευθεὶς, ὕστερον ἀποβαίνειν τὴν Ἰλίαν. πῶς σφοδρῶς πηδήσας, πλήττει τὴν γῆν, καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς ἀνέδοσε, ὥς φησιν Ἀντίμαχος. ... ῥοιο μελαίνης ὑφ' οὗ ... Πηλείδας ἀπόρουσεν ἐλαφρὸς ... τι αἰγιαλός. Τοῦ δ' ἐμπεδὸν ποδῶν κρήνη γένετ' ἀενάουσα. καὶ Σύνδος φησὶ, διὰ τὸ ... πήδημα ποιεῖν. Ἄλμυρος, ἀνάμμος. Ἀλμαῖον, ἀνα... Ἀλμάδες, αἱ κολυμβάδες ἐλαῖαι, καὶ αἱ ἐκ σιτανίου γεγονυῖαι. Ἀλματῆραι, τὰ παραθαλάσσια χωρία. Ἅλμη, ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός. Ἀλμήτην, ἀλάμηκον. Ἁλμυρὸν ὕδωρ, ὥσπερ τὴν θάλασσαν λέγει περιφραστικῶς. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν οὔτε τὸ ἁπλῶς ὕδωρ εἶπεν ἂν θάλασσαν, οὔτε τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ. εἰ γὰρ καὶ ὁ λοιπὸς αἶσο ὕδωρ ἁλμυρὸν πιὼν ἀπόλωλεν, ἀλλ' οὐ θάλασσαν ἐξέπιε. βραχὺ δέ τι αὐτῆς. ὁμοῦ πίνων τὸ ἄποτον ἁλμυρὸν ὕδωρ, εἶπεν ἂν θάλασσαν. Ἁλμυρὰ δάκρυα, χαλεπὰ, πικρά. Ἁλμυρίδες, αἰγιαλοί, καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλλον. Ἁλμυρόν, ἁλικόν.

Ἄλξ, ἡ δύναμις, ἀπὸ τοῦ ἀλκή. Κανών. Τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς κη θηλυκῶν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ η̄ καὶ τροπῇ τοῦ προκειμένου κ̄ εἰς ξ γίνεται, ὡς φοίνικη φοῖνιξ, φρίκη φρίξ, κρόκη κρόξ, πνύκη πνύξ, τὸ ἐν Ἀθήναις βουλευτήριον. οὕτω καὶ ἀλκή, ἄλξ. οὕτω Μεθόδιος. Ἀλοᾶν, τὸ ἐπὶ τῆς ἅλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς στάχυας. καὶ ἀλοιᾶν, τὸ τύπτειν. Ἄλογα, ἄρρητα, Σοφοκλῆς Θυέστῃ. Ἀλογία, παρακοή, ἀταξία, ἀφροντισία. Ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος, εὐθὺς συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν. Ἀλογίσαντες, τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες. Ἀλογιστεῖ, μωραίνει. Ἀλογεῖν, ἀφροντιστεῖν. Ἄλογος ὄρεξις, ἡ ὀργὴ, καὶ ἡ ἐπιθυμία. Ἀλογοῦσι, ἀφροντιστοῦσι, λόγον οὐκ ἔχουσι.

Ἀλογευθῆναι, μωρευθῆναι. Ἀλογήσας, καταφρονήσας, ὀλιγωρήσας. Ἀλογίας δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες, λόγον οὐ διδόντες, τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. Ἀλόγιστα παροιβῶμεν, ἀδικητα κακὰ βαστάσομεν. Ἀλογῆσαι, ἀφροντίσαι, παραλογίσασθαι. καὶ ἀλογήσαι, ἀμελήσαι, οὐ φροντίσαι.

Ἄλογχον δόρυ, τὸ σιδήρεον, θρακικῶς. Ἄλογος, μωρός. Ἀλογχεῖν, ὀλόγχας μιμεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἔθνος Θρακῶν. Ἀλογῶ, τὸ ἀφροντιστῶ, καὶ καταφρονῶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀλογῶ τῶν ἀπειλῶν σου. Ἄλογοι ἐρωτικοί, οἱ μὴ ἐξελέγχοντες τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς. Ἀλοητός καὶ ἀλοητὸν καὶ ἀλωητὸν, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. Ἀλοή, πικρίς οὕτω καλουμένη, καὶ ὁ ταύτης χυλός.

Ἀλοιάσω, προϋπάρχον μετὰ τοῦ ... ἀλογίζω, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸ λόγος, ἐλέγχει τοὺς παρασημειουμένους, ὡς ὁ ... λέγων μὲν οἶδε, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸν λόγον οὐκ οἶδε. Ἀλοία, ἔτυψε. παρὰ τὸ ἀλοιάω ἀλοιῶ. ὁ παρατατικὸς ἠλοίαον ἠλοίων, ἠλοίας, ἠλοίαε ἠλοία, καὶ ἰωνικῶς ἀλοία. Ἀλοιῶ, ἀλοιμαι. ἡ μετοχὴ ἀλοῶν ἀλοῶντος. τὸ εὐκτικὸν, ἀλοίην ἀλοίεις ἀλοίει.

Ἀλοία, ἀλοῖα, ... διὰ διφθόγγου δεῖ γράφειν κατ' ἀρ... καὶ οὐχ ἀλωὴ, ἀλωά. τὸ δὲ ἀλίσκεται ποτὲ μὲν μετοχῇ, ποτὲ δὲ ὀνόματι συντάσσεται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ γενικῇ, τότε ὡς αἰτία λαμβανομένη. οἷον ἑάλω κλοπῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα κλοπῆς. ἑάλω φόνου, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα φόνου. καὶ ἑάλω κλέπτων, καὶ ἑάλω ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων φώρια. Ἀλοίην ἄν, ληφθείην ἄν. Ἀλοιῶν, τύπτων, ἐξ οὗ καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ μητραλοίας, ὁ τὴν μητέρα. Ἀλοιταί, αἱ κοιναὶ ἁμαρτωλαί, πόρναι. Ἀλοιτήσετε, τὴν κοινὴν ἀνδρῶν ... ἡ χρῆσις καλεῖ. Ἄλοιτο, κινοῖτο, ὁρμοῖτο. Σπεύδοι μαλακοὺς ... ἄλοιτο πόδας. Ἀλοιμούς, τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις, ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Ἀλοιτός, ὁ ἁμαρτωλός, πόρνος. Ἀλοίματα, χρίσματα. Σοφοκλῆς. Ἀλοίτους, ... καὶ θρασεῖς, ... καὶ ἀρτιμελεῖς. Ἀλοιφὴ, τὸ

εἰς ἀλλήλους πολεμίζομεν, εἰς ἀλλήλους πολεμίζετε, εἰς ἀλλήλους πολεμίζουσι. καὶ ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης, καὶ Θουκυδίδης, Καὶ πολλοὺς ἀλλήλων ἐπιβουλεύειν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. καὶ ἀλλήλους τρεπόμενος καὶ [illegible] ἐτρώθη, πλανηθεὶς καὶ ἐπιχλεύσας ἀλλήλους ἐφόνευσαν. καὶ ἐπὶ θηλυκῶν λέγομεν ἀλλήλων, ἀλλήλαις, ἀλλήλας. καὶ ἐπὶ οὐδετέρων ὁμοίως ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλα. αὗται δὲ αἱ τρεῖς πλαγίαι, οὐκ ἔχουσιν εὐθεῖαν, οὔτε ἑνικὸν, οὔτε δυϊκὸν, οὔτε πληθυντικὸν, οὔτε κλητικὰς ἔχουσιν.

Ἄλθω, λάχανον ἐστὶ, ὃ ἐπὶ τοῦ φαρκῶντος [illegible]. ἐξ οὗ ἀλθαινοῦ χωλείας. Ἀλλοιωτὰ ἄλλως, ὡς ἔτυχεν. Ἄλλικα, χλαμύδα, ἐπιπόρπημα. οἱ δὲ περίδα χλαμύδος ἀμφιλοχίσας.

Ἀλλ' ἴθι, ἀλλὰ ἐπειδὴ ... Ἄλλα συνουσίς, ἄλλα [illegible].

Ἀλλαλίζειν, τὸ ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν. Ἀλλᾶσαι, ἀνατρέψαι. Ἄλλιξ, ἀλλῆκα, ἀλλίκα, ἄλλαξ, καὶ ἄλλιξ. σημαίνει δὲ κατὰ Θετταλοὺς, τὴν χλαμύδα. Καλλίμαχος ἄλλικα χρυσείην ἐρχομένην ἐνέπασι. σημαίνει δὲ καὶ ἐπιπόρπημα. οἱ δὲ περιφόρημα, ἄλλαξ καὶ ἄλλαξ, καὶ τροπῇ ἄλλιξ, παρὰ Εὐφορίωνι, χιτὼν χειριδωτός. Ἄλλικα, χλαμύδα πορφυρᾶν. Ἀλλόβρυχος, εἶδος διαστατικὸν γαλακτικόν. Γελύβιος δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλλον ἀμείβεσθαι. Ἀλλογνῶν, ὁ παραφρονῶν, παρ' Ἱπποκράτει.

Ἀλλογνῶν, μὴ ἐπιγινώσκων. Ἀλλογνώτας, ἀγνοήσας.

Ἀλλόγνωτος δῆμος, ἢ ὁ πολέμιος, ἢ ὁ ἄλλα γινώσκων ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ ὁ ἄλλοις καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκόμενος. ἐκ τοῦ γνωτὸς δὲ σύγκειται ὁ ἀλλόγνωτος, ὃν γνωτὸν φασὶν οἱ ὕστερον. δοκεῖ δὲ ὁ ἀλλόγνωτος μᾶλλον εἶναι ὁ ἄλλοις γνωτός. γνωτοὶ κατὰ γένος εἰσίν, παρὰ τὸ γνωτὸς, ὅτι οἱ ἀδελφούς. ἄλλως δὲ οὐκ ἐμέλλεν ἂν Ὅμηρος εἰπεῖν, Ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄγνωστον ποιοῦσιν. ὅτι δὲ ὅμως καὶ γνωτὴν λέγεται τὸ γνωστὸν, δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς, ἐν [illegible], Γνωτὰ οὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθετε. καὶ ἀλλογνώτων, ξένων. Ἀλλοδαπὰ, ξένα, ποικίλα. Ἀλλοδαπὴ, ἡ ξένη.

Ἀλλόλημα, ὑπόλημα. Ἀλλοειδὴς, ὁ ξένον ἔχων εἶδος, καὶ ἀλλόμορφος. Ἀλλοδαπὸς, ὁ ἐν ἄλλῳ ἐδάφους, Φαινῶδες [illegible] τοῦ φιλοῦ εἰς δασύ. τοῦτο δὲ οἱ παλαιοὶ παρέλαβον, καὶ εἰς τὸ ἀμοδαπὸς καὶ ἐνδαπὸς, καὶ εἴ τι ὅμοιον. ἔστι δὲ τὸ παλαιὸν ἀλλοδαπὸς, ὁ ἐν ἄλλῳ δαπέδῳ. Ἄλλο. μετὰ τοῦ ἐ συντάσσεται. οἷον, ἄλλο τοῦτο ἐκεῖνο, καὶ ἄλλο ἐπὶ φύσεως λαμβάνεται. οἷον, ἄλλο ἄνθρωπος, καὶ ἄλλο ἵππος. Ἄλλοθεν. σεσημείωται ἐν τοῖς παλαιοῖς, ὡς προπαροξυνόμενον. οἱ καὶ λέγουσι [illegible]. τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα ἀπὸ τοῦ ὁ μόνου παραλήγοντα, παροξύνονται, κυκλόθεν, ἐκτόθεν, αἰνόθεν, ἀβυδόθεν. τὸ ἄλλοθεν, πόθεν, οἴκοθεν, προπαροξύνονται. διὸ δὲ ἀόριστά εἰσι. καὶ [illegible] ταύτην σημασίαν ἀναδέχονται. ἕτεροι δέ φασι προπαροξυνόμενα, ὡς πάντα τὰ εἰς θεν παροξύνονται χωρὶς τῶν ῥηθέντων τριῶν ὡς συνημμένων. Ἄλλοθι, ἄλλοθεν, ἄλλοσε διαφόρως, ὁ ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόθεν, ἀλλαχόσε. Ἀλλόθροοι ἄνθρωποι, οἱ [illegible] καὶ ἄλλα θροοῦντες, ὅ ἐστι λέγοντες, παρὰ τὰ ἐλληνικά. ἢ ἀγνῶτες, καὶ ὑπὸ ἄλλων θροούμενοι, ὅτι λαλούμενοι. εἴρηται δὲ καὶ ἀλλόγλωσσοι λεγόμενοι. ἔχει τὴν εὐθεῖαν τῶν [illegible] ἀλλόθροος, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀθρόος ὁ ἀθρόος. οὐ πρὸς διαστολὴν, ἀθρόος, ὁ συνηθροισμένος παροξύνεται. Ἀλλοπρόσαλλος, διγνώμων, διπρόσωπος, ὁ εὐμετάβλητος, ἀνάρμοστος.

Ἀλλόνησος, νησίδιον ἐν τῷ αἰγαίῳ πελάγει. Ἀλλοιᾷ, ἀνοσιοῖ. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγεται. καὶ ἀλοιᾷ, μετατυποῖ. Ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ μὲν ἄλλοι. Ἄλλοι μὲν ῥα, ἄλλοι μὲν δή. Ἀλλοιοῦται, ἄλλος ἐξ ἄλλου γινόμενος μετασχηματίζεται. Ἀλλοῖος, ὁ ἠλλαγμένος, ὁ ἀλλοδαπός. Ἀλλοιοῦσθαι, μετασχηματίζεσθαι.

Ἀλλοιοσχημόνως, τρέπεται ποικίλως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ἀλλοίως, ἀλλοιοπαθῶς. Ἀλλοῖον, ἐπὶ ποιότητος. οἷον τὸ λευκὸν πτερὸν, τοῦ μέλανος. Ἀλλοιῶ, τὸ τύπτω καὶ μεταποιῶ. ὁ μέλλων ἐτεροκλίτως, ἀλοιάσω, ὡς τύπτω τυπτήσω. ἐκ τοῦ ἄλλος γίνεται ῥῆμα ἀλλοιῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀλλοιῶ. τουτέστιν, ἀφ' ἑτέρου ἕτερον ποιῶ. καὶ ἀλλοιοῦ, ἀμείβω, ἐξαλλάττω, μεταλλάττω, ἐναλλάττω, μεταβάλλω, μεθαρμόζω, τρέπω. ἐπὶ τοῦ ἀγνοοῦντος ταῦτα λέγονται. Ἄλλοις, τισὶν ἄλλοις. Ἀλλοῖον, ἐκ ἄλλου. καὶ ἀλλοιῶ, τὸ τύπτω. Ἀλλοιῶ περισπωμένως, τὸ μεταποιῶ. Ἀλλοίωσις, ἤτοι, ἐναλλαγή. κατὰ πολλοὺς δὲ γίνεται τρόπους. καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων, καὶ περὶ ἀριθμοὺς, καὶ περὶ πτώσεις, καὶ περὶ ἐνεργείας, καὶ πάθη, καὶ χρόνους. καὶ περὶ γένη μὲν ὀνομάτων, οἷον, πᾶσα ὁ ἐλλὰς ἐστεφανοφόρει, ἀντὶ τοῦ οἱ ἕλληνες. περὶ ἀριθμοὺς, οἷον, νίκα ὁ παιδίον τὴν τραίαν, ἀντὶ τοῦ οἱ [illegible]. περὶ δὲ πτώσεις, Μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. ἐπὶ αἰτιατικῆς γὰρ εἰς εὐθεῖαν μετέπεσεν. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον, οὐκ ἔτι μεμνήμεθα. περὶ δὲ, χρόνους, ὡς τὸ, Γαράζομαι δύο ἐρῶντας μάρτυρας. ἰστέον ὅτι ἀλλοίωσις μὲν λέγεται, ἡ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή. μεταβολὴ δὲ, ἡ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἐπὶ τὸ κρεῖττον. ἡ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ κρεῖττον, ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον, τροπὴ λέγεται. Ἀλλοιοπαθεῖς, ἀντὶ τοῦ ἀλλοτι λέγουσιν. Ἀλλόκοτα, ἀνταλλαγέντα, ἐναντία, ἀκατάστατα, ἀλλοφυῆ, ἐξηλλαγμένα, ἰδιόκοτα ἐξ ἄλλων. Ἀλλόκοτον, τὸ ἀνόμοιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀνομοίου συνεστὼς, ἀλλότοκον, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἀλλόκοτον. ὃ παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, καὶ μὴ κατ' αὐτὸ ὂν, ὡς τοῦτο [illegible]. σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὁρμὴν, καὶ [illegible] κατ' ὑπερβιβασμόν. καὶ σκότω, σκότος, καὶ [illegible]. σημαίνει δὲ τὸ πρόσωπον λόγος. καὶ τὸ ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον, καὶ ἀλλόκοτον, τερατῶδες, ξένον, ἄτοπον, ἀλλοφυὲς, ἐξηλλαγμένον, καὶ ἰδιότροπον. Ἄλλο, ἀλλοῖον. Ἄλλομαι, δασύνεται, ὅ δηλοῖ τὸ πηδῶ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλτο ψιλοῦται. τάχα μὲν καὶ ὡς αἰολικόν. μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, διὰ τὴν τούτων ἐπιφοράν. τὸ γὰρ ἀ λῦγον εἰς λ ἐπαγομένου ἐκ τοῦ τῆς τρίτης συζυγίας συμφώνου, ἤγουν τοῦ λ, ἢ δ ἢ τ, ψιλοῦται. οἷον ἀλδαίνω τὸ αὔξω, ἀλθαίνω τὸ θεραπεύω. ἄλσος. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἄλτ, ἀντὶ τοῦ ἐπήδησεν. Ἀλλομένου, ἀντὶ ῥέοντος, ἢ βλύζοντος. Ἄλλομος, τυφλός. Ἄλλον μὲν ἐκεῖνον, ἄλλον δὲ τοῦτον. Ἄλλ' ὁ μὲν, ὁ μὲν ἄλλος. Ἄλλον ἐρῶντα, ἀνέραστον.

Ἀλλοπρόσαλλος, εὐμετάβλητος. Ἀλλοπατρίους, ἀλλοφύλους. Ἀλλοσαλίτος, ἀλλόφυλος. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἐπὶ θεοῦ παροιμιώδης ἐλέχθη, ἄδηλον ἢ ἐπὶ τῷ ἰδαίῳ δακτύλῳ ἡρακλεῖ ἐρρέθη, ἢ τῷ τῆς ἀλκμήνης. Αἴλιος Διονύσιος τοῦτό φησι. Παυσανίας δὲ ἱστορεῖ, ὅτι ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, παροιμιῶδες ἐπὶ θεοῦ, ἢ ἐπὶ τῶν ἰδαίων δακτύλων. οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ αἰγυπτίῳ ἡρακλεῖ, οἱ δὲ ἐπὶ τῷ τῆς ἀλκμήνης. Ἄλλος ἐπὶ πολλῶν, ἕτερος ἐπὶ δυοῖν. ἰστέον ὅτι τὸ ἄλλος κλητικὴν οὐκ ἔχει. οἷον ἄλλε. ἡ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως μάχεται τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὀνόματος. ἡ γὰρ κλητικὴ, πρὸς παρὸν ἐστὶ πρόσωπον καὶ γνωριζόμενον. τὸ δὲ ἄλλος, ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπόν. ὁμοίως καὶ αἱ κλητικαὶ τῶν πυσμάτων, τοῦ ποῖος, τίς, πόσοι, ἐκλελοίπασιν. ἐπειδὴ τὰ πύσματα, περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνοουμένων γίνονται [illegible]. αἱ δὲ κλητικαὶ παρόντων εἰσὶ, καὶ γνωριζομένων προσώπων κλήσεις.

Ἄλλος προσώπου σημαντικόν ἐστιν, ἤγουν ὑποστάσεως. οἷον ἄλλος Πέτρος, καὶ ἄλλος Παῦλος. τὸ ἄλλο δὲ, τὴν κατὰ φύσιν διαφορὰν σημαίνει. οἷον ἄλλο ἄνθρωπος, καὶ ἄλλο ἵππος. τὸ δὲ ἀλλοῖον ἐπὶ τῆς κατὰ φύσιν διαφορᾶς τίθεται. τὸ γὰρ ἀλλοῖον ποιεῖ.

Ἄλλος, ὄνομά ἐστιν, ἢ ἀντωνυμία; εἰσὶ μὲν τινὲς λέγοντες, μὴ ἔλαττον αὐτὸ εἶναι ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄνομα. ἐπειδὴ ὃν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ ς ἐκεῖνο καὶ τοῦτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἄλλος, ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖ τὸ οὐδέτερον. συσσημαίνεται τὸ ἄλλο, καὶ τοῦτο, καὶ τὰ ὅμοια. ἕτεροι δὲ λέγουσι τοῦ

παραπλήσια σημαίνει ἀλλ᾽ ὅμως. λέγεται παρ᾽ ἀττικοῖς. ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, Ἀλλά γε μοῦνοι ταῦτα λεγώμεθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καί. εὑρίσκεται παρ᾽ ἀττικοῖς λαμβανόμενος ἀντὶ τοῦ γάρ, μετὰ τοῦ γε. ὡς καὶ Σοφοκλῆς, Ἀλλὰ τὸ βούλεσθαι τὰ λέοντα πολλά. ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος ἀκολουθικῶς κεῖται, ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβάνεται.

Ἀλλὰ καὶ ὡς, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ ὅμως. Ἀλλ᾽ ἄγε, ἀντὶ τοῦ ἀλλ᾽ ἀνάστηθι. Ἀλλὰ δή, ἀλλ᾽ ὅμως. Ἀρχιραίοντος δὲ ὁ λόγος. μὴ δῆτ᾽, οὐχί. Ἀλλὰ τί πάθω, ὑποτακτικὸν ἐπ᾽ ἀπορίαις λαμβανόμενον, καὶ οὐ μέλλον ὁριστικόν. οἴμοι τί φήσω. καὶ ὦ μοι τί χρήσομαι, παρ᾽ Ἀριστοφάνει. οἱ γὰρ ἀττικοὶ εἰώθασιν ἐπὶ ἀπορίας ὑποτακτικοῖς χρῆσθαι. Ἀλλὰ χρή, ἀντὶ τοῦ ἴσως. ὅπερ δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ τὸ μάλα. Ἀλλὰ καλῶς, μηδ᾽ ὕβρεως. Ἀλλὰ νῦν οἱ θεοὶ παρῶσι συνίστασθαι. τὸ ἀλλὰ νῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ ταχέως, ἡ φρασολογία φασίν. Ἀλλ᾽ ἄγε, ἰσόδυνον καταχρηστικοῦ ἐστι, καὶ τὸ καταχρᾶσθαι. Ἀλλὰ καί μοι ταῦτα περὶ δρῦν. Ἡσίοδος. παροιμία ὅταν τις μακροὺς λόγους αὐτὸν καταπείγοιτο περὶ ἄλλων λέγων, ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς ἄλλοις χρῆται. καὶ οὗτος οὖν ἀφεὶς περὶ τῶν προκειμένων αὐτῷ λέγειν, ἤτοι τῆς τῶν θεῶν γενέσεως, ὅπως αὐτῷ αἱ μοῦσαι δάφνης ἔδωκαν κλάδον λέγει.

Ἀλλ᾽ ἄγετε. τὸ ἄγετε ῥῆμα ἐστὶν ἢ ἐπίρρημα, ὃ λέγομεν ἐπίρρημα. ἀλλὰ κανών ἐστιν, ὁ λέγων, τὰ ἀριθμὸν ἀναδεχόμενα μετὰ τῆς διαφόρου τῶν προσώπων καταλήξεως, ῥήματα εἶναι, καὶ ὀφείλομεν εἶναι ῥήματα. ἀλλ᾽ ἕτερος κανών ἐστιν, ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπίρρημα. ἐπειδὴ γὰρ τὸ δεῦρο ὁμολογουμένως ὂν ἐπίρρημα, ἐχόμενον δὲ προστακτικῆς ἐννοίας, κατὰ συνεκφώνησιν ἀριθμὸν ἐδέξατο. ὡς ἐν τῷ, Δεῦτε φίλοι τὸν ξεῖνον εἰρώμεσθα, οὕτω τὸ ἄγε ἐπίρρημα ὄν, κατὰ συνεκφώνησιν ἀριθμὸν τοῦ ῥήματος, ἔχει πληθυντικῶς τὸ ἄγετε. Ἀλλ᾽ ἄγε, τίμησον μὲν φιάλας, κεράσασθαι δ᾽ οἶνον. ἔθος ἦν ἀρχαῖον, λαβεῖν ὁ ποιητής. μέλλοντες γὰρ κοιμηθῆναι μετὰ τὴν θυσίαν οἱ παλαιοί, ἔσπενδον τὸ ὕστερον φιάλας, κατὰ ἔθος ἑσπερινὸν ἀττικῶν, βάλλοντες ἐν πυρί. ἐπίνομον δὲ αὐτὰς ἀθροοῦντες θεοῖς, ἢ τῆς δυσφημιῶν καθαιρόντων ἑαυτούς, ἢ διὰ κράτιστον τὸ μέλος ἢ φωνῆς. ἢ καὶ διὰ τὰ ῥηθέντα θεοῖς ἀντιθεῖσαν, ὡς ἐπὶ μαρτύρων αὐτῶν λαληθέντα. ὁμιλεῖ καὶ κατὰ τὸ οὖς τῶν ἱερωμάτων ἐσόμενον, τὴν θύραν οἰκονομοῦντες ἀπόλλων. ἢ διὰ κρύπτειν τὰ ἐν συμποσίῳ σιγᾶν. ὅθεν ἡ παροιμία, μισῶ μνήμονα συμπότην. ὅ ἐστι τὸν τὰ ἄξια σιγῆς ἐν μνήμῃ ἔχοντα, καὶ ἐκκαλύπτοντα. Ἄλλαγμα, ἀντάλλαγμα. ὡς ὁ Προφήτης φησί, Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν. καὶ ἄλλαγμα, ὁ βαπτιζόμενος. Ἀλλαγῶν, ἀμοιβῶν. Ἀλλάμπειν, τὸν ἥλιον, διὰ ἀναλάμπειν. εἰ δέ, ἐπιχειρίδιον δαίμονα. Ἀλλανής, ἀσφαλής. λάκωνες. Ἀλλᾶντα παρὰ τῷ κωμικῷ. Ἡρωδιανὸς ὀκτὼ βαρύνειν, κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν περισπᾶ. λέγει δέ, ὅτι ὁ ἀλλᾶς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλλάσσειν κλίνεται διὰ τοῦ ντ, ἵνα ἀλλάεντος, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀλλᾶντος. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἀπαιτεῖ καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῦ ἀλλᾶντος περισπᾶσθαι. ἄδηλον γὰρ ὡς ὁ ἀλλάεις γενόμενος ἀλλᾶς, περισπωμένην ἀπαιτεῖ τὴν ἀπὸ κράσεως. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῖς εἰρημένοις παραμένων, καὶ τὴν παρὰ τῷ κωμικῷ μακρὰν τὸ βάρβαρον ὄνομα, διὰ τοῦ ντ κλιθῆναι λέγει, παραφέρων χρῆσιν τοιαύτην. ἀλλ᾽ οὖν ἔγωγέ σοι λέγω μακαρίζεσθαι μὴ κολάζειν. Ἀλλάξ, ἐναλλαγμένως. Ἀλλαξάμενος, πωλήσας. χ κὴρ τῆς κέρδους ὁ κάπηλος λιμὸν τὴν πόρνην ἀμειβόμενος. Ἀλλάχθαι, ἀντὶ τοῦ διηλλάχθαι. Ἀλλαρίοις, σιτηρεσίοις. Ἀλλᾶς ἀλλᾶντος, εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου. καὶ ἀλλαντοπώλης, ὁ ταῦτα πωλῶν.

Ἅλας ἄγειν κατὰ δόλους, παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθεστώτων, καὶ ῥᾳστωνευομένων. ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληροῦντος, συνέβη τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι, καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. ἁλῶν δὲ φόρτος, ὅθεν ἦλθεν, ἀπῆλθεν. Ἀλλάσσω, παρὰ τὸ ἄλλος, ἀλλάσσω. ἐν γενικῇ εἰς

αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ ἀλλάσσω χρυσοῦ ἄργυρον, καὶ μολύβδου χαλκόν. Ἀλλάττη, πλανᾶται. Ἀλλὰ τὰ μέν, ἀλλ᾽ ὅσα μέν. Ἀλλά τε, ἀλλὰ δέ. Ἀλλάττομαι τὸ δεῖνα τοῦδε, ἤγουν ἀντὶ τοῦδε. ὡς τὸ ὠνοῦμαι τοῦδε τόδε. ἐναλλάττειν, τὸ μετατιθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως. ἀφ᾽ οὗ ἐναλλάξ, ἐπὶ τῶν ποιούντων ἐναντίως λέγεται. ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν, καὶ ἀλλοιοῦν. οἷον, ἐξαλλάττει τὸ χρῶμα. ἤγουν, ἀμείβει. συναλλάττειν ἐπὶ συμφωνίας γάμου. ἀφ᾽ οὗ συνάλλαγμα. καταλλάττειν, καὶ διαλλάττειν, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. πλὴν τὸ μὲν διαλλάττεσθαι, τὸ διὰ μέσου τινὸς πρὸς τὴν προτέραν φιλίαν ἐπανιέναι φασί. τὸ δὲ καταλλάττεσθαι, τοὺς χωρὶς μέσου. ὅθεν καὶ διαλλακτὴς μέν ἐστι, καταλλακτὴς δὲ οὔ. μεταλλάττειν, τὸ μεταβαίνειν ἀπό τινος εἴς τι. καθὸ λέγεται, τὸ μετήλλαξε τὸν βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησε. παραλλάττειν, τὸ παρέρχεσθαι καὶ τὸ κατά τι μὲν ὁμοιοῦσθαι, κατά τι δὲ διαφέρειν, καὶ τῇ παραθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι. ἀφ᾽ οὗ παραλλὰξ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ παρηλλαγμένως, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κεῖται, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς. ἀνταλλάττειν, τὸ ἄλλο ἀντ᾽ ἄλλου εἰσφέρειν. ἀπαλλάττειν, τὸ ἐλευθεροῦν, καὶ τὸ διώκειν. ἀπαλλάττεσθαι δέ, τὸ ἀπέρχεσθαι, καὶ τὸ ἐλευθεροῦσθαι. ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίου λέγειν. καὶ ἁπλῶς, τὸ ἕτερον ἀνθ᾽ ἑτέρου εἰσάγειν. Ἀλλαχοῦ, καὶ ἀλλαχόσε, τὸ εἰς ἄλλον τόπον. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι, τὸ ἐν τόπῳ. Ἀλλ᾽ ὅμως ἐρεῖν, ἀντὶ τοῦ ἴσως, Μένανδρος. Ἄλλαξον, ἄλλον. Ἀλλ᾽ ἀλέξασθαι, τὸ ἀμύνασθαι ἐπιχειρῆσαι. Ἄλλαγον, συνήλλαγον. Ἀλλ᾽ ἴσθι, ἀλλὰ χαῖρε. Ἀλλέξαι, ἀναλέξαι, συλλέξαι. Ἀλλεπάλληλα, συνεχῆ. Ἀλλ᾽ ἐκ τέρψιν, ἄλλο δή σοι τερπνόν. Ἄλλῃ, ἐπίρρημα δηλοῦν τὸ ἄλλως. ὑλίσταται κατ᾽ ἔκθλιψιν, ἀπὸ τοῦ ἄλλῃ δοτικῆς ἀντωνυμίας. ἵνα λέγῃ, ἄλλῃ ὁδῷ ἡ βουλὴ ἡ τύχη. τούτου δὲ τοῦ σχηματισμοῦ, καὶ τὸ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ οὕτως. καὶ ἄλλῃ, τοπικόν. ἀλλαχόσε κοινόν, καὶ ἄλλῃ ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. καὶ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ οὕτως, ἀντωνυμίαι ἀντὶ ἐπιρρημάτων. καὶ ἄλλῃ, ἀλλαχοῦ. Ἀλλ᾽ ἤ, σύνδεσμος διαζευκτικός, ἐκ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ, καὶ τοῦ ἢ συνδέσμου τοῦ διαζευκτικοῦ. ἀντί τινος παραλαμβάνεται ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ καί. οἷον, ἡμέρα ἐστίν, ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὁρῶ. Ἀλλ᾽ ἤ, ἀντὶ τοῦ εἰ μή, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἤ. τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλ᾽ ἄρα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἄρα. Ἄλλῃ πῇ ἀλός, ἀλλαχόθεν ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἀλληγορία ἐστί, λέξις ἕτερόν τι λέγουσα, ἑτέρου ἔννοιαν παριστῶσα, καθ᾽ ὁμοίωσιν ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τό, πλεῖστον μὲν καλάμην ἐπὶ χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν. σαφέστερον δὲ ὡς τὸ λεγόμενον ἐν τῇ γραφῇ, ἐν ᾗ πρὸς τὸν ὄφιν εἶπεν ὁ θεός, Ἐπικατάρατος σύ, ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων. ὁ γὰρ λόγος ὡς πρὸς τὸν ὄφιν, ἐπὶ δὲ τοῦ διαβόλου, ἀναλόγως αὐτὸν λαμβάνομεν. καὶ ἀλληγορία, ἢ ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνῦσα. Ἀλληγορούμενον, τροπολογούμενον, φυσιολογούμενον. Ἀλληκτί, πρόσαξ τι ἀπὸ κλήρου. Ἀλληλαῖξαι, ἀλλήλους ἐλάσαι. Ἀλληλέγγυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις ἀλλήλοις, ἢ ἀλλήλους.

Ἀλληλουΐα, αἰνεῖτε τὸν κύριον, παρ᾽ ἑβραίοις. ὕμνος τῷ ὄντι.

Ἀλληλοῦχα, τὰ ἀντιπεπλεγμένα. Ἀλλήλοιιν, δυϊκόν. ὁρῶσιν ἐν τῇ λάρνακι, σώματα ἀλλήλοιιν περικείμενα. Ἀλληλουχία, τὸ ἀλλήλους διαδεδέχθαι, καὶ συνέχειν, καὶ συνεργεῖν. Ἀλλήλοις ἐκχέονται, ἀλλήλοις ἐπιβαίνουσιν. Ἀλληλοφθόροι, ἀλληλοβόροι, ἀλληλοφάγοι. Ἀλλήλων, οὔτε ἑνικὰ ἔχει, οὔτε εὐθεῖαν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, οὔτε ἐν τοῖς δυϊκοῖς. οὔτε ἄρσεν, διὰ τὸ ἐπὶ προειρημένων προσώπων λέγεσθαι. ὁμοίως δὲ ἀμφότεροι ἔχει. καὶ λέγομεν ἀλλήλοις βοηθοῦμεν, πρὸς ἀλλήλους ἀγαπῶμεν. εἰς ἀλλήλους ἐπολεμήσαμεν, καὶ ἀλλήλοις βοηθοῦμεν, ἀλλήλοις βοηθεῖτε, ἀλλήλοις βοηθοῦσιν. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν, ἀλλήλους ἀγαπᾶτε, ἀλλήλους ἀγαπῶσιν.

ὁ ἡρακλῆς πατρωνυμικῶς. ἀλκεῖος γὰρ παῖς ἀμφιτρύων. Ἀλκὴ, ἡ δύναμις, βοήθεια, ἀρετὴ τίς ἐστι, φωνῆ τ [illegible] εἰς λ. ἢ παρὰ τὸ ἀλαλκεῖν, ὃ σημαίνει τὴν βοήθειαν. Ἄλκηστις. ἱστορία. Ὅτι ἄλκηστις ἡ πελίου θυγάτηρ φίλανδρος οὖσα, θανάτῳ ἑαυτὴν παρέβαλεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ ἀδμήτου ἐκ ζώντων γενομένη, οἵ πως εἰς φῶς παλινδρομήσῃ, λέγουσιν οἱ παλαιοί, καὶ μάλιστα οἱ ποιηταί. ὁ γοῦν Εὐριπίδης, ἐκ τοῦ γυναικὸς ταύτης περίεστι, καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφει ἄλκηστιν. περὶ δὲ ταύτης καὶ τοιαῦτα μυθολογία φέρεται. φασὶ πελίαν [illegible] τῆς ἀλκήστιδος γάμον, τῷ [illegible] λέοντα καὶ κάπρον. [illegible] δὲ τῷ ἀδμήτῳ τοῦ [illegible], καὶ τὸν γάμον αὐτῶν [illegible] δὲ τοῦ γαμοῦντος ἀδμήτου [illegible] ἦν ἀδάμαστον. ὡς καὶ Παυσανίας φησὶν, ἐν [illegible] λέγων, ὡς οἱ μὲν [illegible] φασὶν αὐτό, οἱ δὲ [illegible], οἱ δὲ [illegible] τὸ [illegible]. ἀρχὴ δὲ τῆς μίλης αὕτη. ἀδμήτου λόγον ὦ ἑταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ᾽ ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις. [illegible] δὲ [illegible] μὲν τῶν ἀγαθῶν, τὴν γυναῖκα καὶ φίλανδρον [illegible] ἄλκηστιν. [illegible] δὲ τῶν δειλῶν, τὸν ἀδμήτου πατέρα, ὃ [illegible] θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός. Ἄλλως. Ἀλκήστιδος ἡ ὑπόθεσις, [illegible] τίς ἐστιν. [illegible] παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως ὁ ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων, παράσχῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ [illegible], ἐνεῖ [illegible] τοῦ [illegible] ζῆν. καὶ δὴ ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ ἀδμήτου [illegible] ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης, ἡρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει. ἄλκηστις δὲ ἡ πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, ἅμα ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ θετταλίᾳ, διασώζεται βιασαμένου τοὺς χθονίους θεούς, καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ᾽ οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία. Ἀλκήεντα, ἰσχυρά, ἀλκιμα. Ἀλκιβιάδειον, ὄχλον, ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. [illegible] δὲ, ὄνομα κύριον [illegible] ἀνθρώπου κυνηγετήσαντος. Ἀλκὶ, δυνάμει, μετάπλασμός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ἀλκὴ δοτικῆς. Τρύφων δὲ φησὶ λέγων τὴν ἀρίστην, ὅτι [illegible] τὰς εἰς λεισ λέγει τὴν ἰσχὺν, [illegible], καὶ τὴν [illegible], κρίκα. καὶ τὴν ἀλκὴν, ἄλκα, ὡς σάρκα. ὅθεν καὶ τὴν αὐτὴν δοτικὴν ἀλκί, ὡς σαρκί. ὁ δὲ [illegible] οἴεται τὸ ἀλκί, ἀπὸ εὐθείας παρῆχθαι τοῦ ἀλξ. Ἀλκιβιάδης, ὁ ἀθηναῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος πρόπαππος τοῦ προειρημένου. ὅν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατὰ ἀλκιβιάδου λειποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς πατρὸς πάππον δὶς ἐξωστρακισθῆναι. Ἄλκιμα δοῦρα, τὰ πολεμικά, καὶ ἀλκιμώτερα πρὸς ἀντικρατοῦντα ξύλων τῶν ἀκόντων. ὡς τὸ, [illegible] τι δοῦρα ἀμάξης, ὅ ἐστι ξύλα. Ἀλκιμάχη, ἡ ἀθηνᾶ, ἐν πολέμῳ ἀλκίμη. Ἄλκιμος, μάχιμος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, θρασύς. ἡ ἀλκιμός ἐστιν, ὁ τὴν ἀνδρείαν ἀρετὴν ἔχων. τὸ ἐναντίον, κακὸν τὸ δειλὸν φησὶν ὁ ποιητής. καὶ ἀλκιμώτερον, τὸ ἀλκιμώτερον. Ἀλκιμώτατον, γενναῖον, ἰσχυρότατον.

Ἀλκμήνη, θυγάτηρ τῆς συμφοράς [illegible], λέγουσι ἄλλοι μὲν μητέρα εἶναι [illegible], τὴν φυλᾶ [illegible] θυγατέρα. Ἡσίοδος, [illegible] φησὶν εἶναι τὴν [illegible] μητέρα, θυγατέρα δ᾽ αὐτόλου. [illegible] τῷ ἐπιθυμίᾳ τῶν συγγενῶν, [illegible] τὴν [illegible] μητέρα [illegible] γεγονέναι φησίν. Ἀλκμὰν, ὄνομα [illegible]. Ἀλκμαῖος, γενναῖος. Ἀλκμαιωνίδαι, γένος ἐπιφανὲς ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀλκμαίωνος. Ἀλκμάνης, μεταξὺ δύο ἐκφώνων ὀνομάτων, [illegible] ῥῆμα. οἷον, πλάτων μὲν ἐγενέσθαι καὶ [illegible]. καὶ Ὅμηρος. ἔνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέθων τε ῥέουσι, [illegible], [illegible] ἄρχουσι μάχης καὶ φοῖβος ἀπόλλων. Ἀλκμορίων, τὸ ἀλεξητήριον, [illegible] τοῦ μ. ἀλκμορίων γάρ ἐστι τὸ ἀλαλκτήριον, ὅ ἐστι βοηθοῦν τὴν ἀρὴν, καὶ ἀπεῖργον τὴν βλάβην. Ἀλκμέωνα, τὴν ἀλκμαίωνα. Ἀλκτῆρα, ἐπίκουρον, κωλυτὴν, βοηθόν, ἢ βοηθοῦντα.

Ἀλκτῆρα λιμοῦ, τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλκτήριον, τὸ φύλακτον. [illegible] ἀλεκτορίδα ἐπιθεὶ φιλέταιρος. Ἀλκτήριον. ἀμυντήριον. Ἀλκυόνιον, βοτάνη τίς.

Ἀλκτὴρ, ὁ ἄρης παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὁ τοῦ φόνου ἐκδικαστής, ὁ καὶ ἀμύντωρ ἐπίκουρος λέγεται, καὶ ἀντίδικος, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ τὸ βοηθῶ.

Ἀλκυονίδες ἡμέραι. λέγεται ὁ ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἃς [illegible], [illegible] εὐδιεινὰς ποιεῖν, ἵνα αὐλίζωνται παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς. αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται, ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. ἡ δὲ ἀλκυὼν θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον. καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύτην περὶ αὐτῶν φασιν. ὡς ἀπ᾽ ἀνθρώπων ἀπωρνιώθη. ἐστὶ γὰρ ἡ [illegible] τοῦ τραχινίων βασιλέως γυνή. οἱ δὲ [illegible] κηΰξ ἐπιλελυθότα, ὡς τὸν δεύτερον ὄλεθρον φρονήματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν ἑαυτὸν δία, ἡ δὲ ἥραν. καὶ ποτὲ ἐν θαλάσσῃ αὐτοῦ πλέοντος, ὁ ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν τε διέφθειρε, καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ γυνὴ περιπαθὴς γενομένη, εἰς ἐκεῖνον ὄρνεον μετέβαλεν, ὃν κηρύλον καλοῦσιν. ἐκείνη δὲ τὸν αὐτοῦ ἐν τῇ θαλάττῃ ἐκλυμένου ὥσπερ. διὸ κατὰ Διὸς οἶκον, [illegible] ἡμέρας, ἀλκυονίδας καλουμένας, ἐν αἷς ἀπολείπεται ἐν αἷς τίκτουσιν, [illegible]. Ἄλλως.

Ἀλκυονίδες ἡμέραι, αἱ χειμῶνι [illegible], καὶ γαλήνην ἔχουσαι. καὶ περὶ τοῦ αὐτῶν ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης μὲν πέντε φησὶν αὐτάς, καὶ δεκατέσσαρας. Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος ἑπτά. Φιλόχορος δὲ ἐννέα. [illegible] δὲ καὶ [illegible]. Πανύασις δὲ μῦθον ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ τοῦτον φασίν. ἀλκυονεὺς τοῦ γίγαντος θυγατέρας, φθονίαν, ἄνθην, μεθώνην, ἀλκίππην, παλλήνην, δρυμώ, ἀστερίην. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν εἰς [illegible], ὅ ἐστιν ἄκρον παλλήνης, ῥίψασαι ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. ἀμφιτρίτη δ᾽ αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλκυόνες ἐκλήθησαν, ἀφ᾽ ὧν αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι. ἰστέον δὲ, ὅτι κηρύλος, κατὰ Ἀριστοτέλην, ὁ ἀλκυὼν ἐστιν. οἱ ἄρσενες, οἱ γηράσκοντές φασιν ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται. μέμνηται δὲ ὁ ῥαθυμος κηρύλος καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ Ἀριστοφάνει μέν τι, δὲ [illegible], ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων. Σημαίνουσι δὲ ἀλκυὼν μὲν ἀλκυονίδος, τὸ ὄρνεον. ἀλκυόνη, ἡ ἐπὶ κυρίου, τῆς κλεοπάτρας τῆς παρωνυμίας τῷ ὀρνέῳ. ὅτι δηλονότι ἡ κλεοπάτρα, ὡς καὶ τοῦ ἴδας ὁ υἱός, καὶ ἄλλα, τῇ μὲν μετὰ τῶν κλαίων παρὰ μόνην τῶν φιλτάτων ὀνομαζομένων ἐν μεγάροισιν, ὥς φησιν ὁ Ποιητής. τῷ δὲ ἐκείνῳ κειμένῳ ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι οὐ [illegible] παῖδος οἶτον ἡ κλεοπάτρα τὴν τῆς καὶ ἀλκυόνος ὄχρι ἐπωνυμίαν, ἅμα [illegible] τὴν μητέρα [illegible] πλεύσαντος ἀλκυόνος. Ἀλκυὼν, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν, ὅ ἐστιν ἐν θαλάσσῃ. λέγεται ὑπερκριτικῶς καὶ ἀλκυονίς. φασὶ δὲ, ὅτι τὸ ζῷον ἀφαιρεῖν αὐτοῦ τὰ ᾠά, καὶ ἐπιτρέπειν αὐτοῖς [illegible], ὁ ζεὺς [illegible] αὐτόν, ὥσπερ ἡμέρας [illegible] ἐν αἷς τίκτει, καὶ ἐκλέπει, ἑπτὰ ἑπτά. ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαληναίας. Ἀλκυονὶς δὲ τοῖς ἀλκυονίδας, καὶ ἀλκυονίδης, ἡ τῆς ἀλκυόνος μήτηρ. Ἀλλὰ, σύνδεσμος, ποτὲ μὲν ἐστι συμπλεκτικός, καὶ λέγεται ἐπὶ ἀναιρέσεως καὶ συνάψεως ἐτέρου. οἷον, οὐκ ἐπὶ τοῖς, ἀλλ᾽ ἐπὶ τόδε. ποτὲ ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἄλλως γενομένων λέγεται. ποτὲ δὲ ἐπὶ συλλογιστικός, καὶ λέγεται ἐπὶ βεβαίωσιν πράγματος. ὡς τὸ ἀλλ᾽ ἢ [illegible], καὶ ἀλλὰ μὲν τόδε ἐστί. καὶ τὸ μὲν ἀλλὰ μετατίθεται ἐν τῷ λόγῳ. οἷον, τοὶ δ᾽ ἰθὺς μετὰ μὲν [illegible], [illegible] μακάρες. αὐτὰρ δ᾽ οὐ προτίθεται. οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ [illegible]

...ὁ τῶν χορῶν τρόφιμος. Ἀλίπλοα, ἐν τῇ θαλάσσῃ πλέοντα.

Ἁλιπόρφυρα, ἁλουργῆ, ἐσθῆτα, ἐκ θαλασσίας πορφύρας.

Ἄλιπτα, αἰολικῶς παρὰ τὸ ἀλείφω, ἄλειμμα καὶ ἄλιπτα.

Ἆλιρ, ἐξέδαφον. Ἁλιῤῥόθιον, κῦμα θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ ῥοίζου ... ἁλιῤῥόθιος ... Ἅλις, ... πρὸς τὸ ... καὶ λαμβάνει γενικὴν ... κατὰ τὸν λόγον τῶν ἐπιῤῥημάτων, ἃ μετὰ τὰ ῥήματα λεγόμενα γενικὴν ἀπαιτεῖ, προσυπακουομένου αὐτῇ, ὅτι καὶ ἐντελὲς ἔχει τὸ σύνταγμα. οἷον ἅλις ἔχω λαχάνων, ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως. ἐοίκε δὲ ἔχει ... τὸ ἔχω, προσυπακουόμενον. καὶ λέγεται ἡ μετὰ ... ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, οἷον ἅλις κόρης σῆς θάνατος, ἀντὶ τοῦ, ἱκανῶς ἔχω ... ὁ θάνατος τῆς σῆς κόρης. ἡ μετὰ γενικῆς, ὅτι καὶ τὸ πρᾶγμα συνυπακούεται. οἷον ἅλις τῶν λαχάνων, ἀντὶ τοῦ ἱκανῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα ἕνεκα τῶν λαχάνων. ... ἡ δὲ αἰτία τοῦ λέγεσθαι ... μετὰ ... γενικῆς, διὰ ἐντελὲς λεγόμενον ... καὶ γενικήν. εἶτα ... τὸ συντάξεως ... μίαν αὐτῶν ... ἐκ τοῦ φθείρω, καὶ ἄλλων μερῶν. τὸ γὰρ ἐντελὲς ... καὶ φθορᾶ τοῦ σῆς ... ἐφ' ὧν τὸ ἐντελὲς ... ἁρμόζοιμεν τὸ ...

Ἀλισκαῖα, ἰσχυρά. Ἁλίζω, συναθροίζω ... Ἁλίσκω, ἁλῶναι. Ἀλισγημάτων, τῆς μιαρῶν θυσιῶν, ἢ ἀλισγημάτων, τῶν μιασμάτων, τῶν ἐκ μιαρῶν τῶν εἰδώλων θυσιῶν. Ἀλισγεῖν, ... μιαίνειν ... Ἁλίσγητος, μολυντός, μιαρός. Ἅλις δρυός, παροιμία, ... τῶν ... φαῦλα ... καὶ ... σῖτον. Ἁλιθῶσαι, ἀλεῖψαι, τρίψαι. Ἀλισθεῖν, συναθροίζειν. καὶ ἀλισθήσεις, συναθροισθήσεις. Ἀλίσκετο ... Ἀλίσκομαι, καταλαμβάνομαι ... καὶ ... Ἀλίσκω ... φαίνεται ... ἐπὶ ... παρ' Ἀττικοῖς ... καὶ ... ὁ λίθος ... καὶ κατέγνωσται ... τῇ γεγραμμένῃ ... Ἀλίσκομαι, ... ἀλώσομαι ... ἁλίσκομαι, καταλαμβάνομαι ... ἁλίσκομαι, καὶ ἐπὶ ... λέγεται ... Ἀλισκεσθαι, ... ἁλισκομένη ... Ἀλίσκεται, ... Ἀλισμός ... Ἀλισμένος ... Ἀλιταρόν, ... Ἀλιτάνω, ... Ἀλιτεῖν ... Ἀλιτήριος, ὁ ... τῇ θαλάσσῃ ... Ἀλιταίνω, τὸ ἁμαρτάνω. Ἀλίτημα, ἁμάρτημα. Ἀλιτήμενον, ἁμαρτανόμενον. Ἀλιτημένος ... Ἀλιτήμων, ὁ ἁμαρτωλός. Ἀλιτρὸς ... Ἀλιτήριος, ὁ ... ὁ ἁμαρτωλός, ἀλιτήριος δὲ ... Ἐσχατία. ...

οἱ ... τὰ τῶν ἀλιτηρίων ... ἐκ τοῦ ἀλιτεῖν ... ἀλιτηρίους ... παρῆκται δὲ τὸ ... ἀλιτήριος, ὃ ἐστιν ἁμαρτωλόν ...

Ἀλιτόκαρπον, ματαιόκαρπον. Ἀλιτόμηνον, τὸ ἁμαρτάνον τῶν μηνῶν ... Ἀλιτόθρος, ὁ ἐκ πλάνης τρεφόμενος. Ἀλίτυμα, ... Ἀλιφαί, οἱ ... Ἀλιτραίνει, παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνει.

Ἀλιφίαν, ἁμαρτωλούς. Ἀλιτροῖς, ἁμαρτωλοῖς ... ἀλιτηρίως ... ἀλιτρός. Ἀλιτροσύνη, ἁμαρτία, καὶ ἀλιτρία, Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι λέγει. Ἀλιτρός, ἔχει ... τῷ ... ἀλιτρός ... ἀλιτήριος ... ἀλιτήμων ... ἀλιτραίνω ... ἁμαρτία. καὶ ἀλιτήμων ... ἀλίτημα, ἁμάρτημα, καὶ ἀλιτήμων, ὁ ... ταῦτα ... ἄλιτρον, καὶ ἄλιτον ... Ἀλιτήριος ... ἀλίτης ... ἁμαρτωλός ... ἀλιτηρίους ... Ἀλιφός, ... ἁμαρτωλός ... ἀλιτρός ... ἀλιτήριος ... Ἀλιτρεῖ, ἁμαρτάνει, κατὰ συναίρεσιν, ἀλιτήριος καὶ ἀλιφός. Ἀλιφόω ... ἁμαρτία, καὶ ἀλιφία, Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισι λέγει. Ἀλιφαλός, ... Ἄλιφα, ... Ἀλιφαρής, ... Ἀλιφθορος, ... Ἀλιφλοῖς ... Ἀλιφροσύνη, ... Ἅλιψ, πέτρα.

Ἀλίων, ἀλιφαίων, ἀλίων. Ἀλιῶσαι παρ' Ὁμήρῳ, ... ματαιῶσαι, καὶ ἀφεῖναι ... Ἀλίωσι, μάταιον ... Ἄλκα, ἄλκιμα. Ἀλκαθόῳ, ... Ἀλκαία λέγεται ... οὐρά ... Ὅμηρος, Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται ... Καλλίμαχος δὲ ... ἀλκαία ... οὐρά ... ὁ λέων, καὶ ὁ ταῦρος ... καὶ τὰ λοιπά. ... ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία λέγεται ... οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία ... Ἀλκαμάχος, ἀλκιμον. Ἀλκαῖος, ... ἀντὶ τοῦ ἀλκαῖος ... Ἄλκαρ, βοήθημα, σωτηρία, βοήθημα, παρὰ τὸ ἀλκή. Ἀλκάτας, ... τῶν βασιλέως. Ἀλκίδαι, θεοὶ ... παρὰ Λακεδαιμονίοις. καὶ ἀλκμαιωνίδαι ... Ἀλκαῖος, ἰσχυρός. παραγώγως δὲ ... παρὰ τὸ ἀλκή ... ὡς ... ἔστι δὲ ὁ ...

ται, κατὰ δὲ τὰ ἀντίγραφα γράφονται. κεκλῆσθαι ἀπὸ Ἁλιάρτου, ἥτις ὠρμήθησαν. ἢ Ἁλίαρτος ὅτι, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ πελάγους ἁλίαρτον. ἔχει δὲ ὕλη καὶ λίμνας, καὶ ὑδάτων ῥυτός ἐστι. διὸ καὶ πόλεις ἐπὶ Βοιωτίας, ἡ πολυβότειρος. ὁ δὲ Ἁλίαρτος, ἁλιαρὸς ἦν κεχωρίσθαι. Ἁλίας, πρασιάς, πλοιάς. Ἀλίαστος, ἄλυτος, ἀνέγκλιτος, ἀμετάστρεπτος, ἀπαλλακτός, ἄλυτος. καὶ ἀλίαστος ὅμαδος, ὃν οὐκ εἶχον διακρῖναι οἱ ἀρχαῖοι. ἢ ὁ ἀπολύλικος, ὃ εἰς πολὺν δόλον φόβον παρακινεῖ, καὶ ἀλίαστος πόλεμος, τουτέστιν ἄφυκτος. λέγω γὰρ τὸ ἐκφυγεῖν. καὶ ἀλίαστον ὁλοφύρεσθαι, τὸ ἀεὶ καὶ ἀχωρίστως, ὡς μὴ ἔχειν λαθεῖν, ὅ ἐστιν ἐκκλῖναι τὸν ὀδυρμόν. ἢ ἀλίαστον, πολύ, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἀλιάδης, ἀπὸ χύτρ. Ἀλιβάντας, ἡ νεκρούς, διὰ τὸ ξηροὺς εἶναι, καὶ οἷον ὑγρασίαν ἰκμάδα μὴ ἔχειν, ὁ λιβάδα. ἢ τὴν ἐν θαλάσσῃ τελευτῶντας. ἄλλοι, τὴν διὰ πνεῦμα ἀπάγοντας. Ἀλιβάπτεις, πορφυρεῖς. καὶ ἀλιβαφῆ, πορφυρογενῆ, ἐν θαλάσσῃ εἰργασμένα. Ἀλιβαρής, ἁρμυρά. Ἀλίβας, νεκρός, ὁ βροῦχος, ὁ ποταμός, ὁ ὄξος. καὶ ἀλίβας, ὁ σκελετός. ἐπὶ νεκρῶν λέγεται, διαφερομένων τῶν παλαιῶν ἐκ τοῦ ὁμοίου τῷ ξηρότητι. ἀλίβας δὲ βαρύνεται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀλίαρας. ἀλίαρας δέ, κατὰ Δίδυμον, ὁ θαλάσσῃ μεμιγμένος. καθὰ καὶ ὁ χαλκόκρας, ὁ χαλκῷ κεκραμένος. Ἀλιβδύειν, τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν. μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρύπτειν, καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν ἅλα, καὶ τὸ βλύειν, αἰολικῷ πλεονασμῷ τοῦ β. ὡς εἴδειν εἴβδειν, οὕτως ἄλυδειν ἀλιβδύειν, εἴρηται ἀλιβδύζει λιπαρὰς λίμνας.

Ἀλιβδύσαι, ἀφανίσαι. Ἀλίβως, ὁ ὄξος οἶνος. λέγεται παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς. Ἀλιβρώς, ὁ τῆς θαλάσσης βεβρωμένος. Ἀλίβρεχον, τὴν θαλάσσῃ βρεχόμενον.

Ἀλίβρωτος, ὁ ἅλας ἐσθίων, ἢ ὁ ὑπὸ τῆς ἅλμης βεβρωμένος, καὶ διαφαγωμένος. Ἀλίβωλος, ζωγραφεῖται. ὅτι κατὰ τὸ παλαιὸν ἔλεγον δύο ἵπποι συνεζευγμένοι ὑπὸ ζυγὸν, ἅμιπποι. ἦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου ὀχούμενος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐφάλλεται. καὶ νῦν δὲ χρῶνται περὶ ἀρχὰς ἀλίβωλον, οἱ προγεγραμμένοι ζωγράφοι. Ἀλιγενής, ὁ ἐν θαλάσσῃ γεννηθείς. Ἀλίγκιον, ὅμοιον, καλόν, ἀγαθόν. Ἀλιδίνης, ἐκδινής, ποδίνης, ἅλις.

Ἀλιδρεπής, ἀλιδρεπής. Ἅλις, ἅλις. Ἀλιεργόν, ἁμαρτωλόν. Ἀλιεύομαι, οὐκ ἀληθεύω. Ἀλιεύς, κενόν. ἀλίτροπος, παιδικόν, ὃ ἐν τῇ ἁλὶ διδομένῳ προκείμενος, ἢ ὁ ἑρμηνευτής.

Ἀλιεῦσι, θαλαττουργοῖς, ἢ ἰχθυοθηρευταῖς. Ἀλίζω, ἢ λέξις τῶν σίσφων. μακρολόγος. Ἀλίζειν, ἀθροίζεσθαι. Ἀλίζω, τὸ συναθροίζω. ἐξ οὗ ἅλως. ἐκ τοῦ ἀθροίζεσθαι τὴν σάλπιγγα. ὅτι δῆλον καὶ ἅλις, ἀντὶ τοῦ συνηθροῖς. Ἀλίζωμος ἰθμάς, διὰ τὸ ἁλὶ ἀλιζῶσθαι. Ἀλίζωσις, εἶδος βοτάνης θαλασσίας. Ἀλιζώνους, οἱ μὲν τοὺς παραλιτέας φασίν. οἱ δέ, ἡ περὶ τῶν ἀγκάλων τοῦ πόντου, τῶν μεταξὺ τραπεζοῦντος καὶ παφλαγονίας. παρὰ τὸ ἁλὶ ζώννυσθαι, ἤτοι περικλείεσθαι. ἄλλοι δὲ εἶναι φασι, περὶ τῶν κεκομένων αὐτοὺς λέξιν θάλασσαν. τιμῶσι δὲ τοῦτο καὶ ἔθνος αὐτοὺς καλεῖν θρακικόν, οἱ δὲ τοὺς βιθυνούς. Ὅμηρος, Αὐτὰρ ἀλιζώνων καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον. ὅτι ὁ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ λεῖζωσται, ἢ οἱ ἐν τῇ Χερρονήσῳ ἔθνος εἰσιν. Ἀλιῆες, ἱππεῖς, παρ' Ὁμήρῳ. ὁ κοινὸς λέγει ὁ ποιητὴς τοὺς ἁλιευτάς, ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ τῆς περὶ ἅλα στρεφομένους. καὶ ἐν τῷ ὁ ὀδυσσείᾳ, ἁλιεῖς ἢ πορθμέας δοκεῖ λέγειν, ὧν μάλιστα χρεία ἦν εἰς τὴν πειραγωγῆν. ὅπερ ἐστὶ ναυτικοὺς ἄγειν. Ἁλίη, ὁ θαλασσία. Ἀλιής, ἄκλητος, ἀπόρθητος. Ἀλιῆνες, οἱ ἁλιεῖς. Ἅλιθον. ἦν τῆς οὐ φωνῇ ἅλιθον, ὡς δὲ νῦν ἐστιν ὁ πεδίον, ἀρρενικὸς φασιν. Ἀλικάκκαβα, ὁ τῷ λαμπάδι ξύλον. Ἀλικαμίου, ὁ πρόβατον, ὁ σπερμύλον. χύτρα φασίν. Ἀλικὴ ἐν Σικελίᾳ τοπονύμιον, τῶν ἁλίων χώρα. Ἀλικίνης, θαλασσομιγής. Ἀλίκιος, δυνατός. Ἀλικός. ἀλικοὶ καλοῦνται, οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέρη τῆς πελοποννήσου.

Ἀλιμορόλα, παρὰ ῥωμαίοις, ἡ χυδία τροφή, καὶ ἄστρος. κεκρυφάλια τῆς τὸ ἀμφίπια. Ἀλίμυρμα, φύλλα μικρόν, μετὰ ὄρους λακωνίας, ἢ ὑπομνήματα πλείστων καρπῶν. Ἀλίμα, θαλάσσια. Ἀλίμενον θάλασσαν, τὴν τέλος μὴ ἔχουσαν, μηδὲ ὅρμον. Ἀλιμενότης, τόπος λιμένα μὴ ἔχων. Ἀλίμισιτον, τὸ πεπησμένον. Ἄλιμον, βοτάνη διαφερούσης παρὰ θάλασσαν. πληθυντικὰ δέ, τὰ ἄλιμα. ἐστὶ δὲ γεννητικὸν γάλακτος καὶ σπέρματος. Ἀλιμοῦς, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. οἱ δημόται, ἁλιμούσιοι. Ἀλιμυρίδες ἀκταί, αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιρρεόμεναι, ἢ περιρραινόμεναι. Ἀλιμυριὰς πέτρας, τὰς ὑπὸ θαλάσσης περιρρεομένας. καὶ ἁλιμυρήεντες ποταμοί, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες. Ἀλιμυρήεντα ποταμόν, τὸν ἁλὶ βρυχόμενον, ὁ τὸν εἰς θάλασσαν ῥέοντα, ἢ ἁλὶ κυρνάμενον. καὶ ἁλιμυρήεντες ποταμοί, οἱ ἐν τῇ ἁλὶ μυρόμενοι, τουτέστι, μετὰ ἤχου ῥέοντες ἐν ταῖς ἐκβολαῖς δηλαδή, καὶ ὡς ὅν συμβαίνειν τισὶ εἶναι, μορμύροντες. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ μύρω τὸ μυρμύρω, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μύρω τὸ μορμύρω γίνεται. τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον καὶ μύρος, καὶ μορμύρος. ἐπεσθαλὲς μέν τοι αὐτοὶ ἰχθύς εἰσι, καὶ ἁλιμυρήεντα ποταμὸν λέγει, τὸν εἰς ἅλα μυρόμενον, ἤγουν κατά τινα τρόπον ἔχον ῥέοντα. ἐκ δὲ τοῦ πρώτου λεπτοῦ γίνεσθαι. καὶ τὸ ἁλμυρόν. εἶτα λαμπρόν φασιν οἱ παλαιοί, τὸ ἐυλαλον, εὐτράπελον. καὶ ὥσπερ δὲ μύρεσθαι, τὸ κλαίειν ἐρρέθη παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον, ἵνα ἢ μύρεσθαι, τὸ κατὰ ῥοῦν τινα προχέειν δάκρυα. Ἀλινῶσαι, ἐκπλεῦσαι. Ἀλινδεῖσθαι, κυλίεσθαι. ἐστι κυλίω, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, αλίω, ἀλίσω, ἅλισις, ἀλίσω. καὶ πλεονασμῷ, ἀλινδῶ. ἀλλ' ἐπιτηροῦσι τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἰκείως, ἀντὶ τοῦ κυλίσας. τὸ δὲ ἀλίω γίνεται ἀλινδῶ, ὡς κυλινδῶ, καὶ ἐν πλεονασμῷ γίνεται, ἀλινδῶ ἀλινδήσω, ἀλινδήθρα. ὡς κυλινδῶ, κυλινδήσω, κυλινδήθρα. τὸ δὲ ἀλινδήθρα, σημαίνει τὴν κυλίστραν. Ἀλινδήθρας, συναγωγὰς τροφῆς, λιθολογίας, ἢ τὰς πλοκὰς τοῦ ὑφαντικοῦ. λέγεται φαῖος. ἢ ὅτι ἀλίνδηθρα, τόπος ἐν ᾧ κυλίονται ἰόντες οἱ ἵπποι, κυλίονται.

Ἀλινδόν, ἄμπελον. Ἀλινῆ, ἀλίφειν. Ἀλιπλοΐ, ἀλιεύειν, τῶν ἐν ἁλὶ καχεμένων. καὶ ταύτην ἀπέτυλον, ἀλιπλοΐ ἀμφὶ αὐτῶν. Ἀλιοτεχής, ἐν θαλάσσῃ τεχνωμένης. ὡς τὸ, Ἀλιοτεχίας ἔργα τέχνης ἀνέθηκεν. Ἀλίοι, ἐκφροδίτει. Ἀλιον, ἀμυδρόν, λεπτόν. Ἄλιος, ἄμιλλα. Ἀλιφάτοισι, ταῖς ὑπὸ τοῦ ἁλὸς ξυρωμένοις ἐλινισμένοις. Ἅλιον, ὡς ἀποτέμνοντα, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἅλς ἁλὸς γίνεται, καὶ δηλοῖ τὸ ἀνόητον. ἁλὶς καὶ θάλασσα τῆς ἀνοητείας τοῖς τε ποιεῖν εἰώθασι. καὶ ἄλιον ποιεῖν λέγει Ὅμηρος, ἑρμηνεύων τὴν ἐφ' ὕδατα, ἐν δὲ τῆς ἰλιάδος, φησὶν παρὰ τὴν ἅλα, ἧς τὸ ὕδωρ οὐ ποιεῖ ἰδέας, ὥσπερ ἡ τὰς πηγὰς ἐφ' ἑτέραις.

Ἁλιοβόλος, οὐδαλ ὁ πλοῖον ἅμα λύπαις. Ἅλιον ὕδωρ, τὸ θηρευόμενον ἀθρόον, παρὰ τὴν ἅλα, ὁ ἄλιον, ἀλήθειον, μάταιον, καλόν, ἀληθινόν. Ἀλίσιος, θαλάσσιον. Ἀλι παρά, αὐχμηρόν, ἢ λιπαρόν. ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρόν.

Ἀλιπέδον, τὸ παραθαλάσσιον πεδίον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν πεδίον. ἢ ἀλίπεδον, τὸ ὁμαλὸν εἶδος, παρὰ τῇ θαλάσσῃ. τινὲς δὲ τὴν πειραιᾶ φασιν. εἶναι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα. αὖθις δὲ γέγονε πεδίον. διὸ καὶ λαβοῦσι τὸν πρότερον. ἐστι γὰρ οἷον ἁλὸς πεδίον. οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδίον οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δέ, παρὰ τὸ ἀλύεσθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι, τουτέστι, κυλίεσθαι, τῶν ἐρημασίων λαβεῖν φασιν. Ἀλιπλαγκτος. οὕτω καλεῖται ὁ πῦρ, ὁ ὅτι ἐξοδοῦται τοῖς ἀλωμένοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ὁ ὅτι ἐν τῷ θεῷ διατόνοις ἐπεισιν, ὁ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν θεόν, ὡς νόμιον θεόν. ὁ ὅτι μεγαλόφωνος· ἐν τῇ Χερρονήσῳ, ὡς ἁλίβρομος. ὁ ὅτι τὰς ἠχοῦς ἐργάζεται πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἐστι δὲ

ὥσπερ δυσφορέοντες ἐν πλοίῳ, Ἀλαθέα ὦ Δαλέτατε πάντων.

Ἀλεά, ἀφανῆ. τῶν ἐπιθέτων τὰ συγκριτικὰ αἰολικὰς, δίχα τοῦ ε ἀττικοὶ καὶ πάντες Ἕλληνες προφέρουσι. τὰς δὲ τῶν λεγόντων, μόνοι οἱ ἀττικοὶ καὶ διὰ τοῦ ε, τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν ἀναφορικόν. ἐκεῖνος γὰρ κοινῶς πάντων ἐλλειπὴς οὖσας, ἀπαραιτήτους εἶχον. τὰ δὲ λέξιν ἐκεῖνον τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὀνόματα, ἐν αἰδοῖς γινομένων, καὶ μὴ διὰ τοῖσδε ἅπασι γνωρίμων, ἐπ' ἀδελφὸς μόνοις τὴν κοινὰ ἐφύλαξαν, τὴν λέγοντα, δεῖ τὴν αἰολικὴν ἰσοσυλλαβοῦντα τῇ εὐθείᾳ, διὰ τοῦ ε ἐκφέρεσθαι. Ἀλῆθαι, ἐπλανήθη. Ἀληθὴς, δικαία, ὁ δίκαιος. ὁ μὴ μέμψιν, κατὰ στέρησιν τῆς λήθης. καὶ ἀληθὴς, φιλαλήθης, ἀρχαῖος, φιλάρχαιος. τὰ ὀνόματα συντιθέμενα, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. αἱ δὲ μετοχαὶ, οὐκ ἀναβιβάζουσιν. οἷον πᾶς τὸ φὰς, περίφας, τελὰς ὑπέρτελας, καὶ ἄτλας, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, εἰ ἐκεῖνον γὰρ ὑπὸ μελικῶν ἐλεοῦνται, τὸ τοῦ ὀνόματος σχῆμα ἀπολέσαντο. Ἀληθεύω, ἀληθίζω, ἀληθίζομαι, ἀληθῆ λέγω, δωρικῇ συνεπάσαντο. ἀληθίζω, παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῇ πρώτῃ, ἐπειδὴ καὶ ἔρρειον καὶ ἀληθίζεσθαι. Ἀληθίως, καὶ εὐσεβίως, καὶ ἀτρεκίως, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, εὐσεβῶς, ἀτρεκῶς, λέγουσιν οἱ Ἴωνες. ἔστι ταῦτα τὰ ἐπιρρήματα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται, φωνῆεντος τοῦ ε εἰς ι. ὁμοίως τὸ ὁσίως, δικαίως, θαυμαστῶς, καὶ μυρία ἄλλα.

Ἀληθινόν, τὸ ἀκατασκεύαστον. Ἀληθοσχῆ, ἀφανῆ. Ἀλήθω τὸν σῖτον, ἤγουν ἄλευρον ποιῶ, ἢ ἀλήθω. Ἀλήϊον, πεδίον κατὰ τοὺς παλαιούς, ὃ παρὰ τὴν ἐκ τοῦ ἥλιος ἄλην, ὅ ἐστι πλάνην ὀνομάσθη. διὸ καὶ ὡς ἔμμετρος ἔταμον, καὶ ἔτεμε γένεα, οὕτω καὶ ὅδε χωρίον ἐτυμολογίας τρόπῳ, φασὶ κατὰ πεδίον ἀλήϊον ἀλᾶτο. ἡ διὰ τὸ λέγεσθαι λεῖον, διὰ τὴν ἐρημίαν. τινὲς δὲ τὴν σποράν, τὴν ὀρχαίαν παρὰ τὴν ἅλω, φάμενοι ἄλω φέρειν τὸν τόπον ἐκεῖνον. Ἀλήϊος, πένης, ἄπορος, ὁ διὰ τὸ μὴ ἔχειν λήϊον, ἤγουν σιτοφόρον χωρίον. ὁ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἤγουν ἀγέλας τῶν προβάτων. Ἀλληλουχία, ἡ συνοχὴ καὶ συγκράτησις ἀλλήλοις. Ἄληκτον, ἀκατάπαυστον. Ἄληκτα, τὰ ἀμέτρητα μὲν, κοινὰ δὲ πρὸς ἴσα ὄντα, πρὶν ἢ διανεμηθῆναι, ἄληκτα λέγεται. Ἄλημα, ἐφθὸν ἄλευρον. καὶ ἄλημα, παράλογισμόν, πανούργημα, ἢ ἐπίτριμμα. Σοφοκλῆς Λαερτίου κακηστικὸν ἄλημα σοφοῦ. καὶ ἡ ὀλιγοπορία. Ἀλήμεναι, συγκραθῆναι, πληρωθῆναι, συναθροισθῆναι. Ἄληπτος, ἀκράτητος. εἴρηκε τὴν αἰτίαν, δι' ἣς ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. ἄληπτος καὶ ὁ ἀκατάληπτος. καὶ ἀλήπτως ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἀκαταπαύστως. Ἄλης, ποταμός. Ἀλήλακα, ἐκ τοῦ ἀλέω, ἀλέσω, ἤλεκα κοινῶς, ἀλήλεκα ἀττικῶς. Ἀληλεσμένον. Θουκυδίδης, σῖτον δὲ ἀληλεσμένον τὸν βουλόμενον, ἀργυρίου πολλοῦ ὠνεῖσθαι. καὶ ἀληλεσμένον βίον, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν βαλανίτῃ βίῳ χρωμένων ἐδέξαντο, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων. Ἀλήλιμμαι, ἐκ τοῦ ἄλειμμαι παρακειμένου. τὸ ῥῆμα ἀλείφομαι. Ἀλήλιπται καὶ κατερρύπωται, οὐκ ἤλειπται, οὐδὲ κατώρυκται. Ἀλήλιφα, ἀλείφω, ἀγήοχα ἐγηγόχειν. ὅτι ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, τότε αὔξεται τῷ ἀρχομένῳ ὁ ὑπερσυντελικός. σεσημείωται δὲ ἐν τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις ἀττικοῖς παρακειμένοις, ὁ ἐληλύθειν ὑπερσυντελικός. οὐκ αὔξει τὸ φωνῆεν τῶν ἀρχομένων. καὶ ὁ ἐώλπειν, καὶ ὁ ἐώργειν, καὶ ὁ ἐώκειν, ὑπερσυντελικοὶ ὄντες, οὐ μεγεθύνουσι τὸ ἀρχόμενον. ἴστεον ὅτι τοῦτο τὸ ὑπερβιβασμὸν ἀνεδέξατο τοῦ χρόνου. ἔστι ὁ μέσος παρακείμενος ἔολπα, ἔοργα, ἔοικα. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠόλπειν, ἠόργειν, ἠοίκειν. ἀλλὰ καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ χρόνου, ἐγένετο ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐώκειν, τῆς πρώτης συλλαβῆς συσταλείσης εἰς τὸ ε. τῆς δὲ δευτέρας ἐκταθείσης εἰς τὸ ω μέγα. Ἀλήπεδα, τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία. διὰ τὸ ἁλμυρὰ εἶναι φύσει. Ἀλήπορον, τὸ λευκὸν ἄνθος. Ἀλήπτωρ, ὁ ἱερεύς. Ἀλήπτως, ἀκαταπαύστως. Ἀληπτότερα, ἀδούλωτα. Ἀλήπτορον, ἱερεία.

Ἀλήσκε, ὁδός. Ἀλησιάς, ἡ ἀφροδίτη. διὰ τὸ περὶ πᾶν χῶρον ἀλᾶσθαι τὴν θεόν, πολλῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πλανωμένην. πιθανώτερον δὲ διὰ τὸ ἐν Κολοφῶνι ἐπὶ τοῦ ἄλσους ἱδρυμένον ναοῦ. καὶ ἀλησίας, σποράς, ἀνοχάς. ἀπὸ τοῦ μὴ ἀνίεσθαι.

Ἀλήσιον, πᾶν τὸ ἀληλεσμένον, ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου φέρεται. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλέω, ἀλέσω, κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν. ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτης, διὰ τοῦ ι γράφει αὐτό, λέγων οὕτω καλεῖσθαι, ἀπὸ ἀλησίου ἥρω συμμαχοῦντος ἐπὶ τῶν τῆς ἐπιδημίας μνηστήρων. ἐπὶ δὲ φασι καὶ ἀλήϊον πεδίον ἄπειρον, παρώνυμον ἀπὸ ἄλι, ὡς πεπονημένον ἐπὶ πολλοῦ ἀλός. Στράβων δὲ ἱστορεῖ, ὅτι περὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἀλήσιον ἀγορὰν κατὰ μῆνα συνάγουσιν οἱ περίοικοι. καὶ διὰ τὸ ἀλήσιον καὶ ἀλήσιον κολώνην, ὁ ποιητὴς καλεῖ εἰπών, Πέτρης τ' ὠλενίης καὶ ἀλησίου, ἔνθα κολώνη κέκληται. ἔνιοι καὶ ποταμὸν Δακτύλου ἀλήσιον. Ἄλησος, ἀλάστης. Ἀλήτων, ἀληθαργήτων. Ἀλητεύειν ἐν δήμῳ, παρὰ τὸ ποιητῇ παρακείμενον, πρὸς τό, ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος. Ἀλητεύεσκεν, ἐπλανᾶτο. Ἀλητεύω, τὸ πλανῶμαι. Ἀλήτης, ὁ πλανήτης, Ἀλήτην βίον τρίβοντα, ἥρωσι. καὶ αὖθις, Ἀλήτας καὶ φυγάδας ἀπορριφέντας. ἀλήτης δὲ θηλυκόν, ὁ πλανήτης. διὰ ἀπὸ τῆς ἄλης ὁ ἀλήτης, καὶ ὁ ἀλαζών, δῆλον. κεῖται γὰρ ἐν Στρατηγῷ Μενάνδρου, ὁ ἀλαζὼν κυρίως ὁ ἀπὸ τῆς ἄλης ζῶν, καὶ ἀγύρτης. ἁπλῶς δὲ ὁ φέναξ. Ἀλῷα, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ νῦν ὥρα λεγομένη. καὶ ἡμέρας ὄνομα, ὡς Πλάτων ὁ κωμικός. Ἄλθα, θεραπεία, ἢ θεραπεία. Ἀλθαία, ὄνομα κύαμον, εἴδους κοινῆ, μαλάχης μᾶλλον. κατὰ δὲ ἰατροὺς εἶδος ἀγρίας μαλάχης διαφορητικῆς καὶ πεπτικῆς φυμάτων. ἐστὶ δὲ καὶ ἀλθῶν ῥιζικόν. τὸ δὲ σπέρμα, λίθους ῥήσσει. καὶ ἀλθαία, πόλις ἐλεάδων. οἱ δὲ ἀλθαίας, ἔθνος ἰβηρικόν. Ἀλθαίνω, αὔξω, θεραπεύω, ὑγιαίνω. ἄλθος τὸ φάρμακον. Ἄλθαινος, ὄνομα ποταμοῦ ἐν ἰταλίᾳ. Ἀλθαίνοντα, ἰώμενον, θεραπεύοντα. ὡς τὸ, νεβρῶν ἀλθαίνοντα. Ἀλθαιάδες, ῥίζα τις. Ἀλθῶναι, χαλινῶναι.

Ἄλθετο, ἐπὶ τοῦ ὑγιασθῆναι. παρὰ τὸ ἄλδω, ὅ ἐστιν αὔξω, αὐξάνω. τὸ δὲ ὑγιὲς, αὔξεται. Ἀλθεύς, ὁ ἰατρός. Ἀλθηρίας, ὁ ἥμισυς, ἀπὸ ἀλθηρίου κινός. καὶ ἀλθαιδαίας καὶ ὑπερίας, ἀπὸ ὑπερίου καὶ ἀλθαίνοντος. ὡς τό, πίνειν οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ ἀνθοσμίας ἦν, οὐδ' ἱερὸν ὑπέρον, οὐδὲ ἄφυτον οἶνον ἔπιε. Ἀλί, ἀλαλαί. Ἀλιαιή, ἡ ἁλιαιεῖα.

Ἁλία, σκεῦος ἐν ᾧ θύεται οἱ ἅλες, ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται. καὶ ἡ ἀγορά. Ἁλιάδαι, ἴνδοι, οἱ διὰ θαλάσσης πλέοντες, καὶ μικρὰ σκαφίδια. Ἁλίαν, θαλασσίαν. Ἁλιακὸν ἀπόλον, ἁλιαδικόν. Ἁλίαι κορῶναι, αἴθυιαι. Ἁλιακτήρ, τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ στιχοί. Ἀλιαιάν, τὴν ἐκκλησίαν. ταραντῖνοι. Ἁλιαίετον, ἐναλίων θεῶν. Ἀλιάνοδοι, ἄσημοι, ἀλιάνοδοι, ἄναρχοι. Ἁλιάπεδα, τὴν κέγχρον, ἢ θαλάσσιον ὄρνιν. Ἁλιάδες, ἐπίτομα ἐκ τοῦ, λύκαιον κύνα ὑγρὸν αἴγειον. εἴρηται δὲ πρὸς Ἀπολλωνίου ἑτέρων πλοιαρίων. ἀντὶ τοῦ, οἱ πλέοντες διὰ θαλάσσης. γίνεται δὲ παρὰ τὸν ἅλα, καὶ τὸ ἄω, τὸ πνέω. ἐξ οὗ οὐ μόνον αὔρας ἐπὶ ἀνέμου, καὶ ἄσουρον, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κοῦφον (ὅθεν καὶ ἄσουροι μόρμακες, παρ' Αἰσχύλῳ) ἀλλ' αὐτὰς διὰ διφθόγγου, ὁ ἱμερόμενος, ἤγουν ὁ εἰκονικὸς ἀπὸ τοῦ ἐραστοῦ τὴν ἐρασθείν. εἰκονίζεται γάρ φασι τὰς μορφάς, καὶ τὸ ὥρας. ὅθεν καὶ εἰκονίζουσι παρὰ λάκωσιν, οἱ ἐρασταί.

Ἁλίαιτος, εἶδος ἀετοῦ ἐν θαλάσσῃ διαιτωμένου. Ἁλίαρον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἠρτυμένον ἁλσί. οὐ τὸ σύνθεσις, κατὰ τὸ ἁλμιαρὸν ἢ ἁλίπαστον. παλαιὸς δέ τις ἁλιεύειν ἐπιπεδόμενος, παρὰ τὴν πικρὰν ἅλμην, οὕτως ἐσκώπτετο. καθέτει καὶ χολὴ ὁ αὐτὸς ἐπικαλεῖ. Ἁλίαρτος, πόλις βοιωτίας. ἀρσενικῶς λέγεται.

τητα τῷ ἀλεξητῆρ κακῶν, ὅς ἐστιν ἀλεξίκακος. καὶ ἀλεξητήρ φαρμάκων, ὁ ἀλεξιφάρμακος. Ἀλεξίαρη γῆ, ἡ τῆς ἀνθεκτικῆς ὠφιλοῦσα. Ἀλεξιάρην αἰγὸς, καὶ τὴν Χαμάμηλον χλαῖναν, καὶ τὴν ἀλεξάνεμον, λέγει Ἡσίοδος. ἢ ἀλεξιάρη αἰγὸς παρ' αὐτῷ, ἤγουν ἡ ἀποστρέφουσα τὰς ἀρὰς, τουτέστι τὰς βλάβας. ἄλλη δὲ, καὶ τὴν ἐκ τριχῶν μυοσώδη συνισθεῖσαν. Ἀλεξιάρης, ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος. Ἀλεξιβέλεμνον, τὴν τὰ βέλη ἀπωθοῦντα.

Ἀλεξίκακοι, ἀποτρόπαιοι, ἀπότροποι, λύσιοι, φύξιοι, φύξιοι, λέγονται δαίμονες, οἱ λύοντες τὰς ἀράς. οἱ δὲ ἐκπροῦντες, ἀλιτήριοι, ἀλιτηρώδεις, προστρόπαιοι, παλαμναῖοι, ἀλάστορες.

Ἀλεξίκακον λέγομεν, ὃν ἀποτρέπομεν, καὶ τὴν τὰ δεινὰ ἀπείργοντα. ἴδιον Ἡρακλέους τὸ ἐπίθετον, καὶ ἀλεξίκακος Ἀπόλλων λέγεται. Ἀλεξίκακος. τὰ ἀπὸ ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος γινόμενα ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει τρέπει τὸ ω εἰς ι. οἷον, ἄρχω ἀρχιστράτηγος, αὔξω αὐξίφωτος, λύσω λυσίκομος, ἀλέξω ἀλεξίκακος. καὶ ἀλεξίκακος, βοηθός, ἀποτρεπτικὸς κακοῦ, ἀπαλεξιοῦσα τὰ κακά. Ἀλεξιφάρμακον, θεραπευτικὸν βοήθημα.

Ἀλεξόμενον, ἀμυνοῦντα, βοηθοῦντα, τὸν κακῶν ἄρξοντα κακῶσαι θέλων. Ἀλεξόμενος, βοηθούμενος, ἀμυνόμενος.

Ἀλεξῶ, ἀλεξήσω. ὡς καὶ αὐξῶ αὐξήσω, καὶ ἑψῶ ἑψήσω, ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα. Ἀλέξω κυρίως, παρὰ τὸ τῇ ἀλόχῳ γυναικὶ βοηθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλκω, ἄλξω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀλέξω. Ἀλέομαι, ἀντὶ τοῦ θερμαίνομαι. Ἀλεόν, θερμόν, ἢ χλιαρόν. Ἀλεὰς, ὁ ἥλιος, ὁ πατὴρ τῆς Αὔγης. παρὰ τὸ ἀλῶ, παράγωγον ἀλεύω. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ λοχεύω λοχεὺς, καὶ καλεύω καλεὸς, στορεύω στορεὸς, οὕτως ἀλεύω ἀλεός. Μιθόδιος. Ἄλεος, ὁ μάταιος. καὶ ἀλεάφρων, ὁ παράφρων. ἢ ὁ θερμὸς καὶ ὀπός. καὶ ἀλεὸς, ὁ διάπυρος. Ἀλεύεσθαι, μεταπίπτειν. Ἀλεόφρων, παράφρων. Ἀλέπαλτον, ἄγαλμα. Ἀλεπίασι, εἰρηται. Ἀλέρα, καὶ ἀλέρα, ἀλέρας, γυνή. οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ. ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον ἀλέρας υἱόν. διὰ δὲ τὸ πρῶτον ὑπὲρ ἀληθὲς, πίστις τούτο ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προθέσεως τοῦ ε λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν. εἰλαπινάδην γάρ φησι πιννὸν, καὶ ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ ἀλέρα γέγονεν. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἀλέρον, κάπρον. Ἀλές. ἐστιν ἀθρόως, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοῦ, καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς η μακρὸν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀλέες, ἢ ἀλές.

Ἀλεσάφθονοι, ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο. Ἀλέσθαι, ἐκκλῖναι, ἀναχωρῆσαι. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ πυρὸς ἐκφυγεῖν. Ἀλεσθαι πῖθος πύελον, τὸ ἐν ᾧ ἀλλάσθαι κρούειν τὰ ἴχνια. Ἀλεθόσιος, εἶδος ἰχθύος θαλασσίου, ὃν κατὰ εὐφημισμὸν καλλιώνυμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον θαλάσσιον αἰδοῖον, ἁλὸς οὐρά, ἁλοθόσιον ὄν. οὐρὰς γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον εἰώθασιν καλεῖν. Ἀλέτων, στοροφθὴν, φυγὴν. Ἀλετίνης, χαλεπῆς.

Ἀλετρεύουσιν ἐπὶ μύλας, μύλαισι καρπόν. οἱ ἐξηγηταί φασιν, τὰς γυναῖκας ἀλήθειν ἐν μύλαις σῖτον. καὶ ἀλετρεύειν μὲν τὸ ἀλήθειν, καὶ ἄλετον ἀπῇν. ὅθεν καὶ γυναῖκες ἀλετρίδες, αἳ καὶ μυλωθροί, καὶ μυλωθρίδες, παρὰ τὸ μῦλον ἀθρεῖν ἐν συμπεριστρεφ. ὁ περὶ μύλωνα θόρυβον ἐν συγκλεισμῷ. μύλαι δὲ, ἐν ᾗ τρίβονται οἱ πυροί. μύλακα δὲ καρπὸν, τὸν σῖτον. ὡς μυλοαλῆ τῶν χόνδρων, ὅ ἐστι κρίθην καὶ σιδήμενον. ὅθεν καὶ Δημήτηρ, φασὶ λέγεται. Ἀλετρίδες γίγνονται καὶ παρθένοι, αἱ καὶ τὰ εἰς τὰς θυσίας πέμματα ἀλοῦσι. καὶ ἔστι τοῦτο ἐπίτιμον. Ἀλεφίδες. οἱ μὲν διὰ τὸ ἀλέτρια, παρὰ τὸ τὰς ἄλλας τρίβειν. οἱ δὲ ἁπλῶς, παρὰ τὸ ἀλεῖν, καὶ λοιπὸν μὲν ἀπλοῦν. ἀλετρίδας δὲ, σιτοποιοὺς λέγεται καὶ ἀλεσφέρ, ὡς ἐν ἐπιγράμματι, Καὶ νῦν Λιπάρυσαν ἀλετρίδα. καὶ ἀλετρὶς, ἡ μυλωθρὸς, παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀλετρὶς γυνή, μυλωθρίς. παρὰ τὸ ἀλεῖν τὸ ἀλήθειν. ἐξ οὗ καὶ ἀλετὸς, ὃ ἡ ποιότης ἐπιτατική. ἐκ δὲ τοῦ ποιοῦντος ἀλεῖν, οὐ τὸ ἀλεῖνθ παράγωγον. καὶ ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον, ἐκ τοῦ ἀλεῖν γίνεται, πλεονασμῷ συναίρεσι τοῦ ε, καὶ ποιότης μὲν ἡ ὁμοιωματικὴ ἀλεῖψις. διάφορον δὲ ἀλετρίδες, ὡς ἐν γυναιξὶν εὕρηται λεξικοῖς κόραι, ταῖς ἀθύρμασιν ἀπολείπουσαι, ἐφ' ᾧ τὰ εἰς θυσίαν πέμματα παρέχειν. ἀρχαῖοι δὲ ἀλοῦνται, διὰ ἀλετρίδες ἔνδομοι καὶ εὐδόκιμοι παρθένοι, αἱ τὰ εἰς θυσίαν πέμματα ἄγουσαι. ἐφ' οἷς καὶ ἱερεὺς ὥσπερ μύλωνα ἀναγράφουσιν, οἱ τὰ ἄψυχα συγγεγραφότες. Παυσανίας δὲ λέγει, διὰ ἀλεφίδες αἱ τὸν ἱερὸν ἄλευρον ἀλοῦσαι. ἐρεῦνται δὲ καὶ παρθένοι, αἱ τὰ εἰς θυσίαν πέμματα ἔλεγον, καὶ ἔνδημοι ἦσαν. Ἀλειταὶ, οἱ τοῖς μύροις ἐκπεδομένοι. Ἀλκαλλαείρητα, ὥς τὸ φεύγει. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν λέγουσι, καὶ δίαν. ὡς καὶ τὴν γνόφον δνόφον. φεύγει οὖν φεύγει. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλαλα δᾶ, ἀλέαν δᾶ, τοῦ δᾶ ἀντὶ τοῦ γῆ κειμένου. Ἀλαλάζει, οἱ ἐν Δελφοῖς τοῦ θεοῦ μάντεις συνελέγησαν. ἀπὸ ἀλαλὸν βασιλέως ὁ γένος ἔχοντες.

Ἀλακίμενον, καὶ κτάμενον, ποιητικά. ὧν τὸ μὲν ἀλέω τὸ θέμα, οὗ ἐκ παραγωγῆς μὲν ὁ ἀλαίνω γίνεται. ἐξ ἐκποιήσεως δὲ τοῦ ε τὸ ἀλαλω. τούτου δὲ αἰτιος ἦλθαι, ὅθεν τὸ ἀλακόμενον, καὶ ὁ ἀλακάμενος. ὁ ἀπὸ τοῦ ἀλασάμενος. τοῦ δὲ κτάμενον, προϋπάρχει ῥῆμα κτῶ. ἀφ' οὗ δύο παράγωγα. τὸ κτείνω ῥητόν, καὶ τὸ κτεινόμενον. ὧν αἱ μετοχαὶ ὁ κτὰς, ὡς ὁ ἱστὰς. καὶ ὁ κτάμενος, ὡς ὁ ἱστάμενος. Ἀλεάμενος, ἐκκλίνας, φυλαξάμενος. Ἀλεύατ, ἀντὶ τοῦ ἐφυλάξατο, ἐξέκλινεν. εὕρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεῖω. Ἄλευε, ἐκκλινε, τὸ φύλαξαι. καὶ παροιμία, ἄλευε ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. Ἀλεύμενοι, ἐκκλίνοντες. Ἄλευρα κυρίως, τὰ ἐκ σίτου ἄλφιτα, τὰ ἐκ κριθῶν ἄλευρα. ἐνίοτε οἱ ποιηταὶ, ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγουσιν. Ἀλευρότησις, τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. ἢ τὸ κόσκινον. σήθω, σήσω, σῆσις. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, τῆσις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε μετὰ τὸ ἄλευρον, ἀλευρότησις. Ἀλευροφορέτης, κάνηφοι. ἄλευρα καὶ ῥόαι. ἴσως δὲ τοῖς πιβοῦσιν, οὕτω διασείουσιν.

Ἀλευροβρωτῶν, πέμματος γένος, παρὰ Ἀλκαλαΐδῃ.

Ἀλευρόμαντις, ὁ Ἀπόλλων. διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι. Ἀλευρότευσις, τελετή, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασείουσιν.

Ἀλεύεσθαι, ἀφίεσθαι. Ἀλεῦσαι, ἀλεύσασθαι. Ἀλεῦσαι, φυλάξασθαι, ἄλευον. Ἀλευσεν, ὅρασεν, ἀπώρατο. Ἀλεὼς, ἃ διὰ τοῦ ω, οὕτω καλούμενος ἀπόλεως ἀλίτης. ὁ τόπος ἐν ᾧ, οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ ἀλευτίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ καὶ ἀλεὺς, ποταμὸς Σικελίας. Ἀλεύω, τὸ φεύγω. παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, ἀλεῶ. καὶ ἀλεύω κυρίως, τὸ ἀπὸ τῆς ψύχους εἰς θερμασίαν ἀναχωρεῖν. μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἐκκλίνειν ἀπὸ τοῦ δεινοῦ εἰς τόδε. Ἀλεφάλεον, ἄλειφον. Ἀλεύμεθα, ἐκκλίνωμεν, φεύγωμεν. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶμαι. οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται. Ἀλεωρὴ, ἡ κατὰ ἐπιτοπλειότητα ἔκκλισις ἐστι καὶ φυγὴ. ὡς τὸ, ἔγχεος ἀλεωρῆν. καὶ Ἡσίοδος, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν. ἢ φυλακὴ. καὶ ἡ μὲν φυλακὴ, παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, καὶ τοῦ ὦρα, τὸ φυλάττειν. ἡ δὲ φυγὴ, παρὰ τὸ ἀλεῦσθαι ὀκαρεὼ ἀλέωρεως. ἐκ τοῦ ἀλέω οὖν ἀλεωρή. καὶ ἀλεύμεθα, ἐκφεύγομεν, ἐκκλίνομεν. καὶ ἀλεωρὴ, ἀποστροφὴ, ἐκφυγὴ, καταφυγή. Ἄλη, ἡ πλάνη. παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. τοῦτο παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. ἢ μετὰ τὸ στερητικὸν α, ἄλη. Ἀληθὸν, ἀθρόως, ἐξαίφνης. Ἄληθες, ἴσθι ὅτι οὕτως. ἀφιοῦσι δὲ ἐξέχειν τῶν προτέρων, ὅταν τὸ ἄλλο. ἔστι δὲ ἐπίρρημα θαυμαστικὸν καὶ προσκοπούντων, ἀπλῶς. Ἀληθεία, ἀψευδὲς, καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθανόμενα. Ἀλήθεια, ἀπόφασις, λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὑπάρχειν, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχειν. Ἀληθὴς, ὃ τοῦ πρωταγόρου σύγγραμμα, ἐν ᾧ ταῦτα ἐλεγξάμενα, ἀληθείας ἐκαλεῖτο. Ἀληθεύσας, πλησθεὶς, παρὰ τὸ ἐποπτεύειν.

Ἀληθὴς, οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος. Ἀληθὴς, ἐναντίον τῷ ψευδεῖ. ἄληθες ἢ τὸ κατ' εἰρωνείαν, ἀντὶ τοῦ ὄντως. ὡς

[illegible]

τῷ φυλάσσειν. Ἀλάστωρ σημαίνει τὸν ἀλιτρόπαιδα, ὡς ἐπὶ ἀλάστοις πάθεσι. ἢ κακῷ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ὅθεν καὶ ὁ ἀλάστωρ. Ἄλαστα, τὰ κακά, ἀνεπίληστά τινα ὄντα, ἄτιμα, ἢ φαῦλα. ἢ μικρά. ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ἀλαστήσω, τὸ χαλεπαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. οἱ γὰρ πλανώμενοι χαλεπαίνουσιν. Ἀλαστεῖν, ἀγανακτεῖν. Ἄλασα, χάλασα, ἡμαρτωλά. Ἀλαστεῖν, ὀργίζεσθαι. ἢ ἀλαστεῖν, τὸ ἀλιτροπαθεῖν, ἐπὶ ἀλάστοις πάθεσιν. ὡς ἐν Ὀλυμπιάσι. ὅθεν καὶ ὁ ἀλάστωρ. Ἀλαστήσας, χαλεπήνας, ἀλιτροπαθήσας, χαλεπήνας, δυσφορήσας. Ἀλάστορες, παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι. ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες. καὶ ἀλαστόρων, ἀντὶ τοῦ ἀσεβῶν, ἢ μιάσμασιν ἐνεχομένων. Ἄλλως. Ἀλάστορες λέγονται τινές, ἢ οἱ κακοποιοῦντες αὐτόν, ἢ οἱ δὲ ἐκδικοῦσιν αὐτοῦ ἑτέρους κακοποιοῦντες. κυρίως δὲ ἀλάστορες δαίμονές τινες ἐπὶ πόλεις, οἱ οὐκ ἂν λάθοιεν. καταχρηστικῶς, καὶ οἱ ἁπλῶς φαῦλοι ἐχθροί. ὁ γὰρ ὁμηρικός, ἐν τῷ τῆς Ἰλιάδος, ἀντιπαχθεὶς καὶ οὐκ ἐπὶ φόνῳ ἀλάστωρ λέγεται, ὡς μήνιμα. οὐ μὴν λάθοι ἄξιος ὤν. ἔστι δὲ ἐπὶ φόνου ἀλάστορος χάρις, παρά τι ἄλλοις, καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι, ὁ Διονύσιος ὁ πάσης γενόμενος Σικελίας ἀλάστωρ. καὶ ἀλάστωρ, πικρὸς ἢ φονικὸς δαίμων, ἢ μιαρὸς καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν, ὁ ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον, ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι, τὸ πλανᾶσθαι. Ἀλαστὸς λέγεται, ὁ μήδεν ἄξια ποιῶν. καὶ ἀλαστῶ, σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. ἢ ἀλαστοῖς, ἀνεπιλήστοις, χαλεποῖς. Ἄφθιτος. καὶ ἀλαστόν, δεινόν, κακόν, ἢ ἀδιάλειπτον. Ἀλᾶν, ἐπλανᾶτο.

Ἀλαστρίας, ἁμαρτωλίας. Ἀλαστρίδας, χίμας. Ἀλαῶν, τυφλῶν, λακίζων, ἐκτυφλῶν, βροχίζων, στερίσκων. Ἀλαῶσαι, τυφλῶσαι. παρὰ τὴν ἄλην, ἤγουν τὴν πλάνην. οἱ γὰρ τυφλωθέντες, ἀλῶνται. κατὰ στέρησιν τοῦ λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν. Ἀλγεῖ ἀναπλῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐντελῶς παθεῖν, καὶ πληρῶσαι. γράφεται δὲ καὶ ἀνατλῆσαι. Τὰ ἄλγεα ἄλγεινά, κακά, ὀδύναι, πόνοι. Ἀλγεία, ἡ ἀρρωστία. λύπη. Ἀλαῶπιν, τυφλήν, οὐ βλέπουσαν. Ἀλαωτύν, στέρησιν ὀφθαλμῶν, τύφλωσιν. Ἀλγάς, ἀλγαλέας. Ἀλγεῖ, κακοῦται. Ἀλγεῖν, πάσχειν. τὸ ἀλγεῖν ἢ τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἀλγεῖν μὲν τὸ πάσχειν κατὰ σάρκα, πονεῖν δὲ τὸ ἐνεργεῖν. Ἀλγεινός, καὶ ἀλγεινῶς. ὀδυνηρός.

Ἀλγεινά, χαλεπά. Ἀλγεινόμενος, ἀνιώμενος τὴν ψυχήν, ἀλεεινός, θερμός. Ἀλγηδόνα, πόνον, λύπην. Ἀλγηρά, λυπηρά. Ἄλγησις, ἡ λύπη, καὶ τὸ ἄλγος. Ἄλγιον, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ λεχθέν, ἀντὶ τοῦ ἀλγεινόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄλγιον, τουτέστι λυπηρόν. Ἀλγίστα, χαλεπά. Ἄλγος, πόνος, πένθος. Ἀλγύνει, λυπεῖ, βαρεῖ, φροντίζει. Ἀλγύνεται, λυπεῖται. Ἀλγύνονται, κακοποιοῦνται. Ἀλγύνω, τὸ λυπῶ. ἀλγύνω τοὺς ἐχθρούς. Ἀλγῶ μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, καὶ ἀλγῶ τὸ πάθος, καὶ ἀλγῶ τὴν δυσχίαν. Ἀλδαίνεται, πιμπλᾶται, αὔξει, βλαστεῖ. Ἀλδήσκειν, ἄσματα. Ἀλδήσκειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἀλδαίνω, ἢ παρὰ τὸ ἀλθαίνειν. Ἀλδήσκω, καὶ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω. Ἀλδήσκειν, κυρίως, τὸ ἐκ πολλοῦ αὔξειν, ὡς ἀπὸ τῆς ἄρδω, πράττεται (ὡς ἐν ἄλλοις) τῷ ῥ εἰς λ. Ἀλέα, ἡ θέρμη, ἢ ὁ τόπος ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. παρὰ τὸ ἥλιος. ἥλιος γὰρ ὁ ἥλιος. μεταφορικῶς δέ, καὶ πᾶς τόπος θέρμην ἔχων. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. Ἀλεάζειν, κεράσαι, ἐκκλίνειν, ἢ προσβάλλειν, καὶ ἀλεεινόν, θερμαίνειν, ἀφανίζειν. Ἀλεάζω, ἀθροίζω. Ἀλεάζομαι, ἀλεαινόμενος. Ἀλεαθῆ, φυλάξασθαι, παλῆσαι, ἀναχωρῆσαι, θερμανθῆ. Ἀλεαινόμενον, θερμαινόμενον. Ἀλεαρ, ἀλεωρίαν, ἢ φυλακτήριον. Ἀλεείνειν, τὸ ἐκφεύγειν. οὐκ ἀλεείνεσθαι. Ἀλεβαῶν, ἐγκύμων. Ἀλεγεινά γὰρ ὅρα, τὰ ἀλέγεσθαι ἄξια, καὶ ὡς εἶπεν ἀξιόλογα. καὶ ἐν ἄλλοις αἰνὰ γίνεται τὰ ἀλεγεινά, ὥσπερ ἀλγεινά. καὶ οὕτω χαλεπὰ μεταληπτικώτερον. Ἀλεγεινοί, ἀντὶ τοῦ δυσχερεῖς, δεινοί, ἀλγεινοί, χαλεποὶ δὲ οἱ

μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑπό τινος δαμασθῆναι.

Ἀλέγει, φροντίζει. καὶ ἀλέγων, τὸ λόγον μὴ ἔχων. Ἀλεγεινή, σκληρά, δεινή, χαλεπή. Ἀλεγεινότερον, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ε. ἔστι γὰρ ἀλγεινότερον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον. ἢ τὸ φροντίδας ἔχον, ὥς τινες λέγουσιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλέγειν. Ἀλεγίζω, λόγον ποιῶ. καὶ ἀλεγίζω τὸ περιγράφομαι, φροντίζω.

Ἀλέγοις, ἀλέγεις, βοηθείας. Ἀλεγόνται, κακοῦνται, ἐλαφροῦνται, ἐλαττοῦνται, ἢ φροντίζεται. Ἀλεξ, ἀλεκξ. Ἀλεα, ἐκκλίνει. Ἀλεεινός, θερμός, θερμόν. Ἀλεγύνω, παράγωγόν ἐστι, ἐκ τοῦ ἀλέγω. ὡς πλύνω πλυνύω. καὶ δηλοῖ τὸ ἀρτύνειν, σκευάσαι. ἐκ δὲ τούτου κατὰ συγκοπήν, τὸ ἀλγύνω, ἤγουν αἴτιος ὅτι γίνομαι τοῦ ἀλγύνειν. Ἀλέγω, τὸ φροντίζω, καὶ ἀλεγίζω φιλικῶς γενικῇ συντάσσεται. ἀλέγω παρὰ τὸ λέγω τὸ φροντίζω, ἀφ' οὗ λόγος ἡ φροντίς, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀλέγω. καὶ οὐκ ἀλέγω, τὸ οὐ φροντίζω. καὶ ἀλεγίζω παράγωγον, καὶ ἀλεγίζω. καὶ ζεῦξιν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω χωομένης, παρ' Ὁμήρῳ. παρὰ τὸ ἀλέγω καὶ ἀλεγίζω, διὰ τὸ τῶν λέξεων ἰσοδυναμεῖν, καὶ χωομένην καὶ συνεχομένην εἶπεν χώραν ἑρμηνεύειν. Ἀλεεινά, φύλασσε. Ἀλέειπεν, ἐξέκλινεν. Ἀλεείνων, ὑπαλεόμενος. Ἀλεεινός, ἀλεεινότερος. Ἀλέα, ἄλυξις. ὅ ἐστιν ἐγκλισις καὶ θερμασία. Ἀλεείνω, ἐκκλίνω, ἐκφεύγω. ἐστιν ἀλέα ἡ θερμασία. ἐκ τούτου γίνεται ἀλεείνω, εἰσὶν ἀπὸ ψύχους εἰς θερμασίαν. Ἀλεξ, ἀλεῖσαι. Ἀλεία, πορεία, ἢ ἄλσημα. καὶ ἀλεία, ἡ ἄγρωσις.

Ἀλείας, τὸ ἀπὸ τῶν πυρῶν ἄλευρον. τὸ γὰρ ἀπὸ κριθῆς, ἄλφιτον λέγεται. Ἀλείατα, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἀλεσμένον ἄλευρα. ἃ συγκοπῇ καὶ ἄλειτα λέγονται. ἢ ξηρὸν ἄλευρον, ὅ καὶ ἄλευρ λέγεται. Ἀλελόγω, σὺν παντὶ λόγῳ. Ἄλειμμα, ἐκ τοῦ ἀλείφω. ἄλειμμα δὲ βοτάνης, διὰ τοῦ ι. Ἀλείφειν, τὸ ὁλίζειν. καὶ ἀλέξειν, οὐκ ἀλείφειν. καὶ ἀλέξ, οὐκ ἀληθές. Ἀλείφαι, τὸ ἐκαλεῖφαι βέχον. Ἀλειφόν, ἀθρόον, λιπαρόν. Ἀλεῖφον ὕδωρ, ἀθροισόν, καὶ συνηλιαστόν. Ἀλεῖφον, τὸ τοῦ ἡλίου ἥδιον, κατὰ γλώσσας.

Ἀλειός, ὁ πέτρος. Ἀλειπτήριον, τὸ γραφεῖον, κύησιν.

Ἀλειπτὴς παρὰ τοῖς ἱερεῦσιν οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ μοδίζοντα ἐπιδοῦναι τὸ ἔλαιον, ἢ πληρώσαντα χυμόν. οὕτω Ἡσίοδος.

Ἀλείπτης, ὁ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπιτρέπων. καὶ ἀγωνοθέτας, ὡς παρὰ Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ, ἀλείπτας τῆς ἀρετῆς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου. Κανών. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω γινόμενα, ἐν μὲν διὰ τοῦ ι ἐκφέρονται, φυλάσσονται τὸν τοῦ ε δίφθογγον. οἷον, ἀλείφω, ἀλείπτης, καὶ ἄλειμμα, φάρμακον. καὶ ἀναλειπτός, ὁ μὴ ἀλειφθείς. ὁ δὲ διὰ τοῦ ι ἐκφέρεται σύνθετα ὄντα, οὐ φυλάσσουσι τὴν ει δίφθογγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ναλιφής, ἀναλιφής. σημαίνει δὲ τὸν νεκρόν, τὸν μὴ ἀλειφθέντα πίσσῃ. πρόσκειται σύνθετα, διὰ τὸ ἄλειμμα, ὃ σημαίνει τὸ ἄλειμμα. ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτης, γίνεται φιλαλείπτης, ὡς τό, Οὐκ ἔστι πίστις ἀνδρὶ φιλαλείπτῃ. Ἀλείπτης, ἀπατεών. Ἀλεῖς, συνηγερθείς, συναχθείς, κρατηθείς, φυλαχθείς.

Ἀλείσιον, ποτήριον. Ἄλεισον, ἀπὸ τοῦ ἄγαν λεῖον εἶναι. ἢ μὴ ἄρα τὸ ποτήριον τὸ κατασκευαζόμενον ἄλεισον ἀκούομεν, ὡς ἐξ ἑνὸς λειότερον ὄν, πλειστάκις ῥεόμενον διὰ τοῦ α. δύναται δὲ καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α εἶναι, ὅτι γραφαῖς διαλάμπειν ἐμπέπασται. ὡς γὰρ αὐτὸ ἄλεισον καὶ λιτὸν λέγεται, δηλοῖ ἐκ τοῦ περιμέρου εἰπεῖν, ἐν δ' οἴνον ἔχει χρυσέῳ λιθάκι. εἶτα τὸ αὐτό, ἔσται δὲ δίλυτον χρύσειον ἄλεισον. ἄλεισον κυρίως, ὃ μὴ λιτόν ἐστιν. ἐπίσημον. ὡς τὸ ἀλειτόν ἐστι τὸ ἀπαθές, οἱονεὶ τὸ μὴ λεῖον, ἀλλὰ τραχὺ τοῖς ἐμπαίσμασιν. ἐπειδὴ δὲ δὲ ἐστι τὸ γένος ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλὶς γίνεται, οἷον ἀολλές, καὶ ἄρθρων, ἵνα ᾖ ἄλειον. ἡ οὐδ' ἐστιν ὑπὲρ ἀλές. καὶ ὡς εἰσφρεῖν ἀμεῖ, κατὰ τὸ λίπος, ὃ ὅμοιος λέγεται, εἶτα ἄρ' τότε ἐν δίφθογγος ἔμιξε, ὡς ἐστὶ πρεσκοφανέντος. εἶτα τοῦ πλειστάκις ἐν αὐτῷ.

Ἄλλως.

φ[illegible] βοηθός. Ἀλαλάσταμαι, τεθορύβημαι, ἀλαμοτά. ἢ πεπλάνημαι. Ἀλαλκών, βοηθήσας, ἐπαμύνας. Ἀλκαῖα, τὰ κακά, ἀνεπίληπτά ἐστι. ἀπὸ τοῦ ἀλκαῖ, ἀλκαίνω, τὸ χαλεπαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. εἰ [illegible] ἀλώμενοι, χαλεπαίνουσιν.

Ἀλάω, ἐπλανῶν. ἀλάω ἀλῶ, ἀλάομαι ἀλῶμαι, ἀλαόμην ἀλώμην, ἀλάου ἀλῶ, ἀλάετο ἀλᾶτο, καὶ τροπῇ ἀλόω. Ἄλγεα, λυπηρά, κακά, πάματα. Ἄλγος, λύπη, θλίψις, ἀπὸ τοῦ ἀλέγω, τὸ φροντίζω. τὰ [illegible] πολυπαθῆ, φροντίδος ἄξια. ἢ ἃ μὴ λέγοι τις, μὴ δὲ ὀνομάζοι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλέγω, οὐκ ἀλεγεινός, οὐδ' ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεεινός, ἐπειδὴ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς νος ἐξόντα, μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον, τάχα ταχινός, πύκα πυκινός, ἀληθὴς ἀληθινός, χθὲς χθεσινός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀλγεινὸς καὶ ἀλεγεινός, ἔλεος ἐλεεινός, πλεονασμῷ τοῦ ε. καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου, ὡς παρώνυμα.

Ἀλῆ, κατάλυσις, ἄλλομαι τὸ πηδῶ. ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἡλάμην ἅλω ἄλαο, καὶ συγκοπῇ ἆλτο, καὶ ἆλε κατὰ φωνήν. Ἀλαθέων ὕρας. λέγει γὰρ ὅλη ἐκκλησία πάντα τὸν πόρον. Ἀλαί, δύο ἄδομοι [illegible]. Ἀλαιθρα, ἔλαφα.

Ἀλαιθρος, χλιαρόν, ἀληθρός. Ἀλαιός, ὁ παλαιός, ἄφρων. αἰχμαλός. Ἀλάκατα, τῆς ἱστίου. οἱ δὲ σφῆνες.

Ἀλάκιστρον, ἀφόρητον. Ἀλακῶσαι, ἀθροῖσαι. ὃ σωρεύεσθαι. Ἀλάλημαι, τεθορύβημαι, πεπλάνημαι. ἀπὸ τοῦ ἀλάλα.

Ἀλαλήμενος, πλανώμενος. ἢ ἀναστρεφόμενος, ἐκ τοῦ ἀλῶ, ἀλάλημαι, ὁ παθητικός, ἀλάλημαι, αἰολικῶς. ἡ μετοχὴ, ἀλαλήμενος. παρὰ δὲ Ἀπολλωνίῳ ἀλαλέμενος. ἢ διὰ τὸ ἀπαιρόμενος εἶναι τῶν τόπων, ἢ ἀντὶ τοῦ περιερχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἁρμόδιον εὕρῃ. Ἀλάλαγη, ἡ χαρά. Ἀλαλάξατε, ἀναφωνήσατε τὴν φωνήν. Ἀλάλησθαι, προπαροξύνουσιν οἱ παλαιοί. καὶ ἔστιν ὥσπερ ἄλησθαι, ὡς ἄγασθαι, ἔρασθαι. ἀπὸ τοῦ ἄλημαι καὶ ἄγημαι. ὅθεν ἔα[illegible], καὶ ἔραμαι, ἄγομαι ἐπιθυμῶ. καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς, ἀλάλησθαι. Ἀλάλητα, φῦλα στρατιᾶς, κλεινά, τομφύλη. ἢ τεθορυβημένα. Ἀλάλημαι, ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι. καὶ προσθέσει συλλαβῆς, ἀλαλῶμαι. ἀφ' οὗ ἀλάλημαι παθητικὸς παρακείμενος, ὡς πεπλάνημαι. τὸ τρίτον ἀλάληται, ταυτὸν δὲ πεπλάνηται. πλανᾶσθαι δὲ λέγεται, τὰ μὴ τεταγμένως ὁδὸν ἐρχόμενα, ἀλλ' ἐνίοτε μὲν ταύτην, ἐνίοτε δὲ ταύτην. Ἀλάλην, ἐπεπλάνην. Ἀλαλητῷ φωνῇ, ἀρμιῶν· σὺν Ὅμηρος. καὶ ὁ ἀλαλὴ, παρακεῖσθαι δοκεῖ, ὅπερ ἐστὶ πολεμικὸς ἀλαλαγμός, ὃν ἀλαλὰ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, βοῶν οὗτος πρὸ μάχης. χρῆσις δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ, κλυθὲ ἀλαλὰ πολέμου θυγατρ, ἐγχέων προοίμιον. Ἀλαλητῷ, θορυβῶ, ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ λαλῶ. Ἀλάλκοιεν, ἐκβάλλοιεν. καὶ ἀλαλκεῖν, ὅπερ ἐστὶ μέλλων δεύτερος, ἐκ τοῦ ἀλάλκω βαρυτόνου. καὶ ἀπαλλάξω, ἀλαλκῶ, πεπερασμένος. ἀφ' οὗ ἀλαλκών, καὶ ἀλαλκῶν μετοχή, ὁ βοηθήσας καὶ ἐπαμύνας. ἢ ἀλαλκεῖν, τὸ ἀπείργειν, τὸ ἀπελθεῖν. τὸ βοηθεῖν. αἴτιος δεύτερος καὶ μέλλων, ἀλάλκω, ἀλέλκον, ἀλαλκῶ, καὶ ἀλαλκεῖν. τὸ δὲ ἀλαλκών, μετοχή ἐστι δευτέρου ἀορίστου, καὶ μέλλων. ἀλάλκω γάρ ἐστιν, ὁ μέλλων ἀλάλξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤλαλκον. καὶ ἀλαλκών, μετοχή. τὸ δὲ ἀλαλκῶ, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ, ἀλκῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ.

Ἀλαλίαν, ἀπορίαν, ἀταξίαν. Ἀλαλκεῖν λιμόν, τὰ δεδέμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλαλάσθαι, φοβεῖσθαι, ἀλᾶσθαι. Ἀλαλύκτημαι, ἀπὸ τοῦ ἀλύσσω. [illegible] τὰ τοῦ ἀλυκτοῦ. κατ' ὁμοιότητα κατὰ τάσιν, ἄναπτος, ἀπαυστοῦ. [illegible] λέξις παρὰ ταῖς φίλα, οἱ μὲν περιλέγοις. ἢ καὶ ἄλλως, ὁ τὸ ἀλαλύκτημαι ἐστι παθητικὸς ἐνεστώς. σημαίνει δὲ τὸ δυσχεραίνω, καὶ ἀδημονῶ, καὶ πλανᾶσθαι. καὶ τὸ ἀλαλύκτημαι, οἱ μὲν παρακείμενον, οἱ δὲ ἐνεστῶτά φασι. παρακείμενον οὕτως, ἀλυκτῶ, οὗ παρακείμενος ὁ παθητικὸς ἠλύκτημαι, καὶ ἀττικῶς ἀναδιπλασιασμῷ, ἀλαλύκτημαι, ἀλαλύκτημαι, καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς α. οὕτω μὲν ὁ παρακείμενος. εἰς ἐνεστῶτα δὲ, οὕτω λαμβάνεται. ἔστιν, ὡς Δίδυμος, ἀλυκτῶ. οὗ παράγωγον εἰς μι ἀλύκτημι. οὗ ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἀλύκταμαι, αἰολικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω κλίνουσι, ποιῶ ποίημι, λέγονται καὶ νόημαι, καὶ ἐν διπλασιασμῷ ἀττικῷ, ἀλαλύκτημαι. Ἀλαμπής, τὸ μὴ λάμπον. Ἀλανῶς, ἀληθῶς.

Ἀλαπαδνός, ὁ ἀσθενής, ὁ εὐκαταπόνητος, ἐκ τοῦ ἀλαπάζω, ὅ ἐστιν ἐκπορθῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλαπάζω γίνεται ἀλαπαδνός, ὡς παίζω παιδνός. Ἀλαξ, ἡ αὖλαξ. ἔστι ἡ τῆς τοῦ ἀρότρου [illegible] ἀλκμάνων. Ἀλαοσκοπιή, ἡ τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν. Ἀλάστωρ, ὁ ἀλήτης, ὁ τὸ ἀλαστὰ ποιῶν, καὶ ἀπαιτοῦσης. ὁ ἀλίτης, ὁ ἀσεβής, ὁ ἀμαρτητικός. Ἀλαός, ὁ μὴ λάων, ἤγουν ὁ μὴ βλέπων. καὶ ἀλαὸν τίφος, τὸ τυφλὸν ξίφος. ἢ ἀλαὸς, ὁ τυφλός, ἢ ὁ πλανώμενος. Ὅμηρος ἀλαὸς γὰρ ἀλάων, ἀντὶ τοῦ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλαός ὁ πλανώμενος. Ἀλαοτόκος, ὁ τυφλὰ γεννῶν. Ἀλαπάξαι ἐκπορθῆσαι. κυρίως δὲ τὸ κενῶσαι. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. παρὰ τὴν λαπάθον βοτάνην, ἢ ἐστι κενωτικὴ γαστρός. ἀλαπάξαι δὲ κυρίως, τὸ ἐκκενῶσαι. ὅθεν καὶ λαπάρα, ἡ κενὴ ὀσφύς, καὶ τὸ λαπάξαι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λαπάζω, πλεονασμῷ τοῦ α. παρὰ γοῦν τῷ Αἰσχύλῳ εὕρηται τὸ ῥῆμα χωρὶς τοῦ α. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ πορθεῖν ἀλαπάζειν λέγεται, ὡς ἐν ταῖς ἁλώσεσιν ἐκκενουμένων τῶν πόλεων. εὕρηται δὲ ποτε ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ φανερῶς τὸ ἀλαπάζειν, οὐκ ἐπὶ ἁλώσεως ἢ πορθήσεως πόλεως, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ κενώσεως. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λαπάζειν τοῦ λάπτειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάφυρον. ἔστι δὲ λάπτειν κυρίως, τὸ ῥοφεῖν. ὀνοματοποιητικόν, καὶ λαφυραγωγεῖν, ἐπὶ τῶν κενῶν, καὶ λάπων, καὶ τῶν τοιούτων ζώων λαγκάρων. ἢ ἀλαπάξαι, ἐκπορθῆσαι. κυρίως δὲ, ἐκκενῶσαι. κενωτικὴ γὰρ γαστρὸς ἡ λάπαθος βοτάνη. ἢ ἢ λίαν ἄνθην ἡμῶν φησὶ τὰ πάθη. ἢ παρὰ τὸ λαπ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ [illegible]. Ἀλαπλός, ἀθηνᾶς. Ἀλάπηος, ἐκ τῆς χώρας τῆς θρᾳκης τὰ ἄλαπα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἄλαρα, τὰ ποικίλα κάρρα, καὶ τὸν πῖλον τοῦ δόρατος καταφυόμενον. οἱ δὲ καὶ λίθον ἀλαρίαν. ὅθεν εἰς τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι. Ἄλασα, ἀνεπίληπτα. Τίνειν ἰσὸν ἄλασον. Ἀλαστάρνη, χώραν λιμόν. Ἀλᾶσθαι, πλανᾶσθαι. ἄλη γὰρ ἡ πλάνη. Ἀλαστῶ, [illegible]. Ἀλαπαδνός, ὁ ἀσθενὴς καὶ εὐπόρθητος, ἐκ τοῦ ἀλαπάζω, ἢ κλίσιν δὲ ὅτι συστολεῖ καὶ τὴν εἰς γνῶσιν συγκινεῖ τοῦ ξ καὶ τοῦ δ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλαπάζω γίνεται ἀλαπαδνός, ὡς παίζω παιδνός, ὀλοφύζω ὀλοφυδνός. ἔστι γὰρ καὶ ὀλοφύζειν, ὡς ὀπτύζειν, καθὰ ἐμφαίνει ἐν τῷ ὀπτύζειν. οὐ πρόκειται τὸ ὀλοφύζειν. Ἀλαπαδνότεροι παρ' Ὁμήρῳ, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εὐκαταφρόνητοι, ἀσθενέστεροι. ἐκ τοῦ ἀλαπάζω τὸ πορθῶ, κατὰ συγγένειαν τοῦ ξ καὶ τοῦ δ. Ἀλαπάζοντα, πορθοῦντα. Ἅλας ταῖς θυσίαις ἀπομίσγουσιν, οὐ μόνον διὰ τὸ γόνιμον, καὶ τὸ εἰς τροφὰς χρήσιμον, ἀλλὰ διότι φιλίας οἱ ἅλες σύμβολον. διὸ καὶ τοῖς ἐπιξενουμένοις παρατίθεντο πρὸ τῶν ἄλλων βρωμάτων, ὅ ἐστι τὸ τῆς φιλίας χρήσιμον καὶ παράμονον. παραμονῆς γὰρ αἴτιος ὁ ἅλς τῶν σωμάτων καὶ ὁ ἅλς. ὃ καὶ εἰς σύμβολον τῆς κατὰ φιλίαν ἑνώσεως. ὡς γὰρ ὁ ἅλς ἐξ ὕδατος πολλῶν καὶ ῥευστῶν καὶ χυτῶν παγείς, ἕν τι στερεὸν γίνεται σῶμα, οὕτω καὶ οἱ συνελθόντες εἰς φιλίαν, ἐκ διεστώτων εἰς ἕν, τοῦτο τόπῳ καὶ τῇ φιλίᾳ διαθέσει, συνέχονται. οἷος δὲ εἰ μὴ τοῖς συνελθοῦσιν συμπαραλαμβάνειν, ἀλλ' ὅθεν ἐν ταῖς ἑορταῖς χρησιμῶν ἦν μετὰ τοὺς συνελθόντας, διότι καὶ ἡ τούτων φύσις, ὥσπερ καὶ ἡ τῶν ἀριθμῶν, πλείονα βίον καὶ ἡμέραν τὸν καταρχεῖ. ὅθεν δὲ ποτε ἑορτάσει. Ἀλαοσκοπιή, καὶ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. ἤγουν, ἡ ματαία κατασκόπευσις, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. φασὶ γὰρ οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχεν Ἀπόλλων. ἔστι δὲ ἀλαός, ὁ μὴ δὲ ὅλως βλέπων. πῶς δὲ ὁ μὴ βλέπων ὁ τοιοῦτος ἔχοι σκοπιάν, ἀλλ' ὁ κακῶς λάων, ὅ ἐστι βλέπων. καὶ ἑτέρως δὲ εὕρηται, οὐκ ἐκειμένῳ ἐν τῷ

καὶ θυσίαι τελεσπεμπόμεναι εἰς Δελφούς, καὶ κεβαλινὸς βέλος. ἕτερος δὲ λέγει φασὶν, ἰσαίος. ὄνομα ἐστι κεβαλικοῦ βέλους φαῦλον. Ἀκτορίωνε, οἱ παῖδες τοῦ ἄκτορος, ἐκλεατος καὶ εὔρυτος. ἀνεψιοὶ καὶ ὑποχικοί, ῥηθέντες καὶ μολίονε, παρ' Ὁμήρῳ. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, μολιονίδαι. οὓς Ὅμηρος μὲν διδύμους ἱστορεῖ ἁπλῶς. οἱ δὲ κατ' Ἀρίσταρχον, οὐχ οὕτως, ὥσπερ κατὰ τοὺς Διοσκούρους, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ Ἡσιόδου μῦθον, καὶ διφυεῖς, δύο μὲν ἔχοντας σώματα, συμπεφυκότας δὲ γε ἀλλήλοις.

Ἄλλως. Ἀκτορίωνε, μολίονε παῖδε. διαφωνεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. οἱ μὲν γὰρ καὶ ἄμφω τὰς λέξεις πατρωνυμικὰς φασὶν, ἵνα λέγῃ ἀκτορίωνας μὲν ἀναμφιλέκτως, τοὺς ἀκτορίδας, ὁ ἐστιν υἱοὺς ἄκτορος. μολίονας δὲ, ἢ παρωνυμικῶς. καὶ αὐτὸ, οἷα μόλου ὄντος πατρὸς τοῦ καὶ ἄκτορος, διὸ καθὰ φησὶ καὶ τὸν ἄκτορα μόλον, ἀσυνδέτως ὁ πατὴρ κατὰ διωνυμίαν. οὕτω καὶ οἱ αὐτοῦ παῖδες, ἀκτορίωνε μολίονε. ἢ μητρωνυμικῶς ἀπὸ μητρὸς μολιόνης, ἵνα κλίνοιτο ἀπὸ τοῦ μολιονίδης μολιονίων, ὡς πριαμίδης πριαμίων. καὶ ἐν συγκοπῇ, μολίων. μάλιστα δὲ, ὡς ὑπεριονίδης, ὑπερίονος, ὑπερίονιος, καὶ ἐν συγκοπῇ ὑπερίων λέγειν. καθάπερ οὖν τὸν πατέρα ἄκτορα ἀκτορίωνε, οὕτω καὶ διὰ τὴν μητέρα μολιόνην, μολίονε, ἤγουν μολιονίδαι. ὁ μολίων, οὗτος ἐστι μολιόνης υἱός. ἕτεροι δὲ τὸ μολίονε κατ' ἐπίθεσιν, ἤγουν ἐπιθετικῶς νοοῦσιν. ἵνα ἡ λέξις δηλοῖ, ἢ μαχίμους καὶ ὁρμητικούς. οὐ παρὰ τὸν μῶλον, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐν μάχῃ μόλυσιν, ἐξ ἧς ὁ ἐν ἐκπλοκῇ ὁ μῶλος γίνεται. ἢ παρὰ τὸ μόλω ῥῆμα, ἐξ οὗ καὶ μεῦλος, ὁ ῥηθεὶς τοῦ αὐγείου γαμβρός. καὶ μόλος ὁμώνυμος ἀπὸ μόλω ἄκτορ, ὁ τοῦ μυρσίνου, ὃν κατὰ ἴσον μολίονε πατὴρ. Ἄκυθος, ὁ ἄγονος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κύθος γὰρ τὸ σπέρμα. κύθεται γὰρ, ἤγουν κρύπτεται, ἢ, τι γεννᾶσθαι τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. ψιλοῦται δὲ τὸ ἄκυθος, διὰ τὸ υ ψιλοῦ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ υ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ ψιλοῦ ψιλοῦται. οἷον, μαμμάκυθος, ὁ μωρός. Ἀκυθῶν, ἀχηχιῶν. Ἀκύκλιος, ἀπείλατος. Ἀκυτήκιον, φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κύειν γυναῖκας. Ἀκυλία, ἡ σπιλία. ἢ ἡ βανεία. Ἄκυλον, ἄλφιτον. οἱ δὲ τὴν πρινίνην βάλανον. παρὰ δὲ Δελφοῖς, τὸ αἰδοῖον. λέγεται οὕτω καὶ ὁ καρπὸς κομάρου. Ἀκυμάντως, ἀταράχως, ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κυμαίνω τὸ ταράσσω. καὶ ἀκύμωσαν, τὴν ἀτάραχον λέγομεν. καὶ ἀκύμονα, ἡ μὴ γενῶσα. ὡς ἰσχόμενη, ἢ στειφλοφυΐα. καὶ ἀκύμων, ἡ στεῖρα, ἄγονος, ἄτοκος. Ἄκυον, ἄκυον. Ἀκυρὸν, ἀπρόσωπον. Ἄκυρον, ἀτέλεστον. Ἀκύρωτον, ἀμιγῆ, παρθένον. Ἀκυρής, ἀτυχής. καὶ ἀκυρήματα, τὰ ἀτυχήματα. Ἀκύρματα, ἀτυχήματα. Ἀκυρώσαι, ἀνάρμοσαι, ἄκυρα. Ἀκυρολογεῖ, ψευδολογεῖ. Ἄκυρον, παλαιόν, ἄκυρον. ἢ τὸ μακρὰν ὄν. κῦρος γὰρ τὸ τέλος. Ἀκυρῶσαι, ψευδοποιῆσαι, καταργῆσαι. Ἄκυτος, ἄτεκνος, στεῖρος. Ἀκχαλίβαρ, κράββατος. λάκωνες. Ἀκχαμοναί, τὰ κακοπαθοῦντα. Ἀκχός, ὁ ὤμος. Ἀκωλύτευτον, ἀπείραστον, ἀβασάνιστον. κωλυνίσαι γὰρ, τὸ διαπειρᾶσθαι. Ἀκωκὴ, ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἄκω γίνεται ἀκή. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀκωκὴ, τὸ κακὸ, μέγα. τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον, ἰωλή, ἰωλὴ, καὶ ἰωλκός. ἄγω, ἀγωγή, καὶ ὀγωγή. οὕτως οὖν καὶ ἀκωκὴ, τὸ ἐπιδοραπίλος ὁ ἀκμή. Ἄκωλοι, ἄρτοι. Ἄκων, ὁ ἀβούλητος. καὶ ἄκων, ἀκόντιον. Σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. καὶ ἔχει μακρὸν τὸ α. κατὰ κρᾶσιν γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἀέκων, ἄκων. καὶ ἄκων παρὰ Ἀττικοῖς, τὸ ἀκόντιον, οὗ κατὰ τὸ α βραχύ ἐστιν. Ἀκώπητον, τὸ ἀπαρασκεύαστον πλοῖον. ἢ ἄνοπλον, ἀπὸ τῆς κώπης, ὅ ἐστι τῆς λαβῆς. Ἀκώσαι, ἀπαίδευσαι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ααλέγει Ὅμηρος, πᾶσαν τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ λευκὴν αὐτὴν φασὶν, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, πᾶσαν οὕτω λέγων, πόντον. δηλονότι τὸν ἐντὸς καὶ πόρρω τοῦ αἰγιαλοῦ. διὸ καὶ οἴνοπα, ὅτι μέλαινα αὐτὴν λέγει. κατὰ γὰρ τὸν ἄκρον ἡ θάλασσα, τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου διαλυχομένων αὐτὴν, ζοφωδεστέρα γίνεται, καὶ διὰ τοῦτο λευκὴ. κατὰ γὰρ τὸ ἐνδότερον καὶ πόρρω τοῦ αἰγιαλοῦ ἀμβλυνομένων τῶν ἀκτίνων ὑπὸ τοῦ βάθους, καὶ μὴ δυναμένων κατ' αὐτῆς διαπείρειν καὶ καταφωτίζειν αὐτὴν, σκιώδης ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο μέλαινα καὶ ἄλλα, τὰ λοιπά. Ὁμηρικὴ ἡ ὀδυσσεία. Οὐ σόγ' ἐξ οἴκου σοῦ ἐκιάατο, οὐδ' ἀλλα δοίης. Ἄλαπα, μέλαν, ὁ γράφομεν. Ἀλάβαστρον, διὰ τοῦ ρ Ἀττικοί, μετὰ δὲ τοῦ ρ οἱ ἁπλῶς Ἕλληνες. ἔστι δὲ ἀγγεῖον μύρου, ὃ ἀγγεῖον μὴ ἔχειν λαβὰς, λίθινον. ἢ λίθινος μυροθήκη, ὃ κατά τινας φυκάδιον, ὃ κουρίον. Ἀλαβαστροθήκη, μυροθήκη. Ἀλαβῆς, ὁ ἰχθὺς, ὡς μὴ δυνάμενος χερσὶ λαβέσθαι. Ἀλάβηνοι, θόρυβοι. Ἀλαβητοῦ, θορυβοῦ. Ἀλαβῶδες, ἀνθρακῶδες, κεκαπνισμένον. Ἀλαβὼς, ψαμμός. Ἀλλ' ἄγε, ἀλλὰ φέρε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παρακελευστικὸν, ὃ ἐπιρρηματικὸν μόριον. Ἄλαγα, αἰσχρά. Ἀλαζονεία, ἕξις προσποιητικὴ τῶν μὴ ὑπαρχόντων, καὶ ἡ ὑπερηφανία. Ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι, αὐθαδιάζομαι, ἐπαιρόμαι, ἀποσεμνύνομαι, γαυριῶ, ἐνυβρίζομαι, κομπεύω, κομπάζομαι, μεγαλαυχοῦμαι, ὑπερηφανεύομαι, καὶ τὸ κομπάζω, καὶ ψεύδομαι. Ἀλαζοφάνας βαθραχείς, ἀλαζονείαν, ἵνα φοβηθῶ ἐγώ.

Ἀλαζὼν, πλάνος, ὑπερήφανος, ψευδής. παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ ζῆν. καὶ ἀλαζὼν, ὁ χαυνόφλυαρος, ὁ μέθυσος, καὶ λῆρος. ἢ ἀλαζὼν, ὁ ἄλλως ζῶν, ὅ ἐστι ματαίως. ἰδίως δὲ ἀλαζόνας, τοὺς ψευδεῖς ἐκάλουν, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται, περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν. διαφέρει δὲ ἀλαζὼν, εἴρωνος. ἀλαζὼν μὲν γάρ ἐστιν, ὁ μὴ ἔχων καὶ προσποιούμενος ἔχειν. εἴρων δὲ, ὁ ἔχων, καὶ προσποιούμενος μὴ ἔχειν. καὶ ἀλαζὼν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. εἰκότως δὲ καὶ τοὺς φιλοσόφους ἀλαζόνας ἐκάλουν, ἐπεὶ περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν ὡς εἴρηται, λέγειν ἐπαγγέλλονται. ἢ ὅτι σεμνὰ ἔχοντες ἦθος, ἀλαζόνες δοκοῦσιν. Ἀλαιός, ὡς μὴ δῆμος. Ἀλαιθρὸς, χλιαρόν. οἱ δὲ, ἀλειθρίς. Ἀλαιτίης, ὁ μαινόμενος. Ἀλαῖος, ὁ ἀπόλλων. Ἀλαίνω, τὸ πλανῶμαι. ἐξ οὗ καὶ ἄλαιος κιστομὸς, ὁ ἐπὶ πολλὴν γῆν ἀλώμενος, παρὰ τὸ ἄλη, ἀλῶμαι, παράγωγον, ἀλαίνω, ὡς ἰσθμῶ ἰσθμαίνω. σημαίνει δὲ τὸ ἐξεραίνομαι. Ἀλακὴ, λιγνός, πολλός, καρπὸς δενδρικόν, μαρίλη. Ἀλάκη, πολύθραυσις. Ἀλαλαγαὶ κυρίως, αἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαί. ὡς τὸ, Ἀλαλάζομεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἀλαλαλαί. ἰὴ, παιὰν, ἐπιφώνημα χοροῦ. Ἀλαλαγμὸς, ὕμνος ἐπινίκιος ἢ εὔφημος βοή. ἢ φωνή τις ἄναρθρος, σύμφωνος ἀγγέλους τῶν ἐν πολέμοις συναγωνιζομένων, συνηχούντων. παρὰ τὴν ἀλαλὴν, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται ἀλαλάζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλαλαγμὸς, καὶ ἀλάλαγμα. Ἀλαλάζειν, τὸ ὀξεῖς καὶ ἐμμελῇ φωνῇ εὔχεσθαι, ὃ ἐπινικίως ἠχεῖν. Ἀλαλὴ, ὁ θόρυβος, καὶ ἡ ἄναρθρος φωνὴ, παρὰ τὴν ἄλα τὴν ἀεὶ ἠχοῦσαν, ἄλα. καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλή. Ἀλάλημαι, πεπλάνημαι. παρὰ τὴν ἄλην, τὴν πλάνην. Ἀλαλκομενηΐς, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, παρ' Ὁμήρῳ. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς Ἥρας, καὶ Διός. οἷον, Ἀλαλκομενηΐς Ἥρα. καὶ ἡ ἀπαλεξητικὴν τρόπον ἔχουσα, ἡ ἐν ἀλαλῇ μένουσα. ἀλαλκεῖν δὲ καὶ ἡ μάχη, καὶ ἀλαλάζειν τὸ μάχεσθαι. ἀλαλκομένη, καὶ ἀλαλκομενηΐς, ἐν διπλασιασμῷ, ὡς ἄρπυια, ἀγρότερος, καὶ ἐρέτυμος, καὶ ἀτιτάλλειν. ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενέως τινὸς, ἱδρυσαμένου αὐτῆς ναόν. ὡς βασιλεὺς βασιληΐς, καὶ θυσηΐς, καὶ οἰσηΐς. Μεθόδιος, ἡ ἀλαλκοῦσα τὸ μένος, ὅ ἐστι τῇ δυνάμει σθένους. ἢ ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς Βοιωτίας τιμωμένη. ἔνθα καὶ Ἀλαλκομένιον Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἢ ὅτι ἀπὸ Ἀλαλκομενέως τινὸς τρα-

φεῖσα

ὧν τὸ ἄκρον ἐφίστασθαι λοξὴν τῶν ἀνωτάτω πόλεων. ὅτε δὲ ἡ σὺν πα ρὰ τὴν πόλιν γίνεται, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι, ἡ λέξις ὁ πόλος, λόγον ... ἄλλως δὲ, ἡ ἀκρόπολις, ὁμοία ἐστὶ τῷ ἀναφέρεις. ἐν οἷς δηλαδὴ ὁ πόλος, ὅ ἐστιν ὁ ἀναστρεφόμενος, ὡς ἄκρον φέρεται. λοξὴ δὲ παροξύνεσθαι καὶ ἡ εὐθεῖα τῆς ἀκρόπολις, καθὰ καὶ τὰ ἐπὶ αὐτ. κανών. τὰ γὰρ παρὰ τὸ πολῶ, εἰ μὲν προθέσει σύγκειται προηγουμένης, προπαροξύνονται. οἷον, ἀμφίπολος, τρίπολος, πρόσπολος. εἰ δὲ ὀνόματα, προπαροξύνονται. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀκρόπολις, μονόπολος, οἰωνοπόλος, θυηπόλος, ὁ ἱερεύς, καὶ θυοσκόος ἐν ὁ Λυκαονία. οὕτω γοῦν ἀναλόγως, καὶ ἀκρόπολος. ὁμοίως δὲ καὶ μονοπόλος, καὶ αἰπόλος, καὶ θαλαμηπόλος, καὶ Διασπόλος, καὶ θεμιστοπόλος, καὶ ἕτερα. ἀκρόπολις, ἐρύμιον, ἐπώνυμον. ἀκροπόρους, τοὺς ὀβελίσκους ἐπιθυσίας. εἴρηται παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ ἱερά. ἀκροπόδια, τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. ἀκρόβαπτις, ἡ ἐπὶ βραχὺ μεταβεβλημένη, παρὰ τὸ πεπρᾶσθαι. ἀκροσόλιον, τὸ ἄκρον τοῦ σόλου, τὸ ἄλλαστον ξύλον, τὸ ἐξέχον τῆς πρύμνης, καὶ διῆκον μέχρι τῆς πρώρας ξύλον. ἵνα ἡ τῆς νεὼς ἐκ γράφηται ὄνομα. ἡ ἀκροσόλιον, τὸ ἄφλαστον, τὸ κατὰ τὴν πρύμναν. ὅθεν Ὅμηρος ἐπὶ πρύμνης αὐτῶν παιδὶ ἄφλαστον, λέγων, ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων. ἄκρος τέλειος, εἰς ἄκρον ἐληλακώς. ἀκροσφαλής, ἡ ἄκρως ἐσφαλμένοι, ἡ ἐν τῷ βαλλίζειν σφαλλομένους. ἀκρόσφυρα, γυναικεῖον ὑπόδημα. ἀκροτάτην πόλιν, τὴν ἀκρόπολιν, λέγει. ἐν ἀφανεῖ ἀκροτάτη Ὅμηρος. ὡς ἐν τῷ ... ἐπὶ ἄκρας. πολλαχοῦ δὲ, ἐν πόλιν ἀκρ.. ἀκροτάτων, ὑψηλοτάτων, ἀνωτάτων. ἀκροατήριον, τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα.

ἀκροτομάρες, τὰ ἄκρα τέμνει. ἀκρότης, ἀρχή. ἀκρότατα, οὐ ... ὡς τὸ, πολυκρότατα αὐτῆς γεγένηται. ὥς τι μὴ συγκροτεῖσθαι, μηδὲ συμπεσεῖν ἀκρότης. ἀκρότομος λίθος, σκληρὸς τῷ τμηθεὶς, ὑψηλὸς, ὁ ὄρυτος. ἄκρουν, ἀσυμβίβαστον, ἀναίσθητον. ἀκρουν, ἡ τοῦ ὄρους κορυφή, ἡ ὄρος. ἀκρωνοί, ὄροι, ὑπὸ μακεδόνων. ἀκρουρα, οὐρά.

ἄκρουρον, ἄκραθον. ἄκρου, ἄκρων. ἀκρουχεῖ, ἄκρον ἔχει. ἄκρον δὲ, ὅρος τῆς ἀργείας, ἐφ᾽ οὗ ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο μελάμπους, καθάρας τὰς προιτίδας. Σοφοκλῆς ἐφιγενείᾳ.

ἀκροθίνια. ἀκρόθινα μέρη τῶν φυτῶν τὰ τοῖς χοάνοις ἐπικείμενα, ἀκροθίνια ἔλεγον, καὶ ἀκρονόμια, οἷς φυσῶσιν οἱ χαλκεῖς. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ γένος τῶν χοάνων ἄλλο ἦσαν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὰ φυσώμενα ἄγγεα, ἐν οἷς αἱ ὗλαι τήκονται. ὅπερ ἡμῖν ἐστι πάλαιον. ἀπὸ δὲ τοῦδε καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ ὁ χοανεῦσιν. ἡ ἀκροθίνια, τὰ ἀκροθίνια τῶν στοιχῶν. ἀκροχάλιξ, ὁ ἄκρως μεθύων. ἡ ἀκροχάλιξ, ὁ ἀκροθώραξ. ἡ μέθυσος. χάλιξ γὰρ, ὁ ἄκρατος οἶνος, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας. ἀκροχειρεύς, ἀκροβολιστής. ἀκροχειρίζεσθαι, τὸ πυκτεύειν, ἡ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον, ἄνευ συμπλοκῆς. ἡ ὅλως, ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ᾽ ἄλλων γυμνάζεσθαι, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀκροχειριστὴς καλεῖται. ἀκρόχολος, ὁ κατὰ ὑπόχολος ὀξὺς, καὶ πρὸς πᾶν ὀργίλος. ἡ καὶ ὁ πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος. ἀκροχορδόνος, αἱ ἐν τῷ προσώπῳ ἐλαῖαι. ἡ εὐθεῖα, ὁ ἀκροχορδών, ὁ γενικὴ, τοῦ ἀκροχορδόνος. ἀκρόκωλος, ὁ πρὸς ὀλίγον χωλεύων. ἀκροψίλον, τὸ ἐπὶ τὸ ἄκρον γυμνόν. ἄκρω, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. ἀκρῶ, παρὰ τὸ ἀκούω, ἀκοῶ, ὡς κελεύω κελῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ἀκρῶ.

ἀκροῶμαι, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ὁ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως λόγων ἀκροώμενος. λέγομεν ἀκροῶμαι σοῦ, καί σου.

ἀκρῶα, ἀπλάγχνα, ἐντόσθια. ἀκρολίνιον, τὸ τῆς χειρὸς ἄκρον. ἀκρώμια, αἱ κατακλεῖδες. ἀκρωνεῖται, οἱ μάγειροι. ἀκρώνυχα, τὰ ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης, καὶ ἡ ἀκμή. τὸ ἐπίλοιπον ἄθροισμα, καὶ πλῆθος. ἀκρώνυξ, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος, καὶ τοῦ ὄρους. καὶ ἀκρονυχία, ὁμοίως. ἀκρώρεια, ἐξοχὴ, κορυφή. εἰς τρία τῆς διαιρεῖται τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, ὡς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλάγια. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ πόδες. ἡ ἀκρώρεια, ἡ ἀνωτάτω τοῦ ὄρους ἐξοχή. οὕτω καὶ πρυμνώρεια πολυπιδάκου Ἴδης, τὸ πρυμνόν. ὅτι τὸ κατώτατον αὐτῆς ἄκρον, οἷον ἐστὶν ἀκμαὶ τοὺς πόδας ὄρους. ἀκρωτηριάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, τέμνω τὰ ἄκρα. ὡς τὸ, ἠκρωτηρίασε μὲν τοῦ χεῖρας καὶ πόδας. καὶ ἀκρωτηριασμὸς, ἀντὶ τοῦ, τὰ ἄκρα τεμών. καὶ ἀκρωτηριασμὸς, ἀντὶ τῆς, τῶν ἐκτεμῶν. ἀκρωτηριασμὸν λέγουσι, τὸ ῥῖνα τεμεῖν, καὶ ὦτα. ἁπλοῦν δὲ τὸ ῥῖνα τέμνειν, λέγεται ῥινοτομεῖν. ἄκρως, μεγάλως, ὀξέως. ἀκρῶσαι, ἀκροᾶται, ἐκ τῶν οὐχ ὑπακούειν, προσποιεῖται. ἀκρωτηριᾶσαι, λέξαι, ἡ ἀκρῶσαι. ἀκρωτήριον, ὁ ὑψηλὸς τόπος, καὶ ἀκρωτήρια, τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ἀνάκλιθεν ζῶδια. δωρικῶς. ἀκρωτηριάζεις, τὰ ἄκρα ἀποτεμών. ἀκταίζειν, ἀκτάζειν, προθυμούμενος, ἡ ὀργῆς πλήρης, ἡ μετεωρίζων. ἀκταῖον, παραθαλάσσιον. ἀκταί λέγονται αἱ αἰθοῦσαι, διὰ ἀκτῖνος αὐτῶν ἐξαποστέλλουσιν. ἡ διὰ ἀκτή ἐστι, τουτέστι προβεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς τὴν θάλασσαν. τῆς ἀττικῆς δὲ τοῦτο ἡ κλῆσις. ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν ἐπὶ τῶν ἵππων. ἀκτάζειν, ἀντὶ τοῦ ἐξανιστάμενος. καὶ ἀκταίνειν, τὸ ἀτάκτως πηδᾶν, ἡ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν. ἀκταινεῖν, ἀκτὰς φυλάσσειν. ἀκταίωρος, παρὰ τὸ τὴν ἀκτὴν ὁρᾶν, ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἀκτὰς, αἰγιαλοὺς, ψηφῖδας τόπους. ἀκταῖοι ἰχθύες, οἱ αἰγιάλειοι. ἀκταίων, τέλειος, ἀσφαλῶς κεραυνός. ἀκταίων, ἡ ἀττικὴ πρότερον ἐκαλεῖτο. καὶ ἡ ἐν τῷ ἀκτίῳ λίθος κατασκευασθεὶς τοῦ ναοῦ πλευρά. ἀκταίνω, δόρατα, κάμαξ. ἀκτέανοι, πένητες, ἀκτήμονες. ἀκτέον, ὁ δοτέος. συρακούσιοι. ἀκτερίς, ἄφοδος. ἀκτεροί, ἄφατοι, αἱ ἱεραὶ γέφυραι, ἡ περὶ τῶν ἄθων χώρα. ἀκτήνια, πένητες. ἀκτὴ ἀλφεῖον, ἡ δημητρία, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, παρὰ τὸ προάγεσθαι, ἡ προσάγεσθαι. ἡ τὸ κλάσμα, παρὰ τὸ ἄγνυσθαι τὸ κλῶ. οὐκ ἔφασιν ἔχει οὐ μόνον τὸ ἀλφεῖον, ἀλλὰ καὶ μυλήφατον, ὁ δηλαδὴ κλᾶται ὑπὸ μύλης. ἀκτὴ δημήτερος, κλάσμα ἄρτου, ὅ ἐστι ψωμός. ἡ καὶ ἄλλως βωμὸς, παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλῶ. ἄγουσιν γὰρ ἄγροικοι ἡμᾶς, καὶ τὸ ἐμοῦς περιάπτεσθαι. διὸ καὶ ἀκταῖα ὠὰ ἴσθι, καὶ οἷσθα, ἐκ τῶν ἴσων ἐτυμολογεῖται. ἐν ἀκτῇ πρὸς χέρσου, ἡ αὐτὴ ἐν εἰ τῇ προβολῇ ἀκτῇ. ἀκτὴ ἐκαλεῖτο ἡ ἀττικὴ ἀπὸ ἀκταίωνος βασιλέως, ἡ διὰ τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἀττικῆς ἀκτὴ, ὅτι παραθαλάσσιόν ἐστιν. ἄλλως. ἀκτὴ ἐλέγετο, ἐπιθαλάσσιος ὡς μοῖρα τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος. ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω καὶ τῶν ἀττικῶν, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀκταίωνος, οἱ δὲ διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι. ἀκτὴ, καὶ ἡ τροφὴ, καὶ τὸ ἐξέχον μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ. ὡς τὸ, ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ. ἀκτήμων, πένης. ἀκτημοσύνη, πενία. ἀκτίνης λίθος, ὁ ἀπὸ τῆς πεντελικοῦ ὄρους. Σοφοκλῆς ἀναστάσει. ἄκλειστον ὦτα, ἀντὶ τοῦ ἑκατόν. ἐκπεπύρευ γὰρ οἱ ἑκατοντοι, ὥς φασιν Ὁμηρικός. ἡ ὥς φασι φιλοστέφανος, ἐστὶ παῖς ἱερὸν πλησίον ἱεροῦ τοῦ ποταμοῦ. ἐκεῖ γὰρ ἀπόλλωνα φασι, ὃ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος, τῶν ἀλίων αὐτῶν φροντίζειν. ἀκτίς, οἰκεῖον ὄνομα. παρὰ δὲ συρακουσίοις, ὁ λυγός, ὁ ὀπός. καὶ ἀκτίς καὶ ἀκτίν, ἐπὶ τοῦ ἡλίου. ἀκτὴ δὲ ὁ αἰγιαλός. ἴσον δὲ, ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτὴ, ὁ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, ὅθεν ἐπὶ ποταμοῦ ἔχει. ὅπερ δὲ ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλός, ὁ ἐπίπεδος δηλονότι καὶ ὁμαλός, τοῦτο ἐπὶ ποταμοῦ πλαταμών. Παυσανίας γοῦν φησιν, ὅτι ἀκτίς, οἰκεῖον ὄνομα ἐν ἀγγείῳ, ἐφ᾽ οὗ οἱ ὀβελοὶ φρύγονται. οὕτω δὲ καὶ ἡ αἴγλη, οὐ μόνον ἡ λαμπηδών, ἀλλὰ καὶ πανὸς εἶδος κατὰ Παυσανίαν,

[illegible]

Ἀκρισιώνη [illegible] Ἀκρίτως [illegible] Ἀκριτόμυθε [illegible] Ἀκριτόφυλλον [illegible]

[illegible]

Ἀκροβολισμός [illegible] Ἀκροθίνια [illegible] Ἀκροκνεφαῖον [illegible] Ἀκρολοφία [illegible] Ἄκρον [illegible] Ἀκρόπολις [illegible]

[illegible]

πόλεως. ὡς τὸ, ἀκραιφνὴς βούβωσις παραγίνεται. ἤγουν, καθαρῶς καὶ ἀκραιφνῶς γινομένη, ἀλλὰ ἐπαινοῦσι τὴν ῥοπὴν τῆς ἀκμῆς. καὶ φιλόσοφος ἀκραιφνῆ δύναμιν λέγει, τὴν λαμπράν.

Ἀκραιοφόρα, τὰ ἀκροστόλια τοῦ πλοίου, τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρόσωπον, ἃ στόλον. ἐν οἷς τὰ σημεῖα ἐπέγραφον. Ἀκραῖον, ἀκρώτατον, πρόσθεν. Ἀκραλέα, ἄκρα. παρ᾽ Ἱπποκράτει.

Ἀκραμάλη, κοχλίας. Ἀκραν, ἀκμήν. Ἀκραπὲς, ἀκρατής. Ἀκρατὴς, ἀπαλός. Ἄκρατον, τὸ μὴ κατὰ νόμους.

Ἄκραντον, ἀτέλεστον. ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραίνω τὸ πληρῶ. Γενναῖος, ἄκραντα γεγωνεῖν. Ἀκράαντον, ἀτέλεστον, παρὰ τὸ κραίνω. ἀπὸ παρὰ τὸ κάρα, καρήνω, καὶ συγκοπῇ κραίνω. Ἀκρασία, ἀνωμαλία, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι. ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ κρατῶ, ᾗ ἐστι τὸ κρα βραχύ. ἡ ἀκρασία δὲ, ἀπὸ τοῦ κεράννυμι, τὸ κερῶ. καὶ ἔστι τὸ κρα μακρόν. διαφέρει δὲ ἀκρασία, καὶ ἀκολασία. ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πράττει τὰ αἰσχρά, ἡ ἀκολασία. ἡ δὲ, παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκρασία. ἡ ἀκρασία παρὰ τῷ Θεολόγῳ, πᾶν τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. Ἄκρας νυκτὸς, περὶ τὴν πρώτην ὕπνον, ἄκρος ἄκρας νυκτὸς ἦλθεν. Ἀκρατὲς, ἀθρόως. Ἀκράτα, ἡ κακομελία.

Ἀκρατῆ, ἀκράτητα, ἄγρια. Ἀκρατὴς, ὁ εἰδὼς τὰ κακὰ ὡς φαῦλα, καὶ πράττων αὐτὰ διὰ τὸ πάθος. καὶ ἀκρατὴς γλώσσης, ἀδιάφθορος. ἀκράτως, Ἀκρατὴς γλώσσης [illegible].

Ἀκρατία, ἡ ἀκρασία. Ἀκρατίσθαι παρ᾽ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ φάγετε, ἢ ἀκρατῆ πράξατε. ἐπειδὴ μετὰ τὴν σύννοιαν οἱ πρότερον λείχουσι τὰ ἑαυτῶν αἰδοῖα. ἢ λείχετε τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου.

Ἀκρατίζω, τὸ ἄκρατον πίνω. ὡς τὸ, ἀκρατισάμενοι ἐπὶ χεῖρας ἤγειρον, ἀντὶ τοῦ, ἄκρατον πιόντες. Ἀκρατισμός, τὸ πρωινὸν φαγεῖν. ἢ ἀκρατισμὸν λέγουσι, τὴν ἀπὸ τοῦ βρώματος ἐκ τοῦ ἄρτου καὶ μέθης. Ἄλλως. οἱ πολεμεῖν μέλλοντες, πρωῒ ἐξ ὕπνου, ὀλίγον τι ἤσθιον ἄρτον, ἢ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ἵνα θερμοὶ ὦσι, καὶ μὴ δειλιῶσιν. ὃ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ὅθεν Θεόκριτος, ἀκράτισον, τὸ ἄριστον λέγει. Ἀκράτισμος, ὁ μολυνὸς ἐγκρατής. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ, ὁ ἄγαθος. οἷον, Γρὶψ ἡ ἀκράτισον ἐπὶ ξηροῖς καθίζη.

Ἀκρατοπότης, ὁ μέθυσος, ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων. Ἄκρατος οἶνος, ἀμιγής, ἀσυγκέραστος. καὶ ἄκρατος ἡλίου ἀκτίς. ὡς τὸ, Τὸν δὲ ἀκτῖνας ἡλίου ὑποδεχόμενον, καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα, ὡς εἶπον τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου. καὶ ἄκρατος οἶνος, ἀγαθοῦ δαίμονος. αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατος οἶνος περιεφέρετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. οἱ δέ φασι, τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι. ἐξ οὗ καὶ ἀκρατοποτεῖν. Ἀκρατοκώθωνες, οἱ πίνοντες τὸν ἄκρατον ἐκ τοῦ κώθωνος. Ἀκράτωρ, ὁ ἀκρατής. ἦν δὲ εἶναι τὸ ἀκράτωρ, καὶ τῶν ἄλλων ὁ λοιπῶν. ὁ ἄθλος, ἀκράτωρ ἐστὶ ὤν. ἐπάλαιε ἐς τὴν γῆν.

Ἀκρατῶς, ἀνυπερθέτως, ἢ ἐπιτεταμένως, συντόνως. ἢ παῖς ἤλαυνον ἀκρατῶς, καὶ ἅμα ἐπεβόων. Ἀκροχολία, ἡ πρόχειρος ὀργή. Ἄκρεα, παῖς θήλεια. μακεδόνες. καὶ ἄκραια ἡ ἀθηνᾶ, καὶ ἡ ἀφροδίτη. Ἀκρέμονες, βλαστοί, κλάδοι.

Ἀκρέσπερον παρ᾽ Ἱπποκράτει, ἄκρας ἑσπέρας. Ἀκραής, ὀξυκίνητος. Ἀκρολόγχη, κέρατος, ἡ μικρόν. Ἀκρέμονες, κλάδοι, καὶ βλαστοί. ἤγουν, ἀκρέμονες. Ἀκρόμορον, ἀσθενής. Ἀκρίβαστος, ὁ ἀγαθός. Ἀκρὶς, ὁ διάκοπα ἔκπληξιν ἄφνω γινόμενος. Ἀκρόπολις, διαλλαγμένως, ἀντὶ τοῦ ἀκροπόλιος. Ἀκρῶπις, ῥάχις, καὶ ἄκρα. Ἀκροθόλουχος, δοῦλος. Ἄκρατος, ὁ ἄκρατος. ἐκ τοῦ κερῶ, κεράσω, συγκοπῇ κρᾶσω, κρατὴς, καὶ κρατόν. ἐκ δὲ τοῦ κεράσω κρατὸς, ἄκρατος, καὶ ἄκρητος. τὸ ἄκρητον γάλα Ὅμηρος λέγει, ἐν ᾧ ἐστιν εἶναι τὸ τυρῶδες, καὶ τὸ ἐλαιῶδες, ἢ τὸ ὀρῶδες. ἢ ἄπεπτον, ἀχώριστον, ἀδιάκριτον, οἱ δὲ ἀκεράστου οἴνου γεμόμενον. Ἀκρία, ἀθηνᾶ, ἐν Ἄργει, ἐπὶ λόφου ἄκρας ἱδρυμένη. ἀφ᾽ ἧς καὶ Ἀκρίσιος ὠνομάσθη. ἔστι δὲ καὶ ἥρα, καὶ ἄρτεμις, καὶ ἀφροδίτη προσαγορευόμεναι ἐν Ἄργει. κατὰ τὸ ὅμοιον, ἐπὶ ἄκρῳ ἱδρυμέναι. Ἀκριβὲς, τὸ ἄκρον. Εὐριπίδης φιλοκτήτῃ. Ἀκρίβεια, ἡ ἀκριβὴς κατάληψις. Ἀκριβὴς, ὁ νέος ἀκριβὴς καὶ ὁ βέβαιος. λέγεται γὰρ ἀκριβὴς χιτωνίας, ὁ τοῦ μέτρου ἔχων λέξις. παρὰ τὸ κρίβω, κριβὴς καὶ ἀκριβής. καὶ γὰρ τὴν ἀκριβῆ, εὐλαβῶς δύναται λαβεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἄχι καὶ τὸ βαιὸν, ἀκαιβὴς, καὶ ἀκριβής. ὁ γὰρ ἀκριβὴς μέχρι καὶ τοῦ μικροῦ κατάγεται. μεταλαμβάνονται δὲ τὸ ἀκριβὲς, εἰς τὸ σαφὲς, ὃ εἰς τὸ ἀληθὲς. ὡς δοκεῖ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνει. Ἀκριβῶς, ἄκρως. Ἀκριβολογεῖται, ἀκριβῶς ἐξετάζει. Ἀκριβῶ τινὰ τὴν τέχνην, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, ἢ ἀκριβολογοῦνται, ἀκριβῶς μελετηθέντα.

Ἄκρια κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν, λόφοι, ἐξοχαί, γωνίαι. καὶ ἀκρίζειν, τὸ τὰ ἄκρα ἐπιτρέχειν. ὁ καὶ ἐξακρίζειν Εὐριπίδης φησίν. ἤγουν δὲ ὡς ἐπίπασι φησὶν, ἀντὶ τοῦ ἐπ᾽ ἄκρον ἤγαγε, καὶ τέλος ἐπέθηκε. καὶ ἄκρας, τὰ ἀκρότατα λέγει Ὅμηρος, ἐν οἷς μάλιστα βρέμει τὰ κύματα. Ἀκρίζω, τὸ ἀκροῖς ποσὶν ἐπιτρέχομαι. Εὐριπίδης οἰνῷ, καὶ τὸ ἄκρον κόπτω. Ἀκρίσιαι, γωνίαι, καὶ καθαρός, ἁγνός,

Ἀκριτόμυθος, ὅλως ἐπιμελητὴς, παρὰ λάκωσιν. Ἀκρὶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ κρῶ τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ ἡ κράστις, ἡ ὑπὸ τοῦ ζώου χλωρὰ ἐσθιομένη. καὶ κρατὺς, ἦν ὁ χόρτος μικροῦ καὶ κατέφαγεν. οἱονεὶ οὖν ἀκρίς, κατὰ τροπὴν ἀκρίς, ἡ πάνυ κράστις, ὅ ἐστιν ἐσθίουσα. Αἴλιος δὲ Διονύσιος οὐκ ἐθέλει ὀνομάσθαι κράστιν ὅλως. φησὶ γὰρ κράστιν ὀνομάζει τὴν πόαν, κράστιν δὲ οὐδὲ εἶναι. ἴσον δὲ ἐκ τοῦ ἀκρίδος, καὶ ἀκρίδος τῆς αὐτῆς γράμματος. ἐκεῖνος μὲν οὐκ ἔστι ῥῆμα ἐκ τοῦ χόρτου, ἐκ τοῦ κερίδος δὲ σύγκειται ἐκ τοῦ κεκαδεῖν. ἤγουν ὡς εἰκέναι σφαιρῶν. οἷον, αὐτὸ δὲ κεκαδεῖ τὸ σῶμα, κεκαδεῖ ἀγχυράσιν, καὶ ἔτι παρὰ τὸ κάρα γίνεται κάρις. τὸ πλεῖστον γάρ φασιν αὐτῇ τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἐπιλαμβάνει. καὶ ἔτι ἀκρὶς μὲν συστέλλει τὴν λήγουσαν. κάρις δὲ τῇ βραχυκαταληκτικῇ, ἀναλόγως παρ᾽ Ἀττικοῖς. ὡς γὰρ βολὴ βολίς, γραφὴ γραφίς, οὕτω καὶ καρὴ καρίς. τακτέους δὲ τὸ παρατελεύτου, ἐκτείνω τὸ τέλος. ὡς τὸ κρηπίς, ψηφίς, τακτίς. εἴρηται γοῦν τὸ καρίδες ἐκτεταμένως. Ἐξῆλθον Διαφίλου δίκην εἰς χοινόπλεκτον ἄγγος, καὶ ὀρχοῦνται ὥσπερ καρίδες, ἀνθρώπων ἐκπηδῶσαι κυρταί. καὶ ἐρυθρότερον καρίδος ὀπτῆς ἐν ὀπτανίῳ. ἴσον δὲ ἔτι καὶ ἡ ῥαφανὶς, ὡς Ἀθήναιος παραδίδωσι, διαφθείρεται κατὰ τὴν καρίδα. καὶ ἐκτείνει μὲν τὴν λήγουσαν Ἀττικῶς. ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἐν τῷ ῥαφανίου δοκεῖ, τοῖς δ᾽ ἄλλοις οὐ λαχάνοις. συστέλλεται δὲ παρ᾽ Εὐπόλιδι. Ἀκρίσιος, ὁ κρύφιος, παρὰ φρυξίν. Ἀκρισία, ἡ ἀδιακρισία, καὶ κακὴ κρίσις. Ἄκρισιν, κλοπὴν, ὀλιγωρίαν. φρύγες. ἡ στοία.

Ἀκρίσιος. Φερεκύδης ἐν Δευκαλιῶνος ἱστορεῖ, ὡς Ἀκρίσιος γαμεῖ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαίμονος. τῷ δὲ γίνεται Δανάη. χρωμένῳ δ᾽ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ. ἐκεῖ ὡς μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην. ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. ὁ δὲ παρελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἔνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ. ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσεν, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. ἐρασθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῆς παιδὸς, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ῥεῖ. ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. ἐκφαίνει δὲ αὐτὴν ὁ Ζεὺς τῇ παιδὶ μίγνυται. τῶν δὲ γίνεται Περσεύς, καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη, καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσα Ἀκρίσιον. ὅτε δὲ Περσεὺς τριετὴς ἢ τετραετὴς ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος. καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀποκτείνει, Δανάην δὲ κατάγει σὺν τῷ παιδὶ ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἑρκείου Διὸς βωμόν. μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς. ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ᾽ εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδός. καὶ

ἀκονιτὶ, ἀμαχητὶ. ἤγουν, χωρὶς ἀγωνίσματος. Ἀκονίας, ὄφεως εἶδος. καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντίλαι, καὶ ἀκοντίας, βοτάνη τις. Ἀκόνιτον, εἶδος βοτάνης, φάρμακον. ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον τελείως γίγνεται ἀκονιτί. τουτέστι χωρὶς κόνεως. Ἀκονιτὶ, ἀκονιάτως, ἀπόνως. Ἄκοντι, ἀτρόμητι, ἄγωνι, ἄπληκτι. Ἄκοντι, ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως. Ἀκοντιάς, βοτάνη τις, οὕτω κεκλημένη, ἢ κόμητος φαινομένη τοῦ δράκοντος τοῦ ὄφεως. Ἀκοντίζει, ὅπου ῥίπτει. καὶ ἀκοντίζειν, οὐ τὸ τύπτειν δόρατι ἐκ τῆς χειρὸς, ὃ καὶ χερσὶ που λέγεται, ἀλλὰ τὸ ἀφιέναι κατὰ ἴσον. ὡς ἐν τῷ ἀκόντιον ἔγχος, περιττὸν δοκεῖ τὸ ἔγχος. οὕτω καὶ ἐν τῷ ἀκόντιον δορὶ φαεινῷ. λέγει δὲ Ὅμηρος, καὶ ἀκόντιζον δὲ δημοσίας αἰχμάς, καὶ ἀνηκόντιζεν αἷμα. ἐν τούτῳ δηλοῖ ὅτι φλὲψ ἢ ἀρτηρία, αἷμα ἀκοντίζουσα. καὶ ἀκόντιον αἴσσοντος, ἤγουν κατὰ αἴσσοντος. ἐλλείψει προθέσεως ἀναπαύεσθαι φαίνεται. Ἀκοντικὸν, φάρμακον οὕτω καλούμενον. Ἀκοντηθὲν, ἀκοντιζόμενον, ἢ μὴ ἐθέλοντα. Ἀκόντιον, δοράτιον, μικρὰ λόγχη. φάσιν δὲ μακεδόνες, καὶ στρατιώταις μέρος ἀγχιανδρῶν ὁπλιτῶν. Ἀκόντιον ὀξυόεντι, παρ' Ὁμήρῳ, περιττὸν ἔχει σὺν τῷ δορί. ἤρκει γὰρ τὸ ἀκόντιον. ἡ ἀκόντιον καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ ξύλον. ἀκοντίζειν δὲ, ἀκοντίῳ καὶ λόγχῃ βάλλειν. ὁ ὑπερακοντίζω, τὸ ὑπερβάλλω. τὸ δὲ ἀκοντίζω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀκοντίζω τοῦ πολεμίου. Ἀκοντισθὲν, ἀκοντισθέν. Ἀκοντοδόκος. δοκιμάζειν λέγεται, τὸ ἐπιτηρεῖν καὶ δοκεῖν. τὸ αὐτὸ καὶ δοκεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀκοντοδόκος, ὁ ἐπιτηρῶν, μή που ἀκοντίῳ βληθῇ. Ἀκόντων, ἀκοντίων, δοράτων. Ἄκοπος ἀνὴρ, ἀντὶ τοῦ εὐδίκαιος ὁ κεκλημένος ὑπέλεγος. οὕτως Ἀμερίας.

Ἀκοράζεσθαι, ἀκροᾶσθαι. Ἀκορεῖος, βλαβερός, ἀνωφελής. Ἀκόρητος λέγεται, ὁ μὴ κόρον λαμβάνων τινός. οἷον, ἀκόρητος χρημάτων, ἀκόρητος ἡδονῆς. καὶ ἀκόρητος, ὁ περὶ φορβὴν ἄπληστος. Ἀκόρητος, ὁ ἀκαλλώπιστος, ἀνεπιμέλητος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ καλλωπίζειν, ὅθεν νεωκόρος. ἢ ὁ ἄπληστος, παρὰ τὸ κόρος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κορῶ κορέσω, κορήσω, κεκόρηκα, κεκόρημαι κεκόρησαι κεκόρηται, κορητὸς, καὶ ἀκόρητος. Οὕτω δὲ εἶπεν ἀκόρητος. οἷον, τελέως καὶ μὴ κορεσθεὶς, αὔξων, καὶ πλατὺνων, καὶ τεθαλώς. Ἀλκοφρόνος φίλαι, ἐμοὶ γὰρ ὃν ἀγορητὸς ἀδεὴς βίος. εὐρυόπων ἀκόρητος εἶναι κείμενος. πρῶτον μελίτταις, καὶ προβάτοις καὶ ἀμφιδίοις. ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, περιέλαβε πάντα. παρ' εἰ γὰρ ἂν ᾖ εὔμφυλα, μέλιτται, καὶ πρόβατα, ἐξ ἀνάγκης δεῖ τἆλλα πάντα. Ἀκορνὰ, ἀκανθῶδες φυτόν.

Ἀκορναὶ, ἀθληταί. Ἄκορον, εἶδος βοτάνης, καὶ ἰατρικὴ ῥίζα. Ἀκορσαὶ, ἄκανθαι. Ἀκόρυμβοι, οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοστρύχων, μετέωροι κόκκοι, ὡς ἐπὶ τῶν κισσῶν ἔχει. Ἀκόρυφα, ἀναρίθμητα, πολλά. Ἀκόρυφον, ἀκέφαλον, ἀκρατὲς, ἀξιόλογον. Ἄκος, φάρμακον, θεραπεία, βοήθεια, ἴαμα. Δίεται δὲ, παρὰ θεοῦ ἄκος. ἡ γενικὴ. Ἄκοσμα, ἀπρεπῆ, μωρά, ἄδηλα, ἄτακτα. Ἄκοσμον, ἄπρεπον, ἄτακτον, ἄμορφον. Ἀκοστῆσαι, τὸ πολυκαθῆσαι, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἤγουν τὸ κριθιᾶσαι. ἀκοσταὶ γὰρ αἱ κριθαί. ὅπερ φασὶν ἐξ Ὁμήρου μὴ εὑρίσκεσθαι. παρὰ δὲ Νικάνδρῳ καὶ ἄλλοις κεῖται. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ πλείονας τῇ τροφῇ παρὰ διατελεῖς ἀκοστὰς λέγεσθαι. ἄλλοι δὲ ἀκοστῆσαι φασὶ, τὸ χεῖρον ἄχος ἐν τῷ ἱστάναι. ἐπεὶ δὲ, τὸ λαβεῖν ἄχος. ἢ μᾶλλον κατ' αὐτὸν, καὶ τοῦτον εἰπεῖν ἄχος τῇ στάσει. καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. ὡς τὸ, πιὼν ἀκέστατον δίψαν. ἴσως δὲ τὸ ἀκολάστως διατεθῆναι, ἵνα ᾖ ἀκολαστῆσαι, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀκοστῆσαι. ἄλλοι δὲ, τὸ κονιᾶσαι, παρὰ τὸ ἀκὴν, ἤγουν ἡσύχως στῆναι. ἢ ἀκοστάζεσθαι, κατακλίνεσθαι. ἀκοσταὶ καὶ κριθαί, παρὰ τὸ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ἐσθίουσιν. ἵνα ᾖ κατ' ἀντίφρασιν, καὶ ἀπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατεῖς ὦσι. καὶ ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνης, πιὼν, ἐπὶ στάσει δυσχεραίνων. Ἀκόσταλα, ἐλάχιστα. Ἄκουε, ἀόργητον. Ἀκοῦ, θεραπεύω. Ἀκουάζεσθαι, παράγωγον μέν ἐστι τοῦ ἀκούω. δηλοῖ δὲ συγκλίνοντες εἶναι εἰς δαῖτα, ἢ οὕτως ἀκουαζομένους, παρ' Ὁμήρῳ. Ἀκουάζεσθε, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε. ἀπὸ τοῦ ἀκοῦ, ὅ ἐστι τὸ αἰσθάνομαι.

Ἀκούει κακῶς, ἀντὶ τοῦ, δυσφημεῖται, καὶ ψέγεται. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἄκουεν, ἀντὶ τοῦ ἤκουεν. ἢ ἀκούομεν, ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.

Ἀκοὴ, ἰωνικόν. τὸ δὲ κοινὸν, ἀκοὴ ἀναλόγως τῷ βοὴ καὶ ῥοὴ, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἄλλως. ἀκοὴ μὲν, ἐκ τοῦ ἀκούω. ἀκωὴ δὲ, ὡς ἐκ τοῦ ἀκωκὴ, μέσου παρακειμένου. Ἀκουίλιον, ὄνομα τόπου.

Ἀκούμβιτα, στρωμναὶ μαλακαὶ, εἰς ὕψος ἠγμέναι. αὗται δὲ τρυφῆς καὶ βλακείας εἰσίν. ἡ δὲ λέξις, ῥωμαϊκή. ἀκούμβω γὰρ παρὰ ῥωμαίοις, τὸ ἀνακλίνω. Ἄκουρε, μισόλαμε, μονοχίας ἱερατικά. ὡς τὸ, Και φαρὼν κεράσασθαι τιμμάτων, τλὰ ὑπ' ἄκουρον τρέφων. Ἀριστοφάνης. Ἄκουρον, τὸν μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄῤῥενα. Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα τὸ ἀργυρότοξος ἀπόλλων. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄῤῥενα παῖδα λιπόντα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ ἄπαις. Ἄκους, ἤκους, ἡ μὴ βουλομένη. Ἀκούσομεν, ἀντὶ τοῦ ἀκούσομεν. Ἀκουσθήσομαι, ἀκούσω. Ἀκούσια, τὰ ὑφ' ἡμῶν γινόμενα, ἑκὼν ἔξωθεν ἀναγκάζοντος. Ἀκουσίθεον, τὸ ἐκ θεοῦ ἀκοαῖς ἐρχόμενον. ὡς τὸ, Ἦν δέ μ' ἀπέφαινεν νῦν ἔχουσα, λάμψας φέγγος ἀκουσίθεον. Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων, ἀπροαίρετος.

Ἄκουσμα, φήμη. Ἀκούσομαι, δεῖ γράφειν τὸν μέλλοντα κατ' ἀττικοὺς, καὶ οὐκ ἀκούσω, ὥσπερ δὴ καὶ θρέψομαι, καὶ ἀποκρύψομαι, οὐ μὴν δὲ θρέψω, καὶ ἀποκρύψω. Ἀκουστῶν, ἀκουστῶς ἔχων. Ἀκουστὸν, μέγα, παρὰ τὸ ἀκούεσθαι. ἢ λαλητόν. Ἀκουστέα ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀκουστέον. Ἀκουστέον, ἄξιον ἀκοῦσαι, ἐπίῤῥημα ἐνδεικτικὸν παθητικόν. Ἀκούω, κλύω, πυνθάνομαι, ἐπαΐω. ἀκούω σου τῆς λέξεως, καὶ ἀκούω σε τῶν λόγων. καὶ ἀκούω τινὸς, ἀντὶ τοῦ ἀκροατής εἰμι. διαφέρει τὸ ἀκούω, καὶ τὸ ἀκροῶμαι. τὸ ἀκροᾶσθαι, τὴν συνέχειαν τοῦ ἀκοῦσαι ἐμφαίνει. τὸ ἀκούειν δὲ, τὴν αἴσθησιν μόνον τῆς ψυχῆς. ἀκούσομαι, ἤκουσα, καὶ ἀκήκοα ἐνεργητικά. Ἴσως δὲ οἱ ἀττικοὶ ῥημάτων τινῶν ἐνεργητικῶς γραφομένων, τὸν ἐνεστῶτα, οἷον ἀκούω, ἐπαινῶ, γελῶ, θαυμάζω, γινώσκω, καὶ τὰ λοιπά, τοὺς μέλλοντας ἐνεργητικῶς οὐκ ἐκφέρουσιν, ἀλλὰ μέσως. οὐ γὰρ ἀκούσω φασὶ, καὶ ἐπαινέσω, ἀλλὰ ἀκούσομαι.

Ἄκρα, ἀκρόπολις, ἀρχὴ, ἢ τέλος. Ἄκρα πόλις, ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολις λέγομεν, καὶ ἄκρα μόνον. Ἀκράαντον ἔργον, ἀτελείωτον. ἀπὸ τοῦ κραιαίνω. Ἀκράγας, ποταμὸς, καὶ πόλις ἐν σικελίᾳ. ἡ ἀκράγας, τοῦ ἀκράγαντος, θηλυκῶς. ἣ ὡς καλεῖται ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ ἀκράγαντος, ἀρσενικῶς κλινομένη. καὶ ἡ τάρας τοῦ τάραντος, ὀνόματα πόλεων. Ἄκρατον, ἀδιάφθορον, ἀεργές. Ἀκραεῖς, ἀθενεῖς. Ἀκρατὲς, δυσχερὲς, σκληρὸν, δύσκολον, ἀσθενές. Ἀκράδαντον, ἄσειστον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραδαίνω, τὸ σείω. Ἀκραία, εὔσειον. Ἀκραῆ ἄνεμον Ὅμηρος λέγει, τὸν ἀκέραιον, ὃν καὶ καλὸν λέγει. Ἐπέλεσεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ. ἀπὸ δὲ τῆς ἐναντίας τῶν μισγομένων ἀνέμων τὸ δεινὸν κατηγορεῖ. οἷον, ἐπεὶ δὲ μισγομένων ἐλθοῦσα θύελλα. καὶ οἶνον παλαιὸν εἶχεν ἡδύποτον, ἵνα μᾶλλον ἐκλάβῃ τὴν ἔκπαυσιν αὐτοῦ, ἄκρατον θεῖον πότον, ἐπιφέρων αὐτὸν λέγει. καὶ ὕδωρ ἐπαινῶν, ἀκήρατον αὐτὸ λέγει. ἤγουν, ἀκέραιον. κατὰ ταῦτα καὶ τὸ θεῖον πόμα, νέκταρ ὀνομάζει. ἤγουν, ἀκέραιον, καὶ ἀκραιφνὲς, καὶ πάσης μοχθηρίας ἀμιγές. ἢ ἀκραῆ ἄνεμον λέγει, τὸν ἄκρως ἄττοντα, ἤγουν πνέοντα. εἰ δὲ γράφουσιν ἀκραῆ. ὥς τε Δίδυμος ἀκραῆ λέγων. καὶ τὸν μὴ κιρνάμενον, ἀλλ' ἀκραεῖ ζέφυρον. Ἄκραι, κρεμαστά. Ἀκραῖος, ἄκρως.

Ἀκραιφνὲς, καθαρὸν, λαμπρὸν, διαυγὲς, τέλειον. ἐτυμολογεῖται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄκρως φαίνειν. Ἀκραιφνέστερον, ἀληθέστερον.

Ἀκραιφνὴς, καθαρὸς, ἀκριβὴς, ἀληθής. οἷον, ἀκηραφανὴς, ἀβλαβής. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. ἢ ἀκραιφνὴς κυρίως, ὁ τηλεφανής. παρὰ τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ φαίνω, ἀκεραιοφανής. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀκραιφνής. ἢ ὁ εἰς ἄκρον φαινόμενος, ὡς ἐπὶ τοῦ μονοπόλεως πόλεως.

φαμίζουσι. καὶ ἔστιν ἰσόφορον, τῷ γὰρ ἀειδίῳ ἐπεκλείσσειν ἄνθρωπος. ἐκεῖνο γὰρ, ἀντὶ τοῦ κλῄουσιν εἰλήφαμεν. λέγεται δὲ, καὶ ἀκλειῶς, τὸ ἀκλεῶς. Ἀκληρεῖ, οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται. ὁ χωρὶς κλήρου. Ἀκληρήμασι, συμφοραῖς, δυστυχίαις. διὰ τῶν δοκοῦν μὲν μάλιστα περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασιν. Ἀκληρία, δυστυχία. Ἀκληρούντων, δυστυχούντων. συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερβολῇ. Ἄκληρος, μὴ ἔχοντα κλῆρον, μηδὲ οὐσίαν. ἔτι πτωχοῦ. Ἀκλητί, χωρὶς κλήσεως. Ἄκλητον, ἀνώνυμον. διδάσκει σεαυτὴν ἄκλητον τῷ δεσπότῃ, ἀντὶ τοῦ ἀνώνυμον. Ἀκλινής, ἀνυπότακτος. Ἀκλόνητον, ἄσειστον, ἀδόνητον.

Ἀκλυδώνιστος, ἀτάραχος, ἀκλόνητος· κλόνος γὰρ, ἡ ταραχή.

Ἄκλυστον σκάφος, ἀκατάκλυστον, ἢ ἀχείμαστον. Ἀκμάζει, σπάζει, τὰ νέων πράττει. οὕτως Ὑπερίδης, καὶ Λυσίας. καὶ ἀκμάζειν, ὀργᾷν, σπαργᾷν, βρύειν. μάλιστα δὲ τὸ βρύειν, ἐπὶ ἐλαιῶν. ἀνθεῖ, βλαστάνει, θάλλει, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα, ἄνθη, ἄνθησις, βλάστη, βλάστησις, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ εὐθαλὴς ἐρεῖς, καὶ εὐανθής, καὶ τεθηλός, καὶ εὐηρής, ἢ ἀειθαλής. τὰ δὲ ἐναντία, ἀνανθής, δυσανθής, δυσηρής, ἀπηνθηκός, ἄφυλλον, καὶ ἐξηνθηκός. καὶ μαραίνεται, ἢ σβέννυται, ἀπανθεῖ, φυλλορροεῖ, γυμνοῦται, ψιλοῦται. καὶ φυλλοχόος μείς, ὁ ταῦτα ποιῶν. Ἄκμα, νηστεία, ἔνδεια. Ἀκμαία, ἀκμάζουσα, θάλλουσα. Ἀκμαῖος, σφριγῶν, νεανίσκος. Ἀκμαιοτάταις, νεωτάταις. Ἀκμαῖς, ὀξύτησιν. Ἀκμή, ἡ ἰσχύς. καὶ ἀκμάζω, τὸ ἰσχύω. ὅθεν τὸ, ἀκμαζούσῃ γνώμῃ τελεῖν πράττειν, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρᾷ γνώμῃ. ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν ἀκμαζόντων ζώων. ἀκμάζει γὰρ τὸ ζῷον, ὅτε ἐστὶν ἐν ἀκμῇ. ἔστι δὲ ἀκμή, τέλος τῆς αὐξήσεως. ἐν παντὶ γὰρ ταῦτα θεωροῦνται, αὔξησις, ἀκμή, καὶ παρακμή. ἢ ἀκμή, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου, ἡ μεσότης τοῦ καιροῦ, καὶ ἡ νεότης. ἢ ἀκμὴν καλῶς, ἀντὶ τοῦ ὁ καιρὸς καλῶς. Ἀκμήν, ἔτι. Ἄκμων, καὶ ἄκμονος, καὶ νῆστις, τῶν κατὰ πολυωνυμίαν. ὃν καὶ ἄπαστον λέγει Ὀππιανός. ἴσως δὲ, διὰ ὁμώνυμον ὄνομα τῇ νήστει. λέγεται γὰρ φασὶ νῆστις, καὶ τὸ μεταξὺ κοιλίας καὶ στομάχου ἔντερον. ἢ στιλλικὴ δίεσις, νῆστις ἐλέγετο. Ἀκμηνὸς ὀξυτόνως ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ὁ ἀκμὴν ἔχων τοῦ πάσχειν, κατὰ Ἀρίσταρχον. ὁ δὲ ἄκμηνος, τὸ δηλοῦν τὴν νῆστιν, ἐν Ἰλιάδι ἐβαρυτόνησεν ὁ αὐτός. Ἀκμήτας, ὁ νέος, ὁ νήχων, ὁ μὴ κοπιῶν. καὶ ἀκμῆτες, οἱ μὴ κάμνοντες, ἀκοπίαστοι. παρὰ τὸ καμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκαμον. ἐξ αὐτοῦ, καμής. ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαμής. κατὰ συγκοπήν, ἀκμής. ὁ μὴ κάμνων, ἢ ὁ μὴ κάμνων, διότι πάντα ἢ μὴ δυνάμενος πόνους ὑπομεῖναι. Ἀκμῆτι, ἀκαμάτως. Ἀκμητί, ἀκόπως. Ἄκμηνοι, ἀκοπίαστοι.

Ἀκμόθετον, τόπος ἐν ᾧ τίθεται ὁ ἄκμων. συγκέκοπται δὲ, ἐκ τοῦ ἀκμονόθετον. Ἄκμονα, ἀλετρίβανον, κύνειοι. Ἀκμονίδης, ὁ Χάρων, καὶ ὁ οὐρανός. ἄκμονος γὰρ παῖς. Ἀκμονίοιο ἄλσος μὲν λέγεται. οὐδέποτε δὲ ἀκμόνιον, ὡς δηλοῖ Εἰρηναῖος. ἔστι δὲ περὶ τὴν Θερμώδοντα. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φερεκύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἄκμων, ὁ τοῦ οὐρανοῦ πατὴρ λέγεται, διὰ τὸ ἀκάματον τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως. ἀφ᾽ ἧς ἐννοίας, καὶ ὁ ἄτλας εἴρηται. καὶ δὲ ἀκμονίδαι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ ἄκμων ὁ οὐρανός, ὁ Ἀλκμὰν ἱστορεῖ. ὁ ἄκμων, ὁ ἀπαθής, ὁ χάλκος, ὁ οὐρανός, καὶ ὁ σίδηρος, ἐν ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἔστι δὲ, ἢ γένος αὐτοῦ. καὶ ἄκμων, ὁ ἀκμαῖος, ὁ σφριγῶν, ὁ νεανίσκος. παρὰ τὸ κάμνω, ἀκάμων τις ὤν, ὁ ἀκαμάτως φέρων. ὁ ἄκμων, ἀκμοθέτης, ῥαιστήρ, πυράγρα, φῦσαι, φυσητήρ, ἀκροφύσιον, χοάνη, ἀκόναι, θηγάναι, ἐσχαρίδες, καὶ κροταφίδες. ταῦτα πάντα, χαλκέως σκεύη.

Ἄκναπτον, ἀκατάκλαστον, ἄγναφον ἱμάτιον, καὶ ἀπόλαστον.

Ἄκνηστις, ἡ ῥάχις. παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνᾶσθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί. ἡ ἄκνηστις, τὸ μέσον τοῦ ὀσφύος. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν τετραπόδων. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπου κέχρηται, λέγων, κατ᾽ ἄκνηστιν μέσσα νῶτα. Ἀκοάζει, ἀκούει. Ἀκοαζόμενος, ἀκ-χάλεις παρὰ Μιτυληναίοις. Ἀκοάνοσι, ταῖς ἀγκάλαις.

Ἀκοὴ γίνεται, πρὸς φωνῆς γνῶσιν. Ἀκοινώνητος, ὁ ἀκακύς. Ἀκοίτης, ὁ ἀνήρ. ἄκοιτις δὲ ἡ γυνή. καὶ ἄκοιτις, ἡ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειραθεῖσα, καὶ ἡ ὁμόκοιτος. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἡ δευτέρῳ γάμῳ μετέχουσα. Ἄκοιτιν, ἡ μὲν ποιητικὴ παλαιφωνία καὶ ἄλοχον λέγει, καὶ ὁμόλεκτρον, καὶ ἀνδρὸς εὐνέτιδα. ἡ δὲ κοινὴ λαλιά, σύνοικον. Ἀκόλακοι, οἱ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν. Ἀκολασία, ἀκρασία. ἔλλειψις τῆς σωφροσύνης, ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφορά. Ἀκολασταίνειν, ἀτακτεῖν, ἀσελγαίνειν, ἀσχημονεῖν, μωραίνειν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ὑβριστοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀξίου κολάσεως λέγεται. Ἀκόλαστος, ἀπαίδευτος. καὶ ἀκόλαστος, ἀκρατής, θρασύς. καὶ ὑβριστικὸν πρᾶγμα. ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀκόλαστος, ὁ κολάσεως ἄξιος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Ἄκολοι, οἱ σμικρότατοι καὶ ψιχώδεις ψωμοί. εἰδῶν πύρνα. τοῦτον γὰρ πύρνον εἶπεν καὶ ψωμόν, κατὰ τὴν παραφράζοντα, οὓς οὐκ ἄν τις ἔχοι κολούειν, ἤδη κολοβοῦν, σμικροτάτους ὄντας. παλαιὸς δέ τις καὶ οὕτω φράζει. ἄκολος, μικρὸς ψωμός, ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος, καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. τοιαῦτα δέ τινα ἢ τὰ παρὰ τοῖς πανδοχείοις ψώθια ἅπερ ἀπεσέσθων, ἄρτων εἰσὶ θρύμματα. ἢ τὰ ὑπὸ κάτω τοῦ ἄρτου. τὰ δὲ τοιαῦτα ψώθια, καὶ ἀπαράγους ἐκάλουν τινές. καὶ ὁ ἔγκαφος, ὃν ψωμόν, ἢ ἄρτου κόμματα οἱ παλαιοὶ ἑρμηνεύουσιν. ἀπὸ τοῦ ἐγκάψαι γίνεται. ὡς Εὔπολις, Οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν, οὐδ᾽ ἔγκαφος. χρῆσις δὲ τοῦ ἐγκάψαι, ὅ ἐστι φαγεῖν, καὶ ἰδιωτικῶς εἰπεῖν χάψαι, παρὰ τῷ κωμικῷ. ἡ δὲ λέξις, ἀφ᾽ ἧς οἱ ἄκολοι γίνονται, παράγει καὶ κολόκυμα τὸ κωφὸν κῦμα, ὃ καὶ κόλον κῦμα διηλλαγμένως. ἐκεῖθεν καὶ ὁ κόλαφος, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. καὶ τὸ ἐκολάφιζεν. ἀττικοὶ δὲ τὸν κόλαφον, κόνδυλόν φασι, διὰ τοῦ δ. κόνδυλος μέν τι, εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ καὶ κόλον τὴν τροφὴν οἱ παλαιοί φασιν, ὅθεν ὁ βουκόλος, καὶ κοιλίαν τὴν τῆς τροφῆς δεκτικήν, εἴη ἂν ἐντεῦθεν καὶ ἄκολος ψωμός, ὁ ὀλιγότροφος. ἰστέον δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις, ὡς εἰ μὲν στερητικόν ἐστι τὸ α ἐν τῷ ἀκόλους, ἤγουν μὴ κολουμένους ὡς προσεχῶς ἐγράφη, εἴη ἂν ἴσως μείζων ὁ κόλαξ βλωμιδίων, κολούεσθαι δυνάμενον αὐτὸς ὤν, καθὰ δῆλον ἐκ τοῦ ἐπικολάβειν, ἤγουν δίκην κολάβου κατέχειν, ἐκ τοῦ κόλον ἡ τροφή. βούλονται δέ τινες ἐκ τούτου καὶ τὸν κόλακα εἶναι. οὗ σύνθετον ψωμοκόλαξ, καὶ ὁ ψωμοκόλαφος φαινίτης. ἐκεῖθεν δέ φασι καὶ δύσκολος, ὁ δυσάρεστος. ἄλλως. Ἄκολοι, οἱ μικροὶ ψωμοί, οἱ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενοι, καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. καὶ ἄκολοι, κλάσματα καὶ θρύμματα ἄρτων. ὡς τό, Αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας. Ὅμηρος. καὶ αὖθις. τὴν κύνα δὲ ὡς ζῶντα πάλιν, ποιεῖ ταῦτα ἄξω, ξηρὰς εἰς ἀκόλους, ξηρὸν ἔχειν ἕτερον. Ἀκολουθεῖ, παρὰ τὸ κέλλω, καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω. ἢ ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἤλυθα, ἐξ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ. Ἀκόλουθος, ὁ πιστὸς παῖς. θεράπων δέ, ὁ περὶ τὸ σῶμα. Ἀκολουθῶ, ἕπομαι, εὔχομαι, ὀπαδῶ, ὁμαρτῶ, δοτικῇ συντάσσονται. οἷον, ἀκολουθήσω ἀγαθῷ δεσπότῃ. καὶ Ἀριστοφάνης, Ἣν μὴ φράσῃς, ὅ, τι δεῖ ἀκολουθοῦμέν σοι ὦ δέσποτα. καὶ ἀλλ᾽ ἀκολουθήσεις ἐμοί, ἀντὶ τοῦ ἀκολούθησον. τὸ ἐνεστὸς, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Ἄκομψος, οὐκ εὐδιάθετος, οὐδὲ πανοῦργος.

Ἀκομπαστί, ἁπλᾶ. Ἀκόμπον, σεμνόν. Ἄκομψον, εὐτελές, ἀπανοῦργον, ἁπλοῦν. Ἀρχίλοχος. τὸ οὐκ εὖ διακείμενον. ἄνθρακα τὴν τῶν τοῦ πραίτωρος ἐπιβάντα βημάτων. ἀρχὴ δέ τις αὕτη παρὰ Ῥωμαίοις οὐκ ἄκομψος. Ἀκονᾷ, θήγει, ὀξύνει.

Ἀκόνη, ἡ θυεία, παρὰ Ἱπποκράτει. καὶ ἀκόνη λίθος, δι᾽ οὗ ὀξύνεται ὁ σίδηρος. παρὰ τὸ κονῶ, τὸ σπεύδω, ἢ τὸ λεπτύνω καὶ φθείρω, ἐπιτάσει τοῦ α. ἡ διαφθείρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον.

Ἀκονιτί, ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἀπὸ τοῦ κόνις κόνιτος. καὶ

ἀκονιτί,

ἢ πεπαρᾶσθαι. Ἀκῆραι, ἀκεραιόταται. Ἀκηράσιον, ἀκέραιον, καθαρόν, ἄφθορον, ἄφθαρτον. Ἀκήρατα κτήματα, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῇ ρ' τῆς Ὀδυσσείας, τὰ οὐκ ἀκέραια. λέλειπται γάρ, ἀλλὰ τὰ μὴ κεκραμένα πρὸς βίαν, καὶ λαγνικῶς. τὸ δὲ σῖτος καὶ οἶνος, ἑρμηνεία ἐστὶ τῶν ῥηθέντων κτημάτων. Ἀκήρατος, αἰώνιος, ἄφθαρτος, ἀπαθής, ἀκέραιος. ἀκήρατος δὲ, ὁ δίχα κηρός.

Ἀκήρατος κλῆρος, ὁ ἀκέραιος καὶ σῶος, κατὰ στέρησιν τοῦ κείρεσθαι, ἢ τοῦ κηρός. καὶ ἀκήρατον ὕδωρ, τὸ καθαρόν, ᾧ μὴ ἔχον κηρὸς ἐστί(?). ὧ λόγῳ καὶ οἶνος ἀκηράσιος, καὶ κτήματα ἀκήρατα, τὰ ἀκέραια. Ἀκήρια, ἀβλαβῆ. Ἀκηρασία, ἀφθαρσία.

Ἀκηρῆ, ἀσθενῆ, οὐκ ἐπιτεταμένα. Ἀκήρια, ἀκέραια, σῶα.

Ἀκήριον, ἀσθενές, νεκρωτικόν. παρὰ τὴν κῆρα, ἣ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν. καὶ ἀκήριον, ἄψυχον. ὡς τὸ, Ἀκήριον αἶψα τέθνηκεν, ἀντὶ τοῦ ὄντως θανατηφόρου(?). ὁ ἀκήριος γὰρ, ἴδιος εἶναι ἐκ κηρῶν, ὡς δέδεικται. καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν(?) ἔχει. στέρησις γὰρ ἐν ἀμφοτέροις ψυχῆς. ἐν γὰρ ῥητορικῷ λεξικῷ φέρεται ὡς ἀκήριος οὐ μόνον ὁ ἄψυχος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνοσος, ὑγιής, ἀθάνατος, μὴ ὑποκείμενος δηλονότι κηρί. ὅμοιος καὶ ὁ ἀκήρατος, ὁ ἐστερημένος δηλαδὴ κηρὸς καὶ ἄτης. ὁμώνυμος οὖν λέξις τὸ ἀκήριος. τὸ μὲν γὰρ ἀκηράσιον ἐστὶν(?), ἄλλας ἑρμηνείας ἔχει. Ἀκήρυκτον, ἄγνωστον, ἀφανὲς δὲ, Σοφοκλῆς ἐν ..(?). Ἀκήρυκτος, ἀνεπικήρυκτος. Ἀκηρυκτεί, ἄνευ κήρυκος. Ἀκήρυκτος, μέγας τις, ἀδιάλλακτος. Ἀκῆσκος(?), τάλαρος. Ἀκήν, ἡσύχιον(?). Ἀκηχέδαται, λυποῦνται. παρὰ τὸ ἄχω, ἀχάζω, ἤχακα, ὁ μέσος παρακείμενος ἤχαδα, ὁ παθητικὸς ἤχασμαι, ἤχασαι, καὶ ἰωνικῶς ἠχάδαται, καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀκηχάδαται, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἀκηχέδαται. Ἀκηχεδόνας, λύπας.

Ἀκήκεται(?), ἀλιμενής(?). Ἀκί, φυτόν(?), ὅθεν τὸ ἀκιδῶσαι(?).

Ἀκιδνότερον, ἀσθενέστερον. Ἀκιβδήλευτος, ἀκατάσκευος(?), ἄδολος. Ἀκίβδηλον, καθαρόν, οὐ νόθον. ὅθεν ἡ λέξις, ἡ ἱστορία δηλοῖ. Οἱ Ἀθηναῖοι μίσει γὰρ πρὸς τοὺς ἐν Χίῳ, τὸ χ χαράττοντες ἐν τοῖς ἀδοκίμοις αὐτῶν νομίσμασιν, ἐκάλουν Χίους. εἶτα πρὸς τὸ εὐφημότερον μετέβαλον τὸ χ εἰς κ. Ἀκίδας, τὰ βελῶν τὰς ἐξοχάς(?). καὶ ἀκιδωτὸν, τὸ ἔχον ἀκίδας. Ἀκίδες, βέλους ἄγκη(?), καὶ οἱ πώγωνες καλοῦνται. Ἀκιδνόν, τὸ ἀσθενές. παρὰ τὸ κικυς(?), κατὰ τὴν παλαιάν, ἀποβολῇ τοῦ γ. καὶ ὁμοιότητα τοῦ παίζω παιδνός, καὶ τὸ ἀκιδνόν(?). Ἀκιδνότερον, ἢ τὸ ἀσθενέστερον καὶ εὐτελέστερον, κατὰ τὴν σκεπτομένους(?), ὥς καὶ ὑπερβολικῶς εἴρηται, τὸ μηδὲν ἀκιδνότερον εἶναι ἀνθρώπου. ἢ μᾶλλον ὑπομενετικώτερον, φιλοπονώτερον, παρὰ τὸ μὴ κεκιδνᾶσθαι, ἤγουν χωρίζεσθαι, ἢ πόρρω γίνεσθαι τοῦ ἐπισυμβαίνοντος. ... καὶ παρὰ τὸ κιδνῶ τὴν λέξιν παράγουσι, ... καὶ ἀκιδνοτέρα, ἡ ἀσθενεστέρα, ἡ εὐτελεστέρα. Ἀκιδρωσσῶν(?), ἀμβλυωσσῶν. Ἀκίδωτον βέλος, τὸ χωρὶς σιδήρου, ὃ ὁρμοῦν(?) ἐπὶ τῆς κατασκευῆς. Ἀκίκυς, ὁ ἀσθενής, ἀνίσχυρος, ἀδύνατος. κατὰ στέρησιν ἤδη τῆς κικυος(?), ἢ τοῦ κίκυος, ἣ ἐστὶ περὶ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύος. Ἄκιμον, ἀθεράπευτον. Ἀκίμων, ἐνίμων(?). Ἀκίμανοι(?), ... μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς θεραπείας.

Ἀκινήματα, τὰ κατὰ ῥυθμὸν κινήματα τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. Ἀκίνησμος(?), ὑποκινησμός(?), κίνησις. Ἀκινάκης, ξίφος περσικόν. Λουκιανὸς(?) ἐν τῷ περὶ θεῶν διαλόγῳ, Ποῦ εἶ ἐχθρός(?); ... γὰρ ταραχή, καὶ ἄλλα ἄλλοι νομίζουσιν. σκύθαι μὲν ἀκινάκῃ θύοντες, καὶ θρᾶκες ζαμόλξιδι, ... ὡς αὐτοὺς ἧκοντι. φρύγες δὲ μηνί, καὶ αἰθίοπες ἡμέρᾳ, κυλλήνιοι φάλητι, καὶ ἀσσύριοι περιστερᾷ, καὶ πέρσαι πυρί, καὶ αἰγύπτιοι ὕδατι. καὶ τοῦτο μὲν ἅπασι κοινόν. τοῖς αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ, ἰδίᾳ δὲ μεμφίταις μὲν, ὁ βοῦς θεός. πηλουσιώταις δὲ, κρόμμυον. καὶ ἄλλοις, ἶβις, ἢ κροκόδειλος. καὶ ἄλλοις κυνοκέφαλος, ἢ αἴλουρος, ἢ πίθηκος. καὶ ἔτι κατὰ κώμας. τοῖς μὲν, ὦμος ὁ δεξιὸς θεός. τοῖς δὲ κατ' ἀντιπέρας οἰκοῦσιν, ἄτερος. καὶ ἄλλοις, κεφαλῆς ἡμίτομον. ἄλλοις, τρύβλιον κεραμεοῦν, ἢ τρυβλίον(?). ταῦτα πῶς οὐ γέλως, ὦ καλὲ Ἑρμόδωρε(?). Ἄλλως. Ἀκινάκης, εἶδος ἀκοντίου περσικοῦ. παρὰ τὴν ἀκὴν, τὴν ὀξύτητα, καὶ παρὰ τὴν ἀκίδα, ἀλλήλων συντεθέντων τῶν δύο ὁμοσήμων. καὶ δῆλον ὅτι ἐτράπη τὸ δ εἰς ν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐριχθονίου, καὶ ἐριχθόνιος, παρὰ τὴν ἔριν καὶ τὴν χθόνα. Ἡρόδοτος δὲ, διὰ τοῦ ω, ὠκινάκης φησίν. εἰκὸς ἐστὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ω. ὡς ἀκή, ἀκὸς, καὶ ὠκός. ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς, καὶ τὴν ἀκὴν, γίνεται ὠκινάκης ἢ ὁ ἀκινάκης, τῷ ἀκινάκῃ. ἔστι δὲ ἐγχειρίδιον βαρβαρικόν, ὃ φασιν οἱ ἕλληνες παραμαχαιρίδιον. Ἀκίνδυνος, ὁ μὴ κινῶν τὰ ..(?), ὡς ὁ Σώφρων. Ἀκινδύνως, καὶ ἀκινδυνότατα, χωρὶς κινδύνου. Ἄκινος, πόα τις. Ἀκίονος(?), ἀκίονι(?).

Ἀκιρίς, λόχος(?). Ἀκιρὸς, ὁ βορρᾶς. Ἀκίς, τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. παρὰ τὸ ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. καὶ ἀκίς, ποταμὸς ἀσίας. Ἀκιώτατον(?), ἀσθενέστατον, ἁβρότατον. κὶς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. Ἡσίοδος, Δάφνης ἢ πτελέης, ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες. ἄλλοι γράφουσιν ἀκιρώτατον(?), ὅ ἐστι κάλλιον(?).

Ἀκιρῶς, εὐλαβῶς, ἀφήμως(?). Ἀκίσιν, ὀξύτησιν. Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. καὶ ἀκίχητος, ἀκατάληπτος. Ἀκκισία(?), ἐρημία(?). Καὶ τῇ εἰκόνι ἑαυτῆς(?) προσέταξεν, ὡς διαλέγεσθαι αὐτῆς, τὸ ὑπὸ τοῦ παρόπτου(?) ..., ὑπὸ ἀκκισμοῦ(?). Ἀκκιστί(?), ἐπιθυμεῖν μὴ κινεῖσθαι(?). Ἀκκώ(?), καθόλου μὲν τὰ μὴ κινούμενα(?). παρ' Ἡσιόδῳ δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος. παρὰ ῥωμαίοις τάφον μὴ ἔχειν, τούτην ὀρύττειν(?). Ἀκκίζεσθαι, ἐπὶ τῶν θηλειῶν. ἀκκίζεται δὲ, τῆς ὕβρεως ἔχεται. ἀκκίζεται, γυναικίζεται, θρύπτεται, ἢ μωραίνει. σημαίνει καὶ τὸ θέλοντα μὲν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσί, ἃ ὑποκρίσεις. καὶ ἀκκίζομαι, τὸ θρύπτομαι, καὶ τὸ μωραίνω, καὶ προσποιοῦμαι εὐήθειαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑταίρας(?) τινὸς γυναικὸς μωρᾶς, ἧς ὄνομα Ἀκκώ, ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὥστε τὸ τοῦ ἐσόπτρου εἴδωλον καθορωμένην ἀμφιέννυσθαι(?), ὥστε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὴν γιγνομένην, ὡς ἑτέρᾳ προσλαλεῖν γυναικί. Ἀκωδώνιστον(?), ἀντὶ τοῦ ἀπείραστον, ἀβασάνιστον. κωδωνίσαι γὰρ, τὸ διασκοπῆσαι. μετῆκται δὲ, ἀπὸ τῶν περιπολούντων, καὶ κώδωσι διασκοπουμένων. εἰ ἐγρηγόρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνηματισταί, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. Ἀκωκή, ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος, τὸ ἄκρον τῆς λόγχης. Ἀργειτός(?). λόγχαι δὲ ὀξύτερον(?) πάχος ἐξαπάχεως(?). ἀκωκὴ δὲ οὐχ ὑπὲρ σιδηρίου, ἀλλὰ τὸ ἄκρον αὐτοῦ ... τοῦτο ἐστὶν. Ἄκλαυθιν(?), ... Ἀκλαίων(?), εὐκαταφρόνητον. Ἄκαλα(?), ἄλογα. Ἀκκίζεσθαι, γυναικίζεσθαι, προσποιεῖσθαι, μωραίνειν. Ἀκκίζεται, θρύπτεται. Ἀκκώ, γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη, ἥν φασιν ἐσοπτριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι, ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην φασὶ καὶ σπόγγῳ πάταλον κροτεῖν(?). Ἀκκόρ(?), ἀσκὸς λάκωνες(?). Ἀκκισμὸς, προσποίησις. Ἀκκός, παράμωρος. λέγεται δὲ παιδίοις, ὡς μωροῖς. Ἀκλάδες(?) ἀγκάλους, τὰς ἀγκαλίδας(?) αἰολεῖς. Ἄκλαστος, ὁ μὴ κλασθησόμενος ἄμπελος. Ἀκλαυστί, χωρὶς κλαυθμοῦ. Ἄκλαυτον, οἱ μετ' Ὅμηρον ἄκλαυστον γράφουσιν. Ἀκλεής, ἡ μὲν κοινὴ αἰτιατικὴ τοῦ ὀνόματος, ἀκλεέα, καὶ ἀκλεᾶ, ὡς τὸ ὑγιέα καὶ ὑγιᾶ, εὐφυέα εὐφυᾶ. ἡ δὲ ἀττικὴ, ἀκλεᾶ, κατὰ τὸ ὑγιᾶ, καὶ εὐφυᾶ. τὸ μὲν τὸ ἀκλεῖα, συγκοπὴν ἔπαθεν ἐκ τοῦ ἀκλεέα. ὁμοίως γὰρ, δυσκλέα ὄργος(?) ... τὸ δὲ ἀκλεῖς, εὐθεῖά ἐστι πληθυντική, ἀντὶ τοῦ ἀκλεεῖς, ἀποβολῇ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ ἐπιτομῇ(?). Ἀκλεεῖς, οἱ ἄδοξοι. Ἀκλειῶς, ἀκλεῶς, ὡς μὴ δὲ φήμην τινὰ γενέσθαι. Μὴ μὰν ἀσπουδί γε, καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.

Ἀκλήιδας(?), ἀρρήτους(?). Ἀκλήισιν(?) ἀοιδοῖς, ἀντὶ τοῦ, ἔτι ὡς(?) φημίζουσι.

χα. [illegible], ἀκέρδεια [illegible] λέλογχα. Ἀκερδὴς χά‑ρις, ἡ μὴ [illegible], ὡς φαῦλον τὸ κέρδος. καὶ ἀκερ‑δὴς, βλαβερὸς, ἀνωφελής. Ἄκερως βοῦς, ὁ μὴ ἔχων κέρα‑τα. Ἀκερσεκόμην εἶπεν, καὶ [illegible], ταυτόν. [illegible] Ὅμηρος. καὶ ἀκερσεκό‑μης, ὁ μὴ κείρων τὴν κόμην. [illegible] (ὁ μέλλων αἰολικῶς, κέρσω) καὶ τὴν κόμην, γίνεται [illegible], [illegible] μικροῦ. [illegible], [illegible] τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. [illegible]

Ἀκερσίλα, [illegible]. Ἀκεσθεὶς, [illegible]. Ἀκέ‑σασθαι, ἰάσασθαι. Ἀκέσασθαι, θεραπεῦσαι. ἀφ' οὗ, καὶ ἄκεσαι [illegible] [illegible]

[illegible]

ἀκέφαλον, διὰ σμικρότατα. ἢ ἀδιάστατον κατὰ μέγεθος, καὶ οὐδὲ ἀρχὴν ἔχον. ἔτι κυρίως, ἡ κεφαλὴ, κατὰ γλῶσσαν ἰωνικήν. ὅθεν καὶ κάρηνα. ἢ ἀκαρῆ, τὸ ὀλίγον, τὸ βραχὺ, τὸ λεπτότατον. Ἀκαρνόστροφος ἀγρίππου. ἐπὶ τῆς παίων [illegible]. λέγεσθαι γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν, ἄγριππον καλοῦσι. καὶ ἀκαρνόστροφος ἀλώπηξ καλεῖται, ἐπὶ τῆς μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. λέγονται δὲ, τὰ εἰς τὰ ὄργανα φυτευόμενα. Ἀκαρὲς, σημαίνει τὴν ἐγκέφαλον, ἢ τῶν κεφαλῶν. καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς κάρα, καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα ὀξύνεται, ὡς τὸ μιαρός. Ἄκαρι, δάφνη. Ἀκαρῆς, ἀκαρῆ. ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ, ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν στιγμῇ. Ἀκαρὲς, βραχὺ, ὀξὺ, ὃ οὐκ οἷόν τε κείρειν. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀκαρὲς, τὸ παρὰ τοῦ μικροῦ διαπεταλίδιον. Ἀκαρός, ὁ ἐλάχιστος. Ἀκαρίως, ὁ λοχαγὸς(?). Ἀκάρναξ, λάβραξ. Ἄκαθ, ἀντὶ τοῦ μικρόν, ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντίφων. Ἄκαρον, τυφλόν.

Ἄκαρπον, ἄγονον. Ἀκαρτέον, ὁ ἰσχυρός(?). Ἀκαρτέρητος, ἀνυπομόνητος. Ἄκας, τραγῳδίας ποιητής. Ἱστορία. Ἄκαστος, κύριον ὄνομα, Πελίου υἱὸς, ὃς ἔγημε Κρηθηΐδα. ἢ ὥς τινες, Ἱππολύτην. ὁ δὲ Πηλεὺς ἐρασθείσης αὐτῆς ὡς ἀπετύγχανε διεμένων(?), προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειράσαντα αὐτῆς. ὁ δὲ ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα, ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον, κατέλιπεν αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ. ἐπιστὰς δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἢ ὥς τινες, Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ Ἡφαιστότευκτον μάχαιραν, ᾗ τὰ ἐπιόντα τυγχάνων τῶν θηρίων ἀνεῖλε, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τὴν Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ αὐτὸν (ὥς φασί τινες) ἀνεῖλεν. καὶ ἄκαστος, ἡ σφένδαμνος. Ἀκαστόφρων, συνετός. Ἀκάστως, ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως. Ἀκασμένα, ἀνεπτισμένα(?), ἡρμοσμένα.

Ἀκατάβλητον, τὸ ἀήττητον, τὸ μηδενὶ καταβαλλόμενον. Ἀριστοφάνης. Ἀκαταγώνιστον, ἀήττητον. Ἀκαταπλήκτως, ἀνεκπλήκτως. Ἀκαταιτίατον, ἀνέγκλητον, ἀκατηγόρητον.

Ἀκατάπαυστος, ὁ ἄπαυστος(?). Ἀκατάληκτόν ἐστι μέτρον, ὅπερ ἔχει τοὺς πόδας ἀπηρτισμένους. οἷον, τὸ ἰοὺ ἰοὺ, ἢ τὸ ἰὼ ἰώ. ἢ τὸ, φεῦ φεῦ ἰώ. ταῦτα ποτὲ μὲν [illegible] ἐστὶν ἀκατάληκτα, διὰ τὸ ἀπηρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας, καὶ μὴ ἐλλείπειν, ὡς τὰ εἰρημένα. Ἀκαταλύκτως, ἀκαταπαύστως. Ἀκατάλληλον, ἀνάρμοστον. Ἀκαταλλήλως, ἀναρμοδίως. Ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος. Ἀκατάσειστον, βέβαιον, ἑδραῖον, ἀσάλευτον.

Ἀκατασκεύαστον, ἀφιλοκάλλευτον. Ἀκατέργα(?), ὄνομα πόλεως. Ἀκατέργαστος, ἄμορφος, ἀδιατύπωτον. Ἀκατάπαυστος(?), ἀκοίμητος. Ἀκάτια, ὑποδημάτων εἶδος. ἢ τὰ μεγάλα ἄρμενα. Ἀκατονόμαστος, ὁ μὴ ὀνομασμένος. Ἄκατος, τὸ πλοῖον. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦκται, ἀκτός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄκατος. ἢ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, γίνεται ἄκατος, ἡ ἀπ᾽ ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιφερομένη. ὡς καὶ πορθμὶς λέγεται, ἡ μὴ πελαγοδρομοῦσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπακτὶς, καὶ πορθμὶς, καὶ κέρκουρος(?). καὶ ἀκάτιον, ὑποκοριστικῶς, τὸ μικρὸν πλοιάριον. Ἀκαχίζεται, λυπεῖται. Ἀκαχεῖν, ἐλύπουν. καὶ ἀκαχίζω, λυπῶ, ἐν ἄχει γίνου. γίνεται δὲ τὸ ἀκαχεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι, ἠκαχήμην, καὶ ἰωνικῶς ἀκαχέατο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀκαχείατο. καὶ ἀκαχῆσθαι, τὸ ἀνιᾶσθαι. Ἰστέον, ὡς οὐ μόνον ἀκάχω ῥῆμα βαρύτονον, ἀλλὰ καὶ ἀκαχῶ, οὗ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἀκαχόμην. τὸ ῥῆμα δὲ καὶ θεματικὸν, ἀκαχήσω. καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν, ἀκαχέατο, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἀκαχείατο. Ἀκαχόμενος, ἀνιᾶσθαι. Ἀκαχήμενος, λυπούμενος. οὐκ ἔστι παρακείμενος, ἐπεὶ ὤφειλε προπαροξύνεσθαι, ὡς πεποιημένος. ἀλλ᾽ ἔστιν ἀκαχῶ, ἀκάχημι. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀκάχημαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς τῶν παραληγόντων [illegible] σι. καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ ἀκαχήμενος. Ἀκαχίζεο, ἔχθου, λυποῦ. ἀπὸ τοῦ ἀχῶ ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω, καὶ ἀκαχίζομαι, τὸ προστακτικὸν ἀκαχίζου, καὶ ἰωνικῶς ἀκαχίζεο. Ἀκαχίζω, ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχῶ ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω, παρὰ τὴν ἄγαν, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. ἡ γὰρ ἔκπληξις, ἀφωνίαν ποιεῖ. κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ. Ἀκάχμενος, συτάμενος, ἐληλάμενος. Σημείωσαι, ὅτι πᾶσα μετοχὴ τοῦ παρακειμένου παροξύνεται, τὴν ἄλλην πᾶσαν προπαροξυνομένην. οἷον τετυμμένος, τυφθησόμενος, τυψάμενος. δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, ὡς ἀκάχμενος ἀντὶ τοῦ ἀκαχημένος. καὶ συτάμενος, ἀντὶ τοῦ συτασμένος. καὶ ἐληλάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐληλασμένος. ταῦτα ὁ Ἡρωδιανός. οὔ φασι κατὰ πάθος γίνεσθαι προπαροξύτονα ἀπὸ τοῦ συτασμένος καὶ ἐληλασμένος, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, τοῦ, τι σύτημι, καὶ ἐλήλημι. καὶ ἔστιν ὅμοιον, ὡς τὸ ἵσημι, ἴσαμαι, ἰσάμενος. Ἄλλως.

Ἀκαχμένος, ἠκονημένος. ἀπὸ τοῦ ἀκάζω τὸ ἀκονῶ. ὁ μέλλων, ἀκάσω, ἤκακα, ἤκασμαι, ἠκασμένος. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς χ, ἠκαχμένος, καὶ ἀκαχμένος. Ἰστέον δὲ μόνη ἡ τοῦ παρακειμένου μετοχὴ ἀεὶ παροξύνεται· τὴν ἄλλην πᾶσαν προπαροξυνομένην. οἷον τυπτόμενος, τυφθησόμενος. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς, εἰ μὴ πάθωσιν. ἐὰν γὰρ πάθωσιν αἱ εἰς μένος μετοχαὶ τοῦ παρακειμένου, μὴ οὖσαι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. τουτέστι, προπαροξύνονται. οἷον ἥδω, ἡσμένος, καὶ ἄσμενος. καὶ πάλιν δεδεγμένος, καὶ δέγμενος. πρόσκειται, μὴ οὖσαι ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς. ἐπειδὴ ἐὰν ὦσιν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, καὶ πάθωσι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν. οἷον ἀκάχω, ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι, ἠκαχημένος. τὸ γὰρ συτάμενος καὶ ἐληλάμενος, ὁ Ἡρωδιανὸς οὐ δοξάζει κατὰ πάθος, ἀπὸ τοῦ συτασμένος καὶ ἐληλασμένος. ἐπειδὴ ὡς ὄντα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ὤφειλε τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττειν. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν εἰς μι λέγονται αὐτὰ, ἀπὸ τοῦ σύτημι, καὶ ἐλήλαμαι. ἵνα ὦσιν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοί, ὡς τὸ ἵσημι ἴσαμαι, καὶ ἰσάμενος. Ἀκαχεῖν, λυπεῖν. ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ἀχῶ, καὶ ἀκαχῶ. Ἀκάμψις(?), ὄνομα πόλεως. Ἀκενά, κέντρον βοῶν, ἢ ἄροτρον. Ἀκένως, ἀκοινώνητος(?). Ἀκεομένη, ῥαπτομένη. ἢ θεραπεύουσα, καὶ ἰωμένη. Ἀπολλώνιος. Ἀκειόμενον, σημαίνει δύο. μεταφορικῶς τὸ ἰώμενον, καὶ τὸ ἐπισκευάζοντα, ὡς ἐπὶ τοῦ νῆας ἀκειόμενον, καὶ ἀκειόμενον τὸ ῥάπτοντα. τὸ δὲ ἀκειόμενον νῦν, οὐκ ἐπὶ ποταμῶν λέγεται, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ φιλοκαλοῦντα, ἀναρράπτοντα. ὅθεν καὶ ἀκέστριαι, αἱ ῥάπτριαι, ἢ αἱ ἀνυφάντριαι. Ἄκεσον, τὸ φάρμακον, καὶ ἴαμα(?). Ἀκερσεκόμης, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. κείρω γὰρ, τὸ κόπτω. Ἀκεῖσθαι, ἐπὶ τῶν ἐνυφαινομένων ἱματίων λέγεται. ὅθεν καὶ γυναῖκες ἀκέστριαι. καὶ ἀκεῖσθαι τὸ θεραπεύειν, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἄκεσαι φρένας ἐσθλῶν. δοκεῖ δὲ ἡ λέξις γίνεσθαι παρὰ τὸ ἀκὴν, τουτέστιν ἡσυχῆς. ἐπειδὴ πᾶσα σώματος θεραπεία, ἡσυχίαν περιποιεῖται ταράχου τινός. ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ ῥήματος φρονῶ(?), ἀκέστην καλοῦσι τὸν ἰατρὸν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ὅτι δὲ ἀκεῖσθαι, καὶ τὸ ῥάπτειν ἐλέγετο. εἴρηται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ νόσων περιγινομένους(?). καὶ ἀκεῖσθαι, τὸ ἰᾶσθαι, καὶ παραιτεῖσθαι.

Ἀκεσαῖς(?), ἰχθύσι, ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν. Ἀκεσταὶ(?), οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα. οἱ δὲ σπέρμα οὐχ ἑψόμενον, οὐδὲ διαπρυόμενον(?). Ἀκίκυς(?), ἄκικυς(?). Ἀκίδαθα(?), ἄτοπα καὶ ἐνθετικά(?), σημεῖον ὅταν μὴ ᾖ κίδαθος(?). Ἀκίδωτον(?), οὐ βεβαίως ἀσφαλῶς. οἱ δὲ τὸν σκληρὸν σίδηρον. Ἀκιν, ἄτινα(?).

Ἀκίνητον λίμνας(?), ἀμάστικτον. Πίνδαρος. σὺν τῷ λίμνας ἀκίνητον. Ἀκιόμενα, θεραπευόμενα. καὶ ἀκίουν, ἀπὸ τοῦ ἀκῶ ἀκοῦμαι(?), τὸ θεραπεύω. Ἀκίρ(?), ἡσυχαστός(?). Ἄκιρα, ἔνδυμά τι πολυτελές. Ἀκίρακον(?), ἄκρατον, ὁλόκληρον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν [illegible] κέρας, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ι. καὶ τὴν εἰλικρινῆ, ὑγιῆ, ἀπὸ τοῦ κέρας, κέρασος(?). καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα ἀκίρασος(?). ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής. κυρίως, ὁ μὴ θυμούμενος.

Ἀκίρολον(?), ἡ κακηγορία, ᾗ ὁ βλάβος ἢ τὰς κακηγόρους πρὸ-

χα.

τῇ ἑκάρου. οἱ δὲ ἐπὶ κλοπευομένοις καὶ αἰγίδος. καὶ αἴθυια, ὄγχνο, ὕφεσις, ἐκπεσεῖν, ἐκρημάτισα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Ἀκαδημία, γυμνάσιον. ἀπὸ Ἀκαδήμου τινὸς, καταλείψαντος τὴν κτῆσιν ἑαυτοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ τόπου. περὶ αὐτὴν δὲ ἦσαν, αἱ ὄντως ἱεραὶ τῆς θεοῦ, αἱ καλοῦνται μορίαι. ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον τῶν παναθηναίων. τρία δὲ ὑπῆρχε γυμνάσια, λύκειον, κυνόσαργες, ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος αὐτὸ ἀκαδήμου. καὶ οὐδετέρως ἀκαδήμειον. λέγεται δὲ ἀκαδημία, καὶ ἡ τῶν φίλων διατριβὴ, ἐν ᾗ διέτριβε Πλάτων. ἀπὸ ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος, ὀνομασθεῖσα πρότερον διὰ τοῦ ε, ἑκαδημία. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. καὶ ἀκαδημία, λουτρὸν, ἡ πόλις. λέγεται δὲ καὶ γυμνάσιον ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀκαδήμου τοῦ ἀναθέντος. καὶ τόπος, ἤγουν ὁ κεραμεικὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο.

Ἀκαὶ, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος, ἡ μάχη. Ἀκαλῦσαι, λουσθῆναι. Ἀκάρεσθαι, ἀντέρεσθαι. Ἀκανθὶ, οἱ ἀπλούστεροι, ὡς ὁ Ἀπόστολος, τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. Ἀκακία, ἡ ἁπλότης, ἡ ἀγαθοσύνη, καὶ βοτάνη τις. Ἀκαθαρσία, τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα. Ἀκαθαίρετον, ἄκοσμον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον. Ἀκαθὸν, τὸ ἀγαθόν. Ἀκαθαρτὸν, μιαρόν. Ἀχαιοὺς οἱ δὲ Ἀπόλλωνι. Ἀκαθαίρετον, τὸ μὴ καθαιρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον. Ἀκάθεκτος, ἀκατάσχετος. ἔν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμὴ περὶ αὐτῶν, διὰ τὰς τῶν περσῶν ἐπάρσεις. Ἀκάθεσθαι, ὀνίασθαι, αἴρεσθαι. οἱ δὲ, ἀκάρεσθαι. Ἀκάθαρτος, ἁμαρτωλικός. ἀκάθαρτος τὰς ψυχὰς, ὅ γε κακός. καθαρὸς δὲ, ὁ ἐναντίος. Ἀκαθαίρετος, ὁ ἀκατάβλητος, πύργος ἀκαθαίρετος. Ἀκαίνετος, ὁ ἐρημός. Ἀκακία, ἡ ἀγαθοσύνη, καὶ ἰατρικὴ βοτάνη. Ἀκάκιος, ῥήτωρ Ἀντιοχεὺς, ἐπὶ ἰουλιανοῦ, καὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. Ἀκάκητος ὁ ἑρμῆς ὁ στερίσκων τὰς λύπας. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν ἀρκαδίᾳ ὄρους ἀκακησίου. ἢ πανοῦργος. οἱ δὲ, ἀγαθόν. οἱ δὲ πρᾶον, καὶ ἐπιμελικόν. Ἀκακαλλὶς, ἄνθος ναρκίσσου. κρητικόν. Ἀκάματος, ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος. ἀντὶ τοῦ ἀκακώτως. Ἀκάκαισον, ἀμαμηξίς. Ἀκακέμφατος, ὁ κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος. Ἀκακίγητος, ὁ μὴ λυπούμενος. Ἀκακίας, σωτῆρος. Ἀκακησί, σωτῆρι. Ἀκάκιστος, ἄλυπος.

Ἄκαιρος. ὁ μὴ ἔχων καιρόν. καὶ ἄκαιρος εὔνοια, οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει. ἐπεὶ δὲ τὸν φασὶ ταύτην εἰπεῖν πρὸς φαίδραν, φάσκουσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτήν. ἀκίρητος δὲ, ἄκακος, ἐλαθίασος, ἡ ἀσφαλής. Ἀκαιροβόαν, ὁ λάλος. Ἀκαλανθὶς, ἀκανθυλλὶς. παρὰ λάκωσιν. Ἀκαλαρρόης, ἡ καλλίρροος. Ἄκαλα, ἄφωνα, ἥσυχα. Ἀκαλλὶς, ἄμορφον.

Ἀκαλὸν, ἥσυχον, πρᾶον, μαλακόν. Ἀκαλυφὴ καὶ ἀκάλυφον, ἄστεγον, ὕπαιθρον. Ἀκαλὴ, ῥάβδος θαλασσία. Ἀκαλύπτειν, κάθετον παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἄκαινα, μέτρον Δωδεκάπουν, θεσσαλῶν εὕρεμα, ἢ ῥάβδος ποιμενικὴ, πελάγεσιν εὑρημένη. περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν, ἀμφότερόν τε βοῶν, καὶ μέτρον ἀκαίνας. Ἀκαλήφαι, εἶδος βοτάνης. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς κνίδαι καλοῦνται. Ἀριστοφάνης ἐμνημόνευσε τῶν ἀκαληφῶν, διὰ τὴν δριμύτητα (δριμεῖα γὰρ ἡ βοτάνη) καὶ τὰς θιγόντας κνᾶσθαι ποιεῖ. καὶ ἀκαλήφη εἶδος ἰχθύος, ὡς Ἀριστοτέλης. ἐν μὲν χειμῶνι δὲ ὁ λάλιμοι εἰσίν. ἐν δὲ τῷ θέρει, ἀπόλλυνται. ἡ λάχανόν ἐστιν, ἄγριον. καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη, ἡ προσελθοῦσα τῷ χρωτὶ, κνισμὸν ποιεῖ. ἐοίκασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρὸ τοῦ ἔαρος κνᾶσθαι.

Ἄλλως. Ἀκαλήφη, κνίδη, καὶ ἡ χερσαία, καὶ ἡ θαλαττία, ὥς φησι Φερεκράτης, βουλοίμην γὰρ ἂν ἀκαλήφας, ... μόνον ... . ἢ ἀκαλήφας λέγουσι τὴν ... προσφέρονται ... ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ... καὶ

λύφων λέγεσθαι φασὶ Κράτης, φοινίκαις. ἔστι δὲ καὶ θαλάττιος ἰχθὺς οὕτω λεγόμενος, ἀκαλήφη. Ἀκαλὸς, ἥσυχος, ἐκ τοῦ ἦκα, τὸ ἠρέμα, καὶ ἡσύχως. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον, ἤκαλος. ὡς σίμος σίμαλος. καὶ κατὰ συστολὴν, ἀκαλός. Ἀκαλανθὶς, εἶδος ὀρνέου. τινὲς δὲ λέγουσιν ὄνομα κύριον ἐπισήμου. Ἀκαλαρρείτης, ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός. παρὰ τὸ ἄκαλον, καὶ ἤκαλον, τὸ ἥσυχον. τὸ παρὰ τὸ ῥέω διὰ τῆς διφθόγγου γράφεται. Ἀκαλλιέρητον θῦμα, ἀπόσμητον. Ἀκάμαντα σπερχειὸν, παρ' Ὁμήρῳ ... ἀντὶ τοῦ ἀένναον. καὶ ὡς τίνες εἶπον, ἀκάμαντον. καθὰ καὶ Διονύσιος, ἀκαμάτου ῥόον φησὶν ὠκεανοῖο. καὶ ἄλλως δὲ ἀκάμαντα, διὰ τὸ ὀξὺ καὶ περισπασμὸς τῆς κατ' αὐτὴν γνώμης. μυθικῶς μέν τι διὰ τὸ ... καὶ περὶ πράξεις ἀκμαῖον καὶ ἐνεργητικόν. Ἀκάμηλος, ἡ κάμηλος. παρὰ τὸ μὴ κάμνειν. ἢ ἀκάματος. πολεμοχόον εἰς τὸν ξῦον. οὕτω Μεθόδιος καὶ ... καὶ ... ἀκάμηλον, τὴν αὐτήν. Ἀκαμαντὶς, καὶ ἀκάμας, μία τῶν δέκα φυλῶν. ἀπὸ ἀκάμαντος τοῦ θησέως. Ἀκάμαν, ἀκοπίαστος, ὁ μὴ κάμνων. Ἀκάματον, πῦρ καὶ ἄφθιτον, ἄσβεστον. Ἀκάμηλος, ἀσπὶς γένος, ἡ μηλη, ἡ μασσῖλος.

Ἀκαμάντιος, ἡ κύων. παρὰ τὸ κινοῦσαν ἢ ἰδίας διαιτῶσα. Μεθόδιος. Ἀκαμπὴς, σκληρός. Ἀκαμπτος, ἀκατάκλαστος, ἀκαμπής. Ἀκαμπτεὶς, ὁ εὐθύθρομος. Ἀκάμπιος δρόμος, ὁ μακρὸς, καὶ ὁ δι' εὐθείας περίπατος. παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν. Ἀκάματον πῦρ λέγεται, οὐ τὸ ἀεὶ δὲ ἀνάπτομενον, ἀλλὰ τὸ τῇ οἰκείᾳ φύσει τοιοῦτον. εἰ γὰρ καὶ κάμνει τῷ σβέννυσθαι, ἀλλ' ὅτε πῦρ ἐστὶν, ἀκάματον. Ἀκάματον, ἀκοπίαστον. παρὰ τὸ κάμνω. ἔστι δὲ καὶ ἀκάματον παρὰ τὸ κάμω κάματος, τοῦ ἀκάματος. Ἀκάματα, ἀντὶ τοῦ ἀκαμάτως, καὶ ἀδιαλείπτως, ἢ οὐ κεκμηκότως. Ἄκαπνος, ἄχολος. καπνίας δὲ, χόλος ... .

Ἄκανθα, τὸ φυτὸν, καὶ ἡ ῥάχις τοῦ κῆτους. Τὸ δὲ θηρίον ὁρμῇ βιαίᾳ προσπεσὸν, διακόπτει τῇ ἀκάνθῃ, ἢ διασμοῖς. καὶ ἐπὶ τῶν ἀξίων καὶ ἀμοδόντων παροιμία, ἀκάνθινος τέττιξ. καὶ ἄκανθα, ἡ ἁμαρτία. ὡς τὸ, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. ὡς ἄχνησεν βλάσημα, καὶ ὡς κέντρον περονικός. καὶ ἄκανθα λευκὴ, ἢ μελάμφυλλος. Ἀκανθὶς, ἡ ἀκανθυλλὶς, στρουθίον ἐν ταῖς ἀκάνθαις καθήμενον. καὶ ἀκάνθιος, εἶδος τέττιγος. οἱ δὲ τὸν ἄφωνον. Ἀκανὸς, κανθάριος εἶδος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχις τοῦ σφονδύλου τοῦ ἰχθύος. Σιμωνίδης τρισσαῖς ἀκάνθαις ξυλίνοις. Ἀκάθαια, ἀκμαί, ῥαλχοί.

Ἀκανθὶς, ἀκανθυλλὶς. Ἀκάνθιον, ῥάμνος καὶ ἰχῖνος.

Ἀκανθίας, οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. ὥσπερ καὶ ὁ ἐχίτης, οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν. Ἀκάνιον, ἀκάνθιον. Ἄκανθον, ἀκανθον. Ἀκανθοτρῶτος, ὁ ἐχῖνος. Ἄκανος, περίφραγμα ἐσπασμένον, καὶ ξύλον, φυτὸν, καὶ πλατύν. Ἀκαπήλευτον, ἄδολον, καθαρόν, ἀρμαλεύργητον, ἀνόθευτον. Ἄκαρα, τὰ σκέλη. κρητικά. καὶ ἀκαρὴς, τῆς ἀκαρῆ. Ἀκαρῆ, ἐν βραχεῖ, ταχέως.

Ἀκαρίδιος, ὁ βραχύτατος. ἡ ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντα ἐστὶ ἐξετάσομεν. Ἀκαρῆ, ποιεῖται παρὰ τὸ ἄτμητον τοῦ χρόνου. ὡς καὶ τὸ κείρομαι τρίχας. ἀκαρὴς τὸ ἄτμητον. ἄλλως. τῷ ἐλαχίστῳ ὃ οὐχ οἷόν τε διακόψαι, διὰ τὸ βραχύτατον τοῦ χρόνου, ποιεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ μικρῶν τριχῶν τῷ διὰ βραχύτατα μὴ διατεμνόμενον κείρεσθαι. ἄλλως. ἐπίρρημα τὸ ἀκαρὲς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὴς ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. Ἀκαρῆ, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ βραχὺ, καὶ οἰκτρὸν, καὶ τοῦτ' ἐρίου Gr. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὦτα ἀλγούντων, καὶ δι' ἐρίου ἐπισταζομένων ἔλαιον καταβρεχόντων. ἐκ γὰρ τοῦ τριβώνου φερόμενοι, καὶ ὡς κατασκευάσαντες ἱματίου θεραπεύοντες, ὀλίγον διὰ πολλοῦ χρόνου μόλις συνάγουσι τὴν πλήρη κρόκην τοῦ ἱματίου. ὥσπερ ἄλαφον, ἢ εἰκὸν, ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀθετοῦντων. οἱ γὰρ κατὰ μικρὸν βουλόμενοι βάλλειν, ἔριον ἐνσταλάζουσιν. Ἀριστοφάνης. Ἀκαρίον, τὸ μὴ δυνάμενον κείρεσθαι. ἢ τὸ οἷον ἀκίρα-

ὅτην, παρὰ τὸ αἰτῶ ῥῆμα. καὶ αἰτωλοὶ τὸ ἔθνος, ἀπὸ αἰτωλοῦ κα-λοῦνται ἡρῶ ἐνδυμίωνος. ὃς ἐκ πισσῶν πόλεως τῆς ἐν πελοποννήσῳ ὑπὸ σαλμωνέως, συνώκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἰτωλίαν. πρό-τερον δέ φασιν, ὑαντας ἐκαλοῦντο. ἦν δέ φασι καὶ πελοποννήσου πόλις αἰτωλία. ἐρῶνται δὲ ὁ αἰτωλὸς, ὅτι τὸ παλαιωλὸς καὶ ἀμαρ-τωλὸς, καὶ ὅλως τὰ ἔχοντα τὸ τ πρὸ τοῦ ω ὀξυτονά. διὸ τὸ παυ-σωλὸς προπαροξύνεται, ὡς μὴ ἔχον τὸ τ. ἐπορίσται δὲ, ὅτι εὐδοκί-μουν οἱ αἰτωλοὶ περὶ σφενδόνην μακροβολωτέραν διὰ τὸ ἐν γυμνάσιον εἶναι ἐκείνῃ, ἐκ τόξου ἐκβολίας. τὸ αἰτωλὸς ὄνομα, ἐχρησίμευσε τῇ κωμῳδικῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ. τὸ μὲν χεὶρ ἐν αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν κλωπιδῶν. ἤγουν ὀλίγα, καὶ δωροδο-κεῖται καὶ ῥᾳδιουργεῖ, τὴν χεῖρα μὲν αἰτῶν, τῷ νῷ δὲ κλέπ-των. Αἰτῶν, ὡς ἀεὶ ὕμνων. καὶ αἰτῶν, ζητῶν, παρακαλῶν.

Αἴφνης, ἐξαίφνης. Αἰφνίδιον, τὸ ἐξαίφνης, παρὰ τὸ ἀφα-νὲς ἀφανίδιον, καὶ ἐν συγκοπῇ, αἰφνίδιον. Αἰ χάρισι γυμνοί, διὰ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι. ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι, τὴν ἑαυ-τῶν κόσμον περιαιροῦνται. Αἰχθῆναι, ὁρμηθῆναι. Αἰχθῆ-ναι, ὁρμῆσαι. Δωρικῶς. Αἰχμαὶ, πόλεμοι. Αἰχμάζω, τὸ ἀ-κοντίζω, καὶ τὸ ὁπλίζω. αἰχμητὴς, ὁ τῇ αἰχμῇ χρώμενος. Αἰ-χμάσουσι, δορατομαχήσουσιν. Αἰχμαλωτεύεται, προνομεύ-εται. Αἰχμάλωτον ποιῶ, καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι. αἰχμαλω-τίζω δὲ, καὶ αἰχμαλωτίζομαι, καὶ πάντα οἱ ἀπὸ τούτων χρόνοι πα-ρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀδόκιμοι. Αἰχμαλωτίζοντες, ἀντὶ τοῦ αἰ-χμαλώτους ἐκ τῆς τοῦ πολέμου τερπνῆς λαμβάνοντες, ἀπὸ Λουκίου εἰς ἰλεκτρ... ὁ ἀπόστολος, αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Αἰχμάλωτος, ὁ αἰχμῇ λη-φθεὶς, ὁ ἐκ πολέμου λαμβανόμενος. γίνεται παρὰ τὴν αἰχμὴν τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἁλῶναι, ὃ σημαίνει τὸ πορθῆσαι. οὕτω μεθόδιος. ὅς καὶ αἰχμάλωτος λέγεται. Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίδα. Αἰ-χμὰς, αἰχμάσουσι. ποιῶσι ἀττικοί. ὡς τὸ δαίνυ δαῖτα καὶ ἱ-δρῶ, ὃν ἴδρωσα. καὶ ἁπλῶς ἡ μνήμη τῶν συγκειμένων εἰς τὰ ῥημάτων, καὶ τῶν ἐκεῖθεν γενομένων ὀνομάτων. ἴσως δὲ καὶ ἐπα-ράχρωσι τοῦτο. ὥσπερ καὶ τὸ γέρας γηρέντων. αὐτὸ δὲ καὶ εἰς ἐτυμολογίας ἐμπίπτει χρῆσθαι. παρὰ τὸ γέρας ..., οἱ γέροντες.

Αἰχμάζεις, ἀκοντίζεις, πολεμικῶς. Αἰχμὴ κυρίως, μέρος ἔγχους τὸ πλατύτερον. δῆλον δὲ ὅτι παντὸς ὡς ἔγχος αἰχμὴ, καὶ ἀοριστὲς ἀκμή. αἰχμὴ δὲ παρὰ τὸ αἷμα χέειν τῇ ὀξύτητι. ὅθεν ἡ τραγῳδία, βλημένων αἰχμῶν βέλος εἴσω, καὶ ὀξύτητα τῆς σιδή-ρου, δι' οὗ οἱ λίθινοι πιτύσονται. κυρίως ἡ ἐπιδορατίς, ἤγουν τὸ ξίφος τοῦ δόρατος, παρὰ τὸ αἷμα χέειν, μετατεθέντος τοῦ κ. ἀπὸ δὲ αὐτοῦ ὡς χρησιμωτάτου μέρους, καὶ ἅπαν τὸ δόρυ αἰχμὴ συνήθως καλεῖται. ὡς δηλοῖ τὸ, ἀπὸ γαμβρεῖ δὲ οἱ αἰχμῇ ἀκωκὶ-δι ἐν πραπίδεσσιν. Αἰχμηταὶ ἁπλῶς, οἱ στρατιῶται. καὶ καλοῦν-ται οὗτοι ἀπὸ ἑνὸς μέρους τῆς ὅπλων. ἤτοι τῆς αἰχμῆς, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἀσπίδων, ὑπασπισταί, οἱ καθόλου εἶπεν ὁπλῖται. καὶ ἀπὸ θώ-ρακος θωρηκταί, καὶ ἀπὸ ἀσπίδων ἀσπιδιῶται, καὶ ἀσπισταί. καὶ ἀπὸ κόρυθος, ἤγουν περικεφαλαίας, κορυθαίολοι, καὶ κορυ-θαίολοι. κορυσταὶ προσηνεῖεν τῶν καὶ τὸ ἵππων, ἱπποκορυσταὶ δορυ-κλειτοί. ὁπλῖται μέν τοι μεθ' Ὅμηρον, ἀπὸ γενικοῦ ὀνόματος τῆς ὅ-πλων ἐκάλεσαν. ὅθεν καὶ ὁπλότεροι οἱ νέοι, καὶ ὑπέροπλοι οἱ αὐθάδεις. Αἰχμητὴς, ὁ πολεμικός. ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω, ὁ μέλ-λων αἰχμάσω. αἰχμητὴς, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, αἰχμη-τής. εἰ γὰρ ἦν παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἰχμὴ, ὤφειλε βαρύνε-σθαι. ὥσπερ ὑπηνήτης, καὶ κορύνη καὶ κορυνήτης. Κα-νών. τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεται. οἷον, ὁρατὸς, θεα-τὸς, ἀγαπητὸς, ἀπαντητὸς. τὸ δὲ πεδήτης καὶ κομήτης, καὶ ὀλή-της, οὐ παρὰ ῥῆμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ πέδιλον, καὶ κόμη, καὶ ὄλη. τὰ δὲ δισύλλαβα βαρύνει ὀνόματα, δῆλον ὅτι ἀπὸ περισπωμέ-νων παραγόμενα τῆς δευτέρας συζυγίας ἐχόμενα, καὶ βαρύνον-ται. οἷον, κτῶ, κτήτης, φιλοκτήτης. βῶ, βήτης, διαβήτης. θλῶ, θλήτης. πτῶ, πτήτης. ὁ εὐθὺς τῶν πληθυντικῶν, οἱ αἰχμηταί. ἡ γενικὴ, τῶν αἰχμητῶν, καὶ Δωρικῶς αἰχμητάων. Κανών. Τὰς γὰρ εἰς ων γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γινομένας, διὰ τὸ αων προφέρουσιν αἰολεῖς. οἷον μέλισσαι μελισσάων, μέ-λαιναι μελαινάων. οἱ δὲ Δωριεῖς, διὰ τοῦ αν, πύλαι, πυλᾶν. ὡς τὸ, ... πυλῶν ἐξιοῦσι. Αἴχμιον, τὸ δόρυ. Αἶψα, ταχέως, ὀξέως. λάμπουσι ... ἐνεδήσατο, αἶψα τὰ δ' ἐκλιτὰ δῶρα ἀποπέμπω. καὶ αἶψα, ἀντὶ τοῦ ταχέως, εὐθέως ὀκέως. καὶ αἰψάκιν, εὐθέως ἄρ. καὶ αἶψα λάθοιτιν, εὐθὺς καταλάθοιτιν.

Αἰψα, τὰ μέλη. οἱ δὲ, ἄψεα. Αἰψηλίζουσαι, αἱ ἀσώμην καλοῦσαι. Αἰψηρὰ, ταχεῖα, κούφη. Αἰψηρὸς, ὁ ταχὺς, ἀπὸ τοῦ ... ὃ σημαίνει τὸ ταχύνειν. Αἰψηρὸς, ἀντὶ τοῦ λαιψη-ρόν. ... καὶ αἰολεῖς εἰώθασιν αἴρειν τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων, ὅταν τι ᾖ, οἷον λαιψηρὸς, αἰψηρός. ἔν τε δὲ, οἷον τὸ παρὰ ... εἰπὼν τὴν ... ὕμηρος, ... ἀντὶ τοῦ ... οὕτω καὶ ... καὶ ..., ἀπολείπου-σα τῶν καταρχόντων δύο συμφώνων ἄλλη γίνεται. καὶ ἀλλάσσει, ἀν-λεῖ ... τοῦ ... εἰς ... ὅ ... οι ... Δωριεῖς ... φίλ-τατος, ... φίλας φίλας, ... καὶ Δωρικῶς ... ... ἀλκμᾶνι. Αἶδλις, ... Αἰδύσσα, τὰ ... ἐξῆλθον, ...

Αἴω, παρατατικὸς, ἄιον. πολλὰ γὰρ ῥήματα τὸ ὦ ... τὸ α εἰς ... ὡς τὰ ... καὶ τὰ ... καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα, καὶ τὸ εἴνθεν, ... καὶ τὸ ἀνθίγο-μαι, ... ἐν ... γίνεται τὸ ο. καὶ ὁ αἴω, ἄι-ον, τὸ ... καὶ ἄω, ὃ πνέω, ἄον. ἐκ ... ... τὸ .... Αἰωνάρχης, ὁ αἰωνοβάρχης μόνος. οὕτως ἐγκωμιάζουσα λογγῖνος αὐτὸν βιάζεται, ... αἰῶνος πατέρα. Αἰὼν, ὁ νω-τιαῖος μυελὸς, καὶ ὁ χρόνος, καὶ ὁ ζωή, καὶ ὁ βίος. Σοφοκλῆς, ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθης βροτῶν. γίνεται δὲ αἰὼν, ἐκ τοῦ ἀεὶ καὶ τὸ ὤν. ὁ μὲν ἐκ τοῦ ἀεὶ ... ἐπὶ ... ἡ αἰὼν τὸ μέ-τρον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καθ' ὃ συμπαρόμεθα καὶ Ἡρόδοτος πολλάκις ... φησι, τὸ ... καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ ... ζωῆς ἀνθρώ-πων, τὸν ἀεὶ βίον φησὶ. ... καὶ τὸ, ... ἀεὶ ... λόγιος ... οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ὁ ῥηθεὶς αἰὼν λέγεται παραπλήσιος, οἷον σπινίαν αἰῶνα. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ζωή. Ὅμηρος. ἐκ τὰ με καὶ λίποι αἰὼν, ἤγουν ζωή. αἰὼν ζωή, ἢ συμπεριληψις χρόνου πλήθους.

Ἄλλως. Αἰὼν, ἡ ζωὴ θηλυκῶς. Ὅμηρος, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. καὶ ἄημα, τὸ πνεῦμα. καὶ ἀήτης, ὁ ἄνεμος. καὶ ... τὴν ζῶντα φαμέν. ἢ παρὰ τὴν αἰῶνα τῆς ζωῆς. οἱ δὲ ... γίνονται διὰ ... ἢ πα-ρὰ τὸ ἀεὶ ὤν, καὶ ... αἰὼν. πα-..., καὶ σημαίνει πάντα. τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, ὡς τὸ, ... με καὶ λίποι αἰὼν ἐν μελάθροις. αἰὼν, καὶ ὁ τῶν χιλίων ἐτῶν ἀριθμός. αἰὼν, καὶ ὁ ἀΐδιος καὶ ἀτελεύτητος, ὡς τὸ ... αἰὼν γὰρ οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνου τι μέρος. οὐδὲ γὰρ μέτρον. αἰὼν λέγεται, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτίσεως, μέχρι τῆς ... τῶν ἀνθρώπων ἀναστάσεως. αἰὼν λέ-γεται, καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός. Ἱπποκράτης. ... τὸν αἰῶνα, ἐκδομαῖος ἀπέθανεν. Αἰωρίζω, τὸ διὰ παντὸς μέ-νων. Αἰωροῦμαι, ἐν αἰθέρι φέρομαι. ἀπὸ τὸ αἴρω. Αἰωρού-μενοι, μετεωριζόμενοι. Αἰωρηθέντες, κρεμασθέντες, μετεω-ρισθέντες. καὶ αἰώρημα, καὶ αἰώρησις, καὶ αἰωρεῖσθαι. ὡς τὸ, κατὰ τὸ ... αἰωροῦνται πράγματα. Αἰωρεῖσθε, ἐκκρεμά-σθε. Αἰώρα, ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἣν καλοῦσιν εὔδειπνον. ἣν οἱ μὲν ἐπὶ ... ἀπὸ ... ... ἀλλὰ ..

ἐγώ, ἐφ' οἷς ἐπλεονάζετο. αἰχμῶ μὲν, μακρὸν τὸ χῶ. αἰχμῶ δὲ ὁ μέλλοντος βραχύ. ὅτι τὸ ἀτὸς συμφώνου λείψαντος, ὥσπερ βραχύ. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος φύσει μακρὰ πάντα, πλὴν τῶν παραλυγομένων ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, ὅμως εἰς δίφθογγον μακρὰν μεταπίπτουσι. σπείρω, σπείρω, σπερῶ. κατὰ γὰρ τὴν ἀκολουθίαν μελλόντων ἀναλογίαν, διὸ τὸ ε̄ ὤφειλον καὶ οἱ ταύτης τῆς συζυγίας προφέρεσθαι μέλλοντες. ἀπέλιπε δὲ ὁ χρόνος, ὅτι ἀμετάβολον ἄγομενον, τὸ σ̄ οὐχ ἕπεται. ὁ παρακείμενος, ἤχνευκα. ὅτι παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τοῦ μέλλοντος. ὁ ἀόριστος, ἤχνευσα. ὅτι εἰ περισπῶν ὁ μέλλων, καὶ τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνει ὁ ἀόριστος. τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς, τῶν τῆς πέμπτης συζυγίας συμβαίνει. Αἰχμάλωτος παρὰ Ἀριστοφάνει, ὡς τὸ αἰχμάλωτον μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχοντος καρχήμονας μυρμήκων, ἢ ἀπὸ τῶν καρπῶν. ἢ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ, ἢ φίλου. Αἶχμον, οἷον αἰχρότερον. καὶ αἰχματηρός, οἷον αἰχμητικός. Αἰχίας ἄνθρωπος, ἀμορφος. Αἶχισθ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ δυσειδέστατος. Αἰχίω, ἀμείνω, χείρω, κρείττω, ἀττικῶς. κοινῶς δὲ, αἰχίονα, ἀμείνονα, χείρονα, κρείττονα. Αἰσχροκερδὴς, ἐπιθυμητὴς κακῶν. Αἰσχρουργία, αἰσχρὰς ἐργασίας. Αἰσχροῖς, τοῖς αἰσχύνην ἐπιφέρουσι διωκομένοις. Αἰσχροῦ δὲ εἴδη τέσσαρα, ἄδικον, δειλὸν, ἀκόσμητον, ἄμορφον. Αἴσων, ὁ ἥρως, παρὰ τὴν αἶσαν. δοκεῖ δὲ πλεονασμοῦ γεγονέναι. αἴσων μὲν πατὴρ, ἰάσων δὲ υἱὸς, κατὰ διάλυσιν τοῦ αι διφθόγγου, καὶ μετάθεσιν τοῦ ι. καὶ αἵμων μὲν πατὴρ, μαίων δὲ υἱὸς, ὃν τελείως ἀπέδειξεν ἐν τῇ ἀρχῇ διφθόγγου ἐλλείψεως. μαίων γάρ φησιν αἱμονίδης. Αἰσώπου γελοῖα, οὕτως ἔλεγον τοὺς αἰσώπου μύθους. καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς διδασκαλίαις, ἐστὶν ὅτι τοὺς αἰσωπείους ἐγὼ τῶν μύθους. Αἰσχυντήρ, κατασχύνων. Αἰσχύνη, ἐντροπή. Αἶτα, ποιῶ. Αἴτιον, ὑπόχρεον. Αἴτας, ἑταῖρος. Αἰτία, πρόφασις. Αἶται, θυγατέρες Διὸς, αἱ τοῖς διωκομένοις βοηθοῦσι. Αἰτεῖ, ἀπλήρωτον.

Αἴτεια, τὰ κατ' ἔρωτα διδόμενα. Αἰτιομένων, ἐγκαλουμένων. Αἰτιατά, τὰ ἐκ τῆς αἰτίας γινόμενα. Αἰτιατικῷ ἀντὶ δοτικῆς οἱ ἀττικοὶ ἐχρήσαντο. ὡς Θουκυδίδης, εἰ οὖν κοινὸν θύτην ἀρίστου, πέμπει ἀνθρώπων. ἀντὶ τοῦ σοί. ὅτι, τὰς αἰτιατικὰς πλάσεις λαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν ἴδιόν ἐστι. οἷον μέντοι σὺ τὸν δ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ Ἡσίοδος, ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες. ἀντὶ τοῦ, δι' οὗ. καὶ δι' ὃν ἐξέπεσε, ἀντὶ τοῦ δι' οὗ. καὶ αἰτιατικὰς ἀντὶ εὐθείας παραλαμβάνειν, ἀττικῶν ἐστιν. Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν, ὡς τὸ, δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. ἀντὶ τοῦ, δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κῆρυξ, ὁ παρὰ τοὺς βροτοὺς οἰχόμενος. Αἰτία, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς. πηγή, ἡ πηγή, ἡ ῥίζα, αἰτία καὶ ἡ πρόξενος. αἰτία, ἡ ἀφορμή, καὶ ἡ κατηγορία.

Αἰτιᾶται, μέμφεται. Αἰτιολογικὸν εἰς τὴν ὑπ λέγοντα, διὰ τὸ ὑπ αἰολεῖς καὶ δωριεῖς προφέρουσιν. οἷον ἡ ἀνθρώπους, τοὺς ἀνθρώπους λέγουσιν. Αἴτνη, πόλις οὕτω καλουμένη.

Αἴτης, φιλικός. Αἰτίζειν ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ αἰτεῖν. ὡς τὸ, αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας. Αἰτάλος, ἐπαιτῶν. Αἴτημα, ζήτημα, καὶ ἡ ἐπιθυμία. Δαυίδ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν. Αἰτεῖσθαι, χρῆσθαι. Αἰτεσίος, ὁ αἰτῶν. Αἴτης ὑπὸ τῶν θεσσαλῶν λέγεται, ὁ ἐρώμενος. εἰσπνήλας ὑπὸ λακώνων ὁ ἐραστής, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ.

Αἴτναι, οἱ παρά τινος κ αἰθῶνται. οἱ δὲ ῥάδιοι τῶν πτωχοὶ οὐκ αἰτηταὶ τῆς εὐμενοῦς μᾶλλον, ἢ δέονται ὅσιοι. Αἰτίαι, αἱ προφάσεις. αἰτίαι δὲ, αἱ ἀφορμαὶ καὶ μέμψεις. Αἰτίον, ἐρωτικὰς χορδὰς σημαίνει. Αἴτιος, ὁ τῶν ἀφορμῶν δοὺς. ὡς τὸ αἴτιος εἰ ταύτης τῆς παρρησίας. καὶ αἴτιος, ὁ ποιητὴς καὶ κτίστης.

Αἴτησις. παρὰ Ἀριστοτέλει αἴτησίς ἐστι, τὸ ἐναντίον ἢ ἐν λόγοις παραγωγὴ, τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, καὶ μὴ τὰ ταῦτα περᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, ὃ διὰ τοῦ τρόπου δοξάσαι τὴν ἐπιδοξολογίαν τῶν ἀποκρίσεων.

Αἴτιον. ἰστέον δὲ ὅτι αἴτιον ἀεὶ παρ' Ὁμήρῳ, τὸ τὴν αἰτίαν τοῦ γενομένου ἔχον. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ὑπευθύνου τῷ λέγειν ἐθέασαν. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τὸ, αἴτιος ὁ γράψας. αἰτία Καλλιμάχου, ἤγουν ὑπεύθυνος καὶ κολάσεως ἄξιος. αἴτιος οὖν παρ' Ὁμήρῳ λέγεται, ὁ αἰτιατὸς καὶ μεμπτὸς, καὶ ὁ ὑπὸ μέμψιν καὶ αἰτίασιν κείμενος. καὶ ἀπλῶς λαμβάνεται. οἷον, Οὔτι μοι αἴτιοι εἰσίν, οἱ Τρῶες, καὶ σύ τι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοι εἰσίν. Ἄλλως. Ἰστέον ὅτι τὸ αἴτιον πολλαχῶς λέγεται. λέγεται γὰρ ποιητικὸν αἴτιον, ὡς ὑποδειγματικῶς εἰπεῖν. ὁ τέκτων τῆς κλίνης. τελικὸν αἴτιον, ὡς ἡ ἀνάπαυσις, δι' ἣν ἡ κλίνη. ὑλικὸν αἴτιον, ὡς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ἡ κλίνη. εἰδικὸν αἴτιον, ἡ διατυπουμένη ἐν τῷ νῷ τοῦ τεχνίτου, καὶ διαχαρασσομένη κατὰ διάνοιαν, καὶ εἰδοποιουμένη διαμόρφωσις. παραδειγματικὸν αἴτιον, ὡς ἑτέρα κλίνη, πρὸς ἣν ἰδὼν ὁ τεχνίτης, τὴν εἰς ἔργον αὐτοῦ προκειμένην ἐδημιούργησε. φυσικὸν αἴτιον, ὡς ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ. καθὸ καὶ μόνον ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ μονογενοῦς εἶναι λέγεται. τὸ δὲ κτίσεως ποιητικὸν αἴτιον εἶναι λέγομεν τὸν θεόν. τελικὸν αἴτιον τὴν τῶν δημιουργηθέντων εὐεργεσίαν, καὶ τὴν περὶ αὐτὰ ἀγαθότητα. εἰδικὸν αἴτιον, τὴν ἐν αὐτῷ τῶν δημιουργηθέντων γνῶσιν φαμέν. ἣν ἐξ ἀϊδίου καὶ προαιώνιον ἔχειν, οὐχ ὕστερον αὐτῷ ἐπιγενομένην, ἀλλὰ συναιωνίζουσαν καὶ συμπαρεκτεινομένην αὐτῷ. τὸ δὲ ὑλικὸν αἴτιον καὶ ὀργανικὸν, καὶ παραδειγματικὸν, πόῤῥω τῆς θείας καὶ ἀπολελυμένης φύσεως. Αἰτιώδης ψευδὴς, ὁ ἀπὸ ψευδοῦς ἄρχεται, ὁ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει. ἢ ἔχει τὸ λῆγον τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον. οἷον διότι νύξ ἐστι, δίκην πεφώτισθε.

Αἰτιῶ, μέμφου, προστακτικὸν, αἰτιῶμαι. παρατατικὸς, ἠτιώμην, ἠτιῶ, ἠτιᾶτο. τὸ προστακτικὸν, αἰτιῶ, αἰτιάσθω. Αἰτιῶμαι, ἠτιώμην, αἰτιάσομαι, ἠτιασάμην, αἰτιῶμαι, ὅτι τὰ γράμματα οὐκ ἐπέμψε. Αἰτναῖος πῶλος, ἀντὶ τοῦ μεγάλος. αἰτναῖον, ἐπὶ πώλου βεβαίων. καὶ αἰτναῖος κάνθαρος, ὁ μέγας. Αἰτναῖον λέγει Ἀριστοφάνης κάνθαρον, ὃν ὑπερμεγέθη. μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ αἴτνη. ἢ ὅτι διάφοροι κάνθαροι εὑρίσκονται, ἢ ἀντὶ τοῦ μέγα ὡς ἡ αἴτνη, ἢ ὅτι οἱ αἰτναῖοι ἵπποι ταχεῖς καὶ διαβόητοι πρὸς τὸν δρόμον, ἢ ὅτι μεγάλοι οἱ αἰτναῖοι κάνθαροι. Αἴτνη, σικελίας ὄρος ἐν κατάνῃ ἐστίν. ἀπὸ αἴτνης τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὥς φησιν Ἀλκιμος. Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ περὶ σικελίας, αἴτνην φησὶ κρῖναι ἥφαιστον καὶ δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρισάντων. Δημήτριος δὲ ὁ καλλατιανὸς, τοῦ βριάρεω ἑνὸς τῶν κυκλώπων παῖδας γενέσθαι, σικανὸν καὶ αἴτνην, ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα, ἐν ᾗ καὶ τὸ αἰτναῖον πῦρ ἀναδίδοται. Αἶτος, ὄνομα κύριον. Αἶτος, τὸ ἐνδιαίτημα. οἷον, Διὸς αἶτοι πωλεῖται. Πίνδαρος ἐν ὀλυμπιονίκαις, κακῶς.

Αἰτῆσθαι, διαπράττειν, ἢ διαπράττεσθαι. Αἰτεῖν, ἐρωτᾶν. Αἰτεῖν, ἅλλον, ἄλλον. Αἰτοῦμαι λέγουσιν, ὅταν ζητῇ τις ὃ μέλλει ἀποδιδόναι. οἷον ἐπὶ δανείου. αἰτῶ δὲ ἄρτον, ὃν δηλονότι οὐκ ἀποδώσω. εὕρηται δὲ καὶ αἰτοῦμαι ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς αἰτῶ. Λιβάνιος, τί δεῖ νῦν αἰτοῦμαι. ἔστι δὲ αἰτοῦμαι, καὶ τὸ παρὰ ἑαυτοῦ ζητοῦμαι, ὡς ὁ αὐτὸς πολλάκις ἔφασκε ἀλείφεσθαι, μηδὲν αἰτούμενος παρ' ἡμῶν. Αἰτῶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τι λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι. τὸ δὲ αἰτοῦμαι, ἐπὶ τοῦ χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. αἰτῶ, τὸ ζητῶ. αἰτοῦμαι, τὸ μετὰ παρακλήσεως αἰτῶ καὶ ἱκετεύω. Αἰτούμενος, ὁ λαβὼν, καὶ αὖθις ἀποδώσων. καὶ αἰτούμενος, ὁ κιχράμενος.

Ἀτρατόουτι, ἀποκτενοῦντι. Αἰτώλιος. διαφορεῖται ὁμοίως τῷ δάρδανος δαρδάνιος, κάρπος κάρπιος, κάστος κάστιος, ἴκαρος ἰκάριος. ὁ καὶ ἄμορφος, παρὰ Σοφοκλεῖ. ἔγχωρος, οὗ χρῆσις παρὰ Λυκόφρονι, ἐγχώριος. Αἰτώλιον, τὸ παιδίον τοῦ γένους. Αἰτωλὸς, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν παραχθῆναι ἔοικεν. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, εἰπὼν, ὅτι ἐστὶ καὶ αἰτωλὸς ἐπίθετον,

πεπλησμένον. ἡ δὲ γεῦσις ἀκριβὴς τῶν διαφερομένων. ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς, ἀντιληπτικὴ τῶν ὑλῶν, ἤγουν διαγνωστική. αἰσθήσεις δέ εἰσι πέντε, ὅρασις, ἀκοή, ὄσφρησις, γεῦσις, καὶ ἁφή. ὁμοίως καὶ αἰσθητήρια πέντε. πρώτη μὲν οὖν αἴσθησίς ἐστιν, ὅρασις. αἰσθητήρια δὲ καὶ ὄργανα τῆς ὁράσεως, τὰ ἐξ ἐγκεφάλου νεῦρα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί. αἰσθάνεσθαι μὲν ἡ ὄψις κατὰ πρῶτον λόγον τοῦ χρώματος. συνδιαγινώσκει δὲ τῷ χρώματι, τὸ κεχρωσμένον σῶμα. καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, καὶ τὸ σχῆμα, καὶ τὸν τόπον ἔνθα ἐστί, καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξύ, καὶ τὸν ἀριθμόν, κίνησίν τε καὶ στάσιν, καὶ τὸ τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ὁμαλὸν καὶ ἀνώμαλον, καὶ τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλύ, καὶ τὴν σύστασιν, εἴτε ὑδατώδης ἐστίν, εἴτε γεώδης, ἤγουν ὑγρὰ καὶ ξηρά. δευτέρα δὲ αἴσθησίς ἐστιν, ἀκοή. τῶν φωνῶν καὶ τῶν ψόφων οὖσα αἰσθητική. διαγινώσκει δὲ αὐτῶν τὴν ὀξύτητα, καὶ τὴν βαρύτητα, λειότητά τε καὶ τραχύτητα, καὶ μέγεθος. ὄργανα δὲ αὐτῆς, τὰ νεῦρα τὰ ἐξ ἐγκεφάλου τὰ μαλακά, καὶ τὰ ὦτα ἤτοι ἡ κατασκευή. μόνος δὲ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὁ πίθηκος, οὐ κινοῦσι τὰ ὦτα. τρίτη αἴσθησίς ἐστιν, ἡ ὄσφρησις. ἥτις γίνεται μὲν διὰ τῶν ῥινῶν, ἀναπεμπουσῶν τοὺς ἀτμοὺς ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον. περαίνεται δέ, εἰς τὰ πέρατα τῶν ἐμπροσθίων κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου. αἰσθητικὴ γάρ ἐστι καὶ ἀντιληπτικὴ τῶν ἀτμῶν, ἧς γενικωτάτη διαφορά ἐστιν, ἡ εὐωδία, καὶ δυσωδία, καὶ τὸ μέσον τούτων. ὃ μήτε εὐῶδές ἐστι, μήτε δυσῶδες. γίνεσθαι μὲν εὐωδία, τῶν ὑγρῶν τῶν ἐν τοῖς σώμασιν, ἀκριβῶς πεφθέντων. δυσωδία δέ, μηδ' ὅλως τούτων πεφθέντων. τετάρτη αἴσθησίς ἐστιν ἡ γεῦσις. τῶν χυμῶν οὖσα ἀντιληπτική. ὄργανα δὲ αὐτῆς, ἡ γλῶσσα καὶ μάλιστα τὸ ἄκρον καὶ ὁ οὐρανίσκος, ἐν οἷς ἐστι τὰ ἐξ ἐγκεφάλου φερόμενα νεῦρα πεπλατυσμένα, καὶ ἀπαγγέλλοντα τῷ ἡγεμονικῷ τὴν γενομένην ἀντίληψιν, ἤγουν αἴσθησιν. αἱ δὲ καλούμεναι γευστικαὶ ποιότητες τῶν χυμῶν, εἰσὶν αὗται, γλυκύτης, δριμύτης, στρυφνότης, αὐστηρότης, πικρότης, ἁλμυρότης, ὀξύτης. πάντων γάρ ἐστιν ἡ γεῦσις διαγνωστική. [illegible] ἐπιτηδειότης καὶ τὸ τοῦ [illegible]. πέμπτη δὲ καὶ τελευταία αἴσθησις ἐστιν, ἡ ἁφή. ἥτις κοινή ἐστι πάντων τῶν ζώων. γίνεσθαι δὲ ἐκ τῶν ἀπὸ ἐγκεφάλου καταπεμπομένων νεύρων, εἰς ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὰ λοιπὰ αἰσθητήρια, τὴν τῆς ἁφῆς ἔχουσιν αἴσθησιν. ὑποπίπτει δὲ τῇ ἁφῇ, τό τε θερμὸν καὶ ψυχρόν, τό τε μαλακόν, καὶ σκληρόν, καὶ γλίσχρον, βαρύ τε καὶ κοῦφον. διὰ μόνης γὰρ τῆς ἁφῆς, ταῦτα γνωρίζεται. κοινὰ δὲ τῆς ἁφῆς καὶ ὄψεως, τό, τε τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ξηρόν, καὶ ὑγρόν, παχύ τε καὶ λεπτόν, ἄνω τε καὶ κάτω, καὶ ὁ τόπος, καὶ τὸ μέγεθος, ὅταν ᾖ τοιοῦτον, ὡς κατὰ μίαν προσβολὴν τῆς ἁφῆς περιλαμβάνεσθαι. καὶ τὸ πυκνὸν δέ, καὶ τὸ μανόν, ἤτοι ἀραιόν, καὶ τὸ στρογγύλον, ὅταν ᾖ μικρόν, καὶ ἄλλα ἔνια σχήματα. ὁμοίως γε καὶ τοῦ πλησιάζοντος σώματος αἰσθάνεται, σὺν τῇ μνήμῃ καὶ τῇ διανοίᾳ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἀριθμοῦ μέχρι δύο ἢ τριῶν. καὶ τούτων μικρῶν, καὶ ῥᾳδίως περιλαμβανομένων. τούτων δὲ μᾶλλον τῆς ἁφῆς, ἡ ὅρασις περιλαμβάνεται. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὡς ἕκαστον τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων, διπλοῦν ὁ δημιουργὸς κατεσκεύασεν. ἵνα τοῦ ἑνὸς βλαπτομένου, τὸ ἕτερον ἀναπληροῖ τὴν χρείαν. δύο γὰρ ὀφθαλμούς, καὶ δύο ὦτα, καὶ δύο πόρους τῆς ῥινός, καὶ δύο γλώσσας. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς τῶν ζώων διῃρημένας, ὡς τοῖς ὄφεσιν. ἐν τοῖς δὲ ἡνωμένας, ὡς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. τὴν δὲ ἁφὴν, ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, πλὴν ὀστῶν καὶ νεύρων, ὀνύχων τε καὶ κεράτων, τριχῶν τε, καὶ τῶν ὁμοίων. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο. ὅτι ἡ μὲν ὄψις, τὰς κατ' εὐθεῖαν γραμμὰς ὁρᾷ. ἡ δὲ ὄσφρησις, καὶ ἀκοή, οὐ κατ' εὐθεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχόθεν. ἡ δὲ ἁφή, καὶ ἡ γεῦσις, οὔτε κατ' εὐθεῖαν, οὔτε πανταχόθεν γνωρίζουσιν, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν αὐτοῖς πλησιάσωσι τοῖς ἰδίοις αἰσθητοῖς.

Ἄλλως περὶ αἰσθήσεως. Αἴσθησις, νόησις. εἰσὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σώματος αἰσθήσεις πέντε, ὅρασις, ὄσφρησις, ἀκοή, γεῦσις, καὶ ἁφή. προτιμοτέρα δὲ ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς, καὶ αὕτη τῆς ὀσφρήσεως, ἡ ὄσφρησις τῆς γεύσεως καὶ τῆς ἁφῆς. ἡ μὲν [illegible], δοκεῖ μὴ μία αἴσθησις εἶναι. ἑκάστη γὰρ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, περὶ μίαν ἐστὶ τῶν αἰσθητῶν τὴν ἀντίθεσιν. οἷον ὄψις μὲν περὶ τὸ μέλαν, καὶ τὸ λευκόν, καὶ τὰ ὅσα μεταξὺ χρώματα. ἀκοὴ δὲ περὶ τὸν βαρὺν καὶ τὸν ὀξὺν φθόγγον, καὶ ἡ μεταξύ. ὄσφρησις, περὶ τὸ εὐῶδες, καὶ τὸ δυσῶδες. γεῦσις, περὶ τὸ γλυκύ, καὶ τὸ πικρόν, καὶ τὰ ὅσα μεταξύ. ἡ μέντοι ἁφή, περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ οὔσας ἀλλήλαις [illegible]. περί τε γὰρ τὸ θερμόν, καὶ τὸ ψυχρόν, καὶ τὸ ὑγρόν, καὶ τὸ ξηρόν, καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν, τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον, τὸ μανόν, καὶ τὸ πυκνόν. ἅμα δὲ παράλληλα εἶναι οὐ δύναται, ὅτι αἱ αἰσθήσεις τῶν μετρίων αἰσθητῶν ἀντιλαμβάνονται, οὐκέτι δὲ μετὰ ἐκείνων τῶν ὑπερβολικῶν ἀντιλαμβάνεσθαι δύναται. ὁ τὸν πλεονάζοντα χυμὸν γευσάμενος, τῶν ὀλιγοστῶν οὐκ αἰσθάνεται. καὶ ὁ μεγάλων ψόφων ἀκούσας, πρὸς τοὺς ἥττονας ἐστὶν ἀναίσθητος. καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας ἀναβλέψας, οὐ δύναται οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὁρατῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἁφῆς. ὁ δὲ νοῦς, οὐδὲν τοιοῦτον ἔχει. ὅσῳ γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντιλαμβάνεται, τοσούτῳ καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις, αἱ ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν. ὑπερβολὴ τῆς φωνῆς ἢ ψόφου, [illegible] τὴν ὄψιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. [illegible] ἡ ἀντίληψις ὀξυτέρα γίνεται. εἰσὶ κοινὰ αἰσθητὰ πέντε. πρῶτον κίνησις, δεύτερον ἠρεμία, τρίτον ἀριθμός, τέταρτον σχῆμα, πέμπτον μέγεθος. κοινὰ δὲ ταῦτα εἶναι λέγεται, οὐχ ὅτι ἓν ἕκαστον αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτει, ἀλλ' ὅτι ἕκαστον πλείοσι, καὶ οὐ μιᾷ. ἔνια δὲ καὶ πάσαις ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν ὄψεως καὶ ἁφῆς. ὁρῶμεν γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἁπτόμενοι αἰσθανόμεθα, ὅτι μέγας ἢ μικρὸς ὁ προσπεσὼν ὄγκος, καὶ τὸ διάστημα. ἤδη δὲ καὶ ψόφον λέγομεν αἰσθέσθαι, μεγάλου ἢ μικροῦ. ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ μέγεθος, κατὰ ἀναλογίαν ἐλήφθη οὐ κυρίως. μέγεθος γὰρ λέγομεν τὸ ποσὸν [illegible], κοινὸν εἶναι αἰσθητῶν. ὁ μέντοι μέγας ψόφος, ποιότης ἐστὶν ἐπιτεταμένη [illegible]. διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν κυρίως ἐπὶ τοῦ ψόφου ἁρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα, κοινὸν ὄψεως καὶ ἁφῆς. σχῆμα δὲ, οὐ τὸ [illegible], ἀλλὰ [illegible]. τοῦτο γὰρ λέγω σχῆμα, τὸ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, ἢ ὑπὸ γραμμῶν, ἢ ὅσον [illegible] ἁπλῶς περιγεγραμμένον. πᾶσα δὲ περιγραφὴ κατὰ τὸ τῶν σχημάτων γίνεται, [illegible] ἄλογα γοῦν, ὅταν ἐστὶ μικρὸν ὕψος [illegible]. [illegible] αἰσθητόν. ὁ δὲ ἀριθμός, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν πασῶν. ὁρῶμεν γὰρ ὅτι [illegible], [illegible] ἀκούοντες.

Αἰσθητικόν, πᾶν ζῷον αἴσθησιν φύσει καὶ [illegible] ἔχον, ἢ αὐτὸ τὸ ζῷον [illegible] τῆς αἰσθήσεως. Αἰσθητά, τὰ ὁρώμενα, τὰ ὑποπίπτοντα ταῖς αἰσθήσεσιν [illegible]. οἷον χρῶμα, σχῆμα, καὶ ὄγκος, καὶ πολιότης, καὶ λευκότης, καὶ μελανότης, ψόφος, καὶ ἀτμοί, καὶ χυμοί, λειότης, τραχύτης, καὶ τὰ τοιαῦτα. αἰσθητικόν ἐστι ζῷον ἀντιληπτικόν, κατὰ δύναμιν φυσικὴν τῶν αἰσθητῶν. Αἰσθητήρια τὰ ὄργανα, ἤτοι τὰ μέλη, δι' ὧν αἰσθανόμεθα, καὶ αἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἐν οἷς καθίδρυνται αἱ αἰσθήσεις. Αἴσθων, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἆσθμα, καὶ τὸ ἀσθμαίνειν. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου αἴσθων, καὶ ἡ αἴσθησις κατὰ συναίρεσιν γίνεται. Αἴσιος, ὁ ἀγαθός. Αἰσιοῦται, [illegible], [illegible]. Αἴσιον, ἀντὶ τοῦ [illegible], ἐκ τοῦ [illegible]. τοῖς δὲ ἀντὶ

ρισις δὲ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προκρίνωμεν τοῦ ἑτέρου. αἱρῶ οὖν τὸ κρατῶ, αἱρήσω, ᾕρηκα, αἱροῦμαι αἱρήσομαι, καὶ ᾑρημένος. ἀπὸ τοῦ αἱρῶ, τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω, γίνεται ἀναιρῶ τὸ φονεύω, καθαιρῶ, τὸ καταβάλλω. διαιρῶ, τὸ τὰ ἡνωμένα χωρίζω. συναιρῶ, καὶ συναιροῦμαι, τὸ δύο ὄντα εἰς ἓν συνάγω. περιαιρῶ, τὸ μερικῶς στερίσκω. ὑφαιρῶ, τὸ κλέπτω. ἀφαιρῶ, τὸ μέρος τι ἐκ παντὸς λαμβάνω. ἀφαιροῦμαι δέ, τὸ πᾶν. ἀπὸ δὲ τοῦ αἱροῦμαι, ὃ σημαίνει τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω, γίνεται ἐξαιροῦμαι, τὸ ἐλευθερῶ. προαιροῦμαι δέ, τὸ προκρίνω τόδε τοῦδε. ἀναιροῦμαι, τὸ φονεύω καὶ ἀναλαμβάνω, καὶ ἀναγιγνώσκομαι. ὡς τό, ἀναιροῦνται οἰνόμελι. καὶ τὸ ἀναλαμβάνω. οἷον, ἀναιρεῖται ξίφος, καὶ ἀναιρεῖται μετὰ χεῖρας βιβλίον. καθαιροῦμαι, τὸ καταβάλλομαι. παραιροῦμαι, τὸ παρασύρω, καὶ ἀφαιρῶ. Λιβάνιος, Τὰ μέγιστα καὶ σεμνότατα τῶν ἔργων, τὰ μὲν ἤδη παραιρούμενος. ἀνθαιροῦμαι, τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου προκρίνω. οἷον, ἀνθαιροῦμαι ζωῆς θάνατον. ἀφαιροῦμαι, τὸ ἀποστερῶ καὶ ζημιῶ, διπλῶς συντασσόμενον. οἷον, ἀφαιρεῖται τὸν ἄνθρωπον τὴν οὐσίαν, καὶ ἀφαιρεῖται τὴν οὐσίαν ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ πάθους καὶ ὑπηρεσίας λαμβανόμενος. οὗ ὁ παρακείμενος, ἀφῄρημαι, ἀφῄρησαι, ἀφῄρηται. ὥσπερ τὸ εἴργασμαι, καὶ εἴωσμαι, καὶ ἀφεῖμαι. μέσοι δὲ καὶ οὗτοι παρακείμενοι. ἔστι γὰρ μέσος ὁ πάθος, καὶ ἐνέργειαν σημαίνων. ἀφῄρημαι τοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐστερήθην, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστέρησα. συντάσσεται δὲ τὸ ἀφῄρημαι καὶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ μέν, ὅτε μὴ ἔχον πρᾶγμά ᾖ. δύναμαι δὲ τοῦτο κτήσασθαι, καὶ ἀμελήσας οὐ λάβω. οἷον, ἀφῄρημαι λόγων, ἀφῄρημαι παιδείας. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶχον, τὸν λόγον φημί, καὶ τὴν παιδείαν. δυνατὸν δέ μοι ἦν κτήσασθαι. καὶ διὰ τὸ ἀμελῆσαι οὐκ ἔλαβον. τὰ τοιαῦτα οὖν συντάσσεται γενικῇ, ὡς προείπομεν. ὅταν δὲ ἔχω τι καὶ στερηθῶ τούτου, τότε τὸ ἀφῄρημαι συντακτέον αἰτιατικῇ. οἷον, ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον. καὶ ὑφαιροῦμαι τὸ κλέπτω. Ἄλλως. Αἴρω, ἐνεστώς. ἐνεστῶτος, παρατατικὸς ᾖρον. ἀρῶ μέλλων. ἦρα, ἀόριστος. αἴρομαι, ἐνεστώς. ἠρόμην, παρατατικός. ἀροῦμαι μέλλων, ἀντὶ τοῦ λήψομαι. ἀρθήσομαι, ἀντὶ τοῦ μετεωρισθήσομαι. ἠράμην, ἀόριστος, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. ἤρθην δέ, ἀντὶ τοῦ ἐμετεωρίσθην. λέγεται καὶ ἐπῆρκας, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου. καὶ ἐπηρμένος, ἐπὶ παθητικοῦ. καὶ αἴρω, τὸ ἀνιστῶ καὶ ἀνορθῶ τὰ ἱστία. αἴρω, τὸ ὑψῶ καὶ ἀφανίζω, καὶ τὸ ἐκ μέσου ποιῶ ἀπαλείφω. ὡς τό, Ἦρεν ὁ φέρων τὴν ἄνθησιν. καὶ τὸ ἀγωγῇ προσφέρω. ὡς Σοφοκλῆς, Αἶρ' αὐτὸν αἶρ' εἴσω. ἀντὶ τοῦ, ἄγε καὶ πρόσφερε. διαίρω, τὸ ἀνοίγω ἐπὶ στόματος. ἐξαίρω, τὸ ὑψῶ. μεταίρω, ἐπὶ μεταθέσεως. ἀνταίρω, τὸ μάχομαι. ὑπεραίρω, τὸ ὑψῶ. αἴρω, τὸ προσφέρω. ἀφ' οὗ καὶ πρόσφορμα, ὁ ἄρτος.

Αἱρῶ, καὶ αἱροῦμαι, τὸ κρατῶ καὶ τὸ λαμβάνω. ὅθεν αἱρῶ, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. οἷον, Σίτον τι αἱρῶ, τὸ αἶτον ἐκεῖνο, καὶ πόμα παραπλήσιον. ἢ αἱρῶ, τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω καὶ ὠθῶ. ἀφ' οὗ ἀναιρῶ, τὸ φονεύω. καὶ παθητικῶς ἀναιροῦμαι, ὃ σημαίνει τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ φονεύομαι. συναιρῶ, τὸ συνάγω. καὶ καθαιρῶ, τὸ καταβάλλω. καὶ διαιρῶ, τὸ χωρίζω. καὶ περιαιρῶ, τὸ ἐκβάλλω, καὶ στερίσκω. καὶ ἀφαιρῶ, καὶ ἀφαιροῦμαι ἵνα τὰ ἄλλα, ἤγουν κλέπτω. καὶ αἱροῦμαι, τὸ βούλομαι, καὶ προκρίνω. ἀφ' οὗ τὸ προαιροῦμαι, ὅταν δύο ὄντων προκειμένων, τὸ ἕτερον προκρίνω. αἴρω, τὸ ὑψῶ. ἀφ' οὗ ἄρδην, ἀντὶ τοῦ μετεώρως καὶ κούφως, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ. ἀφ' οὗ ἐπαίρω, τὸ ὡς ἐπαίρειν ἐπάγω, καὶ τὸ μεγαλύνω, καὶ ἐκβάλλω. καὶ κατοίρω, τὸ ἐλλιμενίζω. καὶ ἀπαίρω, τὸ ἀποδημῶ, ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ ἐπαιρόντων τὰ ἱστία μεταπεμπομένων. ἐπαίρω, τὸ ἐγείρω καὶ ἀνιστῶ. καὶ αἶρε, τὸ ἀφάνιζε. ἀφ' οὗ, Εἶπεν ἐκεῖνος ἐξ ὑμῶν Ἰσραήλ. καὶ αἶρε ζιζάνια, μετὰ τοῦ σίτου ἀναφυόμενον διὰ τοῦ αἱ διφθόγγου. Αἶσα κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω. ὅθεν καὶ μοῖρα λέγεται, ἡ εἱμαρμένη δέ, ὡς ἂν οὖσα μερίς, ὅπερ ταὐτόν ἐστι τῷ δαίω,

τὸ μερίζω. κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ τρόπον καὶ ζωὴ φασί, τὴν τοῦ ζῆν αἶσαν. καὶ δία, ἥν δι' αὐτῆς πάντα. καὶ πεπρωμένην, ἥν πάντα εἰς πέρας φέρει. Ὅμηρος, Οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν. ὅ ταὐτόν ἐστι τῷ, κατ' αἶσαν. ὅμοιον γὰρ παρὰ φιλομήτορι Σοφοκλεῖ. τό, Ἴσθι τοι οὐκ ἄγνωτά μοι. καὶ τό, Ἡ δὲ ὡς οὐδὲ μητρὶ Λυχνίς. καὶ τό, οὔτε ἐν τῷ μὴ δεσποτῶν προσμαθής. ἢ αἶσα, ἡ μοῖρα. Τὴν δίαν ἔβλεπον αἶσαν ἔχων. καὶ αἶσα, ἡ μανία. Σοφοκλῆς, Τὸν αἶσ' ἄπληστος ἔχει. τουτέστι, μανία. παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων δαίσω, γίνεται δαῖσα. ὡς βύσσω βύσσα, καὶ πίσσω πίσσα, ἡ πασμονή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ Δ, αἶσα, ἡ ἑκάστῳ μεμερισμένη, ἐπεὶ οὔτι αἶσα μένουσα ἐν πᾶσι. ἢ παρὰ τὸ αἰεὶ ἴσα εἶναι, ἡ μὴ μεταβαλλομένη. πᾶσι γὰρ ἴσως ὑπάρχει. Αἶσαι βουλαί, αἰσθάνεσθαι κατανοεῖς. Αἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος. ἢ ὁ τῆς μυρσίνης. ὃν κατέχοντες οἱ ἀλλήλους ὕμνουν τοὺς θεοὺς αὐτῶν. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῶον ὁ αἰσακός, αἴσακος. Αἴσατο, αἰσθόμενοι. Αἰσάλων, εἶδος ζώου.

Αἴσαρος, ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ποταμὸς Σικελίας Αἴσαρος. Αἰσάρων, εἶδος ἱέρακος. Αἴσηπος, ποταμός, καὶ ὄνομα κύριον.

Αἴσιμα, τὰ προσήκοντα κατὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε, τὰ καθήκοντα, ἢ τὰ ἀγαθά. ἰδοὺ ἔτι δέ, τὰ εἱμαρμένα. Αἴσιμος, ὁ χολός, καὶ ἄλιμος, καὶ ἀμαθής. Αἰσιμῶ, τὸ κατασκελίσκω.

Αἴσιον, τὸ καλόν, μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον, τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν. ὑπὲρ τὸ προσῆκον. Αἴσιος, ὁ καθήκων, ἀληθής. Αἰσχρὰ γυνή, ἄμορφος. Αἰσχύνη, ἡ διὰ κατεγνωσμένοις ἐπιγινομένη αἰδώς. Αἰσθάνομαι, τὸ νοῶ. μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. οἷον, αἰσθάνομαι ἔξω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μέτρου φερόμενος. εἰ δὲ πρὸς ἕτερον πρόσωπον, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται. οἷον, αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε. αἰσθάνομαι, τὸ αἴσθησιν λαμβάνω. οἷον, αἰσθάνομαι καλῶς ὅλως ἀγροτικῷ πράγματι. καὶ αἰσθάνομαι ψόφους, καὶ αἰσθάνομαι τοῦ ἐληλυθότος. αἰσθάνομαι οὖν τόδε τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦδε. καὶ αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε, καὶ αἰσθάνομαι τοῦ ψόφους. ὁ μέλλων αἰσθήσομαι, ᾐσθόμην, ᾔσθημαι.

Αἰσθέσθαι, παρὰ τὸ αἰσθῶ. ὁ μέλλων αἰσθήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ᾔσθον. ὁ μέσος ᾐσθόμην, ᾔσθου, ᾔσθετο. τὸ ἀπαρέμφατον, αἰσθέσθαι. Αἰσθάνεσθαι, δύο δύο σημαίνει. τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι γοῦν λέγονται καὶ οἱ κοιμώμενοι, δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι. διαφέρει δὲ τὸ αἰσθάνεσθαι, τοῦ αἰσθέσθαι. τὸ μὲν γὰρ αἰσθάνεσθαι, ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν ἐστι. τὸ δὲ αἰσθέσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθέσθαι, Λυσίας ἐν προοιμίοις. Ἔγραψα μὲν ταύτην τὴν γραφὴν, ὑπὸ Κτήσωνος ὑβρισμένος, καὶ τὴν δίκην πολλάκις δὲ πλείους ὑμᾶς αἰσθόμενος ἀδικουμένους, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. περὶ δὲ τοῦ αἰσθάνεσθαι, ἤγουν, τοῦ ὑπονοεῖν, καὶ οὐ βεβαίως εἰδέναι, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην φησίν, Οἶμαι μὲν τοίνυν, καὶ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀλκιβιάδης, οὐκ ἄλλο τι ἔρχεται κομίσασθαι, ἀλλὰ τῆς ὑμῶν ἀμφισβητεῖ. τεκμήριον δὲ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι. Ἰσαῖος, Τὰ μὲν οὖν σαφῶς δέδειχα, ὅτι ὑγιαίνων ὁ παῖς, τῶν ἑωρακότων αἰσθανομένων μαρτυρούντων. τὰ δέ, ἀκοῇ πυνθανόμενοι. Αἰσθοίμην, νοήσαιμι.

Αἶθεν, σπεῦδε, ἄκουσον, γηθεῖ. Αἴθων. Ὅδ' ἔβραχε θυμὸν αἴθων, ἱκανὴν. καί, Αὐτὰρ ὁ, θυμὸν αἴθων. καὶ ἠρωτίν, ἀπὸ τοῦ αἴθω, ῥήματος σημαίνοντος τὸ ἀκοδώ, παράγωγον ὄνομα αἶσος. ἐν τούτῳ γίνεται αἴσω. καὶ ῥηματικὸν τοῦ τῆς τρίτης αἴθω. ἐξ οὗ ἡ μετοχή, αἴθων, καὶ κατὰ συναίρεσιν αἴθων. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ αἴθω παράγωγον ἄιθος. ὡς ὅρμητος, ὁρμαθός. ἀφ' οὗ ῥῆμα, αἴθω. Αἰθῶν, ὁ αἴθησιν ἔχων. ὄρος αἰθόνιος. Αἴσθησίς ἐστι δύναμις αἰσθητική, καὶ ἡ ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων. καὶ νοῦς, τὸ νοοῦν, καὶ τὸ νοούμενον. ὥστε, νοῦς μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴσθησις. ὥσπερ, τὰ νοητά, καὶ τὰ αἰσθητά. αἱ δὲ οὖν αἰσθήσεις, ἑκάστη οὕτως διττῶς λέγεται. ἡ δὲ αἴσθησίς ἐστι πνεῦμα νοερόν, ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ὄργανα

τ αἰκάζω, αἰκάζειν παρὰ τύμβον. αἰπυτὸς δέ, υἱός ἐστι τοῦ ἀρκάδος παίδων, ὃς ἦν βασιλεὺς ἀρκάδων. Αἰπόλιον, αἰγονόμιον. Αἰπολίς, αἰγιολίς. Αἰπόλος, αἰγονόμος, ποιμὴν τῶν αἰγῶν. αἰπόλια δέ, ἡ τῶν αἰγῶν ἀγέλη. καὶ κάπηλος. Αἰ πρίνασιν, αἰ ἐλαῖαι. Αἶπος, κάμασις, ὑψηλὸς τόπος, ὑψηλούς.

Αἰπυβαρυθέως, ὄνομα πόλεως. αἰπὺ γὰρ ὀξυτόνως, ὁ χαλεπὸς καὶ σκληρός, ἢ ὑψηλὸς καὶ μέγας. ὁ δ' αἶπυ, βαρυτόνως λεκτέον. ὄνομα γάρ ἐστι πόλεως. τὸ δὲ ἐρωτώμενον, ἐπίθετόν ἐστι, ὃ σημαίνει τὸ ὑψηλόν. τῶν μέντοι εἰς υ λῃγόντων οὐδετέρων ὀξυτόνων, τὰ θηλυκὰ εἰς α λήγει, τῷ ει διφθόγγῳ παρακλαγόμενα. οἷον αἰπὺ καὶ αἰπεῖα κελεύθῳ, ὀξὺ ὀξεῖα, ταχὺ ταχεῖα. Αἰπύκερως, ὑψηλὰ κέρατα ἔχων. Αἶρα, ἡ τοῦ σίτου διαφθορά, διὰ διφθόγγου. ἔρα δὲ ἡ γῆ, ψιλόν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν, καὶ ὄνομα πόλεως. Αἶρα, σφῦρα, ἀξίνη. Αἱ ῥᾴω, αἱ ῥᾴδια ἄρχοντες. Αἶρας, ἀγρίας βοτάνας. αἶρας, ἐστρατεῖρα, ὁ μέλλων αἰρῶ, ὁ ἀόριστος ἦρα, ὁ μετοχὴ ὁ αἴρας. καὶ κράσει τοῦ α καὶ τοῦ ι εἰς α μακρὸν, αἶρας. καὶ μόνη τὸ ι μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μῆκος τοῦ α. Αἶρε πλῆκτρον, τουτέστιν ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. καλοῦσι δ' ἐκεῖνοι πλῆκτρα, οἷς μάχονται, ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, οἱ δὲ πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσι τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλέκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων τὰ χαλκᾶ. Αἶρ, ὀξύβαφον. Αἱρεῖν, ἑλεῖν. Αἱρεῖσθαι, προσποιεῖσθαι. Οὐ σίτον αἱρεῖσθαι, οὐχ ὕπνον λαχεῖν μέρος. Αἱρετίζω, τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ, καὶ τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἱρετισάμενος. Αἵρεσις, βούλησις. Αἱρέσθαι, ἐπιλέξασθαι.

Αἱρεθέντας, κατὰ κράτος ληφθέντας. Αἱρεῖ, λέξις θεραπευτικὴ, ἀνάλογος τῷ ἀμφικαλύπτειν. ἵνα λέγῃ, ὡς ὁ ἔρως τὰς κατ' αὐτὸν δικτύοις ἀμφικαλύψας εἵλκε. γλυκὺς μὲν δὴ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ἰλιάδος. γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ, περιφραστικῶς ἐπὶ τοῦ ἔρωτος. Αἱρεῖς τὴν σύγκρισιν, παρ' Ἀριστοφάνει. ὑψώσεως, ἀλαζόνας διὰ ἐπινοίας. ἔστι τοῖς ἀθλοῦσι σύγκρισις λεγομένη, ἣ ἔθνοςιν.

Αἱρεῖ, καταλαμβάνει. καὶ αἱρεῖν, τὸ κατακρατεῖν τι λαμβάνειν. καὶ καταλαμβάνειν. ἐν αἴρει, ἀγείρει, αὔξει, κουφίζει, βαστάζει. Αἴρειν μαχαίρᾳ, οὕτως εἰώθασι λέγειν, ἀντὶ τοῦ ἐγχειρίζεσθαι. οἱ δὲ, τὸ ἀγγελικῶς ἐγχειρεῖν. Αἴρειν τραπέζας, παραθεῖναι, ἢ αὔξειν. Αἱρεῖσθαι, ἐκ τοῦ αἱρέω αἱρῶ, καὶ τὸ παθητικὸν, αἱροῦμαι. καὶ ὁ παρακείμενος, ᾕρημαι ᾑρημένη, ᾕρηται ᾑροῦ. καὶ τὸ προστακτικὸν, αἱρείσθω αἱρείσθω. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, αἱρείσθωσαν αἱρείσθωσαν.

Αἱρεῖσθαι, ἀγαπᾶσθαι, κρατεῖν. καὶ αἱρεῖσθαι, τὸ βούλεσθαι, τὸ ἐθέλειν, τὸ γλίχεσθαι, τὸ ἐφίεσθαι. τὰ προαιρετικὰ ῥήματα δύο συντάξεις ἔχουσι. μίαν, μετὰ ἀπαρεμφάτου ῥήματος. οἷον, αἱροῦμαι λέγειν, ἐθέλω γράφειν, βούλομαι λαλεῖν, καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως. ἑτέραν δὲ, μετὰ ἐγκλίσεως ὑποτακτικῆς. οἷον, ἐθέλεις ἵνα γράφω; βούλει ἵνα λαλῶ; καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως. ταύτας τὰς δύο συντάξεις ὁ ποιητὴς ἐν μιᾷ ἐννοίᾳ λαβὼν φησίν, Ἢ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὔτως ἧσθαι δευόμενον. Αἱρείτω, καταλείτω, λαμβανέτω. Αἱρεῖν ἔστι πολλὰ πολλοῦ. ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ, καὶ αἱρεῖν ἔστι πολλὰ αἰτίας. Αἱρεῖν, τὸ προσφέρειν δηλοῖ. Αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ, Ἀριστοφάνης. Αἱρεῖν, προσλαμβάνειν. αἱρῶ αὐτὴ πρὸς ἱμαντόν. Αἱρεῖ, φονεύει, ἀναιρεῖ. Σοφοκλῆς, Πόλεμος οὐδένα ἄνδρα ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί. σημαίνει δὲ τὸ καταβάλλει. Αἱρετώτερον, προκριτώτερον. οὐκ ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐπιπλεῖον τὸ βέλτιον, τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον, ἐν ταῖς αἱρέσεσι καὶ μόναις. τὸ δὲ βέλτιον, καὶ ἐν ἄλλαις. καὶ γὰρ ἐν θεωρητικαῖς καὶ φυσικαῖς καὶ λογικαῖς, ἡ ζήτησις τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν, ποτέρα βελτίων οὐσία, ἡ κινουμένη ἢ ἀκίνητος, φυσικὸν μετέρχεται πρόβλημα. λογικὸς δὲ, ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον, ἐπαγωγὴ ἢ συλλογισμός. θεωρητικὸς δὲ, ὁ ζητῶν πότερον ἡ φρόνησις πρακτικωτέρα, ἢ θεωρητική. Αἱρόμενος, φερόμενος. καὶ αἱρόμενος, ἐπαιρόμενος, κουφιζόμενος. Αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. προαίρεσις δὲ καὶ πρόκρισις, ἡ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προκρίνῃς τοῦ ἑτέρου. ἢ αἵρεσίς ἐστιν, ἡ περὶ πίστεως οὐκ ἀληθὴς δόξα. ἡ δόξα πλειόνων ἀνθρώπων, πρὸς ἀλλήλους μὲν συμφωνούντων, πρὸς ἄλλους δὲ διαφωνούντων. ἡ αἵρεσίς ἐστιν, ὡς μὲν εἶδος ποιός, ποιότης. ὡς δὲ ὡρισμένη, δύναμις. ὡς δὲ συναλλακτική, ἰδιότης. ὡς δὲ διαφορίζουσα, διαφορά. ὡς δὲ ἐνδεικτική, κίνησις. ὡς δὲ χαρακτηριστική, ἐνέργεια. ἢ καὶ ἄλλως. Αἵρεσίς ἐστι, κατασπορά, κατάλυσις. ὡς τὸ, διὸ καὶ πρώτην τῶν ἄλλων ἐπίθεσθαι ἐπιβουλεῦσι, ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρου ἡ αἵρεσις γίνεται τῶν θεοφιλῶν καὶ ἀρχαιοτάτων, ἠθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων. ἡ αἵρεσίς ἐστιν, ἡ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα, ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἱππόβοτος δὲ, ἐννέα φησὶν αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγάς, πρώτην μεγαρικήν, ἐρετριακήν, κυρηναικήν, ἐπικούρειον, ἀννικέρειον, θεοδώρειον, ζηνώνειον. τὴν καὶ στωικήν, ἀκαδημαϊκήν, περιπατητικήν. οὔτε δὲ κυνικήν, οὔτε ἠλιακήν, οὔτε διαλεκτικήν. τὴν γὰρ πυρρώνειον, οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται, διὰ τὴν ἀσάφειαν. οἱ γὰρ αἵρεσιν νοοῦμεν, πρόσκλισιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν, οὐκέτ' ἂν προσαγορεύοιτ' αἵρεσις ὁ πυρρώνειος. οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτική τις εἰσῆλθεν ὑπὸ Ποτάμωνος τοῦ ἀλεξανδρέως, ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσκοντα ἐξ ἑκάστης τῶν αἱρέσεων. κριτήρια δέ φησιν εἶναι τἀληθοῦς. τὸ μὲν, ὡς ὑφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις. τουτέστι, τὸ ἡγεμονικόν. τὸ δὲ, ὡς δι' οὗ. οἷον, τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν, ἀρχάς τε τῶν ὅλων, τήν τε ὕλην, καὶ τὸ ποιοῦν, ποιότητά τε καὶ τόπον. ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ, καὶ ποίῳ, καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι, ἐφ' ᾧ πάντα ἀναφέρεται. ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν, καὶ τῶν ἐκτός. Αἱρετόν, ἐπιθυμητόν. ὅτε διχῶς λέγεται, τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸ συμφέρον.

Αἱρέκιον, τὸ κόσκινον, ἐν ᾧ οἱ πυροὶ σήθονται. ἀπὸ τοῦ τὰς αἴρας διαλεῖν, ὅ ἐστι διαχωρίζειν. λέγεται καὶ τὸ σκοτεινόν. Αἱροῦ, βούλου. ἐπεὶ χρὴ αὐτὸς αἱροῦ λέγειν. Αἱρηθεῖν, βλαβεῖν.

Αἱρήσομαι, λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι. Αἱρήσει, προτιμότερον ἡγήσεται. Αἱρετίζειν, αἱρεῖσθαι, ἀρέσκεσθαι.

Αἱρετίς, ἀγαπητός, ἀγαπωμένη. Αἱρούμενον, λαμβανόμενον. παρὰ τὸ αἱρῶ, τὸ λαμβάνω. αἱρῶ οὖν αἱροῦμαι, αἱρούμενον, καὶ τροπῇ δωρικῇ, αἱρεύμενον. Αἱρεύμενοι. Ὅμηρος, Ἐκ τῶν ἐκ μήλων αἱρεύμενοι. ἀντὶ τοῦ, ὑφαιρούμενοι ἐκ τῶν βοσκημάτων, τουτέστιν ὑποκλέπτοντες. ποιοῦσιν τοὺς ὑφέλκεσθαι. ἢ τὰ ἐξαίρετα ἐκ φυσικῆς διαιρούσιν διαρπάζοντες. Αἱρήσειν, ἀπὸ τοῦ αἱρέω, αἱρῶ. ὁ μέλλων αἱρήσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον αἱρήσειν. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. σημαίνει δὲ, τὸ διαχωρίζω. ἐξ οὗ διαιρῶ, ὃ συντάσσεται μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς. καὶ αἱρῶ, τὸ καταλαμβάνω. ἔστι καὶ αἴρω τὸ κουφίζω, καὶ αἴρω τὸ προσφέρω. ἐξ οὗ ἐν ἄρτος.

Αἱρήσω, φθερῶ, πορθήσω, ἐξερημώσω, διαλύσω. Ἀριστοφάνης, Ἀλλ' ἔστι κλέπτου αἱρήσω. καὶ αἱρήσομεν παρ' Ὁμήρῳ, καθαιρήσομεν, πορθήσομεν, ἐξερημώσομεν. γράφεται καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ χωρὶς τῆς προθέσεως, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. Αἰκαλαί, αἱ τῶν μετάλλων ἀνθρώπων καταγέλαστοι καὶ συσκευαί. Αἴρομαι, τὸ εἰς φόρτον λαμβάνω. Αἱροῦμαι, προκρίνω. οἷον, αἱροῦμαι τόδε ἀντὶ τοῦδε. Αἱρουμένην, ἐπιλεγομένην. ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικός, ὁ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν. Αἶρος, ἐπὶ κακοῦ ἱερὸς ὀνομασθείς. Αἰροπίνας, κοσκινίστας. Αἱροῦμαι, ἐπιλέγομαι, ἢ λαμβάνω, ἢ βούλομαι. Αἱρεμένη, ἐπαιρομένη. Αἱρουμένοις, βουλομένοις. Αἴρτον, ἄρτον, ἀεύκτον, ἀκολάκευτον. Αἱρῶ, τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω. οἷον, ὁ πέλεκυς τὰ δένδρα αἱρεῖ. αἱροῦμαι δὲ παθητικῶς, τὸ προκρίνω, καὶ βούλομαι. ἐξ οὗ καὶ αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. προαί-

τοῖς λιμέσιν. Αἰνότατον, δεινότατον. Αἰνοτέκος, κακὰ γέννησις. καὶ αἰνοτέκος, ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς. Αἶνε, ἐπαίνει, ὕμνει. Αἰνῶς, καὶ αἰνότατα. ἀπὸ τοῦ δεινῶς, τροπῇ τοῦ δ εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἰνῶς. σημαίνει καὶ τὸ λίαν. Αἰνῶς ἀθανάτοισιν ἐοικότες ἠελίοιο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς. Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ. οἷον, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομαι πάντων. ὁμοίως παράγεται τὸ πολεμίζω, προκαλίζω, ἐμμενίζω. Αἴνυμαι, τὸ ἀφαιροῦμαι, ἢ τὸ λαμβάνω. Ὅμηρος, ὁ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα τόξα.

Αἰνύμενος, ἀπὸ τοῦ αἴνυμαι, ἀφαιρούμενος, λαμβάνων. ὅθεν καὶ ὁ ἐπαινούμενος. Αἴνυται, ἀφαιρεῖται, λαμβάνει, μανθάνει.

Αἴνημι, ἐκ τοῦ ἐπαινῶ λέγουσιν αἰολεῖς. Αἰνῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ ὑμνῶ. καὶ αἶνος ὁ ἔπαινος, καὶ ὕμνος. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὁ λόγος. ἀφ' οὗ παραινῶ, καὶ συναινῶ. αἰνῶ καὶ τὸ παραινοῦμαι.

Αἰνῶν, πεῖσαν. Αἰνῶς ἀντὶ τοῦ λίαν, μεταληπτικόν τί ἐστι. αἰνῶς γὰρ καὶ δεινῶς ταυτόσημά ἐστι, σύνηθες δὲ δεινῶς καὶ λίαν. καὶ αἰνῶς ἄρα, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐστί. Αἴξ, ζῶον ἐκ τοῦ ἀΐξαι, ἀρσενικῶς παρ' Ἀττικοῖς λέγεται. ὁμοίως καὶ αἶξον, κύριον ὄνομα, ἐξ οὗ καὶ δῆμος Ἀττικὸς οἱ Αἰξωνεῖς. ἢ αἴξ, παρὰ τὸ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ, γίνεται ἄιξ, καὶ κατὰ συναίρεσιν, αἴξ. ὅθεν Ὅμηρος ἴξαλον ταύτην εἶπεν. Αἲξ οὐρανία, τὰ τοῦ λευκοῦ κοσμήματα γῆν. ὡς ἐφάγιζον καὶ ἐχειροτόνουν. Αἲξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιραν. παροιμία ἐπὶ τῶν κακὸν ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. Κορίνθιοι θυσίαν τελοῦντες, ἔμελλον τῇ θεῷ αἶγα θύειν. τῶν δὲ κομισάντων μισθωτῶν κρυψάντων τὴν μάχαιραν, καὶ σκεπτομένων ἵνα ἀπέλθωσιν, ἡ αἲξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύουσα ἀνέφηνεν. καὶ τὴν μὲν σκέψιν αὐτῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν. ὅθεν ἡ παροιμία. Αἶξαι, ὁρμῆσαι. Αἰξωνεία, ἡ βλασφημία. καὶ αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν, καὶ βλασφημεῖν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν Αἰξωνέων. βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται εἶναι οἱ Αἰξωνεῖς. ὅθεν καὶ αἰξωνεύς, ὁ βλάσφημος. Αἰξωνίς, δῆμος φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. Αἰξωνίδα τρίγλαν. δοκοῦσιν αὗται καλλισται εἶναι, καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν. Αἰόλα, πόλις Δελφοῖς γείτων.

Αἰόλαν, τὸν Λυδικόν. Ἀριστοφάνης, Αἰόλαν χορικὴν [illegible]. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτεινήν. Αἰόλα νύξ, μέλαινα. ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. Αἰολεύς, ὁ καικίας ἄνεμος, ὁ ἑλίκων. Αἰόλα νὺξ παρὰ Σοφοκλεῖ, οὐ μόνον κατὰ τὸ ἐν ἄστροις ποικίλλεσθαι αὐτήν, καθ' ὃ καὶ ποικιλείμων παρ' Αἰσχύλῳ λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ῥυθμίσεις ὁμοίως ἐννοίας τοῦ θεοῦ πρὸς ἃς ἐκεῖ ζητεῖ. Αἰολεῖν, ἁπλῶς τὸ κινεῖν. δοκεῖ δὲ τοῖς παλαιοῖς γίνεσθαι παρὰ τὴν αἴολλαν τὸ αἰόλλειν, ὅ ἐστι ποικίλως καὶ πυκνῶς καὶ ταχέως στρέφειν καὶ κινεῖν. αἰολεῖν, τὸ ποικίλλειν. Αἰολίδι μολπῇ, ἤγουν ποικίλῃ. ποικίλα γὰρ τὰ λυρικά. ἢ θηβαΐδι. οἱ γὰρ Αἰολεῖς ᾤκησαν τὰς Θήβας. Ἄλλως. Τινές φασιν ὅτι ἄνωθεν Αἰολεὺς τὸ γένος ὁ Πίνδαρος. οἱ δὲ ὅτι Αἰολίῳ ῥυθμῷ διὰ τῆς μουσικῆς χρῆται τῶν ποιημάτων. Αἰολιδῆ, σκιά, ὀλίγος χρόνος.

Αἰολίδας, ποικίλους, ταχεῖς. Αἰολίη, ἡ τοῦ Αἰόλου νῆσος.

Αἰολίδας παρὰ Ἀπολλωνίῳ, οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Αἰολέων. συνέζησε γὰρ παῖδας ἐγέννησεν, Ἄλμος καὶ Πορφυρίων. γέγονε δὲ τοῦ Ἄλμου καὶ Ποσειδῶνος, Μινύας ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδας, ὅτι Σίσυφος Αἴολον ἔγνωσε. Μινύαο δὲ κατὰ μητέρα αἰολίδας, πατρὸς δὲ Ποσειδῶνος. τὸν οὖν Ἀπολλώνιός φησιν εἰς τὴν Βοιωτίαν εἰσβάλλοντα ὅμορον Θήβαις, Ὀρχομενὸν κτίσαι. Αἰολίζω, τὰ τῶν Αἰολέων φρονῶ. καὶ αἰολίζω, ποικίλλω. καὶ αἰολίζεσθαι, ἀθροίζεσθαι. Αἰολίς, διάλεκτος ἐκλήθη δέ, ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος. ἧ ἔγραψεν Ἀλκαῖος. Αἰολίσιν, οἱ Αἰολεῖς. ἀπὸ τοῦ Αἰόλου. Αἰολικὸν θέαμα, ἀντὶ τοῦ καλλωπισμόν, παρὰ Θεοκρίτῳ. ἡ γὰρ καλλονή, αἰολὶς ἐκαλεῖτο.

Αἰολικῶς, ποικίλως. Αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον.

Αἰολοθώραξ, ποικίλον θώρακα ἔχων. Αἰόλαι τὰ μέσα τῶν σφηκῶν. ἢ ὡς εὐκίνητοι, διὰ τὴν ἰσχνότητα, καὶ τὴν ἐκεῖθεν περίμησιν. ἢ διότι παμφάγοι ὄντες, ποικίλοι καὶ ἐπίξανθοι τὴν μέσην εἰσίν. οὐ μὴν αἱ μέλισσαι τοιαῦται. οὔτε γὰρ παμφάγοι ἐκεῖναι, οὔτε ποικίλαι κατὰ τὸ σφηκῶν εἶδος. ἐν τῷ μ τῆς Ἰλιάδος. καὶ αἰόλον λέγεται τὸ ποικίλον. αἰόλον δέ, τὸ ταχύ, ἀπὸ τοῦ ἀέλλα. ἀφ' οὗ κορυθαιόλος Ἕκτωρ. καὶ αἰόλοι σφῆκες, οἱ κατὰ τὸ μέσον συνεχῶς κινούμενοι. καὶ πόδας αἰόλος ἵππος, ἤγουν ποδώκης, πρὸς διακρίσιν ἐρρέθη τῶν ἄλλων σημαινομένων τοῦ αἰόλος. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ αἰόλον τὸ κινοῦν, ἐξ οὗ αἰολίζει ὁ οἶστρος, βούλεται ἡ τέχνη τοῦ διαφόρως τεμνομένων λέξεων προπαροξύνεσθαι, πρὸς διαφορὰν τοῦ αἰόλος ὁ ποικίλος. αἰόλος γάρ φασι τὸ κύριον. Αἰολομίτραν, ποικίλην ἔχοντες τὴν μίτραν. μίτρα δὲ ἡ πολεμικὴ ζώνη. Αἰόλου νῆσοι. ἑπτὰ αὗται, στρογγύλη, εὐώνυμος, ἱερά, λιπάρα, Διδύμη, Ἐρικοῦσσα, Φοινικοῦσσα, περὶ Σικελίαν. Αἰολοπώλους, ἢ Φρύγας λέγει Ὅμηρος. ὡς εἴ τις εἴποι ταχυπώλους, ἢ ἑπομένους, ὡς ἐφεπομένων. αἰόλαι πῶλοι, τὸ ταχέως καὶ δίκην ἀέλλης κινοῦν. ἢ ποικίλως ἐπαιρομένους. Ἄλλως. Αἰολοπώλους, ταχυπώλους, ἢ τοὺς ποικίλως ἐπαιρομένους. γίνεται παρὰ τὸ αἰόλω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ ὁ πῶλος. ὥσπερ παρὰ τὸ ἐν τῷ ποσὶ ἀλλάσσεσθαι, αἴαλος, καὶ πῶλος προπερισπωμένως. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος δισύλλαβα προπερισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται. οἷον οἶκος, ἄοικος, κοῦρος, ἐπίκουρος. οὕτω καὶ πῶλος, αἰολόπωλος. Αἰόλος, ποικίλος, ἢ εὐκίνητος. ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν, ὅ ἐστι κινεῖν. Αἰολοτίας, ποικίλος. Αἰονητός, δεινός, φαῦλος.

Αἰονᾶν, καταντλεῖν, καταχέειν, λούειν. Ἄιον, ἀντὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν ᾐσθόμην φασίν. ἐκ δὲ τοῦ ἀΐω, καὶ ἀΐσθω γίνεται. ἀφ' οὗ κατὰ συναίρεσιν τὸ αἴσθω, καὶ ἡ αἴσθησις. ὅρα δὲ ἐκ τοῦ ἄω, καὶ τὸ ἆσθμα γίνεται, καὶ τὸ ἄϊον ἐπὶ ἀκοῆς. καὶ τὸ ἄϊον ἦτορ. καὶ ὅτι τὸ ἄϊον ἦτορ οὐ μακράν ἐστι τοῦ ἀσθμαίνειν. τοῦ γοῦν ἕνεκεν, ὅτι φίλον ἄϊον ἦτορ, ἀναχοῦ ἐγράφη. Αἰόνες, αἰγιαλοί. Αἴον, μάταιον. ἢ κάτω τοῦ, ἢ ἐγκεκλιμένος, ἢ πλάγιον. Αἰόνησε, αἰθανόμενοι. Αἰπὰ ῥέεθρα, ὑψηλά, χαλεπά. τὸ αἰπὰ κορύσσεται. ἢ ἀπὸ συγκεκομμένης εὐθείας τῆς τὸ αἰπύν, ὡς κακὸν κακά. ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ αἰπεινὰ κατὰ συγκοπήν. κεῖται δέ που ἡ λέξις παρ' Ὁμήρῳ, ἐπὶ ποταμοῦ Φοινικοῦ. συζυγεῖ δὲ τὸ αἰπύν, καὶ ἡ αἰπή, ἧς χρῆσις πολλαχοῦ. Ἄλλως. Αἰπὰ ῥέεθρα, τὰ δύσβατα καὶ ὑψηλά, ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων. συνέλκει δὲ τὴν λέξιν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰπεινὰ συγκοπὴν κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ αἰπός, ἡ αἰπή, τὸ αἰπόν. τῆς δὲ αἰπῆς ἡ χρῆσις, πολλαχοῦ. [illegible]ίπεια, πόλις Λακωνική, ἢ ἐν Ἄργει, προπαροξυτόνως. ὡς ζήλεια, ἐπὶ διαστολῇ τοῦ ἐπιθέτου. ἔστι δὲ Αἴγυπτος, καὶ ἑτέρα Κύπρου, καὶ ἄλλη Κρήτης. Αἰπεῖα, ὑψηλά. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς διὰ τοῦ ει χαρακτηριζόμενα θηλυκά, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. οἷον αἰπύς αἰπεῖα, ταχύς ταχεῖα, θῆλυς θήλεια. ταῦτα δὲ τὰ εἰς υς εἰ μὲν βαρύτονα, προπαροξύνουσι τὰ θηλυκά. οἷον θῆλυς θήλεια, ἥμισυς ἡμίσεια. εἰ δ' ὀξύτονα, προπερισπῶσιν ἐκεῖνα. οἷον, αἰπύς αἰπεῖα. χωρὶς τοῦ ἐλαχύς ἐλάχεια, ἡ μικρά. καὶ λιγύς λίγεια, ἡ ἡδεῖα. Αἰπεινή, ὑψηλή. αἰπεινὴν ἐλάτην, ἐκεῖ βάτος. Αἰπεινός, ὁ χαλεπός. Αἰπεινά, ὑψηλά. Αἶπος, ὕψος. Αἰπήεσσα, ὑψηλή. Αἰπόλοι, οἱ αἰγονόμοι, παρὰ τὸ ἐν αἰπεῖ, ὅ ἐστιν ὑψηλοῖς τόποις περιπολεῖν. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ αἰπὺν τὸ ἀκρωτήριον ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἡ εὐθεῖα, ὁ αἰπύς. οἶμαι δέ, ὅτι ἔστι καὶ αἶπος τὸ ὕψος, ἐπὶ οὐδετέρου.

Αἰπόλος λέγεται, οὐ μόνον ὁ αἰγοπόλος, καὶ ὁ ἄγων αἶγας, ἀλλὰ κατά τινας καὶ ὁ αἰπόλος, ἤγουν ὁ περὶ τὰ ὕψη πολῶν. διὰ τὸ τὰς αἶγας μάλιστα τοῖς τραχέσι χαίρειν. διὸ ἐν τῇ νήσῳ αἱ τραχύτεραι αἰγίβοτοί εἰσιν. Αἶπος, τὸ ὕψος. καὶ αἰπεινός, ὁ ὑψηλός. καὶ αἰπύς, ὁ δεινός, μέγας, ὑψηλός, χαλεπός, μετέωρος. διὰ δὲ διφθόγγου ταῦτα γράφεται. καὶ αἰπὺν ὄλεθρον, τὸν χαλεπὸν ἢ μέγαν ἢ ὑψηλόν. Αἰπυτάτην, ὑψηλοτάτην. Αἰπύτιον, ὑψηλόν, παρὰ τὸ αἰπύς.

ἐκείνου τὸ εὐφραίνω, γίνεται ἰκνὸς καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, αἶνος. Αἰνεῖν, ὁμώνυμος λέξις ἐστίν. ἐν γοῦν τῷ Αἰλίου Διονυσίου λεξικῷ, γράφεται οὕτως· Αἰνεῖν, τὸ ἀναδεύειν, καὶ ἀνακινεῖν κριθὰς ὕδατι φύροντα. Φερεκράτης, νῦν ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ, πτίσσειν, φρύγειν, ἀναστρέφειν, αἰνεῖν. Παυσανίας δὲ ἐν τῷ κατ' αὐτὸν λεξικῷ, οὐ διὰ διφθόγγου γράφων αἰνεῖν, ἀλλὰ μόνου τοῦ ε, ἀχαιοὺς φασὶν ἐνεῖν, ἐκτείνοντες τὸ ε. δηλοῖ δὲ τὸ πτίσσειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ὑγιείᾳ φησί. καὶ Φερεκράτης δ' οὕτω φησί, νῦν δ' ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ, πτίσσειν, ἀναστρέφειν, ἐνεῖν, ἀλέσαι, μάξαι. τὸ δὲ τελευταῖον, πλασθῆναι. λέγει δὲ καὶ διαφέρειν τὸ πτίσσειν τοῦ ἐνεῖν. τὸ μὲν γὰρ πτίσσειν γίνεται, ἵνα τὸ πτισσόμενον ἀποβάλῃ τὸ περιττὸν ἄχυρον. τὸ δὲ ἐνεῖν, ἐπὶ ξηρῶν. ὥσπερ κριθῶν, ἵνα τὸ ἀχυρῶδες αὐτῶν πάσης καὶ ἀφαιρεθείη. καὶ ἄλλως. Αἰνεῖν, τὸ ἀναστρέφειν τὸν ἀλελεσμένον σῖτον. τουτέστιν, ἀναδεύειν, ἢ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δὲ, βλάπτειν, ἢ τὸ ταῖς χερσὶν ἀνατρίβειν τὰς κάχρυς. καὶ ἐπαινεῖν, καὶ συγκατατίθεσθαι παρ' Ὁμήρῳ. παρ' Ἡσιόδῳ δὲ, τὸ παραινεῖσθαι. Αἰνείω. Κανών. Τὰ εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνόματα, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, κοινῶς μὲν καὶ ἀττικῶς εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον αἰνείας, αἰνείου. πηλείδης, δου. ἀτρείδης, δου. δωρικῶς δὲ, εἰς α μακρὸν περαίνει τὴν γενικήν. οἷον τοῦ αἰνεία, τοῦ πηλείδα, τοῦ ἀτρείδα. ἰωνικῶς δὲ διὰ τοῦ εω, αἰνείεω, πηλείδεω, ἀτρείδεω. βοιωτικῶς δὲ διὰ τοῦ αο. οἷον αἰνείαο, πηλείδαο, ἀτρείδαο. Αἰναρέτης. φασὶν ἡ λέξις κατὰ Ἡρόδωρον καὶ Ἀπίωνα ἔχει ἔπαινον ὁμοῦ καὶ ψόγον. τοῦτο δὲ σύνηθές φασιν Ὁμήρῳ τε καὶ ἄλλοις, τὸ αἰνὸν συντιθέναι. οἷον αἰνόπαθες, αἰνολέων. οὕτω καὶ αἰναρέτης, ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων. ἤδη τὴν ἀνδρίαν, κατ' ἐξοχήν. οὕτως Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα αἰναρέτην καλεῖ. Αἰνέομεν, αἰνοῦμεν. Αἰνέοντες, διὰ παντὸς αἰνοῦντες. Αἰναπάρος, ἐπὶ κακῷ βοηθῶν. Αἰνεῖται, συγκατατίθεται. Αἰνέσομαι, ἐπαινέσομαι, ἢ ἀναπείσομαι. Αἰνετόν, ἐθνικόν. Αἰνέσιμος, καθήκοντες. Αἰνετὰ παιδεύοντα, τὰ ἐπαίνου ἄξια. Αἰνήθειος, οὐκ εὐλαβέστατος. Αἰνέσαιεν, καταδέξαιντο. Αἰνέσουσιν, ἐπαινέσουσι, συγκαταθῶνται. Αἰνεῖτε ἱερεῖς, οὐχ αἰνοῦσι. σολοικὸν γάρ. ἥμαρτε μόνοι Φαβωρῖνος πλήμων, καὶ Σύλλας, αἱ ναῦς ὑπόντες τὰς νῆας. Ἀττικισμὸς δὲ ὁ σχηματισμὸς ἀκριβὴς παρὰ ζωόν, ὅτι οὐ χρὴ αἱ ναῦς λέγειν, ἀλλὰ αἱ νῆες, ὅθεν δεῖν λέγειν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ὁμοίως τὰς νῆας. οὐκ ἔχει δὲ οὕτως. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας δισυλλάβως, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, μονοσυλλάβως.

Αἰνῶς δεῖ[illegible]ταῦτα λέγει Ὅμηρος, οὐ μόνον πρὸς διαβολὴν τῶν ἐν λόγῳ μαχ[illegible] ἀλλὰ καὶ καθόλου, καθὰ καὶ κακῶν ἐστιν ἐφ' ἃ, τῶν ἐν δὲ ἐκ χαλίαιρ κτίσμασιν. Αἴναθος, ὄρος. τὸ ἐθνικὸν, αἰνάθιος. Αἴτνη, σικελίας ὄρος. Αἰνιάτης, ὁ ἀπὸ τῆς Αἴνου τῆς ἐν θράκῃ πόλεως, παρὰ τὸ ἰσοκρατής. Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ, θαυμάζω. ὁ δὲ κωμικὸς, ἀντὶ τοῦ δαπανήσομαι, καταπλήσομαι. αἰνιζομαι φορτίω. Αἰνίγματα, ζητήματα, ὁμοιώματα, τεκμήρια. Αἰνιγματωδῶς, ἀσαφῶς, ἀσυμφώνως. Αἴνιγμα, πρόβλημα, ζήτημα. ἢ αἴνιγμα, φράσις ἐπιτετηδευμένη εἰς ἀσάφειαν, ἀποκρύπτουσα τὸ νοούμενον. ἢ αἴνιγμά ἐστι λόγος σκοτεινὸς, καὶ κεκρυμμένος. ὡς τὸ προβληθὲν ζήτημα. οἷον, ἐκ τοῦ ἐσθίοντος ἐξῆλθε βρῶσις. καὶ ἐκ τοῦ πικροῦ γλυκύ. ἢ ὡς ἐπὶ εἴπωμεν, θρασὺ ὕδατι (?) τὴν ἅλμην. διαφέρει δὲ τοῦ ἀσήμου (?). ὅτι ἡ μὲν ἀμαυροῦται ἡ λέξει, ἢ διανοίᾳ. τὸ δὲ αἴνιγμα, καθ' ἑκάτερον. οἷον, ἤκουσα λαγὼς, παῖδα τὴν ἐκ θήλεος ἀνέθρεψε. ἤκουσα γὰρ, ἐπεχείρησεν χοῖρον, ἀλγοῦ[illegible], καὶ παῖδας τὴν Ἀχιλλέα ἀνέθρεψε. καὶ οὕτω πάλιν, γῆς ἴσασι κατὰ διασμοῦ, ὅτ' ἄλλοι ἀφάμαρτον. ἀντὶ τοῦ, αἴας ὁ τελαμώνιος ἐτελεύτησεν, ὅτε τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀπέτυχε. γῆς δὲ αἰας γίνεται. διασμοῦ δὲ, τελαμῶνος. ἀγγεῖον δὲ, τὸ ὅπλον. καὶ πάλιν, κασίγνηται διπλαῖ εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως. ἡ μὲν μία τίκτει τὴν ἑτέραν. ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸν αὐτῆς τεκοῦσα. τοῦτο γὰρ λέγεται, ἐπὶ ἡμέρας καὶ νυκτός. γίνεται δὲ αἴνιγμα, κατὰ τρόπους ζ. καθ' ὅμοιον, κατ' ἐναντίον, κατὰ συμβεβηκὸς, καθ' ἱστορίαν, καθ' ὁμωνυμίαν, καὶ κατὰ γλῶσσαν. καθ' ὅμοιον γίνεται αἴνιγμα, ὡς ὁ Ἀναξανδρίδης ὁ πυθαγορικὸς ἔλεγε, ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, γαμψώνυχα μὴ τρέφειν, ἀντὶ τοῦ ἅρπαγας φεύγειν. μελάνουρον μὴ ἐσθίειν, ἀντὶ τοῦ ψευδῆ λόγον μὴ προΐεσθαι. μάχαιραν πῦρ μὴ σκαλεύειν, τουτέστι, θυμούμενον λόγοις μὴ ἐρεθίζειν. καὶ ἐν τῷ βίῳ δὲ ἔνια αἰνιγματωδῶς γίνεται, κατὰ τὴν ὁμοίαν φράσιν. οἷον, ἐπὶ τῷ γαμούντων, σίτῳ δὲ ἢ κριθὰς ῥίπτουσιν, οἰωνιζόμενοι. ἐπεὶ πλήρεις γόνα ἐστί. κατ' ἐναντίον γίνεται αἴνιγμα οὕτως. ἀνὴρ, καὶ οὐκ ἀνήρ. ἰδὼν, καὶ οὐκ ἰδών. ὄρνιθα, καὶ οὐκ ὄρνιθα. καθημένην, καὶ οὐ καθημένην. ἐπὶ ξύλῳ, καὶ οὐ ξύλῳ. λίθῳ, καὶ οὐ λίθῳ. βάλλει τε, καὶ οὐ βάλλει. ταῦτα δὲ εἴρηται ἐπὶ εὐνούχου βεβλακότος κισσήρει νυκτερίδα, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς ἰδεῖν ἐφαμαρτηκότος. ἀνὴρ μὲν οὐκ ἀνὴρ, ὁ εὐνοῦχος. ὄρνις, οὐκ ὄρνις ἡ νυκτερίς. ἄπτερος γὰρ καὶ πτερωμένη. τὸ ἰδεῖν καὶ οὐκ ἰδεῖν, τὸ μὴ καλῶς ἰδεῖν ἀμβλυωπεῖ γάρ. καθημένην, διὰ τὸ ἀναπτερύγως κρέμασθαι. ξύλον δὲ οὐ ξύλον, ὁ νάρθηξ. λίθος δὲ καὶ οὐ λίθος, ἡ κίσσηρις. βαλεῖν δὲ καὶ οὐ βαλεῖν, τὸ προσθέμενον μὴ ἐντυχοῦσαι. κατὰ συμβεβηκὸς, ὡς τὸ εἰσί μοι δύο κασίγνητοι, οἱ δύο μοῦνοι. ὅσσα μὲν οὐ ζώουσι τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι, καὶ ἀλλήλοις μάχονται. περὶ τῶν ἀγγέλων οἶμαι λέγειν. καθ' ἱστορίαν. οἷον τριτογένειαν τὴν ἀθηνᾶν λέγει καθ' Ὅμηρον, ὅτι ἐν τρίτῳ τὸν περὶ λιβύας ἐγεννήθη. κατὰ δὲ Καλλισθένην, ἐν τρίτῃ γενεᾷ, καὶ πρώτως. κατὰ δὲ ἄλλους, ἐκ κεφαλῆς τοῦ Διός. καθ' ὁμωνυμίαν, ὡς ἔχει ὁ διαλομένος χρησμὸς ἀλεξάνδρῳ μελετῶν, φυλάξασθαι τὸν κεράστην. ὁ μὲν ὤετο τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμόν. ἦν δὲ τὸ ἕτερον. προσδεθεὶς δὲ αὐτῷ παιδίσκη κεκηρυγμένη, τὸ τὸ ἀπαγγεῖλαι σύσκηνον ἐδολοφονήθη. κατὰ δὲ γλῶσσαν, ὅταν τὴν θάλασσαν ἰθ ρυσάσσοντα λέγει. τὴν δὲ ἄθαλαν, μαρμαρῶχιν. τὴν δὲ μῦν, δολιχοῦρον. καὶ τὸν γέροντα, δολιχόδειρον. Αἰνικτὰ, ἄσημα, κεκρυμμένα. ὡς τὸ, Πάντα αἰνικτὰ καὶ οὐδὲν ἦ μοι λέγεις. Αἰνίσσομαι, τὸ διὰ συμβόλων ἑτέρων δηλῶ τι. Αἰνιγμάδης, ἔθνος.

Αἰνίσσω, τὸ ἐν παραβολαῖς λέγω. ὅθεν καὶ αἰνίζω λέγεται. Αἰνίττεται, ἀντὶ τοῦ δηλοῖ. καὶ αἰνίττεσθαι, τὸ συλλαβέτης περί τινος λέγεσθαι. ἢ αἰνίττεται, ἀσήμως λέγει, ὑποτείνεται, ἐπισημαίνει. Αἰνιττόμενος, διὰ αἰνιγμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν. Αἰνόθεν, αἰνῶς. παρ' Ὁμήρῳ δηλοῖ τὸ ἀπὸ δεινῶν, ὅ ἐστιν ἐκ δεινῶν. καὶ αἰνόθεν, ἀπὸ τῆς Αἴνου. Αἶνος δὲ πόλις τῆς θράκης. καὶ αἰνόθεν, ἀντὶ τοῦ ἐκ κακῶν.

Αἰνόμορος, δύσμορος, κακοθάνατος. δηλοῖ μὲν ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Αἰνοίην, ἀντὶ τοῦ συγκατάθοιο. Αἰνὸν σημαῖνον, δεινόν. αἰνότατε κρονίδη. καὶ ζώων δ' οἴκοι καὶ ἄκαιρον φθόνης αἰνά. ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν οἴομαι αἰνὸν ὄνειρον ἐλθεῖν. καὶ μέχρι τάμοθον αἰνοῦ. Αἰνὸν ὄνειρον, ἢ ἀνασκοτεινόν. ὡς ἐπαινὴ παρασφονία ἢ αἰνή. ἢ τὸν αἰνιγματώδη, παρὰ τὸν αἶνον. ὃς δηλοῖ ποτὲ τὸ αἴνιγμα καθὰ πολλαχοῦ ἐφάνη. Αἰνός, ἀντὶ τοῦ δεινός, φοβερός, ἰωνικῶς. ἢ δεινὸς, δεινὸς, χαλεπός. καὶ αἰνότατος, ἀντὶ τοῦ δεινότατος. ἀποβολῇ τοῦ δ, καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ ει διφθόγγου εἰς αι. Αἶνος, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἐξ οὗ πλέον ὁ δηναιός, ἀλλὰ καὶ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου ἢ ἱστορίαν περιέχοντα ἔχων παραινετικήν. οἷος καὶ παροιμία, ὡς οἱ παλαιοί φασι, διαφέρουσι. καθὸ ὁ μὲν αἶνος, λόγος μυθικὸς, ἐκφερόμενος ἀπ' ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὥς φησι Λούκιλλος ὁ ταρραῖος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν. ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καὶ αἰετὸς ξυνωνίην ἔμιξαν. καὶ Ἡσίοδος, Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω. ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα. ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἔστιν ὁ αἶνος, ἐσχηματισμένη παροιμία. Αἶνος ὄρος τῆς κεφαλληνίας, ὅπου αἰνησίου διὸς ἱερόν ἐστιν, οὗ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν περιπλῷ, καὶ Δαμαστής. ἐν

μοις οὐκ ἔστιν ἀκουσμένον. καὶ ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγρά-
φεται ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι ἀδίκημα. οἱ δὲ δικασταὶ, κρίνουσι. καὶ αἰκία, ὕβρις, μάστιξ. διαφέρει δὲ ὕβρεως αἰκία. αἰκία μὲν γὰρ, ἡ διὰ πληγῶν. ὕβρις δὲ, ἡ ἄνευ πληγῶν, μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς. Αἰκίζομαι τὸ ὑβρίζω. αἰκίζομαί σε, καὶ αἰκίζομαί σοι. τὸ δὲ ἀκίζω, παλαιότερον. Αἰκίζω, τὸ μαστίζω. ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς, ὃ σημαίνει τὸν σκληρὸν, καὶ ἀπόβλητον. Αἰκίσμασι, πληγαῖς, μάστιξιν. Αἰκισμῶν, μαστίγων, πληγῶν. Αἰκιῶν, βασάνων, πληγῶν. Αἴκλοι, αἱ γωνίαι τοῦ βέλους. Αἶκνον, δεῖπνον.

Αἴκλος, ὁ ἑσπέριος. Αἴκολα, αἰσχρά. Αἴκτος, ἀπρόσιτος. Αἰκτὴ, ἡ κρηπίς. οἱ δὲ, ἡ ἀκτή. Αἴκουλα, αἰσχύνη. δολιευθεὶς. Αἰκῶς, αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς, χαλεπῶς. ἀπὸ τῆς αἰκίας. ἤγουν, τῆς τρώσεως. Αἰκίστρια, ἡ αἰκιστής. Αἰκίζεσθαι, γίνεται ἐκ τοῦ ἀξιοῦσθαι, ἐκβολῇ τοῦ ξ, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ι.

Αἰκοῦλοι, ἰθυς. Αἰλὰ, ἀντὶ τοῦ καλά. Αἴλινον κοινῶς, καὶ ἐπὶ θρήνων καὶ ἐπὶ ὕμνων. ἔστιν ἀπὸ Λίνου τοῦ Καλλιόπης. Αἰλία, πόλις παλαιστίνης, ἡ πάλαι Ἱεροσόλυμα, ἀπὸ Αἰλίου ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης, αἰλιώτης. Αἴλινος, ὁ θρῆνος. ἡ ὀλοφυρτικὴ καὶ ἀγριώδης καὶ αὐλῶ. Αἴλιος, ὁ σάμβυκος. καὶ εἶδος βοτάνης. Αἴλιον, κακκάλιον. οὐ κ πλεονασμός. Αἴλεφ, ἐκπνέων. Αἰλόφρων, ἀπειρόφρων. Αἰλουρίς, ῥίζα τις, οὕτω καλουμένη.

Αἴλουρος, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν. Αἷμα, ἡ συγγένεια, καὶ ὁ χυμός. σύνωνυμος δὲ, ἀλέκτωρ. ἡ αἷμα, ἡ τελευταία τροφὴ τοῖς ἐναίμοις ζώοις. καὶ αἷμα τὸ γένος ταύτης τῆς γενεᾶς. καὶ αἵματος πεύχομαι εἶναι. καὶ τῶν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ καυσώτερον. Αἱμαβόρα, αἷμα ἐσθίοντος. βορὰ γὰρ, ἡ τροφή.

Αἱμαλία, ἀμαυρία. Αἱμαλιά, μίλτος χυμός. Αἱμαλιόν, αἱθινόν. Αἱμακουρίαι, τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα δωριεῖς λέγουσι. ἄλλως. Αἱμακουρία βοιωτικὴ ἡ φωνή. βοιωτοὶ γὰρ αἱμακουρίαν τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα λέγουσι. καὶ παρὰ τῷ Πινδάρῳ αἱμακουρίας, τοῖς μεθ' αἱμάτων γινομένοις ἐναγισμοῖς. καὶ ἐπαινῶν δείξειεν τῷ πόλεμον. ἡ γὰρ ἐτυμολογία, ἀπὸ τοῦ κορέννυσθαι τὰς ψυχὰς αἵματος. Αἱμασιὰ κατὰ τὸ παλαιὸν, ὁ ἐκ χαλίκων ἐκπλησμένον τεῖχος ἄνευ πηλοῦ, ὅμοιον φραγμῷ. ἢ τὸ ἐκ χαλῶν λίθων λογάδων ἄθροισμα. ἢ ἡ ἐκ χαλίκων οἰκοδομή, τειχίον, θριγκίς. ἀττικοὶ καὶ ἴωνες φασὶν αἱμασιὰν, τὸ τειχίον. τὸ δὲ αὐτὸ, ἕλωρ, οἶμαι δηλοῖ ἐκ λέων. καὶ αἱμασιὰς δέ φησιν Αἰσχύλος λέγει. ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. ἀφ' οὗ καὶ αἱμασιὰ καλεῖται. χρῆσις δὲ τῆς λέξεως καὶ παρ' Ἡροδότῳ. οἷον, αἱμασιὰν περιβαλὼν κυκλοτερῆ, ὕψος ἀνεστηκυῖαν, ἀνδρὶ ἐς ὀμφαλόν. ἢν δὲ περιφανῶς λεγομένη. ὁ δὲ Θουκυδίδης παραφράσας, λίθους λογάδας αἱμασιὰς, εἰπὼν, φυτεύων καὶ ἡ λίθους ἐκλέγων. ἴσως δὲ, ἐκ λέξεως ἀποδιδοῦσα τὰς αἱμασιὰς αὐτῆς, ἐκ θριγχοῦ τὸν νόμον, παρὰ τὸ αἱμάσσειν. καὶ παρ' ὅσον ἡ κλῆσις ἐκείνη ἔστησεν καὶ τοῖς ἐκ χαλίκων κτίσμασι. καὶ αἱμασιὰ κατὰ τῶν τοῦ ποιητοῦ ἑρμηνείαν, ἄλλως ἐστί. ἴσως ἐξ ἀπάντων αὐτοῖς ἐστιν ὧν εἶδος, αἱ βάτοι. Αἱμάτι, ὁ μάχαιρα, παρὰ Σοφοκλεῖ. Αἱμάδι φονικῷ, ἀντὶ τοῦ πυρίω. Αἱματίτης, ἡ φλέψ. ἡ ἰσχυρότερον δὲ αἱμορροΐς. καὶ λίθος τις, αἱματίτης. Αἱματόεντα, ἡματωμένα.

Αἱματόεσσα, αἱματώδης. Αἵματος αἴθωνος ἄρχεσθαι, ἀντὶ τοῦ, αἵματος κορέσαι τὸν λόγον. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό. ἄσσα γὰρ ἡ γυναρία. ἔθιμον καὶ ἀσπασίως, ἐν ᾗ τῶν ἄσων μυθευθείς ὑπεύθυνος ἐστι τῶν φυγαρίων μαστευθείς. Αἱμαλὶ κλαίειν, καθ' ὑπερβολήν, οὐ δακρύσιν. ἐφ' ὧν μὴ δύνανται πάντα πράττειν, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. οὐδ' ἂν πείσεις αὐτὸν, οὐδ' αἱμαλὶ κλαίων. λέγουσι δὲ καὶ, οὐδ' ἂν αἱμαλὶ εἴπω, πείσειεν.

Αἱματόφλοι βοιωτοὶ, αἱ πλήρεις αἵματος καταρτημέναι φλέβες. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Αἱματοπώτην ἐρωτικὰ λέγει διαφόρως, ὅτι αἱμαβόρος τὸ ζῶον. καὶ αἱματοπώτην τὸ αἷμα καταπίνειν, καὶ ὑπερβολικῶς ἐκφερούσης. Αἵμιον, τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον. Αἱματῶπις, αἷμα βλέπουσα. Αἱματωπός, ὁ τὴν ὄψιν ἡμαγμένην ἔχων. Αἱματοῦν, φονεῦσαι, ἢ φοινίξαι. Αἱμαχθέντος, ὑπὸ αἱμαλὶ χωσθέντος. Αἱμάσσειν, ἐπὶ ἕρπειν, ἀμύσσειν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Αἱμῶδαι, αἱματώδεις.

Αἵμιον, σφάγιον. Αἱμίλιος, δόλιος. Αἱμοβόρος, ὁ ἐσθίων καὶ πίνων αἷμα. Αἱμοῖ, ἀντὶ τοῦ οἴμοι. τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ. Αἱμοὶ, θρηνοί. Αἰσχύλος αἰτιατικῶς. Αἱμοδαχία, αἱμοσάγματα. καὶ λέγεται ἐκ λόγου, ἐπὶ αἵματος ἐκχύσει παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Αἱμονίς τε κρίσεσθαι, τοῦ βασιλέα αἱμονία. καὶ αἵμονα σημαίνει, ἤγουν ἐπιστήμονα, ἐσθλὸν θηρατῆρα, ἐνκοιλίαις καλούμενον. ὁμοίως ἀλλὰ μὴ ἄμεινον, ἄρτεμις αὐτὴ βάλλειν ἄγρια πάντα. ἐπειδὴ ταῦτα ὑποκρύπτει, ὥσπερ τὴν ἄμαξαν χαλινοῦσα, ὁ αἵμων λέγεται διδάσκειν καὶ τὸ ὀξέως, διδάσκαλος ὁ ἀπόλλων. ὁ δὲ Λεσβίος δὲ κλίσεως, αἵμονος πληθύνει μαθητής. αἵμονος δὲ, ὁ τὸν κτῶν. φιλικὸς ὡς ἀγαθὸς συνετός, φίλος εἰς ἀπάντων τὴν ἀθηνᾶ. οὕτω καὶ συνεχῶς συνημμένον ὁ ἄρτεμις διδάσκει τῶν θήραν λέγεται. Αἱμονία, ἡ θεσσαλία τὸ πρότερον. ἀπὸ αἵμονος ἦν ὁ ἄρχων καλοῦντο, καὶ ἄλλως εἶχον ὀνομασίαν. ἐλέγετο δὲ καὶ πυρρέα, ἀπὸ πύρρας τῆς Δευκαλίωνος ἡ θεσσαλία. ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν πυρραία. ὡς ὁ Ῥιανός, Πύρραν ἂν ποτέ γε παλαιότεροι καλέεσκον, Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο. Αἱμονίαν δὲ ἐξ αὐτῆς ἀφ' αἵμονος, ὃν γε πελασγὸς γείνατο φέρτατον υἱόν. ὁ δὲ αὖ τὴν θεσσαλὸν αἵμων. τοῦ δὲ ἀπὸ θεσσαλίαν λαοὶ μετονομάζουσιν. οἱ δὲ, ἀπὸ θεσσαλοῦ τοῦ φαλίσκου πατρὸς, τοῦ ἡρακλείδου μετὰ τὰ τρία κατακλυσθῆναί φασι. διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα. πελασγιῶτιν, θεσσαλιῶτιν, ἱσθμιῶτιν, καὶ φθιῶτιν. ταῦτα παρατίθεται ὁ ἀπολλόδωρος, ἐν νεῶν καταλόγῳ. Αἱμόῤῥοος, γένος ἔχεως, ὅθεν ὅσοι πορεύονται εἰς τοῖς κεραμεοῖς ἔχον τὰς δικτύδας. καὶ αἱμόρροος, ὁ αἱμόρροιαν πάσχων. Αἱμορυγχιᾶν, τὸ κατὰ μυκτῆρα ῥέειν. Αἱμος, ὄρος θρᾴκης. ἀπὸ αἵματος τοῦ βορρᾶ, ἢ ὀφιὸς ὑπάρχειν. καὶ αἱμὸς, ὁ τράχηλος. καὶ αἱμος, ὄρος θρᾴκης. Αἰσχύλος, αἱμοὺς δὲ, τοὺς δεινοὺς λίμνας. Αἱμοφόρυκτα κρέα, τὰ αἵματι μεμολυσμένα καὶ ἀναπεφυρμένα. ἡ αἱμοβαφῆ. ὅτι τὰ ὠμά. συντέθειται δὲ ὁ λόγος, ἐκ δύο αἱμοφόρυκτα. ἄλλως γὰρ παρὰ τὸ αἷμα, αἱμοφόρυκτον ὄφελον εἶναι. γίνεται δὲ καὶ τὸ αἱμόρρυτον, καὶ τὸ αἱμοβαφής. καὶ αἱ παρὰ Λουκιανῷ αἱμοφόρυκτοι μάχαι. Αἱμύλιοι λόγοι, οἱ κατὰ ἔρωτα κολακεύοντες, καὶ οὓς ἄν εἴποι γυνὴ ἐρῶσα. καὶ διὰ τὸ κατὰ τὴν Ἡσίοδον αἱμύλα κωτίλλοντος. καὶ αἱμυλίοισι, συνετοῖς, καὶ προσηνέσιν. Αἱμύλος, ἀστεῖος, συνετὸς, ὀξύς. ἐν τῷ λέγειν. ἢ αἱμύλος, ὁ ἀπατῶν παρὰ τὸ λαίειν τὸ μανθάνειν. δαίμων. ἀποβολῇ τοῦ δ, αἵμων. αἵμωνα θήρης, περισσότερον συλλήβδην. ἐπισκοποῦντων ἐκ τοῦ αἵμων, αἱμύλος. ἐκ τοῦ κυλικὸν αἱμύλιος. καὶ αἱμύλος, ὁ κόλαξ. τὸ μὲν ἐπὶ τοῖς αἱμύλον καὶ κομψῶν, οἷοί εἰσι μαχαίρων. ἢ αἱμύλος, ποικίλος, πυκνός, πανοῦργος, δολερὸς, καὶ αἱμυλίως ἀσπάσιος, ἐπίχαρις. Αἱμωπὸς ὀφθαλμοὺς, πλήρεις αἵματος, ἢ ἀγριωπὸς, αἱμωπὸς ἐπιφθόνεις λόγους. Αἱμοδεῖν, νάρκαν. Αἱμωδιᾶν, τὸ αἱμωδιᾶν, καὶ τὸ ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι.

Αἵμων, ὁ ἔμπειρος. αἵμονα θήρης. Αἱμωπὸν, αἱματώδεις. Αἱμώδης, ἡματώδης. Αἰνὰ τεκοῦσα, ἀντὶ τοῦ αἰνῶς. καὶ αἰνὰ, δεινὰ, κακά. Αἰναρέτης, καὶ αἰνόλετρος, ὁ ἐπὶ κακῷ τῶν ἀρετῶν κεκτημένος. Αἰνόλεκτρος, ὁ ἐπὶ κακῷ κεκτημένος τῶν λέκτρων. αἰνὸν γὰρ τὸ χαλεπὸν, καὶ δεινὸν, καὶ κακόν. Αἶνος, πόλις θεσσαλικῶν. καὶ αἰνιάδες, οἱ κατοικοῦντες. οἱ δὲ, καὶ αἰνίσσω. οἱ αἰνιοί. ὡς γάρ φασι Λυσίας λόγιος, οὕτως αἰνία, αἶνος. οὐ αἰνίσσω διὰ τοῦ ι ἰωνικῶς φησιν Ὅμηρος. τὸ μὲν ὁμηρικὸν μέτρον διὰ τοῦ ι φιλοῦ παραδίδωσι λόγον Λαχείας. ὃς ἀπαιτεῖ ἐν τῷ, τὸ δὲ ἐναύσιος ἔστιν. Αἰνεῖν, κυρίως. παρὰ τὸ αἶνος, ὁ σημαίνει τὸν ἔπαινον, λέγεται αἰνεῖν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνεῖν. τὸ δὲ αἶνος, παρὰ τὸ αἰνῶ

ἀφημὸς, ἢ μέλαν. Αἰθύσσω, κινοῦμαι. Αἰθιοπίδα, τὴν διό νυσον Ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον. ἄλλοι τὴν ἄρτεμιν. Αἰθιοπία, ἡ ἐμμετρία. Αἰθιόπιον, τὸ εὔβοιας χωρίον. καὶ αἰθιόπιον, χώρα λυδίας, ἀφ' οὗ ἡ ἄρτεμις αἰθιοπία. Αἰθιοπικὸν, ἀκονίκα.

Αἰθιοπὶς, φλεμύδης πόα. Αἰθιοπεύς, αἰθίοψ. καὶ κατὰ μεταχηματισμὸν, αἰθιοπεύς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἡγεμὼν ἡγεμονεύς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡνίοχος ἡνιοχεύς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἁλιαῖος ἁλιεύς. ἀφ' οὗ ἁλιευτὴς, ὁ ἡρακλῆς. οὐ μόνον δὲ εἰς τὸ, ἀλλὰ καὶ εἰς ας μεταχηματίζεται ὀνόματα, ἑτέραν ἔχοντα κατάληξιν. ὡς τὴν πάτροκλον λέγει πατροκλῆν. καὶ ἐφ' ἑτέρας πολλοὺς μεταχηματισμοὺς, μετατίθεσι τὰ ὀνόματα. ὁ ἐτεοκλῆς δὲ, λέγεται καὶ ἐτεοκλος. ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἐν χρήσει τὸ ἐτεοκλῆς. ὡς λοιπὸν τὸ ἐτέοκλος, ἀπὸ τοῦ ἐτεοκλῆς μεταχηματίζεται. οὐ τὸ ἀνάπαλιν. Αἰθίοψ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω, καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ πρόσωπον. ὁ κεκαυμένην ἔχων τὴν πρόσοψιν. λέγεται γὰρ ἐκεῖσε σφοδρότερον αἴθειν τὸν ἥλιον. Αἰθόλικας, τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας. Αἰθόκαος, φλυκταίνας. Αἰθοψ, λαμπρὸν, πυρρὸν, μέλανα. Αἴθοπα, μέλανα, διάπυρον. ἢ τὸν ποιοῦντα ἐρυθρὸς, ἢ τὸν καυστικόν. ὡς τὸ, αἴθοπα οἶνον. ἢ εὐειδῆ αἴθοψ.

Αἰθὸς, ὁ αἰθόμενος. πυρῶδες, ὁ καιόμενος. Αἶθος καὶ ἄσθμα, πῦρ ἢ φλόξ. τὸν δ' ἀμφὶ τε δαῖεν αἶθος βάλλειν, ἄντα σχοπῇ. Αἴθουσαι, αἱ ἐν αὐλαῖς καθέδραι, περὶ ἃ ἡλιάζονται. ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ πυρά. οἷον, πῦρ ἔτρεφον μὲν ὑπὸ αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς. ἢ ὡς ἔνιοι καταλαμπόμεναι. σημαίνει δὲ τὴν καταφυλαττομένην στοὰν, καὶ τὴν μετὰ τὴν αὐλὴν παστάδα. καὶ αἰθούσαις, λαμπούσαις. Αἴθυια, ποιὰ πτερωτὸς ἁλίας καὶ ἀνέμους, αἰθομένη, ὅτι λαμπρὰ. αἴθυια λάμπεται γὰρ αἴθυια πρὸς τὸ καταλείπεσθαι χειμῶνα τε καὶ καύσωνα. ἢ δὲ αἴθυια, οὕτω κεκαυμένος ἐστὶ σχίνα. αἴθυια γὰρ, οὕτως ἄνεμος. ἐρίγλωττος γὰρ, ἀπὸ τῶν τοῦ ἀνέμου ἐπιφράξεως. ἡ μὲν ἐν λουτρῷ, πρόδομος. τὸ δὲ ἐν λουτρῷ, θάλαμος. κατὰ δὲ τὴν ἀκολουθίαν ἡ τάξις οὕτως. πρόθυρον, περὶ ὃ πύλαι. μετὰ δὲ τὸ πρόθυρον, αὐλή. μεθ' ἣν αἴθουσα. ὁ, τε πρόδομος δόμος, καὶ θάλαμος. Αἶθ' ὄφελον, ἀντὶ τοῦ, εἴθε ὤφελον. παρ' ἄλλοις τὰ εὐχῆς κείμενα μόνα, κατὰ τοῦ διαφόρου τὸν μὲν ἐστὶ ἀντίμφαυδον πρόσωπον. τὸ δὲ ὄφελον, τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. Αἶθ' ὄφελες θανεῖν, ὃ πανώλεθρον ὄρχησιν.

Αἴθοψ οἶνος, ὁ οἷον ἐπικεκαυμένος τὴν ὄψιν. ἢ ὁ μέλας, ἢ ἐρυθρὸς, ἢ ὁ θερμὸς καὶ ἐκκαίων, παρὰ τὸ αἴθω. καὶ αἴθοψ καπνὸς, ὁ ἐκ τοῦ αἰθομένης ὕλης ἀναδιδόμενος. Αἰθρηγενέταο πρὸς ἀνέμους, τὸν αἴθραν καὶ ψύχος ποιοῦντα. διὰ δὲ αἰθὴρ ἐξουσίαν εἶναι ἀνέμων, καὶ ὅμηρος φησί. κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων, διὰ δὲ αἴθραν τὸ ψύχος λέγουσιν, ὁ αὐτὸς φησι ποιεῖν. αἴθρη καὶ καμάτῳ δεδμημένον. καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν ὑπαιθριον, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενα. Αἰθρηγενὴς καὶ αἰθρηγενέτης, ὁ βορρᾶς, ἢ διὰ τὸ αἴθριον γίνεσθαι ποιεῖ. αἴθριος δὲ τὸ ψύχος. ὡς τὸ αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον. ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ πλευτάζοντος ὁ αἴθριον ποιῶν, ἐν ᾧ διασκεδάζεται τὰ κατ' ἡμᾶς ἐκ τῶν νεφῶν. ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ παλαιῶν κατάγων ποιεῖ φαδεῖα καὶ χάλαζαν, τὸν γινόμενον αἴθρον ποιεῖ. αἰθρηγενέτας δὲ, οὐ μόνον ὁ αἴθρον, ὅτι ψύχος ποιῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ αἴθριον, ὃ ἐστιν εὐδίαν αἴτιος. ἢ ἄλλως, ὁ ἐξ αἰθέρος γινόμενος, ὅ ἐστιν ὑψόθεν πνέων. διὸ καὶ βορρᾶν καλλίσθαι λέγεται, ἴσως ἢ αἰθρηγενέτης βορρᾶς, ὁ εὐδίαν ἢ ψύχος ποιῶν, ἢ ἐξ ὕψους καταπνέων. Αἰθριάζειν, ἐν εὐδίᾳ ψύχειν. Αἰθριάζειν, τὸ ἐν ἀσκέπῳ τόπῳ κεῖσθαί τι. καὶ αἰθρία, εὐδίαν. Αἴθριος, ὁ ὑπὸ τὴν αἴθραν. Αἴθρα τὸν ἀνέφελος ὁ ἀὴρ ἦ. Αἴθρα, ἱλαρὸν ἐκ τοῦ βορείας αἰθέρα κεκινοῦντες εἶναι. τὸ γὰρ ὑπερβορείας ἐθνικὰ κατὰ πάτριον ἀγιστείαν. οὐχ ὑπὸ σῦ γὰρ, ἀλλ' ὑπόθεσις διαφυλάττεται. Αἴθριος τὸ γυναικεῖον ὑποπόδιον. Αἰθρῷ, καμάζει. Αἴθρον, τὸ καῦμα. καὶ τὸ ψυχρὸν ψύχος.

Αἴθρα κοινὸν, καὶ αἴθρη αἴθριον, αἰθρία, αὐτή, εὐδία, ἀὴρ καθαρός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον τῆς πιτθέως θυγατρός. Αἰθρία, ἐστὶν ὑπὸ τὸν ἀέρα, καὶ τὸ ὕπαιθρον, καὶ ἡ εὐδία.

Αἰθρηγενέτις, οἱ εὐδίαν ποιοῦντες. Αἴθουσαι, αὐλαί.

Αἴθριος, ὁ ὑπὸ τὸν ἀέρα. Αἴθρος, ψῦχος τὸ ὄρθριον.

Αἴθωνος, ταχύς. Αἰθρῶα, σκίασμα, ἐπίσιμα. Αἰθρῶ, ἐκ τοῦ αἰθρίου πνέει. Αἰθύιας ὄρνις, βοτάνης εἶδος.

Αἴθυια ἡ ἴγλα, ἢ θαλάσσιος ὄρνις. αἰθυίας ὑπὸ τὸ πλείστην ἔλυσιν πίσημα ποιεῖν. εἰ γὰρ αἴθυια ὅταν λύουσι, καὶ ἐν χειμῶνι ὑπὸ τὰ ρῖς κλίσει. τὴν αἰτίαν λέγουσιν, ὅτι γαλήνης οὔσης, οὐ πλανᾶ προΐεναι, φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῶα. χειμῶνος δὲ προορωμένη προσιέναι, τὰ ἄλλων ζώων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων. Αἰθύσσει, σαλεύει, κινεῖ. Αἴθυσσω, λαμβάνω.

Αἴθυγμα, τὸ ὁμοίωμα, καὶ ὅρμημα, ἐπὶ πυρός. Αἰθόμενος, καιόμενος. Αἰθύμοι, θέρμαι, ἐκτεινῶ, ἢ τὸ διαλάμπει. Αἰθαλικοὶ, οἱ ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος συνισάμενοι ἐρυθροὶ κύκλοι, παρὰ τοῦ ἐπιχείρου. Αἰθύσσω, ῥιπίζω. Αἰθύσσοντος, ὁρμῶντος. Αἰθύσσειν, ἀνασείειν, ἀνακινεῖν, ῥιπίζειν. Αἴθω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω, καὶ καίω. ἀφ' οὗ αἴθος, ὁ μέλας ἢ μέλαν. καὶ αἴθων, ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός. Αἴθων, ὁ ἀνδρεῖος. ἢ ὁ πλαμικὸς καὶ ἰσχυρός. καὶ αἴθωνα σίδηρον, καθ' ὅμηρον, ὁ ἀκατέργαστος, καὶ ἐπιτήδειος εἰς καῦσιν καὶ ἐργασίαν. ἐκ τοῦ αἴθω τὸ καίω. ἢ ὁ κατεργασμένος καὶ λαμπρός, ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω. ὅθεν καὶ χαλκὸς αἴθοψ, ἢ μέλανα. τὸ δὲ αἴθων φυλάττει τὸ ω, μέγα ἐπὶ γενικῆς. τὰ γὰρ εἰς ων λήγοντα πάντα, φυλάττουσι τὸ ω. οἷον, αἴθωνος, μέγωνος, καὶ ἕτερα. ὁ αἴθων, διάπυρος καὶ αἴθωνος παρὰ τὸ κωμικῷ. αἴθοψ δὲ, ὁ μέλας. καὶ κλίνεται αἴθοπος, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐξ οὗ αἰθίοψ, ἢ αἰθιοπία. καὶ αἴθων, λάμπων. καὶ αἴθωνος λιμὸς, ὁ βίαιος, ἀπὸ τοῦ αἴθωνος τινος ὀξεῖα, καὶ αἴθωνος, πυρώδεις, καυστικός. καὶ αἴθωνες βόες, οἱ θερμοὶ ἐργάζεσθαι, ἢ μέλανες. οἱ δὲ ἄλλοι, ὠκεανοί. ἢ οἱ πυρροί, ὡς ἀπὸ τοῦ οἴνοπος ἐρυθρός. καὶ αἴθωνες ἵπποι, ἤγουν μέλανες, εὐκίνητοι, ἢ πυρροί. καὶ αἴθωνες σφῆκες, οἱ αἰθόμενοι, ὅτι ἐπὶ λάμπεσι, ὡς γεγενημένοι, ἀπὸ πυρὸς αἰθομένου. τιμιώτεροι δὲ λεβήτων ὄντες. καὶ αἴθων λέων, ὁ διάπυρος. Αἴθ' ὡς, εἴθ' οὕτως.

Αἴθ' ὄφελες ἄγονος τ' ἔμμεναι, ἄγαμος τ' ἀπολέσθαι. ἤγουν ἔδει μὴ γεννηθῆναι ὅλως, ἐπειδὴ δὲ ἐγεννήθης, ὤφελες μὲν εἰς γάμον ἐλθεῖν. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ ἀνάλογα τὰς ἀρὰς, ἐπάγει. Καί κεν τὸ βούλοιμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη. Αἶκα, ἀντὶ τοῦ ἐάν, ποιητικῶς. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. τῶν δὲ διφθόγγων τρέπουσιν οἱ δωριεῖς εἰς τὴν α. τὸ δὲ ι ψιλὸν εἰς τὸ βραχύ, οἷον, εἴπερ αἶκα, ἄρτεμις ἄρταμις. Αἰκάζει, κολάζει. Αἰκάλος, κόλαξ. Αἰκάλλει, σαίνει, θωπεύει, κολακεύει, σαίνει, ἀπατᾷ, προσλιπαίνει. ὡς τὸ, αἰκάλλει τὴν ὁμιλίαν. Αἰκὰς, ὁρμὰς, φορὰς, ὀξυντόνως ἀπὸ τοῦ αἰκῆ. αἰκὰς. ὡς ἱππικὰ ἱππικὰς. τὰ δὲ εἰς κῶ θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, παρὰ τῷ παλαιῷ ὀξύνονται, βαρύνεται. ἐλίκη, μυρίκη, φοινίκη. τὸ δὲ αἰκὴ ἀξυνόμενον παρὰ τὸ ἀΐσσω. ὡς φυλάσσω, φυλακή. ἔστιν τρόπος αἰκὰς. ἀντὶ τοῦ γραμματικοῦ. ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλα εἴδη ἢ αἴξ, οἷον πολυάιξ, πολυάικος πολέμοιο. καὶ κορυβαὶξ, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, διὰ τοῦ ι. καὶ αἶκες, ὁρμαί, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσεις ἐφ' ἑκάτερα. καὶ τὰ πολλὰ. ὡς ὁ μέλλων ἀποβάλλων τὸ ω, ἀποτελεῖ ὄνομα. ἀΐσσω ἀΐξω, ἀΐξ. ἢ καὶ ἄλλως. τινὲς δὲ λέγοντα ὀνόματα, ἀποστρέφονται τὴν α δίφθογγον, τινὲς, πέρδιξ, αἴξ. Αἰκελίη, ἀντελοῦς, ἀνωτέρω γράφεται. Αἰκη πως, ἐάν πως. ἀπὸ τοῦ εἰ συναλοιφῆ συνδέσμου, τροπῇ τοῦ ε εἰς α. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ εἰς α τρέπουσιν. Αἰκῆλοι, ἐάν ποτε. Αἴκε ἰδέᾳ, ἐὰν εἰδήσῃ. Αἰκε πίθηαι, ἐὰν πεισθῇς.

Αἰκῶς, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὁρμαί. ὁ δὲ ἀπολλώνιος τὰς ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἴρηκεν. Αἰκῶ, ῥιπή, κίνησις. Αἰκία, πληγή, ὕβρις, βάσανος, μάστιξ. Αἰκία, εἶδος δίκης ἐπὶ ἰδιωτικῶν, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης. καὶ τὸ ἐγκλημα ὃ εἰς τὸ μῶ-

μάζει, ἑκαστία τοτὲ γίνεται. τὸ συνεχῶς, ἢ πυκνῶς ἢ κατὰ χρόνον. ὡς τὸ, Ηδ᾽ ἔθνεα ἔισι μελισσάων ἁδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων. τὸ διηνεκῶς, ὡς τὸ, Θεῶν αἰειγενετάων. τὸ δι᾽ ὅλου, ὡς τὸ, αἰεί τι φίλον ἦτορ, ἐμοῦ ἀπονόσφιν ἐόντα. τὸ καθ᾽ ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον, ὡς τὸ, Μάλακιν βαθὺ λαῖτμα αἰεί. τὸ ἐν βραχεῖ δὲ χρόνῳ συνεχὲς, ὡς τὸ, αἰεὶ δ᾽ ἡνίοχον, [illegible] γενέσθαι. Αἰειγενέται, ὧν τὸ γένος ἀεὶ διαμένει. ἢ ὡς καὶ [illegible] φησὶν Ὅμηρος, αἰὲν ἐόντες. λέγονται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, [illegible] γενέσθαι λέγουσιν. ἔθεν αἰειγενέτας, ὁ αἰεὶ ὤν. καὶ αἰειγενέτου, τοῖς ἀεὶ ὑπάρχουσιν, ὁ πλειστηργοῦσι. καὶ αἰειγενετάων, τῶν διὰ παντὸς ὄντων, ἢ [illegible], καὶ τὸ [illegible]. Αἰεὶ νέον ἐρχομενάων. ἀντὶ τοῦ, κατὰ χρόνον πυκνῶς. ἢ συνεχῶς, νεωστὶ ἐρχομένων. [illegible] ἄλλοις ζώοις ἡ [illegible], [illegible] γίνεσθαι. αἱ δὲ μέλισσαι βραχεῖαν τὴν [illegible], [illegible] τοῖς ἄνθεσι. καὶ [illegible], [illegible] πάλιν, καὶ πάλιν [illegible]. [illegible] ὀλίγον [illegible], ὥσπερ ἄρτι ἐρχομένων γίνεσθαι, ὡς τι καὶ φαντασίαν [illegible]. [illegible] ἄλλως, αἰεὶ νέον ἐρχομενάων λέγει, [illegible] ἐπὶ λειμῶνα ἀνθέων. ἢ [illegible] αἱ μέλισσαι, μικρὸν [illegible] μετελθοῦσαι [illegible]. ὁμοίως καὶ [illegible] πάλιν [illegible] τῇ τάξει, [illegible] πάλιν. ὡς [illegible] κατ᾽ ὀλίγον [illegible], ἀρχὴν τῆς [illegible] λαμβάνειν. Αἰεὶ φέρει τὸ [illegible]. ἐπὶ τοῦ [illegible], καὶ [illegible] φέρειν [illegible]. Αἰεὶ, [illegible] τῶν [illegible], καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ [illegible]. [illegible] Διογενιανοῦ, ἐν τῷ [illegible] Ἀντίφανος. Αἰεν, ἐπίρρημα χρόνου [illegible]. τριχῶς δὲ εἴληπται [illegible]. αἰεί, αἰεί. Αἰεν ἀλμυρὰν, τὸ αἰὲν ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, [illegible] ἀλμύρα [illegible]. Αἰέλιοι, οἱ [illegible] γυναῖκας ἔχοντες, σύγγαμβροι. οἱ δὲ, συγγενεῖς. [illegible]. Αἰετὸς, ὁ [illegible], ὁ ἀεὶ [illegible]. Αἰετὸς, [illegible]. Αἰετὸς, [illegible]. Αἰετὸς, τὸ ὄρνεον. καὶ αἰετὸς ἐν νεφέλαις, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρ᾽ [illegible] αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὢν, οὐχ ἁλίσκεται. ὁμοίως [illegible] αἰετὸν [illegible] παροιμία. [illegible] οἱ [illegible]. καὶ αἰετὸς αἴθων, ὁ [illegible], ὁ πυρώδης, καὶ [illegible]. σημαίνει δὲ τρία, ὡς εἴρηται ἐν τῷ αἰετός. τὸ [illegible] κατὰ [illegible] τὸ ἐν [illegible]. Αἰεν, [illegible] εἶμι, τὸ αἴω. καὶ [illegible] ἐκ τοῦ ἀκούω [illegible] ἀκροωμένων, οὕτω καὶ [illegible], [illegible] ἀΐω. καὶ ἀΐτης [illegible]. Αἴηδον, αἰθάλωδες. Αἰζαίη, [illegible] βλάστημα. Αἰζαόν, τὴν [illegible] ὥραν. Αἰζανία, ἄμπελος οὕτω λεγομένη. Αἰζήιον, ὀρῶν ὑψηλῶν. Αἰζήιος, ὁ ἀκμάζων. καὶ αἰζήιον, ἀκμήν. Αἰζηλον, ἄφαντον. Αἴζηλος, [illegible], ἄφαντος. Αἰζηνός, [illegible]. Αἰζηός, νεανίας. παρὰ τὸ ἀεὶ, καὶ τὸ ζέω. ὁ ἀεὶ ζέων καὶ ἀκμάζων κατὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται αἰζηός. καὶ κατ᾽ [illegible] τοῦ ι εἰς η, γίνεται αἰζηός. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ζέειν τὸ αἷμα τῆς ἡλικίας, [illegible]. καὶ αἰζηοί, [illegible] οἱ τὸ αἷμα ζέοντες. ἢ οἱ ἄγαν θυμοὶ [illegible]. Αἰζόρεπτον, [illegible]. Αἰγυπτιὰ, [illegible]. Αἰγύπτιε, [illegible]. Αἰγύπτιος, [illegible] φυλῆς [illegible]. ἐπικαλοῦνται καὶ ὡς βλασφημοῦντες. ἀφ᾽ οὗ τὸ [illegible] λέγομεν, [illegible]. Πλάτων δὲ ἐν τῷ περὶ [illegible] φησίν, Οὐδὲν ἐμὸν πρὸς ταῦτα τί ἔχω εἰπεῖν. [illegible] αἰγυπτία εἶναι. Αἰθαί, τὰ μὲν παρὰ τὸ [illegible] καὶ ἄναρχα. οἱ δὲ, τὰ ξηρά. ἄλλοι αἰθαί, τὸ αἴθριον, καὶ τὸ βλαβερόν. Αἰθώς, αἰεί. δι᾽ ὅλου, καὶ τὸ [illegible] καὶ

φλέγοντα. Αἴθαλον, ὄνομα [illegible]. Αἴθε, τοῦ [illegible] ἔσοφία. Αἴθης, ὄνομα [illegible], ἐξ ἧς [illegible]. ὅς ἐστιν [illegible] λέξιν [illegible] κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. αἴθης [illegible]. Ἀπολλώνιος, αἴθυια [illegible] χέραν [illegible] αἴθρα. ὡς ὄρνις πρῶτα, ὄρνεις [illegible] ἐστι, αἴθυια. [illegible] φασί, [illegible] αἰθίοψ. μητέρα δὲ αὐτῆς [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] τῇ πρώτῃ τῶν [illegible], [illegible] μητέρα. [illegible] αὐτῆς, [illegible] θυγατρός. Αἰθαλόεις, [illegible], [illegible] τὸ ἐκ τοῦ [illegible] μέλαν. [illegible] τὸ αἴθω, τὸ καίω. καὶ αἰθάλη, ἡ λιγνύς. [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] αἰθαλῶν ἐκ τοῦ [illegible] χαλκεῖον. [illegible]. Αἰθαλίδης, [illegible] ἐπὶ τῷ ὕλαις [illegible]. Αἰθαλίδης, [illegible] τῶν [illegible] Ἀπολλώνιος. ὡς τι [illegible] λέγων, [illegible] ἐπὶ τὴν γῆν. Αἰθαλίδης, [illegible] φυλῆς. Αἰθαλόεις θεός, ὁ [illegible] ὡς χαλκεύς. [illegible] λέγεται, ὡς [illegible] τὴν χαλκευτικήν. [illegible] μέλαθρον λέγει Ὅμηρος τὴν ὀροφήν. [illegible] ὀροφὴν καὶ μέλαθρον. [illegible] μέλαθρον [illegible] λέγεται, [illegible]. ὥσπερ [illegible] ὀρόφωμα [illegible]. αἰθαλόεν δὲ, παρὰ τὸ αἴθω, [illegible] τὸ μέλαθρον [illegible] αἰθόμενον [illegible] τὸ πῦρ ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἑστίαν [illegible], ὁ τὸ [illegible] καταλαμπόμενον καὶ [illegible], παρὰ τὸ αἴθω, [illegible] λάμπειν. ἀφ᾽ οὗ καὶ αἰθήρ. καὶ αἰθαλόεν, ἢ τὸ αἰθαλοδοσόμενον, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἢ τὸ διαφανὲς καὶ λαμπρόν. αἴθω γὰρ οὐ μόνον τὸ καίω, ἀλλὰ καὶ τὸ λάμπω. [illegible] τὸ πυρῶδες, [illegible] κατὰ [illegible], [illegible] λίθων. Αἰθαλοκομπίας, [illegible], καὶ [illegible]. Αἴθαλος, [illegible], λαμπρόν, [illegible]. Αἴθαλος, ἡ [illegible] πρὸς ἀναφορὰν, καὶ ἐν τῷ ὄρει αἰθάλη. Αἴθε, ἀντὶ τοῦ εἰ. [illegible]. Αἴθειν, [illegible]. [illegible] αἴθειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν. Αἰθέρα, [illegible] ἐκ τοῦ αἴθω. Εὐριπίδης φησί, Καὶ αἰθέρα [illegible], ἐπὶ τὸ [illegible]. τὸν αἰθέρα, τὸν οὐρανόν, καὶ ἀέρα. Αἰθέριον [illegible], [illegible]. [illegible], οὐράνιον. Αἰθερόειν, [illegible]. [illegible] τὸν [illegible]. Αἰθερίως, [illegible]. Αἰθέριος τόπος, ὁ οὐρανός.

Αἰθήεσσαν, τὴν [illegible]. Αἰθίοψ, [illegible]. Αἴθουσα, λαμπρόν. Αἴθουσα, [illegible] λαμπρῶς. Αἴθω, ὄνομα [illegible]. Ὅμηρος. αἴθουσαν τὴν ἀγαμημνονείαν. καὶ αἴθουσα [illegible]. Κρατῖνος, Ἐμβάλλοντο τὸν αἴθουσαν [illegible]. Αἰθήρ, [illegible] τὴν [illegible], καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ πυρός. [illegible] τοῦ ἀέρος λαμβάνεται. ἢ αἰθήρ, ὁ οὐρανὸς κατὰ τὴν [illegible] φράσιν. [illegible] ὑπάρχον, τὸ μὴ [illegible]. Αἰθήρ, [illegible] τοῦ [illegible]. κατὰ δὲ [illegible]. [illegible] ὁ τραγῳδὸς φησίν, [illegible], φησίν. ἡ μὲν χώρα αἰθερία, τὸ δὲ [illegible]. [illegible] Σάρδεις, [illegible], [illegible]. αἰθίζουσι [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible], ἢ [illegible] ἀφίασιν. [illegible] οὐκ [illegible] οἱ [illegible], καὶ [illegible]. Αἴθων ξύλα, [illegible]. [illegible] αἴθων, ὁ φωνεῖ.

Αἴδηλος. οἷον, χεῖρ' αὐτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὁ ἐλεθρευτικός. οὐ τῆς ἄξιος Ἀαχένεος, δηλοῦν λέγων τὴν ἀδηλοποιόν. καὶ παρὰ τὸ κινεῖν, αἴδηλον ἀρίαν, τὴν ἀλῖθαρον. ὁ μὲν Μεθόδιος λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἰδῶ, ἴδηλος καὶ ἀΐδηλος. ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς, ἀπὸ τοῦ αἰδνὸν, τὸ σημαῖνον τὸ ἀφανιστικόν. διὰ τοῦ ι, αἰδνήλος, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ νος, ἴδηλος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, εἰς τὸ περὶ παθῶν, λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ξύλος, ἄξυλος. πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ φωνῇ, αἴδηλος. ὁ αἴδηλος, ὁ ἀφανὴς, καὶ θρασύς. αἴδηλος δὲ, ὁ ἀεὶ δηλῶν, διὰ διφθόγγου. Αἰδήλως, ἀφανιστικῶς. Αἰδημόνως, αἰδεσίμως. Αἰδήμων, αἰδέσιμος. Αἴδης, ἅδης. τόπος ὑπὸ γῆν κείμενος, καὶ κεκρυμμένος. διὸ καὶ αἴδης λέγεται, ἤγουν ἀὴρ ἀφανὴς, ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. ὡς τὸ, αἴδης ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα. τοῦτον αἴδης, καὶ ζόφος ἠερόεις. αἴδης δὲ καὶ αἰδωνεὺς, ὁ ὑπὸ γῆν λέγεται ἀήρ. παρὰ τὸ α στερητικὸν καὶ τὸ ἰδεῖν, κατὰ καὶ ὁ ἀπλῶς ἀήρ. οὐ τῆς μόνον ὥς φασι ψυχὰς σωματικὰς, αἱ εἰσὶ πνεύματα, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς αἰδὲς ἐστὶν αὐξάνουσιν. ἀφ' ὧν τὸ ζῆν καὶ τὸ ἀναπνεῖν. οὐ ἐμφανὴς καὶ ἡ ἐμπνοία διαμένειν. διὸ καὶ ζεὺς λέγεται καταχθόνιος, ὁ καὶ ἄλλως. αἴδης ὀνομάζεται, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι, ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. ἢ διὰ τὸ ἀφανὴς εἶναι, ἢ ὑπὸ γῆν γινόμενος. Αἴθερον, αἰχμητικός. Αἰδὶ, παρὰ τὸ ἀεὶ. κατὰ ἴωνας, ἐκ τοῦ αἰὲς. ἡ γενικὴ αἰδὶ, ἡ δοτικὴ αἰδὶ, κατὰ μεταπλασμὸν, αἰδι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὑσμίνες, ἡ δοτικὴ ὑσμίνι. καὶ λιτῷ, λιτί. κατὰ δὲ ἰωνας, ἐπιλαγίδι ἀπὸ τοῦ αἰές, οὐ γενικὴ αἶδος. Αἰδὶ ὁ αἰεὶ ὢν, ὁ μηδέποτε ἀρξάμενος, μηδὲ λήγων. τὰ παρὰ τὸ αἰεὶ σύνθετα, διφθογγον ἔχουσιν. οἷον κείμενος, ἀείφρυτος, παρὰ τοῦ αἴδιος. διότι δὲ φωναί εἰσι τοῦ αἰεί. ἔστι τὸ αἰεὶ, καὶ αἰὲν, καὶ αἰὲς, καὶ ἀεὶ, αἰὲν, καὶ ἀὲν καὶ αἰ, ἐξ οὗ τὸ αἴδιον, καὶ αἰὲν καὶ αἰ, καὶ αἰές. καὶ ἀΐδιον, τὸ διαιωνίζον, καὶ λήξιν μηδαμῶς ἔχον. Αἰδίως, αἰωνίως. Αἰδνὸς, ὁ ἀφανὴς. εἴδω τὸ βλέπω, ἢ τὸ γινώσκω. ὄνομα ἰδνὸς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰδνὸς. ὡς εἰδω πλανός. ἐξ οὗ καὶ αἰδνωνὺς ὁ ἄδης, εἰς ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. ἐκ τοῦ αἰδνὸς γίνεται αἴδηλος, καὶ κατὰ συγκοπὴν αἴδηλος. ἢ ἐκ τοῦ αἰδνὸς γίνεται αἰδνὸς, καὶ ἐν συγκοπῇ αἰδνός. Αἰδνὸς, ὁ μὴ βλεπόμενος. Αἰδνὴ, σκοτεινή. Αἰδεσίμως, περιφραστικῶς τοῦ αἰδέσιμος. Αἰδοῖ κατὰ, ποιητικόν. καὶ ἔστι κατὰ τέλος γινόμενον ἰσόν. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σος συγκριτικὰ, διὰ τοῦ ες προφέρονται. οἷον, αἰδοιέστερος αἰδοιέστατος, δικαιέστερος δικαιέστατος. ὁμοίως ἀρχαιέστερος ἀρχαιέστατος, ἀφθονέστερος ἀφθονέστατος. ὤφελε γὰρ τὰ τοιαῦτα εἶναι δικαιότερος, αἰδοιότερος, ἀρχαιότερος. ὁμοίως καὶ τὰ ὑπέρθετικά. Αἰδοῖα τὰ μόρια παρὰ τῶν αἰδῶ. γυμνοῦσαι τῆς ταῦτα, ὀνομάσαι, αἰδουμένα. ἢ παρὰ τὸ ἀποκλίνειν ἐν συνουσίᾳ ἐργῶν ταῦτα σῶμα εἰδοῖα. καὶ φωνῇ τοῦ α εἰς αι, αἰδοῖα. Αἰδοῖα τι αἰδούμενος. ἤγουν, τῇ αἰσχύνῃ. Αἰδοῖη, ἡ αἰδέσιμος. ἡ αἰδοῦς ἀξία, αἰδοῖος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἰδῶς αἰδοῖος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰδοῖος. Αἰδοῖος, ὁ ἐπιλαμβανόμενος τῶν ἐξ ἑτέρων αἰδοῦς, καὶ ἄξιος αἰδοῦς. αἰδήμων δὲ ὁ ἄλλους αἰδούμενος. αἰδοῖος παρὰ τοῖς ὕστερον καταφρονητικῶς, ὁ θρασύς. καὶ ἐπὶ αἰδήμων, αἰδοῖος ἐν ἐδνοῖς ὡς λέγεται. ὥς τε δίκας ὁ αἰδοῖος, ὁ αἰδοῦς ἄξιος (οἷον αἰδοῖα ταμίη) καὶ ὁ αἰδούμενος. ὁ αἰδοῖος, δίκαιος, τίμιος, αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδουμένου δὲ κεῖται τῇ λέξει Ὅμηρος, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκέτου, κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης, καὶ αἰδοῖος. ὡς γελοῖος, ὁ ἄξιος γέλωτος. οὕτω καὶ αἰδοῖος, ὁ αἰδοῦς ἄξιος. αἰδοῖος δ' ἐστὶ τις ἀνὴρ, ὁ δι' ἀλλ' ἔχει ἀγαθὰ, ὁ δι' ἃ τις αὐτὸν ἐξαιρεῖται ὁ αἰδούμενος. φαίνεται δὲ ὁ αἰδοῖος ταυτὸν εἶναι τῷ αἰδέσιμος. πλὴν ὅτι τὸ μέν ἐστι ποιητικὸν τὸ αἰδοῖος, τὸ δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. αἰδήμων δὲ, ὁ εἰδὼς αἰδεῖσθαι. Αἰδοῖον, τὸ μόριον αἰσχύνης, ὁ καὶ ἀπὸ καὶ πρὸς ὅλον καλεῖται, ἐπὶ τοῦ λόγου παρὰ τὸ συμβόλαιον. καὶ αἰδοῖον τι μιαρὸν, καὶ ὀμφαλοῦ. Αἰδοιοπίδασσα, λέγει Εὔμαιος ὁ ὑμνικὸς, ἀντὶ τοῦ ... αἰδέσιμος ...

νοῦσθαι ἐπὶ τοῦ αἰδοῖος, τὸ αἰδήμων, καὶ τὸ αἰδέσιμος. οὕτω μὲν ἡ ὅλη κλάσις ἐστὶν ἐν σημείῳ. ὁ δὲ αἰδοῖος, ἐν τι τῶν εὐθυτέρων τῆς ... ταῖς πλαγίαις, συνεχόμενον παρὰ τὸ σωματικὸν μορίῳ. Αἰδέομενος, καὶ αἰδούμενος λέγομεν. διαφορεῖται δὲ τὸ ῥῆμα, ὡς καὶ τὸ ἐρῶ. εὑρίσκεται δὲ αἰδῶ ἐν καὶ αἰδῶ ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς. Αἰδοῦμαι τὴν σὴν ἡλικίαν, ἀντὶ τοῦ αἰσχύνομαι. καὶ αἰδοῦμαι τὸν πατέρα, καὶ αἰδοῦμαι γυναικὸς ἐυλαβοῦμαι. Αἰδοῦς ἄξιος ἱερεὺς, ὁ σεβάσμιος. καὶ αἰδοῦς καὶ φιλίας βωμοὶ ἀθηνῆσιν, ἐν τῇ ἀκροπόλει. Αἰδόσυνη, ἐπὶ τοῦ ἀποκεκρυμμένου, ἡ ἀφανῶν, καὶ λανθάνειν βουλόμενον. Αἴδος κυνέα, ξίφος τι, καὶ ἀσφάλεια. ἡ περιφραστικῶς, τὴν περικεφαλαίαν. ἐν αὐτῇ δὲ τὸ πρόσωπον κρύψειν ὁ αἴδου, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἄρεος. ἢ ἡ ἄλλως. Αἴδος κυνέα, ὁ δηλωτὴρ ὁ νέφος, ὁ περιβάλλοντες οἱ θεοὶ, ὅταν θέλωσιν ἐν ἄλλοις μὴ γινώσκεσθαι ἡ νεφέλη ἀφανὴς, ἣν ὑποδυσάμενοι οἱ θεοὶ, ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις. καὶ αἴδος, εἰς ἅδου. καὶ αἴδος κυνῆ, πάθημα μὴ τὸ κινεῖν ἱστορεῖται ... διὰ κυνῶν μηχανημάτων. διότι ἐκ τοῦ ἄδου κυνῆ, ἐξ περιγενῆς χρησάμενος, ... τοργονία ... ἐν ᾄδου ἑορτῇ. καὶ αἴδος εἰς ταυτόν ἐστι τῷ εἰς αἴδου, καὶ τῷ αἴδοσδε. ἀττικοὶ δὲ εἰς ἅδου φασί. καὶ φασὶν εἶναι τὸ ἄος, διὰ διφθόγγου. καὶ ὥσπερ ὁ νοῦς ὁ γινόμενος ἀπὸ τοῦ ἐκ στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ εἴδω, εἴσω ἰωνικὰ γραφέται, οὕτω καὶ τοῦτο. Αἰδρείη, καὶ αἰδρίη, ἀνεπιστημοσύνη, ἀπειρία, ἀμαθία. διὰ διφθόγγου γράφεται. Αἰδροφάλοι, οἱ λευκοὶ καὶ ἰσχυροί, ἢ ἐγγὺς θανάτου ὄντες. Αἴδροι, καὶ αἴδρεις, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. Ἡσίοδος. οὗτος δὲ ἀπεκλείσθη ἄλλην χώραν, αἴδρις ἐών. καὶ Ὅμηρος, αἴδρις γὰρ τὶ ἱκανῶς. Αἴδρις, ἔστι ῥῆμα, εἴδω τὸ ἐπίσταμαι. ὁ μέλλων, εἴσω. ὁ μέσος μέλλων, εἴσομαι, οἷον, εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ τυδείδης. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, ἴδρις. πλεονασμῷ τοῦ ς καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἴδρις, ὁ ἐπιστήμων. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἴδρις. ἡ γενικὴ, αἴδριος. ὡς ὄφις, ὄφιος. καὶ αἴδρεϊ καὶ αἴδρι, ἀμαθεῖ, ἀπείρῳ. ὅπερ οὐ παρὰ τὸ δ τὸ ε λέγειν αἴδρει. οὐ γάρ ἐστι παρὰ τὸ ὄνομα ... ἐπεὶ καὶ παρὰ τῇ Σαπφοῖ, ... καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἴδρι. καὶ τὸ παρὰ φρυνίχῳ, ἴδριος. οὕτως εὕρομεν καὶ ... Αἴθερ, τὸ διαφανές. Αἰθερώδης, ... Αἰθρὼς, διαφανὴς, ἡ ἀκίνητος. Αἰθερίοι κακὸν, τὸ κατεργαστὸν, ὃ ... Αἴδηλος, θρασύς. Αἰδῶ, τὸ αἰδεῖσθαι, καὶ ὁ σταλὼν παρὰ Χαλδαίοις. καὶ ἡ ῥίζη, παρὰ λέγουσι. καὶ ἡ φωνὴ ἀίδωῷ. καὶ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει. ὅπερ ὅτε μέν ἐστιν εὐθεῖα, ἀφαιρεῖται ὡς λεπτὸν καὶ βαρύ. ὅτι δὲ αἰδαλὴ, περισπᾶται. ὡς τὸ, τὰ ταῦτ' αἰδῶ ἐμφανεῖσθαι. οὐ δὲ ἡ θηλυκόν ἐστι τὸ ω, ἀεὶ ἐν κράσεως. ἀπὸ δὲ τοῦ αἰδὼ γίνεται αἰδῶ. Ἄλλως. Αἰδῶ ὀνομάζει Ὅμηρος, ... παρὰ διὸς ὕστερον αἰδοῖα. ὡς ἐν τῷ α ἰλιάδος, τοῖς αἰδῶ ἀμφιμα... ἀβήσει. ... ἡ ... καὶ ἡ αἰδώς. οὐ δὲ μόνον τὸ ἐπαινετὸν πάθος τῆς ψυχῆς, ὃ καὶ αἰσχύνη λέγεται ἐπιτετάμενον, κατὰ τὸ αἰσχύνομαι σε βλέπων ἐναντίον. ἤγουν αἰδοῦμαι, ... ἰδοῦ καὶ σώματος μόνον. τὸ δὲ τὰ τῶν αἰδῶν ἐμφαίνειν ... περιφραστικῶς εἰρηκ. οὐ δὲ ἔχει μία λέξις ἴσως δηλωτικὴ τῶν καλυμμάτων αἰδοῦς, ὅπερ οἱ ῥωμαῖοι φασι ... Αἴδων, λέγων. Αἰδωνεὺς ὁ θεὸς, ὁ ᾅδης καὶ ὁ τόπος. καὶ αἰδωνεὺς, παρὰ ἅδης. Αἰδῶσαι, θαυμάσαι. Αἰδώσατε, αἰσχύνεσθε. Αἰδὼς, καὶ τιμησις. ἡ μὲν αἰδὼς, ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ἡ τίμησις, ἐξ ἄλλων. πρὸς οὓς ... αἰδῶ ἔχομεν. καὶ αἰδὼς, αἰσχύνη ἡ ἀλήθεια καὶ φόβος. καὶ αἰδὼς μ' ἔχει, παρ' Ἡσιόδῳ. καὶ αἰδῶ ἔχω, καὶ αἰδοῦμαι, ταυτόν. Αἰδῶς, ἐντραπέντως. Αἰδῶσκε, τὸ ἀνάγει τὰ τείχια.

Αἰεὶ, σημαίνει τὸ ἀεὶ, διηνεκῶς, συνεχῶς, πυκνῶς, καὶ τὸ μετὰ χρόνον. ἐκ δὲ αἰδίως, τὸ διόλου, τὸ καθ' ὥραν τινὰ γινόμενον συμβαῖνον, καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές. τὸ αἰεὶ μὲν καὶ διηνεκῶς, ὡς τὸ, αἰεὶ μοι θεοῦ πολέμιοι διέκειν, ἐπὶ τοῦ κατὰ συνεχῶς. καὶ αὖθις, αἰεὶ τῆς ἡ γυνὴ σ' ἰσχόεσσα ... ἐκ τοῦ ἡ μέλλουσα

τεῦσαι. ὡς αἰγὸς τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας λαβοῦσα λέγεται. ἢ καὶ ἄλλως, αἰγίοχος Ζεύς, ὁ ἔχων τὴν αἰγίδα, τουτέστι τὸ δέρμα τῆς ἐκθρεψάσης αἰγὸς ἣν ἐθήλασεν. ἔφερε γὰρ αὐτὴν φασὶν ἐπιβεβλημένος εἰς μάχην. ἢ ἐπεὶ αἰγίοχος, ὡς ἂν εἰ εἴπῃ αἰγίδιοχος [illegible] τὸ Σ. Αἰγίνηψ, ὁ αὐτός, ὑπὸ Μακεδόνων. Αἰγίπυρος, ἔστιν ἀκανθῶδες φυτόν, ἢ εἶδος βοτάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ, ὥσπερ φακός. ἔστι δὲ σχοινίζων. εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα ἀγαθή.

Αἴγιθος, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω. καὶ τὸ αἴξ, αἴγιθος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, αἴγισθος. ἱστορεῦσι γὰρ αὐτὸν αἰγείῳ γάλακτι τροφῇ χρήσασθαι. οὕτως Ὠρίων. Αἰγὶς τοῦ Διός. μυθικῶς κατὰ τὰς λεγομένας σφαγίας, καὶ κατὰ κρᾶσιν σφαγῆς. οὕτω καὶ αὐτὴ εἴη ἂν αἰγέη, τουτέστιν αἰγὸς δέρμα, ὅπερ Ζεὺς ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀνάμνησιν αἰγός, ἧς αὐτὸς ἔσπασε τὴν θηλήν. ἀφ' ἧς καὶ ἐπεκλήθη αἰγίοχος, ὡς εἰς ὅλον ἔχων τροφήν, αὐτῇ χρησάμενος. οὕτω δὲ καὶ λεοντῆν ὁ Ἡρακλῆς, ἢ παρδαλῆν ἐνάπτεται εἰς μνήμην τινὸς πράξεως. καὶ ἄλλως δὲ ἡ τοῦ Διὸς αἰγίς, σκέπασμα κατὰ μῦθον. πλάττεται δὲ ἀπὸ ὕλης λεπίδας αἰγιδώδεις, ὅτι μάλιστα ἐοίκεσι. καὶ ὡς ἂν εἴποι εἶδός τις κατὰ τὴν κωμῳδίαν [illegible], φόρημά τε δοκεῖ [illegible], θυσάνοις τε ἔχον ἀπῃωρημένους κατὰ τὸ πρόσωπον. καὶ δοκεῖ τὸ κάτω λεπτὰ ὄντα καὶ ἔχειν πολὺ ἐοικὸς τῆς ὕλης, καὶ αὐτὰ ὁμοίως, πρὸς ἐμφέρειαν αἰγίδος τῆς ἀληθοῦς. ὅπλον δὲ Διὸς ἡ τοιαύτη μυθικὴ αἰγίς. οὐχ οἷον ἢ βάλλειν ἢ τραῦμα ἐντρίψαι δεῖ, ἀλλὰ μόνον φοβῆσαι ἐν τῷ διασείεσθαι, καὶ ἐπισείεσθαι. καὶ αὕτη μὲν ἡ τοῦ μυθικοῦ Διὸς αἰγίς. ἱστέον δὲ, ὅτι ἀμφιβάλλεται αἰγὶς Ἀθηνᾶς, ἐπεὶ ἴδιον φόρημα τῆς Ἀθηνᾶς ἡ αἰγίς, ὅτι καὶ ὥσπερ τὸν χιτῶνα τοῦ πατρὸς Διός, οὕτω καὶ τὴν αἰγίδα ἐκείνου φορεῖ. πρὸς ὃ δοκεῖ συντελεῖν ἐνταῦθα, τὸ, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο, ἐπειδή ἐστιν οὗτος ὁ πρῶτος τὴν αἰγίδα φορεῖν. Ἄλλως.

Αἰγίς, ἣν Λίβυες φοροῦσι δορὰν. καὶ τὸ ἐκ κημμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διὰ κημμάτων πεπλεγμένον δίκτυον. οὕτω Λυκοῦργος, καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθηνᾶς τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα, πρὸς τὰς νεογάμους εἰσέρχεται. αἰγὶς καὶ ὁ θώραξ, καὶ ἡ ἐν ταῖς [illegible] [illegible]. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα, ὑπὸ Λιβύων αἰγίδας φασὶ καλεῖσθαι. ἢ ὅπλον Διὸς ἀφανέστατον. οὐχ ὡς ἂν τινὲς φασὶν ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς τῆς ἀναθρεψαμένης τὸν Δία, ἀλλ' ἀπὸ τῆς συστροφῆς τῶν ἀνέμων περὶ κειμένας, αἰγίδας ἐκ καταιγίδας. τὸ δὲ αἰγίς, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω ὃ ὁρμῶ. καὶ αἰγίς, ἡ καταιγίς, καὶ ἡ ὀργὴ θεοῦ, καὶ αἱ ἀποστίλψεις τῶν ὀφθαλμῶν. Αἰγίσκον, αἰγίδιον μικρόν. Αἰγλαήρ, ὁ Ἀσκληπιός. Αἴγλαις, λαμπηδόσι, λαμπρότησι. Αἴγλας, ἀμφιδέας, καὶ ψέλλια, τὰ περὶ τὴν ὕπερ τοῦ ἀστράγαλου. Αἴγλη, βόλος κυβευτικός, λαμπηδών, αὐγή. Κρατῖνος. καὶ ποταπὸν εἶδος δηλοῖ, καὶ ἐνοίαν. ὥς φασι Διαγόρας. ἔστι καὶ παιδικὰ [illegible]. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη, οὕτω καλεῖται. Αἰγλήεις, λαμπρός. καὶ αἰγλήεσσαι, λαμπραί. Αἴγλας χαίτης. πιθανῶς ἔγραψαν καὶ τὰς χαίτας, αἴγλας τοῦ ἡλίου. ἐπεὶ τὰς χαίτας λαμπρὰς φασὶν εἶναι. Αἰγλοχίδαν. Σοφοκλῆς Ταφεῦσι. χιτῶν, καὶ αἰδώς, παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις. Αἰγόκερως, ὅμοιος τῷ Πανί. ἐξ ἐκείνου δὲ γεγονώς, ἔχει θηρίου τὰ κάτω μέρη, καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τῷ Διί, καθά φησιν Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν φησίν, ὅτι ἐν τῇ Ἴδῃ συνῆν αὐτῷ ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν. οὗτος δὲ δοκεῖ εὑρεῖν τὸν κόχλον, ἐν ᾧ τοὺς συμμάχους καθώπλισε, διὰ τὸ τὸν ἦχον πανικὸν καλούμενον, ὃν οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον. παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχήν, ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε, καὶ τὴν αἶγα τὴν μητέρα. διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσσῃ, πέρασμα ἔχει ἰχθύος. Αἰγοφάγος Ζεύς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν θηριακοῖς. καὶ αἰγοφάγος, Ἥρα ἐν Σπάρτῃ. Αἰγυλίς, λυγός. Αἰγωπιός, οἱ μὲν εἶδος ἀετοῦ. οἱ δὲ τοῦ γυπὸς ἐκδέχονται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀΐσσω. Αἰγύπιος, σίγυος, ἀσπαλαβώτης. Αἰγυπτία ἰμπλάν, ὁ ὀρφώς, καὶ τὰ ἐκεί-

νων φορτία. ὡς Εὐριπίδης. Αἰγυπτιάζειν, τὸ κακοτροπεύεσθαι, καὶ πανουργεύεσθαι. διότι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. Αἰγύπτιον, ἔλαιον κατάλειπον, ἢ μύρον λευκόν, τὸ κυπρῖνον μύρον. ὅπερ καὶ μετὰ κινναμώμου ἀρώματος σκευαζόμενον διά τε κρίνων, καὶ ἀρωμάτων. διὰ τοῦτο μύρον, οὐκ ἔλαιον προσαγορεύεται. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ Μενδήσιον μύρον ὀνομάζεται, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. ἢ Αἰγύπτιον μύρον, τὸ ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας ἀκάνθης τοῦ ἄνθους μύρον. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, παροιμία ἐπὶ τῶν [illegible]. οἱ Αἰγύπτιοι διαβάλλονται, ὡς ἀχθοφόροι. Αἴγυπτος, ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλέως τοῦ υἱοῦ Βήλου. ἢ ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Νείλου. ὁ γὰρ Νεῖλος πρότερον Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο. καὶ ὥς φασι Διόδωρος καὶ Ἡρόδοτος, Μέλας ἦν. ἐκ Φοινίκης δὲ καὶ χρῶται, ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἰλύος. σημαίνει δὲ τρία. τὴν χώραν, ὡς τὸ, Αἰγυπτόνδε δίμηνον ἄνωγεν. τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖλον, ὡς τὸ, στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας. τὴν ἁμαρτίαν, παρὰ τῷ Θεολόγῳ, ὡς τὸ, Αἴγυπτον τὴν σκοτεινὴν, καὶ διαφθορὰν ἁμαρτίας. Αἰγυπτιῶσαι, μελᾶναι, καὶ ἐπισκιῶσαι. Αἰγῶν οἱ μὲν τέλειοι, φάγοι καὶ ἐριφοί. οἱ δὲ ἐχόμενοι ἡλικία, χίμαρροι. τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. ὁ δὲ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὰ μὲν τέλεια προγόνους καλεῖ. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, μέτασσας. τὰ δὲ νεώτερα, ἕρσας. Αἰγώνυχον, πόας εἶδος. Αἰδάος, δικαστάς. Αἰδαο, ἀντὶ τοῦ αἴδου, δωρικῶς. καὶ αἴδω, ἰωνικῶς. Αἰδαῖος, ὁ δικαστής. ταραντῖνοι.

Αἰ δὲ, αὐτὴ δεῖ. Αἴδας, ὁ τάφος, ὁ τύμβος, καὶ ὁ ᾅδης.

Αἴδεσα πρὸς μυῤῥίνην. ἔθος γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν μὴ δυνάμενον ᾆσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυῤῥίνης λαβόντα, πρὸς αὐτὸν ᾄδειν. καὶ ᾄδειν ἐπὶ ἀλαζόνων λέγουσι ἀττικοί, κοκκύζειν δ' οὔ. καὶ αἴδειν οἷον παῖ τελαμῶνος, ὃν δὴ σκολιὸν, γεγραμμένον εἰς Αἴαντα. Αἰδεῖς ἴχνον, εἶδος τῷ μάτην λέγεις, καὶ ληρεῖς.

Αἰδεῖς, ἄγροι, αἰσχύνης γεγονότες. Αἰδὲς, τὸ ἀκατάλυτον.

Αἰδέσθη, ἐντρέπεσθαι. Αἰδέσθαι καὶ τὸν πατέρα, αἰσχύνεσθαι καὶ ὡς μὴ δεῖον πράξας. αἰσχύνη γὰρ, ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν αἰσχύνεται. αἰδὼς πρὸς ἡλικίαν, πρὸς ἀρετήν, πρὸς ἐγκράτειαν, πρὸς εὐδοξίαν. ὁ δὲ ἐπισκοπούμενος αἰδεῖται, πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων ὑπεροχῶν προσφέρεται. οὕτω διακείμενος οὐ διὰ τὸ ἁμαρτεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς.

Αἰδέσασθαι, τὸ ἔνοχον ὄντα φόνῳ ἀκουσίῳ, καὶ πεφυγαδευμένον ἐφ' ὡρισμένον χρόνον ἐξιλάσασθαι, ὡς εἰληφότα τὴν τιμωρίαν μετανοῆσαι. οὕτω Λυσίας, καὶ Δημοσθένης. Αἴδεσθεν, ᾐδέσθησαν. Αἰδεῖσθαι, αἰδεῖσθαι. Αἰδεσθεὶς, ἀπὸ τοῦ αἰδέω, ὁ μέλλων αἰδέσω, ὁ παρακείμενος ᾔδεκα, ὁ παθητικὸς ᾔδεσμαι, ὁ ἀόριστος ᾐδέσθην, ἡ μετοχὴ αἰδεσθείς. Αἰδέσσεται, αἰδεσθήσεται. ἀπὸ τοῦ αἰδέω, ῶ, αἰδοῦμαι. ὁ μέλλων αἰδέσομαι, τὸ τρίτον αἰδέσεται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου σ, αἰολικῶς, αἰδέσσεται. οἱ γὰρ αἰολεῖς διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα. οἷον, τόσον, τόσσον. ὁπότε, ὁππότε.

Αἰδέσιμον, σεβάσμιον, τίμιον. Αἰδεσιμώτατος, αἰδοῦς ἄξιος. Αἰδεσία, ἑρμοῦ γυνή. αὕτη μὲν ἦν προσεχὴς γυνὴ τῷ μεγάλῳ σπουδαίῳ καλλίστη δὲ καὶ ἀρίστη γυναικῶν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. τὰ μὲν ἤθη, τῷ ἀνδρὶ παραπλησία. ἁπλῆ καὶ γενναία, καὶ δικαιοσύνης οὐδὲν ἧττον ἢ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ παντὸς τοῦ βίου. τὸ δὲ ἐξαίρετον αὐτῆς, φιλόθεον καὶ φιλάνθρωπον καὶ ἄλλα πολλὰ λέγουσι περὶ αὐτῆς. Αἰδεῦσαι φροντίδα, καὶ φροντίσαι. παροιμία, ὅπερ ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ αὐτοῖς ἔργοις ὑποδεδήλωκεν οἷς τὰς διαφόρους συμβολὰς κρύπτουσαν, ἢ τὰς ὑποθέσεις μελέτας πραγματικάς. Αἴδηλον πῦρ, τὸ μὴ ἱερόν, οἷον καθάρσιον, καὶ μόνον ἐπὶ ἑνὸς τόπου, ὅτι ἄνεμος εἰλυφόων φέρει, ἀνά τε προϊόν, καὶ νεμόμενον τὰ παρατυχόντα, ἵνα ᾖ ἀΐδηλον. καὶ τροπῇ συνέβη τοῦ ι εἰς δ, αἴδηλον. καὶ αἴδηλον πῦρ λέγει Ὅμηρος. ἢ τὸ φλογερὸν, ἐκ τοῦ αι τοῦ σημαίνοντος τὸ πολύ, καὶ τοῦ ἰδεῖν. ὅπερ ὅμοιον εἴη ἂν καὶ τὸ αἰΐδηλον, ἤγουν ἀφανιστικόν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ᾍδου. ἢ τὸ ὑπὸ πολὺ ἰδεῖν, ἐκ τοῦ α καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸ κάθημαι, γραπτέον τοῦ ζ εἰς δ.

γοῦ τὸ γανοῦσθαι, γαίειν. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀγαίειν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰγαίειν. Αἰγανέη, οὐχ ἁπλῶς δόρυ, ἀλλὰ καὶ ἐλαφρὸν καὶ μικρὸν εἶδος ἀκοντίου, εἰς αἰγῶν θήραν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ ἵεσθαι κατὰ αἰγῶν, ὃ καὶ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ τὴν αἰγανέαν, μικρὸν ἀκόντιον. Αἰγανέας δολιχαύλους λέγει, τὰς μακροσιδήρους, αἳ πεποίηνται κατ' αἰγῶν. τὸ δὲ εἰπεῖν αἰγανέας τινὰς, ἀττικόν ἐστι καὶ ἰωνικόν. καὶ αἰγανέη, ἡ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι, ἢ διὰ τὴν ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγενημένην. ἢ διὰ τὰς αἶγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς ἵεσθαι, ὅ ἐστι πέμπεσθαι. λέγεται δὲ ἀγκύλη, ἡ τῆς αἰγανέας λαβή. Αἰγανέας, τὰ δόρατα. ἢ αἰγανέαισιν ἱέντες, τοῖς δόρασι βάλλοντες, τοῖς παίειν ὑφαμμένοις.

Αἶγε, αἶγες γέρ. Αἴγαγρος, εἶδος ζῴου. Αἰγαὶ, ἃς τὰς ἐν εὐβοίᾳ λέγει Ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος, ἔνθα μυθεύονται τὸ κατὰ τὰς ἐφημέρους ἀμπέλους. αἵ φασιν ἕωθεν ἀνθοῦσαι, πρὸς μεσημβρίαν πεπαίνουσι βότρυας. ἑσπέρας δὲ, ἄκρατον κερνῶσι δαψιλῆ, ὑπὸ χορῷ τῶν τελουμένων τῷ Διονύσῳ, ἢ τῶν μαινάδων. ὁσάκις ἀναλίσκονταί φασι, τοσαυτάκις ἀναδαψιλοῦνται. ὁ καὶ τὰ Νικόστρατος, αἰγὰς τουτέστι, νῆσον περὶ τὸν αἰγαῖον. περὶ ἧς παραδοξολογία φέρεται. ὡς οἱ προσορμιζόμενοι ἐκεῖ ναῦται, ἀφανεῖς γίνονται. διὸ μὴ δὲ προσπελάζειν ἐκεῖ. ὡς εἶναι εἰκὸς κἀνταῦθα τὸ Σοφόκλειον εἰπεῖν, Οὐκ ἔσθ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν. ἕτεροι δέ φασιν, αἰγὰς ἐνταῦθα λέγειν τὴν πεδιάδα τὰς ἐν πελοποννήσῳ, ἔνθι ἀχαϊκάς. ἔνθα ὁ ποσειδῶνος ἑορτὴν ἄγεσθαι, καὶ τὰ Διονύσια ὀργιάζεσθαι. ὅπου καὶ συστάντος τοῦ χοροῦ φασὶν εἰς τὰ ὄργια συμβαίνειν τὸ προειρημένον τῶν ἐφημέρων ἀμπέλων. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν, ὅτι περὶ τὴν τῶν ἀχαιῶν εἰσὶν ἄλλαι αἰγαί, αἳ ἑνικῶς καὶ ἑνικῶς λέγεται ἡ αἰγά. ἔνθα καὶ πόλις τὸ αἴγιον, ἧς οἱ πολῖται αἰγιεῖς. ἣν Ἄρατος ὠλενίαν φησὶν, ἀπὸ ὠλένης, ἢ ὠλένου ἐγχωρίου πόλεως. ἴσως δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν ὀλύμπιον Δία αἰγὸς, καὶ μάλιστα τῆς κατὰ τὴν ἀμάλθειαν, φέρεται ἡ παροιμία, τὸ αἲξ οὐρανία, ὁμοία τῷ, λευκὴ ψῆφος, κατὰ παρωνυμίαν. ὡς γὰρ ἡ ἀμάλθεια φασὶ τροφὸς ἦν τοῦ Διὸς, οὕτως καὶ ἡ λευκὴ ψῆφος ἐγένετο τῇ Αὐρολοχοῦντος δικαστάς. ἢ καὶ ἄλλως. ὥσπερ ὁ τὸ τῆς ἀμαλθείας αἰγὸς ἔχων κέρας πάντ' εἶχεν, οὕτως καὶ οἱ κυαμεύοντες φασὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τἄλλα ἀργυριζόμενοι. διὸ καὶ αἲξ οὐρανία ἔοικε λέγεσθαι, οἱονεὶ θεία, καὶ ὑψοῦσθαι τῆς δικαστὰς ὅθεν δῶρα ἐλάμβανον.

Αἰδίω, ἐπίρρημα μεσότητος. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμητικῶς. οἷον, Αἰδίου δαμάσσει δὲ σῦν ὁσίῳ, ἵνα ἐκθύσοι. παρὰ τὸ αἴσσω, τὸ ὁρμῶ. καὶ συγκέχυται Ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὁρμῶν ἐχέτω.

Αἶγε, αὗται. Αἰγέα, τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. Αἰγεία, θάλασσα. Αἰγείην κυνέην, τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην περικεφαλαίαν. Αἰγεῖς, φυλὴ ἀθήνησιν. ὠνομάσθη ἀπὸ αἰγέως τοῦ πανδίονος. ἔνθεν οἱ φυλέται, αἰγεῖδαι. Αἰγεὸν, δέρμα αἰγὸς, ὃ καὶ μηλωτή. καὶ αἰγεῖον, τὸ τῆς αἰγὸς μαστίγιον. Αἰγεὸς ἀσκὸς, ὁ ἀπὸ τῆς αἰγός. ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν αἰγείῳ λέγεται, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ χρυσέου, καὶ ἀργυρέου. Αἴγειρος, εἶδος δένδρου. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. ὠνομάσθη δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐγείρεσθαι αὐτὴν καὶ ἀναβλαστεῖν. ἢ αἴγειρος, ἡ λεύκη, ἢ αἴγειρος, παρὰ τὸ ἐκ τῶν ὀρῶν αἴσσειν. ὑγρὰν, ὁρμᾶν καὶ κινεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ κατατείνεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ὅπερ ἐπὶ ἀρσενικοῦ τε καὶ θηλυκοῦ γένους λαμβάνεται. Αἰγιροτόμοι, ἰθαγενεῖς τινὲς ἀθήνησιν. Αἰγείρου θέα. ἐγγὺς ἦν ἀθήνησι, πλησίον τοῦ ἱεροῦ. ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἴκρια ἐπήγνυον.

Αἶγες, τὰ μεγάλα κύματα Δωριεῖς, ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω, τὸ σφοδρῶς πνέω. καὶ αἰγαῖον πέλαγος, τὸ φοβερώτατον.

Αἰγιάλεια, ἡ νῦν ἀχαΐα. Αἰγιαλεῖς, οἱ μετὰ ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον ἴωνες. νῦν δὲ ἀχαιοὶ, οἷον σικυώνιοι. Αἰγιαλεὺς, δῆμος ἀνδοκίδος. ὁ δημότης, αἰγιαλεύς.

Αἰγιαλίδες, ὑμένες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς δὲ ὑπολευκὴς οὐλὴ, αἰγιαλίδας ἔλεγον. Αἰγιαλὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο παραθαλασσία τῆς χώρας. ἦν γὰρ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ πελοποννήσου, ἡ παρατείνεται ἀπὸ σικυῶνος μέχρις ἠλείδος. αἰγιαλεῖς δὲ, τὸ πρὶν πολῖται. ὧν εἷς, καὶ ὁ κατὰ παφλαγονίαν. Αἰγιαλὸς, παρὰ τὸ τὴν ἅλα εἶναι γείτονα τῆς ἁλός. ἢ ἀπὸ τῆς γαίας, ἢ ἀπὸ τοῦ δίκην αἰγὸς ἄλλεσθαι. Αἰγίβοτος γῆ, ἡ αἶγας βόσκειν καὶ τρέφειν δυναμένη. ἐξ οὗ τὴν ἰθάκην οὕτω λέγουσιν ἣν καὶ αἰγινομὸς καὶ αἰγίβοτος λέγεται. Αἰγίδας. οὕτως ἐκάλουν τὰ τῶν στρατευμάτων δίκτυα. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ. Νυμφόδωρος δὲ ταύτας φησὶν ὑπὸ λιβύων αἰγίδας καλεῖσθαι. Αἰγίδα θυσανόεσσαν, τὸ ὅπλον τοῦ Διὸς τὸ ἱερωσύνης.

Αἰγίζει, διασπᾷ, καταιγίζει. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ τὸ αἰκίζεσθαι, ἀπὸ τοῦ καταιγίζειν. Αἰσχύλος. ἐκ ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν ἠδωνοῖς, αἰγίζειν τὰς νεβρίδας λέγει, ἀντὶ τοῦ διασπᾶν καὶ καταιγίζειν. Αἰγίθαλος, ὄρνεον, καὶ εἶδος βοτάνης καὶ ὀρχήσεως.

Αἰγίλιψ, πέτρα ἀπόβατος, καὶ ὀρεινὸς τόπος. ἥτις κατ' αἰγίλιπας πέτρας, δνοφερὸν χέει ὕδωρ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ λείψω μέλλοντα, λείψ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, λίψ. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς αἴξ, γίνεται αἰγίλιψ. εἰς ἣν καὶ αἲξ οὐ δύναται ἀναβῆναι. οὕτως ὠρίων. ἔστι δὲ ῥηματικὴ ἡ λέξις. Ἄλλως. Αἰγίλιψ, πέτρα, ἧς διὰ τὸ ὕψος δυσανάβατον, καὶ ὑπὸ αἰγὸς λείπεται. ἀλίβατος, ξηρὰν, καὶ πετροβολικοῦ. καὶ αἰγίλιπα, τραχεῖαν, ὑψηλήν. παρ' Ὁμήρῳ. ὄνομα μὲν τόπου ἡ τραχεῖα, ἐπίθετον δὲ καὶ τὸ αἰγίλιπα ὁμοίως. ἰστέον δὲ, ὅτι ἅπαξ ὑφαχθῆναι ἐκεῖ, καὶ εὐθὺς συνατένια αἰγίλιπα. ἤγουν τὴν ταῖς αἶγας λειπομένην κατὰ ἴωνας. διὸ καὶ ἡ ἰθάκη, αἰγίβοτος λέγεται εἶναι. ἢ μᾶλλον, τὴν καὶ ὑπ' αὐτῶν αἰγῶν λειπομένην, διὰ τὸ ἄγαν ψιλὴν καὶ ἀβάσκαντον. αἰγίλιψ ἐκ τοῦ αἰγὶ σύνθετη δοκεῖ, καὶ τοῦ λείπω. ἤγουν, ἀπρόσβατος. ψιλὴ, ἀβάτος. καὶ αἰγίλιπες πέτραι λέγονται, ἃς διὰ τὸ δυσανάβατον, αἱ αἶγες λείπουσιν. ἕτεροι δὲ πέτραν αἰγιλιποτάτην, τὴν μακρὰν φοιτᾶν. λέγοντες, ὡς οὐδ' ἂν ἡ αἲξ ἀναβαίη, ἄπορον αὐτὴν ποιεῖ. ὡς τὸ κατ' αὐτὸς αἰγίλιψ, ἣν ἡ αἲξ βοσκομένη λείπει. καὶ αἰγίλιψ, πόλις κεφαλληνίας. γράφεται δὲ ἡ λέξις τοῦ αἰγίλιψ, διὰ τοῦ ι. ἐπεὶ μηδέποτε πρὸ τοῦ λίπων, εὑρίσκεται δίφθογγος.

Αἴγιλος, ἀκρωτήριον πελοποννήσου, καὶ εἶδος βοτάνης.

Αἰγίλουρος, αἴλουρος. καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς, αἰγίλουρος. Αἰγιλόδυρος, κόραξ. Αἰγίλωψ, πόα τις ἐμφερὴς ἀχύρου, καὶ τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάθος. Αἰγιμιοῦ, ὄνομα πόλεως. Αἴγινα, ὄνομα πόλεως καὶ νήσου. κεῖται δὲ πλησίον ἐπιδαύρου πρὸ τῆς ἀττικῆς. ἔσχε δὲ τοὔνομα ἐξ αἰγίνης τῆς ἀσωποῦ, οἰνώνη πρότερον καλουμένη. γράφουσι τινὲς παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ Οἵ τ' ἔχον αἴγιναν, νῆσόν τ' αἴγιναν. ἐπεὶ διαστέλλουσι τὴν τῆς χώρας αἴγιναν. ἔνδοξος δέ ἐστιν ἡ νῆσος αἴγινα. Αἰγιναῖα, τὰ ῥωπικὰ φορτία. καὶ οἱ πιπράσκοντες, αἰγινοπῶλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγιναῖα, ἀπὸ τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ αἰγιναῖον τάλαντον, πλεῖον ἦν τοῦ ἀττικοῦ. ἔλεγον δὲ τῆς μὲν τελείας, αἰγινήτας. τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου, αἰγιναῖα. Αἰγιναῖον, νόμισμα ἀργυροῦν, μέγα. καὶ αἰγιναῖος ὀβολὸς, ὁμοίως. Αἰγινητικὰ ἔργα, τὰ συμβεβηκότα ἀνδριάντα. Αἰγινόνομοι, ζῷα οὕτω καλούμενα. Αἴγιον, πόλις ἀχαΐας, οὗ ὁ πολίτης, αἰγιεύς. ὡς ὁ χρησμὸς, Ὑμεῖς δ' αἰγιεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. πιστὸν, οὐ μόνον πρῶτοι ἐν ἀνθρώποις οὐ λέγεται, οὔτε μᾶλλον δυοδέκατοι ὡς ἄνευ λόγου βουλεύεσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τρίτοι, οὐδὲ τέταρτοι τὰ εἰς ἀνθρώπους ὄντες. ὁ δὲ Στράβων λέγει, τὸ αἴγιον ἱκανῶς οἰκούμενον. ἱστορεῖται δὲ ἐνταῦθα τὸν Δία ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι. ἣν ὠλενίην Ἄρατος λέγει, διὰ τὸ πλησίον ἡ ὠλένη, ἢ ὁ ὤλενος κάτοικος ὁμώνυμον τῷ αἰγιαλικῷ, μεταξὺ πατρῶν καὶ δύμης. ῥεῖ δὲ αὐτόθι σελινοῦς ποταμός. Αἰγίοχος ζεύς, ἢ αἰγιόχος. κατὰ μὲν μῦθον, ὁ μετὰ γένεσιν τὴν ἐν κρήτῃ ὑπὸ αἰγὸς εὑρηκὼς, τὴν ἐκεῖ, διὰ τὸ τὴν τροφὴν, ὃς πείσας τὴν παιδοβρῶτα πατέρα κρόνον ἀποδ-

[illegible]

Ἀθμονία, καὶ ἀθμὼν, δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Ἀθμονεύς. Ἀθμονὶς, ὄνομα κύριον. Ἀθόλωτος, ὁ ἀτάραχος. Ἀθόλωτον, καθαρόν. Ἄθορον, ἄπληκτον.

Ἄθου, προπαροξύνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν φυσικὴν τάσιν φυλάσσοντες. γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ ἄθω, πλεονάζοντος ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ο μικροῦ. ὡς ἐν τῷ φῶς φόως. καὶ κῶς ὁ νόσος, κόως. εἴδη, κόσμου ἐνυπνομένου. Ἄθραι, ἀπειλαὶ, καὶ ἀνατάσεις. Ἀθράκτοι, ἀτάρακτοι. καὶ ἄθρακτος, ἀτάραχος. Ἀθράνευτον, ἀσχολαστόν. Εὐπόλιδος εἶπε. Ἄθραυσ, ἅρμα ῥόδοισι. Ἀθραυσεν, ἀπρόσκοπα. Εὔπολις, ἐρειδείς τῇ ἐν αὐλίδι. Ἄθραυστον, ἰσχυρὸν, ὑγιῆ, ἀβλαβῆ, ἄκλαστον. Ἀθρέως, ἀπλῶς. Ἄθρει, βλέπε, ὅρα, νόει, ἴδε, θεώρησον, σκόπει. Ἀθρεῖν, τὸ ἄγαν βλέπειν. θρῶ ἀπὸ τοῦ ὁρῶ τὸ βλέπω γίνεται, λέγει. καὶ προσθήκῃ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, γίνεται ἀθρῶ, τὸ ἄγαν βλέπω. καὶ κατὰ συνέκτασιν τοῦ δ πρὸς τὸ θ, ἀθρῶ. καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μύδω γίνεται ὁ πρεμυθής. καὶ ἐκ τοῦ οὐδενὸς, οὐθενὸς, καὶ ἄλλα ὁμοίως. θρῶ δὲ, ἐκ τοῦ διορῶ συγκέκοπται. ὁ θρεῖν, ἐκ τοῦ θεωρεῖν. καὶ κατ' ἐπίτασιν, ἀθρεῖν. μετὰ ἐπιτάσεως θεωρεῖν, περισκέπτειν. Ἀθρέω, ἀθρήσω, κοινὴ συντάσσεται. οἷον, ἄγε δὴ ἀθρήσω περὶ σοῦ. Ἄθρικτοι, ἀτάρακτοι. Ἀθρίζοντες, ἴδεσθαι ἐπιθυμοῦντες. Ἀθρίμβολα, ὄργανα ἱμαρνικὰ, ἄρθρεις ὡς ὥσπερ ἐμβαλλόμενα, καὶ διασπῶντα καὶ πλήττοντα. οἶμαι δὲ ἀρθρέμβολα δεῖ γράφειν. Ἀθρήματα, δῶρα τὰ πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις, παρὰ Λεσβίοις. Ἀθρηὶς, εἶδος μηλέας. Ἀθρῆνοι, χωρὶς θρήνων. Ἀθριώνιον, ὑπαίθριον τόπον. Ἀθρήσω, ἀτενίσω, ἴδω. καὶ ἀθρήσας, ἰδών. Ἀθρήσειν, σκοπήσειν, ὄψεσθαι. καὶ ἄθρητον, θεώρητον. Ἀθρίβις, πόλις Αἰγύπτου. Ἀθρόα, ὁμοῦ πάντα. Ἀθροίζω, συνάγω. τὸ, τοὺς ἀθροιζομένους ὄχλους, παρεκτρέπων. Ἀθρόοι, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ αἰφνίδιοι, καὶ ἀπροσδόκητοι. καὶ ἀθρόοι καταρρέοντες, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα, καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ, ἀντὶ κατερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. Ὅμηρος, Τοὶ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.

Ἀθρόως, καὶ ἀθρόον, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, ἐξαίφνης. Ἀθροίζω, τὸ συναγείρω. ἐκ τοῦ θροῦς ὁ θρόος, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται θροΐζω. καὶ κατὰ συναίρεσιν, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω. Ἄθροισμα, πλῆθος, σύναξις, σύνταγμα. Ἀθρόον, πολὺ, ἀκέραιον. λάκωνες. Ἀθρόας, ὃ καὶ ἄθρας λέγουσι δισυλλάβως. ἀντὶ τοῦ εἰς ἓν συνηγμένας. ὁμοῦ, ἀθρόως. ὡς τὸ, Τοιαῦτα μὲν ἐπεὶ πάλιν, ἄθρας διεσκεδασμένος. Ἀθρόοι, καὶ ἀθρέα, καὶ τὸ ἀθρόον. πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως οἱ ἀττικοὶ ἐπιπνευματίζουσι. ἐπὶ μὲν τοῦ αἰφνιδίου ψιλοῦντες αὐτὸ, διὰ τὴν τοῦ α στέρησιν. οἷον, τὸ δίχα θροῦ, τουτέστι θορύβου. ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοῦ δασύνοντες, διὰ τὴν ἄθροισιν, ἀθρόον τὸ ἅμα θρῶ, ἢ τὸ θορυβῶ, ἢ τὸ ἅμα θορεῖν, ἤγουν πολλάκις. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α δασύνεται. τὸ γοῦν ἀθρόοι ἦλθον, καὶ ἀθρόα πάντ' ἀπέδωκεν, ἐδάσυνον ἀττικῶς τούτῳ τῷ λόγῳ, διὰ τὴν ἀθροιστικὴν σημασίαν. οἱ δὲ νῦν, ὅπως ἂν ἔχοι, ψιλοῦσιν αὐτὰ διὰ τὸ πρὸ δασέος κεῖσθαι τὸ α. οἱ δ' αὐτοὶ ἀττικοὶ καὶ τὸ αὔω, ἐπὶ μὲν τοῦ φαίνω ἐψίλουν. ἐξ οὗ καὶ ἕως ἡ ἡμέρα. ἐπὶ δὲ τοῦ ξηραίνω, ἐδάσυνον. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀφαυάνθαι παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀποξηρανθῆναι. καὶ τὸ εἴργω δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ κωλύω, ἐψίλουν. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἀπείργειν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐγκλείω, ἐδάσυνον, ὡς δηλοῖ τὸ καθείργειν. Ἀθρόως, ταχέως, αἰφνιδίως, σφοδρῶς, ἀφνως, συνηγμένως, ὁμοῦ. Ἄθρυπτος, ἀνέφυδος, μὴ βλακεύουσα, μηδὲ μαλακιζομένη, μηδὲ χαυνουμένη. Δαμάσιππος, Τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσατο, μηδὲ ἴσην καὶ ἄθρυπτον, οὔτε κακουργοῦσαν διὰ πενίαν, οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν, ἀλλὰ μέσην καὶ μεσοτάτην τὴν δίαιταν τρόπον, ὡς ἀληθῶς ἡρμοσμένην. Ἀθυμία, λύπη. ἢ τὸ κατατεθυμμένον, ἀθόλωτος σύρσις. Ἄθυμος, ἀντὶ τοῦ ἀθυμότερος. Πλάτων Πολιτείας πέμπτῳ. ἤγουν, ὁ λελυπημένος. Οἱ δὲ σφάλλονται καί τι ἄθυμοι δοκοῦντες, καὶ τὰ σώματα παρειμένοι, ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ παρέβαλον καὶ ἐνίκησαν. ἀντὶ τοῦ, τὴν ψυχὴν κακοί. Ἀθυμότερος, ἀψυχότερος, κακοψυχότερος.

Ἀθυμῶ ἀμεταβάτως. Οἶμαι ὡς ἀθυμῶ, λυποῦμαι. Ἀθὺρ, ὁ μήν. καὶ τὴν ἀφροδίτην αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἀθύρ. καὶ μῆνα γε τὸν τρίτον τοῦ ἔτους ἐπώνυμον ταύτῃ πεποιήκασιν. οὕτως Ἀπίων. καὶ ἀθὺρ ὁ βοῦς παρὰ αἰγυπτίοις. Ἀθύρειν, τὸ παίζειν ἀθύρματα. κυρία λέξις ἐπὶ παίδων. ἔστι δὲ ἀθύρειν τὸ ἄνω βαίνειν, ἐκτὸς ἔχοντα τοῦ καθήκοντος. ὡς εἶναι περὶ θύρας ὅ φασιν ἥκοντα, ἢ μὴ εἰδότα θύραν. ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐκθυρίζειν φησίν. οὐ τὸ ἀνάπαλιν, ἔσω ἐγκλεῖσθαι μένειν τῆς θύρας. καὶ ἀθύρει, παίζει, ῥαθυμεῖ. Ἄθυρμα, κάλλιον ἢ παίγνιον. εὕρηται δὲ παρὰ Πλάτωνι, ἀθυρμάτιον. Ἀθύρεσθαι, παίζειν, μινυρίζειν, σκιρτᾶν. Ἀθύρματα. Ὅμηρος, Μυρία ἄγοντες ἀθύρματα. τουτέστι, κόσμια. φασὶ μὲν ἀθύρματα, τὰ ταῖς γυναιξὶ εὐτελῆ. ὅτι ὁ ἠλεκτροδέμενος χρυσὸς ὅρμος. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς, παίγνια, σκιρτήματα. παρὰ τὸ ἄγαν θόειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ρ. ὁμοίως τῷ αἴθω, αἰθρός. Ἀθυρογλωττία, ἡ φλυαρία. Ἀθυρόγλωττος, βλάσφημος, φλύαρος. ἀθυρόστομος λέγεται, παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαί φασι τῇ γλώσσῃ. ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ἤγουν ἀδιακρίτως ὁμιλεῖν. ὃ καὶ αὐτὸ ἤγουν τὸ ἀθύρειν εἴρηκεν θύρας τῆς κατὰ νοῦν σημαίνει. Ἀθυρόγλωττον. καὶ καθ' Ὅμηρον εἰπεῖν ἀκριτόμυθον, καὶ κατὰ τὴν κωμικὴν φράσιν, ἀπύλωτον ἔχον στόμα. Ἀθυρογλωττία, ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα. Ἀθυρονόμοι, οἱ ὡς ἔτυχε τοῖς νόμοις χρώμενοι. Ἀθύρει, μινύει, ῥαπίζει. Ἀθυροστομεῖν μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ λοιδορεῖν. Ἀθύρω, τὸ παίζω ἀμεταβάτως. Πλάτων, Κεκτῆς χερσὶν οὐκ οἶδε δεῖν ἀθύρειν. Ἀθύρωτον στόμα. οὕτως ἀθύρωτον, οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, καὶ Φρύνιχος. οἱ δὲ γράφουσιν ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον, καὶ πύλην μὴ ἔχον. Ἀθωνὶς, πόλις. Ἀθώπευτον, ἀκολάκευτον, ἀπόλακτον. ἐν ἐπιγράμμασι, Θηρὸς ἀθώπευτα ποσὶ καθεῦδε δίφρον. περὶ κόρης φησὶ τοῦτο. Ἄθωος Διός. Διὸς ἱερὸν ἐν ἄκρῳ Ἄθῳ τῷ ὄρει, Ἀθῷος καλούμενος. Ἀθῷος, ἀζήμιος, ἀναίτιος, ἀπὸ τοῦ θῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ καταβάλλω, γίνεται θωὴ, ὅ ἐστι ζημία. ὁ γὰρ ζημιούμενος, καταβάλλεταί τι. καὶ ἀθώωτος, ἀζημίωτος.

Ἄθως, ὄρος Θρᾴκης ὑψηλότατον. ὃ καὶ Ἄθων, σὺν τῷ ν λέγουσιν. Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τινος γίγαντος Ἄθω, ὃς ἦν Ποσειδῶνος ἐκ Ῥοδόπης τῆς Στρυμόνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς οὖν τῆς Θρᾴκης τὸ ὄρος. ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, τὸ πέλαγος ἐπωνόμασαν. Ἀθῷος, ὁ ἐπὶ τοῦ Ἄθω τοῦ ὄρους ἱδρυμένος ἀνδριὰς τοῦ Διός. Ἀθῴωσε τοῦ ἐγκλήματος, ἀντὶ τοῦ ἀθῷον ἐποίησε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Αἰ, αἶ. σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, Αἰαῖ, τῶν κακῶν μου παιδίων, οἴμοι τῶν ἐχθρῶν. ὁμοίως αἰ, ἀντὶ τοῦ εἴθε. οἷον, Αἰ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε. καὶ Αἰ αἶ, ἐπίρρημα θρηνητικὸν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους, περισπᾶν ἀξιοῦσι, λέγοντες τουτὶ ὡς κανών. Κανών. Τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιρρήματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται. ἰατταταῖ, παπαῖ, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ βαβαὶ, καὶ τοῦ ναὶ, ὀξυτονουμένων. Ἄλλως. Αἶ. ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, δυσφορικόν ἐστιν ἐπίρρημα. καί ποτε καὶ μιμητικόν, ὡς τὸ, αἰ τάλαν, παρὰ τῷ κωμικῷ. εἰ καὶ ὡς τὰ πολλὰ θρηνητικόν ἐστι. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι τῷ μαστιγοφόρῳ δράματι. αἶ αἶ. τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ, καὶ τρίς. καὶ ἔστιν ἀρχαιότροπον τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας, λαμβάνειν τὰς συμφοράς. ψιλούμενον δὲ καὶ περισπώμενον, θρηνητικόν ἐστιν. ὃ καὶ διπλασιάζεται. οἷον, αἶ αἶ. τὸ

ἐπικρατεῖ τῆς τρυφῆς, καὶ ὡς πρὸς ἥφαιστον ἀξιόμαχος. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. Ἀθηνᾶ, εἶδος αὐλοῦ. Μεγακλείδης. Ἀθῆνα, ἡ ἐλαία. καὶ ἀθῆναι, ἄστυ. Ἀθηνᾶς, ἢ ἡφαίστοιο ἔργον λέγει ὁ ποιητὴς, ὅταν πρὸς τῇ σημαντικῇ, καὶ παραβολὴν ἴσως σημαίνειν βούληται. ὁμοίως ἀνάγκη ἥφαιστος καὶ ἀθηνᾶ ἐδίδαξε τέχνην παντοίην, χαλκευτικὴν δηλαδὴ, καὶ χρυσοχοϊκήν. ἥφαιστος μὲν, διὰ τὴν ἐν πυρὶ τῶν τοιούτων ἐργασίαν. ἀθηνᾶ δὲ, διὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς χειρώσεως, παραβολικῶς ἔκκειται. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα δόρυ κρατεῖ, διὰ τὸ καθαρὸν καὶ ἀνέφικτον. ὁμοίως καὶ ἀσπίδα, διὰ τὸ πάθος ἐπιβουλευθὲν διὰ τῆς σοφίας ἀποκλεισθῆναι. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ [illegible]. καὶ περικεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ, διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθικτον. καὶ ἐλαίαν, ὡς καθαρωτάτης οὐσίας οὔσης. φωτὸς γὰρ ὕλη ἡ ἐλαία. καὶ γοργόνα διδόασιν ἐπὶ τῶν στέρνων αὐτῇ, διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ. Ἀθηναία, ἡ θεά. ἡ δὲ γυνὴ ἀστή. καὶ ἀθηναίαν τὴν θεὸν ἔλεγον. διὰ τὴν πολῖτιν, οὐκ ἀθηναίαν αἰδεῖ τὴν πολιοῦχον θεὰν, ἣν ὡς ἀθηνᾶ καὶ ἀθηναία ποιητικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ἀττικὴν γυναῖκα. καὶ ἀτθίδα, ἢ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν, ἢ ἀττικὰς, ὥς φησι Μεγακλείδης. ἀλλὰ φαίνεται καὶ τὴν πολῖτιν ἀθηναίαν λεγόντων πανταχοῦ, ὡς παρὰ [illegible] Ἀριστοφάνει. Ἀθήναζε, εἰς ἀθήνας. Ἀθῆναι πόλις. ἀθῆναι καὶ θῆβαι, πληθυντικῶς γράφεται ἀεὶ παρ' ἀττικοῖς. ἰωνικῶς δὲ ἑνικῶς. ἐφεσίως καὶ κλαζομεναί, καὶ σάρδεις, καὶ ἑτέρων ὀνόματα πόλεων. Ἀθηναῖος, ὁ πολίτης τῆς ἀττικῆς, ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν. ἀττικὸς δὲ, ὁ ἀττικίζων. Ἀθήναιον, τὸ ἱερὸν ἀθηνᾶς. ὡς ἀπολλώνιον, τὸ τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀνακτόρειον. καὶ ποσειδώνιον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος. καὶ διονύσιον, καὶ δημήτριον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμωνύμως τοῖς πατρωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάωνιον, διὰ τὸ διαιρεῖν ἐστίν. Ἀθήναιος ναυκρατίτης, γραμματικός. γέγονε δὲ, ἐπὶ τῶν χρόνων μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα Δειπνοσοφιστάς. ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἐστιᾶν. Ἀθηναΐς, ἡ ἐλαία. καὶ ἀθηναία, ἡ ἀγριελαία.

Ἀθηναίων δυσβουλία, ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὐτυχούντων. τὸ γὰρ κακῶς βουλεύεσθαι ἀθηναίοις ὄνειδος· τὴν δὲ ἀθηνᾶν παραχρῆν τὸ κακῶς βουλευθὲν ἀναλύειν καλῶς. ἢ ὅτι τὸ [illegible] ἐπιχώριον. Ἀθήνηθεν, ἐξ ἀθηνῶν. Ἀθήνησιν, ἐν ταῖς ἀθήναις. ἀθῆναι δὲ, πόλις τῆς λακωνικῆς. Ἀθηνᾶ, μυθικῶς μὲν Διὸς θυγάτηρ, οἱονεὶ ἀθήλη τις οὖσα, ὡς μὴ θηλάσασα. [illegible] φασιν αὐτὴν ἡ κεφαλὴ τοῦ Διός. ἐφίσταται δὲ προσκληθεὶς ἥφαιστος, καὶ πλήττει πελέκει τὴν κεφαλήν. καὶ τὸ ἐγκυμονούμενον ἐξῆλθε, κόρη ἔνοπλος καὶ αὐτή. ἐκ τοῦ μὴ θηλάσαι τὴν κλῆσιν ἔλαχε. θῆσαι γὰρ θάνω, τὸ θηλάζω. ὡς τό, ἐπιστεφὲς γάλα θῆσαι. ἐξ οὗ καὶ ἀρνίον γαλαθηνόν. καὶ τιθηνὸς ἡ τροφός. ἡ καὶ θαλαμιὸν, παρὰ Λυκόφρονι. ἐκ δὲ τοῦ θηλὴ καὶ τὸ θηλάζειν, καὶ ἡ τίτθη. ὡς οἷον ἐπιτάσσοντος τοῦ βρέφους. τουτέστι, λάβε θήλασον, κατὰ τὴν παλαιάν. ἀλληγορικῶς δὲ, ὡς ἐν ὀλίγῳ πολλὰ συνελεῖν. ἀθηνᾶ ἡ φρόνησις. ἡ κατὰ στέρησιν καὶ αὐτὴ τοῦ θήλυς διὰ τὸ τέλειον. ἢ παρὰ τὸ ἀθρεῖν, τὸ βλέπειν, ἀθρηνᾶ τις οὖσα, ὡς τῶν μελλόντων ἐν διανοίᾳ προβλεπτική. ἐκ Διὸς δὲ, διὰ τὸ ἐκ τοῦ νοός. Ζεὺς γὰρ καὶ ὁ νοῦς ἐκ κεφαλῆς, διὰ τὸ ἐκεῖ λογιστικόν. οὗ προβολὴ ἡ φρόνησις. ἥφαιστος δὲ αὐτὴν ἐκφαίνει, διότι αὐτὸς μὲν εἰς πῦρ ἀλληγορεῖται. τὸ δὲ φωσφόρον καὶ ἰκμαῖον, καὶ ἄνω φερόμενον. καὶ ἡ φρόνησις φωσφόρος τίς ἐστι. καὶ τὸ δραστικὸν, πρόσωπον ἔχει. καὶ οὐδὲν ταπεινὸν φρονεῖ, ἀλλὰ ἀνατέταται, καὶ ἄνω φέρεται. [illegible] δὲ εἰσὶν εὐθεῖαι τῆς ἀθηνᾶς. προπαροξυτόνως μὲν ἡ ἀθήνη, ὡς εἴρηται, κατὰ συστολὴν ἀθάνα γίνεται. παρά τε Σοφοκλεῖ κεῖται, καὶ ἑτέροις. ὥσπερ δὲ τὴν ἅμαξαν κατὰ παραγωγὴν ἁμαξαίαν φασί, καὶ τὴν αὐλὴν αὐλαίαν, καὶ τὴν προνομὴν προνομαίαν, καὶ τὴν ὑστέραν ὑστεραίαν, καὶ τὴν [illegible], οὕτω καὶ τὴν ἀθηνᾶν ἀθηναίαν φασὶν, ἄλλοι τε, καὶ ὁ ποιητής. οἱ μέντοι ὕστερον ἀποβάλλοντες τὸ ι τῆς αι διφθόγγου, καὶ ἀθηνάαν ποιοῦντες, ὥσπερ τὴν ἐλαίαν ἐλάαν ἀττικῶς. οἷον, τίς τὰς ἐλάας παρέτρωγεν. ἀθηνάαν μὲν οὔ φασι, τὰ δὲ δύο αα κιρνῶντες, λέγουσιν ἀθηνᾶν. διὸ καὶ ἐκτείνεται ἡ ταύτης εὐθεῖα, καὶ ἀεὶ περισπᾶται, διὰ τὴν τῶν δύο αα κρᾶσιν. Ἀθηνόδωρος, ὄνομα κύριον. Ἀθὴρ, ἐπιδορατὶς μεταφορικῶς. Αἰσχύλος [illegible].

Ἀθάρα, βρῶμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἑψημένον παρ' αἰγυπτίοις. Ἀθηρηλοιγὸν, ὅ ἐστι πτύον, λικμητήριον. τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν. ἐξ ὧν καὶ τὸ ἀθερίζειν. ἐν ᾧ γὰρ λικμᾶται, σῖτος μὲν ἀποτίθεται, καὶ ἄχυρον ἀμελεῖται. ἀθέρες δὲ οὐδαμοῦ εἰσιν, ἀπολεπτυνθέντες καὶ ῥιπισθέντες ἀνέμοις. καὶ ἀθέρες ὡς ἔνιοί φασι, τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη. ὃ καὶ ἀθηρόλοιγον λέγεται, τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν. ἢ ἀθηρολοιγὸν, τὸ πτύον. τὸ γὰρ ἀθέρας διακρῖνον καὶ διαχωρίζον. καὶ ἀθερολόγον τὸ αὐτό. γράφεται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ὑφ' ἓν δὲ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον. οὕτως Ὠρίων. Ἀθαρόβρωτον, ὄργανον, τὴν βρῶσιν, ἢ τὴν ἀθάραν ἀνακινοῦσι. Σοφοκλῆς ἀθυρεὶς ἀκανθοπλῆγι. Ἄθυρον, τὸ ἀθύρωτον, ἀθύρωτον. Ἀθυρόνομοι, οἱ ὡς ἔτυχε τοῖς νόμοις χρώμενοι. Ἀθέσφατον, ἀπέραντον εἰς ἀπόθεσιν. Ἀθέτατος, ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων. Ἀθίγγανος, ὁ αἱρετικός. Ἀθιγῆ, ἀνέπαφον. Ἀθιγὴς, ἄψαυστος. Ἀθίγγανος, ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσαι, ἀπὸ τοῦ θιγεῖν. οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες, οὐδὲν παρ' ἄλλου λαμβάνουσιν. Ἄθικτον, ἀψηλάφητον, ἀπρόσψαυστον, καθαρὸν, ἀμόλυντον. καὶ παρθένος ἄθικτος. [illegible], ἀνέπαφος, [illegible]. Ἄθιλος, κόχλου θαλασσίου εἶδος. Ἄθινα, ξύλα κατακαύσιμα. Ἆθλα, τὰ ἔπαθλα, ἀγῶνες. Ἀθλεῖν, ἀγωνίζεσθαι, κακοπαθεῖν. Ἀθλεύει, [illegible]. Ἀθλεῦον, κοπιῶν, ἢ τὸν μοχλὸν ἀφαιρούμενος. Ἀθλέω, ὁ μέλλων ἀθλήσω, ὁ δεύτερος ἤθληκα, ἡ μετοχὴ ὁ ἀθληκώς. καὶ ἆθλος, ὁ ἀγών. Ἀθλῆσαι, κοπιάσαι, κακοπαθῆσαι, καμεῖν, ἀγωνίσασθαι. Ἀθλήσαντος, καίτοι ἔδει εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ κακοπαθήσαντος. ἔστι δὲ ὅτι τὸ ἆθλον, τὸ μὲν ἔπαθλον κόπον σημαίνει. ὡς δηλοῖ καὶ τό, Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων. Ἀθλητὰς, ἀγωνιστὰς, ἀσκητάς. Ἀθλητὴς, ὁ ἀγωνιστὴς, ὁ τῷ ἄθλῳ ἐργαζόμενος. Ἄθλιος, ταλαίπωρος. ἄθλιος [illegible] ἢ ἀτυχής. ἄθλιος ὁ [illegible], ὁ πολλὰ δεινὰ ὑφιστάμενος, ὃς καὶ χίλιος λέγεται. καὶ ἄθλιος [illegible]. καὶ ἄθλιος, ὁ ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θλίψει ὢν, καὶ μὴ δ' ὅλως ὄνησιν ἔχων.

Ἀθλιότης, ἡ ἐν τοῖς λυπηροῖς καὶ ἀβελτέροις πάθεσι ταλαιπωρία. Ἀθλίων, ἀτίμων, ἐπικόπων. Ἀθλιώτατα διάγει, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς. Ἀθλοθεσία, ἡ ἀνταπόδοσις. Ἀθλοθετῆρα, ἀγωνοθέτην. Ἀθλοθέτης, ἀγωνοθέτης. Ἀθρεῖσθαι, συναθροῖσαι.

Ἆθλον, καὶ βραβεῖον, τὸ αὐτό. ὡς λῆμμα καὶ δῶρον. τὸ, τοῖς καρτεροῦσι καὶ νικῶσι διδόμενον. οἷον, Νῦν δ' ἔφερεν ἄεθλα. ὅπερ ἀπὸ μὲν τῶν διδόντων αὐτὸ βραβευτῶν, βραβεῖον λέγεται. ἀπὸ δὲ τῶν ἀθλούντων, ἆθλον. ὡς πάθος καὶ πρᾶγμα, ἐνεστῶτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος, πρᾶγμα. ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος, πάθος. καὶ ἡ πρόσκλησις καὶ ἡ πληγὴ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὁμοίως. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ καρτερῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθλον, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄεθλον, τὸ πάνυ ζητούμενον. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ε, ἆθλον. καὶ ἆθλος τὸ ἀρσενικὸν, τὸ ἀγώνισμα, καὶ ὁ πόνος. διὸ καὶ περισπᾶται. ἔστι καὶ ἄλλως. Ἆθλον οὐδετέρως, τὸ διδόμενον γέρας, τῷ νικῶντι τὸν ἀγῶνα. καὶ ἔπαθλον, τὸ ἐπὶ τῷ ἄθλῳ διδόμενον, καὶ τῷ ἀγῶνι διδόμενον, ὃ καὶ βραβεῖον λέγεται. ἢ ἆθλον, ἀγώνισμα, ἔργον, ἔπαθλον, ἡ τιμὴ, ὁ μισθὸς, καὶ τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον. καὶ ἆθλος ἀρσενικῶς τὸ ἔργον, καὶ τὸ ἀγώνισμα, καὶ τὸ ἔπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦ οὐδετέρου. ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον, δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον. τοῦτο δὲ, τὸν ἀγῶνα. Ἄθλιος, ἄφρων. Ἀθλοφόρος, νικητὴς, ἀγωνιστής. Ἀθλοφόροι ἵπποι, οἱ νικηταί. καὶ διαλελυμένως [illegible] κατὰ τὴν ποιητικὴν, ὅ ἐστι κατὰ προσθετικήν, οἳ ἄεθλα ποσσὶν ἄροντο. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, [illegible]. Ἀθμονάζειν, τὸ εἰς δῆμον ἀφωρίσθαι τῆς ἀττικῆς. Ἀθμονεὺς, φυλὴ τῆς ἀτθίδος ἀθηνᾶς.

τε κειμένη, ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ χαλκοῦ Διὸς ἀθάρην, οὐκ ἀθερῶν τῶν ἱερατικῶν καλουμένων. Κράτης ἥρωσιν, Οὐκ οὖν ἴσως καὶ δεῦρο τρύβλιον φέρειν, καὶ τῆς ἀθάρης. ἡ ἀθάρα, ὀλόχυρος πεπεμμένος πυρός, καὶ πλατύλιος. Ἀθαρες, εἶδος σπέρματος. Ἀθέως, ἀσεβῶς. Ἀθάρη, πυρίνη πτισάνη. Ἀθάρης, ἄφθορος, ἐπὶ γυναικός. ἐπὶ δὲ σελήνης, σβεσις. Ἀθερίζει, ἀτιμάζει, προπηλακίζει. Ἀθέατοι, αἱ μὴ διεκπεπεθωμέναι. ἐκεῖ δὲ, μὴ διαδεικνύναι ἄρθρα. Ἀθαυμαστί, χωρὶς θαύματος, καὶ θαυμασμοῦ. Ἀθε, εὐχῆς σημαντικόν, ἀντὶ τοῦ εἴθε. Ἀθέατος, μὴ τεθεαμένος, ἀόρατος. ἢ, ὃς ἕως οὐδὲν τεθέαται. ὡς τό, ἔτι οἶκος πάσης ἀθέατος ἤμενα. ἢ ὃς ἕως οὐ δύναται βλέπεσθαι. Ἄθεοι, χωρὶς θεοῦ, χωρὶς θεοῦ γνώμης. Ἀθεεὶ, τὸ ἀσεβές. καὶ ἀθεεὶ, ἀσεβῶς. Ἀθερὴς, ἔτι ἀτερπὴς, ἢ ὁ ἀγανθηριστικός, ἢ ὑπέροπτος, ἢ θαυμαστός. ἢ ὁ μὴ φροντίζων θεοῦ, καὶ ὑβριστής. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. Ἀθελβάζειν, διηθεῖν. Ἀθελβέν, ἄλλεν. Ἀθέλβεται, διηθεῖται. Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν. Ἀθέλγεται, διηθεῖται, διακλύζεται. παρὰ τὸ ἐκπαρθεῖν. Ἀθέλγει, θηλάζει, ἢ θλίβει. Ἀθέλκτον, ἄκοσμον, κακόν. Ἀθέλκτοι, κακοί. Ἀθεμβούλιος, ἀπαλακαίνετος. Ἀθέμιστον, οὐδὲν ἔχων, οὐδὲ θεμέλιον. Ἀθεμίλιος, ἀπροσφαλής, ψεύστης. Ἀθέμιστα, ἄδικα. Ἀθεμιστῆσαι, παρανομῆσαι, ἀδικῆσαι. Ἀθέμιστοι, ἄνομοι, ἄδικοι.

Ἀθεμίστων. παρανόμων, ἀδίκων. Ἀθεμίστια ᾔδη, τουτέστιν ἄδικα ἠπίστατο. καὶ ἀθέμιστοι, ἄδικοι, ἄνομοι. καὶ ἀθεμίστων, παρανόμων, ἀδίκων. Ἀθέμιτος, ὁ παράνομος. Ἀθέμιτον, ἄδικον, ἄνομον, πονηρόν, αἰσχρόν, ἀσεβές. ἢ νόμοις οὐ χρώμενον. καὶ ἀθεμιτῆσαι παρανομῆσαι. Ἀθεώρητος, ἀντὶ τοῦ ἀθέατος. Ἄθεον. ἄθεόν ἐστι τὸ μὴ τὴν ἐξαιρετικὴν τῆς ψυχῆς διακοσμεῖν, καὶ ἀναγειρεῖν τὸ θεοειδές, καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον, ἀρρήτοις καὶ ἱεροῖς δεσμοῖς. ἢ τὸ ἐναντία τούτοις, τὸ κατασπᾶν καὶ καθέλκειν τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον, εἰς τὸ γηγενὲς καὶ ἀλιτήριον, καὶ γιγαντῶδες, ἢ Τιτανικὸν [illegible]. Ἀθεραπευσία, ἡ παντελὴς καταφρόνησις. Ἀθερίς, εἶδος σπέρματος. καὶ ἀθερίς, ἀνόητον, ἀνόσιον, ἀσεβές. Ἀθερής, ὁ ἀτειρὴς σίδηρος ὅταν θερίζῃ, ἢ θεριστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξύς, ἢ ἐπὶ ἀκαχίων. Ἀθερίζειν, ὅταν καταφρονεῖν, ἀφροντιστεῖν, μέμφεσθαι, ἀποδοκιμάζειν, ἀτιμάζειν, συνευβαλίζειν. ἢ τὸ ἀπαξιοῦν, καὶ ἐξουθενοῦν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀθέρων. ἡ γὰρ χνοῦς τοῦ ἄθερος παρὰ Αἰλιανῷ ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἄχυρα δὲ οἱ ἀθέρες εἰς τὸ ἓν συγκομιζόμενοι. εἰσὶ δὲ, στάχυος ἀκίδες. ἐφ' οἷς αἱ σταχυολόγοι πονοῦνται. οὓς οὐκ ἀξιοῖ θερίζειν ὁ γεωργός. ἴσον δὲ, ὅτι τὸ ἀθερίζειν, ὠλιγώρει· ἡ ἀθερίζειν ἔοικε λέγεσθαι. ἀθερίζεται γάρ πως καὶ αὐτὴ διὰ τὸ εὐτελές. διὸ καὶ ἀτυχὲς ἐχθόδοπον. καὶ ἀθεάζειν, ἀποδοκιμάζειν. Ἀθήρ, τὸ εἰς τὸ στάχυος ὀξὺ ἄκρον ὡς κέντρον. Ἀθέρισα, ἀπηρφύτευτος. Ἀθερίσαι, καθυπερῆσαι, ἀφροντιστῆσαι, ἀτιμάσαι, καὶ ὀλιγωρῆσαι. Ἀθέατος, ἀφρόντιστος. Ἀθεώρητοι, ἀγροῖκοι. Ἀθεσίαν, παραβασίαν. ὡς ἐν τῷ, Ἀγαπῶν δὲ τὴν ἀθεσίαν τῶν λεκτῶν, καὶ τὰς ἐπιβολὰς τὰς ἐπὶ σφόμενος, ἐπὶ ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς, ἐστὶν ἐν τῷ Γεργίτῃ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν γαλατῶν ἀθεσίαν. καὶ αὖθις Πολύβιος, ἐπικρύπτειν ἅπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν. καὶ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἀθεσμία, παρανομία. Ἀθέσμιον, τὸ ἄδικον. Ἄθεσμος βλαβερός, ἐφ' ὧν νόμος οὐ κεῖται. Ἄθεσμος δίκη, ἄνομος. καὶ ἀθέσμως, παρανόμως. Ἄθετος ἱστοῦς, σκληρά, ἐχθρός, ὃν οὐχ οἷόν τε ἐφελκύσαι. Ἀθέσφατον, πολύ, δυσπαραμυθητον. καὶ ἔθυ οὐδὲ θεὸς φατέσεν διὰ ὑπερβολὴν πλήθους. Ἀθετεῖ, ἀθυμάζει ἐπιλαθέσθαι. Ἀθετεῖν παρὰ τοῖς ἴωσι, τὸ μὴ τεθεῖν λόγον. Ἀθετῶ, ἀθετίζω, διαφθείρω, ἀνατιθήμι. Ἀθετῶ, ἀθέσμως, ἢ συγκα

τατεθειμένως. Αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. Ἀθετεῖται, ὑβρίζεται, καταφρονεῖται. Ἀθέτησις, ἐκβολή, ἀμέλεια. οὕτως ὁ Ἀπόστολος. ἀθέτησις γὰρ γίνεται, προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές. Ἀθεωρητί, χωρὶς θεωρίας. Ἀθεώρητος, ἀθέατος. Ἄθηλον, τὸ μὴ τιθηνακὸς παιδίον. Ἀθήλυντον, σκληρόν, ἀδάμαστον, ἀνδρῶδες. Ἄθηλος, ἄπαις, ἢ ὁ γάλακτος ἄγευστος. Ἀθήμιος, οὐδὲν ἔχων ἄμεινον, ὁ ὑπὸ ἀνέμων κατακτώμενος. Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον. ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα δὶς ἢ πρὸς διὰ μικρὰν ὁμοιότητα. ὡς εἴ τις διὰ τὴν γλαυκότητα, τὸν αἴλουρον τῇ ἀθηνᾷ παραβάλλειν. καὶ ἀθηνᾶ κάβοχος, ἥτις πανδεῖς καὶ φρενίτις τὸ Δίον. Ἱστορία. Ἥρα μὲν βοηθεῖ τοῖς ἀχαιοῖς, ὡς οὐ μόνον εἰς νόμιμον γάμον μενελάου ἀδικηθέντος, οἷα γαμήλιος δαίμων (ἐπίσταται γὰρ αὐτὴ τοῦ γάμου) ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ βασιλικώτερον τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. ἄρχει γὰρ ὡς πανταχοῦ ἐρρέθη, καὶ εἰς βασιλείαν μεταλαμβάνεται. ὅθεν ἀραία ζυγή, ἢ βασιλικό. ζεὺς δὲ μέσος καθήμενος ἄνω, καθὸ οὐκ ἔστι πιθανὸν ἔν αἰθέριον καὶ ὀλύμπιον δίκαιον ἀλόγως ἐνεχθῆναι κάτω. Σημειῶσαι δέ, ὅτι εἴπερ εἶχε πιθανότητα τὸ πλάσμα ὁ ποιητής, ἐποίησεν ἂν καὶ τὴν αἰδηίαν, καὶ τὸν διόνυσον, καὶ τὴν δήμητρα παρόντας τῇ μάχῃ. οὐκ ἔχει δὲ πιθανῶς ποιοῦντος ἐπινῆσαι. ἄλλος μὲν γὰρ οὐκ ἦν, ὅπως πρὸς τὸ ζῆν ἐπικουρήσει, ἀπολείᾳ χαίρων ἀνθρώπων καὶ σιδηρομοῖς, κατὰ τὴν τραγῳδίαν, καὶ γόοις πλεονεκτούμενος. Δήμητρα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ διόνυσος καρποφόροι ὄντες, ἄχθονται καθάπαξ τῷ πολέμῳ, φθαρτικῷ ὄντι τῶν καρπῶν. ἔστι δὲ ὁ περὶ τούτων τῷ ποιητῇ λόγος βιοῦντος, βὰν δ' ἰμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες. ἤγουν, διχονοοῦντες. Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν, καὶ παλλὰς ἀθήνη. ἠδὲ ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνιος ἑρμείας ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται. ἠδ' ἄρης παμμάχος ὑψηλὸς κεκαλυμμένος. Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων, χωλεύων. ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί. ἐς δὲ τρῶας ἴμεν κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα, λητώ τε, ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' ἀφροδίτη. καὶ εἰσὶ μὲν οὕτω πέντε μὲν ἀχαιοῖς, ἓξ δὲ οἱ τῶν τρώων. ἀγῶνα δὲ ἐνταῦθα τὴν ἄθροισιν λέγει, ὥς φασιν οἱ μετ' Ὅμηρον συνταγματευσάμενοι. Ἄλλως. Ἀθηνᾶ ἡ φρόνησις, τοῖς ἀχαιοῖς καὶ αὐτὴ συμμαχεῖ, διὰ τὸ τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου δίκαιον καὶ εὔλογον. διότι φρόνησις εἶλεν ὕστερον τὴν τροίαν, καὶ δόλος σοφός. διὸ καὶ ὁ ἑρμῆς αὐτῆς ὁ λόγιος συμμαχεῖ, φρεσὶ κεκασμένος πευκαλίμαις, ἀλλὰ καὶ δόλιος. ἥφαιστος δὲ σύμμαχος ἑλλήνων ἐστὶ καὶ αὐτός, διότι πολέμιος ἀεὶ κατὰ τὴν ἐν ὀδυσσείᾳ μῦθον, καὶ ὡς φίλος τῇ ἀθηνᾷ. ἥφαιστος γοῦν διδάσκει τέχνας ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, καὶ παλλὰς ἀθήνη. ποσειδῶν δὲ τοῖς ἀχαιοῖς συμμάχεται μάχης, διά τε τὴν πρὸς τὸν λαομέδοντα μῆνιν, ὅτε θητεύσαντος εἰς ἐνιαυτὸν μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ἀπεστέρησε τὸν μισθόν, ὡς ὁ ποιητὴς λέγει. διὰ δὲ καὶ ὅτι νησιῶται οἱ πλεῖστοι τῶν ἑλλήνων, καὶ διὰ τὸ εἰκότι τεταγμένοι. καὶ ὅτι διὰ θαλάσσης πλεύσαντες, ἀτυχῶς μετῆλθον τὴν τῆς ἑλένης ἁρπαγήν. καὶ οὗτοι μὲν συμμαχοῦσι τοῖς ἕλλησι διὰ ταῦτα. τοῖς δὲ τρωσίν, ὁ μοιχὸς ἄρης βοηθεῖ, ὡς τιθεὶς ἑαυτὸν (ὥ φασιν) ὅμοιος. ἐπειδή γε καὶ ὁ τρωικὸς πόλεμος, ἀπὸ μοιχείας ἔσχε τὴν ἀρχὴν. ἔτι καὶ ὡς ἀρχηγὸς καὶ βίαν διασώζων, καὶ ὡς οὐκ εὔλογος, ἀλλ' ἐναντίος τῇ ἀθηνᾷ. διὸ καὶ ἡ ἀφροδίτη τοῖς αὐτοῖς βοηθεῖ, οἰκείως μὲν ἔχουσα πρὸς τὸν ἀλόγιστον ἄρεα, ἀπεχθομένη δὲ τῇ σώφρονι ἀθηνᾷ. ἄρτεμις τοῖς τρωσὶν ἐπικουρεῖ, ἢ ὡς ἔφορος τῶν χορῶν. καὶ γὰρ καὶ οἱ τρῶες χορειτανίαις ἕπονται, ἢ ὡς θήραιρα. ὅτι ὁ τοῦ πολέμου αἴτιος ἀλέξανδρος. διὸ καὶ ὁ ἀπόλλων ὡς βιοῦντος συνεπικουρεῖ. ὁ δὲ λητώ, οἷα μήτηρ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος, καὶ δι' ὅτι ἀεὶ ἅμα ποιοῦσι οἱ τρῶες, καὶ λίθους, εἰς ἀμφοτέρους ἀμφαγαπηταίνεται ἡ λητώ. ὁ δὲ ξάνθος, ὡς ποταμὸς ἐγχώριος,

καὶ ἀηδόνος παιδός. καὶ τὸ γυναικὸς ἀηδόνιον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. Ἀηδόνων ἐγγαστέραν, ἐπὶ μὲν ὕπνου, τὸ ἐλάχιστον. ἐπὶ δὲ λόγου, τὸ σφοδρότατον. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, τὸ, οὐδ᾽ ὅσον ἀηδόνος ὑπνώσσειν. Ἀηδὼν, ὄρνεον. τοῦ ἀηδόνος, κοινῶς. ἡ ἀηδὼ τῆς ἀηδόος, καὶ ἀηδοῦς ποιητικῶς. εἶδος πετεινοῦ. καὶ ἀηδὼν, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ Παμφιλίοις. Ἀηδῶς, ἀνωφελῶς. Ἀήθεσσον, μὴ εἴθισθαι, μὴ νοεῖν. Ἀήθειν, λανθάνειν, ἀνεπιστημονεῖν. Ἀήθης, ἀσυνήθης. συντάττεται δὲ δοτικῇ, καὶ γενικῇ. οἷον, ἀήθης εἰμὶ τούτῳ τῷ πράγματι. καὶ, ἀήθης τοῦ κατακλύειν τινός. Ἀήθεσσον, ἀσυνήθεις ἦσαν. ποιητικὴ λέξις τὸ ἀήθεσσον, καὶ Ἀπολλώνιος εἰς λόγον περιττόν. καὶ κοινὴ ἡ μετὰ γενικῆς αὐτοῦ σύνταξις. καὶ οὐ μόνον ἰωνικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀναύξητόν ἐστι τὸ ἀήθεσσον, διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἠήθεσσον. καὶ ἀηθέσσουσι, ἀσυνήθεις εἰσίν. καὶ ἀηθέσσος, ἀήθης ὤν. Ἀηθής, ἄγροικος, ἄγριος, ἀπαθής.

Ἄηκτον, τὸ μὴ ἠκονημένον ξίφος. Ἄηκον, στενωπὸν ἔγχειρίδιον, παρὰ Ταραντίνοις. Ἄημα, ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου, τὸ πνεῦμα, φύσημα τὸ πνοὴν φέρον. Ἄημαι, τὸ ἀναπνέομαι. ἐν ἐπιγράμμασι. Ἀήμεναι, πνεῦσαι, πνεῖν. Ἀήμενος, πνέοντος. Ἀηνά, λίθοι μικρά, ἄκαρπα. Ἀῆναι, τὸ θέμα οὐκ εὔχρηστον. ἀεί... γάρ, ὡς φορμίνω, ὑφαίνω, καὶ τὰ ὅμοια. Ἄητον, ἀΐδιον, λάβρον, ἄθλιον. Ἀητὸς, τὸ λαμπρὸν, τὸ ἀΐδιον. Ἀητόβαρος, ὁ Χαλκηδόνιος. Ἀήττητον, τὸ μὴ πταῖον. Ἀὴρ, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος. ἢ λεπτότατον στοιχεῖον, ὑγρόν τε καὶ θερμόν. τοῦ πυρὸς βαρύτερον, τῆς δὲ γῆς καὶ τῶν ὑδάτων κουφότερον. ἀναπνοῆς καὶ ἐκφυσήσεως αἴτιον. ἀχρωμάτιστον, ἤτοι ἐκ φύσεως χρῶμα μὴ κεκτημένον. διαδὴς, διαφανής. φωτὸς γάρ ἐστι δεκτικόν. καὶ ταῖς τρισὶν αἰσθήσεσιν ἡμῶν διακονοῦν. δι᾽ αὐτοῦ γὰρ ὁρῶμεν, καὶ ἀκούομεν, καὶ ὀσφραινόμεθα. δεκτικὸν θάλψεώς τε καὶ ψύξεως, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος. οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις εἰσίν, ἄνω, κάτω, ἔσω, ἔξω, δεξιᾷ, ἀριστερᾷ, καὶ ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις. οἴκοθεν μὴ κεκτημένον τὸ φῶς, ἀλλ᾽ ἀπὸ ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ ἄστρων, καὶ πυρὸς φωτιζόμενον. καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπεν ἡ γραφή, Καὶ σκότος ἦν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. βουλόμενος δεῖξαι, ὡς οὐκ οἴκοθεν ὁ ἀὴρ τὸ φῶς κέκτηται, ἀλλ᾽ ἄλλη τίς ἐστιν οὐσία τοῦ φωτός. ἔστι δὲ ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἄνεμος ὁ πνέων. ὃς καὶ ἄητος ποιητικῶς λέγεται. Ἄηρος, καῦμα, ὁμίχλη.

Ἀήσατος, ἄπληστος, ἀνίκητος. Ἄησι, παρὰ τὸ ἄημι τὸ πνέω. τὸ τρίτον, ἄησι. καὶ τὸ ἀττικὸν, ἀεῖ. καὶ κατ᾽ ἐπίτασιν, ἄησιν. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἄεισιν αἰολικώτερον, ἔχρην ἀεῖσιν εἶναι. Ἀήσυλα, παράνομα, ἁμαρτωλά, οὐ καθήκοντα. καὶ ἀήσυλα ἔργα, τὰ βλαπτικά. παρὰ τὸ ἆσαι, ἤγουν βλάψαι. πλεονασμῷ τοῦ υ, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπέρφατος, ὑπέρφερος, καὶ ἐν ἄλλοις. ἢ τὰ ἄσυλα. παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ σῶζειν τὸ εὐφραίνειν. ποιητικὴ ἡ λέξις, καὶ πεζῷ λόγῳ οὐκ εὔχρηστος. Ἀήσυλον, τὸ ἄδικον, καὶ ἁμαρτωλόν. ἀπὸ τοῦ ἄσω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ βλάπτω, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἄσυλον. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥλω ἥσω, ἥσυλον, καὶ ἀήσυλον, τὸ μὴ τερπνὸν, ἢ ἄδικον καὶ ἁμαρτωλὸν, ὡς εἴρηται. ἢ ἀλαμπές, κακὸν, καὶ ἀνόμοιον. Ἀήσυρον, κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἀσθενὲς, κενὸν, ἄκρομον, μάταιον, ἀπόλαυσον. Ἀήσυρος, ὁ ἐλαφρῶς πνέων. Ἄητη, φέρεται, κινεῖται. παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἀῆτα, πνοὴ, ἀναθυμίασις. Ἀήτης, ἄνεμος, ἀρσενικῶς. καὶ ὥσπερ ἡ γέου ἐγγέτης, πείσου πειστής, οὕτως ἀήσου ἀήτης, ἀλλ᾽ ἡμάρτηται.

Ἀήττητος, ὁ ἀκαταπόνητος. Ἄητο, ἐφέρετο, ἔπνει. ἢ ἄητο, ὡρμᾶτο. καὶ ἄεται, πνεῖται, καὶ ἐπαναγάζει. αὔτη ἦν πνεύματα. ἄητον. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται φιλήτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄω ἄητον τὸ ἀττικὸν, καὶ παρὰ αἰολεῦσιν ἄητον. Ἀῆτο, θυμὸς, ψυχὴν, ἵππος. διδοὺς δὲ τὶς καθ᾽ Ὅμηρον λέγων, τὸ θυμὸν πνέον. γίνεται δὲ τὸ ἄητο, ὅθεν καὶ τὸ ἀεὶς ἄητος. καὶ ἄητον, πνεῦμα, ἐπιμήκη, ὁ μετεωρίζεται πάντα, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀηὐλ, ἀπέραντοι, ἄπλαστοι. Ἄητρ, πλὴν, ἀβλαβής. οἱ δὲ ὁρμὴν, καὶ τὸ καταπνεόμενον. Ἀηὼρ, πόρρω μὲν θέμα ἔχει, τὸ ἄω, ἀίσσω. ἐξ οὗ καὶ ἀίτης ἐπὶ ἀνέμου. καὶ ἄημα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἀίτης δὲ διὰ τοῦ τ ὁ φίλος. ὁ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἐρώμενος, διὰ τὸ οἷον πνεῖσθαι διὰ φιλίαν. διὸ καὶ εἴσπνηλος ὁ αὐτὸς παρὰ Λάκωσι. προσεχὲς δὲ θέμα τοῦ αὐτοῦ, ἄημι. ἐξ οὗ καὶ τὸ, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ἐκτείνεται δὲ διὰ τὸ μέτρον ἡ παραλήγουσα τοῦ ἄητρ. τὸ δὲ ἀπλοῦν ἀττικὸν ἄητρ, ὡς τίθεμεν. Ἄητρ κόρος, τὸ πολὺ καὶ γοργόν. ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω καὶ προθυμοῦμαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄημι.

Ἄητος, ὁ ἀκόρεστος. Ἄητος, μεγάλως. Αἰσχύλοι ἀθάνατοι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἀθαμβὲς, ἀθρόως. ὑποβρέπεσθαι, ἀκαβές. Ἄθαλλον, ἀτύγχανον. κενὸς, ἀθάλλουσιν. Ἀθαλάσσωτος καὶ ἀθαλάμευτος, ταυτόν. ὁ μὴ ναυτικὸς, καὶ ἄπειρος θαλαττίου πλοῦ. Ἀθαμαντιάδης, πατρωνυμικόν. Ἀθαμάντιον πεδίον, οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἅλον. κατῴκησε δὲ Ἀθάμας ἐν Ἅλῳ τῷ τόπῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών. Ἱστορία. Ἀθάμας, ὄνομα κύριον. ὃς ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔσχεν, Φρίξον καὶ Ἕλλην. ἀφεὶς οὖν τὴν Νεφέλην θεὰν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη. ζηλοτυπηθεῖσα οὖν ἡ Νεφέλη, ἀπῆλθεν εἰς οὐρανόν, καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν χώραν αὐχμῷ ἐκόλασεν. πέμψας οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας, ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ θέλουσα Φρίξον καὶ Ἕλλην ἀπολωλέναι, πείθει διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσεσθαι τὸν αὐχμὸν ἔχρησεν ὁ θεός, εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύσειε παῖδας. ἀκούσας οὖν Ἀθάμας, μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων. εἷς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει Φρίξῳ καὶ Ἕλλῃ τὰ περὶ τῆς σφαγῆς. φανέντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν Ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν αὐτῷ πορθμὸν, ἀπεπνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ. ὅθεν καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης, Ἑλλήσποντος κέκληται. Φρίξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῷ, ὡς τὴν τῶν Κόλχων γῆν περαιοῦσθαι. ἔνθα καὶ τὸν κριὸν, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, θύει τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ. καὶ κατοικίζεται αὐτόθι, νῦν ἤμα καταλείπει τῷ τέκνῳ. ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη, δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πέπεικεν. προσαχθεὶς οὖν στεφανοφορῶν ἐπὶ τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. Ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους, ὑπόκειται Ἀθάμας στεφανοφορῶν, ὥσπερ ἱερεῖον, δίκας εἰσπραττόμενος περὶ Φρίξου. Ἄλλως. τοῦτο πρὸς ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γάρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε, τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον, καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενον. μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτὸν, παραγενόμενον Ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ῥυόμενον λέγοντα, ὡς σώζοιτο ὁ Φρίξος δι᾽ ὃν ἔμελλεν ἐκεῖνος τεθνήξεσθαι.

Ἀθαμβὲς, ἄφοβος. Ἄθαμβος, ἄφοβος, ὃ θάμβος μὴ πρόσεστιν. Ἀθανάραχος, ὃς ἐβασάνισε τὸν ἅγιον Νικήταν, καὶ μέγαν μάρτυρα Χριστοῦ πεποίηκεν. Ἀθάνατοι, τάγμα ἱππέων παρὰ Πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν. Ἀθάνατος, ἐπὶ ἐμψύχων. τὸ δὲ ἄφθιτος ἐπὶ ἀψύχων φιλοσοφεῖ τάττεσθαι. τὸ ἀθάνατον κυρίως, καὶ κατ᾽ οὐσίαν καὶ κατ᾽ ἐνέργειαν θεῖον μεταβλητόν. ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὁριζόμενος στέρησιν θανάτου, ἁμαρτάνει. οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἡ ἀθανασία, ἀλλ᾽ ἐν ἕξει καὶ διαθέσει. Ἀθαύτης, ὄνομα ἔθνους. Ἀθανής, ἀκαυθὴς, ὁ ἄκλαυστος. θάψαι γὰρ τὸ κλαῦσαι. Ἀθάρα, ἀττικοὶ διὰ τοῦ α, ἀθάρα, αἰολεῖς ἀθήρα. οἱ δὲ κοινοὶ διὰ τοῦ η, ἀθήρα. ἔστι δὲ ἄλευρον, ἑψημένον. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν ἀττικοῖς διὰ τοῦ α ἀθάρας. οἱ δὲ κοινοί, διὰ τοῦ η, ἀθήρας, Ἀριστοφάνης πλούτῳ, ἀλλά μα ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπλεέν τι καμένη.

ὅτι τοῦ λόγου πρᾶγμα λαμπρόν, ἤγουν καλόν, καὶ ὁ λόγος δὲ παρὰ τὸν ἐκπέφανσιν τὴν πρὸς τὸ λαμπρὸν συνάπτουσιν. καὶ αὐτός ἐστι, τοῦ βρόχου τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν ἄκρον σκέλος. καὶ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις. ἢ βοτάνη τις, ἐν Λιβύῃ φυομένη. Ἀντιπαλαίουσι, χαλεποῖς, δεινοῖς. Ἀντώσιον, λύχνα μεμιγμένον. Αἰετοῖς ἐν κεφάλαις. ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον αὐτοὶ ἐν ὑψηλαῖς ὄρεσιν, οὐχ ἁλίσκεσθαι. Αἰετὸς εἰκη δωμάτων, τὸ κατὰ τὴν ὄροφον. ὃ ἡμεῖς ἀέτωμα καλοῦσιν. Αἰετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης. παρόσον καὶ γεράσκων ὁ αἰετός, ἀμείνων ἐστὶ παντὸς ὄρνιθος.

Ἀέτωμα, ὃ εἰς ὕψος ἀνατεταμένον τῆς ὀροφῆς ὥσπερ τρίγωνον. καὶ ἐπιτώματα, ἐν τῷ ἱερῷ ἐγγλύμματα, ἃ πτέρυγάς τι καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης, τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αὐτήν, ὥσπερ τὰ ἀετώματα. Αἰθαλοῦν, λαμπρῶν. Αἰχῶνες, αἰνεταί. Αἴχοντο, ὥρμων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἄζα, ἄσβολος, κόνις, παλαιότης, κόπρος ἐν ἀγγείῳ ἀπομεμαγμένος. Ἀζαία, φθειρά. Ἀζάνθη, ξηράνθη. Ἄζαλα, νέα ἐν ἰχνάλοι. Ἀζαλέω, ξηρᾷ. Ἀζαλέη, ξηρά. καὶ ἀζαλέην, ξηράν. ἐν ἀζαλέοιο, ξηροῦ. Ἀζαλέης, ἀντὶ τοῦ ξηροῦ. ὅθεν ἐκεῖνος οἶκ ἀπὸ τοῦ ἄζαιν ἐσπαλίας, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχίσαι, ἀζωΐαν φασὶ κληθῆναι τὴν ἀρκαδίαν. τραχεῖα γάρ ἐστι, καὶ ξηρά. Ἀζαλέον, ἄγαν ξύον, θερμόν, ἢ ξηρόν. Ὅμηρος, βοῦν ἀζαλέην. Ἀζαλίς, πλόκαμος, καὶ ὀλιγόπνους. Ἀζάλη, σίνημος, γαλήνη. Ἀζάνθη, ἐξηράνθη. Ἀζάνα, πίναξ. Ἀζαραπατεῖς, οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ Πέρσαις. Ἀζαρίας, ὄνομα κύριον. Ἀζάτα, ἐλευθερία.

Ἄζανθος, παλαιστής, καὶ κόνις. Ἀζαχίς. οἱ μὲν σκληρὸν ἢ χαλεπόν, παρὰ τὸ ἀζαλέον. οἱ δὲ, ἀδιάλειπτον. Ἀζειάδης, ὄνομα κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς, ἀζειάδαι. Ἀζειάδης, ὄνομα κύριον. Ἀζείδει, τὸ ξίει. Ἀζέρα δὲ, τὸ ξηραίνει. Ἄζειν, στενάζειν, ἢ ἐκτείνειν διὰ κόματος. Ἀζήρει, ἀντὶ τοῦ ξύει. ἀζήρει δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηραίνει. Ἀζήλωτος, ἄζηλος πηλός. Ἀζηρόν, ἀποίκιλον. ξηρὸν γὰρ τὸ ποικίλον, ἢ τὸ πηγαῖον. Ἀζηρά, ἀζάκη. ἢ πολυξηρά, ἀπὸ τοῦ ξηρά. Ἀζηνῆ, ἔθνος τοῦ τριάδος. Σοφοκλῆς συνεδίκασε. Ἀζίμιλκος, ὄνομα κύριον. Ἄζινον, τὴν Ἀσιανὴν φρύγει. ἢ ἄζωον, γονεύοντα. Ἄζεο, ἐσέβιζε, σέβε, εὐλαβοῦ, αἰσχύνου. καὶ ἄζεσθαι, σέβεσθαι. διαφέρει δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω, τὸ ὑποχωρῶ. Ἄζηλος, ἀγαθός. Ἄζεσθαι. ἐξ οὗ παρ᾽ Ὁμήρῳ οἱ ἀζόμενοι. παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ, οὐδὲν ἄζοντα, ἤγουν σεβόμενον. παρ᾽ ᾧ καὶ ἀπειλεῖν καὶ ἀπειλεῖσθαι. Ἀζήσιμοι κόνοι, ταῖς πτέρυξιν ἐναπολαμβάνοντες. Ἀζητὴ, θλίβεσθαι, λυπεῖται. Ἄζεσθαι, ἐντρέπεσθαι, ἐξηραίνεσθαι ψιλῶς. ὡς τό, ἡ μὲν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας, καὶ καταψύχουσι δαίμων. δασέως δὲ ἁγιάζεσθαι, ἢ ἅγιον ἐποίει, καὶ σέβεσθαι. ἀλλὰ καὶ οὐδέτερον μέσον ἄζεσθαι. Ἄζεσθον, ἀπενεργεῖν. Ἀζηχές, ἀδιάλειπτον. Ἀζηχὴς, ὁ σκληρὸς καὶ χαλεπός. Ἄζα, ξηρασία, κονιορτός, εὐρώς. καὶ ἄζα, ὁ ῥύπος μολύνων ἐπιτομὴν λεκάνας. ὁ παλαιὸς ῥύπος, κατὰ στέρησιν τοῦ ζῆν. οὐ ζῶσι γὰρ τὰ ξηρανθέντα. Ἀζήιος, ὄνομα κύριον.

Ἀζηλόων, τὸ μέλαν. Ἄζηλοι, ἄζημοι, ἀμίμητοι. Ἀζήμιφον, ἀζήμιον. Ἄζηλον, ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. καὶ ἄζηλος βίος, ὁ εὐτελής. Ἀζήμιος, ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία, ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. ἢ τὸ ἐν ζωῇ μικρόν. ὁ ἀζήμιος, ἀλυπής, ὁ μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ πάθους. Ἄζημοι, πενιχροί. Ἀζημιώδ, ὄνομα κύριον.

Ἀζωνᾶς, ὄνομα κύριον. ἢ ἀζωνός. Ἀζωνάσσειν, ἐξάρχειν. Ἀζωνοί κύκνοι, οἱ ταῖς πτέρυξιν ἀναλαμβάνοντες ἀέρα.

Ἀζωαχὶς μεμαρυῖα, ὅ ἐστι συνεχές. Ἀζώ, ὁ πώγων.

Ἀζωΐα. διὰ τὸ ὑποθρεπτικὸν φυλῆς. ἀφ᾽ ἧς ὁ φυλέτης ἀζω-νεύς. ἢ ἀζωνεύς, ἢ ἀζηνεύς, ἢ ἀλιεύς, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. Δαζώνας φασὶ φθίσεσθαι ἢ ἐθνικοὺς ἢ παλαιούς. Ἀζαίρω, ξηραίνω. Ἀζαίω, τὸ ἁρματεῖν τὸ ξύλον. Ἄζυγος, ὁ μὴ ξηρός.

Ἀζανία, ἡ Δημήτηρ. ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς. καὶ ἀζησία, ἡ κόρη. ἀμαία δὲ ἡ μήτηρ. καὶ πιθοιγία, ἢ ἀμαίη τὴν ἀζησίαν μετῆλθεν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίως ζητοῦσι χρημάτων. Ἀζῆται, οἱ ἐπίτροποι τοῦ βασιλέως. Ἀζήτησιν, τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχον ἐκκαλούμενον. οὕτως Αἰσχίνης. Ἀζητός, ὁ σεβαστός.

Ἀζηχέα. τὰς ξηράς, τὰς ἰσχυρῶς ξηρὸν ἦχον. Ἀζηχής, διηνεκής, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον, ἰσχυρόν, ἀδυχεῖς, ἤτοι συνεχεῖς, δεινόν, μέγα. εἴρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ μεγαλόφωνον, διὰ τὸ πρὸ τούτου ῥηθέν, ἀζηχὲς μεμακυῖα. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν φασὶν ἀζηχέα, οὐ πάνυ πολλούς. τὸ δὲ ἀζηχὲς πλεῖν, μυρίους ἀπώλεσεν. ἀζηχὴς λέγεται ὁ ἀδιαχής, ὅ ἐστι συνεχής. ἄλλοι μέν τι ἀζηχές φασι θυμός, ὁ σκληρός. ἀπὸ τοῦ ἄζην ἔχειν, ὅ ἐστι ξηρασίαν. ἴσως δὲ, ἄτακτος καὶ δυσμάλακτος. Ἀζήωρα, ταχεῖα, πονηρά. Ἀζοίμενοι, ἀγωνιῶντες. Εὐριπίδης Δύκτυϊ. Ἄζομαι, αἰσχύνομαι. Ἄζομαι, τὸ σέβομαι, δασύνεται. καὶ ἄζεσθαι, δασύνεται. ὃν λόγον ἐν ἄλλοις τὸ ἀζόμενοι Διὸς υἱόν, ἤγουν σεβόμενοι, καὶ τὰ κατ᾽ αὐτόν. ψιλοῦται δέ τι ἄλλως ἡ λέξις, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἄζειν τὸ ξηραίνειν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄσθμα δηλοῖ, κατὰ τὴν εἰπόντα ὅτι ἄζειν, τὸ ἀθρόως προσπνεῖν τῷ στόματι θερμόν. ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ αἰάζειν γίνεται, ὅπερ οὐκ ἀεὶ τὸ θρηνεῖν δηλοῖ, ὡς ἀλλαχοῦ γέγραπται. Ἀζομένη, ξηραινομένη, ἐντρεπομένη. Ἄζον, μέγαν, ὑψηλόν. Ἄζος, ὕλη. Ἄζυγες, ἄζευκτοι, μονάζοντες. Ἀζυγία, ἄζευκτον, Ἀρχίλοχος. Ἄζυμοι, καθαροί. ἄπυροι, ἢ ἐκπυροῦν μὴ ἔχοντες. τὸ δὲ ἄζυμον, οὐ ψυχοῦται. Ἄζυμα, τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης. ὃ καλεῖται προζύμη. Ἄζυξ, ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. καὶ ὁ κέλης ἵππος. Ἄζω τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται. παρὰ τὸ α στερητικόν, καὶ τὸ ζῶ. οὐ ζῶσι γὰρ τὰ ξηρά. ἀπ᾽ αὐτοῦ ἄζα ἐν ὀλυμπίᾳ, ἡ ξηρασία. Ἀζωΐα, τόπος ἐν Πελοποννήσῳ. Ἀζωλεῖ, ἀναπαύεται. Ἄζωνες, αἱ ξηραὶ ἐκ τοῦ θηρίου. Ἄζωρος, ὁ εὔκρατος οἶνος, καὶ ὁ κεκαθαρμένος τῆς ἄρσεως. Ἄζωστος θώραξ, ἄοπλος, ἄσολος. Ἀζωστοί, οἱ μὴ τὰ συνεσῶτα πλήθοντες. Ἄζωον, ἀβίωτον. Ἄζωτος, ἔθνος Συρίας καὶ πόλις.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἀή, ἐπεὶ, ἰσῶς. ἢ ἄημεναι, πνεῦσαι. καὶ ἀήμενοι, πνέοντες. Ἄη. ὥσπερ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται ἐφίλει διὰ τοῦ εἰ δίφθογγος, κατὰ δὲ αἰολεῖς ἐφίλη διὰ τοῦ η, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀῶ ἄει, ἢ κατὰ αἰολεῖς ἄη. Ἡρακλείδης δὲ οὕτω βούλεται. ἵνα ὥσπερ ἐκ τοῦ φιλῶ φίλημι αἰολικῶς, οὕτως ἀῶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄημι. ἢ ἀκολούθως, ὡς φίλη τρίτον ἑνικὸν ἐκ δυϊκὸν ἐξ αὐτοῦ φίλητον, οὕτω ἢ ἂν ἄητον. Ἀήδα, λαίνη, λάφυρα. Ἀηδὰς, ὁ δυσπέτης. Ἀηδία, ἡ ἀμορφία. Ἀηδεῖν, δυσχεραίνειν, κεκμηκέναι. ἢ ἀηδέσαι, κεκμηκέναι καὶ κοπιάσαι, ὀχληθῆναι. Ἀηδέστερον, κοπιῶδες. Ἀηδές, ἀηδόνα, λυπηρόν, ἀνιαρόν. Ἀηδιζον. τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα κοινῶς αὔξονται ἐν τῷ παρατατικῷ. οἷον ἄγω ἦγον, αἴρω ᾖρον, οἰκῶ ᾤκουν. δεῖ δὲ γενέσθαι χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ δὲ ποιηταί, καὶ οἱ ἴωνες, συνερχόμενοι πολλάκις ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους, τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. οἷον ἄγω ἄγεν, ἄφθω ἄφαβ. ἀντὶ τοῦ ἦγεν καὶ ἦφαβ. καὶ χωρὶς τοῦ ἀεθλεύω ἄεθλευσεν. ἀεθλεύω δέ ἐστι, τὸ ἄεθλος ὑπάρχω. ἢ χωρὶς τοῦ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην. ἢ ἀεὶ τὸ ἀηδῶν. ἐν τῷ αὐτῷ τὸ τριπλοῦν ταῦτα οὐ τρέπει τὸ α ἐν τῷ παρατατικῷ εἰς η. Ἀηδής, κακώδης, ἄχαρος. καὶ ἀηδὴς ὁ ἀνεύφραντος. ὁ δυσειδής. ἢ ἀηδές, τὸ ἀνιαρόν. Ἀηδῶσαι, κοπιάσαι, καμεῖν. Ἀηδία, ἡ ἀνευφρασία. Ἀηδίζομαι, οὐκ εὐφραίνομαι. Ἀηδόνα, ἀηδῶ εὐφροσύνην. Ἀηδόνα, ἀηδονίδα μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι. ἢ τοῦ ὕλοισι δὲ, λυτρίας ἀηδόνα τοῦ ἱερά. Ἀηδόνειος αὐλὸς, καὶ ἀηδόνιον μέλος. Ἀηδονίς, τόπος ἔνθα ᾖδον. ἢ ἐργασία δὲ καὶ

τάλαινα, ἀθλία. Ἀελίπτοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. Ἄελλα, πνοὴ ἀνέμων. ἡ συστροφή, ἀπὸ τοῦ ἅμα ἄειν καὶ πνεῖν, καὶ τοῦ εἰλεῖν τὸ συστρέφειν. δηλοῖ δὲ τὸ κοινῶς ἀνεμοζάλην, ταυτὸ λέγεται καὶ θύελλα, πλὴν ὅτι τὸ μέν ἐστι μερικόν, ἡ θύελλα δὲ κοινόν. γίνεται δὲ θύελλα, ἀπὸ τοῦ θύειν ὃ σφοδρῶς ὁρμᾶν, καὶ τοῦ εἰλεῖν. τὸ δὲ ἄελλαν, καὶ στροφάλιγγα κονίας εἶπεν, ταυτόν ἐστιν. ἔχει καὶ τὸ στρέφειν καὶ τὸ εἰλεῖν, ὁμοίως. ὧν τὸ μὲν τὴν στροφάλιγγα δηλοῖ, τὸ δὲ τὴν ἄελλαν. Ἄελλαι, ἄνεμοι, πνοαί. Ἀελλάδες ἵπποι, αἱ ταχεῖαι. ἐν ἀελλάδων ἵππων, ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι τυράννῳ.

Ἄελλαι, τὰ ἄτακτα πνεύματα, καὶ καταιγίδες, καὶ τὰς μεγάλας συστροφάς. Ἀελλαίων, ταχέων. Ἀελλής, φιλής, κολακίδες. Ἀελλὴς, ἀθρόον, καὶ ὁμόσε. Ἀέλλαι, πνοαί. Ἀελλὴς, συστροφὴ ἀνέμου. ἡ κονίσαλος, ὁ συνεστραμμένος λίαν ἀέλλης. ἔστι δὲ θέσις τὸ ἀελλὴς παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἀλέης, παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ, ἐσέπιπτον ἀολλέες εἰς τὴν πέρσας. δύναται δὲ ἄλλως τὸ ἀελλὴς χρόνιον εἶναι καὶ εἰς ἐτυμολογίαν τοῦ κονισάλου. ἵνα ᾖ κονίσαλος, κόνις ἀέλλης. Ἀελλῆς, κακοπαθής. Ἀελλῆσι, πνεύμασι. καὶ ἀελλῆσι, θυμοῖς ἀνέμοις ὅλοις μετὰ παῤῥησίας.

Ἀελλόθριξ, ποικιλόθριξ, ἡ πυῤῥοὺς καὶ σπανὰς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἄελλαν. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. Ἀελλόποδες, ἐλαφροί, κοῦφοι. Ἀελλόπους, ταχεῖα τοὺς πόδας, ταχύπους.

Ἀελλοπός, ἴρις. ἡ ταχύπους. ἀφ' οὗ καὶ πολλάκις. Ἀελλός, μαινόμενος, ἢ ὀργίλος. Ἀελλάδες ἵπποι, αἱ ταχεῖαι. καὶ τὸ στρατικόν. Ἀελλόδεις, μετὰ ἀνέμων ὁμιχλώδεις. Ἀελλῶν, στρέφων, ὀχλῶν, ποικίλλων. Ἀελπέρια, λευκά. Ἀελπίοντες, μὴ ἐλπίζοντες. καὶ ἀελπίων, οὐκ ἐλπίζων. Ἀελπτὶς, ἀνέλπιστον. Ἀελπτέοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἐλπέω, ἀελπέω. ἡ μετοχὴ, ὁ ἀελπέων. ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἀελπέοντες. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀελπτέοντες, ἀπελπιζόμενοι. Ἄελπτα, ἀνέλπιστα, ἀπροσδόκητα. Ἄελπτον, ἀνέλπιστον. ἢ σκληρόν, Ἀρχίλοχος, ἀπροσδόκητον, λευκόν, αἰφνίδιον. Ἀελπτοί, λευκοί, καὶ ἄελπτοι. Αἰχόλος κρυπτός. Ἄεμμα, τόξον, ἱμάτιον. Ἀεμπόδιον, ζίζανον. Ἀεν, ἔπνει. Ἀενάοντι, καθαπτεύοντι. Ἀέναον, τὸ ἄπαυστον, καὶ ἀεὶ ὄν. ἢ τὸ διηνεκές. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἐπιταττόμενον ῥεῖν, καὶ τοῦ νάω τὸ βλύζω. καὶ ἀέναος, ὁ πολύς, ἀπέραντος, πολυχρόνιος. καὶ ἀενάων, ἀεὶ πηδῶν. Ἀέναος, ὁ ἀεὶ ῥέων. ἀπὸ τοῦ νάω, ὃ ἐστὶ ῥέω. ἢ διαρκής, ἢ ἀεὶ θάλλων. Ἀενάοντα, ἀεὶ ῥέοντα.

Ἀέντι, πνέοντι. Ἀέντες, ἐστὶν αὐτοῦ προσφωνούμενον. ἐκ θέσιν ἄσμι. ἀλλ' οἱ αἰολεῖς τὴν αὐτὴν μετοχὴν κατὰ τὴν φιλῶν, ἀεὶς ὡς φιλεὶς λέγουσι. καὶ ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἀέντες, καὶ ἡ γενικὴ ἀέντων. Ἀέξεον, αἰγύπτιον, σμύρνιον. Ἀέξω, ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ ἰσχύω. ὁ μέλλων ἕξω, ἐν ἀέξω προσθήκῃ τοῦ α. ἀέξ παρ' Ἡσιόδῳ, αὔξει. Ἀέξετο, ηὔξανε. Ἀεξῶν, αὔξων, ἢ ἔχων. Ἀέσσι, κοιμηθῆναι. Ἀεκάστιον, ἀσμένως χαίροντα. Ἀέττα, ἀκούει. Ἀεργηλοί, ἀργοί, ἀναπαυόμενοι. Ἀεργηλόν, ἀργόν. Ἀεργῶ, ἄνω, ἢ φυλάττω. Ἀεργός, πινακόν. ἀργός, κενόν. Ἀεργόν, ἀντὶ ἀργὸν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. Ἀεργός, ἀργός. ἢ κακοῦργος. Ὅμηρος, Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνείσομαι ὥς ὄρνιν τὸν ἐμὸν τρέφεται. παραινετικόν ἐστι τὸ χρῆναι τὰ ἐν τῷ οἴκῳ πάντας χρησίμους εἶναι. μὴ ὅτι γε τοὺς οἰκείους, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος τύχοι ξένος. Ἀέρθην, αἴρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι. ὁ ἀόριστος, ἀέρθην. τὸ πληθυντικὸν τὸ τρίτον, ἀέρθησαν. καὶ ἐκβολῇ τοῦ η καὶ σ, ἄερθεν, ἀντὶ τοῦ αἰρθέντων ἤρθησαν, ὡς κόσμηθεν, ἀντὶ τοῦ ἐκοσμήθησαν. Ἀερθεῖσα, αἰωρηθεῖσα, αἰρεθεῖσα, κρεμασθεῖσα, καὶ λίαν πτοηθεῖσα. Ἀερίιον, ἀμέθυστον, χλόη, ἀερώδες. Ἀέρας, ἄρας, βαστάσας. Ἄερσις, μετεωρισμός. Ἀέρθη, ἐπήρθη. Ἀερία, ἡ ὁμίχλη παρὰ Αἰτωλοῖς. ἔστι δὲ τῶν ὀνομάτων, ὃ αἰγύπτιον, καὶ λιβύων, καὶ κρητικὸν, καὶ σικελίαν, καὶ αἰθιοπίαν, ἢ κόστορον, οὕτως ἐκάλουν. Ἀεριάδες, μέλισσαι. Ἀέρ-ιον ὕλην, τὸ ἐν τῷ ἀέρι. καὶ ἀέριος, ὁ ἐν τῷ ἀέρι. Ἀέριον, οὐ πεπυργωμένον. Ἀερικοί, ὅσοι τὸν ἀέρα μιμοῦνται.

Ἀέρχιον, ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον, καὶ παντάπασιν ἐρημωμένον. Ἀερμὼν, ὄρος κατὰ τὴν παλαιστίνην. ἐφ' οὗ χιὼν πολλὴ συνάγεται. ἀφ' ἧς ἀτμοὶ ἀναδιδόμενοι, καὶ τὸν ἀέρα τῶν ὑψηλοτέρων τόπων παχύνοντες, δρόσον ἀποτελοῦσιν ἐν ἴσῳ. Ἀεροβατεῖν, τὸ εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. Ἀεροπόμα, τὰ πετεινὰ τὰ τοῖς χρήσιμοις τέμνοντα τὸν ἀέρα. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἢ τὸ περιφέρεσθαι ἐπιβαίνων τῷ ἀέρι. Ἀεροβάτει, τείνει. Ἀερσίπουν, μέλαν, βαθύ, μέγα. Ἀεροκίλαδοι, πιτυοκάμπται. Ἀερολέσχης, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν, κομπολόγος. Ἀεροκυνὰς λέγει Ἀριστοφάνης, τὰς ἐν τῷ ἀέρι ὀχουμένας νεφέλας, ἐπειδὴ ἐν αὐταῖς ὀχεῖται τὰ ὄρνεα. ἢ διότι ὀρνέων αἱ νεφέλαι ὁδὸς ἦσαν, ἤγουν πετεινοῖς.

Ἀέροπος, ἔθνος τῶν φρυγῶν κατῳκισμένον. καὶ ἐν μακεδονίᾳ γένος τι. καὶ ὄρνεά τινα. Ἀέρσας, κολλήσας. Ἀερὲς, ἀπαλός. Ἀερὸς, εἶδός τις. καὶ ὄροβοι. ὡς τὸ, ἄερον ἀπεδεικνύτην.

Ἀέρσην, τὴν δρόσον. κρύσταλλον. Ἀερσιλόφους, ὑψαυχένας, ὧν οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι. Ἀερσίποδες, ταχύποδες, ἐλαφρόποδες. καὶ ἀερσίποδες ἵπποι, οἱ αἰρόμενοι, ὅ ἐστι κουφιζόμενοι ποσίν. οἱ λίαν ταχεῖς, καὶ ἀκύποδες, ἢ ἀελλόποδες, καὶ ὡς εἰπεῖν κουφόποδες. ἡ ὁμηρικῶς εἰπεῖν, φερόμενοι ὑπὸ τῶν ποδῶν. χρήσιμον δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸ Ἡσιόδου, ἀερσιπότας ἀγάγωσι. καὶ ἀερσίποδας, αἰρομένους. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀερίας ὄντας ποσίν. ἀπὸ τοῦ αἴρω, αἴρουσι. ἀερσίποδες δέ εἰσι, τὸ εἰς ἀέρα κουφίζεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἀερσιπότης. Ἀερσίπους, ταχύπους, ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἀερτάζειν, βαστάζειν. Ἀερυσίτεφα, ἀφανισθέντα. Ἀέσαι, ἄσαι, κοιμηθῆναι. κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι, ἄσαι, ὅ ἐστιν ὁρμῆσαι. Ἀέσαμεν, κατεκοιμήθημεν, ἐκοιμήθημεν, ἀνεπαύσαμεν. ποιητικὴ λέξις. καὶ ἀέσκοντας, κοιμωμένους. καὶ ἀέσκον, ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο. Ὅμηρος, νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες. Ἄεσις, πόνος, βλάβη. Ἀεσίμασι, ὁ ἐν πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη. θαλάσσης δὲ τὸ ἐπίθετον.

Ἀεσίφρονα θυμὸν, τὴν ψυχὴν λέγει Ἡσίοδος τὴν ἐκπεφοβημένην. ἢ τὴν βεβλαμμένην ἔχοντα τὸ φρόνημα. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ αἴρω, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄσαι τὸ βλάψαι. Ἀεσιφροσύνῃσιν, ἀνοίαις.

Ἀεσυτὴν, αὔειν. βοιωτοί. Ἀεσίφρων, ματαιόφρων, ὁ κοῦφας ἔχων τὰς φρένας, φρενοβλαβὴς, ἢ κοιμώμενος τὰς φρένας. ἄεσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι, ἢ ἀναπνεῦσαι. καὶ ἀεσίφρων, ἔξωφρων. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. Ἀετὴ, πόλις. Ἀετὰς, πόρνας, πεφρικυίας. Ἀετασία, ἡ λύπη. Ἀετὶ, ἀκούετε. Ἀέτια, τὰ τῷ αὐτῷ ἔτει γινόμενα. Ἀετιδεῖς, οἱ ἀετῶν παῖδες.

Ἀέτιον, πτερὸν, καὶ κρίος. Ἀετίτης, εἶδος λίθου. ὡς καὶ ἀχάτης. καὶ λυχνίτης. Ἀετίγεια, πόλις ἀρκάδος. Ἀετμα, φλόξ. Ἀετμὸν, τὸ πνεῦμα. Ἀετ, ἐπιζόω. Αἰσχύλος. Ἀετόνυχος, βοτάνη. Ἀετὸν ἐπειδὴ διδάσκεις. ἐπὶ τῶν εὐχερῶς τινα διδάσκειν ὧν τις, ἃ ἐπίσταται μᾶλλον τοῦ θέλοντος διδάσκειν.

Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύομαι. ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τῶν μειζόνων, προκαταρξάντων κακοῦ. λέγεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν ἀφανιζόμενων ὁ κάνθαρος. Ἀετὸς, παρὰ τὸ α ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἐτεὸν σημαίνει. ἐτεὸς ὁ ἀεὶ ἀληθὴς, καὶ αἴσιος. διὰ φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ θεῖος ὑπὲρ ἐκ γενομένου Διὸς αὐτῷ φανῆναι. ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἀποκλήρωσιν τῶν τιτάνων, ὁ Ζεὺς αὐτὸν ἐν τῇ διανεμήσει τῶν θεῶν ἐκλέξατο. καὶ οὗτος τῷ Διὶ, ἐπεὶ τῷ αἰθερίῳ αἰεὶ ἀνίσταται. οὐ μόνον ὡς τελείως τέλειος, ἀλλ' ὡς οὐρανίῳ ὑψηλότερος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατὰ τοὔνομα κοινωνίαν. αὐτός τε γὰρ καὶ ἀὴρ, ὅμφω παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω λέγονται παράγεσθαι. οἰκεῖος δὲ πως καὶ ὁ λάβρος ἑρμῆς, οὐ μόνον ὡς ἀργειφόντης λαμπρός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παρωνυμίαν τρόπον τινὰ, τῇ τοῦ λόγου γλυκύτητι.

ὅτι

γάρ ἐστι τὸ ἐμμελῶς λέγειν, καὶ μετ' ᾠδῆς. Ἀεικέλιον, κακόν, δυσφαῖον, ἄλλοιον. Ἀεικέλιος, κατάρατος, λευκός. Ἀείδελον, ἀόρατον, καὶ ἀειδές, λυπηρόν. Ἀειδέστερον, ἄμορφον.

Ἀείλιμα, λαμπρά. Ἀείμναι, παρὰ τοῖς πολλοῖς, οἱ λαοὶ ... τὸ δὲ τοῦ συνεχλησίου παρὰ τὸ ... ἀπαξ δὲ ἐκτεταμένον. ὅς ἐν τῷ, ... Ἀεικής, ἀπρεπής. καὶ ἄμορφον, αἰσχρόν. Ἀεικής, ὁ μηδέπω εἴδας, ὁ ἀγανὸς ... Ἀεικία, ἡ ἀμορφία. Ἀεικίης, ἀεὶ οὔσης.

Ἀειδινέοις, ἀεὶ στρεφομένοις. Ἀείδιον, αἴτιον, ἀεὶ ὄν.

Ἀέθλον, ἆθλον. Ἀεθλοπόδα, ἀθλοπόδα. Ἀείδω τεχνικόν, ἄλλο κοινόν. ἀφ' οὗ ὀνόματα ἀοιδὸς παρὰ ποιηταῖς, καὶ ᾠδὴ ἡ αὐτὴ παρὰ τοῖς κοινοῖς. καὶ ἀείδω, τὸ λέγω. Ἀείδω, τὸ πάνυ ἐπίσημον. ἐκ τοῦ εἴδω, κατὰ τὴν ἐπιταλικὴν τοῦ α. Ἀεὶ ὀν, τὴν αἰώνιον οὐσίαν, ἢ ἰδιότητα. Ἀεὶ ὤν, ἀίδιον τὸν αἰώνιον, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ἑστῶτα. ὥσπερ καὶ τοῦτο, ὁ ἐν Λαμψάκῳ ... ἢ λέξις παρὰ τῷ Διονυσίῳ, ἐν ἀληθείας λατρείᾳ. Ἀείζωον, φυτὸν ἀειθαλές. Ἀείζωος, ἄφθαρτος. ποῦς ἐστιν ἢ ἀναπάλιστος. ἀζώστες δὲ τὰς ἀνεστραμμένας γυναῖκας. ἢ ἀπειρίας, ἢ ἀπαλάχευτος. Ἀειθαλής, ἀεὶ θάλλων. καὶ ἀειθαλὲς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, ἀεὶ θάλλον. Ἀείλαον, νίκη ἐκ τῆς ἐπιτάσεως, καὶ τὸ εἴλω τὸ γνώσκω. πάντα τὰ εἰδότα ἐπιστήμονα ὡς φιλόσοφοι, ὥσπερ οἱ ποιηταί. ὅθεν καὶ ἀοιδὸν τὸν ἐκπεπαιδευμένον φύλακα, φιλοσόφοι δὲ ἑρμηνεύουσιν, ὡς εὖ εἰδότα πάντα ἐν μέσῳ. καὶ μαθηταὶ δὲ τῶν σοφιστῶν οἱ ἀοιδοὶ ἐνομίζοντο. εὖ σύμβολον, καὶ ἐν τῷ λάφους τάφος ... τοῦ Ἀπόλλωνος, ... οἱ ἀλοιδοὶ ῥαψῳδοί. ἀργεῖ δὲ παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ τὸ ἀείδω. καὶ ἐκεῖθεν ἀοιδή. ἐρρεῖ δὲ τὸ ᾆσμα, καὶ ᾠδή. τὰ πάθη τὰ ... καὶ συναίρεσιν.

Ἀείδειν φαμὲν τὰ ποιήματα. ἀείδειν γὰρ τὸ ἐμμελῶς λέγειν. καὶ ᾠδὴ ὁ μεμελισμένος λόγος, ὅς καὶ ἐφαρμόζεται. πρὶν ὕφος ἂν τὸ μέτρον. ... ὁ ποιητὴς λέγει ... ὁ μὴ ποιητής, πρὸς λέγειν δὲ τὸ ... καὶ ... ἄλλον ... πρὸς Ἡσιόδῳ, ... ἀείδειν ... τὰ ποιήματα λέγειν. εἰκαστέρον δὲ τῆς ἐμμελείας, τὸ ᾆδειν. ὅθεν καὶ ἐπὶ μουσικῶν ὀρνίθων, ᾄδειν λέγομεν. Ἀεικεῖς, μάχας, ὁρμάς. ἢ βολὰς τόξων. Ἀεικέα ἔργα, ἀπρεπῆ, ἀσθμάτα.

Ἀεικεα, ἢ ἀπρεπῆ. Ἀεικέα. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, μὴ ὡς ἀεικέα φαίνεται. οὐ ἑρμηνεία κατωτέρω ἀεικέα ἔργα, ἤτοι ἀπρεπῆ. Ἀεικείην πήρην λέγει, τὴν πενιχρὰν ἢ ταπεινήν. Ἀεικίζειν, ἀπρεπεῖ, χαλεπαίνειν. Ἀεικέλιον, ἀνόμοιον, σκληρόν, κακόν, εὐκαταφρόνητον. Ἀεικελὴς, ἀπρεπής. Ἀεικελίης, ταλαιπωρίας, εὐτελείας, ἀνάξιας. Ἀεικὲς, τὸ ἀπρεπές. ἄλλως δὲ, τὸ ἀνόμοιον. Ἀεικὲς, κακὸν, σκληρὸν, ἀπρεπές, εὐκαταφρόνητον, ἀπεοικός. Ἀεικέστερα, ἀπεοικότα.

Ἀεικέστερος, ἀπρεπέστερος. Ἀεικία, ἀτιμία, κάκωσις, κακία, ὕβρις. Ἀεικίζουσιν, ὑβρίζουσιν. Ἀεικία ἀτιμία, ταὐτὸν. ἀεικίζει καὶ ἀεικίζει ὑπὸ Ὅμηρος. ... ... καὶ ... τῇ ἀεικίᾳ. οὐ μόνον δὲ ... τὸ ... ... τῷ ... ὡς ... ἄλλοι δ' ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ εἴκω καὶ φαίνω τὸ εἰκὸς καὶ φαίνω γίνεται, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀεικίζω, καὶ τὸ ἀεικία, τὸ αἰκίζω καὶ ἡ αἰκία.

Ἀεικίσσω, ὑβρίζω. ὡς ἀγνώς, ἀγνίζω, οὕτως ἀεικὴς ἀεικίζω.

Ἀεικὲς, αἰσχρός, ἀπρεπής, ὁ μὴ ἔοικεν. Ἀεικίζω, ἀτιμάζω, φθείρω. ἀεικίαν δὲ πήραν παρ' Ὅμηρῳ, ἀπὸ τοῦ ἀεικὲς ἀεικίζω. ἀεικίσσουσιν, ὑβρίζουσιν, ἢ ἀτιμάζουσιν. Ἀεικισσάσθαι, ἐκβαλεῖν. Ἀεικέσσουσι, ἐκχύσει. Ἀεικῶς, ἀπρεπῶς, χαλεπῶς, ἀσυμφόρως. Ἀεικὰ πεδία, ἀνύλα. εἴτε ἀπὸ τοῦ ἄλσος αὐτά, καὶ ἄπαλα χωρία. τὰ πλάσμα, κατὰ στέρησιν τῆς ὕλης. Ἀεὶ ἄν, ποῖ. Ἀελογίς, ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προφέρω. Ἀελογία, ψευδολογία, ἢ ταυτολογία, ἢ τὸ διαπαντὸς ἐξῆς λέγειν. τὸ ἐκεῖσε τὸ διὸ ἐπὶ λόγον, καὶ ἀπολογίαν. Ἀέλλαν, θυμέλαν, ἀπατᾶν.

Ἀεὶ μὲ θεοῦσι πόλεμοι διώκειν, ἐπὶ ἀντιδόρων, καὶ μηδενὸς λόγου ἀξίων. Ἀείμεναι, πνεῦσαι. Ἄειν, πνεῖν. Ἀέναυτος, ἀρχῆς ὄνομα παρὰ μυλωνίοις. Ἀενάων, ἀεννάων. Ἀεινὴς, οἱ προσοικίοις, βλαβεροῖς. Ἀεινεύς, τυφλώσεις. Ἀερίδας, ἡ τύφλωσις. Ἀέρια, λέμφορ μεταφέρουσιν τὸ δὲ αὐτὸ ... Ἀέριον, τὸ αἴτιον. Ἀεροβάτης τὰς ἰέρας. μυθικὸν δὲ ἐστι τοῦτο. ὑπερμαχεῖ δὲ χρὴ τὰς ἐχλωροκλαστείας, καὶ οὐκ ἐγχωρεῖ ἀείρεις διαμνημονεύσει ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων. Ἀείπλανα, πεπλανημένα, πλήρη φλυαρίας. Ἀεῖραι, βαστάσαι, ἆραι. Ἀείραντες, ἐγείραντες. Ἀείραξ, ἢ ἐλλόγιμος παρὰ Ἱεροῖς. Ἀέρει, φέρει. Ἀείραν, ἵσταλε, προσάφεσιν. μή μοι οἶνον ἀείρει μελίφρονα, Ὅμηρος. Ἀέρει παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ προσφέρει. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἄρτος, καὶ τὰ προσάρματα. ἤγουν αἱ τροφαί. Ἀερανίδην, διαπειρομένην. Ἀερεμ, ὅ ἐστιν ἦραν. καὶ ἀείραντες ἰδία, εἰρήνη πρὸς διαπολυεῖν τὸν καταρρῖψαι. Ἄερα, ἵστα. ἴππος λέμματα, ἀέριον, ἀείρειν, ὅ ἐστιν κίρειν, ὑψοῦν. Ἀείρας, ἐγείρας, ἄρας, ὑψίζεις. Ἀείρειν, προσφέρειν. Ἀερίδας, ἐυκλης τὴν ὁρμήν.

Ἀείροις, ἀπείροις. Ἀείρεισθον, ἀεὶ ῥέον. Ἀείρομαι, ἀνταίρομαι. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. Ἀερομένας, περισχομένας. καὶ ἀερόμενος, ἐπαιρόμενος. Ἀερομένη κώνη, ἤγουν εἰς ἀέρα ἐγειρομένη, καὶ ἀειρόμενος πλῆθος κονιορτοῦ. Ἀειρὸν, ἄρρητον, ἀπαιτούμενον, ἐπὶ κακῷ ὀνομαζόμενον. Ἀειρὸς, δυστυχής, καὶ ὁ ἄπειρος. Ἀείρρυτος κρατῆρ ἢ ἀείρροος, καὶ ὑλήεντες ἢ πολύποτος. Ἀείρρυθρον, τὸ ἀεὶ ῥέον. Ἀείρω, παρὰ τὸ αἴρω, πλεονασμῷ τοῦ ε, τὸ ἀνυψῶ, ἐπαίρω, καὶ κουφίζω, καὶ βαστάζω, καὶ ὑψῶ.

Ἀείρων, ἀδύνατος. Ἄεισιν, ἄεισιν. Ἄεισιν, ἀπὸ τοῦ ἄνω. παράγωγον τοῦ ὡς μι. ἄημι, τὸ τρίτον ἄησι, τὸ δ' ἀνὴρ ἄετον, καὶ κατ' ἔκτασιν ἄεισιν. οἷον, τὸ τεθνηκὸς ἄκρον. τὸ φίλον τὸ πλυθεντικῶν. ἀεισιν ἀιολικῶς, ... ἀεισιν, ὥσπερ ἰόειν. Ἀεὶ ἀεὶ τρ, ὅ ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνῶν. Ἀεισιφον, ἀεὶ ὄντος. Ἀεισίων, σοφόν. Ἀεισορος, ἄπειρος. Ἀείσω, ᾄσω, ὑμνήσω. Ἀειτάφος, ἀειχρόνος. Ἄειτη, ὑμνεῖτε.

Ἀείτης, ὁ ἑταῖρος. Ἀεὶ ὡς ἐν Λύδιον, ἐπὶ τῆς φιλοξενίας, καὶ πρὸς τὸν ὄχλον ἐδείκνυε. παρ' ὅσον Λυδῶν ὁ Κορίνθιος φιλοξενώτατος ἐγένετο. Ἀεὶ τοῖς ἴσοισιν συνέδωμεν. Ἀεισφόνος ἔρωσι. καὶ τὸ ἐρωτικὸς ἔρεισεν εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. καὶ ὁ ... καὶ εἰ ... ὅτινα δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φαίνεται. ἐγὼ μὲν οὖν λαμβάνω δεξιὰ ... οἶμαι λεγομένη ... Ἀειτὴν, ταχύ. Ἀείτυπος, ὁ ἀεὶ κεκμημένος. Ἀειφόρος, ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ. Ἀείφρουρος, ἀεὶ διαμένων. Ἀειφυγία, ἡ εἰς ἀεὶ φυγαδευθῆναι. Ἀείχρυσος, εἶδος. Ἀεκαζόμενος, ἄκων, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀναγκαζόμενος, ἀπωμόμενος. Ἀεκασῦ, κακῶς. Ἀεκήλια, ἀκούσια, χαλεπά. ὃ οὐκ ἂν ὡς ἑκὼν πάθοι. βέλτιον δ' ἂν ὡς ἀεικέλια, τὰ πεπληγμένα καὶ οὐκ εἰρημένα. κατὰ στέρησιν τοῦ ἑκουσίου καὶ εἰρημένα. Ἀέκητι θεῶν ζῆν παρὰ θεὸν. ἤτοι μὴ θεοφιλῶς, καὶ παρὰ γνώμην τῶν θεῶν. Ἀέκητι, ἄκλειστος, παρὰ γνώμην. Ἀεκητί, ἀκουσίως. Ἀεκοντίσασθαι, μὴ θέλοντα ἀναχωρῆσαι. Ἀέκοντα βίᾳ, ἐν τῷ α τῆς Ὀδυσσείας. ἐκ παραλλήλου θέσεως, τουτέστι σημαίνουσιν. Ἀέκητος, ἄκητος, μὴ βουλόμενον.

Ἀέκων, μὴ θέλων. ἐκ τοῦ ἑκών. ἐν παραθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καὶ παράφησι παραλόγως. οὐδεμία γὰρ μετοχὴ ἐν συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, εἰ μὴ μόνον ἢ ἄκων. τὸ δὲ ἑκὼν λέγων, ἀντίκειται πρὸς τὸ ἑκὼν λόγον. οὐ γὰρ ἁπλῶς μετοχή, ἀλλ' ἑκούσιον παρὰ Ἡρακλείτῳ μεθεκτικὸν ὀνομάζεσθαι. Ἀέλατα, πολύσυλα χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ὕλης. Ἀέλιος, τοιοῦτος.

Ἀέλια, οὐκ εἰρημένα, οὐδ' ὕπνον χαρὰ ἀναλίσκοντα. Ἀέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐχηκότες. ἤγουν σύγγαμβροι. Ἀελίς, πέλεια.

Ἀδύσιμον, ὕδωρ. Ἀδυνασί, ἀδυνάτως. Ἀδύναδες, οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ἀπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν πεντακόσιοι ἑκάστης ἡμέρας, ὀβολοὺς δύο. οἱ δὲ ὀβολόν. Ἀδύνατον, ἄμωμον, ἄπρακτον. Ἀδύνατο πρόβατα, τὸ γεγηρακὸς πάνυ. Ἀδύνατα εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ εὕρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν. μάλιστα δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δέ ἐστιν, ὃ μὴ ἔστιν ἐπιδεικνύειν τὸ ἀληθὲς εἶναι. οἷον, ἡ γῆ ἵπταται. Ἀδύνατα θυράς, πλεονασμὸς ἐπὶ τὸ ἐγχειρούντων μείζοσιν, ἢ καθ᾽ ἑαυτούς. Ἀδυνατῶ χαίρειν, ἀδυνατῶ περὶ τοῦδε, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Ἀδυσώπητον, ἀπροσωπόληπτον. καὶ ἀδυσώπητος, ἀπαραίτητος, ἀναίσχυντος. Ἄδυτα, ἄβατα, ἀπόρρητα. Ἄδυτον ζῷον. ἡ τῶν Δελφικῶν θυσιῶν δηλοῖ. ἢ ἄλλον τρόπον, τὸ ἱερὸν ζῷον. τοῦτο μὲν ἀπαίτησιν ἔχει βωμόν. Ἄδυτον, σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. ἀπὸ τοῦ δύω, δύμι, δύσω, δέδυκα, δέδυμαι, δέδυσαι, δέδυται, δυτὸς, καὶ ἄδυτος. καὶ ἄδυτον, ὁ τόπος εἰς ὃν οὐκ ἔξεστι πᾶσιν εἰσιέναι. καὶ ἀδύτων, ἀοίκων, ἐνδοτάτων. Ἀδῶ, ἀρέσκω. Ἄδω παρὰ τὸ ἀῶ, ὅταν ἡδονὴν ἐπάγω αὐτῷ. ἄδω δὲ τὸ χανδάνω, ἢ τὸ ἥδω, ὅταν εἰς αὐτὰς ἐπιώσαι ὡδῶν. καὶ ἀδεῖν τινὶ μὲν τὸ ψάλλειν. ἐνίοτε δὲ τὸ φημίζειν. ὡς τὸ, ἄδεται λόγος. πινδαρικῶς δὲ σημαίνει τὸ αὐλεῖν, τὸ ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν. ἀδινὸς μέλος. προπαροξύνεται δὲ, δοκεῖ μόνη. παράδωσις, αἰολικὴ μόνη. κατὰ κράσιν δὲ, γυναικεῖ. Ἄδωνα, τὸν ἄδωνιν. Ἀδωναῖος, πουλῦν, καὶ βόλος. ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ ἄδωνος. Ἀδώνιοι ἐκεῖ λέγονται, οἱ μισθωροὶ κῆποι. Ἀδωνία, συντεταγμένως. καλοῦσι καὶ τὸ εἴδωλον τὸ ἀδώνιδος, ἀδώνιον. καὶ ἀδώνιος καρπὸς. ὁ τοῦ ἀδώνιδος.

Ἀδώνιδος κῆπος, ἐπὶ τῶν ἀώρων, καὶ ὀλιγοχρονίων, καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἀδωνιασμὸς, ὁ ἐπὶ τῷ ἀδώνιδι θρῆνος. Ἀδωνίας, ἡ χελιδὼν καὶ ἡ θαλασσία. Ἀδώνιον, τὸ παρὰ τοῖς λάκωσιν αὐλητικὸν ἐπιβατήριον. ὅπερ ὕστερον παρὰ λεσβίοις ὠνομάσθη.

Ἄδωνις, παρὰ τὸ ἅδω τὸ ψάλλω. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. καὶ ἄδωνις φιλόλιτος, ὁ πολυφίλιτος. ἢ εἶναι ὑπὸ πολλῶν ἐφιλεῖτο, διὰ τῆς ἀφροδίτης. προσφέρως, καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς παρὰ [illegible] κυπρίοις καλεῖται. Ἱστορία. Ἄδωνις ὁ κύπριος κατὰ [illegible] κινύρου παῖς ἦν, τοῦ κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ θείαντος. ἐξ οὗ ἀφροδίτη γενᾶ πρότερον, ὃς αὐτὸν καὶ βασιλείδιον. ἡ γὰρ ἥρα ἐν γύν οὔσης αὐτῆς, μεμαγμένον χειρὶ ἀφαμένη, διὸ τοὶ ἐκεῖνος γενέσθαι. καὶ ὃν θεῷ κληθέντα, αἱ μοῦσαι τῇ πρὸς ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, διὰ τὰς αὐτῆς ἐπιίστορας ἀνήψαντο μητέραι καὶ τεκεῖν. οἷον καλλιόπην ἐξ οἰάγρου τεκεῖν ὀρφέα, καὶ κυμέβεαν, τερψιχόρην ἐκ στρυμόνος ῥῆσον, κλειὼ δὲ ἐκ μάγνητος λῖνον. ἄρης ὁ θεὸς ἀντεραστὴς ὢν ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν πρὸς χοίρου μορφὴν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν ἄδωνιν, αὐτὸς ἑκαστος ἐλθὼν, αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ τὸ μὲν ἀδώνιδος αἷμα καταρρυὲν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο. περὶ δὲ ἀνεμώνην ποιεῖν τὸν ἄδωνιν ἐτύχειν. ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιφέρεσθαι τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν ὀλοφυρομένη. ἀκάνθαις δὲ αὐτὴν ῥοδωνίας ἐμπαγεῖσα, τῷ καταρρυέντι αἵματι, τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο. Ἄδωνις ἀδώνιδος, ὄνομα κύριον. καὶ ποταμὸς ἦν ἱερὸν ἐν λιβάνῳ, τὸ ἐκ ἀδώνιδι, καὶ βίβλῳ.

Ἄδωνις, ἰχθὺς θαλάσσιος, οὗ μνημονεύει Κλέαρχος. ἡ δὲ ἀδωνίδος ὑπὸ φοινίκων. καὶ βύλη ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ κώμη. Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τοῖς ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσι καὶ κήπους ἐν ὀστράκοις, καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν. οἷον ἐκ μαράθρων καὶ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς κήπους. καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλιθῆναι ὑπὸ ἀφροδίτης φασίν. Σημείωσαι. Ἀδώνιδος κήπων, καὶ ἀδώνιδος ταῦτα, πλὴν διαφορά. διὸ τοῦτο μὲν παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν τίθεται. ἐκεῖνο δὲ, ἐπὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὠκυμόρων. κῆποι δὲ ἀδώνιδος, φυτάρια τὰ ταχὺ ἀναθάλλοντα ἴσως καί, ἀρρίζα, καὶ ὅλως κούφοις κῆπος. καὶ αὐτίκα φυλλόμενα κατὰ θαλάσσας, καὶ ἀφανιζόμενα. καθ᾽ ὁμοιότητα κῆπον τοῦ κατὰ τὸν ὠκύμορον ἄδωνιν θανόντα. ὃς ἀνθήσας ποτὲ νέος, ταχὺ ἀπώλετο καταβληθεὶς ὑπὸ ἄρεως. γυναικῶν δὲ τῇ θειότητι τεμνούσαι κήπους, ὥσπερ ἐπιταφίους ἀδώνιδι. Ἀδωνικὸς, ἱερὸς. Ἀδώρ τῶν ποτε θεῶν τὸ βίω, πρὸς ἄνθρωπον. ἐπὶ τὸ ὀλίγον καὶ μικροψύχον. Ἀδωρηπος, πόλις. Ἀδωρῶ, ἱερῶ. Ἀδωροδόκητος, ἀδωροληπτος. Ἀδωρότατος, ὁ μὴ δεδωκὼς μεταδιδοὺς, ἢ ἀδωροδόκητος. Ἄδωρα, κακόδωρα, τὰ κακὰ δῶρα, τὰ ἐπὶ κακῷ διδόμενα. σοφοκλῆς, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.

Ἀδώσει, ἱερεῖ. Ἀδώσιτοι κοιτὰς, ὁ ἀμίσθωτος.

ΤῸ Α ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ Ε.

Α ε, εἰς α κιρνᾶται. οἷον κερέα, κερά. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ῥημάτων, οἷον ἐβόων ἐβόα, ἐβόαε ἐβόα, ἐβοάεσθε ἐβοᾶσθε. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον βοάει βοᾷ. Α ε, καὶ τὸ ε μικρὸν, τρέπεται. ὧν τὸ μὲν α εἰς η, οἷον ἀγαπῶ, ἠγάπων. τὸ δὲ ε μικρὸν εἰς ω μέγα, οἷον ὀμνύω, ὤμνυον. τὸ δὲ ε ποτὲ μὲν εἰς η τρέπεται, ποτὲ δὲ καὶ τὸ ι προσλαμβάνει. καὶ παίδευε μὲν εἰς η τρέπεται, ἐπεὶ δὲ ἔχω εἶχον, καὶ ἕπω εἶπον. καὶ ἄλλων τινῶν. ἃ κατὰ τοῖς γραμματικοῖς σεσημείωται. Αε, ἐπὶ τοῦ ἀεί, ἕως.

Ἄεδνον, ἄφερνον, ἢ πολύφερνον. Ἄεδνοντα, ἀφρόντιστα.

Ἄεθλα οὐδετέρως, τὰ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσιν ἔπαθλα. ἄεθλοι δὲ οἱ ἀγῶνες αὐτοί. γίνεται δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀπὸ τοῦ ἐθέλειν. αἱρετὴ γὰρ καὶ θελητὴ, ὁ ἄεθλος καὶ τὸ ἄεθλον. Ἄεθλα, ἔπαθλα, ἀγῶνας. Ἀέθλιον, ἱμόχθουν, ἠγωνίζοντο. Ἀεθλεύειν, ἀγωνίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄεθλον. Ἀεθλεύων, ἀγωνιζόμενος. Ἀέθλια, παράγωγόν ἐστιν ἐκ τοῦ ἄεθλον. ὡς ἐκ τοῦ ἴχνος, τὰ ἴχνια. ἐνταῦθα δὲ θεωρητέον, ὡς εἰ καὶ ἐκ τοῦ ἄεθλον ἐκράτησε τὸ ἆθλον, ὅθεν καὶ ἀθλοφόρος, ἀλλ᾽ οὐκ ἔδει καὶ ἐκ τοῦ παραγώγου ἀθλεῖν, ἀλλ᾽ οὕτως καὶ τὸ ἄθλιον. τοῦτο γὰρ ἐπὶ δυστυχίας μόνης κεῖται. ἵνα ἡ ἄθλιος, ὁ δυσάεθλος κατὰ τὴν ὁμηρικὴν διάνοιαν. ὃς οὐδὲν ἐν τοῖς νόσοις περιγενόμενος ἦν ἀέθλων. ἐξ ὧν ὁ ἄθλιος καὶ ἡ ἀθλιότης ἐκράτησεν. ἐξ οὗ παραχθεὶς καὶ ὁ ἀθλητὴς τὸ κάμνων, εἰ καὶ ἐθέλει ἀπὸ τοῦ ἐπαινετοῦ ἆθλα καλεῖσθαι, ὅμως κωμῳδεῖται. Ἄεθλον. ἔπαθλον τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διδόμενον. νῦν δὲ ἀγῶνας ἆθλα. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐπιτάσει τοῦ α, ἄεθλον. Ἀεθλοσύνης, ἀγωνίας. Ἀεθλοφόρος, ἀγωνιστὰς. Ἀέθω, ἐθέλω. Ἀεί, τὸ ἑκάστοτε, τὸ διὰ παντὸς, τὸ ἀεί, ἐν παντὶ χρόνῳ, διηνεκῶς, καὶ ἔσται, ταῦτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα. πλὴν τὸ μὲν ἑκάστοτε, [illegible] τὸ διὰ παντὸς, καὶ τὰ ἄλλα, ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων, παρεληλυθότος, ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος λέγεται. οἷον ἑκάστοτε ἐποίουν, καὶ ποιῶ, καὶ ποιήσω. οὕτως καὶ τὸ ἀεί, καὶ τὰ ἄλλα, καὶ τοῖσι χρόνοις συντάσσονται. οἷον ἐσαεὶ ποιήσω, καὶ ἐσαεὶ διάξομαι. Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος. ὧν ὁ μὲν Δημοσθένης, Οὗτος μὲν ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰ χρήματα προθύμως ἔσται συμβαλεῖν. δικαιοσύνῃ δὲ, καὶ οὗτος μὲν φανεῖται παρὰ πᾶσιν ἔσται πονηρὸς.

Ἀεί, ἐπὶ τριῶν χρόνων. τὸ δὲ εἰσαεί, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος. ὅταν διηνεκῆ δηλοῖ. δηλονότι Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ, κτῆμά τε ἐς ἀεί ξυγγραφῇ ἐν τῷ ἡμετέρῳ εἶναι, ἔσται ἀνάγκαιος.

Ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως. Εὐριπίδης, εἶτα λοιπά. δεῦρο πάνυ συνεχῶς.

Αἰ, ἀκούει, ἀεὶ. ἀεὶ δὲ, διηνεκῶς, καὶ ἕως, καὶ μέχρι. Ἀεὶ οὐ πίπτουσιν οἱ διὸς κύβοι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς τὰ πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων. Ἀειδείνοισι, ταῖς διηνεκέσι συνηθείαις. Ἀεὶ βλύων, ἐπιρρέων. Ἀειγενετάων, διηνεκῶς ὄντων. Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ φερομένων, ἀπαλλαττομένων τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων. Ἀειδάμιο, ὄνομα κύριον. Ἀειδε, ᾠδὴ καὶ λέγε. Ἀειδε δ᾽ ἄρα κλέα ἀνδρῶν. ᾆδε δὲ ᾠδήν, ἔλεγεν.

Ἀείδειν, ὁ πρωτότυπον ἐστι καὶ ἐκτεταμένον τοῦ ᾄδειν. κυρίως ἐπὶ ποιημάτων, διὰ τὸ ἐμμελῶς τοὺς ποιητὰς λέγεσθαι. ἀείδειν

γὰρ

ϐεσιν, μεγάλως καὶ βαθέως ὑπονοοῦντος. ὁ δὲ Ταρραῖος, λεπτὰς κειμένους καὶ οὐ κατὰ βάθος. ὁμοίως παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀδινῆς γοῆς, οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς. κεῖται πολλαχοῦ παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀδινός, ἀντὶ τοῦ οἰκτρός, καὶ λυπηρός. Ἄδιξις, ὁμολογία. παρὰ Ταραντίνοις. Ἄδιον, κάτοπτον, πλάγιον, ἀνώμαλον. Ἀδίοπτον, ἄοπτον, ἢ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος παρὰ Φρυξίν, ἀπὸ τοῦ διόπτου. διόπται δὲ λέγονται, οἱ τῶν νεῶν φύλακες. Ἀδιάσκοπον, ἀδιαχώριστον, ἀναμίξ. Ἄδισκον, κυκεῶνα. Μακεδόνες. Ἄδισμα καὶ ἄδμα, ψήφισμα ἢ δόγμα. Ἀδίστονον, οἰκτρὸν, σύντονα. Ἀδμαίνειν, ὑγιαίνειν, ζῆν. Ἀδμωΐδες, δοῦλαι.

Ἀδμηλεῖ, ἀφανίζει. Ἀδμὴς, ἀδάμαστος, παρθένος. Ἀδμήτων, ἀδάμαστον. Ἄδμητος, ὄνομα κύριον. Ἀδμήτης, ὁ ἀδάμαστος. ἀδμῆτες δὲ γυνὴ διὰ τοῦ ἦτα. Ἀδμήτου λόγον, σκολιόν. Ἀδμήτου μέλος καὶ ἁρμοδίου, ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου ἢ δυσκόλου. τοιαῦτα μὲν ἦν, καὶ τὰ σκολιὰ λεγόμενα. Ἀδμήτου κόρη, Ἑκάτη. ἐκ δὲ τῶν βιβλίων. Ἀδμήτου μέλος, τὸ εἰς Ἄδμητον ᾀδόμενον σκολιόν. Ἀδμωλή, ἀπορία, ὀλιγωρία, ἄγνοια, ἡσυχία.

Ἀδμωλία, ἡ ἄγνοια, παρὰ Καλλιμάχῳ. καὶ ἀδμωλεῖ, χωρὶς δόλου, ἢ δολιότητος. ἢ ἀδμωλῶ, τὸ ἀκηδιῶ. καὶ ἀδμωλεῖν, ἀγνοεῖν, ἢ ἀγνωμονεῖν, ἢ ἀκηδιᾶν, ἢ ἀγανακτεῖν, καὶ ζητεῖν. Ἀδνὸν, τὸ ἁγνόν. Κρῆτες. Ἀδνούμιον, ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀνυμῖνος, τὸ ἀδνούμιον. Ἄδοι, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοι. Διόνυτος ἄοιος. ἐκ τοῦ ἄδω, ἢ ὕδω. Ἀδοκεῖ, ἀδοκήτως διακείμενος. Ἀδόκητον, ξιφίδιον. Ἀδόκητον, διεψευσμένον. καὶ ἀδόκητος, ἀπροσδόκητος. Μὴ φυλάττεις αὐτὸς ἐπιπίθειν, ὃ δὴ οὐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει, ἐπεὶ καὶ λαβεῖν αὐτοῦ προὔβαινεν. Ἀδοκία, ἀπροσδοκία. Ἀδόκιμον, πονηρὸν, ἀπόβλητον, ἄχρηστον. Ἀδολὶς, ὑγιές. Ἀδοκίμαστος. δοκιμασθῆναι λέγεται, τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι. ἀδοκίμαστος δὲ, ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. Ἀδολεσχεῖν, τὸ φιλοσοφεῖν. ὡς τὸ, Ὁ δὲ Δοῦλος ἐν ἠδολέσχει διδασκάλοις. τὸ παίζειν, ὡς τὸ, ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον. τὸ φλυαρεῖν καὶ μακρολογεῖν, ὡς τὸ, ἀδολεσχεῖς ἄνθρωπε. καὶ τὸ ὀλιγωρεῖν, ὡς τὸ, ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Ἀδολεσχία, ἀκαιρία, φλυαρία, πολυλογία, συνέχεια. οἱ ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α. ἡ ἀδολεσχία παρὰ τῇ γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω, ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς μελετήσω.

Ἀδολέσχης, ὁ μακρολόγος. Ἄδον, ἀρέσκειαν σημαίνει, καὶ γνώμην, ἢ κόρον, ἢ κόπον. Ἀδονὰν, ἡδονήν. Ἀδοναῖος, ὑπὸ τοῦ ἄδου. Ἀδόνητος, ἀσάλευτος. λέγεται καὶ ἡ τελευτή. καὶ ἀδονῶ, τὸ ταράσσω. Ἀδόξαστον, ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς Εὐρυσάκει.

Ἄδοξα, παράδοξα, ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασε. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. Ἀδοξεῖν, ἀτιμᾶν. Οὐκ ἀποδεκτέον ἐστὶ τὸ νικᾶν παρὰ Ῥωμαίοις, ἄνευ παραγγέλματος, ἀδοξεῖν γάρ. Ἀδοξότατα, τὰ παράδοξα, τὰ ἀδύνατα παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔστι δὲ καὶ παράδοξα, τὰ ταῖς ἐνδόξοις ἐναντία. οὐ πάντως ἤδη, καὶ ἀδύνατά ἐστιν. Ἀδοξητία, ἡ ἀργία. κυρίως δὲ ἡ ἀργία. Ἀδορεὶ, ἀναδαρτί. Ἄδοροι, ἀσκοί, κώρυκοι, θύλακοι. Ἄδορον, οὐ δεδαρμένον. Ἀδόροις, ἀντὶ τοῦ μάχαις. ἐν δ' ἀδόροισι χέειν εὔλατον ἄλφι. δόρυ γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι. δόρος, καὶ δοροί. καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἄδοροι. ἢ ἀντὶ τοῦ κακόδοροι. Ἄδος, κόρος, πλησμονὴ, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. οἱ δὲ κάματον. Ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν, ἀντὶ τοῦ κόρος. καὶ ἄδηκε, παρὰ τὸ ἥδω. καὶ τό, Ἄδε δὲ ἐκεῖ μῦθος. πάντα ταῦτα Ἀρίσταρχος δασύνει. Ἀδοσύνη, ἡδονή. Ἀδόσιον, ἄκανθον, ἢ ὁμολογούμενον, ὃ ἀδιαίρετον. Ἀδοτοῦς, ἄκος. Ἀδηώσαμενοι, δειλόμενοι, ὁμολογησάμενοι. Ἀδουσία, ἀπαλαισία, ἡ ἀνεγκλησία. ἔπαφος ἡμέρα. Ἀδούσιον, ἱερατικὸν, σύμφωνον.

Ἀδούλωτος οἰκέτης, ὁ ἐπὶ διπλασίοις, καὶ μὴ παλίμπρατος.

Ἀδρεποί, ἀπρόκοποι. Ἀδραία, αἰθρία. Μακεδόνες. Ἄδραον, ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἐδίδαξαν. Ἀδραίς, ἀόρατον. Ἀδρανὴς, ὀλίγον τυφλὴ, ἢ ἀδρανής. Ἀδρακὶς, ὀλιγάκις τυφλή. Ἀδρακὸν, ἴδιον. Ἄδραμυς, ὁ ἔρημος παρὰ Λυδοῖς. καὶ Ἀδραμύττιον, ὄρμος. Ἀδραμύττιον, πόλις. ἡ Θουκυδίδης, Ἀτραμύττιον. Ἀδρανέστατος, ἀσθενέστατος. Ἀδρανὴς, ἀσθενής, ἀνίσχυρος. Ἀδρανία, ἀπραξία, διὰ τοῦ ἰῶτα. ἀδυναμία, ἀσθένεια. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. Ἀδράνεια διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ὀνομαστικοῦ.

Ἀδρανὴς, ἀσθενής, ἀνίσχυρος. ὁ μὴ δυνάμενος πρᾶξαί τι. ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ πράττω. Ἀδράστεια, πόλις ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως, ὃς πρῶτος ἱδρύσατο Νεμέσεως ἱερόν. ἐκλήθη δὲ καὶ ἡ χώρα, Ἀδράστεια. οἱ δὲ, Ἀδράστειαν τὴν πόλιν κληθῆναι, ἀπὸ Ἀδραστείας μιᾶς τῶν ὀρεστιάδων νυμφῶν. ἔστι δέ φασι καὶ τόπος τριάδος Ἀδράστεια, ἀπὸ Ἀδραστείας θυγατρὸς Μελίσσου ἱεροῦ Ἴδης τῆς πρώτης βασιλευσάσης ἐν Τροίᾳ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, συμφωνοῦσα τῷ Στράβωνι ἐν πολλοῖς. ἐκεῖνος δὲ λέγει, καὶ ὅτι ὥσπερ Θήβη καὶ Θῆβαι, οὕτω καὶ Ἀδράστεια καὶ Ἀδραστείας πεδίον λέγεται. καὶ ὅτι ἐνταῦθα μὲν οὔτε Νεμέσεως, οὔτε Ἀδραστείας ἱερὸν δείκνυται. περὶ δὲ Κύζικον Ἀδραστείας ἱερόν. γράφει οὖν Ἀντίμαχος οὕτως. Ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα Πρὸς μακάρων ἔλαχε. βωμὸν δέ οἱ εἵσατο, πρῶτος Ἄδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο. ἔνθα τετίμηται, καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται. καὶ οὕτω μὲν ὁ γεωγράφος. ἔοικε δὲ, οὐκ ἰδίᾳ μὲν Ἀδράστειαν φασὶν, ἰδίᾳ δὲ Νέμεσιν. οὐδὲ τὸν Ἄδραστον τοῦτον εἰδέναι αἴτιον τοῦ τῆς Ἀδραστείας ταύτης ὀνόματος, ἀλλὰ τὴν Νέμεσιν Ἀδράστειαν λέγοντες, Ἄδραστον αἰτιῶνται τῆς παροιμίας ταύτης. ὃν στῆσαι πρῶτα ἐμβασιλεύοντα ὁ ποιητὴς πρὸ Θήβης ἱδρύσασθαι. καὶ τὴν μὲν Νέμεσιν, ὡς εἰς κύριον ὄνομα τιθέασι. τὴν δὲ Ἀδράστειαν, ὡς εἰς ἐπίθετον. καὶ βούλονται εἶναι Ἀδράστειαν, τὴν οἰκτρομαθοῦσαν παραδόξως τὰ κατὰ τὸν Θεοῦ δόντα Ἄδραστον. ὃν μόνον τῶν συνθέντων ἡγεμόνων ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου, ἐσημήνατο τὸ θεῖον. τῶν ἀπογόνων Θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, Διομήδης μὲν καὶ Σθένελος, καὶ οἱ λοιποὶ περιεγένοντο. μόνος δὲ ὁ ἐξ Ἀδράστου Αἰγιαλεὺς πέπτωκεν. Ἀδράστεια, ὄνομα πόλεως, περὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

Ἀδραστείδην, ἄδραστος, Ἀδραστίδης, Ἀδραστιδῶν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Ἀδραστειδῶν. οἷον, Ἀδραστειδῶν θάλος. Ἀδραστίνη, ἡ τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ. Ἄδραστον, ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πράξειεν. Ἄδραστος πρῶτος ἱερὸν Νεμέσεως ἱδρύσατο. Ἀδραστοθοῦς, τόπος περὶ γαστρικόν. Ἀδράφαξις, λάχανον ἄγριον. Ἀδραφάξυς, λάχανον ἄγριον. Ἀδρεῖν, αὐξεῖν. Ἀδρεῖτο, ηὐξάνετο. Ἀδρήνειον, ἀδρήνειν, θεοῖς ἀνακείμενον. Ἀδριὰς, δαίμων τίς περὶ τὴν Λάμψακον. ἀπὸ τοῦ τῶν ἱππέων ἀδρύνεσθαι. Ἄδρυσις, ἡ ἀπραξία. Ἀδρύσεια, αὕτη φορβὰς Διός. Καλλίμαχος, σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια ἀλλαφὴ κοιράτων. Ἀδρηστίνη, ἡ τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ.

Ἀδράνη, πόλις Θράκης, ἡ μικρὸν ὑπὲρ τὸ Βερωίνης κεῖται. τὸ ἐθνικὸν, Ἀδρηνίτης. ὡς Σκιώνη, Σκιωνίτης. δύναται δὲ καὶ Ἀδρηναῖος εἶναι, ὡς Κυρήνη Κυρηναῖος. Ἀδρεῖ, ἀνδρεῖ. Παμφύλιοι. Ἀδριανοὶ, ἐκλεκτοί, οἱ περὶ τὴν Ἀδρίαν παροικοῦσι. Ἀδριανοὶ, πόλις Μυσίας. τῆς νῦν Βιθυνίας. Ἀδριανὸς, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ἀδριανὸς σοφιστὴς μαθητὴς Ἡρώδου. Ἀδρίας, πέλαγος. Ἀδροὶ, πλούσιοι. καὶ αὐλοὶ ἁδροί, δι' ὧν ὁ ἰσοβοὺς ἁρμόζεται. Ἀδρὸν, μέγα, δαψιλὲς, παχύ. καὶ ἀδρὸς, πολὺς, μέγας, πλούσιος, παχύς. Ἀδρότερον, μεῖζον, εὐτραφέστερον. Ἀδρὸς, ὁ χονδρός. παρὰ τὸ ἅδω, τὸ εὐφραίνω. ἀδρόμαθα καὶ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς. Ἀδρότης, δύναμις, μέγεθος. Ἀδροχῶροι, οἱ ἀδρὰς ἔχοντες χώρας. Ἄδρυα, μονόξυλα πλοῖα. Κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ ξύλοι. σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι, τὰ μῆλα. παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ἀκρόδρυα. Ἀδρύμητον, καθαρόν. Ἀδρύνεσθαι, αὔξεσθαι ἢ τέχνας. Ἀδρύνω, αὐξάνω. καὶ ἀδρύναιτο, αὐξάνοιτο. Ἀδρυνθέντος, μεγαλυνθέντος.

Ἀδρύφακτον, ἄνευ δικαστηρίου, ἢ ἀφύλακτον, ἀτείχιστον. Ἀδρῦ, μεγάλῳ. Ἀδρυμμένον, ηὐξημένον. Ἀδύ, τὸ ἡδύ.

τελείας ἵππος. καὶ ἄδος, κόρος, πλησμονή, κάματος. ἀφ' οὗ ἀδόλιχος διὰ τοῦ δ, ὁ καὶ ἀδολίχης. καὶ ἀδαῖον παρὰ Σώφρονι, τὸ εἰς κόρον ἄγον. Ἄδην, συνεχῶς, ἀκορέστως, ἀθρόως, ἐξαίφνης, ἅλις εἰς κόρον, ἀρκούντως. ἢ λάβρως, κατακόρως, δαψιλῶς, πλουσίως. ὅπερ Ὅμηρος διὰ τοῦ α γράφει, συστέλλων τὸ δίχρονον. καὶ ἄδην ἔχει, τὸ σφόδρα κακῶς. καὶ ἄδην ἐλόωσιν, ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἥξουσιν. Ἄλλως. Ἄδην, τὸ κεκορεσμένως, ἢ εἰς πλήρωσιν ἄγον. ἔστιν ὅτε, τὸ δηλοῦν τὸ κορυφαῖον. ὡς τό, ἐπεὶ χ' ἅδην πολέμοιο. ἐξ οὗ παράγωγον, ἄδω, καὶ ἅδω, καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ, καὶ τὴν ἡδονήν. οἷον, ἦδον δ' αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθη. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ τερφθῆναι, ἐπὶ τοῦ κορεσθῆναι. οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέρφθεν. ἐκ τοῦ ἄω ᾶ, ἄεις ᾶς, ἄει ᾶ, τὸ δηλοῦν τὸ αὐτό. οἷον, ἄσαιμι ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἄδος καὶ ἄδος, καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. οὕτως Ὠρίων. Ἀδηκώς, ἀνακορ, ἀπονενοηκώς. Ἀδηλίως, ἀδήλως, ἀδόλως, καὶ ἀπαλλακτικῶς, κατὰ σύγχυσιν τῶν δηλίων καὶ μεριμνῶν. καὶ ἀδηλίως, χωρὶς βουλῆς. Ἀδηλὼν, ἄκακον. Ἀδηξῆσαι, κνῆσαι. Ἀδηρίτην, τὴν ἀπολέμητον καὶ ἀπόρθητον. Ἀδήριτον, ἄμαχον, ἀναίμακτον, ἀφιλονίκητον. Ἀδήριτος, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀκαταπόνητος. καὶ ἀδήριτον, ἄμαχον, ἀκαταμάχητον. καὶ ἀδηρίτως, ἀφιλονείκως, ἀμάχως. Ἀδής, ἀτυφής. Ἄδης, χωρίον ἀφανές, καὶ σκότους αἰωνίου πεπληρωμένον. ἢ ἄδης, ἄναξ τῶν νεκρῶν. κατὰ τὸ γένος ἀπὸ γῆς. ἐκ τοῦ νεύειν, καὶ τὸ ἔνερθεν. καὶ τὸ ἐνέρτερον, ὃ κατὰ ἀφαίρεσιν λέγεται νέρτερον. Ἀδῆσαι, ἀδημονῆσαι, καὶ ἀηδῶς διατεθῆναι. Ἀδήσας, ἀρέσας. Ἀδησίδης, ὄρομα ζωῆς ἐν ἄρτῳ. Ἀδηφάγα, μεγάλα ἢ τέλεια. Ἀδηφαγία, πολυφαγία. ἢ ἀπληστία, εὐωχοφαγία. Ἀδηφάγος, ὁ ἀθρόως ἐσθίων, γαστρίμαργος, πολυφάγος. ἀφ' οὗ ἀδηφάγοι τριήρεις, αἱ πολλὰ ἀναλίσκουσαι. καὶ ἀδηφάγος λύχνος, ὁ πότης. καὶ ἀδηφάγους ἵππους ἔλεγον ἀθλητικούς τε, καὶ βοῶδεις, τοὺς τελείους, πρὸς τὴν τῶν καλῶν διάκρισιν. ἀργοὶ δὲ ἄκρατοι, ἢ πολλὰ ἐσθίοντες. Ἄλλως. Ἀδηφάγος, νόσος κατὰ μεταφοράν, ἐν τῇ περὶ ὑπερορίου μαθητείας, τὴν ἐκτεθειμένην τινὰ, ἢ φθείρουσαν πολλὰ, ἀναλίσκουσαν, λέγει ἀδηφάγον. Ἀλκαῖος δὲ ἢ πόντου λόχους, ἀδηφάγους ἔφη. καὶ δρομεῖς διὰ τοῦτο ἐν ἐβάλο, ἀδηφάγοι ἐλέγοντο. καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρ' ἀρχαίοις, οὕτως ἐλέγοντο. Ἀδήωτον, ἀπόρθητον, ἐκπαίδευτον. Οἱ δὲ τὸ χωρίον ἀδήωτον ἔχειν ἐθέλοντες, ὁμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δώσειν χίλια. παρὰ τὸ δηῶ, τὸ τρίβω. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ δαΐω τὸ καίω, τροπῇ τοῦ α εἰς η, τοῦ ι ἀποκρουσθέντος. Ἀδία, ἐσχάρα, βωμός. Ἀδιαβηνή. αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας, ὡς ἐπὶ ἀνατολὰς, πέραν τοῦ Τίγρητος. ἐν αὐτῇ δὲ ἔστιν, ἡ ἄσφαλτος, ἡ λεγομένη νάφθα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνὴ, διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. Ἀδιάβλητα, ἀμώμητα, ἀνέγκλητα. Ἀδιάδοχος, ὁ ἔχων τι ἕως τέλους. Ἀδιάφευκτον, ἄφυκτον. Ἀδιαίρετον, ἀχώριστον, ἄτμητον. Ἀδιάκριτον, ἀδιαχώριστον, μὴ ἔχον διάκρισιν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. Ἀδιαίτητος, ἀμέτριος, ἄθλης, καὶ ὁ μὴ διαιτώμενος. Ἀδιάκοπος, ἀδιαχώριστος. Ἀδιάλλακτος, ἀφιλίωτος. Ἀδιακόνιστον, ἀναίσθητον, ἄπρακτον. Ἀδιάλειπτον, ἀδιακώλυτον, ἀβλαβές. Ἄδιαν ἀδὸν, μακρὰν συμφορίαν. Ἀδίαντον, ξηρόν, ἄβρεχον. ἢ φυτὸν καλούμενον τὸ λύτριχον. Ἀδιαπλάστως, ἀπλαστίστως. Ἀδιάρθρωτον, ἄσημον, ἀτράνωτον, ἀνάρμοστον. Ἀδιάσκευον, ἀκόσμητον, ἀνεπιμέλητον. Ἀδιαστάτως, ἀχωρίστως. Ἀδιάστατον, ἀχώριστον, ἀπερίληπτον. τὸ μήτε διαστατὸν, μὴ δὲ διεστηκὸς μένον ἀναφορὰν εἶπεν. Ἀδιασείστως, χωρὶς διασείσεως. Ἀδιατάκτω, ἐν μελανὶ τεταγμένῳ μέρει. Ἀδιαφορία, ἀμέλεια. χωρὶς παρατηρήσεως. Ἀδιάφορον, ἀδιάκριτον. Ἀδιαφόρει, ἀμελεῖς. Ἀδίαστον, ἄναρχον, ἀπειρίατον πέλαγος. Ἀδιεξίτητον, ἀδιεξέλευστον. Ἀδικὲ, λύπει. Ἀδίκημα, τὸ μὴ διωκόμενον διὰ ὑπερβολὴν κακοῦ διηγηθῆναι. Ἀδίκιλον, ἱερατικός. Ἀδικεῖν φασὶ τινὰ, καὶ κακῶς ποιεῖν, αἰτιατικῇ. καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Ἀδικεῖν, καὶ τοῦτο αἰτιατικῇ, τὸ βλάπτειν ἑκόντα. τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖν θεὸν, ἔπλεξον καὶ ἐνδεής. οὐ γὰρ οὐδαμῶς ὁ θεὸς ἀδικεῖσθαι δύναται. Ἀδικία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη. οἷον, ἐκεῖνοι οὖν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅτι τὸ εἰδέναι τοῦ θεοῦ παρακέμψαντες εἰδώλοις. τὸ δὲ κατέχουσι, ἀντὶ τοῦ φυλάττουσι. καὶ ἀδικία, ἀνομία, παρανομία, ῥᾳδιουργία. Ἄλλως. Ἀδικία κατὰ Πλάτωνα, νόσος ψυχῆς. μοχθηρία δὲ νόσος ψυχῆς, ἀφιλίας ἐστί. καὶ οὕτω πᾶσα κακία, βλαβερά ἐστι τοῖς ἔχουσιν αὐτήν. ἡ δὲ ἀδικία κακία, οὐκοῦν βλαβερόν. ὁ γὰρ ἀδικία, καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ, παρ' ἣν αὕτη σφετερίζεται. ἔστι δὲ καὶ φθόνος, ὅσον μὲν τῆς ἐν πόλει κοινωνίας, τοῦτο δὲ τῆς πᾶσι συναλλαγῆς. ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ ἄνθρωποι, φύσει κοινωνικοί. Ἀδικίσαι, ἀντὶ τοῦ ἀδικῆσαι, Αἰολεῖς λέγουσιν.

Ἀδικίου, εἶδος δίκης ἀθήνησιν. οἷον ἀδικίου ἔγκλημα. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίνεται δὲ τοῦτο ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ. εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. Ἀδικολογία, παράλογος λογία. Ἄδικοι ἀφροδίται, ἐν Λιβύῃ. καὶ ἄδικος δικαστὴς, ἄνομος, ἔκδικος, ῥᾳδιουργὸς, καὶ ἀπάνθρωπος.

Ἀδίκους, τὴν ὡς βλάβας ἀδίκους. Ἀδικῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης, τί οὖν ἀδικοῦμεν ἔτι σε; ἤγουν κατὰ τοῦ τοῦ. οὐ δεῖ ἀδικεῖν τοὺς ἀγαθούς. τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον κακὸν εἶναι λέγει ὁ Πλάτων. ἀδικῶ σε ἀδικίαν μεγάλην. ἐγὼ σε ἔρωτα ἀφιμόν. πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, προσηγορικοῖς ὀνόμασι συντασσόμενα, ἐξ αὐτῶν τῶν ῥημάτων παραγόμενα, αἰτιατικῇ προσφερόμενον ἔχουσι τὸ τοιοῦτον ὄνομα. προσλαμβανομένων δηλονότι τοῖς τοιούτοις προσηγορικοῖς καὶ ἐπιθέτων. μεταβατικὰ μὲν, οἷον ἀδικῶ σε ἀδικίαν μεγάλην, ἐγὼ σε ἔρωτα ἀφιμόν. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἀδικία, ἐκ τοῦ ἀδικῶ. καὶ ἔστι προσηγορικὸν ἡ ἀδικία, ἐπίθετον δὲ, τὸ μεγάλην. ἀπειθῶ σοι ἀπείθειαν ἀθεράπευτον. καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἀδικοῦμαι ἀδικίαν περιφανῆ, ἀμελοῦμαι ἀμέλειαν οὐ μικράν. ἀμετάβατα δὲ, οἷον, γηρῶ γῆρας ταλαίπωρον, δυστυχῶ δυστυχίαν ἀνίκητον, ζῶ βίον φιλόσοφον. εἰ δὲ ὡς ὀργάνῳ χρώμεθα τῷ τοιούτῳ προσηγορικῷ, καὶ τὰ δοτικὰ αὐτὸ τότε τρέχομεν. ῥάβδῳ ῥαβδίζω, ὅπλοις ὁπλίζομαι. Ἀδινὰ, τὰ τῷ οἴκῳ μὴ μεγάλα. Ἀδινὰ μῆλα, τὰ πυκνὰ, καὶ δαψιλῆ, καὶ εἰς κόρον. ἀπὸ τοῦ ἄδην. ὃ ἀπὸ τοῦ ἄδος, ἤτοι κόρος. ὡς τὸ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν. Ἀδιναὶ μέλισσαι, πυκναὶ, παρὰ τὸ ἄδην, ὃ δηλοῖ τὸ δαψιλές. ἰστέον δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς πολλαχῶς· τὸ ἀδινὸν, ἤγουν τὸ ἀθρόον καὶ τὸ οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ, ἀδινὸν κωκύουσαι, καὶ τὸ ἀδὺ, ἤγουν ἡδὺ, οἷον σειρήνων ἀδινάων. καὶ τὸ πυκνὸν καὶ ἰσχνόν. οἷον, ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. κατὰ δὲ ἕτερον καὶ τὸ ἠρέμα. οἷον, ἀδινῶς ἀνενείκατο φωνήν. Ἄλλως. Ἀδινάων, ἀθρόων, ἁπαλῶν. ἀδινάων σειρήνων φθόγγον ἀκούσῃ. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων, ὠδικῶν. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πέντε γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνειν, τὸ ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. τὸ οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ, ἀδινὸν κωκύουσαι. τὸ ἡδὺ, ἤγουν γλυκὺ, ἡδὺ, ὡς ἐν τῷ, σειρήνων ἀδινάων. τὸ πυκνὸν, καὶ ἰσχνόν. οἷον ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. καὶ τὸ ἠρέμα, ὡς ἐν τῷ, ἀδινῶς ἀνενείκατο φωνήν. Ἀδινὸν, οἰκτρὸν, γοερὸν, λαμπρὸν, λεπτόν. Ἀδινὴν ὄπα, τὴν ἀθρόαν διὰ τὴν λίψιν, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀδινοῖο γόοιο, τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου. Ἀδινῶς, οἰκτρῶς. Ἀδινῶ, ἀδιαλείπτως, συχνῶς. παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρρημα. Ἀδινὸν κῆρ, πυκνὴν ψυχήν. ἢ τὴν συνεχῶς λυπουμένην. Ἀδινὸς ὕπνος παρ' Ἀπολλωνίῳ, ὁ ἀδιάλειπτος, ἢ λεπτὸς, ἢ πυκνός. καὶ ἀδινὰ κνώδοντα,

ἄπειρος, καὶ ἀδίκητος. Ἄδε, ὑμεῖς, ἡ αὐτοῖς. Ἀδεια, ἀφοβία, εὐδία, ἄπονος. γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ δέος ὁ φόβος. Ἄδεξα, ἀντὶ τοῦ ἐδέξω. Θεόκριτος. ἐδεξάμην, ἄδεξα ἐδύνησε γελῶντος. ἔλειπε δὲ διὰ τοῦ ι, ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ. ἀντὶ τοῦ, ἡ δία.

Ἀδειάς, υἱὸς ἱκάδρας. Ἀδεῖν, λυπεῖν. Ἀδεῖς, ἄφοβος, ἀδεής. Ἆ, δειλὲ ξεῖνον. τῦν μὲν τὸ ἆ πολὺ μὲν ἐπιλαμβάνεται ἢ ἀντὶ σχετλιαστικοῦ, ἢ ἀντὶ συγκαλυπτικοῦ. φασὶ κ, ἆ δειλὲ ξεῖνον, ἀντὶ τοῦ ὦ δειλαιότατε, ὁ δειλαιότατε. ὥσπερ καὶ τὸ δαιμόνιε ξεῖνον. ἔχει δὲ ἐξεῖναι, ἆ δειλὲ ξεῖνον. καὶ τὸ δειλέ, ὅ ἐστιν, ὦ δειλέ. κλητικὸν ἐπίρρημα τὸ ᾶ, ἢ μᾶλλον προσφωνητικόν. διαφέρει δὲ τὸ διὰ τοῦ ὦ προσφωνήσεως. ὅτι τοῦ μὲν ψιλὸς ἀκούοντος, τὸ δὲ ᾶ πάθος ταραχώδους δηλοῖ ψυχικόν. ὥς ἐστιν εὑρεῖν πολλαχοῦ. οἷον ἢ σχετλιασμόν, ἢ ἔλεος, ἢ ἀγανάκτησιν, ἢ ἄλλον. καὶ ᾶ δειλέ, ἀντὶ τοῦ ἄθλιε, δείλαιε. Ἀδείλατον, ὑγιές.

Ἀ δειλοί, ὦ δειλοί. Ἄδειλον, ἀσύλητον. Ἀ δειλῶ, ὦ δειλοί, ὦ δείλαιοι. Ἄδειμον, ἄφοβον. Ἀδείμαντον, ἄφοβον. ἀπὸ τοῦ δειμαίνω, τὸ φοβοῦμαι. Ἄδειος, ἀκάθαρτος. Κύπριοι.

Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν. Ἄδειν, ἀρέσαι. ἀπὸ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω, ἢ ἥδω, ἥσω, ἅδειν ὁ δεύτερος ἀόριστος. καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἀδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀδεῖν. ἐξ οὗ τὸ ἀδεῖ δὲ ἤδη μῦθος.

Ἄδειν, κυρίως ἐπὶ ἀλεκτρυόνος. καταχρηστικῶς δέ, ἐπὶ τοῦ κόκκυγος. Ἄδειν, τὸ ψάλλειν καὶ τὸ φημίζειν. καὶ παθητικῶς ᾄδεται μέλος, ἤγουν ψάλλεται. καὶ ᾄδεται λόγος, ὅτι φημίζεται, καὶ περιλαλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἀείδειν τὸ ψάλλειν, λέγεται ᾄδειν, καὶ τὸ ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν. καθὸ λέγονται ποιηταὶ ᾄδειν. Ἆσαι καὶ μέλψαι, οὐ διαφέρουσι. τὸ μέν τοι ψάλλειν, ὅμως διαφέρει. καθὰ δηλοῖ ὁ φράσας, περὶ τὸ Δαυΐδ, ᾄδουσι καὶ ψάλλουσιν αἱ πολλαὶ καὶ τὸν βασιλέα. καὶ μία μὲν ἐξῆρχε, αἱ δὲ ἄλλαι ἀθρόως ᾖδον. ἐπειδὴ ᾠδὴ μέν, ἡ πρὸς τὸ ᾄδειν, λόγος μεμελισμένος. ψάλλειν δέ, τὸ διὰ ὀργάνων μουσικῶν. καὶ μάλιστα τοῦ ἰδίως λεγομένου ψαλτηρίου. Ἀδεψία, ἡ ἀπειρία. Ἄδεψοι, ἀκάθαρτοι. Κύπριοι. καὶ ἄδεος, ἄφοβος. Ἄδερον, ἔδερον. Ἄδεσον, ὠμόν, ἀφανής. Ἄδεις ὥσπερ εἰς ἄδην πλέων. ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιλαυτούντων. Ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος, ὁ δικάζων μὴ λαμβάνων. παρὰ τὸ δέκω, δέδεγμαι, δεκαστός, καὶ ἀδέκαστος. Ἀδεκάστως, δικαίως, ἀδωροδοκήτως, ἀμερίστως. Ἀδεκατεύτης, ὃν δεκάτην οὐδεὶς ἔδωκεν, ἀτελώνητος. Ἄδεκτον, ἄπιστον.

Ἀδελφή, ἴριον. Ἀδελφήν, ἀδελφός. Λάκωνες. Ἀδελφά, ὅμοια, οἰκεῖα, ἁρμόζοντα, πρέποντα, συγγενῆ. Ἀδελφιδός, ὁ ἀδελφοῦ. Ἀδελφίζειν, ἀδελφὸν καλεῖν, ἢ ἡγεῖσθαι ὡς ἀδελφόν. Ἀδελφιδοῦς, ὁ ἀνεψιός, ὁ τοῦ ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς υἱός. οὕτως Ἰσοκράτης. τὸ θηλυκόν, ἡ ἀδελφιδῆ. Ἀδελφιξία, ἡ κοινωνία. Ἀδέλφιος, ὄνομα κύριον. Ἀδελφοί, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες, ὁμόδελφοι. δελφὺς δὲ ἡ μήτρα λέγεται. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός. ὃς καὶ ἀδελφειὸς ποιητικῶς λέγεται. ὡς ἔτυμος, ἐτήτυμος. καὶ ἀδελφοὶ ὁμοπάτριοι μὲν καὶ ὁμοπάτορες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός. ὁμομήτριοι δὲ καὶ ὁμομήτορες, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρός. οὓς καὶ ὁμογάλακτας, καὶ ὁμογαστρίους, καὶ ὁμογνίους, καὶ ὁμογνίους φασίν. οἱ δὲ διδύμους, καὶ ὁμόπαιδας ὀνόμαζον. Ἀδεμάν, ὄταν. Κρῆτες. Ἀδέμα τῆν ψυχήν, τὴν καρδίαν, ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος. Λάκωνες.

Ἀδεν ἀντὶ τοῦ ἤρεσεν, ἡδὺς ἔδοξε. συνέσταλται δὲ τὴν ἀρχουσαν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ ἄδος, ὁ κόρος. καὶ ἄδην, τὸ δαψιλῶς. διὸ καὶ ψιλοῦται παρὰ πολλοῖς. ἔοικε δὲ τὸ ἅδω αἰολικὸς δεύτερος ἀόριστος τοῦ ἥδω ῥήματος. ἴσως δὲ τοῦ ἁδεῖν, τὸ ἅδεν. ὡς τοῦ κτυπεῖν, τὸ ἔκτυπεν. Ἀδέψητον, τὸ τὴν μὴ ἔχουσαν δέψησιν. καὶ σίδηρον ξηρόν, ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος. Ἀδένες, συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὴν ῥάχιν, καὶ βουβῶνες. Ἀδήν, ἡ φλέβιον, ἡ δέρα. Ἀδέον, ἀτρίμμενον, ὁ ἄγναπτον. καὶ ἀδεὸς, ἀέρατος. Ἀδεφαγός, ὄνομα κύριον. Ἀδερκὴς, ἀόρατον. Ἀδερκὴς, οὐ βλέπων, τυφλός, ἢ ἀφανής. καὶ ἀπόδεικτος, ὁ ἐστερημένος τοῦ δέρκειν. Ἀδέρκτων, πόλις Ἰβηρίας. Ἀδέρκτως, οὐ βλέποντος, καὶ ἡ κεκαμμυόντος. Παραμειβόμενος ἀδέρκτως. Ἀδέσιος, πόδιος. ἔνιοι δέ, ἄπαιδος. Ἀδέσμῳ φυλακῇ, τῇ ἄνευ δεσμοῦ. Ἀδεῖται, πιμπλᾶται, κοπιᾶται. Ἀδευκὴς, ἄφοβον, ἀδεής. Ἀδεύκτην, χαλεπόν. ὃ οὐκ ἄν τις ἐπιδεύσειεν. Ἀδευκέος, ἀπροσδοκήτους, ἢ πικράς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Ἀπολλώνιος λέγει, ἀδευκῆ τὴν θάλασσαν, ἤγουν πικράν. Ἀδευκία, πικρά. καὶ ἀδευκία πότμον, τὸν ἀπροσδόκητον, ἤγουν ἀπευκταῖον, ὃν οὐκ ἄν τις ἐξ ἱστορίας δέξαιτο. κοινότερον μὲν εἰ ἀδευκὴς, ὁ ἀπροσδόκητος ἀπὸ τοῦ δέκω. ὃν οὐκ ἄν τις προσδέχοιτο. Ἀδευκέι, ἀπεικεῖ. οἱ δέ, ἀδεεῖ, ἀπροσδοκήτῳ. Ἡλιόδωρος δὲ φησιν, ἀνεικεῖ. οἱ δὲ ἀδευκὴς, αὐτάρκης, οἱ δὲ ἀδεύκης. καὶ ἀδεύκιος ἄτη, οὐ πρεπούσης, ἀνοικείας, πικρᾶς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ, ὡς εἴρηται. ὅθεν γλυδεύκης. καὶ γὰρ ξῶν, εὐφήμως ἐκλέγεται. καὶ ἀπευκτὸς, ὅμως ἀδελφοῦ διασώζει τὰς ναῦς. ἢ ἀφανοῦς καὶ ἀπροσόρατον, παρὰ τὸ δεύκω. Ἀδευκής, χαλεπός, πικρός, ἄγευστος. Ἀδεύμεθα, ἀπολιζόμεθα. Ἀδέψητον, ὠμόν, ἀκατέργαστον. Ἀδεῶς, ἀφόβως. Ἀδέψην, χαλεπόν, ὃ οὐκ ἄν τις ἐπιδεύσειεν. Ἀδέψητον βοείην, ἤτοι ἀμάλακτον, ἀκατέργαστον. βοείη δὲ ὁ βοῦς. ὅ ἐστι, βύρσα. ἀδέψητος οὖν βοέη, ἡ ξηρὰ βύρσα. γίνεται δὲ ἀδέψητος, οὕτως. δέψω τὸ μαλάσσω καὶ κατεργάζομαι. οὗ ὁ μέλλων, δέψω. καὶ πλεονασμῷ ἢ αἰολικῷ καὶ κατὰ ἀναδρομὴν τῶν εἰς ἀνεψιόν, δεψῶ, δεψήσω. ἀφ᾽ οὗ ἀδέψητος. ἀπὸ μέντοι τοῦ δέψω δέψω, βυρσοδέψης, καὶ σκυτοδέψης, καὶ σκυλοδέψης. βοέα δὲ καὶ βοῦς ἤτοι βύρσα, διαφέρουσι. καθὸ μετουσιαστικὸν μὲν ἡ βοέα, δορὰ ἀκολούθως, ὡς καὶ ἡ λεοντέα, ἡ παρδαλέα. ἡ δὲ βοῦς, τὸ τοῦ ὅλου ἔχει ὄνομα. καθὰ καὶ ὁ πρινὸς ἐλέφας, τοῦ ἐλέφαντος. Ἄλλως. Ἀδέψητον βοείην λέγει, καὶ ὁμοιότατα τῇ βοέᾳ αὐτῇ, ἤγουν ξηράς. τὸ μὲν οὖν ἀδέψητον ἤδη ἀμάλακτον καὶ ἀκατέργαστον, αὐτὸν δηλοῖ. βοέη δὲ ἡ βοῦς, ὅ ἐστι βύρσα, ἣν ἐντελῶς βοείην λέγει Ὅμηρος. ἀδέψητος γοῦν βοέη, ἡ ξηρὰ βύρσα. καὶ ἀδέψητον, ἀμάλακτον, ἀργόν. Ἀδῆ, τὸ εὐρωτὸν μαχαίριον. Ἀδῆσαι, διακορεῖν. Ἀδῆσαι, ἄγευστοι, ἀγύμναστοι, ἀνυπόχλευστοι. Ἀδήιον, ἀπόρθητον, ἀπολέμητον. Ἀδήκαστοι, ἐκλελυμένοι, ἀθυμοῦντες.

Ἀδηκτοτάτη, ἀσηπτοτάτη. Ἡσίοδος, Τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ ὕλη. Ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ κορεσθέντες. ἐπεὶ καὶ ἄδος ὁ κόρος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ ἄλλως ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ ἀηδισθέντες. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀηδῶ, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀδῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν καὶ ἀμηχανεῖν. καὶ ἀδηκότες, ἐδωδὴν ἔχοντες, καὶ πεπληρωμένοι ὕπνου, ἢ ἀδημονήσαντες. καὶ ἀληκότες, κεκμηκότες, ταλαιπωρήσαντες. ἀπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι. ἀηδῶ, ἀηδήσω. Ἀδήλητος, ἀσινής, ἀβλαβής. ἀπαθής, Καὶ ἐπιδείκνυσιν σώφρονα, καὶ ἀδήλητοι. δηλῶ γὰρ τὸ βλάπτω. Ἀδηλία, ἀσαφεία, ἀπορία, ἄγνοια, ἀφάνεια, καὶ ἡ κρυφιότης. Ἀδηλώσας, ἀγνώμονος τύχας. Ἀδήλωτον, ἀδιάφορον, ἄδηλον, σιωπηρόν. ἢ πέτρα, στερεόν. Ἀδημάς, ἄδος, ψώφημα, δόγμα. Ἀδημεῖν, θαυμάζειν, ἀπορεῖν, ἀδημονεῖν.

Ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. ἔρρει δὲ τοῦ προσήκοντος ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἔχει οὕτως. Ἄδημον, οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. Ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν, καὶ ἀμηχανεῖν. Ἀδημονία, ἡ φροντίς. καὶ ἀδημονία, σκυθρωπότης ψυχῆς, ἡ διάθεσις ἐπὶ ἀτυχίᾳ ἐκ τοῦ ὑπομένειν γινομένη. Ἀδημονίη, θαῦμα. Ἀδημονῶ, τὸ λίαν λυποῦμαι, ἀηδῶ, ἀγωνιῶ. καὶ ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. ὁ δέ, τὸ μὲν πρῶτον ἠδημόνει, καὶ ἀσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. καὶ ἀδημονοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀπορούσαι. Ἄδην, ἀφθόνως τὸ δαψιλῶς. ὅθεν καὶ ἀδηφάγοι ἵπποι, οἱ τέλειοι. καὶ ἀδηφάγον ἅρμα, διὰ τὸ κατ᾽ αὐτὸ

τεται ζεῦγμα, καὶ ἐπὶ τοῦ προηγουμένου ἐκεῖ ἐστὶν, ὡς οἱ παλαιοί. οὕτω καὶ Θουκυδίδης κέχρηται. οἱ δὲ νῦν ἀγυιαὶς καλοῦσι, τὰς ὀχεζὰς τοῦ ὀλέθρου. Ἄγυρτος, ῥίψας, ἐπίβολος. Ἀγόμενος, θαυμαζόμενος. Ἄγων, φέρων, ἐπάγων. Ἀγὼν, πολυσήμαντος λέξις κατὰ τοὺς παλαιούς. ἀγὼν γάρ φασιν, ὅμιλος, κύκλος μάχης, ἴσως, ἀγορά, συναγωγὴ καὶ ἐπίδειξις. ἀγὼν, ὁ ἐξ ὕστερον στάδιον, ἄθροισμα, καὶ τόπος ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. ἐν ἀγῶνι ὄρμος, ὁ οὐκ ἔχων ἀντίδικον. ἀγὼν, καὶ ἡ πρὸς τὴν ἀγῶνα ἄσκησις. Ἄλλως. Ἀγὼν, τὸ πλῆθος παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς, ἡ ἀγορά. ὅθεν καὶ ἀγορανόμος ὁ ἀγωνάρχης. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, ἀγώνιοι θεοί, οἱ ἀγοραῖοι. ἀγὼν καὶ τὸ ἆθλον, καὶ ὁ ναός. οἷον, θεῖον δύεται ἀγῶνα. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀγὼν, ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ἢ ἐκ τοῦ ἀγώνους ἐπέχειν φασὶ πόλεως. ἢ παρὰ τὴν ἀ στέρησιν καὶ τὴν γωνίαν. οἱ γάρ, τόπους κυκλοτερεῖς, γωνίαν οὐκ ἔχων, καὶ διὰ τὸ γυρός. ἐν Ὅμηρος, ὃ φθάσας, ἱερὸν κύκλον ἔφη τὴν ἀγοράν. καὶ Σοφοκλῆς Αἴαντι, κυκλώσαντα θῶκον ἀγορᾶς κύκλου λέγει. καὶ Εὐριπίδης δὲ οὕτως εἶδεν, ἐν τῇ ἀγορᾶς χαίρων κύκλον. Ἀγῶνα θεῖον φησὶν Ὅμηρος, ἢ τὸ ἐναγωνίως ἐν ᾧ θέομεν σύγκειται, ἢ ἐς ναὸν αὐτὸν, ὡς θεῖον καταγώγιον, ἢ ἀθροισθέντων, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἀγάλματα. ὅτι δὲ ποσταχῶς λέγεται ὁ ἀγὼν, ἀποσημαίνουσιν οἱ παλαιοί. πάλιν ὁ αὐτὸς, ἀγῶνα νεῶν λέγει τὸ ἄθροισμα, ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος. οὕτω καὶ, ὃ τὸ θεῖον δύεται ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ εἰσῆλθεν. ἀγὼν θεῖος λεγομένου τοῦ ναοῦ, ἔνθα θεῶν ἄθροισις, καθ' ὁμοιότητα τοῦ νεῶν ἀγῶνος. Ἀγὼν χαλκεῖος, τὰ ἐν Ἄργει ἑκατόμβαια. Ἀγωνάρχαι, ἀγωνοθέται, ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. Ἀγὼν οὐ λέγεται σκῆψις, παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐνδεχομένων εἰ σκήψαιντο. Ἀγωνάρχης ὁ βασιλεύς, ὅταν τοῖς ἀγῶσιν ἐπικάθηται. Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φθάνειν ζητούμενων. ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τὰς λόγους τῶν προφασιζομένων. Ἀγωνία λέγεται, ὁ ἀγών. τὸ ἀγώνισμα, καὶ ὁ φόβος. καὶ ἀγωνία ἀγοραία, ἡ ἔλασις ἢ ἡ παλαίστρα. καὶ ἀγωνία, λύπη, κίνδυνος, φόβος ἥττησις ἢ ἄτης. Ξενοφῶν δὲ ἀγωνία, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. Ἀγωνιᾶν Ἰσοκράτης, ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. Ἀγωνίζομαι ἐγώ. μεταγωνίζομαι δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ καταγωνίζομαι, εἴδαμεν μεταβατικῶς. ἢ ἀγωνίζομαι εἰ λέγομεν. ἀγωνίζομαι, ἠγωνιζόμην, ἀγωνιοῦμαι, ἠγωνισάμην. Ἀγωνίας, τοὺς ἐν ἀγῶνι ἁμίλλας. Ἀγώνιοι θεοί, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. Ἀγώνιος, ὁ ἐν ἀγῶνι. καὶ θηλυκὸν ἀγωνία, ὁ φόβος. ἀγωνία δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἡ πείρασις. Ἀγωνίς, ὄνομα ἑταίρας. Ἀγωνίσματα, ἆθλα. καὶ ὀχλικαὶ ἐπιδείξεις. καὶ ἀγώνισμα ἐστι, στολή, ἐπιμέλεια. Ἀγωνισμός, ἀντιλογία. Ἀγωνισταί, οἱ ὑποκριταί.

Ἀγωνιστικά, τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνιζομένοις. ἀττικῶς δὲ ἀγωνικάσι, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Ἀγωνιούμενοι, εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες. Ἀγωνιῶ ἀμφισβατοῦντες, τὸ φοβοῦμαι ἐν κινδύνῳ. Ἰσοκράτης δὲ ἀγωνιῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. Ἀγωνοδίκαι, βραβευταί.

Ἀγωνοθέται, ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης δέ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἀγωνοθέτης, ἀρχῆς ὄνομα Ἀθήνησιν. ὡς δὲ Νίκανδρος, ἀθλοθέτης ὁ μόνα γυμνικά, ἀγωνοθέτης δὲ ὁ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος. Ἀγωνοθετῶ, τὸ τοὺς ἀγῶνας διατίθημι. Ἄγωνον, τὸν ἀγῶνα εἶλεν. Ἄγωνος, στομὸς παρὰ τοῖς Αἰθίοψιν. Ἀγώνιμος, φρόνιμος. Ἀγωρέειν, συναθροίζειν. Ἀγωρίοι, ἀθροισμένοι. Ἀγωσοί, οἱ ἀπάγοντες ὀλίγοι. Ἀγοστῷ. Ὅμηρος, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ. τουτέστι, τῷ ἀγκῶνι, κατά τινας. καθ' ἑτέρους δὲ μᾶλλον, τῷ κοίλῳ τῆς χειρός. ἄλλοι, τῇ σφαιρᾷ. κρατεῖν γάρ φασι τὴν δράκα οὕτω ποιεῖν, ἵνα περιάγονται τὰ ὀστᾶ τῶν δακτύλων ἢ ἄρχονται κατὰ τὰς συγγαλίδας καμπτομένων. ἀγοστὸν δὲ οὐδεὶς εἶπεν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἀδά, ἡδονή, πηγή. ἢ τὸ βαβυλώνιον ἡ Ἥρα. τὰ δὲ ἀτρείας δὲ, ἡ ἰτέα ἢ ἀδά, ἄπειρον. Ἀδαγμός, κνησμός. Ἀδαγοὺς, θεὸς ἐστι παρὰ Φρυξὶν ἑρμαφρόδιτος. Ἀδαεί, μόνον παρὰ Χαλδαίοις. Ἀδαής, ἀσύνετος, ἀμαθής, ἀφθαρμένος τοῦ δαίειν, ὅπερ ἐστὶ τὸ συρίζειν, ἐκ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω. ὁ δαὴς δὲ, ὁ ἄφοβος. Ἀδαήμονες, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, δαῶ δαήσω, δαήμων, καὶ ἀδαήμων, συστολῇ τοῦ η, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου. Ἀδαημονία, ἀπειρία. Ἀδαίον, εἰς κόρον ἄγοντα, παρὰ τὸ ἄδην. ὁ δὲ Ζώπυρον τὸν ἀνδρὸν, ἀδιάλυτον ἔφη. Ἀδαι, ῥυμοί. ὑπὸ Μακεδόνων. Ἀδαΐζω, ἀναβοῶ, ἀνευφημῶ.

Ἀδάϊκτον, καθαρόν. Ἀδαιὸν, δαψιλές. Ἀδάϊον, ἀπόρθητον, ἀπολέμητον. Ἀδαϊκί, χωρὶς μαθήσεως, ἢ χωρὶς μερισμοῦ. Ἀδάϊφον, ἀμίαντον. Ἀδακρυτί, ἀκλαυτί.

Ἀδακτά, κνῆσαι. Ἄδακρυς πόλεμος, ὁ χωρὶς μάχης.

Ἀδαλόν, ἀνυγρόν. Ἀδιαλής, ὑγιής. Ἀδάλιον, ξηρόν.

Ἀδαλός, ἄσβολος. Ἄδαλτα, οὐκ ἄδηλα. Ἀδάμα, παρθενικὴ γῆ. Ἀδαμάντινα, στερρά. Ἀδάμας, ἀτνόμην, ἀπειθής, ἢ ὁ λίθος. ἢ ἄτεγκτος, ἀπαθής. λέγεται δέ, ἢ τὸ ἐν τῷ χόνδρῳ στερρότατον. ὅ, τι ὑποστάμενος παρά τισι, ἐν ὄρος. καὶ ἔστι γένος σιδήρου ἄθραυστον. Ἀδαμαστί, ἀδαμάστως. Ἀδάμαστον, ἀνυπότακτον. Ἀδάμαστος, παρθένος, ἄζυξ. Ἀδάμαστος, ἀδάμαστος, ἀνυπότακτος. Ἀδαμιᾶν, τὸ ἀδικάστως φονεύειν. κριτῶν. Ἀδαμιάδαι, αἱ δοῦλαι. εἶναι δὲ ἐστι ἀδαμιάδας δούλας γράφειν. Ἀδαμναῖς, ἀκολασταίνως. Ἀδαμνεῖν, τὸ φιλεῖν. καὶ Φρύγες τὸν φίλον ἀδαμνα λέγουσιν. Ἀδαμνής, ἰσχυρός, σκληρός. Ἀδάμνον, ἀτνόμενα. ἢ ἀδάμαστον, ἢ ἀπροσπέλαστον. Ἀδανής, ἀγεννόδοτον. Ἄδανα, πόλις ἀπὸ Ἄδανος ἐκ Ἰαπετοῦ. ὁ πολίτης Ἀδανεύς, ὡς Τάρσος Ταρσεύς. Ἀδανήν, οὕτω τὸ πρότερον ἡ Μολοσσία ἐκαλεῖτο. Ἀδαξῆσαι, κνῆσαι, λυπῆσαι. Ἀδάξω, κνήθομαι, ἐπιθυμήσω. Ἀδάπανον, τὸ ὕδωρ.

Ἀδαπάνως, λιτῶς. Ἄδαπτον, γυμνόν, ἄδαρμον. Ἀδάρρεα, σιρίαν. Ἀδάρκη, βοτάνη. Ἀδαρής, ἀμαχίγονος.

Ἄδαν, στυγρός. Ἀδασόν, ἰσλαφρῶν. Ἄδασμος, οὐδὲ δασμὸν τελοῦντος. οἷον τελοῦντος οἰκιον. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς.

Ἀδαύη, αὐτὸ ἡ στοά. Ἀδαυλός, ἀμητρίσιος. Ἀδαυχάσαι, κρύψει κεφαλῶ, φυλάσσω. Ἀδδάνιον, κιβώτιον. Ἄδδανον, ξηρόν. λάκκιον. Ἀδδαχεῖν, τὸ κνήθειν. Ἄδδιον, ἐπὶ γῆ. Ἄδδιλος, κόλπος. Ἀδδηφάγος, γαστρίμαργος, πολυφάγος, ἀθρόως ἐσθίων, παρὰ τὸ ἄδδην, τὸ δαψιλῶς, καὶ τὸ φαγεῖν. Ἄδδην, εἰς κόρον, καὶ εἰς πλησμονήν. τοῦ ὡς δὲ πλεονάζοντος. ἐν γὰρ τοῖς ἐπιρρήμασι, τέσσαρα ταυτὶ μόνα ἐδιπλασίασαν. σπανίως μέντοι ταῦτα, κἂν μόνοις οἶμαι τοῖς ἀρχαίοις. τὸ δ' ἐν τῷ ἄδδην, τὸ κ δικαστὶ ἐν τῷ ἴκκα, τὸ π ἐν τῷ ὁππότε καὶ ὅππως καὶ ὁππόσος, τὸ τ ἐν τῷ ὅττι. διπλοῦν μὲν γὰρ ἐν ἀδδήν, οὐδέποτε κατὰ τῶν ἑλλήνων διπλασιάζεται φωνήεν.

Ἄδδιξ, μέτρον τι, φασὶ τετραχοίνικον. Ἀριστοφάνης, ἀλφίτων μελάνων ἄδδικα. καὶ ἰατρὸς ἄλλοτι μέτρον ἐστίν. ὅ, ταὐτὸν εἶναι λέγουσι τῇ χοίνικι. Ἀριστοφάνης, οἶδε σὺν πυρῶν ἰατίᾳ. οὐ δὲ λέγει ἥμισυν, τὸ ἡμίεκτον. Ἀδδίξιν, μέτρον, τετραχοίνικ.

Ἄδδησιν, εἰς κόρον ἐσθίουσιν. Ἀδιάζων, ἀναβοῶν, ἀνευφημῶν. Ἄδε, ἤρεσκεν. ἄδε δὲ, ἐστὶ μῦθος. Ἀδεές, οὐ δεινές, οὐ φοβεῖται. Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν. Ἀδεὴς δεῖος διδοικώς. παροιμία, ἐπὶ τῶν μὴ τὰ φοβερὰ φοβουμένων. Ἀδεής, ἄφοβος. καὶ ἀδεής, ἄφοβε, θρασεῖα. καὶ ἀδεής, ἀσφαλής. οὐ φοβερόν. Ἀδεὴς μελανθὼ παρ' Ὁμήρῳ, ἡ μὴ αἰδουμένη ἄτιμος, ἀνὰ ἀναιδής, καὶ θηλυκά. ἀμφοτέρων φαῦλα. θηλυκὰ γὰρ οὐκ ἐπὶ ἐπαίνου εἴρηται, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ θρασέος. καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας τ, πλάζεται δὲ ἀδελφή, ἀπὸ τοῦ θύραν θύρσιν ἐλθεμένου, θρασεῖα, μεταθέσει τοῦ ρ ἀμεταβόλου. Ἀδέητος, ἀνενδεής, ὁ μηδενὸς δεόμενος, καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν ἐν πρώτῃ ἀληθείας, διὰ τοῦ οὐδενὸς δεῖται, οὔτε προσδέχεται οὐδενός, ἀλλ' ἄπειρος

τὸ πλουχὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ ἱερός. Ἀγρυπνίαν, ἐμμελίαν. οἷον, ἱερὸς ἱδρᾶν πρὸς ἀγρυπνίαν ἕως ὀρθρευομένην. Ἀγύρτης, πλάνος, ἐλαστὴς, ἐπαίτης, φιλοκερδὴς, προσαίτης, συρφετώδης, ἀλαζὼν ἢ ἀπατεών, ἰδιώτης. ἀπὸ γὰρ ὁ ἀγείρων ὄχλον. καὶ ὄνομα βάλλει κυβευτοῦ. ἢ γάλλος, ὁ μοιχός. ὡς Ἀντίπατρος ἐν ἐπιγράμμασι, δόλιον ἀγύρτην ὅς ἐν ὠσὶ κέρδεσι μῖσον ἀνθρώποις. καὶ αὖθις, ἐν γὰρ ὁ τῆς ἀγύρτης ἀπὸ τοῦ ἔσω, καὶ φιλομάντιας. ἢ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ περιάγειν, ὁ περιιὼν ἢ περιερχόμενος, ὁ καὶ ἑτέρῳ τοιοῦτο σημαίνειν. Ἀγυρτικά, χυδαῖα ψεύσματα. ἢ ἀγυρτώδη, στρεφτεύδη. Ἀγυρτὸς, συναθροιστὸς ἢ μάντις, ὡς ὁ Ἀππίων. Ἀγχαζε, ἀναχώρει. ἢ ἀγχάσδε, καὶ ἄγχασαι, τὸ αὐτό. Ἀγχαλία, τόπος ὄνομα παρὰ Ἱππώνακτι.

Ἀγχαρμον, ἀναφερῆ τῶν αἰχμῶν. Ἀγχέβαλε, ἀνακυροῦσαι. Ἀγχαυρον, τὸν καιρὸν τὸν πλησίον ἢ ἐγγὺς τῆς ἡμέρας, ὥστε τὸ καλούμενον λυκόφως. Ἀγχαυρος, ὁ πορχεύλιος ὄρθρος. παρὰ τὸ ἀγχοῦ εἶναι πλησίον ἔχων τὴν αὔραν. Ὅμηρος, αὐτοῦ δὲ ψυχὴ πάλιν, αὐθὶ πρό. Ἀγχι, πλησίον. ἢ ἐπιτηρεῖν, ἢ πλησίαν. Ἀγχι, φίρα, πνῖγε, ὁ πλησίαζε. Ἀγχε, καὶ ἄλλως τὸ πνῖγε, ἢ ἄγχει καὶ πνίγει. Ἀγχειν, τὸ τὸν λάρυγγα σφίγγειν. ἐκ τοῦ ἄγειν, πλεονασμῷ τοῦ χ. Ἀγχί, ὁ πλησίον.

Ἀγχίμαχα ὅπλα, τὰ μὴ βαλλόμενα. Ἀγχίμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. Ἀγχιμαχῶν, πλησίον ἢ συνεγγὺς πλησιῶν. ἢ ἀγχίμαχα ὅπλα, οἷον ἐστὶ τὸ σπάθη. ἑκηβόλα δὲ ἐστὶ, τὰ ἀπὸ τόξου πεμπόμενα βέλη. καὶ ὁ ἑκηβόλος, ἀγχιμαχοῖς ὅπλοις ταῖς ἀπὸ τόξου. Ἀγχέως, ὁμοίως. Ἀγχίνοιοι, συνετοί. Ἀγχόνη, πνίγη. Ἀγχιάλεα, πόλις. ἢ ἀγχίαλος, ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. οὐ πάντως ἡ αἱ ἀγχίαλοι, ἢ ἀμφίαλοι εἰσιν, οἷα οἷον ὁ ἀλλοιούμενα. ἀγχίαλος μὲν οὐκ ἀμφίαλος δέ. αἱ δὲ νῆσοι, ἀμφίαλοι καὶ ἀγχίαλοι εἰσιν. παράλιος δὲ λόγος, εὑρετὴ παράλιος. Ἀγχίαλος, ἡ μὲν πόλις ὀξύνεται. ὁ δὲ παράλιος τόπος, προσπαροξύνεται. Ἀγχι, ἐγγύς, πλησίον. παρὰ τὸ ἀγχοῦ, καὶ κατὰ συγκοπήν. Ἄγχι πλησίον, παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τόπου τίθεται, ἢ ἐπὶ τοῦ πλησίον. ἄλλως. τὸ ἀγχι, χρονικὸν λέξις ἐστί, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. οἷον, ὡς ὁ μὲν, οὕτως ὡς ἐστιν, ἢ ἐλεύσεται, ἢ δὲ ἀγχι μάλα, τουτέστιν ἐγγύς, μετ' ὀλίγον. Ἀγχιάλη, πόλις ἦν ἐκτισμένη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ὑπὸ Σαρδαναπάλου τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως. ὁμοίως ἐκτίσθη καὶ Ταρσός, ὁ αὐτός. Ἀγχιβαθὲς, ὁ ἐγγὺς βυθῷ. Ἀγχιβαθὴς, ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα θάλασσα. ἢ ἀγχιβαθὲς, ὁ ἐγγύβαθος. Ἀγχιβάτης, ὁ πλησίον βαίνων. καὶ ἀγχιβατεῖν, ἐγγὺς βεβηκέναι. ἔνιοι δέ, τὸ ἀμφισβατεῖν. Ἀγχιάλεια, ἀπὸ ἀγχιάλου. Ἀγχίαλος, ἐγγὺς θαλάσσης. ἐστὶ δὲ ἢ ὄνομα κύριον. Ἀγχιβι, μέγα, ἐγγύς. Ἀγχιβλώς, ὁ ἐγγὺς παρών. Ἀγχίγυοι, οἱ πλησιόχωροι, οἱ γείτονες. Ἀγχιδίκαι, ἐπιθαλασσίδιοι. Ἀγχίθεον, ἰσόθεον, θεῖον. Ἀγχίθεοι, οἱ Φαίακες. καθότι πρὶν τινὰς παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς, ὁ ἐστιν θεοὶ συνελθεῖν μετ' αὐτοῖς, ὁ ἐστιν εὐδαίμονες ἢ ἰσόθεοι. Ἀγχίθυμον, γείτονα καὶ ἐγγύτερον. Ἀγχίθυρος, πλησιοθυρίτης.

Ἀγχιλα, ἁλμυρὰ, θαλάσσια. Ἀγχιλαὸν, πατρίς, ἐν ἀγριῷ. Ἀγχίμαχον, ἀμφισβήτησιν. Ἀγχιμαχηταί, οἱ συνεγγὺς μαχόμενοι. Ἀγχίμαχος, ὁ ἐγγύθεν μαχόμενος.

Ἀγχίμολον, τὸ ἐγγὺς ἐλθεῖν, ὁ ἐγγὺς ἐληλυθώς, καὶ σύνεγγυς. ἢ μετ' ὀλίγον ἐπιρρηματικῶς λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. ὡς τὸ, ἀγχίμολον δέ οἱ αὖθις. ἐκ τοῦ μολῶ, τὸ παραγίνομαι. σημαίνει δὲ τὸ πλησίον.

Ἀγχίνοια, φρόνησις, σύνεσις, ἡ ταχύνοια, ἡ ὀξεῖα νόησις. ἢ ὀξεῖα εὑρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ἢ εὐστοχία τις, ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ. Ἀγχίνοος, συνετός, ἀγχίνως. Ἀγχίνους, συνετὸς, σοφὸς, συνετὸς τὸν νοῦν, φρόνιμος. Ἀγχίπαι, ἰσθμοί. κρῆναι. Ἀγχίπορος, σύνδουλος. Ἀγχίπους, σύνδουλος. ἢ ὁ πλησίον καὶ σύνεγγυς. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις.

Ἀγχιρροίης, ὁ ἐγγὺς ῥέων ὁ ἀγχίαλος. Ἀγχίστερ, ὁ ἀρ καὶ πυρῶν. Ἀγχιστεῖον, τὸ διαφέρειν. Ἀγχιστεύειν, συγγενὴς ἐγγὺς γένους. Ἀγχιστεία, ἡ συγγένεια. ἰδοὺ δὲ μάλιστα δὲ παρὰ τὸ ἄγχι μάλιστα, ὁ ἐγγὺς λέξις. τοῦτο δέ ἐστι παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἢ ἐγγὺς, καὶ ἀγχοῦ, καὶ ἄγχι. Ἀγχιστεία, συγγένεια. Ἀγχιστεὺς, ἡ ἐξ αἵματος συγγενὴς ἐκ πατρὸς ἢ ἀδελφῶν, καὶ ἀνεψιῶν, καὶ θείων. συγγενὴς δὲ ὁ ἐξ αἵματος μὲν, πλὴν πορρωτέρω. οἷον ἔστι δέ, ὁ ἐξ ἐπιγαμίας. ὁ δὲ Ἀθηναῖοι λέγει ἀγχιστείαν, καὶ τῶν μητρικῶν οὕτω. Ἀγχιστεύειν, συγγενικῶς. Ἀγχιστεὺς, ἐγγὺς ὤν. Ἀγχιστίνδην, ἡ κατὰ ἀγχιστείαν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγχιστὸς καὶ ἀγχιστίνδην, καὶ τὸ πλησίον παρὰ τὸ πλησίον. Ἀγχιστῖναι, ἐπαλλήλως, ἢ συνεχῶς, ὅ ἐστι πυκναί. παρ' ἀλλήλας ἐπ' ἀλλήλαις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγχι εἶναι. ὁ ἀπὸ τοῦ ἐγγὺς αὐτὸ φέρειν πυκνούμενα, ὡς ἐπὶ συναθροισμοῦ. εὕρηται δὲ ἢ διαλελυμένως. οἷον, ἄγχι ἰσάμεναι. σημαίνει δὲ, ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἄγχι ἐπιρρήματος παῖσαι, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὡς εἰς καὶ ὁ ἀγχιστος. ὅθεν τὸ ἀγχιστίνδην, ἢ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

Ἀγχισόν, τὸ ἐγγύτατα γένος. Ἀγχίστρεφος, ταχὺ ἐπιστρεφόμενος, εὐμετάβολος, εὐκίνητος. ἢ ἀγχίστροφον, τὸ εὐθέως περιφερόμενον. Ἀγχιτέρμων, οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους. καὶ ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων. Ἀγχλάσσας, ἀπαγκαλέσας, ἀπαγκαλίσας, ἀποβαλόν. Ἀγχεάδην, ἀμβολάδην. Ἀγχεοί, πηγαὶ ἐπὶ μυριαν, καὶ τόπος ἐν Βοιωτίᾳ. Ἀγχόμαλον, τὸ ἐγγὺς ἴσον τῶν ὁμαλῶν καὶ ἰσοπέδων. καὶ ἀγχώμαλος, ὁ ἐγγὺς ὁμαλοῦ. Ἀγχοῖ, ἢ ἀγχοῦ. ὁ διαφορὰ τῆς σημασίας. ἐν γὰρ τόπῳ. ὀξυτόνως μὲν ἢ, τὸ εἶδος τοῦ πάθους. βαρυτόνως δὲ, τὸ χειμῶν ἢ ὁ βρόχος. ὡς Ἀριστοφάνης, ταῦτα δεῖ ἀγχόνην. ἤγουν, πνιγμός, ἢ ἀγχόνης ἄξιος.

Ἀγχονῶδες, πνίγος. Ἀγχουρός, γείτων. Ἀγχ' πρός φάρυγος, ὁ πνιγμός, ὁ πλησίον, ὁ ἀήρ. Ἀγχότερος. ἐπὶ τοῦ, Ἡρόδοτος, συνεγγύτερος. ὁ ἀγχότερος ἢ ἐγγύτερος.

Ἀγχοῦ μὲν, ἐγγύς, πλησίον ἄγχι. ἄγχοῦ δὲ ἀγχοτέρω, ὁ ἀγχότατος.

Ἀγχοῦρος, γείτων. Ἀγχοῦρος, ὄρθρος ἢ ὄρθρος, ἐωσφόρος. ἢ οἱ σὺν αὐτῷ. Ἀγχούρης, πλησιοχώρης, γείτων. παρὰ τὸ ἄγχι ἢ ὅρος εἶναι. Ἀγχοῦς, ἡ βαλλεῖ. Ἀγχοῦς, εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά, ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. Ἀγχοντίζειν, ἐντρίβειν ταῖς παρειαῖς. Ἀγχαρ, μάκαρ, λαμπρόν. Ἀγχμαίνεσθαι, ὑπὸ λύπης. Ἄγω, τὸ πνίγω. καὶ σημαίνει λέξιν οἷον, σὺν ἢ ἦγε ἐπιλέγοντος. Ἀγχομένοις τῶν ἀπὸ λύπης, περιφρίγων, θλίβομαι δὲ ἀγχομένω τὴν ἀπὸ λύπης ἢ πνίγων, ἢ φιμοῖ τὸ φέρω. Ἀγχώμαλοι, παρὰ μικρὸν ἴσοι. ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ. Ἄγω, ἀπάγω, μέλλω, ἄγω. καὶ ἄγω, τὸ παραγίνομαι. τὸ κλάω, καὶ τὸ φέρω. καὶ τὸ φθειρόμενος, τὸ ἐκπλήττομαι. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἄττω, αἰτίω, ἄγνυμι. Ἄγω καὶ ἄγομαι, κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τίθεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. οἷον, ὅτε αἴθωνα σίδηρον, ἀντὶ τοῦ φέρω. Ἀγωγεύς, ὁ ἱμὰς, ὁ λῶρος. καὶ ὁ ῥυτὴρ τοῦ χαλινοῦ, ἢ ὁ ἱμάτιον. Ἀγωγὸν, τρόπος, ἀναστροφή, ἀπαγωγή, ὁδός. πορεία τῶν ὑδάτων· πρὸς τὸ ἄγεσθαι. κατὰ ἀγωγὸν καὶ μέρος τὸ ἄρκον τὸ ἀγωγὸν ἐπὶ ἀνάγκην λέγεται, καὶ ὁ διὰ τῆς θύρας ἢ πρὸς Ἑλλασπόντιον. ὡς λέγεται, παίδων ἀγωγή. ἢ ἡ μεταβολή. ἐφ' οὗ σημαινομένου ὁ ἐξηγούμενος οὕτω τῶν γένεσιν λέγεται. παρὰ τὸ ἀγωγὸς αὐτῆς ὁ φυλακὴ τοῦ ὁ (φυσικὸς), καὶ λακεδαιμόνιον ἄνδρα, τὸ λακωνικῶς ἀγωγῆς μετεσχηκότα. καὶ τρίβω ἐν πλημμελεῖ ἔχοντα σύμμορφον. Ἀγωγία, ἀσυλία. Ἀγώγιμα κέλλιον, ὁ φορτίον. εἰσὶ δὲ ἀγώγιμα, οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ κομιζόμενα ἐπὶ ζεύξεως.

Ἀγώγιμον, ἐπὶ μὲν φορτίων, ἐπὶ δὲ κατὰ δικῶν τίθεται.

Ἀγώγιμον, ὑφέλιμον. Ἀγώγιον, τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης. Ἀγωγίου, ὁδηγοῦ. ὁ ἀγωγεὺς, τῆς ὁδοῦ.

Ἀγωγὸν, ἐμβολικόν, ἐπαγωγόν. καὶ ἀγωγὸς. ἢ πατρὸς... τέν

καὶ ἀγχιστεῖς. ἀττικὸς δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὴν ἀηδόνα. Ἀγχιστεόγονον, βοτάνη τις. Ἀγχιώτατος, ὁ ἐγγύτατος. Ἀγχιστὺς, ὁρμή. Ἄγχος, ὁ ὠμός. Ἀγχίος, ὁ ἐν τῷ ἀγχοῦ οἰκῶν. Ἀγχὶ βέβρυχας, εἰσεὶ ζῶν ἀγχί. εἰώθασι δὲ οἱ βεβρυχότες χασμᾶσθαι. Ἀγχιστρόφιλλιδες, ἀγχιστροφίλλαι.

Ἀγριοφωνία, νόθος. καὶ ἀγριοσχῆμα. Ἀγρίος, αἰχίνας ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, ἢ σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ, οὕτως ὀνόμασεν. καὶ Μένανδρος τὸν ἄγριον εἶπε κυβευτὴν, τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπουδακότα. ἀγρίους καὶ ἐκάλουν διώκειν ἐκέλευον οἱ παλαιοὶ, ἢ παιδεράστας. Ἀγρίων ἀπαρχαιότερος, ἐπὶ τῶν ἀπείρων. ἄγριος γὰρ λέγεται ὁ ἀγριλαία. Ἀγρίφα, ἀθλιῶς. Ἀγρίφη, ὑποδοχὴ, ἅμη, σκάφη. ἢ Ἀγρίφη, δίκελλα, σκεῦος γεωργικὸν πλάτομφον. Ἄγραφος, γένος τι ἀγρίας ἐλαίας, ὀλυμπιάσιν. Ἀγρίωπον, ἀγριόφθαλμον. Ἀγρίδια, βοτάνη τις. Ἀγρόθεν οἴκαδε, ἀγρόθεν ἥκειν, ἀπὸ λέξεως τῶν ἀγρῶν. καὶ ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἀγρόν. Ἀγροικίζω, καὶ ἄγροικος, ἄφρων, δύσκολος, σκληρός, καὶ ἀπαίδευτος, ὁ ἐν ἀγρῷ καθιδρύμενος. κατὰ μεταφορὰν δὲ ὁρίζονται ἄλλοι τὴν ἀγροικίαν, σκληρότητα ἤθους. ἢ γὰρ σκληρότης, κυρίως ἐπὶ σωμάτων. Ἀγροίκος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων χωρικός. ἢ ἐργάτης καὶ ἐπιεικέστερος, ἢ ζαγελάστης. Ἄγροικος ὀργῶ, φιλόλικος, ὀξύχολος, εἰς ὀργὴν εὔκολος. Δημοσθένης, νῦν γάρ ἐστι Δημοσθένης ἄγροικος, ὀργὴν. καὶ ἀγροῖτης, ὁ ἀγρός. Ἀγροῖκος, κοινῶς ἄγροικος, ὀξυτόνως. ἄγροικος, ὁ σκαιός. καὶ ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ ζῶν. ἄγροικος δὲ ἐπὶ ἀμφοῖν. Ἀγροικίστερος, ὁ ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος. οἱ ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου καὶ ἀπαιδεύτου, καὶ ἀνάπαλιν προπαροξυτόνως λέγουσιν. οἷον, ἄγροικος. Ἀγροικότατον, ἀπαιδευτότατον. Ἀγροίκως, ἀμαθῶς. Ἀγροιλῆθιν, ἀγροίκη, δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς ἐρεχθηΐδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγροικεύς. Ἀγροικῶ, ἀγριαίνεται, ὑβρίζει. Ἀγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος. ἔστιν ἀγρὸς ἀγρέτας, ὡς δῆμος δημότης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο, ἀγροιώτης. Ἀγροιῶτις, τὴν ἀγρὸν ἀπολαύουσα. ἡ ἄρτεμις. Ἀγρομένους, ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, καὶ εἰς πόλιν μὴ ἐλθών.

Ἀγρομένοισι, συνηγμένοις, συναθροισμένοις. Ἀγρομένοιο, συνελθόντος, συναθροισθέντος. Ἀγρέμεναι, ἀγειρόμεναι. ἀγείρω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγρω. ὥσπερ παρὰ τὸ ἐγείρω ἔγρω. Ἀγρομένων, ἀθροιζομένων, συναγομένων. Ἀγρόνομοι νύμφαι, προπαροξυτόνως μὲν αἱ τὰ ἀγρὰ νέμουσαι, ἢ ἐν ἀγρῷ διάγουσαι. δοκεῖ δὲ ἀπεμφαίνειν ἡ ἑτέρα σημασία. οὐ γὰρ ἂν αἱ νύμφαι λέγοιντο, εἰ μὴ ἄρα τὸ νέμεσθαι νοεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς διάγειν καὶ οἰκεῖν. οὐ ἡ χρῆσις, ἐν τῇ ἐπικῇ βοιωτίᾳ. προπαροξυτόνως μὲν ἡ λέξις λέγεται, ἴσως πρὸς ὁμοιότητα τῶν πρωτοτύπων, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἀγρονόμοι, ἐν ἀγροῖς διαγόντων. Ἀγροῦ πυγὴ, παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. ὁ γὰρ Σώφρων, τὰ πλοῦσια μέρη λέγει μετὰ τῶν ὀρῶν, καὶ τὰ πρόσθεν τοῦ ἀγροῦ. καὶ ζαπλουσίους, ἀγροῦ πυγαί. Ἀγρότερον, ἄγριον. Ἀγρὸς, χωρίον, χωρίον. Ἀγροὶ παρὰ τὸ ἄρω, ὃ σημαίνει τὸ σίδηρον, ὁ τῷ σιδήρῳ τεμνόμενος. Ἀγρὸς ὁ ἔξω τῆς πόλεως χῶρος. Ἀγρόκη, βοτάνη καὶ ἄρτος τις, ὅς πρότερον λέγεται ἀλφί. Ἀγρόται, θηραταί, κυνηγέται. καὶ ἀγρώσσω, τὸ κυνηγῶ. Ἀγρόται, ἀγροῖκοι. Ἀγρότης ὁ ἄγροικος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγροτέραν, ἡ ἀγρίαν τὴν ἄρτεμιν. Δημοσθένης, ἀγροτέρας τῇ ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ ἀθηναῖοι οὕτως ἐτίμων τὴν ἀγροτέραν ἄρτεμιν. Ἀγροτεραῖον ἀγρίων. Ἀγροτέρους ἐλάφους, ἀγροτέρας. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας.

Ἀγρόφθοροι, οὐρ, ὁ ἐστιν ἄγριον. οἱ νεώτεροι σύγγρον φασὶν, οἱ δὲ ἄγρον. ὥσπερ δὲ αἰπολὸς καὶ αἰπόλος ἐπὶ τοῦ αἰγῶν συγκειμένων ἀμφω, οὕτω καὶ κάπρος καὶ κάπριος ὁ πρὸς θάλασσαν συνδιαιτώμενος. Ἀγροτέροισιν, ἀγριωτέροις. Ἄγρεται, ἀγροῖκοι, ἢ θηραταί. Ἀγροῦ σφῖγξ, ἀγροικίας πλήρης. Ἄγροφον, ὄρειον. Ἀγρύλη, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς, καὶ τῆς ἀτταλίδος. Ἀγρυξία, σιωπή. Ἀγρυπνεῖς, ἰσχνὸς διατρίβων ἐν ἀρβύλης. Ἀγρυπνῶ, τηρῶ, ἐκδύω. Ἀγρυπνία, ἡ ἀϋπνία. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ, ἀγρυπνία. Ἀγρυτέξ, ὑβρίζει. Ἀγρυπνὸς, ἀγροῖκος. Ἀγρυπίδης, ἀγρυπνὸς παῖς. Ἀγρώσσουσι, θηρεύουσιν, ἰχθύζουσι. Ἀγρώσσω, θηρεύω. ἀγρώσσω, παράγωγος ὁ χαρακτὴρ ἀπὸ τοῦ ἀγρὸς ἀγρώσσω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σσ, τὰ δὲ λαμβάνουσι φωνήεντα. τὸ δὲ οὐ λαμβάνοντα· οἷον τὸ α, παρὰ τὸ ἄλλος, ἀλλάσσω. τὸ ε, παρὰ τὸ πέρας, περαίνω. ῥήσσω, πλάσσω, τὸ η. ἀφύσσω, ὁ ι. ἀφίσσω, τὸ ἀπαιτῶ, τὸ υ. ἐν ἀρύσσω ἀγρώσσω, τὸ ω. ὡς τὰ ἴχνος μὲν δοῦναι τὸ σ, οὐκ ἐν παραγωγῇ δέ. ἔσω, ἀπὸ τοῦ ἔσω γέγονεν. Ἀγρώσσων, ἀγρεύων.

Ἀγρώσται, οἱ κυνηγοί. ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος παράγωγον ὄνομα. ἰδίως ἀγρώσσειν, κυνηγὰ περὶ διάγεται ἄλμη. Ἀγρώσσει, νύμφαι ὄρειαι. Ἀγρωστῖνος, ἀγροῖκος. Ἄγρωστις, βοτάνη τις, ἥν ἀγρίαν οἱ κοινοὶ ἀλλοῖα φασί. μελικῶς, ἀγρώστις ἐλασίαν. ἔστι δὲ ὀρεινή, καὶ φιλεῖ τοῖς ἀλσώδεις τόπους. Ἀγυιά, ἄμφοδος, ῥύμη, ὁδὸς, πλατεῖα. Ἀγυιαὶ, ἄμφοδοι, ῥύμαι, ὅσοι ἐπιμήκεις ὁδοί. πλὰ τὰ μὲν ἔχειν πῶς. ῥύμη καὶ μέλος τὰ ἀμφίβια τὰ δὲ ἀμφοδα ἔχουσιν ἐπιτρέχειν διεξόδους, καὶ ταύτη διαφέρουσιν. Ἀγυιαί, ἀγυιά, ὑπερήφανος Ὅμηρος. Ἀρίσταρχος μὲν γὰρ ἄγυιαν προπαροξυτόνως ἀναγινώσκει, ἐν δὲ ἐκεῖνος τὸ ἐπιχώριον κατὰ ἀγυιὰς ὀξυτόνως προσφέρειν. ὁ παῖδα τὰ πόλεις κατὰ ἄλλως καὶ τὰ ῥύμας ἃ ὑπεσταί, καὶ πλατεῖα καὶ πλατεῖαι. βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιάς. ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἐστὶν οὖν ὁ ὀκληρὸν ἀγυιεὺς, καὶ ὁ ἀπόλλων ἀγυιάς, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς. ἔστι δὲ ἴδιον διαδεδομένον, καὶ ἄρ οἱ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν κωμοί. καὶ ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῆς αὐλῆς θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεός. οἱ δὲ φασιν αὐτοὺς διονύσου εἶναι, οἱ δὲ ἀμφοῖν. Ἀγυιᾶς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς. Ἀγυιᾶ, πάσης ἐκ τῆς ἀγυιᾶς εἶναι ἐν ταῖς οἰκίαις. Ἄγυιαι, ἐπὶ τοῦ δὲ αὐτοῦ ἄγειν ἡμᾶς τὰ γῆν, περὶ τῆς γῆς. ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν, Ὅμηρος. Ἀγυιάτιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι. Ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστὰς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Ἀγυιεύς, περὶ τοῦ ἀγυιέως ἀπόλλωνος, ἰδίως ἐστὶ κίων εἰς ὀξὺ λήγων. ἐν τῷ δὲ ἱερῷ, τῶν Διονύσου καὶ τοῦ ἐστιαστοῦ ἀγυιεῖς τῶν Δωριέων ὄντων ἀνάθημα. καὶ αὐτὸν κατὰ τοὺς δωριέων εἶναι τὰ ἴδια. ὅθεν δὲ ἐπὶ τὰς ἀγυιὰς φασὶ οἱ ἀττικοὶ μιμούμενοι, τὰς ἀγυιὰς ἱστᾶσιν ἐν τῷ νῦν τῷ ἀπόλλωνι. Ἄλλως. Πρὸ τῶν θυρῶν ἐστὶ τέχνη κίονα, εἰς ὀξὺ λήγοντα, ὡς ὀβελίσκους ἱστᾶσιν εἰς ὄνομα ἀπόλλωνος ἀγυιέως. οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν ἰδίως φασίν. Ἀγυιῶτης, κωμήτης. Ἀγύλαιος, ὄνομα κύριον. Ἀγυμνάσοις, πολυγυμνάστοις. Ἄγυμος, ἄγονος. Ἀγυρὴ, ἀθροισμὸς, ἢ συναγωγή. Ἀγυρίζειν, συνάγειν, ἀγυρτάζειν. Ἀγύρτος, ὄνομα κύριον. Ἄγυρις, ὄχλος, συναγωγή, ἄθροισις, καὶ ἀγυρισμός.

Ἀγυρμὸς, ἐκκλησία, συναγωγή, συγκρότησις. καὶ πᾶν τὸ ἀγειρόμενον. καὶ τῶν μυστηρίων ἡ πρώτη ἡμέρα. Ἀγύρτης, ὁ ἐπὶ τὸ θεοφορεῖσθαι ἀγείρων. ὃς τὸν μισθὸν τῶν ἐπαιτεῖ συνάγει. καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικὸν λόγον. ὁ δὲ πτωχός, συλλέκτης, ὡς παρ' ἔχειν πάντα ἀγείρει, ὅ δὲ γυρόγυρος. οὕτως τὴν προσόδον ἔχων πάντα, λανθάνειν ὑπογονή. Ἀγυρτάζω, συλλέγω. πλείζει ἀγείρει, πλανᾶται. ἢ οὖν καὶ ὁ ἀγύρτης αἰτίζει ἢ ἐπαιτεῖ ἐστιν, ἄγει καμήλια πολλὰ καὶ ἄλλα αἰτίζων. ὅλως γὰρ παρὰ τὸ πτωχεύειν. ἐκ δὲ τοῦ παντὸς ἀγείρειν ὑπ' αὐτὸν δὲ ἀγυρτάζειν καὶ ἀγείρειν λέγεται, ἄλλον ἐκ τοῦ συναγείρειν ἐθνικοὺς ὁ φασὶ

τος. καὶ ἀγοραστὰς, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους. καὶ ἀγοραίους ὀχλώδεις, τοὺς ὡσεὶ ἐπαγομένους. Ἀγορεύω, τὸ δημηγορῶ. ἀγορεύω τινὶ λόγον, κακῶς ἐκείνους ἀγορεύεις τὴν φιλοσοφίαν. προσαγορεύω, τὸ ἀσπάζομαι, καὶ τὸ ὀνομάζω. καὶ παθητικῶς, προσαγορεύομαι τὸ ὀνομάζομαι. προσαγορεύω αἰτιατικῇ μόνῃ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὸ λέγω σημαίνει. οἷον λέγει τινὶ τὰ μέλλοντα. ὁμοίως καὶ προλέγω, καὶ καταλέγω. ἐκλέγω δὲ καὶ συλλέγω αἰτιατικῇ μόνῃ. ἀντιλέγω δοτικῇ μόνῃ. καὶ παθητικῶς μεθ' ὧν συντάσσεται προθέσεων, αἰτιατικῇ μόνῃ. ἀγορεύω καὶ ἀγορῶ, ὥσπερ ζητεύω καὶ ζητῶ. Ἀγορὰ, ἐκκλησία ἢ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ λόγος. Ἀγορῆθεν, δωρικῶς. περισπᾶται, ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ἐρωτήσεων ἢ περισπωμένων παραγόμενα εἰς θεν ἐπιῤῥήματα, τὴν μίαν ἔχουσι τὸν τόνον. γῆθεν, ἀρχῆθεν, ἀγορῆθεν. καὶ ἀγορᾶθεν, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἢ ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ ἐκκλησίας. Ἀγορήνδε, καὶ οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγορὰν, καὶ εἰς οἶκον, σύνδεσμοι ἀντὶ προθέσεων.

Ἀγορητὴς καὶ μετέσχε παρ' Ὁμήρῳ, παρατηροῦσιν οἱ παλαιοί. καὶ ἀγορητὴς μὲν ποιητὴς, τὸ αὐτὸ ὡς δημηγόρος ἐστι. μετέχειν δὲ, τὸ μετὰ ταῦτα παρασυνθετικῶς ὑποθέσθαι τὸ ποιητικόν. ἐκ τούτου ἀγορητής. Ἀγορηταὶ, σύμβουλοι, φρόνιμοι, ἐκκλησιασταὶ, ἢ καὶ δημηγόροι. Ἀγορητάτης, λογιώτατος. Ἄγορος, ἄθροισμα, στρατός. ὁ καὶ δημηγόρος. Ἀγοῤῥίον, ἐκκλησία. Ἀγοῤῥις, ἀγορά, ἄθροισις. Ἀγορῶ, περισπᾶται. τὰ γὰρ εἰς ρω λήγοντα ῥήματα, ὑπὸ τοῦ ο παραληγόμενα, περισπῶνται. οἷον, δημηγορῶ, ἀγηγορῶ, ἐγκατηγορῶ, συνηγορῶ, κατηγορῶ, μακρηγορῶ. Ἄγος, ἄγισμα θυσίας. Σοφοκλῆς ἐν φαίδρᾳ.

Ἄγος, μίασμα καὶ βδέλυγμα, μέσος ὁ ἀγκών. καὶ ἀγὸς τὸ ἐν τῷ τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ὡς ἂν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαγόμενοι. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ ἴσως τοῦ βραχίονος μέρος. λέγεται δὲ ἄγος, καὶ τὸ τίμιον καὶ ἅγιον σεβάσματος. ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱέρειαι, παναγεῖς. Ἀγὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν. οἷον ἀγωγός. καὶ ἐν πέργῃ ἱερὸν ἀρτέμιδος. Ἄγος, κλάσμα, τραῦμα. Ἀγὸς ἀσπιστάων, ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν. ἀσπὶς γὰρ λέγεται τὸ σκυτάριον. Ἀγοστὸς, τὸ ἀπὸ τῶν χειρῶν, ὁ ἀγκών. ἀγοστὸς καὶ ὁ ἀναπεπταμένος(?) τόπος, παρὰ τὸ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπίκαμψιν τῆς χειρός. ἢ παρὰ τὸ λύσασθαι τούτῳ κατὰ ἄγκην, ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἷον ἄγεσθαι. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ πολὺ γίνεται πολλοστὸς, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγοστός. οἶμαι δὲ, τὸν τοῦ ἀγκῶνος τόπον λέγειν. Ἀγοστοὺς, παλάμας. οἱ δὲ, ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνας. Ἀγυ[illegible], τεθυμένην. Ἄγουσι, φέρουσιν, ἐπιτελοῦσιν, ἢ ἀξιοῦσιν, ἢ ἡγοῦνται. καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται, χαμαιτύπη ἡ σύνταξις, καὶ ἱκανῶς πεπαιγμένη κατὰ τὴν κωμωδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τὸ ἀληθῶς κλέπτοντας. Ἄγρα, θήρα, τὸ θηρώμενον λέγεται καὶ τὸ ἔργον. καὶ ἄγρα δήμητρος, ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς τῷ ἰλισσῷ. Ἀγρέθειν(?), συνάγειν, συμμίσγειν. Ἄγραι, χωρίον ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως, ἱερὸν δήμητρος. καὶ στρατιῶται δὲ οὕτως ἐκαλοῦντο. Ἀγράκαλος(?), κάφυλος(?). Ἀγραυλήμα(?), ἡ πόρνη ὑπὸ κωμῳδῶν(?). Ἀγραμμάτιον(?), καταξέσαι(?).

Ἄγραμμα ἀφεῖναι. ἐν τῇ τῶν βέλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο.

Ἀγρανία, ἑορτὴ ἐν Ἄργει ἐπὶ μιᾷ τῶν προίτου θυγατέρων.

Ἀγραρέδας(?), στρατάρχης. Ἄγραυλα, τὰ ἐν ὑπαίθρῳ τόπῳ, καὶ πλήρη ἀγραμμάτων(?). Ἄγραυλοι ποιμένες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐλιζόμενοι, ἢ οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διατετριφότες(?). Ἄγραυλον, ὕπαιθρον, καὶ ἔρημον, ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ κακοῦργον(?). Ἀγραυλῶ, τὸ ἐπὶ ἀγροῦ αὐλίζομαι ἀμεταβάτως. Ἄγραφα ἀδικήματα, περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. Ἀγραφίου, εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ, καὶ διὰ τὸ μὴ ἐγγραφέντων, πρὶν δὲ ἐκτῖσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω Δημοσθένης. ἢ ἀγραφίου δίκη, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ, καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο. Ἄγρια καὶ νόμιον ἀπόλλωνα λέγουσι, τὸ μὲν, διὰ τὸ ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ ἀκακαλλίδι(?) ὁ ἀπόλλων. νόμιον δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἐμίγη. οἱ δὲ, διὰ τὴν κατὰ τῶν ἀγρῶν θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο. Ἀγρὲ, ἀντὶ τοῦ ἄγε, λάμβανε, φέρε. συνεχῶς παρακελεύεται ὅπῃ καὶ εἰς ἔγρων(?). ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ζωγρεῖν καὶ τὸ ἀγρεύειν. ἢ ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε. Ὅμηρος, ἄγρει δή μοι ἔμοιγε(?). Ἄγρια ἀσεβῆ, ἢ ἀγροικικά. καὶ ἀγροῖκος ὁ ἀγροῖκος, ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. καὶ ἄγρει μὰν, ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ, ὅπως δή. Ἀγρεῖτε, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγρέω ἀγρῶ. ἔστι δὲ ταὐτὸν τῷ συνήθως ἄγετε, καὶ ὡς εἴπομεν ἄγε τὸ ζῶον. καὶ ἄγρει μὲν οἱ ἐπὶ τοῦ ἀθηναίου(?). διὸ καθάπερ ἄγε καὶ ἄγετε παρακελευσματικὰ, οὕτω καὶ νῦν μὲν τὸ ἀγρεῖτε. Ἀγρεῖται, λαμβάνεται, ζωγρεῖται. Ἀγρέμιος, ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας. ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος. Ἄγρεμον, τὸν κάμακα. ἀπὸ τοῦ αἴρειν, καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεῖν, ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος ἐν μυρμιδόσιν. Ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμελητήν. Ἀγρέμονες(?), θεράπαιναι, τροφικαί(?), βοσκοί. ἢ θεραπευτικοί. καὶ τόποι ἐν αἰτωλίᾳ. Ἀγρεῖφνα(?), γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. ἄλκιμος(?). Ἀγρέτα(?), λεπτά(?). Ἀγρετᾶ, συναθροίζει.

Ἀγρέται παρὰ Κῴοις, ἐννέα κόραι αἱ κατ' ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι, πρὸς θεραπείαν τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀγρέταν, ἡγεμόνα, θεόν. Ἀγρετέματα, τὰ ἀγερανόμενα(?) τῶν παρθένων. λάκωνες. Ἄγρευμα, εὕρημα ἢ εἰλημμένον. Ἀγρεύματα, σκῦλα. Εὐριπίδης ἐν ἀνδρομάχῃ. Ἀγρεύουσι, κρατοῦσιν. Ἀγρεὺς ὁ Πὰν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. ἢ ἀγρεὺς, ὁ ἥρως. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τῆς Κορώνης καὶ Ἀπόλλωνος ἦν.

Ἀγρεσία(?), ἢ ἄγρα. οἱ ἡγεῖσθαι(?) ταῦτα τὰ δίκτυα θήκας ὄμμασιν(?). Ἀγρέτα καὶ ἄλλως ἄλλος ἀπὸ ἀγρώσσειν(?). Ἄγρευσις, εὕρεσις. Ἀγρευτὴς(?), ἰχθύζει(?). Ἀγρηθέντος(?), ἡττηθέντος(?). Ἀγρηνα, δίκτυα, καὶ ἔνδυμα. Ἀγρηνὸν, ποικίλον ἱμάτιον(?), δικτυοειδὲς, καὶ ἔνδυμα ποιὸν, ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες Διονύσῳ. ἐραβδίνους(?) δὲ αὐτὸ κατὰ γραῖαν, ἢ γρῆνον(?). Ἀγριαθῶσι, συλλεχθῶσιν. Ἀγριαίνεσθαι, πικραίνεσθαι. Ἀγρῆσθαι(?), συνέχεσθαι, πιεσθῆναι. Ἀγριακὸν(?), νίκη, τόπος τις ἐν ἤλιδι. Ἀγριάδες, νύμφαι.

Ἀγρίαζε, ἄγριος ἴσθι. Ἀγριάθειν, ἀνέλκειν(?). Αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. Ἀγριαίνει, εἰς παθητικὴν σημασίαν λαμβάνεται. Λιβάνιος(?), λέγεται καὶ τὰ θηρία τὴν φύσιν. καὶ τοὺς ὅλως ἀπαντῶντας ἀγριαίνοντας, φιλία τοῦ γένους τὸ ἡμερώτερον ἐπιδείξαντες.

Ἀγρίαμπος(?), ἡ βοτανικὴ(?). Ἀγρίανες(?), ὀρνίθες. Ἀγριάνια, νεκύσια, παρὰ ἀργείοις. καὶ ἀγῶνες ἐν θήβαις. Ἀγριανοὶ, τέλος τι τῆς κυρίας συντάξεως, ἐκ τῆς ἀγριανικῆς χώρας παιόνων.

Ἀγριανοὶ, τάξις στρατιωτική. Ἀγριανικὸν(?), ἀκόντιον.

Ἀγρίας, στρατοπάρχης(?). Ἀγριάδες(?), δῆμος ἀττικῆς.

Ἀγρίβροξ(?), ὀρίγανον. Ἀγριέλαιον(?), κωμάριον(?). ἢ χωρίον παρὰ αἰτωλοῖς. Ἀγρίκα(?), λόπαι(?). Ἀγριέλαιος, ἡ ἄκαρπος ἐλαία. Ἀγρικὸς(?), ἀγροῖκος. Ἀγριμήλια(?). οὕτως ἐκάλεσε(?). Ἀγρίνιον, ὄρος. Ἄγριοι, ἀγρίομοι(?). καὶ οἱ παιδερασταὶ οὕτως(?). Ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος, θηριώδης.

Ἀγριοίκοι(?), οἱ [illegible]. Ἄγριοι λιμένες, τόπος ἐν ἑρμιόνῃ.

Ἄγριοι, οἱ παιδεράσται, ἐπειδὴ ἄγριόν ἐστι τὸ πάθος ἡ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ Πὰν ὀχευτής(?) ἐστι τοῖς τράγοις. διὰ τοῦτο γοῦν μικρὸν(?) τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον ἔχει. ἔστι δὲ ὁ Πὰν, ἄγριος θεός. ἄγριοι δὲ καὶ οἱ ἀγροῖκοι. Ἄγριον, ἄμικτον, ἀνήμερον. λέγεται δὲ ἄγριος, ἐπὶ κακίας ὑπερβολῇ. Ἀγριοπάρναβος(?), βοτάνη τις. Ἀγριοκάρυον, δένδρον. Ἀγρία μέλιττα, ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν, καὶ ὠμῶν. Ἄγριον, γενικῶς ἐπὶ θηρίου. σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα. καὶ μεταφορικῶς, ἐπίθετον. ἄγριον αἰχμητήν. κατ' ἰδίαν δὲ ὀνομασίαν, κύριον, οἶνος μὲν ἀδελφοῦ, παῖδες δὲ θερσίτης. Ἄγριον αἶγα λέγει Ὅμηρος. ἔστι καὶ θηλυκῶς λαβεῖν τὴν ἄγριον.

ἀσύγγνωστοι, ἀπαιδευτόμενοι, ἀναίσθητοι, σύμφυροι, ἀμαθεῖς, ἀλόγιστοι, ἀνοητότατοι. Ἀγνωμόνως, ἀνοήτως, ἀλογίστως, ἀβούλως. Ἄγναμον, ἀνόητον, ἀλόγιστον. Ἀγνωμοσύνη, ἀπαιδευσία, ἄγνοια, ὀλιγωρία. καὶ ἀγνώμων, ἀναίσθητος, ἀνόητος, ἀλόγιστος, ἁμαρτάνων. Ἀγνώνειος, ὁ τοῦ Ἄγνωνος παῖς. καὶ Ἀγνωνίδης. Ἀγνώς, τῆς αἰολίδος φυλῆς δῆμος. Ἀγνώς, ὁ ἄγνωστος. καὶ κλίνεται, ἀγνῶς, ἀγνῶτος. Ἀγνώσσασκε, λέξις ἐν αὐτῇ ἰδία ποιήσεως, γινομένη ἐκ τοῦ γνῶ, γνώσω. ἐξ οὗ ἐνεστὼς γνώσσω, ὡς τὸ λεύσσω, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν παραγωγῆς, γνωσάσκω. ἐξ οὗ κατὰ στέρησιν, τὸ ἀγνώσσασκεν. Ἀγνώσσει, δυσχεραίνει. Ἄγνωτος, ὁ μὴ γνωστός. Ἄγνωτα, ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἀγνώς, εἰς οὐδέτερον γένος. ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις, Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ἀγνῶτας, φίλους ἀγνώμονας, ἀπιστουμένους, μὴ ἐπιγινωσκομένους. Ἀγνώτων θεῶν, οὕτω λέγεσθαί φασι τῶν μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληρεῖ προσχόντων, καὶ ἀποκρυβέντων, ὑπὸ Δημοφῶντος ταφῆναι. Ἄγξαι, χαλινῶσαι. Ἄγοβος, σκευοφόρος, φορτηγός. Ἀγοί, ἡγεμόνες. Ἀγοιόμενος, ἀγόμενος. Ἄγοις, ἀπάγοις. Ἀγοιτὰς, ὑβριστάς. Ἀγοιτεύεις, ὀχλεῖς. Ἀγολαῖος, ὄνομα κύριον. Ἀγόμενος, δοῦλος παρ᾽ Ἀρχιλόχῳ. καὶ ἀγόμενος, ὁ φερόμενος. Ἄγομαι, ἁρπάζομαι. καὶ ἀγομένων τῶν ἡμετέρων, ἀντὶ τοῦ ἁρπαζομένων, καὶ λεηλατουμένων. καὶ Ἄγομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ φέρομαι. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, Ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ᾽ ἐνεχυράζομαι. καὶ ἄγομαι, τὸ παιδεύομαι, ὡς καὶ Ξενοφῶν. Καὶ κύνας καλῶς ἀχθείσας. καὶ ἄγομαι παθητικῶς μὲν χρώμενον, ἐνέργειαν δὲ δηλοῦν ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. οἷον, ἄγομαι χάριν. ὡς τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ, Αἴκα ταὶ μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγονται. καὶ ἄγομαι γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον ἄγομαι, ἐπὶ ἐνεργείας. ὡς καὶ Λιβάνιος, Ἣν ἀπολωλέσ αὐτῷ, τῆς πόλεως ἄγεται.

Ἀγόμην, ἠγαγόμην. Ἀγόμφωτα, ἀνάρμοστα. Ἀγόμφωτον, τὸ ἀνήλωτον. Ἄγον, τὴν ἐν Πέργῃ ἱέρειαν οὕτω καλοῦσι. καὶ ἄγον ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἦγον. ῥῆμα ἐνεργητικὸν, καὶ ἐν παρατατικοῦ. ποιητικὸν γάρ ἐστι, καὶ ἔστιν ἀναδέξαν βραχὺ ἔχον τὸ α. ἄγον δωρικῶς, τὸ αὐτό. κατὰ τροπὴν τοῦ η, εἰς α μακρόν. τὸ γὰρ ἀκόλουθόν ἐστιν, ἦγον. Ἀγονία, ἡ στείρωσις. καὶ ἀγονία, ἀτεκνία, ἀγεννησία, ἀφορία. Ἀγονομόχθος, ὁ ἡμίονος. Ἄγονον, πάγονον, ἢ πολύγονον. Ἄγονος, κυριώτερον μὲν, ὁ μὴ γεννῶν, παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν τῷ, Ὄφελλες ἄγονός τ᾽ ἔμεναι, καὶ ἄγαμος ἀπολέσθαι, ὁ μὴ γεννηθείς. ὁ δὲ μὴ γεννῶν, ἄσπερμος ἂν Ὁμηρικῶς ῥηθείη, κατὰ τὸ, ἄσπερμος γενεή. Ἴστεον δὲ, καὶ ὅτι λέγεται Διονύσιον τὸν σκυτοβραχίονα ἐκεῖνον, Δάρδανον παῖδα Ἑλένης καὶ Πάριδος. ὅς φασι καὶ προφέρει μετὰ τὸ, ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι, τὸν στίχον τοῦτον, Μηδὲ γούνασιν ἐφέσσασθαι ἑὸν Δάρδανον. ὡς εἶναι ἴσως οὕτως εὔλογον νοηθῆναι τὸ, ἄγονός τ᾽ ἔμεναι, ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι, κατὰ σχῆμα ὑστερολογίας. ἤγουν πρωθύστερον, ἀντὶ τοῦ μήτε εἰς γάμον ἐλθεῖν, μήτε παῖδα ἐκεῖθεν σχεῖν τὸν Δάρδανον, ὡς ἐρρέθη. καὶ ἄγονος, ἄτεκνος, ἄκαρπος, ἄσπορος, ἄσπερμος. Ἄγοντα, ἡγούμενον. Ἄγοντας, φέροντας. Ἀγόνων χορῶν, ὁ θεολόγος φησί. τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένων, καὶ διὰ τῶν ἀγόνων. ἢ ἀγονία, ἡ ἀφορία. Ἀγός, αἰτός, κύριοι.

Ἀγορά, τὸ συναθροισμένον πλῆθος, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ συναθροίζονται. καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ πωλεῖται τὰ ὤνια. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀγοράζειν, τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβειν, καὶ τὸ ὠνεῖσθαι. καὶ ἀγοραῖος ἄνθρωπος, ὁ χυδαῖος, καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ [illegible]. ἀγοραῖος δὲ, ὁ πονηρὸς, καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένος. καὶ ἀγορανόμος, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπιμελούμενος, ὅπως δικαίως πωλοῖεν τὰ ὤνια. καὶ ἀγορανομῶ ῥῆμα, γενικῇ συντασσόμενον. ὡς τὸ, ἀγορανομῶν ῥωμαίων ἐτελεύτησε Σύλλας. καὶ ἀγορεύω τὸ λέγω. ἐξ οὗ τό, τε δημηγορῶ, καὶ παρηγορῶ, καὶ συνηγορῶ, καὶ τὰ ἄλλα. Ἄλλως.

Ἀγορά, ἡ ἐκκλησία, ὡς τὸ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσιν. ὅθεν ὁ νέος ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος τὸ πωλητήριον, ἔνθα πιπράσκονται τὰ ὤνια. καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια, ἤγουν τὰ πιπρασκόμενα. καὶ τὸ δικαστήριον, ἀγορὰ, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἀγείρεται ὁ λαός. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ ἀγείρω. ἐξ αὐτῆς δὲ οὐ μόνον ἀγύρτης κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ἀγείρων ὄχλον καὶ ἀπατεών, καὶ ἀλαζών, καὶ ὄνομα βάλον κυβαλικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄγυρις. αἰολίζοντος οὐ μόνον τῇ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, ἀλλὰ καὶ τῷ τόνῳ. ὡς τὸ ἑορτὴ, ἔορτις αἰολικῶς, οὕτω καὶ ἀγορὰ ἄγυρις. ἐξ οὗ καὶ ὁμήγυρις. ἦν δέ φασι καὶ ἀγορὰ κερκώπων ἀθήνησι πλησίον ἡλιαίας, ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπωλοῦντο. διὸ καὶ οἱ κέρκωπες παραλαμβάνονται, κλέπται δηλαδὴ, καὶ πανοῦργοι. ἡ ἀγορὰ, ὁ τόπος τῆς συνάξεως. καὶ τὸ πλῆθος τὸ συναγόμενον, καὶ αὐτὴ ἡ δημηγορία. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, κεῖται καὶ πόλις θρακία, καλουμένη ἀγορά. ὅτι δὲ ἡ βουλευτικὴ ἀγορὰ τίμιόν τι καὶ θεῖον πρᾶγμα, δηλοῖ τὸ, Διὸς ἀγοραίου βωμὸν ἱδρῦσθαι, κατὰ Ἡρόδοτον ἀγχοῦ τι, καὶ περὶ Σικελίαν. καὶ ἀγοραῖος ἀνήρ, ὁ χυδαῖος, καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ [illegible]. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀγορὰ καὶ βουλὴ διαφέρει. ἀγορὰ μὲν, σύναξις κοινή. βουλὴ δὲ, ἡ κατὰ σύγκλητον. καὶ ἀγορὰ ὄνομα τόπου, ὁ λιμήν. θετταλοὶ δὲ, καὶ τὴν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν. ἔτι ἀγορὰ ἀργείων, τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. καὶ ἀγορὰ θεῶν, τόπος καὶ οὗτος ἀθήνησι. καὶ ἀγορὰ λύκειος, ἐν Ἄργει, Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. Ἀγορὰς ἀγόρευον, ἀττικόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ, βουλὰς βουλεύειν, καὶ λόγον λέγειν. καὶ ὅλως, τὸ παρακεῖσθαι τοῖς ῥήμασι, τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα. καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα παρονομασία. Ἀγοράασθαι, διαλέγεσθαι. ἐκ τοῦ ἀγοράομαι ἀγορῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀγορᾶσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀγοράασθαι. Ἀγοράασθε ἐπὶ παρατατικοῦ λέγεται. εἰ γὰρ ἦν ἐπὶ ἐνεστῶτος, εἶχεν ἂν τὸ α βραχύ. ἔστι δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀντὶ ἀορίστου. ἀγορεύω κοινῶς, ἀγοράομαι ἀγορῶμαι, ποιητικῶς. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀγοράασθε, καὶ τὸ, ἀγοράοντο, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α καὶ τοῦ ο. Ἀγοράζω, τὸ εἰς ἀγορὰν διατρίβειν, καὶ τὸ ὠνοῦμαι. οἷον, ἀγοράζω ἄρτον. καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβω. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαβεβλῆσθαι. Ἀγοράσαι, ἐν ἀγορᾷ διατρῖψαι. Ἀριστοφάνης, Οὐδ᾽ ἀγοράσαι τ᾽ ὀψώνιον οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. Ἀγοραία θέμις, ἡ ἐκκλησιαστική. Ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία. Ἀγοραίαν, δικαιολογίαν. Ἀγοραῖοι, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. Ἀγοραῖον, Ἑρμῆν, προπερισπωμένως λέγομεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ γὰρ τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται Ἑρμοῦ ἀγοραίου ἄγαλμα. καὶ ἀγοραῖος Ζεὺς, ἵδρυται ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἀγοραῖος προπερισπωμένως, ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος. προπαροξυτόνως δὲ ἀγόραιος, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. καὶ ἀγοραῖος Ἑρμῆς, ὃς ἀφίδρυται Κεβρίδος ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν τρίτῳ. ἐν ἀγοραῖος νοῦς, ὁ παντελὴς, καὶ συρφετώδης. ἐν οὐκ ἀπόρρητος, οὐδὲ πεφροντισμένος. Ἀγοραῖοι τέχναι, αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν, ἐν πείρᾳ οὖσαι. καὶ ἀγοραίου Διὸς βωμὸς, ἀθήνησιν. Ἀγορανομίας, λογιστείας. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πόλεων ὤνια. καὶ ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. καὶ δικασταὶ οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμοντες τὸ δίκαιον. Ἀγορᾶς, ἐκκλησίας, ἢ ῥητορείας. Ἀγορᾶς τὰς πηρίδας, ἀντὶ τοῦ συνήθους. Ἀγορᾶσαι. τὰς πηρίδας ὡς ἐπέσαξε, ἀγορᾶσαι λέγει. τὸ δὲ ἀγορᾶν, βάρβαρον. Ἀγορᾶς ὥρα, οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ᾽ ἀγοράν, ὅθεν ἡ καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. Ἀγοράσαι, ἐν ἀγορᾷ διατρῖψαι. Ἀγοράσματα, ὤνια. Ἀγορᾶται, λέγει. Ἀγορατεύεις, ἄγαν θορυβεῖς. Ἀγορεύων, δημηγορῶν. Ἀγορεύειν, λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ. κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐν ἀθροίσματι λέγειν, καὶ ἐκκλησιάζειν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς λέγειν. Ἀγορεύοιτο, ἐκηρύττετο, ἐλέγετο. ἐκ τοῦ ἀγορεύειν. Ἀγόρευσις, λόγος ἀγορευτικὸς, λογιώτατος. καὶ

τὰ κρήνια, ὀλίγον ἀπωτέρω τῆς κεφαλῆς τῆς γῆς διά. ἀθάρην, οὐκ ἀθάρην τὴν ἱερατικὴν καλοῦσι. Κράτης ἥρωσιν, Οὐκοῦν ἴστος καὶ δεῦρο φρύγανον φέρειν, καὶ τὴν ἀθάρης. ἡ ἀθάρα, ὀλέκρανος πλυσάμενος ἀργοῦ, καὶ πλατῦσαί ἐστι. Ἀθαρίς, εἶδος σπέρματος. Ἀθέως, ἀκαθῶς. Ἀθάρα, πυρίνη πτισάνη. Ἀθαρὴς, ἄφθορος, ἐπὶ γυναικός. ἐπὶ δὲ σιδήρου, στερεός. Ἀθάζει, ἀδικεῖ, προπηλακίζει. Ἀθαῖοι, αἱ μὴ διακεκαθαρμέναι. ἐπὶ δὲ, μὴ διαλυμένοι ἄρθροι. Ἀθαυμαστί, Χωρὶς θαύματος, καὶ θαυμασμοῦ. Ἀθε, εὐχῆς σημαντικόν, ἀντὶ τοῦ εἴθε. Ἀθέατος, μὴ τεθεαμένος, ἀόρατος. ἢ, ὃς εἰς οὐδὲν ἰδιάζεται. ὡς τὸ, Σ. οἷον τὰ μυστικὰ ἀθέατος ἱμεῖν. ἢ ὃς εἰς οὐ δύναται βλέπεσθαι. Ἀθεεὶ, Χωρὶς θεοῦ, Χωρὶς θεοῦ γνώμης. Ἀθειρὶς, τὸ ἀκαθές. καὶ ἀθειρέως, ἀκαθῶς. Ἀθειρὴς, ἤτοι ἀτειρής, ἢ ὁ ἀγανάκτησις, ἢ ὑπερόπτης, ἢ θαυμαστός. ἢ ὁ μὴ φροντίζων θεούς, καὶ ὑβριστής. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροούμενος. Ἀθελβάζειν, διηθεῖν. Ἀθέλβειν, ἕλκειν. Νίκανδρος. Ἀθέλβεται, διηθεῖται. Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν. Ἀθέλγεται, διηθεῖται, διαλύεται. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀθέλγηται, θηλάζηται, ἢ θλίβηται. Ἀθέλημον, ἄκοσμον, κακόν. Ἀθέλημοι, κακοί. Ἀθεμβεῦς, ἀκατάσκευος. Ἀθέμιτον, οὐδὲν ἔχον, οὐδὲ θεμέλιον. Ἀθέμιτος, ἀκροσφαλής, ψεύστης. Ἀθέμιστα, ἄδικα. Ἀθεμιστῆσαι, παρανομῆσαι, ἀδικῆσαι. Ἀθέμιστοι, ἄνομοι, ἄδικοι.

Ἀθεμίστων, παρανόμων, ἀδίκων. Ἀθεμίστια ᾔδει, παρὰ τὰ ἄδικα ἠπίστατο. καὶ ἀθέμιστοι, ἄδικοι, ἄνομοι. καὶ ἀθεμίστων, παρανόμων, ἀδίκων. Ἄθεσμος, ὁ παράνομος. Ἀθέμιτον, ἄδικον, ἄνομον, πονηρόν, αἰσχρόν, ἀσεβές. ἢ νόμοις οὐ χρώμενον. καὶ ἀθεμιστεῖται, παρανομεῖται. Ἀθεόρητος, ἀντὶ τοῦ ἀθέατος. Ἄθεον. ἄθεόν ἐστι τὸ μὴ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διασώζειν, καὶ ἀναγινώσκειν τὸ θεοειδές, καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον, ὀρφανοῖς καὶ χηρεύουσι δεσμοῖς. ἢ ἐναντία τούτων, τὸ κατασπᾶν καὶ καθέλκειν τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον, εἰς τὸ γηγενὲς καὶ ἀλιτήριον, καὶ γιγαντῶδες, ἢ τιτανικὸν δαιμονικόν. Ἀθεράπευτος, ἡ παντελὴς καταφρόνησις. Ἀθερίς, εἶδος σπέρματος. καὶ ἀθερὲς, ἀνόητον, ἀπόσιον, ἀκαθές. Ἀθερὴς, ὁ ἀτειρὴς σίδηρος ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροούμενος ὀξύς, ἢ ἐπὶ ἀσαχίων. Ἀθερίζειν, ὅτων καταφρονεῖν, ἀφροντιστεῖν, μέμφεσθαι, ἀποδοκιμάζειν, ἀτιμάζειν, σκυβαλίζειν. ἢ τὸ ἀπορρίπτειν, καὶ ἐξουθενεῖν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀθέρων. ἡ γὰρ χρῆσις τοῦ ἀθέρος παρὰ Αἰλιανῷ ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἄχρηστοι δὲ οἱ ἀθέρες εἰς τὸν σῖτον συγκομιζόμενοι. εἰσὶ γὰρ, ἀκίδες ἀγρίαι. ἐφ' οἷς αἱ καχρυολόγοι πονοῦσι, οὓς οὐκ ἀξιοῖ θερίζειν ὁ γεωργός. ἴσον δὲ, εἰ ἐκ τοῦ ἀθερίζειν, τὸ ἐχθρὸν ἢ ἀθερίνα ἔοικε λέγεσθαι. ἀθερίζεσθαι γάρ πως καὶ αὐτὴ διὰ τὸ εὐτελές. διὸ καὶ ἀτυχὲς ἰχθύδιον. καὶ ἀθέριζον, ἀποδοκίμαζον. Ἀθέρας, τὸ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σίτου ἀπεικασμένον κέντρον. Ἀθέρωσα, ἀπιφόρησα. Ἀθερίσαι, καθυβρίσαι, ἀφρονῆσαι, ἐκφαυλίσαι, καὶ ὀλιγωρῆσαι. Ἀθέατος, ἀφρόντιστος. Ἀθερώσειε, ἀγροικία. Ἀθεσίαν, παραβασίαν. ὡς ἐν τῷ, Δημοσθένης τὴν ἀθεσίαν τῶν κειμένων, καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς ἐπὶ σφῶν. διὰ ἀθεῶν καὶ πολλῶν ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀθεσίας, ὥσπερ ἐν τῷ Γερκιτρίῳ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν γαλατῶν ἀθεσίαν. καὶ αὖθις Πολύβιος, ἐπικρύπτειν ἅπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν. καὶ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἀθεσμία, παρανομία. Ἀθέσμιον, τὸ ἄδικον. Ἄθεσμος βλάβη, ἐφ' ἣν νόμος οὐ κεῖται. Ἄθεσμος δίκη, ἄνομος. καὶ ἀθέσμως, παρανόμως. Ἄθετος ἐρετμός, σκληρά, ἄχθος, ὃν οὐχ οἷόν τε ἐξελάσαι. Ἀθέσφατον, πολύ, διαπεραιωθέντα. καὶ ἔθος οἱ δὲ θεοὶ φασὶ διὰ ὑπερβολὴν πλῆθος. Ἀθετεῖ, ἀτιμάζει, ῥιπτάζεται. Ἀθετεῖν παρὰ τοῖς ἴωσι, τὸ μὴ τιθέναι λόγον. Ἀθετῶ, ἐξουθενίζω, διαψεύδω, ἀνατίθημι. Ἀθεῶς, ἀθέσμως, ἢ συγκα-

τατιθεμένως. Αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. Ἀθετεῖται, ὑβρίζεται, καταφρονεῖται. Ἀθέτησις, ἐκβολή, ἄμειψις. οὕτως ὁ Ἀπόστολος. ἀθέτησις γὰρ γίνεται, προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές. Ἀθεωρητί, χωρὶς θεωρίας. Ἀθεώρητος, ἀθέατος. Ἄθηλον, τὸ μὴ τεθηλακὸς παιδίον. Ἀθήλαστον, σκληρόν, ἀλάμπαστον, ἀπὸ τοῦ θάλλειν. Ἄθηλος, ἄπαις, ἢ ὁ γαλακτος ἄγευστος. Ἀθημάνιος, οὐδὲν ἔχων ὅμοιον, ἢ ὑπὸ ἀνέμων καταπιπτόμενος. Ἀθηνᾶ τὴν αἰθέρον. ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς συγκατατιθέντων τὰ κρείττονα δὶς ἢ πλέον διὰ μικρὰν ὁμοιότητα. ὥσπερ εἴ τις διὰ τὴν γλυκύτητα, τὸν αἴλουρον τῇ ἀθηνᾷ παρεικάσειεν. καὶ ἀθηνᾶ λέγεται, ὅ ἐστι σπουδαῖος καὶ φρόνιμος ὁ Δίον. ἢ σοφία. Ἥρα μὲν βοηθεῖ τοῖς ἀχαιοῖς, ὡς οὐ μόνον εἰς νόμιμον γάμον μενελάου ἀδικηθέντος, οἷα γαμήλιος δαίμων (ἐπίσταται γὰρ αὐτὴ τῶν γάμων) ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ βασιλικώτερον τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. ἥρα γὰρ ὡς πολλαχοῦ εὑρίσκεται, καὶ εἰς βασιλείαν μεταλαμβάνεται. ὅθεν ἡραία ζωή, ἡ βασιλική. ζεὺς δὲ μέσος καθήμενος ἄνω, καθὸ οὐκ ἔστι πιθανὸν τὸν αἰθέριον καὶ ὀλύμπιον δία εὐλόγως ἐπιχθόνιον κάτω. Σημειωτέον δὲ, ὅτι εἴπερ εἶχε πιθανότητα τὸ πλάσμα ὁ ποιητὴς, ἐποίησεν ἂν καὶ τὴν αἰδοῖα, καὶ τὴν Διώνην, καὶ τὴν δήμητρα παρόντας τῇ μάχῃ. οὐκ εἶχε δὲ πιθανῶς ποιοῦντας ἐπινοεῖσθαι. ἄλλως μὲν γὰρ οὐκ ἦν, ὅπως πρὸς τὸ ζῆν ἐπικουρήσει, ἀπηλιώτῃ χαίρων ἀνθρώπων καὶ συνεργοῖς, κατὰ τὴν βραχυλογίαν, καὶ γένεσις πλεονεκτούμενος. Δήμητρα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ Διόνυσος καρποφόροι ὄντες, ἄχθονται καθόλου τῷ πολέμῳ, φθαρτικοῦ ὄντος τῶν καρπῶν. ἔτι δὲ ὁ περὶ τούτων τῷ ποιητῇ λόγος τοιοῦτος, Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες. ἄγονται, διχονοοῦντες. Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νηῶν, καὶ παλλὰς ἀθήνη. Ἠδὲ ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης Ἑρμείας ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται. Ἥφαιστος πολλαχοῦ φαίνεται ἐκ κάσεως. Ἐς ἰσμέσος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων, Χωλεύων. ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί. Ἐς δὲ τρῶας ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα, Λητώ τε, Ξάνθος τε φιλομμειδὴς τ' ἀφροδίτη. καὶ εἰσὶ μὲν οὗτοι πέντε μὲν ἀχαιοῖς, ἐξ δὲ οἱ τῶν τρώων. ἀγῶνα δὲ ἐνταῦθα τὴν ἄθροισιν λέγει, ἢ ὥς φασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον συναγωγήν. Ἄλλως. Ἀθηνᾶ ἡ φρόνησις, τοῖς ἀχαιοῖς καὶ αὐτὴ συμμαχεῖ, διὰ τὸ τὸν ἑλληνικὸν πόλεμον δίκαιον καὶ εὔλογον. διὸ ἡ φρόνησις εἷλεν ὕστερον τὴν τροίαν, καὶ δόλος σοφός. διὸ καὶ ὁ ἑρμῆς αὐτοῖς ὁ λόγιος συμμαχεῖ. φρεσὶ κεκασμένος πευκαλίμαις, ἀγαθὰ καὶ δόλιος. ἥφαιστος δὲ σύμμαχος ἑλλήνων ἐστὶ καὶ αὐτὸς, ὅτι τε πλείμιος ἀεὶ κατὰ τὸν ἐν ὀδυσσείᾳ μῦθον, καὶ ὡς φίλος τῇ ἀθηνᾷ. ἥφαιστος γοῦν διδάσκει τέχνας ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, καὶ παλλὰς ἀθήνη. ποσειδῶν δὲ, τοῖς ἀχαιοῖς συναπάπτεται μάχης, διά τε τὴν πρὸς τὸν λαομέδοντα μῆνιν. λέγει θητεύσαντος εἰς ἐνιαυτὸν μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, βιασάμενος τὸν μισθόν, ὡς ὁ ποιητὴς λέγει. ἔτι δὲ καὶ ὅτι ναυτικοὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἑλλήνων, καὶ διὰ τοῦτο οἰκεῖοι ποσειδῶνι. καὶ ὅτι διὰ θαλάσσης πλευσόμενοι, εὐτυχῶς μετῆλθον τὴν τῆς ἑλένης ἁρπαγήν. καὶ οὗτοι μὲν συμμαχοῦσι τοῖς ἕλλησι διὰ ταῦτα. τοῖς δὲ φασίν, ὁ μοιχὸς ἄρης βοηθεῖ, ὡς τοιοῦτος ὅμοιος (ὥ φασιν) ὁμοίῳ. ἔτυχε καὶ ὁ φρυγικὸς πόλεμος, τὴν μοιχείαν ἔχει τὴν ἀρχήν. ἔτι καὶ ὡς ἁρπαγῆς καὶ βίας διαπράξων, καὶ ὡς οὐκ εὔλογος, ἀλλὰ ἐναντίος τῇ ἀθηνᾷ. διὸ καὶ ἡ ἀφροδίτη τοῖς αὐτοῖς βοηθεῖ, οἰκείως μὲν ἔχουσα πρὸς τὸν ἀλέξανδρον, ἀπεχθομένη δὲ τῇ ἰμφρονεῖ ἀθηνᾷ. ἄρτεμις τοῖς τρωσὶν ἐπικουρεῖ, ἢ ὡς ἔφορος τῶν κορῶν. καὶ γὰρ καὶ οἱ τρῶες χοροιτυπίαις ἄριστοι, ἢ ὡς θήρειος ἢ ὡς ὁ τοῦ πλήμου αἴτιος ἀλέξανδρος. διὸ καὶ ὁ ἀπόλλων ὡς υἱοῦ ἄρτεμις συμπεριεπικουρεῖ. ἡ δὲ λητώ, οἷα μήτηρ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος, καὶ ἐλευθερὸς ἄξια ποιοῦσι· οἱ τρῶες, καὶ λύθης, εἰς ἀνθρώπων ἀγορεύεται ἡ λητώ. ὁ δὲ ξάνθος, ὡς ποταμὸς ἐγχώριος,

καὶ ἀηδόνος μουσικός. καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. Ἀηδόνων ἐργαστήριον, ἐπὶ μὲν ὕπνου, τὸ ἐλάχιστον. ἐπὶ δὲ λύπης, τὸ σφοδρότατον. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, τό, οὐδ' ὅσον ἀηδόνος ὑπνώσσειν. Ἀηδών, ὄρνεον. τῆς ἀηδόνος, κοινῶς. ἡ ἀηδὼ τῆς ἀηδόος, καὶ ἀηδοῦς κλιτικῶς. εἶδος πετεινοῦ. καὶ ἀηδών, ἡ ἀβλωὰ παρὰ Παμφιλίοις. Ἀηδῶς, ἀνωφιλῶς. Ἀήθειν, μὴ εἰθίσθαι, μὴ νοεῖν. Ἀηθεῖν, λανθάνειν, ἀνεπιστημονεῖν. Ἀήθης, ἀσυνήθης. συντάττεται δὲ δοτικῇ, καὶ γενικῇ. οἷον, ἀήθης εἰμὶ τούτῳ τῷ πράγματι. καὶ, ἀήθεις τῆς κατακλίνεως ζωός. Ἀήθεσσον, ἀσυνήθεις ἦσαν. ποιητικὴ λέξις τὸ ἀήθεσσεν, καὶ ἀναλελυμένος εἰς λόγον πεζόν. ἡ καινὴ ἡ μετὰ γενικῆς αὐτοῦ σύνταξις. καὶ οὐ μόνον ἰωνικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀναύξητόν ἐστι τὸ ἀήθεσσον, διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἠήθεσσον. καὶ ἀηθέσσουσι, ἀσυνήθεις εἰσίν. καὶ ἀήθεσσος, ἀήθης οὗτος. Ἀηθὲς, ἀγροῖκοι, ἄγριος, ἀπαθής.

Ἀηκὲς, τὸ μὴ ἠκονημένον ξίφος. Ἄηκτον, συνεσταλμένον ἐγχειρίδιον, παρὰ ταραντίνοις. Ἄημα, ἡ πνοὴ τῶν ἀνέμων, τὸ πνεῦμα, φύσημα τὸ πνοὴν φέρον. Ἄημαι, τὸ ἀναπαύομαι. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀήμεναι, πνεῦσαι, πνεῖν. Ἀήμενοι, πνέοντες. Ἀηνα, λείψανα μικρά, ἄκαρπα. Ἀῆναι, τὸ θέμα οὐκ εὔχρηστον. ἀεὶ γὰρ, ὡς φοραίνω, ὑφαίνω, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀηνὸν, αἴθριον, λαμπρὸν, αἴθριον. Ἀηνὲς, τὸ λαμπρὸν, τὸ αἴθριον. Ἀησύβαρος, ὁ χαλκοχίτων. Ἀήσιον, τὸ μὴ πνέον. Ἀὴρ, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος. ἢ λεπτότατον στοιχεῖον, ὑγρόν τι καὶ θερμόν. τοῦ πυρὸς βαρύτερον, τῆς δὲ γῆς καὶ τῶν ὑδάτων κουφότερον. ἀναπνοῆς καὶ ἐμφυσήσεως αἴτιον. ἀχρωμάτιστον, ὅτι ἐκ φύσεως χρῶμα μὴ κεκτημένον. διαυγὲς, διαφανές. φωτὸς γάρ ἐστι δεκτικόν. καὶ ταῖς φύσεσιν αἰσθήσεσιν ἡμῶν διακονοῦν. δι' αὐτοῦ γὰρ ὁρῶμεν, καὶ ἀκούομεν, καὶ ὀσφραινόμεθα. δεκτικὸν θάλψεώς τε καὶ ψύξεως, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος. οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις εἰσίν, ἄνω, κάτω, ἔσω, ἔξω, δεξιᾷ, ἀριστερᾷ. καὶ ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις. οἴκοθεν μὴ κεκτημένον τὸ φῶς, ἀλλ' ἀπὸ ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ ἄστρων, καὶ πυρὸς φωτιζόμενον. καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπεν ἡ γραφή, καὶ σκότος ἦν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. βουλόμενος δεῖξαι, ὡς οὐκ οἴκοθεν ὁ ἀὴρ τὸ φῶς κέκτηται, ἀλλ' ἄλλη τίς ἐστιν οὐσία τοῦ φωτός. ἔστι δὲ ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἄνεμος ὁ πνέων. ὃς καὶ ἀήτης ποιητικῶς λέγεται. Ἀήρας, καῦμα, ὁμίχλη.

Ἀήσσατος, ἀήττητος, ἀνίκητος. Ἄησι, παρὰ τὸ ἄημι τὸ πνέω. τὸ τρίτον, ἄησι. καὶ τὸ δωρικὸν, ἄεντι. καὶ κατ' ἐπίτασιν, ἄεντι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἄεισιν αἰολικώτερον, ἔχων ἀεῖσιν εἶναι. Ἀήσυλα, παράνομα, ἁμαρτωλά, οὐ καθήκοντα. καὶ ἀήσυλα ἔργα, τὰ βλαπτικά. παρὰ τὸ ἄσαι, ἤγουν βλάψαι. πλεονασμῷ τοῦ η, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπέρφατος, ὑπερφίαλος, καὶ ἐν ἄλλοις. ἢ τὰ ἄκλητα. παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ ζεῖν τὸ εὐφραίνειν. ποιητικὴ ἡ λέξις, καὶ πεζῷ λόγῳ οὐκ εὔχρηστος. Ἀήσυλον, τὸ ἄδικον, καὶ ἁμαρτωλόν. ἀπὸ τοῦ ἄσω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ βλάπτω, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἄσυλον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥλω ἥσω, ἧσυλον, καὶ ἀήσυλον, τὸ μὴ τερπνόν, ἢ ἄδικον καὶ ἁμαρτωλόν, ὡς εἴρηται. ἢ ἀλαμπές, κακόν, καὶ ἀνόμοιον. Ἀήσυρον, κοῦφον, ἐλαφρόν, ἀσθενές, κενόν, ἄκοσμον, μάταιον, ἀκόλαστον. Ἀήσυρος, ὁ ἐλαφρῶς πνέων. Ἄηται, φέρεται, κινεῖται. παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἀῆται, πνοαί, ἀναθυμιάσεις. Ἀήτης, ἄνεμος, ἀρσενικῶς. καὶ ὥσπερ ἠγήσω ἡγητής, ποιήσω ποιητής, οὕτως ἄω, ἄσω ἀήτης, ἀλλ' ἡμάρτηται.

Ἄητος, ὁ ἀκατάπαυστος. Ἄετο, ἐφίετο, ἔπνει. ἢ ἄετο, ὡρμᾶτο. καὶ ἄεται, πρόεισι, καὶ ἐπαναγέρσει. αὕτη δὲ πνεύματα ἄεντον. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται φίλτρον. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄω ἄετον τὸ δωρικὸν, καὶ παρὰ αἰολεῦσιν ἄετρον. Ἄητο θυμός, ἐπνεῖτο, ἔπνει. λέγουσι δὲ τὸν μετ' Ὅμηρον λέγειν, τὸ θυμὸν πνέειν. γίνεται δὲ τὸ ἄετο, εἶτα καὶ τὸ ἀέλς ἄετος. καὶ ἄητο, πεπότημαι, ἢ μετεωρίζετο παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀηλεῖς, ἀκέραιοι, ἄπλαστοι. Ἄητον, πολύ, ἀβλαβές. οἱ δὲ ὁρμήν, καὶ τὸ κατεπειγόμενον. Ἄητον, πόῤῥω μὲν θέμα ἔχει, τὸ ἄω, ἄσω. ἐξ οὗ καὶ ἀήτης ἐπὶ ἀνέμου. καὶ ἄημα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἀήτης δὲ διὰ τοῦ η ὁ φίλος. ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἐρώμενος, διὰ τὸ εἴσω ἐμπνεῖσθαι διὰ φιλίαν. διὸ καὶ εἴσπνηλος ὁ αὐτὸς παρὰ λάκωσι. προσεχὲς δὲ θέμα τοῦ αὐτοῦ, ἄημι. ἐξ οὗ καὶ τό, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ἐκτείνεται δὲ διὰ τὸ μέτρον ἡ παραλήγουσα τοῦ ἄητον. τὸ δὲ ἀκόλουθον δωρικὸν ἄατον, ὡς τίθεμον. Ἄητον θάρσος, τὸ πολὺ καὶ γοργόν. ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω καὶ προθυμοῦμαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄημι.

Ἄητος, ὁ ἀκέραιος. Ἀήτης, μεγάλως. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἀθαμβέες, αὐθάδεις. ἀπρόπτοι, ἀκαβεῖς. Ἄθαλλον, ἐτύγχανον. λευκὸς, ἀθάλλουσιν. Ἀθαλάττωτος καὶ ἀθαλαμίνιος, ταπεινόν. ὁ μὴ ναυτικὸς, καὶ ἄπειρος θαλαττίου πλοῦ. Ἀθαμαντίδης, πατρωνυμικόν. Ἀθαμάντιον πεδίον, οὕτω καλούμενον περὶ τῶν ἄλλων. κατῴκησε δὲ Ἀθάμας ἐν ἄλλῳ τῇ νήσῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών. ἱστορία. Ἀθάμας, ὄνομα κύριον. ὃς ἐκ νεφέλης δύο παῖδας ἔσχεν, φρίξον καὶ ἕλλην. ἀφεὶς οὖν τὴν νεφέλην θεὰν οὖσαν, ἰνοῖ τῇ γυναικὶ ἐμίγη. ζηλοτυπήσασα οὖν ἡ νεφέλη, ἀπῆλθεν εἰς οὐρανόν, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων χώραν αὐχμῷ ἐκόλασεν. πέμψας οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας, ἔρεσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ θέλουσα φρίξον καὶ ἕλλην ἀπολέσαι, πείθει διὰ λύτρον τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσαιτο τὸν αὐχμὸν ἔχουσα ἡ πυθία, εἰ μὴ τῆς νεφέλης θύσειεν παῖδας. ἀκούσας οὖν Ἀθάμας, μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων. εἷς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει φρίξῳ καὶ ἕλλῃ τὰ περὶ τῆς σφαγῆς. φυγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν ἀβύδῳ πορθμὸν, ἀποπνίγεται ἐκπεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ. ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης, ἑλλήσποντος κέκληται. φρίξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῷ, εἰς τὴν τῶν κόλχων γῆν περαιοῦσθαι. ἔνθα καὶ τὸν κριόν, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, θύει τῷ ἄρει, ἢ τῷ ἑρμῇ. καὶ κατοικισθεὶς αὐτόθι, τὸ δέρμα καταλείπει τῷ τέκνῳ. ἐκ τούτου γὰρ ἡ φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ νεφέλη, δίκην αὐτῇ δοῦναι διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε. προσαχθεὶς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. Ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους, εἰσάγεται Ἀθάμας στεφανηφορῶν, ὥσπερ ἱερεῖον, Διὶ ἱεροσφαγούμενος περὶ φρίξου. Ἄλλως. τοῦτον πρὸς ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλῆς ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γάρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε, τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον, καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενον. μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτόν, παραγινόμενον Ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ῥυσάμενον λέγοντα, ὡς σώζοιτο ὁ φρίξος, δι' ὃν μέλλειν ἐκεῖνον τεθνάξεσθαι.

Ἀθαμβὴς, ἄφοβος. Ἄθαμβος, ἄφοβος, ᾧ θάμβος μὴ πρόσεστιν. Ἀθανάριχος, ὃς ἐβασάνισε τὸν ἅγιον Νικήταν, καὶ μέγαν μάρτυρα χριστοῦ πεποίηκεν. Ἀθάνατοι, τάγμα ἱππικὸν παρὰ πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν. Ἀθάνατος, ἐπὶ ἐμψύχων. τὸ δὲ ἄφθιτος ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάττουσιν. τὸ ἀθάνατον κυρίως, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειαν ἀμετάβλητον. ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὁριζόμενος στέρησιν θανάτου, ἁμαρτάνει. οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἡ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ἕξει καὶ διαθέσει. Ἀθανεύς, ὄνομα ἔθνους. Ἄθαπτος, ἄτυμβος, ὁ ἄκλαυστος. θάψαι γὰρ τὸ κλαῦσαι. Ἀθάρα, ἀττικοὶ διὰ τοῦ α, ἀθάρα, αἰολεῖς ἀθύρα. οἱ δὲ κοινοὶ διὰ τοῦ η, ἀθήρα. ἔστι δὲ ἄλευρον, ἑψημένον. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν ἀττικοῖς διὰ τοῦ α ἀθάρας. οἱ δὲ κοινοί, διὰ τοῦ η, ἀθήρας. Ἀριστοφάνης πλούτῳ, ἀλλά με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέκλαε τι καμίνε.

ὅτι τῆς λόγος πρᾶγμα λαρόν, ἤγουν ἡδύ. καὶ ὁ λόγος δὲ παρὰ τόνον ἐκτείνας τῶν πρὸς τὸ λαρὸν συνάπτουσιν. καὶ αὐτός ἐστι, διὰ τὸ ἰσχνοῦ τὸ κατὰ τὴν κνήμην ἔχειν τὸ εἶδος. καὶ ἐκμάλεψ τὸ ἐν ὕλαις γίνεσθαι. ἢ βοτάνη τις, ἐν Λιβύῃ φυομένη. Αὐχμαλέοι, χαλεποὶ, δεινοί. Αὐτώσιον, λύπη μεμιγμένον. Αὐχὲς ἐν πεδίλοις. ἐπὶ τῶν δειλαίων. παρὰ τὸ αὐτὸς ἐν πεδίλοις ὤν, οὐχ ἐλέσθαι. Αὐτὸς οἰκοδομήματος, τὸ κατὰ τὴν ὀροφήν. ὃ καὶ αἴτωμα καλοῦσιν. Αὐτοῦ γῆρας, κορυδοῦ νεότης. παρόσον καὶ γηράσκων ὁ αὐτὸς, ἀμείνων ἐστὶ νεότητος ὄρνιθος.

Αὔτωμα, ὃ εἰς ὕψος ἀνατεταμένον τῆς ὀροφῆς ὥσπερ τρίγωνον. καὶ αἰετώματα, τὰ τῶν ἱερῶν στεγάσματα, ἃ πτέρυγάς τε καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αὐτήν, ὥσπερ τὰ ἀετώματα. Αὐφαίνων, λαμπρύνων. Αὐχῶνες, αὐχένες. Αὔχοντο, ηὔχοντο.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἄζα, ἄσβολος, κόνις, παλαιότης, κόπρος ἐν ἀγγείῳ ἐπιμένουσα. Ἀζαία, φθονερά. Ἀζάνθη, ξηράνθη. Ἀζάλαι, νέαι ἢ ἀπαλαί. Ἀζαλέοιο, ξηροῦ. Ἀζαλέα, ξηρά. καὶ ἀζαλέην, ξηράν. ἢ ἀζαλέοιο, ξηροῦ. Ἀζαλέος, ἀντὶ τοῦ ξηρός. ὅθεν καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄζω ἐστι, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, ἀζαλέην φασὶ κληθῆναι τὴν ἐρημίαν. τραχεῖα γάρ ἐστι, καὶ ξηρά. Ἀζαλέον, ἄγαν ξηρόν, θερμόν, ἢ ξηρόν. Ὅμηρος, βοῦν ἀζαλέην. Ἀζαλίς, παλύπτουσα, ἢ ὀλιγόπνοια. Ἀζάλη, σκομμός, γαλήνη. Ἀζάνθη, ἐξηράνθη. Ἀζάνα, πτισάνη. Ἀζαραπατεῖς, οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ Πέρσαις. Ἀζαρίας, ὄνομα κύριον. Ἀζάτη, ἐλευθερία.

Ἄζανθος, παλαιστής, καὶ κόνις. Ἀζαχὶς. οἱ μὲν σκληρὸν ἢ χαλεπὸν, παρὰ τὸ ἀζαλέον. οἱ δὲ, ἀδιάλειπτον. Ἀζειάδης, ὄνομα κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς, Ἀζείλαος. Ἀζειάδης, ὄνομα κύριον. Ἀζεῖται, τὸ ζεῖ. Ἀζέρα ἢ, τὸ ξηραίνει. Ἄζειν, στάζειν, ἢ ἰκτερίν διὰ σώματος. Ἀζήρεια, ἀντὶ τοῦ ζέει. ἄζειεν δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηραίνει. Ἀζήδας, ἄζειος παιδός. Ἀζηρόν, ποικίλον. ζέρον γὰρ τὸ ποικίλον. ἢ ἄκρατον. Ἀζήρης, ἀζάνη. ἢ πολυχρώεσσα, ἀπὸ τοῦ ξηρά. Ἀζειώτης. ἔστι τῆς γραῦδος. Σοφοκλῆς συνδιέξεισι. Ἀζήμιλκος, ὄνομα κύριον. Ἄζιον, τὴν πώγωνα φρύγετο. ἢ ἄζωον, γεννῶντα. Ἄζω, ἐντρέπω, σέβω, εὐλαβοῦμαι, αἰσχύνω. καὶ ἄζεσθαι, σέβεσθαι. δασύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω, τὸ ὑποχωρῶ. Ἄζηλος, ἀγαθός. Ἄζεσθαι. ἐξ οὗ παρ' Ὁμήρῳ οἱ ἀζόμενοι. παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ, οὐδὲν ἄζοντα, ἤγουν σεβόμενον. παρ' ὃ καὶ ἀπειλεῖν καὶ ἀπειλεῖσθαι. Ἀζιόνιοι κύνες, ταῖς πτέρυξιν ἐπιλαμβανόμενοι. Ἄζητη ἐλίσσεσθαι, λυπεῖται. Ἄζοιο, ἐντρέπου, ἐξηραίνετο φιλῶς. ὡς τὸ, ἢ μὴν τὰ ἀζόμενα καὶ ἐπεμείναμεν παρ' ἐκεῖνα, καὶ καταχώσωσι δαίμων. δασύνεται δὲ ἁγιάζετο, ἢ ἁγίαζε, καὶ ἐσέβετο. ἀλλὰ καὶ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο. Ἄζοον, ἄτοπον. στιλπνοί. Ἀζαχὶς, ἀδιάλειπτον. Ἀζηχὴς, ὁ σκληρὸς καὶ χαλεπός. Ἄζη, ξηρασία, κονιορτὸς, εὐρὼς. καὶ ἄζη, ἡ διὰ μυδῶσιν ἐσομένη λευκότης. ὁ παλαιὸς ῥύπος, κατὰ σύνεσιν τοῦ ζῆν. οἱ ζῶοι καὶ τὰ ξηρανθέντα. Ἄζιος, ὄνομα κύριον.

Ἀζηλόειν, τὸ μέλαν. Ἄζηλοι, ἄζυμοι, ἀμίμητοι. Ἀζήμιον, ἀζήμιον. Ἄζηλον, ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. καὶ ἄζηλος βίος, ὁ εὐτελής. Ἀζήμιος, ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία, ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. ἢ τὸ ἐν ζωῇ μικρόν. ὁ ἀζήμιος, ἀληθής. ἢ μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ πάθους. Ἄζημοι, πτωχοί. Ἀζημώθ, ὄνομα κύριον.

Ἀζινᾶς, ὄνομα κύριον. ἢ ἀζιανός. Ἀζώνασιν, ἐξήρανεν. Ἀζωνοὶ κύνες, οἱ ταῖς πτέρυξιν ἀντιλαμβανόμενοι ἀέρα.

Ἀζηχὲς μεμακυῖα, ὅ ἐστι συνεχές. Ἀζῆ, ὁ πώγων.

Ἀζωνία. λῆμμα τοῦ ἱπποβοσκίου φθοῦς. ἀφ' ἧς ὁ φυσιούμενος ἀζωνεὺς. ἢ ἀζωνιαῖος, ἢ ὀχνεῖς, ἢ ἀλιεῖς. καὶ ταῦτα τὰ ὅμοια, δασέως φασὶ φθέγγεσθαι οἱ ἀττικοὶ παλαιοί. Ἀζόρα, ξηραίνεται. Ἀζῆμαι, τὸ ἁρμάτιον τὸ ξύλον. Ἄζορος, ὁ μὴ ξηρός.

Ἀζησία, ἡ Δημήτηρ. ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς. καὶ ἀζησία, ἡ κόρη. ἀμαία δὲ ἡ μήτηρ. καὶ Πλουτιμία, ἡ ἀμαία τῶν ἀζησίων καλεῖται. ἐπὶ τῶν πολυχρονίως ξηρανθέντων χωμάτων. Ἀζῆται, οἱ ἐπίτροποι τοῦ βασιλέως. Ἀζήτητον, τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον. οὕτως Αἰσχίνης. Ἀζηνὸς, ὁ στυφνός.

Ἀζηχίαι. τὰς ξηρὰς, τὰς ἰχθῦς ξηρὸν ἔχον. Ἀζηχὲς, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον, ἰσχυρόν. ἀδιεχὲς, ἤτοι συνεχὲς, δεινόν, μέγα. εἴρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ μεγαλόφωνον, διὰ τὸ πρὸ τούτου ῥηθέν, ἀζηχὲς μεμακυῖα. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν φασὶν ἀζηχὲς, οὐ πάνυ πολλούς. τὸ δὲ ἀζηχὲς εἶπεν, μυρίας ἀπώλεσεν. ἀζηχὲς λέγεται ὁ ἀδιεχὴς, ὅ ἐστι συνεχής. ἔνιοι μέν τι ἀζηχὲς φασὶ θυμὸς, ὁ σκληρός, ἀπὸ τοῦ ἄζειν ἔχειν, ὅ ἐστι ξηρασίαν. ἵν' ᾖ, ἄτεγκτος καὶ δυσμάλακτος. Ἀζήνορα, ταχέα, πυκνά. Ἀζείμων, ἀγνοοῦντι μὲν. Εὐριπίδης Αὔγῃ. Ἄζομαι, αἰσχύνομαι. Ἄζομαι, τὸ σέβομαι, δασύνεται. καὶ ἄζετο, ψιλοῦται. ὃν λόγον ἐν ἄλλοις τὸ ἀζόμενοι Διὸς υἱόν, ἤγουν σεβόμενοι, καὶ τὰ κατ' αὐτόν. ψιλοῦται δὲ ὅτι ἄλλως ἡ λέξις, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἄζειν τὸ ξηραίνειν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἆσθμα δὲ δηλοῖ, κατὰ τὴν εἰκόνα ὅτι ἄζειν, τὸ ἀθρόως προσπνεῖν διὰ στόματος θερμόν. ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ αἰάζειν γίνεται, ὅπερ οὐκ ἀεὶ τὸν θρῆνον δηλοῖ, ὡς ἀλλαχοῦ γέγραπται. Ἀζομένη, ξηραινομένη, ἐντρεπομένη. Ἄζον, μέγαν, ὑψηλόν. Ἄζος, ὕλη. Ἄζοντες, ἄζονται, μονάζοντες. Ἀζυγία, ἄζυγον. Ἀρχίλοχος. Ἄζυμοι, καθαροί. ἄτοποι, ἢ ἔκπυρον μὴ ἔχοντες. τὸ δὲ ἄζυμον, οὐ ψυχοῦται. Ἄζυμα, τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης. ὃ καλεῖται πρόζυμον. Ἄζυξ, ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. καὶ ὁ κέλης ἵππος. Ἄζω τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται. παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ ζῶν. οὐ ζῶσι γὰρ τὰ ξηρά. ἢ ἀπ' αὐτοῦ ἄζη ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἡ ξηρασία. Ἀζωΐα, τόκος ἐν πολυτοκοῦσιν. Ἀζωλεῖ, ἀγανακτεῖ. Ἄζωνοι, αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας. Ἄζωρος, ὁ εὔκρατος οἶνος. καὶ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀργοῦς. Ἄζωος θώραξ, ἄοχλος, ἄσολος. Ἄζωστοι, οἱ μὴ εἰς τὰ συμπόσια ἐλθόντες. Ἄζωτον, ἀβίωτον. Ἄζωτος, ἔθνος Συρίας καὶ πόλις.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἀή, ἠχή, ψόφος. ἢ ἄημεναι, πνεῦσαι. καὶ ἄημενοι, πνέοντες. Ἄη. ὥσπερ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται ἐφίλα διὰ τοῦ α διφθόγγου, κατὰ δὲ Αἰολεῖς ἐφίλη διὰ τοῦ η, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄω ἄει. ἢ κατὰ Αἰολεῖς ἄη. Ἡρακλείδης δὲ οὕτω βούλεται. ἵνα ὥσπερ ἐκ τοῦ φιλῶ φίλημι αἰολικῶς, οὕτως εἴη καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω ἄημι. ἢ ἀκολούθως, ὡς φίλη τρίτον ἑνικὸν ἢ δυϊκὸν ἐξ αὐτοῦ φίλητον, οὕτω ἢ ἄη ἄητον. Ἀήδα, λείψα, λάφυρα. Ἀηδὰς, ὁ δυσαρεστῶν. Ἀηδία, ἡ ἀμορφία. Ἀηδεῖν, δυσχεραίνειν, κεκμηκέναι. ἢ ἀηδίζειν, κάμνειν καὶ κοπιάσαι, ὀχληθῆναι. Ἀηδίσμον, κοπιῶσαν. Ἀηδὲς, αὐστηρόν, λυπηρόν, ἀνήρεστον. Ἀηδίζει. τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα κοινῶς αὐξάνονται ἐν τῷ παρατατικῷ. οἷον ἄγω ἦγον, αἴρω ἦρον, αἰτῶ ᾔτουν. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ ἰωνικοῦ, καὶ τοῦ ποιητικοῦ. οἱ γὰρ ποιηταὶ, καὶ οἱ ἴωνες, συνεχόμενοι πολλάκις ποιοῦσι τὸν παρατατικόν, τοῖς ἰδίοις ὁμοιοῦσιν. οἷον ἄγω ἄγον, ἄπτω ἄφαον. ἀντὶ τοῦ ἦγον καὶ ἧψαν. καὶ χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω ἀήθεσσον. ἀήθεσσω δέ ἐστι, τὸ ἀήθως ὑπάρχω. ἢ χωρὶς τοῦ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην. ἢ ἀίω τὸ ἀκούω. ἢ τὸ ἄω τὸ πνέω. ταῦτα οὐ τρέπει τὸ α ἐν τῷ παρατατικῷ εἰς η. Ἀηδὴς, κοπώδης, ὀκνηρός. καὶ ἀηδὴς ὁ ἀπόφραστος, ὁ δυσειδής. ἢ ἀηδὲς, τὸ ἀνήρεστον. Ἀηδοῦσαι, κοπιῶσαι, κάμνειν. Ἀηδία, ἡ ἀπορία. Ἀηδίζομαι, οὐκ εὐφραίνομαι. Ἀηδόνα, ἄδουσαν εὐφρόνην. Ἀηδόνα, φωνὴν ἀοιδὸν μεταφορικῶς. Εὐριπίδης εἰδίκευσε. ἢ Ἰσαῦλος δὲ, λωτίνας ἀηδόνας τοὺς αὐλούς. Ἀηδόνειος ᾠδή, καὶ ἀηδόνιον μέλος. Ἀηδονὶς, τόκος ἀηδόνων. ἡ ἐργασία

καὶ

τάλαινα, ἀθλία. Ἀελίασσεντος, οὐκ ἐλπιζόμενος. Ἄελλα, πνοὴ ἀνέμων. ἡ συστροφή, ἀπὸ τοῦ ἄειν ὃ πνεῖν, καὶ τοῦ εἴλειν τὴν συστροφήν. δηλοῖ δὲ τὸ κοινῶς ἀνεμοζάλην. ταυτὸ δύναται ὁ θύελλα, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἐστι γενικόν, ἡ θύελλα δὲ κοινόν. γίνεται ἡ θύελλα, ἀπὸ τοῦ θύειν ὃ σφοδρῶς ὁρμᾶν, καὶ τοῦ εἴλειν. τὸ δὲ ἄελλαν, ὁ γραφάλλιγα κοινῆς εἴπερ, ταυτόν ἐστιν. ἐπεὶ καὶ τὸ συστρέφειν καὶ τὸ εἴλειν, ὅμοια. ὧν τὸ μὲν τῶν γραφάλλιγα πέπονθε, τὸ δὲ τῶν ἀελλῶν. Ἄελλαι, ἄνεμοι, πνοαί. Ἀελλάδες ἵπποι, αἱ ταχεῖαι. ἀελλάδων ἵππων, ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.

Ἀέλλας, τὰ ἄτακτα πνεύματα, καὶ καταιγίδας, καὶ τὰς μεγάλας συστροφάς. Ἀελλαῖον, ταχεῖον. Ἀελλής, φιλής, κολακεύει. Ἀελλὴς, ἀθρόον, ὁ ὁμοῦ. Ἀέλλητης, πνοή. Ἀελλής. συστροφὴ ἀνέμων. ἡ κονιορτός, ὁ συνεστραμμένος διὰ τῶν ἀελλῶν. ἔτερον δὲ ἐστι τὸ ἀολλὲς παρ' Ὁμήρῳ ὃ ἀολλές, παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ, νεώτατον ἀολλέες εἰς τὸ πέρας. δύναται δὲ ἄελλας τὸ ἀελλὴς χρῆσιμον εἶναι εἰς ἐτυμολογίαν τοῦ κονιορτοῦ. ἵνα ὁ κονιορτός, κόνις ἀέλλης. Ἀελλαῖος. κακοχαρτέος. Ἀελλοῦσι, πνεομένας. καὶ ἀελλοῦσι, θυμοῖς ἐνυπνασέλοις μετὰ παρρησίας.

Ἀελλόπους, ποικιλόπους. ὁ στρουθοκάμηλος ἐπεὶ ποδὸς τὰς πτέρυγας. ἀπὸ τῶν ἀελλῶν. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. Ἀελλόποδες, ἐλαφροί, κοῦφοι. Ἀελλόπους, ταχεῖα τοῖς ποσί, ταχύπους.

Ἀελλόπος, ἵππος. ὁ ταχύπους. ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀελλόπη. Ἀελλής, παιόμενος, ὁ στρεφόμενος. Ἀελλάδες ἵπποι, αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦ στρατικόν. Ἀελλοῖδος, μετὰ ὀργῆς ἐμφερῶς. Ἀελλῶν, στρέφων, ὀπτῶν, ποικίλλων. Ἀελχαίνα, δεινά. Ἀελπίστως, μὴ ἐλπιζομένως. καὶ ἀελπέων, οὐκ ἐλπίζων. Ἀελπὲς, ἀνέλπιστον. Ἀελπτέοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἐλπτῶ, ἀέλπτω. ἡ μετοχή, ὁ ἀέλπτων. ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἀέλπτοντες. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀελπτέοντες, ἀπελπίζοντες. Ἄελπτα, ἀνέλπιστα, ἀπροσδόκητα. Ἄελπτον, ἀνέλπιστον. ὁ σκληρόν, δυσχερές, ἀπροσδόκητον, δεινόν, αἰφνίδιον. Ἀελπτοί, δεινοί, καὶ ἄελπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ. Ἄεμμα, τόξον, ἱμάτιον. Ἀέμματον, ζίβαιον. Ἀέν, ἰδεῖν. Ἀενάοντα, καταναλίσκοντα. Ἀέναον, τὸ ἀέναον, καὶ ἀεὶ ὄν. ἢ τὸ δεύτερον. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ καὶ τοῦ ναίω. ἢ ὅτι ἀεὶ βλύζει. ὁ ἀέναον, τὸ πολύ, ἀείρρυτον, πολυχεῦμον. καὶ ἀενάων, ἀεὶ ῥεόντων. Ἀέναος, ὁ ἀεὶ ῥέων. ἀπὸ τοῦ νάω, ὃ ἐστι ῥέω. ἢ διαρκής, ὁ ἀεὶ θάλλων. Ἀενάεντα, ἀεὶ ῥέοντα.

Ἀέντες, πνέοντες. Ἀετός. ἔστιν ὄρνεον βασιλικόν. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων. ἀλλὰ οἱ Αἰολεῖς τῶν ἀετῶν μεγίστων καθὰ τῶν φιλῶν, αἰὲς ὡς φιλεῖς λέγουσι. ὁ ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, αἰετοί, ὁ ἡ γενικὴ αἰετῶν. Ἀέτιον, αἰγείρινον, σμύρνιον. Ἀέξα, ἀπὸ τοῦ ἰχνεύειν. ἀέξω. ὁ μέλλων ἀέξω, ὃ οὖν προσθήκη τοῦ α. ἀέξε παρ' Ἡσιόδῳ, αὔξει. Ἀέξεο, αὐξάνου. Ἀέξων, αὔξων, ὁ ἰσχύων. Ἀέξουσι, κοσμήσαις. Ἀεξέσιον, ἀσμένως χαίροντα. Ἀέξαι, αὐξάνει. Ἀεργηλοί, ἀργοί, ἀναπαυόμενοι. Ἀεργηλόν, ἀργόν. Ἀεργίη, ἀργία, ἡ ῥᾳθυμία. Ἀεργός, ποιητικόν. ἀργός, κενόν. Ἀεργόν, ἀντὶ ἀργὸν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. Ἀεργός, ἐργάτης, ἢ κακοῦργος. Ὅμηρος, Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνήρ με ἀναξ ὧν ἕνεκα τὸν ἐμὸν τρέφετε. παρασυνθετικόν ἐστι τοῦ χρόνου ἢ ἐν τῷ οἴκῳ πάντας χρησίμους εἶναι. μὴ ὅτι γε οἰκέτας, ἀλλὰ καὶ εἴποι τις πάντα τύχοι ξένος. Ἄερθεν, αἴρω, ἀέρω, ἤερθεν, ἄερμαι. ὁ ἀόριστος, ἀέρθην. τὸ πληθυντικὸν τὸ τρίτον, ἀέρθησαν. ὁ ἐκβολῇ τοῦ η ὁ μ, ἄερθεν, ἀντὶ τοῦ αἴρθησαν ἤρθησαν, ἀνέστησαν, ὥρμησαν. ὡς κοσμηθεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐκοσμήθησαν. Ἀερόεσσα, αἰθερώδης, αἰθερία, κεραμίτη, ὁ λίαν ζοφώδης. Ἀερόφοιτον, ἀμυδρόν, πλύ, ἀερώδη. Ἀερσίπους, ἄρας, βαδίζοντας. Ἄερσις, μετεωρισμός. Ἀερθεῖσα, ἐπαρθεῖσα. Ἀερία, ἡ ὁμίχλη παρὰ Αἰολεῦσι. ἐκλήθη τε τὴν γῆν, ἡ Αἴγυπτος, καὶ Λιβύη, καὶ Κρήτη, καὶ Σικελία. καὶ Αἰθιοπία, καὶ Κύπρος, οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἀεριδεύς, μέλισσα. Ἀερ-

αον ὕδωρ, τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος. καὶ ἀέριος, ὁ ἐκ τοῦ ἀέρος. Ἀέριον, τὸ ἐπιγεγραμμένον. Ἀερίπεται, ὁ εἰς ὕψος αἰρόμενος ποδῶν.

Ἀέρκτον, ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον, καὶ παντοχόθεν ἀνεῳγμένον. Ἀερομάντιον, ὁ κατὰ τὴν παλαιστήν. ἐφ' ὧν δὲ γῆ ἀναλισκομένων, καὶ τὴν χεῖρα τῷ αἰθέρι ἀνατεταμένων ἐπὶ πολυχρονίαν καθίσαντος, ἀφ' ὧν ἀποτελοῦσιν ἐν ἔτει. Ἀεροβατεῖν, ὁ εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. Ἀερότομα, τὰ πετεινὰ τὰ τοῖς πτεροῖς τέμνοντα τὸν ἀέρα. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ περιφρονῶ ἀκριβῶς τὸν ἥλιον, ὡς τὸν ὄντα ἐπὶ ὑψηλότερον ἐπιβαίνειν τῷ ἀέρι. Ἀεροβλεῖ, τινά. Ἀεροῦν, μέλαν, βαθύ, μέγα. Ἀεροκίλαδοι, πετεινοὶ πτηνοί. Ἀερολέσχης, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν, κομπολόγος. Ἀεροσχίσι λέγει Ἀριστοφάνης, τὰς ἐν τῷ ἀέρι ταχυπετούσας νεφέλας, ἐπειδὴ ἐν αὐταῖς τυγχάνει τὰ ὄρνεα. ἢ διὰ τῶν ὀρνέων αἱ νεφέλαι σχίζονται.

Ἀέροπες, ἔθνος τῶν Θρακῶν κατοικοῦντες. ὁ ἐν τοῖς μακεδόνων γένος τι, καὶ ὄρνεα πολλά. Ἀερόπες, κολλικοί. Ἀερός, ἀκαταστατός. Ἀέρος, γυνή. εἶδος ὄρνιθος, ὡς τό, ἀέρον ἀπεδείκνυτε.

Ἀέρσαν, τὴν δρόσον, κρύσταλλον. Ἀερσιλοφοις, ὑψηλοῖς, ὧν οἱ λόφοι ὑπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι. Ἀερσίποδες, ταχύποδες, ἐλαφρόποδες. καὶ ἀερσίποδες ἵπποι, οἱ ὑψηλοί, ὁ ἐστι κουφιζόμενοι ὥσπερ οἱ λίαν ταχεῖς. ὁ ἀερσίπους. ἢ ἐλαφρόποδες, καὶ ὡς εἰπεῖν κουφόποδες. ὁ ὁμοίως εἰπεῖν, φερόμενοι ὑπὸ τῶν ποδῶν. χρήσιμον δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸ Ἡσιόδου, ἀερσιπότητος ὀράχνης. καὶ ἀερσίπολον, αἰρομένους. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀερίους διὰ περισσοῦ τοῦ α, ἀέρσαι. ἀερσιγόνοι, ὁ εἰς ἀέρα κουφίζεσθαι. ἀφ' οὗ ὁ ἀερσιπότης. Ἀερσίποι, ταχύποδες, ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἀερτάζειν, βαστάζειν. Ἀεσιφρονίη, ἀφανισμός. Ἄεσαι, ἄεσαν, κοιμηθῆναι. κατὰ στέρησιν τοῦ ι, ἄεσαι, ὃ ἐστιν ὁρμῆσαι. Ἄεσμεν, κατακοιμηθῶμεν, ἐκοιμήθημεν, ἀνεπαύσαμεν. ποιητικὴ λέξις. καὶ ἄεσκεν, κοιμωμένους. καὶ ἄεσαν, ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμῶντο. Ὅμηρος, νύκτα μὲν ἄεσμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες. Ἀεσις, πάθος, βλάβη. Ἀεσίμαινα, ὁ εἰς πνεύματα τῶν ἀνέμων μαινομένη. θάλασσα δὲ τὸ ἐπίθετον.

Ἀεσίφρονα θυμόν, τὴν ψυχὴν λέγει Ἡσίοδος τὴν ἐπηρμένην. ἢ τὴν βεβλαμμένην ἔχοντα τὸ φρόνημα. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ αἴρω, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάψαι. Ἀεσιφροσύνῃσιν, ἀνοίαις.

Ἀεσθῆναι. αὖσαι. βεβλάφθαι. Ἀεσίφρων, ματαιόφρων, ὁ κοῦφας ἔχων τὰς φρένας, φρενοβλαβής, ἢ κοιμώμενος τὰς φρένας. ἀέσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι, ἢ ἀναπαῦσαι. καὶ ἀεσίφρων. ὀλιγόφρων. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. Ἄετη, πόλις. Ἀέτας, κόρακας, πτῶσας. Ἀετασία, ἡ λύπη. Ἀεῖ, ἀκμάζοντι. Ἀέτια, τὰ ὑπὸ αὐτοῦ ἔτει γινόμενα. Ἀετιδεῖς, οἱ ἀετῶν παῖδες.

Ἀέτειον, πτερόν, ὁ ἱερόν. Ἀετίτης, εἶδος λίθου. ὡς καὶ ἀχάτης, καὶ λυχνίτης. Ἀετίζουσα, πόλις ἀξία. Ἄετμα, φλέψ. Ἀετμόν, τὸ πνεῦμα. Ἀετ, ὄρνεον, Διὸς. Ἀετώνυχος, βοτάνη. Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις. ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τοὺς, ἃ ἐπίσταται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.

Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται. ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τὰ μείζονα, προκαταρξάντων κακοῦ. λέγεται δὲ τὰ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζειν ὁ κάνθαρος. Ἀετός, παρὰ τὸ ἀ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἔτος ἀκμάζει. διό καὶ ὁ ἀεὶ ἀληθής, καὶ αἴσιος. ἐκ φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ ἀετὸς ἄρα γεννώμενος Διὶ αὐτῷ φαίνεται. ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἀντικληρωσιν τῶν Τιτάνων, ὀξὺς αὐτὸν ἐν τῇ διανομῇ τῶν στοιχείων ἐκλήρωσαν. καὶ αὐτὸς τῷ Διὶ, ὑπὸ τῷ αἰθερίῳ οἶκῳ ἀνίπταται. οὐ μόνον ὡς τελεία τέλειος, ἀλλὰ ὡς οὐράνιος ὑψιπέτης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατὰ τοὔνομα κοινωνίαν. αὐτός τε γὰρ καὶ ἀὴρ, ὅμοιον παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω δοκοῦσι παράγεσθαι. οἰκεῖος Διὶ ὡς καὶ ὁ λαός ἑρμοῦ, οὐ μόνον ὡς ὀρνεοφοῖτος λαιός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παρωνυμίαν τρόπον τινά, τῇ τοῦ λόγου γλυκύτητι.

ὅτι

γάρ ἐστι τὸ ἐμμελῶς λέγειν, ἢ καθ' ᾠδάς. Ἀεικέλιον, κακὸν, κορυφαῖον, ἄδηλον. Ἀεικέλιος, κατάρατος, δεινός. Ἀεικέλιον, αἰσχρὸν, ἢ ἀηδές, λυπηρόν. Ἀεικέστερον, αἰσχρότερον.

Ἀείλαμπα, λαμπρά. Ἀείμνηστοι, παρὰ τῷ ἡ τινῶν, οἱ ἀεὶ διάλειπτοι τὸ πᾶν τοῦ συντεταγμένου ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἅπαξ δὲ κατατεταγμένον. ὡς ἐν τῷ, ἀειδῆ ἀειδαίς. Ἀειδής, ἀφανής. καὶ ἄμορφον, αἰσχρόν. Ἀειδής, ὁ μηδέπω εἴδους, ὁ ἀφανὴς ἢ ἀειδής. καὶ ἀειδία, ἡ ἀμορφία. Ἀειδίας, ἀεὶ ὄντας.

Ἀειδινήτοις, ἀεὶ στρεφομένοις. Ἀείδιον, ἄνευ, ἀεὶ ὄν.

Ἄειδον, ᾖδον. Ἀείδοντες, ᾄδοντες. Ἀείδειν ποιητικὸν, ἄλλο κοινόν. ἀφ' οὗ ὀνόματα ἀοιδὴ παρὰ ποιηταῖς, καὶ ᾠδὴ τὸ αὐτὸ παρὰ δὶς κοινοῖς. καὶ ἀείδω, τὸ λέγω. Ἀείδω, τὸ ᾄδω ἐπίσημα. ἐκ τοῦ εἴδω, μετὰ τοῦ ἐπιταλικοῦ α. Ἀεικόν, τὴν αἰώνιον οὐσίαν, ἢ ἰδιότητα. Ἀεικῶ, Ἀλεφοῦν τὴν αἰδιότητα, καὶ τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ εἶναι. ὥσπερ καὶ ἐνικῶ, ἡ εὐδαιμονία λαμβάνεται. ἡ λέξις παρὰ τοῦ Διονυσίου, ἐν ἀληθείας λαμβάνει. Ἀείζωον, φυτὸν ἀειθαλές. Ἀείζωοι, ἄγονοι. καθὼς ἐστιν ἡ ἀναμπέλιος. ἀζώους δὲ τὰς ἀπεστερημένας γυναῖκας. ἡ ἀντείνας, ἡ ἀναζόντας. Ἀειθαλὴς, ἀεὶ θάλλων. καὶ ἀειθαλὲς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, ἀεὶ θάλλον. Ἀείλαον, γίνεται ἐκ τοῦ α ἐπιτάσεως, καὶ τοῦ εἴλω τὸ γενόμενον. πάνυ δὴ εἰλόμενος ἐπιστάμενος ὡς φιλόσοφοι, ὥσπερ οἱ ποιηταί. ὅθεν καὶ ἀοιδὸν τὸν καταμυστήριον φύλακα, φιλόσοφοι καὶ ἑρμηνεύοντες, ὡς ὦ εἰδότα πάντα ἐν μουσῶν. καὶ μουσικοὶ δὲ διὰ σοφίαν οἱ ἀοιδοὶ ἐνομίζοντο. οὗ σύμβολον, καὶ ἡ ἐκ δάφνης ῥάβδος ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἣν κατεῖχον οἱ ᾄδοντες ῥαψῳδοί. ἀργεῖ δὲ παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, τὸ ἀείδειν. καὶ ἀσιδὴν ἀοιδή. ἐρεῖ δὲ τὸ ᾄδειν, καὶ ᾠδή. τὰ παθόντα κεράσειν καὶ συγκίρνειν.

Ἀείδεσθαι φαμὲν τὰ ποιήματα. ἀείδειν γὰρ τὸ ἐμμελῶς λέγειν. καὶ ᾠδὴ ὁ μεμελισμένος λόγος, ὃς καὶ ἐξάρμονίαν ἔχει, ἤγουν ὕψος ὃν κομίζοντες. καί τις διὰ τὸ ἡρμοσμένον, ἄλλος ὁ πιοῦντες λόγος δοκεῖ. διότι ὁ μὴ πιοῦσε, πεζὸς λέγεται διὰ τὸ ταχεῖν. δοκεῖ δὲ καὶ τὸ ἐπίχαρι ἰδεῖν δύναμιν ἔχειν ἄλλην. ὡς δηλοῖ τὸ, ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ὁ Μουσῶν ἐννέπει. ἐξ οὗ ἐπὶ τὰ ποιήματα λέγεται. εἰκαιότερον δὲ τῇ ἐμμελείᾳ, τὸ ᾄδειν. ὅθεν καὶ ἐπὶ μουσικῶν ὀρνίθων, ᾄδειν λέγομεν. Ἀέξαι, μάχας, ὁρμάς. ἢ βολὰς τόξων. Ἀεικέα ἔργα, ἀπρεπῆ, αἰσχρά πάντα.

Ἀείκεα, ἡ ἀπρεπέα. Ἀεικέα. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, μή πως ἀεικεία φανείη. οὗ ἑρμηνεία κατωτέρω ἀεικέα ἔργα, ἤγουν ἀπρεπῆ. Ἀεικελίως πέραν λέγει, τὴν πυκνὰ ῥυπαλέαν. Ἀεικελίαισιν, ἀπρεπέσι, χαλεπαῖς. Ἀεικέλιον, ἀνόμοιον, σκληρὸν, κακὸν, εὐκαταφρόνητον. Ἀεικελὴς, ἀπρεπής. Ἀεικελίως, ταλαιπώρως, εὐτελῶς, οὐδενὸς ἀξίως. Ἀεικὲς, τὸ ἀπρεπές. ἀεικὲς δὲ, τὸ ἀνόμοιον. Ἀεικὲς, κακὸν, σκληρὸν, ἀπρεπὲς, εὐκαταφρόνητον, ἀπεοικός. Ἀεικέστερα, ἀπεοικότα.

Ἀεικέστερος, ἀπρεπέστερος. Ἀεικία, ἀτυχία, κόλασις, κακία, ὕβρις. Ἀεικίσσωσιν, ὑβρίσωσιν. Ἀεικίας ἀφύξις, τὸν νεκρὸν. ἀεικίζεσθαι καὶ ἀφύπτεσθαι εἶπεν Ὅμηρος. διαφέρεται δὲ ἡ παρὰ τοῦ ἀεικίας. οὐ μόνον δὲ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀεικὲς. ὅθεν καὶ ἀείκιζα, ὡς ἐπιεικὴς ἐπιείκεια. λέγουσι δ' ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ κλείω καὶ φαείνω τὸ κλείω καὶ φαίνω γίνεται, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀεικίζω, καὶ τοῦ ἀεικίας, τὸ αἰκίζω καὶ ἡ αἰκία.

Ἀεικίσω, ὑβρίσω. ὡς ἀγωνίζω, ἀγωνίζω, οὕτως ἀεικὴς ἀεικίζω.

Ἀεικὴς, αἰσχρὸς, ἀπρεπὴς, ὁ μὴ εἰκώς. Ἀεικίζει, ἀτιμάζει, φθείρει. ἀεικίσσαι δὲ κακὸν παρ' Ὁμήρῳ, ἀπὸ τοῦ ἀεικὲς, ἀεικίζω. ἀεικίσωσιν, ὑβρίσωσιν, ἢ ἀτιμάσωσιν. Ἀεικορεῖσθαι, κείρεσθαι. Ἀεικόρωτοι, ἔκκαρτοι. Ἀεικῶς, ἀπρεπῶς, χαλεπῶς, ἀσυνήθως. Ἄελλα πεδία, ἀνάλια. εἴληπται ἢ τοῦ εἰλεῖν αὐτό. καὶ ἄελλα χωρία, τὰ πλήσια, κατὰ εἴρεσιν τῆς ὕλης. Ἀεὶ δὲ, πυκνά. Ἀελογεῖς, ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προφέρεις. Ἀελογία, φλυαρία, ἢ ταυτολογία, ἢ τὸ διαπαντὸς ἐξεῖναι λέγειν. τὸ ἑκάστοτε διδόναι λόγον, καὶ ἀπολογίαν. Ἀέλλειν, ἐκπλήττειν, ἀπατᾶν.

Ἀεὶ μὲ βιοῦντι πόλεμοι διώκουσιν, ἐπὶ ἀνάκτορον, καὶ μηδὲν ὃ λέγω ἄξιον. Ἀείμνησαι, πινύσαι. Ἄεμ, πνεῖν. Ἀεναῦται, ἀρχῆς ὄνομα παρὰ Μιλησίοις. Ἀενάων, ἀεννάων. Ἀεινὲς, οἱ προσῆκοις, βλασφημοῦς. Ἀενηφεῖς, τυφλώσεις. Ἀενηφὴς, ἡ τύφλωσις. Ἀείζω, λέξεον μεταφέρειν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ δεῦρο. Ἀενὸν, τὸ ἔνυκον. Ἀεπτοθέσας τὰς ἑαυτῆς, μυθικὸν δέ ἐστιν. ἀπονοεῖν δὲ χρή, τὰς ἀλωροδοκίτης, καὶ οὐχὶ χαρίσαι δώροις δεδεμένοις ὑπὸ τοῦ ἀδικηθέντων. Ἀείπλανα, πεπλανημένα, πλάνη φλυαρίας. Ἀείραι, βαστάσαι, ἆραι. Ἀείραν, ἐγείραντι. Ἀείρακος, ἢ ἔλαφος παρὰ Κρησίν. Ἀέρο, πρόσφερε. Ἄειρε, ἔβαλεν, προσέφερεν. μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, Ὅμηρος. Ἄειρε παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πρόσφερε. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἄρτος, καὶ τὰ προσάρματα. ἤγουν αἱ τροφαί. Ἀειραμένην, διεγειρομένην. Ἄειραν, ὅ ἐστιν ἦραν. καὶ ἀείραντος εἶτα, εἴρηται πρὸς διακολούθη τοῦ κατασείσεται. Ἄερον, ἔβαλε. ἐπεὶ λύματα ἄερον. ἀείρεται, ὅ ἐστιν αἴρεται, ὑψοῦται. Ἀείρας, ἐγείρας, ἄρας, κουφίσας. Ἀείραν, προσφέρειν. Ἀερίδας, κύκλος τοῦ ὅρμου.

Ἀείροις, ἀπείροις. Ἀείρειτον, ἀεὶ ῥέον. Ἀείρομαι, ἀπαίρομαι. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. Ἀειρομένας, περιφερομένας. καὶ ἀειρόμενος, ἐπαιρόμενος. Ἀειρομένη κονία, ἤγουν εἰς ἀέρα ἐγειρομένη, καὶ ἀειρόμενος πολὺς κονιορτός. Ἀειρὸν, ἄρρητον, ἀπαθαίνατον, ἐπὶ κακῷ ὀνομαζόμενον. Ἀειρὸς, δυστυχὴς, καὶ ὁ ἄπειρος. Ἀείῤῥας κρείττων ἢ ἀείῤῥος, καὶ ἡ λύπας ἢ ἀδύπνοος. Ἀείῤῥυτον, τὸ ἀεὶ ῥέον. Ἀείρω, παρὰ τὸ αἴρω, πλεονασμῷ τοῦ ε, τὸ ἄνω αἴρω, ἐπαίρω, καὶ κουφίζω, καὶ βαστάζω, καὶ ὑψῶ.

Ἀείρων, ἀεὶ ὑπνωτός. Ἀεισον, ᾆσον. Ἀεισιν, ἀπὸ τοῦ πνέω. παράγωγον τοῦ ὡς μὴ, ἄημι, τὸ τρίτον ἄησι, τὸ διεὶ ἀέρα ἄεισιν, καὶ κατ' ἔκτασιν ἄεισιν. οἷον, τῷ τεθνηκότι ἄεισιν. τὸ φθέγμα τοῦ πλοθυστικῶν. ἄεισιν αἰολικώτερον, ἀντὶ ἀεὶ εἰσιν, ὥσπερ εἰσίν. Ἀείσιτος, ὁ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ἐν τῷ πρυτανείῳ διαιτώμενος. Ἀεισαν, ᾖσαν, ἐλθεῖς. Ἀεισκῶν, γνάθον. Ἀείσοροι, ἄπειροι. Ἀείσω, ᾄσω, ὑμνήσω. Ἀειτάδος, ἀειχος. Ἀείτη, ὑμνεῖται.

Ἀείτης, ὁ ἑταῖρος. Ἀεὶ δὲ ἐν κώδωνος. ἐπὶ τοῦ φιλοξένου, καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμου. παρ' ὅσον κώδωνα ὁ Κορίνθιος φιλοξενώτατος ἐγένετο. Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσιν σύμβολον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. διὰ τὸ ἐρωτικὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. καὶ ὁ σίττα δὲ καὶ εἴ τι βιοῦσιν ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φαίνεται. ἐγὼ μὲν ὁ Λακίνης δεξιὰ σίττα. ἡ νῦν εἶμαι λεγομένη σίττας. Ἀεὶ πρὶν, ταχύ. Ἀείσητος, ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Ἀειφόρος, ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ. Ἀείφρουρος, ἀεὶ διαμένων. Ἀειφυγία, ἡ εἰς ἀεὶ φυγαδεύεσθαι. Ἀείχυτος, εἶτος. Ἀεκαζόμενος, ἄκων, καὶ μὴ βουλόμενος. ἀναγκαζόμενος, ἀνιώμενος. Ἀεκαλῆ, κρατεῖται. Ἀεκάλια, ἀκούσια, χαλεπά. ἃ οὐκ ἂν τις ἑκὼν πάθοι. βέλτιον δ' ἂν τις ἀποδοίη, τὰ πεπληγμένα καὶ οὐκ εἰρηνικὰ, κατὰ στέρησιν τοῦ ἡσυχίας καὶ εἰρήνης. Ἀέκητι θεῶν τοῦτο ἦν. ἤγουν μὴ θεοφιλῶς, καὶ παρὰ γνώμην τῶν θεῶν. Ἀέκητι, ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην. Ἀεκητὶ, ἀκουσίως. Ἀεκοζάκισθαι, μὴ θέλοντα ἀναχωρῆσαι. Ἀέκοντα βίᾳ, ἐν τῷ α τῆς Ὀδυσσείας. ἐκ παραλλήλου θέσεως, τοῦ σημαίνοντος. Ἀέκοντος, ἄκοντος, μὴ βουλομένου.

Ἀέκων, μὴ θέλων. ἐκ τοῦ ἑκὼν. ἐν παραθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καὶ παροξύνεται παραδόξως. οὐδεμία γὰρ μετοχὴ ἐν συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, εἰ μὴ μόνη ἡ ἄκων. τὸ δὲ εὐέλθων, ἀντίκειται πρὸς τὸν εἰρημένον λόγον. οὐ γὰρ ἁπλῶς μετοχὴ, ἀλλὰ κύριον παρὰ Ἡροδότῳ μιόχικὸν ὄνομα ἐστιν. Ἀέλατα, πολύσημα χωρία κατὰ στέρησιν τῆς ὕλης. Ἀελθρος, τοιοῦτος.

Ἄελλα, οὐκ εἰρηναῖα, οὐδὲ ἡσυχία, ἀλλὰ ταραχώδη. Ἀέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες. ἤγουν σύγγαμβροι. Ἀελίς,

φάλαινα.

Ἀδήϊμον, ὀξύ. Ἀδμῆτες, ἀδάμαστοι. Ἀδύνατοι, οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ἀπὸ τῆς βουλῆς, εἰ μὲν πεντακόσιοι ἑκάστης ἡμέρας, ὀβολοὺς δύο. οἱ δὲ ὀβολόν. Ἀδύνατον, ἄμωμον, ἄπρακτον. Ἀδύνατα πρόβατα, τὰ γεγηρακότα. Ἀδύνατα εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν. μάλιστα δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δέ ἐστιν, ὃ μὴ ἔστιν ἐπιδεικνύειν τὸ ἀληθὲς εἶναι. οἷον, ἡ γῆ ἵπταται. Ἀδύνατα θηρᾶς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μείζοσιν, ἢ καθ' ἑαυτούς. Ἀδυνατῶ χαίρειν, ἀδυνατῶ τινα τοῦτο, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Ἀδυσώπητον, ἀπροσωπόληπτον. καὶ ἀδυσώπητος, ἀπαράκλητος, ἀσπλαγχνος. Ἄδυτα, ἄβατα, ἀπόρρητα. Ἄδυτον ἱερόν, ὃ τὴν ἀσφαλῆ ἀσυλίαν δηλοῖ. ἢ ἄλλον τρόπον, τὸ ἱερὸν ξύλον. τὸν μὲν πιαίνειν ἔχει θυμόν. Ἄδυτον, σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. ἀπὸ τοῦ δύω, δῦμι, δύσω, δέδυκα, δέδυμαι, δέδυσαι, δέδυται, δυτός, καὶ ἄδυτος. καὶ ἄδυτον, ὁ τόπος εἰς ὃν οὐκ ἔξεστι πᾶσιν εἰσιέναι. καὶ ἀδύτερον, ἄσυλον, ἀσφαλέστατον. Ἀδῶ, ἀρέσκω. Ἄδω γὰρ θεῷ, ὅταν ὕμνον ἀνάγω αὐτῷ. ᾄδω δὲ τὴν πόλιν, ἢ τὴν γῆν, ὅταν εἰς αὐτὰς ποιήσω ᾠδήν. καὶ ᾄδειν περὶ μὲν τὸ ψάλλειν. ἐνίοτε δὲ τὸ φημίζειν. ὡς τὸ, ᾄδεται λόγος. κυρίως δὲ σημαίνει τὸ αὐλεῖν, τὸ ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν. ᾄδω ὁ μέλλων. προσᾴδω δὲ, δωρικῷ μόνῃ. προσᾴδω σε, αἰολικῷ μόνῃ. καταπάδω σε δὲ, γενικῇ. Ἄδωνα, τὸν Ἄδωνιν. Ἀδωναῖος, πουλύπους, καὶ βάθος. ἢ ὁ ὑπὸ τὸν Ἄδων. Ἀδώνιοι κῆποι λέγονται, οἱ μετέωροι κῆποι. Ἀδώνια, σωματαλμένως. καλοῦσι καὶ τὸ εἴδωλον τοῦ ἀδωνίδος, ἀδώνιον. καὶ ἀδώνιος καρπός. ὁ τοῦ ἀδωνίδος.

Ἀδώνιδος κῆπος, ἐπὶ τῶν ἀώρων, ὀλιγοχρονίων, καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδώνιδι θρῆνος. Ἀδωνίας, ἡ χελιδὼν καὶ ἡ θαλάσσια. Ἀδώνιον, τὸ παρὰ τοῖς Λάκωσιν αὖ λεθὴν ἐπιβατήριον. ὕστερον παρὰ Λεσβίοις ὠνομάσθη.

Ἄδωνις, παρὰ τὸ ἄδω τὸ φάλλω. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. καὶ ἄδωνις περίφιλτος, ὁ πολυφίλτατος. ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλεῖτο, Διός, ἀφροδίτης, περσεφόνης, καὶ ἐπὶ ἄδην ὡς γυναικὸς παρὰ κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις ὁ κύπριος κατὰ μὲν κινύρου παῖς ἦν, τοῦ κυπρίων βασιλέως, καὶ σὺ θείαντος. ἐξ οὗ ἀφροδίτη γεννᾷ τρίχα, δυσειδῆ καὶ βαθυμίδιον. ἢ γὰρ ἥρα ἐν γῆν οὕτως αὐτοῦ, μιμαγαμένη χερὶ ἀψαμένη, διεσῶν ἐκείνου γενέσαι. καὶ ὅν θεᾶ κλαυθέντα, αἱ μοῦσαι τῇ πρὸς ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, διὰ πολλὰς αὐτὸν ἐποίησαν ἀνθ' ὧν μιγῆναι τῷ πατρί. οἷον καλλιόπην ἐξ οἰάγρου τεκεῖν ὀρφέα καὶ ὑμέναιον, τερψιχόρην ἐκ στρύμονος ῥῆσον, κλειὼ δὲ ἐκ μάγνητος λίνον. ἄρης ὁ θεὸς ἀντεραστὴς ὢν ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν πρὸς χοίρου μορφήν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν ἄδωνιν, αὐτὸς ἀνατείλας, αὐτὸν ἀνεῖλε. καὶ τὸ μὲν ἀδώνιδος αἷμα καταρρεῦσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο. περὶ δὲ ἀνεμώνην ποιεῖν τὴν ἄδωνιν ἐνεχεῖν. ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσίν, ἐλαιηρὸν ὑλοφόρον. ἀκάνθαις δὲ αὐτὴν ῥόδων ἐμπαγείσας, τῷ καταρρέοντι αἵματι, τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο. Ἄδωνις ἀδώνιδος, ὄνομα κύριον. καὶ πόντος ἦν ἱερὸν ἐν λιβάνῳ, τὸ ἐκ ἀδώνιδος, καὶ βύβλου.

Ἄδωνις, ἰχθὺς θαλάσσιος, οὗ μνημονεύει Κλέαρχος. ἢ διαπορεύεται ὑπὸ φοινίκων. καὶ βούλονται μέν. ἔστι δὲ καὶ κύριον. Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τοῖς ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσι καὶ κήπους ἐκ ὀστράκων, καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν. οἷον ἐκ μαράθρου καὶ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς κήπους. καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλιθῆναι ὑπὸ ἀφροδίτης φασίν. Σημείωσαι. Ἀδώνιδος κῆπον, καὶ διέφθειραν ταυτὰ, πολλὰ διαφορά. διὸ τὸν μὲν παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκάρπων τίθεται, ἐκεῖνο δὲ, ἐπὶ τῶν ἀκαίρων καὶ ὠκυμόρων. κῆποι δὲ ἀδώνιδος, φυτάρια τὰ ταχὺ ἀναθάλλοντα ἐν τοῖς χύτραις, ὁ ἀρριζα, καὶ ὅλως κούφως ἀνιόντα. καὶ αὐτίκα ἐμπιπτόμενα κατὰ θαλάσσας, καὶ ἀφανιζόμενα. καθ' ὁμοιότητα κατὰ τοῦ κατὰ τὸν ὠκύμορον ἄδωνιν ἐκλήθη. ὃς ἀνθήσας ποτὲ ἐσεῖσε, ταχὺ ἀπώλετο καταβληθεὶς ὑπὸ ἀγρίου. γυναῖκες δὲ τῇ θεότητι τιμῶσαι κήπους, ὥσπερ ἐπιταφίους ἀδώνιδι. Ἀδωνισκός, ἰσοφός. Ἄδωρ τὴν παρ' θυμίῳ τοῦ βίου, πρὸς ἀνάθεμα ἐπὶ τὸ ὀλίγον καὶ μικρόψυχον. Ἄδωρος, πόλις. Ἀδωπῶ, ἱερῶ. Ἀδωροδόκητος, ἀδωρόληπτος. Ἀδωρότατος, ὁ μικρόδωρος, μετὰ δυσλευσεως, ἢ ἀδωροδόκητος. Ἄδωρα, κακόδωρα, τὰ κακὰ δῶρα, τὰ ἐπὶ κακῷ διδόμενα. Σοφοκλῆς, Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.

Ἀδώσια, ἱερὰ θεοῦ. Ἀδώσιτοι κατὰς, ὁ ἀμίσθωτος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Αε, εἰς ᾱ κιρνᾶται. οἷον κερέα, κερᾶ. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ῥημάτων, οἷον ἐβόαε ἐβόα, ἐβόαε ἐβόα, ἐβοάετε ἐβοᾶτε. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον βόαε βόα. Δε ε, καὶ τὸ ο μικρὸν, τρέπεται. ἐν τὸ μὲν ᾱ εἰς ᾱ, οἷον ἀγαπάω, ἠγάπων. τὸ δὲ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, οἷον ὁμόω, ὤμοσον. τὸ δὲ ε ποτὲ μὲν εἰς η τρέπεται, ποτὲ δὲ καὶ τὸ ι προσλαμβάνει, καὶ τρέπεται μὲν εἰς η τρέπεται, πλὴν τοῦ ἔχω εἶχον, καὶ ἔπω εἶπον, καὶ ἕλκω εἷλκον. ἃ καὶ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς σεσημείωται. Αε, ἐπὶ τοῦ ἀεί, ἕως.

Ἀελλον, ἄφριον, ἢ πολύφριον. Ἀέλλοντα, ἀρέσκοντα.

Ἄεθλα αὐλητῆρος, τὰ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσιν ἔπαθλα. ἄεθλοι δὲ οἱ ἀγῶνες αὐτοί. γίνεται δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀπὸ τοῦ ἐθέλειν. κατὰ τῶν θελητῶν, ὁ ἄεθλος καὶ τὸ ἄεθλον. Ἄεθλα, ἔπαθλα, ἀγῶνες. Ἀέθλιον, μόχθον, ἀγωνίζοντα. Ἀεθλεύειν, ἀγωνίζεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἄεθλα. Ἀεθλεύων, ἀγωνιζόμενος. Ἀέθλια, παράγωγόν ἐστιν ἐκ τοῦ ἄεθλον. ὡς ἐκ τοῦ ἴχνος, τὰ ἴχνια. ἐνταῦθα δὲ εὑρετέον, ὥς εἰ καὶ ἐκ τοῦ ἄεθλον ἐκράτη τὸ ἆθλον, ὅθεν καὶ ἀθλοφόρος, οὐκ ἄλλο καὶ ἐκ τοῦ ἀεθλίου ἀθλίου. ὡσαύτως καὶ τὸ ἄθλιον. τὸ δὲ ἐπὶ δυστυχίας μόνης ἐκράτη. ἵνα ᾖ ἄθλιος, ὁ δυσάθλος, κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἀδοσίαν. ὃς οὐδ' ἐν τῷ τόσα πεφυγμένος ἦν ἀέθλων. ἐξ ὧν ὁ ἄθλιος καὶ ἡ ἀθλιότης ἐκράτη. ἐξ οὗ παραχθεὶς καὶ ὁ ἀθλίας τὸ κύμινον, ὃ καὶ ἐθέλει ἀπὸ τοῦ ἐκάστου ἄθλου κεκλῆσθαι, ὅμως κωμῳδεῖται. Ἄεθλον, ἔπαθλον τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διδόμενον. νῦν δὲ ἐφ' ἄθλα. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐπιτάσει τοῦ ᾱ, ἄεθλον. Ἀεθλοσύνας, ἀγωνίας. Ἀεθλοφόρος, ἀγωνιστάς. Ἄεθω, ἐθέλω. Αἰ, τὸ ἑκάστοτε, τὸ διὰ παντός, τὸ ἀεί, ἐν παντὶ χρόνῳ, διηνεκῶς, καὶ ἔτι, ταῦτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα. πλὴν τὸ μὲν ἑκάστοτε, καὶ τὸ διὰ παντός, καὶ τὰ ἄλλα, ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων, παρεληλυθότος, ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος λέγεται. οἷον ἑκάστοτε ἐποίουν, καὶ ποιῶ, καὶ ποιήσω. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀεί, καὶ τὰ ἄλλα, καὶ τρισὶ χρόνοις συντάττεται. οἷον ἐσαεὶ ποιήσω, καὶ ἐσαεὶ διώκομαι. Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος. ὧν ὁ μὲν Δημοσθένης, Οὗτος μὲν ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰ χρήματα προθύμως ἔτι συμβάλλει. Λυκοῦργος δέ, Καὶ οὗτος μὲν φαίνεται παρὰ πᾶσιν ἔτι πονηρός.

Αἰ, ἐπὶ τριῶν χρόνων. τὸ δὲ αἰεί, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος. ὅταν διηνεκῶς δηλοῖ. δηλονότι Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ, Κεῖταί τε εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ, ἔτι ἀνάγραπτος.

Αἰ ἀντὶ τοῦ ἕως. Εὐριπίδης, Εἰδὼ τὰ λοιπά. δεῦρ' αἰεὶ ἡ εὐτυχεῖς.

Αἰ, ἀκούει, ποιεῖ. αἰεὶ δὲ, διηνεκῶς, καὶ ἕως, ἢ μέχρι. Αἰεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς τὰ πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως εὐπραγούντων. Αἰεὶ δεῖ χοῖρον, ταῖς διηνεκέσι ῥυπαρίαις. Αἰεὶ βλύων, ἐπιρρέων. Ἀειγενετάων, διηνεκῶς ὄντων. Αἰεὶ γεωργὸς, εἰς νέωτα πλούσιος. ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων, ἀπαλλαττομένων τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων. Ἀειδάμιον, ὄνομα κύριον. Ἄειδε, ᾆδε καὶ λέγε. Ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. ᾆδε δὲ αὐλῶν, ἔλεγεν.

Ἀείδειν, ὃ πρωτότυπόν ἐστι καὶ ἐντελέστερον τοῦ ᾄδειν. κυρίως ἐπὶ ποιημάτων, διὰ τὸ ἐμμελὲς τοῖς ποιητικοῖς λέγεται. ἀείδειν

γάρ

βύτας, μεγάλως καὶ βαθέως ὑπονυττόμενος. ὁ δὲ Ταρραῖος, λεπτὰ κατακεκομμένους καὶ οὐ κατὰ βάθος. ὁμοίως παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀδινῆς εὐνῆς, οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς. εἴρηται πολλαχοῦ παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀδινὸς, ἀντὶ τοῦ οἰκτρὸς, καὶ λυπηρός. Ἄδιξις, ὁμολογία. παρὰ Ταραντίνοις. Ἄδιον, κάτοπτον, πλάγιον, ἀνώμαλον. Ἀδίνετον, ἄπεχον, ἀφύλακτον. Αἰσχύλος παρὰ φρυξίν, ἀπὸ τοῦ δια... Δίεσαι φιλίγων, οἱ τῆς νεὼς φύλακες. Ἀδίαστον, ἀδιαχώριστον, ἀναμίξ. Ἄδισκον, κυκαῖον. μακεδόνες. Ἄδισμα καὶ ἄδμα, ψήφισμα καὶ δόγμα. Ἀδίκοτον, οἰκτρὸν, ὄντα. Ἀδμαίνειν, ὑγιαίνειν, ζῆν. Ἀδμωλὴ, δοῦλαι.

Ἀδμαλοὶ, ἀφανίζει. Ἀδμὴς, ἀδάμαστος, παρθένος. Ἀδμήτην, ἀδάμαστον. Ἄδμητος, ἕτοιμα κύοντα. Ἀδμήτης, ὁ ἀδάμαστος. ἀδμῆτες δὲ γυνὴ διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀδμήτο λόγον, σκολιόν. Ἀδμήτο μέλος καὶ ἁρμοδίου, ἐπὶ τῶν ῥαδίων καὶ εὐκόλων. φασὶ ταῦτα μὲν ᾄδει, καὶ τὰ σκολιὰ λεγόμενα. Ἀδμήτο κόρη, ἑκάτη. ἐκ δὲ τῶν βιβλίων. Ἀδμήτο μέλος, τὸ εἰς ἄδμητον ᾀδόμενον σκολιόν. Ἀδμωλὴ, ἀπορία, ὀλιγωρία, ἄγνοια, ἡσυχία.

Ἀδμωλία, ἡ ἄγνοια, παρὰ Καλλιμάχῳ. καὶ ἀδμωλεῖ, χωρὶς λόγου, ἡ ἀκλεῶς. καὶ ἀδμωλῶ, τὸ ἀκηδιῶ. καὶ ἀδμωλεῖν, ἀγνοεῖν, ἢ ἀγνωμονεῖν, ἢ ἀκηδιᾶν, ἢ ἀγωνιᾶν, καὶ ζητεῖν. Ἀδνὸν, τὸ ἁγνὸν. κρητικόν. Ἀδνεόμιον, ἀναγραφὴ ὀνομάτων παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀνομῖνος, τὸ ἀδνεόμιον. Ἄδοι, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκει. Ἀδόητος ἀόσμος. ἐκ τοῦ ἄδω, ἢ ἥδω. Ἀδοκὴ, ἀδοκήτως διακείμενος. Ἀδόκητον, αἰφνίδιον. Ἀδόκητον, ἀνέλπιστον. καὶ ἀδόκητος, ἀπροσδόκητος. Μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιπίπτειν, ὁ δὲ οὐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει, ἐπεὶ καὶ λυσιτελοῦν αὐτῷ πρᾶξαι.

Ἀδοκία, ἀπροσδοκία. Ἀδόκιμον, πονηρὸν, ἀπόβλητον, ἄχρηστον. Ἀδολὰς, ὑγιής. Ἀδοκίμαστος. δοκιμασθῆναι λέγεται, τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι. ἀδοκίμαστος δὲ, ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. Ἀδολεσχεῖν, τὸ φιλοσοφεῖν. ὡς τὸ, ὁ δὲ λοῦσος ὃν ἠδολέσχει ἐν βίοις διαιτώμενοι. τὸ παίζειν, ὡς τὸ, ἐξῆλθεν ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον. τὸ φλυαρεῖν καὶ μακρολογεῖν, ὡς τὸ, ἀδολεσχεῖ ἄνθρωπε. καὶ τὸ ὀλιγωρεῖν, ὡς τὸ, ἠδολέσχησε καὶ ὠλιγοψύχησεν τὸ πνεῦμά μου. Ἀδολεσχία, ἀκαιρία, φλυαρία, πολυλογία, συνέχεια. οἱ ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α. καὶ ἀδολεσχία παρὰ τῇ γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω, ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς μελετήσω.

Ἀδολέσχης, ὁ μακρολόγος. Ἄδον, ἀρέσκειν σημαίνει, καὶ γνώμην, ἢ κόρον, ἢ κόπον. Ἀδονὰν, ἡδονήν. Ἀδονεῖος, ἀπὸ τοῦ ἄδειν. Ἀδόνεος, ἀσάλευτος. δόνος γὰρ ὁ σάλος. καὶ δονῶ, τὸ ταράσσω. Ἀδόξαστον, ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς ἐν Ἠριγόνῃ.

Ἄδοξα, παράδοξα, καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ὑπέδοξεν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. Ἀδοξεῖ, ἀδημονεῖ. Οὐκ ἀποδεκτέον ἐστὶ τὸ νικᾶν παρὰ ῥωμαίοις, ἅμα παραπέλματος, ἀδοξεῖ γάρ. Ἀδοξότατα, τὰ παράδοξα, τὰ ἀδόκητα παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔστι δὲ καὶ παράδοξα, τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία. οὐ πάντως ἤδη, καὶ ἀδύνατά ἐστιν. Ἀδορασία, ἡ ἀγρυπνία. κυρίως δὲ ἡ ἀργία. Ἀδοροὶ, ἀνυπόδετοι. Ἀδοροι, ἀσκοὶ, κώρυκοι, θύλακοι. Ἄδορον, οὐ διεδαρμένον. Ἀδόροις, ἀντὶ τοῦ μόχθοις. ἐν δ' ἀδόροισι χέαν εἴλατο ἄλφι. δόρο γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι. δόρος, καὶ δορεί. καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἄδοροι. ἢ ἀντὶ τοῦ κακόδοροι. Ἄδος, κόρος, πλησμονὴ, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. οἱ δὲ κάματον. Ἄδος τέμνεν ἵκετο θυμὸν, ἀντὶ τοῦ κόρος. καὶ ἄδωνι, παρὰ τὸ ἥδω. καὶ τὸ, Ἄδε δὲ ἐνθάδε μῦθος. πάντα ταῦτα Ἀρίσταρχος δασύνει. Ἀδόσδην, ἁδονή. Ἀδέσιον, ἄκανθον, ἢ ὁμολογούμενον, ἢ ἀδιαίρετον. Ἀδοτεῦς, ἄοπος.

Ἀδηστάμενοι, διαλόμενοι, ὁμολογησάμενοι. Ἀδοσίν, ἀναλωτίο, ἢ ἀναγκαία. ἔπαφος ἡμέρα. Ἀδούσιον, ἱμαντίον, σύμφωνον.

Ἀδούλωτος οἰκέτης, ὁ ἐπὶ διαδοχικῶς, καὶ μὴ παλιμπρατής.

Ἀδρεπανοὶ, ἀστόκωποι. Ἀδραιὰ, αἰθρία. μακεδόνες. Ἀδρασον, ἄπρακτον, ἢ οὐκ ἐνδεχόμενον. Ἀδραιὶς, ἄσπορος. Ἀδρακὶς, ὀλίγον τυφλὸν, καὶ ἀδερκής. Ἀδρακὶς, ὀλιγάκις τυφλή. Ἀδρακὸν, ἴδιον. Ἀδράμμων, ὁ ἔρημον παρὰ λυδοῖς. καὶ ἀδραμύττειον, ἔρημος. Ἀδραμύττιον, πόλις. ἡ Θουκυδίδης, ἀτραμύττειον. Ἀδρανέστατος, ἀδυνατώτατος. Ἀδρανὴς, ἀδυνὴς, ἀνίσχυρος. Ἀδρανίη, ἀπραξία, διὰ τοῦ ἰῶτα. ἀδυναμία, ἀσθένεια. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. Ἀδράνεια διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ἀρσενικοῦ.

Ἀδρανὴς, ἀδυνής, ἀνίσχυρος. ὁ μὴ δυνάμενος πρᾶξαί τι. ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ πράττω. Ἀδράστεια, πόλις ἀπὸ ἀδράστου βασιλέως, ὃς πρῶτος ἱερὸν νεμέσεως ἱδρύσατο. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ χώρα, ἀδράστεια. οἱ δὲ, ἀδράστειαν τὴν πόλιν κληθῆναι, ἀπὸ ἀδραστείας μιᾶς τῶν ὀρεστιάδων νυμφῶν. ἔστι δέ φασι καὶ τόπος τρωάδος ἀδράστεια, ἀπὸ ἀδραστείας τῆς πατρὸς μελίσσης ἢ οὗ ἴδης τῆς πρώτης βασιλευσάσης ἐν τροίᾳ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, συμφωνοῦσα τῷ Στράβωνι ἐν πολλοῖς. ἐκεῖνος δὲ λέγει, καὶ ὅτι ὥσπερ θήβη καὶ θῆβαι, οὕτω καὶ ἀδράστεια καὶ ἀδραστείας πεδίον λέγεται. καὶ ὅτι ἐνταῦθα μὲν οὔτε νεμέσεως, οὔτε ἀδραστείας ἱερὸν δείκνυται. περὶ δὲ κύζικον ἀδραστείας ἱερόν. γράφει οὖν Ἀντίμαχος οὕτως. ἔστι δέ τις νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχε. βωμὸν δέ οἱ εἵσατο, ἤτοι ἱδρύσατο πρῶτος Ἄδραστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον αἰσήποιο. ἔνθα τετίμηται, καὶ ἀδράστεια καλεῖται. καὶ οὕτω μὲν ὁ γεωγράφος. ἕτεροι δὲ, οὐκ ἰδίᾳ μὲν ἀδράστειαν φασὶν, ἰδίᾳ δὲ νέμεσιν. οὐδὲ τὸν ἄδραστον τοῦτον εἰδέναι αἴτιον τοῦ τῆς ἀδραστείας ταύτης ὀνόματος, ἀλλὰ τὸ μεσεῖν ἀδράστειαν λέγοντες, ἄδραστον αἰτιῶνται τῆς παροιμίας ταύτης. ὃν στησάμενοι πρῶτα ἐμβασιλεύειν ὁ ποιητὴς πρὸ θήβης ἱστόρησεν. καὶ τὴν μὲν νέμεσιν, ὡς εἰς κόσμον ὄνομα τεθείκασι. τὴν δὲ ἀδράστειαν, ὡς εἰς ἐπίθετον. καὶ βούλονται εἶναι ἀδράστειαν, τὴν ἀκαταμάχητον παρὰ ἥρως τὰ κατὰ τὸν θεὸν ἄδραστον. οὗ μόνου τῶν συνθέντων ἑπτὰ μέτρον ἐκ τοῦ θηβαϊκοῦ πολέμου, ἐπιμελοῦσι τὸ θεῖον. τῶν ἀπογόνων θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, Διομήδης μὲν καὶ σθένελος, καὶ οἱ λοιποὶ περιεγένοντο. μόνος δὲ ὁ ἐξ ἀδράστου αἰγιαλεὺς πέπτωκεν. Ἀδράστεια, ὄνομα πόλεως, περὶ τὸ ἰλλάκαστοντον.

Ἀδραστείδην, ἄδραστος, ἀδραστίδης, ἀδραστιδῶν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀδραστιδῶν. οἷον, ἀδραστιδῶν θάλλος. Ἀδραστίνη, ἡ τοῦ ἀδράστου θυγάτηρ. Ἄδραστον, ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πράξειεν. Ἄδραστος πρῶτος ἱερὸν, νεμέσεως ἱδρύσατο. Ἀδραστοθοῦς, τόπος περὶ γραικόν. Ἀδράφαξις, λαχανόν τι ἄγριον. Ἀδραφάξυς, λάχανον ἄγριον. Ἀδρεῖν, αὐξεῖν. Ἀδρεῖτο, ἐκαρποῦτο. Ἀδρέπανον, ἄδρεπτον, τοῖς ἀνακείμενον. Ἀδρεὺς, δαίμων τις περὶ τῶν δημητρίων. ἀπὸ τοῦ τῶν καρπῶν ἀδρύνσεως. Ἄδρησις, ἡ ἀπραξία. Ἀδρήστεια, αὕτη θυγάτηρ διός. Καλλίμαχος, σὺ δ' ἐκοίμισσας ἀδρήστεια δικτάῃ κουράτων. Ἀδρηστίνη, ἡ τοῦ ἀδράστου θυγάτηρ.

Ἀδριάνη, πόλις θράκης, ἢ μικρὸν ὑπὲρ τῆς βιθυνίας κεῖται. τὸ ἐθνικὸν, ἀδριανίτης. ὡς σιδών, σιδωνίτης. δύναται δὲ καὶ ἀδριανεῖος εἶναι, ὡς κορβύη κορβυαῖος. Ἀδρὶ, ἀνδρί. παμφύλιοι. Ἀδριανοὶ, κελτοὶ, οἱ περὶ τὴν ἀδρίαν περιοικοῦσι. Ἀδριανοὶ, πόλις μυσίας. τῆς νῦν βιθυνίας. Ἀδριανὸς, βασιλεὺς ῥωμαίων. Ἀδριανὸς σοφιστὴς μαθητὴς ἡρώδου. Ἀδρίας, πέλαγος. Ἀδροὶ, πλούσιοι. καὶ εὔδιοι ἀρότρα, δι' ὧν ὁ ἰσοβαθὴς ἁρμόζεται. Ἀδρὸν, μέγα, δαψιλὲς, παχύ. καὶ ἀδρὸς, πολὺς, μέγας, πλούσιος, παχύς. Ἀδρότερον, μεῖζον, εὐτραφέστερον. Ἀδρὸς, ὁ χονδρὸς. παρὰ τὸ ἥδω, τὸ εὐφραίνω. ἀδρόμελα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς. Ἀδρότης, δύναμις, μέγεθος. Ἀδροχῶροι, οἱ ἀδρὰς ἔχοντες χώρας. Ἀδρύα, μονόξυλα πλοῖα. κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ σῦδοι. σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι, τὰ μῆλα. παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ἀκρόδρυα. Ἀδρύμαντον, καθαρόν. Ἀδρυνθῇ, αὐξηθῇ ἢ πάχνας. Ἀδρύνω, αὐξάνω. καὶ ἀδρύνετο, αὐξάνετο. Ἀδρυνθέντος, μεγαλυνθέντος.

Ἀδρύφακτον, ἄνευ δρυφάκτου, ἢ ἀφύλακτον, ἀτείχιστον. Ἀδρῶ, μεγάλῳ. Ἀδρυμέτον, ἐπιφερόμενον. Ἀδὼ, τὸ ᾄδω.

τελείας ἴασις. καὶ ἄλθος, ἕρκος, πλησμονὴ, ἕρμα. ἀφ᾽ οὗ ἀ-λόλιχος διὰ τοῦ λ, ὁ καὶ ἀδολίχος. καὶ ἀλαῖον παρὰ Σώφρο-νι, τὸ εἰς κόρον ἄγον. Ἄλις, συνεχῶς, ἢ ἀκορέστως, ἀθρόως, [illegible], ἅλις εἰς κόρον, ἀρκούντως. ἢ λάβρως, [illegible], ἀφθόνως, πλουσίως. ὅπου Ὅμηρος διὰ τοῦ λ γράφει, συστέλλων τὸ δίχρονον. καὶ ἄλλως ἔχει, τὸ σφόδρα καλῶς. καὶ ἄλλως ἔλεγον, ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἥξουσιν. Ἄλλως. Ἄλις, τὸ [illegible], ἢ εἰς πλήρωσιν ἄγον. [illegible] τὸ δηλοῦν τὸ [illegible]. [illegible] πλήμνοιο. ἐξ οὗ παράγωγον, [illegible], καὶ ἄλλως ἐξ αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν [illegible]. οἷον, [illegible] αὐτοὺς. ἀντὶ τοῦ [illegible]. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ [illegible], ἀντὶ τοῦ [illegible]. οἷον, [illegible] [illegible]. [illegible] τοῦ [illegible], [illegible], τὸ δηλοῦν τὸ [illegible]. οἷον, ὥσπερ ἐν τρισὶ τειχέων [illegible]. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα [illegible] καὶ ἄλθος, καὶ ἄλλως ἐξ αὐτοῦ. οὕτως Ὠρίων. Ἀλίως, [illegible], [illegible]. Ἀλίωτος, [illegible], ἀδόλως, καὶ ἀπαλλακτι-κῶς, κατὰ στέρησιν τοῦ [illegible] καὶ [illegible]. καὶ ἀλίωτος, χω-ρὶς βελῶν. Ἀλίωτα, ἄλυκτα. Ἀλίζουσι, [illegible]. Ἀλα-[illegible], τὸν ἀπόλεμον καὶ ἄπειρον. Ἀλεγεινὸν, ἄμαχον, ἀσ-[illegible], ἀφιλόνεικον. Ἀλόγιστος, [illegible], ἄμαχος, ἄμαχ-πόνητος. καὶ ἀλόγητον, ἄμαχον, ἀπτερυμάχητον. καὶ ἀθηρίτως, ἀ-φιλονείκως, ἀμάχως. Ἄλος, ἀπρεπὴς. Ἄλος, χωρίον ἀ-φανὲς, καὶ σκότος αἰωνίως πεπληρωμένον. ἢ ἄλος, ἅλας τοῦ [illegible]. [illegible] τοῦ [illegible] ἄνω [illegible]. [illegible] τὸ [illegible]. καὶ τὸ [illegible], ὁ κατὰ ἀφαίρεσιν λέγεται ἄρθρον. Ἀλύσσει, ἀδημο-νεῖ, καὶ ἀνιῶς διατελεῖν. Ἀλύσκει, ἀρύσας. Ἀλυσίδες, [illegible] [illegible]. Ἀλφάνει, μεγάλα καὶ τέλεια. Ἀλ-φανία, πολυφαγία. ἢ ἀπληστία, [illegible]. Ἀλφηστὸς, ὁ ἀθρόως ἐσθίων, [illegible], [illegible]. ἀφ᾽ οὗ ἀλφάνει τρι-βὲς, αἱ πολλὰ ἀναλίσκουσαι. καὶ ἀλφησταὶ [illegible], ὁ πότος. καὶ ἀ-λφάνεις [illegible] ὀλίγοι ἀδικοῦσί τι, καὶ [illegible], [illegible], πρὸς [illegible] τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] δὲ [illegible], [illegible] [illegible]. Ἄλλως. Ἀλφηστὸς, [illegible] κατὰ μεταφοράν, ἐν τῇ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], λέγει ἀλφησταὶ. [illegible] οἱ [illegible] λέχητες, ἀλφ-[illegible] [illegible]. καὶ [illegible] διὰ [illegible] ἐν [illegible], ἀλφησταὶ [illegible]. καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρ᾽ ἀργείοις, οὕτως ἐλέγοντο. Ἀλίωτα, ἀπὸ [illegible]. [illegible]. Οἱ δὲ τὸ χωρίον [illegible] [illegible] [illegible] ἀργυρίου [illegible] [illegible] χίλια. παρὰ τὸ [illegible], τὸ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τοῦ [illegible] τὸ ἀφαιρετικὸν ὄν-τος. Ἀλία, ἐσχάρα, βωμός. Ἀλιαίεια. αὕτη ἡ χώρα [illegible] πρὸ τοῦ [illegible], ὡς ἐπὶ [illegible], [illegible] τοῦ [illegible]. ἐν αὐτῇ διὰ [illegible], [illegible], ἢ λεγομένη [illegible]. λέγεται δὲ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ἐν αὐτῇ, καὶ [illegible] [illegible] [illegible]. Ἀλιάστατα, ἀμάχητα, ἀνέγκλητα. Ἀλιάλο-χος, ὁ ἔχων τὸ [illegible]. Ἀλιάσιος, ἄφυκτος. Ἀλιεί-[illegible], ἀχάνεσιν, ἄτμητον. Ἀλιάκοον, ἀλιαχίουσι, μὴ ἔχων [illegible]. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ γινωσκόντων τὰ [illegible], ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. Ἀλιαίετος, [illegible], ἄθεος, καὶ ὁ μὴ [illegible]. Ἀλιάκητος, ἀλιακέως. Ἀλιάλλα-[illegible], ἀφιλόνεικος. Ἀλιακόνιτον, ἀκαίθαρον, ἄγρωτον. Ἀ-[illegible], ἀλιαλόβεθρον, ἀβλαβές. Ἄλλαν ὁδὸν, μακρὰν [illegible]. Ἀλίανθον, ξηρὸν, ἄβροχον. ἢ φυτὸν καλούμενον [illegible]. Ἀλιαλίτως, ἀπλεονάκτως. Ἀλιάρθροτον, ἀ-[illegible], ἀνάρμοστον. Ἀλιάσκαον, ἀκόσμητον, ἀ-[illegible]. Ἀλιαστῶς, ἀχωρίστως. Ἀλιάστατον, ἀχώ-[illegible], ἀπερίλαβον. τὸ [illegible], μὴ δὲ [illegible] [illegible] [illegible]. Ἀλιαστάτως, χωρὶς διαστάσεως. Ἀλιατάκτως, ἐν [illegible] [illegible]. Ἀλιαφορία, ἀμίλλα, χωρὶς [illegible]. Ἀλιάφορον, ἀλιάφορον, ἀπα-

[illegible]. Ἀλίσμου, ἄπραγον, [illegible]. Ἀλιζ-[illegible], ἀλιπέλαθον. Ἀλιὼ, λύπη. Ἀλίοντα, τὸ μὴ διὰ [illegible] διὰ τῶν [illegible] [illegible]. Ἀλιακεδον, [illegible]. Ἀλιακὸς [illegible], καὶ [illegible] [illegible]. καὶ τὸ [illegible].

Ἀλιακῶς, καὶ ὁ [illegible], τὸ βλάπτον [illegible]. τὸ δὲ μὴ ἄλλο [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible] ἀλιακοθέσου. Ἀλιακία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ἢ τὸ [illegible]. οἷον, [illegible] τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀλικίᾳ κατέχοντων, [illegible] τὸ [illegible] θεοῦ [illegible]. τὸ δὲ κατέχουσι, ἀντὶ τοῦ φυλάττου-σι. καὶ ἀλικία, ἀνομία, πλεονεξία, ῥᾳδιουργία. Ἄλλως. Ἀλι-κία κατὰ Πλάτωνα, νόσος ψυχῆς. [illegible] νόσος ψυχῆς, [illegible] [illegible]. [illegible]. καὶ οὕτω παρὰ [illegible], βλαβερά ἐστι [illegible] αὐτῶν. ἢ δὲ ἀλικία κακία, [illegible] βλαβερόν. [illegible] ἀλικία, [illegible] φύσιν αὐτῶν ἀλικεῖ, [illegible] [illegible]. ἔτι δὲ καὶ φθάνει, [illegible] μὲν τοῦ ἐν πόλει κοινωνίαν, τοῦτο δὲ τοῖς πᾶσι [illegible]. [illegible] δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ ἄνθρωποι, φύσει [illegible]. Ἀλικεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀλικοῦσθαι, [illegible] λέγεται.

Ἀλικεῖν, [illegible] δίκας ἀθλοῦσιν. οἷον ἀλικήματος. ἔτι δὲ [illegible] [illegible] δίκας ἀποτίνεται δὲ τοῦτο ἄπλεον, [illegible] [illegible]. [illegible] ἀπολεσθῆ. εἰ δὲ μὴ, [illegible] καταβάλληται. Ἀλικολο-γία, [illegible]. Ἀλικεῖ ἀφροδίτη, [illegible] λέγεται. καὶ ἄ-[illegible] [illegible], [illegible], [illegible], ῥᾳδιουργὸς, καὶ ἀπάνθρωπος.

Ἀλίκιος, ἢ [illegible] βλάβος ἀλίκιος. Ἀλικῶ, αἰτιατικῇ συν-τάσσεται. [illegible], τί οὖν ἀλικοῦμεν ἔτι σοι; [illegible] κατὰ τοῦ τοιοῦ [illegible] ἀγαθοῦ. τὸ ἀλικεῖν τοῦ ἀλικεῖσθαι μεῖζον [illegible] λέγει ὁ Πλάτων. ἀλικῶ σε ἀλικίαν μεγάλην. [illegible] [illegible]. πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετά-βατα, προσηγορικοῖς ὀνόμασι συντασσόμενα, ἐξ αὐτοῦ τῶν ῥημάτων παραγόμενα, αἰτιατικῇ προσφερόμενον ἔχει τὸ τοιοῦτον ὄνομα. προσλαμβανομένων [illegible] τοῖς τοιούτοις προσηγορικοῖς καὶ ἐπιθέτων. μεταβατικὰ μὲν, οἷον ἀλικῶ σε ἀλικίαν μεγάλην, [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ἡ ἀλικία, ἐκ τοῦ ἀλικῶ. καὶ ἔστι προ-σηγορικὸν ἡ ἀλικία. ἐπίθετον δὲ, τὸ μεγάλην. ἀπαιδεύτως ἀπήθειαν [illegible]. καὶ ἐν τοῖς παιδικοῖς, ἀλικοῦμαι ἀλικίαν [illegible], [illegible] μικράν. ἀμετάβατα δὲ, οἷον, τερπῶ [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] βίον ζη-λόθρον. οἱ δὲ ὡς ἐργάτῃ [illegible] τοῦ τοιοῦτο προσηγορικοῦ, [illegible] [illegible], [illegible]. [illegible], ὅπλοις ὁπλί-ζομαι. Ἀλινὰ, τὰ [illegible] [illegible] μὴ μεγάλα. Ἀλινὰ μέλη, τὰ πυκνὰ, καὶ [illegible], καὶ εἰς κόρον. ἀπὸ τοῦ ἄλλου. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλος, [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] θυμόν. Ἀλινεῖ [illegible], πυκνοί, παρὰ τὸ ἄλις, ὁ δηλοῖ τὸ [illegible]. ἰστέον ὅτι κατὰ [illegible] πολλαχῶς τὸ ἀλινὸν, [illegible] τὸ ἀθρόον καὶ τὸ [illegible], ὡς ἐν [illegible]. ἀλινὸν [illegible], καὶ τὸ [illegible], [illegible] [illegible] ἀλινε-σθαι καὶ τὸ πυκνὸν καὶ ἰσχυρόν. οἷον, ἀμφ᾽ ἀλινὸν [illegible]. κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. οἷον, ἀλινῶς [illegible] φωνῇ. Ἄλλως. Ἀλινὸν, ἀθρόον, ἀπλοῦν. ἀλινὸν [illegible]. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ. [illegible] φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀλινὸν, ἀντὶ τοῦ [illegible], [illegible]. παρὰ τὸ ἄλις, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἀλὲς. [illegible] γάρ φασι τὸ ἀλινὸν σημαίνει, τὸ ἀθρόον, ὡς ἐν [illegible] [illegible]. τὸ [illegible], [illegible], ἀλινὸν [illegible]. τὸ [illegible], [illegible], ὡς ἐν [illegible], [illegible] ἀλινεῖν. τὸ πυκνὸν, καὶ ἰσχυρόν. οἷον ἀμφ᾽ ἀλινὸν [illegible]. καὶ τὸ [illegible], ὡς ἐν [illegible], ἀλινῶς [illegible] φωνῇ. Ἀλινὸν, εὐκτικὸν, γοερὸν, λαμπρὸν, λευκόν. Ἀλινὸς [illegible], τὴν [illegible] [illegible] [illegible], παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀλι-νεῖς [illegible], τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου. Ἀλινῶς, εὐκτικῶς. Ἀλι-[illegible], ἀλιακλείσθη, συνεχῶς. παρὰ τὸ ἄλις [illegible]. Ἀλινὸν [illegible], πυκνὴν ψυχὴν. ἢ τὴν συνεχῶς [illegible]. Ἀλινὸς [illegible] [illegible] Ἀπολλωνίῳ, ὁ ἀλιάλκτης, ἢ λευκός, ἢ πυκνός. καὶ ἀλινὰ [illegible] [illegible].

ἄπαρτος, καὶ ἀδίαιτος. Ἄδει, ὑμνεῖ, ἢ ᾠδιᾷ. Ἄδεια, ἀφοβία, εὐδία, ἄπταισις. γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ δέος ὁ φόβος. Ἀδέα, ἀντὶ τοῦ ἡδέα. Θεόκριτος· ἀδεῖα μὲν, ἀδεῖα λέγεις γελῶσα. ἀδεία δὲ διὰ τοῦ ι, ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ. ἀντὶ τοῦ, ἡ Δία.

Ἀδειὰς, υἱὸς Ἰκάρου. Ἀδεῖν, λυπεῖν. Ἀδεὴς, ἄφοβος, ἀδεές. Ἆ, δειλὲ ξεῖνον. τὸ μέν τι ἁπλοῦν μὲν ὅταν λαμβάνηται, ἢ ἀντὶ ἐπιρρηματικοῦ, ἢ ἀντὶ συνδεσμικοῦ. φασὶ δὲ, ἆ δειλὲ ξεῖνον, ἀντὶ τοῦ ὦ δειλαιότατε, ἢ δυσδαιμονέστατε. ὥσπερ καὶ τὸ δαιμόνιε ξεῖνον. ἔχει δὲ ἐκ εἶναι, ἆ δειλὲ ξεῖνον. καὶ ἆ δειλὲ, ὅ ἐστιν, ὦ δειλέ. κλητικὸν ἐπίρρημα τὸ ᾶ, ἢ μᾶλλον προσφωνητικόν. διαφέρει δὲ τὸ διὰ τοῦ ῶ προσφωνήσεως. διὰ τοῦ μὲν ψυχῆς ἀπάθειαν, τὸ δὲ ᾶ πάθος ταραχῶδες δηλοῖ ψυχικόν. ὡς ἔστιν εὑρεῖν πολλαχοῦ. οἷον ἢ σχετλιασμὸν, ἢ ἔλεος, ἢ ἀγανάκτησιν, ἢ ἔλεον. τὸ ἆ δειλὲ, ἀντὶ τοῦ ἄθλιε, δείλαιε. Ἀδείλατον, ὑγιές.

Ἀ δειλαί, ὦ δειλοί. Ἄδειλον, ἀδείλατον. Ἀ δειλὼ, ὦ δειλοί, ὦ δείλαιοι. Ἄδειμον, ἄφοβον. Ἀδείμαντον, ἄφοβον. ἀπὸ τοῦ δειμαίνω, τὸ φοβοῦμαι. Ἄδειος, ἀκάθαρτος. κύπριοι.

Ἀδεῖν, ἀηδισθῆν. Ἄδειν, ἀρέσαι. ἀπὸ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω, ὃ ἥδω, ἥσω, ἄδον ὁ δεύτερος ἀόριστος. καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἀδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀδεῖν. ἐξ οὗ ... ἀδεῖ δὲ ἐκτὸς μῦθος.

Ἄδειν, κυρίως ἐπὶ ἀλεκτρυόνος. καταχρηστικῶς δὲ, ἐπὶ τοῦ κόκκυγος. Ἄδειν, τὸ ψάλλειν καὶ τὸ φημίζειν. καὶ παθητικῶς ᾄδεται μέλος, ἤγουν ψάλλεται. καὶ ᾄδεται λόγος, ὅτι φημίζεται, καὶ περιλαλεῖται. ἀπὸ τοῦ ᾄδειν τὸ ψάλλειν, λέγεται ᾄδειν, καὶ τὸ ἐμμελῶς καὶ ἐμμελῶς λέγειν. καθὸ λέγεται τέττιξ ᾄδειν. Ἄδειν καὶ μέλπειν, οὐ διαφέρουσι. τὸ μέν τι ψάλλειν, ἀμφοῖν διαφέρει. καθὰ δηλοῖ ὁ φράζων, περὶ τὸ δεῖπνον, ᾄδουσι καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ τοῦ βασιλέως. καὶ μία μὲν ἐξάρχει, αἱ δὲ ἄλλαι ἀθρόως ᾄδουσιν. ἔστι δὲ ᾠδὴ μὲν, ἡ παρὰ τὸ ᾄδειν, λόγος μεμελισμένος. ψάλλειν δὲ, τὸ διὰ ὀργάνων μουσικῶν. καὶ μάλιστα τῶν ἰδίως λεγομένων ψαλτηρίων. Ἀδαισία, ἡ ἀπειρία. Ἄδαιος, ἀκάθαρτος. κύπριοι. καὶ ἄδειος, ἄφοβος. Ἀδαρεῖν, ἐλθεῖν. Ἀδεσμὸν, ὑμὴν, ἀφανές. Ἄδεις ὥσπερ εἰς δῆλον πλέων. ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιλαύτως. Ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος, ὁ δικάζων μὴ λαμβάνων. παρὰ τὸ δέχω, δέδεγμαι, δεκαστός, καὶ ἀδέκαστος. Ἀδεκάστως, δικαίως, ἀδωροδοκήτως, ἀμφιβόλως. Ἀδεκατεύτους, ὧν δεκάτην οὐδεὶς ἔδωκεν, ἀτελωνήτους. Ἄδεκτον, ἄπιστον.

Ἀδελῆ, ἥρεμον. Ἀδελφιὸς, ἀδελφός. λάκωνες. Ἀδελφὰ, ὅμοια, οἰκεῖα, ἁρμόζοντα, πρέποντα, συγγενῆ. Ἀδελφειὸς, ὁ ἀδελφός. Ἀδελφίζειν, ἀδελφὸν καλεῖν, ἢ τιμᾶν ὡς ἀδελφόν. Ἀδελφιδοῦς, ὁ ἀνεψιός, ὁ τοῦ ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς υἱός. οὕτως Ἰσοκράτης. τὸ θηλυκὸν, ἡ ἀδελφιδῆ. Ἀδελφότης, ἡ κοινωνία. Ἀδέλφιος, ὄνομα κύριον. Ἀδελφοὶ, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες, ὁμόδελφοι. δελφὺς δὲ ἡ μήτρα λέγεται. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός. ὃς καὶ ἀδελφειὸς ποιητικῶς λέγεται. ὡς ἔτυμος, ἐτήτυμος. καὶ ἀδελφοὶ ὁμοπάτριοι μὲν καὶ ὁμοπάτορες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός. ὁμομήτριοι δὲ καὶ ὁμομήτορες, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρός. οὓς καὶ ὁμογάλακτας, καὶ ὁμογαστρίους, καὶ ὁμογαλακτας, καὶ ὁμοσπόρους. τοὺς δὲ διδύμους, καὶ ὁμοπαίδας ὀνόμαζον. Ἀδεμὰν, ὄνομα κύριον. Ἀδέματον ψυχὴν, τὴν σαρκάν, ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος. Δωριεῖς.

Ἀδὴν ἀντὶ τοῦ ἄγαν, καλῶς ἔδοξε. σημαίνει δὲ τὸν ἀδένα. ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ ἄδος, ὁ κόρος. καὶ ἀδῶ, τὸ δαψιλῶς. διὸ καὶ ψιλοῦται πάντα κλίσεις. ἔοικε δὲ τὸ ἀδὴν αἰολικὸς δεύτερος ἀόριστος τοῦ ἅδω ῥήματος. ἴσως δὲ τοῦ ἄδειν, τὸ ἅδειν. ὡς τοῦ κτυπεῖν, τὸ ἔκτυπον. Ἄδευκτον, τὴν τῶν μὴ ἔχουσαν δεῦκος. καὶ σίδηρον ξηρόν, ἤγουν γεῶν κίλλος. Ἀδηλοι, συγγραφαὶ ... περὶ τῶν ... Ἀδήν, ἡ φλέψ, ἡ δέρη. Ἀδηὸν, ἀπλήρωτον, ἢ ἄφοβον. καὶ ἀδεὸς, ἄφθαρτος. Ἀδηφάγος, ὄνομα κύριον. Ἀδερκὲς, ἀόρατον. Ἀδερκὴς, οὐ βλέπων, τυφλός, ἢ ἀφανής. καὶ ἀναιδὴς, ὁ ἐστερημένος τοῦ δέρκειν. Ἀδέρκων, πόλις ἰβηρίας. Ἀδέρκτως, οὐ βλέποντος, καὶ μὴ καταμύοντος. ῥήματ' ἀμειβόμενος ἀδέρκτως. Ἀδῆς, παιδός. ἴσως δὲ, ἄκρας. Ἀδέσμου φυλακῆς, τῆς ἄνευ δεσμοῦ. Ἀδεῖται, ἐμπιπλᾶται, κορεῖται. Ἀδευκὲς, ἄφοβον, ἀηδές. Ἀδεύκτην, χαλεπόν. ἢ οὗ οὐκ ἄν τις ἐπιδευθείη. Ἀδευκέες, ἀπροσδόκητες, ἢ πικράς. δευκὲς γὰρ τὸ γλυκύ. Ἀπολλώνιος λέγει, ἀδευκῆ τὴν θάλασσαν, ἤγουν πικράν. Ἀδευκέα, πικρά. ἀδευκέα πότμον, τὸν ἀπροσδόκητον, ἤγουν ἀνέκπτωτον, ὃν οὐκ ἄν τις ἐξ ἑτέρου δέξαιτο. κοινότερον μὲν δὲ ἀδευκὴς, ὁ ἀπροσδόκητος ἀπὸ τοῦ δεύκω. ὃν οὐκ ἄν τις προσδέχοιτο. Ἀδευκεῖ, ἀπεικεῖ. οἱονεὶ ἀδοκεῖ, ἀπροσδοκήτῳ. Ἡσίοδος δέ φησιν, ἀεικεῖ. εἰ δὲ ἀδευκὴς, αὐτάρκης, οἱονεὶ ἀδευκής. καὶ ἀδευκὴς ἄτης, οὐ προσηνοῦς, ἀπεοικότος, πικρᾶς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ, ὡς εἴρηται. ὅθεν πολυδευκής. καὶ τὸ ζῆν, ὑπερτιθέμενος. καὶ ἀπεικῶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διακοσμεῖ τὰς ναῦς. ἢ ἀφανοῦς καὶ ἀπροσοράτου, παρὰ τὸ δεῦκος. Ἀδευκὴς, χαμαιός, πικρός, ἄγευστος. Ἀδευόμεθα, ἀνδιεζόμεθα. Ἀδέψατο, ὑμὲν, ἀνέπηξεν. Ἀδεῶς, ἀφόβως. Ἀδευτὸν, χαλεπὸν, ἢ οὗ οὐκ ἄν τις ἐπιδευθείη. Ἀδέψητον βοίην, ὅτι ἀμάλακτον, ἀκατέργαστον. βοίην δὲ ἡ βοῦς. ὅ ἐστι, βύρσα. ἀδέψητος οὖν βοίη, ἡ ξηρὰ βύρσα. γίνεται δὲ ἀδέψητος, οὕτως. δέψω τὸ μαλάσσω καὶ κατεργάζομαι. οὗ ὁ μέλλων, δέψω. καὶ δωρικῶς ἢ αἰολικῶς καὶ κατὰ ἀναστροφὴν τῶν εἰς ... δεψῶ, δεψήσω. ἀφ' οὗ ἀδέψητος. ἀπὸ μέν τι τοῦ δέφω δέψω, βυρσοδέψης, καὶ σκυτοδέψης, καὶ σκυλοδέψης. βοίη δὲ καὶ βοῦς ἤτοι βύρσα, διαφέρουσι. καθόλου μετουσιαστικὸν μὲν ἡ βοίη, δορὰ δηλαδὴ, ὡς καὶ ἡ λεοντῆ, ἡ παρδαλέα. ἡ δὲ βοῦς, τὸ τοῦ ζώου ἔχει ὄνομα. καθὰ καὶ ὁ ἐλέφας, τὸ τοῦ ἐλέφαντος. Ἄλλως. Ἀδέψητον βοίην λέγει, καθ' ὁμοιότητα τοῦ βοὸς αὐτοῦ, ἤγουν ξηράς. τὸ μὲν γὰρ ἀδέψητον ἤδη ἀμάλακτον καὶ ἀκατέργαστον, αὐτὴν δηλοῖ. βοίη δὲ ἡ βοῦς, ὅ ἐστι βύρσα, ἣν ἐντελῶς βοείην λέγει Ὅμηρος. ἀδέψητος γοῦν βοίη, ἡ ξηρὰ βύρσα. καὶ ἀδέψητον, ἀμάλακτον, ἀργόν. Ἀδῆ, τὸν οὐρανὸν μακεδόνες. Ἀδεῖν, διακορεῖν. Ἀδήκοτοι, ἄγευστοι, ἀγύμναστοι, ἀπόχλωροι. Ἀδήιον, ἀπόρθητον, ἀπήμαντον. Ἀδήιωτοι, ἐκλελυμένοι, πεπαυμένοι.

Ἀδηκτοτάτη, ἀσηπτοτάτη. Ἡσίοδος, τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ ὕλη. Ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ κορεσθέντες. ἀπὸ τοῦ ἄδος ὁ κόρος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ ἄλλως ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ ἀηδισθέντες. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀηδῶ, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀδῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν καὶ ἀμηχανεῖν. καὶ ἀδηκότες, ἄδην ἔχοντες, καὶ πεπληρωμένοι ὕπνου, ἢ ἀδημονήσαντες. καὶ ἀδηκότες, κεκμηκότες, ταλαιπωρήσαντες. ἀπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι. ἀηδῶ, ἀηδήσω. Ἀδήλητος, ἀσινὴς, ἀβλαβής. Ἀγαθίας, καὶ ἐπιδείκνυσι ... καὶ ἀδήλωτοι. δηλῶ γὰρ τὸ βλάπτω. Ἀδηλία, ἀσαφεία, ἀπορία, ἄγνοια, ἀφάνεια, καὶ ἡ κρυφιότης. Ἀδηλαῖος, ἀγνώσιον πινάκιον. Ἀδήλωτον, ἀδιάφορον, ἄδηλον, σιωπητόν. ἢ πάντα, ἄγνωτον. Ἀδημὰς, ἄδος, ψήφισμα, δόγμα. Ἀδημεῖν, θαυμάζειν, ἀπορεῖν, ἀδημονεῖν.

Ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιατικώτερος. ἐν δὲ τοῖς προσκειμένοις ἀδημονέστερος, ἀντὶ χειρός. Ἄδημον, οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. Ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν, καὶ ἀμηχανεῖν. Ἀδημονία, ἡ φροντίς. καὶ ἀδημονία, συνθρυπτικὴ ψυχῆς, ἡ διάθεσις, ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τινὸς τῶν ποθουμένων γινομένη. Ἀδημονία, θαῦμα. Ἀδημονῶ, τὸ λίαν λυποῦμαι, ἀηδιῶ, ἀγωνιῶ. καὶ ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιατικώτερος. ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἀδημονεῖ, καὶ ἡσυχίαν ἔχειν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. καὶ ἀδημονοῦσι, ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦσι. Ἀδὴν, ἀθρόως, τὸ δαψιλῶς. ὅθεν καὶ ἀδηφάγοι ἵπποι, οἱ τέλειοι. καὶ ἀδηφάγον ἅρμα, διὰ τὸ κατ' αὐτὸ

τεται σύνθημα, καὶ ἐπὶ τοῦ προειρημένου ἐκεῖ εἶδος, ὡς οἱ παλαιοί. οὕτω καὶ Θουκυδίδης κέχρηται. οἱ δὲ νῦν ἀγυιοὺς καλοῦσι, τὰς ἐκ δύο τοίχων στενωπούς. Ἄγυγος, ῥύαξ, ἐπίβολος. Ἀγόμενος, ἐκπαιζόμενος. Ἄγων, φέρων, ἐπάγων. Ἀγών, πολυσήμαντος ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιούς. ἀγὼν γάρ φασιν, ὅμιλος, κύκλος μάχης, ἴσως, ἀγορά, συναγωγὴ καὶ ἐπίδειξις. ἀγών, ὁ ἐξέταστικὸς πόλεμος, ἄθροισμα, καὶ τόπος ἵνα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. ἐν ἀγῶνι ἔρημος, ὁ οὐκ ἔχων ἀντίδικον. ἀγών, καὶ ἡ πρὸς τὴν ἀγῶνα ἄσκησις. Ἄλλως. Ἀγών, τὸ πλῆθος παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς. κατὰ δὲ τοὺς παλαιούς, ἡ ἀγορά. ὅθεν ὁ ἀγορανόμος ὁ ἀγωνάρχης. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, ἀγώνιοι θεοί, οἱ ἀγοραῖοι. ἀγὼν καὶ τὸ ἆθλον, καὶ ὁ ναός. οἷον, θεῶν διέβη ἀγῶνα. ἐπεμελήθη δὲ ἀγών, ὁ παρὰ τὸ ἄγω, ὃ ἐν ἀγῶνι ἀνέχει φασὶ πάλιν. ὁ παρὰ τὸν συνέρχεσθαι καὶ τῶν γωνιῶν. εἰσὶ γὰρ οἱ τόποι κυκλοτερεῖς, γωνίας οὐκ ἔχοντες, καὶ διὰ τοῦ εὐρέος. ἐν Ὅμηρος, ὁ φθάσας, ἱερὸν κύκλον ἐφ' ὧν ἀγορῶν. καὶ Σοφοκλῆς Αἴαντι, κυκλοῦντα θῶκον ἀγορᾶς κύκλου λέγει. καὶ Εὐριπίδης δὲ οὕτως εἶπεν, ἐν τῷ ἀγορᾶς χραίνειν κύκλον. Ἀγῶνα θεῶν φησιν Ὅμηρος, ἢ τὸν ἐναγώνιον καὶ προβόμους εὐχάς, ἢ ναόν αὐτῶν, ὡς θεὸν καταγώγιον, ἢ ἀθροιστικόν, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἀγάλματα. ἔστι δὲ πενταχῶς λέγεται ὁ ἀγών, ἀσθμαίνουσιν οἱ παλαιοί. πάλιν ὁ αὐτός, ἀγορὰ νεῶν λέγει τὸ ἄθροισμα, ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος. οὕτω ποῦ, καὶ τὸ θεῶν δύσεται ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ εἰσελθεῖν. ἀγῶνος θείου λεγομένου τοῦ ναοῦ, ἵνα θεῶν ἄθροισις, καθ' ὁμοιότητα τοῦ νεῶν ἀγών. Ἀγὼν χαλκεῖος, τὰ ἐν Ἄργει ἑκατόμβαια. Ἀγωνάρχαι, ἀγωνοθέται, ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις, παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐνδεχομένων εἰ σκήψαιτο. Ἀγωνάρχης ὁ βασιλεύς, ὅταν τοῖς ἀγῶσιν ἐπικάθηται. Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φθάσει ῥαθυμῶν. ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τὰς λόγους τῶν προφασιζομένων. Ἀγωνία λέγεται, ὁ ἀγών. τὸ ἀγώνισμα, καὶ ὁ φόβος. καὶ ἀγωνία ἀγορκία, ἡ θλάσις καὶ ἡ παλαίστρα. καὶ ἀγωνία, λύπη, κίνδυνος, φόβος πλείονος ὁ ὕπνος. Ξενοφῶν δὲ ἀγωνία, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. Ἀγωνιᾷ Ἰσοκράτης, ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεται. Ἀγωνίζομαι ἐγώ. μεταγωνίζομαι δὲ ἐπιπροσθοῦντι τοῦ καταγωνίζομαι, αἰτιατικῇ μετὰ ἑκατέρως. καὶ ἀγωνίζομαί σοι λέγομεν. ἀγωνίζομαι, ἠγωνιζόμην, ἀγωνιοῦμαι, ἠγωνισάμην. Ἀγωνίας, τὸ ἐν ἀγῶνι ἁμίλλας. Ἀγώνιοι θεοί, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. Ἀγώνιος, ὁ ἐν ἀγῶνι. καὶ θηλυκὸν ἀγωνία, ὁ φόβος. ἀγωνία δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἡ πεῖρα. Ἀγωνίς, ὄνομα ἑταίρας. Ἀγωνίσματα, ἐπιδείγματα καὶ ἔχλιπεῖ ἐπιδείξεις. καὶ ἀγώνισμα ἐν, ἄθλα, ἐπιμέλεια. Ἀγωνισμός, ἀντιλογία. Ἀγωνισταί, οἱ ὑποκριταί.

Ἀγωνιστέα, τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνιζομένοις. ἐνικῶς δὲ ἀγωνιστέον, τουτέστιν ὁ ἀγωνίζεται. Ἀγωνιούμενοι, εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες. Ἀγωνιῶ ἀμεταβάτως, τὸ φοβοῦμαι ἐν κινδύνοις. Ἰσοκράτης δὲ ἀγωνιῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. Ἀγωνοδίκαι, βραβευταί.

Ἀγωνοθέτης, ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης δέ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἀγωνοθέτης, ἀρχῆς ὄνομα ἀθηναίων. ὡς δὲ Νικάνωρ, ἀθλοθέτης ὁ μὲν τὰ γυμνικά, ἀγωνοθέτης δὲ ὁ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος. Ἀγωνοθετῶ, τὸ τὸν ἀγῶνα διατίθημι. Ἄγωνον, τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν. Ἄγκος, ποταμὸς παρὰ τῶν Αἰθιόπων. Ἀγώνυμος, φερώνυμος. Ἀγυρεῖν, συναθροίζειν. Ἀγυρθεῖ, ἠθροισμένοι. Ἀγυρτοί, οἱ ἀπάγοντες ὀλιγοί. Ἀγοστῷ. Ὅμηρος, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ. τουτέστι, [illegible] ἀγκῶνι, κατὰ Ἴωνας. καθ' ἑτέρους δὲ μᾶλλον, τῷ πλάτει τῆς χειρός. ἄγοστον, τὴν σπιθαμήν. κρατεῖν γάρ φασι τῶν δράκα οὕτω νοεῖν, ἵνα πιέζοντες τὰ ὀστᾶ τῶν δακτύλων ἢ ἄγνυνται κατὰ τὰς συνδαλίδας κομπουμένων. ἀγκῶνα δὲ οἱ δὲ τὸ στῆθος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἀδᾶ, ἡδονή, πηγή. καὶ ὑπὸ Βαβυλωνίων ἡ Ἥρα. παρὰ Συρίοις δὲ ἡ Ἰσία καὶ ἀδα, ἄπειρον. Ἀδαγμός, κνησμός. Ἀδαγμός, ἰδὼς ὡς παρὰ φρυγὶ ἑρμαφρόδιτος. Ἀδαί, μάλιστα παρὰ Χαλδαίοις. Ἀδαῆς, ἀπείρως, ἀμαθής, ἰσοφυμένοι τοῦ δαίειν, ὃ ἐκ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω. ἀδεὴς δέ, ὁ ἄφοβος. Ἀδαήμονες, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. ἐκ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, δαῶ δαήσω, δαήμων, καὶ ἀδαήμων, συστολῇ τοῦ ι, καὶ μετάθεσει τοῦ τόνου. Ἀδαημονίη, ἀπειρία. Ἀδαίεν, εἰς κόρον ἄγεσθαι, παρὰ τὸ ἄδην. ὁ δὲ Σώφρων τὸ ἀηδές, ἀδαίως ἔφη. Ἀδαί, ῥυμοί. ὑπὸ Μακεδόνων. Ἀδαΐζω, ἀναβοῶ, ἀνευφημῶ.

Ἀδαΐκτην, καθαρόν. Ἀδαιόν, δαψιλές. Ἀδαῖον, ἀπέραντον, ἀπολέμητον. Ἀδαιεί, χωρὶς μαθήσεως, ἢ χωρὶς μερισμοῦ. Ἄδαιφον, ἀμίαντον. Ἀδακρυτί, ἀκλαυστί.

Ἀδακτῶ, κνήθω. Ἄδακρυς πόλεμος, ὁ χωρὶς μάχης.

Ἀδάλην, πονηρόν. Ἀδαλής, ὑγιής. Ἀδάλιμον, ξηρόν.

Ἀδαλός, ἄσβολος. Ἄδαλτα, οὐκ ἄδηλα. Ἀδάμα, παρθενικὴ γῆ. Ἀδαμάντινα, στερρά. Ἀδάμας, ἀτειρής, ἀπαθής, καὶ ὁ λίθος. ὁ ἄπειρος, ἀπαθής. λέγεται δέ, καὶ τὸ ἐν τῷ χόνῳ στερρότατον. ὅ, τι ὑπομένουσιν παρά τισι, ἐν ὄρος. καὶ τὸ γένος σιδήρου ἄθραυστον. Ἀδαμαστί, ἀδαμάστως. Ἀδάμαστον, ἀνυπότακτον. Ἀδάμαστος, παρθένος, ἁγνή. Ἀδάμαστος, ἀδάμαστος, ἀνυπότακτος. Ἀδαμεῖν, τὸ ἀδικαίως φωνεῖν. κρατεῖν. Ἀδαμίνδαι, αἱ δοῦλαι. οἶμαι δὲ ἐστὶν ἀδαμινδίδες οἱ λαοὶ χάριεν. Ἀδαμαντῖς, ἀκολακεύτως. Ἀδαμνεῖν, τὸ φιλεῖν. καὶ Φρύγες τὸν φίλον ἀδάμνα λέγουσιν. Ἀδαμνής, ἰσχυρός, σκληρός. Ἀδαμνόν, ἀγνώμονα. ἢ ἀδάμαστον, ἢ ἀπροσδόκητον. Ἀδανής, ἀπροσδόκητον. Ἄδανα, πόλις ἀπὸ Ἄδανος ἥρωος. ὁ πολίτης Ἀδανεύς, ὡς Γάργαρα Γαργαρεύς. Ἀδάνιον, οὕτω τὸ πρότερον ἡ Μολοσσία ἐκαλεῖτο. Ἀδαξῆσαι, κνῆσαι, λυκῆσαι. Ἀδάξω, κνήσομαι, ἐπιθυμήσω. Ἀδάπανον, τὸ ὕδωρ.

Ἀδαπάνως, λιτῶς. Ἀδαπτόν, γυμνόν, ἄδερμον. Ἀδάρεια, ἀργυρῶν. Ἀδάρκη, βοτάνη. Ἄδαρβος, ἀμακεῖγενος.

Ἄδας, πυρός. Ἀδάσσον, ἤλλαξαν. Ἀδασμός, οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦντα. οἷον τελοῦντα ἀτελής. Αἰσχύλος ἠλευθέρας.

Ἀδαύρα, αὐτὴ ἡ Ἥρα. Ἀδαυδῶς, ἰσχυρότερος. Ἀδαυχανά, κνᾶται κεφαλή, φολαρά. Ἀδδαίσσω, κνισάζων. Ἄδδανον, ξηρόν. λάκανος. Ἀδαχεῖν, τὸ κνήθειν. Ἄδδιξ, ἐπεί γε. Ἄδδυλος, κόλαξ. Ἀδδηφάγος, γαστρίμαργος, πολυφάγος, ἀθρόως ἐσθίων, παρὰ τὸ ἄδδην, ὃ δαψιλῶς, καὶ τὸ φαγεῖν. Ἄδδην, εἰς κόρον, καὶ εἰς πλησμονήν. τοῦ ἑνὸς δ πλεονάζοντος. ἐν γὰρ τοῖς ἐπιρρήμασι, τέσσαρα ταυτὶ μόνα ἐν διπλασιασμῷ συνεχῶς μένει ἐν ταῦτα, καὶ μόνοις οἶμαι τοῖς ῥηθησομένοις. τὸ δ ἐν τῷ ἄδδην, τὸ π ἀνεκὲς ἐν τῷ ἔκπα, τὸ π ἐν τῷ ὄππως καὶ ὅππως καὶ ὁππόσος, τὸ τ ἐν τῷ ὅττι. διπλοῦν μὲν ἐν τῷ δ ἀτὸ, οὐ δέοντα κατὰ τῶν τοῦ Ἑλλήνων διπλασιάζεται φωνήν.

Ἄδδιξ, μέτρον τι, φασὶ τετραχοίνικον. Ἀδδοφάνης, ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα. καὶ ἰατρὸς ἄλλοτι μέτρον ἐστίν. ὅ, ποτὲ εἶναι λέγουσι τῇ χοίνικι. Ἀδδοφάνης, εἶδος οὖν πυρῶν ἰατρία. οὗ διαδοχὴ ἥμισυ, τὸ ἡμίεκτον. Ἀδδίξεις, μέτρον, τετραχοινικόν.

Ἄδδυσιν, εἰς κόρον ἐσθίουσιν. Ἀδειάζων, ἀναβοῶν, ἀνακράζων. Ἀδεῖ, ἤρεσκεν. ἀδεῖ δέ, ἐν τῷ μῦθος. Ἀδεῖ, οὐ δοκεῖ, οὐ φοβεῖται. Ἀδεῖν, ἀκολαστεῖν. Ἀδεὴς δέος Δέδοικας. παροιμία, ἐπὶ τῶν μὴ τὰ φοβερὰ φοβουμένων. Ἀδεής, ἄφοβος. καὶ ἀδεής, ἄφοβος, θρασεῖα. καὶ ἀδεής, ἀσφαλής. οὐ φοβερόν. Ἀδεὴς μελαινεῖ παρ' Ὁμήρῳ, ὁ μὴ ἀπλῶς ἄφρων, ἀλλὰ ἀναιδής, καὶ θρασυλέων. ἀμφοτέρων φαῦλα. θαρσαλέος οὐκ ἐπὶ ἐπαίνου εἴρηται, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ θρασέος. καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας τ, κέχρηται δὲ εὐθαλεῖα, ἀπὸ τοῦ θάρσος θάρσους τὸ σημαινόμενον, θρασεῖα, μεταθέσει τοῦ ρ ἀμεταβόλου. Ἀδέητος, ἀνενδεής, ὁ μηδενὸς δεόμενος, καὶ πλοῦτον ἔχων. Ἀδελφῶν ἐστι προῖκα ἀλλοθείας, διὰ τὸ οὐδενὸς δεῖσθαι, αὐτὸ προσδέχεται οὐδενός ἐστιν, ἀλλ' ἄτας;

ὁ πτωχὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Ἶρος. Ἀγυρτίαν, ἐπαιτείαν. οἷον, ἱκέσιος ἱερὰν πρὸς ἀγυρτείαν ἐπὶ θρασυνομένων. Ἀγύρτης, πτωχὸς, ὀχλαγωγὸς, ἐπαίτης, φιλοκερδὴς, προσαίτης, συρφετώδης, ἀπατεὼν ἢ ἀπατηλὸς, ἰδιώτης. ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον. καὶ ὄνομα βάλλει [illegible]. ἢ γάλλος, ἢ μάντις. ὡς Ἀντίπατρος ἐν ἐπιγράμματι, Δόλιον ἀγύρτην, ὅς ἐν ταῖς κέρδεσι μεῖον λίθον φέρει. καὶ αὐτοὶ, ὃν γὰρ αὐτῆς ἀγύρτης ὑπὸ εἶναι, καὶ φιλομαντευτάς. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ περιάγειν, ὁ περιιὼν ἢ περιερχόμενος ἐπὶ πενίαν, ἢ ἐπὶ ἑτέρῳ τοιούτῳ σημαινομένῳ. Ἀγυρτικὰ, χολικὰ ψεύσματα. ἢ ἀγυρτώδη, συρφετώδη. Ἀγυρτὴς, συναθροιστὴς ἢ μάντις, ὡς ὁ Ἀντίοχος. Ἄχαρι, ἀναχώρει. ἢ ἀγχάσαι, καὶ ἄγχασαι, τὸ αὐτό. Ἀγχαλίς, τοῦ ἔστιν ὄνομα παρὰ [illegible].

Ἄγχαρμον, ἀνωφερῆ τῶν αἰχμῶν. Ἀγχαρεῖσθαι, ἀναχωρῆσαι. Ἄγχαυρον, τὸν καιρὸν τὸν πλησίον ἢ ἐγγὺς τῆς ἡμέρας, ὥσπερ τὸ καλούμενον λυκόφως. Ἄγχαυρος, ὁ παχύσωμος ὄρθρος. παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἤδη πλησίον ἔχειν τῶν αὔραν. Ὅμηρος, αὐτὰρ δὲ ψυχὴ πτάτο, ἤδη πρό. Ἀγχε, πνῖγε. ἢ ἔπνιγον, ἢ πλησίαζε. Ἄγχει, φέρει, πνίγει, ἢ πλησιάζει. Ἄγχε, καλλίτερον ἢ πνῖγε, ἢ ἄγχεσθαι ὁ πνίγεται. Ἄγχεν, τὸν τὸν λάρυγγα σφίγγοντα. ἐκ τοῦ ἄγειν, πλεονασμῷ τοῦ χ. Ἀγχέος, ὁ πλησίον.

Ἀγχέμαχα ὅπλα, τὰ μὴ βαλλόμενα. Ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. Ἀγχεμαχῶν, πλησίον ἢ συνεγγὺς πολεμῶν. ἢ ἀγχέμαχα ὅπλα, οἷον ἐστὶν ἡ σπάθη. ἑκήβολα δὲ ἐστὶ τὰ ἀπὸ τόξου πεμπόμενα βέλη. καὶ ὁ [illegible], ἀγχεμάχους ὁπλίτας τοὺς ἀπὸ χειρὸς [illegible]. Ἀγχῆσαι, ἰδεῖν. Ἀγχιβαθεῖς, πυκνοί. Ἀγχέτη, πνίγεται. Ἀγχιάλεια, πόλις. ἢ ἀγχίαλος, ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι, ἢ ἀμφίαλοι εἰσὶν. οἷον ἡ Ἀλεξάνδρεια. ἀγχίαλος μὲν, οὐκ ἀμφίαλος δέ. αἱ δὲ νῆσοι, ἀμφίαλοι ἢ ἀγχίαλοι εἰσὶν. εὐρύαλος δὲ λαὸς, εὐρεῖα ἅλως. Ἀγχίαλος, ὁ μὲν πόλις ἐστί. ὁ δὲ παραθαλάσσιος τόπος, προσπαροξύνεται. Ἄγχι, ἐγγὺς, πλησίον. παρὰ τὸ ἄγχω, κατὰ συγκοπήν. Ἄγχι παρίστασθαι, παρ' Ὁμήρῳ, ἐπίτασις ἐστιν. [illegible] τοῦ πλησίον. Ἄλλως. τὸ ἄγχι, χρονικὸν λέγεται, ἐνίοτε, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. οἷον, ὡς ὁ μὲν, οὕτως [illegible] ἤδη ἄγχι μάλα. τουτέστιν, ἐγγὺς, μετ' ὀλίγον. Ἀγχιάλη, πόλις ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεύς. ὁμοίως ἔκτισε καὶ τὴν Ταρσόν, ὁ αὐτός. Ἀγχιβαθὴς, ὁ ἐγγὺς παρών. Ἀγχιβαθὴς, ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα θάλασσα. ἢ ἀγχιβαθὴς, ὁ ἐγγὺς βαθύς. Ἀγχιβάτης, ὁ πλησίον βαίνων. καὶ ἀγχιβατεῖν, ἐγγὺς βιβάζεσθαι. ἐνικὸν δὲ, τὸ ἀμφισβητεῖν. Ἀγχιάλη πάραλος, ἀπὸ ἀγχίαλος. Ἀγχίαλος, ἐγγὺς θαλάσσης. ἔστι δὲ ἢ ὄνομα κύριον. Ἀγχίβι, μέγα, ἰδού. Ἀγχιβλὴς, ὁ ἔξω παρών. Ἀγχίγειοι, οἱ πλησιόχωροι, οἱ γείτονες. Ἀγχιδίκα, εὐθαλασσοδίκα. Ἀγχίθεον, ἰσόθεον, θεῖον. Ἀγχίθεοι, οἱ Φαίακες. καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς, ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς, ἢ ὅτι εὐδαίμονες ἢ ἰσόθεοι. Ἀγχίθυρον, γεῖτον. καὶ ἀγχίθυρον. Ἀγχίθυρος, πλησιαίτατος.

Ἀγχίαλα, ἁλμυρὰ, θαλάσσια. Ἀγχιαδὰς, πατρίς, ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ἀγχίμαχον, ὁμοιούμενον. Ἀγχιμαχηταὶ, οἱ συνεγγὺς μαχόμενοι. Ἀγχίμαχος, ὁ ἐγγύθεν μαχόμενος.

Ἀγχίμολον, τὸ ἰσὸς ἐλθεῖν. ἢ ἐγγὺς ἐπελθὼν. καὶ σύνεγγυς. ἢ μετ' ὀλίγον ἐπιρρηματικῶς λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. ὡς τὸ, ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθεν ἀθήνη. ἐκ τοῦ μολῶ, τὸ παραγίνομαι. σημαίνει δὲ τὸ πλησίον.

Ἀγχίνοια, φρόνησις, σύνεσις, ἡ ταχύνοια, ἡ ὀξεῖα νόησις. ἢ ἀρετὴ εὑρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ἢ εὐστοχία τις, ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ. Ἀγχίνοος, συνετὸς, ἀγχίνους. Ἀγχίνους, συνετὸς, νουνεχὴς. ὀξὺς τὸ νοεῖν, φρόνιμος. Ἀγχίξαι, νίσσαι. κρῖναι. Ἀγχίπορος, εὐδιάκομιστος. Ἀγχίπους, εὐδιακόμιστος. ἢ ὁ πλησίος καὶ σύνεγγυς. Λεωνίδας ἐφ' ἑξῆς [illegible].

Ἀγχιστεὺς, ὁ ἐγγὺς. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Ἀγχίστιος, ὁ ἀπὸ [illegible] παρών. Ἀγχιστεύειν, τὸ διαφέρειν. Ἀγχιστεῖς, συγγενεῖς ἐκ ἰδίου γένους. Ἀγχιστεία, ἡ κατὰ γένος ἐγγύτης. ἐξ ἧς κακοῦ [illegible] δὲ τὸ ἄγχι μάλιστα, ὃ ἀγχοῦ λέγεται. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ χιλιόν. σύνεσις καὶ τὸ χιλιόν, καὶ ἐγγὺς, καὶ ἀγχοῦ, καὶ ἄγχι. Ἀγχιστεῖον, συγγένεια. Ἀγχιστεῖς, οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. ἤγουν, οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν, καὶ ἀνεψιῶν, καὶ θείων. συγγενεῖς δὲ [illegible] οἱ μὲν, πάλιν ἐγγυτέρω. οἰκεῖος δὲ, ὁ ἐξ ἐπιγαμβρείας. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης λέγει ἀγχιστείαν, καὶ τὴν μετουσίαν τοῦ γένους. Ἀγχιστεῖον, συντάσσεται γενικῇ. Ἀγχιστεύειν, ἰδίως εἶδος. Ἀγχιστεὺς, συγγενής. Ἀγχιστίνδην, ὁ κατὰ ἀγχιστείαν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστίνδην, καὶ πλοῦτος πλουτίνδην. Ἀγχιστῖναι, ἐπαλλήλως ἀγελάδες, ἢ συνεχεῖς, ὅ ἐστι πυκναί. ἢ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγχι ἱστᾶσθαι. ὁ πυθμὴν αἱ οἷον διὰ φόβον πυκνούμεναι, ὡς ἐπὶ συνασπισμοῦ. εὕρηται δὲ καὶ διαλελυμένως. οἷον, ἄγχι ἱστάμεναι. σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ ἄγχι ἐπιρρήματος παρῆκται, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἐν οἷς καὶ ὁ ἄγχιστος. ὅθεν τὸ ἀγχιστεύειν, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

Ἀγχιστὸν, τὸ ἔγγιστα γένος. Ἀγχίστροφος, ταχὺ ἐπιστρεφόμενος, εὐμετάβολος, εὐκατάστροφος. ἢ ἀγχίστροφον, τὸ εὐθέως στρεφόμενον. Ἀγχιτέρμονες, οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους. καὶ ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων. Ἀγχλάσσαι, ἀναχαλάσαι, ἀνακουφίσαι, ἀναβαστάσαι. Ἀγχοάζειν, ἀμβολάζειν. Ἀγχοαὶ, πηγαὶ ἐπὶ μυχῶν, καὶ τόπος ἐν Βοιωτίᾳ. Ἀγχόμαλον, τὸ ἰσὸς ἔχον τῶν ὁμαλότητα ἰσόπαλον. καὶ ἀγχομάλου, τοῦ ἐγγὺς ὁμαλοῦ. Ἀγχόνη, ἢ ἀγχονή. ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν ὑπὸ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ πάθους. βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινίον ἢ ὁ βρόχος. ὡς Ἀριστοφάνης, ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη. ἤγουν, πνιγμός, ἢ ἀγχόνης ἄξια.

Ἀγχονήσας, πνίξας. Ἀγχοριεὺς, γείτων. Ἄγχος πρόσφατος, νέος. ἢ πνῖγμα, ἢ πλησίον, ἢ δόρυ. Ἀγχότερος, ἐγγύτερος. Ἡρόδοτος, νεωτέρῳ ἐφοίτα ἀγχοτέρῃ ἐπιβουλῇ.

Ἀγχοῦ μὲν, ἐγγὺς, πλησίον ἄγχι. ἄγχω δὲ, ἀντὶ τοῦ πνίγω.

Ἀγχουρὰς, πῦρ. Ἄγχουρος, ὀρθὸς ἢ ὄρθρος. [illegible] φωσφόρος, ἢ οἱ σὺν αὐτῷ. Ἀγχούρης, πλησιόχωρος, γείτονες. παρὰ τὸ ἄγχι τῆς ὥρας εἶναι. Ἀγχοῦς, ἡ κάλυξ. Ἄγχουσα, εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά, ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. Ἀγχουρίζεται, ἐγγίζεται ταῖς πύλαις. Ἄγχυρα, μόνιμα. Λοκροί. Ἀγχιάσασθαι, περικαλύψασθαι, ἢ λούσασθαι. Ἄγχω, τὸ πνίγω. καὶ συντάσσεται δοτικῇ. οἷον, οὗτος ἦγχε τῷ ἀντιλέγοντι. Ἄγχων ὁ Δάμιος. ἤγουν, περισφίγγων, θλίβων. ὁ δὲ ἄγχων τῷ αὐτοῦ δεξιᾷ, ὁ περιάγων, περικρατεῖ τὸ ξίφος. Ἀγχώμαλοι, παρὰ μικρὸν ἴσοι. ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ. Ἄγω, ἀνάγω, μέλπω, ᾄδω. καὶ ἄγω, τὸ πορεύομαι, τὸ κλάω, καὶ τὸ φέρω. καὶ ἄγω περισπωμένως, τὸ ἐκπλήττομαι. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἄγνω, ἀγνύω, ἄγνυμι. Ἄγω καὶ ἄγομαι, κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. οἷον, ἄγε αἴθωνα σίδηρον, ἀντὶ τοῦ φέρε. Ἀγωγεὺς, ὁ ἱμὰς, ὁ λῶρος. καὶ ὁ ῥυτὴρ τοῦ χαλινοῦ, ἢ ὁ εἰσάγων. Ἀγωγὴ, τρόπος, ἀναστροφὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδός. πορεία τοῦ [illegible], πρὸς τὸ ἔνδον, [illegible]. ἡ ἀγωγὴ ἡ κομιδὴ, ἐν τῷ ἀγόμενον βάρος. λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ἠθῶν τοῦ τρόπου καταρτισμοῖς, ὡς λέγει, παίδων ἀγωγή. ἢ ἡ μεταβολή. ἐφ' οὗ σημαινομένου ὁ [illegible] οὕτω τὴν γένεσιν λέγεται ὑπὸ τοῦ ἀγωγοῦς ὀνόματι Πολύβιος. ἤγαγε δὲ ὁ ξενολόγος, καὶ λακεδαιμονίων ἄνδρας, τοὺς λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότας. καὶ τριβὴν ἐν πολεμικοῖς ἔχοντας [illegible]. Ἀγωγία, ὁδία. Ἀγώγιμα καλλίονα, ἢ φορτία. εἰσὶ δὲ ἀγώγιμα, οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ κομιζόμενα [illegible].

Ἀγώγιμον, ὅτε μὲν φορτίον, ὅτε δὲ καταδεδουλωμένον.

Ἀγώγιμον, ὠφέλιμον. Ἀγώγιον, τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης. Ἀγωγίοι, ὁδηγοί. ἢ ἀγωγοῖς, τοῖς ἐπάγουσι.

Ἀγωγὸν, ἐμβολικὸν, ἑλκυστικόν. καὶ ἀγωγεύς. [illegible]

καὶ ἀγονιαδὸς. ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ τὴν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὴν ἀηδόνα. Ἀγριοκύανον, βοτάνη τις. Ἀγριώτατος, ὁ ἀνήμερος. Ἀγριότης, ὁρμή. Ἄγριος, ὁ ὠμός. Ἀγρός, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγρία βέβρυχας, οἱονεὶ ζῶα ἀγρία. εἰώθασι δὲ οἱ βεβρυχότες χασμᾶσθαι. Ἀγριοσταφυλίδα, ἀγριοσταφίδα.

Ἀγριοφωνία, νόθος. καὶ ἀγριολεχῆναι. Ἀγρίας, λίχνος ἐν τῷ κατὰ Ἱππάρχου, ἢ σφόδρα ἐπτοημένος περὶ τὰ παιδικά. οὕτως ὠνόμασεν. καὶ Μένανδρος ἤ ἄγριον εἶναι κυβευτήν, τὸν λίαν περὶ τὴν κυβείαν ἐσπουδακότα. ἀγρίους καὶ κυλικοδιώκτας ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ἢ παιδεραστάς. Ἀγριαν ἀκαρπότερος, ἐπὶ τῶν ἀκάρπων. ἀγριάς γὰρ λέγεται ἡ ἀγριελαία. Ἀγριφα, ὀξίνη. Ἀγρίφη, ἀποδοχή, ἄμη, σκάφη. ἡ Ἀγρίφη, δίκελλα, σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον. Ἄγραφος, γένος τι ἀγρίας ἐλαίας, ὀλυμπιάσιν. Ἀγρίωπον, ἀγαθὸς ἀλιεύς. Ἀγρόβεια, βοτάνη τις. Ἀγρόθι οἰκεῖν, ἀγρόθεν ἥκειν, ἀπελθεῖν τὸν ἀγρὸν. καὶ ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἀγρόν. Ἀγροικίζω, καὶ ἄγροικος, ἄφρων, δύσκολος, σκληρός, καὶ ἀπαίδευτος, ὁ ἐν ἀγρῷ καθιδρυμένος. κατὰ μεταφορὰν δὲ ὁρίζονται ἀπὸ τῆς ἀγροικίας, σκληρότατα ἤθη. ἡ γὰρ σκληρότης κυρίως ἐπὶ σωμάτων. Ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων χωρικός, ἢ ἐργάτης καὶ φυτευτής, ἢ γεωργός. Ἄγροικος ὀργήν, φιλόδικος, ἀκρόχολος, εἰς ὀργὴν εὐκίνητος. Λυσιφάνης, οὐ γὰρ ἐστι Λυσιφάνης ἄγροικος, ὀργὴν δὲ καὶ ἀγροίτης, ὁ ἀγρός. Ἀγροῖκος κοινῶς ἀγροικος, ἀπαίδευτος. ἄγροικος, ὁ σκαιός. καὶ ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ ζῶν. ἄγροικος δὲ ἐπὶ ἀμφοῖν. Ἀγροῖκος, ὁ ἰδιώτης, καὶ ἀπαίδευτος. οἱ ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου καὶ ἀπαιδεύτου, καὶ ἀναισθήτου προπαροξυτόνως λέγουσιν. οἷον, ἄγροικος. Ἀγροικότατον, ἀπαιδευτότατον. Ἀγροίκως, ἀμαθῶς. Ἀγροιῶται, ἀγροῖκοι. Δημός ἐστι φυλῆς τῆς ἐρεχθηΐδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγροιλεύς. Ἀγροιώ, ἀγριαίνεται, ὑβρίζει. Ἀγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος ἐστιν ἀγρὸς ἀγρότης, ὡς δῆμος δημότης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ω, ἀγροιώτης. Ἀγρολέτειρα, ἡ ἐν ἀγρῷ ἀπολλῦσα. ἡ ἄρτεμις. Ἀγρομένοις, οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες, καὶ εἰς πόλιν μὴ ἥκοντες.

Ἀγρομένοισι, συνηγμένοις, συναθροισμένοις. Ἀγρομένης, συνελθούσης, συναθροισθείσης. Ἀγρόμενοι, ἀγειρόμενοι. ἀγείρω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγρω. ὥσπερ παρὰ τὸ ἐγείρω ἔγρω. Ἀγρομένων, ἀθροιζομένων, συναγομένων. Ἀγρόνομοι τόποι, προπαροξυτόνως μὲν αἱ τὰ ἄγρια νέμουσαι, ἢ ἐν ἀγρῷ διάγουσαι. Δοκεῖ δὲ ἄμφω μὲν κεῖσθαι ἡ διττὴ σημασία. οὐ γὰρ ἂν αἱ νύμφαι λέγοιντο, εἰ μὴ ἄρα τὴν νέμησιν τοικείαν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς διάγειν καὶ οἰκεῖν. οὐ ἡ χρῆσις ἐν τῇ ὁμηρικῇ βοιωτίᾳ. προπαροξυτόνως μὲν ἡ λέξις λέγεται, ἴσως πρὸς ὁμοιότητα τῶν πρωτοτύπων, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἀγρονόμων, ἐν ἀγροῖς διαγόντων. Ἀγροῦ πατὴν, παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. ὁ γὰρ Σώφρων, τὰ πλοῦτα μέρη λέγει μετὰ τῶν ἐρῶν, καὶ τὰ πρότερα τοῦ ἀγροῦ. καὶ ἀγροῦ πατεῖ. Ἀγρόνδον, ἄγρον. Ἀγρὸς, χωράφιον, χωρίον. Ἀγρὸς παρὰ τὸ ἄγειν, ὁ σημαίνει τὸ σίδηρον, ὁ τῷ σιδήρῳ τιμνόμενος. Ἀγρὸς ὁ ἔξω τῆς πόλεως χῶρος. Ἀγρόσα, βοτάνη καὶ ἄρτος τις, ὃς πρὶν βουλεύεσθαι. Ἀγρόται, θηραταί, κυνηγέται. καὶ ἀγρώσσω, τὸ κυνηγῶ. Ἀγρόται, ἀγροῖκοι. Ἀγρότης καὶ ἄγροικος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγροτέραν, ἡ ὁρίαν τὴν ἄρτεμιν. Λυσιφάνης, ἀγροτέρᾳ τῇ ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ ἀθηναῖοι θύουσι καὶ ἐκ θυσιῶν τὴν ἀγροτέραν ἄρτεμιν. Ἀγροτεραίαν, ἀγρίαν. Ἀγροτέρας ἐλάφους, ἀγροτέρας. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας.

Ἀγρότερον σῦν, ὁ ἐστιν ἄγριον. οἱ πολλοὶ δὲ σύαγρον φασιν, ὁ σύαγρον. ὥσπερ δὲ αἰπόλος καὶ αἰπόλιος ἐπὶ τοῦ αἰγῶν νομέως ἄμφω, οὕτω καὶ ἄγριος καὶ ἀγρότερος ὁ πρὸς θάλασσαν ...

συναθροισθέντος. Ἀγροτέροισιν, ἀγριωτέροις. Ἀγρεῦσαι, ἀγροῖκοι, ἢ θηραταί. Ἀγροῦ πλήρη, ἀγροικίας πλήρης.

Ἄγροφον, ὀρεινόν. Ἀγρύλη, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς, καὶ τῆς ἀτταλίδος. Ἀγρυξία, σιωπή. Ἀγρυπνίς, ἑορτὴ διονύσου ἐν ἄρβηλοις. Ἀγρυπνῶ, γρηγορῶ, ἰαύω. Ἀγρυπνία, ἡ ἀγρυπνία. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ, ἀγρυπνία. Ἀγρυφεῖ, ὑβρίζει. Ἀγρωνὸς, ἄγροικος. Ἀγρωτιδας, ἄγριος παῖς. Ἀγρώσσει, θηρεύουσιν, ἀγρεύει. Ἀγρώσσει, θηρεύει. ἀγρώσσω, παράγωγον ὁ χαρακτὴρ ἀπὸ τοῦ ἀγρὸς ἀγρώσσω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σσω, τὰ ἐξ λαμβάνει φωνήεντα. τὸ δὲ ο οὐ λαμβάνεται. οἷον τὸ α, πλὴν τὸ ἄλλος ἀγάσσω. τὸ ε, πλὴν τὸ πῦρ πυρέσσω. τὸ ι, ἱμάσσω. τὸ η, λαφύσσω. τὸ υ, ὀρύσσω, τὸ ω, ἀπειλῶ, τὸ ω. ἀγρώσσω, τὸ ω. ὡς τὸ ἴχνος μὲν λεύσσω τὸ ο, οὐκ ἐν παραγωγῇ δέ. ἀπὸ τοῦ ὤσσω, ἀπὸ τοῦ ὄψις γέγονεν. Ἀγρώσσων, ἀγρεύων.

Ἀγρῶσαι, οἱ κυνηγοί. ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος παρ' ὁμήρου. ἰχθῦς ἀγρώσσων, καὶ κυνηγέται ἁλιεῖς. Ἀγρωστοι, τόμοι ἔργοισι. Ἀγρωστῖνος, ἀγρεῖος. Ἄγρωστις, βοτάνη τις, ἣν ἀγρίαν ἢ κοινὴν λέγουσι. Μιλτιάδης, ἄγρωστις ἐλαία. ἔστι δὲ ὀρυκτὴ, καὶ φιλεῖ τοῖς ἀλόγοις ζώοις. Ἀγυιὰ, ἄμφοδος, ῥύμη, ὁδός, πλατεῖα. Ἀγυιαὶ, ἄμφοδοι, ῥῦμαι, αἱ ἐπιμήκεις ὁδοί. πλὴν τὰς μὴ ἔχων πάσας. τὰς δὲ καὶ μίαν ἡ κάμψας τὰς δὲ ἀμφόδους ἔχουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους, καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν. Ἀγυιὰ καὶ ἀγυιὰ, ἐλέχθη παρ' Ὁμήρῳ. Ἀρίσταρχος μέντοι ἀγυιῶν προπαροξυτόνως ἀναγινώσκει, ἐν οἷς ἐπίκειται τὸ ἰσοκαμπὲς κατ' ἀγυιὰς ὀξυτόνως προφέρων. ὁ γὰρ τύπος κατὰ τὰς ἄλλας καὶ τὸ εἶδος αἱ λεωφόροι, καὶ πλατεῖαι καὶ πλατειαί. βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιῶν. ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. εἰσὶ δὲ ὁ λέγουσιν ἀγυιεύς, καὶ κυκλὸν ἀγυιὰν, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς. εἰσὶ δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί. καὶ ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεός. Φερεκράτης κραπατάλοις, ὦ δέσποτ' ἀγυιεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησό μου. Ἀγυιᾶν, τὴν συναγωγήν. συναγυρμὸς, καὶ ὅλως τὰ τὰ συναθροιζόμενα περὶ αὐτόν. Ἀγυιαί, ἀπὸ τοῦ ἄγειν αὐτῶν ἄγειν ἡμᾶς τὰ γῆα, ταύτῃ πρόσθεν. χῶρις γὰρ καὶ τὸ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν, Ὅμηρος. Ἀγυιάδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θήραιαι. Ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Ἀγυιεὺς, περὶ τοῦ ἀγυιέως ἀπόλλωνος, ἰδίως τοῦτο ἐκεῖνος τὸ γράφεται δὲ ἐν ἰσοτρόπῳ, τὸν διὰ τῶν ἀγυιῶν. ὁ ἐξ ἑστιας ἐστὶν ὡς ἀγυιεὺς τοῦ Δωριέων οἰκιστάντων ἐν τῷ τόπῳ ἀνάθημα. καταλιμπάνεις δὲ Δωριέων εἰσὶ τὰ ἐλλείμματα. ὕδεως δὲ ἐπὶ τὰς στοὰς χάραγμα τοῖς Δωρεῦσι μιμούμενοι, τὰς ἀγυιὰς ἱστᾶσιν ἰδίως τῶν πρὸ ἀπόλλωνι. Ἄλλως. Πρὸ τῶν θυρῶν ἐστὶν εἶχον κίονας εἰς ὀξὺ λήγοντας, ὡς ἐξελίσσοντες ἱδρῦσθαι καὶ ὑπὲρ ἀπόλλωνος ἀγυιέως. οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν ἰδίως φασίν. Ἀγυιῆτι, κωμήτῃ.

Ἀγύλαιος, ἔνομα κύριον. Ἀγυμνάσεις, συνανασμενάσεις. Ἄγυρος, ἀγύρος. Ἀγυρὶς, ἀθροισμὸς, ἡ συνηγερσις.

Ἀγυρίζειν, συνάγειν, ἀγυρτάζειν. Ἀγύρτος, ἔνομα κύριον.

Ἄγυρις, σύνοδος, συναγωγὴ, ἄθροισις, καὶ ἀγερμός.

Ἀγυρμὸς, ἐκκλησία, συναγωγὴ, συγκρότησις. καὶ ἡ πρώτη τῶν μυστηρίων ἡ πρώτη ἡμέρα. Ἀγύρτης, πρῶτος δὲ θαλῆς ἀνελέμβανε, ἀρξάμενος ἐν λήμνῳ. ὃς τὸν μισθὸν τοῦ ποιεῖν συνέτεινε, καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν ἄδειαν. ὁ δὲ πρώτης, ὁ πλάνης, συναγων ἔχων πύγματα. ἀγείρει δὲ, τὸ ὄχλον. οὕτως τὸν πρώτος ἔχων πύγματα, λανθάνει ὢν γυνή. Ἀγυρτάζει, συλλέγει, ἀγείρει, ἀπαιτεῖ. ἢ ἐξ οὗ καὶ ἀγύρτης αἰτίζει ἐν τοῖς ἐς οἰκεῖν, ἅτε κεκαμάλει πολλὰ καὶ ἄλλα αἰτίζων. ἄλλο δὲ ἐν παρὰ τὸ ἀγύρει. ἐκεῖνο δὲ τοῦ ποῖν ἀπόρων ἦν. ὅτι δὲ ἀγυρτάζειν καὶ ἀγείρειν λέγεται, δῆλον ἐκ τοῦ σουσσερίνα ἐθνικοῖς ὁ φασίν...

τος. καὶ ἀγυρτάς, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους. καὶ ἀγυρτὰς ὀλιγάδας, τὰς ὤνια ἐπαγομένας. Ἀγορεύω, τὸ δημηγορῶ. ἀγορεύω δὲ λέγω, κακῶς ἐκεῖνος ἀγορεύεις τὴν φιλοσοφίαν. προσαγορεύω, τὸ ἀσπάζομαι, καὶ τὸ ὀνομάζω. καὶ παθητικῶς, προσαγορεύομαι τὸ ὀνομάζομαι. προσαγορεύω αἰτιατικῇ μόνῃ, ὁμοίως καὶ ὁ τὸ λέγω σημαίνει. οἷον λέγω σοι τὰ μέλλοντα. ὁμοίως καὶ προλέγω, καὶ καταλέγω. ἐκλέγω δὲ καὶ συλλέγω αἰτιατικῇ μόνῃ. ἀντιλέγω δοτικῇ μόνῃ. καὶ παθητικῶς μὲν ἔσωθεν συντάττεται προθέσεων, αἰτιατικῇ μόνῃ. ἀγορεύω καὶ ἀγορῶ, ὥσπερ ζητεύω καὶ ζητῶ. Ἀγορὴ, ἐκκλησία ἢ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ λόγος. Ἀγορῆθεν, δηλοῦ περισπᾶται, ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ἐξυτόνων ἢ περισπωμένων παραγόμενα εἰς θεν ἐπιῤῥήματα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον. γῆθεν, ἀρχῆθεν, ἀγορῆθεν. καὶ ἀγορᾶθεν, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἢ ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ ἐκκλησίας. Ἀγορήνδε, καὶ οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγορὰν, καὶ εἰς οἶκον, σύνδεσμοι ἀντὶ προθέσεων.

Ἀγορητὴς καὶ μετέπειτα παρ' Ὁμήρῳ, παρατηρεῦσιν οἱ παλαιοί. καὶ ἀγορητὴς μὲν ποιητὴς, τὸν αὐτὸν ὡς δημηγοροῦντα. μετοχὴν δὲ, τὸ μετὰ ταῦτα παραφυλακῶς ὑποτίθεσθαι τὸ γενικόν. ἐκ τούτου ἀγορητάς. Ἀγορηταὶ, σύμβουλοι, φρόνιμοι, ἐκκλησιασταὶ, ἢ καὶ δημηγόροι. Ἀγορητότατος, λογιώτατος. Ἄγορος, ἄθροισμα, στρατός, ἢ καὶ δημηγόρος. Ἀγοῤῥίον, ἐκκλησία. Ἀγοῤῥίς, ἀγορά, ἄθροισις. Ἀγορῶ, περισπᾶται. τὰ γὰρ εἰς ρω λήγοντα ῥήματα, ὑπὸ ο παραληγόμενα, περισπῶνται. οἷον, δημηγορῶ, ἀγηγορῶ, ἐγηγορῶ, συνηγορῶ, κατηγορῶ, μακρηγορῶ. Ἄγος, ἅγνισμα θυσίας. Σοφοκλῆς ἐν φαίδρᾳ.

Ἄγος, μίασμα καὶ βδέλυγμα, μέσος ἢ ἀγκών. καὶ ἀγὸς τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ὡς αἱ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαγόμεθα. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. λέγεται δὲ ἄγος, καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος. ἐξ οὗ καὶ οἱ ἱερεῖς, παναγεῖς. Ἀγὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν. οἷον, ἀγωγός. καὶ ἐν πέργῃ ἱέρεια ἀρτέμιδος. Ἄγος, κλάσμα, τραῦμα. Ἀγὸς ἀσπιστάων, ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν. ἀσπὶς γὰρ λέγεται τὸ στρατόπεδον. Ἀγοστὸς, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν, ἢ ὁ ἀγκών. ἀγοστὸς καὶ ὁ ἄγειν ὀστώδης τόπος, παρὰ τὸ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπίκαμψιν τῆς χειρός. ἢ παρὰ τὸ δύνασθαι τούτῳ ἐπάγειν, ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἷον ἀγνοεῖσθαι. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ πολὺς γίνεται πολλοστὸς, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγοστός. οἶμαι δὲ, τὸν τοῦ ἀγκῶνος τόπον λέγειν. Ἀγοστούς, ἀγκάλας. οἱ δὲ, ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνας. Ἄγρα, θήραν, τρεφομένην. Ἄγουσι, φέρουσιν, ἐπιτελοῦσιν, ἢ ἀξιοῦσιν, ἢ ἡγοῦνται. καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλῆται, χαμαιστάτη ἡ σύνταξις, καὶ ἱκανῶς ἀπηχημένη κατὰ τὴν κωμῳδικὴν χρῆσιν. σημαίνει δὲ τὸ ἀδεῶς κλέπτοντα. Ἄγρα, θύρα, τὸ θηρώμενον λέγεσθαι καὶ τὸ ἔργον. καὶ ἄγρα δήμητρος, ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς τῷ ἰλισσῷ. Ἀγράθειν, συνάγειν, συμμίσγειν. Ἄγραι, χωρίον ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως, ἱερὸν δήμητρος. καὶ στρατιῶται ἀγραύλου οὕτως ἐκαλοῦντο. Ἀγράκαβος, σταφυλή. Ἀγράκωμα, ἡ πόρνη ὑπὸ παμφίλου. Ἀγραμύζειν, κατασείσειν.

Ἄγραμμα ἀφῶνα, ἐν τῇ τῶν βόλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο.

Ἀγρανία, ἑορτὴ ἐν Ἄργει ἐπὶ μιᾷ τῶν προίτου θυγατέρων.

Ἀγραπίδας, πτωχός. Ἄγραυλα, τὰ ἐν ὑπαίθρῳ τόπῳ, καὶ πλήρη ἀγρευμάτων. Ἄγραυλοι ποιμένες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐλιζόμενοι, ἢ οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διανυκτερεύοντες. Ἄγραυλον, ὕπαιθρον, καὶ ἔρημον, ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ κατηγορόν. Ἀγραυλῶ, τὸ ἐπὶ ἀγροῦ αὐλίζομαι ἀμεταβάτως. Ἄγραφα ἀδικήματα, περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. Ἀγραφίου, εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρὶν δὲ ἐκτῖσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω Δημοσθένης. ἢ ἀγραφίου δίκη, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ, καὶ κατὰ χρῆσιν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο. Ἀγρία καὶ νόμιον ἀπόλλωνα λέγουσι, τὸ μὲν, ἐπεὶ ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μαψίῃ ἀκακαλλίδι ὁ ἀπόλλων. νόμιον δὲ, ὅτι ἡμιόνοις ἐμίγη. οἱ δὲ, ἐπεὶ τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς ἐπιμέλειαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο. Ἄγε, ἀντὶ τοῦ ἄγε, λάμβανε, φέρε. συνήθως παρακελεύεται ἐνίοτε καὶ εἰς ἄγειν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ξυνάγειν καὶ τὸ ἀγινέειν. ἢ ἄγε, ἀντὶ τοῦ ἄγε. Ὅμηρος, ἄγε δή μοι ὅμοιον. Ἀγρία ἀοιδὴ, ἡ ἀγροικική. καὶ ἄγριος ὁ ἀγροῖκος, ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. καὶ ἄγε μὰν, ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ, ὅπως δή. Ἄγρει, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγρέω ἀγρῶ. ἔστι δὲ τοῦτο σπουδαίως ἄγετε, καὶ ὡς εἴπερ ὅτι τάχιστα. καὶ ἄγρει μὲν οἱ ὕστερον αἰολικῶς. διὸ καθάπερ ὅτι καὶ ἄγετε πολλακιλουσμαλλικῶς, οὕτω καὶ νῦν μὲν τὸ ἄγρει. Ἀγρεῖται, λαμβάνεται, ζωγρεῖται. Ἄγρεμιος, ὁ ἀπὸ τοῦ ἄγρας. ἀγρέμιον πελιὰς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος. Ἄγρεμον, τὴν λόμαχα, ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν, καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν, ἢ λαμπάδα, ὁ δόρυ. Αἰσχύλος ἐν μυρμιδόσιν. Ἀγρέμονα, τὴν ἐπιμελέτην. Ἀγρεμόνες, θεράποντες, πρόθυμοι, ξενικοί. ἢ θεραπευτικοί. καὶ τόπος ἐν αἰτωλίᾳ. Ἄγρεφνα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. ἄλκιμος. Ἀγρετὰ, λεπτά. Ἀγρετᾶ, συναθροίζει.

Ἀγρέται παρὰ κείοις, ἐννέα κόραι αἱ κατ' ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι, πρὸς θεραπείαν τῆς ἀθηνᾶς. Ἀγρέταν, ἡγεμόνα, θεόν. Ἀγρετήματα, τὰ ἀγειρόμενα τῶν παρθένων. λάκωνες. Ἄγρευμα, εὕρημα ὃ εἰλημμένον. Ἀγρεύματα, σκῦλα. Εὐριπίδης ἐν ἀνδρομάχῃ. Ἀγρεύουσι, κραδαίνουσιν. Ἀγρεὺς ὁ πὰν παρὰ ἀθηναίοις, ὡς ἀπολλόδωρος. ἢ ἀγρεὺς, ὁ ἥρως. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεγενῆσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς κυρήνης καὶ ἀπόλλωνος ἦν.

Ἀγρηνία, ἡ ἄγρα. οἱ γριφοὶ καὶ ταῦτα τὰ δίκτυα θήκαν ὅμοιοι. Ἀγρέτα πὰν, ἄλλως ἄλλος ἀπ' ἀγρηνίας. Ἀγρεύσης, εὕρητε. Ἀγριάζει, ὑβρίζει. Ἀγρέθεο, ἐδίδαξον. Ἀγρηνὰ, δίκτυα, καὶ ἔνδυμα. Ἀγρηνὸν, ποικίλον ἐριοῦν, δικτυοειδὲς, καὶ ἔνδυμα ποιὸν, ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες διονύσῳ. ἐρραβδώνας δὲ αὐτὸ καλοῦσιν, ἢ γρῖφον. Ἀγρηθῶσι, στερηθῶσιν. Ἀγριάσθαι, πικραίνεσθαι. Ἀγριωθῇ, σκαιωθῇ, τεθηριωθῇ. Ἄγριασον, εἶπε, γένος τι ἐν ἤλιδι. Ἀγριάδες, νύμφαι.

Ἀγριάζει, ἄγριος ἐστί. Ἀγριαίνειν, ἀπήναιν. Αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. Ἀγριαίνει, εἰς παθητικὴν σημασίαν λαμβάνεται. αἰβάνιος, δηλοῦται καὶ τὰ θηρία τὴν φύσιν, καὶ τοὺς ἄλλως ἅπαντας ἀγριαίνοντας, φιλία τοῦ γένους ἡμερώτερον ἐπιδεικνύουσιν.

Ἀγριάμπη, ἡ ἐρυθρὰ βοτάνη. Ἀγριάνη, ὀργίζεσθαι. Ἀγριάνια, νεκύσια, παρὰ ἀργείοις. καὶ ἀγῶνες ἐν θήβαις. Ἀγριᾶνες, ἔθνος τι τῆς κνώφης συντάξεως, ἐκ τοῦ ἀγριανικοῦ χώρας παιόνων.

Ἀγριᾶνες, τάξις στρατιωτική. Ἀγριανικόν, ἀκόντιον.

Ἀγρίας, τραχυκάμηλος. Ἀγριαύλα, δῆμος ἀττικός.

Ἀγρίβροξ, ὀρίγανον. Ἀγρίδιον, κωμάριον. ἢ χωρίον παρὰ αἰτωλοῖς. Ἀγρίδες, λόχμαι. Ἀγριέλαιος, ἡ ἄκαρπος ἐλαία. Ἀγριεύς, ἀγροῖκος. Ἀγριμέλισσα. ἀγνοεῖσθαι οὕτως ἐπικαλεῖν. Ἀγρίνιον, ὄρος. Ἄγριοι, ἀγρόσιμοι. καὶ οἱ πανδρόμοι οὕτως. Ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος, θηριώδης.

Ἀγριόκισοι, οἱ τιτᾶνες. Ἄγριοι λιμένες, τόπος ἐν ἑρμιόνῃ.

Ἄγριοι, οἱ παιδεραστοί, ἐπειδὴ ἄγριον ἐστὶ τὸ πάθος ὁ παιδεραστία, ἢ διὰ ὁ πὰν ἐνοχὸς ἐστὶ τοῖς τοιούτοις. διὸ θεὸν γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον ἔχει. ἔστι δὲ ὁ πὰν, ἄγριος θεός. ἄγριοι δὲ καὶ οἱ ἀγροῖκοι. Ἄγριον, ἀμείλικτον, ἀνήμερον. λέγεται δὲ ἄγριος, ἐπὶ κακίαν ὑπερβολῇ. Ἀγριοπάνακος, βοτάνη τις. Ἀγριοπήγανον, δίκταμνον. Ἀγρία μέλιττα, ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν, ἢ ὠμῶν. Ἄγριον, γενικῶς ἐπὶ θηρίου. σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα. καὶ μεταφορικῶς, ἐπίθετον, ἄγριον αἰχμητήν. κατ' ἰδίαν δὲ ὀνομασίαν, κύριον, οἰνέως μὲν ἀδελφοῦ, πατρὸς δὲ θερσίτου. Ἄγριον αἶγα λέγει Ὅμηρος. ἔστι καὶ θηλυκῶς λαβεῖν τὴν ἄγριον,

b καὶ

ἀσύγγνωστοι, ἀπαραίτητοι, ἀναίσθητοι, σύμφρονες, ἀμαθεῖς, ἀλόγιστοι, ἀνεπιστρεπτοι. Ἀγνωμόνως, ἀνοήτως, ἀλογίστως, ἀβούλως. Ἀγνώμων, ἀνόητον, ἀλόγιστον. Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἄγνοια, ὀλιγωρία. καὶ ἀγνώμων, ἀναίσθητος, ἀνόητος, ἀλόγιστος, ἁμαρτάνων. Ἀγνώνειος, ὁ τοῦ Ἄγνωνος παῖς. καὶ Ἀγνωνίδης. Ἀγνοὺς, τῆς αἰολίδος φυλῆς δῆμος. Ἀγνὼς, ὁ ἄγνωστος. ἡ κλίσις, ἀγνῶς, ἀγνῶτος. Ἀγνώσσεσκε, λέξις ἐν αὐτῇ ἰδία ποιήσεως, γινομένη ἐκ τοῦ γνῶ, γνώσω. ἐξ οὗ ἐκτάσεως γνώσσω, ὡς τὸ ἐρύσσω, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν πλεονασμῷ, γνωσάσκω. ἐξ οὗ κατὰ σύνθεσιν, τὸ ἀγνώσσεσκεν. Ἀγνώσσαξ, δυσχεραίνει. Ἄγνωστος, ὁ μὴ γνωστός. Ἄγνωτα, ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἀγνὼς, εἰς οὐδέτερον γένος. ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις, Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ἀγνῶτας, φίλους ἀγνώμονας, ἀνεπιστήμονας, μὴ ἐπιγινωσκομένους. Ἀγνώτων θεῶν, οὕτω λέγεσθαί φασι τὴν μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληρεῖ προσχόντας, καὶ ἀνακριθέντας, ὑπὸ Δημοφῶντος ταφῆναι. Ἄγξαι, χαλινῶσαι. Ἄγοσος, σκευοφόρος, φορτηγός. Ἀγοί, ἡγεμόνες. Ἀγοιόμενος, ἀγόμενος. Ἄγοις, ἀπάγοις. Ἀγειτὴς, ὑβαστής. Ἀγοστύβας, ὀχλεύβας. Ἀγολαῖος, ὄνομα κύριον. Ἀγόμενος, δοῦλος παρ' Ἀρχιλόχῳ. καὶ ἀγόμενος, ὁ φερόμενος. Ἄγομαι, ἁρπάζομαι. καὶ ἀγομένων τῶν ἡμετέρων, ἀντὶ τοῦ ἁρπαζομένων, καὶ λεηλατουμένων. καὶ Ἄγομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ φέρομαι. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, Ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματα τὸ ἐνεχυράζομαι. καὶ ἄγομαι, τὸ παιδεύομαι, ὡς καὶ Ξενοφῶν. Καὶ κύνες καλῶς ἀχθεῖσαι. καὶ ἄγομαι παθητικῶς μὲν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ δηλοῦν ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. οἷον, ἄγομαι χάριν. ὡς ἐστι παρὰ Θεοκρίτῳ, Αἴ κα ταὶ μοῖσαι τὰν ὄϊδα δῶρον ἄγωνται. καὶ ἄγομαι γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον ἄγομαι, ἐπὶ συζυγίας. ὡς καὶ Λιβάνιος, ἣν ἀπόλωλας αὐτῷ, τῆς πόλεως ἤγεται.

Ἀγομένην, ἠγαγομένην. Ἀγόμφωτα, ἀνάρμοστα. Ἀγόμφωτον, τὸ ἀνήλωτον. Ἄγον, τῶν ἐν πύργῳ ἱερειῶν οὕτω καλοῦσι. καὶ ἄγον ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἦγον. ῥῆμα ὁριστικὸν, χρόνου παρατατικοῦ. ποιητικὸν γάρ ἐστι, καὶ ἐστιν ἀπαρέμφατον βραχὺ ἔχον τὸ α. ἆγον δωρικῶς, τὸ αὐτό. κατὰ τροπὴν τοῦ η, εἰς α μακρόν. τὸ γὰρ ἀκόλουθόν ἐστιν, ἦγον. Ἀγονία, ἡ στείρωσις. καὶ ἀγονία, ἀτεκνία, ἀγενησία, ἀφορία. Ἀγονομόχθος, ὁ ἡμίονος. Ἄγονον, πάγονον, ἢ πολύγονον. Ἄγονος, κυριώτερον μὲν, ὁ μὴ γεννῶν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ, Ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι, καὶ ἄγαμος ἀπολέσθαι, ὁ μὴ γεννηθείς. ὁ δὲ μὴ γεννῶν, ἄσπερμος ἂν ὁμηρικῶς ῥηθείη, κατὰ τὸ, ἄσπερμος γενεή. ἔχομεν δὲ, καὶ ὅτε λέγεται Διονύσιον τὴν συντεταγμένην ἱστορίαν, Δάρδανον παῖδα ἑλόντας καὶ παῖδας. ὥς φασι καὶ προφέρει μετὰ τὸ, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι, τὸ στίχον τοῦτον, Μηδέ ποτε γήναστιν ἐφίεσθαι ἠὸν Δάρδανον. ὡς εἶναι ἴσως οὕτως εὔλογον νοηθῆναι τὸ, ἄγονός τε εἶναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι, κατὰ σχῆμα ὑστερολογίας. ὤφελες πρωθύστερον, ἀντὶ τοῦ μήτε εἰς γάμον ἐλθεῖν, μήτε παῖδας ἐκεῖθεν χεῖν τὴν Δάρδανον, ὡς ἐρρέθη. καὶ ἄγονος, ἄτεκνος, ἄκαρπος, ἄσπορος, ἄσπερμος. Ἄγοντα, ἡγούμενον. Ἄγοντας, φέροντας. Ἀγόνων χοῶν, ὁ θεολόγος φησί. τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένων, καὶ διὰ τοῦτο ἀγόνων. ἔστι ἀγονία, ἡ ἀφορία. Ἀγὸς, αἰτὸς, κύριοι.

Ἀγορὰ, τὸ συναθροισμένον πλῆθος, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ συναθροίζονται. καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ πωλεῖται τὰ ὤνια. ἀφ' οὗ ἐστιν ἀγοράζειν, τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβειν, καὶ τὸ ὠνεῖσθαι. καὶ ἀγοραῖος ἄνθρωπος, ὁ χυδαῖος, ἔστι ὁ ἐν ἀγορᾷ [illegible]. ἀγοραῖος δὲ, ὁ πονηρὸς, καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένος. καὶ ἀγορανόμος, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπιμελούμενος, ὅπως δικαίως πωλοῖντο τὰ ὤνια. καὶ ἀγορανομῶ ῥῆμα, γενικῇ συντασσόμενον. ὡς τὸ, ἀγορανομῶν ῥωμαίων ἐπελεύσετο ὄχλος. καὶ ἀγορεύω ποιητικῶς, τὸ λέγω. ἐξ οὗ τὸ, τὸ δημηγορῶ, καὶ παρηγορῶ, καὶ συνηγορῶ, καὶ τὰ ἄλλα. Ἄλλως.

Ἀγορὰ, ἡ ἐκκλησία, ὡς τὸ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσιν. θεμιστοπόλος ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος τὸ πωλητήριον, ἔνθα πιπράσκονται τὰ ὤνια. καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια, ἤγουν τὰ πιπρασκόμενα. καὶ τὸ δικαστήριον, ἀγορὰ, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἀγείρεται ὁ λαός. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ ἀγείρω. ἐξ αὐτῆς δὲ οὐ μόνον ἀγύρτης κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ ἀγείρων ὄχλον καὶ ἀπατεών, καὶ ἀλαζών, καὶ ὄνομα βέλος κυβευτικόν, ἀλλὰ καὶ ἄγυρις. αἰολίζοντες οὐ μόνον τῇ φωνῇ τοῦ ο εἰς υ, ἀλλὰ καὶ τῷ τόνῳ. ὡς τὴν ἑορτὴν, ἔορτις αἰολικῶς, οὕτω καὶ ἀγορὰ ἄγυρις. ἐξ οὗ καὶ ὁμήγυρις. ἦν δέ φασι καὶ ἀγορὰ κερκώπων Ἀθήνησι πλησίον ἡλιαίας, ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπώλουν. διὰ τὸ τοὺς κέρκωπας περιέλθεσθαι, κλέπτας δηλαδὴ, καὶ πανούργους. ἡ ἀγορὰ, ὁ τόπος τῆς συνάξεως. καὶ τὸ πλῆθος τὸ συναγόμενον. καὶ αὐτὴ ἡ δημηγορία. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, κεῖται ἔστι πόλις θρακία, κεκλημένη ἀγορά. ὅτι δὲ ἡ βουλαία ἀγορὰ τιμίαν καὶ θεῖον πρᾶγμα, δηλοῖ τὸ, Διὸς ἀγοραίου βωμὸν ἱδρῦσθαι, κατὰ Ἡρόδοτον ἀγχοῦ τι, καὶ περὶ σικελίαν. καὶ ἀγοραῖος ἀνὴρ, ὁ χυδαῖος. καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ [illegible]. σημειῶσαι δὲ ὅτι ἀγορὰ καὶ βουλὴ διαφέρει. ἀγορὰ μὲν, σύναξις κοινή. βουλὴ δὲ, ἡ κατὰ σύγκλητον. καὶ ἀγορὰ ὄνομα τόπου, ἢ λιμένος. θετταλοὶ δὲ, καὶ τὴν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν. ἡ ἀγορὰ ἀργείων, τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. καὶ ἀγορὰ θεῶν, τόπος καὶ οὗτος Ἀθήνησι. καὶ ἀγορὰ λύκειος, ἐν Ἄργει, Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. Ἀγορὰς ἀγορεύειν, ἀττικόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ, βουλὰς βουλεύειν, καὶ λόγον λέγειν. καὶ ὅλως, τὸ παραλαμβάνειν τοῖς ῥήμασι, τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα. καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα παρονομασία. Ἀγοράασθαι, διαλέγεσθαι. ἐκ τοῦ ἀγοράομαι ἀγορῶμαι. τὸ τρίτον, ἀγορᾶται. τὸ ἀπαρέμφατον ἀγορᾶσθαι. ἔστι πλεονασμῷ τοῦ α, ἀγοράασθαι. Ἀγοράασθαι ἐπὶ παρατατικοῦ λέγεται. εἰ γὰρ ἦν ἐπὶ ἐνεστῶτος, εἶχεν ἂν τὸ α βραχύ. ἔστι δὲ παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ ἀορίστου. ἀγορεύω κοινῶς, ἀγοράομαι ἀγορῶμαι, ποιητικῶς. ἀφ' οὗ τὸ ἀγοράασθε, καὶ τὸ, ἀγοράαστε, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἔστι ... Ἀγοράζω, τὸ εἰς ἀγορὰν διατρίβω, καὶ τὸ ὠνοῦμαι. οἷον, ἀγοράζω ἄρτον. καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβω. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαβεβαιοῦσθαι. Ἀγοράσαι, ἐν ἀγορᾷ διατρῖψαι. Ἀριστοφάνης, Οὐδ' ἀγοράσαι γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. Ἀγοραία θέμις, ἡ ἐκκλησιαστική. Ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία. Ἀγοραίαν, δικαιολογίαν. Ἀγοραῖοι, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. Ἀγοραῖον, ἑρμῆν, προπερισπωμένως λέγομεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ γὰρ τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται ἑρμοῦ ἀγοραίου ἄγαλμα. καὶ ἀγοραῖος Ζεὺς, ἵδρυται ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἀγοραῖος προπερισπωμένως, ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος. προπαροξυτόνως δὲ ἀγόραιος, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. καὶ ἀγοραῖος ἑρμῆς, ὃς ἀφίδρυται κεβρίδος ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν τρίτῳ. ἔστι ἀγοραῖος νοῦς, ὁ παντελὴς, καὶ συρφετώδης. ἔστι οὐκ ἀπόρρητος, οὐδὲ πεφροντισμένος. Ἀγοραῖοι τέχναι, αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν, ἐν πείρᾳ εἰδέναι. καὶ ἀγοραίου Διὸς βωμὸς, Ἀθήνησιν. Ἀγορανομίας, [illegible]. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῆς πόλεως ὤνια. καὶ ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. καὶ δικασταὶ οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμοντες τὸ δίκαιον. Ἀγορᾶς, ἐκκλησίας, τῆς γερουσίας. Ἀγορᾶς τῆς πληθούσης, ἀντὶ τοῦ συνόδου. Ἀγοράσαι. τὸ πληθούσης τὸ ἐκβαλεῖν, ἀγοράσαι λέγει. τὸ δὲ ἀγοράν, βάρβαρον. Ἀγορᾶς ὥρα, οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' ἀγοράν, ἕωθεν ἢ καὶ περὶ ἀγορὰν πληθούσης. Ἀγοράσαι, ἐν ἀγορᾷ διατρῖψαι. Ἀγοράσματα, ὤνια. Ἀγορᾶται, λέγει. Ἀγορατολίε, ἄγαν θορυβεῖς. Ἀγορεύων, δημηγορῶν. Ἀγορεύειν, λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ. κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐν ἀθροίσματι λέγειν, καὶ ἐκκλησιάζειν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς λέγειν. Ἀγορεύουσι, ἐκηρύττετο, ἐβόα. ἐκ τοῦ ἀγορεύειν. Ἀγόραυσις, λόγος ἀγοραῖος, δημώδης.

ἀγκῦνος. Ἄγκυρα, τὸ αἰδοῖον, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Κύπριοι δὲ τὸ τριώβολον, καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος, καὶ τὴν ἀσφάλειαν. καὶ ἄγκυρα ἱερά, ᾗ χωρὶς ἀνάγκης οὐ χρῶνται. καὶ ἄγκυρα, ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν. Ἄγκυρα, πόλις. καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς Ἀγκυρανοί. Συμβαίνουσα(?), ὅτι οἱ νῦν Ἀγκυρανοί, ἑλλωπογαλάται(?) πάλαι ἐλέγοντο.

Ἄγκυραι, μεταφορικῶς, αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς, Φαίδρᾳ.

Ἀγκυροβόλιον, τὸ σίδηρον τοῦ πλοίου. Ἀγκύσιον(?), πόλις Ἰταλίας. καὶ ὁ πολίτης Ἀγκυσαῖος(?), ἢ Ἀγκυσανός. Ἄγκυσα, βοτάνη τις. Ἀγκυρίζει, μεταμέλλεται. Κρῆτες. Ἀγκύρισμα, χῶμα τι(?) ἐν πάλῃ. καὶ ἀγκύρισμα, εἶδος παλαίσματος. καὶ ἀγκυρίσας, ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας, ἢ τῇ ἀγκύρᾳ καταβαλών. ἔστι δὲ ἀγκύρισμα, καὶ σκεῦος ἀγγειακὸν σύκων. Ἀριστοφάνης, Διαβαλὼν, ἀγκυρίσας, εἶτα ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας(?). τουτέστι, προσκρούσας, ἢ κατεπάλαισας. ἀπὸ τοῦ ζωμοῦ(?), ὃν ἀγκύλον ἔλεγον. Ἀγκυροβαλῶ, λιμενῶ(?). Ἀγκυρόβολα, φοινικοῦ τὰ λίπη(?), ὃ πλεονάζει ταῖς τελώναις, ἐκ τῶν λιμένων. ἔστι δὲ καὶ μισθός. ἐπράσσετο δὲ ἐν ταῖς λιμέσιν ἐνόρμιον. Ἀγκυρομήλη, ἄγκυρον παρὰ [illegible] Ἱπποκράτει. Ἀγκυλιάζων, ἀγόμενος ὑπὸ ἑτέρῳ ποδί. Ἀγκυλόβολος(?), κλινίς(?). Ἀγκὼν, ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ οἴκημα ἦν σκότους ἀνάπλεων. διὰ ἀγκῶνος ἐκάλουν οἱ Καρχηδόνιοι. ὅθεν ἐνέβαλλον ἅπαντας, οἷς ἂν χαλεπαίνοι ὁ τύραννος. ἢ ἀγκῶνος, μέρος τι τῆς οἰκίας. καὶ ἀγκῶνες, αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοχαί, οἱ πρὸς ταῖς ὄχθαις. καὶ ἀγκῶνας, τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. Ἀγκῶνες ἀπὸ σωματικοῦ ἀγκῶνος, οὐ μόνον τροπικῶς λέγονται τόποι ὁρατοί, ἀλλὰ τόποι [illegible] ὡς κατὰ κύριον ὄνομα.

Ἀγκωνίσκη(?), σκεύη ζωμοπλοκά(?). Ἀγκὼν, τό, τι συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπή, παρ' ἀγκῶνας καὶ τεῖχος ὑψηλοῦ. καὶ τοῦ καθάρσου(?) ἃ τὰ ἀνέχοντα τῆς πήχεως, ἀγκῶνες λέγονται. λέγεται δὲ ἀγκὼν, παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀστῷ, ὀγὼν, καὶ ἀγκών. Ἀγλαά, λαμπρά, καλά, ἔνδοξα· παρὰ τὸ ἄγαν ἅλλεσθαι, ἀγλάαα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγλαά. ἢ παρὰ τὴν αἴγλην. Ἀγλααῖς, λαμπραῖς. Ἀγλαΐας φέρειν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ' τῆς Ὀδυσσείας, τὸ εἶλειν(?) ἀστικὸν εἶναι δεῖ. ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἀντιστρόφου ποτὲ καὶ τὸν ἀστικὸν αἰτιάσηται, ἀεὶ πλανώμενον κατὰ ἀγρούς. πλάνης ἐνταῦθα νομίζεις, τὸ ἔξω τῶν οἰκείων ἔργων διατρίβειν.

Ἀγλαΐα, λαμπρότης. Ἀγλαΐαι, τρυφαί, καλλοναί, κόσμοι.

Ἀγλαΐς, τὸ κάλλος. Ἀγλαΐζεσθαι, λαμπρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι, παρὰ τὴν ἀγλαΐαν. Ἀγλαΐζει, θάλλει, φαιδρύνει. Ἀγλαΐζεσθαι καὶ ἀγάλλεσθαι, ταυτόν ἐστιν. ἀλλὰ τὸ ἀγλαΐζεσθαι ἐκ τοῦ ἀγάλλω παράγεται, κατὰ παραγωγὴν, καὶ ὑπέρθεσιν τοῦ ἀμεταβόλου.

Ἀγλαΐῃ πεποιθὼς, ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει. σχῆμά ἐστι καινοπρεπές. ὤφειλε μὲν εἰπεῖν, ὁ δ' ἀγλαΐᾳ πεποιθὼς, ῥίμφα θεῖ, ἢ κραίνει, φέρεται γοῦν(?), ἢ τοιοῦτόν τι. ὁ δὲ ἄλλως, ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀρξάμενος, οὕτω πως φράσαι. τὸν ἀγλαΐᾳ πεποιθότα, ῥίμφα (τὸ ἐστὶν εὐκόλως καὶ κούφως) τὰ γοῦνα φέρει. καὶ ἀγλαΐην τὴν γυναῖκα τὴν ὡραίαν λέγουσι, παρόσον διαφόρους καλλωπισμοὺς τε χρυσῶν ἔργων, ἐκ τοῦ διακονικοῦ πυρὸς συμβαίνει γίνεσθαι. Ἀγλαΐηφι, ἀγλαΐᾳ, κάλλει. Ἀγλαϊεῖσθαι, λαμπρύνεσθαι. Ἀγλάϊσμα, καλλονή, κόσμος. Ἀγλαίσει(?), εὔκτεα(?), τιμία. Ἀγλαΐσμασι, κλέσμασιν(?). Ἀγλαοθαλής, ἁπαλόν. Ἀγλαοί, λαμπροί.

Ἀγλαόκριτος, πάνυ τίμιος. Ἀγλαομῆτις, λαμπρόβουλος, ἡ μεγάλη βουλή. Ἀγλαὸν, γλαφυρόν, Κρῆτές τε καὶ Κύπριοι.

Ἀγλαὸν εἶδαρ, λαμπρὰν καθέδραν(?). Ἀγλαός, λαμπρός.

Ἀγλαὸν ὕδωρ, ἡ ἐν Αὐλίδι πηγή. Ἀγλαόπης, ὁ Ἀσκληπιός. Λάκωνες. Ἀγλαοχίτων, λαμπροχίτων. Ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τετιμημένον. Ἀγλαοφῶτις, βοτάνη τις. Ἀγλαοφῶν, ὄνομα κύριον. Ἀγλαρόν, μωρόν. Ἄγλαυρος, ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. Ἀγλαυρόν(?), καλόν.

Ἄγλαυκον, ἀλυκόν. Ἀγλαυρίδες μοῖραι, [illegible] Ἀθηναίοις.

Ἀγλαφέρι(?), ἄστυ(?). Κρῆτες. Ἀγλείτης, οἰκέτης. Ἀγλαυρόν(?), αὐλὸς, Λάκωνες. Ἀγλευκής, ἀηδής. καὶ ἀγλευκέστερον, ἀηδέστερον. Ἀγλίφαρον, ἐλάχιστον. Ἀγλαττάς(?), ἄρτος ἄναλος.

Ἀγλίδια, σκόροδα. Ἀγλῖθες, αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων.

Ἄγλα, ὁ λευκὸς [illegible] ὑπὸ Σκυθῶν. Ἀγλίεσθαι(?), βλάπτεσθαι.

Ἀγλῶν(?), ἀγλαός. Ἀγλωσσ(?)[illegible]. Ἄγλωσσοι, βάρβαροι. καὶ σιωπηροί, ἄναυδοι, ἄφωνοι. Ἀγλώσσια(?), ἔντριμμα(?) γυναικεῖον. Ἀγλωσσῖται(?), γογγυλίδες. Ἀγλωττία, ἡσυχία, σιωπή. Ἄγμα, σύντριμμα, κάταγμα, κλίμμα(?), καὶ κλάσμα, κατὰ Φωκίων(?). Ἀγμείους(?), βυβῶνες(?). Ἀγμή, ἰτέα(?). Ἀγμηρόν, ἄστοχον. Ἀγμίζει(?), παραθραύσεις. Ἀγμινόν(?), ἄκρατον.

Ἀγμοὶ ῥαχίαι, παραθραύσεις, ἀποῤῥῶγες. Ἀγμούς, τοὺς ὀρεινοὺς καὶ κρημνώδεις τόπους. Ἀγναῖον, καθαρόν. Ἀγναμπτας(?), ἐπὶ πολὺ κεκαμμένος(?). Ἀγναμπτοπόλεμοι, ἀνίκητοι.

Ἄγναμπτον ἱμάτιον(?), οὐκ ἀγκαμμένον. Ἀγνεῖ, λαμβάνει.

Ἀγνεῖν, ἄγειν. Κρῆτες. Ἀγνεία, καθαρότης. ἐπίτασις σωφροσύνης, ἐλευθερία παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ἄγνευμα(?), ἡ μυρίκη. Ἀγνείας, ὄνομα κύριον. Ἀγνεῖον, πηγαῖον. Ἀγνεύειν, καθαρεύειν, ἀπό τε ἀφροδισίων καὶ τῶν [illegible]. ἁγνίζω δὲ ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ ἁγνεύετε, ἀντὶ τοῦ ἁγνίζετε. Ἁγνή, καθαρά, καὶ ἀμίαντος. ἡ παρθένος, καὶ [illegible].

Ἀγνίκαμπτοι(?), ἠγνόκαμπτοι(?). αἰολεῖς. Ἀγνοοῦσι(?), ἀγνοῦσι(?). Λάκωνες. Ἀγνῖθες, λύμα(?). Ἀγνίσαι, ἀποθῦσαι. Βοιωτοί. καὶ διαφθεῖραι, Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ. Ἀγνίτης, ὁ ἀγνισθεὶς μετὰ τὸν φόνον(?), ἢ ὁ καθάρσιος(?). [illegible] ἱερεῖον [illegible] ἔλεγον. Ἀγνόδικος(?), ἀγνοοῦν δίκαιον. Ἀγνοδοχεῖς, οἱ ἥθιοι(?). Ἀγνοεῖν, τὸ μὴ διαγινώσκειν. ὅθεν καὶ παροιμία τὸ, ἀγνοεῖ δ' ἀράχνης [illegible] ὡς [illegible]. θρέμμα γάρ, τέθεικε πρὸς τὸ φιλτάτων. ἀπὸ τῶν καθ' ἑαυτὸν πραγματευομένων. Ἀγνόημα, ἀγνόημα [illegible] τὸ ἠγνοηκότος, ὅθεν οὐδεὶς ἂν ἠγνόησεν ὀλίγα διαλεκτικῆς ἁψάμενος, καὶ ὅθεν ἐπαίειν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔχων. Ἀγνοήσας(?), ἀγνοησάμενος. Ἀγνοήσομαι κάλλιον, ἢ ἀγνοήσω. Ἀγνοιέω(?), γίνεται μὲν διὰ χρησιμότητα μέτρου, πλεονασμῷ τοῦ ι ἐκ τοῦ ἀγνοεῖν. πλάττει δὲ ἀναλόγως τὴν ἄγνοιαν. Ἀγνοίησιν, εἴτε ἐκ τοῦ ἀγνοῶ, εἴτε ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ, οὐκ ἄλογος ἡ προσπαροξυτόνησις. μάλιστα οὖν δοκεῖ ἐκ τοῦ ἀγνοίημι εἶναι, ὅ φασιν ἀγνοίησιν, ὡς τίθησι. τὸ δὲ ἀγνοίημι, ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ. ὡς αἰτῶ αἴτημι, διζῶ δίζημι. ἔστι δὲ λέξις [illegible] ἴσως ἀγαπητά, πάντη δὲ ἀσυνήθης. Ἄγνοια, ὥς φησι [illegible] ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἀμαθία. ἔστι δὲ ἄγνοια, ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἠπατημένη. καὶ ἄγνοια, ἀγνωσία, ἀμαθία, διάκρισις(?) τῶν ἐγνωκότων καὶ γνωσομένων(?), καὶ τῆς κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας, ἀπείρως(?) [illegible] νοουμένων. Ἀγνοίας, καθαρότητος. Ἀγνοπολεῖσθαι(?), τὸ ὑπὸ ἡλίου θέρεσθαι(?). Ἄγνος, φυτόν, ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν. ἔστι δὲ ἀγνείας ὑπομνηστικόν(?). ὅθεν οἱ σώφρονες ἐν αὐτοῖς καθεύδουσιν. Ἁγνός, καθαρός, ἢ ἄγνωστος. Ἀγνοός(?), ὁ ἐπιγινωσκόμενος(?). Ἀγνοσάτης(?), καθαρᾶς, λαμπρᾶς, ἀμιάντου. Ἀγνό[illegible] Παλλάδιον(?), ὀνομασία(?) ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βεβιωκότων, παρ' ὅσον ἐν θαλάσσῃ διὰ παντὸς ἐστὶ τὸ παλλάδιον. Ἀγνοτάτω(?), ἁγνότατοι, ἀμίαντοι. Διὶ [illegible]. Ἀγνοῦ κέρας, ἢ κέρας πρότερον. εἰ γὰρ [illegible] τήσιον αὐτοῦ. [illegible] ἡ αἰγύπτου(?). Ἀγνούσιος(?), ἀγνοοῦς δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος. ὁ φυλέτης, Ἀγνούσιος. Ἀγνοῦθες, οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ. Ἀγνοῶ, μιξολικῆς(?) συντάξεως. οἷον, ἀγνοοῦν αὐτὸς τὰ [illegible] ῥήματα. σημαίνει δὲ, τὸ καθόλου καὶ πολλοὺς μηδὲν εἰδέναι. οἷον, ἀγνοεῖ τὴν ἀμαθίαν. καὶ ἀμφαγνοῶ, τὸ ἐν δισὶ διστάζω.

Ἀγνυμενάων, κλωμένων, συντριβομένων. Ἀγνύμενον, κλώμενον. Ἀγνύμενα, θρυπτόμενα, ἀγνύμενα πέταλα(?). Ἄγνυσθαι, συντρίβεσθαι, κλᾶσθαι. Ἀγνύσας(?), λείας. οἱ δὲ τὰς ὥας τοῦ ἱστοῦ.

Ἄγνυται, κλᾶται, συγκλᾶται. Ἀγνώμονες, ἄβουλοι, ἀσύνετοι,

βεται. Ἀγιστεύων, εὐσεβῶν. Ἀγιστία, καθάρσις. ἁγιάζω ἁγιάσω ἡγίακα, ἡγίασμαι ἡγίασαι ἡγίασται, ἁγιασμός, ἁγιασία ἡ ἁγιωσύνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁγιστία. Ἀγκαῖος Παθωνίας. Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ Ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει, χαίρων ἐτρύγα. καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπέμνησεν αὐτὸν τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἔφη, Πολὺ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. τούτων δὲ λεγομένων, ἧκέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης σῦς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε. καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν. ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων. καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ὀγδόῃ φησί, τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ Καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρόν, ἀποθανεῖν. Ἀγκάλας, ἀγκαλίδας εἰπὼν ὁ ποιητὴς συνυποκορίζει αὐτὰς τῇ βραχύτητι τῶν ἐγκειμένων αὐταῖς φρυγανίων. ἐξ ὧν οὐ μόνον οἱ ἀγκαλιδαγωγοί, ἀλλὰ ἀγκαλιδαγωγεῖν κατὰ Παυσανίαν, τὸ ἀγκαλίδας ἄγειν ἐπὶ κτηνῶν, ἢ πλοίων οὐκ αὐτοὺς φέροντας. τοῦτο δὲ ἀγκαλιδοφορεῖν. ὥς τι ὁμώνυμον. ἡ ἀγκάλη οὐ μόνον ὁμηρικῶς ἀγκάλην δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ δεσμὸν ξύλων, ἢ δεσμὸν τῶν φρυγάνων. κοιμᾶσθαι δὲ ἀγκάλαις ὁ παῖς λέγεται, ἢ ὡς συγκειμένος τῇ τιθήνῃ, ἢ ὅτι αὐτὸς καὶ ἐκείνου ἐστιν, εἶχε δὲ λίκνον σύμμετρον πρὸς ταῖς ἀγκάλαις, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν ὁ παῖς, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Ἀγκάζοντο, ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον.

Ἀγκαλίας, ἀγκύρας. Ἀγκαλίει, ἀνακαλεῖ. Ἀγκαλίω, ἀνακαλῶ. Ἀγκαλιδαγωγοί, ἀγκαλίδας ἔχοντες. Ἀγκαλίδας ἔλαβεν, εἶρεν ξύλα εἰς ἔργατα. Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν φρυγάνων δέσμαι, ἢ μερίδες, ἢ δράγματα. Ἀγκαλίδεσσιν, ἀγκάλαις, χερσίν. Ἀγκαλίνας ἄγρζοι, τὰς ἀγκάλας. Ἄγκαλον, ἄντικρον. Ἀγκαλίς, ἄχθος καὶ δρέπανον. Μακεδόνες. καὶ ἀγκαλίς, μερίς. Ἀγκαλλίς, κρημνός. οἱ δὲ, βόθρον. Ἀγκάς, ἀγκάλας, ἢ ταῖς ἀγκάλαις ἐπίρρημα ἰωνικόν. οἷον, ἀγκὰς ἐμάρπτον. εἰ μὲν ἐπίρρημά ἐστι, συστέλλει τὸ α. ὡς τὸ ἑκάς, ἀμφαδάς. εἰ δὲ δύναται αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ὡς ἡ εὐθεῖα αἱ ἀγκαί, καὶ δηλοῖ τὰς ἀγκάλας, δυναμῶς συστέλλει τὸ α. αἱ μὲν εἰς ας λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, συστέλλουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν, παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν. αἱ δὲ εἰς ες ἐκτείνουσιν, ἀπεναντίας τῇ κοινῇ διαλέκτῳ.

Ἀγκάζεσθαι, ταῖς ἀγκάλαις βαστάσαι. Ἄγκεα καὶ ἄγκη, οἱ φαραγγώδεις καὶ ἀγκυλοειδεῖς τόποι, καὶ κοῖλοι, καὶ καταδύσεις ἔχοντες. καὶ ἄγκεσι, συνδένδροις καὶ ὑλώδεσι τόποις. ὡς ἐν ἐπιγράμματι, Θηροβολεῖ δ' οὗτος ἄγκεσι θηρευτικοῖς. Ἄλλως.

Ἄγκεα, τόποι ὀρεινοὶ ἀνακείμενοι, δασεῖς, ὅ ἐστι χθαμαλοί, ταπεινοί. καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι, φάραγγες, κοῖλοι τόποι, κλίματα ὀρῶν, ἐν οἷς ὑγρότητος συλλειβομένης, πόα φύεται εἰς λέχος, εἴ τις ἐπ' αὐτὸ ἀνακέοιτο. ἀφ' ἧς εὐνοίας καὶ λεχεποίης ποταμός, οὗ εἰς λέχος ἡ ποία ἐπιδεικνυμένη ὑπὸ ἀνακεκλιμένων. ἄγκος ἐκ τοῦ ἀνακεῖσθαι συγκέκοπται, εὐνὴ δὲ ἐλάφοιο, ἡ διατριβή, καὶ ὡς εἰπεῖν κοίτη. ὅθεν καὶ θηρὸς ὑλακοίτης. καὶ ἄγκος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. ἰστέον, ὅτι τὰ μὲν ἀνωτάτω τοῦ ὄρους, ἀκρώρεια καλοῦνται. τὰ δὲ ὑψηλά, σκοπιαί. τὰ δὲ προνενευκότα, πρῶνες. τὰ δὲ κεκλιμένα, κλιτύες. τὰ δὲ βάσιμα, βῆσσαι. τὰ δὲ κοῖλα, ἄγκεα, καὶ ἄγκη. τὰ δὲ σύνδενδρα, νάπαι. τὰ δὲ κάτω, ὑπωρείαι. ἡ δὲ παρὰ ταῖς ὑπωρείαις πεδιάς, παρόρειον. ἢ ἄγκη λέγονται τὰ τῶν ὀρῶν κοιλώματα, ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω, τὸ φέρω, ἄγη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη. ἢ παρὰ τὸ κέω κῶ, τὸ δηλοῦν τὸ κεῖσθαι, γέγονεν ἄγκος, ἐν ᾧ ἔστι συνάγεσθαι καὶ κεῖσθαι.

Ἀγκαθ' ὑφαίνω, ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο. Ἀγκυλοβουκὸς, ἀναστρέφων. Ἀγκειτέοντα, ἀνατέλλοντα. Ἀγκεράσειεν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἀγκαθής, ὁ ἀβλαβής. Ἀγκὴς, ἀντιπαχής.

Ἀγκίον, ἀγκιδοθέκη. Ἀγκιστρεύειν, θηρεύειν, δελεάζειν.

Ἄγκιστρον, εἶδος θηρατικὸν ἐκ σιδήρου καμπτόν, ἀγκύλον, σκολιόν. Ἀγκιστροφάγοι, φιλάργυροι. Ἀγκιστρωμένος, κατεχόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ. Ἄγκλαυσι, μεγάλα κακά. Ἀγκλίνειν, σώζειν. Ἀγκλίνας, ἀνακλίνας, ἀνοίξας. ὡς τὸ ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκεα χεῖρι. Ἀγκλὸν, σκολιόν. Ἀγκοίνη, ἡ ἀγκάλη. Ἀγκοίναι, ἀγκῶνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, καὶ χεῖρα ἴσου. Ἀγκωνίδες, αἱ ὑπερτίδες. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι, ὅ ἐστι, μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν. Ἀγκόνες, διακόνες, δοῦλοι. Ἀγκωνὶς, σφαῖρα. Ἀγκορὶς, ἀκόρεστον. Ἀγκρυφῶσθαι, ἀνατεθεῖσθαι. τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν, καθοσιοῦσθαι τῷ θεῷ. Ἄγκος, ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. καὶ ἄγκη πολλά, τὰ πολλὰ ἄγκη ἔχοντα. Ἀγκυλίνα, παιδιά τις, ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δίκαιον τὸ γόνυ. Ἀγκύχασιν, ἤνοιξαν. παρ' οὐδενὶ εὑρίσκεται τῶν ἀρχαίων, ἀλλ' ἐν ἐπιστολῇ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος μόνον.

Ἀγκράτως ἐλαύνοντα, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. Ἀγκρεμάμεναι, ἀποφηνάμεναι. Ἀγκτὴρ, δεσμός. Ἀγκτήρια, ἄγχη. Ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει. Ἀγκύλαι, τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος. καὶ ἀγκύλαι, ἱμάντες ἐν κεραίαις. Ἀγκύλας, ὀργάνας, σκεύη, ἡ χαλεπαῖς.

Ἀγκύλαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκύλη, εἶδος ἀκοντίου. καὶ ἀγκυλοῦμενος, ἀγκύλην ἔχων. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τι τῆς σκευῆς τῆς μουσικῆς. Ἀγκύλη, ἀκόντιον, ἢ ἡ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος. καὶ ὑπαρέτης γένος, εἰς κοτάβους. οἱ γὰρ τοὺς κοτάβους προϊέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, καὶ κυλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν, προπεπτωκότα συμμενόμενοι, ὡς ἐφ' ᾧ τοῦ καλῶν. ἔτι ἀγκυλισαί, οἱ ἀκοντισαί εἴρηνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἀποπυματα. Ἀγκύλη χεὶρ, ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη, εἰς ἀποκοτταβισμόν. Ἀγκύλια, οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων. Ἀγκυλομήτης, ὁ Κρόνος λέγεται. ὅτι τὰ μὲν κρύπτει, τὰ δὲ φαίνει. ἢ ὅτι λεληθότως παρέρχεται. Ἀγκυλομήτις, ὁ προμηθεύς. ἤγουν ὁ ἑαυτοῦ νοῦν, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος. δηλοῖ δὲ τοὔνομα ὁτὲ μὲν τὸν σοφόν, καὶ τὸν ἑαυτὸν νοοῦντα. ὁτὲ δὲ, τὸν πανοῦργον. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἀγκυλομήτις, καὶ τὸ ποικιλομήτις, καὶ τὸ δολόμητις, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ μῆτις σύγκειται, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. κλίσιν δὲ οὐκ ἰδίαν ποιεῖται, ἀλλ' ἀγκυλομήτι καὶ δολομήτι, καὶ ποικιλομήτα κλίνεται ἑτεροκλίτως, ὡς πρέσβυς, πρεσβύτου. καὶ πολύς, πολλοῦ, καὶ τὰ ἄλλα ἕτερα. Ἀγκυλομήτεω, σκολιὰ βουλομένου. Ἀγκυλομηνὸν, κοστερόν. Ἀγκύλον, καμπύλον, ἐπικαμπές, καὶ τὸ κοῖλον, καὶ τὸ περιφερὲς χῶμα, ὡς τὰ ἀγκύλα τόξα. καὶ τὸ ἰσχυρόν, ὡς τὸ ἀγκύλον ἅρμα.

Ἀγκύλασθαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκυλότοξοι, ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες. καὶ ἀγκυλότοξοι, οἱ χρώμενοι ἀγκύλοις, ἤγουν σκολιοῖς τόξοις. μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀγκύλαις. ἔτι δὲ καὶ τόξοις.

Ἀγκύλους, τοὺς ἀκάμπους. Ἀγκυλόχειλαι, ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες, ἤγουν τὰς ὄψεις. Ἀγκυλοχείλης λέγεται, ὁ ἔχων ἀγκύλον χηλάς, ἤτοι ὄνυχας. ὡς τραχύτερος τοῦ π εἰς τὴν αι δίφθογγον βεβαιωθὲν ἰδεῖν. ἀνάπαλιν δὲ τῇ ἐτυμολογίᾳ. ἐπειδὴ χηλή, ἐπὶ ζώων κυρίως λέγεται πεζῶν, ἃ καὶ διχηλὰ λέγεται. ἄλλως τε, καὶ προείληπται ὁ νοῦς οὗτος, ἐν τῷ γαμψώνυχας. καὶ ἦν περιττὸν εἰπεῖν δὶς τὸ αὐτὸ ἐπιθετόν. εἰ δέ γε ἀγκυλοχείλης εἴη ὁ ἔχων ἀγκύλα χείλη, ἔχει τι καὶ οὕτω πρόσφορον ἡ ἑρμηνεία. ἐπὶ γὰρ αὐτῶν ῥάμφος, οὐ χεῖλος λέγεται, καὶ ὅμως κάλλιον τοῦτο, ἤπερ τὸ πρότερον. ἡ γὰρ λέξις τοῦ ῥάμφους, τῶν ὑστέρων ἐστίν. Ἀγκυλοχείλης καὶ ἀγκυλόχειλος, χελιδόχειλος, ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ. ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων τοῦ χείλους. ἐπὶ δὲ κλίνονται, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων, πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ [illegible]. Ἀγκυλωμένος, ἀντὶ τοῦ ἀγκύλην ἔχων. ἔστι δὲ ἡ ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. Ἀγκύλας, ἀποτόμως [illegible] ἀγκύλας, τὸ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος.

ἀγκῶνος. Ἄγκυρα, τὸ σίδηρον, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. κυρίως δὲ τὸ τριόβολον, καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος, καὶ τὴν ἀσφάλειαν. καὶ ἄγκυρα ἱερὰ, ᾗ χωρὶς ἀνάγκης οὐ χρῶνται. καὶ ἄγκυρα, ἐν ᾗ τὰ σῶμα λαμβάνουσιν. Ἄγκυρα, πόλις. καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς ἀγκυρανοί. Σαμάνουσι, ὡς οἱ νῦν ἀγκυρανοὶ, γαλάται πάλαι ἐλέγοντο.

Ἄγκυραι, μεταφορικῶς, αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς, Φαίδρᾳ.

Ἀγκυροβόλιον, τὸ σίδηρον τῶν πλοίων. Ἀγκώνιον, πόλις Ἰταλίας. καὶ ὁ πολίτης ἀγκώνιος, ἢ ἀγκωνιτής. Ἄγκουσα, βοτάνη τις. Ἀγκυρίζει, μεταμέλεται. Κρῆτες. Ἀγκύρισμα, σχῆμα τι ἐν πάλῃ. καὶ ἀγκύρισμα, εἶδος παλαίσματος. καὶ ἀγκυρίσας, ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας, ἢ τῇ ἀγκύρᾳ καταβαλών. ἔστι δὲ ἀγκύρισμα, καὶ σκεῦος ἀγκυλωτὸν σιδηροῦν. Ἀριστοφάνης, διαβαλὼν, ἀγκυρίσας, εἶτα ἀποστρέψας ἐπὶ ὦμον, αὐτὸν ἐπικολαβήσας. τουτέστι, προσελκύσας, ἢ καταπλέξας. ἀπὸ τοῦ θυμοῦ, ὃν ἄκολον ἔλεγον. Ἀγκυροβαλῶ, δακνῶ. Ἀγκυρόβολα, φοίνικες τὰ λείψανα, ἃ πλειστονάκις τοῖς τελώναις ἐκ τῶν λιμένων. ἔστι δὲ καὶ μισθός. ἔγκτησον τοῖς ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον. Ἀγκυρομήλη, ἄγκιστρον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀγκυλιάζων, ἀηδόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. Ἀγκυβόλος, ἁλιεύς. Ἀγκὼν, ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ οἴκημα ἦν σκότους ἀνάπλεων. ὃ δὴ ἀγκῶνα ἐκάλουν οἱ καρχηδόνιοι. ἔνθα ἐνέβαλλον ἅπαντας, οὓς ἂν χαλεπαίνοι ὁ τύραννος. καὶ ἀγκῶνες, μέρος τι τῆς οἰκίας. καὶ ἀγκῶνες, αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοχαὶ, αἱ πρὸς ταῖς ὄχθαις. καὶ ἀγκῶνες, τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. Ἀγκῶνες ἀπὸ σημαντικοῦ ἀγκῶνος, οὐ μόνον τροπικῶς λέγονται τόποι ὀρεινοὶ, ἀλλὰ τόποι τινὲς ὡς κατὰ τὸ κύριον ὄνομα.

Ἀγκωνίσκοι, σκεύη λιμωρικά. Ἀγκὼν, τὸ, τὸ συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπή, παρ' ἀγκῶνος καὶ τείχους ὑψηλοῦ. καὶ τῆς κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα τῶν πήχεων, ἀγκῶνες λέγονται. λέγεται δὲ ἀγκὼν, παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ἐπιστρέφεσθαι, ὄγκων, καὶ ἀγκών. Ἀγλαὰ, λαμπρὰ, καλὰ, ἀνθηρά. παρὰ τὸ ἄγαν ἄλλεσθαι, ἀγλάαα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγλαά. ἢ παρὰ τὴν αἴγλην. Ἀγλαΐαις, λαμπραῖς. Ἀγλαΐας φορεῖν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ' τῆς ὀδυσσείας, τὸ θέλειν ἀστικὸν εἶναι ἀεί. ὥσπερ δὴ ἂν εἰ ἐξ ἀντιστρόφου ποτὲ καὶ τὸν ἀστικὸν αἰτιάσαιτο, ὡς πλανώμενον κατὰ ἀγρούς. πλάνης ἐνταῦθα νοουμένης, τῆς ἔξω τῶν οἰκείων ἔργων διατριβῆς.

Ἀγλαΐα, λαμπρότης. Ἀγλαΐαι, τρυφαὶ, καλλοναὶ, κόσμοι.

Ἀγλαΐς, τὸ κάλλος. Ἀγλαΐζεσθαι, λαμπρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι, παρὰ τὴν ἀγλαΐαν. Ἀγλαΐζει, θάλλει, φαιδρύνει. Ἀγλαΐζεσθαι καὶ ἀγάλλεσθαι, ταυτόν ἐστιν. ἀλλὰ τὸ ἀγλαΐζεσθαι ἐκ τοῦ ἀγάλλω παράγεται, κατὰ παραγωγὴν, καὶ ὑπέρθεσιν τοῦ ἀμεταβόλου.

Ἀγλαΐηφι πεποιθὼς, ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει. σχῆμά ἐστι κακοσύντακτον. ὤφειλε μὲν εἰπεῖν, ὁ δ' ἀγλαΐῃ πεποιθὼς, ῥίμφα θέει, ἢ κραίνει, φέρεται γόνασιν, ἢ τοιοῦτόν τι. ἢ δ' ἄλλως, ἀπ' αἰτιατικῆς ἀρξάμενος, οὕτω πῶς φράσαι. τὸν ἀγλαΐᾳ πεποιθότα, ῥίμφα (ὅ ἐστιν εὐκόλως καὶ κούφως) τὰ γοῦνα φέρει. καὶ ἀγλαΐαν τὴν γυναῖκα τοῦ Ἡφαίστου λέγουσι, παρ' ὅσον διαφόρους καλλωπισμοὺς τὰ χαλκευτῶν ἔργων, ἐκ τοῦ διακονικοῦ πυρὸς συμβαίνει γίνεσθαι. Ἀγλαΐηφι, ἀγλαΐα, κάλλει. Ἀγλαΐσαο, λαμπρύνεο. Ἀγλαΐσματα, καλλονὴ, κόσμος. Ἀγλαΐσα, εὐκτὸ, τιμία. Ἀγλαΐσμασι, καλλωπίσμασιν. Ἀγλαοθαλὲς, ἁπαλόν. Ἀγλαοὶ, λαμπροί.

Ἀγλαόκαρπος, πάνυ τίμιος. Ἀγλαομῆτις, λαμπρόβουλος, ἡ μεγάλη βουλῇ. Ἀγλαὸν, γλαφυρόν, Κρῆτές τε καὶ Κύπριοι.

Ἀγλαὸν ἕδραν, λαμπρὰν καθέδραν. Ἀγλαὸς, λαμπρός.

Ἀγλαὸν ὕδωρ, ἡ ἐν αὐλίδι πηγή. Ἀγλαόπης, ὁ Ἀσκληπιός. Λάκωνες. Ἀγλαοπίων, λαμπροπίων. Ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τετιμημένον. Ἀγλαόφοτις, βοτάνη τις. Ἀγλαοφῶν, ὄνομα κύριον. Ἀγλαρὸν, μωρόν. Ἄγλαυρος, ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. ἔστι δ' ἰδ, καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς. Ἀγλαωπὸν, καλόν.

Ἄγλαυκον, ἀλευκόν. Ἀγλαυρίδες μοῖραι, παρὰ Ἀθηναίοις.

Ἀγλαφέρι, ἄστει. Κρῆτες. Ἀγλείτης, οἰκέτης. Ἀγλακὶς, αὐλὸς, Λάκωνες. Ἀγλακὸς, αὐδός. καὶ ἀγλακίστερον, ἀηδέστερον. Ἀγλίφαρον, ἐλάχιστον. Ἀγλατὰς, ἄρτος ἁπαλός.

Ἀγλίδια, σκόροδα. Ἀγλίθες, αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων.

Ἄγλα, ὁ κύκλος ὑπὸ σκυθῶν. Ἀγλίσθαι, βλάπτεσθαι.

Ἀγλῶν, ὀχλαός. Ἀγλωσσεῖ, δυσφημεῖ. Ἄγλωσσοι, βάρβαροι. καὶ σιωπηροὶ, ἄναυδοι, ἄφωνοι. Ἀγλώσσα, ἔντριμμα γυναικεῖον. Ἀγλωσσίναι, γογγυλίδες. Ἀγλωττία, ἡσυχία, σιωπή. Ἄγμα, σύντριμμα, κάταγμα, κλάσμα, καὶ κλάσμα, κατὰ Φωκεῖς. Ἀγμεύοντο, βεβοῶντο. Ἀγμὴ, ἰτέα. Ἀγμαρὸν, ἥσυχον. Ἀγμίξεις, παραθραύσεις. Ἀγμικὸν, ἄκρατον.

Ἀγμοὶ ῥαχίαι, παραθραύσεις, ἀπορρῶγες. Ἀγμοὺς, τοὺς δρεινοὺς καὶ κρημνώδεις τόπους. Ἀγναῖον, καθαρόν. Ἀγνάμπτους, ἐπὶ πολὺ κεκαμμένος. Ἀγναπτοπόλεμοι, ἀνίκητοι.

Ἄγναμπτον ἔμελλον, οὐκ ἀγναμμένον. Ἄγνυ, λαμβάνε.

Ἀγνὴν, ἄγαν. Κρῆτες. Ἀγνεία, καθαρότης. ἐπίστασις σωφροσύνης, ἐλευθερία παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ἄγνευσι, ἡ μυρίκη. Ἀγνίας, ὄνομα κύριον. Ἀγνίον, πυραῖον. Ἀγνίζειν, καθαίρειν, ἀπό τι ἀφοσιοῦν καὶ ἀπὸ παρουσ. ἀγνίζω δὲ ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ ἀγνίσαντι, ἀντὶ τοῦ ἁγνίζοντι. Ἁγνὴ, καθαρὰ, καὶ ἀμίαντος, ἡ παρθένος, καὶ θεός τις.

Ἀγνήκαμπτον, ἡγνόκαμπτον. αἰολεῖς. Ἀγνίσσοι, ἀγνοχι. Λάκωνες. Ἀγνίθες, λίθοι. Ἀγνίσαι, ἀποθῦσαι. Βοιωτοί. καὶ διαφθεῖραι, Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ. Ἀγνίτης, ὁ ἁγνισθεὶς μὲν φόνου, ἢ ὁ καθάρσιος. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἱερεία τινὸς ἔλεγον. Ἀγνόδικος, ἀγνοῶν δίκαια. Ἀγνοδοχεῖς, οἱ πίθοι. Ἀγνοεῖν, τὸ μὴ διαγινώσκειν. ὅθεν καὶ παροιμία τὸ, ἀγνοεῖ δ' ἀράχνην παῖδας ὡς πολυδύνη. ἔρεψαι γάρ, τέθνηκε πρὸς τῶν φιλτάτων. ἐπὶ τῶν κακῶν ἑαυτῶν τὰ πραγματευομένων. Ἀγνόημα, ἀγνόημα λέγεται τὸ ἠγνοηκότος, ὅθεν οὐδεὶς ἂν ἠγνόησεν ὀλίγα διαλεχθέντος ἀψάμενος, καὶ ὅθεν ἐπαίειν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔχων. Ἀγνοητὸς, ἀγνοούμενος. Ἀγνοιήσομαι κάλλιον, ἢ ἀγνοήσω. Ἀγνοιῆσαι, γίνεται μὲν διὰ χρησιμώτατα μέτρου, πλεονασμῷ τοῦ ι ἐκ τοῦ ἀγνοεῖν. πάθει δὲ ἀναλόγως τὴν ἄγνοιαν. Ἀγνοίησιν, εἴτε ἐκ τοῦ ἀγνοῶ, εἴτε ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ, οὐκ ἄλογος ἡ προσδοκωμένη κρίσις. μάλιστα οὖν δοκεῖ ἐκ τοῦ ἀγνοίημι εἶναι, τὸ τρίτον ἀγνοίησιν, ὡς τίθησι. τὸ δὲ ἀγνοίημι, ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ. ὡς κινῶ κίνημι, καὶ διζῶ δίζημι. ἔστι δὲ λόγος μακρὸς ἴσως ἀγαπητὸς, πάντη δὲ ἀσυνήθης. Ἄγνοια, ὥς τις λέγει ἄγνοιαν εἶναι κτῆσιν ἐπιστήμης, ἀμαθίαν. ἔστι δὲ ἄγνοια, ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἠπατημένη. καὶ ἄγνοια, ἀγνωσία, ἀμαθία, διάκρισις τῶν ἐγνωκότων καὶ ὑπνωσμένων, καὶ ἡ κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας, ἀπόρρησις νοούντων ἐννοημένων. Ἀγνοῖος, καθαρώτατος. Ἀγνοπολεῖσθαι, τὸ ὑπὸ ἡλίου θέρεσθαι. Ἄγνος, φυτὸν, ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν. ἔστι δὲ ἀγνοῖον ἐμφανικόν. ὅθεν αἱ σώφρονες ἐν αὐτοῖς καθεύδουσιν. Ἀγνὸς, καθαρὸς, ἢ ἄγνωστος. Ἀγνοὲς, οἱ ἐπιγινωσκόμενοι. Ἀγνοδότης, καθαρὰς, λαμπρᾶς, ἀμιάντους. Ἀγνοῦ τόπος παλαιὸς, ἐπωνυμία ἐκ τῶν ἁγνῶν βιβασάντων, παρ' ὅσον ἐν θαλάσσῃ ὑπὸ πάντας ἐστὶ τὸ παλλάδιον. Ἀγνοτάτω, ἀγνότατοι, ἀμίαντοι. Ἀττικῶς. Ἀγνοῦ κέρας, ἢ κλάδος πρότερον. οἱ δὲ ἄκρον τέρμον αὐτοῦ. τινὲς δὲ τὸν αἰγύπτιον. Ἀγνούσιος, ἀγνοῦς δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς ἀκαμαντίδος. ὁ φυλέτης, ἀγνούσιος. Ἀγνῖθες, οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ. Ἀγνοῶ, κινδυνευτικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀγνοοῦν αὐτὸς τὰ μακρὰ ῥήματα. σημαίνει δὲ, τὸ καθόλου καὶ παντελῶς μηδὲν εἰδέναι. οἷον, ἀγνοεῖ τὴν ἀμαθίαν. καὶ ἀμφιγνοῶ, τὸ ἐν ἑκάστοις διστάζειν.

Ἀγνυμένων, κλωμένων, συντριβομένων. Ἀγνύμενον, κλώμενον. Ἀγνύμενα, θρυπτόμενα, ἀγνύμενα πηδάλια. Ἄγνυσθαι, συντρίβεσθαι, κλᾶσθαι. Ἀγνῶσαι, λιθάσαι. οἱ δὲ τὰς ὑπὸ τῶν ἱστῶν.

Ἄγνυται, κλᾶται, συγκλᾶται. Ἀγνώμονες, ἄβουλοι,

ἀσύνετοι,

βεται. Ἁγισεύων, εὐσεβῶν. Ἁγιστεία, καθάρσεις. ἁγιάζω ἁγιάσω ἡγίακα, ἡγίασμαι ἡγίασαι ἡγίασται, ἁγιασμός, ἁγιαστεία ἢ ἁγιοσύνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁγιστεία. Ἀγκαῖος πλευρίας. Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μὰ τελευτήσειν τοῦ διαγεύσασθαι τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάσε, χαίρων ἐτρύγα. καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπέμνησεν αὐτὸν τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἔφη, πολὺ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. τούτων δὲ λεγομένων, ἧκέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης σῦς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. ὁ δὲ ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε. καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν. ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραχθέντων. καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ὀγδόῃ φησί, τὸν ἀγκαῖον ὑπὸ καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρόν, ἀποθανεῖν. Ἀγκάλας, ἀγκαλίδας εἰπὼν ὁ ποιητὴς συναπεκρίζει αὐτὰς τῇ βραχύτητι τῶν ἐγκειμένων αὐταῖς βρεφυλλίων. οὐ μὴν οὖν μόνον οἱ ἀγκαλοφαγοφοροί, ἀλλὰ ἀγκαλιδαγωγεῖν κατὰ Παυσανίαν, τὸ ἀγκαλίδας ἄγειν ἐπὶ κτηνῶν, ἃ πλείω οὐκ αὐτοὶ φέρονται. τοῦτο δὲ ἀγκαλιδοφορεῖν. ὥς τι ὁμώνυμον. καὶ ἡ ἀγκαλὶς οὐ μόνον ὁμωνύμως ἀγκάλην δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ δεσμὸν ξύλων, ἢ ἑτέρων τινῶν. κοιμᾶσθαι δὲ ἀγκάλαις ὁ παῖς λέγεται, ἢ ὡς συγκείμενος τῇ κοίτῃ, ἢ ὅτι αὐτὸς καὶ ἐκείνη οὕτως, εἶχε δὲ λίκνον σύμμετρον πρὸς ταῖς ἀγκάλαις, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν ὁ παῖς, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Ἀγκάζοντο, ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον.

Ἀγκαλίας, ἀγκύρας. Ἀγκαλίαι, ἀνακαλεῖ. Ἀγκαλίω, ἀνακαλῶ. Ἀγκαλιδαγωγοί, ἀγκαλίδας ἔχοντες. Ἀγκαλίδας ἕλκειν, αἴρειν ξύλα εἰς ἔργατα. Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν φρυγάνων δέσμαι, ἢ μερίδες, ἢ δράγματα. Ἀγκαλίδεσιν, ἀγκάλαις, χερσίν. Ἀγκαλίνας ἀργοί, τὰς ἀγκάλας. Ἀγκαλον, ἄσειστον. Ἀγκαλίς, ἄχθος καὶ δρέπανον. μακεδόνες. καὶ ἀγκαλίς, κερίς. Ἀγκαλπίς, κρημνὸς εἶδος, βόθρον. Ἀγκάς, ἀγκάλας, ἢ ταῖς ἀγκάλαις ἐπίρρημα ἐστίν. οἷον, ἀγκὰς ἐλάζετο. εἰ μὲν ἐπίρρημά ἐστι, συστέλλει τὸ α. ὡς τὸ ἑκάς, ἀνδρακάς. εἰ δὲ ἐστὶν αἰτιατικὴ πληθυντική, ἧς ἡ εὐθεῖα αἱ ἀγκαί, καὶ δηλοῖ τὰς ἀγκάλας, δωρικῶς συστέλλει τὸ α. αἱ μὲν εἰς ας λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, συστέλλουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν, πλὴν δὶς δωρικῶν. αἱ δὲ εἰς ες ἐκτείνουσιν, ἀπεναντίας τῇ κοινῇ διαλέκτῳ.

Ἀγκάζεσθαι, ταῖς ἀγκάλαις βαστάσαι. Ἄγκεα καὶ ἄγκη, οἱ φαραγγώδεις καὶ ἀγκυλοειδεῖς τόποι, καὶ κοῖλοι, καὶ καταδύσεις ἔχοντες. καὶ ἄγκεσι, σπηλαίοις καὶ ὑλώδεσι τόποις. ὡς ἐν ἐπιγράμματι, Θηροβόλει σὺ πάλιν ἄγκεσι θηροτόκοις. Ἄλλως.

Ἄγκεα, τόποι ὀρεινοὶ ἀνακείμενοι, λασίες, ὅ ἐστι χθαμαλοί, ταπεινοί. καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι, φάραγγες, κοῖλοι τόποι, κλίματα ὀρῶν, ἐν οἷς ὑγρότητος συλλειβομένης, πόα φύεται εἰς λέχος, εἴ τις ἐπ' αὐτοῦ ἀναπαύσηται. ἀφ' ἧς ὄνομα καὶ λεχεποίης πεταμός, οὗ εἰς λέχος ἡ ποία συνεδιατιθῆται διὰ ὑποκειμένου. ἄγκος ἐκ τοῦ ἀνακεῖσθαι συγκέκοπται, ὥστε δὲ ἐλάφοιο, ὁ διατριβὴ, καὶ ὡς εἰπεῖν κοίτη. ὅθεν καὶ θηρεύουσι ὑλακοῖς. καὶ ἄγκος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. ἰστέον, ὅτι τὰ μὲν ἀνωτάτω τοῦ ὄρους, ἀκρώρεια καλοῦνται. τὰ δὲ ὑψηλά, σκοπιαί. τὰ δὲ προσνεανικότα, πρῶνες. τὰ δὲ κεκαμμένα, κλιτύες. τὰ δὲ βάσιμα, βῆσσαι. τὰ δὲ κοῖλα, ἄγκεα, καὶ ἄγκη. τὰ δὲ σύνδενδρα, νάπαι. τὰ δὲ κάτω, πρυμνώρεια. ὁ δὲ παρὰ ταῖς πρυμνωρείαις πεδιάς, παρόπεον. ἢ ἄγκη λέγονται τὰ τῶν ὀρῶν κοιλώματα, ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω, τὸ φέρω, ἄγη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἄγκη. ἢ παρὰ τὸ κάμω κῶ, τὸ δηλοῦν τὸ καθεσθαι, γίνεται ἄγκος, ἐν ᾧ ἔστι συνάγεσθαι καὶ καθῆσθαι.

Ἄγκεο ὑφαίσω, ἀντὶ τοῦ ἀνάκειται. Ἀγκεκυβαιμὸς, ἀνατετραμμένως. Ἀγκεντίοντα, ἀνατέλλοντα. Ἀγκεράτισιν, ἐπὶ τοῦ κεφαλοῦ. Ἀγκηδής, ὁ ἀβλαβής. Ἀγκής, ὁ ταχύς.

Ἀγκίον, ἀγκιδοθέκη. Ἀγκιστρεύειν, θηρεύειν, δελεάζειν. Ἄγκιστρον, εἶδος θηρατικὸν ἐκ σιδήρου καμπτὸν, ἀγκύλον, τριβλέον. Ἀγκιστροφάγοι, φιλάργυροι. Ἀγκιστρωμένος, κατεχόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ. Ἀγκλαυσαι, μεγαλοψυχοι. Ἀγκλινέειν, σείειν. Ἀγκλίνεσθαι, ἀνακλίνεσθαι, ἀνοῖξαι. ὡς τὸ Ἀγκλίνεσθαι, πρόσθεν δὲ σάκεα χερσίν. Ἀγκλόν, σκολιόν. Ἀγκοίνη, ἡ ἀγκάλη. Ἀγκοίναι, ἀγκῶνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, καὶ χωνία ἐστὶ. Ἀγκονίδες, αἱ ὑπηρετίδες. λέγεται δὲ παρὰ τὸ ἐγκονεῖν, ὅ ἐστι, μετὰ σπουδῆς ὑπουργεῖν. Ἀγκόνες, διακόνες, δοῦλος. Ἀγκοπτόν, σφόδρα. Ἀγκορὶς, ἀκόρεστον. Ἀγκορωφοῦ, ἀνακτιθεῖς. τὸ τῆς κεφαλῆς ἀφαιρέματον τῶν ἱερῶν, καθοσιοῦσθαι τῇ θεῷ. Ἄγκος, ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. καὶ ἄγκον ταῦρον, τὸν πολλὰ ἄγκη ἔχοντα. Ἀγκοτύλη, παιδιά τις, ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δέχονται τὸ γόνυ. Ἀγκόχασιν, ἤνεγκαν. παρ' οὐδενὶ εὑρίσκεται τῶν ἀρχαίων, ἀλλ' ἐν ἐπιστολῇ Φιλίππου τοῦ μακεδόνος μόνον.

Ἀγκράτος ἐλαύνοντα, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. Ἀγκρεμάμενα, ἀπαφανισμένα. Ἀγκτήρ, δεσμός. Ἀγκυλίσαι, ἄγχει. Ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει. Ἀγκύλαι, τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος. καὶ ἀγκύλαι, ἱμάντες ἐν κρηπῖσιν. Ἀγκύλας, ὀγκίνας, σκεύη, ἢ χαλινούς.

Ἀγκύλλεσθαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκύλη, εἶδος ἀκοντίου. καὶ ἠγκυλωμένος, ἀγκύλην ἔχων. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τι τῆς σκευῆς τῆς μουσικῆς. Ἀγκύλη, ἀκόντιον, ὅ ἡ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ τετάρτη γένος, εἰς κοτάβους. οἱ γὰρ τοὺς κοτάβους προϊέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν, προπινόμενοι συμπεσόντος, ὡς ἐφ' ἓν τῶν καλῶν. ἔτι ἀγκυλικοί, οἱ ἀκοντιστικοὶ εἴρηνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἀπομάδα. Ἀγκύλη χείρ, ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη, εἰς ἀποκοτταβισμόν. Ἀγκύλια, οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων. Ἀγκυλομήτης, ὁ Κρόνος λέγεται. ὅτι τὰ μὲν κρύπτει, τὰ δὲ φαίνει. ἢ ὅτε διαλαθεῖν παρέρχεται. Ἀγκυλόμητις, ὁ προμηθεύς. ἤγουν ὁ κατὰ νοῦν, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος. δηλοῖ δὲ τοὔνομα ποιότητα μὲν τὸν σοφόν, καὶ τὸν κατὰ τὸν τοσοῦτον. ποιότητα δέ, τὸν πανοῦργον. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἀγκυλόμητις, καὶ τὸ ποικιλόμητις, καὶ τὸ δολόμητις, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ μῆτις σύγκειται, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. κλίσιν δὲ οὐκ ἰδίαν ποιεῖται, ἀλλ' ἀγκυλομήτου καὶ δολομήτου, καὶ ποικιλομήτου κλίνεται ἑτεροκλίτως, ὡς πρέσβυς, πρεσβύτου. καὶ πολύς, πολλοῦ, καὶ τὰ ἄλλα ἕτερα. Ἀγκυλομήτων, σκολιὰ βουλομένων. Ἀγκυλοπρόν, κοσυρόν. Ἀγκύλον, καμπύλον, ἐπικαμπές, καὶ τὸ χολιόν, καὶ τὸ περιφερὲς χῆμα, ὡς τὰ ἀγκύλα τόξα. καὶ τὸ ἰσχυρόν, ὡς τὸ ἀγκύλον ἅρμα.

Ἀγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκυλότοξοι, ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες. καὶ ἀγκυλόδεροι, οἱ χρώμενοι ἀγκύλαις, ἤγουν σκολιοῖς τόξοις. μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀγκύλαις. ἔτι δὲ καὶ τόξοις.

Ἀγκύλους, τοὺς ἀνακάμπτους. Ἀγκυλόχειλαι, ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες, ἤγουν τὰς ὄνυχας. Ἀγκυλοχείλης λέγεται, ὁ ἔχων ἀγκύλας χηλάς, ἤγουν ὄνυχας. ὡς τραχύτητος τοῦ α εἰς τὸν εἰ δίφθογγον βοιωτῶν ἔθει. ἀνάπαλιν δὲ τῇ ἐτυμολογίᾳ. ἐπειδὴ χηλή, ἐπὶ ζώων κυρίως λέγεται πεζῶν, ἃ καὶ διχηλᾶ λέγεται. ἄλλως τε, καὶ προείληπται ὁ νοῦς οὗτος, ἐν τῷ γαμψώνυχας. καὶ ἂν περιττὸν εἴη δὶς τὸ αὐτὸ ἐπιθεῖναι. εἰ δέ γε ἀγκυλοχείλης εἴη ὁ ἔχων ἀγκύλα χείλη, ἔχει τι καὶ οὕτω πρέποντος ἡ ἑρμηνεία. ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν ῥάμφος, οἷον χεῖλος λέγεται, καὶ ὅμως κάλλιον τοῦτο, ἤπερ τὸ πρότερον. ἡ γὰρ λέξις τοῦ ῥάμφους, τῶν ὑστέρων ἐστίν. Ἀγκυλοχείλης καὶ ἀγκυλόχειλος, χολιόχειλος, ἐπίθετον τοῦ αἰετοῦ. ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων τοῦ χείλους. ἐπὶ δὲ κλίσεως, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων, πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν. Ἀγκυλομήτης, ἀντὶ τοῦ ἀγκύλην ἔχων. ἔστι δὲ ἡ ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. Ἀγκύλας, ἀποτέμνω. καὶ ποτὲ δὲ ἀγαύλας, τὸ αὐτὸ τοῦ ἀγκῶνος.

παρὰ τὸ ἄγειν γαῦρον καὶ ἐλαύνειν ὄχους, οἱ καὶ ὄχεα λέγεται διγενῶς· ὁμοίως τοῦ ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος. Ἀγέρωχοι, οἱ ἄγαν ἔνδοξοι καὶ ἔνδοξοι, ὁ ὑπερήφανοι, ἢ ἀναίδεις. ὥσπερ δέ φασιν οἱ ῥόδιοι εἰρῆσθαι ἀγερώχους. ὀνομασθῆναι οὕτω, ἤγουν ἐκ τοῦ ἄκρου ἀγείροντες ὄχων διαγίνεσθαι, τουτέστι φορβὴν ἐπίσταντα.

Ἀγεῦ, ἄγε, φέρε. Ἀγεῶν, ἄγαγεν. Ἀγεσίμων, ἐλὸς λευκή. Ἀγεσίλαος, ὁ πλούτων. ἐπώνυμον τοῦ ἄδου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγειν τοὺς λαούς. ἄρχων γάρ ἐστι τῶν θανόντων. Ἀγεσίφρων, τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων. Ἀγέστρατον, κάλλιστον. ἤγουν, κοσμητόν. Ἄγεται, φέρεται. Ἄγεται γυναῖκα ὁ ἀνήρ, ἤγουν λαμβάνει. οὐ λέγομεν δὲ, γυνὴ ἄγει ἄνδρα. καὶ ἄγεται δὲ, ἡ ἄγε, ἀντὶ τοῦ φέρε. Πλάτων ἐν τῇ ἀπολογίᾳ Σωκράτους, ᾤχετο εἰς Σαλαμῖνα, καὶ ἤγετο λέοντα. Ἀγετοί, θαυμαστοί, ἔνδοξοι, λαμπροί.

Ἀγετρία, μαῖα, τεχνῖτις. Ἄγασαι, θαύμασον. Ἀγήνωρ, ἀνδρομάτωρ, ἰσχυρῶν. Ἄγη, θάμβος. ὡς, ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα.

Ἄγη, θαῦμα, χαρά, ἀπιστία, ζῆλος. παρ' Ἡροδότῳ βασκανία, παρ' Ὁμήρῳ ἔκπληξις. πληγή, θραῦσις, κλάσις, ἀπώλεια, μίασμα. εἴποι ἔργα. Ἄγη μὲν οὖν παροξυτόνως, ἡ ἔκπληξις. ἀγὴ δὲ, ἡ κλάσις τοῦ κύματος. Ἀγή, πολιά, αἰγιαλός, ἔνθα τὰ κύματα κλᾶται. Ἄγη περισπωμένως ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐάγη, παρ' Ὁμήρῳ. ἐάγη δὲ, ἀττικόν. Ὅμηρος, ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ. ἐκ τοῦ ἄγω. Ἄγη παρὰ τοῖς Φρυγικοῖς ἁγνὴ, σεβασμός.

Ἀγηγέρατο, συνηθροισμένοι εἰσίν. ἐκ τοῦ ἀγείρω, ὁ μέλλων ἀγερῶ, ὁ παρακείμενος, ἤγερκα, ὁ παθητικὸς ἤγερμαι, τὸ τρίτον ἤγερται. καὶ ἀττικῶς, ἀγήγερται. ἡ ἰωνικῇ προσθήκῃ τοῦ α ἀγηγέραται, ὡς ἐσπάρται ἐσπάραται. Ἀγηγέρατο, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τοῦ ἀγείρω ἀγερῶ, ἤγερκα ἀγήγερκα, ἤγερμαι ἀγήγερμαι, ἠγέρμην ἀγηγέρμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀγηγέρατο ἰωνικῶς. Ἀγηλάζειν, σύρειν. Ἀγῆλαι, στρωσῦσαι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι, καὶ εἰς ἀγέλην ἀγαγεῖν, καὶ τιμῆσαι. Ἀγήλασιν, τιμήσειν. Ἀγάλω, κοσμήσω. Ἀγηλαταί, οἱ κεραυνοί. Ἀγηλατεῖν, διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, καθαίρειν, ἔνιοι δὲ ῥακίζειν. Ἀγηλατεῖν, ἐὰν δασύνῃς, τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνειν. ἐὰν δὲ ψιλώσῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελαύνειν.

Ἀγηλείοιο, λαφυραγωγοῦ. Ἀγαλλόμενα, χαίρουσα.

Ἄγημα, τὸ πρὸ τοῦ βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων καὶ ἵππων ἢ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄκρον τῆς μακεδονικῆς συντάξεως, κρατερὸν ὁπλίσει, καὶ σωμάτων ἀκμῇ. Ἀγηνορία, ἀνδρεία, καὶ εὐορία, παρὰ τὴν ἀνδρία. καταχρηστικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται. ἢ ἰσχύς. ὡς τὸ, Ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα. Ἀγηνορίδης, αἰθάλης. Ἀγηνορίη, ἀνδρεία, αἰθάλεια. Ἀγηνόρεος, ὑπερήφανος. Ἀγήνωρ, ὄνομα τόπου. Ἀγήνωρ, οὐ μόνον ἐπὶ ψόγου λαμβάνεται, ὅτε δηλοῖ τὴν θρασὺν καὶ ὑβριστὴν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐπαίνου, ὁπηνίκα τὴν ἀνδρείαν δηλοῖ. γίνεται ἀμφότερα ἐκ τοῦ ἄγαν, καὶ τοῦ ἠνορία, τουτέστιν ἀνδρεία. διττὸν γὰρ τὸ ἄγαν. τὸ μὲν καθ' ὑπερβολὴν, ὅπερ καὶ ψέγεται. τὸ δὲ κατὰ μεσότητα ἐστὶν ἄγαν, καὶ ἐπαινετόν. Ἀγήνωρ, ὁ ἄγαν τῇ ἠνορίᾳ χρώμενος. οὕτω καὶ ὑπέροπλος, ὁ ὅπλοις θρασύτατα ὑπὲρ τὸ δέον ὅπλοις χρώμενος. καὶ ὑπεροπλία, ἡ διὰ τὴν ἰσχὺν κακία. Σημειοῦνται δὲ, ὅτι ἐπλεῖστα τὸ μὲν καὶ ὁ πλεῖστον ὁ ποιητὴς λέγει ἀμύμονα, καὶ ὅπλα αἴρειν δαιμόνων, οὐκ ἐπὶ ψόγου τὴν λέξιν τιθείς. τὸ δὲ ὑπέροπλος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἐπὶ σκώμματι λαμβάνεται. ἡ ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος. Ἡσίοδος λέγει ἀγήνορα, τὴν αἰθάλην καὶ ὑπερόπτην. ὃν ποιεῖ εὐτελῆ καὶ ταπεινόν. καὶ ἀγήνωρ, ὁ εὐήνορος φύσιν ἄρα, ἡ ἀγαπήνωρ. τὸ μὲν ὡς ἀγαπῶν, τὸ δὲ ὡς ἀγάμενος, ὅτι θαυμάζειν τὴν ἠνορέαν. ὡς εἶναι ποτὲ ταυτὰ, τὴν ἀγαπήνορα καὶ τὴν ἀγήνορα.

Ἀγήνωρ ὁ ποσειδῶνος. γαμεῖ δαμνὼ τὴν βήλου. τοῦ δὲ γίνεται φοῖνιξ, καὶ ἰσαία, ἣν ἔχει αἴγυπτος. καὶ μελία, ἣν ἔχει δαναός. ἔπειτα ἣν ἔχει ἀγήνωρ, ἀρχιέπτειαν τὴν νείλου τοῦ ποταμοῦ. τοῦ δὲ γίνεται κάδμος. Ἀγήοχα, ἦνεγκα, ἐκόμισα. Ἀγηοχὼς, ἐνηνοχὼς, κεκομικώς. ἄγω, ὁ μέλλων ἄξω, ὁ παρακείμενος ἦχα, καὶ ἀττικῶς ἀγήοχα. ἐπεὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἐθέλει ἔχειν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, πλεονάζει ἡ γο συλλαβὴ, καὶ γίνεται ἀγήγοχα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, ἀγήοχα, ἡ μετοχὴ, ὁ ἀγηοχώς.

Ἀγήρατον, ἄφθαρτον, μὴ γηράσκον, ἀδιάφθορον. οἱονεὶ ἄφθαρτον, ἀπαλαίωτον. Ἀγήραος, οὐ κεράμια ἀγήρως. μόνον εὕρηται τὸ κατὰ λεωνόν. ὃς ὑπὲρ γηραιὸς, οὐδὲν τῷ μοθικῆς ἀθανασίας ἀπώνατο. Ἀγήραος ποιητικὸν, ἀγήρως κοινόν. κλίνεται δὲ τὸ μὲν ποιητικὸν εἰς ου, ὡς ἵππος ἵππου. κοινὸν μονόκλιτόν ἐστιν, ὡς ἄθω. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ταῦτα τὴν γενικὴν ποιεῖται. εἶτα κατὰ τὴν αὐτὴν φωνὴν, καὶ τὴν δοτικὴν ποιεῖ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τοῦ ἄθω, τῷ ἄθω, τὸν ἄθω. οὕτω τοῦ ἀγήρω, τῷ ἀγήρω, τὸν ἀγήρω. Ἀγήρατον, ἄφθαρτον, ἀθάνατον, μὴ γηράσκοντα. παρὰ τὸ γῆρας. Ἀγήρω, τὰ μὴ γηρῶντα. καὶ σὺν τῷ ν ἀγήρων. οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν, θηλυκὸν φασὶν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν, τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν φάσιν. τὸ δὲ ἄνευ τούτου, τὴν γενικήν τε καὶ δοτικήν. ἡ ἀγήρως, ὁ ἄφθαρτος, ἀττικῶς. καὶ οὐδετέρως, ἀγήρων.

Ἀγήρω, ἀγήρατον, μὴ γηρῶν. Ἀγηρώνειοι, ὄνομα ἔθνους. Ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε, ἀπείρως συνάξαντες, ὡς μὴ ἓν ἀγαθὸν ἀγήρω ἴσα εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἀθάνατος εἴη. ὡς ὁ τοῦ τιθωνοῦ μῦθος δηλοῖ.

Ἀγήρως, ἀπαλαιώτως. Ἀγησίανδρος, ὁ ἀνδρός. Ἀγήσων, ἄρχων. Ἀγησίστρατος, ὄνομα κύριον. Ἀγησίλαος, ὄνομα κύριον. Ἄγεται, ἀπάγει, ἕλκει. Ἀγήτωρ, ὁ τῶν αἰτωλῶν στρατηγός. Ἀγέτης, ὁ ἡγούμενος. Ἀγητὸς, ὁ ἡγούμενος ἄλμος. ἐν δὲ τοῖς καρνείοις, ὁ ἱερωμένος τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ ἑορτὴ ἀγητορία. Ἀγητοί, θαυμαστοί. Ἀγέβρα, ὄνομα κύριον. Ἀγητόρειον, ἑορτή. Ἀγήτωρ, ὁ τῶν τῆς ἀφροδίτης θυηλῶν ἡγούμενος ἱερεὺς ἐν κύπρῳ. Ἀγηχῶ, ἠχῶ ἀγείρω. ἢ εἶδος, ἢ σύστημα. Ἅγια, τίμια, τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος. Ἀγιάδαι, γένος ἐν λακεδαιμονίᾳ. οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω καλοῦνται, οἱ ἀπὸ ἄγιδος. Ἀγιάζειν, ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν θύειν. Ἀγιάζειν, ἀπὸ τοῦ ἱερὰ ἐσθίειν. καὶ ἁγιάζειν, ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν. Ἁγιάζει, σέβει. Ἁγιάσαι, καθαρῶσαι, καῦσαι ἁγίως.

Ἁγιάσατε, προσφραγίσατε, καθάρατε. Ἁγιασμός, διασκολάζει. Ἁγίασμα, ὁ θεὸς ναός. Ἁγιασμὸς, ἁγιωσύνη, καθαίρεσις. Ἁγιασία, ἡ ἁγιωσύνη. ἁγιστεία δὲ, ἡ ἱεροτελεστία, λίθος τόπον. Ἁγιασθέντων, ἀφιερωθέντων. Ἁγίζων, ἁγιάζων.

Ἁγίζειν, τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἢ καθαρῶν. ἔνιοι τὸ καταστέφειν.

Ἀγινεῖν, ἀντὶ τοῦ φέρειν, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω γίνεται, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν ἀγνῶ, καὶ ἐκτάσει τοῦ ι ἀγινῶ, καὶ ἀγινεῖν. οὐκ παράγωγον ἐκ τοῦ ἄγειν, συνεμφαίνεται τοῖς παλαιοῖς, ὥσπερ ἐκτείνει τὴν γι συλλαβήν. οἷον, ἕκαστος μῆλον ἀγίνει. ἡ παροιθεν ἀγίνεσκεν, ἢ ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ. ὥστε ἡ γι συλλαβὴ μετὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν ἀπαρτίζοντος συνελθεῖν, τὰς ἐφεξῆς τέσσαρας προκειμένου στίχου λόγον δακτυλικοῦ ἐθέλει. ἔστι δὲ ἀγινεῖν κυρίως μὲν τὸ ἄγειν, ἐκ τοῦ παραγωγοῦ τοῦ ἄγω. ἔτι δὲ καὶ καταφέρειν. Ἅγιος, ὁ φύσει ἁγιάζων, καὶ οὐχ ἁγιαζόμενος. κατὰ μετάθεσιν δὲ ὁ ἁγιαζόμενος, λέγεται ἅγιος. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος. διὰ τί λέγουσι τὸ μυριάκις τρὶς ἅγιος ὁ θεός. ἢ τῆς πληρούσης τὸν θλιβόντας, λαμπρῶς ἐλέγχει, τὸ, ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. τὴν ἁγίαν ἀναστάσιμον ᾠδὴν. οἱ δὲ λέγοντες, τὸ ἅγιος ὁ κατευθύνων, ἐπὶ σεμιδάλεως. ἀπὸ τοῦ, ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν, τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα. καὶ ἅγιοι οἱ καθαροὶ, καὶ σεβάσμιοι, καὶ ἅγιον τῆς ἁγνείας τὸ σπέρμα, καὶ ἅγιος ὁ εὐσεβής. Ἀγιγαῖος, ἄργαλος καλεῖται παρὰ λάκωσιν, ὁ ἀμύκλαιος ἥρως. Ἀγίνεσκεν, τουτέστιν ἦγον. Ἀγίνεον, ἦγον. τὸ ἐπὶ πᾶν ἄγειν, καὶ ἐν τοῖσι κυρίως. Ἀγισμὸς, ἁγνισμός. Ἀγιστεύειν, σέβειν, ἀγνίζειν. Ἁγιστεύς, σέβεται.

ἐκλεόντων τὶ ἀπολειμμένον ὀπίσω αὐτοῦ. παριάγω τὴν κώμην, ἀντὶ τοῦ καταφανῶ ποιῶ. ἀπάγω, τὸ μακρὰν ποιῶ εἶναι. ὑπάγω, τὸ προσάγω. ἄγω εἶπον ὁ ἐνεστὼς. ὁ παρατατικὸς, ἦγον. ἄξω μέλλων, ἀγήοχα παρακείμενος. ἤγαγον β᾽ ἀόριστος. ἄγομαι ὑπὸ ἴωνος ἐπὶ παθητικῆς σημασίας. καὶ ἄγομαι γυναῖκα, ἤγουν λαμβάνω. καὶ ἠγόμην παρατατικὸς, ἄξομαι μέλλων, ἐπὶ σημασίας τῆς ἐνεργητικῆς, ἀχθήσομαι δὲ, ἐπὶ πάθους. Ἀγεῖραι, ἀθροῖσαι, συναγεῖραι, συλλέξαι, συλλέξασθαι, μερίσασθαι, συμμερίσαι, συμπορίσασθαι. Ἀγέραστον γέρας, ἡ τιμή. ἀγέραστον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀγείραστον. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. σημαίνει δὲ τὸ ἄτιμον, καὶ πλείζονον.

Ἀγείρασθαι, ἐπαιτεῖσθαι, λωποδυτῆσαι, συναθροίζεσθαι. Ἀγείραν πόρναι. λέγουσιν ἀφορμὴν τῆς ὕβρεως ἀγύρτας εἶναι τοὺς πτωχούς. καὶ ἀγυρτάζειν, τὸ πτωχεύειν. καὶ μητραγυρτεῖν δὲ, τὸ μετὰ τυμπάνων καὶ τοιῶνδε βιούντων περιιέναι, καὶ ἐπὶ τῇ μητρὶ ἀγείραν τροφὰς, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῇ ῥέᾳ ὡς ἄλλον ἐκ τοῦ Διονύσου. μητραγυρτῶν καὶ τυμπανιζόμενος, ἤγουν τύμπανον κρούων. Ἀγείρειν, συναγείρειν, συναθροίζειν. λέγεται κατὰ τὸν Αἴλιον Διονύσιον, καὶ τὸ περιιέναι καὶ περιτρέχειν ἐπὶ οἴκους, ἢ ἐπαιτεῖν τινί. ὅθεν ἴσως ὁ ἀγύρτης. Πλάτων ἐν πολιτείαις, καὶ τὴν ἄθροισιν ἀγερμὸν φησιν, εἰκὼν συναγερμὸν φρενῶν. Ἀγειροκύβηλιν, μαντικὸν πέλεκυν, ἢ τὸν θύτην, τὸν ἀγείροντα τὸ πέλεκυν ἐφ᾽ ἑκατόν. παρὰ τὴν ἄγερσιν.

Ἀγέρθη. ἐκ τοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω, γίνεται ἀγερέθω. Ἀγεροχοι, σκληροί. Ἀγερέντων, συναθροιζόντων. Ἀγείρω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, πλοῦν ἀγείρας. Ἀγερωχοῦντες, ἀγερωχεῖ. Ἀγέτης, ἡγεμών. Ἀγελαίων, καὶ ἀγελαίων βοῶν, τουτέστι νομαδικῶν, ἀδάμαστον, νεμομένων, ἢ ἐκτητέλη. Ἀγελαία σταφυλὴ, ἡ εὐτελὴς. καὶ ἀγελαία, ἡ οὐ γυναῖκα. Ἀγελαίαι, ἀγρευθείς. Ἀγελαῖοι ἰχθύες, πολλοὶ μικροὶ ὁμοῦ, καὶ λίθοι εὐτελεῖς. Ἀγελαῖος, ὀχλώδης, ἰδιώτης, ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. καὶ ἀγελαίων, ἰδιωτῶν, ῥεμβωδῶν. καὶ ἀγελαῖον ἐοικεν ἀνθρώπων εἶναι ὁ βίος, ἀντὶ τοῦ εὐτελῶν. καὶ ἀγελαίων, τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ᾽ ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὐ βόσκεσθαι γὰρ καὶ ἀγελάδην φασίν. Ἀγελαῖαι βόες, αἱ ἐκ τῆς ἀγέλης. οὐ μόνον βόες ἀγελαῖαι, ἀλλὰ καὶ ἀγελαίας ἰχθῦς τὰς εἰκαίας Εὔπολις ἔφη, καὶ ἄλλοι κωμικοί, ὥς φησι Παυσανίας. καὶ λίθος δὲ ἀγελαῖος, ἡ εἰκαῖος καὶ ἀκατασκεύαστος. Ἀγέλαιος μὲν προπαροξυτόνως, ὁ ἀμαθής. προπερισπωμένως δὲ, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Ἀγελαιών, ὁ τόπος τῆς ἀγέλης. Ἀγελάσαι, κομίσαι. Ἀγελάστην, ἄλιμον. Ἀγέλαστα, τὰ μὴ γέλωτος ἄξια, ἢ ἀγελαστικῶς. Ἀγέλαος, ὄνομα κύριον.

Ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων. Ἀγελαστὸς, ἐγχελυς. Ἀγελαστί, ἄνευ τοῦ γελάσαι. Ἀγέλαστος πέτρα, ἐφ᾽ ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. καὶ ἀγέλαστος πέτρα, παροιμία ἐπὶ τῶν λύπαις προσέχων. Ἀγελαστοῦν, ἀκακίαν.

Ἀγελάστως, τὸ ἐφήβους κρατεῖν λέγουσιν. Ἄγε λέγουσιν. φέρε εἰπὲ τὰ παρακελευστικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προσέτι δὶς ὑποτακτικοῖς συντάσσεται. τοῖς δὲ τρίτοις, τὸ ἀπαρεμφατικόν. οἷον μὴ λεγέτω, μὴ τυπτέτω, οἷκον καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ ποιῶ, μὴ ποιῶμεν, μὴ ποιήσαι, πλὴν τῇ ὁριστικῇ. ταύτης γὰρ τὸ ἀποφατικὸν ἴδιον. οὐ λέγω, καὶ λέγω. τὸ, μὴ δεῖ ὑμῶν ἐόρτια, ἀντὶ τοῦ ὁ ὀψιτε. Ἀγελαίην ἀθλητῶν, ὁ ἀγυιᾶς λαίας. τουτέστι στρατιωτικόν. ὡς λαίτις, ἡ ἀγυιᾶς λαῶν. τουτέστι λαὸν, ὡς ἡγεμονικόν. ἀφ᾽ ἧς ἐννοίας καὶ τὸ στρατηγὸν λαγέταν ἡ ποίησις ἔφη. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὰ ὀνόματα, ὁ ἀγησίλαος, καὶ ὁ ὁμηρικὸς ἀγεσίλαος. Ἀγελὴ, λῦμος τῆς ἀθηνᾶς. Ἀγέλη λέγεται, ὅταν πολλὰ πρόβατα ὁμοῦ βόσκεται. ἢ πολλοὶ χοῖροι, ἢ βόες, ἢ τοιοῦτόν τι, ἀφ᾽ ὧν λέγεται ὁ ἀπελάτης. ἀπελάτης δὲ, ὁ μετὰ ξίφους ἀπελαύνων ἀγέλας ζώων. ἀπὸ δὲ τῆς ἀγέλης, ἀγελαῖον ζῶον, τὸ ἐκ τῆς ἀγέλης, καὶ ἀπὸ τούτου ἀγελαῖος ἄνθρωπος, ὁ τοῦ πλήθους καὶ ὁ χυδαῖος. καὶ ἀγεληδὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀγέλας, διὰ τοῦ η. ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀγέλη παράγεται, ὥσπερ βοτρυδὸν διὰ τοῦ υ, ἀπὸ τοῦ βότρυς. λέγεται δὲ βοτρυδὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν συνέχειαν τῶν ἐν τῷ βότρυι ῥαγῶν. ὥσπερ ἰλαδὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἴλας. καὶ κρηνηδὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν χύσιν τῶν κρηνῶν.

Ἀγεληδὸν, ἀθροισμένως, ἅμα. ἢ διὰ τῶν ἀγέλας, καὶ ἀγεληδοῦν, κατὰ τὴν ἀγέλην. καὶ ἀγέλαμα, κατὰ ἀγέλην. Ἀγελαῖος βοῦς, ὁ ἐξ ἀγέλης. Ἀγέληφι μετελθὼν, ἀντὶ τοῦ μετ᾽ ἀγέλην, κατὰ σχηματισμὸν τοῦ φι. Ὅμηρος ἰλιάδος σ, ὥστε ταῦρον ἐπιὼν λέων ἀγέληφι μετελθὼν. καὶ ἀγέληφι, ἐν ἀγέλαις. Ἀγέμεν, παρ᾽ Ὁμήρῳ. χερσὶν ἑλὼν ἀγέμεν, βρισηίδα. ἤγουν, ἄγειν. ἰδιώσεις δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα κατ᾽ ἔλλειψιν γίνεσθαι, ὡς ῥήματος προστακτικοῦ τινὸς λείποντος. οἷον δεῦτ᾽ ἐθελήσατε ἀγέμεν, ἢ σπεύσατε, ἢ τι τοιοῦτον. ἢ ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται ἀπαρέμφατα, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ Ἡσιόδῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς ἐνταῦθα. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄγεται ἐπὶ πολὺ τὰ ἔμψυχα. ἐκ δὲ τοῦ βιβῶ, ἄγειν. καὶ ἐπὶ αἰχμαλωσίας, εἴρηται ἐπιγεγραμμένα. καὶ τὸ ἀγεῖραι δὲ, ἐντεῦθεν παράγεται. καὶ ἀγέμεν, ἄγειν, ἀγαγεῖν. ὡς τὸ, Αἴαν Δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας. Ἀγεμῶν, ἀγελαῖ. Ἄγεν, ἀντὶ τοῦ ἦγον. ἰδίωμα ἐστὶ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων ῥημάτων, χρονικῶς αὔξεσθαι ἐν τῷ παρατατικῷ. οἷον ἄγω, ἦγον. αἱρῶ, ᾕρουν. αἰτῶ, ᾔτουν. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ ἴωνες συναλλοιούμενοι πολλάκις ποιοῦσι τῇ παραλήψει, τοῖς ἰδίοις ἐνδεεῖς. οἷον ἄγω, ἄγεν. καὶ ἄγω, ἄγον. χωρὶς τοῦ ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκεν, καὶ ἀνέρχομαι ἀνηρχόμην. καὶ χωρὶς τοῦ ἀηδίζω, τὸ ἀπὸ διφθόγγου ὑπάρχει, ἀηδίζον. καὶ ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην. πλὴν τοῦ ἀΐω, τὸ ἀκούω. καὶ τοῦ ἄω, τὸ πνέω. ἃ οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς τὸ η ἐν τῷ παρατατικῷ. Ἄγεν. Ὅμηρος, Πάλιν ἄγεν ὀξέα ὄγκον. ἔστι δὲ τὸ πάλιν ἄγεν, ἀντὶ τοῦ ὡς τὸ ἔμπαλιν ἐκλάσθη. ποιητικὴ δὲ λέξις τὸ ἄγεν. καὶ ἔστιν ὥσπερ τραφεὶς τραφέντος, τράφεν, ὅ ἐστιν ἐτράφησαν. οὕτω καὶ ἀγεὶς ἀγέντος, ἄγεν. Ἀγὲν ὀξυτόνως, τὸ κατεαγὲν, θραυσθέν. ὡς τὸ, τοῦ δ᾽ ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι, καὶ ἄγεν. Ἀγένεα, ἡ δυσγένεια. Ἀγενὴς, ἄναυδος. ἐρίθιος ἀντὶ τοῦ ἄγειν. Ἀγεννὴς, ἐπὶ τοῦ ἀδυνατοῦντος, καὶ ἐπὶ δυσγενοῦς. Ἀγένειος, μειράκιον. Ἀγεννία, ἡ ἀναιδεία, καὶ ἡ δειλία. Ἀγεννῶς, ἀνάνδρως. Ἀγέννητα, τὰ στοιχεῖα παρ᾽ Ἐμπεδοκλεῖ. Ἀγένητον, οὗ κατ᾽ οὐσίαν ὑπάρχοντος, οὐδὲν προϋπάρχει τοῦ εἶναι.

Ἀγεννέστερον, δυσγενῶν. Ἀγεννίζειν, τὰς μὴ γεγεννηκυίας.

Ἀγεννῶς, ἀνάνδρως. Ἄγεο, ἀγοῦ, ἄρχου. Ἀγεόμενοι, θαυμάζοντες. Ἄγερα, ἄπειθος, ὄχλος. Ἀγέραστος, ἄτιμος, ἄμοιρος. Ἀγερθήσεται, συναθροισθήσεται. Ἀγέρθη, συναθροίσθη. Ἀγερθεὶς, συναθροισθεὶς. Ἀγερμὸς, ἄθροισις, συναγωγὴ οὐσίας. Ἀγέροντο, συναθροίζοντο. Ἀγέρωχος, ὁ σοβαρῶς ἐρχόμενος, ὁ ὑπερήφανος. Ἀγέρωχον, σοβαρόν.

Ἀγερωχία, ἐφορᾶ. Ἀγερρακάθοι, σταφυλή. Ἀγερσικύβηλις, Κρατῖνος ἐν δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος, τοῦ αὐτοῦ ἀγύρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν. κύβηλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν. ὅθεν καὶ Λύσιππος ἐν Βάκχαις, τοῦ αὐτοῦ ἀγύρτην κωμῳδεῖ.

Ἀγερωχὶς, ἐφορᾶ, ἀκατασχὸν ἐχέτω. Ἀγερωχίην, ὑθέτησε, λαφυξάντων, ἠμέλησεν. Ἀγερώχως, ἀτάκτως, ἀθεεῖ. Ἀγερωχία, ὑπερηφανία. Ἀγέρωχος, ὁ ἀλαζὼν, ἀλαζονικὸς, γαῦρος, καὶ τετιμημένος, ἢ ὑπερήφανος. Ἀγέρωχοι, οἱ πέραν γέρας ἔχοντες. ἐκ τοῦ ἀγεράοχοι, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀγέρωχοι. κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἁπλῶς γεραρῶν. δηλοῖ δέ φασιν οὕτως ἡ λέξις, τὸ σοβαρὸν, ὡς Ἀλκμὰν βούλεται. Ἀλκαῖος δέ φησι καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον, τὸν ἄκοσμον, καὶ ἀλαζόνα οἶδε. τάχα ἴσως ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπερηφάνων καὶ ὑπερφρονοῦντος. ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ υ, ὑπερήφανος. καὶ τοῦ κούφου καὶ ἐλαφροῦ. ὃς ἄγοιτ᾽ ἂν ῥᾷον ἢ ἔχοι, ἤγουν ἄρμενος. μέσον οὖν λέξις. ὅτι δὲ φησὶ ποῦ ἀγέρωχοι καὶ Λύκιοι λεχθήσονται, δύναται ἡ λέξις οὐ μόνον δηλοῦν σημαινόμενον τοιούτους, ἀλλὰ καὶ ἐπεχεικόμενον

παρὰ

σία καὶ ἀναγκαία δουλεία. ἡ ἀκούσιος, καὶ ἐκ βίας γινομένη ὑπηρεσία. Ἄγγαρος, ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. ἡ λέξις δὲ περσική. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματοφόρους. οἱ δὲ αὐτοὶ, καὶ ἀστάνδαι. λέγεται δὲ τὸ ἀγγαρεύειν, καὶ ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν, κατὰ διαδοχήν. οὕτως Ὠρίων. Ἄλλως. Ἄγγαρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ πέρσαι, τοὺς βασιλικοὺς ἀγγέλους. τίθεται δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν, καὶ ὅλως ἀναισθήτων, καὶ ἀνδραποδωδῶν. καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ τὰ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγαρεύεσθαι ἐκάλουν, ὥσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν, ἢ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. Ἀγγαρεύω, τὸ ἐργάτας ἐγείρω. ἀπὸ τοῦ ἄγγαρος, ὃ σημαίνει τὸν ἐργάτην. ἀγγάρους λέγουσιν οἱ μὲν, τοὺς πρέσβεις. οἱ δὲ τοὺς ἀστάνδας. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σταθμοὺς, ἄγγαρα. καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν καθολικῶν πολλὰ λαμβανομένους ἄγοντας. Αἰσχύλος οὖν ἐν Ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν, ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη. Ἀγγαρός, τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον. Ἄγγεα, ἀγγεῖα, τὰ ἀγγεῖον, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω [illegible] φέρειν. Ἀγγεῖλαι κυρίως, τὸ διαλέγειν καλεῖν. πάλιν τὸ λέγειν, ἀπαλέγω. καὶ κατὰ ὑπερβιβασμὸν, ἀγγέλω. τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ γ, ἀγγέλλω. Ἄγγιθον, ἄρθον, ἀντὶ τοῦ γέμισμα. ὡς ἐκ τοῦ πεπληρωμένου. ἥρμοσται δὲ τὸ πληροῦν, ἀπὸ τοῦ πληρουμένου. Ἀγγελία, ἄγγελμα, ἀκοὴ, φήμη. καὶ ἀγγελίας τινὸς λέγεται, ὃν ἀγγέλλει τις, ὑπ' ἐκείνου πεμφθείς. καὶ ὃν εἴπῃ τις περὶ ἐκείνου, οὐχ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλείς. καὶ ἀγγελίαν, τὴν ἐξ ἀποστολῆς πρεσβείαν Ὅμηρος. ἣν ἀγγελίην, ἐξεσίην λέγει. Ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ, ἔπεμψαν Ἀχαιοί. τουτέστιν, ἐπὶ ἀγγελίαν ἔπεμψαν Τυδέα. καὶ ἀγγελίην αὐτὴν τὴν ἄγγελον. Ἀγγελίης, ἄγγελος, ὁ ἀγγελία. Ἀγγελίας, ἀπαγγελίας. Ἀγγελιαφόρος, πρεσβευτής. Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ ἀττικοὶ φασίν. ἀγγελλόντων κήρυκες ἀνὰ ἄστυ. ἤγουν, ἔστωσαν τῶν ἀγγελλόντων. οὕτω δὲ καὶ πῦρ καιόντων, ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν καίοντες. δῆλον δὲ ὡς τὰ τοιαῦτα προστακτικὰ, κατὰ φυσικὸν γραμματικὸν κανόνα ἀναλυθέντα εἰς ῥῆμα ὑπαρκτικὸν, τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, δύναται δεόντως προφέρεσθαι. οἷον τὸ καιέτωσαν οὕτως ἀναλύειν, ποιήσει τὸ ἔστωσαν καίοντες, ἤγουν, ἔστωσαν τῶν καιόντων. ὁμοίως καὶ τὸ κλαιέτωσαν ἀναλύσει, τὸ ἔστωσαν κλαίοντες, ἤγουν ἔστωσαν τῶν κλαιόντων. ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ, ὥσπερ καὶ τὸ ἀγγελλέτωσαν. οὗ ἀνάλυσις, ἔστωσαν ἀγγέλλοντες, ἢ ἔστωσαν τῶν ἀγγελλόντων. ἡ τοιαύτη μὲν ἀτελὴς ἀνάλυσις. οἱ δὲ ἀττικοὶ, ἐλλείποντος ἐν τούτοις τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, ἀρκοῦνται ταῖς μετοχαῖς εἰς τὴν σημασίαν ὁλικήν, καὶ φράζουσι τὰς πληθυντικὰς γενικὰς, ἀντὶ προστακτικῶν. Ἄλλως. Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ ἀττικοί φασιν. οὗτοι δὲ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων γινομένων, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφώνως ποιοῦσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς ἰδίας μετοχῆς. τυπτέτωσαν, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθων, τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν. Ἀγγέλλεσκον, ἤγγελλον.

Ἀγγελή, δῆμος τῆς ἀττικῆς, πανδιονίδος φυλῆς. Ἀγγελία, ὃν Χρυσὶς ἐκ παιδείας. Ἄγγελοι, δυνάμεις ἅγιαι, ἀποστελλόμεναι πολλάκις εἰς διακονίαν. Ἄγγελον Συρακούσιοι τὴν Ἄρτεμιν λέγουσιν. Ἄγγελος, οὐσία νοερά, ἀσώματος, αὐτεξούσιος, θεοῦ λειτουργός, χάριτι τὴν ἀθανασίαν εἰληφυῖα. Ἄλλως. Ἄγγελος, ζῶον λογικὸν, ὑμνολογητικὸν, ἀσώματον, ἄυπνον, ἀθάνατον κατὰ χάριν, οὐσία νοερά, αὐτεξούσιος, ἀεικίνητος, θεοῦ λειτουργός. ἢ δύναμις ἄϋλος ἀποστελλομένη πολλάκις, εἰς διακονίαν. ὥσπερ δὲ πολλὰ τὸ εἶναι τοῦ ὁμοίου, γίνεται εἴκελος, οὕτω καὶ πολλὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγελος, καὶ ἄγγελος. Ἀγγέλλω. οὐδὲ ἐπὶ σὺ ἄλλοτε ὤν, [illegible] ἐπίσκοπος, βίον [illegible] βιοῖς. [illegible] γὰρ δεῖ λαμβάνειν, [illegible]

λὶν φυλάττειν ῥητόν. Ἄγγελοι, οἱ μόνον τῇ τοῦ θεοῦ καταλήψει εἰσὶ περιγραπτοί. οὔτε δὲ ἐν τόπῳ, οὐδὲ ἐν σώματι, οὐδὲ ἐν χρόνῳ. πρὸ γὰρ τοῦ ἡλίου ἡ γένεσις αὐτῶν. Ἀγγέλους πονηροὺς, ἢ τοὺς τιμωρίας ὑπουργοὺς ἡ γραφὴ καλεῖ. ὥσπερ ἡμέραν πονηρὰν, τὴν τῆς τιμωρίας. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλῖψιν ἐπὶ θεοῦ, τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ γὰρ φύσιν, οὐδὲ προαίρεσιν φησίν. Ἀγγέλλω, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν συντάσσεται. ὡσαύτως καὶ τὸ παραγγέλλω. οἷον ἀγγέλλω σοι τὰ πεπραγμένα. καὶ παθητικῶς, ἐπαγγέλλομαί σοι εὐδαιμονίαν. λέγομεν καὶ ἀγγέλλω σοι τὰ περὶ ἐμοῦ. καὶ ἀγγέλλει τις λόγους τινὸς, πρὸς τινά. ἤγουν, διακομίζει. καὶ ἀγγέλλειν τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ λέγειν, περί τινος.

Ἀγγερίκωμον, κεφαλήν. Ἀγγήριος, ἄγγελος. Ἀγγῖνας, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἔτι πολλὰ τὸ παγγαῖον, ὁμοίως καὶ ἡ ἄρτεμις. Ἀγγιθεὶς, ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ συνέστηκε τῶν σκορόδων. Ἀγγοραρὶξ, κεφαλή. Ἀγγοπὶς, ᾧ οἱ ἐλέφαντες τύπτουσι σελήνῃ. Ἀγγοκλήδιον, καὶ ἀγγοκλήδια, τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. Ἄγγος, ἀγγεῖον καὶ ῥίζα βοτάνης. Ἄγγουρος, υἱὸς πλακοῦντος. Ἀγχίας, λυπράς. Ἀγχιὰς ὀξυτόνως, τὰς θέρμας. οἱ δὲ, τὰς ἀνίας. οἱ δὲ συνάξεις ἀπὸ τοῦ ἀγχίζεσθαι. οὕτως Ὠρίων. Ἀγχίζειν, ὑφαιρεῖσθαι, ἐρεθίζειν, ὀλισθάνειν. Ἄγχις, ὁ ὀλίγος. Ἀγχώμενον, δοράτιον οὐ λίαν μικρὰ, ἀλλ' οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ' ἔθος ἀκοντίζεσθαι εἶπε Διαῖος. Ἄγλις, ἄγγος κεραμικόν. Ἄγλιθες, αἱ αὐταὶ τῇ μητρὶ τοῦ θειῶν. Ἄγε, καὶ ἄγετε. τὸ μὲν ἑνικῶς, τὸ δὲ πληθυντικῶς. ἐπὶ πλήθους ἄμφω κατὰ ὁμηρικὴν συνήθειαν. ὡς ἐν τῷ, ἀλλ' ἄγε μὴ παύλλεται, ἀλλ' ἄγετε μίμνετε. Ἄγεται ὁ ἀνὴρ γυναῖκα, λέγεται. ἐπὶ γυναικὸς δὲ, οὐ λέγεται ἀλλ' ἄγεται ἀνδρί. προσάγεται δέ τις ἵνα, ἤγουν ἕλκει. Ἄγε, ἴθι, ἢ ἦγε. ἄγε δὴ, φέρε δή. Ἄγε δῆτα, δεῦτε δῆτα. Ἄγεα, τεμένη. Ἀγεῖσαι, τιμῆσαι. Ἄγει σχολὴν, καὶ ἄγει ἀπραξίαν, ἀντὶ τοῦ σχολάζει, καὶ ἀπρακτεῖ, ἢ ἔχει σχολήν. καὶ ἄγει ἑορτὴν, ἀντὶ τοῦ ἑορτάζει. καὶ ἄγει ἐν τῷ τόδε τὸ ἔθος, ἀντὶ τοῦ τελεῖ. καὶ ἄγει ἡ θάλασσα γαλήνην, ἤγουν ἔχει. ἢ ἄγει, ἀντὶ τοῦ πανηγυρίζει. Ἀγεσιφάνης, ἄγουσιν οὖν τὸν Ἴακχον, ὃν φησὶν ὁ Διαγόρας. Ἄγειν, τὸ διεξάγειν τὸ πρᾶγμα. ὅθεν ἀγὸς ποιητικῶς, ὁ ἡγεμών. καὶ ἄγειν, νομίζειν, τίθεσθαι, καὶ ἡγεῖσθαι. ἄγειν, τὸ διάγειν, διαβιβάζειν. οἷον, παῖδας ὁμήρους μὴ ἄγειν δοκεῖ. Σοφοκλῆς, καὶ ἄγειν μυστήρια, ἀντὶ τοῦ μυσταγωγεῖν. διαφέρει δὲ τὸ ἄγειν τοῦ φέρειν. ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα λέγεται, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα. οἱ δ' ἦγον, ἔφερον δ' εὐήνορα οἶνον. καὶ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ παιδαγωγεῖν. ὅθεν καὶ ἀγωγὴ, ὡς ὁ [illegible] λόγος, ἡ μὲν τῆς ἀγωγῆς λόγος. οἱ δὲ ῥυθμίζονται παραδείγμασι. καὶ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ συντρίβειν. ὅθεν τὸ κατεαγός. ἔχει δὲ τὴν διάνοιαν ταύτην, ἀπὸ τῆς προθέσεως. καὶ ἄγειν τὸ φέρειν, καὶ λαμβάνειν, τιμᾶν, κομίζειν, σέβεσθαι, καὶ ἀρχάζειν. καὶ ἄγειν, τὸ ὑπάγειν, καὶ τείνειν, καὶ ὑφέλκειν, καὶ ἐρεθίζειν. οἷον, ἄγω τινα εἰς δουλείαν. καὶ ἄγω μεγάλως τοὺς νόμους, ἀντὶ τοῦ διηγοῦμαι. ἐξάγω, οὗ τὸ ἐναντίον εἰσάγω. συνάγω, τὸ τὰ διῃρημένα συνάπτω. προσάγω, προσάγω, τὸ προσφέρω. προσάγομαι δέ τινα, ἀντὶ τοῦ ἕλκω. προάγω τινὰ, ἤγουν προβιβάζω. προάγομαι δὲ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταμαι περί τι, ἢ λέγειν. ἀνάγω τὴν ναῦν ἐπὶ ἀναπλεύσεως. οὗ τὸ ἐναντίον κατάγω, ὅταν τῷ λιμένι προσέχω. κατάγω, καὶ ἐπὶ ἐλαττώσεως μεγέθους ἀξιωμάτων, καὶ καθαιρέσεως. οὗ τὸ ἐναντίον, ἀνάγω. ἀνάγομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἀναπλέω. ἤδη, τὸ ἐκ τοῦ λιμένος, εἰς τὸ πέλαγος πλέω. οὗ τὸ ἐναντίον κατάγομαι. λέγεται δὲ τὸ κατάγομαι, καὶ τὸ ἐπὶ καταγωγίου καταλύω. διάγω, τὸ διαβιβάζω. μετάγω, τὸ μετατίθημι. παράγω, τὸ παρὼν φαίνομαι. παράγεται δὲ κατὰ γραμματικοὺς, καὶ λέξις ἐκ λέξεως. ἃ παράγεται τὸ ἀπατᾶν. ἐπάγω, ἃ ἐπάγομαι. ἔτι, ἐπισύρω ἃ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐπάγω, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς προτέροις, ἐπιφέρω ἕτερον. τὸ δὲ ἐπάγομαι λέγεται, ἐπὶ τοῦ ἐμποδὼν ἐρχομένου καὶ

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE

Καὶ τὴν ἀγαμέμνονος γυναῖκα κλυταιμνήστραν. κατὰ δὲ τῆς τραγικοὺς, αὐτὴ ἡ κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτὸν, χιτῶνι μὴ ἔχοντι ἐνδυσιν περιβαλοῦσα. ἔχει αὐτὸ διὰ χειρῶν τὸν τῆς ἐρίννυ. καὶ θυγατέρας τέσσαρας, λαοδίκην, χρυσόθεμιν, ἰφιγένειαν, καὶ ἠλέκτραν. Ἀγαμέμνονα τὸν αἰθέρα, μετεωρολέγος εἶπεν ἀναγοραικῶς. Ἀγαμεμνόνια ἄλσεται ἴσα φρέατα. ἐπὶ περὶ ἀττικὴν φασὶ καὶ ἐν αὐλίδι καὶ ἀλλαχοῦ τῆς ἑλλάδος, ὤρυξεν ὁ ἀγαμέμνων φρέατα. καὶ τίνα ὁ ἐκεῖσε οἰνοβαροῦ ἐμφέρειαν οἴνῳ τὸν ἀγαμέμνονα σπεῖσαι, ἔχει δὲ ἐν τούτοις τὸ κεφάλαιον αὐτῷ ἐπιμαρτύρεται, διὰ τὸ φιλίως ἔχειν πρὸς τὰ ὕδατα. Ἄλλως. Ἀγαμεμνόνεια φρέατα. ἱστοροῦσι τὸν ἀγαμέμνονα περὶ τὴν αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι, ὁ δῆμος δὲ, ὡς ἐν τῇ δευκαλίωνι τῆς ἀττικῆς. Ἀγαμένως, θαυμαστῶς. Ἀγαμίδης, ὄνομα κύριον. Ἀγάμητος, ἄγαμος, ἄθεος. Ἀγαμίων, ἔνθα αἱ παρθένοι ἱερατεύουσι παρὰ λύκιοις. Ἀγαμία ζημία, παρὰ ἀθηναίοις. Ἄγαμος τόπος, ὄρος ἀρμενιακός. Ἄγαν, πάνυ, μάλιστα, πολὺ, μεγάλως, λίαν. Ἄγανα, βελτίω. ἡδέα. Ἀγανακτεῖ, ἄχθεται, παρὰ Πλάτωνι.

Ἀγανακτῶ, δυσχεραίνω, ἐκ τοῦ λαοῦ, οἷον οἱ λίθοι ὑπερμεγέθεις, ἄγω τὸ πόθος ἴσχειν. ἀγανακτῶ, ἐστι μεταβολικῶς σὺν προθέσει, ὡς τὸ ἀγανακτῶ ἐπὶ τοῖς γινομένοις, καὶ ἀγανακτῶ ἐπὶ θεὸν, καὶ εἰκότως ἀγανακτεῖ δυσχερῶν. Ἀγανακτέω, ἄμαξα ἡ ἐν οὖρει τοῦ ἄρκτου. Ἀγανάκτησις, μανία, θυμὸς, πόνος, ἄλγος, λύπη.

Ἀγάπιδα, ἀτίμως. Ἀγαοὶς, προσηνέσιν, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἐπὶ τὸ αἰσθητὸ. ὅθεν καὶ ἀγανὸν ἀπὸ τοῦ ἄγω, τὸ θαυμάζω. Ἀγανόεισιν ἐν τοῖς, βέλεσι φόρμιγγιν, ἢ ἀκοντίοις βάλλοντες. Ἀγάνη, πραεῖα, μαλθακή, χειρὶ. Ἀγάνημαι, ἀχάλω, ἀγανακτῶ. Ἀγάννιφον ὄρος λέγει Ὅμηρος, τὸ λίαν χιονιζόμενον. καὶ ἀγάννιφον, τὸν ἄγαν χιονώδη τόπον, ἢ τὸ λόφον, ἄγαν βαλλόμενον νιφετῷ, τὸ πάνυ κατανιφόμενον. ἔστι τὸ οὕτως ὅλως νιφόμενον. ἅμα δὲ παρὰ τὸ νίφω. ἢ πολύνιφον, ὃ λέγεται ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ λαμβάνουσι. καὶ ἀγάννιφον ὄλυμπον, τὸν ἄγαν χιονώδη. ἐκ τοῦ λιπαρωτέρου νίφω. ἢ ἐκ τοῦ ἐπαύξοντος τὸ ἔχον ὄφιν, ἐκ τοῦ γραφομένου διὰ διφθόγγου. οὐ ὁ λυπηρὸς ἀέναος ὄμβρος, ὅθεν ὁ νιφάς καὶ ἡ νιφὰς εἴρηται. καὶ ὁ νιφετὸς ἰαίνων, καὶ ὁ νιφόεις καὶ τὸ νίφα. ἐκ τοῦ λωτοφάγου, νίφει ἄγαν. ἢ, ὥσπερ ἐκ τοῦ λείβω, τὸ λίβας. Ἀγαοί, πραεῖς. Ἀγανὸν, προσπαροξυτόνως, τὸ κατανεφὲς ξύλον, τὸ ἀπαλλακτικόν. ἢ τὸ φρυγανῶδες, καὶ ἴδιον πρὸς τὸ κατανεύειν. οἱ δὲ, τὸ ἀπαλόν. Ἀγανὸν ὀξυτόνως, τὸ καλὸν, ἢ ἀγαθὸν, ἢ ἱλαρόν. οἱ δὲ, ἀθάνατον. ἔνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη, προσηνεία, πραότης, φιλοφροσύνη. καὶ ἀγανοῦμαι, ἀντὶ τοῦ κοσμοῦμαι. Ἀγανόφρων, πραότατος, λίαν φρόνιμος, ἢ ἀγαθὸς, ἀγαθὰ φρονῶν, καὶ προσηνὲς ταῖς φρεσίν. Ἀγανοβλέφαρος, ωραία ἔλικοβλέφαρος, εὐοφθαλμος, πραεῖα, ἢ καλῶς βλέπουσα. Ἀγάνωρ, ἀγαπητὸς τῶν ἀνθρώπων, ὁ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀγαπώμενος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον, τὸ ἀγαπᾶν παιδὸς. λέγεται δὲ, φιλόμηθος. Ἀγανώτερον, πραότερον, πραότερον. τόνος ὁ αὐτὸς. Ἀγαπῶ τὸ φιλῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀγαπῶ τὴν φίλον, ἀγαπῶ σε πλέον τούτων. ἀγαπῶ δὲ τὸ ἀρκοῦμαι, δοτικῇ ὡς παρ' Ὁμήρῳ. καὶ Λυσίας, ὅτι οἱ τῶν ἀσίαν βασιλεῖς οὐκ ἀγαπῶν τοῖς παρέχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐρώπης δουλώσασθαι, ἐσπούδαζον. ἀντὶ τοῦ μεταλαμβάνειν. Ἀγαπᾶν, περιέχεσθαι. Ἀγαπήνωρ. ἐκ τοῦ ἀγαπάω ἀγαπῶ, ὁ μέλλων ὁ ἀγαπήσω, ὁ ἀγαπῶν, τοῦ ἀγαπῶντος. τὸ ἐνικὸν ἀγαπῶμι, καὶ ἀττικῶς ἀγαπάζω, ἀγαπάζει, ἀγαπάω. καὶ ἀγαπῶ, φιλῶ, ἀσπάζομαι, στέργω, ποθῶ, ἐρῶ. ὅθεν Ὅμηρος ἔπειτα τὴν ὕδατα, ἐπὶ τοῦ ὀρυκτοῦ λαβόντα. καὶ μετὰ δωρικῆς ἐκφορᾶς συντάσσεσθαι, ὡς φθάζοντος εἴπομεν. Ἄλλως. Ἀγαπάζω, ῥῆμα ἐνικὸν. ἀγαπάω ἀγαπῶ, ἀγαπάσεις ἀγαπάζεις, ἀγαπάζει ἀγαπάζομαι. τὸ δεύτερον, ἀγαπάσθαι, ἀγαπῶ. καὶ οἱ ἰωνικοὶ τοῖς δισὶ προσφέρουσι τὸ εὐκλαῖον, καὶ ὥσπερ ἐπιλεγόμενοι τὸ α, καὶ ἀναλόγως πάλιν τὸ ποιεῖν γίνεται, ἀγαπάζω. καὶ γάρ ἐστιν ὁ λόγος, παρὰ τὸ πρὸς ἐπὶ τοῦ ἀ-

γαν, προστιθέντες τὸ α, καὶ τὸ λύσιμον, καὶ προσθήκῃ τοῦ α εἰς τὸ ἀγαπᾶν. Ἀγάπη, παρὰ τὸ ἄγαν τὸ πᾶν. οὐ ἐστιν ἡ συνάφεια πρὸς ὁ μόνον, ὁ παρὰ τὸ ἄγαν πίστοτα ἔχειν. καὶ ἀγάπη οὐ περιπερπεύεται, πίστιν, οὐ προσποιεῖται. ἡ ἀγάπη, ἄσαρκος πρόθεσις, ἐπὶ τῇ φιλίᾳ τοῦ φιλουμένου. καὶ τὸ προσμένειν κατ' αὐ, ἀπόντα καὶ παρόντα τὸ ἀγαπώμενον. ἢ ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμφωνία. Ἀγαπήνωρ, ὁ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἡνορέην, ὁ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν. καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀγαπησμὸν καὶ ἀγάπησιν, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τῶν φρόνησιν, καὶ τῶν φιλοφροσύνην. Ἀγαπητὰ ἴδε, τὰ καλὰ καὶ ἀγαθά. Ἀγαπητὸν, τὸ ἀγαπώμενον, καὶ καλλιζόμενον, ἢ τὸ μονογενές. Ἀγαπητὸς, ὄνομα κύριον. καὶ ἀγαπητὸς υἱὸς, ὁ μόνος ὢν πατρὶ, ἢ μητρί. ὡσαύτως καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἡ μονογενὴς καθ' Ἡσίοδον. τελήεσσας δὲ παρὰ τοῖς, εἴτε ὁ ἀγαπητὸς, εἴτε καὶ ὁ φίλτατος, ἐπεὶ πρὸς τῷ τέλει γίνεται. ὡσαύτως καὶ τελευτᾷ θυγάτηρ. καὶ μᾶλλον ἂν λέγοιτο, ὡς Ὅμηρος μαρτυρεῖ. οὗτος γὰρ οὐ τὴν μονογενῆ μόνον τελήεσσαν λέγει. ὡς τὸ οἳ ῥεῖα ἄμφω τελήεντα, καὶ ὃς μοι τελήεσσας τρέφεται θαλίῃ ἐπὶ πολλῇ. Ἀγάπιος, ὄνομα κύριον. Ἀγαπητικῶς, ἀσμένως, προθύμως, ταχέως. Ἀγαρικὸν, βοτάνη τις οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Ἀγάρρηος, ἀχάλινος. Ἀγαρρίς, ἄθροισις, ἢ πλῆθος ἀγυρτῶν. Ἄγαρος, σκαιοφόρος, φορτηγός.

Ἀγάρρευον, φοβερὸν ῥεῦμα ἔχοντα, ἄγαν ῥοώδη. Ἄγαρρεῖ, ὁ ἐκ λιμνωτοῦ ἢ προσθέτου. Ἀγαρρία, λαλιά. Ἀγαρρύει, ὁ ποσμός. Ἀγαρρίσης, ἐγγραφεῖ, ὑπὸ ἀπάτης κολάζηται. Ἄγας, ἡ φῦσις τὸ ἀγγελάκτος. Ἀγάθη, εὐ μακρὰ μὴ ἐπὶ τῇ ἰσθέσει, ἡ ἐπίμεσος, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἀγασσάμενοι, παρὰ τὸ ἀγάω τὸ θαυμάζω. μετοχὴ τοῦ μέσου ἀορίστου, ἀγασσάμενοι, θαυμάσαντες.

Ἀγάσασθαι, ζηλοτυπῆσαι, καὶ ἁπλῶς μέμψασθαι. ἢ ἀγάσατε, ἐσθίοντες, ἐμέμψασθε. καὶ ἀγάζων φοῖβος ἀπόλλων, ὑπὲρ ἐφθόνησεν. καὶ ἀγασάμενοι, ἀντὶ τοῦ φθονήσαντες. ὅθεν καὶ ἀγασθομένοις, τὸ ἐπιφθονεῖν. ἡ δὲ ἀγάσασθαι, καὶ ἀγαίεσθαι λέγεται. τὸ μέν τι ἀγασθῇ προπαροξυτόνως ἐπὶ τοῦ πλείονος, καὶ λύσαι ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀγασθῆναι, ἀπὸ τοῦ ἀγαθόν. Ἀγάσασθαι, τανύεσθαι παρὰ ἀγαίεσθαι, καὶ μεγαίρειν, καὶ φθονεῖν. Ἀγάσματα, σεβάσματα, ἃ ἐν τοῖς ἀγάσμασι. Σοφοκλῆς κέχρηται. Ἀγάσω, ὅταν τόπῳ ἀγαθῷ, ἢ ἂν ὡς ἀγάσασθαι. εἰ ἀρηϊκὰ, ὡς ὁ Αἰσχύλος. Ἀγάσασθε, φθονεῖτε. Ἀγάσιον, ὕφασμα. Ἀγαστήρια, οἱ δὲ πλείστοι τὸ τέλος. Ἀγαθὸς, βάσκανος. Ἀγάστοος, πολυστεναχὸς, θαυμαστὸς ἄξιος. Ἀγάστορες, ἀδελφοί, ὅμαιμοι, δίδυμοι, ὁμογάστριοι. Ἀγαστὸς, θαυμαστὸς, ἐπαινετός. Ἀγάστε, θαυμάσατε.

Ἀγάστορον οὕτως Δωριεῖς τὸ ἀγάστορον, φησὶ παρὰ δαλάω.

Ἀγαταῖς, βλέπεσθαι. Ἀγάταιμαι, βλέπομαι. Ἀγαυλὸς, μῦθος. Ἀγαυὸς κατὰ τῶν παλαιῶν, ὁ σεμνὸς, καλὸς, θαυμαστὸς, λαμπρὸς, κόσμιος. ὅθεν πλεονασμῷ τοῦ γ ἀγαυρὸς, ἐπιφανής, ἔνδοξος. ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω, γίνεται ἄγαμι, ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγαται, ἀγαὸς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀγαυὸς, αἰολικῶς, ὡς ναὸς ναυὸς, ἢ παρὰ τὸ ναίω, τὸ γαυρῶ, γίνεται γαῖος, καὶ φωνῇ τοῦ υ ἰσῶ, γαιὸς ὡς λίθρος, ἄφρος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀγαυός. καὶ ἀγαυοί, λαμπροί, φανεροί, ἔνδοξοι, ἐπιφανεῖς, καὶ προσφιλεῖς. ἐπεὶ δὲ καὶ ἔθνος ὀνομαστὸν ἀγαυοί, οὕτω καλούμενον. ὡς ἔτοι λέγεται ψευστὸς, καὶ ἀγαυὸν ἐπονομαζόντων. Ἀγαυότατον, μέγιστον, ἐνδοξότατον. Ἀγαύει, ἀπέρρηξε μεγάλως. Ἀγαυρίαμα, ὕβρισμα, ὄνειδος. παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυρῶ γίνεται γαῖρος. καὶ προσθήκῃ τοῦ υ, γαῦρος. ὡς κλαίω, κλαύσω. καὶ ἐπιτάσει τοῦ α, ἀγαυρός. καὶ ἀγαυρῶν, τὸ μεγάλως γαυριᾶν, καὶ ἐπαιρεσθαι. Ἀγαυρὸς, ὁ κομπώδης καὶ αὐθάδης. οἱ δὲ, καλός. ὑπὸ ἰώνων δὲ, ἄγριος. ὑπὸ δὲ ἀττικῶν, γαῦρος. ἢ ὁ γαυρὸς. ὁ ὑπερήφανος, παρὰ τὸ ἄν τῆς γῆς αἴρεσθαι. ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυρῶ, γίνεται γαῖος. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν, ὁ σημαίνων ἐπίταξιν, γίνεται ἀγαυὸς καὶ ἀγαυρός. Ἀγγαρεύω, ἡ λαμο-

σία

ὁ φρόνιμος, σώφρων ἢ ἀνδρεῖος. Ἀγαθὰ κελίων. λείπει τὸ, ἴσχει. παροιμία δὲ ἐστὶν, ἐπὶ τῶν ἀεὶ τοῦ προσηκόντων πλεονέκτουν. οὗτος γὰρ μέλανα πρόβατα ἐκέκτητο. Ἀγάθαρχος, ὄνομα κύριον. Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα κακὰ διδόντων, ὁ αἱρουμένων. Ἀγαθὴ τύχη, ἡ νέμεσις, ἢ ἡ θέμις. Ἀγαθίδας, στοιχίδας. Ἀγαθὶς, λέγεται σφαῖρα, τὸ ἢ σύμμος. λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι ἀποθνήσκων Δαίδαλος ἀγαθίδα μίαν κατέλιπε δοῦναι τοῖς θεοῖς, αἰτία γίνεται ἐκείνης, Διασφαλώσαι τὴν λαβύρινθον. Ἀγαθιζομένη, ἀγαθὰ λέγουσα.

Ἀγαθικὰ, τὰ ἀνεκδοτα. Ἀγαθοδαιμονισταὶ, οἱ ὀλιγοποτοῦντες. Ἀγαθοεργὸς, ὁ ἀγαθὰ ποιῶν. καὶ ἀγαθοεργία, προθυμία ἔργου ἀγαθοῦ. Ἀγαθοεργοὶ, οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἑκάστου ἔτους, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, παρὰ Σπαρτιάταις. ὁ ἀγαθοεργοὶ, εἰρηνικοὶ κατ' ἀντιφραστικήν ἐκ τῶν ἐφόρων. Ἀγαθὸς. φύσει μόνος ἀγαθὸς ὁ θεός. γίνεται δὲ ὁ ἄνθρωπος διὰ ἐπιμέλειαν τῶν τρόπων. καὶ ὁ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ ὁ χωρὶς αἰτήσεως τὰ καλὰ χαριζόμενος ἀφθόνως. ἐτυμολογεῖται δὲ ἐκ τοῦ ἀγάζω, τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων, ἀγάσω. ὁ παρακείμενος, ἤγακα, ἤγασμαι, ἤγασαι, ἤγασται, ἀγασὸς. τροπῇ τοῦ σ εἰς θ, ἀγαθός. ὡς κρεμάσω, κρεμάθρα. Ἀγαθοκλῆς, ὄνομα κύριον.

Ἀγαθὸν, οὗ πάντα ἐφίεται. ἢ τὸ δι' ἑαυτὸ φύσει ἀναγκαῖον.

Ἀγαθὸς ἢ ἰσχύφρων, ταυτὸ ἐστιν. ἢ διαφέρει, καθὸ γίνεται ὁ ἀγαθὸς, τοῦ ἰσχύφρονος. Ἀγαθόσομον, πέλτον.

Ἀγαθοῦ δαίμονος. ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησι μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφοῦσιν ἄκρατον. καὶ τοῦτο δὲ ἔπινον, ὅπερ ἔλεγον, ἀγαθοῦ δαίμονος. ἄλλοι δέ φασι τὸ πρῶτον πίνειν οὕτω λέγεσθαι. χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, Διὸς σωτῆρος. ἡ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς, οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐν Θήβαις δὲ ἦν ἡρῷον ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἀγαθοειδῶς, ὁ τὸ ἀγαθὸν ἐνδεικνύ.

Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν. ἢ ἀγαθῶν θάλασσα, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν. ἢ ἀγαθῶν μυρμηκιὰ, ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας. ἢ ἀγαθῶν σωρὸς, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν, καὶ πολλῆς εὐδαιμονίας. Ἀγάθων, τραγικὸς ποιητής, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. Ἀγαθώνιος αὔλησις, ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη. ἢ ἡ μή τι χαλαρὰ, μή τι σκληρὰ, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη. Ἀγάθυρσος, πόλις Σικελίας.

Ἀγάθυρσοι, ἔθνος. Ἀγάθυρσος ὁ Δᾶλος ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀγαθωσύνη, ἡ ἀπηρτισμένη ἀρετή, ὡς ὁ Ἀπόστολος. Ἄγαι, αἱ ὁδοί, τρύματα ἢ φθάσματα. Ἄγαις, ζηλώσεσιν. Αἰσχύλος Θρήσσαις. Ἀγαίεται, βασκαίνει, ὀργίζεται, χολοῦται. γίνεται ἢ διὰ λέξεως πλείονος ἢ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν. Ἀγαίομαι, φθονοῦμαι.

Ἀγαιόμενος κακὰ ἔργα, ὁ μεμφόμενος. ἐκ τοῦ ἄγω ἀγαίω, ὡς τοῦ ναίω τὸ ναιετάω. ὅτι δὲ παρ' Ὁμήρῳ τὸ ἀγαιομένου ἢ ἀταιομένου γράφεται, ὅς ἂν ἀπὸ τοῦ ἀτῶ ἀταίω τὸ βλάπτω, οἱ παλαιοὶ λέγουσι καλουσί. Ἀγαιόμενον, ἐπίφθονον, θαυμάσιον, ἢ φθονερόν. Ἀγαῖον, ἐπίφθονον. Ἀγαῖος κατὰ τοὺς παλαιούς, σεμνός, καλός, λαμπρὸς κόσμος. ὅθεν ἀγλαϊσμὸς, καὶ ἀγαυρός.

Ἀγακλυτοί, ἄγαν ἔνδοξοι. Ἀγακλεὴς, ὄνομα ἔνδοξοι.

Ἀγακλεὴς, ἄγαν εὐκλεὴς, ὁ ἐπὶ μεγάλως ἔνδοξος. Ἀγακλυτὰ, ἄγαν ἔνδοξα, ὁ ἄγαν διαβεβοημένα. Ἀγάλαλα, πι συχνὴ ἀλλον. Ἀγάλακτες, σύγγονοι, ἥλικες, ὁμογάλακτες, ὁμογνεῖς, ὅμαιμοι, ἀδελφοί, οἱ ἐπὶ ὁμογάλακτοι ὄντες, ὡς τὸ αὐτὸ γάλα πεπωκότες. ἄλλοι δὲ τοῦ ἰδίου κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἱ δὲ, συμφόρους. Ἀγάλακτος, ὁ ὁμόθαλος. Ἀγαλακτοῦνη, συγγένεια. Ἄγαλαξ, ἐρωτικός. Ἀγάλακτος, ἀπόλακτος. Ἀγαλέας, ἀφανὲς. οἱ δὲ, γελᾶν. Ἀγάλλει, τέρπει, φαιδρύνει, κοσμεῖ. Ἀγάλλω, τὸ κοσμῶ καὶ κοσμῶ. ἐκ τοῦ ἀγαλλίασιν ἐμποιῶ. καὶ ἀγάλλομαι κυρίως τὸ χαίρω. ὁ καὶ ἀγαλλιῶμαι λέγεται. ὁ μέλλων, ἀγαλῶ. ὁ ἀόριστος, ἤγαλα. ἀφ' οὗ

ἄγαλμα ἡ εἰκὼν, καὶ ὁμοίωμα. Ἄγαλμα, ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλου, εἰκόνα, ἢ ἀνδριάντα. ἢ ἄγαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. οὐχ ὡς ὁ συνήθεια, τὸ ξόανον. Ἀγάλματα παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, τὰ ξόανα. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ὡς δηλοῖ ὁ Ὀδύσσεια. οἱ καὶ οἱ μεταγενέστεροι ἐπὶ ξοάνου τὴν λέξιν τεθείκασι. παλαιὸς δὲ ὧδε γράφει οὕτως. Ἄγαλμα δὲ, οὐ συνήθως τὸ θεῶν καὶ ἡρώων, ἀλλὰ κοινῶς. οἷον, βασιλεῦσι δὲ κεῖται ἄγαλμα. καὶ, ἀλλὰ δὲ ἀγάλματα ἀνέθηκεν, ὑφάσματά τε, χρυσέοις. καὶ ἀγάλματα κεχάραν ἔλεγον. πάντα οὖν τὰ κόσμον λόγος μετέχοντα, οἷον, ψέλιον, βύστιον, χάρμα, καλλονή, κόσμος, κειμήλια, θαλλοί, ἀνδριάντες, ἐπιγραφαί, καὶ γραφαί, ἀγάλματα λέγονται. ἀγάλματα δὲ ἀποκαταστικῶς. ἢ ἄγαλμα, ὁ καλλωπισμός, τὸ ἀνάθημα, καὶ τὸ θεοῦ ὁμοίωμα. Ἄγαλμα, ἀπὸ τοῦ ἀγάλλω τὸ κοσμῶ. ἀνδριὰς, ἐπ' ἀνθρώπων, ἀπὸ χαλκοῦ, ἢ ξύλων, ἢ λίθων, ἢ τοιούτων τινῶν κατεσκευασμένος. εἴδωλα δὲ, τὰ φαινόμενα ἐν ταῖς ἐρημίαις νυκτός, ἢ μεθ' ἡμέραν φαντάσματα. στῆλαι δὲ, καθ' ἑαυτὰς λίθοι ἐπιγεγραμμένα τινῶν φέρουσαι. Ἀγαλματοποιοί. ζωγράφοι, χρυσοχοοὶ ἀγαλμάτων. Ἀγαλματοφορούμενος, ἀγάλματα, ἢ τοὺς τύπους τῶν τεθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτω Φίλων. Ἀγάλλων ἑαυτὸν, σεμνοποιῶν.

Ἀγάλλω καλλύνον, ἢ λαμπρύνω. καὶ ἀγάλλομαι, ἢ λαμπρύνομαι. ἔστι δὲ καὶ ἀγάλλομαι ἀντὶ τοῦ χαίρω, τέρπομαι. Ἀγαλλόμεναι πώλοισι, παρ' Ὁμήρῳ, τὸ πώλοισι θελκαῖς προσῆκται κατὰ ὅπλον. τὸ δὲ ἀγάλλεσθαι, φαίνεται κατὰ κυριολεξίαν λέγεσθαι ἐνταῦθα, ὡς τῶν μητέρων πρὸς ἔγγονα, ἢ ἄγαν ἀγομένων ἐπὶ ταῖς πώλοις. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λογικῶν τοῦτο εἰς ἵππους μεταφέρεσθαι, καθὰ καὶ τὸ παριλῆσαι. Ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, παρ' Ὁμήρῳ, ἀπαραλλήλως εἴρηται. ἐχρῆν γὰρ ὀρθῶς εἰπεῖν ἀγαλλόμεναι, ἵνα λέγῃ ἔθνεα πολλὰ ἀγαλλόμενα. εἴρηται δὲ ἀττικῶς. ὅμως οὐ καὶ οὐκ ἀπεῖδε πρὸς τὴν φωνὴν τὰ ἔθνεα, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἐπέστρεψεν ὄρνιθας. ταυτὸν τῷ ἔθνεα ὀρνίθων, καὶ ὄρνιθας εἰπεῖν. κατεστηριγμένον οὖν σχῆμα ὁ εἶπεν, ἔθνεα πολλὰ ὀρνίθων ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν. ἀντὶ τοῦ, ἀγαλλόμενα. ὁ ἐστιν ὄρνιθες χαίρουσαι τῇ πτήσει. Ἀγαλλοῦμαι, τὸ χαίρω. Ἀγαλματικὰ πάσης, τὰ τῶν ὑμνῳδιῶν. Ἀγαλλίασμα, δόξασμα.

Ἀγαλλιᾶσθαι, λοιδορεῖσθαι. Ἀγαλλὶς, ὑάκινθος, ἢ ὀρταλὶς, ἢ ἀναγαλλίς. Ἀγαλλίαση, ἐφ' ᾧ ἄλλος ἀγαθύει. Ἀγαλλιάτρια, παῖδα, τερπνοί. Ἀγάλλιος, λοιδωρός. Ἀγαλλόμενος, ἀγαλλιῶν, χαίρων, σεμνυνόμενος. Ἀγάλλων, ἱλάσκων.

Ἀγαλούμην, σεμνοῦμαι, ἐπικοσμούμενος, λαμπρυνόμενος. Ἀγαλμὶς, λαοδορία. Ἀγαλματίας, ἀληθινός. Ἀγαλματοφορεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. Ἀγαλματίτης, λίθος κάλλιστος. Ἀγαλματικὸς, ἀκηνιαῖς. Ἀγαλματοφόρος, ὃς ἀγάλματα ἐν τῇ ψυχῇ. Ἀγαλματοφορούμενος, ἀγάλματα ἢ τοὺς τύπους τῶν τεθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. Ἀγαλματίας, τῷ λίθῳ, διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ ἰκάτῃ λίθον. ἢ λίθοι καὶ αὐτὴν ἐνίοι κυνοκέφαλον πλάττουσιν. Ἀγαλλόμενος, λαμπρῶς τιμώμενος. Ἄγαμαι, θαυμάζω. ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἢ προσάγω. καὶ ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος, ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ φρονήματος. ἀττικοὶ γὰρ ἐξαιρεῖν λαμβάνουσι τὸ ἕνεκα. λέγεται καὶ ἀπλῶς ἐφ' ἑαυτοῦ, ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος. οὐδὲ λίαν ἄγαμαι, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ λίαν ἐκπλήττομαι. ἄγαμαι καὶ ἔραμαι. τὸ δὲ ἔραμαι κοινὸς ὁ τόνος, ἐρῶ, ἐράω τὸ, ἔστι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀναφέρεται. ἔστι δὲ καὶ τὸ ἄγαμαι. καὶ προϋπάρχει αὐτοῖς τὸ ἔραμαι, καὶ τὸ ἄγαμαι ὁμοίως τῷ ἵσταμαι, ἀμάρτυρον ἐστιν. Ἀγαμέμνων, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ἀτρέως τοῦ πέλοπος, μαθὼς δὲ ἀτρέπης. κατὰ δὲ Ἡσίοδον, πλεισθένους, τὸ γένος μυκηναῖος. ὃς ἦγαγε παῖς εἰς Ἴλιον. ἐστράτευσε δὲ τὸν Ἴλιον, καὶ ἀποστρέψας οἴκαδε, ἀναιρεθῆ ὑπὸ αἰγίσθου τοῦ θυέστου διὰ δόλον ἐπὶ συνοικίας. οὕτος ὡς περὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀπολωλείας, ἐπολ

ται, θρύπτεται. Ἁβρογάστας, φάλαγγες. ὃς κατ' ἀλκὴν τοῦ σώματος, καὶ θυμοῦ τραχύτητα, φλογωδέστερος ἦν, διατεθρυμμένος τυγχάνων βαβύλωνος. Ἁβροδίαιτα, τρυφερὰ ζωή, καὶ ἁπαλή. Ἁβροδίαιτος, τρυφητὰς, τρυφερὸς, τρυφερόβιος τὸν βίον, περὶ τὴν δίαιταν δαψιλὴς, πλεονέκτης. ἁβρὸν, τὸ πολύ. Ἁβροειμονεῖν, ἁβροειμονές τε καὶ κατεσταλμένοι, λαμπροφοροῦσι, ἁπαλοφοροῦσι. ἁβρὸν γὰρ, τὸ λαμπρὸν, καὶ κοῦφον, καὶ τρυφερόν.

Ἁβρόκαρπον, ἁβρότερον. Ἁβροκόμα, ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων. Ἁβροκόμας, οὗτος ἀδελφὸς ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ πρώτου βασιλέως. Ἁβροκόμης, ὁ πλούσιος. Ἁβρομία, σκοτία. Ἀβρόμιος, ὁ ἄοινος, καὶ χωρὶς οἴνου. βρόμιος γὰρ, ὁ Διόνυσος, ὁ καὶ ἔφορος τοῦ οἴνου καθ' Ἕλληνας. Ἁβρομίτρας, λαμπροζώνους. Ἄβρομος, καὶ ἄβρομοι, οἱ ἅμα βρομοῦντες, ὅ ἐστιν ἠχοῦντες, θορυβώδεις. παρὰ τὸ βρόμος, ὃ σημαίνει τὸν ἦχον, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἢ ἄβρομοι, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπὸ τοῦ βρόμου, τὸ ἠχῶ, ἤγουν, χωρὶς βρόμου, ἢ ἄνευ θορύβου. καὶ ἄβρομοι, αὐίαχοι, τὸ ἅμα βρόμῳ. ἅμα ἰαχῇ, ὧν βρόμος μὲν ἐπὶ φλογὸς, ἠχὴ δὲ ἐπὶ θυέλλης. αἰολικὴ δὲ ἡ τοῦ υ ἐπένθεσις ἐν τῷ αὐίαχοι. ὡς ἐν τῷ ἀγάω, ἀγαὸς, ἀγαυὸς, καὶ ἀγαυρός. οὕτω δὲ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἔνθεν ἐυκλῶν, εὔαθεν λέγεται, εἰ μὴ ἄρα ἔνζυγος, ἐκ τοῦ αἶψα τροπὴν ἔπαθε τὸ ι εἰς υ. Ἄβρομον, ὀρίγανον καὶ στυφὸν, ἄψοφον. Ἀβρομοίσαχοι, οἱ σὺν βρόμῳ πολλῷ, οἷον μετὰ κραυγῆς μιᾶς. ἵνα ᾖ, ἀντὶ τοῦ ὁμόβρομοι. ὅπερ δηλοῖ τοὺς ὁμοφώνως κεκραγότας. ὡς ἐπὶ τοῦ ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοιτις. ἢ πολύβρομοι, ὅ ἐστι πολυτάραχοι. βρόμος γάρ ἐστι φωνὴ κραυγὴ κατὰ μίμησιν. ἢ αὐίαχοι, οἱ μετὰ ἤχου μεγάλης ἰάχοντες. ὡς ἀχανὴς λέγεται, τὸ μεγάλως κεχηνὼς, τοῦ α πλεονάζοντος. Ἁβρὸν παρ' Ἡροδότῳ, καλὸν, εὐθαλὲς, σεμνὸν, τρυφερόν. Ἁβρὸς, παρὰ τὸ ἅπτω, ὁ ἁπαλός. καὶ εὐαφὴς, οὕτω Φιλόξενος. Ἄλλως. Ἁβρὸς, βορὰ, βορὸς. καὶ ἁβρὸς, ὁ κόσμως βαίνων κατὰ σύγκρισιν τοῦ βαίνοντος, ἁβαιὸς, καὶ ἁβρὸς κατὰ συγκοπήν. Ἄβρος πλεονεκτικῶς, εἶδος στρουθοῦ ἀγρίου. Ἁβρὸς λιμὴν, ὁ εὔθαλος κεῖνος. ἁβρὸν γὰρ, τὸ λαμπρόν. Ἁβροσύνη, φαιδρότης. Ἀβροτάξω, ἁμαρτάνω. καὶ ἀβροτάξομεν, ἁμάρτωμεν, ἀμφοτέροιμεν. Ὅμηρος, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλων. κυρίως ἐπὶ τῶν ὁδευτῶν. τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πλάνῃ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀποτυχεῖν τὴν βροτὴν τοῦ βροτοῦ, μετὰ τὴν συνάντησιν. ἢ τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν ἐν ὁδῷ. ὃ τὸ ἐν ἀβρότῃ, τουτέστι, νυκτὶ ἀποπλανᾶσθαι. ἐν δὲ παλαιῷ κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ γράφεται οὕτως. Ἀβρόταξις, ἁμαρτία, διαμφόδησις. ἀβροτάξομεν, διαμφοδήσωμεν, ἁμαρτήσωμεν. τὸ δὲ θέμα ἀβροτάζω. ὁ μέλλων, ἀβροτάξω. οὕτως Ὠρίων. Ἀβροτήμων, ἁμαρτωλός. Ἀβροτή, ἀβροτοσύνη. Ἀβρότη νὺξ, ἐντελῶς ἐρρέθη. ὅτι γὰρ ἀβρότη μόνον ἐρρέθη, λείπει τὸ νύξ. ἔστι δὲ ἀβρότη κατὰ μὲν τὴν κοινὴν, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισιν. Αἰσχύλος, Ἀβρόβην εἰς ἐρημίαν. ἢ ἀβρότη νὺξ, κατὰ παράλειψιν τοῦ μ. ἀμβρότη γάρ ἐστιν, ἡ ἀθανάτη, καὶ θεία. ἱερὰ γάρ ἐστι τῶν θεῶν. εἰς ὅπερ εἶλθε νὺξ ἀβρότη. ἀμβρότη τις οὖσα, παρὰ τὸ μὴ προϊέναι ἐν αὐτῇ. ἢ ἐν ᾗ βροτὸς, ἤγουν, ὁ κατὰ πόλεμον μολυσμὸς καὶ φόνος οὐ γίνεται. ὡς λυομένων τότε τῶν τάξεων, διὰ τὸ ἀγαθὸν εἶναι τὸ νυκτὶ πείθεσθαι. ὅθεν καὶ ὁ λόχος σύγκειται, ὡς τότε λαθὼν κατομένου λόχος, ἤδη πολέμου. ἢ μεταληπτικῶς ἀβρότη, ἡ ἄφως, τουτέστιν ἡ ἀφώτιστος, ἢ φῶς μὴ ἔχουσα, ἢ ἐν ᾗ φῶς οὐκ ἔστι. τὸ φῶς γὰρ, ὁμόφωνόν ἐστι τῷ φὼς ἀρσενικῷ ὀνόματι, ὅπερ ἐστὶ βροτός. Ἀβροτῆσαι, τὸ τυχεῖν ἀπαντῆσαι. Ἁβρότης, τρυφερότης, ἁπαλότης. Ἀβροτίνω, ἁμαρτωλή. Ἄβροτον, ἄψυχον, ἀναίσθητον, ἀπάνθρωπον. βροτὸν γὰρ, τὸ μετὰ κόπρου αἷμα. ἢ τὸ ἐκ φόνου λύθρον. Ἀβρότονον, εἶδος βοτάνης θυμώδους. ἔστι δὲ πικρότατον. Ἄβροτος, ἀτίμιος. Ἀβρότων, κοχλίου εἶδος. οἱ δὲ ἀκρίδων. αἳ καὶ πολλαὶ γινόμεναι, τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν. οἱ δὲ μελιττῶν, οἱ δὲ ἀστέρων φασίν, ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ λευκῶν. Ἁβροῦτες, ὀφρῦς. Μακεδόνες. Ἁβροχίτων, λαμπροφόροι, τρυφερὰ φορῶν. Ἄβρυνα, συκάμινα. Ἁβρύνεται, κοσμεῖται. Ἁβρύνομαι, καυχῶμαι, διαθρύπτομαι, κοσμοῦμαι. Ἁβρυνόμενοι, σεμνυνόμενοι, λαμπρυνόμενοι. Ἄβρυσος, ἢ ἄβρυσσος, ὁ βεβρωσκόμενος. Ἄβρυθι, ἰχθύων θαλασσίων εἶδος. Ἄβρωμα, σολῆνος γυναικείου εἶδος. Ἄβρων, φρὺξ, ἢ ῥόδιος γραμματικὸς, μαθητὸς Τρύφωνος. Ἀβρῶς, ἀνθηρῶς. Ἄβρωνος βίος, ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. Ἄβρων δὲ παρὰ Ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ, καὶ ἁβρότερος. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα, ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. ὅταν γὰρ ἀκαίρως ἐπιφαίνηταί τις, εἰώθαμεν λέγειν, ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. διὰ τὸ θεὸς ἀβυδηνὸς, ὅταν ἥκει τῶν πολιτῶν ἢ ξένων ἐπεισι, μετὰ τὸ μῦρον καὶ τοὺς στεφάνους, τὰ παιδία περιφέρειν φιλανθρωπευόμενα. τῶν τε τιτθῶν θορυβούντων, τῶν τε παιδίων κεκραγότων, ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ' οὗ εἰώθασι λέγειν τὸ προκείμενον. Ἀβυδόθεν, ἀπὸ Ἀβύδου πόλεως καρίας. Ἀβυδοκόμας, ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν. Ἄβυδον, βαθύ. Ἄβυδος πόλις. ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις, διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς. καὶ ἐπίρρημα, ἀβυδόθι, ἐν Ἀβύδῳ. καὶ ἄβυδον φλυαρίαν, τὴν πολλήν. καὶ ἀβυδηνὸς, ὁ ἀπὸ ἀβύδου. Ἀβυλὼν, χώρα μακεδονίας. καὶ κλίνεται ἀβυλῶνος, ὡς καλυδὼν καλυδῶνος. Στράβων, τελέθειν ἐξ ἀβυλῶνος, ἀπ' ἀξίου ποταμοῦ ῥέοντος. Ἀβύρβυλον, πολὺ, μάταιον. οἱ δὲ λαοὶ, καὶ συρφετώδεις. ἢ ἀναίσχυντον, ἰταχθέν. καὶ ἀβύρβυλος, ὁ πολὺς, καὶ μέγας, ἢ ὁ κατακορής. λέγεται δὲ καὶ ἀβύρβυλος. ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου γέγραπται, ὁ ἀκατάστατος. Ἀβυρτάκη, ὑπότριμμα βαρβαρικὸν, κατασκευαζόμενον διὰ πράσου, καὶ καρδάμων, καὶ ῥοιᾶς κόκκων, καὶ ἑτέρων τοιούτων. Ἀβυρτακοποιοῦ, τὰ τρίμματα καὶ ἐμβάμματα κατασκευάζοντος. Ἄβυσσος, πλῆθος ὑδάτων ἀπέραντον. ἢ τόπος ἐν θαλάσσῃ, ἀπύθμαντος, μὴ ἔχων πυθμένα. ἢ ἄβυσσος, ἧς οὐδὲ βυθὸς χωρεῖσθαι δύναται. Ἴωνες γὰρ βυθὸν, βυσσὸν φασίν. ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεύειν, παρὰ τὸ δύω τὸ ὑπέρχομαι, κατὰ τροπήν. βύω, βύσω, βέβυσμαι, βυσσός, καὶ ἄβυσσος. εἰς ὃν οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. Ἀβυσσαῖοι, λιβύων ἔθνος. Ἀβὼ, πρωΐ, λάκωνες. Ἄβωβας, ὁ ἄδωνις ὑπὸ περγαίων. Ἀβώνου τεῖχος, πόλις ἐν τῷ εὐξείνῳ πόντῳ. καὶ ἀβωνοτειχίτης, τὸ ἐθνικόν. Ἄβορα, ὄνομα τόπου. Ἀβωαρίτης, ἔθνος ἰταλικόν. Ἄβωρ, βοῦ, ὡς λάκωνες. Ἄβως, ἄφθονος. ἄφωτος. Ἄβωτος, ἀναλής.

ΤΟ' Α' ΜΕΤΑ' ΤΟΥ͂ Γ.

Α Γ Α, φθόνος, καὶ βασκανία. Ἀγάασθαι. φασὶν οἱ παλαιοὶ τοῦτο τρία σημαίνειν, τὸ θαυμάζειν, τὸ φθονεῖν, καὶ τὸ μισεῖν. Ὅμηρος ἀγάασθαι καὶ ἄγασθαι εἶπεν, ὡς ταυτὰ ὄντα. ἔστι δὲ τὸ ἀγάω πρωτότυπον τοῦ ἀγαίω. Ἄλλως. Ἀγάασθαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττεσθαι. ἐπίτασις τοῦ θαυμάζειν. Ἀγάγου, ἀντὶ τοῦ ἀγαγοῦ. Ἄγαγον, ἀντὶ τοῦ ἄγαγε. οἷον, ὁ δ' ἄγαγόν, φέρε. Ἀγαγύρτιον, ἀγύρτιον. Ἀγάγνωσιν, οὐκ ἄξιον. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ὁ μὲν πρῶτος ἀόριστος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ, ἄγνωστοι τοῖς λογογράφοις. ὁ δεύτερος δὲ ἀόριστος, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ χρόνοι, ἐν χρήσει. Ἀγάζω, ἀγανακτῶ, βαρέως φέρω, θαυμάζω, φθονῶ, λυποῦμαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ ἀγάζω, ὡς σκεδῶ σκεδάζω. ἐξ οὗ ἐστι τὸ ἄγαμαι, καὶ ἄγαμαι. Ἀγάζεσθαι, βλάπτεσθαι. Ἀγάζεται, σέβεται. Ἀγάζηλοι, μεγαλόζηλοι. οἱ δὲ, φθονεροί. Ἀγαζόμεθα, πλεονάζομεν. Ἀγαζόμενοι, κάμνοντες, λυπούμενοι, λιπαροῦντες. Ἀγαθά. ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν, ἐχρήσατο Ξενοφῶν τῇ λέξει. Ἀγαθὸν, τὸ θεῖον, ἢ τὸ θαυμαστὸν, ἢ τὸ ταχύ. Ἀγαθὸς, ὁ ὀρθ-

στικ. καὶ ἄβιβαλοι οἱ μὴ καταπεπαυκότες ἱερῶν. καὶ λόγοι ἀβίβαλοι, οἱ ἀπόρρητοι. καὶ ἀβίβαλος, ὁ καθαρός. Ἄβεις, ἰχθῦς. παμφίλιοι.

Ἄβελ, υἱὸς Ἀδάμ. καὶ ἄβελ, πένθος. Ἀβέλει, αἰγές. Ἀβέλιον, ἡλιακόν. Ἀβέλιον, τὸν ἥλιον κρητῆς. Ἄβελον, τεκνίον. Ἀβέλτερος, ἀνόητος, ἀσύνετος, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. βέλτερος γὰρ ὁ τὸ βέλτιον γινώσκων, καὶ φρόνιμος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ βέλτερος, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα. τὸ δὲ βέλτερος, ἀπὸ τοῦ βάλλω. τόπου ἁπλοῦ, οὐχὶ δὲ συγκριτικοῦ. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φέρω φέρτερος, οὕτω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος. ὅθεν ἀβέλτεροι νοῦς, χαῦνος, νωθής, νέος, καὶ ἠλίθιος, καὶ ἀβελτηρία, ἡ ἀβελτερία κατὰ Ἀττικοὺς διὰ τοῦ ι, ἀφροσύνη, ἄνοια, ἀνοησία, μωρία, ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκοντος. καὶ ἀβέλτερον, τὸ μωρὸν καὶ ἀνόητον. Ἀβελτεροκόκκυξ, ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος. Ἀβέρβηλος, ὁ ἀκατάστατος. καὶ ἀβέρβηλον, πολύ, ἀπλῶς, μέγα, βαθύ, ἄχανον, μάταιον, ἀκατάστατον, ἀπαίδευτον. Ἀβεσαλών, ὄνομα κύριον. Ἀβέρρων, ὄνομα κύριον.

Ἀβίασει, ἐπιποθεῖ, θορυβεῖ. Ἀβηδηνὸς, ὁ ἀπὸ πόλεως Ἀβυδηνῆς. Ἀβηδόνη, ὄνομα πόλεως. Ἀβηδόνη, ἀηδία. Ἀβὴρ, οἴκημα κοινὸς ἔχων, ταμεῖον. λάκωνες. Ἀβήρει, ἄλλει. καὶ ἀβήρευσιν, ἄδυσιν. Ἀβὴς, ἀναίσχυντος, ἀνόσιος, ἀσεβής, ἀνόητος. Ἀβιάσει, ἐπινοεῖ. ἔστι καὶ ἀβὶ ὑπὸ σκύθαις εἴρηται.

Ἄβια, οὐ βιώσιμα, ἢ βίον οὐκ ἔχοντα. Ἀβία, καὶ ἀβιάθαρ, ὀνόματα κύρια. Ἀβιαδηνὸς, ὁ ἀπὸ πόλεως Ἀβιαδηνῆς. Ἀβίαμ, υἱὸς Ῥοβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος. Ἀβίγαι, στομάς. Ἀβιδα, ἀνάφορον. Ἄβιν, ἔβαλλον. σκύθαι. Ἀβιέζερ, ὄνομα κύριον. Ἀβίκαδον, ἐφ' οὗ οὐκ ἐγίνετο βοῦ ἀπολλύμενον. Ἀβίλ ταυα, τὰ μνήμεια πέρσαι. Ἄβιλα, πόλις. καὶ ἀβίλιος οἶνος.

Ἀβίλυξ, ἀβίλυκος, τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐκ τῆς Λιβύης τῇ Κάλπῃ. ἃς στήλας ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῶν Γαδείρων. Ἀβιλύκη, στήλη ἐν Λιβύῃ. Ἀβιμέλεχ, ὄνομα κύριον. Ἄβινα, ὄνομα πόλεως. Ἄβιοι, πλούσιοι. οἱ δὲ, πένητες. Ἄβιοι, μὴ ἔχοντες τόξα, ἀπόλεμοι, οὐ βίαιοι, οὐκ ἄλκιμοι. καὶ ὄνομα ἔθνους. Ἀβιόλη, στίγματι. Ἄβιος, πλούσιος, πολὺν βίον ἔχων. οὕτως Ἀντιφῶν. ὥσπερ καὶ Ὅμηρος τὸ ἄξυλον, ἀντὶ τοῦ πολύξυλον. καὶ ἄβιος, ὁ μὴ ἔχων βίον, ἢ ὁ μὴ ἔχων τόξον. βιὸς γὰρ, τὸ τόξον. Ἀβιούδ, ὄνομα κύριον. Ἀβίωτος βίος, ὁ ὀδυνηρὸς, εὐτελὴς, πένης, καὶ ἀνελεής. καὶ ἀβίωτος, ὁ μὴ ζῶν. Ὁ δὲ, ἀβιώτως εἶχεν, εἰ μὴ κρατήσει τῆς πόλεως. Ἀβισὰκ, ὄνομα κύριον. Ἀβίσαρος, ὄνομα τόπου. Ἄβιτος, ὄνομα κύριον. Ἀβλαβύνιον, σπάρτα πλεκόμενα παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ βύβλων, πρὸς κάθαρσιν οὔσα.

Ἀβλαβίως, ἀβλαβῶς. Ἀβλαξ, λαμπρὸς, ὡς Κύπριοι. Ἄβλαροι, ξύλα. Ἄβλας, ἀσύνετος, ἀγνώμων. Ἄβλαστος, ἀνυπόδετος. Ἀβλεμὴς, ἀσθενής. Ἀβλεμέως, εἶπεν ἀμελέως, ἀφροντίστως. παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελεῖν. καὶ ἀμελέως ἐπίρρημα. καὶ ἐν τούτῳ δύο πλεονασμῷ τοῦ β, ἀβλεμέως. οὕτως ὡρίων. Ἀβλεπὴς, φαῦλον. Ἀβλεμὴς, ἄτολμος, ἀτυχὴς, πεπονημένος. οἱ δὲ, κακός. Ἀβλεπτεῖ, τὸ ἀβλεπτοῦντα. Ἀβλεπτόμαι, ἀμαρτάνεται. Ἀβορὰ, ἡ νηΐα. Ἄβληρος, ὄνομα κύριον. Ἀβλαύδιον, ἐπιλόσιμον. Ἀβλὴς οἰστὸς, ὁ μή πω βληθείς. ὁ ἐστιν ἀφεθεὶς κατὰ σκοπόν. διὸ καὶ ἀθετοῦσι τὴν λέξιν οἱ παλαιοί, φάμενοι μὴ ἐνδέχεσθαι τὸν τεινόντα τὸ βάλλειν ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς ἀφιέναι τεθεῖσθαι. αἰτιῶνται δὲ καὶ τὸ ἔρμα, λέγοντες ὅτι οὐχ ὃ θέλει ὁ ποιητὴς λέγει. ἔρμα γὰρ ὁμηρικῶς, τὸ ἔρεισμα, καὶ κώλυμα. τὸ δὲ βέλος οὐ γίνεται κώλυμα ὀδυνῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐρέθισμα. ἔστι δὲ λύοντα τὰ τοιαῦτα εἰπεῖν, ὅτι ἀβλῆτα μὲν οἰστὸν λέγει, τὸν μή πω βαλλόμενον, ἤδη ἐπιτυχόντα τινός, διὰ τὸ μηδὲν ἀφιέσθαι. ἢ καὶ ἄλλως. Ἀβλὴς οἰστὸς, ὁ ἀκατάβλητος, ὁ καινὸς, παρὰ τὸ βέβληται, ἢ ὁ καινὸς, ὁ ἀγγεῖος. καὶ μή πω βεβλημένος. ἀνάλογον αὐτῷ. καὶ ἀπέραιον τὸ ἰὸν ἐν ἑαυτῷ ἔχων. κλίνεται δὲ, διὰ τοῦ ντ. εἶον, ἀβλὴς, ἀβλῆτος. Τὰ γὰρ εἰς ης λήγοντα ὀξύτονα ῥηματικά, ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ ντ κλίνεται. εἶτε εἰς ης ὦσιν, εἴτε εἰς ης, εἴτε εἰς ας. οἷον, κέκραται, χαλκοκρατὴς, χαλκοκρατοῦς. βέβληται, ἀβλὴς, ἀβλῆτος. τέτρηται, ἀτρὴς, ἀτρῆτος. Ἄβλητα βέλη, καινά, μὴ πεμφθέντα εἰς τρῶσιν, ἄτρωτα, οὔ πω ἄλλοτε βεβλημένα. Ἄβλητος καὶ ἀνούτατος διαφορὰν ἔχουσιν, ἣν οἶδεν σαφῶς Ὅμηρος ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, τὸ οὐ τάσαι, καὶ τὸ βαλεῖν. τὸ μὲν, ἐκ τοῦ χειλῶν γεγενημένον. τὸ δὲ βαλεῖν, πόρρωθεν. Ἀβλήχμων, ἀμβλύς. Ἀβληχρὴ, ἀσθενής. οἱ δὲ, ἀπαλὸν ἐπὶ τοῦ θανάτου. Ἀβληχρὸς, ἀμβλὺς καὶ ἀμαυρός. καὶ ἀβληχρὸς θάνατος, ὁ ἀσθενὴς καὶ ἠρεμαῖος. διὰ τὸ γῆρας. ἢ ὁ ἀβληχρὸς, ὡς ἀσθενὲς πρὸς τὴν διάσκεψιν. καὶ ἀβληχρὴ, ἢ ἡ ἀπαλὴ κατὰ Ἴωνας. ἢ μᾶλλον ἡ ἀσθενής. Ἀβλίσμαθον, ἄφαντον. Ἀβλόη, στέγη, στέγος, μακεδόνες. Ἀβλέπω, τὸ ἀβλαβὲς, κρητῶν. Ἀβλωθρίδια, ἀτέλεια ἐκτρώματα. Ἀβοαὶ, εὐχαί.

Ἀβοητὶ, ῥᾳδίως. Ἄβολα, κυβαλικοῦ βόλου ὄνομα. Ἀβολεῖς, αἱ περιβολαὶ, ὑπὸ σικελῶν. Ἀβολῆσαι, ἀπαντῆσαι.

Ἀβολήσαμεν, συνηντήσαμεν. Ἀπολλώνιος, Λύκος δὲ ἀβολήσαμεν ἐνθάδ' ἰόντες. Ἀβολησαὶ, ἀντιπάσαντι ἰσχυρῶς. Ἀβόλησις, ὑπάντησις, ἀπάντησις. Ἀβόληθι, ἐντύχε. Ἀβολήτωρ, μάρτυρος, ἀντιλαχόντος. Ἀβολήτωρ, καὶ ἄβολις, ἢ ἄβολος ὄνος καὶ ἵππος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. Ἄβολον, ὄνομα ποικίλον. Ἄβολος πῶλος, ὁ μηδέπω ἐκβαλὼν τοὺς ὀδόντας. καὶ ἀγνώμων ἢ ἄγνωμος, ὁ αὐτός. γνώμων γὰρ λέγεται ὁ ὀδοὺς, ἀφ' οὗ γνωρίζεται ἡ τῶν ζώων ἡλικία. τριάκοντα γὰρ μηνῶν γενόμενος ὁ πῶλος ἢ μόσχος, ἐκβάλλει τοὺς πρώτους ὀδόντας. εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς δευτέρους. καὶ μετ' ἄλλον ἐνιαυτὸν, τέλεοι εἰσὶν, οἱ τεττάρων ἡμίσεων ἐτῶν. ἀφ' οὗ καὶ λαχαγνώμονες καλοῦνται, οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι. γνώμονα δὲ κυρίως οἱ φιλόσοφοι καλοῦσι, τὸ ἐν ὡροσκοπίοις ξύλον. Ἄβολοι, αἱ μὴ κατατετριμμέναι βοτάναι, ἢ αἱ μὴ φέρουσαι καρπόν. Ἀβοτὴς, ἀκτήμων. Ἀβουλεὶ, ἀβούλως, ἀφρόνως, ἀμαθῶς. Ἀβουλεῖν, μὴ βουλεύεσθαι, ἢ μὴ βούλεσθαι, Πλάτων. καὶ ἀβουλὴς ἄκοντος. Ἀβούλητον κακὸν, ἐθελοντὸν, ὃ οὐ θέλει τις. καὶ ἀβούλητος, ὁ μὴ βουλόμενος. Ἀβούλητος, ὄνομα κύριον. διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀβουλία, ἀπαιδευσία, ἄνοια, μωρία, καὶ ἀγνωσία. Ἀβουλότατα, ἀπροαίρετα. Ἀβούλως, μωρῶς, ἀφρόνως, ἀμαθῶς, κακῶς, ἀναλόγως. Ἀβουκολεῖ, θορυβεῖ. Ἀβούτης, ἀκτήμων, ἄπορος. ἀπὸ τοῦ βοτόν. Ἄβοτιν, τῶν Δαλιέων ἀργύρου. Ἀβρὰ, ἐπαφρὰ, μαλακή. Ἄβρα, οὔτε ἡ ἁπλῶς θεράπαινα, οὔτε ἡ εὔμορφος λέγεται, ἀλλ' ἡ οἰκότριψ καὶ παρὰ χεῖρα. ἤγουν, ἡ σύντροφος θεράπαινα. ἢ ἡ οἰκότριψ γυναικὸς κόρη, καὶ ἔντιμος. εἴτε οἰκογενὴς, εἴτε μή. ἢ ἄβρα κατὰ Ἴωνας, δούλη, παλλακή. καὶ ἄβραι, νέαι δοῦλαι. Ἁβρὰ βαίνων, θρυπτόμενος, κολακευόμενος. ἔκυψε δ' οὕτως ἁβρὰ βαίνων ἐλέγχει, ἔχων τὰς ὀφρῦς ἀνεσπασμένας ἄνω.

Ἀβραὰμ, ὄνομα κύριον, ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις. καὶ ἀβραὰμ, πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν. Ἀβρὰμ, πατέρας, ὁ πατὴρ μετέωρος.

Ἀβραζῖτις, χώρα. Ἀβραῖς, ἁπαλαῖς, τρυφεραῖς. Ἀβραμιαῖος, ὁ ἀπόγονος Ἀβραὰμ, ἢ γενεαλογία, ἱερογλυφικός.

Ἀβραμίας, ὄνομα βόλου κυβαλικοῦ. Ἀβράνια, καλοί, ἢ κεφαλαί. Ἀβραστίλλω, ἢ κρουστὸς. λακωνικός. Ἄβραχον, ἄχυρον. Ἀβρίας, ὄνομα κύριον. Ἀβρεμὴς, ἀβλαβής. Κύπριοι. Ἀβρεττανὴ, καὶ ἀβρεττηνὴ, ἡ ἀβρεττανή, χώρα, ἡ λεγομένη Μυσία, ἀπὸ ἀβρεττανίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν, ἀβρεττηνοί.

Ἀβρελία, χώρα. Ἀβρελιανὸς, καὶ ἀβρέλιος, ὀνόματα κύρια. Ἀβρίζεσθαι, ἀβρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι. Ἀβροδίαιτον, ἁπαλοδίαιτον. Ἀβροχίτων, λύσιχρον, ἄχροιον, ἀνάσχετον, ἀπὸ τοῦ ἐκ μέρους ἀκούειν. Ἀβροάζει, κεκαθαρμένα. Ἀβρίξ, ἐγρηγορότως. Ἀβρίξαι, τὸ ἀπὸ βορρᾶ πνεῦσαι, ἢ κοιμηθῆναι. Ἀβροάξ, ὄνομα κύριον. Ἀβραλών, μαστίγιον. Ἀβριάχεται, κοσμεῖ-

ϐηρ, ἔβλαψαν. λέξις οὐ κοινὴ, ἀλλὰ κεχρημένη ἐν ποιήσει. Ἀασίφρ͂ων, βλαψίφρων, φρενοβλαβής. ἀάσαι γὰρ, τὸ βλάψαι. Ἀάσκει, βλάπτει, φθείρει.

Ἀασὸν, ἀναμάρτητον, ἀβλαβές. Ἀάσεια, ἀπόρρητα.

Ἄαχετος, ἀκατάσχετος, ἀκράτητος, ἀνυπομόνητος. Ἄαται, κορέννυται. ἄμαι γὰρ τὸ ἐκπίνω. τὸ παθητικὸν, ἄμαι ἄαται, ἄαται. Ἀάπαλι, ἐπλήρωσε. Ἄατος, ἄτα ἄτης, ἀβλαβὴς. ἢ πολυβλαβὴς καὶ βεβλαμμένος, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. χαλεπὸς, δυσχερὴς, ἀκόρεστος, ἀχόρταστος. Ἐπ' ἄκρον οὐδετέρως, τὸ ἐπιβλαβὲς, ἢ ἄτα ἄτης, ἢ ἀπλήρωτον. οἷον, ἄγει δέ μοι ὄμοσσον, ἄατον στυγὸς ὕδωρ. Ἀάατος, καὶ ἀάατον, διὰ τριῶν ἄλφα προφέρεται. ὧν τὰ δύο στερητικὰ, διὸ καὶ ὑπερστερητικόν φασιν οἱ παλαιοί, ὡς διπλάσιον τῶν στερήσεων. ἔστι δὲ τὸ μὲν δεύτερον α, στερητικὸν ἄτης. τὸ δὲ πρῶτον, ἀναιρετικὸν τῆς τοιαύτης στερήσεως. ὅθεν ἀάατον, τὸ μὴ στερούμενον ἄτης ἢ ἐπιορκίας, ἀλλὰ μάλιστα αἴτιον ἄτης. ὅμοιον καὶ τὸ ἀνάπαρος, καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ ἀνάπυστα, ἐν οἷς δηλοῦται ὁ πεπηρωμένος. καὶ τὸ πυστὸν, ἢ τὸ ἀκουστὸν, πλεονασμῷ τοῦ ε διὰ κακοφωνίαν. ἄπηρος μὲν γὰρ, ὁ μὴ ἔχων πήρωσιν. ἀνάπηρος δὲ, ὁ ἐστερημένος τῆς τοιαύτης στερήσεως. οὕτω δὲ καὶ ἄπυστος μὲν, ὁ στερηθεὶς τοῦ ἀκουσθῆναι. ἀνάπυστος δὲ, ὁ ἀκουσθεὶς, διὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι τῆς ἀπύστου στερήσεως. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἀνάγνωστος, ὁ ἐγνωσμένος. γνωστὸς γὰρ, καὶ ἐν στερήσει ἄγνωστος. καὶ ἐν δευτέρᾳ στερήσει ἀναιρετικῇ τοῦ ἄγνωστος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάγνωστος, ὁ μὴ ἄγνωστος, ἀλλὰ δηλονότι γνωστός. ἴσως δὲ διὰ τὸ σαφὲς τῆς βλάβης λέγεται, ἄατον μέν φασι τὸ ἄπειρον. ἀάατον δὲ, τὸ πολυβλαβές. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἄατος, διὰ εὐφωνίαν οὐκ ἔχει τὸ ν, κατὰ τὸ ἀνάπηρος, καὶ ἀνάπυστος. Ἀάτυλον, ἀβλαβές.

ΤῸ Α ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ Β.

Ἀβ, ὁ γερμανικὸς μήν. Ἄβα, τροχὸς, ἡ βοή. Ἀββᾶ, ὁ πατὴρ παρ' ἑβραίοις. Ἀβάγαστρον, λιπαρόν. Ἄβαγνα, τὰ ῥόδα μακεδόνες. Ἄβαγος, ἥσυχος. ἥσυχος, ὁ ἐσφαλμένος ἄφθογγον, ἀντὶ τοῦ ἄφθογγον. Ἀβαθὴς, ὁ ... ὁ τῶν λεπτόν. Ἀβαὶ, διδάσκαλοι, κύπριοι. Ἀβάθματα, γράμματα. Ἄβαι, πόλις φωκική. ἐκλήθη δὲ, ἀπὸ ἥρωος Ἄβαντος, μαντεῖον ἐχούσης Ἀπόλλωνος ἀβαίου. Σοφοκλῆς ἐν τῷ εἰς οἰδίπουν τύραννον δράματι, Οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν ἀβαῖσι ναόν. Ἀβακαῖνον, πόλις σικελίας.

Ἀβακεῖν, ἀβακῶ, ἡσυχάζω. ἀπὸ τοῦ ἀβακὴς, γίνεται ἀβακῶ. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβῶ. Ἀβακίως, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἀβακίως εὗδον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακὴς, ἀβακίως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβίως. οὕτως Ἡρωδιανὸς, ὡς ἐν μεγάλοις ἐπιμερισμοῖς. Ἀβακήμων, ἄλαλος, ἀσύνετος, μωρὸς, ἥσυχος. ἤτοι ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν, ὅ ἐστι τοῦ λέγειν. Ἀβάκιο, ἀφελῆ, ἀσύνετον, ἡσύχιον, ἄπειρον, ἀλύπατον, ἄκακον. Ἀβάκης, ἄβαξ, ἄφωνος, σιωπηλός. καὶ ὄνομα ἐργαλείου τεκτονικοῦ, ὃ σκύθαι ... καλοῦσιν. Ἀβακὸς, ἡσύχιος, πρᾶος. ἀπὸ τοῦ βάζω, τὸ λέγω. Ἱππεῦ, ἀλλ' ἀβακῆ πάμφρονα ἔχω. ἀντὶ τοῦ, ἡσύχιον καὶ πρᾶον.

Ἀβάκησαν, τοῦτο ἅπαξ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. ἔστι δὲ ἀβακεῖν, τὸ ἀγνοεῖν. καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν τι βάζειν, ἀλλ' ἀπορεῖν ἐπὶ τῷ βλεπομένῳ. καὶ γίνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀγνοεῖν, ὡς οἱ ὑπομνηματισταί φασιν. ἢ ἐν ἄλλοις. Ἀβάκησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγνόησαν, ἢ ἡσύχασαν. παρ' ἄλλοις δὲ, τὸ ἡσύχασαν. ἔστι βάζω, τὸ λέγω. ὅπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω, κατὰ συγκοπὴν γίνεται. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βέβακται. τὸ ῥηματικὸν, βακτός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἄβακτος. τὸ ῥῆμα, ἀβακτέω, ῶ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ, ἀβακῶ. ὅθεν τὸ ἀβακοῦσι. Ἀβακίζω, ἡσυχάζω, ἀπὸ τοῦ ἀβακῶ. Ἀνακρέων, ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, οἳ χθονίους ἔχουσι ῥυθμοὺς, καὶ χαλεποὺς μεμαθήκασιν, ὡς μαθεῖν τῶν ἀβακιζομένων. ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων, καὶ μὴ θορυβούντων. Ἄβακοι, ἀγριάκια. Ἀββακοὺμ, πατὴρ ἐγέρσεως. Ἀβάκτεον, ἀνεπίφθεγκτον. Ἄβακον, καὶ ἄβοκον, τὸ μὴ μακαριστόν. Ἀβακχάγιοι, σταλάδων μοῖρά τις, οὕτω καλουμένη. Ἀβαλάχαστον, λινοῦν ὕφασμα, περιχειρίδιον. Ἀβάλλω, ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν, παρὰ τὸ βάλλω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιταλικοῦ α, ἀβάλλω. Ἀβάλι, ἀντὶ τοῦ φεῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ εἴθε. Ἄββαλιν, ἀντὶ τοῦ ἀνίβαλιν. Ἄβαλ, παρὰ τὸ ἀβάλλω, ἐπίρρημα. Ἀβάλι, ὄφελον, εἴθε, ἢ ἄχθιον. Ἀβαλαία, συγγραφὴ, ὁμολογία. Ἀβάλη, τὸν ὄχθον λάκωνες. οἱ δὲ, τὸν νωθρόν. Ἄβαλις, μοχθηρὰ ἡλικία. Ἀβάντασιν, ἀνάβασιν.

Ἄβαντα, πόλις πλησίον παρνασσοῦ, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

Ἀβάντιος, ὁ τοῦ ἄβαντος, καὶ ἀβαντιάδης. Ἄβαντες, ἔθνος. καὶ ἀβαντὶς, ἡ εὔβοια. ὡς ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ ἀργείου, ἡγοῦ ποσειδῶνος καὶ ἀρεθούσης. ἧς ὁμώνυμος πηγὴ ἀρέθουσα. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι θρᾷκες κατὰ Δαμοτέλην ὁρμηθέντες ἐξ Ἄβας τῆς φωκικῆς, ἐπῴκησαν τὴν νῆσον, καὶ ἐπωνόμασαν Ἀβαντίδα τὴν νῆσον. οἱ δὲ, ἀπὸ ἥρωός φασιν Ἄβαντος κληθῆναι, καθὰ καὶ εὔβοιαν ἀπὸ ἡρωΐνης. Σημειωτέον οὖν, ὅτι ὥσπερ ἔθνος μέν οἱ βοιωτοὶ, καὶ οἱ φωκεῖς, καὶ οἱ λοκροὶ, πόλεις δὲ αὐτῶν αὗται καὶ ἐκεῖναι, οὕτω καὶ ἐθνικὸν μὲν ἐνταῦθα οἱ ἄβαντες. αἱ δὲ κατὰ αὐτοὺς πόλεις, ἡ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα.

Ἀβαξ κυρίως, ὁ μὴ βάσιν ἔχων. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ οἷον δήπου σανίδος. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. ἢ καὶ ἄλλως.

Ἄβαξ, ἄλαλος, ἄφωνος. δηλοῖ καὶ τὸ σανίδιον. ἔχει οὐ μόνον ἐπὶ σανίδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λίθων ὁμοιοχρωμάτων ξυλίνοις ἄβαξιν. ὅθεν καὶ ἀβάκιον, ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν. Ἀβακτὸς, ἀσόματος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μαχαιρῶν, τῶν κατὰ στόμα βαπτομένων. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀργοστομάτων. Ἀβάπτιστον, τρυπάνου εἶδος ἰατρικοῦ. Ἀβαρβαλαῖαι, νύμφαι. Ἀβαρβαρέα, ὄνομα νύμφης. πολλὰ γὰρ τὰ τῆς συμφωνίας. Ἀβαρὴς, ἀνύποιστος.

Ἄβαρις, ὁ ὑπερβορεὺς. καὶ μὴ ἔχων βάριν. Ἄβαρος, σπένδος, ἔνθεν ... χασμοὺς, τοὺς καλουμένους σκοτεινοὺς ... ... τόπον ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ καθαρμοὺς, ἐν θεογονίαν.

Ἀβασκάν, ... τῶν καθαιρομένων καταμαντείας κύπριοι. Ἀβαρκνᾶ, κομᾷ. οὕτω μακεδόνες. Ἄβαρνα, λιμοί. Ἀβαρλέται, ταράσσεται, κρητ. Ἀβαρνὶς, φωκίων φυλή. Ἀβάρου, σίνη, οἶμος, βία. Ἄβαρος, πόλις φωκίων. Ἀβαρνὶς, ὄνομα πόλεως, λαμψάκου. οἷον, ... ἐπὶ τῇ, καὶ ἀβαρνίδα ἠμαθόεσσαν. Ἀβαρταὶ, πλωταί, κύπριοι. Ἀβαρτία, ἀπληστία. Ἄβαρτος, ἄπληστος. οἱ δὲ, ἄμαργος.

Ἀβαρὺ, ὀρίγανον, μακεδονία. Ἄβας, ὁ εὐήθης. καὶ ἱερεὺς ἑστὼς, παρὰ ταραντίνοις. Ἄβας, σοφιστὴς, ὁ ἱστορικὰ ὑπομνήματα, καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών. Ἀβάσαι, ἀπαξιῶσαι, καὶ ἀρθῆναι. Ἀβασάκτως, ἀδυσβαστάκτως. Ἀβασάνισα, ἀνεξέτασα. Ἀβασάνιστος, ἀδοκίμαστος, ἄβροχος, μὴ κολαζόμενος, ἀγύμναστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου, τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. Ἀβάσκανος, ὁ ἀφθονὴς καὶ ἀνεπίφθονος. Ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς καιρὸν, τῶν ἀν' ἑκάτερον κατορθωμάτων. Ἀβάσκαντα, χωρὶς βλάβης.

Ἄβαστον, ἀβάστακτον, ἀβίαστον. Ἄβαστον, ἀκίνητον, ἀπρόσιτον.

Ἄβατος, ἀσύνετος. καὶ ἄβατον, ἀδιόδευτον, ἀπέρατον. ἢ τὸ ἱερὸν, καὶ τὸ ἔρημον. Ἀβαχθανὶ, λέξις ἑβραϊκὴ, ἐγκαταλελειμμένος. Ἄβδηλον, ταπεινόν. Ἀβδέλυκτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μιαίνοντα. ἢ οὐκ ἂν εἰς βδελυχθείη ἐν ὀχειραίνουσιν. Ἄβδηλα, ἄβατα. Ἄβδηρα θάλασσα, καὶ ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, ἀβδηρίτης. ὅθεν καὶ ἀβδηρόζητης ἄνεμος, ὁ βορέας. Ἄβδης, μάστιξ, παρ' ἰωνικοῖς. Ἀβδιοὺ, ὄνομα κύριον, ἑρμηνεύεται δοῦλος ὁμολογητής. Ἀβέβαιος, ὁ ἀσαθὴς καὶ εὐμετάτρεπτος. ὁ μὴ πάγιος. Ἀβέβηλα, τὰ μὴ βάσιμα χωρία. ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια, καθαρά. ἀβέβηλα οὖς ἐλέγετο τὰ μὲν ὅσια, μὴ δὲ ἱερά. ποτὶ δὲ βάσιμα.

Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΕΝ ἘΠΙΣΚΟΠΟΙΣ, ΒΑΡΙΝΟΣ ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ ΚΑΜΗΡΣ ὁ ΝΟΥΚΕΡΙΑΣ, ΕἸΚΟΤΩΣ ΓΕ, ΚΑῚ ὩΣ ΚΑΘΗΓΗΤῊΣ ΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟΣ

Λέοντι τῷ δεκάτῳ ἄκρῳ ἀρχιερεῖ, τὸ μέγα τοῦτο Λεξικόν τε, καὶ μονονοὺ ὑπόμνημα τῆς ἑλληνικῆς ἁπάσης φωνῆς, ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων, κατὰ στοιχεῖον συνέλεξεν.

ΤΟ Α ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

ΑΛΦΑ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἄλφω, τὸ εὑρίσκω. πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη. ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πλεῖσθαι. ἄλφαρ γὰρ, τὸ ἀμοιβόν.

Ἄλφα τὸ μόριον, ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν ψιλούμενον, ὡς ἐν τῷ ἄκλητος. ποτὲ δὲ τὸ πολύ, ὡς ἐν τῷ ἀχανὲς πέλαγος, τὸ μέγα πάνυ καὶ ἐπὶ πολὺ κεχηνός. ποτὲ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐν τῷ ἀκόλουθος, ὁ ὁμοκέλευθος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιτατικῶς, ἄγαν ἅμα ἔχει. καὶ ἄκοιτις, ἡ παράκοιτις. καὶ τοῦ ποιοτικοῦ. καὶ ἀκοίτης, ἀρσενικόν. ἐνίοτε δὲ τὸ κακόν, ὡς ἀφυὴς ποιοτικῶς, ὁ κακοφυής. ἄλλοτε δὲ τὸ ἴσον, ὡς ἀτάλαντος, ὁ ἰσοτάλαντος. ποτὲ δὲ τὸ ὀλίγον, ὡς ἀμαθὴς ποιοτικῶς, ὁ ὀλιγομαθής. ἐνίοτε δὲ πλεονάζει ἀττικῶς, μηδὲν σημαῖνον. ὡς ἐν τῷ στάχυς, ἄσταχυς. σπαίρειν, ἀσπαίρειν. ὃ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκουσίου καὶ ἀμούσου κινήσεως. οἷον, ἐπὶ ἀποθνῄσκοντος τινός, καὶ κεκρατημένου νόσῳ τινί. σπαίρειν δέ, τὸ εὐρύθμως κινεῖσθαι καὶ ὀρχηστικῶς. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ προτέρου, ἀσπάρος ὁ ἰχθύς. ἀπὸ δὲ τούτου, σκάρος. σημαίνει δὲ καὶ ἄθροισιν δασυνόμενον, ὡς ἐν τῷ ἅπας. Ἆ, ἆ, τὸ ἐπίρρημα, ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, ἔκπληξιν καὶ παρακέλευσιν δηλοῖ. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, ἆ, ἆ, τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε. ἀφ' οὗ κατὰ γένεσιν, ἀλλὰ κατὰ διαίρεσιν ἀμφότερα ἀναγνωστέον. εἰ γὰρ ἦν μέρος λόγου ἕν, καὶ κατὰ σύναψιν ἀνεγινώσκετο, οὐ χρείαν εἶχε τῶν δύο τόνων. δηλοῖ καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀριστοφάνει, ἆ μὴ λέγε ὦ πόνηρε. δασυνόμενον δέ, ἄρθρον γίνεται ὑποτακτικὸν πληθυντικόν, γένους οὐδετέρου, σημαῖνον τὸ ἅπερ, ἢ ἅτινα, ὡς παρ' Ἱπποκράτει. ἐν δέ καὶ τὸ ἄγε. παρὰ Δημοκρίτῳ, τὰ ἴδια. παρ' Ὁμήρῳ, τὰ ἑκούσια, ἃ πρὸς δώματ' ἕκαστος. τέτακται καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ, γραῖα ἃ μέλλω, καὶ τεχοῦσ' ἃ βούλομαι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, Αἴας ὢν τεύξῃ. Ἆ, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον κλητικὸν ἐπίρρημα ὄν, καθὰ καὶ τὸ ὦ ἔχει πρὸς τῇ κλίσει, ὡς πολλαχοῦ φαίνεται. καὶ ἔστιν πλεῖον ἔμφασιν ἔχει,

ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἢ θαύματος, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ ἄλλως, ἐπί τινι λόγῳ οἴκτῳ ὅμοιον. Ἄλλως. Ἆ, ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον, δηλοῖ τὸ ἐν ἴσῳ ἐπίρρημα, τῷ ναὶ καὶ εἴθε, ἢ αἴθε, ὥς ἐστιν ἐκ τῶν παλαιῶν δῆλον. Καλλίμαχος, ἆ πάντα συνάγειρας. καὶ τὸ ὦ, τὸ κλητικόν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἆ δειλοί, τί κακῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ ἢ μέγα, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ, ἆ, ἵνα δ' εἷς τε ταῦρος. καὶ ἔστι σχετλιαστικόν, ἀντὶ τοῦ φεῦ, ὡς παρὰ Πλάτωνι. καὶ τὸ νῦν, ὡς ἐν τοῖς Εὐκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. δασυνόμενον δέ, ὡς Ἀγαθίας ἐν τῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῶν ἐπιγραμμάτων, θαυμαστικὸν γίνεται. οἷον, ἃ μέγα πλημύρεις κηρὸς ἀπεχλέβετ. ὅπερ ἐν ἄλλοις γέγραπται, ἃ μέγα πλεῖστος, ἔσβεσεν ἀπλοίην. Ἀ. μὲν τὸ μακρὸν τρέπεται εἰς ῆ ποιοτικῶς. οὐδέποτε δὲ τὸ βραχύ. οἷον, κραδίη, καρδία. Ἀ, ι, υ, διατί τριῶν ὄντων τῶν διχρόνων, τὸ μὲν ἆ εἰς ἢ τρέπεται, τὸ δὲ ι καὶ υ, οὐ τρέπονται; ἐπειδὴ τὸ α εἶχεν ἀντίστοιχον τὸ η, ὅπερ χάριν ἔτρεπεν εἰς αὐτό. τὰ δὲ ι καὶ υ μὴ ἔχοντα, οὐ τρέπονται.

Ἆ, σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα, ἢ σύνημα ὕλατος. Ἀάβακτοι, καὶ ἀάβακτοι, ἀβλαβεῖς, ἢ μάλακοι. Ἀαγές, ἄθραυστον. ἰσχυρὸν πάνυ. ἄγω γάρ, τὸ κλῶ. ἀγής, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἢ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀαγές. τὸ οὐδέτερον, ἀαγές. ἢ τὸ ἄθραυστον κατὰ στέρησιν, ἢ τὸ πολύθραυστον, κατὰ ἐπίτασιν. Ἄαδα, ἔνδεια, λαίμαργε. Ἀαδεῖν, ὀχλεῖν, λυπῆσαι, ἀδικεῖν, ἀχθεῖν, ἀσιτεῖν.

Ἄαδεν, ἐλύπησεν. Ἀαδίη, ἡ ὑγία κοῖτος. Ἀαδής, ἀηδής. Ἀάθω, ἐκπατέω. Ἀάατον, ἄφθαρτον, ἀβλαβές.

Ἄακτον, ἄθραυστον, ὑγιές. Ἀάλιον, ἄτοπον. ἄλιον γὰρ τὸ μάταιον, ἀκρατές. Ἀάνημα, πολλαχῇ χάνης. Ἀάνας, χώνιμος. Ἀανὲς, οὐ τελεσθησόμενον. Ἀάνθα, εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ Ἀριστοφάνει. Ἄαπτος, ἀβλαβής. Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω, τὸ βλάπτω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἄαπτος, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ἢ οὐ κατὰ στέρησιν ἐκληπτέον τὸ α, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν. ὅθεν παρ' Ὁμήρῳ, αἱ ἄαπτοι χεῖρες. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς γλώσσαις, ἀάπτους χεῖρας δηλοῖ τὰς ἰσχυράς, ἀρρήτους, ἃς οὐ δύναταί τις εἰπεῖν. ἢ δυσπαρακολουθήτους, ἃς οὐ δύναταί τις ἅψασθαι. καὶ ἄλλως, χεῖρες ἄαπτοι, αἱ ἀπροσπέλαστοι, ὧν οὐκ ἂν ἅψαιτό τις. Ἀάρων, ὄνομα κύριον.

Ἄας, εἰς αὔριον, Βοιωτοί. οἱ δέ, τὸ εἰς τρίτην. Ἀάσαι, τέσσαρα σημαίνει, τὸ κορέσαι, τὸ καθυπνῶσαι, τὸ λυπῆσαι, καὶ τὸ πολλαχοῦ καὶ ὅταν βλάψαι. Ἀασάμην, ἥμαρτον, ἐσφάλην, ἐβλάβην, ἄτῃ περιέπεσον. ἢ ἐλυπήθην, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἄα-

ΒΑΡΙ̂ΝΟΣ ΚΑ'ΜΗΡΣ Ὁ ΝΟΥΚΑΙΡΙ'ΑΣ, ΤΩ̂ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑ'ΤΩ ΚΑῚ ΑἸΔΕΣΙΜΩΤΑ'ΤΩ ἰουλίῳ καρδιναλίῳ τῷ τῶν μεδίκων, χαίρειν.

Ἐάν τινες πάνυ εὖ πεπονθότες, καὶ μεγίστων ὅσων ἀγαθῶν μετεσχηκότες, παρὰ εὐεργετήσαντι δὲ τὴν ὀφειλομένην μὴ ἀποτίνοντες, μήθ' ὁμολογοῦντες χάριν, οὗτοί μοι δοκοῦσιν εἰκότως τὸ τῆς ἀχαριστίας ὄνειδος, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων κακολογίαν ὀφλισκάνειν. εἰ οὖν ἐγὼ τριάκοντα ἤδη ἔτη τῶν μεδίκων τρόφιμος γεγονώς, καὶ τοσοῦτον ὑπ' αὐτῶν εὐεργετηθεὶς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν, ὧν τυγχάνω ἔχων, οὐδεμίαν μνήμην ποιήσαιμι, καὶ τὰ τροφεῖα αὐτοῖς μὴ ἀποτίσαιμι, δικαίως ἂν νομιζοίμην ὡς ἐκείνων ἐγώ. τοιγαροῦν ἵνα μὴ τῶν μεγίστων ἀχάριστος δόξω εὐεργεσιῶν, ἅ τε δύναμαι ποιῶ, καὶ τιμῶ σέ, ὦ αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε, τούτοις οἷς τυγχάνω δυνάμενος. ἄλλοι δὲ ὅσοι μου πλουσιώτεροι καὶ εὐπορώτεροί εἰσι, τιμιώτατά σοι χρήματα καὶ μεγίστας δωροῦσι δωρεάς. ἐγὼ δὲ ἀποθανόντος Λέοντος τοῦ δεκάτου μεγίστου ἀρχιερέως, σοὶ τῷ ἐν τῇ γῇ μοι ὥσπερ θεῷ ἀπολελειμμένῳ, τὰς πάσας μου καὶ πάντας ἀγρυπνίας καὶ πόνους, οἷς πλείστην ἐπιμέλειαν ποιούμενος ἐν τῷ τὴν παλαιάν σου καὶ βελτίστην βιβλιοθήκην μεταχειρίζεσθαι, ἔτι τε καὶ ἐν τῷ ταῦτα πάντα ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων γραμματικῶν συλλέγειν τε, καὶ θησαυρίζειν ἐπόνησα, ἀνατίθημι, βουληθείς τε καὶ προνοηθεὶς τουτοισὶ πρὸς σὲ εὐνοϊκῶς διακείμενος, τῶν δὲ μεγαλοπρεπεστάτης οἰκίας σου πασῶν ἀρετῶν μνημεῖον καταλιπεῖν. περὶ γὰρ τῆς εἰς τὸν θεόν σου εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ τῆς εἰς ἅπαντας ἐλευθεριότητος, καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῆς μακαρίας σου ψυχῆς ἀγαθῶν, καὶ εἰ πολλὰ διαλεχθήσομαι, οὐδὲ πολλοστημόριον ἁψάμενος διαφανοῦμαι. περὶ δὲ θαυμαστῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀρετῶν, ἃς οἱ θεοὶ ἐνέταξαν καὶ ἐχαρίσαντο τῇ ψυχῇ σου, οὐ τολμῶ νὴ τὸν λόγιον, μᾶλλον ἢ φοβοῦμαι λέγειν, μὴ κολακευτικῶς πρὸς σὲ ἔχειν φαίνωμαι. ὅσα γὰρ ἀγαθὰ, καὶ ὅσας χάριτας οἱ θεοὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἐδωρήσαντο ἀνθρώποις, ταῦτά σοι πάντα διϊσχυρίζομαι ἐκείνους δεδωκέναι. καὶ ὡς σωρηδὸν πάντα συλλαμβάνειν, περὶ Ἰουλίου τοῦ καρδιναλίου τῶν μεδίκων ἐκεῖνο λεγέσθω, ὅπερ περὶ ἄλλου λέγεσθαι μὴ δυνηθείη. ἀλλ' ἐπειδὴ αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε, εὐχόμην ἂν ἴσως τοῦ γελοίου ἀποδεξάμενός σοι τὴν πολλὴν εὔνοιαν, ἣν ἐκ πολλοῦ πρὸς σὲ ἔχων διατελῶ, εἰ μὴ δηλώσαιμι ἔτι καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ταῦτα συνελεξάμην. ἑωρακὼς γὰρ πάντας τοὺς τῆς ἑλληνικῆς γλώττης ἐξηγητάς τε καὶ ἑρμηνευτάς, ἰδίᾳ καὶ μὴ συλλήβδην, καὶ ὁμοῦ ἃ πρὸς τὴν τῶν ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων ἐξήγησίν τε καὶ ἑρμηνείαν συντείνει τε καὶ ποιεῖ συλλέξαι, ἀλλὰ τούτων τὸν μὲν τὰς ποιητικὰς μόνον λέξεις, ἄλλον δὲ τὰς ῥητορικάς, καὶ αὐτὰς εἰς πολλὰ καὶ διάφορα βιβλία διῃρημένας, καὶ διὰ τοῦτο πολὺν τοῖς πόνον σπουδαίοις ἐμποιεῖν, διέγνωκα πάντα κατὰ δύναμιν τὰ εἰς πολλὰ διεσπαρμένα εἰς ἓν συναγαγεῖν, πρὸς τὴν τῶν σπουδαίων καὶ φιλολόγων ὠφέλειαν. τοῦτο δ' οὐχ ὡς φιλότιμος ὢν καὶ ἀμείνων ἐκείνων, ἀλλ' ὡς φιλέλλην καὶ φιλόπονος. ὥσπερ καὶ ἔτι νέοι ὄντες τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας Πέτρῳ τῷ μακαρίῳ σου ἀδελφῷ ἀναθεῖναι ἐξεπονήσαμεν. Ἕξουσι τοιγαροῦν, ὦ αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε, ἕνεκά σου, καὶ τῆς εὐδαιμονεστάτης μνήμης Λαβρεντίου δουκὸς τοῦ ἀνεψιοῦ σου (εἰς χρῆσιν γὰρ ἀμφοῖν ταῦτα πάντα συνελεξάμην) καὶ ἄλλοι πάντες οἱ βουλόμενοι πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα σπουδάζειν, οὐ μόνον πασῶν τῶν λέξεων ἑρμηνείαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν καὶ ῥητόρων ἐξήγησιν καὶ διάνοιαν. οὐ γὰρ λεξικὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ἑλλάδος φωνῆς ὑπομνήματα ἀναγκαιότατα τοῖς πρὸς τὰ γράμματα προσέχειν βουλομένοις ἐκδίδομεν. Ἔρρωσο.

ΣΚΙΠΙ'ΩΝΟΣ ΤΟΥ̃ ΚΑΡΤΕΡΟΜΑ'ΧΟΥ.

Βίβλον ὁ γραμματικῆς ὀργάδα τήνδε πονήσας,
  Ἕλλησιν φρονίμων ἶσα, Βαρῖνος ἔην.
Ὅς τέχνης τε λύων γρίφους ἅμα καὶ λαβυρίνθους,
  Ἡγητὴς χαλεπῆς γίγνεθ' ἅπασιν ὁδοῦ.
Θαρσαλέως βαῖνε διὰ ταύτην νέοι, ἠδὲ γέροντες,
  Ἑλλάδ' ἐς αὐτὴν ἠδ' ἰταλίηθεν ἄγει.
Μηδ' ἕνα δ' ἐντεῦθεν, μηδέ ποτε λήσεται ἡμῶν,
  Τοῖς δ' αὖ ταῦτα σοφοῖς πᾶς τις ὅμοιος ἔσῃ.
Ὅσα μαθεῖν δ' ἄρα τις ζητήσει, τόσσα καὶ ἕξει,
  Καὶ τοῦ ἔχειν ἔσται πᾶσι μέτρον, τὸ θέλειν.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΒΑΡΙΝΟΥ ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ ΚΑΜΗΡΤΟΣ ΤΟΥ ΤΗΣ ΝΟΥΚΑΙΡΙΑΣ

ἘΠΙΣΚΟΠΟΥ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ὨΦΕΛΙΜΟΝ,

ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων, ἁπάσης τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς ὑπόμνημα.

DICTIONARIVM

VARINI PHAVORINI CAMERTIS, NVCERINI EPISCOPI, MAGNVM ILLVD AC PERVTILE MVLTIS VARIISQVE EX AVtoribus collectum, totius linguæ Græcæ COMMENTARIVS.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

Ἡ βίβλος μεγάλη μέν, ἀπείριτα δ' [illegible].
Ἀλλὰ τίνος; [illegible]
Τίς δ' οὗτος; [illegible]
[illegible]
[illegible]
Τίς; πόθεν; [illegible]
Οἶδα τί δ'. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Ὦ Βαρῖνε; [illegible]
[illegible]
[illegible]

ΕΙΣ ΛΕΞΙΚΟΝ ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ,

πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Ἔνθα [illegible]
Ἔνθα [illegible]
[illegible]
[illegible]
Τοῖς δ' [illegible]
[illegible]
Θυγατέρων [illegible]
[illegible]

ΙΟΑΧΕΙΜΟΥ.

Cum gratia, & priuilegio Imperiali ad annos quinq;.

BASILEAE,

M. D. XXXVIII.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΒΑΡΙΝΟΥ ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ ΚΑΜΗΡΤΟΣ ΤΟΥ ΤΗΣ ΝΟΥΚΑΙΡΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ,

ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων, ἁπάσης τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς ὑπόμνημα.

DICTIONARIVM VARINI PHAVORINI CAMERTIS, NVCERINI EPISCOPI, MAGNVM ILLVD AC PERVTILE MVLTIS VARIISQVE EX AVtoribus collectum, totius linguæ Græcæ COMMENTARIVS.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

Ἡ βίβλος μεγάλη μὲν, ἀπείριτα δ' ὅσσα λέλογχεν.
  Ἀλλὰ τίνος; μελίσσης τῆς δ' [illegible] τρέφιμος.
Τίς δ' αὕτη; [illegible]
  [illegible] μελίσσης.
[illegible]
  Τίς; [illegible] μελίσσης.
Οἶδα τὸ δ' [illegible]
  [illegible]
[illegible]
  [illegible]
Εὔφρηδον ψυχῶν [illegible]
  Ὦ [illegible] Βαρῖνος [illegible]
[illegible]
  [illegible]

ΕΙΣ ΛΕΞΙΚΟΝ ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ, πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας.

[illegible]
  [illegible]
[illegible]
  [illegible]
[illegible]
  [illegible]
Ἔνθα [illegible]
  Ἔνθα [illegible]
[illegible]
  [illegible] λόγια.
Τοῖς δ' [illegible]
  [illegible]
Θυγατέρων [illegible]
  [illegible]

ΙΟΑΧΕΙΜΟΥ.

Cum gratia, & priuilegio Imperiali ad annos quinque.

BASILEAE,
M. D. XXXVIII.

[illegible]

V 0 1

92 1 3 - 9. 6

Digitized by Google

Digitized by Google

6
9 N
9

6.9.N.9

Digitized by Google

Digitized by Google